Nhóm
FULYBOOK

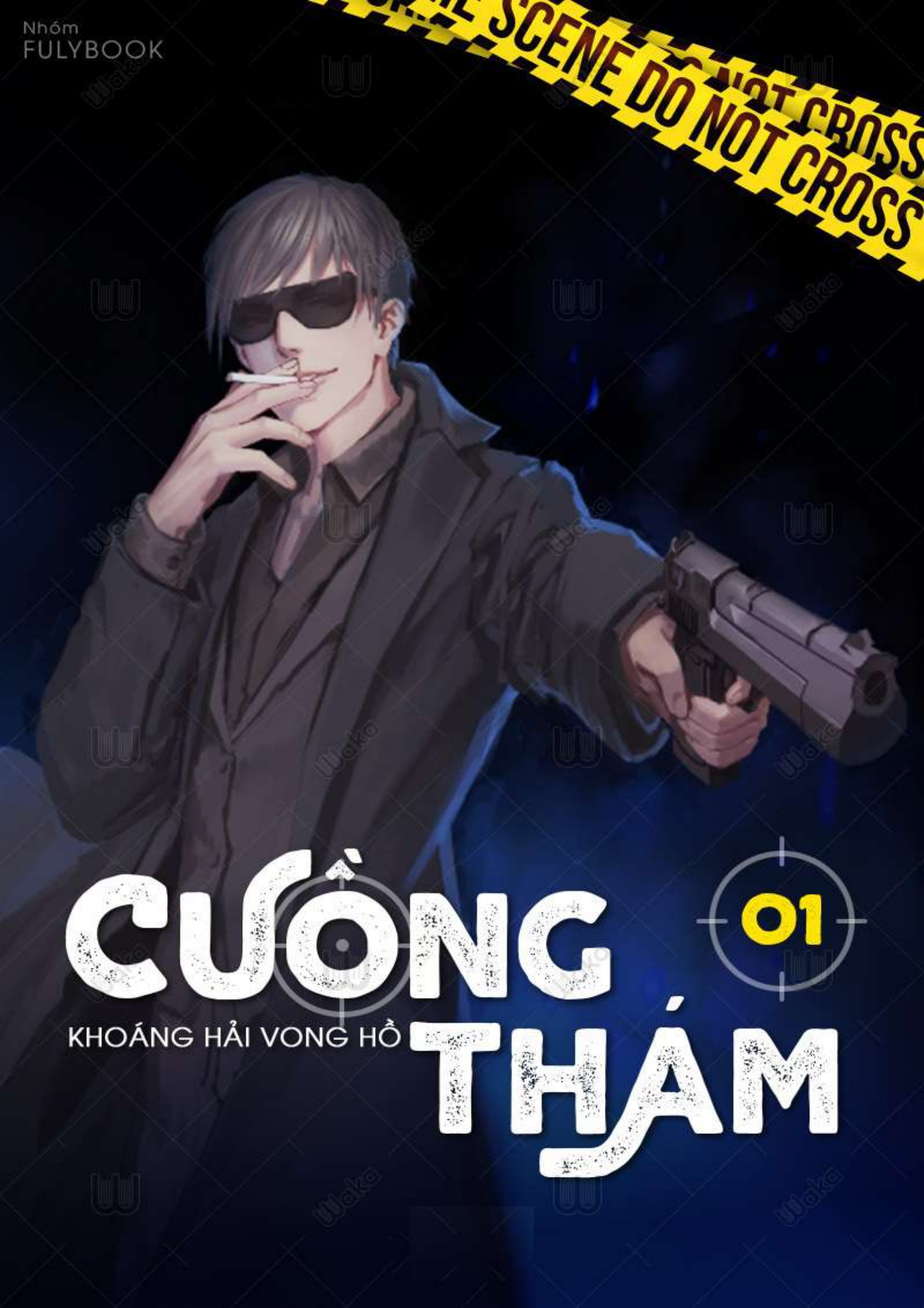

CUỒNG THÁM

01

KHOÁNG HẢI VONG HỒ

Chương 1: Chương 1: Gậy điện! Gậy điện!

Chương 1: Gậy điện! Gậy điện!

Ai?

Ta hình xăm đâu! ?

Triệu Ngọc vén lên tay áo, kinh ngạc mà nhìn mình hai đầu trắng nõn nà cánh tay.

Trước đó, cánh tay của hắn bên trên thế nhưng là hoa văn hai đầu giương nanh múa vuốt, bá khí mười phần thanh long! Vậy vẫn là nơi đó nổi danh nhất quỷ thủ đại sư cho hắn văn đi lên.

Làm sao. . . Toàn cũng bị mất?

Triệu Ngọc ngẩng đầu, phát phát hiện mình đang ngồi ở một gian ánh đèn chướng mắt trong văn phòng, chung quanh đều là xử lý dùng chung tiểu ngăn cách.

Giờ phút này, điện thoại một mực vang lên không ngừng, trang giấy văn kiện khắp nơi bay loạn, hơn mười làm việc nhân viên chính trong đại sảnh cực nhanh xuyên qua, tất cả đều là một bộ sứt đầu mẻ trán bộ dáng.

"Chú ý, chú ý, đều tới tập trung một cái!" Lúc này, một người mặc màu nâu áo jacket áo trung niên nhân nhanh chóng đi tới, hướng mọi người

chào hỏi nói, " Khúc Bình tổ trưởng hiện tại cho đại gia giảng thuật một lần gậy điện cưỡng gian án tình tiết vụ án, đêm nay muốn triển khai hành động, mọi người chú ý nghe!"

Có người nhanh chóng kéo qua một mặt bạch bản, bạch bản bên trên viết đầy chữ, trả dán số tấm hình.

Nghe được chào hỏi, đông đảo nhân viên công tác tranh thủ thời gian xúm lại đi qua, tùy tiện kéo cái ghế, ngồi tại bạch bản trước mặt chăm chú lắng nghe.

Triệu Ngọc cũng không có xê dịch địa phương, y nguyên ngồi tại chỗ ngồi của mình.

Giờ phút này, hắn trả ở vào lớn lao trong lúc khiếp sợ, hắn sờ lên chính mình lỗ tai phải, lại là hoàn hảo không chút tổn hại! Trước kia, lỗ tai phải của hắn tại một lần đánh nhau ẩu đả bên trong, bị một cái tiểu lưu manh chém thành hai nửa.

Triệu Ngọc muốn tìm cái gương nhìn nhìn mình mặt, lại bỗng dưng thấy được trên bàn công tác ảnh chụp. Tấm hình có một vị thân mặc cảnh phục, tuổi trẻ anh tuấn tiểu hỏa tử, dáng dấp thế mà cùng mình giống nhau như đúc!

Con bà nó!

Dưới sự kinh hãi, một cỗ xa lạ ký ức giống như Hoàng Hà tràn lan, trong nháy mắt tràn vào trong đầu của hắn. Triệu Ngọc cái này mới dần dần ý thức được, chẳng lẽ. . . Chính mình tao ngộ trong truyền thuyết —— xuyên qua! ?

Triệu Ngọc Thanh sở nhớ kỹ, hắn vốn là Thanh long bang kim bài đả thủ, một cái đánh nhau không muốn mạng vô lại vương! Mặc dù bản danh cũng gọi Triệu Ngọc, nhưng là người trong giang hồ càng ưa thích

gọi hắn Triệu Thiên Phách!

Trước đó. . . Trước đó. . .

Con bà nó!

Triệu Ngọc lại lần nữa kinh hãi, hắn rốt cục nhớ tới, trước lúc này, hắn đã bị người dùng dược vật tiêm vào phương thức thi hành tử hình!

Hắn rõ ràng nhớ kỹ, khi dược vật chậm rãi tiến vào trong cơ thể hắn thời điểm, vì làm dịu sợ hãi, hắn một mực tại trong lòng mặc niệm lấy những cái kia danh ngôn, như cái gì "Đầu rơi mất bát lớn bị mẻ; hai mươi năm sau lão tử vẫn là một đầu hảo hán loại hình. . ."

Thế nhưng là, đọc lấy đọc lấy. . . Làm sao lại chạy đến nơi đây?

Chẳng lẽ. . . Ta thật xuyên qua! ?

Hơn nữa còn là không có khe hở kết nối, căn bản vô dụng cái gì chuyển thế đầu thai?

Theo mới ký ức tràn vào, hắn kinh dị phát hiện, nơi này chính là một cái cùng lúc trước tương tự thế giới song song, mà mình bây giờ thân phận, thì là tổ trọng án đội cơ động thám viên, lại là cái —— cảnh sát! !

Hiện tại hắn chỗ căn này đại sảnh, không phải là nơi khác, chính là cục cảnh sát văn phòng!

Con bà nó. . .

Triệu Ngọc không thể tin vào hai mắt của mình, loại này tương phản to lớn thực sự không cách nào tưởng tượng. Một cái thâm niên tiểu vô lại vậy mà rung thân biến thành tổ trọng án thám viên, cái này. . . Cái này đi chỗ nào nói rõ lí lẽ đi?

Hắn vô ý thức sờ lên đầu của mình, trước kia hắn, bởi vì trên đầu bị chặt đếm rõ số lượng đao, tóc tổng cũng trường không đủ, cho nên dứt khoát lưu lại một cái Đại Quang Đầu, giống như hung thần ác sát. Nhưng hắn hiện tại, lại có một đầu phiêu dật tóc đen, hoàn toàn là một cái anh tuấn tiểu sinh bộ dáng.

"Các vị đồng sự, từ nơi này nguyệt số 12 lên, ta thị đã xuất hiện 3 tông gậy điện cưỡng gian án. . ." Giờ phút này, một vị đầu tóc ngắn, mắt to nữ thám viên, đang vì mọi người giảng thuật tình tiết vụ án.

Triệu Ngọc rất nhanh từ trong trí nhớ tìm được vị này thám viên tin tức, nàng là tổ trọng án B tổ tổ trưởng, đừng nhìn tuổi không lớn lắm, nhưng là tác phong vững vàng, phá án suất cao, chính là trước mặt lãnh đạo hồng nhân . Bình thường có gì cần toàn đội hợp tác đại án trọng án, đều sẽ từ nàng đến chủ trì.

"Người bị hại đều là cách ăn mặc tịnh lệ cô gái trẻ tuổi, mà lại đều có không tốt sinh hoạt vấn đề tác phong." Khúc Bình tổ trưởng giới thiệu nói, " nơi khởi nguồn điểm đa số quán bar, ca thính các loại phong hoá nơi chốn phụ cận, gây án thời gian cũng đều tại nửa đêm về sau.

"Theo người bị hại khai, nghi phạm đầu tiên là theo đuôi người bị hại tiến vào không người đường tắt, sau đó dùng gậy điện đem điện choáng, tiếp theo áp dụng cưỡng gian. Gây án về sau, nghi phạm sẽ còn đang bị hại trên thân người —— vung * nước tiểu!"

Nghe được "Vung * nước tiểu" hai chữ, hiện trường hoàn toàn yên tĩnh.

"Từ nước tiểu kiểm nghiệm bên trên, " Khúc Bình tiếp tục giới thiệu, "Chúng ta đã chứng thực cái này ba gây ra dòng điện côn án, đều là cùng một nghi phạm gây nên. . . Mặt khác, hạng ba người bị hại từng ở trên đường tỉnh lại qua, giãy dụa bên trong, trả cào nát hung thủ mặt, chúng ta đã thu được nghi phạm huyết dạng. . ."

Khúc Bình tổ trưởng đang bạch bản trước giảng thuật tình tiết vụ án, trước đó cái kia mặc áo jacket áo trung niên nam nhân bỗng nhiên nghiêng đầu sang chỗ khác, xông Triệu Ngọc khoát tay nói ra:

"Uy, Tiểu Triệu a, đêm nay chúng ta khẳng định đến thức đêm, ngươi nhanh đi cho chúng ta xông mấy ly cà phê tới, nâng nâng thần!"

Triệu Ngọc nhìn thoáng qua, người này là tổ trọng án đội cơ động phó đội trưởng Lưu Trường Hổ. Tại Triệu Ngọc thực tập trong lúc đó, người này không ít chi Triệu Ngọc, mỗi ngày để hắn đưa tin châm trà, cùng sai sử hạ nhân đồng dạng.

Mà trong cái thế giới này Triệu Ngọc, cũng không phải cái gì vô lại vương, mà là một tính cách mềm yếu đại nam hài, vừa mới kết thúc thực tập kỳ chuyển thành chính thức nhân viên cảnh sát. Không riêng Lưu Trường Hổ, rất nhiều có chân rết đồng sự, đều sẽ bắt hắn nói đùa, an bài cho hắn một chút vốn nên không thuộc về hắn làm việc.

"Uy! Nhanh đi a?" Lưu Trường Hổ gặp Triệu Ngọc không có phản ứng, mặt đen lên hét lên một tiếng, "Nghe được không? Thất thần làm gì?"

Hiện tại Triệu Ngọc cũng không phải cái gì quả hồng mềm, làm sao chịu được bị người gào to? Hắn vỗ bàn một cái, đằng đứng lên.

Hắn đột nhiên đứng dậy, đem Lưu Trường Hổ giật nảy mình, ngay cả Khúc Bình tổ trưởng cũng không thể không dừng lại một chút.

"Ta tới, ta đến!"

Ai ngờ, mọi người ở đây tất cả đều nhìn hướng Triệu Ngọc thời điểm, một cái như chuông bạc giọng nữ bỗng nhiên đoạt tại Triệu Ngọc đằng trước. Chỉ gặp một cái chải lấy bím tóc đuôi ngựa, thân thể hơi mập, trả mang theo lớn mắt kiếng to nữ hài tử, xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Nữ hài nhi chính là tổ trọng án mới phân phối cho thực tập văn viên, tên là Lý Bối Ny. Nha đầu này là cái hoa si, tài tiếp xúc không đến một tháng, liền nhất định coi trọng Triệu Ngọc.

Mặc dù Triệu Ngọc tính cách mềm yếu, thường xuyên bị người khi dễ, dáng dấp lại là tuấn tú lịch sự, một mét bảy tám cái đầu, ngọc thụ lâm phong, tuổi trẻ suất khí, quả thực đối với người khác phái có nhất định lực sát thương.

Giờ phút này, nhìn thấy người trong lòng bị người gào to, Lý Bối Ny mau tới trước giải vây: "Lưu đội trưởng, ta tới, ta tới đi! Ta còn tại thực tập kỳ, những này việc tự nhiên là để ta làm!"

Nói xong, Lý Bối Ny xông Triệu Ngọc hiểu ý cười một tiếng, chạy đến đại sảnh phòng giải khát xông cà phê đi.

Lưu Trường Hổ tức giận trừng Triệu Ngọc một chút, lúc này mới quay đầu trở lại đi.

Triệu Ngọc cũng không tiện phát tác, chỉ có thể nhẫn nại tính tình lần nữa ngồi xuống, tiếp tục suy nghĩ chính mình xuyên qua vấn đề. Mặc dù xuyên qua, nhưng trí nhớ của hắn phi thường rõ ràng, bởi vì ở mấy phút đồng hồ trước hắn trả nằm tại hành hình trên ghế nằm.

Đời trước của hắn, là bởi vì mưu sát tội danh bị phán tử hình. Nhưng mà, Triệu Ngọc trong lòng rõ ràng, hắn là bị người hãm hại, căn bản không có giết người! Cái kia người bị giết chính là mỗ địa sản tập đoàn lão bản, Triệu Ngọc chỉ là dựa theo thượng cấp chỉ thị đánh hắn dừng lại mà thôi, căn bản không có khả năng chí tử.

Lại nói, coi như thật ẩu đả chí tử, đó cũng là ngộ sát, không nên bị phán mưu sát! Cho nên, hắn tử hình, đều là của người khác âm mưu!

Nhớ tới những này, Triệu Ngọc không khỏi lửa giận đầy ngập, nắm đấm nắm đến cờ rốp vang lên. Nếu như về sau có thể tìm tới hãm hại mình người, nhất định phải để bọn hắn gấp bội hoàn lại!

Lúc này, Lý Bối Ny đã đem cà phê pha tốt, cho ở đây đồng sự mỗi người điểm một chén. Trên mặt của tiểu cô nương một mực tràn đầy nhiệt tình, mỗi đưa ra một chén, đều sẽ hữu hảo cổ vũ một câu "Vất vả" "Cố lên" loại hình, rất được các đồng nghiệp hảo cảm.

Cuối cùng, nàng đi vào Triệu Ngọc trước mặt, xông Triệu Ngọc trừng mắt nhìn, đem cuối cùng một ly cà phê đặt ở trước mặt hắn, đồng thời nhỏ giọng dặn dò:

"Triệu cảnh quan, cái này cúp thả hai bao đường! Đêm nay nhất định chịu thông hiểu, ngươi nhưng phải kiên trì lên a!"

Không đợi Triệu Ngọc có phản ứng, Lý Bối Ny liền mỹ tư tư đầu cơ phá giá tử đi.

Lúc này, Khúc Bình tổ trưởng đã kể xong tình tiết vụ án, đổi từ tổ trọng án người đứng đầu kim chấn bang đội trưởng phát biểu. Kim đội trưởng đã qua tuổi 50, tóc mai điểm bạc, chính là một cái ăn nói có ý tứ, làm việc cực kỳ chăm chú lão gia tử.

"Tóm lại, tất cả mọi người vất vả một cái đi!" Kim đội trưởng trịch địa hữu thanh nói nói, " gậy điện án đã ra khỏi 3 lên, ra lại cùng một chỗ liền sẽ bị định tính vì liên hoàn sự kiện. Không riêng gì cấp trên, chúng ta cũng mang không hạ cái này chụp mũ! Cho nên, đại gia giữ vững tinh thần, tranh thủ trong thời gian ngắn nhất, đem vụ án này phá!

"Dạng này. . . Tổ A phái người đi hiện trường phát hiện án điều tra, đã nghi phạm là theo đuôi người bị hại làm được hung, như vậy hắn nhất định sẽ tại người bị hại trước đó chỗ quán bar ca thính xuất hiện qua, đem nơi đó giám sát tất cả đều điều ra đến, nhất định phải tìm tới người

này! Còn có, xung quanh cửa hàng bán lẻ giám sát còn có chạy ký lục nghi, đồng dạng cũng không thể thả đi!"

"Rõ!"

"B tổ, các ngươi chủ yếu phụ trách vật chứng so với!" Kim đội trưởng mệnh lệnh nói, " nghi phạm không có án cũ, huyết dịch đường tuyến kia đi không thông . Bất quá, nghi phạm nước tiểu lại là cái manh mối trọng yếu, mặc dù cục cảnh sát tìm không thấy xứng đôi, nhưng là các ngươi có thể đi bệnh viện hoặc kiểm tra sức khoẻ trung tâm kiểm tra thực hư so với, chỉ muốn cái này người làm qua kiểm tra sức khoẻ hoặc là ở qua viện, liền nhất định có thể đem hắn tìm ra!"

"Rõ!"

"Ngoài ra, nghi phạm sử dụng gậy điện, hiện trường xuất hiện điện thoại tín hiệu, duy nhất thấy nghi phạm tướng mạo người bị hại, những đầu mối này cũng không thể coi nhẹ, tất cả đều muốn phái người theo vào!"

"Rõ!"

"Tốt, các tổ an bài một chút kế hoạch hành động, nếu là không có vấn đề gì, vậy liền mau chóng lên đường đi!" Kim đội trưởng nói xong, khép lại chính mình cặp văn kiện, mắt nhìn thấy liền muốn quay người rời đi.

Ai ngờ, đúng lúc này, một cái thanh âm không hài hòa bỗng nhiên vang lên:

"Chờ một chút, ta. . . Ta có vấn đề!"

Đám người nhìn lại, phát hiện người nói chuyện không là người khác, chính là Triệu Ngọc.

Kim đội trưởng cũng là sững sờ, vội hỏi: "Làm sao vậy, Triệu Ngọc?

Ngươi có vấn đề gì?"

"Ta!" Triệu Ngọc chỉ vào trán của mình, lý trực khí tráng nói, "Ta không thoải mái, về nhà trước, chính các ngươi chơi đi!"

Chương 2: Chương 2: Kỳ Ngộ hệ thống

Chương 2: Kỳ Ngộ hệ thống

Triệu Ngọc, lập tức làm cho cả đại sảnh làm việc lâm vào một mảnh vắng ngắt.

Những cái kia đang chuẩn bị lấy làm một vố lớn thám viên nhóm, toàn đều sững sờ ngay tại chỗ, dùng ánh mắt bất khả tư nghị nhìn xem Triệu Ngọc.

Theo bọn hắn nghĩ, cái này Triệu Ngọc khả năng đầu óc xảy ra vấn đề gì! Kim đội trưởng là toàn bộ tổ trọng án đội cơ động người đứng đầu, cái này đều chuẩn bị xuất phát, ngươi bỗng nhiên nói muốn xin phép nghỉ, hơn nữa còn nói đến như thế chuyện đương nhiên, thực sự quá không ra mắt!

Kỳ thật, liền xem như thật có việc gấp, cũng không cần không phải cùng Kim đội trưởng xin chỉ thị , bình thường cùng tổ trưởng dàn xếp một cái là có thể giải quyết. Giống Triệu Ngọc dạng này trực tiếp đứng lên cùng đại đội trưởng xin phép nghỉ, đơn giản cùng cố ý khiêu khích không có gì khác biệt.

Quả nhiên, nghe được Triệu Ngọc cái này thanh âm không hài hòa, Kim đội trưởng lập tức đem mặt chìm xuống dưới.

"Ai. . . Ta nói?" Lần này, lưu trường Hổ đội phó nhưng phải lấy sửa lại, hắn nghiêng cổ xông Triệu Ngọc uống nói, " Triệu Ngọc a, tiểu tử ngươi có phải hay không sắp điên? Vừa mới chuyển chính, ngưu khí a? Ngươi

không thấy được tất cả mọi người đang cố gắng bắt tội phạm đây! Lúc này xin phép nghỉ, ngươi xứng đáng lương tâm của mình sao?"

Lưu đội phó kiểu nói này, những tổ viên khác cũng đều góp thú tới bênh vực kẻ yếu, đối Triệu Ngọc ngang ngược chỉ trích.

Kim đội trưởng phi thường không vui lắc đầu, quay người rời đi đại sảnh.

"Nhìn xem. . ." Kim đội trưởng sau khi đi, Lưu đội phó càng hăng hái mà, hắn chỉ vào Triệu Ngọc cái mũi cười lạnh, "Triệu Ngọc a, tiểu tử ngươi quá không ra mắt, dựa vào cái gì ngươi không thoải mái liền phải xin phép nghỉ? Ngươi chỗ nào không thoải mái a? Muốn hay không mấy anh em mua cho ngươi bao băng vệ sinh. . ."

Lưu đội phó lời nói một câu so một câu khó nghe, dẫn tới các đồng nghiệp cười vang.

Nhưng mà, mọi người ở đây trong lúc cười to, Triệu Ngọc vậy mà quơ lấy cái kia đựng đầy cà phê ly pha lê, trực tiếp hướng Lưu Trường Hổ đầu ném đi!

Lưu Trường Hổ giật nảy cả mình, gấp vội vươn tay đi cản, mặc dù đỡ được ly pha lê, nhưng là nóng hổi cà phê lại là rót hắn một thân!

Rầm rầm. . .

Ly pha lê rơi trên mặt đất, ngã nát bấy.

"Triệu Ngọc, ngươi điên rồi! ?"

Lưu Trường Hổ giận dữ, vừa định chỉ vào Triệu Ngọc mắng to một trận. Triệu Ngọc lại giống một đầu giống như dã thú, gầm thét vọt tới Lưu Trường Hổ trước mặt, dùng bả vai hung hăng va chạm, liền đem cả

người hắn đụng bay ra ngoài!

Lưu Trường Hổ phía sau lưng đụng phải giảng giải dùng bạch bản, bạch bản nhanh như chớp trượt ra thật xa.

"Ta đi bà ngươi cái chân, chết cớm!" Triệu Ngọc chỉ vào Lưu Trường Hổ cái mũi mắng, " họ Lưu! Ta nhịn ngươi rất lâu! Tại lão tử trong mắt, ngươi là cái rắm! Ngươi không là ưa thích uống cà phê sao? Thế nào, uống đủ chưa?"

Triệu Ngọc đột nhiên bạo khởi, để hiện trường thám viên nhóm ngây ra như phỗng. Ai cũng không nghĩ ra, ngày bình thường tính cách dịu dàng ngoan ngoãn Triệu Ngọc, làm sao lại trở nên như thế nóng nảy?

"Triệu Ngọc, ngươi. . . Ngươi cái tên điên này!" Thân là tổ trọng án phó đội trưởng, Lưu Trường Hổ đâu chịu nổi loại này khí, hắn đỏ bừng cả khuôn mặt đứng lên, muốn cùng Triệu Ngọc ra tay đánh nhau.

Triệu Ngọc chính là Thanh long bang số một tay chân, chỗ nào sợ hãi qua loại tràng diện này, đi lên liền muốn cùng hắn cùng chết.

Lúc này, cái khác thám viên nhóm nhìn không được, mau tới trước cho hai người khuyên can . Bất quá, những người này đều có tâm tư nịnh nọt phó đội trưởng, muốn đem Triệu Ngọc chế trụ, sau đó để phó đội trưởng cho hắn mấy quyền, dễ tìm quay về một chút mặt mũi.

Nhưng mà, để bọn hắn không nghĩ tới chính là, Triệu Ngọc khí lực vậy mà to đến khó có thể tưởng tượng, hắn một vung tay, sửng sốt đem những này thân thể khoẻ mạnh thám viên nhóm tất cả đều vung ra một bên. Có người thậm chí còn đụng ngã lăn gian nào đó ngăn cách, ngay cả máy tính đều ném xuống đất, màn hình đều quẳng rách ra.

Trong lúc nhất thời, trong văn phòng gà bay chó chạy, một đoàn hỗn loạn. Khúc Bình tổ trưởng cũng chạy tới khuyên can, Lý Bối Ny thì vội

vã hướng Triệu Ngọc chạy tới.

"Chết cớm nhóm!" Triệu Ngọc quát lên một tiếng lớn, chỉ vào mọi người ở đây mắng, " trước kia các ngươi không ít bố trí lão tử, ta chỗ này tất cả đều nhớ kỹ đâu! Cảnh cáo các ngươi, ai mẹ nó nữa dám đụng đến ta một cái, đừng trách lão tử ra tay ngoan độc!"

Triệu Ngọc cuồng bạo, đem Lý Bối Ny dọa đến sững sờ tại nguyên chỗ, mà đông đảo thám viên cũng là ẩn ẩn bỡ ngỡ,

Ai cũng không làm rõ ràng được, ngày bình thường nhu nhu nhược nhược Triệu Ngọc, làm sao lại trở nên như thế tùy tiện?

"Triệu Ngọc!" Lưu Trường Hổ tức giận đến bờ môi run rẩy, "Ta nhìn. . . Ngươi là không muốn làm!"

"Ai mẹ nó hiếm có! ?" Triệu Ngọc trừng mắt tròn trịa con mắt, khinh thường rống nói, " trả tổ trọng án! Ta nhổ vào! Để lão tử khi cớm, ta trả gánh không nổi người này nha!"

Nói xong, Triệu Ngọc đem tay áo vẩy lên, đúng là huýt sáo, nghênh ngang đi ra văn phòng. Lúc ra cửa, hắn cố ý đem cửa chống trộm mãnh lực một ném, chấn động đến cả mặt đất đều đi theo run rẩy mấy cái.

Hắn đi ra ngoài hồi lâu, mới có người yếu ớt nói: "Triệu Ngọc tiểu tử này là không phải là uống lộn thuốc? Có cảnh sát thằng mình gọi cớm sao?"

"Đúng vậy a! Bình thường như vậy dịu dàng ngoan ngoãn một người, sao có thể biến thành dạng này? Cùng tên du côn giống như!"

"Triệu. . . Triệu Ngọc. . ." Lưu đội trưởng thì tức giận đến toàn thân run rẩy, cắn chặt răng rống nói, " ngươi cho ta —— chờ lấy!"

Trong cục cảnh sát đại náo một trận, Triệu Ngọc trong lòng thoáng đau nhức nhanh hơn một chút, thế nhưng là trong đầu nghi hoặc lại là một điểm không có giảm bớt.

Hắn không biết, tại sao mình lại xuyên qua đến cái này thế giới song song bên trong đến? Còn có, bị hắn chiếm cứ thân thể Triệu Ngọc thì thế nào? Loại tình huống này, đến cùng xem như đoạt xá, vẫn là trùng sinh?

Mới ký ức nói cho hắn biết, trong thế giới này Triệu Ngọc cùng xuất thân của mình đồng dạng, quê quán tại nông thôn, phụ mẫu cao tuổi, gia cảnh nghèo khổ.

Hai người điểm xuất phát là giống nhau như đúc, chỉ là đang lớn lên sau đi hướng hoàn toàn trái ngược nhân sinh quỹ tích.

Một lựa chọn trà trộn giang hồ, trở thành lưu * manh vô lại; một cái khác thì lại lấy ưu dị thành tích thi đậu công an đại học, trở thành một tên quang vinh cảnh sát nhân dân.

Dạng này xuyên qua nhưng đúng là mỉa mai, trước kia hắn thường xuyên bị cảnh sát đuổi đến xoay quanh, thân phận hôm nay nghịch chuyển, chính mình thế mà biến thành cảnh sát?

Chẳng lẽ. . . Ta về sau còn muốn mang theo súng ngắn đi bắt cổ hoặc tử sao?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc không thể không thận trọng suy tính một chút tiền đồ của mình, đã xuyên việt rồi, như vậy ta nên làm những gì đâu? Là rời đi cảnh đội trọng thao cựu nghiệp? Vẫn là lưu tại cảnh đội, kiếm miếng cơm ăn?

Càng nghĩ, Triệu Ngọc rất nhanh làm ra một cái anh minh quyết định: Con bà nó, để ăn mừng lão tử xuyên qua thành công, vẫn là trước phong lưu khoái hoạt một đi xuống đi!

Tại bị chấp hành tử hình trước đó, hắn nhưng là tại nhà ngục bên trong ngồi xổm ròng rã hai năm, đã thật lâu không có mở qua thức ăn mặn. Hiện tại bụng cũng không đói, chỉ là sinh lý phương diện rất có nhu cầu.

Thế là, Triệu Ngọc đưa tay chận chiếc xe taxi, dự định tới trước bổn thị nào đó làng chơi đi tiêu sái một cái, giải quyết giải quyết vấn đề sinh lý trước. Những chuyện khác, về sau còn muốn.

Xe mở động, Triệu Ngọc nhìn thấy lái xe bên cạnh để đó gói thuốc lá, cũng không hỏi xem người ta vui không vui, đưa tay liền đem khói chép đi qua, rút ra một cây ngậm lên miệng.

Lái xe ngược lại là rất thức thời, trả móc ra cái bật lửa đưa cho Triệu Ngọc.

Triệu Ngọc ba ba đốt thuốc, thế nhưng là chỉ hút một hơi, lại giống bị nghẹn giống như, ho kịch liệt thấu bắt đầu.

"Khụ khụ khụ. . . Khụ khụ khụ. . ."

Ho đến Triệu Ngọc phổi lồng ngực đều muốn phun ra giống như, muốn nhiều khó chịu có nhiều khó chịu.

Con bà nó!

Triệu Ngọc từ trong lòng mắng, chẳng lẽ thế giới này Triệu Ngọc, ngay cả khói cũng sẽ không hút không?

Ai ngờ, hắn vừa nghĩ tới đây, trong đầu ông chấn một cái, ngay sau đó có cái thanh tịnh vang dội, bất nam bất nữ thanh âm thình lình vang lên:

"Kỳ Ngộ hệ thống khởi động thành công, đang vì ngài ngẫu nhiên tuyển quẻ. . ."

"Đây đồ chơi?" Triệu Ngọc hướng về phía lái xe hỏi một câu, thế nhưng là từ lái xe vẻ mặt vô tội đó có thể thấy được, người ta căn bản không biết chút nào.

Triệu Ngọc lúc này mới ý thức được, vừa rồi cái thanh âm kia, chỉ có mình có thể nghe được.

"Cấn Đoái quẻ!" Trong đầu thanh âm ngắn gọn hữu lực, "Cấn núi đổi trạch. Ngậm núi hạt sương, khí vận thông suốt, ngũ mạch đi hành. . ."

Lời nói được rất nhanh, không có mấy giây liền im bặt mà dừng, quay về bình tĩnh.

Lần này, Triệu Ngọc có chút mộng, đúng là một chữ cũng không có nhớ kỹ.

Cái quái gì đây là?

Trong đầu vì sao lại truyền đến thanh âm?

Ta không phải là phạm tật bệnh gì a?

Chờ một chút!

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc nhớ tới mở đầu cái kia bốn chữ —— Kỳ Ngộ hệ thống!

Kỳ Ngộ hệ thống! ?

Nha. . .

Quen thuộc sáo lộ Triệu Ngọc rốt cục nhớ tới, tại hắn dĩ vãng biết xuyên qua kịch bản bên trong, đều sẽ bạn có thần kỳ hệ thống xuất hiện. Có cái

hệ thống này, cái gì lên như diều gặp gió, trang bức đánh mặt liền toàn đều có thể thực hiện!

Ha ha ha. . .

Con bà nó!

Lão tử thế mà cũng thu được hệ thống?

Thế nhưng là. . . Cái này Kỳ Ngộ hệ thống, đến cùng là làm cái gì?

Chương 3: Chương 3: Chân ái vô giá qua đêm 3000

Chương 3: Chân ái vô giá qua đêm 3000

Nếu là hệ thống, dù sao cũng nên có cái giới diện, hoặc là giới thiệu loại hình đồ vật a?

Thế nhưng là Triệu Ngọc dụng tâm kiểm tra trong đầu của mình, lại là cái gì cũng không nhìn thấy, thậm chí ngay cả vừa rồi cái kia đoạn lời nói cũng vô pháp chiếu lại.

Làm hại hắn chợt vỗ sọ não, lại như cũ không có chút nào dị động.

Cái gì đó đây là!

Vừa rồi cái thanh âm kia nói đến quá nhanh, hắn hoàn toàn không nghe rõ ràng, chỉ nhớ rõ có cái gì cái gì quẻ loại hình danh từ, hắn không khỏi nghĩ, chẳng lẽ cái này cái gọi là Kỳ Ngộ hệ thống, liền là rút thăm xem bói dùng?

Vậy ta rút đến chính là tốt ký, vẫn là xấu ký đâu?

Chậc chậc chậc. . .

Triệu Ngọc không khỏi có chút thất vọng, nếu như hắn thật thu được cái gì hệ thống, chỉ sợ cũng là sử thượng đơn giản nhất hệ thống a?

Hắn nghĩ nữa nếm thử mấy ngụm thuốc lá hương vị, lại phát hiện vừa rồi mãnh liệt ho khan thời điểm, khói đã tiêu diệt.

Ai!

Hắn từ trong hồi ức tìm tòi một cái, phát hiện trong thế giới này Triệu Ngọc, tài sản tình huống phi thường kém cỏi, ở là công ngụ ký túc xá, ăn chính là cục cảnh sát nhà ăn, tiền tiết kiệm thậm chí ngay cả bốn chữ số còn không có vượt qua.

Liền trạng huống trước mắt đến xem, làm hình cảnh tiền lương, là hắn duy nhất nguồn kinh tế.

Thảm!

Hắn trước kia trà trộn giang hồ thời điểm, thế nhưng là mỗi ngày sơn trân hải vị, bảo tham gia vây cá, ở mặc dù không phải là hào trạch, nhưng là thường xuyên có nóng nảy lạt muội ẩn hiện (hộp đêm nhìn tràng tử), tiểu cuộc sống có thể nói trôi qua phóng đãng không bị trói buộc, tiêu sái khoái hoạt.

So sánh dưới , có vẻ như vẫn là ban đầu chức nghiệp đãi ngộ càng tốt hơn một chút, nhưng là mỗi ngày chém chém giết giết, mức độ nguy hiểm lại so làm cảnh sát cao không ít. Mà lại, một chuyến này tiểu quá nhiều người, rất dễ dàng bị người hãm hại chí tử, hắn liền là một cái ví dụ sống sờ sờ!

Triệu Ngọc thô sơ giản lược xem một cái trong đầu ký ức, phát hiện cái này thế giới song song cùng thế giới cũ chênh lệch không nhiều lắm, chỉ là tại một chút chi tiết không giống nhau lắm, tỉ như tại toà này cùng tên thành thị bên trong, không có trước kia Triệu Ngọc biết rõ những cái kia địa danh cùng tên người, không có quen thuộc bang hội đường khẩu, càng không có hắn nhận biết cái kia chút tiểu đệ cùng bằng hữu.

Bất quá, cho dù có, những người kia cũng sẽ không nhận biết Triệu Ngọc, bởi vì hiện tại Triệu Ngọc thế nhưng là —— cảnh sát!

Ai!

Không nghĩ!

Triệu Ngọc đem ánh mắt chuyển hướng trước mắt, xe khoảng cách vốn là trứ danh làng chơi không bao xa, vẫn là trước tìm việc vui, hảo hảo chơi đùa một cái rồi nói sau!

Xe dừng hẳn về sau, Triệu Ngọc đem taxi lái xe cái kia gói thuốc lá , liên đới cái bật lửa cùng một chỗ cất vào miệng túi của mình. Khi thấy đồng hồ tính tiền bên trên 29 về sau, hắn trực tiếp móc ra cảnh quan chứng:

"Tổ trọng án phá án, cám ơn ngươi phối hợp!" Triệu Ngọc mặt âm trầm nói, "Ta đã nhớ kỹ bảng số xe của ngươi hào, quay đầu chờ lấy lĩnh tốt thị dân giấy khen đi!"

Nói xong, cũng mặc kệ lái xe một mặt mờ mịt, hắn mở cửa xe liền nghênh ngang rời đi.

Trong trí nhớ, lúc đầu Triệu Ngọc thế nhưng là cái trung thực hài tử, chưa từng có đến loại này phong nguyệt nơi chốn tiêu khiển qua. Mà bây giờ Triệu Ngọc lại là trong đó lão thủ, hắn biết thú vị địa phương, nhưng thật ra là không đi cửa chính.

Thế là, hắn quẹo vào một đầu ẩn nấp hẻm, không bao lâu liền nhìn thấy nào đó phiến tiểu cửa sắt cổng, đứng đấy mấy cái đang xếp hàng nam nữ thanh niên.

Đừng nhìn cái kia phiến tiểu cửa sắt có chút cũ nát, nhưng là phía sau cửa sắt tuyệt đối là một cái xa hoa cấp cao chỗ.

Triệu Ngọc nhưng không tâm tư theo ở phía sau xếp hàng, hắn đi thẳng tới cổng.

Cổng có vị mặc khoen mũi, cao lớn vạm vỡ nhân viên công tác ngăn cản hắn: "Tiên sinh, chúng ta quán bar là hội viên chế, xin hỏi ngài có hội viên sao?"

"Cút!"

Triệu Ngọc dứt khoát mắng một chữ, nước bọt thậm chí văng đến đối phương trên mặt. Hắn một tay lấy nó đẩy ra, nghênh ngang kéo ra cửa sắt đi vào.

Tại Triệu Ngọc nhận biết trong quán mặt, một ít quy củ cũng không thích hợp với hắn. Xỏ mũi vòng nhân viên công tác cứ việc dáng người khôi ngô, nhưng hắn không dò rõ Triệu Ngọc nội tình, chỉ có thể trơ mắt đưa mắt nhìn vị này nghèo hoành nghèo hoành gia hỏa biến mất tại ánh mắt của mình bên trong.

Nơi này quả nhiên là một nhà siêu hào hoa tư nhân quán bar,

Xa hoa truỵ lạc, lộng lẫy, rất nhiều kích tình bành trướng, cách ăn mặc yêu diễm thanh niên nam nữ chính trong sàn nhảy gật gù đắc ý, cuồng này không thôi.

Triệu Ngọc biết, như loại này loại hình quán bar , bình thường đều không phải là chính cách buôn bán người đang làm, mà là từ một chút thực lực cường đại tập đoàn một mình ôm lấy mọi việc. Từ quyền tài sản đến kinh doanh, hoàn toàn đều là bọn hắn tại vận hành. Trước kia chính mình lăn lộn giang hồ thời điểm, Triệu Ngọc liền một người bảo bọc nhiều cái tràng tử, đối với cái này có thể nói xe nhẹ đường quen.

Hắn tự nhiên biết, ở hộp đêm một ít âm u trong phòng chung, đang tiến hành rất nhiều không muốn người biết phi pháp hoạt động. Muốn bắt

phạm nhân, có thể nói hạ bút thành văn.

Bất quá, hôm nay Triệu Ngọc là đến tìm thú vui, hắn chỉ nghĩ giải quyết một cái chính mình giống đực hormone tăng nhiều vấn đề. Nhìn quanh một vòng, hắn rất nhanh khóa chặt mục tiêu.

Nhưng gặp quầy bar phía trước, chính nằm sấp một vị yểu điệu thục nữ. Nữ tử này người mặc trắng đen xen kẽ hưu nhàn âu phục, thân thể nở nang, dáng người trác tuyệt, tướng mạo càng là lạ thường đến mê người.

Hai má của nàng ửng đỏ, trước mặt để đó mấy cái rỗng tuếch ly đế cao, lộ ra nhưng đã uống không ít.

Dạng này nữ tử tương đối dễ dàng vào tay, Triệu Ngọc âm thầm may mắn, cảm thấy mình hắn là có thể thắng ngay từ trận đầu.

"Mỹ nữ, một người sao?" Triệu Ngọc cái mông còn chưa ngồi vững vàng, liền sử xuất kinh điển vẩy muội dùng từ, "Muốn hay không lại đến một chén? Ta hiểu rõ một loại làm cho người thần hồn điên đảo pha rượu phương pháp, ngươi có hứng thú thử một chút sao?"

Nữ nhân dùng một loại minh được ngoạn vị ánh mắt nhìn Triệu Ngọc một cái, ợ rượu, cười nói: "Soái ca, ngươi lời dạo đầu OUT! Ha ha. . . Tỷ cũng không phải thanh thuần tịnh muội, không chơi tình cảm!"

Nha. . .

Nữ nhân há miệng, Triệu Ngọc liền hiểu, tình cảm vị này yểu điệu thục nữ là ở chỗ này chờ buôn bán, cũng không phải là cái gì nhà lành thiếu nữ.

Lúc đầu, Triệu Ngọc là hướng về phía xâu tịnh muội tới, cũng không dự định tự móc tiền túi.

Hắn hữu tâm thay cái mục tiêu, nhưng lại không có cam lòng, đến một lần nữ nhân này dáng dấp quá xuất chúng, hiện trường rốt cuộc tìm không ra so với nàng càng mê người; thứ hai, những người khác là thành song thành đôi, bắt chuyện bắt đầu gặp tương đối khó khăn.

Ai!

Triệu Ngọc quyết tâm liều mạng, trong lòng nói chuyện, phá một chút tài liền phá một chút tài đi! Hình cái dễ chịu là được! Cũng coi là chính mình thành công xuyên qua chúc mừng một cái đây!

Thế là, hắn ngồi tại nữ bên người thân, tiếp tục vẩy: "Mỹ nữ, không biết tình cảm của ngươi, giá trị bao nhiêu bạc a?"

"Hừ!" Mỹ nữ lạnh hừ một tiếng, sảng khoái vươn ba ngón tay, "Chân ái vô giá, qua đêm ba ngàn! Còn có a, ta không thể cùng ngươi về nhà, cũng không đi mau lẹ nhà khách, chí ít tứ tinh trở lên khách sạn, tỷ tài để ý!"

"Con bà nó!" Triệu Ngọc vỗ bàn một cái, "Ngươi đây không phải đoạt tiền sao? Ba ngàn? Tứ tinh khách sạn? Ta mẹ nó. . . Ta hỏi ngươi. . . Có thể hay không đánh gãy a?"

"Soái ca, nhìn ngươi cũng là người trong nghề!" Nữ nhân kia mí mắt không nhấc nói, "Ngươi hẳn phải biết, ta cái giá này vị là không thể nào đánh gãy! Đau nhức nhanh lên một chút, có khả năng, ta liền lập tức rời đi, bao ngươi hài lòng; không chơi nổi, tranh thủ thời gian tránh đi một bên, đừng chậm trễ tỷ thời gian!"

"Ta. . . Mẹ nó. . ."

Triệu Ngọc tìm một cái ký ức, phát phát hiện mình thẻ tiền bên trong toàn cộng lại, ngay cả mở mau lẹ nhà khách đều không đủ. Thế là, hắn hung tợn xông nữ nhân kia mắng: "Tốt a, ta lựa chọn —— tránh đi một

bên!"

Ai ngờ, có thể là có người nghe được bọn hắn nói chuyện, Triệu Ngọc bên này mà vừa né tránh, một tên mặc hàng hiệu tây trang nam nhân liền cầm một xấp tiền mặt ngồi ở Triệu Ngọc vị trí bên trên.

"Đi thôi, muội tử!" Nam nhân nhai lấy kẹo cao su, đem tiền vỗ, "Anh em nhưng không thiếu tiền, đêm nay Hương Cách Lý Lạp, đại chiến ba trăm hiệp, kiểu gì?"

Nữ nhân kia nhìn thấy tiền về sau, trong mắt minh được trống rỗng trong nháy mắt biến mất, trở nên chiếu sáng rạng rỡ. Nàng ra vẻ thẹn thùng gật gật đầu, không chút do dự đi theo vị này có tiền nam nhân đi.

Trước khi đi, nàng thậm chí ngay cả nhìn một chút Triệu Ngọc tâm tư đều không có. Triệu Ngọc cái này phiền muộn a, hắn nắm chặt nắm đấm, hung tợn trừng mắt đôi này tao khí nam nữ rời đi. Trong lòng nói chuyện: Hám của nữ, không thương nổi!

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc trừng mắt thời điểm, lại bỗng dưng thấy được chưa đài khía cạnh một người.

Người này mặc áo khoác màu đen, trên đầu mang theo một cái mũ lưỡi trai, hắn đem đầu ép tới rất thấp, áo khoác cổ áo nhổng lên thật cao, thậm chí che khuất hắn hơn phân nửa mặt, chỉ lộ ra hai cái u ám con mắt.

Con mắt của người này một mực không hề rời đi vừa rồi uống rượu vị kia hám làm giàu nữ, hiện tại mỹ nữ đi, hắn thì không chớp mắt đưa mắt nhìn nữ nhân rời đi, phảng phất bị nó hấp dẫn lấy thật sâu.

Bởi vì mỹ nữ là từ Triệu Ngọc sau lưng rời đi, cho nên nhìn thấy nhìn thấy, Triệu Ngọc vừa vặn cùng người này xem xét cái vừa ý.

"Nhìn cái gì vậy! ?"

Triệu Ngọc còn tưởng rằng hắn là đang giễu cợt chính mình, vọt thẳng hắn giơ lên ngón tay giữa.

Áo khoác nam tử giống hù dọa giống như run nhè nhẹ một cái, lập tức vội vàng hấp tấp rời đi quầy bar, nháy mắt không thấy bóng dáng.

Triệu Ngọc điểm một chén rẻ nhất cocktail, vừa định giải thèm một chút, thế nhưng là trong đầu đột nhiên nhớ tới một kiện chuyện quan trọng!

Con bà nó!

Cái này áo khoác nam, không phải là —— cái kia ai a?

Chương 4: Chương 4: Ẩn hình đạo cụ

Chương 4: Ẩn hình đạo cụ

Trên đời này, sẽ có trùng hợp như vậy sự tình sao?

Triệu Ngọc đang cố gắng khuyên nói mình, cho là mình bất quá là đang miên man suy nghĩ. Không có lý do, hắn chân trước vừa mở xong bắt gậy điện cưỡng gian phạm hội nghị, chân sau liền có thể gặp được người hiềm nghi chân thân a?

Loại này xác suất, tựa hồ so trúng xổ số giải nhất còn muốn nhỏ!

Thế nhưng là, Triệu Ngọc nắm trong tay cocktail, lại là vô luận như thế nào cũng uống không trôi. Bởi vì, vừa rồi cái kia mặc phong y nam tử thực sự quá khả nghi!

Mũ lưỡi trai, cúi đầu, ánh mắt u ám, lén lén lút lút. . .

Triệu Ngọc nhớ tới Khúc Bình tổ trưởng tình tiết vụ án giới thiệu, gậy điện cưỡng gian án người bị hại đều là có sinh hoạt vấn đề tác phong nữ tính, vừa vặn phù hợp vừa rồi cái kia hám của nữ đặc điểm.

Ngoài ra, nghi phạm đã từng bị người cào nát qua da mặt, mà vừa rồi áo khoác nam một mực dùng cổ áo cản trở mặt, chẳng lẽ. . .

Chẳng lẽ. . .

Áo khoác nam thật là —— gậy điện cưỡng gian phạm?

Nghĩ đến tầng này, Triệu Ngọc cũng không còn cách nào bình tĩnh!

Hắn cảm thấy, cho dù là chính mình thật nhìn sai rồi, cũng có cần phải theo tới nhìn một chút. Thế là, hắn đặt chén rượu xuống, nhanh chóng hướng áo khoác nam biến mất phương hướng đuổi theo.

Quầy rượu lối ra, cùng cửa vào giống nhau là cái không đáng chú ý tiểu cửa sắt. Triệu Ngọc truy sau khi rời khỏi đây, đi thẳng tới một đầu tĩnh mịch chật hẹp trong ngõ tắt.

Lúc này đêm đã khuya mười phần, trong ngõ tắt yên tĩnh im ắng. Triệu Ngọc hướng đường tắt hai bên nhìn thoáng qua, mượn ánh trăng trong sáng, hắn đột nhiên phát hiện, tại đường tắt phía bên phải cuối cùng, nhanh chóng tránh khỏi một bóng người.

Da?

Triệu Ngọc sửng sốt một chút, càng phát giác sự tình kỳ quặc khả nghi. Hắn tranh thủ thời gian hướng phía đó đuổi theo.

Theo dõi cùng truy người, đều là Triệu Ngọc trước kia chuyện thường ngày, hắn chẳng những chạy nhanh chóng, mà lại tay chân cực nhẹ, hành động ở giữa sẽ không làm ra nửa chút động tĩnh.

Vừa rồi đạo hắc ảnh kia vượt qua đi địa phương, lại là một đầu chật hẹp u ám đường tắt, đường tắt cuối cùng nối thẳng bãi đỗ xe.

Khi Triệu Ngọc đi qua một cái da xanh thùng rác về sau, thình lình nhìn thấy trên mặt đất nằm một người, người này chính là vừa rồi lĩnh đi hám của nữ cái kia người có tiền nam nhân.

Nhưng gặp hắn ngửa mặt lên trời nằm vật xuống, sớm đã bất tỉnh nhân sự.

Con bà nó!

Triệu Ngọc khiếp sợ không gì sánh nổi, nhìn thử nhân thân thể người này cứng ngắc dáng vẻ, tám thành liền là bị điện giật côn đánh ngã!

Đã nam bị điện giật đổ, như vậy. . . Nữ đây này?

Triệu Ngọc cúi đầu hướng trong bóng tối nhìn lại, mặc dù không có thấy cái gì, lại nghe được phía trước nào đó góc rẽ truyền đến một trận tiếng xột xoạt vang động.

Ta siết cái đi!

Thật trúng?

Triệu Ngọc không khỏi có chút khẩn trương, hắn nhìn chung quanh một chút, phát hiện tại thùng rác bên cạnh ném lấy một cây côn gỗ, thuận thế liền chép đến ở trong tay.

Hắn rón rén đi đến góc rẽ, đào đầu xem xét, thình lình nhìn thấy trong quán bar cái kia áo khoác nam tử, chính trên mặt đất chơi đùa lấy cái gì.

Nữa cẩn thận nhìn lên, vị kia hám của nữ cũng đã bị điện giật bất tỉnh trên mặt đất, áo khoác nam đang gấp rút đào lấy y phục của nàng đâu!

Triệu Ngọc trừng to mắt, không hề nghi ngờ, tình cảnh trước mắt đã nói rõ hết thảy, cảnh đội trưởng đang khổ cực bắt gậy điện cưỡng gian phạm, cứ như vậy sống sờ sờ xuất hiện ở trước mắt mình.

Tốt a, tiểu tử!

Hôm nay gặp gỡ ngươi Triệu gia gia, chỉ có thể coi là ngươi không may mắn!

Lão tử muốn tới cái vì dân trừ hại!

Đánh hôn mê thế nhưng là Triệu Ngọc bản lĩnh giữ nhà, hắn một cái bước xa tiến lên, không đợi cái kia áo khoác nam có phản ứng, một gậy vung mạnh đến trên gáy của hắn!

Triệu Ngọc khí lực vốn cũng không nhỏ, một gậy xuống dưới, lực đạo rất mãnh liệt, chỉ nghe răng rắc một tiếng, gậy gỗ thế mà chém làm hai đoạn!

Cái kia áo khoác nam vạn không ngờ tới phía sau có người đánh lén, vụt sững sờ một cái liền nhảy dựng lên, sau đó dùng một loại mọi loại tà ác ánh mắt trừng mắt Triệu Ngọc, trong tay gậy điện thì đôm đốp rung động.

Không thể nào! ?

Lần này, Triệu Ngọc cũng ngây dại mắt, trực lăng lăng trừng mắt áo khoác nam, trong lòng suy nghĩ, chẳng lẽ. . . Cái này cũng không có chuyện? Gia hỏa này. . . Luyện qua kim chung cháo sắt quần cộc?

Ai ngờ,

Cái kia áo khoác nam vẻn vẹn trừng Triệu Ngọc hai giây, lòng trắng mắt liền lật ra đi ra, theo lòng bàn chân mềm nhũn, cả người ừng ực ngã xuống đất, ngất đi!

Hô!

Triệu Ngọc lúc này mới thở dài ra một hơi, tranh thủ thời gian lấy điện thoại cầm tay ra.

. . .

Một giờ sau, Triệu Ngọc trọng lại trở lại cục cảnh sát trong văn phòng.

Lúc này văn phòng, so trước đó còn muốn náo nhiệt, thám viên nhóm tất cả đều khẩn trương chờ đợi so với kết quả.

Lý Bối Ny nháy manh manh mắt to, xông Triệu Ngọc chọn ngón tay cái: "Sư huynh, ngươi thật uy vũ! Vậy mà đơn thương độc mã bắt lấy tội phạm! Nguyên lai, ngươi mới vừa nói cái gì xin phép nghỉ a loại hình, đều là chướng nhãn pháp a? Nói thực ra, ngươi có phải hay không đã sớm tra được tội phạm tin tức?"

Không biết vì cái gì, Triệu Ngọc đối Lý Bối Ny dạng này manh manh muội một chút cảm giác đều không có, có thể là thân hình của nàng không tốt, niên kỷ quá nhỏ, tướng mạo phổ thông a? Nhìn nàng một mực nói không ngừng, Triệu Ngọc trong lòng có chút bực bội, liền nói:

"Có thể hay không sẽ giúp ta rót ly cà phê?"

"Được rồi! Tốt!" Lý Bối Ny cầu còn không được chạy đến phòng giải khát đi.

Lúc này, Lưu Trường Hổ từ đằng xa bất âm bất dương tới một câu: "Hừ, đừng đem sự tình mơ mộng quá rồi! Có phải thật vậy hay không bắt lấy tội phạm còn chưa nhất định đâu! Muốn vạn nhất là lương dân, có người cần phải chịu không nổi!"

Lời này rõ ràng là niệm cho Triệu Ngọc nghe, nhưng lúc này Triệu Ngọc cảm thấy khốn đốn, không thèm để ý hắn.

Ai ngờ, Lưu Trường Hổ lời còn chưa dứt, Khúc Bình tổ trưởng liền hứng thú bừng bừng chạy vào cao giọng nói ra: "Các đồng chí, kết quả đi ra, huyết dịch, nước tiểu hoàn toàn xứng đôi, gậy điện loại hình phù hợp, hiện tại đã có thể kết luận, người này liền là gậy điện cưỡng gian án

nghi phạm! Bản án phá!"

Nghe nói như thế, trong văn phòng nhất thời vang lên thanh thúy tiếng vỗ tay, có người cao hứng, có người hưng phấn, cũng có người đố kỵ, nhưng tầm mắt của mọi người không thể tránh khỏi tất cả đều chuyển hướng Triệu Ngọc.

Một giờ trước, Triệu Ngọc cũng bởi vì xin nghỉ phép sự tình cùng phó đội trưởng đại náo một trận, nhưng ai cũng không nghĩ ra, một giờ sau, thần tốc phá án người, cư nhưng chính là cái này Triệu Ngọc!

Mọi người ngược lại cảm thấy nghi hoặc, không biết cái này Triệu Ngọc, đến cùng là dùng phương pháp gì bắt được hung thủ?

"Da! Quá tuyệt vời, Triệu cảnh quan!" Lý Bối Ny đem xông tốt cà phê bày ở Triệu Ngọc trước mặt, hưng phấn mà tán nói, " chúc mừng ngươi a, phát tiền thưởng, đừng quên mời khách!"

Tiền thưởng?

Triệu Ngọc nhớ lại một cái, quả nhiên, tại trong đội cảnh sát có điều quy định , bình thường trực tiếp bắt lấy tội phạm cảnh quan, đều xem tình huống có thể có được tương ứng tiền mặt ban thưởng. Ngoài ra, sẽ còn bị ghi vào công lao sổ ghi chép, đối tương lai lên chức hoặc khảo hạch đều vô cùng hữu ích.

Bắt tội phạm, trả kiếm tiền?

Chuyện tốt! Chuyện tốt!

Triệu Ngọc giơ lên khóe miệng, dùng con mắt chọn lấy Lưu đội phó một cái. Lưu Trường Hổ sắc mặt vốn cũng không đẹp mắt, bị Triệu Ngọc như thế vẩy một cái, dứt khoát đem hai tay giao nhau, không lên tiếng nữa.

"Nghi phạm sử dụng gậy điện, là chính hắn cải tiến, điện áp cao tới 300 ngàn nằm, có thể trong nháy mắt gây nên người ngất!" Khúc Bình tổ trưởng giới thiệu nói, " nghi phạm tính danh còn chưa điều tra rõ, chỉ biết là hắn là một tên học sinh cấp ba, khả năng đã bỏ học. Bởi vì thụ thương nghiêm trọng, nghi phạm hiện tại bệnh viện trọng chứng giám hộ thất trông coi, tạm thời không thể thẩm vấn. Tiểu Triệu a, ngươi cái kia lập tức, hoàn toàn chính xác. . . Có chút tàn nhẫn quá mà!"

"Cái gì? Ta hung ác? Ngươi mới nói, 300 ngàn nằm gậy điện, ta mẹ nó không hung ác một chút có thể làm sao?" Triệu Ngọc hào không đuối lý nói, "Vạn nhất không có đem hắn đánh bất tỉnh, ta muốn phải chịu không nổi!"

"Bác sĩ nói, ngươi cái này ám côn, đoán chừng hắn đến hai ba ngày mới có thể khôi phục ý thức!" Khúc Bình cười cười, cũng không có trách cứ Triệu Ngọc ý tứ, nàng ngược lại cùng Lưu Trường Hổ xin chỉ thị nói, " phó đội trưởng, đêm nay đến sắp xếp người đi bệnh viện luân phiên trông coi, ngài cho an bài một chút đi!"

Lưu Trường Hổ nhẹ gật đầu, ánh mắt lại là sáng lên, bận bịu xông Triệu Ngọc nói ra: "Được a, Tiểu Triệu, người là ngươi bắt được, như vậy đêm nay, ngươi liền vất vả một cái, đi bệnh viện trông coi nghi phạm a?"

"A ha. . ." Triệu Ngọc căn bản không có để ý đến hắn, mà là duỗi lưng một cái, lười biếng nói nói, " lão tử mệt mỏi, các ngươi yêu ai ai đi! Người đều cho các ngươi bắt lấy, lão tử đến ngủ ngon giấc đi. . . A ha. . ."

"Ngươi!" Lưu Trường Hổ tức giận đến cái mũi đều sai lệch, "Triệu Ngọc, nơi này là cảnh đội, cảnh đội có cảnh đội kỷ luật, ngươi thái độ gì ngươi? Làm gì, bắt được tội phạm liền ngưu khí? Hừ, ta nhìn a, ngươi là mèo mù đụng phải chuột chết, thần kỳ cái gì? Đúng, trước đó, là ai nói không có thèm làm cảnh sát? Ai. . ."

Lưu Trường Hổ chính nói đến mở mày mở mặt, lại bỗng dưng nhìn thấy Triệu Ngọc duỗi tay nắm lấy cái kia đựng lấy cà phê ly pha lê, hắn ngầm kêu không tốt, vội vàng phản xạ có điều kiện hướng sau tránh đi, thậm chí đem vùi đầu đến tiểu ngăn cách đằng sau.

Ai ngờ, Triệu Ngọc bất quá là đang nhanh chóng quơ lấy ly pha lê về sau, thích ý hớp một ngụm, cũng không có hướng về thân thể hắn đập ý tứ.

Kể từ đó, trốn ở sau cái bàn mặt Lưu Trường Hổ càng lộ vẻ xấu hổ.

Triệu Ngọc lúc đầu nghĩ nữa chế nhạo hắn vài câu, thế nhưng là một ngụm cà phê vào trong bụng về sau, trong đầu chợt vang lên một cái dứt khoát thanh tịnh thanh âm:

"Lần này kỳ ngộ đã hoàn thành, độ hoàn thành: 75%. Chúc mừng, thu hoạch được ẩn hình đạo cụ một kiện, mời kiểm tra và nhận!"

Chương 05: Chương 05: Lại 1 quẻ

Chương 05: Lại 1 quẻ

Lại vang lên!

Lại vang lên! ?

Triệu Ngọc kinh ngạc ở giữa, còn muốn cẩn thận nghe một chút, nhưng thanh âm kia hết lần này tới lần khác tới đột nhiên đi đến thống khoái, đúng là nữa cũng mất động tĩnh.

Ban thưởng! ?

Triệu Ngọc nhớ kỹ có ban thưởng hai chữ, ban thưởng, ban thưởng, đang ở đâu?

Hắn vừa mới vừa nghĩ như thế, trong đầu lập tức bắn ra một cái giả lập hình tượng đến, nhưng gặp trên tấm hình vẽ lấy một cái màu đen viên cầu nhỏ, vẫn là lập thể 3D hình ảnh.

Triệu Ngọc vô ý thức điểm một cái, trong đầu thanh âm bỗng nhiên vang lên: "Ẩn hình máy nghe trộm. Duy nhất một lần tiêu hao sản phẩm . Sử dụng về sau, có thể thực hiện ẩn hình nghe trộm công năng, vô ảnh vô hình, sẽ không bị bất luận cái gì dụng cụ dò xét, tiếp tục thời gian là 48 giờ."

Cái gì? Cái gì?

Triệu Ngọc nghe được mơ mơ màng màng, vội vàng lại điểm một cái. Kết quả, trong đầu thanh âm lại đem liên quan tới cái này ẩn hình máy nghe trộm giới thiệu thuật lại một lần.

"Triệu cảnh quan, cái này ly cà phê, ta vẫn là thả hai bao đường nha!" Lý Bối Ny nhìn thấy Triệu Ngọc mất hồn như thế, còn tưởng rằng là đang dùng tâm nhấm nháp cà phê đâu!

Triệu Ngọc lấy lại tinh thần, cảm thấy nơi này hoàn cảnh ồn ào, muốn tìm một chỗ an tĩnh suy nghĩ thật kỹ một chút trước. Thế là, hắn không còn bận tâm Lưu Trường Hổ phát tác, cũng không để ý tới Lý Bối Ny, vừa nhấc chân rời đi văn phòng.

Ai ngờ, hắn vừa ra môn, vậy mà đối diện đụng phải Kim Chấn Bang đội trưởng. Triệu Ngọc cùng vị đại đội trưởng này không có gì giao tình, liền muốn cúi đầu đi ra.

Không ngờ, Kim đội trưởng lại vẫn cứ ngăn cản hắn, hỏi một câu:

"Triệu Ngọc, ngươi không phải nói muốn xin phép nghỉ sao? Tại sao lại đem người bị tình nghi cho bắt được?" Kim đội trưởng nghiêm túc nói, "Ta không rõ, làm sao ngươi biết, đêm nay người bị tình nghi gặp ở chỗ đó xuất hiện đâu?"

"Kim đội, ta hôm nay thật không thoải mái, hôm nào ta nữa cùng ngươi nói chuyện được không?"

Triệu Ngọc vừa nói vừa muốn đi, Kim đội trưởng chợt vỗ vỗ bờ vai của hắn, nói một cách đầy ý vị sâu xa: "Tiểu Triệu a, bất kể như thế nào, có thể bắt được tội phạm, liền xứng đáng chúng ta mặc bộ cảnh phục này! Làm tốt! Dùng sau tiếp tục cố gắng!"

Kim đội trưởng lời nói đem Triệu Ngọc nói đến ngơ ngác một chút, bởi vì trong ký ức của hắn mặt, vị này sắc thái câu lệ đội trưởng rất ít tán

dương qua ai.

Hôm nay đây là thế nào?

Kim đội trưởng nói xong, cất bước đi vào văn phòng, mới vừa vào đi, bên trong liền truyền đến Lưu Trường Hổ ác ý khiếu nại. . .

Triệu Ngọc không tâm tư lại đi tranh luận cái gì, trực tiếp về tới công ngụ của mình.

Nói là nhà trọ, kỳ thật liền là đại lâu văn phòng phía sau một gian tiểu phòng trực ban, diện tích nhỏ hẹp, còn phải ba người chen một cái phòng tử, ngay cả độc lập phòng vệ sinh đều không có.

Cùng Triệu Ngọc cùng phòng, là bảo vệ khoa hai vị đồng sự, tuổi trẻ vị kia trả tốt một chút, thế nhưng là lớn tuổi vị kia lại là một đi ngủ liền khò khè chấn thiên, thực sự để người đau đầu.

May mắn hôm nay ngáy ngủ vị kia trực ca đêm đi, nếu không Triệu Ngọc khẳng định lại là một cái đêm không ngủ.

Hiện tại đã rạng sáng bốn giờ, trời đều sắp sáng. Triệu Ngọc trở lại nhà trọ, cũng không rửa mặt, trực tiếp cởi giày lên giường, chuẩn bị ngủ bù.

Thế nhưng là, đêm nay ly kỳ tao ngộ, lại nhất định để hắn không cách nào ngủ yên. Bị áp dụng tiêm vào tử hình, đột nhiên xuyên qua, thân phận chuyển biến, thần bí hệ thống, trả có chiếm được đạo cụ ban thưởng, đây hết thảy để hắn đáp ứng không xuể, không thể nào tiêu hóa.

Nhất là cái kia thần bí Kỳ Ngộ hệ thống, Triệu Ngọc cảm thấy, chính mình đụng đại vận bắt lấy gậy điện cưỡng gian phạm, hắn là cũng không phải là một loại nào đó trùng hợp, mà là cái kia Kỳ Ngộ hệ thống nguyên nhân.

Có lẽ, là Kỳ Ngộ hệ thống khởi động về sau, trong cõi u minh cải biến cái gì, tài làm Triệu Ngọc quỷ thần xui khiến gặp tội phạm a?

Mà xong việc về sau, hệ thống trả nói cho hắn biết độ hoàn thành vì bảy mươi phần trăm nhiều, cái này độ hoàn thành, khả năng chỉ chính là hắn hoàn thành kỳ ngộ nhiệm vụ trình độ. Nếu như lúc trước hắn tại quán bar không có lựa chọn theo dõi áo khoác nam, tiếp theo bắt được tội phạm, như vậy cái này kỳ ngộ độ hoàn thành, có phải hay không liền sẽ trên phạm vi lớn giảm xuống đâu?

Nói cách khác, mặc kệ Kỳ Ngộ hệ thống an bài cho hắn nhiều ít trùng hợp, cuối cùng có thể hay không nắm chặt những này trùng hợp hoàn thành kỳ ngộ,

Còn phải xem bản thân hắn! ?

Nghĩ đến tầng này, Triệu Ngọc không khỏi một trận hưng phấn. Có cái này Kỳ Ngộ hệ thống, như vậy về sau gặp lại tương tự bản án, có phải hay không cũng có thể như hôm nay thần kỳ như vậy phá án và bắt giam rồi?

Oa!

Nếu là quả thật như thế, vậy ta về sau tránh không được phá án chuyên gia? Tiền thưởng thế nhưng là đại đại tích có. . .

Nghĩ đến, nghĩ đến, hắn cái này mới dần dần tiến nhập mộng đẹp.

. . .

Kỳ thật, làm cảnh sát hình sự một chuyến này thật không dể dàng, đừng nhìn tổ trọng án hôm qua bận rộn một đêm, nhưng hôm nay phần lớn người vẫn cần đúng hạn đi làm, không có thể tùy ý xin phép nghỉ bỏ bê công việc.

Bởi vì bất cứ lúc nào cũng sẽ có mới bản án phát sinh, bọn hắn nhất định phải bảo đảm mỗi vụ án đều có thể ngay đầu tiên đến được xử lý.

Bất quá, điều quy tắc này hiển nhiên không thích hợp tại Triệu Ngọc. Ngày thứ hai, Triệu Ngọc một mực ngủ đến mười giờ rưỡi tài dài dằng dặc tỉnh lại.

Nói trở lại, hắn cuối cùng vẫn là bị cái kia chấn thiên tiếng lẩm bẩm cho đánh thức, bằng không còn có thể ngủ thêm một lát. Nguyên lai, cùng ký túc xá vị kia lớn tuổi đồng sự đã trực ca đêm trở về, khò khè đánh cho chính hoan đâu!

Triệu Ngọc thật muốn đi lên đánh đập cái này ngáy ngủ gia hỏa dừng lại. Hắn sờ sờ xoã tung đầu tóc rối bời, ngắm nhìn bốn phía, nhưng gặp gian túc xá này lộn xộn, xú khí huân thiên, thực sự không phải là một cái thích hợp chỗ ở.

Nhìn đến đây, Triệu Ngọc bỗng nhiên tâm huyết dâng trào, cảm thấy mình ở loại địa phương này thực sự nghẹn tù, không bằng hôm nay ra ngoài thuê cái phòng ở a?

Trước kia Triệu Ngọc, cũng bởi vì thường ở cục cảnh sát ký túc xá, cho nên những cái kia thám viên các tiền bối một có chuyện gì, liền để Triệu Ngọc tăng ca làm thay, làm được phi thường quá phận. Nếu như thừa cơ rời đi nơi này, tự nhiên có thể giảm bớt phương diện này bố trí.

Còn nữa nói, hiện tại Triệu Ngọc trả không quá thích ứng thân phận mới của mình, đi làm còn chưa tính, nhưng nếu là ngay cả ở đều phải ở ở cục cảnh sát, luôn cảm giác phi thường khó chịu.

Đi nhà cầu xong, bắt đầu rửa mặt, Triệu Ngọc cũng lười đào sức, tùy tiện sửa sang lại tóc, liền hướng phía cục cảnh sát cao ốc đi đến. Hắn cũng không phải muốn đi làm đưa tin, mà là nghĩ dùng một chút văn

phòng máy tính, tra một chút nơi nào có phòng ở cho thuê?

Cất bước lên lầu thời điểm, hắn đụng phải mấy vị chính đang hút thuốc lá cảnh sát nhân dân, ngửi được cỗ này mùi khói, Triệu Ngọc nghiện thuốc lại phạm vào.

Thế là, hắn dừng ở khúc quanh thang lầu, đem tối hôm qua từ taxi lái xe nơi đó tịch thu được thuốc lá, lại lần nữa điêu tại miệng bên trong điểm.

Nhưng mà, lần này đồng dạng không có cái gì chuyển biến tốt đẹp, vẻn vẹn hút một hơi, hắn liền bị sặc đến kịch liệt ho khan.

Kết quả, ngay tại mãnh liệt ho khan ở giữa, trong đầu cái kia thanh tịnh dứt khoát thanh âm, lại lần nữa bỗng nhiên vang lên:

"Kỳ Ngộ hệ thống khởi động, đang vì ngài ngẫu nhiên tuyển quẻ. . ."

Ta dựa vào!

Lần này, Triệu Ngọc có chuẩn bị, chợt vừa nghe đến âm thanh âm vang lên, hắn lập tức hết sức chăm chú chú ý não hải, dụng tâm ghi khắc lấy mỗi một chữ.

"Đoái Tốn quẻ! Đổi trạch tốn gió. Xuôi gió xuôi nước, an cư lạc nghiệp, vận hành thiên địa, phong thuỷ công thành."

Nói xong những này, thanh âm im bặt mà dừng. Cứ việc Triệu Ngọc đã rất cố gắng đi nhớ, lại vẫn là không có nhớ kỹ bao nhiêu. Chỉ nhớ kỹ 'Đoái Tốn quẻ' ba chữ cùng "Xuôi gió xuôi nước" bốn chữ.

Nhất là phía sau bốn chữ, để Triệu Ngọc cảm giác trong lòng rất dễ chịu, xem ra, cái này một quẻ hắn là tuyển đến không tệ a? Bất quá, mặc dù hắn không lắm lý giải, nhưng vẫn là ra ngoài bản năng liên tưởng đến dịch kinh bát quái.

Chẳng lẽ nói, cái này Kỳ Ngộ hệ thống, chính là căn cứ bát quái lý luận vận hành? Đã dạng này, vậy sau này nhưng được thật tốt nghiên cứu một chút, muốn vạn vừa gặp phải không tốt quẻ, cũng tốt có chuẩn bị tâm lý mới tốt.

Chương 6: Chương 6: Chuyên nghiệp ý kiến

Chương 6: Chuyên nghiệp ý kiến

Lại xem bói!

Lại xem bói!

Triệu Ngọc không chịu được có chút tiểu thấp thỏm, không biết lần này Kỳ Ngộ hệ thống sẽ để cho hắn gặp được cái gì? Hắn tranh thủ thời gian lại đem ngày hôm qua lấy được ban thưởng nhìn một lần, ẩn hình máy nghe trộm còn ở đây! Không hề nghi ngờ, thứ này là dùng đến nghe trộm, hơn nữa còn sẽ không bị cái gì phản trinh sát dụng cụ kiểm trắc đi ra, tuyệt đối là cái thứ tốt.

Triệu Ngọc đăng đăng đăng chạy về văn phòng, nhưng gặp trong văn phòng đã không giống tối hôm qua náo nhiệt như vậy, chỉ có vì số không nhiều mấy tên thám viên tại riêng phần mình ngăn cách bên trong làm việc. Lưu Trường Hổ, Khúc Bình mấy người cũng đều không tại.

Nhìn thấy Triệu Ngọc đến, mấy vị thám viên không chịu được đưa tới ánh mắt khác thường, dù sao ngày hôm qua Triệu Ngọc quá mức khác thường. Lúc đầu mềm nhũn đại nam hài, lại trở thành một cái thô bạo vô lại, trả đơn thương độc mã phá gậy điện án, thực sự làm cho không người nào có thể lý giải.

Triệu Ngọc lại không để ý tới những này, trực tiếp đi vào bàn làm việc

của mình cho máy tính khởi động máy.

Hắn bàn bên ngồi Trương Cảnh Phong cùng Lương Hoan hai vị đồng sự, hai người này phụ trách trường kỳ chưa kết án kiện điều tra làm việc. Cái gọi là trường kỳ chưa kết án kiện, liền là chỉ trước đây thật lâu phát sinh, đến nay còn chưa phá án và bắt giam kết án bản án. Bọn hắn là tổ trọng án, những này bản án tự nhiên đều là một chút đại án trọng án, không phải là cướp bóc liền là mưu sát.

Đối với loại án này, bởi vì niên đại xa xưa, rất nhiều chứng cứ phạm tội vật chứng thậm chí nhân chứng biến mất, phá án và bắt giam bắt đầu độ khó cực lớn. Có bản án đã trầm tích hai ba mươi năm, vẫn không có đầu mối.

Bởi vì dạng này, trường kỳ chưa kết án kiện tổ liền trở thành một cái làm người đau đầu chỗ, ai cũng không nguyện ý điều đến cái này tổ tới. Hao tâm tổn trí phí sức, tốn công vô ích điều tra thăm viếng không nói, cấp trên gây áp lực trả hết lần này tới lần khác rất lớn, nếu là định kỳ kết thúc không thành nhiệm vụ, thậm chí lại nhận nhất định xử lý.

Trương Cảnh Phong cùng Lương Hoan cũng là một đôi cá mè một lứa, hai người bởi vì do nhiều nguyên nhân, năm nay bị phân phối đến cái này tổ tới.

Giờ phút này, hai người chính đối một xấp ảnh chụp, cùng một chút hồ sơ ghi chép sầu muộn.

Triệu Ngọc đang chờ máy tính khởi động máy, liền hiếu kỳ nhìn thoáng qua, nhưng gặp những hình kia bên trên tất cả đều là máu tươi chảy đầm đìa người chết!

"Anh em, cháu trai này ai vậy? Thảm như vậy?" Triệu Ngọc vô tình hay cố ý hỏi một câu.

"Cái này. . ."

Triệu Ngọc lời nói du côn mùi vị mười phần, để hai người không tốt tiếp nhận.

"Cái kia. . ." Trương Cảnh Phong dẫn đầu nói, "Đây là mười năm trước làm dân giàu cư xá án giết người! Người chết đã chết lão thảm rồi, bị người chặt hơn bốn mươi đao!"

"Ồ?"

Mặc dù máy tính đã khởi động, Triệu Ngọc phản mà hứng thú, bận bịu cầm qua ảnh chụp, nhìn kỹ bắt đầu.

"Vụ án này lúc ấy rất oanh động, " Lương Hoan giới thiệu nói, " người chết là cái không việc làm, chơi bời lêu lổng, trả đánh bạc! Có thể là thiếu vay nặng lãi, bị chặt thời điểm chết, trên tường viết đầy thiếu nợ thì trả tiền, nợ máu trả bằng máu các loại chữ, lại thêm ra tay ác như vậy, cho nên vụ án này lại được xưng làm H* đám tàn sát án!"

"Đúng vậy a!" Trương Cảnh Phong phụ họa, "Nghe nói hiện trường lão thảm thiết, người chết máu chảy một phòng đều là, vợ hắn bởi vì cái này bệnh tâm thần đều! Vụ án phát sinh về sau, dọa đến làm dân giàu cư xá chuyển ra một nửa cư dân, ngay cả chính phủ đều không thể không sớm sửa chữa quy hoạch, hủy đi nơi đó đâu!"

"Nha. . ." Triệu Ngọc chăm chú nhìn xem ảnh chụp, hỏi, "Đã chơi đùa mạnh như vậy, bản án làm sao còn không có phá đâu?"

"Ai!" Trương Cảnh Phong bất đắc dĩ thở dài, "Bản án nếu là phá, hai anh em chúng ta nay trời cũng sẽ không thụ cái này tội! Lúc trước cục cảnh sát cơ hồ xuất động toàn bộ cảnh lực, ngày đêm loại bỏ, trả liên tục bưng mấy cái hang ổ, nhưng kỳ quái liền, sửng sốt ngay cả nửa điểm hung thủ manh mối đều không tìm được! Bản án cũng một mực không giải quyết

được, thành Kim đội trưởng một cái tâm bệnh!"

"Hiện nay, " Lương Hoan nói, "Cư xá cũng hủy đi, ngoại trừ những hình này cùng tàn khuyết không đầy đủ hồ sơ, chúng ta đầu mối gì đều không có, đi chỗ nào điều tra đi? Cái này căn bản là một cọc chết án đây!"

"Bởi vì đến 10 năm kỳ, cho nên cấp trên muốn chúng ta đặc biệt điều tra vụ án này, " Trương Cảnh Phong thở dài nói, "Không phá được, hai anh em chúng ta chỉ sợ muốn đi chỉ huy giao thông đi!"

"Đúng vậy a, lão Trương!" Lương Hoan cười khổ mà nói, "Hai ta không bằng luyện một chút cái này đi!" Hắn làm một cái đánh ra động tác, "Ta trước đem chúng ta nhà dưới lầu tùy tiện chiếm đường mà ô tô, hết thảy dán lên hóa đơn phạt!"

"Ha ha ha. . ." Trương Cảnh Phong nhịn không được phát ra cười ngây ngô , đồng dạng làm một cái thiếp hóa đơn phạt động tác.

"Ta nói. . ." Triệu Ngọc phồng lên cái mũi nhìn lấy bọn hắn, sau đó cầm một tấm trong đó ảnh chụp, nói, "Anh em, ta có mấy câu, không biết nên không nên nói. . ."

"Nói ngươi, nói đi!" Trương Cảnh Phong ra hiệu nói, " dù sao chúng ta đã nhận mệnh đều!"

"Cái kia. . ." Triệu Ngọc nhíu mày, nói, "Là như vậy, ta cảm thấy đi, cái này H* đám tàn sát án, hắn là không thành lập, tối thiểu nhất danh tự khởi thác!"

"Cái gì?" Hai người giật mình không nhỏ, mắt lớn trừng mắt nhỏ.

"Các ngươi có cái hiểu lầm, kỳ thật chân chính bang hội cũng không phải là làm như vậy sự tình tích!" Triệu Ngọc chỉ vào ảnh chụp, phân tích nói, " các ngươi nghĩ một hồi a, nếu như hai người các ngươi thiếu

ta rất nhiều rất nhiều tiền, như vậy. . . Ta là muốn tìm kiếm nghĩ cách buộc các ngươi trả nợ đâu? Vẫn là phải trực tiếp giết các ngươi đâu?"

"Cái này. . ." Lương Hoan quyệt miệng trả lời, "Đương nhiên là buộc chúng ta trả nợ!"

"Chính là cái đạo lý này đây!" Triệu Ngọc nói nói, " bang hội đơn giản cũng là cầu tài, không đáng kín mệnh quan ti. Cho dù chết người thiếu hơn ngàn vạn, hơn trăm triệu, cũng là tuyệt đối không thể giết!

"Chúng ta có câu ngôn ngữ trong nghề, a, không! Bang hội có câu ngôn ngữ trong nghề, gọi chơi mãnh liệt đã chết nhanh, ngươi chém người ta hơn bốn mươi đao, làm được như vậy quá phận, đây không phải là nói rõ lấy muốn đem sự tình làm lớn sao? Đem sự tình làm lớn, đối bọn hắn thế nhưng là chỉ có chỗ xấu không có chỗ tốt.

"Kỳ thật, bọn hắn ở trên tường đổ dầu a, nện pha lê nện xe a, còn có uy hiếp nữ nhân hài tử a, bất quá chỉ là muốn cho thiếu nợ người trả tiền mà thôi. Ngươi không lý do đem người giết chết, trả đi chỗ nào đòi tiền đi?"

"Đúng. . . Đúng a?" Trương Cảnh Phong nhãn tình sáng lên, "Ta làm sao không có nghĩ đến cái này đạo lý?"

"Nói như vậy. . ." Lương Hoan suy nghĩ nói, " năm đó cảnh sát điều tra phương hướng sai rồi? Không phải là bang hội làm? Huynh đệ, vậy sao ngươi nhìn?"

"Hơn bốn mươi đao. . ." Triệu Ngọc suy nghĩ nói, "Giết người chỉ dùng một đao, nhưng hung thủ lại chặt hơn bốn mươi đao. . . Ta đoán, hoặc là hung thủ cùng người chết có thâm cừu đại hận; hoặc là, hung thủ liền là cố ý chặt nhiều như vậy đao, để cho cảnh sát ngộ nhận là bang hội làm, cái này gọi chuyển di ánh mắt!"

"Nha. . . Có đạo lý. . ." Trương Cảnh Phong suy nghĩ một cái, nói, "Thế

nhưng là, tư liệu biểu hiện, người chết là cái không việc làm, mà lại tính khí nóng nảy, ngày bình thường chọc phải không ít cừu gia, quê nhà thân thích ở giữa nơi đến cũng không tốt. Cái này điều tra, vẫn là. . . Khó a. . ."

"Cái kia. . . Người chết lão bà vẫn còn chứ?" Triệu Ngọc bỗng nhiên hỏi một câu, "Trả bệnh tâm thần lấy rồi?"

"Nha. . . Không!" Lương Hoan nhớ lại một cái tư liệu, đáp nói, " đã cải, còn có hài tử, trôi qua coi như không tệ!"

"Vậy các ngươi liền đi tìm nàng điều tra thôi, người chết có cái gì cừu gia, nàng hẳn là rõ ràng, nếu là ngay cả nàng cũng không biết, vậy các ngươi nữa chuẩn bị thiếp hóa đơn phạt đi cũng không muộn đây!" Triệu Ngọc đem đầu chuyển quay về bàn làm việc của mình, nói, "Nói không chừng, vợ hắn cùng hung thủ trả có quan hệ gì đâu!"

"Cái...cái gì?" Lương Hoan hơi kém cho Triệu Ngọc quỳ, "Ngươi ý tứ. . ."

"Chặt hơn bốn mươi đao, tình sát cũng là có khả năng a! ?" Triệu Ngọc tại trong máy vi tính đưa vào lục soát phòng cho thuê tin tức, "Các ngươi không bằng đi dò tra nhìn, dù sao. . ."

Không đợi Triệu Ngọc nói hết lời, Trương Cảnh Phong cùng Lương Hoan sớm đã không kịp chờ đợi chạy ra văn phòng.

Triệu Ngọc lắc đầu, tự nhủ thở dài: "Dù sao. . . Kịch truyền hình bên trong đều là loại này tình tiết máu chó nha. . ."

Chương 7: Chương 7: Phòng cho thuê kỳ ngộ ký

Chương 7: Phòng cho thuê kỳ ngộ ký

Triệu Ngọc thật sự là nghèo đến không muốn không muốn, ngay cả điện thoại đều không có tiền mở lưu lượng. Thẩm tra cái phòng cho thuê tin tức, còn được đến trên máy vi tính đi thăm dò.

Cuối cùng, tại một đống lớn phòng cho thuê trong tin tức, hắn tùy tiện tuyển mấy cái khoảng cách cục cảnh sát hơi gần địa chỉ, cũng mặc kệ đến không tới tan tầm một chút, trực tiếp phủ thêm áo khoác rời đi.

Liên quan tới Trương Cảnh Phong hai anh em đi thăm dò cái kia vụ án, hắn ngược lại là cũng không có bao nhiêu chờ mong. Nếu là chỉ bằng hắn dăm ba câu là có thể đem một cái khốn nhiễu cảnh sát mười năm án chưa giải quyết hiểu rõ, đó mới là sai lầm nghiêm trọng!

Bị thi hành dược vật tiêm vào tử hình, chẳng những không chết trả xuyên qua, còn chiếm được thần kỳ Kỳ Ngộ hệ thống, Triệu Ngọc cảm giác tâm tình thật tốt, đi trên đường, phảng phất ánh nắng đều là như thế ôn hòa, đi đường cũng lâng lâng.

Hắn bắt đầu cảm thấy, làm cái tổ trọng án thám tử, có lẽ cũng không có cái gì chỗ xấu. Gãi gãi người xấu, lĩnh lĩnh tiền thưởng, trả có thật nhiều đặc quyền, cảm giác này cũng tương đương không tệ tích!

Bằng không, vẫn là trước chậm rãi làm lấy rồi nói sau, đừng nghĩ trước

cái gì trọng thao cựu nghiệp chuyện.

Triệu Ngọc tìm kiếm nhà thứ nhất phòng cho thuê, ở vào cục cảnh sát cao ốc không xa một đầu thương nghiệp đường phố, nơi này có cái gọi là Đại Phong Ca hoa quả hành cửa hàng đăng xuất phòng cho thuê tin tức.

Chủ cửa hàng Khương Đại Phong là cái lớn mập trắng, gặp người luôn luôn cười hì hì. Nhìn thấy Triệu Ngọc đến đây tìm thuê, bận bịu nhiệt tình tiếp đãi hắn.

Nguyên lai, hắn nhà này hoa quả hành chính là độc tòa nhà nhà nhỏ ba tầng, lầu một là bán hoa quả cửa hàng bán lẻ, lầu hai bản gia ở lại, lầu ba lại có cái 60 đến mét vuông không gian, muốn ra thuê.

Triệu Ngọc sau khi xem, phi thường vừa ý nơi này, đến một lần khoảng cách đơn vị khá gần; thứ hai trên đường không có đồ nướng loại hình bày trải, ban đêm có thể ngủ ngon giấc; thứ ba ở không đều đủ, trực tiếp có thể giỏ xách vào ở.

Mập mạp Phong ca trả đối Triệu Ngọc sắc mị mị nói, sát vách cửa hàng cùng hắn nhà giống nhau như đúc, trên lầu ở mấy người sinh viên đại học, từng cái đều cùng người mẫu giống như, ngươi thuê ta cái này phòng, nói không chừng còn có thể thuận tiện đem vấn đề cá nhân giải quyết đâu!

Xuyên thấu qua trên ban công hàng rào, Triệu Ngọc quả nhiên thấy được rất nhiều nữ nhân quần áo, chính treo ở trên cột treo quần áo phơi nắng.

U tây!

Nơi tốt!

Triệu Ngọc con mắt cũng bắt đầu híp mắt, trong lòng nói chuyện, ca cần,

chính là chỗ này!

Nhưng mà, Triệu Ngọc hỏi một chút giá tiền, lại nhất thời mộng vòng. Phòng ở nguyệt thuê 2000 nguyên cả, mà lại một phát liền là nửa năm. Hiện tại đánh chết Triệu Ngọc, cũng móc không ra nhiều tiền như vậy đến!

"Có thể không thể đánh cái chiết khấu?" Triệu Ngọc hỏi.

Đại Phong Ca cũng là sảng khoái, trực tiếp điểm đầu: "Vậy liền 1980 đi, nếu như khó khăn, trước tiên có thể giao một cái quý!"

"Con bà nó!" Triệu Ngọc trực tiếp mắng lên, "Ngươi nơi rách nát này muốn đắt như thế? Đoạt tiền a? Nói cho ngươi, lão tử là cảnh sát, tin hay không bắt ngươi?"

Đại Phong Ca hiểu pháp luật: "Ta thuê cái phòng ở lại không phạm pháp, sợ ngươi bắt? Nơi này là trung tâm thành phố, hoàng kim vị trí, mỗi ngày còn có mỹ nữ nhìn, ta cái giá tiền này đã tính nhảy cầu giá! Ngươi không thuê được rồi, có là người chờ lấy thuê đâu!"

"Con bà nó! Thuê cái phá phòng ốc không nổi a ngươi? Gia gia trả không thuê đâu!"

Triệu Ngọc chửi rủa lấy rời đi tiệm trái cây, trong lòng nói chuyện, nếu là thả trước kia, sớm tìm một đám tiểu đệ nện nhà các ngươi gian hàng! Tin hay không để ngươi lấy lại tiền cho lão tử, lão tử mới đến ở?

Hừ!

Triệu Ngọc tức giận rời đi tiệm trái cây, hảo hảo tâm tình bị cái kia mập mạp chết bầm làm cho đập, tức giận đến hắn tại góc đường tiệm mì hoành thánh liên tiếp ăn ba bát mì hoành thánh mới tính hết giận.

Nhà này không được, chỉ có thể đổi nhà thứ hai. Nhà thứ hai là công ngụ thức phòng thuê, muốn đi tới đó, cần phải xuyên qua LC khu ngõ hẻm nhỏ.

Địa hình nơi này hình dạng mặt đất, cùng Triệu Ngọc trước kia thế giới hoàn toàn tương tự, hắn trước kia thường xuyên ở chỗ này đánh nhau xuyên ngõ hẻm, đối với chỗ này hết sức quen thuộc, liền trực tiếp tìm một đầu đường tắt.

Giờ phút này chính vào giữa trưa, các cư dân đều ở nhà ăn cơm nấu cơm, trong ngõ hẻm cơ bản không thấy bóng dáng.

Thế nhưng là, ngay tại Triệu Ngọc xuyên thẳng qua trong đó thời điểm, lại chợt thấy nào đó đầu hẻm hiện lên một cái lén lén lút lút người. Triệu Ngọc cũng không biết thế nào,

Đúng là bản năng lách mình tránh né một cái, cũng không có bị người kia nhìn thấy.

Người kia mang theo một cái màu xanh lá cây đậm mũ, cái đầu không cao, dáng người đơn bạc, giống như là cái chính đang đi học học sinh. Thế nhưng là, nhìn thần sắc hắn hốt hoảng bộ dáng, tựa hồ có cái gì không muốn người biết hoạt động.

Có ý tứ!

Triệu Ngọc trước kia thường xuyên cùng những này thiếu niên bất lương liên hệ, tò mò, liền lặng lẽ đi theo. Mặc dù tên tiểu tử kia tính cảnh giác rất mạnh, một mặt đi một mặt bốn phía xem xét. Nhưng Triệu Ngọc lại là kinh nghiệm lão đạo, nửa chút không có bị hắn phát giác.

Rốt cục, khi Triệu Ngọc đi theo hắn đi vào một chỗ âm u nơi hẻo lánh thời điểm, nơi đó có một cái nhuộm mái tóc màu vàng, trên cánh tay khắc lấy hình xăm nam tử chính chờ ở nơi đó.

Hai người gặp mặt về sau cũng không nói chuyện, tiểu hỏa tử trực tiếp đưa cho người kia một cái màu đen cùng loại ưu bàn đồ vật, mà tóc vàng thì móc ra một cái phong thư, đưa cho hắn.

U tây!

Triệu Ngọc ở bên cạnh nhìn xem, đồ đần đều có thể nhìn ra, hai người này tất nhiên là đang làm gì giao dịch phi pháp! Nếu như bây giờ Triệu Ngọc xông đi lên, tất nhiên có thể nhân tang cũng lấy được, nữa lập một công.

Bất quá, Triệu Ngọc thế nhưng là cái kẻ già đời, ra ngoài trời sinh trực giác, hắn đã ngửi ra có thể có lợi hương vị.

Thế là, hắn cố ý mèo từ một nơi bí mật gần đó không hề lộ diện, thẳng đến cái kia tóc vàng mang theo ưu bàn biến mất về sau, hắn tài một cái bước xa tiến lên, đem đội nón xanh tiểu hỏa tử trực tiếp ấn vào trên tường.

"Không được nhúc nhích! Cảnh sát!" Câu nói này, Triệu Ngọc kêu mở mày mở mặt, hừ! Lão tử hiện tại nhưng là cảnh sát! Không thể giả được!

Tiểu hỏa tử nghe xong cảnh sát, lập tức liền dọa tê liệt, vậy mà ô ô khóc ra tiếng. Đợi đến mũ tróc ra về sau, Triệu Ngọc cái này mới nhìn đến, thế này sao lại là cái gì tiểu hỏa tử? Lại là cái giữ lại đầu tóc ngắn tiểu nữ sinh! Nhìn nàng cái kia non nớt bộ dáng, nhiều lắm thì cái học sinh trung học mà thôi.

Triệu Ngọc phi thường ngoài ý muốn, nhưng vẫn là mặt đen lên quát: "Biết vì cái gì bắt ngươi sao?"

"Ô ô. . ." Tiểu nữ hài dọa đến toàn thân run rẩy, ngửa đầu cầu khẩn nói, " cảnh sát thúc thúc, ta biết sai, ta cũng không dám nữa, ô ô. . ."

"Bớt nói nhảm! Thành thật khai báo, bằng không, ta. . ." Triệu Ngọc dạ một cái, tài nói, " ta gọi gia trường!"

"Đừng! Đừng!" Tiểu nữ hài vội vàng nói, "Tuyệt đối đừng gọi phụ huynh, cha ta biết, không đánh chết ta không thể!"

Triệu Ngọc gặp tiểu nữ hài không có lực sát thương gì, liền buông lỏng tay ra, sau đó đoạt lấy phong thư của nàng. Kết quả, mở ra xem, bên trong thình lình xuất hiện một chồng nhân dân tệ.

A này đi!

Triệu Ngọc biết trong phong thư có thể là tiền, lại không nghĩ rằng có nhiều như vậy, vội hỏi: "Mau nói, tiền này. . . Làm sao tới?"

"A ô ô ô oa. . ." Nghe xong lời này, tiểu cô nương khóc đến càng hung, trả mang biến điệu. Nàng nắm lấy Triệu Ngọc cánh tay đau khổ năn nỉ, "Cảnh sát thúc thúc, ta thật là lần đầu tiên a, ngài liền xin thương xót, bỏ qua cho ta đi. . . Ô ô ô. . . Ta biết sai, ta cũng không dám nữa!"

"Uy uy. . . Ngươi nước mũi đều cọ trên người ta!" Triệu Ngọc nhanh lên đem nó đẩy ra, "Ngươi trước đừng khóc, ngươi nói cho ta biết trước, vừa rồi ngươi đưa đưa cho người kia, đến cùng là cái thứ gì?"

Chương 8: Chương 8: Người không biết xấu hổ thật vô địch

Chương 8: Người không biết xấu hổ thật vô địch

Nguyên lai, tiểu nữ hài vừa rồi đưa cho tóc vàng, thật là một cái ưu bàn. Ưu bàn bên trong chứa có hai cái tài khoản trò chơi cùng mật mã, đều là hiện nay lưu hành võng du tài khoản.

Nguyên lai là trộm nick a!

Triệu Ngọc âm thầm may mắn, vừa rồi may không có xung động đến người tang cũng lấy được, một cái đường đường tổ trọng án thám viên, chỉ bắt hai cái trộm nick, nói không đi ra ngoài được để cho người ta cười đến rụng răng?

Bất quá, Triệu Ngọc cũng rất cảm khái, không nghĩ tới hai cái tài khoản trò chơi thế mà giá trị nhiều tiền như vậy? Theo tiểu nữ hài bàn giao, trong phong thư ròng rã một vạn nguyên, vậy mà đỉnh hắn hơn mấy tháng tiền lương.

"Thúc thúc, ta thật là lần đầu tiên, cái này tiền tham ô ta từ bỏ!" Tiểu nữ hài vẫn là một thanh nước mũi một thanh lệ nói, "Ngài liền thả ta đi! Ta lần sau thật không dám!"

"Đi đi đi. . ." Triệu Ngọc tức giận trách móc nói, " hai ngươi vừa rồi giao dịch thời điểm một chữ mà đều không có lên tiếng, xe nhẹ đường quen, còn dám nói là lần đầu tiên?"

"Ta. . ." Tiểu nữ hài im lặng.

"Ta hỏi ngươi, trộm nick, làm gì còn phải tiền mặt giao dịch? Trực tiếp trên mạng chuyển khoản không được sao?" Triệu Ngọc hiếu kỳ.

"Cảnh sát thúc thúc. . ." Tiểu nữ hài thành thật trả lời, "Ta còn không có thẻ căn cước đâu! Không có cách nào mở tài khoản đầu a! Mà lại trên mạng giao dịch là gặp lưu lại chứng cớ!"

"U?" Triệu Ngọc ngoài ý muốn, "Không nhìn ra, cao thủ a ngươi? Ta hỏi ngươi, đạo hào tiền, làm gì dùng? Có phải hay không mua trò chơi trang bị?"

"Không phải là! Không phải là!" Có thể là tiểu nữ hài nhìn thấy cái gì cơ hội, không còn khóc sướt mướt, mà là đàng hoàng bàn giao nói, " tiền của ta là để dùng cho mẹ ta chữa bệnh, mẹ ta được nhiễm trùng tiểu đường!"

"Hừ!" Triệu Ngọc tức giận hừ một tiếng, tự nhiên không có khả năng tin tưởng loại này trò trẻ con hoang ngôn.

"Thật!" Tiểu nữ hài trịnh trọng nói, "Thẩm tách một lần, muốn tốt mấy ngàn khối đâu, chỉ dựa vào cha ta bán hoa quả tiền căn bản chưa đủ! Hiện tại sầu cho hắn đều muốn đem trên lầu thuê đâu!"

"Chờ một chút!" Bỗng dưng, Triệu Ngọc ngơ ngác một chút, hắn nhìn kỹ một chút tiểu nữ hài tướng mạo, bỗng nhiên có loại quen mặt cảm giác, vội hỏi, "Ngươi thành thật nói cho ta biết, ngươi tên là gì? Ba ba của ngươi lại tên gọi là gì, còn dám nói láo, ta cái này đem ngươi bắt cục cảnh sát đi!"

"Ta thật không có nói láo, ta gọi Khương Hiểu Tình, " tiểu nữ hài trả lời, "Cha ta gọi Khương Đại Phong, Thuận Phong lộ Đại Phong Ca hoa quả

hành chính là ta nhà. . ."

Ta đi. . .

A này đi!

U tây!

Triệu Ngọc đầu trong nháy mắt bị những này sợ hãi thán phục từ thay thế, trên đời này kiện thứ hai lớn xảo sự tình lại phát sinh ở trên người hắn. Hắn chân trước vừa cùng đại phong thủy quả cửa hàng cùng lão bản mắng to một trận, chân sau liền bắt được lão bản nữ nhi phạm tội nhược điểm, cái này trùng hợp trình độ, đơn giản độc nhất vô nhị!

Lần này, Triệu Ngọc nữa không nghi ngờ Kỳ Ngộ hệ thống uy lực, cái này tất nhiên lại là cái này thần kỳ hệ thống gây nên.

"Cảnh sát thúc thúc, thúc thúc?" Tiểu nữ hài gặp Triệu Ngọc ngây người, cũng không dám chạy, chỉ là trung thực đứng ở trước mặt hắn, yếu ớt hỏi, "Ngài nhìn, ngài có thể thả ta đi sao? Tiền kia. . . Nha. . . Tiền tham ô. . . Ta từ bỏ!"

"Nha!" Triệu Ngọc cái này mới hồi phục tinh thần lại, hắn nhìn thoáng qua trong tay phong thư, lập tức nảy ra ý hay, bận bịu đem thư phong đưa cho Khương Hiểu Tình, "Cái gì không muốn? Cái này. . . Ngươi lấy được! Đi, đã là người một nhà, vậy thì dễ làm rồi!"

"Nha. . . Ngươi. . ." Lần này, đến phiên tiểu nữ hài giật mình, "Ngươi biết cha ta?"

"Ừm. . . Là như vậy!" Triệu Ngọc nhãn châu xoay động, nói, "Ta nha, vừa mới thuê nhà ngươi phòng ở! Cũng biết nhà ngươi tình huống, nếu là vì cứu mụ mụ ngươi, cái kia chuyện này, cứ tính như vậy! Ngươi về sau, tiếp tục, tiếp tục là có thể!"

"Thật, giả?" Tiểu nữ hài mộc ở nơi đó, cảm giác thế giới quan của bản thân đã lộn xộn, "Ngài. . . Ngài không phải là tại nói đùa ta a?"

"Thúc thúc giống như là đùa giỡn hay sao?" Triệu Ngọc cười rạng rỡ, nghiễm nhiên một cái tiêu chuẩn hỏng thúc thúc hình tượng, "Hắc hắc hắc. . . Không nói gạt ngươi, thúc thúc đối cái này một mảnh mà rất quen, về sau đã xảy ra chuyện gì sao,

Thúc thúc đều có thể bảo kê ngươi! Chỉ bất quá. . . Cái này. . ." Hắn chỉ chỉ nữ hài trong tay phong thư, "Ngươi hiểu được không?"

"Nha!" Tiểu nữ hài tuyệt đỉnh thông minh, "Ta hiểu được, ngài là đòi bảo hộ phí đâu!"

"Ai?" Triệu Ngọc gấp bận bịu bụm miệng nàng lại, "Cái gì phí bảo hộ? Quái khó nghe. Hạng mục này, là hai người chúng ta cùng một chỗ hợp tác khai thác, ngươi là nhân viên kỹ thuật, mà ta là nghiệp vụ nhân viên, hai ta tất cả đều tham dự, tự nhiên muốn lấy hoa hồng đúng không?"

"Thúc thúc. . . Giống như. . ." Tiểu nữ hài yếu ớt hỏi, "Nghiệp vụ cũng là ta liên hệ a?"

"Cái này. . ." Triệu Ngọc trán che kín hắc tuyến.

"Không sao a, dù sao ta là yếu thế quần thể!" Khương Hiểu Tình thản thản nhiên nói, "Ngươi không bắt ta, đã không tệ! Như vậy. . . Ngươi. . . Phân nhiều ít đâu?"

"Trên giang hồ quy củ, ngươi ba ta thất, " Triệu Ngọc xe nhẹ đường quen, "Bất quá, nể tình cùng cha ngươi như vậy quen thuộc, để ngươi một thành, ngươi tứ ta lục, thế nào?"

"A? Vậy sao được?" Tiểu nữ hài uể oải nói, "Mẹ ta thật rất rất cần tiền,

cái này trả đều không đủ đâu!"

"Ừm!" Triệu Ngọc đem mặt trầm xuống, "Vậy liền chia năm năm, đây là ta lằn ranh! Cùng lắm thì, ngươi mỗi tháng nhiều làm một lần đây! Cũng nên để những cái kia sa vào tại trò chơi đám công tử ca thanh tỉnh một chút! Mỗi ngày đem phụ mẫu tiền, tất cả đều dùng đến chơi game mua trang bị bên trên, liền nên để bọn hắn ném hào, để bọn hắn hảo hảo tỉnh lại một cái!"

Rõ ràng là đang xúi giục tiểu nữ hài tiếp tục làm chuyện thất đức, Triệu Ngọc lại nói đến chính nghĩa lẫm nhiên, nghĩa chính ngôn từ, đơn giản đã không biết xấu hổ đến đại thần cấp bậc.

Khương Hiểu Tình bất quá một cái kinh nghiệm sống chưa nhiều hài tử, chỗ nào tính toán qua Triệu Ngọc, cuối cùng đành phải thỏa hiệp.

Sau 20 phút, Triệu Ngọc cầm Khương Hiểu Tình phân cho hắn 5000 khối "Trả thù lao", về tới đại phong thủy quả hành, muốn dùng số tiền này đem phòng ở mướn tới.

Ai ngờ, tại hắn sau khi đi, lại có người đến xem phòng ở. Có hai người nam thanh niên cũng chọn trúng nơi này, Triệu Ngọc chạy đến thời điểm, bọn hắn đang giao tiền đặt cọc, mập mạp Khương Đại Phong đang ở nơi đó cười hì hì kiếm tiền đâu!

"Dừng tay!"

Triệu Ngọc nhất thời quát lên một tiếng lớn vọt tới phụ cận, đem mấy người toàn giật nảy mình.

"Cái gì. . . Tình huống như thế nào a đây là?" Khương Đại Phong vừa nhấc mặt thấy được Triệu Ngọc.

Không đợi hắn có phản ứng, Triệu Ngọc đổ ập xuống liền mắng lên:

"Con bà nó, tốt ngươi cái không giữ chữ tín đại mập mạp, ta không phải đã nói phòng này cho ta mướn sao? Ta mẹ nó đem tiền đều cầm về ngươi lại cho thuê lại người khác, ngươi nha không muốn sống, ừm! ?"

Triệu Ngọc mặt mũi tràn đầy hung tướng, dọa đến hai cái tiểu thanh niên không dám chen miệng vào đều.

"Không. . . Không phải là. . ." Khương Đại Phong cũng có một ít mộng, "Ngươi không phải là. . . Không phải là không có. . ."

"Không có bà ngươi cái (nơi đây bỏ bớt đi bốn mươi tám cái chữ thô tục). . ." Vừa mắng, Triệu Ngọc quơ lấy một cây cây mía, "Tin hay không. . . Ta đem ngươi sạp hàng cho ngươi đập?" Nói xong, hắn ngược lại dùng cây mía chỉ vào hai cái thanh niên, "Nói cho các ngươi biết, cái nào muốn thuê phòng này, các ngươi cần phải cân nhắc một chút, lão tử một ngày tìm các ngươi một cái gốc rạ, đừng ngày nào bị người gõ ám côn cũng không biết. . ."

"Ngươi. . ." Khương Đại Phong khí choáng váng đều, hô to, "Ngươi còn như vậy, ta gọi cảnh sát ta!"

Bá. . .

Triệu Ngọc đem cảnh quan chứng móc ra, quát: "Ngươi nha còn gọi cảnh sát đâu! Ta trước điều tra thêm ngươi cửa hàng mao bệnh đi, hiện tại có người báo cáo các ngươi cửa hàng tiêu thụ quá thời hạn hoa quả. . ."

Triệu Ngọc còn chưa nói xong, cái kia hai người nam thanh niên đã cầm tiền chạy mất tăm mà. Khương Đại Phong thì hai tay cao cao chắp lên, liên tục thở dài: "Được rồi, đi! Đàn ông. . . Ta phục! Ta phục, cho thuê ngươi, cho thuê ngươi đi không?" Khương Đại Phong bất đắc dĩ thán nói, " ai u, người không biết xấu hổ, thật đúng là mẹ nó vô địch a!"

Chương 9: Chương 9: Chặt tay án

Chương 9: Chặt tay án

Rạng sáng 5 giờ rưỡi, nắng sớm mờ mờ, thành thị hơn phân nửa bộ phận vẫn bao phủ tại bóng ma bên trong.

Chín cùng đường chịu đức cơ là 24 giờ buôn bán, giờ phút này, trong tiệm chỉ có hai tên vội vàng bên trên sớm tự học học sinh trung học, hai người tại cửa ra vào vị trí vội vàng hưởng dụng mỹ vị Hán bảo.

Bỗng nhiên, cửa mở, từ bên ngoài lảo đảo đi vào một người tới. Cái kia là một nữ nhân, mặc trên người giá cả không ít áo khoác, nhưng áo khoác bên trên lại là vết máu loang lổ.

Nữ tử tóc tai bù xù, hai chân bất lực, đẩy ra chịu đức cơ nặng nề cửa thủy tinh về sau, hơi kém quẳng xuống đất. Nàng khó khăn đi đến học sinh trung học trước mặt, khí nhược âm thanh tê hô:

"Cứu. . . Cứu. . . Cứu mạng. . ."

Hai tên học sinh trung học ngẩng đầu lên, nhất thời dọa đến la thất thanh, liên tiếp lui về phía sau, sữa đậu nành đụng vẩy một chỗ.

Không nghĩ tới, nữ nhân này vậy mà không có tay phải! Tại nàng cánh tay phải cuối cùng, chỉ có thể nhìn thấy một khối đơn sơ băng bó, mà lại đang ra bên ngoài chảy máu băng gạc, tay lại —— không thấy!

. . .

Dễ chịu!

Úc Da!

Ban đêm 7 giờ tả hữu, Triệu Ngọc nằm tại phòng ở mới trên giường lớn, từ trong ra ngoài đến dễ chịu. Mặc dù tiền thuê nhà vẫn là một tháng 2000, nhưng là tiền này, lại là chủ thuê nhà khuê nữ móc, chuyện tốt bực này, thực trên thế gian hiếm thấy!

Ha ha ha. . .

Triệu Ngọc kìm lòng không được phát ra cười xấu xa, từ Khương Hiểu Tình nơi đó lấy ra 5 ngàn, lập thành phòng ở về sau, cho Khương Đại Phong trong đó 4000 khối, nói là trước cho hai tháng, còn lại 1000 làm tiền tiêu vặt.

Khương Đại Phong cũng là thực sự sợ hãi đầu cùng Triệu Ngọc tranh chấp, dù sao tiền thuê nhà không kém là được rồi, đành phải đáp ứng. Hai người hiện trường ký phòng cho thuê hợp đồng về sau, Triệu Ngọc rốt cục có một cái hài lòng lối ra.

Triệu Ngọc tâm nhãn tặc nhiều, nếu như hắn hôm nay tham lam đem Khương Hiểu Tình một vạn khối tiền toàn bộ nuốt mất, ngược lại là có thể phát bút hoành tài. Thế nhưng là, cứ như vậy, lại không lần thứ hai. Mà cùng Khương Hiểu Tình thỏa đàm hợp tác về sau, mỗi tháng hắn đều có thể từ đó thu hoạch được chia, so sánh dưới, đương nhiên là cái sau càng thêm có lời.

Đương nhiên, Triệu Ngọc trong lòng rõ ràng, xúi giục người khác trộm nick, hơn nữa còn tư thu hối lộ, đây chính là trái với pháp luật kỷ cương sự tình, nhất là hành động một tên nhân viên cảnh sát tới nói, càng là tội thêm một bậc.

Bất quá, hiện tại Triệu Ngọc cũng không có đem chính mình thật hợp lý thành một tên cảnh sát, hắn trả đắm chìm trong xuyên qua trước nhân vật bên trên, thậm chí vẫn đang suy nghĩ cái gì trọng thao cựu nghiệp, Đông Sơn tái khởi! Giống Khương Hiểu Tình chuyện như vậy, cùng hắn trước kia đủ loại việc xấu so ra, đơn giản không đáng giá nhắc tới.

Bởi vậy, Triệu Ngọc yên tâm thoải mái hưởng thụ lấy đây hết thảy, thậm chí còn đang suy nghĩ, có phải hay không dùng còn lại 1000 khối tiền, đổi cái thể diện chút điện thoại?

Đúng lúc này, trong đầu hệ thống bỗng nhiên nói chuyện, thanh âm kia bất nam bất nữ, bất âm bất dương, giống như một loại nào đó máy móc phát ra thanh âm, nhưng lại phá lệ rõ ràng: "Lần này kỳ ngộ đã hoàn thành. Độ hoàn thành: 79%. Thu hoạch được ẩn hình đạo cụ một kiện, mời kiểm tra và nhận!"

Lại tới?

Không biết lần này có thể có được ban thưởng gì?

Triệu Ngọc vội vã không nhịn nổi xem xét, phát hiện não bên trong bắn ra hình tượng bên trong, lại thêm một cái màu đen viên cầu nhỏ.

Ấn mở về sau, hệ thống thanh âm lập tức vang lên: "Ẩn hình máy theo dõi. Duy nhất một lần tiêu hao loại sản phẩm . Sử dụng sau có thể thực hiện ẩn hình theo dõi công năng, sẽ không bị bất luận cái gì dụng cụ dò xét, tiếp tục thời gian là 48 giờ."

Ẩn hình máy theo dõi?

Triệu Ngọc suy nghĩ một cái, đoán chừng liền là theo dõi người khác dùng đồ vật thôi, đem nó trang trên người người khác, liền có thể tùy thời biết hành tung của hắn rồi?

Nói thật, lần này Triệu Ngọc không khỏi có chút thất vọng, hắn vốn cho rằng hệ thống có thể ban thưởng một chút đồ tốt đâu! Tỉ như cái gì kiểu như trâu bò vũ khí nha, mắt nhìn xuyên tường, thuật xuyên tường, phân thân đại pháp loại hình, cho dù là ẩn hình camera hoặc mê hồn dược cũng được a?

Thế nhưng là, ngoại trừ nghe trộm liền là theo dõi, hơn nữa còn có thời gian hạn chế, cái này có cái gì tốt chơi?

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc bắt đầu suy nghĩ, lần này kỳ ngộ độ hoàn thành là 79%, nếu là cao thêm chút nữa, có phải hay không liền có thể đạt được tốt hơn đồ tốt rồi?

Thế nhưng là,

Đến cùng như thế nào làm, mới có thể đề cao độ hoàn thành đâu?

Nghĩ đến chỗ này, hắn cảm thấy mình không bằng nữa khởi động một lần hệ thống, lần này nhất định phải hảo hảo quan sát ghi chép mới tốt.

Thế là, hắn móc ra thuốc lá, điểm về sau hít mạnh một hơi. Nhưng kỳ quái là, lần này hắn cũng không có ho khan, ngược lại a a rút mấy miệng, không hề ảnh hưởng.

A?

Sao thế à nha?

Tại sao lại không dùng được rồi?

Hắn bá bá bá mãnh liệt rút, rút chính mình cũng thở không ra hơi, cái kia thần kỳ Kỳ Ngộ hệ thống lại vẫn là không có xuất hiện, trong đầu vẫn là

yên tĩnh như thường.

Ân. . .

Ngắn ngủi bối rối về sau, Triệu Ngọc ổn định lại tâm thần phân tích một chút, hồi tưởng hai lần trước khởi động cùng hoàn thành kỳ ngộ thời gian điểm, hắn rất nhanh nghĩ đến một loại khả năng, chẳng lẽ nói. . . Cái này Kỳ Ngộ hệ thống, mỗi ngày chỉ có thể khởi động một lần?

Hôm nay sử dụng hết, ngày mai mới hành?

Triệu Ngọc chính dốc lòng tự hỏi, điện thoại bỗng nhiên vang lên, xem xét là Lý Bối Ny đánh tới.

"Uy? Triệu cảnh quan, ngươi ở chỗ nào vậy? Làm sao còn chưa tới? Toàn tổ còn kém ngươi!" Trong điện thoại truyền đến Lý Bối Ny thanh âm lo lắng.

"Chuyện gì a? Đi nơi nào?" Triệu Ngọc lười biếng hỏi một câu.

"Không thể nào?" Lý Bối Ny kinh ngạc, "Chưa lấy được tin nhắn ngươi? Chặt tay án nha! Toàn đội đều ở văn phòng mở hội đâu! Ngươi mau lại đây a. . . Nhanh. . ."

Đóng lại điện thoại, Triệu Ngọc cái này mới nhìn đến thông tri tin nhắn, từ ở hôm nay đột phát cùng một chỗ vụ án, muốn bọn hắn 7 giờ ở cục cảnh sát văn phòng đúng giờ mở phân tích án tình sẽ, toàn đội nhất định phải tham gia.

Nhìn xem biểu, đã gần 7 giờ nửa đều.

Con bà nó!

Triệu Ngọc cái này phiền muộn, hôm qua nhịn một đêm, hôm nay thật

vất vả muốn ngủ cái an giấc, tại sao lại không lý do toát ra một cái mới bản án đến? Còn cái gì "Chặt tay án" ?

Lúc đầu, hắn có chút đổ lười không muốn đi, nhưng vừa nghĩ tới "Chặt tay án" ba chữ, lại cảm thấy có chút ý tứ, lúc này mới lập tức đứng dậy chạy tới cục cảnh sát cao ốc.

Tiến đến văn phòng thời điểm, cùng đêm qua đồng dạng, trong đại sảnh đã kín người hết chỗ, đại gia tất cả đều vây quanh ở bạch bản trước, nghiêm túc nghe hát bình tổ trưởng giảng giải tình tiết vụ án giới thiệu.

Kim đội trưởng cũng tại, nhìn thấy Triệu Ngọc tới chậm về sau, sắc mặt không khỏi chìm một cái.

Vị kia lưu trường Hổ đội phó thì không có hảo ý cười với hắn một cái, giống như đang đợi nhìn Triệu Ngọc bị trò mèo giống như. Thế nhưng là, khi Triệu Ngọc tiếp nhận Lý Bối Ny đưa tới cà phê về sau, nụ cười của hắn trong nháy mắt ngưng kết.

"Lần này, nếu như chúng ta trả không thể kịp thời bắt được hung thủ, " Khúc Bình đội trưởng chỉ vào bạch bản nói nói, " hung thủ rất có thể sẽ trong khoảng thời gian ngắn hai lần xuất thủ, lần nữa gây án!"

Triệu Ngọc vừa ngồi vững vàng khi, Khúc Bình tổ trưởng cũng đã làm xong tình tiết vụ án giới thiệu, đổi từ Kim đội trưởng chủ trì. Kim đội trưởng đầu tiên là khen ngợi một cái hôm qua gậy điện án thần tốc phá án, sau đó chỉ ra lần này chặt tay án tầm quan trọng, cuối cùng cổ vũ đại gia giữ vững tinh thần, nhanh chóng phá án.

Triệu Ngọc chăm chú nghe nửa ngày, cũng nghe không hiểu chân tướng, chỉ là tại phân phối nhiệm vụ thời điểm, biết mình bị phân phối đến điều tra người bị hại cái kia một tổ.

Biết lái xong sau, Triệu Ngọc vừa định tìm Lý Bối Ny kỹ càng hỏi ý

kiến hỏi một chút, chợt bị Lưu Trường Hổ ngăn cản đường đi.

"Ha ha ha. . ." Lưu Trường Hổ thâm trầm cười cười, mỉa mai nói, " thế nào a Tiểu Triệu đây? Vừa rồi đến trễ, có phải hay không lại chính mình tìm manh mối đi? Manh mối đã tìm được chưa, độc hành hiệp đại nhân? Có phải hay không đêm nay lại có thể kết án?"

Chương 10: Chương 10: Mắng ra đổ ước

Chương 10: Mắng ra đổ ước

Đối với Lưu Trường Hổ khiêu khích, Triệu Ngọc chỉ là mí mắt không nhấc trở về bốn chữ: "Quan —— ngươi —— cái rắm —— sự tình!"

Nói xong, Triệu Ngọc muốn đi, lại lần nữa bị Lưu Trường Hổ ngăn lại.

"Chậm đã!" Lưu Trường Hổ lấy ra một tờ bảng biểu, bày ở Triệu Ngọc trước mặt nói nói, " Triệu Ngọc, bổn đội trưởng người sáng mắt không làm chuyện mờ ám! Ngươi cả ngày hôm nay không đến đơn vị đánh dấu, cũng không có cùng bất kỳ lãnh đạo nào xin phép nghỉ, thậm chí ngay cả phân tích án tình gặp cũng đến muộn nửa giờ , dựa theo quy định, ta muốn cho ngươi ký bỏ bê công việc một lần!"

"Cắt. . ."

Triệu Ngọc còn làm cái gì đại sự đâu, bỏ bê công việc tính toán cái chim trứng? Hắn không để ý lườm Lưu Trường Hổ một chút, mặc kệ hắn.

Nhưng mà, lời này nghe vào Lý Bối Ny các loại nhân khẩu bên trong, lại là phi thường kinh ngạc. Bởi vì ở cục cảnh sát bên trong, có rất ít người sẽ bị ký bỏ bê công việc, bởi vì bị ký bỏ bê công việc hậu quả rất nghiêm trọng!

Nguyên lai, bởi vì tổ trọng án các cảnh sát thường xuyên xuất ngoại cần, thường xuyên tăng ca, bọn hắn chấm công chế độ cũng không phải là dựa vào đơn giản đánh thẻ đánh dấu để hoàn thành, mà là từ mỗi cái tổ

tổ trưởng cho tổ viên nhóm ghi chép chấm công, nữa căn cứ cùng tháng tăng ca tình huống, cho thích hợp nghỉ ngơi, cũng coi là một loại nhân tính hóa điều đừng phương thức.

Triệu Ngọc là tổ A đội viên, chấm công tự nhiên do tổ A tổ trưởng đến ký, nhưng tổ A tổ trưởng lông vĩ đang trọng thương nằm viện bên trong, cho nên tổ A chấm công nhiệm vụ, tạm thời giao cho vị này lưu trường Hổ đội phó tới làm.

Kỳ thật, chấm công nữa nghiêm, cũng không ở ngoài nhân tình, ngày bình thường thiếu cái cần xin phép nghỉ loại hình đều là nhân chi thường tình, trừ phi gặp được sự kiện khẩn cấp, nếu không ai cũng sẽ không tính toán chi li.

Nhưng hôm nay, Lưu Trường Hổ rõ ràng là cùng Triệu Ngọc không qua được, vậy mà cho hắn nhớ một lần bỏ bê công việc.

Bình thường đơn vị, có lẽ bỏ bê công việc hậu quả không nghiêm trọng lắm, nhưng là tại trong đội cảnh sát, cái này bỏ bê công việc nhưng chính là tính chất vấn đề. Thượng cấp cho trừng phạt cũng cực kỳ khắc nghiệt, bỏ bê công việc một lần, liền bị khấu trừ một tháng tích hiệu tiền lương, hơn nữa còn sẽ hủy bỏ năm đó bình chọn tiên tiến thám viên tư cách; bỏ bê công việc hai lần, toàn cục thông báo; bỏ bê công việc ba lần, liền sẽ bị dời tổ trọng án.

Bởi vậy, cái này bỏ bê công việc hậu quả, không thể bảo là không nghiêm trọng! Lưu Trường Hổ làm như vậy, rõ ràng là tại trả đũa Triệu Ngọc.

Nhưng mà, cái này cũng chưa hết, Lưu Trường Hổ tại chấm công bề ngoài thân ra một tờ giấy, cười ha hả nói: "A, còn có a, ngươi đêm qua nổi điên thời điểm, đem đội chúng ta bên trong máy tính màn hình rớt bể, đây là tiến giá đơn, 1800 nguyên! Ta đuổi theo cấp xin phép qua, những người lãnh đạo nhất trí quyết định, từ ngươi đến bồi! Quay đầu

đem tiền giao cho tài vụ khoa đi. . . Uy. . ."

Bởi vì nhìn thấy Triệu Ngọc lại đem tay bỏ vào chén cà phê bên trên, Lưu Trường Hổ vội vàng lui lại: "Ngươi. . . Ngươi chú ý một chút tố chất a! Nếu là còn muốn nổi điên, cẩn thận ta cáo ngươi thân người công kích. Trong văn phòng đều là camera, ngươi chớ làm loạn. . ."

"Lưu đội trưởng!" Lý Bối Ny bây giờ nhìn không nổi nữa, nghiêm mặt xông Lưu Trường Hổ nói nói, " chuyện tối ngày hôm qua chúng ta đều thấy được, máy tính cũng không phải là Triệu cảnh quan ném hỏng a!"

"Làm sao không phải là hắn?" Lưu Trường Hổ giống chọi gà đồng dạng nghển cổ, "Nếu không phải hắn nổi điên, máy tính làm sao lại ném hỏng?"

"Liền đúng a!" Một tên khác trẻ tuổi thám viên nói nói, " nếu không phải Triệu Ngọc đẩy ta, ta cũng sẽ không đụng vào đến máy tính! Chuyện này liền phải hắn đến bồi!"

"Đúng!" Lại có mấy tên thám viên đứng ở Lưu Trường Hổ trước mặt, vì đó chỗ dựa. Trong văn phòng giương cung bạt kiếm, bầu không khí khẩn trương.

"Ha ha ha. . ." Nhìn thấy loại này tư thế về sau, Triệu Ngọc ngược lại cười, hắn nhẹ nhàng để cà phê xuống cúp, sau đó đi đến Lưu Trường Hổ trước mặt, dị thường bình tĩnh nói, "Lưu đội phó a, chúng ta quê quán có câu chuyện xưa, gọi vạn sự lưu một tuyến, ngày sau dễ nói chuyện, chẳng lẽ. . . Ngươi hôm nay không phải đem sự tình làm tuyệt sao?"

"Hừ! Ai bảo ngươi không lớn không nhỏ? Ta chính là nhìn ngươi không vừa mắt, làm gì?" Lưu Trường Hổ nhíu mày, đã cấp ra khẳng định đáp án.

"Tốt!" Triệu Ngọc cười nói, " ta Triệu Ngọc không sợ trời không sợ đất,

đã ngươi nha không sợ chết cả nhà, vậy ngươi liền cùng gia gia ngươi ta cùng chết một cái đi, nhìn xem hai ta ai thối ai cứng rắn! ?"

"Tiểu tử, ngươi. . ." Lưu Trường Hổ bị chửi sửng sốt, nửa ngày tài trừng mắt hạt châu rống nói, " ngươi cái này tiểu vô lại, ngươi hù dọa ai đây? Ta đường đường một cái tổ trọng án đội trưởng, sợ ngươi? Ngươi xem ta như thế nào chỉnh chết ngươi!"

"Tốt a!" Triệu Ngọc mỉm cười, đúng là thổi âm thanh hoạt bát huýt sáo, nói, "Nozuonodie! Dù sao ta chân trần không sợ mang giày, ngươi cứ việc phóng ngựa đến đây đi! Ngươi xem một chút, màn hình cái này 1800 khối tiền, ta đến cùng có cho hay không ngươi? Còn có a, ngươi nếu là dám cho ta ký bỏ bê công việc, quay đầu liền lưu ý thêm một cái con trai ngươi cái mông nhỏ, còn có mộ tổ tiên nhà ngươi, đừng ngày nào bị người đào cũng không biết, còn có nhìn nhiều nhìn vợ ngươi trong tủ treo quần áo, có hay không nón xanh. . . Mả mẹ nó ngươi (nơi đây bỏ bớt đi 79 cái chữ thô tục). . ."

Triệu Ngọc cái này một trận mắng u, chắng những Lưu Trường Hổ kinh ngạc đến ngây người, liền tại trận thám viên nhóm đều trợn tròn mắt, những người này nơi nào thấy qua thuần chủng lưu * manh chửi đổng? Từng cái toàn đều không biết làm sao, chớ nói chi là còn cái gì miệng.

Mắng xong sau, Triệu Ngọc khí không dài ra mặt không đổi sắc, Lưu Trường Hổ lại tức giận đến bệnh tim nhanh muốn phát tác, mặt đều đổi xanh.

"Triệu Ngọc. . . Ngươi. . . Ngươi cái tiểu vô lại. . . Ngươi. . ." Lưu Trường Hổ hồng hộc thở nặng, vạn không nghĩ tới Triệu Ngọc không riêng tính khí nóng nảy, chửi đổng thế mà cũng như thế lành nghề.

Triệu Ngọc hài lòng cười cười, vừa định nữa chế nhạo Lưu Trường Hổ vài câu, văn phòng đại môn ầm ầm mở ra, Kim Chấn Bang đội trưởng mặt âm trầm đi đến trước mặt mọi người quát:

"Đúng sao? Đúng sao?" Lão gia tử tức giận đến lông mày giương lên cao, "Đều là một cái đội nhân viên cảnh sát, hiện tại ra bản án, nhân dân quần chúng đang chờ chúng ta đem hung thủ tróc nã quy án, các ngươi lại còn có tâm tư ở chỗ này vật lộn, cái này không phải cảnh sát nhân dân hình tượng?"

Nhìn đến lão gia tử thật nổi giận, hiện trường lặng ngắt như tờ, không người còn dám lắm miệng.

"Triệu Ngọc!" Kim Chấn Bang xông Triệu Ngọc rống nói, " sự tình của ngươi, ta đã nghe nói, người trẻ tuổi làm việc mà quá xúc động, phải có cái nhìn đại cục, hiểu không? Đừng hơi một tí liền đánh nhau mắng chửi người, truyền đi làm trò cười cho người khác! Như vậy đi. . ."

Nói, lão gia tử chỉ một cái Lưu Trường Hổ: "Tiểu Lưu con a, đem Triệu Ngọc bỏ bê công việc tiêu tan, đội chúng ta vài chục năm đều không có đi ra bỏ bê công việc, cục trưởng biết, để cho ta cái này mặt mo đặt ở nơi nào?"

"Thế nhưng là, đội trưởng. . ." Lưu Trường Hổ không phục.

"Bớt nói nhảm!" Lão gia tử khí thế như sấm, vừa trừng mắt liền đem Lưu Trường Hổ dọa trở về. Sau đó, Kim đội trưởng chuyển nói với Triệu Ngọc, "Về phần máy vi tính sự tình, ngươi cũng không thể không bồi thường, hư hại công gia tài sản, mà lại là bởi vì cá nhân nguyên nhân, cái này nhất định phải bồi!"

Nghe nói như thế, Lưu Trường Hổ trên mặt lại lần nữa lộ ra nhe răng cười.

Triệu Ngọc một nắm nắm đấm, vừa định mắng "Ta bồi bà ngươi cái chân" loại hình, Kim Chấn Bang lại vượt lên trước đưa tay nói ra: "Bất quá, con người của ta làm việc công bằng, tiểu tử ngươi phá gậy điện án

quả thật làm cho ta giật nảy cả mình! Như vậy đi, hai ta đánh cược, nếu là ngươi có thể đem trước mắt chặt tay án phá, máy vi tính tiền, ta thay ngươi bồi!"

Cái gì?

Triệu Ngọc sững sờ, vạn không nghĩ tới, lão gia tử thế mà lại cùng hắn treo lên cược đến?

"Đội trưởng! Đừng đừng đừng. . ." Lưu Trường Hổ nghe xong nhãn tình sáng lên, cao giọng nói nói, " cái này cược, làm sao cũng phiền phức không đến ngài trên đầu, như vậy đi, ta cùng Triệu Ngọc cược! Nếu như Triệu Ngọc có thể tại trong thời gian quy định đem chặt tay án phá, máy tính tiền, ta ra!"

Ai?

Con bà nó?

Triệu Ngọc liền không sợ sặc lửa, lúc này vỗ bàn một cái: "Tốt, họ Lưu, một lời đã định! Trong một tuần lễ, ta nhất định đem chặt tay án hung thủ —— tróc nã quy án! !"

Chương 11: Chương 11: Chặt tay án ≠ chặt tay đảng

Chương 11: Chặt tay án ≠ chặt tay đảng

Đổ ước đặt trước tốt về sau, nhạc hết người đi, thám viên nhóm ai cũng bận rộn đi.

Thế nhưng là, Lý Bối Ny lại vô cùng lo lắng đem Triệu Ngọc kéo qua một bên: "Sư huynh a, ngươi gần nhất thế nào đây là? Đầu gỉ đến rồi? Đây chính là trứ danh chặt tay án a! Ngươi sao có thể đánh dạng này cược đâu?"

"Chặt tay án? Sao à nha?"

Triệu Ngọc tìm một cái ký ức, rất mau tìm đến liên quan tới ba chữ này tin tức. Không nghĩ tới, thời gian vậy mà ngược dòng tìm hiểu đến năm ngoái lúc này. Lúc ấy hắn vẫn là thực tập nhân viên cảnh sát, vừa vặn gặp phải giám chứng khoa tiến mới thiết bị, được an bài đến bên kia hỗ trợ đi, cũng không có tham dự án này.

"Sao à nha?" Lý Bối Ny mặt mũi tràn đầy bất đắc dĩ, "Mấy tên nhân viên cảnh sát bởi vì vụ án này bị điều chức, nếu là tốt như vậy phá, cũng sẽ không kéo tới hôm nay!"

Nha. . .

Triệu Ngọc rốt cục nhớ tới, năm ngoái cũng là tháng 4 ngọn nguồn thời

điểm, tần núi thị liên tiếp xuất hiện hai lên chặt tay án, đưa tới không nhỏ oanh động, người bị hại tay phải đều là bị người dùng lợi khí chặt xuống dưới.

Bởi vì phá án và bắt giam làm việc tiến triển không thuận lợi, người bị hại liên tiếp khiếu nại, lại thêm truyền thông lẫn lộn, cuối cùng ủ thành cùng một chỗ công chúng sự kiện, làm cảnh sát uy tín quét rác. Bao quát B tổ trước Nhâm tổ trưởng ở bên trong, mấy tên nhân viên cảnh sát bị ép đổi đi nơi khác, Khúc Bình tổ trưởng cũng chính là lúc kia tiếp nhận đi lên, thế nhưng là vụ án này cứ việc đầu nhập vào đại lượng cảnh lực, nhưng đến nay vẫn chưa phá án và bắt giam.

"Ngươi là thật không biết, hay là giả không biết a ta ca?" Lý Bối Ny trừng mắt mắt to nói, "Buổi sáng hôm nay năm giờ rưỡi, tại chín cùng đường phụ cận lại phát sinh cùng một chỗ mới chặt tay án!"

"Cái gì? Lại phát sinh rồi?" Triệu Ngọc ngoài ý muốn.

"Đúng vậy a!" Lý Bối Ny nói, "Bằng không, hôm nay làm sao lại triệu mở cuộc họp khẩn cấp đâu? Không nhìn thấy đều cùng như lâm đại địch giống như đây! Nhất là Khúc Bình tổ trưởng, đến bây giờ ngay cả phần cơm còn không có ăn đâu!"

"Nha. . ." Triệu Ngọc lúc này mới nhớ tới, trách không được buổi sáng đến văn phòng tra phòng cho thuê tin tức thời điểm, đại bộ phận thám viên đều không ở đây! Nguyên lai là vì vụ án này.

"Vừa rồi Khúc Bình tổ trưởng giảng, " Lý Bối Ny tiếp tục, "Thời gian qua đi một năm, hung thủ gây án thủ pháp cơ hồ dịch giống nhau như đúc! Như quả không có gì bất ngờ xảy ra, hẳn là là cùng một người gây nên!"

"Có ý tứ. . ."

Triệu Ngọc đem liên quan tới bản án tình tiết vụ án tư liệu lấy tới xem xét. Căn cứ tư liệu biểu hiện, lần này chặt tay án người bị hại, chính là một tên 36 tuổi nội trợ, lão công làm vật liệu xây dựng, gia cảnh phi thường ưu việt.

Vụ án phát sinh lúc, người này vừa mới tham gia xong một cái vũ hội, tại cưỡi xe BMW rời đi trên đường bị người mê choáng , chờ đến sáng sớm tỉnh lại thời điểm, tay phải đã bị người chặt đi. Chặt xong tay về sau, hung thủ trả lại cho nàng làm đơn giản cầm máu cùng băng bó, không đến mức đổ máu quá nhiều chí tử.

Năm ngoái hai vụ giết người, cũng cùng lần này không sai biệt lắm, người bị hại đều là hơn 30 tuổi nữ tính.

"Không thể nào?" Triệu Ngọc một mặt nhìn xem tư liệu, một mặt nói một mình, "Làm như vậy án, làm sao có thể bắt không đến hung thủ đâu? Đầy trời camera, chẳng lẽ liền đập không đến hắn sao?"

"Ngươi nói không sai, sư huynh!" Lý Bối Ny lắc đầu thán nói, " trả liền thật không có đập tới! Kết quả là, một trương có quan hệ hung thủ hình ảnh cũng không có! Tên hung thủ này, tựa như quỷ ảnh, bên ngoài truyền đi lão thần! Muốn ta nói, ngươi vẫn là trước tích lũy ít tiền, ngoan ngoãn bồi màn hình đi! Cái này cược, ngươi không thắng được!"

"Xuy! Tiểu nha đầu, chớ có trướng người khác uy phong, diệt chính mình sĩ khí." Triệu Ngọc ổn ổn đương đương nói, "Hung thủ như thế càn rỡ, dám can đảm lần nữa gây án, ta cũng không tin hắn lần này còn có thể đào thoát pháp võng!"

"Sư huynh a, ta cũng không phải lo lắng bản án không phá được!" Lý Bối Ny quyệt miệng nói nói, " chỉ là, ta lo lắng phá án người —— không phải là ngươi a!"

"Ý gì?" Triệu Ngọc không hiểu.

"Ngươi cùng Lưu Đội đánh cược, rõ ràng!" Lý Bối Ny nhíu mày, "Chỉ có ngươi tự tay phá án, thân tay nắm lấy hung thủ, mới có thể tính ngươi thắng! Nếu là Khúc Bình tổ trưởng trước phá án, vậy ngươi cũng là thua á!"

"Ừm. . . Cái này sao. . . Hừ!" Triệu Ngọc nghĩ lên kỳ ngộ của mình hệ thống,

Liền hừ một tiếng, đem tư liệu lắc lắc, nói, "Sợ cái gì, hết thảy đều là có khả năng! Nói không chừng ngày mai ta là có thể đem bản án phá! Theo ta thấy, chặt tay án hung thủ, tám thành liền là những này người bị hại lão công nhóm, những này bại gia đàn bà dùng tiền quá vọt lên, đem lão công nhóm chọc giận, ken két —— chặt tay! !"

"Ai u ta đi. . ." Lý Bối Ny hướng cái ghế trên lưng một co quắp, đối Triệu Ngọc lại không hi vọng.

Ban đêm trở lại phòng cho thuê về sau, Triệu Ngọc rõ ràng không ngủ được. Hắn đang lo lắng, kỳ ngộ của mình hệ thống có thể hay không thật biến mất không thấy gì nữa? Vạn nhất ngày mai hút thuốc xong trả không có phản ứng gì, vậy coi như triệt để xong hí.

Nếu là không có cái này thần kỳ Kỳ Ngộ hệ thống, còn nói gì phá án, đánh cái gì cược?

Thật là!

Chặt tay án!

Tại sao muốn chặt tay đâu?

Thật là bởi vì những nữ nhân kia quá bại gia sao?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc càng thêm đối vụ án này cảm thấy hứng thú, thế mà ổn định lại tâm thần, bắt đầu một lần lại một lần xem những tài liệu kia. Kỳ thật, đừng nhìn Triệu Ngọc là tính cách thô kệch người, thế nhưng là làm lên sự tình đến lại cực kỳ chăm chú, chính là loại kia không đạt mục đích không bỏ qua tính cách.

Cũng chính bởi vì loại tính cách này, mới khiến cho hắn trước kia nhân tài đông đúc lưu manh trong kinh doanh trổ hết tài năng, trở thành Thanh long bang ngựa đầu đàn.

Đợi cho Triệu Ngọc đem tất cả tình tiết vụ án đi qua, chuyện xảy ra chi tiết nhớ cho kỹ về sau, hắn không chịu được thẳng toát cao răng, không nghĩ tới, cái này chặt tay án vậy mà như thế phức tạp, trách không được cục cảnh sát phí hết lớn như vậy công phu, đều không có phá án.

Hung thủ làm việc phi thường cẩn thận, ba lần gây án thế mà toàn đều thành công tránh thoát quay phim giám sát, điểm này, thường nhân rất khó làm đến.

Ngoài ra, hung thủ ra tay cũng cực kỳ tàn nhẫn, ba tên người bị hại tay phải, tất cả đều bị búa loại hình lợi khí duy nhất một lần chém đứt, cho nên cảnh sát hoài nghi, tên hung thủ này rất có thể là một tên khổng vũ hữu lực nam tử.

Bất quá, kinh pháp y kiểm nghiệm, hung thủ chém đứt người bị hại cánh tay vị trí tương đương chuẩn xác, vừa vặn ở vào cổ tay khớp nối yếu ớt nhất địa phương, tránh đi cứng rắn xương cổ tay đầu.

Nếu như từ vị trí này chém đi xuống, chỉ cần hung khí đầy đủ sắc bén, người bình thường cũng có thể làm đến, cho nên không cách nào bài trừ nữ tính gây án khả năng.

Mà lại, vụ án trả có thật nhiều điểm đáng ngờ, thí dụ như:

Vì cái gì hung thủ chỉ tuyển chọn hơn 30 tuổi, sinh hoạt hậu đãi nữ tính?

Năm ngoái khoảng thời gian này bên trong, hung thủ tại trong vòng năm ngày hai lần gây án, gây án về sau, lại không động tĩnh. Thế nhưng là, hắn vì sao lại tại yên lặng một năm về sau lần nữa gây án đâu?

Hắn có thể hay không giống năm ngoái đồng dạng, ở đây sau trong vòng vài ngày, sẽ còn lần nữa gây án?

Còn có, nhất làm cho người khó hiểu chính là, hung thủ vì cái gì hết lần này tới lần khác muốn đi chặt nữ nhân tay?

Thật là cùng mua qua Internet bại gia có quan hệ?

Chặt tay đảng?

Nghĩ đi nghĩ lại, Triệu Ngọc mỏi mệt đến cực điểm, dần dần tiến vào mộng đẹp. . .

. . .

Sáu giờ sáng, Khương Đại Phong muốn đi thị trường tiếp một nhóm từ phương nam vận tới giữ tươi hoa quả, cho nên sáng sớm dậy chuẩn bị đi ra ngoài.

Ai ngờ, hắn vừa đem kem đánh răng chen đến bàn chải đánh răng bên trên, liền thình lình nghe đến trên lầu truyền tới một trận ho sặc sụa.

"Khụ khụ. . . Khụ khụ. . . Khụ khụ khụ. . ."

"Có nặng lắm không a?" Khương Đại Phong nghe ra là Triệu Ngọc thanh âm, liền quệt miệng mắng, " đáng đời! Khục chết ngươi cái này không biết xấu hổ gia hỏa!"

"Oa. . ."

Ai ngờ, trên lầu đột nhiên truyền đến một tiếng kinh hô, dọa đến Khương Đại Phong tay khẽ run rẩy, kem đánh răng tất cả đều rớt xuống dép lê bên trên.

Chỉ nghe Triệu Ngọc trên lầu hô lớn: "Có, có! Rốt cục có! Ha ha ha. . ."

Chương 12: Chương 12: Lạc đà! Lạc đà!

Chương 12: Lạc đà! Lạc đà!

Bởi vì chặt tay án liên lụy nhân viên rất rộng, tổ trọng án nhân viên thiếu, thế mà đem văn viên Lý Bối Ny cũng cho phái ra tra án.

Bất quá, Lý Bối Ny hôm nay cao hứng phi thường, bởi vì nàng vừa vặn cùng Triệu Ngọc phân đến một tổ. Có cơ hội cùng ý trung nhân xuất ngoại cần, nàng tự nhiên vui vô cùng.

Nhìn bộ dáng, hôm nay Triệu Ngọc cũng là tâm tình thật tốt, ngồi tại xe buýt lúc trên xe, hắn liền không ngừng khẽ hát, cùng Lý Bối Ny trò chuyện cái này trò chuyện cái kia, hoàn toàn quên cùng Lưu Trường Hổ đổ ước.

Có thể lần nữa mở ra Kỳ Ngộ hệ thống, Triệu Ngọc sao có thể không hưng phấn đâu?

Hắn sáng sớm tỉnh lại, ngay cả nhà vệ sinh đều không lo được đến liền liên tục không ngừng đốt lên xì gà, kết quả, vừa hút một hơi, liền giống bị điện lấy như vậy ho mãnh liệt bắt đầu.

"Kỳ Ngộ hệ thống khởi động thành công, " cái kia làm cho người hưng phấn hệ thống thanh âm nói nói, " Khảm Cấn quẻ! Khảm nước cấn núi, nước phía trước núi về sau, điên bên trên sàng dưới, hồng trần vừa hiện, thế duyên khó phân biệt. . ."

Lần này, Triệu Ngọc đã sớm chuẩn bị, gấp vội vàng đem hệ thống ghi

xuống. Thế nhưng là, bởi vì cái kia quẻ văn tối nghĩa khó hiểu, hắn rất nhanh lại quên hết một nửa. Hướng sách nhỏ bên trên ghi chép thời điểm, liền chỉ còn lại có cái gì nước a núi, còn có hồng trần xóc nảy mấy cái dễ hiểu chữ từ.

Mặc dù vẫn là không hiểu rõ cái này Kỳ Ngộ hệ thống vận hành quy luật, nhưng là có hai lần trước thần kỳ kinh lịch, hắn đối phá án và bắt giam trước mắt cái này chặt tay án, tràn đầy lòng tin.

Hừ hừ!

Nhìn xem đi, đáng giận Lưu Trường Hổ, để cho ta xem thật kỹ một chút, ngươi làm sao móc ra 1800 khối tiền, thay gia gia ngươi ta trả máy tính tiền!

Triệu Ngọc lòng tin tràn đầy xuất phát, lại hoàn toàn không ngờ rằng, chuyến này thế mà xuất sư bất lợi, hơi kém bị người mắng một cái cẩu huyết lâm đầu.

Nguyên lai, hắn cùng Lý Bối Ny phụ trách hỏi ý kiến thăm, chính là năm ngoái chặt tay án người bị hại một trong, cái thứ hai bị chặt rơi mất tay phải Viên Lỵ Lỵ.

Theo tư liệu biểu hiện, Viên Lỵ Lỵ là vốn là học viện âm nhạc dương cầm giáo sư, đã mất đi tay phải về sau, đối cuộc sống của nàng cùng sự nghiệp không thể nghi ngờ tạo thành to lớn ảnh hưởng. Nghe nói, bởi vì chặt tay nguyên nhân, trượng phu trả cùng với nàng ly hôn.

Lúc trước, chính là cái này Viên Lỵ Lỵ liên hợp vị thứ nhất người bị hại, hướng cảnh sát phát bão tố! Cuối cùng liên hợp truyền thông gây nên sóng to gió lớn, cho nên mấy tên ưu tú nhân viên cảnh sát bị ép đổi đi nơi khác.

Có thể nghĩ, người bị hại này tự nhiên cũng không phải là người lương

thiện. Triệu Ngọc cùng Lý Bối Ny mới vừa vào cửa, nàng liền bắt đầu lớn càu nhàu, nói cái gì cảnh sát đều là ăn không ngồi rồi, đều hơn một năm còn không có bắt lấy hung thủ? Ta muốn cái công nói sao cứ như vậy khó? Sau đó còn nói lúc trước đã làm kỹ càng khẩu cung, vì cái gì còn muốn lặp đi lặp lại hỏi thăm, tại nàng trên vết thương xát muối? Càng sâu, nàng trả tuyên bố muốn liên hợp mới nhất người bị hại, lại đi cục cảnh sát đòi lại công đạo. . .

Viên Lỵ Lỵ nói đến mặt mày hớn hở, vênh mặt hất hàm sai khiến, để Triệu Ngọc mười phần khó chịu.

Nếu không phải thấy được nàng cái kia tay phải nơi trống rỗng, Triệu Ngọc thật nghĩ đứng dậy cùng với nàng mắng nhau một trận. Ngược lại là Lý Bối Ny nói chuyện uyển chuyển, ăn nói khéo léo, cái này mới miễn cưỡng hoàn thành lần này hỏi ý kiến thăm nhiệm vụ.

Kỳ thật, Triệu Ngọc mới đầu cũng rất buồn bực, lúc trước Viên Lỵ Lỵ khẩu cung đã phi thường rõ ràng hoàn chỉnh, vì cái gì còn muốn tới cửa nữa phí một phen miệng lưỡi đâu? Thẳng đến làm xong ghi chép sau mới biết được, nguyên lai lần này hỏi thăm chủ đề, đều là vây quanh nhất mới xuất hiện cái này lên chặt tay án mà triển khai.

Cảnh sát nghĩ muốn tìm hiểu một chút, vị này Viên Lỵ Lỵ cùng nhất mới xuất hiện người bị hại đến cùng có không quan hệ? Bởi vậy tốt phán định điều tra phương hướng.

Bất quá, Viên Lỵ Lỵ biểu thị, nàng căn bản không biết vị này mới nhất người bị hại, mà lại nàng cùng vị thứ nhất người bị hại cũng không có quan hệ. Nói cách khác, cái này ba tên người bị hại lẫn nhau đều là không quen biết, bởi vậy có thể thấy được, hung thủ có khả năng chỉ là ngẫu nhiên chọn được các nàng.

Thông qua chuyện này, Triệu Ngọc thật sâu cảm nhận được "Nhìn rõ mọi việc" bốn chữ này, cảnh sát phá án, quả nhiên là bất luận cái gì chi

tiết đều không qua loa được.

Viên Lỵ Lỵ nhà ở tại trung tâm chợ cấp cao cư xá. Mặc dù nàng không thể lại làm dương cầm lão sư, lại vẫn hưởng thụ đại học giáo sư đãi ngộ, hơn nữa cách trước hôn nhân, trượng phu nàng phân cho nàng một số lớn tài sản, cho nên cuộc sống của nàng ngược lại là y nguyên ưu việt.

Cư xá bên ngoài hết sức phồn hoa,

Bốn phía đều là cỡ lớn thương hạ, khi Triệu Ngọc hai người sau khi đi ra, chật hẹp trên đường cái đã chật ních ô tô, chật như nêm cối.

"May mắn chúng ta là ngồi xe buýt xe tới!" Lý Bối Ny may mắn nói, " nếu là lái xe tới, chỉ sợ hôm nay cơm tối đều phải ở chỗ này ăn! Ai? Sư huynh. . . Mau nhìn. . . Mau nhìn. . ."

Ai ngờ, Lý Bối Ny lúc nói chuyện chợt thấy đồng dạng đặc thù đồ vật, vội vàng ra hiệu Triệu Ngọc quan sát.

Triệu Ngọc quay đầu lại, đợi nhìn thấy như thế đồ vật về sau , đồng dạng cảm giác có chút mới lạ.

Nguyên lai, từ cao ốc người phía dưới hành đạo bên trên, thế mà xuất hiện một đầu lạc đà cao lớn, vẫn là hai ngọn núi lạc đà! Một tên mặc dân tộc thiểu số trang phục nam tử đang dùng tay nắm lạc đà, lạc đà trên cổ còn mang theo một tấm bảng hiệu, viết: "Chụp ảnh chung 5 nguyên!"

"Lạc đà!" Lý Bối Ny hưng phấn mà chắp tay trước ngực, như cái ngây thơ hài tử tán nói, " là thật lạc đà Da!"

Nguyên lai, Triệu Ngọc bọn hắn chỗ tần núi thị lệch phương nam một chút, ngoại trừ vườn bách thú, rất khó nhìn thấy lạc đà loại động vật này. Triệu Ngọc cũng rất ly kỳ, nhìn thấy lạc đà cao lớn không ngừng quan sát.

"Ai. . . Soái ca mỹ nữ. . . Muốn hay không chiếu cái giống lặc?" Dắt lạc đà hán tử cười nói, "5 nguyên một trương, tiện nghi lặc!"

"Tốt a Tốt a!" Lý Bối Ny lôi kéo Triệu Ngọc cánh tay, hưng phấn mà nói nói, " hai ta chiếu một trương đi! Rất khó khăn đến. . ."

Không đợi Triệu Ngọc đồng ý, cái kia dắt lạc đà người đã nhưng đem lạc đà cao lớn dắt đến hai người trước mặt.

"Ừm. . . Là ngồi lên sao?" Lý Bối Ny ngửa đầu hỏi.

"Đương nhiên lặc!" Dắt lạc đà người gật đầu. UU

"Ừm. . . Hai người cùng một chỗ đâu? Ngồi hạ sao?" Lý Bối Ny hỏi như vậy, là nghĩ đến có thể cùng Triệu Ngọc đến trương thân mật chụp ảnh chung.

Ai ngờ, cái kia dắt lạc đà người còn chưa trả lời Lý Bối Ny, từ cao ốc góc rẽ, chợt truyền đến một nữ tử tiếng kinh hô:

"Bắt trộm nha! Bắt tiểu thâu a! Túi của ta. . ."

Thanh âm tới đột nhiên, ba người cùng một chỗ quay đầu quan sát. Một người mặc quần bò tên nhỏ con nam nhân, lại vèo một tiếng từ ba người bọn họ ở giữa xuyên qua.

Triệu Ngọc thấy rất rõ ràng, cái kia tên nhỏ con trong tay mang theo một nữ tính tay nải, xem xét cũng không phải là hắn. Không hề nghi ngờ, vừa rồi người nào đó hô to tiểu thâu, liền là chỉ hắn đi.

"A? Tiểu thâu! ?" Lý Bối Ny kịp phản ứng, kích động chỉ vào tiểu thâu uống nói, " uy! Đừng chạy! Dừng lại! Ngươi đứng lại đó cho ta!"

Tiểu thâu không ngốc, càng chạy càng nhanh, gấp đến độ Lý Bối Ny tranh thủ thời gian kéo túm Triệu Ngọc: "Sư huynh, thất thần làm gì? Truy a! ? Tiểu thâu!"

Triệu Ngọc thì thờ ơ, không nhanh không chậm nói: "Nói đùa cái gì, ta nhưng là tổ trọng án thám viên, bắt tiểu thâu loại này tiểu việc, cần phải chúng ta xuất thủ?"

"Lời gì!" Lý Bối Ny một cái liền gấp, "Tổ trọng án cũng là cảnh sát a! Bắt tiểu thâu người người đều có trách nhiệm, ngươi ngược lại là truy a, sư huynh?"

Lý Bối Ny gặp Triệu Ngọc vẫn không động đậy, vội vàng vọt tới ô tô đạo đi chặn đường ô tô. Nhưng ô tô chắn đến tràn đầy, coi như ngăn đón xe cũng mở bất động.

"Được rồi được rồi!" Triệu Ngọc ngoắc, "Đừng phí cái kia sức lực, mau tới đây chụp ảnh đi!"

Ai ngờ, hắn quay người lại về sau, liếc nhìn ném bao vị kia người mất. Đợi thấy rõ ràng tự nhận tướng mạo về sau, Triệu Ngọc bỗng dưng ngốc tại nơi đó, trong nháy mắt, trước mắt giống như cuồng phong gào thét, thân thể giống như lọt vào sét đánh!

Con bà nó!

Làm sao. . . Như thế nào là -- nàng! ?

Chương 13: Chương 13: Phanh lại ở đâu?

Chương 13: Phanh lại ở đâu?

Nhân sinh giống như chỉ mới gặp gỡ lần đầu, chuyện gì gió thu buồn tranh quạt!

Tại thế giới cũ bên trong, Triệu Ngọc từng có một đoạn oanh oanh liệt liệt tình yêu. . .

18 tuổi hắn, lưu luyến đồng dạng 18 tuổi nàng!

Tên của nàng gọi —— Diêu Giai!

Diêu Giai thiên sinh lệ chất, tuyệt đại phương hoa, kinh diễm đến giống như Tiên cung bên trong không nhiễm chì bụi tiên tử. Bồng bềnh tóc dài , khiến cho Triệu Ngọc thần say mê mê, không thể tự thoát ra được.

Hai người yêu anh anh em em, sục sôi bành trướng, tại cái kia đoạn xanh thẳm tuế nguyệt bên trong, lưu lại đẹp nhất hồi ức. Nhưng mà, cùng đại bộ phận thúc người nước tiểu hạ phim Hàn đồng dạng, kết cục sau cùng vẫn là khó thoát bi kịch.

Triệu Ngọc trẻ tuổi nóng tính, đánh nhau ẩu đả như chuyện thường ngày. Kết quả, tại một lần kịch liệt ẩu đấu bên trong tai bay vạ gió, khiến cho Diêu Giai chân bên trong đao, rơi xuống cả đời tàn tật.

Diêu Giai phụ mẫu đem Triệu Ngọc dừng lại cuồng dẹp về sau, mang theo nữ nhi đi xa tha hương. Từ đây giai nhân vĩnh cách, khó có thể gặp lại. Thẳng đến Triệu Ngọc nằm tại đài tử hình bên trên, nhìn xem nọc độc một chút xíu tiến vào mạch máu thời điểm, vẫn đang yên lặng nhắc đi nhắc lại lấy tên Diêu Giai.

Thay mặt ngựa theo gió bấc, Diêu Giai cái tên này, để Triệu Ngọc đến chết không cách nào tiêu tan. . .

Ai ngờ, ai có biết, ai có thể có biết, ai khả năng biết?

Vốn đã đi xa giai nhân, vậy mà như thế đột ngột xuất hiện ở trước mặt mình, hơn nữa còn là vị kia bị cướp Bao nhi —— người mất!

Gặp lại giai nhân, Triệu Ngọc dường như đã có mấy đời (kỳ thật liền là cách một thế hệ)!

Trước mắt Diêu Giai, người mặc một cái màu hồng váy dài, tóc dài cao cao buộc lên, mặc dù càng thêm thành thục, lại vẫn là như thế bạch bích không tì vết, tiên tư xanh ngọc. Bao nhi đều bị người đoạt, động tác lại là nho nhã nhẹ nhàng , khiến cho người trăm xem không chán. . .

"Bắt tiểu thâu a! Bắt tiểu thâu a! Túi của ta mà!" Diêu Giai một mặt lo lắng từ Triệu Ngọc trước mặt truy qua, đối Triệu Ngọc căn bản làm như không thấy. Phảng phất từ nàng ở sâu trong nội tâm, liền không có trông cậy vào Triệu Ngọc có thể đi giúp hắn bắt trộm.

Ai! ?

Triệu Ngọc bỗng nhiên từ si huyễn trạng thái bừng tỉnh, không đúng? Nếu là Diêu Giai Bao nhi bị tiểu thâu đoạt, cái kia nhưng là khác rồi! Lão tử ta trả thất thần làm gì?

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian đi cà nhắc nhìn quanh, phát hiện cái kia

giựt túi tặc đã trốn ra rất xa, nếu như đơn thuần dựa vào cước lực đuổi theo, chỉ sợ rất khó đuổi kịp.

Thế nhưng là, trên đường phố chắn đầy ô tô, đừng nói ô tô, thậm chí ngay cả xe đạp đều không chen vào lọt, căn bản không có thích hợp phương tiện giao thông.

Làm sao bây giờ?

Triệu Ngọc vừa quay đầu lại, thình lình thấy được đầu kia dị thường cao lớn —— lạc đà! !

Ai?

Có!

Triệu Ngọc không chút suy nghĩ, đoạt lấy chủ trong tay người dây cương, xoay người liền nhảy lên lạc đà bội!

"Giá!"

Hắn trước kia tại chuồng ngựa cưỡi qua ngựa, hai chân kẹp lấy, đập lạc đà liền muốn đi người. Ai ngờ , mặc cho hắn làm sao giày vò, cái kia lạc đà vẫn là vững như bàn thạch, không nhúc nhích chút nào.

"Đại ca lặc, ngươi đây là làm gì lặc?" Lạc đà chủ nhân gấp, "Mau xuống đây lặc! Dạng này không được đúng vậy!"

"Thiếu mẹ nó nói nhảm, ta là cảnh sát đúng vậy!" Triệu Ngọc hét lớn một tiếng, "Bắt trộm, không nhìn ra được sao? Hiện tại trưng dụng ngươi lạc đà, mau nói cho ta biết làm sao để hắn chạy? Nhanh đến mức lặc!"

Triệu Ngọc như thế tối sầm uống, lạc đà chủ nhân dọa cho phát sợ, cũng

không biết dùng thủ pháp gì, hướng lạc đà trên mông vặn một cái, cái kia lạc đà liền đắc sững sờ bốn vó lật một cái, trực tiếp xông về phía trước!

Lần này tới đột nhiên, Triệu Ngọc hơi kém bị lắc xuống dưới, tranh thủ thời gian hai tay ôm một cái, gắt gao ôm lấy bướu lạc đà.

Cằn nhằn đắc. . .

Lớn lạc đà thật ra sức, chạy hô hô mang gió, so bão tố môtơ trả kích thích.

"Sư huynh. . . Ngươi. . ." Đứng bên cạnh Lý Bối Ny ngây ra như phỗng, sửng sốt nửa ngày tài hô lên một câu, "Ngươi. . . Cẩn thận đây này. . ."

Lý Bối Ny thanh âm, phảng phất đuổi không kịp Triệu Ngọc đều. Lớn lạc đà bốn vó sinh phong, chớp mắt liền đem đau khổ đuổi theo tiểu thâu Diêu Giai vượt qua.

Diêu Giai cũng choáng váng, ngửa đầu nhìn xem lớn lạc đà cùng lạc đà phía trên xiêu xiêu vẹo vẹo Triệu Ngọc, cảm giác hình tượng này căn bản không thuộc về thế giới này!

Lạc đà dọc theo lối đi bộ chạy về phía trước, mặc dù con đường chật hẹp,

Lớn lạc đà cũng rất linh hoạt, một chút cũng không có giảm tốc, không bao lâu liền đuổi tới giựt túi tặc sau lưng.

Mới đầu, giựt túi tặc còn tưởng rằng không sao đâu! Cái nào liệu vừa vừa quay đầu lại, lại đột nhiên nhìn thấy như thế một cái quái vật khổng lồ hướng chính mình đuổi theo, nhất thời tròng mắt đều nhanh rớt xuống đất, vội vàng một lần nữa gia tốc.

Chạy trước chạy trước, lạc đà mắt nhìn thấy liền phải đuổi tới giựt túi tặc, cái kia giựt túi tặc lại nhìn thấy một đầu ngõ hẻm, di trượt liền chui vào.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian kéo một phát dây cương, lớn lạc đà cái mông uốn éo, cũng vọt vào theo.

Trong ngõ hẻm cũng là chút bày quán nhỏ bán đồ, như cái gì bán nồi bát bầu bồn, bán quà vặt đồ ăn vặt, thậm chí ngay cả xem bói đều có.

Giựt túi tặc thân thể linh hoạt, từ các loại quán nhỏ trước mặt nhẹ nhõm xuyên qua, nhưng lớn lạc đà lại là trốn tránh không ra, trực tiếp đem những này ngăn trở nó đồ vật, bá khí đụng một cái đầy trời bay loạn!

Chỉ một thoáng, nồi bát bầu bồn nát đầy đất, ghế cái ghế đôm đốp bẻ gãy, dọa đến những cái kia xem bói mù lòa thậm chí đều xoay người bò lên trên đầu tường.

Trong ngõ hẻm gà bay chó chạy, hỗn loạn tưng bừng.

Dù là như thế, lớn lạc đà cũng không giảm tốc độ, rốt cục tại ở gần hẻm cuối địa phương, đuổi kịp giựt túi tặc. Khi đó, giựt túi tặc chạy mau thổ huyết đều, hồng hộc thở đến so lạc đà thanh âm còn lớn hơn.

Nhưng mà, ngay tại đuổi kịp giựt túi tặc thời điểm, Triệu Ngọc lại chợt phát hiện một cái đại phiền toái, không tốt! Trước đó quên hỏi, lạc đà này phanh lại ở đâu a?

Làm sao. . . Làm sao ngừng! ?

"Xuy! Ô!"

Triệu Ngọc liên tiếp thử nhiều lần truyền thống phanh lại phương pháp, nhưng lạc đà căn bản không nghe cái kia một bộ, vẫn như cũ bốn vó bay

lên không, nhanh như điện chớp. Thời gian một cái nháy mắt, thế mà đem giựt túi tặc vượt qua mấy cái thân vị đều.

"A?"

Cái kia giựt túi tặc ngẩng đầu nhìn lên, lạc đà bên trên người thế mà không có bắt hắn, hắn dứt khoát rơi quay đầu lại trở về chạy, bất quá hắn thực sự chạy không nổi rồi, chỉ có thể chậm rãi chạy trở về đạt.

Con bà nó!

Triệu Ngọc cảm giác bên tai có hai con quạ bay qua, trả oa oa trực khiếu. Rơi vào đường cùng, hắn đành phải hung ác kéo lạc đà dây cương, từ đầu hẻm gạt một cái lão đại chỗ cong, lúc này mới lượn quanh trở về.

"Không thể nào! ?"

Giựt túi tặc tự sát tâm đều có, vội vàng mạnh cắn chặt hàm răng, lại lần nữa tăng thêm tốc độ. Lần này, Triệu Ngọc lại không cho hắn cơ hội, khi lạc đà chạy qua giựt túi tặc bên người thời điểm, hắn một cái nhảy sang bên, từ lạc đà trên lưng nhảy xuống tới.

Triệu Ngọc trên không trung xẹt qua một đạo duyên dáng đường vòng cung, sau đó hung hăng ngã ở giựt túi tặc trên thân.

Giựt túi tặc bị nện mộng vòng đều, sớm mất giãy dụa tâm tư. Đợi cho Triệu Ngọc đứng dậy về sau, hắn đàng hoàng giơ hai tay lên, lấy đó đầu hàng.

Nhưng mà, Triệu Ngọc đang nổi nóng, quản hắn ném không đầu hàng, một quyền liền cho hắn một mắt đen ngòm, đánh cho hắn máu mũi giống mở cống chảy ra ngoài.

Con bà nó!

Để ngươi chạy!

Triệu Ngọc lại quạt hắn một cái lớn tát tai, lúc này mới đặt mông ngồi trên mặt đất, cảm giác toàn thân cùng tan ra thành từng mảnh giống như. Lớn lạc đà rất có linh tính, cảm giác trên lưng không có người, vậy mà tự động ngừng lại, trả không ngừng quay đầu nhìn Triệu Ngọc!

Triệu Ngọc xông nó giơ ngón tay cái: "Cám ơn! Huynh đệ!"

Chương 14: Chương 14: Cũ rích giai điệu

Chương 14: Cũ rích giai điệu

Từ Triệu Ngọc tự tay làm ra trận này lạc đà truy tặc vở kịch, động tĩnh thực sự không nhỏ.

Cuối cùng, giật túi tặc bị bắt, hắn cùng Lý Bối Ny, người mất Diêu Giai, còn có dắt lạc đà hán tử thậm chí đầu kia thần bên trong thần khí lớn lạc đà, tất cả đều bị cùng một chỗ mời vào nơi đó đồn công an.

Ghi khẩu cung thời điểm, đồn công an khiếu nại điện thoại đều sắp bị đánh nổ, tất cả đều là những cái kia trong ngõ hẻm thụ tổn thất chủ quán nhóm đánh tới. Bọn hắn mãnh liệt khiển trách kẻ phá hoại, yêu cầu cảnh sát bồi thường tổn thất của bọn họ, đem đồn công an dân cảnh môn khiến cho sứt đầu mẻ trán.

Lý Bối Ny lo lắng những này bồi thường sự tình, cuối cùng sẽ phân chia đến Triệu Ngọc trên thân, không ngừng cùng dân cảnh môn quần nhau cân đối.

Nhưng mà, giờ này khắc này Triệu Ngọc, lại không có tâm tư cố kỵ sự tình khác, từ lúc tiến vào đồn công an một khắc kia trở đi, vẫn nhìn chằm chằm Diêu Giai nhìn, lại không có làm sự tình khác. Mặc kệ Diêu Giai đến đâu, hắn ánh mắt liền theo tới chỗ nào, nghiễm nhiên một bộ si ngốc ngơ ngác, tẩu hỏa nhập ma bộ dáng.

Có vị cảnh sát nhân dân tới tra hỏi, Triệu Ngọc cũng căn bản không để ý tới hắn, trực tiếp đem cảnh sát chứng đập vào trên mặt bàn , mặc cho cảnh sát nhân dân hỏi cái gì đều toàn không đáp tra nhi, khiến cho kia cảnh sát nhân dân rất tức giận, còn tưởng rằng đây là tổ trọng án cảnh sát đang đùa hàng hiệu đâu!

A!

Triệu Ngọc nhìn xem hồn khiên mộng nhiễu ngày xưa người yêu, tâm như sóng triều, nhiệt huyết dâng trào.

Lão thiên gia a!

Đây là trời xanh thương hại, lại lần nữa cho ta một cơ hội sao? Giai nhân như vậy, mỹ mạo vẫn như cũ, tuyết trắng làn da, hoàn mỹ dung nhan, đều là cùng năm đó giống như đúc.

Một khắc này, Triệu Ngọc cỡ nào muốn xông tới, ôm chặt lấy Diêu Giai, đưa nàng sâu ôm vào mang, khóc lóc kể lể tâm sự?

Hắn suy nghĩ nhiều nói với nàng: Thân yêu! Ta nhớ ngươi muốn chết! Ngươi biết không? Ta muốn nhớ ngươi đều đã dùng hết cả đời! Ngươi còn tốt chứ? Ngươi trôi qua như thế nào? Ngươi còn băn khoăn ta sao. . .

Bất quá, vẫn còn tồn tại một tia lý trí, để Triệu Ngọc cũng không thật hành động. Hắn biết mình là xuyên qua tới, trước mắt cái này Diêu Giai mặc dù cùng mình sinh tử người yêu giống nhau như đúc, lại cũng không thấy là cùng một người.

Cái này Diêu Giai cũng không phải người xuyên việt, nàng có lẽ căn bản không biết ta!

Ai!

Thế gian nhất xa xôi khoảng cách, không ai qua được ta rõ ràng đứng trước mặt ngươi, mà ngươi lại không biết ta!

Triệu Ngọc không chớp mắt nhìn xem Diêu Giai ghi khẩu cung, không nghĩ tới, tên của nàng không có biến, vẫn gọi là Diêu Giai. Chỉ bất quá giống như Triệu Ngọc, cuộc sống của nàng quỹ tích cũng cùng nguyên lai rất là khác biệt, lại là trung tâm thành phố bệnh viện một y tá, vẫn là y tá trưởng!

Phải biết, lúc đầu Diêu Giai thấy máu liền choáng, là tuyệt đối không thể đến bệnh viện công tác!

Triệu Ngọc nhìn không chuyển mắt, đã sớm đưa tới hiện trường chú ý của mọi người, Diêu Giai cũng là bị hắn nhìn rất mất tự nhiên, gương mặt đỏ bừng. Đợi chép xong khẩu cung về sau, nàng mang theo cái kia Triệu Ngọc ra sức giành được tay nải, sợ hãi đi đến Triệu Ngọc trước mặt, nói tiếng cám ơn:

"Thật sự là tạ ơn ngài! Thật không nghĩ tới, ngài lại là vị cảnh sát! Nếu không phải ngài. . . Nói như vậy. . ." Diêu Giai liếc nhìn bên ngoài viện lớn lạc đà, "Ta hôm nay coi như tổn thất nặng nề!"

A. . . A dặm đường á. . .

Nghe được kia không thể quen thuộc hơn được thanh âm, Triệu Ngọc quả thực say, liền thân thể đều không ngừng lay động, càng xem càng giống bệnh tâm thần.

Diêu Giai rõ ràng có chút không biết làm sao, đành phải lần nữa nói tiếng cám ơn, quay người muốn đi gấp.

"Chậm!" Triệu Ngọc lúc này mới như ở trong mộng mới tỉnh, vội vàng ngăn cản nàng, sau đó ôm một tia hi vọng mà hỏi thăm, "Diêu Giai, Giai Giai! Ngươi suy nghĩ kỹ một chút, ngươi. . . Thật không biết ta rồi?"

"Ồ? Chúng ta. . . Quen biết sao?" Diêu Giai ngoài ý muốn, trên dưới đánh giá Triệu Ngọc một phen, nhưng vẫn là khẳng định lắc đầu.

Ai!

Triệu Ngọc từ trong lòng hít một câu, nhưng là chưa từ bỏ ý định hắn vội vàng chào hỏi bên cạnh Lý Bối Ny, hô: "Sư muội, nhanh! Cho ta treo điện thoại!"

"Cái gì?"

Chẳng những Lý Bối Ny không hiểu thấu, Diêu Giai cũng rất là buồn bực, không biết Triệu Ngọc có ý tứ gì?

"Để ngươi đánh, ngươi liền đánh! Nhanh lên một chút!" Nói,

Triệu Ngọc cũng không chê xấu xí, lúc này đem mình kia không chính hiệu tử thủ cơ móc ra, đặt tới Diêu Giai trước mặt.

Lý Bối Ny tại Triệu Ngọc không ngừng thúc giục dưới, lúc này mới cho hắn treo một điện.

Rất nhanh, Triệu Ngọc chuông điện thoại di động vang lên. Không nghĩ tới, Triệu Ngọc chuông điện thoại di động không giống bình thường, phía trên phát ra lại là một bài phi thường cổ lão ca khúc, vậy vẫn là thế kỷ trước những năm tám mươi già ca, võ hiệp kịch « Lục Tiểu Phụng » khúc chủ đề, tên là « lưu lại ta mộng đẹp »:

"Nhân gian mãnh hổ thế tục trong lửa phượng, cuốc mạnh cười một tiếng bên trong!

"A -- anh hùng, xin theo giúp ta truy mộng đẹp!

"A -- anh hùng, xin lưu lại ta mộng đẹp. . ."

Đương cái này cũ rích giai điệu vang vọng đại sảnh thời điểm, toàn bộ đồn công an đều yên lặng, mọi người nhìn về phía Triệu Ngọc ánh mắt, càng giống nhìn bệnh tâm thần đồng dạng.

"Thế nào, thế nào?" Triệu Ngọc mặt mũi tràn đầy mong đợi hỏi Diêu Giai, "Nhớ tới chút gì đến không?"

"Cái này. . ." Diêu Giai trừng to mắt, rất là kích động hô, "Cái này. . . Đây là lộn xộn cái gì đồ chơi! ?"

Ai u ta đi!

Triệu Ngọc bị hung hăng lung lay một chút, hơi kém ngã sấp xuống. Nguyên lai, bài hát này mặc dù cổ lão, lại là trước kia Diêu Giai thích nghe nhất một ca khúc, Triệu Ngọc tưởng niệm như thế, mới dùng bài hát này mà tới làm tiếng chuông.

Bất quá, trước mắt Diêu Giai không phản ứng chút nào, nói rõ nàng và mình người yêu, thật không phải là cùng là một người! Nàng yêu thích, tính cách còn có khác phương diện, cũng tất nhiên cùng lúc đầu Diêu Giai khác biệt.

"Ừm. . ." Hiểu rõ tình trạng Triệu Ngọc vội vàng đứng thẳng người, biểu lộ cũng nghiêm túc rất nhiều, rốt cục có một tia người bình thường bộ dáng. Hắn có lễ phép nói, "Diêu Giai tiểu thư, nếu là không ngại lời nói, chúng ta lưu cái phương thức liên lạc a?"

"Nha. . ." Diêu Giai lộ ra vẻ mặt bối rối, hiển nhiên cũng không phải là tình nguyện.

Triệu Ngọc nhìn ra nàng mâu thuẫn, vội nói: "Về sau nếu là ở cái viện cái gì, cũng coi như có người quen đi?"

"Đúng đúng. . . Đúng đúng. . ." Vừa nói như vậy, Diêu Giai rốt cục thoải mái, vội vàng lấy điện thoại cầm tay ra, "Nếu không Wechat đi, đây là ta mã hai chiều, ngươi quét một chút!"

"Được rồi!"

Triệu Ngọc vội vàng mở ra điện thoại, nhưng màn hình đều theo mở, mới nhớ tới mình không có lưu lượng, căn bản mở không ra Wechat. Bất quá gia hỏa này phản ứng cực nhanh, trực tiếp mở ra máy ảnh, đem Diêu Giai mã hai chiều chiếu thành ảnh chụp, dạng này quay đầu cũng có thể tăng thêm.

"Triệu cảnh sát, thật sự là rất đa tạ ngài!" Diêu Giai hào phóng cùng Triệu Ngọc nắm tay, "Nếu quả như thật đi trung tâm bệnh viện làm việc, có thể tìm ta! Nhưng là, chúng ta chỗ kia ngài cũng biết, ta cũng không ngóng trông ngài tìm ta là vì nằm viện a! Ha ha. . ."

Lần nữa nói tạ về sau, Diêu Giai quay người rời đi đồn công an.

Triệu Ngọc đưa mắt nhìn giai nhân đi xa, cảm giác trong tay một lát vuốt ve an ủi, lại lần nữa buồn vô cớ cảm khái, tâm linh chập chờn.

Một khắc này, hắn đã quyết định chủ ý, mặc kệ cái này Diêu Giai có phải hay không trước kia Diêu Giai? Mặc kệ cái này Diêu Giai hiện tại là tình huống như thế nào, kết không có kết hôn, có bạn trai hay không? Lão tử cũng mặc kệ sử dụng biện pháp gì, nhất định phải đem nàng —— đoạt tới tay! !

Triệu Ngọc đối Diêu Giai si mê như thế, ngay cả người qua đường cũng nhìn ra được, chớ nói chi là đối Triệu Ngọc rất là để ý Lý Bối Ny. Giờ phút này, tiểu ny tử tức giận đến hai tay giao nhau, cái mũi thẳng trống. . .

Chương 15: Chương 15: Xuất quỷ nhập thần

Chương 15: Xuất quỷ nhập thần

Xế chiều hôm đó hơn 4 giờ thời điểm, Triệu Ngọc trong đầu Kỳ Ngộ hệ thống bỗng nhiên truyền đến kết thúc thông tri, nói cho hắn biết lần này kỳ ngộ đã hoàn thành, độ hoàn thành vì 72%, lần nữa thu được ẩn hình đạo cụ một kiện.

Mở ra đạo cụ xem xét, đến, lại là một cái ẩn hình máy theo dõi, cùng lần trước giống nhau như đúc!

Đây coi là cái gì?

Có thể tới hay không một chút mới lạ? Thú vị, kích thích?

Hơi cảm giác thất vọng đồng thời, Triệu Ngọc rốt cục có thời gian suy nghĩ một chút cái này Kỳ Ngộ hệ thống. Cho tới bây giờ, hắn đã sử dụng ba lần, mặc dù còn không nắm chắc được quy luật, nhưng cũng tính có hiểu biết.

Thế là, hắn móc ra mình sách nhỏ, bắt đầu làm phân tích ghi chép.

Đầu tiên một điểm, liền là cái này Kỳ Ngộ hệ thống mỗi ngày chỉ có thể mở ra một lần, về phần kết thúc thời gian thì là không định giờ. Triệu Ngọc đoán chừng, cái này kết thúc thời gian rất có thể cùng độ hoàn thành có quan hệ, càng sớm hoàn thành kỳ ngộ, liền càng sớm kết thúc,

nếu không trái lại.

Điểm thứ hai, kỳ ngộ đều là ngẫu nhiên, cũng không phải là hắn muốn gặp được như thế nào kỳ ngộ, liền có thể gặp được. So hiện nay trời, hắn vẫn nghĩ Kỳ Ngộ hệ thống có thể trợ giúp hắn phá chặt tay án, nhưng mà, hôm nay kỳ ngộ chủ thể bộ phận lại rõ ràng là gặp Diêu Giai, còn có cưỡi lạc đà bắt trộm!

Lại có một điểm, hắn cảm thấy Kỳ Ngộ hệ thống vừa khởi động lúc, những cái kia tối nghĩa khó hiểu quẻ văn, có lẽ đều là có giảng cứu. Tỉ như lần thứ ba nói cái gì hồng trần, thế duyên loại hình từ, tựa hồ cùng Diêu Giai rất có quan hệ; mà câu kia điên bên trên sàng dưới, lại tựa hồ cùng mình cưỡi lạc đà dính một chút bên cạnh.

Chẳng lẽ nói, quẻ văn trong ý tứ, đã đối với hắn sắp gặp phải kỳ ngộ, có chỗ ám chỉ?

Lại nhìn quẻ văn đề mục, tựa hồ cũng rất có giảng cứu. Hắn xa vời nhớ kỹ, từng có cái gì Cấn Đoái quẻ, Khảm Cấn quẻ loại hình. Khảm, cấn, đoái hắn là Ngũ Hành trong bát quái danh từ, hắn lên mạng tra xét một chút, phát hiện trong này thật là có ăn khớp chỗ.

Khảm đại biểu nước, cấn là núi, đoái là nhà, mấy cái này giải thích, cùng trong hệ thống quẻ văn nhất trí. Triệu Ngọc mơ hồ cảm thấy, nếu như có thể đem những đề mục này cùng quẻ văn hiểu rõ, nói không chừng tương lai tái sử dụng Kỳ Ngộ hệ thống, có thể làm ít công to, đề cao thật lớn độ hoàn thành.

Xem ra, sau này mình còn phải nhiều hơn nghiên cứu mới được, tranh thủ có thể đem cái hệ thống này hoàn toàn nắm giữ, làm việc cho ta, tùy tâm theo muốn!

Dứt bỏ hệ thống về sau, Triệu Ngọc không thể không đem tất cả tâm tư chuyển dời đến chặt tay trên bàn tới. Hiện tại xem ra, mặc dù hắn có Kỳ

Ngộ hệ thống, nhưng là cái hệ thống này cũng không thấy liền nhất định có thể giúp hắn phá án và bắt giam án này.

Chẳng những không thể trợ giúp, còn có thể sẽ như hôm nay dạng này, gặp được một chút bên cạnh cắm hoa kỳ ngộ, làm không tốt ngược lại sẽ chậm trễ thời gian của mình.

Đã dạng này. . .

Trải qua một phen lặp đi lặp lại suy nghĩ, nghĩ sâu tính kỹ về sau, hắn làm ra một cái quyết định anh minh, đó chính là từ giờ trở đi, hắn cần nhờ mình lực lượng, toàn lực ứng phó đến phá án và bắt giam cái này chặt tay án!

Dù sao cũng là cùng người đã đánh cược, thua bồi 1800 khối tiền vẫn là việc nhỏ, mấu chốt là mất mặt. Vì không cho Lưu dài hổ những lũ tiểu nhân kia chế giễu, mình làm sao cũng phải cố gắng một chút.

Mặc dù mình là xuyên qua tới người ngoài ngành, nhưng hắn trước kia hỗn giúp * sẽ thời điểm, cũng không ít bắt nội ứng cái gì, cho nên đối với mình năng lực vẫn là có nhất định lòng tin!

Thế là, vào lúc ban đêm, Triệu Ngọc đóng dấu càng nhiều liên quan tới chặt tay án tư liệu, cùng nhau mang về phòng cho thuê nghiên cứu.

Phòng cho thuê cái gì cũng tốt, chính là không có wifi tín hiệu. Khương Đại gió tên kia thà rằng mình sử dụng điện thoại lưu lượng, cũng không lắp đặt dây lưới.

Kỳ thật, hắn sở dĩ làm như vậy, chính là vì phòng ngừa nữ nhi hiểu tinh chơi điện thoại chậm trễ học tập.

Thế nhưng là, hắn căn bản không biết mình nữ nhi là Hacker cao thủ, khương hiểu tinh trước kia đem sát vách giải mã password, một chút

cũng không có chậm trễ chơi.

Triệu Ngọc cũng là tặc tinh tặc tinh, vào ở cùng ngày liền đem khương hiểu tinh phá giải mật mã muốn đi qua, hiện tại hắn hai sử dụng, tất cả đều là sát vách những mỹ nữ kia tín hiệu.

Triệu Ngọc đem rất nhiều tư liệu trên bàn mở ra, bắt đầu một lần nữa quy nạp chỉnh lý chuyện đã xảy ra, muốn làm rõ chặt tay án chỉnh thể mạch suy nghĩ.

Năm ngoái ngày 22 tháng 4, tại Tần Sơn thị sân vận động nơi nào đó hạ trong thông đạo, xuất hiện hạng nhất người bị hại.

Người này gọi Cao Điềm, chính là một xí nghiệp bên ngoài bạch lĩnh, nàng lúc đầu tại thủ đô công việc, cùng ngày về Tần Sơn là chạy tới quan sát một trận âm nhạc hội.

Cao Điềm chính miệng miêu tả, nói âm nhạc hội kết thúc về sau, nàng lúc đầu dưới đất trong thông đạo theo dòng người chảy về bên ngoài đi, chợt bị người mê choáng. Đợi nàng tỉnh lại lần nữa thời điểm, tay phải đã không có.

Hung thủ tại chém xuống tay phải của nàng về sau, trả lại cho nàng làm cầm máu cùng băng bó, phòng ngừa nàng bởi vì đổ máu quá nhiều chí tử.

Cái này lên vụ án kỳ quặc địa phương ngay tại ở, hung thủ thong dong gây án về sau, thế mà không có để lại bất cứ dấu vết gì, toàn bộ sân vận động tất cả giám sát thăm dò bên trên, cũng không có phát hiện khả nghi bóng dáng.

Mặc dù người bị hại là tại đám người dày đặc địa phương bị mê choáng, nhưng khi trời trong thông đạo đám người chen chúc, tia sáng không mạnh, lại thêm chính vào đêm khuya, mọi người tinh thần mỏi mệt, cho

nên cũng không tìm tới bất luận cái gì người chứng kiến, đạt được hữu hiệu lời khai.

Lúc ấy, cảnh sát đang toàn lực phá án và bắt giam, làm thế nào cũng không nghĩ tới, năm ngày sau đó ngày 26 tháng 4, một cái khác lên chặt tay án lại đột nhiên mà tới.

Lần này người bị hại, liền là hôm nay Triệu Ngọc Hòa Lý Bối Ny thăm viếng Viên Lỵ Lỵ. Mà Viên Lỵ Lỵ bị hại trải qua, càng thêm không thể tưởng tượng. Nàng lại là nằm tại nhà mình trên giường, bị người chặt đi tay phải!

Ngày đó căn bản không có dấu hiệu nào, Viên Lỵ Lỵ rửa mặt hoàn tất đi ngủ lên giường, nhưng tỉnh lại sau giấc ngủ, lại phát hiện tay phải không có, sự sợ hãi ấy trình độ có thể nghĩ.

Lúc ấy, Viên Lỵ Lỵ còn không phải ở tại hiện tại cấp cao cư xá, nhưng khu dân cư bên trong đồng dạng có không ít camera. Kỳ quái sự tình lại tới, vô luận cảnh sát như thế nào lục soát video, liền là tìm không thấy bất luận cái gì khả nghi nhân viên. Bọn hắn thậm chí đem vụ án phát sinh trước sau 7 ngày video tất cả đều kỹ càng kiểm tra một lần, lại vẫn không có kết quả.

Căn cứ tư liệu biểu hiện, Viên Lỵ Lỵ ngay lúc đó cửa chống trộm xác thực có bị nạy ra vết tích, nhưng là trải qua kỹ thuật kiểm nghiệm về sau phát hiện, cửa chống trộm cũng không phải là bị cạy mở, hung thủ lại có nhà nàng chìa khoá.

Viên Lỵ Lỵ cùng ngày là ở nhà một mình, vài ngày trước nàng cùng lão công đại sảo một khung, đem lão công đánh ra gia môn. Mới đầu, cảnh sát rất tự nhiên đem mục tiêu bỏ vào chồng nàng trên thân.

Thế nhưng là, chồng nàng mấy ngày nay vừa vặn đi công tác, có đầy đủ không ở tại chỗ chứng minh. Viên Lỵ Lỵ cùng với nàng lão công vốn là

tình cảm bất hòa, lại trải qua như thế nháo trò, hai người ly hôn cũng là tất nhiên.

Từ Viên Lỵ Lỵ xảy ra chuyện về sau, chặt tay án lại không có xuất hiện, ròng rã yên tĩnh một năm.

Ai ngờ, thứ ba lên vụ án, vậy mà lại tại một năm sau đột nhiên phát sinh, thời gian vẫn là ngày 22 tháng 4.

Thứ ba lên vụ án người bị hại gọi Lạc Mỹ Na, tiêu chuẩn gia đình bà chủ, trượng phu là tiêu chuẩn thổ hào. Nàng ban đêm tham gia một cái yến hội, ngay tại lái xe trở về trên đường bị người mê choáng, đợi đến sáng sớm tỉnh lại thời điểm, phát hiện tay phải của mình đã không thấy.

Lúc ấy, nàng vẫn nằm tại mình trong xe BMW, xe BMW thì dừng ở chín cùng đường nào đó trong ngõ hẻm. Lần bị dọa dẫm phát sợ la Mỹ Na chạy ra xe, đi tới phụ cận một nhà KFC phòng ăn cầu cứu, lúc này mới bị người phát hiện.

Cùng trước hai lên đồng dạng, ngoại trừ xe BMW bị giao thông thăm dò đập tới bên ngoài, cũng không có bắt được nửa chút hung thủ cái bóng.

Theo hiện trường điều tra phân tích, hung thủ hẳn là trước đó giấu kín tại Lạc Mỹ Na trong xe, đợi đến Lạc Mỹ Na sau khi lên xe mê choáng nàng.

Sau đó, hung thủ đem chiếc xe tiến vào chín cùng đường hẻm, tại ngoài xe chặt đứt Lạc Mỹ Na tay, lại đem nàng thả lại trong xe.

Lại sau đó, hung thủ liền biến mất không thấy.

Con bà nó là con gấu. . .

Nhìn xem mình sửa sang lại vụ án phát sinh trải qua, Triệu Ngọc không khỏi nghĩ lên Lý Bối Ny đến, tên hung thủ này xuất quỷ nhập thần, thật

đúng là cùng gặp quỷ không sai biệt lắm!

Chẳng lẽ. . . Vụ án này, thật không có cách nào phá sao?

Chương 16: Chương 16: 4 đại mỹ nữ ở sát vách

Chương 16: 4 đại mỹ nữ ở sát vách

Sáng sớm tỉnh lại, Triệu Ngọc chuyện thứ nhất liền là hút thuốc.

Bất quá, hút thuốc mục đích lại không phải thật vì hút thuốc.

Từ lúc có cái này Kỳ Ngộ hệ thống, Triệu Ngọc cảm giác đối thuốc lá ỷ lại đã trở nên rất nhạt, không xem bói thời điểm cũng không muốn rút. Hắn cảm thấy, mình khả năng hoặc nhiều hoặc ít nhận lấy một cái khác Triệu Ngọc ảnh hưởng.

Hôm nay đạt được chính là "Khảm ly quẻ", khảm nước Ly Hỏa, quẻ văn đã nói: "Thủy hỏa giao hòa, âm dương tương hợp, Giáp Ất mão dần, sống chung chớ tính."

Triệu Ngọc dụng tâm nhớ kỹ quẻ văn, cái này đại biểu cho lửa "Cách" quẻ, chính là lần thứ nhất xuất hiện, không biết mình hôm nay sẽ gặp phải cái gì?

Kiếp trước Triệu Ngọc liền rất yêu để tâm vào chuyện vụn vặt, mặc dù biết hôm nay sẽ có kỳ ngộ phát sinh, nhưng hắn tâm tư lại vẫn tất cả món kia "Chặt tay án" bên trên.

Hắn thật không cam tâm, cứ như vậy chắp tay đầu hàng, để Lưu dài hổ bọn người nhìn hắn bị trò mèo.

Lão tử cũng không tin, cái này chặt tay án cứ như vậy thiên y vô phùng?

Trải qua tối hôm qua một phen vất vả nghiên cứu, Triệu Ngọc cảm thấy, nếu như muốn phá án và bắt giam vụ án này, nhất định phải đem mới nhất xuất hiện vụ án này làm đột phá khẩu đến tra! Bởi vì năm ngoái hai kiện bản án đã bị các cảnh sát tra xét cái thông thấu, dù sao rất nhiều chứng cứ đều đã đã mất đi có tác dụng trong thời gian hạn định tính, lại tra ý nghĩa không lớn.

Bởi vậy, hắn liền muốn lấy chờ một lúc sau khi đi làm, cùng khúc bình tổ trưởng muốn chút tư liệu đi, nhìn nàng một cái nơi đó có hay không tin tức mới nhất, dù sao người ta mới là chặt tay án người tổng phụ trách.

Bởi vì dậy thật sớm, còn rất dài thời gian mới đến đi làm điểm. Triệu Ngọc có chút nhàn nhàm chán, liền cầm bình bia đến trên ban công uống.

Đây là trước kia Triệu Ngọc một cái thói quen nhỏ, vừa gặp phải cần động đầu óc vấn đề, hắn luôn yêu thích uống chút mà bia.

Lầu ba ban công chỉ có sáu bảy mét vuông, Triệu Ngọc ngồi trên ghế, một mặt uống rượu một mặt tự hỏi tình tiết vụ án. Ấm áp ánh nắng mọc lên từ phương đông, đem hắn gương mặt chiếu ra một vòng kim hoàng, cảm thụ được phần này ấm áp, Triệu Ngọc rất cảm thấy hài lòng.

Đúng lúc này, sát vách trên ban công bỗng nhiên truyền đến động tĩnh. Hai nhà ban công vốn là liền cùng một chỗ, ở giữa chỉ cách xa một cái lưới bảo vệ.

Nhưng gặp một cái thân hình cao gầy, tóc rất dài nữ tử xuất hiện ở sát vách trên ban công. Nữ tử kia tuổi còn rất trẻ, nhiều lắm là 20 ra mặt dáng vẻ. Nàng chính cầm một cái kiểu mới nhất quả táo điện thoại, đưa

điện thoại di động âm hưởng ép đến bên tai, đang nghe Wechat bên trong nhắn lại.

Càng khiến người ta kinh bạo ánh mắt chính là, nàng thế mà chỉ mặc một kiện đơn bạc, lại vải vóc rất ít đồ ngủ màu trắng, bên trong đường cong lả lướt lờ mờ có thể thấy được. Triệu Ngọc có thể rất rõ ràng xem đến, nàng bên trong tuyệt đối không có mặc bên trong * áo.

Liên quan tới sát vách mỹ nữ, Khương Đại Phong thật đúng là một chút trình độ cũng không có loạn thêm. Triệu Ngọc chuyển vào tới trong mấy ngày này, đã từng thấy qua một lần sát vách khách trọ, các nàng hết thảy có bốn người, tất cả đều là mảnh cao gầy lớn người cao mỹ nữ, kia vóc người đẹp đến quả thực đấu qua người mẫu.

Bất quá, liên quan tới thân phận của các nàng , Khương Đại Phong lại là nói sai. Triệu Ngọc một chút liền có thể nhìn ra, sát vách cái này tứ đại mỹ nữ, tuyệt đối không phải cái gì sinh viên.

Bốn người này mỗi ngày ban ngày nằm đêm ra, ban đêm không ở nhà, làm sao có thể là sinh viên?

Bởi vì Triệu Ngọc trước kia công việc cần, hắn mỗi ngày đều tại cùng dạng này nữ tử liên hệ! Không cần các nàng mở miệng nói chuyện, chỉ từ các nàng cử chỉ cùng về thần thái, hắn liền có thể đánh giá ra, cái này tứ đại mỹ nữ tuyệt đối đều là trà trộn nửa đêm trận đóa hoa giao tiếp!

Mặc dù, các nàng rất trẻ trung, không có nùng trang diễm mạt, cũng không có mặc quốc tế hàng hiệu, nhìn qua thanh tịnh sạch sẽ, nhưng là Triệu Ngọc lại có thể đem các nàng một chút xem thấu.

Bởi vậy, khi hắn nhìn thấy ban công bên kia thân thể mê người về sau, biểu hiện được dị thường bình tĩnh, sớm mất vừa xuyên qua lúc, gặp phải hám làm giàu nữ xúc động.

Người mặc bạch áo ngủ mỹ nữ đã thấy Triệu Ngọc, một mặt tiếp tục nghe Wechat bên trong nhắn lại, một mặt xông Triệu Ngọc hào phóng gật gật đầu. Đối với mình lộ hàng chỗ, lại không có chút nào tị huý.

Triệu Ngọc cũng lễ phép xông nàng cử đi một chút lon bia, sau đó hướng lên cái cổ, uống một hớp lớn.

Động tác của hắn, đưa tới mỹ nữ chú ý,

Mỹ nữ lập tức để điện thoại di động xuống, tò mò hỏi: "Sáng sớm, uống bia? Ân. . . Ngươi là mới tới? Đại mập mạp thật đem tiền thuê nhà đi ra?"

Triệu Ngọc có lễ phép gật gật đầu, nhưng là cũng không muốn cùng với nàng tốn nhiều miệng lưỡi, liền hướng lên cái cổ, đem còn lại cạn rượu rơi mất.

Lần này, mỹ nữ càng thêm hiếu kì, nàng từ trên xuống dưới đánh giá Triệu Ngọc một phen, hỏi: "Ngươi là làm cái gì?"

"Cảnh sát hình sự! Tổ trọng án!" Triệu Ngọc trả lời rất thẳng thắn. Không biết tại sao, vừa nhắc tới chính mình cái này thân phận mới, hắn liền mơ hồ cảm thấy hưng phấn, thậm chí còn có một chút nhỏ tự hào.

"U? Không nhìn ra, lại là vị cảnh sát đâu!" Mỹ nữ nhìn Triệu Ngọc ánh mắt lập tức thay đổi, mặc dù Triệu Ngọc râu ria xồm xoàm, nhưng là thô kệch dáng người cùng anh tuấn dung mạo, vẫn là lộ ra chứa lực sát thương dương cương vẻ đẹp.

"Ngươi. . ." Mỹ nữ nao nao, lúc này mới nhớ tới tự giới thiệu, "Ngươi tốt, ta gọi Hoa Hoa. Đại cảnh quan a, ta nếu là gặp được chuyện phiền toái gì, có thể tới tìm ngươi hỗ trợ sao?"

Hoa Hoa?

Triệu Ngọc trong lòng thở dài, danh tự này làm sao như thế tiền vệ? Tiểu thư, ngươi sẽ không họ Bạch a? Còn có. . . Nhà ngươi không có nuôi qua tiểu miêu tiểu cẩu sao?

Nhìn thấy đối phương đang chờ đợi mình trả lời, Triệu Ngọc làm một chút giòn trở về hai chữ:

"Không được!"

Lần này, Hoa Hoa tiểu thư phi thường ngoài ý muốn. Trước kia mặc kệ nam nhân kia gặp nàng, đều sẽ vội vã không nhịn nổi quỳ dưới váy của nàng, nói cái gì nghe cái gì. Nhưng trước mắt này người, nhưng căn bản không thèm chịu nể mặt mũi.

"Vì cái gì?" Hoa Hoa vội hỏi.

"Bởi vì. . . Ta là tổ trọng án thám viên!" Triệu Ngọc chậm rãi đứng dậy, khóe miệng có chút giơ lên, gắn từng chữ trang bức nói, " ta tiếp xúc, đều —— là —— chết —— người! !"

". . ."

Hoa Hoa bỗng nhiên ngơ ngẩn, chậm nửa ngày, mới miễn cưỡng gạt ra vẻ lúng túng ý cười. Đợi nhìn thấy Triệu Ngọc sau khi vào nhà, lúc này mới hất lên cánh tay, nhỏ giọng mắng ba chữ: "Bệnh tâm thần!"

Kỳ thật, Triệu Ngọc sở dĩ giảng cái cười lạnh ra, sớm kết thúc đoạn này nói chuyện, cũng không phải là không muốn cùng nàng có cái gì xâm nhập gặp nhau, mà là lo lắng cho mình định lực không đủ, thậm chí bùn đủ hãm sâu.

Hắn đối Hoa Hoa tiểu thư dạng này đóa hoa giao tiếp lại hiểu rõ bất quá, một khi bị nàng quấn lên, tuyệt đối hậu hoạn vô tận.

Trước kia, hắn gặp quá nhiều hoạt bát ví dụ, mặc kệ cái gì nam nhân, một khi bị những nữ nhân này mê hoặc, liền sẽ giống nghiện đồng dạng, cũng không còn cách nào tự kềm chế, kẻ nhẹ thê ly tử tán, kẻ nặng táng gia bại sản.

Hắn trước kia nhìn tràng tử thời điểm, các tiền bối liền từng ân cần dạy bảo qua hắn: Nhớ kỹ, thỏ không ăn cỏ gần hang, tuyệt đối không thể cùng đàm tình cảm. Nhất là dưới tay mình nữ nhân, càng không thể dính!

Bởi vậy, Triệu Ngọc ghi nhớ tiền bối dạy bảo, không có lại cùng Hoa Hoa xâm nhập giao lưu . Bất quá, trong lòng của hắn cũng tựa như gương sáng, sáng nay Kỳ Ngộ hệ thống quẻ văn bên trên có thủy hỏa giao hòa, âm dương tương hợp chờ chữ. Không chừng, nếu như hắn vừa rồi cùng Hoa Hoa tiểu thư trêu chọc một phen, nói không chừng hiện tại đã có thể đem mỹ nhân lừa gạt đến trong ngực tới.

Nhưng là, quả thật như thế, mắc câu mà người nhưng tuyệt đối không phải Hoa Hoa tiểu thư, mà là chính Triệu Ngọc!

Đương nhiên, Triệu Ngọc không phải khổ hạnh tăng, đối với nam nữ phương diện, hắn tự nhiên rất có nhu cầu. Nếu như Hoa Hoa thật là vị thanh thuần sinh viên, hắn là tuyệt đối sẽ không bỏ lỡ như thế một cái cơ hội tốt!

Ngoài ra còn có một chút, đó chính là Triệu Ngọc đã gặp ngày xưa người yêu Diêu Giai, hồi ức ngày xưa thề non hẹn biển, tâm hắn triều khó bình, đang nghĩ ngợi như thế nào cùng Diêu Giai nối lại tình xưa, đền bù chính mình lúc trước phạm vào sai lầm, trong lòng đâu còn cho hạ người khác?

Triệu Ngọc đã quyết định tốt, một khi chặt tay án phá, mình liền muốn

toàn lực ứng phó, theo đuổi Diêu Giai, truy cầu mình kia thật sự ——hạnh phúc! !

Chương 17: Chương 17: Người cô đơn không nhận mệnh

Chương 17: Người cô đơn không nhận mệnh

"Triệu Ngọc a, ngươi có ý tứ gì, đem chúng ta cũng làm kéo dài công việc sao?" Cục cảnh sát cao ốc, tổ B trong văn phòng, Khúc Bình tổ trưởng chính giao nhau bắt đầu cánh tay, mang theo tức giận xông Triệu Ngọc nói.

B tổ đông đảo thám viên nhóm, thì ngồi vây quanh ở văn phòng bốn phía, nhiều hứng thú nhìn xem trận này náo nhiệt.

"Ta không phải ý tứ này. . ." Triệu Ngọc giải thích, "Ta chẳng qua là cảm thấy. . . Hung thủ chém đứt Lạc Mỹ Na tay, mà không có lưu lại bất luận cái gì chứng cứ phạm tội, hắn tất nhiên là trước đó kế hoạch tốt lắm, là có dự mưu tích! Cho nên, hắn khẳng định đã theo dõi Lạc Mỹ Na thật lâu mới đúng, ta cảm thấy chúng ta không nên chỉ xem vụ án phát sinh lúc giám sát, còn hắn là. . ."

"Được rồi, đi. . ." Không đợi Triệu Ngọc nói hết lời, Khúc Bình trực tiếp đánh gãy hắn, "Triệu Ngọc! Ta biết. . . Ngươi cùng Lưu đội phó đánh cược! Ngươi gấp phá án, ngươi không muốn thua! Thế nhưng là. . . Ta hi vọng ngươi có thể minh bạch, cảnh sát chúng ta phá án, không phải trò đùa, cũng không phải khí phách, mà là trách nhiệm! Trách nhiệm, biết hay không? Ngươi xem một chút. . ."

Nàng chỉ vào máy tính trước mặt mấy tên nhân viên công tác, nói: "Mấy

vị đồng chí này vì xem xét video theo dõi, đã hai túc đều không có chợp mắt! Bọn hắn thậm chí ngay cả hai tháng trước đó video đều lật ra tới, chẳng lẽ. . . Còn cần ngươi tới nhắc nhở hay sao? Ngươi nhìn nhìn lại. . ."

Nàng lại chỉ vào dán đầy văn tự ảnh chụp bạch bản, nói: "Ngươi cho rằng, chúng ta mấy ngày nay đều đang làm gì, chơi sao? Ngươi xem một chút. . . Toàn tổ trên dưới, có một người trở về nhà sao? Không phải thăm viếng điều tra, liền là tìm kiếm manh mối, chúng ta đang dùng hành động thực tế đến giải quyết vấn đề, mà không phải dựa vào động động mồm mép!"

Triệu Ngọc cẩn thận nhìn xem kia mặt dùng để làm phân tích án tình bạch bản, phía trên lít nha lít nhít tranh dán tường lấy rất nhiều thứ, tỉ như người bị hại ảnh chụp, bối cảnh tư liệu, cùng có khả năng gây án người hiềm nghi vân vân vân vân. Trong đó còn hữu dụng đỏ bút vòng ra nhân vật quan hệ, trọng điểm manh mối loại hình. Những thứ này lượng tin tức khổng lồ, xem xét liền là hao phí tương đối lớn tinh lực mới lục soát liệt ra.

Triệu Ngọc lần đầu nhìn thấy loại vật này, cảm giác rất hiếm lạ. Trong lòng của hắn nói chuyện, không trách trước kia lão tử luôn luôn bị cảnh sát bắt được đâu! Những người này thật đúng là rất tỉ mỉ. Đoán chừng, trước kia hình của mình, cũng không ít bị dán lên dạng này bạch bản a?

Nhìn thấy Triệu Ngọc nhìn chằm chằm bạch bản nhập thần, Khúc Bình bản năng ngăn tại bạch bản phía trước, mặt âm trầm nói: "Làm sao? Ngươi không phải là muốn đến ta nơi này ăn có sẵn a? Có cần hay không ta. . . Giúp ngươi một chút?"

"Cái gì?"

Triệu Ngọc không nghĩ tới Khúc Bình thân là tổ trưởng, thế mà cũng sẽ nói ra loại này chế nhạo người tới. Có ý tứ gì? Chẳng lẽ hiện tại không

riêng gì Lưu Trường Hổ, toàn tổ trọng án người đều đang chờ nhìn ta Triệu Ngọc chê cười sao?

Trong chốc lát, Triệu Ngọc cảm giác bên người những cái kia thám viên trên mặt, tất cả đều lộ ra không có hảo ý âm hiểm cười. Hắn một nắm nắm đấm, xông Khúc Bình quát:

"Con bà nó là con gấu, thần khí cái gì a các ngươi?" Hắn một chỉ Khúc Bình sau lưng bạch bản, "Các ngươi khổ cực như vậy, như thế kính nghiệp, như thế năng lực, không giống không có đem bản án phá sao? Dừng a! Có gan, liền đem mới nhất bản án tư liệu cho lão tử một phần, nhìn lão tử làm sao đoạt tại các ngươi đằng trước —— đem bản án phá!"

Không ngờ, Triệu Ngọc chẳng những không có hù dọa ở đây thám viên, ngược lại đem bọn hắn chọc cười tất cả đều. Thậm chí ngay cả Khúc Bình cũng không thấy mỉm cười, nàng xông Triệu Ngọc mở ra bàn tay, nói:

"Tốt, Triệu Ngọc! Nơi này tư liệu, ngươi tùy tiện cầm! Ta chờ một lúc liền để tiểu Lưu cho ngươi hoàn hoàn chỉnh chỉnh, một chữ, một tấm hình đều không mang theo kém tặng cho ngươi, nhìn xem chúng ta vị này Triệu đại thám tử, làm sao đoạt tại chúng ta đằng trước, đem bản án phá, OK! ?"

Nghe được Khúc Bình, B tổ thám viên nhóm càng là lộ ra nụ cười giễu cợt.

"OK, OK!" Triệu Ngọc lại không hề lo lắng đáp ứng, hắn hiện tại đích đích xác xác cần phải có quan mới nhất cùng một chỗ chặt tay án tư liệu, lúc này gật đầu đồng ý.

Đương Triệu Ngọc ôm tràn đầy một rương lớn tử vụ án tư liệu trở lại mình bàn làm việc thời điểm, tổ A thám viên nhóm đồng dạng hướng hắn truyền đến ánh mắt khác thường. Ai cũng không rõ, Triệu Ngọc đây

là hát cái nào ra?

Triệu Ngọc đem một khối bạch bản kéo đến bàn làm việc của mình trước,

Học theo, cũng bắt đầu lên trên dán cùng viết tình tiết vụ án tin tức.

Hừ!

Có gì đặc biệt hơn người?

Đừng tưởng rằng chỉ có các ngươi mới là người trong nghề, lão tử như thường không kém! Trước kia vì bắt một cái đen ăn đen phản đồ, hắn từng tại trong đống tuyết ngồi chờ qua ròng rã một tháng, trước mắt thiếp cái bạch bản, tính là gì việc khó đây?

Ai ngờ, vừa dán không đến một giờ, Triệu Ngọc liền cảm giác hết thời, giờ mới hiểu được tới, tình cảm làm phức tạp như vậy phân tích án tình, cũng không phải là ai cũng có thể làm.

Mặc dù những tài liệu này tất cả đều bày ở trước mắt, nhưng là muốn muốn đem tư liệu chuyển hóa làm manh mối, lại đúng là không dễ. Vậy cần nhạy cảm đầu não cùng siêu cường năng lực phân tích, những năng lực này vừa vặn là Triệu Ngọc thiếu sót nhất.

Dần dần, Triệu Ngọc đã không biết nên lên trên tăng thêm những thứ gì, cảm giác tư duy đột nhiên đường ngắn giống như.

Ai!

Hắn không khỏi thở dài một hơi, giương mắt nhìn nhìn Lý Bối Ny trống không bóng người bàn làm việc. Trong lòng nói chuyện, nếu là cô gái nhỏ này tại, có lẽ có thể giúp đỡ chút bận rộn.

Thế nhưng là, hôm nay đúng lúc là gậy điện án kết án ngày, làm văn viên Lý Bối Ny, cùng Kim đội trưởng bọn hắn cùng một chỗ đến cục thành phố làm kết án báo cáo đi, ngày mai mới sẽ lên ban.

Phòng bị dột càng bị mưa liên tục, ngay tại Triệu Ngọc lâm vào cục diện bế tắc thời điểm, trong đầu hệ thống lại vẫn cứ truyền đến kết thúc thanh âm, hệ thống nói cho hắn biết, lần này kỳ ngộ đã hoàn thành, độ hoàn thành chỉ có đáng thương 9%!

Thấp như vậy độ hoàn thành, đương nhiên sẽ không có cái gì ban thưởng.

Con bà nó là con gấu!

Triệu Ngọc nhìn đồng hồ đeo tay một cái, lúc này mới khoảng cách hệ thống khởi động không đến 5 giờ, làm sao nhanh như vậy liền kết thúc? Có phải hay không, hệ thống cho kỳ ngộ của mình cơ hội, đã bị mình lãng phí rồi?

Triệu Ngọc nhớ lại một chút, cái này cho tới trưa ngoại trừ cùng Hoa Hoa tiểu thư một đoạn đối thoại bên ngoài, hắn căn bản đều không có xuất cảnh cục cao ốc. Bởi vậy có thể thấy được, lần này kỳ ngộ chủ thể, hắn là vị kia Hoa Hoa tiểu thư. Nếu như Triệu Ngọc không phải lựa chọn giảng cười lạnh vội vàng rời đi, hắn hôm nay rất có thể sẽ cùng Hoa Hoa tiểu thư phát sinh chút gì.

Bất quá, đối với cùng Hoa Hoa tiểu thư gặp thoáng qua, Triệu Ngọc không có nửa điểm tiếc hận chi ý. Hắn chỉ bất quá có chút phiền muộn, xem ra, Kỳ Ngộ hệ thống vẫn là không có trợ giúp hắn phá án và bắt giam chặt tay án ý tứ.

Cứ theo đà này, hắn còn có thể dùng cái gì biện pháp phá án? Thế nào đánh bại chán ghét Lưu Trường Hổ đâu?

Hiện nay, hệ thống không trông cậy được vào, tình tiết vụ án không có tiến triển, toàn tổ người đều đang chờ nhìn mình trò cười, thậm chí ngay cả Lý Bối Ny cũng không ở bên người, hiện tại Triệu Ngọc đã triệt triệt để để biến thành người cô đơn.

Bất quá, Triệu Ngọc cũng không phải một cái tuỳ tiện cúi đầu người, mặc dù bây giờ tình cảnh gian nan, hắn nhưng thủy chung không hề động qua như vậy coi như thôi suy nghĩ.

Không phải liền là người cô đơn mà!

Người cô đơn ta cũng không nhận mệnh, không đến cuối cùng một khắc, lão tử tuyệt không từ bỏ!

Hừ!

Nói không chừng, còn sẽ có cái gì kỳ tích phát sinh đâu!

Vân vân. . .

Vừa nghĩ đến nơi này, Triệu Ngọc nhưng chợt nhớ tới một vật, ánh mắt bỗng dưng ngưng tụ tại một cái khiến người hưng phấn suy nghĩ bên trên.

Đúng thế?

Ta làm sao đem "Nó" đem quên đi! ?

Chương 18: Chương 18: Ôn thần giá lâm

Chương 18: Ôn thần giá lâm

Kỳ thật, tại tổ trọng án nội bộ, nhìn như một mảnh hài hòa phía dưới, lại là cuồn cuộn sóng ngầm, có tương đối kịch liệt cạnh tranh.

Trong cục quy định, ngoại trừ phát sinh trọng đặc đại án kiện cần hai tổ cộng đồng điều tra và giải quyết bên ngoài, cái khác phổ thông vụ án, đều sẽ gánh vác đến trong đó một tổ đến xử lý.

Đã tổ trọng án chia làm A, B hai tổ, như vậy hai tổ ở giữa tự nhiên tránh không được phải có một phen cạnh tranh. Phá án suất cao tổ ngoại trừ trên mặt có mặt mà bên ngoài, cuối năm tích hiệu tiền lương, cũng so mặt khác một tổ cao hơn, hơn nữa còn cao không ít.

Bởi vậy, vì có thể vượt qua đối phương, mỗi lần tiếp vào vụ án, thám viên nhóm đều đặc biệt liều, hai cái tổ trưởng cũng là minh tranh ám đấu, toàn lực ứng phó.

Lúc đầu, mấy năm trước hai cái tổ đều là bình khởi bình tọa, mỗi người chia sắc thu.

Thế nhưng là, từ lúc Khúc Bình tổ trưởng tiếp nhận B tổ về sau, tình huống liền hoàn toàn khác biệt. Khúc Bình nương tựa theo mình kinh nghiệm phong phú cùng ưu tú năng lực lãnh đạo nhiều lần phá kỳ án, vẻn vẹn tiền nhiệm một năm, liền đem tổ A xa xa bỏ lại đằng sau.

Năm ngoái cuối năm, B tổ thám viên ròng rã so tổ A thám viên mỗi người phát thêm 5000 khối ban thưởng tích hiệu, nhưng làm B tổ người đẹp hỏng!

Mà năm nay bắt đầu, B tổ càng là đã xảy ra là không thể ngăn cản, đã sớm xác lập dẫn trước ưu thế, đã xa xa đem tổ A để tại đằng sau.

Trọng áp phía dưới, tổ A tổ trưởng Mao Vĩ tự nhiên áp lực như núi. Thế nhưng là, hắn mặc dù rất liều, nhưng bất đắc dĩ năng lực có hạn, cuối cùng chẳng những không có liều qua Khúc Bình, ngược lại tại một lần truy kích lưu manh thời điểm ngoài ý muốn té lầu thụ thương, tiến vào bệnh viện.

Mao Vĩ thụ thương về sau, tổ A quyền lãnh đạo tạm thời giao cho phó đội trưởng Lưu Trường Hổ trong tay, mà Lưu Trường Hổ căn bản không tại tổ A phát tiền lương, tự nhiên cũng không tâm tư đi tranh cái gì phá án suất. Mỗi lần gặp được có thể kiếm điểm bản án, cũng tất cả đều chắp tay tặng cho Khúc Bình bên kia.

Kể từ đó, tổ A trên dưới càng là người người trái tim băng giá, cả đám đều giống đấu bại gà trống, rốt cuộc không ngẩng đầu được lên.

Bởi vì Khúc Bình biểu hiện xuất sắc, lãnh đạo cấp trên đối nàng cũng là đặc biệt nhìn trúng, cho nên cái này mấy lần gặp cần hai đội hợp tác đại án, cũng tất cả đều giao cho nàng đến phụ trách. Ngay cả tổ A người, cũng phải nghe chỉ huy của nàng.

Lúc đầu, Khúc Bình đắc chí vừa lòng, hào tình vạn trượng. Nhưng vạn vạn không nghĩ tới, tại gậy điện cưỡng gian trên bàn, lại không lý do giết ra cái Triệu Ngọc tới.

Gia hỏa này cũng không biết từ đâu tới bất thường vận khí, phía bên mình còn không có tung lưới đâu, hắn ngược lại trước tiên đem cá bắt

trở về! Càng chết là, Triệu Ngọc vẫn là tổ A người!

Mặc dù hai đội cộng đồng phá án, công lao chia đều, nhưng là bị Triệu Ngọc cái này tổ A thám viên đoạt đi tặng thưởng, Khúc Bình làm sao cũng nuốt không trôi một hơi này, vì thế buồn bực ngay cả cơm đều ăn không ngon.

Ai ngờ, một ngày không đến công phu bên trong, lại tung ra như vậy một kiện chặt tay án đến, Khúc Bình đương nhiên sẽ không buông tha cái này cơ hội thật tốt, lập tức tinh thần phấn chấn, giống đài không biết mỏi mệt máy móc, cấp tốc vận chuyển.

Liên quan tới cái này chặt tay án, Khúc Bình cũng không lạ lẫm. Chính là bởi vì vụ án này, nàng mới từ huyện cục một tuyến điều đến tổ trọng án tới.

Thế nhưng là, làm tiền nhiệm sau cái thứ nhất bản án, nàng lại không có thể phá án và bắt giam, cũng một mực là nàng cùng một chỗ tâm bệnh.

Lần này hung thủ lại lần nữa rời núi, nàng cũng là vô cùng hưng phấn, thề nhất định phải bắt được hung thủ, chẳng những vì người bị hại lấy lại công đạo, càng phải vì chính mình tranh một hơi!

Mấy ngày qua, nàng một ngày một đêm mang theo tổ viên điều tra, mặc dù đã vơ vét đến một đống lớn mới chứng cứ, tình tiết vụ án cũng có một chút tiến triển, thế nhưng là liên quan tới cái kia thần bí hung thủ, lại một mực giống mê vụ từ đầu đến cuối khóa chặt không xuống.

Không biết tại sao, đối mặt với lít nha lít nhít, dán đầy tư liệu bạch bản, Khúc Bình luôn luôn có loại cảm giác, cảm thấy chặt tay án phá án mấu chốt, hẳn là ngay tại khối này bạch bản phía trên, chỉ cần có thể để lộ tầng này mạng che mặt, tìm tới cái kia mấu chốt manh mối, cái kia thần bí hung thủ liền sẽ nổi lên mặt nước.

Ai ngờ, ngay tại Khúc Bình cùng các đội viên khổ sở suy nghĩ cái này phá án thời điểm mấu chốt, lại độ gặp Triệu Ngọc tên ôn thần này.

Không phải sao, nàng thật vất vả dùng một rương lớn tử không quan hệ đau khổ tư liệu đem hắn đuổi đi về sau, Triệu Ngọc lại giống như quỷ mị du đãng trở về.

Nhưng gặp Triệu Ngọc chắp tay sau lưng, ưỡn lấy bụng, có chút giống lãnh đạo thị sát, ưu tai du tai vây quanh tổ B công thất đi vòng vo một vòng, không chút nào để ý B tổ người kia đầy cõi lòng địch ý ánh mắt.

"Triệu Ngọc! ?" Khúc Bình tức giận hô, "Ngươi lại tới làm gì? Cố tình quấy rối có phải không? Ngươi muốn tư liệu, ta không phải đều cho ngươi sao?"

Lâu dài cạnh tranh phía dưới, A, B hai tổ thám viên rất có hiềm khích, mặc dù cách nhau một bức tường, ngày bình thường cũng rất ít thông cửa. Nhìn thấy Triệu Ngọc một mặt lén lén lút lút dáng vẻ, B tổ người tất cả đều như lâm đại địch, giống chằm chằm tặc đồng dạng đề phòng hắn. Sợ hắn chép chút đồ vật, hoặc là làm cái phá hư cái gì!

"Không có gì, ha ha. . . Không có gì!" Triệu Ngọc cười đùa tí tửng xông Khúc Bình nói, "Bận bịu các ngươi, ta chỉ là đến nói cho cái kia ai một tiếng, vừa rồi hắn nói cho ta thi cái gì xe BMW video theo dõi, ta từ bỏ! Ta được đến tư liệu đã nhiều lắm, đã bận không qua nổi, ha ha. . . Cứ như vậy đi, vội vàng các ngươi. . . Đi a! Đừng tiễn nữa!"

Nói xong, Triệu Ngọc rốt cục thảnh thơi thảnh thơi đi ra ngoài.

Không biết tại sao, nhìn xem Triệu Ngọc bóng lưng biến mất, B tổ thám viên nhóm đều có một loại cảm giác như trút được gánh nặng, ngay cả Khúc Bình bản nhân cũng là thật dài nhẹ nhàng thở ra.

Trở lại bàn làm việc của mình ngồi xuống về sau, Triệu Ngọc giống Tôn

hầu tử nhìn thấy bàn đào đồng dạng, một mực hắc hắc hắc cười không ngừng. Tổ A người thấy thẳng lắc đầu, còn tưởng rằng Triệu Ngọc bệnh điên càng thêm lợi hại.

Kỳ thật, bọn hắn làm sao biết, Triệu Ngọc vừa rồi tiến tổ B công thất chạy một vòng, cũng không phải đi chơi, mà là lắp đặt máy nghe trộm đi!

Nơi này là cục cảnh sát tổ trọng án văn phòng, tự nhiên có không ít kiểm trắc máy nghe trộm thiết bị. Thế nhưng là Triệu Ngọc máy nghe trộm lại là máy nghe trộm bên trong cực phẩm, căn bản chính là ẩn hình, đi chỗ nào kiểm trắc đi?

Đương Triệu Ngọc tại tổ B công thất sau khi đứng vững, hắn khống chế trong đầu hệ thống ban thưởng ẩn hình máy nghe trộm, rất nhẹ nhàng liền an trí tại tấm kia bạch bản bên trên.

Tất cả nghe trộm thiết bị cùng lắp đặt quá trình tất cả đều là ẩn hình, ngoại trừ chính Triệu Ngọc, ai cũng nhìn không thấy!

Lắp đặt hoàn tất về sau, tại Triệu Ngọc trong đầu xuất hiện một cái chốt mở, dùng ý niệm đến đem mở ra, B tổ người nói chuyện thanh âm, liền có thể nghe được nhất thanh nhị sở.

Hắc hắc hắc. . .

Triệu Ngọc cười trộm đạo, khúc tổ trưởng a, không nghĩ tới sao? Cái này kêu là đạo cao một thước ma cao một trượng, lão tử muốn ngươi khó lòng phòng bị a!

Lúc đầu, Triệu Ngọc thật đúng là không nghĩ tới, lần thứ nhất sử dụng hệ thống đạo cụ, thế mà dùng tại người một nhà trên thân . Bất quá, đây cũng là bị bọn hắn làm cho, ai bảo bọn hắn xem thường lão tử đâu?

Hắc hắc hắc. . .

Nghe tổ B trong văn phòng truyền đến nói chuyện, Triệu Ngọc cảm giác vô cùng hưng phấn. Trong lòng của hắn càng là đang đánh lấy tính toán, một khi Khúc Bình bên kia phát hiện chặt tay án khả nghi mục tiêu, hoặc là khóa chặt hung thủ, vậy mình trước hết bọn hắn một bước xuất kích, đoạt bọn hắn đằng trước đem hung thủ bắt lấy, cho bọn hắn tới một cái thật to —— tiệt hồ! !

Chương 19: Chương 19: Tổ trọng án nước cũng sâu

Chương 19: Tổ trọng án nước cũng sâu

"Lạc Mỹ Na xe BMW cuối cùng đứng tại chín cùng đường trong ngõ hẻm, " một vị B tổ thám viên giảng thuật nói, " đầu kia hẻm thông hướng tướng quân miếu LC trong vùng bốn phương thông suốt, có thể thông hướng Tần Sơn thị bất luận cái gì phương hướng. Chúng ta đã đem có thể tìm tới quay phim giám sát tất cả đều tìm được, trước mắt còn chưa phát hiện có thể mục tiêu."

"Ừm. . ." Khúc Bình nói, "Nhiều như vậy camera đều có thể tránh thoát khỏi đi, chỉ có hai loại khả năng! Hoặc là hung thủ đối cái kia địa khu rất quen thuộc; hoặc là, hắn căn bản là ở tại nơi này, chặt xong Lạc Mỹ Na tay, hắn liền trực tiếp về nhà!"

"Tổ trưởng, " một tên khác thám viên nói, "Tướng quân miếu địa khu tình huống phức tạp, trước mắt chí ít ở 900 hộ cư dân, hơn nữa còn có rất nhiều phòng cho thuê làm công tộc, không tốt lắm tra, bất quá diệu huy cùng đại bàng đã đi."

"Ừm. . . Hết sức đi. . ." Khúc Bình dừng lại một hồi, tựa hồ đang tự hỏi vấn đề gì, nửa ngày mới hỏi, "Tiểu Lưu, Lạc Mỹ Na huyết dịch kiểm nghiệm nói thế nào?"

"Tổ trưởng, " gọi là tiểu Lưu thám viên lập tức trả lời, "Trải qua kiểm nghiệm, Lạc Mỹ Na trúng hai loại ma túy thuốc, một loại là cao nồng độ

Đy-Ê-te, trực tiếp hút vào hôn mê; một loại khác thì là tiêm tĩnh mạch thuốc tê, tên là hợp lại tắc án đồng."

"Trước dùng Đy-Ê-te mê choáng, sau đó tiêm vào thuốc mê, " Khúc Bình nói, " cùng trước hai lên chặt tay án không có sai biệt."

"Nên dược phẩm thành phần vì long bằng, lục án đồng, axit clohydric bổn vòng mình phái chỉ còn có mạnh đau nhức thà." Tiểu Lưu tiếp tục nói, "Ừm. . . Loại này thuốc tê còn có một cái thông tục tên gọi —— hươu ngủ bảo, chính là cho cỡ lớn động vật làm gây tê dùng. . ."

Ta siết cái đi. . .

Triệu Ngọc ngồi tại bàn làm việc của mình bên trên, ngay cả tai nghe đều không cần, liền đem B tổ bên kia tình tiết vụ án thảo luận nghe cái rõ ràng. Hắn một bên nghe, còn một bên hướng mình bạch bản bên trên ghi chép tin tức, đem đầu mối hữu dụng tất cả đều ghi xuống.

Hắn căn bản không nghĩ tới, gây tê Lạc Mỹ Na dược phẩm lại là thú dược, lúc này rất là giật mình.

"Ta điều tra, loại này thuốc mê bình thường đều là dùng đến cho gia súc làm tuyệt dục dùng, tại nông thôn sử dụng suất cực cao, " tiểu Lưu tiếp tục nói, "Dược vật nơi phát ra con đường này cũng không có cách nào đuổi tiếp!

"Ừm. . . Giám định trên báo cáo còn nói, hung thủ cho Lạc Mỹ Na sử dụng liều lượng đã đạt đến nhân thể tiếp nhận giới hạn giá trị, khiến Lạc Mỹ Na hôn mê gần năm tiếng mới tỉnh lại. Nếu như đổi lại thể trạng người không tốt, chỉ sợ. . ."

"Ừm. . ." Khúc Bình tổ trưởng suy nghĩ nói, "Ta nhớ được, hai lần trước chặt tay án thuốc mê cùng thuốc mê lượng, cùng lần này đồng dạng, người bị hại đồng dạng hôn mê gần 5 giờ. . . Bình thường tới nói, chỉ là

vì chặt tay, căn bản không cần đến lớn như vậy liều lượng, hung thủ. . . Tại sao muốn sử dụng lớn như vậy liều lượng đâu?"

"Hắn đối thuốc mê sử dụng cũng không chuyên nghiệp?" Nào đó thám viên suy đoán nói.

"Đã làm qua ba lần án, " Khúc Bình cho phủ định, "Liền xem như thái điểu, cũng có thể thí nghiệm ra! Huống chi, còn có sách hướng dẫn đâu?"

"Có thể hay không. . ." Lại có người phán đoán, "Hung thủ cùng người bị hại có thù? Cố ý hạ như thế số lượng lớn, chết tốt hơn?"

"Càng không có thể!" Khúc Bình nhanh chóng nói, "Muốn để người bị hại chết mất, chặt xong tay đừng cho nàng băng bó không được sao? Muốn ta nhìn. . . Hung thủ sở dĩ sử dụng như thế lớn liều lượng, có lẽ là không muốn để cho người bị hại tỉnh quá nhanh, lo lắng nàng sớm tỉnh lại, có thể sẽ ảnh hưởng cái gì, tỉ như hung thủ chạy trốn hoặc thân phận loại hình. . . Đúng, tiểu Lưu, nhìn xem báo cáo, lỗ kim vị trí ở đâu?"

"Tại tay trái heo hút mạch chỗ, kia là một cái đại chúng truyền dịch vị trí, không có chỗ đặc thù. . ."

". . ."

Nghe Khúc Bình các nàng tại làm vụ án phân tích, Triệu Ngọc cũng ở trong lòng yên lặng học tập phương pháp của bọn hắn. Nguyên lai, người ta dạng này mới gọi chuyên nghiệp, về sau mình cũng phải hảo hảo học một ít mới được.

Nhưng mà, nghe nghe, Triệu Ngọc càng phát ra cảm giác chỗ đó rất không thích hợp mà! Vì cái gì, hắn tại máy nghe trộm bên trên nghe tới những đầu mối này cùng chi tiết, tại Khúc Bình cho hắn trong tư liệu lại hoàn toàn tìm không thấy đâu?

Nha. . .

Triệu Ngọc rốt cục bừng tỉnh đại ngộ,

Con bà nó là con gấu! Náo loạn nửa ngày, bọn hắn là cố ý làm như vậy! Cho ta, bất quá là một chút không quan hệ đau khổ, không có chút giá trị tư liệu!

Cần thiết hay không! ?

Triệu Ngọc không khỏi nổi giận, không nghĩ tới, cái này tổ trọng án bên trong nước cũng sâu như vậy a? Loại này ngươi lừa ta gạt, lẫn nhau phòng bị trình độ, đều nhanh gặp phải hắn trước kia công tác.

Dừng a!

Tỉnh táo lại về sau, Triệu Ngọc nhưng lại rất nhanh thoải mái, đã các ngươi tính toán lão tử phía trước, đây cũng là đừng trách lão tử âm các ngươi ở phía sau!

Lần này, lão tử tiệt hồ ăn chắc!

Con bà nó là con gấu, ta nhất định phải đoạt tại các ngươi trước đó, đem hung thủ bắt vào tay! Các ngươi không phải nghiêm túc kính nghiệp sao? Vậy lão tử liền so với các ngươi còn nghiêm túc kính nghiệp!

Giữa trưa, Khúc Bình suất lĩnh B tổ thám viên vẫn bận bên trong bận bịu bên ngoài, bọn hắn chỉ là qua loa kêu đặc biệt bán, liền lại tiếp tục công tác.

Triệu Ngọc thì càng đơn giản, vì có thể kịp thời ghi chép lại nghe trộm đến tin tức, hắn từ người khác trên mặt bàn dò xét một hộp mì ăn liền, thoáng qua loa một chút bụng của mình.

Theo lấy được tin tức càng ngày càng nhiều, Triệu Ngọc bạch bản bên trên cũng là họa đến tràn đầy, mà lại, hắn cũng học xong họa một chút quan hệ tuyến, còn có làm đơn giản một chút manh mối phân tích.

Có lẽ là nhận lấy Khúc Bình ảnh hưởng, nhìn xem những này lít nha lít nhít phân tích án tình, Triệu Ngọc cũng có một loại cảm giác, luôn cảm thấy cái kia chặt tay án chân hung, đã nhanh muốn bị hắn bắt được giống như. Thế nhưng là, mỗi khi hắn có loại cảm giác này thời điểm, manh mối nhưng lại im bặt mà dừng, cũng không còn cách nào hướng xuống tiếp tục!

Vì sao lại như vậy chứ?

Có phải hay không, ta không để ý đến cái gì?

Không để ý đến một cái vô cùng trọng yếu địa phương đâu?

Càng như vậy nghĩ, Triệu Ngọc thì càng không cách nào tự kềm chế, hắn bắt đầu một lần lại một lần xem những đầu mối này, quả thực đều nhanh nhớ kỹ trong lòng.

Buổi chiều 4 giờ tả hữu, bàn bên trương cảnh phong cùng Lương Hoan xuất ngoại cần trở về, hai người vừa nhìn thấy Triệu Ngọc bên này khiến cho náo nhiệt như vậy, tất cả đều giật nảy mình.

"Tiểu Triệu con a?" Trương cảnh phong hỏi, "Ngươi đây là. . . Có phải hay không. . . Hai anh em chúng ta bỏ lỡ cái gì rồi?"

Triệu Ngọc mặc kệ bọn hắn, như cũ tại ma chướng nhìn chằm chằm bạch bản không thả.

"Nha. . . Đây không phải chặt tay án mà!" Lương Hoan nhận ra được, bận bịu uống một hớp, thở dài, "Ai! Vì cái này phá án, hai chúng ta ngay

cả nhân mạng án đều không cách nào mà tra xét! Ngươi nói, mạnh tay lại còn là mệnh trọng yếu?"

Lương Hoan, cuối cùng đem Triệu Ngọc hấp dẫn đến, liền hỏi: "Ngươi có ý tứ gì?"

"Khục!" Trương cảnh phong đặt mông ngồi xuống, càu nhàu nói, " cái này không mà! Cấp trên để chúng ta cũng trợ giúp B tổ tra chặt tay án, mà chúng ta tra món kia tàn sát án chỉ có thể trước buông xuống một chút!"

"Các ngươi cũng đi tra xét? Tra được cái gì rồi?" Triệu Ngọc nhìn hắn hai vừa trở về, nói không chừng có cái gì đầu mối mới, liền hỏi một câu.

"Khục!" Trương cảnh phong đoạt trước nói, "Chỉ riêng cùng cục Giao Thông cùng giám chứng khoa giao thiệp. Chúng ta phụng khúc đại tổ dài chi mệnh, đi điều tra chặt tay án người bị hại xe BMW!"

"Không đều tra xong sao? Làm sao còn tra?" Triệu Ngọc lại hỏi.

"Vụ án phát sinh ngày ấy, nhiều cái giao thông thăm dò đập tới chiếc này xe BMW, " Lương Hoan nói, " nhưng kỳ quặc chính là, những này thăm dò thế mà tất cả đều không nhìn thấy lúc ấy lái xe lái xe! Chú ý, là không nhìn thấy, mà không phải thấy không rõ!"

"Vì cái gì?" Triệu Ngọc hứng thú, "Tra được nguyên nhân?"

"Ừm!"

Trương cảnh phong cùng Lương Hoan đồng thời dùng sức nhẹ gật đầu.

Chương 20: Chương 20: Cá mè một lứa

Chương 20: Cá mè một lứa

Nguyên lai, thông qua đến trưa điều tra, Trương Cảnh Phong cùng Lương Hoan đã tra ra được xe BMW vì sao không nhìn thấy lái xe vấn đề.

Trải qua giám chứng khoa lặp đi lặp lại điều tra, kiểm nghiệm nhân viên từ xe BMW kính chắn gió nội bộ, phát hiện một loại dán qua đồ vật nhựa cao su vết tích.

Trải qua kiểm nghiệm về sau đã chứng thực, loại kia nhựa cao su vết tích là một loại nào đó pha lê miếng dán lưu lại. Giám chứng khoa nhân viên chuyên nghiệp hoài nghi, vụ án phát sinh cùng ngày, hung thủ khả năng ở chỗ này kính chắn gió bên trên làm quá thủ cước. Hắn có thể khiến dùng một loại nào đó đơn chỉ riêng miếng dán, dán lên về sau, chỉ có thể từ bên trong nhìn thấy bên ngoài, lại không thể từ bên ngoài nhìn thấy bên trong.

Mặc dù một ít quý báu ô tô miếng dán cũng có thể đạt tới tương tự hiệu quả, nhưng tuyệt không có khả năng giống cùng ngày xe BMW dạng này không chút nào thông sáng, thậm chí ngay cả người tài xế hình dáng đều bắt giữ không ra.

Cho nên, hung thủ tất nhiên là dùng đặc thù nào đó miếng dán. Cuối cùng, trải qua giám chứng khoa các đồng nghiệp không ngừng cố gắng, rốt cục tra ra loại này miếng dán nhãn hiệu.

Không nghĩ tới, loại này đơn chỉ riêng miếng dán, lại là ma thuật sư dùng để làm ảo thuật dùng, bọn hắn đang biểu diễn cỡ lớn huyễn thuật thời điểm, dùng để tăng cường huyễn tượng hiệu quả chi dụng.

Loại tài liệu này phi thường đặc thù, trước mắt trong nước đều không có sản xuất, chỉ có thể thông qua nước ngoài nhập khẩu.

"Muốn ta nói. . ." Lương Hoan nhìn trong phòng ít người, thế mà đốt điếu thuốc, cúi đầu mãnh rút hai cái sau nói, " cái này chặt tay án, cũng kém không nhiều nên kết! Tiền bối nói cho chúng ta biết, hung thủ càng là muốn đem vụ án làm được hoàn mỹ, lưu lại chứng cứ thì càng nhiều! Lần này khẳng định cũng không ngoại lệ."

"Vì cái gì?" Triệu Ngọc hiếu kì.

"Miếng dán vật liệu như vậy đặc thù, tra một chút nơi phát ra ghi chép, mặc kệ mua qua Internet vẫn là thẳng tiêu, lập tức liền có thể tìm tới mục tiêu!" Lương Hoan còn nôn cái vòng khói, "Tiểu Triệu con a, ta nhìn. . . Ngươi cái này tràn đầy bạch bản, là bạch mân mê!"

Nha. . .

Triệu Ngọc dụng tâm suy nghĩ, xem ra, muốn làm cái hoàn mỹ tội phạm cũng không dễ dàng như vậy, cân nhắc càng nhiều, lỗ thủng cũng càng nhiều. Nếu như chặt tay án thủ phạm, thật là bị pha lê miếng dán bắt tới, cái thứ này khẳng định sẽ phi thường hối hận.

Đã dạng này. . . Khúc Bình bọn hắn tất nhiên cũng tại bắt gấp tra manh mối này. Tốt! Lão tử cần phải giám thị tốt bọn hắn, một khi mục tiêu xuất hiện, lập tức hành động.

Lúc này, Trương Cảnh Phong cùng Lương Hoan thu thập một chút bàn làm việc, từ trong ngăn kéo cầm mấy phần văn kiện, sau đó liền bắt đầu mặc áo khoác, chuẩn bị rời đi!

"Làm sao? Đến một chút rồi?" Triệu Ngọc nhìn xem biểu, giờ tan sở còn có 1 cái đến giờ.

"Khục!" Lương Hoan toét miệng nói, "Nếu không phải trở về đến cho Khúc đại tổ trường phục mệnh, chúng ta ca nhi hai đến sớm nhà!"

"Tiểu Triệu a, " Trương Cảnh Phong vỗ vỗ Triệu Ngọc bả vai, "Đừng mù quáng làm việc, chúng ta ra lại nhiều lực, cuối cùng phá án công lao, cũng là người ta Khúc đại tổ trường cùng bọn hắn B tổ! Nghỉ ngơi một chút đi! Đi, nếu không, cùng chúng ta ca nhi hai đến cục bi-a đi?"

Triệu Ngọc quan sát một chút trước mắt hai cái vị này, trong lòng có loại cảm giác phức tạp. Xem ra, cảnh sát cùng cảnh sát cũng là không giống, chí ít trước mắt cái này ca nhi hai liền không giống cái khác thám viên nghiêm túc như vậy. Trách không được, thượng cấp sẽ đem bọn hắn điều đến trường kỳ chưa kết án kiện tiểu tổ đến đâu!

"Được rồi, ta. . . Ta còn có một chút sự tình, không đi, các ngươi đi thôi!" Triệu Ngọc ngay tại khẩn yếu quan đầu, làm sao có thể cùng bọn hắn đánh bi-a đi?

"Vậy được rồi, " Trương Cảnh Phong lung lay đầu, "Chúng ta chơi một lát đi! Về sau điều đến giao thông đội, chỉ sợ cũng không có chơi đi!"

Dứt lời, hai người lấy được đồ vật muốn đi.

"Chờ một chút, " Triệu Ngọc chợt nhớ tới một sự kiện đến, vội hỏi, "Đúng rồi, các ngươi tra món kia hung sát án thế nào? Mười năm trước món kia? Tìm tới vợ hắn sao?"

"Khục! Đừng nói nữa!" Nhấc lên Phú Dương tiểu khu án giết người đến, Lương Hoan tranh thủ thời gian gõ gõ khói bụi, xông Triệu Ngọc nói, "Đụng phải một cái mũi xám! Người chết thê tử ngược lại là tìm được,

bất quá lão Trương hơi kém bị người ta đương nhiệm trượng phu đến cái dầu chùy quán đỉnh!"

"Có ý tứ gì?" Triệu Ngọc thật cảm thấy hứng thú, vội hỏi một câu.

Ai ngờ, lúc này từ nào đó ngăn cách bên trong đứng lên một vị nữ thám viên đến,

Đợi nhìn thấy ba người bọn hắn về sau, lập tức cuồng loạn mà rống lên một câu:

"Lương Hoan! Làm sao như thế không có đức hạnh đâu? Thuốc lá bóp!"

"Được rồi, tốt. . ." Lương Hoan vội vàng bóp rơi mất thuốc lá thơm, sau đó nhỏ giọng thầm thì, "Cọp cái. . ."

"Đây chính là tra già vụ án không tốt nhất địa phương!" Trương Cảnh Phong tiếp tục vừa rồi nói chuyện, "Ngươi suy nghĩ một chút, người chết thê tử thật vất vả từ thần kinh bệnh trạng thái khôi phục, hiện tại gây dựng lại gia đình, còn có hài tử. Nhưng chúng ta lại tìm tới cửa lật người ta nội tình, bóc người ta vết sẹo, dù ai trên thân, ai sẽ nguyện ý?"

"Nha. . ." Triệu Ngọc lắc đầu, "Nói như vậy, các ngươi cái gì cũng không hỏi, liền bị người ta cho đánh ra rồi?"

"Đó cũng không phải, " Lương Hoan tiếp tra nói, " làm việc thôi! Ta dù sao cũng là vì nhân dân phục vụ mà! Dù sao dễ nói xấu khuyên, xem như làm thông công việc . Bất quá, người chết thê tử nói với chúng ta, nhưng vẫn là năm đó kia phiên khẩu cung, người chết nhân phẩm cực kém, cửu gia đông đảo, trong nhà pha lê thường xuyên bị người đánh nát, cổng cũng thường xuyên sẽ bị đổ dầu. Trừ đó ra, lại không có khác!"

"Kỳ thật, căn cứ các bạn hàng xóm căn cứ chính xác từ, người chết tính

khí nóng nảy, khi còn sống thường xuyên ẩu đả vợ hắn." Trương Cảnh Phong tiếp tục, "Ta nhìn, vợ hắn cũng là ước gì hắn có thể chết đi đâu!"

"Kia. . . Gian tình đâu? Có hay không?" Triệu Ngọc đặc biệt muốn biết phán đoán của mình có đúng hay không xác thực, lại hỏi.

"Cái này tuyệt đối không có!" Lương Hoan quả quyết trả lời, "Chúng ta ca nhi hai tra duyệt đại lượng tin tức, còn tìm qua một chút chứng nhân. Người chết thê tử lúc ấy bị người chết thấy rất nghiêm, mỗi ngày ngay cả gia môn cũng không dám ra ngoài, chớ nói chi là làm cái gì ngoài giá thú tình! Nàng cùng hiện tại lão công, cũng là hai năm trước mới quen! Trong thời gian này, nàng thủy chung là độc thân trạng thái."

"Mua hung giết người thì càng không cần nói chuyện!" Trương Cảnh Phong nói, " nhà bọn hắn nghèo đến ngọn nguồn mà rơi, ngoại trừ thiếu nợ cái gì cũng không có, ngay cả năm khối tiền sát thủ cũng mua không nổi a!"

"Như trước kia già án đồng dạng, lượn quanh một vòng lớn mà về sau, vẫn là về tới nguyên điểm, " Lương Hoan nói, " ngoại trừ gây một thân rủi ro bên ngoài, thu hoạch gì cũng không có! Kết quả là, còn phải ngoan ngoãn đi bên lề đường bên trên chỉ huy giao thông đi!"

"Huynh đệ!" Trương Cảnh Phong cảm khái nói với Triệu Ngọc, "Nhớ kỹ ca, về sau không dùng được biện pháp gì, cũng tuyệt đối không nên điều đến cái này tổ đến! Đây chính là một cái hố, ai tiến đến cũng bò không đi ra! Đi, ngươi khá bảo trọng đi, đi!"

Trương Cảnh Phong khoát tay áo, Lương Hoan theo sát mà lên, một đôi cá mè một lứa song song lấy đi ra cửa phòng làm việc. Nhìn xem hai người bọn họ bóng lưng, Triệu Ngọc thế mà cảm thấy một tia bi tráng ý vị.

Ai!

Không biết nhiều năm về sau mình, có thể hay không cũng thay đổi thành bọn hắn dạng này?

Không được!

Không chịu thua Triệu Ngọc một lần nữa tinh thần phấn chấn, bất kể như thế nào, liên quan tới cái này lên chặt tay án đánh cờ, mình tuyệt không thể thua!

Chương 21: Chương 21: Tại sao muốn chặt tay?

Chương 21: Tại sao muốn chặt tay?

Triệu Ngọc đã quyết tâm, muốn cùng Khúc Bình kia tổ người liều mạng tới cùng. Cho nên hắn sau đó một mực đợi tại bàn làm việc của mình trước, nghiêm túc nghe trộm lấy B tổ nhất cử nhất động, thậm chí liền lên nhà vệ sinh công phu đều không chậm trễ.

Khúc Bình bên kia quả nhiên như hắn sở liệu, đối Trương Cảnh Phong cùng Lương Hoan mới nhất tìm đến manh mối phi thường trọng thị, lập tức vùi đầu vào đơn chỉ riêng miếng dán nơi phát ra trong điều tra.

Loại kia đơn chỉ riêng miếng dán nhập hàng con đường rất ít, ngắn ngủi trong vòng mấy tiếng, bọn hắn liền đem gần đây tất cả người mua toàn bộ tra được. Ngay sau đó, bọn hắn liền ngựa không dừng vó đối với mấy cái này người mua tiến hành điều tra, Khúc Bình tổ trưởng cơ hồ đem toàn tổ người đều phái ra ngoài.

Thế nhưng là, đợi đến ban đêm điều tra kết quả lần lượt sau khi đi ra, khiến người uể oải tin tức lại là một cái tiếp một cái.

Nguyên lai, loại này đơn chỉ riêng miếng dán đều không ngoại lệ, đều là bị diễn xuất đoàn kịch mua, có làm làm ảo thuật chi dụng, có dùng để chế sân khấu đạo cụ.

Mặc dù chỉ có không nhiều mấy cái đoàn kịch mua sắm, nhưng là mỗi

cái đoàn kịch nhập hàng lượng lại là phi thường lớn.

Theo có quan hệ người phụ trách nói, loại này đơn chỉ riêng miếng dán mặc dù giá cả không thấp, nhưng là đối người bình thường lại không dùng được, cho nên đoàn kịch bên trong cũng không có chuyên môn người đến xem quản, bình thường liền nhét vào sân khấu phía sau trong kho hàng. Vô luận là đơn vị nhân viên, vẫn là xuyên trận diễn viên, thậm chí ngay cả không cẩn thận đi ngang qua người xem cũng có thể tiện tay chép mấy khối đi.

Hỗn loạn như thế tình huống, nếu quả như thật thăm dò, lượng công việc có thể nghĩ. Theo như cái này thì, manh mối này vẫn không cách nào tiếp tục, manh mối lại lần nữa gián đoạn.

Chiếm được tin tức này, mặc kệ là Khúc Bình cùng nàng tổ viên, thậm chí ngay cả nghe trộm người Triệu Ngọc cũng cảm thấy mười phần uể oải.

Xem ra, bọn hắn còn đánh giá thấp tên hung thủ này năng lực. Gia hỏa này suy tính được thực sự thiên y vô phùng, giọt nước không lọt, quả thực liền là cái tội phạm thiên tài!

Mặc dù đơn chỉ riêng miếng dán manh mối đi không thông, nhưng là Khúc Bình cũng không hoàn toàn từ bỏ, mà là lưu lại hai tên thám viên tiếp tục điều tra, những người khác thì tất cả đều về tổ đợi mệnh.

Lần này, Khúc Bình không thể nghi ngờ cảm nhận được áp lực cực lớn, nếu như cái này chặt tay án còn không làm được, nàng rất có thể sẽ phó tiền nhiệm tổ trưởng theo gót, bị ép đổi đi nơi khác.

Thế nhưng là, Khúc Bình cũng đã dốc hết toàn lực, cơ hồ đem tất cả manh mối tất cả đều cẩn thận si điều tra, nhưng đến hiện tại mới thôi, đừng nói bắt lấy hung thủ, thậm chí ngay cả hung thủ cơ bản đặc thù cũng không có cách nào miêu tả ra. Cái này tại nàng trước kia điều tra

và giải quyết trong vụ án, thế nhưng là tuyệt vô cận hữu.

Dần dần, đồng hồ hướng phía rạng sáng đi đến, Khúc Bình bọn hắn mặc dù còn tại làm lấy chăm chỉ không ngừng phân tích, thế nhưng là người nói chuyện lại là càng ngày càng ít.

Triệu Ngọc chỗ tổ A trong văn phòng, cũng chỉ còn lại có hắn một cái người cô đơn. Hắn ghé vào trên bàn công tác chờ nửa ngày, cũng nghe không đến máy nghe trộm bên trong truyền đến nhiều ít động tĩnh. Xem ra, Khúc Bình bọn hắn đã nhanh muốn sơn cùng thủy tận.

Con bà nó là con gấu!

Triệu Ngọc quay người lại, nghiêm túc nhìn mình chằm chằm bạch bản.

Nhưng gặp tại bạch bản vị trí trung ương, viết một cái rõ ràng "4. 26" chữ. Cái số này đại biểu cho ngày 26 tháng 4. Năm ngoái thứ nhất lên chặt tay vụ án phát sinh sinh thời gian là ngày 22 tháng 4, sau năm ngày, cũng chính là ngày 26 tháng 4, lại phát sinh thứ hai lên chặt tay án.

Trùng hợp chính là, năm nay cái này lên mới nhất chặt tay án, vụ án phát sinh ngày đồng dạng là ngày 22 tháng 4. Cho nên, thám viên nhóm đều đang lo lắng, năm nay có thể hay không cùng năm ngoái đồng dạng, đến số 26, sẽ có thứ tư lên vụ án phát sinh?

Nếu quả như thật lại có thứ tư lên chặt tay vụ án phát sinh sinh, hậu quả kia coi như khá là nghiêm trọng. Dư luận giới tất nhiên sẽ nhấc lên sóng to gió lớn, bọn hắn những này một tuyến thám tử nhóm, cũng tất nhiên sẽ lần thụ chất vấn khiển trách. Hiện tại toàn cục trên dưới, đều bị một cỗ nặng nề mờ mịt bao phủ.

Rạng sáng đã qua, hiện tại đã là ngày 25 tháng 4, nếu như hung thủ thật chuẩn bị lần nữa gây án, như vậy lưu cho bọn hắn thời gian thật đã không nhiều lắm.

Tên hung thủ này... Rốt cuộc là người nào?

Triệu Ngọc gãi đầu, còn tại một khắc càng không ngừng suy nghĩ tình tiết vụ án.

Kỳ thật, liên quan tới vụ án này, Triệu Ngọc ngoại trừ rập khuôn Khúc Bình đám người mạch suy nghĩ bên ngoài,

Cũng là có mình một số khác biệt cái nhìn.

Hắn từ đầu đến cuối có cái không thành hình ý nghĩ, cho rằng bản án sở dĩ thời gian dài như vậy đều không có phá án và bắt giam, có lẽ cũng không phải là bởi vì hung thủ quá giảo hoạt, mà là Khúc Bình bọn hắn một ít chủ quan nhận biết, xuất hiện sai lầm bố trí.

Tỉ như, Khúc Bình bọn hắn mặc dù không có nói rõ, lại là sớm đã đem hung thủ thừa nhận làm một nam tính!

Bởi vì tại thứ nhất vụ giết người bên trong, hung thủ là tại trước mặt mọi người, trực tiếp đem người bị hại lôi vào thông đạo dưới lòng đất phối điện phòng nhỏ. Còn hữu dụng lợi khí một chút chặt rơi nhân thủ, nếu như hung thủ là nữ tính, làm sợ rằng sẽ phi thường khó khăn.

Thế nhưng là... Nếu như bọn hắn sai đây?

Nếu như hung thủ, cũng không phải là nam nhân, sẽ như thế nào?

Liền lấy hôm nay xe BMW đơn chỉ riêng miếng dán tới nói, hung thủ sử dụng hiện đại như thế miếng dán, thậm chí ngay cả cái hình dáng đều không có bị giám sát thăm dò vỗ xuống tới.

Như vậy... Hung thủ vì cái gì ngay cả cái hình dáng đều không muốn bị đập tới đâu?

Có thể hay không... Hắn hình dáng, sẽ bại lộ thứ gì?

Tỉ như... Sẽ bại lộ, nàng là một cái —— nữ nhân! ?

Ngoài ra, còn có một chút, Triệu Ngọc cũng cho rằng Khúc Bình bọn hắn có sai lầm, đó chính là hung thủ —— mục đích!

Cho tới bây giờ, hung thủ chém đứt ba tên nữ tính tay phải, thế nhưng là... Hắn tại sao muốn chém đứt tay của các nàng đâu?

Khúc Bình bọn người vẫn cho rằng chặt tay án người bị hại, là hung thủ ngẫu nhiên lựa chọn. Hung thủ cùng người bị hại ở giữa, cũng không trực tiếp ân oán!

Lý do đã đơn giản cũng đầy đủ, đó chính là ba tên người bị hại lẫn nhau không biết, các nàng không những không phải đồng học, thậm chí ngay cả một trường học đều không phải.

Lo lắng cho mình đánh giá ra sai, Khúc Bình còn cố ý điều tra các nàng ba cái phải chăng có cái gì cộng đồng người quen biết, thế nhưng là trải qua điều tra về sau, mặc dù có một hai cái, nhưng cũng đều là phi thường xa xôi quan hệ, căn bản không có điều tra giá trị.

Đã không có ân oán, Khúc Bình chuyện đương nhiên đem chặt tay án quy về tâm lý dị dạng đả thương người án loại này, cho rằng tên hung thủ này có nào đó loại tâm lý bóng ma, thí dụ như lão bà dùng tiền bại gia, lão công sinh ra bệnh trạng, lúc này mới xuất thủ hành hung loại hình.

Nhưng mà, Triệu Ngọc lại cũng không nghĩ như vậy.

Hắn mặc dù không có làm qua cảnh sát, nhưng nhìn một ít vấn đề góc độ, lại một điểm không thua cảnh sát.

Tỉ như, ba tên người bị hại mặc dù lẫn nhau không biết, nhưng là thân hình của các nàng , tướng mạo, hình thể, vụ án phát sinh lúc mặc quần áo, tóc dài ngắn cùng lẫn nhau nghề nghiệp các loại, thế nhưng là tất cả đều không giống.

Ba người này chỉ có giới tính, tuổi tác cùng gia đình điều kiện tương tự, cái khác lại không điểm giống nhau.

Triệu Ngọc cảm thấy, nếu như hung thủ thật có biến * thái khuynh hướng lời nói, như vậy chí ít hắn là lựa chọn ngoại hình không sai biệt lắm người bị hại mới đúng. Tỉ như bởi vì lão bà dùng tiền bại gia mà chặt tay, kia tối thiểu phải tìm một cái cùng hắn lão bà tương tự ra tay a?

Huống chi, theo tư liệu biểu hiện, ba tên người bị hại mặc dù gia đình giàu có, cũng không có dùng tiền vung tay quá trán thói quen.

Chính vì vậy, Triệu Ngọc mới đối Khúc Bình phán đoán của bọn hắn có chỗ hoài nghi.

Nếu như, hung thủ cũng không phải là cái gì tâm lý dị dạng đâu?

Bởi vì Triệu Ngọc xuyên qua trước công việc đặc thù, hắn đã từng thấy qua không ít giang hồ báo thù, huyết tinh trả thù.

Không biết tại sao, hắn luôn cảm thấy trước mắt cái này chặt tay án, cùng những cái kia huyết tinh trả thù rất giống. Hung thủ chặt xuống tay của các nàng , cũng không phải là cái gì người yêu thích hoặc trong lòng dị dạng, mà là chân chân chính chính đất là trả thù!

Triệu Ngọc sở dĩ cho rằng như vậy, cũng không phải là suy đoán lung tung, mà là có một cái phi thường kiếm điểm —— lý do!

Chương 22: Chương 22: Cho ta làm lão ba

Chương 22: Cho ta làm lão ba

Triệu Ngọc lý do chính là, những cái kia bị người bị hại chặt đi xuống tay —— tất cả đều không thấy! Ba tên người bị hại tất cả đều đồng dạng, bị chém đứt tay tại hiện trường biến mất, đến nay không có tìm được.

Không hề nghi ngờ, tay, tất nhiên là bị hung thủ cầm đi!

Như vậy. . . Hung thủ tại sao muốn lấy đi đâu?

Căn cứ Triệu Ngọc lý giải, hung thủ có khả năng cho rằng những này bị chặt xuống tay, đều là chiến lợi phẩm của hắn! Chiến lợi phẩm bị hắn cất chứa, về sau mỗi lần nhìn thấy cừu nhân cánh tay, nội tâm của hắn cừu hận liền sẽ giảm bớt.

Loại hành vi này, cùng Triệu Ngọc biết một ít giang hồ báo thù phi thường giống nhau, cho nên hắn mới phát giác được cái này mấy lên chặt tay án, chính là hung thủ một loại hành động trả thù.

Hung thủ trả thù mục tiêu, có lẽ liền là cái này mấy tên người bị hại, cũng không phải là ngẫu nhiên lựa chọn.

Triệu Ngọc phỏng đoán, cái này mấy tên người bị hại, có lẽ đã từng đắc tội qua tên này hung thủ, có lẽ là cố ý, có lẽ là vô tình.

Hung thủ chặt rơi tay của các nàng , chính là vì trả thù các nàng!

Thế nhưng là. . .

Dạng gì cừu hận, mới có thể để hung thủ lựa chọn chặt tay loại phương pháp này đâu?

Mà lại, vì cái gì hết lần này tới lần khác là tay phải, mà không phải tay trái?

Cùng trước kia điều tra đồng dạng, đương Triệu Ngọc dọc theo cái phương hướng này suy nghĩ xuống dưới về sau, lại rất mau tiến vào đến ngõ cụt bên trong.

Căn cứ điều tra tư liệu biểu hiện, ba tên người bị hại cũng không có cái gì chỗ bẩn, cũng không có đắc tội qua người nào. Tại đồng sự, hàng xóm cùng người thân trong miệng, các nàng cũng là danh tiếng không tệ, căn bản không phải gây chuyện thị phi cái chủng loại kia người.

Lại nói, ba người lại không quen nhau, trong sinh hoạt cũng không có giao tập, làm sao lại cùng như thế biến * thái tàn nhẫn hung thủ có liên quan đâu?

Chân tướng. . . Đến cùng là cái gì?

Đến cùng là ai, chặt xuống các nàng tay?

Nghĩ đi nghĩ lại, Triệu Ngọc tựa như sa vào đến một loại nào đó tuần hoàn trong mê cung, rốt cuộc quấn không đi ra. Dần dần, hắn cảm giác đầu não càng ngày càng đục ngầu, đừng nói suy nghĩ bản án, ngay cả máy nghe trộm bên trong thanh âm đều nghe không rõ ràng.

Nhưng dù là như thế, Triệu Ngọc vẫn là không có quên một chuyện

trọng yếu phi thường, đó chính là khởi động trong đầu Kỳ Ngộ hệ thống.

Bởi vì hiện tại qua nửa đêm 12 điểm, đã tiến vào một ngày mới, hắn hắn là có thể lại tính một quẻ! Theo móc ra một điếu thuốc lá nhóm lửa, tổ A trong văn phòng bỗng nhiên truyền đến Triệu Ngọc tiếng ho khan kịch liệt: "Khụ khụ khụ. . . Khụ khụ. . ."

. . .

Sáng sớm, Triệu Ngọc là bị điện thoại di động của mình tiếng chuông đánh thức.

"A -- anh hùng, xin theo giúp ta truy mộng đẹp. . ."

Triệu Ngọc giật nảy mình, bỗng dưng ngồi thẳng người, lúc này mới nhớ tới mình tối hôm qua cũng không trở về nhà, mà quay về ghé vào trên mặt bàn ngủ thiếp đi.

Đúng rồi. . .

Hắn đột nhiên nhớ tới, tối hôm qua ngủ trước đó, mình tựa như là khởi động Kỳ Ngộ hệ thống tính một quẻ, quẻ văn cái gì tới? Là "Cấn Ly quẻ", vẫn là "Cấn Tốn quẻ" tới?

Hắn không ngừng vò đầu, đừng nói cái gì quẻ văn, thậm chí ngay cả quẻ đề mục đều không có nhớ kỹ! Tối hôm qua thật sự là buồn ngủ quá, nhắm mắt lại liền ngủ mất!

"A -- anh hùng, xin lưu lại ta mộng đẹp. . ."

Điện thoại còn mang chấn động, chấn động đến cái bàn ông ông trực hưởng.

Triệu Ngọc mở ra màn hình điện thoại di động xem xét, không khỏi có

chút ngoài ý muốn, điện thoại lại là chủ thuê nhà Khương Đại Phong khuê nữ Khương Hiểu Tình đánh tới.

Hắn nhìn xem biểu, hiện tại 7 điểm vừa qua khỏi, lúc này, nàng không phải hắn là đang đi học sao? Tại sao phải cho ta gọi điện thoại đâu?

Triệu Ngọc vốn không muốn tiếp, nhưng điện thoại một mực vang cái không xong, hắn sợ Khương Hiểu Tình thật sự có cái đại sự gì, đành phải nhấn xuống nút trả lời.

"Ái chà chà, ngươi có thể tính tiếp điện thoại!" Bên trong truyền đến Khương Hiểu Tình như trút được gánh nặng thanh âm, "Cái kia. . . Ngươi ở chỗ nào vậy? Giống như ngươi tối hôm qua chưa có trở về a? Ta cho ngươi lưu Wechat, ngươi thấy được sao?"

"Đơn vị tăng ca chút đấy! Thế nào?" Triệu Ngọc cứng nhắc trả lời.

"Cái kia. . . Ngươi. . . Ân. . ." Khương Hiểu Tình ngữ khí ngại ngùng, tựa hồ có cái gì khó lấy mở miệng sự tình muốn nói.

"Mau nói! Ta chỗ này còn có bản án muốn làm đâu!" Triệu Ngọc không kiên nhẫn được nữa,

Hắn sốt ruột muốn mở ra máy nghe trộm chốt mở, nhìn xem Khúc Bình bọn hắn có cái gì mới tiến triển.

"Như vậy đi. . . Ở trong điện thoại nói không rõ ràng, ta rất nhanh liền đến đơn vị các ngươi cửa, ngươi ra một chút, được không?" Khương Hiểu Tình cũng nóng nảy, lời nói được rất nhanh.

"Xin nhờ, ta thật đang làm chính sự!" Triệu Ngọc càng thêm không kiên nhẫn, "Có chuyện gì, ngày mai lại nói được không?"

"Ngày mai liền vô dụng! Cái kia. . . Ngươi. . ." Khương Hiểu Tình tựa

hồ trống khí lực thật là lớn, mới lớn tiếng nói, "Ngươi không phải nói, hai ta là hợp tác đồng bạn sao? Vậy ta hiện tại gặp được phiền toái, ngươi nên giúp ta bãi bình. . . Chúng ta đã nói xong đúng hay không?"

Nghe nói như thế, Triệu Ngọc trong lòng không khỏi bắt đầu bồn chồn, hắn lo lắng có phải hay không trộm nick sự tình bị người phát hiện, vội nói: "Tốt tốt tốt. . . Sợ ngươi rồi! Ta cái này ra ngoài, ra ngoài được rồi?"

Cúp điện thoại, Triệu Ngọc cũng không vội vã ra văn phòng, mà là mở ra máy nghe trộm nghe ngóng B tổ tình huống, nhưng mà, B tổ hoàn toàn yên tĩnh, không người nói chuyện.

Hắn không biết có phải hay không là tình huống có biến, tranh thủ thời gian chạy đến hành lang, đào lấy B tổ cửa sổ đi đến nhìn. Một nhìn phía dưới, lúc này mới yên lòng lại.

Nhưng gặp B tổ tổ viên nhóm tất cả đều giống như hắn, từng cái ghé vào trên bàn công tác đi ngủ đâu! Chỉ có Khúc Bình tổ trưởng, như cũ thẳng tắp đứng tại bạch bản trước mặt, còn tại khổ sở suy nghĩ lấy tình tiết vụ án.

Không có phá liền tốt!

Triệu Ngọc triệt để yên tâm, lúc này mới sửa sang lại quần áo một chút cùng tóc, hướng cục cảnh sát cửa chính đi đến.

Chờ hắn đạt tới thời điểm, người mặc đồng phục Khương Hiểu Tình đã chờ từ sớm ở nơi đó. Trong gió nhẹ tiểu cô nương, thân hình càng lộ vẻ đơn bạc. Nàng một mực cắn chặt môi, ánh mắt né tránh, tựa hồ vô cùng gấp gáp.

Triệu Ngọc xem xét, vội vàng đem nàng kéo đến bên cạnh trong ngõ hẻm: "Nói đi, đến cùng tìm ta mà sự tình?"

Lúc nói chuyện, Triệu Ngọc nhìn thấy tiểu cô nương túi sách bên cạnh trong túi cắm một bình chưa mở đóng Cocacola, đúng là không khách khí chép tới trong tay, mở ra nắp bình liền uống.

Tiểu cô nương còn tại nhớ tâm sự của mình, đối Cocacola không thèm để ý chút nào. Nàng trương nhiều lần miệng, mới rốt cục lấy dũng khí nói với Triệu Ngọc:

"Ngươi. . . Hôm nay đương một chút cha ta, được hay không! ?"

Phốc. . .

Triệu Ngọc phốc đem Cocacola phun tới, nhả quá mạnh, thậm chí có một phần là từ trong lỗ mũi phun ra ngoài.

"Khụ khụ khụ. . . Khụ khụ khụ. . ." Triệu Ngọc cái này chật vật a, một mặt ho khan, vừa dùng tay áo lau mặt.

"Sáng hôm nay hội phụ huynh, lão sư muốn tất cả gia trưởng đều phải tham gia, ta chỉ có thể tìm ngươi!" Khương Hiểu Tình nhanh chóng nói, "Nếu là cha ta đi, ta liền xong đời! !"

"STOP!" Triệu Ngọc mơ hồ đều, "Ngươi. . . Ta. . . Trả lại ngươi ba ba? Ta có như thế già sao? Ca ca còn không được sao?"

"Chỉ có thể làm ba ba!" Khương Hiểu Tình nghiêm túc nói, "Ta đã chặn lại cha ta điện thoại tin tức, sau đó phục chế đến trên điện thoại di động của ngươi, lão sư nhìn không ra sơ hở!"

"Ta. . . Con bà nó là con gấu. . ." Triệu Ngọc sắp quỳ, "Đại tỷ a, ta nếu không giới thiệu cho ngươi một chút, ngươi bên trên bót cảnh sát chúng ta làm việc đi! Chuyên nghiệp như vậy a ngươi?"

"Van ngươi!" Khương Hiểu Tình năn nỉ nói, "Hội phụ huynh 8:30 bắt

đầu, ta ra đón xe tiền được không?"

"Đủ rồi a ngươi!" Triệu Ngọc sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn đến quát, "Để ngươi thân ba ba biết, ta liền bị đuổi ra khỏi cửa biết không? Ngươi không bằng đi thuê người đi ngươi! Ta là không thể nào đi, trung thực nói cho ngươi, ta hôm nay thật sự có cái đại án tử muốn tra! Đi nhanh đi, đi nhanh đi! Đừng một hồi không đuổi kịp hai đường ô tô đều!"

Triệu Ngọc cũng không thấy ngon miệng lại uống Cocacola, dứt khoát vặn bên trên đóng, lại cho nàng lấp trở về.

Chương 23: Chương 23: Bị sơ sót mấu chốt

Chương 23: Bị sơ sót mấu chốt

Nhìn qua Tần Sơn thị thứ hai trung học kia trang nghiêm túc mục, bao la hùng vĩ đại môn, Triệu Ngọc cảm giác bước chân nặng nề, do dự không tiến.

Tần Sơn nhị trung, đừng bảo là tại vốn là, liền là tại toàn tỉnh, đều là số một, thanh danh hiển hách trung học! Nhiều ít người vì có thể chen vào trường này mà đoạt phá đầu.

Triệu Ngọc muốn mạng cũng không nghĩ tới, Khương Hiểu Tình thế mà lại tại nhị trung đi học! Mà lại, nàng năm nay còn lớp 10, còn có nửa tháng liền muốn tham gia thi tốt nghiệp trung học!

Càng làm cho hắn không nghĩ tới là, Khương Hiểu Tình không dám để cho nàng thân ba ba mở ra hội phụ huynh, cũng không phải là bởi vì nàng học tập không giỏi, mà là —— quá tốt rồi! !

Nguyên lai, Khương Hiểu Tình chính là nhị trung học bá, mỗi lần thi sát hạch chưa từng có thấp ăn tết cấp ba hạng đầu.

Tiểu nha đầu cũng phi thường có cá tính, nói với lão sư trường học tự học buổi tối không thích hợp nàng, nghĩ trong nhà mình ôn tập. Lão sư cũng thật không dám đắc tội dạng này học sinh khá giỏi, liền cùng Khương Hiểu Tình phụ thân lên tiếng chào, liền cho phép nàng không

lên tự học buổi tối.

Nhưng mà, lão sư cũng không biết, cái kia cái gọi là Khương Hiểu Tình "Phụ thân" cũng là giả. Sớm tại Triệu Ngọc trước đó, tiểu nha đầu đã từng có N về giả tạo gia trưởng ghi chép.

Nàng không lên tự học buổi tối, chính là đi quán net học tập Hacker kỹ thuật đi, trộm nick cái gì hoàn toàn là tự học thành tài. Mặc dù như thế, thành tích học tập của nàng nhưng lại chưa bao giờ trượt qua, cho nên cũng không bị nhân viên nhà trường Hòa gia dài phát giác.

Khương Hiểu Tình thành tích cùng năng lực, để Triệu Ngọc đã xấu hổ lại tự ti mặc cảm, không biết thế nào, một bước vào trường học đại môn, hắn liền có loại tìm không đối tiết tấu cảm giác, nhịp tim phanh phanh gia tốc, mồ hôi lạnh trên trán ứa ra. Trước kia đi người khác địa bàn chọn tràng tử, cũng chưa từng khẩn trương như vậy qua.

Một khắc này, hắn thật rất hối hận, hối hận mình không nên tới cho người ta làm ba ba.

Lúc đầu, chặt tay án như vậy quan trọng, hắn căn bản ngay cả nửa chút tới tâm tư đều không có. Nhưng mà, Khương Hiểu Tình thời khắc cuối cùng ngả bài, lại làm cho Triệu Ngọc vị này kinh nghiệm sa trường lão thủ không lời nào để nói.

Khương Hiểu Tình như thế nói ra: "Ngươi hảo hảo suy nghĩ một chút đi, kỳ thật hai ta hiện tại là trên một sợi thừng châu chấu, ngươi nếu là không thay ta họp phụ huynh, ta trộm nick sự tình liền sẽ bại lộ, ta sự tình bại lộ, ngươi cũng không có tiền kiếm lời! Mà lại, ngươi còn rất có thể bị liên lụy, bởi vì ngươi là —— cảnh sát!"

Cái này một quân, tươi sống đem Triệu Ngọc sắp chết! Đương nhiên, Triệu Ngọc hoàn toàn có thể tới cái chết không nhận, rũ sạch liên quan. Nhưng là bởi như vậy, chính hắn cũng là được không bù mất, bởi vì nhỏ

mất lớn!

Rơi vào đường cùng, Triệu Ngọc đành phải bất đắc dĩ đương một lần "Cha".

"Không sao, " nhìn thấy Triệu Ngọc một trăm cái không tình nguyện, Khương Hiểu Tình khuyên giải hắn nói, " chỉ là hội phụ huynh mà thôi, lớp chúng ta tất cả đồng học gia trưởng đều đến, ngươi chỉ cần ngồi trên ghế nghe một chút là được rồi! Nếu như chúng ta chủ nhiệm lớp tìm ngươi đơn độc nói chuyện, ngươi liền ân nha a nha nghe là được, chỉ cần đừng đem ta không lên tự học buổi tối chân tướng chấn động rớt xuống ra ngoài chính là thôi?"

Triệu Ngọc còn có thể thế nào, đành phải đi theo tiểu nha đầu đi lên phía trước.

Từ cửa trường học quét thẻ về sau, Khương Hiểu Tình đem Triệu Ngọc dẫn tới trường học âm nhạc lầu dạy học. Nhà này lầu dạy học đã nhiều năm rồi, rất nhiều mái hiên cùng cột trụ hành lang tạo hình, có thể truy tố đến thế kỷ trước những năm 70, 80. Đá rửa tường ngoài bên trên, thậm chí còn có thể nhìn thấy rất nhiều đã ố vàng ngôi sao năm cánh.

Có thể là sợ ảnh hưởng bọn nhỏ học tập, hội phụ huynh được an bài tại âm nhạc lâu trong lễ đường. Lễ đường có thể thịnh hạ trăm người, dùng để họp phụ huynh, không thể nghi ngờ có vẻ hơi vắng vẻ.

Bất quá, cổng đánh dấu vẫn là rất nghiêm khắc, mỗi vị tham gia gia trưởng, đều phải lấy điện thoại cầm tay ra, đem Wechat bên trên nghiệm chứng mã quét một chút. May mắn Hacker cao thủ Khương Hiểu Tình đã làm xong hết thảy, Triệu Ngọc không có lộ ra bất luận cái gì sơ hở, liền tiến vào bên trong.

Bởi vì học sinh không tham dự lần này hội phụ huynh, Khương Hiểu Tình đem Triệu Ngọc đưa vào đi về sau liền lên khóa đi. Trước khi đi,

Khương Hiểu Tình cũng là có chút yên lòng không hạ, liên tục xông Triệu Ngọc chớp đến mấy lần con mắt.

Triệu Ngọc cũng rất có một chút bị bất đắc dĩ bất đắc dĩ, hắn tùy tiện tìm cái gần phía trước vị trí, đặt mông ngồi xuống ghế.

Trong đầu máy nghe trộm một mực là mở,

Mặc dù đến cho Khương Hiểu Tình đương lão ba, nhưng là bản chức công việc không thể ném, hắn vẫn tại không giây phút nào chú ý B tổ động tĩnh.

Bất quá, cho tới bây giờ, Khúc Bình tổ trưởng bên kia vẫn là vô kế khả thi, kunai đối sách.

Giờ này khắc này, khoảng cách hội phụ huynh bắt đầu còn có một đoạn thời gian, trong lễ đường đúng chỗ gia trưởng không phải rất nhiều. Trong đó, có vị hơn 40 tuổi gia đình nhà gái dài, khi nhìn đến lễ đường trên giảng đài trưng bày một khung dương cầm về sau, vậy mà hào hứng đại phát, chạy đến phía trên đàn tấu.

Đừng nói, vị này gia đình nhà gái dài vẫn là vị trong tay hành gia, vậy mà gảy một khúc đã nhu tình thư sướng, lại có yêu cầu cực kỳ cao độ từ khúc.

Thanh thúy ưu nhã tiếng đàn dương cầm tại trong lễ đường vang lên, để đang ngồi các gia trưởng tâm tình thư sướng, tất cả đều có chút hăng hái đứng tại dưới đài thưởng thức.

Đừng nhìn Triệu Ngọc là người thô hào, nhưng là đối với âm luật lại là cảm thấy rất hứng thú. Hắn nghiêng dựa vào trên ghế, đồng dạng bị tiếng đàn dương cầm hấp dẫn.

Triệu Ngọc ngồi địa phương vừa vặn có thể thấy rõ ràng trên đài hết

thảy, bất tri bất giác, hắn ánh mắt tất cả đều bị kia gia đình nhà gái dài tuyết trắng thon dài hai tay hấp dẫn.

Có thể là chú ý chặt tay án tẩu hỏa nhập ma đều, đầu hắn bên trong thế mà đang nghĩ, đẹp mắt như vậy tay, nên dùng cái gì đồ vật mới có thể đem nó chặt đi xuống đâu?

Nữ nhân đánh đàn dương cầm nhẹ tay sắp có lực, gõ ra âm phù uyển chuyển nhu dài, từ khúc trầm bổng du dương, xâm nhập lòng người, dưới đài người xem không khỏi nghe được như si như say. Bởi vậy có thể thấy được, vị này gia đình nhà gái dáng dấp dương cầm trình độ tuyệt đối không phải bình thường.

Một khúc coi như thôi về sau, đang ngồi các gia trưởng thậm chí si ngốc run lên vài giây đồng hồ, lúc này mới nhớ tới vỗ tay tới.

"Ha ha ha. . . San San mụ!" Dưới đài một vị khác gia đình nhà gái dài khen, "Thật không có nhìn ra, ngươi dương cầm trình độ thế mà cao như vậy a? So chuyên nghiệp còn muốn lợi hại hơn đâu!"

"Lợi hại cái gì nha!" Đánh đàn dương cầm San San mụ cười nói, "Ta đã có hơn n năm đều không có gảy! Bất quá. . . Ta cũng không phải từ thổi, chúng ta niên đại đó dương cầm cấp 10, có thể so sánh hiện tại dương cầm cấp 10 hàm kim lượng cao hơn nhiều!"

"U! Ngươi là dương cầm cấp 10 a! Hai ta nhận biết nhiều năm như vậy, làm sao cho tới bây giờ không nghe ngươi nhấc lên qua đây? Thâm tàng bất lậu a?" Gia đình nhà gái cười dài nói.

"Ha ha. . ." San San mụ cười trả lời, "Cũng không phải lấy cái này mà sống, cần gì phải người biết đâu? Kỳ thật, ta cũng là xúc cảnh sinh tình mà thôi, thật rất cảm khái! Nhớ kỹ 20 năm trước, ta chính là ở chỗ này tham gia cuộc tranh tài dương cầm, còn thiếu một chút mà bị thủ đô học viện âm nhạc tuyển chọn đâu!

"Đừng nhìn nơi này hiện tại cũ, lúc ấy, nhị trung âm nhạc lễ đường có thể hiệu xưng là chúng ta toàn bộ Tần Sơn thị âm Nhạc Thánh đường đâu! Ở chỗ này thế nhưng là từng đi ra ngoài không ít nhân tài nha! Ai! Nếu là lúc trước ta lại cố gắng một chút, nói không chừng, hiện tại liền có thể vượt qua một cuộc sống khác nữa nha!"

"Ha ha ha. . . Ngươi nha, liền sẽ nói cười, " một vị khác gia đình nhà gái dài nói, "Nhà ngươi San San nhiều ưu tú a? Ngươi nếu là thật thi đậu cái gì thủ đô học viện âm nhạc, trả hết đến nơi đâu tìm ưu tú như vậy hài tử a. . ."

"Cũng thế, ha ha. . ."

Nghe hai người này đàm luận, Triệu Ngọc giống như bỗng nhiên bắt được cái gì, hắn dùng sức nhớ lại một thứ gì đó, bỗng dưng, hắn như bị điện lấy, vụt liền từ trên ghế nhảy!

Con bà nó là con gấu!

Dương cầm!

Dương cầm! !

Thép dương cầm! ! !

Chẳng lẽ chặt tay án mấu chốt, ngay tại —— nơi này! ?

Chương 24: Chương 24: Dương cầm

Chương 24: Dương cầm

"5 3 ngày! Ta nghĩ, không cần ta nói nhiều, các vị gia trưởng cũng đã biết cái này 5 3 ngày, đối hài tử trọng yếu bao nhiêu đi?" Trên giảng đài, một vị tóc hoa râm trung niên nhân dùng ngón tay trỏ gõ cái bàn nói, "Chúng ta hôm nay tổ chức hội phụ huynh mục đích, liền là muốn cùng các gia trưởng nói một chút, thời kỳ này, nên như thế nào chính xác phối hợp con của ngươi, như thế nào hóa giải bọn hắn tâm tình khẩn trương, ta muốn. . ."

Người này là Khương Hiểu Tình chủ nhiệm lớp, hắn ngay tại đầu nhập đất là các gia trưởng giảng giải thi cấp ba trước chú ý hạng mục, ai ngờ, hắn chính giảng tại cao hứng, đám người dưới đài bên trong lại đột nhiên truyền đến một trận chuông điện thoại di động:

"A -- anh hùng, xin theo giúp ta truy mộng đẹp. . . A -- anh hùng. . ."

Các gia trưởng lúc đầu đều tại hết sức chăm chú nghe giảng, cái này tiếng chuông thật sự là quá vang dội, nhất thời rước lấy toàn thể gia trưởng ghé mắt, ngay cả trên đài chủ nhiệm lớp cũng bị bách gián đoạn nói chuyện.

Sau đó, càng khiến người ta không thể tưởng tượng chuyện phát sinh, điện thoại di động chủ nhân chẳng những không có yên lặng, ngược lại không coi ai ra gì nghe điện thoại:

"Uy!"

Hắn ngửa đầu rất lớn tiếng đút một câu, sau đó ngay tại trước mắt bao người, trừng mắt tròng mắt, cẩn thận nghe lên trong điện thoại thanh âm, căn bản không quan tâm trước mắt là trường hợp nào.

Hiện trường các gia trưởng hai mặt nhìn nhau, trên đài chủ nhiệm lớp cũng là càng lộ vẻ xấu hổ, nói cũng không phải không nói cũng không phải.

Nghe điện thoại người lại không thèm để ý chút nào những này, hắn tựa hồ bị điện giật trong lời nói thanh âm hấp dẫn lấy, nghe được cực kì nghiêm túc. Bỗng dưng, hắn thế mà kinh ngạc rống lớn một tiếng: "Cái gì! ? Ngươi nói đều là thật? Ngươi xác định! ? Ai u! Nắm -- cỏ! ! !"

Một nháy mắt, trong lễ đường các gia trưởng hóa đá đều, ngay cả không khí đều giống như đi theo ngưng kết.

"Uy. . . Ngươi lặp lại lần nữa! !" Người này vẫn còn không ngượng, đúng là nghênh ngang rời đi chỗ ngồi của mình, đi ra ngoài cửa , vừa đi còn bên cạnh xông trong điện thoại di động ồn ào, "Ngươi chờ một chút a, ta hảo hảo nhớ một chút. . ."

Thẳng đến người này rời đi lễ đường, hiện trường các gia trưởng lúc này mới từ trong kinh hãi hoàn toàn thức tỉnh, ngay sau đó một mảnh xôn xao.

"Cái này ai vậy? Cái nào hài tử gia trưởng đây là?" Người nào đó thấp giọng châu đầu ghé tai nói, " cái gì tố chất a? Đương chợ bán thức ăn mua thức ăn sao?"

"Đúng đấy, chính là. . . Có dạng này gia trưởng, có thể dạy dỗ hảo hài tử đến mới là lạ!" Một người khác một mặt chán ghét nói, "Ta nhìn, nhà hắn hài tử khẳng định là thứ nhất đếm ngược. . . Ai? Tiểu Ngọc mẹ của nàng, ngươi thế nào, sắc mặt thế nào khó coi như vậy đâu?"

Bên cạnh một vị gia đình nhà gái dài trừng mắt không thể tưởng tượng nổi con mắt, toàn thân run rẩy nói: "Không. . . Không thể nào? Khi ta tới, nhìn thấy. . . Nhìn thấy gọi điện thoại người này, là cùng Khương Hiểu Tình cùng đi! Hắn sẽ không. . ."

"Khương Hiểu Tình? Nhị trung đỉnh tiêm học bá?" Người kia mặt mũi tràn đầy khiếp sợ nói, "Ai u ta đi, không thể nào? Ngươi không phải là nhìn lầm đi? Khương Hiểu Tình có thể có dạng này gia trưởng?"

"Các gia trưởng! Các gia trưởng! Yên lặng một chút, yên lặng một chút!" Chủ nhiệm lớp nhìn thấy hiện trường kêu ca sôi trào, vội vàng gõ cái bàn để mọi người quay về yên tĩnh, "Chúng ta tiếp tục, tiếp tục. . ."

Không hề nghi ngờ, bị ngàn người chỉ trỏ vị này, tự nhiên là Triệu Ngọc bản tôn các hạ! Ngoại trừ hắn, còn có ai có thể có dạng này mười phần nước tiểu lực?

Đi vào lễ đường bên ngoài, Triệu Ngọc tìm cái bàn, móc ra tiểu Bổn Bổn, đem trong điện thoại Lý Bối Ny giúp hắn tra được tin tức từng cái ghi chép lại.

Ghi chép thời điểm, Triệu Ngọc đã hưng phấn tới cực điểm, cảm giác toàn thân huyết dịch đều cùng mở nồi giống như.

Hừ hừ. . .

Hung thủ a, hung thủ!

Rốt cục bị ta bắt được ngươi cái đuôi nhỏ!

Lưu Trường Hổ! Khúc Bình! Các ngươi tất cả đều cho lão tử cảnh giác cao độ, chờ lấy nhìn lão tử làm sao đem chặt tay án chân hung, dễ như trở bàn tay a!

Thả xong hùng biện, hắn lại hung ác vỗ một cái sọ não của mình, tùy tâm khen: "Vĩ đại Kỳ Ngộ hệ thống a, ta yêu ngươi chết mất!"

Triệu Ngọc sở dĩ hưng phấn như thế kích động thậm chí tùy tiện, là bởi vì hắn đã tìm được một cái liên quan tới chặt tay án mới nhất manh mối! Triệu Ngọc cho rằng, chỉ có cái này manh mối,

Mới là cái kia từ xưa tới nay, một mực bị bọn hắn sơ sót —— phá án mấu chốt!

Nguyên lai, sớm tại vị kia San San mụ trên bục giảng đánh đàn dương cầm thời điểm, Triệu Ngọc trong đầu liền tung ra một cái lớn mật lại kỳ hoa suy đoán tới.

Hung thủ chặt rơi người bị hại tay, ngoại trừ dùng tiền bại gia bên ngoài, có thể hay không còn có khác nguyên nhân đâu? Tỉ như trước mắt dạng này. . . Đánh đàn dương cầm? Hung thủ xem người ta đạn thật tốt, ra ngoài ghen ghét, mới hành hung chặt tay?

Khi hắn hướng dương cầm bên trên như thế một suy nghĩ thời điểm, đầu tiên nghĩ đến một sự kiện, liền là bản án vị thứ hai người bị hại Viên Lỵ Lỵ.

Viên Lỵ Lỵ là đại học âm nhạc giáo sư, tại bị chặt tay trước đó, chính là dạy dương cầm khóa! Nàng dương cầm trình độ, tự nhiên không thấp.

Dọc theo cái này mạch suy nghĩ lại một suy nghĩ, hắn lại bỗng nhiên nhớ tới vụ án vị thứ nhất người bị hại Cao Điềm đến!

Cao Điềm bị chặt tay ngày ấy, ngay tại sân vận động thưởng thức một trận âm nhạc hội, hắn xa vời nhớ kỹ, đó cũng không phải cái gì sao ca nhạc buổi hòa nhạc, mà là một trận âm nhạc hội, mà lại tựa hồ còn cùng dương cầm có quan hệ.

Mang theo ý nghĩ này, Triệu Ngọc lập tức cho Lý Bối Ny gọi điện thoại. Lý Bối Ny đã đi làm, Triệu Ngọc liền để nàng hỗ trợ tra tìm có quan hệ ghi chép.

Kết quả, Lý Bối Ny rất mau trở lại lời nói, nói Cao Điềm đêm đó thưởng thức, chính là nước Đức thép Cầm Vương tử Clayderman chuyên trường tuần diễn!

Thép Cầm Vương tử! ?

Cao Điềm thế nhưng là cố ý từ nơi khác chạy tới, cái này không thể nghi ngờ nói rõ, nàng đối dương cầm đồng dạng rất là yêu thích!

Lại là dương cầm!

Như vậy. . . Vị thứ ba người bị hại Lạc Mỹ Na đâu? Nàng phải chăng cũng sẽ cùng dương cầm có quan hệ?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc vội vàng để Lý Bối Ny tiến một bước điều tra, một mặt nhìn Lạc Mỹ Na phải chăng cùng dương cầm có gặp nhau? Mặt khác thì điều tra cái khác người bị hại cùng dương cầm quan hệ.

Mặc dù, chỉ là bởi vì người ta sẽ đánh đàn dương cầm, liền đem tay người ta chém đứt phỏng đoán, nhìn qua rất kéo, nhưng Triệu Ngọc liền là cảm giác được, dương cầm manh mối này có thể là chặt tay án mấu chốt!

Bởi vì họp phụ huynh thời gian đã đến, Triệu Ngọc không thể không ngồi tại vị trí trước, làm bộ lắng nghe chủ nhiệm lớp nói chuyện. Nhưng trong lòng của hắn, lại chỗ đó còn kiềm chế được? Sớm cùng mọc cỏ đồng dạng, đang nóng nảy chờ đợi lấy Lý Bối Ny đáp lời.

Lý Bối Ny càng không biết Triệu Ngọc đến cùng ở đâu, tra được tư liệu về sau, liền trực tiếp điện thoại tới, Triệu Ngọc cũng liền không coi ai ra gì nghe.

Lý Bối Ny nói cho Triệu Ngọc, nàng đã tra được tỉ mỉ xác thực đáng tin tin tức, chặt tay án ba vị người bị hại, Cao Điềm, Viên Lỵ Lỵ, Lạc Mỹ Na, các nàng lúc còn trẻ, tất cả đều là dương cầm cấp 10! ! !

Nghe được cái tin tức kinh người này, Triệu Ngọc chỗ đó còn ngồi được vững? Lúc này mới phát sinh phía trước một màn kia.

Ra lễ đường, tại trên bệ đá làm ghi chép thời điểm, Triệu Ngọc cảm giác mình tay cũng bắt đầu run run!

Từ lúc tham gia cái này ly kỳ chặt tay án đến nay, Triệu Ngọc liền từ đầu đến cuối đều cảm thấy, nếu như hung thủ là vì trả thù, như vậy ba người này tất nhiên cần phải có cái gì điểm giống nhau mới đúng. Thế nhưng là tìm thật lâu, đều không thể toại nguyện.

Thế nhưng là, đương dương cầm manh mối xuất hiện về sau, hết thảy cũng khác nhau! Ba người, tất cả đều bị dương cầm xâu chuỗi ở cùng nhau!

Triệu Ngọc bản năng phát giác được, đó cũng không phải cái gì trùng hợp.

Có lẽ, chân chính đáp án ngay tại —— nơi này! !

Chương 25: Chương 25: Ngươi ở đâu?

Chương 25: Ngươi ở đâu?

Căn cứ máy nghe trộm bên trong truyền đến tình báo, Khúc Bình đám người đã đem điều tra trọng điểm chuyển dời đến trước hai kiện bản án đi lên, nàng thậm chí phái người đi Viên Lỵ Lỵ phòng ở cũ làm thăm viếng điều tra, đi lật năm ngoái già án.

Xem ra, Khúc Bình bọn hắn thật đã vô kế khả thi.

Triệu Ngọc không khỏi cười trộm, hừ! Để các ngươi xem thường lão tử, lần này, cũng đừng nghĩ đến ta sẽ cùng các ngươi cùng hưởng cái gì tài nguyên!

Hắn nghiêm túc nhìn xem laptop bên trên mới nhất tin tức, rất nhanh đắm chìm trong suy nghĩ của mình hình thức bên trong.

Hiện tại, hắn tin tưởng vững chắc chặt tay án nhất định cùng dương cầm có quan hệ! Thế nhưng là, đến cùng là như thế nào liên quan, hắn vẫn còn chưa nghĩ ra. Triệu Ngọc cảm thấy, đã ba vị người bị hại đều cùng dương cầm có liên quan, như vậy tên hung thủ này cũng hắn là một cái đánh đàn dương cầm cao thủ mới đúng, mà lại, vị cao thủ này còn phải cùng người bị hại từng có cái gì gặp nhau.

Lý Bối Ny trên tư liệu biểu hiện, ba tên người bị hại phân biệt đến từ khác biệt dương cầm trường học, khác biệt lão sư; các nàng mặc dù đều là dương cầm cấp 10, nhưng thi cấp thời gian cũng không giống.

Nói cách khác, ba người mặc dù đều là dương cầm cao thủ, lại không quen nhau. Như vậy... Có phải hay không có như thế một loại khả năng, là ba người các nàng, phân biệt cùng hung thủ quen biết đâu?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc lần nữa cho Lý Bối Ny gọi điện thoại, để nàng tranh thủ thời gian điều tra một chút ba vị người bị hại học dương cầm kinh lịch, điều tra thêm các nàng đều có nào cùng thời kỳ học đàn đồng học?

Lần này, Lý Bối Ny khó tránh khỏi có lời oán giận, nàng nói muốn thẩm tra những này, đến cho những cái kia dương cầm trường học từng cái gọi điện thoại, gần hai mươi năm, có trường học đã sớm thất bại, căn bản không thể nào tra được mà!

"Xin nhờ!" Hiện tại Lý Bối Ny là duy nhất đứng tại Triệu Ngọc bên này, Triệu Ngọc chỉ có thể buông xuống tư thái năn nỉ, "Những tin tức này, thật phi thường trọng yếu! Chờ bản án phá, ta nhất định hảo hảo mời xin!"

"Cái này còn tạm được, " Lý Bối Ny lúc này mới thỏa mãn cười cười, "Ta chỉ có thể tận lực thử nhìn một chút!"

"Bất quá..." Triệu Ngọc vội vàng dặn dò, "Ngươi cần phải nhớ kỹ, hai ta tra án sự tình, nhưng ngàn vạn không thể để cho trừ hai ta bên ngoài người biết, nhất là Khúc Bình cùng B tổ những người kia, biết hay không?"

"Cái này ta hiểu, yên tâm đi!" Nói xong, Lý Bối Ny dứt khoát cúp xong điện thoại.

Triệu Ngọc thấp thỏm xoa xoa đôi bàn tay, trong lòng vạn phần lo lắng . Bất quá, lại lo lắng cũng không thành, mình còn có nhiệm vụ trọng yếu không có hoàn thành, đành phải lần nữa trở lại lễ đường lần nữa ngồi xuống.

Lúc này, đã đến đặt câu hỏi thời gian, chủ nhiệm lớp ngay tại tích cực đáp trả các gia trưởng các loại vấn đề, các gia trưởng cũng nghiêm túc nghe, không có bao nhiêu người chú ý tới Triệu Ngọc trở về.

Triệu Ngọc tự nhiên không tâm tư nghe những này, trong đầu vẫn còn tại suy nghĩ chặt tay án cùng dương cầm quan hệ. Các loại manh mối, các loại chi tiết, các loại suy đoán, giống đèn kéo quân giống như tại trong đầu hắn chuyển không ngừng, cuối cùng, hắn thậm chí còn nghĩ đến mình Kỳ Ngộ hệ thống.

Có thể hay không, mình cho Khương Hiểu Tình đương lão ba, đi tới nhị trung âm nhạc lễ đường, còn nhận đánh đàn dương cầm gia trưởng dẫn dắt, liền là hôm nay kỳ ngộ nhiệm vụ đâu?

Đáng tiếc a, tối hôm qua mình không có ghi lại quẻ văn cùng đề mục, cũng không biết lần này kỳ ngộ bên trong đều có huyền cơ gì?

Nghĩ đến chỗ này, hắn bắt đầu hồi ức mình tiến vào lễ đường sau kinh lịch, vị kia San San mụ đàn xong dương cầm về sau, từng cùng người khác từng có một đoạn lớn đối thoại, chính là kia đoạn đối thoại, dẫn dắt Triệu Ngọc.

Có thể hay không... Trong lời của nàng còn có huyền cơ đâu?

San San mụ nói qua, nàng đã thật lâu không có đạn qua dương cầm, không biết ngọn ngành người tự nhiên không biết nàng sẽ đánh đàn dương cầm. Điểm này, tựa hồ cùng Cao Điềm còn có Lạc Mỹ Na rất giống, mặc dù Triệu Ngọc có các nàng hai người tư liệu, nhưng trong tư liệu cũng không có nói tới các nàng sẽ đánh đàn dương cầm, hơn nữa còn là dương cầm cấp 10.

Nói như vậy...

Hung thủ chẳng lẽ rất nhiều năm trước liền nhận biết nàng nhóm? Hung thủ biết lai lịch của các nàng , biết các nàng dương cầm cao minh? Vị này hung thủ... Chính là các nàng cực kỳ lâu trước kia một vị —— cố nhân! ?

Chờ một chút...

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc tựa hồ lại bắt được cái gì trọng điểm.

Ba tên người bị hại không tại cùng một cái dương cầm trường học, các nàng lẫn nhau không biết, nhưng là... Các nàng lại hoàn toàn có khả năng tại cái nào đó thời gian tiết điểm bên trên có qua tiếp xúc, từng có giao nhau!

Tiết điểm này...

Ai! ? Triệu Ngọc đột nhiên nhớ tới San San mụ: "20 năm trước, ta chính là ở cái địa phương này tham gia cuộc tranh tài dương cầm, còn kém chút mà bị thủ đô học viện âm nhạc tuyển chọn đâu!"

Đúng a! ?

Triệu Ngọc chỉ cảm thấy toàn thân đều nổi lên nổi da gà, con bà nó là con gấu! Hắn rốt cuộc tìm được, cái kia có thể làm cho ba tên người bị hại từng có giao nhau tiết điểm, nguyên lai liền là —— tranh tài! ! !

Ba người cùng là dương cầm cao thủ, cùng ở tại một tòa thành thị, lại tuổi tác tương tự, như vậy các nàng rất có thể cộng đồng tham gia qua một lần tranh tài dương cầm!

Đối tích!

Tuyệt đối không sai!

Triệu Ngọc kết luận, chặt tay án hung thủ, khẳng định cũng tham gia trận đấu này! Sau đó, hung thủ thành tích không tốt, bị chen ra ngoài, mà người bị hại nhóm thì đứng hàng đầu. Sau đó, hung thủ ghi hận trong lòng, lúc này mới ấp ủ áp dụng lần này tàn nhẫn hành động trả thù!

Hừ!

Chặt rơi mất tay của các ngươi, nhìn các ngươi về sau còn thế nào đánh đàn dương cầm! ?

Triệu Ngọc càng nghĩ càng thích hợp, càng nghĩ càng hưng phấn. Nếu như hung thủ cùng người bị hại tuổi tác tương tự, như vậy các nàng lúc trước tham gia trận đấu thời điểm đều rất trẻ trung, khi đó hung thủ còn không có năng lực trả đũa các nàng! Thẳng đến hơn mười năm về sau, hung thủ cảm giác mình đã có năng lực như thế, lúc này mới áp dụng chặt tay án!

Con bà nó là con gấu, tên hung thủ này cũng đủ mang thù! Chỉ là một cái tranh tài dương cầm, về phần chơi như thế lớn sao?

Triệu Ngọc ngay tại suy nghĩ ở giữa, điện thoại lại ô ô mà vang lên. Hắn đã sớm chờ lấy cú điện thoại này, cho nên không đợi tiếng chuông vang lên, liền nhấn xuống nút trả lời.

"Sư huynh, sư huynh!" Trong điện thoại thình lình truyền đến Lý Bối Ny âm thanh kích động, "Tra được, tra được! Nguyên lai, 18 năm trước, các nàng ba người tất cả đều tham gia Tần Sơn thị thứ mười giới học sinh cấp ba cuộc tranh tài dương cầm! Ba người tất cả đều nhập vây quanh trận chung kết! !"

"Ai u! Nắm -- cỏ! !"

Triệu Ngọc vỗ đùi, hơi kém đất bằng nhảy lên! Thanh âm của hắn thực sự quá lớn, hiện trường các gia trưởng không thể không lại một lần nữa

bị hắn hù đến! Lớn như vậy lễ đường, trong nháy mắt lặng ngắt như tờ.

"Nhanh lên một chút nói cho ta, tranh tài ở đâu cử hành? Đều có người nào tham gia?" Triệu Ngọc không coi ai ra gì lớn tiếng truy vấn.

"Niên đại quá xa xưa, đến cùng có bao nhiêu người tham gia, còn có dự thi danh sách cái gì, ta phải lại điều tra thêm, bất quá... Địa điểm biết, ngay tại —— Tần Sơn nhị trung!"

Đương "Tần Sơn nhị trung" bốn chữ lớn bị Lý Bối Ny nói ra về sau, Triệu Ngọc bỗng cảm giác ngũ lôi oanh đỉnh, đánh một cái hung hăng giật mình.

"Trùng hợp như vậy a! ? Nắm -- cỏ!"

Triệu Ngọc thán từ một khi phát ra, hiện trường các gia trưởng cũng giống chạm vào điện, toàn thân run rẩy.

"Đúng vậy a! Ta cảm thấy, đây cũng không phải là cái gì trùng hợp!" Lý Bối Ny kích động nói, "Sư huynh, niên đại quá xa xưa, chỉ dựa vào gọi điện thoại không được! Ta nhìn, ngươi vẫn là tranh thủ thời gian đến hiện trường đi tìm hạ tư liệu đi! Đúng, nói hồi lâu, ngươi bây giờ đến cùng ở đâu! ?"

Chương 26: Chương 26: Khiến người sụp đổ tố chất

Chương 26: Khiến người sụp đổ tố chất

Triệu Ngọc không để ý tới trả lời Lý Bối Ny vấn đề, cúp điện thoại về sau, hắn vọt thẳng tiến đám người, nhanh chóng tìm kiếm vị kia đánh đàn dương cầm San San mụ.

"Ai? Liền là ngươi!" Rất nhanh, San San mụ bị Triệu Ngọc tìm được, hắn vội vàng vô cùng lo lắng hỏi người ta, "Đại tỷ! Ngươi nhanh lên một chút nói cho ta, ngươi khi đó tham gia kia cái gì cái gì cuộc tranh tài dương cầm thời điểm, có biết hay không Cao Điềm, Viên Lỵ Lỵ còn có Lạc Mỹ Na ba người này?"

San San mụ biểu lộ đã sớm đọng lại, giống tránh ôn thần giống như bên cạnh lui lại bên cạnh lắc đầu.

"Không phải, đã nhiều năm như vậy, ngươi sao có thể một ngụm liền phủ định đâu?" Triệu Ngọc gấp rút thúc hỏi, "Ngươi cẩn thận suy nghĩ lại một chút, ngươi đến cùng có biết hay không ba người này? Các nàng có phải hay không cùng ngươi cùng một chỗ tham gia cuộc tranh tài dương cầm?"

"Ta. . . Ta thật nhớ không được!" San San mụ bị Triệu Ngọc khí thế hùng hổ doạ người dọa sợ, quay người liền muốn tránh đi.

Triệu Ngọc lại bắt lại cánh tay của nàng, reo lên: "Đại tỷ, đại tỷ, ngươi

hại cái gì sợ a? Ta đây là đang tra bản án đâu!"

"Uy! Vị gia trưởng này, ta nhịn ngươi rất lâu!" Rốt cục, tóc bạc chủ nhiệm lớp cũng nhìn không được nữa, vỗ bàn một cái, đứng dậy quát, "Ngươi nhanh lên một chút dừng tay cho ta, bằng không ta gọi bảo an! Ngươi tố chất quá làm cho người ta hỏng mất đi!"

"Đúng rồi!" Bên cạnh nhà trai dài nhóm đã bắt đầu xắn tay áo, "Ngươi cũng không nhìn một chút đây là địa phương nào, nhìn xem chính ngươi là ai?"

Một câu nhắc nhở Triệu Ngọc, hắn vội vàng đem cảnh sát chứng móc ra, rống to: "Ta là cảnh sát! Tổ trọng án tra án đâu! Hiện tại có cùng một chỗ đặc biệt lớn án mưu sát khả năng cùng vị nữ sĩ này có quan hệ, cho nên. . ." Hắn mặt nói với San San mụ, "Ngươi nhất định phải thành thật trả lời vấn đề của ta, bằng không, ngươi liền cùng ta về cục cảnh sát đi một chuyến. . . Uy. . ."

Không ngờ tới, nghe xong mình cùng cái gì đặc biệt lớn án mưu sát có quan hệ, San San mụ bạch nhãn mà lật một cái, thế mà ngất đi! Bên cạnh gia trưởng lại là ấn huyệt nhân trung, lại là vỗ ngực, nửa ngày mới chậm qua khẩu khí này tới.

"Cảnh sát a! Nơi đó có ngươi như thế tra án?" Chủ nhiệm lớp chạy tới oán giận nói, "Ngươi xem một chút. . . Ngươi đem chúng ta người gia trưởng này sẽ làm thành hình dáng ra sao? Nơi này chính là trường học!"

"Liền là a!" Bên cạnh các gia trưởng nhao nhao chỉ trích, "Không nghe nói từ hội phụ huynh bên trên bắt người? Nhìn để người ta dọa đến?"

"Uy, ngươi thật sự là cảnh sát sao?" Có người hoài nghi nói, "Há mồm chửi đổng ngậm miệng chữ thô tục, cảnh sát nào có bộ dạng ngươi như vậy? Vương lão sư a!" Hắn đối chủ nhiệm lớp nói, "Ta nhìn, ngài vẫn là trước xác định một chút thân phận của hắn rồi nói sau!"

"Đánh rắm!" Không đợi những gia trưởng này nhóm cùng chung mối thù, Triệu Ngọc quát to một tiếng liền làm vỡ nát bọn hắn, "Nói thật cho các ngươi biết, hung thủ hôm nay liền có khả năng lần nữa hành hung, nếu như bởi vì các ngươi cản trở ảnh hưởng ta tra án, để hung thủ lần nữa gây án, các ngươi liền là ảnh hưởng công vụ, tất cả đều cho ta chịu không nổi!"

Đang ngồi các gia trưởng dù sao chưa từng gặp qua cái gì cảnh tượng hoành tráng, đúng là thật bị Triệu Ngọc hù dọa, tất cả đều im lặng không dám tiếp tục lên tiếng.

"Cảnh sát nha! 20 năm đều!" San San mụ sắc mặt tái nhợt, toàn thân run rẩy nói, "Ta chỗ nào còn nhớ rõ ở ai đối với người nào a? Lúc đầu lên đài diễn tấu liền đủ khẩn trương, chỗ nào còn có tâm tư đi quản người khác? Ngươi nói ba cái tên này, ta thật chưa từng có nghe nói qua!"

Nha. . .

Triệu Ngọc đầu óc nhất chuyển, rất nhanh ý thức được, trách không được ba tên người bị hại mặc dù cùng một chỗ tham gia qua tranh tài dương cầm, lại là lẫn nhau ở giữa không có chút nào ấn tượng! Đến một lần niên đại xa xưa, thứ hai tranh tài dương cầm so là người kỹ thuật, lẫn nhau ở giữa cơ bản không có giao lưu.

"Chờ một chút, " Triệu Ngọc bỗng nhiên lại nhớ tới sự kiện, vội hỏi San San mụ, "Ngươi lúc đó tham gia, là thứ mấy giới cuộc tranh tài dương cầm, cái này cuối cùng cũng biết a?"

"Biết, biết. . . Ân. . ." San San mụ liên tục gật đầu, sau đó cố gắng nhớ lại nói, " không phải giới thứ hai liền là giới thứ ba, nhiều nhất là lần thứ tư! Dù sao, lúc kia hắn là vừa tổ chức không dài thời gian!"

Hô. . .

Triệu Ngọc lắc đầu liên tục, Cao Điềm đám thế nhưng là thứ mười giới cuộc tranh tài dương cầm,

Niên đại chênh lệch đến có chút xa, San San mụ tự nhiên không có khả năng nhận biết nàng nhóm!

Đã như vậy, vậy cũng chỉ có thể từ tranh tài nguyên thủy tư liệu vào tay! Triệu Ngọc tin tưởng, chỉ cần có thể tìm tới kia giới tranh tài dương cầm tên người đơn, có lẽ hung thủ liền sẽ nổi lên mặt nước!

"Cái kia. . . Cái gì cái gì lão sư tới?" Triệu Ngọc cả tiếng xông tóc trắng chủ nhiệm lớp hỏi, "Ngươi nói cho ta, nếu như ta muốn tìm đến năm đó từ nơi này tổ chức cuộc tranh tài dương cầm tư liệu, ta nên đi tìm ai?"

"Cái này sao. . . Ngươi đến cùng chuyên quản âm nhạc phó hiệu trưởng hỏi một chút. . ." Chủ nhiệm lớp cau mày nói, "Bất quá, đã nhiều năm như vậy, ta không biết còn có thể hay không tìm tới những tài liệu kia!"

"Phó hiệu trưởng văn phòng ở đâu? Đi như thế nào?" Triệu Ngọc mệnh lệnh hỏi.

Chủ nhiệm lớp cũng không dám chống lại, mau đem Triệu Ngọc muốn biết tin tức báo cho hắn, Triệu Ngọc quay người rời đi lễ đường.

Thẳng đến Triệu Ngọc triệt để đi không có ảnh, những gia trưởng này mới như trút được gánh nặng nhẹ nhàng thở ra. Chìm một lát, có người cũ hỏi nhắc lại:

"Người này. . . Đến cùng là ai a? Là học sinh gia trưởng sao?"

"Không nên a?" Chủ nhiệm lớp cũng rất buồn bực, "Ta cho tới bây giờ chưa thấy qua như thế một vị? Còn cái gì tổ trọng án cảnh sát hình sự đâu! Làm sao cùng lưu manh vô lại đồng dạng? Lớp chúng ta học sinh

nếu là có dạng này gia trưởng, vậy coi như gặp vận rủi lớn!"

"Ta biết, ta biết!" Lúc này, một vị nào đó gia đình nhà gái dài nhấc tay đáp, "Ta thấy được, hắn là cùng Khương Hiểu Tình cùng đi! Hắn là Khương Hiểu Tình gia trưởng!"

Đông!

Chủ nhiệm lớp một cái không có đứng vững, trực tiếp ném tới trên mặt đất!

. . .

Từ âm nhạc lâu lễ đường ra, Triệu Ngọc trực tiếp tìm được vị kia phó hiệu trưởng. Cảnh sát chứng sáng lên, phó hiệu trưởng liền phi thường phối hợp đem hồ sơ nhân viên quản lý tìm tới.

Nhưng mà, đương Triệu Ngọc đi theo các nhân viên quản lý tại phòng hồ sơ lục tung, mân mê ròng rã cho tới trưa về sau, nhưng lại không tìm được bất luận cái gì có quan hệ cuộc tranh tài dương cầm tư liệu, đừng nói dự thi nhân viên, thậm chí ngay cả cái chương trình, quy tắc chi tiết loại hình đều không có nhìn thấy.

Trong đó một vị nhân viên quản lý nói, thời gian thật sự là khoảng cách quá lâu! Loại này tranh tài tư liệu không giống cái khác hồ sơ như vậy trọng yếu, cất giữ ý nghĩa cũng không lớn. Trường học trải qua mấy chuyến biến thiên, lưu giữ lại khả năng thực sự cực kỳ bé nhỏ!

Đạt được tin tức như vậy, Triệu Ngọc không khỏi vô cùng thất vọng, hắn lúc này xin nhờ mấy vị nhân viên quản lý, nói việc quan hệ nhân mạng, để bọn hắn vô luận như thế nào cũng muốn lại tìm một chút.

Các nhân viên quản lý tự nhiên biết không giống trò đùa, lúc này hướng Triệu Ngọc cam đoan, bọn hắn nhất định sẽ tiếp tục tìm kiếm xuống

dưới, nhìn xem có hay không khả năng bỏ sót ở trường học một góc nào đó. Một khi có tin tức, liền trước tiên gọi điện thoại cho hắn.

Là như thế, Triệu Ngọc cũng chỉ đành tạm thời rời đi nơi này, đi tìm những biện pháp khác. Ai ngờ, hắn mới từ nhị trung đại môn ra, Lý Bối Ny gọi điện thoại tới liền vang lên:

"Sư huynh, ngươi bên kia tình huống thế nào? Nói cho ngươi một tin tức tốt, Tần Sơn thị thứ mười giới cuộc tranh tài dương cầm danh sách, ta đã —— nắm bắt tới tay! ! !"

Chương 27: Chương 27: Vượt cấp

Chương 27: Vượt cấp

Đương tìm không thấy năm đó tranh tài dương cầm tư liệu thời điểm, Triệu Ngọc vốn nghĩ đi thăm viếng một chút kia ba vị người bị hại, dù sao ba người này tự mình tham gia qua lần kia tranh tài, nói không chừng có thể nhớ tới chút gì tới.

Thế nhưng là nghĩ lại, hắn lại lập tức nản chí ý nghĩ này. Bởi vì hắn từ máy nghe trộm bên trong biết được, Khúc Bình tại ba vị này người bị hại bên người có chỗ bố khống, nếu như hắn đi thăm viếng điều tra, tin tức sẽ rất nhanh truyền đến Khúc Bình trong tai.

Một khi Khúc Bình biết được Triệu Ngọc phá án phương hướng, hậu quả không thể tưởng tượng nổi.

Ai ngờ, người hiền tự có thiên tướng, đang lúc Triệu Ngọc khó khăn thời điểm, Lý Bối Ny lại nói cho hắn biết, tranh tài danh sách nàng thế mà đã tới tay!

Mừng rỡ Triệu Ngọc tranh thủ thời gian chạy về cục cảnh sát. Vì giữ bí mật, hai người cũng không ở văn phòng gặp mặt, mà là hẹn đến cục cảnh sát cao ốc phụ cận một tiệm cơm Tây, khiến cho cùng đặc vụ chắp đầu giống như.

"Ngươi được đấy!" Triệu Ngọc đối Lý Bối Ny cuồng khen, "Khó tìm như vậy danh sách đều bị ngươi tìm được, đơn giản. . . Thái nãi nãi cái hùng!"

"Xin nhờ rồi sư huynh!" Lý Bối Ny vểnh lên miệng nhỏ nói, "Ta dù sao cũng là trường cảnh sát tin tức khoa ra, này một ít sự tình đều không giải quyết được, còn có mặt mũi ra hỗn sao?"

"Thở lên còn?" Triệu Ngọc tò mò hỏi, "Mau nói cho ta biết, ngươi đến cùng chỗ nào tìm tới? Ta đem nhị trung phòng hồ sơ đều cho bưng, ngay cả cái cái bóng đều không có nhìn thấy đâu!"

"Ta là trực tiếp từ thị văn giáo cục điều ra ngọn nguồn án . Bất quá, đến cùng ngươi thành thật khai báo một chuyện!" Lý Bối Ny phồng lên cái mũi nói, "Ta là thực tập văn viên, quyền hạn không đủ. Điều ngọn nguồn án thời điểm, là dùng Mao tổ trưởng tài khoản cùng mật mã! Chuyện này, ngươi quay đầu cần phải giúp ta giải quyết a!"

"Ta đi!"

Triệu Ngọc giật nảy mình. Mặc dù chính hắn là người thô hào, nhưng là một cái khác Triệu Ngọc lại là xuất thân chính quy, đối với mấy cái này làm việc thuật ngữ phi thường rõ ràng.

Điều động ngọn nguồn án, liền là cục cảnh sát vì tra án, yêu cầu có quan hệ đơn vị, đem bọn hắn tư liệu cùng cục cảnh sát cùng hưởng, sau đó từ cục cảnh sát bên này chỉ huy điều động.

Bởi vì những tài liệu này chứa đại lượng tư ẩn cùng cơ mật, cho nên điều động tư liệu người, muốn tương ứng gánh chịu nhất định pháp luật trách nhiệm. Chỉ có cục cảnh sát cán bộ lãnh đạo mới có cái quyền lợi này, cấp bậc càng cao, điều động quyền hạn cũng càng cao.

Chính vì vậy, tự mình điều động người khác quyền hạn, cũng đã là khá là nghiêm trọng làm trái kỷ; mà vượt cấp điều động, càng là nghiêm trọng đến sẽ bị truy cứu trách nhiệm hình sự tình trạng!

Hiện tại Lý Bối Ny vậy mà điều dụng Mao Vĩ tổ trưởng quyền hạn, hậu quả tự nhiên vô cùng nghiêm trọng. Coi như qua đi Mao Vĩ bản nhân cho phép, cũng là đủ Lý Bối Ny ăn một bình.

"Ta nhỏ cái WOW! Ngươi tại sao có thể có tài khoản của hắn cùng mật mã?" Triệu Ngọc rất là lo lắng.

"Cái kia lông lớn a, lần nào điền mật mã vào đều chẳng muốn đi che lấp một chút, ta nghĩ không biết cũng khó khăn!" Lý Bối Ny ngược lại mười phần bình tĩnh.

"Ngươi. . . Ngươi sao có thể làm như vậy đâu? Ngốc hay không ngốc? Một khi cấp trên truy tra xuống tới, ngươi cả một đời liền xong rồi!" Triệu Ngọc vò đầu.

"Ai bảo ngươi sốt ruột tra án đâu! Ta liền giúp ngươi đi?" Lý Bối Ny hời hợt nói, "Sư huynh a, ngươi nhưng ngàn vạn muốn đem bản án phá a! Bằng không, ngươi coi như cả một đời đều thiếu nợ của ta!"

"Được . . . Đủ trượng nghĩa! Là cái 'Tiếng động' (khiến người bội phục người)! Anh em ta chỗ này cũng không nói cám ơn, từ hôm nay mà cái lên, ngươi chính là của ta già em gái! Về sau nếu là gặp được cái gì khảm qua không được mà (phiền phức), ca thay ngươi bãi bình!"

Triệu Ngọc vỗ Lý Bối Ny bả vai, đúng là đem tiểu nha đầu giật nảy mình.

"Yên tâm, không phải liền là quyền hạn sự tình sao?" Triệu Ngọc vỗ bộ ngực nói, "Quay lại ta tìm lão Mao đi, mặc kệ dùng phương pháp gì, ta cũng phải để hắn đem chuyện này chụp xuống đến! Nếu là hắn cũng túi không xuống, vậy ta mẹ nó cũng không làm! Ngươi thụ cái gì xử lý, ta liền cùng ngươi thụ cái gì xử lý! Chúng ta đồng cam cộng khổ!"

Nghe được Triệu Ngọc như vậy lời nói hùng hồn, mặc dù có chút giang

hồ ngôn ngữ trong nghề nghe không hiểu nhiều lắm, nhưng là Lý Bối Ny cảm giác trong lòng nóng hầm hập. Tiểu nha đầu mới biết yêu, nàng cảm thấy, coi như Triệu Ngọc lời nói này chỉ là cài bộ dáng, vậy mình đối Triệu Ngọc nỗ lực,

Cũng là đáng!

"Sư huynh. . . Ân. . . Kỳ thật, ta mới vừa nói đến có chút trình độ!" Lý Bối Ny đỏ mặt, nói, "Ta nha, còn không đến mức ngốc đến thật đi đụng vào đầu kia dây đỏ. Mặc dù lợi dụng Mao tổ trưởng tài khoản cùng mật mã điều dụng ngọn nguồn án, nhưng ta dùng một hình bóng plug-in xóa đi phần này điều tra ghi chép, nếu như không phải lên cấp chuyên môn phái người điều tra, hắn là tra không được trên đầu của ta tới!"

"Ồ?" Triệu Ngọc đầu tiên là sững sờ, sau đó thoải mái, tiếp theo cười ha ha, "Ngươi cái này đứa bé lanh lợi a, thật bị ngươi lừa gạt ! Bất quá, dạng này cũng tốt, cũng tốt!"

Lý Bối Ny vì để tránh cho xấu hổ, bận bịu cúi đầu nói với Triệu Ngọc: "Sư huynh a, ta có chút mà đói bụng, ngươi có phải hay không nói, muốn mời ta ăn cơm tới?"

"Đúng! Đúng! Nhìn ta cái này đầu óc, chiếu cố không chu toàn, già muội đừng trách!" Triệu Ngọc vội vàng ngẩng đầu, như tiếng sấm hoà thuốc vào nước vụ viên hô một cuống họng, "Phục vụ viên —— gọi món ăn! !"

Triệu Ngọc chính là người trong giang hồ, đối với địch nhân keo kiệt, đối với mình người lại là tương đối lớn phương! Lý Bối Ny giúp hắn một đại ân, hắn càng là muốn mời người ta ăn bữa ngon!

Rất nhanh, dừng lại phong phú cơm Tây bày tại hai người trước mặt, cái gì bò bít tết, salad, sinh hào, bào ngư, thấy Lý Bối Ny hoa mắt, không ngừng nói "Ăn không được" !

Triệu Ngọc liền là căn cứ từ mình trong túi chừng một ngàn khối tiền điểm bữa ăn, người trong giang hồ chính là như vậy, có một số việc mà hoặc là không làm, làm liền muốn để cho người ta nhìn ra thành ý!

Vừa ăn, Triệu Ngọc nhịn không được lại lần nữa nhấc lên tình tiết vụ án, hắn tò mò hỏi Lý Bối Ny: "Coi như điều động văn giáo cục ngọn nguồn án, nhưng như vậy cổ lão tư liệu, bọn hắn tại sao có thể có?"

"Đương nhiên là có!" Lý Bối Ny trả lời, "Mặc dù tranh tài địa điểm tại Tần Sơn nhị trung, nhưng là giải thi đấu chủ sự phương, thì hoàn toàn là từ thị văn giáo cục tổ chức phát khởi! Một cái là gánh vác đơn vị, một cái là chủ sự đơn vị, tư liệu đương nhiên muốn tới cấp bậc cao địa phương đi tìm?"

"Nha. . ." Lý Bối Ny một lời nói, để Triệu Ngọc thu hoạch không ít.

"Ầy. . . Liền là cái này!" Lý Bối Ny nhìn trái phải một cái không người, bận bịu đưa di động bên trên ảnh chụp đưa cho Triệu Ngọc nhìn, "Đây chính là văn giáo cục bảo tồn duy nhất một phần liên quan tới thứ mười giới học sinh cấp ba cuộc tranh tài dương cầm tư liệu, bất quá. . . Cũng không được đầy đủ, chỉ còn lại có một phần cuối cùng thu hoạch được trước 10 tên tuyển thủ thứ tự biểu, ầy. . ."

Triệu Ngọc nghiêm túc nhìn một chút, rất mau nhìn đến chặt tay án ba tên người bị hại danh tự, tất cả đều sôi nổi trên đó! Mà lại, ba người danh tự, lại là gần sát cùng một chỗ:

". . .

"Lạc Mỹ Na, 1336 phân, thứ tư;

"Viên Lỵ Lỵ, 1058 phân, hạng năm;

"Cao Điểm, 1020 phân, hạng sáu;

". . ."

"Thế nào a, sư huynh?" Lý Bối Ny nhếch miệng cười nói, "Đã nhìn ra không? Ngươi điều tra phương hướng là đúng! Chặt tay án, tuyệt đối cùng lần tranh tài này có quan hệ!"

Không sai!

Không sai!

Triệu Ngọc cũng là rất là kích động, trước mắt phần danh sách này đã xác nhận phán đoán của mình. Như thế xem ra, cái kia thần bí hung thủ, hẳn là ngay tại phần danh sách này phía trên!

Triệu Ngọc nghiêm túc nhìn xem trên danh sách tên khác, mỗi cái danh tự, đều dị thường lạ lẫm.

Như vậy. . . Hung thủ đến cùng sẽ là —— cái nào! ?

Chương 28: Chương 28: Hạ 1 cái người bị hại là ai?

Chương 28: Hạ 1 cái người bị hại là ai?

"10 người, có 3 cái đã bị chặt tay!" Lý Bối Ny bên cạnh lột tôm xác vừa chỉ danh sách nói, "Có phải hay không, hung thủ ngay tại còn lại 7 người bên trong?"

"Có khả năng. . ." Triệu Ngọc trầm tư mấy giây, cân nhắc nói, " bất quá. . . Ba hạng đầu tựa hồ cũng có thể bài trừ! Bọn hắn thành tích tốt như vậy, tại sao phải đi chặt kẻ thất bại tay?"

"Không sai. . ." Lý Bối Ny cũng là rất là hưng phấn, chỉ vào danh sách nói, "Sư huynh ngươi nhìn. . . Cái thứ nhất người bị hại Cao Điềm, là cuộc tranh tài dương cầm thứ 6 tên; sau đó là Viên Lỵ Lỵ thứ 5 tên cùng Lạc Mỹ Na thứ 4 tên. . . Hung thủ là tại có trình tự chặt tay đâu! Ta nhìn, tên hung thủ này khẳng định tại thứ 6 tên có hơn! 7 đến 10 tên, chỉ có cái này 4 người khả nghi nhất!"

"Đúng!" Triệu Ngọc gật đầu, "Nếu là từ thứ 6 tên bắt đầu, kia thứ 7 tên hiềm nghi tự nhiên lớn nhất, muốn ta nhìn, hung thủ tám thành liền là hắn!"

"Không không không. . ." Ai ngờ, Lý Bối Ny lại ngay cả liền lắc đầu, nói, "Ta điều tra những người này bối cảnh! Thứ 7 tên cái này gọi là Thịnh Lỗi nhân, tại 10 năm trước đã bởi vì tai nạn xe cộ qua đời! Không thể nào!"

"A? Dạng này. . ." Triệu Ngọc ngoài ý muốn, "Như vậy chỉ còn lại ba tên người bị tình nghi rồi?"

"Hai tên!" Lý Bối Ny khẳng định nói, "Thứ 9 tên được xương khối u, mấy năm không có xuống giường! Chỉ có thứ 8 tên cùng thứ 10 tên có khả năng, bất quá thứ 8 tên không tại vốn là, lâu dài ở tại tỉnh ngoài. Chỉ có cái này thứ 10 tên mới phù hợp điều kiện!"

"Không thể nào?" Triệu Ngọc bỗng nhiên cảm thấy vô cùng gấp gáp, rất sợ lần này lại giống như trước đây, rõ ràng đã tra được cái kia mấu chốt đốt lên, nhưng cuối cùng vẫn không công mà lui.

"Đừng nản chí!" Lý Bối Ny khuyên lơn, "Tỉnh ngoài cái kia cũng không thể buông tha, ta đã đang tra hắn kỹ càng địa chỉ! Xế chiều hôm nay, chúng ta vẫn là chủ yếu điều tra một chút cái này thứ 10 tên đi! Không chừng. . . Chính là nàng đâu?"

Triệu Ngọc nhìn kỹ một chút thứ 10 tên, kia là một nữ nhân danh tự, cảm thấy không khỏi thấp thỏm thêm kích động, chẳng lẽ. . . Cái này chặt tay án hung thủ, thật là nữ nhân! ?

"Sư huynh, ngoại trừ tìm hung thủ bên ngoài, còn có một việc chúng ta cũng không thể mặc kệ nha!" Lý Bối Ny nhắc nhở, "Ngày mai sẽ là số 26, nếu như hung thủ vẫn chưa thu tay lại, chúng ta đến sớm làm chút chuẩn bị. . ."

"A, đúng! Minh bạch minh bạch!" Triệu Ngọc chỉ vào danh sách nói, "Nếu như hung thủ thật muốn động thủ, mục tiêu kế tiếp khẳng định là thứ 3 tên thôi?"

"Chưa chắc!" Lý Bối Ny lần nữa lắc đầu, "Thứ 3 tên Thiệu Lộ Lộ, hiện tại đã cả nhà di dân Australia! Chẳng lẽ. . . Hung thủ sẽ viễn phó trùng dương, quá khứ cho nàng chặt tay sao? Ngoài ra, kia giới cuộc tranh tài

dương cầm quán quân lư đào, bây giờ tại thủ đô âm học viện dạy học vụ bộ chủ nhiệm, hơi xa một chút. Theo ta thấy, chỉ có năm đó thứ 2 tên, mới có khả năng nhất trở thành hung thủ mục tiêu kế tiếp!"

"Lý Tân Hoa?" Triệu Ngọc nhìn thoáng qua danh sách, "Tên thật quê mùa, cũng không biết là nam hay là nữ?"

"Nữ!" Lý Bối Ny đáp, "Người này liền là tính trẻ con bay lên nghệ thuật trường học hiệu trưởng, hiện tại liền ở tại Tần Sơn thị, nếu như ta là hung thủ, khẳng định sẽ chọn nàng!"

"Đã dạng này, nhiệm vụ của chúng ta rất nặng a!" Triệu Ngọc thở dài, "Đã muốn bắt hung thủ, lại muốn bảo vệ dưới một cái người bị hại! Nhưng phải nắm chặt thời gian!"

"Đúng!" Lý Bối Ny đã ăn xong, bận bịu nhấp một hớp nước trái cây, nói, "Bất quá, chúng ta phải về trước lội văn phòng! Mấy người này kỹ càng địa chỉ còn không có điều tra ra. Mà lại, ta còn muốn tra một chút năm đó tổ chức tranh tài người phụ trách, cùng ban giám khảo cùng nhân viên công tác loại hình, nhìn xem từ bọn hắn nơi đó có thể hay không được cái gì tin tức?"

"Đủ cẩn thận, ta thích!"

Triệu Ngọc vội vàng ăn vài miếng, liền vén màn cùng Lý Bối Ny cùng một chỗ về tới tổ A văn phòng.

Thật sự là oan gia ngõ hẹp!

Hai người mới vừa vào cửa, liền thấy Lưu Trường Hổ chính chắp tay sau lưng, đứng tại Triệu Ngọc dùng làm phân tích án tình bạch bản trước mặt, có chút hăng hái quan sát lấy cái gì.

Bây giờ đang là lúc nghỉ trưa ở giữa, trong văn phòng không còn gì khác

thám viên.

"U? Kinh nghiệm như vậy?" Lưu Trường Hổ nhìn thấy Triệu Ngọc hai người về sau,

Cũng không kinh hoảng, mà là cười hì hì hỏi, "Thế nào, trúng liền buổi trưa đều không nghỉ ngơi à nha?"

"Lưu đội trưởng!"

Lý Bối Ny có lễ phép lên tiếng chào hỏi. Triệu Ngọc thì giao nhau bắt đầu cánh tay đi đến Lưu Trường Hổ trước mặt, không khách khí mắng một câu: "Có rắm mau thả, không có cái rắm mau cút!"

"Ngươi! ?" Lưu Trường Hổ vừa trừng mắt hạt châu, lúc này chỉ vào bạch bản cười lạnh nói, "Được a, ngươi, Triệu Ngọc! Nhìn tới. . . Ngươi là thật muốn thắng a? Có phải hay không. . . Bản án lập tức liền có thể phá, hả? Ta phải sớm đem 1800 khối tiền chuẩn bị cho ngươi tốt, hả?

"Ha ha ha. . ." Hắn mặt mày hớn hở cười nói, "Ngươi cũng không áng chừng phân lượng của mình, người ta B tổ không có hắc không có phí công, nhiều người như vậy cùng một chỗ điều tra, cũng còn không có tra ra cái đầu mối đâu! Chỉ bằng ngươi cái này đầy trong đầu bột nhão nhỏ vô lại, còn muốn cướp người ta trước mặt phá án? Hừ! Si tâm vọng tưởng! Thức thời, sớm một chút cùng bổn đội trưởng nói lời xin lỗi, dạng này chờ ngươi nhận thua thời điểm, ta liền cho ngươi cái bậc thang dưới, số ít rơi ngươi vài câu. Nếu như không phải, hừ! Ta nhất định phải để ngươi tại toàn đoàn người trước mặt vĩnh viễn cũng không ngẩng đầu được lên!

"Bối ny a. . ." Không đợi Triệu Ngọc phản kích, hắn ngược lại lại nói với Lý Bối Ny, "Nghe đội trưởng một tiếng khuyên, tuyệt đối đừng cùng loại người này đi được quá gần! Ngươi vốn là cái rất ưu tú đồng chí, cùng loại tên lưu manh này vô lại ở lâu, cẩn thận đem ngươi làm hư!"

". . ." Lý Bối Ny sắc mặt khó coi dưới đất thấp lấy đầu, cũng không dám phản bác, cũng không dám phụ họa.

"Bối ny!" Triệu Ngọc thì vỗ nhẹ nhẹ Lý Bối Ny bả vai, "Giúp ca ca ngược lại ly cà phê đi có được hay không? Phải lớn chén!"

"Triệu Ngọc! Đừng đến bộ này!" Lưu Trường Hổ một chút nghe được Triệu Ngọc trong lời nói chi ý, chẳng lẽ ngươi còn muốn dùng chén cà phê ném ta hay sao? Hắn vênh mặt hất hàm sai khiến chỉ vào Triệu Ngọc cái mũi quát, "Nói cho ngươi, lần trước là bổn đội trưởng thủ hạ lưu tình, ngươi còn dám đụng đến ta một chút thử một chút, nhìn xem ta có thể hay không đem ngươi bẩm báo khai trừ công chức?"

Lưu Trường Hổ hoàn toàn chính xác không giả, căn cứ mới nhất hiến pháp quy định, tự tiện công kích hoặc ẩu đả nhân viên cảnh vụ, tình tiết nghiêm trọng sẽ bị phán xử 3 năm trở xuống tù có thời hạn. Mặc dù cùng là nhân viên cảnh vụ, nhưng khai trừ công chức lại là không thể tránh được.

Lần trước Triệu Ngọc tùy tiện xuất thủ, chủ yếu ra ngoài vừa mới xuyên qua kích động cảm xúc bên trong, mà lại mình căn bản liền không muốn làm cái gì cảnh sát. Thế nhưng là, tình huống bây giờ khác biệt, hắn đương nhiên sẽ không lại lỗ mãng như vậy!

Bất quá, mặc dù không thể đánh, nhưng thân là không tiết tháo nhỏ vô lại, Triệu Ngọc cũng tự có biện pháp chỉnh người. Đương Lưu Trường Hổ cùng hắn sượt qua người, hướng cửa chính đi đến thời điểm, Triệu Ngọc bỗng nhiên xoay người lại, thình lình sau lưng hắn mãnh hô một cuống họng!

"Hoắc!"

Cái này một cuống họng tiếng như sấm rền, đem Lưu Trường Hổ dọa

đến đánh một cái thật là lớn lảo đảo, huyên thuyên đụng đổ một đống lớn văn kiện tư liệu.

Lưu Trường Hổ lúc đầu đối Triệu Ngọc cũng có chút kiêng kị, lần này quả thực dọa cho phát sợ, sắc mặt trắng xanh trắng xanh.

"Ngươi. . . Ngươi. . ."

Hắn run rẩy chỉ vào Triệu Ngọc, lại là nói không ra lời.

"Ha ha ha ha. . ." Triệu Ngọc thì phát ra như giết heo tiếng cười, ngay cả eo đều cười cong, trong lòng nói chuyện, ta hù dọa ngươi một chút, tổng không phạm pháp a? Thế nào? Ngươi có thể bắt ta làm gì? Làm gì?

Triệu Ngọc kia một bộ thiếu ăn đòn bộ dáng, thấy Lý Bối Ny cũng không nhịn được thốt ra mà cười, nhưng nhìn đến Lưu Trường Hổ kia như muốn giết người ánh mắt về sau, nàng chỉ có thể cưỡng ép đình chỉ, thật là khó chịu.

Chương 29: Chương 29: Vạn năng chìa khoá

Chương 29: Vạn năng chìa khoá

Mười một giờ rưỡi đêm, Triệu Ngọc đầy người mệt mỏi nằm ở trên giường lớn của mình.

Từ sáng sớm đến tối, ròng rã bôn ba một ngày, để hắn cảm giác tinh bì lực tẫn. Bất kể là kiếp trước cũng tốt, kiếp này cũng được, hắn chưa hề biết cảnh sát hình sự tra án, nguyên lai là như thế không dễ!

Mỗi một cái manh mối, mỗi một vị chứng nhân, mỗi một cái tin tức, đều muốn lặp đi lặp lại điều tra, không rõ chi tiết. Có đôi khi biết rất rõ ràng mình có khả năng tại làm vô dụng công, nhưng lại không thể không cắn răng tiếp tục. Bởi vì mấu chốt phá án, thường thường tồn tại ở những cái kia khó mà phát hiện địa phương.

Xế chiều hôm nay từ cục cảnh sát sau khi đi ra, Triệu Ngọc Hòa Lý Bối Ny điều tra hàng đầu mục tiêu, liền là vị kia lúc trước thu được cuộc tranh tài dương cầm thứ 10 tên nữ tuyển thủ. Tổng hợp các loại manh mối, cái này nữ tuyển thủ là hiềm nghi lớn nhất một cái.

Nhưng mà, đương Triệu Ngọc hai người tìm tới nàng thời điểm, lại không khỏi mở rộng tầm mắt. Nguyên lai người ta vị này nữ tuyển thủ hưởng ứng chính sách, ngay tại hai thai bên trong, đã mang thai 7 tháng đều, bụng to đến cùng cầu đồng dạng!

Dạng này một vị phụ nữ mang thai, làm sao có thể là chặt tay án thủ phạm đâu?

Rơi vào đường cùng, Triệu Ngọc hai người đành phải cùng người ta kỹ càng hỏi thăm một chút năm đó tranh tài dương cầm sự tình, nữ tuyển thủ đồng dạng không nhớ rõ lắm, nói mình năm đó 18 tuổi, vẫn là cái ngây thơ hài tử, chỉ biết là cắm đầu đạn mình dương cầm, ấn tượng đã phi thường mơ hồ.

Nàng chỉ nhớ rõ, trận đấu kia phi thường long trọng, không riêng gì thị cấp cùng cấp tỉnh lãnh đạo trình diện quan sát, còn giống như từ rất nhiều nổi danh đại học nghệ thuật bên trong mời tới chuyên nghiệp ban giám khảo.

Cũng chính bởi vì những này ban giám khảo trình độ phi thường cao, cho nên trận chung kết tuyển thủ đạt được, phân kém phi thường lớn , bình thường đều sẽ kém đến ba bốn phần trăm, cái này tại chuyên nghiệp tranh tài dương cầm bên trên hay là vô cùng hiếm thấy!

Đám tuyển thủ cũng đều phi thường trọng thị trận đấu kia, bởi vì tranh tài trước mấy tên, rất có thể sẽ bị những này nổi danh đại học trực tiếp chọn lấy, có thể nói là thi vào đại học danh tiếng một đầu đường tắt!

Nghe đến lời này, Triệu Ngọc lại nghĩ tới vị kia San San mụ nói lời đến, nàng lúc trước liền là kém một chút bị thủ đô học viện âm nhạc tuyển chọn, nếu quả như thật tuyển chọn, cả người của nàng sinh sẽ hoàn toàn khác biệt!

Bởi vậy, Triệu Ngọc cũng liên tưởng đến mình, hắn nhưng là thật sự hai lần làm người, hơn nữa còn thật sự tao ngộ hai loại cuộc đời hoàn toàn khác. Đã lần trước phạm vào rất nhiều sai lầm, như vậy lần này, mặc kệ nỗ lực lớn cỡ nào cố gắng, cũng muốn phòng ngừa những cái kia sai lầm phát sinh, sống ra thuộc về mình phấn khích!

Thứ 10 tên nữ tuyển thủ không phải nghi phạm, Triệu Ngọc hai người cũng chỉ đành chuyển ném cái khác manh mối. Thông qua Lý Bối Ny bên ngoài tỉnh đồng học hỗ trợ, bọn hắn đã chứng thực, thứ 8 tên tuyển thủ hơn mười năm đều chưa có trở về qua Tần Sơn thị, cũng không thể nào là hung thủ.

Kể từ đó, tình tiết vụ án lại lần nữa lâm vào cục diện bế tắc, trên danh sách tựa hồ rốt cuộc tìm không ra cái khác người hiềm nghi tới.

Rơi vào đường cùng, hai người đành phải chia ra thăm viếng lúc trước tham dự qua tranh tài dương cầm người, nhưng mà, bởi vì niên đại xa xưa, những người này phi thường khó tìm. Có không tại vốn là, có đã về hưu, còn có thậm chí đã không tại nhân thế.

Tìm ròng rã một cái buổi chiều, ngoại trừ tại một vị văn giáo cục về hưu cán bộ kỳ cựu nơi đó thu được một điểm tin tức bên ngoài, cái khác không thu được gì.

Cán bộ kỳ cựu là năm đó tổ chức tranh tài làm việc, đối lần kia tranh tài còn thoáng có chút ấn tượng. Hắn nói năm đó tranh tài, quy mô phi thường khổng lồ. Không riêng gì dặm, toàn bộ Tần Sơn thị các khu huyện tất cả đều có tham gia.

Đám tuyển thủ đều là mười tám mười chín tuổi học sinh lớp mười hai, bọn hắn đầu tiên là tại riêng phần mình địa khu tiến hành nhập vây thi đấu, hết thảy chọn lựa 100 tên tuyển thủ về sau, lại đến dặm tới tham gia đấu vòng loại. Đấu vòng loại so xong so đấu loại, cuối cùng chỉ có 10 tên tuyển thủ mới có thể tiến nhập cuối cùng trận chung kết. Cạnh tranh trình độ, không thể bảo là không kịch liệt.

Mà lại, cuối cùng trận chung kết tranh đấu đồng dạng cực kỳ trọng yếu, ba hạng đầu bình thường đều sẽ bị trong nước nổi tiếng đại học nghệ thuật trực tiếp chọn lấy; bốn năm sáu tên thì sẽ bị tỉnh sư phạm loại học viện chọn trúng ; còn sáu người đứng đầu có hơn, vậy cũng chỉ có thể

nhìn riêng phần mình vận khí, vận khí tốt có thể lên vốn là sư chuyên, vận khí kém liền cùng phổ thông thí sinh không hề khác gì nhau.

Chậc chậc. . .

Đạt được những tin tức này về sau,

Triệu Ngọc cũng cảm thấy có chút không chỗ phát lực! Có lẽ, hắn điều tra manh mối này cũng không có sai, chỉ bất quá, cái này thần bí hung thủ, lại cũng không phía trước 10 tên bên trong, mà là căn bản không có giết vào trước 10 mà thôi.

Chính vì hắn không có giết vào trước 10, lúc này mới ghi hận trong lòng, chặt tay báo thù! Nếu quả như thật dựa theo manh mối này tra được, đây chẳng phải là tất cả tuyển thủ dự thi đều muốn si tra một lần? Hiện tại ngay cả tuyển thủ danh sách lớn đều không có, lại thế nào tra đâu?

Hai người thương thảo phía dưới, Lý Bối Ny cảm thấy không bằng chuyển đổi một chút mạch suy nghĩ, đem ánh mắt chuyển dời đến hung thủ mục tiêu kế tiếp đi lên. Ngày mai, hai người bọn họ trước tiên ở bí mật quan sát một chút vị kia gọi là lý Tân Hoa hiệu trưởng, nếu như hung thủ thật đối nàng có ý đồ, nói không chừng có thể có thu hoạch.

Triệu Ngọc bất đắc dĩ gật đầu, chuyện cho tới bây giờ cũng chỉ có như thế . Bất quá, lúc ấy Triệu Ngọc tâm tình thật rất tồi tệ, hắn cảm giác mình 1800 khối tiền, thật đã không có giống như.

Lý Bối Ny cũng khuyên hắn, nói phá án chính là như vậy, thường thường càng mỏi mệt càng không cách nào suy nghĩ, không bằng về nhà hảo hảo ngủ một giấc, nói không chừng ngày mai đầu óc một thanh tỉnh, liền có thể nghĩ đến khác mạch suy nghĩ.

Triệu Ngọc cũng rất biết khuyên, lúc này mới về nhà nghỉ ngơi. Nhưng

mà, bản án đến nơi đây là đã qua một đoạn thời gian, thế nhưng là hắn Kỳ Ngộ hệ thống còn đang tiếp tục. Đương Triệu Ngọc tắm vòi sen thời điểm, trong đầu rốt cục truyền đến hệ thống kết thúc thanh âm:

"Lần này kỳ ngộ đã hoàn thành, độ hoàn thành: 88%! Chúc mừng, thu hoạch được ẩn hình đạo cụ một kiện, mời kiểm tra và nhận!"

Con bà nó là con gấu!

Triệu Ngọc giật nảy mình, không nghĩ tới lần này kỳ ngộ độ hoàn thành, thế mà cao như vậy? Chẳng những vượt qua 80%, thậm chí còn được một cái rất may mắn số mà!

Cái này tình huống như thế nào a?

Hắn vội vàng đình chỉ tắm vòi sen, mở ra trong đầu vật phẩm xem xét.

"Vạn năng mở khóa khí." Hệ thống giới thiệu nói, "Duy nhất một lần tiêu hao sản phẩm . Sử dụng về sau, có thể mở ra đơn nhất hình khóa cửa, cũng có thể phá giải 15 vị trong vòng điện tử mật mã . Sử dụng về sau, không cái gì vết tích."

Lợi hại!

Lại là một thanh vô ảnh vô hình vạn năng chìa khoá, đồ tốt! Không hổ là độ hoàn thành cao tới 88% phần thưởng!

Bất quá, hắn phi thường buồn bực, hôm nay độ hoàn thành, vì sao lại cao như vậy đâu? Ta bản án cũng không có phá, hung thủ cũng không có bắt được, làm sao lại cao như vậy đâu?

Hoàn thành kỳ ngộ mấu chốt, đến cùng là cái gì?

Tắm rửa xong, thời gian cũng đã qua nửa đêm 12 điểm. Hôm nay Triệu

Ngọc còn rất thanh tỉnh, cơm hộp tức lại khởi động Kỳ Ngộ hệ thống, cho mình mở một quẻ.

Đốt thuốc thời điểm, hắn một mực tại cầu nguyện trong lòng: Thân yêu hệ thống a, chỉ mong cho ta rút cái tốt ký, để cho ta nhanh lên một chút đem bản án phá đi! ?

"Cấn Khảm quẻ!" Hệ thống nói, "Cấn núi khảm nước, sơn thanh thủy tú, khí vận vào đầu, thần hi lên cao, sắc gặp khác đường."

Nói xong, hệ thống lại không động tĩnh.

Lần này, Triệu Ngọc rốt cục hoàn chỉnh đem quẻ văn ghi xuống, thế nhưng là phân tích hơn nửa ngày, còn tra xét điện thoại, nhưng căn bản không thể nào hiểu được nó ý, cuối cùng đành phải ngã đầu mà ngủ.

Cái này một giấc, Triệu Ngọc ngủ được mông lung, trong đầu từ đầu đến cuối tại làm lấy loạn thất bát tao quái mộng, thậm chí còn mơ tới mình cũng cầm đem dao phay đi chặt tay của người khác. . .

Chương 30: Chương 30: Ai có thể so ta càng cẩu huyết?

Chương 30: Ai có thể so ta càng cẩu huyết?

Cạch cạch cạch...

Cạch cạch cạch...

Sáng sớm, Triệu Ngọc cửa phòng bị người đập mạnh, mặt đất đều đi theo phát sinh rung động.

Triệu Ngọc còn tại trong mộng truy đuổi chém giết cánh tay của người khác, đột nhiên bị nện tiếng cửa quấy nhiễu, chỉ là liếm môi một cái, trở mình, mặc dù miệng bên trong lầm bầm một câu: "Ai vậy? Chán ghét!" Lại là cũng không chân chính tỉnh lại.

"Triệu Ngọc! Ngươi cái bại hoại! Ta biết ngươi ở bên trong, mở cửa nhanh!" Cùng với tiếng phá cửa, ngoài cửa truyền đến một cái tiểu nữ hài nhi gầm thét.

Nghe được thanh âm này, Triệu Ngọc một cái giật mình liền từ trên giường ngồi dậy.

Khương Hiểu Tình! ?

Như thế nào là nàng! ?

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian nhìn biểu, 5 giờ rưỡi mới, sớm như vậy? Nàng... Nàng muốn làm gì?

Nguy rồi!

Triệu Ngọc hồi tưởng lại, ngày hôm qua hội phụ huynh, hắn mặc dù trùng hợp tra được tình tiết vụ án, thế nhưng là tại Khương Hiểu Tình bên này lại là thọc cái cái sọt lớn! Đem trường học tỉ mỉ chuẩn bị họp phụ huynh pha trộn đến gọi là một cái thảm, San San mụ đều hơi kém kêu 120!

Hôm qua, hắn lúc đầu nghĩ đến cùng Khương Hiểu Tình giải thích một chút tới, thế nhưng là tra án tra được quá đầu nhập, quên! Về sau Khương Hiểu Tình cho nàng đánh qua mấy cái điện thoại, hắn cũng không dám tiếp. Tiểu nha đầu liền phát Wechat đem hắn mắng to một trận, còn nói sự tình đã để lộ, muốn để hắn chịu trách nhiệm hoàn toàn loại hình!

Triệu Ngọc vốn nghĩ hôm nay nghĩ biện pháp giải quyết một cái, ai ngờ tiểu nha đầu vậy mà sáng sớm liền lấy lên cửa! Nghe nàng gõ cửa kia cỗ chơi liều, nha đầu này khẳng định là muốn đem hắn mắng chó máu xối đầu mới có thể bỏ qua!

Triệu Ngọc lúc đầu muốn đi mở cửa, nhưng nghĩ lại, không được a? Người ta phụ mẫu ngay tại dưới lầu, ta như thế một cái đại lão gia, hiện tại mặc một đầu quần cộc hoa, thật đem một cái tiểu nữ hài bỏ vào đến, một khi bị người gặp được, ta chính là toàn thân là miệng cũng nói không rõ!

Không được!

Môn, tuyệt đối không thể mở!

"Triệu Ngọc, ta có vị trí của ngươi tin tức! Đừng giả bộ! Ta biết ngươi ở

bên trong! Mở cửa nhanh!" Khương Hiểu Tình ở bên ngoài cao giọng gầm rú.

Triệu Ngọc thì ôm cái gối đầu, thở mạnh cũng không dám. Không biết tại sao, hắn trước kia cùng người ta tranh dũng đấu hung ác, cho tới bây giờ là không sợ trời không sợ đất, nhưng hôm nay, hắn lại thật sự bị Khương Hiểu Tình tiểu nha đầu này hù dọa!

Nghĩ tới cho tiểu nha đầu đương lão ba chuyện này đến, hắn liền cảm giác toàn thân không có mạch!

"Ngươi được đấy? Ngươi đừng cho là ta không có chiêu mà trị ngươi!" Tiểu nha đầu ở ngoài cửa hô hào lời nói, đúng là truyền đến một chuỗi kim loại tiếng va chạm, "Nói cho ngươi, ta là chủ thuê nhà, ta có chìa khoá! Ta nhưng mở cửa, thật mở! ?"

Khương Hiểu Tình thật đúng là không phải hù dọa Triệu Ngọc, cũng không đợi Triệu Ngọc có phản ứng gì, vậy mà thật cái chìa khóa cắm vào lỗ khóa, bắt đầu xoay tròn khóa tâm.

Con bà nó là con gấu!

Mắt nhìn thấy đại môn liền muốn rộng mở, Triệu Ngọc thầm kêu không tốt, di trượt một tiếng liền lăn xuống giường. Hắn tả tiều hữu khán, nhưng gặp trong phòng chật hẹp, nơi nào có cái gì ẩn thân địa phương?

Rơi vào đường cùng, hắn đưa tay mở ra ban công cửa chống trộm, đúng là chui vào trên ban công đi. Ngay tại hắn đi vào ban công đồng thời , bên kia Khương Hiểu Tình đã mở ra cửa phòng của hắn.

"Triệu Ngọc! Ta nhưng tiến đến!" Khương Hiểu Tình thò đầu một cái, "Chớ cùng ta ẩn giấu có được hay không? Ta tìm ngươi thế nhưng là có chuyện trọng yếu thương lượng! Triệu Ngọc?"

Nàng không có nhìn đến bóng người, liền chịu phòng lục soát, đang lúc nàng muốn điều tra phòng ngủ thời điểm, chợt thấy được trên ban công rộng mở cửa chống trộm.

"Hừ! Nhìn ngươi còn hướng chỗ nào chạy?"

Tiểu nha đầu một cái bước xa vọt tới ban công, nhưng mà, trên ban công liếc qua thấy ngay, căn bản không có một ai.

"Kỳ quái?" Khương Hiểu Tình nhìn chung quanh một chút, buồn bực tự nhủ, "Thật không tại? Không thể nào a? Tối hôm qua rõ ràng nghe được tên kia muốn chết tiếng ho khan, tại sao lại không còn hình bóng rồi? Cái này tên đáng chết, thật chẳng lẽ có cái gì đại án tử muốn tra? Triệu Ngọc..."

Nói xong, nàng một lần nữa trở về phòng bên trong xem xét đi.

Nghe được trên ban công tiếng đóng cửa về sau, Triệu Ngọc lúc này mới tại sát vách trên ban công lộ đầu ra. Nguyên lai, vừa rồi dưới tình huống khẩn cấp, hắn thế mà tới chó cấp khiêu tường,

Thông qua ban công ở giữa lưới bảo vệ, bò tới người ta sát vách trên ban công tới.

Không biết tiểu nha đầu đi hay không, hắn cũng không dám loạn động, liền ngồi xổm ở người ta tứ đại mỹ nhân nhà trên ban công chờ lấy, đầu cũng là ép tới trầm thấp.

Mấy phút về sau, hắn nghe được dưới lầu truyền đến cửa cuốn thanh âm, lúc này mới nhìn trộm hướng phía dưới ngắm đi. Nhưng gặp Khương Hiểu Tình đem nhà mình tiệm trái cây cửa cuốn khóa kỹ, sau đó đeo bọc sách đi học đi. Trước khi đi, nàng còn quay người mặt trời mới mọc trên đài liếc qua, dọa đến Triệu Ngọc lại lần nữa cúi đầu xuống.

Hô!

Con bà nó là con gấu!

Làm ta sợ muốn chết!

Triệu Ngọc vỗ ngực một cái, trong lòng nói chuyện, cái này sáng sớm, cho ta chỉnh bệnh tim đều nhanh phạm vào! Chẳng lẽ, đây chính là ta hôm nay phải tao ngộ kỳ ngộ sao?

Muốn như vậy, thật đúng là một chút cũng không tốt chơi.

Bởi vì trông thấy Khương Hiểu Tình đã khóa tiệm trái cây cửa cuốn, Triệu Ngọc lúc này mới ý thức được, nguyên lai Khương Đại Phong vợ chồng cũng không ở nhà, không chừng là nhập hàng đi, trách không được tiểu nha đầu không có sợ hãi dám đến tìm hắn!

Sớm biết dạng này, còn không bằng mở cửa cùng với nàng nói chuyện đâu, cũng không trở thành giống như bây giờ chật vật!

Hắn nghĩ run lắc một cái bụi đất trên người, lại phát hiện mình hai tay để trần, hạ thân chỉ có một đầu thêu lên Pikachu quần cộc hoa, trên chân thậm chí ngay cả dép lê cũng không mặc.

Vẫn là lại tẩy tắm rửa đi thôi!

Triệu Ngọc như thế suy nghĩ, chậm rãi nặng lại bò lại mình ban công. Kết quả, chuyện buồn bực tới, nguyên lai, hắn hôm nay kỳ ngộ bất quá vừa mới bắt đầu, ban công cửa chống trộm thế mà bị Khương Hiểu Tình ở bên trong khóa trái!

Ai u, ta đi!

Triệu Ngọc hết sức kéo túm, cửa chống trộm không nhúc nhích tí nào.

Hắn nhanh đi xem xét cửa sổ, cửa sổ cũng đều là phòng trộm cửa sổ, căn bản không có khả năng mở ra!

Ai u... Ta... Con bà nó là con gấu!

Triệu Ngọc vò đầu, trong lòng hận thấu Khương Hiểu Tình, thế mà bị người ta tiểu nha đầu bày một đao! Nha đầu này tâm nhãn rất nhiều, không chừng đã đoán được mình chó cùng rứt giậu, liền tới một chiêu như vậy mà ngoan thủ!

Thảm!

Hắn xuyên thấu qua trên ban công lưới bảo vệ hướng ra phía ngoài nhìn lại, nơi này chính là lầu ba, ban công vẫn là nhô ra tới, nếu như leo đến lưới bảo vệ đỉnh nhảy đi xuống, cùng tự sát chính là một cái đạo lý.

A...

Triệu Ngọc gấp đến độ nguyên địa đánh nhảy, hôm nay đã đến chặt tay án thời kỳ mấu chốt, hắn còn có rất nhiều việc cần hoàn thành đâu! Nhưng bây giờ... Thế mà ngay cả nhà đều trở về không được!

Nếu là điện thoại còn ở đó, hắn còn có thể gọi điện thoại xin giúp đỡ, nhưng điện thoại bị khóa trong phòng, tìm ai đi ta?

Hắn tại nhỏ hẹp ban công đi dạo đến đi dạo đi, đương ánh mắt cuối cùng dừng lại tại sát vách ban công thời điểm, lúc này mới đem quyết định chắc chắn, quyết định đến cái —— được ăn cả ngã về không!

Không thèm đếm xỉa!

Triệu Ngọc quyết định, muốn thông qua sát vách phòng cho thuê ra ngoài. Hai nhà phòng ở là liên tiếp, nếu như từ sát vách cửa chính ra ngoài, liền có thể trở lại nhà mình cửa chính.

Mặc dù sát vách ở tứ đại mỹ nữ, nhưng là Triệu Ngọc trong lòng có rễ, bốn vị này đóa hoa giao tiếp từ trước đến nay đêm không sống uổng, ban đêm chưa hề trở về nhà. Hiện tại cái giờ này, tất nhiên không ai.

Triệu Ngọc yên lặng cầu nguyện, chỉ mong nhà các nàng cửa chống trộm có thể từ bên trong mở ra a!

Triệu Ngọc hít vào một hơi, sau đó y dạng họa hồ lô, lần nữa vượt qua đến sát vách trên ban công đi. Sát vách ban công cũng không phải cửa chống trộm, hắn nhẹ nhàng kéo một phát, môn liền rộng mở.

Cùng Triệu Ngọc nhà một cái cách cục, ban công kết nối lấy một gian phòng ngủ. Giờ phút này, trong phòng ngủ mùi thơm nức mũi, đều là loại kia tràn đầy mị hoặc, khiến người say mê mùi thơm của nữ nhân.

Không biết tại sao, Triệu Ngọc luôn cảm thấy cỗ này hương khí, ở nơi nào nghe được qua, bề ngoài như có chút mà quen thuộc. Về sau tưởng tượng, có lẽ là từ vị kia Hoa Hoa tiểu thư trên thân nghe được qua a? Nơi này tám thành liền là Hoa Hoa phòng ngủ.

Màn cửa là đóng, Triệu Ngọc lo lắng trong phòng có người, liền mượn ánh sáng yếu ớt liếc nhìn giường chiếu, nhưng gặp trên giường rối bời, hơn phân nửa cái chăn thậm chí cúi trên mặt đất, rất rõ ràng trên giường không người.

Hô...

Triệu Ngọc lúc này mới buông lỏng một hơi, vội vàng rời đi nơi đây phòng ngủ, hướng phòng khách đi đến. Phòng khách dựa vào TV tường một mặt, chính là phòng vệ sinh cửa thủy tinh.

Ai ngờ, Triệu Ngọc chân trước vừa mới rảo bước tiến lên phòng khách, phòng vệ sinh liền truyền đến rầm rầm tiếng nước. Không đợi Triệu

Ngọc làm ra phản ứng, phòng vệ sinh cửa thủy tinh thình lình mở ra, tia sáng bỗng nhiên đem phòng khách chiếu sáng.

Kết quả, một vị dáng người bốc lửa nữ tử cùng Triệu Ngọc đụng thẳng!

A...

Trong phòng khách lập tức truyền ra một trận —— kinh hô! !

Chương 31: Chương 31: Tiểu thư ngươi tốt

Chương 31: Tiểu thư ngươi tốt

Đương hai người gặp được về sau, Triệu Ngọc trong đầu phản ứng đầu tiên, lại là cái thật to dấu chấm hỏi!

Kỳ quái?

Vừa rồi trong phòng vệ sinh truyền đến ào ào ào tiếng nước, rõ ràng là bồn cầu thanh âm. Thế nhưng là trước mắt cái này nữ, làm sao lại hất lên một thân khăn tắm, tóc còn ướt sũng đây này?

Nàng đến cùng là đi nhà xí, vẫn là tắm rửa?

Nữ nhân thình lình nhìn thấy như thế một cái lén lén lút lút người xuất hiện ở trước mặt mình, mà lại chỉ mặc một cái quần cộc hoa, tự nhiên dọa đến hoảng sợ gào thét. Thét lên thời điểm, hai tay không có kẹp chặt, khăn tắm toàn bộ rơi xuống đất!

Nhìn một cái không sót gì phía dưới, Triệu Ngọc lại phát ra cái thứ hai nghi vấn.

Wow! ?

Vóc người này quả thực không có chọn lấy , có vẻ như vị kia tuổi trẻ Hoa Hoa tiểu thư cũng so ra kém a? Như thế nói đến, nữ nhân này

không phải Hoa Hoa a. . .

Thảm rồi!

Nếu như là Hoa Hoa, Triệu Ngọc có lẽ còn có thể giải thích giải thích, đã không phải, kia Triệu Ngọc coi như xong đời, tự xông vào nhà dân, còn chứng kiến thứ không nên thấy. . . Hắn đã tiến vào tìm đường chết tiết tấu!

Cẩu huyết!

Quá cẩu huyết!

Không nghĩ tới, đối mặt nữ nhân không ngừng nghỉ thét lên, Triệu Ngọc vẫn đứng ở nguyên địa không nhúc nhích, trong đầu thế mà oán trách lên Kỳ Ngộ hệ thống tới.

Hệ thống a, dạng này cẩu huyết kỳ ngộ, sẽ không cũng là lão nhân gia ngài an bài a?

Dạng này. . . Thú vị sao?

Rốt cục, tại hét lên hai mươi giây về sau, vị này không cẩn thận lộ hàng nữ nhân rốt cục cũng bắt đầu bồn chồn, làm sao trước mắt cái này ác ôn còn không có nhào lên đâu?

Dựa theo sáo lộ, ta hiện tại hoặc là đã bị hắn buộc chặt, hoặc là bị hắn chế phục, hoặc là bị hắn XX, nhưng trước mắt này gia hỏa, làm sao chỉ là đứng ở nơi đó cùng nhìn họa giống như?

Buồn bực phía dưới, nữ nhân còn bớt thời gian đánh giá Triệu Ngọc một phen, quần cộc hoa tử không mang giày, trên thân tràn đầy bụi đất, chẳng lẽ nói. . . Đây là một cái —— lớn đồ đần! ?

Chờ một chút!

Bỗng dưng, nữ nhân thấy rõ ràng Triệu Ngọc mặt, nhất thời rất là ngoài ý muốn hô một câu: "Làm sao. . . Là —— ngươi! ?"

"Đại tỷ, ta thật không phải cố ý, " Triệu Ngọc chắp tay trước ngực , vừa thở dài bên cạnh súng máy giống như giải thích, "Ta là sát vách hàng xóm lão Triệu, ta bị khóa trong phòng, ta cho là ngươi nhà không ai, liền muốn mượn cái đạo nhi ra ngoài, ta biết nhà các ngươi ban đêm không ai, nhưng là không biết ngươi ở nhà, ta thật không phải cố ý, ta là cảnh sát, không phải người xấu, không tin ngươi có thể nhìn ta giấy chứng nhận. . ."

Thẳng đến Triệu Ngọc khoan khoái ra tốt một đống lớn giải thích đến, hắn mới bỗng nhiên chú ý tới nữ nhân biểu lộ. Lần này, hắn cũng thấy rõ ràng nữ nhân tướng mạo, không khỏi giật nảy cả mình.

Ai! ?

Tại sao là ngươi?

Ngươi không phải. . .

"Hám làm giàu nữ" ba chữ vừa muốn thốt ra, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian cưỡng ép nuốt trở vào.

Không sai, nữ nhân trước mắt này chính là lần trước Triệu Ngọc tại quán bar gặp phải vị kia hám làm giàu nữ, cũng chính là kém một chút mà bị điện giật côn cưỡng gian phạm vũ nhục vị kia. May mắn Triệu Ngọc kịp thời chế phục tội phạm, cũng coi là nàng gián tiếp ân nhân cứu mạng!

Trách không được, vừa rồi tại trong phòng nghe được nước hoa quen thuộc như vậy đâu! Tình cảm là nàng a?

"Như thế nào là. . . Ngươi! ?"

Triệu Ngọc dùng tay chỉ nàng, cảm giác có chút mộng.

Nữ nhân coi là Triệu Ngọc là tại chỉ mình lộ hàng thân thể, tranh thủ thời gian xoay người đem khăn tắm nhặt lên khoác tốt. Thế nhưng là nho nhỏ khăn tắm, chỗ đó chống đỡ được nàng kia mê người xuân quang cùng nóng nảy thân thể, thấy Triệu Ngọc huyết khí cuồn cuộn, miệng lưỡi khô ráo.

"Cái này cũng. . . Thật trùng hợp a?" Nữ nhân lắc đầu, nói, "Hoa Hoa hôm qua nói với ta, sát vách tới người bị bệnh thần kinh cảnh sát, không nghĩ tới. . . Là ngươi! ?"

Ta đi!

Triệu Ngọc nuốt ngụm nước bọt, không nghĩ tới Hoa Hoa sẽ như vậy nhìn hắn. Cười lạnh uy lực lớn a!

"Ta. . . Ta cũng không nghĩ tới a!" Triệu Ngọc tranh thủ thời gian lại đem sự tình vừa rồi giải thích một lần, lúc này mới hỏi, "Ta gặp qua tứ đại mỹ nữ, cũng không có gặp qua ngươi a?"

"Ha ha. . . Tới. . . Ngồi!" Bởi vì tầng này đặc thù quan hệ, nữ nhân sớm đã đối Triệu Ngọc buông xuống đề phòng,

Đem hắn để tiến phòng ngủ, để ngồi vào trên giường."Hắn là ngũ đại mỹ nữ mới đúng, ba cái ở tại dưới lầu, ta cùng Hoa Hoa ở tại nơi này một tầng!"

"Nha. . ." Triệu Ngọc giờ mới hiểu được, tình cảm sát vách nhà này đem lầu hai cũng cho mướn, chỉ lưu lại một cái lầu một hiệu giặt cửa hàng bán lẻ.

"Triệu cảnh sát, ngươi gọi là Triệu Ngọc a?" Nữ nhân từ trên bàn trà bắt hộp thượng đẳng thuốc lá, đưa cho Triệu Ngọc, "Kỳ thật. . . Lần trước, ta tỉnh sau giải chân tướng, cũng biết cứu ta người liền là ngươi! Ta lúc đầu, muốn đi tìm ngươi ngay mặt nói lời cảm tạ tới, nhưng là. . . Ngươi cũng biết tình huống của ta, ta. . ."

"Cầu vồng. . . Cái gì cầu vồng tới? Dương Hồng?" Triệu Ngọc nhớ lại gậy điện án ghi chép bên trên danh tự, hỏi một câu.

"Đúng, Dương Hồng!" Nữ nhân nói ra tên của nàng.

"Khục! Khách khí cái gì? Đó là của ta chức trách. . ." Triệu Ngọc cầm điếu thuốc, lại không nghĩ rút. Từ lúc hút thuốc cùng Kỳ Ngộ hệ thống phủ lên câu về sau, hắn không còn có hút thuốc hứng thú. Bởi vậy, đương Dương Hồng giúp hắn châm lửa thời điểm, hắn khách khí khoát tay áo, cự tuyệt.

Bất quá, chính Dương Hồng vẫn là đốt lên một chi.

"Bất kể nói thế nào, thật sự là cám ơn!" Dương Hồng thành khẩn nói, "Nếu quả thật bị tên kia đạt được, về sau. . . Ta thì càng không mặt mũi thấy người!"

"Đừng nói như vậy. . ." Triệu Ngọc từ đối phương trong giọng nói, cảm thấy một tia thương cảm chi ý, liền nói sang chuyện khác hỏi, "Hôm nay làm sao trùng hợp như vậy? Ngươi không có ra ngoài sao?"

"Từ lúc ra sự kiện kia về sau, hoặc nhiều hoặc ít vẫn còn có chút bóng ma. . ." Dương Hồng nôn một cái nhàn nhạt vòng khói, hơi có vẻ ảm đạm nói, "Dự định nghỉ ngơi một chút trước. . . Hôm nay lúc đầu đang ngủ ngon giấc, không biết nơi nào có phá cửa, đem ta đánh thức!"

Thì ra là thế, vậy mà đều là Khương Hiểu Tình làm ra phản ứng dây chuyền. Ai ngờ, Dương Hồng nói xong câu này về sau, trong lúc nhất

thời, hai người không biết nên nói cái gì, trong phòng ngủ bầu không khí có vẻ hơi xấu hổ.

"Triệu cảnh sát!" Rốt cục, vẫn là Dương Hồng dẫn đầu phá vỡ cục diện bế tắc, "Ta vẫn có nghi vấn, ngày ấy. . . Trong quán bar có nhiều người như vậy, ngươi làm sao lại hết lần này tới lần khác coi trọng ta đây? Làm sao ngươi biết, tội phạm chọn ta?"

"Cái này. . ." Triệu Ngọc thế nhưng là kinh nghiệm sa trường củ gừng, Dương Hồng kiểu nói này, hắn liền ra ngoài bản năng bắt được cái gì, vội vàng cười nói, "Nói thật, ta thật sự là bị ngươi mê hoặc, hiện trường không có một cái so ngươi càng xinh đẹp! Nhìn tới. . . Ta thẩm mỹ trình độ, cùng kia gậy điện phạm là đồng dạng đồng dạng a!"

Phốc phốc. . .

Dương Hồng thốt ra mà cười: "Triệu cảnh sát không hổ là tình trường lão thủ, hôm nay cơ hội khó được, nếu như ta nói, ta không muốn 3000 khối tiền, sẽ cho ngươi miễn phí một lần, ngươi sẽ như thế nào?"

Câu nói này đã là đỏ trần trụi trắng trợn trêu đùa, Triệu Ngọc nhìn trước mắt cỗ này nóng lên mê người thân thể, thể nội giống đực hormone đều nhanh mở nồi sôi. Nhưng là, Triệu Ngọc vẫn duy trì củ gừng phong độ, bình tĩnh trang bức nói:

"Như vậy. . . 4 tinh trở lên khách sạn đâu?"

Lần này, Dương Hồng bị chọc cho hết sức vui mừng, cười đủ về sau, mới dùng một loại rất có dụ hoặc ánh mắt nhìn chằm chằm Triệu Ngọc nói: "Tương thỉnh không bằng ngẫu nhiên gặp, ta nhìn, không có so nơi này thích hợp hơn địa phương! Hoa Hoa sáng hôm nay cũng sẽ không trở về; mà lại, ngươi nhảy ban công ra, căn bản ngay cả chìa khoá đều không có, lại thế nào trở về đâu?"

Triệu Ngọc trong lòng sớm trong bụng nở hoa, há có thể đem dự bị chìa khoá phóng tới lau giày hạng chót hạ sự tình nói ra đâu? Hắn không đợi Dương Hồng thuốc lá quyển bóp tắt, khẽ vươn tay liền đem nàng nắm vào ngực mình!

Triệu Ngọc thật sự là thật lâu không có chạm qua nữ nhân, một khắc này, hắn lại không lo được cái gì "Thỏ không ăn cỏ gần hang" quy củ, như một đầu dã thú động tình, trực tiếp đem Dương Hồng lật qua, nặng nề mà đặt ở dưới thân.

Nhưng mà, bởi vì hắn lực lượng quá mạnh, Dương Hồng điện thoại bành từ trên giường bắn lên lão cao, ném xuống đất.

Ba. . .

Thanh âm rất lớn, nhất thời để hai người động tác tạm dừng một chút.

"Cái kia. . . Ái phong 6S. . . Không có ý tứ. . ." Dương Hồng liếm môi, nhỏ giọng nói một câu.

Triệu Ngọc mau đem nửa người trên từ trên giường nhô ra, đưa tay đưa di động nhặt lên. Còn tốt, điện thoại rất rắn chắc, hắn là chuyện gì cũng không có.

Tại Triệu Ngọc đưa điện thoại di động đưa cho Dương Hồng nhìn lên, màn hình là sáng, screensaver bên trên thình lình xuất hiện một bộ Dương Hồng bản nhân ảnh chụp. Chỉ bất quá, khiến Triệu Ngọc kỳ quặc chính là, trên tấm ảnh Dương Hồng, đang ngồi ở một khung dương cầm trước mặt, đạn đến phi thường đầu nhập.

Lại là dương cầm! ?

"Thế nào? Không nhận ra?" Dương Hồng chỉ vào điện thoại trên tấm ảnh ngây ngô chính mình nói, "Khi đó ta trả hết lấy học đâu!"

"Cái kia. . . Ngươi cũng sẽ đánh đàn dương cầm a?" Triệu Ngọc vô ý thức hỏi một câu.

"Ha ha, không nghĩ tới sao?" Dương Hồng hơi có vẻ tự hào nói, "Tần Sơn danh xưng dương cầm chi đô, ta đánh hiểu chuyện thời điểm, liền bị mụ mụ buộc luyện đàn! Đúng, ta thế nhưng là dương cầm cấp 10 đâu! Lên cấp ba thời điểm, ta còn tham gia qua Tần Sơn thị cấp cao nhất cuộc tranh tài dương cầm đâu!"

Nghe nói như vậy một nháy mắt, Triệu Ngọc chỉ cảm thấy sau cột sống run rẩy, toàn thân nổi lên nổi da gà.

"Ta hỏi ngươi, " Triệu Ngọc cơ hồ là dùng thanh âm run rẩy hỏi, "Ngươi tham gia. . . Là thứ mấy giới?"

"Thứ mười giới a, thế nào?" Dương Hồng không chút nào đình trệ hồi đáp.

Lạch cạch. . .

Triệu Ngọc tay khẽ run rẩy, đắt đỏ ái phong 6S lại lần nữa ném tới trên mặt đất!

Chương 32: Chương 32: Kỳ quặc sự tình

Chương 32: Kỳ quặc sự tình

"Đừng nói giỡn!" Trải qua ngắn ngủi sau khi khiếp sợ, Triệu Ngọc rốt cục khôi phục lý trí, xông dưới thân Dương Hồng nói, "Cùng cảnh sát cũng không thể nói láo! Tần Sơn thị quy mô lớn nhất học sinh cấp ba tranh tài dương cầm, còn thứ mười giới? Được ta đi?"

"Thế nào?" Dương Hồng không hiểu, "Cả một đời cứ như vậy một kiện đáng giá kiêu ngạo sự tình, ta làm sao lại nhớ lầm? Đúng là thứ mười giới đâu!"

"Vậy ta hỏi ngươi, tranh tài ở đâu so?" Triệu Ngọc vẫn là không tin.

"Ừm..." Dương Hồng nghĩ nghĩ, rất nói mau bên trong đáp án, "Nhị trung! Đúng! Liền là nhị trung!"

"U?" Triệu Ngọc ngoài ý muốn, nhưng vẫn là không tin, lúc này nói ra mình không tin lý do, "Thứ mười giới cuộc tranh tài dương cầm thế nhưng là 18 năm trước sự tình, tham gia trận đấu đều là mười tám mười chín tuổi học sinh cấp ba, ngươi tham gia qua, vậy ngươi năm nay bao nhiêu tuổi? 36? 37?"

"Cái này..." Dương Hồng sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn đến, nhíu mày nói, "Anh em, ta thật nhìn không ra, ngươi đây là khen ta đâu! Vẫn là tổn hại ta đây?"

Nói, Dương Hồng đẩy ra Triệu Ngọc, từ mình trong bao đeo móc ra thẻ

căn cước.

Triệu Ngọc tiếp nhận xem xét, nhất thời mắt trợn tròn, trước mắt Dương Hồng, thế mà so với mình ròng rã lớn hơn mười tuổi, đã 37 đều!

Con bà nó là con gấu!

"Ngươi..." Triệu Ngọc kinh ngạc nhìn xem Dương Hồng, "Được bảo dưỡng... Thật là tốt a ngươi! ? Ta còn tưởng rằng, ngươi là nhỏ tươi nữ nhi đâu!"

"Ha ha ha..." Dương Hồng nghe được loại này lấy lòng tự nhiên rất được lợi, nhưng nàng vẫn là ra vẻ oán trách nhả rãnh một câu, "Ngươi nếu muốn tìm nhỏ tươi nữ nhi, ta có thể giúp ngươi dựng tuyến, cùng ta cùng phòng Hoa Hoa tuổi mụ mới 20, muốn hay không?"

"Không không không... Ta không phải ý tứ này!" Giờ phút này, Triệu Ngọc đã không có tán tỉnh tâm tư, trong đầu lần nữa giết trở lại đến chặt tay trên bàn tới.

Lần này, hắn thật sâu cảm thấy, trước mắt trùng hợp, hắn không phải là cái gì trùng hợp! Tại cái này đồng dạng tham gia qua thứ mười giới cuộc tranh tài dương cầm nữ nhân trên người, hắn có lẽ có thể làm đến cái gì tin tức hữu dụng!

"Uy! Ngoại trừ khen ta tuổi trẻ bên ngoài, ngươi liền không có chút gì biểu thị sao?" Dương Hồng mở ra tuyết trắng thon dài cánh tay, lại lần nữa trêu chọc Triệu Ngọc, "Có phải hay không, để lão nương cũng nếm thử ngươi cái này nhỏ thịt tươi mùi vị?"

Nếu là đặt ở thường ngày, Triệu Ngọc đã sớm đến cái hổ đói vồ mồi! Thế nhưng là, hắn hiện tại, trong đầu lại không có ý khác, giống đực hormone đã triệt để làm lạnh. Hắn bưng Dương Hồng điện thoại, vội vàng hỏi:

"Kia... Ngươi mau nói cho ta biết, ngươi có biết hay không Cao Điềm, Viên Lỵ Lỵ cùng Lạc Mỹ Na ba người này?"

Dương Hồng không biết Triệu Ngọc rốt cuộc muốn làm gì? Mờ mịt lắc đầu.

"Các nàng ba cái là cùng ngươi cùng thời kỳ tham gia trận đấu, mà lại thứ tự phi thường cao, đều là bốn năm sáu tên! ? Thế nào, có ấn tượng không?" Triệu Ngọc đầy cõi lòng mong đợi hỏi.

"Nguyên lai là tiến trận chung kết a!" Dương Hồng thở dài, "Vậy ta thì càng không nhận ra! Bản tiểu thư cũng không có cái kia tốt số, ta ngay cả trước 20 danh đô không có chen vào đâu! Ta chỉ nhớ rõ... Lấy sau cùng quán quân người nam kia đồng học dáng dấp thật đẹp mắt, hắn giống như bị thủ đô học viện âm nhạc tuyển chọn!"

"Nha... Ân..." Triệu Ngọc nhất thời nghẹn lời, nghĩ nửa ngày mới hỏi, "Kia... Ngươi còn nhận biết người khác sao? Cùng thời kỳ tranh tài tuyển thủ, dù là lão sư hoặc ban giám khảo cũng được?"

"Ai?" Rốt cục, Dương Hồng hơi không kiên nhẫn, nàng mặt đen lên nói, "Triệu cảnh sát a? Náo loạn nửa ngày, ngươi đến ta chỗ này tra án tới? Ngươi hỏi cái này chút chuyện xưa xửa xừa xưa sự tình làm gì? Ta còn tưởng rằng, ngươi cũng là chơi dương cầm đây này! Ngươi trang cái gì trang? Chẳng lẽ... Còn muốn để tỷ tỷ ta lấy lại ngươi 3000 hay sao?"

Ân...

Triệu Ngọc nhãn châu xoay động, trong lòng nói chuyện, xem ra, muốn để nữ nhân này phối hợp điều tra, chỉ có thể sử dụng ta trang bức đại pháp!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc đầu tiên là đề cao giọng "Uy" một tiếng,

sau đó liền thần thần bí bí làm một cái im lặng thủ thế, hạ giọng nói với Dương Hồng: "Nhớ kỹ, hôm nay ta hỏi ngươi chuyện này, cùng bất luận kẻ nào cũng không cho phép xách, hiểu không? Một khi tiết lộ ra ngoài,

Ngươi liền đợi đến lĩnh toà án lệnh truyền đi!"

Một chiêu này mà thật đúng là rất có tác dụng, Dương Hồng bỗng nhiên ngơ ngẩn. Chậm nửa ngày, mới sợ hãi hỏi: "Làm sao rồi? Ta không nhận ra ngươi nói những người kia, cũng phạm pháp a?"

"Hừ!" Triệu Ngọc hừ lạnh một tiếng, đem nàng ái phong 6S đưa trở về, đồng thời nói, "Nghe nói qua... Chặt tay án sao! ?"

"A?" Dương Hồng kinh hãi, liên tục gật đầu.

Tần Sơn thị chặt tay án, sớm tại năm ngoái liền đã truyền đi xôn xao, phụ nữ trẻ em đều biết, năm nay lại một lần xuất hiện, sớm đã tại truyền thông bên trên gây nên sóng to gió lớn, không có một cái không biết.

Bất quá, đối với người bị hại, cảnh sát sử dụng đều là dùng tên giả, cho nên Dương Hồng cũng không biết người bị hại chân thực tính danh.

"Ngươi nói là? Chặt tay án... Cùng đánh đàn dương cầm có quan hệ? Lão thiên gia..." Dương Hồng đã bị Triệu Ngọc triệt để hấp dẫn tới.

Triệu Ngọc gặp mục đích đạt tới, tranh thủ thời gian lại đem trang bức độ dày tăng thêm một tầng: "Ta nhìn, ngươi cũng phải cẩn thận, căn cứ trước mắt tư liệu biểu hiện, bị chặt tay đều là tham gia qua thứ mười giới cuộc tranh tài dương cầm, mà lại hiện tại cũng không còn đánh đàn dương cầm người, hơn nữa còn đều là nữ nhân!"

"A?" Lần này, Dương Hồng thế nhưng là thật dọa sợ, tranh thủ thời gian gắt gao kéo lại Triệu Ngọc cánh tay, "Ta làm sao như thế xúi quẩy... Gậy điện phạm cũng coi trọng ta, chặt tay phạm thế mà cũng coi trọng ta, ta...

Ta có mị lực lớn như vậy sao?"

Nhìn thấy Dương Hồng dáng vẻ khẩn trương, Triệu Ngọc quả muốn cười, nhưng là vì trò xiếc diễn tiếp, hắn cố nín cười cho, nói ra: "Bất quá, trước mắt tội phạm chỉ là nhắm chuẩn những cái kia tiến vào trận chung kết tuyển thủ, tạm thời trước không tới phiên trên đầu của ngươi!"

"Kia... Vậy là tốt rồi!" Dương Hồng khiếp đảm nói, "Triệu cảnh sát a, các ngươi nhưng nhất định phải nhanh lên một chút đem hắn bắt lấy a! Tay bị vô duyên vô cớ chặt rơi, còn không bằng..."

Dương Hồng ý tứ, là còn không bằng bị điện giật côn phạm chà đạp đâu! Nhưng là lời này lại không tốt lối ra.

"Ta đây không phải ngay tại phá án và bắt giam mà! Có quan hệ thứ mười giới cuộc tranh tài dương cầm bất luận cái gì chi tiết, ngươi có thể nghĩ lên, nhanh lên một chút nói cho ta!" Triệu Ngọc thuận nước đẩy thuyền, "Chỉ có dạng này, chúng ta mới có thể nhanh chóng phá án!"

Trải qua như thế một phen ngay cả trang bức mang kinh hãi về sau, Dương Hồng nơi nào còn dám phát cáu, vội vàng nghiêm túc nói cho Triệu Ngọc: "Triệu cảnh sát nha! Ngươi nói mấy người này, ta thật một chút ấn tượng cũng không có a! Tranh tài dương cầm khẩn trương như vậy, ta lại bất quá là đứa bé, chỗ nào còn có thể nhớ kỹ cái gì?"

Dương Hồng bóp lấy trán của mình, đau khổ nhớ lại nói: "Ta tham gia trận đấu những tài liệu kia cũng đều sớm không có, dương cầm ta đều vài chục năm không có đụng phải! Ta... Ai!"

Nhìn thấy Dương Hồng nóng nảy bộ dáng, Triệu Ngọc không khỏi một trận thất vọng, nét mặt của nàng cùng vị kia thu hoạch được thứ 10 tên phụ nữ mang thai đồng dạng, thủy chung là niên đại quá xa xưa, rất nhiều thứ, sớm đã theo tuế nguyệt hôi phi yên diệt, biến mất hầu như không còn!

"Không sao, ngươi đừng có gấp, " Triệu Ngọc khuyên nhủ, "Nếu như quay đầu nhớ tới cái gì đến, lại nói cho ta đi!" Khuyên xong sau, nhìn trước mắt ngọc thể đang nằm, Triệu Ngọc không khỏi lại có chút tâm động, cảm giác cơ hội khó được, liền muốn trêu chọc một chút Dương Hồng, đến cái nối lại tiền duyên.

Ai ngờ, lần này đến phiên Dương Hồng không đuổi tiết tấu, nàng đã đối với chuyện này lưu tâm, hoàn toàn đang cố gắng trong hồi ức, Triệu Ngọc vừa định đưa tay lau cái dầu, nàng bỗng nhiên cau mày hỏi:

"Triệu cảnh sát... Có quan hệ năm đó tranh tài bất luận kẻ nào , bất kỳ cái gì sự tình, đều thành sao?"

"Đương nhiên! Mấu chốt phá án, thường thường ở chỗ những cái kia không đáng chú ý chi tiết!" Chỉ coi không có mấy ngày cảnh sát Triệu Ngọc, cũng bắt đầu đắc chí, "Làm sao... Tranh tài ngày ấy, ngươi dài bệnh trĩ rồi?"

"Không phải..." Dương Hồng đối Triệu Ngọc trò đùa lộ ra không quan tâm, nàng tựa hồ thật nhớ tới cái nào đó chuyện cũ, nghĩ đến phá lệ nghiêm túc. Ngẫm nghĩ hồi lâu, nàng mới không quá xác định nói với Triệu Ngọc, "Triệu cảnh sát, ta giống như... Xa vời nhớ kỹ, tại lần kia thời điểm tranh tài, tựa hồ thật đúng là ra một kiện kỳ quặc —— sự tình!"

Chương 33: Chương 33: Thần đồng

Chương 33: Thần đồng

"Chuyện gì?" Nghe được Dương Hồng nâng lên kỳ quặc sự tình, Triệu Ngọc không thể nghi ngờ hết sức hiếu kỳ, vội vàng thúc hỏi.

"Ừm. . ." Dương Hồng nhớ lại nói, "Ta nhớ được, một năm kia cuộc tranh tài dương cầm nhập vây thi đấu thời điểm, chúng ta Phượng Lĩnh huyện ra một phi thường có thực lực đồng học, danh tự ta nhớ không được, dù sao là nữ, nàng tranh tài trước đó ngay tại huyện chúng ta rất nổi danh. Nghe nói. . . Nàng 12 tuổi đã vượt qua cấp 10, hơn nữa còn cùng thủ đô danh gia học qua đàn, tóm lại là rất ngưu rất ngưu dáng vẻ. . .

"Ta trong ấn tượng, đấu bán kết thời điểm còn cùng với nàng gặp qua một lần, ăn mặc quần áo rất cũ nát, phía trên còn có mảnh vá, đoán chừng gia đình điều kiện không lớn già mạnh . Bất quá, nàng dương cầm trình độ thật rất cao, cùng là cấp 10, nhưng chúng ta rất rõ ràng cùng người ta kém lấy đẳng cấp.

"Đúng. . ." Dương Hồng tựa hồ nghĩ tới, vội nói, "Kỳ quặc sự tình, chính là ở đây! Nàng vốn là lấy phi thường dọa người thành tích giết vào trận chung kết! Nhưng không biết tại sao, cuối cùng trận chung kết trên danh sách nhưng không có tên của nàng, giống như. . . Có người nói nàng tại trận chung kết một ngày trước ban đêm. . . Bỏ thi đấu! Ngươi nói, chuyện này. . . Kỳ quặc không! ?"

Triệu Ngọc dụng tâm suy nghĩ một chút Dương Hồng, hoàn toàn chính

xác cảm thấy có một chút không quá bình thường, vội hỏi: "Ngươi xác định, nàng đã sát nhập vào trận chung kết sao?"

"Chậc chậc. . ." Dương Hồng dùng hai tay cùng một chỗ vò đầu, dùng sức chép miệng nói, "Ta thật quá mơ hồ, chuyện này, có thể là nghe học sinh khác gia trưởng nói, cũng có thể là là nghe ta mẹ. . . Ai? Đúng a? Ta làm sao đem cái này tra nhi quên, hỏi ta má ơi! ? Năm đó, vì để cho ta học đàn, chính nàng đều nhanh thành cấp 10, có quan hệ dương cầm sự tình, nàng nhất định nhớ kỹ!"

Không nghĩ tới, Dương Hồng đối phá án sự tình so Triệu Ngọc còn để ý, cũng mặc kệ sáng sớm có thể hay không nhao nhao đến già phu nhân, đúng là không chút do dự cho nàng mụ mụ gọi điện thoại.

Vì để cho Triệu Ngọc nghe rõ ràng, nàng còn mở ra miễn đề.

Trong điện thoại rất nhanh truyền đến lão nhân thanh âm, Dương Hồng liền đem đầu đuôi sự tình giảng thuật một phen, vì để cho lão thái thái phối hợp, nàng thậm chí láo xưng mình ngay tại cục cảnh sát tiếp nhận điều tra.

Lão thái thái nghe xong liền sợ hãi, mau đem năm đó tình huống một năm một mười nói ra. Mặc dù cùng Dương Hồng giảng được đại thể nhất trí, nhưng lão thái thái nói đến càng thêm tỉ mỉ xác thực xác thực.

Nguyên lai, năm đó ở bọn hắn Phượng Lĩnh huyện hoàn toàn chính xác có như thế một vị dương cầm nữ thần đồng, từ nhỏ liền hiện ra hơn người thiên phú. Mặc dù trong nhà rất nghèo, nhưng là cha mẹ của nàng vì để cho nàng học đàn, cơ hồ liều mạng, nghe nói ngay cả trong thôn tổ trạch đều bán!

Nữ thần đồng cũng không có cô phụ phụ mẫu kỳ vọng, mấy năm xuống tới, cầm rất nhiều giải thưởng, đã trở thành Phượng Lĩnh huyện danh nhân.

Tại tham gia Tần Sơn thị thứ mười giới học sinh cấp ba cuộc tranh tài dương cầm trước đó, mọi người tất cả đều đối nàng đưa cho kỳ vọng cao, cho rằng ba hạng đầu ghế bên trong, tất nhiên có nàng một tịch! Một khi bị đại học danh tiếng chọn trúng, tiểu cô nương có thể nói nhất phi trùng thiên, tiền đồ vô lượng!

Lúc ấy, bởi vì cùng tuổi nguyên nhân, Dương Hồng mụ mụ từng nhiều lần lấy nữ thần đồng làm gương quở trách qua Dương Hồng, nói đồng dạng là học dương cầm, ngươi xem một chút người ta? Ngươi xem một chút người ta?

Nhưng mà, khiến người không tưởng tượng được chính là, lúc đầu đã dùng tuyệt đối ưu thế giết tiến trận chung kết nữ thần đồng, lại tại tranh tài một ngày trước ban đêm đột nhiên lui thi đấu!

Liên quan tới bỏ thi đấu nguyên nhân, một mực nhiều cách nói đàn, chớ rốt cục. Có nói nàng luyện đàn luyện được thổ huyết; có nói nàng bị người bắt cóc giết con tin; thậm chí còn có người nói nàng cùng cái nào đó nam học sinh bỏ trốn. . .

Nói tóm lại, từ lúc lần kia cuộc tranh tài dương cầm về sau, không còn có người nhìn thấy qua vị kia nữ thần đồng, thậm chí ngay cả cha mẹ của nàng đều cùng nhau mất tích không thấy.

Bởi vì bỏ thi đấu mười phần đột nhiên, giải thi đấu tổ ủy hội lâm thời đem thứ 11 tên bổ vị đi lên, lúc này mới tạo thành trận chung kết trong danh sách, không có vị này nữ thần đồng kết quả.

Lúc đầu, sau cuộc tranh tài kia mấy năm, còn có người nói chuyện say sưa qua chuyện này, nhưng là theo tuế nguyệt trôi qua, nữ thần đồng một nhà sớm đã biến mất tại trong tầm mắt của mọi người.

Nữ thần đồng?

Nữ thần đồng. . .

Triệu Ngọc mơ hồ cảm thấy, vị này nữ thần đồng đột nhiên bỏ thi đấu,

Có lẽ vừa vặn biểu thị cái gì?

Nàng đêm đó đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì, nhất định phải đuổi tại trận chung kết một ngày trước ban đêm bỏ thi đấu đâu? Mà lại, bỏ thi đấu về sau, vì cái gì sẽ còn nâng nhà mất tích?

Lúc đầu, chuyện này có lẽ cũng không phải là cái đại sự gì, nhưng là liên hệ đến chặt tay án lại nhìn, việc này lại hiển nhiên có chút ý vị sâu xa.

Triệu Ngọc bản năng cảm giác được, nữ thần đồng bỏ thi đấu chuyện này, không chừng có thể cùng chặt tay án nhấc lên quan hệ thế nào! Nếu như có thể tìm tới nàng, nói không chừng có thể tìm tới đầu mối mới!

"Mẹ!" Dương Hồng cũng là đối với chuyện này phi thường để ý, bận bịu xông điện thoại hỏi, "Vậy ngươi còn nhớ hay không đến, nữ thần đồng tên gọi là gì a?"

"Lý Đan!" Lão thái thái trí nhớ không tệ, thốt ra, "Phượng Lĩnh huyện Lý gia trang, chẳng những cùng ta nhà mẹ đẻ là cùng một cái thôn, còn cùng ngươi nhị cô mỗ mỗ là cùng một cái danh tự đâu! Hài nhi a, cảnh sát các đồng chí còn có cái gì không hiểu, ngươi cứ hỏi ta, chỉ cần ta biết ta nhất định thành thật khai báo, ngươi muốn không có việc gì, nhưng tuyệt đối đừng tại cục cảnh sát ngốc quá lâu a, đừng để người khác cho là ngươi làm chuyện gì xấu. . ."

"Đi mẹ! Không sao, treo đi!" Dương Hồng hơi có vẻ lúng túng cúp xong điện thoại. Lão thái thái câu kia "Thành thật khai báo", chỉnh các nàng hai mẹ con cùng tội phạm giống như.

"Mẹ ta chính là như vậy, lải nhải liền không xong!" Dương Hồng ngẩng đầu lên, "Thế nào, Triệu đại cảnh quan, chuyện này đối với ngươi tra án có trợ giúp sao?"

"Phượng Lĩnh huyện, Lý gia trang, Lý Đan!" Triệu Ngọc thuật lại một lần tin tức , đạo, "Ta phải đi thăm dò một chút, mới có thể biết. Nếu quả như thật cùng tình tiết vụ án có quan hệ, quay đầu nhất định chuẩn bị cho ngươi cái tốt thị dân thưởng!"

"Nhờ hồng phúc của ngươi, tốt thị dân thưởng coi như xong!" Dương Hồng cười giỡn nói, "Nhờ ngươi về sau nhảy ban công lời nói, trước đánh với ta âm thanh chào hỏi là được!"

"Không có lần sau!" Triệu Ngọc bảo đảm nói. Thế nhưng là cam đoan xong sau, hai người lại nhìn nhau bó tay rồi ba giây đồng hồ, bầu không khí khó tránh khỏi có chút nhỏ xấu hổ.

"Cái kia. . . Hai ta. . ." Triệu Ngọc chỉ chỉ Dương Hồng, vừa chỉ chỉ mình, tựa hồ nghĩ biểu đạt cái gì, nhưng lại tìm không thấy thích hợp ngôn ngữ.

"Đi! Ta minh bạch!" Dương Hồng hào phóng nói, "Phá án quan trọng, trong lòng ngươi chứa sự tình, hai ta liền là cái kia. . . Cũng cái kia không thoải mái! Cần gì chứ? Ngươi đã cứu ta, chuyện này ta nhớ kỹ chính là, giá trị 3000 đồng tiền miễn phí phục vụ một lần, trường kỳ hữu hiệu!"

"Thống khoái!" Triệu Ngọc vẩy một cái ngón tay cái, sau đó quơ lấy Dương Hồng điện thoại, "Đến, để điện thoại, thêm cái Wechat trước! Chờ lão tử bắt được tội phạm, dẫn tới tiền thưởng, ta dẫn ngươi đi tứ tinh khách sạn này cái đủ!"

Nói xong, Triệu Ngọc cũng không biết làm sao khiến cho, thế mà còn cho người ta đánh cái cúi chào, lúc này mới quay người rời đi.

"Ngươi. . . Ngươi bây giờ ra ngoài, làm sao về nhà đâu?" Dương Hồng lo lắng hỏi, "Ngươi sẽ không mặc cái này về cục cảnh sát a? Nếu không, ta trước cho ngươi tìm bộ y phục? Uy?"

Không đợi Dương Hồng hỏi xong , bên kia sớm đã truyền đến Triệu Ngọc đóng cửa thanh âm.

"Gia hỏa này! Đến cũng vội vàng đi cũng vội vã. . ."

Dương Hồng quan sát trống rỗng phòng, cảm giác có chút không lớn dễ chịu. Nhớ tới Triệu Ngọc nói chặt tay án, nàng kìm lòng không đặng dùng tay trái tại mình trên tay phải hư chặt một chút, nhất thời nổi lên cả người nổi da gà.

Chương 34: Chương 34: Tìm người cao thủ

Chương 34: Tìm người cao thủ

"Hối lộ!"

Tại lái xe tiến về Lý gia trang trên đường, Lý Bối Ny nói với Triệu Ngọc ra như thế hai chữ đến, ngay sau đó nói ra lý do của mình:

"Năm đó cuộc tranh tài dương cầm bên trên, khả năng có người hối lộ vị này nữ thần đồng Lý Đan, vụng trộm cho nàng một số tiền lớn, để nàng rời khỏi trận chung kết! Kể từ đó, không có vị này cường đại đối thủ cạnh tranh, đút lót người tự nhiên là có thể thượng vị?"

"Có chút ý tứ!" Triệu Ngọc vừa lái xe vừa nói, "Cũng có khả năng, người nào đó không có tiến vào trận chung kết, chỉ xếp hạng đến thứ 11 vị, cho nên hối lộ Lý Đan, để nàng bỏ thi đấu, sau đó mình liền có thể thông qua bổ vị tiến trận chung kết! Nói như vậy, cái kia mang thai bụng lớn, thế nhưng là thứ 10 tên, có thể hay không. . ."

"Không phải!" Lý Bối Ny nói, "Tiến vào trận chung kết cùng cuối cùng thứ hạng là không giống, thứ 10 tên tiến vào trận chung kết tuyển thủ, trên lý luận cũng có khả năng đoạt giải quán quân!"

"A, nói cách khác. . . Đến tra được ai là từ thứ 11 tên bên trên đặc biệt mà tiến vào trận chung kết may mắn rồi?" Triệu Ngọc suy nghĩ nói.

"Không đúng. . . Sư huynh a, chúng ta. . . Khả năng nghĩ sai!" Lý Bối Ny rất nhanh suy đoán của mình cấp ra phủ định, "Không phải hối lộ! Ngẫm lại xem, nữ thần đồng liền là hướng về phía ba hạng đầu tới, tiến ba hạng đầu, vận mệnh của nàng mới có thể phát sinh cải biến, đây chính là xài bao nhiêu tiền cũng mua không được! Nếu như ta là nữ thần đồng gia trưởng, vô luận đối phương ra bao nhiêu tiền, ta cũng không có khả năng nhường, dù sao cả một đời chỉ như vậy một cái cơ hội!"

"Cũng thế. . . Kia. . . Có phải hay không là uy hiếp đâu?" Triệu Ngọc nắm chặt nắm đấm phán đoán, "Có người uy hiếp nữ thần đồng bỏ thi đấu, bằng không, giết nàng cả nhà! ?"

"Ồ!" Lý Bối Ny quyệt miệng, "Nói đến cùng du côn ác bá, niên đại đó, cũng đều là học đàn hài tử, về phần ác độc như vậy sao?"

"Nói tóm lại, kia giới tranh tài dương cầm bên trong, tất nhiên là xảy ra chuyện gì mới đúng! Bằng không, chặt tay án người bị hại cũng không có khả năng tất cả trận chung kết trong danh sách!"

Triệu Ngọc nghiêm túc nói, đem ô tô lái được nhanh, rất muốn mau mau đem chuyện này điều tra rõ.

Nhưng mà, để Triệu Ngọc vô cùng chuyện buồn bực lại độ phát sinh, khi hắn cùng Lý Bối Ny tại Lý gia thôn thăm viếng cho tới trưa về sau, lại là thu hoạch quá mức bé nhỏ.

Căn cứ thôn bí thư chi bộ cùng năm đó các bạn hàng xóm giới thiệu, nữ thần đồng Lý Đan một nhà sớm tại hơn 20 năm trước liền bán rơi mất tổ trạch, rời đi Lý gia thôn. Mặc dù có mấy cái thân thích, lại là vãng lai rất ít, từ lúc lần kia cuộc tranh tài dương cầm về sau, liền không còn có gặp qua, ai cũng không biết bọn hắn một nhà đến cùng đi đâu?

Trước đó, Lý Bối Ny đã ở cục cảnh sát điều tra bọn hắn một nhà tin tức, đồng dạng không có chút nào ghi chép. Vốn cho rằng đến Lý gia thôn

thăm viếng có thể có thu hoạch, nhưng kết quả vẫn làm cho người thất vọng.

Nữ thần đồng một nhà, giống như bốc hơi khỏi nhân gian đồng dạng. Triệu Ngọc Hòa Lý Bối Ny thậm chí hoài nghi, bọn hắn một nhà có phải hay không gặp cái gì bất trắc? Sẽ không chặt tay án không có phá, lại dẫn ra một kiện án mưu sát tới đi?

Nói tóm lại, tìm không thấy nữ thần đồng một nhà, chẳng khác nào manh mối lần nữa gián đoạn! Cái này khiến Triệu Ngọc phiền muộn tới cực điểm, cảm giác mình giống rễ lặp đi lặp lại kéo thân lò xo, đã đạt đến căng đứt biên giới.

Con bà nó là con gấu!

Vì cái gì! ?

Tra kiện phá chặt tay án, làm sao lại khó như vậy đâu?

Mỗi một lần hao hết thiên tân vạn khổ, thật vất vả tìm tới một chút xíu manh mối, cuối cùng lại tất cả đều đều không ngoại lệ im bặt mà dừng, bỏ dở nửa chừng!

Triệu Ngọc tức giận tới mức đập tay lái, Lý Bối Ny chỉ có thể hảo tâm an ủi, nói chuyện cho tới bây giờ, chúng ta cũng đừng lại trì hoãn, vẫn là nhanh đi bảo hộ một chút vị kia lý Tân Hoa đi! Hôm nay liền là số 26! Tay của nàng, nhưng tuyệt đối đừng lại để cho hung thủ cho chặt rơi đâu!

"Cũng không thể đem bảo toàn đều bắt giữ lấy phía trên này!" Trải qua ngắn ngủi phiền muộn về sau, Triệu Ngọc vẫn không hề từ bỏ, "Thực sự không được, ta liền đi gặp một chút ba vị người bị hại, các nàng trước đây cũng không biết chặt tay cùng cuộc tranh tài dương cầm có quan hệ, nếu để cho các nàng hồi ức một chút, nói không chừng có thể nhớ tới cái

gì đến!"

"Cũng được! Kia hai ta liền chia ra hành động, " Lý Bối Ny nói xong, tựa hồ liền nghĩ tới cái gì,

Vội nói, "A đúng rồi! Ta chợt nhớ tới, tìm kiếm nữ thần đồng sự tình, ta cũng có thể tiếp tục! Có lẽ. . . Có thể tìm 'Người kia' đến giúp hạ bận bịu!"

"Người nào?" Triệu Ngọc không rõ.

"Ngươi không biết sao? Cục chúng ta bên trong có cái tìm người cao thủ a? Nếu là hắn chịu ra tay, có lẽ có thể tra ra chút gì đến!"

"Còn có dạng này người?" Triệu Ngọc ngoài ý muốn, "Làm sao không nói sớm?"

"Khục! Người này mặc dù tra án rất yếu, lại là cái nhất đẳng tìm người cao thủ. Nghe nói, hắn nhưng là có một bộ liên quan tới tìm người độc môn bí phương đâu! Bất luận cái gì mất tích nhiều năm người, đến trên tay hắn rất nhanh liền tay thiện nghệ đến bắt giữ."

"U? Còn có nhân tài như vậy?" Triệu Ngọc vò đầu, "Nói như vậy, hắn tại mất tích khoa đi?"

"Cái gì đó! Nghĩ minh bạch giả hồ đồ, ngươi còn không biết sao?" Lý Bối Ny oán trách nói, "Trương Cảnh Phong a! ? Bên cạnh ngươi trên bàn công tác vị kia!"

"Cái gì! ?" Triệu Ngọc có chút mộng, "Như thế nào là hắn? Hắn. . . Không phải. . ."

"Đúng! Cùng Lương Hoan cùng một chỗ điều tra trường kỳ chưa kết án kiện, kỳ hoa người tạo thành kỳ hoa tổ hợp!" Lý Bối Ny giới thiệu nói,

"Trương Cảnh Phong tại mất tích khoa điều tra nhân duyên lẫn vào rất kém cỏi, mỗi khi gặp có đồng sự để hắn hỗ trợ tìm người, gia hỏa này đều cùng người ta yêu cầu chỗ tốt. Không cho, hắn liền ra sức khước từ, không thành thật làm việc. Mọi người đều cho hắn cái ngoại hiệu, gọi tặc cá chạch!

"Về sau, mất tích khoa đồng sự không thể nhịn được nữa, đem hắn cho cáo! Không phải sao, thượng cấp đem hắn sung quân đến trường kỳ chưa kết án kiện tổ tới mà! Mặc dù lệ thuộc vào chúng ta tổ A, nhưng là, nếu là tìm hắn hỗ trợ, ngươi nhưng phải làm tốt rủi ro chuẩn bị!"

"Có ý tứ!"

Triệu Ngọc vẫn thật không nghĩ tới, Trương Cảnh Phong thế mà lại là loại người này. Hắn chỉ cho là gia hỏa này tiêu cực biếng nhác, không nghĩ tiến tới, lại không nghĩ rằng hắn thế mà còn có dạng này tuyệt chiêu.

Không đợi trở lại cục cảnh sát, Triệu Ngọc liền cho Trương Cảnh Phong gọi điện thoại, nói rõ với hắn tình huống. Nhưng mà, ngoài ý liệu là, Trương Cảnh Phong cũng không có ra sức khước từ, rất sung sướng liền đáp ứng cho Triệu Ngọc hỗ trợ, đồng thời cười ha hả để Triệu Ngọc mau đem tư liệu cho hắn gửi tới, hắn cái này tới phòng làm việc giúp hắn tra.

Cúp điện thoại, Triệu Ngọc xông Lý Bối Ny nhún vai, ý kia là, ngươi nói giống như không đúng sao? Hắn đây không phải rất sảng khoái sao?

"Ai!" Lý Bối Ny ý vị thâm trường thở dài, nói với Triệu Ngọc, "Đây là hắn quen dùng mánh khoé, mặt ngoài thống khoái mà đáp ứng ngươi, nhưng trên thực tế, hắn căn bản thờ ơ. Cuối cùng một mực nắm đến ngươi gấp, hắn mới có thể nói ra điều kiện. Nếu như ngươi không đáp ứng, vậy ngươi coi như lại đợi thêm 10 tháng, hắn cũng không có khả năng giúp ngươi tra!"

"Thật sao?"

Triệu Ngọc thật đúng là có hoài nghi, trong đội cảnh sát làm sao còn có loại này gian xảo tiểu nhân? Cái này cùng những cái kia không nói tín dự tiểu lưu manh không kém quá nhiều mà!

Kết quả, chờ hai người trở lại cục cảnh sát văn phòng xem xét, Trương Cảnh Phong quả nhiên chưa từng xuất hiện.

Triệu Ngọc cho gọi điện thoại, Trương Cảnh Phong liền lấy cớ nói mình tiêu chảy, muốn đến chậm một hồi, để Triệu Ngọc trước tiên ở văn phòng chờ lấy.

Triệu Ngọc liền thúc hắn, nói chuyện này can hệ trọng đại, chính là phá án mấu chốt, không qua loa được. Kết quả, Trương Cảnh Phong lại là cười đùa tí tửng liên tục đáp ứng, nói hắn nhất định mau chóng.

Kết quả, hơn hai mươi phút sau vẫn không thấy tăm hơi, Triệu Ngọc lại gọi điện thoại , bên kia thế mà kết nối đều không tiếp!

"Ta nói cái gì tới?" Lý Bối Ny đắc ý cười nói, "Loại người này ghét nhất, nhìn xem đi, ngươi nếu không nói cho hắn chỗ tốt, hắn tuyệt đối không có khả năng giúp ngươi tra!"

"Ha ha ha. . ." Ai ngờ, nghe nói như thế, Triệu Ngọc ngược lại cười, hắn vỗ vỗ Lý Bối Ny bả vai, đã tính trước nói, "Lão tử ta trước kia ra lẫn vào thời điểm, chuyên môn trị loại tiểu nhân này! Nhìn đi, ta một phân tiền không tốn, hắn cũng phải thành thành thật thật —— giúp ta tra!"

Chương 35: Chương 35: Ngươi muốn đánh mấy cái?

Chương 35: Ngươi muốn đánh mấy cái?

Tổ trọng án có quy định, mỗi vị thám viên đều phải tùy thời mở ra điện thoại định vị công năng, dễ dàng cho tổng bộ tùy thời nắm giữ vị trí của bọn hắn tin tức. Dạng này một khi phá án lúc xuất hiện nguy hiểm gì, tổng bộ có thể kịp thời chi viện.

Trương Cảnh Phong tự nhiên cũng không ngoại lệ, Lý Bối Ny rất nhanh tra ra vị trí của hắn. Để hai người không tưởng tượng được là, Trương Cảnh Phong căn bản không ở nhà, mà là tại phụ cận một nhà phòng bóng bàn.

Cái này không nói tín dự tặc cá chạch, rõ ràng đáp ứng Triệu Ngọc, mình lại tại nhàn nhã đánh lấy bi-a!

"Được rồi, chuyện này giao cho ta đến xử lý đi!" Triệu Ngọc nói với Lý Bối Ny, "Ngươi đi trước tra lý Tân Hoa đường tuyến kia, có cái gì tình huống tùy thời liên hệ!"

"Sư huynh, ngươi muốn đem Trương Cảnh Phong làm gì a?" Lý Bối Ny lo lắng hỏi, "Hắn nhưng là chính hiệu thám viên, không động được! Ngươi cần phải nghĩ lại cho kỹ a!"

"Sư huynh của ngươi không có ngốc như vậy, ngươi cũng đừng thao cái này tâm!" Triệu Ngọc cười nói, "Yên tâm, hắn khẳng định biết thành

thành thật thật giúp ta tra! Về phần tra không tra được, vậy coi như không tại ta!"

Cùng Lý Bối Ny chia binh hai đường về sau, Triệu Ngọc rất mau tới đến phòng bóng bàn. Bây giờ đang là giữa trưa, phòng bóng bàn bên trong người không nhiều, tám cái cầu đài chỉ có hai cái tại mở ra cầu.

Trương Cảnh Phong đang đứng ở trong đó một cái cầu trước sân khấu, vừa dùng thương phấn lau sạch lấy cây cơ, một mặt nghiêm túc nghiên cứu hạ cầu lộ tuyến.

Cùng Trương Cảnh Phong đối chiến người cũng không phải Lương Hoan, nhưng người này Triệu Ngọc cũng nhận biết, hắn là cục cảnh sát điều hành khoa một vị tuổi trẻ cảnh sát. Nghe nói, người này bi-a kỹ thuật phi thường cao minh.

Thấy có người tiếp cận mình, Trương Cảnh Phong lúc này mới ngẩng đầu lên, đợi nhìn thấy Triệu Ngọc về sau, hắn đầu tiên là có chút ngơ ngác một chút, lập tức giơ lên khóe miệng, ha ha ha nở nụ cười.

"U? Triệu lão đệ? Ngọn gió nào thổi ngươi tới?"

Gia hỏa này da mặt cũng đủ dày, nhìn thấy Triệu Ngọc, thế mà căn bản không đề cập tới hỗ trợ tìm người cái này tra nhi.

"Không phải gió đem ta thổi tới, là cháy rồi!" Triệu Ngọc cũng là mỉm cười, dùng ngón tay chỉ lồng ngực của mình, ý kia là trong lòng ta bốc hỏa, tức giận.

"Ha ha ha, công gia sự tình, gấp làm gì?" Trương Cảnh Phong tiếp tục cười đùa tí tửng nói, "Lửa lấy đến lại lớn, cũng đốt không đến nhà ngươi phòng ở đi, a? Ha ha ha ha..."

Trương Cảnh Phong hơi có vẻ tùy tiện cười to, đối diện tuổi trẻ cảnh sát

cũng cùng theo cười ngây ngô.

"Lão Trương, " Triệu Ngọc thu hồi tiếu dung, lạnh lùng nói, "Ta tới chỗ này làm gì, trong lòng ngươi rõ ràng. Một câu, giúp hay là không giúp, cho thống khoái lời nói mà đi!"

Kỳ thật, Triệu Ngọc biết rõ Trương Cảnh Phong đang chờ chỗ tốt, nhưng hắn liền là không đề cập tới.

Trương Cảnh Phong âm mặt đảo tròn mắt, tựa hồ nghiêm túc suy nghĩ một chút, sau đó mới giống quyết định ý định gì, tiếp tục cười ha ha nói: "Triệu lão đệ, nhìn ngươi nói! Cái gì có giúp hay không, chúng ta đều là tốt đồng sự, đây coi là cái gì sự tình a? Tới tới tới, ta ca nhi hai thật vất vả đụng phải, đánh trước hai cây mà! Đánh hai cây mà lại nói!"

Trương Cảnh Phong rất rõ ràng cùng Triệu Ngọc đòn khiêng lên, ngươi không đề cập tới chỗ tốt sự tình, ta cũng không đề cập tới chuyện tìm người, ta nhìn ngươi có thể đem ta làm gì?

Lập trường đã minh xác, Triệu Ngọc cũng lại không giữ lại. Hắn đầu tiên là bất động thanh sắc nhìn chung quanh, sau đó lại liếc mắt liếc nhìn cầu đài, lạnh lùng hỏi: "Tốt, không biết... Các ngươi chơi bao lớn?"

"Ha ha ha!" Trương Cảnh Phong cười nói, "Không nghĩ tới, Triệu lão đệ cũng là người trong nghề a, ngươi nhìn chúng ta đều là kiếm chết tiền lương, cũng đừng chơi quá lớn, chúng ta bình thường đều chơi một cây mà 50! Thế nào, có hứng thú không?"

"Một cây mà 50?" Triệu Ngọc làm bộ hưng phấn, "Vậy ta hỏi ngươi, ta có thể đánh mấy cái chút đấy?"

"Lời nói này, " Trương Cảnh Phong trừng to mắt, "Ngươi muốn đánh mấy cái mà liền mấy cái mà thôi? U... Nói như vậy, huynh đệ ngươi bi-a trình độ không thấp a? Đây là kìm nén nghĩ tại ca ca trên người ta phát

đại tài đi, a? Ha ha ha ha..."

Trương Cảnh Phong sở dĩ cười đến như thế cuồng, là có đạo lý của hắn, hắn bi-a trình độ cũng không phải bình thường đến cao, tại phụ cận một vùng rất ít gặp được đối thủ.

"Tốt! Ngươi nói a!" Triệu Ngọc dùng ngón tay hắn,

"Một cây mà 50 khối tiền, ta muốn đánh mấy cái mà liền mấy cái đây?"

"Không có vấn đề!" Trương Cảnh Phong xông sân khấu hô, "Ông chủ! Bày quả bóng nhỏ, ngày hôm nay cùng ta huynh đệ so chiêu một chút mà!"

Ông chủ là cái cao lớn thô kệch đại hán, nghe được gào to, vội vàng chạy tới bày quả bóng nhỏ.

Ai ngờ, Triệu Ngọc lại ngăn cản hắn, sau đó đưa tay từ trên giá chép qua một cây cây cơ tới.

Ngay sau đó, mọi người ở đây mọi loại kinh ngạc nhìn chăm chú phía dưới, hắn đem cán cây cơ hướng trên đùi mình chợt một đập, kết quả cứng rắn cán cây cơ vậy mà ứng thanh mà đứt!

Răng rắc!

"50!"

Triệu Ngọc hô một cuống họng, sau đó lại chép qua một cây đến, y dạng họa hồ lô, răng rắc lại bẻ gãy một cây.

"100!"

Răng rắc!

"150!"

Thét lên nơi này thời điểm, Triệu Ngọc cảm giác đùi có chút đau, dứt khoát hất lên cánh tay, đem cán cây cơ hung hăng đập vào cầu bên bàn xuôi theo bên trên. Răng rắc một tiếng, cây cơ chém đứt!

"200!"

Một mực thét lên 200, khiếp sợ đám người lúc này mới tỉnh táo lại. Kia lão bản hét lớn một tiếng "Tiểu tử muốn chết" đưa tay liền phải đem Triệu Ngọc ôm lấy.

Triệu Ngọc thì quay người phất tay cho hắn một quyền, nắm đấm nặng nề mà lôi tại ông chủ trên mặt, kia lão bản đầu một thấp, trán vừa vặn đâm vào cầu đài, to lớn lực bắn ngược đem hắn nặng lại bắn về, sau đó nặng nề mà ngửa mặt lên trời ngã sấp xuống!

Giờ này khắc này, Trương Cảnh Phong cùng vị kia tuổi trẻ cảnh sát cũng là triệt để kinh ngạc đến ngây người, thậm chí ngay cả dịch bước cũng sẽ không.

Triệu Ngọc thì như không có việc gì thổi ngụm khí, đúng là làm lên khuếch trương ngực vận động. Đối với hắn tới nói, xác thực đã thật lâu không có làm qua kịch liệt như vậy hoạt động.

"Lão Trương a!" Triệu Ngọc mí mắt không nhấc nói, "Chơi bóng cán mẹ nó không kích thích! Nếu không dạng này, chúng ta chơi thua quả bóng nhỏ a!" Nói, hắn nhặt lên một cái bi-a, cười nói, "Một cái quả bóng nhỏ 20! Được không?"

"Cái gì! ?"

Không đợi Trương Cảnh Phong bọn người nghe rõ, Triệu Ngọc vung tay

đưa bóng hướng không trung ném đi, vừa vặn đem một chiếc đèn hướng dẫn đập cái hiếm nát!

Rầm rầm, pha lê rơi xuống một chỗ, dọa đến bên cạnh trên bàn người tất cả đều trốn chui như chuột mà đi.

"Đi tới!" Triệu Ngọc quay người lại là một cầu, trực tiếp nhìn về phía cửa sổ, soạt một tiếng, miếng thủy tinh nứt.

Ngay sau đó, hắn hướng về phía Trương Cảnh Phong vừa hung ác ném đi một cầu ra, dọa đến Trương Cảnh Phong tốt khẽ run rẩy, tranh thủ thời gian triệt thoái phía sau, lại bởi vì dưới chân chuếnh choáng đặt mông ngồi trên mặt đất!

Ai ngờ, Triệu Ngọc quả bóng này chính là động tác giả, cũng không có chân chính phát ra. Nhìn thấy Trương Cảnh Phong ngã sấp xuống, hắn thử lấy răng hung ác lực ném một cái, bi-a vừa lúc ở Trương Cảnh Phong bên tai vung qua, đát lạp lạp, bi-a gào thét mà qua, dọa đến Trương Cảnh Phong ôm lấy đầu, a a kêu to.

Đát lạp lạp...

Đát lạp lạp...

Triệu Ngọc liên tiếp xuất thủ, một cầu gấp giống như một cầu nện ở Trương Cảnh Phong bên người, nhưng là không đụng tới hắn.

"Tốt! Tốt! Dừng tay! Dừng tay đi!" Rốt cục, Trương Cảnh Phong không chịu nổi, đưa tay la lớn, "Ta tra! Ta tra! Ta tra còn không được sao! ?"

Chương 36: Chương 36: Cần thiết hay không?

Chương 36: Cần thiết hay không?

"Triệu Ngọc!" Trương Cảnh Phong đứng dậy vỗ vỗ bụi đất trên người, xông Triệu Ngọc mắng to, "Ngươi. . . Quả thực liền là người điên!"

"Ta đi bà ngươi cái chân. . ." Triệu Ngọc quơ lấy đã gãy vì một nửa cán cây cơ, bước nhanh chân hướng Trương Cảnh Phong liền phóng đi. Nhìn tư thế kia, giống như hắn phải dùng cây cơ trực tiếp đem Trương Cảnh Phong đâm chết giống như.

"Ta tra! Ta tra còn không được sao?" Trương Cảnh Phong dọa đến vội vàng khoát tay, "Không phải liền là tra người, cần thiết hay không ngươi?"

"Lời này ta còn muốn hỏi ngươi đây! Không phải liền là tra người, cần thiết hay không ngươi?" Triệu Ngọc hỏi ngược một câu.

"Tốt tốt tốt. . . Sợ ngươi rồi. . . Đi thôi!" Trương Cảnh Phong thật là phục nhuyễn, hắn lại không muốn mặt, cũng sợ Triệu Ngọc loại này không muốn mạng.

"Chậm đã!" Ai ngờ, Triệu Ngọc mục đích đạt tới, cũng không có bỏ qua ý tứ, hắn chỉ vào những cái kia bẻ gãy cây cơ hỏi, "Ta đánh nhiều như vậy cán, ngươi còn không cho ta tiền đâu!"

"Cái gì! ?" Trương Cảnh Phong bỗng nhiên im lặng.

"Ta tính toán a!" Triệu Ngọc thì không nhanh không chậm tính nói, " một cây 50, ta hết thảy đánh 4 cán, vừa vặn 200. Nha. . . Còn có, về sau ta chơi đánh banh, một cái cầu 20, ta hết thảy đánh 7 cái quả bóng nhỏ, 140 thêm 200, ngươi hết thảy bại bởi ta 340 khối tiền! Sớm nói xong, ta cũng không đánh gãy a!"

"Cái gì! ? Ngươi?" Trương Cảnh Phong nghĩ bị điên tâm đều có, nơi đó có không nói lý như vậy? Chúng ta đánh chính là bi-a, nơi đó có như thế đánh? Đánh mấy cái, liền là đem cán đánh gãy sao?

"A?" Triệu Ngọc lông mày nhướn lên, "Ta không phải đã nói sao? Muốn trốn nợ a ngươi? Làm gì. . . Nếu không. . . Ta lại chơi mà một lát?"

Nói, Triệu Ngọc nặng lại nâng lên một thanh bi-a.

"Đừng đừng đừng. . ." Lúc này, bên cạnh tuổi trẻ cảnh sát vội vàng chạy tới gật đầu nói, "Chúng ta thua, thua! Tiền này ta móc! Ta móc!" Hắn nhanh chóng móc bóp ra, lấy ra mấy trương trăm nguyên tờ đập vào Triệu Ngọc trước mặt, "Ầy, 500 khối, khỏi phải tìm!"

Triệu Ngọc chậm rãi đem tiền cầm ở trong tay, nghiêng đầu, nghiêng về một bên mắt xông kia nhỏ cảnh sát nói ra: "Được, tính ngươi thức thời! Có tiền đồ!"

Nói xong, hắn xoay người đá nằm dưới đất ông chủ một cước, đem 500 nhanh nhét vào trên mặt của hắn: "Uy? Chết chưa? Này một ít tiền ngươi cầm đi ăn Hỉ nhi đi! Nếu là ngươi về sau muốn mỗi ngày ăn Hỉ nhi, ngươi có thể đến cục cảnh sát tổ trọng án đến cáo ta à! Nghe hiểu không?"

Lúc này, phòng bóng bàn ông chủ đã từ trong mê muội chậm lại, nhìn thấy hung thần ác sát Triệu Ngọc, vội vàng chiếp ầy gật đầu đáp:

"Không dám! Không dám!"

"Uy! Lão Trương, thất thần làm gì? Đi a?" Triệu Ngọc giống gào to phạm nhân giống như rống lên một cuống họng, Trương Cảnh Phong không phát tác được, chỉ có thể cúi đầu cùng Triệu Ngọc rời đi phòng bóng bàn.

Đối với vừa rồi đập phá quán một màn kia tới nói, bất quá là Triệu Ngọc trước kia chuyện thường ngày mà thôi. Hôm nay trọng thao cựu nghiệp, cảm giác không quá thuận tay, bởi vì sau lưng thiếu đi năm sáu mươi cái tiểu đệ!

Làm Thanh Long bang kim bài đả thủ, Triệu Ngọc có một câu thuộc về mình danh ngôn: Có thể sử dụng vũ lực giải quyết sự tình, ta xưa nay không cân nhắc cái khác lựa chọn.

Bởi vì cái gọi là giết người tru tâm, trải qua Triệu Ngọc như thế một phen điên cuồng biểu hiện, mặc kệ là phòng bóng bàn ông chủ vẫn là Trương Cảnh Phong, đã bị hắn chế phục, không dám tiếp tục lỗ mãng.

Trương Cảnh Phong phối hợp cùng hắn trở lại văn phòng, giúp hắn tra tìm lên nữ thần đồng một nhà hạ lạc tới.

Lúc đầu, tìm người là Trương Cảnh Phong độc môn bí tịch, không muốn để cho Triệu Ngọc nhìn thấy. Nhưng mà, Triệu Ngọc lo lắng cháu trai này không thành thật làm việc, tùy tiện qua loa hắn, cho nên kéo đem ghế, một chữ không rơi xuống đất nhìn hắn như thế nào thao tác, đem Trương Cảnh Phong tức giận đến đều nhanh không được!

Gặp được loại này không riêng không muốn mặt, còn không muốn mạng hạng người, thật sự là không có chỗ nói rõ lí lẽ đi.

Triệu Ngọc cũng không phải đồ đần, không bao lâu liền nhìn ra Trương Cảnh Phong tìm người môn đạo tới. Nguyên lai, hắn cũng không phải là

dựa theo thường quy tìm người phương pháp, đi tìm cái gì thẻ căn cước, hộ khẩu bản, thẻ ngân hàng cùng xuất nhập cảnh ghi chép loại hình. Hắn vậy mà trực tiếp đăng ký đến các bệnh viện lớn chữa bệnh tin tức kho, đi điều lấy cùng mục tiêu điều kiện tương xứng chữa bệnh ghi chép.

Cao!

Triệu Ngọc không khỏi rất là bội phục, một chiêu này mà thật sự là cao! Một người coi như như thế nào lại thay tên sửa họ, cũng là không cách nào sửa đổi rơi mình chữa bệnh tin tức ghi chép, trừ phi người này cả một đời không đi bệnh viện xem bệnh!

Rất nhanh, sáu bảy đầu điều kiện phù hợp chữa bệnh tin tức bị Trương Cảnh Phong điều lấy ra ngoài.

"Sớm nhất một đầu có thể truy tố đến 15 năm trước, " Trương Cảnh Phong chỉ vào tin tức phía trên nói, "Lý Thụ Huân, Phượng Lĩnh huyện Lý gia trang người, giấy căn cước số cùng hộ tịch chỗ dãy số ăn khớp, bởi vì bệnh tim nằm viện, tiến vào thị bệnh viện trong nội tâm khoa! Sau đó, người này lại lần lượt ở qua hai lần bệnh viện, đều là đồng dạng bệnh tình.

"Lại nhìn. . ." Trương Cảnh Phong lại chỉ vào phía sau một đầu , đạo, "Đây là mới nhất một đầu chữa bệnh tin tức, là năm ngoái tháng 5 phần đăng ký, tại trung tâm thành phố bệnh viện khối u khoa. Người bệnh Hách Phượng Liên, Phượng Lĩnh huyện Lý gia trang người, đăng ký giấy căn cước số đồng dạng cùng nguyên thủy dãy số ăn khớp. Thẻ căn cước đã qua kỳ, nhưng bởi vì là tự trả tiền, cho nên bệnh viện vẫn dựa theo quá thời hạn giấy căn cước số trèo lên nhớ."

Lý Thụ Huân liền là dương cầm thần đồng Lý Đan phụ thân danh tự, Hách Phượng Liên thì là mẫu thân danh tự. Đạt được tin tức như vậy, chí ít có thể nói rõ, nữ thần đồng một nhà chẳng những không có bốc hơi khỏi nhân gian, hơn nữa còn một mực tại vốn là ở lại.

Ai?

Cái này lại càng kỳ quái, Triệu Ngọc suy nghĩ, đã bọn hắn còn tại vốn là ở lại, kia tại sao phải mai danh ẩn tích đâu? Chẳng lẽ. . . Trong này thật có vấn đề?

"Lão Trương, có khả năng hay không tìm tới người bệnh địa chỉ đâu?" Triệu Ngọc vội hỏi, "Ta muốn gần nhất lần này!"

"Có thể!" Trương Cảnh Phong vừa đánh chữ vừa nói, "Bất quá, nếu như nàng tận lực giấu diếm, nằm viện lúc ghi danh một cái giả địa chỉ lời nói, vậy ta thế nhưng là một chút biện pháp cũng không có!"

Trương Cảnh Phong không hổ là cao thủ, lời còn chưa dứt, kết quả đã xuất.

"Ầy. . . Chính là chỗ này!"

Triệu Ngọc xoay người nhìn một chút màn hình, vẻn vẹn nhìn như vậy một chút, liền cảm giác toàn thân đều nổi da gà. Khi hắn đem cái này địa chỉ đưa vào địa đồ phần mềm bên trong tìm kiếm về sau, càng là chấn kinh đến ngây ra như phỗng.

"Thế nào?"

Trương Cảnh Phong nhìn thấy Triệu Ngọc sắc mặt không đúng, vừa định hỏi cho ra nhẽ, lại bị Triệu Ngọc kéo lại.

"Nhanh!" Triệu Ngọc vội vàng reo lên, "Đem những này tư liệu, tất cả đều phát đến điện thoại di động ta lên! Một chữ mà cũng không thể rơi xuống! Ta. . . Ta phải đi nhanh lên!"

"Cái này. . ."

Trương Cảnh Phong hoàn toàn không biết xảy ra chuyện gì, đành phải dựa theo Triệu Ngọc yêu cầu đi làm.

Triệu Ngọc rời đi cục cảnh sát, mở xe cảnh sát thẳng đến Trương Cảnh Phong tra ra địa chỉ mà đi. Lúc lái xe, Triệu Ngọc cảm giác vô cùng gấp gáp, trong lòng bàn tay tất cả đều là mồ hôi.

Mặc dù hắn vẫn không rõ sở toàn bộ chặt tay án chân tướng, nhưng là trước mắt đạt được cái này địa chỉ, lại làm cho hắn càng thêm vững tin, mình phá án phương hướng là tuyệt đối chính xác!

Lần này. . . Hắn là sẽ không lại sai đi?

Chương 37: Chương 37: Tối kỵ

Chương 37: Tối kỵ

Bởi vì lo lắng Khúc Bình sẽ còn đoạt ở phía trước chính mình đem bản án phá, Triệu Ngọc đang bận việc lấy tìm kiếm nữ thần đồng quá trình bên trong, cũng một mực không dám gián đoạn đối Khúc Bình bọn hắn nghe lén.

Ẩn hình máy nghe trộm hữu hiệu thời gian vì 48 giờ, còn rất dài thời gian mới có thể kết thúc.

Căn cứ máy nghe trộm truyền đến tình báo, Khúc Bình đã ý thức được mình phá án và bắt giam phương hướng khả năng xuất hiện sai lầm, ngay tại tích cực điều chỉnh mạch suy nghĩ. Mà lại, bọn hắn đã đang suy đoán hung thủ vì báo thù mà chặt tay khả năng, thậm chí đã có người nâng lên "Dương cầm" hai chữ.

Cứ theo đà này, bọn hắn sớm muộn cũng sẽ đuổi tới Triệu Ngọc đang điều tra trên đầu mối tới.

Con bà nó là con gấu!

Nghe B tổ truyền đến tin tức, nhìn xem trên bản đồ địa chỉ, Triệu Ngọc không khỏi có chút nóng nảy, không biết mình mới nhất tìm tới manh mối này, đến cùng có thể hay không giúp hắn tìm tới hung thủ?

Nguyên lai, Trương Cảnh Phong giúp Triệu Ngọc tra được cái này địa chỉ, chính là Tần Sơn thị HY khu tướng quân miếu số 53. Cái này địa

chỉ chợt nhìn qua cũng không có cái gì đặc thù, nhưng là tại quen thuộc chặt tay án Triệu Ngọc xem ra, lại là không thể coi thường.

Bởi vì đem quân miếu một vùng, chính là hung thủ đối Lạc Mỹ Na áp dụng chặt tay về sau, chạy thục mạng địa phương. Trước đó Khúc Bình đã từng phân tích qua, nói hung thủ từ cái này một địa khu đào tẩu mà không bị camera bắt giữ, hoặc là hắn đối với chỗ này đặc biệt quen thuộc, hoặc là dứt khoát ở tại nơi đây!

Hiện tại xem ra, sau một cái suy đoán có thể là chính xác. Thông qua bản đồ điện tử so với, tướng quân miếu số 53, khoảng cách lúc trước đặt Lạc Mỹ Na xe BMW hẻm, vẻn vẹn không đến trăm mét, nếu như đi được nhanh, thậm chí ngay cả hai phút đều không dùng đến!

Khoảng cách gần như thế, thậm chí để Triệu Ngọc cảm giác có chút nhút nhát cùng hoảng hốt.

Hung thủ thật sự có lớn như thế đảm lượng sao?

Dám ở cửa nhà mình hành hung?

Có thể hay không, lần này, ta lại tìm nhầm đây?

Có thể hay không giống như kiểu trước đây, mỗi lần đến tự nhận là thời khắc mấu chốt, nhưng lại chui vào ngõ cụt?

Bởi vì trước đó kinh lịch quá nhiều ngăn trở, lần này Triệu Ngọc lòng tin ngược lại không có như vậy đủ. Hắn thậm chí đang suy nghĩ, nếu như nữ thần đồng cùng bản án không có quan hệ, mình lại một lần tìm nhầm phương hướng, như vậy tiếp xuống, hắn còn có thể làm những gì?

Ôm loại này thấp thỏm ý nghĩ, Triệu Ngọc rốt cục chạy tới mục đích.

Tướng quân miếu mặc dù thuộc về HY khu quản hạt, nhưng là nơi đây

đã đến Tần Sơn thị khu vực biên giới, chính là từ mấy năm trước vùng ngoại thành sát nhập tới.

Nơi này lấy đời cũ nhà trệt chiếm đa số, cư dân phần lớn sinh hoạt quẫn bách, đám dân thành thị đều đem vùng này gọi là khu ổ chuột. Nơi này cá rắn hỗn tạp, ngoại trừ số ít hợp lý cư dân bên ngoài, đại bộ phận đều là nông dân công cùng giá rẻ khách trọ, thậm chí còn có một ít phạm pháp bán hàng đa cấp phần tử.

Tướng quân miếu số 53 đồng dạng là một chỗ rách rưới lưu rớt phòng ở cũ, từ bên ngoài nhìn, chỉ có ba gian chính phòng cùng một cái trong sân, diện tích không tính quá lớn. Tường viện cũng là khẽ nghiêng, nhìn xem làm cho lòng người bên trong không quá an tâm.

Không thể nào?

Nữ thần đồng Lý Đan một nhà, thật sẽ ở tại loại này địa phương sao?

Nhìn qua đơn sơ cửa sắt, Triệu Ngọc lòng tràn đầy hoài nghi gõ cửa một cái.

Ai ngờ, bên trong rất nhanh truyền đến đáp lại, một cái già nua vô lực thanh âm nữ nhân hỏi: "Tới, ai nha?"

Triệu Ngọc không có gấp trả lời, mà là đào lấy khe cửa nhìn thoáng qua, chỉ gặp nói chuyện, chính là một vị dáng người còng xuống lão thái thái.

Triệu Ngọc thử thăm dò hỏi một câu: "Xin hỏi, là Hách Phượng Liên nhà sao?"

"Vâng! Là! Chờ một chút a!"

A?

Triệu Ngọc nhãn tình sáng lên, không nghĩ tới thật là Hách Phượng Liên? Xem ra, nàng ca bệnh bên trên địa chỉ cũng không phải là giả.

Tại lão nhân trả lời thời điểm, Triệu Ngọc nhìn chằm chằm vào đối phương, nhưng lại chưa nhìn ra trên mặt lão nhân có cái gì dị thường chi sắc. Xem ra, lão nhân đối với mình thân phận, căn bản không có cái gì giấu diếm chi ý.

Kẹt kẹt...

Cửa sắt mở ra, nhưng gặp lão nhân mặc dù dáng người đơn bạc, sắc mặt trắng bệch, lại là mặt mũi hiền lành, phi thường thân mật.

"Tiểu hỏa tử, chuyện gì a?"

"Nha... Ngươi tốt!" Triệu Ngọc bản năng đánh chào một cái,

Sau đó đi thẳng vào vấn đề nói, "Ta là cảnh sát, cần hướng ngài nghe ngóng một chút tình huống, hi vọng ngươi có thể phối hợp!"

"A, nguyên lai là cảnh sát đồng chí a! Mau tới, vào nói lời nói đi!" Lão nhân cũng không nghi ngờ Triệu Ngọc thân phận, thản nhiên làm cái mời đến động tác, "Cảnh sát đồng chí, không biết, ngài tìm ta nghe ngóng chuyện gì a?"

Lúc đầu, Triệu Ngọc trực tiếp báo minh ý đồ đến, liền là muốn nhìn một chút lão nhân phản ứng. Nếu như sắc mặt nàng dị thường, thất kinh, nói không chừng trong lòng có quỷ. Thế nhưng là, thấy lão nhân y nguyên trấn định như lúc ban đầu về sau, Triệu Ngọc không khỏi có chút nản chí, cảm giác mình rất có thể lại là toi công bận rộn một trận.

Lão nhân đem Triệu Ngọc để tiến buồng trong, nhưng gặp nàng nhà phi thường đơn sơ, thời gian hẳn là trôi qua phi thường nghèo khó.

"Cảnh sát a, ta bình thường rất ít đi ra ngoài, bệnh!" Lão nhân gia cho Triệu Ngọc dời cái nhựa plastic ghế, hỏi, "Không biết, ngươi tìm ta đến cùng muốn hỏi cái gì a?"

Triệu Ngọc nhìn qua lão nhân ca bệnh, phi thường rõ ràng nàng bị bệnh gì. Năm ngoái vào tháng năm, nàng ở trung tâm bệnh viện làm dạ dày đại bộ phận cắt bỏ giải phẫu. Làm loại giải phẫu này chỉ có hai nguyên nhân, một cái là nghiêm trọng loét dạ dày, một cái khác thì là ung thư bao tử! Mà lão nhân rất không may thuộc về cái sau.

Triệu Ngọc càng rõ ràng hơn, bởi vì người bệnh năm ngoái động xong giải phẫu sau làm gần 9 tháng trị bệnh bằng hoá chất, tóc đều rơi sạch, nàng hẳn là rất rõ ràng mình đến chính là bệnh gì . Bất quá, Triệu Ngọc chỉ là vì tra án, tự nhiên không cần thiết nhắc tới những thứ này.

"Ta chính là muốn biết một chút, nhà các ngươi tình huống!" Triệu Ngọc trực tiếp hỏi, "Ngươi có phải hay không có cái nữ nhi gọi Lý Đan a?"

"Vâng, là!" Lão nhân gật đầu nói, "Bất quá, nàng rất nhiều năm không gọi cái tên này, mình sửa lại cái danh tự, bây giờ gọi Lý Vân tiêu."

Lý Vân tiêu?

Triệu Ngọc dừng lại một chút, lại hỏi: "Ngươi khuê nữ cùng ngươi ở cùng nhau sao?"

"Đương nhiên!" Lão nhân thành thật trả lời, "Ta lão đầu chết sớm, chỉ còn lại mẹ con chúng ta sống nương tựa lẫn nhau! Ta khuê nữ nhưng hiếu thuận, trong nhà này nhà bên ngoài, đều là nàng một người lo liệu đâu!"

Nha...

Không nghĩ tới, nữ thần đồng phụ thân đã qua đời.

"Ngươi khuê nữ là làm việc gì?" Triệu Ngọc lại hỏi.

"Ai u, ta khuê nữ khả năng làm đi!" Nhấc lên nữ nhi, lão nhân một mặt tự hào, "Những năm gần đây, nàng làm rất nhiều một công việc, có khi còn muốn đánh kiêm chức đâu! Giống lái xe taxi a, đương hộ công a, năm nay còn tìm cái đang diễn đoàn kịch hỗ trợ việc đâu!

"Bất quá, ta khuê nữ cũng rất khổ, vì hầu hạ ta lão thái bà này, đến nay liền đối tượng còn không có tìm đâu! Cảnh sát a, ngươi nếu là có thích hợp, đừng quên cho ta khuê nữ giới thiệu một chút a!"

Cái gì?

Đang diễn đoàn kịch hỗ trợ?

Nghe được câu này, Triệu Ngọc bản năng cảnh giác lên. Phải biết, bảo mã xa thượng đơn chỉ riêng miếng dán, thế nhưng là vừa vặn đến từ diễn đoàn kịch, chẳng lẽ...

Triệu Ngọc nghiêm túc suy nghĩ một chút, lúc này mới lên tiếng hỏi: "Lão nhân gia, ta muốn hỏi một chút, ngươi khuê nữ, có phải hay không lúc tuổi còn trẻ đạn qua dương cầm a?"

"A?" Ai ngờ, lão thái thái một mực vững vững vàng vàng, nhưng khi nghe được Triệu Ngọc nhấc lên "Dương cầm" hai chữ này về sau, nàng lại giống lọt vào sét đánh, vội vàng há miệng run rẩy đứng dậy hô, "Ai nha, cảnh sát nha! Ngươi nhưng tuyệt đối đừng nhắc lại dương cầm chuyện này, nếu để cho ta khuê nữ biết, kia... Vậy coi như hỏng... Cái này hai chữ, thế nhưng là nhà chúng ta tối kỵ a!"

Chương 38: Chương 38: Không tưởng tượng được chân tướng

Chương 38: Không tưởng tượng được chân tướng

Thấy lão nhân kích động như thế, Triệu Ngọc cũng là rất cảm thấy hiếu kì, theo như cái này thì, năm đó ở nữ thần đồng trên thân tất nhiên là phát sinh qua sự tình gì.

Thế là, Triệu Ngọc bắt đầu hảo tâm khuyên nhủ đối phương, nói hắn hiện tại muốn hiểu sự tình phi thường trọng yếu, hi vọng lão nhân gia có thể phối hợp điều tra. Hắn còn gián tiếp uy hiếp nàng, nói ngươi nếu là hiện tại không phối hợp, loại kia ngươi khuê nữ tới, ta cũng chỉ có thể tự mình hỏi nàng!

Lão nhân phi thường lo lắng nàng khuê nữ nghe được "Dương cầm" hai chữ, trải qua một phen cân nhắc về sau, đành phải cùng Triệu Ngọc nói ra tình hình thực tế.

Liên quan tới năm đó nữ thần đồng đột nhiên bỏ thi đấu, Triệu Ngọc từng có không ít suy đoán. Nhưng mà, thẳng đến nghe xong lão nhân giảng thuật về sau, hắn lúc này mới phát hiện, sự tình xa so với hắn tưởng tượng phải phức tạp!

"Không sai, ta khuê nữ Lý Đan đã từng đạn qua dương cầm, hơn nữa còn là Phượng Lĩnh huyện xa gần nghe tiếng dương cầm thần đồng!" Lão nhân giảng thuật thời điểm, biểu lộ lộ ra nặng dị thường, "Chúng ta chỉ có như thế một cái nữ nhi bảo bối, vì hài tử, ta cùng nàng cha cũng là

đem tất cả vốn liếng đều thông suốt trên thân nàng. Vì có thể làm cho nàng đến thủ đô học đàn, chúng ta thậm chí ngay cả quê quán phòng ở đều bán!

"Ta khuê nữ đặc biệt hiểu chuyện, biết ta cùng nàng cha vất vả, học đàn cũng so bất luận kẻ nào đều muốn khắc khổ cố gắng. Mặc kệ là huyện cấp tranh tài, thị cấp tranh tài, thậm chí cấp tỉnh tranh tài, nàng tất cả đều qua được thưởng.

"Khi đó, mặc dù nhà chúng ta trôi qua kham khổ, nhưng là trên người Đan Đan, chúng ta có thể nhìn thấy hi vọng, trôi qua vẫn là rất hạnh phúc. Cha nàng càng là lòng tin tràn đầy, cho là ta nhà Đan Đan rất có tiền đồ, tương lai nhất định có thể làm rạng rỡ tổ tông, so với cái kia có nhi tử người mạnh hơn nhiều! Thế nhưng là..."

Ai ngờ, nói đến đây, tay của lão nhân chợt run rẩy lên, nàng thống khổ dị thường nói ra: "Thế nhưng là, ngay tại kia giới Tần Sơn cuộc tranh tài dương cầm bên trên, chúng ta người một nhà mộng, lại tất cả đều nát!"

"A di, ngươi nói, là thứ mười giới Tần Sơn thị cuộc tranh tài dương cầm sao? Tại nhị trung cử hành?" Vì xác nhận tin tức, Triệu Ngọc mở miệng hỏi một câu.

"Đúng! Đúng! Nói chính xác, là thứ mười giới Tần Sơn thị học sinh cấp ba cuộc tranh tài dương cầm! Lần kia tranh tài, ta... Ta cả một đời cũng không quên được!" Lão nhân trong mắt đã tràn đầy vết ướt, có thể là quá quá khích động, nàng dùng tay ôm bụng, chậm hồi lâu mới tiếp tục nói, "Mặc dù bất quá là thị cấp tranh tài dương cầm, nhưng là lần này tranh tài lại là phi thường trọng yếu, đối với chúng ta nhà Đan Đan tới nói, càng là ý nghĩa trọng đại!

"Có thể tham gia lần này tranh tài, đều là thuộc khoá này học sinh tốt nghiệp trung học, nếu như tuyển thủ có thể tại giải thi đấu bên trong lấy được tốt thứ tự, liền có khả năng sớm bị một chút đại học nghệ thuật còn

có tỉnh sư phạm trường trung học chọn trúng, chính là những này dương cầm đám học sinh một cái tuyệt hảo cầu nhảy!

"Nếu như chúng ta nhà Đan Đan có thể tiến vào trận chung kết, như vậy tương lai ở trên đại học phương diện, tất nhiên sẽ vì nhà chúng ta giảm bớt một số lớn phí tổn. Cho nên, lần kia trong trận đấu, hài tử lộ ra đặc biệt khẩn trương, một lòng muốn cầm một vị trí tốt, vì ta cùng nàng cha tranh một hơi!

"Lúc đầu, tranh tài tiến hành đến phi thường thuận lợi, nhập vây thi đấu, đấu vòng loại, đấu loại, Đan Đan một đi ngang qua quan trảm tướng, sớm hiển lộ ra nàng hơn người thực lực. Lúc ấy, có chút cũ sư thậm chí cho rằng, lấy Đan Đan thực lực đừng nói giết tiến trận chung kết, liền là đoạt được sau cùng quán quân, cũng không phải là không có khả năng!

"Rất nhanh, nhà ta Đan Đan lấy đấu loại tên thứ ba thành tích, vững vàng tiến vào trận chung kết. Khi đó, chúng ta một nhà tất cả đều cực kỳ cao hứng, nếu như trong trận chung kết, Đan Đan lấy bình thường trình độ phát huy, như vậy thi đậu đại học nghệ thuật chính là chuyện ván đã đóng thuyền!

"Nhưng mà, nhà ta Đan Đan vẫn chưa đủ, nàng cho là mình cùng đấu loại trước hai tên chênh lệch cũng không lớn, liền muốn tại trận chung kết tự do khúc mục nâng lên độ khó cao, dùng cái này đến siêu việt bọn hắn!

"Kết quả... Ai!" Lão nhân vô lực gục đầu xuống, nước mắt đã nhỏ xuống tại nàng kia già nua trên gương mặt.

Lúc này, Triệu Ngọc nhiều lời vô ích, liền nhẫn nại tính tình chờ lấy. Thẳng đến lão nhân cảm xúc thoáng bình phục một chút, mới tiếp tục hướng xuống nói ra:

"Vì tranh tài công bằng, trận chung kết thời điểm, đám tuyển thủ tất cả

đều sử dụng cùng một đỡ dương cầm. Vì để cho đám tuyển thủ quen thuộc bộ kia dương cầm, tổ ủy hội sớm vì mỗi vị tuyển thủ an bài luyện đàn thời gian.

"Ai..." Lão nhân lại là thở dài một tiếng , đạo, "Những tuyển thủ khác đều là thị lý, bọn hắn nhiều ít cùng tổ ủy hội có chút quan hệ, tất cả đều lựa chọn tốt đoạn thời gian đến luyện đàn. Mà nhà chúng ta không ai không có quan hệ, liền bị đẩy ra vị cuối cùng, chỉ có thể chờ đợi đến tối 8 điểm mới có thể bắt đầu luyện đàn.

"Chúng ta nghĩ, 8 giờ tối liền 8 điểm đi, dù sao cũng không tính quá muộn, mà lại một tên sau cùng không hạn thời gian, nghĩ luyện bao lâu liền luyện bao lâu. Đan Đan lựa chọn cái kia khúc mục đích xác thực còn có một số không đủ, vừa vặn có thể luyện nhiều một chút.

"Nhưng ai biết, ban ngày không biết xảy ra vấn đề gì, chúng ta luyện đàn thời gian, thế mà bị đẩy ra 9 giờ tối nhiều, mặc dù Đan Đan ba nàng tìm lãnh đạo lý luận một phen, nhưng ngày thứ hai trận chung kết liền muốn bắt đầu, lý luận của hắn đã không có ý nghĩa.

"Không có cách, chúng ta chỉ có thể lựa chọn chờ đợi, cuối cùng một mực chờ đến gần 9 điểm nửa, hài tử mới rốt cục luyện đến đàn.

"Khi đó, người đều đi hết, trong lễ đường chỉ có chúng ta một nhà ba người. Đan Đan đứa nhỏ này tâm lý tố chất đặc biệt tốt, căn bản không có chịu ảnh hưởng, luyện đàn luyện được đặc biệt đầu nhập!

"Thế nhưng là... Thế nhưng là..." Lão nhân toàn thân run rẩy kịch liệt, cực kì khó khăn nói đi xuống nói, " lúc ấy, ta cùng nàng cha ngay tại dưới đài nghe, hài tử đàm đến từ khúc êm tai cực kỳ, hai chúng ta ngay tại say mê bên trong, lại... Lại bất thình lình nghe được Đan Đan 'A' hét to một tiếng!

"Chờ ta cùng nàng cha sốt ruột bận bịu hoảng chạy lên đài về sau, chỉ

gặp hài tử dùng sức nắm chặt tay phải của mình, mà máu đã ngăn không được ra bên ngoài bốc lên, đem hài tử quần áo đều cho nhuộm đỏ! Dương cầm bên trên, trên mặt đất khắp nơi đều là máu!"

Cái gì! ?

Triệu Ngọc nghe được dị thường đầu nhập, lập tức đi theo kinh hô một tiếng, hắn hoàn toàn không ngờ đến, năm đó lại sẽ xảy ra chuyện như thế!

"Hài tử dọa sợ, hoảng sợ xem chúng ta. Mà ta cùng nàng cha càng là dọa phát sợ, " lão nhân khó khăn tiếp tục nói, "Không biết hài tử đến cùng xảy ra chuyện gì? Nhìn thấy hài tử tay một mực tại đổ máu, liền tranh thủ thời gian lôi kéo Đan Đan hướng bệnh viện!

"Ngày đó, trong lễ đường bên ngoài không có bất kỳ ai, chúng ta ngay cả cái hỗ trợ cũng không tìm tới. Mà lại, trên đường căn bản tìm không thấy xe taxi, cuối cùng vẫn là một vị hảo tâm xe hàng lái xe đem chúng ta đưa đến bệnh viện.

"Bác sĩ cho nhà ta hài tử sau khi kiểm tra, nói hài tử ngón giữa bị lợi khí cắt tổn thương, chẳng những thương tổn tới gân bắp thịt cùng bộ phận khớp nối, hơn nữa còn hoạch rơi mất non nửa khối đầu ngón tay! Tốt nhất có thể đem kia non nửa khối đầu ngón tay tìm trở về nối liền, nếu không hài tử ngón tay có khả năng sẽ rơi xuống cả đời tàn tật!

"Ta cùng nàng cha cái nào gặp qua chuyện như vậy? Tất cả đều choáng váng! Nghe bác sĩ để tìm nửa khối ngón tay, ba nàng liền tranh thủ thời gian trở về nhị trung lễ đường tìm kiếm.

"Nhưng mà. . . chờ ba nàng lại lúc trở về... Lại chỉ thấy dương cầm thượng lưu hạ vết máu tất cả đều không thấy, dương cầm bị sáng bóng sạch sẽ, mà Đan Đan khối kia đầu ngón tay, cũng tìm không thấy!" Nói

đến đây, lão nhân rốt cuộc không chịu nổi tràn mi mà ra nước mắt, lập tức nghẹn ngào khóc rống, nước mắt tuôn đầy mặt.

Chương 39: Chương 39: Gần trong gang tấc đáp án

Chương 39: Gần trong gang tấc đáp án

"Non nửa khối ngón tay không có tìm trở về, Đan Đan tay cũng không có biện pháp tiến hành xong chỉnh khâu lại!" Lão nhân chậm hồi lâu, mới lau một thanh nước mắt, tiếp tục giảng đạo, "Tại bác sĩ cho Đan Đan mổ chữa trị ngón tay thời điểm, Đan Đan cha hắn đều cho bác sĩ quỳ xuống, nói vô luận như thế nào cũng không thể để Đan Đan tay rơi xuống tàn tật, đây chính là nhà chúng ta duy nhất tưởng niệm a!

"Nhưng mà. . . Giải phẫu động xong sau, bác sĩ vẫn là nói cho chúng ta biết, Đan Đan ngón tay gân bắp thịt bị hao tổn nghiêm trọng, đã không cách nào chữa trị, hài tử ngón giữa gập thân công năng lại nhận ảnh hưởng nghiêm trọng!

"Ngươi cũng đã biết, đây đối với một cái lấy dương cầm làm sinh mệnh hài tử tới nói ý vị như thế nào sao? Ngón tay không khuất phục duỗi , tương đương với trực tiếp tuyên án nàng tử hình a!

"Nghe được tin dữ này, hài tử ba nàng bệnh tim phát, tại chỗ cõng qua khí đi! Nếu như không phải cứu giúp kịp thời, lão đầu tử lúc kia liền có khả năng rời đi chúng ta!"

"Kia. . . Sau đó thì sao?" Triệu Ngọc nghe được lão nhân tự thuật, ngoại trừ đối với nữ thần đồng một nhà gặp bất hạnh cảm thấy đồng tình bên ngoài, trong đầu còn sinh ra càng lớn nghi vấn.

"Về sau, ta đương nhiên đi tìm giải thi đấu tổ ủy hội, cũng báo cảnh sát!" Lão nhân một mặt đờ đẫn nói, "Nhưng là, khi đó cuộc tranh tài dương cầm trận chung kết đã bắt đầu, tới nhiều như vậy tỉnh, cục thành phố lãnh đạo đại quan còn có các trường trung học chuyên gia. Chủ sự phương không hi vọng Đan Đan sự tình ảnh hưởng đến những tuyển thủ khác, liền đem chuyện này đè ép xuống, để cảnh sát chờ tranh tài xong tất lại điều tra!

"Ta chỉ là cái gì cũng đều không hiểu phụ nhân, hài tử cùng nàng cha tất cả bệnh viện nằm trên giường bệnh, ta còn có thể thế nào? Ta ngoại trừ nghe bọn hắn an bài, còn có thể thế nào! ?" Trên mặt lão nhân viết đầy hối hận, "Chờ đến tranh tài kết thúc về sau, người đi trà lạnh, trả hết chỗ nào bắt người đi? Cảnh sát chỉ là tượng trưng tra hỏi một chút tình tiết vụ án, từ đây liền lại không hạ văn!

"Chúng ta duy nhất biết rõ ràng sự tình, liền là cắt đứt nữ nhi của ta ngón tay đồ vật, hắn là một loại đã sắc bén lại cứng rắn lưỡi dao, lưỡi dao bị người lộn ngược tại dương cầm Hắc Kiện trong khe hở!

"Thông qua Đan Đan hồi ức, cất đặt lưỡi dao vị trí kia, chính là một cái không quá thường dùng vị trí, chỉ có Đan Đan lựa chọn kia thủ khúc mới có thể đạn tới đó, hơn nữa còn là một cái tương đương dùng sức trọng âm!"

"Ồ? Nói như vậy, cất đặt lưỡi dao người này, là đặc biệt nhằm vào con gái của ngươi rồi?" Triệu Ngọc hỏi.

"Có lẽ vậy, những tuyển thủ khác coi như đạn đến vị trí kia, cũng không phải trọng âm, coi như bị lưỡi dao quẹt làm bị thương, cũng không có khả năng giống ta khuê nữ nghiêm trọng như vậy!" Lão nhân trả lời.

"Đã dạng này, thả lưỡi dao người khẳng định liền là tiến vào trận chung kết cái khác 9 tên tuyển thủ một trong a! Có người đố kỵ con gái của

ngươi tài hoa, hoặc là lo lắng ngươi khuê nữ so với hắn thành tích tốt mới làm như thế! Chiêu này mà nhưng quá độc ác!" Triệu Ngọc lòng đầy căm phẫn nói, "Ngươi khuê nữ tay bị cắt tổn thương thời điểm, người này khẳng định trong bóng tối nhìn xem đâu! Các ngươi chân trước vừa đi, hắn liền chạy ra khỏi đến lau sạch vết tích, lấy đi lưỡi dao, thậm chí ngay cả ngươi khuê nữ nửa khối ngón tay đều không cho lưu lại! Người này thật sự là quá âm hiểm!"

"Chúng ta cũng biết là như thế cái tình huống, " lão nhân lắc đầu bất đắc dĩ, "Thế nhưng là, niên đại đó không có camera, hung khí cũng không có tìm được, mà lại khoảng cách thời gian quá dài, vân tay, vết máu cái gì đã sớm không có, không có bằng chứng, lại thế nào tra được đâu? Mặc dù lão đầu tử sau khi khỏi bệnh lại nhiều lần khiếu oan, nhưng án này cuối cùng vẫn là không giải quyết được gì."

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc nghĩ thầm, chuyện này nếu là phóng tới hôm nay, nhất định có thể đem cái kia âm hiểm tiểu nhân bắt tới, loại người này thực sự quá ghê tởm!

"Mới đầu, Đan Đan ngón tay mặc dù thương tổn tới, " lão nhân tiếp tục hồi ức nói, " nhưng là trải qua một đoạn thời gian vật lý trị liệu khôi phục, vẫn là khôi phục đến không sai. Chẳng những thiếu mất bộ phận mọc trở lại một chút, mà lại ngón tay cũng không phải là hoàn toàn không khuất phục duỗi, chỉ là hơi có chút phí sức mà thôi.

"Nhưng mà, thẳng đến thời gian rất lâu về sau, ta cùng nàng cha mới ý thức tới, nguyên lai Đan Đan thương tổn không chỉ là ngón tay, mà là nội tâm!

"Cắt tay sự tình, để Đan Đan sinh ra nghiêm trọng trong lòng sợ hãi! Mới đầu nàng còn có thể thử nghiệm đạn mấy lần dương cầm,

Thế nhưng là về sau thời gian dần qua cũng không dám lại gảy, thời điểm nghiêm trọng nhất, thậm chí nhìn thấy dương cầm liền toàn thân run rẩy! Ta cùng với nàng cha còn bỏ ra rất nhiều tiền mời qua không ít tâm tư lý bác sĩ, nhưng Đan Đan bệnh nhưng thủy chung không có thể trị tốt.

"Cứ như vậy khẽ kéo mấy năm xuống tới, chúng ta một nhà ba người tinh lực hao hết, tiền tài tiêu hết, đã triệt để không có hi vọng. Chuyện này đối với Đan Đan ba nàng đả kích thực sự quá lớn, lão đầu tử từ đây một bệnh không dậy nổi, không bao lâu liền buông tay nhân gian, cách chúng ta mà đi!

"Ai!" Lão nhân thở dài một tiếng, "Đây đều là mệnh a! Còn tốt, ta khuê nữ không ngừng vươn lên, không sợ chịu khổ bị liên lụy, hai mẹ con chúng ta cũng coi là đem cái này nhà chống xuống tới! Nhưng ta hiện tại. . ."

Lão nhân khả năng muốn nói mình mắc bệnh ung thư sự tình, nhưng nghĩ nghĩ, cũng không có lối ra, mà là chuyển nói nói ra: "Cảnh sát a, ngươi nhìn, chờ nhìn thấy ta khuê nữ, dương cầm chuyện này, ngươi nhưng ngàn vạn không thể xách a! Ngươi coi như là xin thương xót đi!"

Nói đến chỗ thương tâm, lão nhân lại lần nữa nghẹn nức nở.

Triệu Ngọc nhẹ gật đầu, trong lòng cũng phi thường đồng tình bọn hắn một nhà. Nếu như nói bọn hắn sinh ra nghèo khó thì cũng thôi đi, nhưng bọn hắn rõ ràng có tốt đẹp tiền đồ, nhưng bất hạnh hủy hoại chỉ trong chốc lát, cảnh ngộ như thế càng để cho người tiếc hận.

Nếu như không có cắt tay chuyện này, nói không chừng bọn hắn một nhà cũng có thể vượt qua Lạc Mỹ Na hoặc là lý Tân Hoa cuộc sống như vậy, thậm chí so với các nàng còn tốt hơn!

"Đã dạng này, " Triệu Ngọc lại hỏi, "Vậy các ngươi lúc trước vì cái gì

không trở về quê quán đâu? Tình huống gian nan như vậy, cũng không có tìm cái thân thích cái gì đến giúp đỡ sao?"

"Ngươi là có chỗ không biết a!" Lão nhân bất đắc dĩ nói, "Đan Đan ba nàng tính tình quá bướng bỉnh, bọn ta nhà thân thích, đều bị hắn đắc tội hết. Lúc trước bán đi tổ trạch về sau, hắn liền là chặn lấy một hơi ra! Đâu còn có mặt trở về a?"

Nha. . .

Trách không được nữ thần đồng một nhà tại cuộc tranh tài dương cầm về sau, tựa như bốc hơi khỏi nhân gian như vậy đâu! Nguyên lai tình huống chân thật là như vậy, đây chính là Triệu Ngọc trước đó làm sao cũng dự đoán không đến.

Bất quá, mặc dù liên quan tới nữ thần đồng sự tình dự đoán không đến, thế nhưng là liên quan tới chặt tay án sự tình lại vừa vặn tương phản. Lão nhân nói tới hết thảy, đủ để chứng minh Triệu Ngọc điều tra phương hướng là không có sai lầm.

Thông qua lão nhân giảng thuật kia một phen, vị này nữ thần đồng đã bị Triệu Ngọc liệt vào chặt tay án —— số một nghi phạm!

Hắn lý do lại đầy đủ bất quá, Lý Đan một đời đều bị hủy tại lần kia cuộc tranh tài dương cầm bên trên, nàng hoàn toàn có lý do đi trả đũa những cái kia đã từng có khả năng hãm hại qua nàng người!

Lý Đan thương tổn là tay phải, chặt tay án người bị hại tất cả đều bị chặt rơi mất tay phải! Hai cái này ở giữa, không có khả năng không có cái gì liên hệ a?

Triệu Ngọc nhìn qua Lý Đan mẫu thân ca bệnh, mẹ của nàng năm ngoái tháng 5 phần ra tay thuật, vừa lúc ở hai lên chặt tay án kết thúc về sau. Sau đó trải qua 9 tháng trị bệnh bằng hoá chất, mẹ của nàng đã tiến vào

tu dưỡng kỳ, cho nên nàng liền có lại lần nữa ra tay cơ hội, áp dụng thứ 3 lên chặt tay án!

Ngoài ra, liên tưởng đến nàng đang diễn ra đoàn kịch trải qua ban, mà lại nhà lại ở tại nơi này a mẫn cảm vị trí bên trên chờ nhân tố.

Triệu Ngọc càng phát giác, lần này, hắn thật đã chạm tới chặt tay án chân tướng! Cái này để hắn đau khổ tìm kiếm hung thủ, hắn là nữ thần đồng —— Lý Đan! !

Chương 40: Chương 40: Ngươi làm sao không mang thủ sáo?

Chương 40: Ngươi làm sao không mang thủ sáo?

"Ngươi có biết hay không ngươi khuê nữ bây giờ đi đâu đây rồi?" Cảm giác được cái này Lý Đan rất có vấn đề, Triệu Ngọc lập tức hướng lão nhân hỏi thăm, "Như thế nào mới có thể tìm được nàng?"

"Cảnh sát, chuyện ngươi muốn hỏi, ta đều nói cho ngươi biết, ngươi còn tìm nữ nhi của ta làm cái gì?" Lão nhân còn tại lo lắng dương cầm vấn đề, sợ hãi Triệu Ngọc sẽ đi đâm nữ nhi vết thương.

"Không có gì, chúng ta chỉ là cần nắm giữ nàng một chút tin tức mà thôi, cũng không thấy thật đi tìm nàng!" Nói, Triệu Ngọc cho nàng lộ ra ngay mình cảnh sát chứng, há miệng bịa chuyện nói, " ta cũng là hoàn thành nhiệm vụ mà thôi! Còn có a, cảnh sát hiện tại chuyện điều tra có khả năng cùng năm đó tranh tài dương cầm có quan hệ, không chừng, còn có thể đem lúc trước hại con gái của ngươi người kia tìm ra đâu!"

"Nha. . ." Lão nhân hơi có vẻ nghi ngờ suy nghĩ một chút, nói với Triệu Ngọc, "Nữ nhi của ta hẳn là đang diễn ra đoàn kịch đâu! Có thể là thị cung văn hoá cái kia đoàn kịch a? Nàng hôm nay thời điểm ra đi còn đã nói với ta, đêm nay nàng có khả năng đi theo đoàn kịch xuống nông thôn diễn xuất, có khả năng cần bốn năm ngày mới có thể trở về đâu!"

A?

Ra ngoài?

Triệu Ngọc trong lòng không khỏi xiết chặt, làm sao trùng hợp như vậy, Lý Đan càng muốn đuổi tại lúc này ra ngoài? Nếu như nàng thật là chặt tay án thủ phạm, như vậy này lại sẽ không nói rõ. . . Nàng lại muốn xuất thủ?

"Nha. . . Cảnh sát a, nếu không dạng này, " lão nhân tích cực phối hợp, "Ta giao cho nữ nhi của ta gọi điện thoại, hỏi nàng một chút?"

"Ừm. . . Không cần!" Triệu Ngọc vội vàng khoát tay. Nếu như Lý Đan thật có vấn đề, như vậy gọi điện thoại khó tránh khỏi sẽ đánh cỏ kinh rắn, không bằng âm thầm điều tra càng tốt hơn một chút. Nghĩ đến chỗ này, hắn liền đối với lão nhân nói, "Được rồi, không cần đánh, nhiệm vụ của ta đã không sai biệt lắm hoàn thành, đừng cho các ngươi thêm phiền toái liền!"

Nói, hắn cất bước liền hướng bên ngoài đi. Hắn tự nhiên là nghĩ mau mau cho Lý Bối Ny gọi điện thoại, để nàng thẩm tra một chút Lý Đan vị trí, nhìn nàng một cái đến cùng tại hay không tại đoàn kịch?

Nhưng mà, khi hắn đi ra phía ngoài thời điểm, chợt phát hiện một cái rất không thích hợp mà địa phương, chỉ gặp cùng phòng khách tương liên một gian cửa phòng ngủ bên trên, lại cúp lấy một thanh khóa.

Nhìn thấy thanh này khóa, hắn không khỏi lại dừng lại chân, hỏi: "Lão thái thái, cái cửa này vì cái gì trả hết lấy khóa đâu?"

"A, đây là ta khuê nữ gian phòng!" Lão nhân thành thật trả lời, "Ta khuê nữ nha, thích sạch sẽ! Phòng của nàng bình thường đều là khóa lại, không cho ngoại nhân tiến!"

Không cho vào?

Lần này, Triệu Ngọc càng thêm hiếu kì, vội hỏi lão nhân có thể hay không cho mở ra một chút, hắn muốn vào xem một chút.

"Không được, không được, tuyệt đối không được!" Lão nhân vội vàng khoát tay, "Ta khuê nữ đặc biệt kiêng kị người khác tiến phòng của nàng, ngay cả ta đều không cho tiến đâu! Mà lại, bình thường chìa khoá đều là chính nàng mang theo, ta cũng vào không được a!"

"Không có chuyện! Ta có thể mở ra!" Triệu Ngọc không ngần ngại chút nào, đưa tay liền đi sờ môn kia khóa.

"Không được! Thật không được!" Lão nhân tựa như chắn lỗ thương ngăn tại trước cửa, không cho Triệu Ngọc tiếp cận."Van cầu ngươi cảnh sát, ta nói thật với ngươi đi! Nữ nhi của ta nàng có bệnh thích sạch sẽ, nếu là biết có người tiến nàng phòng, nàng bệnh cũ liền sẽ phạm! Ta van cầu ngươi, nữ nhi của ta vốn là đủ thống khổ, cũng đừng lại hướng nàng trên vết thương xát muối được không?"

Bệnh thích sạch sẽ?

Thật là bệnh thích sạch sẽ sao?

Chuyện cho tới bây giờ, Triệu Ngọc cảm thấy, coi như bản án lại tra sai, hắn cũng nhất định phải vào xem xem xét mới được. Bằng không, chính hắn cũng sẽ không hết hi vọng!

Thế nhưng là, lão thái thái ngăn ở trước cửa, rất có xả thân lấy nghĩa chi ý, là tuyệt đối không có khả năng để hắn mở cửa. Đối mặt dạng này lão thái thái, Triệu Ngọc càng thêm không thể vận dụng vũ lực.

Làm sao bây giờ?

Loại này nan đề có lẽ có thể khó đến phổ thông cảnh sát, lại khó không được Triệu Ngọc dạng này láu cá, hắn nhãn châu xoay động liền có chủ

ý, vội vàng mặt đen lên hỏi lão nhân một câu:

"Lão thái thái! Ta hỏi ngươi, đối với con gái của ngươi tới nói, là bệnh thích sạch sẽ trọng yếu, vẫn là mệnh trọng yếu?"

"A?" Lão nhân trong nháy mắt lộn xộn, chiếp ầy lấy hỏi, "Cảnh sát, ngươi. . . Ngươi có ý tứ gì?"

"Ai!" Triệu Ngọc trùng điệp thở dài một hơi,

Làm bộ khó xử nói, "Lúc đầu, ta là không muốn nói! Chuyện cho tới bây giờ, vì cứu ngươi khuê nữ mệnh, ta cũng chỉ có thể đối ngươi nói thật! Thực không dám giấu giếm, ta hôm nay sở dĩ tới tìm ngươi khuê nữ, cũng là bởi vì có người muốn —— hại nàng! !"

"A! ?" Lão nhân giật nảy cả mình, thân thể lại run rẩy, "Ai? Ai thất đức như vậy, lại muốn hại nữ nhi của ta a?"

"Có thể là năm đó thả lưỡi dao người, cũng có thể là là người khác!" Triệu Ngọc thuận miệng vô ích, "Con gái của ngươi có thể là nắm giữ cái gì chứng cớ trọng yếu, cho nên ta mới muốn nhìn một chút gian phòng của nàng mà! Nếu có thể mau mau đem cái này người xấu trói lại, con gái của ngươi không phải cũng liền an toàn?"

"Cái này. . . Dạng này a!" Lão nhân dọa đến hoang mang lo sợ, há miệng run rẩy nói, "Không được, ta phải tranh thủ thời gian giao cho nữ nhi của ta gọi điện thoại, để nàng cẩn thận một chút!"

"Không cần, yên tâm đi!" Triệu Ngọc vội vàng ngăn lại, "Chúng ta đã phái một đội nhân mã bảo hộ con gái của ngươi đi! Chuyện này không cần ngươi quan tâm, nhưng là ngươi khuê nữ gian phòng, ta nhất định phải vào xem một chút a! Như vậy đi, ngươi tin tưởng ta kỹ thuật, ta cam đoan làm được không lưu một chút vết tích, để ngươi khuê nữ nhìn không ra!"

"Thật?" Nghe được Triệu Ngọc, lão nhân lúc này mới chậm rãi rời đi cổng.

"Yên tâm đi! Ta là chuyên nghiệp thám tử mà!" Triệu Ngọc cười ha hả đi tới cửa trước, cũng không cần tua-vít cái gì, trực tiếp một tay án lấy khung cửa, tay kia dùng sức một sai, kia lỗ khóa chỗ nối tiếp liền ầm ầm sụp ra.

"Ngươi nhìn, khóa là hoàn hảo không chút tổn hại, chờ ta lúc đi ra lại đem lỗ khóa kìm tốt, liền vạn sự thuận lợi!" Triệu Ngọc xông lão nhân làm cái OK thủ thế. Hắn trước kia cũng không có bớt làm những này chuồn vào trong nạy ra khóa hoạt động, đối với cái này tự nhiên xe nhẹ đường quen.

Kẹt kẹt. . . Cửa mở.

Theo đối diện nhào tới một cỗ cùng loại tùng hương hương vị, một sạch sẽ gian phòng, sôi nổi tại Triệu Ngọc trước mặt.

Mặc dù trong phòng bài trí cực kì đơn sơ, nhưng là tất cả mọi thứ đều là chỉnh chỉnh tề tề xếp chồng chất lấy, sáng sủa sạch sẽ, không nhuốm bụi trần. Bởi vậy có thể thấy được, nhà chủ nhân chẳng những thích sạch sẽ, hơn nữa còn là một cái sinh hoạt cực kì tỉ mỉ người!

Mặc dù Triệu Ngọc hình sự trinh sát kinh nghiệm cũng không phong phú, nhưng nhìn người lại là có một bộ. Chỉ là dưới cái liếc mắt ấy, hắn liền bén nhạy phát giác được, cái này Lý Đan tính cách, tựa hồ cùng chặt tay án hung thủ tâm lý trắc tả mười phần ăn khớp.

Chặt tay án hung thủ đồng dạng là cái cực kì cẩn thận, bình tĩnh tỉnh táo, có thể đem các loại chi tiết xử lý đến phi thường hoàn mỹ người.

Triệu Ngọc cất bước đi vào phòng, lão nhân vốn định cùng theo vào,

Triệu Ngọc lại ngăn cản nàng, nói ngươi ở ngoài cửa nhìn xem là được rồi, người tiến vào càng nhiều, bị ngươi khuê nữ phát hiện xác suất lại càng lớn.

Lão nhân cũng rất nghe lời, đành phải đứng ở ngoài cửa quan sát.

Gian phòng không lớn, bên trong tổng cộng không có mấy món đồ dùng trong nhà. Ngoại trừ một trương đời cũ đại mộc giường bên ngoài, còn có tủ rượu, tủ quần áo, giá sách mỗi cái một cái, mấy thứ đồ dùng trong nhà tạo hình cũ kỹ, lại là bảo hộ đến mức dị thường hoàn hảo, thời gian lâu di mới.

Đơn giản quan sát một phen về sau, Triệu Ngọc cảm thấy nếu như muốn được cái gì tin tức, chỉ sợ chỉ có thể đến giá sách nơi đó tìm.

Trong giá sách sách rất nhiều, mỗi một bản đều bảo hộ đến phi thường sạch sẽ hoàn chỉnh, hơn nữa còn bị Lý Đan cẩn thận điểm loại.

Thông qua phân loại cùng tên sách, Triệu Ngọc đó có thể thấy được Lý Đan đọc lướt qua phạm vi phi thường rộng, theo văn học, khoa học, thậm chí công nghệ học còn có y học các loại, tất cả đều có chỗ liên quan đến.

Nhất là y học kia một cột, lại có mấy bản liên quan tới gây tê học cùng giải phẫu học sách!

Nhìn thấy mấy bản này sách một khắc này, Triệu Ngọc không khỏi rất là kích động, hắn vừa định đưa tay cầm một bản nhìn xem, chợt nghe được cổng lão nhân hô:

"Cảnh sát, ngươi làm sao không mang thủ sáo a?"

Chương 41: Chương 41: Thiên y vô phùng

Chương 41: Thiên y vô phùng

"Ta là tới làm điều tra, không phải tới lấy chứng!" Triệu Ngọc chuyện ma quỷ há mồm liền ra, "Đi chỗ nào mang thủ sáo đi? Yên tâm đi, ngươi khuê nữ cũng không phải Holmes, không nhìn ra!"

Nói xong, hắn không để ý lão nhân phản đối, đưa tay bắt một quyển sách ra.

Kia là một bản có quan hệ gây tê học sách, Triệu Ngọc tùy tiện lật nhìn vài trang, phát hiện trong sách lại còn nhớ kỹ không ít bút ký.

Lý Đan chữ tiêm tú sạch sẽ, không có bất kỳ cái gì xoá và sửa. Bởi vậy có thể thấy được, nàng hắn là một cái tâm tư kín đáo, vô cùng có Logic người.

Triệu Ngọc lại lật mấy quyển, tất cả đều như thế. Thế là, hắn nhịn không được hỏi cổng lão nhân: "Ngươi khuê nữ học qua y sao? Làm sao có nhiều như vậy cùng y học có liên quan sách?"

"Không có, không có!" Lão nhân trả lời khẳng định, "Nàng chỉ là rất nhiều năm trước, tại sủng vật phòng khám bệnh trải qua ban, liền là rất nổi danh nhà kia lư đại phu bác sỹ thú y cửa hàng, Đan Đan cho bọn hắn làm qua trợ thủ! Khả năng phải học một chút phương diện này kiến thức a?"

Cái gì! ?

Sủng vật phòng khám bệnh?

Bác sỹ thú y cửa hàng?

Triệu Ngọc trong lòng kinh ngạc liên tục, chặt tay án hung thủ sử dụng thuốc mê chính là một loại động vật dược tề, loại thuốc này nơi phát ra con đường đúng lúc là bác sỹ thú y cửa hàng!

Cái này cũng sẽ không lại là cái gì trùng hợp a?

Chẳng lẽ nói, cái này Lý Đan. . .

Triệu Ngọc để sách xuống, lại đem cả phòng quét mắt một lần. Không biết tại sao, hắn luôn cảm giác, tại trong gian phòng này, có lẽ còn có thể tìm tới cái gì thứ quan trọng hơn.

"Lão thái thái!" Triệu Ngọc nghĩ nghĩ, hỏi, "Nhà các ngươi lên mạng sao?"

"Lên!" Lão nhân trả lời, "Ta vô dụng, nhưng ta khuê nữ hữu dụng!"

"Máy tính đâu? Có sao?"

"Ta khuê nữ có notebook, nàng thường xuyên mang theo trong người, không có ở nơi này hắn là."

"Kia. . ." Triệu Ngọc chỉ vào phòng nói, "Nàng trong phòng không có bàn làm việc, bình thường chơi như thế nào mà máy tính đâu? Nằm sấp trên giường chơi sao?"

"Đúng, liền là nằm sấp trên giường chơi!" Lão nhân không giữ lại chút

nào nói, "Không riêng chơi máy tính, ta khuê nữ nhìn cái viết cái chữ cái gì, cũng đều nằm lỳ ở trên giường viết. Nha. . . Đúng, ngay tại nàng đệm giường dưới đáy, còn đè ép rất nhiều tờ giấy trắng, ta thường xuyên trông thấy nàng ở phía trên viết đồ vật, còn có thật nhiều ảnh chụp đâu!"

Nha!

Triệu Ngọc nhẹ gật đầu, bỗng dưng, hắn đột nhiên trở lại mùi vị đến!

"Cái gì! ? Ngươi nói cái gì? Đệm giường dưới đáy?" Triệu Ngọc kinh hãi, trợn to tròng mắt hỏi, "Phía trên. . . Phía trên viết cái gì?"

"Ta. . . Ta cũng không biết a! Ta chỉ là không cẩn thận thấy qua mấy lần, ta. . . Ta khuê nữ cũng không biết ta biết. . . Nàng quỳ gối ván giường bên trên, viết đặc biệt nghiêm túc. . . Ta. . . Ta chỉ là từ khe cửa nhìn thấy!" Lão nhân dọa đến nói năng lộn xộn, không biết nói cái gì cho phải.

A! ?

Triệu Ngọc lại không hỏi nhiều, sải bước đi vào trước giường, đưa tay liền muốn vén trên giường đệm giường cùng ga giường.

"Cảnh sát nha!" Lão nhân dọa sợ, vọt thẳng tới ngăn lại Triệu Ngọc, "Ta khuê nữ có bệnh thích sạch sẽ, cái giường này đơn. . . Vạn vạn không động được a! Ta khuê nữ con mắt đặc biệt độc, bất kể thế nào thu thập, nàng nhất định có thể nhìn ra được!"

"Lão thái thái!" Triệu Ngọc kích động đến la lớn, "Đến lúc nào rồi, ngươi còn muốn lấy ngươi khuê nữ bệnh thích sạch sẽ đâu! Ta nói cho ngươi, ngươi khuê nữ viết những vật này, có khả năng liền là những cái kia có thể muốn nàng mệnh đồ vật, ngươi. . . Ngươi thế mà còn ngăn đón?"

Nhìn thấy Triệu Ngọc kích động như thế, lão nhân lúc này mới ý thức được can hệ trọng đại, rốt cục không tình nguyện buông ra Triệu Ngọc cánh tay, ngoan ngoãn mà lui trở về.

Triệu Ngọc bắt lấy đệm giường một góc, soạt một chút, đem toàn bộ đệm giường cao cao kéo lên.

Đợi đến giật ra về sau, ván giường bên trên thình lình xuất hiện một màn, để Triệu Ngọc không chịu được giật nảy cả mình!

Nhưng gặp bằng phẳng ván giường phía trên, quả nhiên bày khắp dính liền cùng một chỗ giấy trắng, trên tờ giấy trắng đã lít nha lít nhít viết đầy rất nhiều văn tự, trong đó còn dán rất nhiều ảnh chụp, hình ảnh, còn có sao chép hoặc in văn kiện!

Một màn trước mắt, cực kỳ giống cảnh sát dùng để làm phân tích án tình bạch bản. Chỉ bất quá,

Thứ này so cảnh sát bạch bản còn cẩn thận, còn kín đáo! Nó chỗ bao dung lượng tin tức, cũng so cảnh sát phải lớn hơn nhiều!

Con bà nó là con gấu! !

Một khắc này, Triệu Ngọc trái tim cuồng đọ sức, huyết mạch phẫn trương, căn bản không cần nhìn kỹ những cái kia văn tự, vẻn vẹn dựa vào trên tờ giấy trắng ảnh chụp, hắn đã có thể hoàn toàn, thật sự xác định, nữ thần đồng Lý Đan, liền là chặt tay án —— hung phạm! ! !

Nhưng gặp Cao Điềm, Viên Lỵ Lỵ, Lạc Mỹ Na đám người ảnh chụp, tất cả đều tại bắt mắt vị trí bên trên dán, bên cạnh thì dùng hắc bút ký ghi chép lấy các nàng tất cả tin tức. Rất rõ ràng, Lý Đan đối với các nàng làm qua phi thường kỹ càng điều tra.

Triệu Ngọc đem đệm giường đánh tốt cuốn tại một bên, cẩn thận nhìn

một chút trên tờ giấy trắng nhất mở đầu vị trí, nhưng gặp tại Cao Điềm dưới tấm ảnh phương, còn có một trương dùng máy đánh chữ in ra ảnh đen trắng, trên tấm ảnh biểu hiện chính là một đầu đường ống thông gió miệng thông gió.

Lại nhìn xuống mặt, còn kỹ càng tiêu chí biết lấy ngày, vị trí chờ tin tức, những tin tức này cùng Cao Điềm bị chặt tay tình huống hoàn toàn ăn khớp.

Bởi vậy có thể thấy được, Cao Điềm tay, chính là bị Lý Đan chặt xuống!

A này đi!

Triệu Ngọc đem những này tin tức gom một chút, vậy mà có thể đem chặt tay án trải qua hoàn chỉnh xâu chuỗi. Khi hắn rốt cục hiểu rõ Lý Đan sử dụng gây án thủ pháp về sau, không khỏi lại một lần nữa bị rung động thật sâu!

Lý Đan kế hoạch, thật sự là kín đáo đến đã đến không thể tưởng tượng tình trạng, quả thực thiên y vô phùng! Đang quyết định đối Cao Điềm bọn người động thủ trước đó, nàng thậm chí sớm hơn mấy tháng liền làm xong kín đáo chuẩn bị.

Cầm Cao Điềm tới nói, Lý Đan trước kia biết Cao Điềm muốn tới Tần Sơn nghe âm nhạc hội, đồng thời biết được chỗ ngồi của nàng hào.

Nàng càng là biết, buổi hòa nhạc kết thúc về sau, Cao Điềm tất nhiên sẽ đi đầu kia thông đạo dưới lòng đất, mà đầu kia trong thông đạo dưới lòng đất không có camera.

Bởi vì Cao Điềm chỗ ngồi gần phía trước, cho nên rời đi thời điểm, tự nhiên sẽ xếp tại đám người đằng sau, dạng này liền cho Lý Đan tốt hơn cơ hội hạ thủ.

Triệu Ngọc đoán chừng, Lý Đan hẳn là đồng dạng mua vé vào trận, sau đó một mực theo đuôi Cao Điềm.

Đương âm nhạc hội kết thúc, Cao Điềm tiến vào thông đạo về sau, Lý Đan liền thừa dịp người khác không chú ý mê choáng nàng, tiếp theo đem nàng kéo tới trong thông đạo không người chú ý phối điện phòng nhỏ, từ nơi đó áp dụng gây tê cùng chặt tay!

Nhất tuyệt thời khắc tới, tại áp dụng phạm tội về sau, Lý Đan cũng không có gấp chạy trốn, mà là đi tới thông đạo khác một bên gió phòng.

Gió phòng chính là cho sân vận động dưới mặt đất công trình đưa gió địa phương, nơi đó có ít đầu đường ống thông gió thông hướng địa phương khác. Lý Đan từ nơi đó một mực chờ đến trời sắp sáng, mới tiến vào đường ống thông gió, sau đó dựa theo trước đó kế hoạch tốt lộ tuyến, từ sân vận động bảo vệ môi trường bộ cửa ra vào rời đi.

Nàng rời đi thời điểm, đúng lúc là bảo vệ môi trường các công nhân lúc làm việc, nàng đã sớm chuẩn bị xong một thân bảo vệ môi trường công nhân trang phục, thừa dịp nhiều người rời đi sân vận động. Về sau phụ trách xem xét video theo dõi nhân viên cảnh sát liền là lợi hại hơn nữa, cũng tuyệt đối không có khả năng chú ý tới nơi này tới.

Tuyệt hơn chính là, vì không cho video theo dõi sinh nghi, nàng vậy mà trước kia tại đường ống thông gió bên trong chuẩn bị chứa Formalin vật chứa, đem Cao Điềm tay phải giấu ở nơi đó, sau đó trọn vẹn hơn hai tháng, nàng mới đem thu hồi.

Lúc đầu, Khúc Bình lúc trước đã từng cân nhắc qua hung thủ thông qua đường dây khác chạy trốn khả năng, thế nhưng là bởi vì gió phòng chính là bên trên lấy khóa, liền không có hướng nơi này điều tra. Nàng làm sao biết, Lý Đan sớm tại mấy tháng trước đó, cũng đã lấy được gió phòng chìa khoá.

Liên quan tới Cao Điềm bản án, đầy đủ Triệu Ngọc cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, thế nhưng là chờ hắn lại nhìn thứ hai người bị hại Viên Lỵ Lỵ thời điểm, lại càng là kinh ngạc đến không được!

Chương 42: Chương 42: Mộ phần bên trên có động

Chương 42: Mộ phần bên trên có động

Chặt tay án thứ hai người bị hại Viên Lỵ Lỵ, là trong nhà ngủ say thời điểm bị người áp dụng chặt tay. Lúc đầu, như loại này nhập thất hành hung bản án, phá được suất chính là khá cao, nhưng hết lần này tới lần khác Viên Lỵ Lỵ vụ án này chính là không có phá án và bắt giam.

Trong cư xá bên ngoài quay phim thăm dò vô số, nhưng thám viên nhóm không có bắt được bất luận cái gì một nghi phạm bóng dáng, chuyện này một mực khốn nhiễu cảnh sát, không biết tội phạm đến cùng sử dụng biện pháp gì?

Hiện tại, đương Triệu Ngọc nhìn Lý Đan chi tiết kế hoạch về sau, mới rốt cục bừng tỉnh đại ngộ, hung thủ thì ra là như vậy làm được!

Nếu như nói, Cao Điềm án từ mấu chốt là miệng thông gió, như vậy Viên Lỵ Lỵ án từ mấu chốt liền là —— cái thang!

Nguyên lai, Lý Đan sớm tại một tháng trước đó, liền mang theo một thanh có thể co duỗi lắp ráp cái thang, bò tới Viên Lỵ Lỵ nhà bên cạnh trên lầu. Kia tòa nhà cùng Viên Lỵ Lỵ nhà lâu cách xa nhau 5 mét, cái thang lắp ráp tốt về sau, vừa vặn có thể khoác lên hai lầu ở giữa, hình thành một đầu không trung thông đạo.

Càng tỉ mỉ là, Lý Đan không chỉ có chuẩn bị xong cái thang, hơn nữa

còn chuẩn bị rất nhiều thức ăn nước uống. Nàng đem những này đồ vật tất cả đều giấu ở mái nhà không bị người chú ý địa phương.

Ngày 23 tháng 4, đương Lý Đan chặt rơi mất Cao Điềm tay, từ sân vận động sau khi đi ra, nàng cũng không về nhà, mà là thẳng đến Viên Lỵ Lỵ chỗ cư xá, sau đó mượn sáng sớm đi làm cao phong, đi tới mái nhà, từ nơi đó giấu kín.

Bởi vì nàng là từ một cái khác tòa nhà đơn nguyên miệng tiến vào, mà lại trước thời hạn mấy ngày, cho nên về sau xem xét video thám viên, căn bản sẽ không lưu ý đến nàng.

Cứ như vậy, Lý Đan từ mái nhà ròng rã ẩn nhẫn 3 ngày, thẳng đến số 25 đêm khuya, nàng mới đem cái thang dựng tốt, bò tới Viên Lỵ Lỵ chỗ kia tòa nhà bên trên.

Viên Lỵ Lỵ nhà hành lang cũng không có thông hướng mái nhà cửa ra vào, Lý Đan chính là thông qua dây thừng rủ xuống hàng phương pháp, từ hành lang cửa sổ tiến vào hành lang.

Viên Lỵ Lỵ nhà ở lầu 3, Lý Đan chẳng những đã sớm phối tốt nàng nhà chìa khoá, đồng thời trước đây thật lâu liền cho nàng nhà lắp đặt qua máy nghe trộm. Bởi vậy, nàng đã sớm biết, đêm đó chỉ có Viên Lỵ Lỵ một thân một mình ở nhà.

Sau đó sự tình giống như Cao Điềm, đầu tiên là mê choáng, sau đó gây tê, tiếp theo chặt tay!

Chặt xong tay về sau, Lý Đan thu hồi máy nghe trộm, sau đó cố ý đem khóa cửa làm xấu, tạo thành một loại cưỡng ép nhập thất giả tượng.

Đón lấy, nàng thông qua hành lang bên ngoài dây thừng bò lại mái nhà, sau đó lợi dụng cái thang về tới bên cạnh cư dân lâu. Xuống chút nữa sự tình, càng làm cho Triệu Ngọc lông tơ đứng thẳng.

Nguyên lai, vì không cho camera bắt được hình ảnh của mình, Lý Đan trở lại bên cạnh mái nhà về sau, thế mà chỗ nào cũng không có đi, mà là trốn ở mái nhà nơi hẻo lánh bên trong, mang theo Viên Lỵ Lỵ bị chặt xuống tay, ròng rã ở một cái tuần lễ!

Triệu Ngọc như thế nào cũng tưởng tượng không đến, ngay tại chúng nhân viên cảnh sát đau khổ điều tra Viên Lỵ Lỵ chặt tay án thời điểm, hung thủ thế mà liền trốn ở bên cạnh trên lầu chót! Hung thủ phần này đảm lượng cùng tự tin, quả thực làm cho không người nào có thể ước đoán.

Kia ở giữa, thậm chí có nhân viên cảnh sát đã từng leo lên qua Viên Lỵ Lỵ nhà mái nhà tra xét, nhưng là Lý Đan vừa vặn trốn ở trong góc, nhân viên cảnh sát cũng không nhìn thấy.

Thẳng đến bảy ngày sau đó, Lý Đan mới nghênh ngang mà xuống lầu rời đi nên cư xá. Cái thang thì là lại qua thời gian rất lâu, mới từ mái nhà rút đi.

Từ phối chìa khoá đến lắp đặt máy nghe trộm, lại đến chuẩn bị cái thang, đồ ăn, thậm chí cuối cùng áp dụng gây án, toàn bộ quá trình dài đến mấy tháng, Lý Đan kế hoạch, cẩn thận đến quả thực đến khiến người líu lưỡi trình độ! Tại mái nhà ẩn núp thời điểm, nàng thậm chí ngay cả thùng nước tiểu đều chuẩn bị xong, ngay cả đại tiểu tiện đều thu thập lại, không có để lại một tia vết tích.

Dạng này tỉ mỉ chuẩn bị phạm tội, thực sự để chúng nhân viên cảnh sát không thể nào điều tra, lại thêm động cơ phạm tội không rõ, lúc này mới khiến trường kỳ không có phá án.

Nhìn thấy ván giường bên trên những tài liệu này, Triệu Ngọc trong đầu một lần trở nên cực kì phức tạp. Lý Đan gây án thủ pháp, còn có kia phần cẩn thận cùng ẩn nhẫn, vừa vặn phản ứng ra nàng đối người bị hại

cừu hận đến cỡ nào đến sâu đau nhức!

Vì báo thù, nàng vậy mà nghĩ ra phức tạp như vậy cẩn thận, thậm chí thiên y vô phùng phạm tội!

Thế nhưng là, nếu như Lý Đan thật là đang vì mình báo thù,

Như vậy cừu hận của nàng, lại có hay không quá mù quáng đây?

Năm đó hại nàng người hắn là chỉ có một cái, nàng rất không cần phải trả thù nhiều người như vậy a? Chẳng lẽ nhất định phải đem lúc trước mười hạng đầu tuyển thủ, tất cả đều chặt tay?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc không tâm tư lại đi nhìn kỹ Lạc Mỹ Na bị hại quá trình, mà là trực tiếp nhìn hướng về phía tư liệu cuối cùng chỗ, muốn nhìn một chút, Lý Đan phải chăng còn có khác báo thù đối tượng, nếu như có, thì là ai?

Kết quả, để Triệu Ngọc khiếp sợ sự tình lần nữa phát sinh, trên tờ giấy trắng ngoại trừ đã bị hại ba tên người bị hại bên ngoài, quả nhiên còn có một người khác tài liệu cặn kẽ!

Bởi vậy có thể thấy được, người này hắn là Lý Đan kế tiếp báo thù mục tiêu!

Trên tấm ảnh chính là một cái cách ăn mặc thời thượng, cái đầu rất cao nữ nhân! Tại nữ nhân ảnh chụp bên cạnh, còn dán một phần văn ấn trên tư liệu, trên tư liệu có một trương ảnh đen trắng.

Triệu Ngọc nhìn thoáng qua, chợt cảm thấy thần kinh căng cứng, dị thường kỳ quặc.

Không nghĩ tới, văn ấn tư liệu trên tấm ảnh, lại là một cái cao cao —— mồ mả! Mồ mả trước có một khối màu đen mộ bia, để cho người ta kỳ

quặc chính là, tại mộ bia cùng mồ mả ở giữa, vậy mà sụp đổ ra một cái động lớn.

Ai?

Đây là làm sao cái ý tứ? Lý Đan phạm tội kế hoạch bên trên, làm sao còn toát ra phần mộ tới đâu? Nàng. . . Đến cùng muốn làm gì?

Triệu Ngọc vội vàng đi xem dưới tấm ảnh mặt tài liệu cặn kẽ, hắn vốn cho là, Lý Đan kế tiếp báo thù mục tiêu, đúng là hắn cùng Lý Bối Ny đã dự liệu được lý Tân Hoa.

Nhưng mà, trên tư liệu biểu hiện nhưng căn bản không phải lý Tân Hoa, mà là một cái tên là Thiệu Gia Dĩnh nữ nhân.

Kỳ quái?

Triệu Ngọc nhớ lại một chút, cuộc tranh tài dương cầm trận chung kết trên danh sách, tựa hồ không có một người như vậy a?

Đây rốt cuộc là. . .

Mang theo nghi vấn, Triệu Ngọc vừa cẩn thận hướng xuống nhìn lại, mới chợt hiểu ra. Trên tư liệu biểu hiện cái này gọi là Thiệu Gia Dĩnh nữ nhân, chính là một vị làm quốc tế mậu dịch nữ xí nghiệp gia, hiện tại đã di dân đến Australia!

Nha! Nguyên lai là nàng!

Triệu Ngọc bỗng nhiên nghĩ đến, cái này Thiệu Gia Dĩnh nguyên lai liền là Thiệu Lộ Lộ, mà Thiệu Lộ Lộ chính là năm đó cuộc tranh tài dương cầm tên thứ ba người đoạt giải!

Lý Bối Ny tra được tư liệu biểu hiện, Thiệu Lộ Lộ tại sau cuộc tranh tài,

đầu tiên là bị quốc gia dân tộc học viện âm nhạc tuyển nhận, về sau lại du học nước ngoài, cuối cùng dựa vào kinh doanh âm nhạc thiết bị lập nghiệp, trở thành nổi danh xí nghiệp gia. Có thể nói thuận buồm xuôi gió, sự nghiệp có thành tựu.

Không thể nào?

Chẳng lẽ. . . Lý Đan mục tiêu kế tiếp chính là nàng?

Triệu Ngọc đè nén nội tâm kích động, tiếp tục nhìn xuống. Hắn rất nhanh phát hiện, tại cái này Thiệu Gia Dĩnh đằng sau, không còn gì khác người tài liệu! Không có lý Tân Hoa, cũng không có năm đó quán quân lư đào!

Không biết, là Lý Đan dự định sang năm lại đối hai người này động thủ, vẫn là cho rằng hai người kia cũng không phải là cừu nhân của nàng, không có báo thù tất yếu?

Nhìn đến đây, Lý Đan giấy trắng đã toàn bộ tràn ngập, không còn có dư thừa địa phương. Triệu Ngọc cảm thấy, cái này Thiệu Lộ Lộ có thể là Lý Đan một tên sau cùng trả thù đối tượng.

Thế nhưng là, Thiệu Lộ Lộ một nhà đã di dân nước ngoài đi, chẳng lẽ Lý Đan thật muốn ngồi máy bay đến Australia đi chặt tay của nàng sao?

Chờ một chút!

Triệu Ngọc đã ý thức được cái gì, bận bịu quay đầu, vừa cẩn thận nhìn nhìn kia phần chứa phần mộ hình ảnh văn kiện, mặc dù trên bia mộ văn tự nhìn không rõ lắm, nhưng trong phần mộ sụp đổ cái kia cửa hang phá lệ dễ thấy.

Khi hắn đem phần văn kiện này đại thể ý tứ thấy rõ về sau, lúc này mới bỗng nhiên kinh hãi.

Con bà nó là con gấu!

Thì ra là như vậy! ?

Cái này nhưng —— không xong!

Chương 43: Chương 43: Có kịp hay không?

Chương 43: Có kịp hay không?

"Cảnh sát! Thế nào?" Lão nhân nhìn thấy Triệu Ngọc một hồi hưng phấn, một hồi khẩn trương, bận bịu đứng tại cổng hỏi thăm, "Những này là không phải ngươi thứ muốn tìm a? Ta khuê nữ thế nhưng là người tốt, các ngươi ngàn vạn muốn bảo vệ tốt nàng a!"

Triệu Ngọc còn ở vào hiện lên vẻ kinh sợ cùng trong lúc bối rối, cũng không để ý tới lão nhân tra hỏi. Hắn ngoại trừ đem kia phần mang phần mộ ảnh chụp văn kiện thấy rõ ràng bên ngoài, càng là đem cùng Thiệu Lộ Lộ có quan hệ tin tức tất cả đều nhìn một lần!

Cùng mấy lần trước gây án đồng dạng, Lý Đan sớm đã đối lần tiếp theo chặt tay hành động làm ra cực kì chu đáo tỉ mỉ kế hoạch! Cái kia xuất hiện lún phần mộ, chính là nàng lần này gây án mấu chốt!

Nguyên lai, trên văn kiện phần mộ chủ nhân, chính là Thiệu Lộ Lộ đã qua đời phụ thân! Phụ thân nàng nhiều năm trước chết bởi một trận tật bệnh, lá rụng về cội, di thể tự nhiên bị chôn ở nhà mình trong mộ tổ.

Không nghĩ tới, Lý Đan vì báo thù, vậy mà đánh lên người chết phần mộ chủ ý.

Nàng trước kia tại mộ phần bên trên đào ra một cái động lớn, sau đó ngụy tạo một phần chính thức văn kiện phát cho Thiệu Lộ Lộ. Trên văn

kiện nói, Thiệu Lộ Lộ phụ thân phần mộ vô cớ xuất hiện sụp đổ, không biết sao, hi vọng gia thuộc mau tới phản ứng.

Thiệu Lộ Lộ mẫu thân sớm tái giá, là phụ thân một người đem nàng nuôi lớn. Những năm kia học dương cầm, cũng đều là phụ thân một mực tại bên người nàng làm bạn.

Đối với phụ thân tình cảm, nàng tự nhiên không phải bình thường. Hiện tại nghe nói phụ thân mộ phần xảy ra vấn đề, Thiệu Lộ Lộ liền là bận rộn nữa cũng muốn gấp trở về xử lý một chút.

Lý Đan cũng là sớm tính toán kỹ hết thảy, mặc dù Thiệu Lộ Lộ tại Tần Sơn còn có chút thân thích, nhưng là quan hệ một mực chỗ không tốt, nàng tuyệt sẽ không đi tìm những này thân thích hỗ trợ quản lý.

Còn nữa, lúc này khoảng cách Thiệu Lộ Lộ phụ thân ngày giỗ đã không có bao nhiêu ngày, nàng là như thế nào đều sẽ trở lại Tần Sơn đến tế bái. Đã phần mộ xảy ra sự tình, nàng tất nhiên sẽ đích thân đến đây, mà lại sớm đến.

Lý Đan tư liệu lại kỹ càng bất quá, Thiệu Lộ Lộ đến nay một thân một người, không có bạn trai. Nếu như trở lại Tần Sơn xử lý phần mộ, như vậy nàng tại Australia sinh ý chắc chắn sẽ giao cho trợ thủ xử lý. Cứ như vậy, nàng rất có thể là lẻ loi một mình trở lại Tần Sơn.

Là như thế, vừa vặn cho Lý Đan tuyệt hảo gây án cơ hội.

Năm ngoái Viên Lỵ Lỵ là tại ngày 26 tháng 4 bị hại, hôm nay cũng là ngày 26 tháng 4, như vậy. . . Lý Đan nếu quả như thật muốn đối Thiệu Lộ Lộ ra tay, có thể hay không chính là hôm nay đâu?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc không khỏi hít sâu một hơi, không biết, lúc này Thiệu Lộ Lộ phải chăng đã bị hại? Lý Đan có phải hay không đã đem tay phải của nàng cũng chặt xuống tới?

Khi đó, Triệu Ngọc vốn định mau mau cho Lý Bối Ny gọi điện thoại, nói cho nàng phát sinh hết thảy. Nhưng mà, lấy điện thoại cầm tay ra về sau, Triệu Ngọc bỗng nhiên ý thức được, hắn còn không biết Lý Đan rốt cuộc muốn ở nơi nào đối Thiệu Lộ Lộ động thủ đâu!

Nếu như vạn nhất tra không được hai người kia vị trí, như vậy căn bản là không có cách ngăn cản Lý Đan!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc đành phải tiếp tục nhìn xuống.

Rất nhanh, hắn từ đông đảo tin tức bên trong phát hiện một trương vé máy bay in thu nhỏ kiện, vé máy bay phía dưới bị Lý Đan đánh dấu lấy ngày 26 tháng 4 3 chữ nổi dạng. Đoán chừng, cái kia hắn là là Thiệu Lộ Lộ từ Tần Sơn sân bay xuống phi cơ thời gian.

Hiện tại là 4 điểm 15 phân, nói cách khác, lúc này, Thiệu Lộ Lộ đã đến Tần Sơn hơn một canh giờ! Hơn một giờ bên trong, nhưng mà cái gì sự tình cũng có thể phát sinh!

Thiệu Lộ Lộ đã tương đối nguy hiểm!

Triệu Ngọc lại đi xuống tìm tìm, ngoại trừ nhìn thấy một thanh cùng loại súng bắn nước hình ảnh bên ngoài, không còn có tìm tới cái khác đầu mối hữu dụng.

Không được!

Tuyệt đối không thể kéo dài được nữa!

Nhất định phải lập tức tìm tới Thiệu Lộ Lộ!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian lấy điện thoại cầm tay ra, bắt đầu cho bạch bản bên trên trọng yếu chứng cứ chụp ảnh. Bởi vì

thời gian vội vàng, trước mắt trên tờ giấy trắng có lẽ còn có càng trọng yếu hơn tin tức, Triệu Ngọc tự nhiên muốn đem nó một chữ không sót vỗ xuống tới.

Giường chiếu rất lớn, hắn không có khả năng đem tất cả mọi thứ cùng nhau chiếu xuống, chỉ có thể một bộ phận một bộ phận chiếu. Bởi vì quay chụp góc độ vấn đề, Triệu Ngọc không thể không quỳ đến ván giường bên trên chụp ảnh.

Ai ngờ,

Hắn như thế một quỳ phía dưới, tại hai tấm giấy trắng ở giữa, vậy mà nhếch lên một tấm ván gỗ. Triệu Ngọc dùng tay mò một chút, lúc này mới phát hiện, nguyên lai dưới tờ giấy trắng mặt có một cái cự đại giường rương, nhếch lên tới địa phương, đúng lúc là giường rương vùng ven.

Kỳ thật, lúc ấy Triệu Ngọc đã với tới gấp, hắn căn bản không có suy nghĩ nhiều, đưa tay liền đi móc kia giường rương vùng ven, theo cổ xưa gỗ phát ra kẽo kẹt tiếng vang, cả khối rương tấm bị hắn dùng sức xốc lên.

Kết quả!

Triệu Ngọc chỉ hướng dưới đáy xem xét như vậy một chút, liền tranh thủ thời gian lại đem nắp va li đóng lại! Chẳng những đóng lại, còn cần hai tay hung ác lực hướng xuống đè ép ép ván giường!

Con bà nó là con gấu!

Con bà nó là con gấu!

Triệu Ngọc ở trong lòng liên tiếp mắng mấy lần, lúc này mới cảm giác trái tim hơi dịu đi một chút, không còn giống vừa rồi như thế nhảy

nhanh chóng!

Mặc dù chỉ là một chút, nhưng Triệu Ngọc đã thấy rất rõ ràng, rương tấm phía dưới cất đặt lấy ba cái tràn đầy không rõ chất lỏng lớn lọ thủy tinh, mỗi cái trong bình đều có một con trắng bệch —— nhân thủ!

A này đi!

Triệu Ngọc hung hăng cắn răng, hắn liền là đập nát đầu cũng tuyệt nghĩ không ra, Lý Đan thế mà lại đem trọng yếu như vậy chứng cứ phạm tội trốn ở chỗ này!

Đây chính là ba con nhân thủ a!

Cứ như vậy đặt ở mình ngủ dưới giường, trong lòng chẳng lẽ không có một chút không thoải mái sao?

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc hồi tưởng lại lúc trước chính mình suy đoán, hung thủ sở dĩ đem chặt xuống để tay ở bên người, có lẽ liền là giống những cái kia giang hồ đại lão đồng dạng, phải tùy thời có thể nhìn thấy, trong lòng mới có thể giải hận a! ?

Triệu Ngọc vừa rồi sở dĩ nhanh chóng như vậy đóng lại nắp va li, ngược lại cũng không phải ra ngoài sợ hãi, mà là hắn lo lắng Lý Đan mẫu thân cũng nhìn thấy những cái kia tay. Nếu như bị lão nhân nhìn thấy, vậy phiền phức nhưng lớn lắm!

Còn tốt, Triệu Ngọc trước kia cũng coi là một cái gặp qua cảnh tượng hoành tráng người, hắn cưỡng ép ngăn chặn mình nội tâm khẩn trương cùng lo lắng, ra vẻ trấn định đối Lý Đan mẫu thân nói ra:

"Lão thái thái, không sai, không sai!" Triệu Ngọc một mặt nói, một mặt cực nhanh đem đệm giường một lần nữa trải tốt, đem những tài liệu kia che đậy lên, "Những này chính là con gái của ngươi nắm giữ tài liệu

trọng yếu, những tài liệu này đối với chúng ta cảnh sát phi thường có trợ giúp! Cho nên, ngươi nhưng nhất định phải bảo vệ tốt a! Bằng không, con gái của ngươi thật là nguy hiểm!"

"Ai u!" Lão nhân căn bản không nghi ngờ Triệu Ngọc, tại chỗ dọa đến hoang mang lo sợ, "Kia. . . Vậy vậy vậy. . . Ta nên làm cái gì bây giờ? Người xấu có thể hay không đuổi tới nơi này?"

"Yên tâm đi, ta cái này cho cảnh đội đánh báo cáo đi!" Triệu Ngọc nhanh chóng rời khỏi phòng, sau đó đem lỗ khóa sắp xếp gọn, đồng thời dặn dò, "Lão thái thái, không dùng đến mấy phút, liền sẽ có một nhóm lớn cảnh sát tới đây lấy tư liệu! Ngài yên tâm đi! Ngươi nhưng ngàn vạn muốn bảo vệ tốt căn phòng này, không thấy cảnh sát, ngươi chỗ nào cũng không cần đi a!"

"Nha. . . Nha. . ."

Lão nhân còn tại chất phác bên trong, Triệu Ngọc thì sớm đã mở cửa lớn ra, như bay chạy ra ngoài.

Thiệu Lộ Lộ!

Thiệu Lộ Lộ!

Triệu Ngọc một mặt hướng mình xe cảnh sát phi nước đại, một mặt ở trong lòng mặc niệm, không biết giờ phút này còn có thể hay không cứu được Thiệu Lộ Lộ, nàng sẽ không phải đã biến thành cái thứ tư bị chặt tay người a?

Chương 44: Chương 44: Ở đâu ra tay?

Chương 44: Ở đâu ra tay?

"Sư huynh, thật là khéo, ta đang muốn điện thoại cho ngươi đâu!" Trong điện thoại di động truyền đến Lý Bối Ny nhẹ nhàng hoạt bát thanh âm, "Lý Tân Hoa sinh hoạt cá nhân thật sự là quá hỗn loạn, ta vừa mới nhìn thấy, nàng thế mà đồng thời cùng bốn nam nhân cùng một chỗ vào quán rượu!"

"A. . . A? A này đi. . ." Triệu Ngọc vốn định nhanh lên một chút đem Lý Đan sự tình nói cho Lý Bối Ny, lại không nghĩ rằng Lý Bối Ny thế mà tới một câu như vậy, lập tức đem hắn đỗi một cái á khẩu không trả lời được.

"Phốc phốc. . ." Lý Bối Ny cười to chợt truyền đến, "Liền biết ngươi không có hướng chỗ tốt nghĩ, ta nói đùa, người ta là tại khách sạn tham gia hội nghị đâu! Ha ha ha. . ."

Ai u, ta đi!

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian đè lại Lý Bối Ny câu chuyện, đem hắn từ Lý Đan nhà chứng kiến hết thảy, một mạch báo cho nàng.

Lý Bối Ny nghe xong trực tiếp choáng váng! Kỳ thật, nàng bất quá là cái thực tập văn viên, mặc dù tra án kỹ thuật không tệ, nhưng hôm nay thật tra được hung thủ, nàng ngược lại có chút mộng.

"Sư. . . Sư huynh! Ngươi nói, chúng ta tiếp xuống nên làm cái gì a?" Lý

Bối Ny đánh lấy run rẩy hỏi.

Làm sao bây giờ?

Triệu Ngọc đồng dạng là nửa cái siêu cảnh sát hình sự, gặp được dạng này kinh thiên đại sự, đồng dạng cảm thấy có chút mơ hồ.

Một phương diện, hắn cần mau chóng khống chế lại Lý Đan trụ sở, truy tầm nàng chứng cớ phạm tội cùng người bị hại mất đi tay phải; một phương diện khác, hắn nhất định phải nhanh tìm tới Lý Đan cùng Thiệu Lộ Lộ hạ lạc!

Triệu Ngọc Thanh sở, thời gian cấp bách, chỉ dựa vào hắn cùng Lý Bối Ny tuyệt đối không cách nào hoàn thành khẩn cấp như vậy nhiệm vụ, bọn hắn nhất định phải thỉnh cầu chi viện mới được. Thế nhưng là, Triệu Ngọc cùng Lưu Trường Hổ còn có Khúc Bình kết ân oán sống chết rồi, hắn là vô luận như thế nào cũng không muốn đem mình vất vả tra được thành quả lao động, chắp tay tặng cho hai người này!

Trải qua một phen cân nhắc, Triệu Ngọc rốt cục có so đo, hắn lập tức nói cho Lý Bối Ny, để nàng tranh thủ thời gian liên hệ tổ A thám viên, để bọn hắn hỗ trợ đi điều tra Lý Đan nhà!

Bởi vì thường xuyên bị B tổ chèn ép, những này tổ A thám viên phần lớn đối B tổ hận thấu xương, nếu như lần này bọn hắn có thể cướp được B tổ đằng trước đem chặt tay án phá, đây chính là cái mở mày mở mặt, đại khoái nhân tâm cơ hội tốt, bọn hắn tất nhiên sẽ dốc toàn lực ứng phó.

Về phần tìm kiếm Lý Đan cùng Thiệu Lộ Lộ vị trí, Triệu Ngọc thì dự định còn để Trương Cảnh Phong đến giúp đỡ. Nếu có vị này tìm người cao thủ hỗ trợ, thế tất có thể mau chóng bắt được tội phạm!

Lý Bối Ny tự nhiên đồng ý Triệu Ngọc an bài, lúc này cúp điện thoại, riêng phần mình cầu viện đi.

Vì có thể để cho Lý Bối Ny thuyết phục tổ A thám viên, Triệu Ngọc muốn đem hắn từ Lý Đan nơi đó lấy được ảnh chụp truyền cho nàng. Ai ngờ, buồn bực chuyện phát sinh, điện thoại di động của hắn căn bản không có mở lưu lượng, làm sao truyền?

May mắn Triệu Ngọc tâm nhãn đủ nhiều, hắn lập tức đem xe đi tới đầu hẻm KFC. Này nhà KFC chính là lúc trước Lạc Mỹ Na bị chặt tay về sau xin giúp đỡ địa phương.

Mượn nhờ từ nơi đó cọ tới lưu lượng, Triệu Ngọc lúc này mới đem tư liệu phát cho Lý Bối Ny.

Phát xong về sau, Triệu Ngọc một giây cũng không dám trì hoãn, trực tiếp cho Trương Cảnh Phong đánh qua. Trương Cảnh Phong cũng là nhớ ăn không nhớ đánh gia hỏa, hắn thế mà còn muốn lập lại chiêu cũ, kéo dài thời gian, lừa bịp Triệu Ngọc một thanh.

Lần này, Triệu Ngọc vẫn là một chút cũng không có sinh khí, hắn chỉ là mượn nhờ KFC lưu lượng, đem Lý Đan tư liệu ảnh chụp phát cho hắn.

Kể từ đó, Trương Cảnh Phong lập tức liền phục!

Gia hỏa này ngoại hiệu tặc cá chạch, hắn há có thể ngửi không ra trong này lợi ích khổng lồ đến? Nếu như hắn thật sự có thể trợ giúp Triệu Ngọc bắt được chặt tay án hung thủ, như vậy hắn tại lãnh đạo trong mắt tất nhiên sẽ có được coi trọng. Đây chính là đại danh đỉnh đỉnh chặt tay án a! Thật phá, hắn tự nhiên không cần đến lại đi cái gì đội cảnh sát giao thông rồi?

Nghĩ đến tầng này, Trương Cảnh Phong tựa như điên cuồng đồng dạng, cũng không dám lại nói với Triệu Ngọc nửa câu lãnh đạm. Tranh thủ thời gian nói cho Triệu Ngọc, để hắn chờ một lát một lát, lập tức mở tìm!

Triệu Ngọc biết, lần này hắn nói chờ một lát một lát, tuyệt đối là thật "Chờ một lát một lát" !

Quả nhiên, Triệu Ngọc bên này vẻn vẹn đợi năm phút, điện thoại liền trở về tới.

"Huynh đệ, lần này thật đúng là gặp gốc rạ lên!" Trong loa, có thể nghe được Trương Cảnh Phong nhanh chóng đánh máy tính bàn phím thanh âm,

"Cái này gọi Lý Đan người rất cẩn thận, điện thoại di động của nàng không cách nào định vị. Không riêng gì tắt máy sự tình, rất có thể ngay cả thẻ đều hái được!"

Quả nhiên! Triệu Ngọc lắc đầu liên tục, cái này Lý Đan như thế tâm tư kín đáo, làm sao lại nghĩ không tới tay cơ định vị tầng này đâu? Nàng tất nhiên là đã sớm chuẩn bị kỹ càng. Mà lại, chính là bởi vì điện thoại di động của nàng không cách nào định vị, đây càng thêm vững tin không thể nghi ngờ, nàng là muốn đối Thiệu Lộ Lộ động thủ!

"Không sao, tranh thủ thời gian tra Thiệu Lộ Lộ, nha. . . Không, nàng bây giờ gọi Thiệu Gia Dĩnh! Mới từ Australia bay tới, hiện tại đã tại Tần Sơn thị khu! Vé máy bay ngay tại ta đưa cho ngươi trên tấm ảnh!" Triệu Ngọc một hơi nói, "Tra được vị trí của nàng cũng được! Nhanh!"

"Ta ngay tại tra a, lão đệ!" Trương Cảnh Phong trả lời ngay, "Ta đã tra được số di động của nàng, nhưng nàng sử dụng chính là quốc tế thẻ, dấu hiệu chế thức cùng quốc gia chúng ta không giống, ta. . . Ta cần thời gian!"

"Bao lâu thời gian?" Triệu Ngọc thúc hỏi.

"Nếu là ở cục cảnh sát cũng liền 10 phút bộ dáng, nhưng là. . ."

"Làm sao? Ngươi không ở cục cảnh sát?"

"Ừm. . . Ta đây là dùng phòng bóng bàn máy tính!"

". . . Con bà nó là con gấu, ngươi nha nếu là chết rồi, ta nhất định mua cái bi-a bản án cho ngươi chôn cùng!" Triệu Ngọc mắng to.

"Ta mau chóng, mau chóng. . . Cho ta một khắc đồng hồ, liền một khắc đồng hồ được không?" Trương Cảnh Phong năn nỉ.

Triệu Ngọc trong lòng nói chuyện, một khắc đồng hồ, nói không chừng Thiệu Lộ Lộ tay liền không có! Thế nhưng là, chuyện cho tới bây giờ, hắn cũng không có biện pháp khác, chỉ có thể nhẫn nại tính tình chờ đợi.

Cúp điện thoại, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian trên điện thoại di động lật xem những hình kia, hắn muốn nhìn một chút, mình phải chăng đã bỏ sót cái gì?

Ai ngờ, nhìn một chút, trong đầu hắn nhưng chợt nhớ tới một sự kiện tới. Hắn nhớ kỹ, tại Lý Đan dưới giường nhìn thấy ba cái kia chứa nhân thủ bình thủy tinh lúc, giường trong rương vừa vặn còn có một phần tư không gian.

Bởi vậy có thể thấy được, nơi đó trước đó hắn là cất đặt lấy cái thứ tư cái bình mới đúng! Cái này cái thứ tư cái bình rất rõ ràng là cho Thiệu Lộ Lộ chuẩn bị!

Đã. . . Cái bình bây giờ không có ở đây trong rương, chẳng lẽ nói, Lý Đan đem cái bình tùy thân mang theo? Lớn như vậy một cái bình nhỏ, không tiện lắm a?

Có phải hay không, lần này cũng giống cái khác vụ án đồng dạng, Lý Đan sớm đem cái bình đặt ở nơi nào đó?

Như vậy. . . Để ở nơi đâu đâu?

Sân bay?

Không có khả năng!

Sân bay nhiều người như vậy, Lý Đan năng lực lại lớn cũng không có khả năng từ nơi đó động thủ!

Như vậy. . . Ngoại trừ sân bay bên ngoài đâu?

Nha. . .

Nha. . .

Trong chốc lát, Triệu Ngọc tựa hồ nghĩ tới điều gì, vội vàng điều ra kia phần ấn có phần mộ ảnh chụp văn kiện!

Đúng a?

Thiệu Lộ Lộ đến Tần Sơn là làm gì tới?

Là đưa cho hắn ba ba xây lại mộ tới!

Máy bay là buổi chiều 3 điểm đến Tần Sơn, nếu như máy bay không có tối nay, như vậy Thiệu Lộ Lộ hoàn toàn có khả năng máy bay hạ cánh về sau, trực tiếp đi xem nghĩa địa a?

Phụ thân mộ phần bên trên bị người đào một cái động lớn, cái này thả ai trên thân có thể không nóng nảy?

Như vậy. . . Nếu như Thiệu Lộ Lộ xuống phi cơ sau trực tiếp đi nghĩa địa. . . Lý Đan lại sẽ ở chỗ đó lựa chọn động thủ thích hợp nhất đâu?

Ta cạch!

Con bà nó là con gấu?

Cái này còn phải nói sao?

Nghĩa địa a! ?

Nơi đó khắp nơi không người, cũng không có camera, chẳng phải là một cái hạ thủ tuyệt hảo địa điểm?

Chương 45: Chương 45: Bị sơ sót súng bắn nước

Chương 45: Bị sơ sót súng bắn nước

Trên thực tế, trong thế giới này Triệu Ngọc, căn bản sẽ không lái xe, ngay cả giấy lái xe đều không có.

Nhưng là, vô lại vương Triệu Ngọc lại không giống, tại thế giới cũ, hắn thường xuyên bởi vì phi pháp đua xe được mời vào cục cảnh sát "Làm khách" . Mặc dù kỹ thuật lái xe không tính nhất lưu, nhưng đối thủ nhóm đều phi thường sợ hãi hắn, bởi vì Triệu Ngọc lái xe cùng đánh nhau đồng dạng, tất cả đều không muốn sống!

Giờ phút này, Triệu Ngọc mở chính là đội cơ động xe cảnh sát, còi cảnh sát ong ong một vang, cái nào cảnh sát giao thông dám đến tra hắn? Hắn cơ hồ đem chân ga dẫm lên ngọn nguồn, giống bay đồng dạng thẳng đến một cái tên là Mã gia trận địa phương mà đi.

Ven đường vượt qua vô số, đèn xanh đèn đỏ nhìn như không thấy, thậm chí có mấy chiếc xe hơi hơi kém bị hắn lừa gạt đến trong khe, tức giận đến bọn tài xế chỉ muốn chửi thề.

Đương nhiên, Triệu Ngọc sở dĩ chơi như vậy mệnh lái xe, đích thật là có cấp tốc sự tình. Mã gia trận chính là Tần Sơn tương đối nổi danh một chỗ nghĩa địa, Thiệu Lộ Lộ phụ thân phần mộ ngay tại nơi đây. Hắn nhưng là vội vàng đi cứu người đâu!

Triệu Ngọc mặc dù chỉ dùng mười phút liền mở đến Mã gia trận, nhưng là mảnh này nghĩa địa diện tích quả thực không nhỏ, hắn căn bản không biết Thiệu Lộ Lộ phụ thân phần mộ vị trí cụ thể. Baidu trên bản đồ, càng không khả năng ngay cả ai mộ đều có thể đánh dấu ra, Triệu Ngọc chỉ có thể chịu bàn tìm kiếm.

Hiện tại chính là cuối tháng 4 thời điểm, nghĩa địa bên trong sớm đã mọc ra một mảnh cỏ dại, ánh mắt bị ngăn trở phía dưới, càng là bất lợi cho Triệu Ngọc tìm kiếm. Xe của hắn cũng vô pháp tiến vào dày đặc mộ phần khu, chỉ có thể ở ngoại vi đường đất bên trên đi dạo.

Ai ngờ, đúng lúc này, tìm người cao thủ rốt cục có đất dụng võ, Trương Cảnh Phong rốt cục tra ra Thiệu Lộ Lộ vị trí cụ thể, tranh thủ thời gian cho Triệu Ngọc gọi điện thoại tới.

Lúc đầu, Trương Cảnh Phong muốn đem vị trí gửi đi cho Triệu Ngọc, nhưng Triệu Ngọc điện thoại không có lưu lượng, chỉ có thể để hắn khẩu thuật tọa độ, sau đó mình dựa theo trên xe cảnh sát hướng dẫn nghi đi định vị.

Tọa độ đưa vào hoàn tất về sau, Triệu Ngọc không khỏi nhãn tình sáng lên, hắn đoán được nửa chút không sai, Thiệu Lộ Lộ quả nhiên ngay tại Mã gia trận mảnh này nghĩa địa bên trong!

Nếu như Thiệu Lộ Lộ liền tại phụ cận, như vậy Lý Đan rất có thể cũng ở nơi đây!

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian dựa theo tọa độ tìm kiếm, nhưng xe cũng đã vào ngôi mộ bụi bên trong, không thể lại hướng phía trước mở. Triệu Ngọc đành phải lưu vào trí nhớ vị trí tốt, sau đó rời đi xe cảnh sát, hướng trong đó một mảnh phần mộ tìm kiếm.

Giờ phút này mặc dù tiếp cận tháng 5, nhưng là nghĩa địa bên trong một mảnh thê lương, không khí ướt lạnh. Tết thanh minh đã qua hơn hai tuần

lễ, mộ địa bên trong vắng vẻ không người, chỉ có trên mặt đất tán lạc rất nhiều chưa đốt hết tiền giấy cùng pháo mảnh vỡ.

Đương Triệu Ngọc rốt cục xuyên qua một mảnh mọc đầy cỏ dại phần mộ về sau, ngẩng đầu ở giữa, thế mà thấy được một cỗ màu lam xe taxi!

Ai?

Làm sao có chiếc xe còn?

Triệu Ngọc vội vàng chạy tới, lúc này mới phát hiện, xe taxi dừng sát ở một đầu nhân tiện nói phía trên, lái xe chính một mặt hút thuốc một mặt nghe radio đâu!

Còn quan lại cơ?

Triệu Ngọc yên lặng bàn bạc một chút, nơi đây khoảng cách Thiệu Lộ Lộ vị trí đã rất gần, chẳng lẽ nói, chiếc này xe taxi. . .

"Uy!" Triệu Ngọc tranh thủ thời gian vọt tới phụ cận, móc ra nhân viên cảnh sát chứng hỏi, "Ta là cảnh sát, mau nói, ngươi ở chỗ này làm gì đâu?"

Phần mộ lớn trong đất đột nhiên tung ra một người sống đến, nói chuyện còn rất ngang ngược, quả thực đem tài xế kia giật nảy mình, mặt đều nhanh tái rồi, xì gà hơi kém sấy lấy mình tay.

Thẳng đến hắn nhìn thấy Triệu Ngọc nhân viên cảnh sát chứng về sau, lúc này mới ầy ầy hồi đáp: "Ta. . . Ta đưa người đi tới! Không làm cái gì!"

"Có phải hay không từ sân bay đến?" Triệu Ngọc vội hỏi, "Mang theo một nữ?"

"Ngươi thế nào biết?" Lái xe tò mò, tranh thủ thời gian tắt đi radio, "Rất thời thượng một cái đại tỷ! Nói là từ nước ngoài trở về đâu!"

"A?" Triệu Ngọc giật mình, cơ hồ là gầm thét truy vấn, "Người đâu? Đi nơi nào?"

"Bên kia chút đấy!" Lái xe không biết tình huống như thế nào, tranh thủ thời gian chỉ một cái phương hướng.

"Đã đi bao lâu rồi?" Triệu Ngọc quát hỏi.

"Cũng liền mấy phút a?" Lái xe choáng váng ba não mà hỏi thăm, "Ngươi thật sự là cảnh sát sao? Thế nào đây là?"

Triệu Ngọc nơi nào còn có tâm tình cùng hắn nói nhảm,

Vội vàng hai chân phát lực, hướng lái xe chỉ phương hướng vọt mạnh quá khứ.

Mấy phút!

Mấy phút!

Không biết, cái này mấy phút, còn kịp sao! ?

Triệu Ngọc cất bước như bay, một mặt phi nước đại một mặt nghển cổ bốn phía xem xét. Bỗng dưng, xuyên thấu qua vô số cỏ dại khe hở, hắn đột nhiên thấy được một điểm cùng chung quanh màu sắc khác nhau đồ vật!

Lục?

Từ đâu xuất hiện một vòng mà lục sắc đâu?

Mà lại, còn đang không ngừng mà lắc lư!

Vì có thể dọn sạch ánh mắt, Triệu Ngọc thả người nhảy tới một chỗ tương đối cao mộ phần bên trên, lúc này mới rốt cục thấy rõ ràng nơi xa ngay tại phát sinh hết thảy!

Xem xét phía dưới, quá sợ hãi!

Ai u!

Con bà nó là con gấu!

Nhưng gặp khoảng cách Triệu Ngọc 20 đến mét xa địa phương, một người mặc bó sát người trường quái nữ nhân, ngay tại một ngôi mộ đồi mộ bia trước đó mân mê lấy cái gì.

Nữ nhân này trên đầu, vậy mà mang theo bác sĩ mổ lúc mới có thể đeo giải phẫu mũ! Mũ là lục sắc, vừa rồi Triệu Ngọc nhìn thấy lắc lư lục sắc, chính là bắt nguồn ở đây!

Xuống chút nữa nhìn, nhưng thấy trên mặt đất nằm vật xuống lấy một người mặc màu trắng da cỏ, chân đạp ống dài giày cao gót nữ nhân!

Cái này mang theo giải phẫu mũ nữ tử tựa hồ đã hoàn thành cái gì, nàng đem trên mặt đất nữ nhân tay áo vén lên thật cao, cánh tay đặt ngang ở một khối nho nhỏ cái thớt gỗ phía trên!

Sau đó, ngay tại Triệu Ngọc nhìn chăm chú, nàng đem một thanh lóe hàn quang rìu —— giơ lên cao cao!

A! ?

Triệu Ngọc kinh hãi, vội vàng nhảy dựng lên hét lớn một tiếng:

"Uy! Dừng tay! ! !"

Cái này một cuống họng, Triệu Ngọc tích đủ hết khí lực, tiếng như lôi điện lớn, truyền đến giải phẫu mũ nữ nhân lỗ tai về sau, nữ nhân kia không chút huyền niệm sợ run cả người, vội vàng ngẩng đầu hướng Triệu Ngọc nhìn đến, trên mặt càng là lộ ra khó nén kinh hoảng!

Triệu Ngọc một bên điên cuồng gào thét, một bên cực nhanh hướng nàng nhanh chóng lao tới.

"Con bà nó là con gấu! Có thể tính bắt được ngươi!"

Giải phẫu mũ nữ nhân nhìn thấy Triệu Ngọc đuổi theo, bản năng buông xuống hung khí, co cẳng liền chạy!

"Uy! Đừng chạy! Đừng chạy!" Triệu Ngọc một mặt điên cuồng đuổi theo một mặt rống to, "Ngươi chạy không được! Ngươi đã bị bao vây! Hướng chỗ nào chạy ngươi?"

Đương Triệu Ngọc chạy tới phần mộ trước mặt thời điểm, nhưng thấy trên mặt đất nằm một vị thời thượng tịnh lệ, cái đầu rất cao nữ nhân, nàng đã bị triệt để mê choáng, nằm trên mặt đất không nhúc nhích.

Không cần phải nói, người này tất nhiên là vừa mới về nước Thiệu Lộ Lộ! Đã như vậy, chạy trốn vị này không hề nghi ngờ liền là chặt tay án thủ phạm —— Lý Đan!

Lý Đan!

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian buông xuống Thiệu Lộ Lộ, tiếp tục đuổi đuổi Lý Đan!

Giờ này khắc này, Lý Đan hướng phía cùng xe taxi phương hướng ngược nhau chạy tới, nơi đó có một đầu đường nhỏ trực tiếp thông

hướng xa xa đường cái.

"Hừ! Chạy không được ngươi!" Đợi Triệu Ngọc thấy rõ ràng địa hình về sau, không khỏi lòng tin tăng nhiều. Đối với truy người tới nói, hắn nhưng có lấy tương đương tự tin.

Lý Đan a!

Ta nhìn ngươi chạy trốn nơi đâu! ?

Triệu Ngọc bước nhanh chân tử đuổi sát tới, tốc độ của hắn cực nhanh, mắt nhìn thấy liền phải đem Lý Đan đuổi kịp.

Nhưng mà, để Triệu Ngọc ngoài ý muốn chính là, đương Lý Đan chạy tới nghĩa địa biên giới thời điểm, thế mà đứng tại nơi đó, cũng không tiếp tục chạy!

A?

Triệu Ngọc vì đó sững sờ, vì cái gì không chạy lại? Chẳng lẽ nói, nàng đã biết mình không đường có thể trốn, đây là muốn cùng lão tử đầu hàng sao?

Khi đó, Triệu Ngọc một lòng nghĩ nhanh lên một chút đem nàng bắt lấy, chân không dừng bước, chớp mắt liền chạy tới Lý Đan trước mặt. Nhưng mà, để hắn không ngờ tới là, Lý Đan trong tay không biết lúc nào vậy mà nhiều hơn một thanh súng bắn nước.

Thanh này súng bắn nước, Triệu Ngọc từ Lý Đan trên tư liệu nhìn qua, bởi vì lúc ấy tương đối vội vàng, hắn cũng không có nhìn nhiều, cũng không biết là dùng tới làm gì.

Kết quả, ngay tại Triệu Ngọc không kịp cảm thấy hiếu kì thời điểm, súng bắn nước họng súng phút chốc phun ra một chi thuốc chích!

Khoảng cách quá gần, Triệu Ngọc căn bản không tránh kịp, thuốc chích soạt tiết tại hắn trên bờ vai, bên trong chất lỏng thì phốc tiêm vào đến hắn thể nội!

Ai u, ta đi. . .

Con bà nó là con gấu, thế mà trúng kế!

Triệu Ngọc trừng to mắt nhìn xem vài mét bên ngoài Lý Đan, chợt cảm thấy tứ chi như nhũn ra, trời đất quay cuồng.

Dần dần mông lung dưới tầm mắt, hắn nhìn thấy Lý Đan quay đầu hướng đường cái phương hướng chạy tới. Sau đó, bên tai còi cảnh sát đại tác, hắn là chi viện thám viên nhóm chạy tới.

Mẹ nó, tới còn rất nhanh!

Triệu Ngọc lại mắng một câu, lúc này mới cảm giác mí mắt phát chìm, vẻn vẹn qua mấy giây, hắn liền một đầu ngã quỵ, bất tỉnh nhân sự. . .

Chương 46: Chương 46: Vì cái gì pháp y đều là đại mỹ nữ?

Chương 46: Vì cái gì pháp y đều là đại mỹ nữ?

Triệu Ngọc còn ở vào một mảnh được độn bên trong, liền đã nghe được Lưu Trường Hổ kêu gào:

"Thật giỏi a các ngươi? Xảy ra chuyện lớn như vậy, ta lại là cái cuối cùng biết đến! Trong mắt các ngươi còn có ta người thủ trưởng này sao? Mặc dù là đại diện tổ trưởng, nhưng dầu gì cũng là tổ trưởng a? Vì cái gì không sớm một chút mà cho ta biết, hả? Khiến cho ta cùng người xem giống như! Các ngươi đây là làm chuyện gì? Nhìn xem, nếu là tội phạm còn bắt không đến, các ngươi cái nào cũng đừng nghĩ qua tốt!"

Nghe được Lưu Trường Hổ chán ghét thanh âm, Triệu Ngọc lặng lẽ mở mắt, lại phát hiện toàn thân bất lực, không thể động đậy.

"Vương khoa trưởng, Triệu cảnh sát không có chuyện gì chứ?" Lúc này, Lý Bối Ny lo lắng thanh âm tại Triệu Ngọc tai trái bên cạnh vang lên.

"Yên tâm đi, vấn đề không quá lớn nha!" Một cái khác mềm mại giọng nữ êm ái lại từ hắn tai phải bên cạnh truyền đến, "Chỉ là một loại hiệu quả nhanh thuốc mê mà thôi, nhỏ như vậy liều lượng, ta đoán chừng, mấy phút liền có thể thức tỉnh nha!"

Quả nhiên, vị này Vương khoa trưởng lời còn chưa dứt, Triệu Ngọc đã mở mắt, đồng thời lay động một cái đầu.

"Ai? Tỉnh! Tỉnh! ?" Lý Bối Ny cao hứng kêu to, "Thật tỉnh?"

Trong chốc lát, Triệu Ngọc đột nhiên nhớ tới trước đó phát sinh hết thảy, con bà nó là con gấu! Lão tử thế mà bị một cái tiểu nữ nhân cho ám toán! Cái kia thanh súng bắn nước, lại là lợi hại súng gây mê!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc bỗng nhiên từ dưới đất vọt lên, hắn muốn tranh thủ thời gian nhìn một chút, cái kia Lý Đan đến cùng thế nào? Là chạy? Vẫn là đã bị bắt?

Ai ngờ, trong cơ thể hắn dược lực còn không có hoàn toàn tiêu tán, hai chân căn bản bất lực chèo chống, đất bằng vọt lên về sau, đúng là đánh cái lảo đảo hướng về phía trước liền ngã.

Ai ai ai?

Nhìn thấy Triệu Ngọc lung lay sắp đổ, hảo tâm Vương khoa trưởng vội vàng nghênh đón nâng. Ai ngờ, Triệu Ngọc dùng sức quá mạnh đúng là ngay cả mang theo Vương khoa trưởng cùng nhau té ngã trên đất, để người ta nặng nề mà đặt ở dưới thân.

Càng cẩu huyết chính là, Triệu Ngọc tay tại một trận nắm,bắt loạn phía dưới, vậy mà một thanh ấn vào người ta bộ ngực!

A úc!

Lý Bối Ny mắt thấy toàn bộ quá trình, lập tức kinh ngạc đến ngây người im lặng.

Vị này Vương khoa trưởng, chính là cục cảnh sát pháp y giám chứng khoa kim bài pháp y Vương Phi, mặc dù danh tự nghe vào lệch nam tính một chút, lại là một cái điển hình đại mỹ nữ!

30 tuổi vừa ra mặt nàng, ngày thường hoa dung nguyệt mạo, dáng vẻ thướt tha mềm mại, tuyệt đối là trong cục cảnh sát số một số hai đại mỹ nhân! Mà lại, nữ nhân này dáng dấp vũ mị, đi đường bày eo xoay mông, nói chuyện còn mềm nhũn, để cho người ta nghe xương cốt đều có thể xốp giòn rơi. Thật nhiều nam thám viên đều đem nàng coi là mình YY đối tượng.

Thế nhưng là, bởi vì pháp y công tác tính đặc thù, rất nhiều người lại đối nàng chùn bước, không dám tới gần! Theo tin đồn đưa tin, Vương Phi mấy năm trước cùng trượng phu ly hôn, cũng là bởi vì nàng thường xuyên cùng người chết liên hệ gây.

Hiện tại, Triệu Ngọc chính là ăn như thế một vị đại mỹ nhân đậu hũ. Có thể là trước kia chấm mút lau quen thuộc, cũng không biết Triệu Ngọc nghĩ như thế nào, cảm thụ được trên bàn tay truyền đến mềm mại cùng thuận hoạt, hắn chẳng những không có thu tay lại, ngược lại thuận thế lại bắt hai lần!

Lúc đầu, đổi lại nữ nhân, chỉ sợ sớm đã một cái miệng rộng tử phiến đến Triệu Ngọc trên mặt! Thế nhưng là, trước mắt Vương khoa trưởng lại cũng không để ý, mà là dứt khoát mở ra hai tay, có chút hăng hái mà nhìn chằm chằm vào Triệu Ngọc.

Ý kia, tựa hồ hỏi lại Triệu Ngọc: "Nhìn ngươi có thể bắt ta đến khi nào?"

"Uy! Sư huynh! Khụ khụ. . ." Lý Bối Ny bây giờ nhìn không nổi nữa, tranh thủ thời gian tằng hắng một cái, sau đó cưỡng ép đem Triệu Ngọc kéo túm.

Lúc này, Triệu Ngọc rốt cục hoàn toàn khôi phục, hắn nhìn chung quanh, phát hiện mình vẫn còn tại kia phiến nghĩa địa bên trong. Trải qua vừa rồi như vậy một ném, hắn cùng Vương Phi trên thân tất cả đều là thổ.

Triệu Ngọc vội vàng xoay người lại nâng Vương Phi, đồng thời xin lỗi

nói ra: "Không có ý tứ a Vương khoa trưởng, đụng phải ngươi, thật sự là không có ý tứ, ta thật không phải cố ý!"

"Ha ha ha. . ." Vương Phi trên dưới quan sát một chút Triệu Ngọc, cười nói, "Ta chỉ nghe nói tổ A ra cái lưu * manh thám tử, không nghĩ tới lại là ngươi, thật sự là ba ngày không thấy lau mắt mà nhìn nha! Ha ha ha. . ."

Vương Phi cười đến mọi loại vũ mị,

Phong tình vạn chủng, ngay cả nửa chút lúng túng ý tứ đều không có!

Có chút ý tứ!

Ta thích!

Triệu Ngọc vốn còn muốn lại cùng vị này Vương khoa trưởng trêu chọc vài câu, thế nhưng là bên cạnh Lưu Trường Hổ lại sớm đã gầm thét lao đến:

"Triệu Ngọc! Nhìn ngươi làm chuyện tốt! ?" Hắn chỉ vào Triệu Ngọc cái mũi quát, "Ngươi lá gan cũng quá lớn, tra được trọng yếu như vậy manh mối cũng không lên báo? Ngươi cho rằng ngươi thật sự là độc hành hiệp a ngươi? Ngươi. . . Ngươi đến cùng nghĩ như thế nào? Nhìn một cái? Nhìn một cái? Thế nào, hung thủ bị ngươi đem thả chạy a? Uy. . ."

Lưu Trường Hổ không ngờ đến, tại mình một phen rống to phía dưới, Triệu Ngọc vậy mà một chút cũng không có chim hắn, ngược lại nắm cả Lý Bối Ny bả vai, tại nhỏ giọng thầm thì lấy cái gì, giống như đem hắn vị đội phó này trở thành không khí!

Triệu Ngọc đương nhiên là tại hỏi thăm tiến triển vụ án. Lý Bối Ny nói cho hắn biết, đương tổ A thám viên nhóm kê biên tài sản đến Lý Đan phạm tội tư liệu cùng ba con nhân thủ về sau, đã ý thức được can hệ

trọng đại, lúc này hướng Khúc Bình cùng Lưu Trường Hổ làm báo cáo.

Hai cái vị này biết về sau, tất cả đều giận tím mặt cộng thêm không thể tưởng tượng nổi, bọn hắn làm sao cũng không nghĩ ra, Triệu Ngọc thế mà thật có thể tra tìm đến chặt tay án chân tướng chỗ, lúc này mới vội vàng tìm kiếm Triệu Ngọc vị trí, đuổi tới nơi này!

Đuổi tới về sau, bọn hắn đầu tiên là thấy được đã bị chiều sâu gây tê Thiệu Lộ Lộ, sau đó vừa tìm được bất tỉnh nhân sự Triệu Ngọc . Còn hung thủ Lý Đan, lại sớm đã không thấy bóng dáng!

Không thể nào?

Triệu Ngọc hồi ức, hắn nhớ rõ ràng, khi hắn hôn mê trước một khắc, đã nghe được xe cảnh sát còi cảnh sát, Lý Đan không có phương tiện giao thông, sao có thể còn để nàng chạy mất đâu?

Nhìn thấy Triệu Ngọc căn bản không để ý mình, Lưu Trường Hổ cái cằm hài đều tức điên.

"Mấy người các ngươi, nhanh đi thông tri phụ cận từng cái giao lộ thiết lập trạm kiểm tra, tuyệt đối không thể để cho tội phạm chạy!" Lúc này, Khúc Bình tổ trưởng thanh âm từ xa mà đến gần, "Hung thủ rất có thể là lấy nhờ xe phương thức rời đi nơi này, thời gian ngắn như vậy, nàng khẳng định đi không được bao xa, nhất định phải đem nàng bắt được!"

"Vâng!" Các đội viên nhận được mệnh lệnh, cực nhanh chạy ra nghĩa địa đi.

Giao phó xong về sau, Khúc Bình lúc này mới sải bước đi vào trước mặt, hung hăng trừng mắt Triệu Ngọc quát lớn:

"Triệu Ngọc, ngươi người này, thật sự là quá ích kỷ!" Khúc tổ trưởng mặt mũi tràn đầy tức giận, "Vì các ngươi đánh cược chút chuyện nhỏ

này, ngươi lại làm trễ nải cảnh đội đại sự! Vì cái gì không còn sớm đem trọng yếu như vậy manh mối nói cho ta? Nếu là sớm nói cho ta biết lời nói, căn bản sẽ không xuất hiện hiện tại loại cục diện này! Hung thủ chỉ sợ sớm đã quy án!

"Thế nhưng là. . . Ngươi xem một chút? Hiện tại làm thành bộ dáng gì? Y theo hung thủ năng lực, nếu để cho nàng rời đi Tần Sơn, về sau chỉ sợ cũng lại khó bắt được!"

"Đúng rồi!" Lưu Trường Hổ tại rốt cuộc tìm được nhả rãnh cơ hội, lúc này vênh vang đắc ý nói, "Triệu Ngọc! Ngươi đừng tưởng rằng ngươi tra được một chút mà manh mối, liền đến cỡ nào không tầm thường! Nói cho ngươi, hung thủ một ngày không có bắt được, bản án liền không thể tính phá! Ta chờ một lúc liền đuổi theo cấp đánh báo cáo đi, tiểu tử ngươi chờ lấy bị xử lý đi!"

"Lưu đội trưởng, ngươi làm như vậy, có phải hay không quá phận a?" Lý Bối Ny nghe không nổi nữa, đứng ở Triệu Ngọc bên cạnh nói, "Triệu cảnh sát cũng là vừa mới tra được manh mối này, coi như không có ban thưởng, cũng không đáng thụ cái gì xử lý a?"

"Đúng vậy a, Lưu Đội!" Ai ngờ, một bên Vương Phi bỗng nhiên nói giúp vào, "Ta nhìn, không có cần thiết này a? Nếu là không có Tiểu Triệu, vừa rồi nữ nhân kia tay phải nhưng là không còn nha!"

Mặc dù Vương Phi mềm nhũn, nhưng nàng thân là pháp y giám chứng khoa người đứng đầu, nói chuyện tự nhiên vô cùng có phân lượng. Lưu Trường Hổ không nghĩ tới nàng sẽ thay Triệu Ngọc nói chuyện, sắc mặt có chút khó xử.

"Vì vụ án này, sư huynh chính mình cũng trúng súng gây mê đâu!" Lý Bối Ny tức giận nói, "Nhiều nguy hiểm a? Ngươi thế mà còn muốn cho hắn làm khó dễ?"

"Lý Bối Ny, ai bảo ngươi như thế không lớn không nhỏ?" Lưu Trường Hổ đối Vương Phi không có năng lực, nhưng là đối thực tập Lý Bối Ny coi như khác biệt, lúc này quát, "Ta còn chưa nói ngươi đây! Ngươi trợ giúp Triệu Ngọc cùng một chỗ giấu diếm báo án tình, đồng dạng thoát không khỏi liên quan! Hai ngươi liền chờ đó cho ta đi!"

"Hừ! Ngươi cũng biết trúng súng gây mê nguy hiểm!" Khúc Bình ở một bên hừ lạnh nói, "Đây chính là tự tác chủ trương hậu quả!"

"Đúng đấy, rõ ràng liền là không có bản sự!" Lưu Trường Hổ lại giống chưa hết giận giống như bồi thêm một câu.

Lúc đầu, hắn coi là những lời này nói xong, Triệu Ngọc tất nhiên tức giận đến nổi trận lôi đình, chửi ầm lên. Nhưng mà, làm hắn ngoài ý muốn chính là, Triệu Ngọc chẳng những không có lộ ra sinh khí bộ dáng, ngược lại giống được cái gì ban thưởng, vậy mà tà tà nở nụ cười.

Chương 47: Chương 47: Bắt hung thủ tranh tài

Chương 47: Bắt hung thủ tranh tài

Nhìn thấy Triệu Ngọc không hiểu bật cười, ngay tại hiện trường làm chứng vật thu thập Vương Phi khoa trưởng, cũng có chút hăng hái ngừng tay đầu công việc, đứng tại chỗ xem náo nhiệt.

"Triệu Ngọc, ngươi liền cười đi!" Lưu Trường Hổ còn tại dựng râu trừng mắt, "Ngươi ngày tốt lành xem như chấm dứt! Ta nhìn ngươi có thể cười đáp lúc nào ngươi?"

Lúc này, Khúc Bình cảm giác không thú vị, quay người muốn đi gấp. Nàng mặc dù chết chướng mắt Triệu Ngọc, lại đối Lưu Trường Hổ đồng dạng không ưa. Ai ngờ, ngay tại Khúc Bình vừa muốn rời đi thời điểm, Triệu Ngọc chợt gọi lại nàng.

"Uy, Khúc đại tổ trường, ngươi khoan hãy đi!" Triệu Ngọc cười ha hả nói, "Ngươi nhưng phải cho ta làm cái nhân chứng a!"

"Cái gì?" Khúc Bình xoay người lại, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, "Có ý tứ gì ngươi?"

"Uy! Họ Lưu!" Triệu Ngọc quay người lại xông Lưu Trường Hổ cười nói, "Ta hỏi ngươi, hai ta đánh cược, đến cùng còn tính hay không?"

Lưu Trường Hổ đảo tròn mắt, trả lời: "Tính a? Vì cái gì không tính?

Không phải đã nói rồi sao? Ngươi nếu là phá chặt tay án, ta liền thay ngươi ra kia 1800 khối tiền! Nhưng là... Hung thủ đâu? Không có bắt lấy hung thủ, cũng không tính phá án a?"

"Gấp làm gì?" Triệu Ngọc nghiêng đầu cười nói, "Ta không phải đã nói 7 trời mà! 7 ngày làm hạn định, hiện tại mới 5 ngày, ta có phải hay không còn có thời gian a?"

"Đúng đúng đúng! Có thời gian, có thời gian!" Lưu Trường Hổ cũng cười, "Làm gì, Triệu Ngọc? Chẳng lẽ... Ngươi muốn tiếp tục đi bắt hung thủ? Tốt! ? Bất quá, ta nhưng phải đem cảnh cáo nói đến đằng trước, nhất định phải là bản thân ngươi bắt lấy hung thủ, ta mới thừa nhận a, nếu là người khác bắt lấy, coi như không tính là!"

"Hắc hắc hắc... Muốn liền là ngươi câu nói này!" Triệu Ngọc ngược lại nói với Khúc Bình, "Có nghe hay không, Khúc đại tổ trường? Ngươi cần phải cho ta làm chứng a! Tiếp xuống, ta cần phải tự tay đi bắt chặt tay án hung thủ, không bằng, hai ta cũng so cái thi đấu a? Nhìn xem ai trước bắt được?"

Hoa...

Nghe nói như thế, hiện trường các cảnh sát không chịu được tiếng ồn ào nổi lên bốn phía, nghị luận ầm ĩ.

Theo bọn hắn nghĩ, Triệu Ngọc tuyệt đối là tại tìm cho mình khó xử. Khúc Bình nắm trong tay các lộ giám sát, các lộ cửa ải, các lộ công việc bên ngoài, Triệu Ngọc muốn đoạt tại nàng đằng trước bắt được chặt tay án hung thủ, quả thực là khó hơn lên trời.

"Tốt!" Khúc Bình cũng là bị Triệu Ngọc có chút tức giận, lúc này cười nhạo nói, "Xem ra, ta chỉ có thể chúc ngươi may mắn!"

Nghe được Khúc Bình trào phúng, B tổ chúng nhân viên cảnh sát tất cả

đều lộ ra miệt cười.

Ai ngờ, Triệu Ngọc vậy mà đưa tay hướng mọi người hô: "Tới tới tới, các vị... Các vị... Có hứng thú chơi một thanh không? Ta cầm cái, áp ta thắng một bồi mười, áp khúc tổ trưởng thắng một bồi hai có được hay không? Dám chơi không?"

Triệu Ngọc để chúng nhân viên cảnh sát càng thêm buồn cười, đại gia hỏa tất cả đều coi là Triệu Ngọc điên rồi, thế mà còn có tâm tư ở chỗ này mở sòng bạc? Này chỗ nào còn có nhân viên cảnh sát dáng vẻ?

Mọi người chỉ là tò mò nhìn, cũng không có người thật đi áp chú.

"Dừng a!" Triệu Ngọc thấy không có người đặt cược, không thú vị xông khoát tay áo, "Một bang gà tặc! Đi tiểu cùng bùn mà đi đi các ngươi! Lão tử đi a, bắt tội phạm đi! Bái bai ngài nha!"

Nói xong, Triệu Ngọc quay đầu hướng một mảnh nghĩa địa đi đến.

"Uy, sư huynh... Ngươi không có lầm chứ?"

Lý Bối Ny sốt ruột bận bịu hoảng xông Triệu Ngọc khoát tay, Triệu Ngọc nhưng cũng cùng với nàng khoát tay: "Được rồi, già muội, không cần ngươi hỗ trợ lần này! Vẫn là để sư huynh chính ta giải quyết đi! Khỏi phải đưa!"

"Không phải!" Lý Bối Ny gấp đến độ thẳng dậm chân, "Sư huynh, ngươi đi nhầm phương hướng , bên kia mà!"

Nguyên lai, Triệu Ngọc rời đi phương hướng chính là nghĩa địa chỗ sâu, nơi đó cũng không lối ra.

"Ha ha ha..."

B tổ thám viên nhóm chỉ cho là đây là Triệu Ngọc trúng thuốc tê còn chưa thanh tỉnh, tất cả đều buồn cười, cười đến gãy lưng rồi.

Lưu Trường Hổ thì hả giận giống như nhổ ra cục đờm, nhỏ giọng nhắc tới: "Hừ, Bắc đô tìm không được, còn muốn bắt hung thủ? Quả thực liền là chuyện tiếu lâm!"

Lúc này Triệu Ngọc đã đi ra rất xa, nhưng là đám người vẫn có thể nhìn thấy nhất cử nhất động của hắn. Nhưng gặp Triệu Ngọc cũng không hề rời đi nghĩa địa ý tứ,

Mà là tại nơi đó vây quanh ngôi mộ xoay lên vòng.

Ai?

Triệu Ngọc dị thường hành vi rất nhanh đưa tới thám viên nhóm chú ý, nhất là Khúc Bình tổ trưởng, nàng vốn là muốn rời khỏi nơi đây, thế nhưng là nhìn thấy Triệu Ngọc vây quanh nghĩa địa xoay quanh về sau, đồng dạng lộ ra vẻ không hiểu.

Chậc chậc...

Cái này Triệu Ngọc, đến cùng đang làm cái gì a?

Bỗng nhiên, mọi người ở đây trong lúc lơ đãng, nhưng gặp Triệu Ngọc tại nơi nào đó mồ mả trước mặt bỗng nhiên ngừng lại, ngay sau đó, hắn giống tìm được cái gì, vậy mà bắt đầu hướng mồ mả bên trên dùng sức đạp mạnh!

Oa...

Wow!

Oa tắc tắc!

Chúng nhân viên cảnh sát nhìn trợn mắt hốc mồm, trong lòng nói chuyện, Triệu Ngọc gia hỏa này... Chẳng lẽ... Điên thật rồi! ?

Ai ngờ, đương Triệu Ngọc hướng mồ mả hung ác đạp mấy cước về sau, hắn thả người nhảy lên, vậy mà từ mồ mả phía trước biến mất!

A! ?

Người đâu?

Không thể nào?

Chẳng lẽ... Chui... Chui trong mộ đi?

"Nhanh! Nhanh! Mau qua tới!"

Khúc Bình đã ý thức được cái gì, cái thứ nhất hướng Triệu Ngọc vị trí phóng đi. Cái khác thám viên lập tức đuổi theo, bao quát Lưu Trường Hổ còn có Vương Phi mấy người cũng không ngoại lệ.

Đương mọi người ngựa không dừng vó đuổi tới toà kia mồ mả trước mặt về sau, đám người tất cả đều bỗng nhiên kinh ngạc đến ngây người. Không nghĩ tới, kia mồ mả khía cạnh thế mà xuất hiện một cái đường kính hẹn nửa mét cửa hang!

Ngay sau đó, mọi người ở đây không kịp nhìn kỹ thời điểm, Triệu Ngọc hoa một tiếng lỗ rách mà ra, mà dưới thân thể của hắn lại còn mang theo một nữ nhân.

Nữ nhân kia mặc một thân bó sát người áo khoác, trên đầu mang theo một cái giải phẫu chuyên dụng mũ, chính là chặt tay án chân hung —— Lý Đan! ! !

"Nhanh!" Triệu Ngọc đem Lý Đan gắt gao đặt ở dưới thân, sau đó hướng mọi người vươn cái kéo tay, quát, "Nhanh mẹ nó cho ta —— chụp tấm hình! ! !"

...

Mấy phút sau, bị còng vào tay còng tay Lý Đan, bị xe cảnh sát mang đi.

Lúc gần đi, Lý Đan một mực dùng ánh mắt oán độc nhìn chằm chằm Triệu Ngọc, thấy Triệu Ngọc có chút không lớn tự tại. nghĩ đến đây người liền là chặt rơi mất 3 con nhân thủ tội phạm, Triệu Ngọc chỉ cảm thấy sau sống lưng ứa ra hơi lạnh.

"Hắc!"

Lý Bối Ny vỗ Triệu Ngọc phía sau lưng, đem Triệu Ngọc dọa đến sợ run cả người.

"Nãi nãi cái... Là ngươi a? Làm ta sợ muốn chết!" Triệu Ngọc sờ lên ngực, lần này quả thực đem hắn dọa cho phát sợ.

"Xuy! Mộ phần hố cũng dám chui, còn sợ ta hay sao?" Lý Bối Ny vui vẻ ra mặt ngồi vào Triệu Ngọc bên cạnh, vội vã không nhịn nổi mà hỏi thăm, "Nhanh lên một chút, thành thật khai báo, ngươi đến cùng làm sao biết hung thủ là giấu ở trong phần mộ bên cạnh?"

"Ta... Ta..." Triệu Ngọc suy nghĩ một chút, thuận miệng vừa nói láo, "Là như vậy, Lý Đan mụ mụ nói, Lý Đan muốn cùng đoàn kịch xuống nông thôn diễn xuất, vài ngày mới có thể trở về! Cái này chẳng phải... Không liền nói rõ, nàng trước kia làm xong không trở về nhà chuẩn bị sao?

"Phải biết, năm ngoái chặt rơi Viên Lỵ Lỵ tay phải về sau, vì mình không xuất hiện đang theo dõi trong video, nàng liền là từ mái nhà ngây người 7 ngày đâu! Cho nên, ta liền muốn, nàng có thể hay không y dạng

họa hồ lô, một lần nữa đâu?"

"Có đạo lý!" Lý Bối Ny nghiêm túc suy nghĩ một chút, nói, "Nghĩa địa bên trong mặc dù không có camera, nhưng là nghĩa địa bốn phía đều là đường cái, nàng muốn không lưu lại bất luận cái gì hình ảnh, kia trốn ở phụ cận còn thật sự là một cái tuyệt diệu biện pháp. Chỉ là... Thế mà lại lựa chọn mộ phần hố... Tên hung thủ này, lá gan thật đúng là đủ lớn!"

"Lá gan không lớn, làm sao chặt tay?" Triệu Ngọc thần khí.

"Ai? Không đúng?" Lý Bối Ny chợt nghĩ tới điều gì, vội hỏi, "Sư huynh? Coi như ngươi ngờ tới hung thủ có thể sẽ giấu ở mộ phần trong hố, nhưng là... Ngươi làm sao lại có thể biết vị trí cụ thể đâu? Ngươi vừa rồi, thế nhưng là một chút tìm đối vị trí a?"

"Ừm... Cái này. . . Cái này sao... Chậc chậc..." Triệu Ngọc dạ nửa ngày, cũng không tìm được lý do thích hợp.

Chương 48: Chương 48: Tại người không tại trời

Chương 48: Tại người không tại trời

Kỳ thật, Triệu Ngọc ở đâu là căn cứ cái gì thần cơ diệu toán tìm tới hung thủ, hắn sở dĩ có thể đánh giá ra Lý Đan ẩn núp phần mộ, hoàn toàn là bởi vì Kỳ Ngộ hệ thống cho hắn cái kia —— ẩn hình máy theo dõi!

Nguyên lai, đương Triệu Ngọc trúng gây tê châm, sắp lúc hôn mê, hắn bỗng nhiên nghĩ đến mình ẩn hình máy theo dõi, liền tập trung cuối cùng một tia tinh thần, đem máy theo dõi sắp đặt tại Lý Đan trên thân.

Cái này máy theo dõi thật đúng là thật lợi hại, vô ảnh vô hình, Lý Đan căn bản không có chút nào phát giác. Đương Triệu Ngọc sau khi tỉnh lại, rất nhanh phát hiện trong đầu nhiều một cái rađa, mà trên ra đa mục tiêu, vừa vặn chỉ hướng Lý Đan vị trí, lúc này mới có vừa rồi một màn kia.

Triệu Ngọc bản nhân cũng không nghĩ tới, cái này Lý Đan cư nhiên như thế giảo hoạt, vậy mà sớm đào mở một tòa mộ huyệt, cho mình lưu tốt đường lui.

Mặc dù cái kia mộ huyệt chính là một tòa không mộ phần, nhưng nằm ở bên trong liên tiếp mấy ngày, tinh thần đến tiếp nhận bao lớn kích thích? Điểm này, thường nhân căn bản là không có cách làm được.

Nếu như không phải Triệu Ngọc kịp thời đuổi tới, như vậy Thiệu Lộ Lộ tất sẽ trở thành thứ tư lên chặt tay án người bị hại. Mà nếu như không có

Triệu Ngọc tra tìm đến Lý Đan, như vậy vụ án này cũng rất có thể sẽ đi theo năm đồng dạng, cuối cùng trở thành án chưa giải quyết một tông.

"Uy! Ngươi có phải hay không còn muốn thừa nước đục thả câu a?" Lý Bối Ny còn tại thúc hỏi, "Mau nói cho ta biết, ngươi đến cùng dùng phương pháp gì a?"

"Ừm... Cái kia... Cái kia... Ngươi đoán! ?" Triệu Ngọc thực sự biên không ra, đành phải hỏi ngược một câu.

"Hừ, muốn ta nhìn đây này..." Lý Bối Ny khẽ đảo mắt, suy đoán nói, "Ngươi căn bản cũng không phải là dựa vào cái gì suy luận cùng chứng cứ, ta cảm thấy, khẳng định là hung thủ thuốc mê không có lợi hại như vậy, nàng cho là ngươi đã hôn mê, kỳ thật ngươi còn tỉnh dậy, ngươi căn bản chính là thấy được nàng giấu đến trong mộ đi, đúng hay không?"

"A... A... Ha ha..." Triệu Ngọc làm bộ ngưỡng mộ nâng lên ngón tay cái, "Ngươi thật lợi hại, cái này đều có thể bị ngươi đoán được!"

"Hừ! Ta đã nói rồi!" Lý Bối Ny đắc ý nói, "Nguyên lai ngươi đã sớm biết nàng giấu chỗ nào rồi! Ngươi là cố ý diễn kịch cho Lưu đội trưởng cùng khúc tổ trưởng nhìn, ngươi thật sự là quá xấu rồi ! Bất quá, sư huynh a, vẫn là rất hả giận..." Lý Bối Ny hạ giọng nói, "Khi hắn hai nhìn thấy ngươi thật đem hung thủ bắt được thời điểm, mặt kia đều trở nên dép lê nhổ tử tựa như, gọi là một cái khó coi a! Ha ha ha..."

Nhìn thấy Lý Bối Ny cười đến rực rỡ như vậy, Triệu Ngọc cũng cười, nhưng Triệu Ngọc cười rõ ràng có chút miễn cưỡng.

Không biết tại sao, bây giờ bản án phá, hung thủ cũng bị bắt được. Thế nhưng là, Triệu Ngọc cũng không có loại kia đặc biệt cảm giác hưng phấn, chẳng qua là cảm thấy thể xác tinh thần mỏi mệt, có chút đánh ỉu xìu.

Mặc dù vụ án còn cần tiến một bước thẩm tra xử lí, nhưng là có quan hệ chặt tay án tiền căn hậu quả, Triệu Ngọc đã sáng tỏ tại tâm. Đây hết thảy hết thảy, tất cả đều bắt nguồn từ 18 năm trước, phát sinh trên người Lý Đan trận kia tội ác!

Nếu như không có lúc trước lưỡi dao sự kiện, liền sẽ không có hôm nay chặt tay án! Vì báo thù, cái này lúc đầu có tốt đẹp tiền đồ nữ hài, đã lột xác thành ác ma.

Viên Lỵ Lỵ lúc trước nói qua, nàng cần cảnh sát vì nàng đòi lại một cái công đạo! Hiện tại, Lý Đan bị cảnh sát bắt được, kia Viên Lỵ Lỵ công đạo xem như đòi lại sao?

Mà Lý Đan đâu? 18 năm trước, nàng cũng là một người bị hại, nàng công đạo lại với ai đi lấy? Có lẽ, Lý Đan tàn nhẫn chặt rơi mất những người này tay, liền là muốn dựa vào mình lực lượng lấy lại công đạo a?

Thế nhưng là, tổn thương nàng người chỉ có một cái, nàng lại vì sao muốn chặt rơi nhiều người như vậy tay đâu?

...

Rất nhiều chuyện đều là đối lập, đang liều mạng điều tra chặt tay án thời điểm, Triệu Ngọc mặc dù mỗi ngày đều tại khẩn trương cao độ trạng thái, thế nhưng là ban đêm nhắm mắt lại luôn có thể ngủ.

Hiện tại bản án phá, hắn theo lý thuyết có thể buông lỏng, lại ngược lại không ngủ yên giấc!

Buổi chiều trở lại cục cảnh sát, Triệu Ngọc đem từ bắt đầu điều tra, mãi cho đến cuối cùng bắt được Lý Đan toàn bộ quá trình, cùng ghi chép nhân viên thuật lại một lần.

Bất quá, hắn tự nhiên không thể nói ra Kỳ Ngộ hệ thống cùng cùng

Khương Hiểu Tình có liên quan sự tình đến, đành phải đem chính mình nói thành một vị tâm tư kín đáo đại thám tử,

Nói tất cả chi tiết đều là mình lặp đi lặp lại suy luận ra, bản lãnh của mình che lại Conan, không cho Holmes, đem ghi chép nhân viên nói choáng váng đều!

Có thể là mình biên quá đầu nhập, bây giờ nằm ở trên giường, có quan hệ chặt tay án những cái kia phức tạp chi tiết, vẫn còn tại Triệu Ngọc trong đầu không ngừng lay động, đem hắn khiến cho một đoàn hỗn loạn, tinh bì lực tẫn.

Hắn tựa hồ là chấp niệm đến muốn lý giải vụ án này không phải là xem, làm ra đến cùng ai đúng ai sai đến, nhưng mà, chặt tay án phức tạp như vậy, há lại thường nhân có thể phân biệt? Lý đến cuối cùng, chỉ có thể để cho mình càng lún càng sâu.

Cuối cùng, Triệu Ngọc kia hỗn loạn tư duy, vẫn là bị Kỳ Ngộ hệ thống bỗng nhiên đánh gãy:

"Lần này kỳ ngộ đã hoàn thành, độ hoàn thành: 95%. Chúc mừng, thu hoạch được ẩn hình đạo cụ 5 kiện, mời kiểm tra và nhận!"

Ai u?

Trong chốc lát, Triệu Ngọc cả kinh không khép miệng được đều!

95%! ? Cái này. . . Cao như vậy a? Đạo cụ còn một hơi cho 5 kiện, thật sự là Thái nãi nãi cái hùng!

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian ấn mở xem xét, hệ thống giới thiệu hợp thời vang lên:

"Ẩn hình máy phát hiện nói dối ×5, duy nhất một lần tiêu hao sản phẩm .

Sử dụng về sau, có thể thực hiện ẩn hình phát hiện nói dối công năng, tiếp tục thời gian vì 10 phút."

Ai!

Nguyên lai là máy phát hiện nói dối!

Triệu Ngọc không khỏi rất là thất lạc, mặc dù đạt được cao như vậy độ hoàn thành, lại chỉ lấy được 5 kiện giống nhau như đúc máy phát hiện nói dối, thứ này...

Hồi tưởng trước kia đạt được đạo cụ, máy nghe trộm, máy theo dõi, vạn năng chìa khoá, hiện tại lại là máy phát hiện nói dối, cái này không bày rõ ra là muốn để ta đương đặc công tiết tấu sao?

Nếu để cho ta đương đặc công cũng được, đến chiếc 007 như thế khốc huyễn xe thể thao, laser điện thoại, vạn năng đồng hồ cái gì, cũng để cho ta khoe khoang khoe khoang a?

Bất quá nghĩ lại, trước kia có được đồ vật, cũng là hoặc nhiều hoặc ít có đất dụng võ. So hiện nay trời nếu không phải hắn cái khó ló cái khôn sử dụng máy theo dõi, còn thế nào khả năng bắt được Lý Đan?

Chậc chậc...

Đi, có dù sao cũng so không có mạnh, những vật này nói không chừng về sau còn có thể có tác dụng lớn!

Cất kỹ đạo cụ, Triệu Ngọc vừa cẩn thận suy nghĩ một chút Kỳ Ngộ hệ thống.

Thông qua liên tiếp mấy ngày hiểu rõ, Triệu Ngọc đối cái này Kỳ Ngộ hệ thống lại có khắc sâu hơn nhận biết.

Hắn cảm thấy, mình mặc dù đã rất cố gắng điều tra chặt tay án, nhưng nếu như không có Kỳ Ngộ hệ thống trợ giúp, hắn vẫn là tuyệt đối không thể phá án.

Nếu như không có Kỳ Ngộ hệ thống, hắn liền không khả năng đi tham gia Khương Hiểu Tình họp phụ huynh, từ đó đem chặt tay án cùng dương cầm liên hệ tới; nếu như không có hệ thống, hắn cũng chưa chắc sẽ ngộ nhập Dương Hồng gian phòng, đồng thời thu được nữ thần đồng tin tức; mà nếu như không có hệ thống ban thưởng đạo cụ, hắn càng không khả năng tự tay bắt được Lý Đan!

Đương nhiên, sự tình luôn có tính hai mặt, từ mặt trái tới nói, nếu như Triệu Ngọc không có cố gắng như vậy đi thăm dò án, như vậy thì tính hệ thống cho hắn cơ hội, hắn cũng chỉ có thể cùng nó sượt qua người.

Nếu như trong đầu hắn không có nhiều như vậy tình tiết vụ án tin tức, hắn không có khả năng đem chặt tay cùng dương cầm liên hệ với nhau! Dù cho Dương Hồng nói với hắn nữ thần đồng sự tình, cũng chưa chắc sẽ khiến hắn coi trọng.

Nói cách khác, nếu như Triệu Ngọc không cố gắng tra án, dù là hung thủ liền đứng trước mặt của hắn, hắn cũng không có khả năng biết người kia liền là hung thủ!

Bởi vậy, Triệu Ngọc càng phát ra cảm thấy, cái này Kỳ Ngộ hệ thống căn bản cũng không phải là đang tính cái gì quẻ, cũng không có hảo vận cùng vận rủi mà nói.

Hệ thống bất quá là cho Triệu Ngọc cung cấp từng cái kỳ ngộ mà thôi, về phần có thể hay không bắt lấy những này kỳ ngộ, còn phải dựa vào chính hắn!

Cuối cùng, nói tóm lại, kỳ ngộ tại người, mà không tại trời!

Chương 49: Chương 49: Vì cái gì tìm ta?

Chương 49: Vì cái gì tìm ta?

"Kỳ Ngộ hệ thống khởi động thành công. Đoái Chấn quẻ! Đoái trạch chấn lôi, trạch bên trong bổ lôi, chủ tài biến lệ, kinh chợt hồng hiện, không phân biệt Ngũ Hành."

Sáng sớm, tại Triệu Ngọc dừng lại ho sặc sụa về sau, Kỳ Ngộ hệ thống lại một lần nữa khởi động thành công.

Đoái Chấn quẻ?

Triệu Ngọc nhớ lại một chút, dĩ vãng đề mục bên trong, còn chưa hề xuất hiện qua "Chấn" quẻ, không biết, cái này "Chấn" đại biểu cho cái gì?

Bất quá, mặc dù "Đoái" quẻ đã xuất hiện qua nhiều lần, nhưng Triệu Ngọc đến nay cũng không đoán ra nó ý . Còn những đạo lý kia không thông quẻ văn, càng là không thể nào hỏi giải.

Triệu Ngọc chỉ có thể đem nó từng cái ghi lại, chờ mong về sau có thể lĩnh hội.

Hắn hôm nay sở dĩ sớm như vậy rời giường, cũng không phải là bởi vì hắn nghĩ đúng hạn đi làm không đến muộn, mà là bởi vì Lý Bối Ny sớm đánh tới một điện thoại.

Lý Bối Ny nói, hôm qua bị bắt lại cái kia Lý Đan, đang tra hỏi lúc cái gì

cũng không chịu bàn giao, chỉ nói muốn gặp một lần cái kia đem nàng bắt được cảnh sát.

Cái này cảnh sát tự nhiên chỉ là Triệu Ngọc bản tôn!

Triệu Ngọc không khỏi hết sức hiếu kỳ, vì cái gì, Lý Đan nhất định phải nói nhao nhao lấy gặp ta đây? Nàng đến cùng muốn làm gì?

Bất quá, gặp một lần cũng tốt, kỳ thật Triệu Ngọc mặc dù biết chặt tay án đại thể mạch lạc, vẫn còn có thật nhiều nghi vấn không có để lộ.

Thế là, tại mở quẻ về sau, Triệu Ngọc sớm đi tới cục cảnh sát phòng thẩm vấn.

Trong phòng thẩm vấn âm trầm lờ mờ, ánh đèn lại phá lệ chướng mắt. Dạng này thiết trí, chính là vì tê liệt tội phạm tâm lý cùng ý thức, để bọn hắn sớm bàn giao tội ác.

Triệu Ngọc cũng không phải lần đầu tiên tới phòng thẩm vấn, chỉ bất quá, trước kia hắn đều là ngồi tại cái bàn một chỗ khác, thân phận bây giờ thay đổi, thật là có một chút không lớn thích ứng.

Giờ phút này, Lý Đan đang ngồi ở phòng thẩm vấn thẩm vấn trên ghế, hai tay bị trói, không thể động đậy. Nàng cúi đầu, tóc dài xõa, nhìn qua có chút giống liêu trai bên trong lệ quỷ.

Nghe được động tĩnh, nàng rốt cục hơi ngẩng đầu, lộ ra Lư Sơn chân dung.

Triệu Ngọc nghiêm túc nhìn thoáng qua, phát hiện Lý Đan cái đầu không cao, khuôn mặt thon gầy, làn da còn phá lệ tinh tế tỉ mỉ bóng loáng, mặc dù đã 36 tuổi, nhưng nhìn đi lên lại càng giống một tên đệ tử.

Rất khó tưởng tượng, chặt xuống ba con nhân thủ, chính là như vậy một

cái bề ngoài xấu xí nữ nhân.

"Nghe nói, ngươi tìm ta? Làm gì? Không phục a?" Triệu Ngọc không biết thẩm vấn phạm nhân sáo lộ, đúng là sử dụng một cái đập phá quán chuyên dụng lời dạo đầu.

Nghe được câu hỏi như vậy, phòng thẩm vấn vẻ ngoài ma thám viên nhóm tất cả đều nhíu nhíu mày.

"Là ngươi! ?" Lý Đan thanh âm tựa như không thông qua dây thanh chấn động, mà là trực tiếp từ trong lồng ngực bắn ra tới, lộ ra rất có tính công kích.

"Là lão tử ta, làm sao rồi! ?" Triệu Ngọc cũng là ngang ngược ngang ngược, ý đồ về mặt khí thế trước tiên đem đối phương áp đảo, đi đầu vỗ bàn một cái, "Ta cho ngươi biết a, thẳng thắn sẽ khoan hồng, kháng cự sẽ nghiêm trị! Sớm làm đem ngươi tội ác, tất cả đều bàn giao ra, đừng mẹ nó rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt!"

"Đã ngươi bắt được ta, kia... Ngươi nhất định biết, ta tại sao muốn làm như vậy?" Lý Đan hơi có vẻ kích động hỏi, "Ngươi nhanh lên một chút nói cho ta, đến cùng là cái nào?"

"Ừm? Cái gì?" Triệu Ngọc ngoài ý muốn, "Cái gì cái nào?"

"Lúc trước, đến cùng là ai tại dương cầm bên trên thả lưỡi dao?" Lý Đan trừng to mắt, "Là ai hại ta! ?"

Triệu Ngọc hướng Lý Đan trên tay phải nhìn thoáng qua, phát hiện tay phải của nàng ngón giữa, đích thật là hơi thiếu một khối, có chút dị dạng . Bất quá, nếu không nhìn kỹ, vẫn là rất khó phân biệt.

"Chờ một chút ngươi trước, để cho ta vuốt vuốt a!" Triệu Ngọc cau mày, nghĩ nghĩ, nói, "Chẳng lẽ... Ngươi cũng không biết, đến cùng là ai cho

ngươi thả lưỡi dao? Kia... Vậy ngươi còn chặt nhiều người như vậy tay, ngươi nha có bệnh a?"

"Hừ!" Lý Đan hung tợn nói, "Nếu như không phải bọn hắn chiếm dụng ta luyện đàn thời gian, ta căn bản sẽ không xảy ra chuyện! Chỉ cần là tiến vào trận chung kết, bọn hắn hết thảy đều có trách nhiệm! Ngươi, nhanh lên một chút nói cho ta, Cao Điềm, Viên Lỵ Ly, Lạc Mỹ Na, đến cùng là cái nào?"

"Uy!" Triệu Ngọc không hiểu,

"Lời này của ngươi có ý tứ gì? Tiến vào trận chung kết có nhiều người như vậy, làm sao ngươi biết hung thủ ngay tại trong ba người này?"

"Các nàng ba cái tay đã bị ta chặt!" Lý Đan cắn răng nói, "Ta tự nhận kế hoạch của ta không có lỗ thủng, chỉ có ba người các nàng bên trong một cái nào đó thừa nhận cho ta buông tha lưỡi dao, các ngươi mới có thể tra được trên đầu của ta! Nhanh! Mau nói cho ta biết, đến cùng là cái nào?"

Lý Đan lộ ra kích động dị thường, thân thể không ngừng giãy dụa, lại không cách nào tránh thoát thẩm vấn ghế dựa trói buộc.

Vậy mà... Lại là dạng này?

"Uy? Ngươi cũng quá tự tin đi?" Triệu Ngọc lắc đầu nói, "A, ngoại trừ người bị hại thừa nhận hãm hại qua ngươi bên ngoài, chúng ta liền không có những biện pháp khác tra được ngươi sao? Ngươi cũng quá coi thường..."

Bỗng dưng, Triệu Ngọc bỗng nhiên ý thức được, Lý Đan cũng không phải là phát ngôn bừa bãi. Nếu như không phải hắn có Kỳ Ngộ hệ thống, thật đúng là chưa chắc có thể tra được Lý Đan trên đầu.

Mà lại, Lý Đan đem trọng yếu như vậy phạm tội tư liệu, thậm chí ngay

cả chặt xuống nhân thủ đều đặt ở trong nhà mình, cái này lại không phải là không một loại tự tin biểu hiện đâu?

Tối thiểu nhất trước hai lên chặt tay án, thế nhưng là ròng rã một năm đều không có phá án và bắt giam đâu! Ai có thể tưởng tượng đạt được, chặt tay án khởi nguyên, vậy mà lại đến từ 18 năm trước một trận tranh tài dương cầm?

"Đi! Ngươi không nói cho ta cũng được!" Lý Đan dữ tợn cười nói, "Dù sao mối thù của ta đã báo! Hại ta người, liền là ba người kia một trong! Ta đem nhân thủ cùng phạm tội tư liệu đặt ở trong nhà, liền là làm xong cùng nàng đồng quy vu tận chuẩn bị! Hừ, chuyện cho tới bây giờ, nàng cũng hẳn là nếm thử, mất đi cánh tay mùi vị!"

"Không! Ngươi sai!" Triệu Ngọc lắc đầu thở dài, "Các nàng ba cái căn bản không có đã thông báo hại ngươi sự tình, ngươi sai lầm! Ta là thông qua đường dây khác, tra được tin tức của ngươi!"

"Cái gì?" Lý Đan chấn kinh, "Cái gì con đường? Không có khả năng!"

"Ta trước kia tra ra ba tên người bị hại tất cả đều tham gia qua 18 năm trước tranh tài dương cầm, sau đó vừa tìm được một vị nhân chứng, sau đó liền biết ngươi cố sự, sau đó đã tìm được nhà ngươi, sau đó liền bắt được ngươi!"

"Ai? Không có khả năng!" Lý Đan vẫn không tin, "Năm đó không có mấy người biết nhà chúng ta xảy ra chuyện gì!"

"Không có mấy cái, cũng không đại biểu hoàn toàn không có!" Triệu Ngọc trả lời, "Bất quá 18 năm mà thôi, nhân chứng cũng không phải rất khó tìm mà!"

"Vậy cũng không đúng!" Lý Đan phản bác, "Coi như ngươi tra được ta, làm sao có thể biết ta ở nơi nào?"

"Mụ mụ ngươi năm ngoái nằm viện trị bệnh bằng hoá chất thời điểm, sử dụng thế nhưng là chân thật chỉ!"

"A?" Lý Đan giật nảy cả mình, "Là ta mụ mụ mình trèo lên nhớ, ta chỉ cho là nàng sử dụng chính là thẻ căn cước bên trên địa chỉ! Đáng chết!"

"Cho nên nói, cẩn thận mấy cũng có sơ sót, căn bản không có hoàn mỹ phạm tội!" Triệu Ngọc đắc ý.

"Vậy cũng không đúng!" Lý Đan tiếp tục phản bác, "Coi như trở lên điều kiện đều thành lập, ta cũng không có đem ta trốn ở phần mộ tin tức đánh dấu tại trên tư liệu, ngươi lại là làm sao tìm được ta sao?"

"Ngươi thuốc mê quá hạn, " Triệu Ngọc nói dối há mồm liền đến, "Ta mặc dù té xỉu, nhưng nhìn đến ngươi trở về trở về, chui vào phần mộ, cho nên mới đem ngươi nắm chặt ra!"

"Không có khả năng! Không có khả năng..." Lý Đan một mặt kích động nói "Không có khả năng", thân thể lại sớm đã chán nản thấp xuống dưới.

Chương 50: Chương 50: Tìm lạc đà muốn đi

Chương 50: Tìm lạc đà muốn đi

Triệu Ngọc lại hiểu rõ hai chuyện, nguyên lai Lý Đan cái kia thanh súng gây mê, cũng là vì gây án chuyên môn chuẩn bị. Bởi vì nàng không xác định Thiệu Lộ Lộ có phải là hay không một người tiến vào nghĩa địa, vạn nhất nàng còn mang theo trợ thủ, súng gây mê liền có thể phát huy được tác dụng.

Nhưng ai biết, kết quả là bị súng gây mê đánh trúng, lại là chính Triệu Ngọc.

Chuyện thứ hai thì là, nhiều năm như vậy, Lý Đan mặc dù trôi qua kiềm chế, nhưng nàng mới đầu cũng không có sinh ra cái gì chặt tay báo thù suy nghĩ. Thẳng đến năm ngoái tháng một, đương nàng biết được mẫu thân ly mắc bệnh nan y về sau, mất hết can đảm phía dưới, lúc này mới triệt để đốt lên nàng lửa phục thù!

"Ai!" Triệu Ngọc thở dài một hơi, "Ngươi như thế năng lực, vì cái gì ngốc đến mức lựa chọn loại biện pháp này báo thù đâu? Ngươi hoàn toàn có thể... Đem những cái kia người hiềm nghi từng cái bắt lại, sau đó từng cái ép hỏi tình hình thực tế mà! Là ai hại ngươi, liền chặt ai tay! Cái này kêu oan có đầu nợ có chủ, nhưng ngươi đem ba người tay tất cả đều chặt xuống tới, cái này chẳng phải thành lạm sát kẻ vô tội rồi?"

"Ngươi nói cái gì?" Lý Đan vạn không nghĩ tới cảnh sát thế mà lại nói ra

những lời này đến, lúc này kích động trả lời, "Ta xuẩn? Ta lại không muốn mạng của các nàng , nắm lên một cái thẩm vấn, nếu như không phải, ta chẳng phải bại lộ sao?"

"Cũng là!" Triệu Ngọc trước gật đầu lại nhíu mày, "Không phải, ta liền tiếp nhận khó chịu! Ngươi bản sự như thế lớn, ngưu như vậy mũi dỗ dành phạm tội đều có thể bị ngươi giải quyết, ngươi nếu là đem những này bản sự dùng tại kiếm tiền bên trên, ngươi không giống có thể được sống cuộc sống tốt sao? Cần gì phải chấp niệm lấy báo thù đâu?"

"Ngươi cái gì cũng đều không hiểu, không có tư cách tới nói dạy ta!" Lý Đan thở hổn hển nói, "Ngươi không có nhận qua thương tổn như vậy, liền không cách nào hiểu rõ loại kia cừu hận đến cỡ nào đến khắc sâu!

"Tay của ta bị cắt tổn thương về sau, vừa nhìn thấy dương cầm, tựa như thấy được ma quỷ! Đây chính là ta xem như sinh mệnh dương cầm a! Ngươi có thể giải loại kia sống không bằng chết thống khổ sao?

"Phụ thân ta đem tất cả hi vọng tất cả đều trút xuống tại trên người của ta, mà ta, lại tự tay bóp chết tất cả hi vọng của hắn, ngươi biết loại kia áy náy cùng cảm giác tội lỗi đến cỡ nào đến mãnh liệt sao?

"Phụ thân đi, mẫu thân lại được ung thư! Ta hết thảy đều bị bọn hắn cướp đi! Cái nào như thế nào một loại tuyệt vọng?

"Thế nhưng là, các nàng đâu? Từng cái bên trên trứ danh bài đại học, trải qua cẩm y ngọc thực sinh hoạt! Đặt ở trên người của ngươi, ngươi sẽ có như thế nào cảm giác?"

"Ta đích xác muốn làm thịt bọn hắn!" Triệu Ngọc mở ra hai tay thừa nhận nói, "Không riêng bọn hắn, còn có những cái kia đáng chết tranh tài người tổ chức, đáng chết cảnh sát, nếu là bọn hắn trước kia phối hợp, tích cực tra án, công đạo đã sớm trả lại cho ngươi! Muốn ta nhìn, ngươi hắn là ngay cả bọn hắn tay đều cho chặt xuống!"

"Ngươi..." Lý Đan bị Triệu Ngọc nói sửng sốt.

Ở bên ngoài chúng nhân viên cảnh sát nghe được về sau, cũng là lắc đầu tắc lưỡi, hai mặt nhìn nhau. Bọn hắn còn chưa hề trông thấy cái nào cảnh sát như thế thẩm vấn tội phạm.

"Nhưng là..." Triệu Ngọc lập tức tới cái lớn chuyển hướng, "Nhưng là, tại lựa chọn báo thù trước đó, ta cũng đều vì người nhà của mình suy nghĩ một chút! Nếu như ta đã ngồi tù, ai có thể giúp ta chiếu cố bọn hắn đâu? Lý Đan a, tặng ngươi một câu một vị tiền bối: Lòng người không còn gì để mất hoành, cừu hận không thể vượt giới! Nếu không, ác nhân chỉ có thể kết xuất hậu quả xấu, hối tiếc không kịp nha!"

Triệu Ngọc thật sâu xúc động Lý Đan, Lý Đan nước mắt không chịu được tràn mi mà ra, kích động rốt cuộc nói không ra lời.

Không riêng Lý Đan, ngay cả phía ngoài chúng nhân viên cảnh sát cũng là cảm động lây, rất có lĩnh ngộ. Chẳng ai ngờ rằng Triệu Ngọc vậy mà có thể nói ra như thế có độ sâu lời nói, nhìn về phía Triệu Ngọc trong ánh mắt, không khỏi nhiều hơn mấy phần ý kính nể.

Kỳ thật, câu nói này chính là năm đó Triệu Ngọc trà trộn giang hồ thời điểm, một vị nào đó giang hồ đại lão khuyên bảo với hắn. Ý kia liền là để hắn hiểu được, dù là thân là lưu * manh vô lại, làm sự tình cũng là cần ranh giới cuối cùng, tuyệt đối không thể muốn làm gì thì làm!

Năm đó Triệu Ngọc cũng là bởi vì không có hoàn toàn lĩnh ngộ câu nói này, mới cuối cùng bị người hãm hại, lâm vào vạn kiếp bất phục.

Lòng người không còn gì để mất hoành, cừu hận không thể vượt giới!

Bây giờ, đương Triệu Ngọc trở thành cảnh sát về sau, câu nói này càng thêm để hắn khắc cốt minh tâm.

...

Đương Triệu Ngọc trở lại văn phòng thời điểm,

Hắn vốn định cùng Lý Bối Ny nghe ngóng một chút, giống Lý Đan dạng này tội ác, sẽ có được như thế nào trừng phạt? Còn có, nàng kia ly mắc bệnh nan y mẹ già, lại nên như thế nào an trí loại hình.

Ai ngờ, hắn vừa mới tiến tổ A văn phòng, không ngờ thấy được hỗn loạn tưng bừng!

Mới đầu, Triệu Ngọc còn tưởng rằng đây là các đồng nghiệp tại chuẩn bị chúc mừng đại phá chặt tay án đâu! Thẳng đến hắn nhìn thấy mấy tên côn đồ bộ dáng người, đang cùng các cảnh sát cãi lộn lấy cái gì, lúc này mới ý thức được là ra sự tình khác.

Lúc này, Lưu Trường Hổ đang cùng những người kia cực lực giải thích cái gì, trên trán tất cả đều là mồ hôi. Ai ngờ, vừa nhìn thấy Triệu Ngọc tiến đến, hắn lập tức giơ hai tay chỉ hướng Triệu Ngọc:

"Tốt, tốt! Nói cho các ngươi biết, làm hư các ngươi đồ vật người, liền là —— hắn! Các ngươi có chuyện gì tìm hắn đi nói đi!"

Nghe nói như thế, mấy tên côn đồ lập tức hướng Triệu Ngọc vây quanh, miệng bên trong còn gọi lấy "Bồi thường tiền" loại hình, nhìn kia phách lối tư thế, tựa như muốn đem Triệu Ngọc một ngụm nuốt mất giống như!

Triệu Ngọc cái nào dính chiêu này, hắn nhắm ngay dẫn đầu một cái nhuộm tóc vàng gia hỏa, trực tiếp đem hắn cánh tay hai tay bắt chéo sau lưng, sau đó dụng lực một đá chân của hắn bụng, hoàng mao nhất thời quỳ trên mặt đất!

"Ai u! Ai yêu..." Hoàng mao cảm giác cánh tay đều nhanh đoạn mất,

không ngừng kêu lên đau đớn.

"Uy! Triệu Ngọc, dừng tay! Mau dừng tay!" Lưu Trường Hổ vội vàng ra hiệu, "Đây đều là ngọc khê trong ngõ hẻm, bị ngươi đập hư đồ vật tiểu thương đại biểu, bọn hắn đây là tới tìm ngươi phải bồi thường tới, cũng không thể động thủ lung tung a!"

Ngọc khê hẻm! ?

Triệu Ngọc nhớ lại một chút, lúc này mới nhớ tới, ngọc khê hẻm liền là trước mấy ngày hắn cưỡi lạc đà bắt lấy giật túi tặc đầu kia hẻm. Lúc ấy vì bắt trộm, hoàn toàn chính xác đem những cái kia bày quầy bán hàng tiểu phiến nhóm đồ vật đập bể không ít!

Không thể nào?

Triệu Ngọc trừng to mắt, lại là đòi nợ? Mà lại, còn dám đến cục cảnh sát đến đòi nợ, những người này gan đủ mập a?

Triệu Ngọc đưa tay buông ra tiểu hoàng mao, cái khác tiểu thương đại biểu nhìn thấy Triệu Ngọc không dễ chọc, vội vàng lui lại một bước, không còn giống vừa rồi kiêu ngạo như vậy.

Triệu Ngọc nhìn thấy Lý Bối Ny, tranh thủ thời gian nhỏ giọng hỏi thăm: "Già muội, chuyện gì xảy ra? Việc này không phải đều giải quyết sao?"

"Không có!" Lý Bối Ny cắn môi trả lời, "Không biết làm sao làm, những cái kia đám lái buôn hợp thành một cái đòi nợ đoàn, mỗi ngày vây quanh đồn công an cáo trạng. Đồn công an bức bách tại áp lực, liền đem bọn hắn đẩy lên chúng ta nơi này đến rồi!"

Hừ!

Cái gì bức bách tại áp lực, rõ ràng là lười nhác xử lý!

Triệu Ngọc quét mắt trước mắt mấy vị này đòi nợ người, nhưng gặp bọn họ từng cái dáng vẻ lưu manh, vừa nhìn liền biết là chuyện gì xảy ra! Những người này căn bản cũng không phải là cái gì nhận lấy tổn thất thương hộ, rõ ràng liền là đòi nợ kẻ lừa gạt, là những cái kia thương hộ môn thuê hướng cục cảnh sát lừa bịp tiền!

Chậc chậc... Thật to gan, lại dám đến tổ trọng án đến lừa bịp tiền!

"Triệu Ngọc, " Lưu Trường Hổ mặc dù biết rõ là chuyện gì xảy ra, lại vẫn cứ cùi chỏ hướng ra phía ngoài ngoặt, xông Triệu Ngọc nói, "Đồ vật là ngươi cho người ta đập hư, tổn thất tự nhiên do ngươi đến bồi a! Nói cho ngươi, mấy vị này thương hộ đại biểu chính là đến đây bắt đền, nếu như không giải quyết được, như vậy cái khác thương hộ sẽ vây quanh ở chúng ta cửa cảnh cục khiếu oan, đến lúc đó, nếu là cục trưởng đại nhân biết, hậu quả này ngươi cần phải mình chịu trách nhiệm nha!"

"Họ Lưu, chuyện của hai ta chờ một lúc lại tính! Ta cho ngươi biết, bọn hắn nếu là thật dám vây công cục cảnh sát cao ốc, ngươi cái này đại diện tổ trưởng đồng dạng đến thụ xử lý!" Triệu Ngọc khinh miệt cho hắn một câu.

Lưu Trường Hổ trống trống cái mũi, Triệu Ngọc nói không sai. Nếu như như vậy một kiện chuyện nhỏ đều không giải quyết được, như vậy hắn cẩu thí thử mà khẳng định nằm cạnh so Triệu Ngọc còn hung ác!

"Ai nha, lãnh đạo nói đúng a! Lãnh đạo quá anh minh!" Lúc này, dẫn đầu tiểu hoàng mao vội vàng cầm một trương tờ đơn, nói với Triệu Ngọc, "Ai làm hư đồ đạc của chúng ta, liền nên ai bồi! Nếu như chúng ta nhân dân quần chúng lợi ích, không chiếm được bảo hộ, vậy các ngươi còn thế nào giữ gìn pháp luật kỷ cương? Cảnh sát, ngài nhìn, đây là chúng ta thống kê danh sách, hi vọng ngươi có thể mau chóng bồi thường chúng ta tổn thất..."

Triệu Ngọc nơi nào sẽ nhìn tờ đơn, lúc này hừ lạnh một tiếng, xông người dẫn đầu kia nói ra: "Ta hỏi ngươi, các ngươi thật sự là ngọc khê trong ngõ hẻm thương hộ?"

"Cảnh sát? Nơi này là cục cảnh sát, cho chúng ta cái gan, chúng ta cũng không dám lừa gạt chính phủ a!" Tiểu hoàng mao tươi cười nói, " ta là bán thuốc chuột! Đây là bán mười ba hương! Cái kia là bán đĩa bát mà! Cảnh sát, chúng ta những này làm buôn bán nhỏ cũng không dễ dàng a, ngài cho đập hư đồ vật, thế nhưng là chúng ta toàn bộ gia sản đâu! Chúng ta cũng không phải rao giá trên trời, tiền thật không nhiều, ngài xem trước một chút tờ đơn..."

"Tốt tốt tốt..." Triệu Ngọc khoát tay chặn lại, cười nói, "Vậy ta hỏi lại hỏi ngươi, đồ đạc của các ngươi, có phải hay không bị lớn lạc đà đá xấu?"

"Đúng vậy a! Đúng a!" Mấy người cùng một chỗ gật đầu.

"Cái này chẳng phải kết rồi?" Triệu Ngọc vỗ tay cười nói, "Đi đi đi, tranh thủ thời gian tìm lạc đà muốn đi đi! Nếu là chậm, người ta về sa mạc đều!"

Chương 51: Chương 51: Xin gọi ta tiền bối

Chương 51: Xin gọi ta tiền bối

"Cảnh sát, không mang theo ngài dạng này chơi!" Tiểu hoàng mao lè lưỡi nói, "Lạc đà là gia súc, nó là nghe ngài chỉ huy! Ngài cưỡi lạc đà đập hư đồ vật, đương nhiên là tìm ngài đến bồi thường?"

"Đúng vậy a! Đúng a!" Những người khác phụ họa.

"Uy, các ngươi quá phận, " Lý Bối Ny chen miệng nói, "Chúng ta cũng là vì bắt tặc! Muốn ta nhìn a, cái kia giật túi tặc mới là kẻ cầm đầu, không bằng, các ngươi tìm hắn phải bồi thường đi thôi!"

Nói, Lý Bối Ny đem tiểu hoàng mao tờ danh sách nhận lấy nhìn một chút, lúc này kinh ngạc hô: "Cái gì? 9 hơn ngàn khối? Các ngươi sắp điên a? Liền một chút kia bồn bồn bát bát, cũng dám muốn nhiều tiền như vậy? Các ngươi... Các ngươi..."

"Cảnh sát, " tiểu hoàng mao vẫn cười rạng rỡ, "Không riêng bồn bồn bát bát, còn có rất nhiều quý báu dược liệu đâu! Chúng ta cái này danh sách thế nhưng là một chút trình độ đều không có! Phía trên đều có danh tự, ngài có thể từng nhà tra đi! Còn có a, chúng ta cũng mặc kệ cái gì giật túi tặc, chúng ta chỉ biết là là các ngươi đập bể đồ đạc của chúng ta, các ngươi bồi thường cho chúng ta, là thiên kinh địa nghĩa!"

"Ha ha ha... Ha ha ha..."

Ai cũng không ngờ đến, nghe đến lời này sau Triệu Ngọc, vậy mà ngửa mặt lên trời cuồng tiếu. Những người ở chỗ này bị hắn cười ngẩn ra, không biết Triệu Ngọc vì sao bật cười?

Triệu Ngọc cầm qua tờ đơn, nhìn lướt qua, sau đó cười đến lợi hại hơn, cười rút đều!

"Hoắc ha ha..." Hắn đưa tay bắt lấy tiểu hoàng mao cổ áo, đem hắn kéo đến trước chân, "Cái này. . . Đây chính là các ngươi bắt đền danh sách a? Chơi đâu ngươi?"

"Cảnh... Cảnh sát..." Tiểu hoàng mao chột dạ hỏi, "Ngài đến cùng có ý tứ gì a?"

"Ai!" Triệu Ngọc lắc đầu, vỗ bộ ngực nói, "Vẫn là để ca dạy dỗ ngươi đi! Ngươi nhìn... Các ngươi phần này danh sách bên trên chỉ có sự vật, không có nhân sự! Cái này xem xét liền là một cái nét bút hỏng!"

"Nha... Mà ý tứ?" Tiểu hoàng mao vò đầu.

"Nếu là ta đến làm chuyện này, " Triệu Ngọc chỉ vào tờ đơn nói, "Phía trên nhất định phải xuất hiện một cái chân gãy! Ân... Liền nói, là lạc đà cho giẫm gãy! Lại có, liền là đang tránh né lạc đà thời điểm, còn có thể an bài một cái ngã sấp xuống, nhẹ quẳng cái bên hông bàn đột xuất, nặng quẳng cái chi dưới tê liệt!

"Đây chính là nhân sự, có nhân sự, tiền liền có thể không có hạn mức cao nhất! Biết hay không?"

"Thế nhưng là, đây không phải là nói bừa loạn tạo sao?" Tiểu hoàng mao đặt câu hỏi.

"Móa! Con bà nó là con gấu, lừa bịp tiền gặp nhiều, giống ngươi như thế

không chuyên nghiệp chưa từng thấy qua!" Triệu Ngọc giống tiền bối đồng dạng ân cần dạy bảo, "Ngốc a? Ngươi mục đích là lừa bịp tiền biết hay không? Muốn đạt tới mục đích, nói bừa loạn tạo là nhất định!

"Đồ vật là chết, người là sống! Vừa nghe nói người xảy ra vấn đề, ta mới có thể hoảng mà! Nếu như ta thật đi lần lượt điều tra, đến phí bao lớn công phu? Lại nói, muốn thật có cái bên hông bàn đột xuất, ta cũng không tốt tra a?"

"Kia..." Hiện trường đám người mắt lớn trừng mắt nhỏ.

"Chú ý, thời điểm mấu chốt đến rồi! Nhân sự làm tốt về sau, ngươi liền có thể công phu sư tử ngoạm!" Triệu Ngọc chỉ chỉ tờ đơn, "Ngươi cái này tờ đơn quá vườn trẻ, dựa vào ta, tối thiểu phải muốn tới 50 vạn hoặc 100 vạn mới được!"

"A?" Tiểu hoàng mao kinh ngạc đến ngây người, "Cái này. . . Quá tà dị đi?"

"Về sau nghe a!" Triệu Ngọc tiếp tục giáo huấn, "Ta xem xét cái giá này, có phải hay không đến mắt trợn tròn? Đúng hay không? Sau đó, ta khẳng định liền sẽ vội vàng hấp tấp cùng các ngươi cò kè mặc cả! Sau đó, ngươi lại thuận nước đẩy thuyền, một chút một chút lui qua 1 vạn, ta xem xét chỉ cần một vạn, liền cho là mình là nhặt được một món hời lớn, há không liền ngoan ngoãn bồi thường cho ngươi rồi? Cái này không hãy cùng buôn bán một cái đạo lý mà!"

"Nha... Nha..." Tiểu hoàng mao đem Triệu Ngọc dạy bảo vuốt vuốt, thật đúng là phát hiện mình tại lừa bịp tiền phương diện này rất có khiếm khuyết.

Triệu Ngọc thì tại trong lòng nói, gia gia ta trước kia ngoa nhân lừa bịp qua hơn 1800 về, đều nhanh thành cái này nghề tổ tông! Hôm nay ngươi còn dám múa rìu qua mắt thợ.

"Tiểu hỏa tử, nhìn ngươi thành tâm học nghệ, ta liền sẽ dạy cho ngươi một chiêu mà!" Triệu Ngọc thấm thía nói,

"Cục cảnh sát bên này mà cùng khác đơn vị không giống nhau lắm, nếu như các ngươi kéo cái đại kỳ, du hành thị uy, chúng ta nơi này ngục giam đều là có sẵn, tuyệt đối đem các ngươi đều trang bên trong đi!"

"Kia... Vậy làm sao bây giờ?" Tiểu hoàng mao nhìn Triệu Ngọc tư thế đều đổi dùng nhìn lên.

"Hai cái biện pháp, một cái liền là dư luận đè chết người!" Triệu Ngọc nói, "Tìm một bang phóng viên, cho dù là giả trang phóng viên đều được, tùy tiện chống đỡ đài camera, cầm microphone. Dạng này lại đến gây sự, chúng ta cũng không dám tùy tiện bắt các ngươi!"

"A, kia, cái thứ hai đâu?" Tiểu hoàng mao khiêm tốn thỉnh giáo.

"Cái thứ hai gọi bắt giặc bắt vua!" Triệu Ngọc cười hắc hắc nói, "Ta có thể cho ngươi cảnh sát chúng ta cục trưởng địa chỉ, sau đó, các ngươi liền đem thắt lưng ở giữa bàn vị kia mang lên trên cáng cứu thương, hướng cửa nhà hắn vừa để xuống, bảo đảm ngươi cùng ngày liền có thể lĩnh tiền!"

"Nha... Nha..." Tiểu hoàng mao vui lòng phục tùng, cái khác đòi nợ người cũng là liên tục gật đầu.

Thế nhưng là, đang ngồi thám viên nhóm tất cả đều choáng váng, Triệu Ngọc những này ám chiêu mà thật đúng là quá độc ác! Nếu là thật có người như thế lừa bịp tiền, thật đúng là đủ bọn hắn ăn một bình.

"Triệu Ngọc!" Lưu Trường Hổ cấp nhãn, "Ngươi đây là nói gì vậy? Ngươi sao có thể... Sao có thể dạy cho bọn hắn... Còn có cục trưởng..."

"Được rồi, ca! Cám ơn ngươi!" Lúc này, tiểu hoàng mao biểu lộ phức tạp nói với Triệu Ngọc, "Nhìn ngài như thế thực sự, ta cũng nói với ngài lời nói thật đi, chúng ta thống kê những này danh sách hoàn toàn chính xác có lượng nước. Như vậy đi, chúng ta coi như bị ăn phải cái thiệt thòi lớn, ngài cho hai ngàn khối tiền, ta liền đem chuyện như vậy được thôi? Dạng này, ta cũng có thể cho chúng ta những này thương hộ môn một cái công đạo, ngài cũng không trở thành bồi nhiều như vậy... Ngài nhìn..."

Nhìn thấy tiểu hoàng mao đem bàn tay đến trước mặt của mình, Triệu Ngọc mặt bỗng dưng âm trầm xuống, dọa đến tiểu hoàng mao không dám nói hết lời.

"Tiểu hỏa tử, ta là cảm thấy ngươi cốt cách kinh kỳ, mới dốc lòng dạy bảo ngươi!" Triệu Ngọc âm lãnh nói, "Ngươi cần phải... Suy nghĩ kỹ càng. Chuyện này, ngươi thật muốn làm như vậy sao?"

"Ta... Ta..." Tiểu hoàng mao nhíu lông mày, tựa hồ ngay tại cân nhắc Triệu Ngọc lời này phân lượng.

Ai ngờ, ngay tại như thế một cái ngay miệng, vậy mà từ cổng lại vọt vào một đám người đến!

"Triệu Ngọc, Triệu cảnh sát, Triệu Ngọc cảnh sát..." Một cái mang theo Hồng Kông khang thanh âm nữ nhân, từ cửa phòng làm việc truyền đến, "Xin hỏi, vị nào là Triệu Ngọc cảnh sát?"

Đám người quay đầu nhìn lại, nhưng gặp từ cửa phòng làm việc đi vào một người mặc màu lam nhạt da cỏ nữ nhân, nữ nhân sau lưng, còn đi theo mấy tên người mặc âu phục màu đen nam tử.

Nữ nhân vóc dáng rất cao, ăn mặc ngăn nắp tịnh lệ, tựa như đại minh tinh. Đám người ngẩng đầu ở giữa, ánh mắt tất cả đều bị hấp dẫn.

Bất quá, đột nhiên nhìn thấy nhiều người như vậy, Lưu Trường Hổ lại là không cao hứng, lúc này cao giọng quát: "Làm cái gì a đây là? Đây là cục cảnh sát tổ trọng án, làm sao người nào đều có thể tiến đến?"

"Là ta, là ta!" Lúc này, Trương Cảnh Phong từ cổng nhanh chóng xuất hiện, hắn bước nhanh đi vào đám người trước mặt, chỉ vào vị kia người cao nữ nhân nói, "Là ta để bọn hắn vào, vị này liền là Thiệu Gia Dĩnh tiểu thư! Người ta là chuyên môn đến cảm tạ chúng ta! Ầy..." Hắn cùng nữ nhân ra hiệu một chút, đem ngón tay hướng về phía Triệu Ngọc, "Vị này liền là ngài muốn tìm Triệu Ngọc cảnh sát!"

"Nha..." Thiệu Gia Dĩnh bước nhanh đi đến Triệu Ngọc trước mặt, kích động nắm chặt Triệu Ngọc tay, nói cảm tạ, "Triệu cảnh sát, thật sự là quá cảm tạ ngài! Quá cảm tạ! Nếu là không có ngài, tay của ta..."

"Không khách khí, đây đều là ta phải làm!"

Nữ nhân thủ quang trượt tinh tế tỉ mỉ, Triệu Ngọc sờ lên rất là dễ chịu, đúng là nắm chặt không buông tay.

"A, đúng rồi! Để tỏ lòng ta cảm tạ..." Thiệu Gia Dĩnh xông sau lưng nhẹ gật đầu, một vị âu phục nam tử lập tức đem một cái túi xách đặt ở Triệu Ngọc trước mặt.

"Triệu cảnh sát! Nơi này là 10 vạn khối tiền!" Thiệu Gia Dĩnh thành khẩn nói, "Đây là ta tấm lòng thành, ngài hôm nay vô luận như thế nào cũng phải —— nhận lấy! !"

Chương 52: Chương 52: Giang hồ quy củ

Chương 52: Giang hồ quy củ

Đột nhiên nhìn thấy một bao lớn nhân dân tệ bày ở trước mắt, trong văn phòng lập tức lặng ngắt như tờ. Bên cạnh mấy vị đến đây lừa bịp tiền tiểu lưu manh, càng là nhìn con mắt căng tròn, thẳng nuốt nước bọt.

"Triệu cảnh sát, đại ân không lời nào cảm tạ hết được, " Thiệu Gia Dĩnh thành khẩn nói, "Nhưng là, tay của ta là ngài liều mạng bảo vệ tới! Nếu là không có ngài, ta thật không dám tưởng tượng ta hiện tại sẽ là cái bộ dáng gì! Cái này 10 vạn khối tiền thật không tính là gì, ngài nếu là không tiếp nhận ta lòng biết ơn, ta sẽ phi thường khổ sở! Cho nên, xin ngài nhất định phải nhận lấy!"

"Khụ khụ..." Triệu Ngọc không nói gì, bên cạnh Lưu Trường Hổ ngược lại âm dương quái khí ho khan một cuống họng, sau đó tiến lên hai bước, nói với Thiệu Gia Dĩnh, "Vị nữ sĩ này, ngài làm như vậy thế nhưng là không ổn a! Chúng ta cảnh đội có cảnh đội kỷ luật, Triệu Ngọc nếu là hắn thu ngươi tiền, đây chính là trái với kỷ luật!"

"Xuy!" Nghe được Lưu Trường Hổ, Triệu Ngọc vội vàng ô một tiếng, sau đó từ trong hàm răng tung ra một câu, "Chó lại bắt chuột xen vào việc của người khác!"

"Ngươi! ?"

Lưu Trường Hổ đang muốn trừng Triệu Ngọc một chút, ai ngờ Triệu Ngọc cũng bước một bước về phía trước, sau đó cố ý dùng bả vai đem Lưu Trường Hổ đỗi đến một bên."Tiền cũng không phải đưa cho ngươi, trông mà thèm sao ngươi?"

"Ngươi! ?" Lưu Trường Hổ sắc mặt đổi xanh.

"Thiệu tiểu thư a, hắc hắc hắc..." Triệu Ngọc cười rạng rỡ lôi kéo Thiệu Gia Dĩnh ngọc thủ nói, "Đội trưởng của chúng ta nói đến cũng thật đúng! Cảnh đội thật đúng là mẹ nó có kỷ luật, ta hôm nay nếu là thu ngươi chỗ tốt, quay đầu liền phải tiếp nhận xử lý a! Ngươi nhìn..."

"A? Vậy phải làm sao bây giờ?" Thiệu Gia Dĩnh mặt mũi tràn đầy lo lắng, "Thật xin lỗi, ta thật không biết a! Triệu cảnh sát, ta thật sự là thành tâm thành ý cám ơn ngài, thật hi vọng ngài có thể thu hạ!"

"Như vậy đi!" Triệu Ngọc chờ chính là câu này, vội vàng nghiêm trang nói, "Đã Thiệu tiểu thư như thế chân thành, ta nếu là không thu, cũng thật rất cô phụ ngài ý tốt, đúng không?"

"Đúng đúng đúng!" Thiệu Gia Dĩnh liên tục gật đầu, "Nhất định phải thu, nhất định phải thu!"

"Đã dạng này, hắc hắc hắc..." Triệu Ngọc rốt cục buông ra mỹ nhân ngọc thủ, móc ra giấy bút nói, "Chỉ cần ngài ở chỗ này viết một cái tự nguyện tặng cho tuyên bố, vậy những này tiền, ta liền có thể danh chính ngôn thuận nhận! Cảnh đội cũng sẽ không trừng phạt ta!"

Hoa...

Hiện trường một mảnh xôn xao. Triệu Ngọc cách làm đúng là lớn ra mọi người đoán trước, mặc dù viết cái tặng cho tuyên bố, Triệu Ngọc hoàn toàn chính xác không tính trái với cảnh đội kỷ luật, nhưng là làm một chính trực công an cảnh sát, cử động lần này lại cực kì có hại thanh

danh.

"Triệu Ngọc, ngươi! ?" Lưu Trường Hổ trợn to tròng mắt quát, "Tiền này, ngươi cũng dám thu? Ngươi đây không phải cho cục cảnh sát bôi đen, cho chúng nhân viên cảnh sát mất mặt sao?"

"Cảnh sát tiên sinh, " không đợi Triệu Ngọc lên tiếng, Thiệu Gia Dĩnh lại là không vui, "Ta cũng không phải đến đem cho các ngươi bôi đen, ta chỉ là muốn biểu đạt ta đối Triệu cảnh sát cảm tạ mà thôi! Số tiền này, thuần túy là ta một chút tâm ý! Tại Australia bên kia, đây chính là chuyện lại không quá bình thường! Cảnh sát đây này..." Nàng ngược lại nói với Lưu Trường Hổ, "Ngài nhìn dạng này được không, chờ ta xử lý xong phụ thân ta sự tình, ta lại cho một mặt cờ thưởng đến cục cảnh sát, được không?"

Nói xong, Thiệu Gia Dĩnh bá bá bá từ trên giấy viết "Đem 10 vạn nguyên tặng cho Triệu Ngọc" tuyên bố. Có trương này tuyên bố, Triệu Ngọc liền có thể danh chính ngôn thuận tiếp nhận khoản này khoản tiền lớn.

"Lão Lưu oa!" Triệu Ngọc mỹ tư tư xông Lưu Trường Hổ le lưỡi, bỏ đá xuống giếng nói, " không phải ta nói ngươi, ngươi làm sao còn há miệng quản người ta muốn cờ thưởng đâu? Mất mặt hay không? Ngươi làm như thế, không phải cho chúng ta cảnh đội bôi đen mà! Ngươi tấm mặt mo này đặt ở nơi nào a?"

"Ngươi! ? Triệu Ngọc! Không muốn mặt ngươi!" Lưu Trường Hổ tức giận đến nhe răng nhếch miệng, toàn thân run rẩy. Có thể trừ "Không muốn mặt" ba chữ bên ngoài, hắn rốt cuộc mắng không ra cái gì có thành tích tới.

Triệu Ngọc lại không để ý tới hắn, mà là nhận lấy Thiệu Gia Dĩnh tặng cho tuyên bố cùng kia bao trùm nhân dân tệ, sau đó còn cùng đại mỹ nhân nhi tiếp tục nắm tay cảm tạ.

Thiệu Gia Dĩnh để trợ thủ đưa cho Triệu Ngọc một trương danh thiếp, nói về sau có gì cần hỗ trợ, cứ tới tìm ta, nhất định nghĩa bất dung từ.

Triệu Ngọc tự nhiên liên tục cảm tạ, Thiệu Gia Dĩnh lúc này mới mang theo trợ thủ của mình nhóm rời đi văn phòng.

Người sau khi đi, Triệu Ngọc vốn định lại quở trách Lưu Trường Hổ vài câu, ai ngờ, tính tiền tiểu hoàng mao lại vượt lên trước ngăn cản hắn.

"Cảnh sát a, ngài nhìn xem, ngài hiện tại cũng có nhiều tiền như vậy, vậy ngài nhìn... Tiền của chúng ta..." Nói, hắn lại lần nữa hướng Triệu Ngọc đưa tay ra.

Nghe nói như thế, Triệu Ngọc lúc đầu hỉ khí dương dương mặt bá lại âm trầm xuống, tựa như trở mặt, chớp mắt lãnh nhược huyền thiết, để cho người ta sinh ra sợ hãi.

"Làm sao?" Triệu Ngọc cười lạnh một tiếng, hỏi, "Ngươi đã nghĩ kỹ?"

"Ừm!" Hoàng mao rất xác định nói, "Ta nghĩ kỹ!"

"Ngươi thật quyết định, muốn xen vào ta đòi tiền! ?"

"Thật!" Hoàng mao gật đầu.

"Hừ!"

Triệu Ngọc trong mắt lóe lên một tia băng lãnh, hắn đem ba lô ném lên bàn, từ bên trong móc ra một xấp nhân dân tệ tới. Trong bọc hết thảy đặt vào mười xấp tiền mặt, nói rõ móc ra cái này một xấp đúng lúc là một vạn khối tiền.

"Tiểu tử!" Triệu Ngọc nghiêng đầu trừng mắt liếc hắn một cái, không

nhanh không chậm nói, "Nhớ kỹ, đạo nhi là tự chọn, tuyển, coi như không nên hối hận!"

"Ừm... Ân..." Tiểu hoàng mao bị Triệu Ngọc hỏi trong lòng không chắc, ân nửa ngày mới hàm hàm hồ hồ nhẹ gật đầu.

"Ây!" Triệu Ngọc đem kia một xấp tiền mặt đập vào người này trước mắt, "Vừa vặn một vạn, không cần tìm!"

Cái gì! ?

Hoa...

Trong văn phòng lại lần nữa một mảnh xôn xao, chúng nhân viên cảnh sát nhìn phủ đều, ai cũng không rõ, Triệu Ngọc đây rốt cuộc là muốn làm gì? Rõ ràng đã nói xong hai ngàn, hắn làm sao móc ra một vạn, có phải hay không ngốc?

Trong đó, thậm chí đã ngay cả tức giận đến không được Lưu Trường Hổ cũng nhẫn nại tính tình nhìn xuống.

"Đại ca, đừng đừng đừng..." Tiểu hoàng mao có lẽ ý thức được cái gì, vội vàng khoát tay, "Đã nói xong, hai ngàn liền là hai ngàn, tiểu đệ không dám lấy thêm!"

"Đánh rắm!" Triệu Ngọc ba vỗ bàn một cái, dọa đến tiểu hoàng mao run rẩy một chút, "Con bà nó là con gấu! Xem thường lão tử đúng không? Để ngươi cầm một vạn, liền là một vạn, ta nói ra, còn có thể nuốt trở về hay sao?"

"Kia... Ta liền... Ta liền..." Tiểu hoàng mao không thể tin được đây hết thảy, nghiêm túc suy nghĩ mấy giây, lúc này mới không xác định mà lấy tay đưa về phía kia chồng nhân dân tệ.

"Hoắc ha ha..." Triệu Ngọc ngửa mặt lên trời cười to, dọa đến tiểu hoàng mao mau đem tay rụt trở về.

"Tiểu tử!" Triệu Ngọc một thanh quờ lấy tiểu hoàng mao cổ áo, hung hăng nói, "Một vạn khối tiền ngươi có thể cầm đi, nhưng là giang hồ quy củ, ngươi biết hay không?"

"Cái gì! Cái gì quy củ?" Tiểu hoàng mao kinh ngạc, hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ ra, một người cảnh sát nhân dân xem xét, thế mà cùng hắn bàn về giang hồ quy củ.

"Son môi, đao bạch, đầu ngón tay kim!" Triệu Ngọc quyệt miệng nói, "Giang hồ quy củ, ngươi đến quản ta đòi tiền, liền phải dựa theo ta bày ra đạo nhi đi, hôm nay, ta liền cho ngươi tuyển cái nhẹ nhất, ngươi xem coi thế nào! ?"

Chương 53: Chương 53: Giết người tru tâm đánh người đánh phục

Chương 53: Giết người tru tâm đánh người đánh phục

Nghe được Triệu Ngọc một ngụm giang hồ tiếng lóng, không riêng gì một bang tiểu lưu manh, liền tại trận cảnh sát hình sự cũng là cả kinh á khẩu không trả lời được.

"Đại ca... Ta..." Tiểu hoàng mao mặt sớm đã biến thành đánh ỉu xìu quả cà sắc, "Ta không biết a, ngài... Ngài nói là có ý gì?"

"Con bà nó là con gấu!" Triệu Ngọc tức giận nói, "Còn ra đến hỗn đâu! Cái này đều chưa nghe nói qua? Ngươi mẹ nó ngay cả một đứa con nít cũng không tính a ngươi! Nghe cho kỹ, son môi, chỉ là vả vảo miệng tử, phiến xong về sau, cho màu đỏ nhân dân tệ; đao bạch, chỉ là ở trên thân thể ngươi kéo một đao, kéo xong sau, cho bạc; đầu ngón tay kim..."

"Ta hiểu được!" Bên cạnh Lý Bối Ny bỗng nhiên xen vào, "Đầu ngón tay kim liền là chặt ngón tay, chặt xong sau cho vàng!"

"Đối tích!" Triệu Ngọc hướng Lý Bối Ny giơ ngón tay cái, ngược lại xông hoàng mao nói, "Nơi này là cục cảnh sát, không nên thấy máu! Cho nên, ta cho ngươi chọn cái thứ nhất —— son môi! Ngươi quản ta muốn hai ngàn, ta cho ngươi một vạn, vượt qua bốn lần, cho nên ngươi muốn chịu ta bốn cái vả miệng, vừa vặn dù sao hai cái! Bất quá! Tay ta nặng đầu hơi có chút, lo lắng ngươi hôm nay không chịu nổi, cho nên bớt cho ngươi, chỉ quất ngươi hai cái, tiền liền về ngươi!"

"A! ?"

Tiểu hoàng mao cả người đều mộng, hắn muốn mạng cũng không nghĩ ra, trước mắt cảnh sát thế mà so giang hồ đại lão còn chuyên nghiệp.

"Đại ca a! Ta chỉ cần ta hai ngàn được không?" Tiểu hoàng mao cầu khẩn nói, "Bằng không, một ngàn khối cũng được!"

"Ngươi mẹ nó là chó sao?" Triệu Ngọc lại vỗ bàn một cái, "Ta đã đã cho ngươi cơ hội, ngươi cũng gật đầu! Nhanh như vậy liền nhận sợ, truyền đi ngươi còn thế nào hỗn? Tiểu tử, người giang hồ đều là muốn mặt! Tiền ngay ở chỗ này đặt, hôm nay, ngươi nhất định phải đem nó lấy đi!"

"Ta... Ta..." Tiểu hoàng mao một mặt mờ mịt, tâm lý phòng tuyến gần như sụp đổ.

"Uy..." Lúc này, tiểu hoàng mao những đồng bọn tranh thủ thời gian tuôn đi qua khuyến khích, "Ngốc a ngươi? Liền hai cái bàn tay, một vạn khối tiền nha! Giá trị á!"

"Nhịn một chút, nhắm mắt lại liền đi qua!"

"Đúng vậy a, chẳng phải phiến hai cái bàn tay nha, cũng không phải đòi mạng ngươi! Cha ngươi một ngày quất ngươi hơn một trăm cái đâu! Ngươi tuyệt đối chịu được!"

"Ta... Ta..." Tiểu hoàng mao ngẩng đầu lên đến xem nhìn mình đồng bạn, tức giận quát, "Ta đi các ngươi nãi nãi, các ngươi không nhìn ra được sao? Hôm nay chúng ta gặp được kẻ khó chơi, các ngươi a, ai muốn, ai mẹ nó muốn đi!"

Nói xong, tiểu hoàng mao tranh thủ thời gian xông Triệu Ngọc ôm quyền: "Đại ca, tiểu đệ ta nhận thua, tiền ta từ bỏ! Ta sai rồi! Ta sai rồi!

Cáo từ!"

Nói xong, hắn nhấc chân liền muốn đi ra ngoài.

Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa trừng mắt hạt châu, lại là đột nhiên bạo khởi, một tay lấy tiểu hoàng mao kéo lại, sau đó dụng lực nhấn một cái, liền đem hắn trực tiếp vung ra trên mặt đất!

Xuống chút nữa, khiến người giận sôi sự tình phát sinh!

Triệu Ngọc đầu tiên là một cước đá vào tiểu hoàng mao trên mặt, đem hắn đầu đạp thùng thùng rung động. Ngay sau đó, hắn tựa như xách gà con đồng dạng, đem tiểu hoàng mao từ dưới đất cầm lên, sau đó ba ba quạt hắn hai cái cái tát vang dội!

Cái này hai bàn tay tát đến vô cùng ác độc, đem tiểu hoàng mao đánh cho máu me đầy mặt, ngay cả cao răng đều cho làm công động. Nhất là cuối cùng một bàn tay, đánh cho hắn nguyên địa chuyển ba vòng, huyên thuyên ném xuống đất.

Bên cạnh những cái kia tiểu hoàng mao đồng bọn, từng cái ngốc ngay tại chỗ, mắt lộ sợ hãi, toàn thân run rẩy, liền lên trước can ngăn dũng khí đều đánh mất hầu như không còn.

"Sư huynh! Sư huynh! Mau dừng tay! Dừng tay a!" Lý Bối Ny thật dọa sợ, vội vàng kêu to đi ngăn lại Triệu Ngọc. Phải biết, nơi này chính là cục cảnh sát văn phòng, khắp nơi đều là camera, từ nơi này động thủ đánh người, hậu quả kia đến đến cỡ nào nghiêm trọng?

Trương Cảnh Phong được chứng kiến Triệu Ngọc bản sự, vội vàng kéo lại Lý Bối Ny, không có để nàng đi can ngăn.

Lúc này, phiến xong bàn tay về sau, miệng méo mắt lác tiểu hoàng mao thê thảm ngã trên mặt đất, chỉ còn lại có vừa đi vừa về nhúc nhích năng

lực. Triệu Ngọc thì mặt không biến sắc tim không đập mắng: "Con bà nó là con gấu, nửa chút có thể nước đều không có, còn dám ra hỗn, lão tử hôm nay để ngươi tăng một chút kiến thức,

Tránh khỏi tương lai bởi vì không hiểu quy củ, để cho người ta rút ruột van hơi cũng không biết chết như thế nào!"

Nói xong, Triệu Ngọc đem kia một xấp tiền mặt hung hăng túm tại tiểu hoàng mao trên mặt! Bởi vì dùng sức quá mạnh, tiền mặt tản mát đầy đất!

"Lão tử nói lời giữ lời, bàn tay cho ngươi, tiền tự nhiên là ngươi!" Triệu Ngọc xông những người khác quát, "Cục cảnh sát khoa chống án tại lầu ba, cục trưởng văn phòng tại lầu sáu, nguyện ý cáo trạng đâu, các ngươi hiện tại liền có thể đi! Nếu là không đi, vậy thì nhanh lên cầm tiền, xéo ngay cho ta! !"

Mấy tên tiểu lưu manh ngươi nhìn ta, ta ngó ngó ngươi, thật dọa mộng vòng, không dám nhúc nhích một chút.

Nhìn thấy Triệu Ngọc động thủ đánh người lúc tàn bạo bộ dáng, một mực đứng ngoài quan sát Lưu Trường Hổ cũng là dọa sợ. Lúc đầu, hắn còn muốn lợi dụng cơ hội này, cho Triệu Ngọc nói xấu, vụng trộm thưa hắn. Thế nhưng là mão nửa ngày kình, sửng sốt không có từ trên ghế ngồi xuống.

"Đại ca! Đại ca! Chúng ta sai!" Một vị nào đó tiểu lưu manh rốt cục lấy dũng khí nói, "Chúng ta thấy rất rõ ràng, gia hỏa này là mình té, không có quan hệ gì với ngài! Chúng ta lăn, cái này cút!"

Nói xong, mấy người qua loa mà đem tiền gom một chút, sau đó tranh thủ thời gian giơ lên tiểu hoàng mao chuồn mất, trên mặt đất thậm chí còn còn lại mấy trương tiền mặt không có nhặt sạch sẽ.

"Con bà nó là con gấu!"

Triệu Ngọc tức giận mắng một câu, tùy theo duỗi lưng một cái. Duỗi người thời điểm, trên người hắn xương cốt ken két vang lên, để cho người nghe trong lòng bỡ ngỡ.

Giờ này khắc này, trong văn phòng các cảnh sát cũng là thấy đốt đốt kinh tâm. Bọn hắn nguyên lai tưởng rằng Triệu Ngọc bất quá là cái nhỏ vô lại mà thôi, nhưng bây giờ xem ra, lại nghiễm nhiên biến thành một cái ma vương. Rất nhiều người đều ở trong tối từ may mắn, may mắn mình chưa từng trêu chọc hắn.

Triệu Ngọc lạnh lùng quét mắt đám người một chút, đã từ mọi người ánh mắt bên trong nhìn ra e ngại. Cái gọi là giết người tru tâm, đánh người liền muốn đánh phục, hắn lần này mạo hiểm động thủ, đơn giản là muốn ở trước mặt mọi người lập lập uy, để bọn hắn về sau ít cùng mình đối nghịch.

Bất quá, nhớ tới đối nghịch đến, Triệu Ngọc một chút liền nhìn đến Lưu Trường Hổ.

Thời khắc này Lưu Trường Hổ, biểu lộ cũng không là bình thường khó coi, nhìn thấy Triệu Ngọc ngay tại nhìn mình chằm chằm, hắn thậm chí ngay cả con mắt cũng không dám hướng Triệu Ngọc trên thân xem xét.

Triệu Ngọc cười ha hả đi vào Lưu Trường Hổ trước mặt, từ trong túi móc ra một tấm hình, nâng tại trước mắt của hắn lay động. Nguyên lai, Triệu Ngọc lại đem hắn từ nghĩa địa bên trong bắt được Lý Đan ống kính tẩy thành ảnh chụp.

"Họ Lưu, khác trướng ta đã tính toán rõ ràng, còn kém ngươi vị này lớn cà!" Hắn huyền diệu ảnh chụp, "Ầy, nhìn kỹ, chặt tay án tư liệu là ta tìm tới, chặt tay án hung thủ cũng là lão tử bắt được! Có chơi có chịu, lập tức đến tài vụ khoa đem kia 1800 khối tiền kết đi thôi! Hoắc ha ha..."

Triệu Ngọc càng nói càng thống khoái, vậy mà học lên Lưu Trường Hổ lúc trước vênh mặt hất hàm sai khiến dáng vẻ: "Triệu Ngọc, thức thời liền cho ta nhận cái sai, bằng không, ta muốn ngươi ở cục cảnh sát vĩnh viễn không ngẩng đầu được lên! Hoắc ha ha... Họ Lưu, ngươi làm sao không ngẩng đầu lên đâu?"

Nghe được Triệu Ngọc quở trách, Lưu Trường Hổ mau tức điên rồi đều, thế nhưng là mình đích thật dứt khoát cùng người ta đã đánh cược, hiện tại thua cuộc, cũng không có cách nào quỵt nợ.

Cuối cùng, hắn đành phải hung hăng dậm chân, chật vật chạy ra văn phòng.

"Hoắc ha ha..." Triệu Ngọc xông Lưu Trường Hổ bóng lưng thụ một ngón giữa, sau đó quay người lại hướng mọi người hô, "Tất cả mọi người đều nghe cho kỹ, buổi tối hôm nay, ta tại Hồng Long khách sạn mời khách, tổ A đồng sự đều muốn đến! Nếu người nào không tới, ai mẹ nó liền là xem thường ta, về sau gặp lại ta, đều phải cho ta cúi đầu đi đường! ! !"

Chương 54: Chương 54: Phân kém

Chương 54: Phân kém

Tổ A trong văn phòng bên trong, Triệu Ngọc đem hắn cùng Lý Đan tại nghĩa địa bên trong đặc thù chụp ảnh chung, dán tại bạch bản chính giữa. Này tấm hình vừa kề sát, biểu thị chặt tay án đã viên mãn kết án.

Nhìn xem dán đầy vụ án tư liệu bạch bản, Triệu Ngọc trong lòng cũng là rất có cảm giác thành công.

Từ điều tra chặt tay án bắt đầu mãi cho đến kết thúc, hắn không có một khắc buông tha cố gắng. Mặc dù có Kỳ Ngộ hệ thống hỗ trợ, nhưng mình kiên trì không ngừng đồng dạng làm ra tác dụng cực kỳ trọng yếu. Dư vị tra án quá trình bên trong ngọt bùi cay đắng, Triệu Ngọc đúng là ẩn ẩn có chút nghiện ý vị.

Giờ này khắc này, không biết nghĩ tới điều gì, Triệu Ngọc nhìn một chút, vậy mà nhìn qua bạch bản phát khởi ngốc, thậm chí ngay cả Lý Bối Ny đem nhặt được tiền đưa tới trước mặt hắn đều không có phát giác.

"Sư huynh, còn tại dư vị vô tận đâu?" Lý Bối Ny bưng trong tay mấy trăm nguyên nhân dân tệ, cười nói, "Nói thật ra, ta ngay từ đầu thật là không có coi trọng ngươi đâu! Đây thật là một cái kỳ tích a!"

Ai ngờ, Lý Bối Ny cảm thán một phen về sau, Triệu Ngọc vẫn còn không phản ứng, ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm vào bạch bản bên trên nào đó khu vực, tựa hồ ngay tại ngưng thần suy tư điều gì sự tình.

"Uy, nghĩ gì thế?" Lý Bối Ny nhìn Triệu Ngọc nhập thần như vậy, không khỏi có chút hiếu kỳ.

"Bối ny a!" Trương Cảnh Phong nhìn chung quanh một chút, nói với Lý Bối Ny, "Ta nhìn, Triệu lão đệ tra án tra được ma chướng đều. Đến, ta trước đàm một chút chính sự, ta nghe nói chặt tay án kết án báo cáo là ngươi đến khởi thảo đúng không? Đến lúc đó, ngươi nhưng tuyệt đối đừng quên, đem ta đưa đến tác dụng cực kỳ trọng yếu viết vào a, nếu không phải ta..."

"Ai! ?"

Ai ngờ, Trương Cảnh Phong còn chưa nói xong, Triệu Ngọc lại bỗng dưng rống lớn một cuống họng, không riêng đem Trương Cảnh Phong cùng Lý Bối Ny giật nảy mình, thậm chí ngay cả cái khác thám viên cũng đi theo sợ run cả người.

"Sao thế a, sư huynh?" Lý Bối Ny nhíu mày.

"Sữa... Con bà nó là con gấu!" Triệu Ngọc chỉ vào bạch bản nơi nào đó, kích động nói, "Phân... Phân kém! Phân kém a! Ta làm sao không nghĩ tới điểm này đâu?"

"Cái gì? Cái gì phân kém? Thật ma chướng rồi ngươi?" Lý Bối Ny nhìn một chút bạch bản, cũng không nhìn ra cái gì tới.

"Mang thai, còn nhớ rõ mang thai cái kia thứ 10 tên nói như thế nào sao?" Triệu Ngọc mở ra hai tay, càng thêm kích động, "Nàng nói, bởi vì cuộc tranh tài dương cầm ban giám khảo quá chuyên nghiệp, cho nên đám tuyển thủ trận chung kết thời điểm phân kém đặc biệt lớn, có thậm chí có thể kém ra ba bốn phần trăm đến?"

"Mang thai? Ba bốn phần trăm?" Lý Bối Ny suy nghĩ nửa ngày mới nhớ tới, nguyên lai Triệu Ngọc vẫn đang nói năm đó cuộc tranh tài dương

cầm sự tình.

"Ngươi nhìn nha!" Triệu Ngọc chỉ chỉ bạch bản bên trên nơi nào đó tư liệu, "Thứ 6 tên Cao Điềm, nàng được 1020 phân, mà thứ 7 tên cũng chỉ có hơn 700 phân, điều này nói rõ cái gì?"

Nhìn thấy Triệu Ngọc kích động như thế, tổ A cái khác thám viên nhóm tất cả đều tò mò vây quanh.

"Nói rõ cái gì?" Lý Bối Ny đem ngón tay đặt ở bên môi, dù cố gắng suy tư, lại vẫn theo không kịp Triệu Ngọc tiết tấu.

"Nói rõ thứ 6 tên về sau tuyển thủ căn bản đều là rác rưởi, căn bản không có sức cạnh tranh, căn bản không đáng Lý Đan đi trả thù bọn hắn!" Triệu Ngọc dùng ngón tay điểm tư liệu nói, "Lý Đan trả thù đối tượng, chỉ là từ thứ 6 tên Cao Điềm bắt đầu! Cao Điềm, Viên Lỵ Ly, Lạc Mỹ Na lại đến Thiệu Lộ Lộ, thứ 6 tên mãi cho đến thứ 3 tên, chỉ có bốn người này, mới là Lý Đan trả thù mục tiêu! Ầy, các ngươi lại nhìn..."

Triệu Ngọc lại đi trên tư liệu vừa mới chỉ: "Thứ 1 tên lư đào được hơn 1900 phân, nghịch thiên như vậy thành tích thế nhưng là hoàn toàn xứng đáng quán quân, có thực lực như vậy, hắn tự nhiên không cần thiết đi tổn thương Lý Đan! Mà thứ 2 tên lý Tân Hoa hơn 1600 phân, phía trên với không tới quán quân, nhưng phía dưới lại đem thứ 3 tên vung ra thật xa! Cho nên, lý Tân Hoa đồng dạng không cần thiết đi cùng Lý Đan phân cao thấp, dù là trận chung kết bại bởi Lý Đan, nàng cũng có thể bảo đảm thứ 3 tên!"

"Ngươi nói là..." Lý Bối Ny muốn nói cái gì, lại không xác định.

"Mà Thiệu Lộ Lộ đâu? Chỉ có hơn 1400 phân, " Triệu Ngọc hưng phấn nói, "Cho nên, thứ 3 tên đến thứ 6 tên tuyển thủ, các nàng điểm số không sai biệt lắm,

Các nàng mới là có khả năng nhất hãm hại Lý Đan hung thủ! Chỉ có bốn người này, mới có thể tại Lý Đan bỏ thi đấu ở bên trong lấy được chỗ tốt!

"Còn có, tại Lý Đan chuẩn bị báo thù trên tư liệu, cũng vẻn vẹn chỉ có cái này 4 người mà thôi, nói rõ Lý Đan trước kia rất rõ ràng, cho nàng cất đặt lưỡi dao, ngay tại cái này 4 người bên trong!"

"Sư huynh, " Lý Bối Ny nghi hoặc, "Ngươi không phải là, muốn..."

"Đúng vậy, mà lại, ta đã tìm được!" Triệu Ngọc kích động lắc lắc tay, lập tức đưa tay tìm kiếm mình túi quần, rất mau tìm ra Thiệu Gia Dĩnh cho hắn tấm danh thiếp kia.

"Già muội, " hắn vội vàng nói với Lý Bối Ny, "Ngươi giúp ta tại Hồng Long khách sạn đặt trước cái xa hoa nhã gian, sau đó cho tổ A ca môn tỷ môn gửi cái tin nhắn, sáu giờ tối khách sạn gặp! Ta hiện tại đến đi nhanh lên, bằng không liền đuổi không kịp nàng!"

"Sư huynh, " Lý Bối Ny nghi hoặc, "Ngươi..."

"Bản án còn không có viên mãn giải quyết, " Triệu Ngọc nghiêm túc nói, "Mặc kệ là ta hay là Lý Đan, cũng còn có một cái tâm nguyện chưa hết!"

Triệu Ngọc buông xuống một câu nói như vậy, quay người rời đi văn phòng, chỉ để lại một mặt mờ mịt đồng sự.

"Ta cảm thấy đi, " Trương Cảnh Phong nuốt ngụm nước bọt, nói, "Triệu lão đệ nói chuyện, càng lúc càng giống Holmes!"

...

Nửa giờ sau, cục cảnh sát phụ cận mỗ gia bên trong quán cà phê, người mặc lộng lẫy da cỏ Thiệu Gia Dĩnh từ cổng vội vàng mà vào. Có thể là

chặt tay sự tình cho nàng tạo thành bóng ma, nàng mấy tên âu phục đen bảo tiêu một tấc cũng không rời tả hữu.

Như thế cả đám chờ tiến vào quán cà phê, tự nhiên gây nên không ít người chú ý.

Triệu Ngọc sớm đã tại ở gần tủ kính trên chỗ ngồi chờ chực, nhìn thấy Thiệu Gia Dĩnh về sau, vội vàng đưa tay ra hiệu.

"Không có ý tứ, không có ý tứ!" Thiệu Gia Dĩnh mang theo thở hổn hển ngồi đến Triệu Ngọc đối diện, "Ta thật không nghĩ tới, ngài nhanh như vậy liền sẽ gọi điện thoại cho ta! Không biết, ngài nói chuyện khẩn yếu, là chuyện gì a, Triệu cảnh sát?"

Triệu Ngọc mặt trầm như nước nhìn một chút Thiệu Gia Dĩnh bên người người áo đen, cố ý nhẹ nhàng ho khan vài tiếng.

Thiệu Gia Dĩnh thế nhưng là cửa hàng lão thủ, nhất biết nhìn mặt mà nói chuyện, nàng minh bạch Triệu Ngọc là muốn theo nàng nói chuyện riêng một chút, thế nhưng là nhìn thấy Triệu Ngọc một mực mặt âm trầm, nàng lại không chịu được nhíu chặt lông mày, mặt lộ vẻ không vui.

Triệu Ngọc thì có chút thăm dò thân, đem điện thoại di động của mình bên trên nào đó tấm bản đồ phiến đưa cho Thiệu Gia Dĩnh. trên hình ảnh biểu hiện, chính là năm đó cuộc tranh tài dương cầm trận chung kết danh sách.

Nhìn thấy phần danh sách này, Thiệu Gia Dĩnh càng thêm nghi hoặc, lúc này mới khoát tay lui hộ vệ của mình.

"Triệu cảnh sát, " Thiệu Gia Dĩnh thu hồi tiếu dung, "Ngươi đây là... Có ý tứ gì?"

"Thiệu tiểu thư, ngươi nhìn cho kỹ!" Triệu Ngọc chỉ vào trên hình ảnh

nội dung thì thầm, "Cao Điềm 1020 phân; Viên Lỵ Lỵ 1058 phân; Lạc Mỹ Na 1336 phân; Thiệu Lộ Lộ 1426..."

"Triệu cảnh sát!" Thiệu Gia Dĩnh cứng nhắc đánh gãy Triệu Ngọc, đồng thời đưa điện thoại di động còn đưa hắn, "Ngươi đến cùng muốn làm gì? Cùng ta niệm những vật này làm cái gì?"

"Mặc dù không biết các ngươi đấu loại thành tích là nhiều ít, " Triệu Ngọc trầm ổn nói, "Nhưng là, Lý Đan mẫu thân nói qua, Lý Đan đấu loại thành tích là tên thứ ba, mà lại cùng trước hai tên không sai biệt nhiều! Trận chung kết thời điểm, Lý Đan bỏ thi đấu, như vậy... Chỉ có bốn người các ngươi người, có thể tại Lý Đan bỏ thi đấu bên trong đạt được chỗ tốt!"

"Triệu cảnh sát... Cũng không thể nói như vậy!" Thiệu Gia Dĩnh nghe ra Triệu Ngọc nói bóng gió, nhất thời ngồi thẳng người.

"Hãy nghe ta nói hết, " Triệu Ngọc khoát tay nói, "Lý Đan vừa mới đã nói với ta, Cao Điềm, Viên Lỵ Lỵ cùng Lạc Mỹ Na tay, đã bị nàng chặt rơi mất! Nếu như ba người này thật sự hiểu rõ năm đó tình hình thực tế, Lý Đan cũng sớm đã bị nắm, nàng cũng sẽ không lại có xuống tay với ngươi tâm tư!"

"Triệu cảnh sát, " Thiệu Gia Dĩnh có chút ngồi không yên, trên mặt tức giận nói, "Ngươi có ý tứ gì? Ngươi sẽ không hoài nghi là ta đem Lý Đan hại thành đi như vậy? Ngươi có thể nghĩ rõ ràng, là Lý Đan muốn chặt tay của ta, ta là người bị hại đấy!"

"Thiệu Lộ Lộ!" Triệu Ngọc cắn răng quát to một tiếng, nặng nề mà hỏi, "Ngươi đem Lý Đan... Hại thành loại nào rồi?"

Nghe nói như thế, Thiệu Gia Dĩnh giống như bị người vào đầu đánh một côn, nhất thời mộc tại nơi đó!

Chương 55: Chương 55: Giống nhau tổn thương

Chương 55: Giống nhau tổn thương

Làm hình sự vụ án người bị hại, Thiệu Gia Dĩnh tại bệnh viện sau khi tỉnh lại, tự nhiên sẽ có nhân viên cảnh sát cho nàng làm cái ghi chép. Nhưng là, bởi vì bản án dính dấp lớn lao tư ẩn, chúng nhân viên cảnh sát đương nhiên sẽ không đem vụ án phát sinh nguyên nhân gây ra trải qua báo cho nàng.

Đừng nói có quan hệ năm đó cuộc tranh tài dương cầm sự tình, thậm chí ngay cả Lý Đan cái tên này, cũng sẽ không có người đối nàng nhấc lên.

Thế nhưng là, đương Triệu Ngọc nâng lên Lý Đan cái tên này thời điểm, Thiệu Gia Dĩnh nhưng không có bất luận cái gì nghi hoặc hoặc do dự, cơ hồ là ra ngoài bản năng chấp nhận cái tên này. Điều này nói rõ nàng chẳng những nhận biết Lý Đan, mà lại nàng trước kia biết, yếu hại nàng người chính là Lý Đan!

Ngoài ra, Triệu Ngọc cũng không đề cập Lý Đan trên thân đến tột cùng phát sinh qua chuyện gì, nhưng Thiệu Gia Dĩnh lại có thể một câu nói ra Lý Đan đã từng bị qua hãm hại, càng là có "Nơi đây không ngân" chi ngại.

Nguyên lai, Triệu Ngọc trước kia làm xong chụp, liền đợi đến chính Thiệu Gia Dĩnh chui vào bên trong đâu!

Thiệu Gia Dĩnh ý thức được mình thất ngôn, lộ ra đứng ngồi không yên, như có gai ở sau lưng.

"Thiệu tiểu thư, " Triệu Ngọc như cũ trầm ổn nói, "Năm ngoái ngày 22 tháng 4, Cao Điềm cái thứ nhất bị Lý Đan chặt tay; sau 5 ngày số 26, Viên Lỵ Lỵ trong nhà tao ngộ chuyện giống vậy; năm nay ngày 22 tháng 4, Lạc Mỹ Na lại lần nữa chết thảm; mà số 26, cũng chính là hôm qua, ngươi lại một chút phó các nàng theo gót!

"Ngày 22 tháng 4 đến ngày 26 tháng 4, không biết, ngươi đối ngày này còn có hay không ấn tượng?" Triệu Ngọc nhìn chằm chằm Thiệu Gia Dĩnh nói, "Cái này năm ngày, đúng lúc là năm đó cuộc tranh tài dương cầm bắt đầu cùng kết thúc thời gian, Lý Đan lựa chọn ngày này động thủ, thế nhưng là có nhất định kỷ niệm ý nghĩa đâu!"

"Triệu. . . Triệu cảnh sát!" Thiệu Gia Dĩnh khẩu khí không còn giống trước đó như thế lực lượng mười phần, nàng khẽ run bờ môi , đạo, "Ta. . . Chúng ta thực sự tất cả đều tham gia qua lần kia cuộc tranh tài dương cầm, nhưng là, cái này lại có thể nói rõ cái gì đâu? Ta. . ."

Thiệu Gia Dĩnh tựa hồ cực giống lực giải thích cái gì, lại độ bị Triệu Ngọc đánh gãy:

"Ta điều tra các ngươi có mấy người tư liệu, sáu người đứng đầu bên trong, chỉ có gia cảnh của ngươi nhất là nghèo bách!" Triệu Ngọc lạnh lùng lời nói, "Những người khác không phải là nông nghiệp hộ khẩu, nhà bọn hắn đình điều kiện không tệ, phụ mẫu hoặc là con ông cháu cha, hoặc là liền là người làm ăn. Nói một cách khác, những người khác căn bản không đáng vì chỉ là một cái tranh tài dương cầm, mà đi tận lực hãm hại người khác!

"Mặc dù cuộc tranh tài dương cầm sẽ trở thành nhân sinh của bọn hắn ván cầu, nhưng là bọn hắn đã chen vào trận chung kết, đã đủ hài lòng!

"Tương phản, đối với gia cảnh bần hàn, đến từ nông thôn ngươi liền không đồng dạng!" Triệu Ngọc không chút lưu tình nói, "Ta điều tra ngươi ghi chép, thứ chín giới cuộc tranh tài dương cầm, ngươi liền đến qua một lần, nhưng là cũng không có nhập vây trận chung kết!

"Thứ mười giới cuộc tranh tài dương cầm, chính là ngươi cơ hội cuối cùng, ngươi tình thế bắt buộc! Vì có thể tham gia trận đấu, phụ thân ngươi thậm chí vì ngươi ngụy tạo học tịch cùng hộ khẩu!

"Lúc đầu, ngươi thành công sát nhập vào trận chung kết, thế nhưng là thành tích của ngươi lại phi thường xấu hổ!" Triệu Ngọc trịch địa hữu thanh nói, "Làm không tốt, ngươi rất có thể sẽ bị gạt ra sáu người đứng đầu, một khi ra sáu người đứng đầu, cố gắng của ngươi vẫn đem tan thành bọt nước! Bởi vì giải thi đấu có quy định bất thành văn, chỉ có sáu người đứng đầu mới có thể bị trường trung học chọn trúng!

"Cho nên, bốn người bên trong, duy chỉ có ngươi có được ăn cả ngã về không lý do! Mà sự thật chứng minh, ngươi được ăn cả ngã về không thành công, Lý Đan bỏ thi đấu, để ngươi đại hoạch chỗ tốt, nhất cử thu hoạch quý quân, từ đây hoàn toàn thay đổi vận mệnh của ngươi!

"Thế nhưng là, Lý Đan đâu? Nàng cả một đời, lại tất cả đều bị cái kia nho nhỏ lưỡi dao hủy đi!"

"Ngươi! Ngươi!" Thiệu Gia Dĩnh bị Triệu Ngọc nói đến mặt đỏ tới mang tai, run rẩy nói, "Ngươi không thể nói bậy, mọi thứ đều là muốn giảng chứng cớ! Ngươi là cảnh sát, ngươi không thể ngậm máu phun người a! ?"

"Ai!"

Triệu Ngọc thở dài, hắn có chút khom người, ngược lại tâm bình khí hòa nói ra:

"Thiệu tiểu thư, ta muốn. . . Ngươi khả năng hiểu lầm ta ý tứ! Ta mới vừa nói như vậy một đống lớn, nhưng cũng không phải là muốn vì Lý Đan đòi lại một cái công đạo! Giang hồ có mây, oan oan tương báo khi nào, 18 năm trước sự tình, đã xa như vậy,

Lại không có bằng chứng không theo, ta tội gì còn muốn chết bắt không thả đâu? Kỳ thật, ta tới tìm ngươi. . . Chỉ là nghĩ thay Lý Đan giải quyết xong một cọc tâm nguyện mà thôi!"

Nghe được Triệu Ngọc, Thiệu Gia Dĩnh không khỏi sợ run.

Triệu Ngọc dừng lại một lát, một lần nữa tổ chức một chút ngôn ngữ, mới nói: "Ta vừa cùng tố tụng khoa bên kia giải qua, Lý Đan, sẽ bởi vì ác tính đả thương người bị khởi tố, bởi vì tình tiết đặc biệt ác liệt, ngươi biết nàng sẽ bị phán cái gì hình phạt sao?"

Thiệu Gia Dĩnh hơi sững sờ, vấn đề này, nàng trước đó chưa hề nghĩ tới.

"Nếu như có thể bị phán vô hạn, coi như nhặt được một món hời lớn!" Triệu Ngọc lắc đầu nói, "Làm không tốt, mệnh đều không cách nào bảo trụ!"

"Nha. . ." Thiệu Gia Dĩnh mặc dù đơn giản "A" một tiếng, nhưng là dựa vào nét mặt của nàng đó có thể thấy được, nàng đối với cái này phi thường ngoài ý muốn, nàng căn bản nghĩ không ra, Lý Đan sẽ bị phán nghiêm trọng như vậy.

"Lý Đan cả một đời, coi như xong!" Triệu Ngọc không khỏi cảm khái nói, "Ta nghĩ, ngươi hẳn là so ta càng rõ ràng hơn, nếu như không có năm đó kia nho nhỏ lưỡi dao, Lý Đan hôm nay sẽ là như thế nào a? Dương cầm nhà? Đại âm nhạc gia? Dương cầm lão sư? Hay là, giống như ngươi trở thành phong sinh thủy khởi thương nhân?

"Nhưng sự thật đâu? Phụ thân nàng hậm hực mà chết, mẫu thân lại được

ung thư, gọi là: Nhà ---- phá ---- người ---- vong! ! Đến tương lai mẫu thân của nàng rời đi nhân thế thời điểm, thậm chí đều không có người vì nàng tại linh tiền tận hiếu. . ."

"Đừng nói nữa, Triệu cảnh sát, đừng nói nữa!" Thiệu Gia Dĩnh kích động đánh gãy Triệu Ngọc, sắc mặt nàng xích hồng, toàn thân run rẩy, vành mắt bên trong càng là có chút ướt át.

Chậm nửa ngày, nàng mới hổ thẹn dưới đất thấp lấy đầu, nói: "18 năm! Ròng rã 18 năm a! Ta. . ." Một viên óng ánh nước mắt, từ nàng kia thật dài lông mi bên cạnh im ắng trượt xuống, Thiệu Gia Dĩnh đã thanh âm nghẹn ngào, "Mỗi lần nghĩ đến Lý Đan, ta liền cảm giác ăn ngủ không yên, toàn thân phát lạnh! Nếu như nói, sự kiện kia đối Lý Đan tạo thành cả đời tổn thương, đối ta, đồng dạng là cả một đời không cách nào xóa đi bóng ma! Ô. . ."

Thiệu Gia Dĩnh nước mắt ngăn không được trượt xuống, đã nghẹn ngào lên tiếng.

Triệu Ngọc trên thân không có khăn tay, đành phải rút ra hai tấm giấy ăn đưa cho đối phương.

Thế nhưng là, Thiệu Gia Dĩnh đã đắm chìm trong ngày xưa cực kỳ bi ai bên trong, nơi nào sẽ tiếp khăn tay, nàng nghẹn ngào nói ra: "Triệu cảnh sát, không sai! ! Cho Lý Đan cất đặt lưỡi dao sự tình, hoàn toàn chính xác có liên quan tới ta! Nhưng là, ngươi khả năng nghĩ sai, 18 năm trước, ta chỉ là đứa bé, ngoại trừ liều mạng luyện đàn bên ngoài, ta nơi nào sẽ có nặng như vậy tâm cơ a! ? Đừng nói đi thả cái gì lưỡi dao, chỉ là suy nghĩ một chút, cũng không thể a!"

"Ai?" Lần này, Triệu Ngọc lại là cảm thấy ngoài ý muốn, hắn vốn cho là, Thiệu Gia Dĩnh hãm hại Lý Đan, là chuyện ván đã đóng thuyền, nhưng là bây giờ nghe Thiệu Gia Dĩnh kiểu nói này, sự thật tựa hồ cũng không phải là như thế, chẳng lẽ. . . Trong này còn có khác ẩn tình?

Chương 56: Chương 56: 1 niệm chi kém

Chương 56: 1 niệm chi kém

"Ha ha. . ." Thiệu Gia Dĩnh phát ra gần như thê thảm cười khổ, sau đó ngửa mặt lên trời thở dài, "Có lẽ, đây chính là trong minh minh nhân quả báo ứng đi! Lý Đan vì trả thù ta, vì chặt rơi mất tay của ta, vậy mà đào mở phụ thân ta mộ phần! Có lẽ, đây chính là lão thiên gia tận lực an bài a!"

Nha. . .

Nghe đến lời này, Triệu Ngọc một chút hiểu được, nguyên lai, năm đó cho Lý Đan cất đặt lưỡi dao người, cũng không phải là trước mắt Thiệu Gia Dĩnh, mà là Thiệu Gia Dĩnh —— phụ thân! !

"18 năm trước, trận chung kết trước đó, chúng ta theo quy định tại nhị trung âm nhạc lễ đường luyện đàn." Thiệu Gia Dĩnh hồi ức nói, " ta luyện đàn thời gian xếp tại chừng ba giờ chiều, ta đã sớm luyện qua đàn. Thế nhưng là, đến ban đêm, phụ thân bỗng nhiên nói, hắn có cái gì rơi vào lễ đường, muốn chính ta tại quán trọ chờ một lúc, hắn đi đem đồ vật tìm trở về!

"Lúc ấy, ta nhìn thấy phụ thân thần sắc hốt hoảng bộ dáng, liền cho rằng là hắn làm mất rồi thứ gì trọng yếu, trong lòng cũng đi theo sốt ruột, liền muốn muốn cùng hắn cùng đi, lại bị hắn cường ngạnh cự tuyệt!

"Phụ thân trước kia rất ít cường ngạnh như vậy nói chuyện với ta, cho nên, ta ấn tượng phi thường khắc sâu. Đã hắn không cho ta đi, ta không

thể làm gì khác hơn là tại trong khách sạn chờ.

"Chỉ là tìm đồ vật mà thôi, nhưng ta đợi trái đợi phải, phụ thân chính là không có trở về. Về sau mãi cho đến nửa đêm 11 điểm nhiều, phụ thân mới rốt cục trở lại quán trọ.

"Thế nhưng là, phụ thân sắc mặt đặc biệt tái nhợt, một bộ tâm thần có chút không tập trung dáng vẻ, ta hỏi hắn rất nhiều sự tình, tỉ như đến cùng ném đi cái gì? Tìm không tìm được? Vì cái gì muộn như vậy mới trở về loại hình, thế nhưng là hắn lại một câu cũng không có trả lời, chỉ là miệng bên trong không ngừng nhắc đi nhắc lại, muốn ta ngày mai hảo hảo tranh tài, hảo hảo tranh tài!

"Thời điểm đó ta cũng là chất phác cực kì, mặc dù nhìn thấy phụ thân rất không thích hợp, cũng không có suy nghĩ nhiều, vẫn làm từng bước tham gia trận chung kết.

"Trận chung kết trong lúc đó, tâm tư của ta đều tại trên đàn, chẳng những nghiêm túc hoàn thành tranh tài, hơn nữa còn siêu trình độ phát huy, ngoài ý liệu chen vào ba hạng đầu, thu được tranh tài quý quân!

"Về sau, thẳng đến điểm số dán thiếp lúc đi ra, ta mới kinh ngạc phát hiện, trận chung kết lấy được thưởng trên danh sách, vậy mà không có Lý Đan danh tự!

"Lý Đan tại dự thi trước đó, danh khí đã rất lớn, là kia giới tranh tài đoạt giải quán quân đại đứng đầu! Nàng rõ ràng tiến trận chung kết, nhưng vì cái gì trên danh sách sẽ không có tên của nàng đâu?

"Về sau, ta liền bắt đầu hỏi thăm, ta nhớ được rất rõ ràng, là Lạc Mỹ Na mụ mụ nói cho ta biết, nói Lý Đan tại trận chung kết một ngày trước ban đêm xảy ra chuyện, đã nhập viện rồi! Nhưng đến tột cùng ra chuyện gì, nàng nhưng lại không biết.

"Thẳng đến lúc kia, ta cũng không có phát giác ra cái gì không đối đến, trong lòng còn may mắn đâu, may mắn Lý Đan lui thi đấu, bằng không, ta tuyệt đối không có khả năng chen vào ba hạng đầu!

"Nhưng mà. . . Cũng là xảo cực kỳ! Nếu như ta không phải tại tham gia lễ trao giải trước đó, bởi vì khẩn trương đi một chuyến nhà vệ sinh, chỉ sợ ta cả một đời đều sẽ sống ở yên tâm thoải mái bên trong!

"Lúc ấy, ta từ nhà vệ sinh trở về, vừa hay nhìn thấy Lý Đan mụ mụ đang cùng tổ ủy hội người tranh luận lấy cái gì? Lý Đan mụ mụ tóc rối tung, trên thân vừa bẩn vừa nát, người cũng rất giống lập tức già nua rất nhiều. Nàng ngậm lấy nước mắt, tại cho tổ ủy hội người liên tục thở dài, giống như là đang khổ cực cầu khẩn cái gì.

"Hiếu kì ta, liền đứng sau lưng bọn họ dự thính. Liền là lúc kia, ta mới rốt cục biết, nguyên lai Lý Đan bỏ thi đấu, lại là bởi vì dương cầm bên trong cắm ngược một khối lưỡi dao bố trí, mà nàng nào đó rễ đầu ngón tay, thậm chí đều bị cắt đứt!

"Nghe được tin tức này về sau, ta bỗng nhiên nghĩ đến phụ thân của ta, hắn nói muốn về nhị trung tìm kiếm đồ vật, đồng thời phi thường khác thường cái kia buổi tối, đúng lúc là Lý Đan ngón tay bị cắt thời điểm. Trùng hợp như thế, để cho ta không thể không đem hung thủ, cùng phụ thân ta liên hệ với nhau!

"Ngày đó, ta thậm chí cũng không biết mình là như thế nào đứng tại lĩnh thưởng trên đài lĩnh thưởng, ta cảm giác hết thảy trước mắt đều rất giống một trận hư ảo! Phụ thân không ngừng muốn ta cười một cái, nhưng ta. . . Chỗ đó còn có thể cười được?

"Ai!" Thiệu Gia Dĩnh thở dài một tiếng,

"Nếu như sự tình như vậy dừng lại, có lẽ ta còn còn có một tia may mắn, hi vọng Lý Đan sự tình, cùng ta phụ thân không có quan hệ, hết thảy bất

quá là cái trùng hợp mà thôi. Nhưng mà, hiện thực là tàn khốc, làm chúng ta tại trong khách sạn thu thập xong hành lễ, chuẩn bị trở về nhà thời điểm, có một hộp đồ vật từ phụ thân trong ba lô rơi xuống ra, kia là. . . Kia là. . . Ròng rã một hộp —— trang trí lưỡi dao! !"

Nói đến đây, bởi vì cảm xúc quá quá khích động, Thiệu Gia Dĩnh đã là hai mắt đẫm lệ, khóc không thành tiếng.

"Đó là một loại chuyên nghiệp tính mạnh vô cùng trang trí lưỡi dao, đã sắc bén lại rắn chắc, nếu như cắm ngược ở phím đàn bên trong lời nói, chẳng những không cách nào phát hiện, mà lại lực tổn thương phi thường lớn!" Chậm một lát, Thiệu Gia Dĩnh mới tiếp tục giảng thuật, "Nhà chúng ta không có học mỹ thuật, loại này trang trí đao giá cả đắt đỏ, nhà chúng ta là tuyệt đối không có khả năng xuất hiện loại vật này! Cho nên. . . Ngày ấy, ngay tại trong khách sạn, ta cùng phụ thân đại sảo lên, cuối cùng, tại ta không ngừng truy vấn dưới, phụ thân cuối cùng. . . Thừa nhận. . . Thừa nhận hắn đối Lý Đan làm hết thảy!

"Ta nhớ được, thời điểm đó ta, sắp điên rồi! Thật sắp điên rồi! Ta thừa nhận thống khổ cùng áp lực, có lẽ một chút cũng không thể so với Lý Đan kém! Ta cảm giác mình là như vậy đến buồn cười, như vậy đến hoang đường, lại là dùng như thế một loại thảm vô đạo đức phương pháp đạt được tên thứ ba, ta còn mặt mũi nào?

"Phụ thân cũng sợ hãi, ngày ấy, hắn thậm chí cho ta quỳ xuống, năn nỉ ta, không nên đem sự tình lộ ra ra ngoài! Ô ô. . ." Thiệu Gia Dĩnh khóc đến lê hoa đái vũ, khóc không thành tiếng, "Cha mẹ ta ly hôn cách sớm, bản thân hiểu chuyện thời điểm lên, liền là phụ thân tại mang theo ta. Vì ta, hắn cả một đời cũng không có lại tìm người bạn. Vì ta học đàn, hắn càng là dốc hết tất cả, có đôi khi, một ngày muốn đánh ba một công việc, thậm chí ngay cả ban đêm đều không nghỉ ngơi. . .

"Thế nhưng là, chính là như vậy một vị từ phụ, lại tự tay phạm vào như thế không thể tha thứ tội ác! Thời điểm đó ta, cơ hồ sụp đổ. Trong lòng

ta đều là mâu thuẫn, cũng không nghĩ Lý Đan có việc, cũng không muốn phụ thân bởi vậy ngồi tù! Ngay tại loại đau khổ này tra tấn dưới, ta cuối cùng lên đại học, về sau lại muốn làm pháp đi đến nước ngoài.

"Từ lúc kia giới cuộc tranh tài dương cầm về sau, ta không còn có chạm qua dương cầm!" Thiệu Gia Dĩnh bi thiết lời nói, "Vừa nhìn thấy dương cầm, ta liền sẽ nghĩ đến Lý Đan! Nghĩ đến ngón tay của nàng! Nghĩ đến dương cầm bên trên những cái kia dính đầy vết máu!"

Triệu Ngọc nghiêm túc lắng nghe, hắn cũng là không nghĩ tới, chuyện năm đó thế mà lại như thế khúc chiết. Lý Đan phụ thân cùng Thiệu Gia Dĩnh có phụ thân là cỡ nào đến giống nhau? Đồng dạng cũng là vì yêu nữ nhi mà dốc hết hết thảy. Nhưng mà, Thiệu Gia Dĩnh phụ thân, lại lựa chọn một loại không sáng suốt phương thức cực đoan, lúc này mới đưa đến về sau một loạt bi kịch!

"Lão thiên gia con mắt thế nhưng là sáng như tuyết!" Thiệu Gia Dĩnh dùng mình khăn thơm lau một chút nước mắt , đạo, "Từ nơi sâu xa, có lẽ thật là có nhân quả báo ứng!

"Tám năm trước, phụ thân ta từ nhà mình thang lầu ngã sấp xuống, vậy mà rớt bể thắt lưng, tê liệt! Trước sau không đến hai năm, hắn lại tra ra tuyến tuỵ ung thư, không bao lâu liền rời đi nhân thế!

"Trước khi lâm chung, hắn thậm chí đã không thể mở miệng nói chuyện, nhưng là, ta thật sâu biết, liên quan tới Lý Đan sự tình, phụ thân ta đến chết đều không thể buông xuống! Nội tâm của hắn tràn đầy áy náy cùng tự trách, cả đời này đều không thể tha thứ mình!"

Một ý nghĩ sai lầm, cuối cùng thành sai lầm lớn!

Đối mặt chân tướng sự tình, Triệu Ngọc không khỏi một trận thổn thức, nếu như hắn lúc trước cân nhắc vấn đề lại cẩn thận một chút, chỉ sợ cũng sẽ không bị người hãm hại, chết già như vậy thảm.

"Triệu cảnh sát!" Thiệu Gia Dĩnh ngừng lại nức nở, lời nói, "Chân tướng nói ra, trong lòng ta cũng an tâm nhiều! Ta nghĩ, phụ thân ta hẳn là cũng có ý đó, chỉ là không có dũng khí mà thôi.

"Như vậy đi, ta sẽ thuê tốt nhất luật sư đoàn đội, vì Lý Đan biện tố, cố gắng hết sức, tranh thủ một cái tốt kết quả!

"Về phần Lý Đan mẫu thân nơi đó, ngài cũng tận có thể yên tâm, ta sẽ an bài tương ứng đoàn đội, tốt hơn chiếu cố lão nhân!

"Ta biết, ta cùng Lý Đan ở giữa, không phải vấn đề tiền. Ta không khẩn cầu Lý Đan có thể tha thứ chúng ta, chỉ hi vọng, đừng để chuyện này lại hướng xấu phương hướng phát triển!"

Nghe đến lời này, Triệu Ngọc chán nản hướng trên ghế ngồi dựa vào một chút, cảm thấy đã vui mừng lại mỏi mệt. Mặc dù chặt tay tóm tắt nội dung vụ án này có thể vẽ lên một cái dấu chấm tròn, nhưng ở trong đó thị phi đúng sai, lại làm cho người vĩnh viễn không cách nào làm rõ.

Chương 57: Chương 57: Có thể tùy tiện sờ

Chương 57: Có thể tùy tiện sờ

"Đao quang kiếm ảnh, để cho ta xông, vì xã * đoàn hiến bản lĩnh!

"Một lòng chấn danh dự gia đình, cho dù chết cũng sẽ không kinh!

"Để cho ta máu có thể chảy xuống tới. . ."

Hồng Long đại tửu điếm ca thính bên trong, Triệu Ngọc ngay tại cuồng hống lấy « Cổ Hoặc Tử » kinh điển ca khúc, cái này thủ « đao quang kiếm ảnh » bị hắn hát đến nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly, tiêu tiêu sái sái, đem Triệu Ngọc mấy ngày liên tiếp đối chặt tay án tâm tình rất phức tạp, một mạch phát tiết ra!

Lý Đan cũng tốt, Thiệu Gia Dĩnh cũng được, hắn cũng không tiếp tục muốn đi suy nghĩ! Bản án phá, hung thủ bắt được, mà Lý Đan mẫu thân cũng đã nhận được thích đáng an trí, chặt tay án đến tận đây có thể trong lòng hắn hủy bỏ bản án!

Còn lại, liền là hảo hảo chúc mừng đi!

Có Thiệu Gia Dĩnh tài trợ mười vạn khối tiền, Triệu Ngọc hiện tại cũng coi là có chút một bút tài phú. Hào phóng hắn, đêm đó không những ở Hồng Long khách sạn điếm tốt nhất đồ ăn, mua rượu ngon nhất, sau bữa ăn còn xin mọi người KTV, chơi thật tốt chưa hết hứng!

Hôm nay, ngoại trừ thụ thương nằm viện Mao Vĩ còn có cái kia đại diện tổ trưởng Lưu Trường Hổ bên ngoài, tổ A thám viên nhóm tất cả đều đến cho Triệu Ngọc phủng tràng.

Nói đùa, Triệu Ngọc thế nhưng là trước kia buông xuống qua ngoan thoại, ai muốn không đến, về sau thấy hắn liền phải cúi đầu đi đâu!

Có vị thám viên hôm nay mẹ vợ mổ, sửng sốt từ bệnh viện thình lình chạy đến đi đấy yến. Nàng dâu đến bây giờ đánh hơn một trăm điện thoại tới, hắn cũng không dám tiếp!

"Triệu Ngọc, Triệu Ngọc, nhanh, nhanh!" Ngay tại Triệu Ngọc hát đến vong tình thời điểm, Lương Hoan bưng điện thoại hô, "Lão Mao gọi ngươi đâu! Tới xem một chút!"

Lương Hoan chỉ "Lão Mao", chính là tổ A tổ trưởng Mao Vĩ. Mao Vĩ bây giờ còn đang bệnh viện dưỡng thương, không thể tới đến hiện trường, Lương Hoan liền tiếp thông hắn video, cùng mọi người cùng chúc mừng.

Triệu Ngọc tiếp nhận điện thoại, một đám người tất cả đều vây ở ống kính tiền!

"Tiểu Triệu con a!" Trong video truyền đến Mao Vĩ thanh âm hưng phấn, "Ngươi đoán làm gì? Vừa nghe nói ngươi ngay cả đoạt B tổ hai cái đại án, ngươi đoán làm gì? Này? Ta chân này, còn liền một chút cũng không đau đâu! Thân thể vô cùng tốt, ăn mà mà hương!"

Ha ha ha. . .

Đám người cười to, Mao Vĩ bởi vì tại một lần truy kích lưu manh thời điểm bất hạnh té lầu, rớt bể đùi, chí ít cần non nửa năm mới có thể khôi phục.

Kỳ thật, đừng nhìn bây giờ nhìn đi lên thật thân thiết, nhưng Triệu Ngọc tổng cộng không có cùng vị này Mao tổ trưởng tiếp xúc qua mấy lần. Triệu Ngọc vừa tới không lâu, hắn liền đã nhập viện rồi.

Bất quá, Mao Vĩ dù sao cũng là tổ A lão đại, nghe được tán dương, Triệu Ngọc bận bịu chọn ngón tay cái nói: "Đầu nhi a, nhìn bộ dạng này, ta nếu là lại đoạt mấy người bọn hắn bản án, ngươi còn không phải cùng vọt trời khỉ giống như chui lên trời ạ?"

Ha ha ha. . .

Toàn trường lại là một mảnh cười vang.

"Uy!" Lúc này, Trương Cảnh Phong nhìn thấy bầu không khí đi lên, vội nói, "Mấy anh em, chị em mấy cái a, còn đứng ngây đó làm gì? Chúng ta cùng một chỗ nâng nâng chén đi! Vì Tiểu Triệu cho chúng ta tổ A mở mày mở mặt, cũng vì lão Mao sớm ngày khôi phục, đi một cái a! ?"

"Chờ một chút , chờ một chút!" Lúc này, một cái tên là Bành Hân nữ thám viên hướng về phía video hô, "Lão Mao a? Chỗ ngươi có phải hay không không có rượu a? Như vậy đi, ta đem ta cái này chén phân cho ngươi uống đi!"

Nói xong, Bành Hân nâng cốc chén bưng đến điện thoại trước, đúng là rầm rầm văng đầy đất, đồng thời ra vẻ bi thiết la lên: "Lão Mao a! Niệm tình ngươi dưới suối vàng có biết, uống nhiều một chút mà đi! Chén rượu này đưa cho ngươi a! Lên đường bình an!"

Hoắc ha ha. . .

Hiện trường lại là một trận cuồng tiếu. Vị này Bành Hân chính là tổ A lão nhân, bởi vì qua tuổi 40, mọi người đều quan tâm nàng gọi đại tỷ đại. Không nghĩ tới, người này mở lên trò đùa đến, một chút không năm gần

đây người tuổi trẻ kém!

"Cọp cái!" Trong video, Mao Vĩ một mặt cười ha ha, một mặt rống to, "Quay lại ta liền khuyến khích ngươi đàn ông, để hắn sớm một chút bỏ ngươi cái này cọp cái! Tránh khỏi tai họa chúng ta đám này đàn ông, ha ha ha. . ."

"Tốt, tốt!" Bành Hân cười nói, "Ta ước gì nhanh lên một chút cùng hắn giải thể nữa nha! Lão Mao a, chờ lấy, chúng ta tản ra băng, ta lập tức liền đi qua cho ngươi làm tiểu tam đi a!"

Hoa. . .

Không khí hiện trường,

Đã bị Bành Hân cùng Mao Vĩ làm này, theo Trương Cảnh Phong hô to một câu "Cạn ly", đám người tất cả đều ngửa cổ cạn sạch rượu trong chén.

Dạ tiệc hôm nay, ngoại trừ tổ A thám viên bên ngoài, Triệu Ngọc còn mời hai người, một cái là kim chấn bang Kim đội trưởng, một cái khác là Vương Phi Vương khoa trưởng.

Kim đội trưởng nói trong nhà có việc, cũng không có tới. Lão gia này tử ngày bình thường rất ít tham dự người tuổi trẻ tụ hội, không đến đổ vào hợp tình lý.

Bất quá, tình lý bên ngoài chính là, Vương Phi lại vui vẻ đáp ứng lời mời, đến đây vì Triệu Ngọc chúc mừng. Mặc dù nàng bởi vì đơn vị sự tình, muộn trong chốc lát, nhưng vị này khoa trưởng cấp đại quan đến, vẫn là cho đủ Triệu Ngọc mặt mũi.

Triệu Ngọc thật đúng là không nghĩ tới nàng sẽ đến , có vẻ như ngoại trừ hôm qua tại nghĩa địa bên trong từng có ngắn ngủi gặp nhau bên ngoài,

cùng với nàng làm không kết giao.

Ai ngờ, tìm tòi một chút trí nhớ lúc trước mới phát hiện, nguyên lai năm ngoái Triệu Ngọc còn tại thực tập kỳ thời điểm, đã từng điều tạm đến giám chứng khoa giúp qua một chút, cùng Vương Phi vẫn là từng có tiếp xúc. Mặc dù thời gian không dài, nhưng là Vương Phi đối Triệu Ngọc rất có hảo cảm.

Bất quá, dù là như thế, Vương khoa trưởng đến, cũng coi là đáng quý.

Triệu Ngọc làm người hào sảng, đã người ta như thế để mắt hắn, hắn tự nhiên có qua có lại, trên tiệc rượu đối Vương khoa trưởng chiếu cố có thừa . Bất quá, Vương Phi là lái xe tới, đêm đó cũng không uống rượu, chỉ là uống một chút mà đồ uống.

Khi nửa đêm tan cuộc về sau, bởi vì tiện đường, Vương Phi đề nghị lái xe đưa Lý Bối Ny cùng Triệu Ngọc về nhà. Lý Bối Ny nhà cách khách sạn rất gần, không bao lâu liền xuống xe.

Sau đó, trên xe liền chỉ còn lại hai người bọn họ.

"Thế nào, không uống nhiều a?" Vương Phi nhìn thấy Triệu Ngọc đầy người mùi rượu, mắt say lờ đờ mê ly, liền hỏi một câu. Nữ khoa trưởng thanh âm, mềm có thể tiêu hồn, xốp giòn có thể bỏ đi, nghe liền để Triệu Ngọc lòng ngứa ngáy khó nhịn.

"Nếu là, ta còn không có động thủ động cước với ngươi, hắn là không nhiều!" Triệu Ngọc không an phận cười nói, Vương Phi dáng người trước lồi sau lõm, mặc dù ngồi trên xe, vẫn là đường cong lả lướt, khiến người mê muội.

"Ha ha ha. . ." Vương Phi cười nói, "Còn đủ thẳng thắn nha! Như thế nói với ngươi đi, kỳ thật, hai ta căn bản không tiện đường nha!"

"A?" Triệu Ngọc con mắt loạn chuyển, cảm giác Vương Phi trong lời nói có hàm ý, nàng không tiện đường, chẳng lẽ là cố ý đưa ta? Chẳng lẽ. . . Nữ nhân này tịch mịch khó nhịn, đối ta có ý tưởng?

"Ôi!" Vương Phi nhìn thấy Triệu Ngọc ngây người, mỉm cười cười nói, "Khẳng định chỉ mới nghĩ công việc tốt đi! Nói cho ngươi a, hôm nay Tần Sơn đập chứa nước bên kia vận tới một cỗ thi thể, vì tham gia ngươi yến hội, ta là giải phẫu một nửa đi, làm gì cũng phải trở về nghiệm xong nha!"

Nha. . .

Triệu Ngọc nuốt ngụm nước bọt, náo loạn nửa ngày, người ta Vương Phi bất quá là tiện đường về cục cảnh sát mà thôi. Mà lại, người ta giải phẫu thi thể giải phẫu một nửa, thế mà lúc ăn cơm còn có thể ăn thơm như vậy? Thật sự là có đủ chuyên nghiệp!

"Ừm. . . Ngươi cũng khoa trưởng, làm sao trả hết một tuyến?" Triệu Ngọc nói sang chuyện khác.

"Nhìn ngươi nói, cái gì khoa trưởng không khoa trưởng!" Vương Phi vũ mị cười một tiếng, "Mới đưa tới thi thể hư thối đến kịch liệt, mới tới kinh nghiệm pháp y không đủ, không nhìn chằm chằm một chút không được nha!"

"Nha. . ."

"Làm sao?" Vương Phi lại lần nữa nũng nịu cười nói, "Hiện tại còn muốn động tay động chân với ta sao? Có phải hay không cảm giác có chút không lớn tự tại a? Tay của ta, thế nhưng là sờ qua vô số người chết đâu!"

"Khục, nói cái gì đó!" Triệu Ngọc cười, "Người cũng không phải bị ngươi sờ chết? Lại nói, ngươi như thế một cái đại mỹ nhân, liền là thật

có thể sờ người chết, vậy lão tử cũng cam tâm tình nguyện a!"

"Ôi?" Vương Phi bĩu môi cười một tiếng, khen, "Lưu * manh thám tử, còn thật biết lấy lòng người a?"

"Ăn ngay nói thật, ăn ngay nói thật!"

Hai người bèn nhìn nhau cười, sau đó liền lâm vào ngắn ngủi tẻ ngắt.

Mấy phút sau, Triệu Ngọc chỉ vào trên tay lái bảo mã tiêu chí, một thoại hoa thoại nói ra: "Vương khoa trưởng có đủ tiền a, X7 đi đây là?"

"Ha ha, " Vương Phi nghiêm túc lái xe, "Ngươi có phải hay không muốn nói, cái này xe cùng bị chặt tay Lạc Mỹ Na là cùng một khoản a?"

Đừng nói, Vương Phi thật đúng là đoán trúng, Triệu Ngọc vẫn thật là là nghĩ như vậy. Bởi vì hắn đối chặt tay án thực sự qua đầu nhập, cơ hồ ra ngoài bản năng liên tưởng đến Lạc Mỹ Na xe BMW. Hai người xe thật đúng là cùng khoản, ngay cả nhan sắc đều như thế!

"Không nghĩ tới, Vương khoa trưởng không chỉ nhìn người chết lợi hại, nhìn người sống đồng dạng lợi hại a!" Triệu Ngọc khen, "Kỳ thật, ta chính là muốn học tập học tập, đến cùng như thế nào làm, mới có thể giống như ngươi có tiền đâu?"

"Cái này dễ xử lý nha!" Vương Phi dứt khoát nói, "Tìm có tiền chồng trước là được rồi nha!"

"Nha. . . Lục soát dát!" Triệu Ngọc lĩnh ngộ.

Hai người nói đùa thời điểm, xe đã ngừng đến gió lớn ca hoa quả làm được trước cửa.

Triệu Ngọc nhìn một chút mọi loại vũ mị Vương Phi, liếm láp mặt nói

ra: "Cái kia. . . Vương khoa trưởng a! Nhà ta không ai, đi lên ngồi một lát không? Nếu như ngươi nghĩ đề cao một chút ngươi nghiệm thi kỹ năng, ta có thể giả trang cái người chết, để ngươi tùy tiện sờ nha!"

Chương 58: Chương 58: Nhân cách phân liệt lão ba

Chương 58: Nhân cách phân liệt lão ba

Xe BMW ông một tiếng, từ gió lớn ca hoa quả đi cổng lái đi, chỉ để lại đứng không vững, lung lay sắp đổ Triệu Ngọc.

Đối mặt hắn vừa rồi đỏ trần trụi trần trụi trêu chọc, Vương Phi chỉ là ôn nhu trở về hắn 11 cái chữ: "Không có ý tứ, hôm nay không mang dao giải phẫu!"

Ngôn ngữ mặc dù mềm mại, có thể lập trận hết sức rõ ràng.

Triệu Ngọc cũng là chưa phát giác thất lạc, trong lòng ngược lại đối vị này Vương khoa trưởng càng cảm thấy hứng thú. Đừng nhìn nữ nhân này ngày bình thường một bộ phong tình vạn chủng, dáng vẻ thiên kiều bách mị, nhưng là làm người lại rất giảng nguyên tắc, cũng không có Triệu Ngọc tưởng tượng được dễ dàng như vậy vào tay.

Càng là không dễ dàng vào tay, mới có thể càng có chờ mong.

Dư vị ban đầu ở nghĩa địa bên trong bóp kia một thanh, Triệu Ngọc cảm giác dư vị vô tận, cho nên ở trên lâu thời điểm, thậm chí ngâm nga tiểu khúc.

Nhưng mà, khi hắn đi vào cửa nhà mình trước, chuẩn bị móc chìa khoá mở cửa thời điểm, sáo miệng lại im bặt mà dừng. Nhưng gặp dáng người

đơn bạc Khương Hiểu Tình, đang ngồi ở bọn họ miệng trên bậc thang!

Khương Hiểu Tình mặc một thân xanh xanh đỏ đỏ áo ngủ, miệng bên trong còn gặm nửa viên quả táo. Nhìn thấy Triệu Ngọc đến, nàng lộ ra dị thường bình tĩnh, liền như thế vừa ăn quả táo bên cạnh nhìn thấy hắn, tựa như nhìn thấy một trận trong suốt không khí.

Triệu Ngọc bỗng dưng dừng bước, tiến cũng không được, thối cũng không xong.

Đương chặt tay án phá án và bắt giam về sau, Triệu Ngọc đã từng nghiêm túc cân nhắc qua hắn cùng Khương Hiểu Tình vấn đề. Mới đầu, hắn làm sao cũng nghĩ không thông, vì cái gì mình không sợ trời không sợ đất, nhưng vừa nhìn thấy tiểu nha đầu này, trán liền ngăn không được đổ mồ hôi đâu?

Về sau, trải qua một phen cực kì nghiêm túc kín đáo suy nghĩ, Triệu Ngọc rốt cục giải khai cái nghi vấn này! Kỳ thật đáp án cũng rất đơn giản, đó chính là cái này Khương Hiểu Tình, thật sự là quá ưu tú!

Xuyên qua trước Triệu Ngọc, thường xuyên cùng một chút thiếu niên bất lương nhóm liên hệ. Nếu như nói trước mắt Khương Hiểu Tình cũng là một vấn đề học sinh, hoặc là sa đọa thiếu nữ, kia Triệu Ngọc tự nhận có thể đem khống chế.

Thế nhưng là, Khương Hiểu Tình cũng không phải là người như vậy, nàng là nhị trung đỉnh tiêm học bá! Học tập ưu tú, phẩm học kiêm ưu, phía trước còn có tiền trình thật tốt, đang đợi nàng!

Có thể là chặt tay án đối Triệu Ngọc ảnh hưởng quá lớn, nhìn thấy Khương Hiểu Tình, hắn liền ra ngoài bản năng nhớ tới Lý Đan đến! Lý Đan không phải là không một cái siêu quần bạt tụy nhân tài đâu?

Triệu Ngọc phi thường lo lắng, Khương Hiểu Tình cũng sẽ đi đến Lý

Đan như thế đường tà đạo! Hơn nữa, còn là tại mình giật dây cùng trợ giúp hạ đi lên!

Triệu Ngọc tích tụ chỗ, ngay tại nơi đây. Cho nên, hắn mới vừa nhìn thấy Khương Hiểu Tình, liền cảm thấy bối rối tim đập nhanh.

Giờ phút này cũng không ngoại lệ, mặc dù Khương Hiểu Tình còn chưa lên tiếng, chính hắn trước hết e sợ trận.

"Được a, Triệu cảnh sát? Chơi đến đủ đẹp!" Khương Hiểu Tình gặm một cái quả táo, bất âm bất dương nói, "Muốn hẹn ngươi, thật rất khó a!"

"Cái ... Lời gì!" Triệu Ngọc đầu lưỡi không lưu loát đều, "Ta thật sự có một kiện đại án tử đang làm a! Hiện tại tốt, chấm dứt, chúng ta có thể nói chuyện sự tình của ngươi!"

"Biết, không phải liền là chặt tay án mà!" Khương Hiểu Tình bình thản nôn một câu.

"Sữa..." Triệu Ngọc kinh ngạc, "Làm sao ngươi biết?"

"Ngươi là đại thám tử, mình muốn đi đi!" Khương Hiểu Tình khinh thường nói, "Ta cái này hơn nửa đêm đến đây chắn ngươi, ngươi hẳn phải biết, là vì cái gì a?"

Triệu Ngọc nhẹ gật đầu, còn có thể vì cái gì? Tự nhiên là hắn đại náo hội phụ huynh sự tình thôi!

"Ta thật không rõ, ngươi đến cùng là thế nào nghĩ!" Khương Hiểu Tình tức giận hô một câu, nhưng lại sợ bị lầu dưới gia trưởng nghe được, thanh âm còn hết lần này tới lần khác ép tới rất thấp, cho nên lộ ra nét mặt của nàng có chút khoa trương, "Đơn giản như vậy một ngôi nhà dài sẽ, thế mà bị ngươi làm xong rồi... Như thế! ? Ta thật sự là phục ngươi!"

"Cái này... Cái này sao... Ta có thể giải thích..." Triệu Ngọc đồng dạng thấp giọng.

"Ta bất quá là nghĩ chân thật kiếm chút mà tiền, vì cha ta chia sẻ một chút áp lực, làm một cái hiếu thuận khuê nữ, vì cái gì cứ như vậy khó đâu?" Tiểu nha đầu phồng lên cái mũi, càng nói càng kích động, "Nếu là ta sự tình bại lộ, ta thật không biết ta nên thế nào đối mặt lão sư cùng đồng học! Mẹ ta biết,

Sẽ cỡ nào thương tâm, ngươi biết không... Ô ô ô..."

Nói nói, tiểu cô nương vậy mà vừa khóc. Vì không làm ra động tĩnh lớn, nàng khóc đến tương đương kiềm chế, thấy để cho người ta lo lắng.

Triệu Ngọc không nghĩ tới nàng nước mắt tới nhanh như vậy, gấp vội vàng khuyên nhủ: "Trước đừng khóc, trước đừng khóc! Đã ngươi nói như vậy, chẳng phải chứng minh, sự tình của ngươi còn không có hoàn toàn bại lộ sao? Đã còn không có bại lộ, vậy chúng ta liền có cơ hội đền bù a? Ầy... Ngươi trước cùng ta nói một chút, hiện tại đến mức nào? Ta tới giúp ngươi giải quyết không được sao?"

"Thật?" Tiểu cô nương còn rất tốt hống, Triệu Ngọc kiểu nói này, nước mắt của nàng lập tức ngừng lại, thật sự là tới lui tự nhiên.

"Đương nhiên, hai ta là hùn vốn mà người mà!" Triệu Ngọc vỗ ngực nói, " ngươi sự tình, dĩ nhiên chính là chuyện của ta!"

"Kia tốt..." Khương Hiểu Tình lau khô nước mắt, nghiêm túc nói, "Kỳ thật... Ta đã sớm sắp xếp xong xuôi chín mươi phần trăm, hiện tại chỉ kém ngươi cái này mười phần trăm!"

Ai u, ta... Con bà nó là con gấu?

Triệu Ngọc trừng mắt nhìn, lúc này mới rốt cuộc minh bạch, mình vậy

mà bất tri bất giác chui vào tiểu nha đầu thiết kế tốt bộ bên trong đến rồi!

Học bá tâm tư, quả nhiên khó lòng phòng bị a!

"Lần trước ngươi đại náo hội phụ huynh, hơn nữa còn tới trường học phòng hồ sơ lật ra một trận về sau, lớp chúng ta đồng học, đã đem chuyện này biên soạn đến sân trường truyền kỳ bên trong đi, ta lại một lần đưa tới toàn trường oanh động!" Khương Hiểu Tình giảng thuật nói, " chủ nhiệm lớp trước sau ba lần tìm ta đến văn phòng nói chuyện, hắn làm sao cũng không tin, ngươi sẽ là ba của ta!"

"Ừm, ta cũng không tin!" Triệu Ngọc thản nhiên nói.

"Chủ nhiệm lớp tra xét ta học tịch, biết cha ta là bán hoa quả! Mà ngươi lại không phải giả mạo cái gì cảnh sát, cho nên..."

"Ai? Cái gì gọi là giả mạo? Ta thật sự là cảnh sát!" Triệu Ngọc đối chữ này mà phi thường mẫn cảm.

"Nói tóm lại đi, Vương lão sư đã cho nhà ta đánh qua nhiều lần điện thoại, " Khương Hiểu Tình tiếp tục, "Nhưng đều bị ta cho chặn lại! Cho nên... Vương lão sư quyết định, ngày mai buổi sáng muốn tới nhà ta đi thăm hỏi các gia đình! Nếu là... Hắn cùng cha ta cha gặp mặt, như vậy... Hậu quả ngươi hẳn là hiểu!"

"Ừm..." Triệu Ngọc chân mày nhíu chặt , đạo, "Như vậy, ngày mai phải nghĩ biện pháp đem ngươi cha ruột đẩy ra, sau đó từ ta trấn thủ, dạng này các ngươi lão sư liền sẽ không hoài nghi!"

"Điểm này, ta đã giải quyết!" Khương Hiểu Tình nói, " sáng sớm ngày mai, cha ta sẽ tiếp vào một đầu đến từ bệnh viện tin nhắn, tin nhắn thông tri hắn, nói mẹ ta nằm viện đơn trúng thưởng, muốn hắn đi bệnh viện lĩnh thưởng!"

"Ai u, ta cạch! Hoắc ha ha..." Triệu Ngọc nhịn không được bật cười, "Bệnh viện nằm viện đơn đều mang trúng thưởng, đồ đần mới có thể tin a!"

"Ừm..." Khương Hiểu Tình lạnh lùng nhìn chăm chú lên Hồ mở, gắn từng chữ nói, "Ta - cha - liền - tin! !"

"A úc..." Triệu Ngọc nuốt ngụm nước bọt, từ trong lòng nảy sinh cảm khái, dạng này trí thông minh lão ba, làm sao lại sinh ra dạng này tinh minh nữ nhi? Khương Hiểu Tình thật sự là hắn thân sinh sao?

"Cha ta vừa đi, ngươi liền có thể đến cửa hàng đi giả mạo!" Khương Hiểu Tình gật đầu nói.

"Ừm, thế nhưng là..." Triệu Ngọc suy nghĩ một chút, lo lắng hỏi, "Ta còn có một việc không có giải quyết a? Ta nhưng khi nhiều người như vậy nói mình là cảnh sát, hiện tại lại biến thành bán hoa quả, cái này... Làm sao phá?"

"Cái này sao! Ta cũng đã làm xong... Ầy..."

Nói, Khương Hiểu Tình từ trong ngực móc ra một trang giấy đến, Triệu Ngọc nhận lấy xem xét, hơi kém không có ngất đi.

Nguyên lai, kia lại là Khương Hiểu Tình ngụy tạo một phần chẩn bệnh chứng minh. Phía trên thanh thanh sở sở viết, Khương Đại Phong hoạn có nghiêm trọng —— nhân cách phân liệt chứng! ! !

Chương 59: Chương 59: Kinh tâm động phách trang cha

Chương 59: Kinh tâm động phách trang cha

Tắm rửa xong, nằm tại trên giường của mình, Triệu Ngọc cảm giác trong đầu bát nháo.

Khương Hiểu Tình vì bổ cứu mình phạm sai lầm, vậy mà ngụy tạo một phần chẩn bệnh chứng minh, nói nàng ba ba Khương Đại Phong có nghiêm trọng nhân cách phân liệt chứng, luôn luôn tưởng tượng lấy mình là một cảnh sát, lúc này mới có hội phụ huynh bên trên kia điên cuồng vô căn cứ một màn!

Con bà nó là con gấu!

Loại này kỳ hoa đến người mang bom lý do, nàng thế mà cũng có thể nghĩ ra, thật không biết nàng là thiên tài, vẫn là quỷ tài?

Kia phần chẩn bệnh chứng minh bị nàng giả tạo đến thiên y vô phùng, ngay cả sau cùng con dấu đều mười phần rất thật, thật không biết nàng đến cùng là như thế nào mân mê ra?

Thế nhưng là, Khương Hiểu Tình càng là biểu hiện được xuất sắc hoàn mỹ, Triệu Ngọc lại càng thấy đến trong lòng không nỡ. Tại cái này nữ học bá trên thân, hắn luôn có thể nhìn thấy Lý Đan cái bóng! Nếu như Khương Hiểu Tình cũng giống như Lý Đan, bằng vào mình hơn người trí thông minh tiến hành phạm tội, hậu quả kia thế nhưng là thiết tưởng

không chịu nổi!

Mới đầu, Triệu Ngọc là thật không tin Khương Hiểu Tình bộ kia mụ mụ sinh bệnh lí do thoái thác, cho là nàng chỉ là cái thiếu nữ bất lương, trộm nick phi pháp tài chính đều là dùng để chơi đùa.

Thế nhưng là trải qua xâm nhập tiếp xúc về sau, hắn phát hiện Khương Hiểu Tình mụ mụ thế mà thực sự nhiễm trùng tiểu đường, mỗi tháng đều phải tốn đi kếch xù tiền chữa trị dùng. Khương Đại Phong bằng vào hoa quả làm được thu nhập, căn bản là không có cách duy trì, trong nhà đã thiếu không ít bên ngoài trướng.

Khương Hiểu Tình sở dĩ đi trộm hào, thật đúng là ra ngoài một mảnh hiếu tâm.

Chậc chậc. . .

Nằm ở trên giường, Triệu Ngọc lặp đi lặp lại suy nghĩ chuyện này, không biết mình nên như thế nào xử lý mới tính được là đương? Một phương diện, hắn không muốn lại để cho Khương Hiểu Tình đi mạo hiểm trộm nick, một khi sự việc đã bại lộ, hài tử cả một đời có khả năng hủy hoại chỉ trong chốc lát! Nhưng một phương diện khác, hài tử hiếu tâm cũng là trời có mắt rồi, nếu là cưỡng ép đoạn mất cái này con đường, đối nàng đồng dạng là cái sự đả kích không nhỏ.

Ai!

Con bà nó là con gấu!

Triệu Ngọc chợt vỗ mình trán, hắn làm sao cũng làm không rõ ràng, luôn luôn sát phạt quả đoán hắn, làm sao lại vì một cái tiểu nữ hài mà trở nên đa sầu đa cảm rồi?

Đúng vào lúc này, trong đầu Kỳ Ngộ hệ thống vang lên, hệ thống nhắc

nhở hắn lần này kỳ ngộ đã hoàn thành, độ hoàn thành vì 87%, lại lấy được một kiện hệ thống ban thưởng.

Lần này, hắn đạt được ban thưởng càng thêm kỳ hoa, lại là một cái ẩn hình kính viễn vọng, có thể không cần bất luận cái gì phụ trợ thiết bị, thấy rõ ràng năm cây số trong vòng tình huống, tiếp tục thời gian vì 10 phút.

Ai!

Triệu Ngọc than nhẹ một tiếng, hệ thống ban thưởng lại là một kiện tiêu chuẩn đặc công vật dụng, có phải hay không, nó muốn để ta một mực làm cái thám tử a?

Triệu Ngọc vốn định đi ngủ, cũng thấy nhìn biểu, lại phát hiện lúc này đã là rạng sáng 1 điểm nhiều!

Đã trễ thế như vậy! ?

Lần này, hệ thống kết thúc nhưng đủ muộn, hiện tại đã là một ngày mới.

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc không chút do dự đốt lên một điếu thuốc lá, cùng với ho kịch liệt, lại một lần nữa mở ra mới kỳ ngộ nhiệm vụ.

"Tốn Đoái quẻ, tốn gió đoái trạch, chạy bằng khí nước tĩnh, phân biệt trọc ngô lý, tài thân song thu."

Nghe loại này tối nghĩa khó hiểu quẻ văn, Triệu Ngọc cũng lười đi nhớ, trực tiếp hai mắt nhắm lại, ngã đầu mà ngủ.

. . .

Ngày thứ hai, 8 giờ sáng nửa, Khương Đại Phong đúng giờ nhận được trúng thưởng tin nhắn. Quả nhiên như nữ nhi của hắn dự liệu như thế,

đại mập mạp đầu tiên là hưng phấn nhảy một đoạn vừa vặn, sau đó liền dặn dò Khương Hiểu Tình nhìn bày, mình cưỡi lên xe điện liền điên mà!

Triệu Ngọc thấy đốt đốt ngạc nhiên, cái này đại mập mạp có phải hay không đầu ngắn sợi dây? Nào có nằm viện còn mang trúng thưởng? Trí thông minh này thực sự để cho người ta đồng tình.

Khương Đại Phong sau khi đi, Khương Hiểu Tình liền lập tức la lên Triệu Ngọc xuống lầu, đến quầy hàng đi lên trang cha.

Hôm nay là cuối tuần, Triệu Ngọc vừa vặn điều đừng, mà Khương Hiểu Tình cũng không cần đi học. Hai người liền tại sạp trái cây phía trước ngồi, lo lắng chờ đợi vị kia Vương lão sư đi thăm hỏi các gia đình.

Không biết làm sao khiến cho, Triệu Ngọc còn có một chút hơi khẩn trương, đúng là lại đem trước kia nghĩ kỹ lời kịch mặc niệm một lần.

Bởi vì trước đó không có gọi điện thoại, bọn hắn cũng không biết Vương lão sư đến cùng lúc nào sẽ đến? Nhưng là,

Điểm này nhưng căn bản khó không được Khương Hiểu Tình, nàng trước kia tại Vương lão sư trên điện thoại di động lắp đặt định vị phần mềm, đã sớm đối với hắn hành động quỹ tích rõ như lòng bàn tay.

Bên này Khương Đại Phong vừa mới rời đi , bên kia Vương lão sư đã đến thuận gió đường phố.

"Ai? Vương lão sư? Sao ngươi lại tới đây?" Khương Hiểu Tình nhìn thấy chủ nhiệm lớp về sau, làm bộ một mặt ngoài ý muốn.

Vương lão sư đứng tại sạp trái cây trước, đầu tiên là nhìn lướt qua Triệu Ngọc, lúc này mới trầm giọng nói ra:

"Điện thoại của ba ngươi đánh không thông, ta cái này tâm làm sao cũng

không yên lòng, cái này không. . ."

Vương lão sư còn chưa nói xong, Triệu Ngọc vèo từ trên ghế lẻn đến trước mặt, nhiệt tình nắm chặt hai tay của hắn: "Ai nha, nguyên lai là Vương lão sư a! Ngươi tốt, ngươi tốt, ngươi hảo hảo!"

Vương lão sư bị Triệu Ngọc nắm đắc thủ đau, biểu lộ dị thường khó xử, hồi tưởng hội phụ huynh bên trên một màn kia, hắn đến nay lòng còn sợ hãi.

"Ngươi. . . Ngươi tốt!" Vương lão sư khó khăn rút tay ra, cẩn thận nhìn chằm chằm Triệu Ngọc lời nói, "Thật là nhìn không ra a, dung mạo ngươi còn trẻ như vậy, lại có con gái lớn như vậy. . ."

"Ha ha, có đôi khi, ta mẹ nó cũng không lớn tin a, ha ha ha. . ." Triệu Ngọc cười rạng rỡ.

Khương Hiểu Tình nhưng buồn bực đập thẳng trán.

Triệu Ngọc phát giác mình thất ngôn, vội vàng nhấc lên một thanh chuối tiêu: "Đến, Vương lão sư, ăn chút gì hoa quả trước?"

"Không ăn, không ăn!" Vương lão sư vội vàng khoát tay, "Ừm. . . Kỳ thật, ta lần này tới tìm ngươi, là muốn theo ngươi nói chuyện hài tử sự tình!"

"Hài tử a?" Triệu Ngọc trừng Khương Hiểu Tình một chút, "Thế nào? Nhà ta hiểu tinh có phải hay không lại gây tai hoạ rồi? Ngài yên tâm, chờ một lúc ta nhất định to mồm quất nàng!"

Khương Hiểu Tình lại đập trán, ngay cả đầu đều không có ý tứ giơ lên.

"Ai? Như vậy sao được? Sao có thể đánh hài tử đâu?" Vương lão sư tròng mắt trợn thật lớn, "Nói cho ngươi, hiểu tinh đồng học thế nhưng là

trường học của chúng ta trọng điểm bồi dưỡng đối tượng, ngươi cần phải bảo vệ tốt nàng a! Cái này mắt nhìn thấy liền muốn thi cấp ba, các ngươi làm gia trưởng, nhưng phải làm tốt hài tử bảo hộ công việc đâu!

"Ta lần này tới mục đích, chủ yếu là nghĩ muốn hiểu rõ các ngươi một chút nhà tình huống, nhìn xem có cái gì khó khăn, nếu như. . ."

"Có có có! Khó khăn đại đại tích có! Chết rồi chết rồi nhỏ có!" Triệu Ngọc cũng là diễn kịch tài liệu tốt, không đợi Vương lão sư nói hết lời, hắn liền gào khóc hét lớn, "Ai nha! Ta nhỏ cái nàng dâu a! Nàng được nhiễm trùng tiểu đường, mỗi ngày đều muốn thẩm tách! Số tiền kia đây này. . . Rầm rầm liền hoa không có nha. . . Ai u, ta ngày này a. . . Ô ô. . ."

Khương Hiểu Tình cơ hồ đem đầu chôn đến trên mặt đất đi, không ngừng cuồng nắm chặt tóc của mình.

"Khương tiên sinh, ngài trước đừng kích động. . . Ai? Nước mũi, chú ý nước mũi!" Vương lão sư nhìn thấy Triệu Ngọc một thanh nước mũi một thanh nước mắt hướng mình đánh tới, tranh thủ thời gian liên tiếp lui về phía sau.

Ai ngờ, ngay lúc này, từ đường phố đối diện vèo vọt tới một cỗ xe điện, két một chút đứng tại sạp trái cây trước.

Chỉ gặp trên xe một vị mang theo che nắng mũ phụ nữ trung niên, xông Khương Hiểu Tình khoát tay hô:

"Hiểu tinh a, tranh thủ thời gian cho ta xưng hai đồ dưa hấu, hai cái một bên lớn là được!"

Nữ nhân hô xong, quay đầu nhìn một chút ngay tại xé rách Vương lão sư cùng Triệu Ngọc, nàng nâng lên che nắng mũ, lộ ra một bộ hiếu kì biểu lộ.

Khương Hiểu Tình trong lòng hơi hồi hộp một chút, sửng sốt nửa ngày mới đáp ứng nói: "Nha. . . Mã a di, ta cái này cho ngài xưng! Chờ một lát!"

Nói, Khương Hiểu Tình vội vội vàng vàng đi lấy dưa hấu. Vị này Mã a di chính là nhà nàng khách quen, đối nàng nhà rất quen thuộc. Khương Hiểu Tình trong lòng không ngừng cầu nguyện, người này tới không phải lúc, nhưng tuyệt đối đừng lòi a!

"Hiểu tinh a, " ai ngờ, Mã a di hết lần này tới lần khác là cái bà tám, há mồm hỏi, "Hai người này làm gì a? Cha ngươi đâu?"

Mã a di thanh âm mặc dù không lớn, nhưng là hiện trường đám người nghe được rõ ràng. Vương lão sư nghe xong chau mày, lập tức dùng ánh mắt hoài nghi nhìn về phía Triệu Ngọc.

Triệu Ngọc nhìn một chút Vương lão sư, lại nhìn một chút Khương Hiểu Tình; Khương Hiểu Tình cũng nhìn một chút Vương lão sư, sau đó lại nhìn một chút mua dưa hấu Mã a di.

Trong chốc lát, sạp trái cây trước bầu không khí trở nên phá lệ ngưng trọng, phảng phất không khí đều đã ngưng kết.

Chương 60: Chương 60: Cha ta thật có bệnh

Chương 60: Cha ta thật có bệnh

Ngày xuân nắng ấm, khí hậu ấm áp.

Thế nhưng là thuận gió đường phố gió lớn ca hoa quả làm được trước gian hàng, lại là hoàn toàn lạnh lẽo tiêu sát chi khí.

Mã a di ngắn ngủi một câu, đã trêu đến Vương lão sư độ cao hoài nghi, nhìn về phía Triệu Ngọc Hòa Khương Hiểu Tình ánh mắt, đã thay đổi hương vị.

Mắt nhìn thấy hai người quỷ kế liền muốn bại lộ, ngay tại cái này thời khắc ngàn cân treo sợi tóc, Triệu Ngọc đột nhiên đem mắt trợn trắng lên, sau đó đối Mã a di trợn mắt nhìn, giống Quan lão gia muốn bắt Yển Nguyệt Đao chém người quát:

"Thối bà tám, rốt cục bắt lấy ngươi! Lần này, ta nhìn ngươi còn trốn nơi nào! ? Ngươi cái này... Lừa gạt phạm!"

Triệu Ngọc như thế vừa hô, Khương Hiểu Tình nhãn châu xoay động, vội vàng phối hợp xông Mã a di hô: "Không xong, Mã a di, cha ta bệnh cũ lại phạm vào!"

Nói, Khương Hiểu Tình dùng ngón tay một chút Triệu Ngọc, ý kia là để Vương lão sư nhìn một chút, cái này tên điên thật sự là cha ta, cha ta thật

có bệnh!

Mã a di sửng sốt một cái, vừa định nói cái gì, Triệu Ngọc lại đất bằng bên trong mặt mày ảm đạm, kêu gào hướng nàng vọt tới. Nhìn hắn tấm kia răng múa trảo tư thế, tựa như có thể đem người ăn sống, hiển nhiên một cái hung thần ác thần.

Vương lão sư dù không rõ nội tình, nhưng hắn gặp qua Triệu Ngọc nóng nảy, vội vàng ôm lấy Triệu Ngọc.

"Ai nha!" Khương Hiểu Tình vội vội vàng vàng chạy đến Mã a di trước mặt, ngay cả đẩy mang đẩy hô, "A di a, cha ta bệnh càng ngày càng lợi hại! Ngươi vẫn là nhanh lên một chút đi thôi, chốc lát nữa ta đem dưa hấu đưa nhà ngươi đến liền là!"

Mã a di cả người đều choáng, nàng có lòng muốn còn muốn hỏi một chút, nhưng nhìn lấy tên điên Triệu Ngọc, cũng là dọa đến sắc mặt tái xanh, toàn thân run rẩy.

"Thối ba tám! Còn muốn chạy! ?" Triệu Ngọc cuồng hống, đồng thời cố ý xô đẩy Vương lão sư, "Ngươi đừng cản ta, ngươi cái này gọi ảnh hưởng công vụ biết sao? Ta là cảnh sát, ta đây là bắt phạm nhân đâu! Đừng cản ta..."

Nói, Triệu Ngọc quơ lấy một đống quả cam, trực tiếp hướng Mã a di ném tới.

"Ai u!"

Mã a di dọa đến giật cả mình, vội vàng vặn một cái công tắc điện, xe điện liền nhanh như điện chớp bay mất.

"Tội phạm chạy! Chạy đều! Đừng cản ta, ta muốn bắt tội phạm!" Vì trò xiếc làm đủ, Triệu Ngọc trừng mắt tròng mắt, không ngừng giãy dụa,

đem Vương lão sư mệt mỏi hồng hộc thở nặng.

"Cha a! Ngươi mau tỉnh lại đi!" Khương Hiểu Tình làm bộ dọa đến chân tay luống cuống, chạy đến Triệu Ngọc trước mặt kêu khóc nói, " ngươi muốn bắt người đã đi cục cảnh sát tự thú! Ngươi bớt giận đi!"

Nói, tiểu nha đầu lẻn đến phụ cận, càng không ngừng phủi đi Triệu Ngọc ngực, Triệu Ngọc cũng phối hợp xụi lơ xuống dưới, ánh mắt dần dần trở nên phát tán ngốc trệ. Toàn bộ quá trình, hắn giả bộ giống như đúc, quả thực so bệnh tâm thần còn giống bệnh tâm thần!

"Vương lão sư a, không có ý tứ, cha ta bệnh gần nhất càng ngày càng thường xuyên!" Khương Hiểu Tình một mặt đỡ lấy Triệu Ngọc ngồi vào trên ghế, một mặt cùng Vương lão sư giải thích, "Hắn luôn cho là mình là cảnh sát, xem ai cũng giống như tội phạm!"

"Ai!" Vương lão sư chân tay luống cuống, thở nặng hô hô, trong đầu càng là lộn xộn e rằng lấy phục thêm, chậm nửa ngày mới tiếng buồn bã thở dài, "Hiểu tinh a, thật sự là khó khăn cho ngươi!"

"Không sao!" Khương Hiểu Tình làm bộ kiên cường giải thích nói, "Nhị thúc ta cùng Tam thúc đã cùng bệnh viện liên hệ tốt, qua mấy ngày liền mang ta cha đi làm chuyên nghiệp trị liệu. Tin tưởng, cha ta bệnh tình hẳn là sẽ chuyển biến tốt đẹp lên!"

"Chậc chậc..." Vương lão sư nhìn xem ánh mắt đờ đẫn Triệu Ngọc, lắc đầu thở dài nói, "Thật không nghĩ tới, nhà ngươi sẽ là cái dạng này, trách không được, cha ngươi già không tiếp điện thoại ta nữa nha! Sớm biết dạng này, cũng đừng để ngươi cha đi tham gia hội phụ huynh a? Hiểu tinh a, bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, mặc kệ trong nhà khó khăn dường nào, nhưng là học tập bên trên, cũng không thể phân tâm a!"

"Ta đã biết Vương lão sư, ngài yên tâm đi!" Khương Hiểu Tình hiện ra một bộ cô gái ngoan ngoãn bộ dáng, "Ta là sẽ không để cho ngài thất

vọng! Học tập sự tình, đều là nhỏ KISS!"

"Ừm... Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi!" Vương lão sư xoa xoa mồ hôi trên trán, nói, "Đã dạng này, vậy ta liền đi về trước a! Chiếu cố tốt cha ngươi đi!"

Nói,

Hắn đưa tay cùng Triệu Ngọc ra hiệu một chút.

"Ai nha, Vương lão sư muốn đi a, muốn hay không mang hộ một chút hoa quả a! ?" Nói, Triệu Ngọc vụt đứng lên.

"Không cần, không cần! Ngươi nghỉ ngơi thật tốt đi! Ta đi a!" Vương lão sư như bị hù dọa, vội vàng vừa nghiêng đầu, vội vàng hấp tấp rời đi hoa quả đi.

"Vương lão sư gặp lại!" Khương Hiểu Tình cung cung kính kính xông lão sư khoát tay.

Thẳng đến Vương lão sư kia vội vàng bối cảnh biến mất tại thuận gió đường phố cuối cùng, Khương Hiểu Tình lúc này mới xụi lơ khom người xuống, giống thể lực tiêu hao, dùng hai tay chống đầu gối.

Triệu Ngọc cũng là thật dài thở một hơi, cảm giác toàn thân ướt đẫm đều!

"Triệu... Triệu cảnh sát nha!" Tiểu nha đầu thở gấp gáp thở phì phò thở dài, "Hợp tác với ngươi, thật sự là quá kinh tâm động phách! Hù chết cái ta! Vừa rồi... Vừa rồi... Ta còn tưởng rằng chúng ta phải xong đời đâu!"

Triệu Ngọc cũng là bờ môi phát khô, lòng còn sợ hãi, lần trước hắn tại nghĩa địa bên trong đuổi bắt hung thủ, cũng không khẩn trương như vậy qua!

"Con bà nó là con gấu!" Triệu Ngọc vuốt ve lồng ngực của mình, thở dài, "Hơi kém liền ợ ra rắm, may mắn lão tử đủ mẹ nó cơ trí! Ai?"

Triệu Ngọc mới nói được nơi này, ngẩng đầu ở giữa lại đột nhiên nhìn thấy, tại thuận gió đường phố khác một bên, vậy mà phần phật chép chạy qua rất nhiều người tới. Trong đó, người cầm đầu, chính là mới vừa rồi bị Triệu Ngọc sợ quá chạy mất vị kia Mã a di.

Triệu Ngọc so khỉ đều tinh, xem xét điệu bộ này liền biết người ta là tìm nợ bí mật tới, hắn vội vàng chợt lách người, chui vào bên cạnh ngõ hẻm nhỏ, trượt hào!

"Hiểu tinh, hiểu tinh, ngươi không có chuyện gì chứ! ?" Triệu Ngọc vừa mới biến mất, Mã a di liền bước nhanh chạy đến sạp trái cây trước, lớn tiếng tìm hỏi, "Vừa rồi kia hai bệnh tâm thần đâu? Chạy đi đâu? Dám mắng ta thối ba tám, ta hôm nay không đánh chết hắn không thể!"

Mã a di sau lưng, đứng đấy mấy vị thuận gió đường phố hàng xóm cũ, trong tay bọn họ tất cả đều mang theo cái chổi thuổng sắt, từng cái uy phong lẫm lẫm, tất cả đều đến cho Mã a di chỗ dựa.

"Ngươi nói cái gì đó, Mã a di? Cái gì tên điên? Ta làm sao nghe không rõ đâu?" Khương Hiểu Tình như không có việc gì xưng lấy dưa hấu, phảng phất vừa rồi chẳng có chuyện gì phát sinh.

"Ừm?" Mã a di rất là ngoài ý muốn, "Không thể nào? Hiểu tinh a, là mắt của ta bỏ ra, vẫn là ngươi mắc lỗi rồi? Người đâu? Tên điên đâu? Còn... Còn cầm quýt ném ta đây! Nói hắn là cái... Cái gì cái gì —— cảnh sát! ?"

"Ngài nói đến lộn xộn cái gì a?" Khương Hiểu Tình đem cân xong dưa hấu đưa cho Mã a di, tươi cười rạng rỡ nói, "Hết thảy 42 khối 8, cho 40 được!"

"A! ?" Mã a di quyệt miệng, các bạn hàng xóm mắt lớn trừng mắt nhỏ.

Thời khắc này Triệu Ngọc, đã đi tới thuận gió đường phố giao lộ.

Mặc dù vừa rồi quá trình có chút mạo hiểm, nhưng dầu gì cũng tính đem Khương Hiểu Tình sự tình qua loa tới, giải quyết xong mình một lớn tâm bệnh.

Bởi vậy, rất cảm thấy nhẹ nhõm Triệu Ngọc lại thổi lên vui sướng huýt sáo.

Nhưng mà, hắn chân trước vừa mới bước ra giao lộ, một cỗ màu trắng Subaru kít một tiếng ngừng ở trước mặt của hắn, chặn đường đi của hắn lại.

Theo chỗ ngồi kế bên tài xế cửa sổ xe hạ xuống, Triệu Ngọc lúc này mới nhìn thấy, người lái xe, lại là Khúc Bình khúc tổ trưởng!

Khúc tổ trưởng ổn thỏa tại điều khiển chỗ ngồi, xông Triệu Ngọc câu một chút ngón tay, dứt khoát nói bốn chữ: "Lên xe! Nhanh lên! !"

Chương 61: Chương 61: Rất tốt! Không sai! Tạ ơn!

Chương 61: Rất tốt! Không sai! Tạ ơn!

Khẳng định lại là Kỳ Ngộ hệ thống đang có tác dụng!

Ngồi tại Khúc Bình trên ô tô, Triệu Ngọc trong đầu một mực dừng lại tại ý nghĩ này bên trên. Từ lúc có Kỳ Ngộ hệ thống về sau, hết thảy trùng hợp, cũng sẽ không tiếp tục là cái gì trùng hợp!

Sáng sớm hôm nay kia kinh tâm động phách trang cha, cùng về sau Khúc Bình đột nhiên xuất hiện, tất nhiên cùng mình hệ thống có trực tiếp quan hệ.

Hôm nay chẳng những là cuối tuần, vẫn là Triệu Ngọc thay phiên nghỉ ngơi ngày, hắn căn bản không cần đi làm. Cho nên, Triệu Ngọc lên Khúc Bình xe về sau, chỉ cho là là xảy ra điều gì mười phần khẩn cấp bản án, đây là Khúc Bình muốn dẫn lấy hắn đi thăm dò án đâu!

Chậc chậc...

Triệu Ngọc không ngừng chậc lưỡi, trong lòng suy nghĩ, chặt tay án mới vừa vặn kết thúc, sẽ không như thế nhanh lại xảy ra điều gì kinh thiên đại án a?

Cái này còn có để cho người sống hay không a! ?

Nhưng mà, đương màu trắng Subaru ổn ổn đương đương mở lên cầu vượt về sau, Triệu Ngọc bỗng nhiên tỉnh ngộ lại, không đúng? Hôm nay Khúc Bình tổ trưởng như thế nào là lái xe của mình tử tới? Ngày bình thường phá án, không phải đều mở xe cảnh sát sao?

Nghe nói, khúc tổ trưởng Subaru vừa mua không đến một tuần lễ, ngay cả giấy phép còn chưa lên đâu! Nếu là cảnh đội có nhiệm vụ, nàng làm sao lại mở xe cá nhân đến?

Còn có...

Nếu như là tra án, B tổ nhiều như vậy hỏa kế, vì cái gì còn muốn mang theo ta?

Còn có...

Triệu Ngọc nhìn kỹ một chút khúc tổ trưởng, nhưng gặp nàng hôm nay mặc một thân mới tinh đồng phục cảnh sát, tư thế hiên ngang, vẽ lông mày họa mắt, thậm chí trên môi còn bôi —— son môi! ?

Ai u?

Hôm nay đây là thế nào?

Mặt trời mọc từ hướng tây đây là?

Triệu Ngọc trợn to tròng mắt nhìn xem Khúc Bình, cảm giác phi thường không thể tưởng tượng nổi. Ngày bình thường, vị này khúc tổ trưởng lôi thôi lếch thếch, lôi tha lôi thôi, lại không nghĩ rằng đào sức, còn rất tinh thần?

"Thế nào? Trên mặt ta có cái gì sao?" Khúc Bình cảm thấy Triệu Ngọc nhìn chăm chú, đầu cũng không chuyển hỏi một câu.

"Không phải!" Triệu Ngọc nghiêm túc suy nghĩ một chút, cảm thấy vẫn là thẳng vào chủ đề tốt, vội hỏi, "Ta... Đây là đi nơi nào a, đại tỷ?"

"Đại thám tử a!" Khúc Bình lắc đầu, biểu lộ nghiêm túc nói, "Nhờ ngươi về sau nhìn nhiều nhìn điện thoại có được hay không? Thông tri tin nhắn đã sớm phát cho ngươi!"

"Ồ?"

Triệu Ngọc móc ra điện thoại di động của mình, phía trên quả nhiên có đầu tin nhắn. Mở ra xem, tin tức là Khúc Bình gửi đi cho hắn, bảo hôm nay hai người bọn họ muốn tới cục thành phố tiếp nhận khen ngợi, để hắn tại 10 điểm trước đó, nhất thiết phải đến cục thành phố cao ốc.

Cái gì?

Khen ngợi! ?

Triệu Ngọc nhếch nhếch miệng, "Khen ngợi" cái danh từ này với hắn mà nói, thật sự là quá mức lạ lẫm xa vời. Đời trước của hắn, liền lên tiểu học đều không có qua được giấy khen. Trà trộn giang hồ về sau, thì càng là bắn đại bác cũng không tới!

"Ta từ định vị nghi thượng nhìn thấy, ngươi cái tên này một mực ở lại nhà không có động tĩnh, liền phỏng đoán ngươi khả năng không nhìn thấy tin nhắn." Khúc Bình tổ trưởng lãnh đạm nói, "Cho nên, tiện đường sang đây xem xem xét, lại vừa vặn tại đầu phố gặp ngươi! Nhìn ngươi thảnh thơi thảnh thơi, muốn đi làm gì chứ?"

"Nha... Ta là muốn đi ăn thịt dê cua bánh bao không nhân!" Triệu Ngọc thản thản nhiên nói, "Tin nhắn thật đúng là không thấy được! Cái này rách nát điện thoại di động quá không tốt sử, quay đầu đến đổi một cái tốt đi!"

"Không cần!" Khúc Bình nói, "Trong cục vừa tạo xong biểu, mới một nhóm vì đặc công chế định điện thoại, chẳng mấy chốc sẽ phát cho chúng ta! Tin tức mã hóa, lưu lượng cũng đều là miễn phí! Nếu là lại không thu được tin nhắn, đó chính là ngươi nhân phẩm vấn đề!"

"U? Còn có cái này công việc tốt?" Triệu Ngọc khen, "May mắn Khúc đại tổ trưởng tin tức linh thông, bằng không ta liền muốn hoa tiền tiêu uổng phí! A, đúng, cái này tiếp nhận khen ngợi là có ý gì a? Vì lông phải cho ta phát thưởng? Có phải hay không cho ta phát mở lớn giấy khen, trả lại cho ta mang đóa —— hoa hồng lớn! ?"

...

Tần Sơn thị cục công an.

Tiếp nhận khen ngợi thời điểm, Triệu Ngọc biểu hiện được có chút được vòng.

Hai đời đều cộng lại, hắn cũng chưa bao giờ qua như thế kinh lịch.

Phân cục lãnh đạo,

Cục thành phố lãnh đạo, thậm chí còn có bộ phận cấp tỉnh đại quan tất cả đều trình diện tham gia. Hiện trường người đông nghìn nghịt, phóng viên như mây; máy chụp ảnh, camera trải rộng bốn phía; đèn flash láo liên không ngừng, tránh đến Triệu Ngọc choáng váng ba não, đầu váng mắt hoa.

Nguyên lai, lần này khen ngợi đại hội sở dĩ như thế long trọng, chủ yếu là bởi vì vừa vặn gặp phải Tần Sơn cục cảnh sát xây đội ngày kỷ niệm.

Trên đại hội, ngoại trừ muốn cho ưu tú cảnh thự cùng nhân viên cảnh sát trao giải bên ngoài, thượng cấp còn quyết định, muốn sớm cho liên phá gậy điện cùng chặt tay hai lên đại án có quan hệ đơn vị cùng nhân viên

tiến hành khen ngợi.

Đương cho dương khu Chu cục trưởng làm phân cục đại biểu lĩnh xong thưởng về sau, Khúc Bình cùng Triệu Ngọc liền cùng nhau lên đài. Khúc Bình là phá án và bắt giam hai kiện đại án chỉ huy viên, đạt được đều là giấy chứng nhận loại hình vinh dự ban thưởng.

Nhưng là, Triệu Ngọc lại khác biệt, thượng cấp có quy định, phàm là trực tiếp bắt lấy hung phạm thám viên ngoại trừ vinh dự ban thưởng bên ngoài, sẽ còn đạt được nhất định vật chất ban thưởng.

Bởi vậy, Triệu Ngọc ngoại trừ mặc vào dải lụa, từ một vị nào đó cấp tỉnh lãnh đạo trong tay tiếp nhận hai tấm giấy chứng nhận thành tích bên ngoài, còn chiếm được hai tấm thực sự chi phiếu!

Triệu Ngọc mở ra xem, không khỏi trừng to mắt.

Ai u!

Ta dựa vào, nhiều như vậy! ?

Không nghĩ tới, một trương hai vạn, một trương tám ngàn, cộng lại, lại có hai vạn tám ngàn khối!

Triệu Ngọc trước kia chỉ là nghe nói qua loại thuyết pháp này, lại không nghĩ rằng lại là thật! Bắt lấy hung thủ, thật đưa tiền? Trách không được, mỗi khi hung thủ xuất hiện thời điểm, thám viên nhóm cũng giống như như điên cuồng đây này?

Kỳ thật, bởi vì bắt tội phạm gặp phải lớn lao nguy hiểm, cho nên Tần Sơn cảnh đội một mực có kiểu khen thưởng này cơ chế. Nhưng là, dĩ vãng phá được đại án trọng án thời điểm, cảnh đội cơ bản đều là tập thể hành động, phá án về sau, đạt được tiền thưởng cũng cơ bản sẽ toàn tổ chia đều.

Nhưng mà, Triệu Ngọc tình huống lại có chút đặc thù, mặc kệ là gậy điện án vẫn là chặt tay án, tất cả đều là hắn đơn thương độc mã một người bắt lấy hung thủ, như vậy tiền thưởng tự nhiên chỉ có thể thuộc về tự thân hắn ta.

Bưng lấy trong tay chi phiếu, Triệu Ngọc cảm giác càng thêm choáng, dưới lòng bàn chân nhẹ nhàng, giống như lắc lư cánh tay liền có thể bay lên giống như.

Lúc ấy, hắn đến cùng như thế nào lĩnh thưởng, như thế nào hạ đài, cùng xuống đài sau bọn hắn Chu cục trưởng nói với hắn thứ gì, hắn hết thảy không có ấn tượng, chỉ là không ngừng lẩm bẩm 6 cái chữ: "Rất tốt! Không sai! Tạ ơn!"

Kỳ thật, bọn hắn Chu cục trưởng cũng không phải là tán dương hắn, mà là tại nhỏ giọng oán trách hắn, long trọng như vậy trường hợp, ngươi làm sao ngay cả cái đồng phục cảnh sát cũng không mặc đâu? Tóc hỗn loạn giống cái nhỏ vô lại, đây không phải cho chúng ta phân cục mất mặt sao?

Nhưng mà, Triệu Ngọc lại không ngừng ha ha cười ngây ngô, còn kích động nắm chặt Chu cục trưởng hai tay: "Rất tốt! Không sai! Tạ ơn!"

Đường về lúc, Triệu Ngọc vẫn ngồi Khúc Bình tổ trưởng Subaru về nhà. Vuốt ve trong tay chi phiếu, hắn vẫn ở vào một loại lâng lâng trạng thái bên trong.

Thật không nghĩ tới, liên tục phá hai vụ án, chẳng những có thể lên đài trao thưởng, thế mà còn chiếm được nhiều như vậy tiền thưởng? Công việc này thật đúng là không tệ không tệ tích!

Nhất là lên đài lĩnh thưởng một khắc này, hắn thật đúng là cảm thấy nho nhỏ vinh quang cảm giác cùng cảm giác thỏa mãn.

Làm cảnh sát, thật mẹ nó có ý tứ!

Chẳng những kiếm tiền, kiếm uy phong, còn có thể danh chính ngôn thuận bắt bại hoại, cái này có thể so sánh hắn trước kia làm nghề mạnh hơn nhiều!

Tốt a!

Đã như vậy, vậy lão tử liền tiếp tục làm tiếp đi!

Đã phạm tội hung thủ nhóm còn có chuẩn bị phạm tội hung thủ nhóm, các ngươi cũng nên cẩn thận, hoắc ha ha...

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc lại kìm lòng không đặng ngâm nga dân ca.

"Triệu Ngọc a, " Khúc Bình quay đầu nhìn một chút dương dương tự đắc Triệu Ngọc, nhẹ giọng thở dài, "Ta trước kia, thật đúng là xem thường ngươi!"

Chương 62: Chương 62: Lấy bạo chế bạo

Chương 62: Lấy bạo chế bạo

Có thể là giữa trưa thời tiết oi bức, vừa lên xe, Khúc Bình liền cởi bỏ mình đồng phục cảnh sát, lộ ra một kiện màu đỏ thẫm mỏng áo lông cừu.

Đừng nói, mặc vào bộ y phục này, Khúc Bình thật là có một chút quý phụ nhân ý tứ.

"Từ khi gậy điện án về sau, ngươi thật giống như biến thành người khác!" Ra ngoài nghề nghiệp mẫn cảm, Khúc Bình nói ra hoài nghi của mình, "Trước kia ngươi cũng không phải cái dạng này! Ta thật phi thường hoài nghi —— thân phận của ngươi!"

"Ha ha..." Đối mặt khúc tổ trưởng nghi kỵ, Triệu Ngọc lại là tin miệng nhặt ra, hắn làm bộ sợ hãi nói, "Rốt cục bị ngươi phát hiện! Khúc đại tổ trưởng không hổ là vương bài thám tử, nói thật cho ngươi biết đi, ta chỉ là một cái cùng Triệu Ngọc dáng dấp giống nhau như đúc người, nguyên lai cái kia Triệu Ngọc đã bị ta giết, thi thể liền giấu ở... Ân... Nhà ta trong tủ lạnh!"

Nghe nói như thế, Khúc Bình không khỏi nhíu chặt lông mày, mười phần phiền cảm giác.

"A, nếu không..." Triệu Ngọc lại được một tấc lại muốn tiến một thước,

"Nói cho ngươi một cái khác chân tướng? Ta là xuyên qua tới, ta trước kia là cái phạm vào tội chết tội phạm giết người, bị bắn chết về sau, liền xuyên qua đến Triệu Ngọc trên thân đến rồi! Ta cho hắn chiếm bỏ, khống chế hắn linh hồn... Hoắc ha ha, thế nào, thuyết pháp này, có phải hay không càng phụ họa tình lý một chút?"

Khúc Bình đã bị Triệu Ngọc chọc giận, đem tay lái tóm đến gắt gao, ngực bắt đầu kịch liệt chập trùng.

"Triệu Ngọc, ngươi liền không thể đứng đắn một chút sao?" Khúc Bình cố nén nộ khí nói, "Ta xem qua ngươi phá giải chặt tay án thủ pháp, ta thừa nhận, tại một số phương diện ngươi thật sự có nhất định tiềm lực. Thế nhưng là, nếu như ngươi vốn là như vậy làm theo ý mình, thế nhưng là không thể thực hiện được!

"Chuyện ngày hôm qua, ta đã nghe nói, " Khúc Bình bày ra một bộ lão đại tỷ tư thái, "Thật không biết ngươi là thế nào nghĩ? Thế mà từ cục cảnh sát trong văn phòng đánh người! Làm như vậy, thật sự là quá không sáng suốt!"

"Làm sao? Mấy người kia đi khiếu nại ta rồi?" Triệu Ngọc khinh thường trả lời một câu.

"Nếu như bọn hắn thật đi khiếu nại, ngươi liền thảm rồi!" Khúc Bình tức giận nói, "Triệu Ngọc, nghe ta một lời khuyên, về sau đừng có lại như thế làm theo ý mình! Thân là nhân viên cảnh vụ, hắn là theo lẽ công bằng chấp pháp, tại sao có thể lấy bạo chế bạo đâu? Ngươi bạo tính tình thật hắn là thu liễm..."

Két... Bành...

Ai ngờ, ngay tại Khúc Bình phân tâm dạy bảo Triệu Ngọc thời điểm, trước xe đột nhiên nhảy lên ra một người đến! Khúc Bình dưới sự kinh hãi hung ác phanh xe, nhưng người kia vẫn là đâm vào xe trước thanh

bảo hiểm bên trên, người nhất thời bị bắn ra thật xa!

A! ?

Khúc Bình mặt xoát đến trắng ra, đây là nàng cuộc đời lần đầu lái xe đụng vào người, vội vàng hoảng thủ hoảng cước mở cửa xuống xe!

Đi vào ngoài xe xem xét, nhưng gặp một vị người mặc quần áo thể thao nam tử trung niên, đã thống khổ ngã xuống người đi Hoành Đạo một góc.

"Ai nha, ngươi thế nào?" Khúc Bình dọa sợ, mau tới trước hỏi thăm.

"Ai u..." Quần áo thể thao xoay quay đầu lại, rên rỉ oán giận nói, "Ngươi đây là làm sao lái xe ngươi? Hơi kém đâm chết ta à! Ai u..."

"Ngài đừng có gấp, ta lập tức gọi xe cứu thương đến, ngài chờ một chút a!"

Khúc Bình vội vã bận bịu móc ra điện thoại, muốn gọi 120. Ai ngờ, kia quần áo thể thao nam tử lại khoát tay áo, nói ra: "Đại tỷ a, ngươi trước chờ một chút, ta xem một chút ta còn có thể đứng lên không?"

Nói, tay hắn vịn đường vai, đúng là lắc lắc ung dung đứng lên. Nhưng mà, Khúc Bình vừa định tiến lên nâng một chút, tên kia nhưng lại đặt mông ngồi ở đường trên vai.

"Ai u..." Hắn xoa phía sau lưng của mình, thử lấy răng xông Khúc Bình nói, "Ta nói đại tỷ a, nhìn ngươi cũng là thể diện người, ta đây, hôm nay cũng có một ít việc gấp, như vậy đi, hôm nay coi như ta nhận xui xẻo! Ngươi bồi ta ít tiền, chính ta đi xem bệnh đi!"

Khúc Bình là làm cái gì?

Vừa rồi, bởi vì nàng lái xe phân tâm, thật không quá xác định mình rốt cuộc đụng không có đụng vào người này, nhưng là bây giờ xem ra, người này tựa hồ là đang làm bộ thụ thương, cái này tám thành là cái người giả bị đụng!

"Như vậy sao được?" Khúc Bình tận lực nói, "Ngươi nhất định phải đạt được bệnh viện kiểm tra một chút mới được.

Yên tâm, ta là cảnh sát, tuyệt đối sẽ không bỏ trốn! Muốn thực sự không được, chúng ta đơn vị pháp y giám chứng khoa, cũng có chuyên môn nghiệm thương thất, ngươi đi với ta chỗ ấy cũng được!"

Nghe xong Khúc Bình là cảnh sát, quần áo thể thao bỗng dưng ngơ ngác một chút. Thế nhưng là, hơi trầm tư một phen về sau, hắn lại vẫn không có sợ hãi nói ra:

"Đại tỷ, ngươi nếu không tin, ngươi liền nhìn xem..."

Nói, tên kia đem phía sau lưng quần áo vén lên, không nghĩ tới, nơi đó vậy mà thật lại đỏ vừa sưng, rất rõ ràng là bị tổn thương!

Lần này, Khúc Bình trong lòng cũng không chắc chắn! Bởi vì ô tô là vừa mua, còn chưa kịp lắp đặt chạy ký lục nghi, mà lại, vừa rồi cái loại cảm giác này, thật giống như là đụng phải hắn!

"Ta mặc kệ ngươi có phải hay không cảnh sát, " quần áo thể thao vẻ mặt cầu xin nói, "Ngươi đụng ta, kia là sự thật! Cảnh sát đụng người cũng phải phụ trách nhiệm a? Ta thế nhưng là vì tốt cho ngươi, hoặc là ngươi liền bồi ta ít tiền, chính ta xem bệnh đi! Hoặc là, ngươi liền gọi xe cứu thương đem ta kéo trong bệnh viện đi. Nhưng là, ta cảnh cáo nói đến đằng trước, xe của ngươi còn không có bên trên giấy phép, ngươi bảo hiểm đều là vô hiệu, nếu như ta thật đi bệnh viện, xài bao nhiêu tiền, ngươi hắn là tâm lý nắm chắc!"

"Ừm..."

Khúc Bình giương mắt nhìn chung quanh, nơi này chính là Tần Sơn thị Khu công nghệ cao, con đường công trình còn chưa hoàn mỹ, mặc dù giao lộ lắp đặt giám sát thăm dò, nhưng là không thể cam đoan đã đưa vào sử dụng.

Mà lại, người này đúng vậy hoàn toàn chính xác xác thực đâm vào xe của mình bên trên, coi như điều ra video theo dõi, cũng chưa chắc có thể chứng minh hắn là tại người giả bị đụng!

Thế nhưng là, Khúc Bình không phải người ngu, người này nói chuyện như thế chuyên nghiệp, đã rõ ràng liền là tại người giả bị đụng, nhưng Khúc Bình hết lần này tới lần khác chính là không có biện pháp!

"Đại tỷ, ta chỉ cần hai ngàn khối tiền, ngươi liền cái gì trách nhiệm cũng không cần phụ!" Quần áo thể thao trên mặt đã không có thống khổ, mà là hiện đầy âm trầm, "Ngươi đến bệnh viện, đừng nói trước ta có hay không mao bệnh, chỉ là làm cộng hưởng từ hạt nhân, được bao nhiêu tiền? Nếu là, ta còn có cao huyết áp cùng bệnh tim đâu?"

Cái này. . .

Khúc Bình tức giận nắm nắm nắm đấm, mặc dù biết rõ đó là cái ghê tởm người giả bị đụng cao thủ, nhưng nàng lại cảm giác không chỗ phát lực.

Giờ này khắc này, chỗ ngồi kế bên tài xế Triệu Ngọc lại là rất nhàn nhã, hắn đầu tiên là thay Khúc Bình đem động cơ tắt lửa, sau đó mở ra trong Radio âm nhạc, tiếp theo nghiêng dựa vào trên ghế ngồi, có chút hăng hái mà nhìn trước mắt trận này trò hay.

Triệu Ngọc thế nhưng là đối cái này nghề rõ như lòng bàn tay, sớm tại vừa rồi đụng người một sát na, hắn cũng đã nhìn ra, đây là gặp được người giả bị đụng!

Xe mới, không có bên trên giấy phép, không có an chạy ký lục nghi, chu vi không có giám sát thăm dò, con đường trống trải, đây đều là người giả bị đụng đảng nhóm hạ thủ tuyệt hảo điều kiện!

Còn nữa nói, hiện tại mười hai giờ trưa nhiều, tại cái này dã ngoại hoang vu, làm sao lại không lý do toát ra cái xuyên quần áo thể thao đến? Đến nghĩa địa bên trong chạy bộ đi sao?

Triệu Ngọc vốn cho rằng, Khúc Bình một cái đường đường tổ trọng án tổ trưởng, còn có thể không giải quyết được này một ít người giả bị đụng phá sự sao?

Nhưng mà, sự thật lại là, Khúc Bình bị người giả bị đụng người bức bách đến liên tục rụt rè, thế mà đưa tay đi sờ túi tiền, thật có bỏ tiền ý tứ!

Ai!

Triệu Ngọc khẽ thở dài một cái, trong lòng nói chuyện, ta Khúc đại tổ trường a! Lão tử cũng không thể lại nghe khuyến cáo của ngươi, hôm nay cũng phải để ngươi nhìn xem, cái gì mới gọi —— lấy bạo chế bạo! ?

Chương 63: Chương 63: Trở thành cái gì tới?

Chương 63: Trở thành cái gì tới?

Mặc dù Triệu Ngọc đối với người giả bị đụng mánh khoé rõ như lòng bàn tay, nhưng bản thân hắn cũng không có làm qua loại này nghề.

Trong giang hồ trong mắt người, người giả bị đụng chính là không bằng lưu nghề, thường thường bị người xem thường, thậm chí ngay cả một chút tiểu lưu manh đều khinh thường kế này.

Bởi vậy , bình thường lưu thoán ở trên thị trường người giả bị đụng người, tuy có đội, nhưng cũng không có hậu trường. Bình thường đều là đánh một thương đổi chỗ khác, lừa bịp một bút tính một bút, chưa từng dám ở một khu vực nào đó ở lâu.

Bất quá, những người này kỹ thuật lại là tương đối thành thục. Liền lấy Khúc Bình tới nói, vừa rồi người giả bị đụng tên kia đâm đến phi thường rất thật, mặc kệ ai nhìn thấy, cũng sẽ tưởng rằng xe thật sự rõ ràng đụng phải hắn!

Nhưng mà, gia hỏa này lại tá lực đả lực, thân thể dù khoa trương bay ra ngoài, nhưng người nhưng căn bản không việc gì. Hắn trên lưng tổn thương, kỳ thật cùng Khúc Bình ô tô không có quan hệ, không phải tự mình hại mình, liền là bị đồng bọn cố ý đả thương!

Vì lừa bịp tiền, những người này dùng bất cứ thủ đoạn nào, đã đến biến

* thái trình độ.

Đừng nói hiện tại Triệu Ngọc là cảnh sát, coi như hắn vẫn là trước kia vô lại vương, gặp được chuyện như vậy, cũng là cảm giác trong lòng bàn tay ngứa. Huống chi, bị đe doạ đối tượng, vẫn là đồng nghiệp của mình kiêm cấp trên?

Triệu Ngọc từ Khúc Bình trong xe tìm kiếm một chút, lúc đầu muốn tìm đem xe khóa hoặc tay quay loại hình đồ vật, nhưng Khúc Bình trên xe rỗng tuếch, hắn đành phải nắm nắm nắm đấm, kéo cửa xe đi ra ngoài.

Giờ phút này chính là giữa trưa mười phần, nơi đây vị trí vắng vẻ, ngoại trừ ngẫu nhiên có chút quá khứ cỗ xe, cũng không vây xem đám người.

Triệu Ngọc bốn phía nhìn thoáng qua, rất nhanh phát hiện, tại đường phố đối diện xe đạp trên đường ngừng lại chiếc xe gắn máy, trên xe gắn máy ngồi một béo một gầy hai người, đang chuyên tâm toàn tâm toàn ý mà nhìn chằm chằm vào người giả bị đụng người động tĩnh.

Không cần phải nói, hai người này tất nhiên là người giả bị đụng người đồng bọn.

"Ít hơn nữa yếu điểm, được hay không?" Trải qua trải qua đối chất về sau, Khúc Bình đã thỏa hiệp, bắt đầu cùng quần áo thể thao cò kè mặc cả, "Ngươi đến cùng là chuyện gì xảy ra, chúng ta lòng dạ biết rõ, ngươi nếu là quá phận, vậy ta liền đem ngươi bắt về cục cảnh sát xử lý!"

"Đại tỷ a, ta là chân trần không sợ mang giày, ngươi muốn làm sao lấy đều được!" Giờ phút này, quần áo thể thao đã lộ ra diện mục thật sự, không có sợ hãi nói, "Bất quá ta nhưng sớm nói cho ngươi, ta thật sự có bệnh tim, ngươi nếu là kéo ta đi cục cảnh sát, ta rất có thể bệnh tim phát, nằm tại cảnh sát các ngươi cục cổng liền không nổi..."

Quần áo thể thao ngay tại càn rỡ uy hiếp Khúc Bình, nhưng vừa nhấc

mắt lại đột nhiên nhìn thấy, có cái nam nhân xuống xe, đồng thời ngay tại dữ dằn hướng mình đi tới.

Đừng nói, hắn thật đúng là không có lưu ý đến, trên xe thế mà còn có một người nam. Hắn không khỏi có chút hiếu kỳ, đã trên xe còn có người, vì cái gì hắn sớm không hạ xe đâu?

Đáng tiếc là, vị này đáng thương người giả bị đụng người rốt cuộc không có cơ hội suy tính, đương Triệu Ngọc đi vào hắn trước mặt thời điểm, liền chú định hắn khổ cực hạ tràng!

Triệu Ngọc lời gì cũng không nói, tay trái đẩy ra Khúc Bình, tay phải dứt khoát tát vào mặt hắn!

Ba...

Đánh mặt âm thanh thanh thúy vang dội, vang vọng đường đi.

"Ai! ?" Quần áo thể thao kinh ngạc hô, "Ngươi... Ngươi đánh như thế nào người?"

Ba!

Cái thứ hai bàn tay bỗng nhiên mà tới, mặc dù quần áo thể thao dùng tay ngăn cản một chút, nhưng vẫn đang bị Triệu Ngọc quạt cái lảo đảo, khóe miệng trong nháy mắt mọc lên máu!

"Ai u! ?"

Quần áo thể thao bị đánh cho choáng váng, vừa định đứng dậy đánh trả, lại một thanh bị Triệu Ngọc bắt lấy cổ áo!

Ba!

Cái thứ ba bàn tay thô đánh cho càng thêm chắc chắn, đem quần áo thể thao đánh cho di trượt ngã xuống đất, há miệng rầm rầm phun ra bốn năm cái răng đến!

"Triệu Ngọc! ? Ngươi?"

Dù là thân là tổ trọng án tổ trưởng Khúc Bình, cũng là bị Triệu Ngọc cử chỉ lỗ mãng dọa sợ! Hắn vội vàng tiến lên lôi kéo Triệu Ngọc, muốn để hắn tranh thủ thời gian dừng tay.

Lúc này, đường phố đối diện hai tên đồng bọn mắt thấy không ổn, lập tức gào thét lớn hướng bên này vọt tới.

Triệu Ngọc xông Khúc Bình vẻnh vẻnh lên miệng, tâm bình khí hòa hỏi: "Khúc tổ trưởng, mang theo còng tay sao?"

Khúc Bình ngoài ý muốn,

Vội vàng trả lời: "Không có! Hôm nay không có mở xe cảnh sát!"

"Cái này đâu?"

Triệu Ngọc dùng tay khoa tay một cái tám, ý kia là ngươi mang theo súng không?

Khúc Bình càng là lắc đầu, nói cái này lại không phải chấp hành nhiệm vụ, mang cái gì thương?

Ai!

Triệu Ngọc bất đắc dĩ lắc đầu, thở dài: "Được rồi, ngươi sang bên mà một chút đi!"

Lúc nói chuyện, kia một béo một gầy đồng bọn đã vọt tới Triệu Ngọc

trước mặt, đi đầu mập mạp một bên chạy một bên điên cuồng gào thét: "Mau dừng tay, ngươi mẹ nó muốn chết..."

Mập mạp vẻn vẹn mở cái đầu, Triệu Ngọc liền một thanh quờ lấy hắn cổ áo, một cái tay khác luồn vào hắn quần * háng, sau đó hai tay ganh đua lực, sửng sốt đem như thế một cái nặng nề mập mạp cho nằm ngang nâng lên.

Sau đó, mượn ngang quán tính, hắn thuận thế quăng ra, vừa vặn đem mập mạp quăng bay đi ra ngoài. Bên đường có một đạo hàng rào sắt, mập mạp phía sau lưng cạch lang một tiếng, nặng nề mà đâm vào phía trên.

Ngay sau đó, mập mạp chính diện rơi xuống đất, bành quẳng lên một mảnh bụi đất.

"A! ?"

Còn lại người gầy lúc đầu nâng cánh tay muốn đi đập nện Triệu Ngọc, nhưng nhìn đến Triệu Ngọc sinh mãnh như vậy về sau, sửng sốt không dám ra tay.

Hắn không dám ra tay, nhưng Triệu Ngọc cũng không để ý kia một bộ, hai tay hắn vồ lấy người này trước ngực, cho hắn tới cái ruộng cạn nhổ hành, người toàn bộ bay lên đến giữa không trung, sau đó nặng nề mà ngã ở thùng rác bên trên.

Thùng rác không nhịn được như thế đả kích nặng nề, rầm rầm ngã lệch ở một bên, người gầy thì ngay tại chỗ lăn mấy vòng, chán nản té nằm Triệu Ngọc dưới chân!

Ngắn ngủi mấy giây, ba tên người giả bị đụng đảng đã đã mất đi năng lực phản kháng, từng cái nằm trên mặt đất ô ô kêu rên, thống khổ lay động.

Triệu Ngọc cúi đầu nhìn nhìn, phát hiện bị đánh rụng răng quần áo thể thao thế mà còn muốn đứng lên, thế là hắn tiến lên quơ lấy quần áo thể thao quần áo thể thao, giống nhảy dây như thế, đem hắn phía sau lưng đông đâm vào trên cột điện.

Kia quần áo thể thao như giết heo gào một tiếng, rốt cục nằm vật xuống không dậy nổi!

"A! ?"

Lần này, Khúc Bình thật là dọa sợ, muốn tiến lên ngăn cản, Triệu Ngọc lại xông nàng khoát tay áo, sau đó ra dáng đánh cái cúi chào nói ra: "Báo cáo trưởng quan, ba tên hung phạm đã bị ta chế phục, ta cái này cùng tổng bộ liên hệ, đem bọn hắn tróc nã quy án!"

"Ừm..." Khúc Bình lộn xộn, ngay cả Anh ngữ đều hô lên, "What! ?"

"Bọn hắn đều là giết người người bị tình nghi a! ?"

Triệu Ngọc cố làm ra vẻ mà rống lên một câu, sau đó đem ba vị người giả bị đụng đảng lũng đến cùng một chỗ, đồng thời hai tay bắt chéo sau lưng hai tay của bọn hắn.

"Hiện tại, các ngươi nghe kỹ cho ta, các ngươi đã bị bắt, tội danh là giết người lẩn trốn!" Triệu Ngọc móc ra mình cảnh sát chứng, xông ba người quát, "Các ngươi có quyền lợi giữ yên lặng, nhưng các ngươi lời nói, sẽ trở thành... Trở thành..."

Triệu Ngọc ngẩng đầu hỏi Khúc Bình: "Trở thành cái gì tới?"

Khúc Bình vẫn ở vào mắt trợn tròn bên trong, sẽ không nói chuyện đều.

"Yêu cái gì cái gì đi!" Triệu Ngọc vỗ vỗ mập mạp cái ót, "A, đúng, ta

còn nhiều hơn cáo các ngươi một đầu tội trạng, các ngươi lại dám đánh lén cảnh sát, cái này còn chịu nổi sao? Cho các ngươi phổ cập một chút kiến thức luật pháp, đánh lén cảnh sát, thế nhưng là ít nhất phải ngồi xổm ba năm đại lao! Hoắc ha ha, thành thành thật thật cùng chúng ta về cục cảnh sát đi!"

Chương 64: Chương 64: Người giả bị đụng bị người giả bị đụng!

Chương 64: Người giả bị đụng bị người giả bị đụng!

"Báo cáo tổng bộ!" Triệu Ngọc cầm mình rách nát điện thoại di động, tại ba tên người giả bị đụng người bên tai trang bức nói, " ba tên nghi phạm đã sa lưới, thỉnh cầu tổng bộ chi viện! Đúng. . . Tại tập nã quá trình bên trong, ba tên nghi phạm bạo lực phản kháng, đánh lén cảnh sát đánh người, xuất thủ hung ác, khiến ta cùng trưởng quan bản thân bị trọng thương, vâng vâng vâng, thuận tiện phái chiếc xe cứu thương cũng được!"

Triệu Ngọc quá mức khoa trương, ba tên người giả bị đụng người tự nhiên không tin. Thế nhưng là, khi bọn hắn nhìn thấy Triệu Ngọc cảnh sát chứng, còn có Khúc Bình từ trên xe gỡ xuống đồng phục cảnh sát về sau, lại không nghi ngờ hai người này thân phận.

"Trưởng. . . trưởng quan!" Mập mạp hắn là người giả bị đụng đảng đầu mục, hắn đầy bụi đất nói với Triệu Ngọc, "Một mực là ngươi đang đánh người, chúng ta đều thấy được! Chúng ta không có đánh lén cảnh sát a!"

Ba!

Triệu Ngọc không nói lời gì, một bàn tay phiến tại mập mạp trên ót, đem mập mạp đánh cho nhe răng nhếch miệng.

"Ít mẹ nó nói nhảm!" Triệu Ngọc quát, "Ta cùng chúng ta trưởng quan bị

các ngươi đánh thành nội thương đều, nói cho các ngươi biết, chúng ta trưởng quan ngoại trừ cao huyết áp bệnh tim bên ngoài, vẫn còn so sánh ngươi nhiều cái bệnh tiểu đường đâu, lúc nào cũng có thể ngất đi! Các ngươi nha, vẫn là nói ít vài câu đi, chờ đến bệnh viện, chúng ta trước làm hắn năm sáu cái cộng hưởng từ hạt nhân lại nói! Các ngươi gan cũng quá mập, đánh lén cảnh sát. . . Đánh lén cảnh sát. . . Đánh lén cảnh sát. . ."

Nói một cái "Đánh lén cảnh sát", Triệu Ngọc liền phiến hắn một chút, mặc dù không có phát lực, nhưng cũng là đem mập mạp mặt cho tát đến đỏ bừng!

"Đại ca, ngươi không thể không nói lý lẽ như vậy a?" Mập mạp cắn răng nói, "Chúng ta thật không có đánh lén cảnh sát a? Là cảnh sát các ngươi đánh người, ẩu đả chúng ta những này vô tội lương dân!"

Đông!

Lần này, Triệu Ngọc lại không phiến cái gì bàn tay, mà là một cước đem mập mạp đá vào trên mặt đất, sau đó một hơi đá hắn hơn mười chân, thẳng đến mập mạp kêu rên xin khoan dung, mới lần nữa dừng lại.

Nhìn thấy Triệu Ngọc hung tàn, người gầy cùng quần áo thể thao chôn thấp đầu, không dám nhìn đều.

Một trận đấm đá về sau, mập mạp bị triệt để đánh được, toàn thân run rẩy giống giống như bị chạm điện.

"Ta nhìn, các ngươi là chưa thấy quan tài không đổ lệ a!" Triệu Ngọc ngồi xổm người xuống, nghiêng đầu đối mập mạp nói, "Ta giúp các ngươi phân tích một chút tình thế trước mặt a! Nghe cho kỹ, ta cùng chúng ta trưởng quan ngay tại đuổi bắt giết người lẩn trốn hung phạm, nhưng trên nửa đường, ba người các ngươi bỗng nhiên vọt ra, ngăn lại xe của chúng ta, cản trở chúng ta bắt hung phạm. Sau đó, các ngươi còn

động thủ đánh lén cảnh sát, đả thương hai chúng ta. . ."

Triệu Ngọc vuốt ve một chút mập mạp cái ót, đem mập mạp dọa một cái giật mình.

"Các ngươi đối pháp luật hiểu như vậy, như vậy ngươi đến nói cho ta, không nói trước các ngươi có khả năng cùng tội phạm giết người là đồng bọn, chỉ nói ảnh hưởng công vụ cùng đánh lén cảnh sát hai loại tội danh, các ngươi gánh chịu nổi không? Đương nhiên, các ngươi cũng có thể tìm luật sư chống án, nếu như có thể cáo thắng chúng ta, cuối cùng có khả năng không cần ngồi tù. Nhưng là, nếu như lúc này, chúng ta trưởng quan bệnh tim phát tác, kia. . . Chậc chậc. . . Các ngươi coi như không chỉ đánh lén cảnh sát đơn giản như vậy đi! ?"

Thông qua Triệu Ngọc lần này phân tích, ba tên người giả bị đụng đảng tất cả đều trợn tròn mắt. Thẳng đến lúc này giờ phút này, bọn hắn mới rốt cục lĩnh ngộ được, cái gì mới là người giả bị đụng cảnh giới tối cao!

Kỳ thật nói trắng ra là, những này người giả bị đụng đảng bất quá là một chút không có bối cảnh tiểu vô lại, cùng những cái kia có được nhất định thực lực địa đầu xà cũng không giống nhau. Vừa gặp phải so với mình hoành, năng lực gì cũng không có.

Bị rút đến mặt mũi tràn đầy sưng đỏ mập mạp, rốt cục đổi giọng đối Triệu Ngọc năn nỉ nói:

"Đại ca, đại ca. . . Chúng ta sai! Ngài đại nhân có đại lượng, liền tha chúng ta lần này đi! Chúng ta cũng không dám nữa!"

Nghe nói như thế, Triệu Ngọc quay đầu nhìn Khúc Bình một chút, Khúc Bình đã im lặng.

Khi đó, Khúc Bình vốn cho rằng Triệu Ngọc sẽ lập tức gật đầu, sau đó chuyện này giống như này chấm dứt.

Nhưng mà, khiến Khúc Bình vạn không nghĩ tới là, Triệu Ngọc giơ tay lên, một bàn tay lại phiến tại mập mạp trên mặt! Lần này, so mấy lần trước tát đến đều hung ác, cái kia mập mạp hơi kém bị tát đến ngất đi!

"Ai! ?" Khúc Bình kinh ngạc, mở miệng ngăn lại.

Triệu Ngọc thì không có chút nào để ý tới, mà là một tay một cái, nắm lên mập mạp cùng quần áo thể thao,

Đem hai người họ người lôi kéo đến Subaru trước mặt quát:

"Xong! ? Xong bà ngươi cái gấu!" Triệu Ngọc chỉ vào xe trước thanh bảo hiểm, "Nhìn thấy không? Các ngươi đem chúng ta trưởng quan xe đụng hư, xe mới a! Chuyện này tính thế nào?"

"A! ?" Quần áo thể thao tròng mắt đều nhanh rớt xuống đất, vội vàng giải thích, "Đại ca a, không có. . . Không có đụng hư a? Ngươi nhìn, một chút vết cắt đều không có a?"

Bởi vì quần áo thể thao người giả bị đụng kỹ thuật cao siêu, mặc dù rất khoa trương bay ra ngoài, nhưng là lớp sơn đều không có đụng phá một chút, càng là liền nói vết cắt đều không có!

"Đi nãi nãi ngươi!" Triệu Ngọc bay lên một cước, quần áo thể thao bình lấy liền bay ra ngoài. Tay phải hắn một trảo mập mạp tóc, đem mập mạp đầu hung hăng đặt ở trước trên nóc xe, quát, "Mắt què a? Như thế lớn vết cắt đều nhìn không thấy? Muốn trốn nợ có phải không?"

"Không không không. . ." Mập mạp run rẩy đập thẳng xe có lọng che, khóc không ra nước mắt hô, "Đại ca, đại ca, ta bồi, ta bồi, ta bồi! !"

Nghe nói như thế, Triệu Ngọc rốt cục buông lỏng tay ra. Mà lúc này Khúc Bình tổ trưởng, đã lộn xộn đến cứng họng tình trạng! Nàng đến

bây giờ cũng không có hiểu rõ, Triệu Ngọc đến cùng là như thế nào đem người giả bộ bị đụng, cho đụng phải sứ?

Bánh xe cuồn cuộn, đương màu trắng Subaru mở lên cao đỡ về sau, Triệu Ngọc đem từ người giả bị đụng đảng nơi đó lừa đến 2000 khối tiền đưa cho Khúc Bình.

Bởi vì cái gọi là lấy đạo của người trả lại cho người, 2000 khối tiền, đúng lúc là người giả bị đụng người nói lên kim ngạch. Người giả bị đụng người chẳng những không có đạt được, ngược lại lấy lại 2000!

Bất quá, Khúc Bình tổ trưởng làm sao lại thu loại số tiền này, lúc này đem đầu vung đến trống lúc lắc đồng dạng, kiên quyết không muốn.

"Kia tốt!" Triệu Ngọc sớm biết nàng không có khả năng muốn, liền chuyện đương nhiên cất vào miệng túi của mình , đạo, "Đã ngươi không muốn, kia hôm nào cùng một chỗ uống rượu, thuận tiện đem tỷ phu kêu lên!"

Khúc Bình trước nhẹ gật đầu, sau đó lại lắc đầu, một câu cũng nói không nên lời. Trong lòng của nàng có thể nói ngũ vị tạp trần, một phương diện kiên quyết chống lại Triệu Ngọc dã man hành vi; nhưng một phương diện khác, nhưng lại không thể không chấp nhận Triệu Ngọc lấy bạo chế bạo kết quả!

"Khúc tổ trưởng, " Triệu Ngọc tựa hồ đoán trúng Khúc Bình tâm tư, cười nói với nàng, "Chuyện cũ kể, người không phạm ta ta không phạm người, kỳ thật, bạo lực cũng cuối cùng trốn không thoát một cái 'Lý' chữ, yên tâm đi! Ta làm việc, là có chừng mực!"

Trở lại thuận gió dưới đường xe về sau, Triệu Ngọc tới trước ngân hàng đem chi phiếu lãnh, tồn tại thẻ ngân hàng của mình bên trên. Tính đến phía trước Thiệu Gia Dĩnh tài trợ, còn có hôm nay đạt được tiền thưởng, cùng từ người giả bị đụng đảng trong tay lừa bịp đến tiền, Triệu Ngọc

tổng tư sản đã vượt qua 10 vạn.

Không nghĩ tới, mấy ngày ngắn ngủi bên trong, hắn lại có thể đạt được nhiều như vậy tài phú, ngoại trừ tự than thở vận khí tốt của mình bên ngoài, Triệu Ngọc không thể tránh né liên tưởng đến trong đầu Kỳ Ngộ hệ thống.

Có thể hay không, những này tiền tài tài vật thu hoạch được, cũng cùng Kỳ Ngộ hệ thống có quan hệ đâu?

Kết quả, khi hắn cầm laptop lật xem ghi chép thời điểm, quả nhiên có một kinh hỉ —— phát hiện!

Chương 65: Chương 65: Ta muốn ăn dưa hấu

Chương 65: Ta muốn ăn dưa hấu

Buổi chiều, Triệu Ngọc ăn xong cơm tối, ngồi một mình ở ban công trên ghế nằm, một mặt uống vào bia, một mặt tự hỏi tâm sự của mình.

Ánh trăng trong sáng, phá lệ sáng tỏ.

Xuyên thấu qua ban công lan can khe hở, hắn không cần đứng lên, liền có thể nhìn thấy dưới lầu gió lớn ca hoa quả làm được bày trải. Giờ phút này, sạp trái cây trước đèn sáng, Khương Đại Phong đang cùng một vị mang theo hắc Biên lão kính viễn thị đại gia rơi xuống cờ tướng, hai người bên cạnh đánh cờ bên cạnh lải nhải chuyện nhà.

Đường phố nơi xa, ngẫu nhiên truyền đến vài tiếng chó sủa. Nếu như cẩn thận lắng nghe, còn có thể nghe được bách hóa trước đại lâu mặt truyền đến quảng trường múa âm nhạc.

Triệu Ngọc ngửa cổ uống vào một lon bia, cảm giác ít có nhàn nhã hài lòng.

Từ lúc rung thân biến thành tổ trọng án thám viên về sau, Triệu Ngọc cơ hồ một ngày cũng không có nhàn rỗi, ngoại trừ toàn lực phá án và bắt giam chặt tay án bên ngoài, còn muốn đối mặt hệ thống mang cho hắn an bài các loại kỳ ngộ.

Khẩn trương bận rộn sinh hoạt giống như như đèn kéo quân, để hắn đáp ứng không xuể, mệt mỏi bôn ba. Hôm nay thật vất vả rảnh rỗi, thực sự khó được.

Lười biếng đổ vào trên ghế nằm, Triệu Ngọc còn tại suy nghĩ trong đầu Kỳ Ngộ hệ thống.

Căn cứ laptop bên trên ghi chép, hắn đối cái này thần kỳ hệ thống lại có nhận thức mới.

Hắn phát hiện, lúc trước Thiệu Gia Dĩnh cho hắn mười vạn khối tiền ngày ấy, hệ thống mở ra chính là "Đoái Chấn quẻ" ; hôm nay dẫn tới tiền thưởng trước đó, hệ thống mở ra thì là "Tốn Đoái quẻ", hai cái quẻ văn bên trong đều có một cái "Đoái" chữ.

Còn có, hắn nhớ mang máng, lúc trước hắn phát hiện Khương Hiểu Tình trộm nick giao dịch, đồng thời đen ăn đen đến 5000 đồng tiền ngày ấy, hệ thống mở ra quẻ văn bên trong, tựa hồ cũng có cái này "Đoái" chữ.

Bởi vậy, Triệu Ngọc mơ hồ cảm thấy, cái này "Đoái" chữ, rất có thể cùng tiền tài có quan hệ.

Vì thế, hắn chuyên môn lên mạng tra một chút, tại Bát Quái học thuyết bên trong, "Đoái" đại biểu trạch, mà cái này trạch, tại rất nhiều nơi phong thuỷ sách bên trong, hoàn toàn chính xác có chủ tài vận chi ý.

Chẳng lẽ, chỉ cần hệ thống vừa có "Đoái" quẻ xuất hiện, ta liền muốn tài vận vào đầu rồi? Quả thật như thế, tương lai của ta có phải hay không cũng có thể làm thành cái đại phú ông chơi chơi?

Bất quá... Nếu là vạn nhất xử lý không được, có thể hay không cũng có rủi ro kiểu nói này đâu?

Có thể là phá án và bắt giam chặt tay án lúc dưỡng thành quen thuộc,

Triệu Ngọc đem mình suy nghĩ cân nhắc những vấn đề này, tất cả đều từng cái ghi lại ở vở bên trên.

Hắn cảm thấy, nếu như hắn giống tra án như thế đi nghiêm túc giải đọc phân tích, không bao lâu, có lẽ là có thể đem những cái kia quẻ văn hiểu rõ a!

"Hắc... Củ gừng ngươi thật là được a!" Lúc này, dưới lầu đánh cờ đại gia bỗng nhiên đề cao giọng, "Ta quản ngươi gọi củ gừng, ngươi liền lão tướng quân ta a? Ngươi liền không thể muốn chút mà những biện pháp khác?"

"Cái gì đó, Hầu gia! Ha ha ha..." Khương Đại Phong cười ha hả nói, "Ngươi bây giờ so ta nhiều hai hạt bụi đâu! Ta bất lão tướng quân khẳng định xong đời liền!"

"Tiểu tử ngươi! Ai, một chút còn rất phù hợp, " Hầu đại gia một mặt lạc tử, một mặt lắc đầu thở dài, "Nghe ta nàng dâu nói, ngươi tại sao lại tại trong bệnh viện thưởng rồi?"

"Khục! May mắn, may mắn thôi! Ha ha ha..." Khương Đại Phong nghiêm túc suy nghĩ đánh cờ lộ tuyến, thuận miệng nói, "Có thể là lão thiên gia nhìn ta nhà thời gian quá khó khăn đi! ?"

"Ta đã lớn như vậy, cũng cho tới bây giờ không nghe nói bệnh viện nằm viện còn mang rút thưởng?" Hầu đại gia nghiêm túc nói, "Gió lớn a, vẫn là cẩn thận một chút tốt, đừng có lại gặp được tên lường gạt gì! Ta nghe nói, ngươi đã từ bệnh viện trúng ba về thưởng, có chuyện trùng hợp như vậy sao?"

Hai người nói chuyện đưa tới Triệu Ngọc hứng thú, hắn lập tức đình chỉ suy nghĩ, ngược lại chú ý tới tới.

"Hắc! Nhìn ngài nói?" Khương Đại Phong vỗ vỗ ngực, "Ta Khương Đại

Phong tốt xấu cũng làm nhiều năm như vậy mua bán, lừa gạt không gạt người ta còn không phân biệt được sao? Đây chính là bệnh viện lớn a! Lại nói, tiền ta xác thực dẫn tới trong tay! Hai cái một vạn, một cái năm ngàn, ngay sau đó liền chống đỡ đến vợ ta tiền chữa trị bên trong đi, cái này còn có thể là giả sao? Nếu là có vấn đề, đại phu đã sớm không cho vợ ta trị liệu!"

"Cũng là! Cũng là!" Hầu đại gia phân biệt rõ một chút, thở dài,

"Bất quá, vẫn là cẩn thận một chút thì tốt hơn! Đầu năm nay, người xấu thực sự nhiều lắm!"

"Đem! Ha ha ha..." Khương Đại Phong giống tiểu hài tử vỗ tay nói, "Nước cờ thua, nước cờ thua! Ngày hôm nay ta có thể tính báo thù, ha ha ha..."

Hai cái một vạn, một cái năm ngàn?

Triệu Ngọc suy nghĩ một chút, rốt cục hoàn toàn lĩnh ngộ. Náo loạn nửa ngày, hắn đây là lại bị Khương Hiểu Tình lừa! Hắn vốn cho rằng Khương Hiểu Tình là tại lừa gạt Khương Đại Phong, lừa hắn rời đi cửa hàng mà thôi. Kỳ thật, nàng chính là sử dụng một loại nào đó mánh khoé, lấy nằm viện đơn trúng thưởng phương thức, đem nàng trộm nick đạt được tiền giao tiếp cho hắn lão ba mà thôi!

Tiểu nha đầu này, thật sự là quá tinh minh rồi!

Bất quá... Hai cái một vạn, một cái năm ngàn, lại có thể nói rõ, nàng một lần cuối cùng chênh lệch 5000 khối tiền, chính là bị mình đen ăn đen rơi mất, dùng để giao tiền thuê nhà của mình.

Chậc chậc...

Nghĩ đến tầng này, Triệu Ngọc trong lòng có chút cảm giác khó chịu,

mặc dù Khương Hiểu Tình tiền giãy đến không quá hào quang, mà dù sao là vì cứu mình sinh bệnh mẫu thân.

Mà mình đi hắc một cái tiểu cô nương tiền, lại làm được thực sự làm trái đạo nghĩa giang hồ! Số tiền này, mình là vô luận như thế nào không thể lại giấu đi lên.

Nhưng mà, Triệu Ngọc thân phận bây giờ là thám viên, nếu như đứng tại nghề nghiệp góc độ đi xem vấn đề, Khương Hiểu Tình hành vi giống nhau là xúc phạm pháp luật! Nhất là đối nàng dạng này một cái ưu tú học bá tới nói, càng là hậu hoạn vô tận. một khi xuất hiện cái gì sai lầm, vận mệnh của nàng rất có thể sẽ giống Lý Đan như thế đi đến lạc lối!

Bất quá, trải qua Triệu Ngọc đến trưa nghĩ sâu tính kỹ, lặp đi lặp lại cân nhắc, hắn đã tìm được giải quyết vấn đề này phương pháp, hiện tại chỉ kém cùng tiểu nha đầu mặt đối mặt câu thông một chút.

Vừa vặn, ngay tại Triệu Ngọc ý niệm tới đây thời điểm, dưới lầu lại vừa vặn truyền đến Khương Hiểu Tình thanh âm.

"Cha, bài tập viết xong! Ta ra ngoài hít thở không khí đi a..."

"Đi thôi, đi thôi!" Khương Đại Phong đối cái này lại ngoan lại hiểu chuyện khuê nữ yêu thương vô cùng, từ trước đến nay nói gì nghe nấy, "Cẩn thận một chút là được rồi, ngươi đại di bọn hắn đều tại bách hóa cao ốc chỗ ấy nhảy quảng trường múa đâu!"

"Nha..."

Khương Hiểu Tình lười biếng trả lời một câu, đang muốn rời đi cửa hàng, Triệu Ngọc nhưng từ trên ban công đào đầu hô: "Uy! Tiểu nha đầu, cho ta cắt khối dưa hấu đưa ra! Muốn đỏ nhương!"

Triệu Ngọc như thế một hô, đánh cờ hai người còn có Khương Hiểu

Tình tất cả đều ngẩng đầu lên, Triệu Ngọc thì không ngừng xông Khương Hiểu Tình khoát tay ra hiệu lốp nháy mắt ra hiệu.

"Uy, thối cảnh sát!" Khương Đại Phong đối Triệu Ngọc chán ghét đến cực điểm, ngửa đầu quát, "Ngươi coi ngươi là đại gia a? Trả lại cho ngươi cắt khối dưa hấu đưa lên? Hiểu tinh, chơi đi thôi, đừng để ý đến hắn!"

"Con bà nó là con gấu!" Triệu Ngọc mắng, " mập mạp chết bầm, cũng không phải không cho ngươi tiền? Ngươi nếu là không cắt, ta cái này xuống dưới đem ngươi sạp hàng nện đi!"

"Ai! ? Sặc lửa có phải không? Ta còn cũng không tin..." Khương Đại Phong Hoắc đến đứng lên.

"Uy! Cha, cha, cha..." Khương Hiểu Tình một chút nhìn ra Triệu Ngọc là có chuyện tìm nàng, vội vàng làm yên lòng Khương Đại Phong nói, "Không phải liền là cùng một chỗ dưa hấu sao? Không đáng, các ngươi tiếp tục đánh cờ, Hầu đại gia, đánh cờ a! ? Ta đi, ta đi..."

Nói xong, tiểu nha đầu vội vàng ôm lấy một đồ dưa hấu, thẳng đến Triệu Ngọc trên lầu mà đi.

Chương 66: Chương 66: Không 1 dạng đạo cụ

Chương 66: Không 1 dạng đạo cụ

"Chủ ý của ngươi, ta trước đó không phải là không có nghĩ tới, nhưng là áp dụng, lại quá khó khăn!" Khương Hiểu Tình một mặt cắt lấy dưa hấu, một mặt nói với Triệu Ngọc, "Tài khoản tìm về có thể so sánh trộm nick muốn khó hơn nhiều! Bởi vì trộm nick là ngẫu nhiên lựa chọn, chỉ cần tìm tới có lỗ thủng đối tượng, ta liền có thể ra tay! Nhưng là tài khoản tìm về liền là mặt khác một mã chuyện!"

Nguyên lai, Triệu Ngọc cái gọi là phương pháp giải quyết, chính là muốn Khương Hiểu Tình cải biến mạch suy nghĩ, từ lúc đầu trộm lấy tài khoản, biến thành giúp người tìm về mất đi tài khoản.

Kể từ đó, nàng chẳng những vẫn có thể từ đó kiếm lấy thù lao, mà lại dạng này có được thù lao cũng so trộm nick muốn quang minh chính đại được nhiều!

"Ngươi chỉ cần từ ngươi trong hội mở rộng một chút, " Triệu Ngọc khuyến khích nói, " khẳng định không lo không có mua bán! Giúp người tìm về tài khoản, nghe vào cũng rất chính nghĩa đến mà!"

"Triệu cảnh sát a, ta hiện tại nói với ngươi chính là kỹ thuật phương diện, " Khương Hiểu Tình đem cắt gọn dưa hấu đưa tới Triệu Ngọc trước mặt, "Kỹ thuật của ta, còn không đạt được giúp người tìm về tài khoản trình độ, chuyện này ta không làm được!"

Triệu Ngọc nhấp một cái bia, cười nói: "Đều nói chúng ta là đối tác! Ta nếu là không có cái này bọ cánh cam, làm sao lại đề nghị ngươi đi ôm cái này đồ sứ việc đâu? Nói thật với ngươi đi, ta hôm nay đi Internet Security đội bên kia nghe ngóng qua, bọn hắn nơi đó có đặc biệt nhằm vào mạng lưới tài khoản thu lấy phần mềm, chỉ cần có phần mềm này , bất kỳ người nào mất đi tài khoản, đều có thể nhẹ nhõm tìm về!"

"Ồ? Thật sao?" Khương Hiểu Tình đảo tròn mắt, một chút liền nghĩ đến trọng điểm, liền vội vàng lắc đầu nói, "Triệu cảnh sát, ngươi cũng không nên nói với ta, ngươi muốn đem cục công an hệ thống phần mềm trộm lấy tới cho ta sử dụng đi, như thế sai lầm, thế nhưng là so trộm nick phải lớn hơn nhiều a!"

"Ta giống như là ngu như vậy sao?" Triệu Ngọc cắn miệng dưa hấu, lại nhấp một hớp bia, "Ta có thể cho ngươi cung cấp phần mềm chủ yếu dàn khung cùng phép tính, tin tưởng ngươi dạng này Hacker cao thủ, hẳn là mình có thể lập trình ra a?"

Nghe đến lời này, Khương Hiểu Tình nhãn tình sáng lên, nghiêm túc nhẹ gật đầu, thế nhưng là cẩn thận sau khi suy nghĩ một chút, nhưng vẫn là nhíu mày nói ra: "Coi như ta có phần mềm này, cũng vô pháp tiến vào các ngươi hệ thống a! Không tiến vào được hệ thống, lại trâu phần mềm cũng không dùng được!"

"Chậc chậc..." Triệu Ngọc giảo hoạt cười một tiếng, "Những này ta đều sớm kế hoạch tốt. Lần này, hai ta thế nhưng là thật sự đối tác nha! Yên tâm đi! Chờ ngươi phần mềm làm được, chúng ta liền có thể khởi công thuận lợi!"

"Ngươi thật sự có biện pháp?" Khương Hiểu Tình không thể tin được, lại đối Triệu Ngọc đề nghị cảm thấy hứng thú vô cùng, nàng tự nhủ nói, "Nếu quả như thật có thể đem người chơi mất đi tài khoản tìm về, vậy cái này sinh ý thế nhưng là quá có thị trường! Mà lại, vô luận là thời

gian vẫn là quá trình, đều so trộm nick tới cũng nhanh! Trong ngắn hạn, chúng ta có thể tiếp hảo mấy đơn đâu!"

"Ngươi khẩu vị đừng quá lớn, mặc dù hai ta là tại làm chuyện tốt, nhưng tương tự là không thể lộ ra ngoài ánh sáng!" Triệu Ngọc mặt đen lên dặn dò, "Ngươi nha, chỉ cần có thể đem mụ mụ ngươi tiền trị bệnh kiếm được là được rồi biết không? Mắt nhìn thấy liền muốn thi cấp ba, ngươi vẫn là có thể học tập làm trọng biết không?"

"Ừm, minh bạch!" Khương Hiểu Tình nhẹ gật đầu, nhưng rất nhanh kịp phản ứng, kinh ngạc hỏi, "Ai? Không đúng, ngươi hôm nay thế nào đây là? Làm sao cùng người tốt giống như? Lương tâm phát hiện ngươi?"

"Con bà nó là con gấu!" Triệu Ngọc đem vỏ dưa hấu dùng sức ném vào thùng rác, "Ta lúc nào là bại hoại đây? Nói cho ngươi a tiểu nha đầu, tốt xấu ta cũng cho ngươi làm qua cha, đây không phải mong con hơn người sao ta?"

"Xuy..." Khương Hiểu Tình quyệt miệng, trên mặt lại cười nở hoa.

Lầu dưới Khương Đại Phong nghe được động tĩnh, vội vàng dắt cuống họng hô: "Hiểu tinh a? Không có chuyện gì chứ? Cái kia vô lương cảnh sát không chút lấy ngươi đi? Không có chuyện mau xuống đây! Nha... Đúng, đừng quên cùng hắn muốn dưa hấu tiền..."

10 giờ tối nửa, Triệu Ngọc vừa mới rửa mặt hoàn tất, đang chuẩn bị mỹ mỹ ngủ một giấc. Trong đầu Kỳ Ngộ hệ thống, rốt cục truyền đến hoàn tất tin tức.

Lần này, lại lần nữa phát sinh khiến Triệu Ngọc không tưởng tượng được sự tình, hệ thống thế mà nói cho hắn biết, bản kỳ ngộ này độ hoàn thành vì 93%,

Một chút đạt được ba kiện đạo cụ ban thưởng!

Oa! ?

Triệu Ngọc giật nảy cả mình, làm sao cũng không nghĩ ra, hôm nay độ hoàn thành thế mà lại cao như thế? Hồi ức một ngày này kinh lịch, nếu như có thể tính làm kỳ ngộ, cũng đơn giản liền là ba chuyện mà thôi. Thứ nhất, cho Khương Hiểu Tình trang cha! Thứ hai, cục thành phố lĩnh thưởng! Thứ ba, cùng người giả bị đụng đảng đụng phải cái sứ!

Nha... Còn có... Nếu như ban đêm cùng Khương Hiểu Tình nói chuyện cũng coi như một kiện kỳ ngộ, đó chính là hết thảy có bốn kiện!

Cái này mấy món kỳ ngộ, chẳng lẽ đều bị mình xuất sắc hoàn thành rồi?

Chậc chậc...

Triệu Ngọc càng phát giác, trong này tựa hồ có cái gì môn đạo.

Trải qua nghiêm túc suy tư, hắn cảm giác mình ngoại trừ người giả bị đụng sự tình làm được hơi cực đoan một chút, nhưng cả ngày hôm nay trên cơ bản đều là tại làm chuyện tốt!

Chẳng lẽ nói... Làm việc tốt, độ hoàn thành liền cao! ?

Ai nha, con bà nó là con gấu!

Triệu Ngọc sờ lên cái cằm hài, trong lòng nói chuyện, chẳng lẽ hệ thống là đang buộc ta làm người tốt! ?

Không biết, vô lại làm lâu, người tốt tốt đến cùng có làm được hay không?

Ấn mở đạo cụ ban thưởng về sau, lại một kiện ngoài ý muốn bất ngờ tới.

Mới được đến đạo cụ gọi là ẩn hình giám định nghi! Mới đầu, Triệu Ngọc cũng không có cảm thấy cỡ nào đặc thù, nhưng nghe được giới thiệu về sau, vẫn không khỏi đến thổi lên huýt sáo.

Nguyên lai, cái này ẩn hình giám định nghi có thể giám định bất luận cái gì vật phẩm thành phần, đồng thời cho ra vật phẩm đấy kỹ càng giới thiệu.

Triệu Ngọc cỡ nào hầu tinh? Hắn lập tức nghĩ đến, nếu là đem thứ này tác dụng tại cái gì đồ cổ ngọc khí phía trên lời nói, há không mình cũng có thể biến thành giám bảo chuyên gia?

Chỉ bất quá, loại này ẩn hình kiểm định nghi chính là duy nhất một lần đạo cụ, mỗi lần chỉ có thể giám định một kiện vật phẩm. Hắn đạt được3 cái, nói rõ hắn chỉ có thể giám định 3 dạng vật phẩm mà thôi. Xem ra, muốn thông qua dạng này đạo cụ phát đại tài, còn cần tiếp tục cao cấp hoàn thành kỳ ngộ nhiệm vụ mới tốt.

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc gom một chút mình trước mắt thu được đạo cụ, trong đó, có ẩn hình máy theo dõi 1 cái, ẩn hình kính viễn vọng 1 cái, vạn năng giải tỏa khí 1 cái, ẩn hình máy phát hiện nói dối 5 cái, còn có 3 cái ẩn hình kiểm định nghi.

Mượn cơ hội này, hắn đem những này đạo cụ đặc tính yên lặng thuộc nằm lòng, để phòng tương lai sẽ cử đi cái gì tác dụng lớn.

Đêm nay, chú định sẽ trở thành Triệu Ngọc xuyên qua đến nay, ngủ được tốt nhất thơm nhất một đêm. Bản án cũng chấm dứt, tiền cũng đã kiếm được, nhất làm hắn nhức đầu Khương Hiểu Tình vấn đề cũng coi như sơ bộ giải quyết, vậy còn không hảo hảo ngủ một giấc chờ cái gì?

Bất quá, mặc kệ ngủ được nhiều hương thật đẹp tốt bao nhiêu, nhưng là sáng sớm trời vừa sáng, Triệu Ngọc liền sớm rời khỏi giường.

Sở dĩ sớm như vậy rời giường, hắn hết thảy có ba cái lý do.

Cái thứ nhất lý do liền là sớm một chút hút thuốc mở quẻ, vì hôm nay phải đối mặt kỳ ngộ mở tốt đầu;

Lý do thứ hai, sáng hôm nay tổ trọng án cũng muốn tổ chức một cái cỡ nhỏ cuộc họp biểu dương, làm liên tục bắt lấy hai tên hung thủ vương bài thám viên, tự nhiên không thể thiếu Triệu Ngọc vị này nhân vật chính;

Về phần cái thứ ba lý do, Triệu Ngọc càng là kích động, vội vã không nhịn nổi. Đã trong tay sự tình đã giải quyết, tiếp xuống tự nhiên muốn chiếu cố một chút mình chung thân hạnh phúc! Hôm nay, hắn liền muốn đi bệnh viện, một lần nữa truy cầu ngày xưa sinh tử người yêu —— Diêu Giai! !

Chương 67: Chương 67: Ai là ngươi người nối nghiệp?

Chương 67: Ai là ngươi người nối nghiệp?

"Khảm Cấn quẻ. Khảm nước cấn núi, nước phía trước núi về sau, sĩ biến đồ xa, Bát Hoang khác biệt thục, gặp dễ hỏng thân."

Đối mặt vẫn như cũ tối nghĩa khó hiểu quẻ văn, Triệu Ngọc ngoại trừ biết hôm nay kỳ ngộ cùng tài vận không có quan hệ gì bên ngoài, cái khác hoàn toàn không biết.

Bất quá, vừa vặn là loại này không biết, mới khiến cho hắn rất là hưng phấn. Chính là bởi vì không biết mình sẽ gặp được cái gì, cho nên mới sẽ đối sắp đến kỳ ngộ rất là chờ mong.

8 giờ sáng cả, cho dương phân cục cuộc họp biểu dương chính thức bắt đầu, đây là một cái cổ vũ tính chất nội bộ hội nghị, tự nhiên không có cục thành phố khiến cho như vậy thịnh đại long trọng, chỉ có phân cục một phần nhân viên tham gia.

Bất quá, người đứng đầu tuần An Đông cục trưởng, chủ quản tổ trọng án loan Tiêu Tiêu phó cục trưởng, còn có các phòng chủ quản lãnh đạo, cùng tổ trọng án đội cơ động toàn thể thám viên lại là toàn bộ tham gia.

Sẽ lên, Chu cục trưởng đầu tiên là đem lãnh đạo cấp trên đối cho dương phân cục khen ngợi cùng ngày hôm qua đoạt giải tình huống giảng thuật một lần, sau đó trọng điểm biểu dương tổ trọng án các đội viên biểu hiện

xuất sắc, nói lần này liên tục phá án và bắt giam hai lên đại án, cùng mọi người đoàn kết hợp tác là chặt chẽ không thể tách rời.

Ngoài ra, hắn còn đặc biệt nâng lênB tổ Khúc Bình tổ trưởng, nói khúc tổ trưởng cư công chí vĩ, không thể bỏ qua công lao, không có nàng đắc lực chỉ huy, liền sẽ không như thế thần tốc phá án và bắt giam hai lên đại án.

Thế nhưng là, đối với vương bài thám viên Triệu Ngọc, Chu cục trưởng lại chỉ là đơn giản một câu mang qua, nói hắn hôm qua cùng Khúc Bình tổ trưởng cùng một chỗ tham dự trao giải . Còn hắn dẫn tới cái gì thưởng, thu được cái gì vinh dự, lại một mực không có xách.

Triệu Ngọc nghe xong tự nhiên không quá cao hứng. Đây coi là cái gì? Mặc dù mỗi người đều ra lực, nhưng dù sao hung thủ là lão tử bắt lấy a? Làm cuộc họp biểu dương tới nói, chẳng lẽ còn không đáng lấy ra nói một chút sao?

Ngay tại Triệu Ngọc cau mày thời điểm, hắn chợt nhìn thấy đối diện Lưu Trường Hổ. Lưu Trường Hổ chính không có hảo ý xông mình lộ cười gằn, khi hắn đột nhiên nhìn thấy Triệu Ngọc ngẩng đầu thời điểm, lúc này mới ngưng cười ý.

Chậc chậc...

Rất không thích hợp con a?

Nhìn thấy tình cảnh này, Triệu Ngọc ra ngoài bản năng cảm giác được cái gì.

Quả nhiên, đương Chu cục trưởng khen ngợi hoàn tất về sau, hắn bỗng nhiên lời nói xoay chuyển, đối đám người nói ra:

"Các vị đồng chí, mượn cơ hội này, ta tuyên bố mấy người sự tình điều

chỉnh thông tri: Bởi vì kim chấn bang đội trưởng thân thể khó chịu, trải qua cục lãnh đạo ban tử quyết định, từ Lưu Trường Hổ đồng chí tạm làm đại diện tổ trọng án đội cơ động đội trưởng chức; tổ A Mao Vĩ đồng chí còn chưa khỏi bệnh, thì tạm từ Bành Hân đồng chí đại diện;B tổ Khúc Bình tổ trưởng bởi vì năng lực đột xuất, ngoại trừ tiếp tục đảm nhiệm B tổ tổ trưởng bên ngoài, kiêm nhiệm đội cơ động phó đội trưởng chức, do đó thông tri."

Nghe được ba người này biến cố động, trong hội trường thám viên nhóm nhịn không được nho nhỏ tao động một chút. Bạo động nguyên nhân, chủ yếu là mọi người cảm giác Kim đội trưởng rời chức tới mười phần đột nhiên.

Thân thể khó chịu? Lão gia tử thể trạng rất rắn chắc, làm sao lại thân thể khó chịu đây? Mà lại, thân thể khó chịu cũng không trở thành rời chức a?

"Các đồng chí!" Chu cục trưởng nhìn thấy đám người nghị luận, bận làm cái im lặng thủ thế, lời nói, "Ta nói, mấy người này sự tình điều chỉnh đều là tạm thời, là đại diện tính chất, cũng không phải là chính thức bổ nhiệm! Kim đội trưởng cũng chỉ là tạm thời rời đi cảnh đội mà thôi, nếu như khôi phục được nhanh, hắn có lẽ rất nhanh liền có thể phục chức!"

"Đúng vậy a, đúng a!" Phó cục trưởng loan Tiêu Tiêu là cái kinh nghiệm lão đạo lãnh đạo, nàng lập tức tiếp nhận cục trưởng lời nói gốc rạ, phối hợp nói, "Mọi người có thể nhìn thấy, dài hổ, Bành Hân còn có Khúc Bình, ba vị này đồng chí vô luận là tư lịch hay là năng lực, đều gọi được là ta đội tinh anh. Tin tưởng, ba vị này đồng chí nhất định có thể đảm nhiệm mới chức vụ! Cũng hi vọng mọi người chặt chẽ phối hợp, hoàn toàn như trước đây, vì chúng ta cho dương phân cục thắng được càng nhiều vinh dự!"

Nói xong, chính nàng dẫn đầu vỗ tay lên, đám người cũng không thể đã đi theo phủi tay.

Xuống chút nữa, Lưu Trường Hổ làm thay mặt đội trưởng cũng phát biểu hắn tiền nhiệm tuyên ngôn. Nói tự nhiên đều là cái gì tốt công việc tốt, trung với cương vị loại hình đường hoàng đại đạo lý.

Lúc đầu hảo hảo một cái khen ngợi đại hội, cuối cùng ngược lại mở cùng tuyên thệ đại hội,

Nghe được Triệu Ngọc rất là không thú vị. Đối với cục trưởng không nhìn, còn có đèn kéo quân giống như điều chỉnh nhân sự, Triệu Ngọc cũng không có để trong lòng.

Trong lòng của hắn nói chuyện, các ngươi yêu làm sao giày vò liền làm sao giày vò, dù sao lão tử đã đem tiền thưởng đã kiếm được tay. Yêu khen ngợi không nhắc tới giương, yêu cổ vũ không cổ vũ, về sau lão tử vẫn là chân thật đi phá mình bản án, bắt mình hung thủ, kiếm mình tiền thưởng!

Sau khi tan họp, các đại lãnh đạo chân trước vừa mới rời đi hội trường, tổ trọng án thám viên nhóm chân sau tựa như mở nồi đồng dạng sôi trào lên.

Có gặp người liền hỏi, Kim đội trưởng rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Thật là bị bệnh sao? Tốt như vậy vài ngày không nhìn thấy hắn rồi?

Nhưng mà, hỏi lượt toàn trường mỗi người, cũng không ai có thể trả lời những vấn đề này, ai cũng không biết kim chấn bang đội trưởng đến cùng thế nào?

B tổ người đem Khúc Bình vây quanh, một mặt chúc mừng nàng tấn thăng làm phó đội trưởng, một mặt khuyến khích lấy muốn nàng mời khách.

Tổ A người thì đem Bành Hân vây quanh, trực tiếp chất vấn nàng đến

cùng cho cấp trên đưa nhiều ít chỗ tốt? Bành Hân thì một mặt vô tội, không ngừng giải thích, ta thật tình huống gì cũng không biết a! Đừng nói tặng quà, trước đó ngay cả cái bắt chuyện đều không ai đánh với ta qua!

Đương nhiên, đông đảo thám viên bên trong, cũng có triển vọng Triệu Ngọc lo lắng. Trương Cảnh Phong liền là trong đó một cái, hắn vỗ vỗ Triệu Ngọc bả vai, nhỏ giọng nói ra:

"Huynh đệ a, ngươi đối thủ một mất một còn biến thành đội trưởng, ngươi cũng phải cẩn thận một chút, tên kia nhưng mang thù! Ngày đó tại tài vụ khoa ta thế nhưng là thấy được, hắn thay ngươi giao kia 1800 đồng tiền thời điểm, kia mặt mo kéo, quả thực so bao công còn đen hơn, so Trường Thành còn rất dài đâu!"

"Đúng vậy a, đúng a!" Lý Bối Ny đồng dạng lo lắng nói, "Lưu đội trưởng quan mới tiền nhiệm, khẳng định sẽ lấy trước ngươi khai đao! Sư huynh, bằng không, ngươi xin mấy ngày giả, trước tránh đầu gió đi thôi?"

"Ha ha ha..." Triệu Ngọc cười, "Yên tâm đi, binh đến tướng chắn, nước đến đất chặn, nếu là hắn nước giếng không phạm nước sông thì cũng thôi đi, nếu là dám can đảm khi dễ đến trên đầu của ta đến, nhìn ta giày vò bất tử hắn!"

Hiện tại Triệu Ngọc, cũng không có tâm tư suy nghĩ Lưu Trường Hổ vấn đề. Cùng mình chung thân hạnh phúc so ra, Lưu Trường Hổ ngay cả cọng lông cũng không tính, hắn hiện tại cấp thiết nhất liền là tập trung tinh lực, trước tiên đem mong nhớ ngày đêm Diêu Giai đuổi tới tay!

...

Tần Sơn thị bệnh viện nhân dân, xương khối u khoa đặc cấp trong phòng bệnh, kim chấn bang đội trưởng chính thẳng tắp ngồi tại trên giường

bệnh.

Bên cạnh giường bệnh, thị trải qua trinh thám chi đội đại đội trưởng Liêu cảnh hiền đang bưng một bát trà Long Tỉnh , vừa phẩm bên cạnh hỏi: "Làm sao vậy, Lão Kim? Không yên lòng ngươi cảnh đội sao?"

"Ai! Làm cả đời!" Kim đội trưởng thở dài một tiếng, "Nói buông xuống cũng là mình lừa gạt mình thôi!"

"Được rồi, đừng già cùng đàn bà giống như đa sầu đa cảm! Ngươi cũng nên thả buông tay, để những người trẻ tuổi kia xông vào một lần!" Liêu đội trưởng khuyên nhủ, "Ngươi đừng không nguyện ý nghe, ta một mực còn muốn hỏi hỏi ngươi tới, dưới tay ngươi những cái kia thám viên bên trong, ngươi cho là người nào thích hợp nhất làm ngươi người nối nghiệp a? Lưu Trường Hổ vẫn là Khúc Bình? Mao Vĩ cũng không được thôi?"

Nghe được vấn đề này, kim chấn bang biểu lộ trở nên nghiêm túc dị thường, hắn đầu tiên là cúi đầu nghiêm túc ngẫm nghĩ một chút, sau đó mới trịnh trọng mà kiên quyết nói ra: "Muốn ta nhìn, chỉ có một người thích hợp nhất, đó chính là —— Triệu Ngọc! ! !"

Chương 68: Chương 68: Có người nhớ thương ta?

Chương 68: Có người nhớ thương ta?

"Không thể nào? Lão Kim, ngươi nhưng cho tới bây giờ không ra đùa giỡn!" Liêu đội trưởng kinh ngạc, "Ta thế nhưng là nghe nói qua Triệu Ngọc người này, hôm qua cuộc họp biểu dương bên trên cũng nhìn được, mặc dù hắn liền níu hai tên hung phạm, được tiền thưởng, nhưng là nghe nói hắn phẩm hạnh thế nhưng là không ra thế nào nhỏ, hiện tại ngay cả cục thành phố đều có người tại nói chuyện say sưa vị này lưu manh thám tử đâu! Ngươi thế mà lại xem trọng hắn?"

"Lão Liêu a, " Kim đội trưởng vẫn là mặt mũi tràn đầy nghiêm túc nói, "Mặc dù tiểu tử này phẩm hạnh có chút vấn đề, nhưng là, cái kia cỗ sức liều mà cùng chơi liều mà lại là người khác không có, ở trên người hắn, ta phảng phất thấy được chúng ta lúc còn trẻ cái bóng! Còn nhớ rõ, tại đồn công an thời điểm, người khác quản chúng ta kêu cái gì?"

"Dã thú! Ha ha ha, ngươi lão đầu tử này còn rất hoài cựu!" Liêu đội trưởng cười nói, "Đúng nha, khi đó muốn chấn nhiếp tội phạm, liền cần chúng ta những này làm cảnh sát hình sự như là dã thú, so tội phạm còn hung! Nhưng là, hiện tại thời đại khác biệt đi, bây giờ tội phạm không còn là tứ chi phát triển đầu óc ngu si, bắt tội phạm cũng không còn nương tựa theo một dũng chi lực, muốn ta nói, vẫn là Khúc Bình như thế thám viên, càng ổn định một chút a?"

"Khúc Bình bọn hắn năng lực có thừa, nhưng quyết đoán không đủ!

Ngươi nếu là không tin, ngươi liền nhìn xem đi!" Kim đội trưởng kiên trì ý mình, "Triệu Ngọc tiểu tử này sẽ còn để ngươi ta giật nảy cả mình!"

"Có ăn hay không kinh ta không dám gật bừa, " Liêu đội trưởng cười nói, "Nhưng là Lưu Trường Hổ là cái gì tính cách, bối cảnh gì, ngươi nhưng so với ta rõ ràng, ta nhìn, đợi không được ngươi xuất viện ngày ấy, Triệu Ngọc liền đã bị hắn ép buộc đi!"

"Đại trượng phu co được dãn được, " Kim đội trưởng biểu lộ ngưng trọng nói, "Thụ một chút ủy khuất, ngược lại có thể tốt hơn trưởng thành!"

"Liền sợ ngươi xem trọng vị này người nối nghiệp hắn không ăn khuất a!" Liêu đội nói, "Vạn nhất hắn vừa xung động, làm ra chuyện xuất cách gì đến, vậy coi như lại không có cơ hội!"

"Cũng là!" Kim đội trưởng gật gật đầu, suy nghĩ nói, "Bất quá. . . Nói trở lại, lão Liêu a, ta nghe nói ngươi lập tức muốn xách phó cục, đối với thủ hạ ta này một ít người, ngươi cần phải giúp ta chiếu khán một chút a! Nhất là cái này Triệu Ngọc, nếu là thật có cái gì đi chệch dấu hiệu, ngươi có nhớ muốn giúp ta đem hắn phù chính một chút!"

"Yên tâm đi!" Liêu đội trưởng đáp ứng nói, "Mặc dù ngươi cùng ngươi thám viên nhóm tổng bày tác phong đáng tởm, lộ ra bất cận nhân tình. Nhưng là ta biết, ngươi yên tâm nhất không hạ, kỳ thật vẫn là bọn hắn! Về phần cái kia Triệu Ngọc, ta cũng không dám đảm bảo, chỉ có thể cố gắng hết sức . Bất quá, ta còn thực sự nghĩ kỹ tốt nhìn một cái, hắn tương lai sẽ như thế nào để ngươi ta giật nảy cả mình! ?"

. . .

"Hắt xì! Hắt xì! Hắt xì! !"

Triệu Ngọc liên tiếp đánh ba nhảy mũi, không chịu được ở trong lòng

nhắc tới, đây là có người tại nhớ ta đây? Hay là thật bị cảm?

Thu hồi suy nghĩ về sau, hắn đưa di động giơ lên cao cao, đem ống kính nhắm ngay một cái đã mặt bị đánh cho mục toàn không phải người, trong miệng lẩm bẩm: "Đứng ngay ngắn, nhìn ống kính, đem mắt mở ra!"

Người kia con mắt đã bị Triệu Ngọc lôi sưng, chỗ đó còn mở mở? Hắn một mặt sợ hãi dựa vào vách tường đứng vững, một mặt nhỏ giọng xin khoan dung: "Đại ca, ta sai rồi! Ta thật sai! Ngươi liền tha chúng ta đi!"

Người này chính là ban đầu ở cục cảnh sát cùng Triệu Ngọc lừa bịp tiền tiểu hoàng mao, tại tiểu hoàng mao bên cạnh, hắn bốn cái đồng bọn, cũng đã bị Triệu Ngọc gần như hung tàn đánh bại trên mặt đất, đang thống khổ trong rên rỉ!

Nơi này chính là ngọc khê trong ngõ hẻm cái nào đó góc hẻo lánh, nhưng gặp tiểu hoàng mao trước ngực giơ một cái thẻ bài, trên bảng hiệu xiêu xiêu vẹo vẹo viết năm chữ to: "Cái này - là - dao - đầu - hoàn!" Bảng hiệu phía dưới còn cần băng dán kề cận một túi đường đậu.

Răng rắc! Răng rắc!

Triệu Ngọc chiếu xong sau, khoát tay ra lệnh: "Được rồi, thay đổi một cái, đúng. . . Đem bảng hiệu cho hắn!"

Tiểu hoàng mao không dám cãi lệnh, vội vàng đem bảng hiệu cùng đường đậu giao cho kế tiếp tiểu lưu manh, Triệu Ngọc theo thứ tự cho bọn hắn soi giống.

"Được rồi, xong việc!" Toàn bộ chiếu xong sau, Triệu Ngọc lung lay điện thoại, xông chúng lưu manh nói, "Quay lại, các ngươi chờ lấy ta bắt giữ lệnh, bắt giữ ra lệnh đến về sau, ta mời các ngươi đến bót cảnh sát chúng ta uống trà đi a!"

"Đại ca!" Tiểu hoàng mao khóc không ra nước mắt,

Nắm lấy Triệu Ngọc ống quần sừng quỷ khóc sói gào, "Ta thật biết sai! Tiền của ngươi, một vạn khối! Ầy, ta đều cho ngươi góp đủ!"

Bên cạnh tiểu lưu manh què lấy chân đem một cái giấy túi đưa tới Triệu Ngọc trước mặt: "Đúng vậy a, đại ca, ngài đếm xem, một vạn khối, một điểm không ít! Kém những cái kia, chúng ta đều cho ngài góp đủ! Van cầu ngài, nhanh cầm đi đi!"

"A này đi!"

Triệu Ngọc đem tròng mắt sững sờ, đưa tay liền muốn phiến hắn, tiểu lưu manh dọa điên rồi đều, vội vàng co lại đầu trốn đến một bên.

Ngay sau đó, chúng lưu manh gần như tuyệt vọng nhìn thấy, Triệu Ngọc mở ra ví tiền của mình, vậy mà lại móc ra một xấp tiền mặt đến!

"Ây! Đây là hai ngàn!" Triệu Ngọc đem đếm xong tiền đặt ở tiểu hoàng mao trước mặt, "Nghe ta, ngươi cầm trước, không đủ, quay đầu ta cho ngươi thêm!"

"Ta nhỏ cái mẹ ruột a!" Tiểu hoàng mao trực tiếp cho Triệu Ngọc quỳ, hai tay liên tục thở dài, còn kém dập đầu, "Đại ca a! Ngươi đây là muốn ta thân mệnh a! ? Ta thật phục, thật không thể lại quạt, tay của ngươi không có chuyện, nhưng mặt ta có chuyện gì a! Sẽ chết người đấy! Van cầu ngươi!"

"Bớt nói nhảm!" Triệu Ngọc quát, "Yên tâm đi! Lần này cũng không phải vả vảo miệng tử. Cái này, là ta cho các ngươi tiền thuê! Ta hiện tại, cần các ngươi giúp ta làm một chuyện, nếu là chuyện này làm xong, ta lập tức liền đem ảnh chụp tất cả đều xóa, về sau cũng cam đoan tuyệt không lại tìm ngươi nhóm gốc rạ! Ngươi xem coi thế nào?"

"Ta. . . Ta. . ." Tiểu hoàng mao đánh bạo ngẩng đầu, hỏi, "Thật. . . Thật? Đại ca, không biết, ngươi rốt cuộc muốn chúng ta làm chuyện gì a?"

"Hoắc ha ha. . ." Triệu Ngọc cười lớn xông chúng lưu manh nói, "Các ngươi lập tức thu thập một chút, đi với ta trung tâm bệnh viện —— đi một chuyến!"

. . .

Sau một giờ, Triệu Ngọc bưng lấy thổi phồng hoa tươi, thể thể diện mặt, tinh tinh thần thần địa đi tới Tần Sơn trung tâm thành phố bệnh viện xương hai khoa phòng bệnh.

Những cái kia ngọc khê hẻm đám côn đồ, thì xa xa đi theo phía sau của hắn, tùy thời chờ đợi vị này tân tấn lão đại chỉ lệnh.

Triệu Ngọc trực tiếp đi vào y tá đứng, vốn định hỏi thăm một chút, Diêu Giai y tá trưởng có hay không tại?

Ai ngờ, hắn đi tới gần xem xét, lại nhìn thấy bác sĩ y tá còn có một số người bệnh vậy mà tất cả đều tụ tập tại y tá đứng trước, ngay tại vây xem nghị luận cái gì.

Chờ hắn chen vào đám người về sau, lúc này mới thình lình nhìn thấy, trên mặt đất thế mà bày đầy hoa tươi! Kia tất cả đều là hỏa hồng hoa hồng, một chùm thêm một chùm, nhìn qua khí phái đến cực điểm!

"Giai Giai, đây là ta đưa cho ngươi chín trăm chín mươi chín đóa hoa hồng, hi vọng ngươi có thể thích!" Hoa hồng trước, một vị người mặc hàng hiệu âu phục, anh tuấn tiểu sinh bộ dáng nam tử mê muội nhìn qua Diêu Giai nói.

Hoa hồng khác một bên, người mặc đồng phục y tá Diêu Giai lại bưng

thịnh thuốc đĩa đứng thẳng người lên. Thế nhưng là, Diêu Giai nhíu chặt lông mày, lộ ra mười phần sầu muộn.

"Hách Gia Tuấn! Ngươi. . . Ngươi không thể dạng này a!" Diêu Giai khó xử nói, "Nơi này là phòng bệnh, ngươi dạng này, sẽ ảnh hưởng chúng ta công tác! Rất nhiều bệnh nhân chờ lấy chúng ta truyền dịch đâu! Chúng ta. . . Giống như cũng không là rất quen a?"

"Giai Giai tiểu thư!" Tên là Hách Gia Tuấn công tử ca thần hồn điên đảo, như si như say nói, "Có quen hay không cũng không trọng yếu, từ khi ta gặp được ngươi lần đầu tiên lên, ta liền thật sâu bị ngươi mê đảo! Ngươi chính là trong lòng ta hoàn mỹ nhất nữ thần! Tin tưởng ta, ta tuyệt đối không phải tâm huyết dâng trào, ta thề sẽ dùng một đời một thế thời gian, một cách toàn tâm toàn ý che chở ngươi, chiếu cố ngươi! Cho nên, Diêu Giai tiểu thư, xin —— làm bạn gái của ta đi! ?"

Chương 69: Chương 69: Anh hùng quýnh đẹp

Chương 69: Anh hùng quýnh đẹp

Vây xem đám người nghị luận ầm ĩ, tiểu hộ sĩ nhóm tất cả đều đối Diêu Giai ném ước ao ghen tị ánh mắt, 999 đóa hoa hồng cộng thêm một cái phú nhị đại công tử ca si tình thổ lộ, ở trong mắt các nàng, Diêu Giai tựa như trúng xổ số giải nhất đồng dạng.

Nhưng mà, Diêu Giai lại là một mặt hoảng hốt thất thố, thậm chí còn có mấy phần chán ghét.

"Hách Gia Tuấn, ngươi không thể dạng này a?" Diêu Giai y nguyên bưng mâm thuốc, "Ta căn bản không hiểu rõ ngươi, ngươi cũng không hiểu rõ ta, còn có. . . Ta. . ."

"Cha ta là Hách cương, cho trời tập đoàn chủ tịch, ngươi không phải không biết a?"

Hách Gia Tuấn nhanh chóng giới thiệu lập tức dẫn tới trận trận kinh hô. Cho trời tập đoàn tại Tần Sơn thế nhưng là nổi tiếng long đầu xí nghiệp, cả nước đều có tên tuổi. Cho trời tập đoàn con trai của chủ tịch, đây chính là phú nhị đại bên trong cực phẩm, trong mắt mọi người, có thể bị dạng này phú nhị đại chọn trúng, Diêu Giai không nhất định đã tu luyện mấy đời phúc phận đâu!

"Ta nói chính là tính cách, chúng ta đều chưa có tiếp xúc qua. . ." Diêu

Giai khẩn trương cắn môi, đối mặt loại này đột nhiên xuất hiện truy cầu, nàng không có chút nào kinh nghiệm, không biết làm sao.

Bên cạnh Triệu Ngọc đã sớm thấy rõ, trong lòng nói chuyện, thật sự là con bà nó là con gấu thật trùng hợp! May mắn lão tử hôm nay tới, bằng không, trong mộng của ta tình nhân liền bị cái này ma cà bông đoạt đi!

Dám đoạt nữ nhân của lão tử, cái này còn chịu nổi sao?

Ân. . .

Bất quá. . .

A úc. . .

Triệu Ngọc đột nhiên nhớ đến một chuyện, ở phía sau hắn, còn theo đuôi mấy cái đồng bọn đâu! Trước đó, Triệu Ngọc sở dĩ đi tìm tiểu hoàng mao đám người gốc rạ, liền là muốn để bọn hắn ra mặt khó xử Diêu Giai, sau đó mình đứng ra, đến anh hùng cứu mỹ nhân!

Thế nhưng là, đột nhiên toát ra như thế một cái chán ghét phú nhị đại đến, kế hoạch hiển nhiên đã bị xáo trộn, đã nhân vật phản diện nhân vật đã xuất hiện, kia có vẻ như liền không cần đến tiểu hoàng mao bọn người ra mặt a?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian xoay người, xông tiểu hoàng mao bọn người dùng sức lắc lắc đầu, ý kia là nói cho bọn hắn, tình huống bây giờ có biến, để bọn hắn trước đừng lộn xộn!

Ai ngờ, tiểu hoàng mao một lòng nghĩ nhanh lên một chút hoàn thành vị này ma vương thám tử nhiệm vụ, tâm tình dưới sự kích động, vậy mà nghĩ lầm đây là Triệu Ngọc đang thúc giục bọn hắn nhanh lên một chút động thủ!

Kết quả. . .

Tiểu hoàng mao rống to một tiếng, đám côn đồ liền oa nha nha kêu gào từ đầu hành lang lao đến.

Ai! ?

Triệu Ngọc lập tức mắt trợn tròn, trên trán tất cả đều là hắc tuyến. Hắn không ngừng xông tiểu hoàng mao nháy mắt ra hiệu, thế nhưng là tiểu hoàng mao thực sự qua đầu nhập, căn bản không có rảnh đi xem lão đại ánh mắt!

Bên này tiếng kêu to cùng một chỗ, Diêu Giai bên kia người vây xem nhóm không khỏi sững sờ, tất cả mọi người đình chỉ nghị luận, khiến cho đám côn đồ tru lên càng thêm đột xuất.

"Oa nha nha. . ."

Tiểu hoàng mao người thứ nhất xông tới phụ cận, đám người không dám ngăn cản, tất cả đều cho hắn tránh ra địa phương. Tiểu hoàng mao cao giọng quát hỏi: "Mau nói cho ta biết, cái nào gọi là chào giá. . . A, không. . . Diêu Giai! ? Ai là Diêu Giai? Mau nói?"

Tiểu hộ sĩ cùng các bác sĩ hai mặt nhìn nhau, quần chúng vây xem càng là mắt lớn trừng mắt nhỏ, ngay cả vị kia Hách Gia Tuấn công tử đồng dạng cảm thấy không hiểu thấu!

"Cái kia. . . Ta chính là. . ." Diêu Giai yếu ớt trả lời một câu, sau đó tốt có ái tâm xông chỉ vào tiểu hoàng mao con mắt hỏi, "Ngươi. . . Có cần hay không. . . Xử lý một chút?"

Tiểu hoàng mao con mắt bị Triệu Ngọc tát đến sưng lên lão cao, nhìn người đều đến hung hăng giơ lên cái cằm đập, nhìn qua rất là chịu tội. Diêu Giai ý tứ, là hỏi hắn có cần hay không đem con mắt xử lý một

chút?

"Ừm? Ít. . . Bớt nói nhảm!" Tiểu hoàng mao mặc niệm vừa xuống đài từ, lúc này vỗ đùi, quát, "Ta hỏi ngươi, ngày đó ngươi có phải hay không ném đi cái túi xách? Sau đó có cái lạc đà, a, không, có người cưỡi lạc đà đem ngươi bao đuổi trở về rồi?"

"Ừm. . ." Diêu Giai tiêu hóa một chút, mới nghi hoặc gật gật đầu.

"Ngươi biết không? Cũng bởi vì truy bọc của ngươi, chúng ta thụ bao lớn tổn thất sao?" Tiểu hoàng mao gầm thét lên, "Chúng ta đều là ngọc khê trong ngõ hẻm làm buôn bán nhỏ, đồ đạc của chúng ta tất cả đều bị lạc đà hủy đi!"

"Nha. . ." Diêu Giai mở to hai mắt,

Kinh ngạc nói, "Con mắt của ngươi cũng là bị lạc đà đá phải rồi? Làm sao không nói sớm, tới tới tới, ta giúp ngươi bôi một chút thuốc đi!"

A! ?

Tiểu hoàng mao không nghĩ tới Diêu Giai không theo sáo lộ ra bài, tại chỗ có chút rụt rè.

Triệu Ngọc càng là buồn bực quạt mình trán một chút, bên tai tất cả đều là quạ đen cạc cạc gọi.

"Không đúng!" Tiểu hoàng mao rốt cục kịp phản ứng, quát, "Chúng ta. . . Chúng ta là đến để ngươi bồi thường tiền! Chúng ta tổn thất đều là bởi vì bọc của ngươi bao gây nên tới, cho nên chúng ta tổn thất liền phải ngươi đến bồi!"

"Đúng!"

"Đúng rồi!"

"Liền phải ngươi bồi!"

Đám côn đồ dựa theo lời kịch không ngừng phụ họa, nhưng là lực lượng rõ ràng không đủ. Trong lòng bọn họ phi thường rõ ràng, lần này lừa bịp tiền thuần túy là diễn kịch, chờ một lúc Triệu Ngọc liền sẽ lao ra, đem bọn hắn hành hung một trận.

"Ta bồi? Thường cái gì?"

Diêu Giai đầu cũng đủ xốc xếch, phú nhị đại sự tình còn không có giải quyết, lại toát ra đòi nợ đến, hôm nay đây rốt cuộc đều là tình huống như thế nào?

"Khục! Ta đương cái gì phá sự đâu? Tới tới tới. . ."

Ai ngờ, phú nhị đại Hách Gia Tuấn nghe xong, không nói lời gì, mở ra bao da của mình, liền từ bên trong móc ra mấy đạp mới tinh tiền mặt đến!

"1, 2, 3, 4,5. . ."

Hắn một mặt đếm lấy, một mặt ra bên ngoài móc tiền mặt, bởi vì tiền mặt quá nhiều, mình cầm không được, dứt khoát trực tiếp đưa tới tiểu hoàng mao trong tay.

"10!" Hách Gia Tuấn móc ra 10 xấp về sau, vừa cười vừa nói, "10 vạn khối, có đủ hay không?"

Ta. . . Mẹ nó. . .

Tiểu hoàng mao hai tay ôm cái này 10 xấp tiền mặt, mơ hồ mang bốc khói mà! Một khắc này, thế giới của hắn xem, nhận biết xem cùng nhân

sinh quan, tất cả đều nhận lấy nghiêm trọng tàn phá!

Bên cạnh đám côn đồ càng là như hoá đá, tất cả đều sững sờ ngay tại chỗ, ngốc đến không thể có ngốc!

Ai u, ta đi. . .

Triệu Ngọc tại đám người đằng sau thẳng nắm tóc, không ngừng mắng tiểu hoàng mao mấy cái này phế vật, hảo hảo một cái anh hùng cứu mỹ nhân, cứ như vậy bị bọn hắn cho chà đạp! Đẹp không có cứu thành, ngược lại cho người ta phú nhị đại làm áo cưới!

Con bà nó là con gấu!

Con bà nó là con gấu! !

Nhưng mà, trận này loạn đến tột đỉnh nháo kịch còn đang tiếp tục, tiểu hoàng mao không biết làm sao ôm một đống lớn tiền, vậy mà bắt đầu nhón chân lên, thân dài cổ, trong đám người tìm kiếm lấy cái gì!

Hắn đương nhiên là đang tìm kiếm Triệu Ngọc, ý kia là muốn trưng cầu ý kiến một chút lão đại, nhìn xem loại này không thể tưởng tượng tình huống, đến cùng nên xử lý như thế nào a? Tiếp tục diễn tiếp, vẫn là lấy tiền rời đi, ngoan ngoan. . . Cái này mẹ nó thế nhưng là 10 vạn khối tiền nha! ?

"Ai? Làm sao. . . Còn chưa đủ à?" Hách Gia Tuấn gặp tiểu hoàng mao không yên lòng, bận bịu nhấc tay ra hiệu nói, " tốt tốt tốt, đều cho ngươi đi!"

Nói, hắn đem bao da đảo lại lắc một cái rơi, lại có mấy xấp làm người khác chú ý tiền mặt rơi vào tiểu hoàng mao trong ngực, có mấy xấp thậm chí rơi trên mặt đất.

"Ta hôm nay liền mang theo ít như vậy tiền tiêu vặt, " Hách Gia Tuấn phủi tay, "Nếu là còn chưa đủ, các ngươi ra cái giá, đưa di động móc ra, ta hiện tại liền chuyển khoản cho các ngươi!"

Chỉ một thoáng, tiểu hoàng mao cảm giác hai chân như nhũn ra, toàn thân bất lực, rất muốn trực tiếp nằm trên mặt đất đến người sự tình không tỉnh. . .

Chương 70: Chương 70: Hèn hạ nghịch chuyển

Chương 70: Hèn hạ nghịch chuyển

"Như vậy sao được?" Diêu Giai chỉ chỉ tiểu hoàng mao trong ngực tiền, vừa chỉ chỉ phú nhị đại, "Điên rồi a? Đều điên rồi sao? Ngươi. . . Ngươi làm gì muốn cho bọn hắn tiền? Cũng không phải lỗi của ta đây? Lạc đà! A, đúng, đồ đạc của các ngươi là để lạc đà làm xấu, các ngươi tìm lạc đà muốn đi a? Tới tìm ta làm gì?"

". . ." Tiểu hoàng mao im lặng, lời này nghe được thế nhưng là tương đương quen tai.

"Lạc đà! ?" Phú nhị đại nhãn tình sáng lên, mở ra bàn tay xông Diêu Giai bảo đảm nói, "Không có vấn đề, đừng nói lạc đà, mua cho ngươi cái vườn bách thú cũng không thành vấn đề!"

Ai u, ta đi, ta đi một chút đi. . .

Choáng, xấu hổ, ta ngược lại. . .

Cái này mẹ nó đều là chỗ nào cùng chỗ nào a! ?

Triệu Ngọc biết, mình nếu là không ra mặt nữa thu thập một chút, trước mắt cục diện này rất có thể sẽ loạn đến bầu trời! Hắn vội vàng chen qua đám người, hướng phía trước cướp đi.

Thế nhưng là vừa đi hai bước, nhưng lại dừng lại chân. Hắn đang suy nghĩ, cái này tàn cuộc. . . Đến cùng nên như thế nào thu thập đâu? Lão tử mục đích tới nơi này chỉ có một cái, đó chính là cua gái tới!

Thế nhưng là. . . Đối mặt nửa đường giết ra tới siêu cấp phú nhị đại, cái này cô nàng còn thế nào cua? Còn có, tiểu hoàng mao cùng tiền lại thế nào xử lý?

Loạn loạn loạn. . .

"Không được! Tuyệt đối không được!" Diêu Giai kiên quyết xông tiểu hoàng mao hô, "Ta cảnh cáo các ngươi a, số tiền này các ngươi mau trả lại cho người ta, chuyện của các ngươi căn bản cùng ta không có bất cứ quan hệ nào! Các ngươi muốn bắt đền tổn thất, vẫn là tìm cảnh sát đi thôi!"

"Khục! Không quan hệ!" Hách Gia Tuấn an ủi, "Này một ít tiền trinh mà tính là gì? Đừng nói cùng các ngươi đồ vật, liền là cùng các ngươi toàn bộ hẻm, thì thế nào?"

"Uy! Ngươi đừng nói là bảo được không?" Diêu Giai tức giận quát, "Nhanh, đem ngươi tiền lấy về! Tuyệt đối không thể cho bọn hắn!"

Vừa nghe nói lấy về, tiểu hoàng mao bản năng ôm chặt tiền, kia là một trăm cái không tình nguyện. Thế nhưng là lão đại không lên tiếng, hắn tiến cũng không được, thối cũng không xong, muốn bao nhiêu mộng * bức có bao nhiêu mộng * bức!

Kết quả, ngay tại tiểu hoàng mao ngẩng đầu thời điểm, rốt cục thấy được trong đám người Triệu Ngọc, hắn vội vàng xông Triệu Ngọc lay động đầu lốp nháy mắt ra hiệu, ý kia là lão đại ngươi nhưng cho cái ý kiến a? Tiền này. . .

Triệu Ngọc biết mình không thể lại nhìn náo nhiệt, vội vàng xông tiểu

hoàng mao chớp chớp mắt, sau đó còn tức giận bĩu môi.

"Cái gì? Có ý tứ gì?" Tiểu hoàng mao căn bản không rõ Triệu Ngọc ý tứ, sốt ruột ở giữa, thế mà há mồm hỏi mở.

Hắn cái này hỏi một chút vừa vặn rất tốt, người bên cạnh tất cả đều không tự giác nhìn hướng về phía Triệu Ngọc.

Triệu Ngọc thè lưỡi, trong lòng nói chuyện, chẳng lẽ đây chính là trong truyền thuyết "Đồng đội như heo" sao?

"Ai?" Diêu Giai liếc nhìn Triệu Ngọc, nhãn tình sáng lên, lập tức đưa tay chỉ đạo, "Ai? Đây không phải. . . Vậy ai ai ai cảnh sát sao? Ai? Quá. . . Thật trùng hợp!"

Lần này, Triệu Ngọc đã triệt để bại lộ, đám người tất cả đều phối hợp vọt đến một bên, đem hắn phơi tại cao quang chỗ.

"Con bà nó là con gấu. . ."

Triệu Ngọc cắn răng, sắc mặt cái kia khó coi u, lúc xanh lúc trắng, tựa như mới từ trong đất rút ra củ cải.

"Uy!" Diêu Giai lại giống thấy được cứu tinh, vội vàng chỉ vào Triệu Ngọc cùng tiểu hoàng mao đám người nói, "Vị này cảnh sát liền là cưỡi lạc đà cái kia! Có chuyện gì, các ngươi tìm hắn đi!"

"A! ?"

Tiểu hoàng mao rốt cục ý thức được có thể là lòi, nhớ tới Triệu Ngọc to mồm, thân thể ngăn không được đánh lên run rẩy. Nếu là đem lão đại kế hoạch làm hư, chỉ sợ to mồm vẫn là ít không đánh được!

Phú nhị đại xoay quay đầu nhìn nhìn Triệu Ngọc, tự nhiên phi thường

buồn bực, trong lòng của hắn nói chuyện, hôm nay chọn sai thời gian vẫn là thế nào? Cái này đều chỗ nào xuất hiện người a?

"Ừm. . . Ân. . ." Triệu Ngọc nhìn một chút Diêu Giai, nhìn một chút phú nhị đại, lại nhìn một chút tiểu hoàng mao, "Ừ" nửa ngày mới rốt cục nói ra một câu đặc biệt có thành tích đến, "Mọi người tốt! Ta là tới. . . Tới. . . Xem bệnh! !"

Xoạch. . .

Tiểu hoàng mao không có ôm chặt, mấy chồng tiền rơi trên mặt đất,

Bên cạnh tiểu lưu manh vội vàng quỳ xuống đất nhặt lên.

Diêu Giai trừng mắt mắt to, hiển nhiên không biết nên như thế nào hướng xuống tiếp tra.

"Ừm. . . Cái kia. . ." Triệu Ngọc gãi đầu một cái, trong ngực hắn còn bưng lấy một chùm hoa tươi đâu! Bó hoa tươi này cùng trên đất 999 đóa hoa hồng so ra, hiển nhiên không đáng giá nhắc tới."Diêu Giai tiểu thư. . . Tốt! Kỳ thật. . . Kỳ thật nha. . ."

Triệu Ngọc ấp úng lúc nói chuyện, trong đầu bánh răng thì tại bạo vạc giống như phi tốc vận chuyển. Rốt cục, khi hắn con mắt cuối cùng rơi trên người Hách Gia Tuấn thời điểm, hắn rốt cục nghĩ ra một cái không quá thành thục chủ ý. Sở dĩ không quá thành thục, là bởi vì cái chủ ý này thật sự là —— có chút tổn hại!

Nhưng là, chuyện cho tới bây giờ, Triệu Ngọc đã không nghĩ ngợi nhiều được, tổn hại một chút liền tổn hại một chút đi, dù sao cũng so mình bị người chọc thủng thật tốt! Nghĩ đến chỗ này, hắn một cái bước xa vọt tới tiểu hoàng mao trước mặt, đưa tay liền dùng hoa tươi đập đầu hắn một chút.

Cánh hoa bay thấp ở giữa, chỉ nghe Triệu Ngọc quát: "Hừ, các ngươi đám lưu manh này vô lại nhỏ vô lại, còn muốn giấu diếm được con mắt của ta? Làm ta không nhìn ra được sao? Các ngươi căn bản chính là một đám! Diễn kịch tới đi! ?"

"Cái . . . Cái gì?" Tiểu hoàng mao bị ngơ ngác, cồng kềnh trong ánh mắt lộ ra ánh mắt vô tội, "Có ý tứ gì?"

"Có ý tứ gì? Muốn ăn đòn a ngươi!" Triệu Ngọc lại dùng hoa tươi ngoan quất hắn mấy lần, quật lúc, hắn cố ý hạ giọng ghé vào lỗ tai hắn thì thầm bốn chữ, "Lấy tiền chạy mau!"

"Hừ! Đừng cho là ta nhìn không ra!" Triệu Ngọc quay người dùng ngón tay phú nhị đại một chút, "Các ngươi căn bản đều là thông đồng một mạch, đây là hùn vốn mà đang gạt Diêu Giai tiểu thư đâu! Còn phú nhị đại, trang bức đi lại tại?"

"A! ? Cái gì! ?" Diêu Giai kinh hãi.

"Uy, ngươi vị kia a? Nói cái gì đây là?" Hách Gia Tuấn lộn xộn.

"Ta là ai?" Nói, Triệu Ngọc đem cảnh sát chứng móc ra, hét lớn một tiếng, "Ta là —— cảnh sát!"

Tại hắn lớn tiếng gào to thời điểm, tiểu hoàng mao rốt cục kịp phản ứng, lập tức cùng đám côn đồ đưa cái ánh mắt, mấy người bưng lấy tiền nhanh chân liền chạy!

"Đừng chạy, đừng chạy. . ."

Triệu Ngọc tượng trưng đuổi mấy bước, thẳng đến đám côn đồ chạy vô tung vô ảnh, lúc này mới yên lòng đi trở về.

"Tiền! Bọn hắn cầm tiền chạy!" Diêu Giai gấp đến độ giơ chân, bận bịu

xông Hách Gia Tuấn hô, "Đây chính là tiền của ngươi a? Ngươi còn không truy?"

"A? Cái gì?" Hách Gia Tuấn mơ hồ mộng đến rắn rắn chắc chắc, lúc này nhíu lông mày hỏi, "Bọn hắn không phải quản ngươi bắt đền sao?"

"Hoắc ha ha. . ." Triệu Ngọc ngửa mặt lên trời cuồng tiếu, "Trang! Tiếp tục giả bộ! Ngươi cho chúng ta đều là đồ đần a? Những tên côn đồ cắc ké kia bất quá đều là ngươi thuê đến diễn kịch, lừa ai đó?" Triệu Ngọc ngược lại nói với Diêu Giai, "Diêu Giai tiểu thư, ngươi cũng không nên mắc lừa a, quay đầu đám côn đồ liền sẽ đem tiền trả lại cho hắn, hắn đương nhiên không nóng nảy đuổi?"

"Nha. . ." Diêu Giai bừng tỉnh đại ngộ, nhìn Hách Gia Tuấn ánh mắt đã thay đổi mùi vị.

"Ai? Không đúng?" Hách Gia Tuấn mặc dù thoáng hiểu rõ một chút tình trạng, nhưng hắn làm sao cũng nghĩ không thông, mình làm sao một cái chớp mắt liền biến thành tên lường gạt?

Chương 71: Chương 71: 1 hắc đến cùng

Chương 71: 1 hắc đến cùng

"Không không không, không đúng, không đúng..." Hách Gia Tuấn vội vàng khoát tay ra hiệu, "Diêu Giai tiểu thư, ngươi cũng không nên nghe người khác nói lung tung, ta căn bản không biết vừa rồi đám người kia a? Cha ta là Hách cương, cho trời tập đoàn, ta là Hách gia tuấn, ta không đến mức đi sử dụng loại kia hạ lưu thủ đoạn a?"

"Ai!" Triệu Ngọc lung lay mình cảnh sát chứng, nghiêm trang nói với mọi người nói, " Diêu Giai tiểu thư, các vị, ta là một công an cảnh sát, ở đây ta muốn kiện giới mọi người một chút, gần đây có bao nhiêu lên giả mạo phú nhị đại đi lừa gạt vụ án phát sinh, người bị hại bị người lừa tiền lừa sắc, già thảm rồi! Mọi người nhất định phải cẩn thận nha! Để phòng lừa đảo!"

"Nha..."

Triệu Ngọc kiểu nói này, quần chúng vây xem nhóm liên tục gật đầu, nhìn về phía Hách Gia Tuấn ánh mắt không những tràn ngập chất vấn, đã có địch ý.

"Uy, cảnh sát đồng chí, ngươi cũng không nên nói lung tung a?" Hách Gia Tuấn nếu là lại không tức giận, bây giờ nói không đi qua, hắn tranh thủ thời gian móc ra thẻ căn cước giải thích, "Ta cũng không phải cái gì lừa đảo, ta là Hách Gia Tuấn, tại Tần Sơn có rất nhiều người đều nhận biết ta! Không tin, các ngươi có thể đến trên mạng lục soát một chút, không sai được nha!"

Mặc dù Hách Gia Tuấn giải thích hơi có vẻ hốt hoảng, nhưng là Hách gia đại thiếu cái danh này, tại Tần Sơn hay là vô cùng vang dội. Nhất là những cái kia thường xuyên chú ý đường viền tin tức tiểu hộ sĩ nhóm, các nàng đã sớm nhận ra vị này siêu cấp phú nhị đại, căn bản sẽ không hoài nghi thân phận của hắn.

Bao quát Diêu Giai ở bên trong, nàng cùng cái này Hách Gia Tuấn từng có tiếp xúc ngắn ngủi, đối với hắn bối cảnh đồng dạng rõ ràng, biết hắn không thể nào là cái tên giả mạo.

Bất quá, Triệu Ngọc đã quyết định cái này siêu cấp âm hiểm chủ ý, cũng chỉ có thể đem vị này phú nhị đại tối sầm đến cùng. Tại Hách Gia Tuấn cực lực giải thích thời điểm, hắn cố ý từ bên người đi qua, đồng thời đem một đống đồ vật nhét vào trên mặt đất.

"Uy, ngươi đồ vật rơi mất!"

Nghe được Triệu Ngọc nhắc nhở, không có chút nào phòng bị Hách Gia Tuấn cúi đầu liền nhặt lên, kia là một khối giấy cứng làm thành bảng hiệu, trên bảng hiệu viết năm chữ to: "Cái này - là - dao - đầu - hoàn!" Giấy cứng phía dưới còn kề cận một túi đường đậu!

"Ta dựa vào! Thật to gan!" Triệu Ngọc làm bộ chấn kinh, lập tức xông đi lên hai tay bắt chéo sau lưng phú nhị đại hai tay, cao giọng quát, "Ngay trước cảnh sát mặt mà bán lắc đầu * hoàn, quá coi thường ta sao? Còn nói không phải lừa đảo?"

"Ai! Ai u! Đau..." Hách Gia Tuấn một mặt hô đau, một mặt vứt bỏ đồ vật cao giọng giải thích, "Cái này. . . Thứ này không phải ta a! Ngươi sai lầm! Ai u..."

Triệu Ngọc chỗ đó quản hắn có oan hay không, trực tiếp móc ra trước đó chuẩn bị xong còng tay, mắt nhìn thấy liền phải đem hắn còng lại.

"Cảnh... Cảnh sát..." Diêu Giai mặc dù nhìn hoa cả mắt, nhưng tâm địa thiện lương y tá trưởng vẫn là vì phú nhị đại lên tiếng xin xỏ cho, "Bán lắc đầu * hoàn cùng đương lừa đảo tựa hồ không có quan hệ gì a?"

Triệu Ngọc hơi suy nghĩ một chút, phát hiện tiếng nói của mình hoàn toàn chính xác không quá nghiêm cẩn.

"Hắc!" Lúc này, một người dáng dấp tuấn tiếu tiểu hộ sĩ ngồi xổm người xuống, đem đường đậu nhặt lên nói, "Lắc đầu * hoàn làm sao cùng kẹo cầu vồng một cái hình dáng?"

Nói nhảm!

Triệu Ngọc ở trong lòng nói, bên trong đựng căn bản chính là kẹo cầu vồng.

"Cảnh sát a, " tiểu hộ sĩ ngẩng đầu nói, "Cái nào bán lắc đầu * hoàn, sẽ ngốc đến đơn cử bảng hiệu rêu rao khắp nơi? Đây rõ ràng là có người đang nói đùa mà!"

"Đúng đúng đúng!" Hách Gia Tuấn tranh thủ thời gian năn nỉ, "Cảnh sát, cái này thật không phải ta! Không chừng nhà ai tiểu hài chơi a?"

"Ừm..."

Triệu Ngọc biết mình loại này vu oan trò xiếc quá ngây thơ, ngoại trừ tô đậm bầu không khí, cũng không thể đem cái này phú nhị đại sao. Thế là, hắn rốt cục buông tay ra, đem còng tay thu vào.

Hách Gia Tuấn che lấy cánh tay của mình, đau đến nhe răng nhếch miệng.

"Hách Gia Tuấn, " Diêu Giai thì nghĩa chính ngôn từ nói với hắn, "Đừng

làm rộn có được hay không, ta là không biết làm bạn gái của ngươi! Ngươi đừng có lại uổng phí sức lực, không phải có tiền liền có thể mua được hết thảy!"

"Không phải, ngươi nghe ta giải thích..." Hách Gia Tuấn đỏ mặt giải thích, "Những người kia ta thật không biết! Thật không quan hệ với ta! Ta biết... Ta biết,

Các ngươi đều quản ta gọi phú nhị đại, cho là ta thích dùng tiền đến giải quyết vấn đề! Nhưng là xin ngươi tin tưởng ta, Diêu Giai tiểu thư, ta đối với ngươi là thật tâm ngưỡng mộ, cùng tiền không có nửa điểm quan hệ!"

Hách Gia Tuấn một mặt si tình, nói đến kích động chỗ, giống như lập tức liền phải quỳ đổ vào Diêu Giai trước mặt giống như.

"Diêu Giai tiểu thư, có mấy lời, ta một mực liền muốn đối ngươi thổ lộ!" Hách Gia Tuấn thành khẩn nói, "Kỳ thật, ta đối với ngươi cũng không phải là vừa thấy đã yêu, ta rất sớm rất sớm trước kia liền gặp qua ngươi! Kia là rất nhiều năm trước tại năm bảy khu nhà mới, ta đi nơi đó đánh quả bóng gôn, xe liền dừng ở viện mồ côi cổng.

"Lúc ấy, ta nhìn thấy ngươi ngay tại vì các hài tử của viện mồ côi phòng hờ! Dung mạo ngươi xinh đẹp như vậy, ăn mặc như vậy sạch sẽ, nhưng ngươi lại một chút cũng không chê những cái kia bẩn thỉu hài tử, tỉ mỉ vì bọn họ lau làn da, phòng hờ, còn không ngừng an ủi bọn hắn! Thật giống như một vị thiên sứ áo trắng!

"Một khắc này, lòng ta liền đã bị ngươi chinh phục!

"Về sau, ngươi cũng biết, chúng ta cùng một chỗ tại tiệm cơm ăn cơm xong. Kỳ thật, một lần kia là ta chuyên môn sai người an bài! Trên bàn rượu, rất nhiều nữ hài tử đều đang tận lực lấy lòng ta, chủ động cùng ta bắt chuyện, thế nhưng là ngươi lại không giống, tự nhiên hào phóng,

không kiêu ngạo không tự ti, để cho ta phi thường ngoài ý muốn.

"Lại về sau, ta lại nghe nói ngươi hiếu kính lão nhân, tâm địa thiện lương, không tham mộ hư vinh, mà lại thường xuyên chăm sóc người bị thương, giống như ngươi bề ngoài mỹ tâm linh càng đẹp nữ nhân, thực sự thế gian ít có!

"Cho nên, ta hôm nay mới đường đột mạo muội đến đây truy cầu!" Hách Gia Tuấn vỗ bộ ngực nói, "Diêu Giai tiểu thư, ngài có thể đi nghe ngóng nghe ngóng, ta Hách Gia Tuấn tuyệt đối không phải cái gì sẽ chỉ dùng tiền hưởng lạc hoa hoa công tử, tinh lực của ta đại bộ phận đều đặt ở sự nghiệp bên trên, nửa cái cho trời tập đoàn đều là ta đang xử lý!

"Nếu như ngươi chịu làm bạn gái của ta, ta sẽ bảo đảm khăng khăng một mực đi yêu ngươi, đi thương ngươi, cho ngươi ưu việt nhất sinh hoạt, cho ngươi người hạnh phúc nhất sinh! Diêu Giai tiểu thư, đáp ứng ta đi!"

Nói, Hách Gia Tuấn thế mà thật quỳ một gối xuống xuống dưới, Diêu Giai dọa đến hướng bên cạnh nhảy lên, vừa vặn nhảy tới Triệu Ngọc bên người.

"Đừng đừng đừng! Tuyệt đối đừng!" Diêu Giai hốt hoảng thất thố nói, "Hách Gia Tuấn a, ngươi dạng này phương thức ta thực sự không thể nào tiếp thu được, hai ta tính cách căn bản không thích hợp, còn có, ta không ngại nói thật cho ngươi biết, ta đã... Đã có —— bạn trai!"

"Cái gì! ?" Triệu Ngọc Hòa Hách Gia Tuấn đồng thời giật nảy cả mình. Nhất là Triệu Ngọc, hắn trợn to tròng mắt, giống như bị người đập một cái muộn côn giống như.

"Không có khả năng! Ta nghe ngóng qua, không nghe nói Diêu Giai tiểu thư có bạn trai a?" Hách Gia Tuấn lời thề son sắt nói, "Bất quá, có cũng không quan hệ! Ta không quan tâm! Đừng nói ngươi có bạn trai, ngươi chính là kết hôn có hài tử ta cũng không quan tâm! Ta quan tâm là ngươi

người này!"

"Đúng đúng đúng..." Triệu Ngọc cũng nghĩ như vậy, lại không cẩn thận khoan khoái ra, may mắn Diêu Giai tiểu thư không có nghe tiếng.

"Nói cho ta, " Hách Gia Tuấn tràn đầy tự tin nói, "Bạn trai ngươi là ai? Ta muốn cùng hắn công bằng cạnh tranh!"

"Bạn trai ta, bạn trai ta..." Diêu Giai bị hỏi đến chân tay luống cuống, tả tiều hữu khán, ánh mắt lại vừa vặn rơi vào Triệu Ngọc trên mặt.

Triệu Ngọc nhãn tình sáng lên, trong lòng nói chuyện, cơ hội tốt đến rồi! Đây hết thảy cũng hắn là Kỳ Ngộ hệ thống tận lực an bài a? Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc không muốn mặt hướng Diêu Giai bên người bước một bước, đồng thời không muốn mặt chỉ vào phú nhị đại nói ra: "Bán lắc đầu * hoàn, còn không nhìn ra được sao? Còn muốn cùng ta cạnh tranh, ngươi nha muốn ăn đòn có phải không?"

"Nha... Nguyên lai là ngươi! !" Hách Gia Tuấn trong ánh mắt bắn ra bảy phần địch ý, đồng thời cũng bắn ra ba phần e ngại.

"Ngươi!" Diêu Giai nhìn thấy Triệu Ngọc chủ động xin đi cũng là giật nảy cả mình . Bất quá, vì có thể thoát khỏi vị này phú nhị đại dây dưa, nàng vẫn gật đầu, chấp nhận Triệu Ngọc trang bức.

Chương 72: Chương 72: Liều mạng

Chương 72: Liều mạng

"Y tá trưởng, nguyên lai đây chính là chúng ta vị kia thần bí tỷ phu a?" Nhặt đường đậu tiểu hộ sĩ so mấy vị này người trong cuộc còn hưng phấn, vậy mà xông Triệu Ngọc giơ lên ngón tay cái, "Lại là vị cảnh sát, thật hâm mộ a!"

Diêu Giai trừng nàng một chút, tiểu hộ sĩ lúc này mới ngậm miệng.

"Diêu Giai tiểu thư, coi như ngươi có bạn trai, ta cũng sẽ không như vậy lùi bước!" Hách Gia Tuấn quyết chí thề không đổi nói, "Vì truy cầu hạnh phúc của ta, ta sẽ tiếp tục cố gắng, không sợ bất luận cái gì khó khăn. Vị này cảnh sát, ngươi chờ, quay đầu, ta muốn hướng ngươi khởi xướng khiêu chiến, cùng ngươi công bằng cạnh tranh Diêu Giai tiểu thư!"

"Công bà ngươi cái chân!" Triệu Ngọc há miệng mắng lên, "Chờ cái gì quay đầu? Ngươi muốn cùng ta cạnh tranh, chờ cái gì về sau trả, hiện tại là được rồi. Tới tới tới... Ngươi không phải muốn so sao?" Triệu Ngọc vén tay áo lên, xông bên cạnh tiểu hộ sĩ nói, "Bị liên lụy cho chúng ta cầm hai thanh đao giải phẫu, lấy thêm hai cái đại hào cốc chia độ! Chờ một lúc, hai chúng ta ngay trước mặt Diêu Giai cắt cổ tay lấy máu, xem ai đổ máu chảy tràn nhiều, ai coi như thắng, OK không?"

"Cái ... Cái gì?" Hách Gia Tuấn một cái công tử ca, chỗ đó nghe nói qua loại này liều mạng mà so pháp? Tại chỗ có chút mắt trợn tròn.

"Ai! Tốt, ta đi lấy, ta đi lấy!" Tiểu hộ sĩ thật sự là chỉ sợ thiên hạ bất

loạn, vậy mà gật đầu đáp ứng, thật đi lấy.

"Bắt ngươi muội a!" Lần này, ngay cả luôn luôn ôn tồn lễ độ Diêu Giai cũng không nhịn được chửi ầm lên, nàng xông tiểu hộ sĩ hét lớn, "Sắp điên a ngươi? Đều điên rồi sao? Các ngươi... Nhanh đi truyền dịch đi!"

Diêu Giai giận tím mặt, đem các y tá dọa đến giải tán lập tức, ngay cả bộ phận bác sĩ cũng thức thời rời đi hiện trường.

"So nhảy lầu cũng được!" Triệu Ngọc lại không ngừng nghỉ chút nào, chỉ vào ngoài cửa sổ nói, "Từ lầu hai bắt đầu, hai ta một tầng thêm một tầng hướng xuống nhảy, thẳng đến cái nào ngã chết hoặc quẳng tàn mới thôi, ai nhảy tầng lầu cao, ai tính thắng, được hay không? Đi..."

Nói, Triệu Ngọc bắt lấy Hách Gia Tuấn cánh tay, đem hắn kéo ra ngoài kéo qua đi, nhìn tư thế kia thật muốn lôi kéo hắn nhảy lầu giống như!

Lần này, Hách Gia Tuấn mặt mũi trắng bệch, hắn một lòng muốn dùng mình tiền mặt đến cùng đối phương cạnh tranh, lại không nghĩ rằng người ta không chơi tiền, chỉ chơi bạc mạng!

Diêu Giai cũng là dọa sợ, không ngừng lôi kéo Triệu Ngọc, muốn ngăn cản bọn hắn so đấu. Thế nhưng là Triệu Ngọc lại khăng khăng như thế, dắt lấy Hách Gia Tuấn liền hướng hành lang đi.

Kể từ đó, Hách Gia Tuấn đã trên khí thế bị Triệu Ngọc phá vỡ, hắn ra sức hất lên cánh tay, cuối cùng từ Triệu Ngọc trong tay tránh ra, sau đó liền liên tục không ngừng nhảy đến nơi xa, đối Triệu Ngọc quát:

"Lính cảnh sát, ngươi chờ, chuyện này ta là sẽ không từ bỏ ý đồ! Ta là tuyệt đối sẽ không từ bỏ truy cầu Diêu Giai tiểu thư, ngươi chờ..."

Phía sau hắn còn nói một chút lời nói, nhưng là đã theo hắn xa xa chạy đi, không cách nào nghe rõ.

"Hô..."

Thẳng đến Hách Gia Tuấn không còn bóng dáng, Diêu Giai lúc này mới thật to nhẹ nhàng thở ra. Nàng vội vàng đem mình mâm thuốc đưa cho y tá khác, sau đó đem quần chúng vây xem sơ tán.

"Y tá trưởng, nhiều như vậy hoa hồng xử lý như thế nào?" Một vị nào đó tiểu hộ sĩ hỏi.

"Thông tri nhân viên quét dọn, để bọn hắn tới thanh lý!" Diêu Giai chán nản nói một câu.

"Đừng a!" Tiểu hộ sĩ tiếc hận nói, "Đều là cực phẩm hoa hồng, rất đắt, ném đi rất đáng tiếc? Nếu không, chúng ta mấy cái phân một phần đi, cho phòng bệnh các bệnh nhân cầm đi, cũng là tốt a?"

"Được được được... Các ngươi nhìn xem xử lý đi!" Diêu Giai giống như kinh lịch một trận bệnh nặng, vô lực đỡ lấy y tá đài, chậm nửa ngày, mới nhớ tới bên cạnh còn có Triệu Ngọc cái này giả bạn trai.

"Không... Không có ý tứ, Vương cảnh quan..." Diêu Giai xin lỗi nói một câu, lại là ngay cả Triệu Ngọc dòng họ đều hô sai.

"Triệu Ngọc!" Triệu Ngọc cũng là có chút thất lạc, mình bán nửa ngày mệnh, người ta thế mà sớm đã quên mình họ cái gì.

"A, thật xin lỗi, Triệu cảnh sát!" Diêu Giai mệt mỏi vuốt ve trán của mình, "Thực sự không có ý tứ, hôm qua tăng thêm một cái ca đêm, hoa mắt chóng mặt! Hôm nay thật sự là cám ơn ngươi, nếu không phải ngươi giúp ta giải vây, thật không biết nên như thế nào thu tràng!"

Triệu Ngọc trong lòng nói chuyện,

Hôm nay nếu là không có ta, khả năng ngươi tốt hơn kết thúc! Nhưng là, lời nói tự nhiên không thể nói như vậy, trang bức vẫn là phải tiếp tục:

"Không sao, ta cũng là vừa vặn đi ngang qua mà thôi! Tiện tay mà thôi!" Triệu Ngọc vốn định đến cái bỏ đá xuống giếng, lại biên soạn một chút liên quan tới Hách Gia Tuấn việc ác, thế nhưng là nhìn thấy Diêu Giai dáng vẻ mệt mỏi, lại là không tốt lại thêu dệt vô cớ!

"A, đúng, ngươi nói ngươi đến khám bệnh đúng không hả?" Diêu Giai nghĩ tới, vội hỏi, "Thế nào? Chỗ đó không thoải mái?"

"Ừm..." Triệu Ngọc nhìn một chút tay chân của mình, đừng nói thụ thương, ngay cả bệnh phù chân đều không có, đành phải nói láo, "Ha ha ha, ngươi nghe lầm, ta nói là, ta là tới nơi này xem bệnh người, cũng không phải là xem bệnh! Ngươi nhìn..." Hắn chỉ chỉ trong tay mình hoa, "Bằng không, ta nhuốm máu đào tới làm gì?"

Bởi vì đập nện tiểu hoàng mao nguyên nhân, Triệu Ngọc hoa đã chỉ còn lại có trụi lủi nhánh hoa.

"Nha... Là ở khoa chúng ta sao? Có cần hay không chiếu cố một chút?" Diêu Giai chân thành nói.

"Nha... Không phải!" Triệu Ngọc đầu cũng có chút loạn, vừa rồi một đoàn đay rối để hắn nơi nào còn có tâm tư cua gái, đành phải nói, "Ta có thể là đi nhầm, ta nhị cô nãi nãi hắn là ở tại trên lầu! Vậy ta sẽ không quấy rầy! Đi a!"

"Thế nhưng là, trên lầu... Là phòng giải phẫu..." Diêu Giai nhíu mày.

"Nha... Phòng giải phẫu..." Triệu Ngọc càng thêm bối rối, tiếp tục giả vờ mô hình làm dạng tự bào chữa, "Này! Ta cái này đầu óc, ta nhị cô nãi nãi liền là mổ đâu! Khả năng giải phẫu nhanh làm xong, không tán gẫu nữa, đi a!"

"Ừm, hôm nay vẫn là cám ơn ngươi!" Diêu Giai khách khí tiễn khách, "Về sau có gì cần hỗ trợ, cứ tới tìm ta!"

"Được rồi, tốt, ngươi cũng giống vậy, nếu như cái kia phú nhị đại còn dám quấy rối ngươi, cứ việc tìm ta..."

Đợi Diêu Giai gật đầu về sau, Triệu Ngọc rốt cục quay đầu trở lại, như trút được gánh nặng rời đi bệnh viện.

Triệu Ngọc rời đi về sau, bên cạnh có vị nữ bác sĩ nói với Diêu Giai: "Có lầm hay không? Trên lầu thế nhưng là khoa phụ sản phòng giải phẫu a, hắn nhị cô nãi nãi đến bao lớn số tuổi?"

Diêu Giai nhìn một chút nàng, không nói gì, tinh bì lực tẫn xoay người rời đi.

Nữ bác sĩ lại tiếp tục chậc lưỡi: "Hai thai, hai thai, thật sự là lợi hại! !"

...

Chậc chậc...

Sau khi rời bệnh viện, Triệu Ngọc trong lòng bất ổn, ngũ vị tạp trần, cái này cua gái cua, vậy mà pha thành dạng này, cũng thật sự là thế gian hiếm thấy!

Anh hùng cứu mỹ nhân biến thành anh hùng quýnh đẹp, thực sự là...

May mắn mình cái khó ló cái khôn, ngăn cơn sóng dữ, mặc dù không có chiếm được Diêu Giai hảo cảm, nhưng cũng không có để nàng đối với mình sinh ra chán ghét. Bất kể nói thế nào, về sau còn có cơ hội! Lần tiếp theo, cũng không thể làm được qua loa như vậy, nhất định phải nghĩ cái vạn toàn biện pháp mới tốt.

Rời đi bệnh viện, hắn trực tiếp về tới ngọc khê hẻm.

Tiểu hoàng mao cùng một bang đám côn đồ đã sớm chờ ở nơi đó. Mặc dù bọn hắn tại bệnh viện cầm nhiều tiền như vậy, nhưng là từng cái trong lòng không chắc, tất cả đều đang lo lắng lão đại cua gái đại kế bị pha trộn thất bại, chờ một lúc có phải hay không lại muốn chịu to mồm?

Bọn hắn có lòng muốn cầm tiền đi đường, nhưng Triệu Ngọc là cảnh sát, đối bọn hắn tám đời thân thích đều có nắm giữ, còn có thể chạy trốn nơi đâu? Chỉ có thể cầm tiền, mọi loại thấp thỏm chờ đợi Triệu Ngọc vị này ma vương thám tử đến.

Chương 73: Chương 73: Nhiệm vụ khẩn cấp

Chương 73: Nhiệm vụ khẩn cấp

"Trang chín nhàn một, giang hồ quy củ!" Ngọc khê trong ngõ hẻm nào đó khối heo hút địa phương, Triệu Ngọc ngay tại cho đám côn đồ phổ cập hắn cái gọi là giang hồ quy củ."Ta là tràng tử (ông chủ), mà các ngươi là nhào tay (làm việc), cho nên dưới tình huống bình thường, ta cầm chín các ngươi cầm một!

"Nhưng là, bởi vì là lần đầu hợp tác , bình thường đều có nhường lợi kiểu nói này, cho nên, vì cho thấy thành ý của ta, ta nguyện ý phân ngươi nhóm hai thành. Ầy, nơi này có hơn 17 vạn, 2 thành tựu là 3 vạn 4, " Triệu Ngọc từ trong bọc móc ra ròng rã 5 trói tiền mặt, trịnh trọng nói, "Nơi này là 5 vạn, các ngươi hết thảy 5 người, cũng tốt chia! Thêm ra tới, liền xem như cho các huynh đệ bắn pháo uống rượu dùng! Các ngươi nhìn... Có ý kiến gì hay không?"

Tiểu hoàng mao bọn người đã sớm nghe choáng váng, bọn hắn vốn cho rằng chờ đợi mình chính là dừng lại cuồng dẹp. Ai biết, vị này ma quỷ thám tử thế mà không có đánh người, ngược lại còn muốn phân cho bọn hắn tiền! Cái này há không tương đương trên trời rơi xuống đĩa bánh, há có không đồng ý lý lẽ?

"Nhiều lắm, nhiều lắm, ngài lần trước cho một vạn, buổi sáng còn quăng hai ngàn, " tiểu hoàng mao mang ơn, "Ta nhìn, ngài vẫn là lấy về một chút đi! Thật sự là cho quá nhiều!"

"Đúng vậy a, đúng a!" Bên cạnh bọn côn đồ một bên dùng đầu lưỡi liếm môi, một bên phụ họa nói, "Không được liền cho 3 vạn đi, đầy đủ! Chúng ta cũng không trúng tác dụng quá lớn mà!"

"Bớt nói nhảm!" Triệu Ngọc trầm mặt nói, " để các ngươi cầm thì cứ cầm. Ta không ngại nói cho các ngươi biết, nếu là về sau mấy người các ngươi chịu đi theo ta lẫn vào, giống như vậy cơ hội có rất nhiều, bảo đảm so với các ngươi tại trong ngõ hẻm trộm đạo mạnh!"

"Vâng vâng vâng!" Tiểu hoàng mao tranh thủ thời gian thở dài, "Chúng ta thật sự là gặp được quý nhân! Về sau, chúng ta liền theo lão đại ngài lăn lộn, có chuyện gì, ngài cứ việc chào hỏi chúng ta! Cam đoan xông pha khói lửa, không chối từ!"

"Đúng! Đại ca ở trên, xin nhận các tiểu đệ cúi đầu!" Nói, cái này mấy anh em thế mà thật phải quỳ.

Triệu Ngọc vội vàng cản bọn họ lại, quát: "Được rồi, đừng cả những cái kia hư phiêu, tiền kiếm được trong tay mới có tư cách đi giảng nghĩa khí. Đi theo ta hỗn, bao các ngươi không ăn thiệt thòi!

"Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, cái kia phú nhị đại cũng không phải cái gì đèn đã cạn dầu, nếu là hắn thật để bụng truy tra, có lẽ sẽ đuổi tới các ngươi trên đầu đến! Cho nên, tương lai một tuần lễ, các ngươi tốt nhất đi ra ngoài chơi mà chơi, có quê quán về chuyến quê quán, tạm thời không muốn tại vùng này hoạt động, chờ qua mẫn cảm kỳ trở lại đi!"

"Vâng! Toàn nghe đại ca chỉ huy!" Đám côn đồ đồng loạt gật đầu.

"Ngốc thiếu, " Triệu Ngọc dùng tiền đập tiểu hoàng mao đầu một chút, "Ta là cảnh sát, sau này làm lấy ai trước mặt, cũng không thể nói chúng ta nhận biết, hiểu không? Còn đại ca đâu! Sợ ta chết được chậm a?"

"Nha... Đúng đúng đúng!" Tiểu hoàng mao nạp qua buồn bực đến, lúc này sửa lời nói, "Vậy chúng ta vẫn là trực tiếp gọi ngươi cảnh sát đi, đại ca! ?"

Ba!

Tiểu hoàng mao lại lần nữa chịu một bàn tay, đám người cười ha ha. Sau đó, dưới sự chỉ huy của Triệu Ngọc, mấy người đem tiền một phần, ngay tại chỗ giải thể.

Ở trên đường trở về, Triệu Ngọc một mực tại suy nghĩ liên quan tới Diêu Giai sự tình.

Không biết tại sao, đến như thế thời điểm, hắn truy cầu vị này ngày xưa người yêu chấp niệm, ngược lại không giống trước đó như thế kiên định chấp nhất, không phải là bởi vì phú nhị đại ra làm rối, cũng không phải bởi vì Diêu Giai nói mình đã có bạn trai, mà là Triệu Ngọc cảm thấy, trong thế giới này Diêu Giai, cùng mình nhận biết cái kia Diêu Giai, tính cách tương phản quá lớn!

Cùng Triệu Ngọc sinh tử ngược luyến cái kia Diêu Giai, chính là loại kia đại khai đại hợp, dám yêu dám hận tính cách, chỉ cần nhận định sự tình liền sẽ nghĩa vô phản cố, đến chết cũng không đổi. Triệu Ngọc cùng với nàng, cảm giác cả cuộc đời cũng giống như đánh hưng phấn * tề đồng dạng, sống được rất có tồn tại cảm.

Thế nhưng là làm y tá trưởng Diêu Giai lại hoàn toàn tương phản, nhìn ra được, cái này Diêu Giai thích yên tĩnh, không thích náo nhiệt, có chút đại gia khuê tú loại kia khí chất. Mặc dù nàng mỹ lệ thiện lương, phẩm hạnh đoan chính, thế gian ít có. Nhưng Triệu Ngọc đối với loại này tiểu công chúa nữ hài tử, lại đặc biệt không thích hợp.

Bởi vậy, hắn đối với mình truy cầu Diêu Giai chấp niệm,

Dần dần sinh ra hoài nghi. Có phải hay không, lựa chọn của mình, bản thân liền là sai lầm? Cái này Diêu Giai cũng không phải là mình đau khổ tơ vương cái kia Diêu Giai, chính như trước mắt vô lại Triệu Ngọc, cũng không phải lúc đầu thám tử Triệu Ngọc?

Mang theo loại này thật sâu mâu thuẫn cảm giác, Triệu Ngọc trước tồn tốt tiền, sau đó về tới cục cảnh sát.

Giờ phút này đã hơn bốn giờ chiều, tiến tổ A văn phòng đại môn, giống như ngày xưa tái hiện, Triệu Ngọc lại thấy được một mảnh mang mang lục lục cảnh tượng.

Thám viên nhóm giống bay đồng dạng xuyên tới xuyên lui, điện thoại cũng là vang lên không ngừng.

Ai?

Sao rồi đây là?

Triệu Ngọc hướng bạch bản bên kia một nhìn, nhưng gặp bạch bản phía trên dán đầy tư liệu, không hề nghi ngờ, đây là tổ trọng án lại tiếp vào vụ án!

Hắn hai ba bước lẻn đến bạch bản trước ngừng chân quan sát, nhưng gặp chính giữa trên tấm ảnh dán một trương thảm không nỡ nhìn tử thi ảnh chụp, thi thể cồng kềnh trắng bệch, cơ hồ đều nhìn không ra người bộ dáng tới.

Ảnh chụp bên phải dùng ký hiệu bút viết mấy chữ: Tần Sơn đập chứa nước trầm thi.

Nha...

Triệu Ngọc nghĩ tới, ngày đó giám chứng khoa Vương Phi khoa trưởng

nói qua, từ Tần Sơn đập chứa nước vận tới một cỗ thi thể. Xem ra, trải qua pháp y giải phẫu về sau, đã chứng thực đây là cùng một chỗ hung sát án, cho nên đã lập án điều tra!

Tần Sơn đập chứa nước trầm thi án!

Có chút ý tứ!

Triệu Ngọc nghiêm túc nhìn xem bạch bản bên trên ghi chép manh mối, trong lòng hưng phấn suy nghĩ, hắc hắc hắc... Lão tử cơ hội kiếm tiền lại tới! Hung thủ a, ngươi chính là thắp hương bái Phật cũng vô ích, gặp ngươi Triệu thần thám gia gia, cam đoan ngươi không chỗ trốn chạy, mình ở nhà tắm rửa sạch sẽ, chờ lấy lão tử đeo lên cho ngươi còng tay đi thôi, hoắc ha ha...

"Ngọc a! Ngươi rốt cục trở về..." Nhìn thấy Triệu Ngọc, tổ A đại diện tổ trưởng Bành Hân vội vàng cầm một lớn chồng chất văn kiện, vội vàng đi tới, "Tiểu tử ngươi có phải hay không cố ý cùng ta cái này đại diện tổ trưởng đối nghịch a? Ta đi làm ngày đầu tiên ngươi liền chơi biến mất? Ta cũng không phải Lưu Trường Hổ, đem tỷ chọc tới, ta thật cho ngươi nhớ bỏ bê công việc a!"

"Không có ý tứ, không có ý tứ!" Triệu Ngọc biết Bành Hân là đang nói đùa, vội vàng vò đầu trang bức nói, " ta hôm nay cái đến bệnh viện nhìn ta nhị cô nãi nãi đi, thuận tiện còn kiếm lời 10 đến vạn khối tiền!"

"Đừng lắm lời!" Bành Hân làm sao lại tin, nàng một chỉ xa xa bàn làm việc , đạo, "Trong đội cho chúng ta phối trí kiểu mới nhất điện thoại, ngươi tại Lý Bối Ny nơi đó, quay đầu xem thật kỹ một chút thao tác quy tắc, đây cũng không phải là trò đùa, nhất định phải trong thời gian ngắn nhất, đưa di động tất cả công năng nắm giữ. Ầy..."

Nói, Bành Hân đưa cho Triệu Ngọc một trương tờ đơn: "Đây là hiệp nghị bảo mật, mau đem nó ký! Về sau tuyệt đối đừng lại nói với ta cái gì

điện thoại không tín hiệu, hoặc là không thu được tin nhắn loại hình nói mò phai nhạt! Điện thoại di động sử dụng đã quy nạp đến kỷ luật quy tắc bên trong, như làm trái phạm, không riêng gì thụ kỷ luật xử lý vấn đề, nghiêm trọng còn muốn phụ tương ứng pháp luật trách nhiệm!"

"Nha... Chuyện tốt, chuyện tốt!" Triệu Ngọc không để ý cầm bút lên đến ký tên, ký xong chữ tranh thủ thời gian chỉ vào bạch bản hỏi, "Đại tỷ đại, có phải hay không đến mới vụ án? Tần Sơn đập chứa nước trầm thi án, danh tự này còn rất bá khí, thế nào, cần ta đi đến nơi nào điều tra?"

"Ừm... Cái này sao!" Bành Hân đập chậc lưỡi, hơi có vẻ khó xử nói, "Ngọc a! Bản án sự tình, ngươi vẫn là trước đừng quan tâm, ta chỗ này thế nhưng là có cái càng khẩn cấp hơn nhiệm vụ, cần ngươi đi làm a!"

Chương 74: Chương 74: Đập chứa nước chìm nữ thi

Chương 74: Đập chứa nước chìm nữ thi

"Đại tỷ đại!" Triệu Ngọc cầm huấn luyện giấy thông báo, trừng mắt tròng mắt hỏi Bành Hân, "Ngươi thành thật nói cho ta, đây có phải hay không là Lưu Trường Hổ cái kia quy tôn tử làm mờ ám? Lại nghĩ vụng trộm âm ta Triệu Ngọc có phải hay không?"

"Muốn chết rồi! ?" Ai ngờ, Bành Hân hỏa khí so Triệu Ngọc còn lớn hơn, lập tức giống súng máy đồng dạng trở về quá khứ, "Đây là thị cấp cốt cán nhân viên cảnh sát huấn luyện a! Mỗi cái phân cục chỉ có 3 cái danh ngạch, đoạt cũng còn không giành được đâu! Ngươi thế mà còn nói hại ngươi? Còn Lưu Trường Hổ?

"Ngươi biết không, vì cái này danh ngạch, tỷ tỷ ngươi ta phí đi khí lực lớn đến đâu? Lúc đầu cái này danh ngạch phân đến tổ A là cho lão Mao, nhưng lão Mao đều như vậy, làm sao đi? Những người lãnh đạo muốn cho khác phòng, sau đó ta liền điên rồi, nói nếu không cho chúng ta tổ A cái này danh ngạch, ta cái này đại diện tổ trưởng liền không làm, bọn hắn này mới khiến ra, biết không! ?

"Ngươi không nhìn thấy, làm ta đề nghị đem cái này danh ngạch cho ngươi Triệu Ngọc thời điểm, Lưu Trường Hổ mặt kia cùng quả cà, không ngừng phản đối đâu! Nói ngươi vừa mới chuyển chính, sao có thể để ngươi như thế cọng lông hài tử đi tham gia?

"Sau đó ta liền cùng hắn đòn khiêng lên, nói hai lên đại án đều là người ta Tiểu Triệu phá, cái này danh ngạch nếu là cho người khác, làm sao phục chúng? Lúc này mới nói hết lời, đem giấy thông báo bên trên danh tự đổi thành ngươi!

"Tiểu tử ngươi vẫn còn nhớ thương ai ai ai âm ngươi? Ta đi! Ngươi xứng đáng ta sao? Thật sự là chó cắn Lữ Động Tân, sớm biết dạng này, ta phí kia sức lực làm gì?"

Triệu Ngọc không nhưng nghe minh bạch, đồng thời cũng từ trong trí nhớ tìm được có quan hệ tư liệu, nguyên lai cái này cốt cán nhân viên cảnh sát huấn luyện quả nhiên là một kiện đại hảo sự, chỉ có tham gia qua huấn luyện người, mới có tư cách bình chọn hàng năm ưu tú thám viên.

Hàng năm vì có thể tham gia cái này huấn luyện, tổ trọng án thám viên nhóm cơ hồ chèn phá đầu, có còn phải đi cửa sau hoặc là tặng lễ.

Năm nay mình vừa mới chuyển chính thức , ấn lý thuyết làm sao cũng không tới phiên hắn Triệu Ngọc trên đầu! Nhưng người ta Bành Hân sửng sốt cho mình tranh thủ đến một cái quý giá danh ngạch, cái này còn có lời gì nói?

"Ô ô u. . ." Triệu Ngọc vội vàng cười làm lành nói, " đại tỷ đại đừng nóng giận, đệ đệ đây là nói đùa đâu! Như vậy đi, buổi tối hôm nay ta làm chủ, đem tỷ phu cùng hài tử kêu lên, chúng ta đi về đông thuận thịt dê nướng thế nào?"

"Đi đi đi, thôi bớt đi ngươi!" Bành Hân tức giận lườm Triệu Ngọc một chút, "Biết tay ta đầu có bản án mới nói như vậy a? Lại nói, dừng lại thịt dê nướng liền muốn bãi bình ta sao? Ngươi biết B tổ an bài người nào không? Rambo tiểu tử kia! Hắn bố dượng, thế nhưng là cục thành phố tài vật khoa khoa trưởng đâu! Hừ, muốn không có ta Bành Hân cho ngươi chỗ dựa, ngươi Triệu Ngọc coi như lại phá mười cái đại án, cũng

đừng nghĩ đạt được cái này danh ngạch đấy!"

"Vâng vâng vâng! Ta biết đại tỷ đại không tầm thường, " Triệu Ngọc vội vàng cúi đầu khom lưng, khúc ý nịnh nọt, "Đại tỷ đại tốt với ta! Đại tỷ đại có tình có nghĩa, nghĩa bạc vân thiên! Chút tình ý này, tiểu đệ ghi tạc trong lòng, nếu là tương lai tỷ phu thật đem ngươi cho bỏ, ta nhất định cho ngươi tìm tốt hơn nhà dưới!"

"Ta tới ngươi đi!" Bành Hân dùng sức xô đẩy Triệu Ngọc, trên mặt lại là cười ha ha. Nghe được Triệu Ngọc, toàn tổ người cũng không chịu được cười vang.

"Bất quá, nói trở lại, " Bành Hân có chút ít cảm thán nói, "Nếu là không có tiểu tử ngươi phía trước biểu hiện xuất sắc, nước này kho trầm thi án cũng không tới phiên ta tổ A trên đầu. Lần này, chúng ta coi như thông suốt mạng già, cũng phải đem nó phá, cũng không thể để B tổ người chế giễu!"

"Đúng! Đại tỷ đại nói đúng!" Bên cạnh có thám viên phụ họa nói, "Cũng là thời điểm, vì chính mình tranh một hơi!"

"Đúng!"

"Cố lên!"

Trong lúc nhất thời, tổ A thám viên nhóm sĩ khí tăng nhiều, tự tin hơn gấp trăm lần!

"Ngọc a! Bản án sự tình cứ yên tâm giao cho chúng ta đi!" Trước khi đi, Bành Hân lại dặn dò một câu, "Cái này huấn luyện thế nhưng là đặc biệt trọng yếu, từng cái khu huyện phân cục minh tranh ám đấu, ngươi cần phải biểu hiện tốt một chút, tuyệt đối đừng cho chúng ta cho dương phân cục mất mặt xấu hổ a! Bằng không, tỷ tỷ ngươi ta cái này mặt mo, coi như thật không có địa phương đặt!"

"Yên tâm đi!" Triệu Ngọc lấy được giấy thông báo, xiêu xiêu vẹo vẹo đánh cái cúi chào, "Ta cam đoan đem cái khác phân cục hoa khôi cảnh sát tất cả đều cua được trên giường đi!"

Thám viên nhóm lại lần nữa cười ha ha,

Duy chỉ có Lý Bối Ny sắc mặt ngưng trọng, da mặt căng cứng.

Cùng Bành Hân nói dứt lời, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian vui vẻ đi vào Lý Bối Ny trước mặt lĩnh điện thoại. Để hắn ngoài ý muốn chính là, phát cho điện thoại di động của hắn nhìn qua phi thường phổ thông, phía trên chỉ là đánh dấu lấy hoa vì cái gì nhãn hiệu chữ, lại là không có nửa điểm chỗ đặc thù.

Lý Bối Ny nói cho hắn biết, những này điện thoại đều là chuyên môn làm trọng án tổ thám viên nhóm thiết kế. Sở dĩ thiết kế thành đại chúng kiểu dáng cùng đại chúng nhãn hiệu, chính là vì dễ dàng cho thám viên nhóm tốt hơn ngụy trang.

Kỳ thật, những này điện thoại di động công năng, lại là tương đương đến cường đại. Ngoại trừ định vị, mã hóa công năng bên ngoài, còn lắp đặt rất nhiều dễ dàng cho tra án cùng truyền thâu tư liệu công nghệ cao phần mềm, vô hạn lưu lượng, tùy thời lên mạng, còn có cực lớn bộ nhớ, không thua kém một chút nào một đài đỉnh phối máy tính.

Triệu Ngọc lúc đầu dự định mua bộ điện thoại di động, lần này miễn phí đạt được một cái, ngay cả mua điện thoại di động tiền đều tiết kiệm được, tự nhiên tâm hoa nộ phóng, phá lệ cao hứng.

Sau đó, Lý Bối Ny liền căn cứ sách hướng dẫn, đưa di động một chút chủ yếu công năng nhất nhất giới thiệu cho Triệu Ngọc.

Triệu Ngọc phát hiện, hôm nay Lý Bối Ny tựa hồ có chút không giống

nhau lắm, hóa trang còn bôi son môi, ăn mặc phá lệ tịnh lệ. Tại cho Triệu Ngọc giảng giải thời điểm, khóe mắt càng không ngừng ngắm hắn, thân thể còn không ngừng vặn vẹo, một bộ vội vã cuống cuồng dáng vẻ.

Khi đó, Triệu Ngọc đã ý thức được cái gì, trong lòng liền có một chút chuẩn bị. Cho nên, đương Lý Bối Ny giới thiệu xong điện thoại, bỗng nhiên nâng lên cái gì rạp chiếu phim có bộ mảng lớn chiếu lên thời điểm, Triệu Ngọc quả quyết giật ra nàng chủ đề, hỏi:

"Bối ny a, vẫn là cùng ta giảng một chút, đập chứa nước trầm thi án tình huống a?" Hắn chỉ chỉ xa xa bạch bản, "Hôm nay phân tích án tình sẽ, ta mẹ nó lại không có gặp phải, ta cái này rách nát điện thoại di động thực sự là. . ."

"Sư huynh. . ." Lý Bối Ny lắc đầu bất đắc dĩ, "Lời của ta mới vừa rồi đều nói vô ích, đi xem điện thoại di động của ngươi đi, liên quan tới bản án tình huống đều ở bên trong đâu!"

Nói xong, Lý Bối Ny mân mê miệng nhỏ, đem một chồng văn kiện ôm vào trong ngực, đứng dậy rời đi bàn làm việc của mình.

"Ai? Làm gì đi? Tan việc?" Triệu Ngọc ngoài ý muốn.

"Ta đi phòng hồ sơ giao hồ sơ đi!" Lý Bối Ny quay đầu trở lại trừng Triệu Ngọc một chút, "Hừ, chúng ta đều là làm thám tử, về sau không muốn theo giúp ta xem phim cứ việc nói thẳng tốt, đừng có lại tìm nhiều như vậy lấy cớ!"

Nói xong, Lý Bối Ny sải bước rời đi văn phòng.

"Ai? Cái gì phim? Không hiểu rõ ngươi đang nói cái gì mà!" Người đã nhưng đi xa, Triệu Ngọc vẫn còn tại một mặt vô tội trang bức.

Ai!

Nhìn qua Lý Bối Ny bóng lưng, Triệu Ngọc không khỏi than nhẹ một tiếng.

Đối với vị này tiểu ny tử, hắn là thật tâm không có cảm giác. Mặc dù tiểu cô nương rất giảng nghĩa khí, đối với mình không tệ, cũng mặc kệ tuổi tác, tính cách còn có bề ngoài, đều không phải Triệu Ngọc muốn đồ ăn.

Triệu Ngọc chỉ coi nàng là thành một cái tiểu muội muội, từ trên người nàng cảm nhận được, hoàn toàn là người nhà thân tình.

Đối với tình cảm phương diện, Triệu Ngọc luôn luôn phân biệt rõ ràng, thích liền là thích, không thích liền là không thích. Cho nên, đối với Lý Bối Ny tới nói, hắn cảm thấy vẫn là đem lời nói rõ tốt nhất, một khi dây dưa dài dòng, lo trước lo sau, ngược lại hậu hoạn vô tận, hại người hại mình.

Triệu Ngọc năng lực học tập cũng tạm được, thông qua Lý Bối Ny giới thiệu, hắn không sai biệt lắm hiểu rõ điện thoại mới công dụng, ở trên màn ảnh ba lật hai điểm, rất mau đưa đập chứa nước trầm thi án tình huống điều ra.

Đi đầu một trương đại chiếu phiến, chính là cỗ kia tẩy trắng sưng vù thi thể. Để Triệu Ngọc hơi cảm giác ngoài ý muốn chính là, cái này lại còn là một bộ —— nữ thi! !

Chương 75: Chương 75: Trọng khẩu vị chuyện cũ

Chương 75: Trọng khẩu vị chuyện cũ

Kỳ thật, liên quan tới trầm thi án tình tiết vụ án cũng không phức tạp. Vài ngày trước, có người tại Tần Sơn đập chứa nước phát hiện một bộ đã độ cao hư thối thi thể.

Kinh pháp y kiểm tra thi thể về sau, chứng minh người chết vì một nữ nhân trẻ tuổi, đã tử vong gần ba tháng. Bởi vì trên thi thể có buộc chặt vết tích, bị mưu sát khả năng cực lớn, tổ trọng án đã lập án điều tra.

Đối với phá án và bắt giam loại này hình vụ án, trọng điểm ở chỗ xác định người chết thân phận. Chỉ có xác định thân phận, cảnh sát mới có thể đi vào một bước triển khai điều tra.

Mấy ngày qua, thông qua cùng gần đây người mất tích so với, cảnh sát rốt cục xác định người chết thân phận. Nữ tử này tên là Bàng An Ny, chính là một sinh động tại các lớn quán bar hộp đêm bán rượu nữ lang.

Mặc dù loại này vụ án phá án và bắt giam độ khó cũng không cao, nhưng là bởi vì người chết tiếp xúc đám người tương đối phức tạp, điều tra vẫn là có nhất định khó khăn.

Vụ án này chính là tổ A độc lập tiếp nhận, mặc kệ đối với chịu đủ chèn ép tổ A thám viên tới nói, vẫn là đối với Bành Hân vị này vừa mới nhậm chức đại diện tổ trưởng mà nói, tự nhiên phá lệ trọng yếu. Tất cả mọi

người tại mong mỏi, có thể tại B tổ trước mặt mở mày mở mặt một lần.

Hiện tại toàn tổ trên dưới một lòng, đang toàn lực phá án và bắt giam đập chứa nước trầm thi án, nhưng Triệu Ngọc lại vẫn cứ giúp không được gì. Sáng sớm ngày mai, hắn liền phải đi Tần Sơn cảnh sát trường học đưa tin, tham gia mỗi năm một lần nhân viên cảnh sát huấn luyện.

Từ lúc phá án và bắt giam kết thúc tay án về sau, Triệu Ngọc đối phá án và bắt giam bản án đã sinh ra hứng thú nồng hậu, vốn muốn mượn Kỳ Ngộ hệ thống giúp tổ A cùng một chỗ phá án, nhưng bất đắc dĩ nhân viên cảnh sát huấn luyện đồng dạng phi thường trọng yếu, mình chỉ có thể trước chú ý một đầu.

Bất quá, dù là như thế, Triệu Ngọc vẫn là đem trầm thi án tường tình cẩn thận nghiêm túc lưu vào trí nhớ một lần. Trong lòng còn có một loại nào đó may mắn hắn, thậm chí ban đêm còn cho Dương Hồng phát Wechat, hỏi nàng có biết hay không cái này Bàng An Ny?

Hắn cảm thấy Dương Hồng cùng Bàng An Ny công việc tính chất có chút gần, muốn vạn nhất nhận biết, nói không chừng còn có thể cung cấp chút gì manh mối.

Gậy điện án bên trong, Dương Hồng là người bị hại; tay gãy án bên trong, Dương Hồng vì Triệu Ngọc cung cấp cực kỳ trọng yếu manh mối; nếu là trầm thi án nàng còn có thể dính líu quan hệ, Triệu Ngọc thật muốn tìm bàn thờ đem nàng hảo hảo cung phụng không thể!

Nhưng mà, Triệu Ngọc suy nghĩ trùng hợp cũng không phát sinh, Dương Hồng Wechat rất nhanh truyền đến đáp lời, nói nàng chưa từng nhận biết một người như vậy . Bất quá, nàng có thể cùng các bằng hữu hỏi thăm một chút, để Triệu Ngọc để sau hãy nói.

Triệu Ngọc nghe được Dương Hồng Wechat đáp lời bên trong rất là ồn ào, liền thuận miệng hỏi một câu, ngươi ở chỗ nào vậy?

Ai ngờ, đợi rất lâu, Dương Hồng cũng rốt cuộc không có truyền đến đáp lời.

Triệu Ngọc tự giác không thú vị, cũng không tâm tình đi suy đoán Dương Hồng hiện tại đến cùng đang làm cái gì? Hoặc là với ai đang làm cái gì?

Nhàm chán hắn tiếp tục xem xét mình Wechat, bởi vì trước kia Triệu Ngọc tính cách chiếp ầy, Wechat bên trong không có bao nhiêu bằng hữu, sổ truyền tin bên trên cơ bản liếc qua thấy ngay.

Là như thế, Diêu Giai danh tự lại là phi thường dễ thấy, Triệu Ngọc nhịn không được ấn mở nàng tài liệu cặn kẽ. Sớm tại lần trước lạc đà truy tặc về sau, Triệu Ngọc cũng đã cùng Diêu Giai trở thành Wechat hảo hữu.

Bất quá, từ xưa tới nay, Triệu Ngọc nhưng lại không biết nên nói với người ta thứ gì, một mực cũng không có chân chính nói chuyện qua tán gẫu qua ngày.

Giờ phút này, hắn mở ra Diêu Giai người album ảnh, từng trương thưởng thức hình của nàng. Trong tấm ảnh Diêu Giai mỹ mạo vẫn như cũ, đập vào mắt như cũ, cùng Triệu Ngọc trong trí nhớ hồn khiên mộng nhiễu Diêu Giai giống như đúc.

Nhìn xem những hình này, Triệu Ngọc thoáng như lại trở về quá khứ xanh thẳm trong năm tháng. Khi đó, hai người vừa mới 20 tuổi ra mặt, huyết khí phương cương, cá tính bay lên!

Ong ong ong. . .

Tân Hoa cầu đầu cầu bên trên, Triệu Ngọc cưỡi một cỗ lớn xe gắn máy,

Diêu Giai chăm chú ngồi ở phía sau hắn. Xe gắn máy két dừng ở một cái

bày quầy bán hàng bán điện thoại di động tiểu phiến trước mặt.

Diêu Giai ngẩng đầu lên nón trụ mặt nạ, xông tiểu phiến quát: "Hắc! Ngươi cái tên này không mọc mắt a? Biết đây là ai địa bàn sao? Cũng không cùng ta Thiên Bá ca (Triệu Ngọc phỉ hào) lên tiếng kêu gọi, còn dám bày quầy bán hàng? Chán sống rồi ngươi?"

"Đại tỷ a!" Bày quầy bán hàng vẻ mặt đau khổ nói, "Đầu cầu là công chung nơi chốn, ta ở chỗ này bày quầy bán hàng lại không phạm pháp?"

"Ngươi nói cái gì? Nhà vệ sinh công cộng?" Diêu Giai sờ lên lỗ tai.

"Nơi công cộng!" Tiểu phiến sửa chữa.

"Ta làm sao nghe là công chung nhà vệ sinh đâu?" Diêu Giai vểnh lên cái miệng anh đào nhỏ nhắn nói, "Hắc hắc, thật thối, thật thối! Làm sao vừa nghe đến nhà vệ sinh hai chữ, ta đã nghe đến một cỗ mùi thối đâu? Thiên Bá ca, ngươi ngửi thấy sao?"

Triệu Ngọc tại điều khiển chỗ ngồi nhẹ gật đầu.

"Nếu là nhà vệ sinh công cộng, vậy ta cũng không khách khí. . ."

Diêu Giai cười xấu xa, bỗng nhiên đem tay phải sớm đã chuẩn bị xong túi nhựa vứt xuống Tiểu Phạm điện thoại bày ra. Kia trong túi nhựa trang rõ ràng đều là lớn phân, túi nhựa quẳng phá đi về sau, lớn phân vung đến đầy chỗ đều là, xú khí huân thiên!

Tiểu phiến "A" quát to một tiếng, hướng về sau ngã quỵ.

Triệu Ngọc lạnh lùng bĩu môi cười một tiếng, vặn một cái chân ga, xe gắn máy liền nghênh ngang rời đi. Chỗ ngồi phía sau Diêu Giai, thì một mực khinh miệt xông tiểu phiến dựng thẳng ngón giữa.

Đương xe gắn máy tại nơi nào đó vườn hoa ngừng tốt về sau, Diêu Giai dùng song quyền thẳng nện Triệu Ngọc phía sau lưng, hét lên:

"Không thoải mái! Không thoải mái! Không thoải mái. . ."

"Phân đều ném cho người ta, vì lông còn không thoải mái?" Triệu Ngọc hút thuốc, cười gằn hỏi một câu.

"Không có nhét vào trên người hắn! Không thoải mái! Liền là không thoải mái!" Diêu Giai quệt mồm nói, "Ta muốn thấy phân bạo người sống! Thiên Bá ca, ngươi đến trong rừng kéo ngâm đi, chúng ta lại trở về ném hắn một lần đi!"

"Thóa!" Triệu Ngọc nặng nề mà nhổ nước miếng, cắn răng một cái giậm chân một cái, xông Diêu Giai quát, "Tốt! Chủ ý của ngươi thật sự là —— quá tán á! Ta cái này đi ấp ủ một chút. . ."

Theo cảnh vật rõ ràng, ngày xưa ống kính dần dần làm nhạt. Nhưng Triệu Ngọc tâm tư, lại thật lâu không cách nào thu hồi, y nguyên đắm chìm trong cùng Diêu Giai vui thích thời gian bên trong.

Cuối cùng, vẫn là Kỳ Ngộ hệ thống thanh âm đánh gãy hắn hồi ức. Hệ thống nói cho hắn biết, lần này, kỳ ngộ của hắn độ hoàn thành chỉ có 63%, so mấy lần trước độ hoàn thành đều muốn thấp.

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc nghiêm túc suy nghĩ một chút, cảm giác thấp như vậy độ hoàn thành, tựa hồ vừa vặn ấn chứng lúc trước hắn suy đoán: Chỉ có làm việc tốt, mới có thể đề cao độ hoàn thành!

Hồi tưởng một ngày kinh lịch, mặc dù Triệu Ngọc xảo diệu hoàn thành không ít kỳ ngộ, nhưng hắn hôm nay quả thực đã làm nhiều lần chuyện thất đức!

Đầu tiên tới nói, hắn vì chiếm được Diêu Giai niềm vui, vậy mà cùng đám côn đồ thông đồng làm bậy, cùng tiến lên diễn tiên nhân khiêu; tiếp theo, đang diễn trò sắp bại lộ thời điểm, hắn lại trả đũa, vu oan giá họa cho vị kia phú nhị đại; cuối cùng, hắn càng là cùng đám côn đồ hùn vốn nuốt lấy phú nhị đại khoản tiền lớn! Như thế hành vi, quả thực có thể dùng "Ti tiện" để hình dung.

Nếu như kỳ ngộ độ hoàn thành thật cùng tốt xấu có liên quan lời nói, như vậy hôm nay Triệu Ngọc có có thể được 63%, có lẽ đã là cái kỳ tích a?

Hôm nay quẻ văn bên trên cũng chưa từng xuất hiện đại biểu cho tài vận "Cấn" quẻ, nhưng Triệu Ngọc vẫn đạt được một bút có giá trị không nhỏ tài phú. Bởi vậy đến xem, cái này quẻ văn cũng không phải tuyệt đối! Hoàn thành kỳ ngộ đường tắt cùng thủ đoạn khác biệt, khả năng có lớn vô cùng biến số!

Mấy ngày ngắn ngủi bên trong, Triệu Ngọc thẻ bên trên đã có hơn 20 vạn! Cứ như vậy tốc độ phát triển tiếp, khác nói không chính xác, phát tài lại là chú định có thể thành!

Là như thế, Triệu Ngọc cũng không có lòng đi quản người tốt lành gì người xấu, chỉ cần lão tử có thể phát tài, kỳ ngộ độ hoàn thành thấp một chút cũng không có tâm bệnh!

Không nghĩ tới, mặc dù hắn độ hoàn thành chỉ có 63%, lại vẫn đạt được một kiện đạo cụ ban thưởng. Bởi vậy đến xem, 60 phân rất có thể là cái tuyến hợp lệ, chỉ cần vượt qua 60%, liền có thể đạt được ban thưởng.

Triệu Ngọc mở ra xem, lần này đạt được đạo cụ gọi là ẩn hình che đậy nghi, lại là dùng để che đậy điện thoại tín hiệu, tiếp tục thời gian làm một cái giờ!

Đi! Mặc dù công năng yếu một chút, nhưng dầu gì cũng là một kiện ban thưởng, về sau nói không chừng đều có thể phát huy được tác dụng! Ai nha, Triệu Ngọc không khỏi có chút ước mơ, trong vòng năm ngày nhân viên cảnh sát huấn luyện liền muốn bắt đầu, không biết tại trong huấn luyện, lại sẽ gặp phải cái gì kỳ hoa tao ngộ?

Chương 76: Chương 76: Bị sơ sót nghiệp dư yêu thích

Chương 76: Bị sơ sót nghiệp dư yêu thích

Kỳ này nhân viên cảnh sát huấn luyện, chủ yếu nhằm vào Tần Sơn thị các cảnh thự hình sự trinh sát nhân viên.

Huấn luyện chia làm lớp lý thuyết cùng thực tiễn khóa hai bộ phận lớn, lớp lý thuyết chủ yếu vì chúng nhân viên cảnh sát truyền thụ trong ngoài nước tiên tiến hình sự trinh sát kỹ thuật lý niệm loại hình; mà thực tiễn khóa thì chỉ tại đề cao chúng nhân viên cảnh sát chuyên nghiệp kỹ xảo, tốt hơn khai triển hình sự trinh sát công việc.

Lần này huấn luyện trong vòng năm ngày, giảng bài giáo sư đều là trong nước đỉnh tiêm giáo sư chuyên gia, cùng một chút kinh nghiệm phong phú già hình sự trinh sát. Có thể tham gia huấn luyện, cơ bản đều là các nơi cảnh thự ưu tú thám tử, mỗi cái cảnh thự chỉ có 3 cái huấn luyện danh ngạch.

Lần này, đại biểu cho dương khu phân cục tham gia huấn luyện, ngoại trừ tổ A Triệu Ngọc Hòa B tổ quan nhị đại Lan Bác bên ngoài, còn có giám chứng khoa một vị vật chứng thu thập xét nghiệm viên, tên là Hồ Bân.

Cảnh sát trường học an bài dừng chân đúng lúc là ba người ở giữa, ba người này cũng đều là nam, tự nhiên ở đến cùng một chỗ. Lan Bác cùng Hồ Bân đều so Triệu Ngọc nhỏ, hai anh em này mặc dù đều có bối cảnh,

nhưng là làm người mười phần thân hòa, luôn luôn ngọc ca dài ngọc ca ngắn, cùng Triệu Ngọc chung đụng được coi như không tệ.

Đầu một ngày, thừa dịp quản lý thư giãn, ca ba còn tới phụ cận trong tiệm cơm uống bỗng nhiên ít rượu.

Lan Bác nói, cha hắn là Sử Thái Long fan hâm mộ, lại vừa vặn họ Lan, cho nên liền cho mình lên Lan Bác cái tên này! Thế nhưng là, bản thân hắn còm nhom, đừng nói Lan Bác, lan tinh linh còn tạm được!

Hồ Bân cùng Lan Bác vừa vặn tương phản, hình dáng cao lớn thô kệch, lưng hùm vai gấu, cũng không mang kính mắt, nhìn qua càng giống dũng mãnh thám viên. Nhưng mà, công tác của hắn lại là tinh tế cực kì, chủ yếu phụ trách tại tội án hiện trường thu thập chứng cứ, cùng hậu kỳ xét nghiệm phân tích.

Nghe xong Hồ Bân nói tới công tác của hắn, Triệu Ngọc liền không nhịn được hướng hắn hỏi thăm vị kia như hoa như ngọc, thiên kiều bá mị Vương Phi khoa trưởng đến, hỏi nàng có cái gì đường viền tin tức, Bát Quái tư ẩn?

Nhấc lên vị này Vương khoa trưởng, Hồ Bân lại là một mặt khẩn trương. Nói đường viền tin tức hắn không biết, nhưng vị này nữ khoa trưởng lại là xa gần nghe tiếng cuồng công việc, làm việc mà tương đương đến cẩn thận, không cho phép bất kỳ sai lầm nào xuất hiện. Cho nên, bọn hắn những này lập tức thuộc, mỗi ngày đều thận trọng, sợ phát sinh cái gì sai lầm.

Nghe được Hồ Bân giới thiệu, Triệu Ngọc giờ mới hiểu được, nguyên lai người ta Vương Phi thăng nhiệm khoa trưởng, sát lại hoàn toàn đều là thực lực. Lúc trước nhìn thấy như thế một vị vũ mị dễ hỏng nữ khoa trưởng, hắn còn tưởng rằng trong này có cái gì quy tắc ngầm đâu?

Huấn luyện sau khi bắt đầu, Triệu Ngọc vốn là nghĩ kỹ hiếu học tập một

chút, đến một lần đề cao một chút mình phá án trình độ, thứ hai cũng tốt xứng đáng người ta Bành Hân có hảo ý.

Nhưng mà, hắn chỉ nghe một buổi sáng liền váng đầu. Các chuyên gia giảng cái gì phạm tội tâm lý học, hình sự khoa học kỹ thuật loại hình chương trình học, Triệu Ngọc thật giống như nghe thiên thư, cái rắm mà không hiểu.

Đợi đến buổi chiều giảng nhân viên cảnh sát hạch tâm giá trị quan chờ chính trị tư tưởng chương trình học thời điểm, Triệu Ngọc càng giống mang lên trên kim cô chú Tôn hầu tử, giảng sư trên đài vừa nói, liền tựa như Đường Tăng niệm chú, đau đến hắn sắp hỏng mất đều!

Thừa dịp đi nhà xí cơ hội, Triệu Ngọc trước kia chuồn mất.

Đợi đến ngày thứ hai, hắn xem xét huấn luyện thời khóa biểu bên trên đều là cái gì cảnh sát tin tức học, cảnh sát tình báo học loại hình, dứt khoát để Lan Bác giúp hắn đánh dấu, mình thì tại ký túc xá một nằm, ban ngày ngủ ngon bắt đầu.

Ngày thứ ba, hắn càng là y dạng họa hồ lô, suốt ngày ôm mình điện thoại, hoặc là chơi chơi Wechat, hoặc là đánh một chút vương giả vinh quang. Buồn bực ngán ngẩm thời gian, cũng là xem như thanh tịnh.

Bất quá, mấy ngày kế tiếp, Triệu Ngọc đối với mình hệ thống lại là có khắc sâu hơn lĩnh ngộ. Ba ngày này hắn mỗi ngày đúng hạn mở ra Kỳ Ngộ hệ thống, nhưng bởi vì mình buồn bực tại ký túc xá, lại là kỳ ngộ gì cũng không có gặp được. Ba ngày độ hoàn thành cộng lại đều không có vượt qua 15%.

Bởi vậy có thể thấy được, trên trời là thật sẽ không rớt đĩa bánh, cho dù hắn có Kỳ Ngộ hệ thống mang theo, nhưng nếu như mình không chủ động phối hợp, đồng dạng không có hiệu quả chút nào.

Ngoài ra còn có một chút, Triệu Ngọc đã từng lo lắng qua, Kỳ Ngộ hệ thống mở ra có thể hay không cùng hắn từ tài xế xe taxi chép tới túi kia thuốc lá có quan hệ? Một khi túi kia thuốc lá sử dụng hết, có phải hay không cũng không còn cách nào mở ra Kỳ Ngộ hệ thống?

Là như thế,

Từ xưa tới nay, Triệu Ngọc một mực cẩn thận từng li từng tí giữ túi kia thuốc lá. Mỗi lần cần mở ra hệ thống thời điểm, cũng là điểm về sau vẻn vẹn rút một ngụm, sau đó lập tức bóp tắt, giữ lại lần sau dùng lại.

Nhưng hắn gần đây phát hiện, Kỳ Ngộ hệ thống mở ra căn bản cùng túi kia thuốc lá không quan hệ, thậm chí căn bản không cần đến thuốc lá đều. Tỉ như sáng sớm hôm qua, hắn chỉ là đánh cái vang dội hắt xì, Kỳ Ngộ hệ thống liền ứng thanh khởi động!

Theo như cái này thì, mở ra hệ thống phương pháp vẫn là cùng chính hắn có quan hệ, hút thuốc bất quá là một loại mau lẹ phương thức mà thôi.

Mặc dù mấy ngày nay kỳ ngộ độ hoàn thành không cao, không có đạt được ban thưởng, nhưng là Triệu Ngọc lại là an gối mà nằm, mừng rỡ nhàn nhã. Hắn cảm thấy không có gặp được kỳ ngộ cũng không phải chuyện gì xấu, mình vừa vặn có thể lợi dụng trong khoảng thời gian này nghỉ ngơi thật tốt, đừng cả ngày gà bay chó chạy, thần kinh thô!

Chờ mình nghỉ ngơi tốt, lại toàn lực ứng phó, há không làm ít công to?

Đương nhiên, mặc dù mỗi ngày thảnh thơi nhạc tai, nhưng là Triệu Ngọc vẫn một mực đang nhớ kia cái cọc đập chứa nước trầm thi án, thường xuyên cùng Lý Bối Ny bọn người liên hệ, thời khắc chú ý bản án tiến triển.

Tổ A thám viên nhóm dốc hết toàn lực, thông qua mấy ngày điều tra

đến, bọn hắn đã cơ bản đem vụ án này tra xét cái tra ra manh mối, đồng thời khóa chặt người hiềm nghi phạm tội.

Nguyên lai, cái này trầm thi án tình tiết vụ án phi thường cũ, không có chút nào mới lạ. Cái kia tên là Bàng An Ny bán rượu tiểu thư, vì sinh kế khắp nơi lưu tình, cuối cùng cùng một khoa học kỹ thuật cục công chức nương đến cùng một chỗ, thân nhau.

Công chức có gia đình có sự nghiệp, tự nhiên không thể công khai mình ngoài giá thú tình. Thế nhưng là Bàng An Ny không vừa lòng hiện trạng, không nên ép hắn ly hôn, đem mình phù chính.

Một tới hai đi, đủ kiểu xé rách phía dưới, công chức liền thẹn quá hoá giận giết chết Bàng An Ny, sau đó trầm thi Tần Sơn đập chứa nước.

Cả vụ án mạch lạc rõ ràng, thám viên nhóm phá án và bắt giam cũng là thuận buồm xuôi gió. Thế nhưng là, để cho người ta ảo não chính là, bọn hắn phá án lúc vẫn là không để ý đến một chi tiết, đó chính là vị này công chức có cái phi thường đặc thù nghiệp dư yêu thích, chính là cái này nghiệp dư yêu thích, đưa đến trầm thi án vẫn chưa kết án.

Nguyên lai, vị này công chức chính là một nghiệp dư —— parkour vận động viên!

Điều tra cùng ngày, tổ A thám viên đến khoa học kỹ thuật cục đi bắt người, lúc ấy còng tay đều mang lên trên một con, cũng không có ngờ tới gia hỏa này đột nhiên bạo khởi, sau đó liền từ trong đám người lại bay lại đào đất chạy mất!

Thám viên nhóm kinh hãi, vội vàng triển khai đuổi bắt, tựa như đóng phim, năm sáu tên thám viên đuổi cả con đường, nhưng cuối cùng vẫn là bị vị này parkour vận động viên cho xa xa bỏ lại đằng sau, cuối cùng bỏ trốn mất dạng!

Người bị tình nghi không có bắt lấy, bản án liền không thể hoàn tất. Mà tội phạm vẫn là tại dạng này một loại lúng túng tình huống dưới đào tẩu, mắt nhìn thấy mở mày mở mặt, vậy mà biến thành trò cười. Cái này không thể nghi ngờ để Bành Hân nổi giận, hiện tại ngay tại điều động toàn tổ cảnh lực, toàn lực bắt nghi phạm bên trong.

Ai!

Đạt được tin tức như vậy, Triệu Ngọc cũng là rất buồn bực. Nếu là mình không đến tham gia này cũng lò huấn luyện liền tốt, nói không chừng, mình trước kia xuất mã bắt giữ tội phạm, lại có thể dẫn tới tiền thưởng đâu!

Chương 77: Chương 77: Ta cánh tay khả năng gãy!

Chương 77: Ta cánh tay khả năng gãy!

Nhân viên cảnh sát huấn luyện ngày thứ tư sáng sớm, Triệu Ngọc mở một cái "Khảm chấn" quẻ. Quẻ văn nói, khảm nước chấn lôi, thủy bên trong kinh lôi, chủ âm hí dương, cỏ non loạn nhánh, dây dưa chớ thanh.

Cái này "Trong nước kinh lôi", nghe vào rất có bạo tạc tính chất, để Triệu Ngọc ẩn ẩn cảm thấy, có phải hay không hôm nay sẽ xuất hiện cái gì bạo tạc tính chất đại sự? Mình nhưng nhất định phải cẩn thận mới là tốt.

Hắn nhìn một chút thời khóa biểu, hôm nay cơ bản đều là thực tiễn khóa. Nhất là buổi sáng, lại còn an bài xạ kích khóa! Đối với một cái thường xuyên bị cảnh sát đuổi theo nhỏ vô lại tới nói, có thể kiểm tra thương, một mực là hắn một cái tâm nguyện.

Tại tổ trọng án bên trong, nhân viên cảnh sát là cho phép súng lục. Thế nhưng là trong cục đối với súng ống quản lý nghiêm ngặt , bình thường chỉ có chấp hành nhiệm vụ đặc thù thời điểm mới có thể phát thương. Triệu Ngọc tới lâu như vậy, còn một lần không có gặp phải qua.

Bây giờ có như thế cái sờ thương cơ hội, Triệu Ngọc cảm thấy phi thường khó được, liền muốn đi xạ kích trên lớp chơi một chút. Mặc dù quẻ văn nâng lên đến "Trong nước kinh lôi" bốn chữ, tựa hồ biểu thị nguy hiểm gì, nhưng là đối với súng ống yêu thích vẫn là để Triệu Ngọc

thẳng tiến không lùi.

Sáng sớm, hắn liền khuyến khích Lan Bác cùng Hồ Bân, sớm đi tham gia xạ kích chương trình học.

Nhưng mà, đám ba người đi vào địa điểm tập hợp về sau mới hiểu rõ, bởi vì sân bắn nhỏ hẹp có hạn, không cách nào thỏa mãn tất cả nhân viên cảnh sát cần. Cho nên tổ ủy hội quyết định, đem học viên chia hai tổ, một tổ lưu tại sân bắn học tập xạ kích chương trình học, mà đổi thành một tổ thì đi trước huấn luyện quán học tập tay không cầm nã chương trình học, sau đó lại hai tổ thay phiên.

Không khéo chính là, Triệu Ngọc ba người bọn hắn vừa vặn phân tại sau một tổ . Bất quá, đối với tay không cầm nã tới nói, Triệu Ngọc cũng cảm giác thật tươi, dù sao so với cái kia lớp lý thuyết mạnh hơn nhiều, học cũng là không có gì chỗ xấu!

Ba người đi theo đông đảo học viên đi vào huấn luyện quán. Cho bọn hắn giảng bài, chính là một thiết huyết tráng hán giống như huấn luyện viên, cơ bắp gấp vòng, làn da ngăm đen, Hồ Bân còn tại phía dưới nói đùa đâu, nói người ta huấn luyện viên mới phải gọi Lan Bác mới đúng!

Kỳ thật, đối với huấn luyện viên tới nói, một tuần không biết muốn giảng nhiều ít tiết giống nhau như đúc khóa, lần này cho thám viên nhóm làm huấn luyện, cũng cơ bản quy về thể thức hóa, tất cả đều tại đi theo quy trình.

"Thám viên nhóm, " tại lời dạo đầu về sau, huấn luyện viên đi thẳng vào vấn đề, "Đối với hình sự trinh sát khoa thám viên nhóm tới nói, chúng ta thường xuyên có trực diện tội phạm tình huống, những này tội phạm đủ loại khác biệt, đã có cùng hung cực ác lưu manh, lại có lưu manh tửu quỷ!

"Mục đích của chúng ta là bắt những này tội phạm, cho nên cần chúng ta

nắm giữ nhanh chóng đem nó chế phục phương pháp. Mà cầm nã thuật đúng lúc là một cái lựa chọn tốt. Cho nên, hôm nay ta muốn vì mọi người giới thiệu mấy loại đơn giản hữu hiệu cầm nã phương pháp, hi vọng có thể vì các vị thám viên nhóm cung cấp trợ giúp!"

Nói xong, huấn luyện viên liền biểu diễn. Hắn trước hết nhất giới thiệu, đều là một chút bóp hầu cùng ép khuỷu tay loại hình cơ bản cầm nã phương pháp.

Vì gia tăng hiệu quả, huấn luyện viên còn tìm tới mấy tên trường cảnh sát học sinh, để bọn hắn đóng vai lưu manh , vừa giảng bên cạnh luyện.

Những này trường cảnh sát học sinh thường xuyên cho huấn luyện viên trợ thủ, cũng là xe nhẹ đường quen, biểu diễn đến đã rất thật lại khoa trương, dẫn tới thám viên nhóm vì huấn luyện viên liên tục vỗ tay.

Mới đầu, Triệu Ngọc còn thấy say sưa ngon lành, nhưng là nhìn lấy nhìn xem, liền nhìn ra rất nhiều tì vết chỗ.

Không thể phủ nhận, nếu như có thể thuần thục nắm giữ cầm nã thuật, hoàn toàn chính xác có thể đạt tới nhanh chóng chế phục lưu manh mục đích. Nhưng là, nơi này có một cái trọng yếu tiền đề, đó chính là nhân số!

Nếu như là một đối một tình huống dưới, cầm nã thuật tự nhiên có thể kiếm điểm.

Thế nhưng là, nếu như lưu manh không chỉ một đâu? Hai cái, ba cái, hoặc là một bang? Ngươi vừa bắt giữ một cái, một cái khác lại chui lên tới, làm sao bây giờ?

Đối với từ nhỏ trà trộn giang hồ Triệu Ngọc tới nói, thế nhưng là tự mình trải qua vô số giang hồ ẩu đấu, tại loại này chơi bạc mạng thức quần ẩu chém giết bên trong, căn bản không có cơ hội sử dụng cái gì

cầm nã!

Chính là bởi vì dạng này, Triệu Ngọc mới như thế tôn trọng bạo lực, ẩu đấu bên trong, chỉ có so người khác ra tay càng hung ác càng tàn bạo, mới thật sự là vương đạo.

Triệu Ngọc cảm thấy, đối với những cái kia cùng hung cực ác hung thủ tội phạm cũng giống như thế, cùng nó mạo hiểm mà đem bắt sống, chẳng bằng tiên hạ thủ vi cường,

Nhanh chóng để đối thủ đánh mất năng lực chiến đấu! Tựa như lần trước gậy điện cưỡng gian phạm như thế, cầm trong tay hắn điện cao thế côn, ngươi nếu là còn muốn đem hắn bắt, không thể nghi ngờ sẽ đối với mình tạo thành lớn lao nguy hiểm.

Trừ cái đó ra, Triệu Ngọc còn nhìn ra trước mắt huấn luyện viên, mặc dù động tác xinh đẹp, nhưng một ít chiêu số lại là có hoa không quả, có khoe khoang chi ngại.

Nếu là đổi hắn ra sân bồi luyện, chỉ sợ rất nhanh liền có thể cho huấn luyện viên tạo thành phiền phức, tuyệt sẽ không bị hắn tuỳ tiện chế phục.

Khi đó, Triệu Ngọc nhịn không được sinh ra một loại muốn đi lên gây chuyện xúc động. Muốn theo vị huấn luyện viên này luận bàn một chút, nhìn xem là hắn cầm nã thuật lợi hại, vẫn là mình chơi bạc mạng đấu pháp lợi hại.

Thế nhưng là nghĩ lại, nơi này dù sao cũng là tại giảng bài, người ta huấn luyện viên cũng là tại hoàn thành nhiệm vụ mà thôi, căn bản không đáng đi cùng người ta phân cao thấp. Vẫn là chờ đến chương trình học kết thúc về sau, đi chơi mà chơi xạ kích thật tốt.

Bởi vì là thực tiễn khóa, hai loại cầm nã phương pháp sau khi giảng giải

xong, huấn luyện viên liền để thám viên nhóm tự do luyện tập.

Triệu Ngọc vốn định trên người Lan Bác thí nghiệm một chút cầm nã phương pháp, nhưng Lan Bác tiểu tử này cơ linh cực kì, hắn biết Triệu Ngọc tay hắc, liền tranh thủ thời gian lấy cớ đau bụng đi nhà xí đi! Triệu Ngọc đành phải lựa chọn trung thực thật thà Hồ Bân.

Hồ Bân nhân cao mã đại, cũng không sợ Triệu Ngọc giày vò, hai người ngươi ép khuỷu tay ta khóa cổ, chơi đến còn nhô lên sức lực.

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc hung ác lực nén lấy Hồ Bân cánh tay thời điểm, ngẩng đầu ở giữa, lại chợt thấy được trong đám người, bay tới một vòng khiến người nhẹ nhàng khoan khoái tịnh sắc!

Oa. . .

Triệu Ngọc chỉ nhìn một chút, con ngươi liền xoát đến sáng như tuyết.

Ai u, a này đi con bà nó là con gấu!

Tốt tuấn a! ?

Nhưng thấy đám người bên trong nhẹ nhàng doanh đi qua tới một nữ tử, nữ tử này một mét bảy cái đầu, dáng người yểu điệu, đường cong lả lướt! Nàng giữ lại không lộ lỗ tai cây nấm đầu, tóc đen nhánh sáng loáng. Lại nhìn khuôn mặt của nàng, thanh tú tuấn tiếu, mày rậm mắt to, mũi ngọc tinh xảo môi son, đi trên đường giống như hà bày sen động, hỗn trên thân hạ lộ ra một cỗ để cho người ta bắt mắt nhẹ nhàng khoan khoái!

Huấn luyện học viên tất cả đều mặc thống nhất đồng phục cảnh sát, duy chỉ có nữ nhân này mặc một thân màu xanh da trời quần áo thể thao, lộ ra đã có cá tính lại có sức sống.

"Tới a, Anh tỷ!" Trong đám người, có vị nhỏ thám viên cùng với nàng lên tiếng chào hỏi.

Nữ tử khẽ gật đầu, trực tiếp đi vào máy đun nước trước mặt tiếp chén nước, tiếp theo ngữa cổ uống một hơi cạn sạch.

Tại nàng ngữa cổ uống nước thời điểm, một tia nắng vừa vặn vung vãi tại trên người nàng, Triệu Ngọc có thể rõ ràng xem đến, có mấy giọt giọt nước từ nàng bên môi lăn xuống, chậm rãi lướt qua nàng kia tuyết trắng cái cổ trắng ngọc, xông vào quần áo của nàng.

Oa. . .

Triệu Ngọc thấy miệng đắng lưỡi khô, trợn cả mắt lên, ba hồn tựa như ném đi bảy phách, trái tim nhỏ không nghe sai khiến tăng nhanh tốc độ.

"Ngọc ca!" Lúc này, dưới thân thể Hồ Bân không nhịn được lên tiếng, "Ngọc ca a, ta có thể thương lượng vấn đề sao? Ngươi có thể hay không lỏng ra tay a trước, ta muốn. . . Ta cánh tay khả năng —— gãy! !"

Chương 78: Chương 78: Không tốt, ngọc ca nguy hiểm!

Chương 78: Không tốt, ngọc ca nguy hiểm!

"Nha. . . Không có ý tứ!"

Triệu Ngọc lúc này mới chú ý tới dưới thân Hồ Bân, vừa rồi bởi vì khẩn trương cao độ hưng phấn, hơi kém đem Hồ Bân cánh tay đánh cái đối cong, Hồ Bân mặt đều tử!

"Tiểu Hồ con a!" Triệu Ngọc nắm ở Hồ Bân bả vai, chỉ vào xa xa vị mỹ nữ kia hỏi, "Kia nữ ngươi gặp qua sao? Là chúng ta học viên sao?"

"Ừm. . ." Hồ Bân xoa cánh tay, nghiêm túc nhìn nhìn, nghiêm trang nói đùa, "Thế nào? Ngọc ca? Xao động rồi? Cô gái này là hôm qua mới đến đưa tin, cũng hẳn là một hình sự trinh sát thám viên!"

U tây!

Nguyên lai là nữ hoa khôi cảnh sát a!

Triệu Ngọc ẩn ẩn hối hận, mấy ngày nay hắn sở dĩ nằm tại ký túc xá ngủ ngon, ngoại trừ chương trình học nghe không hiểu bên ngoài, chủ yếu vẫn là bởi vì không có đẹp mắt mỹ nữ. Đừng nói mỹ nữ, giống cái đều không có mấy cái!

Nếu là sớm biết tới như thế một vị nhẹ nhàng khoan khoái nữ hoa khôi

cảnh sát, lão tử còn tại ký túc xá đánh cái gì vương giả vinh quang?

"Ừm. . ." Nhìn xem thèm nhỏ dãi Triệu Ngọc, Hồ Bân một mặt chân thành nói, "Ngọc ca a, có câu nói ta không biết có nên nói hay không!"

"What! ?" Triệu Ngọc còn tại không nháy mắt mà nhìn chằm chằm vào nữ hoa khôi cảnh sát nhìn, lúc này nữ hoa khôi cảnh sát cũng không có gia nhập đến cầm nã trong luyện tập đến, mà là ngồi tại trên ghế dài liếc nhìn điện thoại di động của mình.

"Ra ngoài nghề nghiệp mẫn cảm, ta cảm thấy cái này nữ rất là lạ!" Hồ Bân nghiêm túc nói, "Từ lúc cô gái này hôm qua xuất hiện về sau, bên cạnh nàng liền không có nam xuất hiện qua!"

"A? Cái gì?" Triệu Ngọc nhếch miệng nhìn về phía Hồ Bân, "Ngươi nha có phải hay không phát sốt rồi? Không có nam trêu đùa nàng, há không tốt hơn?"

"Không phải! Ta không phải ý tứ này!" Hồ Bân cực lực giải thích, "Hôm qua nghe giảng bài thời điểm, cô gái này hướng trên chỗ ngồi một tòa, bên cạnh nam cảnh sát xem xét nhóm liền tất cả đều tự giác trốn xa, lẫn mất thật xa thật xa! Ngươi nhìn, ngươi nhìn, hiện tại cũng thế. . ."

Triệu Ngọc ngẩng đầu nhìn, thật đúng là giống Hồ Bân nói đến như thế, nữ hoa khôi cảnh sát bên người không có bất kỳ ai! Trên ghế dài lúc đầu ngồi mấy tên nam cảnh sát xem xét, cũng tất cả đều thức thời trốn xa!

"Ngọc ca!" Hồ Bân đã đã tính trước, "Nhìn xem đi, nhìn xem đi! Cô gái này tám thành có mao bệnh, không phải có hôi nách, liền là thích bỏ cái rắm! Nhất định mà!"

"Ha ha. . ." Triệu Ngọc lại là xem thường, "Vĩ đại nhà tư tưởng giáo dục qua chúng ta, nếu muốn biết thối hay không, bản thân ngửi một chút liền biết! Hắc hắc hắc. . . Là hương là thối, vừa nghe chi!"

Nói xong, Triệu Ngọc tựa như lão sói xám nhìn thấy tiểu hồng mạo, vuốt ve bàn tay, điểm lấy chân hướng nữ hoa khôi cảnh sát đi.

"Ngọc ca, " Hồ Bân nhỏ giọng hô một cuống họng, "Ngươi nói nhà tư tưởng, tên gọi là gì a?"

Triệu Ngọc bên này vừa đi, một bên khác Lan Bác đã đi vệ sinh trở về.

"Làm gì a, lão Hồ, Triệu Ngọc không có đem ngươi làm gì a? Tên kia tay quá tối. . ." Hồ Bân đang đắc ý cùng Hồ Bân nói linh tinh, nhưng bỗng nhiên, hắn liếc nhìn ngay tại hướng nữ hoa khôi cảnh sát đi đến Triệu Ngọc. Khi hắn cuối cùng thấy rõ ràng nữ hoa khôi cảnh sát dung mạo về sau, nhất thời dọa một cái lảo đảo!

"Ai u! ? Ai u! Ta dựa vào. . ." Lan Bác dọa đến có chút cà lăm, miệng bên trong không ngừng nhắc tới, "Nàng. . . Nàng sao lại tới đây? Ngọc ca. . . Ngọc ca đây là muốn làm gì?"

"Xao động, xao động!" Hồ Bân đâu ra đấy nói, "Hormone bài tiết quá nhiều, phát tình kỳ giống đực động vật, đều là dạng này, hắc hắc hắc. . ."

"Ta dựa vào!" Lan Bác một phát bắt được Hồ Bân, "Tiểu tử ngươi chế nhạo, làm sao không đem ngọc ca ngăn lại a?"

"Ngăn lại? Why?" Hồ Bân mờ mịt.

"Mầm. . . Miêu Nhân Phụng a kia là! Cái này. . . Đây cũng không phải là trò đùa! Xảy ra nhân mạng!" Lan Bác hung hăng vỗ vỗ trán, "Xong xong, lần này ngọc ca thế nhưng là —— nguy hiểm!"

"Lan Bác, ngươi có phải hay không cũng xao động rồi?" Hồ Bân nghiêm túc giải thích, "Miêu Nhân Phụng là tiểu thuyết võ hiệp « tuyết sơn phi hồ » bên trong tuyệt đỉnh cao thủ, hắn —— là cái nam!"

"Ta tới ngươi đi!" Lan Bác khỉ gấp khỉ gấp mắng, " Miêu Nhân Phụng ngươi không biết sao? Kia là chúng ta Tần Sơn giới cảnh sát tất cả nam cảnh sát xem xét bóng ma a,

Ngươi không biết?"

"Ai? Cái gì bóng ma?"

"Nhữ dương phân cục bá vương hoa, Miêu Anh! Ngoại hiệu Miêu Nhân Phụng!" Lan Bác nhe răng quát, "Ngươi chưa nghe nói qua?"

Hồ Bân lắc đầu.

"Hai giới tinh anh bác kích giải thi đấu quán quân, " Lan Bác nhanh chóng giới thiệu, "Taekwondo đai đen, nhu đạo đai đen, tán đả cửu đoạn, tự do bác kích vương trung vương, hỗn hợp cách đấu cao thủ cao cao thủ, cái này đều chưa nghe nói qua?"

Hồ Bân lắc đầu cộng thêm mộng bức.

"Móa! Bị nàng bắt lấy tội phạm, không có một cái là hoàn hảo vô khuyết, hết thảy bị nàng đánh cho tàn phế!" Lan Bác chưa từ bỏ ý định hỏi, "Cái này tổng nghe nói qua chứ?"

Hồ Bân lắc đầu, mộng bức cộng thêm run rẩy.

"Tốt a, làm ta không hề nói gì!" Lan Bác vô lực thõng xuống đầu.

Ai ngờ, trễ mấy giây, Hồ Bân thong thả nửa nhịp giống như bừng tỉnh đại ngộ: "Nha. . . Ta hiểu được, minh bạch! Nguyên lai. . . Không phải là bởi vì đánh rắm a! ?"

Hai người lúc nói chuyện, Triệu Ngọc sớm đã vui vẻ đi tới nữ hoa khôi

cảnh sát trước mặt, đồng thời trực tiếp nơi đó đạo vào lời dạo đầu: "Vị này nữ đồng học ngươi tốt! Ta nhìn thấy ngươi vừa tới, khẳng định còn không có nhìn thấy vừa rồi huấn luyện viên dạy cầm nã thuật a? Ngươi nhìn, ta đã học xong, không nếu như để cho ta đến dạy dỗ ngươi, như thế nào?"

Lúc nói chuyện, Triệu Ngọc dùng cái mũi ngửi ngửi, cũng không nghe được mùi gì khác! Dừng a! Xem ra, Hồ Bân phỏng đoán là hoàn toàn sai lầm tích!

Nghe được Triệu Ngọc lời dạo đầu, Miêu Anh ngẩng đầu nhìn hắn một chút, ánh mắt bên trong lộ ra mấy phần ngoài ý muốn.

"Hắc hắc, không cần cám ơn ta, đều là đồng liêu, đây là ta phải làm!" Triệu Ngọc giống mời người ta khiêu vũ, liếm láp mặt đưa tay ra.

Không biết xúc động cái gì, Miêu Anh hiểu ý cười một tiếng, sau đó giống một vị ưu nhã hào phóng công chúa, đưa tay khoác lên Triệu Ngọc trên tay.

Ngọc thủ xanh um, ôn nhuận bóng loáng.

Triệu Ngọc có chút dùng sức, mỹ nữ đứng thẳng người lên, anh tư thẳng tắp.

Triệu Ngọc một mét bảy tám, Miêu Anh một mét bảy mươi, hai người đứng chung một chỗ, hình nam mỹ nhân, trai tài gái sắc, nhìn qua phá lệ xứng, nhất thời đưa tới thám viên nhóm chú mục.

Bất quá, những này biết rõ Miêu Anh tính cách thám viên nhóm, lại cũng không là tại có chút hăng hái thưởng thức cái gì tài tử giai nhân, mà là tràn đầy kinh ngạc, hiếu kì cùng chờ mong.

Kinh ngạc chính là, lại có cái không biết sống chết nam dám đi trêu chọc

Miêu Anh?

Hiếu kì chính là, cái này không biết sống chết nam đến tột cùng là ai?

Mong đợi thì là, chờ một lúc cái này nam đến cùng sẽ chết nhiều thảm?

Bất quá, cũng có một chút phẩm hạnh thuần lương thám viên nhóm, đối Triệu Ngọc ném đồng tình cùng ánh mắt thương hại. Chí ít Lan Bác là nghĩ như vậy, hắn ở trong lòng yên lặng cầu nguyện, chỉ mong ta thân yêu ngọc ca sẽ không thay đổi thành tàn phế a?

"Ha ha ha. . ." Bên này Triệu Ngọc nhưng còn xa không có ý thức được cái gì không ổn, còn tại sắc mị mị cùng Miêu Anh giảng đạo, "Như vậy đi, ta trước dạy ngươi làm sao ép khuỷu tay đi! Chiêu này mà đơn giản nhất, tới. . . Ngươi trước hướng ta —— tiến công!"

Chương 79: Chương 79: Ngăn không được tìm đường chết tiết tấu

Chương 79: Ngăn không được tìm đường chết tiết tấu

"Tốt..." Miêu Anh xông Triệu Ngọc mỉm cười nói, "Như vậy... Ta nên như thế nào hướng ngươi tiến công đâu?"

"Như thế nào tiến công đều được, ra quyền đi! Ra quyền đánh mặt ta!" Triệu Ngọc khoa tay nói, " dạng này ta liền có thể đến cái quay người ép khuỷu tay!"

"Nha... Ta muốn hỏi một chút, " Miêu Anh phi thường tò mò, "Ngươi tên là gì?"

"Triệu Ngọc!" Triệu Ngọc cười ha ha, "Cho dương phân cục, ngươi đây?"

"Nha..." Miêu Anh có chút hiểu được gật gật đầu, "Nguyên lai là mới tới?"

"Đúng, vừa mới chuyển chính!" Triệu Ngọc ôm quyền, "Về sau mong rằng sư tỷ chỉ giáo nhiều hơn!"

"Miêu Anh!" Miêu Anh hơi nhếch khóe môi lên lên, "Nhữ dương phân cục! Có người quản ta gọi Miêu Nhân Phụng, nghe nói qua không?"

Triệu Ngọc lắc đầu, cười nói: "Miêu Nhân Phụng là cái nam a? Cái

kia..."

"Được rồi, đừng nói nhảm!" Miêu Anh nhanh chóng đánh gãy Triệu Ngọc bắt chuyện, "Ngươi không phải là muốn dạy ta ép khuỷu tay sao? Ra quyền đánh ngươi có phải không?"

"Ừm..." Triệu Ngọc sững sờ, lập tức cười làm lành, "Đúng đúng đúng! Tới đi!"

Nói, Miêu Anh một quyền đánh tới hướng Triệu Ngọc mặt, Triệu Ngọc dựa theo huấn luyện viên dạy, đầu tiên là nắm ở Miêu Anh cổ tay, sau đó thuận thế một trảo, liền đem Miêu Anh cánh tay đảo ngược ngăn chặn.

Bởi vì cánh tay bị nén, Miêu Anh không thể không khom người xuống.

Triệu Ngọc gặp ép khuỷu tay thi triển thuận lợi, vội vàng thu tay lại, sau đó học huấn luyện viên thần thái nói ra: "Nhìn, liền là đơn giản như vậy, mấu chốt ngay tại trên tay chép lần này!"

Nói đến tay thời điểm, Triệu Ngọc cố ý mặt dày mày dạn bắt lấy Miêu Anh kia tuyết trắng bóng loáng ngọc thủ, vừa đi vừa về vuốt ve.

Nhìn thấy tình cảnh này, bên cạnh thám viên nhóm tất cả đều khẩn trương rụt cổ một cái. Lan Bác càng là nuốt khô một miếng nước bọt, trong lòng nói chuyện, ngọc của ta ca a, lên đường bình an đi! Ngươi cái này tìm đường chết tiết tấu, thật sự là ngăn không được a!

"Triệu Ngọc đồng chí, " Miêu Anh không để ý mỉm cười, "Thật sự là cám ơn ngươi ! Bất quá, ta có cái biện pháp có thể đem chiêu này mà ép khuỷu tay phá mất, ngươi tin hay không?"

"Ồ?" Triệu Ngọc ngoài ý muốn, "Thật sao?"

"Nếu không... Chúng ta lại đến một lần?" Miêu Anh mắt to nháy nha

nháy, lại manh lại động lòng người.

"Tốt!" Triệu Ngọc nói, lại lần nữa triển khai tư thế.

"Vậy ta cũng sẽ không khách khí!"

Miêu Anh nói xong, lại lần nữa một quyền hướng Triệu Ngọc mặt đánh tới. Triệu Ngọc thì y dạng họa hồ lô, trước khoanh tay cổ tay, đè thêm cánh tay, mắt nhìn thấy liền phải đem động tác một mạch mà thành, kết thúc công việc hoàn tất.

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc hơi chút buông lỏng thời điểm, Miêu Anh đột nhiên hướng về sau quăng một chút một cái khác cái cánh tay, cánh tay đảo ngược khoanh tròn, đúng là xuất kỳ bất ý xuất hiện ở Triệu Ngọc trước mặt.

Ba!

Miêu Anh mu bàn tay hung hăng quất vào Triệu Ngọc trên mặt, đem Triệu Ngọc giật mình một cái. Trong tay hắn buông lỏng, Miêu Anh lập tức tránh ra, tiếp theo dùng sức hướng về sau một đỉnh, cái ót vừa vặn đâm vào Triệu Ngọc trên cằm!

Triệu Ngọc bị đâm đến hướng về sau mãnh lui, trước mặt lại là hô truyền đến một trận gió lạnh, hắn ra ngoài bản năng đem cánh tay hướng trước mặt ngăn cản một chút, Miêu Anh toàn phong cước vừa vặn đá vào cánh tay của hắn bên trên.

Theo một cỗ đại lực vọt tới, Triệu Ngọc đăng đăng đăng hướng về sau rút lui mấy bước, kém một chút mà ngã lệch trên mặt đất. Chờ hắn thật vất vả sau khi đứng vững, trên mặt, cái cằm hài bên trên còn có trên cánh tay tất cả đều truyền đến đau rát đau nhức!

Bất thình lình tao ngộ, để Triệu Ngọc có chút không rõ. Hắn làm sao

cũng không nghĩ ra, trước mắt cái mới nhìn qua này không có chút nào lực sát thương nữ hoa khôi cảnh sát, cư nhiên như thế hung mãnh.

May hắn vừa rồi phản ứng nhanh, nếu là cuối cùng một cước kia đá vào trên mặt, há không liền rách tướng! ?

Triệu Ngọc nhanh chóng quét một vòng đám người, phát hiện mọi người sớm đã dừng tay lại đầu luyện tập, tất cả đều tại trong mắt chứa thương hại nhìn xem hắn.

Nha... Con bà nó là con gấu!

Lần này, Triệu Ngọc rốt cục hiểu rõ, vì cái gì cái này nữ bên cạnh không có người, cũng không phải là nàng có cái gì ẩn tật, mà là những người kia tất cả đều sợ nàng, không dám tới gần!

Ta đi!

Thật vất vả cua gái,

Làm sao còn gặp được như thế một cái cực phẩm?

Miêu Nhân Phụng!

Náo loạn nửa ngày, nói là nàng có thể đánh a! ?

Nhưng mà, nhưng là, nhưng nhưng là...

Triệu Ngọc cũng không phải loại kia cam tâm kinh ngạc người, bị Miêu Anh đánh như thế một trở tay không kịp, trong lòng lập tức nổi giận. Cái này tràng tử nếu là không tìm trở về, về sau coi như ném đi được rồi người!

"Ai nha! Không có ý tứ, Triệu Ngọc đồng chí!" Miêu Anh giả mù sa

mưa nói xin lỗi, "Bắt tội phạm bắt quen thuộc, hạ thủ độc ác một chút, ngươi cũng không nên tức giận a! Nếu không, ngươi sẽ dạy dạy ta khóa cổ đi!"

"Chậm!" Triệu Ngọc nhanh chóng suy nghĩ một chút, rất nhanh có so đo, bận bịu ngăn chặn hỏa khí, tươi cười nói, "Miêu Anh đồng chí a, không nói gạt ngươi, kỳ thật đối với ép khuỷu tay tới nói, ta cũng có cái phương pháp, có thể phá giải đâu! Ngươi tin hay không đâu?"

"Ồ? Thật sao?" Miêu Anh nhãn châu xoay động, đã đối Triệu Ngọc có phòng bị.

"Vậy dạng này, hiện tại ta đến tiến công ngươi!" Triệu Ngọc khoa tay nói, " sau đó ngươi tới dọa ta khuỷu tay, nhìn ta có thể hay không phá, như thế nào?"

"Tốt!" Miêu Anh kẻ tài cao gan cũng lớn, lúc này triển khai tư thế.

Lần này, thám viên nhóm rốt cuộc vô tâm luyện tập, tất cả đều tràn đầy phấn khởi xúm lại. Kỳ thật, bọn hắn chủ yếu vẫn là muốn nhìn một chút, vị này không biết tốt xấu Triệu Ngọc có thể chết thành cái gì nãi nãi hình dáng?

"Chú ý a, ta muốn động thủ!"

Nói xong, Triệu Ngọc một quyền lôi hướng Miêu Anh mặt. Miêu Anh thì một trảo Triệu Ngọc cổ tay, chuẩn bị đem cánh tay của hắn ngăn chặn. Lần này, Miêu Anh âm thầm hạ chơi liều, một khi Triệu Ngọc cánh tay bị ép, coi như không gãy, cũng phải ép Triệu Ngọc quỳ xuống đất xin khoan dung không thể.

Nhưng mà, Miêu Anh còn đánh giá thấp Triệu Ngọc nước tiểu lực, Triệu Ngọc cánh tay vừa bị níu lại, hắn liền hung hăng đập mạnh một cước, một cước này vừa vặn dẫm lên Miêu Anh chân trước trên lòng bàn tay.

Miêu Anh bị đau buông tay, Triệu Ngọc thì mãnh lực một đỉnh, đầu nặng nề mà đâm vào Miêu Anh ngực! Đem Miêu Anh đâm đến rút lui mấy bước, đồng dạng đánh một cái to lớn lảo đảo!

A...

Hiện trường khán giả thấy giật mình, hô lên âm thanh đều.

Triệu Ngọc cũng là hạ chơi liều, Miêu Anh chân đậu đã bị hắn đập mạnh sưng lên! Phình lên bộ ngực cũng là bị đâm đến trên dưới loạn chiến!

"Ai nha, ai nha!" Triệu Ngọc là trang bức cao thủ, vội vàng chắp tay trước ngực, xin lỗi nói, "Không có ý tứ, ta cũng luôn không có phân tấc! Miêu Anh đồng chí a, ngươi nhìn ta chiêu này mà 'Đập mạnh móng heo' coi như có thể chứ?"

"Đập mạnh móng heo" ba chữ vừa ra, đám người một mảnh cười vang.

Miêu Anh mặt xoát đến đỏ lên, nàng hoàn toàn không nghĩ tới, Triệu Ngọc vậy mà lại sử dụng như thế bẩn thỉu đấu pháp . Bất quá, Miêu Anh cũng là kinh nghiệm sa trường lão thủ, nàng giả bộ trấn tĩnh nói ra:

"Vẫn được, vẫn được! Cái kia Triệu Ngọc đồng chí a, kỳ thật... Ta chỗ này còn có có thể phá mất ép khuỷu tay tuyệt chiêu, còn không có xuất ra đâu! Không biết... Ngươi còn dám thử sao?"

"Tốt!" Triệu Ngọc không sợ sặc lửa, khoát tay ra hiệu.

Lần này, Miêu Anh cũng không tâm tình nói nhảm, trực tiếp một cái bước xa xông về phía trước, đưa tay liền đánh!

Bất quá, thẹn quá thành giận Miêu Anh sớm đã quyết định chú ý, nàng căn bản không muốn lại bị Triệu Ngọc bắt lấy cổ tay, ngay tại Triệu

Ngọc đưa tay một nháy mắt, nàng bỗng nhiên đem nắm đấm thu hồi, sau đó vung lên đôi chân dài, trực tiếp đá hướng về phía Triệu Ngọc bụng dưới.

Triệu Ngọc càng không phải là đèn đã cạn dầu, hắn trước kia đoán được Miêu Anh khả năng không có hảo ý, cho nên cũng không có ý định đi phí sức bắt nàng tay, mà là một bàn tay vỗ hướng nàng mặt!

Kết quả, hai người quỷ kế đồng thời thi triển thành công, Miêu Anh một cước đá trúng Triệu Ngọc, mà Triệu Ngọc bàn tay cũng đồng thời phiến tại Miêu Anh —— trên mặt!

Chương 80: Chương 80: Hổ khiếu long ngâm

Chương 80: Hổ khiếu long ngâm

Miêu Anh phản ứng cực nhanh, tại sắp bị Triệu Ngọc đánh mặt thời điểm, nàng nhanh chóng nghiêng đầu, Triệu Ngọc bàn tay chỉ phiến đến nàng lỗ tai!

Đinh linh linh, theo cây nấm đầu bị Triệu Ngọc đánh tan, một viên màu trắng bông tai trong nháy mắt bay ra, bông tai khẽ động phía dưới, Miêu Anh trên gương mặt lưu lại điểm điểm vết máu.

Triệu Ngọc đồng dạng phản ứng thần tốc, tại sắp bị đá bên trong bụng dưới thời điểm, thân thể của hắn bên cạnh bày, chỉ là để Miêu Anh đá phải hắn đùi cạnh ngoài . Bất quá, Miêu Anh đạn chân tấn mãnh hữu lực, bị đá Triệu Ngọc nhe răng nhếch miệng, dùng tay mãnh xoa.

Lạch cạch lạch cạch...

Lần này, Miêu Anh lửa giận triệt để bị Triệu Ngọc nhóm lửa, nàng nắm nắm nắm đấm, xương cốt cờ rốp rung động. Biết rõ Miêu Anh lợi hại thám viên nhóm không khỏi trong lòng xiết chặt, tranh thủ thời gian lui lại lái đi, sợ lan đến gần chính mình.

Triệu Ngọc cũng là thẹn quá hoá giận, đem tròng mắt trừng đến giống như trâu đực.

"Triệu Ngọc đồng chí..."

"Miêu Anh đồng chí..."

Hai người cơ hồ một giây không kém, trăm miệng một lời mà quát: "Ta chỗ này còn có phá giải biện pháp đâu! Tới hay không?"

"Đến!"

Hai người quát to một tiếng, đồng thời dùng sức vọt mạnh, đấu tại một chỗ. Lần này, ai còn quản cái gì cầm nã ép khuỷu tay, tất cả đều thi triển ra riêng phần mình sở trường tuyệt chiêu, dùng cả tay chân, triển khai một trận liều chết vật lộn.

Miêu Anh dù sao cũng là chuyên nghiệp xuất thân, vừa mới giao thủ, liền cho thấy ưu thế của nàng, nhất là nàng kia hai đầu đôi chân dài trên dưới tung bay, rất nhanh liền đá trúng Triệu Ngọc mấy chân!

Bất quá, Triệu Ngọc kinh nghiệm thực chiến lại so Miêu Anh hơn rất nhiều, hắn thấy một lần Miêu Anh công phu quá cứng, dứt khoát cũng không đánh cái gì đối công, là có thể ôm liền ôm, có thể ôm liền ôm, làm sao cận thân làm sao tới! Dạng này chẳng những có thể lấy giảm bớt đôi chân dài đối với hắn đả kích, còn có thể thuận tiện lau một chút chất béo, dù sao đối phương là nữ!

Nhưng mà, Miêu Anh không riêng gì đôi chân dài lợi hại, người ta học qua nhu đạo, cùng Triệu Ngọc ba ôm hai ôm, liền tìm cái sơ hở đem Triệu Ngọc vặn ngã trên mặt đất.

Miêu Anh ra tay dị thường hung ác, Triệu Ngọc vừa mới ngã sấp xuống, quả đấm của nàng liền đến, ba ba đập nện Triệu Ngọc mặt, Triệu Ngọc chỉ có thể dùng hai tay đón đỡ, nghiễm nhiên chỉ còn lại có bị đánh phần.

Bất quá, cùng Miêu Anh so ra, Triệu Ngọc có cái ưu thế, đó chính là cấm đánh! Gia hỏa này bị đánh cho gấp mắt, vậy mà từ bỏ đón đỡ, không để ý đánh vào trên mặt mình nắm đấm, ngược lại vòng mở nắm đấm cùng đối phương lẫn nhau nện!

Dù sao Triệu Ngọc là cái nam, đập mấy quyền xuống tới, Miêu Anh cũng có chút chịu đựng không được, Triệu Ngọc bắt lấy cơ hội này đem đùi phải một cuộn tròn, trực tiếp đạp hướng về phía Miêu Anh bộ ngực.

Miêu Anh rơi vào đường cùng đành phải quay người tránh né, Triệu Ngọc thì một cước đạp ở nàng nách dưới, đem Miêu Anh trừng đến cách mặt đất bay lên, sau đó trùng điệp ngã xuống đất!

A!

Miêu Anh một cái diều hâu xoay người, lại lần nữa đá hướng Triệu Ngọc. Triệu Ngọc thì thừa cơ bắt lấy nàng chân phải, hết sức kéo túm.

Miêu Anh bay lên chân trái đem Triệu Ngọc đá văng ra, nhưng chân phải giày lại bị Triệu Ngọc đào đi, quần thậm chí trút bỏ đi một mảng lớn, ngay cả một nửa bên trong * quần đều lộ ra!

A!

Miêu Anh thật mau tức điên rồi, cạch cạch lại đá hai cước, đem Triệu Ngọc bị đá đánh lên lăn.

Lúc này, huấn luyện viên lo lắng náo ra nhân mạng, mau tới trước kéo túm Miêu Anh. Ai ngờ, đã giết đỏ cả mắt Miêu Anh vậy mà không hề nghĩ ngợi, trở tay tách ra cổ tay đem huấn luyện viên tách ra ngã xuống đất, sau đó bay lên một cước, một cái bọ cạp vẫy đuôi liền đem huấn luyện viên đá bay ra ngoài.

Mọi người nhìn thấy huấn luyện viên trên không trung xẹt qua một đạo

duyên dáng đường vòng cung, sau đó liền ngồi tại lôi đài rào chắn dưới, oa oa nôn lên bọt mép!

Bên này huấn luyện viên bị đánh , bên kia đồng dạng có người đi cản Triệu Ngọc. Mọi người cũng là có ý tốt, muốn đem Triệu Ngọc kéo ra, trước tiên đem trận này thế kỷ đại chiến bỏ dở xuống tới lại nói.

Ai ngờ Triệu Ngọc đồng dạng giết đỏ cả mắt, hắn như điên mãnh vung tay, nhất thời đánh bại tốt một đám người lớn bầy. Ghế dài cũng đổ, máy đun nước cũng đập nát! Thùng nước vỡ tan về sau, dòng nước đến khắp nơi đều là...

Oa nha nha!

Triệu Ngọc giống như ra Hải Giao rồng, lại lần nữa hướng Miêu Anh phóng đi.

Miêu Anh tròng mắt sắp trừng bạo, đồng dạng hét lớn một tiếng,

Giống như mãnh hổ xuống núi thẳng đến Triệu Ngọc vọt tới.

Lần đụng chạm này, tựa như long tranh hổ đấu, hổ khiếu long ngâm, hai người đem áp đáy hòm mà tuyệt chiêu mà đều sử ra, lại không giữ lại chút nào.

Đánh tới hung ác chỗ, tựa như toàn bộ mặt đất đều đi theo rung động kịch liệt.

Nhất là Triệu Ngọc, hắn đã sa vào đến một loại cuồng bạo trạng thái, đối mặt Miêu Anh đá tới đôi chân dài, ngay cả tránh đều không tránh , mặc cho nàng hung hăng đạp trên người mình, mình lại một cái thò người ra, một cái trọng quyền lôi hướng về phía Miêu Anh mặt.

Miêu Anh mặc dù đưa tay đón đỡ một chút, nhưng vẫn là bị cường đại

lực trùng kích đánh cho khóe miệng chảy máu. Triệu Ngọc lại lần nữa lấn người tiến lên, muốn không ngừng cố gắng, nhất cử cầm xuống. Lại không nghĩ rằng Miêu Anh tấc vuông chưa loạn, nàng hướng về sau lăn mình một cái, liền tránh thoát Triệu Ngọc nắm đấm.

Ngay sau đó, Miêu Anh đất bằng vọt lên, lại đánh ra một cái tương đương xinh đẹp toàn phong thối!

Toàn phong thối vù vù xé gió, lực đạo dữ dội, cho dù Triệu Ngọc hết sức dùng hai tay ngăn cản một chút, nhưng thân thể vẫn là bị bị đá đánh một vòng, đúng là đem phía sau lưng tất cả đều bại lộ cho Miêu Anh.

Miêu Anh đại hỉ, lúc này ôm lấy mũi chân bay lên một cước, lại là công bằng, vừa vặn đá trúng Triệu Ngọc "Thép" môn.

Oa nha nha...

Triệu Ngọc che lấy cái mông nhảy lên đến mấy mét, liên thanh giọng cũng thay đổi!

"Ngươi đi chết đi!"

Miêu Anh cắn răng, lại lần nữa bay lên một cước, hung hăng đá trúng Triệu Ngọc phía sau lưng, đem Triệu Ngọc đá một cái ngã sấp!

Nhìn thấy Triệu Ngọc trùng điệp ngã xuống đất, Miêu Anh làm sao cho là hắn đã đánh mất năng lực chống cự, liền hét lớn một tiếng, lại lần nữa xông lại dừng lại đá mạnh! Nhìn tư thế kia, không cho Triệu Ngọc tại nằm bệnh viện hơn nửa năm, nàng là không có ý định ngừng chân đều!

Nhưng mà, Triệu Ngọc năng lực kháng đòn vẫn là để nàng đại xuất sở liệu, nàng vẻn vẹn đá hai cước, Triệu Ngọc liền xoay người một cái bạo khởi, đúng là dùng hai tay quờ lấy Miêu Anh đùi, sau đó dụng lực một tách ra, đem Miêu Anh ngay tiếp theo áp đảo trên mặt đất.

Xuống chút nữa, hai người liền hiện lên sáu chín thức đánh lên cút! Trên đất nước lọc hỗn hợp bụi đất thành bùn, lại dính đến hai người bọn họ trên thân về sau, hai người trong nháy mắt biến thành tượng đất!

Miêu Anh áp dụng tự do bác kích bên trong khóa kỹ, hai chân một quấn, liền đem Triệu Ngọc một mực khóa lại.

Triệu Ngọc cũng nghiêm túc, đồng dạng sử xuất một cái tiễn đao cước kẹp lấy Miêu Anh.

Là như thế, hai người gắt gao quấn quít lấy nhau, chỉ còn lại có nắm đấm có thể dùng, đành phải một quyền tiếp một quyền hướng trên người đối phương hung ác nện. Thế nhưng là hai người khóa quá gấp, nắm đấm căn bản không làm được gì. Tức hổn hển Miêu Anh dứt khoát hé miệng, cắn một cái tại Triệu Ngọc bắp chân lên!

Cái này cắn một cái đến thế nhưng là hung ác, thịt đều sắp bị cắn xuống đến rồi!

Triệu Ngọc "Oa nha" một tiếng, đau đến ngửa mặt lên trời thét dài!

Bất quá, sau khi kêu xong, Triệu Ngọc chơi liều mà lộ ra, hắn cũng mở ra huyết bồn đại khẩu cắn.

Nhưng mà, hai người bọn họ là ngã lăn cùng một chỗ, cái này một ngụm vừa vặn cắn lấy Miêu Anh trên cặp mông! Đến một lần bờ mông mềm mại khó mà ngoạm ăn, thứ hai Miêu Anh mặc bóng loáng quần áo thể thao, Triệu Ngọc oa oa đem đầu đều đâm người ta bờ mông bên trong, có thể trừ quần áo thể thao cái gì cũng không có cắn được.

Thóa!

Hắn chửi thề một tiếng, tranh thủ thời gian giống rắn đồng dạng ra sức

hướng lên ủi ủi, một mực ủi đến Miêu Anh bẹn đùi bộ, lúc này mới lần nữa ngoạm ăn.

"A..."

Miêu Anh kêu thảm một tiếng, lại là lại lần nữa há mồm, lại tại Triệu Ngọc trên đùi cắn một cái!

"Ô..."

Triệu Ngọc âm điệu càng nhổ càng cao, khó thở phía dưới, hắn cũng cúi đầu lại cắn một cái. Triệu Ngọc so Miêu Anh còn tổn hại, hai cái tất cả đều cắn lấy cùng một cái vị trí, đem Miêu Anh cắn đến toàn thân run rẩy đều!

Hai người vốn còn muốn tiếp lấy cắn, lại là ba xoay hai xoay, thân thể vậy mà thoáng tách ra một chút.

Hai người đều là trong đó cao thủ, chợt vừa thấy được cơ hội, lập tức song song ra chân. Kết quả, hai cái chân đồng thời đá vào đối phương trên bụng, hai người tất cả đều giống băng ấm, xoay tròn lấy trượt ra thật xa!

Lần này, hai bên thám viên nhóm không do dự nữa, tất cả đều xông lên, cuối cùng đem hai người gắt gao đè lại, còn kém cho hắn hai đeo lên còng tay!

Chương 81: Chương 81: Nói lời giữ lời

Chương 81: Nói lời giữ lời

"Thật sự là tám đời cũng chưa thấy qua kỳ hoa sự tình, thế mà bị ta đuổi kịp!" Trường cảnh sát cảnh huấn chỗ, phụ trách lần này nhân viên cảnh sát huấn luyện Dương khoa trưởng vỗ bàn quát, "Hai người các ngươi... Hai người các ngươi, để cho ta nói cái gì cho phải? Long phượng đấu a các ngươi! ?"

Cái bàn hai bên, phân biệt đứng đấy đầy bụi đất, đầy người ứ thanh Triệu Ngọc cùng Miêu Anh.

"Nói cho các ngươi biết, ta cái này gọi điện thoại thông tri các ngươi đơn vị, để các ngươi lãnh đạo hảo hảo giáo dục một chút các ngươi!" Dương khoa trưởng tức giận đến tóc đều thẳng, "Quá không ra gì! Còn ưu tú nhân viên cảnh sát đâu! Ngươi xem một chút các ngươi... Cùng những cái kia ác ôn lưu manh khác nhau ở chỗ nào? Một lời không hợp liền chơi bạc mạng a đều? Đến trường cảnh sát đến đập phá quán sao?"

Dương khoa trưởng ngay tại phát biểu, thế nhưng là Triệu mầm hai người lại một chữ mà cũng không nghe lọt tai, hai người này tiến cảnh huấn chỗ, liền lẫn nhau trừng mắt nhìn đối phương, ánh mắt muốn bao nhiêu hung ác có bao nhiêu hung ác, muốn bao nhiêu giết người có bao nhiêu giết người! Nhìn ý kia, giống như hai người bọn họ còn không có đánh đủ giống như!

"Hai vị đồng chí, các ngươi đều là xuất thân chính quy cảnh sát!" Dương khoa trưởng đập xong cái bàn, bắt đầu tận tình khuyên bảo, "Chúng ta

đều chuyên nghiệp tốt một chút không tốt? Hảo hảo một tiết cầm nã khóa mà thôi, làm sao còn có thể bên trên thành như thế?" Bỗng nhiên, hắn thấy được hai người như muốn giết người ánh mắt, vội nói, "Ai... Các ngươi đến cùng... Nghe không nghe ta nói chuyện? Còn không có đánh đủ đúng hay không?"

"Triệu Ngọc đồng chí!" Miêu Anh căn bản không nhìn Dương khoa trưởng tồn tại, như cũ đem nắm đấm nắm đến cờ rốp rung động, hung tợn bắn tiếng, "Ta lời nói đặt xuống ở chỗ này, về sau, đừng để ta gặp lại ngươi, bằng không... Gặp một lần đánh một lần! !"

"Chậc chậc..." Dương khoa trưởng chau mày, vừa định nói chuyện, lại thình lình nghe được "Ba" một tiếng. Đảo mắt lại nhìn, nhưng gặp Triệu Ngọc lại đem trong tay uống nước ly pha lê cho sinh sinh nắm phát nổ, mảnh vụn thủy tinh nát một chỗ!

"Con bà nó là con gấu! Ai sợ ai?" Triệu Ngọc ngoẹo đầu, cậy mạnh quát, "Giống như trên! Gặp một lần đánh một lần!"

Nói xong, hai người cao cao ngóc đầu lên, hùng dũng hiên ngang rời đi văn phòng, toàn bộ quá trình, căn bản không nhìn vị này chủ quản huấn luyện lãnh đạo tối cao nhất!

"Ừm... Ân..." Dương khoa trưởng đã phát điên, tức giận đến toàn thân run rẩy, "Đi! Coi như các ngươi hung ác! Coi như các ngươi hung ác! Cái này. . . Cái này mẹ nó hai người điên a! ?"

...

Vào lúc ban đêm, trường cảnh sát nào đó nam sinh trong túc xá phát ra Triệu Ngọc trận trận rú thảm.

Hồ Bân cùng Lan Bác ngay tại cho Triệu Ngọc xử lý những cái kia thảm không nỡ nhìn đầy người ứ tổn thương, nên trừ độc trừ độc, nên xức

thuốc xức thuốc, đau đến Triệu Ngọc kít oa gọi bậy, kêu rên không ngừng.

Thương thế của hắn quả thực không nhẹ , ấn lý thuyết hắn là bên trên vệ sinh chỗ mới đúng, nhưng Triệu Ngọc vì mặt mũi, vẫn kiên trì muốn tại ký túc xá xử lý.

Hai vị huynh đệ một bên xức thuốc, vừa hướng Triệu Ngọc khen không dứt miệng, xưng Triệu Ngọc là tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả đại anh hùng, vậy mà cùng Miêu Nhân Phụng đánh cái ngang tay, thật sự là cho Tần Sơn giới cảnh sát nam những đồng bào mở miệng ác khí!

Triệu Ngọc lại xoay mặt đem Lan Bác mắng một trận, nói ngươi tiểu tử cũng không còn sớm nói cho ta một tiếng, nếu là sớm biết Miêu Nhân Phụng cũng không phải là người lương thiện, ta mẹ nó còn chọc giận nàng làm gì?

Ai u...

Triệu Ngọc sờ lên cái mông của mình, một cước kia "Cửa bằng thép vui", bị đá hắn sắp bài tiết không kiềm chế đều!

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc trận trận rú thảm bên trong, hệ thống thanh âm bỗng nhiên vang lên. Hệ thống cũng mặc kệ hắn như thế nào kêu rên, trực tiếp nói cho hắn biết lần này kỳ ngộ đã hoàn thành, độ hoàn thành vì đáng thương 51%!

Thấp như vậy độ hoàn thành, để Triệu Ngọc hoài nghi, mình khả năng còn chưa kịp gặp được kia cái gì "Trong nước kinh lôi", liền bị Miêu Anh cắt đứt! Nếu không phải Miêu Anh xuất hiện, chỉ sợ hôm nay còn sẽ có càng lớn kỳ ngộ đang chờ hắn đâu!

Con bà nó là con gấu!

Lão tử kỳ ngộ toàn để cái này Miêu Nhân Phụng cho quấy nhiễu!

Bất quá, mặc dù chỉ có 51%, nhưng hệ thống vẫn ban thưởng cho Triệu Ngọc một kiện đạo cụ. Bởi vậy có thể thấy được, chỉ cần độ hoàn thành vượt qua một nửa, vẫn là có thể thu hoạch được đạo cụ ban thưởng, cũng không phải là trước đó đoán 60%.

Lần này lấy được đạo cụ gọi là —— ẩn hình nhìn ban đêm nghi! Có cái này đạo cụ,

Hắn liền có thể trong bóng đêm thấy rõ ràng đồ vật, tiếp tục thời gian vì 1 giờ.

Đừng nói, thứ này ngược lại là coi như không tệ!

Triệu Ngọc không khỏi âm thầm mừng rỡ, nếu như thứ này cùng ẩn hình kính viễn vọng phối hợp sử dụng, vậy mình há không có thể trở thành một cái lợi hại cuồng nhìn lén rồi?

Hừ!

Vừa nghĩ tới Miêu Anh, Triệu Ngọc khí liền không đánh một chỗ tới. Hắn cắn răng, tà ác suy nghĩ nói, đáng chết Miêu Nhân Phụng! Ngươi chờ, quay đầu chờ ta tra được nhà ngươi ở chỗ nào? Ta liền dùng kính viễn vọng cùng nhìn ban đêm nghi nhìn lén ngươi tắm rửa đi! Nếu có thể dùng di động quay xuống, hắc hắc hắc...

"Ai... Đụng nhẹ... Đụng nhẹ a huynh đệ!" Triệu Ngọc vừa mới ý dâm đến đây, lại bởi vì Hồ Bân trong tay quá nặng, đau đến hắn phát ra thái giám rú thảm!

...

Huấn luyện ngày thứ năm là kết nghiệp thức, buổi sáng mở hoàn tất

nghiệp điển lễ, bản kỳ nhân viên cảnh sát huấn luyện coi như kết thúc mỹ mãn!

Triệu Ngọc lúc đầu không muốn tham gia, nhưng vừa nghĩ tới cái kia Miêu Nhân Phụng có thể sẽ bởi vậy trò cười mình, cho nên vẫn là mang thương tham gia điển lễ.

Ai ngờ, Triệu Ngọc tới, nhưng Miêu Anh lại là không hề lộ diện. Triệu Ngọc trong lòng cái này đắc ý, sao lấy a? Còn gặp một lần đánh một lần đâu! Làm sủi cảo không cán bột —— ngay cả mặt mà cũng không dám lộ a?

Kết nghiệp điển lễ bên trên, Triệu Ngọc vui sướng cùng tất cả mọi người soi chụp ảnh chung. Chỉ bất quá, mặt của hắn sưng cùng khoai nướng, cơ hồ đều nhìn không ra lúc đầu bộ dáng.

Mặc dù huấn luyện kết thúc, nhưng là bởi vì rất nhiều học viên đến từ đường xá khá xa huyện phân cục, cho nên trường cảnh sát nhà ăn y nguyên vì bọn họ cung cấp cơm trưa.

Lúc đầu, Triệu Ngọc ca nhi ba thuộc về nội thành, bồi xong huấn xong liền có thể về nhà. Triệu Ngọc cũng dự định mời Lan Bác cùng Hồ Bân đến tiệm cơm ăn một bữa cơm, nhờ vào đó chúc mừng một chút huấn luyện kết thúc cùng mình trên người Miêu Nhân Phụng lấy được thắng lợi.

Ai ngờ, điển lễ vừa mới kết thúc, Lan Bác điện thoại liền vang lên, vợ hắn cũng biết không cùng hắn nói linh tinh thứ gì, Lan Bác liền vội vội vàng vàng cùng Triệu Ngọc xin nghỉ ngơi, hấp tấp đi về nhà.

Không đầy một lát, Hồ Bân điện thoại cũng vang lên, hắn mụ mụ cho hắn làm mì trộn tương chiên, đang chờ hắn về nhà! Hồ Bân liền mời Triệu Ngọc đến nhà hắn ăn cơm, nhưng Triệu Ngọc cảm thấy mình hiện tại bộ dáng này thực sự xấu hổ tại gặp người, đành phải thôi.

Hai vị tiểu đệ tất cả đều đi, Triệu Ngọc cũng là cảm thấy không thú vị, liền một thân một mình đi vào nhà ăn ăn cơm trưa. Dù sao hắn một người cô đơn, ở bên ngoài ăn, còn không bằng tại nhà ăn ăn bữa miễn phí có lời.

Ai ngờ, oan gia ngõ hẹp!

Triệu Ngọc vừa đánh tốt cơm tìm chỗ ngồi xuống, ngẩng đầu một cái, lại vừa hay nhìn thấy cái bàn đối diện, ngay tại hướng miệng bên trong gắp thức ăn Miêu Anh! !

Nhưng gặp Miêu Anh so Triệu Ngọc cũng không khá hơn chút nào, một nửa gương mặt sưng lên thật cao, dùng bữa đều phải tốn sức toét miệng, trước đó anh tư ào ào sớm đã không còn sót lại chút gì.

Bốn mắt nhìn nhau về sau, không khí thoáng chốc ngưng kết.

Ròng rã 10 giây, hai người liền như thế lẫn nhau nhìn chăm chú đối phương. 10 giây về sau, vẫn là Triệu Ngọc chép miệng, trước từ trong hàm răng gạt ra lời dạo đầu:

"Uy! Ngươi đã nói lời nói... Còn nhớ rõ không? Gặp một lần đánh một lần?"

Miêu Anh gật đầu, hỏi lại: "Ngươi đây?"

Triệu Ngọc đồng dạng gật đầu.

Kết quả, ngay tại Triệu Ngọc gật đầu một sát na, Miêu Anh nắm lên xới cơm khay, bỗng nhiên hướng trên mặt hắn ngã tới! Triệu Ngọc đồng thời hất ra cánh tay, đem mình khay ném tới!

Cạch cạch cạch...

Cạch lang lang...

Khay bắn bay, theo rau xanh cùng cơm văng tứ phía, hai người đã lẻn đến trên bàn cơm, lốp bốp đánh sắp nổi đến!

Lớn như vậy trong phòng ăn lập tức loạn xị bát nháo, truyền ra Triệu Ngọc cùng Miêu Anh rồng ngâm hổ gầm...

Chương 82: Chương 82: Minh bạch cái gì rồi?

Chương 82: Minh bạch cái gì rồi?

"Huynh đệ a!" Tổ A trong văn phòng, một vị gọi là Lưu học núi già thám viên, nhìn qua mặt mũi tràn đầy ứ sưng Triệu Ngọc, lo lắng hỏi, "Ngươi đến cùng là thế nào khiến cho? Chúng ta trong nhà đuổi bắt hung phạm, cũng không có chỉnh thành ngươi bộ dáng này a? Một cái nhân viên cảnh sát huấn luyện mà thôi, ngươi đây là..."

"Hì hì ha ha..." Bên cạnh Lý Bối Ny chê cười nói, "Còn cần nói mà! Sư huynh khẳng định là cua nữ hoa khôi cảnh sát cua, thế nào, bị nữ hoa khôi cảnh sát các nam bằng hữu đánh a?"

Triệu Ngọc lúc đầu muốn đem chân tướng nói ra, hắn là bị nữ hoa khôi cảnh sát bản nhân đánh! Nhưng lời nói này ra, thực sự quá cắm mặt mà, liền dứt khoát liếm láp mặt xông Lý Bối Ny quát:

"Đi đi đi... Ta đều như vậy, cũng không biết an ủi sư huynh của ngươi vài câu, ngược lại học được nói ngồi châm chọc!"

"Nha... Cũng là!" Lý Bối Ny tinh nghịch cười nói, "Sư huynh a, vậy ngươi nhanh lên một chút nói cho ta, tại trường cảnh sát huấn luyện, ngươi đến cùng chọc chuyện gì a? Phạm sai lầm lớn sao? Còn có hay không cứu vãn chỗ trống? Có cần hay không chúng ta mấy anh em cho ngươi viết cái câu đối phúng điếu cái gì?"

"Đi đi đi..." Triệu Ngọc quát, "Miệng chó không thể khạc ra ngà voi! Nói nhanh một chút chuyện đứng đắn đi! Trầm thi án thế nào đến cùng? Hung thủ bắt lấy sao?"

Lý Bối Ny nghe Triệu Ngọc nhấc lên bản án, lúc này mới thu hồi khuôn mặt tươi cười lắc đầu: "Người hiềm nghi gọi Dương Văn đào, gia hỏa này chẳng những chơi parkour còn đặc biệt giảo hoạt! Từ lúc lần trước đào thoát về sau, tựa như bốc hơi khỏi nhân gian đồng dạng! Mấy ngày kế tiếp, tung tích hoàn toàn không có, đem Bành tỷ đều nhanh bức điên rồi!"

"Như thế tà?" Triệu Ngọc suy nghĩ nói, "Chúng ta tổ A có phải hay không phải xem xem phong thủy rồi?"

"Đừng làm rộn, sư huynh!" Lý Bối Ny nghiêm túc nói, "Chúng ta thế nhưng là cảnh sát, còn xem phong thủy đâu! Có chút thời gian, không bằng làm nhiều mấy cái bố khống!"

"Theo lý thuyết..." Triệu Ngọc buồn bực nói, "Kia cái gì cái gì đào, là tại bị tập nã thời điểm chạy trốn! Hắn chạy vội vã như vậy, trên thân hắn không có bao nhiêu tiền a? Sân bay nhà ga tất cả đều bị chúng ta khống chế, hắn có thể chạy đến bầu trời sao?"

"Cái này không liền nói mà!" Lý Bối Ny nhíu mày, "Căn cứ chúng ta chưởng khống tin tức biểu hiện, cái này Dương Văn đào, có tám mươi phần trăm khả năng, vẫn lưu tại Tần Sơn! Thế nhưng là, chúng ta đem hắn tất cả bằng hữu thân thích tất cả đều bố khống, lại vẫn bóng dáng hoàn toàn không có!"

"Đừng có gấp, " Triệu Ngọc nói, "Ta trước kia ngồi xổm qua hố, như loại này đang đào phạm, ngay từ đầu lẫn mất sức lực sức lực, khả thi ở giữa một dài, hắn thì không chịu nổi, sớm tối đến lộ ra chân ngựa!"

"Đạo lý này chúng ta đều hiểu! Thế nhưng là, đặc thù thời kì đặc thù đối

đãi, bản án một ngày không kết, tổ A áp lực liền sẽ vô hạn tăng lớn!" Lý Bối Ny lời nói, "Khúc tổ trưởng bên kia đã sớm đánh qua nhiều lần báo cáo, muốn B tổ tiếp nhận trầm thi án, ngươi nói, cái này không bày rõ ra lửa cháy đổ thêm dầu, bỏ đá xuống giếng sao? Bọn hắn nhưng quá độc ác!"

Triệu Ngọc khẽ gật đầu, đối với Khúc Bình cách làm, đồng dạng cảm thấy oán giận.

"May mắn hôm trước ra cùng một chỗ viện dưỡng lão bạo vụ trộm, cấp trên phái bọn hắn tra đi." Lý Bối Ny nói, "Bằng không, chúng ta vất vả tra tới thành quả lao động, liền bị bọn hắn bạch bạch cướp đi! Ngẫm lại liền làm giận!"

"Không sao, không quan hệ!" Triệu Ngọc lòng tin tràn đầy nói, "Sư huynh của ngươi ta đây không phải trở về mà! Nhìn xem đi, cái này cái gì cái gì đào, nhất định mà chạy không được!"

Triệu Ngọc đang cùng Lý Bối Ny nói chuyện, cửa mở, nhưng gặp mặt mày hớn hở Lưu Trường Hổ cầm một chồng văn kiện, từ ngoài cửa đi tới.

Lưu Trường Hổ ngẩng đầu, dương dương tự đắc, giống như có cái gì đại hỉ sự.

"Mọi người tập hợp một chút, có cái trọng yếu sự tình, ta muốn tuyên bố một chút!" Vừa vào cửa, hắn liền không kịp chờ đợi chào hỏi.

Thế nhưng là, bởi vì tổ A thám viên nhóm đều đi bắt tội phạm, lớn như vậy trong văn phòng không có còn lại mấy người, ngoại trừ Triệu Ngọc Hòa Lý Bối Ny bên ngoài, chỉ có hai ba cái lưu thủ thám viên mà thôi.

Là như thế, Lưu Trường Hổ chào hỏi có vẻ hơi xấu hổ. Sau khi nói xong, quạnh quẽ trong văn phòng nhìn không ra bất kỳ biến hóa nào.

Nhưng mà, Lưu Trường Hổ nhưng như cũ khuôn mặt tươi cười doanh doanh, trực tiếp chỉ vào Triệu Ngọc nói ra: "Không sao,

Ta muốn tuyên bố sự tình, chủ yếu cùng Triệu Ngọc có quan hệ! Ai? Triệu Ngọc, ngươi làm sao? Với ai đơn đấu đi? Làm sao dạng này mà đều?"

Vừa nhìn thấy Lưu Trường Hổ mặt mũi tràn đầy âm hiểm cười dáng vẻ, Triệu Ngọc liền biết chuẩn không có chuyện gì tốt. Lại nghe nói quan hệ đến mình, hắn bản năng liên tưởng đến, có phải hay không mình cùng Miêu Anh đại chiến sự tình, bị thông báo cho trong cục tới? Đây là Lưu Trường Hổ kìm nén muốn xử phân mình đâu?

Ai ngờ, Lưu Trường Hổ cũng không đề cập cái gì huấn luyện, mà là cầm một phần văn kiện, cao giọng nói ra:

"Các vị đồng chí, đây là những người lãnh đạo vừa mới phát xuống liên quan tới ta tổ nhân sự điều động thông tri, ta cho mọi người niệm nhất niệm a!" Hắn nhìn thấy văn kiện thì thầm, "Gần đây bởi vì công việc cần, đặc biệt tuyên bố trở xuống nhân viên tiến hành cương vị điều chỉnh:

"1, Trương Cảnh Phong đồng chí bởi vì tại tay gãy án bên trong phát huy tác dụng trọng yếu, đặc biệt triệu hồi mất tích khoa công việc;

"2, bởi vì gần đây phòng quan sát thiết bị tu sửa, đặc biệt điều tạm Lương Hoan đồng chí tiến đến hỗ trợ, trong vòng một năm;

"3, bởi vì trường kỳ chưa kết án kiện tổ điều tra nghiêm trọng thiếu người, đặc phái phái Triệu Ngọc đồng chí điều nhập nên tổ, điều tra và giải quyết chưa kết án kiện!

"Trở lên bổ nhiệm, tức thời có hiệu lực! Tần Sơn bộ mặt thành phố

dương phân cục, X năm X nguyệt X ngày..."

"Không thể nào?" Lưu Trường Hổ vừa mới niệm xong, Lý Bối Ny liền vụt đứng lên, "Lưu đội trưởng, các ngươi... Sao có thể dạng này?"

"Nơi này không có ngươi nói chuyện phần!" Lưu Trường Hổ nhe răng cười một chút, nói với Triệu Ngọc, "Trường kỳ chưa kết án kiện tổ điều tra, lệ thuộc vào tổ A, cho nên ngươi chỉ cần đổi một chút bàn làm việc là được rồi, không đổi cũng không có quan hệ! Ha ha ha..."

Lưu Trường Hổ giống vị đắc thắng tướng quân, cười nói: "Triệu Ngọc đồng chí a! Ngươi phải biết, những này trường kỳ chưa kết án kiện, một mực là những người lãnh đạo trong lòng Kikyou, những người lãnh đạo thế nhưng là tương đương coi trọng a!

"Cũng chính là bởi vì dạng này, bọn hắn mới quyết định cắt cử ưu tú Triệu Ngọc đồng chí đến đây đảm đương, cái này. . . Thế nhưng là những người lãnh đạo đối ngươi độ tín nhiệm cao, ngươi cũng không nên cô phụ bọn hắn tha thiết hi vọng a!"

Lưu Trường Hổ nói đến đường hoàng, nhưng tổ trọng án người biết tất cả, cái này trường kỳ chưa kết án kiện tổ điều tra, bất quá là cái bị liên lụy không lấy lòng hố to mà thôi! Những cái kia trường kỳ đọng lại chưa kết án kiện, phá án và bắt giam khó hơn lên trời, thành lập nhiều năm như vậy, chưa có phá án.

Dần dà, cái này tổ cơ hồ trở thành thượng cấp dùng để trừng phạt thám viên địa phương. Ai phạm sai lầm, liền đem ai điều đến nên tổ. Sau đó chờ một lúc sau, lợi dụng kết thúc không thành nhiệm vụ làm lý do, qua loa đấu pháp đến giao thông đội hoặc là cái khác không trọng yếu phòng đi.

Trương Cảnh Phong có thể đại nạn không chết trở lại mất tích khoa, đã xem như một cái kỳ tích!

Theo như cái này thì, đây là Lưu Trường Hổ rõ ràng tại xa lánh Triệu Ngọc! Trương Cảnh Phong tốt xấu còn có Lương Hoan làm cộng tác, nhưng bây giờ thượng cấp chỉ phái Triệu Ngọc một người, ngay cả cái hỗ trợ cũng không cho, xa lánh hắn ý tứ, tự nhiên càng thêm rõ ràng.

"Lưu đội trưởng! Cái này. . ." Lưu học núi muốn vì Triệu Ngọc bênh vực kẻ yếu, nhưng tại Lưu Trường Hổ nhìn chằm chằm phía dưới, vẫn là đàng hoàng ngậm miệng lại.

"Dựa vào cái gì a?" Lý Bối Ny lại là không sợ quyền quý, lòng đầy căm phẫn ngẩng đầu nói, "Triệu cảnh sát vừa mới chuyển chính thức liền liên phá hai lên đại án, hơn nữa còn nhận lấy thị cấp ngợi khen! Sao có thể vô duyên vô cớ mà đem hắn điều đến chưa kết án kiện tổ đi đâu? Thật sự là có sai lầm công chính a! Lưu đội trưởng, chuyện này, chúng ta Bành Hân tổ trưởng biết sao?"

"Hừ!" Lưu Trường Hổ tức giận quát, "Lý Bối Ny, nói chuyện chừa chút mà tâm! Triệu Ngọc điều động, là những người lãnh đạo quyết định, hắn là ngươi đang hoài nghi lãnh đạo hay sao? Ngươi cũng đừng đề cập với ta cái gì Bành Hân, nàng bất quá là cái đại diện tổ trưởng, thượng cấp quyết định sự tình, nàng không có quyền can thiệp!"

"Ngươi!" Lý Bối Ny mặt đều đỏ lên vì tức, trợn mắt dựng thẳng lông mày reo lên, "Các ngươi cũng quá khi dễ người! Sư huynh... Sư huynh..." Nàng càng không ngừng lay Triệu Ngọc, muốn để Triệu Ngọc nói mấy câu.

Ai ngờ, Triệu Ngọc tâm tư căn bản không có ở nơi này, tựa hồ ngay tại nghiêm túc đang suy nghĩ cái gì sự tình, thẳng đến Lý Bối Ny lay đến mấy lần về sau, hắn mới bừng tỉnh đại ngộ tự nhủ:

"Nha... Ta hiểu được! Ta hiểu được..."

Chương 83: Chương 83: Không nhận đãi kiến căn nguyên

Chương 83: Không nhận đãi kiến căn nguyên

Triệu Ngọc cái gọi là minh bạch, chính là chỉ hắn trải qua nghĩ sâu tính kỹ, rốt cục lại làm rõ một cái cùng hệ thống có liên quan vấn đề.

Hắn sáng sớm hôm nay mở chính là "Cấn Chấn" quẻ, cấn đại biểu núi, chấn đại biểu lôi. Thông qua trước kia ghi chép, Triệu Ngọc phát hiện, cái này "Cấn" quẻ, tựa hồ tại tất cả quẻ văn bên trong xuất hiện số lần nhiều nhất! Mà kết hợp trước kia đủ loại kinh lịch, Triệu Ngọc càng phát ra cảm thấy, cái này cái gọi là "Cấn", tựa hồ đang đại biểu lấy sự nghiệp của hắn cùng công việc.

Hồi tưởng lúc trước, Kỳ Ngộ hệ thống mới vừa xuất hiện thời điểm, cái thứ nhất quẻ văn bên trong liền xuất hiện cái này "Cấn" chữ, kết quả, Triệu Ngọc nhất cử bắt lấy gậy điện cưỡng gian phạm.

Về sau, cưỡi lạc đà bắt giật túi tặc thời điểm, cũng tương tự xuất hiện qua "Cấn" quẻ.

Lại về sau, đang điều tra chặt tay án thời điểm, mỗi khi có cái này "Cấn" quẻ xuất hiện, hắn luôn có thể đạt được liên quan tới vụ án manh mối.

Theo như cái này thì, cái này "Cấn" rất có thể đại biểu công tác của hắn, mà Triệu Ngọc công việc dĩ nhiên chính là —— phá án!

Hiện tại cũng thế, Lưu Trường Hổ tuyên bố hắn bị điều tổ, đồng dạng cùng hắn công việc rất có quan hệ. Có lẽ, cái này đồng dạng là "Cấn" quẻ tại nổi lên tác dụng.

Nếu như nói "Đoái" đại biểu tiền tài, mà "Cấn" đại biểu sự nghiệp lời nói, như vậy. . . Cái khác đây này?

Triệu Ngọc yên lặng gật đầu, như là đã giải thích ra hai cái, như vậy cái khác quẻ văn thả giải, hắn là cũng không xa a?

"Ta mặc kệ ngươi có hiểu hay không, " Lưu Trường Hổ nơi nào sẽ đoán được Triệu Ngọc trong lòng suy nghĩ, vẫn như cũ vênh mặt hất hàm sai khiến nói, "Từ giờ trở đi, ngươi liền tiếp nhận trường kỳ chưa kết án kiện điều tra công việc đi!

"Nha. . . Đúng, ta vừa rồi nhìn bản ghi nhớ, bởi vì đến mười năm kỳ hạn, làm dân giàu cư xá tàn sát án cần ưu tiên xử lý. Cái này gian khổ nhiệm vụ, liền giao cho ngươi! Hi vọng ngươi có thể tiếp tục mình dũng mãnh phi thường biểu hiện, mau chóng đem cái này án tồn đọng phá án và bắt giam đi!"

"Cái gì đó!" Lý Bối Ny lòng nóng như lửa đốt, "Lưu đội trưởng, chúng ta tổ hiện tại đang toàn lực phá án và bắt giam trầm thi án, chính là dùng người thời điểm a! Lúc này, ngươi để Triệu cảnh sát đi thăm dò bản án cũ, chẳng phải là suy yếu thực lực của chúng ta! ?"

"Ai? Lý Bối Ny? Lời này coi như nói đến không đúng!" Lưu Trường Hổ trừng mắt nói, "Chưa kết án kiện tiểu tổ thuộc về tổ A lãnh đạo trực tiếp, trên danh nghĩa, tổ A bản án, Triệu Ngọc cũng là có thể tham dự! Chẳng qua là nhiều một hạng chưa kết án kiện công việc mà thôi!"

"Hừ, ngươi nói ngược lại là nhẹ nhàng linh hoạt? Ai cũng biết, điều tra bản án cũ có bao nhiêu khó khăn, ngươi tối thiểu phải cho Triệu cảnh sát tìm giúp đỡ a?" Lý Bối Ny nghĩa chính ngôn từ nói, "Không bằng dạng

này, ngươi đuổi theo đầu nói một chút, đem ta cũng điều đến nhóm này mà tính!"

"Xuy!"

Nghe nói như thế, Triệu Ngọc rốt cục đứng lên , ấn ở Lý Bối Ny bả vai.

Vừa mới nhìn thấy Triệu Ngọc đứng dậy, Lưu Trường Hổ bản năng lui về phía sau mấy bước, sợ hắn lại làm ra cái gì tính công kích động tác.

"Già em gái a, " nhưng mà, Triệu Ngọc lại dị thường bình tĩnh nói với Lý Bối Ny, "Cám ơn ngươi hảo ý, ca tâm lĩnh! Không quan hệ, không phải liền là trường kỳ chưa kết án kiện tổ điều tra nha, không có gì lớn! Kỳ thật, không nói gạt ngươi, ta còn vẫn muốn cùng những người lãnh đạo xin điều đến nhóm này đi đâu!"

"What! ?"

Nghe nói như thế, không riêng Lý Bối Ny cùng tổ A các đồng nghiệp cảm thấy chấn kinh, liền ngay cả Lưu Trường Hổ cũng là rất là ngoài ý muốn.

"Các ngươi nhìn a!" Triệu Ngọc chỉ vào Trương Cảnh Phong bàn làm việc nói, "Ta nghe lão Trương nói qua, nói chưa kết án kiện tổ thật sự là quá tốt rồi! Một khi phá án và bắt giam cái nào đó trần án bản án cũ, tiền thưởng thế nhưng là sẽ lật qua mà đây này! Tỉ như làm dân giàu cư xá tàn sát án, nếu như trinh phá lời nói, tiền thưởng có số này mà!"

Triệu Ngọc khoa tay một cái "Sáu", tiếp tục nói: "Đây chính là cái phát tài cơ hội thật tốt a! Còn có, phá án và bắt giam loại này vụ án, ghi công cũng là sẽ tăng gấp bội! Ta nếu là phá bên trên như vậy một hai kiện, ha ha. . . Cuối năm ưu tú thám viên, còn có chạy mà sao? Cho nên, đi chỗ nào tìm dạng này cơ hội tốt đi?"

"Ta. . . Ngươi. . ." Lý Bối Ny đem Triệu Ngọc tay từ trên vai của mình bắn ra, buồn nản nói, "Sư huynh, đầu của ngươi có phải hay không để ai đá hỏng? Đến lúc nào rồi,

Ngươi thế mà còn muốn lấy thăng quan phát tài?"

"Ha ha! Tốt! Tốt!" Lưu Trường Hổ thế nhưng là mừng rỡ, lúc này cho Triệu Ngọc giơ ngón tay cái lên, khen, "Triệu Ngọc a! Ta chính là thích ngươi loại này hào tình vạn trượng dõng dạc! Đã dạng này, ta đã không còn gì để nói, hảo hảo phá vụ án của ngươi đi! Ta cũng chỉ chờ lấy cho ngươi lật qua mà thêm tiền thưởng, còn có gấp bội ghi công đi! Ha ha. . ."

Lưu Trường Hổ cười một tràng đi ra văn phòng, đi vào hành lang về sau, trong mắt của hắn lập tức lóe ra một vòng ngoan lệ! Hắn ở trong lòng mặc niệm nói:

Hừ! Cái này không biết sống chết Triệu Ngọc, người người đều biết kia là cái hố lửa, ngươi lại trở thành thăng quan phát tài nơi tốt! Ta cũng không tin ngươi có thể đem nhiều như vậy trầm tích bản án cũ phá, nhìn xem đi, qua không được bao lâu, ta liền đem ngươi đuổi đến bảo vệ môi trường chỗ, để ngươi tiểu tử nhặt đồ bỏ đi đi!

Lưu Trường Hổ đi, Lý Bối Ny thì còn tại oán trách Triệu Ngọc: "Sư huynh a, ngươi làm sao? Tham gia một cái huấn luyện mà thôi, ngươi liền coi chính mình là thần thám rồi? Những cái kia trường kỳ chưa kết án kiện nếu có thể phá, còn cần chờ đến bây giờ sao? Ta thật làm không rõ ràng, trong lòng ngươi là thế nào nghĩ!"

"Đúng vậy a!" Lưu học sơn dã nói, "Tiểu Triệu con a, cái này rõ ràng là Lưu đội trưởng ép buộc ngươi đây! Ngươi làm sao thật đúng là nhảy vào hố lửa đâu? Muốn ta nói, ngươi tranh thủ thời gian cho Bành Hân gọi điện thoại, để nàng nghĩ biện pháp kiếm chút ngươi đi!"

"Khục!" Triệu Ngọc mỉm cười , đạo, "Các ngươi không nhìn ra được sao? Ta bị điều tổ sự tình, không riêng gì Lưu Trường Hổ một người gây nên a!"

"A?" Lý Bối Ny buồn bực, "Vì cái gì?"

"Các ngươi ngẫm lại, ta vừa mới lĩnh xong ngợi khen, nếu như những người lãnh đạo thật tán thành ta vị này cảnh đội tinh anh, làm sao lại đem ta sung quân đến chưa kết tổ đi đâu? Coi như Lưu Trường Hổ cố ý chỉnh ta, đại lãnh đạo không gật đầu, khả năng đụng đến ta sao?" Triệu Ngọc tâm bình khí hòa nói, "Cuối cùng, vẫn là các đại lãnh đạo không chào đón ta à!"

"A? Lý Bối Ny hỏi lại, "Vì cái gì?"

"Ai biết, có lẽ là bọn hắn không thích lão tử phong cách làm việc!" Triệu Ngọc cười nói, "Có lẽ là bởi vì ta nhận nhiều như vậy tiền thưởng, mà không đi hiếu kính hiếu kính ai? Cũng có khả năng, người nào đó vì chơi ta, mà động dùng càng lớn hậu trường ! Bất quá, ta cho rằng, lớn nhất khả năng, hay là bởi vì bọn hắn đang ghen tỵ, ghen ghét thiên phú của ta cùng tài hoa! Ghen ghét ta anh tuấn cùng tiêu sái!"

"Ai u, ta đi!" Lý Bối Ny hơi kém bị Triệu Ngọc mồ hôi ngược lại, "Sư huynh a, liền như ngươi loại này vô sỉ tự luyến trạng thái, ngay cả ta đều muốn hung hăng đá ngươi một trận!"

"Hoắc ha ha. . ." Triệu Ngọc cười ha ha, "Bất kể nói thế nào, những người lãnh đạo đặt quyết tâm, ta lại tìm ai cũng vô dụng, chẳng bằng thống khoái mà tiếp nhận hiện thực!"

"Thế nhưng là. . . Đây chính là trường kỳ chưa kết án kiện a!" Lý Bối Ny quyệt miệng, "Nhìn thấy Lương Hoan sao? Cái gì phòng quan sát hỗ trợ, rõ ràng liền là đuổi hắn đi phòng quan sát làm việc vặt mà! Sư huynh a, ngươi nếu là không phá được án, chỉ bằng Lưu đội trưởng kia

sức mạnh, ngươi khả năng ngay cả đánh tạp cũng đánh không lên a!"

"Hoắc ha ha. . ."

Triệu Ngọc trên mặt cười đến đại khai đại hợp, lại tại trong lòng yên lặng cầu nguyện: "Vĩ đại Kỳ Ngộ hệ thống a, anh em ta đến cùng có đánh hay không tạp, liền nhìn —— ngươi! !"

Chương 84: Chương 84: Làm sao phá?

Chương 84: Làm sao phá?

Tần Sơn thị, Long thành tốt uyển cư xá.

Xoạch!

Màu đen cây lau nhà rớt xuống đất, ý đồ dùng cây lau nhà tập kích Triệu Ngọc nam chủ nhân bị Triệu Ngọc hai tay bắt chéo sau lưng hai tay , ấn tại trên tường!

Triệu Ngọc theo đến có đủ hung ác, nam chủ nhân đau đến oa oa trực khiếu.

"Ai nha, cảnh sát a, cảnh sát nha! Mau dừng tay, mau dừng tay đi!" Bên cạnh một dáng người đơn bạc phụ nữ trung niên dọa sợ, vội vàng cầu khẩn, "Ta phối hợp, phối hợp điều tra còn không được sao? Van cầu ngươi, mau thả lão công ta đi!"

"Cố ý đánh lén cảnh sát, sẽ phán xử ba năm trở lên tù có thời hạn!" Triệu Ngọc khinh thường xông nam chủ nhân quát, "Mà ta tách ra gãy cánh tay của ngươi, lại là phòng vệ chính đáng!"

Nói, Triệu Ngọc lại dùng sức tách ra một chút, tại nam chủ nhân cao giọng kêu đau đớn về sau, lúc này mới buông lỏng tay ra.

"Cảnh sát, lão công ta hắn cũng là vì ta, ngươi tuyệt đối không nên cùng hắn so đo a!" Phụ nữ trung niên không ngừng nói tốt, "Kỳ thật, liên quan

tới ta chồng trước chết, ta thật đã nói vô số lần! Ta không rõ, các ngươi tại sao phải nắm chặt chuyện này không thả đâu?"

Trước mắt phụ nữ trung niên tên là Lâm Mỹ Phượng, chính là năm đó làm dân giàu cư xá tàn sát án người bị hại tại chí rễ thê tử! Tại chí rễ sau khi chết nhiều năm, nàng gả cho chồng bây giờ.

Triệu Ngọc lần này tới Lâm Mỹ Phượng nhà, chính là đang điều tra năm đó tại chí rễ bị giết một án.

"Không phải chúng ta nhất định phải nắm chặt không thả!" Triệu Ngọc giải thích, "Lưới trời tuy thưa, nhưng mà khó lọt, đã có hung sát án, phải có hung thủ! Ngươi cũng không muốn chồng trước ngươi chết được không minh bạch a?"

"Cảnh sát a, không dối gạt ngài nói!" Lâm Mỹ Phượng lắc đầu nói, "Ta còn thực sự hi vọng hắn cứ như vậy chết được không minh bạch đâu! Cái kia Thiên Sát tại chí rễ đáng đời chết không yên lành, đây đều là báo ứng, báo ứng a!

"Ta lúc đầu cũng không biết mù con nào mắt, làm sao lại gả cho hắn cái này hỗn đản!

"Hắn thích rượu như mạng, thích cờ bạc thành tính còn chưa tính! Nhưng hắn vừa uống rượu liền động thủ đánh ta, kia không là bình thường đánh, mà là đánh cho đến chết a!" Nhấc lên thương tâm chuyện cũ, Lâm Mỹ Phượng nước mắt từng viên lớn hướng xuống rơi, "Ngươi biết không? Ta đều mang thai hơn ba tháng hài tử, kết quả, liền là bị tên súc sinh kia! Bị tên súc sinh kia đem ta đánh cho sinh non, làm hại ta cả một đời đều muốn không được hài tử, ngươi biết không! ? Ô ô ô. . ."

Nhìn thấy nữ nhân trước mắt khóc như nước mắt người, Triệu Ngọc không chịu được một mảnh mờ mịt luống cuống.

Kỳ thật, trước khi hắn tới nhìn qua Lâm Mỹ Phượng kỹ càng khẩu cung, cũng biết trong đó tình huống, thế nhưng là bây giờ nghe được nàng chính miệng kể rõ, lại là ngay cả mình đều giận đến nghiến răng nghiến lợi.

Lâm Mỹ Phượng nói không sai, như loại này không nhân tính gia hỏa, chết thì chết đi! Chết ngược lại là cho xã hội ngoại trừ một hại!

Lúc đầu, Triệu Ngọc còn chuẩn bị không ít hỏi thăm, thế nhưng là tức giận đến đây hắn, dứt khoát đem bản ghi chép hợp lại, nhấc chân đi!

Trở lại trên xe, hắn thậm chí có chút tự trách, trách cứ mình không nên như thế lỗ mãng tìm đến người ta, lại lần nữa để người ta vết sẹo hung hăng xé mở!

Ai!

Hồi tưởng lúc trước Trương Cảnh Phong cùng Lương Hoan đã nói, Triệu Ngọc càng phát ra cảm thấy tình cảnh gian nan. Như loại này năm xưa bản án cũ, phá án và bắt giam thật vô cùng vô cùng khó khăn, nhất là đối trước mắt cái này tàn sát án tới nói, căn bản một chút tra được đầu mối đều không có!

Chậc chậc. . .

Như thế khó khăn, cho dù có Kỳ Ngộ hệ thống hỗ trợ, lại có thể thế nào đâu? Hệ thống hôm nay mở chính là "Khảm ly" quẻ, quẻ văn bên trong nói, khảm nước Ly Hỏa, thủy hỏa bất dung, tự đi con đường của mình, minh tinh ngầm đoạt, nhữ cũng chưa biết.

"Khảm" cùng "Cách" đến cùng đại biểu cái gì, Triệu Ngọc còn chưa biết được, nhưng là hôm nay không có "Đoái" cùng "Cấn", nói rõ mình hôm nay muốn gặp phải kỳ ngộ, cùng tiền cùng công việc không có quan hệ!

Là như thế, Triệu Ngọc cũng không có vọng tưởng, hôm nay tra án có thể có cái gì đột phá.

Ngồi tại xe chỗ ngồi, hắn đem chính mình sự tình lại lần nữa loại bỏ một lần.

Trải qua ngắn hạn tĩnh dưỡng, thương thế của hắn đã tốt bảy tám phần, chí ít trên mặt không còn như vậy cồng kềnh khó coi.

Từ lúc Bành Hân biết Triệu Ngọc bị điều tổ về sau, cũng là phi thường tức giận, không ít cùng lãnh đạo đánh xin báo cáo,

Nhưng giống như Triệu Ngọc dự liệu như thế, lãnh đạo cấp trên rõ ràng là nhằm vào Triệu Ngọc, cho nên cuối cùng vẫn là duy trì nguyên phán.

Bất quá, huấn luyện khoa vị kia Dương khoa trưởng ngược lại là đủ trượng nghĩa, thông qua Triệu Ngọc tiểu đạo nghe ngóng, hắn thật đúng là không có đem Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh Long Hổ đại chiến sự tình đâm đến phân cục bên trong tới. Bằng không, Triệu Ngọc tình cảnh có thể sẽ càng thêm không ổn.

Trừ cái đó ra, Khương Hiểu Tình bên kia kế hoạch còn tại sơ bộ tiến hành bên trong, thông qua Triệu Ngọc tư liệu cùng số liệu, nàng đã đem phần mềm dàn khung chế tác hoàn tất, hắn là không bao lâu, liền có thể đưa vào sử dụng! Hai người kế hoạch một khi thành công, không thể nghi ngờ sẽ vì Triệu Ngọc mang đến càng nhiều thu nhập!

Bất quá, bây giờ đang là Khương Hiểu Tình gần như thi cấp ba thời khắc mấu chốt, Triệu Ngọc liền muốn cầu nàng đợi thi cấp ba hoàn tất về sau, lại mở công không muộn.

Ngoài ra, chạy đến nơi khác tránh tình thế tiểu hoàng mao mấy người cũng lần lượt về tới ngọc khê hẻm. Vị kia Hách Gia Tuấn công tử quả nhiên tài đại khí thô, căn bản không để ý một chút kia tiền tiêu vặt, cũng

không có đi tìm bọn hắn gốc rạ.

Triệu Ngọc cảm thấy, tiểu hoàng mao mấy người này nhìn qua có hoa không quả, nhưng thiết lập sự tình đến, coi như tương đối nghe lời, về sau nếu là thật có thích hợp mua bán, giao cho bọn hắn quản lý cũng vẫn có thể xem là một cái biện pháp.

Chậc chậc. . .

Thu hồi tâm tư, Triệu Ngọc nặng lại đem lực chú ý chuyển dời đến tàn sát trên bàn tới. Hắn hiện tại cái gì cũng tốt, còn kém như thế một vụ án! Nếu là thật có thể đem vụ án này phá, tiền cùng vinh dự không nói, chí ít Lưu Trường Hổ cái mũi đến bị hắn tức điên không thể!

Thế nhưng là. . . Làm sao phá đâu?

Làm dân giàu cư xá vụ án này, manh mối thực sự ít đến thương cảm. Ngoại trừ mấy trương ảnh chụp, cùng một nhỏ xấp vụ án ghi chép bên ngoài, cơ hồ không còn gì khác chứng cứ.

Rất khó tưởng tượng, hung thủ như vậy hung tàn giết chết người chết, nhưng hiện trường lại một cái dấu chân, một ngón tay văn đều không có lưu lại! Tên hung thủ này, rốt cuộc là người nào?

Tựa như lúc trước lần thứ nhất tiếp xúc đến vụ án này lúc cảm giác đồng dạng, Triệu Ngọc vừa nhìn thấy những cái kia đẫm máu ảnh chụp, liền không nhịn được nghĩ đến người chết thê tử.

Không biết tại sao, hắn liền là cảm thấy, người chết chết vẫn là cùng hắn thê tử có quan hệ! Bằng không người chết đối nàng thấy chặt như vậy, nhưng vì cái gì hết lần này tới lần khác tại hắn chết một ngày này, thê tử lại không ở nhà đâu?

Chẳng những không ở nhà, mà lại vợ hắn còn có đầy đủ không ở tại chỗ

chứng minh, đây hết thảy, giống như là thiết kế tỉ mỉ một cái bẫy đồng dạng.

Nhưng mà, ghi chép bên trên minh xác ghi lại, lúc trước cảnh sát nhân dân đã từng toàn diện điều tra qua Lâm Mỹ Phượng, lại là không có chút nào sơ hở. Ghi chép đã nói, ngay lúc đó Lâm Mỹ Phượng trạng thái tinh thần thật không tốt, thầy thuốc của khoa tinh thần thậm chí cho nàng mở ra qua chẩn bệnh chứng minh. Tại loại này gần như sụp đổ trạng thái tinh thần dưới, Lâm Mỹ Phượng ngay cả cuộc sống cũng không thể tự gánh vác, lại như thế nào có thể cùng trượng phu tử vong dính líu quan hệ?

Lại nói, Lâm Mỹ Phượng dáng dấp cũng không xinh đẹp, lại không có tiền, tình sát cùng thuê giết người tất cả đều nói không thông đạo lý, thấy thế nào làm sao đều là vô tội!

Vụ án này chân tướng. . . Đến cùng là như thế nào đâu?

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc ngưng thần suy tư tình tiết vụ án thời điểm, điện thoại bỗng nhiên vang lên. Điện thoại mới cũng bị Triệu Ngọc đổi tiếng chuông, vẫn là kia thủ vô hạn hoài cựu già ca:

"A -- anh hùng, xin theo giúp ta truy mộng đẹp!

"A -- anh hùng, xin lưu lại ta mộng đẹp. . ."

Triệu Ngọc mở ra điện thoại xem xét, con mắt bỗng dưng trợn to, hắn làm sao cũng không nghĩ ra, cú điện thoại này, lại là Diêu Giai đánh tới!

Chương 85: Chương 85: Đi theo cảm giác đi

Chương 85: Đi theo cảm giác đi

Diêu Giai! ?

Không thể nào?

Nàng làm sao lại gọi điện thoại cho ta?

Triệu Ngọc còn tưởng rằng là mình nhìn lầm, trễ nửa ngày mới nhấn xuống nút trả lời. Lúc đầu, hắn tưởng rằng cái kia Hách Gia Tuấn lại tới quấy rối Diêu Giai, đây là tại hướng hắn cầu trợ. Ai biết, Diêu Giai há miệng, thế mà mời Triệu Ngọc cùng một chỗ ăn bữa cơm trưa!

Không thể nào?

Triệu Ngọc tựa như vui như lên trời, làm sao cũng không nghĩ ra, mong nhớ ngày đêm giai nhân sẽ chủ động hẹn hắn? Lập tức kích động đến ngay cả nói chuyện cũng không lưu loát, hơn nửa ngày mới chậm qua thần.

Đợi hỏi rõ ràng địa chỉ về sau, Triệu Ngọc liên tục không ngừng xe bay chạy tới Đông Dương đường một nhà tiệm lẩu trước cửa.

Nên tiệm lẩu tên là lục hợp cư, chính là một nhà mở hơn ba mươi năm lão điếm. Cửa hàng là một tòa tầng hai lầu nhỏ, lầu nhỏ đều nhanh thành

đồ cổ, gạch xanh ngói xanh, mặt tường pha tạp, đã lịch cũ tuế nguyệt.

Bất quá, bởi vì hương vị chính tông, tiệm lẩu lại là sinh ý thịnh vượng, khách quý chật nhà, ngay cả giữa trưa đều cần sớm đặt trước chỗ ngồi mới được.

Triệu Ngọc đến thời điểm, Diêu Giai đã trong tiệm chờ đã lâu. Nhã gian đều là sáu người trở lên mới có thể đặt trước đến, bọn hắn chỉ có hai người, cũng chỉ có thể ở đại sảnh qua loa an vị.

"Không có ý tứ a, Triệu cảnh sát!" Nhìn xem ồn ào hoàn cảnh, Diêu Giai mặt lộ vẻ ngại ngùng nói, "Lần thứ nhất mời ngươi ăn cơm, lại tuyển tại nơi này, thật sự là có chút thất lễ!"

"Không sao, không quan hệ!" Triệu Ngọc thật sự là thụ sủng nhược kinh, cảm giác có chút chân tay luống cuống, vốn định giúp Diêu Giai rót chén trà nước, lại hơi kém không có đem nước trà ngược lại người ta trên thân.

"Triệu cảnh sát, ngươi tới nơi này nếm qua sao?" Diêu Giai một mặt vì Triệu Ngọc mở ra bộ đồ ăn, một mặt hỏi.

Triệu Ngọc lắc đầu, xuyên qua trước đó, hắn ngược lại là thường xuyên đến cái này một địa khu đập phá quán, nhưng là cho tới nay chưa từng có như thế một nhà tiệm lẩu.

"Vậy ngươi có thể tính tới, đừng nhìn nơi này hoàn cảnh chẳng ra sao cả, nhưng hương vị thế nhưng là phi thường bổng đâu! Chờ một lúc hảo hảo nếm thử đi, thịt dê đều là tươi mới nhất!" Diêu Giai nở nụ cười xinh đẹp, không gì sánh được, để Triệu Ngọc càng thêm mất hồn mất vía.

Nơi này mặc dù hoàn cảnh cũ nát keo kiệt, nhân viên hỗn loạn, lại hiển lộ rõ ràng đến Diêu Giai càng thêm không nhiễm trần thế, không giống bình thường.

"Hỏa kế!" Diêu Giai thuần thục chào hỏi phục vụ viên, "Tới trước hai cừu sừng xoắn ốc thịt, hai bình bia, lại đến bàn thức nhắm!" Nói xong, nàng quay người lại xông Triệu Ngọc cười nói, "Ta khi còn bé ngay tại kề bên này ở lại, đều là tràn đầy hồi ức a! Ngươi nhìn..."

Nàng chỉ chỉ thang lầu bên trên vách tường, nhưng gặp nơi đó treo một trương thật to tranh tuyên truyền, bất quá tranh tuyên truyền đã bị hun khói đến tràn đầy mỡ đông, ngoại trừ "Đi theo cảm giác đi" năm chữ to bên ngoài, cơ hồ cái gì cũng nhìn không ra!

"Đi theo cảm giác đi!" Diêu Giai hơi có vẻ hưng phấn nói, "Đây là một bài vô cùng vô cùng già ca tên, ngươi biết không? Hát bài hát này vị kia sao ca nhạc, thế nhưng là từ tiệm này bên trong nếm qua thịt dê nướng đâu! Nàng gọi... Nàng gọi là cái gì nhỉ..."

Ngay tại Diêu Giai hồi ức thời điểm, bên cạnh trên mặt bàn bỗng nhiên truyền đến thanh âm: "Tô thụy! Đi theo cảm giác đi, mời giữ chặt tay của ta! Ha ha..."

Triệu Ngọc Hòa Diêu Giai đồng thời quay đầu, nhưng gặp bàn bên ngồi lấy một vị người mặc tây trang đại hán mặt đỏ, người này chỉ có một cái đặc điểm, đó chính là đỏ mặt, đỏ cùng hóa trang giống như. Càng có ý tứ chính là, hắn thế mà không có đồng bạn, chỉ có tự mình một người đang ăn xuyến nồi.

"Đúng đúng đúng..." Diêu Giai nhẹ gật đầu.

"Thật là khéo, ta khi còn bé cũng ở phụ cận đây ở. Giống như... Là vì có thể ăn vào nơi này thịt dê nướng mới tốt hiếu học tập đây này!" Mặt đỏ Hán cười nói, "Hiện tại chỉ cần vừa về tới Tần Sơn, chuyện thứ nhất liền là tới đây ăn một bữa đâu, ha ha..."

Theo lễ phép, Diêu Giai hướng hắn mỉm cười.

"A, đúng rồi!" Mặt đỏ Hán lại độ đuổi một câu, "Nhà ta ở tại Dược Vương Trang, ngươi đây?"

"Ai nha, Dược Vương Trang a, ta biết cái chỗ kia, cách nhà ta thế nhưng là quá gần! Nhà ta ở nhỏ đồn!" Diêu Giai rõ ràng có chút hưng phấn.

Lúc này, đại hán mặt đỏ còn muốn tiếp tục sủa bậy, lại bị Triệu Ngọc một cuống họng đánh gãy.

"Uy!" Triệu Ngọc trong lòng nói chuyện, cái này đúng sao? Người ta thật vất vả mời ta ăn một bữa cơm, ngươi là cái thá gì? Liền mặt đen lên hướng hắn quát, "Ăn cơm của ngươi đi đi! Chỗ nào đến như vậy nói nhảm nhiều? Người ta lại không hỏi ngươi, ngươi dựng cái gì tra nhi?"

"Ngươi?" Mặt đỏ Hán chưa thấy qua nói chuyện như thế xông người, nhưng chỉ bằng vào một câu nhưng cũng không tiện phát tác, đành phải xoay quay đầu đi, phối hợp ăn thịt dê.

"Triệu cảnh sát!" Diêu Giai vểnh vểnh lên miệng, "Người ta lại không có ác ý, ngươi làm gì hung ác như thế mà!"

"Ai, lời ấy sai rồi!" Triệu Ngọc cố làm ra vẻ nói linh tinh nói, " ta là làm cái gì? Ngươi nhìn người này, một người ăn thịt dê nướng, khuôn mặt đỏ đến cùng Quan Công, còn vừa nghe thấy mỹ nữ nói chuyện liền sủa bậy mà! Nhất định không phải người tốt lành gì! Diêu Giai tiểu thư a, dung mạo ngươi xinh đẹp như vậy, nhưng là muốn cẩn thận một chút mới tốt oa!"

Nghe được Triệu Ngọc ngay thẳng tán dương, Diêu Giai có chút đỏ mặt, nhưng nàng lại sợ Triệu Ngọc sẽ bị cái kia mặt đỏ hán tử nghe được, lộ ra càng thêm khẩn trương.

Còn tốt, bởi vì hoàn cảnh ồn ào, mặt đỏ Hán cũng không nghe thấy Triệu

Ngọc phỉ báng.

Bởi vì có Kỳ Ngộ hệ thống nguyên nhân, Triệu Ngọc cũng không phải vô tâm, từ lúc Diêu Giai nói muốn mời hắn ăn cơm về sau, hắn liền đã phát giác ra khỏi nơi này mặt có kỳ ngộ thành phần.

Cho nên, khi tiến vào lục hợp cư về sau, hắn vẫn đang tự hỏi, trong này có thể hay không xuất hiện cái gì có quan hệ tàn sát án manh mối? Tựa như lúc trước phá án và bắt giam chặt tay án lúc, vô ý tiến vào âm nhạc lễ đường giống như.

Thế nhưng là, nên tiệm lẩu vị trí cùng lúc trước làm dân giàu cư xá cách biệt quá xa, mà lại hôm nay mở quẻ văn bên trong cũng không có đại biểu cho công tác "Cấn" chữ, cho nên, mình vẫn là an tâm cùng Diêu Giai hảo hảo ăn bữa cơm đi, chớ suy nghĩ lung tung.

"Triệu cảnh sát!" Diêu Giai đánh gãy Triệu Ngọc suy nghĩ, "Kỳ thật... Ta sớm nên hảo hảo mời xin! Lần trước nếu không phải ngươi giúp ta đoạt lại túi xách, ta coi như tổn thất nặng nề! Còn có tại trong bệnh viện, nếu là không có ngươi, ta cũng không biết cùng Hách Gia Tuấn cuộc nháo kịch kia, đến cùng nên như thế nào kết thúc đâu!"

"Không khách khí, ta là cảnh sát mà! Phần bên trong sự tình!" Triệu Ngọc nhất biết hướng trên mặt mình thiếp vàng.

Lúc nói chuyện, nồi lẩu, thịt dê còn có thức nhắm đã đồ quân dụng vụ viên bưng lên bàn ăn, hai người riêng phần mình trộn lẫn tốt gia vị, mở xuyến.

"Kỳ thật mà! Không nói gạt ngươi..." Ai ngờ, vừa ăn hay chưa mấy ngụm, Diêu Giai bỗng nhiên mặt mũi tràn đầy đỏ bừng nói, "Ta cái túi xách kia căn bản không đáng tiền, nhưng là, bởi vì kia là bạn trai ta đưa cho ta... Cho nên... Đặc biệt trân quý, nếu như bị người cướp đi, ta thật không biết nên làm cái gì bây giờ!"

Vừa nghe đến mẫn cảm "Bạn trai" ba chữ, Triệu Ngọc lúc đầu kẹp lên thịt dê nặng lại rơi trở về trong nồi.

Chậc chậc...

Không nghĩ tới, người ta Diêu Giai thật đúng là có bạn trai a!

Đây chính là... Không dễ chơi mà...

"Triệu cảnh sát!" Diêu Giai chép miệng, lại là muốn nói lại thôi, tựa hồ có cái gì khó vì tình sự tình.

"Thế nào?" Triệu Ngọc truy vấn.

"Kỳ thật... Ta lần này mời ngươi tới... Còn có một chuyện, muốn làm phiền ngươi một chút..." Diêu Giai đỏ mặt cúi đầu.

"Ồ?" Triệu Ngọc hoàn toàn lĩnh ngộ, náo loạn nửa ngày, Diêu Giai sở dĩ mời hắn ăn cơm, vẫn là có ý khác a ! Bất quá, người ta nói tới chỗ này, mình làm sao cũng phải tỏ thái độ, lúc này không chút do dự nói, "Không sao, nói đi! Chỉ cần ta khả năng giúp đỡ được bận bịu, tuyệt đối không có vấn đề!"

"Vậy nhưng thật sự là rất đa tạ ngươi!" Diêu Giai tạ xong sau, trên mặt lại ngược lại lộ ra ưu sầu chi sắc, "Kỳ thật, là như vậy, ta muốn để ngươi giúp ta tra một chút —— bạn trai của ta! Không biết, có thể hay không?"

Chương 86: Chương 86: Đó là của ta lời kịch

Chương 86: Đó là của ta lời kịch

"Bạn trai ta gọi giấu kiệt, " Diêu Giai nói với Triệu Ngọc, "Tại lăng vân thị khai phục trang công ty! Gần nhất, ta không biết hắn rốt cuộc xảy ra chuyện gì, luôn luôn quản ta đòi tiền! Ta hỏi hắn thời điểm, hắn cũng hầu như là ấp úng, một hồi nói già di mổ, một hồi còn nói đơn vị cần quay vòng vốn cái gì!

"Triệu cảnh sát, ta lo lắng, bạn trai ta có phải hay không gặp phiền toái gì?" Diêu Giai khẩn trương nói, "Xin giúp ta điều tra một chút có thể chứ? Nếu là có người xấu uy hiếp hắn, xin nhất định giúp giúp hắn a!"

"Ừm..."

Triệu Ngọc khẽ gật đầu, trong lòng lại là chờ mong bỗng hiện, nếu như Diêu Giai bạn trai là cái bại hoại lừa đảo, đối với hắn như vậy tới nói không thể nghi ngờ là cái thật to lợi tin tức tốt.

Thế là, Triệu Ngọc thăm dò tính hỏi một câu: "Diêu Giai tiểu thư, tra là tốt tra, nhưng là... Ngươi cần phải có tâm lý chuẩn bị a! Bạn trai ngươi tại ngoại địa mở công ty, lại liên tiếp cùng ngươi vay tiền , dựa theo kinh nghiệm của ta đến xem, cái này nhưng tuyệt đối không phải cái gì tốt hiện tượng... Ta lo lắng... Hắn có thể là cái lừa gạt!"

"Sẽ không!" Diêu Giai nghe vậy mỉm cười, "Ta cùng giấu kiệt là thanh

mai trúc mã phát tiểu, tiểu học sơ trung đều là đồng học, ta đối với hắn thế nhưng là hiểu rất đâu! Hắn tất nhiên là thật có cái gì khó xử, mới nghĩ đến cùng ta vay tiền! Lại nói, cha mẹ hắn đều tại Tần Sơn, cùng ta cha mẹ cũng là người quen biết cũ, sẽ không, sẽ không!"

"Kia..." Triệu Ngọc đảo tròn mắt, hỏi, "Hắn hiện tại đã cùng ngươi cho mượn bao nhiêu tiền rồi?"

"Ừm... Tính đến trước đó linh linh toái toái, không sai biệt lắm có cái tám, chín vạn dáng vẻ!" Diêu Giai trả lời.

"Ai u, có đủ tiền a ngươi?" Triệu Ngọc lại hỏi, "Còn qua không có?"

"Đều nhanh đính hôn, về sau sớm tối..." Diêu Giai sắc mặt hơi đỏ lên, "Còn còn cái gì sức lực a?"

"Chậc chậc..." Triệu Ngọc lắc đầu, "Cùng ngươi như thế cho mượn nhiều tiền như vậy, ngươi lại một chút cũng không nghi ngờ! Diêu Giai tiểu thư, ngươi thật sự là tâm địa quá thiện lương!"

"Cho nên..." Diêu Giai cúi đầu nói, "Chuyện này, liền xin nhờ cho Triệu cảnh sát! Tiền đều là chuyện nhỏ, ta chính là lo lắng hắn có cái gì nguy hiểm!"

"Ừm, yên tâm đi!" Triệu Ngọc dùng sức gật đầu, "Ngươi đem bạn trai ngươi tư liệu phát cho ta, chuyện này, bao tại trên người ta!"

Triệu Ngọc ngoài miệng nói đến nhẹ nhàng linh hoạt, nhưng trong lòng hận không thể lập tức đem Diêu Giai bạn trai tra cái ngọn nguồn mà rơi, mà lại 120% cầu trông mong, bạn trai hắn là lường gạt, ác ôn, thậm chí tội phạm giết người! Dạng này, hắn mới có một lần nữa truy cầu Diêu Giai cơ hội!

Đang khi nói chuyện, bia đưa ra, Diêu Giai cũng không thấy bên ngoài,

lúc này cùng Triệu Ngọc ngay cả làm vài chén, đối Triệu Ngọc nói cám ơn liên tục. Nhìn xem đối diện tuyệt đại giai nhân, Triệu Ngọc cũng là từng đợt tinh thần hoảng hốt, một khắc này, phảng phất nặng lại về tới mình cùng Diêu Giai tình yêu cuồng nhiệt thời điểm.

"Đi theo cảm giác đi, tóm chặt lấy mộng tay..."

Tựa như ứng tình hợp với tình hình, tại sát vách trong gian phòng trang nhã, bỗng nhiên truyền đến dùng di động phát ra tiếng ca. Mà ca bên trong hát, chính là kia thủ « đi theo cảm giác đi ».

Triệu Ngọc Hòa Diêu Giai, cùng bên cạnh vị kia đại hán mặt đỏ, tất cả đều quay đầu hướng nhã gian phương hướng nhìn lại, nhưng là nhã gian treo màn cửa, thấy không rõ lắm bên trong tình huống như thế nào.

Không có qua mấy giây, theo tiếng âm nhạc âm càng lúc càng lớn, trong gian phòng trang nhã người thế mà cũng đi theo hát lên, trong gian phòng trang nhã không ít người, mà lại càng hát càng này, đúng là dần dần biến thành dắt cuống họng gào thét, rất tốt một ca khúc, bị bọn hắn hát thành tạp âm:

"Đi theo cảm giác đi... Mời bắt lấy ca tay... Tình cảm càng ngày càng sâu càng ngày càng ôn nhu..."

Bởi vì thanh âm thực sự quá lớn, trêu đến bên trong đại sảnh những khách chú ý, tất cả đều đình chỉ riêng phần mình nói chuyện, đem đầu chuyển hướng nhã gian phương hướng.

Dần dần, trong gian phòng trang nhã động tĩnh càng lúc càng lớn, thậm chí còn có người quẳng lên cái chén, lốp bốp, để cho người ta nghe khó chịu!

Lúc này, chủ quán cơm cùng lão bản nương cùng đông đảo hỏa kế đi tới đại sảnh, ông chủ cau mày, trán đổ mồ hôi, trên mặt cũng là lộ ra một

chút sợ hãi.

"Lão đầu tử, vậy phải làm sao bây giờ đâu?" Lão bản nương càng là khẩn trương thân thể loạn chiến,

Lo âu nói, "Bằng không... Chúng ta báo cảnh a?"

Vừa nghe đến báo cảnh hai chữ, Triệu Ngọc bản năng cảm giác được cái gì. A? Chẳng lẽ nói, cái này trong gian phòng trang nhã là một bang đến đây gây chuyện gia hỏa? Có phải hay không muốn ăn cơm chùa?

"Báo cảnh có làm được cái gì!" Ông chủ chán nản hít một tiếng, bất đắc dĩ xông hỏa kế khoát tay áo.

Hỏa kế mặc dù mặt mũi tràn đầy e ngại, nhưng vẫn là kiên trì tiến vào nhã gian: "Các vị đại ca đại tỷ, các ngươi ăn xong sao? Còn cần chút gì không?"

"Ha ha ha..." Trong gian phòng trang nhã truyền đến một trận cười ngượng ngùng, có cái thô trọng thanh âm nói, "Chúng ta ăn xong, nhưng là, chúng ta còn không có hát đủ đâu! Ha ha... Đi theo cảm giác đi..."

Nói, mấy người lại lần nữa cao giọng hát lên.

Giờ này khắc này, trong đại sảnh những khách chú ý tất cả đều mặt lộ vẻ không vui, đối trong gian phòng trang nhã những người này, cảm thấy vô cùng chán ghét.

Nhìn thấy tình cảnh này, chủ quán cơm hung ác nhẫn tâm, bước nhanh hướng nhã gian phóng đi. Lão bản nương dưới sự kinh hãi kéo hắn một cái, lại là không có giữ chặt.

"Các vị!" Ông chủ vẩy một cái màn cửa, cao giọng nói, "Ta đã cùng các ngươi ông chủ nói rõ được rõ ràng rồi chứ, cửa hàng này là nhà chúng ta

tổ nghiệp, ta là sẽ không đem nó bán đi! Xin nhờ các vị, về sau đừng lại tìm chúng ta phiền toái có được hay không? Dạng này, các ngươi hôm nay ăn uống, ta tất cả đều miễn phí, chúng ta coi như kết giao bằng hữu được hay không?"

Nghe được ông chủ nói như thế, đông đảo các thực khách tất cả đều ý thức được xảy ra sự tình, lần nữa hướng nhã gian nơi này nhìn tới.

Bởi vì góc độ vấn đề, mặc dù rèm đã kéo, nhưng Triệu Ngọc vẫn không nhìn thấy trong gian phòng trang nhã tình huống. Chỉ nghe cái kia bao hàm tửu khí chính là thô trọng thanh âm lại lần nữa nói ra:

"Ông chủ a, ngươi thật là không có hào hứng! Chúng ta mấy anh em cũng không phải đến ăn cơm chùa, cũng không phải đến gây sự, chúng ta bất quá là ăn đẹp, nghĩ hát một chút bài hát mà! Thế nào? Ngại ngươi chuyện gì?"

"Không phải, " ông chủ cố nén tức giận, nói, "Các ngươi mỗi ngày dạng này ca hát, việc buôn bán của ta còn thế nào làm a? Nếu không như vậy đi, mấy anh em, các ngươi đến đối diện ca thính hát đi, ta cho các ngươi xuất tiền, cái này cũng có thể đi?"

"Ha ha ha..." Trong phòng truyền tới một yêu bên trong yêu khí giọng nữ, "Ông chủ a, ngươi ngược lại là rất hào sảng ! Bất quá, chúng ta không thích ca thính cái chủng loại kia không khí, chúng ta chỉ thích ở chỗ này hát! Ha ha... Đi theo cảm giác đi... Đi theo cảm giác đi..."

Yêu khí giọng nữ cùng một chỗ đầu, đám người lại lần nữa cao giọng cuồng hống lên, lần này thanh âm càng lớn, chấn động đến vách tường rung động, khiến người bưng tai. Ở giữa, còn có người đem đĩa cùng chén trà hung ác quẳng, ba ba không ngừng bên tai, nghe được mọi người hãi hùng khiếp vía.

Rốt cục, có chút khách hàng chịu không được loại này tạp âm, cơm còn

chưa ăn xong, liền vội vàng chào hỏi phục vụ viên tính tiền.

Lớn như vậy trong tiệm cơm, người người cau mày, lại chỉ có một người sớm đã cao hứng vò đầu bứt tai, không ngậm miệng được.

Người này dĩ nhiên chính là Triệu Ngọc!

Triệu Ngọc trước tiên ở trong lòng bái một cái Kỳ Ngộ hệ thống, trong lòng nói chuyện, thật sự là quá cảm tạ lão nhân gia ngươi! Trong gian phòng trang nhã bọn này lưu manh, rõ ràng là vì lão tử chuẩn bị một món lễ lớn mà! Chỉ cần lão tử đem bọn hắn bãi bình, vậy ta tại Diêu Giai trong mắt há không thì càng kiếm điểm rồi?

Hoắc ha ha...

Triệu Ngọc càng nghĩ càng vui vẻ, thế nhưng là, đang lúc hắn bắt đầu ấp ủ, trận này sắp phát sinh chính nghĩa thám tử đại bại lưu manh vô lại trò hay thời điểm, bên cạnh vị kia mặt đỏ hán tử chợt vọt ra ngoài, sau đó động thân đứng ở nhã gian cổng, xông người ở bên trong cao giọng quát:

"Các ngươi đều nghe kỹ cho ta, nếu ai lại hát, cũng đừng trách ta không khách khí!"

Người này sau khi uống xong, toàn bộ tiệm cơm lặng ngắt như tờ!

Triệu Ngọc lại đăng gấp, ai? Này làm sao hợp ý, làm sao còn toát ra cái đoạt mua bán đến?

Kia... Đây chính là ta lời kịch a! ?

Chương 87: Chương 87: Đòi nợ vẫn là trả thù?

Chương 87: Đòi nợ vẫn là trả thù?

Đương vị kia đại hán mặt đỏ đứng ở nhã gian cổng về sau, bên trong tiếng ca líu lo ngừng lại.

Cái này đại hán mặt đỏ mặc thẳng âu phục, cái đầu chừng 1m85, dáng người khôi ngô, hình thể vĩ ngạn, chợt vừa xuất hiện, liền ngăn chặn toàn bộ nhã gian đại môn.

Bất quá, trong gian phòng trang nhã vô lại nhóm mặc dù sửng sốt một chút, nhưng dựa vào lấy nhiều người, vẫn là vù vù đứng lên, trong tay còn nhặt lên bình rượu, nhìn tư thế kia, thế tất yếu cùng vị này mặt đỏ Hán ra tay đánh nhau không thể.

Không được a! ?

Triệu Ngọc gấp đến độ nguyên địa đánh nhảy, mắt nhìn thấy như thế một cái tuyệt hảo cơ hội biểu hiện bị người đoạt, hắn chỗ đó còn ngồi được vững? Vội vàng một cái bước xa vọt tới mặt đỏ Hán bên cạnh, cái mông uốn éo, liền đem mặt đỏ Hán đẩy ra một chút, tại nhã gian cổng đoạt cái thân vị ra.

"Ta nói anh em a, ngươi có thể hay không hảo hảo ăn ngươi thịt dê đi?" Triệu Ngọc đúng là dẫn đầu xông mặt đỏ Hán rống lên, "Ngươi nói, ngươi tham gia cùng những chuyện này làm gì? Vẫn là để ta tới đi!"

"Ngươi! ?" Mặt đỏ Hán giật mình, trước chỉ chỉ Triệu Ngọc, vừa chỉ chỉ đông đảo vô lại, reo lên, "Nha... Nguyên lai... Các ngươi là một đám?"

Mặt đỏ Hán nói chuyện, ông chủ cùng những khách chú ý tất cả đều cả kinh không khép miệng được.

"Con bà nó là con gấu a?" Triệu Ngọc sắp giận điên lên đều, lúc này móc ra cảnh sát chứng quát, "Ta là cảnh sát! Nhìn kỹ, tổ trọng án! Chuyện này tự nhiên về ta quản, đi đi đi, ngươi tính là cái gì? Cút qua một bên đi!"

Vừa nhìn thấy Triệu Ngọc cảnh sát chứng, những cái kia vốn định tạo thứ vô lại nhóm không khỏi ngơ ngác một chút, vội vàng để tay xuống bên trong bình rượu.

"Cái gì? Ta tính là cái gì?" Ai ngờ, mặt đỏ Hán cũng không làm, mau từ trong túi móc ra đồng dạng cảnh sát chứng đến, nói, "Ta cũng là cảnh sát! Làm sao lại không thuộc quyền quản lý của ta rồi?"

"A?" Triệu Ngọc giật mình, cảm giác đầu não trong nháy mắt ngắn đường. Cái này đều tình huống như thế nào đây là? Mình thật vất vả tìm tới cái cơ hội lộ mặt, tại sao lại toát ra cái đoạt hí cảnh sát đến đâu?

"Được rồi, đi, ngươi vừa ăn no, đừng chờ một lúc lại nôn!" Triệu Ngọc già mồm nói, " chuyện này vẫn là giao cho ta đi, được không?" Nói, hắn nắm nắm nắm đấm, xương cốt cờ rốp rung động, nghe được chúng vô lại liên tục rụt cổ.

"Như vậy sao được?" Ai ngờ, mặt đỏ Hán lại là không làm, "Thân là công an cảnh sát, gặp được loại này tổn thương nhân dân quần chúng lợi ích sự tình, ta cũng không thể làm nhìn thấy a? Lại nói, mới vừa rồi là ta trước đứng ra, chuyện này, ta quản định!"

"Ai? Ngươi người này, làm sao như thế bất thông tình lý đâu? Thấy việc nghĩa hăng hái làm, nên người người có phần mà!" Triệu Ngọc bắt đầu xắn tay áo, "Nếu không, hai ta oẳn tù tì được hay không, người nào thắng ai đến quản, được không?"

"Uy, ngươi là cảnh sát phải không ngươi?" Mặt đỏ Hán quyệt miệng, "Làm sao còn mang oẳn tù tì? Oẳn tù tì nhiều cắm mặt a, có năng lực, chúng ta so vật tay..."

Hai người ngay tại ngươi một lời ta một câu bị nghẹn lửa, nhưng những cái kia vô lại nhóm lại đã sớm thấy choáng mắt, trước mắt lập tức toát ra hai cảnh sát đến, hơn nữa còn giống cướp tính tiền giống như muốn xử lý bọn hắn, cho dù ai còn ngồi được vững?

Lão đại thấy thế tranh thủ thời gian khoát tay áo, chúng vô lại liền lập tức cúi đầu ra bên ngoài chuồn mất. Trong đó, một cái cách ăn mặc yêu diễm nữ nhân móc túi ra một chồng tiền nhét vào ông chủ trong tay, không ngừng nói "Không cần tìm, không cần tìm..."

"Ai?" Triệu Ngọc đang cùng mặt đỏ Hán tranh chấp, chợt thấy vô lại nhóm muốn đi đường, tranh thủ thời gian quát, "Các ngươi... Các ngươi khoan hãy đi được không? Lại xướng hội, xướng hội mà có được hay không? Chúng ta chỗ này rất nhanh liền tốt... Uy..."

Triệu Ngọc càng là nói như vậy, vô lại nhóm liền trượt đến càng nhanh, chớp mắt liền biến mất tại trong tiệm cơm.

Ai nha!

Con bà nó là con gấu!

Triệu Ngọc cái này phiền muộn a, một cái tốt đẹp cơ hội biểu hiện, cứ như vậy bị mặt đỏ Hán quấy nhiễu thất bại!

"Hừ! Coi như các ngươi thức thời!"

Mặt đỏ Hán lại là thỏa mãn hừ một tiếng, lúc này mới móc ra ví tiền của mình cùng ông chủ tính tiền. Lão bản nói tạ còn đến không kịp, vội nói không cần kết, nhưng cái này mặt đỏ Hán chính trực cực kì, lập tức móc ra 200 khối nhét vào ông chủ trong tay,

Cũng không có để thối tiền lẻ. Tại lại cùng Diêu Giai nhẹ gật đầu về sau, hắn lúc này mới ngẩng đầu ưỡn ngực đẩy cửa ra, nghênh ngang rời đi.

Trong chốc lát, đại hán mặt đỏ trên thân kim quang bắn ra bốn phía, chính năng lượng bạo rạp, thân hình vĩ ngạn, hình dáng loá mắt, rất nhiều khách hàng thậm chí kìm lòng không đặng vì hắn vỗ tay lên.

Bất quá, ngay tại mặt đỏ Hán đẩy cửa rời đi thời điểm, Triệu Ngọc lại chỉ muốn theo sau đạp hắn cái mông!

Hừ!

Chết cớm!

Hắn ở trong lòng mắng, quấy nhiễu lão tử công việc tốt, ta... Ta họa cái vòng vòng nguyền rủa ngươi!

Mặc dù Triệu Ngọc lộ mặt kế hoạch ngâm nước nóng, nhưng Diêu Giai tiểu thư đối với hắn thấy việc nghĩa hăng hái làm vẫn là lớn thêm tán thưởng, liên tục khen hắn không hổ là ưu tú nhân dân cảnh sát. Nói nói, hai người còn trò chuyện lên ngọc khê trong ngõ hẻm lạc đà truy tặc đến, nói đến tươi cười rạng rỡ, vui vẻ hòa thuận.

Cơm nước xong xuôi, tại tiệm lẩu cùng Diêu Giai cáo biệt về sau, Triệu Ngọc cơ hồ một giây cũng không có chậm trễ, vừa về tới trên xe, liền tranh thủ thời gian cho Trương Cảnh Phong gọi điện thoại, để hắn hỗ trợ tra một chút cái kia giấu kiệt nội tình!

Nếu như không có Triệu Ngọc dũng phá chặt tay án, Trương Cảnh Phong hạ tràng chỉ sợ còn không đuổi kịp Lương Hoan. Vì vậy đối với Triệu Ngọc, hắn tự nhiên là nói gì nghe nấy, đã trở thành Triệu Ngọc đồng đảng.

Trương Cảnh Phong là tìm người cao thủ, lại thân ở mất tích khoa, muốn điều tra một người nội tình tự nhiên là một bữa ăn sáng, hắn lúc này nói cho Triệu Ngọc, nói rằng buổi trưa 4 điểm trước đó, cam đoan đem giấu kiệt hoàn chỉnh tư liệu gửi đi đến Triệu Ngọc trên điện thoại di động.

Triệu Ngọc cười ha ha một tiếng, nói cám ơn huynh đệ, quay đầu xin đánh bi-a đi!

Trương Cảnh Phong nghe xong đánh bi-a, toàn thân đánh lên giật mình, vội nói biệt giới, vẫn là mời ta ăn bữa cơm càng an tâm một chút. Hai người cười ha ha một tiếng, chợt cúp xong điện thoại.

Triệu Ngọc lòng tràn đầy mong mỏi, chỉ mong cái này giấu kiệt không phải kẻ tốt lành gì a? Dạng này lão tử liền có xuống tay với Diêu Giai cơ hội tốt!

Hiện nay, Triệu Ngọc nhiệm vụ là toàn lực điều tra 10 năm trước làm dân giàu cư xá tàn sát án, có thể không cần tùy thời về cục cảnh sát báo đến.

Giờ phút này, ngồi tại trên xe cảnh sát hắn, cảm giác có chút chẳng có mục đích, không biết mình bước kế tiếp đến cùng nên làm cái gì?

Nhàm chán phía dưới, hắn lại đem những cái kia liên quan tới tàn sát án văn kiện tư liệu lật ra, sau đó ngồi tại điều khiển chỗ ngồi nghiêm túc nhìn lại.

Người chết tại chí rễ, 10 năm trước bị người loạn đao chém chết trong

nhà! Vụ án phát sinh thời gian vì 8 giờ tối nhiều chuông, đem thiên hạ lấy mưa to, thời tiết ác liệt, ánh mắt mơ hồ, cho nên vụ án phát sinh lúc không có gây nên bất luận người nào chú ý.

Làm dân giàu cư xá không có vật nghiệp, cũng không có camera. Căn cứ tư liệu biểu hiện, năm đó phụ trách án này đám cảnh sát, chỉ là tại làm dân giàu cư xá bên ngoài giao lộ bên trên bắt được một cái mơ hồ bóng người.

Bóng người kia có trong hồ sơ phát đoạn thời gian thông qua này đường miệng, đồng thời thần thái trước khi xuất phát vội vàng.

Thế nhưng là, bởi vì 10 năm trước hình ảnh kỹ thuật không quá hoàn mỹ, lại thêm cùng ngày dông tố đan xen, bóng người đã tương đương mơ hồ, ngoại trừ thô sơ giản lược hình dáng bên ngoài, không cách nào rút ra càng thêm hữu dụng tin tức.

Mà lại, giao lộ cùng người bị hại nhà có khoảng cách nhất định, cũng vô pháp xác định được, người này liền là tàn sát án người hiềm nghi!

Lại nhìn tư liệu khác, người chết bị hại hiện trường cực kỳ thảm liệt. Người chết bị chặt hơn bốn mươi đao, trong phòng khắp nơi đều là bắt mắt vết máu, trên tường còn cần máu tươi viết một chút "Thiếu nợ thì trả tiền, nợ máu trả bằng máu" chờ chữ, những cái kia máu chính là đến từ người chết bản thân.

Nói cách khác, hung thủ giết chết tại chí rễ về sau, vậy mà dùng cho chí rễ máu, viết xuống những cái kia huyết thư văn tự!

Chậc chậc...

Nhìn đến đây, Triệu Ngọc không khỏi lắc đầu liên tục. Chính như lúc trước hắn nói như vậy, hung thủ nếu như là muốn đòi nợ, như vậy căn bản không đáng tàn nhẫn như vậy giết chết người chết.

Mà nếu như là trả thù, như vậy viết xuống huyết thư, cũng hẳn là viết một chút cùng báo thù có liên quan văn tự mới đúng, viết thiếu nợ thì trả tiền liền càng thêm không hợp. Những cái kia trên tường huyết thư, rất rõ ràng có vẽ rắn thêm chân chi ngại.

Không phải đòi nợ, cũng không phải trả thù!

Như vậy...

Còn có thể là cái gì đây?

Chương 88: Chương 88: Có ẩn tình khác?

Chương 88: Có ẩn tình khác?

Căn cứ tư liệu ghi chép, năm đó vụ án phát sinh trải qua là cái dạng này:

Hung thủ đêm đó tiến vào tại chí rễ nhà, vào khoảng chí rễ tàn nhẫn sát hại, thi thể ngã xuống trên ghế sa lon. Giết nhân chi về sau, hung thủ kéo xuống một khối ghế sô pha bố, sau đó dùng máu của người chết ở trên tường viết huyết thư, còn đem máu vung đến khắp nơi đều là, tạo thành một loại dị thường máu tanh tràng diện, lúc này mới đóng cửa phòng thong dong rời đi, biến mất tại trong đêm mưa.

Lúc ấy, các bạn hàng xóm không có nghe được bất luận cái gì động tĩnh, đến một lần hung thủ giết nhân chi lúc khả năng khép cửa phòng lại; thứ hai bên ngoài mưa gió đại tác; thứ ba tại chí rễ rất có thể bị người một đao trí mạng, cũng không có tới được đến phát ra tiếng kêu thảm.

Hung thủ thủ đoạn giết người tàn nhẫn, tràng diện huyết tinh, nhưng toàn bộ gây án quá trình lại dị thường cẩn thận, hiện trường không có để lại hữu hiệu vân tay cùng dấu giày, hắn hiển nhiên đã làm tốt đầy đủ chuẩn bị, cũng không phải là lâm thời khởi ý.

Lại thêm tại chí rễ mắc nợ từng đống, nhà chỉ có bốn bức tường, cho nên bởi vì cướp tiền giết người khả năng cơ hồ là số không.

Không phải đòi nợ, không phải trả thù, càng không phải là cướp tiền,

như vậy... Còn có thể là cái gì?

Báo cáo vạch, tại chí rễ nhà khóa cửa không có bị nạy ra vết tích. Cảnh sát hoài nghi, hoặc là người chết mình mở ra cửa phòng; hoặc là liền là hung thủ có nhà hắn chìa khoá!

Nếu như thuộc về cái trước, như vậy nói rõ người chết cùng tên hung thủ này chính là nhận biết, đây là người quen gây án! Vì thế, cảnh sát từng điều tra qua rất nhiều cùng người chết có quan hệ nhân viên bút tích, cùng trên tường huyết thư kiểu chữ so với qua, nhưng là bởi vì huyết thư chữ viết viết ngoáy, so với hiệu quả tạm được.

Mà nếu như thuộc về cái sau, như vậy vụ án rõ ràng trở nên phức tạp. Hung thủ vì sao lại có nhà hắn chìa khoá? Là hung thủ sớm có dự mưu ăn cắp đến, vẫn là có người cố ý phối cấp hắn?

Nghĩ đến đây cái đốt, Triệu Ngọc liền không thể tránh khỏi nghĩ đến người chết lão bà Lâm Mỹ Phượng! Bởi vì chỉ có tại chí rễ cùng Lâm Mỹ Phượng có nhà bọn hắn chìa khoá, nếu như hung thủ chìa khoá đến từ Lâm Mỹ Phượng, như vậy Lâm Mỹ Phượng có thể hay không cùng hung thủ có quan hệ lớn lao?

Tư liệu biểu hiện, Lâm Mỹ Phượng thường xuyên bị tại chí rễ bạo lực gia đình ẩu đả, khổ không thể tả. Nàng đã từng nhiều lần đưa ra qua ly hôn, cùng chạy trốn, nhưng bá đạo tại chí rễ vậy mà một đường đánh tới nhà mẹ đẻ, thậm chí đem cha vợ chân đều đánh gãy! Còn uy hiếp Lâm Mỹ Phượng, nếu là dám ly hôn, liền giết bọn hắn cả nhà.

Bị buộc rơi vào đường cùng, Lâm Mỹ Phượng đành phải ủy khuất cầu toàn, chịu nhục, thế nhưng là kết quả là, táng tận thiên lương tại chí rễ thế mà đánh Lâm Mỹ Phượng sinh non, ngay cả hài tử cũng bị mất!

Như thế cừu hận, hoàn toàn có thể thúc đẩy Lâm Mỹ Phượng sinh ra giết người suy nghĩ!

Thế nhưng là, động cơ như thế, chứng cứ lại hoàn toàn trái ngược.

Ghi chép bên trên biểu hiện, tại chí rễ bị giết đêm đó, đúng lúc Lâm Mỹ Phượng biểu tỷ sinh con, Lâm Mỹ Phượng tại bệnh viện ròng rã bồi một đêm, rất nhiều người đều có thể làm chứng.

Ngày thứ hai, Lâm Mỹ Phượng về nhà mở cửa về sau, lúc này mới phát hiện trượng phu ngộ hại, nàng tại chỗ dọa đến sụp đổ, vẫn là các bạn hàng xóm hỗ trợ báo cảnh.

Từ lúc ngày đó trở đi về sau, Lâm Mỹ Phượng liền phải nghiêm trọng bệnh trầm cảm, ở trong lòng bệnh viện ở gần nửa năm, về sau bởi vì trả không nổi tiền chữa trị mà bị ép xuất viện.

Sau đó, ở nhà người bằng hữu trợ giúp dưới, Lâm Mỹ Phượng lại nhiều lần nằm viện trị liệu, ở giữa còn có ít lần ý đồ tự sát ghi chép, cảm xúc trạng thái một mực không quá ổn định.

Chính như Trương Cảnh Phong cùng Lương Hoan điều tra như thế, Lâm Mỹ Phượng không có công việc, vóc người, bình thường thâm cư không ra ngoài, lại bị tại chí rễ thấy rất căng, rất khó làm ra cái gì ngoại tình. Lại nói, nếu như nàng thật có cái gì tình nhân lời nói, tại chí rễ sau khi chết, nàng cũng sẽ không rơi vào hậm hực nằm viện kết quả.

Lâm Mỹ Phượng nhà cũng là nghèo rớt mồng tơi, mua hung giết người thuyết pháp càng là nói nhảm.

Lúc trước, cảnh sát còn điều tra qua một cái phương hướng, đó chính là Lâm Mỹ Phượng thân thuộc. Có phải hay không là Lâm Mỹ Phượng một vị nào đó chí thân, nhìn Lâm Mỹ Phượng mỗi ngày bị đánh tức không nhịn nổi, lúc này mới hành hung giết chết tại chí rễ?

Nhưng mà, Lâm Mỹ Phượng phụ mẫu cao tuổi, duy nhất đệ đệ lúc ấy

còn tại ngồi xổm ngục giam, mà cái khác thân thuộc thì vãng lai rất ít, cho nên đường dây này cũng không có đi thông.

Nhìn thấy những tài liệu này,

Triệu Ngọc lại một lần nữa tiến vào suy nghĩ của mình hình thức.

Hắn móc ra bản bút ký của mình, ở phía trên tô tô vẽ vẽ, đem phân tích của mình từng cái ghi chép lại. Mặc dù tư liệu phi thường có hạn, nhưng Triệu Ngọc vẫn là dựa theo ý nghĩ của mình, tìm ra một chút dĩ vãng bị sơ sót manh mối tới.

Đầu tiên tới nói, Triệu Ngọc trước kia nhìn thấy qua không ít cầm đao chém người tràng cảnh, bị chặt người, vết đao bình thẳng, thành thẳng tắp hình. Thế nhưng là, trên tấm ảnh người chết vết thương, lại hiện lên một loại rõ ràng than thở hình, cùng bình thường chém giết rất có khác biệt.

Thông qua Triệu Ngọc không ngừng suy tư, hắn rốt cục hiểu rõ nguyên nhân trong đó. Nguyên lai, người chết bị chặt thời điểm, rất có thể vị trí rất thấp, mà hung thủ thì đứng tại chỗ cao, dạng này chém giết thời điểm, lực đạo hướng phía dưới, lúc này mới dẫn đến vết thương đỉnh nặng hơn, tạo thành một loại than thở hình.

Trên tấm ảnh có thể nhìn thấy, người chết bên cạnh chất đống không ít ngã lệch bình rượu.

Kiểm tra thi thể trên báo cáo cũng nói, người chết thể nội cồn hàm lượng vượt chỉ tiêu, nói rõ hắn đêm đó uống nhiều rượu. Tử vong thời điểm, hắn hắn là ở vào một loại nghiêm trọng say rượu trạng thái.

Ngoài ra, trên người người chết trúng hơn 40 đao, thế nhưng là phía sau lưng nhưng không có bên trong vết đao dấu vết. Lại thêm người chết là chết ở trên ghế sa lon, cho nên, Triệu Ngọc càng thêm có khuynh hướng

hung thủ là chui vào giết người loại thuyết pháp này.

Hung thủ rất có thể có nhà bọn hắn chìa khoá, chính là lặng lẽ chui vào đi vào. Hung thủ nhìn thấy tại chí rễ say nằm ở trên ghế sa lon, sau đó đối diện chặt xuống, lúc này mới đao đao chém trúng hắn chính diện, cũng không có chặt tới phía sau lưng. Mà hung thủ là đứng vững, cho nên lực đạo hướng phía dưới, mới có thể tạo thành loại kia than thở trạng vết đao.

Bất quá, cứ việc phát hiện một chút đầu mối mới, nhưng đối với cả kiện tình tiết vụ án tới nói, lại vẫn là mê vụ một đoàn.

Hung thủ tại sao muốn giết tại chí rễ, động cơ của hắn đến cùng là cái gì?

Tại sao muốn chặt nhiều như vậy đao, còn đem hiện trường bố trí được một mảnh huyết tinh?

Tại sao muốn ở trên tường viết những cái kia vẽ rắn thêm chân chữ bằng máu đâu?

Tên hung thủ này... Đến cùng là ai?

Không biết tại sao, từ lúc nhìn thấy tàn sát án tư liệu một ngày kia trở đi, Triệu Ngọc vẫn cho rằng người chết thê tử có vấn đề!

Mặc dù hắn không hi vọng Lâm Mỹ Phượng là hung phạm, mà Lâm Mỹ Phượng còn có nhiều như vậy có lợi chứng cứ, thế nhưng là, Triệu Ngọc liền là không bỏ xuống được ý nghĩ này.

Nhất là hắn sáng hôm nay tự mình nhìn thấy Lâm Mỹ Phượng về sau, hắn luôn luôn cảm thấy Lâm Mỹ Phượng ánh mắt ưu buồn kia bên trong, tựa hồ ẩn hàm bí mật gì.

Một khắc này, Triệu Ngọc bỗng nhiên nghĩ đến tiệm lẩu bên trong, vô lại nhóm ngâm xướng câu kia ca từ đến: "Đi theo cảm giác đi..."

Chậc chậc...

Đi theo cảm giác đi?

Chẳng lẽ nói, câu nói này... Sẽ là Kỳ Ngộ hệ thống cố ý nhắc nhở cho ta?

Như nghĩ phá án lời nói, liền phải đi theo cảm giác của mình đi?

Cảm giác của ta là tàn sát án cùng Lâm Mỹ Phượng có quan hệ?

Chẳng lẽ lại... Cái này Lâm Mỹ Phượng thật sự là hung thủ giết người?

Hay là... Trong này còn có cái gì khác —— ẩn tình! ?

Chương 89: Chương 89: Kỳ ngộ ở đâu?

Chương 89: Kỳ ngộ ở đâu?

Mười năm trước, Tần Sơn thị ba dặm đồn thôn.

Đêm khuya, mưa rào xối xả, lôi điện đan xen.

Một cái nhỏ gầy bóng người, thình lình xuất hiện tại mỗ gia cửa sân trước.

Kia là một người mặc màu đen áo mưa người, hắn dùng chìa khoá mở ra sơn hồng cửa sân, xuyên qua tiểu viện, trực tiếp đi vào chính phòng, sau đó lại dùng một cái chìa khóa khác nhanh chóng mở ra chính phòng cửa gỗ.

Tiến vào trong phòng về sau, như tê liệt dông tố âm thanh dần dần yếu bớt, lại có thể nghe được người này bởi vì khẩn trương mà trở nên tiếng thở hào hển.

Sau đó, hắn móc ra trước đó chuẩn bị xong chủy thủ, lặng lẽ chui vào phòng ngủ.

Trong phòng ngủ một mảnh lờ mờ, khi một đạo thiểm điện từ ngoài cửa sổ xẹt qua thời điểm, hắn rốt cục thấy rõ, trên giường ngủ một cái hình người nâng lên.

Lúc này, hắn đã khẩn trương tới cực điểm, hô hấp gia tốc, toàn thân run rẩy.

Cuối cùng, hắn rốt cục lấy dũng khí, đột nhiên nhảy đến trên giường, vung đao mãnh liệt đâm xuống dưới.

Phốc thử...

Trong chăn thình lình phát ra lưỡi dao đâm rách làn da thanh âm, khi hắn đem chủy thủ rút ra về sau, có thể rõ ràng cảm giác được có một loại nào đó chất lỏng sềnh sệch chảy xuống, dính đến khắp nơi đều là! Mặc dù cách thủ sáo, lại vẫn có thể cảm giác được chất lỏng nhiệt độ.

Mùi máu tươi trong nháy mắt tràn ngập ra, kích thích hắn thần kinh.

Hoặc là không làm, đã làm thì cho xong! Tiếp xuống, hắn lại ngay cả đâm vài đao, cũng không biết tất cả đều đâm tới nơi nào, thẳng đến trên giường không hề có động tĩnh gì về sau, hắn lúc này mới chán nản thấp xuống dưới.

Khẩn trương cực độ sớm đã khiến cho hắn mồ hôi đầm đìa, hắn không dám dừng lại lâu, vội vàng dựa theo trước đó chuẩn bị xong kế hoạch, bắt đầu lục tung, đem phòng ngủ lật ra một cái loạn thất bát tao. Trong bóng tối, một chút tán toái nhân dân tệ, còn có mấy cái hộp trang sức tử bị hắn tìm kiếm ra, tất cả đều một mạch cất vào trong túi nhựa.

Cuối cùng, hắn nhanh chóng rút lui nơi đây, hai cái cửa tất cả cũng không có quan bế.

Đột nhiên đi vào bên ngoài, mưa rào xối xả vẫn như cũ, sấm sét vang dội không ngừng, hắn dĩ nhiên đã giống không còn tri giác liều mạng phi nước đại.

Khi hắn ôm kia túi tài vật rốt cục chạy ra làng về sau, lúc này mới chán nản nghiêng dựa vào một mặt rách nát trên vách tường, nghẹn ngào khóc lóc đau khổ.

Bỗng dưng, hắn tháo xuống mình áo mưa mũ, vậy mà lộ ra một trương —— nữ nhân mặt!

Nữ nhân nghẹn ngào khóc rống, nhưng tiếng khóc tại lôi điện oanh minh phía dưới yên lặng vô âm.

Nước mắt vừa mới tràn mi mà ra, nhưng lại bị mưa vô tình nước trôi xoát mà xuống, không cách nào phân biệt...

...

Thời gian quay lại trước mắt.

Triệu Ngọc là bốn giờ chiều một khắc tiếp vào Trương Cảnh Phong điện thoại. Không nghĩ tới, hắn nhìn tàn sát án thấy nhập thần, vậy mà từ trên xe cảnh sát nhìn ba giờ không nhúc nhích địa phương.

Trương Cảnh Phong nói cho Triệu Ngọc, nói giấu kiệt tư liệu hắn đã tra được.

Triệu Ngọc không khỏi một trận hưng phấn, vội vàng để Trương Cảnh Phong đem tình hình thực tế bẩm báo.

Kết quả, để Triệu Ngọc cảm thấy thất vọng là, cái này giấu kiệt cũng không phải là tên lường gạt gì, hắn thật tại lăng vân thị có một nhà nhà máy trang phục, mà lại quy mô còn không nhỏ. Ở trong mắt người khác, quả nhiên là cái trẻ tuổi có triển vọng xí nghiệp gia.

Bất quá, không biết là gần đây quay vòng vốn mất linh, hay là thật gặp phiền toái gì, hắn danh nghĩa tất cả tài khoản tiền tiết kiệm giảm mạnh, số dư còn lại cộng lại ngay cả 300 khối cũng chưa tới.

Có chút ý tứ...

Triệu Ngọc chưa phát giác lại thấy được một tia hi vọng, cái này giấu kiệt, đến cùng gặp phiền toái gì? Là đem người khác làm lớn bụng rồi? Vẫn là thị cược thành tính, thiếu đặt mông nợ?

Trương Cảnh Phong biết người này là Triệu Ngọc tình địch, lúc này biểu thị, hắn sẽ tiếp tục đối cái này giấu kiệt chú ý xuống đi, vừa có tình huống mới, sẽ kịp thời thông tri Triệu Ngọc. Triệu Ngọc nói tiếng cám ơn, lúc này mới cúp xong điện thoại.

Ai ngờ, điện thoại vừa mới quải điệu, trong đầu hệ thống kết thúc thanh âm liền vang lên. Hệ thống nói cho Triệu Ngọc, hôm nay độ hoàn thành vì 59%, hắn đạt được một cái tên là ẩn hình dụng cụ đo lường đạo cụ.

Giới thiệu đã nói, ẩn hình dụng cụ đo lường có thể kiểm trắc không khí chất lượng, trừ cái đó ra liền lại không có khác!

Kiểm trắc không khí chất lượng?

Cái này. . . Cái đồ chơi này có ý gì?

Dùng để kiểm trắc sương mù mai sao?

Chậc chậc...

Hôm nay kỳ ngộ,

Kết thúc cũng quá sớm chút!

Triệu Ngọc lắc đầu liên tục, hồi ức một chút hôm nay ngắn ngủi kinh lịch, chỉ có cùng Diêu Giai lần này gặp gỡ, còn có thể miễn cưỡng coi là kỳ ngộ, nếu không phải đột nhiên giết ra một cái chán ghét mặt đỏ Hán đến, đoán chừng hắn độ hoàn thành có thể lại cao một chút a?

Chờ một hồi...

Suy nghĩ đến nơi đây, Triệu Ngọc bỗng nhiên lại bắt lấy một cái điểm sáng. Hắn vội vàng lật ra một cái khác liên quan tới Kỳ Ngộ hệ thống laptop, đợi điều tra tìm một chút quá khứ ghi chép về sau, hắn rốt cục lại làm rõ ràng một việc.

"Khảm" quẻ, đã tại trong hệ thống xuất hiện mấy lần. Hắn phát hiện, mỗi một lần có "Khảm" chữ xuất hiện thời điểm, chính mình cũng sẽ khác biệt trình độ gặp được —— nữ nhân!

Hôm nay quẻ văn bên trong liền có "Khảm" chữ, kết quả tình nhân trong mộng Diêu Giai lần đầu tiên mời hắn ăn bữa cơm.

Nhân viên cảnh sát huấn luyện lúc, "Trong nước kinh lôi" ngày đó, quẻ văn bên trong cũng có "Khảm" chữ, kết quả là gặp nữ ma đầu Miêu Anh!

Lại hướng phía trước tìm, đương Triệu Ngọc gặp được Dương Hồng còn có Hoa Hoa thời điểm, đồng dạng có cái này "Khảm" chữ xuất hiện.

Khảm là nước, tục ngữ nói, nữ nhân đều là làm bằng nước, chẳng lẽ nói... Cái này "Khảm" chữ, chính là đại biểu cho nữ nhân! ? Hay là nói, là tình yêu? Diễm ngộ?

"Đoái" đại biểu tài phú; "Cấn" đại biểu sự nghiệp; "Khảm" đại biểu tình yêu...

Như vậy... Cái khác đây này?

"Chấn", "Tốn", "Cách" lại đại biểu cho cái gì?

Còn có, trong bát quái, càn khôn làm đầu.

Thế nhưng là, từ lúc Kỳ Ngộ hệ thống mở quẻ đến nay, hai chữ này còn chưa hề xuất hiện qua."Càn" cùng "Khôn" lại sẽ riêng phần mình đại biểu cho cái gì? Hay là, Kỳ Ngộ hệ thống quẻ văn bên trong, căn bản cũng không có hai chữ này?

Ngẫm nghĩ thật lâu, cũng không thể giải thích, Triệu Ngọc lúc này mới buông xuống phân tạp suy nghĩ, lái xe quay trở về nhà.

...

Ngày thứ hai sáng sớm, khiến Triệu Ngọc hưng phấn sự tình rốt cuộc đã đến. Dừng lại hút thuốc ho mãnh liệt về sau, hệ thống mở ra một cái "Cấn Khảm" quẻ tới.

Cấn núi khảm nước, sơn thủy đụng vào nhau, đẹp không sao tả xiết, vận Hải Vô Nhai, bất đắc dĩ ta gì.

Mặc dù quẻ văn vẫn là không hiểu rõ lắm, nhưng đại biểu cho sự nghiệp "Cấn" cùng đại biểu cho tình yêu "Khảm", lại đủ để cho Triệu Ngọc hưng phấn dị thường.

Nếu như đoán không sai, hôm nay tại mình tra án phương diện, còn có phương diện nữ nhân, sẽ có khác biệt kỳ ngộ đang đợi mình, ta cần phải chuẩn bị sẵn sàng, đem kỳ ngộ tóm chặt lấy mới tốt!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc sáng sớm đến cảnh đội lấy xe, trực tiếp chạy về phía Long thành tốt uyển cư xá.

Long thành tốt uyển cư xá, chính là Lâm Mỹ Phượng cùng nàng đương nhiệm trượng phu chỗ ở. Triệu Ngọc cảm thấy, đã hệ thống để cho mình "Đi theo cảm giác đi", vậy hắn dứt khoát liền gắt gao bắt lấy Lâm Mỹ Phượng đường dây này không để tốt.

Hắn dự định đối Lâm Mỹ Phượng tiến hành theo dõi điều tra, nhìn xem

nữ nhân này đến cùng có cái gì bí mật?

Cảnh đội có chuyên môn tiến hành theo dõi dùng xe, Triệu Ngọc lấy một cỗ đời cũ Jetta, sáng sớm đi tới Lâm Mỹ Phượng dưới lầu.

Khi đó, đúng lúc Lâm Mỹ Phượng đưa hài tử bên trên nhà trẻ, ngay tại dưới lầu cho xe điện mở khóa.

Chính Lâm Mỹ Phượng không thể sinh dục, cái này bốn tuổi hài tử cũng không phải là nàng thân sinh, mà là đương nhiệm trượng phu mang tới.

Nàng đương nhiệm trượng phu kinh doanh làm việc vật dụng, điều kiện kinh tế coi như nói còn nghe được, đối đãi Lâm Mỹ Phượng cũng là rất không tệ, một nhà ba người trôi qua vui vẻ hòa thuận.

Nhìn xem Lâm Mỹ Phượng một mặt mang hài tử bên trên nhà trẻ, một mặt cùng hài tử thân mật trò chuyện mỹ hảo hình tượng, Triệu Ngọc trong lòng không khỏi tràn ngập mâu thuẫn.

Một phương diện, hắn không hi vọng tại chí rễ chết cùng Lâm Mỹ Phượng có quan hệ, không hi vọng đánh vỡ Lâm Mỹ Phượng hiện hữu cuộc sống hạnh phúc; nhưng một phương diện khác, Triệu Ngọc nhưng lại chưa từ bỏ ý định, không muốn bởi vì không phá được tàn sát án, bị Lưu Trường Hổ tùy ý ức hiếp.

Liền là mang theo loại mâu thuẫn này tâm tình, hắn lại tiếp tục đi theo.

Đưa xong hài tử, Lâm Mỹ Phượng tại sớm một chút trải cho trượng phu mua sớm một chút, sau khi ăn xong, vợ chồng hai người liền cùng một chỗ đến làm việc vật dụng cửa hàng đi làm.

Trượng phu là tiểu lão tấm, Lâm Mỹ Phượng cho trượng phu trợ thủ, hai người phu xướng phụ tùy ròng rã cho tới trưa, căn bản không có bất luận cái gì ngoài ý muốn sự tình phát sinh.

Chậc chậc...

Triệu Ngọc trong xe lại là càng ngày càng lo lắng, chẳng lẽ... Cảm giác của mình sai rồi?

Đây chính là thật không cho chờ đến "Cấn Khảm quẻ" a?

Hệ thống a, hôm nay kỳ ngộ đến cùng —— đang ở đâu! ?

Chương 90: Chương 90: Ngươi là cố ý!

Chương 90: Ngươi là cố ý!

Ăn cơm trưa xong, một điểm, hai điểm, ba điểm. . . Mắt nhìn thấy thời gian đang nhanh chóng trôi qua, Triệu Ngọc càng thêm nôn nóng bất an.

Đối diện trong cửa hàng Lâm Mỹ Phượng vợ chồng còn tại đều đâu vào đấy vội vàng, căn bản nhìn không ra nửa chút dị thường dấu hiệu, Triệu Ngọc trước kia hưng phấn kích động sớm đã bị mài sạch sành sanh.

Ta nhỏ cái "Cấn Khảm" quẻ a!

Hắn vốn cho rằng, hôm nay mình không những ở tra án phương diện sẽ có đột phá, tại phương diện nữ nhân khẳng định cũng sẽ có kinh ngạc vui mừng vô cùng! Hoặc là tìm tới tàn sát án manh mối trọng yếu, hoặc là tình nhân trong mộng Diêu Giai sẽ lần nữa cùng mình hẹn hò!

Nhưng mà, cái này mắt nhìn thấy 4 điểm nhanh, hắn nhưng như cũ hai tay trống trơn.

Chẳng lẽ. . . Phương hướng của ta sai rồi?

Vẫn là. . . Có cái gì chi tiết, ta không có lưu ý đến?

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc nghiêm túc suy nghĩ thời điểm, « Lục Tiểu Phụng » tiếng chuông bỗng nhiên vang lên, mở ra điện thoại xem xét, nguyên lai là Trương Cảnh Phong đánh tới.

Triệu Ngọc nhãn tình sáng lên, tranh thủ thời gian nghe điện thoại.

"Triệu a, " Trương Cảnh Phong nói cho Triệu Ngọc, "Ngươi để cho ta tra cái kia Tàng Kiệt, hôm nay rốt cục có động tĩnh!"

"Ồ?" Triệu Ngọc bỗng dưng ngồi thẳng người, thúc giục đối phương nhanh giảng.

"Hắc hắc hắc. . ." Trương Cảnh Phong đầu tiên là một trận cười xấu xa, lúc này mới thần thần bí bí nói, "Căn cứ điện thoại định vị biểu hiện, hắn hôm nay đến Tần Sơn, hiện tại ngay tại ba dặm đồn tiểu công nghiệp bán buôn trong chợ đâu!"

"Ba dặm đồn? Tiểu công nghiệp bán buôn thị trường?" Triệu Ngọc suy nghĩ một chút, ngây thơ nói, "Tàng Kiệt là khai phục trang nhà máy, đây là đến bán buôn thị trường đưa hàng đi thôi? Có gì có thể ly kỳ?"

"Chậc chậc. . . Uổng cho ngươi còn nói mình là lão giang hồ đâu!" Trương Cảnh Phong cười nói, "Tiểu tử kia là làm nhãn hiệu trang phục, bình thường đi đều là Quốc Mậu thương thành, còn có các trường đại học bán cửa hàng, đến bán buôn thị trường đi làm cái gì? Nếu như ta không có đoán sai, trong này khẳng định có mờ ám!"

"Mờ ám?" Triệu Ngọc tròng mắt đi vòng vo tầm vài vòng, nhưng vẫn là không có vòng qua cong tới. Bất kể là kiếp trước vẫn là kiếp này, hắn tất cả cũng không có cùng thương phẩm mậu dịch đã từng quen biết.

"Rất rõ ràng!" Trương Cảnh Phong lại là trong tay hành gia, vội nói, "Tàng Kiệt tại mình trong xưởng chế tạo hàng giả, đây là đến bán buôn thị trường xuất hàng đến rồi!

"Huynh đệ a, người này không phải tình địch của ngươi sao? Nghe ta, ngươi bây giờ tranh thủ thời gian đến ba dặm đồn đi một chuyến, nếu như cùng ta đoán tình huống đồng dạng, ngươi lập tức gọi điện thoại cho

ta, chất giám cục cùng trải qua trinh thám khoa ta đều có người quen, cam đoan đem ngươi tình địch theo lẽ công bằng làm rơi! Ha ha ha. . ."

"Nha. . . U tây. . ." Triệu Ngọc thè lưỡi, rốt cuộc hiểu rõ Trương Cảnh Phong ý tứ. Trong lòng của hắn nói chuyện, gia hỏa này không hổ là tặc cá chạch a, tình cảm so lão tử còn đen hơn đâu!

Triệu Ngọc liền nói ngay tiếng cám ơn, tranh thủ thời gian lái xe hướng ba dặm đồn đi.

Chuyện cho tới bây giờ, cũng chỉ có thể trước chú ý một đầu! Đã tình tiết vụ án bên kia tra không được tiến triển, như vậy thuận tiện giải quyết một cái tình địch, cũng là chuyện tốt một cọc mà!

Xem ra, hôm nay mở "Khảm" quẻ, thật đúng là cùng Diêu Giai có quan hệ!

Chỉ cần giải quyết Diêu Giai tiểu Nam bằng hữu, hắc hắc. . . Ôm mỹ nhân về thời gian, liền không xa a?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc đem chiếc xe lái được nhanh, chỉ dùng nửa giờ, liền chạy tới tám dặm đồn tiểu công nghiệp phẩm bán buôn thị trường.

Trương Cảnh Phong trước kia đem Tàng Kiệt vị trí phát cho hắn, sau khi xuống xe, Triệu Ngọc trực tiếp án lấy vị trí tìm kiếm.

Bán buôn thị trường ngựa xe như nước, người đông nghìn nghịt, diện tích cũng là lạ thường đến lớn. Triệu Ngọc xuyên qua trong đó, đi thời gian rất lâu, lúc này mới đi tới bán buôn thị trường phía sau nhà kho khu vực.

Giống loại này bán buôn thị trường , bình thường đều là cửa hàng phía trước, nhà kho ở phía sau, dạng này thuận tiện hộ khách cùng thương gia

lấy hàng nhập hàng.

Nhà kho khu vực càng lớn hơn, nhìn thấy có thật nhiều cỗ xe dừng ở nhà kho trước dỡ hàng hàng hóa, Triệu Ngọc lúc này mới ý thức được, nguyên lai xe là có thể lái vào đây.

Sớm biết như thế, mình cũng không cần đi đã lâu như vậy, đi đường vẫn là thứ yếu, mấu chốt là hắn sợ thời gian một chậm trễ, Tàng Kiệt đã ra xong hàng, vậy coi như người đi trà lạnh, toi công bận rộn một trận!

Nghĩ đến chỗ này,

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian bước nhanh, hướng mục tiêu bước đi.

Ai ngờ, hắn mới vừa đi hai, ba bước, liền thình lình nghe được phía bên phải truyền đến một trận như chuông bạc hét to:

"Dừng lại! Đừng chạy! Cảnh sát!"

Ai?

Tình huống như thế nào đây là?

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian quay đầu quan sát, nhưng gặp bên phải một đầu nhà kho trong thông đạo, đang có một người cao mã đại nam tử, tại hướng hắn chạy mà tới.

Nam tử hắn là một cái bán hàng, mặc một thân màu đậm quần áo thể thao, ngoài miệng râu cá trê, bên hông đeo cái hầu bao, trong tay còn mang theo cái vali xách tay.

Giờ phút này, hắn bước đi như bay, thông suốt mệnh băng băng mà tới, chạy đầu lưỡi cũng bay đi lên!

Một mặt chạy, hắn còn một mặt lay thông đạo hai bên hàng hóa, đem hàng hóa đẩy ngã, mưu đồ đến ngăn cản truy binh sau lưng.

Triệu Ngọc lại nghển cổ về sau nhìn một chút, chỉ nhìn một chút, tròng mắt liền bỗng dưng trừng lớn! Ta két. . . Nhưng gặp đằng sau đuổi sát không buông chính là cái mặc màu đen áo jacket áo nữ nhân, cái đầu một mét bảy, còn giữ cái không lộ lỗ tai cây nấm đầu!

Không thể nào?

Trùng hợp như vậy?

Đây không phải cái kia nữ ma đầu Miêu Anh sao?

Nha. . . Triệu Ngọc trong nháy mắt minh bạch, cái này tất nhiên là Miêu Anh đang đuổi bắt tội phạm đâu!

Triệu Ngọc thấy rõ thời điểm, đi đầu nam tử đã chạy đến trước mặt của hắn. Cùng lúc đó, Miêu Anh cũng nhìn thấy Triệu Ngọc, vội vàng hét lớn một tiếng: "Uy! Nhanh ngăn lại hắn!"

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, Triệu Ngọc nghe được Miêu Anh la lên, cũng không có làm nhiều suy nghĩ, cơ hồ là ra ngoài bản năng duỗi ra chân.

Kết quả, chạy nam tử dị thường phối hợp bị Triệu Ngọc đẩy ta một chút, bởi vì hắn chạy thực sự quá mạnh quá nhanh, trượt chân về sau toàn bộ thân thể cũng bay ra ngoài, hung hăng ngã một cái ngã sấp!

Rầm rầm, vali xách tay ngã ra thật xa, đồ vật bên trong thình lình rơi lả tả trên đất, trong đó có tạp nhạp tiền mặt, còn có một số đồ trang sức, cùng mấy cái túi tiền. . .

Ngã sấp xuống về sau, nam tử không để ý thân thể đau đớn, tranh thủ

thời gian luống cuống tay chân từ dưới đất bò dậy.

Triệu Ngọc quay người lại, thân thân tay áo, đang muốn đem gia hỏa này bắt tại trận.

Ai ngờ, Miêu Anh đã khoái mã giết tới, cũng không biết nàng là cố ý, vẫn là có chủ tâm, vậy mà dùng bả vai hung ác lực một đập, đem Triệu Ngọc đỗi đến một bên.

"Ta để ngươi chạy!"

Miêu Anh một cái phi cước đi lên, chạy người lại lần nữa bay ngang ra ngoài, thân thể nặng nề mà đâm vào đối diện lốp xe lên! Bởi vì lực đạo quá mạnh, mấy cái Đại Luân thai đều bị đâm đến ùng ục ục rớt xuống đất, lăn ra thật xa.

"A. . . Khụ khụ khụ. . ."

Chạy người khóe miệng chảy máu, loạn khục không ngừng, đã cơ bản đánh mất năng lực chống cự.

Thế nhưng là, Miêu Anh chính là trứ danh nữ ma vương, nàng đưa tay nắm lên kẻ chạy trốn sau cổ áo, sửng sốt đem lớn như vậy một người cho thoải mái mà xách xách lên.

Lúc đầu, Miêu Anh nâng tay lên cánh tay, muốn cho gia hỏa này buồn bực bên trên một quyền lại nói!

Nhưng lúc này Triệu Ngọc không làm, vừa rồi Miêu Anh đỗi cái kia lập tức, rõ ràng là cố ý! Cái này còn chịu nổi sao? A, lão tử hảo ý giúp ngươi ngăn chặn tội phạm, ngươi tạ ơn không nói một cái, thế mà còn đỗi ta?

Triệu Ngọc trong lòng nổi giận, lập tức từ đâm nghiêng bên trong nhảy

lên đem lên đi, đồng dạng dùng bả vai một kháng, cũng đem Miêu Anh cho đỗi ra non nửa gạo đi.

Vì tìm cho mình cái cớ, Triệu Ngọc thì đồng dạng xông kẻ chạy trốn hét lớn một tiếng:

"Ta bảo ngươi nha chạy!"

Sau đó, hắn một cái miệng rộng tử liền phiến đến kẻ chạy trốn trên mặt, một tát này là từ sau bên cạnh đập tới đi, thẳng đem kẻ chạy trốn đánh cho nguyên địa chuyển ba vòng, giống như con thoi đánh lấy xoáy ngã trên mặt đất!

Miêu Anh bị đỗi về sau, cũng là thẹn quá hoá giận, nàng một cái đôi chân dài bay ra, tại hung hăng đá trúng kẻ chạy trốn phía sau lưng đồng thời, cùi chỏ ác ý ra bên ngoài rẽ ngang, vừa vặn trụ tại Triệu Ngọc trên ngực, kém chút đem Triệu Ngọc xương sườn chống đỡ gãy.

Triệu Ngọc oa nha quát to một tiếng, đồng dạng một cước đá trúng kẻ chạy trốn trước ngực, sau đó cái mông dùng sức một vểnh lên, lại đem Miêu Anh cho đỉnh một cái lảo đảo ra ngoài. . .

Chương 91: Chương 91: Không phải oan gia không gặp gỡ

Chương 91: Không phải oan gia không gặp gỡ

Tại Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh minh oanh ngầm đỗi phía dưới, lớn nhất người bị hại không thể nghi ngờ liền là vị kia kẻ chạy trốn!

Hai người tại mỗi lần xuất thủ trước đó, cũng nên tượng trưng cho hắn đến bên trên một cước, mấy hiệp xuống tới, vị này đại hán bị đá đến oa oa gọi bậy, rú thảm liên tục, thân thể đã sớm cuộn rút thành một cái quả bóng nhỏ.

Miêu Anh cũng không phải là một người tới, đương đồng bạn của nàng nhóm đuổi tới trước mặt thời điểm, cũng bị trước mắt cái này kỳ hoa một màn cho kinh trụ.

Ai cũng không hiểu rõ, rõ ràng nghi phạm đã không có năng lực chống cự, thế nhưng là Miêu Anh lại vì cái gì muốn cùng mới xuất hiện vị này cướp ẩu đả nghi phạm đâu?

Cũng không lâu lắm, thám viên nhóm liền nhìn ra là lạ đến rồi! Bọn hắn ở đâu là cướp ẩu đả nghi phạm? Cái này rõ ràng là so sánh dùng sức đâu!

Không phải oan gia không gặp gỡ, Miêu Anh cùng Triệu Ngọc đỗi lấy đỗi lấy liền đỗi gấp mắt, động tác càng lúc càng lớn. Rốt cục, Miêu Anh đôi chân dài đỏ trần trụi trần trụi chuyển hướng Triệu Ngọc, mà Triệu

Ngọc cũng đem nắm đấm sáng loáng nhắm ngay Miêu Anh.

Đông!

Bành!

Triệu Ngọc nắm đấm đánh trúng Miêu Anh bả vai, mà Miêu Anh phích lịch chân cũng đồng thời đá trúng Triệu Ngọc dưới nách. Miêu Anh bị đau lui lại, mà Triệu Ngọc càng là nghiêng bị gạt ngã trên mặt đất.

Miêu Anh điên cuồng gào thét một tiếng, muốn lại lần nữa tiến lên, bên cạnh thám viên nhóm mắt thấy không tốt, mau tới trước ngăn cản, đem nàng ngăn lại.

Triệu Ngọc thì uỵch uỵch bò sắp nổi đến, vốn muốn cùng Miêu Anh tiếp tục nhất quyết thư hùng, thế nhưng là khi nhìn đến đã có người đem Miêu Anh ngăn lại về sau, hắn ngược lại thu hồi lửa giận, chậm rãi run run người bên trên bụi đất, cười nói:

"Miêu Anh đồng chí, ngươi ngược lại là tốt khách khí a? Ta giúp các ngươi ngăn cản đào phạm, ngươi ngược lại lấy oán trả ơn treo lên ta tới? Có xấu hổ hay không còn?"

"Ngươi..." Miêu Anh tức giận đến lông mày đứng đấy, vừa định phát tác, lại đột nhiên ý thức được hiện tại trường hợp khác biệt, lúc này mới cố nén đè ép ép trong lồng ngực lệ khí, giả mù sa mưa nói, "Ai nha, nguyên lai là Triệu Ngọc đồng chí a! Không có ý tứ, ta mới vừa rồi còn thật không có nhận ra! Ta còn tưởng rằng, ngươi cùng đào phạm là một đám đây này!"

Thám viên nhóm cũng không nhận ra Triệu Ngọc, nhưng nhìn thấy Miêu Anh nói như thế, lúc này mới ý thức được Triệu Ngọc đồng dạng là một thám tử.

"Hừ!" Triệu Ngọc khinh thường hừ lạnh một tiếng, "Ta hôm nay rốt cục cảm nhận được Lữ Động Tân bị chó cắn cái chủng loại kia xúi quẩy tâm tình!"

"Ai nha!" Miêu Anh thì không chút nào hàm hồ trả lời một câu, "Ta cũng rốt cục cảm ngộ đến, loại kia con chuột bị chó điêu đi cảm khái bất đắc dĩ!"

Miêu Anh phản ứng nhanh như vậy, ngược lại để Triệu Ngọc cảm thấy ngoài ý muốn. Không nghĩ tới, cái này Miêu Anh không riêng gì có thể đánh, còn rất có thể nói?

"Tốt a, Miêu đại nhân!" Triệu Ngọc lạnh lùng quyệt miệng nói, "Chơi ngươi con chuột con đi thôi! Lão tử hôm nay còn có chính sự muốn làm..."

Nói, Triệu Ngọc vỗ tay phát ra tiếng, quay người muốn đi gấp.

"Triệu Ngọc đồng chí, " Miêu Anh thì một mặt ra hiệu đồng bạn của mình cho nghi phạm đeo lên còng tay, một mặt đối Triệu Ngọc bất âm bất dương nói, "Nơi này chính là chúng ta nhữ dương khu mặt đất, nếu như cần ta hỗ trợ, cứ việc nói a?"

"Cám ơn trước!" Triệu Ngọc ngay cả cũng không quay đầu lại, chỉ là đem mình ngón giữa dựng đứng lên, "Nếu như ngươi thật muốn giúp ta mà nói, về sau vẫn là ít tại trước mặt ta xuất hiện tốt nhất!"

Nhìn thấy Triệu Ngọc lớn lối như thế, Miêu Anh các đồng bạn bỗng dưng phát hỏa, có muốn đuổi kịp Triệu Ngọc đòi một lời giải thích, lại bị Miêu Anh một thanh kéo lại.

Miêu Anh nhìn xem Triệu Ngọc đi xa bóng lưng, thẳng đến Triệu Ngọc hoàn toàn biến mất, nàng lúc này mới che lấy bờ vai của mình lộ ra thống khổ hình...

Triệu Ngọc giả bộ không chút hoang mang chuyển qua nhà kho chỗ ngoặt, đợi cho rời đi đại đạo về sau, lúc này mới dùng lực phủi đi lồng ngực của mình cùng dưới nách, đây chính là nóng bỏng một mảnh đau!

Cái này đáng chết Miêu Nhân Phụng!

Triệu Ngọc tức giận nói, ra tay thật sự là quá độc ác!

Hừ, ngày nào tìm đường rẽ, không phải dừng lại đem nàng thu phục không thể!

Vừa nghĩ tới mình chính sự, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian lấy điện thoại cầm tay ra xem xét. Nhưng mà, để hắn mọi loại buồn bực là, Tàng Kiệt định vị tín hiệu đã xa xa rời đi nơi đây!

Đáng chết!

Tiết đặc biệt!

Chết rồi chết rồi nhỏ dầu!

Triệu Ngọc tức giận đến phát điên,

Trong lòng thế nhưng là hận thấu Miêu Anh.

Lần trước cũng là bởi vì Miêu Anh xuất hiện, làm trễ nải hắn "Trong nước kinh lôi" đại kỳ ngộ; lần này cũng giống như thế, nếu không phải không may gặp nàng, hiện tại liền đã đem Tàng Kiệt nhân tang cũng lấy được!

Hảo hảo một cái "Cấn Khảm" quẻ, lại bị đáng chết Miêu Nhân Phụng cho quấy nhiễu!

Chậc chậc...

Nhìn xem Tàng Kiệt dần dần từng bước đi đến tín hiệu, Triệu Ngọc cảm thấy bất đắc dĩ, người đi trà lạnh, muốn giải quyết vị này tình địch, xem ra chỉ có thể đợi thêm kế tiếp cơ hội!

Bất quá...

Đợi cho tâm tình bình tĩnh về sau, Triệu Ngọc bỗng nhiên đem trong túi một cái ví tiền móc ra.

Cái ví tiền này, chính là từ vừa rồi cái kia nghi phạm vali xách tay bên trong rơi ra ngoài. Nguyên lai, tại Triệu Ngọc bị Miêu Anh đá ngã thời điểm, Triệu Ngọc vừa vặn ghé vào cái ví tiền này phía trên, bởi vì trước kia mượn gió bẻ măng đã quen, như thế lấy không tiện nghi, hắn như thế nào bỏ lỡ? Lúc này thuận thế cất vào miệng túi của mình!

Hắc hắc...

Lão tử hôm nay kỳ ngộ đều bị các ngươi quấy nhiễu không có, ta sẽ không lại cho mình tìm một chút mà chiến lợi phẩm, thực sự có lỗi với mình.

Túi tiền phình lên, mở ra về sau, bên trong quả nhiên có một xấp màu đỏ trăm nguyên tờ xuất hiện, chợt nhìn lại, nói ít cũng phải có năm sáu ngàn dáng vẻ.

Triệu Ngọc móc ra cất vào miệng túi của mình về sau, lại đem túi tiền qua loa lật một chút. Bên trong có ít tấm thẻ chi phiếu, mấy trương ảnh chụp, còn có một số xanh xanh đỏ đỏ thương khoán, thậm chí còn có mấy trương trung tâm tắm rửa tắm phiếu.

Triệu Ngọc nhìn kỹ một chút, phát hiện những này thương khoán tắm phiếu sớm đã quá thời hạn, cơ bản không có giá trị gì.

Bất quá, cái ví tiền này lại là không tệ, chẳng những là da thật, hơn nữa nhìn nhãn hiệu còn hẳn là một cái hàng hiệu, vừa vặn ví tiền của mình nên thay, lấy ra sử dụng cũng là có thể.

Thế là, Triệu Ngọc tìm cái thùng rác, bắt đầu xử lý trong ví tiền những vật khác, đem những cái kia thương khoán tắm phiếu còn có thẻ ngân hàng hết thảy ném vào thùng rác, ném xong về sau, lại bắt đầu móc túi tiền bên trong ảnh chụp.

Ảnh chụp cái rãnh bên trong một trương tấm hình, chính là cương mới cái kia nghi phạm. trên tấm ảnh nghi phạm phi thường trẻ tuổi, có thể là tại một lần nào đó lữ hành bên trong chiếu ảnh chụp, sau lưng còn có thành tựu sắp xếp cây dừa, nghi phạm còn cười đến ngây thơ xán lạn!

Có thể là năm tháng quá lâu, Triệu Ngọc luồn vào ngón tay vẽ nửa ngày, nhưng ảnh chụp liền là không lấy ra đến, giống như đã dính liền như vậy.

Triệu Ngọc thuộc bướng bỉnh con lừa, ảnh chụp càng là không lấy ra đến, hắn liền càng nghĩ lấy ra, trong tay sử dụng khí lực cũng một lần so một lần lớn!

Kết quả, theo thử một tiếng, ảnh chụp khe thẻ vẫn là bị Triệu Ngọc cho xé rách, ảnh chụp trong nháy mắt nhẹ nhàng rớt xuống. Ai ngờ, để Triệu Ngọc ngoài ý muốn chính là, ảnh chụp lại có hai tấm, tại nghi phạm ảnh chụp dưới đáy, thế mà còn kẹp cất giấu một cái khác tấm hình!

Giờ phút này, hai tấm ảnh chụp đồng thời rơi trên mặt đất, Triệu Ngọc đành phải xoay người nhặt lên. Hắn lúc đầu muốn đem hai tấm ảnh chụp cùng nhau ném vào thùng rác, thế nhưng là tò mò, hắn vẫn là hướng mới xuất hiện trên tấm ảnh nhìn thoáng qua.

Không nghĩ tới, bên trong kẹp lấy tấm hình kia bên trên cũng không phải

là nghi phạm bản nhân, mà là một cái —— nữ nhân!

Lần này, Triệu Ngọc càng thêm hiếu kì.

Người bị tình nghi túi tiền ảnh chụp đằng sau, thế mà còn kẹp cất giấu một nữ nhân ảnh chụp? Không cần phải nói, nữ nhân này không phải nghi phạm tiểu tam, liền là nhân tình rồi?

Triệu Ngọc đem ảnh chụp cầm trong tay cẩn thận quan sát, phát hiện trên tấm ảnh nữ nhân cũng không xinh đẹp, mà lại ánh mắt còn có chút ngốc trệ...

Chờ một hồi...

Không đúng?

Triệu Ngọc bỗng nhiên trừng to mắt.

Tấm hình nữ nhân này, làm sao nhìn như thế nhìn quen mắt đâu?

Giống như... Hôm nay vừa mới gặp qua giống như?

Bỗng dưng!

Triệu Ngọc như bị một cái phích lịch đánh trúng, thân thể ngăn không được run rẩy, trái tim càng là ầm ầm cuồng đọ sức!

Sữa... Con bà nó là con gấu!

Cái này. . . Nữ nhân này, không phải liền là —— Lâm Mỹ Phượng mà! ?

Chương 92: Chương 92: Tư nhân quan hệ

Chương 92: Tư nhân quan hệ

Không thể nào! ?

Triệu Ngọc lại nghiêm túc cẩn thận nhìn một lần, mặc dù trên tấm ảnh nữ tử phi thường trẻ tuổi, nhưng là Lâm Mỹ Phượng không thể nghi ngờ! Triệu Ngọc gần nhất một mực tại cùng Lâm Mỹ Phượng liên hệ, tuyệt đối không có khả năng nhìn lầm!

Trong chốc lát, Triệu Ngọc cảm giác đặc biệt cũng phải không thể tưởng tượng nổi!

Cái này cũng. . . Thật trùng hợp đi! ?

Một cái mượn gió bẻ măng tới trong ví tiền, thế mà toát ra Lâm Mỹ Phượng ảnh chụp? Cái kia bị Miêu Anh bắt được nghi phạm đến cùng là người thế nào? Hắn cùng Lâm Mỹ Phượng lại là cái gì quan hệ? Mà trước mắt tấm hình này, có thể hay không cùng tàn sát án dính líu quan hệ đâu?

Nha. . .

Đúng rồi!

"Cấn Khảm" quẻ a đây là!

Triệu Ngọc đột nhiên nhớ tới mình Kỳ Ngộ hệ thống, chẳng lẽ nói, tấm hình này, mới là hắn hôm nay muốn gặp phải kỳ ngộ chủ thể? Tấm hình này, mới là đại biểu cho tình tiết vụ án tiến triển?

Như thế nói đến, cái kia bị Miêu Anh bắt đi người hiềm nghi, chẳng phải là cái cực kỳ trọng yếu nhân vật! ?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc chợt cảm thấy can hệ trọng đại, hắn mau đem đầu vùi vào thùng rác, đem vừa rồi ném đến bên trong thẻ ngân hàng, cùng những cái kia thương khoán tắm phiếu, hết thảy nhặt được trở về, một chút trang giấy đều không dám rơi xuống.

Những vật này, có khả năng đều là chứng cớ trọng yếu!

Bởi vì lập tức tìm được tàn sát án manh mối, Triệu Ngọc rốt cuộc không lo được cái gì Tàng Kiệt, cái gì tình địch, tranh thủ thời gian mang theo cái này trọng yếu túi tiền về tới trên xe của mình.

Vừa lên xe, hắn liền nhịn không được cho Trương Cảnh Phong gọi điện thoại, để hắn nhanh giúp mình tra một chút cái kia nghi phạm đến cùng là người thế nào?

Trương Cảnh Phong mới đầu nghe không hiểu, còn cùng Triệu Ngọc pha trò, nói ngươi tiểu tử đủ hoa tâm, làm sao khắp nơi đều hữu tình địch đâu?

Nhưng mà, đợi Triệu Ngọc đem đạt được Lâm Mỹ Phượng ảnh chụp sự tình sau khi nói xong, Trương Cảnh Phong nhất thời choáng váng! Gia hỏa này cùng Lương Hoan tại trường kỳ chưa kết tiểu tổ lúc, chủ yếu phụ trách liền là cái này làm dân giàu cư xá tàn sát án, bây giờ nghe nói Triệu Ngọc tìm được manh mối trọng yếu, hắn quả thực so Triệu Ngọc còn hưng phấn, gọi lớn hắn nhanh lên đem tư liệu gửi tới.

Thế nhưng là, Triệu Ngọc đem tiền trong bọc đồ vật tìm kiếm một lần, ngoại trừ có tấm hình bên ngoài, cũng không có tên kia nghi phạm bất luận cái gì thân phận tin tức, không có thẻ căn cước, giấy lái xe cùng hội viên chứng loại hình.

Không biết người kia tên gọi là gì, tự nhiên không có cách nào thẩm tra. Trương Cảnh Phong kinh nghiệm lão đạo, bận bịu nói với Triệu Ngọc, manh mối này can hệ trọng đại, không bằng về trước cục cảnh sát cùng hắn đụng đầu lại nói. Dù sao cái kia người hiềm nghi đã bị nhữ dương phân cục người mang đi, hắn là chạy trước không được!

Triệu Ngọc tưởng tượng cũng đúng, vội vàng lái xe về tới cục cảnh sát. Trên đường, hắn còn cho Lý Bối Ny gọi điện thoại, bởi vì cái gọi là nhiều người lực lượng lớn, để nàng tham dự vào, đối với mình tra án tự nhiên sẽ có càng lớn trợ giúp.

Trở lại cục cảnh sát thời điểm, không sai biệt lắm đến xuống ban điểm, tổ A thám viên nhóm cũng cơ bản đều đi bắt đập chứa nước trầm thi án nghi phạm đi, văn phòng chỉ có Lý Bối Ny một người lưu thủ.

Rất nhanh, Trương Cảnh Phong cũng từ mất tích khoa chạy tới, ba người lập tức vây quanh Triệu Ngọc bàn làm việc bắt đầu phân tích án tình.

Triệu Ngọc đem tiền bao đưa cho bọn hắn nhìn, còn đem chuyện kỹ càng trải qua cùng bọn hắn nói một lần.

Trương Cảnh Phong nghe xong liên tục líu lưỡi, thở dài: "Huynh đệ a, ngươi vận khí này, quả thực nghịch thiên đều! Tùy tiện nhặt cái ví tiền, đều có thể nhặt ra biên tác đến a? Ta cùng Lương Hoan giống cháu trai giống như tra xét hơn mấy tháng, lại là ngay cả cọng lông đều không có tìm được đâu!"

Lý Bối Ny thì là mặt mũi tràn đầy nghi hoặc: "Sư huynh a, vô duyên vô cớ, ngươi chạy ba dặm đồn bán buôn thị trường đi làm cái gì? Mua quần

áo sao? Còn gắng gượng qua thời gian. . ."

Trương Cảnh Phong vừa định đem tình hình thực tế nói ra, không ngờ nhìn thấy Triệu Ngọc một mực tại hướng hắn chớp mắt, lúc này mới nhịn xuống không nói.

Bất quá, Lý Bối Ny cũng không có đối với cái này truy đến cùng, mà là lo lắng nói ra: "Bất quá, mặc dù Lâm Mỹ Phượng ảnh chụp xuất hiện, nhưng là, cũng không thể nói rõ chuyện này sẽ cùng tàn sát án có quan hệ a? Muốn vạn nhất, người kia chỉ là Lâm Mỹ Phượng cái nào đó thầm mến người đâu?"

"Không có khả năng!" Trương Cảnh Phong một câu phủ định, "Lâm Mỹ Phượng dáng dấp như thế khó coi. . . Dù sao nếu là ta, ta là tuyệt đối sẽ không thầm mến nàng!"

"Cho nên,

Vẫn là trước tiên đem thân phận của người kia xác định được, mới tốt tiếp tục hướng xuống tìm!" Triệu Ngọc chỉ vào tên kia người hiềm nghi ảnh chụp nói.

"Cái này dễ xử lý!" Trương Cảnh Phong cười nói, "Nơi này có thẻ ngân hàng, ta đi dò tra mở tài khoản tin tức, không khó lắm tra được!"

"Tốt!" Triệu Ngọc gật đầu, nói, "Người là bị nhữ dương phân cục Miêu Nhân Phụng. . . A không, Miêu Anh bắt đi! Ta biết nàng, nàng cũng là tổ trọng án đội cơ động. Nếu là tổ trọng án bắt người, chắc hẳn người kia phạm tội qua không nhẹ, một lát hẳn là đều tại nhữ dương phân cục bên trong ở lại đâu!"

"Đã dạng này, chúng ta cũng có thể đem tiền bao bên trên vân tay rút ra một chút, hẳn là cũng có thể tra được người kia tin tức!" Lý Bối Ny chỉ vào túi tiền nói, "Nói không chừng, còn có thể tìm tới càng nhiều manh

mối!"

"Không sai!" Triệu Ngọc liền vội vàng gật đầu, "Ta cùng giám chứng khoa Hồ Bân quan hệ không tệ, cái này gọi điện thoại cho hắn đi!"

Vì có thể mau chóng xác định thân phận, Trương Cảnh Phong lập tức điều tra thẻ ngân hàng đi. Mà Triệu Ngọc cũng đem Hồ Bân gọi qua hỗ trợ, để hắn hỗ trợ sưu tập chỉ tay.

Có các bằng hữu trợ giúp, Triệu Ngọc cảm giác mình không còn là người cô đơn, lòng tin cũng so trước kia càng đầy.

"Sư huynh a, " Lý Bối Ny tò mò hỏi, "Ngươi mới vừa nói cái kia Miêu Anh, đã ngươi nhận biết nàng, làm gì không trực tiếp gọi điện thoại cho nàng đâu? Hỏi một chút chẳng phải sẽ biết? Tránh khỏi chúng ta phiền toái như vậy!"

"Ừm. . . Cái này sao. . ." Triệu Ngọc xấu hổ trả lời, "Ta cùng với nàng không phải rất quen, mà lại, tại huấn luyện thời điểm, còn náo loạn một chút nho nhỏ không thoải mái!"

"Nha. . ." Tiểu nha đầu tuyệt đỉnh thông minh, vội nói, "Ta đã biết, ngươi lần trước bị đánh cho giống như đầu heo, khẳng định cùng cái này nữ có quan hệ a? Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, bạn trai nàng cũng thật lợi hại, ngay cả ngươi cũng có thể đánh được, thật sự là khó lường!"

"Được rồi được rồi!" Triệu Ngọc tức giận nói, "Ta vẫn là thương lượng chính sự đi! Bối ny a, ngươi nói, hiện tại nghi phạm bị nhữ dương phân cục tạm giam, vậy ta nếu là muốn đi qua điều tra chúng ta vụ án này, đi đến thông sao?"

"Cái này sao. . ." Lý Bối Ny trống trống cái mũi, nói, "Nói khó cũng không khó, có thể nói không khó đi, nhưng cũng có chút khó!"

"Vì cái gì?"

"Sư huynh a!" Lý Bối Ny nói, " lưỡng địa hợp tác, cộng đồng tra án, vốn là kiện chuyện rất bình thường, nhưng đã đến trên người ngươi, coi như không bình thường!"

"Vì cái gì?"

"Bởi vì Lưu Trường Hổ a!" Lý Bối Ny nói, "Bình thường con đường chính là, ngươi trước cùng Lưu Trường Hổ đánh cái báo cáo, cùng hắn đem tình huống nói rõ, sau đó hắn sẽ liên lạc lại nhữ dương phân cục lãnh đạo, đánh báo cáo xin hiệp tra, để bọn hắn phối hợp ngươi tra án, dạng này cầu coi như dựng vào! Tiếp xuống, ngươi chỉ cần cầm tương quan chứng minh, đến nhữ dương phân cục điều tra là được rồi! Thế nhưng là. . ."

"Nha. . ."

Triệu Ngọc minh bạch, hiện tại Lưu Trường Hổ hận không thể đem Triệu Ngọc gạt ra khỏi tổ trọng án, làm sao có thể đi giúp hắn đánh cái này báo cáo đâu? Nhất là cùng tàn sát án có quan hệ, Lưu Trường Hổ thế tất sẽ đối với hắn đủ kiểu cản trở!

"Bất quá. . ." Lý Bối Ny nghĩ nghĩ nói, "Nếu như ngươi nghĩ vòng qua Lưu Trường Hổ, cũng không phải không có cách nào! Bất quá là tạo thuận lợi sự tình, cũng không cần không phải đi chính thức con đường, nếu như ngươi cùng nhữ dương phân cục người có chút tư nhân quan hệ, như vậy thẩm vấn một chút người hiềm nghi, hắn là không vấn đề gì!"

Nghe nói như thế, Triệu Ngọc chợt nhớ tới Miêu Anh đến, nhớ tới Miêu Anh, liền nhớ lại tại nhà kho thời điểm, Miêu Anh nói qua câu nói kia: "Triệu Ngọc đồng chí, nếu như cần ta hỗ trợ, cứ việc nói a?"

Thế nhưng là, nghĩ tới câu nói này, hắn cũng nhớ tới mình kia dựng

đứng lên ngón giữa, còn có dưới nách cùng chỗ ngực truyền đến đau rát đau nhức!

Chương 93: Chương 93: Ta đoàn đội

Chương 93: Ta đoàn đội

"Không có!" Triệu Ngọc lắc đầu, "Nhữ Dương phân cục bên kia, ta không có quan hệ!"

"Ta cũng là a!" Lý Bối Ny vểnh lên miệng nhỏ , đạo, "Bên kia một cái đồng học cũng không có chứ! Nếu không, hỏi một chút Bành Hân tổ trưởng? Nhìn nàng có thể hay không giúp một tay?"

"Vẫn là thôi đi!" Triệu Ngọc lần thứ hai lắc đầu, "Trầm thi án hung thủ còn không có quy án, đại tỷ đại đều nhanh điên rồi! Vẫn là đừng cho nàng làm loạn thêm!"

"Kia. . . Lão Mao đâu?" Lý Bối Ny lại nói, "Mao tổ trưởng đường đi rộng, nếu không, gọi điện thoại cho hắn?"

"Ai? Ta cũng muốn lên một người đến! Lan Bác tiểu tử kia cũng được!" Triệu Ngọc suy nghĩ nói, " hắn bố dượng là cục thành phố lãnh đạo, nếu như chịu hỗ trợ, hắn là rất dễ dàng a?"

"Thế nhưng là, tên kia thế nhưng là B tổ người nha!" Lý Bối Ny lo lắng, "Ngươi liền không lo lắng Khúc Bình tổ trưởng. . ."

"Khục! Lần này cũng không phải chặt tay án!" Triệu Ngọc suy nghĩ nói, " ta thế nhưng là quang minh chính đại đang tra bản án, lại không có gì có thể kín, nàng biết lại có thể làm gì?"

Hai người chính thương lượng lúc, Trương Cảnh Phong đã khoái mã giết trở về, vừa vào cửa thật hưng phấn hô: "Tra được, tra được!"

Triệu Ngọc nhìn đồng hồ đeo tay một cái, năm phút cũng chưa tới, hắn liền đem tin tức tra xét ra, cái này Trương Cảnh Phong quả nhiên danh bất hư truyền!

"Người ngươi muốn tìm gọi Lưu bằng bay, SL huyện mục quan đồn thôn nhân." Trương Cảnh Phong chờ không nổi ngồi xuống, liền bưng điện thoại thì thầm, "Năm nay 41 tuổi, là làm trang phục bán buôn sinh ý, kia mấy trương trong thẻ tiền tiết kiệm cộng lại có hơn một trăm vạn, hắn danh nghĩa còn có ba bộ bất động sản, hai chiếc xe con!"

"Gia hỏa này. . . Có đủ tiền!" Triệu Ngọc gãi đầu một cái, đúng là thói quen hỏi một câu, "Lão Trương a? Thẻ mật mã ngươi có thể mân mê ra không?"

Nghe đến lời này, Trương Cảnh Phong cùng Lý Bối Ny trên trán trong nháy mắt tràn đầy gân xanh.

"Sư huynh. . . Ngươi muốn làm gì?" Lý Bối Ny không xác định hỏi một câu.

"Ha ha. . . Chỉ đùa một chút, nói đùa!" Triệu Ngọc ý thức được mình thất ngôn, vội vàng uốn nắn, "Ta nhìn bầu không khí quá khẩn trương, sinh động một chút, ha ha. . . Tiếp tục. . . Tiếp tục. . ."

"Bất quá, gia hỏa này thế nhưng là việc xấu loang lổ, đã ngồi xổm qua đến mấy lần phòng trực!" Trương Cảnh Phong ổn định một chút, lúc này mới tiếp tục giới thiệu, "Đánh nhau ẩu đả, gây hấn gây chuyện, tụ chúng đánh bạc, thói xấu lớn không có, bệnh vặt lại là một cái sọt! Ta xem một chút mới nhất nội bộ thông cáo, gia hỏa này bởi vì cùng một chỗ nghiêm trọng đả thương người sự kiện, đang bị Nhữ Dương phân cục điều tra!"

"Kia. . . Người này cùng Lâm Mỹ Phượng. . . Có quan hệ sao?" Triệu Ngọc vội hỏi.

"Trước mắt nắm giữ tin tức đến xem, hắn cùng Lâm Mỹ Phượng không có cái gì gặp nhau, bất quá. . ." Trương Cảnh Phong bỗng nhiên thần bí đem lời nhất chuyển , đạo, "Bất quá, hắn cùng Vu Chí Căn lại cùng là đồng hương, tất cả đều là SL huyện mục quan đồn!"

"Nha. . . Ta nói nghe quen tai đâu!" Triệu Ngọc lúc này mới nhớ tới, Vu Chí Căn hoàn toàn chính xác cũng là mục quan đồn người.

"Wow! Thật sự là quá thần kỳ!" Lý Bối Ny con mắt tỏa ánh sáng, "Ảnh chụp, đồng hương! Một cái manh mối còn có thể nói là trùng hợp, thế nhưng là hai cái manh mối cộng lại, cái này. . . Sẽ không lại là cái gì trùng hợp a?"

"Bất quá. . ." Trương Cảnh Phong còn nói, "Cái này Lưu bằng bay chính thức tin tức cũng không nhiều, về phần hắn cùng Vu Chí Căn còn có Lâm Mỹ Phượng ở giữa cụ thể quan hệ, còn cần triệt để điều tra một phen mới được!

"Huynh đệ a!" Trương Cảnh Phong kích động nói với Triệu Ngọc, "Về sau, ca ca ta thế nhưng là quyết tâm đi theo ngươi lăn lộn! Mặc dù chúng ta tại mất tích khoa, nhưng là người tùy thời nghe ngươi điều khiển! Ta nhỏ cái lão mụ mụ, 10 năm trước tàn sát án a đây chính là! Chúng ta nếu có thể đem nó cho phá, vậy coi như muốn ra đại danh!"

"Được, đầy nghĩa khí!" Triệu Ngọc cười hắc hắc, vỗ Trương Cảnh Phong bả vai hỏi, "A đúng, ngươi nói với ta kia 6 vạn đồng tiền tiền thưởng, đến cùng đáng tin cậy không?"

"Ai u, nhìn ngươi nói!" Trương Cảnh Phong cũng hung ác đập Triệu Ngọc bả vai, "6 vạn chỉ là cục thành phố ban thưởng! Đến lúc đó, chúng ta phân cục cũng sẽ có điều biểu thị! Huynh đệ, ngươi yên tâm, ngươi là

chưa kết tổ tổ trưởng kiêm tổ viên, tiền thưởng không ai giành với ngươi! Ta chỉ cầu ôm bắp đùi của ngươi,

Mau mau thăng quan a, hắc hắc hắc. . ."

"Dừng a!" Lý Bối Ny quyệt miệng, khinh thường nói, "Cái gì đó đều là! Bát tự mà còn không có cong lên đâu! Tội phạm còn không có nhìn thấy đâu, hai người các ngươi ngược lại trước khánh khởi công đến rồi! Thật là, sư huynh a. . ." Nàng ngược lại chu cái miệng nhỏ nhắn, xông Triệu Ngọc làm nũng nói, "Ta cũng không cần cái gì tiền thưởng, ta cũng không màng cái gì thăng quan, nếu như bản án thật phá, ngươi nhưng phải cho ta nhớ cái công lao mới được, dạng này, ta chuyển chính thức chuyện này khả năng liền có rơi xuống a! Cho nên, lần này ta cũng sẽ toàn lực ủng hộ ngươi!"

"Tốt! Không có vấn đề! Không có vấn đề!" Triệu Ngọc một mặt vỗ bộ ngực cam đoan, một mặt cảm giác thân thể của mình ngay tại dần dần biến nhẹ.

"Đi!" Trương Cảnh Phong đánh cược nói, " tra tư liệu việc này, ngươi an tâm thoải mái giao cho ta đi làm đi! Cho ta ba ngày thời gian, ta bảo đảm đem Lưu bằng bay tài liệu cặn kẽ bày trước mặt ngươi, ngay cả hắn bát đại tổ tông đều cho hắn tra cái ngọn nguồn rơi!"

"Tốt! Tốt! Ân. . ." Mặc dù cảm giác có chút phiêu, nhưng Triệu Ngọc vẫn là không có quên chính đề, vội hỏi Trương Cảnh Phong, "Đúng rồi, lão Trương a, không biết, Nhữ Dương phân cục bên kia, ngươi có hay không người quen a? Ta muốn đi tự mình thẩm nhất thẩm cái này Lưu bằng bay đi!"

"Khục!" Ai ngờ, Trương Cảnh Phong nghe xong vỗ tay cười to nói, "Cái này còn gọi vấn đề sao? Tìm Lương Hoan a? Lương Hoan vợ hắn ngay tại Nhữ Dương phân cục! Ân. . . Tựa như là. . . Tập độc làm, khả năng vẫn là cái phó khoa trưởng đâu!"

"Đúng vậy a?" Triệu Ngọc đầu tiên là một trận mừng rỡ, tiếp theo cảm giác được một chút hơi lạnh. Thử nghĩ một chút, Lương Hoan nàng dâu là phó khoa trưởng, kết quả cũng bị sung quân đi ra! Vậy mình ngay cả cái hậu trường đều không có, nếu là có một ngày cũng bị sung quân ra ngoài, khẳng định so Lương Hoan muốn thảm được nhiều!

Cho nên, vụ án này, vô luận như thế nào cũng muốn phá a!

"Ta cái này cho tiểu Lương tử gọi điện thoại!" Trương Cảnh Phong lấy điện thoại cầm tay ra, "Ngươi yên tâm 120%, tàn sát án là ta cùng tiểu Lương tử cơ tim tắc nghẽn, hắn tuyệt đối sẽ giúp cho ngươi!"

Nói xong, Trương Cảnh Phong thật cho Lương Hoan gọi điện thoại, Lương Hoan vừa nghe nói tàn sát án có manh mối, cũng là đủ kiểu đến kích động, vội nói việc này do hắn lo, chỉ cần vợ hắn một câu, ngày mai liền có thể đi thẩm vấn người hiềm nghi!

Điện thoại vừa mới quải điệu, Hồ Bân bên kia cũng xong việc, hắn đem tiền bao còn cho Triệu Ngọc, nói từ phía trên hết thảy rút ra đến 4 cái hữu hiệu vân tay, vân tay hàng mẫu đã làm tốt, còn kém nhập kho so với!

Lý Bối Ny lúc này đem so với sự tình ôm xuống dưới. . .

Nhìn thấy các bằng hữu ra sức như vậy hỗ trợ, Triệu Ngọc cảm giác đặc biệt vui mừng. Từ lúc hắn xuyên qua tới về sau, mặc dù làm sự tình phong hỏa lôi điện, ngang ngược, nhưng trong nội tâm lại một mực cảm giác có chút cô đơn.

Thế nhưng là, hôm nay khác biệt, mặc dù chưa kết tiểu tổ chỉ có hắn một cái quang can tư lệnh, nhưng là có đám bằng hữu này, chẳng khác nào có mình đoàn đội.

Về sau, hắn lại không là một người cô đơn!

Chương 94: Chương 94: Sợ cái gì đến cái gì

Chương 94: Sợ cái gì đến cái gì

Cao hứng rất nhiều, Triệu Ngọc tại chỗ quyết định, mau đem Lương Hoan gọi qua, xin mọi người cùng một chỗ xuyên bia đi! Lúc này đã đem gần tám giờ tối, mấy vị đồng đội cũng là đói bụng, liền vui vẻ đáp ứng.

Bất quá, bởi vì mọi người trong lòng chứa bản án, đêm đó cũng không uống quá nhiều, chỉ là hàn huyên trò chuyện tình tiết vụ án, đợi cho nhét đầy cái bao tử về sau, liền ai đi đường nấy.

Triệu Ngọc chân trước tốt, chân sau liền được hệ thống kết thúc tin tức. Lần này độ hoàn thành vì 80%, hắn lại lấy được một cái ẩn hình máy nghe trộm!

Cái trước máy nghe trộm vừa vặn sử dụng hết, bây giờ lại lấy được một cái, cũng xem là tốt.

Hồi ức một ngày kinh lịch, Triệu Ngọc bắt đầu nghiêm túc tiến hành chỉnh lý cùng ghi chép.

"Cấn Khảm" quẻ! Hôm nay cứ như vậy kết thúc, mặc dù trước đó có chỗ dự phán, nhưng kỳ ngộ xuất hiện hình thức cùng cuối cùng đạt được kết quả, nhưng vẫn là hoàn toàn ngoài hắn sở liệu.

Hắn vốn cho rằng đại biểu cho nữ nhân "Khảm" quẻ xuất hiện, mình sẽ gặp phải Diêu Giai, kết quả lại xảo đụng phải cái kia nữ ma đầu Miêu Anh!

Ngoài ra, hắn vốn cho rằng hôm nay sẽ trên người Lâm Mỹ Phượng lấy được tình tiết vụ án đột phá, lại không nghĩ rằng, ngược lại là từ một người xa lạ trong ví tiền tìm được manh mối!

Ta Kỳ Ngộ hệ thống a!

Ngươi dạng này chơi pháp, anh em ta thật sự là đoán không ra a! Không biết, lần này như kỳ tích tìm tới manh mối, thật có thể giúp ta phá mất tàn sát án sao?

Mặc dù uống một chút mà rượu, nhưng là Triệu Ngọc đầu óc mười phần thanh tỉnh.

Hắn đem Kỳ Ngộ hệ thống ghi chép hoàn tất về sau, lại bắt đầu bắt đầu chải vuốt lên tình tiết vụ án tới.

Từ lúc chặt tay án về sau, Triệu Ngọc liền đối với phá án sinh ra hứng thú nồng hậu. Cái này tàn sát án mặc dù so ra kém chặt tay án như vậy bị người chú ý, nhưng nó lại là một kiện 10 năm chưa phá án chưa giải quyết! Nhiều năm như vậy đều không ai có thể tìm tới hung thủ, phá án và bắt giam không thể nghi ngờ càng có tính khiêu chiến!

Nếu như, vạn nhất, ta thật có thể đem nó cho phá! Tiền thưởng cùng vinh dự vẫn là tiếp theo, trọng yếu nhất chính là, có thể hảo hảo áp chế một chút Lưu Trường Hổ cháu trai kia nhuệ khí! Để hắn hảo hảo minh bạch minh bạch, lão tử là danh phù kỳ thực phá án cao thủ!

Bất quá. . .

Triệu Ngọc cũng không khỏi lo lắng, không biết hôm nay tìm tới manh

mối này, đến cùng có thể hay không cùng tàn sát án đối đầu? Muốn vạn nhất chỉ là một chút trùng hợp mà thôi, vậy hắn hiện tại tất cả chờ mong, liền bất quá là mong muốn đơn phương thôi!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc lại đem liên quan tới tàn sát án tư liệu đem ra, hơn nữa còn đem Lưu Bằng Phi túi tiền mở ra trên bàn, bắt đầu cẩn thận xem xét, nghiêm túc suy tư.

Không biết, cái này Lưu Bằng Phi, đến cùng cùng Vu Chí Căn, Lâm Mỹ Phượng là cái gì quan hệ?

Còn có, nếu như ta ngày mai đi đến Nhữ Dương phân cục, thật sự có thể thẩm vấn đến Lưu Bằng Phi, ta lại nên hỏi hắn thứ gì vấn đề đâu? Nếu như tên kia không phối hợp, ta còn có thể làm sao? Có thể cưỡng ép bức cung không?

Nghĩ đi nghĩ lại, Triệu Ngọc lại lần nữa đem tấm hình kia cầm lên.

Trên tấm ảnh Lâm Mỹ Phượng mặc dù tuổi còn trẻ, lại là sắc mặt tái nhợt, khuôn mặt tiều tụy, má phải bên trên còn rõ ràng có chút máu ứ đọng vết tích. Nàng kéo một cái đơn giản búi tóc, mặc một bộ phổ thông màu trắng áo len, nhìn sau lưng bối cảnh, tựa hồ ngay tại chợ bán thức ăn mua thức ăn.

Vu Chí Căn thường xuyên ẩu đả Lâm Mỹ Phượng, trên mặt nàng máu ứ đọng, có phải hay không bị Vu Chí Căn ẩu đả bố trí?

Triệu Ngọc nghiêm túc nhìn xem ảnh chụp, hắn phát hiện trên tấm ảnh Lâm Mỹ Phượng ánh mắt cũng không phải là đối ống kính, mà là tại nhìn chằm chằm nơi nào đó đồ ăn bày, hắn là ngay tại mua thức ăn mà thôi.

Cái dạng này. . .

Triệu Ngọc nhớ lại một chút một ít trong điện ảnh hình tượng, tấm hình này, rất như là chụp lén xuống tới! Nói cách khác, chụp ảnh thời điểm, Lâm Mỹ Phượng căn bản không biết có người tại cho nàng chụp ảnh!

Như vậy. . .

Tấm hình này. . . Là ai đập?

Lưu Bằng Phi sao?

Hắn tại sao muốn chụp lén Lâm Mỹ Phượng đâu?

Lưu Bằng Phi chụp lén, lại cùng Vu Chí Căn chết, có quan hệ hay không đâu?

Đêm nay, Triệu Ngọc một mực suy tư đến đã khuya mới ngủ. Bởi vì lúc ngủ đã qua nửa đêm 12 điểm, hắn dứt khoát lại mở một quẻ.

Kết quả,

Khiến người hưng phấn là, hắn lại mở ra một cái "Cấn Khảm" quẻ đến! Chỉ bất quá, lần này quẻ văn hoàn toàn khác biệt: Cấn núi khảm nước, núi cao lấn nước, sự tình phong thuyền thấp, không động mà vào, mảnh vỡ vẩy ra!

Giống như quá khứ, mặc dù Triệu Ngọc biết hôm nay kỳ ngộ, lại sẽ cùng công việc cùng nữ nhân dính líu quan hệ, thế nhưng là đối với những cái kia tối nghĩa khó hiểu quẻ văn, lại như cũ nhất khiếu bất thông.

Chưa từ bỏ ý định hắn còn đem quẻ văn đưa vào mạng lưới tìm tòi một chút, lại vẫn giống như trước đây, không có chút nào thả giải.

Đêm nay, Triệu Ngọc ngủ được vô cùng hỏng bét, lăn qua lộn lại, khó khăn sắp ngủ an ổn, nhưng sáng sớm rời giường đồng hồ báo thức

nhưng cũng vang lên.

Hắn tranh thủ thời gian rời giường rửa mặt, chuẩn bị xuất phát.

Bởi vì hôm nay muốn đi Nhữ Dương phân cục, hắn cố ý đổi lại một thân đồng phục cảnh sát. Đừng nói, sau khi mặc vào, Triệu Ngọc cả người khí chất cũng thay đổi, thật tựa như một vị chính trực vô tư, uy phong hiển hách dũng mãnh phi thường thám tử!

Tại quán ven đường vội vàng ăn nghỉ điểm tâm, hắn liền đến cảnh đội lấy xe, sau đó mang tốt tư liệu, trực tiếp hướng Nhữ Dương phân cục lái đi.

Trên đường, hắn nhận được Lý Bối Ny so với báo cáo, nói túi tiền bên trên 4 cái vân tay, có ba cái so với ra, ngoại trừ Lưu Bằng Phi bản nhân bên ngoài, còn lại hai người đồng dạng là thường xuyên ra vào cục cảnh sát khách quen, nếu như đoán được không kém, hai người này cũng đều là Lưu Bằng Phi anh em huynh đệ.

Bất quá, bởi vì hai người này là mấy năm gần đây mới cùng Lưu Bằng Phi nhận biết, đối 10 năm trước tàn sát án tới nói, hắn không có quan hệ thế nào.

Triệu Ngọc cũng giống như thế cho rằng, liền để Lý Bối Ny trước tiên đem manh mối này gác lại, để nói sau.

Nhữ Dương khu cùng cho dương khu đúng lúc là một cái lớn góc đối, Triệu Ngọc ròng rã mở một giờ, mới lái xe đuổi tới.

Bởi vì khu quản hạt phạm vi có hạn, Nhữ Dương phân cục cũng so cho dương phân cục nhỏ ròng rã một nửa. Triệu Ngọc lúc chạy đến, vừa vặn đến làm việc thời gian, cửa cảnh cục người đến người đi, có vẻ hơi chen chúc.

Đêm qua, Lương Hoan đã cùng hắn nàng dâu thông khí, để Triệu Ngọc đến về sau, trước cho hắn nàng dâu gọi điện thoại.

"Tẩu tử, ta là Triệu Ngọc, Lương ca nói với ngươi không? Ta hiện tại đã đến đơn vị các ngươi!" Kết nối điện thoại về sau, Triệu Ngọc đi thẳng vào vấn đề biểu lộ ý đồ đến.

"A, là Tiểu Triệu con a!" Trong điện thoại có chút ồn ào, "Đúng, sự tình của ngươi Lương Hoan đã nói cho ta biết, ta đã sắp xếp xong xuôi! Dạng này, ngươi bây giờ đi thẳng đến tổ trọng án đi tìm Miêu Anh đội trưởng, ta đã cùng với nàng chào hỏi!"

Đương "Miêu Anh" hai chữ thình lình xuất hiện thời điểm, Triệu Ngọc chỉ cảm thấy đầu ông đến chấn động một cái.

Ta nhỏ cái tiểu quai quai!

Thật sự là sợ điều gì sẽ gặp điều đó, vì cái gì hết lần này tới lần khác là nàng! ?

Không nghĩ tới, cái này nữ ma đầu đủ đột nhiên, như thế trẻ tuổi, thế mà đều hỗn đến đội trưởng?

"Tỷ a. . . A không, tẩu tử!" Triệu Ngọc nói chuyện đều không lưu loát, "Ngoại trừ Miêu Anh, còn có thể tìm người khác xử lý không?"

"Cái gì?" Lương Hoan nàng dâu nghe không hiểu, nói thẳng, "Yên tâm đi, ta đã nói với nàng tốt! Nàng là đội cơ động đội trưởng, phạm nhân ngay tại dưới tay nàng đâu! A đúng, ngươi trực tiếp nói với nàng ngươi là cho dương phân cục là được! Tiểu Triệu con a, hài tử nhà ta ngã bệnh, đang đánh một chút, ta cúp trước a, có chuyện gì ngươi lại tìm ta là được!"

Nói xong, cũng không đợi Triệu Ngọc hồi phục, điện thoại liền líu lo

quải điệu.

Ta. . .

Sữa. . .

Vừa nghĩ tới mình lại phải gặp gặp cái kia tà ác kinh khủng nữ ma đầu, Triệu Ngọc ngay cả "Con bà nó là con gấu" đều nhanh mắng không ra ngoài!

Chương 95: Chương 95: Ngoại trừ ngươi ai cũng đi

Chương 95: Ngoại trừ ngươi ai cũng đi

Trên giang hồ có câu danh ngôn: Nên tới cũng nên đến, nên còn cũng sớm muộn phải trả!

Đương Triệu Ngọc cuối cùng xuất hiện tại Nhữ Dương phân cục tổ trọng án văn phòng về sau, thân là đội trưởng Miêu Anh cảm thấy muôn vàn ngoài ý muốn, mọi loại chấn kinh.

"Oa! Triệu Ngọc đồng chí, ta thật sự là phục ngươi!" Miêu Anh trừng mắt mắt to như nước trong veo, chọn ngón tay cái khen, "Lá gan của ngươi vượt qua tưởng tượng của ta! Có đủ loại! Làm sao. . . Hôm nay, ngươi hắn là muốn đến chúng ta phân cục đập phá quán hay sao?"

Miêu Anh người mặc một cái lóe sáng hưu nhàn áo jacket áo, đen nhánh tỏa sáng cây nấm đầu sạch sẽ xinh đẹp, một mét bảy cái đầu, lại thêm ngạo nhân thẳng tắp dáng người, lộ ra phá lệ tư thế hiên ngang, triều khí phồn thịnh.

Mặc dù Triệu Ngọc biết rõ nàng ma quỷ tính cách, nhưng nhìn đến như vậy nhẹ nhàng khoan khoái một cái đại mỹ nhân ngạo nghễ với mình trước mắt, vẫn là cảm giác tâm thần thanh thản, như mộc xuân phong.

Hắn đầu tiên là ngây dại mấy giây, lúc này mới cười đùa tí tửng hàn huyên nói: "Nơi nào a Miêu Anh đồng chí? Cái gì gọi là đập phá quán,

nói đến ta theo bọn lưu manh vô lại giống như! Hàn lộ tỷ (Lương Hoan nàng dâu) đã đã gọi điện thoại cho ngươi không phải? Ta lần này đến, thật là có quan trọng công vụ đâu!"

"Ngươi muốn hỏi tuân Lưu Bằng Phi?" Miêu Anh nhìn một chút Triệu Ngọc trình lên nhân viên cảnh sát chứng cùng tương quan xin, lạnh như băng nói, "Không tệ, Hàn khoa trưởng hoàn toàn chính xác đánh với ta so chiêu hô, bất quá. . . Ta có nằm mơ cũng chẳng ngờ, người kia sẽ là —— ngươi! !"

Miêu Anh cố ý đem "Ngươi" chữ ép tới rất nặng, để Triệu Ngọc bản năng cảm thấy một tia không ổn.

"Đã dạng này, ngươi nhìn. . ." Triệu Ngọc đem mình đồ vật cất kỹ, liếm láp mặt nói, "Mong rằng Miêu đội trưởng tạo thuận lợi đi! Lại nói, ta tiền bạc bây giờ bên trên vụ án này, Lưu Bằng Phi thế nhưng là có trọng đại hiềm nghi, nếu như ta thẩm vấn có tiến triển, đối với các ngươi điều tra cũng là có nhiều chỗ tốt đúng hay không?"

"Không được!" Ai ngờ, Miêu Anh trả lời dị thường dứt khoát, nàng thẳng thắn nói, "Triệu Ngọc đồng chí, đi biến thành người khác tới đi! Ngoại trừ ngươi. . . Ai cũng đi!"

Miêu Anh đã biến thành đỏ trần trụi trần trụi thân người công kích, hiện trường có không ít nơi đó thám viên ở đây, bọn hắn tất cả đều đứng ở Miêu Anh sau lưng, giống như là tại vì Miêu Anh tạo thế.

"Chậc chậc. . ." Triệu Ngọc cười đùa đập chậc lưỡi, nói, "Miêu Anh đồng chí, đây cũng là ngươi không đúng! Can hệ trọng đại nhân mạng vụ án, cái này nếu là làm trễ nải, ngươi gánh nổi sao?"

"Hừ!" Miêu Anh hừ lạnh một tiếng, cười nói, "Tất cả mọi người là đồng hành, cũng không cần dùng lời đến dọa người! Muốn thẩm vấn ta phạm nhân, tốt, đem chính thức hiệp tra văn kiện lấy tới, ta tuyệt không ngăn

trở!"

"Nhìn ngươi nói, việc này không nên chậm trễ a!" Triệu Ngọc bắt đầu du thuyết, "Chờ đến văn kiện xuống tới, chỉ sợ cũng làm hỏng chiến cơ đều! Như vậy đi, phạm nhân trước hết để cho ta thẩm, hiệp tra văn kiện quay đầu cho ngươi thêm bù một cái có được hay không? Lại nói, Hàn lộ tỷ mặt mũi, ngươi làm sao cũng phải cho một chút a?"

"Hàn khoa trưởng nơi đó ta biết giải thả!" Miêu Anh trịch địa hữu thanh nói, "Không có văn kiện chính thức, liền là cục trưởng cho ta hạ lệnh cũng không được! Cho nên, Triệu Ngọc đồng chí, ngài vẫn là từ đâu tới đây, chạy về chỗ đó đi!"

Miêu Anh nói như vậy, chúng thám viên nhóm không khỏi cả sảnh đường cười vang.

"Ai, ngươi?" Triệu Ngọc hỏa khí đằng liền đốt lên, trong lòng thẳng mắng con bà nó là con gấu . Bất quá, vì có thể đạt tới mục đích, hắn vẫn là cưỡng chế lấy lửa giận, tiếp tục hòa giải, "Miêu đội trưởng a! Nếu không như vậy đi, ngươi bày đầu đạo nhi ra, chúng ta đồng dạng hoạch có được hay không? Ngươi nói, muốn như thế nào, ngươi mới có thể để cho ta thẩm vấn phạm nhân?"

"Ta như thế nào đều không cần!" Miêu Anh cười lạnh nói, "Chỉ cần là ngươi Triệu Ngọc, vậy liền không có thương lượng!"

"Ta. . . Ngươi. . . Sữa. . ." Triệu Ngọc rốt cục sắp nhịn không được, nhất thời thử lấy răng quát, "Miêu Nhân Phụng, ngươi đừng khinh người quá đáng, vạn sự lưu một tuyến, ngày sau dễ nói chuyện, Tần Sơn nói lớn không lớn, không chừng về sau ai sẽ dùng đến ai! Ngươi làm như vậy, thực sự làm trái đạo nghĩa!"

"Đừng nói với ta ngươi những cái kia giang hồ tiếng lóng, ta là đội cơ động đội trưởng, ta là tại chiếu chương làm việc, theo lẽ công bằng chấp

pháp!" Miêu Anh nói đến dứt khoát quyết tuyệt.

Triệu Ngọc lắc đầu,

Hắn không nghĩ tới Miêu Anh gia hỏa này thế mà mềm không được cứng không xong, xem ra, nàng là quyết tâm muốn để mình ăn bế môn canh.

Thế nhưng là, Triệu Ngọc là thuộc bướng bỉnh con lừa, không đạt mục đích chỗ đó chịu bỏ dở nửa chừng?

Bất quá, hôm nay là tại trên địa bàn của người ta, tới cứng không thể nghi ngờ là tìm đường chết! Đến mềm, người ta lại không lĩnh tình, như vậy. . . Triệu Ngọc nhãn châu xoay động, thở dài:

Tốt a!

Hứa ngươi bất nhân, cũng liền đừng trách ta vô nghĩa!

Xem ra, lão tử hôm nay nhất định phải thả cái đại chiêu mà!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc bỗng nhiên ngửa mặt lên trời cười ha hả, đem hiện trường thám viên nhóm cười một cái không hiểu thấu.

"Hoắc ha ha. . ." Triệu Ngọc dùng ngón út chỉ vào Miêu Anh nói, "Miêu Nhân Phụng a, ta còn tưởng là ngươi là cái gì nữ trung hào kiệt, anh hùng hảo hán đâu! Nguyên lai cũng là mẹ nó hèn nhát một cái a!"

"Ừm? Ngươi có ý tứ gì?"

Nghe xong lời này, Miêu Anh lập tức vén tay áo lên. Hắn tổ viên nhóm cũng là ma quyền sát chưởng, ngo ngoe muốn động.

"Hoắc ha ha. . ." Triệu Ngọc giống móc cái mũi như thế, đem ngón út

đong đưa đến nhanh chóng, cười nhạo, "Quên ngươi tại trường cảnh sát huấn luyện thời điểm đã nói sao? Còn gặp một lần đánh một lần đâu! Ta nhổ vào! Có gan, đến a. . ."

"Ai nha! ?" Miêu Anh nhất thời lông mày đứng đấy, cây nấm đầu đều giống như nổ, "Tiểu tử ngươi, có phải hay không không muốn sống? Ngươi đây là. . . Đang gây hấn với sao?"

"Hừ! Khiêu khích lại thế nào lấy? Tin rằng ngươi cũng không có gan này, hắc hắc!" Triệu Ngọc thì rung động đầu rung động não bày ra một bộ vô sỉ đắc chí tư thái, cười nói, "Ngươi khẳng định là sợ ta! Có phải hay không bị ta thu phục? Có gan, tới đánh ta a?"

"Ngươi!"

Miêu Anh tay đã chép tại ghế trên lưng, nàng vốn muốn đem ghế trực tiếp ném đi, thế nhưng là bỗng nhiên, nàng tựa hồ ý thức được cái gì, vậy mà lại đem lỏng tay ra.

"Nha. . . Kích ta đây đây là!" Miêu Anh cười lạnh nói, "Chế nhạo, tiểu tử! Muốn để ta ở cục cảnh sát động thủ, tốt đem ta một quân, chậc chậc. . . Muốn lấy được đẹp vô cùng!"

"Miêu Nhân Phụng, ta Triệu Ngọc đỉnh thiên lập, sẽ sợ ngươi như thế một cái tiểu nương mà nhóm sao?" Triệu Ngọc tiếp tục gọi rầm rĩ, "Tới tới tới, hôm nay, chúng ta ngay ở chỗ này đánh cái thống khoái, có dám hay không?"

"Triệu Ngọc, đừng đến bộ này!" Miêu Anh sớm đã đem Triệu Ngọc xem thấu, cười nói, "Ngươi chính là một đầu chó dại, ta mới sẽ không cùng ngươi cùng một chỗ điên đâu!"

"Hoắc ha ha, ta nói cái gì tới? Là sợ ta, vẫn là đến nghỉ lễ a?" Triệu Ngọc tiếp tục điên cuồng vừa cười vừa nói, "Bất quá, thân thể không

tiện cũng không quan hệ, võ không dám tới văn cũng được a? Văn tranh đấu võ, gia tất cả đều không sợ hãi!"

"Tiểu tử, ngươi dám cuồng. . ." Lúc này, cái khác thám viên nhóm bây giờ nhìn không nổi nữa, từng cái tranh nhau chen lấn, làm bộ muốn đánh, hận không thể lập tức đem Triệu Ngọc cuồng dẹp dừng lại.

Miêu Anh thấy một lần manh mối không đúng, tranh thủ thời gian hét lại bọn hắn: "Đều chớ lộn xộn, các ngươi vừa động thủ, liền bị hắn lừa, nơi này chính là cục cảnh sát văn phòng!

"Triệu Ngọc, ngươi đừng đắc chí!" Miêu Anh kiềm nén lửa giận nói, "Ngươi nói rằng lão thiên đến, ta liền không cho ngươi thẩm phạm nhân! Ta nhìn ngươi làm gì!"

"Hoắc ha ha. . ." Triệu Ngọc lại lần nữa ngửa mặt lên trời cuồng tiếu, "Ngươi còn không nhìn ra được sao? Ai mẹ nó quan tâm thẩm cái gì phạm nhân? Miêu Nhân Phụng, ngươi nói đúng, lão tử hôm nay, liền là đập phá quán đến rồi! Hừ, võ cũng không dám đến, văn cũng không dám đến, muốn ta nhìn, ngươi chính là một con rùa đen rút đầu, các ngươi Nhữ Dương tổ trọng án tất cả đều là một bang —— rác rưởi! ! !"

Chương 96: Chương 96: Đấu văn hay là đấu võ?

Chương 96: Đấu văn hay là đấu võ?

"A!" Một vị thám viên đấm ngực dậm chân mà quát, "Ta không được, ta muốn giết hắn, thật!"

"Đội trưởng!" Một vị khác thám viên kích động đối Miêu Anh năn nỉ nói, "Gia hỏa này quá cuồng vọng, không dạy dỗ giáo huấn hắn, về sau mặt của chúng ta tử còn đặt ở nơi nào?"

"Đúng vậy a!" Lại một vị thám viên gấp khuyến khích, "Bởi vì cái gọi là pháp không trách chúng, chúng ta một khối đi lên đánh hắn cá thể không xong da, sau đó lại cáo hắn phỉ báng, các ngươi thấy thế nào? Ta thật sự là không chịu nổi!"

Thám viên nhóm từng cái tức giận đến cắn răng dậm chân, nổi trận lôi đình.

Miêu Anh cũng là đem nắm đấm nắm cờ rốp rung động, hận không thể hiện tại liền đem Triệu Ngọc cuồng dẹp dừng lại. Nhưng mà, nàng dù sao cũng là một đội chi trưởng, nhìn thấy Triệu Ngọc như thế phách lối cuồng vọng về sau, trong nội tâm nàng ngược lại càng thêm hoài nghi, cái này Triệu Ngọc khả năng có chuẩn bị mà đến, không phải mang theo camera liền là máy nghe trộm, nếu là thật tùy tiện đem hắn đánh một trận, nói không chừng sẽ cho mình tạo thành hậu hoạn.

Thế nhưng là, mắt nhìn thấy Triệu Ngọc chửi mình là rùa đen rút đầu, còn nói mình tổ trọng án là một bang rác rưởi, một hơi này, nàng lại như thế nào mới có thể nuốt xuống?

Rốt cục, bá vương hoa Miêu Anh đông phải dùng nắm đấm đập một cái bàn làm việc, trên bàn công tác đồ vật tất cả đều nhảy lên cao hơn một thước, rầm rầm tản mát mà xuống!

Gõ xong cái bàn về sau, vừa rồi những cái kia cảm xúc kích động, kích động thám viên nhóm bỗng dưng liền yên tĩnh trở lại, thở mạnh cũng không dám. Ai cũng biết, Miêu Nhân Phụng rất tức giận, hậu quả rất nghiêm trọng!

"Triệu Ngọc! Ngươi đừng khinh người quá đáng!" Miêu Anh hung tợn nói, "Ta hôm nay liền để ngươi chết cái khó coi! Nói đi, đấu võ như thế nào? Đấu văn thì sao?"

"Hoắc ha ha..." Triệu Ngọc mắt thấy mưu kế đạt được, liền cười lớn một tiếng , đạo, "Lúc này mới có chút nữ trung hào kiệt dáng vẻ mà! Đấu võ đơn giản, hai ta tìm rộng rãi địa phương quyết nhất tử chiến, thẳng đến phân ra thắng bại mới thôi. Kẻ thắng làm vua, kẻ thua làm giặc! Chết sống có số, giàu có nhờ trời!"

"Đấu văn đâu?" Miêu Anh lại hỏi.

"Đấu văn hơi phức tạp một chút, phân rất nhiều loại phương pháp, tỉ như đánh cược, học dạng, còn có ăn mặn ăn!" Triệu Ngọc lại bắt đầu phổ cập hắn giang hồ tri thức, "Đánh cược ta liền không nói! Học dạng, chính là ta làm một động tác, ngươi đến học, có thể học thượng đến, coi như ngươi thắng!"

"Cái gì cẩu thí đồ chơi!" Miêu Anh nhướng mày, "Ngươi muốn làm trận cởi quần đi tiểu, ta cũng phải học sao? Vậy thì tốt, ta làm động tác, ngươi đến học tốt không tốt?"

"Nói nhảm!" Triệu Ngọc quát, "Ngươi là chuyên nghiệp, nếu tới cái lộn ngược ra sau xoáy 720 độ, vậy ta còn không được chết đi?"

"Vậy làm sao so?"

"Cũng có thể so ngực nát tảng đá lớn, nằm cái đinh tấm, trong lòng bàn tay xuyên động..." Triệu Ngọc nhìn thấy Miêu Anh giao nhau cánh tay, lộ ra phiền chán chi sắc, còn nói, "So ăn mặn ăn cũng được! Tỉ như trong vạc cá vàng, trong hồ nước cóc, còn có trong động chuột! Chúng ta hiện trường ăn sống, ai có thể ăn ai coi như thắng!"

Nghe được Triệu Ngọc, thám viên nhóm ẩn ẩn buồn nôn, mặt lộ vẻ khổ hình.

"Ngươi... Ngươi còn có thể nói một chút tiếng người sao?" Miêu Anh tức giận đến lông mày đứng đấy, mắt hạnh trợn lên, "Ngươi người này, đã điên đến cực hạn, muốn hay không, ta cho bệnh viện tâm thần gọi điện thoại?"

"Không cần, ta sáu cái khoa tâm thần bác sĩ, đã bị ta khí thần kinh 7 cái, ngươi bỏ bớt tâm đi!" Triệu Ngọc không tiết tháo cười nói, "Miêu Anh đội trưởng a, đã văn không dám tới, vậy chúng ta liền thống thống khoái khoái đánh một trận đi! Cùng lắm thì, hai ta ký cái giấy sinh tử? Ta bị ngươi đánh chết, không có quan hệ gì với ngươi, có được hay không?"

"Ngươi! ?"

Miêu Anh tức giận đến toàn thân run rẩy. Nàng thật rất muốn cùng Triệu Ngọc lại đánh một cầm, hảo hảo giáo huấn một chút cái này cuồng vọng chi đồ. Nhưng mà, nàng thân là tổ trọng án đội trưởng, một khi thật cùng Triệu Ngọc động thủ, cho dù là đánh thắng, cũng sẽ trêu đến đầy người tanh. Tương lai những người lãnh đạo biết, tất nhiên không có nàng quả ngon để ăn!

"Làm sao? Không dám a?" Triệu Ngọc chơi xỏ lá dò xét đem ghế, đúng là đặt mông ngồi xuống, còn nhếch lên chân bắt chéo, "Không dám lời nói, vậy liền thừa nhận ngươi là rùa đen rút đầu đi!"

"Hừ! Đừng phách lối!" Miêu Anh hung hăng nói,

"Hôm nào chuyển sang nơi khác, ta nhất định phải hảo hảo giáo huấn ngươi một chút! Nhưng là, hôm nay là quốc tế yêu con chó, ta lo lắng người khác nói ta ngược chó a! Ha ha..."

Miêu Anh rốt cục tại trên đầu môi tìm về đoạn đường, chúng thám viên nhóm tranh thủ thời gian đi theo cười ngượng ngùng.

"Rùa đen rút đầu, liền là rùa đen rút đầu, cái này cũng không dám so, vậy cũng không dám so, ngươi tính là gì..."

"Không phải còn có đánh cược a?" Miêu Anh thình lình đánh gãy Triệu Ngọc, con mắt lóe ra sắc bén ánh sáng.

"Đánh cược?" Triệu Ngọc đầu tiên là làm bộ sắc mặt xiết chặt, sau đó mới không quá tự tin cười nói, "Được... Ngươi nói đi, đánh cược gì? Nha.. . Bất quá, đánh cược cũng là có quy củ!"

Miêu Anh quan sát được Triệu Ngọc biến hóa rất nhỏ, đáy lòng càng thêm tự tin, liền hỏi: "Cái gì quy củ?"

"Đánh cược xác suất, nhất định phải là một so một, mà lại nhất định phải tại song phương tất cả đều công nhận tình huống dưới, mới có thể đi vào đi!" Triệu Ngọc giới thiệu, "Tỉ như, ngươi để cho ta đoán ngươi áo ngực là màu gì, vậy ta đoán đúng tỉ lệ tất nhiên rất nhỏ! Cho nên, ngươi chỉ có thể để cho ta đoán ngươi áo ngực có phải hay không màu đỏ? Hay là, ngươi xuyên không mặc áo ngực loại hình? Tóm lại, ta nhất định phải có năm mươi phần trăm đoán đúng tỉ lệ! Dạng này mới gọi công bằng công

chính!"

Triệu Ngọc kiểu nói này, hiện trường nam đồng chí nhóm tất cả đều không tự giác đem con mắt quét về Miêu Anh bộ ngực, Miêu Anh lập tức sắc mặt đỏ lên, đem áo jacket áo quấn chặt lấy một chút.

"Vung xúc xắc đoán lớn nhỏ, rút bài poker, chỉ cần xác suất là một so một, đánh cược gì đều được! Nhưng là, có chơi có chịu, mặc kệ đánh cái gì cược, nhất định phải song phương tất cả đều đồng ý mới được!" Triệu Ngọc lại nói, "Bất quá, trừ cái đó ra còn có một quy củ, vậy liền đánh cược còn có chủ khách phân chia!"

"Chủ khách?"

"Ta đến các ngươi nơi này, ta chính là khách, cho nên đánh cược, phải do ta đưa ra mới được! Các ngươi đồng ý liền cược, không đồng ý liền dẹp đi!"

Miêu Anh nghĩ nghĩ, đã đánh cược nhất định phải song phương đồng ý mới được, kia không ngại trước nghe một chút hắn muốn đánh cái gì?

"Tốt, vậy ngươi nói đi! Ngươi muốn đánh cược gì? Thua cuộc như thế nào, cược thắng thì sao?"

"Ừm..." Triệu Ngọc làm bộ suy nghĩ nói, "Nếu không... Liền cược điện thoại tín hiệu đi!"

Cái gì?

Triệu Ngọc đề nghị, để hiện trường đám người rất là kinh ngạc, hoàn toàn theo không kịp Triệu Ngọc tư duy tiết tấu.

"Chính là như vậy!" Triệu Ngọc lấy điện thoại cầm tay ra, nói, "Ta có khí công, chờ một lúc một phát công, các ngươi toàn bộ cục cảnh sát

điện thoại tín hiệu liền tất cả đều bị ta che giấu! Ân... Ta công lực không quá đủ, cũng liền duy trì cái 5 phân đến chuông đi!"

Cái gì! ?

Triệu Ngọc, lại lần nữa trêu đến đám người giật mình.

"Ta két, đầu của người này thật sự là bị thứ gì đá qua a?" Một vị nào đó thám viên tại phía sau nhỏ giọng thì thầm, "Đây không phải điển hình bệnh tâm thần thêm chứng vọng tưởng sao?"

"Đúng vậy a!" Một cái khác nói, "Hắn đem mình làm cái gì rồi? Nhân thể che đậy nghi? Đây là cái gì kỳ hoa cược pháp a?"

Miêu Anh đồng dạng không tin Triệu Ngọc, thế nhưng là nàng lại so người khác suy nghĩ nhiều một tầng. Nàng đang suy đoán cái này Triệu Ngọc có phải thật vậy hay không có chuẩn bị mà đến? Vừa rồi cái kia ngang ngược vô sỉ trang bức dạng, có phải hay không dùng để mê hoặc người?

Thế nhưng là nghĩ lại, nơi này chính là cục cảnh sát, muốn đem cục cảnh sát điện thoại tín hiệu toàn bộ che đậy, cũng không chỉ là cần một cái công suất lớn che đậy nghi vấn đề, cái này không quả thực liền là người si nói mộng mà!

"Miêu Anh đội trưởng!" Triệu Ngọc thì vẫn như cũ giả ngây giả dại nói, "Các ngươi liền cược, có tin ta hay không có thể che đậy tín hiệu là được rồi, ta thắng, ngươi liền mở một mặt lưới, để cho ta thẩm vấn một chút cái kia Lưu Bằng Phi đi!"

"Hừ!" Miêu Anh hừ lạnh một tiếng, "Vậy nếu là thua đâu?"

Triệu Ngọc làm một cái thủ hiệu mời, ý kia là ngươi tới nói đi!

"Hừ!" Miêu Anh lại hừ một tiếng, "Nếu là ngươi thua, ngươi liền quỳ gối chúng ta văn phòng, cho chúng ta dập đầu nhận lầm, xen vào nữa ta gọi một tiếng —— nãi nãi! !"

Chương 97: Chương 97: Giảng nghĩa khí thần tiên

Chương 97: Giảng nghĩa khí thần tiên

Nguyên lai, Triệu Ngọc đích thật là cố ý, hắn bốc lên bị người cuồng dẹp phong hiểm, biểu hiện được kiêu ngạo như vậy ương ngạnh, vô sỉ muốn ăn đòn, kỳ thật liền là muốn đem Miêu Anh bọn người chọc giận, sau đó đem bọn hắn dẫn tới mình tiết tấu đi lên.

Hắn trước kia biết, coi như hắn hôm nay cùng Miêu Anh đại chiến một trận, cũng chỉ có thể để cục diện càng thêm hỏng bét, vĩnh viễn đừng nghĩ đạt tới thẩm vấn phạm nhân mục đích.

Bởi vậy, chỉ có áp dụng cực đoan phương pháp, có lẽ còn có một tia hi vọng.

Thế là, hắn trước kia thiết kế tốt cái này đánh cược mạch suy nghĩ, dẫn Miêu Anh hướng trong túi sách của mình chui, không nghĩ tới Miêu Anh thật đúng là bị mắc lừa!

Đương nhiên, nếu như không có đến từ Kỳ Ngộ hệ thống đạo cụ ban thưởng, Triệu Ngọc cũng sẽ không có niềm tin tuyệt đối.

Hắn đối với mấy cái này đạo cụ đặc tính rõ như lòng bàn tay, đang tìm kiếm một vòng về sau, lúc này mới cái khó ló cái khôn, nghĩ ra như thế một cái đánh cược phương pháp.

Hắn từng chiếm được một kiện ẩn hình che đậy nghi. Giới thiệu đã nói, che đậy nghi hữu hiệu phạm vi có thể đạt tới đường kính 100 mét, dùng để che đậy toàn bộ cục cảnh sát cao ốc, hiển nhiên dư xài.

Thứ này vô ảnh vô hình, cũng không có cách nào bị dụng cụ thăm dò, coi như Miêu Anh vắt hết óc, cũng tất nhiên suy nghĩ không ra ảo diệu bên trong!

"Tốt! Một lời đã định!" Triệu Ngọc đã sớm chờ lấy Miêu Anh ứng ước, lúc này nói, "Vậy các ngươi nhưng đứng vững vàng, đều chú ý một chút con a, bản đại sư muốn phát công!"

Miêu Anh nhìn thấy Triệu Ngọc giả vờ giả vịt, lo lắng hắn có chuẩn bị mà đến, vội vàng nhỏ giọng cùng một thủ hạ dặn dò, để hắn đi lấy chuyên nghiệp dụng cụ đo lường, nhìn xem Triệu Ngọc có hay không làm cái gì mờ ám?

"Miêu Anh đội trưởng, ta nhưng nói xong!" Triệu Ngọc thì sát có kỳ sự nói, "Có chơi có chịu, ai muốn không nhận nợ, người đó là không có tiểu nhân rùa đen vương bát đản!"

"Tốt!" Mặc dù sự tình ra kỳ quặc, nhưng Miêu Anh tính kế thế nào, đều cho rằng mình là thắng chắc. Thế là, nàng tình thế bắt buộc trả lời, "Lời này ta còn muốn nói với ngươi đâu! Chờ một lúc hô nãi nãi thời điểm, cũng đừng hô Thành nãi nãi cái gấu!"

"Hoắc ha ha... Tốt!" Trang bức liền muốn trang cái nguyên bộ, Triệu Ngọc bận bịu đem mí mắt lật một cái, hai tay loạn lắc, học thần côn bộ dáng nhắc tới, "Thiên linh linh địa linh linh, Thái Thượng Lão Quân đến hiển linh, các lộ thượng tiên a, phát phát từ bi đi, đem bọn hắn tín hiệu đều cho rơi đài đi, mẹ Ma Ma meo hống..."

"Ai, gia hỏa này thật sự là bệnh không nhẹ..." Thám viên nhóm nhìn thấy thẳng lắc đầu, "Người này có phải hay không chuyên nghiệp khiêu

đại thần a? Ha ha ha..."

Ai ngờ, bọn hắn đang cười ngượng ngùng thời điểm, lại đột nhiên phát hiện, điện thoại di động của mình, thế mà thật không có tín hiệu!

Ai?

Lúc này, Miêu Anh đồng dạng chú ý tới vấn đề, vội vàng lấy điện thoại cầm tay ra bắt đầu gọi điện thoại, nhưng mà, điện thoại đã hoàn toàn không có tín hiệu, cái gì điện thoại cũng đánh không đi ra!

Miêu Anh không khỏi sắc mặt đại biến, không thể tưởng tượng nhìn về phía Triệu Ngọc.

"U... Thật hiển linh? Tạ ơn các lộ đại tiên, mọi người thêm chút sức mà đi rống hắc, lại đem tín hiệu cản cản lại đi rống hắc!" Triệu Ngọc đã sớm mở ra ẩn hình che đậy nghi, một mặt chú ý che đậy trở lên biến hóa, một mặt thần thần kinh trải qua nhắc tới nói, " tính theo thời gian bắt đầu, chỉ cần 5 phút, lão tử... Đệ tử liền đại công cáo thành! Ba đâm hắc!"

Triệu Ngọc miệng đầy hồ ngôn loạn ngữ, thế nhưng là Miêu Anh trên trán lại là đã bốc lên mồ hôi.

Nàng đem hiện trường có thể tìm tới điện thoại tất cả đều đánh một mấy lần, thậm chí ngay cả 110 chờ khẩn cấp điện thoại đều đánh không đi ra! Cái khác thám viên cũng là quá sợ hãi, bọn hắn gấp đến độ sứt đầu mẻ trán, có tranh thủ thời gian chạy đến khác phòng, cùng những tầng lầu khác tiến đến xem xét, kết quả lại là, cả tòa đại lâu điện thoại tín hiệu, thật đúng là bị che giấu!

Không riêng gì điện thoại tín hiệu, một chút cần vô tuyến kết nối trong ngoài bộ tín hiệu, đồng dạng bị không hiểu cắt đứt!

Phải biết, những này chúng nhân viên cảnh sát sử dụng, đều là nội bộ đặt

trước chế đặc thù điện thoại, bọn chúng đều có chuyên nghiệp khuếch trương nhiều lần công năng, tín hiệu siêu cường , bình thường che đậy nghi căn bản không làm gì được.

Thế nhưng là, Triệu Ngọc niệm chú về sau, những này tín hiệu lại tất cả đều không giải thích được bị che giấu, cái này. . . Đến cùng là chuyện gì xảy ra đây?

Lúc này,

Vừa rồi vị kia thám viên sốt ruột bận bịu hoảng cầm một đài dụng cụ đo lường chạy tới hiện trường, thế nhưng là, tại sử dụng dụng cụ kiểm trắc về sau, bọn hắn càng là kinh ngạc thất sắc, đầu não lộn xộn.

"Đội trưởng! Không có quấy nhiễu tín hiệu, cũng không có loạn mã, một điểm bị xâm nhập dấu hiệu đều không có!" Cầm dụng cụ thám viên kinh ngạc nhìn xem Triệu Ngọc, không ngừng mãnh thán, "Thực sự là... Như thấy quỷ!"

"Làm sao có thể?"

Miêu Anh từ trước tới nay chưa từng gặp qua loại này không thể tưởng tượng sự tình, mặc dù nàng không phải nhân sĩ chuyên nghiệp, nhưng là từ nàng nhận biết phạm trù bên trong tới nói, là căn bản không có khả năng xuất hiện loại chuyện như vậy!

"Miêu Anh đội trưởng a!" Triệu Ngọc một mặt nói năng hùng hồn đầy lý lẽ lẩm bẩm, một mặt híp mắt hỏi, "5 phút sắp đến a! Ngươi nhanh chuẩn bị sẵn sàng đi! Mẹ Ma Ma meo hống..."

Nhìn thấy Triệu Ngọc nói năng hùng hồn đầy lý lẽ, Miêu Anh cũng là thẹn quá hoá giận, khóe mắt nàng hiện lên một vòng hung quang, sau đó một cái bước nhanh về phía trước, cố ý đẩy Triệu Ngọc một thanh!

Triệu Ngọc không nghĩ tới nàng lại đột nhiên nổi lên, một cái lảo đảo ngã ngồi tại trên ghế xoay, ghế xoay rầm rầm mang theo Triệu Ngọc chuyển mấy cái vòng mà!

Nguyên lai, Miêu Anh thật đúng là coi là tín hiệu che đậy là tới từ Triệu Ngọc nói năng hùng hồn đầy lý lẽ đâu! Giờ phút này nhìn thấy Triệu Ngọc đình chỉ niệm chú về sau, nàng tranh thủ thời gian mở ra điện thoại xem xét, nhưng mà... Tín hiệu y nguyên bị gắt gao che đậy, căn bản không có nửa chút biến hóa!

"Uy?" Triệu Ngọc ngừng lại xoay tròn về sau, tại trên ghế nằm ngửa đầu nói với Miêu Anh, "Thế mà đối ta mánh khóe đằng sau còn? May mắn lão tử mời tới đều là đủ anh em nghĩa khí thần tiên, ngươi coi như đánh chết ta, cũng không hề dùng đến á!"

"A!"

Miêu Anh thật mau tức điên rồi, lúc này lại một cái bước xa đi lên, đôi chân dài hướng về phía trước đong đưa, một cước đá hướng về phía Triệu Ngọc mặt!

Lần này, Triệu Ngọc đã sớm chuẩn bị, vội vàng hướng phía dưới trượt đi, giống cá chạch rời đi ghế xoay. Kết quả, Miêu Anh một cước đá vào ghế xoay trên lưng, trầm trọng như vậy ghế xoay sửng sốt bình lấy bay ra, giống khỏa như đạn pháo, trực tiếp đụng vào tường.

Trên tường dán rất nhiều vinh dự giấy khen cùng ảnh chụp, mãnh liệt va chạm phía dưới, tất cả đều rầm rầm phiêu tán rơi xuống. Có pha lê khung kính, cũng là rầm rầm nát một chỗ!

Cái khác thám viên nhìn thấy lão đại động thủ, lập tức nhao nhao hướng phía Triệu Ngọc xúm lại tới! Những người này đã sớm không kịp chờ đợi muốn đem Triệu Ngọc quần ẩu dừng lại đâu! Trong đó có chút ý đồ xấu mà thám viên, chẳng những dùng đồ vật che khuất camera, còn làm

giòn đem cửa ban công cho đã khóa!

Nhìn tư thế kia, bọn hắn không phải đem Triệu Ngọc đánh cái sinh hoạt không thể tự gánh vác mới được!

Nhưng mà, ngay tại đại chiến hết sức căng thẳng thời khắc, để đám người ngoài ý muốn sự tình lại phát sinh.

Đối mặt như thế bất lợi cục diện, lúc này Triệu Ngọc ngược lại biểu hiện được tương đương tỉnh táo, hắn một mặt vui tươi hớn hở cười, một mặt lập tức lấy hai tay, nghênh ngang đứng ở văn phòng trung ương.

"Các vị!" Hắn bày ra một bộ không quan trọng tư thái, hướng trên mặt mình khoa tay một chút, nói, "Tới đi! Có năng lực, liền trực tiếp đánh chết ta! Ta nếu là còn một chút tay, ta chính là cháu trai!"

Chương 98: Chương 98: Phi thường quy thẩm vấn

Chương 98: Phi thường quy thẩm vấn

Triệu Ngọc đem hai tay trải phẳng, nghiêng đầu, cười đến điên cuồng tà dị, yêu bên trong yêu khí.

Mặc dù bộ dáng vẫn vô sỉ muốn ăn đòn, lại làm cho ở đây thám viên nhóm cảm thấy rất không thích ứng! Nếu như Triệu Ngọc giận dữ phản kháng lời nói, bọn hắn có lẽ sẽ không hề cố kỵ thống hạ tử thủ! Thế nhưng là Triệu Ngọc triển khai như thế một cái bị đánh tư thái, lại ngược lại để đám người cảm thấy nghi hoặc cùng do dự!

Cảm giác kia, có chút giống chơi bóng rổ đánh cho chính kích liệt lúc, đối phương phòng thủ đội viên lại soạt một chút tất cả đều tránh ra như vậy! Chột dạ phía dưới, ngược lại chưa chắc có thể quăng vào quả bóng nhỏ đi!

Nguyên lai, trên giang hồ, một chiêu này mà có cái tên khoa học, gọi là —— lấy lui làm tiến, dùng lửa cứu hỏa!

Triệu Ngọc Thanh sở biết, đối mặt nhiều như vậy sinh long hoạt hổ thám viên, lại thêm cái kia võ công cái thế bá vương hoa Miêu Anh, thật đánh nhau, hắn căn bản nửa chút phần thắng đều không có.

Đã biết rõ đánh không lại, vậy liền dứt khoát đến cái tước vũ khí đầu hàng, ta hiện tại để các ngươi đánh, yêu đánh như thế nào đánh như thế

nào, ta chính là không hoàn thủ!

Kể từ đó, đánh người người ngược lại sẽ cảm thấy rất không sức lực. Ở đây thám viên nhóm chính là có này cảm giác, đi đầu có người một quyền lôi tại Triệu Ngọc trên lưng, Triệu Ngọc mặc dù lảo đảo hai bước, lại là ngay cả hừ đều không có hừ một tiếng!

Rất nhanh, lại có một cái đá Triệu Ngọc một cước, Triệu Ngọc đồng dạng không phản ứng chút nào, trên mặt cười tà y nguyên.

Rốt cục, đương người thứ ba quơ lấy một cái ghế, đang muốn hướng Triệu Ngọc trên đầu đập tới thời điểm, Miêu Anh tranh thủ thời gian mở miệng quát bảo ngưng lại xuống tới.

Miêu Anh dù sao cũng là một đội chi trưởng, dẫn đầu toàn tổ thám viên ẩu đả phân cục đồng sự, một khi truyền đi, nàng khẳng định không tiện bàn giao!

Còn nữa nói, Triệu Ngọc không chút nào hoàn thủ, cũng là để nàng rất là cảnh giác. Nàng luôn cảm thấy Triệu Ngọc đến có chuẩn bị, muốn vạn nhất mang theo cái gì camera hoặc máy nghe trộm, kia cục diện không thể nghi ngờ sẽ đối với bọn hắn càng thêm bất lợi! Đừng có lại chui vào Triệu Ngọc cái bẫy!

"Ta nói các vị, còn muốn đánh nữa hay không?" Triệu Ngọc bình tĩnh hỏi một câu, sau đó chỉ chỉ đồng hồ tay của mình, "Miêu đội trưởng, 5 phút qua lâu rồi, cái này cược, ngươi thế nhưng là —— thua! !"

Miêu Anh nhìn một chút trên điện thoại di động thời gian, ở đâu là cái gì 5 phút, tín hiệu đã che giấu gần 10 phút đều nhanh.

Hệ thống giới thiệu đã nói, ẩn hình che đậy nghi tiếp tục thời gian có thể dài đến 1 giờ, mà sử dụng về sau, lại tùy thời có thể lấy kết thúc.

Triệu Ngọc gặp hỏa hầu không sai biệt lắm, vội vàng lại giả bộ khang làm bộ khoa tay mấy lần, lúc này mới hô to một tiếng "Mở!" Đồng thời, trong đầu một điểm kết thúc nút bấm, kết thúc che đậy nghi che đậy.

Nếu như nói, Triệu Ngọc như kỳ tích đem cục cảnh sát tín hiệu che đậy, còn có thể dùng cái gì trùng hợp để giải thích, nhưng mắt thấy hắn hô xong "Mở" về sau, điện thoại tín hiệu trong nháy mắt đầy cách, kể từ đó, hiện trường thám viên nhóm không thể không thừa nhận, tín hiệu che đậy thật cùng Triệu Ngọc có liên quan rồi!

Miêu Anh chân mày nhíu chặt, lại là vô luận như thế nào cũng suy nghĩ không ra ảo diệu bên trong! Triệu Ngọc vừa rồi biểu hiện, đã vượt ra khỏi tưởng tượng của nàng.

Thế nhưng là, đã trước mặt nhiều người như vậy đánh cược, bây giờ thua cuộc, nàng cũng không thể không cúi đầu nhận nợ!

Thế là, Miêu Anh bất đắc dĩ xông thủ hạ khoát khoát tay, nói: "Mấy người các ngươi, an bài cho hắn một chút, đem Lưu Bằng Phi đưa đến phòng thẩm vấn đi thôi!"

Triệu Ngọc nghe xong, lập tức xông Miêu Anh ôm quyền, trịnh trọng kỳ sự lời nói: "Cám ơn, Miêu đội trưởng! Có chơi có chịu, nói là làm, quả nhiên có đại gia phong phạm, Triệu mỗ bội phục bội phục!"

Triệu Ngọc lấy lòng nói đến thành thành khẩn khẩn, trên mặt sớm mất vừa rồi một mặt vô lại, cùng loại kia cuồng loạn điên cuồng.

Nha...

Là như thế, Miêu Anh rốt cục suy nghĩ ra một chút hương vị đến, chẳng lẽ nói... Hắn vừa rồi biểu hiện được như vậy tùy tiện bất thường, bất quá là ở trước mặt ta diễn kịch mà thôi? Đây hết thảy, kỳ thật đều là gia hỏa này sớm thiết kế tốt? Ta... Bị lừa rồi?

Cái này. . .

Miêu Anh thẳng vào nhìn xem Triệu Ngọc, trong lòng thở dài: Xem ra, ta vẫn là quá mức coi thường gia hỏa này, đúng là bị cái kia cuồng vọng vô sỉ bề ngoài cho che đậy!

Về sau gặp lại gia hỏa này, nhưng phải thêm một vạn cái cẩn thận mới tốt!

Nghĩ đến chỗ này,

Miêu Anh thầm cắm hàm răng, lạnh như băng nói với Triệu Ngọc: "Bất quá, cảnh cáo nói đến đằng trước, người có thể cho ngươi thẩm vấn, nhưng là... Ngươi cũng không nên có cái gì khác người cử động! Chúng ta thế nhưng là sẽ toàn bộ hành trình giám sát!"

"Cái này hiển nhiên mà!" Triệu Ngọc cười nói, "Quy củ ta hiểu! Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, nếu là ta thật có thể từ trên thân Lưu Bằng Phi tra ra cái gì án tình trọng đại, ngươi Miêu đội trưởng cũng là đầu công một kiện a? Đến lúc đó, nói không chừng ngươi còn muốn mời ta ăn cơm đâu!"

"Hừ, tám đời cũng đừng nghĩ!" Miêu Anh chán ghét đem ánh mắt từ trên thân Triệu Ngọc dịch chuyển khỏi.

Đạt được đội trưởng mệnh lệnh, thám viên nhóm tự nhiên không dám chống lại, mặc dù đối Triệu Ngọc vẫn là trừng mắt mắt lạnh lẽo, nhưng vẫn là tại 10 phút sau, đem Lưu Bằng Phi dẫn tới phòng thẩm vấn.

Bởi vì lo lắng Triệu Ngọc mục đích không thuần, Miêu Anh một hơi phái ba tên cao lớn vạm vỡ nam thám viên, cùng Triệu Ngọc cùng nhau tiến vào phòng thẩm vấn. Công khai là đi vào hỗ trợ, kì thực vì giám sát Triệu Ngọc.

Dù sao Triệu Ngọc cũng không có gì có thể kín, đương nhiên sẽ không phản đối. Lúc đầu có thể thẩm vấn đến Lưu Bằng Phi, cũng đã là cái kỳ tích!

Mới đầu, vì có thể từ Lưu Bằng Phi trên thân hỏi ra manh mối, Triệu Ngọc tối hôm qua chuẩn bị một đống lớn bản nháp. Thế nhưng là, vừa rồi dựa vào ẩn hình che đậy nghi đánh thắng cược về sau, hắn lại đột nhiên nhớ tới trong đầu một kiểu khác đạo cụ tới.

Đúng a?

Ta chỗ này còn có 5 cái ẩn hình máy phát hiện nói dối đâu!

Mặc dù tiếp tục thời gian chỉ có 10 phút, nhưng nó lại có thể chuẩn xác đo ra đối phương có hay không nói dối, xác suất trúng cao tới trăm phần trăm, vô ảnh lại vô hình, cái này có thể so sánh trong hiện thực máy phát hiện nói dối còn muốn lợi hại hơn đâu!

Dùng cái này đạo cụ đi thẩm vấn Lưu Bằng Phi, chẳng phải là không có gì thích hợp bằng rồi?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc không khỏi rất là kích động. Nếu là máy phát hiện nói dối thật quản dụng, vậy hôm nay chính mình nói không chừng thật có thể làm đến cái gì manh mối trọng yếu!

Ai ngờ, đương vị kia Lưu Bằng Phi bị đưa vào phòng thẩm vấn về sau, hắn biểu hiện được so Triệu Ngọc còn kích động. Bởi vì, hắn đã nhận ra được, hôm qua tại bán buôn thị trường như cái tên điên giống như ẩu đả mình, chính là trước mắt vị này!

Vừa nhìn thấy Triệu Ngọc, Lưu Bằng Phi liền cảm giác phía sau lưng nóng bỏng đến đau. Hôm qua, Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh một người một cước, cơ hồ đem hắn da thịt đều đá nở hoa!

Hiện tại đổi hắn đến thẩm vấn mình, tất nhiên không có cái gì tốt quả ăn!

Rất nhanh, Lưu Bằng Phi bị còng ở thẩm vấn trên ghế, ánh đèn mở lên, phá lệ chướng mắt.

Triệu Ngọc thì vững vàng ngồi đang tra hỏi ghế dựa đối diện trên chỗ ngồi, chuẩn bị thẩm vấn. Theo đạo lý giảng, như là đã thẩm vấn nghi phạm, làm như vậy hợp tác phương Miêu Anh hắn là chuẩn bị một phần nghi phạm tài liệu cá nhân mới đúng.

Nhưng mà, Miêu Anh hận Triệu Ngọc hận đến xương cốt đều đau, làm sao lại vì hắn chuẩn bị tư liệu?

Bất quá, Triệu Ngọc có máy phát hiện nói dối, những vật này cũng đã râu ria. Đợi cho ngồi vững vàng đương chi về sau, Triệu Ngọc dẫn đầu nói với Lưu Bằng Phi:

"Anh em, chờ một lúc ta hỏi vấn đề thời điểm, ngươi chỉ cần trả lời 'phải' hoặc 'Không phải' là được rồi, hiểu không?" Triệu Ngọc giống như lão sư dạy học sinh giống như dặn dò, "Nhớ kỹ, trả lời nhất định phải nhanh! Đáp thật tốt, nói không chừng ta có thể đem ngươi từ nơi này làm đi ra! Nhưng nếu là đáp không được, hậu quả... Ngươi hiểu được!"

Nghe được Triệu Ngọc, Lưu Bằng Phi đầu tiên là rùng mình một cái, lại nuốt khô ngụm nước bọt, lúc này mới không tình nguyện nhẹ gật đầu.

Thế nhưng là, hiện trường thám tử còn có phòng thẩm vấn bên ngoài thời gian thực giám sát Miêu Anh, lại không chịu được nhíu chặt lông mày, nơi đó có dạng này thẩm vấn phạm nhân?

Triệu Ngọc đây rốt cuộc là muốn làm gì?

Chương 99: Chương 99: Thần kỳ máy phát hiện nói dối

Chương 99: Thần kỳ máy phát hiện nói dối

Trước đó, Triệu Ngọc đã đem máy phát hiện nói dối sách hướng dẫn nhìn cái cẩn thận. Nguyên lai, cái này máy phát hiện nói dối mặc dù tinh chuẩn không sai, lại chỉ có thể đối chỉ hướng minh xác vấn đề làm ra phán đoán. Cho nên, hắn mới muốn cầu Lưu Bằng Phi chỉ trả lời đơn giản "Phải" hoặc "Không phải" .

Đương Triệu Ngọc mở ra ẩn hình máy phát hiện nói dối chốt mở về sau, trong đầu lập tức xuất hiện một bộ đơn giản hình tượng: Một cái đèn đỏ, một cái đèn xanh, góc trên bên phải còn có một cái 10 phút đếm ngược, toàn bộ hình tượng bố cục, như là nhà trẻ giản bút họa.

Nhìn xem thời gian một chút xíu trôi qua, Triệu Ngọc nắm chặt thời gian bắt đầu mình đặt câu hỏi.

Bởi vì là lần đầu sử dụng, Triệu Ngọc không có chút nào kinh nghiệm, mới mở miệng liền hỏi cái đơn giản nhất bất quá vấn đề: "Ngươi là nam sao?"

"Vâng!"

Mặc dù mặt lộ vẻ nghi hoặc, nhưng Lưu Bằng Phi vẫn là phối hợp nói ra đáp án.

Kết quả, Triệu Ngọc trong đầu đèn xanh lóe lên một cái.

Nha. . .

Xem ra, đèn xanh hẳn là đại biểu cho lời nói thật.

"Ngươi là nữ sao?" Vì nghiệm chứng độ chuẩn xác, Triệu Ngọc lại hỏi một câu.

"Không phải!"

Đèn xanh lấp lóe.

"Cái kia. . ." Triệu Ngọc nghĩ nghiệm chứng một chút nói láo hiệu quả, bận bịu thương lượng với Lưu Bằng Phi, "Anh em, ta hỏi ngươi một lần nữa, lần này ngươi nói là, có được hay không?"

Triệu Ngọc, để đứng ngoài quan sát đám người như hòa thượng sờ mãi không thấy tóc.

"Ngươi có phải hay không biến tính người?" Triệu Ngọc há miệng hỏi xong, xông Lưu Bằng Phi thẳng bĩu môi, nhỏ giọng nhắc nhở hắn, "Nói 'phải', nhanh lên một chút!"

"Ừm. . ." Lưu Bằng Phi trán đổ mồ hôi, run nhè nhẹ gật đầu đáp, "Vâng!"

Kết quả, đèn đỏ chẳng những sáng lên, còn bĩu mà vang lên một tiếng!

U tây. . .

Triệu Ngọc ở trong lòng hít một câu, xem ra, cái này máy phát hiện nói dối thật đúng là không có tâm bệnh!

"Tốt, hoàn tất thi kiểm tra, tiếp xuống, chúng ta chính thức bắt đầu!" Triệu Ngọc đối Lưu Bằng Phi ra hiệu nói, " ngươi không cần đến đều nói thật, chỉ cần trả lời có hay không có, mà lại nhanh lên một chút trả lời là được rồi, biết hay không?"

"A? Cái gì?" Lưu Bằng Phi có chút lộn xộn.

Miêu Anh cùng thám tử nhóm cũng là thấy không hiểu thấu, nào có nói cho tội phạm có thể không nói thật? Thật không rõ, hắn đến cùng muốn làm gì?

"Nắm chặt thời gian đi!" Triệu Ngọc nhìn xem thời gian tại dần dần giảm bớt, vội vàng mở miệng hỏi, "Ngươi có phải hay không gọi Lưu Bằng Phi?"

"Vâng!"

Đèn xanh.

"Ngươi có phải hay không SL huyện mục quan đồn?"

"Vâng!"

Đèn xanh.

"Ngươi có phải hay không thích ăn bánh mật?"

"Không phải!"

Đèn xanh.

"Cha mẹ ngươi ly hôn?"

"Không phải!"

Đèn xanh.

"Ngươi làm qua bệnh trĩ giải phẫu không?"

"Có tiểu thư nói qua ngươi phương diện kia không được sao. . ."

. . .

Triệu Ngọc một hơi hỏi mười cái không quan hệ đau khổ, nhưng lại làm kẻ khác nhức cả trứng vấn đề. Mặc dù Lưu Bằng Phi không làm rõ ràng được Triệu Ngọc vì sao dạng này đặt câu hỏi, lại từng cái thực sự trả lời ra.

Thế nhưng là, hắn không có phát giác là, tại Triệu Ngọc dẫn đạo dưới, hắn trả lời vấn đề tốc độ lại là càng lúc càng nhanh!

Ai ngờ, Triệu Ngọc hỏi hỏi, bỗng nhiên lời nói xoay chuyển, nhanh chóng hỏi một câu:

"Ngươi có phải hay không nhận biết Vu Chí Căn?"

Chợt vừa nghe đến "Vu Chí Căn" ba chữ này, Lưu Bằng Phi rõ ràng sửng sốt một chút, cũng không có lập tức làm ra trả lời.

Triệu Ngọc đã sớm đang chờ phản ứng của hắn, khi đó, liền là không cần máy phát hiện nói dối, hắn cũng biết bảy tám phần. Xem ra, cái này Lưu Bằng Phi, quả nhiên cùng Vu Chí Căn là nhận biết!

"Vâng!" Tại dừng lại ba giây về sau, Lưu Bằng Phi rốt cục nói ra đáp án, nhưng là hắn cũng ý thức được mình rụt rè, cho nên lộ ra vô cùng gấp gáp.

Đèn xanh.

"Ta cùng hắn là đồng hương, khi còn bé cùng một chỗ chơi qua. . ." Lưu Bằng Phi bắt đầu giải thích. Thế nhưng là, hắn càng là giải thích, liền lộ ra càng có vấn đề.

"Ta nói, ngươi chỉ cần trả lời có hay không có,

Gì khác cũng không cần nói!" Triệu Ngọc mở miệng nhắc nhở, lần này, Lưu Bằng Phi càng thêm chột dạ, trên trán đã bốc lên mồ hôi.

Giờ này khắc này, tại một gian khác trong phòng giám thị Miêu Anh, cũng là cảm thấy phi thường kinh ngạc. Nàng mặc dù không biết Vu Chí Căn là ai, nhưng là nàng đã ra ngoài bản năng cảm giác được, trong này có nhiều bí ẩn.

Ngoài ra, đối với Triệu Ngọc loại kia mới lạ kì lạ thẩm vấn phương thức, nàng đồng dạng cảm thấy phi thường tò mò. Cái này Triệu Ngọc. . . Đến cùng là lai lịch gì?

"Ngươi có phải hay không nhận biết Lâm Mỹ Phượng?" Triệu Ngọc tiếp tục.

Lần này, Lưu Bằng Phi lại lần nữa dừng lại một chút, rồi mới hồi đáp: "Không phải!"

Tút. . . Máy phát hiện nói dối vang lên một chút, đèn đỏ sáng lên.

Bởi vì có ảnh chụp làm chứng, Triệu Ngọc đã sớm biết sẽ có kết quả như vậy, Lưu Bằng Phi tuyệt đối nhận biết Lâm Mỹ Phượng.

"10 năm trước, ngươi có phải hay không đi qua làm dân giàu cư xá?" Triệu Ngọc tiếp tục chiều sâu đào móc.

Đang nghe "Làm dân giàu cư xá" bốn chữ về sau, Lưu Bằng Phi đột

nhiên ý thức được cái gì, lúc này trừng to mắt nhìn xem Triệu Ngọc, lộ ra lớn lao chấn kinh cùng sợ hãi.

"Nhìn cái gì vậy? Nhanh lên một chút trả lời!"

Tại Triệu Ngọc hét to phía dưới, Lưu Bằng Phi tranh thủ thời gian lắc đầu trả lời: "Không phải!"

Tút. . . Đèn đỏ sáng.

Dựa vào. . . Mặc dù chỉ hỏi như thế mấy vấn đề đơn giản, nhưng Triệu Ngọc lại là cả người cũng vì đó chấn một cái, ta nhỏ cái ngoan ngoan. . . Chẳng lẽ nói. . . Tàn sát án chân tướng —— đang ở trước mắt! ?

Triệu Ngọc hơi suy nghĩ một chút, liền trực tiếp chạy về phía chủ đề:

"10 năm trước làm dân giàu cư xá tàn sát án, ngươi có phải hay không biết?"

"Ừm. . . Là!" Lưu Bằng Phi gật đầu, vốn định bổ sung một câu "Ta chỉ là nghe nói qua, " nhưng miệng còn không có mở ra, Triệu Ngọc bên kia đã lớn tiếng quát hỏi:

"Nói! Vu Chí Căn, có phải hay không —— ngươi giết! ?"

"Không phải, không phải, không phải a! ?" Lưu Bằng Phi dọa đến sắc mặt trắng xanh, một hơi ngay cả hô ba cái không phải.

Nhưng mà, máy phát hiện nói dối kết quả là sẽ không sai!

Tút. . . Đèn đỏ sáng!

Oa!

Con bà nó là con gấu. . .

Triệu Ngọc bỗng dưng mở to hai mắt nhìn, cảm giác có chút hoảng hốt. Kỳ thật, mặc dù hắn hoài nghi tới trước mắt Lưu Bằng Phi, lại chỉ cho là có thể từ trên người hắn thu hoạch được tàn sát án manh mối, nhưng mà ai biết. . . Tàn sát án chân hung! Cái kia biến mất 10 năm hung phạm. . . Thế mà đang ở trước mắt! !

Kinh hỉ thật sự là tới quá đột nhiên, để Triệu Ngọc nửa chút cũng không có chuẩn bị. Hắn im lặng mà run lên nửa ngày, lúc này mới nhớ tới máy phát hiện nói dối thời gian sắp đến.

Thế là, hắn đè nén mình chấn kinh, tiếp tục hỏi: "Lưu Bằng Phi, ngươi giết Vu Chí Căn ngày ấy, có phải hay không đổ mưa to?"

"Không phải!" Lưu Bằng Phi có chút gấp, vội nói, "Cảnh sát a, ngươi đến cùng có ý tứ gì? Tại sao muốn hỏi nhiều như vậy không hiểu thấu vấn đề?"

Nhưng mà, máy phát hiện nói dối bên trên đèn đỏ, vẫn là sáng.

"Bớt nói nhảm!" Triệu Ngọc tiếp tục, "Ta hỏi ngươi, ngươi có phải hay không cùng Lâm Mỹ Phượng có gian tình?"

"Cái gì a!" Lưu Bằng Phi khẩn trương, không ngừng dùng phía sau lưng ma sát chỗ ngồi, tựa hồ không muốn lại phối hợp xuống dưới.

Triệu Ngọc đồng dạng vội vã không nhịn nổi, mắt nhìn thấy thời gian không đợi người. Hắn dứt khoát một cái bạo khiêu, từ trên mặt bàn lẻn đến Lưu Bằng Phi trước mặt, hung hăng bắt lấy hắn cổ áo.

Khi đó, mặt khác ba tên thám tử kinh hãi, sợ hãi Triệu Ngọc làm ra quá phận cử động, mau tới trước kéo túm.

Ai ngờ, đúng lúc này, cửa phòng thẩm vấn bỗng nhiên mở, Miêu Anh từ bên ngoài bước nhanh tiến vào, đồng thời cao giọng quát bảo ngưng lại ở ba tên thám tử.

"Các ngươi đi ra ngoài trước đi!" Miêu Anh hướng bọn hắn khoát tay áo, ba tên thám tử liền nhanh chóng rời đi phòng thẩm vấn.

Triệu Ngọc nhìn thấy Miêu Anh tiến đến, vốn cho rằng nàng là đến giảo cục. Ai ngờ, để hắn ngoài ý muốn chính là, Miêu Anh đồng dạng đi tới Lưu Bằng Phi trước mặt, cùng Triệu Ngọc một trái một phải song song đứng thẳng.

Đột nhiên nhìn thấy hai Đại Ma Vương ánh mắt hung ác đứng ở trước mặt mình, Lưu Bằng Phi gan hư nuốt khô ngụm nước bọt, toàn thân giống chạm vào điện run lập cập.

"Triệu Ngọc đồng chí, yên tâm đi!" Miêu Anh đem nắm đấm của mình nắm đến cờ rốp rung động, "Tất cả giám sát công trình, đã đóng lại!"

Miêu Anh ngắn gọn một câu, để Lưu Bằng Phi hung hăng giật mình một cái.

"Cảnh sát, có chuyện hảo hảo nói, hảo hảo nói, ta phối hợp! Phối hợp!"

Triệu Ngọc ngoài ý muốn nhìn một chút Miêu Anh, không biết rõ nàng trong hồ lô bán thuốc gì? Nàng phối hợp như vậy ta, không phải là muốn dẫn dụ ta động thủ ẩu đả nghi phạm, tốt hãm hại ta a?

Hừ!

Ta có ngu như vậy sao?

Triệu Ngọc buông ra Lưu Bằng Phi cổ áo, hỏi: "Mau nói! Ngươi cùng Lâm Mỹ Phượng có phải hay không có gian tình?"

"Không phải!" Lưu Bằng Phi trả lời xong tất, nhưng lại bổ sung một câu, "Trưởng quan, ta thật nghe không rõ ngươi nói đều là cái gì?"

Kết quả, máy phát hiện nói dối bên trên đầu tiên là lóe lên một cái đèn xanh, tiếp theo, lại bĩu một thanh âm vang lên, đèn đỏ sáng lên.

Nha. . .

Triệu Ngọc minh bạch, Lưu Bằng Phi cùng Lâm Mỹ Phượng hoàn toàn chính xác không có gian tình, nhưng là hắn nói nghe không rõ ta nói cái gì, lại là tại thực sự nói láo!

Tàn sát án hung thủ —— liền là hắn! !

Chương 100: Chương 100: Thông đồng làm bậy

Chương 100: Thông đồng làm bậy

Thông qua máy phát hiện nói dối tìm được tàn sát án chân hung, Triệu Ngọc chẳng những cảm thấy mọi loại kinh ngạc, đồng thời cũng âm thầm thở dài một hơi.

Đã Lưu Bằng Phi cùng Lâm Mỹ Phượng không có gian tình, vậy đã nói rõ Lâm Mỹ Phượng cùng Vu Chí Căn chết hắn không có quan hệ!

Trước đây, Triệu Ngọc đối vụ án này sở dĩ cảm thấy lực bất tòng tâm, chính là xoắn xuýt ở đây, mặc dù trực giác nói cho hắn biết, Lâm Mỹ Phượng có lẽ cùng tàn sát án có quan hệ, nhưng hắn lại không nghĩ nhìn thấy Lâm Mỹ Phượng thật là cái kia hung thủ giết người!

Cái này nữ nhân rất đáng thương thật sự là bị qua quá nhiều gặp trắc trở, bây giờ thật vất vả vượt qua cuộc sống hạnh phúc, cần gì phải nhất định phải tàn nhẫn phá hủy nàng hết thảy?

Bất quá, vì trăm phần trăm xác nhận, Triệu Ngọc vẫn là lại bổ sung một câu, hỏi kia Lưu Bằng Phi: "Năm đó ngươi giết Vu Chí Căn, có phải hay không nhận lấy Lâm Mỹ Phượng thuê hoặc sai sử?"

"Không phải a! Ta..."

Lưu Bằng Phi còn muốn bổ sung thứ gì, nhưng là Triệu Ngọc lo lắng

hắn lời nói quá nhiều, sẽ dẫn đến máy phát hiện nói dối đo không cho phép, vội vàng bưng kín miệng của hắn.

Kết quả, đèn xanh sáng lên, Triệu Ngọc rốt cục như trút được gánh nặng. Theo như cái này thì, Vu Chí Căn chết, cùng Lâm Mỹ Phượng thật sự là hoàn toàn không có quan hệ!

Thế nhưng là... Trong chốc lát, Triệu Ngọc cũng lóe lên một tia lo nghĩ, hắn vẫn là cảm giác chỗ đó rất không thích hợp mà!

Bởi vì... Nếu như Lưu Bằng Phi giết chết Vu Chí Căn thật cùng Lâm Mỹ Phượng không có quan hệ, như vậy Lâm Mỹ Phượng ảnh chụp tại sao lại xuất hiện ở Lưu Bằng Phi trong ví tiền đâu?

Chẳng lẽ nói... Lý Bối Ny suy đoán là đúng?

Lưu Bằng Phi thật yêu thầm Lâm Mỹ Phượng! ?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc còn muốn truy vấn vài câu, nhưng mà năm phút đã qua, máy phát hiện nói dối đã kết thúc. Đạo cụ trên lan can, biểu hiện ra máy phát hiện nói dối số lượng giảm bớt một cái, còn lại 4 cái!

Chậc chậc...

Phải biết, cái này 5 cái máy phát hiện nói dối, thế nhưng là lúc trước Triệu Ngọc phá hết chặt tay án về sau đạt được, kỳ ngộ độ hoàn thành cao tới hơn 90%. Lúc ấy, Triệu Ngọc đối thứ này mười phần khinh thường, nhưng là bây giờ nhìn, cái này máy phát hiện nói dối uy lực thật sự là quá lớn!

Có vật này, dù là thẩm vấn lại mạnh miệng phạm nhân, cũng sẽ để hắn không chỗ ẩn núp, lộ ra nguyên hình!

Giờ này khắc này, Lưu Bằng Phi lại là mồ hôi rơi như mưa, tinh thần tiêu hao. Lồng ngực của hắn kịch liệt phập phồng, tựa hồ ngay tại chịu đựng lớn lao tinh thần áp lực.

Miêu Anh là bực nào khôn khéo, mặc dù nàng không có cái gì máy phát hiện nói dối, nhưng là thông qua vừa rồi thấy, nàng đã đoán được thứ gì!

Nha... Trách không được, Triệu Ngọc cố chấp như thế muốn thẩm vấn cái này Lưu Bằng Phi đâu! Nguyên lai, cái này Lưu Bằng Phi còn liên lụy đến một cái khác vụ án! Hơn nữa, còn là một cọc giết người đại án!

Nghĩ đến chỗ này, Miêu Anh đối Triệu Ngọc thành kiến lập tức giảm bớt mấy phần. Nàng vội vàng an bài thủ hạ thám viên, một phương diện đi nghe ngóng cái kia làm dân giàu cư xá tàn sát án; một phương diện khác, thì phái người đi dò xét Triệu Ngọc ngọn nguồn!

Khiến Miêu Anh có chút ngoài ý muốn chính là, lúc đầu Triệu Ngọc thẩm vấn Lưu Bằng Phi thẩm đến phong sinh thủy khởi, thế nhưng là đột nhiên, Triệu Ngọc vậy mà không nói, hắn chỉ là móc ra bút mực, tại hắn hồ sơ trên tư liệu tô tô vẽ vẽ lấy cái gì, lại không lọt vào mắt Lưu Bằng Phi cùng mình tồn tại.

Thế nhưng là... Triệu Ngọc trầm mặc, lại ngược lại khiến cho Lưu Bằng Phi càng thêm chột dạ, hắn đào đầu dò xét não, mồ hôi lạnh liên tục, biểu lộ cũng là khẩn trương cứng ngắc, đang thẩm vấn hỏi trên ghế như ngồi bàn chông, không ngừng vặn vẹo.

Hắn vốn định cùng Triệu Ngọc giải thích một chút, hắn cùng Vu Chí Căn không có quan hệ, nhưng hé miệng về sau, lại không phát ra được âm thanh. Bởi vì, hắn lo lắng cho mình giải thích, có thể hay không dẫn tới càng lớn hoài nghi...

Thế nhưng là, liên tiếp trầm mặc mấy phút, Triệu Ngọc liền là không nói một lời, vẫn là nghiêm túc tại vở bên trên viết vẽ lấy cái gì.

Miêu Anh nhịn không được tò mò nhìn mấy lần, nhưng Triệu Ngọc cố ý dùng tay che lấy, liền là không cho nàng nhìn.

Nhưng mà, kỳ thật, nhưng là...

Triệu Ngọc bất quá là trên giấy vẽ lên rất nhiều tiểu vương bát mà thôi!

Nguyên lai, Triệu Ngọc sở dĩ không nói, cũng không phải là xuất từ tâm lý gì chiến thuật, mà là bởi vì ẩn hình máy phát hiện nói dối sử dụng hết, hắn không biết nên như thế nào tiếp tục thẩm vấn đi xuống!

Hắn rõ ràng phải biết,

Mặc dù bây giờ đã xác định Lưu Bằng Phi liền là giết chết Vu Chí Căn hung thủ, thế nhưng là, năm đó tàn sát án chứng cớ gì cũng không có lưu lại, không có vân tay, dấu chân, vết máu, DNA vân vân. Không có chứng cứ, hắn liền không có biện pháp để Lưu Bằng Phi cúi đầu nhận tội!

Mà bây giờ tình cảnh, đối Triệu Ngọc đồng dạng bất lợi. Miêu Anh ngay tại bên người nhìn xem, hắn tuyệt đối không thể động Lưu Bằng Phi một đầu ngón tay!

Thế nhưng là... Thật vất vả đạt được thẩm vấn cơ hội, thật vất vả tìm được tàn sát án chân hung, đến đây dừng tay, hắn lại không quá cam tâm.

Làm sao bây giờ đâu?

Ngoại trừ vận dụng vũ lực bên ngoài, còn có hay không những biện pháp khác, có thể để cho cái này Lưu Bằng Phi nhận tội đâu?

Tìm không thấy xác thực chứng cứ, coi như lại thẩm vấn hắn ba ngày ba

đêm, hắn cũng không có khả năng cung khai! Thế nhưng là... Chứng cứ đâu? Xác thực không có a!

Vạn bất đắc dĩ phía dưới, Triệu Ngọc đành phải hướng hồ sơ bên trên vẽ lên tiểu vương bát, một bên họa một bên khổ sở suy nghĩ lấy đối sách.

Lúc này, phòng thẩm vấn ngoại truyện tới tiếng đập cửa, có vị thám viên đi tới, đưa cho Miêu Anh mấy phần hồ sơ. Miêu Anh vốn định rời đi phòng thẩm vấn, thế nhưng là bởi vì lo lắng Triệu Ngọc làm việc cực đoan, liền dứt khoát đem hồ sơ lấy tới, sau đó tìm cái cách Triệu Ngọc xa xa góc tường, lật xem.

Theo cửa sắt quan bế, trong phòng thẩm vấn không khí có vẻ hơi kiềm chế, Triệu Ngọc tại hồ sơ bên trên tiếp tục họa tiểu vương bát, mà Miêu Anh thì tại nghiêm túc nhìn xem hồ sơ tư liệu. Hai Đại Ma Vương, thế mà không chút nào để ý thẩm vấn trên ghế Lưu Bằng Phi, cái này khiến Lưu Bằng Phi càng thêm khó chịu, quả thực như có gai ở sau lưng, cực độ sợ hãi.

Lưu Bằng Phi biết một cái đạo lý: Bão tố tiến đến trước đó, tổng mẹ nó đến lạ thường bình tĩnh! Chó biết cắn người, cũng xưa nay không mẹ nó kêu to! Chờ một lúc, hắn thật không chắc, mình sẽ tao ngộ cái gì?

Thời gian từng phút từng giây trôi qua, thẳng đến một khắc đồng hồ về sau, Miêu Anh mới xem xong hồ sơ.

Nha...

Nàng rốt cuộc biết cái này Triệu Ngọc chân tướng.

Có ý tứ, gia hỏa này liên phá hai kiện đại án, còn tự thân bắt lấy hung thủ, thu được thị cấp ngợi khen, nhưng ngã đầu đến lại bị đày đến chưa kết án kiện tổ. Xem ra, gia hỏa này tính tình, đích thật là đủ thối đủ cứng!

Bất quá, từ vừa rồi hắn đại náo Nhữ Dương tổ trọng án cuồng bạo sự tích đến xem, gia hỏa này cũng là đủ cố chấp! Đổi một người, ai cũng sẽ không vì một cái đơn giản tra án, mà đem mình đặt nguy hiểm như vậy hoàn cảnh!

Gia hỏa này...

Trong chốc lát, Miêu Anh đối Triệu Ngọc địch ý, lại lần nữa giảm bớt mấy phần. Chờ nhìn qua có quan hệ làm dân giàu cư xá tàn sát tư liệu về sau, nàng càng là hai mắt tỏa sáng, tựa hồ lại bắt được thứ gì trọng yếu.

Vừa lúc vào lúc này đợi, Triệu Ngọc cũng tựa hồ nghĩ tới điều gì, lúc này mới đình chỉ trong tay viết họa, sau đó xông Miêu Anh tức giận bĩu môi, ra hiệu nàng ra ngoài nói chuyện.

Miêu Anh gật đầu đồng ý, hai người trở ra phòng thẩm vấn về sau, Triệu Ngọc chuyển con ngươi nói với Miêu Anh: "Miêu đội trưởng, thương lượng vấn đề được không? Có thể hay không cùng ngươi... Mượn chút đồ vật?"

"Ha ha..." Miêu Anh nở nụ cười xinh đẹp, trong mắt lóe giảo hoạt quang mang, giống như là có thể đoán đúng Triệu Ngọc suy nghĩ, tại chỗ hỏi ngược lại, "Làm sao? Ngươi có phải hay không muốn để ta cùng ngươi —— thông đồng làm bậy a?"

"A?"

Triệu Ngọc giật nảy cả mình, trong lòng thầm kêu không được! Cái này nữ ma đầu vậy mà như thế khôn khéo? Xong, mình vắt hết óc nghĩ ra quỷ kế, thế mà một câu liền bị người ta chọc thủng, xong xong, không đùa!

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc buồn nản thời điểm, Miêu Anh lại là lại lần

nữa cười một tiếng, vểnh lên nàng kia tinh xảo mà gợi cảm bờ môi nói ra: "Bất quá nha... Ta —— đồng ý! ! !"

Chương 101: Chương 101: Ngươi là hung thủ!

Chương 101: Ngươi là hung thủ!

Đương Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh không nói một lời rời đi phòng thẩm vấn về sau, Lưu Bằng Phi tâm tình trở nên phức tạp hỗn loạn: Thấp thỏm, khẩn trương, kích động, lo lắng thậm chí —— sợ hãi!

Hắn nguyên lai tưởng rằng, mình bị bắt, nguồn gốc từ tại vài ngày trước cùng một chỗ cố ý đả thương người án, bồi ít tiền về sau, không bao lâu liền có thể về nhà! Thế nhưng là, đương Triệu Ngọc bỗng nhiên nâng lên "Vu Chí Căn", "Lâm Mỹ Phượng" còn có "Làm dân giàu cư xá" cái này ba cái danh từ về sau, hắn lại giống như bị vào đầu khó chịu một chùy, không thể tránh né chạm tới nội tâm của hắn sâu nhất bí ẩn.

Trong phòng thẩm vấn không có đồng hồ, Lưu Bằng Phi không biết thời gian, mang đến cho hắn một cảm giác, phảng phất đã qua đã hơn nửa ngày, Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh mới lại lần nữa mở cửa tiến vào.

Lúc kia, Lưu Bằng Phi giọt nước không vào, cảm giác choáng đầu hoa mắt, tinh thần uể oải.

Miêu Anh thẳng tắp dáng người lại phá lệ dễ thấy, nàng đạp trên bước chân trầm ổn đi vào Lưu Bằng Phi trước mặt, đen nhánh giày da phát ra có tiết tấu cộc cộc âm thanh.

"Cho ngươi. . ." Miêu Anh đem một trương giấy trắng, cùng một cây

màu đỏ ký hiệu bút đưa tới Lưu Bằng Phi trước mặt, trầm giọng nói, "Ngươi bây giờ cho ta viết mấy chữ, ta nói cái gì, ngươi liền viết cái gì!"

Lưu Bằng Phi nhíu nhíu mày, không biết Miêu Anh là dụng ý gì?

Miêu Anh để Lưu Bằng Phi cầm chắc bút, nói ra: "Ngươi liền viết 'Nợ máu trả bằng máu' bốn chữ này là được rồi!"

"Cảnh. . . Cảnh sát. . . Có ý tứ gì? Vì cái gì?" Bốn chữ này chính là năm đó tàn sát án hiện trường trên vách tường lưu lại huyết thư, Miêu Anh muốn hắn viết bốn chữ này, Lưu Bằng Phi đã cảm thấy không ổn.

Cờ rốp. . .

Miêu Anh nắm nắm quyền, phát ra khiếp người cờ rốp âm thanh, làm Lưu Bằng Phi trong lòng run lên.

"Ít nói lời vô ích, phối hợp điều tra!" Miêu Anh tức giận cho hắn một câu.

"Cảnh sát!" Lưu Bằng Phi mặc dù có chút mộng, nhưng dù sao cũng là thường xuyên xuất nhập cục cảnh sát lão giang hồ, lúc này cắn răng nói, "Cảnh sát, ta muốn mời luật sư!"

"Đông!"

Lưu Bằng Phi còn không có đem lời nói lưu loát, Triệu Ngọc bên kia đã hung hăng đập cái bàn một quyền, chấn động đến đầy phòng loạn chiến, hơi kém đem Lưu Bằng Phi dọa đến cắn được đầu lưỡi.

"Tiểu tử, đừng rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt! Muốn ăn đòn là không. . ." Triệu Ngọc ngao ngao tru lên, giống như một đầu xù lông sư tử! Hắn lúc này thi triển ra mình nóng nảy cuồng tuyệt học, vung nắm đấm thẳng đến Lưu Bằng Phi mà tới.

Lưu Bằng Phi còn không có làm gì, Miêu Anh lại là lộ ra một bộ quá sợ hãi biểu lộ, vội vàng nhấc hai tay đứng vững Triệu Ngọc, sau đó lớn tiếng khuyên nhủ:

"Triệu cảnh sát, ngươi đừng kích động, ngươi chờ một chút trước!" Miêu Anh dùng cằm chỉ vào giám thị cửa sổ nói, "Dụng cụ còn không có hoàn toàn quan bế đâu! Đợi thêm một phút, đừng có lại đem ngươi quay xuống. . ."

"Không được, tay ta quá ngứa ngáy! Đã đợi không kịp!" Triệu Ngọc thì không ngừng trước vọt, cùng Miêu Anh xé rách tại cùng một chỗ.

Lưu Bằng Phi thấy tròng mắt bốc lên máu, nuốt khô mấy ngụm nước bọt, trái tim thì đông đông đông đến đập mạnh không thôi.

"Như vậy đi. . ." Miêu Anh dùng tay nắm ở Triệu Ngọc , đạo, "Ta trước tiên đem còng tay của hắn mở ra, dạng này tối thiểu nhất có thể nói hắn ý đồ vượt ngục a. . . Bằng không, ngươi thật đem hắn làm tàn phế, ta bàn giao thế nào?"

"Nha. . ."

Bởi vì trước đó đối đáp mà thời điểm không có câu này, Triệu Ngọc không chịu được nghiền ngẫm nhìn Miêu Anh một chút, trong lòng nói chuyện, náo loạn nửa ngày, cô gái này. . . So ta còn tổn hại?

"Ta viết. . . Ta viết. . ."

Đừng nói, một chiêu này mà thật đúng là hiệu quả nhanh chóng, Lưu Bằng Phi nếm qua hai cái vị này ma vương thám tử thiệt thòi lớn, lúc này quơ lấy bút đến, vù vù viết xuống "Nợ máu trả bằng máu" bốn chữ lớn.

Nhưng mà, Miêu Anh rất nhanh lại cầm qua một trang giấy đến, lại để cho hắn viết một lần. Cứ như vậy, hết thảy để hắn viết10 phần.

Viết xong về sau, Miêu Anh vỗ tay phát ra tiếng, lập tức có thám viên tiến đến, đem viết xong đồ vật cầm đi.

Ngay sau đó, lại có mới thám viên tiến đến, bắt đầu cho Lưu Bằng Phi thu thập vân tay, dấu son môi, thậm chí nước bọt cùng da mảnh tổ chức vân vân.

Phụ trách thu thập thám viên nhóm không nói một lời, công việc nghiêm túc cẩn thận, đợi đến toàn bộ thu thập hoàn tất,

Triệu Ngọc cùng Miêu Anh liền đi theo bọn hắn cùng rời đi.

Trong phòng thẩm vấn, lại lần nữa chỉ còn lại có Lưu Bằng Phi một người.

Lần này, Lưu Bằng Phi cảm xúc rõ ràng xuất hiện càng lớn ba động, vừa rồi hết thảy, tựa hồ cũng tại biểu thị hắn một loại nào đó lo lắng đã ứng nghiệm.

Như thế lo lắng phía dưới, hắn càng thêm kích động khẩn trương, nôn nóng bất an, càng không ngừng nhìn chung quanh, hết nhìn đông tới nhìn tây, tâm lý trạng thái dần dần mất cân bằng.

Ai ngờ, lần này, hắn lại đợi chừng mấy canh giờ, Triệu Ngọc mới lần nữa cùng Miêu Anh sóng vai vào, vững vàng ngồi ở thẩm vấn trên chỗ ngồi.

Cùng lúc trước khác biệt chính là, hai người lông mày giãn ra, tựa hồ rạng rỡ, một mảnh tâm tình thật tốt.

Miêu Anh đem trong tay mấy xấp văn kiện trải phẳng ở trên bàn, sau đó

khách khí đối Triệu Ngọc khoát tay áo, nói: "Triệu cảnh sát, ngài là chủ thẩm viên, vẫn là bởi ngài chủ trì đi!"

"Ngài quá khách khí!" Triệu Ngọc sớm mất trước đó nóng nảy chi khí, cười rạng rỡ nói, "Miêu đội trưởng, nơi này là Nhữ Dương cục cảnh sát, ta sao có thể giọng khách át giọng chủ đâu! Vẫn là ngài tới trước đi!"

Nếu như là quen thuộc Triệu Ngọc cùng Miêu Anh quan hệ người, nhìn thấy trước mắt một màn này, tất nhiên sẽ bị cả kinh đau đầu lưỡi. Phải biết, hai người này luôn luôn thủy hỏa bất dung, gặp mặt tất cả đều cùng sao chổi đụng Địa Cầu giống như.

Nhưng ai cũng không nghĩ ra, giờ này khắc này, hai người bọn họ chẳng những có thể ở chung hòa thuận, thế mà còn lẫn nhau khách khí?

"Ngài cũng đừng từ chối!" Miêu Anh lại lần nữa nói, "Bản án vẫn luôn là ngươi toàn quyền phụ trách, chúng ta vẫn là nhanh lên một chút bắt đầu đi!"

"Khụ khụ. . ." Triệu Ngọc cố ý ho khan vài tiếng, lúc này mới đối Miêu Anh nhẹ gật đầu, "Vậy được rồi, ta liền không khách khí! Ân. . . Nếu như, ta chỗ đó nói đến không đúng, còn hi vọng Miêu đội trưởng chỉ giáo nhiều hơn!"

Nghe được Triệu Ngọc chua chua lấy lòng, Miêu Anh nổi da gà đều xông ra, không ngừng dùng khóe mắt liếc Triệu Ngọc. Ý kia là tại nói với hắn, ngươi nha vẫn là đừng giả bộ bức, nhanh lên một chút làm chính sự đi ngươi!

"Khụ khụ. . ." Triệu Ngọc lại hắng giọng một cái, lúc này mới cầm lấy một phần tư liệu, đối thẩm vấn trên ghế Lưu Bằng Phi nói, "Lưu Bằng Phi a, ngươi bây giờ hẳn phải biết, chúng ta lần này tới mục đích, cũng không phải là bởi vì cái gì đả thương người án, mà là bởi vì 10 năm trước Vu Chí Căn bị người mưu sát một án mà đến!"

Mặc dù trong lòng đã có chuẩn bị, nhưng là Lưu Bằng Phi biểu lộ vẫn là bỗng nhiên cứng một chút.

"Bất quá, có một chút, ta nghĩ đang thẩm vấn hỏi ra tiền đề tỉnh ngươi một chút!" Triệu Ngọc không chút hoang mang tiếp tục nói, "Trong lòng ngươi hẳn là rõ ràng, nếu như chúng ta không có xác thực nắm chắc, xác thực chứng cứ, là không thể nào đem Vu Chí Căn một án liên hệ đến trên đầu ngươi!

"Còn có, chúng ta bây giờ thẩm vấn trọng điểm, chủ yếu là năm đó tàn sát án vụ án phát sinh trải qua, mà không phải thẩm vấn ngươi có phải hay không hung thủ, có phải hay không có tội! Bởi vì, căn cứ mới nhất chứng cứ so với, chúng ta đã xác nhận, ngươi chính là sát hại Vu Chí Căn —— hung thủ! ! !"

Chương 102: Chương 102: Bằng chứng như núi

Chương 102: Bằng chứng như núi

"A?" Nghe đến lời này, Lưu Bằng Phi đột nhiên run rẩy, ngẩng đầu lên đến lớn tiếng giải thích, "Cảnh sát a, các ngươi có phải hay không sai lầm? Ta căn bản không biết ngươi nói đều là cái gì? Không sai, Vu Chí Căn là ta khi còn bé hàng xóm! Nhưng ta về sau căn bản chưa thấy qua hắn! Các ngươi không muốn cho ta loạn thêm tội danh có được hay không, uy! Ta có quyền tìm luật sư!"

Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh liếc nhau một cái, Miêu Anh liền đứng dậy đem một chồng văn kiện bưng đến Lưu Bằng Phi trước mặt.

"Lưu Bằng Phi, ngươi sẽ không thật ngốc đến nhìn không ra a?" Miêu Anh lắc đầu nói, "Tại bắt giữ trước ngươi, chúng ta đã làm kỹ càng tỉ mỉ sờ sắp xếp công việc, đầu nhập vào rất nhiều nhân lực vật lực, nếu như không có như sắt thép chứng cứ, chúng ta là sẽ không dễ dàng cùng ngươi ngả bài! Cho nên, ta khuyên ngươi, vẫn là không muốn trong lòng còn có ảo tưởng, đừng làm vô dụng vùng vẫy! Ầy..."

Nói, Miêu Anh đem tầng cao nhất một phần văn kiện đưa cho Lưu Bằng Phi nhìn: "Cái này, liền là chữ viết so với kết quả! Chúng ta dùng ngươi vừa rồi viết chữ, cùng năm đó Vu Chí Căn bị giết án hiện trường huyết thư làm so sánh. Kết quả, thông qua nhất quyền uy máy tính phần mềm so với, ăn khớp độ đã đạt đến 8 7.5%, căn cứ « chứng cứ pháp » bên trong quy định tương quan, đã đạt đến hữu hiệu chứng cớ xách tố phạm

vi."

"Không có khả năng! Ngươi... Các ngươi nói mò!" Lưu Bằng Phi không phục.

"Ngươi quá coi thường chúng ta khoa học kỹ thuật thủ đoạn!" Miêu Anh thì không chút hoang mang, dù bận vẫn ung dung, "Chúng ta biết, ngươi vừa rồi viết 'Nợ máu trả bằng máu' thời điểm, cố ý viết mơ mơ hồ hồ, lập lờ nước đôi, thế nhưng là, vô luận ngươi làm sao tận lực cải biến, một người bút tích đều là không cách nào nói dối! Chính ngươi xem một chút đi..."

Lưu Bằng Phi trừng to mắt nhìn xem kia phần so với kết quả, phía trên đem hắn viết văn tự phóng đại mấy lần, còn có rất nhiều máy móc điểm ra điểm đỏ, những cái kia điểm đỏ tất cả đều điểm vào văn tự khởi, thừa, chuyển, hợp chỗ, nhìn qua phi thường chuyên nghiệp.

"Cho ngươi thêm nhìn cái thứ hai chứng cứ!" Miêu Anh đưa tay đem một phần khác văn kiện lấy ra, lại lần nữa đưa tới Lưu Bằng Phi trước mặt, lần này, phía trên xuất hiện là vài trương hình ảnh.

"Năm đó, Vu Chí Căn bị hại cái kia buổi tối, tại làm dân giàu cư xá ngã tư đường đã từng vỗ xuống một trương người hiềm nghi ảnh chụp!" Miêu Anh chỉ vào một tấm trong đó hình ảnh nói, "Thế nhưng là, bởi vì đêm đó đổ mưa to, hoàn cảnh ác liệt, cho nên ảnh chụp nghiêm trọng sai lệch! Dẫn đến nhiều năm như vậy, chúng ta đều không có nắm giữ người hiềm nghi cụ thể hình ảnh!

"Bất quá, hiện tại không đồng dạng!" Miêu Anh vừa chỉ chỉ mặt khác một trương hình ảnh, nói, "Chúng ta điện tử hoàn nguyên kỹ thuật, đã hoàn toàn có thể hoàn nguyên tấm hình này! Ầy... Ngươi xem thật kỹ một chút hoàn nguyên sau hiệu quả, nhìn nhìn lại những này số liệu, thân cao, hình dáng, hình thể, chiều dài cánh tay, còn có lông mày xương, mũi các loại, cùng nụ hôn của ngươi hợp đã đạt đến 97%! Trên

tấm ảnh người hiềm nghi, căn bản chính là ngươi!"

"Cái này. . ." Lưu Bằng Phi nuốt khô nước bọt, mặc dù trong lòng chột dạ, nhưng ngoài miệng y nguyên cường ngạnh, "Cảnh sát, không đúng sao? Dáng dấp giống nhau như đúc nhiều người đi, coi như trăm phần trăm giống nhau, cũng không thể nói người kia chính là ta a? Lại nói, vạn nhất đây chẳng qua là một cái đi ngang qua người đi đường đâu? Các ngươi dựa vào cái gì nhận định hắn liền là người hiềm nghi?"

"Ai!" Miêu Anh nghe vậy thở dài, dùng ngón tay gõ bàn một cái nói, nói, "Có ít người liền là chưa thấy quan tài chưa rơi lệ a! Lưu Bằng Phi, trước hai phần chứng cứ, bất quá là để ngươi đừng có lại ôm lấy may mắn tâm lý thôi! Ngươi nha, vẫn là tiếp lấy nhìn xuống đi..."

Nói, Miêu Anh lại đem thứ ba phần văn kiện hiện ra tại Lưu Bằng Phi trước mặt, nói: "Trước hai phần có lẽ coi như bên trên là gián tiếp chứng cứ, nhưng cái này sau hai phần, nhưng đều là có thể nắp hòm kết luận trực tiếp chứng cớ!"

Lưu Bằng Phi cúi đầu nhìn một chút, nhưng gặp thứ ba phần văn kiện bên trên xuất hiện đều là một chút năm đó tàn sát án hiện trường hình ảnh, Vu Chí Căn thi thể thê thảm đổ vào trên ghế sa lon, chu vi tất cả đều là doạ người bắt mắt vết máu!

"Hành hung trước đó, ngươi trước đó chuẩn bị kỹ càng!" Miêu Anh nói, "Hiện trường không có để lại vân tay cùng dấu chân! Thế nhưng là... Ngươi vẫn là không để ý đến vô cùng trọng yếu một điểm —— tóc! Nhìn..."

Miêu Anh chỉ vào hình ảnh bên trong nơi nào đó nói ra: "Năm đó,

Phụ trách án này cảnh sát hình sự tại hiện trường sưu tập đến một cây không thuộc về người chết tóc! Trải qua so với nghiệm chứng, căn này tóc, không những không phải người chết thê tử, cũng không phải những

nhà khác thuộc bằng hữu! Bởi vậy, căn này tóc, rất có thể là hung thủ lưu tại hiện trường!

"Lưu Bằng Phi, ngươi nhìn kỹ một chút, chúng ta đã so với qua, căn này tóc nhưng đích đích xác xác liền là —— ngươi! !"

Nghe thấy lời ấy, Lưu Bằng Phi hãi nhiên thất sắc, vô lực cúi thấp đầu xuống. Có thể là quá lâu không có uống nước nguyên nhân, hắn mồ hôi lạnh trên trán đều bốc lên không ra ngoài!

"Bằng chứng như núi, chứng cứ vô cùng xác thực, ngươi còn có lời gì nói! ?" Miêu Anh quát to một tiếng, dọa đến Lưu Bằng Phi lại là một cái giật mình.

"Cảnh... Cảnh sát..." Lưu Bằng Phi cúi đầu, âm thanh run rẩy nói, "Ta... Ta oan uổng a! Ta... Ta... Coi như sợi tóc kia là của ta, nhưng... Ta khi đó cùng Vu Chí Căn nếm qua mấy lần cơm, cũng có thể là tóc của ta rơi vào Vu Chí Căn trên thân, bị hắn mang về nhà a?"

"Nói hươu nói vượn!" Triệu Ngọc hét lớn một tiếng, "Ngươi không phải mới vừa nói, ngươi cùng Vu Chí Căn chỉ là khi còn bé hàng xóm, ngươi về sau lại chưa thấy qua hắn sao?"

"Ta..." Lưu Bằng Phi khó tròn nói, dứt khoát đùa nghịch lên vô lại, "Nhiều năm như vậy, ta đều không nhớ được, cũng có thể là, ta trong ấn tượng là gặp qua hắn, còn ăn mấy lần cơm! Nhưng là vừa rồi vừa căng thẳng, không nhớ nổi!"

"Ha ha..." Miêu Anh cười nói, "Ngươi vẫn là giữ lại lời này, cùng quan toà đi nói đi! Tiểu tử ngươi, tự cho là làm được thiên y vô phùng, giết người, 10 năm đều có thể yên tâm thoải mái, thế nhưng là... Lưới trời tuy thưa nhưng khó lọt, phạm vào tội ác là cuối cùng chạy không khỏi đi!

"Lưu Bằng Phi!" Miêu Anh chính nghĩa lẫm nhiên nói, "Ngươi cho rằng, ngươi thật là thiên y vô phùng sao? Xem một chút đi..."

Nói, nàng đem cuối cùng một phần văn kiện lại đưa tới Lưu Bằng Phi trước mặt.

"Năm đó, hung thủ tàn sát Vu Chí Căn về sau, từ trên ghế salon kéo xuống một tấm vải, sau đó dùng vải vóc chấm máu, ở trên tường viết xuống huyết thư!" Miêu Anh giảng đạo, "Xảo chính là, Vu Chí Căn nhà ghế sô pha, chính là một loại giả mạo ngụy liệt polyester vải vóc, loại này vải vóc lực đàn hồi yếu kém, khôi phục tính kém, cho nên hung thủ tại dùng lực xé rách thời điểm, lưu lại rõ ràng vân tay! Lưu Bằng Phi, thấy rõ ràng không? Cái kia vân tay thế nhưng là —— ngươi! !"

"A! ?" Lưu Bằng Phi như bị điện giật, mờ mịt sợ hãi thán phục, "Không có khả năng! !"

"Ta liền biết ngươi sẽ nói ba chữ này!" Miêu Anh bất động thanh sắc cười nói, "Trong lòng ngươi khẳng định đang nói, năm đó lúc giết người, ta thế nhưng là mang theo thủ sáo, làm sao có thể lưu lại vân tay đâu? Đúng hay không?"

Lưu Bằng Phi lại lần nữa chấn kinh, không còn dám nói lung tung một câu.

"Ha ha... Ngươi quá coi thường chúng ta hình sự trinh sát kỹ thuật!" Miêu Anh chỉ vào trên văn kiện nơi nào đó nói, "Không sai, 10 năm trước, chúng ta thực sự cái gì cũng tìm không thấy! Thế nhưng là, hiện tại tất cả đều khác biệt! Chúng ta kỹ thuật, đã có thể làm được xuyên thấu qua thủ sáo cũng có thể rút ra đến vân tay trình độ!

"Không nghĩ tới đi, Lưu Bằng Phi? Chúng ta chẳng những từ khối kia ghế sô pha bày lên rút ra đến ngươi vân tay, hơn nữa còn phát hiện vân tay nén địa phương không có rõ ràng vết máu xuất hiện, cái này đủ để

chứng minh, tại Vu Chí Căn trên tường viết xuống huyết thư người, liền là —— ngươi! !"

"A..."

Nghe được Miêu Anh trịch địa hữu thanh kết luận, Lưu Bằng Phi chán nản thấp xuống dưới, từ hắn toàn thân run rẩy bộ dáng đến xem, tâm lý của hắn phòng tuyến đã sụp đổ, Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh đều cho là hắn chẳng mấy chốc sẽ cúi đầu nhận tội.

Nhưng mà, đang trầm mặc nửa ngày về sau, Lưu Bằng Phi vẫn là ở vào bản năng vùng vẫy một câu: "Cảnh sát... Ta... Ta muốn mời luật sư!"

Chương 103: Chương 103: Phát huy vô cùng tinh tế hèn hạ

Chương 103: Phát huy vô cùng tinh tế hèn hạ

Mặc dù Lưu Bằng Phi vẫn không chịu nhận tội, nhưng là kinh nghiệm phong phú Miêu Anh cũng không nhụt chí.

Nàng bình tĩnh trở lại chỗ mình ngồi, bắt đầu đối Lưu Bằng Phi triển khai càng thêm mãnh liệt tâm lý thế công. Nàng đầu tiên là cho Lưu Bằng Phi phổ cập "Kháng cự sẽ nghiêm trị" bốn chữ chân ngôn, nói nếu như không phối hợp điều tra, hậu quả sẽ có cỡ nào cỡ nào nghiêm trọng.

Sau đó, nàng lại bắt đầu trích dẫn kinh điển, quán triệt "Thẳng thắn sẽ khoan hồng" chân lý yếu nghĩa, nói căn cứ « hình sự pháp » nhiều ít tiết nhiều ít điều quy định, phàm là chủ động thú nhận tội ác phạm nhân, đều có thể thu hoạch được số lượng vừa phải giảm hình phạt.

Nếu như Lưu Bằng Phi chủ động phối hợp, như vậy nàng sẽ ở thẩm vấn đánh giá bên trong cho ra khẳng định ý kiến, dạng này chờ thẩm phán thời điểm, càng sẽ tăng lớn cân nhắc mức hình phạt tiêu chuẩn.

Miêu Anh mồm miệng lanh lợi, ăn nói vừa vặn, nói đúng có lý có cứ, khiến người tin phục, để Triệu Ngọc nghe, thậm chí đều muốn đem mình quá khứ làm qua chuyện xấu, hết thảy bàn giao ra!

Nhưng mà, trước mắt Lưu Bằng Phi nhưng thủy chung không nói một lời, còn tại trầm mặc giãy dụa kháng cự.

Thẩm vấn lại tiến hành hơn một giờ, Lưu Bằng Phi vẫn là không có nhận tội dấu hiệu. Lần này, Miêu Anh đã dốc hết khả năng, đành phải xông Triệu Ngọc lắc đầu bất đắc dĩ, ý kia là muốn nói cho hắn, chúng ta kế hoạch thất bại, vẫn là dừng ở đây đi!

Nhưng mà, để Miêu Anh ngoài ý muốn chính là, Triệu Ngọc vẫn chưa từ bỏ ý định, hắn còn tại tích cực tự hỏi biện pháp, cũng không để ý tới Miêu Anh ánh mắt.

Bởi vì máy phát hiện nói dối nguyên nhân, Triệu Ngọc so với ai khác đều rõ ràng, Lưu Bằng Phi liền là hung phạm không thể nghi ngờ! Bởi vậy, nhìn thấy Lưu Bằng Phi y nguyên không chịu nhận tội, hắn há có thể từ bỏ ý đồ?

Tại trải qua một phen nghiêm túc suy tư về sau, Triệu Ngọc rốt cục lại nghĩ tới một cái biện pháp! Mặc dù không xác định có tác dụng hay không, lại đành phải xem như đòn sát thủ sau cùng, thử một lần!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc giống như một trận như cuồng phong, sải bước đi vào Lưu Bằng Phi trước mặt, sau đó cao cao nâng lên cánh tay của mình!

Lưu Bằng Phi giật nảy mình, còn tưởng rằng đây là Triệu Ngọc nhịn không được muốn tát vỡ mồm hắn tử đâu, dọa đến hơi kém đem đầu co lại đến cái cổ bên trong đi!

Ai ngờ ngẩng đầu về sau, không ngờ nhìn thấy, Triệu Ngọc đem một tấm hình, đột nhiên đập tới trên mặt bàn!

"Lưu Bằng Phi! Ngươi cho ta xem thật kỹ một chút, " Triệu Ngọc như sấm sét quát, "Chúng ta ngoại trừ vô cùng xác thực vật chứng bên ngoài, thế nhưng là còn có nhân chứng đâu! Nhân chứng vật chứng đều đủ, ngươi còn có gì để nói?"

Lưu Bằng Phi nghiêm túc nhìn thoáng qua, đợi nhìn thấy đó chính là thâm tàng tại tiền mình trong bọc Lâm Mỹ Phượng ảnh chụp về sau, cả người đều ngây dại!

"Làm sao... Ngươi... Các ngươi..." Lưu Bằng Phi chau mày, toàn thân run rẩy, tựa hồ ngay tại gặp lấy một loại nào đó to lớn tinh thần đấu đá.

Kỳ thật, Triệu Ngọc trong lòng nửa chút ngọn nguồn đều không có! Hắn sở dĩ đem tấm này ảnh chụp lấy ra nói sự tình, đơn giản muốn đến cái xao sơn chấn hổ, đem Lưu Bằng Phi gõ mơ hồ lại nói.

Nhưng mà, Lưu Bằng Phi phản ứng to lớn như thế, lại thật to ngoài Triệu Ngọc sở liệu.

Làm sao...

Chẳng lẽ... Tấm hình này phía sau, còn ẩn giấu đi khác bí mật không thành! ?

"Nàng... Nàng đã... Chiêu rồi?" Lưu Bằng Phi không khỏi vì đó nói một câu như vậy, để Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh rất là kinh ngạc ngoài ý muốn.

Triệu Ngọc lại là phản ứng cực nhanh, vội vàng thuận gốc rạ tiếp một câu: "Đó còn cần phải nói?"

"Ai!" Lần này, Lưu Bằng Phi triệt để ỉu xìu, tại lại trầm mặc mấy phút về sau, hắn rốt cục nhẹ gật đầu, dùng cơ hồ không cách nào nghe được thanh âm nói, "Tốt a, cảnh sát... Ta nhận tội! Vu Chí Căn... Là ta giết!"

A...

Nghe thấy lời ấy, Miêu Anh cũng là toàn thân chấn động, cảm giác phi

thường không thể tưởng tượng nổi.

Triệu Ngọc lại giống rất có kinh nghiệm, tiếp tục trấn định để Lưu Bằng Phi lại nói một lần. Đợi cho Lưu Bằng Phi rõ ràng nói ra mình là sát hại Vu Chí Căn hung thủ về sau, Triệu Ngọc lúc này mới như trút được gánh nặng nhẹ nhàng thở ra.

Một khắc này, Miêu Anh mặt mũi tràn đầy kinh ngạc nhìn xem Triệu Ngọc, Triệu Ngọc thì trang bức gật gật đầu, còn thừa dịp Lưu Bằng Phi không chú ý, lặng lẽ cho Miêu Anh thụ một chút ngón tay cái!

Nguyên lai, vừa rồi tất cả thẩm vấn trình tự, tất cả đều là hai người này kế hoạch tốt! Bọn hắn bất quá là hèn hạ cho Lưu Bằng Phi an bài một trận lâm thời khởi ý âm mưu mà thôi!

Miêu Anh cái gọi là những chứng cớ kia tất cả đều là giả,

Là nàng để cho thủ hạ nhân viên kỹ thuật tạo ra ra! Cái gì vân tay so với, hình ảnh hoàn nguyên, lưu tại hiện trường tóc còn có cách thủ sáo sưu tập chỉ tay, thuần túy đều là lời nói vô căn cứ.

Thế nhưng là, liên tiếp lời nói vô căn cứ chồng chất lên nhau, lại từ nghĩa chính ngôn từ Miêu Anh khẩu thuật ra, coi như thần kỳ biến thành nói chắc như đinh đóng cột!

Chứng cứ giả tạo đến như vậy rất thật, thậm chí ngay cả chính Triệu Ngọc đều có chút tin!

Thông qua chuyện này, hắn không thể không đối Miêu Anh lau mắt mà nhìn, mình bất quá là ra như thế cái chủ ý ngu ngốc mà thôi, lại không nghĩ rằng Miêu Anh suy một ra ba, thế mà làm được xinh đẹp như vậy! Thật sự là thanh xuất vu lam thắng vu lam, Miêu Anh kia mặt mũi tràn đầy chính nghĩa hèn hạ bộ dáng, thế nhưng là so ta chỉ có hơn chứ không kém đâu!

Trái lại Miêu Anh bên này, kỳ thật, sớm tại Triệu Ngọc lần thứ nhất thẩm vấn Lưu Bằng Phi thời điểm, Miêu Anh liền thật sâu ý thức được, cái này Lưu Bằng Phi rất có thể thật sự có cái gì bí ẩn động trời. nếu như hắn thật là tàn sát án thủ phạm, như vậy không những đối với mình bản án có chỗ trợ giúp, hơn nữa còn có thể lập xuống một cái công lớn, có thể nói trăm lợi mà không có một hại.

Bởi vậy, đương Triệu Ngọc chủ động yêu cầu cùng nàng hợp tác thời điểm, nàng mười phần thống khoái mà đáp ứng Triệu Ngọc, chẳng những giúp Triệu Ngọc ngụy tạo rất nhiều chứng cứ, còn cho Triệu Ngọc bày mưu tính kế, đền bù rất nhiều chỗ thiếu sót.

Bất quá, Miêu Anh điểm xuất phát lại cùng Triệu Ngọc có bản chất khác nhau, nàng cũng không giống như Triệu Ngọc như thế không có nguyên tắc cùng ranh giới cuối cùng! Mặc dù Lưu Bằng Phi nhìn qua rất giống hung thủ giết người, nhưng là không có xác thực chứng cứ, Miêu Anh là sẽ không dễ dàng loạn có kết luận.

Nàng sở dĩ lựa chọn cùng Triệu Ngọc thông đồng làm bậy, chính là muốn lợi dụng Triệu Ngọc đến lừa dối một lừa dối Lưu Bằng Phi, tìm kiếm hắn ngọn nguồn! Nếu như hắn thật cung khai nhận tội, như vậy nói rõ hắn liền là hung phạm không thể nghi ngờ! Mà nếu như trái lại, Lưu Bằng Phi là tuyệt không có khả năng nhận tội, Miêu Anh cũng tự nhiên sẽ theo lẽ công bằng làm, sẽ không đi oan uổng với hắn.

Nói tóm lại, Miêu Anh nguyên tắc liền là đừng quản có táo không có táo, đánh trước một gậy tre lại nói! Có thể để nàng ngoài ý liệu là, cái này một gậy tre đánh xuống, thế mà thật đúng là đánh ra một cái tội phạm giết người đến! Cũng chính vì vậy, nàng mới có thể biểu hiện được khiếp sợ như vậy!

Đương Lưu Bằng Phi cung khai về sau, Miêu Anh nhìn về phía Triệu Ngọc ánh mắt, lại cùng trước kia rất là khác biệt!

Gia hỏa này... Thế nhưng là thật không đơn giản!

Trách không được, hắn có thể liên phá gậy điện cùng chặt tay hai lên đại án đâu! Cũng không biết, hắn đến cùng dùng phương pháp gì, vậy mà có thể đem một kiện 10 năm chưa phá án chưa giải quyết phá án và bắt giam? Bực này công lực, thế nhưng là phi thường hiếm thấy!

Bất quá...

Thế nhưng là...

Nhìn xem Triệu Ngọc, Miêu Anh đồng thời cũng nạp lên buồn bực, bởi vì Triệu Ngọc lông mày y nguyên chăm chú khóa nhắm, thậm chí so trước đó càng thêm ngưng trọng.

Vì cái gì?

Tội phạm đã chiêu cung cấp, hung phạm đã tìm tới, nhưng hắn vì cái gì còn tại sầu muộn đâu?

Chương 104: Chương 104: Khác 1 nửa chân tướng

Chương 104: Khác 1 nửa chân tướng

"Ta cùng Vu Chí Căn đều là mục quan đồn, " Lưu Bằng Phi rũ cụp lấy đầu, bắt đầu khai năm đó tàn sát án trải qua, "Hắn so với ta nhỏ hơn hai tuổi, mặc dù đều tại cùng một chỗ tiểu học cùng trung học, nhưng là không đồng cấp, ta cao hơn hắn một giới!

"Ta vào cấp ba năm đó, coi trọng Vu Chí Căn bọn hắn ban một người nữ sinh tiểu Cầm. Thông qua không ngừng cố gắng về sau, tiểu Cầm đồng ý ta truy cầu, cùng ta tốt hơn!

"Tiểu Cầm dáng dấp đẹp đặc biệt, thật nhiều nam sinh đều truy cầu qua nàng, cũng bao quát Vu Chí Căn ở bên trong!

"Thế nhưng là, Vu Chí Căn tên vương bát đản này, hắn đuổi không kịp tiểu Cầm, lại đầy chỗ tung tin đồn nhảm, nói tiểu Cầm cùng hắn ngủ qua, đã không phải là cô gái tốt mà! Còn nói tiểu Cầm trên lưng đâu có đâu có có ngộ tử, đâu có đâu có có bớt, nói đến sát có việc, truyền đi đầy phong mãn mưa, chẳng những lão sư biết, thậm chí đều truyền đến trong làng!

"Tiểu Cầm da mặt mỏng, vì chuyện này hơi kém tìm cái chết!" Lưu Bằng Phi oán giận giảng thuật nói, " tiểu Cầm gia trưởng tìm Vu Chí Căn lý luận qua, mặc dù Vu Chí Căn nhận sai, thế nhưng là đã lan rộng ra ngoài lời đồn, lại là không có cách nào thu hồi! Không bao lâu, tiểu

Cầm liền bị ép ngừng học, ra ngoài làm công đi!

"Lúc đầu, ta cùng tiểu Cầm một mực hảo hảo, ta cũng không có nhận lời đồn ảnh hưởng, thế nhưng là... Cha mẹ ta... Bọn hắn liền là không đồng ý hai ta sự tình, ta đã từng vụng trộm đi ra ngoài đi tìm tiểu Cầm, lại đều bị cha ta đuổi trở về! Về sau, hai chúng ta quan hệ, liền chậm rãi đoạn mất!

"Lại về sau, ta liền nghe nói, tiểu Cầm nàng thật đến thành phố lớn làm... Làm... Tiểu thư!" Lưu Bằng Phi cắn răng nói, "Nếu là không có ghê tởm Vu Chí Căn, tiểu Cầm là sẽ không đi làm tiểu thư! Nàng... Đã sớm cùng với ta! Là Vu Chí Căn gia hỏa này, hủy đi ta cùng tiểu Cầm hạnh phúc! Người này vốn là đáng chết!"

"Ồ?" Miêu Anh nao nao, nhịn không được hỏi, "Chẳng lẽ... Đây chính là ngươi động cơ giết người? Thế nhưng là..."

Miêu Anh lúc đầu muốn hỏi một chút Lưu Bằng Phi, đã ngươi đã sớm ghi hận trong lòng, nhưng vì cái gì sẽ trễ nhiều năm như vậy mới nhớ tới động thủ đâu? Thế nhưng là lời đến khóe miệng, nhưng lại cưỡng ép nuốt trở vào, bởi vì Lưu Bằng Phi là bị xui khiến xưng tội ra, Miêu Anh hỏi như thế, há không tương đương lộ hãm đây?

Cũng may Lưu Bằng Phi đã đắm chìm trong mình trong hồi ức, cũng không phát giác dị dạng, vẫn tiếp tục giảng thuật nói:

"Giết người vào cái ngày đó, ta đích xác trước đó chuẩn bị kỹ càng, " Lưu Bằng Phi tựa hồ là buông xuống một loại nào đó bao phục, tiếng nói càng lúc càng lớn, "Cái kia thiên hạ lấy mưa to, ta lại mặc áo mưa, cho nên bình thường sẽ không có người chú ý tới ta! Ta nắm quyền trước chuẩn bị xong chìa khoá mở cửa, lặng lẽ lẻn vào đến Vu Chí Căn trong nhà, vì không lưu lại dấu chân, ta còn đem sớm chuẩn bị tốt giày biện pháp tại trên chân!

"Sau khi vào nhà, ta rất mau nhìn đến đã uống đến say như chết Vu Chí Căn. Lúc ấy, hắn đang nằm ở trên ghế sa lon, mở ti vi lên, thanh âm rất lớn!

"Ta cũng không biết hắn đến cùng nhìn không nhìn thấy ta, trực tiếp đi lên liền dùng khảm đao chém hắn! Ta lúc ấy cũng rất sợ hãi, cũng không biết đều chặt tới chỗ nào, có thể là đầu, cũng có thể là là bả vai! Vu Chí Căn tỉnh, thế nhưng là đối mặt ta điên cuồng chém vào, hắn căn bản không có sức hoàn thủ, vẻn vẹn la lên vài tiếng, liền không động đậy nữa! Bất quá... Ta vẫn là chặt thật lâu, thẳng đến chém vào ngay cả đao đều cầm không vững, lúc này mới dừng tay!

"Sau đó, vì quấy nhiễu cảnh sát ánh mắt, ta từ trên ghế salon lột xuống một tấm vải, sau đó thấm Vu Chí Căn máu, ở trên tường viết xuống những chữ kia! Sau đó mới đóng cửa lại, vội vàng rời đi hiện trường.

"Camera bên trên vỗ xuống người kia, cũng đích thật là ta, ta lúc ấy liền là mặc món kia áo mưa!"

Nghe đến đó, Miêu Anh lại nhìn Triệu Ngọc một chút, nhưng mà, Triệu Ngọc vẫn nhíu chặt lông mày, tựa hồ vẫn còn đang suy tư lấy cái nào đó chuyện quan trọng.

"Hai vị cảnh sát, " Lưu Bằng Phi thản nhiên nói, "Kỳ thật... Đối với hôm nay tràng cảnh, ta đã sớm có chuẩn bị tâm tư! Ta liền biết, ta bị bắt một ngày này sớm muộn sẽ đến, chỉ bất quá, ta không nghĩ tới một ngày này, sẽ đến chậm ròng rã —— mười năm! !

"Mười năm này ta đem mỗi một ngày đều xem như là mình kiếm về, cho nên so người khác lá gan đều lớn hơn, càng bỏ được đầu tư dùng tiền, ai ngờ, ta mua bán lại là càng làm càng lớn!

"Trong thời gian này, ta tiến vào vô số lần cục cảnh sát, nhưng mỗi một lần đều được thả ra ra.

"Thật sự là thiên ý trêu người a! Ngay tại tâm ta tồn may mắn, cho là các ngươi mãi mãi cũng tìm không ra ta thời điểm, lại vẫn cứ rơi xuống lưới! Nhìn tới... Các lão nhân nói không sai, muốn người không biết trừ phi mình đừng làm nha!"

"Tốt!" Triệu Ngọc khép lại bản bút ký của mình, đứng lên nói với Miêu Anh, "Miêu đội trưởng, đã tàn sát án chân tướng đã làm rõ ràng, vậy liền làm phiền ngươi cho xử lý một chút tương quan sự vụ, ta phải về trước trong cục hồi báo một chút đi!"

"Ai? Triệu cảnh sát, đây là nói như thế nào?" Ai ngờ, Miêu Anh chợt lắc đầu, nói, "Bản án mới thẩm một nửa, sao có thể nói đi là đi đâu?"

"Một nửa?"

Triệu Ngọc vốn định mở lời hỏi, lại nhìn thấy Miêu Anh không ngừng tại hướng hắn nháy mắt, rơi vào đường cùng, đành phải nặng lại ngồi xuống.

"Lưu Bằng Phi!" Miêu Anh quay người xông Lưu Bằng Phi cười nói, "Đừng giày vò khốn khổ, vẫn là tiếp tục đi! Triệu cảnh sát bên kia tàn sát án xem như chấm dứt, thế nhưng là chúng ta bên này ba dặm đồn án mưu sát đâu? Có phải hay không, cũng đến nên để lộ đáp án thời điểm rồi?"

A?

Triệu Ngọc không khỏi giật mình, căn bản không rõ Miêu Anh là dụng ý gì? Làm sao vô duyên vô cớ địa, lại toát ra một cái ba dặm đồn án mưu sát đến đâu?

"10 năm trước, đồng dạng là một cái mưa rào xối xả, sấm chớp rền vang ban đêm, " Miêu Anh lời nói, "Lưu Bằng Phi kết tóc thê tử giản văn ly,

bị người giết chết tại nhà mình trên giường! Vụ án này cùng tàn sát án đồng dạng, một mực là chúng ta Nhữ Dương phân cục một cọc án chưa giải quyết!"

A?

Triệu Ngọc lại lần nữa giật mình. Hắn không nghĩ tới, Lưu Bằng Phi trên thân thế mà còn có cái khác án mạng? Trong chốc lát, Triệu Ngọc rốt cuộc hiểu rõ một việc, náo loạn nửa ngày, Miêu Anh sở dĩ toàn lực ứng phó giúp hắn, kỳ thật còn mục đích gì khác!

Nữ nhân này... Thật là lợi hại!

"Lưu Bằng Phi, nên nói, chúng ta đều nói, cho nên, ngươi cũng không cần lại rẽ cong ngõ cụt!" Miêu Anh khuyên nhủ, "Đầu tiên là Vu Chí Căn bị giết, sau đó một tháng không đến, thê tử ngươi lại chết tại trong nhà mình! Lâm Mỹ Phượng đã mất đi trượng phu, mà ngươi đã mất đi thê tử! Trong này... Chẳng lẽ liền không có quan hệ thế nào sao?"

Nghe đến đó, Triệu Ngọc đã ở vào bản năng cảm giác được cái gì, tâm tình trở nên càng thêm phức tạp.

Theo lý thuyết, như thế khó khăn tàn sát án đã bị hắn phá án và bắt giam, hắn hẳn là cảm thấy đẹp đến mức điên cuồng mới đúng! Nhưng mà, vừa rồi Lưu Bằng Phi nhận tội trước đó câu nói kia, lại làm cho hắn ẩn ẩn cảm thấy một loại nào đó bất an.

Lưu Bằng Phi vừa rồi hỏi hắn, có phải hay không nữ nhân kia đã chiêu rồi?

"Nữ nhân kia" rất rõ ràng chỉ là Lâm Mỹ Phượng!

Như vậy... Hắn vì sao lại nói như vậy đâu?

Hắn có phải hay không coi là, cảnh sát đã bắt Lâm Mỹ Phượng?

Lâm Mỹ Phượng sẽ chiêu cái gì?

Chẳng lẽ... Hắn lúc trước "Đi theo cảm giác đi" là đúng? Cái này Lâm Mỹ Phượng, đồng dạng có không thể cho ai biết kinh thiên —— bí mật! ?

Chương 105: Chương 105: Giết người hiệp nghị

Chương 105: Giết người hiệp nghị

"Không tệ, cảnh sát, các ngươi đoán không sai!" Lưu Bằng Phi ủ rũ cúi đầu thẳng thắn nói, " ta chính là từ một bộ phim đi học tới, cũng có thể là là phim truyền hình, vẫn là Hàn Quốc, phía trên kia bàn giao cùng một chỗ —— trao đổi án giết người! Ta cảm thấy, loại phương pháp này phi thường thích hợp ta, cho nên, ta mới có dạng học dạng, bày ra áp dụng ta kế hoạch trả thù!"

Cái gì?

Triệu Ngọc nao nao, trao đổi án giết người?

Có ý tứ gì?

Ta làm sao chưa có xem đâu?

"Vâng!" Lưu Bằng Phi tiếp tục nói, "Ta rất sớm đã muốn giết chết thê tử của ta giản văn lỵ! Thông qua một đoạn thời gian tìm kiếm, ta rốt cuộc tìm được Lâm Mỹ Phượng, đồng thời cùng Lâm Mỹ Phượng ký kết một phần giết người hiệp nghị: Ta giúp hắn diệt trừ Vu Chí Căn, nàng thì giúp ta giết chết —— giản văn lỵ! !"

A?

Triệu Ngọc không chịu được giật nảy cả mình, giờ mới hiểu được cái gọi là trao đổi án giết người, đến cùng là chuyện gì xảy ra?

"10 năm trước ngày 12 tháng 7, chẳng những là cái mưa như trút nước đêm mưa, mà lại vừa vặn gặp phải Lâm Mỹ Phượng biểu tỷ sinh con, nàng sẽ có đầy đủ không ở tại chỗ chứng minh! Cho nên... Ta liền xuất thủ!"

"Vu Chí Căn nhà chìa khoá, có phải hay không Lâm Mỹ Phượng đưa cho ngươi?" Miêu Anh hỏi một câu.

Lưu Bằng Phi nhẹ gật đầu, nói: "Đồng thời, ta cũng cho Lâm Mỹ Phượng phối nhà ta chìa khoá, hơn nữa còn trước đó mang nàng giẫm qua một chút! Đồng niên ngày 23 tháng 7, lại đuổi kịp một cái đêm mưa, mà ngày đó vừa vặn nhà máy hàng tới, ta muốn đi chằm chằm ban, đồng dạng có không ở tại chỗ chứng minh!

"Cho nên, lần này liền đến phiên Lâm Mỹ Phượng xuất thủ, kết quả, nàng thuận lợi giúp ta giết chết giản văn lỵ!"

Lưu Bằng Phi giao phó xong, chợt cảm thấy một mảnh nhẹ nhõm.

Nhưng mà, lúc này Triệu Ngọc lại là vô cùng lo lắng, hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ ra, chân tướng sự tình thế mà lại là cái dạng này!

Hắn vốn cho rằng, Lâm Mỹ Phượng cùng Lưu Bằng Phi không có gian tình, nàng cũng không có mua hung thuê Lưu Bằng Phi, như vậy Lâm Mỹ Phượng liền có thể hoàn mỹ bứt ra!

Ai biết, trước mắt lại toát ra cùng một chỗ trao đổi án giết người đến! Dựa theo Lưu Bằng Phi thuyết pháp, hắn cùng Lâm Mỹ Phượng ký kết giết người hiệp nghị, hai người các giết một người, như vậy kể từ đó, Lâm Mỹ Phượng đồng dạng trở thành —— hung thủ giết người!

Kết quả này, thế nhưng là Triệu Ngọc trước đó không muốn thấy nhất. Hắn theo dõi qua Lâm Mỹ Phượng, thấy qua người ta cuộc sống hạnh phúc, hiểu rõ hạnh phúc của nàng sinh hoạt kiếm không dễ.

Thế nhưng là... Bây giờ có Lưu Bằng Phi lời khai, Lâm Mỹ Phượng đời này cuộc sống hạnh phúc cũng chỉ có thể dừng ở đây rồi! Trách không được, hắn lúc trước luôn cảm giác Lâm Mỹ Phượng trong lòng có chuyện gì đâu! Thật không nghĩ tới, lại là cái dạng này!

"Lưu Bằng Phi, ngươi tại sao muốn giết ngươi thê tử?" Miêu Anh còn tại nghiêm túc hỏi đến chi tiết.

"Vì cái gì?" Lưu Bằng Phi thì hoàn toàn buông ra, lớn tiếng cười thảm lấy hồi đáp, "Nữ nhân kia quá bá đạo! Hắn chưa từng có đã cho ta vốn có tôn nghiêm!

"Ta mặc dù ở nhà nàng phòng ở, mở ra nhà nàng tiền lương, nhưng ta không phải là mẹ nó con rể tới nhà!

"Vâng! Giản văn lỵ nhà là làm trang phục bán buôn, cha vợ là ba dặm đồn nhà giàu nhất! Nhưng vậy thì thế nào? Ta dù sao cũng là người a?

"Nhưng từ lúc sau khi kết hôn, nàng đối ta từ trước đến nay cùng chi phối tam tôn tử đồng dạng, động một chút lại dùng lời điểm ta, nói ta hết thảy, đều là nhà bọn hắn cho! Muốn ta thời khắc đối bọn hắn nhà lòng mang cảm kích, mang ơn!

"Ta là đại lão gia, ta chịu không được khuất nhục như vậy, vậy căn bản không phải ta muốn cuộc sống hạnh phúc!

"Lại về sau, chúng ta chuẩn bị nuôi sống hài tử, thế nhưng là... Cái kia ác nữ người lại nói, chúng ta sinh đứa bé thứ nhất, muốn cùng bọn hắn nhà họ Giản, hơn nữa còn muốn để ta ký tên đồng ý! Khi đó, ta rốt cuộc

không nhịn nổi, liền là điểm này, triệt để đốt lên ta giết nhân chi lửa!

"Quyết định chủ ý về sau, ta liền bắt đầu tìm kiếm trao đổi giết người đối tượng!" Lưu Bằng Phi dùng ngón tay điểm một cái Lâm Mỹ Phượng ảnh chụp, nói, "Trải qua một đoạn thời gian quan sát, ta phát hiện Lâm Mỹ Phượng không có gì thích hợp bằng!

"Nàng thường xuyên thụ Vu Chí Căn hành hung, ba ba của nàng chân thậm chí bị Vu Chí Căn đánh gãy qua! Cho nên ta cái thứ nhất đã tìm được nàng! Nếu như có thể cùng Lâm Mỹ Phượng hợp tác,

Chẳng những có thể giải quyết ta khẩn cấp, hơn nữa còn có thể diệt trừ cái kia ghê tởm Vu Chí Căn, thay tiểu Cầm báo năm đó tung tin đồn nhảm mối thù!

"Bất quá, cái này dù sao cũng là giết người đại sự! Lâm Mỹ Phượng do dự mãi, nhưng lại chưa đồng ý. Cho nên mới đầu một đoạn thời gian liền gác lại hạ!

"Thế nhưng là ai ngờ, cũng không lâu lắm, Vu Chí Căn cái kia trời đánh ác ôn, hắn thế mà đánh cho Lâm Mỹ Phượng chảy sinh, mà lại giống như ngay cả sinh dục công năng đều cho làm hỏng! Gia hỏa này quả thực không phải người a!

"Thế là, ta lại một lần nữa tìm tới Lâm Mỹ Phượng, mà lần này, Lâm Mỹ Phượng cuối cùng đồng ý cùng ta hợp tác! Vì sẽ không đổi ý, chúng ta tại chỗ ngoại trừ ký kết hợp đồng bên ngoài, còn cùng một chỗ thu âm lại!"

"Những vật này, bây giờ còn có sao?" Miêu Anh xen vào hỏi một câu.

"Hết rồi!" Lưu Bằng Phi bàn giao nói, " giết người xong về sau, chúng ta ở trước mặt tiêu hủy! Thứ này làm sao có thể giữ lại? Bất quá... Ta thật không nghĩ tới, kế hoạch của chúng ta thế mà thành công!

"Hai chúng ta cùng lẫn nhau giết chết người chết lẫn nhau không liên quan, cũng đều có không ở tại chỗ chứng minh, cho nên cảnh sát rất khó truy xét đến hai ta trên đầu! Mà lại, ta cảm thấy, bởi vì khoảng cách quá xa, các ngươi cảnh sát rất có thể ngay cả hai kiện bản án có liên quan cũng không biết!

"Mặc dù bây giờ bại lộ, nhưng ta cảm thấy ta cái này 10 năm, cũng coi như sống được đủ vốn, không lỗ!" Triệt để buông lỏng về sau Lưu Bằng Phi trở nên càng thêm làm càn, thậm chí đem thân thể ngửa đang tra hỏi trên ghế, lộ ra một bộ khoan thai biểu lộ.

"Hừ!" Miêu Anh hung hăng vẩy một hồi hồ sơ hộp, nổi giận nói, "Lưu Bằng Phi, như lời ngươi nói hết thảy, bất quá là đang vì mình tìm kiếm lấy cớ thôi! Ngươi đừng tưởng rằng, ngươi lấy cớ làm che giấu ánh mắt của chúng ta!

"Nếu như ngươi khi đó cảm thấy uất ức, ngươi không quan tâm gia sản của nàng, vậy ngươi cùng lắm thì có thể cùng giản văn lỵ ly hôn nha! Cũng không trở thành động thủ giết người a?

"Căn cứ chúng ta nắm giữ tư liệu biểu hiện, tại thê tử ngươi chết thảm trong nhà về sau, ngươi chẳng những tiếp quản thê tử ngươi tài sản, còn tự lập môn hộ, thành lập trang phục của mình bán buôn công ty.

"Sau đó, ngươi lại cấu kết một bang xã hội phần tử, không ngừng chèn ép nhạc phụ của ngươi, lớn mạnh chính mình thực lực, chỉ dùng ngắn ngủi ba năm, liền chèn sập ngươi nhạc phụ, trở thành ba dặm đồn lão đại!

"Ngươi còn dám nói, đây hết thảy không phải là vì tiền! ?"

"Hừ! Lão đầu tử kia cũng không phải vật gì tốt!" Lưu Bằng Phi lại không hề lo lắng nói, "Nếu không phải hắn ở bên trong quấy nhiễu, giản

văn lý cũng sẽ không cần cầu hài tử cùng bọn hắn nhà họ!"

"Lưu Bằng Phi, những này bất quá là ngươi giảo biện mà thôi!" Miêu Anh khóe miệng có chút giương lên, cười lạnh nói, "Khi ngươi tội ác đem ra công khai thời điểm, mọi người tự có phân trần! Ngươi có thể tưởng tượng một chút, mọi người sẽ như thế nào bình luận ngươi đi?"

Nghe đến lời này, Lưu Bằng Phi sửng sốt một chút, thân thể lúc này mới dần dần thấp xuống dưới.

Đúng vậy a, mọi người sẽ như thế nào bình luận hắn đâu? Chỉ sợ không ai sẽ tán thành hắn động cơ giết người! Mọi người chỉ biết là, hắn là một cái không có lương tâm —— tội phạm giết người! !

Lúc này, Miêu Anh ra hiệu Triệu Ngọc một chút, hai người liền cùng rời đi phòng thẩm vấn.

Ngoài dự liệu chính là, vừa đóng lại phòng thẩm vấn cửa sắt, Miêu Anh vậy mà xông Triệu Ngọc hữu hảo đưa tay ra, đồng thời mỉm cười nói ra: "Triệu Ngọc đồng chí, hợp tác vui vẻ!"

Chương 106: Chương 106: Tổ trọng án sỉ nhục

Chương 106: Tổ trọng án sỉ nhục

Triệu Ngọc đầu tiên là nao nao, tiếp theo sảng khoái cầm Miêu Anh tay, phụ họa nói: "Hợp tác vui vẻ, hợp tác vui vẻ!"

Miêu Anh tay mềm mại bóng loáng, xúc cảm cực giai.

"Thật ứng với câu cách ngôn kia, hai người chúng ta là không đánh nhau thì không quen biết a! Ha ha. . ." Miêu Anh cười như chuông bạc, nhiệt tình nắm một chút Triệu Ngọc tay , đạo, "Như vậy. . . Đã dạng này. . . Ta liền thu hồi câu nói kia đi!"

Triệu Ngọc minh bạch, Miêu Anh thu hồi chính là "Gặp một lần đánh một lần" câu nói kia, từ nay về sau, hai người bọn họ coi như hóa thù thành bạn.

Bởi vì cái gọi là nhiều cái bằng hữu nhiều con đường, ít cái oan gia ít bức tường, Triệu Ngọc làm sao vui mà không vì, lúc này giả vờ ngây ngốc nói: "Ai nha? Ngươi muốn thu về lời gì a? Ta trí nhớ không tốt, đã sớm quên!"

Miêu Anh lại lần nữa ngẩn ra cười một tiếng, lúc này mới nghiêm mặt mà nói: "Đã dạng này, vậy ta cũng không ngại nói thẳng! Bởi vì bản án sơ thẩm tại chúng ta Nhữ Dương phân cục, cho nên, ta hi vọng lần này điều tra và giải quyết trao đổi án giết người kiện, vẫn là từ chúng ta Nhữ

Dương phân cục chủ trảo!

"Ngươi không nên hiểu lầm, ta sẽ mau chóng đem hai kiện bản án tình huống cặn kẽ báo cáo tương quan lãnh đạo, đồng thời thông tri đến các ngươi cho dương phân cục, sau đó chúng ta cùng một chỗ liên hợp điều tra và giải quyết án này! Tương lai kết án về sau, mặc kệ là vinh dự vẫn là ban thưởng, chúng ta tất cả đều là đồng dạng! Ngươi xem coi thế nào?"

Triệu Ngọc ở trong lòng nói chuyện, cái này Miêu Anh thật đúng là đủ tinh minh, trách không được nàng trước chủ động cùng ta lấy lòng đâu, nguyên lai là có mục đích a!

Triệu Ngọc lòng tựa như gương sáng, mặc dù Lưu Bằng Phi là Miêu Anh bắt lấy, thế nhưng là cái này hai lên án giết người lại tất cả đều là bởi vì Triệu Ngọc dẫn đầu tìm ra , ấn lý thuyết, hắn là từ Triệu Ngọc chủ trảo mới đúng!

Bất quá, Triệu Ngọc mục đích khoảng chừng tại làm dân giàu cư xá tàn sát án, bây giờ vụ án này phá, chính là hắn công đầu một kiện, về phần còn lại ba dặm đồn án mưu sát, hắn cũng lười đi quản, chẳng bằng bán cho Miêu Anh một cái nhân tình tốt!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc gật đầu đáp ứng nói: "Tốt! Vậy liền phiền phức Miêu đội trưởng ngươi hao tổn nhiều tâm trí!"

"Không khách khí!" Miêu Anh thấy mình tính toán nhỏ nhặt đạt được, tất nhiên là tươi cười rạng rỡ, lúc này nói với Triệu Ngọc, "Chúng ta lưu cái phương thức liên lạc, ta quay đầu sẽ đem vụ án này tài liệu cặn kẽ, còn có thời gian thực tiến triển gửi đi cho ngươi! Nếu như không có vấn đề khác, như vậy ta hiện tại liền đi xin bắt giữ lệnh, bắt giữ —— Lâm Mỹ Phượng! !"

Nghe được Miêu Anh cuối cùng câu nói này, Triệu Ngọc không chịu

được lại ngơ ngác một chút. Trong chốc lát, Lâm Mỹ Phượng sáng sớm đưa hài tử đi học, cùng nàng cùng trượng phu vui vẻ công tác một màn, lại lần nữa xuất hiện ở mình tầm mắt.

"Triệu cảnh sát? Thế nào?" Miêu Anh chú ý tới Triệu Ngọc biến hóa, quan tâm hỏi một câu.

"Nha!" Triệu Ngọc tỉnh táo lại, liên tục gật đầu , đạo, "Tốt, tốt! Vậy liền vất vả!"

Sau khi nói xong, hai người lúc này lưu lại phương thức liên lạc, Triệu Ngọc lại khách khí cùng Miêu Anh nắm lấy tay, lúc này mới vội vàng rời đi.

Ra Nhữ Dương phân cục đại lâu văn phòng, đã đến ngày lặn về phía tây quang cảnh, thật không nghĩ tới, Triệu Ngọc sáng sớm tới, thế mà ở chỗ này ròng rã hao một ngày.

Giờ phút này, trời chiều dư huy vung vãi tại Triệu Ngọc trên mặt, để hắn cảm thấy một trận mắt mờ thần mê.

. . .

Sau một giờ, cho dương phân cục trọng án đội cơ động đội trưởng trong văn phòng, Lưu Trường Hổ đang đắc ý vênh vang mà sáng tác lấy một phần văn kiện.

Giờ phút này đã sớm qua giờ tan sở, nhưng bởi vì đêm nay phải bồi cục trưởng ăn cơm, cho nên Lưu Trường Hổ cũng không sốt ruột.

Cốc cốc cốc. . .

Cửa phòng mở ba tiếng về sau, cục trưởng thư ký Tống Siêu từ bên ngoài đẩy cửa vào, vào cửa liền nói:

"Lưu đội trưởng, Chu cục trưởng để cho ta nói cho ngài, đêm nay yến hội trọng yếu hơn, chờ một lúc ngài chớ tự mình lái xe, vẫn là cùng hắn cùng một chỗ ngồi xe đi thôi! Ân. . . Tiếp qua 20 phút, ngài liền đến bãi đỗ xe đi chờ đợi hắn đi!"

"A, tốt!" Lưu Trường Hổ lắc đầu cười khổ, "Xem ra, hôm nay Chu cục trưởng lại được để cho ta đi cản rượu! Thật sự là liều mạng già tiết tấu a, ha ha!"

"Ngài cũng đừng nói như vậy, " Tống Siêu lúc này nịnh nọt nói, "Thật nhiều người muốn đoạt lấy thay Chu cục trưởng cản rượu,

Đều đoạt không lên đâu! Lưu đội trưởng, vẫn là ngài có năng lực a!"

"Ha ha. . . Tiểu tử ngươi, miệng thật là ngọt!" Lưu Trường Hổ hưởng thụ giống như cười cười , đạo, "Tới tới tới. . . Tiểu Tống a, nhìn xem do ta viết thứ này như thế nào?"

Đang khi nói chuyện, Lưu Trường Hổ đem vừa rồi sáng tác kia phần văn kiện in ra, đưa cho Tống Siêu.

Tống Siêu cầm văn kiện lên thì thầm: "Nay cắt cử Triệu Ngọc đồng chí điều tạm thu phát thất công việc, trong vòng hai năm. . ." Hắn chỉ niệm một câu như vậy, liền kinh ngạc ngẩng đầu hỏi, "Lưu đội trưởng, ngươi. . . Ngươi đây là muốn đem Triệu Ngọc đổi đi nơi khác a?"

"Ha ha ha. . . Thế nào a, Tiểu Tống? Ngươi cảm thấy, thu phát thư tín cùng báo chí, công việc này đối Triệu Ngọc tới nói như thế nào?" Lưu Trường Hổ cười gằn hỏi.

"Nha. . . Lợi hại, lợi hại!" Tiểu Tống cười nói, "Một cái đường đường tổ trọng án thám viên, lại luân lạc tới chịu văn phòng phát tin giấy đi? Chủ ý này. . . Nhưng quá tổn hại. . . A không, thật là khéo ! Bất quá, ta nghe

nói, Triệu Ngọc giống như không có phạm sai lầm gì a? Hắn trước đó vài ngày còn phải qua ngợi khen đâu! Trực tiếp như vậy đổi đi nơi khác, thích hợp sao?"

"Đừng có gấp a!" Lưu Trường Hổ lắc đầu cười nói, "Hắn đã tiến trường kỳ chưa kết tổ, ta nhiều lắm là lại cho hắn thời gian nửa tháng, liền có thể danh chính ngôn thuận đem hắn đuổi rơi mất, hắc hắc hắc. . . Để tiểu tử này cùng ta đối nghịch, nhìn ta không chỉnh chết hắn!"

"Đúng đấy, tiểu tử này cũng quá đui mù!" Tiểu Tống phụ họa nói, "Một cái vừa mới chuyển chính thái điểu, cái gì quy củ không hiểu thì cũng thôi đi, thế mà còn như vậy không coi ai ra gì, phách lối cuồng vọng, như cái bệnh tâm thần giống như! Chu cục trưởng đối gia hỏa này đã sớm thấy ngứa mắt, Lưu đội trưởng ngài làm như thế, chính hợp cục trưởng tâm ý a, ha ha ha. . ."

"Lời này có, " Lưu Trường Hổ lời nói, "Ta đi làm nhiều năm như vậy, thật đúng là không nhìn thấy qua giống Triệu Ngọc loại này không biết lớn nhỏ, chẳng biết xấu hổ nhân viên cảnh sát! Dạng này người xuất hiện tại chúng ta tổ trọng án, thậm chí chúng ta cảnh đội, quả thực liền là sỉ nhục!"

"Đúng đúng đúng. . . Tuyệt đối không thể giữ lại hắn, vẫn là để hắn phát tin giấy đi thôi! Ha ha ha. . ." Tiểu Tống ngay cả vuốt mông ngựa.

Ai ngờ, ngay tại hai người khoái ý mơ màng thời điểm, Lưu Trường Hổ làm việc điện thoại bỗng nhiên vang lên.

"U? Có phải hay không cục trưởng thúc chúng ta?" Tiểu Tống sửng sốt một chút, ra hiệu Lưu Trường Hổ nhanh lên một chút tiếp.

Lưu Trường Hổ tự nhiên không dám thất lễ, tranh thủ thời gian cầm lên microphone. Nhưng mà, Lưu Trường Hổ dán microphone nghe không có vài câu, nét mặt của hắn đúng là bỗng dưng cứng đờ, ngay sau đó, sắc

mặt từ đỏ biến thành trắng, từ bạch biến thanh, càng đổi càng khó nhìn.

"Nha. . . Biết! Ta biết làm thế nào, ta sẽ an bài, đúng thế. . . Tốt. . ." Lưu Trường Hổ ấp úng qua loa vài câu, rốt cục hữu khí vô lực cúp xong điện thoại.

"Làm sao vậy, Lưu đội trưởng, xảy ra chuyện gì?" Tiểu Tống nhất biết nhìn mặt mà nói chuyện, đã phát giác ra không ổn, tranh thủ thời gian mở miệng hỏi một câu.

"Triệu. . . Triệu Ngọc. . ." Lưu Trường Hổ toàn thân run rẩy, bờ môi run rẩy, trong mắt càng là lộ ra hoảng sợ không thể tưởng tượng nổi, "Hắn. . . Hắn thế mà đem làm dân giàu cư xá tàn sát án. . . Cho. . . Cho ——— phá! !"

"A? Không thể nào?" Kinh ngạc bên trong, Tiểu Tống trong tay thư giới thiệu bồng bềnh hạ xuống. . .

Chương 107: Chương 107: Tha thiết ước mơ đạo cụ

Chương 107: Tha thiết ước mơ đạo cụ

"Cạn ly!"

Trương Cảnh Phong nâng cốc chén giơ lên cao cao, cùng mọi người cùng nhau ngữa cổ xử lý.

Giờ phút này, để ăn mừng tàn sát án phá án và bắt giam, Triệu Ngọc cùng các đội hữu ngay tại thịt nướng trong tiệm Happy lấy! Trương Cảnh Phong, Lương Hoan, Lý Bối Ny còn có Hồ Bân đều tại.

"Ha ha ha. . . Thật sự là thống khoái!" Trương Cảnh Phong vỗ Triệu Ngọc bả vai, kích động khen, "Ta cùng Lương Hoan cơ tim tắc nghẽn, lại bị Triệu lão đệ cho kết thúc!

"Thật sự là thống khoái!

"Tiểu Triệu con a, để cho ta nói như thế nào đây, ngươi có phải hay không Holmes chuyển thế a ngươi? Ta bên này trả à nha đi tra lấy tư liệu đâu, ngươi bên kia thế mà cũng bắt đầu chuẩn bị kết án phân trần! Tốc độ này, cái này cường độ, khả năng này, quả thực nghịch thiên a!"

"Đúng vậy a! Tới tới tới. . ." Lương Hoan cười giơ chén rượu lên, "Để chúng ta cùng một chỗ kính Triệu Ngọc một chén đi! Chúc mừng, chúc mừng!"

Thế là, đám người lại lần nữa nâng chén nâng ly.

"Ai!" Lương Hoan sau khi uống xong, lắc đầu nói, "Đáng tiếc a, nếu là Triệu Ngọc sớm một chút đến chưa kết tổ liền tốt, khả năng ta cùng lão Trương liền đều không cần đi! Triệu Ngọc a, ngươi cần phải không ngừng cố gắng, lại cho bọn hắn phá mấy cái năm xưa đại án ra, nhìn xem những cái kia các đại lãnh đạo còn nhìn không coi trọng chúng ta?"

"Đúng rồi!" Trương Cảnh Phong cười xấu xa nói, " ta hiện tại đặc biệt muốn biết, đương Lưu Trường Hổ biết Triệu Ngọc đem tàn sát án phá về sau, đến cùng là cái gì nãi nãi hình dáng, mặt kia còn không phải so trâu mặt còn rất dài? Ha ha ha. . . Nhớ tới liền tốt cười!"

Đám người cười vang.

"Ngọc ca, " Hồ Bân cười xong về sau, nghiêm túc hỏi Triệu Ngọc, "Thế nhưng là, ta vẫn là không có hiểu rõ, các ngươi ngay cả nửa điểm trực tiếp chứng cứ đều không có, đến cùng là thế nào để tội phạm nhận tội đây này? Hắn có phải hay không ngốc?"

Triệu Ngọc khẽ cười cười, bởi vì hắn cùng Miêu Anh có xui khiến xưng tội chi ngại, cho nên hai người sớm đã đạt thành chung nhận thức, đem thẩm vấn nội dung nghiêm ngặt giữ bí mật. Thế là, hắn đành phải đối Hồ Bân qua loa nói: "Chúng ta chọn lựa là tâm lý thế công, kỳ thật, tội phạm sớm đã có nhận tội chuẩn bị tư tưởng, chúng ta không chút dùng sức, hắn liền tất cả đều chiêu!"

"Nha. . ." Hồ Bân mặc dù gật đầu, nhưng vẫn là không quá tin tưởng.

"Trao đổi án giết người!" Lý Bối Ny thì lắc đầu, nói một mình nói, "Không nghĩ tới, tình tiết vụ án thế mà như thế tiền vệ! Ta coi là, trao đổi giết người sẽ chỉ xuất hiện tại truyền hình điện ảnh kịch bên trên đâu! Không nghĩ tới, thế mà thật sẽ phát sinh!"

"Cũng là!" Hồ Bân cau mày nói, "Bất quá, cái này gọi Lưu Bằng Phi hung thủ chơi đến có gan mà lớn, thế mà tìm nữ cùng hắn trao đổi giết người! Các ngươi ngẫm lại, giết người cũng không phải trò đùa, Lâm Mỹ Phượng gầy yếu như vậy, Lưu Bằng Phi liền chẳng những tâm nàng sẽ thất thủ sao?

"Cũng là!" Lý Bối Ny phụ họa nói, "Mà lại, muốn vạn nhất Lâm Mỹ Phượng không thực hiện hợp đồng, Lưu Bằng Phi thì có biện pháp gì? Há không bạch bạch cho Lâm Mỹ Phượng làm áo cưới?"

"Chưa chắc!" Trương Cảnh Phong nói, "Bọn hắn không phải ký kết giết người hợp đồng sao? Lâm Mỹ Phượng nếu không đi giết Lưu Bằng Phi nàng dâu, kia Lưu Bằng Phi liền sẽ đi vạch trần Lâm Mỹ Phượng, cùng Lâm Mỹ Phượng đồng quy vu tận!"

"Không đúng, " Lý Bối Ny phản bác, "Ngươi nếu là giết người, lại không ai hoài nghi ngươi, ngươi bỏ được đi đầu án tự thú sao? Nhìn xem đi, Lưu Bằng Phi khẳng định còn có khác địa phương, có thể bắt được Lâm Mỹ Phượng mới đúng!"

Nghe các đội hữu đang thảo luận tình tiết vụ án, Triệu Ngọc nhưng vẫn không có xen vào, chỉ là phối hợp uống rượu.

"A? Là lạ a?" Lý Bối Ny chợt phát hiện Triệu Ngọc dị trạng, bận bịu đẩy hắn, hỏi, "Sư huynh, ngươi làm sao, đánh như thế nào ỉu xìu còn? Cái này cũng không giống như ngươi a! Theo bình thường sáo lộ tới nói, ngươi bây giờ hắn là trâu đến sắp thượng thiên mới đúng chứ! ?"

"Hoàn toàn chính xác, ta cũng có loại cảm giác này, quá an tĩnh!" Hồ Bân làm như có thật phụ họa, "Ngọc ca, ngươi có phải hay không còn có cái gì hoang mang, không ngại nói ra mọi người cùng nhau thương lượng một chút thôi! Có phải hay không. . . Tình cảm phương diện xảy ra vấn đề? Còn có. . . Cái kia bá vương hoa. . ."

"Đi đi đi. . ." Triệu Ngọc kẹp miệng thịt, nói, "Ta chỉ là đang suy nghĩ, ta kia sáu vạn khối tiền đến cùng làm sao tiêu mà thôi!"

"Dừng a!" Lý Bối Ny thở dài một tiếng,

Tức giận hề lạc đạo, "Chỉ riêng biết tiền tiền tiền. . ."

"Không phải, không riêng gì tiền!" Triệu Ngọc đứng đắn nói, "Ta còn tại ấp ủ, làm ta cầm tới cuối năm ưu tú nhân viên cảnh sát thời điểm, phải nói chút gì lấy được thưởng cảm nghĩ đâu!"

"Xuy. . ." Lý Bối Ny càng thêm khinh bỉ.

"Khục! Này làm sao nói!" Trương Cảnh Phong lại là cười nói, "Lúc này mới một tháng không đến, ngươi liền một hơi phá ba kiện đại án, ưu tú nhân viên cảnh sát bảo đảm không có chạy mà! Nếu là còn ban người khác, đám kia lãnh đạo coi như thật mắt bị mù!"

"Mấy anh em!" Triệu Ngọc nâng cốc chén lại lần nữa giơ lên, cao giọng nói, "Mọi người yên tâm, ta Triệu Ngọc coi trọng nhất nghĩa khí, ta nếu là thăng quan phát tài rồi, tuyệt đối sẽ đem tất cả tất cả đều chiếu cố đến! Bối ny a, lần này tàn sát án kết án báo cáo, ngươi cần phải đem tất cả tất cả đều viết vào, viết càng trọng yếu càng khen trương càng tốt, bản án phá, chúng ta người người có phần!"

"Tốt! Đủ anh em!"

Trương Cảnh Phong cao hứng phủi tay, cái thứ nhất đứng lên cùng Triệu Ngọc chạm cốc.

Ngay sau đó, mọi người cũng đều đứng lên, đem rượu trong chén uống một hơi cạn sạch.

. . .

Triệu Ngọc khi về đến nhà, đã là nửa đêm.

Hệ thống kết thúc thanh âm, là tại hắn mở cửa thời điểm vang lên. Lần này, Triệu Ngọc độ hoàn thành đạt đến 90%, mà lại rốt cục thu hoạch ba kiện tha thiết ước mơ đồ tốt!

Hệ thống nói cho hắn biết, hắn đạt được ba kiện —— ẩn hình camera!

Tên như ý nghĩa, ẩn hình camera liền là dùng để rình coi cuối cùng Thần khí! Có vật này, hắn có thể thần không biết quỷ không hay nhìn thấy hết thảy thứ không nên thấy. . . Ha ha ha. . .

Trung tâm tắm rửa?

Diêu Giai nhà phòng vệ sinh?

Hay là, trực tiếp cất đặt đến một vị nào đó đại minh tinh trên thân?

Ha ha ha. . .

Ngưu bức Kỳ Ngộ hệ thống!

Thần kỳ "Cấn Khảm" quẻ!

Thật sự là yêu ngươi chết mất!

Triệu Ngọc thói quen móc ra laptop làm ghi chép. Đại biểu công tác "Cấn" quẻ, hắn hôm nay hoàn thành đến mức dị thường hoàn mỹ, mặc dù tại Nhữ Dương phân cục đại náo một trận, lại là thần kỳ phá án và bắt giam tàn sát án, thật là khiến người vui mừng.

Về phần đại biểu cho nữ nhân "Khảm" quẻ, Triệu Ngọc cảm thấy, hôm

nay "Khảm" chữ, hơn phân nửa đại biểu là vị kia Miêu Anh Miêu đội trưởng! Bởi vì hắn cả ngày hôm nay đều đang cùng nữ nhân này đánh lấy quan hệ.

Nhớ tới vị này Miêu đội trưởng, Triệu Ngọc không tự giác lại đem lực chú ý quay lại đến bản án bên trên.

Miêu Anh ban đêm cho hắn phát tới tin tức, một phương diện nói cho hắn biết, trao đổi án mưu sát kỹ càng trải qua, nàng đã báo cáo cho có quan hệ lãnh đạo, đồng thời đã thông tri đến cho dương phân cục.

Mà cho dương phân cục bên này đã đồng ý Miêu Anh liên tra xin, từ ngày mai trở đi, Triệu Ngọc có thể chính thức tham gia giản văn lỵ bị hại án điều tra.

Một phương diện khác, Miêu Anh còn nói cho Triệu Ngọc, nói cái kia Lâm Mỹ Phượng đã bị bọn hắn thuận lợi bắt được cục cảnh sát. Ngoài ý liệu là, đương cảnh sát cho thấy ý đồ về sau, Lâm Mỹ Phượng rất nhanh liền thừa nhận tội của mình, đối mưu sát giản văn lỵ một án thú nhận bộc trực, hết sức phối hợp.

Xem ra, nàng đồng dạng đã sớm làm xong nhận tội chuẩn bị.

Trước mắt, cảnh sát ngay tại trong đêm thẩm vấn bên trong, đoán chừng sáng sớm ngày mai, liền có thể hoàn nguyên toàn bộ tình tiết vụ án trải qua.

Hô. . .

Nằm ở trên giường, Triệu Ngọc dùng sức thở ra một hơi. Liên quan tới cái này tàn sát án tới nói, hắn đoán trúng mở đầu, cũng đoán trúng phần cuối, nhưng không có đoán đúng quá trình.

Theo lý thuyết, khó như vậy phá bản án đều phá, hắn hắn là cảm thấy

tâm tình thư sướng, mở mày mở mặt mới đúng!

Nhưng mà, giờ này khắc này, hắn lại cảm giác tâm tình so chặt tay án kết án lúc còn bết bát hơn, tim tổng giống có tảng đá ngăn ở nơi đó, tích tụ khó qua.

Triệu Ngọc Thanh đất Sở biết, sở dĩ dạng này, hoàn toàn là bởi vì cái kia Lâm Mỹ Phượng!

Hắn thật rất không hi vọng, Lâm Mỹ Phượng là cái gì hung thủ giết người. Cái này nữ nhân rất đáng thương đã đủ đáng thương, bây giờ thật vất vả tìm về hạnh phúc của mình, nhưng hiện thực vì cái gì còn muốn như thế vô tình tàn phá nàng đâu?

Trao đổi án giết người, liên quan tới cái này lên vụ án thị phi xem, tựa hồ so chặt tay án còn muốn phức tạp, còn muốn cho Triệu Ngọc không thể nào hiểu được.

Ta. . . Ta đây là thế nào?

Vì cái gì đột nhiên, để ý như vậy người khác cảm thụ đâu? Lâm Mỹ Phượng chết sống, quản ta chuyện gì? Ta tại sao muốn bởi vì nàng mà cảm thấy phiền muộn đâu?

Triệu Ngọc kinh nghi mà nhìn mình hai tay, hắn bắt đầu hoài nghi, có phải hay không, bởi vì chính mình tính cách đang cùng thế giới này Triệu Ngọc dung hợp, mới có thể dẫn đến mình đa sầu đa cảm?

Hay là, là chính mình. . . Ngay tại phát sinh thay đổi nào đó?

Chương 108: Chương 108: Không 1 gây nên khẩu cung

Chương 108: Không 1 gây nên khẩu cung

Triệu Ngọc thế nhưng là uống nhiều rượu, dần dần cảm giác có chút choáng.

Bất quá, bởi vì nửa đêm đã qua, hắn vẫn là đốt điếu thuốc, mở mới một quẻ.

Dừng lại loạn khục về sau, hệ thống nhắc nhở Triệu Ngọc, hắn hôm nay mở ra một cái "Khảm chấn" quẻ, quẻ văn đã nói: Khảm nước chấn lôi, thủy bên trong sấm rền, không tướng cho hi, âm thanh hình chớ phân biệt, chưa võng ô càn.

Tối nghĩa khó hiểu quẻ văn, vẫn là như vậy không thể suy nghĩ . Bất quá, đối với "Khảm chấn" quẻ tới nói, trước đó thế nhưng là xuất hiện qua, lần trước huấn luyện lúc "Trong nước kinh lôi", Triệu Ngọc vẫn ký ức vẫn còn mới mẻ. Mà lần này, lại là cái "Trong nước sấm rền", không biết hai cái này "Lôi" ở giữa, có khác biệt gì?

Cho tới bây giờ, Triệu Ngọc còn chưa hiểu rõ cái này "Chấn" đến cùng đại biểu cho cái gì? Hôm nay vừa vặn thừa cơ hảo hảo nghiên cứu một chút.

Về phần "Khảm" quẻ, hắn đã biết là đại biểu cho nữ nhân. Không biết, hôm nay lại sẽ tao ngộ đến đâu nữ nhân? Là mong nhớ ngày đêm Diêu

Giai, vẫn là vừa mới hóa thù thành bạn Miêu Anh, hay là, sẽ gặp phải những nữ nhân khác?

Ai!

Triệu Ngọc thở dài, một ngày này cũng là thật là giày vò, vẫn là trước hảo hảo ngủ một giấc, khôi phục một chút tinh thần rồi nói sau!

Ai ngờ, hắn vừa mới nằm xuống, điện thoại chợt vang lên một chút. Mở ra xem, nhưng gặp Wechat bên trên truyền đến một đầu nhắn lại, để hắn ngoài ý muốn chính là, đầu này Wechat, lại là Miêu Anh phát tới!

A?

Đã trễ thế như vậy, Miêu Nhân Phụng vì cái gì còn muốn tin cho ta hay đâu?

Mang hiếu kì, Triệu Ngọc mở ra xem xét, nhưng gặp Miêu Anh cho Triệu Ngọc nhắn lại còn rất dài, trên đó viết: "Triệu cảnh sát, trải qua sơ bộ thẩm vấn, Lâm Mỹ Phượng đã bàn giao nàng toàn bộ phạm tội trải qua. Thế nhưng là, không biết tại sao, Lâm Mỹ Phượng lời khai, vậy mà cùng chúng ta nguyên thủy vụ án ghi chép xuất hiện không nhất trí tình huống!

"Ta cảm thấy, vụ án này bên trong, khả năng có ẩn tình khác, nếu như ngươi ngày mai có thời gian, hi vọng ngươi có thể tới chúng ta nơi này đến một chuyến!"

Cái gì?

Khẩu cung cùng ghi chép không nhất trí?

Có ý tứ gì?

Triệu Ngọc cảm giác có chút đau đầu, liền hỏi một câu: "Chỗ nào không nhất trí a?"

Qua hơn mười giây, Miêu Anh phát tới hồi phục, đồng dạng là một đầu giọng nói: "Lâm Mỹ Phượng công bố, nàng là dùng đao đâm chết Giản Văn Lỵ, nhưng nghiệm thi trên báo cáo lại là minh xác ghi chép, Giản Văn Lỵ chết bởi —— ngạt thở!"

A?

Tại sao có thể như vậy?

Triệu Ngọc bỗng dưng sửng sốt một chút, cũng tỉnh rượu mấy phần.

Nhỏ đông, Miêu Anh theo sát lấy lại truyền tới một cái khác đầu giọng nói: "Lâm Mỹ Phượng đã nhận tội, nàng không có lý do thêu dệt vô cớ, cho nên ta cảm thấy, liên quan tới Giản Văn Lỵ một án, khả năng còn có ẩn tình, ta có cần phải thông tri ngươi một chút!"

Ân. . .

Triệu Ngọc cau mày, trong miệng một mực tại niệm con bà nó là con gấu, hắn đang suy nghĩ, vì cái gì Lâm Mỹ Phượng khẩu cung sẽ xuất hiện sai lầm? Nghĩ đi nghĩ lại, một cái ý niệm trong đầu băng nhưng mà ra, khiến cho Triệu Ngọc bỗng nhiên ngồi thẳng người.

Nha. . .

Không thể nào?

Chẳng lẽ. . .

Giản Văn Lỵ cũng không phải là bị Lâm Mỹ Phượng giết chết?

Hung thủ —— một người khác hoàn toàn! ?

Ta két. . .

Nếu như Lâm Mỹ Phượng là vô tội. . .

Giờ này khắc này, Triệu Ngọc tửu kình giống như hồ tỉnh mấy phần, hắn vội vàng cho Miêu Anh phát một đầu tin tức, hỏi nàng người ở chỗ nào? Miêu Anh trả lời, nàng còn tại Nhữ Dương phân cục tiến hành Lâm Mỹ Phượng thẩm vấn công việc.

Triệu Ngọc sớm đã vội vã không nhịn nổi, liền nói, các ngươi chờ ta một chút, ta cái này chạy tới!

Miêu Anh cũng hi vọng Triệu Ngọc có thể tới hỗ trợ, cho nên cũng không chối từ, chỉ là dặn dò hắn trên đường cẩn thận.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian rời giường mặc quần áo, chuẩn bị xuất phát. Bởi vì lại đi cục cảnh sát lấy xe quá phiền phức, hắn dứt khoát đón xe taxi, thẳng đến Nhữ Dương cục cảnh sát mà đi.

Nửa đêm xe ít, hắn chỉ dùng 20 đến phút, liền vội vàng chạy tới mục đích . Bất quá, bởi vì xe mở quá nhanh, Triệu Ngọc luôn cảm thấy dạ dày khó chịu, có chút buồn nôn muốn ói.

Giờ phút này đã là đêm khuya hai giờ nửa, Miêu Anh còn tại toàn lực ứng phó thẩm vấn lấy Lâm Mỹ Phượng,

Bất luận cái gì chi tiết đều không muốn buông tha.

Nghe nói Triệu Ngọc đến, nàng lúc này mới từ phòng thẩm vấn ra nghênh tiếp, đồng thời đem một phần khẩu cung đưa cho Triệu Ngọc nhìn.

Kỳ thật, liên quan tới Giản Văn Lỵ một án, Miêu Anh vốn không muốn làm cho Triệu Ngọc tham dự vào. Thế nhưng là, thông qua ban ngày biểu hiện, nàng phát hiện Triệu Ngọc người này ý đồ xấu đặc biệt nhiều, tư duy ý nghĩ cũng tương đối đặc biệt, đã hiện tại gặp nan đề, chẳng bằng nghe một chút ý kiến của hắn.

Dù sao Giản Văn Lỵ một án thuộc về bọn hắn phân cục chủ trảo, nàng cũng không cần lo lắng Triệu Ngọc sẽ đoạt công loại hình, nhiều cái nghĩ kế người, làm sao vui mà không vì đâu?

Triệu Ngọc nghiêm túc nhìn xem khẩu cung, Miêu Anh thì đem một phần khác năm đó vụ án ghi chép cũng đưa cho hắn. Hai phần trên văn kiện địa phương trọng yếu, đã bị Miêu Anh dùng đỏ bút tiêu xuất.

"Ầy, " Miêu Anh trục đầu chỉ cho Triệu Ngọc nhìn, "Người chết chết bởi ngạt thở, mà Lâm Mỹ Phượng lại nói là dùng đao giết người! Kiểm tra thi thể trên báo cáo biểu hiện, trên người người chết hoàn toàn chính xác có bị đao đâm bị thương vết tích, nhưng là bởi vì cách chăn mền, không có một đao đâm trúng yếu hại bộ vị, cơ bản đều là rất nhỏ bị thương ngoài da, không có khả năng trí mạng!

"Còn có, vì đem hiện trường giả tạo thành mưu tài sát hại tính mệnh, Lâm Mỹ Phượng giết nhân chi về sau, đem tây phòng ngủ tài vật qua loa cướp sạch một lần. Nhưng mà, căn cứ hiện trường báo cáo, đông phòng ngủ đồng dạng bị cướp sạch, nhưng Lâm Mỹ Phượng kiên trì công bố, nàng căn bản không có từng tới đông phòng ngủ!

"Lại nhìn nơi này, " Miêu Anh tiếp tục giới thiệu, "Năm đó phụ trách điều tra cảnh sát hình sự, tại hiện trường bắt được một chút tán loạn dấu chân, thế nhưng là Lâm Mỹ Phượng lại nói, nàng tại vào nhà trước đó, mặc vào trước đó chuẩn bị xong giày bộ, căn bản sẽ không lưu lại dấu chân. Chúng ta giám chứng khoa đồng sự, đã so với đi. . ."

Nha. . .

Thế mà lại là như thế này. . .

Đối mặt với không nhất trí khẩu cung, Triệu Ngọc cau mày, lâm vào trầm tư. Nhưng mà, bởi vì uống quá nhiều rượu, giờ phút này tửu kình bên trên đầu, hắn cảm giác hoa mắt chóng mặt, trong dạ dày bốc lên, luôn luôn không cách nào đem tinh thần tập trung.

"Triệu cảnh sát, " Miêu Anh không giữ lại chút nào nói với Triệu Ngọc, "Ta cảm thấy Giản Văn Lỵ một án tồn tại quá đa nghi điểm, chúng ta không thể đơn giản kết án sự tình! Nếu như Lâm Mỹ Phượng không có nói sai, như vậy năm đó mưu sát hiện trường rất có thể còn có —— người thứ ba!"

"Đúng!"

Triệu Ngọc cũng nghĩ như vậy, thế nhưng là nghiêm trọng say rượu phía dưới, miệng đã nói không lưu loát.

"Có khả năng. . . Là người này dẫn đầu bóp chết Giản Văn Lỵ, sau đó Lâm Mỹ Phượng lại tới đâm đao; cũng có khả năng. . . Là người này cùng Lâm Mỹ Phượng cùng một chỗ giết chết Giản Văn Lỵ; còn có thể. . . Lâm Mỹ Phượng thọc Giản Văn Lỵ mấy đao về sau, coi là Giản Văn Lỵ đã chết, liền rời đi hiện trường! Nhưng mà, Giản Văn Lỵ căn bản không chết, mà là cái này thần bí bên thứ ba. . ."

"Ừm. . ."

Triệu Ngọc mắt say lờ đờ mê ly mà nhìn xem Miêu Anh, trong dạ dày bốc lên càng phát ra lợi hại.

"Không đúng!" Nhưng mà, Miêu Anh đã tiến vào suy nghĩ của mình hình thức bên trong, nàng rất nhanh phủ định vừa rồi một ít phỏng đoán , đạo, "Nếu như Lâm Mỹ Phượng cố ý bảo hộ cái này bên thứ ba, như vậy

nàng hắn là đem chuyện này một mình ôm lấy đến mới đúng, sẽ không xuất hiện khẩu cung không nhất trí tình huống! Nói cách khác. . . Lâm Mỹ Phượng cùng cái này thần bí bên thứ ba hắn không có gặp nhau, có trong hồ sơ phát hiện trận, bọn hắn rất có thể không có chạm mặt. . . Triệu cảnh sát, ta muốn. . ."

Miêu Anh lúc nói chuyện, Triệu Ngọc là nghiêng người mà đứng, ngay tại không ngừng nén ngực của mình. Miêu Anh một gọi hắn danh tự, Triệu Ngọc liền xoay người qua đến, đem chính diện hướng Miêu Anh.

Nhưng mà, không biết là thiên ý trêu người, vẫn là đáng đời Triệu Ngọc kiếp nạn chưa tiêu, tại hắn xoay người một nháy mắt, chỉ cảm thấy một trận buồn nôn khó chịu, cũng chịu không nổi nữa, đúng là oa một ngụm. . . Nôn hướng về phía —— Miêu Anh! ! !

Chương 109: Chương 109: Ai là thứ 3 người?

Chương 109: Ai là thứ 3 người?

Đang tra hỏi bên ngoài hành lang bên trong, Triệu Ngọc lại một lần thể nghiệm được như bay cảm giác!

Chuyện xảy ra thời điểm, không có bất kỳ cái gì dấu hiệu, Miêu Anh đầy trong đầu đều đang suy tư tình tiết vụ án, đối mặt Triệu Ngọc bất thình lình nôn mửa, căn bản tránh không kịp. Mặc dù nàng dùng sức hướng về sau vọt một chút, nhưng trên quần vẫn bị nhổ đến không ít.

Trong không khí, thoáng chốc thoát ra nồng đậm nôn hương vị. . .

Tựa như biến thân siêu Saiya như thế, Miêu Anh toàn thân trên dưới đằng dấy lên liệt hỏa, cây nấm đầu cũng giống như nổ tung giống như. Đương hỏa diễm nhảy lên lên tới đỉnh điểm về sau, nàng một cước đá vào Triệu Ngọc ngực!

Triệu Ngọc bay rớt ra ngoài thời điểm, chẳng những thể nghiệm được bay lượn cảm giác, hơn nữa còn làm ra cùng loại với bơi ngửa động tác, ngay cả đầu lưỡi đều trên không trung vừa đi vừa về đong đưa. . .

Đông!

Triệu Ngọc nặng nề mà té ngã trên đất, khi đó khắc, trong dạ dày đồ vật đã nôn ánh sáng, chỉ còn lại thổ huyết phân nhi! Hắn nhất thời ngã lệch

trên sàn nhà, không động đậy được nữa!

"Triệu Ngọc!" Miêu Anh nhất bính lão cao, mọi loại phát điên, cuồng loạn, "Ngươi. . . Ngươi đến cùng là cái gì —— quỷ! ! ? A. . ."

Miêu Anh rống xong sau, quay người rời đi hiện trường, tìm quần áo đổi đi.

Thời gian này, vây xem thám viên nhóm lại là đã sớm ngốc đến không thể có ngốc, bọn hắn nhập chức cục cảnh sát nhiều năm như vậy, cho tới bây giờ chưa từng nhìn thấy như thế không muốn mạng tìm đường chết tràng diện!

Ngày bình thường, bọn hắn ngay cả cùng Miêu Anh nói chuyện lớn tiếng cũng không dám, nhưng bây giờ lại có người dám trực tiếp nôn mửa nàng? Phần này đảm lượng, phần này hào hùng, quả thực có thể dùng vang dội cổ kim để hình dung! Bọn hắn không khỏi thật sâu hoài nghi, cái này Triệu Ngọc. . . Có phải hay không có tự ngược, hoặc là tự sát khuynh hướng a?

Bởi vì cái gọi là nhân chi sơ tính bổn thiện, thám viên nhóm gặp Triệu Ngọc sau khi ngã xuống đất nửa ngày bất động, sợ hãi Miêu Anh một cước kia sẽ đem hắn trực tiếp đá không có khí, liền nhao nhao xúm lại quá khứ xem xét.

Trong đó, còn có người duỗi ra ngón tay, muốn đâm một chút Triệu Ngọc, nhìn hắn chết hay không?

Ai ngờ, đầu ngón tay còn chưa đụng phải Triệu Ngọc, Triệu Ngọc lại bỗng nhiên từ dưới đất ngồi dậy, trong miệng hô to lấy: "Úc! Ta hiểu được! Ta hiểu được!"

"A. . ."

"Ta đi. . ."

Triệu Ngọc rống to một tiếng, dọa đến chúng thám viên chấn kinh trở ra, có phía sau lưng đụng vào trên tường, có lảo đảo ngã xuống đất, càng khổ cực chính là, có người đặt mông ngã ngồi, lại phát hiện vừa vặn ngồi ở Triệu Ngọc nôn bên trên. . .

Chỉ một thoáng, trong hành lang một mảnh náo nhiệt, có người kinh hô, có người kêu thảm, còn có người chỉ muốn chửi thề. . .

"Ta đã biết!" Triệu Ngọc thì giống người không việc gì đồng dạng đứng người lên, trừng mắt tròng mắt thét lên ầm ĩ, "Ta biết cái kia bên thứ ba là ai! Ta cũng biết, đến cùng là ai giết Giản Văn Lỵ! Uy. . ."

Triệu Ngọc bắt lấy trong đó một tên thám viên cổ áo, vội vã không nhịn nổi thúc giục nói: "Nhanh, mau đưa Lưu Bằng Phi cho ta làm tới, ta có chuyện quan trọng muốn hỏi hắn! Chân tướng. . . Liền muốn chân tướng rõ ràng! Hoắc ha ha. . ."

Bị bắt lại cổ áo thám viên mộng bức mang bốc khói, cái này ngay cả Miêu Nhân Phụng cũng dám gây gia hỏa, hắn cũng không dám chống lại, lúc này xông Triệu Ngọc gật đầu, quay người lại liền đi xách người.

"Khụ khụ khụ. . ."

Triệu Ngọc khô khốc một hồi khục, cảm giác khát nước khó nhịn, vừa nghiêng đầu thấy được máy đun nước, dứt khoát đem đầu nghiêng một cái, dùng miệng trực tiếp đối hướng về phía máy đun nước xuất thủy khẩu, ừng ực uống ừng ực.

Sau khi uống xong, Triệu Ngọc lớn cảm giác nhẹ nhàng khoan khoái, mặc dù ngực ẩn ẩn làm đau, nhưng là đầu óc lại là trong nháy mắt thanh tỉnh. Thẳng đến lúc này, hắn mới chú ý tới trong hành lang nháo nha nháo nhác khắp nơi, cùng trong không khí tràn ngập khiến người buồn

nôn hương vị.

"A? Đây là thế nào?" Triệu Ngọc sờ lấy cái ót, một mặt vô tội xông thám viên nhóm hỏi, "Đây là ai —— nôn! ?"

Ta ngược lại. . .

Thám viên nhóm có một cái tính một cái, tất cả đều cuồng mồ hôi ngã xuống đất!

Mấy phút sau, có thám viên đem Lưu Bằng Phi dẫn tới phòng thẩm vấn. Kết quả, người vừa tới cổng, Triệu Ngọc liền vượt lên trước một bước , ấn ở Lưu Bằng Phi đầu, đem hắn hung hăng đẩy lên trong phòng.

Đông!

Triệu Ngọc đem hắn đầu gắt gao đặt tại trên mặt bàn,

Bên cạnh thám viên nhóm có lòng muốn cản, thế nhưng là tất cả đều bởi vì e ngại mà duỗi không xuất thủ đi.

"Ai u. . . Ai u. . ."

Lưu Bằng Phi cũng là có chút điểm mà mộng, không biết vị này Diêm Vương thám tử vì cái gì kích động như thế?

"Lưu Bằng Phi a, Lưu Bằng Phi!" Triệu Ngọc cuồng rầm rĩ nói, " sắp chết đến nơi, còn không nói thật có phải không? Mau nói, lão bà ngươi Giản Văn Lỵ, căn bản chính là —— ngươi giết, có phải hay không! ?"

Triệu Ngọc lời vừa nói ra, bên cạnh thám viên nhóm lại không dám ngăn cản, dứt khoát buông lỏng tay ra , mặc cho Triệu Ngọc giày vò.

"Cảnh. . . Cảnh sát. . . Ngươi. . . Có ý tứ gì?" Lưu Bằng Phi kêu to, "Ta

không phải đã bàn giao sao? Ta lão bà là Lâm Mỹ Phượng giết a! Chúng ta là. . . Trao đổi. . . Ai u. . ."

Triệu Ngọc thủ hạ dùng sức, ép Lưu Bằng Phi sắp nói không ra lời.

"Hừ! Lưu Bằng Phi, ngươi thật đúng là không thấy quan tài thì vẫn không đổ lệ!" Triệu Ngọc quát, "Sai sử giết người cùng mưu sát đều là giống nhau trọng tội, ngươi vẫn là sớm làm đem ngươi tội ác toàn bộ bàn giao ra đi!"

"Ta. . . Ta thật đều nói a!" Lưu Bằng Phi vô tội hô to.

"Đều nói?" Triệu Ngọc đem Lưu Bằng Phi lật ra từng cái, đem mặt khác gương mặt nén trên bàn , đạo, "Ta nhìn, vẫn là để ta tới giúp ngươi bổ sung một cái đi!

"Kỳ thật, tại ngươi kế hoạch để Lâm Mỹ Phượng giết ngươi lão bà ngày ấy, ngươi cảm giác lo lắng bất an, vò đầu bứt tai! Vì cái gì đây? Bởi vì, ngươi bỗng nhiên ý thức được một cái trí mạng vấn đề lớn, đó chính là Lâm Mỹ Phượng quá gầy yếu đi! Ngươi lo lắng nàng kết thúc không thành giết ngươi lão bà nhiệm vụ, cho nên. . . Ngươi liền sớm về nhà bóp chết lão bà ngươi, chờ Lâm Mỹ Phượng lại đi thời điểm, lão bà ngươi đã là một bộ tử thi!"

"Cái gì a? Có lầm hay không? Không phải. . ." Lưu Bằng Phi muốn giải thích, lại bị Triệu Ngọc lần nữa đè lại.

"Đừng cho là ta không biết, ngươi mặc dù có không ở tại chỗ chứng minh, nhưng là. . . Cùng ngày ngươi chỉ là tại ba dặm đồn trang phục gia công nhà máy tăng ca mà thôi, nhà máy cách ngươi nhà gần như vậy, ngươi hoàn toàn có cơ hội lui về nhà, giết người xong lại trốn về đến!

"Cứ như vậy, Lâm Mỹ Phượng liền sẽ tưởng rằng nàng tự tay giết chết Giản Văn Lỵ. Dạng này, các ngươi trao đổi giết người coi như hòa nhau,

ngươi cũng liền không còn lo lắng Lâm Mỹ Phượng tương lai lại bán đứng ngươi, đúng hay không?"

Triệu Ngọc sở dĩ làm ra phán đoán như thế, hoàn toàn là bởi vì lúc trước ăn thịt nướng thời điểm, đến từ các đội hữu hoài nghi cùng suy đoán.

Hồ Bân cảm thấy Lâm Mỹ Phượng quá nhỏ gầy, căn bản không thích hợp làm trao đổi giết người đối tượng! Mà Lý Bối Ny lại cho rằng, Lưu Bằng Phi rất có thể sẽ lo lắng Lâm Mỹ Phượng không thực hiện hợp đồng, đến mức áp dụng những biện pháp khác buộc nàng đi vào khuôn khổ.

Cho nên, tại Triệu Ngọc suy đoán dưới, cái kia thần bí người thứ ba căn bản chính là Lưu Bằng Phi bản nhân! Hắn hoàn toàn có lý do, có động cơ, có cơ hội đi làm chuyện này!

"Cảnh sát a, ta thật đều nói, Vu Chí Căn là ta giết, nhưng là ta thật không có giết ta lão bà! Thật là Lâm Mỹ Phượng làm! Ô. . ." Lưu Bằng Phi cao giọng giải thích, lại bị Triệu Ngọc ép tới miệng biến hình, nói chuyện mơ hồ không rõ.

"Dừng tay!" Theo một tiếng như chuông bạc hét to, Miêu Anh bỗng nhiên xuất hiện ở phòng thẩm vấn, nàng đẩy ra Triệu Ngọc, quát, "Triệu Ngọc, nơi này là Nhữ Dương phân cục, dung ngươi không được làm loạn!"

"Khụ khụ khụ. . ."

Lưu Bằng Phi đỏ bừng cả khuôn mặt, hung ác lực ho khan. Mấy tên thức thời thám viên, mau đem hắn còng tay đến thẩm vấn trên ghế.

"Triệu Ngọc, suy đoán của ngươi căn bản không thành lập, " Miêu Anh nghe được vừa rồi Triệu Ngọc ép hỏi, lúc này lắc đầu nói, "Lưu Bằng Phi thật sự có đầy đủ không ở tại chỗ chứng minh, Giản Văn Lỵ nếu như

là bị hắn giết chết, vậy chúng ta năm đó đã sớm đem bản án phá! Mặc kệ là nhà máy trang phục camera, vẫn là các công nhân viên căn cứ chính xác từ, tất cả đều chứng minh Lưu Bằng Phi đêm đó không hề rời đi qua nơi đó!

"Còn có, nhà máy mặc dù cũng tại ba dặm đồn, nhưng là cùng hắn nhà khoảng cách phi thường xa, mà nên muộn đổ mưa to, con đường vũng bùn, hắn không có khả năng bứt ra đi gây án, hơn nữa còn có thể đúng hạn trở về! Kia người thứ ba không thể nào là hắn!"

"Hừ!" Triệu Ngọc hừ lạnh trong nháy mắt, thình lình nghĩ đến mình kia thần kỳ máy phát hiện nói dối, thế là đã tính trước nói, "Tốt, vậy ta hiện tại liền hỏi hắn mấy vấn đề, nhìn một chút, cái kia người thứ ba, đến cùng phải hay không hắn! ?"

Chương 110: Chương 110: Khó bề phân biệt chân tướng

Chương 110: Khó bề phân biệt chân tướng

Lúc đầu, Miêu Anh nhìn xem Triệu Ngọc một bộ đã tính trước, lời thề son sắt dáng vẻ, còn tưởng rằng Triệu Ngọc sẽ hỏi ra cái gì đặc biệt có sáng ý vấn đề tới.

Ai ngờ, hắn bất quá là hỏi một cái cực kỳ đơn giản vấn đề mà thôi:

"Lưu Bằng Phi, ngươi thành thật nói cho ta, Giản Văn Lỵ đến cùng phải hay không —— ngươi giết! ?"

"Không phải! Thật không phải là!" Lưu Bằng Phi tinh thần mệt mỏi đáp.

Trả lời xong tất, máy phát hiện nói dối đèn xanh sáng lên.

Kết quả, Triệu Ngọc sắc mặt thay đổi, giống như vừa mới bị đâm thủng khí cầu.

Con bà nó là con gấu!

Theo như cái này thì, Lưu Bằng Phi thật đúng là không có nói láo, Giản Văn Lỵ thật không phải hắn giết, hắn cũng không phải là cái gì người thứ ba!

Làm sao bây giờ?

Triệu Ngọc nghiêm túc suy nghĩ, vì không xuất hiện cái gì lỗ thủng, hắn ngay sau đó lại bổ hỏi một chút: "Lưu Bằng Phi, ngươi có phải hay không biết, ai là giết chết Giản Văn Lỵ chân chính hung thủ?"

"Đúng vậy a!" Lưu Bằng Phi gật đầu, "Lâm Mỹ Phượng a! Ta. . ."

"Ngậm miệng!" Triệu Ngọc tức giận quát, "Ai bảo ngươi nói nhiều lời như vậy?"

Tút. . . Đèn đỏ sáng!

Ai?

Triệu Ngọc có chút loạn, chuyện gì xảy ra a đây là?

Máy phát hiện nói dối mắc lỗi vẫn là. . .

Hắn tranh thủ thời gian tĩnh hạ tâm vuốt vuốt, vì cái gì Lưu Bằng Phi nói biết hung phạm là ai? Máy phát hiện nói dối ngược lại sẽ xuất hiện đèn đỏ đâu? Nếu như ngã đẩy một chút, nói cách khác, Lưu Bằng Phi cũng không biết, giết chết Giản Văn Lỵ chân hung đến cùng là ai?

Đổi lại một câu nói, giết chết Giản Văn Lỵ chân hung. . . Thật không phải là —— Lâm Mỹ Phượng sao?

Như vậy. . . Không phải Lâm Mỹ Phượng, cũng không phải Lưu Bằng Phi, còn có ai?

Giờ này khắc này, Triệu Ngọc đã biết Lưu Bằng Phi không phải là hung phạm, cũng không biết hung phạm người nào, cho nên đối với hắn thẩm vấn đã giá trị không lớn.

Xem ra, nếu như muốn biết tình hình thực tế, nhất định phải thẩm vấn

một chút một người khác mới được.

Vừa vặn mình máy phát hiện nói dối thời gian còn chưa kết thúc, Triệu Ngọc liền muốn cầu Miêu Anh, hắn phải lập tức đi thẩm vấn một chút Lâm Mỹ Phượng!

Miêu Anh vốn cho rằng Triệu Ngọc đến như thế nào thẩm vấn Lưu Bằng Phi đâu, ai biết chỉ hỏi hai vấn đề, vậy mà liền yêu cầu thay người? Cái này tư duy, cũng quá nhảy vọt đi?

Bất quá, dù sao Lâm Mỹ Phượng phòng thẩm vấn ngay tại sát vách, để hắn hỏi một chút cũng là có thể. Thế là, Miêu Anh lúc này mang theo Triệu Ngọc tiến vào sát vách phòng thẩm vấn.

Đẩy cửa ra về sau, Triệu Ngọc rốt cục gặp được Lâm Mỹ Phượng.

Giờ phút này, Lâm Mỹ Phượng mặc dù bị trói buộc đang tra hỏi trên ghế, nhưng là biểu lộ lại là một mảnh thản nhiên, giống như rốt cục trừ đi nàng một cái tâm bệnh giống như.

Nghe được động tĩnh, Lâm Mỹ Phượng ngẩng đầu nhìn một chút, có thể là tia sáng nguyên nhân, nàng thế mà không có nhận ra Triệu Ngọc, chỉ là si ngốc nhìn xem những này hướng nàng đi tới cảnh sát.

Triệu Ngọc vốn định mau mau hỏi Lâm Mỹ Phượng mấy vấn đề, thế nhưng là khi hắn phát hiện trong đầu máy phát hiện nói dối không có phản ứng về sau, giờ mới hiểu được tới, nguyên lai cái này máy phát hiện nói dối, một lần chỉ có thể lựa chọn một cái khảo thí đối tượng!

Mặc dù trắc nghiệm Lưu Bằng Phi thời gian chưa qua, nhưng là hiện tại đổi người, lại là không thể dùng lại.

Rơi vào đường cùng, Triệu Ngọc đành phải nhịn đau lại mở ra một cái mới, đương mới máy phát hiện nói dối an trí trên người Lâm Mỹ

Phượng về sau, trong đầu lúc này mới xuất hiện lần nữa mang theo điểm đỏ điểm màu lục giao diện.

"Lâm Mỹ Phượng, " đã có máy phát hiện nói dối, Triệu Ngọc cũng không có thời gian hàn huyên, vội vàng xông Lâm Mỹ Phượng nói, "Ta hiện tại muốn hỏi ngươi mấy vấn đề, ngươi chỉ cần trả lời 'phải' hoặc 'Không phải' là được! Những vấn đề này đối ngươi tới nói, thế nhưng là cực kỳ trọng yếu, cho nên, ngươi nhất định phải nghiêm túc trả lời, biết hay không?"

Thời khắc này Lâm Mỹ Phượng đã không có bất kỳ băn khoăn nào, lúc này khẽ gật đầu một cái.

"Tốt!" Triệu Ngọc vừa lên đến liền đi thẳng vào vấn đề, hỏi, "Ngươi có phải hay không giết qua người?"

"Vâng!" Lâm Mỹ Phượng thản nhiên thừa nhận.

Nhưng mà, để Triệu Ngọc khiếp sợ chuyện phát sinh, máy phát hiện nói dối bên trên sáng lên, lại là đèn đỏ, đồng thời bĩu mà vang lên một tiếng.

A?

Triệu Ngọc thầm giật mình, chuyện gì xảy ra?

Nàng. . . Nói láo?

"Giản Văn Lỵ,

Có phải hay không là ngươi giết?" Triệu Ngọc tranh thủ thời gian lại hỏi.

"Vâng!"

Tút. . . Đèn đỏ lại sáng.

Ân. . .

Lần này, Triệu Ngọc cũng không còn cách nào bình tĩnh.

Xem ra, Giản Văn Lỵ quả thật không phải Lâm Mỹ Phượng giết? Thế nhưng là. . . Nàng tại sao muốn nói như vậy đâu? Chẳng lẽ. . . Nàng đây là nghĩ bảo hộ cái kia chân chính hung thủ giết người?

Vì tìm tới đáp án, Triệu Ngọc nghĩ nghĩ, lại hỏi một câu: "Ngươi. . . Ngươi có phải hay không dùng đao đâm qua Giản Văn Lỵ?"

"Vâng!"

Lâm Mỹ Phượng thừa nhận.

Đèn xanh sáng.

"Kia. . . Ngươi có phải hay không dùng đao đâm chết nàng rồi?"

"Vâng!"

Tút. . . Đèn đỏ sáng.

"Dùng tay bấm chết?"

"Không phải!"

Đèn xanh sáng.

Chậc chậc. . . Triệu Ngọc tích cực thúc đẩy đầu óc, tổ chức một chút ngôn ngữ, hỏi lại:

"Ngươi có phải hay không. . . Biết giết chết Giản Văn Lỵ chân hung

—— là ai! ?"

"Ta. . . Ta không rõ. . . Không phải liền là ta sao?" Ai ngờ, Lâm Mỹ Phượng bắt đầu phạm hồ đồ rồi, nàng làm không rõ ràng, trước mắt cái này cảnh sát vì sao lại hỏi cái này loại cấp thấp thú vị vấn đề?

"Ngươi chỉ cần trả lời 'phải' hoặc 'Không phải' ." Triệu Ngọc đưa ra yêu cầu.

"Vâng!"

Kết quả, đèn đỏ sáng.

Ai?

Lần này, Triệu Ngọc cũng có một ít hồ đồ rồi. Nếu như dựa theo máy phát hiện nói dối kiểm trắc kết quả đến xem, Lâm Mỹ Phượng cũng không có giết chết Giản Văn Ly, chỉ là dùng đao đâm đả thương nàng; thế nhưng là, nàng cũng không biết cái kia chân chính hung thủ giết người!

Cái này. . .

Có phải hay không có chút nói không thông?

Cái này máy phát hiện nói dối. . .

Triệu Ngọc phi tốc suy tư, bỗng nhiên, hắn tựa hồ nghĩ thông suốt một việc, ta nhỏ cái WOW! Cái này máy phát hiện nói dối có phải hay không đã lợi hại đến có thể trực chỉ chân tướng tình trạng! ? Lâm Mỹ Phượng đều không thể xác định sự tình, máy phát hiện nói dối lại vẫn có thể đưa ra câu trả lời chính xác?

Cái này máy phát hiện nói dối. . . Cũng quá lợi hại a?

Vì nghiệm chứng ý nghĩ của mình, hắn lại lần nữa hỏi một vấn đề: "Lâm Mỹ Phượng, đêm đó, ngươi có phải hay không chỉ dùng đao đâm bị thương Giản Văn Lỵ, mà cũng không có đưa nàng đâm chết?"

"A?" Lâm Mỹ Phượng mờ mịt không hiểu, cau mày nói, "Ta. . . Ta lúc ấy rất bối rối, ta nhớ không được! Ta chẳng qua là cảm thấy, ta đâm nàng thời điểm, nàng khẽ động cũng không hề động! Có thể là chết a?"

Bởi vì Lâm Mỹ Phượng không có theo yêu cầu đáp lại, máy phát hiện nói dối cũng không xuất hiện kết quả.

Triệu Ngọc vội vàng nhắc nhở: "Không sao, ngươi tùy tiện nói một đáp án là được, 'phải' hoặc 'Không phải', chọn một!"

Nghe đến lời này, bên cạnh Miêu Anh thế nhưng là thấy càng thêm không hiểu thấu, hoàn toàn không hiểu rõ Triệu Ngọc trong hồ lô đến cùng bán thuốc gì?

"Vâng!" Lâm Mỹ Phượng sớm đã không có tinh thần bao phục, lúc này tuyển một đáp án.

Đèn xanh sáng.

Nha. . .

Triệu Ngọc suy nghĩ, nhìn tới. . . Vẫn là nghiệm thi báo cáo là chính xác, Giản Văn Lỵ chính là chết bởi ngạt thở!

"Ừm. . ." Triệu Ngọc đầu óc xoay nhanh, ngược lại hỏi lại, "Vậy ngươi nói cho ta, có phải hay không tại ngươi dùng đao đâm Giản Văn Lỵ thời điểm, Giản Văn Lỵ đã chết? Ngươi đâm, chỉ là một bộ —— tử thi! ?"

"A! ?"

Lâm Mỹ Phượng hoàn toàn choáng váng, căn bản không biết nên trả lời như thế nào? Cuối cùng vẫn là tại Triệu Ngọc ánh mắt ra hiệu dưới, miễn cưỡng gật đầu nói cái "Vâng!"

Kết quả, đèn xanh lại sáng!

Nha. . .

Lần này, Triệu Ngọc lại hiểu rõ một vấn đề, Giản Văn Lỵ quả nhiên là chết bởi Lâm Mỹ Phượng đến trước đó, Lâm Mỹ Phượng đao, bất quá là chọc vào người chết trên thân!

Nếu như vậy vừa đến, mặc dù Lâm Mỹ Phượng tham dự Lưu Bằng Phi trao đổi giết người, thế nhưng là, người lại cũng không là nàng giết chết!

Như vậy. . . Tội lỗi của nàng, sẽ tương ứng đến xuống đến thấp nhất. Nói cách khác, nếu như có thể tìm tới giết chết Giản Văn Lỵ chân hung, Lâm Mỹ Phượng rất có thể sẽ không ngồi tù, rất có thể sẽ trở lại lúc đầu cuộc sống hạnh phúc bên trong đi?

Cái này nhưng. . . Thái nãi nãi cái hùng. . .

Bất quá. . .

Triệu Ngọc lập tức nghĩ đến một cái vấn đề trọng yếu nhất: Cái này giết chết Giản Văn Lỵ chân hung —— rốt cuộc là người nào! ?

Chương 111: Chương 111: Bùn nhão không dính lên tường được

Chương 111: Bùn nhão không dính lên tường được

"Triệu Ngọc, " từ phòng thẩm vấn sau khi đi ra, Miêu Anh thẳng thắn địa đạo ra nghi ngờ của mình, "Ngươi hỏi nửa ngày, đều là tại đi lòng vòng mà lời nhàm tai, ngươi đến cùng nghĩ như thế nào, không phải là thuần túy vì lãng phí thời gian a?"

"Làm sao lại như vậy?" Triệu Ngọc liếm láp mặt nói, "Ta hỏi được nhiều chuyên nghiệp?"

"Ta nhìn ra được, ngươi có ý tứ muốn kéo Lâm Mỹ Phượng một thanh!" Miêu Anh nghiêm mặt nói, "Thế nhưng là, ngươi hỏi những vấn đề kia, nhưng không có nửa chút lời chứng hiệu lực, ngươi có hiểu hay không? Không có xác thực chứng cứ, Lâm Mỹ Phượng vẫn vẫn là mưu sát Giản Văn Lỵ người hiềm nghi!"

"Miêu đội trưởng!" Triệu Ngọc bỗng nhiên đối Miêu Anh đứng đắn nói, "Ngươi ngoài miệng nói muốn chứng cứ, nhưng là ta nhìn ra được, ngươi cùng ta ý nghĩ là nhất trí! Nếu như ngươi không muốn giúp Lâm Mỹ Phượng một tay, ngươi cũng sẽ không hơn nửa đêm đem ta gọi tới!"

"Cho nên ta mới hối hận!" Miêu Anh phản ứng cũng là thần tốc, "Nếu không phải ta nhất định phải đem ngươi hơn nửa đêm gọi tới, ta cũng sẽ không bị ngươi nôn một thân! Ta tổng hoài nghi, nếu có kiếp trước, ta có phải hay không là ngươi cừu nhân giết cha?"

Mặc dù nôn mửa thời điểm, Triệu Ngọc mơ mơ màng màng, nhưng là thông qua về sau chậm rãi chải vuốt, hắn đã nhớ tới vừa rồi đến cùng xảy ra chuyện gì, thế là mở miệng giải thích:

"Cái này thực sự xin lỗi, lần này, ta thật không phải cố ý! Ta uống quá nhiều rượu, sau đó lại ngồi xe, sau đó lại sốt ruột phát hỏa, sau đó. . ."

"Tốt, chúng ta vẫn là trước nói chính sự đi!" Miêu Anh không kiên nhẫn ngắt lời nói, "Chúng ta bản án làm sao bây giờ? Là ta hiện tại liền đi viết kết án báo cáo, vẫn là. . ."

"Không được, tuyệt đối không được!" Triệu Ngọc vội nói, "Ta hiện tại đã xác thực tra rõ ràng, Lưu Bằng Phi cùng Lâm Mỹ Phượng đều không phải giết chết Giản Văn Lỵ hung thủ, hung phạm nhất định là người khác!"

"Đây chẳng qua là ngươi chủ quan ước đoán, mặc dù khẩu cung cùng ghi chép không nhất trí, nhưng là Lâm Mỹ Phượng đã nhận tội!" Miêu Anh phủ định.

"Ngươi vừa rồi đều thấy được!" Triệu Ngọc hơi có vẻ kích động nói, "Chính Lâm Mỹ Phượng đều không thể xác định, nàng đâm đao thời điểm, Giản Văn Lỵ đến cùng chết hay không! Chúng ta nhất định phải đem nó tra cái tra ra manh mối mới được!"

Nhìn thấy Triệu Ngọc kích động như thế, Miêu Anh nghiêm túc nhìn một chút hắn, im miệng không nói, từ chối cho ý kiến. Nhưng là, nàng kia ánh mắt sắc bén bên trong, lại lóe ra một loại thâm thúy mà cơ trí ánh sáng.

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc giống như có thể cùng Miêu Anh sinh ra cộng minh nào đó, hắn có thể cảm giác được ra, Miêu Anh cùng ý nghĩ của hắn hắn là giống nhau như đúc.

"Triệu Ngọc, " Miêu Anh nhìn chung quanh một chút, lúc này đem Triệu Ngọc kéo đến chỗ không có người, lúc này mới trịnh trọng kỳ sự nói với hắn, "Ta nghĩ, làm sư tỷ tiền bối, ta có cần phải nhắc nhở ngươi một chút! Căn cứ tình huống hiện tại đến xem, ngươi nhất định phải minh bạch một ít chuyện!"

A?

Triệu Ngọc buồn bực, không biết Miêu Anh như thế thần thần bí bí, đến cùng muốn nói cái gì?

"Nếu như. . . Hiện tại đem bản án kết, " Miêu Anh nghiêm túc lời nói, "Hai người chúng ta sẽ có được vô tận chỗ tốt, tiền thưởng, ngợi khen, ghi công , vân vân vân vân. . .

"Thế nhưng là, nếu như chúng ta không kết án, ngươi cũng đã biết, hai ta phải đối mặt, là cái gì không?"

"Ồ?"

Triệu Ngọc thật đúng là không có nghĩ qua tầng này, hắn bất quá là cái vừa mới chuyển chính người mới, đương nhiên sẽ không hiểu rõ quá nhiều!

"Gà bay trứng vỡ, có thể là kết quả tốt nhất đâu!" Miêu Anh như cái lão giang hồ, ân cần dạy bảo nói, " không kết án, liền mang ý nghĩa công việc không có hoàn thành, hung thủ vẫn ung dung ngoài vòng pháp luật. Ngươi thử tưởng tượng, đương cái này lên trao đổi án giết người truyền đến ngoại giới về sau, sẽ xuất hiện tình huống như thế nào? Có phải hay không một trận sóng to gió lớn?

"Đầu tiên tới nói, Giản Văn Lỵ gia thuộc. . . Sẽ nghĩ như thế nào? Thời gian qua đi 10 năm, bây giờ bản án một lần nữa lật lên, Giản Văn Lỵ gia

thuộc có thể thờ ơ sao? Bọn hắn sẽ một lần nữa hướng cảnh đội làm áp lực, phiến * động dư luận, đến lúc đó, nếu quả thật hung tìm được, kia cái gì đều đừng nói; nhưng nếu là tìm không thấy, chúng ta cái sọt coi như gây rắc rối lớn!

"Tiếp theo lại nói, bản án không kết, ngươi ta lãnh đạo sẽ thấy thế nào? Mặc dù chúng ta đã rất cố gắng,

Rất tiếp cận chân tướng sự thật, thế nhưng là lãnh đạo sẽ tán đồng ngươi sao? Trong mắt bọn hắn, bản án không kết, chúng ta cố gắng trước đó, liền tất cả đều là uổng phí, biết hay không? Đến lúc đó, chúng ta chẳng những phải không đến chỗ tốt, ngược lại sẽ rước lấy một thân tanh!"

Oa!

Triệu Ngọc âm thầm sợ hãi thán phục, nhìn về phía Miêu Anh ánh mắt, đã biến thành ngưỡng mộ. Thật không nghĩ tới, Miêu Anh nhìn qua tuổi quá trẻ, lại là một vị lịch cũ sa trường lão giang hồ.

"Cuối cùng lại nói, " Miêu Anh dạy bảo vẫn còn tiếp tục, "Những cái kia năm đó phụ trách án này cảnh sát hình sự, chúng ta hiện tại đi lật những này năm đó già án, đối bọn hắn tới nói, đã là một cái sự đả kích không nhỏ!

"Nếu như chúng ta lật hết về sau vẫn không có kết án, cái này cũng không chỉ là trở thành bọn hắn trò cười vấn đề, phải biết, những người kia hiện tại đa số cảnh đội cao tầng, một khi bắt lấy chúng ta nhược điểm gì, hậu quả thế nhưng là thiết tưởng không chịu nổi. . ."

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc âm thầm lắc đầu, thật không nghĩ tới, nhìn qua một kiện phổ phổ thông thông bản án, thế mà lại liên lụy đến như thế đồ vật? Bởi vậy đến xem, điều tra niên đại xa xưa chưa kết án kiện, thật đúng là một kiện

tốn công mà không có kết quả sự tình!

Cái này đáng chết Lưu Trường Hổ, thế mà đem lão tử an bài đến như thế một cái xúi quẩy địa phương, thật sự là quá ác độc! Về sau, ta phải hảo hảo trả đũa hắn mới tốt!

"Triệu Ngọc, " Miêu Anh lời nói thấm thía, rất có đại tỷ phong phạm, "Thân ngươi tại chưa kết án kiện tiểu tổ, ta nghĩ, ngươi hẳn phải biết, điều tra một kiện chìm năm án tồn đọng đến cùng có bao nhiêu khó a? Nếu như chúng ta quyết tâm tiếp tục tra được, như vậy tương đương hết thảy đều phải làm lại từ đầu! Cái này độ khó, ngươi hẳn là tưởng tượng ra được! Tự mình chuốc lấy cực khổ, phí sức không có kết quả tốt!"

Nghe đến lời này, Triệu Ngọc tự nhiên tỏ ra là đã hiểu. Từ lúc điều tổ đến nay, thật sự là hắn tràn đầy cảm xúc, điều tra chưa kết án kiện, thật không là bình thường khó!

"Ầy, nên nói, ta đều nói cho ngươi biết!" Miêu Anh lời nói, "Như vậy. . . Ta bây giờ nghĩ trưng cầu một chút ý kiến của ngươi, Giản Văn Lỵ một án, chúng ta kết vẫn là không kết?"

"Không kết! Tuyệt đối không thể kết!" Để Miêu Anh ngoài ý muốn chính là, Triệu Ngọc vậy mà không chút do dự nói, "Làm người muốn đối nổi lương tâm của mình, bản án không tra rõ ràng, sao có thể qua loa kết án? Lại nói, Lâm Mỹ Phượng thật là oan uổng, chúng ta không thể oan uổng người tốt a? Miêu đội trưởng, ngươi yên tâm, đắc tội với người chính là nhà của ta thường cơm rau dưa, coi như đem người đều đắc tội hết, ta cũng phải đem chân tướng —— điều tra ra! !"

Triệu Ngọc trả lời, mặc dù không tính là dõng dạc, nhưng cũng là trịch địa hữu thanh.

Căn cứ dĩ vãng đối Triệu Ngọc hiểu rõ, Miêu Anh vốn cho rằng Triệu Ngọc sẽ tuỳ tiện thỏa hiệp, nhưng nàng làm sao cũng không nghĩ ra,

Triệu Ngọc vậy mà lại làm ra lựa chọn như vậy!

Là như thế, Miêu Anh không chịu được ngơ ngác một chút, nhìn về phía Triệu Ngọc ánh mắt, lại lần nữa phát sinh chuyển biến cực lớn.

"Bất quá. . ." Triệu Ngọc ngay sau đó lại cùng một câu, lại là để Miêu Anh hơi kém ngã sấp xuống. Triệu Ngọc nói, "Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, dù sao ta tàn sát án đã kết, mà Giản Văn Lỵ án về ngươi quản, cho nên tra liền tra đi, tra tốt, hai ta đều có chỗ tốt; tra không tốt, dù sao có ngươi Miêu đội trưởng ôm lấy. . ."

Ta đi. . . Miêu Anh ở trong lòng mắng: Chết Triệu Ngọc, thật sự là bùn nhão không dính lên tường được! !

Chương 112: Chương 112: Đạp quá nhẹ!

Chương 112: Đạp quá nhẹ!

Làm một thâm niên thám tử cộng thêm đội trưởng cảnh sát hình sự, Miêu Anh luôn luôn trong mắt không vò hạt cát. Mặc kệ Triệu Ngọc ra sao thái độ, nàng đều sẽ đem Giản Văn Lỵ một án tra đến cùng, hoàn nguyên chân tướng, tuyệt không có khả năng qua loa kết án!

Nàng sở dĩ trưng cầu ý kiến Triệu Ngọc ý kiến, bất quá muốn thăm dò một chút vị này vô lương thám tử, trêu chọc một chút hắn thôi!

Nàng vẫn thật không nghĩ tới, Triệu Ngọc thái độ cư nhiên như thế kiên định quyết tuyệt, không khỏi làm nàng lau mắt mà nhìn. Đừng nhìn gia hỏa này phách lối bất thường, không đầu không đuôi, làm việc vẫn còn rất giảng nguyên tắc?

Mặc dù Miêu Anh nói tới những cái kia lo lắng có chút khuếch đại thành phần, lại cũng không là hoàn toàn không có. Như muốn đem án này tra đến cùng, liền muốn làm tốt ngược giẫm lôi chuẩn bị!

Hai người bọn họ phân biệt đại biểu cho riêng phần mình cảnh đội, áp lực không thể bảo là không lớn! Một khi mưu sát Giản Văn Lỵ chân hung không tra được, như vậy chờ lấy bọn hắn, tuyệt đối không có chuyện gì tốt!

Bất quá, Triệu Ngọc cũng là nghĩ sai, hắn vốn cho rằng, Miêu Anh như thế chủ động hỏi thăm với hắn, là bởi vì Miêu Anh cần trợ giúp của hắn, hôm nay liền muốn đi theo đám bọn hắn chạy ngược chạy xuôi đi tìm

manh mối đâu!

Nhưng trên thực tế, Miêu Anh bất quá là cùng hắn thương thảo một chút điều tra kế hoạch mà thôi, cũng không có để Triệu Ngọc kinh nghiệm bản thân mà vì ý tứ.

Nguyên lai, người ta chính là một đội chi trưởng, dưới tay có là thám viên, căn bản không cần đến Triệu Ngọc hỗ trợ.

Nhữ Dương phân cục cùng cho dương phân cục khác biệt, bởi vì phạm vi quản hạt có hạn, bọn hắn cảnh đội tổ trọng án đội cơ động, không có A, B tổ phân chia, cũng không có cái gì trường kỳ chưa kết án kiện tiểu tổ.

Tất cả bản án, đều là từ đội trưởng trực tiếp phụ trách, thậm chí ngay cả người đội phó đều không có!

Đối với những cái kia trường kỳ đọng lại chưa kết án kiện, trong tổ bình thường đều là tại không có bản án thời điểm cùng một chỗ điều tra và giải quyết.

Cùng tàn sát án đồng dạng, Giản Văn Lỵ án đồng dạng đến10 năm kỳ hạn, cũng thuộc về trọng yếu điều tra và giải quyết hạng mục, Miêu Anh tự nhiên là khắc sâu ấn tượng. Hiện tại thật vất vả tìm được trọng yếu người hiềm nghi, nàng tự nhiên muốn tra cái rõ ràng.

Thông qua vài giờ trong đêm thảo luận, Miêu Anh làm ra bước đầu điều tra kế hoạch.

Đầu tiên, hắn đem thám viên nhóm chia làm bốn tổ:

Một tổ tiếp tục thẩm vấn Lưu Bằng Phi cùng Lâm Mỹ Phượng, nhìn xem còn có thể hay không thu hoạch được đầu mối mới?

Tổ 2 đi giám chứng khoa tìm kiếm so với năm đó lưu lại chứng cứ, nhìn xem còn có nào bị sơ sót chi tiết?

Ba tổ đi thăm viếng Giản Văn Lỵ thân thuộc cùng khi còn sống hảo hữu, một lần nữa tra án;

Bốn tổ thì đi tìm kiếm năm đó phụ trách án này thám viên, hướng bọn hắn hỏi thăm năm đó tra án trải qua, nhìn xem có hay không bỏ sót?

Nhìn xem Miêu Anh thong dong có thừa an bài, Triệu Ngọc không khỏi sinh lòng hâm mộ, cùng hắn vị này chưa kết án kiện tiểu tổ quang can tư lệnh so ra, người ta thế nhưng là vênh váo được nhiều! Một hơi phái ra hơn mười tên thám viên, phách lực này. . .

Ân. . .

Hâm mộ xong về sau, Triệu Ngọc không khỏi sinh ra nghi vấn, ai? Người đều phái xong, vậy ta đâu?

"Triệu Ngọc cảnh sát!" An bài hoàn tất về sau, Miêu Anh nói với Triệu Ngọc, "Dựa theo chương trình tới nói, Lưu Bằng Phi không thể tại chúng ta nơi này ngây ngốc quá lâu, hậu thiên ta sẽ đem hắn chuyển giao đến cho dương trại tạm giam. Đến lúc đó, còn muốn làm phiền ngươi bên kia, đi chỉnh lý Vu Chí Căn bị giết án tư liệu, sau đó đi đi theo quy trình!"

"Ừm. . ."

Triệu Ngọc minh bạch, mặc dù trao đổi án giết người còn chưa điều tra rõ ràng, nhưng là từ trên lý luận tới nói, hắn chỗ phụ trách làm dân giàu cư xá tàn sát án, đã có thể kết án.

Nói một cách khác, cái kia tăng gấp bội tiền thưởng cùng tăng gấp bội ghi công ban thưởng, đã là chuyện ván đã đóng thuyền.

"Kia. . . Lâm Mỹ Phượng. . . Nàng xử lý như thế nào?" Triệu Ngọc hỏi.

"Lâm Mỹ Phượng vẫn là Giản Văn Lỵ án mưu sát trọng đại người hiềm nghi, " Miêu Anh đáp, "Chúng ta sẽ đem nàng đưa đến chúng ta bên này trại tạm giam giam giữ, tiếp tục thẩm vấn! Bình thường bắt giữ điều tra kỳ chỉ có một tháng, đưa ra xin lời nói, có thể thêm vào một tháng!

"Nói cách khác, trong hai tháng, chúng ta nhất định phải bắt được mưu sát Giản Văn Lỵ chân hung! Nếu như bắt không được, Lâm Mỹ Phượng liền sẽ lấy hung thủ thân phận bị khởi tố!"

"Hai tháng, dài như vậy! ?" Bởi vì có Kỳ Ngộ hệ thống,

Triệu Ngọc biểu hiện được cực kì tự tin.

Nhưng mà, lời này nghe được Miêu Anh trong tai, lại là cực kì chói tai.

"Triệu Ngọc, ngươi có ý tứ gì?" Nàng dùng ánh mắt sắc bén khoét Triệu Ngọc một chút, tức giận nói, "Ngươi cho rằng ngươi đang nói ngồi châm chọc sao? Ta nhưng nói cho ngươi, ngươi đừng tưởng rằng Giản Văn Lỵ án đều là chúng ta Nhữ Dương chuyện bên này, bản án nếu là không phá được, ta lập tức cho các ngươi lãnh đạo đánh báo cáo, liền nói là ngươi không cho ta kết án, là ngươi nhất định để ta một lần nữa điều tra! Ta không lấy được tốt, ngươi cũng đừng nghĩ có ngày sống dễ chịu!"

Oa!

Triệu Ngọc đảo tròn mắt, trong lòng khen, cái này đàn bà thật là lợi hại, một chút thua thiệt đều không ăn! ? Thế nhưng là, không biết tại sao, nhìn thấy Miêu Anh giáo huấn người dáng vẻ, hắn lại không chịu được thấy ngây dại.

Nhưng gặp Miêu Anh mũi ngọc tinh xảo môi son, mặt như hoa đào, há

mồm sắc lệnh thời điểm, đều lộ ra như vậy thanh nhã hào sảng, như mộc xuân phong.

"Hừ! 10 năm đều không phá được bản án, hai tháng ngại lâu? Có bị bệnh không ngươi?" Miêu Anh lại là càng nói càng có khí, "Còn nữa nói, mặc dù khẩu cung không nhất trí, nhưng là chúng ta không cách nào chứng minh, Lâm Mỹ Phượng nhất định chính là vô tội! Nếu như nàng căn bản chính là cố ý nói láo, chúng ta trả hết đến nơi đâu tìm hung phạm? Triệu Ngọc. . . Uy. . . Ngươi. . ."

Thời khắc này Triệu Ngọc, còn đắm chìm trong trong lúc si ngốc, hắn một mặt lắng nghe Miêu Anh êm tai trách cứ, hai con mắt nhưng lại nhịn không được hướng người ta kia hoàn mỹ dáng người, thậm chí cả cao cao bộ ngực bên trên ngắm đi. . .

Cờ rốp. . .

Thẳng nghe được Miêu Anh nắm quyền phát ra cờ rốp âm thanh, Triệu Ngọc lúc này mới soạt nhưng bừng tỉnh, bận bịu lau đi khóe miệng, cười đùa tí tửng xông Miêu Anh nói ra:

"Ha ha ha. . . Yên tâm đi Miêu đội trưởng, bằng ta nhiều năm như vậy chuyên nghiệp kinh nghiệm, Lâm Mỹ Phượng tuyệt đối không có giết người, hung phạm nhất định là người khác!" Triệu Ngọc vỗ vỗ ngực, "Về phần tra án mà! Ngươi cũng đều có thể yên tâm, hai tháng tuyệt đối đủ, các ngươi trước chậm rãi tra, gặp được khó khăn cứ việc tìm ta. . . Ta trở về tắm rửa đi trước! Cái này trên thân quá thối!

"Nha. . . Đúng, tra được đầu mối gì, đừng quên cho ta biết một tiếng!

"Cái kia. . . Ta đi trước a. . . A nha. . ." Nói, Triệu Ngọc một mặt quay người, còn một mặt ngáp một cái, lười biếng nói, "Một đêm này giày vò, trở về nhưng phải hảo hảo ngủ bù mới tốt!"

"Ngươi. . ."

Miêu Anh nhìn xem Triệu Ngọc dõng dạc vô sỉ bộ dáng, thẳng hận đến hàm răng ngứa, trong lòng không ngừng hối hận, thật không nên đem như thế cái ôn thần mời đến mình đơn vị đến! Còn có, đêm qua một cước kia, thật sự là đạp —— quá nhẹ! !

. . .

Một đêm không ngủ, lại thêm nôn rượu, đương Triệu Ngọc từ Nhữ Dương phân cục lúc đi ra, đã là mọi loại mỏi mệt.

Hắn vốn định về nhà trước tắm rửa, mới hảo hảo ngủ bù, ai ngờ, vừa đánh lên xe taxi, điện thoại liền liên tiếp vang lên.

Đầu tiên là Lý Bối Ny đánh tới hỏi thăm Triệu Ngọc, liên quan tới tàn sát án kết án báo cáo muốn như thế nào khởi thảo?

Sau đó là Trương Cảnh Phong đánh tới, hỏi Triệu Ngọc có cần hay không tiếp lấy tra Diêu Giai bạn trai?

Ngay sau đó, Bành Hân lại cấp tốc cho hắn điện báo, muốn hắn tranh thủ thời gian về cục cảnh sát một chuyến, cục trưởng đại nhân muốn gặp hắn! !

Chương 113: Chương 113: Triệu gia xuất mã

Chương 113: Triệu gia xuất mã

Lập tức tiếp vào nhiều như vậy điện thoại, lại nghe nói cục trưởng tự mình triệu kiến, Triệu Ngọc đành phải bỏ đi về nhà tắm rửa nghỉ ngơi suy nghĩ, trực tiếp chạy về cục cảnh sát.

Từ cửa chính đi thẳng đến bên ngoài phòng làm việc hành lang, Triệu Ngọc chợt phát hiện một chút rất không thích hợp mà địa phương, rất nhiều nhân viên cảnh sát nhìn thấy hắn về sau, ánh mắt bên trong vậy mà tất cả đều truyền đến dị dạng thần sắc.

Thế nào?

Triệu Ngọc không khỏi buồn bực, là ta không mặc quần áo, vẫn là mặc vào nữ nhân quần áo? Nhìn cái gì đấy đều? Nhìn anh em dáng dấp đẹp trai sao?

Nguyên lai, Triệu Ngọc phá tàn sát án tin tức, sớm đã truyền khắp toàn bộ cảnh đội. Thám viên nhóm có một cái tính một cái, tất cả đều đối vị này trong truyền thuyết lưu manh thám tử cảm thấy không thể tưởng tượng nổi!

Lúc đầu, phía trước liên tiếp phá gậy điện án cùng chặt tay án liền đủ quỷ dị, nhưng gia hỏa này vừa mới tiến chưa kết tổ, vậy mà lại đem một kiện trầm tích mười năm bản án cũ cho phá, hơn nữa còn là đơn thương

độc mã làm! Bực này dũng mãnh phi thường nghịch thiên biểu hiện, quả thực làm cho không người nào có thể tưởng tượng!

Là như thế, khi bọn hắn bỗng nhiên nhìn thấy Triệu Ngọc bản tôn thời điểm, khó tránh khỏi sẽ biểu lộ phức tạp, ánh mắt dị dạng.

Triệu Ngọc thế nhưng là hỗn không biết rõ tình hình, đợi nhìn thấy hai vị văn phòng nữ cán sự ngay tại quan sát mình thời điểm, hắn liếm láp mặt liền hỏi mở:

"Uy, tỷ muội mà nhóm, nhìn cái gì đâu? Có phải hay không muốn theo lão tử hẹn một chút a?"

Hai vị nữ cán sự bỗng dưng giật cả mình, vội vàng cúi đầu một đường bước nhanh tới.

"Hắc hắc. . ."

Triệu Ngọc cười xấu xa lấy thử nhe răng, ai ngờ quay người ở giữa, vừa vặn đụng phải từ tổ B công thất cổng xuất hiện Khúc Bình tổ trưởng.

Khúc Bình nhìn thấy Triệu Ngọc về sau, đầu tiên là nao nao, vừa định mở miệng nói cái gì, Triệu Ngọc lại là vượt lên trước tới một câu:

"U? Đây không phải Khúc đại tổ trường sao? Làm gì? Viện dưỡng lão bạo vụ trộm phá không? Có cần hay không anh em ta giúp ngươi một chút nhóm a?"

Nghe được Triệu Ngọc nói chuyện mang ý châm biếm, Khúc Bình tức giận lườm hắn một cái, một câu cũng không nói liền xoay người về văn phòng đi.

"Dừng a!"

Triệu Ngọc hừ một tiếng, nhìn thấy B tổ cửa mở ra, muốn lại châm chọc nói móc vài câu, ai ngờ đúng vào lúc này, Bành Hân lại dẫn tổ A một đại bang thám viên, từ tổ A văn phòng phần phật mà ra.

Tất cả mọi người đi như bay, dáng vẻ vội vàng.

Oa?

Nhìn thấy tổ A các đồng nghiệp tập thể xuất động, chạm mặt tới, Triệu Ngọc không khỏi một trận đắc chí, trong lòng nói chuyện, đại tỷ đại a, ta bất quá là phá kiện vụ án nhỏ mà thôi, về phần hưng sư động chúng như vậy tới đón tiếp ta sao?

Bất quá, Triệu Ngọc rất mau nhìn rõ ràng, các đồng nghiệp từng cái mặc áo khoác, vác lấy ba lô, tựa hồ là đang muốn vội vàng ra ngoài.

Thế nào đây là?

"Ai nha, ngọc a!" Bành Hân cái thứ nhất thấy được Triệu Ngọc, lúc này hưng phấn chạy đến trước mặt, giang hai cánh tay hô, "Đến, để tỷ tỷ hôn một cái trước!"

Nói, Bành Hân thật làm bộ muốn thân, Triệu Ngọc thì linh xảo né tránh một chút, cười nói: "Đừng. . . Ta còn không có đánh răng đâu!"

"Ha ha ha. . ." Bành Hân cười to, hung ác đập Triệu Ngọc bả vai, "Tiểu tử ngươi thật là chúng ta phúc tướng a! Vừa tới chưa kết tổ không có mấy ngày, thế mà đem lớn như vậy một vụ án cho phá, tiểu tử ngươi. . . Tiểu tử ngươi. . ."

Bành Hân kích động đến không biết nói cái gì cho phải, không ngừng dùng nắm đấm đỗi Triệu Ngọc bả vai.

"Đúng vậy a, Tiểu Triệu thật sự là quá cho chúng ta tranh khí! Quá lộ

mặt!" Phía sau Lưu học núi phụ họa nói, "Mấy anh em, chúng ta cũng phải cố gắng một chút! Hôm nay không phải đem tiểu tử kia bắt được mới tốt!"

"Đúng!"

Những tổ viên khác cao giọng phụ họa, lòng tin bạo rạp.

A?

Triệu Ngọc rốt cục nghe rõ, tình cảm các đồng nghiệp đây là kìm nén sức lực muốn nắm tội phạm đâu! Căn bản không phải xếp hàng nghênh đón ta.

"Đại tỷ đại. . . Chuyện gì xảy ra a đây là?" Triệu Ngọc vội vàng mở miệng hỏi thăm.

Bành Hân trả lời: "Chúng ta vừa mới tiếp vào tin tức, có người tại Tần Sơn đập chứa nước phụ cận phát hiện Dương Văn Đào tung tích, chúng ta đến chạy tới bắt người! Huynh đệ, ngươi tiệc ăn mừng, tỷ quay đầu cho ngươi thêm bày!"

Dương Văn Đào?

Triệu Ngọc nhớ tới,

Cái này Dương Văn Đào chính là đập chứa nước trầm thi án người hiềm nghi, liền là sẽ parkour vị kia! Không nghĩ tới nhiều ngày như vậy, tiểu tử này lại còn tại lẩn trốn?

"Tần Sơn đập chứa nước?" Triệu Ngọc nhướng mày, "Không thể nào? Gia hỏa này vậy mà núp ở hắn giết người vứt xác địa phương? Có đủ ý nghĩ a? Đại tỷ đại, ngươi chờ một chút, ta cũng cùng các ngươi đi!"

Nói, Triệu Ngọc kéo tốt áo khoác khoá kéo, muốn đi theo các đồng nghiệp cùng lúc xuất phát.

"Tốt!" Bành Hân đầu tiên là nhẹ gật đầu, thế nhưng là một giây không đến, nàng chợt nhớ tới cái gì, vội nói, "Không được a! Huynh đệ, cái kia. . . Loan cục dài một thật sớm liền đến điện thoại, muốn ngươi đến nàng văn phòng đi một chuyến đâu!"

"Loan cục dài?" Triệu Ngọc lại là nhíu nhíu mày, trong lòng suy nghĩ, nàng tìm ta sẽ có sự tình gì?

Giống như là đoán được Triệu Ngọc tâm tư, Bành Hân cố ý dắt cuống họng xông B tổ cổng hô: "Triệu Ngọc a, bởi vì ngươi đại phá làm dân giàu cư xá tàn sát án, lập công lớn một kiện, Loan cục dài đối ngươi lớn thêm tán thưởng, muốn tự mình tìm ngươi tìm hiểu một chút tình huống đâu! Mà lại, nàng còn muốn để ngươi chuẩn bị một cái báo cáo, cho chúng ta toàn tổ trọng án thám viên nhóm giới thiệu một chút ngươi phá án kinh nghiệm, ngươi cần phải chuẩn bị cẩn thận a!"

Bành Hân sở dĩ đề cao giọng, liền là muốn để Khúc Bình bọn người nghe được. Để bọn hắn cũng biết biết, chúng ta tổ A cũng có người tài ba, chúng ta cũng không phải ăn cơm khô!

Triệu Ngọc nhìn xem Bành Hân vênh vang đắc ý dáng vẻ quả muốn cười, thế nhưng là bàn về trang bức đến, hắn lại so Bành Hân càng hơn một bậc, lúc này phối hợp xông B tổ đại môn quát:

"Khục! Cục trưởng đại nhân quá đề cao ta, một kiện nho nhỏ tàn sát án mà thôi, có cái gì tốt giới thiệu?" Triệu Ngọc nghiêm túc trang bức nói, " ta nhìn, ta vẫn là cùng các ngươi đi bắt người bị tình nghi đi! Các ngươi yên tâm, không phải liền là một cái nho nhỏ giết người lẩn trốn phạm mà! Triệu gia xuất mã, dễ như trở bàn tay, bảo đảm đem hắn nhanh nhẹn bắt trở về!"

Nhìn thấy Bành Hân cùng Triệu Ngọc kẻ xướng người hoạ, tổ A thám viên nhóm cũng là không khỏi mỉm cười. Từ lúc Khúc Bình tiền nhiệm B tổ đến nay, bọn hắn một mực chịu đủ kiềm chế, chưa hề dám ở người ta cổng cao giọng nói chuyện qua, cái này thật đúng là lần đầu tiên lần đầu!

Gắn xong bức về sau, Bành Hân vẫn là nghiêm túc lắc đầu, tại Triệu Ngọc bên tai nhỏ giọng nhắc tới nói:

"Ngọc a, nghe tỷ, nhanh đi Loan cục dài văn phòng đi! Tới đó cũng không chỉ là vì làm báo cáo, ngươi thuận tiện đề cập với nàng xách chưa kết tổ sự tình, chỉ cần nàng gật đầu, ngươi lập tức liền có thể từ nơi đó nhảy ra!"

Nha. . .

Triệu Ngọc vẫn thật không nghĩ tới tầng này, vẫn là người ta đại tỷ đại nghĩ đến chu đáo. Nghĩ đến chỗ này, một cỗ lòng cảm kích tự nhiên sinh ra, bởi vì cái gọi là có ơn tất báo, người ta Bành Hân như thế coi ta là người một nhà, ta cũng phải xứng đáng người ta mới được!

Nhưng mà, Triệu Ngọc không có quá nhiều suy nghĩ, vẫn kiên trì trả lời: "Đại tỷ đại, ngươi đừng nói nữa! Ta Triệu Ngọc từ đầu đến cuối đều là tổ A người, ta vẫn là cùng các ngươi đi thôi, nhiều cái người liền nhiều một phần lực lượng!"

"Thế nhưng là. . ." Bành Hân do dự.

"Có gì có thể đúng vậy?" Triệu Ngọc khoát tay nói, "Cục trưởng bên kia báo cáo, lúc nào báo đều được! Nhưng người bị tình nghi lại là không chờ người, nhanh, nắm chặt thời gian đi!"

"Kia. . . Tốt a!" Bành Hân rốt cục đáp ứng, "Loan cục lớn lên một bên, ta chờ một lúc cùng với nàng giải thích một chút đi! Đi. . ."

Nói xong, tại Bành Hân dẫn đầu dưới, chúng thám viên cực nhanh xuống lầu lấy xe đi.

Cùng lúc đó, tổ B trong văn phòng Khúc Bình lại là sớm đã tức giận đến toàn thân run rẩy, vừa rồi Bành Hân cùng Triệu Ngọc chỉ cây dâu mà mắng cây hòe, nàng nghe được rõ ràng, nhất là Triệu Ngọc dõng dạc, càng làm cho nàng nổi giận.

Hừ!

Tiểu nhân đắc chí mặc cho càn rỡ!

Khúc Bình ở trong lòng mắng, Triệu Ngọc, còn thằng mình kêu cái gì Triệu gia! ? Thật sự là chẳng biết xấu hổ, ta ngược lại muốn xem xem, ngươi như thế nào đem giết người lẩn trốn phạm —— dễ như trở bàn tay! ?

Chương 114: Chương 114: Bỏ qua nữ nhân cùng kỳ ngộ

Chương 114: Bỏ qua nữ nhân cùng kỳ ngộ

Mặc dù đạt được giết người nghi phạm Dương Văn Đào tin tức, nhưng là cũng không đại biểu cho bọn hắn lần này đi liền nhất định có thể bắt được tội phạm.

Bởi vì, tin tức này chính là từ đập chứa nước phụ cận một vị thôn dân truyền đến, nên thôn dân báo cáo nhanh cho nơi đó cảnh sát nhân dân, nói hai ngày trước trong đêm, hắn tại đập chứa nước phụ cận gặp được một nam tử xa lạ. Nên nam tử từ đập chứa nước bên cạnh trải qua, dáng vẻ vội vàng dáng vẻ, hắn liền tiến lên hỏi thăm, ai ngờ một lời không hợp hai người đúng là lên xung đột, cuối cùng, nam tử kia tránh thoát về sau, hướng đập chứa nước phía tây đi.

Về sau, đợi nhìn thấy lệnh truy nã về sau, vị này thôn dân mới phát hiện, tên nam tử kia cùng trong lệnh truy nã Dương Văn Đào dáng dấp rất giống.

Không nói trước tin tức này có đúng hay không xác thực, người kia có phải hay không Lâm Văn đào? Liền xem như, bây giờ hai ngày đã qua, hắn cũng rất có thể đã rời đi đập chứa nước khu vực.

Là như thế, đang đuổi hướng Tần Sơn đập chứa nước trên đường, Bành Hân cho thám viên nhóm làm khẩn cấp điều chỉnh.

Nàng một mặt liên hệ nơi đó cảnh sát nhân dân, để bọn hắn điều lấy các lộ giám sát, tìm kiếm nghi phạm khả nghi tung tích; một phương diện khác, đem thám viên nhóm chia mấy tổ, trước khi chia tay hướng đập chứa nước phụ cận sơn thôn hương trấn lục soát.

Tính đến Triệu Ngọc, mười người, năm chiếc xe, vừa vặn hai người một tổ.

Triệu Ngọc Hòa Lưu Học Sơn một tổ, bị phân phối đến đập chứa nước mặt phía nam tìm kiếm, kia một khu vực hết thảy có ba tòa tiểu trấn, hai mươi mấy cái sơn thôn, lượng công việc không thể bảo là không lớn!

Cùng đại bộ đội mỗi người đi một ngả về sau, Triệu Ngọc Hòa Lưu Học Sơn liền lái xe hướng nam mà đi.

Trên đường, Lưu Học Sơn một mực bực tức đầy bụng, đối Bành Hân chỉ huy rất có phê bình kín đáo.

Hắn đầu tiên là nói các hương trấn đều có đồn công an, trong sơn thôn cũng có trực ban cảnh sát nhân dân, điều tra công việc tất cả đều giao cho bọn hắn tốt, làm gì còn muốn cho tổ trọng án thám viên tự thân đi làm?

Mà lại, người chứng kiến nói Dương Văn Đào đi phía Tây đi, kia làm sao khổ an bài bọn hắn đến mặt phía nam tìm kiếm? Không bằng tập trung tinh lực, đi lục soát phía tây thật tốt!

Sau đó, hắn lại bắt đầu lo lắng tin tức độ chuẩn xác, nói muốn vạn nhất thôn dân nhìn lầm, bọn hắn chẳng phải là uổng phí hết công phu?

Còn có, Tần Sơn lớn như vậy, nếu là Dương Văn Đào một đầu đâm vào sâu trong núi lớn, bọn hắn trả hết đi nơi nào tìm?

Nghe Lưu Học Sơn miệng đầy tâm tình tiêu cực, Triệu Ngọc không khỏi

có chút phiền cảm giác. Hồi tưởng vừa rồi dẫn đội khi xuất phát, gia hỏa này lời thề son sắt, nhìn qua so với ai khác đều hưng phấn, nói đến so với ai khác đều êm tai! Thế nhưng là một cái chớp mắt, thế mà bắt đầu tiêu cực biếng nhác, cho Bành Hân phá.

Triệu Ngọc biết, Lưu Học Sơn là trong đội có tư lịch, thuộc hắn số tuổi lớn nhất, đối với Bành Hân lâm thời tiền nhiệm, hắn một mực lòng có không phục.

Nhưng mà, Lưu Học Sơn người này muốn năng lực không có năng lực, muốn quyết đoán không có quyết đoán, muốn hậu trường còn không có hậu trường, những người lãnh đạo làm sao lại coi trọng hắn?

Trước kia trà trộn giang hồ thời điểm, Triệu Ngọc ghét nhất liền là loại này lập trường không kiên định, còn tới chỗ tuyên truyền tư tưởng tiêu cực gia hỏa, loại người này đương người một bộ kín một bộ, căn bản không có uy tín có thể nói.

Thế là, Triệu Ngọc không để ý tới hắn, chỉ là vùi đầu ngủ mình cảm giác.

Theo đạo lý nói, hắn là làm vãn bối Triệu Ngọc lái xe mới đúng, thế nhưng là Lưu Học Sơn biết rõ Triệu Ngọc ngang ngược cùng tàn bạo, gặp Triệu Ngọc trực tiếp ngồi xuống xếp sau xe tòa, mình thì ngoan ngoãn mà làm lái xe.

Triệu Ngọc một đêm chưa ngủ, thực sự buồn ngủ quá, mặc dù đường xá xóc nảy, nhưng vẫn là ngủ được kêu trời kêu đất, đợi đến tỉnh lại sau giấc ngủ, xe đã mở đến cái mục đích thứ nhất địa.

Nơi này gọi là ngọc lang cửa hàng, khoảng cách Tần Sơn đập chứa nước hơn 20 cây số, chính là Tần Sơn thị Mặc Dương * huyện khu quản hạt bên trong một ngọn núi ở giữa tiểu trấn.

Đến mục đích về sau, dựa theo lệ cũ, Lưu Học Sơn cùng Triệu Ngọc tới trước đến nơi đó đồn công an, cùng bọn hắn đụng phải cái đầu. Nơi đó cảnh sát nhân dân đã sớm nhận được thông tri, đã tại toàn bộ tiểu trấn triển khai lục soát điều tra, vừa có tin tức liền sẽ thông báo cho bọn hắn.

Giao phó xong về sau, đã đến giữa trưa, hai người liền tại trên trấn tìm cái quán cơm nhỏ, đơn giản ăn chút gì.

Lúc ăn cơm, Lưu Học Sơn thế mà còn tại phát ra bực tức, oán trách cái này oán trách kia, khiến cho Triệu Ngọc càng thêm chán ghét.

Vừa vặn ở thời điểm này,

Kỳ Ngộ hệ thống truyền đến tin tức. Hệ thống nói cho Triệu Ngọc, hắn hôm nay kỳ ngộ đã kết thúc, độ hoàn thành chỉ là 42%, đúng là chẳng đạt được gì!

Lần này, không khỏi khiến Triệu Ngọc cảm thấy ngoài ý muốn.

Vì cái gì, hôm nay hệ thống kết thúc nhanh như vậy, mà lại độ hoàn thành còn như thế thấp đâu?

Hắn còn tưởng rằng, hôm nay kỳ ngộ còn chưa bắt đầu đâu!

Làm sao lại đột nhiên kết thúc?

Nghĩ đến chỗ này, hắn vội vàng đi vào trên xe, lật xem mình ghi chép.

Khảm Chấn quẻ!

Khảm Chấn quẻ?

"Khảm" đại biểu cho nữ nhân, nữ nhân. . . Nữ nhân?

Triệu Ngọc nhớ lại một chút, cùng hắn hôm nay gặp nhau nhiều nhất nữ nhân, không thể nghi ngờ vẫn là cái kia Miêu Anh! Có phải hay không, nữ nhân chỉ là nàng?

Hay là. . .

Triệu Ngọc nghiêm túc suy tư, rất nhanh nghĩ đến một cái khác khả năng!

Ai nha, loan Tiêu Tiêu, Loan cục dài chừng cũng là một nữ nhân a!

Nàng hôm nay nói muốn gặp ta, chẳng lẽ lại. . . Hôm nay kỳ ngộ bên trong chỉ nữ nhân —— là nàng! ?

Kết quả, bởi vì chính mình lựa chọn đi theo cảnh đội hành động, cho nên bỏ qua cùng nàng kỳ ngộ?

Cho nên độ hoàn thành mới thấp như vậy. . .

Như vậy. . .

"Chấn" quẻ đâu?

"Chấn" lại đại biểu cho cái gì?

Khi đó, Triệu Ngọc tựa hồ bắt được cái gì, vội vàng lật xem mình ghi chép, rốt cục có phát hiện mới.

Nguyên lai, cái này "Chấn" quẻ tại hệ thống tuyển quẻ bên trong xuất hiện đến cũng không nhiều, ghi chép bên trên chỉ có ba lần mà thôi. Sớm nhất xuất hiện một lần, còn muốn ngược dòng tìm hiểu đến chặt tay án phá án và bắt giam về sau, Triệu Ngọc ẩu đả tiểu hoàng mao vào cái ngày đó.

Tiếp theo là nhân viên cảnh sát huấn luyện lúc "Trong nước kinh lôi", cũng chính là hắn cùng Miêu Anh tại trường cảnh sát Long Hổ đại chiến lần kia.

Mà lần gần đây nhất có "Chấn" quẻ xuất hiện, đúng lúc là Lưu Trường Hổ tuyên bố mình tiến vào chưa kết tổ lần kia.

Triệu Ngọc dùng bút phác hoạ, hắn cảm thấy, trong nước kinh lôi lần kia cũng không tính, bởi vì cuối cùng bị Miêu Anh cho quấy nhiễu. Như vậy. . . Ẩu đả tiểu hoàng mao lần kia, cùng hắn điều nhập chưa kết án kiện tổ hai chuyện này, có cái gì quan hệ đâu?

Mặc dù không quá xác định, nhưng Triệu Ngọc vẫn là ra ngoài bản năng nghĩ đến hai chữ —— địa vị!

Ẩu đả tiểu hoàng mao cùng ngày, chính vào hắn đại phá chặt tay án thời khắc, đúng là hắn tại tổ trọng án xác lập địa vị thời khắc.

Mà Lưu Trường Hổ đem hắn điều đến chưa kết án kiện tiểu tổ, mặt ngoài nhìn qua cùng công việc có quan hệ, nhưng trên thực tế, địa vị của hắn đồng dạng phát sinh thay đổi!

Chẳng lẽ. . .

"Chấn" quẻ, đại biểu chính là —— địa vị?

Nghĩ như thế, hắn lúc trước cùng Miêu Anh đại chiến một trận, đồng dạng tại đông đảo nam cảnh sát viên trong lòng xác lập uy tín, kia tựa hồ đồng dạng là một loại địa vị cải biến. Chẳng lẽ trong nước kinh lôi, lúc đầu chỉ liền là hắn cùng Miêu Anh đại chiến?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc mau đem cái này suy đoán ghi xuống, đợi đến về sau lại mở đến "Chấn" quẻ thời điểm, mình mới hảo hảo trải nghiệm một phen.

Ai nha!

Tại ghi chép quá trình bên trong, Triệu Ngọc chợt nhớ tới một sự kiện tới. Nếu như "Chấn" quẻ thật đại biểu địa vị lời nói, như vậy hôm nay mở ra "Chấn" quẻ, có phải hay không đồng dạng có minh xác chỉ thị đâu?

Hôm nay Loan cục dáng dấp triệu kiến, có thể hay không cùng địa vị của mình cải biến có quan hệ? Chính là bởi vì mình không có đi, cho nên Kỳ Ngộ hệ thống mới có thể sớm kết thúc?

Con bà nó là con gấu!

Triệu Ngọc càng nghĩ càng đúng, nếu là hôm nay đi Loan cục dài văn phòng, nói không chừng thật có thể chưa hề kết tổ điều ra đến đâu! Mình rất có thể bỏ qua một cái cơ hội tốt.

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc không khỏi cảm thấy hối hận, nếu là sớm một chút nghĩ rõ ràng tầng này liền tốt! Hắn cũng không ngờ đến truy nã Dương Văn Đào sự tình sẽ như vậy khó khăn, phải sớm biết như thế, còn không bằng đi trước cục trưởng văn phòng, lại đến hỗ trợ cũng không muộn mà!

Bất quá, hắn nghĩ lại nghĩ nghĩ, nhưng lại rất nhanh thoải mái.

Bởi vì, hắn đã đem tàn sát án phá, báo cáo sớm tối đến làm, mà lãnh đạo văn phòng sớm tối cũng phải đi! Mặc dù bỏ qua lần này kỳ ngộ, nhưng đằng sau hắn là còn có càng nhiều kỳ ngộ đang chờ hắn!

Mà lại, tham gia trước mắt bắt hành động cũng chưa chắc liền là sai lầm lựa chọn, nếu là vạn nhất. . . Cái kia Dương Văn Đào không cẩn thận bị ta cho bắt được. . . Hậu quả sẽ là —— như thế nào! ?

Chương 115: Chương 115: Quen thuộc nhất người xa lạ

Chương 115: Quen thuộc nhất người xa lạ

Liên quan tới truy nã giết người lẩn trốn phạm sự tình, Triệu Ngọc vẫn là nghĩ đến quá đơn giản, hắn căn bản không nghĩ tới, khi hắn cùng Lưu Học Sơn lên núi về sau, vậy mà tra một cái liền là ròng rã ba ngày!

Trong lúc này, cứ việc Bành Hân đã cùng người chứng kiến xác nhận, cái kia hai ngày trước xuất hiện tại Tần Sơn đập chứa nước người liền là Dương Văn Đào; cứ việc phụ cận hương trấn công an cảnh sát tập thể xuất động lùng bắt, nhưng cái này Dương Văn Đào vẫn miểu vô tung ảnh.

Ba ngày qua, Triệu Ngọc Hòa Lưu Học Sơn đã đem đập chứa nước mặt phía nam hương trấn cùng sơn thôn đi được không sai biệt lắm, đồng dạng là không có chút nào phát hiện.

Mặc dù Triệu Ngọc mỗi ngày đều tại mở quẻ, cũng không có đụng phải bất luận cái gì cùng tình tiết vụ án có liên quan kỳ ngộ. Thậm chí ngay cả cùng công việc có liên quan "Cấn" quẻ, cũng không có mở ra qua.

Ngày đầu tiên, hệ thống mở một cái "Khảm đoái" quẻ, Triệu Ngọc vốn cho là mình sẽ tao ngộ mỹ nữ diễm ngộ cùng bó lớn tiền mặt.

Kết quả, hắn bất quá là tại gian nào đó nông thôn ngẫu nhiên gặp đến một vị bạn học nữ mà thôi.

Nữ đồng học là Triệu Ngọc phát tiểu, khi còn bé cùng nhau chơi đùa lớn, tiểu học không nhưng bạn học vẫn là ngồi cùng bàn. Nàng hiện tại đến nên thôn, làm một nông thôn giáo sư.

Ngẫu nhiên gặp về sau, nữ đồng học phá lệ cao hứng, liền nâng nhà chiêu đãi Triệu Ngọc cùng Lưu Học Sơn, trước khi đi còn đưa cho Triệu Ngọc một bọc lớn táo đỏ cùng nửa ngụm túi bột bắp.

Thẳng đến hệ thống kết thúc truyền đến, Triệu Ngọc mới rốt cục minh bạch, tình cảm vị này thể trọng đạt tới 200 cân nữ đồng học, liền là hắn phải tao ngộ nữ nhân; mà táo đỏ cùng bột bắp, thì là hắn hôm nay cái gọi là tài vận!

Bởi vậy đến xem, mặc dù kỳ ngộ mỗi ngày có, lại rõ ràng tồn tại không ít trình độ!

Bất quá, mặc dù quá trình không quá lý tưởng, nhưng kết quả coi như không tệ. Cùng ngày kỳ ngộ độ hoàn thành vậy mà đạt đến 65%, hắn đạt được một kiện gọi là ẩn hình định vị nghi đồ vật, thứ này có thể định vị ra chính hắn thời gian thực tọa độ, tiếp tục thời gian vì 1 giờ.

Triệu Ngọc suy nghĩ, thứ này đến cùng đến cùng có làm được cái gì?

Chẳng lẽ, là vì phòng ngừa đem mình làm ném dùng?

Ngày thứ hai, Triệu Ngọc lại mở ra một cái "Tốn Ly" quẻ tới. Tại đã biết sáu loại quẻ văn bên trong, duy chỉ có hai chữ này còn không có hiểu rõ, lại không nghĩ rằng hai chữ vậy mà cùng một chỗ mở ra.

Tốn là gió, ly là hỏa, Triệu Ngọc căn cứ ghi chép nghiêm túc suy tư một chút, nhưng vẫn là không cách nào đoán được hai chữ này đến cùng đại biểu cho cái gì?

Cùng ngày, hắn vẫn làm từng bước cùng Lưu Học Sơn đến từng cái sơn thôn lục soát nghi phạm, nhưng lại không phát sinh bất luận cái gì có thể được xưng là kỳ ngộ sự tình.

Bận rộn một ngày sau đó, tại chạng vạng tối thời điểm, Triệu Ngọc nhận được một đầu tin nhắn, nhắc nhở hắn tiền lương đã đến.

Triệu Ngọc vừa mới chuyển chính thức không bao lâu, tiền lương chỉ có 4000 ra một chút đầu bộ dáng. Theo lý thuyết, tiền không tính quá nhiều, nhưng là đầy đủ của hắn chi phí chi dụng.

Nhưng mà, trong thế giới này Triệu Ngọc lại là một cái đại hiếu tử, hắn mỗi một lần mở tiền lương, chỉ để lại 1000 khối cơ bản phí tổn, cái khác tất cả đều chuyển cho phụ mẫu.

Cũng chính vì vậy, hắn mới một mực như vậy keo kiệt.

Nghĩ tới cha mẹ của mình, Triệu Ngọc không chịu được tâm như sóng triều, ngũ vị tạp trần.

Nguyên lai, đời trước của hắn cùng hiện tại vừa vặn tương phản, bởi vì trong nhà huynh đệ đông đảo, gia cảnh bần hàn, hắn sơ trung còn không có tốt nghiệp, liền sớm rời nhà xông xáo giang hồ đi!

Ngày bình thường cùng phụ mẫu riêng có mâu thuẫn, vãng lai rất ít, dần dà cơ hồ mỗi người một ngả. Về sau, thậm chí ngay cả hắn bị tuyên án tử hình về sau, đều không có nghĩ qua muốn cùng người nhà gặp mặt một lần.

Gia đình với hắn mà nói, hoàn toàn là một cái xa lạ đồ vật!

Thế nhưng là, bây giờ lại hoàn toàn khác biệt!

Hắn xuyên việt rồi, chẳng những một lần nữa trở về gia đình, hơn nữa

còn biến thành con ngoan! Mới đầu, Triệu Ngọc cũng không nghiêm túc cân nhắc qua loại tình huống này, mặc dù phụ mẫu tới qua mấy lần điện thoại, nhưng đều bị hắn lãnh đạm qua loa tới.

Nhưng bây giờ phát tiền lương, lại làm cho hắn không thể không nghiêm túc suy tính một chút.

Hắn không biết, tương lai nên thế nào đối mặt hiện tại phụ mẫu, huynh đệ tỷ muội, còn có những lão gia kia thân thích? Loại cảm giác này vừa quen thuộc lại vừa xa lạ, để hắn rất không được tự nhiên.

Càng nghĩ,

Triệu Ngọc quyết định, vẫn là dựa theo vốn có con đường đến, trước tiên đem tiền gọi cho phụ mẫu rồi nói sau! Liền tình huống trước mắt tới nói, vẫn là duy trì hiện trạng thật tốt! Mà lại, hiện tại mình cũng không kém tiền, coi như đem tiền tất cả đều đánh tới, cũng không có ảnh hưởng gì.

Ai ngờ, đương Triệu Ngọc đem tiền đánh tới về sau, hệ thống rất nhanh truyền đến kỳ ngộ kết thúc thanh âm. Lần này, Triệu Ngọc độ hoàn thành vậy mà cao tới 87%, lại lấy được một kiện ẩn hình máy nghe trộm!

Oa?

Không thể nào?

Triệu Ngọc không khỏi kinh ngạc, bất quá là cho người nhà đánh ít tiền mà thôi, độ hoàn thành làm sao lại cao như vậy đâu?

Chẳng lẽ nói. . . Đây cũng là làm việc tốt?

Mà làm chuyện tốt, kỳ ngộ độ thật sẽ lật qua mà dâng đi lên?

Cùng lúc đó, Triệu Ngọc trong lòng cũng có mới so đo. Theo như cái này thì, tại "Tốn" cùng "Cách" hai chữ này bên trong, tất nhiên có một cái đại biểu cho —— gia đình!

Chỉ bất quá, không biết là cái nào mà thôi. Về sau lại mở ra giống nhau quẻ, nhất định phải hảo hảo thể hội một chút.

Cứ như vậy, Triệu Ngọc Hòa Lưu Học Sơn một đường đi một đường tra, mệt mỏi liền tùy tiện tìm quán trọ ở lại.

Kết quả, mãi cho đến ngày thứ ba trên đầu, Triệu Ngọc lúc này mới rốt cục thấy được đã lâu hi vọng!

Bởi vì hôm nay sáng sớm, hệ thống rốt cục mở cho hắn ra một cái "Cấn cách" quẻ đến, quẻ văn bên trong nói: Cấn núi Ly Hỏa, trong núi nhóm lửa, cháy xa gặp nhau, không nghe thấy cuối cùng, Ngũ Hành thuẫn khắc.

Trong núi nhóm lửa. . .

Triệu Ngọc nhìn một chút ngoài cửa sổ, trong lòng suy nghĩ, ta hiện tại nhưng ngay tại trong núi đâu! Có phải hay không nhìn thấy nơi nào có nhóm lửa, người bị tình nghi sẽ xuất hiện ở đâu?

Là như thế, thật vất vả đạt được cùng tra án có liên quan "Cấn" quẻ, Triệu Ngọc lộ ra phá lệ hưng phấn, sáng sớm liền chuẩn bị rời giường xuất phát.

Nhưng mà, đến giờ này khắc này, Lưu Học Sơn lại là đã không chịu nổi!

Mấy ngày qua, gia hỏa này càng ngày càng đánh ỉu xìu, chẳng những không xuất khí lực điều tra nghi phạm, mà lại thường xuyên bực tức đầy bụng, tiêu cực biếng nhác. Mỗi khi Triệu Ngọc thăm viếng sờ sắp xếp thời điểm, gia hỏa này có đôi khi liền xe đều không hạ, còn không

ngừng chơi điện thoại gọi điện thoại, hoàn toàn không có chăm chỉ làm việc dáng vẻ.

Bây giờ thấy Triệu Ngọc sáng sớm lại muốn xuất phát, hắn rốt cục nhịn không được khuyên nhủ: "Tiểu Triệu a, nghe ta một câu đi! Chúng ta vẫn là hảo hảo nghỉ ngơi một chút đi! Ngươi thật không nhìn ra được sao? Chúng ta bất quá là tại làm vô dụng công mà thôi, thuần túy là đang lãng phí thời gian!"

Triệu Ngọc nghe xong Lưu Học Sơn nói như thế, trong lòng liền mười phần phiền cảm giác.

Kỳ thật, hắn đến cảnh đội về sau cà lơ phất phơ cùng tiêu cực biếng nhác, so Lưu Học Sơn cần phải lợi hại hơn nhiều. Cũng không biết vì cái gì, đến phiên trên đầu mình, hắn lại ngược lại không quen nhìn.

"Mấy ngày nay, chúng ta đã đem nên tìm địa phương đều tìm, Dương Văn Đào nếu là thật chạy trốn tới đập chứa nước mặt phía nam đến, chúng ta hắn là đã sớm có thể được đến tin tức!" Lưu Học Sơn còn tại cho mình tìm kiếm lấy cớ, "Ngươi nhìn. . .

"Hiện tại mặc kệ là đập chứa nước phụ cận, vẫn là phía tây cùng mặt phía bắc, tất cả cũng không có Dương Văn Đào bóng dáng!

"Cho nên, gia hỏa này hoặc là chạy trốn tới vắng vẻ không người sâu trong núi lớn, hoặc là liền là đã chạy trốn tới tỉnh ngoài đi! Chúng ta ở cái địa phương này tra tìm đến đi, căn bản không có tác dụng gì mà!"

Kỳ thật, Lưu Học Sơn, cũng có đạo lí riêng của nó, nhưng nghe được Triệu Ngọc trong tai, liền là cảm giác phi thường chói tai, để hắn nhịn không được nổi giận.

Bất quá, khi hắn cẩn thận phẩm vị một phen về sau, lại là nhãn tình sáng lên, nói ra: "Lão Lưu a, ngươi có muốn hay không qua, có lẽ còn có

khác khả năng đâu?"

"Khác?" Lưu Học Sơn làm sao biết Triệu Ngọc suy nghĩ, lúc này hiếu kì hỏi, "Cái gì khả năng?"

"Đông Nam Tây Bắc bên trong, " Triệu Ngọc phân biệt rõ lấy tư vị nói, "Giống như, còn kém một mặt a? Chúng ta nếu không. . . Đến phía đông đi tìm một chút?"

Chương 116: Chương 116: Ngươi quá non!

Chương 116: Ngươi quá non!

"Tiểu Triệu, ngươi không có chuyện gì chứ?" Lưu Học Sơn gặp quỷ mà nhìn chằm chằm vào Triệu Ngọc nói, "Người chứng kiến rõ ràng nói Dương Văn Đào hướng phía tây đi, chúng ta lại đi phía đông tìm? Đây không phải hoàn toàn trái ngược sao? Ngươi đến cùng nghĩ như thế nào?"

Triệu Ngọc kiên trì mình đột nhiên thông suốt, nghiêm túc nói ra: "Dương Văn Đào tiểu tử này tâm nhãn tặc nhiều, hắn có thể hay không cố ý tạo thành một loại hướng tây mà đi giả tượng đâu?"

"Ai u. . ." Lưu Học Sơn kinh dị lắc đầu, "Tiểu Triệu a, ngươi có phải hay không nghĩ viết tiểu thuyết a? Dương Văn Đào không phải là lính đặc chủng, cũng không phải hoang dã cầu sinh bối gia, hắn chỉ là một cái nhỏ khoa viên, một cái tội phạm truy nã, hiện tại ngay cả sinh tồn cũng thành vấn đề, còn có tâm cho chúng ta làm giả tượng?"

Triệu Ngọc cũng không để ý tới Lưu Học Sơn phản bác, chỉ là mở ra điện thoại địa đồ bắt đầu xem xét.

Hắn ý nghĩ từ đầu đến cuối dừng lại tại một vấn đề bên trên:

Dương Văn Đào, vì sao lại tại đập chứa nước phụ cận xuất hiện?

Trước đó, Triệu Ngọc đã từng không chỉ một lần nghĩ tới vấn đề này. Hắn đến cùng là ngẫu nhiên đi ngang qua, vẫn một mực giấu kín tại đập chứa nước phụ cận?

Đập chứa nước là hắn giết người vứt xác địa phương, hắn vì cái gì còn muốn trở về?

Điện thoại trên bản đồ biểu hiện, đập chứa nước phụ cận thành trấn thôn xóm rất nhiều, xem như trong núi nhân khẩu dầy đặc nhất địa phương, nếu như Dương Văn Đào một mực giấu kín tại khu vực này, hiển nhiên bại lộ tỉ lệ tương đối lớn!

Hướng tây mà đi?

Chẳng lẽ. . . Hắn chỉ là đi ngang qua?

Đập chứa nước phía tây chính là thông hướng tỉnh ngoài phải qua đường, có phải hay không, Dương Văn Đào muốn mạo hiểm xuyên qua Tần Sơn, tiến về tỉnh ngoài? Thế nhưng là, lần này đi đường xá xa xôi, nếu như không có phương tiện giao thông, hắn liền là đi bộ đi đến một tuần lễ cũng đừng nghĩ ra ngoài!

Lại nhìn mặt phía bắc, nơi đó tất cả đều là hoang vu mênh mông đại sơn, có rất nhiều khu không người. Nếu như Dương Văn Đào một đầu đâm về nơi đó, mặc dù có khả năng tránh thoát đuổi bắt, nhưng mình sinh tồn lại xuất hiện lớn lao vấn đề.

Mặt phía nam đã điều tra, đập chứa nước phụ cận từ lâu bị Bành Hân bọn người tra cái ngọn nguồn rơi, xem ra đến bây giờ, chỉ có đập chứa nước phía đông còn chưa từng cẩn thận điều tra.

Triệu Ngọc nhìn một chút địa đồ, phát hiện đập chứa nước phía đông lân cận Tần Sơn nội thành, mặc dù cũng có mấy toà núi, lại là lấy núi hoang rất nhiều, thổ địa cằn cỗi, nhân khẩu thưa thớt. Căn cứ địa đồ biểu hiện,

nơi đó chỉ có một cái tên là khay bạc tiểu trấn, cùng bốn năm cái sơn thôn mà thôi.

Hoàn toàn chính xác, nơi đó cách nội thành quá gần, Dương Văn Đào giấu ở chỗ nào xác suất cơ hồ là số không!

Nhưng mà, Triệu Ngọc ý nghĩ vừa vặn tương phản, hắn cảm thấy, đã Dương Văn Đào hướng phía tây đi, vậy đã nói rõ hắn rất có thể là từ phía đông tới!

Nếu như đi phía đông tra một chút, mặc dù chưa chắc có thể bắt được tội phạm, lại có khả năng bắt được hắn một chút tung tích, từ đó tìm tới một chút manh mối.

Còn nữa nói, hôm nay mình thế nhưng là mở ra "Cấn" quẻ, làm không tốt, thật có thể lấy được cái gì tiến triển đâu?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc liền khuyến khích Lưu Học Sơn tranh thủ thời gian xuất phát, dù sao nơi này cũng tra không được đầu mối gì, không bằng đi phía đông tìm xem nhìn.

Nhưng mà Lưu Học Sơn chết sống không muốn động đậy, nói chúng ta đã tìm ba ngày, xương cốt đều nhanh tan ra thành từng mảnh, không bằng nghỉ ngơi trước một chút, quay đầu lại đi.

Nghe được những này bỏ đi sĩ khí lời nói, Triệu Ngọc hơi kém không có Hold ở muốn mắng hắn dừng lại, nhưng nghĩ lại, lão Lưu dù sao cũng là chạy 50 người, không đáng cùng hắn bực bội.

Thế là, Triệu Ngọc không còn cùng hắn nói nhảm, trực tiếp thu thập một chút đồ vật, sau đó cầm chìa khóa xe đi.

Lưu Học Sơn chỉ cho là chính Triệu Ngọc ra ngoài tìm kiếm manh mối, chậm còn có thể trở về, lúc này cũng không có ngăn cản, đem chăn mền

một được, tiếp tục ngủ.

Triệu Ngọc một thân một mình lái xe rời đi quán trọ, hướng đập chứa nước phía đông phương hướng chạy tới. Trên đường, hắn đầu óc không có nhàn rỗi, một mực tại suy tư cùng Dương Văn Đào có liên quan sự tình, lại thêm đường núi chật hẹp, lái xe tốc độ không phải rất nhanh.

Đại khái hơn hai giờ về sau, lúc này mới mở đến ban sơ lục soát ngọc lang cửa hàng trấn, bởi vì xăng nhanh đốt rụi, Triệu Ngọc liền giảm bớt tốc độ, nghĩ tại thị trấn bên trên tìm kiếm một cái trạm xăng dầu cố lên.

Ai ngờ, khi hắn từ đường cái bên cạnh chậm nhanh đi từ từ thời điểm, chợt chú ý tới một cảnh tượng:

Nhưng gặp bên tay phải một tòa biệt thự cổng,

Đang đứng hai người. Một vị tóc trắng phơ, lại tinh thần lão nhân quắc thước, đang cùng một vị người trẻ tuổi nắm tay.

Lão nhân không biết, nhưng người trẻ tuổi kia, Triệu Ngọc lại là nhận ra.

Người này là Nhữ Dương tổ trọng án thám viên, Miêu Nhân Phụng Miêu Anh trong đó một cái thủ hạ! Bởi vì vài ngày trước mới đại náo qua Nhữ Dương cục cảnh sát, Triệu Ngọc đối với hắn vẫn còn có chút ấn tượng. Lúc ấy, gia hỏa này bị dọa đến sau khi ngã xuống đất, vừa vặn ngồi ở Triệu Ngọc nôn lên!

Ai?

Thật sự là đúng dịp!

Gia hỏa này ở chỗ này làm cái gì?

Bởi vì có Kỳ Ngộ hệ thống tồn tại, Triệu Ngọc bản năng ý thức được cái

gì, bận bịu đậu xe ở ven đường, cẩn thận quan sát.

Nhưng gặp tuổi trẻ thám viên cùng lão nhân nhiệt tình sau khi bắt tay, trong miệng nói ra: "Thật sự là quá cảm tạ ngài, lục cảnh sát, ngài cho chúng ta tư liệu, khẳng định đối với chúng ta có trợ giúp rất lớn!"

"Ha ha ha, hắn là, " lão nhân cười nói, "Bản án 10 năm không có phá, chúng ta cũng rất hổ thẹn, các ngươi cố gắng nhiều hơn đi!"

"Nhất định sẽ, vừa có tin tức, ta sẽ trước tiên thông tri ngài!"

Tiểu hỏa tử nói, còn cung cung kính kính cho lão nhân đánh cái cúi chào.

Tiểu hỏa tử sau lưng ngừng lại một cỗ màu bạc trắng Passat, đánh xong cúi chào, hắn liền đem trong tay một chồng tư liệu, tính cả một chi màu đen ghi âm bút, cùng một chỗ xuyên thấu qua cửa sổ xe vứt xuống ghế lái phụ vị bên trên.

"Tốt tốt tốt. . ." Lão nhân mỉm cười xông người trẻ tuổi khoát tay áo.

"Ngài mời trở về đi! Ta đi a!" Người trẻ tuổi chẳng những có lễ phép chào hỏi, còn một mực chờ lấy lão nhân mở cửa trở về.

Triệu Ngọc một mặt nhìn xem, một mặt đầu óc xoay nhanh. Nghe vừa rồi ý tứ, vị này Tiểu thám viên hắn là đến điều tra tư liệu, đã nâng lên 10 năm không có phá, nói không chừng, tra vẫn là Giản Văn Lỵ bị hại một án!

Có ý tứ. . .

Triệu Ngọc vô luận như thế nào cũng không nghĩ ra, tại khoảng cách nội thành trên trăm cây số địa phương, thế mà lại đụng phải liên quan tới Giản Văn Lỵ án tin tức.

Đã dạng này. . . Ta vì sao không đi lên hỏi thăm rõ ràng đâu? Đừng quên, ta cũng là Giản Văn Lỵ án chính thức điều tra viên a?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc kéo cửa xe đi ra ngoài.

Tuổi trẻ thám viên là một người tới, đang nhìn đưa lão nhân trở về phòng đóng cửa về sau, hắn lúc này mới hướng ô tô ghế lái bước đi. Bởi vì ghế lái tại bên kia, cần vòng qua đuôi xe mới được.

Nhưng mà, hắn vừa đi chưa được hai bước, liền nghe được Triệu Ngọc như sấm chào hỏi:

"Uy! Trùng hợp như vậy a, làm gì chứ?"

Tiểu thám viên ngẩng đầu nhìn lên, không khỏi giật nảy mình: "Ai? Như thế nào là. . . Ngươi! ? Ngươi làm sao. . ."

Chậm hai giây, hắn lúc này mới hoàn toàn tỉnh ngộ nói: "Nha. . . Nguyên lai ngươi. . . Vậy mà —— theo dõi ta! ? Không đến mức a?"

"Lời gì!" Triệu Ngọc lắc đầu, "Đúng dịp, ta bất quá là đang tra một kiện khác bản án mà thôi!"

Triệu Ngọc giải thích căn bản là không có cách để Tiểu thám viên tin phục, hắn tràn ngập địch ý nói với Triệu Ngọc: "Đây cũng không phải là dặm, hai ta có thể từ nơi này trùng hợp gặp mặt, quỷ mới sẽ tin! Uy. . . Ngươi. . . Ngươi đến cùng muốn làm gì a?"

"Ừm. . ." Triệu Ngọc lười nhác lại giải thích, đi thẳng vào vấn đề, "Ta không muốn làm nha, liền là muốn hỏi một chút, Giản Văn Lỵ món kia bản án tra được trình độ gì rồi? Miêu Nhân Phụng tìm tới đầu mối mới không? Còn có. . . Ngươi vừa rồi đây là nói chuyện với người nào đâu?"

"Uy!" Tiểu thám viên tức giận trả lời một câu, "Ta thế nhưng là đang tra bản án, thật xin lỗi, không thể trả lời! Có chuyện gì, trực tiếp hỏi chúng ta Miêu đội trưởng đi thôi!"

"Ngươi thái độ gì? Làm sao cùng tiền bối nói chuyện?" Triệu Ngọc trợn to tròng mắt, quát, "Ngươi cũng không phải không biết, ta là chuyên môn phụ trách vụ án này điều tra viên, ta có quyền cảm kích! Thức thời, mau đem tiến triển vụ án nói cho ta. . ."

"Nằm mơ!" Tiểu thám viên rất có cốt khí, chỉ vào biệt thự nói, "Có bản lĩnh, mình tra đi!"

"Uy!" Triệu Ngọc một phát bắt được Tiểu thám viên cổ áo, đem hắn đẩy hướng đầu xe, rất có xâm lược tính mà quát, "Tiểu tử, không muốn rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, ta Triệu Ngọc muốn có được đồ vật, không ai có thể không cho ta!"

"Ngươi. . . Ngươi. . . Ngươi. . ." Tiểu thám viên biết Triệu Ngọc ngang ngược, lúc này nói chuyện có chút run rẩy, nhưng là thân là cảnh sát thám viên, hắn vẫn là lâm nguy không sợ nói, "Ngươi. . . Ngươi chớ làm loạn a! Ta cho ngươi biết, ta hôm nay cái gì cũng không biết nói cho ngươi, có gan, ngươi liền động thủ!"

"Hoắc ha ha. . ." Triệu Ngọc lại là bỗng nhiên cười, lúc này buông tay ra khen, "Được a, tiểu hỏa tử! Có chí khí! Ha ha ha. . . Đi, ta không đáng cùng ngươi so đo, ta mọc ra miệng, chính ta hỏi đi còn không được sao?"

Nói chuyện, Triệu Ngọc quay đầu hướng biệt thự cửa chính đi đến, còn làm ra một bộ gõ cửa tư thế.

Tiểu thám viên sửa sang lại cổ áo, lại nuốt khô ngụm nước bọt, lúc này mới vội vàng hấp tấp tiến vào ghế lái, lái xe đi! Có thể là bởi vì tâm tình kích động, ô tô còn tại trên đường lớn vẽ lên cái S, lúc này mới nghênh

ngang rời đi.

Đợi cho xe không có ảnh, Triệu Ngọc lúc này mới cười hắc hắc, trong miệng thở dài: "Hừ! Tiểu tử, cùng ta chơi, ngươi còn quá non!"

Khi hắn buông xuống giả bộ gõ cửa tay về sau, trong lòng bàn tay thình lình toát ra một chi màu đen —— ghi âm bút!

Chương 117: Chương 117: Nguyền rủa cùng manh mối

Chương 117: Nguyền rủa cùng manh mối

Tại lục soát Dương Văn Đào đoạn thời gian bên trong, Triệu Ngọc chưa từng có quên Giản Văn Lỵ một án. Rảnh rỗi thời điểm, hắn sẽ thỉnh thoảng lật xem ghi chép, ý đồ từ đó tìm tới manh mối gì.

Dựa theo trước đó ước định, Miêu Anh đã đem Lưu Bằng Phi đưa đến cho dương trại tạm giam bắt giam. Bởi vì Triệu Ngọc ra ngoài, hắn đã đem hết thảy đến tiếp sau công việc tất cả đều ủy thác cho Lý Bối Ny xử lý.

Mấy ngày nay, Triệu Ngọc cũng ý đồ liên lạc qua Miêu Anh, muốn hỏi thăm một chút tiến triển vụ án. Nhưng mà, có thể là lần trước chọc giận vị bá vương này hoa, Miêu Anh Wechat cũng không trở về, điện thoại cũng không tiếp, đoán chừng đã đem hắn kéo đến sổ đen đều.

Kỳ thật, bởi vì khu quản hạt khác biệt, Giản Văn Lỵ một án, Triệu Ngọc ngoại trừ có một cái hợp tác tên ngậm bên ngoài, cùng hắn cơ bản không có quan hệ gì, hắn rất không cần phải vì thế quan tâm.

Thế nhưng là, bởi vì Lâm Mỹ Phượng nguyên nhân, hắn nhưng thủy chung không bỏ xuống được vụ án này, luôn cảm giác mình giống như có nghĩa vụ giúp Lâm Mỹ Phượng một tay giống như! Mỗi khi nghĩ tới chỗ này, Lâm Mỹ Phượng sáng sớm đưa hài tử kia vừa nói vừa cười tốt đẹp tràng cảnh, liền sẽ hiện lên ở mình trong đầu.

Hiện tại, đã tại xa như vậy địa phương ngẫu nhiên gặp đến tra án Tiểu thám viên, Triệu Ngọc ẩn ẩn cảm thấy, trong này có lẽ thật có thể có cái gì phát hiện?

Bởi vậy, hắn vừa rồi cố ý cùng Tiểu thám viên dựng râu trừng mắt, vụng trộm lại sớm đem bàn tay tiến ô tô, đem ghi âm bút trộm được tay.

Khi hắn mở ra ghi âm bút, đem nội dung phía trên nghe một lần về sau, giờ mới hiểu được Tiểu thám viên đến ngọc lang cửa hàng ý đồ đến.

Nguyên lai, vừa rồi tại cửa biệt thự xuất hiện vị kia lão nhân tóc trắng, chính là năm đó phụ trách điều tra Giản Văn Lỵ bị giết án cảnh sát hình sự, hiện tại đã về hưu.

Miêu Anh phái người tìm đến hắn, liền là muốn một lần nữa tìm hiểu một chút năm đó tình tiết vụ án, nhìn xem có cái gì sơ hở?

Không nghĩ tới, thông qua lần này thăm viếng, vị này về hưu cảnh sát hình sự thật đúng là nói ra không ít ghi chép bên trên không có chi tiết.

Tỉ như, bọn hắn căn cứ năm đó ở hiện trường phát hiện án lưu lại dấu chân suy đoán, người hiềm nghi ít nhất là cái thân cao một mét tám trở lên to con!

Mà lại, năm đó có vị kinh nghiệm phong phú già hình sự trinh sát còn làm ra qua phán đoán, hắn cho rằng người hiềm nghi chân phải có thể có chút tàn tật. Bởi vì hắn phát hiện tất cả chân phải dấu giày nửa bộ sau lưu lại dấu vết, muốn so những bộ vị khác cạn.

Ngoài ra, Giản Văn Lỵ đúng là bị người bóp chết, thông qua trên thi thể một cái ngón cái ép ngấn đến xem, hung thủ hắn là một cái thân cao chiều dài cánh tay, to bằng ngón tay tráng, mà lại khổng vũ hữu lực người.

Còn có, Giản Văn Lỵ trên áo ngủ có không ít bụi đất thành phần, các cảnh sát hoài nghi, giường chiếu có lẽ cũng không phải là chỗ đầu tiên, người chết có thể là bị hung thủ đặt tại nơi nào đó trên mặt tường bóp chết!

Căn cứ già cảnh sát hình sự hồi ức, những chi tiết này lúc trước đều là có ghi chép, cũng không biết vì sao không có bảo tồn lại. Không biết là bởi vì chủ quan suy đoán tính quá mạnh, vẫn là xảy ra chuyện gì sơ hở?

Triệu Ngọc sau khi nghe xong, trong lòng lại là càng thêm an tâm. Có những này mới chứng cứ, không thể nghi ngờ có thể chứng minh Lâm Mỹ Phượng là vô tội. Giết chết Giản Văn Lỵ chân hung, hoàn toàn chính xác một người khác hoàn toàn!

Không biết, Miêu Anh bọn hắn cuối cùng có thể hay không đem cái này hung phạm tìm tới?

Triệu Ngọc vừa nghĩ đến nơi này, điện thoại liền vang lên, mở ra xem, chính là Miêu Anh đánh tới.

Điện thoại vừa mới kết nối, liền truyền đến Miêu Anh tức hổn hển quát lên âm thanh:

"Triệu Ngọc, ngươi tên hỗn đản, ngươi có phải hay không có bệnh? Ngươi muốn giải tình tiết vụ án, trực tiếp tìm ta tốt, theo dõi ta thám viên làm cái gì? Còn. . . Còn cùng ra xa như vậy đi! ? Thức thời, mau đem ghi âm bút còn cho tiểu Trương!"

"Uy uy uy. . ." Triệu Ngọc tự nhiên cũng nghiêm túc, lúc này trả lời, "Miêu đội trưởng, ngươi chớ cùng ăn thuốc súng giống như có được hay không? Ta đã giải thích qua, ta đến ngọc lang cửa hàng bất quá là đến xử lý một kiện khác bản án, trùng hợp gặp mà thôi!

"Còn nữa nói, ta ngược lại thật ra muốn tìm ngươi hiểu rõ tình tiết vụ án tới, nhưng ngươi không cho ta đáp lời a? Có phải hay không Wechat đem ta kéo đen a ngươi?

"Còn có. . . Cái gì ghi âm bút? Ta làm sao nghe không rõ đâu?"

"Triệu Ngọc, ít cho ta giả ngu!" Miêu Anh quát, "Tốt tốt tốt. . . Ngươi không phải muốn hiểu tiến triển vụ án sao? Ta hiện tại sẽ nói cho ngươi biết,

Lâm Mỹ Phượng nhà tiệm văn phòng phẩm đã bị người đập! Lưu Bằng Phi nhà kho cũng lên đại hỏa!"

A!

Cái gì?

Triệu Ngọc không khỏi rất là ngoài ý muốn, vội hỏi, ai làm?

Sau khi hỏi xong, không cần Miêu Anh trả lời, hắn cũng đã nghĩ đến đáp án, còn có thể là ai? Khẳng định là Giản Văn Lỵ gia thuộc! Hiện tại bản án bị lật ra ra, biết được Lưu Bằng Phi cùng Lâm Mỹ Phượng trao đổi giết người, Giản Văn Lỵ gia thuộc chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ.

"Ngươi hài lòng a?" Miêu Anh nói tiếp, "Ta sẽ nói cho ngươi biết, người chết gia thuộc đã bắt đầu cho cục cảnh sát làm áp lực! Nếu là còn tìm không ra hung phạm, phía trên gánh không được, thật có khả năng để Lâm Mỹ Phượng đi làm quỷ chết oan!"

Cái này. . .

Triệu Ngọc vẫn thật không nghĩ tới, Giản Văn Lỵ sự tình sẽ chuyển biến xấu đến nhanh như vậy, theo như cái này thì, thế nhưng là không thể đợi thêm cái gì hai tháng, đến mau chóng kết án mới tốt.

"Yên tâm, ta xong đời, ta nhất định lôi kéo ngươi cùng một chỗ chết!" Miêu Anh uy hiếp nói, "Ta chỉ cần đem ngươi tin tức gửi đi cho Giản Văn Lỵ gia thuộc, các ngươi cho dương cục cảnh sát như thường sẽ bị kéo xuống nước, ta nhìn ngươi hướng chỗ nào chạy?"

Triệu Ngọc nuốt ngụm nước bọt, trong lòng nói chuyện, này nương môn mà thật sự là —— đủ hung ác!

"Ngươi không phải ngưu bức hống hống ngại thời gian dài sao? Ngươi ngược lại là tới phá án a?" Miêu Anh tiếp tục quở trách, "Theo dõi ta thám viên tính là gì năng lực?"

"Tốt!" Triệu Ngọc không chút nghĩ ngợi nói, "Ngươi trước tiên đem tư liệu cùng ta cùng hưởng, chờ ta xong xuôi trong tay vụ án này, lập tức giúp ngươi đi thăm dò!"

"Là giúp chính ngươi, không phải giúp ta! Tốt, tư liệu ta sẽ phát cho ngươi!" Miêu Anh đáp ứng xong sau, lại hỏi, "Như vậy. . . Ghi âm bút đâu?"

. . .

10 phút sau, thám viên tiểu Trương mở ra mình Passat đi tới Triệu Ngọc trước mặt.

Triệu Ngọc không để ý tới hắn, chỉ là đem ghi âm bút từ cửa sổ xe đưa ra ngoài.

Tiểu Trương mở cửa xuống xe, đi tới gần, hắn tức giận trống trống cái mũi, một tay lấy ghi âm bút dò xét quá khứ. Lúc đầu người đều quay người đi, lại bởi vì cảm giác tức không nhịn nổi, hắn quay người lại xông Triệu Ngọc nói ra:

"Triệu cảnh sát, ngọc lang cửa hàng nơi này vách núi đặc biệt nhiều, ngươi đối với nơi này chưa quen thuộc, nhưng tuyệt đối đừng rơi bên dưới vách núi mặt đi a? Không tốt nhặt xác!"

Triệu Ngọc nơi nào sẽ ăn thiệt thòi như vậy, ngay cả tế bào não đều không có tiêu hao, liền há miệng trả lời: "Vậy liền để mẹ ngươi đến cho ta nhặt xác đi! Chúng ta dù sao chui qua một cái túi ngủ! Đến lúc đó, nàng sẽ nói cho ngươi biết chân tướng, hài tử!"

"Ngươi. . ."

Tiểu Trương tức giận đến toàn thân run rẩy, vừa định chỉ vào Triệu Ngọc chửi ầm lên, nhưng Triệu Ngọc chợt nổ máy xe, cố ý từ bên cạnh hắn lao vùn vụt mà qua, dọa đến hắn hơi kém ngã sấp xuống!

Chờ hắn quay đầu lại nhìn thời điểm, chẳng những nhìn thấy nghênh ngang rời đi ô tô, còn chứng kiến trong cửa sổ xe cao cao vươn ra ngón giữa!

"Chậc chậc. . ."

Triệu Ngọc mặc dù đem tiểu Trương cho trêu đùa một trận, nhưng trong lòng cũng không thống khoái. Vừa đến, hắn không nghĩ tới Giản Văn Lỵ gia thuộc sẽ huyên náo lợi hại như vậy! Thứ hai, hắn cũng không nghĩ tới cái này Dương Văn Đào, vậy mà khó như vậy bắt!

Trách không được, Bành Hân bọn người bận rộn lâu như vậy, đều không có đem hắn quy án đâu!

Gia hỏa này. . . Đến cùng trốn đến đi nơi nào?

Ai!

Ta hôm nay thật vất vả mở ra cái "Cấn" quẻ đến, không biết hệ thống sẽ

an bài kỳ ngộ gì cho ta? Chẳng lẽ lại, mới vừa rồi cùng Tiểu thám viên tao ngộ, chính là. . .

Ai ngờ, vừa mới suy nghĩ đến tầng này, Triệu Ngọc trong đầu lại là đột nhiên thông suốt, chợt nhớ tới Tiểu thám viên vừa rồi chú hắn câu nói kia đến:

"Triệu cảnh sát, ngươi đối với nơi này chưa quen thuộc, đừng cẩn thận rớt xuống vách núi!"

Chưa quen thuộc! ?

Quen thuộc! ?

Đương Triệu Ngọc tinh tế phẩm vị mấy giây về sau, hắn đột nhiên kinh ngộ đạo:

Ai nha! !

Ta nói kém chỗ nào đâu! ?

Nguyên lai, mấu chốt của vấn đề —— ở chỗ này! ?

Chương 118: Chương 118: 1 người một con chó

Chương 118: 1 người một con chó

Trước đó, Triệu Ngọc một mực có nỗi nghi hoặc, đó chính là Dương Văn Đào vì sao lại tại Tần Sơn đập chứa nước phụ cận ẩn hiện?

Hắn suy nghĩ thật lâu cũng không nghĩ thông suốt, thế nhưng là, thông qua vừa rồi thám viên tiểu Trương nguyền rủa, hắn lại bỗng dưng nghĩ thông suốt! Nguyên lai ảo diệu ngay tại hai chữ kia bên trong —— quen thuộc!

Dương Văn Đào giết người vứt xác lựa chọn tại Tần Sơn đập chứa nước, mà lẩn trốn về sau, lại tới nơi này, điều này nói rõ cái gì? Nói rõ hắn đối vùng này tình huống —— hết sức quen thuộc!

Không sai!

Hắn liền là đối nơi này hiểu rất rõ, biết nơi này có lợi cho tránh né cảnh sát đuổi bắt, có lợi cho hắn ẩn núp!

Triệu Ngọc nhìn qua Dương Văn Đào tư liệu, hắn cũng không phải là Tần Sơn người địa phương, cũng không có cái gì thân thích ở tại đập chứa nước phụ cận, hắn cũng không phải câu cá kẻ yêu thích, hoặc là ngoài trời vận động chuyên gia! Theo lý thuyết, hắn cũng không quen thuộc nơi này mới đúng!

Như vậy. . . Là nguyên nhân gì, để hắn quen thuộc nơi này đâu?

Dọc theo cái này mạch suy nghĩ nghĩ tiếp, Triệu Ngọc rất nhanh nghĩ đến mặt khác hai chữ —— công việc!

Dương Văn Đào là khoa học kỹ thuật cục khoa viên, có phải hay không là bởi vì công việc cần, hắn mới đối nơi này quen thuộc như thế đây này? Triệu Ngọc không có làm qua công chức, đối khoa học kỹ thuật cục đến cùng là làm cái gì hoàn toàn không biết gì cả.

Bất quá, điện thoại có thể lên lưới, thông qua đơn giản thẩm tra, hắn rất nhanh giải khoa học kỹ thuật cục công việc tính chất. Mặc dù khoa học kỹ thuật cục cơ bản đều là ngồi ở trong phòng làm việc làm nghiên cứu khoa học, nhưng là một ít cỡ lớn nghiên cứu khoa học hạng mục đã được duyệt về sau, cũng là muốn làm rất nhiều thực địa điều tra nghiên cứu công tác.

Hoàn cảnh, thuỷ văn, y học, nông nghiệp, chỉ cần có nghiên cứu khoa học hạng mục, đều có thể cùng bọn hắn phủ lên câu.

Có phải hay không. . . Cái này Dương Văn Đào đã từng làm qua cái gì cùng Tần Sơn đập chứa nước tương quan nghiên cứu khoa học hạng mục? Tỉ như, đập chứa nước ngư nghiệp hoàn cảnh, nước quản lý phương diện vân vân. . . Cho nên, hắn mới đối nơi này hiểu rõ vô cùng?

Như vậy. . . Hắn có phải hay không biết, đập chứa nước phụ cận, có cái gì đặc biệt thích hợp hắn giấu kín địa phương, mà bản thân hắn —— liền núp ở chỗ nào! ?

Trải qua lặp đi lặp lại suy nghĩ, Triệu Ngọc càng phát giác mình có khả năng tìm được điểm mấu chốt.

Thế là, hắn lập tức cho Bành Hân gọi điện thoại, hỏi thăm nàng có hay không Dương Văn Đào công việc lý lịch tư liệu, có hay không tham gia

qua cái gì cỡ lớn nghiên cứu khoa học hạng mục, nhất là cùng Tần Sơn vùng núi có liên quan?

Nghe được Triệu Ngọc vấn đề, Bành Hân rất là ngoài ý muốn, không rõ Triệu Ngọc muốn những vật này làm cái gì?

Bởi vì Dương Văn Đào phạm là tội giết người, hơn nữa còn là tình sát, cho nên Bành Hân căn bản không có tất yếu đi điều tra Dương Văn Đào tình huống công tác.

Mà Dương Văn Đào lẩn trốn về sau, nàng cũng cơ bản đem tinh lực đặt ở Dương Văn Đào quan hệ nhân mạch bên trên, đồng dạng chưa từng cân nhắc qua công tác của hắn!

Triệu Ngọc cũng không chắc ý nghĩ của mình có chính xác không, liền đối với Bành Hân như nói thật ra hoài nghi của mình. Bành Hân sau khi nghe xong phi thường tán đồng Triệu Ngọc ý nghĩ, liền lập tức phái người tiến đến điều tra.

Triệu Ngọc vốn cho rằng cần chờ thời gian rất lâu, thật không nghĩ đến, hắn vừa đem chiếc xe mở đến trạm xăng dầu, Bành Hân bên kia liền truyền đến đáp lời.

Trong điện thoại, Bành Hân lộ ra phi thường kích động: "Ngọc a! Ngươi thật sự là quá lợi hại! Chúng ta vừa rồi cho Dương Văn Đào đồng sự gọi điện thoại hỏi thăm một chút, ngươi đoán làm gì? Hắn đồng sự nói, năm năm trước, Dương Văn Đào từng phụ trách qua một cái Ngân Bàn sơn cũ mỏ bạc khảo sát cải tạo hạng mục!

"Cái kia hạng mục một mực kéo dài ba năm, bọn hắn từng vô số lần đến thực địa khảo sát qua ! Bất quá, cuối cùng bởi vì kinh phí sự tình, vẫn là mắc cạn!"

Mỏ bạc! ?

Triệu Ngọc nhướng mày, hắn nguyên lai tưởng rằng, sẽ là cái gì cùng Tần Sơn đập chứa nước có liên quan hạng mục đâu! Lại không nghĩ rằng sẽ là cái gì mỏ bạc?

Chờ một hồi. . .

Ngân Bàn sơn?

Ngân Bàn Trấn?

Triệu Ngọc nhớ lại một chút, nhất thời cả kinh giương mắt cứng lưỡi!

Ai, con bà nó là con gấu!

Cái này Ngân Bàn sơn Ngân Bàn Trấn, không phải liền là ta hôm nay chuẩn bị địa phương muốn đi sao? Vị trí của nó, ngay tại đập chứa nước —— phía đông!

Nha. . .

Ông trời ơi..!

Triệu Ngọc toàn thân nổi lên nổi da gà, chẳng lẽ nói. . . Dương Văn Đào, một mực trốn ở Ngân Bàn sơn vứt bỏ bên trong khu vực khai thác mỏ?

Ngân Bàn sơn khoảng cách đập chứa nước rất gần, đi bộ hành tẩu, chỉ dùng mấy giờ liền có thể đến. . .

Triệu Ngọc chính suy nghĩ ở giữa, Bành Hân lại là nói chuyện:

"Ngọc a, thật sự là đáng tiếc! Nếu có thể sớm nghĩ tới chỗ này liền tốt, tên kia trước đó khẳng định là giấu ở bên trong khu vực khai thác mỏ, thế nhưng là, hắn bây giờ lại đi phía Tây đi, khẳng định đã không ở nơi

đó!"

Triệu Ngọc vốn muốn nói thứ gì, thế nhưng là bởi vì chính mình cũng không quá xác định, cũng không nói ra miệng.

"Như vậy đi!" Bành Hân nói, "Chúng ta hiện tại nhân thủ thực sự là có hạn, ta phái lớn bay cùng Tiểu Lý đến khu mỏ quặng điều tra, huynh đệ ngươi cũng thuận tiện quá khứ tra một chút, ba người các ngươi phân một chút tấm ảnh, nhìn xem có thể hay không tìm tới thứ gì?"

"Tốt!" Triệu Ngọc gật đầu, kỳ thật không cần Bành Hân bàn giao, hắn cũng đang có đi Ngân Bàn Trấn dự định.

Triệu Ngọc cảm thấy, mình buổi sáng làm ra muốn tới đập chứa nước phía đông xem xét quyết định, hiện tại lại lấy được khu mỏ quặng nhắc nhở, hai cái này ở giữa, có lẽ cũng không phải gì đó trùng hợp!

Mà lại, hôm nay hệ thống còn mở ra đại biểu công tác "Cấn" quẻ, nói không chừng, lần này đi tiến về Ngân Bàn Trấn, thật có thể có chỗ thu hoạch đâu!

Thế là, tại đổ đầy xăng về sau, hắn thẳng đến Ngân Bàn sơn mà đi.

Đừng nói, vừa rồi thám viên tiểu Trương nói đến còn một chút không sai, từ ngọc lang trước hiệu hướng Ngân Bàn sơn, mặc dù núi không quá cao, nhưng hai bên đường thật là có không ít vách núi, lái xe đến cực kỳ cẩn thận mới được.

Triệu Ngọc trúng liền cơm trưa đều không có lo lắng ăn, một ngột ngạt mở đến mục đích Ngân Bàn Trấn.

Ngân Bàn sơn bởi vì thời cổ đi ra mỏ bạc mà gọi tên, nó ở vào Tần Sơn dãy núi mở đầu bưng, cơ bản không có quá cao núi. Nghe nói, mỏ bạc mãi cho đến thế kỷ trước những năm tám mươi còn có khai thác, nhưng

là quy mô đã rất nhỏ. Tiến vào thế kỷ hai mươi mốt về sau, liền toàn bộ hoang phế!

Ngân Bàn sơn thổ địa cằn cỗi, thảm thực vật bao trùm suất cực thấp, phóng tầm mắt nhìn tới, khắp nơi đều là hoang sơn dã lĩnh, dõi mắt tiêu điều.

Ngân Bàn Trấn cũng là nhỏ đến thương cảm, toàn trấn chỉ có một đầu đường cái mà thôi. Tiệm cơm cũng không nhiều lắm, mà lại vệ sinh hoàn cảnh cực kém, Triệu Ngọc thực sự không tiếp thụ được, liền dứt khoát mua mấy bao mì ăn liền, qua loa điền lấp bao tử.

Khi đó, mặc dù đã nhanh đến dưới trời chiều rơi thời điểm, nhưng Triệu Ngọc vẫn là làm từng bước triển khai mình điều tra công việc, hắn cầm Dương Văn Đào ảnh chụp, bắt đầu từng nhà đi thăm.

Chờ hắn thăm viếng nửa cái đường phố về sau, trời cũng hoàn toàn đen lại. Triệu Ngọc liền tìm tiểu trấn bên trên tốt nhất một cái quán trọ ở lại.

Nói là tốt nhất quán trọ, lại ngay cả cái có thể tắm rửa phòng vệ sinh đều không có, rửa mặt đi nhà xí, đều phải bên trên dùng chung.

Triệu Ngọc ngại gian phòng có cỗ vị chua, qua loa ăn xong cơm tối về sau, liền dứt khoát ngồi xổm ở quán trọ cổng, một bên uống bia, một bên suy nghĩ mình tra án sự tình.

Điều tra qua về sau, không có tiếng người xưng gặp qua Dương Văn Đào. Xem ra, Dương Văn Đào khả năng căn bản không có từng tới nơi này, lúc trước hắn rất có thể núp ở khu mỏ quặng chỗ sâu.

Thông qua tư liệu biểu hiện, Ngân Bàn sơn khu mỏ quặng mặc dù người ở thưa thớt, nhưng là diện tích không nhỏ. Cả tòa trong núi lớn, khắp nơi có thể thấy được đường hầm quặng mỏ, có quặng mỏ thậm chí có thể truy tố đến nguyên minh thời kì, trong hầm mỏ cũng là bốn phương

thông suốt, giăng khắp nơi. Thậm chí ngay cả người sống trên núi, đều tuỳ tiện không dám chui vào bên trong.

Dương Văn Đào đã từng làm qua có quan hệ khu mỏ quặng nghiên cứu khoa học hạng mục, tiểu tử này tám thành đối tình huống bên trong hiểu rõ quá sâu, cái này nếu là một đầu vào đi, còn thế nào tìm?

Trong núi ban đêm, phá lệ thanh lãnh, hàn khí bức người. Trong tiểu trấn vốn là đèn đường thưa thớt, còn có rất nhiều hư hao, khiến cho hoàng hôn càng thêm u ám.

Không biết lúc nào, từ quán trọ đằng sau tản bộ tới một con sói chó, nhìn thấy Triệu Ngọc về sau, yếu ớt nhìn hắn một chút, cũng không gọi gọi, trực tiếp đem thân thể một quyển, ghé vào Triệu Ngọc bên cạnh.

Triệu Ngọc liếc mắt nhìn một chút, chó săn cái đầu không nhỏ, thân thể hoàng, đầu hắc, trên thân còn kề cận thối bùn, đã bẩn đến không ra bộ dáng.

Thảm hại hơn, là chó săn một con mắt tựa hồ nhận qua trọng thương, chăm chú dính liền, lại tựa như là mù!

Mắt mù chó?

Ai!

Triệu Ngọc lắc đầu, trong lòng không khỏi sinh ra một chút thương hại. Hắn nhớ tới trên xe còn có nửa túi thịt bò khô, liền đứng dậy đến trên xe đem ra, đem số lượng không nhiều thịt bò khô vứt cho mắt mù chó.

Mắt mù chó có thể là đói đến không nhẹ, lúc này hô xích hô xích bắt đầu ăn.

Triệu Ngọc phát hiện xe tòa thật thoải mái, liền dứt khoát đặt mông ngồi

xuống, đồng thời mở ra radio. Ai ngờ, radio lý chính tốt phát hình một bài gọi là « sóng biển » già ca:

"Nhìn không thấy, nghe không đến, nghĩ không thành, sờ không tới, hai người dựa vào. . .

"Một người, một con chó, một chén rượu, một đêm, lập tức già đi. . ."

Một người, một con chó?

Triệu Ngọc nhìn một chút ngoài cửa sổ xe mắt mù chó, nghiền ngẫm lắc đầu, bài hát này, còn rất hợp với tình hình. . .

Ai?

Chờ một hồi. . .

Nhìn xem mắt mù chó vội vã không nhịn nổi ăn thịt bò khô, chỉ một thoáng, Triệu Ngọc giống như lại bắt được cái gì suy nghĩ. . .

Chương 119: Chương 119: Ngươi phải giúp ta chuyện

Chương 119: Ngươi phải giúp ta chuyện

Nguyên lai, Triệu Ngọc nhìn xem mắt mù chó đang ăn thịt bò khô, bỗng nhiên lại nghĩ đến một cái vấn đề mấu chốt.

Nếu như Dương Văn Đào trốn vào quặng mỏ, như vậy. . . Hắn ăn cái gì đâu?

Khu mỏ quặng bên trong đều là hoang sơn dã lĩnh, đừng nói có cái gì thịt rừng có thể tìm ra, thậm chí ngay cả rau dại quả dại đều rất ít! Gia hỏa này không có khả năng tại trong hầm mỏ bắt chuột ăn đi?

Hắn lâm đi đường vào cái ngày đó, trên thân thế nhưng là không mang lấy bao nhiêu tiền, hắn là không mua được quá nhiều đồ vật.

Như vậy. . .

Nhiều ngày như vậy quá khứ, gia hỏa này ăn cái gì đâu?

Nghĩ tới đây, Triệu Ngọc ẩn ẩn có loại cảm giác, hắn cảm thấy cái này Dương Văn Đào coi như trốn ở khu mỏ quặng, cũng rất không có khả năng cách nhân loại nơi ở quá xa!

Bởi vì, hắn muốn sống sót, liền cần thức ăn nước uống nguyên, mà chỉ có tới gần thành trấn hoặc sơn thôn, mới có thể đạt được.

Như vậy. . .

Triệu Ngọc đưa di động mở ra, bắt đầu xem xét ban ngày Bành Hân phát tới khu mỏ quặng bản đồ phân bố. Hắn muốn nhìn một chút, Ngân Bàn sơn bên trong, có nào thành trấn nông thôn khoảng cách khu mỏ quặng khá gần?

Ai ngờ, thông qua địa đồ biểu hiện, hắn hiện tại chỗ toà này Ngân Bàn Trấn, chính là khoảng cách khu mỏ quặng gần nhất một cái trấn nhỏ. Tại tiểu trấn phía đông phía sau núi bên trên, liền có không ít quặng mỏ tồn tại!

Chậc chậc. . .

Có chút ý tứ. . .

Triệu Ngọc suy nghĩ, nếu như hắn là Dương Văn Đào, nói không chừng cũng sẽ lựa chọn một chỗ như vậy lẩn trốn. Ban ngày ở tại trong hầm mỏ, ban đêm lại đến trên trấn tìm đến một ít thức ăn cùng dùng. . .

"Ta nghe thấy, thanh âm của sóng biển, đứng tại thành thị trung ương nhất. Ta nhớ tới, nước mắt quyết tâm, ngươi nói nguyện ý ngày đó trở đi. . ."

Nghe radio bên trong tiếng ca, nhìn xem ngoài xe đã ăn xong thịt bò khô, ngay tại mắt ba mắt nhìn nhìn xem mình mắt mù chó, Triệu Ngọc cảm thấy, ngày mai hắn là ở chỗ này lại cẩn thận tìm kiếm một chút mới đúng!

Ai ngờ, chủ ý vừa mới quyết định, trong đầu hệ thống liền truyền đến kết thúc thanh âm. Lần này, Triệu Ngọc kỳ ngộ độ hoàn thành vì 73%, hệ thống ban thưởng cho hắn một cái tên là tín hiệu tăng cường khí đồ vật, có thứ này, liền có thể tăng cường điện thoại hoặc cái khác tín hiệu

cường độ.

Ai!

Đầu tiên là không khí dụng cụ đo lường, sau là ẩn hình định vị nghi, hiện tại lại tới một cái tín hiệu tăng cường khí, hệ thống a, ngươi có phải hay không thật lo lắng ta sẽ làm mất a?

Kỳ ngộ đã kết thúc,

Triệu Ngọc cũng không tâm tư lại suy nghĩ khác, lúc này khóa kỹ xe, lên lầu đi ngủ.

Trước khi ngủ, Lưu Học Sơn còn cho hắn tới qua một điện thoại, nhưng là Triệu Ngọc kết nối đều không có nhận, đối với vị kia tiêu cực biếng nhác lão Lưu, hắn thật sự là không thèm để ý.

Mặc dù quán trọ nhỏ hoàn cảnh ác liệt, nhưng mỏi mệt Triệu Ngọc vẫn là ngủ một giấc đến hừng đông.

Dựa theo quen thuộc, vừa rời giường, trước hút thuốc!

Kết quả, quẻ văn một khi mở ra, Triệu Ngọc hưng phấn điểm liền đẳng địa điểm đốt!

"Cấn Đoái quẻ, " hệ thống giới thiệu, "Cấn núi đoái trạch, trong núi có trạch, dương minh âm hiển, vật Hoa Thiên linh, mài nghe vị."

Hô. . .

Nhìn thấy sáng sớm liền được tha thiết ước mơ "Cấn" quẻ, Triệu Ngọc ngoại trừ cảm thấy may mắn bên ngoài, còn cảm thấy hôm nay mở ra quẻ, không chừng đều cùng trước mặt hắn cố gắng có quan hệ!

Có phải hay không. . . Chính là bởi vì ta điều tra phương hướng là chính xác, mới có thể đạt được "Cấn" quẻ đâu?

Đã dạng này, vậy hôm nay nhưng phải cố gắng tra án mới tốt, nói không chừng. . . Có thể có đại đại tích thu hoạch! Hắc hắc hắc. . .

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian rời giường rửa mặt, vội vàng ăn một chút mà đồ vật, liền bắt đầu điều tra thăm viếng đi!

Hắn đầu tiên là đem tối hôm qua không có đi qua địa phương điều tra một lần, sau đó lại bắt đầu hướng hậu sơn khu mỏ quặng điều tra. Vì không buông tha mỗi một cái manh mối, hắn cơ hồ gặp người liền hỏi, thậm chí liền lên học búp bê đều không rơi xuống.

Ngoài ra, hắn còn thăm viếng không ít lão nhân, hướng bọn hắn nghe ngóng khu mỏ quặng tình huống, cũng tự mình tiến vào khu mỏ quặng lục soát. Quặng mỏ phía trên, quả nhiên hiện đầy to to nhỏ nhỏ quặng mỏ, đơn giản là như mê cung. Triệu Ngọc cũng không dám liều lĩnh, tại cửa hang thăm dò một phen, liền lại về tới tiểu trấn.

Cứ như vậy, tra thẳng đến hơn tám giờ tối chuông, Triệu Ngọc vẫn không có lấy được bất luận cái gì tiến triển.

Nhìn xem bóng đêm đã hoàn toàn bao phủ cả tòa tiểu trấn, chưa từ bỏ ý định Triệu Ngọc vậy mà sinh ra một cái gần như không rời đầu suy nghĩ. Hắn bắt đầu suy nghĩ, cái kia Dương Văn Đào dáng dấp lớn lên không tệ, hắn có thể hay không tìm cái tiệm uốn tóc muội, ẩn thân tại mỗ gia tiệm uốn tóc bên trong?

Nếu không, ta đi loại địa phương kia tìm xem nhìn? Thuận tiện. . . Cũng đem mình vấn đề sinh lý giải quyết một cái?

Thế là, vây quanh cái này chủ đề, Triệu Ngọc lại tại trong tiểu trấn tản bộ một vòng.

Nhưng mà, Ngân Bàn Trấn nghèo khó trình độ, vẫn là vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn, hắn tìm khắp cả tiểu trấn các loại cửa hàng bán lẻ mặt tiền cửa hàng, mặc dù có mấy nhà tiệm uốn tóc, lại tất cả đều là đường đường chính chính tiệm cắt tóc, thợ cắt tóc không phải lão đầu nhi liền là bác gái.

Mà trung tâm tắm rửa, cũng đều là danh phù kỳ thực nhà tắm tử, căn bản không có bất luận cái gì việc vui nhưng tìm!

Lần này, Triệu Ngọc thế nhưng là không khỏi có chút tâm ý nguội lạnh, mắt nhìn thấy hôm nay kỳ ngộ sắp kết thúc, nhưng mình ròng rã đi vòng vo cả ngày, lại là cái gì cũng không tìm được!

Không biết, là phương hướng của mình sai rồi? Vẫn là không để ý đến thứ gì trọng yếu? Nếu như Dương Văn Đào thật từng tại nơi này ẩn núp qua, chẳng lẽ liền không có người thấy qua hắn sao?

Triệu Ngọc rốt cuộc nghĩ không ra cái gì tốt biện pháp, đành phải lái xe về tới quán trọ.

Xe vừa mới dừng hắn, hắn liền thấy tối hôm qua con kia mắt mù chó từ sau tường mặt tản bộ ra. Ai u, Triệu Ngọc không nghĩ tới, con chó này chẳng những mù một con mắt, nó một đầu chân sau còn có mao bệnh, đi đường đúng là khập khễnh!

Mà lại, nhìn cái này chó gầy như que củi dáng vẻ, hắn là một đầu thường xuyên chịu đói chó lang thang.

Ai!

Một tên đáng thương. . .

Triệu Ngọc khẽ thở dài một tiếng, mở cửa xuống xe.

Mặc dù chỉ cấp qua một lần ăn, nhưng mắt mù chó nhìn thấy Triệu Ngọc về sau, vẫn là lẻn đến hắn trước mặt, ngửa đầu, tội nghiệp nhìn qua Triệu Ngọc, duy nhất mắt chó bên trong lóe ra cầu xin thương xót chi sắc.

Chó một tiếng cũng không có gọi, cũng không ngăn Triệu Ngọc con đường, Triệu Ngọc để ở trong mắt, lại ngược lại không dời nổi bước chân mà. Hắn đang suy nghĩ, trên người mình còn có hay không nó có thể ăn đồ vật, tốt xấu cho nó một ngụm cũng tốt!

Thế nhưng là, thịt bò khô đã ăn xong, hắn ăn cái gì cũng không có.

Triệu Ngọc nhìn chung quanh một chút, liên tiếp quán trọ có cái quầy bán quà vặt vẫn sáng đèn, hắn liền trực tiếp đi vào mua một đống lớn túi chứa đùi gà cùng chân gà tới.

"Tới. . . Ăn đi, ăn đi. . ."

Xé mở túi hàng, Triệu Ngọc liền tại quán trọ cổng cho ăn lên chó.

Mắt mù chó vừa thấy được món ăn ngon, nhất thời mở ra miệng rộng nhai nuốt.

Triệu Ngọc đồng thời mua mấy bình bia, dứt khoát ngồi xổm ở mắt mù chó bên cạnh uống rượu.

Chó ăn thịt, người uống rượu. . .

Uống vào uống vào, Triệu Ngọc không khỏi lại đem suy nghĩ bỏ vào tình tiết vụ án phía trên."Cấn đoái" quẻ, đã có công việc, lại có thể phát tài! Cái này quẻ tốt thì tốt, nhưng vì cái gì không có ứng nghiệm đâu?

Ta hôm nay đã rất cố gắng đang tra án, thế nhưng là, luôn cảm giác kém chút gì, đến cùng. . . Kém chỗ nào đâu? Ta cơ hồ hỏi khắp cả trên trấn

hết thảy mọi người, chẳng lẽ, Dương Văn Đào, thật chưa từng tới nơi này?

Ân. . .

Triệu Ngọc nhìn một chút mắt mù chó, thật giống như tựa như nói giỡn nghĩ đến một cái rất xả đạm suy nghĩ. Đúng vậy a, đã tiểu trấn bên trên người, ta tất cả đều hỏi qua, như vậy. . . Chó đâu?

Cẩu cẩu nhóm, có thể hay không gặp qua Dương Văn Đào chân thân?

Nghe nói mũi chó đặc biệt linh, ta nếu là có Dương Văn Đào mùi, có phải hay không cẩu cẩu nhóm có thể giúp ta tìm tới hắn đâu?

Ai?

Có!

Triệu Ngọc bỗng nhiên nghĩ đến, cảnh đội nhưng có không ít chuyên nghiệp cảnh khuyển, nếu như đem những này cảnh khuyển điều tới, không chừng là có thể đem Dương Văn Đào bắt tới!

Đúng!

Triệu Ngọc hạ quyết tâm, dự định uống xong cái này bình bia liền cho Bành Hân gọi điện thoại.

Ai ngờ, rượu không có uống xong, Triệu Ngọc vậy mà lại toát ra một cái kỳ hoa ý nghĩ tới. Cũng có thể là là uống nhiều quá, hắn lại đem Dương Văn Đào ảnh chụp lấy ra, đưa tới mắt mù chó trước mặt.

"Uy, ta đều cho ngươi ăn ngon, ngươi cũng cho ta giúp một chút đi. . ." Triệu Ngọc vựng vựng hồ hồ, thế mà cùng chó nói đến lời nói, "Ngươi cho ta xem một chút. . . Ngươi gặp chưa thấy qua người này?"

Ai ngờ, ảnh chụp đưa qua về sau, mắt mù chó vậy mà thật đình chỉ ăn, dùng duy nhất tốt mắt ra dáng nhìn.

"Gâu! Gâu! Gâu!"

Nhìn hai giây về sau, mắt mù chó đúng là vây quanh Triệu Ngọc xoay lên vòng, còn gâu gâu sủa vài tiếng. Ngay sau đó, nó kéo lấy mình què chân, đi tới quán trọ phía sau một đầu ngõ hẻm miệng, không ngừng xông Triệu Ngọc gật đầu. Nhìn ý kia, tựa hồ là muốn để Triệu Ngọc cùng hắn quá khứ!

Ai u, ta đi!

Không thể nào?

Dắt chơi đâu. . .

Triệu Ngọc nhìn một chút trong tay bia, cái này mẹ nó có phải hay không rượu giả a? Làm sao cảm giác mình choáng đến lợi hại như vậy? Chẳng lẽ. . . Đầu này mắt mù chó, còn có thể. . . Thật. . .

Chương 120: Chương 120: Chó không đổi được đớp cứt

Chương 120: Chó không đổi được đớp cứt

Uống hai ba bình bia, Triệu Ngọc tự nhiên không có khả năng uống nhiều.

Hắn biết rõ, cái kia Trương Dương Văn Đào ảnh chụp, bất quá là cục cảnh sát in ra sao chép kiện, phía trên không có khả năng chứa Dương Văn Đào mùi. Mà trước mắt cái này mắt mù chó, cũng không có khả năng mang theo hắn tìm tới Dương Văn Đào!

Bất quá, Triệu Ngọc vẫn không do dự chút nào đi theo mắt mù chó đi. Bởi vì, cho tới bây giờ, hệ thống còn chưa tuyên bố hôm nay kỳ ngộ kết thúc, coi như mắt mù chó không thể trực tiếp tìm tới Dương Văn Đào, lại nói không chừng có thể dẫn hắn tìm tới đầu mối gì?

Mắt mù chó khập khễnh, đi được lại rất nhanh, Triệu Ngọc đến một đường chạy chậm mới có thể đuổi theo. Mắt mù chó lo lắng Triệu Ngọc mất dấu, còn thỉnh thoảng kêu lên vài tiếng, nhắc nhở Triệu Ngọc chú ý.

Xuyên qua đầu kia ngõ hẻm nhỏ, chính là toàn bộ phía sau núi. Dạ hắc phong cao, chu vi đều là cỏ dại, Triệu Ngọc không thể không mở ra điện thoại di động đèn pin công năng chiếu sáng.

Mắt mù chó mang theo Triệu Ngọc từ trong bụi cỏ dại ghé qua mà qua, rẽ trái bên phải lách, không bao lâu liền tới đến chân núi. Chân núi có

một gốc thẳng tắp cây du, mắt mù chó đi vào dưới cây về sau, rốt cục dừng lại chân.

"Oẳng, oẳng, oẳng. . ."

Mắt mù chó xông Triệu Ngọc không ngừng kêu to, tựa hồ là muốn để Triệu Ngọc nhìn cái gì đồ vật.

Nha. . .

Có hi vọng!

Chứng kiến kỳ tích thời khắc sắp đến!

Triệu Ngọc đã hưng phấn tới cực điểm, vội vã không nhịn nổi nhanh chóng chạy đến trước mặt, muốn biết mắt mù chó giúp hắn tìm được cái gì?

Kết quả, hướng trên mặt đất như vậy xem xét, Triệu Ngọc hơi kém bị một màn trước mắt kinh ngược lại!

Ai u. . .

Ta đi. . .

Nhưng gặp mắt mù chó tìm tới đồ vật, lại là một đống còn tại bốc khói lên mà —— đại tiện! !

Con bà nó là con gấu!

Thật sự là chó không đổi được đớp cứt!

Triệu Ngọc không khỏi mọi loại phiền muộn, ta mẹ nó thật xa cùng ngươi chạy tới, liền là nhìn ngươi đớp cứt sao?

Ta siết cái đi. . .

Triệu Ngọc phát điên thời khắc, kia mắt mù chó lại hưng phấn vây quanh kia đống đại tiện xoay lên vòng, giống như là phát hiện bảo tàng,

Bên cạnh chuyển bên cạnh hướng Triệu Ngọc gâu gâu trực khiếu.

Lần này, Triệu Ngọc rốt cục có chút minh bạch, náo loạn nửa ngày, đây là mắt mù chó làm có qua có lại, muốn dùng đại tiện để báo đáp mình đâu!

Con bà nó là con gấu!

A, ta mời ngươi ăn đùi gà chân gà, ngươi liền mời ta ăn. . . Cái này a! ? Đây là mỹ thực sao?

"Gâu! Gâu! Gâu!"

Nghe mắt mù chó vang dội tiếng kêu, Triệu Ngọc hận không thể đi lên cho nó một cước. Cái này đều chuyện gì a? Ta thật sự là nghĩ phá án muốn điên rồi tâm, thế mà bị một con chó cho chơi. . .

Ai?

Ai! ?

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc buồn nản thời khắc, trong lỗ tai lại chợt nghe được vài tiếng đinh linh linh tiếng vang. Thanh âm kia tuy nhỏ, lại là cách hắn rất gần.

Thanh âm kia rõ ràng là kim loại va chạm phát ra tới, nhưng nơi này là núi hoang dưới chân, bốn phía không người, làm sao có thể có loại thanh âm này?

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian treo lên đèn pin, hướng bốn phía chiếu đi. Cùng lúc đó, trong đầu hắn đột nhiên hiện lên một cái ý niệm trong đầu, gốc cây hạ tiện tiện, thế nhưng là bốc khói lên, điều này nói rõ. . . Vừa mới có người ở chỗ này. . .

Đang nghĩ ngợi, theo trong bụi cỏ một trận vang động, Triệu Ngọc đột nhiên nhìn thấy, có người từ trong bụi cỏ bay tán loạn ra! Người này tốc độ cực nhanh, vừa mới bay ra, liền thẳng đến phía sau núi mà đi.

Triệu Ngọc khoảng cách người này thẳng tắp khoảng cách không cao hơn 10 m, mặc dù tia sáng lờ mờ, nhưng hắn vẫn là rõ ràng xem đến, người kia cổ tay phải bên trên, thế mà rũ cụp lấy một cái lóe sáng đồ vật!

Vừa rồi đinh linh kim loại tiếng va chạm, liền là từ vật này phát ra tới!

Ai nha!

Còng tay!

Đây không phải là còng tay sao! ?

Người này. . . Làm sao còn mang theo còng tay?

Nha. . . Triệu Ngọc một mực tại chú ý Dương Văn Đào bản án, hắn cơ hồ bản năng nghĩ đến một điểm: Dương Văn Đào tại lẩn trốn vào cái ngày đó, một cái tay của hắn đã bị các cảnh sát mang lên trên còng tay, ngay tại sắp còng lại một cái tay khác thời điểm, hắn mới bạo khởi chạy trốn!

Chẳng. . . chẳng lẽ. . .

Cái này chạy trốn người. . .

Ai u, con bà nó là con gấu!

Triệu Ngọc mau đem đèn pin nâng lên, muốn tìm kiếm được người kia tung tích. Nhưng mà, tên kia chạy cực nhanh, sớm đã biến mất trong bóng đêm.

Ta két, cái này. . . Như vậy sao được! ?

Muốn vạn nhất là Dương Văn Đào, cũng không thể để hắn lại chạy!

Triệu Ngọc lo lắng hướng trên núi đuổi theo, thế nhưng là, đèn pin của hắn quá không cho lực, chạy phía dưới, đừng nói truy người, cơ hồ ngay cả đường đều thấy không rõ.

Cái này nhưng. . . Làm sao bây giờ?

Đúng!

Có!

Dưới tình thế cấp bách, Triệu Ngọc đột nhiên nhớ tới mình có một kiện gọi là ẩn hình nhìn ban đêm nghi đạo cụ. Bởi vì cái gọi là cơ hội mất đi là không trở lại, hiện tại không cần chờ đến khi nào?

Hắn mau từ trong đầu tìm tới cái này đạo cụ, đem nó ấn mở.

Đạo cụ cũng không lập tức khởi động, mà là nhắc nhở hắn chú ý, nói đạo này cỗ tốt nhất tại ban đêm sử dụng, mà lại phải chú ý phòng ngừa tao ngộ cường quang chiếu xạ, nếu không sẽ đối với con mắt tạo thành nguy hại.

Triệu Ngọc vội vàng lại điểm, rốt cục đem nó mở ra.

Thứ này quả thật vô cùng thần kỳ, sử dụng về sau, Triệu Ngọc chợt cảm

thấy ánh mắt của mình tiến vào nhìn ban đêm hình thức, chu vi cảnh vật mặc dù không có sắc thái, lại là có thể thấy rất rõ ràng.

Thời gian cấp bách, hắn tranh thủ thời gian hướng tội phạm thoát đi địa phương tìm kiếm, ý đồ tìm tới tội phạm bóng dáng.

Nhưng mà, mặc dù có nhìn ban đêm nghi, nhưng vẫn là không cách nào thấy rõ quá xa địa phương. Rơi vào đường cùng, Triệu Ngọc dứt khoát đem ẩn hình kính viễn vọng cũng mở ra, hai người hợp hai làm một, lúc này mới đem uy lực phát huy đến cực hạn.

Triệu Ngọc nhanh chóng tìm kiếm nơi xa, may mắn nơi này cỏ dại không cao, 10 giây không đến, hắn liền thình lình nhìn thấy xa xa cái nào đó miệng quáng, lóe lên một bóng người!

Ta sát. . .

Gia hỏa này. . . Chạy thật là nhanh a?

Thời gian một cái nháy mắt, thế mà chạy ra xa như vậy! ?

Nha. . .

Triệu Ngọc đột nhiên nhớ tới, Dương Văn Đào thế nhưng là cái parkour vận động viên, chẳng lẽ. . . Cái này chạy trốn gia hỏa, thật là hắn! ?

Triệu Ngọc không kịp nghĩ nhiều, vội vã bận bịu hướng phía miệng quáng đuổi theo.

Bởi vì có nhìn ban đêm nghi, tốc độ của hắn cũng là một chút không chậm, chỉ chốc lát sau liền đuổi tới cửa hang. Mà lúc đầu đen như mực sơn động, tại nhìn ban đêm nghi tác dụng dưới cũng biến thành phá lệ rõ ràng.

Bởi vì cái gọi là kẻ tài cao gan cũng lớn, Triệu Ngọc cũng không làm nhiều cân nhắc, cúi đầu xuống liền từ cửa hang chui vào.

Theo Triệu Ngọc ý nghĩ, hắn có nhìn ban đêm nghi mang theo, trước mặt kẻ chạy trốn cũng không có thiết bị chiếu sáng, tại như thế một mảnh đen kịt địa phương, mình tất nhiên chiếm hết ưu thế, rất nhanh liền có thể đuổi kịp tên kia!

Nhưng mà, Triệu Ngọc vẫn là không để ý đến một cái vấn đề trọng yếu nhất, tình cảm trước mắt quặng mỏ cũng không phải là ngõ cụt một đầu, bên trong bốn phương thông suốt, đều là liên thông.

Không có chạy bao lâu, hắn liền gặp một cái chỗ ngã ba.

Triệu Ngọc truy tà tâm cắt, cũng không có làm nhiều cân nhắc, chỉ là cảm giác bên tay phải trong động mỏ vang động, liền hướng chỗ sâu chui vào.

Ai ngờ, cái này quặng mỏ giống như mê cung, càng là hướng chỗ sâu đi, chỗ ngã ba thì càng nhiều. Dần dần, Triệu Ngọc ở bên trong ba quấn hai quấn, vậy mà cũng không biết nên đi đi đâu đuổi?

Mặc dù còn có thể mơ hồ nghe được một chút động tĩnh, nhưng mình không chắc thanh âm đến cùng đến từ phương nào?

Chậc chậc. . .

Phải làm sao mới ổn đây?

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc khó khăn thời khắc, sau lưng đột nhiên truyền đến một trận dồn dập vang động. Hắn tranh thủ thời gian quay đầu nhìn lại, lại phát hiện con kia mắt mù chó không biết từ nơi nào xông ra.

Oa, không thể nào?

Triệu Ngọc cảm thấy thần kỳ, không hiểu rõ cái này chó là thế nào theo tới?

Bất quá. . .

Nhìn thấy mắt mù chó, Triệu Ngọc nhưng lại một lần nữa dấy lên hi vọng.

Cẩu cẩu a, đều nói ngươi không đổi được đớp cứt, vậy ngươi bây giờ, có thể giúp ta đem đi ị người —— tìm ra không! ?

Chương 121: Chương 121: Nghe "Sử" chuyên gia

Chương 121: Nghe "Sử" chuyên gia

Triệu Ngọc không biết nên như thế nào cùng chó giao lưu, đành phải bên cạnh khoa tay vừa nói:

"Huynh đệ a, ngươi có thể hay không giúp ta đem vừa rồi đi ị người kia tìm ra? Quay đầu ta mua cho ngươi gà quay có được hay không?"

Ai ngờ, kia mắt mù chó gâu gâu kêu vài tiếng, phảng phất có thể nghe hiểu Triệu Ngọc nói chuyện, lúc này vây quanh Triệu Ngọc xoay một vòng, sau đó tuyển cái phương hướng, liền ra hiệu Triệu Ngọc đi theo nó đi.

Ai?

Triệu Ngọc rất là hưng phấn, tranh thủ thời gian đi theo mắt mù chó mà đi.

Mắt mù chó tại trong hầm mỏ nhanh chóng xuyên qua, đi được dị thường nhẹ nhõm. Triệu Ngọc nghĩ mãi mà không rõ, cái này chó mù một con mắt, mà lại chung quanh đen kịt một màu, nó sao có thể thấy rõ đồ đâu?

Nhưng mà, mắt mù chó thị lực tựa hồ lạ thường thật tốt, một đường tốc độ không giảm, không bị ảnh hưởng chút nào.

Triệu Ngọc liền theo nó ngay cả chui mang quấn, đi suốt gần nửa giờ, lúc này mới tại một cái quặng mỏ chỗ ngoặt khu vực dừng lại.

Khi đó, Triệu Ngọc đã sớm quấn mơ hồ, căn bản không biết thân ở phương nào đều.

Mắt mù chó đầu tiên là đi đến góc tường, sau đó liền vây quanh một vật quấn lên vòng. Triệu Ngọc có nhìn ban đêm nghi mang theo, cúi đầu xem xét, nhất thời thấy rõ ràng trên đất đồ vật.

Để Triệu Ngọc mọi loại kinh ngạc chính là, trên mặt đất xuất hiện, lại là một đống —— phân!

Cái này một đống, hiển nhiên đã làm thời gian rất lâu, đã sớm không mới mẻ.

Ta mẹ nó...

Con bà nó là con gấu!

Triệu Ngọc minh bạch, mắt mù chó có thể sẽ sai ý, còn tưởng rằng Triệu Ngọc là muốn tiếp tục tìm phân đâu!

"Ngươi mẹ nó có phải hay không tìm "Phân" chuyên gia a?" Triệu Ngọc hướng về phía mắt mù chó khoa tay, "Ta nói anh em, ta muốn tìm người, người, giống ta dạng này, người, biết hay không? Không phải tiện tiện..."

"Oẳng, oẳng, oẳng..."

Mắt mù chó xông Triệu Ngọc kêu vài tiếng, gâu gâu tiếng chó sủa tại u ám trong hầm mỏ cực kì vang dội, hơn nữa còn mang về âm thanh.

Ai ngờ, tiếng chó sủa vừa mới vang lên, Triệu Ngọc liền đột nhiên nghe được, từ phía bên phải hang động chỗ sâu, lại lần nữa truyền đến một trận kim loại va chạm đinh linh âm thanh, hơn nữa còn có một chút hòn đá trượt xuống thanh âm.

Có người! ?

Triệu Ngọc bỗng nhiên cảnh giác,

Lập tức hướng thanh âm truyền đến chỗ đuổi theo. Mắt mù chó thấy một lần Triệu Ngọc chạy, cũng tranh thủ thời gian theo sau.

Không có chạy mấy bước, Triệu Ngọc liền nhìn thấy tại quặng mỏ nơi nào đó tương đối khoáng đạt địa phương, xuất hiện rất nhiều sinh hoạt tạp vật, có thật nhiều cũ nát cái chăn bị trùm, còn có nồi sắt cùng ấm nước loại hình.

Nha...

Hắn rốt cuộc minh bạch, náo loạn nửa ngày, đây là tìm được nghi phạm giấu kín đại bản doanh, gia hỏa này vậy mà lại trốn ở loại địa phương này.

Nha...

Nguyên lai mắt mù chó dẫn hắn tìm tới mới tiện tiện, cũng là nghi phạm kéo! Không biết là mắt mù chó thần thật kỳ, vẫn là hoàn toàn thuộc về đánh bậy đánh bạ! ?

Bất kể như thế nào, hiện tại thật vất vả tìm được nghi phạm tung tích, Triệu Ngọc cũng không muốn lần nữa bỏ lỡ, hắn lúc này cất bước, tại trong hầm mỏ chạy như bay.

"Gâu, gâu..." Mắt mù chó tại Triệu Ngọc đằng sau đuổi sát, còn không

ngừng kêu to, phảng phất tại hướng Triệu Ngọc ra hiệu, ngươi không được chạy nhanh như vậy có được hay không, ta mau cùng không lên!

Triệu Ngọc nhưng không cố được quá nhiều, hắn tranh thủ thời gian hướng hang động chỗ sâu chạy như điên, tại liên tục gạt hai cái ngoặt về sau, rốt cục thấy được cái kia người thần bí ảnh.

Nghi phạm nhưng không có nhìn ban đêm nghi, hắn mặc dù đối với nơi này con đường rõ như lòng bàn tay, nhưng là chạy, thì cần muốn chiếu sáng công cụ. Giờ phút này, hắn đang bưng một cái gần như không có điện đèn pin, đang liều mạng chạy trốn.

Triệu Ngọc thật vất vả thấy được hắn, há có thể bỏ lỡ? Lúc này cất bước điên cuồng đuổi theo đi lên, không bao lâu liền đuổi tới người này sau lưng.

Hừ!

Còn muốn chạy?

Triệu Ngọc một cái phi thân bắn vọt, một cước đá vào nghi phạm trên lưng.

Nghi phạm cả người bay ra ngoài, trùng điệp ngã xuống đất, đèn pin còn cạch cạch cạch quẳng bay ra ngoài. Triệu Ngọc nhanh chóng đuổi theo, một cước đạp trúng nghi phạm phía sau lưng!

Nghi phạm bị đau địa" ai u" một tiếng, Triệu Ngọc thì cúi người đi chuyển nghi phạm cánh tay, muốn đem hắn cánh tay hai tay bắt chéo sau lưng, đem nó trực tiếp chế phục.

Ai ngờ, để Triệu Ngọc vạn không nghĩ tới là, nghi phạm vậy mà sát mặt đất đánh một cái thuận kim đồng hồ, đem nửa người lật lên, sau đó tay phải đột nhiên vung lên, đúng là hoạch xuất ra một cái lóe sáng đồ vật!

Xoẹt xẹt...

Triệu Ngọc chỉ cảm thấy trên mắt cá chân một trận lạnh buốt, lúc này mới ý thức được mình trúng đao!

Ngay tại Triệu Ngọc nhịn đau thu chân thời điểm, nghi phạm đất bằng đánh cái xoáy, đúng là tới một cái xinh đẹp diều hâu lớn xoay người, một lần nữa đứng thẳng lên!

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian lại đá một cước, lần này, hắn triệt để kinh ngạc!

Kia nghi phạm một cái cất bước bước đến trên vách động, lại tựa như có thể ở trên vách tường hành tẩu, trực tiếp từ Triệu Ngọc bên cạnh lách đi qua.

Lợi hại nhất thời điểm, thân thể của hắn cơ hồ là cùng mặt đất song song, bực này không thể tưởng tượng động tác, thực sự để cho người ta nhìn mà than thở!

Triệu Ngọc quay người lại truy, nghi phạm thì tiếp tục hướng quặng mỏ chỗ sâu vọt tới.

Nhìn thấy thân thủ nhanh nhẹn như vậy, lại liên tưởng đến sẽ parkour giết người lẩn trốn phạm, Triệu Ngọc nhịn không được hét lớn một tiếng: "Dương Văn Đào! Ngươi đứng lại đó cho ta!"

Ai ngờ, nghe được Triệu Ngọc hét lớn, nghi phạm bỗng dưng chấn một cái, vội vàng quay đầu nhìn Triệu Ngọc một chút.

Cho tới giờ khắc này, Triệu Ngọc mới rốt cục thấy rõ ràng người này dung mạo, nhưng thấy người này miệng đầy râu mép, tóc rối tung như cỏ, mặc trên người quần áo rách nát, quả thực hiển nhiên một tên ăn

mày!

Bất quá, Triệu Ngọc đối Dương Văn Đào tướng mạo rõ như lòng bàn tay, mặc dù vẻn vẹn một chút, nhưng vẫn là có thể xác định không thể nghi ngờ, người này chính là đã lẩn trốn gần hai tuần lễ —— Dương Văn Đào! ! !

Không nghĩ tới gia hỏa này, vậy mà thật trốn ở chỗ này! ?

Dương Văn Đào nghe được Triệu Ngọc hô lên tên của hắn, tất nhiên là giật mình không nhỏ, tranh thủ thời gian hướng quặng mỏ chỗ sâu chạy thục mạng. Triệu Ngọc lại là giống điên cuồng hưng phấn, vội vàng đuổi tới.

Ai ngờ, Dương Văn Đào đối với nơi này xe nhẹ đường quen, hắn chạy không có mấy bước, vậy mà trùn xuống thân xông vào bên cạnh một cái lỗ nhỏ!

Triệu Ngọc đuổi tới trước mặt, vốn định đi theo chui vào, lại phát hiện cửa hang chật hẹp, như muốn đi vào liền muốn sát mặt đất hướng bên trong bò!

Như vậy sao được?

Triệu Ngọc không ngốc, hắn hướng bên trong vừa bò, Dương Văn Đào chỉ cần chuyển khối đá lớn một đập, cái mạng nhỏ của mình coi như bàn giao! Huống chi, tên kia trong tay còn có đao?

Triệu Ngọc nhìn kỹ một chút, phát hiện có cửa động vách tường cũng không phải là tảng đá, mà là từ mấy khối tấm ván gỗ lũy lên hàng rào gỗ. Bởi vì lâu ngày thâm niên, gỗ đã sớm mục nát.

Triệu Ngọc nhãn tình sáng lên, lúc này về sau vừa lui, tiếp theo bỗng nhiên đem thân thể đánh tới hàng rào!

Triệu Ngọc đoán không sai, Dương Văn Đào quả nhiên cầm đao tại hàng rào đằng sau mai phục, nhưng hắn làm sao cũng không nghĩ ra, Triệu Ngọc không chui chuồng chó, sửng sốt trực tiếp đánh tới.

Rầm rầm...

Hàng rào gỗ bị Triệu Ngọc ầm vang phá tan, né tránh không kịp Dương Văn Đào cũng bị ngay tiếp theo té ngã trên đất, trong tay đao thình lình tuột tay!

Triệu Ngọc tay mắt lanh lẹ, một thanh quờ lấy Dương Văn Đào quần áo, đem nó hướng trên vách động quẳng đi! Ai ngờ, Dương Văn Đào quần áo không rắn chắc, xoạt một tiếng, quần áo kéo đứt, người lại bị vung ra hàng rào phía sau trong hầm mỏ.

Quặng mỏ trên mặt đất lại có nước, Dương Văn Đào sau khi ngã xuống đất, thình lình văng lên một mảnh bọt nước. Triệu Ngọc ngao một cuống họng nhào tới, nhấc chân đạp mạnh!

Ai ngờ, Dương Văn Đào thân thể linh hoạt, trong nước trái lăn phải bò, chẳng những tránh thoát Triệu Ngọc đấm đá, vậy mà lại đứng thẳng người lên, làm bộ muốn chạy!

Triệu Ngọc biết gia hỏa này rất có thể chạy, đành phải một cái đánh ra trước, từ phía sau đem Dương Văn Đào ngã nhào xuống đất!

Cạch cạch cạch...

Theo bọt nước văng khắp nơi, hai người tại quặng mỏ nước đọng bên trong đánh lên lăn...

Chương 122: Chương 122: Thu hoạch ngoài ý muốn

Chương 122: Thu hoạch ngoài ý muốn

Triệu Ngọc thật không ngờ đến, cái này Dương Văn Đào cư nhiên như thế ương ngạnh.

Theo đạo lý nói, hắn chạy trốn gần hai tuần lễ, ăn uống không no, tinh thần mỏi mệt, hắn là rất dễ dàng bị chế phục mới đúng!

Nhưng mà, mình ở trong nước cùng hắn lăn lông lốc vài vòng, lại vẫn không có có thể bắt được. Ngược lại bởi vì Dương Văn Đào gắt gao giãy dụa, hại mình uống liền mấy miệng tanh hôi nước đọng.

Tại đoạn này bị phong bế lên trong hầm mỏ, chẳng những có cắm thẳng mắt cá chân nước đọng, còn có không ít trước kia đào quáng dùng đồ vật, tỉ như một chút gỗ giá đỡ, rách rưới cái sọt, thậm chí còn có một cỗ chỉ còn một nửa xe đẩy.

Hai người ở trong nước lăn qua lăn lại, đột nhiên đụng phải xe đẩy, xe đẩy khẽ đảo vừa vặn đập trúng hai người thân thể. Xe đẩy không chìm, nhưng là xe đẩy bên trên có không ít tảng đá, tảng đá lăn xuống mà xuống, đem Triệu Ngọc nện đến động tác trì trệ.

Kết quả, Dương Văn Đào thừa cơ hội này đoạt thân mà lên, hướng nên hang động chỗ sâu đâm đi vào.

Dương Văn Đào tựa hồ đối với nơi này cũng chưa quen thuộc, lại thêm không có chiếu sáng công cụ, hắn chạy lảo đảo, không có mấy bước, lại bị một đống lớn bởi vì sụp đổ mà chồng chất hòn đá cho trượt chân!

Giờ này khắc này, Triệu Ngọc đêm đó công cụ quang học uy lực rốt cục phát huy ra, hắn từ cục đá vụn bên trong tránh ra, sau đó tiến lên giữ chặt Dương Văn Đào chân trái, đem hắn từ đống loạn thạch bên trong kéo trở về!

Ai ngờ, Dương Văn Đào chó cùng rứt giậu, cuống quít bên trong vậy mà nhặt lên một khối đá ném về phía Triệu Ngọc, may mắn Triệu Ngọc thấy rõ ràng, vội vàng nghiêng đầu tránh né quá khứ!

Con bà nó là con gấu!

Triệu Ngọc cũng là gấp, hắn dứt khoát buông tay ra , mặc cho Dương Văn Đào hướng đống đá vụn bên trên bò đi.

Nguyên lai, Triệu Ngọc đã thấy rõ, cái này bị phong lên hang động căn bản chính là một con đường chết, nơi này trước kia khả năng phát sinh qua lún, cục đá vụn đã ngăn chặn thông đạo, Dương Văn Đào căn bản không có địa phương nhưng chạy!

Nhưng là Dương Văn Đào nhưng lại không biết, một mực chờ hắn leo đến chỗ cao thời điểm, lúc này mới ý thức được đường này không thông. Ai ngờ, gia hỏa này vậy mà lại bắt đầu chép tảng đá, còn muốn ném Triệu Ngọc.

Hắc hắc hắc. . .

Triệu Ngọc cười lạnh vài tiếng, trong lòng nói chuyện, ném tảng đá ai không biết a?

Thế là, hắn cúi người, đúng là một tay một cái, quơ lấy hai khối bóng

bầu dục lớn nhỏ tảng đá đánh ra! Kết quả, cùng một chỗ đập vào Dương Văn Đào ngực, một cái khác khối thì công bằng vừa vặn đập trúng hắn —— mặt! !

Dương Văn Đào kêu lên một tiếng đau đớn, nhất thời ngất đi! Bởi vì thân thể hạ xuống,

Những cái kia lún đá vụn cũng là đi theo chảy xuống một chút, phát ra rầm rầm tiếng vang cực lớn, hiện trường một mảnh bụi đất tung bay.

Hô. . .

Triệu Ngọc thở hổn hển, nhìn kỹ một chút, phát hiện Dương Văn Đào mặt đã máu me đầy mặt, hiển nhiên đã phá tướng đều ! Bất quá, gia hỏa này tính mệnh ngược lại là không lo, mặc dù hôn mê, lại còn tại càng không ngừng hừ hừ, đầu còn đi theo nghiêng một cái nghiêng một cái.

Hô. . .

Triệu Ngọc lại làm một lần hít sâu, lại cảm giác thể lực đã tiêu hao đến mức dị thường nghiêm trọng, hơn nữa còn có chút quáng mắt.

Hắn không khỏi buồn bực , ấn lý thuyết, này một ít hoạt động lượng đối với mình tới nói, không đáng kể chút nào, làm sao lại như thế không tốt đâu? Chẳng lẽ lại, là bởi vì nhìn ban đêm nghi huyên náo?

Gâu! Gâu! Gâu. . .

Không nghĩ tới, từ hàng rào gỗ môn chỗ bỗng nhiên truyền đến vài tiếng chó sủa, Triệu Ngọc nhìn lại, nguyên lai là mắt mù chó không biết lúc nào lại cùng đi lên.

Không biết tại sao, chợt nhìn đến đầu này mắt mù chó, Triệu Ngọc đúng là cảm giác có mấy phần thân thiết. Hắn vội vàng xông chó khoát tay nói

ra: "OK, huynh đệ, bại hoại đã bắt lấy! Đến đây đi!"

Gâu gâu gâu. . .

Mắt mù chó giống như là đáp lại, tại cửa ra vào kêu vài tiếng. Thế nhưng là, nó chỉ là tại hàng rào gỗ bên ngoài kêu to, cũng không có hướng bên trong tới ý tứ.

Hả?

Trong chốc lát, Triệu Ngọc tựa hồ ý thức được cái gì, chẳng lẽ nói. . . Cái này trong hầm mỏ dưỡng khí ít? Đầu của mình choáng, cùng cái này có quan hệ?

Đúng rồi!

Hắn bỗng nhiên lại nhớ tới một kiện đồ vật, tại hệ thống đạo cụ bên trong, thế nhưng là có một cái ẩn hình dụng cụ đo lường. Giới thiệu đã nói, thứ này có thể kiểm trắc không khí chất lượng, không bằng hiện tại lấy ra sử dụng nhìn.

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc vội vàng mở ra nên đạo cụ. Kết quả, vừa mới mở ra, trong đầu liền sáng lên đèn đỏ. Nhưng gặp dụng cụ đo lường đang nhắc nhở hắn, trước mắt trong không khí CO2 vượt chỉ tiêu, với thân thể người nguy hại nghiêm trọng, cần lập tức rút lui!

Đậu xanh rau má!

Triệu Ngọc không khỏi líu lưỡi, trách không được cảm giác hoa mắt váng đầu không thở nổi đâu! Nếu không phải kiểm trắc một chút, chờ một lúc không phải một đầu hôn mê ở chỗ này không thể!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian đến phía trước đi kéo túm Dương Văn Đào, ai ngờ, kéo một phát phía dưới vậy mà không có

kéo động!

Ai?

Hắn tranh thủ thời gian đi vào Dương Văn Đào trước mặt xem xét, lúc này mới phát hiện, nguyên lai vừa rồi xé rách bên trong, bởi vì đá vụn trượt xuống, có một khối đặc biệt lớn tảng đá vừa vặn đè lại Dương Văn Đào cánh tay!

Ai!

Không có cách nào, mặc dù Dương Văn Đào là cái tội phạm giết người, nhưng mình vẫn là phải đem hắn làm đi ra mới được, bằng không, hắn khẳng định sẽ chết ở chỗ này.

Thế là, Triệu Ngọc đành phải đem hết toàn lực, đem khối đá lớn kia nhấc mở một chút. Ngay sau đó, hắn cúi đầu xuống, muốn đem Dương Văn Đào cánh tay từ bên trong lôi ra ngoài.

Ai ngờ, cánh tay vừa mới túm ra, Triệu Ngọc lại tại tảng đá lớn phía dưới phát hiện một vật! Vật kia tính chất cùng hình dạng rõ ràng cùng tảng đá không hợp.

Tò mò, Triệu Ngọc đưa tay lay rơi mất phía trên bụi đất, lúc này mới thấy rõ ràng kia rốt cuộc là cái thứ gì!

Không nghĩ tới, kia lại là một cái —— bao da! ?

Triệu Ngọc lại gỡ ra bên cạnh mấy khối tảng đá, bao da rốt cục bị đào lên. Đây là một cái không tính quá lớn hình chữ nhật bao da, bởi vì có nhìn ban đêm nghi nguyên nhân, hắn nhìn không ra bao da là màu gì . Bất quá, cái này bao da phình lên, bên trong tựa hồ tràn đầy đồ vật.

Nguy hiểm như thế thời khắc, Triệu Ngọc tự nhiên không kịp tinh tế

xem xét, vội vàng đem bao da kẹp ở dưới nách, sau đó đứng dậy đem Dương Văn Đào từ đoạn này trong huyệt động kéo ra ngoài!

Bởi vì mặt đất có không ít nước đọng, Dương Văn Đào đồng dạng uống không ít, kéo ra ngoài về sau, không ngừng ra bên ngoài khục nước. Triệu Ngọc thì không dám thất lễ, mau đem Dương Văn Đào còng tay một chỗ khác, còng ở trên tay mình!

Hừ!

Ngươi không phải có thể chạy sao? Ta nhìn ngươi còn thế nào chạy?

Đắc ý đồng thời, Triệu Ngọc cũng không khỏi tán thưởng, hiện tại còng tay chất lượng thật sự là không thể nói, Dương Văn Đào chạy hai tuần lễ, thế mà sửng sốt không có đem nó mở ra!

Nếu không phải trước đó tay này còng tay phát ra đinh linh tiếng vang, mình không chừng còn phát hiện không được hắn đâu!

Xảo!

Thật sự là thật trùng hợp!

Hồi ức bắt Dương Văn Đào trải qua, nếu như mỗi một cái khâu bên trên xuất hiện nửa chút sai lầm, liền không có hiện tại kết quả!

Quả thực là xảo đến không thể lại đúng dịp!

Gâu gâu gâu. . .

Mắt mù chó vẫn tại Triệu Ngọc bên người kêu to, không biết là đang vì hắn chúc mừng, vẫn là cái gì khác.

Ra vừa rồi phong bế hang động về sau, ẩn hình dụng cụ đo lường đèn đỏ

rốt cục biến thành đèn xanh, mà Triệu Ngọc cũng cảm thấy hô hấp thông thuận không ít.

Bất quá vì để phòng vạn nhất, hắn vẫn là kéo lấy nửa hôn mê trạng thái Dương Văn Đào rời xa hàng rào môn, đi tới khu vực an toàn.

Mắt mù chó cũng không gọi nữa gọi, mà là vây quanh ở Dương Văn Đào bên người vừa đi vừa về xoay quanh.

"Được rồi, " Triệu Ngọc bị nó xoay chuyển quáng mắt, quát lớn một tiếng, "Ngươi đừng chuyển, gia hỏa này tạm thời kéo không được phân!"

Sau khi nói xong, Triệu Ngọc lúc này mới nhớ tới mình vừa rồi nhặt được bao da.

Bao da phình lên, không biết bên trong chứa cái gì?

Thừa dịp Dương Văn Đào còn chưa hoàn toàn thức tỉnh, hắn liền đem bao da cầm tới trước mắt xem xét. Bao da dưới đáy in một cái rõ ràng hồ điệp tiêu chí, kiểu dáng giản lược cổ lão, phía trên còn có hai cái xách tay, nhìn qua có chút giống bác gái mua thức ăn túi xách, loại này kiểu dáng, tựa hồ có thể truy tố đến thế kỷ trước những năm tám mươi, khẳng định là có chút năm tháng.

Mặc dù bao da căng phồng, nhưng bởi vì nó là từ một cái lún trong hầm mỏ nhặt ra, cho nên Triệu Ngọc cũng không có kỳ vọng bên trong sẽ có vật gì tốt.

Nhưng mà, lần này, hắn lại nghĩ sai!

Khi hắn kéo ra bao da khoá kéo, thấy rõ ràng đồ vật bên trong về sau, nhất thời mắt choáng váng! Thẳng ngốc đến trợn mắt hốc mồm, thương tích đầy mình, thiên hôn địa ám! ! !

Chương 123: Chương 123: Đáng sợ phỏng đoán

Chương 123: Đáng sợ phỏng đoán

Thật sự là vạn vạn không nghĩ tới, trong bóp da chứa đồ vật, lại là tràn đầy bao trùm —— tiền mặt! ! !

Không thể nào! ?

Triệu Ngọc cảm giác mình như là đang nằm mơ, nửa đoạn trước đều đang cùng Dương Văn Đào liều mạng mệnh, làm sao một cái chớp mắt còn nhặt được bao trùm tử tiền đâu?

Cảm giác này. . . Làm sao còn có một chút mông lung? Choáng sao ta đây là?

Hắn đem tiền mặt cầm ra một xấp, nhìn kỹ, kia tiền mặt đều là quét một cái đủ trăm nguyên tờ, mặc dù lâu lịch tuế nguyệt, lại vẫn bảo tồn được phi thường hoàn hảo.

Triệu Ngọc nhận ra, cái này chính là thứ tư bộ nhân dân tệ bên trong trăm nguyên tờ. Xem chừng, cái này tràn đầy một bao da, ít nhất phải có cái mười vạn tám vạn!

Nhiều tiền như vậy! ?

Con bà nó là con gấu. . .

Triệu Ngọc không khỏi một trận sợ hãi thán phục, số tiền này mặc dù trên thị trường đã không lưu thông, lại là vẫn có thể thực hiện. Mà lại, niên đại đã xa xưa như vậy, nói không chừng còn có cái gì cất giữ giá trị.

Hướng tiểu xử nói, coi như một trương vượt lên cái gấp hai gấp ba, đây cũng là không ít tiền a! ?

Oa. . .

Lần này. . . Há không đại phát! ?

Ai u, ta hơi kém quên, hôm nay hệ thống mở ra, ngoại trừ "Cấn" quẻ bên ngoài, nhưng còn có một cái đại biểu cho phát tài "Đoái" quẻ đâu!

Không nghĩ tới "Cấn" quẻ giúp ta bắt được Dương Văn Đào, mà "Đoái" quẻ cũng tương tự nghiêm túc, lại để lão tử một chút phát lớn tài!

Hoắc ha ha. . .

Vĩ đại hệ thống a, thật là sống sống yêu ngươi chết mất!

Triệu Ngọc đẹp một lát, đang muốn nhìn xem trong bọc còn có hay không những vật khác, ai ngờ theo mắt tối sầm lại, đúng là cái gì cũng nhìn không thấy!

Nguyên lai, ẩn hình nhìn ban đêm nghi tiếp tục thời gian vì 1 giờ, hiện tại thời gian đã đến, kết thúc. Không có qua mấy giây, ẩn hình kính viễn vọng cũng tuyên cáo sử dụng kết thúc.

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc mau đem tiền cất kỹ, trong lòng nói chuyện, không nghĩ tới mình đã tại trong hầm mỏ ngây người thời gian dài như vậy? Không có

nhìn ban đêm nghi cũng không quá diệu, chỉ dựa vào điện thoại một chút kia lượng điện, không biết còn có thể không kiên trì đến ra ngoài?

Hiện nay, hắn đã sớm lạc đường, không biết lối ra ở phương nào!

Triệu Ngọc bận bịu mở ra điện thoại đèn pin chiếu chiếu, phát hiện Dương Văn Đào trên mặt tất cả đều là máu, xương mũi cũng sập, con mắt cũng cùng mắt mù chó đồng dạng, có một con đã không cách nào mở ra!

Tiểu tử này lẩm bẩm, mặc dù không chết, lại tựa như ở vào một cỗ mơ hồ trạng thái bên trong. Mình khối đá lớn kia đập, thế nhưng là không nhẹ.

Hô. . .

Triệu Ngọc làm một cái hít sâu, điều chỉnh một chút tâm tình kích động, bắt đầu suy nghĩ tiếp xuống nên như thế nào hành động?

Mặc dù đào phạm đã bắt lấy, còn ngoài ý muốn phát một bút tài, nhưng nếu là ra không được quặng mỏ, coi như tất cả đều uổng phí!

Như vậy. . . Ta làm như thế nào ra ngoài đâu?

Tựa như có thể đoán được Triệu Ngọc suy nghĩ, mắt mù chó chuyển đủ vòng, lập tức đi vào Triệu Ngọc trước mặt gâu gâu trực khiếu, nhìn ý kia, là muốn Triệu Ngọc đi theo nó!

"Dẹp đi đi ngươi!" Triệu Ngọc thế nhưng là không còn dám mạo hiểm, trong lòng của hắn suy nghĩ, con chó này chính là một vị nghe "Phân" chuyên gia, nếu là mang theo ta tại trong hầm mỏ đầy chỗ tìm phân, ta còn có sống hay không đúng không?

Được rồi, ta vẫn là ngẫm lại những biện pháp khác đi!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc xông mắt mù chó khoát tay áo, ra hiệu nó an tâm chớ vội, đừng lộn xộn.

Rất nhanh, Triệu Ngọc lại đem tâm tư bỏ vào Dương Văn Đào trên thân, đã nơi này chính là Dương Văn Đào địa bàn, hắn tự nhiên biết lối ra chỗ nơi nào?

Bất quá, gia hỏa này là cái giết người đào phạm, có thể nghĩ, hắn thà rằng cùng Triệu Ngọc đồng quy vu tận, cũng sẽ không tuỳ tiện mang mình đi ra!

Mà lại, gia hỏa này hiện tại thụ thương không nhẹ, cũng không biết còn có thể hay không tỉnh táo lại, quyết không thể đem hi vọng ký thác vào trên đầu của hắn.

Càng nghĩ, Triệu Ngọc cảm thấy muốn ra ngoài, còn phải dựa vào tự lực cánh sinh mới được.

Thế là, hắn từ mình trong đầu tìm kiếm, rất nhanh liền tìm được hai loại đạo cụ: Một cái là tín hiệu tăng cường khí, một cái là ẩn hình định vị nghi.

Hai thứ này tổ hợp sau khi thức dậy, tựa hồ có thể hoàn mỹ giải quyết trước mắt nan đề.

Thế là, Triệu Ngọc quả quyết sử dụng.

Hệ thống công cụ thực sự cao minh, sử dụng về sau, Triệu Ngọc điện thoại lập tức có tín hiệu, hắn tranh thủ thời gian cho Bành Hân treo một điện.

Hiện tại đã đến đêm khuya khoảng một giờ, nghe Bành Hân còn ở vào mơ mơ màng màng trạng thái, thẳng đến Triệu Ngọc lại thuật lại một

lần, nói mình đã bắt lấy Dương Văn Đào, đồng thời bị vây ở trong hầm mỏ về sau, lúc này mới nghe được trong điện thoại truyền đến một trận huyên thuyên tiếng ngã xuống đất. . .

Triệu Ngọc đem ẩn hình định vị nghi tọa độ cáo tri cho Bành Hân, còn lại, liền chỉ có kiên nhẫn chờ đợi! Phỏng đoán cẩn thận, Bành Hân bọn hắn nhanh nhất cũng phải hai giờ về sau mới có thể tiếp ứng đến hắn.

Không nóng nảy, hai giờ mà thôi. . .

Triệu Ngọc tìm dựa vào tường địa phương nghỉ ngơi xuống tới, bởi vì mình cùng Dương Văn Đào còng ở cùng một chỗ, hắn không thể không hung ác lực kéo túm một thanh, đem Dương Văn Đào như chó chết kéo đến trước mặt.

Gia hỏa này. . .

Triệu Ngọc suy nghĩ, nếu là hắn hiện tại hoàn toàn thanh tỉnh, thật muốn hảo hảo hỏi một chút hắn, gia hỏa này đến cùng nghĩ như thế nào? Ngươi cũng không thể dự định tại cái này trong hầm mỏ sinh hoạt cả một đời a?

Còn có, đập chứa nước phụ cận phát hiện người hiềm nghi, đến cùng phải hay không ngươi? Chẳng lẽ. . . Là người chứng kiến nhìn lầm rồi? Ngươi chạy đập chứa nước bên kia lại muốn làm cái gì đâu?

Bất quá, Dương Văn Đào vựng vựng hồ hồ, một chút thức tỉnh ý tứ đều không có.

Mắt mù chó ngược lại là rất nghe lời, gặp Triệu Ngọc không nhúc nhích địa phương, dứt khoát liên tiếp Triệu Ngọc nằm xuống dưới, một tiếng cũng không lên tiếng.

Mặc dù mắt mù chó chỉ riêng sẽ nghe "Phân", nhưng Triệu Ngọc đối với

nó rất có hảo cảm. Hôm nay nếu là không có trợ giúp của nó, hắn cũng tuyệt đối không thể liên tục hai lần ngẫu nhiên gặp đến Dương Văn Đào.

Đi anh em, chờ sau khi đi ra ngoài, ta cam đoan mua cho ngươi cái đại thiêu gà ăn!

Nhàn rỗi nhàm chán, Triệu Ngọc lại bắt đầu suy nghĩ mình hệ thống. Hôm nay cái này "Cấn đoái" quẻ mở, tuyệt đối không có nửa điểm trình độ.

Đào phạm bắt được, còn phát tiền của phi nghĩa một bút, thật sự là cả người cả của hai đến, mỹ mỹ lại thỏa thỏa.

Bất quá. . . Hiện tại cũng một giờ sáng nhiều, người cũng bắt được, tiền cũng nhận được, nhưng hệ thống kết thúc thanh âm, nhưng vì sao còn chưa vang lên đâu?

Chẳng lẽ. . . Ta hôm nay kỳ ngộ, còn chưa kết thúc?

Nghĩ đi nghĩ lại, hắn không chịu được lại nghĩ tới trong bóp da tiền mặt. Chuyện này không riêng ra ngoài ý định, mà lại phi thường kỳ quặc, thử nghĩ một chút, tại một cái đã đổ sụp trong hầm mỏ, làm sao có thể chôn dấu bao trùm tử tiền mặt đâu?

Rất rõ ràng, tiền mặt cùng Dương Văn Đào không có bất cứ quan hệ nào, Triệu Ngọc bất quá là ngẫu nhiên nhặt được mà thôi.

Không biết, những này tiền mặt đến từ phương nào, lại đến từ người nào? Là ai đem nó giấu tới đây?

Chẳng lẽ lại, số tiền này cùng mỏ bạc có quan hệ? Năm đó, tại cái này mỏ bạc trong hầm mỏ, có phải hay không tiến hành qua bí mật gì giao dịch? Thế nhưng là. . . Đây chính là một số tiền lớn a, làm sao lại vô duyên vô cớ lưu tại nơi này đâu?

Chốc lát, Triệu Ngọc mãnh lại nghĩ tới, vừa rồi trong động mỏ khắp nơi đều là đá vụn, chẳng lẽ lại, nơi đó đã từng thật phát sinh qua đổ sụp?

A úc. . .

Triệu Ngọc không khỏi cảm thấy phía sau lưng một trận lạnh buốt, có thể hay không. . . Tiền mặt chủ nhân, là bởi vì lún, bị nện tại trong hầm mỏ, kia phiến đá vụn dưới đáy. . . Có thể hay không, còn có —— đồ vật! ?

Chương 124: Chương 124: Kinh thiên 1 quẻ

Chương 124: Kinh thiên 1 quẻ

Cùng Triệu Ngọc dự đoán đến không sai biệt lắm, nửa đêm ba giờ hơn chuông thời điểm, trong hầm mỏ rốt cục truyền đến lấp lóe ánh đèn, cùng lộn xộn tiếng bước chân dồn dập.

Bởi vì có tọa độ tại, chạy đến cứu viện thám viên nhóm rất nhanh liền tìm được Triệu Ngọc.

Gặp mặt về sau, Triệu Ngọc làm chuyện thứ nhất liền là để thám viên hỗ trợ chụp ảnh, chẳng những cùng máu me đầy mặt Dương Văn Đào hợp trương ảnh, còn cố ý đem hai người dính liền nhau còng tay khoe khoang tại bắt mắt vị trí, ý kia là muốn để đại gia hỏa tất cả đều nhìn xem, Dương Văn Đào, thế nhưng là bị ta Triệu Ngọc bắt được!

Để Triệu Ngọc ngoài ý muốn chính là, hắn chờ cứu viện địa phương, kỳ thật khoảng cách cửa hang chỉ có 40 mét hơn mà thôi, nếu như biết chính xác lộ tuyến, hắn căn bản hai phút đều không cần liền có thể trực tiếp đi ra ngoài!

Móa!

Triệu Ngọc hung hăng khoét mắt mù chó một chút, trong lòng nói chuyện, nếu không phải ngươi tìm phân làm trễ nải thời gian lâu như vậy, ta làm sao lại lạc đường?

Gâu gâu gâu...

Mắt mù chó lại không rõ ràng cho lắm, vẫn phối hợp kêu to.

Khi đó, Dương Văn Đào đã tỉnh lại, đối mặt thành quần kết đội cảnh sát, hắn đã triệt để tuyệt vọng, lúc này chán nản bị chúng nhân viên cảnh sát mang tới xe cảnh sát.

Cùng Bành Hân gặp mặt về sau, Bành Hân sớm đã đem Triệu Ngọc kinh động như gặp thiên nhân, đi lên liền hung hăng ôm Triệu Ngọc cổ.

"Ngọc a! Ngươi thật là sống bảo a!" Bành Hân gần như điên cuồng kêu ầm lên, "Ta thậm chí cũng bắt đầu hoài nghi, ngươi nha có phải hay không cùng Dương Văn Đào thương lượng xong, ngươi... Ngươi đến cùng làm sao tìm được hắn?"

"Đúng vậy a!" Ngoại hiệu gọi lớn bay thám viên buồn bực, "Rõ ràng có người nhìn thấy Dương Văn Đào hướng đập chứa nước phía tây đi, làm sao lại giấu ở cái này phía đông bên trong khu vực khai thác mỏ? Còn có, khu mỏ quặng như thế lớn, ngươi đến cùng làm sao tìm được hắn? Trước ngươi không phải cùng lão Lưu đi mặt phía nam sao? Lão Lưu đâu?"

"Đúng a?" Một vị khác thám viên thở dài, "Triệu Ngọc thật sự là thần, không mang theo ngươi dạng này chơi! Chẳng lẽ ngươi muốn đem tất cả tội phạm tất cả đều bắt lấy sao? Cũng không cho chúng ta chừa chút..."

"Hắc hắc hắc..." Nghe được các đội hữu tràn ngập ghen ghét tán dương, Triệu Ngọc cũng bắt đầu đắc chí, lúc này ngượng ngùng trang bức nói, " may mắn, may mắn, hắc hắc hắc..."

Chính được sắt ở giữa, hắn chợt thấy, có thám viên ngay tại ra bên ngoài oanh đầu kia mắt mù chó. Mắt mù chó thì mắt ba mắt nhìn nhìn thấy

Triệu Ngọc, ánh mắt điềm đạm đáng yêu.

Triệu Ngọc thấy thế, tranh thủ thời gian đẩy ra Bành Hân, cướp được trước mặt đối thám viên nhóm nói ra: "Uy, vẫn là để nó đến đây đi, nó cùng ta lẫn vào, là trợ thủ của ta!"

Cái gì! ?

Thám viên nhóm rất là kinh ngạc,

Làm không rõ ràng tình huống như thế nào đây là? Nhưng gặp mắt mù chó chẳng những mắt mù chân què, trên thân còn bẩn đến muốn mạng, thối phải tiền.

Như thế một con chó, làm sao hoàn thành trợ thủ rồi?

"Oa, Triệu Ngọc a, ngươi không phải là... Dựa vào chó..." Có người kinh dị liên tưởng nói, " nghe mùi vị tìm tới? Cái này cũng... Quá thần a?"

"Ngọc a, " Bành Hân thật sự là kích động không biết nói cái gì cho phải, vậy mà vỗ Triệu Ngọc bả vai, "Ngươi về sau nếu là tìm không thấy đối tượng, tỷ cho ngươi làm tiểu tam đi!"

Ta té!

Triệu Ngọc bỗng cảm giác thần kinh hỗn loạn...

Tại bắt bắt Dương Văn Đào quá trình bên trong, Triệu Ngọc cũng là đã thụ thương không ít, nhất là mắt cá chân chỗ vết đao, đến bây giờ còn đang chảy máu.

Cũng may theo đội tới có nhân viên y tế, Bành Hân mau để cho bọn hắn giúp Triệu Ngọc xử lý một chút.

Tại xử lý vết thương thời điểm, mắt mù chó không một tiếng vang đi theo Triệu Ngọc bên cạnh, giống như cho chủ nhân thủ vệ, lại giống hảo huynh đệ đang bồi hộ.

Triệu Ngọc nhìn thấy về sau, không khỏi sinh lòng cảm động. Lúc này quyết định, chẳng những muốn cho nó mua gà quay ăn, còn muốn đem nó mang về nhà đi, để nó về sau thật đi theo mình lăn lộn.

Mặc dù gia hỏa này là nghe phân chuyên gia, nhưng về sau thoáng huấn luyện một chút, không chừng có cải tà quy chính khả năng. Tương lai muốn vạn nhất biến thành truy tung cao thủ, nói không chừng còn có thể cho mình hỗ trợ đâu!

Ai ngờ, đương Triệu Ngọc cho thấy ý nguyện về sau, lại bởi vì mắt mù chó thực sự quá thối, chúng nhân viên cảnh sát cũng không nguyện ý dẫn nó lên xe.

Cuối cùng, Triệu Ngọc vừa ngoan tâm, đành phải để nó lên xe của mình, đồng thời kiên trì muốn tự mình lái xe về nhà. Bành Hân lo lắng Triệu Ngọc quá mức mỏi mệt, hơn nữa còn có tổn thương mang theo, muốn lớn Phi Bang hắn lái xe, lại bị Triệu Ngọc cự tuyệt.

Triệu Ngọc không muốn để cho người khác biết mình nhặt được một bao da chuyện tiền, cho nên mới muốn kiên trì một người. Mà lại, hắn tính toán nhỏ nhặt đánh cho nhưng tinh nhưng tinh, hắn cảm thấy, đã từ lún trong hầm mỏ nhặt được một bao tiền, kia nói không chừng còn sẽ có hai bao hoặc ba bao, cho nên, bí mật này vẫn là không nên bị người khác biết tốt.

Về sau, mình dành thời gian lại trở về đào một đào, nói không chừng một cái trăm vạn phú ông, ngàn vạn phú hào liền sẽ bởi vậy ra đời đâu!

Dựa theo chương trình tới nói, Triệu Ngọc hắn là đi theo đại bộ đội về cục cảnh sát làm cái ghi chép, đem toàn bộ bắt quá trình ghi chép lại.

Thế nhưng là, bởi vì đã là nửa đêm, Bành Hân liền đặc biệt phê chuẩn hắn về nhà nghỉ ngơi, những công chuyện khác có thể ngày mai lại nói.

Là như thế, Triệu Ngọc liền lái xe hơi, mang theo mắt mù chó còn có một bao da tiền mặt, sớm bước lên đường về nhà. Mà Bành Hân bọn người thì cần lại muốn xử lý một chút giải quyết tốt hậu quả công việc, mới có thể đem Dương Văn Đào mang sẽ cục cảnh sát thẩm vấn.

Mặc dù thân thể mỏi mệt, nhưng là Triệu Ngọc tinh thần lại là phá lệ hưng phấn.

Thật sự là quá sung sướng!

Mặc dù tại trong núi lớn bôn ba nhiều ngày như vậy, nhưng cuối cùng là đã được như nguyện bắt được đào phạm! Lần này, mình vậy mà lại là đơn thương độc mã hoàn thành nhiệm vụ, cái này cường độ, khả năng này, hắc hắc hắc...

Hắn không khỏi vui sướng nghĩ đến, đương Lưu Trường Hổ biết được mình chẳng những phá tàn sát án, còn dũng mãnh phi thường bắt được Dương Văn Đào về sau, sẽ là như thế nào một cái biểu lộ?

Rất nhanh, hắn lại đem suy nghĩ quay lại đến Giản Văn Lỵ trên bàn, hiện tại mình nhiệm vụ chủ yếu đã hoàn thành, tiếp xuống, vẫn là tập trung tinh lực đi tìm một chút vụ án này manh mối đi!

Hiện tại Lâm Mỹ Phượng còn tại trại tạm giam giam giữ, bản án một ngày không phá, liền không cách nào đưa nàng cứu vớt...

Triệu Ngọc ngay tại suy tư chính mình sự tình, ai ngờ, trong đầu hệ thống rốt cục truyền đến kết thúc thanh âm:

"Lần này kỳ ngộ đã hoàn thành, độ hoàn thành vì 90%, chúc mừng, thu hoạch được hệ thống đạo cụ ba kiện, mời kiểm tra và nhận!"

Ai?

Chậc chậc...

Mặc dù 90% đã không thấp, nhưng Triệu Ngọc lại cảm thấy rất không hài lòng. Theo lý thuyết, hắn hôm nay lại bắt tội phạm lại phát tài, đã gần như hoàn mỹ hoàn thành kỳ ngộ nhiệm vụ, nhưng vì cái gì, chỉ có 90% đâu?

Mà lại, hôm nay kỳ ngộ hoàn tất thời gian thế nhưng là đủ muộn, ngày này đều nhanh sáng lên, làm sao mới tuyên bố kết thúc?

Nha...

Trong chốc lát, Triệu Ngọc mơ hồ ngộ ra được cái gì. Hắn cảm giác, tựa hồ là mình quyết định lái xe sau khi về nhà, hệ thống mới tuyên bố kết thúc!

Chẳng lẽ... Hôm nay, còn có khác kỳ ngộ đang đợi ta, mà bị ta cho bỏ qua?

Ta đến cùng... Bỏ qua cái gì?

Chậc chậc...

Mang theo một chút tiếc nuối, Triệu Ngọc mở ra hệ thống đạo cụ xem xét, nhưng gặp lần này đạt được, là 3 kiện gọi là ẩn hình dụng cụ nhìn thấu đạo cụ!

Oa!

Ẩn hình dụng cụ nhìn thấu! ?

Không cần nhìn giới thiệu, riêng là nghe danh tự, liền để Triệu Ngọc không khỏi nhãn tình sáng lên.

"Ẩn hình dụng cụ nhìn thấu, có thể thực hiện ẩn hình thấu thị công năng, không bị bất luận cái gì dụng cụ kiểm trắc, tiếp tục thời gian vì 10 phút!"

Oa!

Ha ha...

Triệu Ngọc thẳng liếm bờ môi, thứ này thế nhưng là không tệ! Lúc đầu, bởi vì nhìn ban đêm nghi cùng kính viễn vọng đã sử dụng, hắn còn tưởng rằng mình làm không được cuồng nhìn lén nữa nha! Ai biết, vậy mà lại toát ra ẩn hình dụng cụ nhìn thấu đến, cái này làm sao không để hắn mừng rỡ như điên?

Tại trong hầm mỏ giao thủ thời điểm, lo lắng Dương Văn Đào lần nữa chạy trốn, Triệu Ngọc còn ở trên người hắn sử dụng một cái ẩn hình máy theo dõi, đáng tiếc không có phát huy được tác dụng. Lại thêm trước đó nhìn ban đêm nghi, định vị nghi các loại, hệ thống đạo cụ kịch liệt giảm mạnh.

Ân...

Bởi vậy đến xem, những này đạo cụ tại thời khắc mấu chốt, hay là vô cùng hữu dụng! Về sau nhất định phải nhiều hơn thu hoạch mới tốt!

Ai?

Đúng, vừa nghĩ tới thu hoạch được đạo cụ, Triệu Ngọc lập tức ý thức được, đã hiện tại đã đến một ngày mới, không bằng không ngừng cố gắng, tranh thủ thời gian mở một cái mới quẻ đi! Nhìn xem một ngày mới, lại biết lái ra cái gì quẻ đến?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc một mặt lái xe, một mặt móc cái bật lửa đốt thuốc.

Nhìn thấy Triệu Ngọc mãnh liệt ho khan, mắt mù chó không biết hắn xảy ra điều gì tình huống, còn lo lắng gâu gâu kêu vài tiếng.

"Kỳ Ngộ hệ thống khởi động thành công, " hệ thống không có chút nào cảm giác màu nói ra ba chữ, "Khôn - chấn - quẻ!"

Két...

Triệu Ngọc một cái đạp gấp thắng xe, xe tại bên vách núi két mà ngừng, bánh xe đều bốc lên khói! Mắt mù chó giật mình kêu lên, lại lần nữa phát ra gâu gâu sủa gọi...

Chương 125: Chương 125: Ngươi cảnh khuyển thật xinh đẹp!

Chương 125: Ngươi cảnh khuyển thật xinh đẹp!

"Khôn Chấn quẻ, " hệ thống giới thiệu nói, "Khôn địa chấn lôi, đại địa kinh lôi, lịch chủ lấn vương, ngự tạo cuối cùng nhiếp, chính là đuổi vô thường."

Lão thiên!

Triệu Ngọc mở ra ô tô song tránh, trong đầu thì tại nghiêm túc lưu vào trí nhớ lấy những cái kia quẻ văn, trái tim nhỏ bay nhảy đằng nhảy loạn.

Khôn!

Càn khôn "Khôn" !

"Khôn" quẻ rốt cục xuất hiện!

"Khôn" đại biểu cho đại địa, lại không biết trong Kỳ Ngộ hệ thống, lại đại biểu cho cái gì?

Đại địa kinh lôi, lịch chủ lấn vương!

Những này quẻ văn nghe vào khí thế hùng vĩ, để Triệu Ngọc tại kích động hưng phấn sau khi, cũng cảm nhận được mấy phần sợ hãi cùng bất an. Chẳng lẽ, hôm nay sẽ có cái gì càng lớn sự tình phát sinh? Sẽ là gì

chứ? Là chuyện tốt hay chuyện xấu?

Căn cứ Triệu Ngọc phỏng đoán, cái này "Chấn" rất có thể đại biểu cho địa vị, bây giờ hắn đã phá tàn sát án, lại bắt được Dương Văn Đào, tự nhiên ở địa vị bên trên sẽ có chỗ đề cao.

Nhưng là, cùng "Khôn" quẻ cùng lúc xuất hiện, sẽ có hay không có biến thành số đâu?

Triệu Ngọc biết, khôn quẻ là lần đầu tiên xuất hiện, hắn tuyệt đối không thể đoán được trong đó áo nghĩa, cần bàn bạc kỹ hơn.

Thế là, hắn một lần nữa phát động xe, hướng nhà lái đi.

Bởi vì Ngân Bàn sơn khoảng cách Tần Sơn nội thành rất gần, lại là lúc đêm khuya vắng người, Triệu Ngọc chỉ dùng nửa giờ, liền về tới thuận gió đường phố.

Lúc này đã là hơn 4 giờ sáng chuông, chính là yên lặng như tờ thời điểm, hoa quả đi phụ cận cũng là một mảnh yên lặng.

Đừng nói, đầu này mắt mù chó thật đúng là nghe lời, Triệu Ngọc chỉ là cùng nó dùng tay ra hiệu một chút, nó liền ngoan ngoãn theo sát lên lầu, không có làm ra nửa chút tiếng vang.

Hành lang đèn đã sớm hỏng, Triệu Ngọc đành phải mở ra điện thoại chiếu sáng. Ai ngờ, hắn mang theo chó vừa tới tới cửa, lại bỗng dưng nhìn thấy trên mặt đất vậy mà lệch ra nằm một người!

Triệu Ngọc còn không có thấy rõ ràng, mắt mù chó lại dẫn đầu thoan đi lên, dùng cái mũi tiến đến đối phương trước mặt không ngừng nghe, còn ô ô phát ra thanh âm.

Triệu Ngọc đem chỉ riêng đánh tới đối phương trên mặt, lúc này mới

thấy rõ, nguyên lai người này chính là vị kia —— Hoa Hoa tiểu thư!

Giờ phút này, nàng đang ngồi ở trên ghế dài, nghiêng người dựa vào lấy nhà các nàng cửa chống trộm ngủ say chính hương.

Khả năng nghe được dị động, Hoa Hoa mông lung mở to mắt, lại bỗng dưng nhìn thấy một đầu Đại Lang Cẩu ngay tại tò mò nhìn thấy mình, dọa đến nàng nhất thời giật mình một cái!

A nha! ?

Giật mình đánh cho quá mạnh, Hoa Hoa thân thể nghiêng một cái, đi theo ghế dài cùng một chỗ ném xuống đất.

Mắt mù chó cũng giật nảy mình, tranh thủ thời gian vọt về Triệu Ngọc bên chân.

"Uy, là ta!"

Triệu Ngọc đem ánh đèn đánh sáng, Hoa Hoa lúc này mới thấy rõ ràng Triệu Ngọc mặt, vội vàng chật vật từ dưới đất bò dậy, hỏi: "Là ngươi a? Ngươi đây là. . . Ai u. . . Thật thối! Thật thối!"

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian mở ra cửa chính của nhà mình, sau đó đem cửa trước đèn mở ra, hỏi: "Thế nào? Hơn nửa đêm, làm sao còn ngủ hành lang rồi?"

"Nha. . . Ta. . . Ta. . ." Hoa Hoa vội vàng dùng tay cản trở mặt, trả lời, "Ta cũng là vừa trở về, chìa khoá quên mang theo, môn vào không được! Suy nghĩ tại cửa ra vào chấp nhận một hồi, tỷ muội của ta nhóm liền trở lại!"

Triệu Ngọc con mắt rất độc, hắn đã sớm nhìn thấy Hoa Hoa một mặt gương mặt có bầm tím vết tích, xem ra, vị này Hoa Hoa tiểu thư hôm

nay hắn là gặp cái gì hỏng bét sự tình.

Giống như là vì để tránh cho xấu hổ, Hoa Hoa bận bịu chỉ vào mắt mù chó hỏi: "Cảnh sát, đây chính là các ngươi quân đội cảnh khuyển a? Nó có phải hay không thụ thương, con mắt thế nào? Còn có, các ngươi đây là hoàn thành cái gì đại nhiệm vụ đi? Làm sao còn khiến cho thúi như vậy đâu?"

Triệu Ngọc trên dưới quan sát một chút Hoa Hoa, nhưng gặp Hoa Hoa mặc một đầu váy trắng, thân trên hất lên một kiện màu hồng áo khoác, mặc dù nhìn qua có chút chật vật, nhưng là dáng người xinh đẹp, khó nén thanh xuân nữ tính âm nhu vẻ đẹp.

"Cái kia. . . Nếu không ngươi tới trước nơi này nghỉ một lát đi!" Triệu Ngọc con mắt không nháy mắt nói một câu.

"Nha. . . Tốt. . . Tốt. . ." Ai ngờ, Hoa Hoa vậy mà một chút ý cự tuyệt đều không có, lúc này cất bước tiến vào Triệu Ngọc phòng, "Vậy liền cho ngươi thêm phiền toái, cảnh sát!"

"Không phiền phức, không phiền phức. . ." Triệu Ngọc mặc dù không nhúc nhích ý đồ xấu, nhưng một cái mỹ nữ tiến nhà, vẫn là có vẻ hơi hưng phấn.

Đợi đến vào nhà đóng cửa về sau, Triệu Ngọc lúc này mới thấy rõ ràng, Hoa Hoa má phải lại đỏ vừa sưng, tựa hồ là bị người quạt cái tát bố trí!

Triệu Ngọc lười đi suy đoán nguyên nhân trong đó, trực tiếp nói với Hoa Hoa: "Ầy, ta chỗ này có hai gian phòng ngủ, ngươi ngủ chỗ đó đều được! Ta phải cho con chó này tắm rửa đi trước, bằng không, ta trong phòng một hồi liền ngốc không hạ người!"

"Nha. . ." Hoa Hoa nhìn kỹ một chút mắt mù chó, nói, "Đầu này cảnh khuyển dáng dấp còn rất tuấn, nó tên gọi là gì a?"

"Ừm?" Triệu Ngọc chỉ cho là Hoa Hoa là đang nói đùa, lúc này hài hước trả lời, "Nó gọi —— nghe phân chuyên gia!"

"Văn sử chuyên gia?" Hoa Hoa nghiêm túc nói, "Danh tự này thật có ý tứ! Cái kia. . . Cảnh sát, bằng không, ta tới giúp ngươi đi. . . Ta trước kia thường xuyên cho ngựa chó tắm rửa!"

"Cái gì? Cái quái gì? Ngựa cái gì?" Triệu Ngọc nghe không rõ.

"Không thể nào?" Hoa Hoa chỉ vào mắt mù chó nói, "Đây không phải Bỉ Marin Nặc Tư theo dõi chó sao? Ngươi nuôi, lại không biết?"

Ta đi!

Triệu Ngọc vui vẻ cười ngây ngô, trong lòng nói chuyện, cô nương này ánh mắt gì đây? Một con mắt mù què chân chó lang thang, lại bị nhìn thành cái gì theo dõi chó, còn Bỉ? Thật đùa, cái này chó hoàn toàn chính xác sẽ theo dõi, bất quá chỉ theo dõi tiện tiện. . . Ha ha ha. . .

"Cái này chó ngày đầu tiên cùng ta, ta cũng không biết, ngươi nghĩ tẩy, đó là đương nhiên tốt nhất rồi!" Triệu Ngọc bày ra một bộ không quan trọng dáng vẻ.

"Thật. . . Xem ta đi! Ta nhất biết cho cẩu cẩu tắm rửa!" Hoa Hoa bỏ đi áo khoác, hưng phấn xông mắt mù chó khoát tay áo, "Tới tới tới, văn sử chuyên gia, tắm rửa tắm đi đi. . ."

Hoa Hoa bên trong váy dài trắng chính là một kiện thấp ngực lễ phục dạ hội, xoay người ở giữa, xuân sắc hiển thị rõ, để Triệu Ngọc không khỏi ngây dại một chút.

Mắt mù chó cũng là người đến điên, Hoa Hoa một chiêu hô, liền ba đầu ba não theo sát người ta đi.

Rất nhanh, trong phòng vệ sinh truyền đến ào ào tiếng nước, còn có Hoa Hoa đối cẩu cẩu nói chuyện: "Văn sử chuyên gia a, ngươi hôm nay hoàn thành nhiệm vụ gì đi? Làm cho như thế bẩn, thúi như vậy, đến, tỷ tỷ rửa cho ngươi bạch bạch. . ."

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc nhẹ nhàng đập chậc lưỡi, trong lòng nói chuyện, thật sự là nước tiểu tính lớn cái gì kết sỏi đều có thể ra. Cổng nhặt được cái đại mỹ nữ không có lợi, đại mỹ nữ còn chủ động cho chó tắm rửa? Đây thật là. . . Có chút ý tứ!

Hoa Hoa. . .

Theo lý thuyết, hệ thống hôm nay nhưng không có mở ra "Khảm" quẻ, có phải hay không hẳn là cùng nữ nhân vô duyên mới đúng? Làm sao lại trùng hợp như vậy, đụng phải người ta không mang chìa khoá đâu?

Nhìn cô nương này gương mặt sưng đỏ, hẳn là chịu phiến, ta chờ một lúc nếu là xảo ngôn an ủi một phen, có phải hay không, sẽ phát sinh chút gì?

Bất quá, vừa nghĩ tới Hoa Hoa nghề nghiệp, Triệu Ngọc vẫn còn có chút do dự bất định.

Không nghĩ tới, Hoa Hoa tắm đến còn rất cẩn thận, một mực tẩy hơn nửa giờ, mới đem mắt mù chó từ phòng vệ sinh phóng ra.

"Ừm. . . Cảnh sát, " Hoa Hoa đứng tại cửa phòng vệ sinh, đem thân thể che đậy ở sau cửa, xông Triệu Ngọc nói, "Văn sử chuyên gia tẩy xong, ngươi dùng máy sấy cho nó thổi một chút đi! Cái kia. . . Trên người ta làm bẩn, ta cũng tại ngươi chỗ này tắm rửa a?"

"Ừm. . . Tốt, tốt!"

Triệu Ngọc gật đầu đáp ứng đồng thời, thật muốn lập tức sử dụng một cái ẩn hình camera, hay là vừa mới đạt được ẩn hình dụng cụ nhìn thấu. Thế nhưng là nghĩ lại, chỉ riêng nhìn lén lại ăn không đến, há không càng khó chịu hơn? Nếu không. . . Ta vọt thẳng đi vào đến cái Bá Vương ngạnh thượng cung?

Ngay tại Triệu Ngọc suy nghĩ lung tung thời khắc, mắt mù chó đã đi tới hắn trước mặt, Triệu Ngọc cúi đầu xem xét, không khỏi lấy làm kinh hãi!

Ta cạch!

Thật sự là gặp nãi nãi gấu quỷ!

Con chó này, thật —— thật xinh đẹp! ?

Chương 126: Chương 126: Kẻ tái phạm?

Chương 126: Kẻ tái phạm?

Hoa Hoa cũng không đem mình làm ngoại nhân, tắm rửa xong, vậy mà mặc Triệu Ngọc một kiện sau lưng liền ra, trong lúc hành tẩu, đường cong lả lướt, kiều diễm hiển thị rõ.

Bất quá, Triệu Ngọc ngay tại cúi đầu dùng máy sấy cho chó thổi lông, cũng không lưu ý đến Hoa Hoa bộ dáng.

Giờ phút này, trước đó vừa dơ vừa thúi mắt mù chó sớm đã rực rỡ hẳn lên, quả thực như là hai chó!

Gia hỏa này dáng dấp thật đúng là xinh đẹp, mặc dù đầu hắc thân thể hoàng, nhưng là dáng người thẳng tắp, thân thể trôi chảy, hai con lỗ tai dài dựng đứng lên, nhìn qua lại có chút trang nhã cao quý hương vị.

Tại thổi lông thời điểm, cẩu cẩu tựa hồ phi thường hưởng thụ, còn không ngừng lắc lư cái đuôi.

"Ai nha, " Triệu Ngọc sờ lên đầu chó, thở dài, "Nguyên lai ngươi không phải mắt mù chó a? Ngươi cái này mắt không phải không sự tình sao?"

"Đúng, " Hoa Hoa vội vàng tới sủa bậy, "Không biết tên hỗn đản nào dùng nhựa cao su đem nó hốc mắt bộ vị lông tóc dính liền, con mắt bản thân không có chuyện!"

"A, " Triệu Ngọc lại hỏi, "Kia. . . Chân đâu?"

"Chân không biết là bị người đánh gãy, vẫn là quẳng gãy, " Hoa Hoa vuốt ve chó phía sau lưng , đạo, "Nếu là cho ta cha đưa đi, động cái giải phẫu, nói không chừng còn có chuyển cơ!"

"Cha ngươi! ?"

Triệu Ngọc ngẩng đầu, lúc này mới nhìn thấy Hoa Hoa vậy mà mặc áo lót của mình, rộng rãi sau lưng, khó nén nàng kia dụ người phạm tội thân thể.

"Nhà ta là chuyên môn nuôi chó, " Hoa Hoa không để ý nói, "Hắn nhận biết rất nhiều sủng vật bác sĩ, quay đầu để hắn đi xem một chút đi!"

"Nha. . . Nha. . ." Triệu Ngọc ăn một chút mà nhìn xem Hoa Hoa, cảm giác lồng ngực một cỗ sốt nóng khó nhịn.

"Xem ra cảnh sát ngươi mặc dù đem cảnh khuyển mang về nhà, đối với nó lại là không hiểu rõ lắm a!" Hoa Hoa tiếp nhận Triệu Ngọc máy sấy, bắt đầu thổi mình mái tóc đen nhánh, đồng thời nói, "Loài ngựa này chó, là Bỉ một loại lông ngắn chó chăn cừu, cảnh đội đều thích dùng để làm theo dõi chó!"

"Nha. . . Nha. . ." Triệu Ngọc nuốt ngụm nước bọt , đạo, "Cái kia, đây là công vẫn là mẫu? Lớn bao nhiêu? Giá trị bao nhiêu tiền?"

"Ồ?" Hoa Hoa ngẩng đầu nhìn Triệu Ngọc, cười nói, "Cảnh sát, ngươi là đang khảo nghiệm ta sao? Ta từ nhỏ tại chó tràng trưởng lớn, cái này nhưng khó không được ta!'Văn sử chuyên gia' là đầu chó đực, cũng liền hai ba tuổi dáng vẻ! Về phần tiền nha. . . Ngựa bình thường chó cũng liền 10000 khoảng chừng, nhưng, nếu như là thuần chủng Bỉ ngựa chó, vậy liền coi là chuyện khác!"

Nói, Hoa Hoa bắt đầu từ cẩu thân bên trên lục lọi,

Tựa hồ đang tìm kiếm thứ gì.

"Ta nghe ta cha nói, " Hoa Hoa lại nói, "Ngựa chó bên trong có một loại cực phẩm, gọi là Phỉ cái gì tư trang viên, đó là một loại thuần chủng chó chăn cừu, đặc biệt quý báu! Một con nhưng là muốn hơn trăm vạn đâu! Ngươi cái này. . . Ngươi cái này. . . Ta còn thực sự nhìn không ra!"

Triệu Ngọc căn bản không đang nghe Hoa Hoa giới thiệu, con mắt một mực tại ngắm lấy Hoa Hoa dưới lưng xuôi theo, trong lòng đang suy đoán, ở trong đó đến cùng xuyên không có mặc đồ vật?

Ai ngờ, tại thổi tóc thời điểm, Hoa Hoa không cẩn thận thổi tới mình thụ thương mặt, nhất thời bị đau vẻnh vẻnh lên miệng.

"Không có sao chứ?" Triệu Ngọc nhịn không được hỏi một câu, "Làm sao khiến cho đây là?"

"Ừm. . ." Hoa Hoa ngượng ngùng cúi đầu, tế thanh tế khí trả lời, "Không có gì, không cẩn thận té!"

Hừ!

Liền biết ngươi đến nói như vậy! Triệu Ngọc tâm như gương sáng, nha đầu này đêm hôm khuya khoắt về nhà, ngay cả gia môn còn không thể nào vào được. Nếu như là quên mang chìa khoá, nàng cũng có thể đến phụ cận nhà khách mở gian phòng.

Không nhìn thấy nàng mang theo bao da, cũng không nhìn nàng chơi điện thoại, nói rõ đồ đạc của nàng, rất có thể đã bị người đoạt đi. Bây giờ nàng lại nhiều mặt che giấu, đủ để thấy đoạt nàng đồ vật, cùng động thủ đánh nàng người, chính là một cái nàng không dám chọc, hoặc là không chọc nổi người.

Ai!

Ma cô từ nhỏ tỷ, loại tình cảnh này, Triệu Ngọc trước kia đã sớm nhìn quen không quen . Bất quá, bởi vì thân phận chuyển đổi, hắn vẫn là không nhịn được nói một câu:

"Nếu là cần hỗ trợ. . . Có thể tìm ta!"

Nghe được Triệu Ngọc, Hoa Hoa không khỏi hơi chấn động một chút, buông xuống nơi khóe mắt, cũng là lóe lên một tia không bị phát giác vết ướt. . .

Đương Triệu Ngọc tắm rửa xong, từ phòng vệ sinh sau khi đi ra, Hoa Hoa sớm đã nằm tại hắn trên giường ngủ ngủ thiếp đi, cẩu cẩu cũng cuộn lại cái đuôi cuốn rúc vào dưới giường, một bộ buồn ngủ bộ dáng.

Nhìn thấy Triệu Ngọc về sau, cẩu cẩu còn mở mắt nhìn một chút Triệu Ngọc, Triệu Ngọc thì đối với nó làm một cái im lặng thủ thế, sau đó đi đến một gian khác phòng ngủ nghỉ ngơi đi.

Giờ phút này, bên ngoài trời đều sắp sáng. Mặc dù ròng rã bôn ba ác chiến một ngày một đêm, nhưng là độ cao hưng phấn còn tại kích thích Triệu Ngọc thần kinh, để hắn không cách nào ngủ.

Dương Văn Đào, một bao da cũ tiền giấy, "Khôn" quẻ xuất hiện, còn có vừa rồi ngựa chó, cùng mê người Hoa Hoa, đây hết thảy tựa như đèn kéo quân, không đứng ở trong đầu hắn loé sáng lại, suy nghĩ ngàn vạn.

Lần này, ta bắt lấy Dương Văn Đào, cũng không biết có thể được nhiều ít tiền thưởng?

Kia một bao da cũ tiền mặt, có thể đáng bao nhiêu bạc? Nếu có thể lật 10 lần, ta chẳng phải là đột nhiên mà giàu, mua nhà cũng đủ?

"Khôn" quẻ, đại địa kinh lôi, hôm nay không biết lại sẽ toát ra kỳ ngộ gì đến? Không biết mình có nên hay không cần phải rồi?

Không nghĩ tới, ta trong lúc vô tình mang về chó lang thang, thế mà còn là cái gì Bỉ theo dõi chó? Không biết, nó có cái gì lai lịch? Là bị người vứt bỏ, vẫn là trời sinh chó lang thang?

Còn có. . .

Hoa Hoa. . .

Một đại mỹ nữ liền nằm tại trong nhà mình, kia mê người nóng lên thân thể, kia bóng loáng như ngọc da thịt, khiến cho ta miệng đắng lưỡi khô, còn thế nào đi ngủ?

Cái này Hoa Hoa cũng thế, ngươi xuyên ta che lưng là có ý tứ gì? Có phải hay không căn bản liền muốn dẫn dụ bản cảnh sát?

Chậc chậc. . . Ngươi nói, đã ngươi lão ba là nuôi chó, nhà ngươi đã có tiền như vậy, ngươi làm sao khổ đi làm loại công việc này đâu? Chẳng lẽ. . . Ngươi là đơn thuần vì tìm kiếm kích thích?

Kia. . . Ngươi làm gì không hảo hảo kích thích một chút ta đây?

. . .

Cứ như vậy, không biết hôn thiên ám địa suy nghĩ bao lâu, Triệu Ngọc mới rốt cục ngủ.

Thế nhưng là, hắn cũng không có ngủ bên trên bao lâu thời gian, tám giờ sáng không đến, hắn liền bị điện thoại di động tin tức âm thanh đánh thức. Mở ra điện thoại xem xét, nguyên lai là Miêu Anh Miêu đội trưởng hết lòng tuân thủ ước định, cho Triệu Ngọc đem Giản Văn Lỵ tiến triển vụ án gửi đi đi qua.

Triệu Ngọc tra án tra nghiện, đúng là rất nhanh từ trong hỗn độn thức tỉnh, bắt đầu nhìn chăm chú ghi chép.

Mấy ngày gần đây nhất, Miêu Anh điều động toàn bộ Nhữ Dương tổ trọng án cảnh lực, đem Giản Văn Lỵ một án từ đầu tới đuôi tra rõ một mấy lần, mặc dù thu được không ít đầu mối mới, thế nhưng là tình tiết vụ án cũng không có rõ ràng tiến triển.

Thông qua đủ loại chứng cứ cho thấy, tại Lâm Mỹ Phượng ý đồ sát hại Giản Văn Lỵ vào cái ngày đó, hoàn toàn chính xác có một người sớm từng tới Giản Văn Lỵ nhà. Người này chẳng những trộm đi đại bộ phận tài vật, mà lại có thể là sát hại Giản Văn Lỵ chân hung!

Căn cứ Miêu Anh suy đoán, đêm đó người này rất có thể là lâm thời khởi ý, chuẩn bị đến Giản Văn Lỵ nhà trộm đồ. Thế nhưng là, lành nghề trộm quá trình bên trong, lại bị Giản Văn Lỵ đụng vào, lúc này mới đem nó bóp chết, đồng thời đem thi thể nhấc về tới trên giường.

Sau đó không bao lâu, Lâm Mỹ Phượng chui vào phòng ngủ, lại tại Giản Văn Lỵ trên thi thể thọc mấy đao, lúc này mới nghĩ lầm người là bị mình giết chết!

Nếu như này suy đoán thành lập, như vậy cái này hung phạm, rất có thể là một thường xuyên nhập thất trộm cướp tiểu thâu, cho nên Miêu Anh đem tinh lực chủ yếu, đặt ở truy tra năm đó có đi trộm ghi chép kẻ tái phạm bên trên.

Ân. . .

Không đúng!

Triệu Ngọc để điện thoại di động xuống, nghiêm túc suy tư một chút. Hắn cảm giác cùng Miêu Anh vừa vặn tương phản, bởi vì kết hợp mình

kinh nghiệm của dĩ vãng, hắn cảm thấy cái này giết người hung phạm, hắn là cũng không phải là cái gì —— kẻ tái phạm!

Chương 127: Chương 127: Còn tắm rửa các ngươi?

Chương 127: Còn tắm rửa các ngươi?

Triệu Ngọc xuyên qua trước, thường cùng một chút trộm đạo trộm cướp phạm liên hệ, hắn hiểu rõ nghề này nghiệp bên trong có một quy củ, gọi là sét đánh trời mưa không làm mà!

Ý tứ đại khái chính là, phàm là gặp được sét đánh trời mưa thời tiết, bọn hắn là sẽ không đi nhập thất đi trộm, nhất là ban đêm. Bởi vì, sét đánh trời mưa thời điểm, mọi người đi ngủ thường thường không nỡ ngủ, khi đó trộm đồ, rất dễ dàng bị người phát hiện.

Mà trái lại Giản Văn Lỵ một án, vụ án phát sinh đem thiên hạ lấy mưa to, mà lại sấm sét vang dội, nếu như là kinh nghiệm phong phú kẻ tái phạm, là sẽ không lựa chọn như thế thời điểm động thủ.

Bởi vậy, Triệu Ngọc suy đoán cùng Miêu Anh vừa vặn tương phản, hắn cho rằng giết chết Giản Văn Lỵ người, hắn là một cái không có kinh nghiệm thái điểu mới đúng!

Mà lại, Triệu Ngọc còn cho rằng, trên thế giới căn bản không có trùng hợp như vậy sự tình! Hết lần này tới lần khác đợi đến Lâm Mỹ Phượng đi giết Giản Văn Lỵ, lại có người sớm đem Giản Văn Lỵ cho bóp chết? Bọn hắn lại không có Kỳ Ngộ hệ thống, làm sao lại trùng hợp như vậy?

Cho nên, hắn cảm thấy, cái này giết chết Giản Văn Lỵ chân hung, hoặc

là cùng Lâm Mỹ Phượng có quan hệ, hoặc là liền cùng Lưu Bằng Phi có quan hệ!

Như vậy. . . Đến cùng là quan hệ như thế nào đâu?

Triệu Ngọc cau mày, khổ sở suy nghĩ. Không biết tại sao, đáp án của vấn đề này nhìn qua phi thường phiêu miểu, không thể nào nắm lấy, nhưng Triệu Ngọc lại mơ hồ cảm thấy, hắn tựa hồ khoảng cách chân tướng đã rất gần, phảng phất cách chỉ một bước giống như!

Ngay tại Triệu Ngọc suy tư ở giữa, trong hành lang bỗng nhiên truyền đến một trận tiếng hô hoán, cẩn thận nghe xong, lại là có người tại cửa ra vào la lên "Hoa Hoa" danh tự!

Lại cẩn thận nghe xong, la lên người nguyên lai chính là ở tại cửa đối diện Dương Hồng.

Nghe được la lên, Triệu Ngọc khoác lên y phục hướng phòng khách mà đi. Ai ngờ, Hoa Hoa đồng dạng nghe được Dương Hồng kêu gọi, đã từ một gian khác phòng ngủ ra, đồng thời cướp được Triệu Ngọc phía trước mở cửa.

"Dương Hồng tỷ, ta ở đây này!"

Dương Hồng nghiêng đầu xem xét, vừa hay nhìn thấy mặc rộng lớn sau lưng Hoa Hoa cùng quần áo không chỉnh tề Triệu Ngọc cùng khung, chìm hai giây, trong hai người ở giữa còn toát ra một cái đầu chó!

"Ngươi. . . Các ngươi. . ."

Dương Hồng trừng to mắt, ánh mắt trong nháy mắt trở nên vi diệu phức tạp.

"Nha. . . Đừng hiểu lầm, đừng hiểu lầm!" Hoa Hoa tranh thủ thời gian

giải thích, "Hồng tỷ, ta hôm qua vào không được cửa, vừa vặn đụng phải vị này cảnh sát, cho nên đến hắn nơi này ngủ một giấc! Chúng ta cũng không có. . ."

"Hoa Hoa a. . . Ngươi. . ." Dương Hồng vẫn là không có kịp phản ứng, chỉ vào Hoa Hoa trên người sau lưng xông Triệu Ngọc nói,

"Triệu cảnh sát, ngươi đủ sẽ kiếm tiện nghi a? Quần áo đều thoát còn?"

"Ta? Cái gì đó!" Triệu Ngọc một mặt vô tội giải thích, "Tắm rửa tẩy kia là!"

"Cái gì? Còn tắm rửa các ngươi! ?" Dương Hồng cất cao giọng.

"Gâu! Gâu! Gâu. . ." Không biết là cảm thấy địch ý vẫn là thế nào, chó cũng đi theo kêu lên.

"Hồng tỷ, thật không có vị này cảnh sát sự tình, hắn hảo tâm thu lưu ta! Hôm qua. . . Hôm qua. . ." Hoa Hoa khẩn trương phía dưới, khóe mắt đúng là gạt ra mấy giọt ủy khuất nước mắt.

"Đúng rồi!" Dương Hồng lúc này mới nhớ tới chính sự, bận bịu kéo qua Hoa Hoa hỏi, "Ta hôm qua nghe nói, tên hỗn đản kia làm gì ngươi rồi? Thật động thủ?"

Hoa Hoa nhẹ gật đầu.

"Cái này hỗn đản!" Dương Hồng nhìn kỹ một chút Hoa Hoa trên mặt tổn thương, tức giận quát, "Gia hỏa này quả thực không phải người! Hắn có phải hay không đem ngươi đồ vật đều cướp đi? Chờ lấy, ta quay đầu tìm hắn muốn đi!"

"Đừng, đừng. . ." Hoa Hoa khẩn trương, "Dương Hồng tỷ, ngươi cũng không phải không biết bối cảnh của hắn, chúng ta không chọc nổi!

Những vật khác đều dễ nói, nhưng chìa khóa của ta cũng tại trong bọc, Dương Hồng tỷ, nếu không. . . Chúng ta nhanh lên một chút đổi đem khóa đi! Ta lo lắng hắn sẽ đến gây sự với chúng ta!"

Lúc đầu, thông qua hai người nói chuyện, đã không khó đoán ra, các nàng gặp phải cái gì.

Nhưng mà, Triệu Ngọc tâm tư lại hoàn toàn không có ở nơi này, ngược lại nghe Hoa Hoa nâng lên "Chìa khoá" cùng "Khóa" thời điểm, đúng là ra ngoài bản năng ngơ ngác một chút, tựa hồ bỗng nhiên nghĩ tới điều gì trọng yếu đồ vật.

"Hoa Hoa, chuyện này vẫn là để ta đến nghĩ biện pháp đi!" Dương Hồng ra hiệu Hoa Hoa về nhà trước, tiếp theo nói với Triệu Ngọc, "Triệu cảnh sát, không có ý tứ, vừa rồi hiểu lầm, Hoa Hoa sự tình thật sự là cám ơn ngươi!"

"Không có việc gì, không có việc gì!" Nghe được Dương Hồng nói chuyện với mình, Triệu Ngọc đành phải buông xuống vừa mới nhấp nhoáng suy nghĩ, nghiêm túc nói, "Chỉ cần ngươi cho ta ưu đãi còn giữ lời là được!"

"Ừm?" Dương Hồng hơi sững sờ, lúc này mới nghe rõ Triệu Ngọc ý tứ, không khỏi đỏ mặt lên.

Lúc này, Hoa Hoa vừa vặn cầm y phục của mình trở về, liền kinh ngạc hỏi một tiếng: "Cái gì ưu đãi a?"

"Gâu! Gâu. . ." Triệu Ngọc không nói chuyện, chó lại kêu.

"Văn sử chuyên gia, ta phải đi!" Hoa Hoa ngồi xổm người xuống sờ lên đầu chó, "Quay lại để cho ta cha cho ngươi tìm đại phu, tranh thủ đem ngươi chân chữa khỏi! Bái bai. . ."

"Gâu gâu. . ." Chó hướng về phía Hoa Hoa thẳng vẫy đuôi, phảng phất có thể nghe hiểu.

Triệu Ngọc một suy nghĩ, mình chờ một lúc còn phải đi cục cảnh sát, cũng không thể mang theo chó đi thôi? Nghĩ đến chỗ này, hắn tranh thủ thời gian gọi lại Hoa Hoa, hỏi nàng có thể hay không hỗ trợ tạm thời chiếu khán một chút "Văn sử chuyên gia" ? Hoa Hoa cũng là gật đầu đáp ứng.

Thế là, đương hai nữ mang theo chó sau khi trở về phòng, hành lang rốt cục về phục bình tĩnh.

Hô. . .

Triệu Ngọc thở phào một cái, cái này sáng sớm liền không yên ổn, xem ra, hôm nay đại địa kinh lôi, chú định không phải tầm thường! Tiếp xuống, mình cần phải thêm một vạn cái cẩn thận mới tốt!

Bởi vì còn muốn đến cục cảnh sát xử lý Dương Văn Đào sự tình, hắn lại không tâm tư đi ngủ nghỉ ngơi, dứt khoát mặc một phen, về cục cảnh sát phục mệnh đi.

. . .

Cùng lúc đó, ở cục cảnh sát đội trưởng trong văn phòng, Lưu Trường Hổ ngay tại nôn nóng bất an vừa đi vừa về đi dạo, tản bộ, trong cái gạt tàn thuốc che kín đầu mẩu thuốc lá, hắn nghĩ bóp tắt trong tay xì gà, lại tìm không thấy địa phương, tức giận trực tiếp ném vào chén trà.

Vừa mới ném xong tàn thuốc, cục trưởng thư ký Tống Siêu liền từ bên ngoài tiến đến. Bởi vì lẫn nhau quen thuộc, Tống Siêu chỉ là tượng trưng gõ cửa một cái.

"Lưu đội trưởng, " hắn kẹp lấy một hộp văn kiện, nói với Lưu Trường

Hổ, "Cục trưởng phân phó, 10 điểm nửa muốn tổ chức một cái lâm thời hội nghị, tại phòng họp lớn, yêu cầu toàn thể tổ trọng án người tham gia, ngươi cho thông báo một chút đi!"

"Nha!" Lưu Trường Hổ biết, đây là trong cục lệ cũ, mỗi khi có đại án bị phá án và bắt giam, đều muốn tổ chức một cái khen ngợi tính chất đại hội, cho phá án thám viên nhóm giúp cho cổ vũ.

Lần này Triệu Ngọc phá án và bắt giam làm dân giàu cư xá tàn sát án, những người lãnh đạo tự nhiên muốn khen ngợi khen ngợi.

"Ừm. . . Lưu đội trưởng, Triệu Ngọc. . . Hắn. . ." Tống Siêu tựa hồ nghĩ nói với Lưu Trường Hổ thứ gì, nhưng lời đến khóe miệng lại có chút nói quanh co.

"Triệu Ngọc!" Lưu Trường Hổ cắn răng nói, "Không sao, lần này hắn bất quá là gặp vận may mà thôi! Tiểu Tống a, ngươi yên tâm, hắn không phải có thể phá án sao? Tốt, vậy ta liền để hắn tiếp tục tại chưa kết tổ tiếp tục chờ đợi! Xem hắn còn có thể hay không phá khác án chưa giải quyết? Ta cũng không tin!"

"Không phải, ta không phải ý tứ này!" Tống Siêu lắc đầu nói, "Ta vừa rồi nghe nói, giống như tổ A phụ trách đập chứa nước trầm thi án đã kết án, người hiềm nghi Dương Văn Đào đã quy án!"

"Ồ? Thật sao? Bành Hân tại sao không có cùng ta báo cáo đâu?" Lưu Trường Hổ ngoài ý muốn, "Có phải hay không vừa mới bắt được?"

"Giống như. . . Là nửa đêm hôm qua, " Tống Siêu cẩn thận từng li từng tí nói, "Mà lại, tự tay bắt được Dương Văn Đào không phải người khác, chính là —— Triệu Ngọc! ! !"

"Cái gì! ?"

Lưu Trường Hổ bỗng dưng trừng to mắt, phảng phất có thể trừng ra máu. . .

Chương 128: Chương 128: Như thế nào bôi xấu?

Chương 128: Như thế nào bôi xấu?

"Tới, đến rồi!"

Lý Bối Ny nhìn xem định vị nghi thượng tín hiệu, xông tổ A tổ viên nhóm phất phất tay, thám viên nhóm liền riêng phần mình tản ra, giả bộ như ngày thường công việc bộ dáng.

Chỉ chốc lát sau, Triệu Ngọc nện bước nhanh chân đi tới văn phòng.

Kết quả, đương Triệu Ngọc vừa mới đi đến trong văn phòng thời điểm, thám viên nhóm chợt quay người lại, đem trong tay hoa ống vặn bạo, một nháy mắt, vạn hoa bay vụt, dải lụa màu bay múa, toàn bộ tổ A đại sảnh giống như kết hôn đồng dạng vui mừng!

"Ta dựa vào. . . Tình huống như thế nào?" Triệu Ngọc đầu tiên là giật nảy mình, sau đó mới hiểu rõ, nguyên lai đây là các đồng nghiệp đang vì mình chúc mừng đâu!

"Chúc mừng! Chúc mừng!"

"Làm tốt lắm!"

"Ngươi quá mạnh!"

"Tới. . . Hôn một cái đi!"

". . ."

Thám viên nhóm một cái tiếp một cái đi vào Triệu Ngọc trước mặt nắm tay chúc mừng, xong việc về sau, còn cùng một chỗ vì hắn vỗ tay lên.

Cảm thụ được hoa màu cùng tiếng vỗ tay, Triệu Ngọc cảm giác vựng vựng hồ hồ, thời gian phảng phất đổ về lúc trước tại cục thành phố tiếp nhận khen ngợi thời điểm. Chỉ bất quá, lần này hắn lại trở thành duy nhất nhân vật chính!

"Sư huynh a!" Lý Bối Ny hưng phấn lôi kéo Triệu Ngọc cánh tay, "Ta bên kia tàn sát án báo cáo còn không có viết lưu loát đâu! Hôm nay lại phải cho ngươi viết bắt tội phạm giết người báo cáo! Tay ta đầu ngón tay cũng đều phải mài lên kén tới, ngươi muốn mệt chết ta sao?"

"Hắc hắc hắc. . ." Triệu Ngọc có chút mộng, không ngừng cười ngây ngô, miệng bên trong còn không ngừng lầm bầm, "Rất tốt, không tệ, tạ ơn!"

"Cái gì đó! Một tiếng cám ơn liền xong rồi?" Lý Bối Ny tự nhiên không hài lòng, "Đây cũng quá qua loa đi?"

"Lời nói này!" Triệu Ngọc rốt cục tỉnh ngộ, lúc này bưng một chút Lý Bối Ny cái cằm, cao giọng quát, "Sôi trào cá hương, hải sản tiệc! Buổi trưa hôm nay ta làm chủ, tất cả mọi người tất cả đều đi a, ai không đi ai là cháu trai!"

"Ờ!"

Nghe xong Triệu Ngọc mời khách, vẫn là hải sản tiệc, thám viên nhóm không khỏi vung tay hô to.

Bành Hân thì dắt lấy Triệu Ngọc một cái khác cánh tay, cao giọng hô: "Tốt, tốt! Ba kiện đại án, bốn tên tội phạm, tiểu tử ngươi chỉ riêng tiền thưởng liền đại phát, mời chúng ta ăn bữa ngon, cũng không đủ quá đáng!"

"Ác ác ác. . ."

Thám viên hưng phấn liên tục cuồng hống,

Bầu không khí đã đạt đến.

"A, đúng rồi!" Bành Hân lập tức nói với mọi người nói, " ta vừa tiếp vào thông tri, chờ một lúc mười giờ rưỡi, phòng họp lớn họp! Lãnh đạo muốn cho chúng ta khen ngợi khen ngợi, cũng đừng quên tham gia! Tốt, chúc mừng đến không sai biệt lắm, cũng đừng để lãnh đạo coi là chúng ta đều là tên điên, đi đi đi, tranh thủ thời gian ai cũng bận rộn đi thôi!"

"Ác ác ác. . ."

Tại Bành Hân chào hỏi dưới, thám viên nhóm lúc này mới đình chỉ reo hò, trở lại riêng phần mình khu vực làm việc.

"Ngọc a!" Bành Hân thấm thía nói với Triệu Ngọc, "Chờ một lúc ngươi đến lớn bay bên kia mà làm ghi chép, đem bắt giữ Dương Văn Đào trải qua báo cáo một cái đi!

"Tỷ nói cho ngươi, ngươi lập tức dựng lên nhiều như vậy đại công, cấp trên không có khả năng không làm cho coi trọng! Cho nên vẫn là câu nói kia, ngươi tranh thủ thời gian tìm cơ hội cùng những người lãnh đạo nói chuyện, vẫn là nhanh lên nhảy ra chưa kết tổ cái kia hố lửa tốt! Về tổ A đến cho tỷ hỗ trợ, tỷ thế nhưng là thật không thể rời đi ngươi!"

"Ai! Minh bạch, minh bạch!" Triệu Ngọc liên tục gật đầu, Bành Hân là thật tâm đang vì mình suy nghĩ, chuyện này, hắn vĩnh viễn khắc trong

tâm khảm. Chỉ bất quá, đến cùng có rời hay không chưa kết tổ, hắn vẫn còn chưa quyết định.

Tại làm ghi chép báo cáo thời điểm, Triệu Ngọc rốt cục hiểu rõ đến, tội phạm Dương Văn Đào đã tỉnh táo lại, đồng thời bàn giao tất cả phạm tội sự thật.

Không nghĩ tới, lúc trước có người chứng kiến từ đập chứa nước phụ cận phát hiện người kia, thật đúng là Dương Văn Đào bản nhân!

Nguyên lai, Dương Văn Đào tại chống lệnh bắt chạy trốn về sau, trước hết nhất đi tới Ngân Bàn Trấn ẩn núp. Bởi vì hắn từng ở chỗ này làm qua nghiên cứu khoa học hạng mục, cho nên đối khu mỏ quặng hết sức quen thuộc.

Giống như Triệu Ngọc dự liệu như thế, hắn lựa chọn một cái đã an toàn, lại khoảng cách nhân loại căn cứ hơi gần địa phương. Ban ngày trốn ở quặng mỏ, ban đêm thì đi ra ngoài tìm tìm đồ ăn.

Thế nhưng là, ẩn núp không có vài ngày sau, gia hỏa này có chút chột dạ, liền sinh ra muốn xuyên qua đại sơn, trốn ra bên ngoài tỉnh suy nghĩ.

Ai ngờ, ngay tại hắn đi ngang qua đập chứa nước thời điểm, lại không cẩn thận đụng phải một vị công việc tốt sơn dân, hai người còn lên một chút tranh chấp. Dương Văn Đào cảm thấy, cái kia sơn dân khả năng nhận ra hắn, cho nên mới giả bộ hướng tây mà đi, kì thực lại đường vòng trốn về đến Ngân Bàn Trấn quặng mỏ.

Không nghĩ tới, nhiệt tâm sơn dân thật báo cáo, lúc này mới tạo thành Bành Hân đám người điều tra phương hướng xuất hiện lừa dối. Nếu không phải Triệu Ngọc thần kỳ biểu hiện, chỉ sợ lại có mười ngày nửa tháng, cũng rất không có khả năng đem nó tróc nã quy án.

Chính vì vậy, Triệu Ngọc càng nhiều mấy phần đắc ý lý do.

Tại làm báo cáo thời điểm, hắn cố ý trắng trợn phủ lên, nói mình chính là thông qua kín đáo suy nghĩ, nghiêm cẩn Logic, siêu cường phân tích, cùng ngoan cường nghị lực, còn có thấy chết không sờn không biết sợ tinh thần, mới vượt qua ngàn khó vạn hiểm, đem Dương Văn Đào tróc nã quy án!

Vì thế, hắn còn cố ý cho mình thụ thương mắt cá chân soi tấm hình, để lớn bay cùng nhau dán vào trên báo cáo!

Giải quyết báo cáo về sau, Triệu Ngọc lúc này mới có thời gian trở lại bàn làm việc của mình thở một ngụm.

Trường kỳ chưa kết án kiện tiểu tổ!

Nhìn xem trên bàn công tác nghề này thật dài tên, Triệu Ngọc trong lòng là ba phần cảm khái bảy phần đắc ý!

Hắc hắc!

Quang can tư lệnh lại thế nào lấy?

Lão tử đem bản án phá!

Chẳng những phá mình bản án, còn tiện thể chân nắm cái đào phạm trở về, biểu hiện này, cái này công tích, khả năng này, ai mẹ nó đến còn dám xem thường ta?

Lưu Trường Hổ, ngươi ở chỗ nào vậy?

Thời gian thật dài không gặp gia hỏa này!

Không có hắn ở bên tai tất tất, làm sao còn cảm giác ít chút gì đâu?

"Sư huynh!" Chính lúc này, Lý Bối Ny bưng một chén vừa pha tốt cà phê, đặt ở Triệu Ngọc trên bàn, "Hai bao đường! Tối hôm qua rất vất vả đi, đến, nâng nâng thần!"

Nhìn thấy Lý Bối Ny rạng rỡ, vui mừng hớn hở, Triệu Ngọc rất cảm thấy thân thiết.

"Sư huynh a, nghe nói ngươi hôm qua còn nhặt được một đầu sẽ tìm hung thủ thần khuyển, " Lý Bối Ny tò mò hỏi, "Chỗ nào đâu? Chỗ nào đâu?"

Triệu Ngọc trong lòng nói chuyện, cái gì sẽ tìm hung thủ thần khuyển? Thuần túy một cái tìm phân chuyên gia!

"Bối Ny!" Triệu Ngọc không có trả lời, ngược lại hỏi một vấn đề khác, "Mấy ngày nay nhìn không nhìn thấy Lưu Trường Hổ? Lão gia hỏa kia làm sao cùng không còn thở , cũng không lộ diện rồi?"

"Khục, còn nói sao!" Lý Bối Ny nhìn hai bên một chút, cúi đầu nhỏ giọng nói với Triệu Ngọc, "Hiện tại mặc kệ là chúng ta tổ A Bành tỷ, vẫn là B tổ Khúc Bình, tất cả đều đối vị đội trưởng này đại nhân có thành kiến lớn đâu!

"Lưu Trường Hổ cùng Kim đội trưởng căn bản không cách nào so sánh được, ra bản án, cũng không an bài công việc, cũng không cùng lãnh đạo cân đối, thậm chí ngay cả những ngành khác trù tính chung đều mặc kệ, liền cùng không có hắn chuyện gì giống như!

"Không phải sao, tối hôm qua ngươi bắt được Dương Văn Đào, Bành tỷ đều không tâm tư cùng hắn báo cáo đâu!

"Còn có, khúc tổ trưởng bên kia cũng thế, hôm qua bọn hắn cũng đem viện dưỡng lão bạo vụ trộm cho phá, đồng dạng không có nói cho hắn biết! Không phải sao, vừa rồi Lưu Trường Hổ cũng bởi vì hai chuyện

này, cùng hai vị tổ trưởng bão nổi nữa nha!"

"Nha. . . Thì ra là thế!" Triệu Ngọc suy nghĩ, xem ra, đối Lưu Trường Hổ bất mãn, không riêng gì mình, thậm chí ngay cả hai đại tổ trưởng đều đối với hắn có cái nhìn.

"Kỳ thật, theo tin đồn, " Lý Bối Ny thần thần bí bí nói, "Lưu Trường Hổ tiếp nhận Kim đội trưởng nhậm chức, bất quá là lâm thời. Hắn đã sớm bình lên phó phòng, làm sao có thể cam tâm làm cái đội trưởng cảnh sát hình sự đâu? Nơi này bất quá là cái cầu nhảy mà thôi! Không bao lâu, hắn khẳng định còn phải cao thăng!"

"Nha. . ."

Triệu Ngọc trong lòng bắt đầu tính toán, đã cái này Lưu Trường Hổ không tâm tư tại tổ trọng án ở lại, vậy có phải hay không mang ý nghĩa, hắn sẽ không lại cùng mình đấu?

Không đúng, hắn ngược lại nghĩ đến, vạn nhất đem đến Lưu Trường Hổ làm phó cục trưởng, quyền lợi lớn, há không đối với mình càng thêm bất lợi?

Không được, lão tử hắn là giống văn sử chuyên gia như thế, cho hắn làm một chút lớn phân chơi chơi, đem hắn bôi xấu mới tốt! Để hắn bên trên cũng không thể, hạ cũng không thể, bằng không, mình thế nhưng là hậu hoạn vô tận!

Như vậy. . . Như thế nào mới có thể đem hắn bôi xấu đâu?

Chương 129: Chương 129: Cùng ca hỗn đi!

Chương 129: Cùng ca hỗn đi!

Nói như thế nào đem một người bôi xấu? Triệu Ngọc không khỏi âm hiểm cười liên tục, bởi vì, cái này chính là hắn xuyên qua trước một trong công việc chủ yếu!

Hắn chí ít có một vạn loại biện pháp, có thể đem một người thanh danh bôi xấu!

Như cái gì phát không tốt truyền đơn, PS bất nhã ảnh chụp, trên mạng tung tin đồn nhảm loại hình cũng đều là trò trẻ con. Triệu Ngọc sở trường nhất, là mướn người diễn kịch.

Liền lấy Lưu Trường Hổ tới nói, Triệu Ngọc có thể thuê một phụ nữ mang thai, đi thẳng đến Lưu Trường Hổ nàng dâu đơn vị đi náo, nói hài tử là Lưu Trường Hổ, muốn vợ hắn cho chủ trì công đạo!

Bất quá. . .

Triệu Ngọc cũng không ngốc, hắn biết những biện pháp này đối phó người khác vẫn được, nhưng là đối phó một vị đường đường đội trưởng cảnh sát hình sự, coi như coi là chuyện khác! Bởi vì người ta sẽ tra, tra một cái liền sẽ chân tướng rõ ràng! Làm không tốt, vô cùng có khả năng đùa lửa thiêu thân!

Cho nên, muốn bôi xấu Lưu Trường Hổ, Triệu Ngọc cảm thấy, còn phải cùng hắn làm thật mới được! Tỉ như. . . Mời Dương Hồng hỗ trợ, tìm một vị đáng tin tiểu thư chủ động tiếp cận Lưu Trường Hổ, sau đó gạo nấu thành cơm, dạng này đem chứng cứ làm thực, mới có thể triệt để đem hắn kéo xuống ngựa!

Đúng, muốn đối phó Lưu Trường Hổ, liền phải dựa theo cái này mạch suy nghĩ tới. . .

Ngay tại suy tư ở giữa, Lý Bối Ny điện thoại trên bàn làm việc vang lên, Lý Bối Ny sau khi nhận nghe, trên mặt nhất thời lộ ra một bộ không quá tình nguyện biểu lộ, thế nhưng là miệng bên trong nhưng không được đã liên tục xưng là.

Đợi cho sau khi để điện thoại xuống, Lý Bối Ny miệng nhỏ không khỏi một chút mân mê lão cao.

"Thế nào? Ai nha?" Triệu Ngọc tò mò hỏi một câu.

"Khúc Bình đại tổ dài!" Lý Bối Ny ủ rũ cúi đầu nói, "Nàng nói B tổ mới tới văn viên không có kinh nghiệm, muốn ta quá khứ cho hỗ trợ chỉ đạo một chút! Thật là! Không phải liền là cấp dưỡng già viện bạo vụ trộm viết báo cáo không? Là người liền có thể viết, làm gì nhất định phải phiền phức ta?"

"Bạo vụ trộm không phải bọn hắn B tổ phụ trách sao?" Triệu Ngọc vội hỏi, "Cái này lại không phải liên hợp tra án, nàng không có quyền lợi chi phối ngươi đi?"

"Đúng vậy a!" Lý Bối Ny bất đắc dĩ nói, "Quản sự cái này lý, nhưng ai gọi ta là cái thực tập sinh đâu? Mà lại, báo cáo còn viết tốt như vậy? Mà lại. . . Ai? Sư huynh, ngươi làm gì? Đừng. . ."

Lý Bối Ny nhìn thấy Triệu Ngọc nhặt lên điện thoại, biết sự tình không

ổn, liền vội vàng tiến lên ngăn cản, nhưng Triệu Ngọc lại đã sớm đem Khúc Bình làm việc điện thoại gọi thông.

"Uy? Là khúc tổ trưởng sao? Ta Triệu Ngọc a!" Triệu Ngọc đem lời ống kẹp ở trên lỗ tai, hai chân thì lười biếng hướng trên mặt bàn một dựng, lưu manh vô lại nói, "Ai nha, ta tìm ngươi đương nhiên có chuyện, ta hôm nay phá án cao hứng, giữa trưa đang sôi trào cá hương an bài hải sản tiệc,

Ngài cũng phần mặt mũi a?"

"Đừng. . . Đừng. . ." Lý Bối Ny không muốn đắc tội Khúc Bình, một mực tại đoạt điện thoại, nhưng Triệu Ngọc nắm ở cổ của nàng, không cho nàng đắc thủ.

"Cái gì? Không rảnh? Ai nha, thật sự là quá không cho mặt mũi!" Triệu Ngọc nói với Khúc Bình, "Nói với ngươi vấn đề a, ta bên này vừa mới phá hai kiện đại án, ngươi hẳn phải biết đi? Lý Bối Ny đang giúp ta viết kết án báo cáo đâu! Một viết liền là hai phần, một phần muốn viết hơn một ngàn trang đâu! Loay hoay giống bay đồng dạng, ngươi muốn nàng đi hỗ trợ, vậy thì chờ tháng sau rồi nói sau, a. . .

"Cái gì? Ta không nói đạo lý?

"Ngươi còn không biết xấu hổ liếm láp mặt nói? Các ngươi một cái nho nhỏ phá bạo vụ trộm, còn viện dưỡng lão, viết báo cáo viết cái gì chim sức lực? Ta bên này, nhưng tất cả đều là án giết người đâu! Giết người rồi, biết hay không? Còn có. . .

"Ai? Ai? Ngươi chớ cúp a? Ta còn chưa nói thống khoái đâu! Dừng a!" Triệu Ngọc đem lời ống hướng trên mặt bàn một đặt xuống, đối Lý Bối Ny cười nói, "Cái này đàn bà treo! Ngươi không cần đến đi!"

"A. . . Ta bị ngươi hại chết á!" Lý Bối Ny bóp lấy Triệu Ngọc cổ không

ngừng lay động, "Ngươi ngưu bức, ngươi đắc tội với người còn chưa tính, không muốn lôi kéo ta à, ta còn phải hỗn đâu!"

"Đi đi đi!" Triệu Ngọc nắm lấy Lý Bối Ny bả vai, đem thân thể nàng thay đổi, đồng thời phong cách tây nói, "Vẫn là cùng ca hỗn đi, cùng ca hỗn, có hải sản ăn! Đàng hoàng cho ca mua thức ăn đặt trước vị trí đi!"

Nói, Triệu Ngọc cũng không từ đâu tới một cỗ tà sức lực, cũng có thể là lúc trước quen thuộc, vậy mà thuận tay liền từ Lý Bối Ny trên cặp mông vỗ một cái!

"Ngươi! ?" Lý Bối Ny che lấy cái mông giật cả mình, mặt liền đỏ lên.

Triệu Ngọc lúc này mới ý thức được mình có chút đắc ý quên hình, tranh thủ thời gian uốn éo cổ, trang không phải người chơi.

Lý Bối Ny cũng là có chút điểm thất thố, hữu tâm phát tác còn không phát ra được, cuối cùng đành phải cầm điện thoại di động lên, cho sôi trào cá hương gọi điện thoại đặt trước bàn đặt trước đồ ăn, tiểu nha đầu cũng là "Trạch tâm nhân hậu", mới điểm mười đầu tôm hùm cùng hai mươi cái bào ngư!

Triệu Ngọc lại không để ý, dù sao lão tử vừa nhặt được một cái rương tiền, điểm tới! Cứ việc gọi! Các ngươi ăn đến, ta liền mời nổi!

Nhìn thấy cà phê lạnh đến không sai biệt lắm, hắn bưng chén lên uống một ngụm. Gặp Lý Bối Ny nói chuyện điện thoại xong, hắn tranh thủ thời gian giống xin lỗi giống như đối tiểu cô nương nói ra: "Hừ! Vị này Khúc đại tổ trường cũng thật là, một cái phá trộm cướp án còn viết cái gì báo cáo? Muốn ta nhìn, đó căn bản đều không phải tổ trọng án việc a?"

"Ừm. . ." Lý Bối Ny để điện thoại di động xuống, nói, "Cũng không thể nói như vậy! Không biết ngươi nghe nói không? Mặc dù là bạo vụ trộm, lại khiến cho cùng « Mission Impossible » giống như đây này!"

"Ừm? Cái quái gì?" Triệu Ngọc không có nghe tiếng.

"Vụ án này cũng không có đơn giản như vậy!" Lý Bối Ny nghiêm túc giảng đạo, "Biển thủ! Tội phạm lại là viện dưỡng lão một bảo vệ đâu!"

"Ồ? Còn có chuyện này?" Triệu Ngọc lập tức hứng thú.

"Viện dưỡng lão đạt được một bút cao tới trăm vạn quyên tiền khoản, tên kia bảo an coi trọng, vì thế còn kế hoạch hơn mấy tháng, " Lý Bối Ny nói, "Hắn sớm tại phòng làm việc của viện trưởng sắp đặt camera, lấy được két sắt mật mã. Sau đó còn đem viện dưỡng lão giám sát góc độ tiến hành rất nhỏ điều chỉnh, làm ra một đầu không bị bắt giữ hình ảnh thông đạo, lúc này mới thành công áp dụng trộm cướp!

"Trộm cướp về sau, hắn cũng không gấp xử lý tiền tham ô, mà là đem tiền giấu ở viện dưỡng lão trong hầm ngầm. Sau đó liền cùng người không việc gì đồng dạng, tiếp tục đi làm!"

"U? Còn rất tinh, kia cuối cùng làm sao phá đây này?" Triệu Ngọc hiếu kì.

"Phá án còn không đơn giản?" Lý Bối Ny chu miệng, "Chính vì hắn làm được giọt nước không lọt, cho nên khúc tổ trưởng vừa lên đến liền nghĩ đến là người bên trong gây án! Nếu là ngoại nhân làm, làm sao có thể bắt giữ không đến nghi phạm hình ảnh?"

"Nha. . . Thông minh quá sẽ bị thông minh hại!" Triệu Ngọc thở dài.

"Đem các nhân viên an ninh từng cái thẩm vấn loại bỏ thời điểm, " Lý Bối Ny tiếp tục, "Có bảo an công bố, nói nhìn thấy tội phạm trong túi đã từng xuất hiện một chuỗi mới chìa khoá! Khúc tổ trưởng cái chìa khóa tìm tới về sau, phát hiện chìa khoá tất cả đều là tội phạm mình phối, đã có thể mở ra phòng làm việc của viện trưởng, cũng có thể mở ra phòng

quan sát, thậm chí còn có hầm.

"Dọc theo đường dây này tra một cái, tội phạm rất nhanh thành thật khai báo, tiền tham ô cũng từ hầm tìm trở về!

"Thế nào, lợi hại không?" Lý Bối Ny khoát tay áo, lại phát hiện Triệu Ngọc giống định trụ không nhúc nhích, vội hỏi, "Sư huynh. . . Ngươi thì thế nào?"

"Ừm. . ."

Triệu Ngọc một hơi "Ừ" mấy chục giây, tựa hồ là nghĩ tới điều gì chuyện quan trọng.

Bỗng nhiên, hắn bỗng nhiên hướng trên mặt bàn đập một quyền, hưng phấn quát: "Ai nha, con bà nó là con gấu! Ai nha, ai nha nha. . . Ta nghĩ đến!"

"Nghĩ đến cái gì?" Lý Bối Ny nghi hoặc.

"Chìa khoá! Khóa!" Triệu Ngọc trừng to mắt nói, "Nguyên lai, mấu chốt của vấn đề chính là ở đây!"

"Cái gì chìa khoá? Chỗ nào khóa?"

"Bối Ny a!" Triệu Ngọc bỗng dưng đứng thẳng người, gấp rút nói, "Ta hiện tại muốn tới trại tạm giam tra một kiện quan trọng bản án! Trong cục có chuyện gì, ngươi trước hỗ trợ nhìn chằm chằm một chút!"

"Ai? Không đúng, ngươi còn có cái gì bản án?" Lý Bối Ny nhìn xem biểu, đồng dạng lo lắng, "Vừa rồi Bành tỷ nói, mười giờ rưỡi họp đâu! Lúc này sắp liền đến một chút, mà lại, ngươi thế nhưng là nhân vật chính a. . ."

Nhưng mà, chờ Lý Bối Ny lúc ngẩng hậu lên lại, Triệu Ngọc đã sớm biến mất không có bóng hình. . .

Chương 130: Chương 130: Điểm danh tiếp kiến

Chương 130: Điểm danh tiếp kiến

Mười giờ rưỡi, cục cảnh sát đại hội đúng giờ tổ chức.

Cùng thường ngày họp khác biệt chính là, bàn hội nghị trọng yếu nhất hai chỗ ngồi lại bị chảy ra, đại cục trưởng tuần An Đông cùng một đám phó cục trưởng tất cả đều ngồi ở thứ tịch.

"Bành Hân, " họp trước đó, Lưu Trường Hổ mặt mũi tràn đầy lo lắng hỏi thăm Bành Hân, "Triệu Ngọc người đâu? Ngươi không có thông tri hắn sao?"

"Thông tri a!" Bành Hân cũng là một mặt lo lắng, "Ta dặn dò hắn thật là nhiều lần, tiểu tử này! Vừa rồi Lý Bối Ny nói cho ta, hắn nói hắn có một kiện khẩn cấp bản án muốn làm, sau đó liền gấp đi!"

"Ngươi nói các ngươi. . ." Lưu Trường Hổ thật gấp, trên mặt thịt đều đang run rẩy, "Các ngươi quá không ra gì, đến cùng còn có bao nhiêu sự tình giấu diếm ta, hả? Trong tay bản án không đều kết sao? Hắn còn tra cái thứ gì?"

"Hắn. . . Hắn không phải tại chưa kết tổ sao?" Bành Hân đối Lưu Trường Hổ chỉ trích cũng không ưa, lúc này trả lời, "Bản án còn nhiều, rất nhiều đâu! Ai ngờ hắn đang tra cái nào một cọc?"

"Ngươi!" Lưu Trường Hổ trợn to tròng mắt, giống như muốn ăn thịt người, "Ta cho ngươi biết, hôm nay trong tỉnh cùng dặm đều có đại lãnh đạo đến, điểm danh muốn gặp Triệu Ngọc! Tiểu tử này không đến, đúng sao? Chu cục trưởng nếu là trách tội xuống, ta nhìn ngươi túi không túi được?"

"Chậc chậc. . ." Bành Hân tự nhiên mọi loại lo lắng, nhưng nàng cho sớm Triệu Ngọc đánh mấy cái điện thoại, nhưng đối phương liền là không tiếp.

Rơi vào đường cùng, nàng tranh thủ thời gian xin giúp đỡ Lý Bối Ny, Lý Bối Ny chỉ có thể nhìn thấy Triệu Ngọc định vị biểu hiện tại cho dương trại tạm giam, nhưng điện thoại vẫn liên lạc không được.

"Dài hổ, " lúc này, Chu cục trưởng liếc nhìn chúng thám tử một vòng về sau, đồng dạng phát hiện vấn đề, liền xông Lưu Trường Hổ khoát tay áo, hỏi, "Triệu Ngọc người đâu? Tại sao không có trông thấy?"

"Ừm. . ." Lưu Trường Hổ trán đổ mồ hôi, lại là nhãn châu xoay động, thuận thế đáp, "Tiểu tử này không biết chạy đi đâu? Liên lạc không được!"

"Cái gì! ?" Chu cục trưởng nhất thời nhíu chặt lông mày.

Bành Hân nhìn thấy Lưu Trường Hổ lại tại bố trí Triệu Ngọc, vội vàng xông cục trưởng giải thích: "Chu cục trưởng, Triệu Ngọc hắn vừa rồi đạt được một đầu mối quan trọng, đi cho dương trại tạm giam tra án đi!"

"Không tưởng nổi!" Ai ngờ, Bành Hân giải thích ngược lại đổi lấy cục trưởng tức giận, "Bản án lúc nào lại tra không được? Tỉnh lãnh đạo điểm danh tiếp kiến, đã sớm nói cho hắn biết! Hắn thế mà. . . Thật sự là quá không ra gì! Quả thực không tổ chức không kỷ luật, không coi ai ra gì!"

Nhìn thấy cục Trường Sinh khí, Bành Hân lập tức ngơ ngác một chút,

bởi vì nàng tiếp vào thông báo thời điểm, cũng không có người đề cập với nàng đến, có cái gì lãnh đạo yếu điểm tên tiếp kiến Triệu Ngọc.

Nếu là sớm biết,

Nàng cũng không thể nào để cho Triệu Ngọc rời đi.

Nghĩ đến chỗ này, nàng không thể không đưa ánh mắt liếc về Lưu Trường Hổ, xem ra, đây cũng là Lưu Trường Hổ đang cố ý giở trò xấu.

"Chu cục trưởng, ngài cũng đừng sinh khí, " Lưu Trường Hổ lại giống bắt được cái gì, bất âm bất dương nói, "Triệu Ngọc cũng là phá án sốt ruột! Ngài nhìn, hắn hiện tại cũng phá 3 vụ án, tự tay bắt lấy 4 tên tội phạm, lòng dạ mà cao mà! Đâu còn có cái gì thời gian mở ra sẽ đâu?"

"Hừ!" Chu cục trưởng quả nhiên trúng kế, tức giận lời nói, "Phá án thì thế nào? Phá án cũng phải tuân thủ kỷ luật mà! A? Phá án, liền có thể lên mặt rồi? Ngươi nói, hắn biết rõ chúng ta lần này họp cùng hắn có quan hệ, còn dám vô cớ không đến, lão Lưu a, cái này cần xử lý xử lý mà!"

"Vâng vâng vâng!" Lưu Trường Hổ cầu còn không được gật đầu, "Chờ hắn trở về, ta hảo hảo nói một chút hắn!"

Những lời này nghe vào Bành Hân trong tai, tức giận đến nàng đỏ bừng cả khuôn mặt. Nàng thật muốn cùng Lưu Trường Hổ cái này âm hiểm tiểu nhân so sánh chăm chỉ, mà dù sao nhiều như vậy lãnh đạo ở đây, nàng không tốt lỗ mãng, đành phải nén giận.

"Chu cục trưởng, " ai ngờ, lúc này Loan Tiêu Tiêu phó cục trưởng bỗng nhiên nói chuyện, "Ngài cũng đừng thái thượng lửa, làm cảnh sát hình sự, phải có loại này sức liều mà mà! Triệu Ngọc cũng không phải vô cớ bỏ bê công việc, hắn tốt xấu là đi thăm dò bản án! Chờ một lúc, cùng những người lãnh đạo giải thích một chút, những người lãnh đạo hắn là

có thể lý giải mà!"

"Ừm. . ." Nghe được Loan cục dáng dấp van xin hộ, Chu cục trưởng lúc này mới hàng mấy phần hỏa khí, lại vẫn là không sảng khoái lắm nói, "Lời nói là lời này, nhưng là, lãnh đạo sớm điểm qua tên, ngươi lại không đến, vậy không lộ ra chúng ta quá cái kia nha, nào có dạng này không hiểu chuyện. . ."

Ai ngờ, Chu cục trưởng đang cùng Loan cục dài nói Triệu Ngọc sự tình, đại môn vừa mở, văn phòng Lâm chủ nhieejm bỗng nhiên dẫn hai vị người mặc cao cấp đồng phục cảnh sát lãnh đạo tiến vào phòng họp.

Chu cục trưởng vội vàng cùng một đám phó cục trưởng đứng dậy đón lấy, lẫn nhau nắm tay hàn huyên về sau, đem hai vị lãnh đạo lui qua ngồi quỳ bên trên.

"Để ta giới thiệu một chút, " Loan cục dài chỉ vào dáng người thấp hơn một vị, đối chúng thám viên nhóm giới thiệu nói, "Vị này là cục thành phố Dương cục trưởng, mọi người hoan nghênh!"

Rầm rầm, một trận vỗ tay.

Sau đó, nàng lại chỉ vào thân hình cao lớn một vị lãnh đạo nói ra: "Vị này là tỉnh chúng ta phòng công an giám sát khoa Tô Dương Tô khoa trưởng, mọi người hoan nghênh!"

Thám viên nhóm tiếp tục vỗ tay, thế nhưng là trong lòng lại là nghi vấn không ngừng. Bởi vì đối với một cái phân cục nội bộ hội nghị tới nói, có rất ít thị cấp lãnh đạo tham gia, chớ nói chi là còn có một vị cấp tỉnh đại viên!

Đây hết thảy, lộ ra rất không tầm thường!

Mà lại, vừa nghe nói vị này Tô khoa trưởng đến từ giám sát khoa, trong

lòng bọn họ không khỏi lo nghĩ càng sâu, đều đang suy đoán ở trong đó ý tứ. Chẳng lẽ nói, đây là cho dương phân cục xảy ra vấn đề gì sao?

"Tô Dương khoa trưởng lần này tới chúng ta phân cục, " Loan Tiêu Tiêu minh bạch thám viên nhóm tâm tư, lúc này giải thích nói, "Chủ yếu là vì hoàn thành trong tỉnh cắt cử một hạng nhiệm vụ trọng yếu, bởi vì điều tra mục tiêu tại cho dương khu, cho nên cần chúng ta phân cục cho phối hợp cùng ủng hộ!"

"Đúng, hôm nay hai vị lãnh đạo đến, chủ yếu liền là cùng mọi người gặp mặt, lẫn nhau làm quen một chút!" Chu cục trưởng nói bổ sung, "Tương lai một hai tháng, hai vị lãnh đạo rất có thể cần thường xuyên đến bót cảnh sát chúng ta, nếu như dùng đến cái nào bộ môn, mọi người nhất định phải toàn lực phối hợp!"

Nha. . .

Thám viên nhóm mặc dù nghe rõ có ý tứ gì, thế nhưng là nghe nói đại lãnh đạo có khả năng thường xuyên đến đơn vị, trong đầu ít nhiều có chút lo lắng. Mà lại, mọi người cũng rất tò mò, bọn hắn phải hoàn thành, đến cùng là nhiệm vụ gì? Vì cái gì còn cần thời gian lâu như vậy?

Giới thiệu qua về sau, chính là lãnh đạo nói chuyện!

Đến từ cục thành phố Dương cục phó lại đem đại khái tình huống nói rõ một chút, còn nói Tô khoa trưởng nhiệm vụ phi thường trọng yếu, cục thành phố cho độ cao coi trọng cùng ủng hộ, mà bọn hắn cho dương phân cục càng là nghĩa bất dung từ!

Đến phiên tỉnh lãnh đạo lúc nói chuyện, vị này Tô Dương khoa trưởng lại là tích chữ như vàng, chỉ là thể thức hóa nói vài câu cảm tạ, sau đó liền không lên tiếng.

Người này mặc dù là cao quý lãnh đạo, nhưng là dáng người khôi ngô,

hình thể bưu hãn, nhìn qua rất có áp bách tính. Từ lúc tiến vào phòng họp về sau, hắn liền một mực nghiêm mặt, một mặt uy nghiêm trang trọng, không giận tự uy, rất có lãnh đạo phái đoàn.

Những người lãnh đạo kể xong lời nói, hội nghị chính thức bắt đầu. Đây là một lần thông lệ tổng kết cuộc họp biểu dương, hội nghị quá trình có thể khái quát vì ba cái phương diện: 1, khẳng định thành tích;2, tổng kết kinh nghiệm;3, không ngừng cố gắng.

Ngoại trừ điểm thứ ba bên ngoài, trước hai đề tài tất cả đều không cách nào vòng qua Triệu Ngọc cái tên này, tại gần nhất trinh phá trong vụ án, ngoại trừ B tổ phụ trách viện dưỡng lão bạo vụ trộm bên ngoài, cái khác tất cả đều cùng Triệu Ngọc có quan hệ trực tiếp!

Mà nói đến kinh nghiệm tổng kết, Loan cục dài cũng một mực hi vọng Triệu Ngọc có thể cho chúng nhân viên cảnh sát làm hoàn chỉnh báo cáo, chia sẻ hắn phá án kinh nghiệm, để đạt tới cộng đồng đề cao mục đích.

Nhưng mà, bởi vì Triệu Ngọc vắng mặt, hai cái này khâu rõ ràng tiến hành đến không quá thuận lợi. Khi nhắc tới làm dân giàu cư xá tàn sát án thời điểm, cục thành phố Dương khoa trưởng càng là nhịn không được xen vào hỏi một câu:

"A, đúng rồi! Các ngươi phân cục gần nhất trinh phá cái này mấy vụ giết người, đều đặc biệt có đại biểu tính, nhất là món kia 10 năm án chưa giải quyết, cục thành phố hình sự trinh sát khoa cùng bộ tuyên truyền đặc biệt cảm thấy hứng thú, rất muốn làm một điển hình đến tuyên truyền một chút! Ta muốn hỏi một chút, vị nào là Triệu Ngọc đồng chí a?"

Nghe được Dương khoa trưởng nâng lên Triệu Ngọc, Chu cục trưởng bọn người không khỏi mặt lộ vẻ xấu hổ.

"Ừm. . . Triệu Ngọc nha. . . Ha ha. . . Ân. . ."

Loan cục dài vừa định muốn ra mặt đánh cái giảng hòa, cùng lãnh đạo giải thích một chút. Ai ngờ ngay tại thời khắc mấu chốt này, phòng họp đại môn bỗng nhiên một tiếng cọt kẹt mở!

Nhưng gặp từ cổng di trượt tiến vào một người đến, người này bước chân nhẹ nhàng, rón rén, lại là tốc độ cực nhanh tìm một chỗ ngồi ngồi xuống, sau đó liền cùng người không việc gì đồng dạng ngưng thần yên lặng nghe.

Đám người xem xét, người này không phải người khác, chính là ——Triệu Ngọc! !

Chương 131: Chương 131: Tại sao là ngươi?

Chương 131: Tại sao là ngươi?

Triệu Ngọc vốn định trộm đạo trở lại chỗ ngồi, không làm cho bất luận kẻ nào chú ý.

Nhưng mà, hắn tiến vào phòng họp thời điểm, Dương cục trưởng vừa mới nâng lên tên của hắn, trùng hợp như thế phía dưới, không thể nghi ngờ để hắn đến phá lệ chói mắt.

Mặc dù hắn mèo nơi hẻo lánh ngồi xuống, nhưng cao quang đã đi sát đằng sau.

Mới đầu, Triệu Ngọc không có phát giác, còn liếm láp mặt ép cuống họng hỏi thăm bên cạnh thám viên: "Này, anh em, mở đến chỗ nào rồi? Đến khen ngợi lão tử khâu không?"

Đợi nhìn thấy nên thám viên ánh mắt né tránh, không dám nói âm thanh về sau, Triệu Ngọc lúc này mới phát hiện, nguyên lai cả gian phòng họp thám viên nhóm, tất cả đều tại nhìn thấy hắn đâu!

Hả?

Triệu Ngọc không khỏi buồn bực, ta chẳng phải đến muộn trong một giây lát sao? Làm gì đều nhìn thấy ta?

"Triệu Ngọc!" Loan Tiêu Tiêu đồng dạng thấy được khoan thai tới chậm Triệu Ngọc, tranh thủ thời gian khoát tay chào hỏi, "Tới đây một chút, Triệu Ngọc đồng chí, tới đây một chút, đến!"

Triệu Ngọc không rõ nội tình, đành phải rời đi chỗ ngồi, hướng những người lãnh đạo đi đến.

Tại hành tẩu quá trình bên trong, Triệu Ngọc càng thêm mờ mịt, bởi vì hắn đầu tiên là nhìn thấy Bành Hân tại không ngừng cùng hắn nháy mắt; ngược lại lại nhìn thấy phòng họp ngồi quỳ bên trên toát ra hai người sống; cuối cùng còn chứng kiến, tuần An Đông cục trưởng không ngừng dùng tay xoa mặt, lộ ra rất không cao hứng.

"Hai vị lãnh đạo. . ." Loan Tiêu Tiêu chỉ vào Triệu Ngọc giới thiệu nói, "Vị này, liền là Triệu Ngọc đồng chí, không có ý tứ, hắn vừa mới đang điều tra một kiện khó giải quyết bản án, cho nên mới chậm. . ."

"Ai! ?"

Ai ngờ, đợi nhìn thấy Triệu Ngọc về sau, cái kia một mực xụ mặt tô Dương khoa trưởng bỗng nhiên nói chuyện, chẳng những nói chuyện, thậm chí còn đứng lên, chỉ vào Triệu Ngọc nói ra: "Làm sao. . . Tại sao là ngươi! ?"

Triệu Ngọc mộng một chút, đợi nhìn kỹ vài lần về sau, lúc này mới nhận ra đến, bận bịu kinh ngạc trở về một câu: "Nắm cỏ. . . Là ngươi a! ?"

Hoa. . .

Thám tử nhóm trong nháy mắt đổ một mảng lớn, Chu cục trưởng hơi kém không có đem tròng mắt vọt đến trên mặt đất.

Cái này. . . Đây cũng quá không tưởng nổi!

Một cái đường đường nhân viên cảnh sát, thế mà miệng đầy chữ thô tục. . .

Nhưng mà, càng làm cho người ta khiếp sợ sự tình phát sinh, vị này Tô Dương khoa trưởng không những không để ý, ngược lại rời đi chỗ ngồi đi vào Triệu Ngọc trước mặt, cùng hắn nắm tay,

Trong miệng thì thầm:

"Thật không nghĩ tới, nguyên lai ngươi ở chỗ này đi làm a!"

"Ngươi. . ." Triệu Ngọc chỉ vào Tô Dương, nghi hoặc hỏi, "Ngươi mặt làm sao trợn nhìn? Không phải mặt đỏ sao?"

"Khục! Uống rượu uống đến kia là, " Tô Dương cầm Triệu Ngọc tay, vậy mà giống người quen mở miệng nở nụ cười, "Ngày đó qua đi, ta suy nghĩ minh bạch, mặc dù tiểu tử ngươi tính tình rất thúi, nhưng ngươi dù sao cũng là tại giúp người làm niềm vui mà! Hai ta điểm xuất phát đều là tốt!"

Nguyên lai, vị này Tô Dương khoa trưởng, chính là vài ngày trước, Triệu Ngọc tại tiệm lẩu gặp phải vị kia đại hán mặt đỏ. Triệu Ngọc biết hắn cũng là tên cảnh sát, lại vạn vạn nghĩ không ra, hắn lại còn là vị cấp tỉnh đại quan! ?

Theo lý thuyết, Triệu Ngọc Hòa người này bất quá là gặp mặt một lần, không những không quen hơn nữa còn gợi lên xung đột.

Nhưng là, Triệu Ngọc tâm nhãn tặc nhiều, vừa nhìn thấy Tô Dương chủ động tìm chính mình nói chuyện, hơn nữa còn nhiệt tình như vậy, hắn nhất thời tới chủ ý.

Con bà nó là con gấu, loại cơ hội này thế nhưng là khó được, ta nếu là không thừa cơ cài bức, thực sự không quá đối được mình!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc làm bộ quen thuộc vỗ vỗ Tô khoa trưởng bả vai, cười nói: "Ngươi cũng đừng khen ta, cảnh sát nhân dân vì nhân dân, làm việc tốt là hắn là! Nhưng là, ta thật ghi hận ngươi đoạt ta danh tiếng! Còn có, ngày đó ngươi cuối cùng nói lời, ta cũng không phục đâu! Đừng nhìn ngươi cánh tay thô, nhưng thật tách ra lên cổ tay, ngươi thật đúng là chưa chắc có thể thắng ta!"

"Ngươi đi luôn đi!" Tô khoa trưởng cũng thật xứng hợp, đúng là cười ha hả cùng Triệu Ngọc mở lên trò đùa, "Vậy liền hôm nào thử một chút, bảo đảm ngươi cầu xin tha thứ gọi mẹ!"

"Tốt, một lời đã định! Được rồi được rồi, mau làm ngươi chính sự đi thôi! Quay đầu trò chuyện tiếp, " Triệu Ngọc chỉ chỉ ghế lãnh đạo vị, đồng thời nhẹ giọng nói, "Ban đêm thuận, ta làm chủ a!"

"Không được, đêm nay có sắp xếp, trưa mai, giữa trưa đi!" Tô Dương cười trở lại chỗ ngồi, lại vẫn chưa thỏa mãn trả lời một câu, "Vẫn là. . . Ta mời ngươi đi!"

Hoa. . .

Hai người tiếng nói tuy nhỏ, nhưng là đại bộ phận nhân viên cảnh sát tất cả đều nghe rõ ràng.

Lần này, mọi người nhìn về phía Triệu Ngọc ánh mắt, thay đổi hoàn toàn hương vị!

Ohh my Thiên, chuyện gì xảy ra a đây là?

Triệu Ngọc làm sao còn nhận biết tỉnh lãnh đạo đâu?

Mà lại, nhìn dạng như vậy, quan hệ bọn hắn còn rất sắt! Tỉnh lãnh đạo còn chủ động muốn mời hắn ăn cơm đâu!

Cái này. . .

Cái này đi chỗ nào nói rõ lí lẽ đi?

Nha. . .

Có người đốn ngộ, trong lòng nói chuyện, trách không được Triệu Ngọc gia hỏa này như thế cuồng vọng phách lối, còn không có sợ hãi đâu! Tình cảm người ta là có đại bối cảnh!

Ai u ta tiểu tâm can, có lòng người có sợ hãi cảm thán, tổ trọng án nước quá sâu, may mắn mình không có đắc tội qua vị này Triệu Diêm Vương!

Lưu Trường Hổ cũng không khỏi có chút mắt trợn tròn, mặc dù từ nói chuyện đến xem, Triệu Ngọc cùng vị này đại lãnh đạo hắn không phải là thâm giao, thế nhưng là hai người lại đập bả vai lại vật tay, quan hệ này lại rõ ràng thập phần vi diệu.

Tuần An Đông cục trưởng đồng dạng cảm thấy ngoài ý muốn, đối với cục cảnh sát quan hệ nhân sự, hắn rõ ràng nhất bất quá, trong ấn tượng, hắn cho tới bây giờ không có nghe Triệu Ngọc còn tại tỉnh trong cục có quan hệ? Cái này Triệu Ngọc. . . Thật là không đơn giản. . .

Nhìn thấy Triệu Ngọc cùng Tô khoa trưởng dừng lại quen thuộc nói chuyện, cục thành phố Dương cục trưởng cũng không thể không đối Triệu Ngọc coi trọng mấy phần. Trước đó, hắn chỉ nghe nói Triệu Ngọc trong vòng một tháng liên phá ba kiện đại án, tự tay bắt được bốn tên tội phạm, lại nghĩ không ra của hắn nhân mạch thế mà còn như thế rộng, thậm chí ngay cả tỉnh thính khoa trưởng đều biết?

Là như thế, Dương cục trưởng tranh thủ thời gian tiếu dung chân thành tán dương Triệu Ngọc, khen hắn là cảnh đội mẫu mực, đáng giá mọi người tốt hiếu học tập chờ chút! Vì thỏa mãn lòng hiếu kỳ, hắn còn

muốn cầu Triệu Ngọc đem cái này mấy món đại án phá án trải qua, ở trước mặt chia sẻ một chút, để mọi người học tập một chút.

Hướng trên mặt mình thiếp vàng, thế nhưng là Triệu Ngọc bản lĩnh giữ nhà, hắn liền ngay trước mặt mọi người, đem mình phá án trải qua thêm mắm thêm muối, cực kỳ khoa trương, thậm chí trống rỗng tạo ra nói ra, nói thẳng đến giống như phim Hollywood mạo hiểm kích thích!

Hắn trước nói mình phá án đến cỡ nào đến tâm tư kín đáo, cỡ nào đến ái cương kính nghiệp, dốc hết tâm huyết, ngay cả ăn cơm đi ngủ đều đang nghiên cứu bản án!

Còn nói hắn như thế nào ý chí kiên định, kiên cường, nhận ngăn trở cũng không nhụt chí, vì tra án trải qua ngàn khó vạn hiểm , bất kỳ cái gì chi tiết đều không buông tha!

Cuối cùng nói lại hắn cùng tội phạm vật lộn đến đến cỡ nào mạo hiểm kích thích, mạng sống như treo trên sợi tóc, nói đến này chỗ, hắn còn đem bít tất cởi ra, để mọi người nhìn hắn trên mắt cá chân vết thương. . .

Đừng nói, Triệu Ngọc một bộ này chẳng biết xấu hổ lão Triệu bán dưa, hiệu quả còn rất rõ rệt, thật đem người đang ngồi nhóm hù dọa! Thám viên nhóm nghe được kinh tâm động phách, tiếng vỗ tay không ngừng; mấy vị lãnh đạo cũng là bị Triệu Ngọc khoác lác phá án năng lực thật sâu tin phục; ngay cả Tô khoa trưởng đều hướng hắn thẳng chọn ngón tay cái, khen hắn tốt!

Thế là, cái hội nghị này, ngay tại Triệu Ngọc cho mình ca công tụng đức, cùng các lãnh đạo tán dương âm thanh bên trong kết thúc!

Đạt được lãnh đạo khen ngợi, tuần An Đông cục trưởng cũng là cảm thấy mở mày mở mặt, sớm đã đối Triệu Ngọc tiêu trừ thành kiến, đồng dạng đối với hắn khen không dứt miệng.

Bành Hân cùng Lý Bối Ny chờ tổ A thám viên thì càng không cần phải nói, nhất là hiểu rõ nội tình Lý Bối Ny, nàng đối Triệu Ngọc gần như vô sỉ biểu hiện, quả thực bội phục đầu rạp xuống đất! Trời ạ, có thể như thế không điểm mấu chốt nói khoác mình người, đến không có nhiều muốn mặt mới có thể làm đến a! ?

Nhưng mà, cũng có người đối kết quả này phi thường bất mãn.

Tỉ như B tổ Khúc Bình đội trưởng, bởi vì Triệu Ngọc cao quang biểu hiện, bọn hắn tổ thật vất vả trinh phá viện dưỡng lão bạo vụ trộm, lại bị lãnh đạo một câu mang qua, lộ ra không quan trọng gì.

Phần này khiến người thất vọng đau khổ coi nhẹ, nàng làm sao có thể bình yên chỗ chi?

Bất quá, nếu như nói Khúc Bình đối Triệu Ngọc chính là ghen ghét, như vậy đối với Lưu Trường Hổ tới nói, thì không thể nghi ngờ là đỏ trần trụi trần trụi cừu hận!

Hắn vốn cho rằng, hôm nay Triệu Ngọc vắng mặt, sẽ để cho lãnh đạo đối với hắn càng thêm chán ghét! Nhưng mà, kết quả sau cùng, lại là Triệu Ngọc thần kỳ nghịch chuyển, trở thành cảnh đội minh tinh!

Triệu Ngọc! !

Lưu Trường Hổ hận đến xương cốt đều đau, ở trong lòng yên lặng thì thầm: Tiểu tử ngươi chờ đó cho ta! Sớm muộn cũng có một ngày, ta muốn đem ngươi cả xuống dưới!

Chương 132: Chương 132: Chìa khoá cùng khóa

Chương 132: Chìa khoá cùng khóa

Giữa trưa.

Ngoại trừ tổ A đồng sự, Triệu Ngọc còn đem Trương Cảnh Phong cùng Lương Hoan gọi vào sôi trào cá hương, hai người này mới vừa vặn rời đi tổ A, trên lý luận cũng không tính ngoại nhân.

Hải sản tiệc lên bàn về sau, đám người không khỏi phát ra trận trận kinh hô, mọi người làm sao cũng không nghĩ ra, Triệu Ngọc xuất thủ cường độ sẽ có to lớn như thế, thậm chí ngay cả Đại Long tôm cùng bào ngư đều lên bàn!

Bực này đại thủ bút, thực sự để đám người thụ sủng nhược kinh.

Đương nhiên, chỉ có Triệu Ngọc Hòa Lý Bối Ny rõ ràng nhất, hôm nay Đại Long tôm cùng bào ngư là thế nào tới? Tất cả đều nguồn gốc từ tại Triệu Ngọc tội ác chi thủ. . .

Bởi vì buổi chiều còn muốn đi làm, đám người không có uống rượu, nhưng bầu không khí lại là hoàn toàn như trước đây nóng nảy.

Bàn ăn bên trên, đám người cao đàm khoát luận lấy những cái kia trong dự liệu chủ đề, đối Triệu Ngọc tán dương, đối Triệu Ngọc chúc mừng, phản bác kiến nghị tình thảo luận, đối tổ A triển vọng vân vân vân vân. .

.

Toàn tổ nhân chi bên trong, chỉ có một người rầu rĩ không vui, đó chính là đã từng cùng Triệu Ngọc cùng một chỗ tìm kiếm tội phạm Lưu Học Sơn! Gia hỏa này giữ yên lặng gặm con cua, trong đầu tràn đầy đều là hối hận!

Hắn hối hận không nên, lúc trước không cùng lấy Triệu Ngọc cùng đi tìm kiếm Dương Văn Đào! Nếu là hắn cũng cùng theo đi Ngân Bàn Trấn, nói không chừng hôm nay đạt được khen ngợi người, cũng có một phần của hắn!

Bây giờ vừa vặn rất tốt, bởi vì chính mình lười biếng, đổi lấy Triệu Ngọc phong quang vô hạn cùng mình ảm đạm thất sắc, thật sự là phiền muộn. .. Bất quá, cũng chính là từ giờ khắc này, Lưu Học Sơn hạ xuống quyết định, về sau lại có nhiệm vụ, nhất định phải theo sát Triệu Ngọc! Tiểu tử này, thật sự là quá tà môn mà!

Nhưng mà, thời khắc này Triệu Ngọc lại là có chút khác thường. Bàn ăn bên trên, hắn mặc dù vẫn là bộ kia ngang ngược càn rỡ càn rỡ tư thái, thế nhưng là lúc nói chuyện lại rõ ràng có chút không quan tâm, giống như một mực có tâm sự gì giống như!

Tất cả mọi người là cảnh sát hình sự thám viên, tự nhiên nhìn ra được . Bất quá, thưởng thức trong miệng hải sản mỹ vị, ai cũng hoàn mỹ lắm miệng hỏi thăm.

Triệu Ngọc trong lòng đương nhiên có chuyện, hơn nữa còn không chỉ một kiện!

Đầu tiên, hắn hiện tại muốn biết nhất, liền là hôm nay mình ngẫu nhiên đạt được nhắc nhở, phải chăng có thể trở thành phá được Giản Văn Lỵ bị hại án mấu chốt?

Hắn hôm nay bốc lên họp vắng mặt phong hiểm, đến trông coi chỗ thẩm vấn Lưu Bằng Phi, liền là muốn xác minh một chút, ý nghĩ của mình có chính xác không?

Mà lại, sau cùng sự thật chứng minh, hắn tra án phương hướng rất có thể lại một lần đã tìm đúng! Trước mắt, hắn đang đợi Miêu Anh bên kia điều tra kết quả, tâm tình thấp thỏm, lúc này mới có vẻ hơi không quan tâm.

Nguyên lai,

Sớm tại hôm qua Hoa Hoa nâng lên chìa khoá mất đi, để Dương Hồng đổi khóa thời điểm, Triệu Ngọc liền nhịn không được nghĩ tới điều gì. Mà hiện nay trời Lý Bối Ny giới thiệu viện dưỡng lão bạo vụ trộm lúc, lại lần nữa nâng lên chìa khoá cùng khóa, rốt cục đưa tới Triệu Ngọc độ cao chú ý!

Triệu Ngọc Thanh sở nhớ kỹ, tại Lâm Mỹ Phượng khai bên trong, nàng đã từng minh xác đề cập tới, nói nàng lúc trước tiến vào Giản Văn Lỵ nhà, ý đồ hành hung thời điểm, cửa đang khóa lấy!

Cửa sân khóa lại, cửa phòng đồng dạng khóa lại!

Lâm Mỹ Phượng chính là thông qua Lưu Bằng Phi cung cấp chìa khoá, mới lấy tiến vào.

Bây giờ lặp đi lặp lại cân nhắc chi tiết này, kết hợp với lấy mình trước đó phỏng đoán, Triệu Ngọc ẩn ẩn bắt lấy cái gì. . .

Đầu tiên tới nói, thông qua lúc trước mình máy phát hiện nói dối, cùng gần đây Miêu Anh đội trưởng chứng cứ sưu tập, đã có thể xác định, Giản Văn Lỵ là trước bị người bóp chết về sau, Lâm Mỹ Phượng mới đi vào phòng đâm đao.

Lâm Mỹ Phượng đao, bất quá là chọc vào trên thân người chết!

Như vậy. . . Vấn đề đến rồi!

Giết chết Giản Văn Lỵ người, là như thế nào tiến vào nhà nàng gian phòng đây này?

Lâm Mỹ Phượng đi vào thời điểm, cửa phòng là khóa lại, nàng dùng chìa khoá mở ra môn. Nói cách khác, thời điểm đó khóa cửa vẫn là hoàn hảo, cái kia giết người hung phạm cũng không phải là nạy ra môn mà vào!

Như vậy. . . Hắn là thế nào đi vào?

Vì không xuất hiện sai lầm, Triệu Ngọc lại tỉ mỉ lật nhìn một lần năm đó ghi chép, phía trên minh xác ghi lại, Giản Văn Lỵ nhà khóa cửa hoàn toàn chính xác không có bị nạy ra vết tích!

Nói một cách khác, cái kia hung phạm, vô cùng có khả năng cũng là dùng chìa khoá đem cửa mở ra!

Không sai!

Triệu Ngọc suy nghĩ mấu chốt, ngay tại nơi đây!

Nếu quả thật hung đồng dạng là dùng chìa khoá mở cửa đi vào, như vậy. . . Hắn chìa khoá lại từ đâu mà đến?

Nếu như có thể tìm tới chìa khoá nơi phát ra, có phải hay không liền có thể đem hung phạm —— khóa chặt! ?

Bởi vậy, mang theo ý nghĩ này, Triệu Ngọc lúc này mới đuổi tới trại tạm giam lần nữa thẩm vấn Lưu Bằng Phi.

Căn cứ Lưu Bằng Phi bàn giao, lúc trước nhà bọn hắn chìa khoá chỉ có

hai bộ, phân biệt từ vợ chồng bọn họ hai người nắm giữ. Ngoại trừ cuối cùng trao đổi giết người Lâm Mỹ Phượng bên ngoài, hắn chưa từng có cho người khác phối qua chìa khoá.

Tại Lưu Bằng Phi trả lời như vậy về sau, Triệu Ngọc cơ hồ bản năng nghĩ đến một loại khả năng! Đó chính là. . . Cái này Giản Văn Lỵ, có phải hay không có cái gì sinh hoạt vấn đề tác phong? Hung phạm chìa khoá, chẳng lẽ là bản thân nàng cho phối? Hay là, hung phạm căn bản không có chìa khoá, mà là chính Giản Văn Lỵ mở cho hắn môn?

Giản Văn Lỵ cùng cái này hung phạm có gian tình, hung phạm hay là vì yêu sinh hận, hoặc là nghĩ đến Giản Văn Lỵ nhà trộm chút đồ vật, lại bị Giản Văn Lỵ vô ý gặp được, lúc này mới đem nó bóp chết?

Nhưng mà, trải qua một phen kín đáo suy nghĩ, Triệu Ngọc vẫn là phủ định điều phỏng đoán này.

Bởi vì, vừa đến, năm đó cảnh sát hình sự từng trọng điểm điều tra qua Giản Văn Lỵ sinh hoạt bối cảnh, cũng không phát hiện nàng cùng ai truyền ra qua chuyện xấu, nếu quả thật hung thật cùng Giản Văn Lỵ cấu kết, như vậy bản án chỉ sợ sớm đã chân tướng rõ ràng!

Mặt khác, vẫn là câu nói kia, Triệu Ngọc không tin hung phạm giết người, cùng sau đó mà đến Lâm Mỹ Phượng trao đổi giết người chỉ là thuần túy trùng hợp!

Thật trùng hợp!

Nếu như không phải thương lượng xong, làm sao có thể trùng hợp như vậy?

Hắn luôn cảm thấy, cái này giết chết Giản Văn Lỵ chân hung, tất nhiên cùng Lâm Mỹ Phượng hoặc Lưu Bằng Phi trong đó một cái có quan hệ!

Trước đây, Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh tất cả đều hoài nghi tới Lâm Mỹ Phượng hiện tại lão công. Nhưng mà, chứng cứ cho thấy, 10 năm trước đó, hai người bọn họ không những không biết, thậm chí đều không tại một tòa thành thị. Lâm Mỹ Phượng lão công, cũng cùng Vu Chí Căn, Lưu Bằng Phi cùng Giản Văn Lỵ không có bất cứ quan hệ nào!

Cũng không phải Giản Văn Lỵ hữu tình người, cũng không phải Lâm Mỹ Phượng lão công, như vậy. . . Chân tướng đến cùng là cái gì đây?

Lúc ấy, Triệu Ngọc thấy không có hỏi ra có giá trị manh mối, liền muốn muốn để giám ngục đem Lưu Bằng Phi mang đi. Nhưng mà, đương Lưu Bằng Phi một chân đã cất bước đi ra cửa thời điểm, Triệu Ngọc lại đột nhiên thông suốt, lại đem hắn gọi trở về.

Bởi vì, khi đó khắc, Triệu Ngọc trong đầu lại lần nữa lóe ra chìa khoá cùng khóa hai chữ mấu chốt này đến, khiến cho suy nghĩ của hắn thiết lập lại về sau, lại lần nữa bắt lấy một cái trọng điểm.

"Lưu Bằng Phi, ta còn muốn hỏi lại một vấn đề, " Triệu Ngọc ôm thử một lần tâm lý hỏi, "Ngươi cho Lâm Mỹ Phượng chìa khoá —— là từ đâu phối?"

"Ừm. . ." Bởi vì thời gian cách quá lâu, Lưu Bằng Phi cơ hồ quên đi, hắn gãi cái mũi ròng rã nhớ lại năm phút, lúc này mới không quá xác định trả lời nói, "Cảnh sát, ta nhớ được, lúc trước vì không bị người quen nhìn thấy, ta hắn là chạy thật xa mới xứng tới chìa khoá! Cái chỗ kia. . . Lúc trước vẫn là vùng ngoại thành hắn là, danh tự ta không nhớ rõ lắm, nhưng là vị trí không sai biệt lắm còn có thể nhớ tới. . ."

"Kia. . ." Triệu Ngọc móc ra giấy cùng bút, "Ngươi liền cho ta họa một cái đi! A, đúng, ngươi còn nhớ rõ phối chìa khoá người, bộ dạng dài ngắn thế nào sao?"

"Cái này ta ngược lại nhớ kỹ!" Lưu Bằng Phi cầm lấy bút mực, một mặt

chuẩn bị vẽ, một mặt không chút nghĩ ngợi hồi đáp, "Người kia là cái đầu trọc, vóc dáng còn cao hơn ta một nửa, mà lại. . . Hắn đi đường, còn một què một què!"

"Cái gì! ? Ngươi nói cái gì! ?"

Nghe đến lời này, Triệu Ngọc thình lình kinh hãi, phát ra chấn thiên vừa hô.

Lưu Bằng Phi dọa đến tốt khẽ run rẩy, bút mực đều rơi trên mặt đất!

Chương 132: Chương 132: 8 đời cũng đừng nghĩ

Chương 132: 8 đời cũng đừng nghĩ

Lúc đầu, Triệu Ngọc chỉ là vây quanh chìa khoá cùng khóa cái này chủ đề, nghĩ đến như thế một vấn đề, lại không nghĩ, lại thật hỏi manh mối trọng yếu.

"Người kia, số tuổi không lớn, nhưng dáng dấp rất khó khăn nhìn, " tại Triệu Ngọc yêu cầu dưới, Lưu Bằng Phi bắt đầu cẩn thận hồi ức phối chìa khoá người tướng mạo, "Vóc dáng thật rất cao, đoán chừng sắp có một mét chín số không. Chân của hắn là sườn núi, đi đường lúc lên lúc xuống, đặc biệt rõ ràng, khắc sâu ấn tượng!"

Chân là sườn núi! ?

Triệu Ngọc Thanh sở nhớ kỹ, vụ án ghi chép bên trên, cảnh sát căn cứ dấu chân hoài nghi, giết người hung phạm chân phải có tàn tật! Mà lại, căn cứ dấu chân cùng vết nhéo phán đoán, hung phạm chính là từng cái đầu rất cao, ngón tay rất dài người, những này đồng dạng cùng Lưu Bằng Phi miêu tả ăn khớp!

Chẳng lẽ nói. . .

"Ngươi biết hắn sao?" Triệu Ngọc vội hỏi.

"Cảnh sát, ta là kẻ ngu a?" Lưu Bằng Phi phiền muộn, "Ta phối chìa

khoá là chuẩn bị giết người, còn có thể tìm người quen xứng sao?"

"Kia. . . Lúc ấy phối chìa khoá thời điểm, trong phòng còn có hay không người khác? Ngươi suy nghĩ kỹ một chút, tại phối chìa khoá nửa đường ngươi rời đi sao?" Triệu Ngọc lại hỏi.

"Cái này. . . Ta thật nhớ không được!" Lưu Bằng Phi không rõ Triệu Ngọc ý tứ, kinh ngạc đáp, "Ta lúc ấy khẩn trương như vậy, thật nhớ không được!"

"Ngươi là vào giờ nào phối chìa khoá?"

"Ừm. . . Quyết định để Lâm Mỹ Phượng động thủ trước ba bốn ngày khả năng, " Lưu Bằng Phi hồi ức nói, " phối tốt chìa khoá về sau, ta còn mang Lâm Mỹ Phượng giẫm qua một chút, cùng với nàng thương lượng một chút giết người chi tiết! Sau đó liền đem chìa khoá cho nàng!"

"Các ngươi. . . Trước đó biết. . ." Triệu Ngọc suy tư hỏi.

"Đúng, chúng ta trước đó biết đêm hôm đó có mưa to!" Lưu Bằng Phi vượt lên trước trả lời, "Ta đã nói qua mười thật là nhiều lần!"

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc lập tức lâm vào trầm tư.

Phối chìa khoá?

Sườn núi chân?

Cái đầu còn cao như vậy?

Chẳng lẽ. . . Giết chết Giản Văn Lỵ chân hung, là hắn! ?

Triệu Ngọc trước đó đã từng hoài nghi tới, tên kia hung phạm cũng không phải là ăn cắp kẻ tái phạm, chính là một cái người mới vào nghề thái điểu. Cái này phối chìa khoá, có thể hay không liền là tay mơ này đâu?

Khi đó khắc,

Triệu Ngọc cảm giác mình hắn là bắt lấy bản án điểm mấu chốt, cho nên không đợi Lưu Bằng Phi bị mang đi, hắn liền vội không dẫn nổi cho Miêu Anh gọi điện thoại.

Miêu Anh nhận được tin tức về sau, cũng là cảm thấy mọi loại chấn kinh! Triệu Ngọc tìm tới manh mối này, thật sự là quá có giá trị! Nàng lập tức quyết định, lập tức đối cái này phối chìa khoá người triển khai điều tra.

Bất quá, Miêu Anh lòng hiếu kỳ cực nặng, tại cảm thấy khiếp sợ đồng thời, nàng nhịn không được ở trong điện thoại hỏi: "Triệu Ngọc, ngươi đến cùng là thế nào phát hiện manh mối này?"

Nhìn thấy Miêu Anh như thế bức thiết, Triệu Ngọc lại bắt đầu tinh nghịch, đúng là dõng dạc cùng người ta trang bức nói: "Thiên cơ bất khả lộ! Miêu đội trưởng, ngươi quên ta có thần tiên tương trợ sao? Ta. . ."

Không đợi Triệu Ngọc nói xong, đối phương ba cúp xong điện thoại.

Mặc dù ngoài miệng nói thật nhẹ nhàng, thế nhưng là đang dùng cơm thời điểm, Triệu Ngọc tâm tư lại không giây phút nào tại nhớ chuyện này.

Hắn không biết, cái này phối chìa khoá, đến cùng phải hay không trọng yếu người hiềm nghi? Mình tìm tới manh mối, đến cùng đúng hay không?

Nghĩ đến đây, hắn liền nhịn không được liền nghĩ tới Lâm Mỹ Phượng, nghĩ đến nắng sớm hạ nàng cùng hài tử thân mật tình hình!

Không biết, lần này tìm tới manh mối, có thể hay không cuối cùng cứu được nàng! ?

Kết quả, ngay tại Triệu Ngọc lòng mang thấp thỏm, tâm thần có chút không tập trung thời điểm, điện thoại rốt cục vang lên.

Triệu Ngọc xem xét là Miêu Anh đánh tới, tranh thủ thời gian rời tiệc nghe.

"Triệu Ngọc, chúng ta tra được!" Miêu Anh đi thẳng vào vấn đề, "Cái kia phối chìa khoá, thật rất có vấn đề!"

Triệu Ngọc nghe được, vị này luôn luôn ổn trọng Miêu đội trưởng rõ ràng giọng nói phát run, lộ ra kích động dị thường.

"Ồ?" Triệu Ngọc lại là còn muốn hưng phấn, tranh thủ thời gian thúc hỏi, "Mau nói, mau nói!"

"Người này tên là gạo yêu quân, mạt dương tiểu Trần trang người, " Miêu Anh cực nhanh nói, "Hắn trước kia tại giày nhà máy lúc làm việc đi ra sự cố, chân phải gót chân bị máy móc cắt đứt! Nhà máy thất bại về sau, phối qua mấy năm chìa khoá. Lưu Bằng Phi chính là vào lúc này đợi tìm tới hắn!

"Kỳ quặc chính là, tại Giản Văn Lỵ ngộ hại về sau ngày thứ ba, người này liền đóng cửa không làm. Theo thân thích nói, hắn ra ngoài làm công đi, đi được phi thường vội vàng!"

Nha. . .

Triệu Ngọc am hiểu sâu đạo, cái này rất có thể là hắn sợ hãi sự tình bại

lộ, đi ra bên ngoài tránh đầu sóng ngọn gió đi.

"Chúng ta cẩn thận tra xét hắn ngọn nguồn, gạo yêu quân nhà bà ngoại ngay tại ba dặm đồn, cùng Giản Văn Lỵ là một cái làng! Mà lại, gạo yêu quân từ nhỏ từ nhà bà ngoại lớn lên, hắn khẳng định nhận biết Giản Văn Lỵ! Hắn hai cái biểu ca, thậm chí ngay tại Giản Văn Lỵ nhà nhà máy trang phục đi làm!"

"A, gạo yêu quân biết Giản Văn Lỵ nhà tình huống, biết nhà nàng có tiền, cho nên. . ." Triệu Ngọc dọc theo mạch suy nghĩ phụ họa một câu, hỏi, "Hắn có hay không tiền khoa?"

"Không có!"

Vậy thì càng đúng rồi! Triệu Ngọc hưng phấn nắm quyền, trong lòng nói chuyện, gia hỏa này mặc dù là phối chìa khoá, nhưng đối với đi trộm lại là cái ngoài nghề!

"Lưu Bằng Phi cũng không nhận ra hắn, " Miêu Anh nói, "Nhưng hắn lại vô cùng có khả năng nhận biết Lưu Bằng Phi! Bởi vậy, tại phối chìa khoá thời điểm, hắn rất có thể làm xuống tay chân!"

"Đúng!" Triệu Ngọc đồng cảm, "Hắn biết rõ, mình phối chìa khoá chính là đại tài chủ Giản Văn Lỵ nhà! Cho nên, hắn hoàn toàn có động cơ thầm phối hợp một thanh!"

"Bất kể nói thế nào, người này đều có trọng đại hiềm nghi!" Miêu Anh tiếp tra nói, "Chúng ta đã tra được, gạo yêu quân bây giờ tại sông lâm tỉnh mỗ gia nhà máy làm công, chúng ta đã xin bắt giữ lệnh, hai giờ chiều máy bay quá khứ bắt người!"

"Tốt! Chúc các ngươi thuận buồm xuôi gió, mã đáo thành công! Nhanh lên một chút đem cái Tôn tử bắt được đi!" Triệu Ngọc vội vàng dâng lên lời chúc phúc của mình.

"Ừm. . ."

Theo lý thuyết, lời nói đến nơi đây, đối phương nên tắt điện thoại. Nhưng mà, Miêu Anh chậm chạp không có quải điệu, rất rõ ràng là muốn nói lại thôi, muốn cùng Triệu Ngọc nói thêm gì nữa.

Triệu Ngọc trong lòng minh bạch, Miêu Anh hắn là còn ở hiếu kì, hắn là như thế nào đạt được đầu này manh mối trọng yếu?

Bởi vì Triệu Ngọc trước đó nói qua quá xem thêm giống như ngưu bức hống hống, dõng dạc, Miêu Anh chỉ cho là hắn là cái có hoa không quả gia hỏa, thật không nghĩ đến, hắn thế mà thật có thể tìm tới phá án manh mối, cho nên tại chủ quan nhận biết bên trên, có chút không quá tình nguyện.

"Ha ha ha. . ." Triệu Ngọc một trận cười xấu xa, vội nói, "Miêu đội trưởng, làm gì? Có phải hay không ngay tại suy nghĩ, chờ bản án phá, muốn tới cái nào tiệm cơm mời ta ăn cơm a? Không có chuyện, con người của ta dễ dàng thỏa mãn, quán cơm nhỏ liền. . ."

"Hừ!" Miêu Anh tức giận đánh gãy hắn, từ hàm răng bên trong tung ra sáu cái chữ, "Tám đời —— cũng đừng nghĩ!"

Nói xong, điện thoại lại một lần nữa bị thô bạo quải điệu.

"Hoắc ha ha. . ."

Không biết vì cái gì, vừa nhìn thấy Miêu Anh sinh khí, Triệu Ngọc liền cảm thấy đánh tâm nhãn bên trong thống khoái . Bất quá, thống khoái đồng thời, Miêu Anh kia tư thế hiên ngang tịnh ảnh, thấm vào ruột gan tuyệt mỹ dung mạo, liền không khỏi phù hiện ở trước mắt mình, làm hắn dư vị vô tận. . .

Bây giờ Giản Văn Lỵ một án có tiến triển, Triệu Ngọc cũng rốt cục yên tâm bên trong bao phục, chờ lại trở lại bàn ăn về sau, đã khôi phục dĩ vãng càn rỡ bộ dáng, cùng các đồng nghiệp chuyện trò vui vẻ, phát ngôn bừa bãi.

Chuyện cho tới bây giờ, chuyện thứ nhất đã giải quyết, vậy liền chỉ còn lại chuyện thứ hai!

Triệu Ngọc đợi đám người ăn đến không sai biệt lắm thời điểm, bỗng nhiên tả hữu hỏi một câu: "Cái kia. . . Tất cả mọi người, có chuyện muốn để các ngươi giúp đỡ chút, không biết, ai nhận biết hiểu cất giữ tiền người trong nghề a? Ta chỗ này có chút đồ tốt, muốn xuất thủ!"

Chương 133: Chương 133: Ngươi có bao nhiêu?

Chương 133: Ngươi có bao nhiêu?

"Vật gì tốt?" Lý Bối Ny hút xong cuối cùng một ngụm thịt tôm hùm, tò mò hỏi Triệu Ngọc, "Sư huynh, ngươi làm sao luôn luôn không theo sáo lộ ra bài a? Đường này tử cũng quá dã a?"

"Đúng vậy a!" Bành Hân cười nói, "Ngọc a, vật gì tốt, bảo vật gia truyền sao?"

"Không phải, không phải bảo vật gia truyền! Là tiền!" Triệu Ngọc không chút nào mịt mờ nói, "Nhà ta có một xấp cũ tiền giấy, thứ tư bộ nhân dân tệ, tất cả đều là 100 nguyên một trương, ta liền muốn tìm người trong nghề đánh giá cái giá!"

"Ồ?" Lương Hoan nghe vậy hứng thú, vội hỏi, "Tiểu Triệu, tiền có hay không tổn hại? Là số liền nhau sao?"

"Không có tổn hại, liền là hơi có chút cũ!" Triệu Ngọc đáp, "Về phần ngay cả không số liền nhau, ta còn chưa kịp nhìn kỹ đâu! Ân. . . Không đúng. . ." Hắn ý thức được mình thất ngôn, bận bịu nói quanh co nói, "Ứng. . . Hắn là liên tiếp, có một bộ phận đi! Làm sao. . . Ngươi hiểu a?"

"Hắc! Lời nói này!" Trương Cảnh Phong vỗ Lương Hoan bả vai, giới thiệu nói, "Các ngươi cũng không biết đi! Tiểu Lương tử thế nhưng là chúng ta Tần Sơn có chút danh tiếng cất giữ say mê công việc đâu!"

Ai?

Triệu Ngọc ngoài ý muốn, thật sự là đi mòn giày sắt tìm chẳng thấy, không nghĩ tới trước mắt liền có vị người trong nghề!

"Đừng nói mò! Điệu thấp, điệu thấp!" Lương Hoan cười hì hì nói, "Ta chủ yếu cất giữ tem, tiền chỉ là tiện thể chơi chơi! Tiểu Triệu con a, hiện tại thu cũ tiền giấy cơ bản đều không phải một ngụm giá, cần lấy ra nhìn xem chất lượng mới được!

"Thứ tư bộ nhân dân tệ, nếu như không có tổn hại, vẫn là mới phiếu số liền nhau , bình thường có thể tại gấp năm lần tả hữu! Phổ thông, chỉ có gấp hai ba lần dáng vẻ. Nhưng là. . . Nếu là phẩm tướng không tốt, cũng không phải số liền nhau, vậy liền không đáng giá!"

"Đã dạng này, ta quay đầu lấy ra cho ngươi xem một chút đi!" Triệu Ngọc trong lòng ngứa, đặc biệt muốn biết mình kia một bao da cũ tiền giấy đến cùng giá trị bao nhiêu tiền? Liền vội không dằn nổi nói với Lương Hoan, "Nếu không, chờ một lúc cơm nước xong xuôi, ngươi đến nhà ta đi một chuyến?"

"Cái này. . ." Lương Hoan nhíu mày, "Chờ một lúc tẩu tử ngươi muốn ta đến di động đại sảnh đổi tư phí đi, quân lệnh như núi a! Nếu không như vậy đi, dù sao buổi chiều đều phải đi làm, sau khi đi làm, ta trực tiếp tìm ngươi đi không được sao?"

"Ừm. . . Vậy được rồi!" Triệu Ngọc gật đầu đồng ý, "Vậy ta buổi chiều đem tiền mang đến, ngươi xem một chút đi!"

"Tốt!"

Hai người hẹn xong về sau, cái này bỗng nhiên phong phú hải sản tiệc cũng đều ăn đến không sai biệt lắm. Đại gia hỏa lại đối Triệu Ngọc nói

tiếng cám ơn, lúc này mới ai đi đường nấy.

Triệu Ngọc cần về nhà lấy tiền, trực tiếp thẳng về tới thuận gió đường phố.

Bởi vì tối hôm qua Hoa Hoa đột nhiên đến, hắn còn không có đưa ra cơ hội cẩn thận xem xét. Hiện tại đem tiền lấy ra về sau, lúc này mới kinh ngạc phát hiện, trong bóp da tiền một xấp xấp chỉnh tề xếp chồng chất, mặc dù mặt ngoài có chút phát hoàng, nhưng là mỗi một trương tiền mặt đều là sạch sẽ mới phiếu!

Càng làm cho Triệu Ngọc líu lưỡi chính là, những này tiền mặt mỗi một xấp, thế mà tất cả đều là số liền nhau!

Ông trời ơi..! ?

Hồi tưởng Lương Hoan đã nói, nếu là số tiền này thật có thể lật gấp năm lần. . . Như vậy. . .

Triệu Ngọc vội vàng mở ra một xấp đếm. Kết quả, mỗi một xấp vừa lúc là 100 tấm, vừa vặn một vạn khối tiền! Sau đó, hắn dứt khoát đem tất cả tiền mặt từ trong bọc đổ ra, không nhiều không ít, ròng rã là 20 xấp!

A u, con bà nó là con gấu gấu! ! !

20 vạn a đây là! ?

Lật 5 lần, cái này chẳng phải là. . . Ròng rã —— 100 vạn! ?

Trong chốc lát, Triệu Ngọc cả người đều chết lặng!

Hai đời đều cộng lại, hắn cũng từ trước tới nay chưa từng gặp qua nhiều tiền như vậy!

Oa ha ha. . .

100 vạn, ta chẳng lẽ có thể mua sáo phòng? Ta còn phòng cho thuê làm gì? Ta. . . Mua chiếc xe cũng được a? Ta. . . Nếu là lại đến quán bar chơi vừa trở về, lão tử có hay không có thể trang về người giàu có đều?

Hám làm giàu nữ môn nha, mau tới đi, mau tới cho lão tử bái cúi đầu đi. . .

Hoắc ha ha. . .

Triệu Ngọc càng nghĩ càng nghiện, càng nghĩ càng kích động. Nhưng mà, tại kích động hơn 10 phút về sau, hắn lúc này mới dần dần ý thức được một chút những vật khác.

Kỳ quái. . .

Tại N năm trước, cái này 20 vạn nhưng thật sự chính là một khoản tiền lớn a! ? Đến cùng là cái nào sơ ý quỷ nhét vào trong động mỏ? Chẳng lẽ. . . Thật cùng ta trước đó đoán như thế, có người bị nện tại phía dưới tảng đá?

Muốn thật sự là như vậy, kia. . . Ta có nên hay không trở về nhìn xem đâu?

Đến một lần nhìn xem phía dưới có người hay không, thứ hai nhìn xem, còn có hay không khác —— bao da! ?

Triệu Ngọc tối hôm qua không chút đi ngủ, vốn định nhắm mắt lại nghỉ ngơi một chút, thế nhưng là vừa nghĩ tới giá trị trăm vạn khoản tiền lớn, hắn cảm giác chính mình cũng nhanh thần kinh, chỗ đó còn ngủ được?

Chờ chênh lệch thời gian không nhiều lắm, hắn liền từ trong bóp da móc ra hai xấp tiền mặt, dự định trước cho Lương Hoan nhìn kỹ hẵng nói!

Thế nhưng là, khi hắn móc chìa khoá khóa cửa thời điểm, nhưng lại không khỏi lo lắng, lo lắng như thế một số lớn khoản tiền lớn đặt ở trong nhà phải chăng an toàn?

Muốn vạn nhất tiến đến tiểu thâu, vậy coi như cống ngầm mang lật thuyền!

Nhất là khi hắn tra được giết chết Giản Văn Lỵ hung thủ, có thể là cái phối chìa khoá về sau, trong lòng thì càng không nỡ.

Bởi vậy, trải qua liên tục cân nhắc, hắn vẫn là đem hai chồng tiền nạp lại về bao da, sau đó dứt khoát đem toàn bộ bao da đều mang đi bót cảnh sát.

Bất quá, cái này bao da kiểu dáng cũ kỹ, Triệu Ngọc mặc kệ là xách trong tay, vẫn là kẹp ở dưới nách, tất cả đều cùng hắn cách ăn mặc không hợp nhau, dạng này mang theo bao ra ngoài, thực sự quá làm cho người chú mục.

Thế là, khi hắn trải qua dưới lầu sạp trái cây thời điểm, thừa dịp Khương Đại Phong không chú ý, còn thuận tay dò xét cái hắc túi nhựa, đem bao da bọc lại.

Cứ như vậy, Triệu Ngọc cẩn thận từng li từng tí đem một bao da tiền mang về cục cảnh sát văn phòng.

Lý Bối Ny đang bận viết báo cáo, nhưng là tiểu nha đầu con mắt đặc biệt nhọn, nhìn thấy Triệu Ngọc quỷ quỷ túy túy ôm cái chỗ túi nhựa, nhất thời hứng thú.

"Ai? Sư huynh, bảo bối mang đến?" Lý Bối Ny hai ba bước nhảy đến Triệu Ngọc cái bàn trước mặt, "Nhanh, để cho ta ôm một chút, nhìn xem là bảo bối gì?"

"Đi đi đi, chỗ nào đều có ngươi?" Triệu Ngọc ôm túi nhựa xua đuổi, "Không phải nói cho ngươi biết mà! Tiền, quá khứ cũ tiền mặt mà thôi!"

"Ta biết, dừng a! Nhìn xem thế nào? Nhìn ngươi kia hẹp hòi bộ dáng, ngươi như vậy kiểu như trâu bò, còn sợ ta đoạt ngươi hay sao?" Lý Bối Ny chu miệng, rất không cao hứng.

Triệu Ngọc đang muốn giải thích, Lương Hoan chợt xuất hiện.

"Tới tới tới, lão Lương. . ."

Lý Bối Ny so Triệu Ngọc còn nhiệt tình, lúc này chào hỏi Lương Hoan đến trước mặt đến nói chuyện. Triệu Ngọc thì đem trong túi nhựa bao da mở ra, từ bên trong móc ra một xấp tiền mặt tới.

"Oa!" Lý Bối Ny kinh ngạc tới một cuống họng, "Nhiều như vậy a? Sư huynh ngươi có đủ tiền a?"

"Xuỵt!"

Triệu Ngọc không muốn phô trương quá mức, mau đem tiền đưa tới Lương Hoan trong tay.

Lương Hoan rút ra mấy trương nhìn kỹ một chút, nói ra: "Nhìn qua cũng không tệ lắm, liền là nhan sắc không tốt lắm! A? Thật đúng là số liền nhau, không tệ, không tệ. . ."

"Thế nào, giá trị nhiều ít?" Triệu Ngọc con mắt tỏa ánh sáng, tha thiết chờ mong.

"Ừm. . . Không tốt lắm nói, " Lương Hoan cau mày nói, "Hàng bán cho biết nhà, ngươi thứ này, nếu là có người nhìn vào mắt, đừng nói bốn lần gấp năm lần, liền là gấp mười hắn cũng vui vẻ thu! Thế nhưng là, nếu là

chướng mắt, gấp hai đều không ai cho! Nha. . . Đúng, giống như vậy số liền nhau tiền giấy, ngươi đến cùng có bao nhiêu a? Nếu là đặc biệt nhiều, vậy coi như lợi hại!"

"Ồ? Thật sao?" Triệu Ngọc nhìn chung quanh một chút, nhưng gặp thời khắc này trong văn phòng chỉ có ba người bọn hắn, lúc này mới đem hắc túi nhựa hái một lần, đem bao da lấy ra ngoài , đạo, "Ta hết thảy có ——20 xấp! ! !"

Chương 134: Chương 134: Tần Sơn chi thương

Chương 134: Tần Sơn chi thương

"Ai u, ta dựa vào!" Lương Hoan nhất thời mắt trợn tròn, "Nhiều như vậy! ?"

Lý Bối Ny cũng choáng váng, không ngừng mà thán phục: "Thật sự là lợi hại ta ca! Đây là muốn phát tài tiết tấu a?"

"Tiểu Triệu mà!" Lương Hoan chỉ vào bao da kích động hỏi Triệu Ngọc, "Ngươi mau nói cho ta biết, cái này 20 xấp, tất cả đều là số liền nhau sao?"

Triệu Ngọc gật đầu, đồng thời kéo ra bao da khoá kéo, để Lương Hoan nhìn.

"Ai u, ta dựa vào!" Lương Hoan kinh hãi miệng đều không khép được, "Cái này 20 xấp muốn đều là số liền nhau, vậy coi như. . . Đại phát a! ?"

Lương Hoan một mặt sợ hãi thán phục, một mặt hướng bao da nhìn sang.

Nhưng mà, ngay tại Lương Hoan nhìn thấy bao da trong chốc lát, một kiện khiến dù ai cũng không cách nào nghĩ tới ngoài ý muốn —— phát sinh!

Lương Hoan vốn là muốn nhìn tiền, thế nhưng là khi hắn con mắt quét đến cái kia ố vàng cổ xưa bao da về sau, đúng là bỗng nhiên choáng váng ở giữa sân!

Triệu Ngọc còn tưởng rằng hắn là để trong bọc tiền cho kinh trụ, không khỏi nhếch lên khóe miệng, dương dương tự đắc.

Nhưng mà, Lương Hoan vẫn không để ý tới cái gì tiền mặt, ngược lại là duỗi hai tay đè xuống bao da, nghiêm túc nhìn lại, con mắt gắt gao nhìn chằm chằm bao da bên trên hồ điệp tiêu chí!

Tiếp theo, hắn càng xem càng kinh ngạc, càng xem càng kích động, hai đầu cánh tay thậm chí không chỗ ở run rẩy lên.

Hả?

Làm sao. . .

Triệu Ngọc lúc này mới lưu ý đến Lương Hoan dị dạng, vừa định mở miệng đặt câu hỏi, Lương Hoan chợt giống động kinh, bỗng nhiên bắt lấy Triệu Ngọc cổ tay, lớn tiếng hỏi: "Triệu Ngọc, ngươi mau nói cho ta biết! Cái này túi xách. . . Cái này túi xách. . . Từ đâu tới?"

Triệu Ngọc giật nảy mình, lúc này quyệt miệng nói ra: "Thế nào, muốn biến a ngươi? Cái này túi xách thế nào?"

"Không. . . Không phải!" Lương Hoan tựa như bỗng nhiên bị cái gì phụ thể như vậy, buông tay ra về sau, đúng là gắt gao đè xuống trán của mình. Giống như bất thình lình sự tình, để hắn cũng vô pháp lý giải giống như.

"Nha!" Lý Bối Ny cực kì thông minh, nhất thời lĩnh ngộ, "Ta hiểu được, lão Lương a, có phải hay không, cái này túi xách so tiền bên trong còn đáng tiền? Đồ cổ! ? Hàng hiệu! ?"

A! ?

Lần này đến phiên Triệu Ngọc trợn tròn mắt, không thể nào?

Chẳng lẽ. . . Còn có khen thưởng thêm hay sao?

"Cái gì đó! Ngươi. . . Các ngươi nghĩ gì thế!" Lương Hoan hét lớn một tiếng,

Thân thể sớm đã kích động đến đánh lên rung động. Khi hắn nghiêm túc nhìn một chút hiện trường về sau, vậy mà đẩy ra Triệu Ngọc, mình ngồi xuống trước máy vi tính trên ghế xoay!

Ngay sau đó, hắn lại đoạt lấy Triệu Ngọc con chuột, bắt đầu thao túng gây ra dòng điện não tới.

Con bà nó là con gấu!

Thế nào a đến cùng! ?

Triệu Ngọc có chút lộn xộn, không rõ Lương Hoan đây là rút cái gì tà gió?

Lý Bối Ny đồng dạng không rõ ràng cho lắm, cùng Triệu Ngọc cùng một chỗ mờ mịt nhìn xem động kinh Lương Hoan.

Triệu Ngọc chỗ máy vi tính này, chính là chưa tiếp tiểu tổ chuyên dụng máy tính. Lương Hoan ở chỗ này công tác non nửa năm, tự nhiên xe nhẹ đường quen.

Rất nhanh, hắn liền tại máy vi tính cái nào đó cặp văn kiện bên trong, mở ra một trương hình ảnh.

Kết quả, trên hình ảnh xuất hiện, vậy mà cũng là một cái bao da, mà lại, bao da kiểu dáng, nhan sắc cùng tiêu chí, tất cả đều cùng Triệu Ngọc nhặt được giống nhau như đúc!

Ai?

Triệu Ngọc Hòa Lý Bối Ny liếc mắt nhìn nhau, đến phiên hai người bọn họ phạm hồ đồ rồi! Vì cái gì, trên hình ảnh sẽ có một cái giống nhau như đúc bao da đâu?

Đây rốt cuộc. . .

"Nơi này. . . Nơi này hồ điệp tiêu chí rơi mất một góc!" Lương Hoan đem hình ảnh phóng đại, kích động chỉ vào hình ảnh nói, "Thấy được không! ?"

Triệu Ngọc đầu tiên là nhìn một chút hình ảnh, ngay sau đó lại nhìn một chút mình nhặt được bao da, kết quả, mình bao da bên trên hồ điệp tiêu chí, vậy mà cũng là thiếu một góc, cùng hình ảnh hoàn toàn nhất trí!

"Lão Lương! Cái này. . . Đến cùng có ý tứ gì a?" Lý Bối Ny nhịn không được hỏi một câu.

"Có ý tứ gì? Miên Lĩnh! Miên Lĩnh a!" Lúc này Lương Hoan hai mắt sung huyết, quả thực cùng giống như điên, nói chuyện cũng là bừa bãi, "Ta. . . Ta cho các ngươi nhìn xem. . . Nhìn xem. . ."

Nói, hắn đem hình ảnh thu nhỏ lại, sau đó lại mở ra một cái cùng hình ảnh tương liên văn kiện, văn kiện bên trong ghi chép một thiên lít nha lít nhít dãy số!

Ngay sau đó, Lương Hoan đưa tay đến trong bóp da móc ra một xấp tiền mặt, sau đó đem tờ thứ nhất tiền mặt dãy số số đuôi nói ra: "Ầy. . . Tờ thứ nhất là 524! Lại nhìn cuối cùng một trương, 623! Cái này một xấp là

524 đến 623. . ."

Hắn một mặt tái diễn hai cái này số lượng, một mặt theo văn ngăn bên trong lục soát, bỗng dưng, con trỏ ngừng đến một chuỗi số lượng phía trên, ba người tập trung nhìn vào, nhưng gặp này chuỗi số lượng biểu hiện số đuôi, đồng dạng là 524 đến 623!

"A! A. . ."

Bởi vì kích động quá đáng, Lương Hoan một cái không có ngồi vững vàng, thậm chí ngay cả mang theo ghế xoay cùng một chỗ ném xuống đất!

Lốp bốp, huyên thuyên, cái bàn cũng sai lệch, trên mặt bàn tạp vật rơi lả tả trên đất!

Hảo tâm Lý Bối Ny vội vàng đi nâng Lương Hoan, mà Triệu Ngọc con mắt thì hoàn toàn rơi xuống trên màn ảnh máy vi tính. Khi hắn sử dụng con chuột, thu nhỏ lại hình ảnh cùng văn kiện về sau, lúc này mới thình lình thấy rõ cái kia bị Lương Hoan mở ra cặp văn kiện danh tự.

Văn kiện kia tên viết là: Miên Lĩnh đặc biệt lớn bắt cóc mất tích án!

A! ?

Trong chốc lát, Triệu Ngọc như bị điện giật!

Lão thiên, làm sao lại —— dạng này! ?

. . .

Miên Lĩnh đặc biệt lớn bắt cóc mất tích án.

Vụ án này, tại Tần Sơn thị gần mấy chục năm đại án trọng án bên trong,

một lần xếp hạng đứng đầu bảng! Bởi vì tình tiết vụ án trình độ phức tạp chi lớn, ảnh hưởng rộng, người bị hại nhiều, từng bị nào đó mặc cho lãnh đạo tôn xưng là —— Tần Sơn cảnh đội chi thương!

Toàn bộ Tần Sơn thị 30 tuổi trở lên người địa phương, không có không biết án này!

26 năm trước, Tần Sơn thị Lê Dương hương Miên Lĩnh trấn, phát sinh cùng một chỗ đặc biệt lớn vụ án bắt cóc! 5 tên học sinh tiểu học, tại cưỡi chuyến đặc biệt trên đường về nhà bị người bắt cóc!

Bọn cướp yêu cầu mỗi vị gia thuộc giao ra 20 vạn tiền chuộc mới có thể thả người. Kết quả, đương gia thuộc nhóm giao xong tiền về sau, 5 danh học sinh, tính cả chuyến đặc biệt lái xe cùng một chỗ mất tích, đến nay chưa về, sống chết không rõ!

26 năm! !

Tần Sơn cảnh đội chưa hề có một khắc đình chỉ qua đối với cái này án điều tra, vụ án tư liệu cũng một mực chứa đựng tại Tần Sơn mỗi một cái phân cục tổ trọng án trên máy vi tính, bị liệt là cần ưu tiên xử lý đại án! Đã từng, thậm chí còn có cấp tỉnh đặc phái viên chuyên môn đã được duyệt điều tra qua án này.

Nhưng mà, đã nhiều năm như vậy, bọn hắn lại vẫn không thu hoạch được gì!

Bị bắt cóc bọn nhỏ không thấy!

Người hiềm nghi mai danh ẩn tích!

Thậm chí ngay cả tiền chuộc, cũng đồng dạng cùng nhau biến mất không còn tăm tích!

5 đứa bé, tính cả vị kia chuyến đặc biệt lái xe, cứ như vậy sống không thấy người chết không thấy xác, để gia thuộc nhóm đau nhức đoạn gan ruột, khóc không ra nước mắt, cũng làm cho người nghe lo lắng, người nghe hao tổn tinh thần.

Nhưng mà, nhưng mà, nhưng là. . .

Đương Triệu Ngọc từ một tòa đổ sụp trong hầm mỏ, nhặt được cái này đổ đầy tiền bao da về sau, hết thảy liền tất cả đều khác biệt!

Lương Hoan tại chưa kết tổ lúc, đã từng cẩn thận nghiên cứu qua án này tư liệu, cho nên vừa nhìn thấy Triệu Ngọc bao da, liền nhớ tới cái này đặc biệt lớn án chưa giải quyết đến!

Căn cứ trên máy vi tính tư liệu biểu hiện, Triệu Ngọc nhặt được đến cái này bao da, chính là đến từ năm đó đông đảo tiền chuộc bên trong một bao!

Bên trong 20 vạn, chính là một vị nào đó người bị hại gia thuộc!

Triệu Ngọc mặc dù không có Lương Hoan ấn tượng như vậy khắc sâu, nhưng là đối với như thế một kiện nổi tiếng đại án, hắn vẫn là hơi có nghe thấy.

Bởi vậy, khi hắn biết được, mình trong lúc vô tình mở ra cái này đặc biệt lớn án chưa giải quyết đại môn về sau, tâm tình đột nhiên trở nên dị thường phức tạp!

Mà cùng thời khắc đó, hắn cũng nhớ tới một kiện khác trọng yếu giống vậy sự tình.

Chẳng lẽ. . . Hệ thống mở ra "Khôn" quẻ, chính là cùng cái này đặc biệt lớn án chưa giải quyết —— có quan hệ! ?

Chương 135: Vô thượng vinh quang

Chương 135: Vô thượng vinh quang

Mưa nhỏ đầu tiên là tí tách tí tách hạ, theo trong núi gió lạnh thổi, khung đóng trong màn đêm lập tức khắp lên một tầng màn nước.

Chợt hạ xuống nhiệt độ, khiến người ta cảm thấy tay chân phát lạnh, cho dù ngồi trong xe, cũng là cảm thấy thê lãnh thấu tâm.

Giờ phút này đã qua nửa đêm 12 điểm, địa điểm chính là Ngân Bàn sơn Ngân Bàn Trấn phía sau núi quặng mỏ cổng.

Mặc dù tiểu trấn cư dân không nhiều, nhưng đám cảnh sát vẫn là lệ cũ kéo đường ranh giới.

Cho dương phân cục Bành Hân cùng Khúc Bình hai vị tổ trưởng, pháp y giám chứng khoa một đám vật chứng thu thập viên, còn có cục thành phố mấy vị đặc biệt điều tra viên, cùng thuê tới chuyên nghiệp giếng mỏ nhân viên xây cất, sớm đã tiến vào trong hầm mỏ.

Bọn hắn ngay tại thanh lý kia đoạn đã đổ sụp quặng mỏ, nhìn một chút đổ sụp đá vụn phía dưới, phải chăng còn ẩn giấu đi cái khác bí mật! ?

Quặng mỏ bên ngoài, tại chân núi cỏ hoang trên đất trống, đậu đầy to to nhỏ nhỏ xe cảnh sát. Bởi vì mưa nhỏ chợt hàng, bất luận đại lãnh đạo vẫn là tiểu cảnh viên, tất cả đều cuốn rúc vào trong xe , chờ tin tức.

Triệu Ngọc đang ngồi ở trong đó một xe cảnh sát bên trong, mà con kia

bị hắn gọi là văn sử chuyên gia ngựa chó, đang cùng hắn sóng vai mà ngồi.

Tắm rửa xong về sau, cẩu cẩu chẳng những lộ ra thần thái sáng láng, trên thân cũng là thơm ngào ngạt. Giờ phút này, nó chính a Lara kéo thở hổn hển, đàng hoàng ở tại chủ nhân Triệu Ngọc bên người, phảng phất đồng dạng tại kiên nhẫn chờ đợi, cái kia sắp công bố đáp án!

Triệu Ngọc vuốt ve đầu chó, tâm tư lại là sớm đã bay đến nơi xa.

Cho dù có Kỳ Ngộ hệ thống mang theo, nhưng hắn vẫn là có nằm mơ cũng chẳng ngờ, trên đời này sẽ còn xuất hiện trùng hợp như vậy, khoa trương như vậy, chuyện ly kỳ như vậy! Mình vốn là đuổi bắt đào phạm, lại thuận tay nhặt được một cái đổ đầy tiền bao da, mà cái này bao da, thế mà còn là cùng một chỗ kinh thiên đại án trọng yếu vật chứng!

Bực này kỳ hoa trình độ, thật sự là để hắn không cách nào nắm lấy.

Nếu như không phải Dương Văn Đào trốn vào cái kia sụp đổ quặng mỏ; nếu như không phải hắn dùng tảng đá nện Dương Văn Đào thời điểm, tạo thành nham thạch sụp đổ; nếu như hắn không có đi khiêng đá giải cứu Dương Văn Đào, như vậy... Hắn đem cùng cái này bao da, sượt qua người.

Như vậy...

Có phải hay không...

Cái này thạch phá thiên kinh án chưa giải quyết, vẫn sẽ tiếp tục yên tĩnh lại, vĩnh viễn không mặt trời?

Hồi tưởng buổi chiều trong phòng làm việc, đương Triệu Ngọc làm rõ ràng bao da cùng đại án quan hệ về sau, hắn đã ý thức được, mình không thể giấu giếm nữa! Mặc dù những số tiền kia có khả năng giá trị trăm

vạn, nhưng là liên lụy đến như vậy một kiện cả thế gian đều chú ý bản án,

Nhưng tuyệt đối không thể trò đùa chỗ chi.

Thế là, Triệu Ngọc mau đem Bành Hân cùng tổ A thám viên nhóm gọi tới, sau đó ngay trước mặt mọi người, đem mình như thế nào đạt được cái này bao da trải qua, chi tiết giảng thuật một lần!

Đám người sau khi nghe xong, ròng rã ngây người ba phút, sửng sốt không ai có thể nói ra lời nói đến!

Người tất cả đều choáng váng!

Liền ngay cả Lưu Học Sơn như thế làm hơn hai mươi năm già thám viên, cũng chưa từng có gặp được gần như vậy hồ kỳ tích sự tình!

Cái này cổ xưa trong bóp da chứa, thế nhưng là biến mất gần 26 năm tiền chuộc a! ? Thông qua cái này bao da, có thể hay không đem năm đó cái này đại án chân tướng, tìm ra đâu! ?

Năm đó những cái kia bị bắt cóc hài tử, đến cùng ra sao?

Bọn hắn còn sống không?

Tại kia đoạn đổ sụp quặng mỏ phía dưới, phải chăng còn ẩn giấu đi khác manh mối?

Bành Hân đồng dạng ý thức được can hệ trọng đại, nàng không những ở trước tiên tìm tới Lưu Trường Hổ, thậm chí còn đem so với nàng có kinh nghiệm hơn Khúc Bình cũng hô tới.

Đến như thế thời điểm, ai cũng không có tâm tư lại câu cái gì tâm đấu cái gì sừng! Thêm một cái quyết định người, liền sẽ thiếu một phân sai

lầm khả năng.

Nếu quả như thật có thể tìm tới Miên Lĩnh vụ án bắt cóc manh mối, kia đã không còn là công lao gì cùng tiền thưởng có khả năng bao dung sự tình, đây chính là liên quan đến toàn bộ Tần Sơn cảnh đội đại sự!

Nhưng mà, tất cả thám viên bên trong, chỉ có Lưu Trường Hổ thoát hí. Đều lúc này, hắn lại còn có tâm tư oán trách Triệu Ngọc, nói, xảy ra chuyện lớn như vậy, ngươi vì cái gì không sớm một chút mà báo cáo? Vì cái gì còn muốn đem tiền giấu? Nếu là làm trễ nải phá án, ta muốn bắt ngươi là hỏi loại hình...

Kết quả, tại Lưu Trường Hổ ác ý chỉ trích thời điểm, Triệu Ngọc thực sự nhịn không được, vậy mà quơ lấy trống không ly cà phê, lại lần nữa hướng Lưu Trường Hổ đập tới!

Lưu Trường Hổ dọa đến quay người lại, cái chén hung hăng đập vào sống lưng của hắn xương lên!

"Uy uy uy..." Lương Hoan thấy một lần sự tình không ổn, mau tới trước kéo túm Triệu Ngọc.

"Triệu Ngọc! A..."

Lưu Trường Hổ quay người muốn phát tác, ai ngờ, Khúc Bình bỗng nhiên từ đâm nghiêng bên trong xông ra, xông Lưu Trường Hổ cao giọng quát: "Lưu đội trưởng! Nhờ ngươi chuyên nghiệp một chút được hay không? Ngươi thế nhưng là đội trưởng cảnh sát hình sự a!"

Nghe được Khúc Bình gầm thét, Lưu Trường Hổ triệt để thất thần. Thám viên nhóm cũng là cho tới bây giờ không gặp khúc tổ trưởng như thế nổi giận qua, mà lại, nàng nổi giận đối tượng, vẫn là mình người lãnh đạo trực tiếp!

"Triệu Ngọc tìm được trọng yếu như vậy manh mối, ngươi làm sao... Còn có tâm tư cùng hắn so đo! ? Nếu là hắn muốn đem tiền nheo lại, hiện tại còn đem chúng ta gọi qua làm gì?" Khúc Bình giận không kềm được chỉ trích nói, " đây không phải đang làm phổ thông vụ án, đây là Miên Lĩnh vụ án bắt cóc! ! Đây không phải chúng ta cho dương phân cục có thể đơn độc xử lý sự tình, ngươi còn không nhanh báo cáo lãnh đạo, còn chờ cái gì! ?"

"Ừm... Ân..."

Nhìn thấy Khúc Bình lòng đầy căm phẫn dáng vẻ, Lưu Trường Hổ không khỏi trong lòng run lên, lúc này mới ý thức được can hệ trọng đại, vội vàng lấy điện thoại cầm tay ra gọi điện thoại đi.

"Bành Hân!" Khúc Bình rất có Đại tướng phong phạm chỉ huy nói, " chờ một lúc những người lãnh đạo biết về sau, khẳng định sẽ khởi động khẩn cấp dự án, toàn cục xuất động, để ngươi người sớm chuẩn bị sẵn sàng!"

"Nha!" Bành Hân vô ý thức nhẹ gật đầu.

"Triệu Ngọc!" Khúc Bình ngược lại nói với Triệu Ngọc, "Manh mối bởi vì ngươi mà lên, ngươi nhất định phải đem toàn bộ trải qua lại tường tường tế tế giảng thuật một lần, nhất là phát hiện bao da vị trí! Để Lý Bối Ny giúp ngươi, mau chóng đem những tình huống này hình thành văn bản báo cáo, phần báo cáo này, tất cả lãnh đạo đều sẽ xem qua, cuối cùng sẽ còn hiện lên đến tỉnh thính!"

"Nha!" Bởi vì vừa rồi Khúc Bình giúp mình rút xông (trợ uy), cho nên Triệu Ngọc thái độ đối với Khúc Bình rất là chuyển biến, lúc này gật đầu đáp ứng.

"Diệu huy, ngươi nhanh cho Vương Phi khoa trưởng gọi điện thoại!" Khúc Bình chỉ vào bao da cùng tiền, đối với hắn thủ hạ nói, "Để nàng phái người tới lấy vật chứng, cẩn thận kiểm nghiệm, tranh thủ trong thời

gian ngắn nhất thu hoạch được trực tiếp tư liệu!"

Tên là diệu huy thám viên gật đầu, tranh thủ thời gian gọi điện thoại đi.

Mặc dù Triệu Ngọc có chút thương tiếc khoản này khoản tiền lớn, nhưng hắn biết rõ, số tiền này đã cùng mình vô duyên! Mặc dù bị bắt cóc hài tử mất tích, nhưng là hài tử phụ mẫu vẫn còn, số tiền kia, thế nhưng là có hạng người!

Mà lại, muốn vạn nhất bao bên trên có thể phát hiện vân tay loại hình đồ vật, nói không chừng còn có thể trở thành tương lai phá án manh mối trọng yếu!

"Mọi người tất cả đều nghe ta nói một chút, " Khúc Bình đem chúng thám viên nhóm mời đến cùng một chỗ, cao giọng nói, "Miên Lĩnh đặc biệt lớn vụ án bắt cóc một mực được xưng là Tần Sơn thứ nhất án chưa giải quyết, đã chúng ta thu được án này trực tiếp tư liệu , dựa theo thuận vị nguyên tắc, cái này gian khổ điều tra nhiệm vụ, cũng sẽ từ chúng ta cho dương tổ trọng án đến chủ trì phụ trách!

"Ta nghĩ, liên quan tới bản án tầm quan trọng, ta liền không cần lặp lại!" Khúc Bình thoáng dừng lại, con mắt quét Triệu Ngọc một chút, rồi mới lên tiếng, "Ta muốn nói, là hi vọng mọi người có thể tiêu trừ khúc mắc, chung sức hợp tác! Nếu như có thể đem cái này đại án hoàn thành, sẽ là chúng ta cho dương phân cục vô thượng vinh quang! Chúng ta đều sẽ bị ghi vào Tần Sơn cảnh đội —— sử sách!"

Chương 136: Đáp ứng không xuể ngoài ý muốn

Chương 136: Đáp ứng không xuể ngoài ý muốn

Mưa càng rơi xuống càng lớn!

Hạt mưa lốp bốp đánh vào trên cửa sổ xe, khiến cho bên ngoài ngoại trừ một mảnh đèn xe mông lung bên ngoài, lại nhìn không rõ những vật khác.

Đào móc đoàn đội đã tiến vào quặng mỏ hơn hai giờ, bây giờ vẫn còn không động tĩnh.

Triệu Ngọc Hòa chó ngồi tại xe xếp sau, trên ghế lái thì ngồi tổ A đồng sự Đại Phi. Đại Phi so Triệu Ngọc sớm đến một năm, niên kỷ cũng chỉ lớn hơn một tuổi, nhưng gia hỏa này hết lần này tới lần khác giữ lại nồng đậm râu quai nón, lộ ra cùng tuổi gần năm mươi nghệ thuật gia giống như.

"Ngọc đệ!" Đại Phi nhàm chán nói với Triệu Ngọc, "26 năm a! Ta năm nay mới 24, ngươi nói. . . Những cái kia năm đó bị bắt cóc hài tử nếu là còn sống, số tuổi thế nhưng là không nhỏ a?"

Triệu Ngọc không có lên tiếng, nhưng là suy nghĩ lại bị Đại Phi dẫn tới thời đại đó xa xôi vụ án bắt cóc bên trong.

Xuyên qua trước Triệu Ngọc, đối với bắt cóc cái này nghề, cũng là có

hiểu một chút.

Cá nhân hắn cho rằng, nếu như tiền chuộc giao cho bọn cướp về sau, mà bị trói đỡ người không có bị đúng hạn trả lại, như vậy bị giết con tin khả năng, đã đạt đến 99%!

Mặc dù, ai cũng không nguyện ý hướng cái này hỏng bét phương diện suy nghĩ, nhưng cho Triệu Ngọc cảm giác, những hài tử kia sớm đã là dữ nhiều lành ít! Chính là bởi vì năm đó năm tên bị bắt cóc người đều là hài tử, cho nên việc này mới có thể tại Tần Sơn gây nên lớn như vậy oanh động.

"Ngọc đệ!" Bởi vì rét lạnh, Đại Phi không ngừng vuốt ve cánh tay của mình, nói, "Ngươi nói, tiền chuộc, tại sao lại xuất hiện ở một cái đã đổ sụp trong hầm mỏ đâu?"

Ai ngờ, Đại Phi vừa hỏi xong câu này, cửa xe bỗng nhiên mở, đầy người nước mưa Lương Hoan đặt mông ngồi ở tay lái phụ bên trên.

"Ai u ta dựa vào, cái này mưa không xong còn. . ." Hắn phủi phủi nước trên người, đưa tay hướng Đại Phi nói, "Có khói không? Đến một cây!"

Bởi vì tình tiết vụ án đặc biệt trọng đại, những người lãnh đạo lâm thời quyết định, đem quen thuộc án này Lương Hoan cùng Trương Cảnh Phong tất cả đều triệu hồi Triệu Ngọc chưa kết tiểu tổ, cùng nhau tham dự án này!

Nói cách khác, trải qua ngắn ngủi một tuần lễ tách rời, cái này hai cá mè một lứa, lại thần kỳ giết trở lại tổ trọng án tới.

"Có, có, có. . ."

Đại Phi vội vàng móc khói, Triệu Ngọc nhưng từ chỗ ngồi phía sau rống lên một cuống họng: "Uy, rút cái gì rút? Ngay cả pha lê đều mở không

ra, co lại khói không được sặc chết?"

Không biết tại sao, xuyên qua trước, Triệu Ngọc chính là một cái mười phần người nghiện thuốc, có thể mặc càng về sau, lại một điếu thuốc cũng không muốn rút. Không những mình không rút,

Còn không nguyện ý người khác rút!

"Khục!" Lương Hoan không để ý chút nào nhận lấy điếu thuốc quyển, "Ta đem pha lê dao mở một chút không được sao? Hút điếu thuốc mà thôi, lại không chết được người!"

"Gâu gâu gâu. . ." Chỗ ngồi phía sau chó, bỗng nhiên hướng về phía Lương Hoan mãnh gọi.

"Thấy không?" Triệu Ngọc vừa trừng mắt hạt châu, "Dám hút thuốc liền để chó cắn ngươi! Muốn rút bên ngoài rút đi!"

"Chậc chậc. . ." Lương Hoan nhìn một chút chó cùng Triệu Ngọc, đành phải không tình nguyện thuốc lá cất vào túi.

"Lão Lương, " Đại Phi bận bịu theo một câu, "Bên trong đến cùng làm gì rồi? Đến cùng có tiến triển không? Cái này đều nhanh một điểm!"

"Ngươi hỏi ta, ta đi hỏi ai đây?" Lương Hoan uể oải nói, "Các đại lãnh đạo đều ở phía sau chờ lấy đâu! Chúng ta những này làm lính gấp cái gì?"

"Lão Lương. . ." Đại Phi không khỏi cũ lời nói nhắc lại, "Ngươi cảm thấy, kia trong hầm mỏ, đến cùng có thể đào ra cái gì đến đâu?"

"Khục!" Lương Hoan chép miệng nói, "Cái này đi chỗ nào nói đến chuẩn đi? Tiểu Triệu con a, " Lương Hoan ngược lại hỏi chỗ ngồi phía sau Triệu Ngọc, "Đồ vật là ngươi phát hiện, làm sao ngươi không đi theo

vào nhìn xem đâu? Bọn hắn đừng có lại tìm nhầm địa phương!"

"Ta đi vào một chuyến!" Triệu Ngọc nói, "Người ta nói không cần đến ta, ta liền lại ra! Không sai được, lúc trước ta phải cứu thời điểm, ghi lại qua tọa độ!"

"Nha. . ." Lương Hoan so lanh lợi, lúc này cười nói, "Tiểu tử ngươi, vụng trộm có phải hay không mong chờ lấy hòn đá kia phía dưới còn có tiền? Ngươi lưu lại tọa độ, thuận tiện về sau lại đi vào tìm?"

Triệu Ngọc cười xấu xa một tiếng, xông Lương Hoan giơ lên ngón tay giữa.

"Quá kì quái a! Ngọc đệ móc ra hết lần này tới lần khác là một bao da tiền!" Đại Phi nhìn Triệu Ngọc một chút, nói, "Chậc chậc. . . Các ngươi nói, 26 năm trước tiền chuộc, làm sao lại đặt ở ở trong đó đâu? Đây cũng quá tà môn a? Nơi này cùng lúc trước vụ án phát sinh địa phương cách xa như vậy, năm đó. . . Đến cùng xảy ra chuyện gì?"

"Ngươi nha, vẫn là tỉnh lại đi!" Lương Hoan khoát tay áo, "Cũng có khả năng, cái gì đều đào không ra đâu! 26 năm đều không có phá, đầy đủ nói rõ kỳ vọng càng cao, thất vọng càng lớn đạo lý này!"

"Ai?" Đại Phi bỗng nhiên hạ giọng, thần thần bí bí nói, "Ta trước kia nghe các lão nhân nói. . . Năm đó vụ án này, rất kỳ hoặc đúng không?"

"Uy! Đủ a ngươi!" Lương Hoan lập tức đánh gãy hắn, quát lớn, "Nói đến cùng nháo quỷ giống như! Nói trắng ra là, kỳ thật vẫn là chúng ta cảnh đội phá án bất lợi, bị trói phỉ chui chỗ trống! Nếu là năm đó có hiện tại kỹ thuật thủ đoạn, vụ án gì cũng đều phá!"

"Vâng vâng vâng. . ." Đại Phi liên tục gật đầu.

"Tiểu Triệu con a!" Lương Hoan quay đầu trở lại xông Triệu Ngọc nói,

"Ngươi cũng đừng quá nản chí, quốc gia chúng ta « vật bị mất pháp » bên trong có quy định, mất đi vật phẩm cũng là có nhất định thời gian hiệu lực. Trương Cảnh Phong tại mất tích khoa bên kia giúp ngươi xin, làm không tốt, kia 20 vạn bên trong, còn có thể có ngươi một bộ phận đâu!"

"A?" Triệu Ngọc bỗng dưng thân thẳng cổ, "Thật sao? Thật sao? Còn có chuyện này?"

"Có a!" Lương Hoan cười nói, "Náo tốt, có thể phân ngươi hơn một ngàn khối đâu!"

"Con bà nó là con gấu!" Triệu Ngọc vỗ đầu chó, quát, "Văn sử chuyên gia, cắn hắn!"

Gâu gâu gâu. . .

Cẩu cẩu giống như có thể nghe hiểu, lại thật muốn hướng Lương Hoan trên thân nhào, may mắn xe cảnh sát trước sau tòa ở giữa có tấm che.

"Ai u!" Lương Hoan giật nảy mình, tranh thủ thời gian mở cửa xe chạy, miệng bên trong còn gọi, "Ta vẫn là bên trên khác xe rút hai cái đi thôi!"

Mở cửa một nháy mắt, một cỗ hơi lạnh đánh tới, dày đặc hạt mưa xoát xoát bay xuống trong xe, thẳng đến Lương Hoan đem xe cửa đóng bế, mới lại trở lại yên tĩnh.

"Tích tích. . . Tích tích. . ."

Ai ngờ, nhưng vào lúc này, Triệu Ngọc điện thoại bỗng nhiên vang lên, nguyên lai là Wechat bên trên có người cho hắn truyền đến tin tức.

Phải biết, hiện tại đã là một giờ sáng, tại sao có thể có người cho hắn đến tin tức đâu?

Chẳng lẽ. . .

Trong động mỏ có tin tức?

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian mở ra điện thoại xem xét, ai ngờ, tin tức lại là vị kia Miêu Anh Miêu đội trưởng cho nàng phát tới, hơn nữa còn là liên tiếp mấy đầu giọng nói nhắn lại.

Hả?

Là nàng! ?

Trong chốc lát, Triệu Ngọc giống như là cảm ứng được cái gì, trong lòng đột nhiên dâng lên một cỗ hưng phấn.

Tích!

Đầu thứ nhất giọng nói bị điểm mở về sau, Miêu Anh kia cởi mở già dặn thanh âm chợt vang lên:

"Triệu Ngọc, nói cho ngươi sự kiện, Mễ Ái Quân đã bị chúng ta bắt được!

"Nghĩ không ra, chúng ta ngay cả chính thức thẩm vấn đều không có, ngay tại bắt giữ hiện trường, Mễ Ái Quân cũng đã chính miệng thừa nhận, Giản Văn Lỵ liền là bị hắn giết hại. . ."

"Ta két. . . Thực sự là. . . Sữa. . ." Triệu Ngọc kích động nắm nắm quyền, không kịp đem cảm thán ngữ nói đầy đủ, liền lập tức điểm kích xuống một đầu giọng nói.

"Cùng chúng ta suy đoán không sai biệt lắm, " Miêu Anh thanh âm tiếp tục, "Sớm tại Lưu Bằng Phi năm đó đến hắn trong tiệm phối chìa khoá

thời điểm, hắn liền nhận ra Lưu Bằng Phi thân phận, cảm giác được có thể có lợi. Hắn liền vụng trộm lưu lại chìa khoá mô bản, đồng thời phối chìa khoá, tùy thời đi trộm.

"Vài ngày sau, hắn từ biểu huynh đệ nơi đó thăm dò được, Giản Văn Lỵ nhà nhà máy trang phục ban đêm phải vào một nhóm hàng, ông chủ cặp vợ chồng đều phải cùng một chỗ kiểm kê. Hắn liền hạ quyết tâm, tại cái kia mưa rào xối xả ban đêm, tiềm nhập Giản Văn Lỵ nhà.

"Nhưng mà, để hắn không ngờ tới là, Giản Văn Lỵ tại Lưu Bằng Phi an bài xuống, cũng không có đi nhà máy kiểm kê, mà là ở nhà bên trong nghỉ ngơi.

"Kết quả, nghe được động tĩnh Giản Văn Lỵ, vừa vặn cùng tại đông phòng ngủ đi trộm Mễ Ái Quân đụng thẳng!

"Mễ Ái Quân vốn định đào tẩu, nhưng hắn hình thể bề ngoài quá rõ ràng, Giản Văn Lỵ một chút đem hắn nhận ra được! Mễ Ái Quân thẹn quá hoá giận dưới, lúc này mới động thủ bóp chết Giản Văn Lỵ, sau đó lại đem nàng thả lại trên giường!

"Về nhà về sau, Mễ Ái Quân sợ hãi sự tình bại lộ, hắn. . ."

Ai ngờ, trong điện thoại di động giọng nói còn chưa nghe xong, trong xe bộ đàm bỗng nhiên vang lên, bên trong có người rất lớn tiếng hô: "Các đơn vị chú ý, các đơn vị chú ý, có tin tức, có tin tức! Bọn hắn tìm tới đồ vật!"

A! ?

Triệu Ngọc lấy làm kinh hãi, còn chưa tới kịp làm ra phản ứng, trong đầu hệ thống nhưng lại chợt vang lên:

"Lần này kỳ ngộ đã hoàn thành, độ hoàn thành: 98%. . ."

Chương 137: Chương 137: Cuồng nhìn lén tiết tấu

Chương 137: Cuồng nhìn lén tiết tấu

26 năm trước.

Mặt trời lặn trước đó.

Tại Tần Sơn uốn lượn vùng núi trên đường lớn, một cỗ màu đỏ Changhe xe van ngay tại vân nhanh hành sử. Đường cái phía bên phải, thì là uốn lượn hùng vĩ Tần Thủy sông.

Mặt trời lặn dư huy từ đằng xa tuấn nhổ núi tiễu ở giữa chiếu nghiêng xuống, đem xanh um tươi tốt đại sơn nhuộm thành một mảnh kim hoàng.

Ánh nắng cũng xuyên thấu cửa sổ xe, chiếu rọi tại bọn nhỏ vui thích trên mặt, để bọn nhỏ cảm nhận được một mảnh lóa mắt.

Trên xe hết thảy ngồi 5 tên học sinh tiểu học, lớn nhất Lương Xu Hàn đã là năm lớp sáu, nhỏ nhất Lương Tư Tư, thì năm nay chỉ có 7 tuổi, mới vừa lên năm nhất.

Cái này năm cái học sinh, đều là Miên Lĩnh trấn nhà có tiền hài tử, bởi vì Miên Lĩnh mở trường điều kiện, bọn hắn liền đem hài tử an bài vào thị khu trường tốt đi học. Vì thế còn đặc địa thuê một lái xe, mỗi ngày chuyến đặc biệt đưa đón, vãng lai xuyên qua tại đại sơn ở giữa.

Lái xe Ngưu Vĩ Quang, cũng là Miên Lĩnh người địa phương, ngày bình thường lấy lái xe taxi mà sống. Bởi vì tiếp nhận đưa đón hài tử công việc, khiến cho hắn nguyệt thu nhập có chút khả quan.

Giờ phút này, Ngưu Vĩ Quang một mặt lái xe, một mặt hừ phát vui sướng tiểu khúc.

"Ngưu thúc thúc!" Chỗ ngồi phía sau truyền đến Lương Tư Tư thanh âm non nớt, "Đem radio mở một chút, nghe một chút ca có được hay không a?"

Ngưu Vĩ Quang mỉm cười, đưa tay mở ra radio, nhưng radio một mực đâm đâm rung động, điều nửa ngày cũng không dùng được.

"Ừm. . ." Ngưu Vĩ Quang bất đắc dĩ nói, "Radio mắc lỗi khả năng, ta ngày mai phải hảo hảo xây một chút. . . Ân. . . Tư Tư a, nếu không như vậy đi! Ngươi cho chúng ta hát một bài mà a? Nói cho thúc thúc, ngươi ở trường học học cái gì dễ nghe bài hát a?"

"Ừm ân. . ." Lương Tư Tư vểnh lên miệng nhỏ nói, "Ta mới không muốn hát trường học ca đâu! Không dễ nghe! Nếu không. . . Ta hát « tiêu sái đi một lần » a? Lớp chúng ta đồng học đều sẽ hát đâu!"

"Ta cũng sẽ hát!"

"Ta cũng sẽ hát. . ."

Toa xe bên trong hai cái tiểu nam sinh kích động giơ tay lên.

"Ai u. . . Ha ha. . ." Ngưu Vĩ Quang cười, "Các ngươi đều là tiểu nhân tinh a! Kia nếu không. . . Các ngươi cùng một chỗ hát đi!"

"Thật. . ." Lương Tư Tư dẫn đầu ngẩng đầu lên, "Thiên địa ung dung,

khách qua đường vội vàng, triều lên lại triều rơi. . ."

Non nớt giọng trẻ con khơi gợi lên bọn nhỏ hào hứng,

Mọi người cùng nhau hát lên: "Ân ân oán oán, sinh tử đầu bạc, mấy người có thể nhìn thấu. . ."

"Hồng trần nha cuồn cuộn, si ngốc nha tình thâm. . ." Ngưu Vĩ Quang nhất thời hưng khởi, cũng đi theo bọn nhỏ nhỏ giọng ngâm nga, còn thỉnh thoảng dùng bàn tay đánh ra tay lái đánh tiết tấu.

Trống trải trong núi trên đường lớn, chỉ có bọn hắn một chiếc xe đang hành sử. Thế nhưng là, bởi vì bọn nhỏ tiếng ca tung bay, màu đỏ xe van phảng phất cũng đi theo trở nên vui sướng nhẹ nhàng, thậm chí liền xe vòng đều giống như lộ ra một loại nào đó vận luật.

Mở ra mở ra, trên đường lớn thình lình xuất hiện một đầu đường hầm.

Con đường hầm này gọi là Hồ gia miệng đường hầm, toàn chỉ dài có hai cây số, xuyên qua đường hầm lại mở sáu bảy phút, liền có thể đến Miên Lĩnh trấn.

Hô. . .

Xe van cực nhanh lái vào đường hầm, bọn nhỏ tiếng ca cũng là dần dần từng bước đi đến. Đương ô tô cuối cùng biến mất trong bóng đêm, đen nhánh thâm thúy cửa đường hầm, lập tức lặng ngắt như tờ, lộ ra hoàn toàn tĩnh mịch. . .

. . .

. . .

Thời gian quay lại trước mắt, lại là một vòng bao hàm nhiệt độ ánh nắng

xuyên thấu cửa sổ xe, vung vãi tại Triệu Ngọc trên mặt.

Triệu Ngọc nằm tại ô tô chỗ ngồi phía sau chống cự một đêm, vốn là ngủ được không nỡ, giờ phút này theo ngoài xe một trận ồn ào, hắn bỗng dưng mở mắt.

Một đêm này thật đúng là gian nan, đầu hôm cơ bản đều là mở to mắt. Nhưng một mực chờ đến cuối cùng, cũng không có được cái gì mệnh lệnh. Không có cái mới bố trí an bài, cũng không nói để mọi người thu đội, chỉ là yêu cầu tất cả nhân viên cảnh sát nguyên địa chờ lệnh.

A nha. . .

Triệu Ngọc ngáp một cái sau nhìn đồng hồ đeo tay một cái, lúc này đã là sáng sớm 6 điểm, đêm qua mưa to rốt cục cũng đã ngừng, cho dù ngồi trong xe, cũng có thể nghe được một cỗ sau cơn mưa cỏ xanh khí tức.

Nhìn quanh trong xe, trên ghế lái Đại Phi còn tại trong ngủ say, ngựa chó thì bị Triệu Ngọc dồn xuống chỗ ngồi, uốn tại chỗ ngồi phía sau trong khe hở, đồng dạng không có tỉnh ý tứ.

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc nhớ lại một chút tối hôm qua đèn kéo quân giống như kinh lịch, một lần nữa tổ chức một chút tư duy, muốn đem những cái kia phức tạp phân tạp sự tình hảo hảo vuốt một vuốt.

Đêm qua, đầu tiên là Miêu Anh phát tới bắt được xong Mễ Ái Quân tin tức, bởi vì Mễ Ái Quân đã thừa nhận tội ác , tương đương với Giản Văn Lỵ ngộ hại một án, đã triệt để cáo phá!

Triệu Ngọc cũng coi như giải quyết xong một cái tâm bệnh, mặc dù trước mắt còn không biết kết quả cuối cùng như thế nào, nhưng là Lâm Mỹ Phượng tội ác chú định sẽ tương ứng giảm bớt.

Lúc ấy, hắn vốn định lại trêu chọc một chút Miêu Anh, hun nàng mời mình ăn cơm loại hình, thật không nghĩ đến, bộ đàm bên trong nhưng lại đột nhiên truyền đến tin tức, có người nói trong hầm mỏ, đã tìm được đồ vật!

Sau đó, thông qua thám tử nhóm lẫn nhau truyền lại, Triệu Ngọc thế mới biết, nguyên lai thi công đội đang đào móc quá trình bên trong phát hiện một chút —— hài cốt!

Hiện trường đi theo giám chứng khoa chuyên gia, bọn hắn đã chứng thực, phát hiện hài cốt thuộc về nhân loại!

Không nghĩ tới, kia đổ sụp trong hầm mỏ, thế mà thật đè ép người chết!

Như vậy. . . Cái này người chết sẽ là ai chứ?

Là năm đó bị bắt cóc người, vẫn là năm đó giặc cướp?

Bởi vì đã đào ra thi cốt, Triệu Ngọc vốn cho rằng giám chứng khoa thu thập hoàn tất, liền có thể thu đội về nhà. Nhưng mà, hiện tại ròng rã đợi một buổi tối, lại vẫn không có đạt được thu đội mệnh lệnh.

Chẳng lẽ. . . Bọn hắn thu thập nhiệm vụ còn chưa hoàn thành sao?

Có phải hay không, bởi vì quặng mỏ lún tương đối nghiêm trọng, không tốt thanh lý?

Lúc ấy, không riêng Triệu Ngọc lòng đầy nghi hoặc, cái khác chúng nhân viên cảnh sát cũng là cảm giác mười phần kỳ quặc, thậm chí có người suy đoán, chẳng lẽ. . . Bên trong thi cốt. . . Còn không chỉ một bộ! ?

Hô. . .

Triệu Ngọc chậm chậm mỏi mệt tinh thần, lại bắt đầu suy nghĩ mình hệ thống tới.

Tối hôm qua bộ đàm vừa mới vang, Kỳ Ngộ hệ thống liền tuyên bố kết thúc, không nghĩ tới là, Triệu Ngọc lần này độ hoàn thành, vậy mà đạt đến kinh người 98%! ! !

Đây chính là Triệu Ngọc từ trước tới nay, độ hoàn thành cao nhất một lần!

Thật không biết, vì cái gì lần này kỳ ngộ độ hoàn thành sẽ cao như vậy?

"Khôn Chấn" quẻ!

Đại địa kinh lôi. . .

Hồi ức một ngày kinh lịch, Triệu Ngọc cảm thấy, nếu như "Chấn" đại biểu cho địa vị, tựa hồ còn tốt giải thích một chút. Bởi vì hắn hôm qua tại cảnh đội trên đại hội xuất tẫn danh tiếng, tự nhiên ở địa vị bên trên có đề cao lớn.

Thế nhưng là. . .

"Khôn" lại thế nào giải thích đâu?

Nó đến cùng đại biểu cho cái gì?

Là cùng Giản Văn Lỵ một án phá được có quan hệ?

Vẫn là. . . Cùng lần này phát hiện vụ án bắt cóc có quan hệ?

Ai ngờ, hắn còn chưa kịp suy nghĩ nhiều, hệ thống liền ngay sau đó tuyên bố hắn lấy được thưởng tình huống. Lần này, hắn một chút thu

được 5 kiện đạo cụ ban thưởng, đạo cụ danh tự cũng thật có ý tứ, gọi là —— ẩn hình áo tàng hình!

Tên như ý nghĩa, nên đạo cụ liền là một loại có thể làm cho Triệu Ngọc ẩn thân đồ vật, sử dụng sau người khác liền nhìn không thấy hắn!

Con bà nó là con gấu!

Triệu Ngọc không thể không líu lưỡi cảm thán, có thể ẩn hình a ta két? Cái này nhưng tuyệt đối là cái thứ tốt! Mà lại, còn một hơi được 5 cái! ? Cái này nếu là mặc nó vào, kia nữ nhà tắm tử, nhà vệ sinh nữ há không như giẫm trên đất bằng! ?

Theo như cái này thì, ta cái này cuồng nhìn lén tiết tấu, có phải hay không lại tăng nhanh một bước a! ?

Chương 138: Chương 138: Danh bất hư truyền theo dõi chó

Chương 138: Danh bất hư truyền theo dõi chó

Bất quá, Triệu Ngọc nghĩ đến tuy tốt, nhưng không được hoàn mỹ chính là, cái này ẩn hình áo tàng hình tiếp tục thời gian, lại chỉ có ngắn ngủi 60 giây mà thôi.

Triệu Ngọc không khỏi có chút thất vọng, một phút sao đủ dùng? Có vẻ như nhìn không đến đi đều? Cái này muốn thật tiến nữ nhà tắm tử, còn không có nhìn cẩn thận, liền phải lòi!

Căn cứ dĩ vãng lệ cũ, cái trước hệ thống kỳ ngộ sau khi hoàn thành, liền nên mở ra mới kỳ ngộ. Lúc ấy bên ngoài còn đổ mưa to, Triệu Ngọc liền trên xe đốt điếu thuốc, chuẩn bị mở quẻ.

Kết quả, Triệu Ngọc biểu hiện, lập tức đưa tới Đại Phi mãnh liệt khinh bỉ. Đại Phi trong lòng nói chuyện, cái này Triệu Ngọc thật sự là tính tình không chừng, vừa rồi Lương Hoan nghĩ hút thuốc hắn đều thả chó, nhưng bây giờ mình ngược lại quất? Quá không nói sửa lại đi ư?

Triệu Ngọc không để ý tới hắn, dừng lại ho mãnh liệt qua đi, mới quẻ mở ra:

"Khảm ly quẻ, khảm nước Ly Hỏa, nước Trầm Hỏa nhẹ, phong thuỷ bác thanh, mây quét nhật nguyệt, song tâm lộ minh."

"Khảm" chữ vào đầu, để Triệu Ngọc ẩn ẩn cảm thấy, hôm nay là không phải lại sẽ cùng nữ nhân nào đánh lên quan hệ? Không biết, lần này sẽ là ai chứ?

Về phần đại biểu cho lửa "Cách" quẻ, thì trước mắt còn chưa thăm dò rõ ràng. Căn cứ Triệu Ngọc phân tích, tại cách cùng tốn ở giữa, tất nhiên có một cái đại biểu cho gia đình hoặc thân tình, hôm nay cũng phải xác định một chút, nhìn xem cái nào mới là?

Quẻ văn mở tốt về sau, Triệu Ngọc lúc này mới cảm giác thoáng an tâm một chút, sau đó lại tự định giá một ít chuyện khác, lúc này mới nằm tại xe chỗ ngồi mơ mơ màng màng híp mắt đến hừng đông.

Lúc này đã buổi sáng sáu điểm, hắn nhẫn nhịn một đêm, trực giác cảm giác bụng phình lên thì thầm, cần thả một chút nước.

Thế là, tại lại tỉnh cái chợp mắt về sau, hắn mở cửa xe đi ra ngoài.

Ai ngờ, sau lưng ngựa chó xem xét chủ nhân xuống xe, mình cũng vụt cùng ra.

"U? Không ngủ a ngươi?"

Triệu Ngọc cúi đầu cùng nó lên tiếng chào hỏi, lại bỗng dưng nhìn thấy, cẩu cẩu sớm đã vội vã không nhịn nổi lẻn đến một gốc cây nhỏ dưới đáy đi tiểu đi. Ào ào, còn thật nhiều. . .

"Ha ha. . ." Triệu Ngọc cười, "Tiểu tử ngươi cũng nhanh nhịn gần chết đi! ?"

Nói xong, hắn ngẩng đầu nhìn bốn phía.

Giờ phút này, mặc dù là sáng sớm mười phần, nhưng chân núi trên đất trống lại so với hôm qua còn muốn náo nhiệt, thượng cấp mới điều phối

tới nhân viên xây cất, cùng một chút mới cảnh lực, đều đang bận rộn làm việc, khiến cho phạm vi cảnh giới không ngừng mở rộng.

Vây xem là một loại mỹ đức,

Rất nhiều Ngân Bàn Trấn thôn dân sáng sớm liền hiếu kỳ vây quanh, ngay tại đường ranh giới bên ngoài khoa tay múa chân xem náo nhiệt.

Lợi hại hơn là, Triệu Ngọc còn chứng kiến có không ít khiêng camera, cùng cầm ống nói phóng viên xuất hiện. Thật không nghĩ tới, truyền thông nhanh như vậy liền mò tới tin tức, thật sự là có đủ kính nghiệp.

Triệu Ngọc vị trí đương nhiên không có nhà vệ sinh, muốn đi chính quy con đường, liền cần trở lại trên trấn tìm kiếm nhà vệ sinh công cộng, đến một lần vừa đi chí ít 20 phút.

Triệu Ngọc chờ không nổi, chỉ có thể lân cận giải quyết một cái. Tại trái phải tìm kiếm về sau, hắn phát hiện phía bên phải một mảnh rừng cây tương đối cao, bên cạnh cũng không có người, chính thích hợp giải quyết một cái việc cấp bách.

Thế là, hắn lặng lẽ hướng kia phiến rừng cây đi đến.

Ai ngờ, cẩu cẩu giải xong tay về sau, đúng là lại vọt lại nhảy cùng đi qua, chẳng những vây quanh Triệu Ngọc chuyển vài vòng, còn gâu gâu kêu vài tiếng, lộ ra đặc biệt hưng phấn.

"Xuỵt. . ." Triệu Ngọc chưa phát giác phiền muộn, tranh thủ thời gian quát bảo ngưng lại, "Đừng kêu, ngậm miệng! Ta đây là đi đi tiểu, để cho người ta coi không được. . ."

Nhưng mà, Triệu Ngọc còn chưa nói xong, cẩu cẩu lại dẫn đầu hướng hắn lựa chọn kĩ càng rừng cây chạy tới. Triệu Ngọc lại nhìn một chút bốn phía, phát hiện cũng không có người chú ý tới mình, lúc này mới đi

theo quá khứ.

"Gâu! Gâu! Gâu!"

Rất nhanh, trong bụi cây liền truyền đến ngựa chó sủa gọi, nó chẳng những kêu đặc biệt hoan, còn ô lỗ lỗ phát ra tựa như hộ ăn gầm nhẹ.

Móa!

Triệu Ngọc thầm mắng một tiếng, ngốc chó, gọi bậy cái gì? Tè dầm mà thôi, lo lắng người khác nhìn không thấy ta sao?

Nhưng mà, hắn thực sự nhanh nhịn không nổi, gặp đã đến nơi yên tĩnh, liền bắt đầu giải dây lưng quần, chuẩn bị mở cống xả nước.

"Gâu! Gâu. . ."

Chó lại tại ngay phía trước kêu vài tiếng, ai ngờ, lần này chó sủa về sau, từ trong bụi cỏ lại bỗng nhiên truyền đến "Ai u" một tiếng!

Triệu Ngọc giật nảy mình, hơi kém bài tiết không kiềm chế đều, cái này phát ra "Ai u", thế mà còn là nữ nhân thanh âm! ?

"Gâu! Gâu! Gâu. . ." Ngựa chó còn tại đối bụi cỏ sủa loạn, tựa như gặp địch nhân.

Triệu Ngọc ý thức được khả năng ra tình huống, tranh thủ thời gian kéo quần lên xông lên, đồng thời xông chó ra lệnh: "Uy, đừng kêu! Muốn ăn đòn a ngươi!"

Kết quả, hắn lại chỉ chớp mắt công phu, lại đột nhiên nhìn thấy bên cạnh trong bụi cỏ đúng là ngồi xổm một người!

Kia là một nữ nhân!

Một người mặc đồng phục cảnh sát nữ nhân!

Hơn nữa, còn là một cái ngay tại đi vệ sinh nữ nhân! !

Càng làm cho Triệu Ngọc phát điên là, cái này ngay tại đi vệ sinh lại người mặc đồng phục cảnh sát nữ nhân, còn không phải ngoại nhân, đúng là mình đại cục trưởng —— Loan Tiêu Tiêu!

Ai u ta dựa vào!

Cái này. . .

Triệu Ngọc trán lập tức che kín hắc tuyến, trên mặt thịt cũng bắt đầu run rẩy lên.

Giờ phút này, Loan Tiêu Tiêu cũng là thấy được Triệu Ngọc, mặt liền đỏ lên, muốn bao nhiêu xấu hổ có bao nhiêu xấu hổ!

Triệu Ngọc phản ứng coi như rất nhanh, chợt nhìn đến là cục trưởng đại nhân ngay tại đi vệ sinh, hắn mau từ trên mặt đất quơ lấy một đoạn gậy gỗ, làm bộ hướng ngựa chó đã đánh qua, đồng thời quát lớn: "Lăn, mau cút! Hừ! Từ đâu tới chó hoang?"

Nhìn thấy chủ nhân nổi giận, ngựa chó coi như có đủ phối hợp, tranh thủ thời gian lẫn mất xa xa.

Hô. . .

Nhìn thấy chó chạy ra, Triệu Ngọc lúc này mới buông lỏng một hơi. Vì cùng chó phủi sạch quan hệ, hắn tranh thủ thời gian xông Loan cục dài bù một câu: "Không sao, chó hoang đã bị ta đánh chạy! Ngài. . . Ân. . ."

Hắn muốn nói "Ngài tiếp tục" nhưng lại cảm thấy không thích hợp, liền

dứt khoát xông Loan cục dài đánh cái cúi chào, dự định tranh thủ thời gian biến mất.

Nhưng mà, trong lúc vội vàng, hắn quên một kiện khác đại sự, mình dây lưng quần thế nhưng là còn không có buộc lên đâu! Cái này đánh cúi chào không có lợi, quần đúng là toàn bộ tróc ra xuống dưới!

Lại nhìn vị kia vốn là lúng túng không muốn không muốn Loan cục dài, mặt đều biến thanh. . .

. . .

Năm phút sau, Triệu Ngọc ngồi xổm trên mặt đất không ngừng quở trách con kia ngựa chó. Hắn rốt cục nghĩ rõ ràng, con chó này vì sao lập tức đã tìm được ngay tại đi vệ sinh Loan cục dài? Bởi vì, nó thật sự là danh bất hư truyền nghe phân chuyên gia a! Vừa rồi nó khẳng định là hướng về phía tiện tiện đi!

Phiền muộn. . .

Cái này không thể được a, đây có phải hay không là đến giáo huấn một chút? Nhưng mà, ngựa chó còn rất khôn khéo, nhìn thấy chủ nhân đỉnh đầu bốc hỏa, đã sớm lẫn mất xa xa, liền là không hướng trước mặt chịu đựng.

Giờ này khắc này, Loan cục dài đã sớm về trên xe cảnh sát đi. Đương nàng từ Triệu Ngọc trước người lúc đi qua, một câu cũng không nói, nhưng là Triệu Ngọc cảm giác được, Loan cục dài toàn thân đều đang run rẩy, rõ ràng là tức giận đến không nhẹ!

Như thế rất tốt, thật sự là tè dầm công phu liền đem cục trưởng đại nhân đắc tội, hơn nữa còn đắc tội cái ngọn nguồn mà rơi! Cái này. . . Này làm sao làm a đây là! ? Làm sao quần của mình còn rơi mất đâu?

Còn có, cục trưởng đại nhân cũng thật là, ngươi một nữ đi vệ sinh, cũng không tìm người cho ngươi xem lấy một chút đâu?

Ai!

"Khảm" quẻ!

Nữ nhân!

Thật không nghĩ tới, hôm nay một nữ nhân đầu tiên lại là lấy dạng này một loại phương thức gặp phải!

Thật sự là đủ lúng túng ta ca, cái này về sau thấy Loan cục dài, ai! Không dám tưởng tượng. . .

Triệu Ngọc đang buồn bực, ngẩng đầu ở giữa, lại nhìn thấy người mặc màu trắng quần áo lao động Hồ Bân đang từ trên núi đi tới. Tháo xuống mũ cùng khẩu trang hắn, sắc mặt tái nhợt, mặt mũi tràn đầy đại hãn, hiển nhiên đã là mỏi mệt đến cực điểm.

Tối hôm qua cực khổ nhất ngoại trừ phụ trách đào móc công trình đội bên ngoài, phải kể là giám chứng khoa những này thu thập viên. Vì không buông tha bất kỳ một cái nào manh mối, không rơi mất bất luận một cái nào vật chứng, bọn hắn đã tại thiếu dưỡng khí trong động mỏ ròng rã công tác một đêm.

Triệu Ngọc cũng không biết rõ lắm trong động mỏ là tình huống như thế nào, nhìn thấy Hồ Bân, liền muốn tiến lên hỏi một chút hắn.

Ai ngờ, hắn mới vừa vặn đi đến Hồ Bân trước mặt, trên núi lại chợt truyền đến một trận ồn ào hỗn loạn. Chỉ gặp càng nhiều vật chứng thu thập viên từ miệng quáng đi ra, trong tay của bọn hắn còn cầm mấy cái màu trắng cái túi.

Triệu Ngọc biết, loại kia màu trắng cái túi, chính là giám chứng khoa dùng để thịnh trang thi thể dùng —— bọc đựng xác! !

Chương 139: Chương 139: Ta có danh tự!

Chương 139: Ta có danh tự!

Đợi đến thượng cấp rốt cục truyền đến thu đội mệnh lệnh thời điểm, đã là buổi sáng 10 điểm nửa.

Tối hôm qua, giám chứng khoa từ kia đoạn đổ sụp trong hầm mỏ, lần lượt đào ra mấy cỗ nhân thể hài cốt. Bởi vì hài cốt bị chôn sâu ở hòn đá đất vụn phía dưới, tán loạn vô tự, mà lại hiện trường còn có nước đọng, cho nên sưu tập công việc tiến hành đến mức dị thường gian nan.

Giờ phút này, cho dù bên ngoài đã thu đội, nhưng khoa trưởng Vương Phi vẫn là để bộ phận thu thập viên lưu tại hiện trường, tiếp tục công việc, tranh thủ không buông tha bất luận cái gì dấu vết để lại.

Triệu Ngọc từ Hồ Bân nơi đó biết được, hiện trường hài cốt tán loạn cùng không trọn vẹn đến vô cùng nghiêm trọng, theo chuyên gia đoán chừng, thi thể hẳn là từng chịu đựng nghiêm trọng xung kích. Mà những cái kia có kinh nghiệm công trình sư cũng nói, trong hầm mỏ có rõ ràng bạo phá vết tích!

Theo như cái này thì, đoạn này quặng mỏ đổ sụp, có thể là người vì bố trí.

Ngoài ra, Hồ Bân còn lặng lẽ nói cho Triệu Ngọc, nói mặc dù hài cốt chỉnh lý cùng phân biệt cần thời gian rất lâu, nhưng là hiện trường phát

hiện xương đầu lại rất hoàn chỉnh, căn cứ những này xương đầu phán đoán, quặng mỏ dưới đáy thi cốt chí ít đến từ 5 người!

5 người! ?

Chẳng. . . chẳng lẽ. . .

"Ai!" Hồ Bân cũng là nhịn không được thở dài nói, "Kia 5 cái đầu xương bên trong, chí ít có 3 cái, nhìn lớn nhỏ liền có thể nhìn ra, là thuộc về nhi đồng! Cho nên. . ."

Câu nói kế tiếp, Hồ Bân không nói ra miệng.

Cứ việc tất cả mọi người có tâm lý chuẩn bị, nhưng đột nhiên xác định như thế một cái tin dữ, vẫn là để người khó mà tiếp nhận. 5 tên thiếu niên nhi đồng, cứ như vậy chết thảm tại tối tăm không ánh mặt trời trong hầm mỏ, đồng thời ròng rã chôn sâu26 năm, thật là khiến người bóp cổ tay thở dài.

Đồng thời, thám viên nhóm cũng không nhịn được thốt nhiên mà giận, lòng đầy căm phẫn, đến cùng là ai giết hại những hài tử này? Làm ra như thế diệt tuyệt nhân tính, khiến người giận sôi sự tình?

Khi đó khắc, mọi người vụng trộm tất cả đều kìm nén sức lực, quyết tâm muốn đem cái này 26 năm trước kinh thiên đại án tra rõ đến cùng, nhất định phải đem những cái kia táng tận thiên lương ác phỉ trói lại!

Bất quá, mặc kệ thám viên nhóm như thế nào vội vàng, nhưng trước mắt quan trọng nhất, vẫn tất cả pháp y giám chứng khoa trên vai! Chỉ có bọn hắn đem thi hài xác nhận, thám viên nhóm mới có thể triển khai đến tiếp sau công việc.

Bởi vậy, trải qua những người lãnh đạo quyết định, tạm thời để tổ trọng án thám viên thu đội, về trước cục cảnh sát chế định bước đầu điều tra

kế hoạch, sau đó chờ giám chứng khoa ra kết quả, sẽ cùng nhau bố trí hành động.

Hoàn toàn chính xác, vụ án này rắc rối phức tạp, liên lụy cực lớn, mặc dù bây giờ có khả năng tìm được bị bắt cóc người thi cốt, nhưng nghiệm thi báo cáo một ngày không ra, liền không cách nào quả quyết quyết định.

Hết thảy,

Còn phải bàn bạc kỹ hơn!

Đã mọi người đã khổ đợi26 năm, vậy liền không bằng nhẫn nại tính tình chờ một chút. Có lẽ, cách để lộ chân tướng thời điểm, đã không xa!

Triệu Ngọc tự nhiên cũng đi theo cảnh đội trở về. Thế nhưng là, ở trên đường trở về, hắn lại một mực tại suy nghĩ một cái kỳ quặc vấn đề, đó chính là hắn từ trong động mỏ đạt được kia một bao da tiền chuộc.

Không đúng sao! ?

Nếu như trong hầm mỏ năm bộ thi thể, đều là năm đó bị bắt cóc giết con tin học sinh. Như vậy. . . Cái này một bao da tiền chuộc, lại là chuyện gì xảy ra đâu?

Bọn cướp ngốc sao?

Người đều giết, lại đem một bao da tiền nhét vào nơi đó, cái này tựa hồ không thể nào nói nổi a?

Tại sao muốn đem tiền lưu tại giết người hiện trường?

Là lương tâm băn khoăn?

Vẫn là, xuất hiện cái gì ngoài ý muốn?

Còn có, không phải nói, còn có một người tài xế cũng bị cùng nhau buộc đi sao?

Người tài xế kia người đâu?

Tính đến hắn, hắn là 6 người mới đúng, nhưng hiện trường cũng chỉ có 5 bộ hài cốt. Chẳng lẽ nói, quả thật như trên tư liệu viết như thế, cái này Ngưu Vĩ Quang có khả năng cùng bọn cướp thông đồng, cùng nhau tham dự bắt cóc! ?

Thật sự là trăm mối vẫn không có cách giải, vụ án này không hổ là Tần Sơn thứ nhất án chưa giải quyết, còn chưa chính thức bắt đầu, liền đã bí ẩn trùng điệp.

Chờ lái về cục cảnh sát thời điểm, cũng cơ bản đến xuống ban điểm.

Lúc đầu, buổi trưa hôm nay Triệu Ngọc nói xong muốn cùng vị kia tỉnh lãnh đạo Tô Dương ăn cơm, nhưng buổi sáng Tô khoa trưởng cho hắn phát cái tin nhắn, bảo hôm nay muốn ra bên ngoài đi công tác, cơm là ăn không thành, chờ hắn hôm nào trở về lại bổ mời dừng lại!

Ăn không thành cũng tốt, Triệu Ngọc nghĩ như thế, đến một lần hắn hôm nay mệt mỏi chi cực, đang muốn nghỉ ngơi thật tốt một chút; thứ hai vị này Tô khoa trưởng tính tình rất quái, vạn nhất cùng mình câu nào dựng không lên lại buồn bực xấu hổ thành giận, vậy coi như được không bù mất!

Không sai biệt lắm đến ăn cơm điểm, đường Thuận Phong ngược lên người thưa thớt.

Đi vào lầu dưới thời điểm, Triệu Ngọc vừa vặn đụng phải ngay tại chằm chằm sạp trái cây Khương Hiểu Tình. Tiểu nha đầu chính ôm bát mì ăn

liền , vừa ăn liền đọc sách.

Triệu Ngọc lúc này mới nhớ tới, hôm nay chính là chủ nhật, Khương Hiểu Tình nghỉ.

"Tiểu nha đầu, ngươi cha ruột đâu?" Triệu Ngọc cười hì hì hỏi một câu.

Khương Hiểu Tình ngẩng đầu lên, đợi nhìn thấy Triệu Ngọc cùng chó về sau, tò mò hỏi: "Ngươi đây là. . . Làm sao còn làm con chó? Cha ta đi bệnh viện!"

"A, đi bệnh viện a!" Được nghe Khương Đại Phong không tại, Triệu Ngọc không khỏi buông xuống cảnh giác, tiện tay dò xét cái quả cam liền bắt đầu lột da.

"Cái này. . ." Khương Hiểu Tình sớm thành thói quen Triệu Ngọc vô lại, cũng không để ý tới, lại đối Triệu Ngọc ngựa chó hứng thú, vội hỏi, "Này, cái này. . . Có phải hay không. . . Cảnh khuyển a?"

"Không sai, liền là cảnh khuyển!" Triệu Ngọc một mặt nói bừa, một mặt xông chó chỉ huy, "Đến, gọi tỷ tỷ!"

"Đi đi đi! Không đứng đắn!" Khương Hiểu Tình xông Triệu Ngọc thè lưỡi, hỏi, "Làm gì đem cảnh khuyển mang trong nhà đến? Cha ta nếu là biết, chuẩn lại bão nổi! Hắn ghét nhất chó!"

"Hắn chán ghét là chuyện của hắn, con chó này thế nhưng là cùng ta lẫn vào, về sau đều phải cùng ta trụ cùng nhau chút đấy!" Triệu Ngọc chẳng hề để ý.

"Còn theo ngươi lăn lộn? Cái này đều cái gì từ nhi a?"

Khương Hiểu Tình khanh khách cười, lại đưa thay sờ sờ đầu chó. Văn sử chuyên gia còn rất hiểu sự tình, ngoan ngoãn tiến đến tiểu nha đầu

trước mặt mặc kệ vuốt ve, còn không ngừng ngoắt ngoắt cái đuôi, một bộ lấy vui nịnh nọt biểu hiện.

"Không hổ là cảnh khuyển, tốt ngoan a!" Khương Hiểu Tình càng thêm yêu thích, vội hỏi, "Các ngươi cảnh đội không phải có chuyên môn nuôi cảnh khuyển địa phương sao? Vì cái gì còn muốn đưa đến trong nhà nuôi?"

"Ừm. . . Cái này sao. . ." Triệu Ngọc nhãn châu xoay động, lại bắt đầu miệng lưỡi dẻo quẹo, "Không nói gạt ngươi, cái này chính là chúng ta trong cục công huân cảnh khuyển, trước mấy ngày còn giúp ta bắt một cái giết người lẩn trốn phạm đâu! Nhưng là đáng tiếc a, nó chân thụ thương, cảnh đội muốn đem nó đưa tiễn, trong lòng ta không đành lòng, lúc này mới mang về nhà tới! Nếu là ta lại không thu lưu nó, chỉ sợ. . ."

"Nha. . . Dạng này a!" Khương Hiểu Tình đặc biệt có ái tâm, nghĩ nghĩ, nói, "Tốt a! Nếu là cha ta cùng ngươi giận, vẫn là ta nói với hắn đi! Hắn là có thể thuyết phục hắn!"

"Ai nha? Vậy thì tốt quá! Thật là anh em nghĩa khí!" Triệu Ngọc nói, hai ba miếng liền đem quả cam ăn đến chỉ còn lại da.

"Ừm, đúng, " Khương Hiểu Tình vuốt ve đầu chó, hỏi, "Nó tên gọi là gì a?"

Triệu Ngọc vừa định thuyết văn sử chuyên gia, lại cảm thấy cái tên này thực sự không lấy ra được, mà lại người ta còn đang ăn cơm đâu! Thế là, hắn dứt khoát tiếp tục vừa nói láo: "Cảnh đội đều là số hiệu, hiện tại về ta đến nuôi sống, thật đúng là không biết kêu cái gì mới tốt, ngươi không bằng cho nó đặt tên a?"

"Thật? Có thể chứ?" Khương Hiểu Tình nhãn tình sáng lên, hưng phấn nói, "Kia. . . Vậy nhưng quá tốt rồi! Kỳ thật, ta đặc biệt thích cẩu cẩu, khi còn bé nhà ta nuôi qua một đầu, đáng tiếc về sau chết mất! Nếu

không, còn gọi lấy trước kia cái danh tự được hay không, gọi nó —— ông trùm! ?"

Ông trùm! ?

Triệu Ngọc nhướng mày, đây là tên là gì?

"Nhưng thật ra là dạng này!" Khương Hiểu Tình hơi có vẻ thương cảm nói, "Cha ta lúc đầu có cái đệ đệ, lúc trước nãi nãi cho một cái tên liền gọi Khương Đại Hanh. Đáng tiếc vừa sinh hạ không lâu liền chết yểu! Cho nên, ta cho cẩu cẩu lên cái tên này, cũng ít nhiều có hoài niệm thành phần ở bên trong! Nếu là kêu cái tên này, cha ta hắn có lẽ liền không phản đối ngươi nuôi chó nữa nha!"

Khương Đại Phong!

Khương Đại Hanh?

Còn thân hơn huynh đệ?

Hoắc ha ha. . .

Triệu Ngọc thật sự là buồn cười, lúc này vỗ tay khen hay: "Tốt tốt tốt! Cái tên này, thật sự quá tốt rồi!" Nói, hắn một đá ngựa chó cái mông, "Đi anh em, về sau ngươi có danh tự, liền gọi Khương Đại. . . Nha. . . Không, liền gọi —— ông trùm!"

Cũng không biết đến cùng có nghe hay không hiểu, cẩu cẩu lại còn xông hai người gâu gâu đáp lại vài tiếng.

"Ông trùm. . ." Khương Hiểu Tình cùng chó thân thiết nói, "Ăn cơm chưa? Ta chuẩn bị cho ngươi một chút ăn a. . ."

Nhìn thấy Khương Hiểu Tình như thế thích mình ngựa chó, Triệu Ngọc

cũng là cảm thấy vui mừng. Hắn vừa định lại cùng tiểu nha đầu nói linh tinh vài câu, lại bỗng dưng nhìn thấy, từ đường phố đối diện bỗng nhiên khí thế hung hăng đi qua ba người tới.

Đương ba người đi vào hoa quả đi bên cạnh đầu hành lang về sau, lúc này mới dừng lại chân, bắt đầu hướng trên lầu nhìn quanh.

Lúc này, bên tay phải một cái người cao gầy xông ở trong mập trắng nói ra: "Đại ca, ta điều tra, cái kia nhỏ * cô nàng, liền ở lại đây! Dương tỷ tiệm giặt quần áo trên lầu!"

Nói, người này còn đem trong tay một cái kiểu nữ tay nải kẹp đến dưới nách.

Ở trong mập trắng mặt mũi tràn đầy dữ tợn, trên cổ mang theo dễ thấy Đại Kim dây xích, trong tay nắm chặt ầm ầm rung động hạch đào, lỗ tai dưới đáy còn hoa văn một đầu rắn hổ mang hình xăm, xem xét liền là cái hung ác nhân vật!

"Hừ hừ, đi!"

Mập trắng bẻ bẻ cổ, ba người liền cùng một chỗ tiến vào hành lang, đi lên lầu.

Chương 140: Chương 140: Đường Thuận Phong Thiên Bá ca

Chương 140: Đường Thuận Phong Thiên Bá ca

Từ hoa quả làm được đầu hành lang lên lầu, chỉ có ba nhà hộ gia đình, một cái là lầu hai Khương Đại Phong nhà, một cái là lầu ba Triệu Ngọc nhà, một cái khác thì là cửa đối diện Dương Hồng chờ một đám đại mỹ nữ nhà!

Vừa rồi người cao gầy nâng lên "Nhỏ * cô nàng" chữ, mấy người này rất rõ ràng là hướng về phía Dương Hồng nhà đi. Lại liên tưởng đến khuya ngày hôm trước Hoa Hoa bị đánh, cùng nàng cùng Dương Hồng lời nói, Triệu Ngọc đã có thể đoán cái đại khái ra.

Rất rõ ràng, đây là có người đến gây sự với các nàng.

"Ai u. . ." Khương Hiểu Tình cũng nhìn thấy vừa rồi tình hình, bận bịu xông Triệu Ngọc thè lưỡi, "Cái này đều người nào a? Nhìn qua rất hung dáng vẻ! Không phải tìm ngươi a?"

Triệu Ngọc cúi đầu suy nghĩ một chút, suy nghĩ mình có muốn đi lên hay không giúp đỡ một tay? Theo đạo lý nói, loại chuyện này là không nên nhúng tay, làm không tốt, sẽ để cho mình chọc rất nhiều phiền phức.

Thế nhưng là, Dương Hồng dù sao cùng mình từng có giao tình, hơn nữa còn ở cửa đối diện. Càng quan trọng hơn, mình vẫn là cảnh sát, về tình về lý, về công về tư , có vẻ như chính mình cũng không nên ngoảnh mặt

làm ngơ.

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc liền xông Khương Hiểu Tình nhẹ gật đầu: "Tiểu nha đầu, ngươi giúp ta chiếu khán một chút cảnh khuyển, ta đi lên nhìn một chút!"

"Nha!" Khương Hiểu Tình sờ lên đầu chó, lo lắng hỏi, "Nếu không. . . Ngươi vẫn là đem cảnh khuyển cũng mang theo a? Vạn nhất. . ."

"Ha ha ha. . ." Triệu Ngọc bị Khương Hiểu Tình manh manh lo lắng bộ dáng làm cho tức cười, "Yên tâm, cha nuôi ngươi còn không có yếu đến cần cảnh khuyển hỗ trợ tình trạng!"

Nói xong, Triệu Ngọc liền theo sát lấy tiến vào hành lang.

Khương Hiểu Tình chậm nửa ngày, mới yếu ớt nhả rãnh một câu: "Ai quản ngươi gọi cha nuôi? Gia hỏa này. . ."

"Gâu gâu. . ."

Nghe được chó sủa, tiểu nha đầu lại lần nữa vuốt ve đầu chó, tốt có ái tâm nói ra: "Tới đi, ta chỗ này có ăn ngon. . ."

Một bên khác, Triệu Ngọc lặng lẽ đi theo.

Phía trước người đã lên tới lầu ba, đang dùng lực gõ lấy Dương Hồng nhà cửa phòng. Triệu Ngọc còn chưa làm rõ tình huống cụ thể, liền đứng tại lầu hai hành lang, ngưng thần lắng nghe.

"Cạch cạch cạch!" Tiếng phá cửa dị thường hung ác, người nào đó còn cần chân hung hăng đấm đá.

"Tiểu biểu tử, đừng lẩn trốn nữa!" Mập trắng hung tợn quát, "Ta chỗ này nhưng có nhà ngươi chìa khoá, nếu không mở cửa, ta liền tự mình mở!

Hắc hắc hắc. . ."

Cách cách một tiếng,

Dương Hồng nhà trên cửa phòng trò chuyện cửa sổ mở ra, bên trong truyền đến Dương Hồng phẫn nộ:

"Hồng Chí Đào! Ngươi cũng quá khi dễ người! Rõ ràng là các ngươi đánh người, còn đoạt đồ vật, hiện tại còn tới tìm chúng ta gây phiền phức? Các ngươi có còn hay không là người?"

"Ô ô u. . ." Mập trắng hung tợn gắt một cái, kêu gào nói, " nhìn ngươi nói vẫn để ý thẳng khí tráng? Hoa Hoa đâu? Để nàng nói chuyện với ta, cái này gái điếm thúi không tuân theo quy củ, đến đất của ta trên đầu làm ăn, ngay cả cái bắt chuyện đều không đánh! Cái này nếu là truyền đi, ta Hồng Chí Đào mặt mũi đặt ở nơi nào?"

"Không phải, không phải!" Trong cửa truyền đến Hoa Hoa nhát gan giải thích âm thanh, "Ta vừa đi trà biển đường phố, liền cùng các ngươi người chào hỏi! Ta là dựa theo quy củ tới, thế nhưng là các ngươi. . . Các ngươi vậy mà nói không giữ lời. . ."

"Dựa vào. . ." Mập trắng cạch đập cửa chống trộm một quyền, "Tiểu nha đầu, trừng tròng mắt nói lời bịa đặt, ngươi cùng với ai chào hỏi? Đến đất của ta trên đầu, không cùng ta Hồng gia chào hỏi, cùng những tên côn đồ cắc ké kia nói chuyện quản cái rắm dùng?"

"Hồng Chí Đào!" Dương Hồng quát, "Các ngươi đừng khinh người quá đáng, một bang đại lão gia khi dễ một cái nữ hài tử, tính là gì năng lực? Hoa Hoa chỉ là một đứa bé, nếu là thật có làm không chu toàn địa phương, nói lời xin lỗi cũng liền được rồi! Ngươi làm gì còn muốn đánh người? Ngươi rõ ràng là tại cho Hoa Hoa gài bẫy! Ta cảnh cáo ngươi a, chuyện này cứ tính như vậy! Các ngươi nếu ngươi không đi, chúng ta cần phải báo cảnh sát!"

"Ô ô u. . ." Mập trắng cười gằn nói, "Ngươi tính là cái gì a ngươi? Ngươi nói tính toán coi như xong? Ta (nơi đây bỏ bớt đi 21 cái chữ thô tục). . . Nghĩ báo cảnh đúng hay không? Báo a? Ta ở chỗ này chờ, nhìn ngươi có dám hay không báo! Báo xong về sau, tất cả hậu quả, toàn từ hai người các ngươi gánh chịu. . ."

Triệu Ngọc ở phía dưới nghe một hồi, đối với một cái thâm niên lưu manh tới nói, hắn đã hoàn toàn minh bạch sự tình chân tướng.

Thân phận của hắn bây giờ là cảnh sát, chỉ cần đi lên sờ mó cảnh sát chứng, đối phương liền sẽ đàng hoàng rút đi, trợ giúp Dương Hồng hai người giải vây.

Nhưng mà, làm như vậy, lại là trị phần ngọn khó trị bản! Cái này nam rõ ràng đang tính kế Hoa Hoa, tuyệt sẽ không từ bỏ ý đồ! Nếu như đem bọn hắn sợ quá chạy mất, sẽ chỉ làm Dương Hồng cùng Hoa Hoa càng thêm nguy hiểm.

Như vậy. . . Như thế nào giải quyết mới là hợp lý nhất đây này?

Nếu như đặt ở xuyên qua trước Triệu Ngọc trên thân, chuyện này thế nhưng là quá dễ giải quyết! Trực tiếp đem các tiểu đệ gọi qua, cùng bọn hắn hung hăng làm một cuộc là được!

Nhưng mà, hiện tại Triệu Ngọc cũng không phải trước kia Triệu Ngọc, nếu như dùng một người cảnh sát thân phận đem bọn hắn đánh một trận tơi bời, hiển nhiên không phải lựa chọn tốt nhất.

Những này địa đầu xà cùng người giả bị đụng đảng khác biệt, bọn hắn bình thường đều có bộ rễ, ngươi đánh hắn một trận, sẽ chỉ dẫn tới bọn hắn càng thêm hung ác phản công! Mình ở ngoài sáng, đối phương ở trong tối, chọc dạng này người, chỉ làm cho mình gia tăng nguy hiểm.

Cho nên, đối phó dạng này người, cần áp dụng càng thêm biện pháp ổn thỏa mới được!

Triệu Ngọc đầu óc xoay nhanh, rất nhanh liền nghĩ đến một ý kiến.

Bởi vì cái gọi là đánh rắn đánh bảy tấc, muốn đối phó loại này địa đầu xà, chỉ có một cái biện pháp, đó chính là một gậy đem hắn triệt để đánh chết, để hắn rốt cuộc không ngẩng đầu được!

Chủ ý quyết định về sau, Triệu Ngọc không tiến ngược lại thụt lùi, đúng là nhanh chóng trở lại lầu một, sau đó tìm cái heo hút nơi hẻo lánh, lấy điện thoại cầm tay ra cho Dương Hồng treo một điện thoại.

Dương Hồng bên kia rất nhanh nghe, Triệu Ngọc lại vượt lên trước một bước đối nàng nói ra: "Ngươi đừng nói trước, trước hết nghe ta nói! Chờ một lúc. . . Ngươi chỉ cần làm hai chuyện là được rồi, nghe cho kỹ: Thứ nhất, không cho phép nói ta là cảnh sát! Thứ hai, không cho phép nói ta ở ngươi cửa đối diện! Đã hiểu không?"

"Ngươi. . . Cái gì. . ." Dương Hồng không rõ nội tình, có chút được.

"Đừng nói ta là cảnh sát, cũng đừng nói ta là nhà ngươi hàng xóm!" Triệu Ngọc lại cùng một câu, "Nghe cho kỹ, muốn để cho ta giúp ngươi, phải nghe theo ta, biết hay không?"

"Nha. . . Hiểu. . . Đã hiểu. . . Thế nhưng là. . ."

Không đợi Dương Hồng nói hết lời, Triệu Ngọc lập tức cúp điện thoại. Đãi hắn trở lại lầu hai hành lang thời điểm, lúc này mới mở ra điện thoại di động ghi âm công năng, tiếp theo hướng lầu ba đi đến.

"Ngươi. . . Các ngươi. . . Đến cùng muốn như thế nào a? Ta đồ vật đều bị các ngươi cướp đi!" Hoa Hoa dọa đến đều lộ ra giọng nghẹn ngào.

"Ta muốn như thế nào? Hắc hắc hắc. . ." Mập trắng trầm giọng âm hiểm cười, "Ta đương nhiên là muốn cùng muội tử ngươi đòi một lời giải thích đi, thức thời, mau đem cửa mở mở!"

Nói, mập mạp vừa hung ác đập mạnh môn, còn chào hỏi cái kia người cao gầy tranh thủ thời gian móc chìa khoá.

"Xuy. . . Thở phì phò. . ." Triệu Ngọc đứng tại dưới bậc thang mặt, cao giọng ô nói, " ta nói mấy anh em, giữa trưa, các ngươi cái này lại gõ cái chiêng lại bồn chồn, đây là muốn làm gì đâu?"

"Ừm! ?"

Ba người lập tức đình chỉ đập nện, tất cả đều quay đầu hướng Triệu Ngọc nhìn tới.

"Móa!" Người cao gầy đón Triệu Ngọc đứng thẳng, lúc này có chút khinh thường quát, "Ngươi là làm gì? Có ngươi mà sự tình? Mau cút!"

"Ha ha ha. . ." Triệu Ngọc nghe vậy cũng không tức giận, ngược lại cười rạng rỡ cùng ba người ôm quyền, nói, "Các vị lão đại, tại hạ là là đường Thuận Phong Thiên Bá ca, hạnh ngộ hạnh ngộ a!"

"Hạnh ngươi cái đại đầu quỷ!" Bên trong đứng đấy một cái đầu trọc, ngạo mạn mà quát, "Ngươi là cái thá gì? Không nghe thấy sao? Nơi này không có việc của ngươi, mau cút!"

"Ai? Lời ấy sai rồi!" Triệu Ngọc như cũ cười đùa tí tửng nói, "Các ngươi chặn lấy nhà ta tỷ môn nhi môn, ngay cả rống mang kêu, làm sao lại mặc kệ chuyện của ta đâu?"

"Ồ?" Mập trắng tựa hồ nghe ra cái gì, lúc này phiết lấy mắt tam giác hỏi Triệu Ngọc, "Anh em, ngươi có ý tứ gì? Chẳng lẽ nói. . . Ngươi là cái kia bà điên mời đến nói sự tình? Đường Thuận Phong Thiên Bá ca?

Chưa nghe nói qua a?"

"Không thể nào?" Triệu Ngọc ra vẻ kinh ngạc, "Ta như thế vang lên danh hào đều chưa nghe nói qua sao? Cái này toàn bộ đường Thuận Phong đều là ta bảo bọc! Xin hỏi ngươi là vị nào a?"

Mập trắng nghe thấy lời ấy, nhất thời cười.

Người cao gầy mà tranh thủ thời gian tiếp tra nói ra: "Ta đại ca liền là trà biển đường phố Hồng gia, trà biển đường phố tửu lâu quán trà, đều thuộc về chúng ta Hồng gia quản lý! Một cái nho nhỏ đường Thuận Phong tính là gì? Đều mẹ nó bán đồ ăn bán cá, ngươi tính cái rễ hành nào a?"

Ba người khinh miệt bèn nhìn nhau cười.

"Ai u!" Triệu Ngọc ra vẻ giật mình, lại lần nữa ôm quyền, "Nguyên lai là Hồng gia đại giá quang lâm a, thất kính thất kính! Ân. . . Cái này. . ." Hắn chỉ chỉ cửa chống trộm, nghi hoặc hỏi, "Thế nào đến cùng? Không biết, đây là ai đem ngài đắc tội nha?"

Nhìn thấy Triệu Ngọc đối với mình cung kính như thế, mập trắng phi thường hài lòng, lúc này lời nói: "Vậy sẽ phải hỏi một chút trong phòng hai nữ nhân!"

Nói, mập trắng liền đem Hoa Hoa làm sao không hiểu quy củ sự tình lại nói một lần.

"Nha! Ta đương cái đại sự gì đâu!" Triệu Ngọc cười ha ha một tiếng, vội vàng gõ cửa hô, "Được rồi, không sao, Hoa Hoa cùng Hồng Hồng a, các ngươi mau đưa môn mở một chút đi! Không sao, ta tới a!"

"Ngươi. . ."

Xuyên thấu qua trò chuyện cửa sổ, Dương Hồng mặt mũi tràn đầy vẻ u sầu, dị thường khẩn trương. Thế nhưng là, tại Triệu Ngọc ánh mắt ra hiệu dưới, nàng vẫn là vặn động nắm tay mở cửa.

"Cái kia. . . Hồng gia a!" Triệu Ngọc bận bịu chỉ vào Dương Hồng cùng Hoa Hoa nói, "Cái này hai nữ nhân cùng ta lẫn vào! Đạo hạnh cạn, còn không có mở đầu (không hiểu chuyện). Ngài nghe ta, có chuyện gì ngài hướng ta nói là được rồi, ngài nói, chuyện này giải quyết như thế nào a?"

"Giải quyết như thế nào?" Mập trắng sắc mị mị nhìn Hoa Hoa một chút, cười nói, "Còn muốn ta nói sao?"

"Nha. . ." Triệu Ngọc cười ha ha, chỉ vào người cao gầy trong ngực nữ sĩ tay nải nói, "Khục! Trách ta, trách ta! Ngài thanh này túi xách đều trả lại, hơn nữa còn hạ mình đại giá tự mình đến đây, tự nhiên không phải vì tài tới? Khục! Muốn người, ngươi nói sớm chẳng phải hết à?"

Nói xong, Triệu Ngọc bận bịu giơ tay lên xông Dương Hồng cùng Hoa Hoa hô: "Như vậy đi, để cái này hai tỷ môn nhi cùng một chỗ hầu hạ ngươi, cái này được đi?"

"Cái gì! ?" Dương Hồng cùng Hoa Hoa kinh hãi.

"Hừ!" Mập trắng lại đắc chí vừa lòng gật đầu nói, "Tính ngươi tiểu tử hiểu chuyện mà! Chỉ cần để các nàng hầu hạ ta một cái buổi chiều, đem Hồng gia ta hầu hạ tốt, vậy chúng ta trướng liền xóa bỏ!"

"Vậy nhưng thật sự là quá tốt!" Triệu Ngọc khen lớn, lại lần nữa xông hai nữ ngoắc, "Ta nói, hai ngươi còn thất thần làm gì? Còn không mau đem Hồng gia mời đến phòng đi a! ?"

Chương 141: Chương 141: Cho ta làm nguyên bộ

Chương 141: Cho ta làm nguyên bộ

"Không được! Tuyệt đối không được!" Hoa Hoa hai tay khoanh lấy bảo vệ thân thể, tức giận xông Triệu Ngọc quát, "Ngươi sao có thể dạng này? Ngươi có phải hay không. . . Cùng bọn hắn một đám! ?"

Dương Hồng mặc dù trước đó tiếp vào qua Triệu Ngọc thần bí điện thoại, vốn cho là hắn là tới giải vây, nhưng nhìn đến Triệu Ngọc như thế thỏa hiệp sức mạnh, trong lòng cũng là không có ngọn nguồn.

"Ha ha. . . Tiểu nha đầu này, còn rất bướng bỉnh!" Triệu Ngọc trừng Dương Hồng một chút, hất cằm lên đập nói, "Hai ngươi đừng tìm không được tự nhiên a! Đi, còn không tranh thủ thời gian đến phòng vệ sinh tắm rửa sạch sẽ, chờ một lúc tốt hầu hạ khách nhân! ?"

Lúc nói chuyện, Triệu Ngọc xông nàng thẳng nháy mắt. Dương Hồng mặc dù lòng tràn đầy nghi hoặc, nhưng vẫn là lôi kéo Hoa Hoa hướng phòng vệ sinh đi.

"Mời mời mời. . ." Triệu Ngọc vội hướng về trong phòng để cho người ta, đồng thời cười ha hả đối mập trắng nói, "Hồng gia a, tiểu đệ kính đã lâu đại danh của ngài, thật sự là như sấm bên tai a! Chỉ bất quá. . . Ta còn thực sự nghĩ không ra, ngài ngưu như vậy tách ra đại nhân vật, vậy mà lại coi trọng nhà ta Hoa Hoa! Nếu sớm biết dạng này, ta sớm đem nàng đưa cho ngài quá khứ không phải liền là, ha ha ha. . ."

Nghe được Triệu Ngọc lấy lòng, mập trắng rất là hưởng thụ, lúc này đắc ý cười cười, liền nghênh ngang vào phòng.

"Ha ha ha. . ." Triệu Ngọc vẫn như cũ cười đùa tí tửng hỏi, "Đúng rồi, Hồng gia a, ngài thật sự là cái kia chưởng quản lấy toàn bộ trà biển đường phố Hồng gia sao?"

"Nói nhảm!" Người cao gầy mà đem miệng vểnh lên đến trên trời, ngưu khí hống hống nói, "Cái này còn là giả?"

"Cũng không thể nói như vậy, " Triệu Ngọc cười nói, "Ta một tiểu nhân vật, chỉ nghe nói qua Hồng gia danh hào, nhưng là chưa thấy qua a! Các ngươi nếu là đỉnh lấy lão nhân gia ông ta danh hào tới đi ăn chùa, vậy ta cũng không làm a! Mà lại, muốn thật sự là Hồng gia, dưới tay hắn có phải hay không có là mỹ nữ chơi, làm gì vì nhà ta Hoa Hoa, thật xa chạy đến đường Thuận Phong đến đâu?"

"Ngươi!"

"Còn có a, " Triệu Ngọc không cho đối phương xen vào, tiếp tra nói, "Vì chơi một cái tiểu cô nương, chẳng những âm hiểm cho nàng gài bẫy, còn như thế huy động nhân lực đến tìm tràng tử! Chuyện này làm thật sự là quá mất mặt! Không giống như là đại nhân vật gây nên a?"

"Ai?" Ba người càng nghe càng là lạ, người cao gầy dùng tay chỉ Triệu Ngọc mắng, " ngươi nha có ý tứ gì? Tìm đánh đúng hay không?"

"Tiểu tử!" Mập trắng đem trong tay hạch đào nắm đến ầm ầm rồi loạn hưởng, "Ngươi nghe kỹ cho ta đi, ta chính là trà biển đường phố Hồng Chí Đào, không thể giả được! Ngươi nói đúng, dưới tay ta có là cô nàng, nhưng là, ta liền coi trọng cái này nhỏ Hoa Hoa, muốn hảo hảo chơi đùa nàng, ngươi muốn làm sao lấy a?"

Mập trắng một đặt xuống ngoan thoại, bên cạnh đầu trọc lập tức chống nạnh trừng mắt, một bộ muốn ăn người dáng vẻ!

"Không! Không đúng!" Triệu Ngọc lại còn tại lắc đầu,

"Không dối gạt các ngươi nói, ta tốt xấu cũng nhận biết một chút người, ta liền nhớ kỹ, trà biển đường phố lớn nhất hải long quán bar, hẳn không phải là ngươi trông coi! Ta còn nghe nói, nơi đó đầu 'Thuốc' chất lượng tốt nhất, liền ngay cả Hồng gia cũng không có đâu!"

"Cái rắm!" Người cao gầy mà quyệt miệng nói, "Hải long quán bar làm sao lại không về chúng ta Hồng gia quản? Nơi đó quản công việc tiểu đệ, đều phải nghe chúng ta Hồng gia! Chúng ta Hồng gia quản hạt địa phương, nào có chất lượng không tốt 'Vật kia', ừm! ?"

"Không đúng!" Triệu Ngọc kiên quyết lắc đầu, "Ta cùng một cái gọi chân to rồng nam ăn cơm xong, hắn thuyết văn hưng đô thị giải trí tiểu thư, nhưng cùng cái gì Hồng gia không có quan hệ đâu!"

"Ta nhổ vào!" Người cao gầy hung hăng mắng, "Căn bản không có người như vậy! Văn hưng tổng giám đốc gọi trương xa, gặp Hồng gia đều phải hô Đại bá! Sự tình của bọn họ đều là Hồng gia tại làm!"

"A! ?" Triệu Ngọc làm bộ giật mình, lại hỏi, "Kia toàn biển ca thính cùng Quảng Đông cảng khách sạn lớn, tổng cùng Hồng gia không có quan hệ a? Hai nhà này đã hết thuốc, cũng không có tiểu thư!"

"Ta đi!" Người cao gầy không ngừng lắc đầu, "Ngươi cái này đều từ đâu tới tin tức? Hồng gia hôm qua vừa giúp đỡ bọn hắn làm một nhóm hàng đâu! Nơi đó tiểu thư, càng là biển đi! Tiểu tử ngươi đều là từ. . ."

"Lão tam!" Mập trắng tựa hồ ý thức được cái gì, vội vàng để người cao gầy mà ngậm miệng, ngược lại hung tợn xông Triệu Ngọc nói, "Tiểu tử, ngươi còn có hết hay không? Ngươi đến cùng muốn thế nào?"

"A, không sai biệt lắm, không sai biệt lắm!" Triệu Ngọc mở ra hai tay nói, "Liền còn kém một chuyện còn nghĩ không ra!"

"Chuyện gì?" Người cao gầy mà cau mày hỏi.

"Ừm. . ." Triệu Ngọc rốt cục thu hồi tiếu dung, ổn ổn đương đương nói, "Hồng gia lai lịch thật không nhỏ, bất quá. . . Nếu là ta có thể đem hắn cho đánh cho tàn phế đi, có phải hay không ta đường Thuận Phong Thiên Bá ca danh hào liền có thể đánh ra đâu?"

"Ừm?"

Ba người đồng thời sững sờ, dáng người khôi ngô đầu trọc thấy một lần manh mối không đúng, lập tức đem nồi đất lớn như vậy nắm đấm giơ lên Triệu Ngọc trước mặt, trấn quát: "Tiểu tử! Ngươi có ý tứ gì?"

"Hoắc ha ha ha. . ."

Triệu Ngọc đối mặt với quả đấm đối phương, cười đến tà dị điên cuồng, eo đều cong. . .

Hai phút sau, nương theo lấy một trận đùng phốc long, huyên thuyên tiếng ồn ào im bặt mà dừng, Dương Hồng cùng Hoa Hoa lúc này mới rón rén từ trong toilet đi tới, vừa tới phòng khách, liền bỗng dưng bị cảnh tượng trước mắt triệt để sợ ngây người!

Nhưng gặp mập trắng đám ba người, đã giống xếp chồng người giống như chồng chất ở tại cùng một chỗ! Ba người đều là mặt mũi bầm dập, hoàn toàn thay đổi!

Lại nhìn Triệu Ngọc, trong tay nắm chặt Hồng Chí Đào hạch đào, giống tôn Phật Di Lặc, đang ngồi ở trên ghế sa lon nhắm mắt dưỡng thần.

Ai u. . .

Ai u. . .

Ba người không chỗ ở kêu rên, muốn bao nhiêu thê thảm có bao thê thảm.

"Cái này. . ."

Dương Hồng thình lình mắt choáng váng, nàng vốn cho rằng Triệu Ngọc sẽ dùng đàm phán thủ đoạn đến giải quyết vấn đề, thật không nghĩ đến hắn vậy mà động thủ! Nàng biết, cái này Hồng Chí Đào nhân phẩm dù kém, nhưng là thế lực rất lớn, bây giờ Triệu Ngọc đánh hắn, chỉ có thể để sự tình càng thêm hỏng bét!

"Cho!" Triệu Ngọc khẽ cong eo, đem trên bàn trà kiểu nữ tay nải ném cho Hoa Hoa, "Là của ngươi chứ?"

"Ừm!" Hoa Hoa nhận lấy bao, ánh mắt lại thẳng vào nhìn thấy Triệu Ngọc, giống như giống như gặp quỷ.

"Hoa Hoa a, " Triệu Ngọc dùng chân đá một chút mập trắng, "Mặt của ngươi, có phải hay không bị hắn đánh?"

"Ừm. . ." Hoa Hoa gật đầu.

"Kia. . . Ngươi có muốn hay không trả lại a?" Triệu Ngọc cười ha hả hỏi một câu, "Có oán báo oán, có cừu báo cừu! Qua thôn này, nhưng là không còn tiệm này mà!"

"Ừm. . ." Hoa Hoa đầu tiên là sững sờ, lập tức đem đầu lắc cùng trống lúc lắc, "Không không. . ."

"Triệu. . ." Dương Hồng lúc đầu nghĩ hô "Triệu cảnh sát", nhưng nhớ tới

Triệu Ngọc dặn dò, đành phải lướt qua xưng hô, nói, "Người này. . . Không động được! Ngươi để chúng ta. . . Làm sao bây giờ a! ?"

"Ha ha ha. . ." Triệu Ngọc một trận cười xấu xa, dùng chân một đá mập trắng, quát, "Uy, các ngươi làm sao còn không mau cút đi? Bị đánh trúng vào nghiện rồi sao?"

Hồng Chí Đào hướng phía trước bò lên mấy bước, miễn cưỡng vịn giá áo đứng dậy, xông Triệu Ngọc phẫn nộ quát: "Tiểu tử ngươi. . . Nha. . . Có gan, ngươi liền chờ đó cho ta. . ."

"Tốt!" Triệu Ngọc liền ôm quyền, "Hồng gia, ta chờ đâu! Ngươi nha, tranh thủ thời gian gọi người đi, càng nhanh càng tốt, càng nhiều càng tốt! Ta chờ, ta thật chờ lấy đâu!"

"Đi! Ngươi chờ, các ngươi. . . Ai u. . ."

Hắn che lấy lồng ngực của mình, lảo đảo hướng trong hành lang đi đến, chìm mấy chục giây, tên trọc cùng người cao gầy mà mới song song lấy leo ra cổng, đuổi theo Hồng Chí Đào đi.

Gặp ba người đã rời khỏi, Dương Hồng càng là tức giận đến sắp nổi điên! Bận bịu xông Triệu Ngọc quát: "Triệu cảnh sát, ngươi đến cùng có ý tứ gì a? Ngươi biết không biết, cái này họ Hồng, chính là Tần Sơn một phương bá chủ, ngươi là cảnh sát, ngươi còn tốt! Vậy chúng ta thì sao? Chúng ta sắp bị ngươi hại chết a, ngươi có biết hay không. . ."

"Ngậm miệng!" Triệu Ngọc bỗng dưng đứng lên, đem Dương Hồng cùng Hoa Hoa dọa một cái giật mình.

"Hai người các ngươi, thật không nhìn ra được sao?" Triệu Ngọc lạnh lùng nói, "Các ngươi coi là, cái này Hồng Chí Đào tìm tới cửa, liền là muốn cùng Hoa Hoa chơi chơi mà thôi sao?"

"Cái gì. . . Có ý tứ gì?" Nhi nữ vừa kinh vừa sợ.

"Có ý tứ gì?" Triệu Ngọc nhếch miệng lên, thử lấy răng nói, "Giang hồ hiểm ác! Làm việc vụ đi lên giảng, chúng ta. . . A không, là bọn hắn. . . Bọn hắn quản các ngươi gọi là ăn bay ăn, biết hay không?

"Nói trắng ra là, chính là các ngươi lợi ích có xung đột, cái này Hồng Chí Đào không ngừng bố trí Hoa Hoa, liền là muốn đem các ngươi hướng tuyệt lộ bức, để các ngươi cùng đường mạt lộ, cuối cùng hắn lại đến cái mượn gió bẻ măng, đem các ngươi tất cả đều thu, biến thành cho hắn kiếm tiền, cái này gọi. . . Ân. . . Vẫn là thôi đi! Quá chuyên nghiệp, vẫn là không nói với các ngươi!"

"A! ?" Dương Hồng cùng Hoa Hoa tất cả đều mắt choáng váng, Hoa Hoa sợ nói, "Bọn hắn. . . Bọn hắn cũng quá hỏng đi! ?"

"Xấu! ?" Triệu Ngọc cười, "Cái này còn gọi xấu? Cùng ta. . . Nha. . . Không phải! Ta nói là, đây bất quá là trò trẻ con thôi! Còn có rất nhiều thủ đoạn, các ngươi nghe đều chưa từng nghe qua đâu!"

"Dương Hồng tỷ!" Hoa Hoa nước mắt đổ rào rào rớt xuống, "Chúng ta. . . Nếu không. . . Chúng ta nhanh đi ra ngoài tránh một chút a?"

"Uy! Hai người các ngươi cũng quá coi thường ta Triệu Ngọc đi?" Triệu Ngọc tà tà cười nói, "Nói cho các ngươi biết, Hồng Chí Đào sự tình, ta đã cho các ngươi! Ta nói, liền là hoàn toàn, biết hay không? Hắn sẽ không còn đến tìm các ngươi gây phiên phức!"

"Thế nhưng là. . ." Hai nữ càng phát ra mờ mịt.

"Ha ha. . . Đi! Vẫn là nói chính sự đi!" Triệu Ngọc thu hồi tiếu dung, nghiêm túc nói, "Ta Triệu Ngọc nhưng từ không cho không người khác hữu nghị phục vụ! Đã, ta giúp các ngươi một kiện đại sự, vậy các ngươi cũng nhất định phải xuất ra thành ý đến, không thể hỏng giang hồ quy

củ!"

"Ngươi. . . Ngươi muốn như thế nào! ?" Dương Hồng run rẩy hỏi.

"Hừ! Còn muốn như thế nào?" Triệu Ngọc hừ lạnh một tiếng, một chỉ phòng vệ sinh , đạo, "Hai người các ngươi, hiện tại liền đi vào hảo hảo tắm một cái, chờ một lúc, đến nhà ta cho ta làm nguyên bộ! Bằng không. . . Cũng đừng trách ta Triệu Ngọc —— trở mặt vô tình!"

Chương 142: Chương 142: Trọng quyền xuất kích

Chương 142: Trọng quyền xuất kích

Tích tích. . .

Triệu Ngọc vừa mới tiến cửa nhà mình, Khương Hiểu Tình Wechat liền đến:

"Triệu cảnh sát a, ta vừa rồi nhìn thấy ba người kia từ cổng bò đi ra! Là ngươi đánh sao? Ngươi không có chuyện gì chứ? Có cần hay không gọi xe cứu thương, có cần hay không báo cảnh? Về. . ."

Triệu Ngọc cười ha ha, bận bịu cầm điện thoại đi vào ban công, lao xuống mặt mặt mũi tràn đầy lo lắng Khương Hiểu Tình khoát tay áo: "Hiểu tinh a, ta không sao, ngươi lại cùng cẩu cẩu chơi một lát, ta có kiện quan trọng sự tình phải xử lý một chút a!"

Khương Hiểu Tình còn muốn cẩn thận hỏi một chút, nhưng Triệu Ngọc lại quay người về tới trong phòng.

Hắn từ trên điện thoại di động lật ra một cái mã số, lúc này đánh qua. Đối phương chính là cho dương phân cục càn quét tệ nạn làm Lục Triệu Hoành chủ nhiệm.

"Uy? Là 6 chủ nhiệm sao? Nghe ra ta ai tới rồi sao? Ta Triệu Ngọc a. . ."

Triệu Ngọc Hòa vị này 6 chủ nhiệm không có thâm giao, nhưng dù sao cùng ở tại một đơn vị, 6 chủ nhiệm rất nhanh nghe được thanh âm của hắn, vội vàng cười trả lời:

"Ai u? Triệu lão đệ? Thật không nghĩ tới. . . Làm sao. . . Có chuyện gì?"

"Lão ca a, ha ha. . ." Triệu Ngọc đồng dạng cười nói, "Bởi vì sự tình khẩn cấp, ta cũng không cùng ngươi ngài quanh co lòng vòng, đệ đệ lần này tìm ngươi, thế nhưng là có vô cùng vô cùng chuyện trọng yếu đâu!"

"Nha! ?" Bởi vì liên phá vài kiện đại án, Triệu Ngọc đã tại toàn bộ cho dương phân cục thanh danh vang dội, hiện tại đã hắn nói có chuyện quan trọng thương lượng, Lục Triệu Hoành tự nhiên không dám thất lễ, vội vàng ngưng thần yên lặng nghe.

"Ha ha. . ." Triệu Ngọc ngượng ngùng cười nói, "Lão ca, chắc hẳn ngươi hẳn là nghe nói, có vị tỉnh cục đại lãnh đạo sẽ thường trú chúng ta đơn vị sự tình a?"

"Ồ?" Lục Triệu Hoành lông mày xiết chặt, vội vàng gật đầu nói, "Không sai, không sai! Đại cục trưởng đã cho toàn phân cục đồng sự dẫn tiến qua! Làm sao?"

"Là như vậy! Vị lãnh đạo này nha, cùng ta có chút tư dạy, không biết. . . Ngươi nghe nói không?" Triệu Ngọc thần bí hỏi một câu.

"Vâng vâng vâng!" Lục Triệu Hoành vội nói, "Ta đương nhiên nghe nói, vị kia đại lãnh đạo với ai đều ngoảnh mặt tử, lại vẫn cứ đối Triệu lão đệ đặc biệt nhiệt tình đâu! Triệu lão đệ giao thiệp thật sự là đủ rộng a!"

"Quá khen, quá khen!" Triệu Ngọc đi bộ nhàn nhã nói, "Là như thế này nhỏ, chúng ta lúc ăn cơm, hắn nhưng là điểm cho ta không ít tin tức đâu! Mà những tin tức này, một bộ phận lớn là cùng ngươi có liên quan! Cho nên, ta trước tiên coi như nghĩ đến ngươi, chuyện này, ngươi nhưng với

ai cũng đừng nói a!"

"A! ?" Lục Triệu Hoành một chút liền mộng, "Vâng vâng vâng, huynh đệ yên tâm, yên tâm!"

"Kỳ thật. . . Cũng rất đơn giản, " Triệu Ngọc thấy đối phương thượng sáo, vội vàng đi thẳng vào vấn đề, "Hắn đến chúng ta nơi này đến, kỳ thật chủ yếu là bởi vì gần nhất một chút phong hoá nơi chốn nội dung độc hại hoạt động càng càn rỡ gây, càn quét tệ nạn đã xếp vào bọn hắn nhỏ sổ sách!

"Ngài thế nhưng là có tư lịch, cái này hắn là không cần ta nhiều lời a? Lão ca, bọn hắn tra cũng không phải những cái kia phạm tội hoạt động, bọn hắn là đến tra chúng ta cảnh sát làm không làm a! ?"

"A! ?" Lục Triệu Hoành đầu ông một tiếng, cả người đều choáng váng, bận bịu nói quanh co nói, "Huynh. . . Huynh đệ a! Chúng ta gần nhất nghiêm trị cường độ một mực rất mạnh, theo lý thuyết, hắn không có vấn đề a?"

"Ha ha ha. . . Bởi vì cái gọi là dưới đĩa đèn thì tối! Ai. . ." Triệu Ngọc thở dài một hơi, làm bộ do dự mãi, lúc này mới cực kỳ cẩn thận đối Lục Triệu Hoành nói, "Lão ca, ta cũng không cùng ngươi che giấu, tỉnh bộ đã sớm an bài cho ta nhiệm vụ, ta đã sờ đến tin, trà biển đường phố gần nhất sắc * tình hoạt động, bán 'Ngân' * cắn thuốc đánh bạc còn có tụ chúng gây chuyện các loại, thế nhưng là quá nghiêm trọng!

"Không tin, chờ một lúc ta liền đem chứng cứ cho ngươi quá khứ! Đây chính là ta liều mạng bộ tới tình báo đâu!"

"A! ?" Trà biển đường phố chính là về cho dương phân cục quản hạt, nếu như nơi này xuất hiện phong hoá vấn đề, Lục Triệu Hoành cùng hắn càn quét tệ nạn xử lý trong khi xông.

Lục Triệu Hoành bị Triệu Ngọc tin tức chấn kinh đến ghê gớm, vội hỏi: "Huynh đệ, huynh đệ! Ta tin, ta làm sao không tin đâu! Ai nha. . . Đây chính là kiện thiên đại sự tình đâu! Đa tạ huynh đệ cho ca tin tức này, bằng không, quay đầu ta muốn phải xui xẻo a!"

"Đừng khách khí, chúng ta là một đơn vị, có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục!" Triệu Ngọc tiếp tục nói, "Ta được đến tin tức, cái thứ nhất liền nghĩ đến lão ca ngươi! Nói như vậy, cấp trên hiện tại chủ yếu tra, là một cái tên là Hồng Chí Đào địa đầu xà, người này tự xưng Hồng gia, phạm pháp phạm tội sự tình đã làm một cái sọt, chính là trong tỉnh điều tra trọng điểm đối tượng!

"Ta vừa mới nhận được tin tức, trong vòng một giờ, bọn hắn sẽ có một lần đại quy mô hành động. . . Lão ca a! Ngươi nếu có thể tại cái này trong lúc mấu chốt đem bọn hắn một mẻ hốt gọn, ha ha ha. . ."

"Nha. . ." Lục Triệu Hoành toàn thân đều nổi da gà, bận bịu mang ơn nói, "Huynh đệ, ngươi có thể ở thời điểm này nghĩ đến ca ca, chỉ cho ta con đường sáng, lão ca ta thật sự là vô cùng cảm kích a!"

"Lão ca, không phải ta Triệu Ngọc khoe khoang, " Triệu Ngọc chứa một cái nguyên bộ, "Hiện tại ngay cả cục trưởng còn không có thăm dò trong tỉnh là có ý gì đâu! Nếu là ngươi lúc này bá xử lý hắn cái xinh đẹp đại sự, về sau kia chẳng phải thỏa sao? Ngươi nếu là hỗn tốt, về sau đừng quên đệ đệ ta là được rồi!"

"Ai nha, nhất định nhất định! Huynh đệ, ngươi chuyện này, lão ca ta nhớ kỹ!" Lục Triệu Hoành kích động nói, "Về sau ngươi chính là ta thân huynh đệ! Chuyện này, ta nhất định làm được thật xinh đẹp! Ta cái này triệu tập nhân thủ đi!"

"Đúng, nhất định phải nhanh!" Triệu Ngọc dặn dò, "Mà lại, đối đãi những này có bang hội tổ chức tính chất, nhất định phải ra trọng quyền, không riêng muốn phá tan, còn muốn đem bọn hắn nhổ sạch tận gốc!

Nhất là cái kia Hồng Chí Đào, người này tội ác tày trời, trong tỉnh đã nắm giữ hắn không ít chứng cứ, đến lúc đó, các ngươi nếu là so trong tỉnh điều tra ra ít, vậy coi như rõ rệt không xong. . ."

"Ta hiểu! Ta hiểu, yên tâm! Ta nhất định hướng sâu nhất địa phương tra!" Lục Triệu Hoành nói, "Đệ đệ a, về sau nếu là lại có chuyện gì tốt, ngươi có thể nhất định phải nhớ ca ca ta à! Nói thêm điểm đề điểm lấy ca một chút!"

"Yên tâm!" Triệu Ngọc cười hắc hắc , đạo, "Ta một hồi liền đem ta nắm giữ ghi âm tư liệu cho ngươi quá khứ, ngươi tranh thủ thời gian hành động đi!"

"Được rồi! Vậy ta liền quay đầu lại cùng lão đệ nói chuyện!" Lục Triệu Hoành đem vỗ ngực phanh phanh rung động, "Đại ân không lời nào cảm tạ hết được, huynh đệ a, chờ sự tình làm xong về sau, ngươi nhìn ca làm sao biểu hiện!"

Điện thoại quải điệu về sau, Triệu Ngọc thỏa mãn cười cười, liền bắt đầu xử lý vừa rồi ghi âm. Hắn đem Hồng Chí Đào ba người, ngắt đầu bỏ đuôi, giữ lại trọng điểm cho Lục Triệu Hoành tới. Có những này ghi âm chứng cứ, Lục Triệu Hoành tất nhiên sẽ làm đến càng thêm ra sức!

Hắc hắc hắc. . .

Triệu Ngọc không khỏi khoan thai cười một tiếng, trong lòng nói chuyện, hôm nay lão tử làm kiện vì dân trừ hại, đại khoái nhân tâm công việc tốt, có phải hay không, lần này độ hoàn thành sẽ bạo rạp a?

Không biết, lại có thể được cái gì đồ tốt?

Bất quá, bởi vậy cũng có thể nhìn ra, vẫn là chính phủ lực lượng lớn nhất! Bên này một điện thoại đánh tới, Hồng Chí Đào bọn người nhiều năm cơ nghiệp liền muốn hủy hoại chỉ trong chốc lát!

Ân. . .

Từ đáy lòng nơi nào đó, Triệu Ngọc đạt được một loại nào đó xúc động, để hắn càng cảm thấy, đương một cái vô lương lưu manh, dù là lẫn vào lại phong sinh thủy khởi, cũng vô pháp đạt được tốt hạ tràng!

Là như thế, hắn cũng đối với mình cảnh sát thân phận, cũng có mới xem kỹ cùng nhận biết.

Nguyên lai. . . Muốn xử lý một việc, không phải không đến chém chém giết giết, cũng có thể giải quyết a? Mà lại , có vẻ như giải quyết đến còn rất hoàn mỹ!

Đi, du côn ác bá sự tình giải quyết, như vậy. . . Tiếp xuống đâu?

Vừa nghĩ tới cửa đối diện Dương Hồng còn có Hoa Hoa, Triệu Ngọc liền cảm giác quanh thân một cỗ nhiệt khí, bỗng nhiên bốc hơi mà lên. . .

Chương 143: Chương 143: Là ai tại gõ cửa?

Chương 143: Là ai tại gõ cửa?

"Ai u Ai yêu ờ "

Trong phòng khách, truyền đến Triệu Ngọc câu hồn giống như quỷ khóc.

Trong phòng hương vận lượn lờ, phong quang kiều diễm.

Phân biệt mặc màu đỏ cùng váy dài trắng Dương Hồng cùng Hoa Hoa, một cái trạm lấy cho Triệu Ngọc vò vai, một cái ngồi xổm cho Triệu Ngọc xoa chân.

Triệu Ngọc thì mặc một bộ rộng lượng áo ngủ, miệng bên trong ngậm vừa bán nho, trong tay xoa nắn từ Hồng Chí Đào trong tay giành được hạch đào.

Mặc dù hoàn cảnh hơi có vẻ keo kiệt chút, nhưng Triệu Ngọc lại cảm giác sảng khoái đến cực điểm, mỹ nhân vây quanh, tâm linh phiêu đãng.

Nửa giờ trước, cảnh sát toàn lực xuất kích, lấy thế sét đánh lôi đình quét ngang toàn bộ trà biển đường phố, bắt được xong phần tử phạm tội hơn trăm người, thu được vi phạm lệnh cấm dược phẩm vô số, triệt để phá vỡ trà biển đường phố vụng trộm nội dung độc hại chờ phi pháp hoạt động.

Xảo chính là, cảnh sát đại binh tiếp cận thời điểm, Hồng Chí Đào vừa vặn xoắn xuýt hai mươi người, tất cả đều cầm trong tay các loại hung khí, đang chuẩn bị đến đây Triệu Ngọc bên này trả thù!

Cảnh sát còn tưởng rằng bọn hắn muốn bạo lực phản kháng, vừa vặn bắt một cái hiện hình! Một trận này đánh u chỉ đem cái này hơn hai mươi lỗ hổng đánh cho quỷ khóc sói gào, kêu cha gọi mẹ, cuối cùng tất cả đều cà lơ phất phơ vào tù!

Vì biểu hiện hành động của mình ra sức, Lục Triệu Hoành chủ nhiệm còn chuyên môn cho Triệu Ngọc đến đây mấy trương hiện trường ảnh chụp, trong tấm ảnh vị kia ngang ngược Hồng gia, sớm đã không có ngày xưa thần khí, ỉu xìu đầu đạp não ngồi xổm trên mặt đất, bị cảnh sát nhóm mang lên trên sáng loáng còng tay!

Tin tức truyền đến thời điểm, Dương Hồng cùng Hoa Hoa lại là hoàn toàn không biết, cảm thấy tuyệt vọng hai người thậm chí đã thu thập xong hành lý, chuẩn bị cùng Triệu Ngọc từ biệt, nông thôn tị nạn đi đâu!

Thẳng đến Triệu Ngọc đem những này ảnh chụp đưa cho các nàng xem về sau, hai nữ lúc này mới rốt cuộc hiểu rõ Triệu Ngọc tâm tư! Náo loạn nửa ngày, người ta Triệu cảnh sát trong lòng có số, đây là dự định từ "Rễ" đi lên giải quyết vấn đề đâu!

Nhỏ Hoa Hoa hoàn toàn choáng váng, nàng làm sao cũng không nghĩ ra, vị này Triệu cảnh sát thế mà mánh khoé thông thiên, ngay cả Hồng Chí Đào như thế thế lực lớn người, đều có thể nhẹ nhõm xong!

Khả năng này, cái này cường độ! Này chỗ nào vẫn là ban đầu ở trên ban công giảng cười lạnh trang bức thằng ngốc kia mũ cảnh sát? Đây quả thực là mình đại cứu tinh mà!

Chỉ một thoáng, Hoa Hoa nhìn về phía Triệu Ngọc ánh mắt, đã biến thành cao cao ngưỡng mộ! Ngưỡng mộ bên trong, càng là xen lẫn ba

phần cảm kích, bảy phần kính yêu.

Dương Hồng đồng dạng đối Triệu Ngọc nhìn với con mắt khác, trực lăng lăng chậm nửa ngày, lúc này mới nhớ tới nói tiếng tạ ơn.

Nhưng mà, Triệu Ngọc lại ngay cả bận bịu khoát tay, nói tạ ơn vẫn là miễn đi! Về sau muốn để cho ta bảo bọc, vậy thì nhanh lên đến một chút giàu nhân ái! Ta chỗ này tắm cũng rửa sạch, liền đợi đến các ngươi tỷ môn nhi nguyên bộ phục vụ!

Các ngươi kỹ thuật, đến cùng chuyên không chuyên nghiệp?

Thế là, tại Triệu Ngọc vô sỉ yêu cầu dưới, hai nữ lúc này mới thả hành lý, đi vào Triệu Ngọc bên này vì hắn chuyên môn "Phục vụ" .

"Thế nào a? Ngọc ca ca?" Hoa Hoa một mặt cho Triệu Ngọc bóp chân, một mặt ỏn à ỏn ẻn nói, "Ta trước kia cùng chuyên nghiệp sư phụ học qua, cái này đủ liệu kỹ thuật thế nhưng là lợi hại đâu!"

"Ai yêu đụng nhẹ đụng nhẹ" Triệu Ngọc thoải mái nhe răng nhếch miệng, ngay cả miệng bên trong nho đều rơi mất!

Hoa Hoa thấy thế, mỉm cười ở giữa, trong tay lại càng thêm dùng sức.

"Hồng tỷ a!" Triệu Ngọc đưa tay kéo Dương Hồng váy dài, nhe răng nói ân nhưng là muốn nguyên bộ, bóp chân cùng xoa bóp, hắn là chỉ là tiền hí a? Chúng ta ân lúc nào có thể đi vào kế tiếp khâu đâu? Có phải hay không ai u nên xâm nhập tìm hiểu một chút chúng ta?"

"Ha ha" Dương Hồng khoản bày vòng eo, nhẹ nhàng xông Hoa Hoa cười nói, "Hoa Hoa a, đã người ta Triệu cảnh sát giúp đại ân của ngươi, vậy ngươi liền giúp Triệu cảnh sát hạ chút hỏa đi!"

Hoa Hoa sắc mặt ửng đỏ, ra vẻ thẹn thùng nhẹ gật đầu.

"Ai?" Triệu Ngọc vội vàng quay đầu, "Thế nào, liền một cái a? Kia Hồng tỷ ngươi đây? Các ngươi không thể lừa gạt người tiêu dùng a, thiếu cân ngắn cái nào cũng được không được!"

"U?" Dương Hồng đem hai tay giao nhau, lông mày bay lên, "Làm sao? Ngươi còn muốn song phi a? Khẩu vị đủ lớn ngươi? Nói cho ngươi, ngươi giúp chính là Hoa Hoa, nhưng cùng ta không có quan hệ gì! Còn có, ngươi vừa không có tốn tiền, từ đâu tới người tiêu dùng "

Ai ngờ, Dương Hồng lời còn chưa nói hết, Triệu Ngọc nhà chuông cửa bỗng nhiên vang lên, ngoài cửa còn truyền đến một trận chó sủa.

"Ai u!"

Triệu Ngọc lúc này mới nhớ tới, mình ngựa chó còn tại Khương Hiểu Tình nơi đó đâu! Đây nhất định là Khương Hiểu Tình đem chó cho đưa tới.

Hoa Hoa khoảng cách cổng gần nhất, vừa định xoay người đi mở cửa, Triệu Ngọc lại một thanh ngăn cản nàng, nhỏ giọng hô: "Không được, không được! Đây là chủ thuê nhà nhà khuê nữ tới, nàng vẫn là cái tiểu hài tử, vẫn là tránh tránh hiềm nghi đi, hai ngươi bị liên lụy bên này mà đến một chút "

Triệu Ngọc không muốn để cho Khương Hiểu Tình nhìn thấy hắn cùng hai cái mỹ nữ pha trộn dáng vẻ, mau đem Dương Hồng cùng Hoa Hoa kéo đến cát ngồi xuống, còn đưa tay kéo các nàng váy dài đem các nàng trần trụi đùi thoáng che đậy một chút, lúc này mới bước nhanh chân đi vào trước cửa mở cửa.

Kẹt kẹt

Theo đại môn mở ra, cẩu cẩu ông trùm cùng Khương Hiểu Tình thình

lình xuất hiện ở trước mặt hắn. Nhưng mà, để Triệu Ngọc nằm mộng cũng nghĩ không ra chính là, tại Khương Hiểu Tình bên người, vẫn còn thẳng rất đứng đấy một vị tư thế hiên ngang nữ cảnh sát!

Nữ cảnh sát thân cao một mét bảy, còn giữ một cái không lộ lỗ tai cây nấm đầu, chính là Miêu Anh! ! !

Ta két

Triệu Ngọc hơi kém không có đem con mắt lóe mù, hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ ra, Miêu Anh vậy mà lại xuất hiện tại cửa của hắn! ?

Cái này

Tình huống như thế nào?

"Gâu gâu" ông trùm biết mình đến nhà, kêu hai tiếng, liền cúi đầu từ Triệu Ngọc bên chân xuyên qua.

"Cái kia Triệu cảnh sát a! Ông trùm cho ngươi đưa tới, ầy" Khương Hiểu Tình chỉ vào Miêu Anh nói, "Vị này cảnh sát tỷ tỷ nói muốn tìm ngươi, các ngươi trò chuyện đi ân "

Nhưng mà, Khương Hiểu Tình lúc nói chuyện, thuận tiện hướng trong phòng nhìn qua, lại vừa hay nhìn thấy cát ngồi lấy Dương Hồng cùng Hoa Hoa!

Dương Hồng ngồi tại cát giúp đỡ, miệng bên trong ngậm lượn lờ thuốc lá. Hoa Hoa thì ngồi tại Sa Chi bên trên, chính đưa tay kêu gọi cùng mình quen thuộc cẩu cẩu ông trùm.

Khương Hiểu Tình đầu tiên là sửng sốt một chút, tiếp theo phồng má trừng Triệu Ngọc một chút, tiểu đại nhân giống như lắc đầu thở dài:

"Ngươi còn rất bận a, 'Cha nuôi' ! ?"

Nghe xong Khương Hiểu Tình miệng nói cha nuôi, Triệu Ngọc thật sự là dở khóc dở cười, vội vàng xông nàng đưa mắt liếc ra ý qua một cái, khoát tay đuổi đi nàng.

Cổng chỉ còn lại đứng thẳng người lên Miêu Anh!

Miêu Anh khí tràng cường đại, chỉ một thoáng, nơi cửa một trận lạnh lẽo tiêu sát, bầu không khí đột nhiên thay đổi.

"Ừm cái kia người Miêu Miêu đội trưởng!" Triệu Ngọc dụi dụi con mắt, "Ta không thấy mắt mờ a? Ngươi không phải còn ở bên ngoài tỉnh bắt phạm nhân giết người sao? Hôm qua hôm qua còn "

"Chúng ta chạy suốt đêm tới!" Miêu Anh tựa hồ cũng không muốn cùng Triệu Ngọc quá nhiều khách sáo, đứng tại cổng đi thẳng vào vấn đề nói, "Triệu Ngọc đồng chí, ta đã cùng các ngươi lãnh đạo đánh qua xin, xin đến chúng ta Nhữ Dương phân cục hiệp đồng thẩm tra xử lí Giản Văn Lỵ bị hại một án, ta là tới tiếp ngươi!"

"A dạng này a ta" Triệu Ngọc nhìn phòng khách nhìn thoáng qua, trong lòng nói chuyện, cái này Miêu Anh thật là biết tuyển thời điểm, lão tử đang muốn thi thố tài năng đâu! Ngươi lần này đem ta nghẹn, lại biệt xuất mao bệnh đến?

Nhìn thấy Triệu Ngọc do dự, Miêu Anh nhịn không được thăm dò thân, liền thình lình thấy được cát bên trên hai vị mỹ nữ! Hoa Hoa đang cúi đầu đùa chó, Dương Hồng lại rất có lễ phép xông Miêu Anh nhẹ gật đầu, sau đó liền phối hợp nôn cái vòng khói ra.

"Khụ khụ" Miêu Anh làm bộ tằng hắng một cái, dùng một loại không cách nào miêu tả phức tạp ánh mắt nhìn Triệu Ngọc một chút , đạo, "Nếu là Triệu cảnh sát không tiện, quên đi đi!"

"Không phải?" Triệu Ngọc nhướng mày, chuyển hạch đào nói, "Làm sao đột nhiên như vậy còn? Làm gì không sớm một chút mà nói cho ta một tiếng?"

"Chúng ta lên máy bay trước đó, liền đã thông tri lãnh đạo của các ngươi!" Miêu Anh trịnh trọng kỳ sự nói, "Chủ quản hình sự trinh sát Loan cục dài, còn hữu cơ động đội Lưu đội trưởng, tất cả đều bắt chuyện qua!"

"Ừm?"

Triệu Ngọc vừa mới buồn bực, tựa như ứng nghiệm, điện thoại bỗng dưng vang lên. Cúi đầu xem xét, chính là Bành Hân đánh tới, trong điện thoại, Bành Hân cùng Miêu Anh nói đến không có sai biệt.

Ngoài ra, Bành Hân còn dặn dò Triệu Ngọc nói, cái này liên tra bản án cấp trên phi thường trọng thị, ngươi Triệu Ngọc làm cho dương một phương duy nhất đại biểu, nhất định phải hảo hảo phối hợp, biểu hiện tốt một chút! Ngoại trừ thường quy vinh dự ban thưởng bên ngoài, tương lai tiền thưởng phân phối cũng có một phần của ngươi! Nếu như xử lý thật tốt, phá án tiền thưởng có khả năng cùng Vu Chí Căn án cùng cấp!

Cùng cấp! ?

Triệu Ngọc bàn bạc một chút, Vu Chí Căn án tiền thưởng cao tới 6 vạn , cùng cấp, chẳng lẽ hắn từ Giản Văn Lỵ một án bên trong, cũng có thể được 6 vạn! ?

Con bà nó là con gấu

Triệu Ngọc nhịn không được lại nhìn một chút cát bên trên hai đại mỹ nhân nhi, trong lòng nói chuyện , có vẻ như buổi tối tới lại song phi cũng không muộn a?

Tiền thế nhưng là không chờ người a?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc bận bịu thu hồi hạch đào, xông Miêu Anh vỗ tay phát ra tiếng: "Tốt a, Miêu đội trưởng! Làm phiền ngươi chờ một chút, ta đổi bộ y phục, cái này xuống lầu!"

Chương 144: Chương 144: Đơn đao đi gặp

Chương 144: Đơn đao đi gặp

"Miêu đội trưởng a?" Triệu Ngọc ngồi tại Miêu Anh trên xe cảnh sát, kỳ quái hỏi một câu, "Ngươi một mực tại nhìn kính bên, có ý tứ gì?"

Miêu Anh mang theo một bộ thật to kính râm, nhìn qua đẹp trai một chút. Nàng đầu tiên là nhìn Triệu Ngọc một chút, sau đó lắc đầu nói ra: "Đại thám tử, đoán không được sao? Ta thật không biết các ngươi cho dương cảnh thự nghĩ như thế nào, vì cái gì liền không ai theo dõi ngươi đây?"

"Theo dõi ta?" Triệu Ngọc mày nhíu lại lên cao, "Tại sao phải theo dõi ta?"

"Ta thật sự là lên máy bay trước ủy thác chúng ta trưởng quan liên hệ các ngươi lãnh đạo, " Miêu Anh hỏi một đằng, trả lời một nẻo nói, "Thế nhưng là, thẳng đến ta đi nhà ngươi tiếp ngươi, ngươi mới tiếp vào điện thoại, các ngươi loại hiệu suất này... Chậc chậc..."

Nói nhảm!

Triệu Ngọc ở trong lòng nói, đầu tiên là Loan Tiêu Tiêu sau là Lưu Trường Hổ, ta sở dĩ muộn như vậy tiếp vào thông tri, không phải là bởi vì hiệu suất, mà là bởi vì nhân phẩm!

Nhất là Lưu Trường Hổ, khi biết mình vậy mà liên hợp Nhữ Dương phân cục lại phá một kiện năm xưa đại án về sau, trong lòng của hắn đương nhiên sẽ không dễ chịu! Có khả năng, hắn vốn định cho mình quấy nhiễu một chút, nhưng là tìm không thấy phù hợp lý do, lúc này mới cuối cùng mới khiến cho Bành Hân gọi điện thoại cho mình a?

Thế nhưng là...

Triệu Ngọc vẫn nhíu lông mày, bởi vì hắn cảm giác ra, Miêu Anh tựa hồ trong lời nói có hàm ý.

"Uy, Miêu Nhân Phụng, " Triệu Ngọc trực tiếp nơi đó hỏi, "Ngươi rốt cuộc muốn nói cái gì?"

"Triệu Ngọc đồng chí, " Miêu Anh nói mà không có biểu cảm gì nói, " nếu như đổi thành ta là cấp trên của ngươi, ta tuyệt đối sẽ phái người theo dõi ngươi! Làm sao có thể trùng hợp như vậy, ngươi sẽ nhặt được Miên Lĩnh vụ án bắt cóc tiền chuộc?"

"Ừm?" Triệu Ngọc suy nghĩ một chút, giờ mới hiểu được nàng ý tứ, vội vàng thờ ơ trả lời, "Làm sao? Ngươi cảm thấy, ta là năm đó người bắt cóc sao? Ta... Có già như vậy! ?"

"Tiểu cô nương đều quản ngươi gọi cha nuôi!" Miêu Anh có thể là cười, nhưng là kính mắt quá lớn, nhìn không ra.

"Kia là tiểu nha đầu cố ý hắc ta! Chậc chậc..." Triệu Ngọc chậc lưỡi hỏi, "Miêu đội trưởng tin tức đủ linh thông, làm sao... Là trông mà thèm, vẫn là muốn theo ta nghe ngóng nghe ngóng nội tình a?"

"Miên Lĩnh vụ án bắt cóc! Tần Sơn thứ nhất án chưa giải quyết!" Miêu Anh lạnh nhạt nói, "Tối hôm qua toàn bộ Tần Sơn giới cảnh sát đều oanh động, ta làm sao có thể không có nghe thấy? Ta chính là phi thường tò mò, vì cái gì những này ly kỳ trùng hợp sự tình, tất cả đều

phát sinh ở trên người của ngươi?"

"Cái này còn khó trả lời sao?" Triệu Ngọc mượn cơ hội trang bức nói, " ta không phải nói qua cho ngươi, ta có rất nhiều bạn tốt thần tiên! Ta một kêu trời Linh địa linh linh, bọn hắn liền đến giúp ta!"

"Ngươi vô sỉ, là trời sinh sao?" Miêu Anh không khách khí chút nào đỗi trở về một câu, ngược lại còn nói, "Bất quá, ta còn thực sự là bị ngươi bộ kia vô sỉ bộ dáng cho che đậy! Tiểu tử ngươi, thật là có có chút tài năng! Ta không nghĩ ra, ngươi đến cùng là thế nào nghĩ đến, Giản Văn Lỵ án cùng phối chìa khoá có quan hệ đâu?"

"Cái này đơn giản!"

Triệu Ngọc biết, liên quan tới Giản Văn Lỵ án phá án và bắt giam trải qua, hắn sớm tối đến hình thành báo cáo, cho nên không cần thiết tiếp tục giấu diếm, liền đem hắn nhận thức thế nào hung thủ cũng không phải là kẻ tái phạm, cùng như thế nào từ chìa khoá cùng khóa bên trong lấy được linh cảm, tất cả đều báo cho Miêu Anh.

Hắn còn nói, mặc dù Mễ Ái Quân cùng Lâm Mỹ Phượng lựa chọn cùng một ngày giết người, nhìn qua có chút trùng hợp, nhưng tinh tế phẩm vị nguyên do trong đó, nhưng lại có một loại nào đó tất nhiên.

Chỉ bất quá, đại thiên thế giới không phải là nhân quả. Nếu như ban đầu là Lâm Mỹ Phượng trước tại Mễ Ái Quân tiến vào Giản Văn Lỵ nhà, như vậy có lẽ hết thảy hậu quả, đều đem triệt để khác biệt!

Nghe Triệu Ngọc nói đến đạo lý rõ ràng, Miêu Anh cũng là nhịn không được liên tục gật đầu. Xem ra, Triệu Ngọc có thể trong khoảng thời gian ngắn liên phá vài kiện đại án, quả nhiên là có nhất định bản lãnh! Vậy nhưng tuyệt đối không phải một câu "Một chút chính" liền có thể giải thích!

"Như vậy..." Miêu Anh thừa cơ hỏi, "Bây giờ có thể nói cho ta biết, che đậy điện thoại tín hiệu, là thế nào làm được?"

Móa!

Triệu Ngọc âm thầm quyệt miệng, không nghĩ tới, cô gái này lại còn nhớ chuyện đánh cược đâu!

"Cái này thế nhưng là thật không có lừa ngươi!" Triệu Ngọc tự nhiên không có khả năng nói thật, lúc này nghiêm túc đáp, "Ta thật có đặc dị công năng! Lần trước tại các ngươi chỗ ấy phát một lần công, thế nhưng là tiêu tốn ta nửa năm công lực đâu!"

"..."

Miêu Anh lại ăn nói khéo léo,

Cũng là im lặng. Nếu không phải là bởi vì lái xe, nàng thật rất muốn đem cái này mặt dày vô sỉ Triệu Ngọc đánh một trận tơi bời!

Ai cũng không nói, trên xe lâm vào một trận trầm mặc.

Theo lý thuyết, Triệu Ngọc tối hôm qua không chút đi ngủ, ban ngày lại cùng cái kia Hồng gia bọn người chơi đùa một chút, giờ phút này hẳn là tương đương buồn ngủ mới đúng.

Nhưng mà, Triệu Ngọc trừng mắt tròng mắt, chính là không có mảy may bối rối. Hắn thỉnh thoảng từ khía cạnh quan sát đang lái xe Miêu Anh, cũng không biết thế nào, càng xem càng cảm thấy Miêu Anh dáng dấp đẹp mắt!

Miêu Anh trên người có loại nhẹ nhàng khoan khoái cam liệt khí chất, thanh xuân tịnh lệ, khí khái anh hùng hừng hực. Miêu Anh vẻ đẹp, đẹp tại một cái "Tuấn" chữ! Đen nhánh sáng loáng cây nấm đầu, ngắn gọn

sạch sẽ, bộ mặt hình dáng đường cong rõ ràng, hình dáng rõ ràng, để Triệu Ngọc thấy lâu, liền không nhịn được có loại muốn âu yếm xúc động.

Mặc dù Diêu Giai đồng dạng là cái tuyệt đỉnh đại mỹ nhân, nhưng là Diêu Giai vẻ đẹp, lại đẹp tại một cái "Nhã" chữ bên trên, thanh nhã dịu dàng, hiền lương Thục Huệ, là loại kia tiểu thư khuê các công chúa đẹp, đều khiến Triệu Ngọc cảm giác có chút khoảng cách cảm giác!

Giờ phút này nhìn xem tuấn tiếu Miêu Anh, Triệu Ngọc luôn luôn có loại hoảng hốt, cảm giác Miêu Anh tính tình tính cách, mới giống như là kiếp trước cùng mình sinh tử tình yêu cay đắng cái kia Diêu Giai!

Nhìn một chút, Triệu Ngọc giống đực hormone lại bị câu lên, dục hỏa từ từ bay lên, để hắn ý nghĩ kỳ quái, trong đầu tất cả đều là Miêu Anh thân đầu, Miêu Anh dung mạo, Miêu Anh tính tình...

"Uy!" Miêu Anh chú ý tới Triệu Ngọc ánh mắt ngả ngớn, vội vàng quát to một tiếng, "Nghĩ gì thế?"

Triệu Ngọc đầu tiên là giật nảy mình, tiếp theo nuốt khô một miếng nước bọt, một thoại hoa thoại nói ra: "Ừm... Ta... Ta đang suy nghĩ, cái kia Lâm Mỹ Phượng, cuối cùng sẽ như thế nào đâu!"

"Nha..." Triệu Ngọc, quả nhiên đem Miêu Anh lực chú ý dẫn tới nơi khác, nàng nghĩ nghĩ nói, "Mặc dù hung phạm đã bắt được, nhưng là Lâm Mỹ Phượng có ý định giết người, nhưng là không cách nào xóa đi sự thật! Chuyện này liền phải thấy thế nào xử lý, có thể lớn có thể nhỏ, lớn đồng dạng sẽ phán trọng hình; nhỏ, thì rất có thể sẽ phán hoãn lại chấp hành!"

"Nha..." Triệu Ngọc làm bộ nghiêm túc nghe, ánh mắt lại vẫn không nghe sai khiến hướng Miêu Anh trên thân hung ác ngắm, trong lòng càng phi thường mâu thuẫn, hắn đang suy nghĩ, mình rốt cuộc muốn hay

không ở trên người nàng sử dụng một cái ẩn hình dụng cụ nhìn thấu! ?

"Chúng ta đã liên hệ Lâm Mỹ Phượng chồng bây giờ, hắn trượng phu biểu thị, sẽ mời tốt nhất luật sư đến giúp Lâm Mỹ Phượng biện hộ, " Miêu Anh tiếp tục nói, "Ta nghĩ... Hắn là sẽ có cái kết quả không tệ!"

"Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi..." Triệu Ngọc mặc dù ngay cả gật đầu liên tục, lại là càng thêm không quan tâm.

Xe mở đến Nhữ Dương phân cục về sau, Triệu Ngọc liền phối hợp với Miêu Anh bọn người, làm Giản Văn Lỵ một án thẩm vấn, cùng rất nhiều đến tiếp sau công việc.

Đợi đến báo cáo hoàn tất, tất cả quá trình tất cả đều đi đến về sau, thời gian cũng đã đến 8 giờ tối.

Triệu Ngọc gặp vụ án kết, liền nhớ tới thân cáo từ, về nhà tiếp tục cùng Dương Hồng hai người thương thảo song phi công việc.

Nhưng mà, Miêu Anh chợt dẫn theo bọn hắn tổ trọng án một đám thám viên, phần phật chép đem Triệu Ngọc vây vào giữa. Nhìn thám viên nhóm ánh mắt cùng tư thế, tựa hồ rất có kẻ đến không thiện chi ý.

"Triệu Ngọc đồng chí!" Miêu Anh mỉm cười đưa tay ra, "Cảm tạ phối hợp của ngươi, vất vả! Chúng ta đêm nay hải quan đồn nồi lớn hầm cá chúc mừng một chút, không bằng, ngươi cũng cùng chúng ta cùng một chỗ a?"

Hả?

Trông thấy Miêu Anh cười rạng rỡ, để Triệu Ngọc bản năng cảm giác rất không thích hợp. Hắn biết rõ, mặc dù là liên hợp phá án, nhưng Miêu Anh bọn người đối với hắn riêng có địch ý, làm sao có thể mời ta cùng bọn hắn cùng nhau ăn cơm đâu?

Chẳng lẽ... Liền không sợ ta quấy nhiễu bọn hắn không có khẩu vị?

"Miêu đội trưởng, " Triệu Ngọc chậm rãi đưa tay cùng Miêu Anh cầm một chút, hỏi, "Ta nhớ được, ngươi thế nhưng là nói tám đời cũng sẽ không mời ta ăn cơm, làm sao hạnh phúc đến mức như thế đột nhiên?"

"Ha ha..." Miêu Anh mỉm cười , đạo, "Ta nói lời giữ lời, nhưng là lần này, là chúng ta tổ trọng án liên hoan, là chính thức, cũng không phải là ta mời ngươi! Thế nào... Tới hay không?"

"Nha..." Triệu Ngọc nhìn quanh một chút đông đảo thám viên, nhưng gặp thám viên nhóm tất cả đều tụ tinh hội thần đang ngó chừng hắn, tựa hồ cũng đang chờ câu trả lời của hắn.

Làm sao...

Triệu Ngọc ẩn ẩn đã nhìn ra, những này thám viên nhóm tất nhiên không có an cái gì hảo tâm nghĩ! Chẳng lẽ... Các ngươi coi là, ta Triệu Ngọc thật không có can đảm tham gia sao?

Hừ!

Vậy các ngươi coi như nghĩ sai!

Ta Triệu Ngọc cũng không phải nhát gan bọn chuột nhắt! Coi như các ngươi dám bày Hồng Môn Yến, lão tử cũng dám cho các ngươi đến cái —— đơn đao đi gặp!

Tốt, đã các ngươi không sợ ta sẽ quấy nhiễu các ngươi muốn ăn, vậy ta còn lo lắng cái gì? Mà lại, có thể cùng tuấn tiếu Miêu Anh chờ lâu một hồi, dưỡng dưỡng mắt cũng là chuyện tốt mà!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc liếm láp mặt liền ôm quyền, nói ra: "Tốt,

cung kính không bằng tuân mệnh! Ta vừa vặn đói bụng đâu!"

Triệu Ngọc lời vừa nói ra, rất nhiều thám viên không khỏi ngửa mặt lên trời nhếch miệng, rất là uể oải. Trong đó, chỉ có một người đeo kính kính nữ thám viên cười, còn nhịn không được cao giọng la lên một câu:

"Ai nha! Ta thắng! Ta thắng..."

Chương 145: Chương 145: Khen người cũng có thể gây tai hoạ

Chương 145: Khen người cũng có thể gây tai hoạ

Náo loạn nửa ngày, cái này chính là Nhữ Dương tổ trọng án thám viên nhóm đánh cái cược, cược Triệu Ngọc có dám hay không tiếp nhận Miêu Anh mời, cùng bọn hắn cùng nhau ăn cơm?

Kết quả, ngoại trừ vị kia đeo kính nữ thám viên áp Triệu Ngọc đồng ý bên ngoài, những người khác tất cả đều cho rằng Triệu Ngọc kiêng kị Miêu Anh, tuyệt đối không dám dự tiệc.

Nhưng mà, sự thật để bọn hắn mở rộng tầm mắt, Triệu Ngọc không đi đường thường, vậy mà thống khoái đáp ứng.

Miêu Anh đồng dạng thua mất tiền đặt cược, nhưng mình lời đã ra miệng, không thể không mang lên Triệu Ngọc cùng nhau đi tới hải quan đồn nồi lớn hầm cá.

Kỳ thật, lần này đánh bạc nhìn như có chút nói chêm chọc cười, nhưng đều là Miêu Anh tận lực an bài. Bởi vì, Triệu Ngọc chẳng những là chính thức người hợp tác, hơn nữa còn tại Giản Văn Lỵ bị hại án bên trong làm ra mấu chốt tác dụng, về công về tư, bọn hắn đều là muốn biểu thị một chút! Bằng không, truyền đi lộ ra phi thường thất lễ.

Nhưng một phương diện khác, Triệu Ngọc người này hiện tại quả là là làm người sinh chán ghét! Hắn đã từng đại náo Nhữ Dương tổ trọng án,

để bọn hắn thật mất mặt. Mang theo một gia hỏa như thế ăn cơm, há không cảm thấy bực bội! ? Mà lại, mình đã từng nói, tám đời cũng sẽ không mời hắn ăn cơm!

Kết quả là, Miêu Anh lúc này mới nghĩ ra như thế một cái đánh cược chủ ý. Muốn để Triệu Ngọc biết khó mà lui, như vậy tương đương mình đã dùng hết chủ nhà tình nghĩa, truyền đi, cũng chỉ có thể trách Triệu Ngọc không biết điều.

Nhưng mà, Miêu Anh thật đúng là đánh giá thấp Triệu Ngọc nước tiểu tính, gia hỏa này vậy mà một ngụm đáp ứng xuống tới!

Không có cách, đã ôn thần là mình mời tới, vậy cũng chỉ có thể yên lặng tiếp nhận! Thật sự là ứng câu cách ngôn kia, thỉnh thần dễ dàng đưa thần khó nha!

Thám viên nhóm đều đối Triệu Ngọc quái đản tính tình rất là kiêng kị, Miêu Anh chỉ có thể để Triệu Ngọc lên xe của mình.

Bởi vì lúc này đã tan tầm, Miêu Anh cởi đồng phục cảnh sát, đổi lại một thân hưu nhàn khoản màu lam áo dệt kim hở cổ, phía dưới một đầu đặc biệt nhẹ nhàng khoan khoái quần jean, trên chân đạp trên màu trắng giày du lịch.

Mặc dù ăn mặc giản lược, nhưng là hiểu sơ thời thượng Triệu Ngọc đó có thể thấy được, những y phục này tất cả đều là có giá trị không nhỏ quốc tế hàng hiệu!

Ai u! ?

Không nghĩ tới, cái này Miêu Nhân Phụng thế mà còn như thế thời thượng, làm sao trước kia liền không nhìn ra đâu?

Sắc trời lúc đầu quạ đen hắc, nhưng Triệu Ngọc lại chợt cảm thấy trước

mắt kim quang chói mắt, lộng lẫy bắn ra bốn phía, con mắt đều nhanh nhìn thẳng! Ác ma Miêu Nhân Phụng, thật sự là quá đẹp!

Nhưng mà, đây bất quá là làm nóng người trước đồ ăn mà thôi, đương Triệu Ngọc đi theo Miêu Anh đi vào nàng tọa giá xem xét, hắn càng là kinh ngạc ngay cả le lưỡi.

Miêu Anh xe, lại là một cỗ màu lam nhạt đại chúng huy đẳng!

Triệu Ngọc trước kia tham dự qua một chút buôn lậu mua bán, đối với ô tô cũng coi như có chút người trong nghề. Còn không có tiến vào xe nội bộ, hắn cũng đã nhận ra, chiếc xe này chính là năm nay mới đưa ra thị trường kiểu mới nhất huy đẳng, giá cả chí ít tại 200 vạn trở lên!

Lão thiên!

Triệu Ngọc có chút phạm mộng, hắn làm sao cũng không nghĩ ra, Miêu Anh thế mà có thể mở nổi loại xe này? Trong lòng của hắn không khỏi sinh nghi, cái này Miêu Nhân Phụng đến cùng lai lịch gì, chẳng những tuổi còn trẻ làm tới đội trưởng cảnh sát hình sự, hơn nữa còn mở như thế đáng tiền xe con?

Nữ nhân này. . . Không tầm thường!

Xe khởi động, thẳng đến tiệm cơm mà đi.

Trên xe, Triệu Ngọc vốn muốn tìm cái câu chuyện nghe ngóng một chút Miêu Anh tình huống, nàng vì sao như thế có tiền? Xuân xanh bao nhiêu? Có bạn trai hay không loại hình!

Nhưng mà, Miêu Anh lại tựa hồ như chỉ đối một đề tài cảm thấy hứng thú, đó chính là vừa mới bởi vì tìm tới manh mối mà một lần nữa khởi động Miên Lĩnh đặc biệt lớn vụ án bắt cóc!

Miêu Anh nói, vụ án này lực ảnh hưởng, có thể so sánh bọn hắn trinh phá trao đổi án giết người lợi hại gấp trăm lần! Một khi một lần nữa điều tra, tất nhiên sẽ gây nên một trận sóng to gió lớn!

"Triệu cảnh sát, ngươi có muốn hay không qua, những cái kia từ quặng mỏ móc ra thi cốt, sẽ là ai?" Miêu Anh như là hỏi.

Triệu Ngọc lắc đầu, trực tiếp thẳng thắn nói: "Đại tỷ, vụ án này thật không phải ta làm! 26 năm trước, ta thậm chí đều không có ở mẹ ta trong bụng!"

Miêu Anh tựa hồ thích ứng Triệu Ngọc miệng lưỡi dẻo quẹo, không để ý tiếp tục nói ra: "Từ thi cốt được đưa đến các ngươi cảnh thự lấy chứng đến bây giờ, cũng có mười mấy tiếng, coi như công việc không có làm xong, chí ít hắn là truyền ra chút tin tức đi? Thế nhưng là, các ngươi bên kia vì cái gì nửa chút động tĩnh cũng không có chứ?"

Miêu Anh tựa hồ lập tức liền đánh trúng trọng điểm.

Triệu Ngọc tinh tế một suy nghĩ, đúng là như thế, coi như năm bộ hài cốt không có đều điều tra ra, một bộ hai cỗ luôn có thể tra ra bạch a? Nhưng vì cái gì đến bây giờ không hề có động tĩnh gì đâu?

Từ khu mỏ quặng trở về đến bây giờ, chỉ có Khúc Bình tổ trưởng phái người đi điều tra qua quặng mỏ thuộc về tình huống, nhìn xem phát hiện thi cốt quặng mỏ là ai phụ trách, đến cùng lúc nào phát sinh đổ sụp các loại?

Có thể trừ này bên ngoài, cục cảnh sát không còn có bất luận cái gì động tĩnh. Cảm giác này, tựa hồ là tin tức đã bị phong tỏa như vậy!

"Mười mấy đài truyền hình, trên trăm danh ký người tụ tập cho dương cảnh thự, thanh thế to lớn, nâng thị chú mục!" Miêu Anh thần thần bí bí nói, "Coi như đêm hôm khuya khoắt, buổi họp báo cũng là tránh không

khỏi! Thế nhưng là, cục cảnh sát phương diện lại không có chút nào tin tức, một mực giữ kín không nói ra, có ý tứ gì?"

"Có ý tứ gì?" Triệu Ngọc hỏi một câu.

"Nhìn xem đi!" Miêu Anh ánh mắt đột nhiên trở nên thâm thúy, "Các ngươi giám chứng khoa, khẳng định là phát hiện lợi hại gì đồ vật! Hiện tại, ngay cả các đại lãnh đạo cũng không quyết định chắc chắn được đâu!"

Cái gì! ?

Thứ lợi hại?

Thứ gì?

Triệu Ngọc bị Miêu Anh nói thẳng lên nổi da gà, trong lòng suy nghĩ, thi cốt liền là thi cốt mà! Cái này có thể phát hiện lợi hại gì đồ vật?

"Bất kể nói thế nào, cái này đại án, liền là một thanh kiếm hai lưỡi!" Miêu Anh thấm thía thở dài, "Xử lý tốt, đó là các ngươi cho dương phân cục nhặt được bảo; nhưng nếu là không giải quyết được, vậy nhưng không khác một viên uy lực to lớn —— bom! !"

Không cần Miêu Anh nhắc nhở, Triệu Ngọc tự nhiên biết vụ án này ảnh hưởng lớn đến bao nhiêu. Thế nhưng là, tình huống bây giờ còn không rõ, không có thượng cấp chỉ thị, hắn lo lắng suông cũng vô dụng!

Cho nên, vẫn là hảo hảo nhấm nháp nhấm nháp nồi lớn hầm cá, sẽ chậm chậm chờ đi!

Thật không nghĩ tới, ăn nồi lớn hầm cá, lại là tại hải quan đồn một tòa nông gia trong đại viện! Bởi vì cái gọi là mùi rượu không sợ ngõ nhỏ sâu, đương Triệu Ngọc đi theo Miêu Anh đến thời điểm, ngoài đại viện

mặt đã đậu đầy xe, khắp nơi đều là người.

Ngoài viện mặt còn có bán xâu nướng, ăn hầm cá chưa đủ nghiền, cũng có thể điểm chút xâu nướng trợ hứng. Hiện trường hun khói lửa cháy, tiếng người huyên náo, giống như bên đường quán bán hàng.

Triệu Ngọc biết, đã bọn hắn Nhữ Dương tổ trọng án thật xa chạy đến nơi đây tới dùng cơm, nói rõ nơi này hầm cá tuyệt đối số một.

Quả nhiên, Miêu Anh dẫn theo một đám thám viên đi vào nhã gian an vị, đương từng chậu các loại hầm cá lên bàn về sau, thật sự là hương thơm bốn phía, làm cho người ta thèm nhỏ dãi. Thám viên nhóm cũng là đói chết, tượng trưng đụng đụng chén, liền bắt đầu ăn như gió cuốn. Thịt cá ngon, Triệu Ngọc ăn đến cũng rất càng hăng.

Bởi vì người lái xe nhiều, bàn ăn bên trên cũng không có mấy người uống rượu, phần lớn uống đồ uống. Chính là bởi vì uống rượu người ít, lại thêm có Triệu Ngọc tên ôn thần này tồn tại, không khí hiện trường có vẻ hơi ngột ngạt.

Có thể là vì điều động cảm xúc, đương mọi người ăn đến không sai biệt lắm thời điểm, Miêu Anh bỗng nhiên giơ lên đồ uống liên tiếp mời Triệu Ngọc vài chén, còn nói, cảm tạ hắn đối Giản Văn Lỵ một án làm ra trọng yếu cống hiến, tán dương tâm hắn nghĩ kín đáo, đầu não linh hoạt, chính là đương thám tử tài liệu tốt, về sau tiền đồ vô lượng loại hình.

Triệu Ngọc có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới Miêu Nhân Phụng sẽ đối với hắn khách khí như thế? Để tỏ lòng thành ý của mình, Triệu Ngọc cũng bắt đầu không ngừng tán dương Miêu Anh, nói Miêu đội trưởng tuổi trẻ tài cao, công việc nghiêm túc, đồng dạng là Tần Sơn giới cảnh sát loá mắt sáng chói minh châu!

Miêu Anh không nghĩ tới Triệu Ngọc còn thật biết túm từ, lúc này lên tiếng lần nữa tán dương, nói Triệu Ngọc ngoại trừ trở lên những cái kia

ưu điểm bên ngoài, còn dũng mãnh dị thường, bắt lưu manh ổn chuẩn hung ác, chính là văn võ toàn tài!

Triệu Ngọc đồng dạng không muốn bị Miêu Anh làm hạ thấp đi, tranh thủ thời gian tán dương Miêu Anh võ nghệ cao cường, chính là trong đội cảnh sát nhân tài kiệt xuất, tinh anh trong tinh anh! Vì biểu hiện mình khen người trình độ cao, Triệu Ngọc ngay sau đó lại khen Miêu Anh dung mạo xinh đẹp, tư thế hiên ngang.

Miêu Anh không phục, thì khen Triệu Ngọc ngọc thụ lâm phong, anh tuấn tiêu sái, phong lưu phóng khoáng. . .

Hai người cái này bỗng nhiên sặc tựa như lửa mãnh khen, để đang ngồi thám viên nhóm mắt lớn trừng mắt nhỏ, ai cũng chen miệng vào không lọt, ai cũng nói không ra lời. Bọn hắn đã lộn xộn đến không muốn không muốn, trong lòng đều đang suy nghĩ, Miêu Anh cùng Triệu Ngọc không phải một đôi sống oan gia sao? Này làm sao làm, cái này lại lẫn nhau khen lên đâu?

"Triệu cảnh sát người gặp người thích, hoa gặp hoa nở!" Miêu Anh nói đến này chỗ, đúng là vỗ bàn một cái, xông thám viên nhóm nói, "Các ngươi biết sao? Ta hôm nay đến Triệu cảnh sát trong nhà đón hắn, thế nhưng là trông thấy hắn có hai người bạn gái đâu! Tất cả đều là nhất đẳng đại mỹ nữ! Mà lại, hắn đặc biệt có nữ nhân duyên, còn có cái tiểu nữ hài quản hắn gọi cha nuôi đâu! Ha ha ha. . ."

Ân. . .

Cái này. . .

. . .

Thám viên nhóm lại lần nữa im lặng, Triệu Ngọc cũng là có chút ngoài ý muốn, trong lòng suy nghĩ, nàng đây là khen ta đâu? Vẫn là chế nhạo ta

đây?

"Quá khen quá khen!" Triệu Ngọc không muốn cam bái hạ phong, vội vàng khen, "Miêu đội trưởng chẳng những dung mạo xinh đẹp, mà lại cách ăn mặc thời thượng, còn mẹ nó có tiền như vậy! Toàn thân hàng hiệu, lái xe đều mở đại chúng huy đẳng, thật sự là khiến người hâm mộ a!"

Triệu Ngọc cố ý tại lấy lòng bên trong sử dụng chữ thô tục, ý kia là ta cũng làm cho ngươi suy nghĩ một chút, ta là khen ngươi đâu! Vẫn là "Khen" ngươi đây?

Giờ này khắc này, thám viên nhóm càng thêm lộn xộn, một ít thông minh cơ linh một chút người đã nhưng cảm giác được một ít không ổn.

Miêu Anh cũng là thoáng sững sờ, phản ứng cực nhanh nàng, lập tức đứng dậy nói ra: "Vậy cũng không đuổi kịp Triệu cảnh sát ngươi a! Triệu cảnh sát ngay cả nắm nhiều như vậy tội phạm, tiền thưởng đã sớm biển đi! A, đúng rồi! Ta còn nghe nói, Triệu cảnh sát làm người chính trực, tác phong chính phái, thậm chí Đại đội trưởng quan cũng dám đánh đâu! Triệu cảnh sát, ngươi có phải hay không dùng cái chén quẳng qua các ngươi đại đội trưởng a? Thật sự là quá dũng mãnh, quá uy phong!"

Miêu Anh, nói đến trầm bổng du dương, mặt mày hớn hở, nhìn xem giống như là tại khen Triệu Ngọc, kì thực là tại bóc Triệu Ngọc ngắn! Thám viên nhóm mặc dù nghe được mơ mơ màng màng, nhưng vẫn là nhịn không được phát ra cười ngượng ngùng.

Triệu Ngọc cũng sẽ không ăn loại này ngậm bồ hòn, hắn nhãn châu xoay động liền có so đo, nhất thời đứng lên nói ra: "Đâu có đâu có. . . Miêu đội trưởng quá khen! Bàn về dũng mãnh cùng uy phong, ta ngay cả Miêu đội trưởng một nửa cũng không đuổi kịp đâu! Đại gia hỏa còn không biết a? Ta cùng Miêu đội trưởng trước kia náo sai lầm sẽ, từng tại trường cảnh sát đánh qua một khung, ai u, ta bị Miêu đội trưởng đánh

cho cái kia thảm u, cùng đầu heo giống như!

"Thật! Ta cuối cùng đem bú sữa mẹ khí lực đều xuất ra, cũng không có làm bị thương người ta, vẻn vẹn lột Miêu đội trưởng quần, còn tại nàng trên mông —— cắn một cái! ! !"

Chương 146: Chương 146: Lần này chơi lớn!

Chương 146: Lần này chơi lớn!

Ờ. . .

Triệu Ngọc nói xong câu này, đang ngồi thám viên nhóm nhịn không được phát ra một tiếng kinh hô, mặt mũi trắng bệch!

"Nha. . . Không có ý tứ, mọi người đừng có hiểu lầm!" Triệu Ngọc ý thức được mình không quá nghiêm cẩn, bận bịu giải thích nói, "Ta là chờ Miêu đội trưởng nâng lên quần về sau cắn! Cắn trên quần áo! Các ngươi nhưng tuyệt đối đừng hiểu lầm a!"

Ờ. . .

Nhã gian bên trong lại lần nữa truyền đến kinh hô, thám viên nhóm mặt từ bạch chuyển lục!

Kinh hô qua đi, hoàn toàn tĩnh mịch!

Lại nhìn Miêu Anh, sớm đã tức giận đến bờ môi phát xanh, thân thể mãnh rung động. . .

Hồi tưởng lúc trước trường cảnh sát trận kia Long Hổ đại chiến, Miêu Anh không muốn nhất bị người nhấc lên, liền là rơi quần và bị cắn hai chuyện này, nhưng là Triệu Ngọc chẳng những thốt ra, hơn nữa còn ngay

trước mình toàn đội đồng sự trước mặt, có thể nào để nàng thản nhiên chỗ chi?

Giờ này khắc này, nàng hận không thể vừa lật bàn liền đem Triệu Ngọc cuồng dẹp dừng lại! Thế nhưng là. . . Cái này chính là cái tiệc ăn mừng, Triệu Ngọc lại là hợp tác cảnh thự đại biểu, thật muốn đem hắn đánh, thực sự không quá phù hợp.

Suy nghĩ liên tục, Miêu Anh vẫn là đè nén hừng hực lửa giận, chậm rãi ngồi xuống.

Nhưng mà, Triệu Ngọc lại là một bộ không quan trọng dáng vẻ, vẫn thưởng thức mỹ vị cá tươi. Lời nói mới rồi, đều là hắn cố ý nói ra được! Hừ! Cái này kêu là có qua có lại, hứa ngươi Miêu đội trưởng "Khen" ta, chẳng lẽ thì không cho ta "Khen" ngươi sao?

Nhìn thấy Triệu Ngọc không cần mặt mũi làm giận bộ dáng, Miêu Anh hung tợn trừng mắt liếc hắn một cái, tức giận xông thám viên nhóm nói ra: "Được rồi, cơm ăn đã no đầy đủ, chúng ta lục ấm ca thính ca hát đi thôi! Các ngươi đi trước đặt trước cái bao lớn, nơi này ta để đài thọ!"

Thám viên nhóm bản năng cảm thấy một ít không ổn, tiểu Trương vội vàng cúi đầu hỏi: "Đội trưởng. . ."

"Mau đi đi các ngươi!" Miêu Anh khoát tay áo, "Ta cùng Triệu cảnh sát sau đó liền đến!"

Thám viên nhóm biết rõ Miêu Anh tính tình, ai cũng không dám lại nhiều làm khuyên giải, tất cả đều đi ra bên ngoài lái xe đi.

Người lộ hàng về sau, trong gian phòng trang nhã chỉ còn lại có Miêu Anh cùng Triệu Ngọc hai người.

Triệu Ngọc đương nhiên không ngốc, hắn đã sớm nhìn ra Miêu Anh tức

hổn hển, lửa giận công tâm, nhưng hắn cũng không biết làm sao làm, vẫn là không để ý chút nào liếm láp mặt nói: "Tốt, Miêu đội trưởng, ta ăn no rồi! Lục ấm ca thính ta còn thực sự không có đi qua đâu! Xa sao! ?"

Cờ rốp. . .

Miêu Anh nắm đấm truyền đến khiếp người tiếng vang, nàng nện bước nặng nề bước chân đi vào Triệu Ngọc trước mặt, gằn từng chữ nói ra: "Triệu Ngọc! Có bao xa, cút cho ta bao xa! Ta về sau cũng không tiếp tục muốn nhìn đến ngươi! Cút! !"

"Ai?"

Triệu Ngọc mặc dù trong lòng đã sớm chuẩn bị, nhưng nhìn đến Miêu Anh như thế trở mặt vô tình bộ dáng, hắn hỏa khí cũng bị đốt lên, lúc này lý trực khí tráng trả lời: "Miêu đội trưởng, lời này của ngươi liền không đúng! Chủ đề là ngươi chọn trước lên, hiện tại không chơi nổi, ngươi lại gấp, đạo lý gì?"

Ai ngờ, Triệu Ngọc còn chưa nói xong, Miêu Anh lại không muốn cùng hắn nói nhảm, đã sớm kéo một phát rèm đi ra.

Triệu Ngọc cùng sau khi ra ngoài, nhìn thấy Miêu Anh đã đến ngân đài bên kia tính tiền đi. Bởi vì ngân đài tính tiền rất nhiều người, thậm chí đều xếp hàng, xem ra, Miêu Anh hắn là có chỉ trong chốc lát mới có thể xếp lên!

"Hừ, còn để cho ta lăn, ngươi ngược lại trước lăn a?" Triệu Ngọc tự nhủ nôn một câu. Nếu như lúc này mình lại đuổi theo cùng với nàng lý luận, vậy liền ra vẻ mình quá mất mặt.

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc liền đem quần áo của mình thu thập một chút, nhanh nhẹn thông suốt đi ra tiệm cơm, đi vào đại viện bên ngoài.

Chậc chậc. . .

Hắn nhìn chung quanh một chút, lúc này mới phát hiện nơi đây khoảng cách nội thành rất xa, phụ cận cũng không có xe taxi, nếu là không ai đưa đón, thật đúng là không tốt trở về!

Mẹ nó. . .

Triệu Ngọc càng nghĩ càng thấy đến không thoải mái, đây coi là cái gì! ? A, một câu không muốn nhìn thấy ta, liền đem ta cho đuổi sao?

Kỳ thật, ngoại trừ sinh khí bên ngoài, Triệu Ngọc trong lòng còn có một tia thất lạc, bởi vì hắn cũng không muốn thật cùng Miêu Anh náo tách ra, Miêu Anh trên người vật gì đó, đã hấp dẫn sâu đậm hắn.

Chỉ bất quá, chính hắn cũng không phát giác thôi!

Không có xe taxi, chỉ có thể tích tích đón xe! Bằng không. . . Triệu Ngọc thấy được Miêu Anh huy đằng, trong lòng suy nghĩ, bằng không. . . Ta nấp tại xe đằng sau, chờ một lúc thừa dịp Miêu Anh mở cửa xe thời khắc,

Trực tiếp lẻn đến trên xe đi! ?

Ai ngờ, Triệu Ngọc đang miên man suy nghĩ, lại đột nhiên nhìn thấy ô tô bên cạnh trên bàn nhỏ, có hai người ngay tại ăn xuyên uống rượu.

Hai người này tuy là nam, lại tất cả đều giữ lại lớn tóc dài, một cái béo một cái gầy, hai người trên cánh tay hoa văn hình xăm, nhìn qua dáng vẻ lưu manh, đoán chừng đều là bản xứ tiểu lưu manh.

Giờ phút này, hai người đã uống say rồi, chính say khướt dắt da.

Triệu Ngọc nhìn thấy hai người này về sau, lập tức toát ra một cỗ ý nghĩ xấu mà đến! Hắn nhìn một chút Miêu Anh xe, lại nhìn một chút hai người này, khóe miệng hơi nhếch lên, phát ra âm hiểm cười lạnh.

Hắn từ túi tiền móc ra một trăm khối tiền, sau đó đi thẳng tới hai người.

"Uy, ca nhi hai chính uống vào đâu! Ha ha. . ." Triệu Ngọc làm bộ mình uống nhiều, say khướt đem một trăm khối tiền đập tới thịnh phóng lấy xâu nướng trên mặt bàn, "Ầy, các ngươi trông thấy chiếc kia Passat không?" Hắn một chỉ Miêu Anh huy đằng, "Nếu ai quá khứ xông xe kia tè dầm, tiền này liền là hắn!"

"Móa!" Béo lông dài trừng Triệu Ngọc một chút, mắt say lờ đờ mê ly mà rống lên một câu, "Có bị bệnh không ngươi? Dừng a!"

Ba!

Triệu Ngọc móc bóp ra, lại thả một trăm!

Lần này, hai cái lông dài nhìn nhau một chút, ánh mắt đã có biến hóa.

"Uy! Ngươi. . ."

Gầy cao lông vừa hé miệng muốn nói chuyện, Triệu Ngọc thì ba lại đập một trương.

". . ." Hai lông dài đã đem ánh mắt chuyển hướng tiền, tâm hữu sở động.

Triệu Ngọc là trong đó lão thủ, nhìn thấy hai người đã mắc câu, chợt đem tiền rút trở về, nói: "Coi như không dám! Làm ta không nói, đi a!"

Nói xong, hắn quay người muốn đi gấp.

Kết quả, gầy cao lông lập tức kéo hắn lại, mà béo lông dài thì bước

nhanh chân hướng huy đẳng ô tô đi đến!

Hừ!

Triệu Ngọc thỏa mãn nhẹ gật đầu, đem tiền một lần nữa đặt xuống trở về trên mặt bàn.

Lúc này, đi vào huy đẳng xe trước mặt béo lông dài tả hữu quan sát một chút, khi nhìn đến tả hữu không người về sau, thật bắt đầu cởi quần chuẩn bị đi tiểu!

Triệu Ngọc lúc đầu muốn chờ thấp lông dài tiểu xong, nhưng quay đầu ở giữa, lại vừa hay nhìn thấy Miêu Anh trả hóa đơn xong từ cửa sân đi tới!

Ai u, Triệu Ngọc trong lòng hơi hồi hộp một chút, tranh thủ thời gian bỏ rơi 300 khối tiền, xoay người rời đi.

Hắn tăng tốc bước chân, dọc theo ngoài đại viện tường đi ra ngoài, còn không có đi đến 10 m ra ngoài, liền thình lình nghe được sau lưng truyền đến Miêu Anh một tiếng kinh hô: "Uy! Ngươi làm sao. . . A! Hỗn đản! ! !"

Ba. . .

A. . .

Một tiếng thanh thúy đánh mặt âm thanh qua đi, thình lình truyền đến béo lông dài kêu thảm.

"Hỗn đản! Hỗn đản!" Miêu Anh thật là nổi giận, một mặt ba ba phiến người, một mặt phát điên gầm rú, thậm chí liên thanh điều cũng thay đổi, "Hỗn đản! Hôm nay không cho ta đem xe liếm sạch sẽ, mơ tưởng đi!"

Hô. . .

Triệu Ngọc mọc ra một ngụm hơi lạnh, trong lòng nói chuyện, may mắn không có bị Miêu Anh đụng vào, nếu để cho nàng biết là ta đang làm chuyện xấu, hôm nay coi như thật xong đời!

Lúc đầu, Triệu Ngọc hữu tâm quay đầu nhìn xem, lại sợ bị Miêu Anh nhìn đến, tranh thủ thời gian cúi đầu tiếp tục đi ra ngoài.

Đi chưa được mấy bước, sau lưng lại truyền tới gầy cao lông tiếng rống: "Ai? Ngươi cô gái này, làm sao còn đánh người đây? Có chuyện gì nói sự tình, động thủ cái gì? Ai. . . Ai? Ngươi muốn làm gì? Ai ai ai. . ."

Ba. . .

Đông. . .

Theo một mảnh huyên thuyên âm thanh truyền đến, gầy cao lông đồng dạng phát ra kêu thảm như heo bị làm thịt! Có thể nghĩ, hắn hắn là bị Miêu Anh đánh thảm hại hơn!

"Mau tới người nha! Đánh người á! Mau tới a. . . A. . ."

Bị đánh về sau, cũng không biết cái nào lông dài la lên một cuống họng, kết quả, lúc đầu tại đường phố đối diện ăn xâu nướng mấy người vội vàng đứng dậy vọt tới.

Mấy giây về sau, Miêu Anh vị trí, lần nữa truyền đến lốp bốp tiếng đánh nhau.

Triệu Ngọc nhướng mày, lúc này mới nhịn không được quay đầu nhìn một chút, nhưng gặp dưới ánh đèn lờ mờ, người người nhốn nháo, Miêu Anh đã bị rất nhiều người vây lại.

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc bản ý, là nghĩ hoa 300 khối tiền dính nhau dính nhau Miêu Anh, lại không nghĩ rằng sẽ náo ra loại tràng diện này đến! Còn tiếp tục như vậy, coi như không dễ thu thập đi! ?

Ai ngờ, Triệu Ngọc chính suy nghĩ nên làm thế nào cho phải? Tại bên cạnh hắn một cái cửa cuốn bỗng nhiên mở, từ bên trong thình lình chạy ra năm sáu cái du côn lưu manh ăn mặc người đến!

Mấy người này trước đó hắn là trong phòng chơi mạt chược, trên bàn mạt chược thậm chí còn đặt vào bó lớn tiền mặt! Trong đó, một cái trên mặt có vết đao chém người hỏi: "Thế nào? Chuyện gì xảy ra?"

Một cái khác mau nói: "Ta vừa rồi nghe được lão cao hô người, có phải hay không bị người đánh? Mau nhìn xem đi thôi!"

Triệu Ngọc hướng trong phòng liếc nhìn, phát hiện ngoại trừ có mạt chược bàn bên ngoài, trong phòng còn chất đống rất nhiều rương lớn, rương lớn bên trên tất cả đều là thuần một sắc Hàn Quốc văn tự, có còn vẽ lấy một chút điện thoại hình ảnh. Đã hủy đi phong trong rương, cũng có thể thấy rõ rất nhiều điện thoại nguồn điện tuyến bên tai cơ loại hình điện tử sản phẩm.

Nương tựa theo đời trước kinh nghiệm, Triệu Ngọc cơ hồ một chút cũng có thể thấy được đến, căn phòng này tuyệt đối có vấn đề, không phải buôn lậu liền là làm giả, bằng không, không có khả năng có nhiều như vậy tuổi trẻ khỏe mạnh cường tráng người trông coi.

Nhìn thấy Triệu Ngọc ngay tại đi đến quan sát, mặt thẹo hung tợn uống hắn một tiếng: "Uy! Nhìn cái gì vậy?" Sau đó, hắn tranh thủ thời gian thét ra lệnh người đứng phía sau đóng cửa, cửa cuốn rầm rầm rơi xuống.

"Lão đại, còn giống như thật sự là đánh nhau!" Có người chỉ vào Miêu

Anh vị trí hô.

"Đi! Chúng ta đi qua nhìn một chút!"

Mặt thẹo ra lệnh một tiếng, những người này phần phật chép vọt tới!

Ai nha, con bà nó là con gấu. . .

Không được!

Triệu Ngọc trong lòng hơi hồi hộp một chút, lúc này thế nhưng là ——chơi lớn! ! !

Chương 147: Chương 147: Kìm lòng không được

Chương 147: Kìm lòng không được

Nhìn thấy lập tức có nhiều người như vậy nhào về phía Miêu Anh, Triệu Ngọc càng thêm cảm thấy đại sự không ổn! Hắn biết rõ, lần này, mình là thật chơi quá mức!

Lo lắng phía dưới, hắn tranh thủ thời gian quay người đi trở về, muốn nhìn một chút Miêu Anh tình huống như thế nào?

Còn chưa đến gần bãi đỗ xe, hắn liền nghe được trong đám người có người hô to: "Ta rãnh, cái này nương môn mà thật có thể đánh a! Các huynh đệ, không thể để cho nàng chạy! Lên cho ta!"

"Nhanh, cầm vũ khí đi!" Một cái khác gọi là rầm rĩ nói, " cho ta đánh cho đến chết!"

Móa!

Triệu Ngọc thầm mắng một tiếng, tranh thủ thời gian tăng tốc bước chân. Theo hắn không ngừng tiếp cận, tiếng đánh nhau cũng càng thêm kịch liệt. Mười mấy người đã đem Miêu Anh vây đến ở giữa, dưới ánh đèn lờ mờ, Triệu Ngọc chỉ có thể nhìn thấy đầu người chớp động, quyền ảnh thước tha, lại là không nhìn thấy Miêu Anh đến cùng ra sao?

Kỳ thật, Miêu Anh thân là thám tử, nếu là nàng hô một cuống họng cho

thấy thân phận, có lẽ tràng diện có thể hơi khống chế một chút. Nhưng mà, Triệu Ngọc chỉ có thể nghe được người nào đó bị đánh kêu đau đớn, lại hoàn toàn nghe không được Miêu Anh thanh âm!

Đông!

Một cái tiểu lưu manh từ trong đám người bay ngược ra đến, vừa vặn ngã ở Triệu Ngọc bên chân. Tiểu lưu manh ngửa mặt chỉ lên trời, liên tục thổ huyết, miệng bên trong lại vẫn không phục không cam lòng mắng.

Triệu Ngọc gặp không ai nhìn thấy, giơ chân lên hướng trên mặt hắn đá một cước, tiểu lưu manh nhất thời ngất đi.

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc đứng ở chỗ cao đi cà nhắc quan sát, lúc này mới rốt cục tại khe hở giữa đám người trông được đến Miêu Anh thân ảnh. Chỉ gặp Miêu Anh toàn vẹn không sợ, gặp người liền đánh!

Thế nhưng là, hảo hán không chịu nổi nhiều người, Miêu Anh lại có thể đánh, cũng không có khả năng hoàn hảo không chút tổn hại giải quyết nhiều người như vậy! Vây công phía dưới, động tác của nàng đã biến hình, thân thể lảo đảo, đoán chừng đã trúng không ít quyền cước!

Con bà nó là con gấu!

Triệu Ngọc bỗng nhiên kinh hãi, tranh thủ thời gian hướng trong đám người vọt mạnh quá khứ.

Chính lúc này, có tên côn đồ bưng một cái sắt ghế, đang muốn hướng Miêu Anh trên đầu đập tới. Miêu Anh thì đưa lưng về phía hắn, cái này một cái ghế nếu là nện ở trên đầu của nàng, hậu quả khó mà lường được.

Triệu Ngọc ngao rống to một tiếng, dùng bả vai hung ác đụng, oanh liền đem người này đụng bay ra ngoài! Bởi vì thế đại lực trầm, người này ngay tiếp theo đụng ngã mấy người!

Triệu Ngọc tay mắt lanh lẹ, đem ghế quơ lấy đến, trực tiếp hướng ngã xuống đất trên thân người đập tới! Theo "đông" một tiếng, trong đám người lập tức phát ra tiếng kêu thảm.

Bởi vì sau lưng địch nhân đột nhiên giảm bớt, Miêu Anh đưa tay bắt lấy chính diện một địch nhân tóc, hướng trong lồng ngực của mình một vùng, một cái đầu gối như sắt đắp lên đi, người kia liền ngửa mặt lên trời bay lên, hung hăng ngã ở một cái khác chiếc xe hơi nắp va li bên trên.

Ngay sau đó, Miêu Anh toàn phong thối quét ngang, lại đem hai người đá bay ra ngoài.

Triệu Ngọc cũng không có nhàn rỗi, tại lại đụng ngã một người về sau, bước nhanh chân vọt tới lông dài ăn xâu nướng cái bàn trước mặt, đưa tay đem chính đốt than lò nướng nắm lên, hướng về phía đám người liền ngã tới!

Nhiệt độ cực cao đỏ cacbon vẩy vào mọi người trên đầu, nhất thời một mảnh quỷ khóc sói gào.

Nhưng mà, Triệu Ngọc không có bắt đối địa phương, xoạt một tiếng, tay cũng bị lò nướng bỏng đến bốc lên khói.

Ô ô u. . .

Triệu Ngọc bị bỏng đến thẳng toát đầu lưỡi, mau đem lò nướng vứt bỏ.

Lúc này, kịp phản ứng bọn côn đồ rốt cục thấy rõ Triệu Ngọc đối địch thân phận, nhất thời hướng hắn nhào tới mấy người. Triệu Ngọc thì dứt khoát đem cái bàn chép tới trong tay, trực tiếp hướng đối phương đập

tới!

Cạch!

Đông!

Ai u!

Ba. . .

Trong nháy mắt, nhào tới mấy người đã bị Triệu Ngọc đập ngã, bởi vì nện đến hung ác, cái bàn chẳng những thay đổi hình, thậm chí tan ra thành từng mảnh đều!

Bất quá, mới vừa rồi bị nóng những người kia cũng đã bò lên, lại lần nữa hướng phía Miêu Anh cùng Triệu Ngọc vọt tới.

Triệu Ngọc không có vũ khí, lúc này hét lớn một tiếng, tay không tấc sắt xông tới, cạch cạch hai quyền, nện bỏ ra hai người!

Thế nhưng là, địch nhân quá nhiều, rất nhanh liền đem hắn vây ở giữa sân, loạn quyền loạn dưới chân, cánh tay của hắn cùng trên lưng tất cả đều trúng chiêu.

Miêu Anh bên này vừa mới đập sập người nào đó cái mũi, lại bị một người khác đâm đến về sau rút lui, công bằng, vừa vặn thối lui đến Triệu Ngọc trước mặt.

Miêu Anh có lẽ là đánh đỏ mắt, ở phía sau lưng đụng phải Triệu Ngọc về sau, đúng là nhìn cũng chưa từng nhìn, quay người một quyền đập tới, vừa vặn đập trúng Triệu Ngọc mặt!

Ai u!

Triệu Ngọc bụm mặt thấp xuống dưới,

Nhất thời bị đông đảo lưu manh đặt ở dưới thân!

A?

Miêu Anh ý thức được đánh nhầm người, nhìn thấy bọn côn đồ vòng lên nắm đấm hành hung Triệu Ngọc, liền muốn lấy đi lên giải vây, lại bị đâm nghiêng bên trong xông tới hai người ngăn trở đường đi.

Bất quá, Triệu Ngọc không cần đến người khác hỗ trợ, tựa như tiểu vũ trụ bỗng nhiên bộc phát, sửng sốt từ quyền đấm cước đá bên trong bạo khởi, dùng cái ót đụng ngã lăn một người, sau đó quơ lấy người nào đó cổ áo trực tiếp đem người ngang tới!

"Ta thao các ngươi con bà nó là con gấu. . ." Triệu Ngọc rống to một tiếng, lại đem người này xem như vũ khí luân, nhất thời đụng đổ tốt một mảng lớn!

Nhưng mà, trước đó cái kia mặt thẹo tâm nhãn rất nhiều, hắn lợi dụng đúng cơ hội một cái vọt mạnh, lập tức từ phía sau giữ lại Triệu Ngọc cổ.

Triệu Ngọc vung thân thể nghĩ đến cái lưng túi, nhưng gia hỏa này tựa hồ luyện qua, dùng đầu gối đỉnh lấy Triệu Ngọc đùi, để hắn không phát tác được.

Lúc này, rất nhiều bò dậy lưu manh lại hướng Triệu Ngọc vọt tới, đối hắn quyền đấm cước đá. Rơi vào đường cùng, Triệu Ngọc đành phải mang theo mặt thẹo vừa đi vừa về xoay tròn tránh né, ý đồ dùng man lực đem đám người phá tan.

Chuyển chuyển, Triệu Ngọc vừa vặn chuyển đến Miêu Anh trước mặt. Miêu Anh vừa mới tách ra gãy người nào đó cánh tay, ngẩng đầu một cái nhìn thấy Triệu Ngọc bị quản chế, lập tức hét lớn một tiếng: "Ta đến!"

Triệu Ngọc còn buồn bực đâu! Người ở sau lưng của ta, làm sao ngươi tới?

Ai ngờ, Miêu Anh nói xong, đúng là bay lên một cước, nặng nề mà đá vào Triệu Ngọc trên ngực!

Một cước này thế đại lực trầm, lôi đình vạn quân, Triệu Ngọc lập tức ngã về phía sau, mà bóp chặt vết đao của hắn mặt cũng là đi theo bay ngược, cuối cùng ùng ục ục đâm vào những người khác trên thân, nhất thời giống quân bài domino đập ngã tốt một mảng lớn!

Con bà nó là con gấu!

Triệu Ngọc lửa giận đằng liền cháy bùng, hắn một mặt tức giận Miêu Anh không nên ngay cả mình cũng đánh, mặt khác tức giận những này làm người ta ghét lưu manh, đảo loạn kế hoạch của mình.

Trong khoảnh khắc, hắn tựa như đầu điên cuồng trâu đực, bắt đầu mình bạo liệt phản kích.

Mặt thẹo cách hắn gần nhất, không thể nghi ngờ trở thành xui xẻo nhất một cái, Triệu Ngọc quay người đè lại cổ của hắn, sau đó lôi lên nắm đấm liền hướng trên mặt hắn mãnh đánh!

Một quyền xuống dưới, máu liền tung tóe ra!

Nhưng mà, Triệu Ngọc căn bản không có dừng tay ý tứ, một quyền tiếp một quyền, một quyền so một quyền hung ác hướng xuống nện. Cứ việc những người khác đi lên đấm đá Triệu Ngọc, nhưng Triệu Ngọc không hề hay biết, một mực thanh đao mặt thẹo đánh cho không có hình người mà, lúc này mới quay người lại ghìm chặt một cái khác lưu manh cổ, sau đó mang theo hắn một đường phi nước đại, "đông" một tiếng, đem nó đầu đập vào ô tô pha lê lên!

Rầm rầm. . . Ô tô miểng thủy tinh đầy đất, người thì bị Triệu Ngọc một hơi nhét vào trong xe!

Triệu Ngọc đằng đằng sát khí quay người lại, tròng mắt trừng một cái, liền đem chúng lưu manh dọa đến toàn thân loạn chiến. Kết quả, ngay tại sững sờ ở giữa, bên cạnh Miêu Anh thì như ma quỷ lẻn đến phụ cận, đôi chân dài bay lên về sau, nhất thời có người bình lấy bay ra ngoài.

Triệu Ngọc oa nha một tiếng hung ác gọi, dùng bả vai kháng trụ cái nào đó lưu manh, đem hắn cao cao nâng lên về sau, nặng nề mà ném xuống đất, thẳng đem hắn rơi bất tỉnh nhân sự, miệng sùi bọt mép!

Đợi cho quẳng xong người này về sau, hiện trường còn lại còn có thể đứng đấy người đã không nhiều lắm!

Nào đó lưu manh vừa định chạy trốn, Miêu Anh toàn phong thối giết tới, một cước đá trúng mặt của hắn. Ba! Theo một tiếng vang giòn, người này nhất thời lật lên lòng trắng mắt, như bị phơi hóa băng côn, tê liệt ngã xuống xuống dưới.

Triệu Ngọc đứng dậy về sau, thì một thanh níu lại một cái khác lưu manh, bắt đầu ba ba đánh mặt. . .

Cùng lúc đó, Miêu Anh cũng đúng lúc giữ chặt cái cuối cùng lưu manh, đem nó nén ở trước mặt mình, dùng đầu gối hung hăng đập bộ ngực hắn. . .

Ba, ba, ba. . .

Đông, đông, đông. . .

Một trận đánh tơi bời về sau, hai người đồng thời quyết tâm, ngửa mặt lên trời thét dài bên trong tuôn ra một kích cuối cùng. Kết quả, hai cái

tiểu lưu manh thê thảm ứng thanh ngã trên mặt đất!

Nhưng mà, Triệu Ngọc tà hỏa chưa tiêu, nhớ tới vừa rồi Miêu Anh đỗi một quyền của mình, còn đá mình một cước, hắn cảm giác oán giận khó bình, đúng là đưa tay níu lại Miêu Anh cánh tay, đưa nàng một thanh kéo đến trước mặt mình.

Ngay sau đó, Triệu Ngọc làm ra một cái thậm chí ngay cả mình cũng vô pháp lý giải cử động điên cuồng, hắn vậy mà gắt gao đè lại Miêu Anh phía sau lưng, sau đó dụng lực tại môi nàng —— hôn xuống! ! !

Chương 148: Chương 148: Một lần nữa làm người

Chương 148: Một lần nữa làm người

Triệu Ngọc hôn tới cực kì đột nhiên, đã hôn đến ma xui quỷ khiến, lại hôn đến kinh thế hãi tục! !

Lúc đầu, Miêu Anh đối với mình vừa rồi sai đánh Triệu Ngọc, vẫn là cảm thấy có chút ý xấu hổ, cho nên khi Triệu Ngọc bỗng nhiên nắm ở mình cánh tay thời điểm, nàng cũng không có làm ra phản kháng động tác.

Nhưng mà, nàng có nằm mơ cũng chẳng ngờ, tại dạng này một cái thời điểm, Triệu Ngọc vậy mà lại lựa chọn dạng này một loại phương thức đến "Trả thù" mình!

Trong một chớp mắt, nàng trở tay không kịp, bị Triệu Ngọc hung hăng hôn vào trên môi!

Đôi môi kề sát, bốn mắt nhìn nhau.

Một giây. . . Hai giây. . .

Thẳng đến thứ ba giây, Miêu Anh lúc này mới rốt cục kịp phản ứng, lập tức đưa tay hung ác đẩy Triệu Ngọc một thanh, sau đó đối diện bay lên đôi chân dài, đem nó đá bay ra ngoài!

"A! Triệu Ngọc! Ngươi tên hỗn đản! Tên điên! ! !"

Nương theo lấy Miêu Anh điên cuồng hò hét, Triệu Ngọc đông đâm vào bên cạnh một chiếc xe hơi trên cửa xe, cường đại lực đạo, chẳng những đem pha lê chấn vỡ, thậm chí liền xe môn đều xẹp tiến vào một khối!

Triệu Ngọc lắc lư nửa ngày, mới từ xẹp đi vào trên cửa xe hái ra thân thể của mình, sau đó che ngực dừng lại ho mãnh liệt!

"Khụ khụ khụ. . ."

Ai ngờ, tựa như tham gia náo nhiệt, trước kia béo lông dài bỗng nhiên lắc lắc ung dung từ dưới đất bò dậy, vừa vặn cùng Triệu Ngọc đánh cái đối mặt.

"A! Là ngươi. . ."

Béo lông dài muốn xác nhận hung phạm, ngón tay há miệng run rẩy chĩa sang.

"Là bà ngươi cái chân. . ." Triệu Ngọc lập tức bay lên một cước, đem hắn lại lần nữa đạp mộng quá khứ!

"Hô hô. . ."

Miêu Anh thở hổn hển, một mặt bôi bờ môi, vừa dùng giết người ánh mắt trừng mắt Triệu Ngọc.

Triệu Ngọc có lẽ là cảm thấy một tia đuối lý, bận bịu đem ánh mắt nhìn hướng về phía nơi khác, đồng dạng thở nặng hô hô . Bất quá, trong lòng của hắn lại tại dư vị vô tận, đầy trong đầu đều là vừa rồi kinh tình một hôn!

Chính lúc này, Nhữ Dương tổ trọng án thám viên nhóm chạy tới, mọi

người xem xét trước mắt này tấm tràng cảnh, không khỏi tất cả đều mắt choáng váng.

Dựa theo bọn hắn Logic tới nói, bữa tối tan cuộc về sau, Miêu Anh cực có thể sẽ cùng Triệu Ngọc đại chiến một trận, mà lại Triệu Ngọc tất nhiên vô cùng thê thảm!

Nhưng trước mắt tình hình, nhưng lại làm cho bọn họ nhìn không rõ, Triệu Ngọc chẳng những không có vô cùng thê thảm, tại sao lại vô duyên vô cớ mà bốc lên nhiều như vậy bị đánh người đến đâu?

Nhưng gặp mười mấy người, tất cả đều ngã xuống đất không dậy nổi, rên thống khổ, có đã bất tỉnh nhân sự, còn có bị đánh cho máu me đầy mặt, cánh tay ngẩng lên!

"Đội trưởng. . . Cái này. . . Thế nào đây là?" Thám viên nhóm lên mau hỏi thăm.

Miêu Anh lại trừng Triệu Ngọc một chút, lúc này mới xông thủ hạ nói ra: "Thông tri nơi đó đồn công an, tất cả đều bắt lại! Bọn hắn tập kích nhân viên cảnh vụ, hơn nữa còn tùy chỗ đại tiểu tiện!"

"Ừm? Cái gì?" Thám viên nhóm liên tiếp mơ hồ, "Tùy chỗ. . ."

"Không phải! Khụ khụ. . ." Triệu Ngọc vội vàng dùng ngón tay chỉ nơi xa, thay Miêu Anh nói bổ sung, "Xa xa kia tòa nhà trong phòng, là cái buôn lậu ổ điểm! Đây đều là buôn lậu phiến, có thể là Miêu đội trưởng trong lúc vô tình phát hiện bọn hắn hoạt động, cho nên bọn hắn mới đến tập kích chúng ta!"

"Nha! ?" Thám viên nhóm lúc này mới cảm thấy thoáng hợp lý một chút.

Triệu Ngọc, lập tức đưa tới Miêu Anh ánh mắt nghi ngờ. Nếu thật là như

Triệu Ngọc nói như vậy, như vậy bọn hắn đánh người lý do tựa hồ coi như đầy đủ, bằng không mà nói, chỉ vì tùy chỗ đại tiểu tiện mà làm to chuyện, thực sự quá mức gượng ép.

Nhìn thấy thám viên nhóm ngay tại liên hệ đồn công an, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian lại bổ sung một câu: "A, đúng rồi! Những người này ra tay cực nặng, vậy đơn giản là muốn giết người diệt khẩu đâu! Cũng không thể đơn giản đến cái đánh lén cảnh sát liền đem sự tình bôi đi qua! Có phải hay không a, Miêu đội trưởng?"

Miêu Anh cắn chặt răng, cũng trợn mắt nhìn hắn một cái.

Thám viên nhóm lúc này mới ý thức được can hệ trọng đại, chẳng những liên hệ đồn công an, báo đáp cáo cho cục cảnh sát.

Năm phút không đến, liền có số lớn cảnh sát nhân dân đuổi tới hiện trường, kết quả mở ra cửa cuốn xem xét, bên trong quả nhiên đều là buôn lậu hàng cùng hàng cấm! Cái này một đám hơn mười tiểu lưu manh lúc này bị khống chế, mang về đồn công an.

Xuống chút nữa, liền là xử lý như thế nào hậu sự. Căn cứ nơi đó cảnh sát nhân dân nói chuyện, những người này chẳng những tham dự buôn lậu, mà lại trong đó có mấy người vẫn là đếm lên lừa gạt án người hiềm nghi,

Vừa vặn có thể cẩn thận thẩm nhất thẩm! Nơi đây vừa vặn về Nhữ Dương phân cục quản hạt, những người này tất nhiên cần phải không đến kết quả gì tốt!

Triệu Ngọc cũng không cùng bọn hắn đi đồn công an, thu thập xong hiện trường, hắn liền lặng lẽ im lặng trượt. Theo lý thuyết, hắn là trọng yếu người trong cuộc một trong, vốn hắn nên đi theo làm cái ghi chép đi, nhưng là, hắn cho rằng những này vụn vặt việc nhỏ, Miêu Anh hoàn toàn có thể tự hành giải quyết, căn bản không cần đến hắn!

Mà lại, hắn cực kỳ lo lắng chính là, một khi mập gầy lông dài khai ra, cho huy đẳng xe đi tiểu sự tình là hắn chỉ điểm, vậy hắn coi như triệt để xong đời!

Cho nên, vẫn là sớm làm rời đi thật tốt.

Còn tốt, Triệu Ngọc chuồn mất về sau, Nhữ Dương bên kia cũng không có người lại gọi điện thoại tìm hắn. Xem ra, những người kia đồng dạng không muốn cùng hắn lại liên hệ.

Triệu Ngọc khi về đến nhà, 12 điểm đã qua!

Sau khi vào nhà, hắn đã cảm giác thể xác tinh thần mỏi mệt, lại cảm thấy vết thương chồng chất. Cái này tổn thương không chỉ đến từ thân thể, còn nguồn gốc từ vào trong tâm.

Hắn thậm chí ngay cả đèn đều không có mở, liền trực tiếp chạy phòng vệ sinh cởi quần áo tắm rửa đi!

Tiếng nước ào ào, nhiệt khí bốc hơi.

Triệu Ngọc nhìn xem trong gương mình, chợt cảm thấy một trận buồn vô cớ hoảng hốt.

Trong gương da mình trắng nõn, da mịn thịt mềm, không có hai đầu Thanh Long, không có mặt sẹo cùng đầu trọc, không còn giống như kiểu trước đây đằng đằng sát khí! Nhìn thấy mình trong kính, Triệu Ngọc không khỏi sinh lòng hoang mang.

Cái này "Ta" hay là thật "Ta" sao?

Ta đến cùng là cái nào "Ta" đâu?

Triệu Ngọc cảm giác huyết khí cuồn cuộn, ngũ vị tạp trần, hắn đem nắm đấm nắm thật chặt, có lòng muốn muốn nện chút đồ vật phát tiết một chút, lại là không chỗ ra tay!

Kỳ thật, hắn tức giận đối tượng không phải người khác, mà là mình!

Giờ này khắc này, hắn biết rõ, mình phiền muộn phẫn buồn bực, còn có tâm bên trong lệ khí, hoàn toàn đến từ cái kia trong đầu vung đi không được tịnh ảnh —— Miêu Anh!

Hắn cũng hết sức rõ ràng, lần này, mình là thật làm sai!

Từ xuyên qua đến đến nay, đây là Triệu Ngọc lần đầu cảm thấy áy náy cùng tự trách. Hắn đã thật sâu nhận thức đến, mình hôm nay đối Miêu Anh sở tác sở vi, là sai lầm!

Tự mình làm quá không chính cống, vì thỏa mãn mình ác niệm, vậy mà làm ra như thế một màn đùa ác, lại hơi kém chọc tới không thể vãn hồi sự kiện lớn đến!

Nếu là vạn nhất Miêu Anh bởi vậy bị trọng thương, hậu quả quả thực không dám tưởng tượng!

Rầm rầm. . .

Sảng khoái nước nóng, cọ rửa Triệu Ngọc thân thể, nhưng cũng giống tại gột rửa lấy tâm linh của hắn.

Ta sai rồi!

Hắn ở trong lòng mặc niệm, về sau, không thể lại làm loại chuyện ngu này!

Ta xuyên việt rồi, ta trùng sinh, ta hiện tại là cảnh sát! Ta lại không lúc

trước cái kia đánh nhau không muốn sống, làm việc không cân nhắc hậu quả tiểu lưu manh!

Ta hiện tại có cuộc sống mới, mới sự nghiệp, ta. . . Ta có phải hay không hắn là trân quý mới đúng a! ? Chẳng lẽ. . . Ta còn muốn lại nằm lên một lần hành hình ghế dựa, bị tiêm vào một lần độc dược sao?

A. . .

Triệu Ngọc lần nữa nhìn về phía mình trong kính, không chịu được cười! Hắn cười mình, vì cái gì đạo lý dễ hiểu như vậy, hắn nhưng vẫn không có nghĩ rõ ràng đâu?

Hồi tưởng từ lúc sau khi xuyên việt tự mình làm những chuyện kia, mặc dù dũng mãnh phi thường phá án được thưởng, thế nhưng là, vậy thì thế nào đâu? Quan hệ nhân mạch đi được rối tinh rối mù, các đồng nghiệp đối với hắn vừa hận vừa sợ, nếu không có trong đầu Kỳ Ngộ hệ thống tại, hắn hiện tại rất có thể sẽ một lần nữa trở lại trước kia đường xưa đi lên!

Triệu Ngọc!

Không thể còn tiếp tục như vậy!

Ta trùng sinh!

Lão thiên lại cho ta một lần một lần nữa làm người cơ hội, ta sao có thể còn giống như kiểu trước đây không tiết tháo, không điểm mấu chốt đâu?

Đã trùng sinh, vậy sẽ phải một lần nữa làm người!

Hảo hảo nắm chắc vận mệnh của mình, còn có cuộc sống của mình!

Giờ khắc này, Triệu Ngọc giống như kinh lịch một trận linh hồn tẩy lễ, đột nhiên đại triệt đại ngộ!

Giờ khắc này, hắn tựa như tìm được sinh hoạt phương hướng, tìm được cuộc sống mục tiêu, cũng tìm được làm người chân lý!

Đúng!

Từ hiện tại giờ khắc này lên, lão tử muốn tạo một cái mới người! Hảo hảo làm người!

Tắm rửa xong về sau, Triệu Ngọc quần áo cũng không có mặc, liền tranh thủ thời gian lấy điện thoại cầm tay ra gọi điện thoại. Hắn cho rằng, đã mình quyết định phải thật tốt làm người, có phải hay không nên hảo hảo chúc mừng một chút đâu?

Điện thoại là gọi cho Dương Hồng, nhưng mà, để Triệu Ngọc ngoài ý muốn chính là, điện thoại đánh đi ra về sau, phòng ngủ của mình bên trong lại truyền đến điện thoại chuông reo.

Hắn mở cửa đi vào xem xét, nhưng gặp Dương Hồng cùng Hoa Hoa đang nằm tại trên giường của mình, đang ngủ say đâu! Ngựa chó ông trùm thì bàn nằm tại dưới mép giường mặt, nhìn thấy Triệu Ngọc về sau, tranh thủ thời gian nhảy lên tiến lên đây, vây quanh Triệu Ngọc xoay lên vòng.

Nha. . .

Triệu Ngọc minh bạch, chắc hẳn hai người này sợ hãi Hồng Chí Đào sẽ bị vô tội phóng thích, còn tới gây sự với các nàng, vậy mà tại phòng ngủ mình ở!

Hắc hắc hắc. . .

Nhìn xem trên giường tương hỗ điệp gia tuyết trắng đùi, Triệu Ngọc dùng gót chân nhẹ nhàng một đá, liền đem ông trùm đá ra phòng. Sau đó, hắn vuốt ve lòng bàn tay của mình, trực tiếp hướng trên giường —— đánh tới! ! !

Chương 149: Chương 149: Vẫn là nhiều tích một chút đức đi!

Chương 149: Vẫn là nhiều tích một chút đức đi!

Canh năm đỉnh gió thổi mưa nặng hạt, thế mạnh như nước tẩy tàn nóng!

Bởi vì Triệu Ngọc làm ra động tĩnh quá lớn, lầu dưới Khương Đại Phong hết thảy gõ ba lần nóc phòng, tiếng chửi rủa của hắn thậm chí cách sàn nhà đều có thể nghe được!

Một đêm này, Triệu Ngọc đem một lời bản sự tất cả đều tuyên tiết ra, cho đến ba người tất cả đều tinh bì lực tẫn, lúc này mới rốt cục về phục bình tĩnh. Tám mốt bên trong? Văn lưới W(─)W? W. 81 ZW. COM

Một mét năm giường chiếu quá nhỏ, Triệu Ngọc lúc nửa đêm còn bị Dương Hồng cùng Hoa Hoa dồn xuống giường, cuối cùng không thể không bò lại mình phòng ngủ nhỏ nghỉ ngơi.

Thế nhưng là, mặc dù sức cùng lực kiệt, Triệu Ngọc lại vẫn lăn qua lộn lại ngủ không yên! Hôm nay sinh sự tình, thật sự là một chuyện tiếp lấy một kiện, đáp ứng không xuể, chỉ riêng đánh nhau liền đánh hai về!

Triệu Ngọc vốn không muốn lại đi tinh tế hồi ức những này phân loạn phức tạp kinh lịch, cũng không biết vì cái gì, trong đầu nhưng thủy chung không thể thoát khỏi cái kia tư thế hiên ngang tịnh ảnh!

Miêu Anh âm dung tiếu mạo, Miêu Anh lớn lôi đình, Miêu Anh giận

mắng gầm thét, tất cả đều để hắn nhớ mãi không quên, nhất là cuối cùng kia kinh tình một hôn, càng làm cho hắn dư vị vô tận, vẫn chưa thỏa mãn! Thậm chí ngay cả vừa rồi tại cùng hai vị mỹ nữ giày vò say sưa thời điểm, trong đầu cũng thường sẽ hiện ra Miêu Anh cái bóng tới. Trong thoáng chốc, hắn thậm chí đem nhầm dưới thân nữ nhân, trở thành Miêu Anh đều!

Ai!

Triệu Ngọc không khỏi một trận thở dài, cho dù là trước kia cùng Diêu Giai tiếp xúc gần gũi thời điểm, hắn cũng chưa từng từng có loại cảm giác này!

Ta... Đây là thế nào?

Chẳng lẽ... Ta bị cái này Miêu Nhân Phụng cho say mê rồi?

Đây có phải hay không là gọi quỷ mê tâm hồn đâu?

Thế nhưng là, ta cứ như vậy mê nàng, lại vì cái gì còn muốn khắp nơi cùng với nàng đỉnh ngưu đâu?

Ngay tại Triệu Ngọc vì thế thời điểm mê mang, hệ thống rốt cục truyền đến kết thúc thanh âm.

Để hắn vô cùng thất vọng chính là, lần này kỳ ngộ độ hoàn thành, chỉ có 81%, hắn vẻn vẹn thu được một cái ẩn hình máy theo dõi mà thôi.

Vì cái gì đây?

Triệu Ngọc không thể nào hiểu được. Theo lý thuyết, hắn hôm nay trợ giúp Dương Hồng cùng Hoa Hoa giải quyết lớn như vậy một cái phiền toái, còn đem xã hội kia bại hoại Hồng Chí Đào trói lại, giữ gìn xã hội ổn định cùng hòa bình, đây chính là làm một kiện đại hảo sự a?

Vì sao lại thấp như vậy đâu?

Tối thiểu nhất cũng phải qua 9o% mới tốt a?

Nhưng mà,

Đương Triệu Ngọc tỉ mỉ nghĩ lại về sau, lại nhất thời không còn làm kiêu.

Bởi vì, hắn hôm nay mặc dù làm một kiện đại hảo sự, thế nhưng là phá hỏng sự tình nhưng cũng làm không ít! Tới trước nói, hắn mướn người đi cho Miêu Anh ô tô đi tiểu, còn đưa tới lớn như vậy một trận phong ba, cử chỉ này quả thực liền là thất đức mang bốc khói, khiến người chỉ!

Còn nữa nói, hắn đã trợ giúp Dương Hồng cùng Hoa Hoa, vậy liền không nên tác thủ hồi báo, nhất định để hai nữ cùng một chỗ hầu hạ hắn, thỏa mãn hắn. Chuyện này đồng dạng làm được không quá hào quang!

Chậc chậc...

Xem ra, về sau mình còn phải cần nhiều hơn ước thúc một chút mới tốt! Như là đã dự định một lần nữa làm người, cũng không thể còn như vậy bất chấp hậu quả ngang bướng đi xuống, về sau a, vẫn là nhiều tích một chút đức đi!

Lúc đầu, Triệu Ngọc muốn tiếp lấy mở một quẻ, nhưng hắn bỗng nhiên nghĩ đến, mình quẻ văn còn không có tiến hành phân tích đâu! Lần trước mở ra chính là "Khảm ly" quẻ, nước Trầm Hỏa nhẹ.

"Khảm" chữ tự nhiên không cần nói, từ sáng sớm cùng Loan cục dáng dấp xấu hổ chạm mặt, lại đến cùng Dương Hồng, Hoa Hoa kiều diễm triền miên, lại đến cùng Miêu Anh kinh tình một hôn!

Một ngày này xuống tới, thế nhưng là thật không có bớt tiếp xúc nữ nhân!

Như vậy..."Cách" quẻ đâu? Hồi tưởng một ngày này kinh lịch, cái này "Cách" chữ đến cùng đại biểu cho cái gì? Bởi vì hôm nay cũng không có gặp được người nhà cùng thân thích, cho nên Triệu Ngọc bản năng loại bỏ "Cách" chữ đại biểu thân tình giải thích.

Đã "Cách" cùng người thân không quan hệ, như vậy rất rõ ràng "Tốn" là đại biểu cho thân tình cùng người nhà cái kia! ?

Càn, khôn, chấn, tốn, cấn, đoái, khảm, cách, trong bát quái, "Càn" còn chưa hề đi ra; "Khôn" chỉ xuất qua một lần, trước mắt không thể nào phán đoán; "Chấn" đại biểu địa vị; "Tốn" đại biểu thân tình; "Cấn" đại biểu công việc; "Đoái" đại biểu tài phú; "Khảm" đại biểu nữ nhân.

Trước mắt đến xem, chỉ còn lại có cái này đại biểu cho lửa "Cách" quẻ còn không có giải thích.

Bất quá, nếu như từ mấy cái khác quẻ văn bên trong thôi diễn một chút, Triệu Ngọc suy đoán, cái này "Cách" đại biểu, cực có thể là —— hữu nghị hoặc hữu nghị! ?

Bởi vì, người có thể tại trong sinh hoạt gặp phải kỳ ngộ, trước mấy loại đã cơ bản có thể khái quát, nếu như lại thêm hữu nghị, tựa hồ liền triệt để toàn!

Như vậy..."Cách" đại biểu thật sự là hữu nghị sao? Hồi tưởng hôm nay kinh lịch, cái này hữu nghị có hay không ở nơi nào hiện ra qua đây?

Chẳng lẽ... Là cái kia càn quét tệ nạn làm Lục Triệu Hoành chủ nhiệm?

Có phải hay không, thông qua hôm nay hợp tác, ta cùng hắn về sau sẽ trở thành bằng hữu?

Ân...

Triệu Ngọc ngược lại nghĩ đến:

Ta hôm nay tại Nhữ Dương phân cục chấm dứt Giản Văn Lỵ bị hại án, hơn nữa còn đạt được không ít tiền thưởng , ấn lý thuyết, cái này cũng hẳn là có "Chấn" cùng "Đoái" thành phần ở bên trong a?

Mà lại, mặc dù là đánh bậy đánh bạ, lại bắt được một cái buôn lậu đội, cái này tựa hồ cũng có thể tính được là cùng "Cấn" móc nối a?

Vì cái gì mấy cái này quẻ văn, nhưng không có mở ra đâu?

Còn có, "Khôn" đến tột cùng đại biểu cho cái gì? Có phải hay không theo một ý nghĩa nào đó tổ hợp quẻ, vẫn là có cái gì cũng đặc biệt hàm nghĩa?

Còn có, những cái kia tối nghĩa khó hiểu quẻ văn đâu? Đến cùng nên đi đâu tìm kiếm giải thích?

Triệu Ngọc càng nghĩ càng nhiều, càng nghĩ càng loạn, nghĩ đến đều nhanh không cách nào tự kềm chế! Nhìn tới... Đối với mình Kỳ Ngộ hệ thống, còn có rất nhiều đồ vật cần tiếp tục cố gắng lĩnh hội mới được.

Vì thay đổi đầu óc, hắn tranh thủ thời gian hút thuốc mở một quẻ. Cái này hơn nửa đêm, tiếng ho khan một chút truyền ra thật xa, hại dưới lầu lại vang lên Khương Đại Phong chửi mắng.

"Đoái Chấn quẻ, " hệ thống nói, "Đoái trạch chấn lôi, trạch mật lôi không, không thể nào âm thanh, tai di nghi ngờ yêu, người giám vừa ý."

"Đoái Chấn" quẻ?

Có tiền! ?

Có địa vị! ?

Triệu Ngọc vô cùng vui sướng, cái này quẻ thế nhưng là mở coi như không tệ. Thế nhưng là, quẻ văn bên trong có "Không thể nào âm thanh" bốn chữ này, có phải hay không nói, lôi không có ở đầm lầy phía dưới, liền đánh không vang?

Ý gì?

Đằng sau lại là "Yêu", lại là "Lòng người", cái này lại có gì chỉ thị đâu?

Kỳ thật, từ lúc có Kỳ Ngộ hệ thống về sau, Triệu Ngọc chưa hề đình chỉ qua đối với mấy cái này quẻ văn nghiên cứu. Vì thế, hắn chẳng những tuần tra mạng lưới, còn mua qua Internet không ít có quan hệ Bát Quái thư tịch, thậm chí còn bái phỏng qua một chút thầy bói, thế nhưng là tìm tới tìm lui, lại vẫn không hiểu được.

Thật không biết, những này quẻ văn đến cùng xuất từ phương nào? Có gì thả giải?

Đối mặt với những này tối nghĩa khó hiểu quẻ văn, Triệu Ngọc luôn luôn có một loại mơ hồ cảm giác. Hắn cảm thấy, những này quẻ văn, vô cùng có khả năng cùng mỗi một lần muốn sinh kỳ ngộ có quan hệ! Nếu như có thể đem hiểu thấu đáo, nói không chừng, có thể sớm dự báo kỳ ngộ nội dung cụ thể, dạng này liền có thể tốt hơn trợ giúp hắn hoàn thành kỳ ngộ!

Thế nhưng là, nên như thế nào lĩnh hội đâu?

Những chữ này tất cả đều là từ hệ thống niệm đi ra, không có văn tự viết, cùng âm chữ lại nhiều, Triệu Ngọc thậm chí đều không thể xác định đến cùng là một chữ nào! Cái này còn thế nào tra?

Nói lên tra đồ vật đến, Triệu Ngọc cơ hồ không thể tránh né lại nghĩ tới bị mình liên lụy ra Miên Lĩnh vụ án bắt cóc, cũng không biết, Vương Phi bọn hắn đến cùng tra được cái gì rồi? Vì cái gì lâu như vậy đều không hướng bên ngoài lộ ra tin tức đâu? Chẳng lẽ, đúng như Miêu Anh đoán như thế, bọn hắn hiện cái gì không tầm thường đồ vật?

Cứ như vậy càng nghĩ, cũng không biết cuối cùng phản phục bao lâu, Triệu Ngọc lúc này mới rốt cục ngủ thật say.

Mấy ngày qua, hắn đi ngủ thời gian nghỉ ngơi phi thường có hạn, thậm chí đều có thần kinh suy yếu dấu hiệu. Hiện tại rốt cục ngủ, nhưng vẫn là ngủ được không quá an tâm, luôn cảm giác có cái gì đại sự muốn sinh giống như. Mà lại, hắn còn nhiều lần mơ tới tư thế hiên ngang Miêu Anh, mơ tới mình cũng đem Miêu Anh đẩy ngã tại trên giường...

...

Ngày thứ hai, trời đã sáng choang.

Triệu Ngọc còn tại hô hô ngủ say bên trong, điện thoại vang lên ong ong.

Hắn mở ra một con mắt, mở ra điện thoại nhìn một chút, hiện trên điện thoại di động tới một đầu cho dương phân cục chính thức tin nhắn, phía trên yêu cầu toàn thể tổ trọng án thám viên, tại buổi sáng 10 điểm, đúng giờ tham gia Miên Lĩnh vụ án bắt cóc phân tích án tình hội.

Mặc dù còn ở vào trong mơ mơ màng màng, nhưng Triệu Ngọc vẫn là chú ý tới chữ bên trên biến hóa. Vụ án này, nguyên lai gọi là "Miên Lĩnh đặc biệt lớn bắt cóc mất tích án", nhưng bây giờ dĩ nhiên đã đổi thành "Miên Lĩnh đặc biệt lớn bắt cóc —— án giết người! ! !"

Chương 150: Chương 150: Phong hồi lộ chuyển

Chương 150: Phong hồi lộ chuyển

Buổi sáng 10 ấn mở sẽ, Triệu Ngọc vốn cho rằng còn có thể lại nhiều nghỉ ngơi một hồi, nhưng mí mắt còn không có đóng chặt, Bành Hân điện thoại liền đến!

Bành Hân gọi Triệu Ngọc tranh thủ thời gian, lập tức, lập tức tới cục cảnh sát một chuyến, có chuyện quan trọng cần hắn đến xử lý!

Triệu Ngọc có chút ngoài ý muốn, vội hỏi sự tình gì?

Bành Hân lại nói cho hắn biết, ngươi đã đến liền biết! Nhanh!

Ai u. . .

Triệu Ngọc duỗi ra chặn ngang, mặc dù hôm nay mở ra "Đoái Chấn" quẻ, nói rõ hắn tại tiền cùng địa vị có khả năng sinh cải biến, thế nhưng là không có đại biểu công tác "Cấn", thì nói rõ hắn cũng sẽ không được cái gì phá án manh mối a?

Bất quá, mình đã quyết định một lần nữa làm người, vậy cũng không thể cũng là vô ích! Bởi vì cái gọi là con hư biết nghĩ lại quý hơn vàng, hôm nay, lão tử liền phải làm ra người dạng đến!

Thế là, Triệu Ngọc lên dây cót tinh thần đi vào phòng vệ sinh rửa mặt.

Một tẩy mới biết được, tình cảm mình tối hôm qua một trận chém giết, đã toàn thân máu ứ đọng, khắp nơi là tổn thương.

Trong đó, lợi hại nhất, còn muốn thuộc Miêu Anh cho mình kia mấy cái. Ngực chịu hai cước, xương sườn không ngừng liền đã là vạn hạnh! Thảm nhất thì là đánh vào trên mặt quyền kia, nắm đấm chính giữa mi tâm, mũi đau buốt nhức, con mắt sưng đỏ, hơi kém phá tướng đều!

Cái này Miêu Nhân Phụng, ra tay thật sự là quá độc ác!

Uổng ta Triệu Ngọc đối ngươi như vậy mê muội!

Bất quá, hồi ức tối hôm qua kia đột nhiên một hôn, hắn nhưng lại sờ lấy bờ môi của mình, lâm vào một loại nào đó dư vị. . .

Thay xong sạch sẽ gọn gàng đồng phục cảnh sát, Triệu Ngọc đang muốn đi ra ngoài, nhưng chợt nhớ tới mặt khác trong phòng ngủ hai vị mỹ nữ, hắn lại không thể không dừng lại chân.

Bởi vì, lão tử đã nói, hôm nay muốn tạo một cái mới người! Nói chuyện cần phải giữ lời, chơi tiểu thư nào có không trả tiền lý lẽ? Nghĩ đến chỗ này, hắn liền tìm kiếm túi tiền, từ bên trong móc ra 2000 khối tiền đến, sau đó đặt ở Dương Hồng áo khoác bên trên.

Ông trùm nhìn thấy Triệu Ngọc đi ra ngoài, cũng nghĩ đi theo, Triệu Ngọc lại khoát tay đem nó đánh trở về, trong miệng thì thầm: "Chờ một lúc để ngươi Hoa Hoa tỷ tỷ chiếu cố ngươi đi, ta có chuyện gấp gáp xử lý đâu! Ông trùm a, ngươi nhưng nhớ kỹ, từ giờ trở đi, chủ nhân của ngươi đã là một người tốt a! Về sau, ngươi cũng muốn làm một đầu chó ngoan, biết không?"

Triệu Ngọc nói xong ngẩng đầu một cái, lại chỉ có thấy được ông trùm ngay tại đi xa cái đuôi.

Hắn xách tốt túi xách, đi ra ngoài xuống lầu.

Vừa mới đi ra hành lang, một vòng ánh mặt trời sáng rỡ liền vung vãi trên mặt của hắn, để hắn lần cảm giác nhẹ nhàng khoan khoái say mê. A. . . Thật tốt ánh nắng, từ giờ trở đi, hết thảy đều muốn một lần nữa. . .

Triệu Ngọc vừa mới cảm khái một nửa, sạp trái cây bên trên liền truyền đến Khương Đại Phong gầm rú: "Thối cảnh sát, ta đang muốn tìm ngươi đây! Nhanh, thu thập hành lý cho ta dọn đi! Ngươi làm cái gì a làm? Đêm qua mang theo mấy nữ quỷ khóc sói gào? Đúng sao?"

"Ta. . . Bà ngươi. . ." Triệu Ngọc vừa muốn lớn lôi đình, đột nhiên nhớ tới lời thề của mình đến, tranh thủ thời gian chở một hơi, kiềm nén lửa giận nói, "Ai nha, Khương lão bản, thực sự không có ý tứ, tối hôm qua quấy rầy đến ngươi, ân. . . Lần sau, lần sau hắn là sẽ không. . ."

Triệu Ngọc trước kia chưa hề nói qua mềm lời nói, chợt vừa ra khỏi miệng, cảm giác mọi loại khó chịu.

"Không có lần sau, nghe thấy được sao?" Khương Đại Phong giận điên lên đều, "Ngươi cái này cái gì vô lương cảnh sát a, lại nuôi chó lại nuôi người? Ta lầu này đều sắp bị ngươi phá hủy, ngươi biết không?"

Hô. . .

Nhìn thấy Khương Đại Phong ngang ngược dáng vẻ, Triệu Ngọc một mực tại hung hăng vận khí, hận không thể đi lên đem hắn sạp hàng đập!

Bất quá, lý trí của hắn cuối cùng vẫn chiếm lĩnh thượng phong, khó khăn tâm bình khí hòa nói: "Khương lão bản, ta không cùng ngươi lãng phí nước miếng, hai ta có hợp đồng, trên hợp đồng không nói ta không cho phép nuôi chó, cũng không nói ta không cho phép cua gái, ngươi muốn đuổi ta đi, vậy ngươi liền đi tòa án kiện để ta đi! Bái bai ngài nha!"

Nói xong, Triệu Ngọc xoay người rời đi, sau lưng thì xoát xoát bay tới một nắm lớn Khương Đại Phong ném tới quả dứa da!

Hắc hắc hắc. . .

Chuyển qua góc tường, Triệu Ngọc đối với mình vừa rồi biểu hiện phi thường hài lòng. Lấy đức phục người, lấy pháp luật nói chuyện, ta Triệu Ngọc là cái phân rõ phải trái —— cảnh sát nhân dân! ! !

Hắc hắc hắc. . .

Đương Triệu Ngọc rốt cục đi vào đơn vị thời điểm, cửa cảnh cục cảnh tượng, lập tức dọa hắn nhảy một cái. Nhưng gặp nơi đó đậu đầy các loại TV tiếp sóng xe, còn có dùng lời ống phóng viên, kháng camera thợ quay phim!

Ta két. . .

Tình cảnh lớn như vậy a?

Hắn thè lưỡi, cảm giác từ cửa chính đi vào khá là phiền toái, vẫn là đi cửa sau tốt.

Ai ngờ, cửa sau đồng dạng vây quanh một đống lớn Triệu Ngọc người mặc đồng phục cảnh sát về sau, lập tức có mấy người xông tới, hỏi cái này hỏi cái kia, chủ yếu đều là liên quan tới Miên Lĩnh án vấn đề.

Triệu Ngọc chưa từng bị phóng viên phỏng vấn qua, vốn có tâm cùng bọn hắn tranh luận, còn không có mở miệng, Bành Hân điện thoại lại vang lên, không ngừng thúc giục Triệu Ngọc tranh thủ thời gian tới, đồng thời muốn hắn trực tiếp chạy giám chứng khoa đi.

Giám chứng khoa?

Triệu Ngọc suy nghĩ một chút, xem ra, thật sự là có cái gì đại sự!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian dùng nhanh nhất độ xuyên qua đám người, tiến vào cục cảnh sát cao ốc. Khi hắn đi vào giám chứng khoa đại sảnh về sau, hiện nơi này đồng dạng là người đông nghìn nghịt.

Bất quá, cùng cổng cảnh tượng nhiệt náo tương phản chính là, nơi này mặc dù nhiều người, lại là một mảnh yên lặng, mà lại thỉnh thoảng truyền đến một chút thấp giọng khóc nức nở cùng tiếng khóc.

Đại sảnh hai bên trên ghế ngồi, ngồi rất nhiều các loại ăn mặc người, chừng hai ba mươi cái, trầm thấp tiếng khóc lóc, chính là từ nơi này truyền đến.

Triệu Ngọc nhìn chung quanh một chút, hiện Bành Hân cũng không ở đây . Bất quá, Trương Cảnh Phong lại không biết từ chỗ nào xông ra, cùng hắn lên tiếng chào.

"Lão Trương, ngươi tới vừa vặn!" Triệu Ngọc vội hỏi, "Hiện tại cái gì tình huống đây là?"

"Ta cũng là vừa tới không lâu!" Trương Cảnh Phong chỉ vào giám chứng khoa cửa chính nói, "Ta chỉ là nghe nói, chính thức kiểm tra thi thể báo cáo đã ra tới! Khả năng xảy ra chút mà ngoài ý muốn, cho nên những người lãnh đạo còn tại thương nghị, đến cùng nên như thế nào giải quyết? Chờ một lúc nghĩ thoáng sẽ nói thế nào đi!"

"Ừm? Ngoài ý muốn? Cái gì ngoài ý muốn?" Triệu Ngọc giật mình.

"Ta cũng không biết!" Trương Cảnh Phong lắc đầu, sau đó chỉ vào trên ghế ngồi người nói, "Những cái này đều là năm đó những cái kia bị bắt cóc hài tử gia thuộc! Đã đem bọn hắn gọi qua, ta nghĩ, những cái kia thi cốt. . ."

Bởi vì hiện trường quá mức yên tĩnh, Trương Cảnh Phong khó mà nói cẩn thận . Bất quá, Triệu Ngọc lại là nghe được rõ ràng, những cái kia thi cốt tất nhiên đều là năm đó những cái kia bị bắt cóc bọn nhỏ, đây là gia thuộc nhóm đến nhận lãnh thi thể!

Trước đó Hồ Bân đã nói với Triệu Ngọc, cho nên Triệu Ngọc cũng có tâm lý chuẩn bị, cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, chỉ bất quá, hắn không rõ, kiểm tra thi thể đến cùng sẽ xuất hiện cái gì ngoài ý muốn đâu?

Hai người đang nói, bên cạnh vật chứng thất môn bỗng nhiên mở, Bành Hân dẫn một nam một nữ từ bên trong đi ra.

Đôi nam nữ này đều là hai tóc mai năm mươi, đã niên kỷ không nhỏ. Thế nhưng là bọn hắn ăn mặc lại phi thường thời thượng khí phái, xem xét đều là có tiền có địa vị thượng tầng nhân vật.

Nữ nhân kia con mắt ẩm ướt đỏ, hiển nhiên là đã mới vừa khóc. Nam thì mày kiếm nhíu chặt, một mặt vẻ u sầu, trong tay còn cầm Triệu Ngọc từ trong hầm mỏ nhặt được cái kia bao da. Bao da vẫn như cũ phình lên, nói rõ tiền còn y nguyên đều ở bên trong.

"A, " Bành Hân liếc nhìn Triệu Ngọc, vội vàng hướng hai người giới thiệu nói, "Đào tiên sinh, vị này liền là hiện. . . Ân. . . Hiện án hiện trường Triệu Ngọc cảnh sát, tiền của các ngươi cũng là hắn tìm tới!"

Được xưng Đào tiên sinh nam tử trung niên tranh thủ thời gian chắp tay trước ngực, xông Triệu Ngọc bái một cái, lúc này mới vươn tay ra, nắm thật chặt Triệu Ngọc hai tay!

"Triệu cảnh sát a, cảm tạ, cảm tạ!" Đào tiên sinh kích động nói, "Nếu không phải ngài, nhi tử ta chỉ sợ vĩnh viễn mất tích xuống dưới! Ta có thể tại sinh thời, tìm tới Hiểu Hiểu thi cốt, cũng coi như. . . Cũng coi

như. . ."

Nói đến chỗ này, Đào tiên sinh hốc mắt ướt át, rốt cuộc nói không được nữa. Mà lời bộc bạch nữ nhân thì sớm đã nước mắt rơi như mưa, che mặt mà khóc.

"Chỗ đó, ở đâu!" Mặc dù Đào tiên sinh không nói nhiều, nhưng Triệu Ngọc lại bị thật sâu sâu lây nhiễm, bận bịu an ủi trả lời, "Ta cũng là đang đuổi trục nghi phạm thời điểm, ngẫu nhiên nhặt được! Cái này. . . Cũng là trong cõi u minh thiên ý đi! Đều là ta phải làm!"

"Cám ơn ngươi, cám ơn ngươi!" Đào tiên sinh nắm chắc Triệu Ngọc tay, chợt đem bao da xách tay đè tại hắn trong tay, "A, đúng rồi! Triệu cảnh sát, nếu không có ngài, bọn nhỏ cũng sẽ không lại thấy ánh mặt trời! Số tiền này đều là ngài tìm tới, ngài cầm đi đi! Cái này không riêng gì ta bản nhân, cũng là chúng ta tất cả gia thuộc một chút tâm ý!"

A! ?

Triệu Ngọc sửng sốt, bên cạnh thám viên nhóm cũng là hai mặt nhìn nhau.

"Không không không. . ." Triệu Ngọc vội vàng đem bao da trở về đưa, "Cái này không thể được! Tiền là ngươi, ta sao có thể muốn?"

Nhưng mà, Đào tiên sinh lại siết chặt hai tay, không có nửa điểm cầm về ý tứ.

Bên cạnh trung niên nữ nhân cũng bắt đầu chảy nước mắt khuyên, để Triệu Ngọc mau đem tiền cầm, đây đều là bọn hắn hắn là cảm tạ.

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc cùng bọn hắn xé rách ở giữa, từ trên ghế ngồi bỗng nhiên đứng lên một cái Bạch lão người đến, lão nhân mới mở miệng liền quát lên một tiếng lớn:

"Cầm đi, cảnh sát! ! !"

Lời của lão nhân, nhất thời để hiện trường hoàn toàn yên tĩnh.

Đám người ngẩng đầu quan sát, nhưng gặp lão nhân người mặc quý báu đồ vét, tay phải chống một cây quải trượng, đầu đầy ngân lại là tinh thần quắc thước.

Lão nhân bước nhanh chân đi vào Triệu Ngọc trước mặt, kích động nói ra: "Cảnh sát, này một ít tiền, đối với chúng ta không tính là gì, chỉ là biểu đạt một chút chúng ta cảm tạ mà thôi! Không có các ngươi, chúng ta những cái kia hài tử đáng thương liền sẽ không lại thấy ánh mặt trời! Chúng ta cũng đến chết sẽ không nhắm mắt! Ta. . . Kia đáng thương hài tử a!"

Lão nhân ngửa mặt lên trời thét dài, tiếng như lôi điện lớn, toàn thân run rẩy ở giữa lại sớm đã nước mắt tuôn đầy mặt:

"26 năm trước, chúng ta đã từng thất vọng qua một lần, hi vọng lần này, các ngươi đừng lại để chúng ta thất vọng! Các cảnh sát, ta van các ngươi, đã con của chúng ta đã tìm được, ta hi vọng các ngươi có thể mau chóng bắt lấy hung thủ, đem những cái kia táng tận thiên lương súc sinh trói lại! !

"Ta, Lương Vạn Càn ở chỗ này nói chuyện, ta nguyện ý xuất ra 200 vạn tiền truy nã, ban thưởng cho có thể bắt được hung phạm người! ! 26 năm! Ta quyết không cho phép, bọn hắn lại ung dung ngoài vòng pháp luật xuống dưới!"

"Đúng!" Đào tiên sinh hai mắt sưng đỏ nói, "Ta cũng ra 200 vạn!"

"Còn có ta. . ." Một cái khác ngồi xe lăn lão nhân giơ tay lên.

"Còn có ta. . ."

Chương 151: Chương 151: Giảo hoạt giặc cướp

Chương 151: Giảo hoạt giặc cướp

Lúc trước bị bắt cóc mấy tên hài tử, tất cả đều là Miên Lĩnh trên trấn nhà có tiền hài tử.

Lấy vị này Lương Vạn Càn lão tiên sinh làm thí dụ, hắn quá khứ liền là Miên Lĩnh trấn phú ông, hiện nay càng là khó lường, sớm đã là có được hai nhà long đầu địa sản xí nghiệp và mấy chục nhà thực nghiệp công ty đại lão bản, chính là Tần Sơn nổi tiếng giới kinh doanh nhân vật.

26 năm trước, bị người bắt cóc năm lớp sáu nữ hài Lương Xu Hàn, chính là hắn con gái một.

Lương Vạn Càn 37 tuổi mới có như thế một cái nữ nhi bảo bối, một mực coi như hòn ngọc quý trên tay, lại vạn không nghĩ tới sẽ gặp này tai vạ bất ngờ. Bị bắt cóc về sau, nữ nhi dài đến 26 năm sống chết không rõ, để Lương lão gia tử một nhà đau đến không muốn sống, khóc không ra nước mắt.

Bây giờ rốt cục đạt được nữ nhi tin tức, nhưng chờ trở về lại là một đống xương khô, làm sao không để hắn bi thương muốn tuyệt, ruột gan đứt từng khúc!

Mà cho Triệu Ngọc một bao da tiền mặt vị kia Đào tiên sinh, chẳng những thân là Tần Sơn ngân hàng chấp hành đổng sự, hơn nữa còn tại

thị ủy đảm nhiệm trọng yếu chức vụ. Con của hắn Đào Hiểu, cũng là năm đó người bị hại một trong, bị bắt cóc lúc chỉ có 11 tuổi.

Ngoài ra, vị kia ngồi xe lăn già nua lão nhân, chính là người bị hại Lưu hồng liệng gia gia. Người này hiện vì Miên Lĩnh nông tư công ty đại lão bản, dưới tay có mấy chục nhà dệt xí nghiệp.

Hai vị khác người bị hại gia thuộc mặc dù không có trở lên ba người thanh danh hiển hách, nhưng cũng là gia tài bạc triệu, thương cổ cự phú.

Bởi vậy, đương Lương Vạn Càn dẫn đầu đề nghị treo thưởng 200 vạn về sau, mặt khác bốn nhà tất cả đều không chút do dự đi theo mở ra bảng giá, khiến cho số tiền thưởng một chút tích lũy đến 1000 vạn nghịch thiên tình trạng!

Lại thêm trước đó cảnh đội mở ra 50 vạn tiền truy nã, nếu như ai có thể bắt được Miên Lĩnh vụ án bắt cóc thủ phạm, liền có thể đạt được cao tới 1050 vạn tiền thưởng, mà lại, còn không cần nộp thuế!

Triệu Ngọc đã choáng váng, hắn dẫn theo Đào tiên sinh cho hắn một bao da cũ tiền giấy, thậm chí sinh ra một loại ảo giác, cảm giác cái này trong bóp da 20 vạn, quả thực quá nhẹ!

Con bà nó là con gấu...

Hơn 10 triệu nha! ?

Đây cũng không phải là trò đùa!

Triệu Ngọc... Triệu Ngọc, Triệu Ngọc! !

Hắn không ngừng mà la lên tên của mình, ý đồ để cho mình trở nên thanh tỉnh một chút!

Phải biết, ta thế nhưng là có Kỳ Ngộ hệ thống mang theo a! Nếu là còn có thể giống phá được trước mấy món bản án như thế, đoạt tại người khác trước đó đem bọn cướp bắt được, kia... Ta cả đời này, có phải hay không liền rốt cuộc không cần vì tiền phát sầu rồi?

Kỳ quái là, ngay đầu tiên, Triệu Ngọc cũng không có ảo tưởng mình có tiền về sau, làm như thế nào làm sao hưởng thụ, mà là bỗng nhiên toát ra một cái không rời đầu ý nghĩ đến: Nếu như mình có tiền, vậy ta cũng cần mua chiếc đại chúng huy đằng, sau đó đến Miêu Anh trước mặt khoe khoang khoe khoang đi, nhìn xem Miêu Nhân Phụng nói thế nào mình! ?

Xong, xong!

Tư xuân ta đây là!

Triệu Ngọc không khỏi vì chính mình cảm thấy tức giận, làm sao đều đến lúc này, trong đầu thế mà còn đang suy nghĩ lấy Miêu Anh đâu?

Chẳng lẽ... Ta thật bị nàng cho mê hoặc sao?

...

Bởi vì gánh vác cái này chấn kinh Tần Sơn đại án, cho dương cảnh thự trong vòng một đêm trở thành vạn chúng chú mục tiêu điểm.

Cục cảnh sát bên ngoài phóng viên như mây, mà cục cảnh sát nội bộ cũng là loạn xị bát nháo, từ lãnh đạo cho tới nhân viên cảnh sát, còn có từng cái bộ môn, tất cả đều bận bịu hồ đến túi bụi.

Phân cục có chuyên môn tổ chức phân tích án tình sẽ phòng họp, nhưng tổ trọng án sẽ rất ít dùng đến , bình thường đều là tại tổ A trong văn phòng đem người tập hợp một chút, đối bạch bản nói đơn giản hơn mấy câu là đủ.

Thế nhưng là, lần này rõ ràng khác biệt, bởi vì lần này tình tiết vụ án đặc biệt trọng đại, cấp trên lại tới không ít đại lãnh đạo, cho nên phân tích án tình sẽ bị an bài tại cục cảnh sát lớn nhất chuyên nghiệp phòng họp tổ chức.

10 điểm cả, hội nghị chính thức bắt đầu. Bởi vì lần này phân tích án tình sẽ cấp bậc tương đối cao, cho nên sẽ nghị bắt đầu, những người lãnh đạo cơ bản đều đang nói chính thức lời khách sáo.

Chủ trì hội nghị Loan Tiêu Tiêu phó cục trưởng dẫn đầu vì mọi người giới thiệu trình diện cục thành phố đại lãnh đạo, đồng thời biểu thị nhiệt liệt hoan nghênh.

Sau đó, cục thành phố một vị vừa mới thăng nhiệm chủ quản hình sự trinh sát phó cục trưởng Liêu cảnh hiền bắt đầu nói chuyện, Liêu cục trưởng biểu thị, thượng cấp đối bản án phi thường trọng thị, xin nhờ cho dương cục cảnh sát các đồng chí, nhất định phải đem chân tướng điều tra ra, còn người bị hại một cái công đạo!

Ngay sau đó,

Đến phiên phân cục người đứng đầu tuần An Đông cục trưởng phát biểu.

Chu cục trưởng đầu tiên là hoan nghênh lãnh đạo; sau đó lại nói cho dương phân cục nhận được cái này nhiệm vụ trọng yếu, nhất định sẽ tận tâm tận lực, hảo hảo điều tra và giải quyết loại hình; tiếp theo, thì cho chúng chúng nhân viên cảnh sát động viên, yêu cầu các bộ môn chung sức hợp tác, nhanh chóng phá án!

Cuối cùng, hắn còn trịnh trọng khuyên bảo tất cả nhân viên cảnh sát, nói bản án liên lụy cực lớn, ảnh hưởng quá lớn, thám viên nhóm nhất định phải nghiêm ngặt giữ bí mật , bất kỳ cái gì phá án chi tiết đều không được hướng ngoại giới để lộ, cho dù là mình chí thân cũng không thể!

Nói tóm lại, những người lãnh đạo nói đến đều chịu tới vị, chẳng những cho mọi người chỉ rõ phương hướng, còn cổ vũ sĩ khí.

Xuống chút nữa, theo các đại lãnh đạo lần lượt rời tiệc, cái này lên liên quan tới Miên Lĩnh đặc biệt lớn bắt cóc án giết người phân tích án tình sẽ, mới tính chính thức bắt đầu.

Loan Tiêu Tiêu cục trưởng là chủ quản cục trưởng áp trận, mà tổ trọng án đội cơ động đội trưởng Lưu Trường Hổ tự nhiên đứng mũi chịu sào, làm lần này phân tích hội người chủ trì.

Mặc dù thám viên nhóm đã phản bác kiến nghị kiện trải qua hết sức quen thuộc, nhưng là dựa theo lệ cũ, vẫn là từ Khúc Bình tổ trưởng, đem năm đó vụ án bắt cóc toàn bộ trải qua một lần nữa giảng thuật một lần.

26 năm trước, lái xe Ngưu Vĩ Quang lái một chiếc Changhe mặt bài xe tải, chở năm tên tại nội thành quang minh tiểu học đi học học sinh, tại tan học trở về Miên Lĩnh trấn trên đường mất tích.

Ba ngày sau, có không rõ giặc cướp cho gia thuộc gọi điện thoại tới, hướng mỗi vị gia thuộc bắt chẹt 20 vạn tiền chuộc, đồng thời yêu cầu bọn hắn không được báo cảnh.

Lúc đầu, gia thuộc nhóm cũng không có lựa chọn báo cảnh, dự định của đi thay người, dùng tiền đến đổi về năm đứa bé.

Nhưng mà, năm đứa bé cùng một chỗ mất tích ảnh hưởng thật sự là quá lớn, một truyền mười mười truyền trăm, không bao lâu, toàn bộ Miên Lĩnh trấn liền tất cả đều truyền ra.

Mà lại, bởi vì bọn cướp nhóm trong điện thoại cũng không nâng lên lái xe Ngưu Vĩ Quang, Ngưu Vĩ Quang thê tử lo lắng trượng phu an nguy, cũng sớm báo cảnh sát.

Cuối cùng, cảnh sát nghe hỏi chạy đến, tham gia trong đó.

Lúc ấy, cảnh sát dựa theo truyền thống mạch suy nghĩ cho rằng, bọn cướp đã có mục tiêu bắt cóc trên trấn nhà có tiền hài tử, nói rõ bọn hắn bất quá là vì cầu tài mà thôi, giết con tin khả năng cũng không lớn.

Mà lại, bọn hắn tham gia công việc làm được tương đối kín đáo, cho là mình hoàn toàn có thể chưởng khống cục diện.

Giao tiền chuộc vào cái ngày đó, cảnh sát không những ở chỗ mục tiêu làm bố khống, hơn nữa còn tại tiền bên trong lắp đặt máy theo dõi, sau đó từ Đào tiên sinh cùng hai gã khác gia trưởng thông hướng địa điểm chỉ định giao tiền chuộc.

Ai ngờ, đến địa điểm chỉ định về sau, Đào tiên sinh bỗng nhiên nhận được một cái buồng điện thoại bên trong điện thoại công cộng, giặc cướp yêu cầu hắn đổi giao tiền địa điểm, đồng thời nhất định phải trong thời gian ngắn nhất hoàn thành.

Đào tiên sinh bất đắc dĩ, chỉ có thể cùng những nhà khác dài chạy tới mới địa điểm.

Giám thị bí mật các cảnh sát, cũng không thể không đi theo đổi bố khống tuyến đường.

Nhưng mà, lần này đến hiện trường về sau, Đào tiên sinh đợi đến nhưng lại là một cái khác điện thoại công cộng, bọn cướp yêu cầu bọn hắn lại đi mới địa điểm giao tiền.

Một tới hai đi, bọn cướp nhóm liên tiếp đổi bốn cái địa điểm, trong đó còn có hai cái địa điểm là tái diễn, thẳng đem các cảnh sát khiến cho đầu óc choáng váng.

Đào tiên sinh tức giận, còn tại trong điện thoại uy hiếp qua giặc cướp, nhưng mà, trong điện thoại chợt truyền đến con của hắn Đào Hiểu tiếng hô hoán.

Kể từ đó, Đào tiên sinh cũng không dám vi phạm nữa mệnh lệnh, đành phải mang theo tiền cái rương, tiếp tục theo bọn cướp nói tới chắp đầu địa điểm tìm đi.

Cuối cùng, ngày đó đầu muốn rơi xuống, đại địa đang muốn lâm vào hắc ám thời điểm , dựa theo bọn cướp nhóm chỉ thị, bọn hắn rốt cục mang theo tiền đi tới một cái hoang không người tế bên bờ vực.

Kết quả, Đào tiên sinh điện thoại di động vang lên, bọn cướp ở trong điện thoại yêu cầu, để hắn đem tất cả tiền, tất cả đều từ trên vách đá ném xuống!

Vách núi cao chừng 60 mét, phụ cận căn bản không có đường xuống núi. Khi đó sắc trời lại trễ, chỉ có thể nhìn thấy dưới núi tất cả đều là rừng rậm, cái gì khác cũng nhìn không thấy!

Lúc ấy, Đào tiên sinh làm sao cũng không nghĩ tới, giặc cướp nhóm vậy mà lại sử dụng loại phương pháp này lấy tiền, tại muốn ném tiền một sát na, thật sự là hắn do dự.

Thế nhưng là, vừa nghĩ tới mình kia bị bắt cóc hài tử, ái tử sốt ruột hắn, cuối cùng vẫn đem tiền —— ném xuống!

Chương 152: Chương 152: Biến mất con tin

Chương 152: Biến mất con tin

Năm đó, không riêng gì Đào tiên sinh không nghĩ tới, phụ trách án này các cảnh sát cũng là không ngờ đến, bọn cướp cư nhiên như thế giảo hoạt, vậy mà lại sử dụng loại phương pháp này thu hoạch tiền chuộc.

Càng làm cho bọn hắn không nghĩ tới là, chờ bọn hắn dựa theo máy theo dõi đuổi tiếp thời điểm, lại phát hiện hiện trường chỉ còn lại có máy theo dõi, tiền sớm đã không cánh mà bay!

Mà từ đó về sau, bị bắt cóc năm đứa bé, cùng lái xe Ngưu Vĩ Quang, cũng không trở về nữa.

Cứ việc sau đó, cảnh sát đầu nhập vào rất nhiều nhân lực vật lực tìm kiếm, nhưng không nhưng không có tìm được bị bắt cóc người, thậm chí ngay cả năm đó Ngưu Vĩ Quang mở kia xe MiniBus đều không có tìm được.

Tiền chuộc thu, người nhưng không có thả. Đến cuối cùng, cảnh sát thậm chí ngay cả bọn cướp đến cùng có mấy người đều không làm rõ ràng được. Năm đó, án này tại toàn bộ Tần Sơn đưa tới sóng to gió lớn, cảnh sát lãnh đạo tức giận, cho năm đó phụ trách án này cảnh sát hình sự khá là nghiêm trọng xử lý.

Thế nhưng là, bọn nhỏ chưa có trở về, lại xử phạt ai cũng vô dụng!

Bởi vì năm đó tiền là Đào tiên sinh ném xuống, bao nhiêu năm rồi, Đào tiên sinh mình cũng sống ở thật sâu tự trách bên trong. Nếu như năm đó hắn không có hướng xuống ném tiền, vậy có phải hay không, bọn nhỏ còn có thể có một chút hi vọng sống đâu?

Giờ phút này, Triệu Ngọc ở phía dưới nghiêm túc nghe, mặc dù hắn đã nhìn qua rất nhiều lần tư liệu, nhưng lúc này nghe được Khúc Bình giảng thuật, hắn vẫn là đã nhận ra một ít trước kia không có chú ý địa phương.

Hắn cảm thấy, vụ án này trải qua bên trong, tựa hồ có cái gì không quá hợp lý địa phương, cùng hắn dĩ vãng một chút nhận biết, có chút nhỏ xíu xuất nhập.

Thế nhưng là cụ thể là địa phương nào, hắn một lát còn không có nghĩ rõ ràng.

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc vuốt ve Đào tiên sinh đưa cho bao da của hắn, trong bóp da tiền một trương cũng không nhúc nhích, hiện tại tất cả đều là của hắn! Mặc dù hắn về sau lại lễ nhượng mấy lần, nhưng Đào tiên sinh khăng khăng muốn đem số tiền này đưa cho Triệu Ngọc, để bày tỏ cảm kích.

Thật sự là phong hồi lộ chuyển, hắn vốn cho là mình cùng khoản này khoản tiền lớn đã gặp thoáng qua, làm thế nào cũng không nghĩ ra, cuối cùng vẫn rơi vào trong tay của mình.

Xem ra, hôm nay "Đoái" quẻ, vẫn là rất có uy lực.

Ngoài ra, Đào tiên sinh còn nói cho Triệu Ngọc, nói mình năm đó ngay tại ngân hàng công việc, mà lại đảm nhiệm chức vị quan trọng. Khoản này tiền chuộc, chính là từ ngân hàng trong kim khố trực tiếp lấy ra,

chẳng những tất cả đều là mới phiếu, hơn nữa còn là số liền nhau.

Lúc trước, cảnh sát đã từng đối tiền mặt dãy số làm qua ghi chép, cũng cho tiền cùng bao da chiếu qua tướng. Bọn nhỏ mất tích về sau, cảnh sát từng liên hợp hệ thống ngân hàng truy tra qua những này dãy số, lại là không thu hoạch được gì.

Nhưng mà, ai cũng nghĩ không ra, giặc cướp nhóm thế mà căn bản cũng không có động đậy số tiền kia, đem nó một mực vùi lấp tại đổ sụp trong hầm mỏ.

Tiền. . .

Tiền chuộc. . .

Triệu Ngọc khổ sở suy nghĩ, càng thêm cảm giác khoản này tiền chuộc tới có chút quỷ dị. Vì cái gì, giặc cướp sẽ đem nó lưu tại bọn nhỏ bên cạnh thi thể đâu?

"Năm đó, cảnh sát từ có thể nghĩ tới từng cái phương diện tới tay, điện thoại, vân tay, quan hệ nhân mạch các loại, tất cả đều tra xét một mấy lần!" Khúc Bình tiếp tục nói, "Nhưng cuối cùng, ngay cả cái người hiềm nghi đều không có tìm được, đến cùng mấy tên bọn cướp cũng không thể mà biết. Duy nhất xếp vào qua danh sách hiềm nghi, liền là vị kia lái xe Ngưu Vĩ Quang! Năm đó có người hoài nghi, Ngưu Vĩ Quang coi như không phải bọn cướp, hắn cũng vô cùng có khả năng cùng bọn cướp, cùng một chỗ bày ra lần này hành động bắt cóc! Nhưng mà. . ."

Khúc Bình lắc đầu, xông Lưu Trường Hổ ra hiệu một chút, ý kia là nàng tình tiết vụ án trải qua đã kể xong.

"A, " Lưu Trường Hổ bận bịu chỉ chỉ đã đứng tại màn hình lớn trước mặt Vương Phi , đạo, "Tiếp xuống, phiền phức Vương khoa trưởng vì mọi người giảng giải một chút thi cốt đại thể tình huống! Vất vả!"

Vừa nghe nói lập tức sẽ giảng đến thi cốt, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian thu hồi suy nghĩ, cẩn thận lắng nghe. Hắn muốn xem một chút, tại kiểm tra thi thể quá trình bên trong, bọn hắn đến cùng phát hiện cái gì tình huống ngoài ý muốn?

Bởi vì mấy ngày liên tiếp nặng nề công việc, Vương Phi khoa trưởng sắc mặt tái nhợt, có vẻ hơi tiều tụy . Bất quá, nàng vẫn là lấy sung mãn tinh thần cùng chuyên nghiệp giọng điệu, bắt đầu mình giảng giải.

Màn hình mở ra về sau, dẫn đầu xuất hiện chính là một bộ màu đen xám, còn phát ra thanh đầu thi cốt. Bởi vì thi cốt phi thường nhỏ, dù cho là người ngoài nghề cũng có thể nhìn ra, nên thi cốt, chính là thuộc về thiếu niên nhi đồng!

"Các vị đồng liêu,

Chúng ta từ kia đoạn đổ sụp trong hầm mỏ, hết thảy tìm được năm cỗ hoàn chỉnh thi cốt. Trải qua DNA so với chứng thực, trong đó bốn cỗ đến từ bị bắt cóc hài tử, theo thứ tự là năm đó 9 tuổi lương mỹ lệ, 12 tuổi Lương Xu Hàn, 11 tuổi Đào Hiểu cùng 10 tuổi Lưu hồng liệng!

"Mặt khác, còn có một cỗ thi thể, thuộc về năm đó cùng một chỗ mất tích xe van lái xe —— Ngưu Vĩ Quang! !"

Vương Phi lời vừa nói ra, hiện trường không khỏi một mảnh xôn xao, thám viên nhóm đều không ngoại lệ bị sợ ngây người!

Triệu Ngọc cũng không ngoại lệ, hắn không nghĩ tới, thi cốt so với sẽ là dạng này một loại kết quả!

Nếu như nói Ngưu Vĩ Quang cùng bị cướp phỉ sát hại, có lẽ còn không tính ngoài ý muốn, nhưng vì cái gì. . . Sẽ thiếu một cỗ đâu?

Triệu Ngọc cầm tư liệu so với một chút, phát hiện vừa rồi Vương Phi niệm đến danh tự bên trong, không có Lương Tư Tư. Lương Tư Tư năm đó vừa mới lên năm nhất, chỉ có 7 tuổi!

Làm sao. . .

Lương Tư Tư đâu?

Nàng là không có bị hại, vẫn là thi thể không có tìm được?

"Năm bộ hài cốt bên trong, không có thu thập được bất luận cái gì cùng Lương Tư Tư có liên quan tin tức." Vương Phi tiếp tục nói, "Căn cứ tin tức mới nhất, kia đoạn đổ sụp quặng mỏ, đã bị triệt để thanh lý hoàn tất, hiện trường không còn tìm tới cái khác thi hài! Công trình đội đã phái ra chuyên nghiệp đội trinh sát, đi lục soát phụ cận quặng mỏ. Có hay không cái khác kết quả, chúng ta còn cần tiếp tục chờ đợi."

Nói xong, trên màn hình ống kính hoán đổi, xuất hiện Triệu Ngọc nhặt được cái kia bao da.

"Đây là Triệu Ngọc đồng chí nhặt được bao da, bên trong chứa năm đó tiền chuộc." Vương Phi giới thiệu nói, "Chúng ta đã triệt để kiểm nghiệm qua, bởi vì thời gian qua đi quá lâu, hư hao nghiêm trọng, đã không cách nào rút ra đến hữu hiệu chứng cớ!"

Nha. . .

Triệu Ngọc vỗ vỗ bao da, xem ra, số tiền này đã đã mất đi vật chứng hiệu lực, cho nên nhanh như vậy liền bị trả lại người mất.

Bởi vì trong bọc chứa có giá trị không nhỏ tiền mặt, hiện trường thám viên nhóm tất cả đều hướng Triệu Ngọc đưa tới ánh mắt hâm mộ, đều đang cảm thán Triệu Ngọc vận khí thực sự quá tốt.

Người ta Triệu Ngọc chẳng những nhặt được tiền, còn quang minh chính đại bị người mất tặng cho trở về. Mặc dù bên trong tiền mặt chỉ có 20 vạn, lại tất cả đều là số liền nhau cũ tiền giấy, cầm tới trên thị trường đi bán, nói ít cũng phải thay cái hơn mười vạn, tiểu tử này chẳng phải là một chút liền phát lớn tài! ?

Nhưng mà, Triệu Ngọc cũng không có suy nghĩ nhiều, suy nghĩ của hắn còn dừng lại tại vừa rồi thi cốt bên trên, trong lòng náo không rõ, vì sao lại thiếu một bộ hài cốt?

Theo Vương Phi khoa trưởng thao tác, trên màn hình lớn lại hoán đổi một chút, thình lình toát ra năm bộ hài cốt hình ảnh.

"Chúng ta đã đối tất cả thi cốt kiểm tra thực hư qua, " Vương Phi khoa trưởng giải thích nói, "Bởi vì niên đại xa xưa, còn có nước đọng ăn mòn, chúng ta không cách nào tra tìm ra những người này năm đó chuẩn xác nguyên nhân tử vong.

"Nhưng là, năm cỗ thi hài tán loạn vùi lấp, thi cốt bên trên có rõ ràng bạo tạc xung kích vết tích, còn có nham thạch nghiêng nện vết tích, mà chúng ta cũng từ nham thạch bên trong kiểm trắc ra lưu huỳnh diêm tiêu thành phần. Từ những chứng cớ này đến xem, hiện trường hoàn toàn chính xác phát sinh qua bạo tạc, bạo tạc đưa đến quặng mỏ lún.

"Chỉ là chúng ta không cách nào phán đoán, những người này là tại đã tử vong tình huống dưới bị vùi lấp, vẫn là tại khi còn sống bị bạo tạc chí tử!

"Tại dán chặt lấy thi cốt địa phương, chúng ta còn tìm đến một chút thô ráp sợi, trải qua hoàn nguyên so với đã xác định, đó là một loại kiểu cũ dây gai vật liệu. Chúng ta hoài nghi, người chết khi còn sống hắn là bị loại này dây gai buộc chặt qua, mà lại bạo tạc phát sinh thời điểm, dây thừng vẫn trói tại trên người người chết."

Đương Vương Phi nói đến chỗ này thời điểm, hiện trường thám viên

nhóm đều cảm giác tâm tình nặng nề. Người chết bên trong, có bốn cái đều là hài tử. Hung thủ nhóm dùng thủ đoạn như thế đem nó tàn nhẫn sát hại, thật sự là khiến người giận sôi.

Theo màn hình hoán đổi, hình ảnh lại đổi thành một bộ hình thể khá lớn thi cốt hài cốt.

"Đây chính là lái xe Ngưu Vĩ Quang thi cốt, " Vương Phi một chỉ màn hình, giảng đạo, "Tại hắn thi cốt bên trên, chúng ta còn phát hiện một chút tình huống! Tại Ngưu Vĩ Quang bên trái xương sườn bên trên, có rõ ràng đâm bị thương vết tích.

"Trong đó, một cây xương sườn bị trực tiếp đâm đoạn, liền nhau hai đầu thì có chỉnh tề vết cắt.

"Bởi vậy phỏng đoán, Ngưu Vĩ Quang tại tử vong trước đó, đã từng bị người dùng lợi khí đâm bị thương qua. Nơi đây khoảng cách trái tim rất gần, mặc dù không có trực tiếp đâm đến trái tim, nhưng là bởi vậy chí tử khả năng phi thường lớn!"

Vương Phi vừa dứt lời, thám viên nhóm nhịn không được lại là một phen nghị luận.

Triệu Ngọc nghe được bên cạnh có người nhỏ giọng nói ra: "Ngưu Vĩ Quang chết rồi, xem ra, hắn cũng chỉ là một cái vô tội người bị hại mà thôi, phải cùng vụ án bắt cóc không có cái gì quan hệ a?"

"Cái này chưa chắc đã nói được!" Một người khác nói, "Muốn vạn nhất là bởi vì chia của không đồng đều, giết người diệt khẩu đâu?"

"Đúng vậy a!" Lại có một vị nói, "Ta nghe nói, những năm gần đây, Ngưu Vĩ Quang một mực bị hoài nghi vì bọn cướp một trong, bọn hắn một nhà đã bị đuổi ra Miên Lĩnh trấn đều, cũng không biết, lần này, còn có hay không gia thuộc sẽ đến nhận lãnh thi thể của hắn?"

"Ai. . ." Sớm nhất nói chuyện vị kia thở dài, "Một vụ án, khiến cho nhiều như vậy gia đình phá thành mảnh nhỏ, thật không biết, những cái kia ghê tởm người bắt cóc đến cùng là ai? Ta vừa rồi nghe nói, người chết gia thuộc ở bên ngoài công khai treo thưởng đâu! Tiền truy nã ròng rã 1000 vạn! Các huynh đệ, thêm chút sức mà đi! Cải biến vận mệnh thời khắc đến!"

Những người này ngay tại nghị luận, cửa phòng họp bỗng nhiên mở, từ bên ngoài đi vào một cái đi đường có chút lay động người tới.

Loan Tiêu Tiêu cục trưởng nhìn người nọ về sau, lập tức khoát tay ra hiệu, để hắn tranh thủ thời gian đến phía trước nhất tới. Lưu Trường Hổ nhìn thấy về sau, đồng dạng đứng người lên, đem người này nghênh đến mình lân cận chỗ ngồi.

Triệu Ngọc quay đầu nhìn lại, nhưng gặp tới người này hắn cũng nhận biết, đúng là mình chỗ tổ A chính quy tổ trưởng —— Mao Vĩ! !

Chương 153: Chương 153: Trân quý sinh mệnh rời xa Miêu Anh

Chương 153: Trân quý sinh mệnh rời xa Miêu Anh

"Ha ha ha, quá tốt rồi!" Lưu Trường Hổ vỗ Mao Vĩ bả vai nói, "Hiện tại chính là chúng ta tổ trọng án lúc dùng người, lão Mao trở về, thật sự là để chúng ta như hổ thêm cánh a! Ha ha ha. . ."

"Hoàn toàn chính xác!" Loan cục dài hiểu ý cười nói, "Khúc Bình tổ trưởng, Mao Vĩ tổ trưởng, ab hai tổ song kiếm hợp bích, lần này, nhưng nhất định phải đánh một trận xinh đẹp lớn cầm, cho chúng ta cho dương phân cục làm vẻ vang!"

Loan cục dài nhất biết cổ động sĩ khí, dẫn đầu vỗ tay phía dưới, những cái kia lúc đầu không muốn động thủ người, cũng đành phải đi theo ba ba đập.

"Đa tạ các lãnh đạo nâng đỡ!" Mao Vĩ hơi có vẻ ngại ngùng nói, "Ta tại trong bệnh viện nằm, cũng là thực sự nhàm chán, vẫn là rất ưa thích phần công tác này, quá tưởng niệm tổ trọng án các huynh đệ tỷ muội nha! Xin mọi người yên tâm, ta lần này sớm trở về, nhất định sẽ làm việc cho tốt, nghe theo Lưu đội trưởng chỉ huy, vì chúng ta phân cục cống hiến một phần lực lượng!"

Ba ba ba. . . Hiện trường lại là một mảnh tiếng vỗ tay.

Triệu Ngọc cẩn thận nhìn một chút lời thề son sắt Mao Vĩ, trong lòng lại

cảm giác có chút dị dạng. Làm cái lông a? Gia hỏa này chân tựa hồ còn què lấy đi, làm sao lại đột nhiên trở về? Trước kia nghe nói, hắn hắn là lại tại nằm bệnh viện bên trên hai tháng mới có thể ra viện giống như?

Chẳng lẽ. . .

Gia hỏa này là hướng về phía 1000 vạn tiền truy nã tới?

Tốc độ này. . . Cũng quá nhanh đi?

Triệu Ngọc vừa tới tổ trọng án thực tập không bao lâu, Mao Vĩ liền té bị thương, hắn cùng vị tổ trưởng này đại nhân cơ bản không có cái gì gặp nhau, cũng không hiểu rõ tính tình của hắn bản tính. Chỉ là nghe Bành Hân bọn người nói qua, Mao Vĩ là cái người hiền lành, đối thượng cấp cũng rất tốt, đối thuộc hạ cũng rất tốt, ai cũng không đắc tội!

Bất quá, nhìn xem Mao Vĩ cùng Lưu Trường Hổ dị thường thân thiết bộ dáng, Triệu Ngọc lại bản năng cảm thấy một tia không ổn.

"A, đúng rồi!" Loan Tiêu Tiêu cục trưởng vội vàng nói, "Tại Bành Hân đồng chí đại diện tổ A tổ trưởng trong lúc đó, nàng biểu hiện xuất sắc mọi người là rõ như ban ngày, bởi vì hiện tại ở vào thời kì phi thường, Mao tổ trưởng thân thể chưa hoàn toàn khôi phục, cho nên những người lãnh đạo quyết định, từ Bành Hân đồng chí vì tổ A Phó tổ trưởng, hiệp trợ Mao Vĩ đồng chí cùng nhau lãnh đạo tổ A. Hi vọng mọi người toàn lực phối hợp, một lòng đoàn kết, tranh thủ sớm ngày phá án!"

Nói xong, lại là thể thức hóa một mảnh tiếng vỗ tay.

Tiếng vỗ tay qua đi, hội nghị mới rốt cục chuyển đến chính đề. Nếu là phân tích án tình sẽ, vậy dĩ nhiên muốn lấy thảo luận tình tiết vụ án, an bài điều tra công việc làm chủ.

Khúc Bình tổ trưởng dẫn đầu biểu đạt cái nhìn của mình, từ khi đào ra

thi cốt cùng tiền chuộc về sau, nàng đã phái người điều tra qua kia đoạn giếng mỏ thuộc về tình huống.

Ngân Bàn Trấn mỏ bạc động, từ khi thế kỷ trước cuối những năm 80, cũng đã triệt để hoang phế. Khu mỏ quặng lúc ấy đều thuộc về quốc gia quản khống, mặc dù cũng có người nhận thầu hiện tượng, nhưng là bởi vì niên đại xa xưa, rất nhiều người trong cuộc đều đã không tại nhân thế, cho nên rất khó tra được.

Bất quá, bởi vì kia đoạn quặng mỏ kết cấu dị thường phức tạp, người sống không dám tự tiện tiến vào. Bởi vậy, Khúc Bình hoài nghi, bọn cướp bên trong chí ít có người quen thuộc khu mỏ quặng, bọn hắn mới có thể lựa chọn ở nơi đó che dấu người bị hại!

Mà lại, quặng mỏ đổ sụp về sau, còn có người ở ngoại vi vây lên qua hàng rào gỗ.

Cho nên, manh mối này vô luận như thế nào không thể dễ dàng buông tha. Tương lai điều tra trọng điểm, vẫn là phải vây quanh Ngân Bàn Trấn khu mỏ quặng điều tra. Hắn là phái ít nhân thủ, đi thăm viếng những cái kia quen thuộc quặng mỏ tình huống lão nhân, nhìn xem từ bọn hắn miệng bên trong có thể hay không được cái gì tin tức?

Mặt khác, năm đó phụ trách án này hình sự trinh sát thám viên từng làm ra quá phận tích, muốn một chút bắt cóc nhiều người như vậy, bọn cướp số lượng ít nhất phải tại 3 người trở lên.

Liền lấy lấy tiền chuộc vào cái ngày đó tới nói, bọn hắn cần một người tại bên dưới vách núi mặt chờ tiền chuộc; một người đi cho gia thuộc gọi điện thoại; còn muốn lưu lại một người, đến trông coi những cái kia bị bắt cóc người.

Lúc trước, bọn cướp có thể xảo diệu từ cảnh sát giám thị hạ vào tay tiền chuộc, chẳng những có thể lợi dụng công cộng điện thoại tránh né truy

tung, hơn nữa còn có thể phá mất tiền chuộc bên trong máy theo dõi. Điều này nói rõ, bọn cướp bên trong, hắn là có người quen thuộc cảnh sát phá án thủ đoạn mới đúng.

Người này, có thể là một cái từng tại hệ thống cảnh vụ làm việc qua người. Hay là, hắn có một cái làm hình cảnh hảo bằng hữu!

Cho nên, manh mối này cũng có thể tính làm một đầu mối quan trọng, một lần nữa triển khai điều tra, nhìn xem năm đó những cái kia nhân viên cảnh sát trong danh sách,

Có hay không khả nghi đối tượng?

Sau đó, thông qua thám viên nhóm đối với cái này án xâm nhập thảo luận, cuối cùng lại xác định được mấy cái điều tra phương hướng, đồng thời bắt đầu phân phối nhiệm vụ.

Lần này, thật có thể nói là là toàn viên xuất kích, quy mô chưa từng có. Thám viên nhóm thề phải đem Miên Lĩnh vụ án bắt cóc từ đầu tra rõ, tuyệt không buông tha bất luận cái gì dấu vết để lại.

Triệu Ngọc tự nhiên cũng không thể tránh khỏi dẫn tới nhiệm vụ, bởi vì Trương Cảnh Phong cùng Lương Hoan trở về, lại thêm Trương Cảnh Phong tìm người cao thủ thân phận, cái này ca ba dẫn tới một loại trong đó gian khổ điều tra nhiệm vụ, đó chính là tìm kiếm tên kia mất tích không thấy con tin —— Lương Tư Tư! !

Nếu như, vạn nhất, cô gái này còn sống trên đời, như vậy một khi có thể tìm tới nàng, không thể nghi ngờ có thể làm cái này đặc biệt lớn án chưa giải quyết tra ra manh mối!

Nhưng mà, quen thuộc tìm người công tác Trương Cảnh Phong lại đối với cái này cũng không xem trọng. Hắn không chút nào mịt mờ nói, tìm kiếm cái này đã biến mất 26 năm, mà lại sinh tử chưa biết tiểu nữ hài,

căn bản không khác mò kim đáy biển!

Đầu tiên tới nói, nữ hài nhi vẫn sống ở nhân thế xác suất thật sự là quá nhỏ! Bọn cướp nhóm đã tàn nhẫn sát hại năm danh nhân chất, căn bản không có lý do lưu lại như thế một người sống, để nó trở thành một cái cự đại tai hoạ ngầm!

Nếu như nữ hài đã chết, thi thể bị chôn giấu tại nơi khác, như vậy trừ phi có người còn có thể trình diễn Triệu Ngọc dạng này vừa ra gần như kỳ tích ngoài ý muốn khai quật, nếu không, căn bản không có tìm tới khả năng!

Nếu như nữ hài còn sống. . .

Nghĩ đến đây loại khả năng, ca ba ánh mắt liền đã bán chính mình. Khả năng này, thật cơ hồ là số không! Lương Tư Tư làm sao có thể còn sống? Nàng sống thế nào lấy? Năm đó nàng đã 7 tuổi, nếu như nàng đào thoát, vì cái gì một mực không có bị thế nhân phát hiện?

Tại cô gái này trên thân, đến tột cùng xảy ra chuyện gì?

Đương nhiên, mặc kệ có bao nhiêu khó khăn, đã dẫn tới nhiệm vụ, kia vô luận như thế nào cũng muốn tra được. Bởi vậy, tại phân tích hội kết thúc về sau, cái này ca ba liền ngay tại chỗ thương lượng lên điều tra kế hoạch tới.

Trương Cảnh Phong nhất có kinh nghiệm, hắn nói trực tiếp nhất, cũng là hữu hiệu nhất biện pháp, liền là đi quốc gia tìm thân trong kho tìm kiếm, nhìn xem có hay không có thể cùng Lương Tư Tư gia thuộc xứng đôi DNA!

Tiếp theo, liền là để mất tích khoa các chuyên gia cho nàng chế tác một bộ mô phỏng chân dung, vẽ ra Lương Tư Tư trưởng thành sau bộ dáng, sau đó lại phát hướng cả nước, đăng thông báo tìm người!

Trừ cái đó ra, lại không cách khác.

Lương Tư Tư năm đó còn là đứa bé, không có pháp định thân phận tin tức loại hình, sử dụng Trương Cảnh Phong thường dùng tìm người phương pháp, căn bản không làm được.

Đã như vậy, ca ba quyết định, trước dựa theo Trương Cảnh Phong biện pháp đi thử một chút.

Kế hoạch đã định về sau, Triệu Ngọc lúc này mới chỉ mình một bao da tiền nói với Lương Hoan: "Lão Lương a, ngươi quay đầu giúp ta liên lạc một chút đi! Số tiền này muốn mau sớm xuất thủ, cái đồ chơi này cũng không thể tồn đến ngân hàng, đặt ở trong nhà cũng không quá an toàn, vẫn là sớm một chút đổi thành tiền tốt!"

Lương Hoan gật đầu, nói chuyện này liền bao tại trên người ta, nhất định có thể cho ngươi thay cái giá tốt!

Trương Cảnh Phong thì nói, lý do an toàn, vẫn là đến ngân hàng mở một cái tủ sắt đi, đem đồ vật đặt ở chỗ đó tốt nhất! Triệu Ngọc nghe xong có lý, liền quyết định chờ một lúc một chút ban liền đi ngân hàng gửi lại.

Ba người chính thu dọn đồ đạc, Lương Hoan nhưng chợt nhớ tới cái gì, bận bịu lôi kéo Triệu Ngọc cánh tay nói ra: "Đúng rồi, Tiểu Triệu con a, ta nghe ta nàng dâu nói, ngươi hôm qua. . . Giống như cùng bọn hắn phân cục Miêu Anh phát sinh một chút mà ma sát đúng không? Nàng. . . Nàng không có đem ngươi làm gì a?"

"Ai?" Triệu Ngọc không phục, vội nói, "Lão Lương, không mang theo dạng này, ngươi cứ như vậy xem thường thực lực của ta sao?"

"Tiểu Triệu a!" Lương Hoan thấm thía nói, "Ngươi cùng với ai náo mâu thuẫn đều tốt, nhưng tuyệt đối không nên chọc tới cái này Miêu Anh!

Tại vợ ta bên kia, bọn hắn thế nhưng là có câu ngầm hiểu lẫn nhau bát tự châm ngôn, gọi 'Trân quý sinh mệnh, rời xa Miêu Anh' !"

"Ta dựa vào, khoa trương như vậy?" Triệu Ngọc cười, dõng dạc nói, "Ta cùng với nàng giao thủ qua, không có cảm thấy làm gì a? Là, nàng là rất có thể đánh, nhưng đến ta Triệu Ngọc trong tay, hắc hắc hắc. . ."

"Ngươi nha, vẫn là nghe không hiểu!" Lương Hoan lắc đầu, "Ta không phải ý tứ này, ta nói là, Miêu Anh bối cảnh quá. . . Quá cái kia, phàm là chọc tới nàng người, đều không có kết cục tốt!"

"Cái gì? Bối cảnh cái nào rồi?" Triệu Ngọc nhãn tình sáng lên, vội hỏi, "Lão Lương, ngươi mau cùng ta nói một chút, cái này Miêu Anh đến cùng là lai lịch gì? Nhà nàng có phải hay không rất có tiền? Nàng yêu đương không?"

"Huynh đệ a!" Lương Hoan tiếp tục lắc đầu, "Nếu là biết nàng lai lịch gì, chẳng phải không cần sợ hãi sao? Mấu chốt là không biết a! Ta nghe ta nàng dâu nói qua, ngay cả bọn hắn phân cục cục trưởng cũng không biết cái này Miêu Anh nội tình đâu!

"Có một lần, Miêu Anh cùng bọn hắn phân cục một vị phó cục trưởng náo loạn một chút mâu thuẫn, tựa như là tên kia muốn ăn Miêu Anh đậu hũ, kết quả, Miêu Anh tại chỗ đem hắn đánh cho cùng đầu heo, muốn bao nhiêu tàn nhẫn có bao nhiêu tàn nhẫn!

"Lúc đầu, mọi người đều coi là Miêu Anh lần này xong đời!

"Nhưng mà, ngươi đoán làm gì? Ngày thứ hai vừa qua khỏi, cái kia phó cục trưởng liền bị điều đi, điều lệnh là trong đêm từ trong tỉnh truyền đạt xuống tới, trực tiếp đem người điều đến thôn trấn phụ cận đồn công an người hầu đi , tương đương với ngay cả hàng cấp ba! Mà Miêu Anh đâu? Chẳng có chuyện gì, như thường lệ đi làm, như thường lệ đương nàng đội trưởng hình sự!"

Ta dựa vào, không thể nào! ?

Con bà nó là con gấu. . .

Triệu Ngọc thầm kinh hãi, hắn thế mà lại một lần nữa xem thường cái này Miêu Anh. Nguyên lai, cái này Miêu Nhân Phụng chẳng những có thể đánh, có tiền, hơn nữa còn có —— thế lực!

Cái này. . .

Cái này nhưng làm sao làm?

Hồi tưởng lại tối hôm qua kia kinh tình một hôn, hắn cảm giác sau cột sống đều tại ứa ra khí lạnh. . .

Chương 154: Chương 154: Nghịch thiên không chỉ là tài vận

Chương 154: Nghịch thiên không chỉ là tài vận

"Không được, không được!"

Tại tổ A trong văn phòng, Triệu Ngọc một mặt khoát tay từ chối, một mặt trịnh trọng kỳ sự nói với Bành Hân: "Đại tỷ đại, các vị đồng sự, những này tiền thưởng ta thật không thể độc chiếm, ta Triệu Ngọc đã quyết định, từ nay về sau, ta muốn làm cái —— người tốt! !"

Phốc. . .

Một vị nào đó đang uống nước thám viên phốc đem nước phun ra, có một bộ phận còn nhổ đến Lưu Học Sơn trên đầu. Nhưng mà, Lưu Học Sơn vuốt một cái tóc, không hề hay biết, con mắt còn tại thẳng vào nhìn xem Triệu Ngọc.

"Cho nên, cái này 2 vạn khối tiền thưởng ta nói cái gì cũng không cần!" Triệu Ngọc cầm trong tay bút mực đưa cho Bành Hân , đạo, "Bắt Dương Văn Đào, là mọi người cùng nhau cố gắng công lao, mọi người một ngày một đêm vất vả công việc, ta Triệu Ngọc sao có thể độc hưởng tiền thưởng đâu? Cho nên, ta quyết định, vẫn là đem số tiền này, chia đều cho mọi người đi! Không thể hỏng tổ chúng ta quy củ!"

Triệu Ngọc nói xong, toàn tổ lặng ngắt như tờ, hoàn toàn yên tĩnh. Hiện trường thám viên nhóm hai mặt nhìn nhau, biểu lộ phức tạp. Nhất là Lý

Bối Ny, đúng là nhịn không được nhả rãnh một câu "Ai u ta đi. . ."

"Ngọc a, ngươi có phải hay không phát sốt rồi?" Ai ngờ, Bành Hân lại cũng không mua trướng, đem bút và văn kiện cùng một chỗ đưa trở về, "Kết án báo cáo đều đánh xong, ngươi còn nói những này nói nhảm có làm được cái gì? Ngày đó đánh báo cáo thời điểm, ngươi tại sao không có lương tâm phát hiện đâu? Ngươi bây giờ nói lời như vậy, có phải hay không có chút thái hư a ngươi! ?"

"Ai? Sữa. . ." Triệu Ngọc vừa định chửi đổng, lại tranh thủ thời gian đè ép trở về, một mặt chân thành nói, "Ta thật cải tà quy chính, xin mọi người tin tưởng ta, như vậy đi, chờ tiền thưởng phát hạ đến, ta lại phân cho mọi người được không?"

"Dừng a!"

"Xuy!"

"Ta đi. . ."

Mặc dù mọi người chỉ là phát ra mang theo nghiền ngẫm sắc thái thán âm thanh từ, nhưng Triệu Ngọc vẫn là thấy rõ, những người này căn bản không tin tưởng mình, cho là mình là đang đùa bán đổ bán tháo ngoan!

"Ừm. . . Tốt a, " không có cách, Triệu Ngọc đành phải đem bút mực cầm vào tay, lời nói, "Ta vẫn là ký tên đi! Làm ta vừa rồi không hề nói gì!"

Nghe nói như thế, thám viên nhóm lần nữa hư thanh một mảnh.

Đây là một trương tiền thưởng xác nhận đơn, bởi vì Triệu Ngọc bắt giữ Dương Văn Đào mà thu được2 vạn nguyên tiền thưởng, ký xong chữ về sau, tài vụ khoa liền có thể cho Triệu Ngọc hạ sổ sách đi, rất nhanh liền có thể đánh đến thẻ lên!

Ai ngờ, ký xong trương này tờ đơn, Bành Hân lại đưa cho hắn một cái khác trương xác nhận đơn, cái này một phần chính là bởi vì phá được tàn sát án đạt được 6 vạn chính thức tiền truy nã, lại thêm cục thành phố thêm vào 2 vạn, hết thảy 8 vạn!

"Tiểu tử ngươi, tài vận tới, thật sự là cản cũng ngăn không được!" Bành Hân chỉ vào Triệu Ngọc bao da, có chút ít hâm mộ nói, "Uy, cái này 20 vạn tiền chuộc, còn có 8 vạn khối tiền thưởng, ngươi tại sao không nói phân chúng ta một chút đâu?"

"Nói đùa!" Triệu Ngọc một mặt đem chữ ký, một mặt nghiêm túc nói, "Ta là một cái giảng đạo lý người! Cái này 20 vạn tiền chuộc là ta đang cùng lưu manh liều mạng quá trình bên trong nhặt được, ta phong cách cao thượng địa vật quy nguyên chủ về sau, người ta lại đặc biệt tặng cho cho ta! Trong này, tựa hồ cùng các ngươi lông quan hệ đều không có a?

"Tàn sát án thì càng là! Đây chính là ta thân là chưa kết tổ quang can tư lệnh làm bản án, tiền thưởng về chưa kết chất hợp thành phối, mà chưa kết tổ chỉ một mình ta, ta không muốn ai muốn?"

Ô. . .

Hiện trường lại lần nữa hư thanh nổi lên bốn phía.

"Hừ!" Bành Hân đem xác nhận đơn thu hồi, tức giận liếc qua Triệu Ngọc nói, "Ta thật sự là quá hối hận, lần trước hải sản tiệc, chỉ chọn như vậy một chút mà bào ngư!"

"Ai? Lời nói này?" Vừa nhắc tới ăn cơm, Triệu Ngọc lập tức tinh thần tỉnh táo, "Không sao, ăn cơm mời khách ta lúc nào hẹp hòi qua? Dạng này, buổi trưa hôm nay. . ."

Triệu Ngọc nắm tay hất lên, vừa định mời mọi người ăn cơm, ai ngờ nơi cửa không ngờ xuất hiện một thanh âm: "Buổi trưa hôm nay Thiên

Nhiên Cư mỹ thực thành! Ta mời khách, tất cả mọi người đi a!"

Đám người nhìn lại, nhưng gặp nói chuyện không phải người khác, chính là mới vừa rồi vương giả trở về tổ trưởng —— Mao Vĩ!

"Ai nha, lão Mao a, ngươi có thể tính trở về á!" Đi đầu có thám viên đi lên cùng hắn đánh cái chưởng.

"Lão Mao ngươi cũng thật là, làm sao trở về cũng không trước cùng chúng ta điện thoại cái đâu? Làm chúng ta một chút chuẩn bị cũng không có!" Bành Hân cũng là cười hì hì nghênh đón tiếp lấy,

Cho lão Mao tới cái gấu ôm.

"Xuy thở phì phò!" Mao Vĩ tranh thủ thời gian đẩy ra Bành Hân, già mồm nói, " ta chỗ này thật vất vả nuôi đến có thể đi, ngươi đừng có lại đem ta ôm què!"

Ha ha ha. . .

Đám người cười vang.

"Mấy anh em, chị em mấy cái, " Mao Vĩ giơ tay cười nói, "Ta cũng là vừa mới nhận được thông tri, ai kêu lần này ra kiện đại án tử đâu! Những người lãnh đạo hô ta rời núi, ta có biện pháp nào? Khỏi cần phải nói, buổi trưa hôm nay Thiên Nhiên Cư a, đều đi qua! Ta đã đã đặt xong bàn lớn!"

"Thật. . ." Đám người sảng khoái đáp ứng, Lưu Học Sơn cùng Bành Hân chờ một đám đội viên cũ thì nhanh lên đi cùng Mao Vĩ ôn chuyện hàn huyên.

Lý Bối Ny thì hậm hực đi vào Triệu Ngọc bên cạnh, gõ cánh tay của nàng nói: "Ca a, ngươi thật sự là quá lợi hại, nghĩ mời khách đều có

người cùng ngươi đoạt! Ngươi cái này tài vận, quả thực nghịch thiên đều!"

Triệu Ngọc trong lòng nói chuyện, xem ra hôm nay cái này "Đoái" quẻ thật đúng là không phải bạch mở, cái này khởi xướng tài đến quả thực không dứt đều!

Bất quá, tại may mắn đồng thời, hắn cũng cảm thấy ném một cái mất đi rơi. Hắn có chút nghĩ mãi mà không rõ, vì cái gì mình đề nghị muốn cùng mọi người chia tiền, lại bị bọn hắn nói thành dối trá đâu?

Đây là cái đạo lí gì?

Muốn làm người tốt, làm sao mẹ nó khó như vậy a! ?

Trở lại mình bàn làm việc ngồi xuống, Triệu Ngọc muốn đem Miên Lĩnh án một lần nữa lật xem một lần, tốt xác nhận một chút mình trước đó ý nghĩ. Nhưng mà, các đồng nghiệp đều tại vây quanh Mao Vĩ hỏi han ân cần, thanh âm nói nhao nhao rất lớn, để hắn không có cách nào ổn định lại tâm thần!

Xuống chút nữa, những người này càng nói càng náo nhiệt, càng nói càng không xong.

Móa!

Triệu Ngọc tức giận phía dưới, nhịn không được vỗ bàn một cái, hét lớn một tiếng: "Uy! Thân yêu các đồng nghiệp, các ngươi tất cả yên lặng cho ta một chút được hay không! ? Lão tử ngay tại suy nghĩ bản án đâu! Các ngươi đều cho ta ngậm miệng lại có được hay không! Chúng ta tiếp trọng yếu như vậy nhiệm vụ, các ngươi còn có tâm tư ở chỗ này mù nói linh tinh, có còn muốn hay không phá án đều?"

Triệu Ngọc cái này dở dở ương ương gầm rú, đem thám viên nhóm tất

cả đều rống sửng sốt.

Mao Vĩ nhìn một chút Triệu Ngọc, nhãn châu xoay động, vội vàng cười rạng rỡ nói ra: "Ai nha, nguyên lai là Triệu Ngọc huynh đệ a, thế nào đây là? Hỏa khí như thế lớn a? Ta nói, mấy anh em, Triệu Ngọc huynh đệ nói đến cũng đúng, xảy ra lớn như vậy bản án, chúng ta đều an tĩnh một chút đi vẫn là! Đừng chậm trễ huynh đệ phá án!"

Mao Vĩ lúc nói chuyện, các đồng nghiệp lại lần nữa hướng Triệu Ngọc đưa tới ánh mắt khác thường, không rõ Triệu Ngọc hôm nay lại phát cái gì thần kinh?

Nhìn hiện trường an tĩnh, Triệu Ngọc lúc này mới lần nữa ngồi xuống, tiếp tục mở máy tính nhìn hồ sơ.

Mao Vĩ làm người khéo đưa đẩy, hắn đã sớm nghe nói qua Triệu Ngọc bạo tính tình, bây giờ thấy Triệu Ngọc gầm thét về sau, hắn tranh thủ thời gian khập khiễng đi vào Triệu Ngọc trước mặt, nhỏ giọng hỏi:

"Huynh đệ a, ta đã nghe nói ngươi công tích vĩ đại, những ngày này ngươi không ít cho chúng ta tổ A lộ mặt ! Bất quá, ngươi cũng muốn chú ý thân thể a! Đừng quá chơi bạc mạng, vụ án này đều chìm 26 năm, cũng không nhất thời vội vã mà!"

Triệu Ngọc nhìn một chút Mao Vĩ, nhẹ gật đầu, để tỏ lòng mình nghe lọt được, hắn còn nói tiếng cám ơn.

Mao Vĩ thấy một lần Triệu Ngọc thái độ hòa hoãn, vội vàng hạ giọng nhỏ giọng nói ra: "Huynh đệ a, có chuyện, lão ca không thể không cùng ngươi lảm nhảm bên trên hai câu! Ta nghe nói, ngươi cùng Lưu đội trưởng náo loạn một chút khó chịu, khiến cho thật không vui sướng đúng không hả?

"Ngươi nhìn dạng này được hay không? Lão Lưu cùng ta quan hệ không

tệ, không bằng tìm một cơ hội, ta làm chủ, cho ngươi hai nói cùng nói cùng, ngươi thấy thế nào?"

Triệu Ngọc lắc đầu, trong lòng nói chuyện, nếu không phải là bởi vì lão tử lập chí một lần nữa làm người, hiện tại sớm tìm tiểu thư đi cho Lưu Trường Hổ gài bẫy đi.

"Không phải!" Mao Vĩ khuyên nhủ, "Lão Lưu hắn dù sao cũng là cái lãnh đạo, kỳ thật nha. . . Hắn người này thật không tệ! Ngươi giống chúng ta cái này không có lưng không có cảnh, vẫn là tận lực không nên đắc tội lãnh đạo thật sao. . ."

Mao Vĩ cũng coi là vì Triệu Ngọc suy nghĩ, nhưng Triệu Ngọc đối cái này Lưu Trường Hổ liền là không điểu, mặc dù hắn quyết tâm một lần nữa làm người, cần phải muốn để hắn chịu thua, tuyệt đối không thể.

Mao Vĩ vừa định khuyên mấy câu nữa, ai ngờ cửa chính lại phần phật vớ lấy tiến đến mấy người. Chỉ thấy mình trong cục một đám lãnh đạo, chính vây quanh vị kia mới nhậm chức cục thành phố phó cục trưởng Liêu cảnh hiền, cùng một chỗ tiến vào tổ A trong văn phòng.

Đột nhiên nhìn thấy nhiều như vậy lãnh đạo đến, thám viên nhóm tranh thủ thời gian đứng nghiêm thân thể, có mấy vị còn không tự giác đánh cái cúi chào.

"Mọi người không muốn câu thúc a, " Loan Tiêu Tiêu cục trưởng tranh thủ thời gian ở một bên giới thiệu nói, "Liêu cục trưởng là đến chúng ta cơ sở tham quan thăm hỏi tới, nhìn một chút thám viên nhóm ngày thường làm việc tình huống, mọi người không muốn câu thúc, tiếp tục làm chuyện của các ngươi là được rồi!"

Thám viên nhóm cùng nhau gật đầu, nhưng đột nhiên nhìn thấy đại lãnh đạo thị sát, chỗ đó còn có thể bảo trì trấn định, từng cái ngốc ngay tại chỗ, không biết làm gì là tốt?

Liêu cục trưởng nhìn chung quanh một chút, chờ phân phó hiện Triệu Ngọc về sau, đúng là trực tiếp chạy hắn mà tới.

Mao Vĩ còn tưởng rằng lãnh đạo là đến đây vì hắn đâu, tranh thủ thời gian vui vẻ nghênh đón tiếp lấy, vừa định muốn cùng lãnh đạo nắm cái tay, người ta lại thân thể lóe lên, cùng hắn tới cái sượt qua người.

"Ha ha ha. . ." Liêu cảnh hiền cười ha hả đi vào Triệu Ngọc trước mặt, "Thế nào a, Triệu Ngọc đồng chí, bản án tra được như thế nào?"

Hả?

Mà đồ chơi! ?

Triệu Ngọc bị đại lãnh đạo hỏi sửng sốt, ngay cả đứng đều không có đứng lên, trực tiếp nói ra: "Khục! Lúc này mới vừa mở xong sẽ, có thể tra ra cái gì đến a?"

Hoắc. . .

Nhìn thấy Triệu Ngọc như thế không biết điều, hiện trường một trận thấp giọng hô, Loan cục dài gấp đến độ tranh thủ thời gian hướng hắn một trận ho mãnh liệt.

Triệu Ngọc tự nhiên biết người này là cái lãnh đạo , dựa theo trước kia tính xấu, hắn mới không điểu ngươi cái gì lãnh đạo không lãnh đạo đâu! Thế nhưng là, vừa nghĩ tới mình quyết tâm muốn cải tà quy chính, hắn vẫn là lập tức đứng dậy, cung cung kính kính đánh cái cúi chào, trong miệng thì thầm: "Lãnh đạo tốt!"

"Không cần khách khí, không cần khách khí!" Liêu cục trưởng cười híp mắt hỏi, "Triệu Ngọc đồng chí a, ta đã sớm nghe nói ngươi dũng phá kỳ án anh dũng sự tích, lãnh đạo thành phố đối ngươi đánh giá thế nhưng là

rất cao nha! Ta lần này đến, là đại biểu thị cục công an đặc biệt đến thăm hỏi ngươi, thế nào, tại tổ trọng án trôi qua vừa vặn rất tốt a?"

"Rất tốt!" Triệu Ngọc vui sướng trả lời, "Đa tạ lãnh đạo quan tâm! Ta nhất định sẽ không ngừng cố gắng, đem vụ án này làm tốt! Ta về sau muốn làm một ưu tú cảnh sát! Mời lãnh đạo yên tâm!"

Nói, Triệu Ngọc lại ken két đánh hai cái cúi chào!

"Ha ha, " Liêu cục trưởng cười ha ha một tiếng, phi thường tùy ý chỉ chỉ phía sau phòng giải khát, nói với hắn, "Được rồi được rồi, cùng ta còn gặp cái gì bên ngoài! Hiền chất a, đi, ta nói với ngươi ít chuyện đi!"

Nói xong, hắn dẫn đầu hướng phía phòng giải khát đi vào.

Chương 155: Chương 155: Suy đoán của ta

Chương 155: Suy đoán của ta

Một khắc này, Triệu Ngọc thật là có chút nằm mộng, lãnh đạo a, ngươi có phải hay không nhận lầm người? Còn hiền chất đâu, chúng ta rất quen sao?

Bất quá, nhìn thấy thám viên nhóm tất cả đều nghẹn họng nhìn trân trối mà nhìn mình, hắn cũng không tốt già mồm cái gì, tranh thủ thời gian thấp đầu đi vào theo.

Kết quả, để Triệu Ngọc càng xốc xếch sự tình phát sinh. Đại lãnh đạo nhìn Triệu Ngọc theo vào đến về sau, đúng là một câu một chữ đều không nói, chỉ là vừa đi vừa về loay hoay cà phê cơ.

"Ừm. . ." Triệu Ngọc nhìn hồi lâu, nhịn không được hỏi một câu, "Lão đại, ngươi có phải hay không muốn uống cà phê a? Nếu không, ta chuẩn bị cho ngươi chén?"

Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa mới mở miệng, Liêu cục trưởng liền đối với hắn thần thần bí bí làm ra một cái im lặng động tác, sau đó, sau đó. . . Hắn liền tiếp tục trầm mặc xuống, tại phòng giải khát nhìn xem cái này, nhìn một cái cái kia, cùng đi dạo siêu thị giống như.

Triệu Ngọc tả hữu nhìn nhìn, đầu đã tiếp cận mơ hồ, hắn thậm chí suy đoán, có phải hay không, lãnh đạo lo lắng nơi này có máy nghe trộm?

Ngươi nha rốt cuộc muốn làm cái lông a?

Cứ như vậy, đại lãnh đạo một mực tại phòng giải khát cùng Triệu Ngọc đứng năm phút, trong lúc đó không có bất kỳ cái gì giao lưu.

Năm phút thoáng qua một cái, Liêu cục trưởng lúc này mới cất bước đi ra ngoài, tại cùng Triệu Ngọc sượt qua người thời điểm, lúc này mới rốt cục ghé vào lỗ tai hắn nhỏ giọng thì thầm một câu: "Triệu Ngọc, ta có thể giúp ngươi, cứ như vậy nhiều! Về sau tự giải quyết cho tốt đi!"

Mà đồ chơi a?

Triệu Ngọc trên đầu nhanh bốc khói mà đều, trong lòng không ngừng suy nghĩ, nha bệnh tâm thần cũng có thể làm lãnh đạo sao?

Nhưng mà, đương Triệu Ngọc lại từ phòng giải khát đi ra thời điểm, hắn lại đột nhiên ý thức được, những cái kia thám viên các đồng nghiệp nhìn về phía mình ánh mắt, đã lên một trăm tám mươi độ biến hóa.

Nhất là Mao Vĩ, tròng mắt đều thẳng! Hắn mới vừa rồi còn đi đi cùng Triệu Ngọc nói linh tinh, nói chúng ta loại người này không có bối cảnh, không thể loạn tội nhân đâu! Kết quả, người ta đại lãnh đạo sau khi đến, chỉ riêng thì thầm liền nói với Triệu Ngọc năm phút, cái này hậu trường. . . Cũng quá ngang a?

Không riêng gì thám viên, lấy Loan Tiêu Tiêu cầm đầu phân cục những người lãnh đạo, cũng là đối Triệu Ngọc lau mắt mà nhìn. Trước mấy ngày vừa có cấp tỉnh đại quan coi Triệu Ngọc là huynh đệ đối đãi, ngay sau đó, cái này cục thành phố mới nhậm chức chủ quản cục trưởng, lại xưng hô hắn là hiền chất, cái này Triệu Ngọc. . . Đến cùng lai lịch gì?

Liêu cục trưởng cười ha hả rời đi văn phòng, phút cuối cùng, còn cực kì thân thiết cùng Triệu Ngọc phất phất tay. Mà một mặt mờ mịt Triệu Ngọc, thậm chí đều quên cùng người ta nói lời tạm biệt, ngốc tại nguyên

chỗ động cũng không động.

Triệu Ngọc thật là mê hoặc đến không muốn không muốn, nếu như vị này đại lãnh đạo không có tâm bệnh, hắn vừa rồi chủ động thân cận ta, chẳng lẽ. . . Chính là muốn giúp ta đề cao một chút địa vị sao?

Địa vị?

"Chấn" quẻ!

Chẳng lẽ. . . Đây chính là hôm nay tao ngộ kỳ ngộ?

Thế nhưng là. . . Ta cùng người này không chút nào quen biết a? Hắn tại sao phải giúp ta? Liêu cảnh hiền? Ta nhà không có họ Liêu thân thích a?

Mặc dù Triệu Ngọc mơ mơ màng màng, nhưng là tại các đồng nghiệp trong mắt, đã đối với hắn nhìn với con mắt khác, ngoại trừ kinh ngạc cùng ngoài ý muốn, còn nhiều thêm mấy phần sùng bái!

Sau khi tan việc, Triệu Ngọc trước bớt thời gian đến ngân hàng mở cái tủ sắt, đem kia một bao da tiền mặt tồn tốt, lúc này mới đuổi tới Thiên Nhiên Cư mỹ thực thành tham gia Mao Vĩ bữa tiệc.

Mao Vĩ nhân duyên không tệ, tại tiệm cơm liên tiếp mời hai đại bàn. Một bàn mời tổ A đồng sự, một bàn khác thì mời đều là phân cục các phòng đầu đầu não não, giống công cộng tin tức khoa, tuyên truyền khoa, trải qua trinh thám chi đội thậm chí xuất liên tục nhập cảnh bộ môn chủ quản lãnh đạo tất cả, ngay cả vị kia càn quét tệ nạn làm lục điểm báo hồng chủ nhiệm cũng tới.

Lục chủ nhiệm vừa nhìn thấy Triệu Ngọc liền muốn tranh công, cùng hắn giảng một chút mình như thế nào đại phá trà biển đường phố! Nhưng mà, Triệu Ngọc lại tranh thủ thời gian hướng hắn lắc đầu khoát tay, sau đó trang bức giống như nói cho hắn biết, đây đều là hai ta bí

mật, điệu thấp, ngàn vạn phải khiêm tốn!

Lục chủ nhiệm bừng tỉnh đại ngộ, liên tục gật đầu, đối Triệu Ngọc càng thêm bội phục.

Nhìn thấy Lục chủ nhiệm cũng đối Triệu Ngọc cúi đầu khom lưng, thám viên nhóm càng mộng, đã đem Triệu Ngọc kinh động như gặp thiên nhân!

Đương nhiên, bởi vì quan hệ mật thiết, Lưu Trường Hổ tự nhiên cũng đến trận . Bất quá, Mao Vĩ biết hắn cùng Triệu Ngọc lên không nổi, liền đem Lưu Trường Hổ an bài tại một bàn khác, không có để hai người bọn họ gặp mặt.

Trên bàn cơm, các đồng nghiệp đều tại tò mò truy vấn Triệu Ngọc, hỏi hắn, vị kia Liêu cục trưởng đến cùng đã nói gì với ngươi? Hai ngươi đến cùng quan hệ thế nào?

Lần này,

Triệu Ngọc không có nửa điểm giấu diếm, thẳng thắn bố đất công nói cho mọi người, hai ta quan hệ thế nào cũng không có, mà cục trưởng đại nhân cũng một câu đều không có nói với ta!

"Dừng a!"

Kết quả, Triệu Ngọc thành thật lập tức đổi lấy đám người xem thường.

Bành Hân lời nói: "Được a, tiểu tử ngươi liền giả bộ a ngươi! Ta thật sự là không có gì có thể nói, ngươi bây giờ là lãnh đạo trong mắt hồng nhân, có quyền trang bức!"

"Ai?" Triệu Ngọc tranh thủ thời gian giải thích, "Ta nói đều là lời nói thật a, kia cái gì cục trưởng gì thật cái rắm mà không nói! Ta còn tưởng

rằng hắn thần kinh có vấn đề đâu!"

"Xuy. . ."

Triệu Ngọc càng giải thích, các đồng nghiệp liền càng xuỵt hắn, nhận định hắn liền là tại thỏa thỏa trang bức!

Ai!

Triệu Ngọc không chịu được vừa tức vừa buồn bực vừa bất đắc dĩ, đến, lúc này nói liên tục lời nói thật cũng không ai tin!

Làm cái người tốt —— thật khó! !

Bữa tiệc náo nhiệt, nhưng cũng bất quá là nói chuyện phiếm mà thôi. Ngoại trừ hoan nghênh Mao Vĩ trở về bên ngoài, đại gia chủ phải đàm luận vẫn là dưới mắt cái này danh xưng Tần Sơn thứ nhất án chưa giải quyết Miên Lĩnh vụ án bắt cóc!

Hai cái bàn lớn cùng ở tại một cái nhã gian bên trong, mặc dù ở giữa có bình phong cách xa nhau, nhưng bàn bên bên trên những lãnh đạo kia nhóm cao đàm khoát luận, Triệu Ngọc lại nghe được rõ ràng.

Không nghĩ tới, mặc dù vụ án này hiện tại khiến cho thanh thế như vậy to lớn, nhưng là tự nhận là kinh nghiệm phong phú những người lãnh đạo lại cũng không xem trọng.

Một vị nào đó khoa trưởng thẳng thắn phát biểu cái nhìn nói: "Mọi người nhìn đi, trước kia, giống như vậy động tĩnh lớn ta nói ít cũng phải trải qua mười Hồi thứ 8 trở về, kết quả cuối cùng, tất cả đều có thể dùng bốn chữ khái quát —— sấm to mưa nhỏ! Đừng nhìn hiện tại khí thế cao, đợi đến cuối cùng tra không thể tra xét, liền ai cũng không nguyện ý nhắc lại!"

"Ai?" Lưu Trường Hổ cười chọn mao bệnh nói, " sấm to mưa nhỏ cái này không sáu cái chữ sao? Trương khoa trưởng ngươi không biết số a? Ha ha ha. . ."

Đám người cười vang.

"Lưu đội trưởng a, lần này, các ngươi thật đúng là nhiệm vụ gian khổ a!" Lục điềm báo hồng thành khẩn nói, "Ta tư lịch cạn, 26 năm án chưa giải quyết, ta thật sự là chưa từng nghe thấy! Ngươi nói, những cái kia năm đó hung thủ, có thể hay không đã chết già rồi a? Cái đồ chơi này trả hết chỗ nào tra đi?"

"Ừm. . ." Lưu Trường Hổ không có lực lượng trả lời một câu, "Muốn tra, muốn tra. . ."

"Tiểu Lục a, " lúc này, một cái phương nam khẩu âm lãnh đạo nói, "Cái này sao ngươi cũng không cần thay Lưu đội trưởng quan tâm a, Lưu đội trưởng phó phòng đều bình bên trên n năm, cái này nho nhỏ đội trưởng cảnh sát hình sự chức vụ, bất quá là cái lâm thời ván cầu mà thôi mà! Tới tới tới, chúng ta có phải hay không nên kính tương lai lãnh đạo một chén a?"

"Ô ô u, đâu có đâu có. . ." Lưu Trường Hổ thụ sủng nhược kinh, "Tô Kiền sự tình ngươi quá để mắt ta, vẫn là ta kính mọi người đi!"

"Cạn ly. . ."

Nghe đám người này cãi cọ giống như lấy lòng, Triệu Ngọc bỗng cảm giác một trận chán ghét, cái kia tìm tiểu thư cho Lưu Trường Hổ gài bẫy suy nghĩ, lần nữa trong đầu từ từ bay lên.

Bởi vì buổi chiều còn có rất nhiều sự tình muốn làm, Triệu Ngọc không uống rượu. Cơm nước xong xuôi về sau, hắn đầu tiên là gọi điện thoại cho Hoa Hoa, để nàng hỗ trợ chiếu cố một chút ông trùm, mình thì trực

tiếp về tới cục cảnh sát.

Hắn cũng là có chút hiếu kỳ, muốn xem một chút, mất tích khoa các chuyên gia, sẽ đem cái kia mất tích bí ẩn Lương Tư Tư vẽ thành bộ dáng gì?

Lương Tư Tư mất tích thời điểm chỉ có 7 tuổi, 26 năm qua đi, nếu quả như thật còn sống, đã 33 tuổi đều, các chuyên gia vẽ ra chân dung, sẽ là chính xác sao?

Mang theo ý nghĩ này, Triệu Ngọc trực tiếp đi mất tích khoa. Có thể khiến hắn thất vọng là, mất tích khoa không có một người, đại môn đóng chặt.

Không có cách, hắn đành phải về trước văn phòng nghỉ ngơi một chút lại nói. Lúc này cách buổi chiều giờ làm việc còn sớm, cục cảnh sát cao ốc vắng ngắt, cùng buổi sáng náo nhiệt tràng diện hoàn toàn tương phản.

Ai ngờ, đương Triệu Ngọc đi đến tổ B cửa phòng làm việc trước thời điểm, phát hiện tổ B đại môn là mở. Đào đầu đi đến xem xét, nhưng gặp lớn như vậy trong văn phòng, chỉ có Khúc Bình tổ trưởng một người.

Khúc tổ trưởng đang đứng tại bạch bản trước mặt, nghiêm túc cẩn thận tự hỏi cái gì, còn không ngừng hướng bạch bản bên trên tô tô vẽ vẽ.

Bởi vì người bị hại quá nhiều, một mặt bạch bản không nhớ được, đúng là hết thảy dựng lên ba mặt bạch bản, mỗi một mặt đều dán đầy lít nha lít nhít tư liệu.

Nhìn thấy trước mắt cái này giống như đã từng quen biết một màn, Triệu Ngọc suy nghĩ lại bay trở về đến lúc trước phá án và bắt giam chặt tay án thời điểm. Khi đó, khúc tổ trưởng giống như trước mắt dạng này, cẩn thận tự hỏi phá án manh mối, ngày đêm không ngớt!

Mà vừa rồi trên bàn rượu, những lãnh đạo kia nhóm từng cái mặt mày hớn hở, cao đàm khoát luận, cùng trước mắt vị này cần cù chăm chỉ, cẩn trọng khúc tổ trưởng vừa vặn tạo thành chênh lệch rõ ràng.

Tại lãnh đạo miệng bên trong, một cái "Sấm to mưa nhỏ" liền đem như vậy một kiện trọng yếu bản án qua loa định luận. Nhưng mà, Khúc Bình tổ trưởng lại tại nơi này tận tâm tận lực, vắt óc tìm mưu kế tìm kiếm phá án manh mối, không từ bỏ bất luận cái gì một tia hi vọng. Bực này tinh thần, làm sao không khiến người nổi lòng tôn kính?

Triệu Ngọc yên lặng nhìn xem Khúc Bình, trong lòng cũng là rất cảm thấy kính nể.

Không biết là nghĩ đến cái gì, Triệu Ngọc tự định giá một chút, vẫn là nhấc chân tiến vào tổ B văn phòng, đi tới Khúc Bình trước mặt.

Khúc Bình quay đầu chỉ nhìn Triệu Ngọc một chút, liền đem ánh mắt quay lại bạch bản, bao hàm địch ý hỏi một câu: "Triệu thần thám tới, có gì chỉ giáo a?"

"Hắc hắc hắc. . ." Triệu Ngọc cười rạng rỡ trả lời, "Đừng, đừng hiểu lầm! Khúc tổ trưởng, ta tới, bất quá là muốn nói với ngươi tiếng cám ơn! Ba hôm trước ta gọt Lưu Trường Hổ kia đồ con rùa thời điểm, nếu không phải ngươi giúp ta giải vây, ta khả năng liền không dễ thu thập!"

"Đừng khách khí!" Khúc Bình vẫn là nhìn không chớp mắt lạnh lùng nói, "Ta chỉ là đối chuyện không đối người!"

"Ừm. . ." Vì để tránh cho xấu hổ, Triệu Ngọc vội vàng một thoại hoa thoại hỏi, "Các đồng nghiệp đâu? Có phải hay không đều an bài ra ngoài điều tra đi? Ân. . . Tra được thế nào? Có tin tức gì không?"

Cộc cộc. . .

Khúc Bình đem ký hiệu bút nắp bút đắp lên, quay đầu trở lại đến trừng mắt Triệu Ngọc nói ra: "Triệu Ngọc, ngươi có chuyện gì, cứ việc nói thẳng đi! Ta chỉ là phản đối ngươi người này mà thôi, lại không phản đối ngươi năng lực. . ."

Nói, Khúc Bình đem ký hiệu bút đưa cho Triệu Ngọc, nói: "Nói đi, ngươi đến cùng nghĩ tới điều gì?"

"Ừm. . ." Triệu Ngọc nhìn một chút Khúc Bình, lại nhìn một chút bạch bản, do dự 3 giây về sau, lúc này mới tiếp nhận ký hiệu bút, nói với Khúc Bình, "Khúc tổ trưởng, đã dạng này, vậy ta liền. . . Nói! Là như vậy, ta những ngày này một mực tại suy nghĩ, ngươi nói, cái này vụ án bắt cóc có khả năng hay không, cùng lần trước chúng ta điều tra chặt tay án lúc tình huống —— là giống nhau đâu! ?"

Chương 156: Chương 156: Đều là đại phú hào

Chương 156: Đều là đại phú hào

"Có ý tứ gì?" Khúc Bình nghi vấn.

"Cái này lên vụ án bắt cóc sở dĩ nhiều năm như vậy đều không có phá..." Triệu Ngọc loay hoay trong tay ký hiệu bút, nghiêm túc nói, "Có thể hay không cùng chặt tay án tình huống đồng dạng, là chúng ta cảnh sát điều tra phương hướng xuất hiện một loại nào đó sai lầm?"

"Sai lầm?" Khúc Bình giao nhau lên cánh tay, cẩn thận thưởng thức Triệu Ngọc lời nói bên trong ý tứ.

"Ngươi nhìn..."

Triệu Ngọc từ trên bảng đen tìm được kia xe MiniBus, xe van ảnh chụp vẫn là từ năm đó xe quản chỗ trong hồ sơ tìm tới, hình ảnh đã phi thường cổ lão.

"Ừm..." Triệu Ngọc chỉ vào xe van nói, "Tỉ như nói, từ xưa tới nay, cảnh sát vẫn cho rằng, những cái kia bọn cướp vì bắt cóc những hài tử này, trước đó làm xong tỉ mỉ chuẩn bị, lúc này mới khiến cho bắt cóc thuận lợi áp dụng, đồng thời không lộ sơ hở!

"Thế nhưng là, muốn vạn nhất... Không phải cái dạng này đâu? Nếu như... Bọn hắn bắt cóc, chỉ là một lần ngoài ý muốn đâu! ?"

"Cái gì! ? Ngoài ý muốn! ?" Khúc Bình dùng không thể nào hiểu được ánh mắt nhìn xem Triệu Ngọc.

"Có khả năng! Thật!" Triệu Ngọc giải thích, "Các ngươi không có buộc hơn người, có chút chi tiết rất có thể sẽ bị xem nhẹ!"

"Không có buộc hơn người? Ngươi buộc qua?" Khúc Bình hơi cảm thấy mờ mịt.

"Ừm... Không phải... Ta ý tứ..." Triệu Ngọc vội vàng che lấp, "Ta xem qua rất nhiều liên quan tới bắt cóc hồ sơ, ngươi tỉ như nói... Tỉ như nói nơi này! Trên tư liệu nói, bọn cướp đem bọn nhỏ buộc sau khi đi, thẳng đến ngày thứ ba mới gọi điện thoại tới, trong này liền tồn tại không hợp lý địa phương mà!"

"Ba ngày? Chỗ đó không hợp lý?" Khúc Bình vẫn không hiểu Triệu Ngọc ý tứ.

"Ngươi không biết, không có thời gian dài như vậy mới đánh bắt chẹt điện thoại!" Triệu Ngọc nói, "Nếu không tin ngươi liền điều tra thêm đi,

Con tin ở trong tay chính mình chờ lâu một ngày, bị bại lộ phong hiểm liền sẽ càng lớn! Nếu như bọn hắn đã sớm kế hoạch tốt hết thảy, không có khả năng một mực chờ đến ba ngày sau mới nhớ tới cho người ta chất gia thuộc gọi điện thoại!

"Suy nghĩ một chút, bọn cướp nhóm khẳng định là không hi vọng con tin gia thuộc báo cảnh, cho nên bọn hắn càng sớm đánh bắt chẹt điện thoại, gia thuộc nhóm báo cảnh cơ hội lại càng nhỏ!

"Tương phản, ngươi một chút chờ thêm ba ngày, gia thuộc không vội mới là lạ, làm sao có thể không báo cảnh đâu?"

"Ừm..." Khúc Bình thẳng vào nhìn xem Triệu Ngọc, không thể phủ nhận, Triệu Ngọc kì lạ ý nghĩ, cũng là có nhất định sức thuyết phục, mà lại lập tức để cho mình mạch suy nghĩ nới rộng không ít.

"Còn có a!" Triệu Ngọc lại lần nữa dùng ký hiệu bút điểm một cái xe van, "Xe cũng đi theo mất tích không thấy, cái này tại chuyên nghiệp người bắt cóc bên trong, cũng là cực kì hiếm thấy! Bắt cóc trói người, chưa nghe nói qua còn mang buộc xe!"

"Chuyên nghiệp người bắt cóc?" Khúc Bình đối cái danh từ này cảm thấy lạ lẫm.

"Ngươi nhìn a, trong ngục giam phạm nhân đều là có đẳng cấp phân chia biết không?" Triệu Ngọc giống như lão sư cho Khúc Bình phổ cập lên phạm tội tri thức, "Xếp số một, địa vị cao nhất , bình thường là lừa gạt phạm, mà sắp xếp thứ hai liền là bắt cóc phạm, cướp bóc giết người đều chỉ có thể xếp tới thứ ba đâu! Biết tại sao không? Bởi vì bắt cóc chính là một cái thật sự việc cần kỹ thuật, cần kỹ thuật hàm lượng đặc biệt cao!

"Ngươi có thể tra một chút, phàm là áp dụng bắt cóc, đều sẽ tự chuẩn bị một chiếc xe, rất ít liền xe cùng một chỗ buộc! Tới trước nói, ngươi giành được xe mục tiêu quá lớn, rất dễ dàng bị người phát hiện; thứ hai, ngươi biết xe này có cái gì mao bệnh, còn có bao nhiêu dầu? Muốn vạn nhất thả neo, kia chẳng phải choáng váng sao? Thứ ba, xe van bên trên đã ngồi 6 người, giặc cướp nhóm lại đều lên đi, có phải hay không rất chen chúc?"

"Ừm... Ngươi ý tứ..." Khúc Bình phán đoán, "Giặc cướp nhóm còn có một chiếc xe?"

"Không!" Triệu Ngọc quả quyết trả lời, "Ta ý tứ, là những cái kia giặc cướp căn bản không có cái gì bắt cóc kế hoạch, bọn hắn căn bản không biết, xe van bên trên sẽ ngồi nhiều người như vậy! Có lẽ, bọn hắn chỉ là muốn đoạt chiếc xe, hoặc là chỉ muốn đoạt ít tiền thôi! Cái này lên Miên

Lĩnh vụ án bắt cóc, có lẽ căn bản chính là nguồn gốc từ tại một trận —— ngoài ý muốn! ! !"

"Ta... Ta không rõ!" Khúc Bình càng hồ đồ, "Như thế kín đáo bắt cóc kế hoạch, ngươi lại nói... Là cái ngoài ý muốn?"

"Đúng!" Triệu Ngọc thừa nhận, "Dù sao cho ta cảm giác chính là như vậy! Chỉ là không biết, ban đầu ở xe van lên tới ngọn nguồn đã sinh cái gì?"

"Nếu là ngươi dạng này giảng..." Khúc Bình ngược lại đối bạch bản , vừa suy tư vừa nói, "Những cái kia bọn cướp cũng không phải là trước đó kế hoạch tốt, bọn hắn đối với bắt cóc căn bản cũng không chuyên nghiệp? Thế nhưng là, bọn hắn đánh bắt chẹt điện thoại, lấy tiền chuộc, lại làm được như vậy hoàn mỹ, cái này có thể gọi không chuyên nghiệp sao?"

"Điểm này, ta còn không có nghĩ đến, " Triệu Ngọc nói thẳng, "Nhưng là... Ta biết những cái kia chuyên nghiệp làm bắt cóc tống tiền, không có một cái có thể làm được như thế hoàn mỹ! Chính là bởi vì Miên Lĩnh án bọn cướp làm được như vậy thiên y vô phùng, cho nên, ta càng thấy bọn hắn không phải chuyên nghiệp! Kia rất có thể đều là bọn hắn lâm thời khởi ý, lâm thời nghĩ ra chủ ý!"

"Ngươi nhận biết? Ngươi biết bắt cóc tống tiền còn?" Khúc Bình kinh ngạc.

"A, ta... Ta nói là, ta từ trên tư liệu nhìn thấy những cái kia bọn cướp, " Triệu Ngọc nói quanh co lấy giải thích một câu, tiếp tục nói, "A, đúng rồi! Kỳ thật, ta rất tán đồng ngươi họp lúc nói lên quan điểm, ta cảm thấy tại bọn cướp bên trong, không chừng thật đúng là có cái làm cảnh sát, hoặc là đã từng làm qua cảnh sát người! Chính là người này, mới khiến cho cái này vụ án bắt cóc trở nên như vậy hoàn mỹ!"

"Hô..." Khúc Bình làm một cái hít sâu, nàng ở trong lòng cân nhắc, Triệu Ngọc kia lời nói phân lượng. Sự thật đúng như hắn nói như vậy sao? Chẳng lẽ... Cái này 26 năm qua, cảnh sát điều tra phương hướng, thật sai rồi?

"Kia..." Khúc Bình lại suy nghĩ nói, "Nếu như dựa theo ngươi thuyết pháp, lái xe Ngưu Vĩ Quang liền là vô tội đúng không?"

"Nói không chính xác!" Triệu Ngọc lắc đầu, "Bất quá, tra xét nhiều năm như vậy, đều không có tra ra tật xấu của người này, hắn là không vấn đề gì a? Ta nhớ được trên hồ sơ viết, người này gia đình điều kiện thật không tệ, hắn lại cùng những hài tử kia cùng thôn, nghe nói còn có thân thích, thực sự không có đạo lý tham dự bắt cóc a! ?"

"Thế nhưng là, cứ việc dạng này..." Khúc Bình đối mặt với bạch bản bên trên lít nha lít nhít tư liệu, "Chúng ta vẫn là không có chỗ xuống tay a? Hung phạm... Đến cùng là ai?"

"Là ai ta không rõ ràng, nhưng có một chút có thể đoán được, " Triệu Ngọc chính nhi bát kinh nói, "Năm đó bọn cướp nhóm nếu như còn chưa có chết, vậy bọn hắn hiện tại nhất định đều là —— đại phú hào!"

"Ồ? Vì cái gì?" Khúc Bình ngoài ý muốn.

"Cái này đương nhiên được nói, " Triệu Ngọc giải thích, "Đổ sụp quặng mỏ phía dưới chẳng những đè ép thi thể, còn đè ép một bao da tiền mặt. Bí mật này, chỉ có những cái kia hung phạm biết được! Hiện nay, kia trong bóp da tiền mặt giá trị trăm vạn, nếu như mấy người bọn hắn hiện tại trôi qua không tốt, trôi qua nghèo rớt mùng tơi, có thể không động tâm nghĩ trở về đào một đào sao?

"Cho nên, nếu như bọn hắn còn chưa chết vểnh lên vểnh lên, vậy bây giờ nhất định đều là không thiếu tiền đại phú hào!"

"Nha..." Khúc Bình gật đầu, "Điểm này, ta ngược lại thật ra nghĩ đến! Đã dạng này, chúng ta... Có thể từ góc độ này tới tay, đi thăm dò một chút năm đó nhân viên tương quan, nhìn xem ai hiện tại không thiếu tiền?"

"Mặc dù có thể làm như vậy, nhưng là..." Triệu Ngọc lòng tin không đủ nói, "Phạm vi vẫn là quá lớn, độ khó không nhỏ a!"

"Không sợ!" Khúc Bình chém đinh chặt sắt nói, "Độ khó lại lớn cũng không sợ! Chỉ cần chúng ta dụng tâm đi thăm dò, nhất định sẽ có kết quả!" Nói, Khúc Bình lại đem ánh mắt chuyển hướng dán đầy tư liệu bạch bản, nói một cách đầy ý vị sâu xa nói, " chỉ mong, những cái kia tội phạm cũng đều còn sống đi! Dạng này, chúng ta mới có thể để cho bọn hắn danh chính ngôn thuận tiếp nhận thẩm phán! Một cái phạm nhân hạ ác liệt như vậy tội ác, là nhất định phải trả giá thật lớn!"

...

Từ Khúc Bình tổ trưởng nơi đó ra, Triệu Ngọc lần thụ cảm động cùng cổ vũ. Cái này cũng càng thêm kiên định, hắn phải cố gắng phá án và bắt giam cái này Tần Sơn thứ nhất án chưa giải quyết quyết tâm!

Triệu Ngọc biết, mặc dù mình có kiểu như trâu bò Kỳ Ngộ hệ thống hỗ trợ, thế nhưng là, nếu như mình không thể quá chú tâm vùi đầu vào phá án bên trong đi, đồng dạng không được tác dụng.

Nếu như không thể tìm tới manh mối, khóa chặt nghi phạm, như vậy dù là vụ án bắt cóc chân hung giờ phút này liền đứng trước mặt của hắn, hắn cũng vô pháp biết được.

Bởi vậy, Triệu Ngọc quyết định, nhất định phải treo lên mười hai phần tinh thần, nỗ lực một trăm hai mươi lần cố gắng, tranh thủ sớm ngày tìm tới manh mối phá án, đem những cái kia táng tận thiên lương tội phạm trói lại!

Đương nhiên còn có kia 1000 đến vạn treo thưởng! Cái này cũng tương tự rất trọng yếu! Nếu quả thật có thể đem vụ án này giải quyết, ta Triệu Ngọc coi như thật muốn đạt!

Chương 157: Chương 157: Vì ngươi miễn phí

Chương 157: Vì ngươi miễn phí

Khẩn trương bận rộn công việc bắt đầu, bởi vì cái gọi là một cái hảo hán ba cái giúp, buổi chiều đi làm, Lương Hoan liền đi quốc gia tìm thân kho so với DNA đi; mà Trương Cảnh Phong cũng tại mất tích khoa hỗ trợ mân mê Lương Tư Tư chân dung, một khi làm tốt, liền là khắc hướng cả nước.

Triệu Ngọc tự nhiên cũng không có nhàn rỗi, hắn ngồi tại bàn làm việc của mình trước, một lần lại một lần lật xem Miên Lĩnh án hồ sơ, ý đồ từ đó tìm ra manh mối gì.

Vì dễ dàng cho suy nghĩ, hắn cũng bắt đầu hướng bạch bản bên trên dán thiếp tư liệu cùng manh mối, muốn phục chế lúc trước điều tra chặt tay án kỳ tích.

Kết quả, Triệu Ngọc làm được so Khúc Bình còn khoa trương, hắn vậy mà một hơi chơi đùa tới sáu mặt trắng tấm, mỗi một mặt bên trên ghi chép một cái người bị hại tư liệu. Làm đến cuối cùng, văn phòng hàng sau toàn bộ khu vực, tất cả đều bị một mình hắn chiếm đoạt! Ai tiến đến đều sẽ bị cái này khí thế cường đại giật mình!

Đương nhiên, nghiêm túc bận rộn không chỉ hắn một cái, tổ trọng án thám viên nhóm đều bị phái đi ra tra tìm manh mối đi, từ thân nhân của người chết thân thích, năm đó phá án nhân viên, lại đến người chứng

kiến, phàm là có thể nghĩ tới, đều có người đang tra.

Lực ảnh hưởng lớn như thế một vụ án, tự nhiên là quy mô chưa từng có.

Tại mở xong phân tích án tình sẽ về sau, cảnh sát đại biểu cũng rốt cục tổ chức đối ngoại buổi họp báo, hướng công chúng giản yếu nói rõ một chút tình huống, một phương diện hi vọng cảm kích dân chúng có thể giúp cảnh sát cung cấp manh mối, một phương diện cho thấy cảnh sát tra rõ đến cùng quyết tâm, thề phải đem hung thủ giết người trói lại chờ chút!

Mặc dù sự kiện lần thụ chú ý, nhưng cảnh sát bố hội lại mở cực kì ngắn ngủi, chỉ là đem chuyện đã xảy ra nói chuyện, đem quyết tâm một biểu, liền qua loa thu tràng! Không có hướng ngoại giới lộ ra bất luận cái gì cụ thể chi tiết, bao quát thiếu một danh nhân chất thi hài sự tình.

Triệu Ngọc không có tận mắt nhìn thấy, chỉ là nghe người khác nói, đương Lương Tư Tư gia thuộc biết được không có tìm được hài tử thi cốt về sau, người cơ hồ tại chỗ sụp đổ! Lòng của bọn hắn liền giống bị đỡ đến sắc nồi bên trên, bị lặp đi lặp lại dày vò, đau đến không muốn sống.

Có người nói, không có tin tức liền là tin tức tốt. Thế nhưng là, đối với những này đã khổ đợi26 năm gia thuộc nhóm tới nói, có đôi khi, tin tức xấu thường thường cũng là một loại tin tức tốt! Tựa như những hài tử khác gia trưởng như thế, bọn hắn hiện tại chí ít có thể cho hài tử nhặt xác, để hài tử nhập thổ vi an!

Nhưng Lương Tư Tư gia trưởng đâu?

Còn muốn lo lắng nắm chặt phổi chờ đợi, không biết phải chờ tới năm nào tháng nào? Nếu như cả một đời đều không có tin tức, vậy có phải hay không ngay cả chết đều không thể nhắm mắt?

Chính là bắt nguồn từ này nhân, vị kia Đào tiên sinh mới có thể kích động như thế đem một bao da tiền chuộc tặng cho Triệu Ngọc!

Cùng ngày, Triệu Ngọc đã khuya mới tan tầm. Thời điểm ra đi, trong văn phòng chỉ còn lại có chính hắn. Đối tư liệu trầm tư suy nghĩ một cái buổi chiều,

Triệu Ngọc đã đối vụ án này có khắc sâu hơn nhận biết.

Miên Lĩnh vụ án bắt cóc, không hổ là Tần Sơn thứ nhất án chưa giải quyết! Hung thủ nhóm tâm tư kín đáo, sơ hở cực ít, lúc trước cảnh sát hạ lớn như vậy cường độ, lại vẫn không có tìm được manh mối, vậy thì càng đừng bảo là 26 năm sau hiện tại!

Vụ án này xác thực so tàn sát án muốn khó hơn nhiều! Tàn sát án sinh ở 10 năm trước, chí ít lúc ấy đã có nhiếp khống thiết bị, cùng một chút tiên tiến kỹ thuật thủ đoạn.

Thế nhưng là, Miên Lĩnh án lại là khác biệt!

Không có giám sát, không có vân tay, không có DNA, duy nhất một chút xíu manh mối, cũng là đến từ năm đó một chút người chứng kiến!

Nhưng mà, tuế nguyệt vong tình, ngay cả tình đều có thể bị tuế nguyệt ma diệt, huống chi cái khác đâu? 26 năm, trong nhân thế sớm đã cảnh còn người mất, chứng cứ giảm bớt mất đi hiệu lực, không có án hiện trường, rất nhiều chứng nhân bây giờ cũng đều không tại nhân thế!

Hiện nay, ngoại trừ những cái kia thi hài, bọn hắn cơ hồ cái gì cũng không có!

Khó! Khó! Khó!

Đối mặt với bạch bản, Triệu Ngọc cảm thấy một cỗ thật sâu bất đắc dĩ,

nếu như ngay cả một cái đột phá khẩu cũng không tìm tới, như vậy... Coi như Kỳ Ngộ hệ thống lại nghịch thiên, hắn cũng không thể nào đem bản án phá!

Chẳng lẽ...

Kết quả sau cùng, đúng như vị lãnh đạo kia nói tới "Sấm to mưa nhỏ" sao? Đợi đến thời gian dài, mọi người sẽ lần nữa đem cái này nhất đẳng đại án lãng quên?

Phương đông không sáng phương tây sáng, có đôi khi sinh hoạt chính là như vậy.

Cứ việc Triệu Ngọc tra án không có tiến triển, thế nhưng là tại cái khác phương diện, lại là xuôi gió xuôi nước, dần vào giai cảnh.

Không biết tối hôm qua hắn cùng Dương Hồng, Hoa Hoa kịch chiến, để hai vị nữ sĩ nghiện, vẫn là các nữ sĩ chỉ là vì tinh khiết cảm tạ một chút Triệu Ngọc, các nàng sớm gọi điện thoại tới, nói phải ở nhà mời Triệu Ngọc ăn một bữa ánh nến bữa tối, cùng chung thế giới ba người!

Thế giới ba người! ?

Cái danh từ này, nghe đã nghiền ngẫm lại mập mờ, khiến người mơ màng vô hạn.

Hồi tưởng tối hôm qua trên giường bão tố, Triệu Ngọc không khỏi suy nghĩ, nếu là hôm nay lại đến một lần, lầu dưới Khương Đại Phong có phải hay không thật có thể điên rồi?

Sau khi về nhà, Dương Hồng cùng Hoa Hoa quả nhiên đã chuẩn bị xong đồ vật đang chờ hắn . Bất quá, để Triệu Ngọc ngoài ý muốn chính là, nơi này cũng không phải là cái gì thế giới ba người, mà là —— bốn người thế giới, lại chuẩn xác một điểm, là bốn người một chó thế giới!

Bởi vì hiện trường ngoại trừ cẩu cẩu ông trùm bên ngoài, còn nhiều thêm một vị hồng đầu cô nương.

Dương Hồng giới thiệu, vị này hồng đầu cô nương gọi là tiểu mỹ, chính là các nàng hảo tỷ muội một trong, liền ở tại dưới lầu.

Dù sao đều là một cái đơn nguyên hàng xóm, Triệu Ngọc tự nhiên gặp rồi cái này nữ, lúc này cùng với nàng lên tiếng chào.

Tiểu mỹ vóc dáng không cao, giữ lại gần như ngang eo đại ba lãng dài. Hỏa hồng dài, cho người ta một loại nhiệt tình kịch liệt cảm giác. Trang phục của nàng đến cũng là phá lệ xinh đẹp gợi cảm, trên người mặc chạm rỗng áo sơ mi trắng, hạ thân là một đầu thấp eo tiểu ngưu tử, gầy gò gầy gò trên eo nhỏ, rốn tất cả đều lộ ở bên ngoài.

Tiểu mỹ tính cách cũng không thẹn mặc đồ này, đã nghe nói Triệu Ngọc anh hùng cứu mỹ nhân sự tích nàng, vừa đánh xong chào hỏi, liền không kịp chờ đợi nhào tới Triệu Ngọc trên thân, ngọc ca dài ngọc ca ngắn, còn cần trước ngực cái kia mẫn cảm địa phương không ngừng hướng Triệu Ngọc trên thân cọ, khiến cho Triệu Ngọc rất không thoải mái.

Nếu là đặt ở người bình thường trên thân, tự nhiên sẽ đem cái này xem như một loại hưởng thụ, nhưng là Triệu Ngọc không phải, hắn kiếp trước thực sự cùng nữ nhân như vậy đánh qua quá nhiều quan hệ, không khỏi chết lặng, mà lại chán ghét.

Triệu Ngọc cố ý đứng dậy rót rượu, đem tiểu mỹ hất ra.

Dưới ánh nến, chén rượu óng ánh trong suốt, không gọi nổi tên tới rượu đỏ cũng lộ ra đặc biệt có đẳng cấp. Triệu Ngọc đổ nửa chén về sau, uống một hơi cạn sạch.

Vì để cho Dương Hồng cùng Hoa Hoa an tâm, hắn đem hôm nay Lục

Triệu Hoành chủ nhiệm nói với hắn những tin tức kia, tất cả đều báo cho các nàng.

Nguyên lai, trà biển đường phố Hồng Chí Đào, đã bởi vì nhiều loại phạm tội bị chính thức khởi tố. Căn cứ 6 chủ nhiệm đoán chừng, hắn liên lụy tới gây hấn gây chuyện, cố ý đả thương người, tụ chúng đánh bạc, chờ nhiều loại tội danh, nếu như tuyên án, nói ít cũng phải ngồi xổm cái 7 năm trở lên!

Ngoài ra, tường đổ mọi người đẩy, Hồng Chí Đào khẽ đảo, chẳng những chúng thủ hạ tan đàn xẻ nghé, còn có thật nhiều giang hồ đại lão tất cả đều tới đoạt địa bàn, đem hắn thế lực chia cắt tan rã! Dù là hắn tương lai ra ngục, cũng vô pháp lại có thành tựu!

Cho nên, Dương Hồng cùng Hoa Hoa, thậm chí chính Triệu Ngọc, rốt cuộc không cần lo lắng người này sẽ còn trở về trả đũa bọn hắn!

Cạn ly!

Giải quyết triệt để nỗi lo về sau, mấy người tự nhiên là càng thêm thoải mái. Triệu Ngọc cùng ba vị mỹ nữ chung tiến ánh nến bữa tối, trù chỉ riêng giao thoa, vui cười không ngừng.

Ăn bò bít tết, salad, Italy mì sợi, uống vào rượu đỏ, thưởng thức kem ly, còn có được mỹ nhân thổi ngưu bức, Triệu Ngọc cảm giác vui vẻ hòa thuận, thoải mái vô cùng, trong thoáng chốc cảm giác mình giống như lại xuyên việt về đi giống như!

Bất quá, lúc trước hắn cái kia muốn đem Khương Đại Phong bức bị điên ý nghĩ nhưng lại chưa hình thành hiện thực, bữa tối còn chưa ăn xong, Dương Hồng liền nhận được một điện thoại, sau đó mang theo tiểu mỹ rời đi.

Không hề nghi ngờ, đây là người ta đi làm công việc đi!

Trong phòng chỉ còn lại có hắn cùng Hoa Hoa, Hoa Hoa thế nhưng là bị Triệu Ngọc cho mê hoặc, đối Triệu Ngọc nhiều lần đưa làn thu thuỷ, mặt mày đưa tình, chẳng những liên tiếp nói rất nhiều trưởng thành trò cười, còn không ngừng dùng ngôn ngữ cùng thân thể đến trêu chọc hắn.

Triệu Ngọc biết, Hoa Hoa đã bị hắn từ tâm lý cùng trên sinh lý chinh phục, hắn bây giờ nghĩ cùng cô gái này làm sao giày vò đều được.

Nhưng mà, đối mặt với thanh xuân xinh đẹp, tích cực chủ động nữ hài nhi, Triệu Ngọc lại là thực tình không có cảm giác, cuối cùng vẫn cự tuyệt hảo ý của nàng, một mình đi về nhà.

Vừa đến, hắn đối Hoa Hoa là thật tâm không có cảm giác; thứ hai, bởi vì Hoa Hoa đặc thù nghề nghiệp, hắn không muốn cùng cô gái này sinh ra bất cứ tia cảm tình nào gút mắc; thứ ba, hắn hiện tại có bản án muốn tra, tâm tư căn bản không ở nơi này;

Về phần điểm thứ tư nha... Trong đầu hắn luôn luôn nghĩ đến cái kia tư thế hiên ngang Miêu Nhân Phụng, tựa như hại bệnh tương tư đồng dạng, trong lòng rốt cuộc dung không được những nữ nhân khác, thậm chí ngay cả Diêu Giai cũng sẽ không tiếp tục nhớ thương!

Ai! Cũng không biết, Miêu Anh bên kia mà thế nào? Huy đẳng xe cùng đánh người sự tình xử lý xong sao? Về sau, mình cùng với nàng còn có hay không cơ hội gặp mặt?

Nhìn thấy Triệu Ngọc khăng khăng muốn đi, Hoa Hoa cũng không tốt ép ở lại, chỉ là nói cho Triệu Ngọc, kia 2000 khối tiền, bọn hắn đã phóng tới máy giặt lên! Nàng nói, số tiền này các nàng là sẽ không cần, nếu không phải Triệu cảnh sát hỗ trợ, hai nàng hiện tại khẳng định cho Hồng Chí Đào chơi chết!

Cho nên, nếu như Triệu cảnh sát ngươi về sau có cần, cứ tới tìm ta là

được rồi! Hiện tại không cần tiền, tương lai cũng sẽ không cần, về sau đối ngươi tất cả đều —— miễn phí!

Chương 158: Chương 158: Dần vào giai cảnh

Chương 158: Dần vào giai cảnh

Tài vận tới, thật sự là cản cũng ngăn không được!

Về đến nhà xem xét tin nhắn, Triệu Ngọc không chịu được vui mừng quá đỗi, nguyên lai hắn mấy ngày liên tiếp phá được bản án tiền thưởng cùng tiền truy nã đã lần lượt tới sổ.

Cảnh sát thêm tiền thưởng tốc độ, thực sự rất nhanh!

Trước hết nhất tới sổ, chính là cho dương cảnh thự bên kia tiền truy nã chia, bởi vì Triệu Ngọc hiệp đồng phá án và bắt giam Giản Văn Lỵ bị giết án có công, đạt được2 vạn nguyên tiền thưởng chia!

Ngoài ra, bởi vì án này chính vào mười năm kỳ , trong thành phố đặc biệt thêm vào 4 vạn tiền thưởng, Triệu Ngọc thì phân đến trong đó 1 vạn.

Ngay sau đó, bắt lấy Dương Chí đào 2 vạn, còn có phá được làm dân giàu cư xá tàn sát án 8 vạn cũng lần lượt tới sổ, Triệu Ngọc một hơi đạt được 13 vạn nguyên tiền mặt ban thưởng!

Bất quá, tiền thưởng cùng tiền truy nã là có khác biệt. Tiền thưởng không cần nộp thuế, nhưng tiền truy nã lại là cần giao nộp một bộ phận người thuế thu nhập. Triệu Ngọc cuối cùng tới sổ, chỉ có hơn 11 vạn một

điểm.

Dù là như thế, đôi này Triệu Ngọc cũng là một bút có giá trị không nhỏ tài phú! Mà lại, khoản tài phú này tới quang minh chính đại, tới lẽ thẳng khí hùng, tới đã có cảm giác thành công, lại có cảm giác thỏa mãn!

Cảm giác này, thật sự là quá happy! !

Hồi tưởng xuyên qua trước đó, mặc dù mình đã từng kiếm qua một chút tiền, nhưng những số tiền kia tất cả đều là thông qua phạm pháp con đường có được lòng dạ hiểm độc tiền, cho dù cầm cũng là cảm giác không nỡ.

Xem ra, vẫn là làm cảnh sát tốt!

Hoắc ha ha... Ta Triệu Ngọc sau này sẽ là chính nghĩa cảnh sát! Tương lai muốn đuổi bắt càng nhiều tà ác người xấu, cầm càng nhiều chính nghĩa tiền thưởng! Hoắc ha ha...

Triệu Ngọc bưng điện thoại tính toán nửa ngày, tính đến trước kia đạt được tiền thưởng, còn có từ Hách Gia Tuấn nơi đó hố tới tiền, hắn tổng tư sản đã vượt qua 20 vạn!

Wow!

Hắn bắt đầu bàn bạc, nếu là kia một bao da tiền chuộc lại có thể xuất thủ, lão tử chẳng phải là thật đại phát rồi? Hơn 100 vạn a đây chính là... Lão tử nên làm chút mà cái gì đâu?

Buôn bán vẫn là mua nhà?

Vẫn là... Tìm nàng dâu?

Vừa nghĩ tới nàng dâu, hắn cơ hồ ra ngoài bản năng liền nghĩ đến Miêu

Anh! Mặc dù vị này Miêu Nhân Phụng mạnh mẽ hung ác, mà lại bối cảnh thâm hậu, nhưng mình lại vẫn cứ đối nàng nhớ mãi không quên!

Nếu là đem nàng cưới...

Ân... Không được a! Triệu Ngọc nghĩ lại, người ta lái xe đều hơn 200 vạn đâu! Muốn lấy lão bà như vậy, ta này một ít tiền có vẻ như còn kém xa lắm đi! ?

Xem ra, về sau còn phải lại tiếp lại lệ, tranh thủ bắt càng nhiều người xấu, kiếm càng nhiều tiền thưởng!

Huống hồ, cái này không trước mắt liền có một cọc tiền truy nã nghịch thiên siêu cấp đại án sao? Nghe nói, bởi vì kia 1000 vạn thuộc về người chết gia thuộc tư nhân treo thưởng, vạn nhất trúng thưởng, hẳn là không cần nộp thuế đi! ?

Hoắc ha ha!

Cái này thợ săn tiền thưởng, lão tử làm định!

Triệu Ngọc vừa đưa di động buông xuống, trong đầu hệ thống cứ nói. Hệ thống nói cho Triệu Ngọc, lần này kỳ ngộ đã hoàn thành, độ hoàn thành vì 97%, đúng là một hơi đạt được10 kiện đạo cụ ban thưởng!

Ta đi!

Triệu Ngọc giật nảy mình, 97% a! ?

Thế nào đây là?

Hôm nay hệ thống hóng gió vẫn là thế nào?

Làm sao lại cao như vậy?

Hồi tưởng hôm nay mở ra "Đoái Chấn" quẻ đến, Triệu Ngọc dần dần có sở ngộ.

Đầu tiên, hắn hôm nay liên phát mấy bút tiền của phi nghĩa, đầu tiên là đạt được Đào tiên sinh tặng cho tiền chuộc, tiếp theo lại lấy được liên tiếp tiền thưởng cùng treo thưởng, lúc đầu tài vận liền đủ hanh thông!

Ở giữa, hắn nghĩ tốn chút mà tiền mời mọi người ăn cơm, đều bị Mao Vĩ cho đoạt! Hiện nay, thậm chí ngay cả cho Dương Hồng cùng Hoa Hoa 2000 khối tiền đều cho lui trở về, cái này tài vận huyên náo, thật sự là nghĩ dùng tiền cũng khó khăn a!

Về phần "Chấn" quẻ, không thể nghi ngờ cùng vị kia không hiểu thấu Liêu cục trưởng có quan hệ. Cũng không biết vị này đại cục trưởng cái nào sợi dây không đúng? Nhất định phải cùng ta Triệu Ngọc lôi kéo làm quen? Khiến cho ta tại các đồng nghiệp trong mắt, đều nhanh thành khác loại, mọi người cũng đều cho là ta thật có cái gì ngưu bức hậu trường nữa nha!

Cái này. . . Cái này lại đi chỗ nào nói rõ lí lẽ đi?

Bất quá... Triệu Ngọc đồng dạng ý thức được một vấn đề khác, đó chính là, lão tử hôm nay sáng sớm liền rùm beng tranh cãi muốn cải tà quy chính, làm người tốt đâu!

Chẳng lẽ lại, cái này kếch xù độ hoàn thành, cùng lão tử... Ân... Cùng ta lương tâm phát hiện cũng có quan hệ?

Triệu Ngọc đang nghĩ ngợi,

Chợt thấy đạo cụ còn tại trong đầu lóe ra, liền tranh thủ thời gian mở ra xem xét.

Nhưng tu sửa đạt được 10 kiện đạo cụ gọi là —— "Ẩn hình máy thăm dò" .

Làm cái gì a?

Triệu Ngọc còn tưởng rằng là lần trước loại kia có thể chỉ có thể kiểm trắc không khí dụng cụ đo lường đâu! Món đồ kia thực tình tác dụng không lớn! Nhưng hắn vừa định quyệt miệng, lại nghe được hệ thống giới thiệu nói:

"Ẩn hình máy thăm dò, nhưng chuẩn xác thăm dò phương viên hai mươi mét phạm vi bên trong có hay không nghe trộm, ghi âm, chụp trộm, theo dõi chờ thiết bị, đồng thời đem nó chính xác định vị. Bản đạo cụ tiếp tục thời gian vì 10 phút."

"Nha..."

Triệu Ngọc lúc này mới chú ý tới chữ bên trên khác biệt, trước kia gọi là ẩn hình dụng cụ đo lường, cái này thì gọi là ẩn hình máy thăm dò. Nghe ý tứ này, thứ này hắn là một cái cùng loại với phản trinh sát dùng Thần khí, có thể hữu hiệu phản theo dõi, phản nghe trộm vân vân.

Ân...

Nếu là như vậy, coi như không sai biệt lắm, về sau nói không chừng có thể dùng đến . Bất quá, nếu là một chút có thể khai ra 10 kiện áo tàng hình đến, cái nào hắn là thoải mái a?

Tốt a!

Đành phải tiếp tục cố gắng đi!

Làm xong ghi chép về sau, Triệu Ngọc vốn định lại mở một quẻ, nhưng bây giờ cách 12 điểm còn sớm, không tới thời gian.

Mới đầu, Triệu Ngọc nghĩ lại lật qua bản án, nhưng mấy ngày liên tiếp mệt mỏi bôn ba cùng phức tạp lao động, để hắn rất cảm thấy buồn ngủ, sớm đã tinh lực hao hết. Cuối cùng chỉ là vội vàng tắm rửa, liền một đầu ngã xuống giường, ngủ thật say.

Lần này, Triệu Ngọc một giấc liền ngủ thẳng tới trời sáng choang, nửa đêm ngay cả mộng đều không có làm, rốt cục ngủ một cái to lớn tốt cảm giác!

Sáng sớm tỉnh lại, hắn chợt cảm thấy thần thanh khí sảng, tinh thần phấn chấn, tựa như đầy máu sống lại giống như.

Dựa theo lệ cũ, Triệu Ngọc sau khi rời giường chỉ có một việc, đó chính là tranh thủ thời gian mở quẻ. Dừng lại ho mãnh liệt về sau, hôm nay mở ra một cái "Đoái cấn" quẻ tới.

Có hi vọng!

Triệu Ngọc không khỏi rất là hưng phấn, hôm nay "Đoái" quẻ trước mắt, nói rõ tài vận của mình hắn là còn ở tiếp tục! Mà đại biểu công tác "Cấn" quẻ, càng là giấc mộng của hắn ngủ để cầu!

Không biết, hôm nay tra án, sẽ hay không đạt được thu hoạch ngoài ý muốn?

Bởi vì trong nhà liếm lấy một ngụm "Người", Triệu Ngọc ngoại trừ mở quẻ bên ngoài, còn có chuyện thứ hai muốn làm, đó chính là ra ngoài trượt chó!

Đường Thuận Phong đằng sau có cái công viên nhỏ, Triệu Ngọc liền dẫn ông trùm tới đó đi vòng vo một vòng, thuận tiện mình cũng chạy trốn bước, rèn luyện rèn luyện.

Bất quá, Triệu Ngọc không có nuôi chó kinh nghiệm, mang theo như thế một đầu Đại Lang Cẩu ra ngoài, ngay cả chó dây xích đều không mang theo, quả thực dọa sợ không ít luyện công buổi sáng đại gia đại mụ.

Ông trùm mặc dù không cắn người, nhưng nó có cọng lông bệnh, tổng yêu vây quanh người vòng quanh. Gia hỏa này chỗ cao một mét có thừa, dạng này vây quanh người xoay quanh, không dọa người mới là lạ.

Đi tản bộ trở về, Triệu Ngọc mau từ trên mạng mua qua Internet một con chó liên. Hoa Hoa đã cho ông trùm chuẩn bị thức ăn cho chó, cho ăn xong chó về sau, Triệu Ngọc lúc này mới mặc chế phục, chuẩn bị đi làm.

Khi làm việc trên đường, hắn còn dành thời gian ăn một bát thịt dê cua bánh bao không nhân, bụng no mây mẩy, tinh thần càng tốt hơn.

Hôm nay thời tiết cũng rất tốt, trời cao khí sảng, vạn dặm không mây, nghe hai bên đường phố cây ngô đồng bên trên truyền đến mùi thơm ngát, đi tại thanh ấm như giày lối đi bộ bên trên, Triệu Ngọc cảm thấy một trận hài lòng thư sướng.

Một khắc này, hắn rốt cục cảm giác được, mình đã lặng yên thích ứng hiện tại cuộc sống mới, công tác mới cùng mới tiết tấu, đồng thời dần vào giai cảnh!

Tốt a!

Một ngày mới bắt đầu, lão tử phải tăng gấp bội cố gắng, hảo hảo tra án! Nhất định phải đem vụ án bắt cóc tra cái —— tra ra manh mối! ! !

Chương 159: Chương 159: Không thể tha thứ việc ác

Chương 159: Không thể tha thứ việc ác

Có đôi khi, nguyện vọng là tốt, nhưng hiện thực lại thường thường vô tình.

Ròng rã một ngày trôi qua, Triệu Ngọc lòng tin tràn đầy, nhưng lại chưa đổi lấy trong lý tưởng thu hoạch.

"Đoái" quẻ ngược lại là không có phí công mở ra. Sáng sớm, Lương Hoan liền nói cho Triệu Ngọc, nói có vị người thu thập coi trọng cái kia bút cũ tiền giấy, dự định ra giá 1 20 vạn thu mua! Nếu như hôm nay có thể nhìn hàng, hắn là lập tức liền có thể thành giao!

1 20 vạn!

Cái giá này hoàn toàn chính xác đã ra khỏi Triệu Ngọc dự tính, nhưng là, Triệu Ngọc tặc tinh tặc tinh, đối mặt cao như vậy ra giá, hắn cũng không có mừng rỡ như điên, mà là bỗng nhiên suy nghĩ ra một cái khác tầng thâm ý.

Đã nhanh như vậy, liền có người chịu ra giá cao như vậy cách thu mua, nói rõ trong tay mình khoản này cũ tiền giấy, ngoại trừ bản thân giá trị bên ngoài, rất có thể còn có cao hơn ẩn tính giá trị!

Bởi vì, cái này một bao da cũ tiền giấy, chính là trứ danh quả bông non

vụ án bắt cóc tiền chuộc! Nếu như lẫn lộn một chút, nói không chừng không chỉ chừng này tiền!

Ngoài ra, mặc dù từ trên lý luận giảng, số tiền kia đã không còn là cảnh Phương Chứng vật, Triệu Ngọc có quyền tự hành xử lý. Nhưng là, cứ như vậy xoay tay một cái bán, hắn cảm giác đối những người chết kia cũng là một loại bất kính tiến hành! Để Đào tiên sinh biết, cũng là ảnh hưởng không được!

Đúng vậy nha!

Lão tử hiện tại đã phải làm cho tốt người! Sao có thể làm loại này không để ý tới đạo nghĩa sự tình đâu?

Cho nên, vẫn là trước tiên đem bản án phá, lại nói bán lấy tiền sự tình đi! Nếu quả thật có thể đem bản án phá, tiền chẳng những có thể lấy bán được danh chính ngôn thuận, mà lại lại phối hợp truyền thông thoáng lẫn lộn một chút, không chừng ngay cả 200 vạn đều có thể bán được đâu! Ha ha ha...

Kết quả là, Triệu Ngọc đem ý nghĩ của mình nói cho Lương Hoan, Lương Hoan nghe xong không chịu được đối Triệu Ngọc đâm liền ngón tay cái, khen hắn đầu não khôn khéo, rất có buôn bán tiềm chất.

Đổi tiền sự tình tạm thời quẳng xuống, Triệu Ngọc rất mau đem tinh lực, quá chú tâm đầu nhập vào vụ án bắt cóc điều tra trong công việc, bắt đầu hướng sáu mặt trắng trên bảng mặt không ngừng mà tăng thêm tư liệu cùng manh mối!

Vì có thể rõ ràng hoàn nguyên sự tình trải qua, Triệu Ngọc còn được sự giúp đỡ của Lý Bối Ny, sử dụng địa đồ phần mềm tiêu xuất năm đó địa điểm cùng lộ tuyến.

Từ năm đó sinh bắt cóc trong núi đường cái, đến bọn cướp về sau để cho

người ta chất gia thuộc mang theo tiền chuộc chuyển di các đường đi, lại đến Đào tiên sinh vứt xuống tiền chuộc kia mặt vách núi, cùng về sau hiện thi thể quặng mỏ, tất cả đều từ trên bản đồ biểu thị ra.

Nhìn chung cả bức bản đồ,

Triệu Ngọc hiện, mặc dù lúc trước phạm tội địa điểm đại bộ phận đều tại vùng núi, nhưng là những địa điểm này ở giữa khoảng cách khoảng cách lại vô cùng lớn, từ Miên Lĩnh đến giao tiền vách núi lại đến Ngân Bàn Trấn quặng mỏ, vừa vặn vẽ lên một cái tam giác lớn ra, chỗ xa nhất thậm chí có thể đạt tới 40 cây số xa.

Triệu Ngọc có chút náo không rõ, bọn cướp tại sao phải đem phạm vi nhấc lên xa như vậy đâu? Bọn hắn lúc trước đến cùng là thế nào nghĩ? 26 năm trước, vùng núi giao thông vốn là không tiện lợi, bọn cướp nhóm vì sao muốn như thế đại phí khổ tâm?

Chẳng lẽ... Chính như mình trước đó đoán như thế, những người này căn bản cũng không phải là chuyên nghiệp? Vẫn là... Bọn hắn nghĩ che giấu thứ gì?

Tại Triệu Ngọc vắt hết óc suy nghĩ tình tiết vụ án đồng thời, Trương Cảnh Phong cùng Lương Hoan bên kia đã truyền đến tin tức, nói tìm thân trong kho, cũng không có tìm được cùng Lương Tư Tư tin tức tương quan, chỉ có thể suy nghĩ thêm những phương pháp khác.

Kết quả này mặc dù khiến người uể oải, lại tại đám người trong dự liệu, Lương Tư Tư vốn đang sống ở nhân thế tỉ lệ liền không lớn, có thể đi vào tìm thân kho lập hồ sơ xác suất tự nhiên càng thêm cực kỳ bé nhỏ.

Bởi vậy, mọi người chỉ có thể đem hi vọng ký thác vào thông báo tìm người phía trên. Lương Tư Tư ba chiều chân dung đã làm ra ra, vì đề cao phân biệt độ chính xác, các chuyên gia hết thảy làm ra ba bức Lương Tư Tư sau khi lớn lên hình dạng, lập tức hướng cả nước, tại các tạp chí lớn

các trang web lớn bên trên đăng thông báo tìm người.

Cùng lúc đó, Khúc Bình tổ trưởng điều tra công việc cũng tại như hỏa như đồ tiến hành, trước mắt còn chưa có bất kỳ tin tức mới truyền đến. Miên Lĩnh án manh mối thực sự là ít đến đáng thương, thám viên nhóm điều tra có thể nói là bước đi liên tục khó khăn, khó khăn trùng điệp.

Ngoài ra, Vương Phi khoa trưởng giám chứng khoa bên kia đồng dạng một khắc cũng không có đình chỉ công việc.

Thông qua mới nhất một vòng kiểm trắc, bọn hắn từ 5 cỗ thi hài xương sọ bên trên tất cả đều rút ra đến cùng một loại vải vóc thành phần, theo sơ bộ phỏng đoán, lúc trước con tin tử vong thời điểm, con mắt cũng đều là bị loại này bố chăm chú che kín!

Thử nghĩ một chút, nếu như hung thủ bạo phá quặng mỏ thời điểm, con tin đã tử vong, như vậy... Bọn hắn còn cần che kín con tin con mắt sao?

Vì trả nguyên bạo tạc hiện trường, giám chứng khoa còn căn cứ bạo phá góc độ làm mấy lần xung kích mô phỏng thí nghiệm. Thí nghiệm kết quả cho thấy, ngoại trừ lái xe Ngưu Vĩ Quang bên ngoài, cái khác 4 danh nhân chất tử vong lúc, hắn là lấy một loại đứng ngồi tư thế lẫn nhau rúc vào với nhau.

Nói cách khác, tại hung thủ bạo phá quặng mỏ thời điểm, kia 4 đứa bé, rất có thể còn sống! Bọn hắn đều là bị tươi sống nổ chết! !

Hung thủ nhóm tàn nhẫn trình độ quả thực khiến người chỉ, không thể tha thứ!

Mà Ngưu Vĩ Quang thi thể thì ở vào cửa hang phụ cận, cùng 4 tên hài tử khoảng cách khá xa, mà lại thi thể tản mát trình độ không lớn, nói rõ tại bạo tạc thời điểm, hắn hắn là ở vào một loại ngửa mặt triêu thiên tư thế.

Nói cách khác, tại bạo tạc thời điểm, hắn đã tử vong khả năng phi thường lớn!

Kỳ hoặc hơn chính là, Triệu Ngọc đào ra tiền chuộc địa phương, chẳng những khoảng cách cửa hang gần nhất, mà lại cùng Ngưu Vĩ Quang thi thể vẻn vẹn có ba mét chi cách.

Có người hoài nghi, Ngưu Vĩ Quang không chừng liền là bọn cướp một trong, túi kia tiền chuộc có lẽ chính là thuộc về hắn kia phần. Kết quả, ngay tại quặng mỏ sắp lúc nổ, hắn bị cái khác bọn cướp diệt khẩu, lúc này mới ngay tiếp theo tiền chuộc cùng một chỗ bị chôn ở trong hầm mỏ.

Thế nhưng là, điều phỏng đoán này lại là không nhịn được cân nhắc, nếu như bọn cướp muốn diệt khẩu, làm gì còn phải đợi đến nhanh bạo tạc lúc mới ra tay đâu? Bọn hắn hoàn toàn có thể sớm một chút kết liễu hắn , liên đới hắn tiền chuộc cùng một chỗ nuốt mất!

Trừ cái đó ra, giám chứng khoa còn từ phế tích bên trong kiểm nghiệm ra thuốc nổ thành phần, chứng minh đó là một loại lúc ấy khu mỏ quặng thường dùng khai sơn bạo phá thuốc nổ. Năm đó phụ trách bạo phá quặng mỏ hung thủ, vô luận là thuốc nổ dùng lượng, vẫn là sắp đặt vị trí, tất cả đều vừa đúng, nói rõ người này tất nhiên thường xuyên xử lí bạo phá công việc, chính là một cái trong tay hành gia!

Lại thêm quặng mỏ địa hình phức tạp, người sống khó tiến, cho nên cảnh sát có đầy đủ lý do hoài nghi, bọn cướp bên trong người nào đó, tất nhiên từ khu mỏ quặng bên trong làm việc qua, hơn nữa còn xử lí qua chuyên nghiệp bạo phá công việc!

Thế là, Miêu Anh lập tức tăng thêm nhân thủ, lại một lần nữa đem trọng điểm đặt ở mỏ bạc khu, ý đồ tìm ra phụ họa nên đặc thù người đến!

Cứ như vậy, điều tra công việc còn tại khẩn trương bận rộn tiến hành,

nhưng ròng rã ngày kế, thu hoạch không lớn.

Triệu Ngọc cũng giống như thế, mặc dù hôm nay mở ra "Cấn" quẻ, lại là không biết nguyên nhân gì cũng không ứng nghiệm, trời còn chưa có hoàn toàn đêm đen đến, hệ thống liền sớm truyền đến kết thúc thanh âm.

Bởi vì Triệu Ngọc không có kiếm được tiền cũng không có tra được tiến triển, hắn hôm nay độ hoàn thành ngay cả 40% đều không có qua, ban thưởng gì cũng không có được.

Bất quá, đã đối hệ thống biết sơ lược Triệu Ngọc cũng không nhụt chí. Hắn biết, lúc này mới bất quá là vừa mới bắt đầu mà thôi. Hồi tưởng trước đó chặt tay án cùng tàn sát án loại hình, cái nào lại là tuỳ tiện liền có thể bị trinh phá đâu?

Không trải qua mưa gió như thế nào gặp cầu vồng? Cho nên, cách mạng chưa thành công, đồng chí vẫn cần cố gắng!

Cùng ngày, Triệu Ngọc lại là cái cuối cùng rời đi văn phòng. Lúc rời đi, sáu mặt trắng tấm đã bị hắn tất cả đều vẽ đầy, phía trên còn lít nha lít nhít vẽ ra rất nhiều quan hệ tuyến, có thời gian, có nhân vật, còn có địa điểm. Ngoại nhân chợt nhìn lại, quả thực cùng thiên thư!

Sau khi về nhà, Triệu Ngọc cũng là trầm tư suy nghĩ, lặp đi lặp lại suy nghĩ, muốn từ những này thiên ti vạn lũ manh mối bên trong, tìm ra một cái đột phá khẩu đến!

Thế nhưng là, đầu đều nhanh nghĩ nổ, lại vẫn không thu hoạch được gì.

Cuối cùng, vạn bất đắc dĩ Triệu Ngọc lại làm ra một cái mới quyết định: Hắn dự định ngày mai lên núi, đi làm năm án địa điểm thực địa khảo sát một phen, nhìn xem có thể hay không tìm tới cái gì linh cảm hoặc là —— kỳ ngộ! ?

Chương 160: Chương 160: Thực địa khảo sát

Chương 160: Thực địa khảo sát

Một ngày mới, Triệu Ngọc mở ra một cái "Cách khảm" quẻ đến, quẻ văn nói: Ly Hỏa khảm nước, lấy hỏa thiêu nước, phù văn đốt kết, không sống không chết, có thể nếu không có ngu.

Trong ấn tượng, đây là lần đầu đem "Cách" quẻ mở đến phía trước. Dựa theo Triệu Ngọc phỏng đoán, cái này "Cách" vô cùng có khả năng đại biểu là hữu nghị hoặc bằng hữu, hôm nay vừa vặn nhân cơ hội này, cẩn thận lĩnh ngộ một chút.

"Khảm" đại biểu cho nữ nhân, không biết hôm nay lại sẽ gặp phải ai?

Miêu Nhân Phụng, biết sao! ?

Mặc dù quẻ văn bên trong không có đạt được "Cấn" quẻ, nhưng Triệu Ngọc vẫn là dựa theo kế hoạch của mình, sáng sớm lái xe chạy tới năm đó hiện trường phát hiện án.

Bởi vì 26 năm trước trên đường lớn không có giám sát thiết bị, trên đường lại không có tìm tới hữu hiệu người chứng kiến, năm đó cảnh sát chỉ có thể căn cứ xe van tốc độ, đại thể tính ra ra một cái bị bắt cóc khu vực tới.

Ngưu Vĩ Quang cùng một đám học sinh tiểu học, vô cùng có khả năng

tại kia một đường đoạn trên bị bắt cóc.

Nhưng mà, đáng tiếc là, năm đó trong núi đường cái, hiện tại sớm đã biến thành cao tốc, đã không còn có cái gì nữa! Triệu Ngọc lái xe tại trên đường cao tốc, nhìn xem bên đường uốn lượn Tần Thủy sông, thậm chí cũng không biết mình là tới làm gì!

Toàn bộ trên đường lớn, chỉ có một đầu gọi là Hồ gia miệng đường hầm, còn y nguyên duy trì lấy hơn 20 năm trước Phong Mạo, lộ ra cũ kỹ pha tạp, lịch cũ tang thương.

Khi tiến vào đường hầm một sát na, Triệu Ngọc ngược lại là từng có một tia ý nghĩ chợt loé lên, cảm thấy nếu như mình là bọn cướp, có thể hay không lựa chọn tại đoạn này trong đường hầm mặt động thủ đâu?

Đường hầm toàn dài hai cây số, tại nhanh như điện chớp trên đường cao tốc tới nói, cơ hồ là chợt lóe lên. Xuyên qua đường hầm không đến bao lâu, cột mốc đường bên trên liền thình lình xuất hiện "Miên Lĩnh" chữ, đã đạt tới Miên Lĩnh trấn địa giới.

Miên Lĩnh trấn là nên địa khu khoảng cách nội thành gần nhất địa phương, khó trách lúc trước Đào tiên sinh bọn người, chọn để hài tử đến điều kiện ưu việt nội thành trường học đi học. Niên đại đó còn chưa từng xuất hiện ký túc chế tiểu học, bọn hắn chỉ có thể thuê lái xe vừa đi vừa về đưa đón.

Kỳ thật, năm đó điều kiện ưu việt Lương Vạn Càn cùng Đào tiên sinh vốn đã tại nội thành mua phòng, đang định cả nhà đem đến nội thành ở lại đâu, lại không nghĩ ngay tại cái này ngay miệng bên trên, thế mà ra như thế một kiện tai hoạ ngập đầu!

Hai người sau đó tất cả đều hối hận không ngã, nếu là lúc trước có thể sớm một chút mà dọn nhà, bọn nhỏ liền sẽ không bị kiện nạn này đi! ?

Triệu Ngọc xuôi theo cao tốc vòng đạo mà xuống, tại Miên Lĩnh trên trấn chạy một vòng. Mặc kệ kiếp trước vẫn là kiếp này, hắn đều chưa có tới nơi này. Nhưng là, hắn từ trên tư liệu đó có thể thấy được, hiện tại Miên Lĩnh trấn cũng không tiếp tục là quá khứ cùng sơn thôn, quy mô đã làm lớn ra gấp mấy chục lần, những nơi đi qua, đều là cao lầu dương phòng, cũng không thấy nữa trước kia bộ dáng.

Triệu Ngọc cảm giác cái gì linh cảm cũng không có được, liền lại lần nữa đem chiếc xe chạy cao hơn nhanh, hướng năm đó Đào tiên sinh ném cho giặc cướp vách núi bước đi.

Cùng Miên Lĩnh trấn khác biệt, kia đoạn vách núi ở vào vùng núi nội địa, khoảng cách phát đạt địa khu rất xa. Xe hạ cao tốc về sau, Triệu Ngọc một mực mở thật lâu đường núi mới rốt cục tìm tới. Sau cùng một đoạn cơ hồ đều là đường đất, dị thường khó đi.

Đương Triệu Ngọc xuống xe tản bộ đến bên bờ vực về sau, hắn mới ý thức tới một vấn đề! Bởi vì, năm đó Đào tiên sinh mặc dù từ nơi này ném ra tiền chuộc, nhưng giặc cướp nhóm lại là che dấu tại bên dưới vách núi phương đạt được tiền. Hắn có phải hay không đến bên dưới vách núi mặt đi thể hội một chút, sẽ tốt hơn một chút?

Nhưng mà, vách núi dốc đứng, thấy chỗ không có bất kỳ cái gì có thể đi xuống đường. Muốn đến bên dưới vách núi mặt đi, hoặc là lựa chọn dùng dây thừng rủ xuống hàng, hoặc là cần quấn bên trên rất xa, mới có thể đến đạt.

Triệu Ngọc đứng tại trên đỉnh núi hướng xuống nhìn lại, nhưng gặp bên dưới vách núi mặt đều là rừng rậm cùng bụi cỏ, cơ hồ trông không đến bất luận cái gì trần trụi mặt đất.

Đừng nói, nơi này thật đúng là một cái nhận lấy tiền chuộc nơi tốt!

Căn cứ địa đồ bên trên biểu hiện, bên dưới vách núi phương đều là

hoang không có dấu người khe suối, đã dễ dàng cho ẩn tàng, lại có thể tránh né truy tung, bởi vậy có thể thấy được, những cái kia năm đó giặc cướp nhóm quả nhiên có đủ giảo hoạt!

Bất quá. . .

Triệu Ngọc ngồi xổm ở bên bờ vực hướng xuống đào đầu, hắn bỗng nhiên ý thức được một vấn đề. Năm đó Đào tiên sinh ném xuống thế nhưng là ròng rã ngũ đại bao tiền nha! Đào tiên sinh một người mang theo không được, vẫn là cùng một ngôi nhà khác dài một bắt đầu vận chuyển tặng!

Một cái bọn cướp,

Làm động đậy sao?

Lại muốn dỡ bỏ máy nghe trộm, lại muốn đem tiền chở đi, cái này độ khó thế nhưng là không nhỏ! Có thể hay không phía dưới có hai cái bọn cướp, hoặc là càng nhiều?

Căn cứ tư liệu ghi chép, ngoại trừ Đào tiên sinh bao da bên ngoài, cái khác đựng tiền cái rương, tất cả đều bị giặc cướp nhóm vứt bỏ tại hiện trường.

Cảnh sát đối với cái này làm ra quá phận tích, những người khác chất gia thuộc tiền chuộc, đều là nặng nề cặp da, mà lại bên trong đựng đều là cũ tiền giấy.

Mà Đào tiên sinh tiền chuộc thì tất cả đều là từ ngân hàng mang tới mới phiếu, là tiền chuộc bên trong phân lượng nhẹ nhất, tiện cho mang theo, cho nên bọn cướp nhóm mới ngay tiếp theo bao da cùng một chỗ lấy đi.

Vì thấy rõ ràng một chút, Triệu Ngọc lại đi vách đá tới gần một chút.

Nhìn xem phía dưới cao ngất tươi tốt rừng rậm, hắn không khỏi sinh ra một cái là lạ ý nghĩ, nếu là. . . Năm đó Đào tiên sinh hướng xuống ném tiền chuộc thời điểm, tiền cái rương vạn nhất thẻ đến trên chạc cây, vậy nhưng làm sao đây?

Có phải hay không. . . Năm đó cây cối, không có hiện tại cao như vậy?

Căn cứ tư liệu ghi chép, lúc trước Đào tiên sinh dựa theo bọn cướp chỉ thị lúc đến nơi này, bọn cướp nhóm sợ hắn tìm nhầm địa phương, cố ý tại giao lộ an bài chỉ thị mũi tên, hơn nữa còn ở trên vách núi dùng sơn vẽ lên một cái đỏ vòng.

Máy bộ đàm sớm đã đặt ở phía dưới tảng đá, bọn cướp liền là lợi dụng cái này máy bộ đàm, áp chế Đào tiên sinh đem tiền chuộc vứt xuống vách núi.

Bọn hắn yêu cầu Đào tiên sinh, chẳng những muốn đứng tại đỏ trong vòng, mà lại nhất định phải đem năm cái rương tất cả đều ném đến cùng một cái vị trí, bằng không mà nói, liền để bọn hắn chờ lấy cho hài tử nhặt xác!

Đào tiên sinh ái tử sốt ruột, lúc này mới dựa theo chỉ thị của bọn họ làm việc.

Cư tất, cái này máy bộ đàm một mực còn giữ lại tại cục thành phố vật chứng khoa, nó chính là kiến trúc trên công trường thường xuyên sử dụng một loại máy bộ đàm, phía trên không có để lại bất luận cái gì manh mối.

Ngoài ra còn có một chút, căn cứ Đào tiên sinh hồi ức, lúc trước hắn mới vừa đến vách núi, máy bộ đàm liền vang lên.

Điều này nói rõ bọn cướp nhóm đã sớm thấy được hắn, thế nhưng là. . . Triệu Ngọc cẩn thận nghiên cứu nghiên cứu góc độ, lại phát hiện nếu

như giặc cướp ở vào phía dưới vách núi, tựa hồ căn bản không nhìn thấy phía trên tình huống a?

Chậc chậc. . .

Chẳng lẽ. . .

Năm đó từ núi này sườn núi phụ cận, còn mai phục một cái khác giặc cướp hay sao?

Càng quỷ dị còn tại đằng sau, dưới núi chính là một mảnh gồ ghề nhấp nhô khe suối, con đường khó đi, mà lúc đó lại là ở buổi tối, bọn cướp nhóm cầm tới tiền sau như thế nào chạy mất đây này?

Trên tư liệu ghi chép, đương Đào tiên sinh vứt xuống tiền rương về sau, các cảnh sát lập tức tổ chức đại lượng cảnh lực, đem mảnh này khu rừng bao vây lại, chẳng những trong đêm lục soát núi, hơn nữa còn tại phụ cận thôn trấn thiết trí cửa ải.

Thế nhưng là, ngoại trừ tìm tới phía dưới mấy cái kia máy theo dõi, còn có một số tạp loạn dấu chân bên ngoài, bọn hắn lại không thu hoạch.

Theo lý thuyết, như thế lớn cường độ, tốc độ nhanh như vậy, bọn cướp mang theo tiền an toàn có thể chạy thoát tính cũng không lớn a?

Chẳng lẽ. . . Bọn hắn biết bay hay sao?

Đây rốt cuộc. . . Là chuyện gì xảy ra đâu?

Triệu Ngọc ngay tại hết sức chăm chú suy nghĩ, không ngờ điện thoại bỗng nhiên vang lên, to lớn tiếng chuông thậm chí đem chính hắn giật nảy mình, hơi kém từ trên vách đá một đầu cắm xuống.

Ta mẹ nó con bà nó là con gấu. . .

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian bò lại khu vực an toàn, mặt đều dọa trợn nhìn! Hắn một mặt mắng lấy, một mặt nghe điện thoại.

Kết quả, để hắn ngoài ý muốn chính là, điện thoại lại là vị kia cấp tỉnh đại lãnh đạo Tô Dương đánh tới, Tô khoa trưởng nói cho Triệu Ngọc, nói hắn hôm nay đi công tác trở về, giữa trưa tại lục hợp thuận mời hắn ăn thịt dê nướng!

Triệu Ngọc không nghĩ tới vị này đại lãnh đạo thật đúng là nói lời giữ lời, lúc này cũng không chối từ, trực tiếp đáp ứng xuống.

Cúp điện thoại, hắn bỗng dưng liền nhớ lại hôm nay mở "Cách" quẻ, nếu như "Cách" thật đại biểu bằng hữu, có phải hay không mang ý nghĩa, lần này ăn cơm, có thể cùng vị này tỉnh lãnh đạo trở thành bằng hữu đâu?

Nếu là thật có như thế một cái cấp tỉnh đại quan bảo bọc, vậy sau này lão tử há không có thể trong cục cảnh sát hô phong hoán vũ rồi? Lưu Trường Hổ, còn dám chọc ta, chơi chết ngươi chút thức ăn đồ ăn. . .

Bất quá, không biết tại sao, biết được muốn cùng đại lãnh đạo ăn cơm, Triệu Ngọc luôn cảm thấy trong lòng có chút không nỡ. Bởi vì, hắn biết vị này vừa uống rượu liền biến Quan Công mặt đại lãnh đạo, chính là một cái cương liệt hán tử, mình muốn vạn nhất câu nào nói không đúng, lại đem hắn cho đắc tội, vậy coi như được không bù mất!

Càng nghĩ, Triệu Ngọc hai mắt tỏa sáng, bỗng nhiên nghĩ đến Diêu Giai.

Đúng, lần trước tại tiệm lẩu ngẫu nhiên gặp, Tô Dương còn cùng Diêu Giai trò chuyện rất ăn ý đâu! Nghe ý kia, bọn hắn đều là từ một cái tấm ảnh khu trưởng lớn, khẳng định có không ít tiếng nói chung.

Ân. . .

Nếu là ta đem Diêu Giai kêu lên, có vị này ôn nhu thiện lương, khéo hiểu lòng người y tá trưởng tại, có phải hay không liền có thể giảm bớt ta cùng đại lãnh đạo náo tách ra tỉ lệ đây?

Mà lại, chuyện cho tới bây giờ, Trương Cảnh Phong sớm đã đem Diêu Giai bạn trai nội tình triệt để tra rõ ràng, Diêu Giai dù sao ủy thác qua mình, hôm nay cũng đúng lúc mượn cơ hội này trả lời chắc chắn người ta một chút, chẳng phải là vẹn toàn đôi bên?

Nguyên lai, lần trước tại ba dặm đồn, Trương Cảnh Phong cùng Triệu Ngọc bất quá là nháo cái lớn Ô Long mà thôi, bọn hắn vốn cho rằng cái kia Tàng Kiệt tài chính xảy ra vấn đề, bất đắc dĩ sản xuất giả mạo ngụy liệt sản phẩm, đến ba dặm đồn xuất hàng đi!

Nhưng mà, trên thực tế lại hoàn toàn không phải chuyện như vậy!

Người ta Tàng Kiệt tài chính căn bản không có xuất hiện bất kỳ vấn đề, hắn bất quá là cõng Diêu Giai, tại lăng vân mua một bộ biệt thự! Mà lại, hắn còn đặc biệt vì Diêu Giai đặt hàng một cỗ Volvo xe con! Muốn dùng hai thứ đồ này làm đồ cưới tới đón cưới Diêu Giai, cho nàng một kinh hỉ!

Bởi vì vay xuống tới chậm một chút mấy ngày, cho nên Tàng Kiệt mới cùng Diêu Giai cho mượn ít tiền.

Về phần người ta sinh ý, lại là rất tốt đâu! Nguyên lai Tàng Kiệt không riêng làm hàng hiệu trang phục đại diện, còn cùng hắn già di cùng một chỗ kinh doanh hai nhà nhỏ nhà máy trang phục, lần trước đến ba dặm đồn, bất quá là tại làm hợp pháp mậu dịch mà thôi.

May mắn Triệu Ngọc bị Lưu Bằng Phi sự tình không thể chậm trễ, bằng không, khẳng định đến náo cái lớn Ô Long!

Là như thế, Triệu Ngọc tự nhiên có cần phải cùng Diêu Giai thông báo

một chút, không để cho nàng dùng lại lo lắng.

Nếu là đặt ở trước kia, nhìn thấy vị này Tàng Kiệt chính là cái mới nam nhân tốt về sau, Triệu Ngọc khẳng định trong lòng phát điên sốt ruột, làm gì cũng phải cho hắn làm cái vấp mới có thể giải hận!

Thế nhưng là, từ lúc làm quen Miêu Anh Miêu đội trưởng về sau, Triệu Ngọc đối vị này Diêu y tá trưởng quyến luyến, đã kém xa trước đây.

Cứ việc Diêu Giai cùng mình ngày xưa người yêu tướng mạo đồng dạng, thế nhưng là vị này nữ y tá tính tình tính cách lại là một trời một vực, ngoại trừ hoàn mỹ dung mạo bên ngoài, Triệu Ngọc ở trên người nàng tìm không thấy nửa điểm cảm giác. Bây giờ nhìn thấy người ta cùng bạn trai diện mạo lang mới, hắn cũng là một điểm tâm tư đố kị đều không có lên.

Là như thế, đang đánh điện thoại thời điểm, Triệu Ngọc cũng biểu hiện được tương đối bình thường, nghiêm trang nói cho rõ ràng. Kết quả, người ta Diêu Giai tiểu thư một cao hứng, thật đúng là vui vẻ ứng ước.

Có Diêu Giai tương trợ, Triệu Ngọc tựa như mua phần bảo hiểm, trong lòng cũng an tâm không ít, tranh thủ thời gian lái xe trở về. Trải qua gần một giờ đường xe, rốt cục chạy tới lục hợp thuận tiệm lẩu.

Ai ngờ, để hắn ngoài ý muốn chính là, hiện tại cũng 12 giờ trưa, nhưng nhà này ngày xưa lửa đến rối tinh rối mù tiệm lẩu lại là một mảnh quạnh quẽ, trong đại sảnh chỉ có ba bốn bàn ăn cơm khách nhân mà thôi.

Triệu Ngọc chân trước còn không có bước vào, liền thình lình nghe được một tiếng vỗ bàn vang vọng, đồng thời, Tô Dương hồng chung rống to ứng thanh truyền đến:

"Hừ! Đám gia hoả này, thật sự là quá không ra gì! ! !"

Chương 161: Chương 161: Thân phận đặc thù

Chương 161: Thân phận đặc thù

Triệu Ngọc nhìn thấy, dáng người rộng lượng Tô Dương đang ngồi ở trước kia già trên ghế ngồi, cùng tiệm lẩu ông chủ nói linh tinh lấy cái gì. Mặt mũi tràn đầy tức giận Tô khoa trưởng một mặt nắm chặt nắm đấm, một mặt tức giận mắng.

"Làm sao vậy, Tô khoa trưởng?" Triệu Ngọc trực tiếp ngồi vào Tô Dương đối diện, hỏi, "Ai sao mà to gan như vậy, dám chọc lão nhân gia người sinh khí a?"

Hừ!

Tô Dương hừ lạnh một tiếng, nghiêm mặt đến già dài.

Ông chủ nhìn thấy Triệu Ngọc về sau, vội cúi đầu nói một câu: "Cái nồi không sai biệt lắm tốt, các ngươi trước ngồi, ta đi xem một chút, cái này đi lên!"

Nói xong, ông chủ liền đến bếp sau đi.

"Làm sao? Vẫn là lần trước những cái kia hát 'Đi theo cảm giác đi'? Tiệm cơm không có nhiều người, có phải hay không những người kia giở trò quỷ?" Triệu Ngọc lông mày nhướn lên, lúc này mở ra bia đặt tới Tô Dương trước mặt.

"Những người kia bất quá là chân chạy! Chân chính ghê tởm, là những cái kia kẻ chủ mưu phía sau!" Tô Dương quơ lấy bình rượu, trực tiếp ngữa cổ uống một hớp lớn, lúc này mới đem vừa rồi ông chủ nói với hắn lời nói, cho Triệu Ngọc nói một lần.

Nguyên lai, từ lúc lần trước ca hát sự kiện về sau, lại có mấy nhóm lưu manh, năm lần bảy lượt đến trong tiệm quấy rối, mà lại càng ngày càng quá phận. Ngoại trừ đem một vài khách hàng ô tô cạo sờn bên ngoài, còn từ khói chặng đường mặt hướng trong tiệm thả chuột, thả con gián, thật sự là tổn hại chiêu dùng hết, lúc này mới ngắn ngủi một cái đến tuần lễ, liền đem tiệm lẩu sinh ý triệt để làm hư!

Ha ha. . .

Triệu Ngọc ở trong lòng cười nói, những người này cũng thật là món ăn! Nếu là đổi hắn tới làm, cam đoan tiệm cơm ba ngày liền phải đóng cửa!

"Đã dạng này, " Triệu Ngọc nhìn chung quanh, cười nói, "Ta làm gì còn phát triển an toàn sảnh ăn cơm a? Nhã gian có là a?"

"Ừm. . . Quen thuộc!" Tô Dương lắc đầu nói, "Ta một lần cũng không có xông về phía trước qua nhã gian, đã thành thói quen ở đại sảnh ăn!" Nói, hắn ngữa cổ lại uống một hớp lớn, lại đem cả chai bia xử lý, "Kỳ thật, bọn hắn sau màn lão bản, liền là muốn thu mua mảnh đất trống này tập đoàn nhà đầu tư.

"Chủ tiệm vừa rồi nói với ta, sớm nhất thời điểm, nhà đầu tư ra giá sáu trăm vạn, muốn bán hạ nhà này tiệm lẩu, thế nhưng là chủ tiệm cảm thấy giá tiền không thích hợp, liền cự tuyệt bọn hắn!

"Kết quả, về sau liền phát sinh ta mới vừa nói những sự tình kia. Chủ tiệm gánh không được, liền tìm tới nhà đầu tư muốn đem hiệp nghị ký, mình lại đến nơi khác bắt đầu từ số không! Ai biết, nhà đầu tư lại đổi ý,

chỉ chịu ra 300 vạn thu mua!

"Hừ! Có chuyện đều là bọn hắn một tay bày kế, cái này rõ ràng là đang khi dễ lão bách tính mà! Loại này thủ đoạn hèn hạ, thật là khiến người tức giận!"

"Ai?" Triệu Ngọc chỉ vào Tô Dương đỏ bừng đầu nói, "Ta rãnh, đỏ mặt đến thật đúng là nhanh! ? Ngươi muốn lưu cái râu quai nón, quả thực liền là Quan lão gia tiên linh a!"

"Chậc chậc. . ." Tô khoa trưởng nhướng mày, tức giận trừng Triệu Ngọc một chút.

Triệu Ngọc ý thức được mình thất ngôn, vội vàng nói sang chuyện khác: "Khục! Ngươi nói ngươi sinh cái này cơn giận không đâu làm gì? Ngươi như thế thật to một cái lãnh đạo, trực tiếp cùng thị ủy cục thành phố phản ứng một chút, tiệm này chẳng phải bảo vệ sao? Cái nào nhà đầu tư dám chọc ngươi vị này tỉnh thính đại lãnh đạo a? Không được nữa, một điện thoại cho phân cục cục trưởng đánh tới, những tên côn đồ kia chẳng phải trực tiếp giẫm chết?"

"Xuỵt. . . Lời nói, cũng không thể nói như vậy. . ." Tô Dương ánh mắt trì trệ, bất đắc dĩ nói, "Chính là bởi vì ta là từ tỉnh thính tới, mới càng không thể như thế lỗ mãng đâu! Ân. . ."

Hắn há to miệng, tựa hồ có cái gì nan ngôn chi ẩn.

Triệu Ngọc nhưng không có để ý đến hắn, mà là khoát tay hô phục vụ viên: "Uy! Anh em, lại cho ta đến bộ đồ ăn!"

"Làm sao?" Tô Dương ngoài ý muốn, "Có ý tứ gì? Còn có người khác sao?"

"Đừng mù suy nghĩ, " Triệu Ngọc cười hắc hắc nói, "Ngày đó ngươi

không phải nhìn thấy ta cùng một vị đại mỹ nữ ăn cơm không? Ta đem nàng cũng gọi qua!"

"Nha. . ." Tô Dương nhíu mày, "Nàng cũng không phải bạn gái của ngươi, ngươi gọi nàng làm gì?"

"Ừm. . ." Triệu Ngọc nhãn châu xoay động, trực tiếp trả lời, "Nàng không phải cùng ngươi phát tiểu sao? Ta sợ ta đã nói với ngươi phạm đỉnh, lại đem ngươi như thế một vị đại lãnh đạo cho mạo phạm, ta chẳng phải xong đời mà!"

"Ai? Ngươi. . . Tiểu tử ngươi!" Tô Dương bị Triệu Ngọc nói vui vẻ, lắc đầu thở dài,

"Tiểu tử ngươi cái này đều cái gì kỳ hoa Logic! Ta sẽ không phải là chọn lầm người a?"

"Cái gì?" Một câu, ngược lại đem lại Triệu Ngọc cho nói sửng sốt, vội vàng lặp lại, "Có ý tứ gì? Tuyển người nào?"

"Khục!" Tô Dương lại quơ lấy một chai bia đến, vậy mà dùng ngón tay một tách ra, liền đem nắp bình mở ra. Hắn đầu tiên là ọc ọc uống xong một nửa, lúc này mới từ nghiêm khí chính nói với Triệu Ngọc, "Đã. . . Chờ một lúc còn có người khác, vậy ta cũng không cùng ngươi quanh co lòng vòng, vẫn là nói thẳng chính sự đi! Ta cảm giác, ngươi hẳn là không ngốc như vậy a? Chẳng lẽ ngươi liền không có cái gì nghi hoặc sao?"

"Mà đồ chơi? Nghi hoặc?" Tô Dương càng nói càng thâm ảo, để Triệu Ngọc càng thêm không hiểu.

"Ta một cái đường đường thính cấp đại quan, tại các ngươi phân cục trên đại hội chủ động đối ngươi một cái Tiểu thám viên lấy lòng, ngươi liền không cảm thấy kỳ quái sao?" Tô Dương hỏi.

"Ừm. . ." Triệu Ngọc nghiêm túc suy nghĩ, rốt cục ngộ ra được chút gì đến, vội nói, "Nha. . . Ngươi nha có chuyện cầu ta!"

"Ta dựa vào!" Tô Dương cười hắc hắc, xông Triệu Ngọc gật đầu nói, "Thật đúng là đủ cơ linh! Kỳ thật đâu, lần trước tiệm lẩu gặp được ngươi, đích thật là cái ngẫu nhiên, nhưng đánh vậy sau này ta coi như chú ý tới ngươi! Ta cảm thấy, ngươi người này miệng đặc biệt thối, nóng tính đừng khô, ở đơn vị khẳng định là nhân duyên đặc biệt kém loại kia!

"Lại về sau, ta lại tra được, ngươi chẳng những là cái tổ trọng án thám viên, hơn nữa còn phá qua không ít khó giải quyết bản án, cho nên ta cảm thấy ngươi hẳn là có đủ thông minh, cho nên liền đối ngươi càng thêm chú ý!" Tô Dương cười nói, "Ai biết, càng làm cho ta vui vẻ sự tình tới, tiểu tử ngươi đạt được nhiều như vậy tiền thưởng, thế mà một phân tiền đều không có đi hiếu kính lãnh đạo của ngươi, cái này thật là đem ta cho đẹp hỏng! Cho nên, ta một chút liền chọn trúng ngươi! Ngươi chính là ta cần —— không có hai nhân tuyển!"

"Không hai ngươi cái mặt đỏ quỷ!" Triệu Ngọc phồng má quát, "Mau nói, ngươi tuyển ta làm gì? Khẳng định không có công việc tốt! Nói cho ngươi, ta trước kia không ít bị người bố trí, ngươi cũng đừng coi là lão tử là dễ bị lừa!"

"Ai. . . Lời ấy sai rồi!" Tô Dương đem còn lại bia ực một cái cạn, cười nói, "Ta không nói, ngươi cũng hẳn là có thể đoán được một chút đi! Ta một cái tỉnh thính cán bộ, vô duyên vô cớ chạy các ngươi phân cục thường trú, làm gì? Ta đương nhiên không hiểu ý huyết lai triều, đi thăm dò các ngươi đến trễ về sớm a?"

"Ừm. . ." Từ lời nói trong gió, Triệu Ngọc tựa hồ nghe ra mùi vị gì, lúc này bình tĩnh lại, nghiêm túc lắng nghe.

"Đúng không! Nói thật với ngươi đi!" Tô Dương đem đỏ bừng tứ

phương mặt to gần sát Triệu Ngọc, nhẹ giọng nói, "Nói cho ngươi, mục tiêu của ta kỳ thật căn bản không tại Tần Sơn, mà là tỉnh lý những cái kia thính cấp đại quan!"

"Ừm?" Triệu Ngọc đối quan trường không hiểu nhiều lắm, lúc này hỏi, "Không có tâm bệnh đi ngươi? Tra các ngươi tỉnh thính người, tìm chúng ta Tần Sơn tới làm gì?"

"Ngươi không biết!" Tô Dương quan sát bốn phía một cái hoàn cảnh, lúc này mới yên tâm nói, "Chúng ta nhận được tin tức, nói Tần Sơn nhiều gia tài đoàn, cùng một chút tỉnh thính đại quan cấu kết. Bọn hắn quyền tiền cấu kết, làm điều phi pháp, làm hại một phương! Rất nhiều việc , trong thành phố đều không xen tay vào được, căn bản không quản được! Cho nên, cái này chẳng phải phái ta tới mà!"

"Nha. . ." Triệu Ngọc suy nghĩ hỏi, "Chẳng lẽ. . . Thân phận của ngươi. . ."

"Đúng!" Tô Dương nói, "Sở cảnh sát giám sát khoa khoa trưởng, chỉ là một cái hư chức! Điểm này, ngươi minh bạch liền tốt, không cần hỏi nhiều!"

"Nha. . ." Triệu Ngọc nhãn châu xoay động, ngược lại bắt đầu suy nghĩ, chính hắn đến cùng có thể từ trong chuyện này mò được nhiều ít chỗ tốt?

"Tiểu tử, " Tô Dương tựa hồ nhìn ra cái gì, bận bịu nghiêm mặt nói, "Ngươi nhưng ngàn vạn muốn giữ bí mật, bằng không, ta chỉ cần đánh một cái báo cáo, ngươi liền sẽ bị khai trừ công chức!"

"Dừng a!" Triệu Ngọc khinh thường gật đầu, "Lão tử từ trước đến nay nghĩa bạc vân thiên, có tình có nghĩa giữ chữ tín. . ."

"Xuy. . ." Tô Dương nhìn hắn âm điệu dần dần cao, vội vàng ngừng lại hắn , đạo, "Ngươi bây giờ minh bạch đi? Kỳ thật, muốn thu mua nhà này

tiệm lẩu tập đoàn cũng tại ta điều tra phạm vi bên trong, cho nên. . . Nếu như ta ra mặt ngăn cản , tương đương với một chút liền đem mình bộc quang! Hiểu không?"

"Được rồi, anh em, " Triệu Ngọc lườm Tô Dương một chút, hỏi, "Ta vẫn là nói chính đề đi! Ngươi rốt cuộc muốn ta làm gì! ? Trước tiên nói rõ, không có một cái sọt chỗ tốt lời nói, ngươi mẹ nó cũng liền đừng há mồm!"

"Cái này ngươi có thể yên tâm!" Tô Dương cười nói, "Sự tình làm xong, phát tài ta không dám hứa chắc, nhưng là muốn thăng quan, vậy nhưng đơn giản rất!"

"Cái này còn tạm được, " Triệu Ngọc đem tròng mắt hơi híp, "Nói đi! Rốt cuộc muốn ta làm gì?"

"Triệu Ngọc đồng chí, " Tô Dương thần thần bí bí nói, "Từ giờ trở đi, ngươi chính là chúng ta Tỉnh ủy kiểm tra kỷ luật tổ —— đặc biệt điều tra viên! ! !"

Chương 162: Chương 162: Chiêu này mà ta chưa bao giờ dùng qua

Chương 162: Chiêu này mà ta chưa bao giờ dùng qua

Đặc biệt điều tra viên! ?

Triệu Ngọc nhíu mày, nghiêm túc suy nghĩ, cái danh xưng này nghe vào ngược lại là có chút cao lớn còn ý vị.

"Kỳ thật nha. . ." Tô Dương cho Triệu Ngọc mở ra một chai bia, cười giải thích nói, "Chính là muốn ngươi làm ta phối hợp tác chiến! Rất nhiều chúng ta không tiện ra mặt sự tình, ngươi bỏ ra mặt mà thôi!"

"Phối hợp tác chiến?" Triệu Ngọc tiếp nhận bia, híp mắt lại hỏi, "Ta nhưng sớm nói xong, nếu là có nguy hiểm, lão tử cũng không làm!"

"Ai?" Tô Dương sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn đến, "Cũng không phải để ngươi làm nội ứng, ngươi đương đóng phim đâu? Ta không phải nói với ngươi mà! Ta là coi trọng ngươi tấm kia miệng thúi, còn có ngươi tính xấu! Ta cần ngươi làm, liền là thay ta đi dính nhau những tên bại hoại kia!"

" dính nhau?"

"Ừm. . . Đánh cái so sánh!" Tô Dương nói, "Tỉ như, ta bây giờ muốn điều tra nào đó nào đó tập đoàn, nhưng là mình lại không tiện ra mặt. Sau đó, ta liền phái ngươi quá khứ, ngươi đây, chỉ cần đánh lấy ngươi tổ

trọng án cờ hiệu đi quấy nhiễu bọn hắn là được, có thể tùy tiện đem bọn hắn cùng cái nào đó bản án liên lụy đi vào, quấy bọn hắn cái long trời lở đất, càng loạn càng tốt! Cứ như vậy, chúng ta bên này công việc liền tốt khai triển!

"Nói như vậy, minh bạch không? Đến lúc đó, ngươi nghe ta chỉ huy là được rồi, sẽ không chậm trễ ngươi bản chức công tác!"

"Nha. . ." Triệu Ngọc rốt cục lĩnh ngộ, nguyên lai đây là để hắn cho người khác ngột ngạt đi! Cái này việc. . . Có vẻ như đến rất thích hợp mình, cái này không như trước kia chọn người khác tràng tử không sai biệt lắm sao?

"Hắc hắc hắc. . ." Triệu Ngọc chọn ngón cái đối Tô Dương khen, "Đại lãnh đạo a, tình cảm các ngươi cái này làm việc thủ đoạn, cũng mẹ nó như thế tổn hại a!"

"Đây đều là bị buộc ra!" Tô Dương cùng Triệu Ngọc đụng đụng bình rượu, "Cái này kêu là ma cao một trượng, đạo liền phải lớp mười trương hai a! Triệu Ngọc đồng chí, phát huy năng lượng của ngươi đi, ta cảm thấy phần công tác này, giao cho ngươi đến xử lý, thật sự là không có gì thích hợp bằng!"

"Hừ, ngươi ý tứ, nói đúng là ta rất giống lưu manh thôi! ?" Triệu Ngọc ngữa cổ cũng làm một miệng lớn.

"Không phải 'Rất giống', vẫn là đem cái này hai chữ mà đi rơi đi!" Tô Dương nghiêm túc uốn nắn, đợi cùng Triệu Ngọc nhìn nhau ròng rã hai giây về sau, hai người lúc này mới cùng một chỗ ngẩn ra cười to!

Lúc này, ông chủ tự mình bưng nồi lẩu đi lên, cất kỹ về sau, còn xông Tô Dương gật đầu nói ra: "Vị đại ca kia, ta cho các ngươi tặng cho một bàn củ lạc, một bàn làm thập cẩm, mời chậm dùng a!"

Tô Dương một mặt nói tạ ơn, một mặt giữ chặt ông chủ, lời nói: "Ông chủ a, ta vừa rồi suy nghĩ một chút, kỳ thật, liên quan tới ngươi cửa hàng sự tình, vẫn là để ta cho ngươi ra cái chủ ý đi!"

"Ai nha, vậy thì tốt quá!" Ông chủ vội vàng thở dài.

"Nếu như tài lực cho phép, ngươi trước hết đến nơi khác mở chi nhánh đi! Nơi này đâu, tận lực duy trì lấy! Như thế nói với ngươi đi, kỳ thật, những cái kia địa sản thương lập tức vỗ xuống mấy ức địa, chân chính nóng nảy người thế nhưng là bọn hắn đâu!

"Ngươi chỉ cần chiếm đóng cái địa phương này, bọn hắn chẳng mấy chốc sẽ một lần nữa tìm ngươi nói giá! Ngươi đây, cắn một cái vào ngươi cho rằng hợp lý giá cả là được rồi! Nếu như bọn hắn lại muốn sử dụng cái gì phi pháp thủ đoạn, vậy ngươi cũng có thể cho vị này cảnh sát gọi điện thoại!" Hắn một chỉ Triệu Ngọc, "Triệu cảnh sát nhất định sẽ chủ trì công đạo cho ngươi!"

"Ai!" Triệu Ngọc trừng Tô Dương một chút, trong lòng tự nhủ lời nói gia hỏa này thật là biết mượn hoa hiến Phật, đem ta không thèm đếm xỉa ngược lại là?

"Tạ ơn! Tạ ơn!"

Ông chủ thì hướng về phía Triệu Ngọc xoay người cúi đầu, liên thanh cảm ơn, Triệu Ngọc cũng không tiện phát tác, đành phải thuận thế gật đầu.

"Được rồi, chờ một lúc ta liền đem Triệu cảnh sát điện thoại cho ngươi đi!" Tô Dương cười ha hả nói, "Ngươi yên tâm đi ông chủ, chuyện của ngươi, nhất định sẽ đạt được công bằng giải quyết! Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, vì thành thị kiến thiết cùng phát triển, phá dỡ cũng là chiều hướng phát triển! Chỉ cần có thể cho các ngươi một hợp lý giá cả, vẫn là. . ."

"Ta minh bạch, ta minh bạch!" Ông chủ lần nữa cúi đầu, "Chúng ta không phải hộ không chịu di dời, nhất định sẽ hưởng ứng chính phủ hiệu triệu! Mà lại, chúng ta không thiếu tay nghề, nếu như chúng ta mở tiệm mới, nói không chừng có thể so sánh hiện tại làm được còn tốt đâu!"

Nói xong, ông chủ lại nói vài tiếng tạ, lúc này mới rời đi đại sảnh mà đi.

"Ai. . ." Tô Dương dường như giải quyết xong một cọc lo lắng,

Tại thở dài một tiếng về sau, lại lần nữa giơ chai rượu lên, cùng Triệu Ngọc va nhau.

Nhưng mà, lần này Triệu Ngọc nhưng lại chưa hưởng ứng, ánh mắt hắn ngay cả chớp đến mấy lần về sau, lại miệng lưỡi trơn tru nói với Tô Dương: "Ai nha Tô khoa trưởng a! Ta nha, ngược lại là rất vui lòng làm ngươi đặc biệt điều tra viên, thế nhưng là. . . Ta hiện tại chỉ là một cái nho nhỏ thám viên, mà lại bởi vì tính cách cảnh trực, bất khuất quyền quý, còn bị đày đến một cái gân gà tiểu tổ bên trong, ngươi nhìn. . . Ta tay này dưới đáy ngay cả người đều không có, như thế nào mới có thể hảo hảo hiệp trợ ngài công việc đâu? Không bằng. . . Ngươi cho ta thăng cái quan chơi chơi a?"

"Ha ha ha. . ." Tô Dương dùng ngón tay điểm Triệu Ngọc cái mũi, cười nói, "Tiểu tử ngươi! Để cho ta nói ngươi cái gì tốt? Ngươi cũng không nghĩ một chút, ta đặt vào nhiều như vậy dưới tay có binh có đem khoa trưởng dò xét dài không tìm, vì cái gì đơn tìm ngươi như thế cái quang can tư lệnh đến đâu?

"Nói cho ngươi, người biết càng nhiều, liền càng không an toàn! Ngươi không rõ, hiện tại hình thức nhưng thật ra là rất nghiêm trọng, những địch nhân kia so chúng ta tưởng tượng được muốn giảo hoạt được nhiều! Một khi tiết lộ phong thanh, hậu quả sẽ vô cùng nghiêm trọng!"

"Nha. . ." Triệu Ngọc rõ ràng mặt lộ vẻ không vui.

"Ha ha. . ." Tô Dương mỉm cười, khuyên nhủ, "Triệu Ngọc đồng chí a, chuyện gì, đều phải xem biểu hiện! Ngươi bây giờ còn tại ta khảo sát kỳ, nếu là tương lai thật có thể giúp ta xử lý mấy món xinh đẹp đại sự, thăng quan còn không phải việc rất nhỏ? Đến lúc đó, tổ trưởng, đội trưởng, tất cả đều tùy ngươi chọn! Coi như muốn làm cái chủ nhiệm, cũng không phải là không thể được!"

"Lời này còn nghe được một chút!" Triệu Ngọc cùng hắn đụng một cái bình rượu, "Tốt! Cái này mua bán, lão tử tiếp nhận! Làm!"

Hai người lại ngữa cổ làm tốt một miệng lớn.

"Ừm. . ." Tô Dương sau khi uống xong, quay đầu nhìn một chút cổng, hỏi, "Ngươi nói vị cô nương kia, làm sao còn không có đến? Có cần hay không gọi điện thoại?"

"Không vội, không vội!" Triệu Ngọc liên tục khoát tay, đúng là không có hảo ý xông Tô Dương cười hắc hắc nói, "Tô khoa trưởng a, hắc hắc hắc. . . Đã ta hiện tại cũng là ngươi đặc biệt điều tra viên, vậy ta cũng không ngại cùng ngươi bàn giao một sự kiện đi!"

"Ừm?" Tô Dương ngoài ý muốn, "Không thể nào, còn có chuyện gì?"

"Ta đây! Trước đó vài ngày đánh lấy danh hào của ngươi trang về bức, thuận tiện làm một kiện lợi quốc lợi dân đại hảo sự, " Triệu Ngọc cười nói, "Cho nên. . . Thừa dịp Diêu Giai còn chưa tới, ngươi tranh thủ thời gian giúp ta trang cái nguyên bộ a!"

"Ngươi. . . Giả trang cái gì đồ chơi lại! ?" Tô Dương lông mày đều nhanh vặn thành bánh quai chèo.

Nguyên lai, Triệu Ngọc thừa cơ đem hắn đánh lấy Tô khoa trưởng danh

hào, muốn lục điềm báo hồng diệt đi trà biển đường phố Hồng Chí Đào hang ổ sự tình báo cho hắn, cũng yêu cầu hắn hiện tại liền ngay mặt khen ngợi một chút lục điềm báo hồng chủ nhiệm, tùy tiện khen hắn vài câu, cho mình tròn cái láo.

Cứ như vậy, lục điềm báo hồng tất nhiên càng sẽ đối với mình tin tưởng không nghi ngờ, mang ơn. Về sau lại có sự tình gì, hắn cũng tất nhiên sẽ nghĩa bất dung từ, xuất thủ tương trợ.

Đối với Triệu Ngọc không an phận yêu cầu, Tô Dương thật sự là dở khóc dở cười . Bất quá, vị này Tô khoa trưởng cũng là một vị cương trực công chính, ghét ác như cừu người, đối với Triệu Ngọc cách làm cũng không phản đối.

Thế là, đương Triệu Ngọc cùng lục điềm báo hồng tiếp thông nói chuyện phiếm video về sau, Tô khoa trưởng đối ống kính hướng lục điềm báo hồng đưa ra miệng khen ngợi, tán dương hắn sự tình làm được xinh đẹp, về sau không ngừng cố gắng, sau đó vẫn không quên dặn dò hắn, nhất định phải chú ý giữ bí mật, không thể bị những người khác biết!

Chợt vừa được đến cấp tỉnh đại lãnh đạo khen ngợi, lục điềm báo hồng quả thực mơ hồ đều, không ngừng thẳng đánh cúi chào, liên tục cam đoan, nói về sau nhất định sẽ toàn lực ứng phó, nghe theo lãnh đạo điều khiển!

Có tô đại lãnh đạo trợ giúp, Triệu Ngọc bộ này bức trang có thể nói vàng mười đủ hai, không có chút nào trình độ. Thống khoái phía dưới, hai người còn chưa trêu đùa, liền lại xử lý một chai bia.

Chính lúc này, người mặc một bộ màu trắng váy liền áo Diêu Giai tiểu thư rốt cuộc đã đến. Nguyên lai, các nàng bệnh viện tới cái khám gấp, tăng thêm cái ban, lúc này mới khoan thai tới chậm.

Người đến đông đủ, thịt dê chính thức trêu đùa.

Ba người cũng coi như gặp mặt một lần, một phen giới thiệu về sau, rất nhanh quen thuộc. Nguyên lai, vị này Tô Dương khoa trưởng cùng Diêu Giai thật đúng là đến từ cùng một mảnh khu, mặc dù hai người chênh lệch ròng rã một tuần, nhưng là lẫn nhau ở giữa nhưng lại có không ít quen thuộc chủ đề.

Lại thêm Triệu Ngọc nói chêm chọc cười cộng thêm không rời đầu thổi ngưu bức, ba người cũng coi như trò chuyện tận hứng.

Nhưng mà, bởi vì cái gọi là vô xảo bất thành thư, Triệu Ngọc hôm nay Kỳ Ngộ hệ thống chú định sẽ không bạch mở.

Đang lúc ba người hào hứng chính cao thời điểm, từ tiệm cơm cổng lại sột soạt sột soạt xông vào tám chín cái smart ăn mặc người tới. Những người này có nam có nữ, từng cái nhuộm đủ mọi màu sắc tóc, đâm vào hình xăm, mặc khoen mũi, cùng làm hành vi nghệ thuật giống như!

Càng có ý tứ chính là, những người này đi vào đại sảnh về sau cũng không lên tiếng, cũng không gọi món ăn, mà là soạt một tiếng phân tán ra, mỗi người tiện tay quơ lấy đem ghế, liền trực tiếp ngồi ở những cái kia đang dùng cơm khách nhân trước bàn.

Sau đó, bọn hắn liền như thế dữ dằn trừng mắt nhìn thấy những này thực khách, còn không ngừng hướng trên mặt đất nôn đàm, nhìn thấy người nhóm sợ hãi trong lòng, không cách nào nuốt xuống.

Ăn cơm người vốn cũng không nhiều, Triệu Ngọc ba người trước bàn, đồng dạng tới như thế một vị khách không mời mà đến. Một người mặc màu đen T-shirt, đỉnh lấy một đầu lục tóc nữ tử, trực tiếp ngồi ở ba người trước mặt, sau đó phối hợp nhếch lên chân bắt chéo, dùng một loại không phục không cam lòng ánh mắt nhìn bọn hắn chằm chằm nhìn!

Triệu Ngọc bốn phía nhìn nhìn, không cần phải nói, những người này tất

nhiên cùng lúc trước những cái kia người đang hát đồng dạng, đều là đến tìm khó chịu!

Có chút ý tứ!

Triệu Ngọc không chịu được cười, đừng nói, một chiêu này mà thật đúng là thật tươi! Trước kia lão tử chơi hắn nhóm nghề này thời điểm, thật đúng là chưa bao giờ dùng qua!

Chương 163: Chương 163: Ta là chuyên nghiệp

Chương 163: Ta là chuyên nghiệp

Không hề nghi ngờ, những này smart tạo hình bọn côn đồ, khẳng định lại là những cái kia lòng dạ hiểm độc địa sản thương thuê đến quấy nhiễu tiệm lẩu sinh ý.

Triệu Ngọc đối cái này nghề thế nhưng là quá quen thuộc, vẻn vẹn quét mắt một vòng, liền đã trong lòng hiểu rõ. Đừng nói, những này smart lựa chọn đùa giỡn phương thức thật đúng là rất thời thượng, cũng không cần dựng râu trừng mắt, cũng không cần quẳng cái bàn nện cái ghế, chỉ bằng mình cái này thân quỷ dị cách ăn mặc hướng khách hàng bên cạnh ngồi xuống, đến cái buồn nôn chiến thắng, đã an toàn lại không phí sức!

Ngươi lựa chọn báo cảnh đi, bọn hắn lại không phạm pháp!

Ngươi để bọn hắn gọi món ăn đi, bọn hắn lại nói ta đang chờ người, sau đó chiếm địa phương liền là không đi, để ngươi một chút tính tình cũng không có.

Không phải sao, đương smart nhóm hướng mọi người bên cạnh ngồi xuống, các thực khách liền rốt cuộc ăn không vô nữa, từng cái sớm tính tiền đi người, có thậm chí vừa mới ăn hay chưa mấy ngụm!

Rất nhanh, lớn như vậy trong nhà ăn, liền chỉ còn lại có Triệu Ngọc ba người một bàn này.

Lục tóc nữ tử ngồi ở Triệu Ngọc đối diện, môi của nàng cũng là lục sắc, phía trên còn mặc một cái môi vòng, thể chữ đậm nét lo lắng bên trên in một cái trắng bệch trắng bệch lớn khô lâu đầu, nhìn qua có đủ dọa người!

Nhìn thấy một nữ nhân như vậy ngồi tại bên cạnh mình, Diêu Giai bản năng hướng Triệu Ngọc bên này gần lại tới gần một chút, trên mặt lộ ra khiếp đảm chi sắc.

Lúc này, vừa mới cho người khác trả hóa đơn xong ông chủ đi tới bọn hắn trước mặt.

Ông chủ kia xấu hổ bất đắc dĩ sắc mặt ít nhất nói rõ hai cái ý tứ, một cái ý tứ, là hắn muốn hỏi một câu Tô Dương, các ngươi làm gì, có phải hay không cũng muốn tính tiền đi? Mà cái thứ hai ý tứ, thì giống như là đang chất vấn Tô Dương, ngươi không phải nói các ngươi có thể giúp ta bận bịu sao? Hiện tại bại hoại tới, chuyện này, các ngươi còn dám hay không giúp đâu?

Tô Dương tự nhiên có thể thương cảm ông chủ ý tứ, bận bịu nhìn nhìn Triệu Ngọc. Nhưng mà, Triệu Ngọc lại cũng không ngẩng đầu lên tiếp tục ăn lấy xuyến thịt, cùng không có chuyện người đồng dạng.

"Ai? Ai ai. . ." Tô Dương vội vươn tay kéo hắn một cái cánh tay, "Triệu Ngọc. . . Chớ ăn. . . Triệu Ngọc. . ."

"Thế nào?" Triệu Ngọc biết rõ còn cố hỏi.

Tô Dương dùng miệng sừng nổi giận nỗ bên cạnh smart nữ nhân, nhỏ giọng thúc giục nói: "Cái này. . . Ngươi tranh thủ thời gian giải quyết một cái đi?"

"Ta dựa vào!" Triệu Ngọc cười, nhỏ giọng thì thầm, "Lão nhân gia ngài

cho cục trưởng công an gọi điện thoại, một hồi có thể xông vào bốn xe tải cảnh sát đến, còn mẹ nó dùng lấy ta?"

"Ai! Lời này ngươi lại nói sai!" Tô Dương đem vung tay lên, đem Triệu Ngọc lỗ tai nắm vào mình bên miệng, thấp giọng nói, "Vừa rồi có mấy lời ta còn không có nói với ngươi thấu đâu! Ngươi biết không? Chủ tiệm đối mặt bọn côn đồ quấy rối, đã từng báo qua rất nhiều lần cảnh! Thế nhưng là cuối cùng thế nào? Chẳng những không có một người cảnh sát đến đây xử lý, hơn nữa còn phản cáo hắn báo giả cảnh đâu!

"Càng làm người nghe kinh sợ, là từ lúc nhà đầu tư quyết tâm muốn thu mua hắn tòa nhà về sau, công thương, thuế vụ còn có ngành vệ sinh liền liên tiếp đến tìm hắn gây phiền phức, cái này không hợp cách, cái kia không đúng chỗ, dốc hết sức muốn hắn đóng cửa!

"Điều này nói rõ cái gì? Nói rõ những cái kia phía sau màn các đại lão bản, đã đến có thể chi phối chúng ta ngành chấp pháp tình trạng, để chúng ta người chấp pháp vì bọn họ phục vụ ngươi biết không?

"Tiếp tục như vậy còn cao đến đâu sao? Khi bọn hắn quyền lực còn như vậy không ngừng nghỉ mở rộng xuống dưới, bọn hắn sẽ càng thêm không kiêng nể gì cả, bọn hắn sẽ càng thêm cầm lão bách tính môn không xem ra gì!

"Triệu Ngọc, ngươi nhìn kỹ một chút chủ tiệm, nhìn thấy không? Trên mặt của hắn, viết 'Thỏa hiệp', viết 'Nhận mệnh', viết 'Cúi đầu', hắn đã bị khi phụ sợ! Hắn đã đem loại này áp bách xem như quen thuộc biết sao?

"Chẳng lẽ, làm một có lương tri cảnh sát, ngươi không cho rằng chúng ta nên làm chút gì sao? Nếu là lại để cho bọn hắn càn rỡ xuống dưới, pháp chế ở đâu? Công lý còn đâu?"

"Ta dựa vào. . ." Triệu Ngọc vỗ vỗ Tô Dương bả vai, khen, "Lão đại, ngươi nói hảo cảm người nha! Làm lãnh đạo liền là có có chút tài năng!

Ta hiện tại cũng bị ngươi nói nhiệt huyết sôi trào, đã dạng này, vậy ta liền dùng ta phương thức đến giải quyết vấn đề này a?"

"Phương thức của ngươi?" Tô Dương lo lắng, "Ai? Triệu Ngọc, ngươi cần phải chú ý a, chúng ta là nhân viên cảnh vụ! Bọn hắn chỉ là nhìn người khác ăn cơm, thế nhưng là không phạm pháp! Ngươi cũng không thể động thủ lung tung a!"

Tô Dương nói xong,

Triệu Ngọc không chịu được tà tà cười, hắn một thanh nắm ở Tô Dương đầu to, tại lỗ tai hắn dưới đáy nói ra: "Lão đại, ta nói, ta phải dùng phương thức của ta xử lý, ngươi cũng đừng quan tâm! Hai ta nói xong, vì giữ gìn hòa bình thế giới, xã hội an bình, ngươi xử lý lớn, mà những thứ nhỏ bé này, liền giao cho ta đi! Yên tâm, cùng tiểu quỷ đầu nhóm cài bức mà thôi, ở phương diện này, ta thế nhưng là chuyên nghiệp!"

"Ừm. . . Ngươi. . ." Tô Dương nhìn về phía Triệu Ngọc ánh mắt thay đổi hoàn toàn, hắn thật rất hiếu kì, Triệu Ngọc đến cùng sẽ như thế nào xử lý chuyện trước mắt?

Triệu Ngọc buông ra Tô Dương, ra vẻ nghiêm túc quan sát một chút đối diện nữ nhân, lục tóc nữ tử cũng không phải đèn đã cạn dầu, xem xét Triệu Ngọc nhìn nàng, đúng là khinh thường hướng trên mặt đất xì cục đàm!

Diêu Giai giật nảy mình, lại lần nữa hướng Triệu Ngọc nhích lại gần.

Triệu Ngọc cùng Diêu Giai ra hiệu một chút, hai người rất nhanh trao đổi chỗ ngồi.

"A a a a. . ." Đợi Triệu Ngọc ngồi vào tóc lục nữ bên cạnh thời điểm, hắn nhất thời bộc phát ra một trận khiến người run rẩy vui cười, con mắt cũng sắc mị mị nhìn hướng về phía tóc lục nữ trước ngực, the thé giọng

nói, "Đến, nhỏ * cô nàng, cho đại gia vui một cái? Không vui a, kia đại gia cho ngươi vui một cái! ? Hắc hắc hắc. . ."

Triệu Ngọc cười đến đem răng hàm đều lộ ra.

Tiếng cười qua đi, một mảnh yên lặng.

Tô Dương ngốc đến nỗi ngay cả miệng đều không khép được, trong lòng nói chuyện, Triệu Ngọc nói chuyên nghiệp, liền là cái dạng này?

Diêu Giai cũng choáng váng, chưa từng thấy Triệu Ngọc này tấm điếu dạng, tranh thủ thời gian hướng chỗ ngồi đằng sau lại xê dịch, giống như lo lắng sẽ tung tóe mình một thân máu giống như!

Lục tóc nữ tử càng là choáng váng! Mờ mịt nhìn Triệu Ngọc ba giây đồng hồ, lúc này mới nhớ tới sinh khí tới.

"Bệnh tâm thần!"

"Hắc hắc hắc hắc. . ." Triệu Ngọc thì vẫn bày ra bộ kia vô sỉ muốn ăn đòn bộ dáng, cười nói, "Ta nha, liền thích ngực phẳng muội! Ngươi nhìn ngươi cùng cái nam, quá phù hợp lão tử khẩu vị! Như vậy đi, cho ngươi 20 khối tiền, cùng ca đi ra bên ngoài vừa đi vừa về xe chấn thế nào?"

"Ta dựa vào!" Lục tóc nữ nhân bành vỗ bàn một cái, tóc đều nhanh nổ đi lên, xông Triệu Ngọc quát, "Ngu B, muốn chết a ngươi! ?"

Nữ nhân vỗ bàn một cái, bên cạnh smart nhóm tất cả đều lao qua, từng cái bày ra muốn giết người poss!

"Ai, đừng nóng giận mà!" Triệu Ngọc cũng đứng lên, chỉ vào nữ nhân nói, "Ta đã biết, 20 khối tiền nhiều lắm đúng không? Như ngươi loại này mặt hàng, khả năng cũng liền giá trị 5 khối tiền mới đúng!"

"A!"

Lục tóc nữ nhân mau tức điên rồi đều, dùng tay chỉ Triệu Ngọc cái mũi vừa định mắng thứ gì, ai ngờ, Triệu Ngọc lại tại trong lúc lơ đãng bạo khởi, một thanh liền nắm chặt nàng tóc!

Triệu Ngọc dùng sức hướng xuống kéo một cái, nữ nhân liền nghe lời ngồi trên mặt đất, trong miệng truyền ra kinh hô!

"Ai! ?" Cái khác smart lưu manh tất cả đều giật nảy mình, làm sao cũng không nghĩ ra, người trước mắt này sẽ như thế ngang ngược phách lối, bọn hắn lập tức xông Triệu Ngọc vọt lên.

"Đừng nhúc nhích!" Triệu Ngọc lại dùng sức giật giật nữ nhân tóc, quát, "Ta nói, đều hắn * mẹ cho ta đừng nhúc nhích! !"

"Ai. . . Ai. . . Ai u. . ." Lục tóc nữ nhân không ngừng mà dùng tay đập Triệu Ngọc cánh tay, thế nhưng là càng vỗ đầu phát càng chặt, kéo tới nàng không ở kêu rên.

Kể từ đó, những cái kia smart lưu manh thật đúng là bị Triệu Ngọc hù dọa, không có một cái xông về phía trước nữa.

"Các ngươi những này không hiểu quy củ nhỏ ma cà bông!" Triệu Ngọc ổn ổn đương đương quát, "Dám ở lão tử trên địa đầu gây sự, cũng không trước bái bai đỉnh núi! Các ngươi biết các ngươi chọc người nào sao! ? Ửm! ? Đều không muốn sống! ?"

Triệu Ngọc tiếng như tiếng sấm, nhất thời đem đám người dọa đến đánh run một cái.

Đám côn đồ bị Triệu Ngọc nói sửng sốt, hoàn toàn không rõ ràng cho lắm. Hữu tâm xông lại đánh nhau đi, nhưng nhìn đến Triệu Ngọc nói một ngụm lưu loát giang hồ tiếng lóng, ai cũng trong lòng không chắc!

"Con mẹ nó! Các ngươi những này tên du thủ du thực hàng, tiểu mao hài tử, dám đến lão tử trên địa đầu đùa nghịch ngưu bức! Thật mẹ nó chán sống rồi đều! Uy, ngươi!" Triệu Ngọc xông đối diện một cái người cao gầy smart quát, "Ngươi tới đây cho ta, tới!"

"A?" Người cao gầy trừng mắt nhìn, dưới lòng bàn chân nhưng cũng không dám động đậy.

"Rãnh!" Triệu Ngọc tức giận mắng một câu, hơi vung tay liền đem lục tóc nữ nhân giống cầu vung ra dưới mặt bàn, còn lốp bốp đụng ngã rất nhiều ghế!

Ngay sau đó, Triệu Ngọc một cái đoạt bước lên trước, quờ lấy người cao gầy cổ áo, hướng mọi người quát: "Mở ra mắt chó của các ngươi nhìn xem! Ta chính là đường Thuận Phong Thiên Bá ca! Ở bên kia ngồi. . ." Hắn lại xông Tô Dương cùng Diêu Giai khoa tay một chút, "Một cái là Đại Kim núi Quan Công mặt Tô gia, một cái là bách thắng môn thập tam muội! Nhìn thấy sao? Các ngươi mẹ nó ăn gan hùm mật gấu, hả?"

A! ?

Triệu Ngọc phen này nói linh tinh, để smart bọn côn đồ càng là lộn xộn không thôi, con mắt tất cả đều nhìn hướng về phía Tô Dương cùng Diêu Giai.

Diêu Giai dọa đến mặt mũi trắng bệch, tay không ngừng run.

"Đừng nhúc nhích, ổn định!" Tô Dương tranh thủ thời gian cho Diêu Giai động viên, mình lại hơi kém nhịn không được cười ra tiếng. Trong lòng của hắn nói chuyện, Triệu Ngọc a, ngươi cái này bức giả bộ thật đúng là —— tuyệt diệu! !

Chương 164: Chương 164: Chuyên gia?

Chương 164: Chuyên gia?

Nguyên lai, xe nhẹ đường quen Triệu Ngọc trước kia nhìn ra, những này phát cáu nồi cửa hàng quấy rối smart, bất quá đều là một chút không có thế lực tiểu lưu manh, cũng không phải là những cái kia có bối cảnh du côn lưu manh. Khóa bên ngoài sách W? wW. Ke W AI Shu . O R? G tám mốt? Mạng tiếng Trung w1w? w8. ? 8? 11zw.

Mặc dù tạo hình rất dọa người, nhưng bọn hắn niên kỷ tất cả đều không lớn, có thậm chí còn là không thành niên học sinh. Triệu Ngọc có thể từ bọn hắn nhỏ bé biểu lộ còn có trong lúc giơ tay nhấc chân nhìn ra, những người này bất quá đều là vừa mới xuất đạo mà thái điểu.

Vô lương địa sản đám thương gia cũng thật biết tính sổ, thuê như thế một đám người đến đây quấy rối, không thể nghi ngờ so thuê những cái kia có bối cảnh du côn phải tốn Tiền thiếu.

Triệu Ngọc cũng chính là nhìn đúng những người này không có kinh nghiệm giang hồ, mới quyết định như thế trang bức.

Hiện tại, nhìn thấy hỏa hầu đã đến, smart đã tất cả đều bị hắn hù dọa! Triệu Ngọc không nói lời gì, "Ba" liền cho người cao gầy tới cái tai to hạt dưa! Máu mũi chớp mắt liền từ người kia lỗ mũi chảy ra.

Triệu Ngọc thì theo sát lấy một cước, lại đem hắn trống rỗng đạp bay ra ngoài, huyên thuyên đụng ngã mấy bàn lớn. Nhìn thấy Triệu Ngọc như thế tàn bạo, những người khác lại không dám lại mạo muội ra mặt.

Mà lại, có chút cảm giác manh mối không đúng người quay người muốn chạy, Triệu Ngọc lại độ hét lớn một tiếng: "Uy! Ta đem lời đặt xuống ở chỗ này, nếu ai không muốn quay đầu bị người gãy tay gãy chân, liền cho ta đàng hoàng đứng vững làm! Chuyện của chúng ta, còn không xong đâu!"

"Đại ca, đại ca!" Lúc này, lưu manh bên trong có cái nhìn qua tương đối thành thục người đứng ra nói, "Có chuyện hảo hảo nói, ta. . . Chúng ta không biết trong này còn có quy củ, ta. . ."

"Ta đi bà ngươi cái chân!" Triệu Ngọc căn bản không chờ hắn nói hết lời, nhất thời bay lên một cước đem nó gạt ngã, sau đó dùng đầu gối đứng vững trước ngực của hắn, đi lên liền là dù sao hai cái to mồm!

Ba ba hai tiếng giòn vang, làm cho cái khác bọn côn đồ nghe được tâm kinh đảm hàn.

"Không hiểu quy củ, cũng đừng nói lung tung! Hỏi cái gì, đáp cái gì, hiểu không?" Đánh xong nhân chi sau lại, Triệu Ngọc mặt không đổi sắc xông những người khác quát, "Hiện tại, mau đem các lão đại của ngươi danh hào báo lên, ta nếu là xử lý không được hắn, ta liền không gọi đường Thuận Phong Thiên Bá ca! Không được nữa, liền để chúng ta Tô gia đi cùng hắn nói chuyện!"

Tô Dương nghe xong, không chịu được nuốt khô một miếng nước bọt. Nhưng là vì phối hợp Triệu Ngọc, hắn vẫn là lạnh lùng lườm đám người một chút.

"Chúng ta. . . Chúng ta không có lão đại!" Dưới đáy bàn người cao gầy ôm đầu nói, "Đại ca, đúng. . . Thật xin lỗi, chúng ta lần sau không dám!"

"Không dám?" Triệu Ngọc đem tròng mắt trừng một cái, chê cười nói, "Các ngươi những này oắt con thật đúng là biết nói chuyện a! Không

dám liền xong rồi? Ngươi!" Nói,

Hắn vừa chỉ chỉ smart bên trong một người, "Nói, ai xuất tiền để các ngươi phát cáu nồi cửa hàng quấy rối! Là Đại Phi Long, vẫn là hoàng mao trương?"

"Là. . . Là đeo kính, đeo kính cái kia. . ." Người này run rẩy trả lời, "Giống như gọi tiểu Mã, tại Hải Hà đường kia một vùng hỗn, đúng, liền là hắn! Hắn cho chúng ta tiền!"

"Móa!" Triệu Ngọc lắc đầu, "Ta đương ai đây? Liền thằng ngốc kia x đồ chơi! Mẹ nó, dám cõng ta tiếp việc tư, nhìn ta. . . Ân. . . Nhanh lên một chút, các ngươi tranh thủ thời gian gọi điện thoại đem hắn kêu đến!"

Kỳ thật, Triệu Ngọc căn bản liền chưa nghe nói qua cái tên này.

"Đại. . . đại ca!" Người nào đó đánh bạo trả lời, "Chúng ta cũng không phải là rất quen! Không có. . . Không có điện thoại! Hắn chỉ là cho chúng ta một người một trăm khối tiền, nói để chúng ta đến bên này mà cho thuận đảo cái loạn, đem khách nhân dính nhau đi là được!"

"A!" Triệu Ngọc cười, "Các ngươi những này đồ ngốc trứng a, chúng ta Tô gia hôm qua mới cùng đại lão bản ăn cơm xong , bên kia mà thế nhưng là ra giá hai vạn khối đâu! Tiểu Mã, thế mà một trăm khối liền đem các ngươi đánh! Tô gia a, " Triệu Ngọc quay đầu trở lại hỏi Tô Dương, "Cái này không hợp quy củ a, chúng ta có phải hay không, phải đem cái này tiểu Mã mà tìm đến làm một làm? Tiếp tục như vậy nhưng sao được?"

Tô Dương quả thực im lặng, đành phải ngữa cổ xử lý ròng rã một ly bia.

"Được rồi, nếu là nhìn như vậy, các ngươi cũng là người bị hại, kia. . ." Triệu Ngọc lập tức khôi phục hiền lành khuôn mặt, xông chúng smart hòa ái lời nói, "Đã dạng này, các ngươi đem tiền để lên bàn, liền có thể

đi!"

"A! ?"

Lời vừa nói ra, chẳng những chúng smart lưu manh giật nảy cả mình.

Tô Dương cùng Diêu Giai, thậm chí tiệm cơm ông chủ còn có phục vụ viên, tất cả đều đi theo há mồm trợn mắt.

"Làm sao?" Triệu Ngọc phách lối hỏi, "Có dị nghị không? Vậy thì tốt, ông chủ a, lại đến mấy cái cái nồi, ta mời những này các tiểu bằng hữu hảo hảo ăn một bữa đi!"

"Không không. . ."

Bọn côn đồ nghe được Triệu Ngọc câu chuyện không đúng, có mấy cái vội vàng bỏ tiền đặt ở trên mặt bàn. Mấy người này dẫn đầu, những người khác cũng không dám chống lại, mỗi người đều hướng trên mặt bàn thả một trăm khối tiền.

"Hừ!" Triệu Ngọc lạnh lùng quét mắt chúng lưu manh một chút, cũng không lấy tiền, cũng không nói chuyện, mà là quay đầu trở lại ngồi tại Tô Dương trước mặt, tiếp tục cùng hắn đi uống rượu.

Bọn côn đồ gặp Triệu Ngọc không để ý tới mình nữa, tranh thủ thời gian chán nản trốn ra tiệm cơm.

Nhìn thấy smart nhóm mất tung ảnh, Tô Dương lúc này mới xông Triệu Ngọc nâng lên ngón tay cái, khen: "Lợi hại, lợi hại! Ta còn thực sự là không có nhìn lầm người, cái này bức trang, quả thực đóng! Tiểu tử ngươi, thật là không hổ là chuyên gia a!"

Bởi vì ngay trước mặt Diêu Giai, Tô Dương còn có một tầng ý tứ không có nói ra. Vừa rồi Triệu Ngọc chẳng những treo lên đánh smart, hơn nữa

còn từ bọn hắn nơi đó thu được một chút tin tức trọng yếu. Tỉ như cái kia tiểu Mã loại hình, những này tương lai cũng có thể trở thành Tô Dương điều tra chứng cứ.

"Ha ha ha. . ." Triệu Ngọc cười xấu xa vài tiếng, muốn khoe khoang vài câu, thế nhưng là, Tô Dương vừa rồi những lời này bên trong, lại như có thứ gì nhắc nhở đến hắn, để hắn cảm giác mười phần trọng yếu!

Làm sao. . .

"Ha ha ha. . . Quan Công mặt Tô gia! Danh tự này, ha ha ha. . ." Tô Dương còn tại bùi ngùi mãi thôi, còn đưa mắt lên nhìn xông Diêu Giai nói, "Thập tam muội! Tên rất hay, ha ha ha. . ."

Diêu Giai mặc dù cùng Triệu Ngọc tiếp xúc không nhiều, nhưng cũng sớm đã thấy rõ vừa rồi trang bức tình tiết, cũng là liên tục cười nói: "Làm ta sợ muốn chết vừa rồi, mồ hôi đều ướt đẫm! Thật không nghĩ tới, Triệu cảnh sát còn có biểu diễn thiên phú đâu! Vừa rồi diễn thế nhưng là rất thật rất nha! Ha ha ha. . ."

Nàng làm sao biết, đó cũng không phải Triệu Ngọc diễn rất thật, mà căn bản chính là bản sắc biểu diễn.

Theo lý thuyết, Triệu Ngọc có một bụng hùng biện muốn thả, thế nhưng là vừa rồi ý nghĩ chợt loé lên bên trong, hắn lại cảm giác bắt lấy cái gì đồ trọng yếu, không khỏi ngưng thần khổ tác.

"Thế nào?" Tô Dương nhìn ra Triệu Ngọc dị dạng, vội hỏi, "Có cái gì không đúng sao?"

"Lão đại, " Triệu Ngọc vội vàng hỏi, "Ngươi. . . Ngươi mới vừa nói ta cái gì tới? Phía trước nhất một câu kia?"

"Ta nói. . . Ta không nhìn lầm người a?" Tô Dương mặt mũi tràn đầy

nghi hoặc trả lời.

"Không phải, đằng sau!" Triệu Ngọc nghiêm túc hỏi.

"Đằng sau? Nha. . ." Tô Dương nghĩ tới, "Ta nói, tiểu tử ngươi, thật không hổ là người chuyên gia a!"

Chuyên gia! ?

Đúng!

Liền là hai chữ này!

Triệu Ngọc vụt liền từ trên ghế đứng lên, đem Tô Dương cùng Diêu Giai giật nảy mình.

"Làm gì chứ? Nhất kinh nhất sạ! Đến cùng thế nào?" Tô Dương ngửa đầu hỏi.

"Chờ một chút!" Triệu Ngọc sờ lấy sau gáy của mình muôi, đang nhanh chóng mà cẩn thận loại bỏ lấy tin tức gì.

Chuyên gia! ?

Chuyên gia. . .

Miên Lĩnh vụ án bắt cóc, chuyên gia! ?

Con bà nó là con gấu. . .

Có thể hay không. . .

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian kích động xông Tô Dương nói ra: "Lão đại a, không có ý tứ, ta chợt nhớ tới một chút tra án

sự tình đến, chờ một lúc ngươi bị liên lụy đưa Diêu Giai tiểu thư về nhà đi!" Ngay sau đó, hắn ngược lại mặt nói với Diêu Giai, "Diêu Giai tiểu thư, không có ý tứ, ta có chuyện gấp gáp muốn đi trước một bước! Về sau chúng ta thường liên hệ a!"

"Ai?"

"Ai?"

Tô Dương cùng Diêu Giai đồng thời kêu gọi, muốn nói thêm gì nữa, nhưng lại nhìn Triệu Ngọc lúc, hắn lại sớm đã không còn bóng dáng! * bản thư tịch từ sưu tập chỉnh lý, càng thật tốt hơn nhìn thư tịch hãy ghé thăm

Chương 165: Chương 165: Thứ 3 loại khả năng

Chương 165: Thứ 3 loại khả năng

Tần Nam ngục giam là Tần Sơn thị quy mô lớn nhất, cấp bậc cao nhất ngục giam, toàn thành phố trọng hình phạm không sai biệt lắm toàn bộ giam giữ ở đây.

Bởi vì Triệu Ngọc đã sớm đánh qua báo cáo, ngục giam vì hắn cung cấp một gian chuyên môn hỏi ý thất, mà cũng không phải là phổ thông thăm tù cửa sổ.

Triệu Ngọc sắp gặp gỡ, chính là một cái tên là Tiêu Hải phạm nhân. Nên phạm nhân năm nay đã 65 tuổi, hơn 10 năm trước, hắn cùng người khác, tham dự cùng một chỗ bắt cóc án giết người! Bị cảnh sát bắt giữ về sau, bị phán chết chậm, về sau bởi vì biểu hiện tốt đẹp, cùng nhiều mặt vận hành, đã bị sửa án vì vô hạn.

Mà hắn hai tên đồng bọn, năm đó lại bị cảnh sát tại chỗ đánh chết, đã chết!

Giờ phút này đã là ba giờ chiều, đang chờ đợi quá trình bên trong, Triệu Ngọc không khỏi lòng mang thấp thỏm, tại nhỏ hẹp hỏi ý thất bên trong đi qua đi lại.

Hắn tại phản phục hỏi đến mình, người này. . . Đến cùng phải hay không ta muốn tìm mục tiêu đâu?

Chấn kinh Tần Sơn Miên Lĩnh bắt cóc đại án, có thể hay không liền cùng người này —— có quan hệ! ?

Nguyên lai, tại mấy ngày gần đây trong điều tra, Triệu Ngọc trong đầu một mực có cái vung đi không được nghi vấn. Đó chính là, lúc trước bắt cóc 5 đứa bé cùng lái xe Ngưu Vĩ Quang bọn cướp, đến cùng phải hay không chuyên nghiệp?

Từ xưa tới nay, bởi vì nên án manh mối quá ít, cảnh sát vẫn cho rằng bọn cướp nhóm chính là tỉ mỉ bày ra, chuẩn bị chu đáo, tuyệt đối đều là "Chuyên nghiệp"!

Nhưng mà, Triệu Ngọc lại thông qua mình đối nên ngành nghề hiểu rõ, đưa ra dị nghị, cho rằng bọn cướp nhóm có thể là lâm thời khởi ý, cả kiện bắt cóc sự kiện bất quá là nguồn gốc từ tại một trận ngoài ý muốn!

Như vậy. . . Đến cùng ai phỏng đoán, là chính xác đây này?

Ngày hôm nay, Tô Dương bỗng nhiên tán thưởng Triệu Ngọc "Chuyên gia" thời điểm, Triệu Ngọc không chịu được lại nghĩ tới cái này ngạnh lên! Nhưng mà, tại lần này nhắc nhở về sau, Triệu Ngọc lại cảm giác rộng mở trong sáng, phảng phất lập tức đã tìm được một con đường sáng.

Nhớ ngày đó, hắn cùng Khúc Bình tổ trưởng nghiên cứu thảo luận tình tiết vụ án thời điểm đã từng nói, bởi vì tiền chuộc không có bị người thu hồi, hắn cho rằng những cái kia Miên Lĩnh án bọn cướp không phải chết rồi, liền là trôi qua đặc biệt tốt, căn bản không cần đến khoản tiền kia!

Nhưng mà, khi hắn xâm nhập ngẫm nghĩ "Chuyên gia" một từ về sau, hắn lại đột nhiên nghĩ đến, tại hai cái này khả năng bên ngoài, có phải hay không còn có loại thứ ba khả năng đâu?

Có!

Chẳng những có, mà lại, tựa hồ cái này loại thứ ba khả năng tỉ lệ còn phi thường lớn!

Triệu Ngọc phỏng đoán chính là,

Miên Lĩnh án bọn cướp tại lúc trước bắt cóc 5 đứa bé cùng lái xe thời điểm, rất có thể thật sự là nguồn gốc từ tại một trận ngoài ý muốn, mà thời điểm đó bọn hắn cũng không "Chuyên nghiệp" !

Nhưng là, tại trong thời gian ba ngày, bọn hắn lại thông qua mình kín đáo bày ra, cuối cùng hoàn mỹ hoàn thành lần này bắt cóc, đạt được kếch xù tiền chuộc, đại phát một phen phát tài.

Như vậy. . . Bọn hắn có thể hay không như vậy nghiện đâu?

Thông qua Miên Lĩnh án, bọn hắn càng phát ra cảm thấy, đây là một cái phát đại tài tốt mua bán. Cho nên, từ đó về sau, bọn hắn liền biến thành chuyên nghiệp bọn cướp! Trở thành —— "Chuyên gia" ! ?

Nếu như dựa theo cái này mạch suy nghĩ đẩy đi xuống, như vậy. . . Theo cảnh sát khoa học kỹ thuật càng ngày càng phát đạt, lại căn cứ thường tại bờ sông đi đâu có không ướt giày đạo lý, bọn hắn có khả năng hay không, đã bị cảnh sát bắt được?

Những năm này, bọn hắn căn bản chính là sinh hoạt trong tù! ?

Có hi vọng!

Triệu Ngọc càng phát ra cảm giác khả năng này vô cùng lớn, những người này mặc dù đã bị bắt, nhưng bọn hắn chỉ cần cự không giao đại Miên Lĩnh án tội ác, như vậy cảnh sát liền không cách nào hoài nghi đến trên đầu của bọn hắn đến!

Mà chính vì bọn họ đều bị giam tại ngục giam, cho nên mới không có cơ hội lại trở lại trong hầm mỏ đi nhặt kia một bao da cũ tiền giấy!

Đúng đúng đúng!

Ai có thể nghĩ tới, đường đường Miên Lĩnh án chân hung, nguyên lai đã làm tù phạm! ?

Một khắc này, Triệu Ngọc vô cùng kích động, cảm giác mình đã tiếp cận chân tướng!

Nếu như mình phỏng đoán là chính xác, như vậy chỉ cần đem trong ngục giam phụ họa điều kiện tội phạm sàng chọn một chút, có phải hay không cái kia chờ mong đã lâu đáp án, rất nhanh liền có thể công bố rồi?

Kết quả là, Triệu Ngọc lúc này mới không kịp chờ đợi rời đi tiệm lẩu, tranh thủ thời gian về cục cảnh sát điều tra manh mối này.

Theo lý thuyết, hiện tại Mao Vĩ đã trở về, làm tổ A tổ trưởng, Triệu Ngọc tự nhiên muốn hướng hắn hồi báo một chút mới đúng. Nhưng mà, Triệu Ngọc cảm giác Mao Vĩ cùng Lưu Trường Hổ đi được quá gần, cùng mình có chút xa lạ. Mà lại, hắn vừa mới đến, tựa hồ đối với cái này Miên Lĩnh án tình hình chung còn không phải mười phần hiểu rõ.

Bởi vậy, càng nghĩ, Triệu Ngọc vẫn là trực tiếp tìm được Khúc Bình tổ trưởng, cùng với nàng nói ra chính mình suy đoán.

Đương Triệu Ngọc sau khi nói xong, Khúc Bình cũng là cảm thấy hiểu ra, phi thường trọng thị, nàng lập tức điều động người tốt nhất tay, đi chịu bàn điều lấy ngục giam tư liệu, tìm kiếm phù hợp mục tiêu.

Bọn hắn muốn tìm, chính là 40 tuổi đi lên, bởi vì vụ án bắt cóc mà ngồi tù, mà lại đến nay còn tại bị tù người, nhất là tình tiết vụ án cùng Miên

Lĩnh vụ án bắt cóc thủ pháp giống nhau tội phạm!

Cuối cùng, trải qua một phen sàng chọn, bọn hắn từ Tần Sơn tất cả ngục giam, hết thảy tìm ra 6 tên phù hợp cái này một đặc thù tội phạm đến!

Nhưng mà, thông qua tiến một bước tư liệu điều tra, lại rất nhanh lại loại bỏ 3 người, cuối cùng chỉ còn lại một nửa.

Mà còn lại 3 nhân chi bên trong, chỉ có cái này gọi là Tiêu Hải người khả nghi nhất! Người này nhà ở hươu suối trấn, cùng Miên Lĩnh trấn láng giềng. Mà lại, cái kia đã bị đánh chết hai tên đồng bọn, một cái làm qua hiệp sĩ bắt cướp, một cái làm qua công trường!

Điều kiện như vậy, thật sự là quá phù hợp Triệu Ngọc tìm kiếm mục tiêu!

Chẳng lẽ nói, trận này kinh thiên đại án, liền là cái này 3 người làm! ?

Thử nghĩ một chút, Tiêu Hải đồng bọn đã chết, hắn tựa hồ càng không có tất yếu lại kéo ra mình phạm vào Miên Lĩnh đại án a? Hắn hiện tại đã là vô kỳ, nếu là vụ án này bị bắt tới, vậy hắn mạng già khẳng định liền chơi xong!

Ngay tại Triệu Ngọc lo lắng chờ đợi, lặp đi lặp lại suy nghĩ thời điểm, theo cửa sắt một vang, các cảnh ngục đã đem Tiêu Hải dẫn tới hỏi ý trong phòng.

Tiêu Hải mặc dù mới 65 tuổi, nhưng nhiều năm ngục giam kiếp sống lại khiến cho hắn lộ ra tuổi già sức yếu.

Chính vì hắn tuổi tác đã cao, cho nên các cảnh ngục chỉ là cho hắn đeo còng tay, mà không có sử dụng cái khác hình cụ. Đương Tiêu Hải ngồi xuống về sau, hắn một mặt chiếp ầy mà nhìn xem người mặc đồng phục cảnh sát Triệu Ngọc, tựa hồ ngay tại lo lắng đến cái gì?

Triệu Ngọc lại cũng không lo lắng hắn sẽ chết không khai cung cấp, không nói thật! Bởi vì, hắn trước kia đạt được ẩn hình máy phát hiện nói dối, còn thừa lại hai cái đâu!

Chỉ cần nên Thần khí vừa sử dụng, mặc kệ ngươi đáy lòng đến cỡ nào chôn sâu bí mật, cho dù là ngay cả chính ngươi cũng không biết, đều chạy không khỏi lão tử pháp nhãn, hoắc ha ha. . .

Vì mau chóng biết được cái kia chờ mong đã lâu đáp án, Triệu Ngọc không có làm nhiều dài dòng, trực tiếp yêu cầu Tiêu Hải dùng "Phải" hoặc "Không phải" đến trả lời chính mình vấn đề!

Mặc dù Tiêu Hải không biết rõ, nhưng là lâu dài ngục giam kiếp sống đã làm hao mòn rơi mất hắn kháng cự năng lực, lúc này phối hợp gật gật đầu.

Triệu Ngọc cũng là đi thẳng vào vấn đề, trực tiếp hỏi hắn: "Tiêu Hải, ta hỏi ngươi, ngươi có phải hay không cùng 26 năm trước Miên Lĩnh đặc biệt lớn vụ án bắt cóc có quan hệ?"

Nghe được Triệu Ngọc nghĩa chính từ nghiêm quát hỏi, Tiêu Hải lập tức mộng, lắc đầu liên tục.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian nhắc nhở, muốn hắn chỉ nói "Phải" hoặc "Không phải" . Vì có thể làm cho Tiêu Hải nắm chặt thời gian phối hợp, hắn thậm chí đe dọa Tiêu Hải, nói ngươi nha nói láo cũng được!

Lời vừa nói ra, những cái kia dự thính các cảnh ngục tất cả đều mộng, bọn hắn còn chưa từng thấy cái nào cảnh sát hình sự, là như thế thẩm vấn phạm nhân!

"Không phải!" Suy nghĩ mấy giây, Tiêu Hải mới cuối cùng tuyển một đáp án.

Đèn xanh sáng.

Lời nói thật.

A úc!

Triệu Ngọc không khỏi hơi hồi hộp một chút, tranh thủ thời gian hỏi lại: "Ngưu Vĩ Quang, Lương Mỹ Lệ, Đào Hiểu. . . 26 năm trước, có phải hay không là ngươi từ Miên Lĩnh trên đường lớn bắt cóc bọn hắn?"

"Không phải "

Đèn xanh lại sáng.

"Ngươi có phải hay không giết chết bọn hắn?"

"Không phải!"

Đèn xanh còn sáng.

"Ngươi. . . Ngươi có phải hay không biết bọn hắn?"

"Không phải!"

Đèn xanh lại sáng.

"Kia. . . Vậy vậy vậy. . . Ngươi có phải hay không nhận biết Miên Lĩnh vụ án bắt cóc bọn cướp?" Triệu Ngọc còn không hết hi vọng.

"Không phải!"

Đèn xanh vẫn sáng.

"Hô. . ."

Triệu Ngọc hô nhỏ một tiếng con bà nó là con gấu, cũng không tiếp tục biết nên hỏi cái gì! Mặc dù chỉ hỏi mấy cái ngắn gọn vấn đề, nhưng là đã có thể đủ chứng thực, cái này Tiêu Hải cùng Miên Lĩnh án quan hệ thế nào đều không có!

Xong, tìm nhầm người!

Triệu Ngọc buồn bực nghĩ đến, chẳng những tìm nhầm người, mà lại, còn lãng phí lão tử một cái máy phát hiện nói dối a! Bây giờ ta chỉ còn lại duy nhất một cái! Đau lòng a. . .

"Ừm. . . Miên Lĩnh. . ." Tiêu Hải nghiêm túc suy nghĩ một hồi, ngẩng đầu hỏi, "Trưởng quan, ta biết nơi này! Miên Lĩnh cách quê nhà của ta không xa, ngươi nói, không phải là Miên Lĩnh món kia vụ án bắt cóc a? Một chút trói lại mấy cái hài tử? A! ? Ngươi. . . Ngươi không phải là đang hoài nghi, kia bản án là ta làm a?"

Tiêu Hải tựa hồ là đang lo lắng cái gì, vội vàng giải thích nói: "Trưởng quan, ngươi cần phải minh xét a, món kia bản án thế nhưng là rất nhiều năm trước, ta nhớ được, lúc trước phát sinh món kia bản án thời điểm, ta. . . A đúng rồi! Ta đi Đông Sơn tỉnh thu quả táo đi, ở bên kia ròng rã chờ đợi nhiều năm đâu! Ngươi nếu không tin, ngươi có thể tra a! Thật không quan hệ với ta! Ta van cầu ngươi, thật không quan hệ với ta. . ."

Nói đến đây, Tiêu Hải càng ngày càng kích động, trán ào ào đổ mồ hôi, thậm chí ngay cả nước mắt đều gấp ra.

Không thể nào! ?

Khoa trương như vậy?

Triệu Ngọc tâm lý nắm chắc, gia hỏa này cùng Miên Lĩnh án không có

quan hệ, thế nhưng là. . . Hắn hiện tại vì cái gì kích động như vậy đâu? Có phải hay không có lo nghĩ chứng a?

Nghĩ lại, Triệu Ngọc có chút minh bạch. Gia hỏa này tám thành là đang lo lắng mình đem hắn cùng Miên Lĩnh án liên quan đến nhau, sau đó lại đến cái vu oan giá hoạ loại hình, để hắn đem vụ án này tiếp tục chống đỡ, làm cái kẻ chết thay!

Ai!

Xem ra, gia hỏa này làm nhiều năm như vậy lao, hắn là không ít chịu tội! Triệu Ngọc kiếp trước cũng là ngục trung bình khách, đối với cái này cũng là cảm xúc khắc sâu. Chỉ có đương mình hãm sâu bốn vách tường tường cao thời điểm, mới có thể rõ ràng cảm nhận được, tự do là cỡ nào đến đáng ngưỡng mộ!

"Được rồi, ta hỏi xong! Không sao, ngươi đi đi!"

Triệu Ngọc quay người cùng các cảnh ngục lên tiếng chào, ai ngờ, Tiêu Hải vậy mà oa oa khóc lên, còn tại càng không ngừng thì thào, Miên Lĩnh án không có quan hệ gì với hắn, mượn hắn mười cái lá gan, hắn cũng không dám làm lớn như vậy bản án!

Các cảnh ngục mau tới trước kéo túm, đem nó hướng cổng mang đến.

"Ai? Chờ một chút!" Triệu Ngọc lại bỗng nhiên liền nghĩ tới cái gì, vội vàng gọi lại giám ngục, nói, "Đồng chí, đồng chí, không có ý tứ, ta còn có một chút sự tình, muốn hỏi lại hỏi một chút hắn!"

Chương 166: Chương 166: Chuyên gia giải thích khó hiểu

Chương 166: Chuyên gia giải thích khó hiểu

Nguyên lai, tại Tiêu Hải sắp bị mang đi thời điểm, Triệu Ngọc bỗng nhiên lại về tới tư duy nguyên điểm bên trên, nhớ tới "Chuyên gia" hai chữ này đến!

Hắn nhìn qua Tiêu Hải hồ sơ, gia hỏa này không riêng gì bởi vì cùng một chỗ bắt cóc án giết người bị hình phạt, tại giết nhân chi trước, hắn còn tham dự qua đếm lên vụ án bắt cóc, có thể được xưng là bắt cóc cái này nghề bên trong "Chuyên gia" .

Triệu Ngọc nghĩ thầm, thừa dịp khó được, vậy ta sao không hướng vị này "Chuyên gia" thỉnh giáo một ít đâu?

"Trưởng. . . trưởng quan, thật không phải ta làm! Thật không phải a. . ." Tiêu Hải khóc ròng ròng, thân thể đều nhanh tê liệt, hai tên giám ngục đỡ lấy hắn, mới đem hắn nặng lại thả lại đến trên chỗ ngồi.

"Được rồi được rồi!" Triệu Ngọc nói, "Ta đã biết, ngươi cùng Miên Lĩnh án không có quan hệ! Ta hiện tại chỉ muốn lại cùng ngươi trưng cầu ý kiến một chút vấn đề khác!"

"A? Cái gì. . . Vấn đề gì? Ngài nói! Chỉ cần ta biết, cam đoan. . ."

"Đừng nói nhảm!" Triệu Ngọc đánh gãy hắn, hỏi, "Ta hỏi ngươi, ngươi

trước kia làm qua vụ án bắt cóc, đem người trói lại về sau , bình thường bao lâu thời gian sẽ cho gia thuộc gọi điện thoại?"

"A? Cái này. . ." Tiêu Hải dần dần mộng, suy nghĩ nói, "Cái này phải xem tình huống a, tốt nhất là qua một buổi tối, còn không thể vượt qua 24 giờ!"

"Đúng!" Triệu Ngọc gật đầu, hắn cũng nghĩ như vậy , bình thường vượt qua 24 giờ, cảnh sát liền có thể lập án. Mà qua một buổi tối, vừa vặn có thể để gia thuộc sốt ruột.

"Kia. . . Nếu là sau 3 ngày mới Hướng gia thuộc đánh bắt chẹt điện thoại, sẽ là tình huống như thế nào?" Triệu Ngọc lại hỏi. Bởi vì Miên Lĩnh án chi tiết chưa hề đối với ngoại giới công bố qua, Tiêu Hải cũng không biết Triệu Ngọc nói là Miên Lĩnh án.

"Cái này. . . Cái này. . ." Tiêu Hải nghiêm túc suy nghĩ, thế nhưng là suy nghĩ nửa ngày, vẫn lắc đầu trả lời, "Cái này không có cách nào nói a? Thật là đa tình huống đi?"

"Tỉ như đâu?"

"Tỉ như?" Tiêu Hải nhíu mày nói, "Ừm. . . Đi học bọn trẻ cùng một chỗ đi ra ngoài chơi đi, không có tiền, áp chế gia trưởng? Hoặc là. . . Con tin nửa đường chạy trốn, lại bắt trở về? Còn có. . . Bọn cướp nhóm ở giữa náo nội chiến rồi? Quá nhiều khả năng a!"

"Nha. . ." Triệu Ngọc không chịu được lắc đầu, những tình huống này đều là lúc trước hắn suy đoán qua, lập tức bắt cóc 5 đứa bé cùng 1 cái đại nhân, ngược lại là vô cùng có khả năng ngoài ý muốn nổi lên. Bởi vậy, chỉ là thông qua 3 ngày mới đánh bắt chẹt điện thoại, hắn là không cách nào chứng minh bọn cướp phải chăng chuyên nghiệp.

"Kia. . . Xe đâu?" Triệu Ngọc lại hỏi, "Bọn cướp trói người, sẽ đem con

tin xe cũng đoạt sao?"

"Sẽ không!" Ai ngờ,

Lần này Tiêu Hải lại là khẳng định nói, "Gọi là cướp bóc, không phải bắt cóc tống tiền! Bắt cóc tống tiền không có mình không mang theo xe, cho dù là trộm được cũng tốt! Dù sao. . . Ta biết làm bắt cóc, không có đoạt xe cái này nói chuyện! Chỉ có dân liều mạng mới có thể làm như vậy!"

Dân liều mạng! ?

Triệu Ngọc nghiêm túc suy tư Tiêu Hải, ý đồ từ đó tìm ra một chút vật có giá trị.

"Kia. . ." Triệu Ngọc suy nghĩ thật lâu, lại hỏi, "Ngươi cảm thấy, dưới tình huống nào, bọn cướp mới có thể giết con tin đâu?"

"Ừm. . . Cái này. . ." Tiêu Hải bờ môi run nhè nhẹ, cúi đầu lời nói, "Trưởng. . . trưởng quan, ngài hỏi cái này là có ý tứ gì? Chuyện của ta, các ngươi không phải đều tra rõ ràng sao? Ta lúc đầu bắt cóc cái kia nữ, nàng có nghiêm trọng bệnh tim, không phải chúng ta cố ý muốn nàng chết! Làm bắt cóc tống tiền nha, đơn giản liền là cầu tài, không có người nào là thật muốn con tin chết a!"

Nha. . .

Triệu Ngọc lúc này mới nhớ tới, Tiêu Hải lúc trước món kia bắt cóc án giết người, đích thật là bởi vì con tin đột phát tật bệnh mà chết. Cũng chính bởi vì nguyên nhân này, Tiêu Hải mới không có bị lập tức chấp hành tử hình!

Cầu tài mà thôi, bọn cướp cũng không muốn giết người! ?

Đạo lý này, dùng tại Miên Lĩnh trên bàn —— thông sao?

Miên Lĩnh án bọn cướp tại sao muốn giết con tin? Con tin bên trong thế nhưng là có 5 đứa bé a. . .

"Tiêu Hải!" Triệu Ngọc cảm giác còn có thể từ trên thân Tiêu Hải hỏi cái gì, liền dứt khoát trực tiếp nơi đó nói cho hắn biết, ta lần này chính là vì tra Miên Lĩnh vụ án bắt cóc tới, ngươi nếu có thể cho ta cung cấp trợ giúp, nói không chừng sẽ đối với ngươi giảm hình phạt có chỗ tốt.

Tiêu Hải nghe xong, con mắt bỗng dưng sáng lên, tranh thủ thời gian biểu thị, hắn tuyệt đối phối hợp, tuyệt đối có sao nói vậy, biết gì nói nấy!

Cam đoan hoàn tất về sau, hắn tranh thủ thời gian nói với Triệu Ngọc ra mình chuyên nghiệp phân tích: "Trưởng quan a, kỳ thật bọn cướp giết con tin, đơn giản cứ như vậy mấy loại khả năng!

"Loại thứ nhất, liền là gia thuộc không chịu phối hợp, hoặc là báo cảnh sát! Bọn cướp cảm thấy tuyệt vọng, mới có thể giết con tin!

"Loại thứ hai, cũng là thường thấy nhất một loại, đó chính là con tin không cẩn thận nhìn thấy bọn cướp mặt, bọn cướp lo lắng bại lộ, cho nên giết con tin!

"Nhưng là, nói thật, cái này dù sao cũng là giết người a! không đến bất đắc dĩ tình trạng, vẫn là không dám đi bước này! Cho dù là bị con tin trông thấy mặt, cũng chưa chắc nhất định liền phải giết người.

"Kỳ thật, chuyên nghiệp bọn cướp, đang bày ra bắt cóc trước đó, đều sẽ sớm tìm kiếm mục tiêu, không có khả năng đối người quen ra tay! Mà tại đắc thủ về sau, cũng liền cao chạy xa bay! Cho nên trông thấy mặt, cũng liền trông thấy mặt đi!

"Mà loại thứ ba khả năng, liền là giống ta như thế, con tin có trí mạng tật bệnh, hoặc là con tin ý đồ chạy trốn mà xảy ra bất trắc! Khả năng này

không phải là không có, nhưng là cực kì hiếm thấy!

"Lại có, loại thứ tư, tựa như Miên Lĩnh vụ án bắt cóc dạng này, ân. . ." Tiêu Hải nghiêm túc nói với Triệu Ngọc, "Trưởng quan a, ta cảm thấy đi, Miên Lĩnh án thuộc về loại thứ tư khả năng —— lớn nhất!"

"Ồ? Nói nghe một chút!" Triệu Ngọc lập tức thúc giục.

"Trả thù a!" Tiêu Hải kích động nói, "Trưởng quan, ta nhìn tin tức, ta biết đào ra thi cốt đến rồi! Nhiều như vậy hài tử, bọn hắn đều hạ thủ được! Không phải báo thù vẫn là cái gì? Mà lại, muốn ta nói, những người này không chừng đều có bệnh tâm thần, bọn hắn tâm lý vặn vẹo, trời sinh biến thái! Chỉ có dạng này người, mới có thể hạ thủ được!

"Móa nó, tiền chuộc đều chiếm được, còn giết con tin! ?" Tiêu Hải trừng to mắt nói, "Đó căn bản một chút tín dự đạo đức đều không nói mà! Liền xem như trả thù, cũng không cần thiết làm được như thế tuyệt a? Mặc dù đều là bắt cóc phạm, nhưng chúng ta cũng là đối loại người này trơ trẽn a!"

A! ?

Triệu Ngọc không nghĩ tới, đột nhiên lại toát ra nhiều như vậy danh từ mới đến?

Trả thù?

Bệnh tâm thần?

Tâm lý vặn vẹo?

Biết sao! ?

Mấy cái bệnh tâm thần, có thể bày ra như vậy hoàn mỹ bắt cóc?

Cừu hận đâu?

Đoạn tử tuyệt tôn sao?

Cừu hận gì đáng giá dạng này cực đoan?

Thình lình ở giữa, Triệu Ngọc suy nghĩ hỗn loạn, có quan hệ Miên Lĩnh án tình tiết vụ án, tựa hồ lại trở nên càng thêm phức tạp!

"Trưởng quan a, " Tiêu Hải dường như lập công sốt ruột, tranh thủ thời gian còn nói, "Ta cho rằng, người tài xế kia cũng là có vấn đề! Các ngươi phải hảo hảo điều tra thêm hắn!"

"Ừm? Vì cái gì?"

"Hắc hắc, nếu là Miên Lĩnh án đổi ta tới làm, ta chỉ là muốn bắt cóc mấy cái kia hài tử mà thôi!" Tiêu Hải nghiêm túc nói, "Người tài xế kia một chút giá trị đều không có, ta tại sao phải đem hắn cũng trói lại đâu?

"Hướng nhẹ chỗ nói, ta đem hắn trực tiếp lưu tại nguyên địa, chỉ đem bọn nhỏ cướp đi, để hắn cho gia thuộc nhóm báo tin! Hướng trọng xử nói, ta cho hắn đến bên trên một đao, dùng máu của hắn đến dọa một cái những hài tử kia gia trưởng, để bọn hắn trung thực giao tiền!

"Nhưng bất kể nói thế nào, ta là không thể nào đem hắn cũng mang đi! Mang theo như thế cả người cường lực tráng trẻ ranh to xác, đây tuyệt đối là cái tai hoạ ngầm a!

"Cho nên, người này khẳng định cùng bắt cóc có quan hệ! Không sai được!"

Ừm! ?

Nghe được Tiêu Hải, Triệu Ngọc lông mày càng nhíu chặt mày! Vị này bắt cóc chuyên gia phỏng đoán —— đúng không? Chẳng lẽ, cái này đã tử vong Ngưu Vĩ Quang trên thân, thật sự có cái gì không thể cho ai biết bí mật?

Sau đó, Tiêu Hải lại cùng Triệu Ngọc nói chuyện một chút mình đối Miên Lĩnh án phân tích, từ trong miệng hắn nói ra được đồ vật, cùng trước kia cảnh sát rất nhiều phỏng đoán đều có xuất nhập, để Triệu Ngọc trong lúc nhất thời cũng không thể nào phân biệt, đến tột cùng ai đúng ai sai?

Thẳng đến Tiêu Hải bị các cảnh ngục mang đi về sau, Triệu Ngọc vẫn ngồi đang hỏi ý trong phòng, một lần lại một lần loại bỏ cùng phân tích những này vừa mới đạt được tin tức.

Hắn đem những này tin tức còn có Tiêu Hải cùng mình phỏng đoán, tất cả đều ghi tạc laptop bên trên, ý đồ từ đó lý giải một chút mới đồ vật.

Mặc dù, trước mắt tình tiết vụ án vẫn là như vậy khó bề phân biệt, thế nhưng là, cho Triệu Ngọc cảm giác, lại là cùng cái này cái cọc Tần Sơn thứ nhất án chưa giải quyết chân tướng, tựa hồ lại tới gần một bước!

Cảm giác này cùng lúc trước đối mặt chặt tay án lúc là đồng dạng đồng dạng, hắn luôn cảm giác, chân tướng tựa hồ liền che dấu tại mình đã nắm giữ những tin tức này bên trong, nhưng cụ thể là cái gì, trước mắt hắn còn không thể nào bắt giữ!

Cứ như vậy, Triệu Ngọc một mực ngồi tại người ta hỏi ý thất thật lâu, thẳng đến có giám ngục tới nhắc nhở, hắn lúc này mới nhớ tới rời đi.

Nhưng mà, thế nhưng là, nhưng nhưng là. . .

Đương Triệu Ngọc chân trước bước ra hỏi ý thất thời điểm, trong đầu hắn vậy mà nhịn không được lại nghĩ tới "Chuyên gia" hai chữ này, bỗng

nhiên, một cái càng thêm xảo kỳ ý nghĩ, từ đầu hắn lóe ra!

Đúng rồi!

Ta làm sao hơi kém quên, ngay tại cái này Tần Nam trong ngục giam, thế nhưng là còn có một cái khác "Chuyên gia" đâu! Ta sao không đem hắn cũng đi tìm đến, trưng cầu ý kiến một chút! ?

Chương 167: Chương 167: Cửa nát nhà tan nhận thầu thương

Chương 167: Cửa nát nhà tan nhận thầu thương

Mấy ngày không thấy, Dương Văn Đào gầy đến lợi hại hơn, râu ria kéo cặn bã, hình như tiều tụy.

Mặt của hắn vẫn không có khôi phục, mắt phải sừng trên vết thương khâu vết thương dược tuyến có thể thấy rõ ràng, đến nay còn chưa dỡ bỏ. Mũi chỗ đánh lấy cố định, trên trán thì tất cả đều là máu ứ đọng ứ tổn thương.

Nguyên lai, Triệu Ngọc chỉ một vị khác "Chuyên gia", chính là vị này Dương Văn Đào. Tại trải qua mấy ngày ngắn ngủi bắt giữ về sau, hắn cũng bị chuyển tiến Tần Nam ngục giam , chờ đợi cuối cùng thẩm phán.

Thình lình nhìn thấy trước mặt đứng đấy cảnh sát, chính là ban đầu ở trong hầm mỏ bắt mình người kia, Dương Văn Đào tâm tình cũng là thật phức tạp, một phương diện, hắn phẫn hận Triệu Ngọc ra tay tàn nhẫn; một phương diện khác, thì sợ hãi thán phục Triệu Ngọc thần kỳ, mình ẩn núp đến như vậy ẩn nấp, thế mà còn là bị hắn cho bắt được!

Ngoài ra, để hắn tràn ngập nghi ngờ là, hắn đến nay cũng nghĩ không thông, Triệu Ngọc là như thế nào có thể tại đen nhánh trong hầm mỏ, không dựa vào bất luận cái gì thiết bị chiếu sáng, liền có thể thấy rõ ràng đồ vật?

Cái mới nhìn qua này có chút vô lại cảnh sát trên thân, tựa hồ có rất nhiều bí mật.

"Thế nào a Dương Văn Đào?" Triệu Ngọc thân thiết ân cần thăm hỏi nói, " ngươi parkour, có phải hay không trong tù không cần dùng a? Có người cho ngươi bạo (nơi đây lướt qua một đoạn hạ lưu chữ). . ."

Dương Văn Đào nhìn một chút Triệu Ngọc, im lặng im lặng. Kỳ thật đến như thế thời điểm, trong lòng của hắn lớn nhất cảm xúc, ngoại trừ hối hận vẫn là hối hận! Nếu như lúc trước mình lại tỉnh táo một chút, có lẽ căn bản sẽ không đi đến hôm nay tình trạng này.

"Được rồi, hai ta cũng liền đừng khách sáo!" Triệu Ngọc hảo tâm đưa cho Dương Văn Đào một điếu thuốc lá, liền bắt đầu một bộ cùng vừa rồi Tiêu Hải đồng dạng lí do thoái thác, "Dương Văn Đào a, ta lần này đến, kỳ thật đến giúp đỡ ngươi! Ta nghĩ, ngươi cũng biết hai ta PK kia đoạn quặng mỏ, cùng Miên Lĩnh vụ án bắt cóc ở giữa nhân quả liên hệ đi? Dạng này, chỉ cần ngươi đem ngươi hiểu rõ tình huống nói cho chúng ta biết, nếu như có thể trợ giúp chúng ta phá án lời nói, ngươi có khả năng sẽ bị giảm hình phạt nha!"

"Khụ khụ. . ." Dương Văn Đào tằng hắng một cái, cảm xúc sa sút nói, "Ta có thể giúp các ngươi cái gì? Vụ án bắt cóc cùng ta lại không có quan hệ!"

"Quan hệ đương nhiên là có! Bằng không, ta tìm ngươi làm gì?" Triệu Ngọc sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn đến, trịnh trọng nói, "Ta nghe nói, ngươi trước kia tham dự qua một cái nghiên cứu khoa học hạng mục, đã từng đối Ngân Bàn sơn khu mỏ quặng làm nhiều năm thực địa điều tra nghiên cứu khảo sát đúng hay không?

"Vậy thì tốt, ngươi bây giờ liền cùng ta nói một chút, phát hiện thi thể kia đoạn quặng mỏ, có cái gì địa vị? Còn có, tại ngươi điều tra nghiên cứu khảo sát bên trong, có nghe hay không từng tới một chút khả năng

cùng vụ án bắt cóc có liên quan sự tình?"

"Ta. . . Chúng ta chỉ là tại làm khoa học khảo sát mà thôi, " Dương Văn Đào cầm chi kia thuốc lá, cau mày nói, "Cùng tra án có quan hệ gì a?"

"Đừng có gấp,

Nhớ tới cái gì ngươi liền nói cái gì!" Triệu Ngọc móc ra cái bật lửa, thuốc lá đốt cho hắn, khuyên nhủ, "Ngươi không phải người ngu, ngươi biết ngươi phạm chính là tội chết! Nếu muốn ở quan toà tuyên án thời điểm có cái kết quả tốt lời nói, đây chính là ngươi cứu vớt mình duy nhất cơ hội!"

"Ta. . . Ta minh bạch, ta minh bạch!" Dương Văn Đào dùng lực hít vài hơi, phối hợp nói, "Tư liệu của ta, có ròng rã mười lăm cái hồ sơ túi! Tại trong máy vi tính của ta, cũng có một cái chuyên dụng cặp văn kiện! Các ngươi cần gì, cứ việc đi lấy là được rồi!

"Ai!" Hắn thở dài một tiếng, nhớ lại nói, "Năm đó, ta cũng là rất liều, bởi vì nếu như mỏ bạc thật sự có khai thác giá trị, thật có thể đã được duyệt, ta thế nhưng là sẽ có đồng tiền lớn kiếm!

"Nơi đó quặng mỏ, ta xuống dưới qua vô số lần, chính là bởi vì xe nhẹ đường quen, mới có thể lựa chọn ở nơi đó đào vong!

"Ngươi bắt được ta kia đoạn quặng mỏ, liền là chôn lấy thi thể mảnh đất kia phương, tại trên bản vẽ chính là một cái phế hố, phế hố liền là trước kia mở động đào quáng, lại cái gì cũng không có móc ra, sau đó liền đình chỉ đào móc địa phương! Ở loại địa phương này áp dụng bạo phá, là sẽ không khiến cho lớn diện tích đường hầm mỏ lún!"

"Nha. . ." Triệu Ngọc gật đầu, Dương Văn Đào thuyết pháp, vừa vặn ấn chứng giặc cướp bên trong có bạo phá chuyên gia phỏng đoán.

"Đối với chúng ta tới nói, cái chỗ kia không có bất kỳ cái gì nghiên cứu khoa học giá trị, " Dương Văn Đào thoải mái dễ chịu hưởng thụ mấy ngụm thuốc lá, nói, "Cho nên, cơ bản không có chú ý qua! Ngươi truy ta thời điểm, ta cũng là bất đắc dĩ đi vào!"

"Biết là ngõ cụt, ngươi còn chui vào bên trong?" Triệu Ngọc hỏi.

"Lúc ấy ta cũng không biết, " Dương Văn Đào trả lời, "Ta đều là về sau mới hiểu được tới, ngươi lúc đó truy ta chặt như vậy, ta cũng là luống cuống!"

"Cái kia hàng rào gỗ, có biết hay không là ai an?" Triệu Ngọc lại hỏi.

"Không biết, " Dương Văn Đào trả lời, "Đã rất nhiều năm! Chúng ta tới thời điểm liền có!"

"Kia. . . Thuộc về tình huống đâu? Quặng mỏ là quốc hữu sản nghiệp sao?"

"Từ nghiêm ngặt trên ý nghĩa giảng, toàn bộ khu mỏ quặng tất cả đều thuộc về quốc gia tất cả, " Dương Văn Đào nói, "Nhưng là, thế kỷ trước những năm tám mươi, bởi vì mỏ bạc tài nguyên giảm mạnh, đã cơ bản hoang phế. Lúc ấy, khu mỏ quặng quản lý chỗ vì phát huy một điểm cuối cùng nhiệt lượng thừa, đã từng khởi xướng qua một lần chiêu thương bao bên ngoài hoạt động!

"Tỉ như, ngươi là một cái người đầu tư, ngươi nghĩ đến khu mỏ quặng đánh cược vận khí. Vậy ngươi chỉ cần hướng quản lý chỗ giao một khoản tiền, liền có thể nhận thầu một cái hoặc mấy cái quặng mỏ! Nếu như mỏ bên trong đào ra bạc tới, vậy ngươi liền cược thắng, sẽ có hơn trăm lần hồi báo!

"Thế nhưng là, trái lại, thứ gì đều đào không ra, ngươi liền bồi thường!"

Nha. . .

Triệu Ngọc còn chưa từng nghe nói, cái này đào quáng thế mà còn có thể làm cùng đánh bạc giống như!

"Chúng ta chỗ kia đoạn quặng mỏ, cũng bị nhận thầu ra ngoài!" Dương Văn Đào nói, "Ta xem qua năm đó loại kia hợp đồng, trên hợp đồng khái niệm phi thường mơ hồ, phía trên cũng không có quy định chính xác thời gian niên hạn, nói cách khác, từ pháp luật đi lên giảng, kia đoạn quặng mỏ, đến nay còn thuộc về nhận thầu người tất cả!

"Ừm. . . Ta nếu là không có nhớ lầm. . ." Dương Văn Đào nhớ lại một chút, "Ngân Bàn Trấn phía sau núi tất cả quặng mỏ, lúc trước đều là nhận thầu cho cùng là một người! Nếu như chúng ta lúc trước muốn đã được duyệt, vậy thì nhất định phải được người này đồng ý, cho nên, chúng ta đã từng ý đồ tìm kiếm qua hắn!"

"Ồ? Nguyên lai là có hạng người a!" Triệu Ngọc vội hỏi, "Thế nào, đã tìm được chưa?"

"Ừm. . ." Dương Văn Đào bóp bóp trán, "Công ty gì ta đem quên đi, nhưng là danh tự còn có thể nhớ tới, người kia gọi là Trình Tam Lý! Nghe nói, người này ban đầu là làm vật liệu xây dựng vẫn là làm gì lập nghiệp? Tóm lại là cái rất lợi hại nhà giàu mới nổi! Về sau, chúng ta ngược lại là tìm tới hắn, thế nhưng là, người này đã chết! Chẳng những chết rồi, mà lại là cửa nát nhà tan, chết được rất thảm!

"Đã người đã chết rồi, chúng ta cũng sẽ không có nỗi lo về sau, liền tiếp tục làm chúng ta hạng mục đi!

"Cảnh sát, trung thực nói với ngươi đi, trong Ngân Bàn sơn, chí ít còn có một nửa bạc không có bị khai thác ra đâu! Chỉ bất quá, những này mỏ bạc chôn quá sâu, chỉ có sử dụng tân tiến nhất khai thác mỏ thủ đoạn, mới có thể mở hái ra! Đáng tiếc là, bởi vì giai đoạn trước đầu tư quá lớn,

những người lãnh đạo không dám mạo hiểm như vậy, cho nên liền không có phê chuẩn!"

Triệu Ngọc đối cái gì mỏ bạc khai thác cũng không cảm thấy hứng thú, trong đầu chỉ là đang suy nghĩ cái này gọi là Trình Tam Lý nhận thầu thương!

Trình Tam Lý?

Nhà giàu mới nổi?

Vật liệu xây dựng thương nhân, hơn nữa còn nhận thầu khu mỏ quặng?

Chậc chậc. . . Người này. . .

"Dương Văn Đào, " Triệu Ngọc vội hỏi, "Cái này gọi Trình Tam Lý người, bao nhiêu tuổi?"

"Không rõ ràng, cũng không nhỏ đi?"

"Kia. . . Hắn là năm nào nhận thầu quặng mỏ đâu?" Triệu Ngọc lại hỏi.

"Quên, ta không nhớ được . Bất quá, ta trên máy vi tính có kia phần hợp đồng ảnh chụp, ngươi có thể đi tìm tìm nhìn!" Dương Văn Đào thành thật trả lời.

"Vì cái gì, cảnh sát chúng ta đều không có tra được, các ngươi lại biết khu mỏ quặng nhận thầu sự tình đâu?" Triệu Ngọc hiếu kì.

"Cái này tốt giải thích a!" Dương Văn Đào thản nhiên đáp, "Khu mỏ quặng lúc trước thuộc về khai thác mỏ cục quản lý, nhưng về sau lại cải danh tự, lại sát nhập, đương nhiên không dễ tìm! Chúng ta lúc trước vẫn là thông qua quốc thổ tài nguyên cục tìm tới tư liệu đâu! Các ngươi cũng có thể đi nơi đó tra một chút nhìn!"

Nha. . .

Chậc chậc. . .

Trình Tam Lý! ?

Triệu Ngọc lại từ trong đầu loại bỏ một lần cái tên này, hỏi Dương Văn Đào: "Ngươi nói cái này Trình Tam Lý cửa nát nhà tan, đến cùng là cái gì tình huống cụ thể? Còn có, Trình Tam Lý lại là chết như thế nào? Còn có còn có, Trình Tam Lý lúc trước nhận thầu quặng mỏ về sau, đào ra bạc tới rồi sao?"

"Cái này. . . Ta còn thực sự không biết!" Dương Văn Đào lắc đầu, "Chúng ta cũng đều là nghe người khác nói! Các ngươi có thể đi điều tra thêm, không khó lắm tra đi! ?"

Ân. . .

Triệu Ngọc nghiêm túc suy nghĩ, bỗng nhiên cảm giác cái này Trình Tam Lý rất có hiềm nghi.

Có thể hay không, Miên Lĩnh vụ án bắt cóc, là người này làm! ?

Hắn sở dĩ dám tốn nhiều tiền nhận thầu khu mỏ quặng, chắc hắn phía sau màn có hiểu rõ khu mỏ quặng cao nhân chỉ đạo, mà cái này cao nhân. . . Liền là hắn đồng bọn! ?

Hắn cùng hắn những đồng bọn làm một trận Miên Lĩnh vụ án bắt cóc cái này một món lớn, sau đó liền trở thành nhà giàu mới nổi, sau đó bọn hắn liền đi nhận thầu quặng mỏ rồi?

Lại về sau, hắn cùng những đồng bọn náo loạn mâu thuẫn, bị làm một cái —— cửa nát nhà tan?

Đáng tiếc a, người này đã chết, nếu là còn sống, chỉ cần ta một cái máy phát hiện nói dối dùng, có lẽ liền có thể giải quyết!

Bất quá, bất kể nói thế nào, ta lần này Tần Nam ngục giam là tuyệt đối không có uổng phí đến! Sau khi trở về, nhất định phải hảo hảo tra một chút cái này —— Trình Tam Lý! ! !

Chương 168: Chương 168: Sự kiện lớn!

Chương 168: Sự kiện lớn!

Bởi vì từ Tần Nam ngục giam ra về sau đã rất muộn, Triệu Ngọc không tiếp tục về cục cảnh sát, mà là trực tiếp trở về nhà.

Bất quá, trên đường hắn đã cùng Khúc Bình tổ trưởng lấy được liên hệ, đem hắn mới nhất dò tin tức hướng làm báo cáo.

Khúc Bình nghe xong cũng là cực kì giật mình, đúng là lần đầu tiên đối Triệu Ngọc đưa ra độ cao khen ngợi, còn tán dương ý nghĩ của hắn khoáng đạt, lại có thể nghĩ đến nhiều như vậy bị sơ sót manh mối ra, thực sự khó được!

Đối với cái kia Trình Tam Lý, Khúc Bình tất nhiên là đưa tới cao độ coi trọng, biểu thị lập tức liền phái người đi điều tra cái này khả nghi mục tiêu, mặc dù người này đã chết, nhưng nói không chừng vẫn còn có thể từ trên người hắn tìm tới đầu mối gì!

Khúc Bình còn nói cho Triệu Ngọc, ngoại trừ Tiêu Hải bên ngoài, nàng đã phái người điều tra còn lại hai tên đối tượng, đáng tiếc là, hai người này đồng dạng không phù hợp Miên Lĩnh án đặc thù, đã bị loại bỏ.

Bất quá, khúc tổ trưởng biểu thị, mặc dù trước mắt bị điều tra 3 người đều không phải nghi phạm, nhưng là không bài trừ hung phạm vẫn bị giam tại cái khác ngục giam khả năng. Bởi vậy, nàng quyết định muốn hướng thượng cấp xin, mở rộng điều tra phạm vi, đến cả nước tù phạm bên trong đi tìm khả nghi mục tiêu! Tuyệt đối sẽ không buông tha bất

luận cái gì một đầu cá lọt lưới!

Sau khi cúp điện thoại, Triệu Ngọc rốt cục thật dài nhẹ nhàng thở ra, tiếp xuống, liền chỉ còn lại chờ đợi tin tức!

Hắn đến đường Thuận Phong quán cơm nhỏ mang theo đặc biệt bán mang hộ về nhà, qua loa đối phó một trận bữa tối. Ngay tại ăn bữa tối thời điểm, hệ thống kết thúc thanh âm vang lên, lần này độ hoàn thành chỉ có 76%, hắn lại lấy được một kiện ẩn hình nhìn ban đêm nghi!

A úc. . .

"Cách khảm" quẻ cứ như vậy kết thúc, Triệu Ngọc mau đem hôm nay trải qua ghi chép một chút. Bởi vì hôm nay cùng đại lãnh đạo chung đụng được không tệ, cho nên Triệu Ngọc cảm thấy mình đoán được không sai, cái này "Cách" chữ, liền là đại biểu cho hữu nghị không thể nghi ngờ!

Chỉ bất quá, hắn đã bị người ta lãnh đạo chọn trúng, mà lại trở thành đặc biệt điều tra viên. Theo lý thuyết, cái này tựa hồ cũng hắn là là một loại nào đó địa vị biến hóa, có phải hay không, đối ứng một chút "Chấn" quẻ, thích hợp hơn một chút đâu?

Còn có, hắn hôm nay thông qua cố gắng của mình, cuối cùng từ Tần Nam ngục giam tra tìm đến một chút manh mối, có phải hay không cũng có "Cấn" quẻ thành phần?

Nha. . .

Triệu Ngọc nhớ lại, tựa như lúc trước không có "Đoái" quẻ, lại vẫn từ Hách Gia Tuấn nơi đó đen một khoản tiền lớn, mặc dù Kỳ Ngộ hệ thống cho mình sắp xếp xong xuôi một chút kỳ ngộ, nhưng những kỳ ngộ này, lại là có thể thông qua lựa chọn của mình cùng hành vi, sinh thay đổi nào đó!

Nói cách khác, nếu như ta muốn tìm được phá án manh mối,

Kỳ thật không cần không phải chờ đợi "Cấn" quẻ mở ra, chỉ cần ta chịu nỗ lực cố gắng, không ra quẻ cũng tương tự có thể phá án! ! !

Nhớ xong "Cách" quẻ, hắn liền nghĩ tới "Khảm" quẻ.

Bởi vì hắn cùng Tô Dương quan hệ chỗ đến không tệ, hơn nữa còn treo lên đánh những cái kia smart, để đại lãnh đạo đối với mình lau mắt mà nhìn. Cho nên hắn cảm thấy "Cách" quẻ kỳ ngộ, mình hắn là hoàn thành đến coi như không tệ!

Sở dĩ sau cùng độ hoàn thành không cao, hoàn toàn là bởi vì "Khảm" quẻ không có đạt được hảo hảo xử lý mà thôi.

Triệu Ngọc cho rằng, hắn hôm nay chỉ cùng hai vị nữ sĩ sinh gặp nhau, một cái là Diêu Giai, một cái là Khúc Bình! Bởi vì hắn cùng Khúc Bình là hoàn toàn công việc quan hệ, cho nên hắn không cho rằng Khúc Bình cùng hệ thống an bài có quan hệ.

Bởi vậy, có khả năng nhất cùng hắn sinh kỳ ngộ nữ nhân, vẫn là Diêu Giai!

Chẳng lẽ nói. . . Nếu như ta hôm nay không phải là gấp tra án, có phải hay không sẽ cùng Diêu Giai sinh một chút sự tình khác?

Ta có phải hay không, bỏ qua một lần cùng vị này nữ y tá bậc cha chú gần cơ hội?

Chậc chậc. . .

Nghĩ tới Diêu Giai đến, Triệu Ngọc liền cảm giác có một phen đặc biệt tư vị. Tại rõ ràng này Diêu Giai cũng không phải là kia "Diêu Giai" về

sau, hắn đối với nữ nhân này động tâm chỉ số, đã hạ xuống 10 độ trở xuống, không còn ôm lấy cái gì ý nghĩ xấu.

Chính vì vậy, hắn hôm nay cũng đem Tàng Kiệt sự tình, cùng với nàng giảng cái minh bạch, không có bất kỳ cái gì giữ lại. Diêu Giai biết được chân tướng về sau, tự nhiên là lòng tràn đầy vui vẻ, cảm giác hạnh phúc bạo rạp!

Mặc dù vẫn là có một chút chua xót cùng nhỏ ghen ghét, nhưng Triệu Ngọc vẫn là bình tĩnh tiếp nhận đây hết thảy. Đã cái này Diêu Giai cùng mình không có quan hệ, vậy ta làm gì hao tâm tổn trí phí sức đi đảo loạn hạnh phúc của nàng sinh hoạt đâu?

Ai ngờ, tại buông ra loại tư tưởng này gông xiềng về sau, Diêu Giai ngược lại thái độ đối với Triệu Ngọc trở nên tốt hơn!

Hôm nay, Triệu Ngọc còn tại Tần Nam ngục giam thời điểm, liền đã nhận được Diêu Giai tới Wechat, đến một lần tạ ơn hắn mời khách; thứ hai cảm tạ trợ giúp của hắn; thứ ba, thì độ cao tán dương hắn tại tiệm lẩu bên trong thần kỳ biểu hiện, tán dương hắn là cái chính cống đại anh hùng!

Đạt được đại mỹ nữ tán dương, Triệu Ngọc cũng là cảm giác lâng lâng, tựa như toàn thân đều có nhiệt tình mà!

Bất quá, nếu như nghiêm cẩn một chút, hôm nay kỳ thật còn có một nữ nhân khác cũng cho Triệu Ngọc gọi điện thoại tới, đó chính là hỗ trợ nhìn chó Hoa Hoa.

Hoa Hoa nói cho Triệu Ngọc, nói tiết Đoan Ngọ sắp đến, nàng muốn về lội quê quán, mà lại muốn mang lấy ông trùm cùng một chỗ trở về, để cho cha của hắn tìm người cho nó nhìn xem chân, nhìn xem có thể hay không chữa trị?

Triệu Ngọc đang lo không ai hỗ trợ nhìn chó đâu, tự nhiên là cầu còn không được, lúc này nói cho Hoa Hoa, mặc kệ xài bao nhiêu tiền, hắn đều nghe! Chỉ cần có thể đem ông trùm chữa khỏi, tiền đều là chuyện nhỏ!

Đừng nói, sau khi về nhà, không có ông trùm tại bên chân chạy tới chạy lui, Triệu Ngọc thật đúng là cảm giác thiếu một chút mà cái gì giống như. Chỉ mong gia hỏa này chân có thể trị hết đi!

Tắm rửa xong về sau, trời đã không còn sớm, Triệu Ngọc nằm ở trên giường ngay tại suy nghĩ thời điểm, trong lúc vô tình liền nghĩ tới Hoa Hoa chuyện này đến!

Đúng a!

Tiết Đoan Ngọ a?

Xem xét lịch ngày, quả nhiên cách tiết Đoan Ngọ rất gần!

Hoa Hoa muốn về quê quán, vậy mình đâu?

Trước mấy ngày, Triệu Ngọc lão ba cho hắn tới qua một điện thoại, rất có thể liền là muốn hỏi một chút hắn nghỉ có trở về hay không gia sự, thế nhưng là Triệu Ngọc không biết trả lời thế nào, liền lấy cớ đơn vị bận bịu cho cúp!

Hiện tại nhớ tới, có phải hay không mình cũng nên về chuyến lão gia?

Thế nhưng là. . . Cả cuộc đời trước vẫn luôn là người cô đơn, hiện tại bỗng nhiên về nhà nhìn thấy những cái kia tam cô phu sáu mợ, làm như thế nào ở chung đâu?

Nghĩ đến đây một điểm, Triệu Ngọc liền cảm giác nhức đầu! Hắn căn bản không biết, mình rốt cuộc nên thế nào đối mặt xa lạ phụ mẫu huynh

đệ, còn có những cái kia thân thích!

Ân. . . Nếu không, ta thẳng thắn lấy cớ đi công tác hoặc là tăng ca, lại tránh một chút?

Thế nhưng là, bọn hắn vạn nhất không yên lòng, lại đến trong thành tìm ta làm sao bây giờ?

Càng nghĩ, Triệu Ngọc cuối cùng cũng không nghĩ ra cái một hai ba đến, đành phải lại đem suy nghĩ đặt ở Miên Lĩnh trên bàn.

Không biết, hôm nay từ Tần Nam trong ngục giam đạt được những đầu mối này, phản bác kiến nghị tình có hay không trợ giúp?

Ngưu Vĩ Quang thật cùng bọn cướp cấu kết sao? Thế nhưng là. . . Nếu như hắn thật cùng bọn cướp thông đồng tốt lắm lời nói, hắn có phải hay không càng không có tất yếu không phải đi theo bọn cướp nhóm đi rồi? Trở về làm cái nội ứng tốt bao nhiêu?

Còn nữa nói, Ngưu Vĩ Quang trong nhà còn có nàng dâu cùng hài tử, hắn là sẽ không đem sự tình làm được như thế tuyệt a?

Còn có, Miên Lĩnh án chân hung, sẽ là cái kia Trình Tam Lý sao?

Đều thời gian dài như vậy, Khúc Bình bên kia làm sao còn không có đem hắn tư liệu tra được đâu? Hay là, đã tra được, nhưng là chưa kịp nói cho ta?

Cứ như vậy, đêm đó Triệu Ngọc, lại tại một trận trong lúc miên man suy nghĩ tiến vào mộng đẹp.

Bởi vì ông trùm đi theo Hoa Hoa hồi hương hạ, Triệu Ngọc không cần sáng sớm dắt chó, liền uốn tại trong chăn lại một lát giường, thẳng đến nhanh lúc tám giờ, mới từ trên giường bò lên.

Ai ngờ, có thể là lên được mãnh liệt, một trận không khí lạnh đánh tới, để hắn không khỏi đánh một cái mãnh liệt hắt xì!

Hắt xì. . .

Hắt xì vừa ra, trong đầu hệ thống bỗng nhiên khởi động:

"Kỳ Ngộ hệ thống khởi động thành công, ngay tại tuyển quẻ bên trong. . . Khôn Cấn quẻ! Khôn cấn núi, đại địa gặp núi, ngăn khí chắn gió, lịch thêm bốn hợp, Bát Hoang quy nhất."

Ta cạch! ?

Triệu Ngọc nhất thời đánh một cái to lớn giật mình, vừa đến, hắn vậy mà quên mở quẻ hôm nay, thế mà bị một nhảy mũi bỗng nhiên khởi động; thứ hai, làm sao đột nhiên như vậy lại toát ra cái "Khôn" quẻ đến đâu! ?

"Khôn" cùng "Cấn" cùng một chỗ mở ra. . .

Ai nha, con bà nó là con gấu!

Chẳng lẽ nói. . .

Chẳng lẽ nói. . . Triệu Ngọc mọi loại kích động nghĩ đến, chẳng lẽ nói. . . Chấn kinh Tần Sơn thứ nhất án chưa giải quyết, liền muốn vào hôm nay chân tướng rõ ràng! ?

A. . . A. . . Hắt xì. . .

Có thể là quá kích động gây, Triệu Ngọc vậy mà ngay sau đó lại hắt xì hơi một cái! Ai ngờ, cái thứ hai hắt xì đánh xong, tựa như ứng nghiệm cái gì, Triệu Ngọc điện thoại chợt vang lên.

"A —— anh hùng, xin theo giúp ta truy mộng đẹp. . ."

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian về đầu giường nghe điện thoại, tại "Uy" một tiếng qua đi, trong điện thoại thình lình truyền đến Lý Bối Ny gấp rút bất an thanh âm:

"Sư. . . Sư. . . Sư huynh, không. . . Không xong! Ra đại sự! !" Lý Bối Ny thanh âm không chỉ có gấp rút, mà lại run rẩy, "Khúc. . . Khúc Bình tổ trưởng chết! !"

"Mà đồ chơi?" Triệu Ngọc tức giận trách cứ, "Đứa nhỏ này, sáng sớm nói đùa cái gì! ?"

"Ô. . . Ô. . ." Ai ngờ, trong điện thoại Lý Bối Ny vậy mà ô khóc ra tiếng, "Ta. . . Ta không có lừa ngươi! Ô. . . Khúc Bình tổ trưởng thật đã chết rồi! ! !"

Chương 169: Chương 169: Đồng phục cảnh sát còn tại

Chương 169: Đồng phục cảnh sát còn tại

Đương Triệu Ngọc chạy tới án hiện trường thời điểm, trong đầu sớm đã là trống rỗng.

Vừa rồi Lý Bối Ny nói cho hắn biết tin tức này, không khác sấm sét giữa trời quang, đem hắn lập tức đánh cho hồ đồ!

Lý Bối Ny nói, sáng sớm hôm nay 6 điểm tả hữu có người báo án, công bố từ Cẩm Giang đường dải cây xanh bên trong hiện một bộ máu me khắp người thi thể, bên cạnh còn đặt lấy một cỗ màu trắng xe con!

Kết quả, làm hình cảnh đội viên chạy tới hiện trường về sau, mới phát hiện chiếc kia màu trắng Subaru xe con, chính là Khúc Bình tổ trưởng! Mà cỗ thi thể kia, chính là Khúc Bình bản nhân! !

Khúc Bình chết! ?

Khúc Bình làm sao lại chết! ?

Triệu Ngọc căn bản không thể tin được sự thật này, thật sự là quá đột nhiên, chiều hôm qua, hắn còn cùng Khúc Bình thảo luận qua tình tiết vụ án đâu! Sao lại thế. . .

Thời gian này, hắn cảm giác đầu não hỗn loạn, cái gì cũng suy nghĩ

không được nữa!

10 nhiều phút về sau, hắn rốt cục chạy tới hiện trường. Đường cái đã bị cảnh sát phong kín, tại nơi nào đó dải cây xanh bên cạnh kéo màu vàng đường ranh giới.

Cho dương tổ trọng án thám viên, có một bộ phận lớn đều ở nơi này!

Triệu Ngọc có thể nhìn thấy, tổ B Trương Diệu huy chính ngồi xổm ở dải cây xanh trên bậc thang, đem đầu chôn rất thấp, hắn là khóc! Con mắt sưng đỏ Lan Bác thì nắm cả bờ vai của hắn, tựa hồ đang an ủi cái gì.

Lại hướng phía trước, hắn lại nhìn thấy Hồ Bân cùng một đám giám chứng khoa thu thập viên, ngay tại cho hiện trường chụp ảnh lấy chứng. Mà khúc tổ trưởng màu trắng Subaru, chính dừng ở ven đường.

Hiện trường không ai ồn ào, yên tĩnh im ắng, nhưng chính là loại này yên tĩnh, lại làm cho người cảm nhận được một cỗ lớn lao kiềm chế.

Triệu Ngọc còn chưa tới đến trước xe, một xe cảnh sát liền két một tiếng dừng tại hắn bên người. Loan Tiêu Tiêu cục trưởng, Lưu Trường Hổ, Bành Hân cùng Mao Vĩ, nhanh từ trên xe nhảy xuống.

"Triệu Ngọc, tình huống thế nào?" Bành Hân nhìn thấy Triệu Ngọc, lập tức chui lên đến hỏi thăm.

"Ta. . . Ta cũng mới vừa đến. . ." Triệu Ngọc đầu não hỗn loạn, không biết nên nói cái gì mới tốt, chỉ là không ngừng lắc đầu.

Lan Bác nhìn thấy những người lãnh đạo tới, vội vàng chào đón đáp: "Tổ trưởng đã bị đưa bệnh viện!"

"Cái gì! ? Bệnh viện! ?" Loan cục tăng thể diện bên trên lộ ra một trận vui sướng,

Vội hỏi, "Có phải hay không, còn có hi vọng! ?"

Nghe đến lời này, Lan Bác nhịn không được đem đầu thấp, nhỏ giọng nói ra: "Là. . . Là chúng ta tổ đồng sự, cứng rắn muốn đem người nhấc đi bệnh viện! Tổ. . . Tổ trưởng nàng. . ."

Lan Bác nói còn chưa dứt lời, Loan Tiêu Tiêu cục trưởng nước mắt liền từ nàng má bên cạnh im ắng lăn xuống.

Bành Hân toàn thân run rẩy hỏi: "Lan Bác, mau nói, đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra?"

"Còn. . . Còn không rõ ràng lắm!" Lan Bác khó khăn nói, "Tổ trưởng trên người nàng trúng rất nhiều đao! Tay nải mà cũng không thấy, khả năng. . . Có thể là tao ngộ cướp bóc! ?"

"Cái gì? Cướp bóc! ?"

Đám người mới nói được nơi này, Lưu Trường Hổ điện thoại liền vang lên. Tiếp điện thoại xong về sau, Lưu Trường Hổ sắc mặt đại biến, vội vàng cùng Loan cục dài báo cáo: "Loan cục, không xong, thám viên nhóm tại bệnh viện náo đi lên! Chúng ta mau chóng tới đi!"

"A?" Loan cục lớn lên bị kinh ngạc, vội vàng cầm Bành Hân tay, nói, "Bành Hân, ngươi lưu tại nơi này thăm dò hiện trường, trước tiên đem sự tình tra rõ ràng, chờ một lúc hướng ta báo cáo! Bất kể như thế nào, nhất định phải đem hung thủ mau chóng cho ta bắt được! ! !"

Lúc này Bành Hân, một câu cũng nói không nên lời, chỉ là tại máy móc chết lặng gật đầu. Con mắt của nàng cũng là hồng hồng, nước mắt tất cả đều tại trong hốc mắt xoay một vòng.

Lúc đầu, những người lãnh đạo đã lên xe, Mao Vĩ chợt xông Triệu Ngọc

khoát tay: "Tiểu Triệu, tranh thủ thời gian tới, cùng chúng ta cùng một chỗ đi thôi!"

"A?" Triệu Ngọc còn ở vào mờ mịt bên trong, không rõ Mao Vĩ ý tứ.

"Đừng giày vò khốn khổ, nhanh!" Mao Vĩ lại lần nữa khoát tay, "Những cái kia thám viên nhóm điên lên, phải dựa vào ngươi mới có thể đè ép được a!"

"Nha. . ." Triệu Ngọc lúc này mới lĩnh ngộ, tranh thủ thời gian một cái phi thân chui vào xe.

Ô tô thúc đẩy, trên xe lại là không ai nói chuyện, không khí ngột ngạt ngưng trọng.

Trung tâm bệnh viện khoảng cách nơi đây không xa, xe cảnh sát một đường gầm thét, trực tiếp mở đến phòng cấp cứu cổng. Đám người vừa mới đi vào phòng cấp cứu, liền thình lình nghe được có người ở bên trong lớn tiếng gầm thét.

"Cái này mẹ nó cái gì bác sĩ? Uy! Ngươi thử lại lần nữa, thử lại lần nữa không được sao?"

"Liền là a, các ngươi không thể cứ như vậy từ bỏ! Có lẽ còn có thể cứu đâu! Nhanh cứu lấy chúng ta tổ trưởng đi!"

"Bác sĩ a!" Một nữ nhân gào khóc, "Ta van cầu ngươi, ngươi lại cho cứu giúp một cái đi!"

". . ."

Lưu Trường Hổ tranh thủ thời gian chọn rèm chạy đi vào, không ngờ nhìn thấy tổ B một đám thám viên, đã đem bác sĩ bao bọc vây quanh. Bác sĩ ngay tại cực lực biện giải cái gì, nhưng giải thích âm thanh đã

sớm bị thám viên nhóm gào thét che giấu!

"Dừng tay! Dừng tay cho ta!" Lưu Trường Hổ đem trừng mắt, lớn tiếng quát dừng.

Đợi nhìn thấy Lưu Trường Hổ đằng sau còn đứng lấy Loan Tiêu Tiêu cục trưởng, thám viên nhóm lúc này mới thoáng tỉnh táo một chút, nhao nhao lui về sau một bước nhỏ.

Bỗng nhiên, trong đám người lóe ra một cái thân ảnh quen thuộc, chính là giám chứng khoa Vương Phi khoa trưởng.

"Loan cục!" Vương Phi chạy tới tại Loan Tiêu Tiêu bên tai nói, "Khúc tổ trưởng đã rời đi chúng ta! Bị hiện thời điểm, nàng đã không có sinh mạng thể chinh! Không có. . . Không có hi vọng nha!"

"Ta biết, ta biết!" Loan cục mọc ra mắt đỏ bừng nói, "Các vị thám viên, các vị đồng chí, mời các ngươi không nên náo loạn nữa! Ta hiểu tâm tình của các ngươi, lúc này, hi vọng tất cả mọi người có thể lãnh tĩnh một chút đi! Khúc tổ trưởng. . . Quá đột nhiên, chúng ta nhất định phải đem sự tình tra rõ ràng lại nói!

"Chúng ta đều là chuyên nghiệp thám tử, cho nên, tất cả mọi người lý trí một điểm đi! Làm một chút chúng ta nên làm sự tình!"

Kỳ thật, thám viên nhóm trong lòng phi thường rõ ràng, Khúc Bình đã chết! Giờ phút này nghe được Loan cục dáng dấp nhắc nhở, bọn hắn lúc này mới rốt cục tỉnh táo lại, tất cả đều cúi đầu.

"Loan cục, " Vương Phi lại nói, "Chúng ta nhất định phải đem thi thể đưa về cục cảnh sát kiểm nghiệm, tốt tra ra khúc tổ trưởng nguyên nhân cái chết!"

Loan cục thêm chút gật đầu, vội vàng ra hiệu Triệu Ngọc: "Triệu Ngọc,

ngươi giúp đỡ Vương khoa trưởng, đem khúc tổ trưởng đưa về giám chứng khoa đi!"

Triệu Ngọc gật đầu thời điểm, có bác sĩ đã đem Khúc Bình di thể từ phòng cấp cứu đẩy ra, một cái đầu hoa râm lão thái thái thì lập tức nhào tới , ấn ở xe đẩy gào khóc.

"Ta khuê nữ a! Ngươi làm sao lại như thế nhẫn tâm đâu! Mụ mụ tới, mụ mụ tới, ngươi tỉnh a! Tỉnh a! Ô. . ."

Có thám viên mau tới trước nâng, Triệu Ngọc bọn người giờ mới hiểu được, nguyên lai vị này lão thái thái chính là Khúc Bình mẫu thân.

Vương Phi biết thi thể dừng lại càng dài, mẫu thân của nàng liền sẽ càng thương tâm, liền tranh thủ thời gian hướng Triệu Ngọc ra hiệu, muốn hắn đẩy thi thể rời đi.

Triệu Ngọc đồng dạng rõ ràng, liền lập tức tiến lên xe đẩy, Mao Vĩ mặc dù đi đứng không tiện, lại vẫn tiến lên kéo túm, cho Triệu Ngọc hỗ trợ.

"Ngươi. . . Các ngươi muốn đem ta khuê nữ đưa đến đến nơi đâu?" Lão thái thái gặp thi thể bị người đẩy đi, vội vàng hỏi thăm.

"A di, chúng ta muốn đem khúc tổ trưởng mang về cục cảnh sát làm kiểm tra, chúng ta. . ."

Loan cục dài vừa định mở miệng giải thích, lão thái thái lại là một chút gấp, lại lần nữa bổ nhào vào xe đẩy trước mặt kêu khóc nói: "Các ngươi không thể dạng này a, ta khuê nữ đã đem mệnh đều cho các ngươi! Các ngươi còn muốn nàng trở về làm gì! ? Các ngươi những này làm cảnh sát, hỗn đản! A! A. . ."

Lão thái thái như thế nháo trò, thám viên nhóm không chịu được hốc mắt tất cả đều đỏ lên, Loan cục dài cũng là lệ rơi đầy mặt, không biết

làm sao.

Lưu Trường Hổ coi như thanh tỉnh, hắn vội vàng gọi mấy vị nữ thám viên tiến lên an ủi, mình thì đứng ở xe đẩy trước mặt, đem Khúc Bình di thể cùng lão thái thái tách rời ra một chút.

Lão thái thái lớn tuổi, kêu khóc mấy tiếng, vốn nhờ thể lực chống đỡ hết nổi xụi lơ xuống dưới, thám viên nhóm tranh thủ thời gian nâng, tiếp theo tìm đại phu hỗ trợ đi.

Thừa dịp cái này lỗ hổng, Triệu Ngọc Hòa Mao Vĩ cùng một chỗ dùng sức, đem Khúc Bình thi thể đẩy đi ra. Vương Phi khoa trưởng đã sớm sớm chuẩn bị sẵn sàng, giám chứng khoa chuyến đặc biệt đã tại cửa ra vào chờ.

Đám người ba chân bốn cẳng đem di thể đổi được cảnh sát trên cáng cứu thương đến, sau đó mang tới xe, hướng cục cảnh sát giám chứng khoa đưa đi.

Tại chuyển di thi thể thời điểm, Triệu Ngọc trong lúc vô tình hiện, Khúc Bình tổ trưởng trên thân, lại là mặc đồng phục cảnh sát, máu tươi đã đem đồng phục cảnh sát nhuộm dần!

Không!

Không đúng! ?

Triệu Ngọc đột nhiên ý thức được, đối mặt một người mặc đồng phục cảnh sát nữ cảnh sát hình sự, cái gì lưu manh sao mà to gan như vậy, dám dùng đao giết nàng?

Hung thủ giết người —— là ai! ?

Đêm qua, đến cùng sinh —— cái gì! ?

Chương 170: Chương 170: Không phải ngoài ý muốn sẽ như thế nào?

Chương 170: Không phải ngoài ý muốn sẽ như thế nào?

Tại Triệu Ngọc Hòa Mao Vĩ đem Khúc Bình di thể đưa đến pháp y giám chứng khoa phòng giải phẫu về sau, Khúc Bình trượng phu Bạch Dương rốt cục chạy tới.

Bạch Dương là một nghề nghiệp kế toán viên cao cấp, trước đó một mực tại tỉnh lị một xí nghiệp hỗ trợ.

Hắn là buổi sáng hôm nay nhận được tin tức về sau, mới dùng nhanh nhất độ từ tỉnh lị chạy tới.

Nghe nói thê tử qua đời tin dữ, Bạch Dương cả người đều trở nên si ngốc ngơ ngác, nói với hắn một ít lời, hắn đến chậm lại thời gian thật dài mới có thể kịp phản ứng, mà lại ân a a nha nói không rõ ràng.

Mặc dù về tâm lý còn không thể tiếp nhận sự thật này, nhưng hắn vẫn là phối hợp cảnh sát, tại giải phẫu hiệp nghị thư bên trên ký tên.

Phòng giải phẫu cửa đóng đóng, tổ B có chút nhận biết Bạch Dương thám viên vội vàng tiến lên an ủi. Đúng vào lúc này, thám viên nhóm điện thoại di động vang lên, thượng cấp thông tri tất cả tổ trọng án thám viên, một khắc đồng hồ sau lập tức mời ra làm chứng tình cảm tích thất tổ chức hội nghị khẩn cấp.

Không cần phải nói, hội nghị khẩn cấp tất nhiên là nhằm vào Khúc Bình bị hại mà mở.

Giờ này khắc này, Triệu Ngọc đã hiểu được Khúc Bình bị hại đại thể trải qua.

Đêm qua, bởi vì Miên Lĩnh án xuất hiện trọng đại manh mối, Khúc Bình cùng một chút thám viên một mực tại cục cảnh sát công việc đến đã khuya, thẳng đến hơn một giờ chuông mới lái xe về nhà.

Kết quả, ai cũng nghĩ không ra, ngay tại trên đường về nhà, lại xuất hiện như vậy một kiện trí mạng ngoài ý muốn!

Căn cứ thăm dò hiện trường thám viên báo cáo, Khúc Bình Subaru tại dừng xe trước đó, có rõ ràng phanh lại vết tích. Nàng hẳn là gặp tình huống như thế nào, khai thác khẩn cấp phanh lại biện pháp.

Thế nhưng là, trải qua kiểm tra, trên xe nhưng không có bất luận cái gì va chạm hoặc róc thịt cọ vết tích, nói rõ nàng cũng không có đụng vào thứ gì.

Bởi vậy, có thám viên làm ra suy đoán, cho rằng Khúc Bình tại trải qua sự tình địa điểm thời điểm, có thể là nhìn thấy trên đường có người, cho nên khẩn cấp dừng xe, đồng thời xuống xe xem xét. Kết quả, lại bị người thọc đao, còn bị cướp đi trên xe tay nải!

Trùng hợp chính là, Khúc Bình trên xe không có lắp đặt chạy ký lục nghi, mà sự tình Cẩm Giang đoạn đường, ngay tại bởi vì nước mưa thu thập công trình mà thi công, tất cả mạch điện đều là đóng, camera tất cả đều ở vào trạng thái tê liệt.

Bởi vậy có thể thấy được, lưu manh ám sát Khúc Bình, rất có thể là có chỗ dự mưu cướp bóc hành vi. Có khả năng, lưu manh lúc đầu chỉ muốn đoạt ít tiền, lại bởi vì cùng Khúc Bình sinh tranh chấp, lúc này mới đâm

chết rồi nàng. . .

. . .

Không đúng!

Tuyệt đối không có đơn giản như vậy!

Triệu Ngọc ngồi tại giải phẫu bên ngoài trên ghế dài,

Dùng sức đánh một chút tay vịn, ở trong lòng nói ra: Lưu manh cướp bóc, thất thủ giết nhân chi luận, căn bản rắm chó không kêu! Khúc Bình chết, tất nhiên có ẩn tình khác!

Không nói những cái khác, chỉ bằng lấy Triệu Ngọc đối cướp bóc cái này nghề thật sâu hiểu rõ, hắn liền có thể phán đoán đạt được, giết chết Khúc Bình hung thủ, tuyệt đối không phải cái gì đơn giản cướp bóc!

Bởi vì, nếu như lưu manh chỉ là vì đoạt tiền, như vậy nhìn thấy cướp bóc đối tượng chính là người mặc đồng phục cảnh sát về sau, hắn sẽ chỉ làm ra một loại lựa chọn, đó chính là quay đầu liền chạy!

Cướp bóc cảnh sát hậu quả, là cái nào lưu manh cũng đảm đương không nổi, phàm là người có kinh nghiệm, đều sẽ lựa chọn chạy trốn!

Mặc dù kiểm tra thi thể báo cáo còn không có ra, nhưng là căn cứ hiện trường ảnh chụp có thể nhìn thấy, Khúc Bình thân trúng vài đao, đã biến thành một cái huyết nhân!

Một cái lưu manh thất thủ giết người, làm sao lại đâm nhiều như vậy đao! ?

Loại thuyết pháp này, căn bản cũng không có thể thành lập!

Thế nhưng là. . .

Tỉnh táo lại về sau, Triệu Ngọc nội tâm không chịu được lần nữa gợn sóng cuồn cuộn, hắn đang suy nghĩ, nếu như Khúc Bình cái chết cũng không phải là một trận ngoài ý muốn, mà là một trận có ý định mưu sát lời nói. . . Này sẽ là như thế nào một loại tình huống đâu?

Là ai. . . Muốn Khúc Bình mệnh?

Hắn tại sao muốn giết Khúc Bình?

Là bởi vì —— Miên Lĩnh án sao! ?

Nghĩ đến đây cái suy nghĩ bên trên, Triệu Ngọc không khỏi toàn thân lạnh, nổi da gà ứa ra.

Có phải hay không, bởi vì Khúc Bình sắp tra được Miên Lĩnh án chân tướng, cho nên mới bị mưu sát! ?

Muốn thật sự là như vậy, vậy có phải hay không, ta cũng —— nguy hiểm! ?

Con bà nó là con gấu!

Đến cùng là vì cái gì?

Hội nghị khẩn cấp được an bài có trong hồ sơ tình cảm tích thất tổ chức, Khúc Bình đột nhiên tử vong, tự nhiên đưa tới lại một trận sóng to gió lớn, chấn kinh toàn bộ cục cảnh sát!

Ngay tại họp trước đó, thám viên nhóm lại nhận được hai cái tin tức mới nhất.

Một cái là Vương Phi khoa trưởng nơi đó truyền đến, mặc dù kiểm tra

thi thể còn chưa hoàn tất, nhưng Vương khoa trưởng phái người truyền nói chuyện đến, nói Khúc Bình trên người vết đao phi thường kỳ quặc, mặc dù chính diện bị đâm vài đao, nhưng chân chính trí mạng, lại là từ sau lưng đâm đi vào một đao!

Một đao kia từ Khúc Bình phía sau lưng đâm vào, mũi đao vừa vặn đâm trúng trái tim! Nghe nói, loại thủ pháp này phi thường lợi hại, chẳng những thân đao tránh khỏi bảo hộ trái tim xương cốt, mà lại có thể để bên trong đao người lập tức mất mạng, liền âm thanh đều không ra!

Thám viên bên trong, có không ít kinh nghiệm lão đạo người, mọi người nghe nói Khúc Bình là chết bởi như thế thủ pháp về sau, trong đầu ấn tượng đầu tiên chính là, hung phạm khẳng định là cái người trong nghề!

Có khả năng, hắn dạng này giết người đã không chỉ một lần!

Mọi người ở đây nghị luận ầm ĩ thời điểm, kiện thứ hai tin tức truyền đến . Bất quá, đây cũng là một tin tức tốt, nguyên lai, có thám viên từ Khúc Bình bị giết hiện trường một cây số bên ngoài trong thùng rác, tìm được một thanh mang máu đao!

Đao có thể là ám sát Khúc Bình hung khí, đã bị mang đến giám chứng khoa xét nghiệm đi. Nghe nói, đao phía trên có rõ ràng vân tay vết tích, nếu thật là giết chết Khúc Bình hung khí, như vậy hung thủ không thể nghi ngờ lập tức liền muốn nổi lên mặt nước!

Mặc dù sự kiện oanh động, nhưng là liên quan tới Khúc Bình cái chết phân tích án tình sẽ lại là phi thường ngắn gọn. Bởi vì hiện tại đang đứng ở phá án hoàng kim thời gian, lúc này nhiều lời vô ích vẫn là nắm chặt thời gian tìm kiếm manh mối phá án!

Sẽ lên, Chu An Đông cục trưởng biểu thị ra mình chấn kinh cùng đau lòng, tiếp theo yêu cầu mọi người, dù là xuất động toàn cục cảnh lực, cũng nhất định phải nhanh đem hung đồ trói lại, trả ta công nghĩa!

Đương nhiên, không cần Chu cục trưởng vì mọi người động viên, tổ trọng án thám viên nhóm đã sớm đỏ nhãn châu tử. Có trong hồ sơ về sau, bọn hắn liền một khắc càng không ngừng triển khai thiểm điện hành động, đem án hiện trường phụ cận tất cả giám sát thăm dò thu tập được tay, bắt đầu từng cái xem xét.

Bất quá, nhanh nhất vẫn là giám chứng khoa công nghệ cao thủ đoạn. Thông qua kiểm trắc, pháp y nhóm rất nhanh chứng thực, từ thùng rác nhặt được cái kia thanh mang máu đao, chính là ám sát Khúc Bình hung khí.

Đao bên trên máu tươi chính là thuộc về Khúc Bình, mà đao hình dạng, cũng đúng lúc cùng Khúc Bình vết thương ăn khớp.

Ngay sau đó, đao bên trên vân tay cũng so với ra, nên vân tay thuộc về một cái tên là Hầu Mãnh người, người này có bao nhiêu lần phạm tội trước, đã từng bởi vì cướp bóc cùng tư tàng súng ống các loại tội danh ngồi xổm quá lớn lao!

Hầu Mãnh!

Theo điều tra xâm nhập triển khai, Hầu Mãnh hồ sơ tư liệu rất nhanh bị trình lên thám viên nhóm bàn làm việc. Người này không thể nghi ngờ có trọng đại hiềm nghi, cảnh sát quyết định, lập tức đối triển khai bắt hành động!

Ai ngờ, ngay tại bắt Hầu Mãnh xe cảnh sát còn chưa mở ra thời khắc, thám viên nhóm lại độ đạt được một cái trọng yếu tin tức. Nguyên lai, có thám viên xử lí phụ cận nhiều cái video theo dõi bên trong, đồng dạng bắt được cái này Hầu Mãnh bóng dáng.

Trong video biểu hiện, lúc ấy vì hơn hai giờ khuya chuông, Hầu Mãnh loạng chà loạng choạng mà từ những này trong màn ảnh chợt lóe lên, từ

trong màn ảnh còn có thể rõ ràng xem đến, trong ngực hắn cầm một cái nữ sĩ tay nải, mà cái này bao chính là thuộc về Khúc Bình tổ trưởng!

Chuyện cho tới bây giờ, tình tiết vụ án lại quá là rõ ràng, giết chết Khúc Bình tổ trưởng hung thủ, chính là cái này Hầu Mãnh không thể nghi ngờ!

Thám viên nhóm từng cái lòng đầy căm phẫn, nắm đấm nắm đến khanh khách vang lên, hận không thể lập tức bắt lấy cái này phát rồ hung thủ, thay khúc tổ trưởng báo thù!

Ong ong ong. . .

Thám viên nhóm nhảy lên từng chiếc xe cảnh sát, mở ra cục cảnh sát đại môn, đi bắt tội phạm đi!

Triệu Ngọc đứng tại văn phòng bên cửa sổ, con mắt đờ đẫn mà nhìn xem ngoài cửa sổ đại trận chiến, thế nhưng là trong đầu lại vẫn là nghi ngờ không tiêu tan!

Khúc Bình chết thực sự tới quá đột ngột, quá kỳ hoặc!

Cảnh sát tư liệu cùng điện thoại đều là có mạng lưới liên lạc, Triệu Ngọc nhìn xem trên điện thoại di động liên quan tới Hầu Mãnh video, luôn cảm giác chỗ đó không đúng lắm!

Vừa đến, hung khí là từ một cây số bên ngoài hiện. Trong video Hầu Mãnh xuất hiện địa phương, cách sự tình tịnh không đủ một cây số. Thế nhưng là, trong video Hầu Mãnh cũng không có cầm con dao kia!

Thứ hai, nhìn Hầu Mãnh lung la lung lay dáng vẻ, hắn không phải uống quá nhiều rượu, liền là hút "Đồ vật" . Khúc Bình tổ trưởng lại không tốt, cũng là cảnh đội xuất thân, dạng này một cái đi đường đều đi bất ổn người, giết được Khúc Bình sao?

Nha. . .

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc nhớ tới Vương Phi khoa trưởng nói câu nói kia, Khúc Bình phía sau lưng bên trong đao mới là vết thương trí mạng.

Chẳng lẽ nói. . . Hiện trường còn có —— một cái khác hung thủ! ?

Chương 171: Chương 171: Ai đi theo ta?

Chương 171: Ai đi theo ta?

Hầu Mãnh: 25 tuổi, chưa lập gia đình, Tần Sơn người địa phương, phụ mẫu ly dị, địa chỉ không rõ. Từng phạm qua cướp bóc tội, tư tàng súng ống tội, cầm giới đấu ẩu tội...

Nhìn xem trên điện thoại di động liên quan tới Hầu Mãnh tư liệu, Triệu Ngọc dần dần buông xuống ý nghĩ lung tung khác, mặc kệ Khúc Bình bị hại chân thực tình huống đến cùng là cái gì, phải chăng cùng Miên Lĩnh án có quan hệ? Chỉ cần có thể bắt lấy cái này Hầu Mãnh, có lẽ hết thảy liền tất cả đều rõ ràng!

Nhưng mà, bắt hành động cũng không như trong tưởng tượng thuận lợi như vậy, trước đó vài giờ bên trong, thám viên nhóm tìm khắp cả Hầu Mãnh khả năng ẩn thân địa phương, lại vẫn không thu hoạch được gì.

Mặc dù camera bắt được tung tích của hắn, nhưng thành thị giao thông phát đạt như vậy, bây giờ căn bản không thể nào phán đoán, hắn đến cùng đi nơi nào?

Ngoại trừ phong tỏa giao thông, giữ vững nhà ga bến xe chờ trọng yếu nơi chốn bên ngoài, thám viên nhóm chỉ có thể từ Hầu Mãnh quan hệ nhân mạch xuất phát, xem hắn có hay không khả năng ẩn thân tại thân thích, hoặc là bằng hữu trong nhà.

Căn cứ thám viên nhóm sưu tập tới tình báo mới nhất, Hầu Mãnh là cái không nghề nghiệp nhân viên, đã từng làm qua quán net quản lý, mở qua

bán hàng qua mạng, làm qua đánh cược, thậm chí còn tổ chức qua phi pháp bán hàng đa cấp, nhưng là tất cả cũng không có làm dài.

Người này cùng người thân quan hệ cực kém, phụ mẫu còn có một cái cùng mẹ khác cha ca ca, tất cả đều sinh hoạt tại ngoại địa, Hầu Mãnh cùng bọn hắn liên hệ khả năng phi thường nhỏ.

Trước mắt cảnh sát điều tra phương hướng, chủ yếu đặt ở cùng Hầu Mãnh quan hệ mật thiết nữ tử, cùng hắn cái gọi là anh em huynh đệ bên trên.

Cư tất, Hầu Mãnh cùng một quán net phục vụ viên ngay tại yêu đương bên trong, hiện tại cảnh sát đã tại nữ tử này bên người làm bố khống, tùy thời chờ đợi Hầu Mãnh hiện thân.

Một phương diện khác, Hầu Mãnh còn có một cái quan hệ không tệ anh em kết nghĩa gọi là tháng cuối xuân hoa, người này trên giang hồ có chút tiếng tăm, dưới tay có thế lực không nhỏ. Nghe nói, người này trước kia cũng tổ chức qua phi pháp bán hàng đa cấp, Hầu Mãnh đã từng cho hắn giúp qua một chút, hai người quan hệ đặc biệt sắt.

Cảnh sát cũng đồng dạng đối với người này làm giám sát, một khi Hầu Mãnh cùng nó liên hệ, tất nhiên chạy không khỏi cảnh sát pháp nhãn.

Ngoài ra, cảnh sát còn tăng thêm nhân thủ, tại Hầu Mãnh thường xuyên ẩn hiện địa phương, còn có cùng hắn quan hệ không tệ bằng hữu nơi đó tất cả đều làm an bài.

Cảnh sát có cái hoàng kim 24 giờ thuyết pháp, liền là có trong hồ sơ phát 24 giờ bên trong, là bắt tội phạm thời cơ tốt nhất, một khi bỏ lỡ thời cơ này, liền có khả năng phát sinh Dương Văn Đào chuyện như vậy, lại bắt lại, sẽ càng thêm tốn thời gian phí sức!

Thời gian đã đến sáu giờ chiều, thám viên nhóm còn tại trong văn phòng

bận rộn, bọn hắn đang không ngừng hướng từng cái phân cục cùng đồn công an gọi điện thoại, một mặt hỏi thăm tiến triển, một mặt an bài mới bố khống.

Tổ B Trương Diệu huy, từ lúc xuất cảnh trở về, vẫn ngồi xổm ở trên ghế chôn lấy đầu.

Nguyên lai, tối hôm qua đương Khúc Bình quyết định tan tầm khi về nhà, Trương Diệu huy phát hiện Khúc Bình trạng thái tinh thần không tốt, sợ nàng không mở được xe, từng chủ động yêu cầu qua, muốn đưa khúc tổ trưởng về nhà.

Nhưng mà, Khúc Bình sợ cho hắn thêm phiền phức, thuận tiện tâm địa cự tuyệt!

Thời khắc này Trương Diệu huy còn tại vô tận bi phẫn cùng hối hận bên trong, hắn càng không ngừng oán trách mình, nếu là tối hôm qua mình kiên trì một chút nữa, liền sẽ không có hôm nay cái này màn thảm kịch!

Một cái cẩn trọng Khúc Bình tổ trưởng, một cái hảo hảo người sống sờ sờ, nói thế nào không có liền không có đâu! ?

Mặc dù các đồng nghiệp nhiều phiên an ủi, thế nhưng là Trương Diệu huy không những không thể tiêu tan, ngược lại nước mắt ngăn không được ra bên ngoài rơi, một cái đại lão gia đúng là khóc cái ào ào!

Lúc này, Triệu Ngọc tựa hồ nghĩ tới điều gì, bận bịu đi tới hỏi tổ B thám viên: "Trong các ngươi, ai tối hôm qua cùng Khúc Bình đội trưởng nhịn đến cuối cùng?"

Nghe được Triệu Ngọc tra hỏi, lập tức có mấy cái thám viên giơ tay lên.

"Kia... Hôm qua, các ngươi đến cùng tra được cái gì rồi? Vì cái gì đi được muộn như vậy? Có phải hay không, tra được Trình Tam Lý tình

huống?" Triệu Ngọc liên tiếp hỏi mấy cái vấn đề.

"Trình Tam Lý?" Một cái tên là tiểu Lưu thám viên đáp, "Đây là ta tra, tra được a, người này là cái vật liệu xây dựng thương nhân, rất nhiều năm trước kia liền chết! Thế nào?"

"Chết như thế nào?"

"Ừm... Căn cứ cục dân chính ghi chép, Trình Tam Lý là bình thường tử vong! Không có gì có thể nghi a?" Tiểu Lưu trả lời, "Ta đã đem hắn tư liệu tất cả đều giao cho khúc tổ trưởng,

Không gặp tổ trưởng có cái gì đặc biệt phản ứng!"

"Ừm... Ngươi quay đầu đem tư liệu phát ta một phần!"Triệu Ngọc lại hỏi, " ngoại trừ những này đâu! Các ngươi tối hôm qua còn phát hiện cái gì tình huống mới hay chưa? Có quan hệ Miên Lĩnh vụ án bắt cóc?"

"Không có a, đều rất bình thường!" Tiểu Lưu đáp, "Ngươi không hiểu rõ khúc tổ trưởng tính cách, chính là bởi vì không có gì tiến triển, chúng ta mới có thể tan tầm về nhà! Nếu là thật có tiến triển, dù là tí xíu tiến triển, vậy chúng ta đêm đó liền không về nhà được a! Nếu sớm biết dạng này, còn không bằng chịu cái thông hiểu đâu! Tổ trưởng nàng cũng sẽ không..."

Nói, tiểu Lưu hốc mắt cũng đỏ lên.

"Chậc chậc..."

Triệu Ngọc chau mày, từ cảm giác đi lên giảng, hắn vẫn còn tại cân nhắc, Khúc Bình chết có thể hay không cùng Miên Lĩnh án dính líu quan hệ?

Muốn vạn nhất Khúc Bình là bởi vì Miên Lĩnh án mà chết, vậy nói rõ

cái này Tần Sơn thứ nhất án chưa giải quyết, đến đáng sợ đến cỡ nào! ? Có phải hay không ngay cả mình, đều đã ở vào lớn lao trong nguy hiểm?

Nga ngươi, Triệu Ngọc nhịn không được lại nghĩ tới mình Kỳ Ngộ hệ thống, hôm nay mở ra, thế nhưng là "Khôn Cấn" quẻ a? Có phải hay không, nên quẻ văn sớm đã biểu thị, hôm nay xảy ra đại sự?

"Khôn!"

Cái này "Khôn" chữ, đến cùng đại biểu cho cái gì! ?

Có phải hay không giống Miên Lĩnh án như thế, "Khôn" quẻ vừa ra, liền sẽ toát ra sự kiện lớn đến?

Ngay tại Triệu Ngọc khổ sở suy nghĩ thời điểm, Lý Bối Ny mang theo hai đại cái làn cơm hộp chạy vào.

"Tới tới tới... Các sư huynh, một ngày cũng chưa ăn đồ vật, đói chết đi?" Lý Bối Ny đem cái làn cất kỹ, bắt đầu một hộp một hộp hướng thám viên nhóm trong tay đưa.

"Ăn nhiều một chút mà đi!" Lý Bối Ny động viên nói, "Chỉ có ăn no rồi, mới có khí lực bắt hung thủ a!"

Chỉ chốc lát sau, cơm hộp đưa tới Triệu Ngọc trước mặt, Lý Bối Ny cắn môi nói: "Sư huynh, ngươi phần này tăng thêm lượng, ăn nhiều một chút mà!"

Tiếp nhận hộp cơm, Triệu Ngọc chợt cảm thấy trong lòng một trận ấm áp. Nhưng mà, thơm nức cơm hộp nơi tay, hắn lại một điểm nuốt xuống khẩu vị đều không có!

Mãi cho tới bây giờ, hắn vẫn không có từ Khúc Bình đột nhiên tử vong bên trong tỉnh táo lại.

Khúc Bình đi được thật sự là quá đột nhiên, trước đó không có một chút dấu hiệu!

Triệu Ngọc trong đầu, còn tại ngoan cường cho rằng, mình một mực suy nghĩ những cái kia có quan hệ Miên Lĩnh án tình tiết vụ án, còn có thể lại tìm nàng thương lượng một chút, còn có thể để vị này kính nghiệp tổ trưởng lại cho mình một chút ý kiến đâu!

Thế nhưng là, không có người!

Ta còn có thể tìm ai đi nói?

Triệu Ngọc tâm tư, phảng phất bỗng chốc bị đẳng không giống như. Hồi tưởng lại ngày nào đó giữa trưa, Khúc Bình tự nhủ những lời kia, phảng phất còn như cũ tại bên tai quanh quẩn:

"Triệu Ngọc, ta là đối sự tình không đối người!"

"Triệu Ngọc, ta chỉ là phản đối ngươi người này, lại không phản đối ngươi năng lực!"

"Không sợ! Độ khó lại lớn cũng không sợ! Chỉ cần chúng ta dụng tâm đi thăm dò, nhất định sẽ có kết quả!"

Nghĩ tới đây, Triệu Ngọc ở sâu trong nội tâm, không khỏi bị vật gì đó chạm đến một chút, để hắn cảm giác một trận chua xót, nhịn không được buồn từ đó tới.

Nhưng mà, mấy giây về sau, cỗ này chua xót cùng bi thương nhưng dần dần chuyển hóa thành một loại năng lượng, một loại lực lượng, một loại chấp niệm, còn có một loại khó nói lên lời phẫn nộ!

Khúc tổ trưởng, Triệu Ngọc ở trong lòng thì thầm, ta là sẽ không để cho

ngươi chết vô ích! Ta chẳng những muốn đem Miên Lĩnh án tra đến cùng, ta cũng nhất định sẽ đem giết hại ngươi hung phạm bắt được!

Khúc tổ trưởng, ngươi chờ, ta sẽ không cô phụ kỳ vọng của ngươi, ta nhất định sẽ đem ngươi muốn làm sự tình —— làm tốt! ! !

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc đem cơm hộp nhẹ nhàng đặt lên bàn, sau đó đi đến viết có Khúc Bình bị hại án tình tiết vụ án bạch bản trước mặt, nghiêm túc cẩn thận nhìn lại.

Hắn cái này xem xét, liền là ròng rã hai mươi phút!

Hai mươi phút bên trong, Triệu Ngọc không có nhúc nhích địa phương, thậm chí ngay cả mí mắt đều không có chớp động.

Hắn nghiêm túc mà cẩn thận loại bỏ lấy những cái kia cùng Hầu Mãnh có liên quan tư liệu, trong đầu thì tại cực nhanh tự hỏi đủ loại đối sách!

Hai mươi phút về sau, Triệu Ngọc rốt cục chậm rãi quay đầu trở lại đến, xông Trương Diệu huy chờ một đám tổ B thám viên cắn răng nói ra:

"Các huynh đệ! Ta có biện pháp, có thể đem cái này Hầu Mãnh tìm ra! Chỉ bất quá..." Triệu Ngọc ánh mắt bỗng nhiên trở nên băng lãnh tiêu sát, "Các ngươi cái nào, nguyện ý đi theo ta đến! ?"

Chương 172: Chương 172: Đại khai sát giới

Chương 172: Đại khai sát giới

Tám giờ tối, nhạt đêm không gió.

Bay vút lên quán net đèn nê ông chiếu rọi lấy ướt sũng đường đi, tại ô trọc nước đọng chiếu lên ra gây nên người mê huyễn cái bóng.

Quán net chính đối diện ngừng lại một cỗ Jetta xe. Giờ phút này, Triệu Ngọc cùng Trương Diệu huy còn có Lan Bác một nhóm sáu người, chính im lặng đứng tại Jetta xe bên cửa sổ, chặn từ trong xe quan sát quán net ánh mắt.

Jetta xe chính phó trên ghế lái, ngồi hai tên người mặc tây trang nam tử. Hai người này đều là tây vòng cảnh thự thám tử, bọn hắn nhận được mệnh lệnh, chuyên môn phụ trách giám thị đợi đột nhiên bạn gái.

Lúc này, gần cửa sổ một vị cao tuổi thám tử chính ngửa đầu, vẻ mặt buồn thiu xông Triệu Ngọc bọn người nói ra:

"Các huynh đệ, các ngươi làm như thế, để chúng ta rất khó khăn a! Cái này. . ." Hắn dùng cằm hài chỉ một chút quán net phương hướng, "Các ngươi làm, có phải hay không có chút quá! ?"

Ai ngờ, sau khi hỏi xong, Triệu Ngọc bọn người vẫn là mặt không biểu tình. Bọn hắn đưa lưng về phía quán net, con mắt mặc dù nhìn xem trên

xe hai vị theo dõi thám tử, ánh mắt lại là phát tán lái đi, tựa hồ đang đợi cái gì đó.

Nói chuyện thám tử gặp không ai sủa bậy, lộ ra tương đối xấu hổ, muốn nói thêm gì nữa, lại là cảm thấy bầu không khí không đối không dám ra miệng. Kết quả, tay lái phụ bên trên tuổi trẻ thám tử có chút ngồi không yên, hắn ngay tại mở dây an toàn, muốn xuống xe cùng bọn hắn lý luận.

Lan Bác làm người khôn khéo khéo đưa đẩy, hắn mau từ trong đám người chui ra, sau đó xoay người đem nguyên một bao thuốc lá Trung Hoa đưa tới, mặt mũi tràn đầy cười làm lành nói: "Anh em, anh em! Cũng là vì công việc, các ngươi vất vả, vất vả! Đến, hút điếu thuốc trước. . ."

Tuổi già thám tử bất đắc dĩ nhận lấy thuốc lá, mà tuổi trẻ thám tử tuy có không cam lòng, nhưng vẫn là bất đắc dĩ nặng lại ngồi xuống.

Lan Bác mau đem cái bật lửa móc ra, chuẩn bị cho bọn hắn đốt.

Ai ngờ, chính lúc này, quán net bên trong bỗng nhiên truyền đến một trận đôm đốp loạn hưởng, cùng một chút miểng thủy tinh nứt hỗn loạn thanh âm. Trong hỗn loạn, còn thỉnh thoảng truyền tới một nữ nhân kêu thảm!

"Dạng này thật không được a!" Cao tuổi thám tử lại ngồi không yên, mặt mũi tràn đầy lo âu nói, "Chúng ta đều là đồng hành, các ngươi nhiều ít cũng phải dựa theo quy củ làm việc a? Các ngươi làm được như thế qua, cấp trên trách tội xuống, chúng ta làm sao bây giờ?"

"Yên tâm, yên tâm, ha ha ha. . ." Lan Bác mau đem cái bật lửa mở ra, cho hai người đốt thuốc, khuyên nhủ, "Hai vị đại ca xin yên tâm, chúng ta Triệu cảnh sát nói, nhất định sẽ cho các ngươi một cái hài lòng trả lời chắc chắn! Tuyệt đối sẽ không để các ngươi bị liên lụy!"

Lan Bác vừa mới nói xong câu này, quán net đại môn ầm ầm mở ra, nhưng gặp trong tay mang theo gậy bóng chày tiểu hoàng mao, mang theo mấy tên đồng bọn từ trong quán Internet nghênh ngang đi ra.

Tiểu hoàng mao tên là tuần dương, chính là trước đó đến cục cảnh sát hướng Triệu Ngọc lừa bịp tiền cái kia tiểu hoàng mao. Phía sau hắn đồng bọn, cũng đều là ngọc khê trong ngõ hẻm một đám tiểu lưu manh.

Triệu Ngọc nhìn thấy tiểu hoàng mao ra, lúc này mới rời đi Jetta xe, đi tới.

"Đại ca!" Tiểu hoàng mao tranh thủ thời gian lẻn đến Triệu Ngọc phụ cận, cúi đầu khòm người nói, "Kia nữ chiêu! Nói Hầu Mãnh buổi sáng hôm nay cho nàng gọi qua điện thoại, hắn nói mình khả năng phạm tội mà, muốn đi tránh một chút! Khả năng đi tìm một cái gọi là Quý Xuân Hoa người hỗ trợ đi!"

"Ừm. . ." Triệu Ngọc nhẹ gật đầu, hỏi, "Thế nào? Gãy a?"

"Gãy! Gãy! Nhất định phải gãy! Cô gái này mạnh miệng, không đem hắn chân đánh gãy, chết sống không nói a!" Tiểu hoàng mao nghiêm túc nói.

"Tốt!" Triệu Ngọc mí mắt không nhấc gật gật đầu, "Còn lại sự tình, biết làm sao bây giờ a? Yên tâm, ta sẽ mau chóng vớt các ngươi ra! Tuyệt đối không thể thiếu chỗ tốt của các ngươi!"

"Lời nói này!" Tiểu hoàng mao vỗ bộ ngực nói, "Đại ca lên tiếng, các huynh đệ tuyệt đối xông pha khói lửa, không chối từ a! Tới. . ." Hắn xông thủ hạ chào hỏi một tiếng, "Đi thôi, mấy anh em!"

Chúng lưu manh cùng một chỗ hướng Triệu Ngọc cúi đầu gật đầu, sau đó liền tới đến Jetta xe trước mặt, đàng hoàng quỳ trên mặt đất, đồng thời hai tay ôm đầu!

Keng lang lang. . . Gậy bóng chày cũng rớt xuống đất.

Triệu Ngọc hung tợn trừng một chút Jetta trên xe hai tên đồng hành thám tử, sau đó hướng trên mặt đất gắt một cái, lúc này mới mang người quay người đi.

Hai tên thám tử lập tức cảm thấy một trận không rét mà run,

Cũng không dám lại nhiều lời một chữ!

"Hắc hắc hắc. . ." Lan Bác mặt mũi tràn đầy cười làm lành cùng bọn hắn đánh cái cúi chào, cười nói, "Hai vị đại ca, lần này. . . Các ngươi có bàn giao đi? Các ngươi bị liên lụy đem nơi này cho xử lý một chút đi! Bái bai ngài đây này. . ."

. . .

Nguyên lai, vừa rồi một màn này, đều là Triệu Ngọc vì đuổi bắt cái kia Hầu Mãnh, mà áp dụng phi thường kế hoạch!

Vì có thể từ Hầu Mãnh bạn gái miệng bên trong nạy ra manh mối, hắn không tiếc áp dụng thủ đoạn phi thường, thuê tiểu hoàng mao bọn người, đánh gãy nàng chân!

Xuyên qua trước kia, Triệu Ngọc công việc chủ yếu liền là thay người làm loại này công việc bẩn thỉu, hiện tại làm tự nhiên là quen thuộc. Chỉ bất quá, lần này mục đích lại là hoàn toàn khác biệt!

Hắn lúc đầu muốn tự mình động thủ, thế nhưng là trở ngại thân phận của mình đặc thù, cho nên mới lâm thời ủy thác tiểu hoàng mao bọn người ra mặt, thay hắn hoàn thành bức cung.

Mà đánh xong nhân chi về sau, tiểu hoàng mao mấy người cũng cũng

không đào thoát, mà là chủ động đến hai vị kia phụ trách giám thị thám tử trước mặt tự thú nhận tội, để song phương tất cả đều có thể có bàn giao. Cả kiện chuyện làm đến đã khác người lại quy củ.

Cho tới bây giờ, Khúc Bình chết đã thật sâu kích thích Triệu Ngọc, trong đầu hắn sẽ không có gì không phải là quan niệm, một lòng suy nghĩ, chính là muốn mau chóng bắt được cái kia hung thủ giết người, báo thù cho Khúc Bình!

Vì đạt tới mục đích này, hắn có thể không tiếc bất cứ giá nào! Coi như Hầu Mãnh bạn gái không biết chút nào, hắn cũng giống vậy sẽ vô tình đánh gãy chân của nàng! Không riêng gì nàng, phàm là tất cả cùng Hầu Mãnh có quan hệ người, đều tại Triệu Ngọc đả kích phạm vi bên trong! Coi như đem những này người chân đều đánh gãy, hắn cũng ở đây không tiếc!

Giờ khắc này, cừu hận, đã giống khối u đồng dạng tại trong cơ thể hắn lan tràn, làm Triệu Ngọc đã biến thành một cái hung hãn ác ma!

Gánh chịu lấy Triệu Ngọc đám người xe cảnh sát, tại trên đường lớn cực nhanh hành sử.

Trương Diệu huy cùng Lan Bác chờ một đám thám viên, tất cả đều dùng con mắt len lén ngắm lấy Triệu Ngọc. Vừa rồi, tiểu hoàng mao bọn người đối Hầu Mãnh bạn gái tàn nhẫn, còn có đối Triệu Ngọc cung kính, bọn hắn tất cả đều nhìn ở trong mắt, để bọn hắn đối vị này trong truyền thuyết lưu manh thám tử, ấn tượng càng thêm khắc sâu!

Triệu Ngọc vừa rồi sở tác sở vi, đều là bọn hắn trước kia ngay cả nghĩ cũng không dám suy nghĩ. Nhưng mà, khiến người không tưởng tượng được chính là, Triệu Ngọc tàn bạo, thế mà lấy được hiệu quả nhanh chóng hiệu quả.

Hầu Mãnh bạn gái quả nhiên cùng cảnh sát nói dối, nguyên lai Hầu

Mãnh tại sát hại Khúc Bình về sau, vẫn là cùng với nàng từng có liên hệ!

Căn cứ nàng khai, Triệu Ngọc đám người đã đem tất cả đầu mâu, tất cả đều chỉ hướng cái kia Hầu Mãnh anh em kết nghĩa —— Quý Xuân Hoa!

Giờ này khắc này, xe cảnh sát đang theo bắc bên ngoài vòng một chỗ quán trà lái đi. Căn này quán trà ông chủ chính là Quý Xuân Hoa mở, căn cứ tình báo biểu hiện, Quý Xuân Hoa giờ phút này ngay tại quán trà cùng một đám bằng hữu uống trà nói chuyện phiếm.

Trong xe cảnh sát, không có người nói chuyện, bầu không khí lộ ra khẩn trương mà ngưng trọng.

Căn cứ tư liệu biểu hiện, cái này Quý Xuân Hoa cũng không phải là nhân vật bình thường, mặc kệ là trên giang hồ vẫn là tại chính thức bên trên, đều có nhất định bối cảnh. Có thể nghĩ, hắn quán trà bên trong, tất nhiên không thể thiếu có trợ thủ của hắn cùng tùy tùng!

Triệu Ngọc bọn người không có lệnh kiểm soát cùng bắt giữ lệnh, từ trên lý luận giảng, chỉ có thể tra hỏi, mà không thể sử dụng vũ lực. Một khi cùng những người này sinh ra xung đột, hậu quả sẽ không thể đoán trước!

"Ngọc. . . Ngọc ca. . ." Lan Bác bưng điện thoại, xông Triệu Ngọc nói, "Phụ trách giám thị Quý Xuân Hoa, là các ngươi tổ Đại Phi cùng Lưu Học Sơn! Đều là chính chúng ta người, đến lúc đó. . . Để bọn hắn đi theo chúng ta cùng tiến lên đi thôi?"

Rất rõ ràng, Lan Bác là lo lắng thật lên xung đột, sẽ đối với phía bên mình bất lợi.

Nhưng mà, Triệu Ngọc lại một mực nhìn thấy cửa sổ xe bên ngoài, cũng không lên tiếng.

Lúc này, vị kia gọi là tiểu Lưu thám viên lo lắng mà hỏi thăm: "Chúng ta trước đó đã hỏi ý qua Quý Xuân Hoa, nhưng hắn một mực công bố, cùng Hầu Mãnh không có liên hệ! Nếu là chúng ta hôm nay đi, hắn còn không khai báo, nên làm cái gì? Cũng không thể. . ."

Tiểu Lưu hỏi lên như vậy, mọi người không thể dị nghị lần nữa đưa ánh mắt nhìn hướng về phía Triệu Ngọc.

Lần này, Triệu Ngọc không còn trầm mặc, mà là lãnh nhược sương lạnh hướng mọi người hỏi một câu: "Các ngươi —— ai mang theo súng! ?"

Triệu Ngọc thình lình hỏi thương sự tình, để chúng thám viên không khỏi trong lòng run lên.

"Cái kia. . . Cái kia. . ." Tiểu Lưu nhớ ra cái gì đó, bận bịu xông Trương Diệu huy nói, "Diệu huy, ngươi hôm nay không phải lĩnh súng sao? Thương đâu?"

"Thu hồi đi!" Trương Diệu huy lắc đầu nói, "Khúc tổ trưởng xảy ra chuyện, cấp trên biết chúng ta tổ B ân tình tự không đúng, cho nên sớm mà khẩu súng đều thu hồi đi!"

"Không sao! Không quan hệ!" Lan Bác tranh thủ thời gian xông Triệu Ngọc nói, "Đại Phi cùng Lưu Học Sơn bọn hắn ngay tại đi làm, giám thị lại là mục tiêu trọng yếu, bọn hắn khẳng định có đi! ?"

"Ừm!" Triệu Ngọc mí mắt không nhấc lạnh lùng nói, "Ta hỏi các ngươi, các ngươi có còn muốn hay không thay Khúc Bình tổ trưởng báo thù?"

"Nói gì vậy?" Trương Diệu huy nhất thời gấp, tròng mắt đỏ bừng hỏi lại, "Cái này còn phải nói sao! ?"

"Liền là a!" Tiểu Lưu phụ họa nói, "Đương nhiên muốn!"

"Hừ!" Triệu Ngọc hừ lạnh một tiếng, lại hỏi, "Có sợ hay không bị xử lý?"

"Không sợ!" Mấy vị thám viên cơ hồ trăm miệng một lời, "Sợ xử lý, hôm nay liền sẽ không cùng ngươi cùng đi!"

"Tốt!" Triệu Ngọc cười lạnh , đạo, "Đã dạng này, như vậy chờ một lúc đến quán trà, các ngươi liền tất cả đều nghe ta chỉ huy , dựa theo ta nói đi làm!"

Chúng thám viên dùng sức gật đầu.

Mặc dù nói chuyện lúc, Triệu Ngọc nhìn qua đã bình tĩnh lại bình tĩnh, nhưng là từ cái kia lạnh lẽo tiêu sát ánh mắt bên trong, thám viên nhóm lại có thể cảm giác được một cách rõ ràng một loại —— đại khai sát giới ý vị!

Chương 173: Chương 173: Tay chân bản sắc

Chương 173: Tay chân bản sắc

"Đừng nhúc nhích! Tất cả chớ động! !"

Đương Triệu Ngọc chờ một đám thám tử xông vào quán trà về sau, Trương Diệu huy một mặt cao giọng hô hào lời nói, vừa dùng súng ngắn khoa tay lấy mọi người ở đây, ra hiệu bọn hắn đừng lộn xộn.

"Cảnh sát phá án!" Lan Bác thì cầm mình căn cứ chính xác kiện đứng tại phía trước nhất quát, "Đàng hoàng một chút, tất cả đều phối hợp một chút!"

Giờ này khắc này, quán trà bên trong không hạ mười hai mười ba miệng, trong đó có mấy cái nhìn qua giống đại lão bản hoặc thương nhân, tất cả đều ngồi tại đồ uống trà trước thưởng thức trà. Cái khác thân thể tráng kiện, tay chân bộ dáng người, thì tất cả đều đứng hầu sau lưng bọn họ.

Đột nhiên nhìn thấy xông tới nhiều người như vậy, đám tay chân lập tức bảo hộ ở lão bản của mình trước mặt, chỉ sợ có sai lầm.

Lúc này, từ chính xử ngồi ngay ngắn một người trung niên ngẩng đầu lên đến, không chút hoang mang ngẩng lên đầu hỏi: "Làm sao vậy, các cảnh sát, có gì muốn làm a?"

Người này chính là Quý Xuân Hoa, nhưng gặp hắn 40 ra mặt bộ dáng,

mặc trên người đường trang, hài hạ giữ lại tinh xảo chòm râu dê, nhìn qua hồng quang đầy mặt, xuân phong đắc ý.

Mặc dù xông vào nhiều như vậy cảnh sát, nhưng là Quý Xuân Hoa không chút kinh hoảng, thậm chí ngay cả cái mông đều không hề rời đi chỗ ngồi. Hắn tự nhận không có cái gì tay cầm tại cảnh sát trên thân, cho nên thái độ cực kì khinh thường. Mà lại, bản thân hắn nhận biết không ít cục cảnh sát đại lãnh đạo, sáng những này lính cảnh sát nhóm cũng không dám làm loạn!

Nhưng mà, hắn triệt để nghĩ sai, tại hắn chỉ hỏi một câu như vậy về sau, Triệu Ngọc liền một cái bước xa vọt tới trước mặt của hắn, sau đó không nói lời gì, trực tiếp một đấm liền hung hăng lôi tại hắn —— trên mặt! ! !

Đông!

Nắm đấm dữ dội, Quý Xuân Hoa bị đánh một trở tay không kịp, nhất thời ngửa mặt mới ngã xuống đất, máu mũi trong nháy mắt liền chảy ra.

"Ai! ?"

Quý Xuân Hoa thủ hạ tất cả đều luống cuống, mau tới trước ngăn cản Triệu Ngọc, nhưng Trương Diệu huy lại là ghìm súng liền đem bọn hắn cản lại, cái khác thám viên cùng nhau tiến lên, đem Triệu Ngọc cùng những người khác ngăn cách.

"Ngươi! Ngươi là ai? Thật là lớn gan..."

Quý Xuân Hoa quát to một tiếng, nhưng mà trên mặt lại độ bị Triệu Ngọc ba ba ngay cả đánh mấy quyền, thẳng đánh cho đầy mặt nở hoa, lời nói đều nhanh nói không lưu loát!

Ngay sau đó,

Triệu Ngọc hai tay giữ chặt Quý Xuân Hoa cổ áo, đem hắn từ dưới đất kéo, sau đó một cước đem hắn đạp đến hoa cúc lê trên ghế bành!

Kít nữu, nặng nề ghế bành đi theo ra trầm đục.

"A..." Quý Xuân Hoa bị đánh thảm rồi, cũng bị đánh phủ! Từ hắn xuất nhập giang hồ đến nay, cho tới bây giờ không có bị người đánh cho thảm như vậy qua!

Đợi đến Quý Xuân Hoa từ trên ghế bành không còn lay động, Triệu Ngọc một cước dẫm ở hắn đùi, sau đó không nhanh không chậm móc ra Hầu Mãnh ảnh chụp, hung ác quát:

"Nói! Hầu Mãnh ở đâu?"

"Ngươi... Ngươi có ý tứ gì?" Quý Xuân Hoa tựa hồ minh bạch thứ gì, lúc này trừng mắt hạt châu nói, "Ta đã nói với các ngươi qua! Ta không biết! Tiểu tử, ngươi biết ngươi đang làm cái gì sao? Ngươi chờ đó cho ta, nhìn ta quay đầu làm sao thu thập..."

"Ba!"

Không đợi Quý Xuân Hoa nói xong, Triệu Ngọc ngay sau đó lại một cái miệng rộng tử đi lên, đem Quý Xuân Hoa tát đến thất điên bát đảo, rú thảm không ngừng.

"Ai! ? Các ngươi sắp điên a! ? Sao có thể dạng này?"

"Các ngươi cái nào cục cảnh sát! Ta cái này khiếu nại các ngươi!"

Lúc này, Quý Xuân Hoa những bằng hữu kia nhóm không làm, bọn hắn cùng một chỗ hướng đám cảnh sát đánh tới, muốn xông lại cứu người! Đám tay chân cũng là trở lại mùi vị đến, tranh thủ thời gian cùng một chỗ hướng về phía trước nhào tuôn, mắt nhìn thấy liền phải đem thám

viên nhóm phòng tuyến xông phá!

"Diệu huy! Nổ súng!"

Triệu Ngọc cũng không quay đầu lại nói một câu, kết quả, Trương Diệu huy lập tức đem khẩu súng giơ cao, trùng thiên bắn một phát súng.

"Ầm!"

To lớn tiếng súng, lập tức đem đám người giật nảy mình, cũng không dám lại hành động thiếu suy nghĩ. Thám viên nhóm cùng một chỗ lực, lại lần nữa đem những này người đẩy ra!

"Đều nghe kỹ cho ta!" Triệu Ngọc lạnh lùng nói, "Chúng ta bây giờ ngay tại đuổi bắt sát hại đội trưởng cảnh sát hình sự hung phạm, ai lại mẹ nó đến cho ta tất tất, hết thảy theo ảnh hưởng công vụ xử trí! Không sợ chịu đạn, các ngươi liền lên cho ta đến!"

Thình lình nghe được cảnh sát địa vị như thế lớn, những thương nhân này cùng đám tay chân lập tức dừng lại tay, ai cũng không dám lại nói lung tung. Mặc dù bọn hắn đều là Quý Xuân Hoa hảo bằng hữu, nhưng người nào cũng không chắc, cái này Quý Xuân Hoa có phải hay không thật giết người! ?

Muốn vạn nhất Quý Xuân Hoa thật có vấn đề, vậy bọn hắn há không tất cả đều thành đồng lõa! ?

"Triệu... Triệu..." Lúc này, Lưu Học Sơn đã dọa không có mạch đều, Trương Diệu huy trong tay súng cảnh sát là của hắn, cái này muốn thật xảy ra điều gì nhiễu loạn, hắn tuyệt đối chạy không thoát liên quan!

"Lão Lưu!" Gió lớn coi như tỉnh táo, hắn sớm đã nhìn ra tình thế nghiêm trọng, tranh thủ thời gian đè xuống Lưu Học Sơn, không cho hắn nói hết lời.

"Cùng ta lại không có quan hệ!" Quý Xuân Hoa bọt máu bay tứ tung xông Triệu Ngọc quát, "Các ngươi bạo lực như vậy chấp pháp, ta nhất định phải... Đừng đừng đừng đừng..."

Nhìn thấy Triệu Ngọc lại giơ lên cánh tay, Quý Xuân Hoa không dám nói hết lời, liền tranh thủ thời gian hai tay ôm đầu. Kết quả, Triệu Ngọc bàn tay chỉ phiến tại hắn trên tay!

Nhưng dù là như thế, cũng đem Quý Xuân Hoa đánh một cái lảo đảo!

"Uy! Họ Quý, ngươi nha không phải người ngu a?" Triệu Ngọc đem đợi đột nhiên ảnh chụp nâng trước mặt Quý Xuân Hoa, hung hăng nói, "Ngươi cũng không nghĩ một chút, nếu không phải tìm được chứng cứ, chúng ta làm sao lại tới tìm ngươi? Trung thực nói cho ngươi, Hầu Mãnh bạn gái đã bàn giao, hắn hôm nay rõ ràng đi tìm ngươi hỗ trợ!"

"Hừ!" Quý Xuân Hoa vẫn là không phục, "Nàng nói đi tìm tìm qua? Các ngươi còn giảng hay không lý? Ai..."

Lần này, Triệu Ngọc không còn phiến hắn, mà là một tay lấy bàn làm việc ngăn kéo tháo bỏ xuống, sau đó đem Quý Xuân Hoa chân phải cắm vào ngăn kéo khe hở, đem hắn toàn bộ đùi phải gánh tại trước mặt mình.

"Họ Quý!" Triệu Ngọc lạnh lùng nói, "Chẳng lẽ, ngươi thật thấy không rõ lắm hình thức sao? Hầu Mãnh giết, là đội cảnh sát hình sự đại đội trưởng! Ngươi cho rằng, cái này hậu quả, ngươi có thể giúp hắn kháng trụ, hả?

"Ngươi mẹ nó mới hảo hảo ngẫm lại, nếu là không có mệnh lệnh của thượng cấp, chúng ta những này lính cảnh sát dám đến quấy ngươi tràng tử sao?

"Nói thật cho ngươi biết, các đại lãnh đạo đã triệt để nổi giận, vì bắt

được Hầu Mãnh, vì bảo vệ cảnh sát tôn nghiêm, bọn hắn sẽ không tiếc tại toàn bộ Tần Sơn, nhấc lên một trận gió tanh mưa máu!

"Ngươi là người thông minh, ngươi tới nói một chút, nếu để cho các ngươi những người này làm bia đỡ đạn, ngươi chính là thứ mấy cái xong đời đâu! ?"

Nói, Triệu Ngọc đem chân cao cao nâng lên, nhắm ngay Quý Xuân Hoa đầu gối, làm bộ muốn đạp! Nếu như một cước này đi xuống, bảo đảm hắn kiếp sau biến tàn phế! !

Lần này, Quý Xuân Hoa thật là dọa thảm rồi, vội vàng khoát tay nói ra: "Cảnh... Cảnh sát! Ngươi nghe ta nói, trước đừng... Đừng..."

Triệu Ngọc khinh thường liếc mắt nhìn hắn, lúc này mới chậm rãi đem chân buông xuống.

"Ta... Ta mặc dù không biết Hầu Mãnh đi đâu, nhưng là... Nhưng là ta có thể giúp các ngươi tra!" Quý Xuân Hoa gần như cầu khẩn nói, "Xin tin tưởng ta, ta có thể giúp các ngươi tra được! Nhất định có thể!"

"Ha ha ha... Ha ha ha..."

Ai ngờ, khi nhìn đến Quý Xuân Hoa đã chịu thua về sau, Triệu Ngọc lại là ngang bướng cười, hắn lắc đầu thở dài: "Họ Quý, ngươi thật đúng là coi ta là tiểu hài tử tới chơi a? Ừm! ? Ha ha ha..."

Kết quả, ngay tại cười ngượng ngùng ở giữa, Triệu Ngọc đột nhiên bạo khởi, một cước đạp hướng về phía Quý Xuân Hoa bắp chân!

"A! Không muốn!"

Quý Xuân Hoa lại hô không muốn, đã quá muộn, theo răng rắc một tiếng xương cốt giòn vang, Quý Xuân Hoa mắt cá chân toàn bộ đoạn

mất!

"A..." Quý Xuân Hoa kêu thảm trong nháy mắt vang vọng quán trà, dọa đến những thương nhân kia cùng tay chân, tất cả đều bốc lên mồ hôi!

Nhưng mà, Triệu Ngọc cũng không có dừng lại ý tứ, hắn đem Quý Xuân Hoa đùi bày ngay ngắn một chút, lại lần nữa nhắm ngay đầu gối của hắn, sau đó cao cao giơ lên chân của mình, làm bộ muốn đạp!

"Ta nói! Ta nói! ! Ta nói! ! !" Lần này, Quý Xuân Hoa là thật sắp hỏng mất, hắn vội vàng rú thảm lấy hô, "Nam xuyên lâu nhà kho! Số 2! Số 2! Nha... Ai u... Mẹ nó đau chết mất! Ai u..."

Chương 174: Chương 174: Ngoài ý muốn bên trong ngoài ý muốn

Chương 174: Ngoài ý muốn bên trong ngoài ý muốn

"Uy uy uy, Lưu đội trưởng, đúng! Nam xuyên lâu số 2 nhà kho cần tăng viện, " Trương Diệu Huy ở trong điện thoại cực nhanh hướng Lưu Trường Hổ báo cáo tình huống, "Hầu Mãnh rất có thể liền giấu ở chỗ nào! Chúng ta bây giờ chính chạy tới, phiền phức ngài tranh thủ thời gian nhiều điều một chút người quá khứ! Vâng vâng vâng. . ."

"Ngọc ca, " Lan Bác ở một bên cho Triệu Ngọc nhìn xem địa đồ, "Số 2 nhà kho nguyên lai chỉ không phải một cái nhà kho, mà là một mảng lớn, Quý Xuân Hoa chỉ nói Hầu Mãnh có khả năng trốn ở chỗ này, nhưng không nói cụ thể là cái nào một gian a! ?"

"Đại Phi bên kia truyền lời đến đây!" Tiểu Lưu tranh thủ thời gian tiếp tra nói, "Bọn hắn đã lại hỏi một lần, Quý Xuân Hoa nói hắn cũng không biết Hầu Mãnh trốn ở cái nào bên trong!"

"Ai!" Lan Bác thở dài, "Vậy chúng ta chỉ có thể chịu bàn lục soát! Chúng ta chỉ có 6 người, có phải hay không tất cả đều phân tán ra? Vẫn là chờ đợi bộ đội tiếp viện đến lại hành động?"

"Không thể chờ!" Triệu Ngọc quả quyết nói, "Mặc dù Lưu Học Sơn cùng Đại Phi chính nhìn xem Quý Xuân Hoa, lại không thể cam đoan phong thanh sẽ không để lộ! Một khi Hầu Mãnh nhận được tin tức, vậy coi như phiền toái! Nhà kho lớn như vậy, lại là ban đêm, tiểu tử này một

khi chạy, chúng ta coi như toi công bận rộn!

"Dạng này, chờ một lúc chúng ta 6 người chia hai tổ, trước lặng lẽ chạm vào đi dò thám tình huống, chờ phát hiện mục tiêu về sau, sẽ cùng nhau hành động!"

"Tốt!" Trương Diệu Huy mau đem bộ đàm, còng tay, cảnh dây thừng các loại vật phẩm phân cho mọi người, đồng thời còn đem Lưu Học Sơn cây thương kia, tính cả thương đòn khiêng cùng một chỗ chờ tới khi thắt lưng của mình lên!

Mặc dù thương là Lưu Học Sơn, nhưng là giờ phút này tình huống khẩn cấp, bọn hắn đành phải mượn tới sử dụng. Mặc dù Lưu Học Sơn một trăm cái không vui, nhưng đối mặt Triệu Ngọc đám người nhìn chằm chằm, hắn lại là một chút biện pháp đều không có!

Bởi vì chúng thám viên bên trong, chỉ có Trương Diệu Huy đủ cầm thương tư cách, cho nên cái này duy nhất một thanh súng cảnh sát, liền giao cho hắn đến sử dụng.

Bất quá, mặc dù Trương Diệu Huy tư cách già nhất, nhưng Triệu Ngọc lại là không thể nghi ngờ tuyệt đối lãnh đạo, trải qua quán net cùng quán trà chiến dịch, chúng thám viên hiện tại đối Triệu Ngọc là bội phục đầu rạp xuống đất!

Nếu là không có Triệu Ngọc trước đó tàn bạo biểu hiện, như vậy lại cho bọn hắn nhiều thời gian hơn, cũng rất khó bắt được Hầu Mãnh tung tích!

Thời gian, giành giật từng giây!

Xe cảnh sát mở đều muốn bay lên!

Trong xe thám viên nhóm tất cả đều rõ ràng, lần này, bọn hắn đã là được ăn cả ngã về không! Nếu là không có thể kịp thời đem Hầu Mãnh bắt

được, như vậy chờ đợi bọn hắn, chính là dị thường nghiêm trọng xử lý!

Quán trà một trận hỗn loạn, đã trái với cảnh đội kỷ luật.

Làm không tốt, công chức đều sẽ bị khai trừ!

Nam xuyên lâu nhà kho ở vào Tần Sơn nam bên ngoài vòng một chỗ tương đối vắng vẻ địa phương, nhà kho hơn phân nửa đều đã hoang phế, bao nhiêu năm rồi không người phản ứng.

Trước mặt mọi người thám tử tìm tới số 2 nhà kho thời điểm, vì để tránh cho đánh cỏ động rắn, bọn hắn sớm tiêu diệt xe, lặng lẽ leo tường chui vào.

Tối nay không gió, mặc dù mặt trăng vẫn là nguyệt nha, ánh trăng lại là phá lệ trong sáng.

Ngay tại ánh trăng trong ngần chiếu rọi dưới, hoang vu nhà kho, lộ ra phá lệ yên tĩnh.

Dựa theo trước đó an bài, Triệu Ngọc dẫn Lan Bác cùng tiểu Lưu một tổ, Trương Diệu Huy thì dẫn cái khác thám viên, chia binh hai đường, phân biệt hướng phía khác biệt nhà kho mà đi.

Nơi này chí ít có bốn gian cỡ lớn nhà kho, Triệu Ngọc vốn cho rằng cần tìm tới thật lâu mới có thể tìm được tin tức.

Nhưng mà, khi bọn hắn mới vừa tới đến cái thứ nhất cửa nhà kho điều tra thời điểm, một kiện ngoài ý muốn liền tại dù ai cũng không cách nào dự liệu tình huống dưới phát sinh!

Lúc ấy, Lan Bác đi ở trước nhất, hắn vừa mới rẽ ngoặt đến nhà kho cửa chính chỗ, liền bỗng dưng ngơ ngác một chút, tựa hồ là bị thứ gì dọa cho nhảy một cái!

"Ai?" Lan Bác giơ lên cánh tay, chỉ vào thứ gì hô, "Ngươi. . . Ngươi là. . ."

Kết quả, cửa nhà kho thình lình truyền đến một trận huyên thuyên loạn hưởng, dường như có người tại chạy ở giữa, đá ngã thứ gì!

"Móa!" Lan Bác lúc này mới lập tức từ dưới đất nhảy lên cao hơn một mét, chỉ vào ngay phía trước liền hô, "Hầu. . . Hầu Mãnh! Đừng. . . Đừng đừng chạy!"

Nói, Lan Bác liền hướng về phía ngay phía trước chạy vội quá khứ.

Triệu Ngọc Hòa tiểu Lưu đồng dạng kinh hãi, ai cũng nghĩ không ra, bọn hắn cái này còn chưa làm chuẩn bị cẩn thận đâu, làm sao một cái chớp mắt liền đem Hầu Mãnh đụng lên! ?

Đây là cái gì vận khí?

Triệu Ngọc hai người tranh thủ thời gian đi theo Lan Bác đuổi tới,

Chờ hắn hai chuyển qua nhà kho thời điểm, phát hiện Lan Bác đã đuổi tới trong kho hàng đi! Nhưng gặp cửa nhà kho ngã một loạt tán loạn xe đạp, vừa rồi huyên thuyên thanh âm, chính là những này xe đạp bị người đụng ngã phát ra tới.

Triệu Ngọc lo lắng Lan Bác có sai lầm, tranh thủ thời gian dùng tốc độ nhanh nhất đi vào theo, tiểu Lưu thì theo sát bên kia.

Kết quả, khi bọn hắn ba người mới vừa tiến vào nhà kho về sau, một kiện khác để dù ai cũng không cách nào dự liệu sự tình lại phát sinh!

Trong kho hàng đèn lớn bỗng nhiên mở, ánh đèn bỗng nhiên sáng như tuyết, đem ba người con mắt lóe lên một cái, chờ bọn hắn có thể thấy rõ

đồ vật thời điểm, lại kinh ngạc nhìn thấy, lớn như vậy trong kho hàng vậy mà tất cả đều là loại kia trên dưới trải giường sắt!

Giờ phút này, từ trên giường hoặc đứng, hoặc nằm, hoặc ngồi lấy không hạ hơn bốn mươi lỗ hổng người! !

Những người này tất cả đều là thuần một sắc tuổi trẻ nam tử, bọn hắn từng cái mặc cong vẹo sau lưng, trên đầu nhuộm tóc vàng, có còn hai tay để trần! Từng cái mắt buồn ngủ lơ lỏng, vừa rồi hắn là đều tại trên giường ngủ cảm giác!

Móa!

Triệu Ngọc thầm mắng một tiếng, đã thấy rõ tình huống trước mắt. Tình cảm náo loạn nửa ngày, cái này trong kho hàng lại là một cái bán hàng đa cấp ổ điểm!

Những người này, tất cả đều là bán hàng đa cấp tử!

Con bà nó là con gấu! Triệu Ngọc lúc này mới nhớ tới, trên tư liệu minh xác biểu hiện qua, sớm mấy năm, Hầu Mãnh từng trợ giúp Quý Xuân Hoa tổ chức qua phi pháp bán hàng đa cấp hoạt động, trước mắt bộ dạng này, hắn không chừng một mực liền không có từ chức!

Ánh đèn sáng lên về sau, nhưng gặp Hầu Mãnh chính cõng một cái màu đen ba lô, đứng tại đám người về sau. Nhìn thấy Triệu Ngọc bọn hắn chỉ có ba người, Hầu Mãnh lập tức xông đông đảo bán hàng đa cấp tử hô:

"Nhanh! Mau đưa bọn hắn cho ta bắt được, tuyệt đối không thể để cho bọn hắn chạy! Đây đều là người xấu!"

Nguyên lai, Hầu Mãnh chính là những người này lãnh đạo, hắn một phát lời nói, bán hàng đa cấp tử nhóm lập tức từ trên giường nhảy xuống, đem Triệu Ngọc bọn người vây quanh.

"Uy!" Lan Bác lập tức hét lớn một tiếng, "Chớ làm loạn a! Chúng ta thế nhưng là —— cảnh sát! !"

"Ai? Đừng!"

Lan Bác kêu quá nhanh, Triệu Ngọc muốn ngăn không có ngăn lại, kết quả, Hầu Mãnh nghe xong ba người bọn hắn là cảnh sát, nhất thời giật mình một cái, tranh thủ thời gian đeo túi xách hướng nhà kho bên kia chạy!

"Uy! Đừng chạy!" Tiểu Lưu khẩn trương, vội vàng hướng vọt tới trước đi, nhưng mà, đông đảo bán hàng đa cấp tử nhóm hướng phía trước bay vọt, liền đem tiểu Lưu cản lại!

"Làm gì! ? Làm gì! ?" Tiểu Lưu rống to, dùng tay xô đẩy bọn hắn, "Muốn tạo phản a! ? Chúng ta là cảnh sát! Các ngươi biết cái gì gọi là ảnh hưởng công vụ sao?"

"Diệu huy, diệu huy, nhanh. . . Mau tới. . ." Lan Bác nhìn thấy Hầu Mãnh đã chạy, tranh thủ thời gian dùng đúng bộ đàm phát ra tin tức, muốn Trương Diệu Huy bọn người đến mặt khác đi chặn đường Hầu Mãnh, tuyệt đối không thể để cho hắn chạy!

Nhưng mà, Lan Bác còn không có đem lời nói rõ ràng ra, liền đồng dạng bị một bang bán hàng đa cấp tử vây lại. Đang không ngừng xô đẩy ở giữa, bộ đàm thậm chí rơi trên mặt đất!

Cùng lúc đó, Triệu Ngọc cũng bị đoàn bọn hắn đoàn vây quanh, tiến thối không được!

"Móa!" Nguy cơ phía dưới, Triệu Ngọc hét lớn một tiếng, xông Lan Bác cùng tiểu Lưu hô, "Được rồi, bên này mà ta đến ứng phó, hai ngươi tranh thủ thời gian lui ra ngoài, nhất định phải đem tên hỗn đản kia bắt

được!"

Triệu Ngọc vừa mới nói xong, bốn năm cái bán hàng đa cấp tử đi lên muốn xô đẩy Triệu Ngọc, Triệu Ngọc lại thừa cơ bắt lấy một bán hàng đa cấp tử tóc dài, đem hắn giống ném đĩa sắt giống như hướng trong đám người ném đi, nhất thời liền huyên thuyên đập ngã một mảnh!

Ngay sau đó, Triệu Ngọc song quyền xuất kích, ba ba lại đánh bại mấy bán hàng đa cấp tử!

Mượn cái này lỗ hổng, nhỏ Lưu Hòa Lan Bác cuối cùng từ trong đám người chui ra. Nhưng mà, đương hai người đang chuẩn bị từ cửa chính lui ra ngoài thời điểm, có người lại sớm đã đem đại môn chặn lại!

"Mụ mụ! Điên rồi, đều điên rồi!" Lan Bác mắt thấy không có đường có thể đi, tức hổn hển gào thét một tiếng, sau đó hất ra cánh tay liền hướng phía bán hàng đa cấp tử nhóm đánh tới.

Tiểu Lưu cũng là oa oa kêu to ra tay, trong kho hàng, nhất thời đánh thành một mảnh!

Giờ khắc này, Triệu Ngọc đã là lửa giận cuồng đốt, con mắt bạo đỏ, đem mình thân là kim bài đả thủ bản sự, tất cả đều phát huy ra!

Hắn đầu tiên là như đầu man ngưu đồng dạng, trong đám người hung hăng va chạm, đem bán hàng đa cấp tử nhóm trận hình va nát, sau đó liền bắt đầu không có mệnh hướng trong kho hàng phóng đi!

"Oa nha!"

Theo Triệu Ngọc một tiếng hét lên, hắn xoay người đem một cái bán hàng đa cấp tử nâng quá đỉnh đầu, sau đó hướng nhiều người địa phương thả tới, thình lình đập ngã một mảnh!

Nhưng mà, kia dù sao cũng là cái người sống sờ sờ, ném nhân chi lúc, Triệu Ngọc trên thân cũng trúng rất nhiều nắm đấm. Những này bán hàng đa cấp tử sức chiến đấu mặc dù kém, nhưng là không chịu nổi bọn hắn nhiều người!

Mấy người cùng một chỗ nhào tới, nhất thời đem Triệu Ngọc đặt ở dưới thân. Triệu Ngọc trong đám người loạn nhào đi loạn, gặp người liền đánh, có thể đá liền đá!

Triệu Ngọc tuyệt chiêu, liền là ra tay hung ác! Hắn chuyên môn hướng phía ánh mắt của đối phương, mũi, còn có bộ vị yếu hại đi đánh! Một vòng đánh xuống về sau, lập tức có mấy cái bán hàng đa cấp tử bị hắn đánh cho ngay tại chỗ kêu rên, đã mất đi năng lực chống cự!

Triệu Ngọc vừa mới đứng lên, một cái bán hàng đa cấp tử từ phía sau ôm lấy hắn, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian hướng về sau mãnh lui, đem người sau lưng hung hăng đâm vào trên giường sắt!

Bành. . .

Giường sắt thậm chí đều lệch qua trên mặt đất, người sau lưng tức thì bị đụng nôn máu đều!

Bất quá, bán hàng đa cấp tử nhóm cũng là đánh gấp mắt, mấy người cùng một chỗ vây công tới, nhất thời đem Triệu Ngọc giao đấu hơn cái lảo đảo! Kết quả, trong đó có người nhặt lên bọn hắn giảng bài dùng thước dạy học, đón đầu nện đem xuống tới, "Ba" một tiếng, hung hăng đập vào Triệu Ngọc trên trán!

Răng rắc!

Thô trọng thước dạy học nhất thời đứt thành hai đoạn, khả năng thước dạy học bên trên có gai gỗ hoặc là cái đinh, Triệu Ngọc cái trán bị hoạch xuất ra một đạo thật dài miệng máu, máu tươi trong nháy mắt liền chảy

xuống!

Kết quả, nhìn thấy Triệu Ngọc chảy máu, cầm thước dạy học người ngược lại mình giật nảy mình!

Ai ngờ, ngay tại người này hơi chút ngây người thời khắc, Triệu Ngọc lại oa nha một tiếng lẻn đến phụ cận, một tay lấy trong tay hắn nửa Tiệt giáo roi đoạt mất!

Ngay sau đó, mọi người ở đây kinh ngạc nhìn chăm chú phía dưới, Triệu Ngọc đem thước dạy học có mảnh vỡ đầu kia, phốc cắm vào người này trên bờ vai!

A. . .

Một tiếng tiếng kêu thảm thiết đau đớn, nhất thời vang vọng cả gian —— nhà kho! ! !

Chương 175: Chương 175: Làm sao cưỡi a?

Chương 175: Làm sao cưỡi a?

Nửa Tiệt giáo roi cắm vào người kia bả vai, đem hắn đau đến tê tâm liệt phế, thê thảm kêu rên, Triệu Ngọc thì hung tàn nắm chặt thước dạy học, giống thao túng cần lái như thế, đem người này vịn đến trước ngực của mình!

Bán hàng đa cấp tử nhóm dù sao không phải những cái kia đánh nhau không muốn mạng cuồng đồ, nhìn thấy trước mắt thảm cảnh, nhất thời đem bọn hắn dọa đến đổi sắc mặt, tất cả đều về sau liền lùi mấy bước, cho Triệu Ngọc lóe ra một chút không gian!

"Lan Bác, tiểu Lưu! Tới!" Triệu Ngọc la lên một tiếng, nhưng mà, trên trán chảy xuống máu lại là mơ hồ hắn ánh mắt, để hắn thấy không rõ lắm, hai vị đồng bạn đến cùng ra sao! ?

Lúc này, Triệu Ngọc chợt nghe sau lưng có dị động, kinh gấp phía dưới, hắn đột nhiên đem thước dạy học từ người kia bả vai rút ra, sau đó dùng tốc độ nhanh nhất hướng sau lưng đâm tới!

Nguyên lai, sau lưng quả nhiên có người muốn đánh lén Triệu Ngọc, muốn đem thụ thương đồng bạn cướp về, nhưng hắn lại vạn không nghĩ tới Triệu Ngọc động tác lại nhanh như vậy!

Kết quả, Triệu Ngọc đâm một cái phía dưới, nhất thời đem mang máu

thước dạy học, đâm vào bụng của hắn!

A!

Chúng bán hàng đa cấp tử không khỏi kinh hô một tiếng, lại lần nữa quá sợ hãi!

Người đánh lén cũng ngây dại, kinh hãi phía dưới, tranh thủ thời gian đưa tay muốn đem thước dạy học rút ra, nhưng mà, Triệu Ngọc lại vượt lên trước đá ra một cước, đem nó đá ngã trên mặt đất, thước dạy học cũng bị Triệu Ngọc rút ra ngoài, một lần nữa nắm trong tay!

"A. . . Nha. . ."

Người đánh lén đau đến toàn thân run rẩy, chăm chú đè lại bụng ngón tay trong khe, đã tràn ra bắt mắt máu đến!

Triệu Ngọc thừa cơ hội này, tranh thủ thời gian vuốt một cái ngăn trở tầm mắt máu tươi. Ai ngờ, hắn vừa mới thấy rõ đồ vật, lại đột nhiên nhìn thấy, có người cầm một căn khác thước dạy học, đang đứng tại cách hắn hai mét địa phương, làm bộ muốn đánh!

Gia hỏa này cũng là dọa sợ, hắn lúc đầu có cơ hội hung ác gõ Triệu Ngọc, nhưng là bởi vì nhìn thấy đồng bạn kêu thảm, hắn vậy mà do dự, không biết nên không nên tiến lên tập kích?

Triệu Ngọc cũng không để ý hắn còn không do dự, nắm chặt dính đầy máu tươi nửa Tiệt giáo roi vọt thẳng tới, tên kia lập tức dọa đến hai chân như nhũn ra, hơi kém đặt mông ngồi dưới đất! Chờ hắn lại nghĩ thời điểm chạy trốn, Triệu Ngọc lại sớm đã ác ma nhảy đến hắn trước mặt, sau đó hướng phía dưới một đâm, nửa Tiệt giáo roi liền phốc đâm vào bắp đùi của hắn! !

Nhưng mà, thời khắc này Triệu Ngọc so vừa rồi càng thêm bạo ngược,

tại đâm trúng về sau, không đợi người này ô hô kêu rên, hắn đúng là nhanh chóng đem thước dạy học rút ra, sau đó phốc phốc phốc liên tiếp đâm đâm bốn, năm lần, thẳng đem người này đùi, quấn lại đầy chỗ đều là huyết động!

"Ai nha, ai nha, mẹ. . . Mẹ. . . Ô. . ." Người này bị quấn lại ngay cả kêu rên cũng sẽ không, ngã trên mặt đất không ngừng hô mụ mụ, nước mắt cùng nước mũi đều xen lẫn trong một khối!

Nhìn thấy Triệu Ngọc giống như ác ma hung tàn, cái khác bán hàng đa cấp tử nhất thời dọa đến liên tiếp lui về phía sau, không dám tiếp tục gần phía trước nửa bước, có nhát gan, thậm chí dọa đến ngồi xổm ở giường chiếu đằng sau, muốn đem mình giấu đi!

Lúc này, Triệu Ngọc ngẩng đầu nhìn đến, còn có một nhóm người đem Lan Bác cùng tiểu Lưu vây vào giữa đấm đá loạn xạ không ngừng, hai người đã bị đánh cho chỉ còn lại có hai tay ôm đầu phần, không hề có lực hoàn thủ!

Lúc đầu, Triệu Ngọc nghĩ nhanh lên một chút đuổi theo Hầu Mãnh, thế nhưng là nhìn thấy Lan Bác hai người nguy cơ sớm tối, hắn bất đắc dĩ lại giết trở về!

Bởi vì đám người này vây quanh Lan Bác cùng tiểu Lưu đấm đá, cũng không nhìn thấy Triệu Ngọc đến. Triệu Ngọc cũng im lặng, sải bước trôi qua về sau, đợi cách người nào đó tới gần, trực tiếp một giáo roi liền quấn tới hắn đùi đằng sau!

"A!"

Bị đâm người đau đến mặt mày ảm đạm, Triệu Ngọc thì dùng cùi chỏ một lôi, liền đem hắn húc bay ra ngoài!

Ngay sau đó, Triệu Ngọc lại nhắm chuẩn người thứ hai phía sau lưng,

dùng thước dạy học dừng lại mãnh đâm! Mặc dù thước dạy học đã không còn sắc bén, nhưng ở Triệu Ngọc một trận cuồng bạo mãnh đâm phía dưới, vẫn là để người kia phía sau lưng bốc lên máu, rú thảm không chỉ!

Triệu Ngọc chỉ giáo roi đâm đâm hiệu quả không tốt, trực tiếp đổ từng cái, dùng thước dạy học đầu to, hướng những người này trên mặt cùng trên đầu hung ác gõ!

Một trận đập loạn phía dưới, lại có mấy người ứng thanh ngã xuống vũng máu bên trong!

Triệu Ngọc kéo qua một cái ngay tại đấm đá Lan Bác bán hàng đa cấp tử, dùng thước dạy học đầu to hướng trên mặt hắn đâm một cái, người kia nhất thời phủ quá khứ! Triệu Ngọc ngay sau đó dùng bả vai dùng sức va chạm, người này liền giống như đạn pháo bay ra thật xa, trên đường còn đụng đổ mấy tên đồng bạn.

Có cái không biết sống chết bán hàng đa cấp tử còn tại nghiêm túc đá đạp đã ngã xuống đất tiểu Lưu,

Triệu Ngọc đem thước dạy học vèo hướng trên mặt hắn ném một cái, ba tại trên mặt hắn ném ra một cái phun tung toé trạng huyết ấn!

A?

Tên kia sững sờ ở giữa, Triệu Ngọc đạp nhanh một cái đi lên, đem hắn đá phải giữa không trung, phía sau lưng đông đâm vào giường sắt phía trên! Chờ hắn lại đối diện sau khi ngã xuống đất, đã chỉ còn lại có lăn lộn kêu rên phần!

Thẳng đến lúc này, mấy người này mới rốt cục thấy được Triệu Ngọc cuồng bạo, thông minh một chút mà đã sớm xa xa né tránh! Thế nhưng là, cũng có một cái không thế nào thông minh, tại chạy loạn phía dưới,

lại vừa vặn cùng Triệu Ngọc đánh một cái đối mặt!

A! ?

Người kia bị Triệu Ngọc mặt mũi tràn đầy máu tươi giật nảy mình, đúng là thẳng tắp đứng ở Triệu Ngọc trước mặt.

Triệu Ngọc cũng không xuất thủ, trực tiếp mở ra miệng rộng cuồng hống một tiếng:

"Oa! ! !"

Kết quả, người kia dọa đến xoay người bỏ chạy, lại quên sau lưng liền là đại môn, vậy mà đông đụng đầu vào đại môn phía trên, tại chỗ hôn mê!

Lan Bác mặt mũi tràn đầy bầm tím từ dưới đất bò dậy, trên quần áo tất cả đều là dấu chân, khi nhìn đến tiểu Lưu so với hắn còn thảm về sau, vội vàng lảo đảo đi nâng tiểu Lưu.

Ai ngờ, hai người vừa mới đứng dậy, nhà kho đại môn liền bỗng nhiên mở ra, một cái đi theo Trương Diệu Huy mà đi thám viên từ bên ngoài vội vã xông tới.

Người này gọi là ngựa uy, chợt vừa tiến vào nhà kho, nhất thời liền bị trước mắt một mảnh thảm cảnh trấn trụ!

"Làm sao. . . Thế nào đây là! ?"

Sau khi kinh ngạc, hắn lúc này mới nhìn thấy Triệu Ngọc bọn người, mau tới trước hỏi: "Các ngươi. . . Các ngươi không có chuyện gì chứ? Diệu huy sợ các ngươi xảy ra chuyện, phái ta tới xem một chút, cái này. . . Cái này đều người nào a đây là?"

"Ít mẹ nó nói nhảm!" Triệu Ngọc một phát bắt được ngựa uy cổ áo, lớn

tiếng hỏi, "Hầu Mãnh đâu? Nhìn thấy không?"

"Hướng. . . Hướng mặt phía bắc đi!" Ngựa uy bị Triệu Ngọc máu me đầy mặt bộ dáng dọa cho mộng, nói chuyện đều trở nên nói năng lộn xộn, "Thấy được! Thấy được! Diệu huy đuổi theo! Thế nhưng là. . . Các ngươi. . ."

Hắn chỉ chỉ trong kho hàng những cái kia ngã xuống đất kêu rên người, đã triệt để lộn xộn.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian hất ra hắn, hướng nhà kho bên ngoài chạy tới!

Bởi vì vừa rồi liên tục gặp trọng kích, Triệu Ngọc chạy cũng là có chút lảo đảo, bả vai thậm chí đều đâm vào đại môn lên!

Ngay tại Triệu Ngọc ra đại môn về sau, hắn chợt thấy tại nhà kho bên ngoài những cái kia ngã lệch xe đạp. Hắn không chút suy nghĩ, thuận tay dò xét một chiếc xe thai có khí đến, dự định cưỡi xe tử đuổi theo Hầu Mãnh!

Ai ngờ, xe lại là khóa lại, có một thanh thép khóa khóa tại sau bánh xe bên trên. Triệu Ngọc không có lưu ý đến, chờ hắn sau khi lên xe, chỉ cưỡi hai ba cái, theo bánh xe két một vang, hắn liền bị xe hung hăng bỏ rơi!

Triệu Ngọc lộn một vòng, chờ hắn lúc bò lên lại, trên trán chảy xuống máu lại lần nữa mơ hồ hắn ánh mắt!

Mẹ nó, con bà nó là con gấu!

Triệu Ngọc tức giận mắng một câu, một vòng khóe mắt máu tươi, đúng là kéo lấy nặng nề thân thể, lại lần nữa đem xe đạp đỡ lên.

Giờ này khắc này, nhìn xem Triệu Ngọc cố chấp động tác, Lan Bác bọn người hoàn toàn nhìn ngây người.

"Ngọc. . . Ngọc ca. . ."

Lan Bác đưa tay muốn khuyên can, nhưng một giây sau, hắn lại nhìn thấy Triệu Ngọc tay tại xe khóa lại nhẹ nhàng điểm một cái, xe kia khóa liền xôn xao rơi xuống!

Ngay sau đó, Triệu Ngọc phi thân cưỡi lên xe đạp, hướng nhà kho mặt phía bắc đuổi theo!

"Ngọc ca!" Lan Bác bỗng dưng nhớ ra cái gì đó, mau đem ngựa uy trong tay bộ đàm đoạt tới, ném cho Triệu Ngọc, "Ngọc ca, ngươi cẩn thận a! Chúng ta cái này theo tới! Nhanh!"

Nói, Lan Bác cùng ngựa uy cũng nhanh đi tìm còn có thể cưỡi xe đạp, nhưng mà, tìm được tìm được, ngựa uy chợt trở lại mùi vị đến, vội vàng kéo Lan Bác nói ra: "Không đúng! Cái này hơn nửa đêm, đen như vậy, cái gì đều nhìn không thấy! Sao. . . Làm sao cưỡi a! ?"

Chương 176: Chương 176: "U linh" bắt hung

Chương 176: "U linh" bắt hung

Mặc dù Triệu Ngọc sử dụng hệ thống ban thưởng vạn năng mở khóa khí, đem xe đạp xe khóa nhẹ nhõm mở ra; mặc dù hắn lại sử dụng trước đây không lâu đạt được ẩn hình nhìn ban đêm nghi, có thể trong đêm tối thấy rõ đường xá, nhưng là, Triệu Ngọc trong lòng, lại là tràn đầy hối hận cùng ảo não.

Bởi vì, nếu như vừa rồi hắn không phải vội vã như vậy váng đầu, hắn hoàn toàn có thể sử dụng một cái ẩn hình máy theo dõi, trước tiên đem Hầu Mãnh vị trí khóa chặt, bởi như vậy, hắn liền rốt cuộc không cần lo lắng Hầu Mãnh sẽ chạy mất!

Nhưng mà, bởi vì vừa rồi tình huống khẩn cấp, hắn vừa căng thẳng phía dưới, lại đem lợi hại như vậy đạo cụ đem quên đi!

Kỳ thật, nếu như hắn có rất bình tĩnh, vừa rồi cũng có thể trước kia đem nhà kho đèn lớn đóng lại, sau đó sử dụng nhìn ban đêm nghi vòng qua những cái kia bán hàng đa cấp tử đi đuổi bắt Hầu Mãnh, dạng này cũng có thể tiết kiệm thời gian dài, còn có thể lực, căn bản không cần đến cùng những cái kia bán hàng đa cấp tử nhóm liều mạng!

Tình huống hiện tại lại rõ ràng không ổn, bởi vì nhà kho đại chiến làm trễ nải không ít thời gian, Hầu Mãnh không biết đã chạy đi nơi nào? Muốn vạn nhất Trương Diệu Huy bọn người đoạn không ở hắn, hậu quả

kia có thể thật lớn không xong!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian tăng thêm tốc độ, chơi mệnh hướng nhà kho mặt phía bắc cưỡi đi.

Kỳ thật, trải qua vừa rồi một trận đại chiến, Triệu Ngọc không riêng gì thể lực nghiêm trọng hạ xuống, trên người hắn trúng vô số quyền cước, mà lại cái trán còn đang không ngừng mà hướng xuống chảy xuống máu, tình huống cũng là tương đương không được!

Hắn hiện tại, hoàn toàn là dựa vào một cỗ chấp niệm, đang chống đỡ thân thể của mình.

Triệu Ngọc gặp cưỡi đến không sai biệt lắm đến vị trí rồi, tranh thủ thời gian mở ra bộ đàm, muốn cùng Trương Diệu Huy bọn người liên lạc một chút, hỏi một chút người chạy đi đâu?

Ai ngờ, hắn còn chưa kịp nói lên một câu, liền thình lình nghe được gian nào đó nhà kho bên cạnh truyền đến một tiếng súng vang!

"Ầm!"

Tiếng súng tại cái này yên tĩnh chi dạ lộ ra phá lệ vang dội, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian một lần nữa đạp lên xe, hướng tiếng súng truyền đến chỗ đuổi theo.

Kết quả, hắn vừa mới vượt qua một cái thông đạo, liền thình lình thấy được một cái bóng người quen thuộc.

Nhưng gặp Trương Diệu Huy ngay tại nào đó đầu trên đường nhỏ đuổi theo cái gì, hắn một mặt chạy, còn một mặt giơ lên cánh tay, dùng súng ngắn chỉ vào ngay phía trước! Bởi vậy có thể thấy được, vừa rồi một thương kia đúng là hắn mở!

Nhưng mà, Trương Diệu Huy chân không biết xuất hiện vấn đề gì, chạy lại là khập khễnh! Chạy đến nghiêm trọng thời điểm, hắn lại còn kiễng một chân, hướng phía trước nhảy!

"Diệu huy! Thế nào?"

Triệu Ngọc hết sức đạp mấy bước, rốt cục đuổi kịp Trương Diệu Huy, vội hỏi: "Hầu Mãnh đâu! ?"

Trương Diệu Huy xem xét là Triệu Ngọc, tranh thủ thời gian chỉ vào ngay phía trước hô: "Nhanh! Ngay tại phía trước mà! Mẹ nó! Tên kia có súng! Mô phỏng chân thật thương, đánh ta chân! Triệu Ngọc! Nhanh! Đừng để hắn chạy a!"

Mô phỏng chân thật thương! ?

Móa!

Triệu Ngọc lúc này mới nhớ tới, Hầu Mãnh đã từng bởi vì tư tàng súng ống đã từng ngồi tù, không nghĩ tới, gia hỏa này còn mang theo mô phỏng chân thật thương?

"Cho! Cho ngươi!" Trương Diệu Huy trên mặt tất cả đều là mồ hôi, nhưng dù là như thế, hắn vẫn là đem hết toàn lực hướng phía trước chạy nhanh, nhìn thấy Triệu Ngọc xe đạp nhanh hơn chính mình, hắn lúc này mới đem súng ngắn đưa cho Triệu Ngọc, gấp rút hô, "Bất kể như thế nào, tuyệt đối không thể để cho hắn chạy a! !"

Triệu Ngọc tự nhiên không cần nhắc nhỏ, hắn tranh thủ thời gian tiếp nhận súng ngắn, sau đó liều mạng tăng thêm tốc độ, hướng phía trước đuổi theo!

Bởi vì Triệu Ngọc đã mở ra nhìn ban đêm hình thức, hắn ánh mắt so người khác đều muốn rõ ràng, mặc dù không có kính viễn vọng phụ trợ,

hắn vẫn là rất nhanh từ bên tay phải một đầu trên đường nhỏ, thấy được một cái ngay tại chạy trốn bóng người!

Hầu Mãnh!

A...

Triệu Ngọc tròng mắt đỏ bừng, hai chân xoay nhanh phía dưới, đem chiếc xe cưỡi đến sắp bay lên, trực tiếp chạy đường nhỏ đuổi theo.

Có thể là Hầu Mãnh cũng đã chạy thật lâu, thể lực bắt đầu hạ xuống, đương Triệu Ngọc đuổi hắn một khoảng cách về sau, đã cách hắn càng ngày càng gần!

Khi đó, chẳng những Triệu Ngọc có thể thấy rõ cái này chạy trốn người liền là giết người nghi phạm Hầu Mãnh, mà Hầu Mãnh cũng đồng dạng có thể nhìn thấy đuổi sát không buông Triệu Ngọc!

Không nghĩ tới, gia hỏa này cũng không đợi thấy rõ ràng, đúng là quay người liền hướng phía Triệu Ngọc bắn một phát súng!

Đát...

Mô phỏng chân thật thương bắn ra bi thép đạn, uy lực y nguyên không thể khinh thường! Triệu Ngọc chỉ cảm thấy bả vai chua chua, cảm giác đau đớn bỗng nhiên truyền đến!

Nha...

Một thương này,

Vừa vặn đánh trúng vai phải của hắn bàng! Trúng đạn về sau, nguyên cả cánh tay bắt đầu run lên, cơ hồ đều không thể nâng lên!

Triệu Ngọc hữu tâm dùng súng ngắn phản kích, thế nhưng là cánh tay căng thẳng, dị thường khó khăn.

Chính lúc này, hai người đã đuổi tới hai tòa kho hàng lớn trung ương trên đường nhỏ, đường nhỏ là đường nhựa mặt, nơi này không có cây cối che lấp, ánh trăng trong sáng dưới, lẫn nhau có thể thấy thật sự rõ ràng!

Hầu Mãnh tám thành là chạy không nổi rồi, đợi nhìn thấy truy hắn người lại còn cưỡi xe đạp về sau, hắn dứt khoát cũng không chạy, mà là bưng lên trong tay mô phỏng chân thật thương bắt đầu nhắm chuẩn, định đem Triệu Ngọc trực tiếp bắn ngã ở đây!

Nhưng mà, ngay tại Hầu Mãnh nghiêm túc nhắm chuẩn thời điểm, một kiện đánh vỡ đầu hắn cũng không nghĩ ra sự tình vậy mà phát sinh! Hầu Mãnh kinh ngạc nhìn thấy, truy hắn, vậy mà chỉ có một cái xe đạp, mà trên xe căn bản không có —— người! ! !

A! ?

Hầu Mãnh cho là mình hoa mắt, tranh thủ thời gian xoa xoa con mắt, chờ hắn nhìn kỹ lại, lại là không khỏi giật nảy mình! Nhưng gặp xe đạp chân đạp tử xoay chuyển nhanh chóng, xe đạp cũng lấy cực nhanh tốc độ đang theo mình vọt tới, thế nhưng là, trên xe thật không có người a! ?

Hắn tranh thủ thời gian nhìn về phía chung quanh, lại phát hiện chung quanh đồng dạng không có bất kỳ ai!

Ồ! ?

Hầu Mãnh nhận biết trong nháy mắt lộn xộn, chuyện gì xảy ra đây là?

Chẳng lẽ... Xe đạp... Thành tinh! ?

Mắt nhìn thấy xe đạp đã giết tới trước mặt, rơi vào đường cùng, Hầu Mãnh đành phải hướng phía xe đạp cộc cộc nổ hai phát súng, nhưng mà, đạn bắn vào trên xe, căn bản không làm nên chuyện gì, xe vẫn hướng hắn nhanh chóng vọt tới!

Không được!

Thẳng đến lúc này, Hầu Mãnh mới rốt cục ý thức được không ổn, cũng không tiếp tục suy nghĩ gì xạ kích, mà là quay người nhanh chân liền chạy.

Nhưng mà, xe đạp tại trơn nhẵn mặt đường bên trên, đã mở đến 40 bước tốc độ, Hầu Mãnh lại có thể chạy cũng là không còn kịp rồi, hắn vừa mới chuyển qua thân đến, xe đạp liền hung hăng đâm vào hắn trên thân!

Ba...

Theo một tiếng vang thật lớn, Hầu Mãnh bị đâm đến lăng không bay lên, tiếp theo lại tại trên mặt đất ngay cả đánh mấy cái lăn, súng ngắn cũng rơi mất, ba lô cũng bay!

A nha...

Hầu Mãnh chỉ cảm thấy một trận đầu váng mắt hoa, phía sau lưng kịch liệt đau nhức vô cùng, da mặt cũng bị mặt đất chà phá!

Nhưng mà, hắn còn chưa kịp nghẹn ngào kêu đau đớn, một kiện càng thêm quỷ mị sự tình phát sinh!

Đương Hầu Mãnh phí sức xoay qua đầu về sau, đúng là kinh dị xem đến, xe đạp đúng là lắc lắc ung dung, lắc lắc ung dung từ không trung bổng bềnh lên, còn chậm rãi trôi dạt đến trên đầu của hắn!

A! ?

U... U linh sao đây là! ?

Quỷ a...

Ngay tại Hầu Mãnh lộn xộn mờ mịt thời khắc, xe đạp ba chụp lại, thẳng đem Hầu Mãnh nện đến đầu rơi máu chảy, như muốn hôn mê!

Ai u...

Hầu Mãnh vô lực nằm trên mặt đất, bắt đầu không ngừng rên rỉ.

Kết quả, ngay tại hắn rên rỉ thời điểm, lại đột nhiên nghe được chỗ đùi truyền đến ken két tiếng vang, không có qua mấy giây, hắn càng là mọi loại sợ hãi nhìn thấy, một người tựa như ảo thuật đồng dạng, vậy mà trống rỗng xuất hiện tại mình bên cạnh!

Càng kinh khủng, là người này trong tay còn cầm một cây súng lục, đang dùng họng súng đối bắp đùi của hắn, ken két bóp lấy cò súng!

"Rãnh!" Người này tức giận mắng một câu, "Hắn nha không có đạn sao?"

Ai ngờ, người này lời còn chưa dứt, súng ngắn đúng là "Phanh" mà vang lên, chống đỡ gần xạ kích đạn bắn ra mà ra, nhất thời đánh trúng Hầu Mãnh đùi, đem hắn đùi đánh cho máu thịt be bét!

A! ! ! !

Yên tĩnh nhà kho trong đại viện, nhất thời truyền đến Hầu Mãnh kêu thảm như heo bị làm thịt!

Mà cầm thương người, lại bị dọa đến đặt mông ngồi trên đất, miệng bên trong thẳng hô "Con bà nó là con gấu..."

Chương 177: Chương 177: Đến chậm cúi chào

Chương 177: Đến chậm cúi chào

Không sai, hô "Nãi nãi gấu" người ngoại trừ Triệu Ngọc còn có thể là ai?

Đương Triệu Ngọc hối hận không có sử dụng ẩn hình máy theo dõi thời điểm, liền đã chú ý tới trong hệ thống món kia "Ẩn hình áo tàng hình" ! Bởi vậy, khi hắn nhìn thấy Hầu Mãnh trong tay có lợi hại mô phỏng chân thật thương về sau, liền không chút do dự sử dụng một kiện.

Bất quá, sử dụng về sau, chỉ có người có thể ẩn hình, xe đạp lại là không được! Cho nên, nhìn ở trong mắt Hầu Mãnh, phảng phất xe đạp thành tinh!

Đương Triệu Ngọc dùng xe đạp đem Hầu Mãnh nện mộng về sau, hắn càng nghĩ càng tức giận, vì đuổi bắt gia hỏa này, hắn bị đông đảo bán hàng đa cấp tử đánh cho một trận, hiện tại ngay cả cánh tay cũng bị Hầu Mãnh mô phỏng chân thật súng bắn đến đau nhức!

Cho nên, vì có qua có lại một chút, hắn liền đem súng ngắn nhắm ngay Hầu Mãnh đùi! Thế nhưng là, hắn trước kia chưa từng dùng tới thương, hiện tại cánh tay phải lại không lưu loát, chỉ có thể lấy tay trái cầm súng xạ kích, cũng không biết thương có mao bệnh vẫn là chuyện gì xảy ra, thậm chí ngay cả chụp đến mấy lần mới đem súng ngắn khai hỏa!

Kết quả, to lớn tiếng súng đem chính Triệu Ngọc giật nảy mình, mà súng ngắn sức giật, cũng liền mang theo đem hắn đẩy ngã trên mặt đất, hại hắn thẳng mắng con bà nó là con gấu. . .

A. . .

A. . .

Hầu Mãnh đùi bị đánh ra một cái lỗ máu, thịt đều lật qua, đau đến hắn bất lực kêu rên, chết đi sống lại.

Nghe được vang dội tiếng súng, Trương Diệu Huy cái thứ nhất chạy tới hiện trường.

Nhìn thấy trên mặt đất trúng đạn người chính là nghi phạm Hầu Mãnh về sau, hắn lúc này mới thật dài thở dài một hơi, đồng thời chọn ngón tay cái đối Triệu Ngọc khen:

"Huynh đệ, thương pháp của ngươi, thật sự là cao minh a! Một thương liền đánh trúng!"

"Ừm. . ." Triệu Ngọc muốn giải thích một chút, nói thương là về sau bổ vào, để Trương Diệu Huy cũng giải hả giận, thế nhưng là hắn còn chưa kịp nói chuyện, Trương Diệu Huy lại đối diện đi lên một cước, trực tiếp dẫm lên Hầu Mãnh trên vết thương!

"A!"

Hầu Mãnh gào lên thê thảm, lúc này ngất đi!

"Mụ mụ, " Trương Diệu Huy vẫn chưa hết giận ngay cả đạp số chân, tức giận cắn răng quát, "Liền để ngươi trúng một thương, tiện nghi ngươi!"

Nói chuyện, Trương Diệu Huy xoay người móc ra còng tay, đem Hầu

Mãnh hai tay còng tay.

Ngay sau đó, Lan Bác mấy người cũng tất cả đều chạy tới trận, thông qua một phen liên hệ, lại qua năm sáu phút, Lưu Trường Hổ dẫn đầu đại bộ đội cũng rốt cục đuổi tới.

Vừa nghe nói Triệu Ngọc đám người đã bắt được sát hại Khúc Bình tổ trưởng người bị tình nghi, thám viên nhóm tất cả đều cảm giác hết sức vui mừng, lúc này bắt đầu làm từng bước xử lý hiện trường.

Nhưng mà, thám viên nhóm chỉ cho là đem Hầu Mãnh mang về cục cảnh sát là được rồi, ai ngờ, khi bọn hắn nhìn thấy trong kho hàng kia cả phòng ngổn ngang lộn xộn, bị Triệu Ngọc đánh thảm bán hàng đa cấp tử về sau, không khỏi tất cả đều mắt choáng váng!

Cuối cùng, bọn hắn đành phải lại liên hệ mấy chiếc xe cảnh sát còn có thể cứu hộ xe.

. . .

Sau một giờ, cho dương phân cục tổ A trong văn phòng.

Bành Hân chuyên môn đem Vương Phi khoa trưởng mời đến, tự mình cho Triệu Ngọc đầu khâu vết thương. Lúc đầu, Vương khoa trưởng muốn để Triệu Ngọc đến bọn hắn chuyên nghiệp phòng cấp cứu đi trị liệu, nhưng Triệu Ngọc khăng khăng muốn lưu tại văn phòng, tốt tùy thời chú ý Hầu Mãnh thẩm vấn tin tức.

"Chậc chậc. . . Ai yêu. . ." Triệu Ngọc nắm lấy Vương khoa trưởng áo khoác trắng, bị đau nói, "Vương khoa trưởng a, nhẹ tay. . . Đụng nhẹ được không? Ta. . . Ta còn sống, không phải thi thể a!"

"Không được a, " Vương khoa trưởng một mặt rơi xuống ngoan thủ, một mặt ôn nhu nói, "Không cần chút khí lực, sao có thể khe hở được đâu?

Triệu Ngọc a, muốn ta nói a, ngươi tốt nhất vẫn là đến bệnh viện làm toàn diện kiểm tra đi! Đừng có lại có khác vấn đề nha! Không qua loa được!"

"Không cần không cần!" Triệu Ngọc cắn răng nói, "Chịu một gậy mà thôi! Ta chính là buồn bực, cây gậy làm sao còn có thể ném ra lỗ hổng đến đâu?"

"Cây gậy khả năng không quá bóng loáng, bị gai gỗ mở ra nha! Ngươi. . . Chớ lộn xộn. . ."

Vương khoa trưởng tiếp tục cho hắn khe hở lấy châm, Triệu Ngọc chợt phát hiện, Bành Hân hai tay khoanh, liền như thế đứng ở trước chân, từ đầu tới cuối duy trì lấy một mét không đến khoảng cách, hơn nữa nhìn đi lên một bộ vội vã cuống cuồng dáng vẻ.

"Ta nói, tổ trưởng a!" Triệu Ngọc hỏi, "Ngươi làm gì cách ta gần như vậy? Ngươi còn không mau đi hỏi một chút, thẩm vấn đến thế nào? Nếu không. . . Ta quá khứ thẩm thẩm hắn a? Sốt ruột a!"

"Còn nói sao!" Bành Hân nghiêm mặt nói,

"Ta như thế một tấc cũng không rời, không phải liền là sợ ngươi lại đi cho ta gây tai hoạ mà! Lão nhân gia người anh dũng sự tích, hiện tại đã truyền khắp toàn bộ cục cảnh sát. Ngọc a, mặc dù ngươi bắt được Hầu Mãnh, thế nhưng là, thủ đoạn của ngươi. . . Ai!"

Bành Hân vừa mới dứt lời, nhưng gặp Trương Diệu Huy dẫn một đại bang người, sột soạt sột soạt xông vào tổ A văn phòng. Vương Phi không rõ chuyện gì xảy ra, vội vàng đình chỉ trong tay công việc, quay đầu nhìn lại.

Triệu Ngọc Hòa Bành Hân cũng là quay đầu quan sát, nhưng gặp tiến vào văn phòng, tất cả đều là tổ B thám viên nhóm. Những người này sau

khi tiến vào, lập tức đem Triệu Ngọc vây lại, hơn nữa còn từng cái ưỡn thẳng sống lưng!

Ngay sau đó, theo Trương Diệu Huy hô to một tiếng, đám người đồng loạt cho Triệu Ngọc đánh một cái rất cung kính —— cúi chào! ! !

Ai u! ?

Triệu Ngọc ngây ra một lúc, Vương Phi cùng Bành Hân cũng là bỗng nhiên ngẩn ngơ.

Cúi chào đánh xong, Trương Diệu Huy bước nhanh đi vào Triệu Ngọc trước mặt, trịnh trọng nói ra: "Triệu Ngọc huynh đệ, ta đại biểu chúng ta tổ B toàn thể thành viên, còn có, đại biểu chúng ta Khúc Bình tổ trưởng. . ." Nói đến đây, Trương Diệu Huy vành mắt lại đỏ lên, nghẹn ngào đem câu nói kế tiếp nói xong, "Cảm tạ ngươi! Cảm tạ ngươi quên mình bắt được hung thủ! Nếu không phải ngươi, chúng ta bây giờ căn bản không có cách nào bắt được Hầu Mãnh a!"

"Đúng vậy a!" Một vị khác lớn tuổi thám viên thở dài, "Nói thực ra, chúng ta trước kia sắt chướng mắt ngươi, nhưng là, hiện tại không đồng dạng! Triệu Ngọc huynh đệ, về sau chúng ta tổ B người tùy thời nghe ngươi chào hỏi, có gì cần hỗ trợ, cứ việc nói!"

"Đúng!" Một vị khác cùng Triệu Ngọc riêng có khoảng cách thám viên nói, "Triệu cảnh sát, ta xem như hoàn toàn phục! Về sau chỉ nghe lệnh ngươi! Có dùng đến lấy ta, tuyệt đối nghĩa bất dung từ!"

Nghe được những này lấy lòng cùng bội phục lời nói, Bành Hân tựa hồ muốn nói cái gì, nhưng cuối cùng vẫn là nhịn xuống không nói.

"Ha ha. . ." Triệu Ngọc cười chua xót một tiếng , đạo, "Các ngươi đừng nói như vậy, Khúc Bình tổ trưởng cũng là đồng nghiệp của ta cùng bằng hữu, báo thù cho hắn, cũng là trách nhiệm của ta! Đúng, đã các ngươi

nói như vậy, có phải hay không Hầu Mãnh đã nhận tội rồi? Thẩm vấn đến cùng thế nào?"

"Triệu Ngọc!" Bành Hân tranh thủ thời gian ngăn tại hắn trước mặt, trách nói, "Ngươi đừng có lại xách cái này, được hay không? Ngươi trước. . . Ngươi trước tiên đem ngươi châm khe hở bên trên rồi nói sau!"

Vương Phi thấy thế, tranh thủ thời gian kéo một phát kim khâu, tiếp tục cho Triệu Ngọc khâu vết thương.

"Lưu đội trưởng cùng Mao Vĩ tổ trưởng còn tại thẩm vấn, " Lan Bác bỗng nhiên từ Bành Hân kẽo kẹt ổ dưới đáy chui vào nói, "Ta vừa rồi nghe ngóng, tên kia đầu tiên là nói mình uống nhiều quá, cái gì cũng không biết; về sau, còn nói mình không riêng uống rượu, hơn nữa còn dập đầu thuốc! Cái gì cũng không nhớ rõ! Liền là không chịu nhận tội!"

"Cái gì?" Triệu Ngọc khẽ động, kim khâu lập tức kéo vết thương chảy ra máu. Thế nhưng là Triệu Ngọc lại giống như là không có cảm giác, hỏi, "Cái gì cũng không nhớ rõ? Nói bậy nói bạ! Ta đi! Ta đi thẩm thẩm hắn. . ."

"Đừng nhúc nhích, đừng nhúc nhích nha!" Vương Phi khoa trưởng tranh thủ thời gian quát bảo ngưng lại, Bành Hân cũng gấp gấp đè lại Triệu Ngọc.

Nhìn thấy Triệu Ngọc da đầu đổ máu, da tróc thịt bong, Trương Diệu Huy vội vàng khuyên lơn: "Huynh đệ, ngươi trước đừng kích động, đầu tiên chờ chút đã lại nói! Dù sao người đã bắt được, sợ gì mà không tìm ra tội! Chúng ta tất cả đều đi phòng thẩm vấn bên ngoài hầu, một khi có tin tức mới nhất, lập tức tới ngay nói cho ngươi chính là! Ngươi yên tâm đi!"

"Đúng đấy, là được!" Bành Hân tranh thủ thời gian cùng những người kia nháy mắt, phụ họa nói, "Người đều bắt được, còn cái gì gấp? Các

ngươi mau đi đi!"

Trương Diệu Huy bọn người lại an ủi vài câu, lúc này mới rời đi văn phòng.

"Hô. . ."

Triệu Ngọc dùng sức thở ra một hơi, nhưng trong lòng thì càng thêm sốt ruột. Mặc dù bây giờ người bắt được, thế nhưng là hắn lại cảm giác rất không nỡ!

Hắn luôn cảm thấy, Khúc Bình bị hại, không có mặt ngoài đơn giản như vậy! Mặc kệ là hung khí vị trí không đúng, vẫn là Hầu Mãnh say rượu mà nói, tất cả đều có không hợp lý địa phương!

Triệu Ngọc cho rằng, chỉ có cái này Hầu Mãnh đem nói thật ra, hắn mới có thể thu hoạch được chân tướng!

Máy phát hiện nói dối!

Máy phát hiện nói dối chỉ còn lại có một cái, Triệu Ngọc vốn muốn đem nó dùng tại phá án và bắt giam Miên Lĩnh vụ án bắt cóc bên trên, thế nhưng là vì biết rõ Khúc Bình bị hại chân tướng, xem ra, hắn không thể không đem nó —— sớm sử dụng!

Chương 178: Chương 178: Mới đạo cụ

Chương 178: Mới đạo cụ

Mặc dù đã sử dụng qua 4 lần máy phát hiện nói dối, nhưng là đối với máy phát hiện nói dối uy lực đến cùng lớn bao nhiêu, Triệu Ngọc vẫn là ăn không quá chuẩn.

Tới trước nói, cái này máy phát hiện nói dối độ chính xác là không thể nghi ngờ! Chính là dựa vào thần kỳ của nó vung, Triệu Ngọc mới nhất cử phá án và bắt giam tàn sát án, khóa chặt hung phạm Lưu Bằng Phi.

Bất quá, thông qua đối Lưu Bằng Phi cùng Lâm Mỹ Phượng trắc nghiệm, Triệu Ngọc lại phát hiện, máy phát hiện nói dối lợi hại trình độ, đã xa xa ra tưởng tượng của hắn, có đôi khi thậm chí ngay cả phát hiện nói dối đối tượng cũng không thể xác định sự tình, đều có thể kiểm trắc ra!

Loại này lợi hại trình độ, không khỏi làm Triệu Ngọc ý nghĩ kỳ quái.

Hắn đang suy nghĩ, nếu là tùy tiện tìm người đến, dùng máy phát hiện nói dối hỏi hắn một chút liên quan tới vụ án sự tình, có phải hay không cũng có thể sinh ra hiệu quả?

Nếu như kế hoạch này thật có thể thực hiện, vậy có phải hay không Triệu Ngọc có thể hỏi một chút thu nhỏ phạm vi vấn đề, từ đó khóa chặt hung phạm đâu?

Tỉ như, hắn có thể tùy tiện hỏi người, hỏi hắn Miên Lĩnh án chân hung

có phải hay không Miên Lĩnh người địa phương? Có phải hay không 1 người, 2 người, 3 người? Có phải hay không nữ? Có phải hay không 20 tuổi đến 30 tuổi? Có phải hay không họ Vương? Có phải hay không cảnh sát vân vân...

Nếu như máy phát hiện nói dối có thể đáp lại, vậy hắn chẳng phải là rất nhanh liền có thể đem mục tiêu thu nhỏ? Để tình tiết vụ án lấy được đột phá tính tiến triển?

Thế nhưng là, tại hắn cẩn thận đọc ẩn hình máy phát hiện nói dối giới thiệu về sau, lại là đối với cái này sinh ra hoài nghi. Giới thiệu đã nói, máy phát hiện nói dối chỉ có thể kiểm trắc đơn giản một chút đặc biệt vấn đề, nếu không sẽ không đưa đến hiệu quả.

Triệu Ngọc suy nghĩ, cái này "Đặc biệt" hai chữ sẽ là có ý tứ gì? Có phải hay không chỉ, kiểm trắc đối tượng nhất định phải cùng kiểm trắc vấn đề có quan hệ mới được? Tùy tiện tìm người, là sẽ không đưa đến tác dụng?

Tựa như Lâm Mỹ Phượng như thế, mặc dù chính nàng cũng không rõ ràng chân tướng, nhưng nàng lại là chân tướng người tham dự, cho nên máy phát hiện nói dối mới có thể có tác dụng?

Càng nghĩ, Triệu Ngọc cuối cùng vẫn là không dám đi làm dạng này thí nghiệm. Hắn lo lắng một khi thất bại, vậy mình cái cuối cùng máy phát hiện nói dối cũng liền lãng phí!

Dù sao máy phát hiện nói dối đối với hắn phá án tới nói, thật sự là quá trọng yếu!

Triệu Ngọc cảm thấy, chẳng bằng tiếp tục cố gắng hoàn thành từng kiện kỳ ngộ nhiệm vụ, chờ ngày nào lại mở ra càng nhiều máy phát hiện nói dối đến, thử lại nghiệm cũng không muộn!

Nhưng mà, Khúc Bình chết, rất rõ ràng làm rối loạn Triệu Ngọc kế hoạch, hắn hiện tại thực sự muốn biết Khúc Bình tử vong chân tướng, muốn biết Khúc Bình có phải hay không bởi vì điều tra Miên Lĩnh án mà chết?

Nếu như không phải còn tốt,

Nhưng nếu như đúng vậy, vậy nói rõ Miên Lĩnh án chân hung đã xuất hiện, hơn nữa còn là cực đoan nhân vật nguy hiểm! Thậm chí ngay cả chính hắn đều có lớn lao nguy hiểm!

Tính mệnh du quan, đây cũng không phải là trò đùa.

Triệu Ngọc cho rằng, hắn nhất định phải mau chóng hiểu rõ chân tướng mới được, dù là đem cái cuối cùng máy phát hiện nói dối sử dụng, cũng là sẽ không tiếc!

Bất quá, hiện nay Hầu Mãnh đang bị Lưu Trường Hổ cùng Mao Vĩ thẩm vấn, những người lãnh đạo lo lắng Triệu Ngọc lại sẽ hành sự lỗ mãng, cho nên chuyên môn phái Bành Hân đến xem trông coi hắn, không cho hắn đến gần phòng thẩm vấn.

Rơi vào đường cùng, Triệu Ngọc chỉ có thể kiên nhẫn chờ đợi bọn hắn thẩm ra kết quả, sau đó lại tìm cơ hội tiếp cận Hầu Mãnh lại nói.

Trên đầu trừ độc khâu vết thương về sau, Vương Phi khoa trưởng còn cho hắn băng bó vết thương, còn có cho Triệu Ngọc trên thân cái khác tổn thương làm cẩn thận xử lý.

Mặc dù hắn cánh tay phải bên trên trúng mô phỏng chân thật thương bi thép đạn, nhưng bởi vì khoảng cách khá xa, nơi đó đã không có trở ngại. Loại kia đạn đánh lên về sau sẽ phi thường đau, thế nhưng là chỉ cần qua một đoạn thời gian, đau đớn tiêu tán đến cũng rất nhanh.

Bởi vậy, chẳng những Triệu Ngọc vết thương đạn bắn không ngại, Trương Diệu Huy chân cũng không có chuyện, đã sớm có thể tự do đi lại.

Bất quá, tiểu Lưu cũng không có bọn hắn may mắn, tại cùng bán hàng đa cấp tử nhóm vật lộn bên trong, đầu hắn đụng phải giường sắt, sinh ra não chấn động, hiện tại đã bị đưa đi bệnh viện quan sát trị liệu đi.

Lan Bác mặc dù cũng bị đánh một cái mặt mũi bầm dập, lại là không có bị thương nặng, chỉ là đơn giản làm tiêu sưng xử lý.

Đợi đến Vương khoa trưởng cho Triệu Ngọc xử lý hoàn tất về sau, Bành Hân y nguyên một tấc cũng không rời mà nhìn xem Triệu Ngọc, thậm chí liền lên nhà vệ sinh đều ở ngoài cửa nhìn chằm chằm, sợ hắn lại đi ra ngoài gây tai hoạ.

Bởi vì đêm nay còn phải đợi đợi kết quả, tổ trọng án đại bộ phận nhân viên cảnh sát đều chưa có về nhà, tất cả đều lưu thủ trong phòng làm việc, hoặc là phòng thẩm vấn bên ngoài chờ đợi mệnh lệnh.

Mặc dù Triệu Ngọc cũng ở văn phòng ở lại, nhưng là căn cứ Lan Bác dùng di động tin tức truyền đến, hắn đã biết được liên quan tới thẩm vấn tin tức mới nhất.

Bởi vì Hầu Mãnh trên đùi trúng đạn, thương thế cũng tương đối nghiêm trọng, hiện tại có thầy thuốc chuyên nghiệp, ngay tại phòng thẩm vấn vì đó khẩn cấp trị liệu. Vì không ảnh hưởng thẩm vấn tiến độ, một bên trị liệu, một bên để hắn tiếp nhận thẩm vấn.

Sớm nhất thời điểm, Hầu Mãnh có chút ý thức không rõ, miệng bên trong đều ở lặp đi lặp lại thì thào cái gì xe đạp thành tinh, nhìn thấy ẩn thân quỷ loại hình mê sảng.

Theo các bác sĩ trị liệu, hắn chậm thời gian rất lâu, mới dần dần tỉnh táo

lại, cuối cùng đem cùng ngày án trải qua, từ đầu tới đuôi giảng thuật một lần.

Căn cứ Hầu Mãnh bàn giao, hắn cùng ngày lúc đầu tại một chỗ trong hộp đêm cùng một đám bằng hữu happy, chẳng những uống rượu, còn dập đầu thuốc.

Chơi đến sau cùng thời điểm, hắn không những không biết mình là lúc nào rời đi, mà lại ngay cả mình làm sao rời đi, rời đi sau đi nơi nào, hết thảy không nhớ nổi!

Chờ hắn lại có ý thức thời điểm, đã nằm ở dải cây xanh đường trên vai. Sau khi tỉnh lại, hắn đầu tiên là phát hiện mình nằm tại một cỗ màu trắng ô tô trước mặt, trong ngực còn cất một cái nữ sĩ tay nải. Ngay sau đó, hắn mới thình lình nhìn thấy dải cây xanh bên trong, vậy mà nằm một cái máu me khắp người, lại không nhúc nhích người!

Lúc ấy, thần trí của hắn còn chưa hoàn toàn khôi phục, dọa sợ hắn, bản năng ôm cái kia tay nải liền rời đi hiện trường, thậm chí cũng không thể xác định Khúc Bình lúc ấy đến cùng có hay không tử vong?

Chờ hắn hừng đông sau khi về nhà, lúc này mới nhìn thấy trên tay mình, trên quần áo còn có mang bên trên, tất cả đều có dính vết máu. Thẳng đến lúc này, hắn mới rốt cục ý thức được, mình khả năng bày ra đại sự!

Khẩn trương phía dưới, hắn đầu tiên là cho bạn gái gọi điện thoại, nói muốn đi ra ngoài tránh đầu gió, để bạn gái cho hắn đánh ít tiền. Ngay sau đó, hắn lại cho Quý Xuân Hoa gọi điện thoại, tìm kiếm trợ giúp của hắn.

Quý Xuân Hoa cũng rất giảng nghĩa khí, chẳng những đem hắn an bài vào nam xuyên lâu nhà kho bán hàng đa cấp ổ điểm bên trong ẩn thân, hơn nữa còn để cho thủ hạ an bài cho hắn đi đường.

Nhưng mà, sự tình liền là trùng hợp như vậy!

Vào lúc ban đêm, Hầu Mãnh tâm thần có chút không tập trung như thế nào cũng ngủ không được, hắn luôn cảm giác mình bày ra chuyện này không tốt giải quyết, cho nên hắn sớm thu thập xong hành lý, dự định trong đêm lẩn trốn, không lại chờ Quý Xuân Hoa an bài.

Kết quả, khi hắn đeo túi xách đi vào cửa nhà kho thời điểm, nghiện thuốc phạm vào, muốn rút điếu thuốc lại chuồn mất! Ai ngờ, hắn khói cũng còn không có điểm, liền đối diện đụng phải Lan Bác, lúc này mới sinh về sau một màn kia!

Căn cứ cảnh sát nắm giữ tư liệu, cái này Hầu Mãnh trước đó từng có cướp bóc ghi chép, mà năm đó cướp bóc thời điểm, áp dụng cũng là bức bách dừng xe biện pháp, cùng Khúc Bình bị hại lúc tình huống rất tương tự.

Bởi vậy, Lưu Trường Hổ đám người đã nhận định, cái này Hầu Mãnh liền là sát hại Khúc Bình chân hung không thể nghi ngờ! Đêm đó, hắn tất nhiên là bởi vì dập đầu quá nhiều thuốc, tại thần kinh hưng phấn phía dưới, quyết định lập lại chiêu cũ, làm một phiếu cản đường cướp bóc hoạt động.

Kết quả, hắn vừa vặn ngăn cản Khúc Bình tổ trưởng xe, muốn cướp bóc. Ai ngờ, tại cướp bóc quá trình bên trong hai người sinh xung đột, trong cơn tức giận, Hầu Mãnh lúc này mới hành hung giết người, sát hại Khúc Bình tổ trưởng!

Hung khí, vân tay, da mảnh tổ chức, vết máu, lại thêm bị cướp đi tay nải, đủ loại chứng cứ, đã đem đầu mâu chỉ hướng Hầu Mãnh, vô luận hắn lại như thế nào giảo biện, cũng đã không cách nào đào thoát hắn cướp bóc giết người trọng đại hiềm nghi!

Để bảo đảm vạn vô nhất thất, Lưu Trường Hổ lập tức an bài Trương

Diệu Huy bọn người, đi các nơi điều tra lấy chứng.

Căn cứ Hầu Mãnh khẩu cung, bọn hắn cần đem tay nải, quần áo chờ vật chứng tìm kiếm trở về, hơn nữa còn phải khẩn cấp phê bắt thẩm vấn những cái kia cùng Hầu Mãnh uống rượu với nhau cắn thuốc bằng hữu, xem bọn hắn lời khai phải chăng nhất trí?

Ngoài ra, còn muốn an bài nhân thủ, đi điều tra quán bar phụ cận màn hình giám sát, nhìn xem lúc ấy Hầu Mãnh đến cùng là đang ở tình huống nào rời đi quầy rượu? Hắn lại như thế nào đi mời ra làm chứng hiện trường, phải chăng có người chứng kiến, cùng Hầu Mãnh phải chăng còn có đồng bọn vân vân...

Là như thế, không ít thám viên nhóm đều bị phái ra ngoài, lại duy chỉ có không có Triệu Ngọc Hòa Bành Hân. Triệu Ngọc biết, bên ngoài, những người lãnh đạo lo lắng hắn có thương tích trong người, không tiện hành động; mà trên thực tế, lại là sợ hãi hắn lại đi ra gây cái gì đại họa!

Triệu Ngọc cũng không hứng thú lại đi điều tra những vật này, cho đến trước mắt, đầu hắn bên trong chỉ có một việc tình trọng yếu nhất, đó chính là mau chóng tra rõ, Khúc Bình chết, đến cùng cùng Miên Lĩnh án có hay không quan hệ?

Nếu có quan, như vậy chỉ cần phá án và bắt giam Khúc Bình bị hại chân tướng, Miên Lĩnh vụ án bắt cóc cũng liền có thể tùy theo chân tướng rõ ràng!

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc nghiêm túc suy tư thời khắc, hệ thống bỗng nhiên nói chuyện. Hệ thống nói cho hắn biết, lần này kỳ ngộ đã hoàn thành, độ hoàn thành vì 96%! Lại lấy được 5 kiện đạo cụ ban thưởng!

Triệu Ngọc một mực mong mỏi có thể lần nữa đạt được thần kỳ ẩn hình máy phát hiện nói dối, cho nên chưa kịp làm phân tích ghi chép, liền tranh thủ thời gian mở ra đạo cụ xem xét.

"Ẩn hình bình ô xy!" Hệ thống giới thiệu nói, "Bản đạo cụ có thể tại bất luận cái gì tình huống dưới cung cấp hô hấp cung cấp dưỡng công năng, tiếp tục thời gian 10 phút!"

Chương 179: Chương 179: Làm sao tới?

Chương 179: Làm sao tới?

Triệu Ngọc suy nghĩ một chút, rất nhanh lĩnh ngộ tới, nguyên lai cái này ẩn hình bình ô xy, kỳ thật liền là một cái ẩn hình bình dưỡng khí. Vạn nhất mình rớt xuống trong nước, hoặc là cái khác không có dưỡng khí địa phương, cũng có thể lợi dụng vật này hô hấp!

Đừng nói, thứ này còn thật sự xứng đáng được kia cao tới 96% độ hoàn thành, có thể nói là một kiện chạy trốn lợi khí, mình nhưng phải hảo hảo nhớ kỹ, tương lai gặp được nguy hiểm gì tốt có thể nhớ tới sử dụng.

Kiểm tra xong đạo cụ, Triệu Ngọc thói quen móc ra laptop, bắt đầu cho hôm nay mở ra quẻ văn làm ghi chép.

Hôm nay "Khôn Cấn" quẻ, cứ như vậy kết thúc!

"Cấn" quẻ còn tốt giải thích, công việc mà! Hắn hôm nay bắt được sát hại Khúc Bình người hiềm nghi, tự nhiên là trong công tác một lớn đột phá, đạt được cao như vậy độ hoàn thành, cũng là hoàn toàn xứng đáng.

Thế nhưng là, cái này "Khôn" quẻ, nhưng lại đại biểu cho cái gì đâu? Khôn là đất, là địa chấn sự kiện lớn sao?"Khôn" quẻ vừa ra, liền muốn xuất hiện người chết đại sự! ?

Mà lại, mặc dù không biết "Khôn" là ý gì, nhưng từ độ hoàn thành nhìn lại, có phải hay không tự mình hoàn thành coi như không tệ? Thế nhưng là. . . Ta đến cùng là như thế nào hoàn thành đâu?

Càng nghĩ, Triệu Ngọc cảm thấy khoảng cách "Khôn" quẻ chính xác hiểu ra, tựa hồ còn cách một đoạn, cho nên tại hắn cẩn thận làm qua ghi chép về sau, liền không còn vì thế lớn phí đầu óc.

Bất quá, thông qua Khúc Bình chết đi, Triệu Ngọc đối cái này "Khôn" quẻ, ẩn ẩn sinh ra một loại nào đó kiêng kị, luôn cảm giác đây không phải cái gì quẻ tốt, chỉ mong về sau vẫn là ít xuất hiện thật tốt!

Giờ phút này đã qua rạng sáng, Triệu Ngọc làm tốt ghi chép về sau, liền dứt khoát thuốc lá quyển điểm, lại mở một quẻ. Không biết một ngày mới, lại biết lái ra cái gì quẻ đến? Triệu Ngọc tranh thủ thời gian cẩn thận lắng nghe.

"Chấn Khảm quẻ, " hệ thống nói, "Chấn lôi khảm nước, tiếng sấm vào nước, lăn Bori chìm, bất vi Kim Hoa, chính là có thể ngu hợp."

"Chấn Khảm quẻ?"

Triệu Ngọc suy nghĩ, "Chấn" đại biểu địa vị, xem ra tại một ngày mới bên trong, địa vị của ta có phải hay không lại muốn được đến tăng lên! ?"Khảm" đại biểu nữ nhân, không biết hôm nay lại có nữ nhân nào sẽ đối với ta vừa gặp đã cảm mến?

Bất quá, quẻ văn mở coi như không tệ, nhưng Triệu Ngọc vẫn mơ hồ có chút thất lạc, bởi vì mấu chốt "Cấn" quẻ không có mở ra, không thể nghi ngờ để hắn có chút nóng nảy!

Hắn hiện tại muốn làm nhất, liền là nhanh lên một chút đem chân tướng hiểu rõ! Lúc đầu Miên Lĩnh án liền tra được không hiểu ra sao, hiện tại Khúc Bình tổ trưởng lại đột nhiên ngộ hại, cảm giác mọi chuyện cần thiết, lập tức tất cả đều lộn xộn!

Triệu Ngọc cảm thấy, đợi ngày mai Hầu Mãnh bị thẩm vấn xong sau,

mình vô luận như thế nào cũng phải tìm cái này ca môn nhi hảo hảo tâm sự, dù là lãng phí cái cuối cùng quý giá máy phát hiện nói dối, cũng ở đây không tiếc!

Lúc đầu, cục cảnh sát cao ốc có chuyên dụng phòng trực ban, có thể vì thám viên nhóm cung cấp nghỉ ngơi ngắn ngủi. Nhưng là từ xưa tới nay tra án kiếp sống, để thám viên nhóm đã thành thói quen loại này thức đêm công việc, phòng trực ban sớm đã biến thành phòng chứa.

Theo thời gian không ngừng chuyển dời, cùng ngày chỉ riêng sáng lên thời điểm, Trương Diệu Huy bọn người phụ trách điều tra công việc, cũng nhất nhất truyền đến hồi báo.

Thông qua trong đêm phấn chiến, bọn hắn đã bắt đêm đó cùng Hầu Mãnh uống rượu những người kia, đồng thời tìm được không ít người chứng kiến. Căn cứ những người này lời chứng, có thể chứng minh Hầu Mãnh nói đến đều là sự thật.

Đêm đó, Hầu Mãnh chẳng những uống rượu, mà lại dập đầu thuốc, thời điểm ra đi, cũng là đi một mình!

Quầy rượu camera bên trong, có hắn rõ ràng video ghi chép, có thể nhìn thấy hắn một thân một mình rời đi quán bar, mà lại cử chỉ động tác lộ ra dị thường phấn khởi!

Theo như cái này thì, Hầu Mãnh rất có thể rời đi quán bar về sau, thẳng đến nơi khởi nguồn điểm, từ nơi đó sát hại Khúc Bình tổ trưởng.

Nhưng mà, khiến người nghi ngờ sự tình đến rồi!

Bởi vì quán bar khoảng cách nơi khởi nguồn mang khá xa, thám viên nhóm muốn thông qua video đến bắt giữ Hầu Mãnh hành tẩu lộ tuyến, xem hắn đến cùng là như thế nào tiến về nơi khởi nguồn?

Nhưng mà, thám viên nhóm tìm lượt phụ cận tất cả camera, nhưng là cũng tìm không được nữa Hầu Mãnh thân ảnh. Người này rời đi quán bar về sau, vậy mà giống hư không tiêu thất đồng dạng!

Thám viên nhóm còn đem đêm đó tất cả đi ngang qua kia phụ cận xe taxi cùng tích tích đón xe, tất cả đều si tra xét một lần, đồng dạng không có người biểu thị kéo chở hoặc là thấy qua Hầu Mãnh người này!

Đây thật là kỳ thiên hạ chi đại quái!

Mặc dù Khúc Bình bị hại sau trong video bắt được Hầu Mãnh bóng dáng,

Thế nhưng là Khúc Bình ngộ hại trước, video giám sát bên trong nhưng không có tiểu tử này bất kỳ tung tích nào!

Nói cách khác, thám viên nhóm hiện tại chỉ biết là Hầu Mãnh là thế nào đi, nhưng lại không biết hắn là thế nào tới?

Hắn đến cùng là như thế nào đạt tới hiện trường phát hiện án, ai cũng không biết, thậm chí ngay cả chính hắn cũng không biết!

Đạt được kết quả như vậy, không thể nghi ngờ càng tăng thêm Triệu Ngọc hoài nghi. Chẳng lẽ nói, Khúc Bình cái chết, thật có ẩn tình khác? Như vậy khúc tổ trưởng, có phải thật vậy hay không bị cái này Hầu Mãnh giết chết? Hay là, hung phạm một người khác hoàn toàn! ?

Mang theo liên tiếp nghi hoặc, Triệu Ngọc muốn tự mình đến phòng thẩm vấn đi tìm cơ hội, lợi dụng mình máy phát hiện nói dối đem chân tướng sự thật tìm kiếm ra.

Giờ phút này, Bành Hân còn ghé vào trên bàn công tác nằm ngáy o o, Triệu Ngọc mau chóng rời đi văn phòng, chuẩn bị chuồn đi. Ai ngờ, hắn mới vừa tới đến hành lang, Mao Vĩ không ngờ xuất hiện.

Mao Vĩ tựa hồ chính là vì Triệu Ngọc mà đến, chợt nhìn đến Triệu Ngọc, lập tức kéo hắn lại cánh tay, nói ra: "Ai? Tiểu Triệu con a, vừa vặn, ta đang muốn tìm ngươi đây!"

"Thế nào?" Triệu Ngọc hỏi một câu về sau, phát hiện Mao Vĩ sắc mặt có chút không đúng.

Mao Vĩ ánh mắt né tránh hướng hắn nói ra: "Triệu nhi a, nhanh, cục trưởng gọi ngươi quá khứ đâu! Là Chu cục, không phải Loan cục!"

"Chu cục trưởng?" Triệu Ngọc hơi sững sờ, đã qua nét mặt của Mao Vĩ trông được xảy ra điều gì, vội hỏi, "Thế nào? Tìm ta làm gì?"

"Ai! Còn không phải. . ." Mao Vĩ thở dài, lại là muốn nói lại thôi, chuyển khẩu nói, "Ngươi. . . Ngươi vẫn là nhanh lên một chút đi thôi, đi ngươi sẽ biết! Chu cục trưởng văn phòng đâu! Ân. . ." Hắn một mặt lôi kéo Triệu Ngọc đi lên phía trước, một mặt tràn đầy lo lắng dặn dò, "Ngọc a, ta vừa rồi nhìn thấy, Chu cục trưởng sắc mặt cũng không lớn thích hợp, ngươi chờ một lúc đi vào, nhưng ngàn vạn kiềm chế một chút mà nói chuyện, đừng cái kia lại cái gì a. . ."

Hả?

Sắc mặt không đúng?

Nha. . .

Triệu Ngọc đã minh bạch, khẳng định là Chu cục trưởng biết hắn tối hôm qua bắt giữ Hầu Mãnh trải qua, xem ra, cục trưởng đại nhân rất nổi nóng, hậu quả rất nghiêm trọng!

Bất quá, Triệu Ngọc lại cũng không quan tâm, mặc dù bắt quá trình có chút khác loại cùng khinh thường, nhưng kết quả lại là tốt! Lão tử dù sao

bắt được hung thủ!

Tốt a, đã cục trưởng đại nhân cho mời, vậy liền quá khứ nghe một chút, hắn rốt cuộc muốn tìm ta nói cái gì?

Đương Triệu Ngọc đi vào cục trưởng cửa phòng làm việc thời điểm, thư ký Tống Siêu vừa vặn từ bên trong ra. Hắn thấy một lần Triệu Ngọc trán mang huyết địa chạm mặt tới, vậy mà giống hù dọa giống như tranh thủ thời gian hướng bên cạnh khẽ nghiêng, đem đại môn cho hắn rộng mở, tựa như người giữ cửa như thế, đưa mắt nhìn Triệu Ngọc nghênh ngang đi đi vào.

Triệu Ngọc mới vừa đi vào, hắn liền đem đại môn cùng mình tất cả đều nhốt ở ngoài cửa.

Chu cục trưởng vừa mới pha tốt một chén trà Long Tỉnh, đang đứng trước bàn làm việc bưng trà chén thổi lá trà. Ngẩng đầu nhìn đến Triệu Ngọc sau khi đi vào, lúc này mới đem chén trà buông xuống, trầm mặt nói ra:

"Triệu Ngọc a, đến, bên này. . ." Hắn dùng ngón tay chỉ Triệu Ngọc cái trán, "Thế nào? Tổn thương thế nào?"

Mặc dù Chu cục trưởng ngoài miệng nói quan tâm, nhưng từ ngữ khí của hắn bên trên, lại rõ ràng có thể nghe ra một chút hỏa khí.

"Không có chuyện gì, " Triệu Ngọc khách khí trả lời, "Đa tạ lãnh đạo quan tâm, may 8 châm mà thôi!"

"Ừm, " Chu cục trưởng không có lại sâu làm biểu thị, mà là mở miệng hỏi, "Ta nghe nói, hôm qua là ngươi bắt được sát hại khúc tổ trưởng nghi phạm? Ngươi nha! Thực sự là. . . Ghê gớm nha!"

"Không tầm thường" ba chữ chính là Chu cục trưởng cắn chặt răng nói

ra được.

"Quá khen, quá khen!" Triệu Ngọc mặc dù nhìn ra Chu cục trưởng mang theo khí, nhưng người ta dù sao nói đến đều là lời hữu ích, hắn cũng chỉ đành phối hợp với nói đi xuống nói, " đây đều là ngài lãnh đạo có phương pháp a! Hoắc ha ha. . ."

"Ừm. . ."

Triệu Ngọc cuồng tiếu, để Chu cục trưởng càng thêm khó xử, hắn tựa hồ rốt cuộc hoid không ở, đúng là hung hăng vừa gõ cái bàn, xông Triệu Ngọc reo lên, "Triệu Ngọc! Ta hiện tại chính thức thông tri ngươi, bởi vì ngươi hôm qua nghiêm trọng trái với cảnh đội kỷ luật, tổn hại pháp luật kỷ cương, lạm dụng chức quyền, ta hiện tại lấy cho dương phân cục cục trưởng danh nghĩa cho ngươi tạm thời cách chức xử lý , chờ —— kiểm tra!"

Chương 180: Chương 180: Có phải hay không nói ta?

Chương 180: Có phải hay không nói ta?

"Cái gì?" Triệu Ngọc sững sờ, "Chu cục trưởng, ngươi có ý tứ gì? Tại sao muốn ngừng chức của ta! ?"

"Vì cái gì?" Chu cục trưởng dùng ngón tay trỏ điểm bàn làm việc, nhanh nói, "Tối hôm qua ngươi mướn người ẩu đả người hiềm nghi bạn gái, còn cản trở chấp pháp cảnh sát hành động! Ngay sau đó, ngươi lại suất lĩnh một đám thám viên xông vào Nghiễm Nguyên quán trà, tại vạn chúng nhìn trừng trừng hạ đánh gãy quán trà ông chủ chân! Nổ súng! Đánh người! Ngươi cũng đã biết, cách làm của ngươi đã không phải là làm trái kỷ, mà là phạm pháp? Ở đây người chứng kiến bên trong, thế nhưng là có hai tên thị chính uỷ viên đâu! Các ngươi... Các ngươi thân là nhân viên cảnh vụ, sao có thể làm chứnhư vậy?"

"Chu cục trưởng, " Triệu Ngọc cực nhanh đáp lễ nói, " là bọn hắn tại ảnh hưởng tư pháp công chính, cản trở cảnh sát chúng ta phá án! Hầu Mãnh lời khai bên trên không phải đã bàn giao sao? Hai người này biết rõ Hầu Mãnh phạm vào giết người đại tội, vẫn còn tại thay hắn giấu diếm! Nhất là tháng cuối xuân rừng, hắn không riêng thay Hầu Mãnh ẩn núp, hơn nữa còn sắp xếp người giúp hắn đi đường, cái này không riêng gì biết chuyện không báo vấn đề, mà căn bản chính là đồng mưu!"

"Ngươi cái này gọi là sau đó luận, " Chu cục trưởng cũng là không chút khách khí phản bác, "Tại ngươi quyết định hành động trước đó, đây đều

là ngươi giả thiết! Là suy đoán! Là đánh bạc! Ngươi căn bản không có xác thực chứng cứ, nếu là bọn hắn cùng Hầu Mãnh không có liên hệ đâu? Ngươi biết hành vi của ngươi kêu cái gì sao? Ẩu đả vô tội quần chúng, lạm dụng chức quyền, ngươi là phải bị khai trừ công chức!"

"Khai trừ công chức?" Triệu Ngọc đem sống lưng ưỡn đến mức thẳng tắp, lý trực khí tráng nói, "Khúc Bình tổ trưởng, một cái tổ trọng án tổ trưởng bị người giết! Phơi thây đầu đường a! Các ngươi muốn làm sao xử lý? Tiếp lấy chờ sao? Liền như thế không có biện pháp giám thị chứng nhân, một mực chờ xuống dưới? Tối hôm qua, nếu như không phải ta khai thác cực đoan hành động, Hầu Mãnh đã sớm tại Quý Xuân Hoa an bài xuống đi đường!"

"Giảo biện! Lấy cớ!" Chu cục trưởng càng tức hổn hển, "Tốt, coi như ngươi chó ngáp phải ruồi, bắt được Hầu Mãnh! Kia sau đó thì sao? Bắt nghi phạm liền bắt nghi phạm! Ngươi xem một chút ngươi cũng làm cái gì? Gian kia trong kho hàng, có 12 người bị ngươi đánh thành trọng thương, hiện tại có 5 cái nằm tại bệnh viện, hơn nữa còn có một cái nằm tại nặng chứng giám hộ thất, hơi kém liền không có mệnh! Triệu Ngọc, bọn hắn mặc dù là làm truyền tiêu, đều là được luật pháp bảo vệ công dân a! Ngươi không cho rằng, ngươi làm..."

"Cục trưởng đại nhân!" Triệu Ngọc trợn mắt dựng thẳng lông mày cao giọng nói, "Những cái kia bán hàng đa cấp tử đều bị tẩy não, bọn hắn chẳng những cản trở chúng ta đuổi bắt Hầu Mãnh, mà lại chủ động công kích chúng ta, muốn làm cho ta vào chỗ chết! Bọn hắn có bốn năm mươi lỗ hổng đâu, giữ cửa cắm lên đều! Chúng ta chỉ có ba người, nếu là hạ lên ngoan thủ đến, chúng ta còn có mạng sống sao? Chẳng lẽ, ngươi ý tứ, là chúng ta liền nên bị đánh, không cần phản kích? Đừng nói ta là ngay tại phá án cảnh sát, liền là dân chúng thấp cổ bé họng, cũng thuộc về phòng vệ chính đáng a!"

"Hừ! Triệu Ngọc!" Chu cục trưởng ngực kịch liệt phập phòng,

"Ngươi còn tại cho mình giải vây! Chẳng lẽ, ngươi một chút cũng không cho rằng, ngươi hôm qua làm sự tình không đúng sao?"

"Ta chỉ biết là, hôm qua ta làm một kiện chính xác sự tình, " Triệu Ngọc nắm chặt nắm đấm nói, "Đó chính là bắt lấy sát hại khúc tổ trưởng nghi phạm!"

"Chấp mê bất ngộ! Hừ!" Chu cục trưởng tức giận đến toàn thân run rẩy, "Chúng ta là cảnh sát, chúng ta là kỷ luật bộ đội, chúng ta làm việc đến cân nhắc hậu quả! Không thể vì muốn vì, vô pháp vô thiên a? Ngươi nha, vẫn là hảo hảo tỉnh lại tỉnh lại đi!"

"Cục trưởng đại nhân!" Triệu Ngọc trừng mắt trâu tròng mắt, cắn răng nói, "Khúc tổ trưởng bị hại hiện trường, chỉ có Hầu Mãnh rời đi video, mà không có lúc đến video! Trong video, trên tay hắn không có hung khí, mà hung khí lại tại một cây số bên ngoài thùng rác xuất hiện, điều này nói rõ Hầu Mãnh có khả năng còn có đồng bọn! Khúc Bình tổ trưởng bị hại, có lẽ có ẩn tình khác!"

"Ngươi đừng nói với ta những này, ngươi đã bị ngưng chức, những chuyện này không cần ngươi lại quan tâm!"

"Tại khúc tổ trưởng bị hại trước đó, " Triệu Ngọc nhưng căn bản không để ý tới cục trưởng cảnh cáo, như cũ phối hợp tiếp tục lấy, "Chúng ta đã từng tra được quả bông non vụ án bắt cóc tiến triển to lớn, ta hoài nghi Khúc Bình tổ trưởng chết, có khả năng cùng Miên Lĩnh án có quan hệ! Hầu Mãnh phía sau, có lẽ có khác chủ mưu! Mà cái này chủ mưu, cũng vô cùng có khả năng hiểu rõ Miên Lĩnh án chân tướng!"

"Ngươi ý nghĩ hão huyền thực sự để cho ta không dám lấy lòng, " Chu cục trưởng đồng dạng không nghe Triệu Ngọc ngôn luận, cũng chính mình nói mình, "Ngươi đừng tưởng rằng ngươi phá mấy món bản án, liền là đại thám tử, sự thật phải dùng chứng cứ nói chuyện, chúng ta đều là đem chứng cớ, ngươi chỉ nói cái này 'Khả năng', cái kia 'Không

chừng'..."

"Nếu như ta suy luận thành lập, " Triệu Ngọc cũng không đợi cục trưởng nói hết lời, cùng hắn ngôn ngữ trùng điệp lấy tiếp tục quan điểm của mình, "Có thể rõ ràng biết Khúc Bình tổ trưởng nhất cử nhất động, tuyệt đối không phải người bình thường! Có lẽ, cái này hung phạm chủ mưu không phải tới từ nơi khác, mà là đến từ bót cảnh sát chúng ta nội bộ! Trong đội cảnh sát, có nội ứng! Những này, đều phải mau chóng tra rõ ràng!"

"Triệu Ngọc!" Chu cục trưởng rốt cuộc không nhịn nổi, tay giơ lên, hung hăng vuốt cái bàn quát, "Ta không ngại trực tiếp nói cho ngươi! Hiện tại đã có nhằm vào ngươi đơn khởi tố ngay tại hướng cục cảnh sát trên đường, vì ngươi, ta sáng sớm đã ngay cả chịu hai mắng lại! Ta không có khai trừ ngươi, đã coi như là đối ngươi hết lòng quan tâm giúp đỡ! Hôm qua, nếu không phải ngươi cuối cùng bắt được Hầu Mãnh, đó cũng không phải là đình chỉ đơn giản như vậy! Ngươi bây giờ có khả năng đã bị cảnh đội bắt giam, ngươi biết không! ?"

"Cục trưởng đại nhân!" Triệu Ngọc âm điệu so cục trưởng còn cao, "Khúc Bình tổ trưởng chết! Nàng là bởi vì cái gì chết, ngươi liền một chút cũng không quan tâm sao? Một cái tẫn chức tẫn trách cảnh sát hình sự tổ trưởng, cứ thế mà chết đi! Các ngươi liền thật không quan tâm phía sau màn chân tướng sao?"

"Ngươi làm sao sẽ biết ta không quan tâm, ta không đau lòng rồi?" Chu cục trưởng cũng là lại cao thêm một cái âm điệu, giận không kềm được mà quát, "Khúc tổ trưởng chết rồi, ta nhất định phải ở trước mặt các ngươi khóc sao? Ngươi nói ta không quan tâm chân tướng? Ta làm sao không quan tâm chân tướng rồi? Không quan tâm chân tướng, ta sẽ hướng cục thành phố xin xuất động toàn Tần Sơn cảnh lực?"

"Chỉ riêng xuất động cảnh lực vô dụng!" Triệu Ngọc không cam lòng yếu thế mà quát, "Ta hiểu rõ Miên Lĩnh án tình huống, vụ án này, nhất

định phải để ta tới tra! Mà lại nhất định phải nhanh điều tra rõ! Có khả năng, cái kia phía sau màn hắc thủ, vẫn là một cái tại trong đội cảnh sát có rất lớn quyền lực người đâu!"

"Triệu Ngọc! ! Triệu Ngọc! ! !" Chu cục trưởng triệt để nổi giận, hắn nổi trận lôi đình quát, "Cảnh đội có cảnh đội kỷ luật, có cảnh đội ranh giới cuối cùng, ngươi trái với kỷ luật, chạm đến ranh giới cuối cùng, nhất định phải tiếp nhận trừng phạt! Ngươi nghe không hiểu ta nói sao? Ngươi cho ta đàng hoàng về nhà chờ xử lý đi! Đừng có lại quan tâm vụ án gì, ngươi đừng tưởng rằng, cảnh đội không có ngươi, liền chẳng phải là cái gì! Ra ngoài, ngươi đi ra ngoài cho ta! ! !"

"A!" Một nháy mắt, Triệu Ngọc lệ khí xông não, để hắn cũng không khống chế mình được nữa, đúng là giơ chân lên đến, phanh một cước, hung hăng đá vào Chu cục trưởng trên bàn công tác!

Chu cục trưởng bàn làm việc là gỗ lim, vừa trầm lại nặng, ngày bình thường muốn xê dịch một chút đều rất là phí sức, sau đó, tại Triệu Ngọc bạo đạp phía dưới, lớn như vậy bàn làm việc vậy mà giống ngồi lên cầu bập bênh đồng dạng, mãnh liệt lay động!

Cách cách...

Chu cục trưởng vừa mới pha tốt trà Long Tỉnh, tính cả quý báu chén trà, cùng một chỗ quắng xuống đất, đập một cái nhão nhoẹt nát! !

Trong chốc lát, Chu cục trưởng dọa một cái mặt như giấy trắng, cả người đều mộc!

"Con bà nó là con gấu!" Triệu Ngọc tức giận mắng một câu, "Ngươi không cho lão tử tra, lão tử còn không vui hầu hạ ngươi đây! Hừ! Lão tử —— không làm! ! !"

Nói xong, Triệu Ngọc xông Chu cục trưởng khoa tay một ngón giữa, lúc

này mới quay người rời đi.

Ai ngờ, quay đầu trở lại đến xem xét, nghe hỏi chạy tới thư ký Tống, vừa vặn lại đem văn phòng đại môn mở ra.

Chợt nhìn đến Triệu Ngọc khí thế hung hăng chạm mặt tới, Tống Ngọc dọa đến tranh thủ thời gian dùng phía sau lưng thiếp môn, lại lần nữa giống người giữ cửa, đưa mắt nhìn Triệu Ngọc ung dung mà đi...

Thẳng đến Triệu Ngọc rời đi thật lâu, Chu cục trưởng mới từ vừa rồi kinh dị bên trong lấy lại tinh thần!

"Cục trưởng... Ngài không có chuyện gì chứ?" Tống chiếp ầy hỏi một câu!

"Cái ... Cái gì! ?" Lúc này, Chu cục trưởng rốt cục nhớ tới một chuyện đến, run rẩy tự nhủ, "Nói phía sau màn hắc thủ có thể là trong đội cảnh sát có rất lớn quyền lực người, cái này không... Đây không phải đang nói —— ta mà! ?"

Chương 181: Chương 181: Đầu trọc Triệu phỏng đoán

Chương 181: Đầu trọc Triệu phỏng đoán

Tạm thời cách chức!

Dám ngừng lão tử chức! ?

Con bà nó là con gấu!

Triệu Ngọc càng nghĩ càng thấy đến tức hổn hển, mình liều mạng bắt được hung thủ, nhưng kết quả là lại bị cục trưởng một cái tạm thời cách chức kiểm tra, liền về nhà nghỉ cơm rồi?

Đây cũng quá khinh người a?

Tạm thời cách chức đến tột cùng ngừng tới khi nào?

Đợi không được phục chức thông tri, ta liền vĩnh viễn không cần đi làm sao?

Trở lại đường Thuận Phong về sau, Triệu Ngọc còn tại tức giận mắng, trong đầu hắn thậm chí tại suy nghĩ lấy, nếu là đem lúc trước chuẩn bị hắc Lưu Trường Hổ phương pháp kia, dùng đến cái này Chu An Đông cục trưởng trên thân, sẽ như thế nào?

Hắn nghe nói, Chu cục trưởng là cái điển hình thê quản nghiêm, nếu là

tìm tiểu thư đem hắn hắc một chút, có phải hay không, gia hỏa này thời gian liền không dễ chịu lắm?

Bởi vì Triệu Ngọc rời đi cục cảnh sát thời điểm, đông đảo thám viên nhóm đều tại riêng phần mình bận rộn, đối với Triệu Ngọc tạm thời cách chức không biết chút nào, cũng không gây nên bất luận người nào chú ý.

Triệu Ngọc chỉ là thông qua trên điện thoại di động nội bộ tin tức hiểu rõ đến, liên quan tới Hầu Mãnh thẩm vấn đã sắp đến hồi kết thúc, mặc dù Hầu Mãnh vẫn kiên trì mình thần chí không rõ, không nhớ ra được án chi tiết, nhưng là tại cường đại chứng cứ trước mặt, hắn cũng không thể không cúi đầu nhận tội, dần dần chấp nhận tội của mình!

Cứ theo đà này, Hầu Mãnh sát hại Khúc Bình tội danh sớm muộn sẽ bị ngồi vững. Thế nhưng là, bởi như vậy, Khúc Bình án rất có thể sẽ bị vội vàng kết án, không ai lại đi chú ý vụ án bên trong những cái kia điểm đáng ngờ.

Vạn nhất Hầu Mãnh còn có đồng đảng, coi như càng khó tìm hơn ra!

Ai!

Triệu Ngọc thở dài, trong lòng an ủi mình, được rồi, dù sao lão tử đã ngưng chức, còn thao những cái kia nhàn tâm làm gì? Các ngươi yêu làm sao tra, làm sao tra đi thôi! Dù sao lão tử cũng mệt mỏi, dứt khoát nghỉ ngơi thật tốt lại nói!

Giờ phút này chính vào lúc buổi sáng, ánh nắng tươi sáng.

Đường Thuận Phong bên trên vẫn như cũ ngựa xe như nước, Khương Đại Phong sạp trái cây trước cũng vẫn như cũ vây quanh không ít đánh cờ hàng xóm cũ nhóm, Khương Đại Phong trên bờ vai dựng lấy đầu khăn lông trắng, đang cố gắng tự hỏi thế cuộc.

Triệu Ngọc gặp gia hỏa này nhìn cờ nhìn nhập thần, ở trên lâu thời điểm, thuận tay dò xét một cái đại hào cam quýt.

Hắn một mặt lột quýt, một mặt cà lơ phất phơ đi lên lầu. Ai ngờ, mới vừa tới đến lầu hai, lại phát hiện cổng đang đứng một người quen.

Nhưng gặp cái kia nhuộm một đầu màu đỏ gợn sóng dáng dấp tiểu mỹ, ngay tại móc chìa khoá mở cửa. Bởi vì trong tay nàng dẫn theo rất nhiều thứ, chìa khoá mở có chút tốn sức, ngay cả bả vai đều xoay thành nghiêng 45 độ.

Triệu Ngọc giương mắt nhìn kỹ một chút, nhưng gặp tiểu mỹ hôm nay mặc một kiện váy ngắn, trên người mặc một cái đặc biệt tiết kiệm vải vóc áo lót nhỏ, thật dài tóc quăn cơ hồ rũ xuống tới bên hông.

Ngoài ra, nàng kia mảnh khảnh bờ eo thon, tại Triệu Ngọc trước mắt xoay a xoay, xoay Triệu Ngọc trong lòng ngứa.

"U? Đây không phải ngọc ca sao?" Tiểu mỹ nhìn thấy Triệu Ngọc, tranh thủ thời gian lên tiếng chào, "Trùng hợp như vậy, hôm nay không đi làm sao?"

Triệu Ngọc vốn định hỏi ngược một câu, ngươi có phải hay không vừa tan tầm?

Nhưng lời còn chưa nói ra, liền nghe được tiểu mỹ kinh ngạc hét to một tiếng: "A...! ? Đầu của ngươi. . ."

Nha. . .

Triệu Ngọc sờ lên trên trán băng vải, bởi vì có một bộ phận vết thương ở vào trước mặt, Vương Phi cho hắn khâu vết thương thời điểm, đã cạo đi một phần nhỏ đầu, lộ ra phi thường khó coi.

"Không có việc gì, hôm qua cùng khoảng bốn mươi cái lưu manh vật lộn, treo một chút màu!" Triệu Ngọc thờ ơ trả lời một câu, liền tiếp theo tiến lên, cùng tiểu mỹ sượt qua người.

Trong chốc lát, một cỗ mùi thơm mê người, chui vào Triệu Ngọc cái mũi. Mùi thơm này giống như có ma lực, để Triệu Ngọc dần dần mê muội, đi lại chậm chạp.

"Oa, hơn bốn mươi? Khoa trương như vậy? Đến cùng muốn hay không gấp a?" Tiểu mỹ nghiêng đầu, quan tâm hỏi, "Còn. . . Khâu vết thương! ?"

"Đúng, 8 châm mà thôi! Không có việc gì không có việc gì!" Lúc nói chuyện, Triệu Ngọc đã đạp lên thông hướng lầu ba bậc thang, ai ngờ, khi hắn bước hai bước về sau, lại là rốt cuộc bước bất động, bận bịu quay đầu cùng tiểu mỹ nói, "Bất quá, đầu này rất vướng bận, ngươi biết ta kề bên này, nơi đó có lý điếm sao?"

"Lý điếm! ?" Tiểu mỹ nhãn tình sáng lên, nhấc lên một cái túi ny lon lớn nói, "Nhìn, trong này tất cả đều là làm đầu đồ vật! Ta học qua mỹ dung đẹp, ta chính là lý sư a!"

"Ồ?" Trong chốc lát, Triệu Ngọc lại nghĩ tới một sự kiện đến, hôm nay mở ra quẻ văn thế nhưng là "Chấn Khảm" quẻ, "Khảm" thế nhưng là đại biểu cho nữ nhân, chẳng lẽ. . .

"Ừm. . . Vậy ngươi. . . Nếu không, bị liên lụy giúp ta làm làm?" Triệu Ngọc chỉ chỉ đầu của mình, ánh mắt lại đã sắc mị mị hướng tiểu mỹ trên thân ngắm đi.

"Không có vấn đề!" Nói chuyện, tiểu mỹ đã mở ra cửa chống trộm, bận bịu chỉ vào bên trong cười nói, "Tới đi, ta chỗ này thứ gì đều có!"

Triệu Ngọc mỉm cười, ngược lại cùng tiểu mỹ tiến nàng phòng.

"Đúng rồi, ngọc ca a, " trong phòng rất nhanh truyền đến tiểu mỹ tra hỏi, "Ngươi muốn cái gì hình a? Ta biết hình nhưng nhiều. . . Ai? Ai ai. . . Ngọc ca, ngươi đây là, đây là làm gì. . . Ai? Đừng nóng vội mà! Đừng nóng vội! Ai ai ai. . ."

Thình lình ở giữa, tiểu mỹ trong phòng truyền đến một trận xốc xếch vang động, mấy giây về sau, nhà nàng cửa chống trộm "Phanh" một tiếng, bỗng nhiên quan bế. . .

. . .

Chờ Triệu Ngọc từ nhỏ đẹp trên giường lần nữa bò dậy thời điểm, thời gian đã đi tới xuống buổi trưa năm điểm.

Mặc dù bên ngoài trời vẫn sáng, nhưng tiểu mỹ nhà màn cửa dị thường che nắng, trong phòng chỉ cảm thấy một vùng tăm tối, Triệu Ngọc đã cảm giác thời gian lẫn lộn, không biết thời điểm.

Cái này cho tới trưa thêm đến trưa, Triệu Ngọc tựa hồ đem một lời tà hỏa tất cả đều tại tiểu mỹ trên thân tiết ra, dần dần khôi phục lý trí cùng tỉnh táo. Tiểu mỹ lại bị hắn chơi đùa chết đi sống lại, đến bây giờ còn tại nặng nề ngủ.

Triệu Ngọc ngáp một cái, đứng dậy tản bộ đến tiểu mỹ nhà toilet, mở đèn.

Trong gương, thình lình xuất hiện một cái đại quang đầu!

Nguyên lai , dựa theo chính Triệu Ngọc yêu cầu, tiểu mỹ đã giúp hắn đem đầu tất cả đều cạo đi! Dạng này tránh khỏi đầu ảnh hưởng vết thương khép lại, cũng làm cho hắn đã giảm bớt đi gội đầu phiền phức.

Triệu Ngọc con mắt không nháy mắt mà nhìn xem mình trong kính, nhẹ

nhàng vuốt ve một chút béo ngậy đầu trọc.

Ừm!

Nếu như hai cánh tay phía trên, khôi phục lại kia hai đầu bá khí Thanh Long đâm thân, như vậy thì như trước kia "Ta" giống nhau như đúc đi! ?

Bất quá. . .

Triệu Ngọc vừa cẩn thận nhìn nhìn, lại phát hiện mình trong kính so với cái kia danh xưng Triệu Thiên Phách kim bài đả thủ đến, vẫn là thiếu đi quá nhiều sát khí!

Mình trong kính, hình thể hơi có vẻ thon gầy, làn da cũng là non mịn trắng nõn, mặc dù đầu không có, trên thân khắp nơi đều là sưng đỏ máu ứ đọng, nhưng thấy thế nào, như thế nào là cái da mịn thịt mềm tiểu bạch kiểm!

Ào ào. . .

Triệu Ngọc mở khóa vòi nước rửa mặt, nước lạnh khiến cho hắn càng thanh tỉnh, tư duy, cũng nặng lại chuyển nhượng đến chính đề đi lên.

Tạm thời cách chức!

Cũng dám ngừng lão tử chức!

Ta có phải hay không, phải làm chút gì đâu?

Tỉ như, cái kia Quý Xuân Hoa?

Tỉ như, Hầu Mãnh bạn gái?

Hay là, là những cái kia bán hàng đa cấp tử nhóm?

Nếu như những người này huỷ bỏ đối ta khiếu nại, có phải hay không, ta còn có phục chức khả năng?

Như vậy. . . Như thế nào mới có thể để bọn hắn triệt tiêu khiếu nại đâu?

Triệu Ngọc lập tức nghĩ đến hai chữ —— nắm đấm! Có phải hay không, dùng nắm đấm của mình, liền có thể khiến cái này người —— ngậm miệng! ? Trong chốc lát, một cái khổng lồ mà tàn bạo phục chức kế hoạch, tại Triệu Ngọc trong đầu thành hình. Nếu quả như thật áp dụng, chỉ sợ lại là một trận bão tố, sẽ có càng nhiều người vì thế gặp nạn!

Nhưng mà, phục chức kế hoạch thành hình về sau, Triệu Ngọc lại rất nhanh nghĩ đến một cái không vòng qua được đi chủ đề. Bởi vì, hắn hôm nay ngay trước Chu An Đông cục trưởng qua ngoan thoại, nói mình không làm a! ?

Cái này nhưng. . . Vậy phải làm sao bây giờ?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc không khỏi có chút hối hận, mình không nên đối Chu cục trưởng lỗ mãng như vậy. Mặc dù Chu cục trưởng cho mình ngừng chức, nhưng y theo hắn ngay lúc đó giọng điệu , có vẻ như còn có chỗ giảng hoà!

Thế nhưng là, mình như thế lỗ mãng chống đối một phen về sau, vậy coi như không tốt lắm nói!

Ân. . .

Vậy phải làm sao bây giờ?

Ai!

Triệu Ngọc thở dài một hơi, ở trong lòng nhắc tới, muốn không được,

vẫn là tranh thủ thời gian liên hệ Dương Hồng, thuê cái tiểu thư, cho Chu cục trưởng gài bẫy đi thôi!

Chỉ cần gia hỏa này có tay cầm trên tay ta, kia phục chức còn không phải một bữa ăn sáng?

Ân. . .

Thế nhưng là. . .

Triệu Ngọc bỗng nghĩ đến, người ta Chu An Đông dù sao cũng là một ván chi trưởng, mình này một ít tiểu thủ đoạn, có thể có hiệu quả sao? Mà lại, căn cứ tin tức ngầm, mọi người đều nói cái này Chu An Đông là cái lo cho gia đình ái thê ấm nam, tùy tiện tìm tiểu thư, chỉ sợ quá sức!

Nếu không. . .

Triệu Ngọc ngược lại nghĩ đến, muốn thực sự không được, vẫn là tìm vị kia Tô Dương khoa trưởng giúp một chút đi! Ta hiện tại tốt xấu là hắn đặc biệt điều tra viên, ta nếu như bị ngưng chức, đối với hắn công việc cũng là một cái ảnh hưởng rất lớn mà!

Lại muốn không được, lão tử dứt khoát từ chức liền từ chức đi! Chỉ bằng lấy ta Kỳ Ngộ hệ thống, tùy tiện làm cái thám tử tư, muốn tài làm giàu, còn không cùng chơi đồng dạng. . .

Ngay tại Triệu Ngọc đối tấm gương, làm đủ kiểu phỏng đoán thời điểm, hệ thống tiếng nhắc nhở, bỗng nhiên vang lên. . .

Hoàn mỹ phá phòng trộm chương tiết, mời dùng công cụ tìm kiếm các loại tiểu thuyết mặc cho ngươi quan sát

Chương 182: Chương 182: Không tầm thường dự cảm

Chương 182: Không tầm thường dự cảm

Hệ thống nói cho Triệu Ngọc, hắn hôm nay kỳ ngộ độ hoàn thành vì 85%, lại đạt được một cái vạn năng giải tỏa khí.

Nói thực ra, Triệu Ngọc đối kết quả này hay là vô cùng ngoài ý muốn. Bởi vì hiện tại mới 5h chiều, trước kia sớm như vậy kỳ ngộ kết thúc, căn bản liền nói cỗ ban thưởng cũng không chiếm được.

85%, thật đã tính rất tốt!

"Chấn Khảm" quẻ, liên quan tới đại biểu cho địa vị "Chấn" chữ, hôm nay Triệu Ngọc có thể nói trải nghiệm khắc sâu. Cùng hắn trước kia đoán đồng dạng, nguyên lai đạt được "Chấn" quẻ, không phải đại biểu cho địa vị của hắn sẽ chỉ tăng lên, chơi không tốt, cũng là sẽ hạ xuống!

Cùng một cái đạo lý, về sau lại mở ra "Cấn" quẻ, cũng không nhất định đại biểu cho nhất định phát tài, náo không tốt, cũng sẽ rủi ro!

Bởi vậy có thể thấy được, Kỳ Ngộ hệ thống tôn chỉ, xét đến cùng vẫn là "Kỳ ngộ" hai chữ, về phần ngươi như thế nào nắm chắc cái này "Kỳ ngộ", hoàn toàn bằng vào người biểu hiện.

Về phần hôm nay "Khảm" quẻ, tựa hồ thì càng không cần nói đi, như vậy dễ dàng đẩy ngã tiểu mỹ, đã hoàn mỹ hoàn thành "Khảm" quẻ. Nói

không chừng, hôm nay kỳ ngộ độ có thể vượt qua 80%, toàn dựa vào "Khảm" quẻ biểu hiện đâu!

Vạn năng giải tỏa khí, Triệu Ngọc vừa cẩn thận nhìn một chút vừa mới lấy được đạo cụ. Từ hoàn thành độ khó tới nói, cái này đạo cụ giá trị cũng không thấp, nếu là trộm cướp cái gì két sắt loại hình đồ vật, khẳng định phi thường nhẹ nhõm!

Nhưng mà, đêm qua, mình vậy mà chỉ dùng nó mở một cái phá xe đạp xe nát khóa, thực sự có chút phung phí của trời ý vị!

Ai!

Cái gì cũng không nói, Triệu Ngọc lại nhìn nhìn trong gương đầu trọc Triệu, rốt cục làm ra một cái anh minh quyết định: Con bà nó là con gấu, đói bụng, ăn cơm trước lại nói!

Hắn giữa trưa chỉ cùng tiểu mỹ đối phó hơi có chút lạnh da, hiện tại đã sớm đói bụng, liền dứt khoát đem tiểu mỹ đánh thức, sau đó hai người đến quán bán hàng ăn dê bọ cạp đi. . .

Mới đầu, có thể là cảnh đội cao tầng cố ý phong tỏa, bận rộn thám viên nhóm thẳng đến buổi chiều sắp lúc tan việc, mới lần lượt biết được Triệu Ngọc bị tạm thời cách chức tin tức.

Cho nên, thẳng đến Triệu Ngọc ngon lành là ăn xong dê bọ cạp về sau, điện thoại mới giống bắt đầu diễn xướng hội, liên tiếp không ngừng mà vang lên. Cùng Triệu Ngọc có giao tình thám viên nhóm, bao quát tổ B Trương Diệu Huy bọn người, tất cả đều cho Triệu Ngọc đánh tới thăm hỏi điện thoại.

Cái này khuyên Triệu Ngọc tranh thủ thời gian cho lãnh đạo bồi cái không phải, nói vài lời lời hữu ích liền bôi đi qua rồi; cái kia cho Triệu Ngọc động viên, nói hắn làm được một chút không sai, không thể nhận

sợ; còn có biểu thị muốn ký một lá thư, cùng một chỗ vì Triệu Ngọc cầu tình!

Nhất làm cho Triệu Ngọc ngoài ý muốn cùng cảm động là, thậm chí ngay cả Vương Phi khoa trưởng đều gọi điện thoại cho hắn. Vương Phi nói, hắn hôm nay đã cùng Loan cục dài thăm dò qua ý, Loan cục nói, Chu cục trưởng bây giờ còn đang nổi nóng, chờ hắn hết giận, hai người bọn họ đều sẽ đi cho Triệu Ngọc nói giúp, để Triệu Ngọc tuyệt đối không nên sốt ruột.

Triệu Ngọc không khỏi rất là cảm động, ngoại trừ cảm tạ bên ngoài, còn hứa hẹn muốn mời Vương Phi khoa trưởng ăn cơm, uống rượu, ngựa giết gà!

. . .

Trong chớp mắt, ba ngày đã qua.

Trong ba ngày này, Triệu Ngọc nhìn qua ung dung nhàn nhàn, lắc lắc ung dung, nhưng kỳ thật thật đúng là không ít làm việc!

Ngày đầu tiên, hắn nhờ quan hệ tìm người mạch, trước tiên đem tiểu hoàng mao bọn người từ trại tạm giam bên trong mò ra. Những người này đều là thay mình làm việc, tự nhiên không thể để cho bọn hắn bị ủy khuất, Triệu Ngọc chẳng những mời bọn họ ăn uống thả cửa một trận, phút cuối cùng còn cho tiểu hoàng mao quẳng xuống một bút phí dịch vụ.

Tiểu hoàng mao cũng thật trượng nghĩa, nói cái gì đều không cần, thẳng đến Triệu Ngọc dựng râu trừng mắt, hắn lúc này mới đem tiền cất vào trong túi.

Ngày thứ hai, từ Mao Vĩ cùng Bành Hân người kí tên đầu tiên trong văn kiện, tổ A thám viên nhóm một chút ban liền đến thăm viếng Triệu

Ngọc. Mọi người đầu tiên là bị Triệu Ngọc mới kiểu tóc kinh diễm một phen, sau đó liền bắt đầu ân cần an ủi. Mao Vĩ càng là vỗ bộ ngực cam đoan, nhất định sẽ hướng những người lãnh đạo xin, để Triệu Ngọc mau chóng phục chức về đơn vị.

Đã mọi người đến thăm mình, Triệu Ngọc làm sao cũng phải bày tỏ một chút, cho nên khi muộn mời bọn họ ăn một bữa đồ nướng xuyến, cùng người khác đồng sự uống một cái say mèm.

Kết quả, đợi đến ngày thứ ba buổi chiều, Trương Diệu Huy lại dẫn mấy cái kia cùng một chỗ đuổi bắt Hầu Mãnh huynh đệ thăm hỏi tới, Triệu Ngọc đồng dạng đến tận tình địa chủ hữu nghị đi, cho nên lại hô hào mấy vị này tiếp tục uống!

Lúc uống rượu, Trương Diệu Huy nói cho Triệu Ngọc,

Tại Triệu Ngọc bị tạm thời cách chức về sau, bọn hắn mấy anh em cũng bị cục trưởng mắng một chó máu xối đầu, mắng bọn hắn trợ Trụ vi ngược, làm việc không cân nhắc hậu quả vân vân.

Bất quá, mắng thì mắng, bọn hắn dù sao vẫn là bắt được sát hại Khúc Bình người bị tình nghi. Nên có công lao, những người lãnh đạo ngược lại là một chút cũng không có quên, bao quát Triệu Ngọc ở bên trong, tất cả đều tại công lao sổ ghi chép bên trên nhớ kỹ trùng điệp một bút.

Căn cứ Trương Diệu Huy nói, Hầu Mãnh mặc dù không có tại nhận tội trên sách ký tên, đồng thời còn đưa ra chống án. Nhưng là hiện tại tất cả chứng cứ, tất cả đều chỉ rõ Hầu Mãnh liền là sát hại Khúc Bình tổ trưởng hung thủ. Cho nên, cho hắn cuối cùng định tội, bất quá là cái thời gian vấn đề.

Lúc đầu, Triệu Ngọc nghĩ nhân cơ hội này, cùng bọn hắn tham khảo tình tiết vụ án, nhìn xem Khúc Bình bị hại án bên trong còn có cái gì bị sơ sót chi tiết?

Thế nhưng là, những này tổ B thám viên nhóm mới vừa từ Khúc Bình tử vong trong bi thống tỉnh táo lại, hiện tại lại là lúc uống rượu ở giữa, Triệu Ngọc lại là không tiện mở miệng.

Huống hồ, Triệu Ngọc cảm thấy, dù sao mình còn có một cái máy phát hiện nói dối, chỉ cần về sau có cơ hội thẩm vấn đến Hầu Mãnh, hết thảy liền tất cả đều rõ ràng.

Cùng tổ A đồng liêu không giống, Trương Diệu Huy, ngựa uy, Lan Bác cùng tiểu Lưu bọn người, đều là huyết khí phương cương người trẻ tuổi, cùng Triệu Ngọc trên dưới không kém được mấy tuổi, rượu này tự nhiên là càng uống càng có.

Trương Diệu Huy bọn người biểu thị, mấy người bọn hắn cũng sẽ toàn lực hướng thượng cấp ký một lá thư, vì Triệu Ngọc giải vây. Về sau nếu là Triệu Ngọc có dùng đến lấy, mấy anh em tuyệt đối nghĩa bất dung từ!

Triệu Ngọc trước kia là lăn lộn giang hồ đạo, tự nhiên coi trọng nhất anh em nghĩa khí, hắn lúc này cũng hướng cái này mấy anh em biểu biểu quyết tâm, nói về sau mấy anh em sự tình, chính là ta Triệu Ngọc sự tình. . .

Cứ như vậy, mấy người cũng là càng đàm càng ném tính tình, cuối cùng hơi kém bái anh em kết nghĩa đều!

Theo lý thuyết, Triệu Ngọc ngay tại dưỡng thương trong lúc đó, không nên uống rượu, thế nhưng là Triệu Ngọc chính là tính tình bên trong người, trong vòng ba ngày, hắn uống liền ba trận lớn rượu, một ngày cũng không có nhàn rỗi.

Nhưng mà, liên quan tới Kỳ Ngộ hệ thống, hắn nhưng là thu hoạch gì cũng không có được. Mấy ngày nay mặc dù mỗi ngày đều có mở quẻ, nhưng bởi vì tạm thời cách chức nguyên nhân, Triệu Ngọc cảm giác

động lực hoàn toàn không có, không quan tâm, cuối cùng tất cả đều lãng phí hết.

Mãi cho đến ngày thứ tư trên đầu, Triệu Ngọc mới rốt cục có kiện chuyện đứng đắn muốn làm!

Chuyện này, chẳng những là chuyện đứng đắn, hơn nữa còn là một kiện trang nghiêm túc mục, tâm tình nặng nề sự tình, bởi vì, hắn hôm nay muốn tham gia Khúc Bình tổ trưởng —— lễ truy điệu!

Khúc Bình tổ trưởng lễ truy điệu, an bài tại nhà tang lễ cử hành, lễ truy điệu về sau, di thể liền sẽ hoả táng.

Tại tham gia lễ truy điệu trước đó, Triệu Ngọc mở ra một cái "Chấn Ly" quẻ đến, quẻ văn nói ra: "Chấn lôi Ly Hỏa, sét đánh lửa mạnh, không cam lòng không cứu, phỉ phỉ trảm sách, phong thuỷ thay mặt ngựa."

Mặc dù Triệu Ngọc không rõ quẻ văn đến tột cùng ý gì, nhưng là từ "Sét đánh lửa mạnh" bốn chữ này lại có thể ẩn ẩn cảm giác được ra, hôm nay, tựa hồ lại muốn phát sinh chút gì không tầm thường sự tình!

Chương 183: Chương 183: Triệu Ngọc nhặt giày

Chương 183: Triệu Ngọc nhặt giày

Khúc Bình thân là cảnh sát hình sự tổ trưởng, nàng lễ truy điệu, tất nhiên là quy mô không nhỏ, mười phần long trọng. Trình diện, không chỉ có phân cục đồng sự cùng lãnh đạo, cục thành phố cũng tới không ít đại quan yếu viên.

Nhà tang lễ bên trong trang nghiêm trang nghiêm, tham gia lễ truy điệu đám người đều bi thương bi thương, đau lòng nhức óc.

Vừa đến, Khúc Bình tổ trưởng thực sự quá trẻ tuổi, nàng đột nhiên bị tai vạ bất ngờ, tráng niên mất sớm, thật là khiến người bóp cổ tay thở dài.

Thứ hai, mặc kệ là huyện cục cũng tốt vẫn là phân cục cũng được, Khúc Bình trường kỳ phấn đấu tại cảnh đội một tuyến, công việc đột xuất, thành tích nổi bật, một mực là các cấp những người lãnh đạo xem trọng bồi dưỡng đối tượng. Nếu như không phải lần này tai họa bất ngờ, nàng tương lai tất có tốt đẹp tiền đồ.

Lễ truy điệu bên trên, đương người chủ trì chủ trì mở màn về sau, tại nhạc buồn âm thanh bên trong, toàn thể nhân viên hướng Khúc Bình đồng chí mặc niệm ba phút, ở đây nhân viên cảnh sát thì đồng loạt vì Khúc Bình tổ trưởng treo lên cúi chào.

Lúc ấy, Triệu Ngọc ở vào linh cữu phụ cận, vừa vặn nghe được Khúc

Bình nữ nhi nói chuyện. Khúc Bình cùng trượng phu Bạch Dương dục có một trai một gái, đại nhi tử ở cấp ba trọ ở trường, nữ nhi năm nay chỉ có 4 tuổi, một mực từ Khúc Bình mẫu thân chiếu cố.

Bởi vì hiện trường tất cả mọi người tại mặc niệm, Khúc Bình nữ nhi non nớt thanh âm, rất nhiều người đều có thể nghe cái nhất thanh nhị sở. Hài tử quỳ gối mẫu thân di thể trước, một mực tại xô đẩy ca ca của nàng, hỏi: "Ca ca, mụ mụ tại sao còn chưa ngủ tỉnh? Ngươi mau gọi bảo nàng, ta muốn để nàng theo giúp ta đi 'Tinh nghịch gấu' chơi đâu! Có được hay không a?"

Ca ca nghe được muội muội lời nói, sớm đã khóc đến rối tinh rối mù, hắn nắm cả muội muội bả vai, tàn nhẫn nói ra: "A Hinh, mụ mụ chết rồi, mụ mụ sẽ không lại tỉnh lại, sẽ không, ô..."

"Mụ mụ, mụ mụ... Ô..." Hài tử nhìn thấy ca ca nghẹn ngào khóc lóc đau khổ, nước mắt cũng là xôn xao mà xuống, "Ta muốn mụ mụ... Ô..."

Nghe được hai đứa bé nghẹn ngào thút thít, ở đây các đồng nghiệp đều lã chã rơi lệ, khi đó khắc, Triệu Ngọc trong lòng cũng là ê ẩm, cảm giác hốc mắt cũng là có chút đỏ lên!

Một khắc này, trong đầu hắn lại hồi tưởng lại Khúc Bình khi còn sống âm dung tiếu mạo, cùng nàng kia cỗ đối phá án và bắt giam vụ án chấp nhất.

Khúc tổ trưởng!

Triệu Ngọc ở trong lòng yên lặng thì thầm, lên đường bình an! Xin ngươi yên tâm, mặc kệ con đường phía trước gian nan dường nào, ta nhất định sẽ đem ngươi chưa hoàn thành tâm nguyện hoàn thành, dọc theo ngươi muốn con đường, đi thẳng xuống dưới!

Cũng chính là vào thời khắc ấy, Triệu Ngọc đã quyết định, mặc kệ sử

dụng phương pháp gì, mình nhất định phải nhanh trở lại cảnh đội! Chỉ có dạng này, mới có thể tiếp tục điều tra Khúc Bình cái chết chân tướng, mới có thể tiếp tục điều tra món kia oanh động Tần Sơn Miên Lĩnh án!

Lễ truy điệu kết thúc về sau, là di thể hoả táng, hoả táng hoàn tất, tro cốt bị đưa đến mộ viên mai táng. Triệu Ngọc một đường đi theo, yên lặng bồi tiếp khúc tổ trưởng, đi đến đoạn đường cuối cùng này.

Ai ngờ, đương Khúc Bình bị an táng hoàn tất, Triệu Ngọc theo đám người rời đi mộ viên thời điểm, điện thoại di động của hắn bỗng nhiên vang lên.

Trên điện thoại di động là cái sinh hào, sau khi nhận nghe, trong điện thoại có người không chào hỏi, trực tiếp đối Triệu Ngọc dùng mệnh khiến giọng điệu nói ra: "Triệu Ngọc, ngươi 11 điểm phương hướng có chiếc đừng khắc xe thương vụ, chỉ một mình ngươi, tranh thủ thời gian tới!"

Không đợi Triệu Ngọc có bất kỳ nghi vấn, điện thoại liền ba quải điệu.

Triệu Ngọc ngẩng đầu nhìn một chút, nhưng gặp mộ viên cổng ven đường quả nhiên ngừng lại một cỗ màu lam đừng khắc thương vụ. Mặc dù trong điện thoại người nói chuyện rất nhanh, nhưng Triệu Ngọc đã không sai biệt lắm nghe được là ai.

Trong lòng của hắn không khỏi buồn bực, kỳ quái, cái này lải nhải gia hỏa, vì cái gì lại muốn tìm ta?

Mang theo nghi hoặc, Triệu Ngọc từ biệt cảnh đội đồng sự, một thân một mình đi tới đừng khắc trước xe. Hắn vừa mới tới gần, cửa xe liền ứng thanh mở ra, nhưng gặp vị kia cục thành phố Liêu cảnh hiền cục trưởng, từ trên xe cực nhanh đi xuống.

Rất rõ ràng, điện thoại liền là hắn cho Triệu Ngọc đánh.

"Ai? Đại lãnh đạo!" Triệu Ngọc lắc đầu hỏi, "Ngài có dặn dò gì a, đây là... Làm sao khiến cho cùng đặc vụ gặp mặt giống như còn? Ngươi..."

Không đợi Triệu Ngọc nói xong, Liêu cục trưởng lại trực tiếp làm một cái im lặng thủ thế, Triệu Ngọc còn tưởng rằng có cái gì tình hình nguy hiểm, nhất thời giật nảy mình.

Liêu cục trưởng vẫn là như cũ, đối mặt với Triệu Ngọc cùng người câm, không nói câu nào, hắn nhìn chung quanh chừng hai phút, đợi thấy không người chú ý thời điểm, lúc này mới đưa tay kéo một phát,

Đem cửa xe mở ra.

Kết quả, Triệu Ngọc hướng trong xe xem xét, lập tức ngây ngẩn cả người!

Nhưng gặp trong xe thình lình xuất hiện, là một cái bắt mắt xe lăn, xe lăn bên cạnh còn ngồi một người có mái tóc hoa râm lão nhân.

"Không thể nào?" Triệu Ngọc trừng to mắt, sợ hãi nói, "Kim... Kim đội trưởng, tại sao là ngươi! ?"

Bởi vì trong xe có chút âm u, Triệu Ngọc nhìn không ra Kim đội trưởng biểu lộ, vừa định nhìn kỹ một cái, lại nghe được Kim đội trưởng quát to một tiếng:

"Tiểu tử, thất thần làm gì? Nhấc ta xuống dưới!"

"Ồ?" Triệu Ngọc sửng sốt một chút, giờ mới hiểu được có ý tứ gì, mau đem xe lăn từ trên xe khiêng xuống, sau đó muốn đem Kim đội trưởng đỡ xuống.

Nhưng mà, để hắn ngoài ý muốn chính là, Kim đội trưởng hai chân vậy

mà hoàn toàn không làm gì được, cuối cùng, hắn cơ hồ là dựa vào man lực đem hắn ôm xuống tới!

Còn chưa bánh xe phụ trên ghế ngồi vững vàng, Kim đội trưởng liền táo bạo đối Liêu cảnh hiền quát: "Lão Liêu, ngươi cũng không giúp dìu ta, nhanh, đem bông hoa lấy xuống!"

Liêu cảnh hiền đường đường một cái cục thành phố đại lãnh đạo, lại giống tam tôn tử giống như bị Kim đội trưởng chi. Bất quá, vị này đại cục trưởng ngược lại là không có giá đỡ, không nói hai lời, liền từ trên xe móc ra thổi phồng hoa tươi, đưa cho trên xe lăn Kim đội trưởng.

"Triệu Ngọc, " Kim đội trưởng đem hoa cầm chắc về sau, xông Triệu Ngọc khoát tay chặn lại, trực tiếp ra lệnh, "Đi, đẩy ta, đi cho Khúc Bình tặng hoa mà!"

"Kim... Kim đội..." Triệu Ngọc muốn hỏi thứ gì, nhưng nhìn đến Kim đội trưởng trừng ánh mắt lên, đành phải mau đem xe lăn đẩy, đem nó vững vàng hướng trong mộ viên đẩy đi.

Liêu cục trưởng nhìn thấy về sau, cũng không đi theo, vẫn là một câu không nói nặng lại về tới trên xe.

Hôm nay ánh nắng tươi sáng, Triệu Ngọc đẩy xe lăn, phát hiện trước người Kim đội trưởng cùng trước kia rất là khác biệt. Chẳng những so trước kia già đi rất nhiều, mà lại toàn bộ thân thể đều so trước kia gầy tầm vài vòng xuống dưới. Liền như thế còng xuống ngồi tại trên xe lăn, có vẻ hơi gần đất xa trời ý vị.

Chuyện gì xảy ra?

Triệu Ngọc trong lòng có rất nhiều nghi vấn, không rõ biến mất đã lâu Kim đội trưởng rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Càng không rõ, Liêu cục trưởng làm sao lại cùng Kim đội trưởng cùng lúc xuất hiện?

"Kim lão... Ngươi đây là..." Triệu Ngọc đẩy một hồi, vẫn là không nhịn được hỏi, "Ngươi đây là, thế nào? Thật bệnh?"

"Nói nhảm, không bệnh, ta ngồi xe lăn làm gì?" Kim lão tức giận trả lời một câu.

"Cái gì... Bệnh gì đâu? Nghiêm trọng không?" Triệu Ngọc tranh thủ thời gian hỏi.

Ai ngờ, hắn nói còn chưa dứt lời, lại phát hiện Kim lão một con giày vải, vậy mà rơi xuống đất.

Triệu Ngọc nhìn thấy về sau, tranh thủ thời gian dừng lại xe lăn, xoay người nhặt lên, cho lão nhân một lần nữa mặc.

"Ta hỏi ngươi, Khúc Bình là thế nào chết?" Kim lão không có trả lời Triệu Ngọc vấn đề, ngược lại hỏi tới Triệu Ngọc.

"Là cái cướp bóc phạm, gọi Hầu Mãnh!"

Triệu Ngọc trả lời, thế nhưng là vừa mới dứt lời, lại phát hiện Kim đội trưởng giày vải, vậy mà lại rơi mất! Bởi vì mình không có chú ý, bánh xe đã từ giày bên trên yết tới.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian lại lần nữa dừng lại xe lăn, xoay người nhặt lên, còn đem giày vải bên trên bùn đất đánh rụng, lúc này mới nặng lại cho hắn mặc vào, lại phát hiện rơi giày, vẫn là trên chân phải con kia.

Lúc này, Kim lão cũng không tiếp tục nói chuyện, mà là ngơ ngác nhìn bốn phía phần mộ. Triệu Ngọc thì tận lực quan sát một chút, lúc này mới kinh ngạc phát hiện, Kim đội trưởng vậy mà đang dùng chân trái mũi chân càng không ngừng đi giẫm chân phải gót chân, cố ý đem giày vải đạp xuống đi.

Ta cạch! ?

Triệu Ngọc lông mày cau chặt, hoàn toàn không thể nào hiểu được Kim đội trưởng hành vi.

Kết quả, xe lăn không có đẩy lên bao lâu, giày liền lần nữa bị chính hắn giẫm rơi. Lần này, Triệu Ngọc đem giày nhặt lên về sau, cũng không có cho hắn mặc vào, mà là siết ở trong tay, dự định quay đầu lại cho hắn xuyên.

Ai ngờ, Kim lão một chút cấp nhãn! Hắn lớn tiếng quát lớn Triệu Ngọc: "Triệu Ngọc, cho ta mặc vào, mặc vào! Nhanh a!"

"Ngươi! ?" Triệu Ngọc hữu tâm tức giận, nhưng đối mặt với ngồi tại trên xe lăn lão nhân, chỗ đó phát đạt được hỏa nhi đến, đành phải nén giận, cúi đầu cho hắn đi giày.

Kết quả, ngay tại Triệu Ngọc cúi đầu thời khắc, Kim đội trưởng bỗng nhiên cầm trong tay hoa tươi xoay tròn, đúng là lốp bốp tất cả đều ngã ở hắn —— trên đầu! ! !

Chương 184: Chương 184: Cây hồng bì laptop

Chương 184: Cây hồng bì laptop

Kim đội trưởng đem hoa tươi dùng sức hướng Triệu Ngọc trên đầu nện, cánh hoa rất vở vụn thật nhanh rơi một chỗ, chỉ còn lại có nhánh hoa. Thế nhưng là, Kim lão gia tử tính tình không giảm, còn tại ba ba đấm vào Triệu Ngọc.

Triệu Ngọc cũng là có chút tức giận, hắn một thanh quờ lấy nhánh hoa, quát: "Uy, ngươi không có tâm bệnh a? Ta đầu may 8 châm, hậu thiên mới có thể tốt đâu! Ngươi có phải hay không muốn sớm cho ta cắt chỉ a?"

"Ngươi tiểu tử ngu ngốc này!" Kim lão tức giận mắng lấy, dứt khoát buông lỏng tay đem nhánh hoa giao cho Triệu Ngọc, sau đó vỗ xe lăn tay vịn quát, "Nhanh, đẩy ta đi, đi!"

"Cái gì! ?" Triệu Ngọc có chút lộn xộn, "Ngươi không phải muốn cho khúc tổ trưởng tặng hoa mà sao?"

"Bông hoa đâu? Bông hoa cũng bị mất! Còn hiến cái gì?" Kim lão trợn mắt quát, "Đi, ta đi nói, đã nghe chưa?"

"Ừm tốt tốt tốt dựa vào ngươi!" Triệu Ngọc mặc dù đầy mình đều là không cam lòng, nhưng hắn vẫn là thay đổi xe lăn, đem hắn hướng đẩy đi . Bất quá, Triệu Ngọc cũng không phải dễ trêu, hắn mặt đen lên cảnh

cáo nói, "Ngươi lão nếu là lại cởi giày, ta cũng không nhặt được a! Ngươi liền để trần đi ngươi!"

Đừng nói, Kim đội trưởng ngược lại là thật nghe lời, tại đi trên đường, không còn có rơi giày.

Đương xe lăn đẩy đừng khắc xe thời điểm, Liêu cảnh hiền lập tức từ trên xe bước xuống, kéo cửa xe ra. Lần này, hai người hợp lực đem Kim lão mang lên trong xe, sau đó lại đem xe lăn sắp đặt tốt.

Thẳng đến lúc này, Triệu Ngọc lúc này mới chú ý tới, nguyên lai trên xe chỉ có Kim đội trưởng cùng Liêu cục trưởng hai người, Liêu cục trưởng liền là lái xe!

Đương cửa xe đóng kỹ về sau, Liêu cục trưởng tựa hồ như trút được gánh nặng, tại thở phào một hơi dài về sau, bận bịu xông Triệu Ngọc khoát tay, ra hiệu hắn đến bên cạnh trong rừng cây đi.

Triệu Ngọc tự nhiên cũng nghĩ làm cái minh bạch, liền đi theo hắn đi.

Đương hai người đi vào không người rừng cây về sau, Liêu cục trưởng đầu tiên là đem một cái đời cũ màu vàng nhựa plastic bao da trang laptop đưa cho Triệu Ngọc, lúc này mới rốt cục mở kim khẩu, nói ra:

"Tiểu tử, cầm, đây là Lão Kim để cho ta đưa cho ngươi!"

"Hô hô!" Triệu Ngọc than dài một ngụm, cầm qua vở vội vàng lật một chút, phát hiện thật dày vở bên trong, viết đầy văn tự cùng tranh minh hoạ. Mặc dù chỉ là đơn giản liếc mấy cái, lại có thể cảm giác được một cỗ cổ xưa khí tức đập vào mặt, bởi vậy có thể thấy được, cái này vở hắn là nhiều năm rồi.

"Liêu cục trưởng, ta thật sự là bị các ngươi làm hồ đồ rồi, hai ngươi cái này một xướng một họa, đến cùng làm cái lông a?" Triệu Ngọc cân nhắc

vở hỏi.

"Tiểu tử!" Liêu cục trưởng đầu tiên là mỉm cười, lúc này mới thần thần bí bí hỏi một câu, "Vừa rồi các ngươi đi vào, lão gia hỏa kia có phải hay không không ngừng dùng chân trái cởi giày a?"

Hả?

Triệu Ngọc liền vội vàng gật đầu.

"Biết tại sao không?"

Triệu Ngọc lắc đầu.

"Ai!" Liêu cục trưởng thở dài một tiếng, "Cốt nhục lựu!"

"A! ?" Triệu Ngọc không hiểu, "Cái gì? Cái quái gì?"

"Cốt nhục lựu! Bệnh nan y!" Liêu cục trưởng trịnh trọng lời nói, "Lão Kim bị điều tra ra thời điểm, đã quá muộn! Bác sĩ đề nghị, nếu như hai chân cao vị cắt, lại thêm thả trị bệnh bằng hoá chất, còn có thể sống 4 tháng! Lão Kim không muốn giày vò, không có để mổ!"

"A, nghiêm trọng như vậy! ?" Triệu Ngọc bỗng dưng choáng váng, vạn không nghĩ tới, sự tình thế mà lại là cái dạng này! Kim đội trưởng, vậy mà được nặng như vậy bệnh? Khó trách hắn lúc trước rời đội cách như vậy đột nhiên.

"Chân trái của hắn bây giờ còn có một chút xíu tri giác, hắn không ngừng dùng chân trái cởi giày, liền là muốn bảo tồn cuối cùng này một chút tưởng niệm, cũng là hắn sau cùng một chút xíu niềm vui thú, lời này, ngươi biết hay không rồi?"

Liêu cục trưởng, giống như chấn lôi, đem Triệu Ngọc cả người đều bổ

tê.

"Lão Kim nói, " Liêu cục trưởng vừa chỉ chỉ laptop , đạo, "Nếu như là ngươi đẩy hắn tới, vậy liền để ta đem cái này vở giao cho ngươi! Mà nếu như là một mình ngươi tới, hoặc là một mình hắn tới, vậy liền để ta đem cái này vở cùng hắn di thể cùng một chỗ hoả táng, vì đó chôn cùng!"

"A?" Triệu Ngọc kinh hãi, mau đem vở lấy được, hỏi, "Cái này cái này vở "

"Ừm!" Liêu cục trưởng gật đầu nói, "Nghe nói qua, Hoa Vân núi thảm án diệt môn sao? Một năm kia, ngươi thật giống như vừa mới xuất sinh a?"

"Hoa Vân núi, diệt môn?" Triệu Ngọc càng ngày càng loạn, "Kia Hoa Vân núi tại Nam Giang tỉnh, giống như nghe nói qua "

"Vở ngàn vạn cầm chắc!" Liêu cục trưởng nói, "Phía trên hết thảy ghi chép năm vụ giết người, cái này năm lên, chẳng những là cả nước cấp một đại án, mà lại tất cả đều là Lão Kim năm đó tự mình tham dự trinh phá chưa giải án chưa giải quyết, bởi vì vụ án ly kỳ nan giải, đến nay chưa phá! Những này bản án, đều là để Lão Kim chết không nhắm mắt đồ vật a, hiện tại hắn đem nó cho ngươi, ta nói như vậy, ngươi hắn là có chút đã hiểu a?"

"A" Triệu Ngọc trong lòng bàn tay đã toát ra mồ hôi, hắn mọi loại kinh ngạc hỏi, "Kim đội trưởng ý tứ, là để cho ta đi phá những này bản án! ? Cái này "

"Ừm! Liền xem như, Lão Kim lưu lại cho ngươi một phần di sản đi!" Liêu cục trưởng nghiêm túc nói, "Kỳ thật, những năm gần đây, Lão Kim một mực tại tìm người nối nghiệp! Hắn biết mình già, rốt cuộc tra bất động! Người càng đổi càng già, thế nhưng là người nối nghiệp lại chưa từng tìm tới. Cuối cùng, thẳng đến ngươi xuất hiện!"

"Ta?"

"Kỳ thật, ngươi liên tục phá nhiều như vậy bản án, vẫn là thứ yếu!" Liêu cục trưởng lời nói, "Lão Kim chân chính nhìn trúng ngươi, là trên người ngươi kia cỗ quật kình mà cùng man kình, không đạt mục đích không bỏ qua, không tra được chân tướng không buông tay!

"Hắn ở trên người của ngươi, thấy được hắn năm đó cái bóng!

"Trước kia, khi ngươi điều đến chưa kết tổ thời điểm, hai ta còn vì ngươi đã đánh cược đâu! Hắn nói ngươi tại chưa kết tổ nhất định có thể xử lý một kiện xinh đẹp bản án ra, kết quả chứng minh, ta thua!

"Khi ngươi phá hết làm dân giàu cư xá tàn sát án về sau, Lão Kim cũng đã quyết định chủ ý!" Liêu cục trưởng cười nói, "Thế nào a, tiểu tử? Có cảm giác gì? Có phải hay không cảm giác trách nhiệm rất nặng? Nếu như ngươi không tiếp thụ, vậy liền đem vở trả lại cho ta, đầu cho Lão Kim chôn cùng!"

"Hô thì ra là thế" Triệu Ngọc dùng sức thở ra một hơi, trong chốc lát, hắn cảm giác trong tay cây hồng bì laptop nặng dị thường.

"Ta biết, vở bên trên liên lụy lấy một chút khóa tỉnh đại án, điều tra, độ khó đặc biệt lớn!" Liêu cục trưởng nói, "Nhưng là đi, tỷ phu của ta ở trung ương Sở cảnh sát, vừa vặn đương hình sự trinh sát ti ti trưởng! Cho nên ta khả năng vẫn có thể giúp đỡ một chút bận bịu! Nếu như tương lai ngươi thật có năng lực đi thăm dò những này vụ án, ta có thể cho ngươi xin một trong đó cấp bậc hình sự điều tra viên tới làm đang! Đến lúc đó, các tỉnh các thị cục cảnh sát đều sẽ toàn lực hiệp trợ ngươi!"

"A "

Không đợi Triệu Ngọc phát biểu ý kiến, Liêu cục trưởng tiếp lấy lại

hướng hắn bắn một viên nặng cân đạn pháo: "Mà lại đi, nghe nói cái này năm kiện án chưa giải quyết tiền truy nã, đều tại 50 vạn trở lên đâu! Cái khác ban thưởng loại hình, vậy thì càng đừng nói nữa! Dù sao cũng là quốc gia cấp một đại án nha, cái này nếu là phá, ha ha ha "

"Ha ha" Triệu Ngọc cũng cười theo, đầu tiên là ha ha cười ngây ngô, tiếp theo cười ha ha, cuối cùng lại biến thành ngửa mặt lên trời cuồng tiếu, "Hoắc ha ha "

Cười đủ về sau, Triệu Ngọc lúc này mới đem mặt nghiêm, mắng: "Hừ! Các ngươi những này củ gừng! A, các ngươi muốn ta như thế nào liền có thể như thế nào sao? Nghĩ nắm ta Triệu Ngọc cái mũi đi, để cho ta cho các ngươi bán mạng? Hừ, nói cho ngươi, môn đều không có! Trung ương điều tra viên đều không giải quyết được đại án, để cho ta tới? Nói đùa cái gì, các ngươi đem ta nghĩ đến cũng quá ngây thơ, quá đơn thuần a?" Hắn chỉ vào bút còn di sản đâu! Muốn ta nhìn, là lời dặn của bác sĩ mới đúng chứ! ?"

"A, hiểu rõ!" Liêu cục trưởng gật gật đầu, cũng chẳng suy nghĩ gì nữa đưa tay xuất thủ đến, ý kia là muốn đem vở muốn đi.

"Bất quá mà!" Triệu Ngọc chợt ưỡn thẳng sống lưng, quang minh lẫm liệt nói, "Ta Triệu Ngọc chính là ghét ác như cừu ưu tú thám tử, sao có thể tùy ý những cái kia hung thủ giết người ung dung ngoài vòng pháp luật đâu?" Nói, hắn đem laptop hướng trong túi một thăm dò, không có chút nào liêm sỉ ngẩng đầu lời nói, "Giúp đỡ chính nghĩa là sứ mệnh của ta, dạng này gian khổ nhiệm vụ, ta không đi làm, ai còn có thể làm? Đúng không! ?

"Ừm cái kia lão đại a, không nói chuyện nói đến, tỷ phu ngươi thật như vậy ngưu bức sao? Ngươi không phải được ta a? Trung ương cấp bậc hình sự điều tra viên, kia là cái gì danh hiệu? Đối ta bình chức danh có phải hay không có chỗ tốt? A, còn có, ngươi đầu đem kia 50 vạn lệnh treo giải thưởng phát điện thoại di động ta bên trên, ta hảo hảo nghiên

cứu một chút "

Liêu cục trưởng mặc dù sớm có chuẩn bị tâm lý, thế nhưng là nhìn thấy Triệu Ngọc như vậy không muốn mặt bộ dáng, vẫn là bị kinh ngạc thẳng nuốt nước bọt.

Chương 185: Chương 185: Gừng càng già càng cay

Chương 185: Gừng càng già càng cay

"Nha. . . Ta hiểu được, " Triệu Ngọc bừng tỉnh đại ngộ chỉ vào Liêu cục trưởng nói, "Nguyên lai lần trước ngươi đến phòng làm việc của ta giúp ta trang bức, chính là thụ Kim lão nhờ vả a? Ta. . . Ta còn tưởng rằng ngươi có thần kinh bệnh đâu!"

Liêu cục trưởng sắc mặt từ đỏ biến thanh, đã im lặng.

"Đúng rồi, đúng rồi!" Triệu Ngọc bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, vội nói, "Ta hơi kém quên, nha ta bây giờ bị lão Chu cái kia hỗn đản cho ngưng chức! Lão đại a, ta nếu là phục không được chức, kia Kim lão nguyện vọng. . . A không, Kim lão nguyện vọng, ta coi như thương mà không giúp được gì! Ngươi xem một chút. . . Còn không cho ta muốn chút mà biện pháp? Có phải hay không, ngươi một câu, ta liền có thể trở về?"

"Hừ, ngươi cái này nhỏ vô lại!" Liêu cục rốt cuộc không nhịn nổi, lúc này mắng to, "Làm sao còn mắng lên trưởng cục các ngươi tới? Thật sự là chó cắn Lữ Động Tân, quá không nhìn được tốt xấu! Ta hỏi ngươi, trưởng cục các ngươi muốn ngươi tạm thời cách chức, cho ngươi tạm thời cách chức thư thông báo không? Văn kiện đâu?"

"Ừm?" Triệu Ngọc sững sờ, sờ lấy sáng loáng đầu trọc hỏi, "Cái gì văn kiện? Còn muốn văn kiện a?"

"Nói nhảm!" Liêu cục quát, "Ngươi không nhìn ra được sao? Lão Chu chỉ là muốn dạy cho ngươi một bài học mà thôi, để ngươi về sau đừng như thế lỗ mãng! Nhìn thấy vừa rồi Lão Kim để ngươi nhặt giày sự tình sao? Sự tình có nguyên nhân có quả, khi ngươi biết hắn lập tức liền phải chết, rơi giày là hắn duy nhất niềm vui thú thời điểm, ngươi còn giận hắn sao?"

Triệu Ngọc mờ mịt lắc đầu.

"Đúng vậy nha!" Liêu cục nói, "Trưởng cục các ngươi vì ngươi ngăn cản mấy súng biết không? Nếu không phải hắn liều mạng để bảo toàn ngươi, ngươi bây giờ sớm bị đeo lên còng tay biết sao?"

"A?" Triệu Ngọc như ở trong mộng mới tỉnh, hoàn toàn không hiểu ở trong đó nội tình.

"Bị ngươi đánh cái kia Quý Xuân Hoa, hiện tại một mực chết cắn ngươi không thả!" Liêu cục trưởng nói, "Gia hỏa này có chút hậu trường, hiện tại chính dốc hết sức, nhất định phải đưa ngươi trị tội đâu! Là các ngươi Chu cục trưởng vận dụng tư nhân quan hệ, mới giúp ngươi áp xuống tới! Ngươi còn mắng hắn?"

"Quý Xuân Hoa?" Triệu Ngọc nghi ngờ nói, "Không đúng, gia hỏa này biết chuyện không báo, còn giúp trợ Hầu Mãnh an bài đi đường, cái này không bản thân liền là bao che tội, còn có chứa chấp tội sao? Tại sao không có bắt hắn?"

"Ngươi quá ngây thơ rồi!" Liêu cảnh hiền nói, "Quý Xuân Hoa cũng không phải hạng người bình thường, hắn thuê cường đại luật sư đoàn đội, hiện tại một mực chắc chắn, Hầu Mãnh chỉ là hướng hắn tìm kiếm qua trợ giúp, muốn tìm một chỗ tránh né một chút, hắn căn bản cũng không biết Hầu Mãnh phạm vào giết người đại tội, hắn chỉ cho là là đang trợ giúp Hầu Mãnh trốn nợ!"

"Nói láo! Giảo biện! Kia. . . Những cái kia bán hàng đa cấp ổ điểm đều là hắn!" Triệu Ngọc tức giận nói, "Tổ chức phi pháp bán hàng đa cấp, cái này tội danh cũng không nhỏ a?"

"Nhưng là ra dê thế tội, " Liêu cảnh hiền nhanh chóng nói, "Có người gánh tội thay, mà lại người này còn công bố, là hắn lấy thân phận bằng hữu trợ giúp Hầu Mãnh, căn bản cùng Quý Xuân Hoa không có quan hệ!"

"Quý Xuân Hoa. . ." Triệu Ngọc cắn răng hàm niệm một câu, nắm đấm đã túa ra cờ rốp âm thanh.

"Tiểu tử, bất kể nói thế nào, lão Chu là người tốt!" Liêu cục trưởng nói, "Làm cục trưởng đều phải có chút mặt mũi, ngươi cũng không nên trách lầm hắn! Đã không có văn kiện chính thức, cho nên ngươi cũng căn bản liền không có tạm thời cách chức, hay là nên làm gì liền làm gì đi thôi! Chỉ bất quá, Quý Xuân Hoa bên này. . ."

"Ha ha. . ." Triệu Ngọc cười lạnh vài tiếng, nói, "Yên tâm đi Liêu cục, ta hôm nay liền có thể giải quyết cái này không biết sống chết gia hỏa!"

"Ai?" Liêu cục trưởng kinh hãi, vội vàng khuyên nhủ, "Tiểu tử, ngươi cũng không nên làm loạn a! Hiện tại vốn là tại trên đầu sóng ngọn gió, ngươi nhưng. . ."

"Yên tâm đi!" Triệu Ngọc cười lạnh nói, "Nếu là ngay cả ít như vậy sự tình đều không giải quyết được, ta còn làm cái gì trung ương đặc phái viên a? Yên tâm đi Liêu cục, Quý Xuân Hoa nhất định sẽ thành thành thật thật rút đơn kiện!"

Liêu cục trưởng vẫn là không yên lòng, vừa định lại nói cái gì, Triệu Ngọc lại vỗ vỗ trong bọc cây hồng bì laptop, nói ra: "Liêu cục, yên tâm, thứ này ta sẽ không lấy không! Chờ ta đem trong tay mấy món đại sự xong xuôi, liền bắt đầu bắt đầu hoàn thành lão gia tử tâm nguyện! Đến

lúc đó, ngươi cũng đừng quên cho ta ủng hộ là được rồi!"

Nói xong, Triệu Ngọc cùng Liêu cảnh hiền khoát tay áo, lúc này mới quay người rời đi rừng cây hướng đường cái đi đến.

Khi đi ngang qua đừng khắc xe thời điểm,

Triệu Ngọc thùng thùng gõ hai lần cửa xe, cao giọng chào hỏi một câu: "Đi a, Kim lão! Ngươi khá bảo trọng đi! Có thời gian, ta lại nhìn ngươi!"

Không biết, là Triệu Ngọc không muốn lại nhìn thấy lão nhân kia gần đất xa trời già nua bộ dáng, vẫn là sợ làm cho một ít thương cảm, hắn đành phải lấy dạng này một loại phương thức, cùng lão nhân nói cá biệt!

Nhưng dù là như thế, Triệu Ngọc trong lòng vẫn là tránh không được một trận đắng chát. Đầu tiên là Khúc Bình tổ trưởng rời đi, hiện tại lại là Kim lão bệnh nan y, hai chuyện cùng mình nhìn như không quan hệ, lại có rất có liên hệ.

Triệu Ngọc lại vỗ vỗ trong túi cây hồng bì laptop, bỗng nhiên, hắn cảm giác trên vai trọng lượng, tựa hồ lại tăng thêm không ít.

Nhưng mà, trọng lượng tăng thêm, nhưng lại chưa để hắn cảm giác nặng nề. Tựa như cái kia tốt dũng giành thắng lợi tính cách đồng dạng, áp lực nặng nề, ngược lại kích phát hắn truy cầu chân tướng dục vọng, để hắn đối với mình tiền đồ, càng thêm kiên định lòng tin!

Khúc tổ trưởng, Kim đội trưởng, ta Triệu Ngọc nhất định sẽ không cô phụ kỳ vọng của các ngươi, nhất định sẽ ở trên con đường này, kiên trì tới cùng!

Đi vào mộ viên bên ngoài, Triệu Ngọc cũng không có gấp đón xe, mà là trước cho Trương Diệu Huy gọi một cú điện thoại:

"Uy, Huy ca a, " Triệu Ngọc cười đùa nói, "Xế chiều hôm nay, chúng ta có chuyện quan trọng muốn làm, đem các huynh đệ chào hỏi một chút, chúng ta phải lập tức mở ra —— chó dại hình thức! ! !"

. . .

Cùng lúc đó, khi nhìn đến Triệu Ngọc rời đi xa xa, đồng thời còn vừa nói vừa cười cho ai gọi điện thoại, Liêu cảnh hiền lúc này mới như trút được gánh nặng về tới đừng khắc trên xe.

Giờ này khắc này, kim chấn bang đội trưởng ngay tại nhắm chặt hai mắt, hưởng thụ quất lấy lượn lờ thuốc lá.

"Móa, " Liêu cục trưởng mắng một tiếng, "Cửa sổ đều không ra, sắp điên a ngươi? Bóp!"

Kim đội trưởng đầu tiên là lườm Liêu cảnh hiền một chút, sau đó mới cực không tình nguyện thuốc lá ném đi, đồng thời dùng mũi chân hung hăng thuốc lá đầu giẫm diệt.

"Nhìn ngươi kia đức hạnh!" Liêu cục trưởng lại mắng một câu, sau đó ngồi tại điều khiển chỗ ngồi, chuẩn bị lái xe.

Chìa khoá đã cắm tốt, nhưng hắn nhưng lại chưa khởi động. Hắn xuyên thấu qua cửa sổ xe, nhìn phía xa đang đánh điện thoại Triệu Ngọc, tựa hồ nhớ ra cái gì đó buồn cười sự tình, đột nhiên buồn cười cười ha hả.

"Ha ha ha. . ." Cười to ở giữa, hắn còn mạnh hơn đập tay lái.

Kết quả, Kim đội trưởng cũng giống là bị hắn lây nhiễm, đồng dạng phình bụng cười to, cười đến đều nhanh ngất đi.

Cứ như vậy, hai người cười ròng rã một phút, Liêu cảnh hiền lúc này mới quay đầu trở lại, xông Kim đội trưởng nâng lên ngón tay cái, khen:

"Lão Kim a, gừng càng già càng cay, ngươi mẹ nó thật tài tình! Ngươi đổi một đôi xương đùi đầu mà thôi, lại bị ngươi biên ra bệnh nan y, nhìn ngươi kia muốn chết hình dáng, vừa rồi, ta. . . Ta hơi kém cười trận đều, ngươi biết không! ? Ngươi. . . Ngươi thật dùng hoa tươi nện Triệu Ngọc đầu ngươi?"

"A a a a. . ." Kim đội trưởng đồng dạng hết sức vui mừng gật đầu, cười nói, "Không có cách, Triệu Ngọc tiểu tử này kiệt ngạo bất tuần, mềm không được cứng không xong, ngươi không cùng hắn đến một chút siêu hiện đại thủ đoạn, làm sao đem hắn giải quyết? Nếu là không có thể đem hắn kéo trở về, tương lai khẳng định là cảnh đội một tổn thất lớn!"

" bất quá mà!" Liêu cảnh hiền lại nói, "Ta cảm giác tiểu tử này căn bản cũng không có muốn rời khỏi cảnh đội tâm tư, ngươi nhìn hắn vì bắt lấy sát hại Khúc Bình hung thủ, vậy mà làm ra nhiều như vậy điên cuồng sự tình! Muốn ta nhìn, hắn là không nỡ cảnh đội!"

"Ừm! Bất kể nói thế nào, ta là thật tâm thích tiểu tử này!"Kim đội trưởng nheo mắt lại hỏi, "Ai nha, đã hắn cầm đi ta vở, vậy chúng ta liền rửa mắt mà đợi đi, nhìn xem ta bỏ ra cả một đời thời gian đều không giải quyết được bản án, hắn có thể hay không có chỗ đột phá? Làm gì, lão Liêu, còn đánh cược không?"

"Đánh cược không đánh cược trước để một bên, " Liêu cảnh hiền hơi có vẻ lo lắng nói, "Nghe hắn vừa rồi khẩu khí, hắn khả năng lại muốn xuất thủ, cái kia họ Quý cũng không phải bình thường người, không biết, tiểu tử này có thể hay không lại dẫn xuất phiền toái càng lớn đến a?"

"Kia. . . Ngươi liền cực khổ nữa vất vả đi!" Kim đội trưởng nửa điểm không khách khí nói, "Ta thật vất vả tìm cái người nối nghiệp, ngươi nhưng phải cho ta nhìn chằm chằm a!"

"Nhìn chằm chằm tự nhiên không có vấn đề, bất quá. . ." Liêu cảnh hiền nghiền ngẫm lắc đầu, "Ta thật thật tò mò, Triệu Ngọc gia hỏa này đơn

thương độc mã, lại nói hôm nay liền có thể giải quyết Quý Xuân Hoa, còn nói đến lời thề son sắt! Thật không biết, hắn đến cùng như thế nào —— xong! ?"

Chương 186: Chương 186: Giả thần giả quỷ

Chương 186: Giả thần giả quỷ

Nghiễm Nguyên quán trà, buổi chiều 4 giờ.

Triệu Ngọc ổn ổn đương đương ngồi tại quán trà trên ghế bành, trong tay vuốt vuốt một hộp tinh xảo lá trà, hắn chỉ vào lá trà hộp bên trên chữ thì thầm:

"An Khê Thiết Quan Âm!" Hắn trừng lên mí mắt, hỏi chống quải trượng, chính nhìn chằm chằm nhìn hắn chằm chằm Quý Xuân Hoa, "Quý ông chủ, trà này lá quý không đắt? Ta nghĩ đến một hộp, hiếu kính hiếu kính chúng ta cục trưởng đại nhân a!"

Quý Xuân Hoa bên người, ngoại trừ có bán lá trà phục vụ viên bên ngoài, còn có ba bốn người tướng mạo ngang ngược tùy tùng. Tùy tùng nhóm từng cái lộ ra giết người ánh mắt, hận không thể hiện tại liền lên đi đem Triệu Ngọc xé cái hiếm ba nát!

"Họ Triệu!" Quý Xuân Hoa đem quải trượng hung hăng giẫm một cái, cắn răng nghiến lợi nói, "Ngươi lá gan thật là không nhỏ, ta còn chưa có đi tìm ngươi, ngươi ngược lại trước đưa tới cửa? Ngươi đừng tưởng rằng ngươi là cảnh sát thì ngon, nói cho ngươi, ta nghiền chết ngươi, tựa như nghiền chết một con kiến đồng dạng! Ngươi liền chờ đó cho ta đi!"

"Ô ô u. . ." Triệu Ngọc tiếp tục vuốt vuốt lá trà, khinh thường nói, "Nói

đến ta rất sợ đó nha. . . Quý ông chủ, ngươi nhìn dạng này, ta đây, hôm nay cũng là mang theo thành ý tới, hai anh em ta cũng rất ném tỳ khí, về sau kết giao bằng hữu, biến chiến tranh thành tơ lụa, có được hay không? Cùng lắm thì, ta làm chủ, mời ngươi ăn bữa cơm?"

"Hừ!" Quý Xuân Hoa quả thực có chút tức giận, hắn chống quải trượng hướng Triệu Ngọc trước mặt dời hai bước, hung hăng nói, "Muốn cùng ta kết giao bằng hữu, không khó! Hiện tại liền để ta đem ngươi chân đánh gãy, sau đó lại cho ta dập đầu nhận cái sai, nói như vậy, ta có lẽ sẽ suy nghĩ một chút ngươi lời mới vừa nói!"

Quý Xuân Hoa kiểu nói này, ở đây tùy tùng tay chân, tất cả đều dương dương đắc ý mà lấy tay cánh tay giao nhau ở trước ngực.

"Ha ha ha. . ." Triệu Ngọc cười, thở dài nói, "Tốt a, đã ngươi nói như vậy, đó chính là không có thương lượng! Tốt a. . ." Triệu Ngọc đem lá trà hộp hướng trên mặt bàn hung hăng một ném, lạnh như băng phun ra hai chữ, "Khai chiến!"

Sau khi nói xong, hiện trường một trận băng lãnh tiêu sát. Quý Xuân Hoa rõ ràng cảm giác được một cỗ sát khí, liền không tự giác lui về sau mấy bước. Cùng lúc đó, những người hầu kia tay chân, cũng nhanh chóng xông về phía trước, đem Triệu Ngọc vây lại ở giữa.

"Triệu Ngọc, ta chỗ này có là giám sát, " Quý Xuân Hoa nói, "Chỉ cần ngươi dám động thủ, chúng ta liền dám hoàn thủ! Có gan, ngươi cùng lắm thì lại mở một lần thương! Nhìn xem, lần này sẽ có hậu quả gì!"

"Ha ha ha. . ." Triệu Ngọc đứng dậy, thờ ơ cười nói, "Quý ông chủ, chớ khẩn trương! Ta hôm nay là đến mua lá trà, ngươi cái này Thiết Quan Âm đến cùng bán bao nhiêu tiền a?"

Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa mới hỏi xong, Quý Xuân Hoa điện thoại liền vang lên, sau khi nhận nghe, Quý Xuân Hoa lập tức đổi sắc mặt. Nguyên

lai, có thủ hạ nói cho hắn biết, nói bọn hắn bán buôn hải sản quầy hàng, bị một bang cảnh sát cho tra xét, nói là có người báo cáo, cá bên trong có giấu hàng cấm!

Ngay sau đó, có cái thư ký bộ dáng người, lại vội vàng chạy tới cáo tri Quý Xuân Hoa, nói dưới tay hắn một nhà ca thính, bị cảnh sát kê biên tài sản, hoài nghi nơi đó giấu kín lấy tội phạm!

Rất nhanh, các lộ điện thoại nhao nhao đánh tới, tất cả đều là liên quan tới Quý Xuân Hoa chưởng khống mua bán, nhận lấy cảnh sát điều tra.

Quý Xuân Hoa trên đầu rất nhanh bốc lên mồ hôi, hắn hung tợn nhìn xem Triệu Ngọc, như cũ không phục không cam lòng nói ra: "Họ Triệu, ngươi đừng tưởng rằng, dùng này một ít tiểu thủ đoạn liền có thể dọa sợ ta! Ta hiện tại chỉ cần gọi điện thoại, giúp cho ngươi người, liền tất cả đều đến ngoan ngoãn rút đi!"

Ai ngờ, Quý Xuân Hoa lời còn chưa dứt, bên ngoài đại môn bỗng nhiên phù phù phù chạy vào một đại bang cảnh sát đến, người cầm đầu chính là càn quét tệ nạn làm Lục Triệu Hồng chủ nhiệm.

"Tất cả chớ động!" Lục Triệu Hồng xông vào trận người quát, "Hiện tại có người báo cáo, nói các ngươi quán trà ngay tại cử hành phi pháp hội nghị, mà lại tư tàng hàng cấm, chúng ta là đến đây điều tra, xin mọi người đem thẻ căn cước lấy ra, phối hợp một chút!"

"Trưởng quan!" Quý Xuân Hoa nhìn Lục Triệu Hồng một chút, không phục không cam lòng mà hỏi thăm, "Lệnh kiểm soát đâu? Các ngươi đừng tại đây mà cùng ta đóng kịch! Không có lệnh kiểm soát, sớm làm xéo ngay cho ta!"

"Chúng ta là thông lệ điều tra, không phải điều tra!" Lục Triệu Hồng nghiêm túc uốn nắn, "Nhanh nhẹn phối hợp một chút!"

"Ừm. . ." Quý Xuân Hoa tức giận đến đỏ bừng cả khuôn mặt, chỉ vào Triệu Ngọc Hòa Lục Triệu Hồng nói,

"Các ngươi. . . Các ngươi chờ đó cho ta, ta nhất định khiến các ngươi tất cả đều chịu không nổi!"

"Bớt nói nhảm, " Lục Triệu Hồng lại cũng không khách khí, "Nhanh, thẻ căn cước, lấy ra! Đừng nói không mang a, không mang hết thảy mang về cục cảnh sát xử lý!"

Mặc dù Quý Xuân Hoa một trăm cái không phục không cam lòng, nhưng cuối cùng vẫn là phối hợp để Lục Triệu Hồng chờ nhân viên cảnh sát tra xét một lần thẻ căn cước.

"Nha. . ." Lục soát xong tất, Lục Triệu Hồng thỏa mãn nhẹ gật đầu, xông thủ hạ nói, "Xem ra, báo cáo có sai, những người này không có vấn đề, đi, thu đội!"

Nói xong, đám người này đến cũng vội vàng đi cũng vội vàng, chớp mắt không thấy bóng dáng.

Tựa như thương lượng xong, Lục Triệu Hồng vừa đi, Quý Xuân Hoa điện thoại lại bắt đầu vang lên, dưới tay hắn thông tri hắn, những cái kia kê biên tài sản bọn hắn từng cái mua bán cảnh sát, cũng đều rút lui.

"Hừ!" Quý Xuân Hoa khinh thường trở lại Triệu Ngọc trước mặt, âm u nói, "Thế nào, cứ như vậy cùng ta thị uy sao? Có phải hay không, quá không tự lượng sức rồi? Ngươi sẽ không chỉ có ngần ấy mà bản sự a?"

Triệu Ngọc không nói gì, mà là mặt không đổi sắc mở ra điện thoại, cho Quý Xuân Hoa phát hình một đoạn ghi âm.

Ghi âm bên trong ghi chép, là Hầu Mãnh một đoạn lời khai, lời khai bên trong rõ ràng nâng lên Quý Xuân Hoa, nói Quý Xuân Hoa trợ giúp hắn

an bài địa điểm ẩn núp, hơn nữa còn ý đồ trợ giúp hắn đi đường, còn nói những cái kia bán hàng đa cấp ổ điểm, đều là Quý Xuân Hoa làm.

"Quý ông chủ, " Triệu Ngọc nói, "Hầu Mãnh đã bàn giao, là ngươi trợ giúp hắn, ngươi phạm vào bao che tội cùng chứa chấp tội, còn có biết chuyện không báo tội, mặc dù phía trước bởi vì ngươi giảo biện không có lập án, nhưng là có phần này lời chứng, chúng ta vẫn là sẽ đối với ngươi đưa ra khởi tố, ngươi chuẩn bị sẵn sàng đi!"

". . ."

Quý Xuân Hoa lạnh lùng nhìn xem Triệu Ngọc, con ngươi lại tại càng không ngừng xoay tròn lấy, tựa hồ tại cân nhắc lấy phần này lời khai phân lượng. Tự định giá hồi lâu, hắn mới giống hạ quyết tâm, cười lên ha hả, xông Triệu Ngọc nói ra:

"Họ Triệu, ta khi ngươi có bao nhiêu trâu đâu! Tốt, cáo ta đi, tới đi, ta là có tiền, có là luật sư, nhìn xem chỉ bằng trong tay các ngươi phần này lời khai, đến cùng cáo không cáo ngược lại ta? Ta thậm chí hoài nghi, cảnh đội căn bản liền sẽ không khởi tố ta, kia thuần túy liền là lãng phí người đóng thuế tiền!

"Hừ! Họ Triệu, ta biết, ngươi tìm đến ta mục đích là cái gì! Nói cho ngươi, trừ phi để cho ta đem ngươi chân cũng đánh gãy, bằng không, ta nhất định sẽ cùng ngươi ăn thua đủ, thẳng đến ngươi khai trừ công chức, biến thành tù nhân!"

"A a a a. . ." Ai ngờ, khi nhìn đến Quý Xuân Hoa còn không thèm chịu nể mặt mũi về sau, Triệu Ngọc lại cười, hắn vuốt vuốt trong tay lá trà hộp, con mắt tà tà mà nhìn chằm chằm vào Quý Xuân Hoa, cười nói, "Tốt a, quý ông chủ, đây là ngươi muốn bức ta ra đại chiêu mà! Kỳ thật, ngươi cho đến bây giờ, còn không biết ngươi đến cùng chọc phải cái gì đâu!"

Sau khi nói xong, một kiện khiến cho mọi người đều xử chí không kịp đề phòng, lại thần kinh hỗn loạn sự tình phát sinh.

Nhưng gặp Triệu Ngọc đem trên hai tay dưới xoáy chuyển, trong miệng nói năng hùng hồn đầy lý lẽ thì thầm: "Thiên linh linh địa linh linh, Thái Thượng Lão Quân đến hiển linh! Ta cho Quý Xuân Hoa hạ đạo phù, để hắn cho ta đem lời nghe, đem lời nghe! Mà meo mà meo hống, hoắc. . . Hoắc hoắc hoắc. . ."

Triệu Ngọc híp mắt lại, giống như khiêu đại thần trúng tà, lăng không vẫy tay, không ngừng mà dùng tay chỉ hướng Quý Xuân Hoa.

Cứ như vậy thần kinh chừng hai phút sau, hắn mới rốt cục mở to mắt, làm một cái thu công thủ thế.

"Hoắc ha ha. . ." Triệu Ngọc hài lòng cười nói, "Quý ông chủ, đại tiên hiển linh, ngươi một hồn một phách, đã bị ta thu! Thức thời, đừng có lại chọc tới lão tử, bằng không mà nói, hậu quả thế nhưng là sẽ rất nghiêm trọng nha! Hoắc ha ha. . ."

Nói xong, Triệu Ngọc cầm kia hộp lá trà, nghênh ngang hướng ngoài cửa đi đến.

Sớm tại hắn vừa rồi khiêu đại thần thời điểm, toàn bộ quán trà liền tất cả đều yên tĩnh trở lại, bao quát Quý Xuân Hoa ở bên trong, hết thảy mọi người tất cả đều thấy choáng!

Thẳng đến Triệu Ngọc biến mất vô tung vô ảnh về sau, mọi người lúc này mới tại lộn xộn bên trong khôi phục lại!

"Ta dựa vào!" Một vị tùy tùng xông Quý Xuân Hoa thở dài, "Ông chủ a, cảnh sát này có phải hay không người bị bệnh thần kinh a? Bệnh viện tâm thần tới a?"

"Hừ! Giả thần giả quỷ!" Quý Xuân Hoa quyệt miệng cười lạnh, "Ta nhìn, là để cho ta dọa cho!"

"Không. . . Không đúng!" Đột nhiên, một cái nữ phục vụ viên nhớ ra cái gì đó, bận bịu nói với Quý Xuân Hoa, "Già. . . Ông chủ, kia hộp Thiết Quan Âm, hơn 1000 khối đâu! Hắn. . . Hắn còn không có đưa tiền đâu! !"

Ta dựa vào!

Quán trà bên trong, lập tức tiếng mắng một mảnh. . .

Chương 187: Chương 187: Âm hồn bất tán

Chương 187: Âm hồn bất tán

Cùng ngày buổi chiều.

Xuân sông đường, đông minh các thịt chó quán.

Đinh linh linh. . .

Quý Xuân Hoa điện thoại di động vang lên, sau khi nhận nghe, trong điện thoại di động truyền đến Triệu Ngọc khinh bạc thanh âm:

"U, quý ông chủ a, thật nhàn tâm a, chân còn què, làm sao ăn mở thịt chó đều? Mời khách đi, người đến không ít a?"

"Họ Triệu!" Quý Xuân Hoa nghe xong là Triệu Ngọc, khí đều không đánh một chỗ đến, phẫn nộ quát, "Ngươi trộm ta lá trà, xem ta như thế nào thu thập ngươi!"

"Ai nha, lá trà không phải ngươi đưa ta? Kia trách ta, không có ý tứ a! Đúng, ngươi vẫn là trước đừng nhìn ta, vẫn là ta xem trước một chút ngươi đi!" Triệu Ngọc ngang bướng trả lời, "Các ngươi uống Mao Đài, rút Trung Hoa, đẳng cấp rất cao mà! Năm cái nam một nữ, xem bọn hắn ăn mặc, đều là khách quý a? Làm sao? Tiểu tử ngươi tốn tiền nhiều như vậy mời khách, khẳng định không có ý tốt con mắt a?"

"Ngươi! ?" Triệu Ngọc trong điện thoại nói đồ vật, cùng trước mắt hắn tràng cảnh giống nhau như đúc. Quý Xuân Hoa không khỏi bỗng nhiên giật mình, trong lòng suy nghĩ đạo, chẳng lẽ, tiểu tử này ngay tại giám thị ta?

Hắn giương mắt nhìn một chút nhã gian trần nhà, muốn nhìn một chút có hay không camera?

Ai ngờ, trong điện thoại Triệu Ngọc lại nói: "Uy, đừng nhìn lung tung, trong gian phòng trang nhã không có camera, đều tại trên thân người, ha ha ha. . ."

Triệu Ngọc kiểu nói này, Quý Xuân Hoa trong lòng hơi hồi hộp một chút, tranh thủ thời gian quét về hắn hôm nay mời khách những này khách quý. Những người này đều là tại Tần Sơn công - kiểm - pháp phương diện nhân vật có mặt mũi, Quý Xuân Hoa hôm nay mời bọn họ ăn cơm, liền là muốn cho cục cảnh sát làm áp lực, để bọn hắn khai trừ Triệu Ngọc.

Ai ngờ, ngay tại hắn nhanh chóng đảo qua hiện trường khách quý thời điểm, Triệu Ngọc lại giống hiện trường giải thích, cực nhanh nói ra:

"Ổ dưa mặt, xuyên ngăn chứa quần áo trong cái này, có phải hay không đại pháp quan a?

"Ai? Cái này mang bạch nhãn kính nữ làm sao nhìn như thế nhìn quen mắt đâu? Viện kiểm sát?

"U, cái này vẻ nho nhã, không dài râu ria nam, hắn là một cái đại luật sư a?

". . ."

Quý Xuân Hoa nhìn thấy chỗ đó, Triệu Ngọc liền hiện trường giải thích

ở đâu, chỉ đem Quý Xuân Hoa cả kinh trán đổ mồ hôi.

"Thế nào, ngươi có phải hay không đang hoài nghi, " Triệu Ngọc ở trong điện thoại cười nói, "Trong những người này có nội gian a? Ha ha ha, chúc mừng ngươi, đáp đúng, trong bọn họ có người mang theo lỗ kim camera đâu! Tìm xem nhìn a ngươi?"

Mặc dù Quý Xuân Hoa không quá tin tưởng, nhưng vẫn là nghiêm túc cẩn thận quan sát một phen.

"U? Ngươi thật đúng là tin a? Ngươi cái ngu đần mà!" Triệu Ngọc vui cười không thôi.

"Ngươi!" Quý Xuân Hoa cũng không ngồi yên nữa, tranh thủ thời gian đứng dậy rời đi nhã gian.

Ai ngờ, hắn mới vừa ra tới, Triệu Ngọc hiện trường giải thích liền đến: "U? Thế nào? Ra rồi? Còn tìm ngươi kia đầu heo mặt thủ hạ thương lượng một chút sao? Nhìn xem chỗ đó có vấn đề?

"Ôi ôi ôi. . . Chạy nhà cầu lại? Làm gì? Ngươi nghĩ đi vệ sinh a? Ta nhưng nói cho ngươi, ta thấy nhất thanh nhị sở, có muốn hay không ta tại trên mạng cho ngươi đến cái trực tiếp a?

"Ai? Làm sao cởi quần áo còn? Nha. . . Ngươi có phải hay không đang hoài nghi, camera tại chính ngươi trên thân a! Ha ha ha. . . Ai u, thoát đến thật là sạch sẽ! Quý ông chủ a, đừng nhìn dung mạo ngươi tai to mặt lớn, làn da cũng rất bạch, rốn bên cạnh bên trên còn có bớt đâu. . ."

A. . .

Quý Xuân Hoa đều nhanh điên rồi, Triệu Ngọc tựa như đứng ở bên cạnh hắn, đem hắn nhất cử nhất động miêu tả đạt được không kém chút nào. Thế nhưng là, hắn hiện tại chính tự giam mình ở nhà vệ sinh ngăn cách

bên trong, nơi này luôn không khả năng còn có camera a?

Bỗng nhiên, Quý Xuân Hoa rốt cục nghĩ đến một cái khả năng. Hắn mau đem điện thoại quải điệu quan bình phong, sau đó nhét vào túi.

Không có Triệu Ngọc thanh âm, hắn lúc này mới rốt cục cảm nhận được một tia yên tĩnh, vội vàng mặc tốt quần áo từ nhà vệ sinh ra ngoài. Kết quả, vừa ra toilet, vừa vặn nhìn thấy một vị vệ sinh viên bác gái ngay tại lau chùi.

"Ta dựa vào, cái này nhà vệ sinh nam a!" Quý Xuân Hoa không cam lòng kêu một tiếng, lúc này mới ra toilet.

Ai ngờ, vừa đi ra đi, điện thoại lại vang lên.

Quý Xuân Hoa xem xét, thế mà còn là cái kia hào. Sau khi nhận nghe, Triệu Ngọc đáng ghét thanh âm lại lần nữa truyền đến: "Uy, ngươi cùng người ta quét dọn vệ sinh bác gái gấp cái gì? Coi như nhìn thấy ngươi nhỏ xxx,

Ngươi cũng không mất mát gì mà!"

"Ta đi ngươi đại gia!" Quý Xuân Hoa tức hổn hển cúp xong điện thoại, vì một lần vất vả suốt đời nhàn nhã, hắn thậm chí dập máy.

Thế nhưng là, khi hắn đi trở về thời điểm, trong lòng kinh ngạc lại là càng lúc càng lớn, không có khả năng a? Điện thoại đều nhét túi, Triệu Ngọc tiểu tử này, làm sao còn có thể nhìn thấy?

Cảm giác này, thật giống như hắn liền đứng tại bên cạnh ta giống như.

Trở lại nhã gian về sau, Quý Xuân Hoa một mực tâm thần có chút không tập trung, cùng những này mời tới khách quý nhóm nói chuyện, cũng biến thành lo lắng trùng điệp, cực kì không khoái.

Kết quả, ăn còn không có tầm mười phút, liên tiếp Quý Xuân Hoa vị luật sư kia điện thoại di động vang lên, luật sư sau khi nhận nghe, lại đem điện thoại di động của mình đưa cho Quý Xuân Hoa.

Quý Xuân Hoa đầu tiên là sững sờ, đợi nghe trong điện thoại lại là Triệu Ngọc thanh âm về sau, hắn quả là nhanh muốn hỏng mất.

"Quý ông chủ a, điện thoại tắt máy liền không sao sao? Nói cho ngươi cái bí mật, ngươi đối diện cái kia đại pháp quan hướng trong rượu đoái nước! Rượu phẩm quá kém người này. . ."

"A!" Quý Xuân Hoa tức giận đến ngửa mặt lên trời kêu to, hơi kém để người ta luật sư điện thoại cho ngã!

Bữa cơm này là vô luận như thế nào cũng ăn không vô nữa, Quý Xuân Hoa lại giữ vững được tầm mười phút, liền tranh thủ thời gian tìm cái cớ, ngồi xe về nhà.

Kết quả, tại trên ô tô, lái xe điện thoại lại vang lên, bên trong vẫn là Triệu Ngọc gọi hồn thanh âm.

"U, quý ông chủ a, cơm làm sao không ăn? Ai, ngươi cái này ô tô thật đúng là rất không tệ a, là Volvo đi, đủ điệu thấp, hoàn thủ động cản, có phẩm vị. . . Xe của ngươi đằng trước cái này chiêu tài tiến bảo đồ vật có chút quá hạn a. . ."

Không. . . Không có khả năng! !

Quý Xuân Hoa cầm lái xe điện thoại, thân thể ngăn không được run rẩy, hắn thật không hiểu rõ, Triệu Ngọc đến cùng là thế nào làm được? Loại này bị người không góc chết giám thị, thật sự là thật là đáng sợ! Giống như mình bị lập tức cởi sạch, ném tới trước mặt mọi người giống như!

"Uy! Đừng nhìn lái xe, " Triệu Ngọc quỷ mị thanh âm vẫn còn tại tiếp tục, "Lái xe tuyệt đối không phải nội ứng! Lái xe cổ áo bên trên, tuyệt đối không có camera!"

Triệu Ngọc càng là nói như vậy, Quý Xuân Hoa lại càng thấy đến lái xe không đúng, mau đem ánh mắt nhìn hướng về phía lái xe cổ áo. Xảo chính là, lái xe cổ áo bên trên có cái màu đen nút thắt, Quý Xuân Hoa vì thấy rõ ràng, vậy mà đưa tay liền đi bắt.

Kết quả, lái xe dưới sự kinh hãi, ô tô kẽo kẹt kẽo kẹt tại trên đường lớn vẽ lên một cái to lớn "s", kém một chút mà liền náo ra tai nạn xe cộ.

Hơn mười phút sau, ô tô rốt cục hữu kinh vô hiểm mở đến Quý Xuân Hoa hào trạch cổng.

Quý Xuân Hoa vứt bỏ lái xe điện thoại, cũng như chạy trốn về tới nhà. Ai ngờ, hắn mới vừa vào cửa, cái kia ngay tại làm lấy mặt màng lão bà liền cực nhanh tiến lên đón, đem điện thoại di động của mình đưa cho Quý Xuân Hoa.

Quý Xuân Hoa nghe xong, càng là dọa đến sắp ngất đi!

"Quý ông chủ a, " trong điện thoại, vẫn là Triệu Ngọc âm hồn bất tán, "Lão bà ngươi dáng dấp rất duyên dáng, còn làm mặt màng đâu! Nàng bên trong không có mặc nội y đi! Chờ một lúc, hai ngươi nếu không mau tới trên giường đến cái phiên vân phúc vũ, ta cho ngươi hai trực tiếp trực tiếp, a a a a. . ."

"A! A! !"

Quý Xuân Hoa thật sắp điên rồi, hắn quơ lấy lão bà hắn điện thoại, hung hăng ném xuống đất, thẳng đem màn hình quẳng bạo, pin bay ra!

Lão bà hắn dọa sợ, tranh thủ thời gian hỏi xảy ra chuyện gì?

Lúc này, nữ nhi của hắn nghe được động tĩnh, vội vàng từ phòng ngủ chạy tới phòng khách.

Ai ngờ, Quý Xuân Hoa còn chưa kịp nói chuyện, nữ nhi của hắn điện thoại —— lại vang lên!

Một khắc này, Quý Xuân Hoa vốn chính là mắt cá chân gãy xương, lớn lao sợ hãi phía dưới, chỉ cảm thấy hai chân như nhũn ra, một chút liền ngồi phịch ở trên mặt đất. . .

Chương 188: Chương 188: Mới tổ trưởng, ngươi tốt!

Chương 188: Mới tổ trưởng, ngươi tốt!

Sáng sớm.

Dung Dương phân cục, cục trưởng trong văn phòng.

Chu cục trưởng chính đoan ngồi tại trước bàn làm việc của hắn, một mặt chán ghét nhìn thấy đối diện Triệu Ngọc, không biết cái này nhỏ vô lại lại muốn làm cái gì động tác?

Triệu Ngọc mau đem một cái to lớn tử sa chén trà, cung cung kính kính bỏ vào cục trưởng trước mặt, mặt mũi tràn đầy cười gian nói ra: "Hắc hắc hắc, Chu cục trưởng a, cái này tử sa chén thế nhưng là đại sư tác phẩm, trên thị trường mua không đến! Ta sai người tìm quan hệ, phí đi nhiều ngưu kình, tài cao giá mua đến tay! Đã ta đánh nát ngài cái chén, đây là bồi cho ngài! Cầm cái này uống trà, đừng đề cập sảng khoái hơn! Hắc hắc hắc. . ."

Tại thả cái chén thời điểm, Triệu Ngọc phát hiện cái chén viền dưới kia "88 nguyên" nhãn hiệu không có xé sạch sẽ, tranh thủ thời gian thuận tay khắc rơi.

"Triệu Ngọc, ngươi. . ." Chu cục trưởng một mặt bất đắc dĩ, nhìn xem cái mặt này da siêu dày Triệu Ngọc, thật sự là một chút biện pháp đều không có.

"A, còn có còn có. . ." Triệu Ngọc mau đem hắn từ Quý Xuân Hoa nơi đó nạy ra tới lá trà hai tay dâng lên, "An Khê Thiết Quan Âm, một vạn khối tiền một hai đâu! Cực phẩm, cực phẩm! Ngài nếm thử, ngài nếm thử, hắc hắc hắc. . ."

"Đi đi đi. . ." Chu cục trưởng vội vàng khoát tay, trán tất cả đều là hắc tuyến, "Ta muốn ngươi lá trà làm gì? Tiểu tử ngươi đừng đến bộ này! A, hiện tại biết nói tốt, sớm làm gì đi? Ngươi trước mấy ngày kia cỗ trâu điên sức lực đâu, đi nơi nào?"

"Ngài nhìn ngài nói, " Triệu Ngọc tranh thủ thời gian giải thích, "Ta cùng khúc tổ trưởng quan hệ tốt bao nhiêu, ngài còn không biết sao? Khúc tổ trưởng xảy ra ngoài ý muốn, ta khó chịu a! Ta một lòng chỉ nghĩ mau mau đem giết hại khúc tổ trưởng hung thủ trói lại, ta loại kia tâm tình khẩn cấp, Chu cục trưởng ngài cũng hắn là có thể thông cảm a?"

"Hừ, ta thông cảm ngươi, ta nếu không phải thông cảm ngươi, ngươi bây giờ. . ."

"Ta biết, ta biết!" Triệu Ngọc cười rạng rỡ tiếp tra, "Liêu cảnh hiền cục trưởng đã đem tình hình thực tế tất cả đều nói cho ta biết, ta thật sự là trách oan ngài! Liêu cục trưởng tôn tôn dạy bảo, để cho ta đại triệt đại ngộ, rộng mở trong sáng. . ."

"Đi đi đi. . ." Chu cục trưởng tức giận khoát tay sửa chữa, "Gọi là ân cần dạy bảo, tiểu tử ngươi, nói đến so hát đến còn tốt nghe, a, ngươi ý tứ, là Liêu cục cùng ngươi tư nhân quan hệ tốt, bắt hắn tới dọa ta đây đúng không?"

"Hắc hắc hắc, dĩ nhiên không phải, " Triệu Ngọc vội vàng nói, "Ta Triệu Ngọc người này biết sai liền đổi, có tình có nghĩa, nghĩa bạc vân thiên! Ngài đối ta tốt, ta tuyệt đối ghi ở trong lòng, tương lai không tiếc mạng sống, xông pha khói lửa, không chối từ!"

"Ái chà chà, ta thật sự là phục ngươi!" Chu cục trưởng sờ lên tử sa chén, "Ngươi da mặt này, thật sự là có thể so với tường thành a!"

"Hắc hắc hắc. . ." Triệu Ngọc tranh thủ thời gian chắp tay ôm quyền, "Quá khen! Quá khen! Ân. . . Chu cục trưởng a, ngài nhìn, hiện tại cái kia Quý Xuân Hoa cũng huỷ bỏ đối ta khiếu nại, có phải hay không, ta có thể trở về đi làm? Ta bên này, vẫn chờ phá được kia lên Miên Lĩnh đại án đâu!"

"Ha ha. . . Tiểu tử ngươi!" Chu cục trưởng dùng ngón tay điểm Triệu Ngọc, "Ngươi cái này dõng dạc vô sỉ bộ dáng, làm sao lão là nói đến như vậy lẽ thẳng khí hùng đâu?"

Giờ này khắc này, Chu cục trưởng trên mặt rốt cục lộ ra mỉm cười, tựa hồ Triệu Ngọc phục chức sự tình, đã nước chảy thành sông.

Nhưng mà, ngay tại Chu cục trưởng dùng tay vuốt ve lấy tử sa chén, vừa muốn nói cái gì thời điểm, cửa ban công lại cốc cốc cốc mà vang lên.

"Mời đến!" Chu cục trưởng lập tức khôi phục nghiêm túc biểu lộ.

Lúc này, văn phòng Lâm Nguyệt thanh chủ nhiệm đẩy cửa đi đến.

"Chu cục trưởng, tổ trọng án mới tới tổ trưởng đã đến, ngay tại ngoài cửa đâu!" Lâm chủ nhiệm ra hiệu một chút.

"A, tới a! Nhanh, mời đến, mời đến!" Để tỏ lòng hoan nghênh, Chu cục trưởng mau từ trên ghế đứng dậy.

Ai! ?

Ngồi tại đối diện Triệu Ngọc lại là buồn bực, cái quái gì? Mới tổ trưởng? Cái gì mới tổ trưởng? Ai vậy?

Kết quả, ngay tại Triệu Ngọc hơi sững sờ thời khắc, nhưng gặp từ cổng thình lình đi vào một vị người mặc đồng phục cảnh sát,

Tư thế hiên ngang nữ cảnh sát tới.

Vị nữ cảnh quan này chợt vừa tiến vào, phảng phất trong nháy mắt mang vào mười hai phần nhẹ nhàng khoan khoái, để cho người ta như mộc xuân phong.

Triệu Ngọc tập trung nhìn vào, nhưng gặp vị này nữ cảnh sát viên thân cao một mét bảy, mặc dù mang theo cảnh mũ, nhưng vẫn là đó có thể thấy được nàng giữ lại một cái không lộ lỗ tai —— cây nấm đầu!

Ta cạch!

Ta nhỏ cái thân nãi nãi gấu. . .

Triệu Ngọc nhịn không được há to miệng, cái cằm hài đều nhanh kinh tới đất lên!

Nhưng gặp đâm đầu đi tới vị này tân tấn tổ trưởng, không phải người khác, chính là vị kia Miêu Nhân Phụng —— Miêu Anh! ! !

Mầm. . . Mầm. . . Meo meo meo. . .

Triệu Ngọc thực sự kinh ngạc không được, hơi kém đều phát ra mèo kêu.

Miêu Anh cũng là không nghĩ tới, mình đối thủ một mất một còn Triệu Ngọc, vậy mà lại xuất hiện tại cục trưởng văn phòng, trong lòng không chịu được một trận xúi quẩy. Thật sự là không may, làm sao vừa tới báo đến, lại đụng phải cái này hỗn đản đâu? Thật sự là oan gia ngõ hẹp!

Bất quá, cục trưởng đại nhân ở đây, ra ngoài lễ tiết, Miêu Anh tranh thủ thời gian đi vào Chu cục trưởng trước mặt, thẳng đánh một cúi chào!

"Nhân viên cảnh sát Miêu Anh đến đây đưa tin!"

"Ai u. . . Hoan nghênh hoan nghênh, " Chu cục trưởng cũng tranh thủ thời gian trở về cái cúi chào, nói, "Miêu Anh đồng chí a, ngươi tới thật đúng là quá kịp thời! Hiện tại chúng ta Dung Dương phân cục, chính là thiếu người thời điểm, ngươi đã đến, thật sự là quá tốt rồi!"

Chu cục trưởng đang nói, chợt phát hiện, Miêu Anh một mực tại nhìn Triệu Ngọc, mà Triệu Ngọc cũng một mực tại nhìn Miêu Anh. Trong chốc lát, trong văn phòng bầu không khí đột nhiên thay đổi, đã có ba phần xấu hổ, lại có bảy phần tiêu sát.

"Ừm, Triệu Ngọc! Ai ai ai. . ." Chu cục trưởng nhìn thấy Triệu Ngọc còn vững vàng ngồi trên ghế, tranh thủ thời gian trừng mắt liếc hắn một cái, chỉ vào Miêu Anh nói, "Vị này là vừa vặn từ Nhữ Dương phân cục bên kia điều tới Miêu Anh đồng chí, nàng đâu, là tới đón mặc cho B tổ tổ trưởng, về sau, ngươi cần phải hảo hảo phối hợp a!"

"A, " Triệu Ngọc lúc này mới đứng dậy, đưa tay ra, "Hạnh ngộ hạnh ngộ!"

"Đây là Triệu Ngọc, tổ A thám viên!" Chu cục trưởng mở miệng giới thiệu.

Miêu Anh mặc dù lòng có không nhanh, nhưng trở ngại lễ tiết, vẫn là cùng Triệu Ngọc nhẹ nhàng cầm một chút.

"Ha ha. . . Miêu Anh đồng chí a, " Chu cục trưởng gật đầu nói, "Ta nghe các ngươi Lương cục trưởng nói, lão Lương đối ngươi đánh giá thế nhưng là tương đương chi cao a! Lần này cũng coi là nhận nhiệm vụ lúc lâm nguy, ngươi yên tâm, ta sẽ để cho tất cả nhân viên cảnh sát toàn lực

phối hợp ngươi!"

"Đa tạ Chu cục trưởng!" Miêu Anh mở miệng cảm tạ.

"Ừm, Triệu Ngọc a, ta cái này cho Loan cục dài gọi điện thoại, " Chu cục trưởng đối Triệu Ngọc phân phó nói, "Ngươi nhanh dẫn Miêu Anh đồng chí đi gặp Loan cục dài!" Hắn ngược lại lại nói với Miêu Anh, "Loan cục dài sẽ vì ngươi cho tổ trọng án thám viên nhóm dẫn tiến, hi vọng ngươi có thể sớm dung nhập chúng ta cái này mới tập thể a!"

"Mời lãnh đạo yên tâm!" Miêu Anh lại thẳng đánh chào một cái, sắc bén động tác, nhất thời càng lộ vẻ tư thế hiên ngang.

Mặc dù Triệu Ngọc bị Miêu Anh đột nhiên giết tới sợ ngây người, một mực dùng con mắt nhìn chằm chằm người ta nhìn, có vẻ hơi mất hồn mất vía.

Nhưng trước khi rời đi, hắn vẫn là không yên lòng quay đầu liếc mắt Chu cục trưởng một chút, ý kia, là ta cái này phục chức sự tình làm sao bây giờ?

Chu cục trưởng lại mau đem mu bàn tay nâng lên, oanh như con ruồi hướng hắn khoát tay, ý kia, là ngươi còn không tranh thủ thời gian lên cho ta ban đi, còn chờ cái lôi a?

Triệu Ngọc lập tức lĩnh ngộ, lúc này mới mặt mày hớn hở dẫn Miêu Anh đi.

Hai người sau khi đi, Chu cục trưởng tranh thủ thời gian bưng lên cái kia tử sa chén trà tinh tế quan sát, trong lòng của hắn suy nghĩ, Triệu Ngọc tiểu tử này còn thật biết hợp ý, hắn làm sao biết ta thích đồ uống trà đâu?

Ai ngờ, đương Chu cục trưởng đem kia chén trà đảo ngược về sau, lại phát hiện chén trà đáy thế mà còn dán một cái cửa hàng nhãn hiệu, nhãn

hiệu bên trên thình lình đánh dấu lấy "88 nguyên" chữ!

A. . . Triệu Ngọc, ngươi cái này lừa đảo. . .

Trong văn phòng, bỗng nhiên vang lên cục trưởng chửi mắng. . .

Chương 189: Chương 189: Bị hù dọa đồng sự

Chương 189: Bị hù dọa đồng sự

Hôm qua, tại Triệu Ngọc quyết định cùng Quý Xuân Hoa đấu pháp thời điểm, hắn trước kia liền đánh tốt sử dụng hệ thống đạo cụ chủ ý.

Bất quá, vì đạt tới đạo cụ hiệu quả tốt nhất, hắn nhất định phải mời cảnh đội các bằng hữu hỗ trợ, áp dụng một cái nguyên bộ mà chu đáo kế hoạch hành động, dạng này mới có thể cuối cùng đánh Quý Xuân Hoa!

Trương Diệu Huy bọn người vốn là cùng Quý Xuân Hoa có thù, đối với Triệu Ngọc xin giúp đỡ, tự nhiên là nghĩa bất dung từ.

Mà Triệu Ngọc Hòa Trương Diệu Huy bọn người hẹn xong "Chó dại hành động", kỳ thật liền là một cái phạm vi lớn quấy rối kế hoạch. Trương Diệu Huy bọn người trước đó sờ sắp xếp đi Quý Xuân Hoa thủ hạ có nào sản nghiệp, đợi đến kế hoạch sau khi bắt đầu, bọn hắn liền chia ra tiến đến quấy rối. Lấy cớ tìm kiếm tội phạm hoặc là có người báo cáo các loại, đem Quý Xuân Hoa những cửa hàng kia cửa hàng bán lẻ hảo hảo giày vò một chút.

Triệu Ngọc đương nhiên biết, Quý Xuân Hoa thực lực hùng hậu, không là bình thường địa đầu xà, này một ít nho nhỏ quấy rối, tự nhiên thương tới không đến nỗi đau của hắn. Nhưng là, những này quấy rối, lại là phi thường có cần phải tiền hí.

Bao quát về sau Lục Triệu Hồng dẫn người đột tra quán trà, còn có hắn điện thoại di động bên trên kia phần cái gọi là Hầu Mãnh lời khai, những thủ đoạn này cộng lại, ngoại trừ phải thật tốt dính nhau dính nhau Quý Xuân Hoa bên ngoài, còn muốn cho hắn biết, Triệu Ngọc vẫn là có xúc động thực lực của hắn, để tâm hắn sinh kiêng kị.

Đợi đến những này tiền hí làm đủ, Triệu Ngọc lúc này mới sử xuất đòn sát thủ sau cùng, hệ thống ban thưởng món kia ngưu bức đạo cụ —— ẩn hình camera!

Tại hắn giả thần giả quỷ thời điểm, thuận thế đem ẩn hình camera trực tiếp sắp đặt tại Quý Xuân Hoa trên ánh mắt, cứ như vậy , tương đương với Quý Xuân Hoa có thể thấy cái gì, Triệu Ngọc liền có thể thấy cái gì.

Sau đó, liền phát sinh lúc sau một màn kia màn để Quý Xuân Hoa sụp đổ sự tình.

Thẳng đến cuối cùng, Triệu Ngọc thông qua Quý Xuân Hoa tay của nữ nhi cơ cảnh cáo hắn, muốn hắn về sau tự giải quyết cho tốt, nếu là lại cùng mình đối nghịch, hắn sẽ không còn tư ẩn có thể nói!

Mặc dù Triệu Ngọc sau đó không còn có liên lạc qua hắn, nhưng Quý Xuân Hoa lại là thật sợ hãi! Hắn làm sao cũng nghĩ không thông, Triệu Ngọc đến cùng là sử dụng như thế nào thủ đoạn thông thiên, vậy mà có thể đem nhất cử nhất động của hắn nhìn trộm đến rõ ràng như thế! Đừng nói cùng lão bà thân mật, thậm chí liền lên nhà vệ sinh cũng không dám! Loại kia cảm giác bị người giám thị, thật sự là thật là đáng sợ!

Là như thế, sáng sớm hôm sau, Quý Xuân Hoa liền vội vàng làm hai chuyện. Chuyện thứ nhất, liền là huỷ bỏ đối Triệu Ngọc khiếu nại; chuyện thứ hai, thì tranh thủ thời gian mua vé máy bay, mang theo cả nhà ra ngoài du lịch đi! Có lẽ, hắn coi là chỉ có bay xa, mới có thể né tránh Triệu Ngọc thăm dò a?

Quý Xuân Hoa khiếu nại vừa rút lui, Triệu Ngọc liền không có nỗi lo về sau, chỉ cần lại muốn đem Chu cục trưởng trấn an một phen, mình phục chức đại kế liền có thể hoàn mỹ thu quan.

Hôm qua, bởi vì Triệu Ngọc thành công giải quyết Quý Xuân Hoa sự tình, lại thêm Kim lão giao cho hắn cái kia trọng yếu cây hồng bì laptop. Cho nên, hắn ngày hôm qua "Chấn Ly" quẻ, rõ ràng hoàn thành hiệu quả không tệ. Tại kết thúc về sau, hắn cũng là đạt được cao tới 91% độ hoàn thành, lại đạt được một kiện gọi là điện lực che đậy nghi đồ vật.

Giới thiệu đã nói, điện lực che đậy nghi có thể che đậy đường kính 20 m phạm vi bên trong điện lực cung ứng, tiếp tục thời gian vì 1 phút. Triệu Ngọc cảm giác, thứ này hắn là mất điện dùng đồ vật, thời khắc nguy cấp, nó có thể chặt đứt bên người nguồn điện.

Mặc dù thứ này cũng xem là tốt, nhưng cùng thần kỳ máy phát hiện nói dối, còn có camera so ra, nhưng khác biệt rất xa.

Nhất là camera, tiếp tục thời gian có thể đạt tới 24 tiếng. Tại cái này 24 giờ bên trong, bị giám thị đối tượng căn bản là không có cách đào thoát tầm mắt của mình. Nếu có thể nhiều đến một chút dạng này đồ tốt ra, vậy coi như quá sung sướng!

Giờ phút này, ngay tại Triệu Ngọc mang theo Miêu Anh đi tìm Loan Tiêu Tiêu cục trưởng thời điểm, trong đầu hắn cũng một mực nhịn không được có ý nghĩ như vậy, muốn trên người Miêu Anh cũng sắp đặt một cái ẩn hình camera, nhìn nàng một cái nhà ở chỗ đó? Có hay không đối tượng? Lúc nào ăn cơm, lúc nào tắm rửa. . .

Sáng sớm hôm nay, Triệu Ngọc mở ra chính là một cái "Khảm Chấn" quẻ."Chấn" quẻ mở ra, không thể nghi ngờ biểu thị mình phục chức về đơn vị có hi vọng, mà hiện, hắn cũng hoàn toàn chính xác dựa vào từ siêu thị mua được "88 nguyên" chén trà, vui vẻ toại nguyện.

Mà "Khảm" chữ mở ra, vẫn còn tại "Chấn" chữ trước đó,

Thì biểu thị hắn hôm nay có thể sẽ cùng một cái nữ nhân nào đó phát sinh xâm nhập gặp nhau.

Nhưng hắn vạn vạn không nghĩ tới, nữ nhân này sẽ là —— Miêu Anh! ?

Hắn thật thật chưa từng có nghĩ tới, có một ngày như vậy, Miêu Anh sẽ chạy đến Dung Dương phân cục tới làm, hơn nữa còn trở thành đồng nghiệp của mình, kiêm cấp trên!

Giờ phút này, mặc dù Miêu Anh liền đứng tại bên cạnh mình, nhưng hắn lại phảng phất giống như trong mộng, cảm giác hết thảy đều chẳng phải chân thực.

Đây hết thảy, thật sự là quá đột nhiên!

Lúc hành tẩu, Miêu Anh không nói câu nào, từ nàng kia vội vã bước chân cũng có thể thấy được, nàng nóng lòng hất ra Triệu Ngọc tên ôn thần này, không muốn cùng hắn nhiều phạm một lời.

Nhưng mà, Triệu Ngọc cũng không phải loại kia có tự biết rõ người, tại hoảng hốt mấy chục giây về sau, hắn rốt cục tỉnh táo lại, mở miệng hỏi một câu:

"Uy! Miêu Nhân Phụng a, đầu óc ngươi không có tâm bệnh a? Nhữ Dương cùng Dung Dương đều là một cái cấp bậc đơn vị, ngươi tại Nhữ Dương bên kia tốt xấu là cái đội trưởng cảnh sát hình sự, vô duyên vô cớ tìm chúng ta bên này, lại chỉ coi cái nho nhỏ tổ trưởng, ngươi đây là nghĩ như thế nào? Ngươi không phải là ở bên kia chọc cái gì họa a?"

Nghe được Triệu Ngọc, Miêu Anh chỉ muốn chắn lỗ tai của mình. Từ nàng kia miệt thị trong ánh mắt cũng có thể thấy được, nàng ngay tại trong lòng mắng Triệu Ngọc, ngươi cái này chó không đổi được đớp cứt,

bùn nhão không dính lên tường được khốn nạn. . .

"Nha. . ." Nhưng mà, Triệu Ngọc chẳng biết xấu hổ, đã đạt đến tông sư cấp trình độ, hắn tại ồ một tiếng về sau, hoàn toàn lĩnh ngộ giống như nói, "Nha. . . Không thể nào? Chẳng lẽ nói, ngươi là vì ta mà điều tới? Ngươi không phải là. . ."

Triệu Ngọc vốn định nói lại ngày đó cùng Miêu Anh hôn môi sự tình, ai ngờ, Miêu Anh lại bá dừng bước, ánh mắt bên trong đã che kín sát khí.

Nhìn dạng như vậy, nàng tựa hồ không thèm để ý chút nào, tại mới đơn vị đi làm ngày đầu tiên, liền cùng Triệu Ngọc đánh nhau chết sống!

Chính lúc này, Hồ Bân vừa vặn từ trong hành lang xuất hiện, nhìn thấy Triệu Ngọc về sau, hắn lập tức đưa tay ra hiệu: "Ai? Ngọc ca, ngươi trở về a, ha ha. . . Quá. . ."

Hắn mới nói được cái này "Thái" chữ, lại liếc nhìn Triệu Ngọc bên cạnh Miêu Anh, hơn nữa còn là một cái đằng đằng sát khí Miêu Anh!

Ai nha. . .

Hồi tưởng lại trường cảnh sát huấn luyện lúc trận kia Long Hổ đại chiến đến, Hồ Bân đến nay lòng còn sợ hãi, giờ phút này đột nhiên nhìn thấy Miêu Anh xuất hiện, vội vàng hốt hoảng xông Triệu Ngọc gật đầu nói ra: "Cái kia. . . Ngọc ca a, ta còn có chuyện, quay đầu trò chuyện tiếp. . ."

Không đợi Triệu Ngọc đáp lời, hắn xoay người rời đi. Kết quả, lại vừa vặn cùng một vị vừa mới lên lâu nữ đồng sự đụng cái đầy cõi lòng, để người ta điện thoại đều đụng bay.

"Uy! Nhìn một chút con a ngươi!"

"Thật xin lỗi, thật xin lỗi. . ."

Nghe sau lưng truyền đến nữ đồng sự oán trách cùng Hồ Bân xin lỗi âm thanh, Triệu Ngọc bận bịu xông Miêu Anh khoát tay ra hiệu, hai người liền cất bước rời đi nơi đây, tiếp tục đi đến phía trước.

Loan cục dài đã sớm nhận được tin tức, trước kia trong hành lang chờ. Nhìn thấy Miêu Anh đến về sau, nàng tranh thủ thời gian tiến lên đón, hướng vị này tân tấn tổ trưởng biểu thị ra hoan nghênh.

Một trận hàn huyên về sau, Loan cục dài liền đem Miêu Anh dẫn tới tổ trọng án, cho mọi người dẫn tiến.

Lúc này, hai cái tổ thám viên, vừa vặn đều tại tổ A trong văn phòng thảo luận có quan hệ Miên Lĩnh án tình tiết vụ án.

Tổ trọng án quan chỉ huy, tự nhiên vẫn là đội trưởng Lưu Trường Hổ. Chỉ là từ lúc Khúc Bình xảy ra chuyện về sau, có quan hệ Miên Lĩnh án chủ trì công việc, lại tất cả đều chuyện đương nhiên rơi vào tổ A tổ trưởng Mao Vĩ trên thân.

Đương Loan cục dài dẫn Miêu Anh tiến vào văn phòng thời điểm, Mao Vĩ ngay tại bạch bản trước mặt giảng thuật mình phá án mạch suy nghĩ. Đột nhiên nhìn thấy Loan cục dài dẫn một cái tư thế hiên ngang nữ cảnh sát viên tiến đến, mọi người tất cả đều cảm thấy ngoài ý muốn.

Loan cục lâu là khai môn kiến sơn đem ý đồ đến cho thấy, nói vị này Miêu Anh đồng chí, chính là mới tới tổ B tổ trưởng.

Ai ngờ, nghe xong lời này, nơi xa đang ngồi ở trên mặt bàn nghe giảng Lan Bác, lại một cái không có ngồi vững vàng, trực tiếp tới cái ngã lộn nhào, cả người lẫn bàn tử tất cả đều ném tới trên mặt đất!

Chương 190: Chương 190: Hóa thù thành bạn khả năng

Chương 190: Hóa thù thành bạn khả năng

Nếu như nói, Khúc Bình tổ trưởng đi, mười phần đột nhiên.

Như vậy Miêu Anh đến, lại có vẻ càng thêm đột ngột.

Kỳ thật, giống tổ trọng án loại tin tức này linh thông địa phương, mỗi khi muốn xuất hiện khá lớn thay đổi nhân sự thời điểm, mọi người bình thường đều sẽ sớm sờ đến chút tin tức.

Thế nhưng là, Miêu Anh đến, lại là không có dấu hiệu nào. Đừng nói phổ thông thám viên không biết chút nào, liền ngay cả Mao Vĩ cùng Lưu Trường Hổ mấy người cũng hoàn toàn không biết.

Kỳ thật, đừng nói bọn hắn, thậm chí ngay cả vừa mới dẫn Miêu Anh tiến đến, cho Miêu Anh làm giới thiệu Loan Tiêu Tiêu cục trưởng, cũng căn bản không có chút nào chuẩn bị.

Thẳng đến vừa rồi Chu cục trưởng gọi điện thoại cho nàng thông báo thời điểm, nàng mới biết được tin tức này. Trước đó, nàng thậm chí không biết tổ B tổ trưởng vị trí, nhanh như vậy liền sẽ có người tiếp nhận.

Chính là bởi vì dạng này, Miêu Anh đột ngột đến, khiến không khí hiện trường hơi có vẻ xấu hổ.

Mấy ngày liên tiếp, thám viên nhóm đã từng phỏng đoán qua, ai có khả năng đảm nhiệm cái này tổ B tổ trưởng? Có người cảm thấy, nếu như luận tư bài bối lời nói, hoặc là Bành Hân điều tới đương tổ B tổ trưởng, hoặc là liền là tổ B mấy cái già thám viên bên trong có người lên chức.

Nhưng mà, không ai từng nghĩ tới, thượng cấp vậy mà lại từ xa xôi Nhữ Dương cảnh thự điều đến một vị người mới đương tổ trưởng! Mà lại, đương mọi người nghe nói Miêu Anh trước kia còn là một vị đội trưởng cảnh sát hình sự thời điểm, không thể nghi ngờ càng thêm nghi hoặc không hiểu.

Mặc dù có chút tẻ ngắt, nhưng là nên tiến hành còn phải tiến hành, tại Loan cục dài giới thiệu xong xuôi về sau, Miêu Anh cũng ngắn gọn làm cái tự giới thiệu, sau đó biểu thị sẽ cùng mọi người cùng nhau cố gắng, hi vọng mọi người ủng hộ nhiều hơn loại hình.

Nói tóm lại, lời khách sáo hoàn tất, hiện trường có quan hệ Miên Lĩnh án phân tích án tình sẽ liền nặng lại tiếp tục xuống dưới. Miêu Anh cũng không thấy bên ngoài, mình kéo đem ghế ngồi xuống trong đám người ở giữa, nghiêm túc nghe lên Mao Vĩ điều tra mạch suy nghĩ.

Kỳ thật, Mao Vĩ điều tra mạch suy nghĩ không có bất kỳ cái gì ý mới có thể nói, hoàn toàn là đem Khúc Bình tổ trưởng khi còn sống đồ vật, tất cả đều rập khuôn đi qua, thậm chí ngay cả vài lần bạch bản bên trên tư liệu, cũng đều động cũng không động.

Triệu Ngọc nghiêm túc nghe một hồi, lúc này mới hiện, hắn từ trên thân Dương Văn Đào lấy được đầu kia có quan hệ Trình Tam Lý manh mối, đã bị từ bỏ.

Tại Triệu Ngọc không có đi làm trong mấy ngày này, thám viên nhóm từng điều tra cặn kẽ qua cái này Trình Tam Lý tư liệu, hơn nữa còn từ Dương Văn Đào trong máy vi tính, tìm được hắn năm đó nhận thầu

Ngân quặng mỏ hợp đồng phó bản.

Kết quả, trên hợp đồng ngày, chứng minh Trình Tam Lý là tại ròng rã 30 năm trước nhận thầu những cái kia quặng mỏ. Mà đổi thành một phần tư liệu lại biểu hiện, Trình Tam Lý năm đó nhận thầu mỏ bạc về sau, hoàn toàn chính xác đào ra qua bạc,

Bởi vậy lớn một bút, trở nên càng thêm giàu có.

Bởi vậy suy đoán, Trình Tam Lý sớm tại Miên Lĩnh án trước đó, liền đã tương đương có tiền! Hắn là Miên Lĩnh bọn cướp khả năng, thực sự không lớn.

Chiếm được tin tức này về sau, Triệu Ngọc cũng không khỏi có chút thất vọng. Nếu như Trình Tam Lý đường dây này đi không thông lời nói, như vậy hắn chỉ còn lại có hi vọng cuối cùng, đó chính là Khúc Bình bị hại chân tướng!

Nếu như Khúc Bình bị hại, thật cùng Miên Lĩnh án có quan hệ, như vậy tìm ra Khúc Bình bị hại chân tướng, cũng liền có thể tra ra Miên Lĩnh án manh mối, mà lại tất nhiên là trọng đại manh mối!

Bởi vậy, Triệu Ngọc quyết định, vẫn là đến dựa theo nguyên kế hoạch làm việc, cho cái kia Hầu Mãnh sử dụng cái cuối cùng máy phát hiện nói dối, bởi vậy tìm tòi hư thực.

Bởi vì Miêu Anh chính là mới đến, cùng thám viên nhóm còn đợi quen thuộc, cho nên buổi sáng mở xong tình tiết vụ án sẽ về sau, Miêu Anh chỉ là trở lại tổ B, cùng nàng tổ viên nhóm từng cái quen biết một chút, sau đó liền sớm tan tầm đi ăn cơm.

Mà Triệu Ngọc tổ A bên này lại là phi thường náo nhiệt, mọi người chẳng những vì Triệu Ngọc trở về cảm thấy cao hứng, hơn nữa còn càng không ngừng hun hắn mời khách.

Bất quá, Triệu Ngọc một lòng nghĩ tra án, lợi dụng đầu mình cần cắt chỉ làm lý do qua loa tắc trách tới, nói ăn cơm mời khách căn bản không gọi sự tình, chờ hắn tổn thương hoàn toàn tốt, nhất định mời mọi người ăn bữa ngon.

Sau khi tan việc, Triệu Ngọc cũng không có tâm tình ăn cơm trưa, trước kia để Lý Bối Ny hỗ trợ hẹn trước trại tạm giam bên kia, dự định lập tức liền muốn đi qua thẩm vấn Hầu Mãnh.

Trước khi đến trại tạm giam trên đường, hắn một mực tâm thần có chút không tập trung.

Cái này rất nhiều ngày đến, thật sự là sinh rất rất nhiều sự tình. Hắn luôn cảm giác, giống như trong lúc vô hình, có lực lượng nào đó từ đầu đến cuối tại cản trở lấy hắn tra án giống như! Mỗi khi cả thể xác và tinh thần hắn muốn tra án thời điểm, luôn luôn có dạng này hoặc dạng kia ngoài ý muốn sinh.

Hắn thật không biết, lần này, phải chăng còn sẽ xuất hiện khác ngoài ý muốn xuất hiện?

Ngoài ra, Miêu Anh bỗng nhiên đến, cũng làm cho hắn có chút trở tay không kịp. Chớ nhìn hắn ngay trước mặt Miêu Anh lại thần khí lại hẹp hòi, nhưng mỗi khi Miêu Anh sau khi đi, trong lòng của hắn chắc chắn sẽ có loại dị dạng vắng vẻ cảm giác.

Lúc đầu, hắn cảm giác có một bụng lời nói muốn nói với Miêu Anh, có thể thấy được mặt về sau, lại phảng phất không bị khống chế chỉ biết là cùng người ta đỉnh ngưu đối nghịch!

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc suy đoán, Miêu Anh đột nhiên trở thành đồng nghiệp của

mình, có thể là lại đem mình bệnh tương tư cong lên, hiện tại đầy trong đầu đều là Miêu Anh hiên ngang anh tư, còn có kia mềm mại bông vải đạn môi đỏ. . .

Chậc chậc. . .

Đã về sau có cơ hội cùng vị này Miêu Nhân Phụng mỗi ngày gặp mặt, có phải hay không, về sau lão tử cơ hội thì càng nhiều đâu? Hay là, lão tử bị nàng đánh tơi bời cơ hội, cũng nhiều?

Cứ như vậy, tại một mảnh trong lúc miên man suy nghĩ, Triệu Ngọc rốt cục đạt tới Dung Dương trại tạm giam. Nhưng mà, đợi đến cùng đối phương bàn bạc về sau, trại tạm giam đồng sự lại nói cho hắn biết, có một vị đồng dạng đến từ Dung Dương phân cục nữ cảnh sát, đã tại thẩm vấn lấy Hầu Mãnh.

Ai?

Triệu Ngọc ngoài ý muốn, vội vàng đi xem hỏi ý ghi chép, kết quả, Miêu Anh danh tự, lập tức sôi nổi trên giấy.

Là nàng! ?

Không thể nào?

Cái đồ chơi này, cũng quá đúng dịp! ?

Chuyện gì xảy ra đến cùng?

Ta nhắc tới thẩm Hầu Mãnh, là có chuyện quan trọng muốn hỏi! Nhưng nàng đâu? Nàng nhắc tới thẩm Hầu Mãnh làm gì?

Chẳng lẽ. . .

Triệu Ngọc không phải người ngu, bỗng nhiên, hắn tựa hồ ý thức được cái gì. Cái này Miêu Anh. . . Chẳng lẽ. . . Nàng cùng mục đích của ta đồng dạng? Cũng là đang điều tra. . . Khúc Bình bị hại chân tướng?

Nha. . .

Triệu Ngọc hoàn toàn lĩnh ngộ, náo loạn nửa ngày, Miêu Anh như thiểm điện điều nhập Dung Dương tổ trọng án, thậm chí dĩ hàng cấp phương thức tiếp nhận Khúc Bình vị trí, hắn là có cái gì đặc thù mục đích!

Trách không được, trước đó không có người sờ vuốt đến tin đâu!

Như vậy. . .

Đã dạng này. . .

Triệu Ngọc nhìn đồng hồ đeo tay một cái, hiện tại là 12 giờ trưa một khắc. Hắn ở trong lòng tính toán, cục cảnh sát 11 điểm 50 tan tầm, Miêu Anh 11 điểm 55 liền đến, nói như vậy, nàng đến một lần còn không có ăn cơm trưa; thứ hai, nàng mới vừa vặn đối Hầu Mãnh khai thẩm, hắn là trước ra không được.

Thế là, Triệu Ngọc nghiêm túc suy nghĩ một chút, lại liên tưởng đến hôm nay mở ra "Khảm Chấn" quẻ, khiến cho hắn rất nhanh có một phen so đo.

Nếu như kế hoạch của hắn có thể thành, như vậy hắn chẳng những có thể lấy từ trên thân Hầu Mãnh tra được manh mối, hơn nữa còn có thể để cho hắn cùng Miêu Anh quan hệ thù địch đạt được hòa hoãn, thậm chí đều có hóa thù thành bạn khả năng!

Thế là, Triệu Ngọc trước cho Pizza Hut gọi điện thoại, kêu hai phần thức ăn ngoài, sau đó liền ngồi đang tra hỏi bên ngoài trên ghế dài, kiên nhẫn chờ.

5 phút sau, thức ăn ngoài đúng giờ đưa đến.

8 phút sau, thẩm vấn xong Hầu Mãnh Miêu Anh, cũng từ phòng thẩm vấn ra, vừa hay nhìn thấy đã đem thức ăn ngoài một tay dâng lên Triệu Ngọc!

Miêu Anh tự nhiên không có khả năng tiếp, nàng chỉ là hung tợn trừng Triệu Ngọc một chút, quát lớn: "Triệu Ngọc, ngươi làm như vậy, có ý tứ sao? Tại sao muốn theo dõi ta?"

"Ha ha, " Triệu Ngọc lại không ngạc nhiên chút nào nói, "Liền biết ngươi đến nói như vậy! Nhưng là, nếu như ta nói cho ngươi, cùng ta đi lên lần tại ngọc lang cửa hàng gặp được các ngươi khoa tiểu Trương, là giống nhau tình huống, chỉ là một cái trùng hợp, ngươi sẽ nghĩ như thế nào?"

Ai ngờ, Miêu Anh lại là không kiên nhẫn lắc đầu, xoay người rời đi, thậm chí ngay cả câu "Mặc kệ ngươi" đều không muốn quẳng xuống.

"Miêu đội trưởng!" Triệu Ngọc thì vẫn như cũ cao cao giơ thức ăn ngoài, tính trước kỹ càng nói, "Nha. . . Hiện tại phải gọi Miêu tổ trưởng! Để cho ta đoán xem, ngươi vừa rồi thẩm vấn Hầu Mãnh, có phải là không có đạt được hài lòng đáp án a?"

Nghe được Triệu Ngọc trong lời nói có hàm ý, Miêu Anh đã phóng ra đôi chân dài thình lình dừng lại, lại là không quay đầu lại.

"Ta biết, Khúc Bình tổ trưởng chết, hoàn toàn chính xác có quá nhiều kỳ quặc!" Triệu Ngọc nghiêm túc nói, "Ta hiểu rõ những cái kia cắn thuốc hút x người, bọn hắn thần trí đều không rõ ràng, căn bản không có khả năng giết được Khúc Bình tổ trưởng!"

"Triệu Ngọc, ngươi đến cùng muốn thế nào?" Miêu Anh vẫn cũng không

quay đầu lại hỏi một câu.

"Ha ha, còn nhớ rõ, ta là thế nào thẩm vấn Lưu Bằng Phi sao?" Triệu Ngọc cười một tiếng, "Vì hôm nay cái này thẩm vấn, ta thế nhưng là đã chuẩn bị thời gian rất lâu! Có lẽ, ta có thể giúp được bận bịu nha!"

Lần này, Miêu Anh rõ ràng bị đả động, hồi tưởng lúc trước Triệu Ngọc thẩm vấn Lưu Bằng Phi lúc thần kỳ biểu hiện, khiến nàng nhịn không được xoay trở về đầu.

Triệu Ngọc thì lại một lần nữa đem thức ăn ngoài đưa tới: "Miêu tổ trưởng, tranh thủ thời gian ăn chút gì đi, sau khi ăn xong, hai ta lần thứ hai hợp tác, liền muốn —— chính thức bắt đầu! !"

Chương 191: Chương 191: Tỉnh dậy thôi miên

Chương 191: Tỉnh dậy thôi miên

Bởi vì Triệu Ngọc cũng có hẹn trước, Miêu Anh thẩm vấn hoàn tất về sau, Hầu Mãnh căn bản không có bị áp tải nhà tù, như cũ lưu tại trại tạm giam trong phòng thẩm vấn.

Triệu Ngọc để tỏ lòng thành ý của mình, liền mời Miêu Anh cùng hắn đi ra thẩm. Miêu Anh cũng nghĩ nhìn xem Triệu Ngọc vị này "Thẩm vấn chuyên gia" đến cùng có năng lực gì, tất nhiên là vui vẻ đồng ý.

Hầu Mãnh trên mặt tất cả đều là mảng lớn trầy da, nhìn qua dị thường chật vật, trên đùi của hắn bọc lấy thật dày băng gạc, vết thương đạn bắn bộ vị hiển nhiên làm phẫu thuật.

Miêu Anh vừa rồi đã thẩm vấn qua một hồi, Hầu Mãnh nhìn thấy nàng về sau, lập tức đem cổ thân lên lão cao, không kiên nhẫn nói ra:

"Uy, các ngươi đến cùng có hết hay không? Ta nên nói tất cả đều nói, các ngươi đến cùng còn muốn để cho ta như thế nào? Ta thật cái gì cũng nhớ không được! Các ngươi không chê phiền, ta đều ngại phiền! Các ngươi lại muốn tiếp tục như vậy, ta nhưng cái gì cũng không nói ta! Nhất là ngươi cái này tiểu nương mà nhóm, mới vừa rồi còn dám phiến lão tử mặt, nhìn ta quay đầu không khiếu nại ngươi!"

Miêu Anh còn chưa ngồi vững vàng, nghe xong lời này, nhất thời đứng

dậy, đưa tay liền đem camera tắt đi. Ngay sau đó, nàng cất bước đi vào Hầu Mãnh trước người, lạnh lùng hỏi một câu: "Miệng vết thương của ngươi, có phải hay không lại rạn đường chỉ a! Làm sao chảy máu?"

"Cái gì?" Hầu Mãnh cúi đầu nhìn một chút, buồn bực lắc đầu nói, "Không có, không có a?"

Ngay tại Hầu Mãnh ngẩng đầu ở giữa, Miêu Anh một thanh liền hướng phía trên đùi hắn vết thương chộp tới! !

"Ai! ?" Triệu Ngọc cỡ nào khôn khéo, hắn đã sớm nhìn ra manh mối không đúng, mau từ trên mặt bàn chạy tới, kéo lại Miêu Anh, khuyên can nói, " ngươi. . . Ngươi đừng kích động trước, còn tới không được cái này phần lên! Ngươi trước buông tay, buông tay a!"

Hầu Mãnh lúc này mới thấy rõ chuyện gì xảy ra, cái này một thanh nếu là bắt lên, bảo đảm hắn lại tiến một lần phòng giải phẫu. Hầu Mãnh nhất thời dọa đến sắc mặt trắng bệch, la thất thanh: "Ngươi. . . Các ngươi. . . Các ngươi đến cùng muốn thế nào? Có phải hay không muốn nghiêm hình bức cung a các ngươi? Lạm dụng tư hình? Ta. . . Ta muốn tìm ta luật sư. . . Ta. . ."

"Tiểu tử, ngươi chớ nói chuyện được thôi?" Triệu Ngọc một mặt ngăn đón Miêu Anh, một mặt hắc uống Hầu Mãnh, "Không nhìn thấy ta nhanh ngăn không được sao?"

Ngay sau đó, Triệu Ngọc phí hết đại lực khí, mới đem Miêu Anh kéo đến một bên, khuyên nhủ nói: "Miêu đội trưởng a! Ta đến thẩm phạm nhân, ngươi cũng không cần đi theo làm loạn thêm được không? Ngươi đem vết thương của hắn bắt nát, đại phu liền muốn lại cho hắn động một lần giải phẫu, kết quả là, hoa không phải là người đóng thuế tiền sao? Ta hiện tại đã khống chế cục diện, ngươi vẫn là ngồi trở lại đi, hảo hảo nghe là được rồi. . . Ngoan. . ."

Ai ngờ, Triệu Ngọc bên này vừa đem Miêu Anh khuyên trở về, Hầu Mãnh nhưng lại không biết tốt xấu xông Triệu Ngọc nã pháo: "Tiểu tử, ta nhận ra ngươi, ngươi cũng không phải kẻ tốt lành gì mà! Ta tất cả đều nhìn thấy, là ngươi nổ súng bắn chân của ta! Lúc ấy ta đã không có năng lực phản kháng, ngươi lại cố ý nổ súng bắn ta! Ngươi là cố ý! Nói cho ngươi, mở phiên toà thời điểm, ta nhất định đem chuyện này từ đầu chí cuối nói ra. . ."

"Ta mẹ nó con bà nó là con gấu!" Triệu Ngọc nghe xong lời này, đằng địa hỏa bốc lên ba trượng, giơ chân lên, trực tiếp chạy Hầu Mãnh đùi đá tới!

May mắn Miêu Anh phản ứng rất nhanh, vội vàng đưa tay kéo một phát, Triệu Ngọc mũi chân liền sát Hầu Mãnh băng gạc tìm tới.

Lần này, nhưng làm Hầu Mãnh dọa gần chết, trên trán mồ hôi giống nước rửa. Hắn sợ hãi nhìn qua trước mắt một nam một nữ này, hai người này nhìn qua trai tài gái sắc, trèo lên đăng đối đúng, thật không nghĩ đến, lại giống âm dương song sát táo bạo tàn nhẫn!

"Không có ý tứ, không có ý tứ!" Triệu Ngọc ý thức được sự thất thố của mình, vội vàng phủi phủi đồng phục cảnh sát, tỉnh táo nói, "Không chuyên nghiệp có chút! Ha ha. . . Miêu đội trưởng a, chúng ta vẫn là nhanh lên một chút bắt đầu đi! Khụ khụ. . ."

Tại Triệu Ngọc lúng túng ho khan dưới, hai người lúc này mới nặng lại ngồi xuống Hầu Mãnh đối diện.

"Hầu Mãnh, " Triệu Ngọc thoáng bình phục một chút, lúc này mới nhanh chóng tiến vào chính đề, "Ngươi nghe kỹ cho ta, hai chúng ta vốn cũng không phải là chuyên quản ngươi vụ án này, hôm nay tới mục đích, cũng không phải nhất định để ngươi nhận tội, mà là vì điều tra chân tướng! Nếu như ngươi thật không có giết người, vậy chúng ta nhất định có thể tra cái rõ ràng, trả lại ngươi trong sạch! Cho nên, từ một loại nào

đó ý nghĩa cũng tới giảng, chúng ta nhưng thật ra là tới giúp ngươi!"

Triệu Ngọc những lời này,

Giống như súng máy, đem Hầu Mãnh đánh cho có chút mơ hồ, hắn suy nghĩ nửa ngày, mới không hiểu chút nào mà hỏi thăm: "Cảnh sát a, ta ngay cả chính ta giết không giết người cũng không biết, ngươi sao có thể biết đâu?"

"Nói nhảm!" Triệu Ngọc nói dối căn bản không cần bản nháp, há miệng liền nói, "Ta là một cái tư thâm Thôi Miên sư, chờ một lúc, chỉ cần ngươi theo yêu cầu trả lời vấn đề của ta, ta liền có thể đem ngày đó đến cùng xảy ra chuyện gì làm rõ ràng!"

Triệu Ngọc nói xong, bên cạnh Miêu Anh lại hơi kém đánh một cái lảo đảo ra ngoài, dùng bạch nhãn cầu chỉ nghiêng mắt nhìn hắn, ý kia giống như là đang nói, ngươi cái tên này làm sao khoác lác đều không mang theo chớp mắt đây này?

"Thôi Miên sư?" Hầu Mãnh một mặt kinh ngạc, một mặt hoài nghi, còn một mặt lo lắng.

"Tiểu tử, không tin a? Ha ha ha. . ." Triệu Ngọc lại tà tà cười nói, "Chẳng lẽ. . . Ngươi quên ngươi là thế nào bị ta bắt được sao?"

"A! ?" Ai ngờ, nghe xong lời này, Hầu Mãnh nhất thời giật mình một cái. Đúng a, hắn bị bắt thời điểm, rõ ràng thấy được một cỗ cao tốc lái tới xe đạp, nhưng xe đạp bên trên cũng không có người a? Hắn còn tưởng rằng là xe đạp thành tinh đâu! Chẳng. . . chẳng lẽ. . .

"Đúng! Không sai!" Triệu Ngọc giống như là có thể nhìn thấu tâm lý của hắn, tà tà nói, "Ngươi ngày đó đã bị ta thôi miên, cho nên chỉ nhìn thấy xe đạp, nhưng căn bản nhìn không thấy ta! Thế nào, hiện tại biết. . . Sự lợi hại của ta đi?"

"Kia. . ." Hầu Mãnh kinh ngạc cùng hoài nghi không có, chỉ còn lại có lo lắng, hắn lo lắng cho mình thật giết người! Cái này nếu là nói lời nói thật, mình nhưng là muốn chịu đạn!

"Đừng lo lắng, ha ha ha. . ." Triệu Ngọc nhưng lại giống đoán trúng, cười tà dị nói, " ta cùng khác Thôi Miên sư không giống, ta áp dụng, là tỉnh dậy thôi miên phương pháp! Chờ một lúc, ngươi ý thức chủ quan vẫn là tồn tại, ta hỏi xong cái vấn đề về sau, ngươi chỉ cần trả lời 'phải' hoặc 'Không phải' là được rồi! Dù là ngươi nói láo, cố ý nói sai, cũng hoàn toàn không có vấn đề!"

"A? Cái gì?" Hầu Mãnh đã lộn xộn.

Miêu Anh lại là đối Triệu Ngọc lời nói này cũng không lạ lẫm, lúc này đem hai tay khoanh, có chút hăng hái xem lên náo nhiệt.

"Tới tới tới, tới trước làm luyện tập!" Triệu Ngọc hỏi, "Ngươi là nam sao?"

"A?" Hầu Mãnh không kịp phản ứng.

"Cái này không đúng!" Triệu Ngọc thúc giục, "Tranh thủ thời gian trả lời!"

"Vâng!" Hầu Mãnh lúc này mới nghe lời.

"Ngươi là nữ sao?"

"Không phải!"

". . ."

". . ."

Triệu Ngọc lại hỏi một vài vấn đề đơn giản, gặp hỏa hầu không sai biệt lắm, lúc này mới đem cái cuối cùng máy phát hiện nói dối sử dụng . Sử dụng một sát na kia, Triệu Ngọc già đau lòng, hắn vốn định đem nó lưu đến phá án và bắt giam Miên Lĩnh án lúc lại dùng! Nhưng bây giờ nhưng lại không thể không sớm sử dụng!

"Hầu Mãnh, Khúc Bình tổ trưởng có phải hay không là ngươi giết?" Máy phát hiện nói dối mở ra về sau, Triệu Ngọc trực tiếp chạy về phía chủ đề.

"Không phải!" Hầu Mãnh cơ hồ ra ngoài bản năng cấp ra đáp án.

Kết quả, để Triệu Ngọc kinh ngạc sự tình phát sinh, trong đầu sáng lên, vậy mà thật là —— đèn xanh!

A! ?

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc bỗng nhiên kinh hãi, chẳng lẽ nói, giết chết Khúc Bình tổ trưởng hung thủ, thật không phải là hắn! ?

"Không phải ngươi, này sẽ là ai?" Triệu Ngọc cơ hồ không chút nghĩ ngợi thốt ra.

Có thể nói xong sau, Hầu Mãnh cùng Miêu Anh tất cả đều kinh ngạc.

"Cảnh sát, cái này trả lời thế nào 'phải' hoặc 'Không phải' a?" Hầu Mãnh hỏi một câu, sau khi hỏi xong, mình còn thật xứng hợp cho một đáp án ra, "Ta cũng không biết a!"

Kết quả, Triệu Ngọc đợi mấy giây, máy phát hiện nói dối không phản ứng chút nào.

Theo như cái này thì, chỉ cần vấn đề vượt ra khỏi yêu cầu phạm vi, máy phát hiện nói dối quả nhiên không cách nào kiểm trắc ra.

"Kia. . ." Triệu Ngọc tranh thủ thời gian chuyển đổi mạch suy nghĩ, "Ngươi có phải hay không nhận biết giết chết Khúc Bình tổ trưởng hung thủ?"

"Không phải!"

Kết quả, đèn xanh lại lần nữa sáng lên!

Lời nói thật!

Không thể nào! ?

Triệu Ngọc không khỏi líu lưỡi, chiếu nhìn như vậy, Hầu Mãnh chẳng những không có giết chết Khúc Bình, thậm chí liên sát chết Khúc Bình đồng lõa đều không phải! Hắn căn bản cũng không nhận biết hung phạm! ?

Cái này. . .

Triệu Ngọc đầu óc xoay nhanh, mặc dù máy phát hiện nói dối kết quả làm hắn kinh ngạc, lại là cũng không vượt ra ngoài hắn mong muốn. Tại Triệu Ngọc trước đó suy đoán bên trong, những này đã đoán trước qua loại tình huống này, hiện tại, chỉ là còn kém cái cuối cùng vấn đề mấu chốt mà thôi.

Như thế thời khắc, Triệu Ngọc rốt cuộc khó mà kềm chế nội tâm kích động, đứng dậy xông Hầu Mãnh hỏi:

"Hầu Mãnh, ngươi mau nói, Khúc Bình tổ trưởng chết, có phải hay không cùng Miên Lĩnh vụ án bắt cóc —— có quan hệ! ! ?"

Chương 192: Chương 192: Thật muốn ta nói lời nói thật?

Chương 192: Thật muốn ta nói lời nói thật?

Đương Triệu Ngọc bỗng nhiên nâng lên Miên Lĩnh vụ án bắt cóc thời điểm, Hầu Mãnh hoàn toàn không hiểu, Miêu Anh cũng là có chút biểu lộ phức tạp.

"Mau nói a ngươi!" Nhìn xem thời gian quý giá từng chút từng chút biến mất, Triệu Ngọc vội vàng thúc giục, "Tùy tiện nói 'phải' hoặc 'Không phải' ! Nhanh!"

"Kia. . . Không phải!" Hầu Mãnh đành phải tùy tiện lựa chọn một cái.

Kết quả, kết quả. . .

Đợi nửa ngày, máy phát hiện nói dối lại là không phản ứng chút nào.

Ai nha ta đi!

Trong chốc lát, Triệu Ngọc minh bạch, nguyên lai cùng phát hiện nói dối đối tượng bản thân không liên hệ vấn đề, là hỏi không ra đáp án tới, đây chính là giới thiệu bên trên nói tới "Đặc biệt" ý tứ!

Bởi vậy có thể thấy được, nếu như hắn tùy tiện tìm người đến tra hỏi, căn bản sẽ không hỏi ra bất luận cái gì tin tức trọng yếu.

Cái này nhưng phiền toái, Triệu Ngọc không khỏi một trận vội vàng xao động. Mặc dù hắn trước đó làm rất nhiều chuẩn bị, nhưng vẫn là không nghĩ tới, hiện thực thẩm vấn sẽ là như thế một kết quả!

"Cảnh. . . Cảnh sát. . ." Hầu Mãnh gặp Triệu Ngọc không nói, kinh nghi bất định hỏi, "Ngươi. . . Có phải hay không hỏi xong?"

"Bớt nói nhảm!" Triệu Ngọc vỗ bàn một cái, chưa từ bỏ ý định quát hỏi, "Ta hỏi ngươi, tiểu tử ngươi có phải hay không cùng Miên Lĩnh vụ án bắt cóc có quan hệ! ?"

"Không phải a!" Hầu Mãnh tranh thủ thời gian giống hù dọa giống như trả lời, "Không có khả năng a! ?"

Đèn xanh sáng.

Lời nói thật.

Con bà nó là con gấu! Ngoại trừ đèn xanh liền là không có phản ứng, Triệu Ngọc thậm chí bắt đầu hoài nghi, có phải hay không cái này máy phát hiện nói dối bản thân liền có mao bệnh?

"Kia. . . Giết chết Khúc Bình hung thủ, có phải hay không Miên Lĩnh vụ án bắt cóc chân hung phái tới?" Triệu Ngọc vẫn là chưa từ bỏ ý định.

"Vâng!"

Không có phản ứng. . .

A. . .

Triệu Ngọc sắp phát điên! Hắn tranh thủ thời gian tìm kiếm laptop, đem mình trước đó chuẩn bị vấn đề lật ra ra: "Hầu Mãnh, ngươi nói, giết chết Khúc Bình sự tình, ngươi có phải hay không bị người hãm hại?"

"Vâng vâng vâng!" Hầu Mãnh có thể tính bắt lấy một cái tốt vấn đề, liên tục không ngừng nói là.

Kết quả, đèn xanh lại sáng, lại là lời nói thật!

"Ngươi ngày đó uống xong rượu, gặm xong thuốc, có phải hay không một người đi vào Khúc Bình bị giết điểm?"

"Không biết a. . . Ân. . ." Nhìn thấy Triệu Ngọc phải gấp, hắn tranh thủ thời gian trả lời, "Vâng!"

Tút. . .

Đèn đỏ sáng!

Nói láo!

Rốt cục xuất hiện đèn đỏ, điều này nói rõ Hầu Mãnh cũng không phải là một người đi tới vụ án phát sinh địa điểm.

Triệu Ngọc vốn muốn hỏi hắn như thế nào đi vào nơi khởi nguồn điểm, thế nhưng là vấn đề như vậy căn bản sẽ không có hiệu quả, hắn đành phải ngược lại hỏi: "Hung thủ là không phải dùng xe tải lấy ngươi đi sát hại Khúc Bình nơi khởi nguồn điểm?"

"Vâng!"

Đèn xanh sáng.

Đoán đúng!

"Kia. . . Khúc Bình bị giết thời điểm, ngươi có phải hay không đã hôn mê?"

"Đúng vậy a! Đúng a! Tuyệt đối là!" Hầu Mãnh hơi kém từ thẩm vấn trên ghế đứng lên.

Lại là đèn xanh.

"Kia. . ." Triệu Ngọc ngược lại lại hỏi, "Sát hại Khúc Bình chân hung, có phải hay không cái nam?"

"A? Cái gì?" Hầu Mãnh có chút mộng, vừa định nói "Ta nào biết được" nhưng chợt nhớ tới Triệu Ngọc yêu cầu, tranh thủ thời gian cấp ra một cái khẳng định đáp án, "Vâng!"

Kết quả, máy phát hiện nói dối lại không có phản ứng!

Chậc chậc. . . Chẳng lẽ. . . Cái này cũng không được sao?

Hầu Mãnh mặc dù hôn mê, cái gì cũng không biết, nhưng hắn dù sao cùng hung thủ từng có gặp nhau, cái này cũng không tính là cùng hắn không thể làm chung vấn đề a? Làm sao lại không có phản ứng?

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc nghi ngờ thời điểm, Miêu Anh bỗng nhiên vỗ vỗ bờ vai của hắn, ghé vào lỗ tai hắn nói nhỏ một câu. Triệu Ngọc nghe xong, lập tức quá sợ hãi, cảm giác sau cột sống ứa ra hơi lạnh.

"Hầu Mãnh!" Triệu Ngọc cơ hồ dùng run giọng hỏi, "Sát hại Khúc Bình chân hung, có phải hay không không chỉ một người?"

"Vâng!"

Kết quả, máy phát hiện nói dối thế mà còn là không có phản ứng.

Nha. . . Triệu Ngọc lúc này mới chú ý tới, chính mình vấn đề có lẽ không quá nghiêm cẩn, vội vàng sửa chữa nói: "Cùng một chỗ hợp mưu

sát hại Khúc Bình, có phải hay không không chỉ một người?"

"Vâng!" Hầu Mãnh tựa hồ nghe ra Triệu Ngọc tra hỏi đối với hắn có lợi, trả lời càng thêm tích cực.

Lần này, đèn xanh rốt cục sáng lên.

Triệu Ngọc lại là hít sâu một hơi, vội vàng lại hỏi: "Kia hợp mưu sát hại Khúc Bình,

Là hai người sao?"

"Vâng!"

Đèn đỏ!

". . . Ba người?"

"Vâng!"

Đèn đỏ!

". . . Bốn người?"

"Vâng!"

Lại là đèn đỏ! !

". . . Năm người! ?"

"Vâng!"

Lần này, lại còn là đèn đỏ. . .

A! ?

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc đặt mông ngồi xuống ghế, cảm giác toàn thân phát lạnh.

Thật là đáng sợ!

Nhiều người như vậy, dự mưu Khúc Bình cái chết? Vì cái gì? Khúc Bình đến cùng làm cái gì? Thật là bởi vì Miên Lĩnh đại án sao?

"Hầu Mãnh, hợp mưu sát hại Khúc Bình, là 10 người trở lên sao?"

"Vâng!" Hầu Mãnh đã thành thói quen câu hỏi như vậy, há miệng đáp.

Nhưng mà, máy phát hiện nói dối thẩm vấn thời gian đã dùng hết, có đèn đỏ đèn xanh hình tượng đã từ Triệu Ngọc trong đầu biến mất.

Không không không. . .

Ai nha!

Triệu Ngọc gấp đến độ đập thẳng cái bàn, hắn còn có một đống lớn vấn đề không có hỏi đâu, lại không nghĩ rằng thời gian sẽ trôi qua nhanh như vậy!

Nhìn thấy Triệu Ngọc như thế ảo não, Miêu Anh cũng là rất là không hiểu, đành phải mở miệng hỏi một câu: "Uy, ngươi. . . Không có chuyện gì chứ?"

Triệu Ngọc ngẩng đầu lên nhìn Miêu Anh một chút, trong chốc lát, một cái ý niệm trong đầu từ trong đầu hắn hiện lên, để Triệu Ngọc bỗng nhiên giật mình!

"Thế nào?"

Nhìn thấy Triệu Ngọc ánh mắt không đúng, Miêu Anh lại hỏi một câu.

Triệu Ngọc nghiêm túc suy tư một chút ý nghĩ của mình, đột nhiên lĩnh ngộ cái gì, vội vàng đứng lên nói ra: "Được rồi, ta đã biết đáp án! Đi thôi!"

"Uy? Làm cái gì?" Tại Miêu Anh trong mắt, thẩm vấn hắn là vừa mới bắt đầu mới đúng, nhưng Triệu Ngọc lại quay người liền hướng phía phòng thẩm vấn đại môn đi đến.

Không có cách nào, Miêu Anh đành phải vội vàng thu thập một chút, đi theo Triệu Ngọc đi tới ngoài cửa.

"Triệu Ngọc, Triệu Ngọc!" Miêu Anh phát hiện Triệu Ngọc đã đi xa, vội vàng một đường chạy chậm mà đuổi theo, kéo túm ở hắn hỏi, "Uy, ngươi. . . Ngươi không có tâm bệnh a? Ngươi đến cùng hỏi cái gì rồi?"

Nhìn thấy Miêu Anh sốt ruột, Triệu Ngọc lúc này mới quay người lại, lạnh lùng đánh giá Miêu Anh nói ra: "Miêu đội trưởng! Ta nói thật với ngươi đi, tựa như lần trước Lưu Bằng Phi như thế, ta đã thăm dò đến rất nhiều trọng yếu manh mối, mà lại đều là khiến người khiếp sợ lớn manh mối! Nhưng là. . ."

"Đầu mối gì?" Miêu Anh vội hỏi, "Hầu Mãnh là bị người hãm hại? Mau nói a!"

Triệu Ngọc cười lạnh, lại là lời gì cũng không nói, còn muốn quay người muốn đi gấp.

"Uy, ngươi lại muốn thế nào?" Miêu Anh đành phải lần nữa giữ chặt hắn, hỏi, "Ngươi có phải hay không lại tại cố lộng huyền hư? Ta vừa rồi tất cả đều thấy được, câu hỏi của ngươi căn bản đều là nhảy vọt, ngươi không phải là cái gì cũng không có hỏi ra a?"

"Ha ha, " Triệu Ngọc mỉm cười, lúc này nghiêm túc nói, "Miêu đội trưởng, ta có thể phụ trách nhiệm nói cho ngươi, ta thẩm vấn tiến hành rất thuận lợi. Nhưng là, ta lại sơ sót một sự kiện! Ta phạm vào một cái sai lầm lớn, đó chính là, ta hẳn là đang thẩm vấn hỏi Hầu Mãnh trước đó, trước thẩm vấn thẩm vấn ngươi mới đúng!"

"Cái gì?" Miêu Anh giật mình, trong lòng càng thêm nghi hoặc, "Triệu Ngọc, ngươi đến cùng có ý tứ gì?"

"Có ý tứ gì?" Triệu Ngọc lắc đầu nói, "Ta thành tâm thành ý giúp ngươi, nhưng mặt nóng lại dán vào mông lạnh lên! Như thế nói với ngươi đi, ta cùng ngươi mục đích khác biệt, ta đến thẩm vấn Hầu Mãnh, chỉ là nghĩ từ trên người hắn tra tìm Miên Lĩnh án tin tức! Thế nhưng là ngươi mục đích, lại là cái gì? Ta nghĩ, không chỉ là điều tra Khúc Bình cái chết đơn giản như vậy a?"

". . ."

Bỗng nhiên, Miêu Anh rốt cục nghe hiểu Triệu Ngọc ý tứ, lập tức không nói.

"Ta liền không rõ, có chuyện gì không thể nói đến bên ngoài đến? Chúng ta đều là cảnh sát, chúng ta đang tra bản án, ngươi lại khiến cho cùng như làm tặc? Nếu như ngươi sớm nói cho ta biết, không chừng, vừa rồi thẩm vấn hiệu quả sẽ tốt hơn!"

Triệu Ngọc tại Miêu Anh trước mặt trạm định, thẳng tắp cái đầu, vừa vặn cùng Miêu Anh xứng đôi.

Triệu Ngọc trịnh trọng lại nghiêm túc hỏi: "Miêu đội trưởng, mặc dù hai ta trước kia có chút hiểu lầm, nhưng dầu gì cũng tính cùng một chỗ chung qua sự tình, năng lực của ta ngươi cũng biết! Ngươi suy nghĩ thật kỹ một chút, Dung Dương cục cảnh sát bên này, lão tử có thể hoành lội,

chỉ cần ngươi chịu theo ta hợp tác, đối ngươi chỉ có chỗ tốt không có chỗ xấu!"

Miêu Anh có chút ngẩng đầu, theo nhẹ nhàng khoan khoái sợi tóc tách ra, lộ ra nàng kia tuấn tiếu gương mặt.

"Cho nên, " Triệu Ngọc mở ra hai tay nói, "Hai ta lại như thế Kim Đồng Ngọc Nữ đứng chung một chỗ, vẫn là tận khả năng thiếu đất chút sáo lộ đi! Thế nào. . . Hiện tại, có thể hay không nói thật với ta rồi?"

"Kim Đồng Ngọc Nữ? Lời nói thật?" Miêu Anh có chút ngẩng đầu, đôi mắt sáng như nước nhìn xem Triệu Ngọc nói, "Thật. . . Muốn ta nói lời nói thật sao?"

"Đối tích!" Triệu Ngọc khoát tay áo, mặt lộ vẻ tự mãn.

"Kia tốt!" Miêu Anh nâng tay phải lên, chỉ vào Triệu Ngọc đầu trọc, gằn từng chữ nói, "Ngươi kiểu tóc, thật —— rất khó coi! !"

Trong chốc lát, không khí ngưng trệ, Triệu Ngọc chỉ cảm thấy có bốn năm con quạ đen, từ bên tai cạc cạc bay qua.

Thế nhưng là, mười mấy giây về sau, Triệu Ngọc nhưng từ Miêu Anh có chút giương lên khóe miệng, bỗng nhiên lĩnh ngộ được cái gì, lúc này mới rốt cục lộ ra hiểu ý cười một tiếng.

Chương 193: Chương 193: Đều là cua gái gây họa

Chương 193: Đều là cua gái gây họa

Đang tại bảo vệ chỗ tường viện bên ngoài một chỗ bối cảnh địa phương, ngừng lại Miêu Anh màu lam huy đằng.

Giờ này khắc này, Miêu Anh ngồi tại điều khiển chỗ ngồi, Triệu Ngọc thì ngồi ở vị trí kế bên tài xế. Để Triệu Ngọc tấm tắc lấy làm kỳ lạ chính là, Miêu Anh vậy mà dùng điện thoại di động của mình tại nghiêm túc quét nhìn Triệu Ngọc, giống như đang kiểm tra trên người hắn có hay không nghe lén thiết bị.

"Không thể nào? Đại tỷ?" Triệu Ngọc quyệt miệng, "Cần thiết hay không? Hai ta cũng không phải đặc vụ! ? Chỉnh cùng Mission Impossible giống như còn?"

"Tốt!" Miêu Anh đưa di động thu hồi, trịnh trọng hỏi, "Trước tiên nói một chút, ngươi là thế nào nhìn ra, ta có việc giấu diếm ngươi?"

"Cái này sao, đồ đần đều có thể nhìn ra a?" Triệu Ngọc không chút nghĩ ngợi trả lời, "Vừa rồi thẩm vấn thời điểm, thế nhưng là ngươi nhắc nhở ta, sát hại Khúc Bình tổ trưởng người không chỉ một người a!

"Lúc nói chuyện, ánh mắt của ngươi đã nói cho ta, ngươi khẳng định là biết chút ít cái gì!

"Lại suy nghĩ một chút, ngươi đến Dung Dương phân cục tới đột nhiên như vậy, chẳng những xuống chức tới, mà lại đi làm ngày đầu tiên liền một thân một mình đến đây thẩm vấn Hầu Mãnh, cái này không bày rõ ra, trong lòng ngươi nhất định là có chuyện sao! ?"

"Được!" Miêu Anh gật đầu nói, "Triệu Ngọc, ta mặc dù không thừa nhận ngươi người này, nhưng ngươi năng lực, ta vẫn là không có cách nào phủ nhận!"

Ai?

Ai ngờ, Miêu Anh giống bỗng nhiên đâm trúng Triệu Ngọc, để Triệu Ngọc đột nhiên nhớ tới quá khứ một màn. Từng có lúc, Khúc Bình tổ trưởng, cũng đã nói lời tương tự a?

"Tốt!" Miêu Anh bỗng nhiên sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn đến, nghiêm túc nói, "Triệu Ngọc, chỉ mong ta không có nhìn lầm người đi! Liên quan tới ta bí mật, ta có thể nói cho ngươi, nhưng là, ngươi cần phải suy nghĩ kỹ! Từ ta cho ngươi biết giờ khắc này lên, hai ta coi như buộc chung một chỗ, làm không tốt, chúng ta có khả năng sẽ cùng Khúc Bình tổ trưởng hạ tràng đồng dạng nha!"

"A! ? Cái gì? Thật sao?" Triệu Ngọc đầu tiên là giật mình, sau đó nhãn châu xoay động, bỗng nhiên ý thức được cái gì, vội vàng lắc đầu nói, "Kia. . . Vậy ngươi để sau hãy nói vậy, ta vẫn là lại suy nghĩ một chút! Trong tay ta sự tình vốn là đủ nhiều rồi, ta còn phải ý nghĩ kiếm kia 1000 vạn tiền truy nã đâu! Ngươi. . . Ngươi đừng. . . Đừng. . . Ai ai ai. . ."

Ai ngờ, Miêu Anh kéo lại Triệu Ngọc cổ áo, đem hắn kéo đến trước mặt của mình, cười gằn nói: "Không được, đã chậm! Ta cho ngươi biết, ta là tiếp thụ lấy thượng cấp bí mật cắt cử, đặc địa đến điều tra Khúc Bình đồng chí bị hại chân tướng!

"Sẽ nói cho ngươi biết, Khúc Bình đồng chí sớm tại huyện cảnh thự thời điểm, vẫn đang điều tra một kiện đặc thù bản án, thượng cấp hoài nghi, Khúc Bình chết, cùng với nàng điều tra món kia bản án có quan hệ!

"Cho nên, Triệu Ngọc, ngươi đoán sai!" Miêu Anh hung hăng nói, "Khúc Bình chết, cùng Miên Lĩnh án không có quan hệ! Nàng điều tra món kia đặc thù bản án, hẳn là so Miên Lĩnh án muốn nguy hiểm được nhiều!"

"Đừng đừng đừng. . ." Triệu Ngọc nhắm mắt lại, không ngừng khoát tay, "Miêu đội trưởng, đi, đi, đừng nói giỡn, ta cái gì cũng không biết a! Ta không nghe thấy, không nghe thấy. . ."

"Ha ha, chính ngươi tìm tới cửa mà tới, hiện tại còn muốn đi sao?" Miêu Anh gắt gao lôi kéo Triệu Ngọc cổ áo, dùng cùi chỏ chống đỡ lấy bờ vai của hắn, không cho hắn động đậy mảy may, "Ngươi nói đúng, có người giúp cho ta một chút cũng tốt, nhất là ngươi cái này miệng thúi ba da mặt dày lưu manh thám tử!"

"Không nghe thấy, không nghe thấy. . ."

Triệu Ngọc muốn ngăn chặn lỗ tai của mình, Miêu Anh lại vẫn cứ đem hắn lỗ tai kéo một phát, dùng mệnh khiến giọng điệu nói ra:

"Tiếp xuống, chúng ta nhất định phải rất cẩn thận, rất cẩn thận điều tra mới được! Không thể dùng giờ làm việc, cũng không thể để trừ hai ta bên ngoài bất luận kẻ nào biết!

"Dạng này, quay đầu ta chuẩn bị cho ngươi cái điện thoại, sẽ liên lạc lại, không thể tái sử dụng đơn vị phát cái kia! Mà lại, liền xem như lúc đang đi làm đợi, cũng nhất định phải phá lệ cẩn thận. . ."

"Chờ . . . chờ một chút. . ." Triệu Ngọc bỗng nhiên nghe rõ cái gì, bận bịu trừng mắt kinh nghi tròng mắt hỏi, "Ngươi ý tứ, là đơn vị. . . Có nội

ứng! ? Không thể nào? Làm sao. . . Làm sao đột nhiên chơi lớn như vậy lại?"

"Nói nhảm!" Miêu Anh thì hung tợn cảnh cáo nói, "Nếu là chỉ riêng vì điều tra Khúc Bình cái chết, ta tại Nhữ Dương phân cục cũng có thể tra xét, làm gì nhất định phải điều đến các ngươi cái chỗ chết tiệt này đến? Ngươi không nhìn ra được sao? Nếu như Hầu Mãnh là bị người hãm hại,

Kia Khúc Bình chết, thế nhưng là một hạng cực kì phức tạp án mưu sát, nếu như không có nội ứng, bọn hắn khả năng thành công sao?"

"Ai u!" Triệu Ngọc sắp khóc, hắn lôi kéo Miêu Anh cánh tay, vẻ mặt cầu xin năn nỉ nói, "Ta van cầu ngươi, đừng nói nữa được hay không a? Ta nói thật cho ngươi biết đi! Ta chỉ là nghĩ trang cái bức, tán gái mà thôi, ta nào biết được, cô nàng không có cua được, ngược lại đưa tới họa sát thân a. . ."

"Cái gì, cua gái đây?" Miêu Anh ngoài ý muốn, "Cua ta sao? Ha ha. . ." Miêu Anh phát phì cười, "Triệu Ngọc, ngươi thật là một cái không biết sống chết gia hỏa! Đi, chớ cùng ta chứa chơi! Ngươi vì bắt Hầu Mãnh báo thù cho Khúc Bình, mệnh đều có thể không thèm đếm xỉa, lần này ngươi thật sẽ biết sợ sao?"

"Miêu đại tỷ a! Đại tỷ đại!" Triệu Ngọc lung lay đầu nói, "Ngươi. . . Ngươi liền không sợ ta là cái kia nội ứng sao? Ngươi làm gì nhất định phải tìm ta a! ? Ta chỉ nói là nói mà thôi, ngươi làm sao còn tưởng là thật còn?"

Nói chuyện một khắc này, Triệu Ngọc cũng là đối Kỳ Ngộ hệ thống rất có phê bình kín đáo, hắn vốn cho rằng hôm nay mở ra "Khảm" quẻ, là biểu thị mình có thể cùng Miêu Anh thân cận một chút đâu! Lại căn bản không nghĩ tới, vậy mà lại đào ra mạnh như vậy liệu đến? Trong lúc đó, hắn cảm giác tựa như tiến vào một vòng xoáy khổng lồ, rốt cuộc du lịch không được!

"Ta cũng không cho rằng ngươi nói là nói mà thôi! Ta điều tra ngươi ngọn nguồn, đừng nhìn ngươi thúi như vậy, lại là sạch sẽ nhất một cái!" Miêu Anh không giữ lại chút nào nói, "Mà lại, tại đuổi bắt Hầu Mãnh thời điểm, ngươi cũng là tích cực nhất một cái! Càng quan trọng hơn, ngươi vẫn là nhất không cần mặt mũi một cái!"

"Ngươi!" Triệu Ngọc đem miệng một vểnh lên, quyết tâm liều mạng, thà chết không theo nói, "Ta mặc kệ, dù sao ta không được! Ngươi yêu tìm ai tìm ai đi, chuyện này thực sự quá nguy hiểm, khi ngươi vừa rồi không hề nói gì, ta cái gì cũng không nghe thấy! Ta đi a. . ."

"Tốt!" Ai ngờ, Miêu Anh lại cũng không sốt ruột, đúng là trực tiếp buông lỏng tay ra, không để ý chút nào nói, "Ngươi đi đi! Yêu đến nơi đâu đi nơi nào! Dù sao ta đã đem bí mật báo cho ngươi, không sợ chết, ngươi tìm người khác nói đi! Chúng ta nhìn xem ai chết trước!"

"Ngươi! ? Ai u. . ." Triệu Ngọc khóc không ra nước mắt, "Đại tỷ a, ngươi cái này không đúng? Ta dù sao cũng là cái tổ trọng án thám viên, ngươi nói chuyện khẩu khí, làm sao cùng uy hiếp tuyến nhân giống như? Ta tự cho là, ta liền đủ vô sỉ! Hôm nay, lão tử thật sự là cắm!"

"Ha ha!" Miêu Anh bật cười, "Ngươi ý tứ, là ta càng vô sỉ sao? Phải biết, thế nhưng là ngươi chủ động tới tìm ta! Là ngươi nhất định để ta nói thật!"

"Ta mặc kệ!" Triệu Ngọc hai tay chống nạnh, phồng lên cái mũi nói, "Miêu Nhân Phụng, đã nhiệm vụ nguy hiểm như vậy, vậy ngươi dù sao cũng phải cho ta một chút chỗ tốt a? Hả? Dù là. . . Một chút xíu mà động lực cũng thật sao!"

Lúc nói chuyện, Triệu Ngọc giơ lên lông mày, không ngừng dùng sắc mị mị con mắt liếc qua Miêu Anh.

Miêu Anh cực kì thông minh, trước kia lĩnh ngộ, lúc này ha ha cười nói: "Tốt, ngươi cái nhỏ vô lại! Đều lúc này, ngươi thế mà còn muốn chuyện tốt? Bất quá nha. . ." Miêu Anh tự định giá một phen, gật đầu nói, "Tốt! Ta đáp ứng ngươi, nếu như ngươi thật có thể giúp ta đem cái này nhiệm vụ giải quyết, kia. . . Kia. . ." Nàng nghĩ nghĩ, nói, "Vậy ta có thể cân nhắc cùng ngươi hẹn một lần sẽ!"

"Mà đồ chơi! ?" Triệu Ngọc nhất thời ngồi thẳng lên, "Bốc lên như thế lớn hiểm, mới đổi một lần hẹn hò a? Ta thiệt thòi lớn! Nếu không. . . Hẹn pháo mà đi vẫn là! ?"

Đông. . .

Miêu Anh đấm ra một quyền, huy đằng trong xe lập tức truyền đến Triệu Ngọc kêu thảm. . .

Chương 194: Chương 194: Trí mạng ẩn tình

Chương 194: Trí mạng ẩn tình

Vì tránh hiềm nghi, buổi chiều Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh phân biệt trở lại đơn vị đi làm, sau khi đi làm, hai người cũng cơ bản không có gặp mặt.

Đương Triệu Ngọc cất bước đi vào cục cảnh sát đại lâu thời điểm, cùng trước kia cảm giác cũng là có khác biệt lớn, hắn luôn cảm thấy toàn thân cũng không được tự nhiên.

Trong đội cảnh sát có nội ứng a?

Cái này nhưng làm sao làm?

Cái này nội ứng là ai đâu?

Là một cái, vẫn là hai cái, hoặc là một bang?

Ta nhỏ cái ai da, trước kia hỗn bang phái thời điểm, giống như cũng không có phức tạp như vậy qua a?

Chậc chậc. . .

Nếu là lão tử có một đống lớn máy phát hiện nói dối tốt bao nhiêu?

Lần lượt thử một chút, không tin tìm không ra cái này quy tôn tử đến!

Đối với Dung Dương tổ trọng án mà nói, Khúc Bình án đã chấm dứt, hiện tại chỉ còn chờ toà án tuyên án Hầu Mãnh có tội, liền có thể kết án.

Bởi vậy, hiện tại toàn đội trọng điểm, tất cả đều đặt ở Miên Lĩnh đại án phía trên.

Đợi cho Mao Vĩ phân phối nhiệm vụ về sau, Triệu Ngọc cũng tham dự vào điều tra trong công việc, cùng Đại Phi bọn người cùng một chỗ đến Ngưu Vĩ Quang quả phụ trong nhà đi một chuyến.

Ngưu Vĩ Quang thê tử Trương Dĩnh, năm nay đã hơn 50 tuổi, từ lúc Ngưu Vĩ Quang đi theo bị bắt cóc bọn nhỏ cùng một chỗ mất tích về sau, nàng từ đầu đến cuối không có tái giá.

Bởi vì lúc trước Ngưu Vĩ Quang có tham dự vụ án bắt cóc hiềm nghi, Trương Dĩnh có thể nói là chịu nhiều đau khổ, nhận hết lời đồn đại phỉ báng. Tại vụ án bắt cóc phát sinh năm thứ ba, nàng liền mang theo hài tử bị ép rời đi Miên Lĩnh trấn.

Mặc dù bây giờ Ngưu Vĩ Quang thi cốt tìm được, lại vẫn không thoát khỏi được đồng phạm hiềm nghi.

Nhưng mà, mặc dù vụ án quá khứ nhiều năm như vậy, nhưng Trương Dĩnh lại một mực tin tưởng vững chắc, Ngưu Vĩ Quang là vô tội, hắn không thể nào là bắt cóc phạm!

Năm đó, Ngưu Vĩ Quang hài tử chỉ có hai tuổi, hiện tại đã là 28 tuổi trẻ ranh to xác. Đương Triệu Ngọc đám người đi tới nhà hắn điều tra thời điểm, cũng là gặp phải băng hỏa lưỡng trọng thiên tư vị.

Một phương diện, Trương Dĩnh đối thám viên điều tra cực kì phối hợp, nàng cố gắng hướng thám viên nhóm chứng minh, Ngưu Vĩ Quang ban

đầu là cỡ nào thiện lương, cỡ nào lo cho gia đình một người tốt, hắn tuyệt đối không có khả năng làm ra như thế thương thiên hại lí sự tình đến!

Năm đó, Ngưu Vĩ Quang mở ra thuê, chính Trương Dĩnh làm một cái lụa mỏng dệt nhà máy, bọn hắn tháng ngày trôi qua hồng hồng hỏa hỏa, Ngưu Vĩ Quang căn bản không có lý do đi động loại kia ý đồ xấu!

Trương Dĩnh xin nhờ thám viên nhóm nhất định phải đem chân tướng điều tra rõ, trả lại bọn họ nhà một cái trong sạch!

Nhưng mà, một phương diện khác, Ngưu Vĩ Quang nhi tử lại đối thám viên nhóm hận thấu xương, thủy chung là nói lời ác độc, nói qua nhiều năm như vậy, nhà bọn hắn nhận hết đau khổ, bị người hung ác đâm cột sống, đi đường đều không ngẩng đầu được lên, tất cả đều là bởi vì cảnh sát vô năng!

Nếu như bọn hắn lúc trước có thể phá án lời nói, cha của hắn đã sớm trầm oan đắc tuyết, mà hắn cùng mẫu thân hắn cũng không trở thành trôi qua thảm như vậy!

Cuối cùng, con của hắn càng nói càng kích động, thậm chí muốn cùng thám viên nhóm động thủ, Trương Dĩnh làm sao cũng ngăn không được, cuối cùng song phương lại còn bạo phát một trận xung đột nhỏ.

Xung đột lắng lại về sau, Trương Dĩnh một mặt đem thám viên nhóm đưa đến dưới lầu, một mặt nói tốt chịu tội, để thám viên nhóm không muốn cùng với nàng nhi tử so đo. Mà lại, nàng còn xin nhờ các cảnh sát, hi vọng có thể nhanh chóng đem Ngưu Vĩ Quang thi cốt lĩnh trở về, để hắn nhập thổ vi an. . .

Bất quá, Đại Phi bọn người chính là mang theo nhiệm vụ tới, bọn hắn còn có một số chi tiết, cần hỏi thăm Trương Dĩnh, thế là tại đầu hành lang, lại kỹ càng hỏi thăm. Kết quả, đương Trương Dĩnh nhớ lại năm đó

cuộc sống hạnh phúc, cùng mất đi trượng phu thống khổ về sau, rốt cục ức chế không nổi, nghẹn ngào khóc rống, lập tức đưa tới không ít hàng xóm vây xem.

Nhìn xem Đại Phi đám người hao hết miệng lưỡi, cùng Trương Dĩnh nghẹn ngào khóc rống, Triệu Ngọc lại sớm bứt ra về tới trên xe cảnh sát.

Hắn đem chỗ ngồi hướng về sau đánh ngã một chút, đem hai tay gối lên trên ót, bắt đầu nhắm mắt suy tư.

Mấy ngày liên tiếp, hắn gặp phải kỳ ngộ thật sự là nhiều lắm, liền liền thân phận cũng liên tiếp chuyển đổi đến mấy lần.

Đầu tiên là Tô Dương muốn hắn làm đặc biệt điều tra viên; ngay sau đó, Kim đội trưởng lại cho hắn một cái vở, để hắn làm trung ương hình sự đặc phái viên, đi phá giải siêu cấp án chưa giải quyết; lại sau này, Miêu Anh lại bỗng nhiên xuất hiện, muốn hắn hỗ trợ bí mật điều tra Khúc Bình chân chính nguyên nhân cái chết!

Ai!

Triệu Ngọc thở dài một hơi, trong lòng nói chuyện, cái này đều cái gì sự tình a?

Làm sao vô duyên vô cớ địa, trở nên phiền toái như vậy?

Ta đến cùng. . . Nên làm những gì? Lại nên làm như thế nào đâu?

Triệu Ngọc chậm rãi đem những này sự tình một lần nữa loại bỏ một lần, bắt đầu từng cái mà phân tích, vì để bản thân tìm ra một cái phương hướng tới.

Đầu tiên, đặc biệt điều tra viên sự tình, muốn chờ Tô Dương liên hệ hắn mới có thể bắt đầu! Tô Dương không có chỉ lệnh, hắn liền không cần để

ý tới. Cho nên, chuyện này tạm thời có thể vứt qua một bên.

Tiếp theo, Kim đội trưởng muốn hắn đi thăm dò siêu cấp án chưa giải quyết sự tình, cũng một lát khó mà thành hình.

Tối hôm qua, hắn đại thể xem một chút Kim lão cây hồng bì laptop, ở trong đó ghi chép năm kiện bản án, chẳng những niên đại xa xưa, mà lại tình tiết vụ án phi thường phức tạp, thứ nào đều so Miên Lĩnh vụ án bắt cóc còn muốn lợi hại hơn gấp trăm lần! Giống Hoa Vân núi thảm án diệt môn, Kim Đỉnh thành ác ma án loại hình, tất cả đều là loại kia thủ đoạn cực kỳ tàn nhẫn, tâm lý cực độ biến thái giết người đại án.

Muốn điều tra dạng này cấp một đại án, hắn cảm giác đạo hạnh của mình còn kém xa lắc! Mặc dù có Kỳ Ngộ hệ thống tương trợ, nhưng cũng nhất định phải đợi đến mình có nhất định uy vọng cùng thực lực, có đầy đủ kinh nghiệm cùng lịch duyệt, cùng có sung túc thời gian tình huống dưới, mới có thể thay đổi áp dụng, tuyệt đối không thể nóng lòng nhất thời.

Dù sao Kim lão hao phí cả đời tinh lực cùng thời gian đều không có giải quyết, vậy ta lại gấp làm gì đâu? Cho nên, chuyện này cũng có thể tạm thả một chút.

Cuối cùng, đối với hắn cùng Miêu Anh sự tình, coi như cùng trước hai kiện hoàn toàn khác biệt! Tối thiểu nhất, trước hai chuyện không có nguy hiểm, cùng lắm thì liền là làm hư hại mà thôi, cũng không trở thành đem mạng nhỏ góp đi vào!

Nói thật ra, Triệu Ngọc đã từng nghĩ tới Khúc Bình cái chết, có thể sẽ có ẩn tình khác, nhưng hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ ra, cái này ẩn tình lại đủ để trí mạng!

Bởi vậy, để Triệu Ngọc lâm vào phiền não rễ kết, ngay tại tại đây.

Miêu Anh đột nhiên đến, phảng phất để hắn tại trong đội cảnh sát tính chất, lập tức tất cả đều thay đổi mùi vị!

Cho đến bây giờ, Miêu Anh cũng không có nói cho Triệu Ngọc, Khúc Bình một mực điều tra, đến cùng là cái gì bản án? Vì cái gì vụ án này sẽ như thế nguy hiểm, thậm chí ngay cả chính Khúc Bình đều đưa tại bên trong?

Miêu Anh chỉ nói là, thượng cấp chỉ là muốn nàng tường tra Khúc Bình cái chết chân tướng, đồng dạng không có nói cho nàng kia là một kiện cái gì tính chất bản án.

Chuyện này tới đặc biệt kỳ quặc, cũng đặc biệt đột nhiên, để Triệu Ngọc cảm giác thâm bất khả trắc, trong lòng không chắc.

Kỳ thật, liên quan tới chuyện này, Triệu Ngọc thật đúng là không cùng Miêu Anh nói láo! Hắn chỉ là nghĩ tại Miêu Anh trước mặt trang một lần bức, để Miêu Anh đối với mình lau mắt mà nhìn, nhờ vào đó rút ngắn cùng mỹ nữ khoảng cách! Nhưng mà, hắn lại vạn nghĩ không ra, lại đem mình chứa vào bên trong đi!

Bất quá, đừng nhìn Triệu Ngọc ngoài miệng trốn tránh, nhưng ở bản tâm bên trong, hắn lại cũng không mâu thuẫn cái này nhiệm vụ đặc thù.

Bởi vì, vừa đến, hắn từng tại Khúc Bình linh tiền đã thề, nhất định phải tra ra giết nàng chân hung. Hiện tại như là đã chứng minh hung phạm một người khác hoàn toàn, vậy mình tự nhiên nghĩa bất dung từ! Coi như không có Miêu Anh, chính hắn cũng là sẽ tiếp tục điều tra đi!

Mà điểm thứ hai, Triệu Ngọc thì hoàn toàn là bởi vì Miêu Anh. Đừng nhìn nhiệm vụ nguy hiểm như thế, nhưng Triệu Ngọc lại cảm thấy, cái này chính là một cái cùng Miêu Anh tới gần cơ hội tuyệt hảo!

Triệu Ngọc cũng là một cái tiện chi cực phẩm, chớ nhìn hắn trên mặt bây

giờ còn có Miêu Anh lưu lại quyền ấn, nhưng là đối cái này đã bạo lực lại tinh minh nữ cảnh sát, Triệu Ngọc lại càng thêm hứng thú nồng hậu dày đặc, đã bị nàng thật sâu hấp dẫn!

Nếu như có thể cùng với Miêu Anh công việc, hơn nữa còn là công tác bí mật, kia muốn cọ sát ra một chút hỏa hoa cái gì, còn không phải chuyện thường xảy ra?

Bởi vì cái gọi là chết dưới hoa mẫu đơn, làm quỷ cũng phong lưu!

Cái này nhiệm vụ bí mật, lão tử tiếp!

Suy nghĩ xong cái này liên tiếp cái vấn đề về sau, Triệu Ngọc không thể không lại đem suy nghĩ bỏ vào trước mắt Miên Lĩnh trên bàn.

Miêu Anh nói qua, điều tra Khúc Bình cái chết chỉ có thể bí mật tiến hành, cũng chính là tan tầm về sau, mà lên ban thời điểm, thì vẫn muốn toàn tâm toàn ý vùi đầu vào cái này bắt cóc đại án trong điều tra.

Bởi vậy, hai chuyện cũng không xung đột.

Lúc này, khoảng cách Miên Lĩnh án một lần nữa điều tra, đã thời gian không ngắn, thế nhưng là thời gian lâu như vậy, bọn hắn vẫn là bước đi liên tục khó khăn, thu hoạch quá mức bé nhỏ. Dù là mình có thần kỳ Kỳ Ngộ hệ thống, cũng giống vậy không có tìm được đặc biệt có giá trị manh mối.

Càng nghĩ, Triệu Ngọc cảm thấy, hắn còn phải từ Trình Tam Lý đường dây này bên trên, tìm tiếp nhìn.

Hắn sở dĩ cho rằng như vậy, chủ yếu có hai cái lý do:

Cái thứ nhất, liền là Trình Tam Lý là trước mắt biết, một cái duy nhất cùng Ngân Bàn sơn quặng mỏ có quan hệ người, mặc dù hắn rất không

có khả năng là vụ án bắt cóc hung thủ, lại là khó tránh khỏi cùng hung thủ từng có gặp nhau!

Ngân Bàn sơn cùng Miên Lĩnh khác rất xa, đã hung thủ lựa chọn ở nơi đó giết người chôn xác, có lẽ là có nhất định lý do. Nếu như tra rõ một chút Trình Tam Lý quan hệ nhân mạch, nói không chừng có thể tìm tới thứ gì?

Lý do thứ hai, mặc dù Miêu Anh mười phần khẳng định, Khúc Bình cái chết cùng Miên Lĩnh án không quan hệ, thế nhưng là Triệu Ngọc cũng không dám đánh cái này cam đoan.

Bởi vì, chính là khi hắn cùng Khúc Bình tra được Trình Tam Lý đường dây này bên trên thời điểm, Khúc Bình mới gặp phải sát hại. Hắn luôn cảm thấy, hai chuyện này, không chừng sẽ có quan hệ thế nào.

Nếu là vạn nhất, Miên Lĩnh án chân hung, hiện tại đã trở thành cái nào đó có thể một tay che trời nhân vật lợi hại đâu? Đương nàng biết được Khúc Bình sắp tra được chân tướng, cho nên mượn đao giết người, để Hầu Mãnh làm kẻ chết thay?

Hô. . .

Triệu Ngọc dùng sức hô một ngụm ngột ngạt.

Rất nhiều chuyện, giống như trong cõi u minh luôn có một loại nào đó an bài giống như. Tại chuyển tốt một vòng lớn về sau, Triệu Ngọc lại là lại lần nữa đem lực chú ý, tập trung vào cái này Trình Tam Lý trên thân! !

Chương 195: Chương 195: Ban thưởng cái hôn môi cũng có thể

Chương 195: Ban thưởng cái hôn môi cũng có thể

Ban đêm, đèn hoa mới lên.

Cẩm Giang đường, Khúc Bình bị hại hiện trường.

Nhìn xem từng chiếc ô tô từ trước mắt lao vùn vụt mà qua, Miêu Anh lại hướng Triệu Ngọc hỏi một câu: "Triệu Ngọc, ngươi cứ như vậy xác định, Khúc Bình không phải bị Hầu Mãnh giết chết?"

"Xác định!" Triệu Ngọc cầm bản bút ký của mình, một bên nghiêm túc làm lấy ghi chép, một bên trả lời Miêu Anh vấn đề, "Ta chẳng những xác định, hơn nữa còn biết Hầu Mãnh là bị người hãm hại, chính hắn không biết chút nào! Hắn không riêng gì uống rượu cắn thuốc sự tình, hắn hắn là bị người sử dụng thủ đoạn gì khiến hôn mê, hơn nữa còn là bị người dùng xe mang lên hiện trường phát hiện án!"

"Nói, giống như ngươi có thể nhìn thấy giống như!" Miêu Anh nửa tin nửa ngờ nói một câu, sau đó gật đầu nói, "Bất quá, ta đồng ý quan điểm của ngươi! Hầu Mãnh rất có thể cùng hung phạm ngay cả nhận biết cũng không nhận ra, hắn bất quá là cái xui xẻo dê thế tội mà thôi!"

"Ồ?" Triệu Ngọc suy nghĩ, ta khẳng định như vậy, là bởi vì có máy phát hiện nói dối, ngươi lại là vì sao làm ra chính xác suy đoán đây này?

"Ngươi nhìn, Hầu Mãnh đến bây giờ còn còn sống, đây chính là mạnh mẽ nhất chứng minh!" Miêu Anh giống như là biết Triệu Ngọc nghi hoặc, lúc này hồi đáp, "Sát hại Khúc Bình hung thủ, thực lực cường đại! Nếu như Hầu Mãnh thật biết chút ít cái gì, bọn hắn tuyệt đối không có khả năng lưu lại cái này người sống!"

"Nha. . . Có đạo lý!" Triệu Ngọc lĩnh ngộ, "Nói cách khác, chúng ta từ Hầu Mãnh trên thân, rốt cuộc hỏi không ra bất luận cái gì đầu mối!"

"Đúng!" Miêu Anh lại nói, "Chúng ta đến tưởng tượng một cái đi! Nếu như bây giờ để hai ta lấy thủ đoạn giống nhau giết chết Khúc Bình, chỉ bằng hai ta bản sự, có thể làm được như vậy sạch sẽ sao?"

Miêu Anh giả thiết, một chút đưa tới Triệu Ngọc hứng thú, hắn cố gắng nghĩ nghĩ, nói: "Làm là làm được, nhưng là. . . Quá khó khăn!"

"Không sai!" Miêu Anh nói, "Khó khăn nhất, liền là đêm đó Khúc Bình ngay tại cục cảnh sát tra án, nàng lúc nào về nhà, lúc nào trải qua con đường này, còn có Hầu Mãnh lúc nào đăng tràng, lúc nào giết người, những này thời cơ, không phải tùy tiện liền có thể chưởng khống!"

"Dựa theo tổ B thuyết pháp. . . Khúc Bình đêm đó cũng là lâm thời tuyên bố tan tầm về nhà, trước đó không có bất kỳ cái gì kế hoạch chuẩn bị!" Triệu Ngọc suy đoán, "Chẳng lẽ nói, những cái kia hung phạm nhóm một mực tại bí mật quan sát lấy Khúc Bình, tùy thời bắt giữ cơ hội? Nha. . . Trách không được, ngươi nói cảnh đội có nội gian đâu!"

"Trong cục cảnh sát đều có phản nghe lén thiết bị, " Miêu Anh gật đầu, "Muốn tùy thời bắt giữ Khúc Bình động tĩnh, chỉ có người bên trong có thể làm được!"

"Kia. . ." Triệu Ngọc nhãn tình sáng lên, "Ta đi dò tra, đêm đó cùng Khúc Bình cùng rời đi những cái kia thám viên, những người này khả nghi nhất, cái nào đã từng khuyến khích qua Khúc Bình tan tầm, cái nào

liền có khả năng là 'Nội ứng' !"

"Không tốt tra, cũng không thể tra!" Miêu Anh lắc đầu, "Tra một cái, liền bại lộ! Hai ta hiện tại nhất phải chú ý, liền là không nên đánh cỏ kinh rắn! Bằng không, hậu quả khó mà lường được! Lại nói, cũng chưa chắc không phải là tổ B những người kia, trực ban cảnh vệ, phòng quan sát giam khống viên, còn có những cái kia có cao cấp quyền hạn lãnh đạo, những người này cũng có thể!"

"Có quyền hạn lãnh đạo?" Triệu Ngọc vỗ tay, lúc trước hắn liền từng tưởng tượng qua loại khả năng này, chỉ có ở cục cảnh sát có tương đối cao quyền hạn người, mới có thể làm đến như vậy ẩn nấp."Muốn ta nói, hảo hảo điều tra thêm Lưu Trường Hổ cùng Mao Vĩ! Hai người này một người tâm thuật bất chính, một cái lén lén lút lút, không chừng thật có vấn đề! Mao Vĩ chân đều không có tốt, liền trở lại đi làm, gia hỏa này nói không chừng có cái gì không thể cho ai biết bí mật!"

"Đây đều là ngươi chủ quan phỏng đoán, " Miêu Anh bất đắc dĩ lắc đầu, "Ta nhưng cảnh cáo ngươi, ngươi tốt nhất đừng đem một cái nhân tình tự mang vào, ngươi thế nhưng là chuyên nghiệp thám tử đâu! Tại không có chứng cớ xác thực trước đó, chúng ta vẫn là trước hảo hảo điều tra lại nói!"

"Thật. . . Tốt. . ." Triệu Ngọc chỉ vào năng lượng mặt trời đèn đường nói, "Đoạn này đường còn tại cải tạo nước mưa thu thập công trình, mặc dù đã cúp điện, nhưng năng lượng mặt trời đèn đường lại không bị ảnh hưởng. Cho nên, giống Hầu Mãnh người như vậy, hắn là sẽ không biết, nơi này giám sát nhưng thật ra là quan bế! Chỉ có tỉ mỉ bày ra án mưu sát cao thủ mới có thể hiểu được!"

"Ngươi nói Hầu Mãnh là bị hung thủ dùng xe tải tới đây?" Miêu Anh nhíu mày, "Có cái gì căn cứ?"

"Không có, nhưng là khẳng định!" Triệu Ngọc nghiêm túc lời nói, "Ta sẽ

Độc Tâm Thuật, ta từ Hầu Mãnh ở sâu trong nội tâm khai quật ra!"

"Dừng a!" Miêu Anh tức giận liếc nhìn hắn một cái, "Có thể hay không đứng đắn một chút?"

"Không cần xe, chẳng lẽ dùng người lưng sao?" Triệu Ngọc mở ra hai tay giải thích, "Ngươi nhìn a , bên kia nhất định phải đạt được Khúc Bình rời đi cục cảnh sát tin, bên này mới có thể đối Hầu Mãnh động thủ đi? Quán bar khoảng cách Cẩm Giang đường thế nhưng là không gần, không ngồi xe, còn có thể thế nào?"

Miêu Anh yên lặng gật đầu về sau, quay đầu trở lại đến xem nhìn bốn phía, suy đoán nói: "Nếu như có thể tìm tới chiếc này chở có Hầu Mãnh xe, nói không chừng có thể có chỗ đột phá!"

"Ta xem qua bản đồ, " Triệu Ngọc vội nói, Cẩm Giang đường có 6 cây số đoạn đường đều tại thi công, tất cả giao lộ tất cả đều ở vào tê liệt bên trong, xe có thể tới tự nhiệm gì một cái phương hướng, muốn đem chiếc xe này tìm ra, cũng không phải chuyện dễ dàng!"

"Không dễ dàng, cũng phải tìm!" Miêu Anh nghiêm túc nói, "Mà lại, chúng ta còn phải mở rộng phạm vi, nhìn xem cùng ngày đoạn thời gian bên trong, có bao nhiêu chiếc xe là từ quán bar, hướng Cẩm Giang đường tới!"

"Ai! ?" Nói chuyện đến xe, Triệu Ngọc đột nhiên ý thức được một vấn đề, vội vàng nói với Miêu Anh, "Không đúng? Miêu đội trưởng, nếu để cho hai ta mưu sát Khúc Bình, tựa hồ. . . Còn có một cái vấn đề lớn cần giải quyết a?"

"Ừm? Vấn đề gì?" Miêu Anh nghi hoặc.

"Ngươi nhìn. . . Trên đường lớn ô tô một cỗ tiếp một cỗ. . ." Triệu Ngọc suy nghĩ nói, " mặc dù vụ án phát sinh thời gian là tại đêm khuya, nhưng

đây là giết người a! Muốn vạn nhất tại lúc giết người, bên cạnh vèo quá khứ một chiếc xe, vậy phải làm sao bây giờ?"

"Đúng a?" Miêu Anh cũng là nhãn tình sáng lên, nhỏ giọng nói, "Ta làm sao không nghĩ tới điểm này?"

"Nha. . ." Triệu Ngọc bừng tỉnh đại ngộ, vội vàng nói, "Chướng ngại vật trên đường! Tuyệt đối! Trong phim ảnh đều là diễn như vậy!"

"Ngươi nói là. . ." Miêu Anh cũng hiểu được, "Hung thủ nhóm phía trước sau hai cái giao lộ thiết trí thi công chướng ngại vật trên đường, dạng này liền có thể cam đoan hai bên tất cả cũng không có xe trải qua giết người hiện trường! Thế nhưng là. . ."

"Cái này còn có cái gì có thể đúng vậy?" Triệu Ngọc rét run giống như khoanh tay nói, "Ngươi nói đúng a! Khúc Bình chết, thế nhưng là một cái tỉ mỉ dự mưu đại công trình a! Những này hung thủ, tốt chuyên nghiệp! Ta đoán, ngay cả chủ mưu mang cuối cùng động thủ, tối thiểu phải 5 người trở lên! Con bà nó là con gấu, Khúc Bình tổ trưởng đến cùng chọc phải cái gì?"

Nhìn thấy Miêu Anh im miệng không nói, Triệu Ngọc có chút nóng nảy mà hỏi thăm: "Miêu đội trưởng a, đều lúc này, ngươi còn không chịu Lộ Lộ át chủ bài sao? Khúc Bình tổ trưởng đến cùng là đang tra vụ án gì? Nếu là chúng ta biết nàng đang tra cái gì, tối thiểu nhất cũng có thể tìm tới cái phương hướng a?"

"Triệu Ngọc, ta thật không có lừa ngươi!" Miêu Anh nói, "Thượng cấp tựa hồ có cái gì nan ngôn chi ẩn, ta đã từng ép hỏi qua bọn hắn, nói qua ngươi bây giờ nói lời nói này, nhưng bọn hắn liền là không nói!"

"Đây coi là cái gì! ?" Triệu Ngọc có chút tức giận, "Muốn câu cá, dù sao cũng phải có cần câu, mồi câu cùng dây câu a? Chúng ta đâu? Tay không bắt sói, sở trường câu cá a?"

"Ta hoài nghi. . ." Miêu Anh do dự nói, "Khúc Bình tổ trưởng, có lẽ cũng không phải là bởi vì đang tra vụ án gì, mới gặp phải mưu sát! Hoặc là, nàng biết một chút cái gì thiên đại bí mật; hoặc là chính là nàng có đồ vật gì, có thể để cho rất nhiều nhân vật cao cấp nhận uy hiếp! Nói tóm lại, năm chữ —— không có đơn giản như vậy!"

"Ôi!" Triệu Ngọc cười, "Ta còn tưởng rằng cái này năm chữ là 'Kia đều không gọi sự tình' đâu!"

Nghe được Triệu Ngọc cười lạnh, Miêu Anh cũng là không chịu được mỉm cười. Lúc này, gió mát bỗng nhiên thổi tan mở nàng cây nấm đầu, lộ ra nàng tấm kia gần như hoàn mỹ tuyệt sắc dung nhan.

Triệu Ngọc không chịu được si ngốc khẽ giật mình, lập tức buồn vô cớ lời nói: "Miêu đội trưởng a, ta xem như bị ngươi hại khổ! Ngươi phát hiện không? Tựa như những cái kia phim truyền hình đồng dạng, coi như hai ta đem giết hại Khúc Bình chân hung bắt được, cũng có khả năng chạm đến không đến phía sau chân tướng đâu! Kết quả là, có lẽ vẫn là tránh không được có một trận họa sát thân!"

"Tốt a, không ra trò đùa!" Miêu Anh nghiêm túc nói, "Hiện tại rời khỏi, còn kịp! Ngươi như thế sợ chết, ta sẽ không miễn cưỡng ngươi!"

"Ha ha. . ." Triệu Ngọc cười, lời nói, "Miêu đội trưởng, ngươi biết, ta là tại lấy mạng truy ngươi liền tốt! Thế nào, hai ta kia hẹn pháo sự tình. . . Ân. . ." Nhìn thấy Miêu Anh giơ lên cao cao nắm đấm về sau, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian đổi giọng nói, "Hai ta kia hẹn hò sự tình, ngươi cũng không nên quên! Ân. . . Tối thiểu nhất, đến lại ban thưởng cái hôn môi đi! ? Ai? Ai ai ai. . . Đừng. . ."

Miêu Anh một cái toàn phong thối qua đi, Triệu Ngọc giống Peter Pan đáp xuống dải cây xanh bên trong. . .

Chương 196: Chương 196: Song tuyến điều tra

Chương 196: Song tuyến điều tra

Không thể nào?

Về đến trong nhà, từ trong gương nhìn xem mặt mình cùng trước ngực, Triệu Ngọc không khỏi cảm khái không thôi.

Hắn hôm nay trên mặt bị Miêu Anh đánh một quyền, ngực bị Miêu Anh đạp một cước. Mặc dù chỗ bị thương ẩn ẩn làm đau, nhưng trong lòng lại là có một phen đặc biệt tư vị.

Không thể nào! ?

Một khắc này, Triệu Ngọc thậm chí ngay cả mình cũng bắt đầu hoài nghi, chẳng lẽ. . . Ta có run M khuynh hướng hay sao? Vì cái gì miệng như vậy thiếu? Ít trêu chọc Miêu Anh hai câu có thể chết sao?

Thế nhưng là, vì cái gì mỗi lần trêu chọc xong cái kia nữ ma đầu, trong lòng nhưng dù sao cảm giác như vậy thoải mái đâu? Xong, xong, đây có phải hay không là có chút biến thái khuynh hướng a?

Bất quá, Triệu Ngọc tổn thương cũng không có uổng phí thụ, bởi vì hôm nay kỳ ngộ kết thúc về sau, hắn chẳng những nhận được cao tới 90% độ hoàn thành, hơn nữa còn đạt được một kiện đặc biệt đặc biệt bổng đạo cụ ban thưởng!

Đạo cụ danh tự, gọi là —— ẩn hình áo chống đạn!

Giới thiệu đã nói, áo chống đạn chẳng những là ẩn hình, hơn nữa còn là toàn thân, ngay cả đầu cùng chân đều có thể bảo vệ, đừng nói phổ thông đạn, liền là mini đột kích liên xạ đều không có vấn đề, tiếp tục thời gian càng là dài đến một giờ!

Lợi hại!

Hiện nay, Triệu Ngọc thiếu nhất, liền là loại này có thể đồ vật bảo mệnh. Đạt được một kiện siêu cấp áo chống đạn, tự nhiên là như nhặt được chí bảo.

Tại gần nhất những ngày này, ngoại trừ những cái kia phân loạn phức tạp, liên lụy tinh lực kỳ ngộ bên ngoài, còn phát sinh một chút cùng Triệu Ngọc có liên quan chuyện nhỏ.

Đầu tiên, Miêu Anh nói cho Triệu Ngọc, Lâm Mỹ Phượng đã bị nộp tiền bảo lãnh xuất ngục. Hắn hiện tại lão công thậm chí đem tiệm văn phòng phẩm tất cả đều bán, thuê tốt nhất luật sư, thề phải vì Lâm Mỹ Phượng biện hộ đến cùng.

Từ trước mắt tình huống đến xem, các phương diện chứng cứ cùng tư liệu, vẫn là đối Lâm Mỹ Phượng phi thường có lợi, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, nàng rất có thể bị phán hoãn lại chấp hành, cuối cùng miễn đi lao ngục tai ương.

Quả thật như thế, Triệu Ngọc cũng coi là đạt đến lúc trước cứu rỗi Lâm Mỹ Phượng mục đích.

Tiếp theo, cũng là một tin tức tốt. Khương Hiểu Tình nói cho Triệu Ngọc, tổ dân phố vì nàng mụ mụ xin tới một bút cứu trợ kim, mà lại giai đoạn trước xin Hồng Thập Tự từ thiện, cũng phát xuống tới một bút.

Cho nên, trong nhà nàng hiện tại đã không còn vì tiền phát sầu. Triệu Ngọc thừa cơ hảo tâm khuyên nhủ, để Khương Hiểu Tình từ bỏ bọn hắn cái kia trộm nick tìm hào kiếm tiền kế hoạch, muốn nàng toàn lực chuẩn bị thi cấp ba, lấy việc học làm trọng.

Khương Hiểu Tình là cái hảo hài tử, kiếm tiền chỉ là vì cứu mụ mụ, đã bây giờ không có nỗi lo về sau, cũng liền không đáng lại đi mạo phạm pháp nguy hiểm kiếm tiền.

Là như thế, Triệu Ngọc xem như lại trừ đi cùng một chỗ tâm bệnh!

Cuối cùng một kiện, cũng là chuyện tốt. Đó chính là Hoa Hoa điện thoại tới, nói nàng ba ba tìm người cho ông trùm động một cái tiểu phẫu, ông trùm chân đã được trị tốt , chỉ là cần lại đem nuôi nửa tháng, mới có thể hoàn toàn khôi phục.

Triệu Ngọc tự nhiên vô cùng vui sướng, lúc này hỏi thăm một chút chuyện tiền bạc, nắm tay thuật phí cho Hoa Hoa đánh qua.

Mặc dù trong đầu có nhiều chuyện như vậy, nhưng là Triệu Ngọc giấc ngủ lại là dần vào giai cảnh, mỗi ngày vừa nằm xuống liền có thể nằm ngáy o o.

Triệu Ngọc biết, chỉ có tốt đẹp giấc ngủ, mới có thể bảo trì thật đầy đủ tinh lực, mới có thể quá chú tâm vùi đầu vào tra án bên trong đi.

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, Triệu Ngọc mở ra một cái "Cấn Khảm" quẻ tới.

Rốt cục mở ra tha thiết ước mơ "Cấn" quẻ, hắn tự nhiên là rất là coi trọng, sớm liền đến cục cảnh sát đi làm, bắt đầu Miên Lĩnh án điều tra công việc.

Mặc dù Mao Vĩ cho Triệu Ngọc phân phối nhiệm vụ, nhưng là Triệu Ngọc cũng không để ý tới, mà là tiếp tục dọc theo ý nghĩ của mình tra một chút đi.

Tại hắn góp nhặt tất cả liên quan tới Trình Tam Lý tư liệu về sau, liền một mình lái xe hơi, đi điều tra Trình Tam Lý khi còn sống quan hệ nhân mạch đi.

Tư liệu ghi chép, Trình Tam Lý là ngựa phường trấn người, ngựa phường trấn cùng Miên Lĩnh trấn giáp giới, cũng là một ngọn núi ở giữa tiểu trấn, bởi vì vị trí địa lý không tốt, quy mô so Miên Lĩnh trấn thì nhỏ hơn nhiều.

Trình Tam Lý ở trên thế kỷ những năm tám mươi dựa vào làm vật liệu xây dựng lập nghiệp, ngay tại chỗ có thể nói là số một đại phú ông. Người này không chỉ có tiền, mà lại thế lực cực lớn, toàn bộ Tần Sơn vùng núi vật liệu xây dựng thị trường cơ bản đều bị hắn lũng đoạn.

Phát tài về sau, hắn còn đầu tư quặng mỏ, nhận thầu không ít quặng mỏ, kết quả một năm không đến, hắn liền đào ra bạc,

Kiếm lời một cái đầy bồn đầy bát, từ đây càng là lên như diều gặp gió, phú giáp một phương.

Nghe nói, gia hỏa này tài đại khí thô, thích cờ bạc háo sắc, chỉ riêng tiểu lão bà liền đạt đến hai chữ số, con riêng càng là vô số kể. Mà lại, dựa vào lấy thế lực cường đại, hắn đã làm xong buông tha vay nặng lãi phi pháp hoạt động.

Thế nhưng là, tiệc vui chóng tàn, ở trên thế kỷ thập kỷ 90 trung kỳ, hắn mua bán bắt đầu đi xuống dốc, thị trường kinh tế đình trệ, lại thêm kinh doanh bất thiện, chẳng những nhà máy đóng cửa, hơn nữa còn thiếu một số lớn nợ.

Từ đó về sau, Trình Tam Lý trôi qua càng thêm gian nan, bán phòng bán đất, bị chủ nợ truy đánh, muốn chạy trốn đều trốn không thoát. Cuối cùng, lửa công tâm phía dưới, Trình Tam Lý đột phát tắc máu não nằm viện, ngàn hi năm vừa qua khỏi liền buông tay nhân gian, thảm đạm qua đời.

Sau đó không có mấy năm, hắn đại lão bà chịu không được bị người đòi nợ, một cây dây gai treo ngược tự sát! Tan đàn xẻ nghé, Trình Tam Lý những cái kia tiểu lão bà cùng con riêng càng là trốn thì trốn, chạy chạy, đã sớm mất tung ảnh!

Trình Tam Lý trên danh nghĩa, chỉ có một trai một gái. Khuê nữ tại Trình Tam Lý khi còn sống, gặp tai nạn xe cộ bỏ mình. Tiểu nhi tử thì về sau bởi vì cùng một chỗ đả thương người sự kiện, đến nay còn tại trong ngục giam bị tù.

Bởi vậy có thể thấy được, Dương Văn Đào lời nói không ngoa, cái này Trình Tam Lý, mặc dù lúc tuổi còn trẻ phú giáp một phương, nhưng kết quả là lại là rơi xuống cái cửa nát nhà tan hạ tràng!

Điều tra sau khi bắt đầu, Triệu Ngọc ngược lại là không có đem trọng điểm đặt ở Trình Tam Lý những cái kia thất lạc người nhà trên thân, hắn chủ yếu viếng thăm đối tượng, vẫn là những cái kia tại Trình Tam Lý nhận thầu quặng mỏ trong lúc đó, cùng hắn từng có gặp nhau người.

Triệu Ngọc ẩn ẩn cảm thấy, Trình Tam Lý khi còn sống, khẳng định cùng Miên Lĩnh án bọn cướp là nhận biết! Nếu như có thể đem người này tìm ra, tình tiết vụ án tất nhiên sẽ có trọng đại đột phá.

Liên quan tới tên này bọn cướp, Triệu Ngọc cũng đã đem hắn hình dáng đại thể vẽ ra.

Thứ nhất, người này từng tại Trình Tam Lý khu mỏ quặng làm qua việc, hắn quen thuộc khai thác mỏ bạo phá công việc, khẳng định không là

bình thường thợ mỏ.

Thứ hai, người này trước kia có lẽ rất nghèo, nhưng là về sau bởi vì đạt được Miên Lĩnh án tiền chuộc, đột nhiên mà giàu, hiện tại cũng tất nhiên là cái nhân vật có mặt mũi.

Thứ ba, người này tâm tư kín đáo, có đảm lược, cho dù là đang làm việc bên trong, cũng tất nhiên là cái năng lực rất đột xuất người.

Mang theo những này đặc thù, Triệu Ngọc liền bắt đầu hắn gian khổ thăm viếng sờ sắp xếp công việc.

Kỳ thật, sớm tại nặng tra Miên Lĩnh án thời điểm, thám viên nhóm cũng đã đối khu mỏ quặng đã từng làm việc qua người, điều tra qua một phen.

Nhưng là, những người này hoặc là phổ thông thợ mỏ, hoặc là thôn dân phụ cận, bọn hắn thậm chí ngay cả kia đoạn quặng mỏ chủ nhân là ai cũng không biết! Lại thêm niên đại xa xưa, rất nhiều người biết chuyện sớm đã không tại nhân thế, muốn một lần nữa điều tra manh mối, độ khó có thể nghĩ.

Cũng may có Trương Cảnh Phong vị này tìm người cao thủ hỗ trợ, tại kỹ thuật của hắn ủng hộ phía dưới, Triệu Ngọc hay là tìm được số lượng không nhiều mấy cái điều tra đối tượng.

Cứ như vậy, Triệu Ngọc chạy đông chạy tây, ròng rã một ngày đều tại vây quanh đại sơn đi dạo.

Vì tìm kiếm năm đó một cái thâm niên già thợ mỏ, Triệu Ngọc thậm chí còn ngồi xe bò, xóc nảy thời gian thật dài tại từ khe suối trong khe đem nó tìm tới. Nhưng mà, chờ gặp mặt về sau mới biết được, lão nhân được lão niên chứng si ngốc, đừng nói chuyện năm đó, thậm chí ngay cả mình người nhà đều nhận không ra, Triệu Ngọc đành phải không công mà lui.

Một mực đi dạo đến sau khi trời tối, Triệu Ngọc mới tính đem hôm nay viếng thăm đối tượng tất cả đều điều tra xong.

Bất quá, phen này phong trần xóc nảy cũng không có bạch bạch nỗ lực, thông qua đối với những người này thăm viếng, Triệu Ngọc vẫn còn có chút thu hoạch, hắn chẳng những thu được một chút liên quan tới Trình Tam Lý mới tư liệu, hơn nữa còn tìm được mấy cái nhân vật khả nghi!

Những này nhân vật khả nghi, tất cả đều phụ họa Triệu Ngọc phác hoạ ra tới bọn cướp đặc thù. Nếu như đối với những người này lại tiến hành một phen xâm nhập điều tra, nói không chừng sẽ có càng lớn thu hoạch.

Bởi vậy, Triệu Ngọc sớm đem những này người tư liệu gửi đi cho Trương Cảnh Phong, muốn hắn mau chóng đem tình huống của bọn hắn điều tra rõ ràng.

Ngày mai, hắn muốn lần lượt từng cái tiến đến điều tra, cho dù là đã tử vong, cũng tuyệt không buông tha.

Một ngày này, nhất định là bận rộn một ngày. Triệu Ngọc thật vất vả đem chiếc xe lái về Tần Sơn, nhưng lại đến cùng Miêu Anh cùng một chỗ điều tra Khúc Bình án thời gian.

Hắn thậm chí không kịp ăn bữa ra dáng cơm, chỉ là từ KFC tiện thể một đống lớn Hamburger, liền vội vàng chạy tới địa điểm gặp mặt.

Hai người giống đặc vụ chắp đầu, tại một chỗ yên lặng địa điểm gặp mặt.

Vừa mới gặp mặt, Miêu Anh liền đưa cho Triệu Ngọc hai dạng đồ vật, giống nhau là nàng đặc biệt vì Triệu Ngọc chuẩn bị điện thoại; thứ hai dạng, thì là một xấp ấn có hình ảnh văn kiện.

Chương 197: Chương 197: Lão tài xế mang mang ta

Chương 197: Lão tài xế mang mang ta

Để Triệu Ngọc ngoài ý muốn chính là, Miêu Anh cho hắn lại là một cái đơn giản đồng hồ điện thoại, hơn nữa nhìn đi lên còn có một chút nhi đồng khoản dáng vẻ.

Miêu Anh nói, đừng nhìn điện thoại chỉ có thể tiếp gọi điện thoại, lại là tân tiến nhất mã hóa điện thoại, người khác không cách nào nghe lén.

Triệu Ngọc tiếp nhận điện thoại về sau, đem nó mang tại lấy cổ tay bên trên.

"Trên điện thoại di động có tự động định vị công năng, " Miêu Anh nói, "Đây cũng là vì an toàn của ngươi cân nhắc, tận lực 24 giờ không muốn rời khỏi người đi!"

"Hô!"

Triệu Ngọc chợt cảm thấy một trận nặng nề, ngược lại mở ra kia túi văn kiện xem xét, phát hiện bên trong tất cả đều là ấn có xe chiếc ảnh chụp trang giấy.

Miêu Anh nói, những này tất cả đều là có trong hồ sơ phát đoạn thời gian bên trong, tại Cẩm Giang đường phụ cận xuất hiện qua cỗ xe. Nàng muốn để Triệu Ngọc từng chiếc tra tìm một chút, nhìn xem có thể hay

không tìm ra đầu mối gì?

Không thể nào?

Lại muốn tra! ?

"Miêu đội trưởng a!" Triệu Ngọc bi ai hít một tiếng, "Ngươi thi không có cân nhắc qua, chúng ta là không phải có thể mở rộng một chút đội ngũ a? Liền hai ta người còn bận việc hơn nhiều chuyện như vậy, có phải hay không. . ."

"Ta từ trước đến nay đều là độc vãng độc hành, ngươi đã là cái lệ riêng!" Miêu Anh nói, "Ngươi sự tình, ta thậm chí cũng còn không có đuổi theo cấp đánh báo cáo đâu! Ta lo lắng bọn hắn nhìn qua ngươi sơ yếu lý lịch, sẽ đem ta chửi mắng một trận!"

"Hỏi thăm một việc con a!" Triệu Ngọc sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn đến, cầm cặp văn kiện nói, "Ngươi hôn cũng không cho thân, báo cáo cũng không cho ta đánh, vậy ta đây không phải tươi sống ăn nhiều chết no sao?"

"Đúng!" Miêu Anh không chút do dự nói, "Ngươi chính là ăn nhiều chết no! Làm gì a?"

"Ai?" Triệu Ngọc bỗng nhiên im lặng, một nháy mắt, hắn cảm giác Miêu Anh so với mình còn lưu manh.

"Được rồi, cho ngươi một chút động lực cũng tốt, " Miêu Anh cười thần bí, ngược lại nói, "Nhìn thấy ta chiếc này kiểu mới huy đằng sao?"

Triệu Ngọc gật đầu, nhưng là không rõ nội tình.

"Liền là lần trước hoàn thành nhiệm vụ về sau, đạt được ban thưởng!" Miêu Anh nói, "Trời cảnh vườn, còn có một bộ 200 mét vuông vọt tầng

dương phòng!"

"Ha ha. . ." Triệu Ngọc khinh thường cười, "Biên, ngươi liền biên đi ngươi! Ta cũng không phải ba tuổi tiểu hài tử, cùng ta chơi một bộ này?"

"Muốn tin hay không, " Miêu Anh thờ ơ nói, "Sang tên văn kiện, phòng chứng, trao thưởng chứng minh, quay đầu ta có thể phát cho ngươi nhìn hai mắt. Lần này, ta tiếp nhận Khúc Bình cái này nhiệm vụ, là bởi vì ta nhìn trúng triều dương khu một tòa biệt thự, là độc tòa nhà! Còn có một cỗ Bentley thêm càng!"

"Dừng a! Ha ha ha. . ." Triệu Ngọc thẳng lắc đầu, "Miêu đội trưởng, ta có phải hay không đến đổi giọng quản ngươi gọi James Miêu a? Coi như 007 hoàn thành nhiệm vụ, cũng không mang theo dạng này đoạt giải a? Ta Triệu Ngọc liền đủ có thể khoác lác, không nghĩ tới a, không nghĩ tới. . . Thật sự là nhân ngoại hữu nhân, tại hạ thật sự là phục! Xin nhận tiểu đệ cúi đầu!"

"Theo ý của ngươi, quốc gia hoa người đóng thuế tiền, là không thể nào dạng này cho ban thưởng, đúng không?" Miêu Anh khẽ cười nói, "Nhưng là, ngươi có hay không nghĩ tới, nếu như quốc gia không tốn tiền của mình đâu? Tỉ như. . . Ngươi hiểu được. . ."

Nha. . .

Triệu Ngọc con mắt nhanh quay ngược trở lại, bỗng nhiên có điều ngộ ra.

Chẳng lẽ. . .

Còn có thể dạng này chơi sao?

Miêu Anh ý tứ, chẳng lẽ nói là, ta trợ giúp nàng tra ra sát hại Khúc Bình phía sau màn hắc thủ, đem bọn hắn trói lại! Những cái kia phía sau màn

hắc thủ nhóm tài sản, liền có thể lấy ra một chút xíu, phân cho ta đương phần thưởng?

Cái này. . .

Có khả năng sao?

Chờ một hồi! Bỗng nhiên, Triệu Ngọc nhớ tới Lương Hoan tự nhủ qua lời nói, nói cái này Miêu Nhân Phụng bối cảnh, ai cũng không biết! Nàng chẳng những đem phó cục trưởng đánh, còn đem phó cục trưởng cho sung quân, cái này. . . Nhìn như vậy tới. . .

Ta mẹ nó con bà nó là con gấu!

Triệu Ngọc mau đem kia xấp văn kiện sắp xếp gọn, liếm láp mặt xu nịnh nói: "Ha ha ha, Miêu đội trưởng! Yên tâm, này một ít tiểu nhiệm vụ, yên tâm giao cho ta đi! Cái kia. . . Miêu đội trưởng a, quay đầu nhưng tuyệt đối đừng quên đánh cho ta báo cáo a, ngươi là tài xế lâu năm, vậy liền mang mang tiểu đệ đi! Ta yêu cầu cũng không cao, ta cũng đừng Bentley, xong việc về sau, cũng làm chiếc huy đẳng là được! Về phần phòng ở nha. . ."

Triệu Ngọc bộ dáng vô sỉ, vẫn là kinh đến Miêu Anh. Miêu Anh phủi phủi cây nấm đầu, sửng sốt nửa ngày mới rốt cục nói ra: "Báo cáo có thể đánh,

Nhưng cũng phải nhìn xem biểu hiện của ngươi, làm sao cũng phải khảo sát khảo sát!"

"Được rồi, tốt!" Triệu Ngọc liên tục gật đầu, cung cung kính kính đem văn kiện bỏ vào bọc của mình mà bên trong.

Đợi đến đồ vật cất kỹ về sau, Miêu Anh từ Triệu Ngọc trong túi thuận tay chép qua một cái Hamburger, không coi ai ra gì bắt đầu ăn.

Triệu Ngọc cũng là đói bụng, cũng không nói chuyện, đồng dạng quơ lấy một cái liền ăn. Vừa ăn, còn liền đem Cocacola đưa cho Miêu Anh.

Một cái Hamburger rất mau ăn rơi, Miêu Anh lau lau miệng, hỏi: "Thế nào, Miên Lĩnh án tra thế nào? Nghe nói ngươi hôm nay lên núi tra manh mối đi?"

Bởi vì hiện tại hai người đã là một cái tổ trọng án đồng sự, Triệu Ngọc cũng không có gì tốt giấu diếm, liền đem mình tra án kinh lịch báo cho Miêu Anh.

"Ai!" Miêu Anh thở dài, đối Triệu Ngọc nghiêm túc nói, "Triệu Ngọc a, Lưu Trường Hổ đến có bao nhiêu hận ngươi a! Ta nghe nói, hắn hôm nay lại chạy đến Loan cục lớn lên bên trong khiếu nại ngươi đi! Nói Mao Vĩ an bài cho ngươi nhiệm vụ ngươi không nghe, không phục tùng chỉ huy đâu!"

"Thật sao?" Triệu Ngọc sững sờ, "Cái này b nuôi đồ chơi, lão tử sớm tối phải thật tốt làm một chút hắn! Bằng không, hai ta tạo ra cái tội danh, coi hắn là thành nội ứng xử lý a?"

"Đừng nói giỡn!" Miêu Anh nghiêm túc nói, "Nếu như ta là Lưu Trường Hổ, đồng dạng sẽ cho ngươi đâm thọc! Thám viên nhóm không phục tùng chỉ huy, cũng không phải cái gì chuyện tốt, một khi gặp được tình huống khẩn cấp, có khả năng xảy ra nguy hiểm!"

"Hừ, đạo bất đồng bất tương vi mưu!" Triệu Ngọc không phục thở dài, "Ta ngược lại thật ra muốn phục tùng chỉ huy, nhưng là đề nghị của ta, người ta không tiếp thu a!"

"Triệu Ngọc, " Miêu Anh tò mò hỏi, "Ngươi cứ như vậy cảm thấy, ngươi điều tra phương hướng là đúng sao?"

"Không phải!" Triệu Ngọc đúng trọng tâm hồi đáp, "Ta tra phương hướng không nhất định chính xác, nhưng là bọn hắn tra đồ vật thì càng không đúng! Hiện tại Mao Vĩ vậy mà muốn tra những hài tử kia gia trưởng, gia trưởng tham dự bắt cóc con của mình, hài tử cũng đều bị giết con tin, điều này có thể sao? Phim đã thấy nhiều a?"

"Ừm. . ." Miêu Anh hút lấy Cocacola, con mắt nhìn chăm chú phía trước, tựa hồ đang cố gắng suy tư điều gì sự tình, hồi lâu mới mở miệng nói, "Triệu Ngọc a, Miên Lĩnh án dạng này năm xưa bản án cũ, hoàn toàn chính xác không tốt tra a! Ngươi nói, cho dù có một ngày tìm được người hiềm nghi, cho dù là tìm được hung thủ, hiện tại cũng không có chứng cứ, thì sao định tội đâu?"

Không có chứng cứ! ?

"Không phải!" Triệu Ngọc vội vàng sửa chữa nói, " không phải không có chứng cứ! Đừng quên, nhưng còn có một cái có khả năng còn sống đâu!"

Nói, Triệu Ngọc mở ra điện thoại, đem mất tích khoa cho Lương Tư Tư chân dung điều ra. Từ trên bức họa đó có thể thấy được, Lương Tư Tư là một người dáng dấp rất đẹp nữ hài tử, gương mặt tròn trịa, hai mắt thật to, tựa như búp bê, nàng phải khóe miệng còn có một viên nốt ruồi duyên.

"Chậc chậc. . ." Miêu Anh lắc đầu nói, "Đạo lý là đạo lý này, thế nhưng là đứa nhỏ này còn sống, tựa hồ xác suất quá nhỏ đi! ?"

"Đừng nói cái này 'Hài tử' !" Triệu Ngọc sửa chữa nói, " nàng năm nay đã 33, so hai ta đều lớn!"

"Chậc chậc. . ." Miêu Anh lại đập chậc lưỡi, thở dài, "Thật không hổ là Tần Sơn thứ nhất án chưa giải quyết, thật sự là quá phức tạp đi, trong này có quá nhiều không hợp với lẽ thường địa phương! Cũng không

chừng, chân tướng đều là chúng ta không tưởng tượng được đâu! Nếu không. . . Nếu không như vậy đi!" Miêu Anh bỗng nhiên nói với Triệu Ngọc, "Vì ngươi đừng có lại chịu báo nhỏ cáo, ta ngày mai chính thức hướng Lưu Trường Hổ xin một chút, để ngươi cùng ta cộng tác, chúng ta cùng đi tra cái kia Trình Tam Lý đi!"

Ai?

Triệu Ngọc trong lòng vui mừng, không nghĩ tới, lại còn có ngoài ý muốn thu hoạch, hắn bận bịu cầu còn không được nói ra:

"Kia thật là quá tốt rồi, lão tài xế a, ngươi nhanh hảo hảo —— mang mang ta đi!"

Chương 198: Chương 198: Khó lòng phòng bị sáo lộ

Chương 198: Khó lòng phòng bị sáo lộ

Màn đêm phía dưới, Miêu Anh lái mình huy đằng ô tô, ngay tại trên đường lớn phi nhanh. Hai bên đèn đường cực nhanh lui về phía sau, đem ánh đèn có tiết tấu chiếu xạ tại nàng kia tuấn tiếu anh tuấn trên mặt.

Lúc này, điện thoại di động của nàng vang lên.

"Uy?" Miêu Anh dùng Bluetooth nghe.

"Thế nào a, nữ nhi ngoan, công tác mới thế nào?" Điện thoại một chỗ khác, truyền tới một ôn nhu thanh âm nữ nhân.

"Đừng nói nữa, mẹ!" Miêu Anh lại nũng nịu thở dài, "Còn có thể thế nào? Đội trưởng cùng một cái khác tổ tổ trưởng rất tự nhiên liền đem ta vạch đến địch nhân kia một hàng đi! Điều tra lớn như vậy bản án, lại chỉ làm cho ta đi làm điều tra người bị hại như thế việc, đã bị liên lụy không lấy lòng, lại đối tình tiết vụ án không có gì trợ giúp! Mà lại, buồn bực nhất chính là, còn từ nơi này gặp một cái không muốn nhất gặp người!"

"Không muốn nhất gặp người?" Miêu Anh mụ mụ hỏi, "Ai vậy?"

"Nói ngươi cũng không biết, tóm lại là cái cực kỳ chán ghét người!"

"Chán ghét người?" Miêu Anh mụ mụ cảm thấy ngoài ý muốn, "Trên thế

giới này, thật có dám để cho ngươi chán ghét người sao?"

"Mẹ! Đừng nói giỡn có được hay không!" Nói đến đây, Miêu Anh bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, vậy mà phốc phốc cười.

"Thế nào? Cười cái gì?"

"Không có gì, nhớ tới một kiện buồn cười sự tình mà thôi!" Miêu Anh cười nói, "Ta hôm nay rốt cục báo một tiễn mối thù! Ta tại cái kia chán ghét người trước mặt diễn một màn trò hay, hắn hiện tại cho là ta là tại thi hành một hạng mười phần nguy hiểm nhiệm vụ bí mật, hơn nữa còn coi là hoàn thành nhiệm vụ liền có thể ban thưởng ô tô cùng dương phòng đâu! Ha ha ha. . . Ngẫm lại liền tốt cười, hiện tại, hắn đã trở thành người hầu của ta lão Thiết, đối ta nói gì nghe nấy, còn cùng ta liếm láp mặt nói, lão tài xế mang mang ta, lão tài xế mang mang ta, ha ha ha. . ."

Tại Miêu Anh nói như thế đồng thời, đường Thuận Phong Đại Phong Ca hoa quả làm được trên lầu, không ngờ truyền đến Triệu Ngọc quát to một tiếng!

Con bà nó là con gấu!

Ba!

Hắn đem đại thủ một nắm,

Một bình lon nước bia liền ứng thanh mà xẹp, bia bắn tung tóe đến khắp nơi đều là!

Nguyên lai, Triệu Ngọc hôm nay cùng Miêu Anh gặp mặt về sau, càng cảm giác cái này Miêu Anh thâm bất khả trắc, vì không đến mức đem cái mạng nhỏ của mình chơi đi vào, hắn liền đem một cái ẩn hình máy nghe trộm sắp đặt tại Miêu Anh trên thân.

Kỳ thật, bản ý của hắn chỉ là nghĩ tìm một chút Miêu Anh ngọn nguồn, nhìn nàng một cái đến cùng lai lịch gì? Mà đối với nàng kia phiên liên quan tới điều tra Khúc Bình án cùng đưa tặng ô tô dương phòng ngôn luận lại là tin tưởng không nghi ngờ.

Ai biết, lúc này mới ngay cả nửa giờ cũng chưa tới, lại bị hắn nghe lén đến như thế khiến người sụp đổ một màn!

Con bà nó là con gấu!

Sáo lộ!

Khó lòng phòng bị sáo lộ a! !

Cái này ghê tởm Miêu Nhân Phụng!

Cái này nữ ma đầu!

Làm hại lão tử bạch bạch lo lắng đề phòng vài ngày, đi làm cũng không dám nói chuyện lớn tiếng, sợ bị cái nào nội ứng để mắt tới! Vừa rồi về nhà, thậm chí còn sử dụng một cái ẩn hình máy thăm dò, trinh sát một chút trong phòng có hay không bị người nghe lén đâu?

Ta mẹ nó!

Thật sự là tức chết lão tử!

Miêu Nhân Phụng!

Chờ lấy, ngươi chờ đó cho ta!

Nhìn lão tử quay đầu làm sao thu thập ngươi, nếu là không đem hôm nay cái này tràng tử tìm trở về, về sau lão tử không họ Triệu!

Mặc kệ Triệu Ngọc bên này như thế nào phát điên, Miêu Anh bên kia lại là toàn vẹn không biết, nàng cùng nàng mẫu thân đối thoại, còn đang tiếp tục.

"Anh anh a, ngươi nói ngươi, " Miêu Anh mụ mụ oán giận nói, "Ngươi đặt vào hảo hảo đội trưởng không thích đáng, càng muốn đến Dung Dương bên kia làm cái tiểu tổ trưởng! Ngươi nói ngươi đồ cái gì? A, liền vì có thể tra món kia Miên Lĩnh đại án sao? Muốn cho mình đến cái độ khó cao khiêu chiến?"

"Vẫn là mẹ giải ta, hắc hắc hắc. . ." Miêu Anh cười đùa nói, "Kỳ thật, ta hôm qua đến trông coi chỗ thẩm vấn Hầu Mãnh, liền là muốn tra một chút, Khúc Bình chết là không sẽ cùng Miên Lĩnh án có quan hệ? Lại không nghĩ rằng, Khúc Bình cái chết, thật có nguyên nhân khác, Hầu Mãnh thật sự có có thể là dê thế tội đâu!

"Kết quả, ngay tại lúc kia, hết lần này tới lần khác cái kia chán ghét người cũng đi trại tạm giam, còn cố lộng huyền hư, nói mình lại có thể thôi miên, lại có thể đọc tâm cái gì, ta trong cơn tức giận, lúc này mới cái khó ló cái khôn, cho hắn diễn một màn trò hay! Cuối cùng chỉ dùng một cái nhi đồng điện thoại, đem hắn triệt để làm xong! Ha ha ha. . ."

Đường Thuận Phong bên này, Triệu Ngọc nghe đến lời này, tức giận đến hàm răng ngứa, một quyền đem cái kia đã bóp xẹp lon nước nện dẹp!

"Ngươi nha, ở đâu cũng không đổi được tinh nghịch!" Miêu Anh mụ mụ cười nói, "Như vậy. . . Cuối cùng thế nào? Khúc Bình chết, đến cùng cùng Miên Lĩnh án có quan hệ hay không?"

"Ừm. . . Mặc dù Khúc Bình chết khả năng có khác hung phạm, " Miêu Anh khẳng định nói, "Thế nhưng là, nàng cùng Miên Lĩnh án hắn không có quan hệ thế nào!"

"Vì cái gì?"

"Bởi vì, liền Dung Dương phân cục bên này nắm giữ manh mối đến xem, khoảng cách Miên Lĩnh án phá án vẫn xa xa khó vời, hung thủ không có lý do lúc này mình xuất hiện, bốc lên lớn như vậy nguy hiểm đi giết người, hơn nữa còn là một cái cảnh sát hình sự tổ trưởng, căn bản nói không thông!" Miêu Anh phân tích nói, "Còn nữa nói, nếu quả thật cùng Miên Lĩnh án có quan hệ, chỉ riêng giết một cái Khúc Bình có làm được cái gì? Tổ trọng án nhiều người như vậy đâu! Nhất là cái kia chán ghét gia hỏa, chớ nhìn hắn chán ghét như vậy, nhưng là phá án lại thật rất có một bộ! Cho nên, coi như giết, cũng hắn là trước hết giết gia hỏa này mới đúng!"

Oa nha nha! Triệu Ngọc tức giận đến thất khiếu bốc khói, lúc này huy quyền hung ác nện, cạch cạch đem lon nước cơ hồ nện thành tiền xu!

"Ai nha, khuê nữ nha!" Miêu Anh mụ mụ lại lo lắng nói, "Miên Lĩnh án trước để ở một bên, nếu là nhìn như vậy, Khúc Bình chết, thế nhưng là rất có khả nghi a! Muốn vạn nhất không phải cái kia Hầu Mãnh làm, kia há không phiền toái? Khuê nữ a, ngươi nghe ta, ngươi là đi thăm dò Miên Lĩnh án, tra xong liền tranh thủ thời gian làm khác đi thôi! Khúc Bình sự tình, ngươi nhưng tuyệt đối đừng đụng a!"

"Mẹ! Ngươi yên tâm đi! Ta chưa già cũng không nhỏ, có chừng mực!" Miêu Anh hơi không kiên nhẫn.

"Không được!" Ai ngờ, Miêu Anh mụ mụ lại là không làm, lúc này nghiêm nghị nói, "Ta có thể dung không được ngươi có nửa điểm sơ xuất! Như vậy đi, ngươi không phải nói người đội trưởng kia cùng tổ trưởng ngại sự tình của ngươi sao? Ta ngày mai liền đem bọn hắn rút lui, để ngươi tới làm người đội trưởng kia! Còn có, ngươi nói kia cái gì chán ghét người, nếu như ngươi cảm thấy hiện tại những người này không phối hợp ngươi tra án, như vậy ngươi cho ta phần danh sách, ta đem ngươi Nhữ Dương bên kia thuộc hạ tất cả đều cho ngươi điều tới. . ."

Đường Thuận Phong bên này, Triệu Ngọc càng nghe càng là lạ, càng nghe càng cảm thấy cuống họng làm, cái này Miêu Anh mụ mụ, làm sao. . .

"Mẹ!" Miêu Anh dùng giọng năn nỉ nói, "Ngươi đừng cho ta làm loạn thêm được hay không a? Lần trước, ta đã đánh giao cục trưởng dừng lại, ngươi lại đảo mắt lại đem hắn cho phối! Có chút quá! Ngươi làm như vậy, ta về sau không có bằng hữu!"

"Ta đây không phải là sinh khí mà! Dám ăn ta khuê nữ đậu hũ, ngươi đánh cho quá nhẹ biết không? Nếu không dạng này!" Miêu Anh mụ mụ còn tại lải nhải, "Ta đem cái kia Chu An Đông cũng điều đi đi, còn để ngươi Lương thúc thúc đi qua nhìn lấy ngươi, người này ổn định, ta yên tâm a!"

Nghe đến đó, Triệu Ngọc máu đều dọa lạnh, tranh thủ thời gian dùng tay đi kéo cái kia đã bằng phẳng lon nước. Ta nhỏ cái nãi nãi gấu, cục trưởng chỉ là ý đồ ăn đậu hũ, mà ta. . . Lại hôn Miêu Anh, cái này sai lầm. . .

"Ai nha, mẹ!" Miêu Anh sắp gấp, "Ngươi còn như vậy, ta không để ý tới ngươi a!"

"Khuê nữ a, ta liền ngươi như thế một cái khuê nữ, ta là lo lắng ngươi bị người khi dễ, mới khiến cho ngươi từ nhỏ luyện võ!" Miêu Anh mụ mụ tận tình khuyên bảo, "Thật không nghĩ đến, luyện qua đầu a! Ngươi nói, chỉ bằng mụ mụ hiện tại cái địa vị này, một câu, ngươi liền có thể điều đến tỉnh thính làm cán bộ đi! Thế nhưng là ngươi, ngươi lại say mê phá án, phá án cũng không có chuyện, nhưng là. . . Ngươi cũng không thể dính những cái kia gặp nguy hiểm sự tình a? Sớm biết dạng này, ta còn không bằng trực tiếp để các ngươi Nhữ Dương phân cục tiếp nhận Miên Lĩnh án đâu. . ."

"Được rồi, đi! Ai? Ta tiến đường hầm, không tín hiệu, quay đầu trò

chuyện tiếp a. . ."

Nhỏ đông, Miêu Anh trực tiếp cúp xong điện thoại.

Đương máy nghe trộm lâm vào ngắn ngủi yên tĩnh về sau, Triệu Ngọc cảm giác đầu của mình đều đứng lên, nếu có đầu lời nói!

Trong chốc lát, Lương Hoan khuyên bảo hắn câu nói kia, lại lần nữa ghé vào lỗ tai hắn vang lên:

Trân quý sinh mệnh, rời xa Miêu Anh!

Hiện tại xem ra, cái này tám chữ, thật đúng là mẹ nó là lời lẽ chí lý a! !

Đáng tiếc. . . Lão tử lĩnh ngộ quá muộn!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc mau đem cái kia lon nước một lần nữa bóp tròn, sau đó nhẹ nhàng đặt ở trước mắt trên mặt bàn, cũng không dám lại loạn đụng phải!

Chương 199: Chương 199: Thứ 2 cái "Cấn" quẻ

Chương 199: Thứ 2 cái "Cấn" quẻ

Phẫn nộ! Kinh khủng! Phức tạp!

Giờ này khắc này, Triệu Ngọc tâm tình chính là như thế.

Không nghĩ tới, mình mỗi năm đánh ngỗng, hôm nay lại bị nhạn mổ vào mắt!

Nguyên lai, Miêu Anh lửa điều đến Dung Dương phân cục đến, thuần túy là vì thỏa mãn ưa thích cá nhân tới! Nàng mục đích, vẫn luôn là Miên Lĩnh vụ án bắt cóc!

Nàng như vậy trăm phương ngàn kế, cố lộng huyền hư để cho mình mắc lừa, đơn giản liền là muốn từ trong miệng mình, bộ lấy Miên Lĩnh án điều tra tin tức!

Nữ nhân này, thật sự là ghê tởm đến cực điểm!

Nhưng mà, mặc dù Triệu Ngọc hiện tại biết tình hình thực tế, đồng thời đã chuẩn bị xong hơn tám mươi loại trả thù phương án, nhưng mà, Miêu Anh mụ mụ mấy câu, lại lập tức đem hắn đánh cho hoa rơi nước chảy, thương tích đầy mình!

Miêu Anh mụ mụ, đến cùng là lai lịch gì? Liền xem như cái đại quan

nhi, nói chuyện cũng không thể như vậy trâu a? Cục cảnh sát thăng chức điều động, tựa như chơi nhà chòi giống nhau sao?

Ta nếu là chọc tới nữ nhi của nàng, kia hạ tràng có phải hay không không có cách nào tưởng tượng! ?

Trân quý sinh mệnh, rời xa Miêu Anh!

Cái này Miêu Nhân Phụng, thật mẹ nó là không thể trêu vào a!

Nhưng mà, ngoại trừ phẫn nộ cùng kinh khủng bên ngoài, Triệu Ngọc cảm nhận được càng nhiều tâm tình, vẫn là —— phức tạp!

Bởi vì, mặc kệ Miêu Anh như thế nào tính toán mình, Khúc Bình chết thế nhưng là thật sự chính là ra ngoài một trận âm mưu! Có máy phát hiện nói dối làm chứng, hắn biết rõ, hung phạm một người khác hoàn toàn!

Cũng chính bởi vì vậy, Triệu Ngọc mới có thể dễ dàng như vậy tin tưởng Miêu Anh âm mưu.

Mặc dù, chân tướng của sự thật, có khả năng không giống Miêu Anh nói đến như thế tà dị, nhưng là. . . Nếu như muốn tra rõ, cũng tất nhiên có không nhỏ phong hiểm!

Giết chết Khúc Bình những người kia, ngay cả cảnh sát hình sự tổ trưởng cũng dám giết, còn có chuyện gì là không dám làm?

Đã dạng này, ta còn tra không tra?

Coi như tra, cũng nhất định phải chú ý cẩn thận tra a?

Mà lại, cái kia cái gọi là trong cục cảnh sát quỷ, cũng giống vậy không thể loại trừ a?

Khó! Khó! Khó!

Phiền! Phiền! Phiền!

Ngay tại Triệu Ngọc vì thế cảm thấy nhức đầu thời điểm,

Máy nghe trộm bên trong lại truyền tới Miêu Anh bên kia thanh âm.

Để Triệu Ngọc ngạc nhiên là, Miêu Anh đến một cái rất ồn ào địa phương, mà lại có rất nhiều người đều nói là Thái Lan lời nói, hắn có thể rất rõ ràng nghe được "Sava Địch Tạp" cái này từ chào hỏi.

"Sava Địch Tạp!" Kết quả, Miêu Anh cũng đồng dạng nói đến tiếng Thái. Ngay sau đó, máy nghe trộm bên trong lại vang lên "Hô a" loại hình la lên âm thanh, còn có phanh phanh trầm đục.

Triệu Ngọc cau mày nghe hơn nửa ngày, lúc này mới rốt cục nghe rõ có ý tứ gì. Tình cảm đây là Miêu Anh đi vào một cái Thái Quyền trong câu lạc bộ luyện quyền đâu! Phanh phanh trầm đục, đều là nàng đập nện bao cát ra thanh âm.

Ta dựa vào!

Triệu Ngọc nhìn xem biểu, hiện tại chín giờ tối một khắc đều, cái này Miêu Nhân Phụng, võ si a đây là? Nàng đây là muốn đem tất cả võ kỹ tất cả đều học mấy lần sao?

Nghe kia phanh phanh đập nện âm thanh, Triệu Ngọc càng kinh ngạc run rẩy. Nhớ lại lúc trước cùng Miêu Anh Long Hổ đại chiến đến, hắn không khỏi trong lòng bội phục mình, ta mẹ nó là thật không sợ chết a! Lúc trước mình tìm đường chết trình độ đã phá trần đều, hiện tại còn sống, quả thực liền là một cái kỳ tích a!

"Chúc mừng, " hệ thống bỗng nhiên đoạt hí giống như xông ra, "Lần này kỳ ngộ đã hoàn thành, độ hoàn thành: 85%. Chúc mừng, thu hoạch được ẩn hình đạo cụ một kiện, mời kiểm tra và nhận!"

85%?

Triệu Ngọc lúc này mới nhớ tới, hôm nay thế nhưng là mở ra "Cấn Khảm" quẻ, "Khảm" quẻ hiện tại không cần nói, hắn hơi kém bị Miêu Anh chơi chết, "Khảm" quẻ đại biểu nữ nhân, tự nhiên trừ Miêu Anh ra không còn có thể là ai khác.

Thế nhưng là. . ."Cấn" quẻ đâu?

Mặc dù hôm nay mình rất dụng tâm tra án, thế nhưng là , có vẻ như cũng không có tra được cái gì đặc biệt có giá trị manh mối a? 85% cũng coi như không thấp, đây có phải hay không là biểu thị, mình tra án phương hướng, là chính xác đây này?

Triệu Ngọc ấn mở đạo cụ ban thưởng, phát hiện mình lại lấy được một cái không có nhiều tác dụng lớn chỗ tín hiệu tăng cường khí. Thứ này tác dụng thực sự không lớn, trừ phi lại có loại kia bị nhốt quặng mỏ sự tình sinh.

Bất quá, giờ này khắc này, Triệu Ngọc tâm tư hoàn toàn không ở nơi này, hắn đã lại về tới vụ án điều tra đi lên. Nếu như hắn hôm nay điều tra phương hướng không sai, như vậy ngày mai đâu? Sẽ có hay không có thu hoạch mới? Mà lại, ngày mai nhưng là muốn cùng Miêu Anh cùng một chỗ tra án, lại cùng cái này nữ ma đầu tiếp xúc gần gũi, mình lại muốn ứng đối ra sao?

Hắn biết, Miêu Anh nhất định phải cùng mình cùng một chỗ tra án, kỳ thật cũng không phải là bởi vì nàng nghĩ chiếu cố mình, mà là bởi vì nhận lấy Lưu Trường Hổ cùng Mao Vĩ xa lánh! Nữ nhân này, thật sự là giảo hoạt giảo hoạt nhỏ dầu, rõ ràng là đang lợi dụng ta, lại nói đến cùng

lão tài xế mang người mới, thật sự là Thái nãi nãi hùng. . .

Sau đó, Triệu Ngọc lại nghe trộm mấy lần Miêu Anh bên kia động tĩnh. Miêu Anh luyện qua Thái Quyền hắn là trở về nhà, sau đó liền tắm rửa đi ngủ.

Ở giữa, nàng chỉ là ấn mấy lần điện thoại, cũng rốt cuộc không cùng ai nói nói chuyện. Tắm rửa thời điểm, cũng chỉ có thể nghe được ào ào tiếng nước chảy, còn có chính Miêu Anh hừ phát vui sướng tiểu khúc.

Khi đó, Triệu Ngọc thậm chí có chút hối hận, thật hắn là lại phối hợp một cái camera cho nàng sử dụng một chút, tốt thưởng thức một chút nàng kia nóng bỏng, vì chính mình nho nhỏ trả thù một chút. . .

Cuối cùng, Triệu Ngọc lại nằm ở trên mặt bàn loại bỏ mấy lần vụ án tư liệu, vì ngày mai điều tra kế hoạch chuẩn bị sẵn sàng, lúc này mới rốt cục tắt đèn lên giường.

Bất quá, đêm nay là chú định không có cách nào mới hảo hảo đi ngủ, Miêu Anh không thể tránh né xông vào mộng đẹp của hắn.

Ở trong mơ, Triệu Ngọc làm một cái đặc biệt kỳ hoa mộng, hắn mộng thấy mình vì trả thù Miêu Anh, vậy mà mặc vào áo tàng hình đem Miêu Anh cưỡng ép đẩy ngã! Thế nhưng là, khi hắn đã cởi xuống Miêu Anh quần áo, chuẩn bị áp dụng tội ác thời điểm, lại phát hiện áo tàng hình không có khoá kéo cùng nút thắt. . .

Sáng sớm hôm sau.

Trời còn chưa sáng, Triệu Ngọc liền sớm rời giường mở một quẻ.

Kết quả, kích động lòng người thời khắc đến, hôm nay, hắn lại lần nữa mở ra một cái "Cấn Khảm" quẻ đến, vậy mà cùng ngày hôm qua quẻ văn giống nhau như đúc!

Triệu Ngọc đột nhiên cảm giác được, mình khoảng cách cái kia chờ mong đã lâu đáp án, tựa hồ lại tới gần một bước! Hồi tưởng lúc trước truy nã Dương Văn Đào thời điểm, cũng là bởi vì liên tục mở ra "Cấn" quẻ, mới cuối cùng đem nó bắt được.

Như vậy. . . Lần này, có thể hay không cũng giống như thế đâu?

Triệu Ngọc lập tức cảm thấy hưng phấn, tinh thần phấn chấn. Còn chưa tới đi làm điểm, liền sớm đi tới cục cảnh sát đi làm. Bởi vì Miêu Anh còn chưa cùng Lưu Trường Hổ đánh xin, Triệu Ngọc tới trước đến giám chứng khoa, để Vương khoa trưởng giúp mình phá hủy tuyến.

Tuyến hủy đi về sau, Triệu Ngọc về sau cũng không cần già đỉnh lấy khăn trùm đầu cùng băng gạc, đầu trọc sáng lên, rất cảm thấy nhẹ nhàng khoan khoái.

Bên này dỡ sạch tuyến về sau , bên kia Miêu Anh điện thoại cũng tới, hai người hẹn xong thời gian địa điểm, rất nhanh liền tiến vào chính đề.

Bất quá, nhìn thấy Miêu Anh vậy mà mở ra mình huy đằng ô tô, Triệu Ngọc không khỏi có chút ngoài ý muốn, hỏi: "Miêu đội trưởng, chúng ta có miễn phí xe cảnh sát, ngươi làm gì còn muốn mở ngươi xe cá nhân?"

"Một cái là mở quen thuộc!" Miêu Anh cười nói, "Một cái khác mà! Xe ta đây bên trong có nghe lén thiết bị, an toàn!"

Nói, Miêu Anh còn cố ý cùng Triệu Ngọc đưa mắt liếc ra ý qua một cái. Triệu Ngọc chỉ cảm thấy trán đều là hắc tuyến, trong lòng nói chuyện, ngươi cứ giả vờ đi, tiếp tục giả bộ đi! Lão tử hiện tại cái gì đều hiểu đã!

Bất quá, bởi vì kiêng kị Miêu Anh phía sau thực lực, Triệu Ngọc tự nhiên không dám chọc thủng, đành phải phối hợp lên xe.

"Thế nào, Triệu thần thám, chúng ta nhiệm vụ hôm nay là cái gì?" Vừa lên xe, Miêu Anh liền không kịp chờ đợi hỏi một câu.

"Ầy, " Triệu Ngọc đưa di động bên trên danh sách đưa cho Miêu Anh, nói, "Hôm qua, ta tra ra 4 cái khả nghi mục tiêu đến, cái này 4 người đều đã từng từ khu mỏ quặng bên trong làm qua, mà lại hiện tại mười phần giàu có!"

"Ừm. . ." Miêu Anh gật đầu, dùng ngón tay chỉ phía trên nhất một cái, "Khoảng cách này chúng ta gần nhất, có phải hay không, trước từ nơi này tra được? Ta hướng dẫn định vị rồi?"

"Không!" Triệu Ngọc lắc đầu về sau, chỉ chỉ cái thứ hai, "Trước tra cái này!"

Miêu Anh nhìn kỹ một chút tư liệu, nghi hoặc mà hỏi thăm: "Hám Văn Quân? Tại sao muốn trước tra hắn?"

"Ta thăm dò được, người này sớm tại Trình Tam Lý nhận thầu khu mỏ quặng trước đó, ngay tại khu mỏ quặng công việc, hơn nữa còn làm qua khảo sát đội tiểu đầu mục! Càng quan trọng hơn một điểm, người này cũng là ngựa phường trấn quê quán, cùng Trình Tam Lý là đồng hương! Ta cảm thấy, coi như hắn cùng vụ án bắt cóc không quan hệ, cũng không chừng biết chút ít cái gì!"

"Nha. . . Ta nghe nói, Miên Lĩnh án bọn cướp bên trong, có người quen thuộc bạo phá kỹ thuật, " Miêu Anh kinh ngạc lời nói, "Người này nếu là từ khảo sát đội làm việc qua, chẳng lẽ. . . Ai? Triệu Ngọc! Đây chính là manh mối trọng yếu a, ngươi vì cái gì không cùng đội trưởng đánh báo cáo đâu?"

"Đánh báo cáo?" Triệu Ngọc tức giận nhìn Miêu Anh một chút, "Tốt, ngươi là tổ B tổ trưởng, ngươi bây giờ liền đi đánh đi!"

Miêu Anh suy nghĩ một chút, rõ ràng nghe được Triệu Ngọc trong lòng tức giận . Bất quá, nàng chỉ cho là Triệu Ngọc là tại sinh Lưu Trường Hổ khí. Cho nên, nàng không có nói thêm nữa, trực tiếp nổ máy xe, chở Triệu Ngọc hướng vùng núi lái đi.

Chương 200: Chương 200: Còn có 1 người

Chương 200: Còn có 1 người

Có Miêu Anh làm bạn chỗ tốt chính là, Triệu Ngọc chí ít không cần tự mình lái xe. Mà lại, trên con đường này, Miêu Anh một mực tại cùng Triệu Ngọc nghiên cứu thảo luận lấy tình tiết vụ án, cũng so với mình một người tra án nhiều hơn mấy phần niềm vui thú.

"Ta nghe nói, " Miêu Anh hỏi Triệu Ngọc, "Mất tích khoa bên kia đã tìm tới mấy cái dung mạo cùng Lương Tư Tư tương tự người?"

"Đúng vậy, " Triệu Ngọc gật đầu, "Nhưng là sau cùng DNA so với, tất cả đều không có qua!"

"Ai!" Miêu Anh thở dài, "Mò kim đáy biển a! Mặc dù chúng ta lòng mang nguyện cảnh, nhưng là cái này Lương Tư Tư còn sống tỉ lệ, thật sự là quá nhỏ! Ngươi nói, có phải hay không là năm đó những hài tử kia làm cái gì đùa ác, kết quả chơi lớn đâu?"

"Xin nhờ!" Triệu Ngọc lắc đầu, "Muốn nói hiện tại hài tử có lẽ còn có thể, thế nhưng là niên đại đó hài tử, tư tưởng đều đơn thuần như vậy, làm sao có thể chứ? Lại nói, tiền chuộc, quặng mỏ, thuốc nổ, những này là bọn nhỏ có thể làm được sự tình sao?"

"Có đạo lý!"

Miêu Anh gật đầu về sau, lại cùng Triệu Ngọc nói linh tinh ra rất nhiều kỳ hoa ý nghĩ cùng giả thiết tới. Triệu Ngọc nhìn ra được, Miêu Anh đối Miên Lĩnh án cảm thấy hứng thú vô cùng, thậm chí đã đến si mê trình độ.

Hai người nói nói, cũng không biết nói đến cái nào lời nói gốc rạ bên trên, Miêu Anh lại bỗng nhiên nhắc lên kim chấn bang đội trưởng đến: "Ta nghe chúng ta Nhữ Dương phân cục Lương cục trưởng nói, hắn cùng các ngươi Kim đội trưởng trước kia tại một cái trong đội làm qua, đều là già hình sự trinh sát đâu! Nghe nói, vị này Kim đội trưởng lúc còn trẻ, là cái điển hình Uy Long mãnh dò xét, cả một đời phá được qua không ít lợi hại bản án, cũng nắm qua không ít cùng hung cực ác tội phạm đâu!"

"Đúng vậy a, hắn là thật lợi hại! Cũng rất cố chấp!" Nhớ tới Kim đội trưởng đến, Triệu Ngọc không chịu được một trận khổ sở.

"Lương cục trưởng nói, các ngươi Kim đội trưởng nếu như vui lòng lời nói, sớm có thể làm được cục trưởng trên ghế ngồi!" Miêu Anh lại nói, "Đáng tiếc a, người này chỉ thích tại một tuyến dốc sức làm, phá án, bắt tội phạm, đối làm quan không có hứng thú!"

Nghe đến đó, Triệu Ngọc vốn muốn nói, Kim lão ý nghĩ có phải hay không giống như ngươi? Vì có thể tra Miên Lĩnh án, ngươi cũng không tiếc xuống chức ! Bất quá, hắn sợ nói lộ ra miệng, cuối cùng không có lên tiếng.

"Lão đầu này, tính tình hắn là rất bướng bỉnh a?" Miêu Anh tựa hồ đối với Kim đội trưởng thật cảm thấy hứng thú, còn nói, "Xương đùi đầu hoại tử, làm lớn như vậy một cái giải phẫu, vậy mà ai cũng không có nói cho! Nếu không phải chúng ta Lương cục trưởng từ bệnh viện đụng phải hắn, cũng còn không biết đâu!"

"Ừm. . . Cái này. . ." Triệu Ngọc tư duy hơi chậm một chút chậm, vội

hỏi, "Ngươi, ngươi nói cái gì? Xương đùi đầu hoại tử?"

"Nhìn!" Miêu Anh cười nói, "Ngươi nhìn, ngay cả các ngươi những thuộc hạ này cũng không biết a? Lão đầu nhi này quá bướng bỉnh! Bất quá ngươi yên tâm, ta nghe nói, hắn đổi một đôi mới xương đùi đầu, hiện tại đã có thể đi bộ, ai? Triệu Ngọc. . . Ngươi không sao chứ? Ta nhìn ngươi hình miệng, có vẻ giống như đang chửi đổng đâu?"

Lão quỷ đầu! ?

Triệu Ngọc đương nhiên là đang chửi đổng, hắn mau đưa mình cắn đến lợi đổ máu đều, không nghĩ tới a, không nghĩ tới, ngay cả lão gia hỏa này cũng mẹ nó có sáo lộ a?

Thật sự là giang hồ hiểm ác, lòng người khó lường.

Bất quá, đương Triệu Ngọc thật sâu phẩm vị một phen về sau, lại rất nhanh biến mất hỏa khí. Bởi vì, mặc kệ Kim đội trưởng như thế nào lừa hắn, nhưng lão nhân gia điểm xuất phát, lại là tốt!

Hắn có lẽ là lo lắng cho mình bởi vì tạm thời cách chức, mà dưới cơn nóng giận rời đi cảnh đội, cho nên mới diễn một màn như thế khổ nhục kế.

Mà lại, hắn có thể đem cái kia trân quý cây hồng bì laptop giao cho mình, không thể nghi ngờ là đối với mình lớn nhất tín nhiệm!

Chỉ bất quá nha, vô cớ lại trúng một thương, Triệu Ngọc trong lòng luôn luôn cảm giác có như vậy một tia không thoải mái. . .

Miêu Anh kỹ thuật lái xe, cùng nàng võ kỹ đồng dạng xuất sắc, không bao lâu, liền đem huy đằng lái xe đến lập tức phường trấn.

Căn cứ Trương Cảnh Phong tra được tư liệu, cái này Hám Văn Quân từ

lúc thế kỷ trước thập kỷ 90 bắt đầu, một mực cùng kim loại màu liên hệ, mình thành lập công ty, khai thác, tiêu thụ, gia công một con rồng, sinh ý làm được sinh động. Hiện nay, tổng công ty đều mở đến thủ đô đi!

Đang điều tra trước đó, Triệu Ngọc căn cứ tìm tới điện thoại đánh qua rất nhiều lần, thế nhưng là đối phương hoặc là không tiếp, hoặc là liền là không hào, hiện tại đành phải đến ngựa phường trấn tự mình đến nhà đến thăm.

Hám Văn Quân nhà thật sự là có tiền,

Tại trên trấn hoàn cảnh tốt nhất khu vực, dựng lên khí phái vườn hoa dương phòng.

Ai ngờ, Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh đến thăm về sau, cũng không có nhìn thấy Hám Văn Quân bản nhân, chỉ là gặp đến Hám Văn Quân lớn cháu trai. Vị này lớn cháu trai nói, Hám Văn Quân những năm này rất ít về nhà, một mực trường cư thủ đô. Nếu muốn tìm hắn, phải đi thủ đô mới được.

Triệu Ngọc hỏi vị này lớn cháu trai mấy vấn đề, nhưng niên kỷ của hắn quá nhỏ, căn bản không hiểu rõ Hám Văn Quân năm đó tình huống. Cuối cùng đành phải cùng hắn muốn số điện thoại, bất đắc dĩ rời đi.

Rời đi về sau, chưa từ bỏ ý định Triệu Ngọc lập tức đem điện thoại đánh tới, ai ngờ, điện thoại lại là Hám Văn Quân thư ký tiếp. Đương Triệu Ngọc cho thấy ý đồ đến về sau, hắn thư ký khách khí đáp ứng bọn hắn, có thể giúp bọn hắn hẹn trước một chút, để bọn hắn cuối tuần này đến thủ đô một chuyến liền có thể viếng thăm. Sau đó, người ta liền uyển chuyển cúp xong điện thoại.

"Con bà nó là con gấu!" Triệu Ngọc tức giận tới mức chửi đổng, "Nhận cú điện thoại đều như thế lớn phổ, còn muốn chúng ta tự mình quá khứ? Hừ, không phải liền là có tiền sao? Tốt, ngươi nhìn lão tử làm sao chỉnh

ngươi!"

Bất quá, Miêu Anh đối manh mối này phi thường trọng thị, lúc này nói cho Triệu Ngọc: "Đường dây này tuyệt đối không thể thả, mặc kệ nhiều phiền phức, cũng phải cùng cái này Hám Văn Quân gặp mặt một lần mới được! Nếu như người này ban đầu ở Ngân Bàn Trấn khu mỏ quặng trải qua ban, coi như hắn không phải bọn cướp, cũng rất có thể từ trong miệng hắn hỏi ra đầu mối gì!"

Từ Hám Văn Quân hào trạch ra, Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh lại ngựa không dừng vó đến thăm trên danh sách một vị khác. Kia là một cái đồng dạng ở tại ngựa phường trấn lão gia tử, năm nay đã 80 tuổi đều.

Người này cũng từ Ngân Bàn sơn khu mỏ quặng làm việc qua, hiện tại cũng rất có tiền.

Lần này phi thường thuận lợi, hai người trực tiếp gặp được lão gia tử bản nhân, lão gia tử mặc dù đi đứng không tiện, nhưng là tinh thần rất tốt, lúc nói chuyện cũng một mực là cười ha hả.

Hỏi qua về sau mới biết được, nguyên lai lão gia tử này chính là khu mỏ quặng một kế toán, mặc dù cho Trình Tam Lý đánh qua công, nhưng căn bản ngay cả quặng mỏ cũng không xuống qua.

Bất quá, lão gia tử lại nói, hắn nhận biết cái kia Hám Văn Quân, nói Hám Văn Quân lúc ấy là khu mỏ quặng khảo sát đội, về sau Trình Tam Lý nhận thầu quặng mỏ về sau, hắn cũng đi theo làm qua một đoạn thời gian.

Còn nói Hám Văn Quân là cao tài sinh, có học vấn, hiện tại lợi hại hơn, là đại lão bản, có tiền, thật nhiều tiền!

Triệu Ngọc liền tranh thủ thời gian hỏi hắn, Hám Văn Quân biết hay không bạo phá?

Lão gia tử trí nhớ rất tốt, trực tiếp cười ha hả trả lời nói, tại lúc ấy niên đại đó, khảo sát đội nhiệm vụ chủ yếu kỳ thật liền là bạo phá, hám văn tuấn nếu là khảo sát đội, tự nhiên hiểu.

Nghe được tin tức này, Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh không khỏi một trận mừng rỡ, theo như cái này thì, cái này Hám Văn Quân, tựa hồ càng thêm đáng giá hoài nghi!

Từ giờ trở đi, nhất định phải mật thiết chú ý người này mới được.

Thế là, từ lão gia tử nhà ra, Triệu Ngọc lập tức cho Trương Cảnh Phong gọi điện thoại, để hắn dùng tốc độ nhanh nhất, thu hoạch cái này Hám Văn Quân tài liệu cặn kẽ, bao quát gia đình của hắn, hài tử, công việc, tóm lại có quan hệ hắn hết thảy hết thảy tất cả đều muốn tra, càng kỹ càng càng tốt!

Trương Cảnh Phong nghe xong Triệu Ngọc khẩu khí liền biết can hệ trọng đại, tự nhiên không dám thất lễ, cam đoan mau chóng hoàn thành nhiệm vụ.

Nói chuyện điện thoại xong, Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh lúc này mới rời đi ngựa phường trấn, lại đi điều tra trên danh sách còn lại hai cái.

Trải qua hơn nửa ngày bôn ba về sau, còn lại hai người đã bị loại bỏ, mặc dù bọn hắn cũng nhận biết Trình Tam Lý, nhưng xưa nay không có cho Trình Tam Lý làm qua việc, cũng chưa từng đi qua Ngân Bàn Trấn khu mỏ quặng.

Việc đã đến nước này, hai người càng thêm cảm thấy, hắn là đem điều tra trọng điểm, chuyển dời đến cái này Hám Văn Quân trên thân tới.

"Hám Văn Quân, Hám Văn Quân. . ." Ở trên đường trở về, Miêu Anh một mặt lái xe, miệng bên trong lại một mực lặp đi lặp lại lẩm bẩm cái

tên này, ý đồ từ đó cân nhắc ra cái gì đến, bỗng dưng, nàng vội hỏi Triệu Ngọc nói, " không đúng? Hiện hữu trên tư liệu, căn bản không có cái tên này, ngươi là thế nào tra được?"

"Khục!" Triệu Ngọc khí định thần nhàn nói, "Tra thôi! ? Cái này còn có cái gì dễ nói? Dựa theo Trình Tam Lý quan hệ nhân mạch, từng cái tra, từng cái hỏi thôi!"

"Thế nhưng là, " Miêu Anh vẫn là không hiểu, "Nhiều như vậy thám viên tại Ngân Bàn sơn tra xét lâu như vậy, đều không có tra được đâu!"

"A, " Triệu Ngọc nhún vai, xem thường nói, "Thám viên nhóm tra không được, là bởi vì bọn hắn là từ khu mỏ quặng bắt đầu tra, mà ta là từ người bắt đầu tra, đương nhiên là ta tốt hơn tra một chút. Ta chỉ cần tìm được một cái, liền có thể từ trên người hắn hỏi ra hai cái hoặc là ba cái, sau đó liền lần lượt tìm, lần lượt hỏi thôi!"

Triệu Ngọc lời này mặc dù không giả, lại là sự tình ra có nguyên nhân. Bởi vì tại xuyên qua trước, Triệu Ngọc đã từng giúp các lão bản làm qua đòi nợ tay chân, vì đem những cái kia thiếu nợ người bắt tới, hắn nhất định phải toàn lực ứng phó, thủ đoạn dùng hết.

Cho nên, theo một ý nghĩa nào đó giảng, hắn cũng coi là một vị tìm người cao thủ, hơn nữa còn là một cái không đạt mục đích không bỏ qua tìm người cao thủ!

"Nha. . ." Miêu Anh khẽ gật đầu, nói, "Ta còn tưởng rằng, ngươi lại muốn nói cái gì, là ngươi thần tiên bằng hữu hỗ trợ loại hình thì sao đây! Ai? Triệu Ngọc, ta cảm giác ngươi hôm nay có chút bất thường a? Ngươi. . . Làm sao bỗng nhiên như thế trung thực đây?"

Nói nhảm! Triệu Ngọc trong lòng thầm mắng, ta lại không trung thực, liền bị sung quân đều!

Thế nhưng là, hắn tự nhiên không thể nói thẳng, liền dứt khoát tức giận nhả rãnh nói: "Đại tiểu thư a, ngươi đến cùng muốn như thế nào? A, ta trêu chọc ngươi không được, hiện tại nói đàng hoàng, chẳng lẽ cũng không được sao? Ngươi cũng quá khó hầu hạ a?"

"Ha ha ha, hai câu này còn giống chuyện! Đừng nói, ngươi không đùa nghịch lưu manh, ta còn thực sự không thói quen còn!"

Ai u ta đi!

Triệu Ngọc trong lòng suy nghĩ, hai ta đến cùng ai là run M a?

"Ai? Không đúng. . ." Đột nhiên, Miêu Anh liền nghĩ tới cái gì, vội hỏi, "Trình Tam Lý, người này rõ ràng cùng vụ án bắt cóc không quan hệ, nhưng ngươi vì cái gì liền là nhắm ngay hắn đâu?"

"Ừm. . . Là ta thần tiên bằng hữu nói cho ta biết!" Triệu Ngọc nghiêm túc nói, "Hắn để cho ta hảo hảo điều tra thêm cái này Trình Tam Lý. . . Ai? Ai ai ai. . ." Triệu Ngọc gặp Miêu Anh làm bộ muốn đánh, tranh thủ thời gian đổi giọng nói, "Con tin bị chôn ở Trình Tam Lý nhận thầu trong hầm mỏ, tự nhiên muốn từ hắn tra được! Bọn cướp bên trong khẳng định có người cho hắn đánh qua công, ngươi điều tra Trình Tam Lý, không thì có khả năng tra được người này sao? Ta mẹ nó, lái xe, ngươi làm sao cũng có thể đánh người đâu? Đây chính là đường núi a. . ."

Dù là không sợ trời không sợ đất Triệu Ngọc, cũng bị Miêu Anh làm cái khóc không ra nước mắt, sắp sụp đổ. . .

"Ừm. . . Nghe vào. . . Còn thật có đạo lý! Tiểu tử ngươi, thật đúng là không đơn giản!" Miêu Anh một tay cầm tay lái, thỏa mãn nhẹ gật đầu. Nhưng mà, tại nàng nghiêm túc cân nhắc một phen về sau, chợt quay mặt lại nói, "Triệu Ngọc a, đã muốn từ Trình Tam Lý tra được, kia

chúng ta có phải hay không không để ý đến chút gì? Có phải hay không còn có một người, có thể điều tra thêm. . ."

Chương 201: Chương 201: Thâm cừu đại hận

Chương 201: Thâm cừu đại hận

Thời gian qua đi mấy ngày, Triệu Ngọc lần nữa về tới Tần Nam ngục giam.

Lần này, điều tra đối tượng đổi thành một cái tên là Trình Quang Minh người.

Trình Quang Minh, 50 tuổi, Mã Phường trấn người, Trình Tam Lý nhi tử. Mặc dù Trình Tam Lý con riêng đông đảo, nhưng trước mắt vị này lại là một cái duy nhất chính quy nhi tử.

Nguyên lai, Miêu Anh nói, còn có một cái cần điều tra, chính là người này. Đã hắn là Trình Tam Lý thân nhi tử, như vậy hắn có lẽ hắn là hiểu rõ càng nhiều tình huống. Mà lại, người này tại 26 năm trước, cũng đã trưởng thành, khẳng định biết không ít thứ.

"Âm mưu giết người! Bị phán 30 năm tù có thời hạn! ?" Trong phòng thẩm vấn, Miêu Anh nhìn xem Trình Quang Minh hồ sơ, cảm thấy ngoài ý muốn hỏi Triệu Ngọc, "Ngươi không phải nói, hắn là bởi vì đả thương người tội tiến đến sao?"

"Xin nhờ!" Triệu Ngọc nhíu mày, "Ta vậy cũng là tin đồn tới! Danh tự không có lầm coi như không tệ!"

"30 năm, rất nghiêm trọng a!" Miêu Anh nhìn xem hồ sơ thì thầm, "Bởi vì ám sát thương nhân Hách Cương vào tù, tại công chúng trường hợp ngay cả đâm vài đao, khiến Hách Cương tỳ vỡ tan, kết tràng vỡ tan, nặng chứng bệnh tình nguy kịch!"

"Ta dựa vào!" Triệu Ngọc thè lưỡi, "Thật đúng là âm mưu giết người a, cái này không phải liền là chạy muốn mạng đi mà! Còn công chúng trường hợp, thù đủ lớn! Ai . . . chờ chút. . . Thương nhân Hách Cương? Làm sao nghe được có chút quen tai đâu?"

"Ta đi, điều này cũng không biết sao? Dung Thiên tập đoàn tổng giám đốc a!" Miêu Anh cười nói, "Ta nhớ tới chuyện này tới, khi đó ta mới lên cao trung giống như, Dung Thiên tổng giám đốc bị đâm, tại Tần Sơn cũng coi là lớn tin tức. Nghe nói, Hách Cương cũng là mệnh đủ lớn, kém một chút mà liền ngỏm củ tỏi! Muốn nhìn như vậy, phán quyết 30 năm thật đúng là không coi là nhiều!"

Nha. . .

Triệu Ngọc lúc này mới nhớ tới, nguyên lai, Hách Cương liền là cái kia Hách Gia Tuấn lão cha.

"Ta không rõ, " Miêu Anh lắc đầu, "Trình Quang Minh tại sao muốn lấy đao đi đâm Hách Cương đâu? Đây rõ ràng liền là đồng quy vu tận đấu pháp a!"

"Cái này còn có thể có cái gì?" Triệu Ngọc vừa định nói "Có thù" hai chữ, theo cửa sắt vừa mở, Trình Quang Minh đã bị giám ngục dẫn vào.

Để Triệu Ngọc kinh ngạc chính là, Trình Quang Minh một con mắt, lại là mù. Miêu Anh cũng là hơi kinh ngạc, mau từ trên hồ sơ nhìn lướt qua, lúc này mới nhìn thấy, nguyên lai tại vào tù năm thứ hai, Trình Quang Minh liền bị một tù phạm đâm mắt bị mù!

Miêu Anh tranh thủ thời gian ra hiệu Triệu Ngọc, Triệu Ngọc nhìn sau mỉm cười, rất rõ ràng, Trình Quang Minh con mắt hắn không phải là cái gì ngoài ý muốn, rõ ràng là Hách Cương mướn người cho hắn làm!

Xem ra, hai người này cừu hận thật đúng là đủ lớn!

Bất quá, Triệu Ngọc cho rằng, hai người bọn họ cho dù có thiên đại thù, cũng cùng mình muốn tra Miên Lĩnh án không quan hệ. Cho nên, vẫn là tranh thủ thời gian thẩm vấn chính đề đi.

Thế là, đương Trình Quang Minh đang tra hỏi trên ghế ngồi xuống về sau, thẩm vấn chính thức bắt đầu. Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh thẩm vấn chủ đề, tự nhiên là vây quanh Ngân Bàn Trấn khu mỏ quặng triển khai.

Nhưng mà, mặc dù Trình Quang Minh hết sức phối hợp, nhưng bởi vì 30 năm trước hắn chính là một cái siêu cấp phú nhị đại, chỉ lo ăn uống cá cược chơi gái rút, căn bản không có đi qua cái gì khu mỏ quặng.

Mà lại, bởi vì Trình Quang Minh đặc biệt thụ Trình Tam Lý yêu chiều, trên phương diện làm ăn sự tình, Trình Tam Lý cơ bản không cùng hắn nói, chỉ biết là đưa tiền! Đưa tiền! Đưa tiền tiền!

Bởi vậy, bạch bạch hỏi nửa ngày, Trình Quang Minh nhưng căn bản không biết có người nào cho hắn lão ba làm việc, cũng không biết cái gì Hám Văn Quân.

Mắt nhìn thấy thẩm vấn liền muốn dừng ở đây, vô công mà trở về, Miêu Anh chợt phạm vào Bát Quái tình tiết, vậy mà hỏi tới Trình Quang Minh vào tù sự tình đến, nàng rất muốn biết, Trình Quang Minh tại sao muốn ám sát cái kia Hách Cương?

Ai ngờ, vừa nhắc tới cái đề tài này, Trình Quang Minh lập tức mặt giận dữ, mọi loại kích động nói ra: "Hách Cương cái này ghê tởm tạp chủng! Là hắn, hại ta —— cửa nát nhà tan! ! !"

Nguyên lai, Trình Tam Lý một mực tại Tần Sơn lẫn vào phong sinh thủy khởi, nhưng hắn về sau gia đạo sa sút, thậm chí cuối cùng thảm đạm kết thúc, lại tất cả đều là bái cái này Hách Cương ban tặng!

Trình Quang Minh nói, Hách Cương cũng là làm vật liệu xây dựng lập nghiệp, vì chèn ép nhà bọn hắn, cái này Hách Cương làm đủ trò xấu, thủ đoạn dùng hết.

Có đôi khi, hắn thà rằng mình bồi lên một số tiền lớn, cũng phải đem nhà bọn hắn hộ khách cướp đi. Mà lại, Hách Cương thế lực cũng không nhỏ,

Hắc bạch hai đạo, lớn nhỏ ăn sạch, chỉ đem Trình Tam Lý bức bách đến cùng đường mạt lộ, cuối cùng đóng cửa đóng cửa!

Nhưng mà, muốn nói chỉ riêng thương nghiệp cạnh tranh thì cũng thôi đi, tại Trình Tam Lý thất thế về sau, Hách Cương vẫn không buông tha, không ngừng mà cho Trình Tam Lý thiết sáo tính toán, ba ngày hai đầu phái chủ nợ đến quấy rối, ẩu đả, nện đồ vật.

Mà lại, càng làm cho người ta giận sôi chính là, Hách Cương còn mướn người hắn tỷ tỷ! Về sau tỷ tỷ nàng ra tai nạn xe cộ, cũng một mực phi thường kỳ quặc.

Trình Quang Minh còn nói, tại tỷ tỷ của hắn xảy ra chuyện về sau, Trình Tam Lý triệt để sợ hãi, liền tan hết gia tài, đem Trình Quang Minh đưa đến nơi khác chạy nạn.

Nhưng mà, Trình Quang Minh rời đi Tần Sơn không lâu về sau, liền lần lượt truyền đến phụ thân hắn bệnh nặng qua đời, mẫu thân treo ngược tự sát tin dữ!

Trình Quang Minh biết, nhà của hắn phá người vong, hoàn toàn là bái

cái này Hách Cương ban tặng, sâu như vậy thù đại hận, lúc này mới trêu đến hắn sát tâm nổi lên, trước mặt mọi người hành thích.

Lúc đầu, hắn liền là ôm đồng quy vu tận đi, nhưng cuối cùng không nghĩ tới, cái này Hách Cương mạng lớn, vậy mà không chết!

Có thể nghĩ, Hách Cương làm sao có thể bỏ qua hắn đâu! Chẳng những sử dụng tiền tài cùng thủ đoạn, cho hắn phán quyết một cái trọng hình, hơn nữa còn mướn người đâm mù hắn con mắt!

Sau khi nghe xong, Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh không chịu được nhìn nhau im lặng, không ngờ đến, trong này thế mà còn có như thế qua cố sự.

"Đúng vậy, " Miêu Anh cúi đầu xông Triệu Ngọc nhỏ giọng nói, "Ta sớm có nghe thấy, có truyền ngôn nói cái này Hách Cương chính là cái cấp tiến thương nhân, trước kia liên lụy qua rất nhiều không đứng đắn thương nghiệp cạnh tranh. Nhưng mà, gia hỏa này thực lực hùng hậu, mà lại cùng chính thức quan hệ mật thiết, qua nhiều năm như vậy không người có thể rung chuyển!"

"Nha. . ." Triệu Ngọc mỉm cười, trong lòng lại nói, chuyện này cũng không phải tuyệt đối! Thật sự là xảo, Tô Dương đang điều tra những cái kia trong xí nghiệp, liền thình lình có Dung Thiên tập đoàn cái tên này.

Hừ hừ hừ. . . Đừng nhìn hiện tại huyên náo hoan, cẩn thận tương lai kéo danh sách!

"Bất quá. . ." Ai ngờ, Miêu Anh rất nhanh lại lâm vào trầm tư, nghi ngờ nói, "Không đúng lắm a, nếu như là thương nghiệp cạnh tranh còn có thể nói còn nghe được, thế nhưng là, nữ nhân, đuổi tận giết tuyệt, đây rõ ràng là tại tiết tư phẫn mà!"

Nghĩ đến chỗ này, Miêu Anh lập tức cao giọng đối Trình Quang Minh

hỏi: "Nếu như ngươi nói đều là thật, Hách Cương đối ngươi như vậy nhóm nhà, có phải hay không là ngươi ba ba đắc tội qua hắn? Cùng hắn có cái gì khúc mắc?"

"Cái này. . . Giống như. . . Không có a?" Trình Quang Minh hồi ức nói, " không nghe ta ba ba đề cập qua người này a? Có thể có cái gì khúc mắc? Cho dù có khúc mắc, cũng không trở thành làm được như thế tuyệt đi! ?"

"Chậc chậc. . ." Miêu Anh chậc lưỡi lắc đầu, nhỏ giọng xông Triệu Ngọc thì thầm, "Cũng thế, hiện tại chỉ là hắn lời nói của một bên, không có chứng cứ a! Nếu là Hách Cương thật làm những cái kia phạm pháp sự tình, hắn là đã sớm bắt đi lên!"

"Cảnh sát, ta biết không có chứng cứ!" Ai ngờ, Trình Quang Minh con mắt không tốt, thính lực lại rất lợi hại, bận bịu vội vàng nói, "Nhưng là, ta có thể dùng mệnh đến đảm bảo, những cái kia nhằm vào chúng ta gia sự tình, tất cả đều là Hách Cương làm! Lúc đầu, cha ta có không ít bằng hữu, coi như nhà chúng ta mua bán không được, cũng tuyệt đối không đến được cửa nát nhà tan tình trạng! Hách Cương, nói rõ là muốn chúng ta nhà đoạn tử tuyệt tôn!"

"Cái này cũng không tốt làm được, " Triệu Ngọc lại mí mắt không nhấc cùng một câu, "Cha ngươi có nhiều như vậy con riêng, hiện tại đã sớm khai chi tán diệp, còn nói gì đoạn tử tuyệt tôn!"

"Ngươi!" Trình Quang Minh đầu tiên là tức giận, ngay sau đó lại lần nữa đau khổ cầu khẩn, "Cảnh sát, ta van cầu các ngươi, xin các ngươi tin tưởng ta, Hách Cương tuyệt đối không phải một người tốt, người này đặc biệt âm hiểm, hắn khẳng định làm qua rất nhiều chuyện xấu! Ta cầu các ngươi cố gắng điều tra thêm hắn đi, dạng này người, không thể để cho hắn vĩnh viễn càn rỡ xuống dưới a. . ."

Cái gì! ?

Âm hiểm. . .

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc lưu ý đến chữ này, âm hiểm hai chữ, tựa hồ để hắn nhớ tới cái gì.

Ân. . . Nếu như, Hách Cương thật như Trình Quang Minh nói như vậy, như thế tâm ngoan thủ lạt, âm hiểm xảo trá, như vậy. . . Có phải hay không. . . Còn có một loại khác khả năng đâu?

Bỗng dưng, Triệu Ngọc tựa hồ bắt lấy một cái ý niệm trong đầu, vội vàng mở miệng hỏi: "Trình Quang Minh, ta hỏi ngươi, Hách Cương là lúc nào trở nên có tiền? Hắn quật khởi, có phải hay không có chút —— đột nhiên! ?"

Chương 202: Chương 202: Chân tướng cũng không phức tạp?

Chương 202: Chân tướng cũng không phức tạp?

Triệu Ngọc hỏi lên như vậy, ngay cả mình nổi da gà đều nổ đi lên!

Miêu Anh cũng là trong nháy mắt lĩnh ngộ, dùng không thể tưởng tượng nổi con mắt nhìn về phía Triệu Ngọc.

"Ta không biết a!" Trình Quang Minh lại là bất đắc dĩ nói, "Tựa như là 9o niên đại trung kỳ đi người này, 94 năm, 95 năm thời điểm khả năng. . . Dù sao cho ta cảm giác là rất đột nhiên, gia hỏa này vừa nhô ra, liền đặc biệt lợi hại, một hơi mở mấy nhà vật liệu xây dựng thị trường, lúc ấy liền có thể cùng nhà chúng ta chống lại bộ dáng! Cha ta còn giống như cùng hắn gợi lên xung đột trả, liền là nhớ không rõ lắm. . ."

Triệu Ngọc quay đầu nhìn một chút Miêu Anh, mặc dù không có nói chuyện, nhưng là hai người tựa như có cái gì tâm niệm cảm ứng, Miêu Anh lập tức lắc đầu nói ra:

"Không đúng, Hách Cương là điển hình Tần Sơn người, thị khu, không phải Mã Phường trấn! Mà lại. . ."

Triệu Ngọc vẫn không nói gì, mà là tại ngưng thần suy tư điều gì.

Miêu Anh cũng là có chút lông tơ đứng thẳng cảm giác, vội vàng đóng chặt miệng, đang yên lặng chờ đợi lấy Triệu Ngọc suy nghĩ.

Cứ như vậy, trọn vẹn trầm mặc hai phút sau, hai người lúc này mới trao đổi một ánh mắt, đi ra phòng thẩm vấn.

Nhìn thấy ngoài cửa không người, Triệu Ngọc lập tức đối Miêu Anh thấp giọng nói ra: Đến làm cho Trương Cảnh Phong thêm cái ban nhi!"

Ai ngờ, đối mặt Triệu Ngọc nhảy vọt tư duy, Miêu Anh lại hiển nhiên có thể đuổi theo tiết tấu, lúc này nói ra: "Không cần, Hách Cương cùng Hám Văn Quân khác biệt, hắn là công chúng nhân vật, ta tự mình tới tra là được! Triệu Ngọc, ta nghĩ, sự tình ra khẩn cấp, đêm nay hai ta điều tra Khúc Bình bị hại nhiệm vụ bí mật, liền tạm dừng một lần đi! Trước tiên đem Miên Lĩnh án lý giải đầu mối đến lại nói. . ."

"Tốt! Ta đang có ý này!" Triệu Ngọc phối hợp với gật đầu, trong lòng lại thằng mắng con bà nó là con gấu, cái này giảo hoạt Miêu Nhân Phụng, còn trang. . . Giả bộ a ngươi liền. . . Ta nhìn ngươi có thể giả bộ tới khi nào?

Hai người về phòng thẩm vấn lại đề ra nghi vấn Trình Quang Minh một vài vấn đề, đợi cho từ trên người hắn rốt cuộc hỏi không ra cái gì, hai người lúc này mới rời đi Tần Nam ngục giam, trực tiếp chạy về cục cảnh sát.

Đợi đến hai người bọn họ trở lại cục cảnh sát văn phòng thời điểm, đã là hơn bảy giờ tối chuông. Lúc này, các đồng nghiệp tất cả đều tan việc, lớn như vậy trong văn phòng, lộ ra mười phần vắng vẻ.

Triệu Ngọc sau khi vào nhà,

Ngay cả nước bọt cũng không đoái hoài tới uống, lập tức móc ra ký hiệu bút, tại bạch bản bên trên viết xuống Hám Văn Quân cùng Hách Cương hai cái danh tự này!

"Nếu là. . ." Triệu Ngọc dùng ký hiệu bút càng không ngừng điểm hai cái danh tự này, tự nhủ nói, "Nếu là. . . Hai người này có quan hệ, vậy coi như lợi hại! Chúng ta đến trọng điểm tra một chút. . ."

Triệu Ngọc lúc nói chuyện, Miêu Anh cũng đã từ trên máy vi tính điều ra Hách Cương sơ yếu lý lịch. Hách Cương chính là Tần Sơn giới kinh doanh nhân vật phong vân, đối với hắn tư liệu, chỉ cần tùy tiện lên mạng vừa tìm là đủ.

Kết quả, hai người vẻn vẹn quét kia sơ yếu lý lịch một chút, liền không khỏi đồng thời giật mình một cái.

Trên lý lịch sơ lược minh xác viết, Hách Cương lúc tuổi còn trẻ đã từng đi lính, phục viên sau còn làm qua cảnh giác, nhưng là làm không bao lâu, liền xuống biển kinh thương đi!

Sau đó, hắn từ sớm nhất vật liệu xây dựng sinh ý lập nghiệp, càng về sau bất động sản mở, buôn bán bên ngoài, hậu cần, từng cái lĩnh vực đều làm phong sinh thủy khởi. Hiện nay, Hách Cương khai sáng Dung Thiên tập đoàn đã trở thành Tần Sơn long đầu xí nghiệp, tại cả nước đều có tên tuổi.

Đã từng đi lính, còn làm qua cảnh giác! ?

Điểm này thực sự quá khả nghi!

Miêu Anh cảm thấy, mặc dù cảnh giác không giống với cảnh sát hình sự, nhưng cùng ở tại một cái hệ thống, cũng là có khả năng hiểu rõ đến một chút cảnh sát phá án thủ pháp.

Triệu Ngọc thì chỉ vào trên lý lịch sơ lược thời gian nói, Hách Cương dấu vết tại 9o niên đại trung kỳ, 96 mùa màng dựng lên Kim Dương vật liệu xây dựng công ty, bắt đầu từ đó từng bước một đi về phía huy hoàng!

96 năm, chính là Miên Lĩnh án sinh sau năm thứ năm, như vậy. . . Hách Cương nhà làm giàu khoản này mở đầu tài chính, là từ đâu mà đến đâu?

Ngay tại hai người thương nghị thời điểm, Trương Cảnh Phong, Lương Hoan, Lý Bối Ny, thậm chí còn Trương Diệu Huy cùng Lan Bác chờ tổ B thám viên nhóm, tất cả đều lục tục đi tới văn phòng.

Những người này đều là Triệu Ngọc gọi tới hỗ trợ, hắn biết Miên Lĩnh án đã đến một cái mấu chốt tiết điểm bên trên, cường đại lượng công việc, chỉ dựa vào hắn cùng Miêu Anh căn bản không có khả năng hoàn thành.

Những người này đều là Triệu Ngọc đồng đảng, mà lại đều biết Miên Lĩnh án phân lượng nặng bao nhiêu, cho nên không có một cái từ chối, tất cả đều kịp thời đuổi tới, chuẩn bị cùng Triệu Ngọc làm một vố lớn.

Theo đạo lý nói, như thế lớn một vụ án, lại tra được trọng yếu như vậy manh mối, Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh lẽ ra mau tới báo mới đúng.

Bất quá, Triệu Ngọc tự định giá liên tục, cũng không có đem trong chuyện này báo cho đội trưởng Lưu Trường Hổ, thậm chí cũng không có nói cho Mao Vĩ cùng Bành Hân. Hắn cùng Lưu Trường Hổ có khúc mắc chỉ là phụ, Triệu Ngọc luôn cảm thấy, từ lúc Mao Vĩ trở về về sau, tổ A bầu không khí tựa hồ có chút không đúng lắm đường.

Mao Vĩ mặc dù với ai đều cười ha hả, nhưng là tra án cùng bố trí nhiệm vụ thời điểm lại phi thường cố chấp, dung không được người khác cho hắn đề ý gặp.

Triệu Ngọc già sợ bị mấy người này biết về sau, bọn hắn sẽ ra ngoài làm rối, quấy nhiễu mình điều tra mạch suy nghĩ.

Ngoài ra, có Miêu Anh ở chỗ này chống đỡ tràng tử, hắn tự nhiên không

sợ tương lai Lưu Trường Hổ cùng Mao Vĩ trách cứ chính mình. Nếu là bọn hắn đem Miêu Anh cũng đắc tội, đó mới là hắn muốn nhìn nhất đến kết quả!

Hiện tại, chỉ có Triệu Ngọc rõ ràng nhất, Miêu Anh bối cảnh đến cùng lợi hại đến mức nào! Chỉ cần hắn ôm lấy Miêu Anh đùi, từ đầu đến cuối cùng vị này bạo lực nữ cảnh sát đứng tại trên một đường thẳng, như vậy hắn liền vĩnh viễn không có sợ hãi, gối cao không lo.

Trái lại Miêu Anh, nàng một mực tại tích cực cho mọi người phân phối nhiệm vụ, đồng dạng không có bất kỳ cái gì báo cáo lãnh đạo ý tứ. Bởi vậy có thể thấy được, Miêu Anh cũng không muốn bị những cái kia đầu đầu não não nhóm quấy rầy, chỉ muốn an tâm tra án.

Hiện tại, Miêu Anh làm tổ B tổ trưởng, nàng tự nhiên là hiện trường lãnh đạo tối cao nhất người, tại chỉ huy của nàng phía dưới, mọi người tất cả đều dẫn tới nhiệm vụ, bắt đầu khua chiêng gõ trống triển khai điều tra công việc.

Công tác trọng điểm, tự nhiên là Hám Văn Quân cùng Hách Cương hai người. Hám Văn Quân còn tốt một chút, nhưng khi các đội hữu biết được Hách Cương cũng bị liên lụy đến Miên Lĩnh án bên trong đến, lại cảm thấy đặc biệt không thể tưởng tượng nổi!

Chẳng lẽ, như vậy một cái phú giáp một phương, tiếng tăm lừng lẫy đại thương nhân, sẽ là năm đó bắt cóc phạm sao? Cái này nếu là trúng, nói không chừng đều có thể bên trên cả nước đầu đề!

Giờ này khắc này, Triệu Ngọc đã sa vào đến mình đặc hữu công việc hình thức bên trong, hắn không ngừng mà hướng bạch bản bên trên tăng thêm lấy tin tức, nghĩ đến cái gì, liền hướng bên trên tăng thêm cái gì, mà khi hiện thứ gì không làm được về sau, lại rất mau đem lau đi.

Dù là như thế, hai giờ không đến, Triệu Ngọc cũng đã viết đầy ròng rã

hai đại bạch bản!

Nhìn xem Triệu Ngọc mất ăn mất ngủ, tập trung tinh thần công tác bộ dáng, Miêu Anh trong lòng bỗng nhiên hiện lên một tia dị dạng. Mặc dù tại phá án và bắt giam Giản Văn Lỵ án thời điểm, hai người từng có ngắn ngủi hợp tác, nhưng nàng chưa hề gặp Triệu Ngọc như thế đứng đắn, thật tình như thế qua.

Nha. . . Miêu Anh có chút hiểu được, trách không được. . . Cái này chết Triệu Ngọc, có thể phá mất nhiều như vậy bản án đâu! Nguyên lai, hắn thật sự có lấy mình một bộ phương pháp!

Ôi, thật không nghĩ tới, gia hỏa này miệng thúi như vậy, tâm lại cố chấp như thế! ?

Nhìn thấy Triệu Ngọc không biết mệt mỏi công việc, hảo tâm Lý Bối Ny cũng vì hắn bưng đi vừa xông tốt cà phê, đồng thời nói cho Triệu Ngọc, cà phê tăng thêm hai bao đường!

Triệu Ngọc tiếp nhận cà phê, chỉ là nói một cách đơn giản tiếng cám ơn, sau đó liền đem cái chén bỏ qua một bên.

Hắn ngẩng đầu lên đến, nghiêm túc quét mắt mình tự tay viết liền bạch bản, trong đầu thì càng không ngừng loại bỏ lấy bạch bản bên trên tin tức.

Hồi ức toàn bộ tình tiết vụ án trải qua, Triệu Ngọc không khỏi thoáng như hôm qua, giống như đã từng quen biết.

Từ hắn tại cái kia quặng mỏ tìm tới tiền chuộc bắt đầu, theo Miên Lĩnh án mỗi một bước đào, mỗi một cái đầu mối mới, đều để tình tiết vụ án càng phá sóc mê ly, khó có thể lý giải được!

Tại cái này cái cọc dài đến 26 năm án chưa giải quyết bên trong, tựa hồ

có quá nhiều không phù hợp lẽ thường địa phương!

Bọn cướp như thế nào thuận lợi đạt được tiền chuộc?

Bọn hắn tại sao muốn giết con tin?

Tại sao muốn mang đi lái xe?

Tiền chuộc lại vì sao lưu tại thi cốt phía dưới?

Còn có. . . Vì cái gì đến nay tìm không thấy Lương Tư Tư thi thể?

Cái này năm nay đã 33 tuổi nữ hài tử, là sống lấy vẫn phải chết?

Tiền chuộc, thi cốt, xe van, lái xe, quặng mỏ. . . Đây hết thảy hết thảy, tựa hồ từ đầu đến cuối tìm không ra một loại hợp lý Logic, đến đem bọn nó nối liền cùng nhau!

Năm đó chân tướng, đến cùng là cái gì! ?

Nhưng mà. . . Mặc dù Miên Lĩnh án càng tra càng loạn, thế nhưng là, đối mặt với trước mắt bạch bản, Triệu Ngọc lại hoảng hốt cảm thấy, cái kia chờ mong đã lâu chân tướng, đã gần trong gang tấc! Mà lại, cái kia đã lâu chân tướng, tựa hồ một chút cũng không phức tạp!

Vì cái gì?

Vì cái gì mình sẽ có cảm giác như vậy đâu?

Là ta sơ sót cái gì?

Vẫn là ta trước kia một ít ý nghĩ, bản thân liền là chính xác?

"Ai u, ai u!" Ngay tại Triệu Ngọc ngưng thần khổ tác thời khắc, Lý Bối

Ny lại bỗng nhiên từ trên chỗ ngồi đứng lên, chỉ mình màn ảnh máy vi tính nói, "Sư huynh, ngươi Hách. . . Hách Cương cùng cái kia Hám Văn Quân, bọn hắn là nhận biết!"

Chương 203: Chương 203: Biểu cữu

Chương 203: Biểu cữu

"Bọn hắn cùng một chỗ đã từng đi lính, đều là chiến hữu a!" Lý Bối Ny hưng phấn nói, "Hách Cương cùng Hám Văn Quân là chiến hữu, kia. . ."

"Công ty, công ty!" Lương Hoan từ một cái khác máy tính trước nhấc tay ra hiệu, "Hám Văn Quân kim loại màu công ty, sớm nhất là Dung Thiên tập đoàn phụ thuộc công ty, về sau Dung Thiên tập đoàn đưa ra thị trường thời điểm mới độc lập ra. Nói trắng ra là, tại độc lập trước đó , tương đương với Hám Văn Quân cũng là cho Hách Cương làm công!"

"Ta dựa vào!" Trương Cảnh Phong thở dài, "Cái này cái này cái này cái này. . . Đây chính là quá lợi hại đi! Hách Cương 57 tuổi, Hám Văn Quân 56 tuổi, hai người lại là chiến hữu, lại là hợp tác đồng bạn, quan hệ này không tầm thường a! Mà lại, Hám Văn Quân quen thuộc khu mỏ quặng, sẽ bạo phá, mà Hách Cương làm qua cảnh sát, quen thuộc cảnh sát sáo lộ, cái này. . . Cái này cái này cái này. . ."

"Không đúng!" Triệu Ngọc khoát tay nói, "Hai người tuyệt đối làm không được lớn như vậy Miên Lĩnh vụ án bắt cóc, hắn là còn có. . . Bối Ny! Nhanh, tra chiến hữu của bọn hắn, nhìn xem còn có thể tìm tới cái gì nhân vật khả nghi sao?"

"Thật. . ." Lý Bối Ny nhanh đi tra.

"Ngọc ca, Miêu tổ trưởng!" Lý Bối Ny vừa ngồi xuống, khác một bên tiểu Lưu lại giơ tay lên, "Ta điều tra Hách Cương tài chính khởi động,

nghe nói là ngân hàng vay, nhưng ta tra xét một chút, tìm không thấy tương quan ghi chép. Mà lại, hắn cũng không phù hợp vay thủ tục. Liền là vay, cũng vay không được nhiều như vậy!

"A, tại một cái không chính thức con đường bên trên, ta còn tìm đến một đầu tương quan tin tức, có người nói Hách Cương năm đó tài chính khởi động, có thể là vay nặng lãi!"

"Vay nặng lãi! ?"

Triệu Ngọc đột nhiên nhớ tới Trình Tam Lý đến, Trình Tam Lý tại sự nghiệp thời đỉnh cao, đã từng làm qua cho vay nặng lãi hoạt động, kia. . . Có thể hay không, Hách Cương vay nặng lãi là Trình Tam Lý thả cho hắn? Mà giữa bọn hắn kết thù, cũng cùng vay nặng lãi có quan hệ?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian hé miệng nói ra: "Ngươi nhanh tra một chút, nhìn xem Hách Cương cùng Trình Tam Lý vì cái gì có lớn như vậy thâm cừu đại hận?"

Ai ngờ, tại Triệu Ngọc nói chuyện đồng thời, Miêu Anh cơ hồ cùng hắn đồng thời mở miệng: "Ngươi nhanh lên một chút tra một chút, nhìn xem Hách Cương cùng Trình Tam Lý có cái gì thù?"

Hai người ngữ tốc, ngữ khí, ngữ điệu tất cả đều độ cao nhất trí, đúng là đem tiểu Lưu cho nói sửng sốt, tiêu hóa nửa ngày mới nghe rõ ý tứ, tranh thủ thời gian tiếp tục đánh máy vi tính.

Triệu Ngọc quay đầu nhìn một chút Miêu Anh, Miêu Anh cũng là cảm thấy thú vị, đây cũng không phải là lần đầu tiên, đang tra án phương diện, hai người tựa hồ có độ cao ăn ý, luôn luôn có thể nghĩ đến cùng một chỗ đi.

"Tra được, tra được!" Tập thể lực lượng liền là cường đại, không lâu, Lý Bối Ny liền lần nữa tra được tin tức trọng yếu, "Nơi này có cái gọi Cao

Dương, cũng là Hách Cương cùng Hám Văn Quân chiến hữu, cũng là Tần Sơn người! Mà lại. . . Mà lại. . . Má ơi!" Lý Bối Ny kinh hô một tiếng, "Hắn. . . Hắn là Miên Lĩnh người!"

A! ?

Nghe được tin tức này, ở đây thám viên nhóm không khỏi tất cả đều đứng dậy.

Rất nhanh, Cao Dương ảnh chụp cùng tư liệu bị Lý Bối Ny điều ra. Tư liệu biểu hiện, người này thật là Miên Lĩnh trấn người, tham gia quân ngũ phục hồi như cũ về sau, một mực không có đang lúc nghề nghiệp, chỉ biết là hắn năm nay 56 tuổi, nhưng không có tương quan công việc ghi chép cùng kỹ càng gia đình tư liệu.

Trương Cảnh Phong thấy thế, bận bịu tiến đến Lý Bối Ny trước máy vi tính, đã tính trước nói năm chữ: "Cho ta ba phút!"

Kết quả, ba phút không đến, Trương Cảnh Phong liền một mặt đập bàn phím, một mặt thì thầm: "Cao Dương không có đã kết hôn, cục dân chính không có ghi chép. Người này chỉ có một lần nằm viện ghi chép, oa, không thể nào? Mặc dù chỉ ở qua một lần viện, nhưng bây giờ còn ở đâu, mà lại. . . Hơn nữa còn là —— bệnh viện tâm thần!"

Cái gì! ?

Bệnh viện tâm thần?

Ngồi đầy phải sợ hãi.

"Không sai! Tinh thần rối loạn, " Trương Cảnh Phong thì thầm, "Đã tại bệnh viện tâm thần ở 7 năm! Nhìn nhìn lại gia đình của hắn tình trạng, phụ mẫu không có ở đây, con một, không có kết hôn, không có con cái, lão thiên, đây là một cái bị lãng quên người a!"

"Không phải hắn!" Lương Hoan nhỏ giọng cùng bên cạnh thám viên lắc đầu nói, "Muốn thật sự là bọn cướp, có tiền như vậy, ngay cả cái cưới cũng không kết sao? Làm sao còn có thể điên rồi? Cái này khẳng định không đúng!"

"Chờ một chút, trong sổ chẩn bệnh có cái kí tên, ân. . . Cao Dương có cái biểu tỷ, ta xem một chút a. . ." Trương Cảnh Phong nhanh chóng đánh bàn phím,

Rất nhanh điều tra tin tức tương quan, "Hắn biểu tỷ gọi Cao Thiến, cũng là Miên Lĩnh người, điện thoại xxxxxxxx. . ."

Trương Diệu Huy cực nhanh ghi lại dãy số, lập tức đã gọi đi hỏi thăm.

"Ai?" Ai ngờ, biết rõ tình tiết vụ án Triệu Ngọc lại bỗng dưng nghĩ tới điều gì, vội vàng đi đến trong đó một mặt bạch bản phía trên, chỉ vào phía trên một cái tên nói, "Cao Thiến a, Cao Thiến, đây không phải sao?"

Miêu Anh kinh hãi, tranh thủ thời gian chạy đến Triệu Ngọc trước mặt xem xét, nhưng gặp bạch bản phía trên xác thực đánh dấu lấy Cao Thiến danh tự, nhìn kỹ lại, nguyên lai cái này Cao Thiến, chính là Lưu Hồng Tường mụ mụ! Mà Lưu Hồng Tường, chính là Miên Lĩnh án người bị hại một trong, năm đó Lưu Hồng Tường chỉ có 10 tuổi.

"Nha. . ." Miêu Anh nói, "Nguyên lai, cái này Cao Dương là Lưu Hồng Tường biểu cữu a! Cái này. . ."

Đám người cũng là có chút nghĩ không thông, không biết đây chỉ là một trùng hợp, vẫn là có bí ẩn gì liên hệ?

"A? Ngươi nói cái gì? Tại sao có thể như vậy! ?" Lúc này, Trương Diệu Huy gọi điện thoại thanh âm lại là bỗng nhiên đánh gãy đám người mạch

suy nghĩ. Chờ điện thoại quải điệu về sau, Trương Diệu Huy lập tức lắc đầu đối mọi người nói ra: "Ta vừa hỏi qua Cao Thiến, nàng nói, Cao Dương sớm tại sáu năm trước liền qua đời! Bởi vì bệnh tim chết tại bệnh viện tâm thần!"

A! ?

Cái gì?

Chết! ?

"Không có khả năng a!" Trương Cảnh Phong chỉ vào màn ảnh máy vi tính nói, "Trên hồ sơ rõ ràng không có tiêu hộ mà! Làm cái gì a đây là?"

"Đừng có gấp!" Miêu Anh dù sao làm qua đội trưởng cảnh sát hình sự, nàng lập tức mở miệng trấn an nói, "Mọi người trước đừng loạn! Từng bước một tới. Bệnh viện tâm thần không có tử vong ghi chép, mà Cao Thiến lại nói Cao Dương chết rồi, trong này, có lẽ có vấn đề gì!"

"Cao Thiến nói, " Trương Diệu Huy tranh thủ thời gian nói bổ sung, "Cao Dương một nhà mặc dù đều là Miên Lĩnh người, nhưng hắn nhà là thế hệ làm dược tài sinh ý, phần lớn thời gian đều tại Mã Lĩnh huyện bên kia ở lại. Bởi vì Mã Lĩnh dựa vào thâm sơn, dễ dàng cho bọn hắn hái thuốc."

"Ta dựa vào!" Trương Diệu Huy vừa dứt lời, Triệu Ngọc liền không khỏi hét lớn một tiếng, hắn đầu tiên là dùng hai tay phủi đi một chút mình đầu trọc, sau đó lập tức đi vào một cái khác khối vẽ đầy địa đồ bạch bản trước mặt, chỉ vào trong đó một vị trí nói, "Các ngươi nhìn, nơi này là Mã Lĩnh, mà nơi này. . . Liền là năm đó bọn cướp lấy tiền chuộc cái kia vách núi a!"

Oa!

Lời vừa nói ra, chúng thám viên không khỏi lông tơ đứng thẳng, trợn mắt hốc mồm.

"Ba người tất cả đều đủ!" Miêu Anh cũng là cả kinh không khép miệng được, vội nói, "Cao Dương quen thuộc giao tiền chuộc kia một đời địa hình, dễ dàng cho bọn hắn đào thoát! Hám Văn Quân quen thuộc quặng mỏ, hiểu được bạo phá! Hách Cương làm qua cảnh sát, quen thuộc cảnh sát sáo lộ, có thể hủy đi máy theo dõi! Ba người này, đều là chiến hữu, tuổi tác phụ họa, thân phận phụ họa, tính cách. . . Tính cách. . ."

"Miêu tổ trưởng, " tiểu Lưu nói, "Cao Dương là Lưu Hồng Tường biểu cữu a, hắn sẽ bắt cóc mình biểu cháu trai, hơn nữa còn giết con tin? Cái này cũng. . . Thật là không có nhân tính rồi a?"

"Làm sao không có khả năng?" Lương Hoan lập tức đưa ra dị nghị, "Nếu không, Cao Dương vì cái gì điên rồi?"

"Thế nhưng là. . . Còn giống như nói là không thông a?" Tiểu Lưu không đồng ý, "Ba người này, thật gan to bằng trời, làm như vậy một kiện kinh thiên đại án, thế mà còn dám lưu tại Tần Sơn?"

"Đó là dĩ nhiên!" Trương Cảnh Phong lại nói, "Nếu là chạy, ngược lại sẽ gây nên hoài nghi!"

Đám người mặc dù gật đầu, lại cảm giác càng ngày càng loạn.

"Muốn ta nhìn, vẫn là để sự thật nói chuyện đi!" Miêu Anh lập tức ra lệnh, "Trương Diệu Huy, ngươi bây giờ lập tức đến bệnh viện tâm thần đi một chuyến, đem Cao Dương tình huống làm rõ ràng, xem hắn đến cùng là chuyện gì xảy ra? Nhớ kỹ, hỏi nhiều hỏi bác sĩ, hỏi nhiều hỏi chi tiết. . ."

"Tốt!" Trương Diệu Huy lập tức lĩnh mệnh.

"Tiểu Lưu!" Miêu Anh lại đối tiểu Lưu nói, "Làm phiền ngươi đi một chuyến Cao Thiến nhà, phải tất yếu đem tỉ mỉ xác thực tư liệu tra được, đồng dạng bất luận cái gì chi tiết đều không cần buông tha!"

"Hiểu được!" Tiểu Lưu lập tức thu thập văn kiện chuẩn bị xuất phát.

"Lão Trương, Bối Ny!" Triệu Ngọc gặp Miêu Anh đã phân phó xong tất, lúc này mới thay nàng nói bổ sung, "Van các ngươi, nhất định phải làm rõ ràng ba người này quan hệ, nhìn xem năm đó, bọn họ có phải hay không anh em kết nghĩa! ? Còn có, bọn hắn cùng Trình Tam Lý ở giữa mâu thuẫn, cũng nhất định phải nhanh điều tra rõ. . ."

"Được rồi. . ." Hai người lĩnh ngộ, lúc này bắt đầu làm việc.

Bởi vì tình tiết vụ án bỗng nhiên có trọng đại chuyển hướng, hiện tại ngay cả trong phòng làm việc bầu không khí đều trở nên dị thường khẩn trương.

Triệu Ngọc quay người thấy được Lý Bối Ny vì hắn xông cà phê, bưng lên đến uống một ngụm, lại phát hiện cà phê đã sớm lạnh thấu. Thế là, hắn cất bước hướng phòng giải khát đi đến, muốn nặng pha một chén.

Ai ngờ, hắn vừa mới đi hai bước, lại nhìn thấy Miêu Anh sớm đã đứng tại phòng giải khát cổng, ngay tại hướng hắn gật đầu ra hiệu.

Nhìn ý kia, Miêu Anh tựa hồ có lời muốn nói!

Chương 204: Chương 204: So ta còn hung ác!

Chương 204: So ta còn hung ác!

"Làm sao vậy, Miêu đội trưởng, a không. . . Miêu tổ trưởng, " tiến vào phòng giải khát về sau, Triệu Ngọc vội hỏi, "Có gì chỉ giáo?"

Mặc dù Triệu Ngọc ngữ khí vẫn như cũ ngang bướng, lại rõ ràng không có ngày xưa ngả ngớn.

"Ngươi cứ nói đi?" Miêu Anh lấy điện thoại cầm tay ra ra hiệu, "Chuyện này, còn không lên báo sao! ?"

"Tốt, " Triệu Ngọc thờ ơ mở ra tay, "Ngươi là tổ trưởng, ngươi nói tính!"

"Hừ! Liền biết ngươi sẽ nói như vậy!" Miêu Anh hung hăng khoét Triệu Ngọc một chút, lại đem điện thoại thu về.

"Uy, đầu tiên nói trước a, đây chính là ngươi không lên báo!" Triệu Ngọc tranh thủ thời gian phủi sạch quan hệ, "Nếu là quay đầu những người lãnh đạo bão tố, cũng mặc kệ sự tình của ta a!"

Nhưng mà, Miêu Anh lại là không để ý, nàng ánh mắt thâm thúy mà nhìn xem nơi xa, tựa hồ tại nghiêm túc suy nghĩ sự tình gì.

Đương Triệu Ngọc quay người đi hướng cà phê cơ thời điểm, nàng lúc này mới lên tiếng nói ra: "Triệu Ngọc, kỳ thật lên hay không lên báo,

cũng không trọng yếu! Ta lo lắng chính là, coi như ba người này thật sự là Miên Lĩnh án hung phạm, chúng ta cũng bắt bọn hắn không có cách nào a!"

"Ồ?" Triệu Ngọc hoàn toàn chính xác còn không có nghĩ đến tầng này, vội vàng gật đầu thở dài, "Miêu tổ trưởng, nghĩ đến thật là đủ lâu dài ! Bất quá, mặc dù ba người này rất có hiềm nghi, nhưng hết thảy đều chỉ là chúng ta chủ quan suy đoán, còn không có xác thực chứng cứ đâu!"

"Ta cảm thấy đi, " Miêu Anh lại là nói một cách đầy ý vị sâu xa nói, " muốn nhất cử công phá cái này cái cọc Tần Sơn thứ nhất án chưa giải quyết, chúng ta không thể quá thể thức hóa, không thể quá bị động, nhất định phải chủ động xuất kích, bức bách bọn hắn một chút mới được! Dạng này, bọn hắn ngược lại sẽ lộ ra chân tướng gì!"

"Lão thiên gia a!" Triệu Ngọc nhấn xuống cà phê cơ nút bấm, sợ hãi than nói, "Miêu tổ trưởng, ngươi có phải hay không ma chướng rồi? Còn chủ động xuất kích? Còn bức bách một chút? Ngươi cứ như vậy xác định, mấy người này liền là Miên Lĩnh án chân hung sao?"

"Không xác định!" Miêu Anh như cũ đắm chìm trong đó nói, "Nhưng là, ta cảm thấy, chúng ta có thể áp dụng giống như Lưu Bằng Phi biện pháp, có táo không có táo đánh trước hắn hai cây tử lại nói! Muốn vạn nhất đánh ra chút gì đến đâu?"

"Ta dựa vào!" Triệu Ngọc líu lưỡi,

"Mặc dù ta không hiểu rõ Hách Cương, nhưng là người này khẳng định không giống Lưu Bằng Phi tốt như vậy lừa gạt a? Hám Văn Quân cũng giống như vậy!"

Triệu Ngọc đem cái chén cất kỹ, cà phê cơ bắt đầu ông ông tác hưởng.

"Ta ngược lại thật ra gặp qua Hách Cương bản nhân, " Miêu Anh thì

khoanh tay, có chút hăng hái nói, "Hắn là một cái đã có đảm lược, có can đảm mạo hiểm, nhưng lại cực kì cẩn thận người! Ngươi nói không sai, bọn hắn là có tiền, có là đại luật sư, chỉ cần bọn hắn cắn chặt răng chết không thừa nhận, chúng ta liền lấy bọn hắn một chút biện pháp cũng không có! Cho nên, chúng ta mới càng hắn là chủ động xuất kích mới đúng!"

"Ngươi nói như vậy, ta thì càng không rõ!" Triệu Ngọc nghi hoặc hỏi, "Làm sao chủ động xuất kích? Đánh như thế nào táo đây? Cho bọn hắn diễn vừa ra tiên nhân khiêu sao?"

"Ai!" Miêu Anh lại là thở dài một hơi, hỏi một đằng, trả lời một nẻo nói, "Triệu Ngọc, ngươi nhìn tài liệu sao? Từ lúc Hách Cương thê tử chết bệnh về sau, hắn mặc kệ sinh ý làm được dù lớn đến mức nào, lại thế nào có tiền, nhưng thủy chung không tiếp tục cưới, mọi người cũng khoe hắn dài tình đâu!"

"Ồ?" Triệu Ngọc đem vừa xông tốt cà phê đưa cho Miêu Anh, cười nói, "Không nghĩ tới, Miêu tổ trưởng cũng Bát Quái a! Nhưng là, ta hiểu rõ những người có tiền kia đại lão bản, giống Hách Cương dạng này người, sẽ còn thiếu nữ nhân? Hắn nhưng là loại kia lại có thể đương kỹ nữ, lại có thể lập đền thờ trinh tiết người đâu!"

"Ai! Cái gì tốt lời nói đến trong miệng ngươi cũng phải biến vị mà!" Miêu Anh chuyện đương nhiên tiếp nhận cà phê, tiếp tục nói, "Dù sao theo ta được biết, Hách Cương chưa từng có truyền ra qua cái gì chuyện xấu, thậm chí có người hoài nghi hắn đối nam cảm thấy hứng thú đâu! Bất quá, coi như những cái kia đều là Hách Cương chướng nhãn pháp, nhưng là vì nhi tử, có thể không còn cưới vợ, cũng coi là đáng quý!"

"Nha. . . Ai?" Triệu Ngọc nghe ra manh mối không đúng, vội hỏi, "Miêu tổ trưởng a, ngươi đến cùng muốn nói cái gì a?"

"Hách Cương chỉ có một đứa con trai! Nghe nói, con của hắn vừa mới

một tuổi, Hách Cương thê tử liền bất hạnh bệnh qua đời!" Miêu Anh ngửi ngửi mùi thơm nức mũi cà phê, ý vị thâm trường lời nói, "Năm nay, con của hắn đã. . . 27 đi! ?"

Triệu Ngọc lúc đầu nghĩ lại xông một chén tới, nhưng nghe được Miêu Anh về sau, chợt lĩnh ngộ cái gì, trong lòng không khỏi khẽ run lên, vội vàng hỏi: "Ta mẹ nó, Miêu tổ trưởng, ngươi đến cùng có ý tứ gì? A, ngươi chẳng lẽ. . . Còn muốn trói lại Hách Gia Tuấn hay sao?"

"Xuy. . ." Miêu Anh vội vàng làm cái im lặng thủ thế, "Triệu Ngọc a, ngươi nói cái gì đó? Chúng ta thế nhưng là cảnh sát a, cảnh sát a! Sao có thể làm loại kia thất đức sự tình? Bất quá nha. . . Hám Văn Quân, giống như cũng có cái lớn cháu trai đi. . ."

"Ngươi. . ." Triệu Ngọc nuốt khô ngụm nước bọt, mặt mũi trắng bệch, giống nhìn quỷ đồng dạng nhìn xem Miêu Anh.

"Ha ha. . ." Miêu Anh ma tính cười nói, "Nói đùa, nói đùa! Nói thật, ta còn thực sự chưa nghĩ ra, làm như thế nào đối phó bọn hắn đâu! Không bằng, ngươi cũng giúp ta ngẫm lại đi! A, cám ơn ngươi cà phê a. . ."

Nói xong, nàng quay người rời đi phòng giải khát, chỉ còn lại có một đoàn xốc xếch Triệu Ngọc.

Cái này Miêu Nhân Phụng đến cùng muốn giở trò quỷ gì, nàng có phải hay không tẩu hỏa nhập ma?

Triệu Ngọc không khỏi suy nghĩ, chẳng lẽ, nàng thật muốn khai thác bắt cóc loại này thủ đoạn phi thường sao?

Cô gái này thật mẹ nó so ta còn hung ác! !

Ta cũng còn không có nghĩ tới phương diện này đâu!

Bất quá, nếu là thật bắt cóc Hách Gia Tuấn, như vậy. . . Sẽ có hậu quả gì. . .

Nếu như Hách Cương cùng Hám Văn Quân thật hợp lý qua bọn cướp, như vậy, bọn hắn tất nhiên sẽ đặc biệt chú ý mình hài tử an toàn, tuyệt đối không có khả năng tuỳ tiện đắc thủ!

Càng nghĩ, Triệu Ngọc vẫn cảm thấy, bây giờ nói những này thủ đoạn cực đoan căn bản chính là nóng vội, tối thiểu phải đợi đến nắm giữ càng thêm tường tận tư liệu mới được.

Nghĩ đến chỗ này, chính Triệu Ngọc cũng vọt lên một chén cà phê, sau đó liền trở lại bàn làm việc của mình trước, tiếp tục công việc.

Không bao lâu, xuất ngoại cần Trương Diệu Huy truyền đến tin tức, nói bệnh viện tâm thần bên kia người phụ trách nói, Cao Dương hoàn toàn chính xác vừa tới bệnh viện tâm thần không lâu liền bệnh qua đời, chẳng qua là lúc đó chính gặp phải bệnh viện trang trí, có chút bệnh nhân tư liệu bị sơ sót. Bởi vì cái này Cao Dương vô thân vô cố, cho nên một mực không có sửa đổi tới.

Ngoài ra, bởi vì hiện tại đã đến đêm khuya, Trương Diệu Huy trước mắt còn không có tìm tới cho Cao Dương nhìn qua bệnh đại phu, chỉ có thể chờ đợi đến ngày mai lại tiếp tục điều tra.

Cùng thời khắc đó, tiểu Lưu bên kia cũng truyền tới đáp lời, nói Cao Thiến đối vị này biểu đệ cũng không phải đặc biệt giải. Bọn hắn chỉ là lúc còn trẻ coi như thân cận một chút, về sau đương Cao Dương phụ mẫu sau khi qua đời, liên hệ liền thiếu đi. Nàng duy nhất có thể xác định là, Cao Dương từ nhỏ đi theo phụ mẫu lên núi hái thuốc, đối mã lĩnh một vùng vùng núi, khẳng định đặc biệt quen thuộc.

Xuống chút nữa, Trương Cảnh Phong cùng Lý Bối Ny cũng gặp phải nan đề, mặc kệ bọn hắn dùng hết loại phương pháp nào, nhưng là tra

không ra, Hách Cương cùng Trình Tam Lý ở giữa, đến cùng có cái gì ân oán?

Mặc dù mọi người cấp ra rất nhiều suy đoán, tỉ như hoài nghi Hách Cương thê tử chết cùng Trình Tam Lý có quan hệ loại hình, nhưng là bởi vì không có xác thực căn cứ, tất cả đều không đủ vì luận.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, rất nhanh đã tới đêm khuya.

Triệu Ngọc nhìn đồng hồ đeo tay một cái, vậy mà đã đến ba giờ rưỡi. Ngắm nhìn bốn phía, các đồng nghiệp cũng đã chịu không được, tất cả đều ghé vào trên mặt bàn đánh lên chợp mắt, liền ngay cả tinh lực dồi dào Miêu Anh cũng không ngoại lệ, ghé vào trên mặt bàn nằm ngáy o o.

Thế nhưng là, Triệu Ngọc vẫn còn không bối rối, còn tại bạch bản trước mặt nghiêm túc suy tư tình tiết vụ án.

Mặc dù, Hách Cương đám ba người xuất hiện, làm tình tiết vụ án nhìn qua có chút mặt mày. Thế nhưng là, trong này tựa hồ còn có càng nhiều sự tình, làm cho không người nào có thể lý giải.

Từ cảm giác bên trên, Hách Cương ba người, Trình Tam Lý còn có Miên Lĩnh án ở giữa, tựa hồ có cái gì cực kỳ mật thiết liên hệ, nhưng đến tột cùng là cái gì liên hệ, lại vẫn là mê vụ một mảnh, mơ hồ không rõ.

Triệu Ngọc một lần lại một lần hỏi mình, Miên Lĩnh án chân hung, sẽ là Hách Cương bọn người ba người làm sao? Ba người bọn hắn là thế nào làm? Lại vì cái gì muốn làm đâu?

Cái kia Cao Dương, cùng Miên Lĩnh án có quan hệ hay không? Hắn nhưng là cùng trong đó một tên con tin có thân thích a, chính là biểu cữu cùng biểu cháu trai quan hệ, hắn thật sẽ như vậy tàn nhẫn, ngay cả thân thích đều không buông tha sao?

Còn có Miêu Anh đã nói, hiện nay, không có khả năng lại tìm đến trực tiếp chứng cứ, nếu như ba người này thật sự là hung thủ, lại như thế nào mới có thể để cho bọn hắn cúi đầu nhận tội?

Nghĩ đi nghĩ lại, Kỳ Ngộ hệ thống bỗng nhiên vang lên.

Hệ thống nói cho Triệu Ngọc, lần này kỳ ngộ đã hoàn thành, độ hoàn thành vì 9o%, hắn lại lấy được một kiện ẩn hình nhìn ban đêm nghi.

Đây là Triệu Ngọc lần thứ ba đạt được nhìn ban đêm nghi, hai lần trước, nhìn ban đêm nghi tất cả đều cử đi tác dụng lớn, một lần bắt được Dương Văn Đào, một lần bắt được Hầu Mãnh.

Không biết, lần này, lại sẽ bắt được ai?

Hệ thống hoàn thành cũng là đủ muộn, đã hiện tại đã qua nửa đêm, Triệu Ngọc cũng không có chút nào trì hoãn, trực tiếp lại hút thuốc mở một quẻ.

Kết quả, để Triệu Ngọc nhiệt huyết sôi trào sự tình lại lần nữa sinh, hắn làm sao cũng không nghĩ ra, lần này, Kỳ Ngộ hệ thống lại mở ra một cái —— "Cấn Khảm" quẻ! !

Chương 205: Chương 205: Thứ 5 loại khả năng

Chương 205: Thứ 5 loại khả năng

"Cấn Khảm quẻ." Hệ thống nói, "Cấn núi khảm nước, trước núi hoả hoạn, sóng đường uốn cong, muốn thanh mê kệ, không ấm không rõ."

Giờ này khắc này, Triệu Ngọc thật đặc biệt muốn biết, cái này quẻ văn rốt cuộc là ý gì? Có phải hay không nếu có thể lĩnh hội, có thể cho mình phá án chỉ rõ phương hướng?

Bất quá, dù là như thế, Triệu Ngọc cũng là rất là hưng phấn.

Hồi tưởng dĩ vãng phá án kinh lịch, mỗi khi có "Cấn" quẻ liên tục mở ra thời điểm, đã nói lên cách mình phá án lúc sau đã không xa! Cái này cũng đủ có thể nói, trước mặt mình vất vả không có uổng phí, điều tra phương hướng có thể là chính xác!

Nếu như dựa theo cái này mạch suy nghĩ đi đoán, Triệu Ngọc làm sao có thể không tâm tình kích động, chẳng lẽ nói, cái này Hách Cương cùng Hám Văn Quân, thậm chí cái kia Cao Dương, thật cùng Miên Lĩnh đại án —— có quan hệ! ?

Dưới sự kích động, Triệu Ngọc càng là bối rối hoàn toàn không có, tiếp tục đứng tại bạch bản trước, suy nghĩ tình tiết vụ án tới.

Tràn đầy lục đại trương bạch bản, đại lượng tình tiết vụ án tư liệu, vô số

nhân vật quan hệ. . . Triệu Ngọc tập trung tinh thần, rong chơi tại cái này đông đảo manh mối bên trong, ý đồ đẩy ra mê vụ, thấy rõ ràng nó bản chất.

Đừng nói, khi hắn tập trung tinh lực về sau, thật đúng là nghĩ đến một loại khả năng!

Hắn chợt nhớ tới cái kia thâm niên bắt cóc phạm Tiêu Hải đến, Tiêu Hải từng theo mình trình bày qua, bọn cướp giết con tin bốn loại khả năng. Thế nhưng là, nếu như Cao Dương cũng là bọn cướp, như vậy Miên Lĩnh án tình huống, rất rõ ràng tại kia bốn loại khả năng bên ngoài.

Bởi vì, Cao Dương biểu cháu trai, cũng là bắt cóc mục tiêu một trong.

Bắt cóc mình thân thuộc, chính là bắt cóc nghề bên trong nhất không chuyên nghiệp một loại, chẳng những đặc biệt dễ dàng bại lộ, hơn nữa còn thiếu nhân luân đạo đức.

Như vậy. . . Đã dạng này, bọn hắn vì cái gì còn muốn bắt cóc đâu?

Lái xe cũng bị bắt đi, xe cũng bị cướp đi, chẳng lẽ. . . Chẳng lẽ. . .

Bỗng nhiên, một cái ý niệm trong đầu từ Triệu Ngọc trong đầu lóe ra, hồi tưởng lúc trước, Miên Lĩnh án cho hắn ấn tượng đầu tiên, liền là đặc biệt không chuyên nghiệp. Hắn bởi vậy hoài nghi tới, Miên Lĩnh án có thể tới từ ở một trận ngoài ý muốn.

Như vậy, nếu như mình hoài nghi là đúng, có phải hay không, liền có thể giải thích trước mắt loại tình huống này đây?

Bạch bản bên trên đã không có trống không địa phương, Triệu Ngọc đành phải quơ lấy bút mực, tại laptop bên trên viết vẽ lên tới.

Triệu Ngọc cảm thấy, nếu như hoàn nguyên lúc trước tràng cảnh, có thể

hay không, có loại thứ năm bắt cóc giết con tin khả năng?

Tưởng tượng một chút,

Hách Cương huynh đệ ba người quyết định gây án. Có lẽ, bọn hắn vốn chỉ là muốn cướp kiếp, hoặc là đoạt chiếc xe.

Nhưng mà, khi bọn hắn đem Ngưu Vĩ Quang xe van giành lại về sau, lại phát hiện trên xe tất cả đều là học sinh, mà lại, Cao Dương biểu cháu trai cũng ngồi ở trong xe!

Cướp bóc xuất hiện ngoài ý muốn, đám bắt cóc lúc này mới quyết định, muốn đem tất cả mọi người mang đi, tìm địa phương giấu đi.

Kết quả, tại giấu kín quá trình bên trong, bọn hắn phát hiện, những hài tử này tất cả đều là con của người có tiền, lúc này mới manh động bắt cóc suy nghĩ, cho nên mới tại ba ngày sau đánh tới bắt chẹt điện thoại.

Nhưng mà, mặc dù chuyện tiến hành rất thuận lợi, bọn hắn toại nguyện đạt được tiền chuộc. Thế nhưng là, bởi vì biểu cháu trai nhận biết Cao Dương nguyên nhân, bọn hắn lại không biện pháp không giết con tin!

Nếu như thả người chất trở về, cảnh sát ngay lập tức sẽ biết thân phận của bọn hắn, bọn hắn có lại nhiều tiền cũng vô dụng! Cho nên, bọn hắn lúc này mới đem quyết định chắc chắn, ngay tại chỗ giết người giết con tin, một lần vất vả suốt đời nhàn nhã! ?

Sau đó, Cao Dương bởi vì không qua được mưu sát biểu cháu trai khảm, cho nên điên rồi? Mà tâm ngoan thủ lạt Hách Cương cùng Hám Văn Quân lại là càng sống càng tiêu sái?

Hô. . .

Ghi chép xong cái này giả thiết, Triệu Ngọc không khỏi thật dài thở ra

một hơi, chân tướng của sự thật, thật như thế sao? Miên Lĩnh án đến từ một trận ngoài ý muốn? Mà lại, tình tiết vụ án trải qua, đơn giản như vậy?

Mang theo nghi vấn, Triệu Ngọc lại lặp đi lặp lại cân nhắc rất nhiều lượt, ý đồ tìm ra lý do gì, có thể lật đổ mình giả thiết, nhưng là, mãi cho đến hừng đông, hắn cũng không thể đủ lật đổ. . .

. . .

Sáng sớm 6 điểm, Miêu Anh vuốt ve một chút Triệu Ngọc đầu trọc, sau đó đưa tay kéo lấy hắn lỗ tai, hô: "Uy uy uy, thần thám đại nhân, rời giường! Chúng ta ở chỗ này trắng đêm công việc, ngươi ngược lại tốt, ngủ say sưa lên còn? Ngươi khò khè thật đúng là vang a, còn tưởng rằng kéo cảnh báo nữa nha!"

Nhìn thấy Miêu Anh dám kéo Triệu Ngọc lỗ tai, Lý Bối Ny bọn người tất cả đều thấy choáng! Cho tới nay, còn chưa từng có người nào dám như thế khoảng cách gần khiêu chiến Triệu Ngọc. Triệu Ngọc là trứ danh bạo tính tình, nào có người dám túm hắn lão hổ lỗ tai?

"Con bà nó là con gấu! Ai vậy! ?"

Quả nhiên, Triệu Ngọc một chút gấp mắt, nhấc cánh tay kéo lại Miêu Anh tay, muốn cho nàng đem cổ tay tách ra gãy. Nhưng mà, khi hắn phát hiện nắm chặt mình lỗ tai chính là Miêu Anh về sau, lập tức đem mặt mũi tràn đầy vẻ giận dữ thu về.

"U. . . Nguyên lai là Miêu đội trưởng a, " Triệu Ngọc nhẹ nhàng vuốt ve Miêu Anh ngọc thủ, cười rạng rỡ nói, "Hắc hắc hắc. . . Có gì chỉ giáo a?"

Nhìn thấy Triệu Ngọc Hán gian giống như nịnh nọt bộ dáng, các đồng nghiệp tròng mắt đều nhanh rớt xuống đất. Nhìn về phía Miêu Anh ánh mắt, cũng giống nhìn quái vật!

"Wow. . ." Lý Bối Ny thè lưỡi, nhỏ giọng nhắc tới, "Cái này nữ cảnh sát, là từ gánh xiếc thú tới tuần thú sư sao?"

"Triệu Ngọc!" Miêu Anh lại xem thường tiến vào chính đề, nói, "Ta nhớ đến một chuyện, Đào tiên sinh năm đó hướng phía dưới vách núi ném tiền chuộc thời điểm, hắn từng tại bộ đàm bên trong đã nghe qua bọn cướp thanh âm. Chúng ta có phải hay không, đem Hách Cương cùng Hám Văn Quân thanh âm, cho hắn nghe nghe?"

"Như thế cái chủ ý, " Triệu Ngọc giống đại thái giám hầu hạ lão phật gia, đem Miêu Anh ngọc thủ nhẹ nhàng buông xuống, cung cung kính kính nói, "Bất quá mà! Ta cảm giác hi vọng không lớn, dù sao đã nhiều năm như vậy, không biết Đào tiên sinh còn có nghe hay không được đi ra? Mà lại, coi như nghe được, cũng không phải hữu hiệu lời khai. Còn có, quen thuộc nơi đó địa hình chính là Cao Dương, cho nên, lúc trước cùng Đào tiên sinh trò chuyện, là cái này Cao Dương mặt lớn!"

"Cũng là!" Miêu Anh gật đầu, "Nhưng là, cũng phải thử nhìn một chút. Còn có, ta cảm thấy, bất kể thế nào tra, chúng ta hiện tại cũng đừng đi đụng Hách Cương cùng Hám Văn Quân, hai người này tâm tư kín đáo, làm chuyện cẩn thận, một khi để bọn hắn nghe được phong thanh, chúng ta thì càng khó điều tra!"

"Đúng, chúng ta hắn là từ âm thầm điều tra!" Triệu Ngọc đồng ý, "Tỉ như nói, tìm bọn hắn ba cái ban đầu ở bộ đội bên trên những chiến hữu khác, tìm một chút ba người bọn họ quan hệ, đến cùng đến cỡ nào sắt?"

"Ý kiến hay!" Miêu Anh nhãn tình sáng lên, "Còn có thể tìm kiếm một chút bọn hắn hàng xóm cũ, Bát Quái hàng xóm còn nhiều, rất nhiều, chẳng những có thể nghe ngóng đến nội tình, hơn nữa còn sẽ không khiến cho bọn hắn hoài nghi. . ."

Nhìn thấy Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh một xướng một họa, cái khác thám

viên nhóm tất cả đều nhìn ngây người.

"Lão thiên. . ." Tiểu Lưu tại Lý Bối Ny bên cạnh nhỏ giọng nhắc tới, "Hai người này trai tài gái sắc, phu xướng phụ tùy, tốt xứng a?"

"Xứng cái quỷ!" Lý Bối Ny lườm hắn một cái, "Không thấy được Triệu Ngọc là đại quang đầu sao? Miêu tổ trưởng cũng không phải gấu Đại Hùng hai, còn xứng đâu! Hừ. . ."

Lý Bối Ny quay đầu tiếp tục đánh bàn phím tra tư liệu, tiểu Lưu thần kinh lại là càng thêm hỗn loạn, làm sao cũng không qua được cái này ngạnh.

Lúc này, Trương Diệu Huy trở về, hắn cho mọi người mua được sớm một chút. Mọi người liền tất cả đều tụ lại cùng một chỗ, một mặt tiếp tục thảo luận tình tiết vụ án, một mặt hưởng dụng mỹ vị sớm một chút.

Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa ăn hay chưa mấy ngụm, điện thoại bỗng nhiên vang lên, có người cho hắn phát tới một đầu Wechat.

Triệu Ngọc mở ra xem, không nghĩ tới, lại là Diêu Giai cho hắn phát tới. Diêu Giai nói cho Triệu Ngọc, nói nàng buổi tối hôm nay tại đột nhiên Lan Nhã khách sạn cùng Tàng Kiệt cử hành đính hôn nghi thức, hi vọng Triệu Ngọc có thể tới tham gia. Có thể là sợ Triệu Ngọc cự tuyệt, ở phía sau còn kèm theo một nhóm tin tức:

Triệu cảnh sát, ta đặc biệt thích ngài dạng này có tinh thần trọng nghĩa cảnh sát, ta cùng Tàng Kiệt tất cả đều hi vọng, về sau ngài có thể làm chúng ta hài tử cha nuôi! Cho nên, hi vọng ngài nhất thiết phải có thể tới tham gia!

Nhìn thấy tin tức này, Triệu Ngọc cũng là không khỏi rất là cảm khái. Thật không nghĩ tới, Diêu Giai thế mà coi trọng như vậy mình? Ta bất quá là ở trước mặt nàng chứa qua mấy lần bức mà thôi, người ta lại như

thế lấy ta làm chuyện, còn làm cha đâu! ? Lần này, Khương Hiểu Tình có phải hay không sẽ ăn dấm rồi?

Tốt a, đã dạng này, nào có không đi lý lẽ?

Thế là, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian cho Diêu Giai phát tin tức về, trước chúc mừng một phen, sau đó nói mình nhất định đến đúng giờ trận.

Thời gian qua đi nhiều ngày, Triệu Ngọc đối Diêu Giai tâm tư, thật đã rất nhạt. Biết được nàng muốn đính hôn, hơn nữa còn vô cùng có khả năng đã có hài tử tin tức, hắn cũng không có sinh ra bao lớn tâm lý gợn sóng, chỉ cho rằng là một kiện không liên quan tới mình, chuyện rất bình thường.

Hắn chỉ là hi vọng, hôm nay có thể đuổi tại tham gia đính hôn nghi thức trước đó, đem Miên Lĩnh án tra ra cái gì trọng đại manh mối đến, đừng đem yến hội làm trễ nải liền tốt.

Tích tích, điện thoại lại vang lên, Diêu Giai rất nhanh trở lại một đầu cảm tạ tin tức.

Nhưng mà, Triệu Ngọc còn chưa đem kia tin tức nhìn cẩn thận, điện thoại chợt vang lên, lần này, điện thoại giao diện bên trên xuất hiện chính là một cái không biết dãy số.

Triệu Ngọc sau khi nhận nghe, chỉ nghe trong điện thoại di động thình lình truyền tới một thần bí mà lại thanh âm khàn khàn:

"Triệu Ngọc, cục cảnh sát phía nam đầu hẻm, có chuyện quan trọng thương lượng, mau tới. . ."

Chương 206: Chương 206: Ngột ngạt kế hoạch

Chương 206: Ngột ngạt kế hoạch

"Lão đại, không đến mức a?" Triệu Ngọc nhìn thấy Tô Dương mang theo khẩu trang cùng mũ lưỡi trai, kinh ngạc nói, "Có mà sự tình ngươi cho ta gửi cái tin nhắn chẳng phải xong? Ngươi nhìn ngươi, Frankenstein a ngươi. . ."

Hoàn toàn chính xác, Tô Dương nhân cao mã đại, bả vai rộng lớn, đột nhiên mặc thành cái dạng này, thật là có một chút khoa học quái nhân hương vị.

"Không thể nào, ta như vậy ngươi cũng có thể nhận ra được?" Tô Dương lấy xuống khẩu trang, tranh thủ thời gian đưa cho Triệu Ngọc một cái điện thoại di động.

Triệu Ngọc xem xét, chỉ cảm thấy toàn thân run rẩy.

Tô Dương cho hắn, lại là một cái —— lão nhân cơ!

Ta mẹ nó, đầu tiên là Miêu Anh nhi đồng điện thoại phía trước, hiện tại lại toát ra một cái lão nhân cơ đến! ?

"Về sau, chúng ta vẫn là dựa vào cái này liên hệ đi! Ta dãy số mới cũng ở phía trên!" Tô Dương trịnh trọng nói, "Ta lo lắng các ngươi tuyến đường không an toàn!"

Hừ hừ. . .

Triệu Ngọc cười lạnh. . .

Ngươi được đấy nhóm. . . Đây là thành đoàn đến lừa phỉnh ta đi?

Nếu không phải máy nghe trộm cùng camera còn dư một cái, có tin ta hay không hiện tại liền cho ngươi dùng tới một cái?

"Cầm chắc! Mã hóa phòng nghe trộm! Già đắt!" Tô Dương lại vẫn nghiêm túc nói, "Phía trên cũng có thể tùy thời cho ngươi định vị, tận lực 24 giờ biệt ly thân a!"

"Hô!"

Triệu Ngọc nắm đấm nắm đến cờ rốp rung động, một khắc này, hắn thật muốn đem cái này khó coi lão nhân cơ trực tiếp ném tới Tô Dương trên mặt.

"Triệu Ngọc , nhiệm vụ đến rồi!" Tô Dương lại thần thần bí bí nói, "Mục tiêu là thiên long khoa học kỹ thuật công ty trách nhiệm hữu hạn, ngươi chỉ cần phát huy ngươi nghề cũ, cho bọn hắn thêm phiền là được rồi!"

"Tô khoa trưởng, không có ý tứ!" Triệu Ngọc không khách khí đưa di động đưa trở về, "Biết Miên Lĩnh án không? Hiện tại thời điểm mấu chốt nhất đến rồi, ta không thể phân thân! Muốn không được, hôm nào rồi nói sau!"

"Ta dựa vào, đều lúc này, ngươi nói lời này?" Tô Dương nhất thời gấp, "Triệu Ngọc, quên ngươi đã nói cái gì? Máu đào lòng son, ghét ác như cừu, tan rã hết thảy xấu thế lực, ngươi phát sáng phát nhiệt thời điểm —— đến! !"

"Ta dựa vào!" Triệu Ngọc hơi kém không có cắn được đầu lưỡi, "Lão đại a, phát sáng phát nhiệt có thể, cũng đừng lại đem ta bỏng chết!"

"Nói cái gì đó? Không phải nói với ngươi sao? Không có nguy hiểm!" Tô Dương tranh thủ thời gian giải thích,

"Chúng ta tra được, có chút bí ẩn khoản giấu ở thiên long khoa học kỹ thuật công ty đầu cuối bên trên, chỉ cần đạt được những này khoản, chúng ta liền có thể đem những cái kia quan thương liên hợp, làm xằng làm bậy, thịt cá bách tính bọn người bại hoại cầm ra đến rồi!"

"Ha ha, " Triệu Ngọc xem thường nói, "Có phải hay không, ta còn muốn lấy nhân dân công nghĩa bắt giữ bọn hắn a? Tô khoa trưởng, ai. . . Các ngươi sáo lộ, đều là một cái lão sư dạy sao? Ngươi vì sao cần phải chơi ta đây? Có phải hay không chơi ta rất vui vẻ a ngươi?"

"Cái gì! ?" Tô Dương hồ đồ rồi, "Triệu Ngọc, ngươi có ý tứ gì? Ai chơi ngươi rồi? Ai vui vẻ? Ngươi chỉ cần tùy tiện làm ít chuyện, đem các nhân viên an ninh dẫn ra là được rồi! Cái khác kỹ thuật công việc, không cần ngươi quan tâm!"

"Trang, trang. . . Ngươi cứ giả vờ đi!" Triệu Ngọc hiện tại là ai cũng không tin, "Ta xem ra, thật tốt như vậy lừa gạt sao?"

"Triệu Ngọc, ngươi đây đều là chỗ nào cùng chỗ nào a? Ngươi có phải hay không bị cái gì kích thích?" Tô Dương sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn đến, "Đều đến lúc này, chẳng lẽ, ngươi còn muốn cùng ta muốn cái dài ngắn sao? Làm sao? Nghĩ thăng quan, vẫn là muốn phát tài? Có phải hay không ta còn phải cho ngươi ký cái hiệp nghị, ngươi tài cán? Hừ! Xem ra, ta Tô Dương cũng là nhìn sai rồi, đã nhìn lầm người!"

"Chớ cùng ta tới này một bộ!" Triệu Ngọc lại như cũ khinh thường khoát tay, "Thức thời, mau đem chân tướng thành thật khai báo rõ ràng, ta lời nói đặt xuống ở chỗ này, đem ta Triệu Ngọc làm vũ khí sử dụng, có thể!

Nhưng là, ngươi đến làm cho ta làm cái minh bạch! Ta không thể mơ mơ hồ hồ liền bị các ngươi chơi tiến vào!"

"Cái . . . Cái gì? Chân tướng?" Tô Dương vò đầu, "Chẳng lẽ. . . Mất trí nhớ ngươi? Ngày đó thịt dê nướng thời điểm, ta nói còn chưa đủ rõ ràng sao? Đặc biệt điều tra viên a! Liền là cho ngươi đi thiên long công ty làm gây sự tình, dạng này, chúng ta liền có thể đạt được Dung Thiên tập đoàn hối lộ cấp tỉnh quan viên chứng cứ phạm tội, sau đó vặn ngã bọn hắn a?"

"Ngươi đừng thả ngươi nương cái. . . Ân. . ." Phía sau "Cái rắm" chữ không nói ra, Triệu Ngọc bỗng nhiên mở to hai mắt nhìn, một thanh quờ lấy Tô Dương cổ áo, "Ngươi nói cái gì? Dung Thiên tập đoàn?"

"Ngươi làm gì?" Tô Dương tranh thủ thời gian xé rách, "Thiên long khoa học kỹ thuật là Dung Thiên tập đoàn thuộc hạ công ty, đem hối lộ quan viên khoản để ở chỗ này, thật đúng là đủ bí ẩn. Bất quá. . . Chúng ta vẫn là tra được, ha ha, cho nên. . ."

"Đừng nói nữa, ngươi mẹ nó làm sao nói nhảm nhiều như vậy?" Triệu Ngọc tranh thủ thời gian cất kỹ lão nhân cơ, "Nhanh a? Mau nói cho ta biết, mấy điểm bắt đầu a? Không phải liền là họa họa bọn hắn, đem bảo an tất cả đều hấp dẫn tới sao? Thức nhắm đồ ăn! Nhanh lên một chút a, Tô khoa trưởng. . . Nói chuyện a ngươi?"

Tô Dương người đều mộng, nửa ngày mới nghi ngờ không chừng nói ra: "Triệu. . . Triệu Ngọc. . . Ngươi hôm nay. . . Phát sốt! ?"

. . .

Bởi vì thời gian cấp bách, cùng Tô Dương hẹn xong về sau, Triệu Ngọc không tiếp tục trở lại cục cảnh sát, mà là vì mình ngột ngạt kế hoạch làm chuẩn bị đi.

Mặc dù, Triệu Ngọc hiện tại còn thấy không rõ lắm tương lai tình thế phương hướng phát triển, nhưng là hắn thật sâu biết, một khi Dung Thiên tập đoàn bị cảnh sát điều tra, hoặc là gà bay chó chạy, hoặc là rơi đài, đối với hắn như vậy điều tra Hách Cương tới nói, không thể nghi ngờ đều có rất lớn trợ giúp!

Cho nên, mặc kệ như thế nào, cho thiên long khoa học kỹ thuật tìm khó chịu công việc này, hắn nhất định phải tiếp!

Thế là, Triệu Ngọc tại trước khi đi cho Miêu Anh gọi điện thoại, láo xưng mình muốn đi tìm kiếm Miên Lĩnh án đầu mối mới, lúc này mới cởi ra thân.

Triệu Ngọc lòng tựa như gương sáng, chờ một lúc chỉ cần cục cảnh sát đi làm, Lưu Trường Hổ liền sẽ biết Miên Lĩnh án tra được tiến triển to lớn sự tình, đến lúc đó, Lưu Trường Hổ tất nhiên nổi trận lôi đình, tránh không được đối Miêu Anh giấu diếm không báo lớn thêm chỉ trích.

Mình không ở tại chỗ, chẳng những phòng ngừa không ít xấu hổ, còn có thể bỏ đi không ít trách nhiệm, hừ! Để bọn hắn lẫn nhau náo đi thôi! Huyên náo càng hung càng tốt, tốt nhất để Lưu Trường Hổ đem Miêu Anh đắc tội một cái thông thấu, như thế Miêu Anh mụ mụ tức giận, Lưu Trường Hổ. . . Đi ngươi!

Hắc hắc hắc hắc. . .

Triệu Ngọc ngẫm lại đã cảm thấy thống khoái, mặc dù một đêm không chút đi ngủ, lại vẫn giống điên cuồng đồng dạng hưng phấn.

Mười giờ sáng cả, Triệu Ngọc mặc tạm mới đồng phục cảnh sát, đi tới thiên long khoa học kỹ thuật công ty lầu một trong đại sảnh, chuẩn bị áp dụng mình ngột ngạt kế hoạch!

Bởi vì Trương Diệu Huy bọn người ở cục cảnh sát vội vàng tra án, Triệu

Ngọc không có tìm cảnh đội bằng hữu hỗ trợ, mà là gọi điện thoại đem tuần dương những tên côn đồ cắc ké kia kêu tới.

Đối với cho người khác ngột ngạt tới nói, Triệu Ngọc thật sự là quá lành nghề, dưới mắt liền không còn có hơn một trăm năm mươi loại phương pháp. Vì có thể đạt tới hiệu quả tốt nhất, Triệu Ngọc quyết định, số kế cũng thi, đến cái toàn phương vị lập thể hóa ngột ngạt.

Thiên long khoa học kỹ thuật công ty, là một tòa hơn 20 tầng cao ốc, bảo an nhân viên đông đảo. Muốn đem những người an ninh này tất cả đều bừa bãi, tự nhiên là muốn làm một lần đại thủ bút mới được.

Ước định cẩn thận thời gian liền là mười điểm, tại Triệu Ngọc ra hiệu dưới, hành động bắt đầu.

Rất nhanh, cao ốc lầu năm trong đại sảnh, có người đột nhiên té xỉu, miệng sùi bọt mép. . .

Tiếp vào báo cảnh, phụ cận bảo an lập tức chạy tới.

Ngay sau đó, lầu ba khu làm việc có hai người đánh lên đỡ, huyên náo đặc biệt hoan, rất nhanh lại hấp dẫn tới một đại đội bảo an.

Xuống chút nữa, 10 tầng toát ra một người điên, gặp người liền đẩy, đầy chỗ chạy loạn, hại các nhân viên an ninh trên dưới tung bay, vừa đi vừa về truy đuổi. . .

Triệu Ngọc gặp thời cơ chín muồi, lập tức xông tiểu hoàng mao tuần dương đưa mắt liếc ra ý qua một cái, tuần dương hiểu ý về sau, nhanh chóng đi vào giữa thang máy, đem một cái túi màu đen khỏa nhét vào trung ương bắt mắt nhất vị trí bên trên, sau đó như không có việc gì đi ra.

Cửa thang máy vừa vặn có cái thư ký bộ dáng nữ tử nhìn thấy, đang

muốn tiến lên nhặt túi xách, kết quả, Triệu Ngọc một cái đoạt bước lên trước đem nó ngăn lại, đồng thời hét lớn một tiếng:

"Tiểu thư! Đừng lộn xộn! Trong bọc khả năng có —— bom! ! !"

Chương 207: Chương 207: Làm sao quý hiếm cơ?

Chương 207: Làm sao quý hiếm cơ?

Triệu Ngọc một hô bom, nhất thời đưa tới mọi người chú ý.

"Ngươi là. . ." Thư ký bộ dáng nữ tử nhìn xem Triệu Ngọc, mặc dù nhìn thấy Triệu Ngọc người mặc đồng phục cảnh sát, lại vẫn là xem thường còn muốn đưa tay đi nhặt túi màu đen khỏa.

"Đừng nhúc nhích!" Triệu Ngọc như thế một hô, chẳng những đem nữ nhân giật nảy mình, còn đem phụ cận thân cổ người xem náo nhiệt, dọa tốt khẽ run rẩy.

"Tin tưởng ta!" Triệu Ngọc chỉ mình chế phục bên trên huy hiệu cảnh sát quát, "Ta theo dõi vừa rồi cái kia phần tử khủng bố đã thời gian rất lâu! Đây tuyệt đối không phải nói đùa!"

Nói, Triệu Ngọc dùng di động hướng bao khỏa bên trên vừa chiếu, điện thoại liền tút tút tút vang lên còi báo động.

"A!" Chính Triệu Ngọc tới trước một cái to lớn kinh ngạc, ngay sau đó liền hướng sau mãnh lui.

Kể từ đó, những người khác càng là dọa đến liên tiếp lui về phía sau. Mà vừa rồi ý đồ cầm bao vị nữ sĩ kia, thì lại lấy trăm mét bắn vọt tốc độ, sớm đã xông ra cao ốc đi.

Nhìn thấy giữa thang máy truyền đến rối loạn, phụ trách gác cổng hai tên bảo an lập tức chạy chậm tới! Kết quả, hai người còn không có tiến đến trước mặt, liền nghe được Triệu Ngọc quát to một tiếng:

"Uy! Hai người các ngươi không muốn sống nữa? Bom a thế nhưng là! Còn không mau theo cảnh báo, sơ tán đám người, chờ lấy bị tạc thượng thiên sao các ngươi! ?"

Triệu Ngọc cái này một cuống họng, hơi kém đem hai bảo an dọa ngồi phịch ở địa, bên cạnh quần chúng cũng là dọa đến quá sức, tranh thủ thời gian nhanh chân liền chạy!

Rất nhanh, lại có càng nhiều bảo an từ bốn phương tám hướng chạy tới.

Triệu Ngọc lập tức cầm điện thoại di động lên cố làm ra vẻ hô: "Uy, là tổng bộ sao? Lập tức đem chuyên gia phá bom gọi tới, đúng, thiên long khoa học kỹ thuật công ty! Nơi này có một cái không rõ bao khỏa, hoài nghi bên trong chứa cương liệt thuốc nổ! Uy. . ."

Triệu Ngọc vừa chứa vào một nửa, chợt thấy có một bảo vệ cũng cầm điện thoại báo cảnh, hắn tranh thủ thời gian xông quát: "Uy? Ngươi có bệnh a? Không thấy được ta đã báo cảnh sát sao? Các ngươi thế nào làm việc? Làm sao ngay cả cảnh báo đều không kéo? Nếu là bom thật nổ người, các ngươi đều phải phụ pháp luật trách nhiệm!"

"Nha. . . A a a nha. . ." Nhỏ bảo an sợ choáng váng, tranh thủ thời gian kéo cảnh báo đi!

"Mấy người các ngươi, đừng nhàn rỗi!" Triệu Ngọc tranh thủ thời gian xông những người khác phân phó nói, "Không nhìn thấy bom đặt ở giữa thang máy sao? Các ngươi còn không mau đi đem thang máy nhốt? Ai? Vân vân. . ." Nhìn thấy các nhân viên an ninh thật đi quan bế thang máy, hắn bận bịu lại lần nữa hô, "Không được không được, trong thang máy

còn có người đấy! Các ngươi nhanh chịu tầng đi thanh người, đem trong thang máy người tất cả đều thanh ra đến lại quan, đừng ở hướng bên này tụ tập, tìm khác lối ra! Nhanh nhanh nhanh. . ."

Các nhân viên an ninh từng cái dọa đến hoang mang lo sợ,

Tranh thủ thời gian dựa theo Triệu Ngọc yêu cầu, hướng trong thang lầu chạy tới.

Ngay sau đó, Triệu Ngọc lại làm ra vẻ làm dạng xông lưu thủ mấy cái già bảo an nói ra: "Theo ta được biết, cái này bom đã có thể phát động, lại có thể điều khiển! Các ngươi nơi này là hệ thống độc lập cao ốc, như thế lớn đương lượng, thật nổ, trên lầu cũng chỉ có thể nhảy lầu! Các ngươi tranh thủ thời gian thông tri những cái kia trông coi giám sát, còn có trông coi phòng máy các đồng nghiệp, để bọn hắn tranh thủ thời gian chạy a!"

"Nha. . . Tốt tốt tốt. . ." Đến lúc này, Triệu Ngọc nói cái gì là cái gì, già bảo an tranh thủ thời gian gọi điện thoại đi.

Lúc này, bên cạnh còn có cái cuối cùng già bảo an hỏi Triệu Ngọc: "Kia. . . Những người lãnh đạo đâu? Hôm nay mặt trên còn có họp đây này!"

"Lãnh đạo không cần ngươi quan tâm, yên tâm đi! Những người lãnh đạo tin tức linh thông, có việc thời điểm, bọn hắn khẳng định so nhân viên chạy nhanh!"

"A! Thật sao?" Già bảo an bị Triệu Ngọc nói đến á khẩu không trả lời được, nhận biết xem lộn xộn.

Còi báo động rất nhanh vang lên, biết được có bom đám người bắt đầu hướng cửa chính chỗ dũng mãnh lao tới.

Các nhân viên an ninh coi như tận chức tận trách, mặc dù biết bom lúc

nào cũng có thể bạo tạc, nhưng bọn hắn vẫn là đứng tại từng cái đầu hành lang, trợ giúp sơ tán đám người, phòng ngừa giẫm đạp sự kiện phát sinh.

Còn tốt, bởi vì đây là một nhà khoa học kỹ thuật công ty, đi làm nhân viên không những nhân số không nhiều, mà lại đều có tố chất, mặc dù vội vàng hoảng, nhưng không ai tranh trước sợ về sau, rút lui đến ngay ngắn trật tự.

Bất quá, ngay tại đám người rút lui thời điểm, vẫn là có một kiện ngoài ý muốn phát sinh.

Đương thang máy đưa tiễn cuối cùng một nhóm người về sau, có một cái không có phụ mẫu trông coi tiểu nam hài, bỗng nhiên hướng cái kia thần bí bao khỏa chạy tới, đúng là đưa tay liền bắt. . .

Oa nha!

Đợi đến các nhân viên an ninh cùng Triệu Ngọc nhìn thấy hắn thời điểm, đã tới không kịp ngăn trở.

Ai ngờ, ngay tại cái này thời khắc ngàn cân treo sợi tóc, nhưng gặp tiểu nam hài sau lưng bỗng nhiên thoát ra một người đến, đem tiểu nam hài một thanh nắm ở trong ngực.

Người kia lao xuống tốc độ rất nhanh, ngay tiếp theo tiểu nam hài tất cả đều bình lấy bay đến không trung. Lúc rơi xuống đất, người này là để tránh cho làm bị thương tiểu nam hài, mình ngay tại chỗ đánh mấy cái lăn, đem tiểu nam hài gắt gao nắm ở trong ngực.

Cạch cạch cạch. . .

Một cái màu trắng điện thoại, lập tức té ra thật xa, vừa vặn rơi vào Triệu Ngọc dưới chân.

Triệu Ngọc nhặt lên điện thoại về sau, lúc này mới nhận ra được, không nghĩ tới, vừa rồi phấn đấu quên mình cứu tiểu nam hài, lại là vị kia Hách Gia Tuấn —— Hách công tử! ?

Điện thoại cũng là hắn, bởi vì rơi xuống đất quá ác, bị ngã bay ra.

"Hách quản lý a, kia là. . ." Một cái già bảo an tranh thủ thời gian tiến lên nâng, lo lắng hô, "Không có sao chứ? Không có sao chứ Hách quản lý? Nhanh hướng bên này mà đến, bên kia có bom!"

"Không có việc gì, không có việc gì!" Hách Gia Tuấn một mặt khoát tay, một mặt lảo đảo đứng dậy, xông dọa đến mặt mũi tràn đầy trắng bệch tiểu nam hài hỏi, "Tiểu bằng hữu, ngươi thế nào?"

Tiểu nam hài ngây ngốc lắc đầu, lúc này, nam hài phụ thân không biết từ chỗ nào xông ra, một tay lấy tiểu nam hài kéo đến trong ngực, sau đó cho Hách Gia Tuấn cúi mình vái chào, luôn miệng nói tạ.

"Nhanh!" Hách Gia Tuấn khoát tay, "Bây giờ không phải là lúc nói chuyện, đi mau!"

Nam hài phụ thân lúc này mới đem tiểu nam hài lộ ra đại sảnh.

Hách Gia Tuấn biết mình điện thoại quẳng rơi mất, lập tức cúi đầu tìm kiếm.

Quản lý! ?

Triệu Ngọc cũng không có lập tức trả lại, mà là tại trong đầu suy nghĩ, quản lý? Chẳng lẽ nói, Hách Gia Tuấn liền là nhà này bầu trời khoa học kỹ thuật công ty quản lý?

Hách Gia Tuấn là Hách Cương nhi tử, khó trách, này nhà công ty về

Dung Thiên tập đoàn quản lý đâu!

Triệu Ngọc nhìn kỹ một chút, cũng không có phát hiện Hách Gia Tuấn bên cạnh có cái gì bảo tiêu loại hình. Chẳng lẽ. . . Cái này Hách Cương, một chút cũng không lo lắng có người đánh hắn nhi tử chủ ý sao?

Lúc này, Hách Gia Tuấn rốt cục nhìn thấy Triệu Ngọc cầm điện thoại di động của mình, vội vàng tiến lên tới lấy. Ai ngờ, giương mắt ở giữa, không ngờ nhận ra, nguyên lai cái này cầm điện thoại người, chính là ngày đó tại bệnh viện muốn cùng mình liều mạng cảnh sát!

"Ngươi. . ."

Hách Gia Tuấn lập tức mặt lộ vẻ vẻ sợ hãi, muốn nói cái gì lại nói không ra miệng, Triệu Ngọc nhưng không có để ý đến hắn, mà là vượt qua điện thoại di động của hắn nhìn thoáng qua.

Hách Gia Tuấn điện thoại nhìn qua phổ phổ thông thông, hơn nữa còn nhìn không ra là nhãn hiệu gì, thế nhưng là, trải qua vừa rồi mãnh liệt như vậy quẳng kích, lại vẫn còn phát không tổn hao gì, có đủ rắn chắc. Bởi vậy có thể thấy được, điện thoại di động này tất nhiên cũng không phải là phàm phẩm.

Bất quá, quẳng kích phía dưới, màn hình vẫn là sáng lên. Triệu Ngọc xem xét, nhưng gặp Hách Gia Tuấn điện thoại screensaver không phải khác, chính là y tá mỹ nữ —— Diêu Giai!

"Ta dựa vào!" Triệu Ngọc không khỏi mắng một câu, bưng Diêu Giai ảnh chụp cho Hách Gia Tuấn nhìn, "Mẹ nó có nhìn trộm đam mê a? Cái này. . . Này sao lại thế này đây?"

"Ừm. . ." Hách Gia Tuấn không khỏi một trận đỏ mặt, nói, "Screensaver, screensaver!"

"Nói nhảm, ta còn không biết screensaver sao? Ta hỏi ngươi, ảnh chụp chỗ nào chiếu? Tại sao muốn dùng Diêu Giai?" Triệu Ngọc lớn tiếng chất vấn.

"Uy! Cảnh sát a, " ai ngờ, già bảo an không làm, chỉ vào Triệu Ngọc hét lớn, "Bom a! Các ngươi có thể chuyển sang nơi khác nói dóc sao? Đừng có lại một hồi nổ đến nơi này, Hách. . . Hách quản lý. . ."

"Cảnh sát, " Hách Gia Tuấn mặt đỏ tới mang tai nói, "Kia là ta trước kia làm, còn chưa kịp đổi đâu! Ta biết, Giai Giai là bạn gái của ngươi, ta. . . Ta sẽ đổi. . ."

Cái gì! ?

Bạn gái! ?

Triệu Ngọc mộng một chút, lúc này mới đột nhiên nhớ tới, lúc trước mình trang bức thời điểm, thế nhưng là chẳng biết xấu hổ nói Diêu Giai là bạn gái mình đâu!

Đã dạng này, Triệu Ngọc không thể nghi ngờ càng thêm lẽ thẳng khí hùng, chỉ vào điện thoại nói ra: "Đúng a, ngươi dùng bạn gái của ta đương screensaver, ta có thể vui lòng sao ta? Tiểu tử, tranh thủ thời gian cho ta đổi!"

Triệu Ngọc để Hách Gia Tuấn đổi screensaver thời điểm, bỗng nhiên tung ra một cái ý nghĩ tới. Hắn cảm thấy, đã Hách Gia Tuấn thân là thiên long khoa học kỹ thuật quản lý, như vậy, trên điện thoại di động của hắn sẽ có hay không có chút gì thứ lợi hại đâu? Những vật này, có thể hay không cho Tô Dương bọn hắn cung cấp trợ giúp?

Nếu như ta có thể đem điện thoại di động của hắn đoạt tới tay, có phải hay không liền có thể tra được?

Thế nhưng là. . . Như thế nào mới có thể đoạt tới tay đâu?

"Uy! Các ngươi có nghe hay không ta nói chuyện?" Già bảo an sắp điên rồi, hắn điểm lấy chân đứng tại Hách Gia Tuấn cùng bom ở giữa, sợ bom sẽ nổ đến vị này thái tử gia, "Các ngươi không biết trong bọc có bom sao? Đều lúc này, cũng không cần quản cái gì nam nữ bằng hữu có được hay không?"

"Không được!" Triệu Ngọc ngang ngược cậy mạnh nói, "Việc này liên quan hệ đến cái mũ của ta nhan sắc, tiểu tử, ngươi nếu là không đổi, ta hôm nay cùng ngươi đồng quy vu tận!"

"Tốt tốt tốt. . ." Hách Gia Tuấn giống đấu bại gà trống, đưa tay mở ra điện thoại screensaver, tùy tiện đổi một tấm hình ra, "Ta đổi một trương, đổi một Trương tổng được rồi? Ta đem nguyên là ảnh chụp xóa, xóa bỏ có được hay không?"

"Vậy cũng không được!" Triệu Ngọc từng thanh từng thanh điện thoại đoạt trở về, "Ta phải nhìn xem, điện thoại di động của ngươi bên trên còn có hay không khác ảnh chụp!"

"Không có! Liền kia một trương! Thật!" Hách Gia Tuấn liên tục giải thích, lại bởi vì kiêng kị Triệu Ngọc dữ dội, không dám đưa di động đoạt lại.

"Ai? Ta nói, ngươi người này làm sao không nói lý lẽ như vậy đâu?"

Lần này lại là tức điên lên già bảo an, lão gia tử giậm chân một cái, đưa tay liền muốn đi đoạt điện thoại. Ai ngờ, tay hắn vừa đưa tới, Triệu Ngọc lại oa nha một tiếng nhảy lên hơn mấy trượng cao, hơi kém đem lão gia tử bệnh tim dọa ra đều.

"Hách. . . Hách. . . Tốt. . . Tốt ngươi cái Hách Gia Tuấn!" Triệu Ngọc đem tròng mắt trợn thật lớn, liền giống bị Thiên Lôi bổ trúng, một phát

bắt được Hách Gia Tuấn cổ áo, toàn thân run rẩy chỉ vào trên điện thoại di động nào đó tấm bản đồ phiến hỏi, "Mau nói! Cái này. . . Đây là có chuyện gì! ?"

Hách Gia Tuấn cúi đầu xem xét, nhưng gặp tấm hình kia bên trên chính là một cái tuổi trẻ nữ nhân xinh đẹp.

Nữ nhân không thi phấn trang điểm, lại là quốc sắc thiên hương. Hai mắt thật to, quyển quyển tóc, giống như búp bê đồng dạng! Mà lại, cực kỳ mấu chốt chính là, nữ nhân phải trên khóe miệng, có một viên dễ thấy —— nốt ruồi duyên! ! !

Chương 208: Chương 208: Lạt điều bom

Chương 208: Lạt điều bom

Triệu Ngọc bản ý, là muốn mượn miệng bom liền muốn bạo tạc, cầm Hách Gia Tuấn điện thoại liền chạy.

Thế nhưng là, ngay tại hắn lật xem điện thoại ảnh chụp thời điểm, chợt phát hiện một trương đặc biệt hình cũ. Kia rất rõ ràng không phải điện thoại ảnh chụp, bởi vì có thể nhìn thấy trên tấm ảnh pha tạp vết tích, ố vàng nhan sắc cùng đời cũ đường viền.

Đoán chừng, cái kia hắn là là dùng điện thoại tại chân thực trên tấm ảnh chiếu xuống đến, hoặc là dùng máy quét quét hình đi lên.

Trên tấm ảnh là một cái tuổi trẻ mỹ mạo nữ nhân, bối cảnh hắn là một cái già chụp ảnh quán. Nữ nhân kia sấy lấy thế kỷ trước thập niên tám mươi chín mươi tóc quăn, hai mắt thật to, tựa như búp bê.

Triệu Ngọc chỉ nhìn một chút, đã cảm thấy đặc biệt nhìn quen mắt, chờ hắn lại nhìn thấy nữ nhân phải trên khóe miệng nốt ruồi duyên về sau, lập tức nhớ tới Lương Tư Tư chân dung đến!

Lão thiên!

Trong chốc lát, Triệu Ngọc chỉ cảm thấy lông tơ đứng thẳng, sau cột sống phát lạnh.

Tấm hình này bên trên nữ nhân, cùng Lương Tư Tư sau khi lớn lên phục

hồi như cũ hình ảnh, thật sự là quá giống!

Chẳng lẽ. . . Chẳng lẽ. . .

Mồ hôi lạnh tiêu trừ về sau, Triệu Ngọc chợt cảm thấy nhiệt huyết sôi trào, như gặp sét đánh! Hắn rốt cuộc bất chấp gì khác sự tình, tranh thủ thời gian gắt gao bắt lấy Hách Gia Tuấn, như điên chất vấn nói:

"Mau nói, tấm hình này chuyện gì xảy ra? Từ đâu tới? Người ở phía trên, là ai! ? Nói! ?"

"Uy uy uy. . ." Già bảo an lúc này mới chậm quá mức mà đến, vội vàng cướp được Hách Gia Tuấn trước người, vì Hách Gia Tuấn nhổ xông nói, " vị này cảnh sát, ngươi đến cùng có ý tứ gì? Ngươi làm gì nắm lấy chúng ta quản lý không thả, ngươi là từ đâu tới. . ."

"Ngươi nha cho ta —— ngậm miệng! ! !"

Triệu Ngọc lấy tay chỉ một cái, ngưu nhãn trừng một cái, già bảo an nhất thời dọa đến không có mạch! Triệu Ngọc một tay lấy Hách Gia Tuấn hao đến trước mặt, quát: "Hách Gia Tuấn, mau nói, ta đoán chừng bom không bao lâu, liền muốn nổ tung! Ngươi nếu là nếu không nói, hai ta ai cũng đừng nghĩ còn sống rời đi!"

"Ai u. . ." Ai ngờ, Hách Gia Tuấn mặc dù gấp, lại cũng không bối rối, vẫn là trước sau như một vẫn duy trì cái kia quý công tử cao quý hình tượng, nghiêm túc giải thích, "Cảnh sát, ta thật không rõ ngươi đang làm cái gì? Ngươi còn muốn cùng ta chơi bạc mạng sao? Cái này. . . Đây là mẹ ta a! Ta ngay cả ta mụ mụ ảnh chụp đều không cho phép mang theo sao?"

"Cái gì? Mụ mụ ngươi! ?"

Nghe xong lời này, Triệu Ngọc lông mày sắp vặn đến cái ót đều! Trong

chốc lát, hắn cảm giác đầu óc của mình hoàn toàn không đủ dùng. Hắn nhìn kỹ một chút trên điện thoại di động ảnh chụp,

Hoàn toàn chính xác, kia đích thật là một trương hình cũ, trên tấm ảnh người mặc dù tuổi trẻ, nhưng rõ ràng không phải hiện tại cái niên đại này người!

Mụ mụ! ?

Hách Gia Tuấn mụ mụ?

Trên tấm ảnh người cùng Lương Tư Tư dáng dấp như vậy giống, chẳng lẽ. . . Hách Gia Tuấn mụ mụ liền là —— Lương Tư Tư! ?

Ai! ?

Nghĩ tới đây, Triệu Ngọc càng thêm lộn xộn, căn bản không đúng! Lương Tư Tư nếu như còn sống, năm nay là 33 tuổi, Hách Gia Tuấn năm nay là 27 tuổi, nếu như Lương Tư Tư là hắn mụ mụ, như vậy Lương Tư Tư 6 tuổi liền sinh hắn?

Ta đi. . .

Đến cùng. . . Đến cùng là chuyện gì xảy ra?

"Đúng a!" Hách Gia Tuấn lại chau mày nói, "Đây là mẹ ta, còn có thể là giả sao? Cảnh sát, ngươi có phải hay không có chủ tâm làm ta à? Ta vẫn là rời khỏi nơi này trước, đi ra bên ngoài đi nói đi!"

"Liền là a!" Già bảo an lại tới năng lực.

Không đúng!

Triệu Ngọc lắc đầu, căn cứ tư liệu ghi chép, Hách Gia Tuấn mụ mụ, tại

Hách Gia Tuấn một tuổi thời điểm liền phải bệnh qua đời! Thế nhưng là. . . Vì cái gì? Mẹ của nàng lại cùng Lương Tư Tư dáng dấp như vậy giống đâu?

Trong này. . . Có cái gì. . .

Nghĩ tới đây, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian móc ra điện thoại di động của mình, đem Lương Tư Tư chân dung điều ra, sau đó đưa cho Hách Gia Tuấn nhìn.

"Ây!" Triệu Ngọc bưng điện thoại hỏi, "Ngươi xem một chút, ngươi có biết hay không người này?"

Hách Gia Tuấn đầu tiên là quay đầu nhìn thoáng qua có khả năng bạo tạc bao khỏa, lúc này mới quay người lại nhìn một chút Triệu Ngọc điện thoại.

"Cảnh sát, ngươi đây là ý gì?" Hách Gia Tuấn chau mày, "Người này ta đương nhiên quen biết, đây không phải Miên Lĩnh vụ án bắt cóc mất tích nữ hài kia sao? Hiện tại Wechat vòng bằng hữu bên trong tất cả đều là, làm sao. . . Người tìm được?"

"Ta mẹ nó. . ." Triệu Ngọc mau để cho hắn nhìn cẩn thận, "Ngươi xem một chút, nàng phải khóe miệng cũng có khỏa nốt ruồi, ngươi liền không cảm thấy, người này nhìn quen mắt sao?"

"Nhìn quen mắt?" Hách Gia Tuấn nghiêm túc nhìn một chút, "Ta lại không có qua nàng, nhìn quen mắt cái gì? Nha. . . Chẳng lẽ, ngươi cảm thấy, ta là bọn cướp sao? Nha. . . Ta hiểu được!" "Hách Gia Tuấn bừng tỉnh đại ngộ nói, "Nàng cùng ta mụ mụ. . . Không thể nào? Cảnh sát, ngươi nhìn kỹ một chút. . . Nhìn xem. . ."

Hách Gia Tuấn đem hai tấm ảnh chụp đối ở cùng nhau, sau đó còn để già bảo an cũng cùng một chỗ nhìn, sau đó nói ra: "Thấy được không?

Ngoại trừ viên kia nốt ruồi duyên bên ngoài, thân cao, mập gầy, ngươi xem một chút cái nào một chút giống? Giống như, vẫn là mẹ ta dung mạo xinh đẹp a!"

"Không biết!" Triệu Ngọc không nói chuyện, già bảo an lại đoạt hí nói, "Hách quản lý, ta không mang kính lão, thấy không rõ lắm!"

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian nhìn kỹ, quả nhiên, không những hai người cao thấp mập ốm có chỗ khác biệt ra, ngay cả viên kia nốt ruồi duyên vị trí cũng có xuất nhập.

Hách Gia Tuấn mụ mụ hơi cao một chút, mà Lương Tư Tư nốt ruồi duyên thì thoáng dựa vào dưới, thậm chí lớn nhỏ cũng khác nhau.

Nha. . .

Triệu Ngọc lau lau trên đầu trọc giọt mồ hôi, trong lòng nhắc tới, nguyên lai là sợ bóng sợ gió một trận! Hách Gia Tuấn mụ mụ, cùng Lương Tư Tư nguyên lai cũng không có cái gì quan hệ!

Xem ra, mấy ngày nay tra Miên Lĩnh án tra, thần kinh của mình có chút rối loạn đều!

Ngay tại Triệu Ngọc so với điện thoại di động thời điểm, Tô Dương cho hắn lão nhân kia cơ bỗng nhiên chấn động một cái. Đây là hai người trước đó ước định cẩn thận tín hiệu, lão nhân cơ chấn động động, đã nói lên Tô Dương bên kia đã xong việc, Triệu Ngọc có thể thu đội!

Triệu Ngọc thấy thế, lại không có lý do chiếm lấy Hách Gia Tuấn điện thoại, đành phải còn đưa hắn, hung hăng nói ra: "Ta cảnh cáo ngươi, mau đem trong nhà người có quan hệ Diêu Giai ảnh chụp tất cả đều xóa, bằng không, ta quay đầu bên trên Wechat bên trên kích động dư luận đi, nhìn ngươi cái này phú nhị đại mất mặt hay không! Cái kia ai ai ai. . ."

Hắn một chỉ già bảo an, còn nói: "Ngươi mau nhìn xem đại lâu người rút lui đến thế nào, chuyên gia phá bom lập tức liền muốn tới!"

"Nha. . . Ân. . . A. . ." Già bảo an có chút mộng, đứng tại chỗ không nhúc nhích.

Kết quả, thừa dịp hắn mơ hồ thời điểm, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian nhấn điện thoại di động của mình tiếng chuông âm nhạc, sau đó ra dáng cầm điện thoại di động lên, làm bộ nghe:

"Uy? Đội trưởng a! Các ngươi đến đâu mà rồi? Làm sao còn không qua đây? Người đã sơ tán rồi! A? Cái gì? Phần tử khủng bố đã bắt được? Trong bọc không có bom? Giả? Không thể nào? Ta. . . Kia. . . Tốt tốt tốt. . . Ta biết làm sao bây giờ!"

Gắn xong bức, Triệu Ngọc lúc này mới giương mắt nói với Hách Gia Tuấn: "Không có ý tứ a, Hách quản lý, tội phạm đã bắt được, trong bọc không có bom! Sợ bóng sợ gió một trận! Sợ bóng sợ gió một trận!"

"Không được!" Ai ngờ, già bảo an nhưng lại đụng tới đoạt hí, hắn gầm thét xông Triệu Ngọc quát, "Có các ngươi làm như vậy sự tình sao? Các ngươi nói không có bom liền không có bom rồi? Muốn vạn nhất kia phần tử khủng bố nói dối đâu?"

"Ai u, ta dựa vào. . . Ngươi. . ." Triệu Ngọc thật sự là cầm lão già này không có cách nào, đành phải bước nhanh chân hướng bao khỏa nơi đó đi tới.

"Uy! Uy!" Già bảo an dọa sợ, vội vàng đem Hách Gia Tuấn bảo hộ ở sau lưng, xông Triệu Ngọc hô, "Ngươi. . . Ngươi chớ làm loạn a!"

Kết quả, ngay tại già bảo an hoảng sợ bên trong, Triệu Ngọc kéo ra màu đen bao khỏa khoá kéo, sau đó cố ý làm một cái vẻ mặt kinh ngạc!

"A!" Già bảo an dọa đến ngay tại chỗ nằm xuống, còn gắt gao án lấy Hách Gia Tuấn cũng nằm trên đất.

"Ông trời ơi..!"

Triệu Ngọc đem bao khỏa đảo lại, đem đồ vật bên trong chấn động rớt xuống đến trên mặt đất! Kết quả, mấy chục bao lạt điều thình lình rơi xuống, thẳng cay mắt người. . .

Chương 209: Chương 209: Ngươi cuồng bạo đâu?

Chương 209: Ngươi cuồng bạo đâu?

Vì trò xiếc mã làm đủ, Triệu Ngọc ra dáng đem lạt điều đóng gói, mang về mình trên xe cảnh sát.

Lúc đầu, Triệu Ngọc muốn nhân cơ hội cùng Hách Gia Tuấn bắt chuyện vài câu, thông qua hắn đến hỏi thăm một chút, cha của hắn Hách Cương cùng Hám Văn Quân còn có Cao Dương là quan hệ như thế nào?

Dù sao Hách Gia Tuấn là Hách Cương thân nhi tử, nếu như ba người này thật quan hệ mật thiết, Hách Gia Tuấn hẳn là hiểu rõ.

Thế nhưng là, Triệu Ngọc cân nhắc một chút, vẫn là không có lối ra hỏi thăm.

Bởi vì, vừa rồi ảnh chụp sự tình, hắn đã có chỗ bại lộ. Nếu như hỏi lại Hách Gia Tuấn những này mẫn cảm vấn đề, nói không chừng sẽ khiến Hách Cương chú ý. Đến lúc đó, một khi đánh cỏ động rắn, gây nên Hách Cương cảnh giác, hậu kỳ điều tra công việc thế tất lại nhận ảnh hưởng.

Là như thế, Triệu Ngọc chỉ là muốn Hách Gia Tuấn số điện thoại, nói quay đầu cục cảnh sát có thể sẽ gọi điện thoại cho hắn thăm đáp lễ, sau đó liền dẫn một bao lớn lạt điều rời đi thiên long khoa học kỹ thuật công ty.

Tại về cục cảnh sát trên đường, Triệu Ngọc chính vừa lái xe, vừa ăn lạt điều, Tô Dương điện thoại rất mau đánh đi qua.

Tô khoa trưởng nói cho hắn biết , nhiệm vụ tiến hành rất thuận lợi, bọn hắn đã thu hoạch đến khả nghi tư liệu, bước kế tiếp liền là giải mã lấy chứng.

Tô Dương còn đặc biệt đưa ra, Triệu Ngọc lần này làm được đẹp đặc biệt, mở rộng chính nghĩa, trừng phạt tà ác, mặc kệ kết quả cuối cùng như thế nào, đều sẽ cho Triệu Ngọc ghi lại một cái công lớn!

Cúp điện thoại, trong lòng thống khoái Triệu Ngọc tranh thủ thời gian cho tiểu hoàng mao tuần dương bọn người đánh qua, sau đó dùng Tô Dương vừa rồi kia một bộ cao điệu lí do thoái thác, khích lệ bọn hắn một chút, hơn nữa còn khen bọn họ dùng lạt điều đương bom cái này sáng ý phi thường mới lạ đặc biệt, hắn rất hài lòng!

Mấy vị tiểu đệ tự nhiên lòng tràn đầy vui vẻ, nói về sau lại có cái gì nhiệm vụ đặc thù, mời lão đại cứ việc phân phó.

. . .

Đương Triệu Ngọc trở lại cục cảnh sát văn phòng về sau, thám viên nhóm đều đang khẩn trương bận rộn, bởi vì tổ trọng án có A, B phân chia, Miêu Anh đã mang theo Trương Diệu Huy bọn người về tổ B công thất đi.

Tiến tổ A văn phòng, Triệu Ngọc liền đã cảm giác được các đồng nghiệp nhìn về phía mình ánh mắt có chút không đúng, lập loè tránh một chút, giống như có chuyện gì giấu diếm mình giống như!

Nhất là tổ trưởng Mao Vĩ, chào hỏi thời điểm, Mao Vĩ hé miệng vốn định nói với Triệu Ngọc chút gì, nhưng bởi vì có chỗ cố kỵ, cuối cùng vẫn là không có nói ra.

Triệu Ngọc đối với các đồng nghiệp nhìn với con mắt khác, đã sớm không cảm thấy kinh ngạc!

Hắn quét mắt một chút, không nhìn thấy Trương Cảnh Phong cùng Lương Hoan,

Liền trực tiếp đi tới Lý Bối Ny trước bàn làm việc.

Lý Bối Ny cũng là trong lòng có chuyện gì, nhìn thấy Triệu Ngọc, cũng là một bộ bộ dáng thì cứ như đang muốn nói lại thôi.

Triệu Ngọc cũng không có hỏi nhiều, chỉ là đưa di động mở ra, đem tấm kia Hách Gia Tuấn mẫu thân ảnh chụp đưa cho Lý Bối Ny nhìn.

"Bối Ny a, ngươi xem một chút tấm hình này, ngươi xem một chút. . . Cùng Lương Tư Tư. . . Giống chứ?"

"Ừm?" Lý Bối Ny có chút ngoài ý muốn, cúi đầu nghiêm túc nhìn mấy lần, cắn môi nói, "Sư huynh a, chợt nhìn qua, vẫn có chút giống! Thần vận giống, ngộ tử cũng giống! Thế nhưng là. . . Nhìn kỹ, liền không giống! Ầy. . ."

Nói, Lý Bối Ny cực nhanh từ trên máy vi tính điều ra Lương Tư Tư khi còn bé ảnh chụp đến, sau đó chỉ cho Triệu Ngọc nhìn: "Ầy, ngộ tử vị trí không đúng, hình dạng cũng không đúng, một cái đại nhất cái nhỏ. . . Mà lại, khuôn mặt hình dáng cũng có rất lớn xuất nhập, con mắt cũng không giống. . . Cho nên, có thể khẳng định, người này tuyệt đối không phải Lương Tư Tư!"

"Ừm. . . Nếu là. . . Chỉnh hình đâu?" Triệu Ngọc không khỏi vì đó tới một câu.

"Sư huynh. . ." Lý Bối Ny nghiêm túc hỏi, "Cái này ảnh chụp từ đâu tới?

Ai vậy đây là?"

"Hách Gia Tuấn mụ mụ!" Triệu Ngọc trả lời.

"A?" Lý Bối Ny quả nhiên giật mình, "Hách Gia Tuấn mụ mụ? Hách Cương thê tử? Ân. . . Nàng không phải rất sớm đã chết sao?"

"Đúng rồi!" Triệu Ngọc chợt nhớ tới một vấn đề, "Hách Gia Tuấn mụ mụ đến cùng là thế nào chết? Sinh bệnh sao?"

"Đúng!" Lý Bối Ny điều tra đoạn này tư liệu, lúc này lưu loát hồi đáp, "Là một loại hiếm thấy huyết dịch bệnh! Đối với ngay lúc đó chữa bệnh điều kiện tới nói, loại bệnh này liền là bệnh nan y! Mà lại, chẳng những là bệnh nan y, còn có di truyền khả năng, cho nên Hách Cương mỗi năm đều cho Hách Gia Tuấn làm tốt nhất kiểm tra sức khoẻ, sợ hắn di truyền mẫu thân bệnh."

"Nha. . ." Triệu Ngọc gật đầu. Mặc dù hắn cảm giác hôm nay phát hiện ảnh chụp sự tình có chút kỳ quặc, lại là nhìn không ra, trong này có cái gì rõ ràng liên hệ?

Thế là, Triệu Ngọc phải làm phiền Lý Bối Ny, kém một kém chuyện này. Nhìn xem Hách Gia Tuấn mụ mụ, cùng Lương Tư Tư một nhà, phải chăng có quan hệ gì?

"Tốt!" Lý Bối Ny gật đầu đồng ý, bắt đầu đánh bàn phím.

"Như vậy. . ." Triệu Ngọc tranh thủ thời gian lại hỏi, "Ta rời đi trong khoảng thời gian này, lại tra được cái gì đầu mối mới không? Ta nhìn những người này ánh mắt đều là lạ, có phải hay không vừa rồi xảy ra chuyện gì có ý tứ sự tình?"

Triệu Ngọc, tự nhiên chỉ là Miêu Anh cùng Lưu Trường Hổ có hay không náo mâu thuẫn?

Ai ngờ, nghe nói như thế, Lý Bối Ny đầu tiên là hướng mặt trước quan sát, đợi nhìn thấy Mao Vĩ đã rời đi, mà cái khác thám viên đều tại riêng phần mình bận rộn về sau, lúc này mới hạ giọng nói với Triệu Ngọc:

"Sư huynh a! Gặp người không quen a ngươi!" Lý Bối Ny trên mặt, rõ ràng hiển lộ ra tức giận chi ý.

"Có ý tứ gì? Cái gì không thoải mái?" Triệu Ngọc không hiểu.

"Gặp người không quen! Liền là cái kia mới tới Miêu tổ trưởng a!" Lý Bối Ny quyệt miệng nói, "Cô gái này tâm rất ác độc! Tâm ngoan thủ lạt a đơn giản. . ."

Ha ha ha. . .

Triệu Ngọc nhịn cười không được, trong lòng của hắn nói chuyện, xem ra, mình nguyện cảnh thực hiện. Miêu Anh khẳng định là cùng Lưu Trường Hổ bọn hắn đỗi đi lên!

"Sáng sớm hôm nay sau khi vào sở, " Lý Bối Ny cắn răng giảng thuật nói, " Lưu Trường Hổ đội trưởng biết tình huống, tức giận đến nổi trận lôi đình a kia là! Kết quả, lúc này, vị kia Miêu tổ trưởng liền đứng ra, nàng cùng Lưu đội trưởng nói, biết chuyện không báo sự tình, tất cả đều là ngươi Triệu Ngọc một người gây nên! Mọi người lúc đầu đều muốn lên báo, nhưng đều bị ngươi cản lại! Ngươi cãi lại ra cuồng ngôn, nói nếu ai dám báo cáo, ngươi liền đánh người đó. . ."

Trong chốc lát, Triệu Ngọc biểu lộ ngưng kết, cảm giác giống như bỗng nhiên bị thứ gì đốt thành tro giống như. . .

Cái này Miêu Anh. . . Cái này Miêu Nhân Phụng. . .

"Ngươi nói, nơi đó có dạng này người?" Lý Bối Ny cùng chung mối thù

nói, "Vong ân phụ nghĩa mà đây là! Ngươi như vậy liều mạng giúp nàng, gặp được ít như vậy sự tình, nàng lại trước tiên đem ngươi cho không thèm đếm xỉa! Lẽ nào lại như vậy?

"Mặc dù ta cùng Trương Diệu Huy bọn hắn cực lực vì ngươi giải thích, nhưng là, Lưu đội trưởng người này ngươi cũng biết, dù là hắn biết ngươi không phải kẻ đầu têu, hắn cũng vui vẻ tin tưởng Miêu Anh, hiện tại a, nói không chừng đã bẩm báo Loan cục lớn lên bên trong đi! Sư huynh a, lại đủ ngươi ăn một bình!"

Dựa theo Lý Bối Ny đối Triệu Ngọc hiểu rõ, đương Triệu Ngọc biết được tin tức này về sau, tất nhiên sẽ giận tím mặt, náo không tốt, hắn lập tức liền đến mang theo dao phay đi tìm Miêu Anh tính sổ sách!

Phải biết, trước kia Lưu Trường Hổ chỉ là để hắn rót chén cà phê, hắn liền lấy cái chén nện người ta đâu! Hiện tại Miêu Anh đều cưỡi đến trên đầu của hắn đi ị, hắn khẳng định đến tiến vào cuồng bạo hình thức mới đúng!

Nhưng mà, Lý Bối Ny lại một lần nữa nhìn sai rồi.

Triệu Ngọc đang kinh ngạc cùng đờ đẫn hơn mười giây về sau, vậy mà lộ ra hiểu ý cười bỉ ổi:

"Hoắc ha ha, cái này Miêu Anh, thật đúng là mẹ nó có thủ đoạn a! Bội phục bội phục. . ." Triệu Ngọc xem thường cười nói, "Ta thật sự là càng ngày càng thích cái này tiểu nương mà nhóm!"

"A? Làm cọng lông a?" Lý Bối Ny mắt trợn tròn, "Sư huynh a? Ngươi. . . Ngươi không tức giận sao? Ngươi cuồng bạo đâu, đi nơi nào? Ngươi đây đều có thể nhẫn?"

"Hắc hắc hắc. . . Quen thuộc, hắc hắc, quen thuộc!" Triệu Ngọc nói xong, một mặt tự giễu giống như cười ngượng ngùng, một mặt duỗi lên

lưng mỏi, nói, "Ai nha! Một đêm không ngủ, híp mắt sẽ con mắt đi. . . Ngươi trước giúp ta tra lấy một chút a, có tin tức mau nói cho ta biết. . . A nha. . ."

Triệu Ngọc ngáp một cái, đúng là linh lợi trở lại mình bàn làm việc, lười biếng úp sấp trên mặt bàn, bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần.

Ai?

Không thể nào?

Lần này, Lý Bối Ny triệt để mắt trợn tròn, từ lúc nàng nhận biết Triệu Ngọc về sau, còn chưa bao giờ thấy qua Triệu Ngọc nếm qua loại này thua thiệt! Nàng thật không rõ, cái này Miêu Anh, đến cùng là phương nào thần tiên a?

Kỳ thật. . . Triệu Ngọc làm sao lại không tức giận đâu?

Mặc dù hắn đối Miêu Anh có chút si mê, nhưng là loại này trắng trợn hãm hại, hắn làm sao có thể nuốt được đi?

Bất quá, Triệu Ngọc dù sao cũng là kinh nghiệm lão đạo tới người, hắn hiện tại biết rõ, mình rốt cuộc hắn là đứng tại như thế nào trên lập trường?

Hiện nay, hắn đã đắc tội Lưu Trường Hổ, vậy liền không thể lại dễ dàng đắc tội Miêu Anh, nhất là cái này bối cảnh siêu cấp cường hoành Miêu Anh.

Hiện tại mặc kệ Miêu Anh làm sao giày vò mình, hắn đều phải cùng Miêu Anh bảo trì tại một phe cánh bên trên.

Kỳ thật, bởi vì Miêu Anh đột nhiên đến, hiện tại tổ trọng án quan hệ đã trở nên phi thường vi diệu.

Lưu Trường Hổ cùng Mao Vĩ một phương diện không muốn để cho Miêu Anh ảnh hưởng đến địa vị của mình, một phương diện khác, cũng không muốn nhìn thấy Miêu Anh vừa lên đến, liền cùng đối thủ một mất một còn Triệu Ngọc đứng chung một chỗ.

Cho nên, bọn hắn tự nhiên muốn xúi giục Miêu Anh đoạn tuyệt với Triệu Ngọc.

Miêu Anh làm người khôn khéo lại khéo đưa đẩy, nàng hiện tại mới đến, còn không muốn tuỳ tiện đắc tội Lưu Trường Hổ cùng Mao Vĩ. Nếu như nàng cực lực giữ gìn Triệu Ngọc, liền sẽ để loại mâu thuẫn này kích thích, tại lãnh đạo trong mắt, nàng cũng tất nhiên sẽ rơi cái không tốt thanh danh.

Mà nếu như nàng dùng Triệu Ngọc đi làm bia đỡ đạn lời nói, như vậy thì sẽ đem loại mâu thuẫn này hóa giải mất. Mặc dù có khả năng làm phát bực Triệu Ngọc, nhưng là không đến mức đắc tội lãnh đạo!

Mà lại, Miêu Anh hiện tại chính hi vọng có thể đem Triệu Ngọc làm phát bực đâu! Nếu như Triệu Ngọc cùng Miêu Anh trở mặt nháo trò, như vậy Miêu Anh liền có lý do xử trí Triệu Ngọc, đến lúc đó, chỉ cần mẹ của nàng một câu, Triệu Ngọc liền sẽ bị xa xa sung quân ra ngoài.

Là như thế, Triệu Ngọc biết, người khác đều có thể đắc tội, duy chỉ có cái này Miêu Anh không được! Đắc tội nàng, mình liền rốt cuộc không có cơ hội!

Tốt a, đã ngươi hi vọng ta nổi giận, như vậy ta hết lần này tới lần khác không tức giận, còn cùng ngươi tốt giống một người, ta nhìn ngươi khó chịu không khó thụ!

Tươi sống dính nhau chết ngươi!

Một phương diện khác, Triệu Ngọc vẫn là có rễ. Hắn vừa mới tại Tô Dương bên kia lập công lớn, có vị này cấp tỉnh đại quan thay mình chỗ dựa, hắn một chút cũng không lo lắng, Lưu Trường Hổ có thể đem hắn thế nào!

Bất quá nha. . .

Triệu Ngọc ghé vào trên mặt bàn, một mặt nhắm mắt dưỡng thần, một mặt ở trong lòng nhắc tới, Miêu Nhân Phụng a Miêu Nhân Phụng, có một chút, ngươi nhất định phải biết, ta Triệu Ngọc thế nhưng là cái có thù tất báo tiểu nhân!

Không phải không báo, chỉ là thời điểm chưa tới!

Ngươi hôm nay bày ta một đạo, ta thế nhưng là nhớ kỹ! Hừ hừ, ngày khác nếu như bị ta chờ đến cơ hội, lão tử ổn thỏa —— gấp bội hoàn trả! ! !

Chương 210: Chương 210: 1 miệng giá

Chương 210: 1 miệng giá

Mặc dù Triệu Ngọc ghé vào trên mặt bàn buồn ngủ, nhưng là trong đầu, lại vẫn còn tại một lần lại một lần tự hỏi Miên Lĩnh án tình tiết vụ án.

Nhất là hôm nay trong lúc vô tình phát hiện, Hách Cương vậy đi thế thê tử, cùng mất tích Lương Tư Tư có chút tương tự về sau, hắn tổng cảm giác trong này giống như có đồ vật gì đáng giá đào móc giống như!

Hôm nay thế nhưng là cái thứ ba "Cấn" quẻ a!

Ảnh chụp chính là, không phải chỉ là để một cái thuần túy trùng hợp a? A, ta đang điều tra Hách Cương, liền gặp như vậy một kiện kỳ quái sự tình! Chẳng lẽ. . . Liền không có cái gì ẩn tình sao?

Không biết, Hách Cương thê tử phải chăng cùng Lương Tư Tư có quan hệ gì?

Ngoại trừ ảnh chụp bên ngoài, Triệu Ngọc còn tại nhớ Cao Dương nguyên nhân cái chết đến tột cùng như thế nào?

Hắn là thật chết bởi tật bệnh, vẫn là bị người diệt khẩu? Trương Diệu Huy cùng Lan Bác đã tại bệnh viện tâm thần điều tra một ngày, đến nay vẫn chưa truyền về hữu dụng tin tức.

Còn có, mặc kệ Trương Cảnh Phong dùng hết loại phương pháp nào, liền là điều tra không đến, Hách Cương cùng Trình Tam Lý ở giữa, đến

cùng có cái gì ân oán?

Kia đoạn chuyện cũ, giống như bị ai tận lực từ trong lịch sử xóa bỏ như vậy!

Hiện tại, mặc dù có thể chứng minh Hách Cương, Hám Văn Quân cùng Cao Dương là cùng một cái bộ đội chiến hữu, nhưng không có quá nhiều chứng cứ cho thấy, ba người bọn hắn là quan hệ tâm đầu ý hợp anh em kết nghĩa.

Nếu như ba người bọn hắn giới hạn tại chiến hữu quan hệ, mà cũng không thâm giao lời nói, như vậy là không phải, bọn hắn căn bản cùng Miên Lĩnh án không có quan hệ? Là cảnh sát tra nhầm phương hướng?

Còn có, Trình Tam Lý đến cùng tại vụ án này bên trong đóng vai cái gì nhân vật?

Cứ như vậy, tại khốn đốn bên trong, Triệu Ngọc còn tại khổ sở suy nghĩ lấy tình tiết vụ án, ý đồ từ đó tìm ra một đầu rõ ràng lộ tuyến tới. Nhưng mà, phân loạn phức tạp bên trong, hắn càng tìm càng mê mang, càng tìm càng hỗn loạn, cuối cùng ngay tại cái này một đoàn trong hỗn loạn, rốt cục ngáy lên.

Chờ hắn khi tỉnh ngủ, đã là sáu giờ chiều. Trong văn phòng không có còn lại mấy người, chỉ có Lý Bối Ny còn chờ đợi tại bên cạnh mình.

Lý Bối Ny nói cho Triệu Ngọc, thông qua nàng điều tra, Lương Tư Tư một nhà, cùng Hách Cương một nhà, nửa chút quan hệ đều không có, thậm chí ngay cả bắn đại bác cũng không tới thân thích đều một cái không có!

Hô!

Triệu Ngọc thở phào một hơi, xem ra, manh mối này căn bản không

đúng, có lẽ, chỉ là một cái trùng hợp thôi!

Lý Bối Ny lại nói cho Triệu Ngọc, nói Miêu Anh tổ trưởng, hiện tại mang theo B tổ người,

Đến Hách Cương trước kia hàng xóm cũ nơi đó đi điều tra tình huống đi, bọn hắn thậm chí còn tìm được năm đó Hách Cương đương cảnh giác thời điểm đồng sự. Lần này, hắn là có thể đạt được một chút tin tức mới.

Nhớ tới Miêu Nhân Phụng đến, Triệu Ngọc không khỏi ngũ vị tạp trần, cảm khái rất nhiều. Xem ra, cái này Miêu Nhân Phụng cũng sợ mình cùng với nàng bão nổi a? Đây là sớm né tránh, hừ. . .

Tránh qua lần đầu tiên, tránh không khỏi mười lăm!

Trốn được hòa thượng, không tránh được miếu!

Miêu Nhân Phụng, chờ xem!

Triệu Ngọc nhìn xem biểu, lúc này cũng kém không nhiều đến tham gia Diêu Giai đính hôn nghi thức thời điểm. Thế là, hắn đơn giản thu thập một chút, liền mặc đồng phục cảnh sát, trực tiếp dự tiệc đi.

Kỳ thật, liên quan tới Diêu Giai sự tình, Triệu Ngọc thật đúng là không nghĩ quá nhiều. Hắn coi là liền là ăn một bữa cơm mà thôi, cũng không cần uống rượu, sớm nhét đầy cái bao tử, liền có thể tranh thủ thời gian trở lại đón lấy tra án.

Hôm nay thế nhưng là cái thứ ba "Cấn" quẻ đâu! Nếu là lại cố gắng một chút, nói không chừng thật có thể tra ra cái gì trọng đại manh mối tới.

. . .

Đột nhiên Lan Nhã khách sạn thế nhưng là Tần Sơn thị số một số hai

ngũ tinh khách sạn , bình thường có thể ở chỗ này kết hôn, không phú thì quý.

Diêu Giai cùng Tàng Kiệt mặc dù không tính là gia thế hiển hách, nhưng cũng là mười phần có tiền, thân thích đông đảo, đương Triệu Ngọc đuổi tới khách sạn hôn khánh đại sảnh thời điểm, nhất thời nhìn thấy khách và bạn ngồi đầy, hảo hảo náo nhiệt.

Nhưng gặp Diêu Giai chính mặc một thân tịnh lệ kiểu Trung Quốc sườn xám, đứng tại điển lễ trên đài cùng mập mạp người chủ trì thương lượng cái gì.

Diêu Giai nét mặt tươi cười như hoa, đoan trang hào phóng, quốc sắc thiên hương, thực sự đẹp đến mức không gì sánh được. Nhìn thấy Triệu Ngọc đến về sau, nàng tranh thủ thời gian đưa tay chào hỏi, đem Triệu Ngọc thét lên phủ lên thảm đỏ điển lễ trên đài.

"Triệu cảnh sát, ngươi có thể tính đến rồi!" Không nghĩ tới, Diêu Giai vậy mà nhiệt tình khoác lên Triệu Ngọc cánh tay, nói, "Ta còn lo lắng, ngươi. . . Ai? Tóc của ngươi?"

Bởi vì Triệu Ngọc không có chụp mũ, Diêu Giai lúc này mới thấy được Triệu Ngọc đại quang đầu.

"Cùng lưu manh vật lộn thụ một chút vết thương nhỏ, không có chuyện gì!" Triệu Ngọc thừa cơ khoe khoang, "Hơn bốn mươi lưu manh, bị ta tay không tấc sắt xử lý! Ầy, may tám châm mà thôi!"

"Oa! Thật là nguy hiểm a!" Diêu Giai lo lắng nói, "Lại có việc này, ngươi đến khoa chúng ta bên trong đi thôi, ta mời ngươi khâu vết thương! Không thu ngươi tiền!"

"Ừm. . ." Triệu Ngọc trên đầu trọc đều là hắc tuyến, nói quanh co nói, "Chúng ta cảnh đội khâu vết thương, cũng không cần tiền, ha ha. . ."

"Nha. . . Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi!" Diêu Giai cười nói, "Đúng rồi, trước đó ta còn tại lo lắng, vừa nghe nói muốn làm hài tử cha nuôi, ngươi có thể hay không hù chạy đâu!"

"Làm sao lại như vậy? Làm sao lại như vậy?" Triệu Ngọc nói đùa chỉ vào Diêu Giai bụng, nói, "Làm sao? Con nuôi ta, có phải hay không đã đang ở trong thai nghén rồi?"

"Uy! Đừng nói mò! Ha ha. . ." Diêu Giai cười một tiếng, khuynh quốc khuynh thành, "Chúng ta chỉ là đính hôn mà thôi, cách kết hôn còn sớm đây!"

"Khục! Cái này đều niên đại gì. . ." Triệu Ngọc vốn định mở một chút càng hoàng trò đùa, nhưng là đối mặt với đoan trang trang nhã Diêu Giai, hắn lại nói không ra miệng.

"Triệu cảnh sát, nói với ngươi cái chuyện thú vị!" Diêu Giai cười nói lúc, tay còn vẫn kéo Triệu Ngọc cánh tay, "Ta cùng chúng ta đồng sự giảng ngươi lần trước tại lục hợp thuận anh hùng sự tích về sau, hiện tại bọn hắn tất cả đều quản ta hô thập tam muội đâu! Ha ha ha. . ."

"Ai u? Thất kính, thất kính! Gặp qua thập tam muội!" Triệu Ngọc tranh thủ thời gian thở dài ôm quyền.

"Khách khí! Khách khí!" Diêu Giai đồng dạng ôm quyền, lại sớm đã cười đến nhánh hoa run rẩy.

Ai ngờ, ngay tại hai người chính nói đến mặt mày hớn hở thời điểm, từ đại sảnh cửa chính chỗ bỗng nhiên khí thế hung hăng đi qua một đám người tới.

Ở trong người cầm đầu, chính là một cái năm mươi tuổi trên dưới nam tử, người này mặc dù có chút tạ đỉnh, nhưng là mắt sáng như đuốc, anh

lông mày kiếm mục, khí vũ bất phàm, xem xét liền là một cái không giống bình thường nhân vật!

Ở phía sau hắn, phân biệt đi theo rất nhiều bảo tiêu trạng người áo đen. Đông đảo trong hắc y nhân, chỉ có một người mặc màu trắng đồ vét, mà cái này mặc đồ vét trắng người, hết lần này tới lần khác là Triệu Ngọc duy nhất nhận biết một cái.

Đồ vét trắng không phải người khác, chính là mới vừa rồi đã từng quen biết Hách Gia Tuấn công tử.

"Làm sao. . . Như thế nào là hắn?" Diêu Giai nhìn thấy Hách Gia Tuấn về sau, bản năng cảm thấy một tia không ổn, không được tự nhiên đứng ở Triệu Ngọc sau lưng.

Nha. . .

Triệu Ngọc lại một lần nữa nhìn về phía vị kia cao tuổi tạ đỉnh nam tử, rốt cục nhận ra được. Nguyên lai, người này chính là Hách Gia Tuấn lão cha, Dung Thiên tập đoàn chủ tịch, Triệu Ngọc bọn hắn đang âm thầm điều tra người hiềm nghi —— Hách Cương! ! !

Ta dựa vào. . .

Không thể nào! ?

Nhìn thấy những người này khí thế hung hăng bộ dáng, Triệu Ngọc trong lòng suy nghĩ, chẳng lẽ. . . Gia hỏa này biết ta đang tra hắn, đây là gây chuyện tới? Làm sao? Phải cho ta đến cái ra oai phủ đầu sao?

Triệu Ngọc cũng không sợ hãi cái này, lúc này ngẩng đầu ưỡn ngực, cái cằm đập nhổng lên thật cao, lộ ra một bộ lưu manh bộ dáng.

Nhưng mà, Triệu Ngọc vẫn là đoán sai!

Nhưng gặp Hách Cương đi lại như gió đi vào trên đài về sau, đầu tiên là dùng tay chỉ Triệu Ngọc Hòa Diêu Giai, sau đó xoay quay đầu lại hướng Hách Gia Tuấn hỏi:

"Nhà tuấn a, có phải hay không, hai người kia?"

Hách Cương nói chuyện trung khí mười phần, rất có cảm giác áp bách.

Hiện trường khách và bạn nhóm đã có không ít nhận ra Hách Cương, lớn như vậy yến hội đại sảnh, nhất thời lặng ngắt như tờ.

Hách Gia Tuấn chiếp ầy gật gật đầu, khó xử nói ra: "Cha! Chuyện của ta, ngươi không cần lo được hay không a? Chính ta có thể giải quyết!"

"Chính ngươi giải quyết? Hừ!" Hách Cương lạnh lùng lắc đầu, "Con a, ngươi cũng gầy 20 cân, ta nếu là lại không quản ngươi, ngươi còn không phải gầy thành người khô đây?"

Nói xong, Hách Cương quay đầu trở lại đến, không khách khí chút nào quan sát một chút Diêu Giai, gật đầu nói ra: "Ừm. . . Cũng khó trách, dáng dấp thật đúng là rất duyên dáng! Khó trách ta mà đặt vào ngàn vạn đóa hoa không để ý tới, độc yêu ngươi cái này một nhánh đâu! Không tệ, không tệ! Đi, ngươi người con dâu này, ta chọn trúng!"

Nói xong, hắn ngược lại mặt nói với Triệu Ngọc: "Tiểu hỏa tử, thời gian của ta không dung chậm trễ, vẫn là nói ngắn gọn đi! Đem ngươi bạn gái nhường cho ta nhi tử, ngươi nói cái giá đi!"

"A? What?" Triệu Ngọc lập tức bị hỏi mộng, chậm mấy giây lúc này mới hiểu rõ, tình cảm bọn hắn hai người sai coi ta là thành Diêu Giai bạn trai! ?

Ngẫm lại cũng đúng, buổi sáng Triệu Ngọc mới từ Hách Gia Tuấn nơi

đó chứa qua bức, Hách Gia Tuấn đối với hắn Sina thân phận tin tưởng không nghi ngờ. Hiện tại, Diêu Giai cùng mình lại xắn cánh tay, lại mặt mày hớn hở, chẳng phải là càng giống một đôi ân ái tiểu tình lữ?

Bất quá. . .

Nhận lầm người ngược lại là không quan hệ, nhưng nghe Hách Cương ý tứ. . .

Chẳng lẽ. . . Bọn hắn đây là đoạt nàng dâu tới?

Cái này. . . Làm cũng quá bá đạo a?

"Ta biết, ngươi khả năng không thiếu tiền!" Hách Cương mặt không thay đổi nói với Triệu Ngọc, "Nhưng là, hiện tại là ta mở miệng, cho nên, vậy liền không chỉ là chuyện tiền, ngươi hiểu chưa? Ngươi suy nghĩ thật kỹ một chút, nếu như ngươi bây giờ không đồng ý điều kiện của ta, đến lúc đó, ngươi khả năng không chiếm được bất cứ thứ gì. . ."

"Đồng ý! Đồng ý đồng ý!" Triệu Ngọc vội vàng nắm tay giơ lên cao cao, không kịp chờ đợi gật đầu nói, "Hách lão bản sảng khoái, ta vì cái gì không đồng ý? Ta cũng không công phu sư tử ngoạm, 800 vạn nhất miệng giá, đồ cái may mắn! Hôm nay ta đặt bao hết tử tiền, cũng không cùng ngươi muốn! Ngươi nhìn kiểu gì?"

"Ngươi. . ." Hách Cương có chút ngoài ý muốn.

"Ừm. . ." Hách Gia Tuấn có chút lộn xộn.

"Ta đi. . ." Diêu Giai thì có chút muốn ngược lại. . .

Chương 211: Chương 211: Có hay không táo đây?

Chương 211: Có hay không táo đây?

"Triệu cảnh sát. . ." Diêu Giai mặt mũi trắng bệch, ở phía sau thẳng túm Triệu Ngọc góc áo.

Triệu Ngọc thì không hề hay biết, liếm láp mặt xông Hách Cương nói ra: "Hách lão bản, ngươi như thế đại lão bản, chẳng lẽ cũng nói không giữ lời sao? 800 vạn cầm không nổi? Cầm không nổi xéo đi a ngươi?"

"Hừ!" Hách Cương lạnh lùng nhìn một chút Triệu Ngọc, xông sau lưng khoát tay áo, có người lập tức cho hắn đưa qua đánh chi phiếu.

"Nhìn thấy không, nhi tử?" Hách Cương nói với Hách Gia Tuấn, "Thế nhân sắc mặt đến cỡ nào ghê tởm? Hạnh phúc của mình là muốn mình tranh thủ, hiểu không? Về sau mặc kệ làm chuyện gì, ngươi cũng đến có can đảm nếm thử, chủ động xuất kích!"

Nói, Hách Cương liền muốn hướng chi phiếu bên trên ký tên.

"Không được! Không được a!" Diêu Giai lo sợ bất an hô, "Như vậy sao được? Ta. . . Ta bị bán?"

"Hừ hừ. . ." Hách Cương cười lạnh một tiếng, nói với Diêu Giai, "Cô nương, đây chính là chuyện tốt a! Giống bạn trai ngươi loại này vong ân phụ nghĩa gia hỏa, ngươi còn đi theo hắn làm cái gì? Ta chỉ có nhà tuấn

như thế một đứa con trai, có thể làm ta Hách Cương con dâu, là ngươi tám đời đã tu luyện phúc phận đâu!"

Hoa. . .

Hách Cương nói xong câu này, dưới đài các tân khách tất cả đều sôi trào, ai cũng nhìn không thấu, làm sao một lát sau, Diêu Giai làm sao biến thành Hách Cương con dâu lại?

Hỏng bét!

Ai ngờ, Triệu Ngọc liếc mắt ở giữa, chợt thấy người mặc đồ vét Tàng Kiệt, đã hỉ khí dương dương xuất hiện ở cổng. Gia hỏa này nếu là tới, coi như toàn để lộ.

Thế là, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian thúc giục Hách Cương:

"Ta nói Hách lão bản a, ngươi sủa cái gì? Đây là cho ta tiền không? Ký tên a ngươi? Ký xong chữ, ta liền rời đi!"

"Hừ!"

Hách Cương lại là khinh thường hừ một tiếng, lúc này mới hạ bút ký tên, nhưng mà, chỉ ký một nửa, Tàng Kiệt cũng đã vui vẻ đi tới trước mặt.

"Ai nha! ?" Tàng Kiệt nhận ra vị này giới kinh doanh cự tử Hách Cương, nhất thời nhảy lên cao hơn một trượng, một đường chạy chậm đi vào Hách Cương trước mặt, cưỡng ép cùng hắn nắm tay nói, "Đây không phải Hách chủ tịch sao? Ngài sao lại tới đây? Ai nha? Bồng tất sinh huy, bồng tất sinh huy! A a a a. . . Ngài có thể tới tham gia chúng ta đính hôn nghi thức, thật sự là vinh hạnh cực kỳ, bồng tất sinh huy a, ha ha ha. . ."

Một nháy mắt, đại sảnh nặng lại yên tĩnh trở lại.

Hách Cương giống như bị thứ gì cháy khét,

Ngay cả ký tên bút đều rơi xuống đất.

"Uy!" Hách Cương sau lưng, có cái mặt đầy râu gốc rạ, khóe mắt có sẹo nam tử áo đen, đoạt tới kéo ra Tàng Kiệt tay, hung tợn hỏi, "Ngươi vị kia a ngươi?"

Triệu Ngọc chú ý nhìn một chút cái này nam, phát hiện người này không chỉ có ánh mắt u ám, mà lại huyệt Thái Dương còn phình lên, cái gáy bên trên đều là gân xanh. Nếu như không có đoán sai, gia hỏa này tất nhiên là cao thủ cao cao thủ.

"Tiểu đệ Tàng Kiệt, lăng vân thị chấn hưng nhà máy trang phục, ha ha ha. . ." Tàng Kiệt căn bản không biết chuyện gì xảy ra, còn đem danh thiếp móc ra, cung cung kính kính đưa cho Hách Cương.

Hách Cương không có nhận, ngược lại là người áo đen đem danh thiếp siết ở trong lòng bàn tay, bóp thành một đoàn.

"Ừm. . ." Tàng Kiệt quay đầu thấy được Diêu Giai, tranh thủ thời gian lôi kéo Diêu Giai tay, đem nó dẫn tới Hách Cương trước mặt, cao hứng bừng bừng giới thiệu nói, " vị này là vị hôn thê của ta Diêu Giai!"

Giới thiệu xong, Tàng Kiệt còn tại Diêu Giai mang tai dưới đáy nói câu thì thầm: "Giai Giai a, nhà các ngươi làm sao như thế đại năng nhịn? Ngay cả Hách chủ tịch đều có thể mời đến? Quá ngưu thật sự là!"

Diêu Giai cả người là được vòng mang mờ mịt, nàng đều không biết nên cùng Tàng Kiệt giải thích thế nào.

Giờ này khắc này, càng mộng bức, không phải Hách thị phụ tử không ai có thể hơn. Hách Cương chỗ đó còn ký được chữ, hắn đem chi phiếu thu hồi về sau, phất ống tay áo một cái, mặt giận dữ nói với Hách Gia Tuấn:

"Nhi tử, nhìn thấy không? Bọn hắn sinh hoạt đến cỡ nào cháo * nát? Ngươi thích nữ nhân này, ta thực sự không dám lấy lòng! Một hơi tìm hai nam nhân đính hôn, cái này nếu là đến gia tộc chúng ta bên trong đến, ta cái này mặt mo coi như ném đại phát!"

"Cha. . ." Hách Gia Tuấn mặt đều bóp méo, đỏ bừng cả khuôn mặt cúi đầu, một câu cũng nói không nên lời.

"Ừm? Cái gì? Thứ gì?" Rốt cục đến phiên Tàng Kiệt mộng bức, hắn nhìn kỹ một chút Hách Cương bọn người, lúc này mới rốt cục lĩnh ngộ, nguyên lai người ta cũng không phải tới tham gia tiệc cưới.

"Hừ! Hoang đường!" Hách Cương hung tợn nói một câu, sau đó xông cái kia có tổn thương sẹo người áo đen phân phó nói, "Đi, cùng bọn hắn quản lý nói một chút, đem trận này đính hôn nghi thức hủy bỏ! Ta không cho phép ở chỗ này làm như thế hoang đường hôn lễ!"

A?

Đám người tất cả đều mắt trợn tròn.

"Xuy!"

Nghe nói như thế, Triệu Ngọc cuối cùng từ nơi hẻo lánh bên trong bật đi ra. Lúc trước hắn một mực tại phiền muộn đâu! Mắt nhìn thấy 800 vạn liền muốn tới tay, lại bị cái này chết Tàng Kiệt cho quấy nhiễu!

Hắn vốn định thừa cơ rút lui, nhưng chợt nghe Hách Cương muốn đập phá quán, lần này thế nhưng là không làm. Mình dù sao cũng là tới tham gia Diêu Giai đính hôn nghi thức, cái này nếu là tất cả đều làm hư, sau này mình còn thế nào cùng người ta gặp mặt?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian đứng ra, đối Hách

Cương lời nói: "Ta nói Hách lão bản a! Ngươi đây là ý gì? Nương tựa theo ngươi tài đại khí thô, khi dễ người sao? Kết hôn người cũng không phải ngươi, ngươi nói hủy bỏ, liền phải hủy bỏ sao?"

"Hừ!" Hách Cương lạnh lùng nhìn Triệu Ngọc một chút, "Cả tòa tửu lâu đều là ta, ta nói hủy bỏ, liền có thể hủy bỏ! Làm sao? Có phải hay không muốn nói phí bồi thường vi phạm hợp đồng? Chẳng lẽ, ngươi cho là ta không thường nổi sao?"

"Hách chủ tịch, ngài. . . Ngài đây là ý gì?" Tàng Kiệt thẳng cào đầu, "Chúng ta chỗ đó đắc tội các ngươi rồi? Nếu như có, hi vọng ngài có thể cho cái chỉ rõ a!"

Hách Cương nhưng căn bản không chút nào để ý, quay người muốn đi gấp.

"Hách Cương!" Triệu Ngọc bỗng nhiên hét lại hắn, lạnh lùng nói, "Ngươi làm Dung Thiên tập đoàn chủ tịch, làm dạng này thất đức sự tình, chẳng lẽ, ngươi liền không ngại mất mặt sao? Đường đường lớn chủ tịch, đại náo người khác hôn lễ, dưới ban ngày ban mặt dùng tiền mua con dâu, báo chí nếu là đăng xuất đi, Wechat nếu là truyền đi, ngươi cái này mặt mo viên, có phải hay không so cái mông còn thối a?"

"Ngươi nói cái gì?" Hách Cương giận tím mặt, phía sau hắn người áo đen nhịn không được liền muốn xông lại, cho Triệu Ngọc một chút nhan sắc.

Nhưng mà, rất có kinh nghiệm Hách Cương vẫn là hét lại bọn hắn. Hắn quay đầu trở lại, nghiêm túc quan sát một chút Triệu Ngọc, lúc này mới chú ý tới Triệu Ngọc mặc trên người chính là đồng phục cảnh sát:

"Tiểu tử! Cảnh sát đúng hay không? Làm sao, muốn được khai trừ a?" Hách Cương mặt đen lên căm giận lời nói, "Đừng nói cục thành phố, liền là tỉnh thính những lãnh đạo kia, đối ta đều muốn lễ nhượng ba

phần, ngươi một cái lính cảnh sát, còn dám cùng ta lỗ mãng! Nghiền chết ngươi, tựa như dính con rệp. . ."

"Ta đi bà ngươi cái chân a!" Triệu Ngọc bóp lấy eo cười nói, "Có thể hay không cả một chút tươi mới từ nhi? Ta chỗ này cũng sẽ nói cũ rích thì sao đây! Ác giả ác báo! Ngươi làm qua cái gì chuyện thương thiên hại lý, đừng tưởng rằng có thể tránh quá khứ! Phải biết, không phải không báo, thời điểm chưa tới a!"

Tại Triệu Ngọc đối mặt với Hách Cương lúc nói chuyện, ánh mắt hắn không nháy mắt nhìn chằm chằm Hách Cương mặt. Trong chốc lát, hắn nhớ tới Miêu Anh tại phòng giải khát tự nhủ qua lời nói, nếu như muốn phá án và bắt giam án này, liền muốn xuất kỳ chế thắng, nghĩ biện pháp bức bách đối phương một chút, xem bọn hắn cây to này bên trên, đến cùng lại không có táo mà! ?

Chỉ có áp dụng thủ đoạn không thường quy, mới có thể làm cho đối phương từ lòi đuôi.

"Nói cái gì? Tiểu tử! Dám mắng đường phố? Không muốn sống?" Hách Cương sau lưng bọn bảo tiêu sắp kìm nén không được, từng cái ma quyền sát chưởng, kích động.

"Hừ!" Hách Cương lại là hừ lạnh một tiếng, nói, "Tiểu tử, ngươi tìm đường chết tiết tấu, ta đều nhanh muốn ngăn không ở! Thế nào, có dám hay không nói cho ta, ngươi là cái nào cục cảnh sát?"

"Ta là Dung Dương phân cục tổ trọng án, " Triệu Ngọc cười lạnh nói, "Ta hiện tại chủ yếu phụ trách bản án, liền là kia lên chấn kinh Tần Sơn —— Miên Lĩnh đặc biệt lớn bắt cóc án giết người!"

Triệu Ngọc cố ý đem Miên Lĩnh bàn trà cái chữ nói đến rất nặng, đồng thời thì nghiêm túc quan sát đến Hách Cương biểu tình biến hóa.

Mặc dù, Hách Cương nhìn qua không có chút nào dị thường, nhưng Triệu Ngọc vẫn là bản năng bắt được, Hách Cương trong mắt lóe lên một tia ba động.

"Ha ha, tốt, có dũng khí!" Hách Cương không được tự nhiên cười nói, "Kia. . . Ngươi liền chờ đó cho ta đi!"

Nói xong, Hách Cương quay người muốn đi gấp.

"A, tốt, tốt, ta chờ!" Triệu Ngọc thì cười đến càng thêm tà dị, hướng về phía Hách Cương phía sau lưng nói, "Ai nha, không biết, ta là chờ Hám Văn Quân a, vẫn là chờ Cao Dương a! Lại muốn không được, ta thì chờ một chút —— Trình Tam Lý đi!"

Bỗng nhiên, Hách Cương như gặp sét đánh, dừng lại chân.

Triệu Ngọc có thể nhìn thấy, bờ vai của hắn phát sinh có chút rung động. Một khắc này, Triệu Ngọc Thanh đất Sở biết, mình, tuyệt đối rung động đến đối phương.

Chẳng lẽ. . .

Triệu Ngọc không khỏi tâm như sóng to, chẳng lẽ cái này Hách Cương, thật cùng Miên Lĩnh án có quan hệ? Ta cái này một gậy tre, thật đánh tới —— "Táo" ! ?

Chương 212: Chương 212: Có quỷ hay không! ?

Chương 212: Có quỷ hay không! ?

Hách Cương dừng lại chân về sau, chậm rãi quay người lại, lại lần nữa đem Triệu Ngọc quan sát tỉ mỉ một lần, cái kia kinh ngạc biểu lộ, đã rõ ràng bán hắn!

"Tiểu tử!" Hách Cương hung ác lườm Triệu Ngọc một chút, từ hàm răng ra lóe ra năm chữ đến, "Ngươi có ý tứ gì?"

Ai ngờ, Triệu Ngọc gặp mục đích đạt tới, lại là không nói câu nào, thậm chí còn hướng về phía Hách Cương làm cái mặt quỷ.

Kỳ thật, làm mặt quỷ chỉ là cái chướng nhãn pháp, hắn thừa dịp Hách Cương nhìn chăm chú mình thời điểm, mau đem một cái ẩn hình camera sắp đặt tại Hách Cương trên ánh mắt!

Triệu Ngọc biết, trước mắt người này, thế nhưng là tại Tần Sơn dậm chân một cái đều có thể rung động ba rung động Hách Cương! Đã hắn đã mở ra bức bách hình thức, cùng Hách Cương bày bài, vậy thì nhất định phải đến thêm một vạn cái cẩn thận, dung không được nửa điểm sơ xuất.

Cho nên, cho hắn sắp đặt một cái ẩn hình camera, tùy thời chưởng khống Hách Cương động tĩnh, là ắt không thể thiếu.

Nói không chừng, Hách Cương chân ngựa chẳng mấy chốc sẽ lộ ra.

Mà lại, Hách Cương là người gian trá âm hiểm, dù là hắn không phải Miên Lĩnh án chân hung, cũng rất có thể đối với mình lòng mang ý đồ xấu. Một khi hắn dự định sử dụng cái gì ám chiêu, vậy mình cũng tốt sớm có cái phòng bị!

"Hừ!" Hách Cương gặp Triệu Ngọc chỉ riêng làm mặt quỷ, cũng là không tốt lại đem chủ đề tiếp tục, hắn hung hăng nói cái "Không hiểu thấu", sau đó liền quay người rời đi.

Thế nhưng là, camera mặc dù đã sắp đặt tốt, nhưng Triệu Ngọc vẫn cảm thấy không an toàn, cảm giác chỉ xem không nghe, có khả năng sẽ bỏ lỡ một ít trọng yếu tin tức.

Cho nên, tốt nhất vẫn là hai bút cùng vẽ thích hợp nhất!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian mở ra hệ thống đạo cụ, lại đem cái cuối cùng ẩn hình máy nghe trộm tìm được, dự định đồng dạng sắp đặt tại Hách Cương trên thân.

Dạng này liền có thể triệt để chưởng khống Hách Cương hết thảy tin tức.

Nhưng mà, lúc này, Hách Cương đã quay người đi, hộ vệ của hắn nhóm lại đứng hàng sau người, vừa vặn chặn máy nghe trộm phóng thích lộ tuyến.

Triệu Ngọc đành phải đoạt bước chạy xuống điển lễ đài, sau đó từ khe hở giữa đám người bên trong tìm cái lỗ hổng, lúc này mới đem máy nghe trộm thả ra ra ngoài.

Ai ngờ, ngoài ý muốn phát sinh!

Thông đạo hai bên đều là bàn rượu, đương Triệu Ngọc phóng thích máy

nghe trộm thời điểm, nào đó trên bàn rượu bỗng nhiên đứng lên một cái mặc váy đỏ nữ nhân tới.

Máy nghe trộm công bằng, vừa vặn xuất tại nữ nhân này trên thân!

Ai u! Ta đi!

Triệu Ngọc hơi kém té xỉu,

Nhưng gặp bị máy nghe trộm đánh trúng vị này váy đỏ nữ tử, ăn mặc ngăn nắp xinh đẹp, cực kỳ xinh đẹp, nồng đậm đỏ bờ môi, xóa đến cùng Marilyne Monroe giống như.

Móa!

Cái này không chậm trễ sự tình mà! ?

Triệu Ngọc thầm mắng một tiếng, hữu tâm đem camera lấy xuống, sau đó một lần nữa lắp đặt. Nhưng hệ thống bên trong chỉ có chốt mở nút bấm, căn bản hái không xuống.

Chờ Triệu Ngọc lại đi nhìn Hách Cương thời điểm, Hách Cương đã ra khỏi đại sảnh, mất tung ảnh.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian đổi tần suất, rất nhanh từ trong đầu điều ra camera bắt giữ hình tượng. Nhưng gặp lúc này Hách Cương, đã cùng đông đảo bảo tiêu tiến vào thang máy, đồng thời trực tiếp hướng khách sạn cao tầng mà đi.

Ở giữa, Hách Cương còn cùng cái nào đó thủ hạ nói thầm thứ gì, không cần đoán, hắn khẳng định là muốn tìm hiểu một chút Triệu Ngọc tài liệu cặn kẽ.

Thế nhưng là...

Triệu Ngọc không biết rõ, Hách Cương tại sao muốn đi lên lầu đâu? Chẳng lẽ, hắn thật đi tìm khách sạn quản lý, muốn đem Diêu Giai cùng Tàng Kiệt đính hôn khánh điển làm thất bại?

Không được, cái này không thể được, tuyệt đối không thể để cho hắn đạt được, đến nghĩ biện pháp mới tốt.

"Giai Giai a, " Tàng Kiệt tại điển lễ trên đài một mặt mộng bức hỏi Diêu Giai, "Cái này. . . Đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra a? Dung Thiên đại lão bản, làm sao lại tới gây sự với chúng ta? Nha... Có phải hay không, ngươi đã nói với ta cái kia Hách Gia Tuấn? Là hắn giở trò quỷ sao? Còn đem hắn lão ba khiêng ra tới?"

Diêu Giai tinh thần còn tại một mảnh hỗn loạn bên trong, nàng mờ mịt nhìn xem Tàng Kiệt, không biết nên giải thích thế nào.

"Ai u, Giai Giai a!" Lúc này, vừa rồi trúng máy nghe trộm nữ nhân bỗng nhiên chạy lên đài, nói với Diêu Giai, "Thật là khiến người hâm mộ a, ngươi cũng có cơ hội làm Hách Cương con dâu a! Ông trời của ta, vừa rồi ngươi nếu là gật đầu, vậy ngươi bây giờ nhưng chính là Tần Sơn có tiền nhất khoát cực lớn a, ha ha ha..."

"Địch Lâm Lâm, ngươi cũng đừng đi theo làm loạn thêm được hay không?" Diêu Giai rốt cục gấp, "Ta cũng không biết cái kia Hách công tử phát cái gì thần kinh a! Cha hắn cũng đủ bá đạo, đây đều là người nào nhà? Hừ!"

Xem xét Diêu Giai sinh khí, Tàng Kiệt cũng sợ hãi, tranh thủ thời gian khuyên nhủ: "Giai Giai a, đi! Người đều đi, chúng ta liền không nói những chuyện này! Đừng để những này loạn thất bát tao sự tình làm hư chúng ta tâm tình, cũng đừng quên, hôm nay là hai ta ngày tốt lành a!"

"Đúng rồi! Là được!" Địch Lâm Lâm tranh thủ thời gian khuyên, "Kẻ có

tiền đều tùy hứng, đừng để ý đến bọn hắn! Tới đi, ta đi tìm người chủ trì, thời gian nhanh đến, đừng chậm trễ các ngươi tốt canh giờ!"

Nói chuyện, địch Lâm Lâm cùng Tàng Kiệt tranh thủ thời gian đến người chủ trì bên kia chuẩn bị đồ vật đi.

Nha...

Triệu Ngọc giờ mới hiểu được tới, tình cảm vị này địch Lâm Lâm có thể là Diêu Giai khuê mật. Ai! Thật sự là đáng tiếc, trân quý như vậy máy nghe trộm, thế mà dùng đến như thế cái râu ria nữ nhân trên người, thật là!

Triệu Ngọc tự nhiên không muốn nghe trộm nữ nhân này thanh âm, lúc này đóng lại máy nghe trộm, bắt đầu tập trung tinh thần đi quan sát Hách Cương nhất cử nhất động.

Triệu Ngọc biết, nếu như Hách Cương trong lòng thật sự có quỷ, như vậy lúc này, hắn là hắn lộ ra chân ngựa thời gian tốt nhất, nhất định phải hảo hảo giám thị hắn, một chút con mắt cũng không thể nháy.

Kỳ thật, hình ảnh là từ Triệu Ngọc trong đầu thành hình, chỉ cần tinh thần hắn tập trung, liền có thể tùy thời nắm giữ Hách Cương động tĩnh, căn bản cùng con mắt không quan hệ.

Giờ này khắc này, Hách Gia Tuấn đã mất tung ảnh, Hách Cương thì mang theo hắn một đám bảo tiêu, đi tới khách sạn tầng cao nhất một cái siêu cấp xa hoa phòng cổng.

Đến nơi này về sau, bọn bảo tiêu tất cả đều liệt ra tại cổng chờ, chỉ có cái kia trên mặt có sẹo người đi theo Hách Cương tiến vào bên trong.

Xa hoa khí phái phòng, to đến giống như sân bóng rổ, thủy tinh bàn ăn cũng là to đến không hợp thói thường.

Hách Cương sau khi đi vào, ngồi tại trước bàn rượu đủ loại nhân vật tất cả đều đứng dậy đón lấy, tỏ vẻ tôn kính. Hách Cương thì cùng bọn hắn từng cái bắt chuyện qua.

Triệu Ngọc nhìn kỹ một chút, phát hiện trên bàn rượu ngồi, tất cả đều là Tần Sơn có mặt mũi đại nhân vật, giới kinh doanh, giới chính trị, còn có văn hóa giới, thậm chí còn ngồi một vị trong nước nổi tiếng một tuyến nữ minh tinh!

Hách Cương không biết nói với bọn họ thứ gì, chỉ là ngắn ngủi mấy câu, liền trêu đến đám người cười ha ha, sau đó, bọn hắn liền ngươi một lời ta một câu tâm tình.

Ở giữa, phục vụ viên vì bọn họ đưa tới tinh xảo thuốc xi gà, cùng cho mỗi người đều châm lên quý báu rượu đỏ...

Nha...

Triệu Ngọc lúc này mới lĩnh ngộ, nguyên lai, Hách Cương đến đột nhiên Lan Nhã đại tửu điếm mục đích, không riêng gì vì cho Diêu Giai đập phá quán, hắn còn có cái trọng yếu xã giao ở chỗ này.

Không chừng, xã giao là quan trọng nhất, đập phá quán mới là tiện đường.

Đã dạng này, như vậy Hách Cương tất nhiên sẽ ở nơi đó dùng bữa tối, nói cách khác, lúc này, hắn hắn là sẽ không khai thác hành động gì!

Mà lại, hắn cũng không có đi tìm khách sạn quản lý, nhất định phải cùng Tàng Kiệt cặp vợ chồng muốn cái dài ngắn dáng vẻ. Xem ra, chuyện này đã bị xẹt qua đi?

Nhìn xem Hách Cương chuyện trò vui vẻ, trấn định tự nhiên dáng vẻ,

Triệu Ngọc không khỏi có chút hoài nghi, chẳng lẽ... Hách Cương trong lòng thật không có quỷ sao? Mình, đến cùng có hay không chấn nhiếp đến hắn?

Lão gia hỏa...

Thật sự là có đủ khôn khéo...

Đã Hách Cương chân ngựa còn chưa lộ ra, kia Triệu Ngọc cũng có thể an tâm ăn cơm của mình. Ở giữa, Diêu Giai cùng hắn hàn huyên vài câu, oán trách Triệu Ngọc không nên đi gây Hách Cương, cũng không nên đe doạ Hách Cương chi phiếu!

Triệu Ngọc thế nhưng là biên chuyện xưa người trong nghề, không những không cùng Diêu Giai giải thích, ngược lại oán trách lên Diêu Giai đến, nói ta vẫn muốn Hách Cương tại chi phiếu bên trên ký tên, nhưng thật ra là muốn ngồi vững chứng cứ, tốt thưa hắn, cắn ngược lại hắn một ngụm, cứ như vậy, Hách Cương cũng không dám làm loạn!

Ta cái này tất cả đều là vị hai ngươi suy nghĩ, kết quả, lại đều bị ngươi cho quấy nhiễu!

Nha...

Diêu Giai nghe xong, lúc này mới hiểu được Triệu Ngọc dụng ý, vội vàng nói xin lỗi.

Triệu Ngọc thì càng nói càng thở, nói ta vừa rồi mở miệng chọc giận Hách Cương, chính là muốn đem Hách Cương mục tiêu từ trên người của ngươi hấp dẫn tới, để Hách Cương trả thù mình, mà không đến mức ảnh hưởng đến Diêu Giai tiểu thư ngươi, ta đây chính là quên mình vì người a...

Kết quả, Triệu Ngọc lần này chuyện ma quỷ, thế mà thật đem Diêu Giai

cảm động. Diêu Giai không khỏi rất là lo lắng, sợ hãi Hách Cương sẽ giận lây sang Triệu Ngọc.

Triệu Ngọc đành phải lại hảo ngôn trấn an vài câu, nói ngươi đính hôn ngày tốt lành, nhưng tuyệt đối đừng bởi vì ta mà bại hào hứng, tranh thủ thời gian làm chính sự đi thôi!

Triệu Ngọc kiểu nói này, Diêu Giai lại là càng thêm cảm động, trên tiệc rượu, chủ động tới cho hắn kính đến mấy lần cảm tạ rượu. Triệu Ngọc lúc đầu không muốn uống, lần này cũng là không có cách nào phòng ngừa uống một chút.

Hắn vốn là một đêm không ngủ, hiện tại lại uống rượu, chỉ cảm thấy hoa mắt váng đầu, khó chịu gấp.

Tiệc rượu kết thúc về sau, hắn đành phải lái xe trở về nhà, không có đi cục cảnh sát. Hắn thậm chí ngay cả cảnh đội xe cũng không kịp trả, trực tiếp đứng tại đường Thuận Phong bên trên.

Về đến nhà, mãi cho đến tắm rửa xong về sau, Triệu Ngọc lúc này mới chậm qua chút sức lực đến, tranh thủ thời gian tiếp tục mình giám thị nhiệm vụ.

Hách Cương yến hội tự nhiên không phải bình thường, sơn trân hải vị, danh tửu thuốc xịn, thậm chí còn để nữ minh tinh ca hát trợ hứng, thẳng đem những này tân khách hầu hạ đến vừa lòng thỏa ý, vui đến quên cả trời đất.

Yến hội kéo dài thời gian rất lâu, tận tới đêm khuya mười một giờ mới cáo kết thúc. Hách Cương hắn là chủ nhà, yến hội kết thúc về sau, hắn còn phái người đem các tân khách đưa về nhà.

Có hi vọng!

Triệu Ngọc biết, một khi Hách Cương xã giao kết thúc, như vậy thời khắc mấu chốt liền muốn đến, Hách Cương a, Hách Cương! Ta ngược lại muốn xem xem, trong lòng ngươi, đến cùng có hay không —— quỷ! ! ?

Chương 213: Chương 213: Giết người diệt khẩu

Chương 213: Giết người diệt khẩu

Triệu Ngọc cảm thấy, nếu như hắn là Hách Cương, hiện tại hắn là đã sớm ôm vị kia nữ minh tinh lăn ga giường đi.

Yến hội bên trong, nữ minh tinh nhiều lần hướng Hách Cương liếc mắt ra hiệu, mặt mày đưa tình, rất rõ ràng muốn theo vị Đại lão này tấm phát sinh một chút tư mật tiếp xúc.

Nhưng mà, yến hội kết thúc về sau, Hách Cương vẫn là trung quy trung củ đem nữ minh tinh đưa tiễn, mình thì mang theo một đám bảo tiêu, về tới Dung Thiên tập đoàn đại lâu văn phòng.

Cho Triệu Ngọc cảm giác, Hách Cương đã trễ thế như vậy đều không trở về nhà, thế mà trở lại đại lâu văn phòng, trong này không chừng có cái gì mờ ám!

Cho nên, mình nhất định phải treo lên mười hai phần tinh thần, một cái ống kính cũng không thể rơi xuống.

Giám sát ống kính dưới, nhưng gặp Hách Cương sau khi xuống xe, thẳng đến hắn ở vào Dung Thiên cao ốc cao tầng văn phòng mà đi. Văn phòng có mật mã khóa, đương Hách Cương dùng mật mã mở khóa thời điểm, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian tìm giấy bút đem mật mã ghi lại, để phòng về sau sẽ cử đi chỗ dụng võ gì.

Tiến vào văn phòng về sau, Hách Cương tùy tùng liền một cái đều không thấy.

Sau khi đèn sáng, nhưng gặp Hách Cương văn phòng cũng không là bình thường lớn, giống như một tòa cung điện sang trọng, chỉ từ Triệu Ngọc góc độ bên trên nhìn, thậm chí không cách nào đem hắn văn phòng toàn bộ hình dáng thấy rõ.

Hách Cương nhanh chóng đi đến trước bàn làm việc ngồi xuống, đầu tiên là mở ra trung ương lớn nhất ngăn kéo, sau đó dùng ngón cái tại một ngón tay văn phân biệt khí bên trên ấn xuống một cái, dưới góc phải một cái không để cho người chú ý nhỏ ngăn kéo lúc này mới bỗng nhiên bắn ra.

Ta dựa vào!

Triệu Ngọc không khỏi một trận nhỏ kích động, không nghĩ tới, ngay cả Hách Cương bàn làm việc đều công nghệ cao như vậy! Đã cái này nhỏ ngăn kéo như thế ẩn nấp, ở trong đó tất nhiên chứa cái gì không thể cho ai biết đồ vật!

Như thế thời điểm, Triệu Ngọc thậm chí liền hô hấp đều ngừng lại, nghiêm túc cẩn thận nhìn xem Hách Cương đưa tay vươn hướng ngăn kéo.

Kết quả, trong ngăn kéo ngoại trừ có một chồng văn kiện bên ngoài, chỉ có một cái kiểu dáng phi thường lão Cửu điện thoại, vẫn là hơn mười năm trước loại kia chỉ có thể chơi tham ăn rắn ấn phím điện thoại.

Đón lấy, khiến Triệu Ngọc phát điên sự tình phát sinh, Hách Cương vậy mà bắt đầu dùng cái điện thoại di động này gọi điện thoại, mà lại đánh liền là thời gian rất lâu.

Triệu Ngọc lại chỉ có thể nhìn không thể nghe, hoàn toàn không biết hắn nói đều là cái gì!

Đây thật là sống xúi quẩy chết, đều do cái kia gọi là gì địch Lâm Lâm nữ nhân, nếu không phải nàng chặn máy nghe trộm, nói không chừng hiện tại liền có thể nghe trộm đến cái gì tin tức trọng yếu đâu!

Dù là không phải liên quan tới Miên Lĩnh án, là cổ phiếu đầu tư tin tức cũng thật sao!

Đáng chết!

Triệu Ngọc vừa mắng,

Một bên trơ mắt nhìn xem Hách Cương càng không ngừng gọi điện thoại, nhưng chính là không hiểu nó ý.

Tức giận phía dưới, hắn bỗng nhiên tung ra một cái kỳ hoa suy nghĩ, đã dạng này, chẳng bằng nghe một chút cái kia địch Lâm Lâm giờ phút này ngay tại làm gì a?

Máy nghe trộm chốt mở ngay tại trong đầu, Triệu Ngọc nhẹ nhàng điểm một cái, nghe trộm đến thanh âm liền thình lình truyền vào trong tai của hắn.

Nhưng mà, để Triệu Ngọc ngoài ý muốn sự tình lần nữa phát sinh, hắn nghe được thế mà không phải địch Lâm Lâm thanh âm, mà là một người nam tử nói chuyện:

"Lâm Lâm a, ngươi lá gan cũng quá lớn!" Nam nhân giống như tại hút thuốc, dùng sức toát một điếu thuốc miệng mới nói, "Ta hôm nay thế nhưng là vừa cùng ngươi khuê mật đính hôn a, ngươi thế mà chạy tới cùng ta hẹn hò, thật sự là cả gan làm loạn. . . Ha ha. . ."

Ta dựa vào!

Triệu Ngọc một chút liền nghe ra, nói chuyện gia hỏa này, rõ ràng liền là —— Tàng Kiệt! !

Con bà nó là con gấu. . .

Triệu Ngọc thật sự là dở khóc dở cười, không nghĩ tới, máy nghe trộm không có tìm được Miên Lĩnh án tin tức, lại ngoài ý muốn phá cùng một chỗ thông "Tiện" án!

"Hừ!" Địch Lâm Lâm thanh âm thình lình vang lên, "Ngươi nói, ngươi hôm nay đừng cản nàng, để nàng đi làm Hách Cương con dâu tốt bao nhiêu? Về sau hai ta còn như vậy, ta cũng không có cảm giác tội lỗi đi!"

"U? Ngươi cũng có cảm giác tội lỗi sao?" Tàng Kiệt cười gian nói, "Ta nếu là cùng Diêu Giai tách ra, hai ta đồng dạng không đến được cùng một chỗ a! Lão công ngươi có tiền như vậy, ngươi chịu cùng hắn ly hôn sao?"

Wow. . .

Triệu Ngọc thật sự là sợ ngây người, cái này hai. . . Gian phu ngân phụ. . . Cẩu nam nữ. . .

"Hữu nghị nhắc nhở a, " địch Lâm Lâm thì ngang bướng nói, "Ngươi cùng Diêu Giai đều đính hôn, thế mà còn không có lên giường, chẳng lẽ. . . Ngươi không cảm thấy, cái này có chút không bình thường sao? Ngươi cái kia vị hôn thê đừng có lại là lãnh cảm a?"

"Không sao!" Tàng Kiệt lại ngang bướng cười nói, "Có ngươi chơi với ta, ta như vậy đủ rồi. . ."

"Ai? Ngươi. . . Đụng nhẹ. . . Ai. . . Ha ha ha. . ."

Máy nghe trộm bên trong, nhất thời truyền đến hai người tiếng phóng đãng quái khiếu, rất rõ ràng, đôi cẩu nam nữ này đã tiến vào xuống một vòng tiết. . .

Con bà nó là con gấu!

Triệu Ngọc một mặt tức giận mắng lấy, có chút thay Diêu Giai không đáng; nhưng một phương diện khác, nhưng lại cảm thấy đặc biệt tốt cười. Bởi vì, trong đầu hắn nhìn thấy chính là Hách Cương gọi điện thoại hình tượng, mà nghe được lại là Tàng Kiệt cùng địch Lâm Lâm rên rỉ, loại cảm giác này cũng không hòa hợp, lại đối so mãnh liệt, để Triệu Ngọc cảm giác đặc biệt mới mẻ kích thích.

Bất quá, loại nhịp điệu này cũng không duy trì quá lâu, Hách Cương cũng đã đánh xong điện thoại. Có thể là Hách Cương đã giải quyết một ít sự tình, nhìn qua dễ dàng một chút, hắn vậy mà đi đến trên kệ rượu, rót chén rượu đỏ.

Thế nhưng là, rượu còn không có uống hết, cái kia điện thoại bỗng nhiên sáng lên, hắn là có người cho hắn đánh trở về điện thoại. Hách Cương một tay bưng rượu đỏ, một cái tay khác thì nghe điện thoại.

Kết quả, Hách Cương vẻn vẹn nghe vài câu, trong tay ly rượu đỏ, liền thình lình ném tới trên mặt đất!

Bởi vì trên mặt đất phủ lên thảm, chén rượu không có ngã nát, nhưng rượu lại là vãi đầy mặt đất. Rất rõ ràng, Hách Cương tất nhiên là nghe được cái gì thiên lôi đánh xuống tin tức kinh người!

Triệu Ngọc có thể nhìn thấy, Hách Cương ánh mắt bắt đầu run rẩy dữ dội, hắn là hắn ngay tại toàn thân run lẩy bẩy. . .

"Nha. . . A. . . Ai u. . . Ngươi làm đau ta. . ."

Mặc dù Triệu Ngọc đã bắt được Hách Cương trọng yếu hình tượng, nhưng mà, phối hợp Tàng Kiệt cùng địch Lâm Lâm phối âm, lại có vẻ đặc biệt dở dở ương ương.

Triệu Ngọc biết, Hách Cương có thể đem chén rượu quăng xuống đất hết, tất nhiên là đạt được cái gì kinh người lớn tin tức, khẳng định phải có cái gì đại sự phát sinh.

Thế là, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian đóng lại máy nghe trộm thanh âm, trong đầu một lần nữa trở về thanh tịnh.

Giờ này khắc này, Hách Cương đã cúp xong điện thoại, có thể xuyên thấu qua hắn ánh mắt nhìn ra, hiện tại Hách Cương, rõ ràng có chút hoang mang lo sợ, tại lớn như vậy trong văn phòng đi qua đi lại.

Cứ như vậy, hắn vậy mà ròng rã đi hơn 10 phút, giống như ngay tại suy nghĩ một chuyện cực kỳ quan trọng.

Bỗng dưng, hắn tựa hồ rốt cục hạ quyết tâm, lúc này mới nhanh chóng đi tới trước bàn làm việc, đưa tay lật qua lật lại trong ngăn kéo nhỏ kia xấp văn kiện. Kết quả, văn kiện phía dưới có cái hình vuông cái hộp nhỏ, mở ra sau khi, một thanh tiểu xảo tinh xảo súng ngắn, thình lình xuất hiện tại Triệu Ngọc tầm mắt.

Ngay sau đó, Hách Cương chẳng những đem dụng cụ giảm thanh vặn đến ra súng ngắn trên họng súng, còn đem khẩu súng bảo hiểm mở ra.

Ta dựa vào!

Triệu Ngọc sợ ngây người, không biết, Hách Cương đột nhiên móc ra súng ngắn là có ý gì? Hắn đây là muốn giết người, vẫn là phải. . . Tự sát! ?

Ngay tại Triệu Ngọc khẩn trương nhìn chăm chú, Hách Cương đứng dậy hướng văn phòng chỗ sâu đi đến. Văn phòng nào đó một bên có cái gian tạp vật, gian tạp vật bên trong chất đầy các loại tư liệu.

Xuống chút nữa, khiến Triệu Ngọc mở rộng tầm mắt sự tình phát sinh, theo Hách Cương đem văn máy in phía sau tay quay vặn, gian tạp vật một mặt kệ hàng bên trên, vậy mà lóe ra một cái kim loại cửa nhỏ tới.

Cửa nhỏ bên trên có cái tựa như tủ sắt giống như phức tạp khóa cửa, Hách Cương lại lần nữa đem mình vân tay lên trên nhấn một cái, kim loại cửa nhỏ lúc này mới bỗng nhiên mà ra.

Lão thiên!

Triệu Ngọc vạn không nghĩ tới, ngay tại Hách Cương trong văn phòng, thế mà còn có bí ẩn như vậy chỗ? Khiến cho cùng xem phim giống như!

Xem ra, cái này Hách Cương trên người bí mật, thật đúng là nhiều a!

Hách Cương từ cửa nhỏ bên trong tiến vào, trong môn đen kịt một màu, Triệu Ngọc cái gì đều không được gặp.

Nhưng mà, Hách Cương tựa hồ xe nhẹ đường quen, trong bóng đêm nhanh chóng tiến lên. Bởi vì trước mắt một vùng tăm tối, Triệu Ngọc cảm giác ống kính lắc lư mười phần nghiêm trọng, bởi vậy có thể thấy được, Hách Cương tâm tình cũng tất nhiên hết sức kích động.

Kết quả, đợi hơn mười giây về sau, trước mắt rốt cục có một trận ánh sáng. Mặc dù nghe không được thanh âm, nhưng là Triệu Ngọc có thể cảm giác được, hẳn là có người trong bóng đêm mở ra một chiếc đèn bàn!

Hách Cương hướng phía sáng ngời chỗ đi đến, rất nhanh, một cái giữ lại tóc dài, thân thể nhỏ nhắn xinh xắn nữ nhân, thình lình xuất hiện ở Triệu

Ngọc trong tầm mắt.

Móa!

Triệu Ngọc không khỏi líu lưỡi, trong lòng nói chuyện, cái này Hách Cương đến cùng làm cái lông a? Thế mà trong phòng làm việc giấu nữ nhân, thật đúng là mẹ nó kim ốc tàng kiều sao?

Người này có phải hay không có cái gì bệnh tâm lý? Bên ngoài đặt vào đại minh tinh không làm, hết lần này tới lần khác sau lưng nuôi cái tiểu nữ nhân?

Lúc này, Hách Cương đi tới nữ nhân trước mặt, nữ nhân kia xoay người mở ra càng thêm sáng tỏ đèn lớn. Rõ ràng dưới ánh đèn, Triệu Ngọc lúc này mới nhìn thấy, nữ nhân xác thực dáng người nhỏ nhắn xinh xắn, nàng mặc một bộ kim sắc tơ lụa áo ngủ, tóc xoã tung lại tán loạn.

Mở đèn lên về sau, nữ nhân rốt cục xoay người lại, xuất hiện ở Hách Cương chính diện.

Triệu Ngọc chỉ nhìn một chút, liền chỉ cảm thấy một cỗ cực độ hàn khí từ lòng bàn chân bỗng nhiên luồn lên, một mực nhảy lên lên tới đỉnh đầu, ngay cả tóc đều nhanh muốn nổ tung!

Ta mẹ nó con bà nó là con gấu!

Triệu Ngọc quả thực không thể tin được hết thảy trước mắt, nhưng gặp Hách Cương đối diện nữ nhân này, cùng Lương Tư Tư sau khi lớn lên ba chiều chân dung, quả thực giống nhau như đúc! Khóe miệng nàng bên trên nốt ruồi duyên, cũng là phá lệ bắt mắt, hoàn toàn nhất trí!

Lão thiên! !

Lại liên tưởng đến Hách Cương chính là Miên Lĩnh án lớn nhất người

hiềm nghi, Triệu Ngọc đã cơ bản có thể khẳng định, nữ nhân này liền là mất tích 26 năm —— Lương Tư Tư! ! !

Ông trời ơi..!

Triệu Ngọc chỉ cảm thấy toàn thân lông tơ đứng thẳng, kích động đến tột đỉnh.

Lúc trước hắn từng tưởng tượng một vạn lần, mình sẽ lấy như thế nào hình thức phá mất Miên Lĩnh án? Nhưng là không nghĩ tới, sẽ xuất hiện trước mắt dạng này kinh thiên ly kỳ một màn!

Hách Cương!

Cái này tâm ngoan thủ lạt bắt cóc phạm, cái này tà ác ma quỷ, hắn lại đem Lương Tư Tư. . .

Ngay tại Triệu Ngọc mọi loại kích động thời điểm, không biết Hách Cương cùng Lương Tư Tư nói cái gì, Lương Tư Tư vậy mà lòng tràn đầy vui vẻ hướng trong phòng vệ sinh đi!

Đương Lương Tư Tư tiến vào phòng vệ sinh về sau, Hách Cương đã từ từ đi đến cửa phòng vệ sinh bên ngoài.

Xuyên thấu qua kính mờ bên trên bốc hơi hơi nước, Triệu Ngọc có thể đoán được, đây là Lương Tư Tư đang tắm. Nhưng mà, nhưng vào lúc này, một kiện để Triệu Ngọc cảm giác không thể thở nổi sự tình bỗng nhiên phát sinh.

Nhưng gặp Hách Cương đứng tại cửa phòng vệ sinh bên ngoài, một tay lôi kéo chốt cửa, một cái tay khác, thì đem cây súng lục kia nâng tại trước mặt!

A! ?

Triệu Ngọc quá sợ hãi, chẳng lẽ. . . Chẳng lẽ. . . Hách Cương đây là muốn —— giết người diệt khẩu! ! ?

Chương 214: Chương 214: Như thế nào cứu người?

Chương 214: Như thế nào cứu người?

Ông. . .

Đêm hôm khuya khoắt, Triệu Ngọc đem ô tô đạp cần ga tận cùng, như bay hướng Dung Thiên cao ốc lái đi.

Dung Thiên cao ốc tọa lạc tại Tần Sơn Khu công nghệ cao, Triệu Ngọc từ đường Thuận Phong lái qua, coi như mở đủ mã lực, cũng chí ít cần hơn một phút mới được.

Mới đầu, Triệu Ngọc chỉ cho rằng tìm được cái này mất tích nhiều năm Lương Tư Tư, hết thảy liền có thể chân tướng rõ ràng! Chấn kinh Tần Sơn Miên Lĩnh đại án, rất nhanh liền có thể tra ra manh mối!

Nhưng mà, đương Hách Cương ghìm súng ý đồ giết người diệt khẩu thời điểm, Triệu Ngọc lúc này mới ý thức được, hiện thực tình huống không những cũng không lạc quan, mà lại phi thường hỏng bét!

Triệu Ngọc trong đầu bắt được một màn này, đã không cách nào thu hình lại, cũng vô pháp trở thành hữu hiệu chứng cứ. Mặc dù hắn đã biết đáp án, lại là cầm Hách Cương không có biện pháp nào!

Một khi Hách Cương tàn nhẫn giết chết Lương Tư Tư, đồng thời hủy thi diệt tích, hắn liền có thể lại lần nữa gối cao không lo, dù là cảnh sát hoài

nghi đến hắn, cũng lại tìm không ra bất kỳ hữu hiệu chứng cứ, rất khó đem nó định tội.

Lại càng không tốt chính là, không có trực tiếp chứng cứ, liền không có lệnh kiểm soát cùng bắt giữ lệnh, Triệu Ngọc mặc kệ lại thế nào cùng cục cảnh sát xin, cảnh sát cũng không có khả năng mạo muội đi điều tra Hách Cương cao ốc.

Ai cũng sẽ không tin tưởng Triệu Ngọc lần giải thích này, Lương Tư Tư bị Hách Cương cầm tù tại Dung Thiên cao ốc trong văn phòng thuyết pháp, nghe vào thực sự quá mức thiên phương dạ đàm.

Cho nên, muốn ngăn cản Hách Cương giết người diệt khẩu, Triệu Ngọc chỉ có thể dựa vào mình!

Nhưng mà, thế nhưng là, mắt nhìn thấy Hách Cương vừa muốn nổ súng, tự do như thế nào mới có thể đem nó cứu đâu?

Làm sao bây giờ! ?

Triệu Ngọc một mặt nhanh chóng lái xe, một mặt còn phải quan sát đến trong đầu giám thị hình ảnh. May mắn, mặc dù Hách Cương đã làm tốt giết người chuẩn bị, thế nhưng là hắn rõ ràng còn đang do dự lấy cái gì.

Nếu như hắn thật sự là Miên Lĩnh án bọn cướp một trong, kia Lương Tư Tư có khả năng từ lúc 6 tuổi liền bị hắn nhốt, đã nhiều năm như vậy, giữa bọn hắn, rất rõ ràng có thâm hậu nghiệt tình!

Hách Cương tựa hồ là không hạ thủ được, thế nhưng là. . . Triệu Ngọc biết, Lương Tư Tư tắm sớm tối có tẩy xong thời điểm, một khi tắm rửa xong, Hách Cương cuối cùng vẫn sẽ bóp cò súng!

Nếu như Hách Cương thật sự là Miên Lĩnh án chân hung, như vậy loại người này căn bản không có nhân tính có thể nói, đã hắn có thể tàn nhẫn

giết chết nhiều như vậy hài tử, vậy hắn cũng sẽ không nhân nhượng Lương Tư Tư cái này một cái.

Đến lúc đó, hết thảy liền tất cả đều muộn!

Làm sao bây giờ?

Triệu Ngọc hận không thể sinh ra cánh có thể lập tức bay đến Hách Cương trong văn phòng đi.

Thế nhưng là, cánh không có khả năng có, hắn chỉ có thể tập trung tư tưởng, nghĩ ra một cái khẩn cấp cứu người biện pháp mới được!

Vân vân. . .

Bỗng dưng, Triệu Ngọc bỗng nhiên nghĩ đến một chi tiết!

Điện thoại!

Đúng!

Hách Cương, là có điện thoại!

Cái kia đời cũ ấn phím điện thoại, giờ phút này chính đặt ở trong túi tiền của hắn, nếu như có thể cùng hắn thông bên trên lời nói, nói không chừng có thể tranh thủ một chút thời gian.

Thế nhưng là, Hách Cương điện thoại giấu như vậy ẩn nấp, rất rõ ràng ngoại nhân không được biết, coi như hiện tại vận dụng tiên tiến thủ đoạn đi thăm dò, cũng chưa chắc có thể tra được mã số của hắn.

Như vậy. . . Thế nào mới có thể liên hệ với hắn đâu?

Mà lại, coi như liên hệ với hắn, lại như thế nào mới có thể kéo dài thời

gian?

Làm sao bây giờ. . .

Ai?

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc lại nghĩ tới một sự kiện đến!

Tại Hách Cương quyết định muốn giết Lương Tư Tư diệt khẩu trước đó, đã từng có người cho hắn gọi qua điện thoại, chính là cú điện thoại kia, mới khiến cho Hách Cương giơ tay lên thương, động sát tâm!

Mà lại nghe thời điểm, hắn thậm chí kích động đến ngay cả chén rượu quăng xuống đất hết!

Như vậy. . . Cú điện thoại này, là ai gọi cho Hách Cương?

Trong điện thoại, lại nói với hắn thứ gì?

Chẳng lẽ. . .

Triệu Ngọc lập tức nghĩ đến một cái tên —— Hám Văn Quân!

Chẳng lẽ là hắn! ?

Phải biết, hôm qua, Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh đã từng từng tới Hám Văn Quân quê quán bái phỏng qua hắn lớn cháu trai, có phải hay không, chuyện này đưa tới Hám Văn Quân chú ý?

Hám Văn Quân bắt đầu âm thầm điều tra, sau đó biết được cảnh sát đã tra được bọn hắn trên đầu, cho nên mới sẽ gọi điện thoại cho Hách Cương, ngoại trừ thông cung bên ngoài, còn khuyến khích Hách Cương nhanh lên một chút giết người diệt khẩu?

Hám Văn Quân, thật là hắn sao?

Vậy nếu như, ta hiện tại cho Hám Văn Quân gọi điện thoại đâu?

Không được. . . Triệu Ngọc trái lo phải nghĩ, căn bản nghĩ không ra, hắn nên nói với Hám Văn Quân thứ gì? Nói không đúng chỗ, ngược lại sẽ để Hách Cương giết nhân chi tâm càng thêm kiên định! Mà lại, Triệu Ngọc biết đến cái kia Hám Văn Quân điện thoại, cũng chưa chắc có thể đả thông.

Làm sao bây giờ a đến cùng?

Giờ này khắc này, Hách Cương con mắt vẫn đang ngó chừng phòng tắm kính mờ bên trên bóng người, nhìn dạng như vậy, Lương Tư Tư hắn là không sai biệt lắm sắp tẩy xong!

Đáng chết!

Triệu Ngọc hung ác giẫm chân ga, đem chiếc xe mở đều muốn bay lên, mặc dù bây giờ con đường thông suốt, nhưng hắn chí ít còn phải có năm sáu phút mới có thể đuổi tới Dung Thiên cao ốc.

Mà lại, chỉ riêng đến Dung Thiên cao ốc không được, hắn còn phải xông qua cao ốc bảo an, vọt tới Hách Cương văn phòng bí ẩn không gian bên trong đi, về thời gian là khẳng định không còn kịp rồi!

Ai?

Có!

Ai ngờ, trong lúc tình thế cấp bách, Triệu Ngọc vậy mà lại nghĩ tới một cái biện pháp!

Hách Gia Tuấn!

Đúng!

Hắn hôm nay tại thiên long khoa học kỹ thuật đại náo một phen về sau, thế nhưng là nhớ kỹ Hách Gia Tuấn điện thoại, như vậy. . . Có phải hay không thông qua Hách Gia Tuấn, có thể kéo dài một chút Hách Cương đâu?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc cũng không dám trì hoãn thêm, lập tức cho Hách Gia Tuấn gọi điện thoại.

"Uy?" Hách Gia Tuấn khả năng đang xem điện thoại, tiếp được đặc biệt nhanh.

"Uy?" Triệu Ngọc cố ý đè thấp cuống họng, phát ra một loại thô trọng thanh âm, "Là Hách Gia Tuấn sao?"

"Đúng vậy a? Ngài là vị kia?" Hách Gia Tuấn còn rất khách khí.

"Ha ha. . ." Triệu Ngọc cắn răng nói, "Ta là bọn cướp! Nói cho ngươi, cha ngươi Hách Cương hiện tại đã bị chúng ta trói lại! Ta cảnh cáo ngươi, không muốn báo cảnh!"

"A? Cái gì?" Hách Gia Tuấn phi thường ngoài ý muốn, "Không có khả năng a? Ngươi đến cùng người nào, nói đùa sao?"

"Đáng tiếc a, ba ba của ngươi đã chết rồi!" Triệu Ngọc tận lực lời ít mà ý nhiều đe dọa, "Bất quá, hắn tại hôn mê trước đó, đã nói cho ta biết, hắn két sắt dãy số, là *. . . Ha ha ha. . . Tiểu tử, lập tức chuẩn bị tiền đi! Ta cảnh cáo ngươi! Nếu như dám báo cảnh, ta liền giết con tin!"

Nói xong những này trước sau không hài hòa, Triệu Ngọc cũng không đợi Hách Gia Tuấn có phản ứng gì, trực tiếp liền đem điện thoại cúp rồi.

Triệu Ngọc sở dĩ lấy cớ bắt chẹt bắt cóc, cũng là không có cách nào bên trong biện pháp, hắn căn bản nghĩ không ra, đến cùng nói những lời gì, mới có thể bức bách Hách Gia Tuấn cho Hách Cương gọi điện thoại.

Cúp điện thoại di động về sau, Triệu Ngọc tiếp tục đạp mạnh chân ga, mà trong đầu cũng tại thời khắc chú ý giám sát hình ảnh.

Lúc này, kính mờ bên trên hơi nước đã dần dần giảm bớt, xem ra, Lương Tư Tư đã tắm xong, lập tức liền muốn ra.

Xuyên thấu qua video, có thể nhìn thấy Hách Cương tay tại khẽ run, bởi vậy có thể thấy được, dù là đến như thế thời điểm, hắn vẫn còn đang do dự.

Ai ngờ, ngay tại phòng vệ sinh đại môn sắp mở ra, Hách Cương sắp nhắm ngay Lương Tư Tư nổ súng thời khắc, Hách Cương bỗng nhiên bị thứ gì giật nảy mình, mau đem súng ngắn giấu ở sau lưng.

Ngay sau đó, Triệu Ngọc nhìn thấy, quả nhiên là Hách Cương điện thoại di động vang lên, mà điện thoại di động kêu đồng thời, Lương Tư Tư kéo một phát môn, từ bên trong đi ra.

Hơi nước bốc hơi phía dưới, nhưng gặp Lương Tư Tư không mảnh vải che thân, biểu lộ đờ đẫn từ phòng vệ sinh đi ra, trên chân, thậm chí ngay cả đôi dép lê cũng không mặc.

Hách Cương không có tìm được cơ hội nổ súng, đành phải nghe điện thoại.

Mặc dù Triệu Ngọc thấy không rõ lắm, nhưng có thể đoán được, điện thoại hắn là Hách Gia Tuấn đánh tới. Hách Gia Tuấn tự nhiên biết cha của hắn khẩn cấp dãy số, hiện tại tất nhiên là đang cùng hắn xác minh, Hách Cương đến cùng có hay không bị người bắt cóc?

Hách Cương sau khi nghe xong, cũng là cảm thấy không hiểu thấu, liền cất bước đi tới một cái bí ẩn nơi hẻo lánh, lại cùng Hách Gia Tuấn cẩn thận hỏi thăm về tới.

Cùng lúc đó, Triệu Ngọc không sai biệt lắm đã chạy tới Dung Thiên cao ốc!

Nhưng mà, Triệu Ngọc Thanh đất Sở biết, không riêng gì Hách Cương trong tay có súng, Hách Cương những cái kia lợi hại thủ hạ cũng đều tại trong cao ốc. Nếu như không có cảnh đội ủng hộ, mình mạo muội xông tới đi, dù là lại có thể đánh cũng tất nhiên là cửu tử nhất sinh, mất mạng trở về.

Thế nhưng là, hiện tại coi như hắn tìm kiếm cảnh đội chi viện, cũng căn bản không có lý do chính đáng. Hắn chỉ dựa vào ngoài miệng nói, Lương Tư Tư tại trong cao ốc không được, không có xác thực chứng cứ, liền không cách nào đạt được cảnh sát chi viện.

Như vậy. . .

Có phải hay không có biện pháp nào, có thể vòng qua cái này khâu, đã để cảnh đội đồng sự chạy tới cứu viện, lại có lý do chính đáng đâu?

Đừng nói, điểm này thật đúng là không làm khó được Triệu Ngọc, hắn lập tức liền nghĩ đến một cái tuyệt diệu —— biện pháp!

Chương 215: Chương 215: Kinh dị họng súng

Chương 215: Kinh dị họng súng

"Uy! Miêu tổ trưởng. . . Miêu tổ trưởng!" Trong lúc tình thế cấp bách, Triệu Ngọc vẫn là cho Miêu Anh treo một điện. Miêu Anh vừa mới "Uy" một tiếng, Triệu Ngọc liền dùng một loại gần như tố chất thần kinh gấp rút âm điệu hô, "Miêu tổ trưởng, ngươi nghe ta nói, ta tìm được một cái trọng yếu manh mối, Lương Tư Tư, Lương Tư Tư. . ."

Nói đến đây, Triệu Ngọc gặp xe đã mở đến Dung Thiên cao ốc dưới lầu, hắn trực tiếp đạp mạnh một cước phanh lại, phát ra két tiếng vang.

Bởi vì phanh lại quá mạnh, thân xe mất đi cân bằng phát sinh hoành vung, săm lốp chi chi rung động, đuôi xe còn nặng nề đâm vào đường trên vai, phát ra phịch một tiếng trầm đục!

Cùng lúc đó, Triệu Ngọc cố ý đem điện thoại vứt xuống trên mặt đất, sau đó mở cửa xe, sợ hãi hô: "Ngươi. . . Các ngươi. . ."

Triệu Ngọc chỉ nói mấy chữ, liền dùng sức đập cửa xe, cùng chỗ ngồi, làm ra đặc biệt lớn động tĩnh.

Đây hết thảy đều tại trong điện quang hỏa thạch hoàn thành, chỉ dùng mấy giây, Triệu Ngọc liền vứt bỏ xe cùng điện thoại, bước nhanh chân hướng phía ngoài chạy đi.

Chạy thời điểm, hắn còn đem Miêu Anh cho hắn cái kia có thể định vị nhi đồng điện thoại, nhét vào trong túi của mình, sau đó liền liều mạng hướng Dung Thiên cao ốc cửa chính chỗ chạy tới.

Triệu Ngọc vừa rồi sở dĩ diễn ra như thế một màn mình bị mình bắt cóc trò hay, đơn giản chính là muốn gây nên Miêu Anh chú ý. Một khi Miêu Anh ý thức được Triệu Ngọc phát sinh nguy hiểm, tất nhiên sẽ liên hệ cảnh đội, đến đây chi viện.

Mà thông qua cái kia nhi đồng điện thoại, Miêu Anh cũng có thể tùy thời nắm giữ vị trí của hắn tin tức. Khi hắn phát hiện Triệu Ngọc vị trí, vậy mà tại Dung Thiên cao ốc về sau, tự nhiên sẽ hoả tốc chạy đến.

Kể từ đó, Triệu Ngọc đã có thể được đến cảnh sát chi viện, lại có một cái lý do chính đáng!

Bất quá, Triệu Ngọc hiện tại thế nhưng là cấp tốc, hắn biết, một khi Hách Cương để điện thoại xuống, hắn sát tâm khẳng định lại so với trước còn lớn hơn!

Cho nên, hiện tại nhất định phải toàn lực ứng phó, một giây cũng không thể chậm trễ. Hắn nhất định phải dùng tốc độ nhanh nhất, đến Hách Cương bí ẩn không gian.

Thế nhưng là, Dung Thiên cao ốc cũng không phải là phổ thông địa phương, nơi này chẳng những đề phòng sâm nghiêm, mà lại Triệu Ngọc còn không thể lộ ra mình cảnh sát thân phận!

Một khi Hách Cương biết có cảnh sát tới gây sự, ngược lại sẽ bức bách hắn sớm hơn động thủ.

Trực tiếp đánh lên đi càng thêm không được, đừng nói sẽ đánh cỏ kinh rắn, gây nên Hách Cương chú ý. Cao ốc bên trên rõ ràng tàng long ngọa hổ, bảo an vô số, một khi lọt vào vây công, vậy mình chỉ có thể sẽ càng

thêm bất lợi!

Làm sao bây giờ?

Chuyện cho tới bây giờ,

Triệu Ngọc rốt cuộc tiếc rẻ không được cái gì, mau đem hệ thống ban thưởng áo tàng hình sử dụng đến trên thân.

Dung Thiên cao ốc đại môn là loại kia loại cực lớn tự động cửa xoay, bởi vì sắc trời đã tối, cửa xoay đã khóa bế . Bất quá, tại cửa xoay bên cạnh pha lê cửa nhỏ lại là có thể mở ra.

Triệu Ngọc ẩn hình về sau, trực tiếp từ nơi này đẩy cửa vào.

Thủ vệ bảo an ngay từ đầu thấy được có bóng người lắc lư, ngay sau đó môn còn mở ra, liền vội vàng đi vào trước mặt xem xét, thế nhưng là, hắn cẩn thận nhìn mấy lần, lại là cái gì cũng không có nhìn thấy.

Triệu Ngọc áo tàng hình chỉ có 1 phút tiếp tục thời gian, vì có thể mau mau xông lên lầu đi, hắn tranh thủ thời gian bước nhanh chân tiễn vọt tới giữa thang máy.

Đè xuống nút bấm về sau, thang máy mở, bên trên thang máy , ấn tầng lầu, quan bế.

Bên trong đại sảnh bảo an không nhìn thấy Triệu Ngọc, lại có thể nhìn thấy thang máy giống như quỷ mị mở cửa, quan bế thậm chí vận hành, trên mặt không khỏi lộ ra giống như gặp quỷ biểu lộ.

Triệu Ngọc trước đó nghiêm túc giám thị qua Hách Cương, biết hắn văn phòng vị trí chính xác, đương thang máy tại thứ 33 tầng ngừng tốt về sau, hắn lập tức hướng Hách Cương cửa phòng làm việc phóng đi.

Cửa phòng làm việc quả nhiên có phòng thủ cảnh vệ, nhưng gặp hai tên người mặc âu phục đen bảo an, chính nghiêm túc đứng ở ngoài cửa đứng gác trực ban.

Triệu Ngọc biết mình ẩn hình thời gian còn thừa không có mấy, liền trực tiếp vọt tới trước mặt, nhắm ngay trong đó một tên cảnh vệ mặt, ba một quyền đập xuống!

Một quyền này, Triệu Ngọc tích đủ hết khí lực, tới lại cực kỳ đột nhiên, trúng quyền bảo an ngay cả hừ đều không có hừ một tiếng, liền trực tiếp đầu gặp trở ngại, ngất đi.

Một tên khác bảo an cũng là không kịp phản ứng, căn bản không thấy rõ chuyện gì xảy ra? Nhìn thấy đồng bạn đột nhiên gặp trở ngại té xỉu về sau, hắn tranh thủ thời gian cúi đầu xem xét.

Triệu Ngọc thì nhân thể dùng hai tay bóp chặt người này cổ, đem hắn đầu cũng nặng nề mà đụng vào tường!

"Ai nha!"

Ai ngờ, tên này bảo an khả năng luyện qua Thiết Đầu Công, mặc dù đầu gặp trọng kích, nhưng hai tay của hắn chống đất, thế mà còn muốn đứng dậy, miệng bên trong thậm chí còn hô lên tiếng kêu.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian một cái phi cước quá khứ, trực tiếp đá trúng người này mặt, lúc này mới rốt cục để hắn cũng ngất đi . Bất quá, thử nhân thân thể người này nặng nề, rơi xuống đất thời điểm, vẫn là phát ra trùng điệp "Ừng ực" âm thanh, lâu mặt đều đi theo phát sinh rung động.

Triệu Ngọc rốt cuộc chú ý không thể rất nhiều, giờ phút này, áo tàng hình còn thừa lại không đến 10 giây. Hắn tranh thủ thời gian dựa theo ghi lại mật mã mở ra Hách Cương văn phòng đại môn.

Trong văn phòng một mảnh đen kịt, Triệu Ngọc mục không phân biệt vật, đành phải mở ra đèn lớn chốt mở. Hách Cương kia trang hoàng xa hoa, tráng lệ văn phòng lúc này mới thu hết Triệu Ngọc đáy mắt!

Đương nhiên, Triệu Ngọc đâu còn có tâm tư làm tham quan? Hắn tranh thủ thời gian chạy như bay đến ẩn giấu đi mật thất phòng chứa bên trong, chuẩn bị xông đi vào cứu người.

Triệu Ngọc di chuyển máy copy phía sau tay quay, kệ hàng ứng thanh tránh ra, lộ ra cái kia có vân tay khóa kim loại cửa nhỏ.

Triệu Ngọc không ngốc, hắn biết Hách Cương trong tay có súng, cho nên đang tính toán xông đi vào cứu người trước đó, hắn tranh thủ thời gian lại nhìn một chút video theo dõi bên trong Hách Cương.

Nhưng gặp Hách Cương sớm đã cùng Hách Gia Tuấn thông xong điện thoại, hắn có thể là nghe được động tĩnh gì, hiện tại đang đứng cửa kim loại về sau, thông qua trên vách tường máy giám thị quan sát đến cái gì. Cùng lúc đó, hắn còn nhấn xuống máy bộ đàm, muốn hỏi thăm một chút tình huống bên ngoài.

Triệu Ngọc đánh giá một chút khoảng cách, phát hiện Hách Cương vừa vặn ngay tại cửa kim loại đối diện, nghĩ đến chỗ này, hắn mau đem vạn năng giải tỏa khí sử dụng ra, chỉ "Tích" mà vang lên một chút, cửa kim loại liền bỗng nhiên mở ra!

Cửa vừa mở ra, Triệu Ngọc liền thừa dịp áo tàng hình một giây sau cùng, trực tiếp chạy Hách Cương vọt tới.

Hách Cương liền là nằm mơ cũng không thể đoán được, có người không những có thể biết hắn bí ẩn chỗ, hơn nữa còn có thể đem cửa kim loại tuỳ tiện mở ra.

Bởi vậy, đương Triệu Ngọc như thiểm điện xông tới thời điểm, hắn ngay cả nửa điểm phản ứng đều không làm ra, bị Triệu Ngọc bay thẳng lên một cước, đá bay ra ngoài!

Đông!

Hách Cương nặng nề mà ném xuống đất, trong tay súng ngắn, thì ném tới nơi xa.

Ẩn hình đã kết thúc, Triệu Ngọc đã lộ ra hắn Lư Sơn chân dung, nhưng mà, Triệu Ngọc lại là không nói câu nào, trực tiếp cưỡi đến Hách Cương trên thân, huy quyền liền đánh!

Hách Cương mặc dù cao tuổi, nhưng gia hỏa này lúc tuổi còn trẻ đã từng đi lính, sau đó còn xử lí qua một chút bác kích huấn luyện, phản ứng một điểm không chậm.

Đương Triệu Ngọc cưỡi đến trên người hắn về sau, hắn bản năng dùng hai tay che lại mặt, mặc dù bị Triệu Ngọc đánh cho rung động đùng đùng, nhưng lại không bị thương đến trọng yếu bộ vị.

Bất quá, dù là như thế, Hách Cương cũng là bị đánh cho hai mắt choáng váng, toàn thân loạn chiến.

Triệu Ngọc thì không dám chút nào buông lỏng, trọng quyền huy động liên tục, chỉ đánh cho Hách Cương không hề có lực hoàn thủ, mắt nhìn thấy liền muốn từ bỏ chống lại.

Ai ngờ, ngay tại như thế một cái trong một chớp mắt, một kiện khiến Triệu Ngọc làm sao cũng không nghĩ ra ngoài ý muốn phát sinh!

Phốc. . .

Trong không khí, đột nhiên truyền đến một cái không quá để người chú

ý thanh âm.

Nhưng mà, tiếng vang qua đi, Triệu Ngọc bả vai lại ứng thanh tuôn ra một cỗ —— huyết hoa!

Chờ Triệu Ngọc thụ thương sau khi ngã xuống đất, lúc này mới kinh dị xem đến, cái kia không mảnh vải che thân Lương Tư Tư, đang bưng Hách Cương im ắng súng ngắn, một mặt đờ đẫn đem họng súng liếc về mình! !

Chương 216: Chương 216: Làm sao tới ngươi?

Chương 216: Làm sao tới ngươi?

Triệu Ngọc làm sao cũng nghĩ không thông, mình rõ ràng là đến cứu vớt Lương Tư Tư, thế nhưng là. . . Vì cái gì, khẩn yếu quan đầu, Lương Tư Tư lại đối với mình nổ súng đâu?

Chẳng lẽ. . . Nàng đã bị tẩy não rồi? Nàng quên, Hách Cương mới là nhốt nàng 26 năm ác ma? Hách Cương mới là tàn nhẫn sát hại nàng những bạn học kia hung thủ sao?

Bất quá, mắt nhìn thấy Lương Tư Tư đã đem họng súng nhắm ngay mình, Triệu Ngọc tự nhiên không thể thờ ơ, hắn tranh thủ thời gian tìm tới hệ thống ban thưởng ẩn hình áo chống đạn, sử dụng tại trên người mình.

Triệu Ngọc cũng là chủ quan, vừa rồi chỉ mới nghĩ lấy cứu người, mình hắn là sớm mặc vào áo chống đạn mới đúng! Cái này áo chống đạn tiếp tục thời gian vì 1 giờ, hoàn toàn có thể sớm một chút mà mặc vào.

"Nổ súng! Đánh chết hắn! !"

Hách Cương trợn to tròng mắt, hướng Lương Tư Tư phát ra mệnh lệnh. Thế nhưng là, Lương Tư Tư mặc dù vẻ mặt ngây ngô, nhưng thân thể lại tại run lẩy bẩy, súng ngắn cò súng lại là làm sao cũng chụp bất động!

"Cho ta! Lấy tới, cho ta!" Hách Cương khó khăn từ dưới đất bò dậy, sau đó hướng Lương Tư Tư nhanh chân đi đi, muốn đoạt lấy Lương Tư Tư thương trong tay.

Triệu Ngọc biết mình mặc vào áo chống đạn, súng ngắn đã đối với mình không dậy được bất cứ tác dụng gì, thế nhưng là. . . Khi hắn nhìn thấy Hách Cương trong mắt sát ý về sau, lại bỗng nhiên nghĩ đến, Hách Cương rất có thể không chỉ muốn giết chết hắn một cái!

Gia hỏa này tâm ngoan thủ lạt, một khi bị hắn cầm tới thương, nói không chừng ngay đầu tiên liền sẽ đối Lương Tư Tư nổ súng!

Không!

Không được!

Lương Tư Tư vừa chết, vậy liền thật không có chứng cứ!

Lương Tư Tư tuyệt đối không thể chết!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc cố nén trên bờ vai truyền đến kịch liệt đau nhức, đứng dậy hướng phía Hách Cương đụng tới. Cùng lúc đó, Hách Cương đã giành lấy Lương Tư Tư thương trong tay, quay người liền muốn hướng Triệu Ngọc nổ súng!

Triệu Ngọc bỗng nhiên giết tới, dùng tay phải bắt lấy Hách Cương tay cầm súng, sau đó liền cùng hắn dùng sức xé rách!

Phốc phốc phốc. . .

Hách Cương ngay cả mở ba phát, ba phát tất cả đều bắn trúng trần nhà.

Thương bên trong hắn là chỉ có bốn phát đạn, Hách Cương đánh xong cái này ba phát về sau, súng ngắn liền chỉ còn lại vang lên kèn kẹt, rốt

cuộc đánh không vang.

Triệu Ngọc vốn định đem Hách Cương đụng ngã trên mặt đất, hắn nhưng vạn không nghĩ tới, cái này Hách Cương khí lực đúng là lạ thường đến lớn,

Lại thêm bờ vai của mình phí sức, hai người xoay đánh xé rách mấy hiệp, Triệu Ngọc sửng sốt không có đem nó chế phục.

Kết quả, ngay tại hai người xé rách thời điểm, Hách Cương vừa vặn đâm vào Lương Tư Tư trên thân. Lương Tư Tư vốn là nghĩ quay người đào tẩu, bị Hách Cương như thế va chạm, cả người thẳng tắp ném xuống đất. Trán vừa vặn đập trúng sàn nhà góc cạnh, nhất thời đập nàng ngã xuống đất không dậy nổi, bất tỉnh nhân sự.

A! ?

Triệu Ngọc liền sợ Lương Tư Tư xảy ra nguy hiểm, quay người muốn nhìn, Hách Cương thì thừa cơ đẩy Triệu Ngọc một thanh, rốt cục thoát khỏi Triệu Ngọc dây dưa. Hắn gặp súng ngắn đã không có đạn, dứt khoát vừa nghiêng đầu liền chạy ra ngoài ra ngoài.

Triệu Ngọc quay đầu nhìn thoáng qua, phát hiện Lương Tư Tư mặc dù ngã xuống đất, nhưng là còn tại thống khổ ngọ nguậy thân thể, sinh mệnh hắn là cũng không lo ngại!

Triệu Ngọc tự nhiên không thể để cho Hách Cương chạy, hắn tranh thủ thời gian cắn chặt răng, che lấy bả vai đuổi theo!

Hách Cương đã là tuổi gần 60 lão đầu tử, thế nhưng là thông qua lâu dài rèn luyện, gia hỏa này thể trạng lại như cũ cường tráng, dù là cùng Triệu Ngọc xé rách lâu như vậy, chạy lại vẫn là bước đi như bay, chớp mắt liền chạy tới cửa phòng làm việc.

Triệu Ngọc thì theo sát phía sau, chênh lệch không đến hai mét. Triệu Ngọc vốn định đến cái đánh ra trước đem nó bắt được, lại thình lình nhìn thấy, Hách Cương thế mà chợt từ cửa chính miệng bay ngược trở về.

Hách Cương có thể là bị ai đá một cước, trên không trung bay ngược mấy mét về sau, ầm ầm ngửa mặt lên trời ngã sấp xuống!

A. . .

To lớn va chạm, đem Hách Cương rơi nghẹn ngào kêu đau đớn, như muốn hôn mê.

Hả?

Chuyện gì xảy ra?

Hắn làm sao mình bay trở về lại?

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian ngẩng đầu quan sát, nhưng gặp từ nơi cửa nhanh chóng xông vào một người tới. Người này tiến vào văn phòng về sau, lập tức có cỗ như mộc xuân phong nhẹ nhàng khoan khoái chi khí đập vào mặt.

Triệu Ngọc tập trung nhìn vào, con mắt không khỏi sáng lên, người vừa tới không phải là người khác, chính là —— Miêu Anh! ! !

Oa cạch!

Đến thật nhanh! ?

Nhưng gặp Miêu Anh mặc một thân màu xanh da trời quần áo thể thao, khí khái hào hùng vẫn như cũ bức người.

Trong chốc lát, Triệu Ngọc ngoại trừ lòng tin tăng nhiều bên ngoài, lòng

dạ hẹp hòi mao bệnh cũng phạm vào. Phải biết, Hách Cương thế nhưng là chính ta bắt tới, gia hỏa này muốn thật sự là Miên Lĩnh án hung thủ, hắn nha nhưng giá trị 1000 vạn nha!

Chuyện tốt như thế, cũng không thể tiện nghi Miêu Anh.

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian móc ra còng tay, muốn cho Hách Cương còng lại.

Ai ngờ, Miêu Anh lại hướng về phía Triệu Ngọc rống to một tiếng: "Triệu Ngọc, né tránh! Nhanh!"

"A? Cái gì?" Triệu Ngọc còn suy nghĩ đâu, bà cô này mà nhóm chẳng lẽ còn thật muốn cùng lão tử đoạt công sao? Còn để cho ta né tránh, ta liền không. . .

Triệu Ngọc chỉ là làm kiêu một cái nho nhỏ mở đầu, liền bị hai tiếng súng chát chúa vang quấy nhiễu, nhưng gặp Miêu Anh cửa phía sau khung ầm ầm nổ tung hoa!

Phanh phanh. . .

Miêu Anh không kịp lại cùng Triệu Ngọc nói thêm cái gì, tranh thủ thời gian một cái ngư dược trước nhào lộn lộn vòng vào văn phòng.

Ngay tại Miêu Anh bay lên không đồng thời, cổng lại lần nữa truyền đến súng vang lên, trong đó một thương, còn đánh trúng cửa phòng làm việc bình hoa, bình hoa xôn xao bạo liệt, mảnh sứ vỡ bốn phía bay loạn.

Triệu Ngọc quay đầu nhìn về phía cổng, nhưng gặp nơi cửa đột nhiên xông vào một cái cầm màu đen súng ngắn người, người này Triệu Ngọc cũng là gặp qua, chính là Hách Cương cái kia khóe mắt có sẹo bảo tiêu!

Người này nhìn thấy Triệu Ngọc về sau, lập tức đem họng súng chỉ

hướng Triệu Ngọc! Triệu Ngọc phản ứng cũng thật mau, cơ hồ bản năng liền lách mình nhảy ra, đạn phanh phanh từ hắn bên tai gào thét mà qua.

Người này thấy không có bắn trúng Triệu Ngọc, lập tức đem họng súng đổi hướng Miêu Anh, mà Miêu Anh sớm đã tung người một cái bay vọt, trốn đến bàn làm việc đằng sau.

Đạn theo sát mà tới, đem Hách Cương bàn làm việc đánh ra hai cái thương động.

Ai! ?

Thẳng đến lúc này, Triệu Ngọc mới rốt cục nhớ tới, ai u ta đi! Trên người ta không phải mặc trăm phần trăm áo chống đạn sao? Ta căn bản cũng không sợ hắn, còn tránh cái gì sức lực?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc hét lớn một tiếng, trực tiếp nghênh đón tay súng vọt tới.

Tay súng cũng là không nghĩ tới Triệu Ngọc sẽ như thế chơi bạc mạng, tranh thủ thời gian đưa tay muốn cho Triệu Ngọc đến bên trên một thương! Ai ngờ, Miêu Anh nhìn thấy Triệu Ngọc nguy hiểm, lập tức quơ lấy một cái ghế, hướng tay súng ném tới.

Tay súng bị hai mặt giáp công, rõ ràng do dự một chút, rơi vào đường cùng đành phải vung tay đỡ được cái ghế. Nhưng mà, Triệu Ngọc tốc độ cực nhanh, đã vọt tới tay súng trước mặt, trực tiếp đem hắn đánh tới văn phòng tủ sách!

Triệu Ngọc cũng là liều mạng, hung mãnh va chạm phía dưới, tủ sách pha lê tất cả đều bị đụng nát, bên trong sách bay khắp nơi đều là!

Oa nha nha. . .

Triệu Ngọc dùng đỉnh đầu ở tay súng bụng, sửng sốt sinh sinh mà đem hắn nâng quá mức đỉnh! Bởi vì hắn bả vai có tổn thương, nâng đến cũng là có chênh lệch chút ít chìm.

Trong lúc bối rối, sát thủ lại lần nữa điều chỉnh cổ tay, ý đồ dùng súng ngắn đem Triệu Ngọc xử lý. Miêu Anh nhìn thấy về sau, tranh thủ thời gian xông lại giải vây.

Sát thủ kiêng kị Miêu Anh, ngược lại trước cho Miêu Anh một thương, may mắn Triệu Ngọc ngay tại càng không ngừng đung đưa, một thương này vẫn là đánh sai lệch, cũng không có đụng tới Miêu Anh, chỉ là đem Miêu Anh bức lui.

Triệu Ngọc thì thừa cơ hội này hét lớn một tiếng, tức giận đem tay súng hướng phía đã nghiêm trọng biến hình giá sách té xuống!

Lốp bốp. . . Một trận vỡ vang lên qua đi, tay súng bị nặng nề mà ngã ở giá sách hài cốt phía trên, trên thân thì cắm đầy pha lê!

Nha. . . A. . .

Tay súng đã đã mất đi năng lực chống cự, chỉ còn lại thống khổ kêu rên phần.

"Triệu Ngọc!" Miêu Anh đã thấy Triệu Ngọc trên bờ vai máu tươi, tranh thủ thời gian chạy tới lo lắng hỏi, "Ngươi thế nào? Thụ thương! ?"

"Mầm. . ." Triệu Ngọc che lấy bả vai, vội vàng xông Miêu Anh hỏi, "Người đâu? Những người khác đâu?"

"Người nào! ?"

"Cảnh đội a?" Triệu Ngọc trừng to mắt, bất khả tư nghị hỏi, "Ngươi đừng nói cho ta, ngươi chỉ có một người tới!"

"Ta. . . Ta chính là một người a!" Miêu Anh kinh nghi bất định trả lời.

"Ta đi!" Triệu Ngọc khó thở kêu to, "Làm sao không tìm chi viện, một mình ngươi, một người làm sao đi lên?"

"Đánh lên tới a! ?" Miêu Anh đỏ bừng cả khuôn mặt nói, "Ta lo lắng ngươi đang cùng ta đùa ác, muốn làm ta, cho nên tới trước tìm kiếm hư thực. . ."

"Ai u ta đi!" Triệu Ngọc vừa mới mắng một câu, lại đột nhiên nhớ tới Hách Cương đến, nhưng mà, chờ hắn quay đầu lại nhìn thời điểm, lại phát hiện Hách Cương sớm đã không thấy —— bóng dáng!

Chương 217: Chương 217: Lại muốn phát công

Chương 217: Lại muốn phát công

Hỏng!

Triệu Ngọc không khỏi giật cả mình!

Hách Cương đâu?

Cũng không thể để gia hỏa này chạy! Gia hỏa này có được mười mấy ức tài sản, khẳng định cho sớm mình nghĩ kỹ đường lui, một khi chạy trốn, chỉ sợ muôn vàn khó khăn bắt về!

Cũng may ẩn hình giám sát còn chưa mất đi hiệu lực, hắn mau từ video theo dõi bên trên tìm kiếm, lúc này mới phát hiện, Hách Cương vậy mà đã tiến thang máy.

Muốn chạy! ?

"Nhanh!" Triệu Ngọc không kịp nhiều lời, tranh thủ thời gian chỉ vào phòng chứa đồ phương hướng nói cho Miêu Anh, "Kia trong phòng nhỏ có cái cửa ngầm, Lương Tư Tư liền tại bên trong! Nhất định phải bảo vệ tốt nàng! Hách Cương! Hách Cương liền là Miên Lĩnh án bọn cướp! Hắn đem Lương Tư Tư một mực cầm tù lấy!"

"Cái gì! ? Lương Tư Tư! ?" Miêu Anh bỗng nhiên kinh hãi, vạn nghĩ

không ra, thế mà còn có chuyện như vậy? Nhưng mà, nàng vừa định đi vào, lại nhìn thấy Triệu Ngọc bả vai huyết nhục bên ngoài lật, không khỏi rất là lo lắng, "Kia. . . Ngươi. . . Ta trước cho ngươi băng bó một chút!"

"Ta đi bắt Hách Cương a! Tuyệt đối không thể để cho hắn chạy!" Nói xong, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian hướng cổng phóng đi. Ai ngờ, môn còn không có ra ngoài, ngược lại từ bên ngoài giết tiến đến một lớn nhóm người đến!

Những người này tất cả đều là mặc áo đen phục bảo tiêu, trong tay bọn họ cầm gậy cảnh sát, khí thế hung hăng giết tiến đến, hiển nhiên là đạt được Hách Cương tất sát lệnh, đến đây đuổi giết bọn hắn tới.

"Ta dựa vào!"

Triệu Ngọc đột nhiên nhìn thấy nhiều người như vậy, biết không tốt đối phó, liền muốn đi tay súng nơi đó đem khẩu súng tìm tới. Nhưng mà, tủ sách phụ cận một mảnh hỗn độn, dưới tình thế cấp bách, ngay cả thương cái bóng cũng không thấy.

Xông tới bọn bảo tiêu cũng không để ý kia một bộ, lập tức vung lên gậy cảnh sát, hướng hắn động thủ. Rơi vào đường cùng, Triệu Ngọc đành phải phấn khởi phản kích, cùng bọn hắn đánh vào một chỗ.

Những người này nhưng cùng lúc trước bán hàng đa cấp tử không giống, bọn hắn từng cái tất cả đều trải qua chuyên nghiệp huấn luyện, đơn đả độc đấu đều không thua Triệu Ngọc, đừng nói quần ẩu. Không có mấy lần, Triệu Ngọc liền bị đánh cho liên tiếp lui về phía sau, không hề có lực hoàn thủ.

"A nha. . ."

Giữa không trung truyền đến một tiếng gầm rú, Miêu Anh phi thân giết

trở về, cũng cùng những người này đánh vào một chỗ!

Miêu Anh toàn phong thối sử xuất, đi đầu đá trúng một người, đem nó đá bay. Nhưng mà, nàng đá người đồng thời, mình cũng là trúng vài gậy, phát ra bị đau gào thét.

Triệu Ngọc cũng là thật vất vả lôi đổ một cái, cũng bị gậy cảnh sát đánh trúng, đau đến không được.

Gậy cảnh sát uy lực không thể khinh thường, đánh lên đến liền là thương cân động cốt, hết sức lợi hại. Triệu Ngọc nhìn thấy mình cùng Miêu Anh căn bản là không có cách chống đỡ, dứt khoát mạch suy nghĩ một đổi, lập tức đem cái kia mới được đến điện lực che đậy nghi sử dụng ra.

Sử dụng về sau, chung quanh nhất thời lâm vào một vùng tăm tối!

Bọn bảo tiêu đánh lấy đánh lấy cái gì đều nhìn không thấy, không khỏi có chút luống cuống.

Hừ hừ!

Đi mấy anh em, Triệu Ngọc cười lạnh một tiếng, trong lòng nói, các ngươi chơi đủ rồi, lần này giờ đến phiên ta chơi một hồi đi! ?

Triệu Ngọc không ngừng nghỉ chút nào mà sắp tối công cụ quang học mở ra, chu vi nhất thời có thể thấy rõ ràng. Triệu Ngọc cười hắc hắc, lập tức đem cái nào đó bảo tiêu đầu đè lại, đem nó đánh tới một mặt to lớn kính chạm đất tử!

Rầm rầm. . .

Theo miếng thủy tinh nứt, người này bị đụng phải một cái đầu phá máu chảy, tại chỗ ngã xuống đất, Triệu Ngọc thì nhặt lên hắn gậy cảnh sát, bắt đầu tà ác phản kích!

Muốn nói đánh nhau, Triệu Ngọc tuyệt đối là trong tay hành gia. Mà nhấc lên sử dụng cây gậy đánh nhau, càng là Triệu Ngọc bản lĩnh giữ nhà!

Lúc này đã đến đủ để trí mạng thời khắc nguy cấp, Triệu Ngọc cũng lại không còn hạ thủ lưu tình tất yếu, hắn lúc này hất ra cây gậy, hướng phía những người hộ vệ này trên đầu, trên mặt, trên ót một trận dồn sức đánh! Mãnh đập! ! Mãnh gõ! ! !

Hiện trường lập tức truyền đến tốt một mảnh kêu cha gọi mẹ kêu thảm, rất nhiều người căn bản không biết chuyện gì xảy ra, liền trong nháy mắt bị Triệu Ngọc đánh muộn côn, bất tỉnh nhân sự!

Chúng bọn bảo tiêu cũng không ngốc, thấy một lần không có điện, tranh thủ thời gian mở ra điện thoại, muốn lợi dụng điện thoại chiếu sáng. Nhưng mà, điện thoại đồng dạng một chút lượng điện đều không có, hoàn toàn mở không ra!

Ai nha. . .

A. . .

Ô. . .

Ngao ngao. . .

Trong đó, có cái tương đối tinh minh bảo tiêu, hắn gặp điện thoại mở không ra, liền tranh thủ thời gian móc ra cái bật lửa, điểm lửa. Nhưng mà, lửa vừa điểm, hắn lại sợ hãi nhìn thấy, trước mắt đúng là xuất hiện một trương dữ tợn vặn vẹo mặt quỷ, nhất thời dọa đến hắn hồn bay lên trời, tê liệt ngã xuống trên mặt đất.

Nguyên lai, Triệu Ngọc trước kia nhìn thấy gia hỏa này yếu điểm cái bật

lửa, cho nên sớm đứng ở trước mặt người này, đồng thời làm ra một cái kinh khủng mặt quỷ!

Đem người dọa co quắp về sau, Triệu Ngọc một gậy vung mạnh xuống dưới, trực tiếp đánh hắn một cái sinh hoạt không thể tự gánh vác.

Cứ như vậy, mười hai mười ba cái bảo tiêu, Triệu Ngọc vô dụng thời gian quá dài, liền đem bọn hắn toàn bộ đánh ngã xuống đất, thẳng đánh cho bọn hắn từng cái đầu rơi máu chảy, kêu cha gọi mẹ. . .

Khi đó, Triệu Ngọc vốn định tranh thủ thời gian lao ra tiếp tục đuổi đuổi Hách Cương. Nhưng mà, bởi vì sau lưng còn có Miêu Anh cùng Lương Tư Tư, hắn không thể cứ đi thẳng như thế.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian quan sát một chút trong đầu video theo dõi, lúc này mới sợ hãi phát hiện, Hách Cương ngay tại trong đại sảnh cùng một chút bảo tiêu bộ dáng dưới người lấy mệnh lệnh.

Những người hộ vệ kia nhìn qua đen nghịt một mảng lớn, đúng là không hạ bốn năm mươi cái, tại Hách Cương hạ xong mệnh lệnh về sau, bọn hắn tất cả đều tranh nhau chen lấn hướng trên lầu chạy tới.

Ta mẹ nó. . .

Triệu Ngọc không khỏi líu lưỡi, chẳng lẽ. . . Hách Cương tại hắn trong đại lâu, nuôi một chi quân đội sao đây là? Nhiều người như vậy tất cả đều xông lên, cái này còn thế nào được?

Cùng lúc đó, bên ngoài trong hành lang cũng đã truyền đến tiếng bước chân dồn dập, rất rõ ràng, Hách Cương "Quân đội", cũng không chỉ dưới đáy kia bốn năm mươi cái!

Mặc dù, Triệu Ngọc dựa vào điện lực che đậy nghi cùng nhìn ban đêm nghi tổ hợp sử dụng, còn có thể kiên trì một hồi nữa! Nhưng mà, trên bả

vai hắn tổn thương càng ngày càng nặng, đã nhanh muốn nâng không nổi cánh tay, tiếp tục đánh xuống, thực sự quá không sáng suốt.

Triệu Ngọc đầu óc nhanh quay ngược trở lại, lập tức có so đo.

Hắn vội vàng đi vào Miêu Anh trước mặt, muốn kéo tay của nàng. Nhưng mà, Miêu Anh mặc dù cái gì cũng nhìn không thấy, phản ứng lại là cực nhanh, lúc này bay ra một quyền, hơi kém đánh trúng Triệu Ngọc.

"Uy! Là ta!"

Triệu Ngọc một mặt giải thích, một mặt tắt đi trong đầu điện lực che đậy, trong văn phòng lập tức khôi phục một mảnh quang minh.

Miêu Anh đang núp ở trong một cái góc để cầu tự vệ, sau khi đèn sáng, nàng ngẩng đầu nhìn lên, cả người đều không thể tránh khỏi lộn xộn, hơn nữa còn lộn xộn đến không muốn không muốn.

Nhưng gặp Triệu Ngọc giống như Anime bên trong siêu anh hùng, chính đứng thẳng người ở trước mắt mình, mà Triệu Ngọc sau lưng, thì nằm đầy đất địch nhân!

Những địch nhân này ngay cả một cái hoàn chỉnh bộ dáng đều không có, không phải hoàn toàn thay đổi, liền là ôm đầu kêu rên. Lại cho Miêu Anh một trăm lần cơ hội, nàng cũng đoán không ra, Triệu Ngọc đến cùng là thế nào một chút xử lý cái này nhiều địch nhân?

Nhưng mà, thời gian cấp bách, Triệu Ngọc nhưng không có cùng Miêu Anh trang bức chọc cười tâm tư, hắn dùng sức kéo một phát Miêu Anh, sau đó mang theo nàng đi vào phòng chứa đồ, tiếp theo xuyên qua cửa kim loại, tiến vào Hách Cương bí ẩn không gian bên trong.

Lần này, Miêu Anh lại lần nữa bị chấn động đến, nàng đồng dạng không cách nào tưởng tượng, trong văn phòng thế mà có động thiên khác.

Sau khi đi vào, Triệu Ngọc mau đem cửa kim loại khóa kỹ. Cái này cửa kim loại dị thường dày đặc, hắn suy nghĩ, nếu là Hách Cương thiết kế, tất nhiên phi thường rắn chắc , người bình thường tuyệt đối không cạy ra!

Thông qua trên vách tường máy giám thị, Triệu Ngọc có thể nhìn thấy trong văn phòng bên ngoài tình huống, nhưng gặp hắn cùng Miêu Anh rời đi về sau, ngoài cửa bên cạnh rất nhanh lại xông vào không ít đằng đằng sát khí bảo tiêu.

Bất quá, Hách Cương tựa hồ cũng không có nói cho bọn hắn cái này bí ẩn không gian chỗ, bọn bảo tiêu trong phòng làm việc tìm một vòng về sau, lại có rất nhiều người hướng mặt ngoài đuổi theo.

Triệu Ngọc còn chứng kiến, khi hắn đóng lại cửa kim loại về sau, phòng chứa một bên kệ hàng, cũng một lần nữa khép kín. Nếu như người không biết chuyện, căn bản tìm không thấy nơi này tới.

Có ý tứ!

Triệu Ngọc trong lòng nói chuyện, không nghĩ tới, cái này mấy phút không đến công phu, Hách Cương bí mật không gian, ngược lại thành mình chỗ tránh nạn.

Đợi đến Triệu Ngọc quay đầu, Miêu Anh sớm đã thấy được nằm dưới đất Lương Tư Tư. Giờ này khắc này, Lương Tư Tư còn ở vào mê muội mơ hồ trạng thái bên trong, trong miệng còn không ngừng lẩm bẩm thứ gì.

Miêu Anh cẩn thận phân biệt một chút, chờ phân phó hiện nữ nhân này thật cùng Lương Tư Tư chân dung giống nhau như đúc về sau, không thể tránh khỏi lại một lần bị rung động thật sâu!

Nữ nhân này, thật là —— Lương Tư Tư! ?

"Miêu tổ trưởng, " Triệu Ngọc che lấy không ngừng đổ máu cánh tay, thúc giục nói, "Nhanh! Tranh thủ thời gian gọi điện thoại, gọi người!"

"A, đúng! Đúng!" Miêu Anh lúc này mới từ một mảnh sợ hãi bên trong tỉnh táo lại, lập tức lấy điện thoại cầm tay ra gọi điện thoại.

Mặc dù nàng trước đó đã thông tri Trương Diệu Huy chờ B tổ đội viên đến đây tiếp ứng, thế nhưng là dưới lầu vây quanh tên kia nhiều bảo an, cảnh sát lại không có lệnh kiểm soát, bọn hắn tất nhiên bị ngăn trở. Can hệ trọng đại, nhất định phải tìm kiếm càng cường đại hơn chi viện mới được.

Triệu Ngọc còn tại bên cạnh dặn dò, nói cái kia Hám Văn Quân có chín mươi phần trăm khả năng cũng là bọn cướp, cho nên phải tất yếu thông tri cảnh đội, đem Hám Văn Quân cùng nhau đuổi bắt, chậm thì sinh biến!

Nhưng mà, Miêu Anh cầm điện thoại loay hoay nửa ngày, lại bất đắc dĩ nói cho Triệu Ngọc: "Kỳ quái, tại sao không có tín hiệu rồi? A! ? Hỏng! Chẳng lẽ. . . Hách Cương sợ chúng ta gọi điện thoại, đã đem toàn bộ cao ốc tín hiệu che giấu? Kia. . . Vậy coi như phiền phức lớn rồi!"

"Ha ha ha. . ." Triệu Ngọc nghe vậy lại là ung dung cười một tiếng, trong lòng nói chuyện, lại đến mình trang bức thời gian. Thế là, hắn xông Miêu Anh ổn ổn đương đương nói, "Miêu tổ trưởng, cái này có quan hệ gì! Chẳng lẽ ngươi quên, ta thế nhưng là có những cái kia thần tiên anh em chiếu cố người đâu! Tới đi, lấy được điện thoại, đừng bị ta bức cách làm bị thương, ta Triệu đại pháp sư lại muốn phát công thế nhưng là. . ."

Chương 218: Chương 218: Xả thân lấy nghĩa

Chương 218: Xả thân lấy nghĩa

Triệu đại pháp sư một phát công, Miêu Anh điện thoại tín hiệu trong nháy mắt đầy cách.

Triệu Ngọc trang bức giả bộ cũng gắng gượng qua nghiện, một mặt trong miệng nói lẩm bẩm, một mặt còn thúc giục Miêu Anh nhanh lên một chút nói chuyện, mình công lực có hạn, không kiên trì được quá lâu.

Mắt nhìn thấy điện thoại thật sự có tín hiệu, Miêu Anh đã không biết nên nói cái gì! Nàng thậm chí bắt đầu tin tưởng, Triệu Ngọc thật sự có công năng đặc dị gì.

Dựa theo cấp bậc tới nói, Miêu Anh cái thứ nhất tự nhiên muốn gọi cho đội trưởng Lưu Trường Hổ. Giờ phút này chính vào đêm khuya, Lưu Trường Hổ đã nằm ngủ, trong sương mù nghe được Miêu Anh cứu viện, Lưu Trường Hổ mới đầu còn xem thường, nói phải có xác thực chứng cứ mới có thể điều động toàn cục cảnh lực.

Kết quả, Miêu Anh lập tức đem Lương Tư Tư xuất hiện, cùng Triệu Ngọc trên bờ vai vết thương đạn bắn, tất cả đều đập thành coi thường liên tiếp phát sinh cho hắn.

Đương video đập tới Triệu Ngọc thời điểm, Triệu Ngọc còn thuận thế thăm hỏi một chút Lưu Trường Hổ mỗ mỗ: "Lưu Trường Hổ, Ta XXX

ngươi mỗ mỗ, hiện tại hơn một trăm cái lưu manh ngay tại bên ngoài xô cửa, ta cùng Miêu đội trưởng đã không kiên trì được hai ba phút, chúng ta bây giờ liền cho Chu cục trưởng gọi điện thoại! Hai ta nếu là chết rồi, ta nhìn ngươi có thể tốt đi đến nơi nào. . ."

Mặc dù chịu mắng, nhưng Lưu Trường Hổ lại là như ở trong mộng mới tỉnh, lúc này mới ý thức được can hệ trọng đại, mạng người quan trọng, hắn lập tức từ trên giường nhảy lên, hướng thượng cấp báo cáo đi.

Ngay sau đó, Miêu Anh lại phân biệt cho Chu cục trưởng cùng Loan cục dài gọi điện thoại, chẳng những nói rõ tình huống hiện tại, còn để bọn hắn tranh thủ thời gian thông tri thủ đô phương diện, hiệp trợ đuổi bắt trọng phạm Hám Văn Quân!

Hai vị cục trưởng biết được như thế tin tức động trời, tự nhiên là nửa giây cũng không dám trì hoãn, lập tức an bài cứu viện cùng bắt hành động đi.

Sau đó, Miêu Anh lại gọi cho Trương Diệu Huy bọn người, nói cao ốc nguy hiểm, muốn bọn hắn trước tiên ở dưới lầu chờ đợi chi viện, không nên tùy tiện lên lầu.

Đợi đến Miêu Anh đánh xong một vòng điện thoại, Triệu Ngọc lúc này mới giả bộ rất vất vả dáng vẻ thu công. Nhưng tình huống chân thật là, tín hiệu tăng cường khí tác dụng vẫn còn tiếp tục, Miêu Anh điện thoại tín hiệu vẫn là tràn ngập.

"Triệu Ngọc, nhanh!"

Miêu Anh muốn từ mình trên quần áo giật xuống một tấm vải đầu, tranh thủ thời gian cho Triệu Ngọc tiến hành cầm máu. Nhưng mà, nàng quần áo thể thao tính chất rắn chắc, làm sao xé cũng xé không xuống.

Dưới tình thế cấp bách, Miêu Anh nhanh chóng cởi áo ra, sửng sốt đem

tay áo sinh sinh xé xuống.

Kỳ thật, Triệu Ngọc vốn định chỉ cho Miêu Anh nhìn, nguyên lai Miêu Anh sau lưng liền là một cái mũ áo đỡ, trên kệ có là quần áo, thậm chí ngay cả khăn mặt đều có.

Nhưng là, nhìn thấy Miêu Anh lòng tràn đầy dáng vẻ vội vàng, Triệu Ngọc vẫn là không có có ý tốt nhắc nhở. Mà lại, Miêu Anh bên trong xuyên cũng không phải là sau lưng áo thun,

Mà là một cái màu vàng nhạt nhỏ đai đeo!

Miêu Anh trước ngực gợn sóng chập trùng, cùng tuyết trắng mê người da thịt, hắn tất cả đều nhìn cái nhất thanh nhị sở.

Nha. . . A. . .

Triệu Ngọc nuốt ngụm nước bọt, tranh thủ thời gian ngồi vào Miêu Anh trước mặt, để nàng vì chính mình băng bó cầm máu.

Miêu Anh trên người có một cỗ mùi thơm ngất ngây, tại nàng cho mình dây dưa vải thời điểm, Triệu Ngọc không khỏi một trận tâm linh chập chờn.

Triệu Ngọc nhìn chung quanh một chút, rất nhanh liền tìm được Hách Cương vứt cái kia thanh đã không có đạn im ắng súng ngắn.

Bởi vì súng ngắn liền rơi tại Lương Tư Tư bên cạnh, mà Lương Tư Tư lại là không mảnh vải che thân. Miêu Anh còn tưởng rằng Triệu Ngọc đây là tại thưởng thức mỹ thể đâu! Lúc này vặn hắn cái cằm hài một chút, miệng bên trong oán trách giống như nhả rãnh nói: "Nhìn lung tung cái quái gì? Lưu manh. . ."

Ai ngờ, Miêu Anh nhấc lên "Lưu manh" hai chữ, lại trong lúc vô tình

đem Triệu Ngọc một cỗ ý nghĩ xấu câu dẫn ra. Đợi đến Miêu Anh cho mình băng bó xong tất, Triệu Ngọc lập tức cất bước đi vào Lương Tư Tư bên người, xoay người nhặt lên súng ngắn.

"Thương! ?" Miêu Anh lúc này mới nhìn thấy, tranh thủ thời gian hỏi thăm, "Ai? Triệu Ngọc, ngươi rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Thật là Hách Cương đem ngươi bắt cóc?"

"Cũng không thôi!" Triệu Ngọc đem khẩu súng lấy được, cắn chặt hàm răng hướng cửa kim loại nơi đó đi tới, đồng thời nói, "Liền là Hách Cương cái này đồ con rùa nổ súng bắn ta, vô luận như thế nào, cũng không thể để hắn chạy!"

"Uy!" Miêu Anh lúc này mới nhìn ra Triệu Ngọc ý đồ, vội vàng chạy tới giữ chặt hắn, "Ngươi. . . Ngươi lại muốn làm cái gì? Ngươi cũng không thể ra ngoài, bên ngoài quá nguy hiểm!"

Miêu Anh lúc nói chuyện, hai người tất cả đều hướng giám sát trên màn hình nhìn thoáng qua, nhưng gặp Hách Cương trong văn phòng, vẫn có không ít bảo tiêu tồn tại, bọn hắn hoặc là đang tìm kiếm hai người hạ lạc, hoặc là tại cứu trợ những cái kia bị Triệu Ngọc đánh muộn côn đồng bạn.

"Không được!" Triệu Ngọc cắn răng, dứt khoát quyết nhiên nói, "Ta bị bắt cóc thời điểm, đã nghe được Hách Cương đang đánh điện thoại, hắn đã chuẩn bị xong đi đường, nếu như bây giờ để hắn chạy, về sau liền lại khó bắt được! Mà lại, hắn đã sớm thông tri Hám Văn Quân, hiện tại không chừng ngay cả Hám Văn Quân cũng chạy!"

"Cái này. . ." Miêu Anh nhíu mày, lo lắng, "Không được a! Ngươi dạng này ra ngoài chẳng phải là chịu chết? Mà lại, thời gian dài như vậy, Hách Cương khẳng định đều chạy xa! Nghe ta, vẫn là ở chỗ này chờ đợi cứu viện đi!"

"Không!" Triệu Ngọc thì bày ra một bộ đại nghĩa lẫm nhiên tư thái, đẩy ra Miêu Anh, nói, "Ta bị trói tới thời điểm, thấy được một vài thứ, biết được bọn hắn mật thất. Hách Cương tiền đều ở nơi đó, hắn hiện tại khẳng định trước tiên cần phải đi lấy tiền mới có thể đi đường! Ta biết, làm như thế nào chặn đường hắn!"

"Không được!" Miêu Anh lo lắng bắt lấy Triệu Ngọc khuyên nhủ, "Ngươi thụ thương! Muốn đi, ta đi!"

"Không được!" Triệu Ngọc lại là ý chí quyết tuyệt, lại lần nữa đẩy ra Miêu Anh, "Ngươi không biết đường, mà lại, bảo hộ Lương Tư Tư cũng là một kiện nhiệm vụ trọng yếu! Nếu như ta bắt không đến Hách Cương, ngươi cũng nhất định phải bảo vệ tốt Lương Tư Tư, chỉ có nàng, mới rõ ràng nhất Miên Lĩnh án chân tướng! Ngươi. . . Khá bảo trọng!"

"Triệu Ngọc!" Miêu Anh lại là lại lần nữa kéo lại Triệu Ngọc cánh tay, "Không. . . Không được. . . Đây là mệnh lệnh, ngươi không thể đi!"

"Miêu tổ trưởng!" Triệu Ngọc trừng tròng mắt, mọi loại kích động nói, "Lúc này, ngươi còn cùng ta nói chuyện gì mệnh lệnh? Hách Cương thế nhưng là Miên Lĩnh án bọn cướp, bốn đứa bé, một người lớn, cứ như vậy bị hắn tàn nhẫn sát hại! Còn lại Lương Tư Tư, cũng bị hắn giống họ nô như thế sai sử 26 năm! Như thế không có nhân tính gia hỏa, ta chính là liều mạng vừa chết, cũng muốn đem hắn trói lại!" Triệu Ngọc gắt gao nắm lấy Miêu Anh tay, "Nghe ta, ta sau khi ra ngoài, ngươi mau đem khóa cửa chết! Mặc kệ xuất hiện tình huống như thế nào, ngươi cũng không cần lại mở cửa!"

"Triệu Ngọc. . ." Miêu Anh đã bị Triệu Ngọc kia không màng sống chết không biết sợ khí khái cho lây nhiễm, đợi cho Triệu Ngọc buông tay về sau, nàng tuy có không bỏ, nhưng không có lại đi kéo túm Triệu Ngọc.

"Miêu tổ trưởng!" Triệu Ngọc lúc đầu đã đi, lại chợt nhớ tới cái gì, quay người nói với Miêu Anh, "Ta chuyến đi này cửu tử nhất sinh, ta Triệu

Ngọc không có gì khác tiếc nuối, nhưng là đến nói với ngươi cái lời nói thật, ta là thật tâm thích ngươi. . ."

"Triệu Ngọc. . ." Miêu Anh nghe đến lời này, biểu lộ càng thêm phức tạp.

"Không yêu cầu gì khác, trước khi đi, bị liên lụy lại cho ta cái cuối cùng cổ vũ đi!" Nói, cũng không đợi Miêu Anh có phản ứng, Triệu Ngọc đem mặt duỗi ra, liền nhẹ nhàng linh hoạt đem miệng hôn vào Miêu Anh trên môi.

"Ngươi. . ." Miêu Anh quá sợ hãi, có lòng muốn tránh, thế nhưng là, Triệu Ngọc nói đến quyết tuyệt như vậy, nàng lại hung ác không hạ tâm cự tuyệt.

Cứ như vậy, Triệu Ngọc lần thứ hai cùng Miêu Anh hôn miệng nhỏ. Mà lần này cùng lần trước khác biệt, thời gian so với một lần trước hơi dài một chút, Triệu Ngọc cảm giác được Miêu Anh cặp môi thơm mềm trượt, cũng là có chút được một tấc lại muốn tiến một thước, vậy mà hôn đến càng phát ra dùng sức, thậm chí còn sử dụng đầu lưỡi.

Càng vạn ác chính là, hắn còn mở ra năm ngón tay, hướng phía Miêu Anh chỗ mẫn cảm sờ soạng. . .

Miêu Anh phản ứng thế nhưng là không giống phàm nhân, nàng tay trái kịp thời quờ lấy Triệu Ngọc cổ tay, tay phải đồng thời bóp lấy Triệu Ngọc cổ, đem hắn miệng thúi từ trên mặt mình đẩy ra.

Miêu Anh mặc dù không có nói chuyện, nhưng là ánh mắt rõ ràng đang nói: "Đi a ngươi, ngươi cái này đồ lưu manh, chớ quá mức! Bằng không, lão nương cũng không phải dễ trêu!"

Triệu Ngọc tự nhiên có thể nhòm ngó nó ý, kết quả là, hắn lưu luyến không rời xông Miêu Anh nhẹ gật đầu, sau đó liền đặt mông ngồi ở hành

lang trên sàn nhà.

"Ai u. . ." Hắn lúc này mới nhớ tới trên bờ vai đau đớn đến, tranh thủ thời gian che lấy cánh tay, bắt đầu mệt mỏi nghỉ ngơi.

"Ừm. . . Ngươi. . ." Lần này, đến phiên Miêu Anh nghi ngờ, nàng chỉ vào Triệu Ngọc, dạ nửa ngày mới hỏi, "Ngươi không phải muốn. . . Muốn đi bắt Hách Cương sao? Ngươi. . ."

Nói, Miêu Anh còn chỉ chỉ Triệu Ngọc súng ngắn.

"A, hết đạn đã!" Triệu Ngọc trực tiếp đem khẩu súng ném lên mặt đất, sau đó chẳng biết xấu hổ nói, "Ngươi nói cái gì? Ai nói muốn đi bắt Hách Cương rồi? Ngươi không phải đã gọi qua điện thoại tìm cứu viện sao? Vậy ta còn ra ngoài làm gì? Bên ngoài nhiều như vậy địch nhân, để cho ta chịu chết đi sao?"

"Ngươi. . ."

Miêu Anh lúc này mới ý thức được, nguyên lai mình lại bị lừa!

Miêu tổ trưởng không khỏi giận tím mặt, đưa tay liền muốn trả thù Triệu Ngọc, nhưng mà, Triệu Ngọc lại đem mình thụ thương bả vai nghênh đón tiếp lấy, đùa nghịch lên vô lại: "Đánh! Hướng chỗ này đánh, tuyệt đối đừng đánh trật!"

Chương 219: Chương 219: Đi theo anh em phát đại tài!

Chương 219: Đi theo anh em phát đại tài!

"Ngươi! Ngươi cái này hỗn đản!"

Miêu Anh mắng to thời điểm, chợt thấy sau lưng liền có treo đầy quần áo mũ áo đỡ, không khỏi càng thêm tức giận, lúc này từ phía trên gỡ xuống một kiện, cho Lương Tư Tư đóng đến trên thân.

Lúc này Lương Tư Tư so trước đó tốt lên rất nhiều, nhưng là vẫn ở vào trong mê muội, miệng bên trong còn tại loạn xạ hừ hừ lấy cái gì.

"Triệu Ngọc, ta biết. . ." Miêu Anh mặc dù tức giận đến toàn thân run rẩy, cũng không có đối Triệu Ngọc đánh, ngược lại là đè ép lửa giận nói, "Ngươi trách ta tại Lưu Trường Hổ trước mặt đem ngươi bán! Đem giấu diếm báo cáo trách nhiệm tất cả đều giao cho ngươi! Đúng không?"

"Đúng, có một chút!" Triệu Ngọc trả lời tương đối dứt khoát.

"Hừ! Triệu Ngọc, ngươi như vậy khôn khéo, chẳng lẽ còn không nhìn ra được sao?" Miêu Anh không quay đầu lại, chỉ phía sau lưng đối hắn, nói, "Ta là coi ngươi là người một nhà, mới đem ngươi đẩy đi ra!"

"Làm sao?" Triệu Ngọc không phục, "Ngươi là cảm thấy, ta Triệu Ngọc con rận quá nhiều rồi chưa phát giác cắn? Vẫn là ta rất thích hợp làm tấm mộc?"

"Ngươi làm sao nghe không rõ!" Miêu Anh nghiêm túc giải thích, "Ngươi cùng Lưu Trường Hổ riêng có mâu thuẫn, những người lãnh đạo trong lòng có phổ, hắn cho ngươi cáo hắc trạng, căn bản không đả thương được ngươi! Thật nhiều, cũng liền tượng trưng nói ngươi hai câu thôi!

"Thế nhưng là. . . Ta không giống, ta là mới đến, nếu như ngươi đứng tại trên lập trường của ta nghĩ một hồi, ta nên làm như thế nào? Cùng Lưu Trường Hổ đại náo một trận sao? Như cái người điên, dùng chén cà phê ném hắn? Tốt, coi như ta thắng lợi, ta có thể đem Lưu Trường Hổ ép buộc đi! Thế nhưng là cuối cùng đâu? Những người lãnh đạo nhìn ta như thế nào, các đồng nghiệp nhìn ta như thế nào? Về sau, ai còn chịu theo ta làm bằng hữu?"

"Cái này. . ." Triệu Ngọc kinh ngạc một chút, cảm giác Miêu Anh nói đến cũng có một ít đạo lý, mặc dù nàng bối cảnh cường hoành, nhưng dù sao không thể dựa vào bối cảnh bắt ai đỗi ai a?

"Huống chi. . ." Miêu Anh rốt cục quay đầu trở lại đến, hạ giọng, thần bí nói, "Hai ta hiện tại ngay tại chấp hành nhiệm vụ bí mật, ta mặc dù bắt ngươi ngăn cản thương, nhưng ta làm sao lại bạc đãi ngươi? Có ta ở đây, Dung Dương cục cảnh sát ai cũng không động được ngươi!"

Đến!

Miêu Anh không đề cập tới cái này một nồi còn tốt, nhấc lên, Triệu Ngọc ngược lại cảm thấy toàn thân cũng không được tự nhiên. Hừ! Vẫn còn giả bộ a ngươi, ngươi đến cùng muốn chứa vào lúc nào? Giờ này khắc này, Triệu Ngọc thật muốn một câu chọc thủng, nhưng cuối cùng vẫn là nhịn được.

"Thế nhưng là ngươi đây! Ngươi cái tên này. . . Đến lúc nào rồi rồi? Ta liều mạng đi lên cứu ngươi, ngươi lại sử dụng loại này hạ lưu thủ đoạn

trả thù ta! Ngươi cánh tay đều như thế mà, thế mà còn có tâm tư cùng ta. . ." Miêu Anh giận không kềm được xông Triệu Ngọc reo lên, "Thế nào, chẳng lẽ thân cái miệng mà coi như trả đũa ta sao? Làm như vậy, có ý tứ sao ngươi! ?"

"Có có có! Quá có!" Triệu Ngọc liên tục không ngừng trả lời,

"Có thể cùng Miêu tiểu thư âu yếm, đánh chết ta đều đáng giá! Đến, ngươi nhanh lên một chút đánh chết ta đi!"

Nói, Triệu Ngọc còn không biết xấu hổ liếm môi một cái, làm một cái vẫn chưa thỏa mãn say mê biểu lộ.

"Vô sỉ! Hỗn đản!" Miêu Anh từ hàm răng mà lóe ra bốn chữ này đến, liền cũng không tiếp tục phản ứng hắn.

Triệu Ngọc lại dựa vào lấy mình thụ thương mang theo, còn tại liếm láp mặt, sắc mị mị mà nhìn chằm chằm vào Miêu Anh nhỏ đai đeo nhìn không chuyển mắt. Oa! Cái này Miêu Nhân Phụng dáng người, thật đúng là không là bình thường bổng, cái này tư thái, cái này làn da, cái này co dãn. . . Chậc chậc. . .

Bất quá, bởi vì Lương Tư Tư đã ung dung tỉnh lại, Miêu Anh cũng rốt cuộc không lo được cùng Triệu Ngọc lý luận, mau đem Lương Tư Tư đỡ dậy, bắt đầu hỏi thăm thương thế.

Triệu Ngọc lúc này mới nhớ tới mình còn có đại sự muốn làm, tranh thủ thời gian thu hồi tinh nghịch, dụng tâm quan sát trong đầu video theo dõi tới. Nhưng gặp lúc này Hách Cương, đã đi tới Dung Thiên cao ốc bãi đậu xe dưới đất, đồng thời chui vào một cỗ limousine.

Hách Cương trong tay, còn cầm một cái lớn mà nặng nề cái rương.

Không cần phải nói, trong rương khẳng định đều là tiền mặt!

Xem ra, hắn biết mình đã cùng đồ mạt lộ, đây là sự thực chuẩn bị muốn chạy trốn.

Bất quá, Triệu Ngọc cũng không lo lắng hắn sẽ thật chạy mất. Vừa đến, hắn có ẩn hình camera thời gian thực giám sát, thẳng đến xế chiều ngày mai mới có thể kết thúc; thứ hai, tại Triệu Ngọc vừa rồi ý đồ cho Hách Cương đeo lên còng tay thời điểm, hắn để cho an toàn, đã trên người Hách Cương sắp đặt ẩn hình máy theo dõi, có thể tùy thời chưởng khống vị trí của hắn, sáng hắn chắp cánh cũng trốn không thoát lòng bàn tay của mình!

15 phút sau, Miêu Anh điện thoại di động vang lên, là Mao Vĩ đánh tới. Mao Vĩ nói cho bọn hắn, toàn bộ cao ốc đã bị cảnh sát chiếm lĩnh, để bọn hắn báo cáo một chút vị trí cụ thể, lập tức phái người tiếp ứng.

Báo cáo hoàn tất không bao lâu, Trương Diệu Huy liền dẫn một đội người tiến vào Hách Cương văn phòng, Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh lúc này mới đỡ lấy bị kinh sợ Lương Tư Tư, cùng đi ra khỏi mật thất.

Đương thám viên nhóm nhìn thấy Lương Tư Tư thật khi còn sống, tất cả đều cảm thấy lớn lao kinh ngạc!

Tin tức này, thật sự là quá long trời lở đất, làm cho người rất rung động!

Bởi vì Lương Tư Tư từ trước tới nay chưa từng gặp qua nhiều người như vậy, lộ ra hết sức kích động, cảm xúc cũng một lần hướng tới sụp đổ. Cuối cùng, Miêu Anh đành phải dùng quần áo che lại đầu của nàng, lúc này mới đem nó đưa ra ngoài.

Giờ này khắc này, Hách Cương trong văn phòng vẫn nằm không ít hoặc thụ thương hoặc hôn mê bảo tiêu. Trương Diệu Huy chờ một đám thám viên nhóm tất cả đều sợ ngây người, nhìn về phía Triệu Ngọc ánh mắt, giống như nhìn chiến thần.

Ta dựa vào!

Trong lòng bọn họ tất cả đều đang kinh hãi suy nghĩ, cái này Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh có phải hay không cuồng thú người chuyển thế a? Những này đều là chuyên nghiệp bảo tiêu, thế mà bị hai người bọn hắn đánh thành bộ này hình dạng mà!

Hai người này sức chiến đấu, quả thực điểu bạo ngày, về sau, mặc kệ gặp được tình huống như thế nào, nhưng ngàn vạn không thể gây hai người này a!

Triệu Ngọc cũng không để ý khác, tranh thủ thời gian tìm tới giá sách hài cốt bên trên cắm đầy pha lê vị kia tay súng, để Trương Diệu Huy trước tiên đem hắn đặc biệt nhốt lại, người này chính là cái cao cấp diễn viên quần chúng, khẳng định biết Hách Cương rất nhiều bí mật, nhất định phải hảo hảo thẩm vấn.

Lần này, tay súng không chỉ có là khóe mắt có sẹo, nhưng gặp hắn toàn thân cắm đầy pha lê, cùng cái thủy tinh đại hào heo giống như.

Lưu lại các đội hữu xử lý hậu sự, Triệu Ngọc đi theo đại bộ đội đi vào Dung Thiên cao ốc lầu một đại sảnh. Nhưng gặp trước đó những cái kia nghe theo Hách Cương chỉ huy bọn bảo tiêu, tất cả đều đàng hoàng ngồi xổm ở đại sảnh trên sàn nhà, ngoan ngoãn đang đợi xử lý.

Trong đại sảnh, khắp nơi đều là súng ống đầy đủ đặc công, cả tòa cao ốc đã bị không góc chết vây quanh.

Ra cửa chính về sau, nhưng gặp Loan cục dài, Chu cục trưởng cùng một chút cục thành phố những người lãnh đạo tất cả đều chạy tới, Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh liền đem đại thể trải qua cùng bọn hắn giảng thuật một lần.

Triệu Ngọc tự nhiên không thể tình hình thực tế nói, hắn đành phải tiếp tục mình bộ kia lí do thoái thác, nói mình đã tra được Miên Lĩnh án trọng đại manh mối, là bị có tật giật mình Hách Cương bắt cóc đến Dung Thiên cao ốc.

Triệu Ngọc cái miệng đó thế nhưng là nổi danh lợi hại, hắn tranh thủ thời gian sử xuất lão Triệu bán dưa bản lĩnh, bắt đầu ba hoa chích choè, nói Hách Cương đem hắn trói đến văn phòng về sau, hướng hắn hỏi thăm tiến triển vụ án, hơn nữa còn muốn giết hắn diệt khẩu. Trong lúc nguy cấp, Triệu Ngọc bằng vào mình hơn người thực lực, tránh thoát trói buộc, cùng trên trăm cái lưu manh đại chiến ba trăm hiệp, sau đó trực đảo hoàng long, bắt được Hách Cương mật thất, giải cứu bị nhốt 26 năm Lương Tư Tư.

Nhưng mà, ngay tại mình muốn đem đem tội phạm trói lại thời điểm, nhưng bất hạnh bị viên đạn đánh trúng bả vai, bị Hách Cương chạy thục mạng. Nhưng dù là dạng này, hắn vẫn phát triển không biết sợ tinh thần, cùng địch nhân liều mạng vật lộn đến cuối cùng trước mắt.

Một bộ này ba hoa chích choè nói xuống, lại thêm trên bờ vai kia đỏ thắm vết thương, chúng lãnh đạo tất cả đều đối Triệu Ngọc lớn thêm khen ngợi, khen không dứt miệng, còn kém cho hắn thở dài! Thậm chí ngay cả đối thủ một mất một còn Lưu Trường Hổ đều nghe được ngốc ngốc!

Ở giữa, chỉ có Miêu Anh đầy sau đầu hắc tuyến mà nhìn xem Triệu Ngọc tự biên tự diễn, đối với cái này biểu thị mãnh liệt miệt thị. . .

Những người lãnh đạo hiểu rõ đến tình huống về sau, biết tất cả can hệ trọng đại, lập tức phát xuống lệnh truy nã, toàn thành truy nã nghi phạm Hách Cương, nhất thiết phải đem nó mau chóng tróc nã quy án!

Đừng nhìn Miêu Anh đối Triệu Ngọc bực bội, thế nhưng là trong lòng lại phi thường nhớ thương Triệu Ngọc thương thế, đợi đến Lương Tư Tư

bị thích đáng an bài về sau, nàng tranh thủ thời gian liên hệ nhân viên y tế, muốn để Triệu Ngọc vết thương mau chóng đạt được xử lý.

Nhưng mà, đợi nàng từ trên xe cứu thương xuống tới tìm kiếm Triệu Ngọc, dĩ nhiên đã không thấy Triệu Ngọc bóng dáng!

Ai ngờ, đúng lúc này, cục cảnh sát tổng bộ truyền đến tin tức, nói cảnh sát đã bắt được Hách Cương động tĩnh, phát hiện Hách Cương chuyên dụng xe con, ngay tại tiến về phía phi trường hướng.

Trong phi trường có Hách Cương máy bay tư nhân, hắn rất rõ ràng là muốn chạy trốn.

Nhận được tin tức, Lưu Trường Hổ lập tức tổ chức nhân thủ, tiến về sân bay ngăn chặn. Làm B tổ tổ trưởng, Miêu Anh tự nhiên dẫn đội xuất phát, bất đắc dĩ phía dưới, nàng đành phải tạm thời từ bỏ tìm kiếm Triệu Ngọc, lập tức tổ chức nhân thủ, suất lĩnh Trương Diệu Huy bọn người lái xe đuổi theo Hách Cương đi.

Nhưng mà, ngay tại Miêu Anh bọn người tiến đến toàn lực ngăn chặn Hách Cương thời điểm, Triệu Ngọc lại cùng Trương Cảnh Phong, Lương Hoan hai người, lại lái một chiếc SUV xe cảnh sát, thảnh thơi thảnh thơi hướng hoàn toàn phương hướng ngược nhau lái đi.

Trương Cảnh Phong lái xe, Triệu Ngọc ngồi ở vị trí kế bên tài xế, mà Lương Hoan thì ngồi ở phía sau tòa.

"Tiểu Triệu con a, ta nhìn ngươi bả vai còn chảy máu, ngươi nếu không. . ."

Lương Hoan lo lắng hỏi một câu, Triệu Ngọc lại ra hiệu hắn mau đem dây an toàn buộc lại.

Cùng lúc đó, xe đã mở đến Tần Sơn cầu lớn phía trên, sáng tỏ đèn

đường phía dưới, có thể nhìn thấy trên đường lớn cỗ xe thưa thớt, cầu lớn trung ương thì có chia cắt làn xe màu trắng lan can.

"Lão Trương, lão Lương!" Triệu Ngọc nhìn thấy hai người tất cả đều mặc áo chống đạn, Lương Hoan còn đeo một thanh shotgun, liền hỏi, "Thế nào? Có muốn hay không đi theo anh em ta phát bút lớn tài a?"

"Tiểu Triệu!" Trương Cảnh Phong một mặt lái xe, một mặt quay đầu hỏi, "Có ý tứ gì? Làm sao phát tài?"

Ai ngờ, Trương Cảnh Phong lời nói không nói lưu loát, Triệu Ngọc lại bỗng nhiên bổ nhào qua, dùng sức phủi một thanh phương hướng của hắn bàn, toàn bộ SUV liền nghiêng đánh vỡ lan can, vọt tới đối phương làn xe.

Cùng lúc đó, đối phương làn xe bên trên vừa vặn đối diện lái tới một chiếc xe taxi, kết quả, SUV vừa vặn đâm vào xe taxi trước xe sừng.

Hai chiếc xe tất cả đều mở tốc độ cực nhanh, sau khi đụng, SUV trong nháy mắt bị bắn ra thật xa, mà xe taxi thì như con quay đánh cái mấy cái xoáy, sau đó oanh đâm vào lối đi bộ đường trên vai!

Chương 220: Chương 220: Vượt qua 0 phân 0

Chương 220: Vượt qua 0 phân 0

Trương Cảnh Phong cùng Lương Hoan hoàn toàn mộng, hoàn toàn theo không kịp Triệu Ngọc tiết tấu.

Theo mãnh liệt va chạm, hai anh em này mà bị đâm đến thất điên bát đảo, chậm bất quá thần. Nhưng mà, Triệu Ngọc lại một khắc cũng không trì hoãn, xe còn không có dừng hẳn, hắn liền kéo cửa xe hướng xa xa xe taxi chạy tới.

Xe taxi đã bị đâm đến pha lê toàn nát, cửa xe toàn xẹp, đuôi xe chỗ thậm chí còn bốc lên khói đen.

Trong xe chỉ có một mang theo mũ lưỡi trai lái xe, người này đồng dạng bị đâm đến không nhẹ, đang muốn từ trên ghế lái mở cửa ra. Thế nhưng là, hắn đột nhiên nhìn thấy Triệu Ngọc hướng mình vọt tới, vậy mà nhanh chóng móc ra một cây súng lục, đưa cánh tay ngả vào phía ngoài cửa xe, nhắm ngay Triệu Ngọc liền bắn!

Phanh phanh. . .

Chống đỡ gần xạ kích đạn phát ra tiếng vang ầm ầm, tất cả đều xuất tại Triệu Ngọc trên thân. Nhưng mà, Triệu Ngọc lại không hề hay biết, vẫn bước đi như bay, chớp mắt liền vọt tới trước mặt.

Triệu Ngọc dùng tay vồ một cái thủ đoạn của người nọ, sau đó mượn quán tính hung ác lực vặn một cái, người này bả vai liền thình lình phát ra khớp nối xé rách thanh âm.

A. . .

Lái xe một tiếng hét thảm, thương cũng rơi trên mặt đất.

Triệu Ngọc thì dắt lấy lái xe kia đã nghiêm trọng xé rách cánh tay, xoay người một cái, đem nó gánh tại bờ vai của mình, sau đó cái mông đi lên một vểnh lên, tới cái hung ác lưng túi!

"A. . ."

Lái xe lại lần nữa hét thảm một tiếng, cánh tay của hắn cơ hồ đã bị Triệu Ngọc sinh sinh kéo đứt! !

Triệu Ngọc vốn là muốn đem người này lưng túi từ trong xe đọc ra tới. Ai ngờ, thử nhân thân thể người này rất nặng, không thành công, chỉ là xé đứt cánh tay của hắn.

Không có cách, Triệu Ngọc đành phải quay đầu trở lại, đem thân thể thò vào cửa sổ xe, dùng tay phải níu lại lái xe cổ áo, lúc này mới đem hắn từ trong xe thân ra.

Lái xe đau đến đều nhanh ngất đi, bị Triệu Ngọc lôi ra cửa sổ xe về sau, đầu to trầm xuống, lại ngã một cái mặt chạm đất.

Theo mũ lưỡi trai rơi xuống, người này cũng rốt cục lộ ra hắn bộ mặt thật. Nguyên lai, lái xe không phải người khác, chính là cảnh sát đang toàn lực tập nã nghi phạm —— Hách Cương! ! !

Triệu Ngọc lo lắng Hách Cương còn có hậu thủ, nhấc chân cạch cạch từ hắn trên ót cùng trên lỗ tai hung ác đá số chân, đợi nhìn thấy Hách

Cương thoi thóp, không có năng lực phản kháng chút nào về sau, hắn lúc này mới yên lòng đem Hách Cương từ dưới đất kéo, đem chuẩn bị đã lâu còng tay cho hắn đeo tại trên tay.

Trương Cảnh Phong cùng Lương Hoan quả thực liền là lớn ngốc nhìn hai ngốc,

Đến bây giờ vẫn không rõ rốt cuộc xảy ra tình huống gì? Triệu Ngọc tại sao muốn cùng cái này tài xế xe taxi như thế chơi bạc mạng?

Hai người tranh thủ thời gian xuống xe lẻn đến phụ cận, ai ngờ, hai người bọn họ vừa định hỏi một chút chuyện gì xảy ra? Triệu Ngọc lại vọt thẳng bọn hắn hô: "Hai ngươi còn sủa cái gì? Nhanh lên một chút cho lão tử chụp tấm hình trước! Ân. . ."

Bởi vì Hách Cương bị đánh cho không cách nào đứng thẳng, Triệu Ngọc đành phải dùng vòng tay ôm, đem nó chống chọi.

Nhưng mà, hắn bày mấy cái POSS về sau, cảm thấy không hài lòng lắm, dứt khoát từ Hách Cương trên mặt vuốt một cái máu tới, tất cả đều xóa đến trên mặt của mình.

"Được rồi, dạng này thì càng có thể nhìn ra ta cùng lưu manh quyết tử đấu tranh tới! Chiếu đi, nhanh lên một chút!"

Tại Triệu Ngọc mệnh lệnh dưới, Trương Cảnh Phong dùng di động cho hắn ngay cả đập hơn mười trương. Triệu Ngọc còn thử rất nhiều chỗ khác nhau góc độ cùng tư thế. Tất cả đều đập xong sau, Triệu Ngọc đây mới gọi là Lương Hoan cho những người lãnh đạo gọi điện thoại, nói Miên Lĩnh án trọng yếu người bị tình nghi Hách Cương, đã sa lưới!

"Hách Cương! Đây chính là Hách Cương a?" Trương Cảnh Phong cùng Lương Hoan mặc dù còn tại mơ hồ, nhưng biết được trước mắt vị này liền là Miên Lĩnh án đại BOSS về sau, hai người cũng là không khỏi vui

mừng nhướng mày.

Trách không được, Triệu Ngọc nói muốn dẫn lấy hai người bọn họ phát đại tài đâu!

Bắt lấy Hách Cương, tiền truy nã thế nhưng là đại đại tích có!

Trước mắt Hách Cương, cánh tay giống không thuộc về hắn giống như rũ cụp lấy, đã vặn vẹo biến hình, hướng tới tàn phế, trên thân trên mặt trầy da vô số, đã là chật vật đến cực điểm, không còn có ngày xưa kia cao cao tại thượng phong thái.

"Hách Cương!" Triệu Ngọc mặc dù đồng dạng có tổn thương, nhưng trong lòng lại mười phần thống khoái, lúc này xông Hách Cương quát, "Ngươi bị bắt! Tội danh là bắt cóc, mưu sát còn có giam cầm, mạnh 'Giám', bỉ ổi, bắt vân vân vân vân! Hừ! Lần này, ta nhìn ngươi còn thế nào chạy?"

Đương Hách Cương bị áp lên xe cảnh sát về sau, Triệu Ngọc mau đem Trương Cảnh Phong cùng Lương Hoan dẹp đi một bên, nghiêm túc dặn dò: "Các ngươi lão ca mà hai nghe kỹ cho ta, chờ một lúc nhìn thấy lãnh đạo, liền nói ngươi hai vốn là muốn dẫn ta đi bệnh viện. Thế nhưng là, đương xe mở đến Tần Sơn cầu lớn về sau, ta lại đột nhiên phát hiện Hách Cương, lúc này mới lái xe đụng hắn, đồng thời đem nó bắt giữ! Hiểu không! ?"

"Đã hiểu!" Lương Hoan gật đầu, sau đó mộng bức hỏi, "Vì cái gì?"

"Nói nhảm! Cái này còn muốn ta nói sao?" Triệu Ngọc giận quát, "Nếu là nói ta dùng máy theo dõi tìm tới Hách Cương, mẹ nó lãnh đạo không được đem chúng ta mắng điên rồi? Nha. . . Ta biết rõ Hách Cương ở đâu, lại không lên báo? Tìm đánh a? Các ngươi bản thân cân nhắc một chút, muốn đa phần một chút tiền thưởng, liền theo ta nói đến! Bằng không, một mao tiền cũng không chiếm được, còn phải thụ xử lý đâu, biết hay

không?"

"Đã hiểu! Đã hiểu! Toàn đã hiểu!" Trương Cảnh Phong thế nhưng là kẻ già đời, lúc này xông Triệu Ngọc liên tục thở dài, "Tiểu Triệu con a, ta lúc đầu quyết sách là cỡ nào anh minh a, đi theo ngươi hỗn liền là đối tích! Ngươi thật sự là quá đủ anh em nghĩa khí! Không nghĩ tới, dạng này chuyện tốt to lớn, thế mà còn có thể nghĩ đến chúng ta ca nhi hai, ai nha, thật sự là quá cảm động, quá cảm động. . ."

Lương Hoan cũng rốt cục hiểu rõ có ý tứ gì, lúc này giữ chặt Triệu Ngọc tay, đồng dạng vô cùng cảm kích.

"Khục! Hảo huynh đệ liền nên có phúc cùng hưởng mà!" Triệu Ngọc ngoài miệng nói như vậy, trong lòng lại là hoàn toàn tương phản: Nói nhảm, nếu không phải ta bị thương, lo lắng một người bắt không được Hách Cương, ta làm sao có thể để ngươi hai cùng ta kiếm một chén canh đâu! ?

Là như thế, lượn quanh một vòng trở về, Hách Cương cuối cùng vẫn rơi xuống Triệu Ngọc trong tay!

Nguyên lai, đương thám tử nhóm tiến về sân bay đuổi theo Hách Cương thời điểm, Triệu Ngọc cũng đã thông qua ẩn hình giám sát cùng máy theo dõi, hiểu được Hách Cương chân thực tình huống.

Giảo hoạt Hách Cương cố ý để lái xe đem xe mở hướng sân bay, mà mình lại lặng lẽ tìm xe taxi, ý đồ thông qua mặt khác đường tắt chạy trốn.

Lúc đầu, Triệu Ngọc muốn cùng lãnh đạo hồi báo một chút. Thế nhưng là, thông qua máy giám thị, hắn phát hiện Hách Cương bất quá liền tự mình một người mà thôi, căn bản không cần đến huy động nhân lực. Cho nên, hắn cuối cùng mới lựa chọn Trương Cảnh Phong cùng Lương Hoan.

Hách Cương bị mang lên xe cảnh sát, hắn mang theo người cái kia rương lớn cũng bị Triệu Ngọc bọn người thu được . Bất quá, mặc dù biết trong rương đồ vật khẳng định giá trị liên thành, nhưng những vật kia đều là vật chứng, ba người cũng không dám động.

Một đêm này chú định không ngủ, toàn bộ Tần Sơn giới cảnh sát, đều bị oanh động.

Bất quá, mặc dù cảnh sát động tĩnh rất lớn, nhưng là bởi vì tin tức phong tỏa kịp thời, hiện tại có quan hệ Miên Lĩnh án bất kỳ tình huống gì, ngoại giới đều không được mà biết.

Các đại lãnh đạo cũng là lo lắng rất nhiều, sợ việc này ảnh hưởng quá lớn, hoặc là náo ra cái gì Ô Long trò cười loại hình, cho nên quyết định trước đem Hách Cương bắt giữ thẩm vấn, chờ tình tiết vụ án có xác thực tiến triển, lại hướng ngoại giới tuyên bố.

Dung Dương phân cục không có chuyên môn tâm lý phòng, trải qua lãnh đạo thương nghị, tạm thời đem Lương Tư Tư đưa đi cục thành phố đặc biệt cứu trợ đứng, ở nơi đó cho nàng nghiệm minh chính bản thân. Đồng thời từ chuyên gia tiến hành tâm lý khai thông, tranh thủ từ trong miệng của nàng, có thể biết được năm đó Miên Lĩnh án tường tình.

Hách Cương thì bị áp hướng Dung Dương phân cục, cùng lần trước Hầu Mãnh đồng dạng, một mặt cho tất yếu trị liệu, một mặt tiến hành trong đêm thẩm vấn.

Bởi vì Triệu Ngọc chịu chính là vết thương đạn bắn, cuối cùng vẫn bị mang đến bệnh viện trị liệu . Bất quá, đập xong X quang phiến về sau, đạn chỉ là phá vỡ vai trái của hắn bàng, cũng không lưu tại thể nội, chỉ cần tiến hành cần thiết cầm máu, trừ độc cùng khâu lại là đủ.

Bác sĩ yêu cầu chính là muốn Triệu Ngọc nằm viện, nhiều quan sát mấy

ngày. Nhưng là, hiện tại Triệu Ngọc nơi nào còn có tâm tình nằm viện? Vừa mới khâu lại xong vết thương, hắn liền bách không kịp nhịn quay trở về cục cảnh sát , chờ thẩm vấn tin tức.

Triệu Ngọc đã một ngày hai đêm chưa từng chợp mắt, hiện tại sớm đã mỏi mệt đến cực điểm. Thế nhưng là, mắt nhìn thấy Miên Lĩnh án chân tướng liền muốn rõ ràng khắp thiên hạ, hắn chỉ cảm thấy hưng phấn kích động, nơi nào còn có tâm tư nghỉ ngơi?

Bất quá, thẩm vấn kết quả còn chưa có đi ra, một kiện khác khiến người kích động sự tình dẫn đầu phát sinh.

"Lần này kỳ ngộ đã hoàn thành, " hệ thống thanh âm từ Triệu Ngọc trong đầu vang lên, "Lần này kỳ ngộ độ hoàn thành là: 105%! Chúc mừng, thu hoạch được ẩn hình đạo cụ một kiện, mời kiểm tra và nhận!"

Chương 221: Chương 221: Chết không nhận làm sao bây giờ?

Chương 221: Chết không nhận làm sao bây giờ?

Giờ phút này đã đến lúc sáng sớm, mặt trời đều đã từ từ bay lên.

Triệu Ngọc mới vừa tiến vào cục cảnh sát cao ốc, còn chưa kịp nghe ngóng thẩm vấn Hách Cương tiến triển, trong đầu liền truyền đến hệ thống tin tức.

Ta dựa vào!

105%! ?

Cái này. . . Cái này khái niệm gì?

Vậy mà đã vượt qua trăm phần trăm? Chẳng lẽ. . . Hệ thống kỳ ngộ độ hoàn thành, không có hạn mức cao nhất! ?

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian mở ra trong đầu xem xét, ta nhỏ nãi nãi gấu, cái này đều 105%, còn không phải đạt được chút gì bảo bối nghịch thiên?

Kết quả, lần này Triệu Ngọc chỉ lấy được một kiện đạo cụ ban thưởng.

Đạo cụ tên là —— ẩn hình lên đọ sức khí!

Ẩn hình lên đọ sức khí?

Đây là cái quái gì?

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian xem xét giới thiệu vắn tắt, nhưng gặp giới thiệu vắn tắt bên trong nói, nên đạo cụ thuộc về cấp một đạo cụ, thời khắc mấu chốt sẽ tự hành mở ra. Nên đạo cụ chủ yếu làm trái tim lên đọ sức chi dụng, có thể dùng tại tự cứu hoặc cấp thi cứu. Tại thông thường dưới điều kiện, trái tim khôi phục suất cao tới trăm phần trăm!

Nha. . .

Mặc dù, thứ này không có ẩn hình dụng cụ nhìn thấu như thế tới đơn giản sảng khoái, nhưng là ra ngoài bản năng, Triệu Ngọc vẫn cảm thấy, cái này đạo cụ khẳng định phi thường ngưu bức!

Trái tim khôi phục a!

Còn tự hành khởi động?

Trăm phần trăm khôi phục suất. . .

Có phải hay không, thời khắc mấu chốt, vật này có thể cứu mạng?

Bất quá, giới thiệu vắn tắt bên trong nói đến minh bạch, cần tại thông thường dưới điều kiện, khôi phục hiệu quả mới có thể đạt tới trăm phần trăm. Nói cách khác, chỉ có tại thích hợp với trái tim khôi phục tình huống dưới mới có thể sử dụng, nếu như người đã chết hẳn, hoặc là bị xe tải lớn ép nát, kia lại dùng một trăm cái lên đọ sức khí cũng vô dụng!

Tại cất kỹ đạo cụ đồng thời, Triệu Ngọc cẩn thận quan sát một lần chính mình đạo cỗ cột. Phát hiện trải qua bắt giữ Hách Cương chiến dịch, chính mình đạo cỗ số lượng đã trên phạm vi lớn hạ xuống.

Máy theo dõi, máy nghe trộm, nhìn ban đêm nghi, máy phát hiện nói dối cùng vạn năng chìa khoá loại hình thường dùng đạo cụ, đã toàn bộ về không, một cái cũng không có.

Xem ra,

Mặc dù trước kia góp nhặt rất nhiều đạo cụ, nhưng thời khắc mấu chốt sử dụng xuống tới, lại là tiêu hao đến cực nhanh. Là như thế, sau này mình còn cần cố gắng nhiều hơn, tranh thủ nhiều làm tốt một chút dùng đạo cụ ra mới được.

Đã lần trước kỳ ngộ đã hoàn thành, Triệu Ngọc không chút nào đình trệ lại mở một quẻ. Lần này, hắn mở ra một cái "Chấn Cấn" quẻ tới.

Chấn Cấn quẻ!

Xem ra, hôm nay mình chú định ở địa vị còn có việc nghiệp bên trên, có thể tiến thêm một bước!

Kỳ thật, sớm tại nhìn thấy kia cao tới 105% độ hoàn thành về sau, Triệu Ngọc liền đã có chuẩn bị tâm lý. Cao như vậy độ hoàn thành, không thể nghi ngờ tại biểu thị, hắn bắt được Hách Cương, liền là Miên Lĩnh án chân hung không thể nghi ngờ! Từ trên lý luận tới nói, hắn đã đem Miên Lĩnh án phá án và bắt giam!

Cho nên, hôm nay, khốn nhiễu Tần Sơn cảnh sát 26 năm một cái kinh thiên bí ẩn, rất có thể liền muốn rõ ràng khắp thiên hạ!

Trở lại văn phòng về sau, mọi người đối Triệu Ngọc trở về cũng là cảm thấy mười phần ngoài ý muốn cùng kính nể, gia hỏa này trúng thương cũng còn liều mạng như vậy, loại này kính nghiệp tinh thần thực sự để cho người ta lau mắt mà nhìn.

Lần này, Triệu Ngọc không thể nghi ngờ lại lập công lớn một kiện. Nếu

không phải là hắn thần kỳ biểu hiện, Miên Lĩnh án còn không biết muốn kéo tới năm nào tháng nào mới có thể chấm dứt?

Tại các đồng nghiệp đơn giản thăm hỏi qua đi, Triệu Ngọc rất mau đưa Trương Cảnh Phong, Lương Hoan cùng Lý Bối Ny thét lên trước mặt của mình, hỏi thăm tiến triển vụ án.

Lý Bối Ny nói, cục thành phố bên kia đã truyền đến tin tức, trải qua DNA so với, hiện tại đã chứng thực, bị Hách Cương cầm tù nữ tử kia, chính là mất tích 26 năm Lương Tư Tư không thể nghi ngờ!

Bất quá, các chuyên gia nói, Lương Tư Tư trạng thái tinh thần rất không ổn định, lâu dài cầm tù sinh hoạt, khiến nàng rất nhiều năng lực thoái hóa hầu như không còn, nàng đã không cách nào cùng người tiến hành bình thường giao lưu.

Nếu như muốn từ trên người nàng thám thính đến năm đó Miên Lĩnh án tình huống, chỉ sợ cần một đoạn thời gian rất dài mới được.

Lương Hoan thì nói cho Triệu Ngọc, thủ đô cảnh sát cũng truyền tới tin tức. Lúc đầu, bắt Hám Văn Quân hành động phi thường thuận lợi, Hám Văn Quân tại trong nhà mình bị bắt, không có chút nào phản kháng.

Nhưng mà, bị bắt về sau, Hám Văn Quân công bố mình có nghiêm trọng thở khò khè, cần ăn một miếng thuốc.

Bắt giữ Hám Văn Quân nhân viên cảnh sát không có suy nghĩ nhiều, liền để hắn ăn kia phiến thuốc. Ai ngờ, kia phiến thuốc lại là chứa xyanua độc dược, Hám Văn Quân rõ ràng là muốn tự sát!

Mặc dù một vị già nhân viên cảnh sát ra sức từ trong miệng hắn móc ra bộ phận độc dược, nhưng là Hám Văn Quân đã trúng độc hôn mê, bây giờ còn đang bệnh viện cứu giúp bên trong.

Bởi vậy vừa đến, muốn thông qua Hám Văn Quân hiểu rõ Miên Lĩnh án đường tắt cũng vô pháp thực hiện.

Bất quá, chính là bởi vì Hám Văn Quân ý đồ uống thuốc độc tự sát, ngược lại càng thêm nói rõ trong lòng của hắn có quỷ, người này rất có thể cũng là Miên Lĩnh án hung thủ một trong, hắn sớm chuẩn bị cho mình tốt độc dược, liền là lo lắng có bị cảnh sát bắt giữ một ngày này.

Là như thế, muốn biết được Miên Lĩnh án chân tướng, trước mắt liền chỉ còn lại có thẩm vấn Hách Cương cái này một loại đường tắt.

Nhưng mà, Hách Cương chính là một cái lão giang hồ, làm người âm hiểm xảo trá, từ lúc bị cảnh sát đưa vào phòng thẩm vấn về sau, hắn liền cái gì cũng không khai báo, chỉ nói là mình thụ thương nghiêm trọng, cái gì cũng nhớ không nổi tới.

Phụ trách thẩm vấn Hách Cương, chính là Lưu Trường Hổ, Mao Vĩ cùng Miêu Anh ba người, ba người này thay nhau ra trận, sáo lộ dùng hết, nhưng Hách Cương từ đầu đến cuối không chịu nhận tội.

Trương Cảnh Phong nói cho Triệu Ngọc, nói đáng giận nhất là là, Hách Cương ngự dụng đại luật sư Phùng mặt trời mới mọc đã chạy tới. Người này tại luật giới chính trị tương đương nổi danh, vừa lên đến liền cho cảnh sát tới cái ra oai phủ đầu, nói cảnh sát dã man chấp pháp, vu hãm người tốt loại hình, giờ phút này ngay tại trong phòng thẩm vấn "Bảo hộ" lấy Hách Cương.

Nghe nói, người này mười phần phách lối, đang tra hỏi trong phòng một mực tại cho cảnh sát làm áp lực, nói hắn người trong cuộc Hách Cương thụ thương nghiêm trọng, cần tiếp nhận khẩn cấp trị liệu, nhất định phải cho hắn xin tìm người bảo lãnh hậu thẩm. . .

Nghe được nơi đây, Triệu Ngọc cũng không có cảm thấy quá nhiều ngoài ý muốn, hắn trước kia dự liệu được sẽ có loại tình huống này phát

sinh.

Miên Lĩnh án thế nhưng là giết người đại tội, một khi thừa nhận chẳng khác nào hắn phải chết không nghi ngờ. Cho nên, Hách Cương tất nhiên sẽ làm vùng vẫy giãy chết, phàm là có một chút hi vọng, hắn cũng sẽ liều chết nếm thử.

Đồng dạng, Triệu Ngọc đã sớm có đoán trước, đối sách nhưng cũng là đã sớm nghĩ kỹ.

Hắn đem Trương Cảnh Phong kéo qua nói ra: "Lão Trương, ta hiện tại cần mấy thứ đồ, ngươi nhất định phải nhanh giúp ta tìm tới. Đầu tiên, ta cần Hách Gia Tuấn tất cả chữa bệnh ghi chép!"

"Hách Gia Tuấn?" Các đội hữu cảm thấy kinh ngạc.

"Đúng!" Triệu Ngọc đem Hách Gia Tuấn số điện thoại di động đưa cho Lý Bối Ny, nói, "Bối Ny, ta hiện tại cần ngươi định vị cái số này, nhìn xem Hách Gia Tuấn vị trí."

"Chờ một chút!" Lý Bối Ny dị thường thông minh, lúc này nghĩ đến một cái khả năng, bận bịu lo lắng hỏi, "Sư huynh a, ngươi không phải là muốn. . . Đem Hách Gia Tuấn cho làm gì đi? Dùng nhi tử bức lão tử?"

Lý Bối Ny kiểu nói này, Lương Hoan không khỏi giật mình một cái, vội nói: "Cái này không thể được a! Vạn vạn không được! Tiểu Triệu, đây cũng không phải là lấy bạo chế bạo sự tình, đây chính là bắt cóc a!"

"Ha ha ha. . ." Triệu Ngọc mỉm cười, nói, "Các ngươi yên tâm đi! Ta có chừng mực, lần trước bắt Hầu Mãnh ta thiếu chút nữa mà bị ngưng chức, lần này làm sao có thể còn như vậy chơi đâu? Chúng ta thế nhưng là cảnh sát nhân dân, sao có thể làm bắt cóc hoạt động?"

"Kia. . ." Các đội hữu càng không rõ, "Ngươi đến cùng muốn làm sao

làm?"

"Ha ha ha. . . Các ngươi thật sự là một chút cũng không hiểu rõ giang hồ quy củ a!" Triệu Ngọc không có hảo ý cười cười, nói với Lương Hoan, "Lão Lương, ta nghe nói, ngươi trước kia đang lừa gạt khoa dạo qua, đối giả tạo văn kiện đặc biệt lành nghề, như vậy. . . Ngươi có thể hay không, giúp ta giả tạo một phần bác sĩ chẩn bệnh chứng minh a?"

"Cái này không có vấn đề, " Lương Hoan bảo đảm phiếu nói, " nếu như ngươi thật có thể để Hách Cương cúi đầu nhận tội, ta ngay cả thật sổ khám bệnh đều có thể chuẩn bị cho ngươi đến!"

"Tốt!" Triệu Ngọc thỏa mãn nhẹ gật đầu, nói, "Kỳ thật, muốn để Hách Cương nhận tội, cũng không có mọi người nghĩ đến phức tạp như vậy. . ."

"Ra. . ." Ai ngờ, Triệu Ngọc còn chưa nói xong, Trương Cảnh Phong liền đem một trương in tư liệu đưa cho Triệu Ngọc, nói, "Đây chính là Hách Gia Tuấn chữa bệnh ghi chép! Ta không rõ, ngươi muốn cái này làm cái gì?"

Triệu Ngọc nghiêm túc nhìn một chút, rất mau tìm đến mình muốn tư liệu, vội nói: "Các ngươi nhìn, Hách Gia Tuấn ngoại trừ hàng năm đều muốn kiểm tra huyết dịch bên ngoài, còn muốn định kỳ đến nơi này đi xem nha sĩ đâu!"

"Nha sĩ! ?" Lần này, các đội hữu càng thêm nghi hoặc.

"Ai nha?" Lý Bối Ny bỗng nhiên chỉ vào màn ảnh máy vi tính nói, "Sư huynh a, Hách Gia Tuấn điện thoại tín hiệu biến mất, định vị không đến. . . Chẳng lẽ. . . Hắn xảy ra chuyện rồi?"

"Ha ha. . ." Triệu Ngọc đứng dậy, đã tính trước nói, "Không sao, Hách Gia Tuấn ra không có chuyện, đều không có quan hệ gì với chúng ta!

Dạng này. . ." Triệu Ngọc cầm văn kiện nói, "Ta đi ra ngoài trước bàn bạc mà sự tình! Muốn để Hách Cương nói ra tình hình thực tế, nhất định phải đợi thêm một buổi sáng mới được! 26 năm cũng chờ đến đây, cũng không kém cái này cho tới trưa đi?"

Chương 222: Chương 222: Đó là cái ảo giác

Chương 222: Đó là cái ảo giác

Triệu Ngọc sau khi rời khỏi đây, không đến 10 điểm liền thuận lợi xong xuôi chính mình sự tình. Thế nhưng là vì có thể đem kế hoạch tiến hành đến càng thêm hoàn thiện, hắn không thể không về nhà trước nhỏ híp một hồi.

Hắn lúc đầu muốn đi nhà tắm tử tắm một cái giải giải phạp tới, bất đắc dĩ mình vai tổn thương mang theo, căn bản không có cách nào tẩy.

Bởi vậy, thẳng đến 12 điểm nhiều, Triệu Ngọc mới lần nữa trở lại cục cảnh sát.

Trước khi tới, hắn cũng là có chút đói bụng, liền tại KFC kêu một bao lớn thức ăn ngoài, chuẩn bị liền cùng Hách Cương quần nhau, liền giải quyết mình cơm trưa.

Lần này, Triệu Ngọc cũng không có đi văn phòng, mà là tay trái cầm một chồng văn kiện, tay phải dẫn theo thức ăn ngoài, trực tiếp chạy về phía phòng thẩm vấn.

Ai ngờ, thật sự là vô xảo bất thành thư, Triệu Ngọc đạt tới thời điểm, vừa hay nhìn thấy vị kia Phùng Triêu Dương đại luật sư, ngay tại đối chúng chúng nhân viên cảnh sát gào thét đâu!

Gia hỏa này thật đúng là nổi danh phách lối, hắn thậm chí ngay cả Chu cục trưởng đều không để vào mắt, đang tra hỏi cửa phòng quát: "Các ngươi những cảnh sát này quá không nói đạo lý, các ngươi đã trái với thẩm vấn nguyên tắc biết sao? Các ngươi chờ lấy, ta cái này khởi thảo trạng sách, đem các ngươi Dung Dương cục cảnh sát cáo lên tòa án! Ta người trong cuộc là nộp thuế nhà giàu, Tần Sơn giới kinh doanh kiêu tử, các ngươi dựa vào cái gì phi pháp vận dụng vũ lực, không quy trình từ mà đem cầm tù. . ."

"Uy, ngươi là đại luật sư, sao có thể nói như vậy?" Loan Tiêu Tiêu cục trưởng phản bác, "Hách Cương là Miên Lĩnh đại án người hiềm nghi, chúng ta có quyền lợi dựa theo trọng đặc sự kiện lớn đến xử lý, ngươi nói nguyên tắc căn bản không thích hợp ở hiện tại loại này tình huống đặc biệt!"

"Cái gì? Có lầm hay không! ?" Phùng Triêu Dương khoa tay múa chân nói, "Miên Lĩnh án trọng đại người hiềm nghi! ? Ta không nghe lầm chứ? Chứng cứ đâu? Các ngươi đem chứng cứ lấy ra a? Không có chứng cứ, các ngươi đây là tại vu khống ta người trong cuộc, các ngươi biết sao? Các ngươi đều muốn gánh chịu pháp luật trách nhiệm!"

"Phùng luật sư, " Chu An Đông cục trưởng cũng ở tại chỗ, hắn cũng là có chút gấp, chỉ vào đại luật sư quát, "Hiện tại đã chứng thực, cái kia bị Hách Cương phi pháp giam cầm nữ tử liền là Miên Lĩnh án người mất tích Lương Tư Tư, cái này cũng chưa tính chứng cứ sao?"

"Xin nhờ!" Phùng Triêu Dương biểu lộ nói khoa trương nói, " ta người trong cuộc căn bản không biết Lương Tư Tư sự tình có được hay không? Các ngươi điều tra rõ ràng sao? Mặc dù Lương Tư Tư bị giam giữ tại Hách chủ tịch văn phòng, nhưng là không có trực tiếp chứng cứ cho thấy, Lương Tư Tư là bị Hách chủ tịch giam giữ a? Mật thất là chủ tịch không giả, nhưng là nữ nhân này từ nơi nào xuất hiện, hắn không biết chút nào!"

"Uy! Mở to mắt nói lời bịa đặt!" Loan cục thở dài đến giận sôi lên, "Lương Tư Tư bị Hách Cương nhốt không biết bao nhiêu năm, ngươi một câu không biết liền có thể cho hắn biến mất sao? Mặc kệ chứng cứ ẩn hiện ra, Hách Cương vẫn là hiềm nghi lớn nhất người, điểm này không thể tranh luận! Hắn tư tàng súng ống, bắt cóc, đồng thời ý đồ mưu sát chúng ta nhân viên cảnh sát, chẳng lẽ, những này còn muốn chống chế?"

"Có lầm hay không?" Phùng Triêu Dương khinh thường phản bác,

"Cảnh sát các ngươi liền là làm như vậy sự tình sao? Không tìm kiếm chân tướng sự thật, trực tiếp ngậm máu phun người, nói cái gì là cái gì? Ta người trong cuộc nói, là các ngươi cái kia lính cảnh sát ý đồ giết hắn đâu! Đây hết thảy, không chừng đều là các ngươi cảnh sát âm mưu!"

"Ngươi. . ." Chu cục trưởng tức giận đến toàn thân run rẩy, lại đối cái này đổi trắng thay đen, biết ăn nói đại luật sư không có biện pháp.

Chu cục trưởng sở dĩ sẽ xuất hiện ở chỗ này, là bởi vì Phùng Triêu Dương đã vận dụng Hách Cương cường đại mạng lưới quan hệ, thông qua các loại đường tắt cho cục cảnh sát làm áp lực, liền ngay cả Chu cục trưởng đã nhanh muốn không chống nổi.

"Ta người trong cuộc thương thế nghiêm trọng, cánh tay cũng có thể tàn phế!" Phùng Triêu Dương vẫn còn tiếp tục kêu gào, "Hắn hiện tại nhất định phải đi bệnh viện tiếp nhận thích đáng trị liệu, các ngươi còn tiếp tục như vậy, một khi ta người trong cuộc phát sinh nguy hiểm gì, ta nhìn các ngươi cái nào gánh chịu nổi. . ."

Tại Chu cục trưởng cùng Loan cục dài bên cạnh, còn vây quanh đông đảo nhân viên cảnh sát, bao quát Lưu Trường Hổ ở bên trong. Nhưng mà, những người này hoàn toàn không chen lời vào, chỉ có thể vây quanh ở hai vị cục trưởng bên cạnh ngốc đứng đấy.

Triệu Ngọc thấy thế, không khỏi nhe răng cười cười. Hắn khoát khoát tay đem ngoại vi một vị tiểu cảnh viên gọi qua, không đợi hắn nói chuyện, liền đem trong túi Hamburger tất cả đều ngã xuống trong ngực của hắn.

Sau đó, Triệu Ngọc đem túi nhựa mở ra, giống bắt chim chóc, hướng đại luật sư lặng lẽ mèo quá khứ.

Lúc này, đại luật sư còn tại khẩu chiến quần hùng, nói đến nước bọt bay loạn, đem chúng nhân viên cảnh sát cùng cục trường nói đến á khẩu không trả lời được.

Triệu Ngọc dòm đúng thời cơ, một cái đoạt bước lên trước, trực tiếp đem túi nhựa chụp đến hắn trên đầu! Sau đó xoay tròn nắm đấm, đi lên liền là dừng lại nổ đầu đánh đập, đem đại luật sư đánh ngã về sau, hắn thậm chí còn bổ mấy chân. . .

Đại luật sư hoàn toàn mộng, căn bản cái gì cũng không biết liền bị hành hung một trận, dọa đến hắn tranh thủ thời gian cuộn rút thân thể, ngao ngao gọi bậy.

Triệu Ngọc tới cũng nhanh, đi đến cũng không chậm, đạp xong sau, trực tiếp mở cửa tiến phòng thẩm vấn.

Đại luật sư lúc này mới lấy xuống túi nhựa, vô cùng chật vật đứng dậy quát: "Ai vậy? Là ai! ? Ai đánh ta?"

Chu cục trưởng cùng Loan cục dài nhìn cái đầy mắt, hai người bọn họ biết tất cả, đánh người người chính là Triệu Ngọc là. Nhưng mà, Triệu Ngọc một trận này mau đánh, hai người bọn họ chợt cảm thấy trong lòng đã thoải mái, Chu cục trưởng vội vàng làm bộ khiếp sợ hồi đáp: "Đại luật sư? Ngươi không có chuyện gì chứ? Ngươi có phải hay không sinh ra ảo giác?"

"Đúng vậy a, đúng a!" Bên cạnh có nhân viên cảnh sát phụ họa nói, "Đại luật sư có phải hay không một đêm không ngủ, quá mệt mỏi? Gặp ác mộng đây là?"

Loan Tiêu Tiêu tinh mắt, hắn nhìn thấy vừa rồi cái kia tiểu cảnh viên trong ngực còn ôm một đống lớn KFC Hamburger, tranh thủ thời gian hướng hắn đưa mắt liếc ra ý qua một cái.

Tiểu cảnh viên lúc này mới lĩnh ngộ, tranh thủ thời gian quay lưng đi, lặng lẽ chuồn đi. . .

"Ngươi. . . Các ngươi. . . Các ngươi quá phận! Ngay cả ta cũng dám đánh! Ta. . . Ta muốn cáo các ngươi đi!" Đại luật sư tròng mắt đều đỏ, thế nhưng là vừa - kêu rầm rĩ hai câu, chợt cảm giác sau lưng có cái bóng đen hiện lên, vội vàng nhảy lên cao hơn một mét, hưởng thụ được kinh hãi giống như xoay người nhìn nhìn.

Nhưng mà, sau lưng chính là phòng thẩm vấn cửa sắt, nhưng gặp khập khễnh Mao Vĩ, đang từ trong môn ra.

Một khắc này, đại luật sư tựa hồ là cảm giác được cái gì không ổn, hắn vừa định xông vào phòng thẩm vấn đi, lại phát hiện phòng thẩm vấn cửa sắt đã đã khóa, hắn làm sao cũng kéo không ra. . .

Giờ này khắc này, trong phòng thẩm vấn, chỉ còn lại có Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh, còn có vị kia cánh tay quấn lấy băng vải, đầy bụi đất Hách Cương.

Dựa theo Triệu Ngọc bản ý, hắn là muốn cho Miêu Anh cũng đi ra. Nhưng là, Miêu Anh biết rõ Triệu Ngọc làm người, nàng lo lắng Triệu Ngọc sẽ làm ra cái gì không cách nào vãn hồi sự tình đến, lúc này mới kiên trì muốn lưu tại hiện trường.

Thông qua một đêm thẩm vấn, Miêu Anh đều có vẻ hơi tiều tụy, thì càng

không cần phải nói Hách Cương bản nhân . Bất quá, Triệu Ngọc vừa rồi nghỉ ngơi một hồi, giờ phút này lại là lộ ra thần thái sáng láng.

Triệu Ngọc xông Miêu Anh khoát tay áo, ý kia là ngươi tận lực tránh ta xa một chút, tránh khỏi ảnh hưởng ta thẩm vấn hiệu quả. Miêu Anh mặc dù đối Triệu Ngọc trợn mắt nhìn, nhưng là nàng giải Triệu Ngọc thẩm vấn chỗ độc đáo, cho nên vẫn là ngoan ngoãn lui sang một bên.

Cừu nhân gặp mặt hết sức đỏ mắt, Hách Cương xem xét người đến chính là tối hôm qua đại náo Dung Thiên tập đoàn, cuối cùng còn đánh gãy mình cánh tay lính cảnh sát, lập tức giận không chỗ phát tiết, tức giận đến toàn thân run rẩy.

Triệu Ngọc lúc đầu chạy tới Hách Cương bên người, thế nhưng là nhìn thấy bên cạnh camera mở ra, đành phải đi qua đem camera đóng lại.

"Hách Cương!" Triệu Ngọc lại lần nữa đi đến Hách Cương trước mặt, bình tĩnh lại nghiêm túc nói, "Vì tiết kiệm thời gian, ta vẫn là cùng ngươi nhặt chủ yếu nói đi! Nói cho ngươi một tin tức tốt, Hám Văn Quân uống thuốc độc tự sát, mặc dù đến bây giờ còn không chết đi, nhưng là đã dữ nhiều lành ít! Ta nghĩ, phía trước ta thẩm vấn các đồng nghiệp, là sẽ không nói cho ngươi tin tức này a?"

Triệu Ngọc kiểu nói này, lập tức đưa tới Hách Cương chú ý.

Mà xa xa Miêu Anh, thì bỗng dưng giật mình, vội vàng xông Triệu Ngọc khoát tay. Miêu Anh ý tứ lại rõ ràng bất quá, tin tức như vậy sao có thể nói cho Hách Cương đâu? Một khi Hách Cương biết Hám Văn Quân uống thuốc độc tự sát, hắn liền càng thêm không có sợ hãi, đối với thẩm vấn là thật to đến bất lợi.

Ai ngờ, Triệu Ngọc đối với cái này cũng không thèm để ý, mà là đem mặt gần sát Hách Cương lỗ tai, nhẹ giọng nói ra: "Hách lão bản nha! Hám Văn Quân triệt để nghĩ sai! Hắn coi là, chỉ cần mình vừa chết, liền

có thể xong hết mọi chuyện! Nhưng sự thực là, mặc kệ Hám Văn Quân chết vẫn là bất tử, con của hắn cùng cháu trai, một cái cũng chạy không được! Bọn hắn tất cả đều —— chết chắc! ! !"

Chương 223: Chương 223: Nghiệp chướng nặng nề giao dịch

Chương 223: Nghiệp chướng nặng nề giao dịch

Triệu Ngọc, giống như một cây gai nhọn xuyên thẳng Hách Cương trái tim, khiến cho hắn mất tự nhiên toàn thân run lên.

Cùng lúc đó, Miêu Anh cũng là hơi biến sắc, ngoại trừ kinh ngạc bên ngoài, còn nhiều thêm mấy phần lo lắng. Nàng thật lo lắng, Triệu Ngọc lại sẽ không theo sáo lộ làm loạn, làm ra cái gì trái với kỷ luật sự tình.

Bất quá, Hách Cương dù sao cũng là lão giang hồ, tại ban sơ sau khi khiếp sợ, rất nhanh khôi phục trấn định.

"Ha ha. . ." Triệu Ngọc cười, cười đến quỷ dị âm hiểm, hắn lúc này theo văn kiện kẹp bên trong móc ra một tấm hình cho Hách Cương nhìn, nhưng gặp trên tấm ảnh là một cái cười đến ngây thơ xán lạn nữ hài tử."Hách lão bản, cô gái này gọi là Lương Xu Hàn, thế nào. . . Nhìn quen mắt sao?"

Triệu Ngọc cố ý đem ảnh chụp đặt ở Hách Cương trước mặt, tiếp tục nói ra: "Lương Xu Hàn bị bắt cóc thời điểm, là 12 tuổi, năm lớp sáu! Đứa nhỏ này một mực là phẩm học kiêm ưu, nếu như bây giờ còn sống, khẳng định là quốc gia nhân tài trụ cột! Ai, đáng tiếc a. . ." Triệu Ngọc thở dài một tiếng về sau, lạnh lùng nhìn thấy Hách Cương, nói, "Bất quá, ta muốn nói trọng điểm, cũng không phải là cô gái này, mà là nữ hài —— ba ba!"

Nghe Triệu Ngọc nói đến đây, Hách Cương tựa hồ càng nghe càng minh bạch, càng nghe càng rung động, phảng phất Triệu Ngọc đã đâm trúng nỗi đau của hắn. Mà Miêu Anh lại ngược lại càng nghe càng hồ đồ, căn bản không rõ Triệu Ngọc trong hồ lô đến cùng muốn làm cái gì?

"Lương Vạn Càn, đây cũng là một cái ngươi tổng cũng không vòng qua được đi danh tự a?" Triệu Ngọc mỉm cười, "Lương Vạn Càn tài lực không thua gì ngươi, hai người các ngươi trước kia còn làm qua hợp tác, chậc chậc. . . Lương Vạn Càn làm người, ngươi hắn phải biết, bối cảnh của hắn mà không phải như vậy sạch sẽ, nếu để cho hắn biết, ngươi chính là Miên Lĩnh án bọn cướp, liền là sát hại nữ nhi của hắn chân hung, hơn nữa còn mẹ nó không nhận tội, ai u. . . Ta. . . Thật tốt chờ mong u. . ."

"Ngươi. . . Ngươi có ý tứ gì?" Hách Cương mặt trở nên có chút vặn vẹo.

"Lương Vạn Càn 37 tuổi mới có Lương Xu Hàn, con gái một, cục cưng quý giá, hòn ngọc quý trên tay tiểu công chúa! Mặc dù Lương Xu Hàn sau khi mất tích, Lương Vạn Càn lại cưới nhiều phòng di thái thái, nhưng thủy chung không có lại dục có một tử! Hắn bạc triệu gia tài, hiện tại chỉ có thể luân lạc tới chất tử nhóm đến đây kế thừa. Đổi lại là ngươi, bi ai không?" Triệu Ngọc giống như đao, để Hách Cương càng nghe càng khó chịu, "Hách lão bản a, nếu để cho Lương Vạn Càn biết, ngươi chính là sát hại nữ nhi của hắn hung thủ, hắn sẽ làm thế nào đâu?"

Nói đến đây, Triệu Ngọc đem Lương Hoan chuẩn bị xong tấm kia bệnh viện sổ khám bệnh đem ra, đưa cho Hách Cương nhìn: "Hách lão bản a, Lương Vạn Càn năm nay 75 tuổi, không may, hắn mắc phải tuyệt chứng, không có bao nhiêu thời gian! Ta nghĩ, hắn hắn không có kiên nhẫn lại đi chờ đợi cái gì toà án thẩm phán! Hắn thà rằng ném đi hắn tất cả gia sản, cũng nhất định sẽ làm cho ngươi —— nợ máu trả bằng máu! ! !"

Triệu Ngọc nói xong câu này, hiện trường hoàn toàn yên tĩnh.

Miêu Anh nghe rõ Triệu Ngọc ý tứ, nhưng trong lòng cũng không cho rằng, Triệu Ngọc dựa vào một cái Lương Vạn Càn, liền có thể để Hách Cương nhận tội.

Sự thật chứng minh,

Hách Cương phản ứng đúng là như thế, đối Triệu Ngọc vẫn hờ hững, cái gì cũng không nói.

"Hừ!" Triệu Ngọc lại cười, "Hách lão bản, thật sự là cáo già, mưu tính sâu xa a! Đêm qua, có phải hay không cho là mình đã làm xong hết thảy? Đem ngươi nhi tử ẩn nấp rồi? Ngươi biết không? Ta cùng Hách Gia Tuấn rất sớm trước kia liền nhận biết đâu, ta lúc đầu liền đặc biệt hoài nghi, Hách Gia Tuấn thật là của ngươi con ruột sao?"

Nghe đến đó, Hách Cương cùng Miêu Anh đồng thời ngẩng đầu, lông mày tất cả đều cao cao nhăn lại.

"Bất quá, sự thật chứng minh, thật đúng là mẹ nó chính là thân sinh!" Triệu Ngọc ngang bướng nói, "Ta nghĩ mãi mà không rõ , ấn lý thuyết, ngươi làm qua lớn như vậy một phiếu, hẳn phải biết hài tử bị bắt cóc tư vị không dễ chịu, hẳn là tại Hách Gia Tuấn bên người xếp vào vô số bảo tiêu mới đúng! Nhưng ta mỗi lần gặp hắn, thậm chí ngay cả chơi bom thời điểm, hắn tất cả đều là một người xuất hiện, đối với cái này, ta thật thâm biểu hoài nghi!"

"Ngươi. . . Ngươi rốt cuộc muốn nói cái gì?" Hách Cương có chút sốt ruột.

"Ta về sau suy nghĩ minh bạch, ngươi khẳng định là trên người Hách Gia Tuấn động cái gì đầu óc!" Triệu Ngọc cười nói, "Ta trước kia cho các ngươi dạng này phú hào đánh qua công, ta hiểu rõ một loại phương pháp, liền là tại hài tử trên thân lắp đặt quốc tế tân tiến nhất định vị trang

bị, dù là hài tử bị bắt cóc, cũng có thể biết hắn thời gian thực vị trí, cứ như vậy, hài tử hệ số an toàn liền sẽ gia tăng thật lớn!

"Cho nên, ta liền muốn, ngươi trên người Hách Gia Tuấn, có phải hay không cũng có an bài như vậy đâu?" Triệu Ngọc bỗng nhiên móc ra một tấm hình đến, "Cộc cộc cộc cộc! Không nghĩ tới, đoán đúng ta! Ngươi lựa chọn một loại nhất truyền thống phương pháp —— răng! Hách Gia Tuấn chữa bệnh ghi chép cho thấy, hắn sẽ định kỳ đi xem nha sĩ, từ 16 tuổi bắt đầu, một mực không có gián đoạn qua, hơn nữa còn đặc biệt có quy luật!

"Ha ha ha. . . Nguyên lai, hắn cũng không phải là nhìn răng, mà là thay đổi trong hàm răng định vị nghi đi đâu!" Triệu Ngọc sau đó lại đem một xấp văn kiện đưa cho Hách Cương, nói, "Ta đã bái phỏng bác sĩ, sau đó tìm hiểu nguồn gốc, tìm được Hách Gia Tuấn định vị nghi nơi phát ra, ầy. . . Chứng kiến kỳ tích thời khắc đến!"

Triệu Ngọc đem điện thoại di động của mình móc ra, sau đó đem một cái theo dõi phần mềm mở ra, chỉ vào phía trên một cái không ngừng lấp lóe vị trí tín tiêu nói ra:

"Đây là con trai ngươi thời gian thực định vị, thứ này thật đúng là dùng rất tốt, so với chúng ta cảnh sát còn tiên tiến! Ngươi nhìn, ngươi nhìn, con của ngươi còn không có rời đi Tần Sơn đâu! Đây là nơi nào a? Bạch thủy nhai, nơi này không có gì đặc thù, ngươi làm gì đem hắn trốn ở chỗ này a. . ."

Nhìn thấy Triệu Ngọc trên điện thoại di động định vị, Hách Cương cả người đều chết lặng! Hắn trừng mắt sung huyết con mắt nhìn xem Triệu Ngọc, biểu lộ trở nên càng thêm vặn vẹo khó coi, thân thể cũng đang không ngừng run rẩy.

"Hô. . ." Triệu Ngọc thở phào một cái, từ phần mềm phía trên một chút mấy lần, sau đó đem điện thoại đặt tới Hách Cương trước mặt, trịch địa

hữu thanh nói, "Hách Cương! Chỉ cần ta động một chút ngón tay, con trai ngươi thời gian thực định vị liền sẽ gửi đi đến Lương Vạn Càn trên điện thoại di động, hậu quả nha. . ."

"Ngươi. . . Ngươi dám! ?" Hách Cương bỗng nhiên như đầu phẫn nộ trâu đực gầm hét lên, "Ngươi đây là phạm pháp, là giết người!"

"Hừ! Ngươi còn có mặt mũi nói với ta phạm pháp! ?" Triệu Ngọc lạnh như hàn băng nói, "Hách Cương, mình thiếu nợ, phải tự mình đến hoàn lại! Qua 26 năm thì thế nào? 4 cái hồn nhiên ngây thơ hài tử, 1 cái lo cho gia đình nam nhân tốt tốt lái xe, còn có cái kia chịu đủ ngươi tàn phá, hiện tại sống không bằng chết Lương Tư Tư! Nhiều ít cái gia đình bị các ngươi tự tay hủy diệt! ? Tính mạng của bọn hắn liền không đáng tiền sao! ? Các ngươi ngay cả tối thiểu nhất nhân tính đều không có, các ngươi đều là súc sinh, táng tận thiên lương súc sinh! Ôi. . . Thóa. . ."

Triệu Ngọc một cục đờm đặc nôn tại Hách Cương trên mặt, rống to: "Ta vì cái gì không dám? Con của ngươi là hảo nhi tử, người khác hài tử cũng không phải là hảo hài tử rồi? Ta cảm thấy, chẳng những Lương Vạn Càn rất tình nguyện để ngươi nhi tử cho hắn nữ nhi chôn cùng, vô số những bọn người đứng xem, cũng sẽ không để ý Hách Gia Tuấn chết sống! ? Bọn hắn ngược lại sẽ bởi vì Hách Gia Tuấn chết, mà cảm thấy đại khoái nhân tâm!

"Hách Cương!" Triệu Ngọc lại lần nữa gầm thét một tiếng, giống như thể hồ quán đỉnh, điếc tai phát hội, "Con của ngươi xong! Ngươi phải nhớ kỹ, hắn là chết tại trên tay của ngươi!"

Nói, Triệu Ngọc mở ra ngón cái, liền muốn nhấn cái nút.

"Chậm! Chậm rãi chậm! Không muốn! Không muốn a!" Thời khắc mấu chốt, liếm độc chi tình thình thịch bộc phát, để Hách Cương rốt cuộc không chịu nổi, nhất thời giống giống như điên rống to, "Cảnh. . . Cảnh sát! Ta van ngươi, tuyệt đối không nên a! Ta cũng chỉ có nhà tuấn như

thế một đứa con trai. . . Hài tử. . . Hài tử là vô tội!" Hách Cương đã lệ rơi đầy mặt, khóc ròng ròng, "Tốt! Nếu như. . . Nếu như ta thành thật khai báo, van các ngươi, nhất định phải bảo vệ tốt con của ta! Được hay không! ?"

Chương 224: Chương 224: Tội ác nguồn gốc từ tội ác

Chương 224: Tội ác nguồn gốc từ tội ác

27 năm trước.

Đêm thu.

Mỗ gia nhà trệt trong tiểu viện, Hách Cương chuẩn bị một bàn đơn giản thịt rượu, đang cùng chiến hữu Hám Văn Quân cùng Cao Dương cụng chén nâng cốc.

Hách Cương nhi tử Hách Gia Tuấn vừa mới xuất sinh một tháng, một trận này, cũng coi là vì hài tử mà chúc mừng tiệc đầy tháng.

Bất quá, rượu mặc dù là rượu mừng, nhưng trên bàn rượu bầu không khí lại hết sức kiềm chế. Bởi vì Hách Cương người yêu a quân, vừa mới tra ra, được một loại gọi là tái sinh chướng ngại tính thiếu máu tật bệnh, loại bệnh này là bệnh bạch huyết một loại, căn cứ ngay lúc đó chữa bệnh điều kiện, liền là một loại đủ để trí mạng bệnh nan y.

"Cương ca, " Cao Dương nhìn ra Hách Cương buồn khổ, lúc này khuyên nhủ, "Bằng không, mấy anh em góp ít tiền, ngươi mang tẩu tử đến thủ đô bệnh viện lớn đi xem một chút đi! Muốn vạn nhất có biện pháp đâu?"

"Ai!" Hách Cương uống cạn trong miệng rượu đế, tích tụ sầu muộn lời nói, "Vô dụng! Nhà ai bệnh viện lớn cũng không được! Ta hỏi qua,

muốn cứu ngươi tẩu tử mệnh, chỉ có thể ra ngoại quốc động cái gì giải phẫu, nhưng là. . . Tiền a!"

"Cương ca, thiếu bao nhiêu, ngươi nói chuyện!" Cao Dương vỗ bộ ngực nói, "Chúng ta nghĩ biện pháp giúp ngươi góp!"

"Không được! Khẳng định không đủ!" Hách Cương lắc đầu, "Quang thủ thuật phí liền chí ít 40 vạn! Liền là đem chúng ta ba người phòng ở tất cả đều mua, cũng còn kém xa lắm đâu! Lão thiên gia, ta Hách Cương mệnh làm sao như thế không tốt! Chẳng lẽ, nhi tử ta vừa sinh ra tới, liền không có mẹ sao?"

"Cương ca!" Cao Dương khuyên nhủ, "Có lẽ người hiền tự có thiên tướng, không chừng, là các đại phu nhìn lầm đây? Cha mẹ ta đều là dược tài khô, bằng không, để bọn hắn giúp tẩu tử tìm lão trung y xem một chút đi!"

"Chờ một chút!" Ai ngờ, hồi lâu không nói gì Hám Văn Quân, bỗng nhiên đặt chén rượu xuống, nói với Hách Cương, "Cương ca! Ta có cái đến tiền nhanh mua bán, không biết, ngươi có chịu hay không làm? Nếu là thành, tẩu tử ra ngoại quốc tiền trị bệnh, khả năng còn có có dư đâu!"

"Cái gì mua bán? Mau nói!" Hách Cương giống như là bắt lấy cây cỏ cứu mạng, bắt lại Hám Văn Quân tay, "Ta cùng a quân từ nhỏ thanh mai trúc mã, cùng nhau lớn lên! Chỉ cần có thể cứu được a quân, ta cái gì đều chịu làm!"

"Ta thuyết văn quân a!" Cao Dương lo lắng hỏi, "Cái gì mua bán a? Không phải là phạm pháp a?"

"Sao có thể làm chuyện phạm pháp đâu?" Hám Văn Quân nói, "Các ngươi nghe nói qua Trình Tam Lý người này sao? Hắn tại Ngân Bàn sơn nhận thầu một mảng lớn cũ mỏ bạc, hiện tại kiếm lật trời đều!"

"Nhận thầu mỏ bạc? Đáng tin cậy sao?" Cao Dương lo lắng.

"Làm sao không đáng tin cậy?" Hám Văn Quân nói,

"Ta chính là khảo sát đội, ta nói với các ngươi a, ta nghe được nội bộ tin tức, nói Ngân Bàn sơn bạc còn lâu mới có được khai thác ánh sáng, chỉ cần có thể nhìn đúng quặng mỏ, bảo đảm có thể phát đại tài!"

"Thế nhưng là. . ."

"Ta gần nhất nghe nói, " Hám Văn Quân tiếp tục, "Trình Tam Lý nhận thầu quặng mỏ, chỉ còn lại có không nhiều hai ba cái, mấy cái kia hố, đều là không tốt lắm đào cứng rắn hố, cần một lần nữa tiến một nhóm thiết bị mới có thể mở hái! Trình Tam Lý đã kiếm đủ rồi, ngại quá phiền phức, cho nên bắn tiếng, có vui ý làm, hắn có thể chuyển bao ra ngoài.

"Đường dây này, ta có thể dựng vào.

"Cương ca! Mặc dù đầu tư lớn hơn một chút, nhưng là một khi mở ra bạc đến, chẳng những tẩu tử có thể cứu, chúng ta ca ba đều sẽ phát đại tài đâu!"

"Ừm. . ." Hách Cương vội hỏi, "Như vậy giai đoạn trước đầu nhập, phải bao nhiêu tiền vậy?"

"Chuyển bao phí chí ít 5 vạn, thiết bị cũng kém không nhiều năm sáu vạn bộ dáng!" Hám Văn Quân trả lời.

"Nhiều như vậy? Chúng ta không có a?" Cao Dương khó xử.

"Liều mạng!" Hách Cương lại là chém đinh chặt sắt nói, "Vì cứu a quân, ta quyết định đánh cược một lần! Cùng lắm thì, đem phòng ở bán!"

"Kia. . . Tốt a!" Cao Dương gật đầu, "Ta cũng đi cùng ta cha mẹ mượn

một chút, cho ngươi góp một góp!"

. . .

Bốn tháng sau.

Ngân Bàn sơn quặng mỏ.

Hách Cương ba người hao hết ngàn khó vạn khổ, rốt cục đưa vào tới mới thiết bị, bắt đầu ở Trình Tam Lý trong tay chuyển bao tới trong hầm mỏ khai thác mỏ bạc.

Kết quả, trải qua hơn mười ngày khai thác, trong hố quả thật truyền đến tin tức tốt, nói bọn hắn đụng đại vận, trúng một cái hiếm thấy đại bạc đống! Một khi khai thác ra, nói không chừng sẽ có hơn trăm vạn lợi nhuận!

Một khắc này, Hách Cương kích động đến cho lão thiên gia quỳ xuống là gào khóc! Không ngừng lẩm bẩm, nói a quân cuối cùng được cứu rồi!

Nhưng mà, trong lúc tin tức truyền đến Trình Tam Lý trong tai về sau, hám lợi đen lòng, lòng tham không đáy Trình Tam Lý chợt dẫn người xâm nhập khu mỏ quặng, đơn phương xé bỏ hiệp ước, không nhận trướng!

Hách Cương ba người tự nhiên không phục, muốn cùng Trình Tam Lý lý luận, nhưng mà Trình Tam Lý thế lực cực lớn, lúc này đem cái này ca ba hành hung một trận, cuối cùng chỉ trả lại bọn hắn chuyển bao quặng mỏ, cùng đưa vào thiết bị tiền.

Khi đó, Hách Cương đã đem phòng ở đều bán! Mắt nhìn thấy thu hoạch sắp đến, nhưng không ngờ gặp Trình Tam Lý như thế cái âm hiểm tiểu nhân!

Sau đó, Hách Cương đi tìm nhiều loại đường tắt, muốn tìm Trình Tam Lý đòi một lời giải thích, lại tất cả đều không có kết quả.

Mà đúng vào lúc này, tin dữ truyền đến, thê tử của hắn bởi vì xuất huyết não vỡ tan, cứu giúp vô hiệu, từ đây buông tay nhân gian, một tuổi Hách Gia Tuấn, cũng từ đây không có nương!

Từ khi thê tử qua đời một khắc này bắt đầu, Hách Cương với cái thế giới này liền đã triệt để tuyệt vọng! Hạt giống cừu hận từ trong lòng của hắn chôn thật sâu dưới, sau đó hắn, trong lòng chỉ còn lại có một cái tín niệm, đó chính là trả thù Trình Tam Lý, thay thê tử báo thù!

Vì thế, Hách Cương đem nhi tử đưa đến bà con xa nhà thu dưỡng, sau đó liên hợp Hám Văn Quân cùng Cao Dương, chuẩn bị cùng Trình Tam Lý liều chết đánh cược một lần.

Lúc ấy, Hám Văn Quân cùng Cao Dương tiền, cũng bị Trình Tam Lý hố sạch sành sanh, đồng dạng ở vào cùng đường mạt lộ, ghi hận trong lòng giai đoạn.

Thế là, ba người bắt đầu kế hoạch, muốn đem Trình Tam Lý bản nhân trói lại! Sau đó áp chế Trình Tam Lý, để người nhà của hắn giao nộp kếch xù tiền chuộc.

Hành động trước đó, ca nhi ba thăm dò Trình Tam Lý sinh hoạt quy luật, dự định tại hắn hồi mã phường trấn trên đường động thủ.

Nhưng mà, ba người trước kia chưa hề làm qua bắt cóc hoạt động, bọn hắn chợt phát hiện, nếu như muốn bắt cóc Trình Tam Lý, chí ít cần một chiếc xe hơi mới được.

Thế nhưng là, ba người sẽ không trộm xe, lại không có tiền, cho nên cuối cùng quyết định, dứt khoát từ trên đường đoạt một chiếc xe hơi được rồi.

Thế là, bọn hắn đi tới Miên Lĩnh trấn phụ cận trên đường lớn, vì che giấu tai mắt người, còn cố ý chui vào Hồ gia miệng đường hầm, dự định từ nơi đó đoạt một chiếc xe.

Kết quả, khác xe không có gặp được, lại vẫn cứ gặp Ngưu Vĩ Quang điều khiển màu đỏ xe van.

Ba người vốn là che mặt, đương Ngưu Vĩ Quang lái xe tiến vào đường hầm về sau, bọn hắn lập tức bức ngừng này xe, đồng thời bưng đao lên vọt tới trên xe.

Lúc ấy, Cao Dương là cái thứ nhất cầm đao xông lên xe, bởi vì là lần thứ nhất làm cướp bóc hoạt động, hắn lộ ra mười phần khẩn trương, vừa lên xe liền lớn tiếng gào to, muốn người trên xe tranh thủ thời gian xuống xe!

Ai ngờ, một kiện để hắn sụp đổ sự tình bỗng nhiên phát sinh, ngồi trên xe Lưu Hồng Tường, một chút liền nghe ra, lúc này hướng hắn hô một câu:

"Biểu cữu! Như thế nào là —— ngươi! ?"

Trong chốc lát, trong xe bầu không khí càng thêm đọng lại. Ba người lúc này mới thấy rõ ràng, nguyên lai ngồi trên xe, vậy mà đều là đeo bọc sách học sinh tiểu học!

Lúc đầu, Cao Dương cho rằng việc này bất quá là náo loạn một cái lớn Ô Long, bọn hắn ca ba hắn là mau trốn chạy!

Nhưng mà, đã đỏ lên tròng mắt Hách Cương lại hét lớn một tiếng, lập tức để Hám Văn Quân dùng đao chống đỡ lái xe cổ, mình thì dùng đao uy hiếp các học sinh đừng lộn xộn.

Ngay sau đó, theo Hách Cương ra lệnh một tiếng, xe một lần nữa thúc đẩy. . .

Chương 225: Chương 225: Khiến người giận sôi chân tướng

Chương 225: Khiến người giận sôi chân tướng

Tại bị bắt cóc trên đường, Ngưu Vĩ Quang một mực đau khổ năn nỉ Hách Cương bọn người, biểu thị mình nguyện ý đem xe đưa cho bọn họ, đồng thời cam đoan sẽ không đem bọn hắn nói ra, mời bọn họ phải tất yếu đem bọn nhỏ thả!

Nhưng là, bởi vì Lưu Hồng Tường đã nhận ra Cao Dương, Hách Cương làm sao có thể đem bọn hắn thả đi? Chỉ cần Lưu Hồng Tường trở về cùng đại nhân nói chuyện, ba người đời này coi như xong!

Kỳ thật, lúc kia, mặc kệ là Hách Cương cũng tốt, Hám Văn Quân cùng Cao Dương cũng được, ba người đồng dạng là hoang mang lo sợ, không biết làm sao, ai cũng không biết, tiếp xuống nên làm cái gì mới tốt?

Rơi vào đường cùng, bọn hắn đành phải dựa theo nguyên kế hoạch làm việc. Ba người trước hết để cho Ngưu Vĩ Quang đem xe van mở đến một nhà đã vứt bỏ xưởng sửa xe. Cao Dương từng tại nơi này đánh qua công, giờ phút này trời đã tối xuống tới, không người sẽ chú ý tới hành tung của bọn hắn.

Ở chỗ này, ba người dùng sớm chuẩn bị đồ tốt, cho ô tô một lần nữa phun ra một lần sơn, đem màu đỏ xe van đổi thành màu vàng, đồng thời đổi lại giả biển số xe.

Đây đều là Hách Cương chủ ý, Hách Cương dù sao cũng là cảnh sát thân phận, mặc dù không có làm qua phạm pháp hoạt động, lại là có mãnh liệt phản điều tra ý thức.

Bất quá, ngay tại phun xong sơn về sau, Cao Dương vẫn là cùng Hách Cương phát sinh một lần nghiêm trọng cãi lộn, thậm chí đều động thủ. Cao Dương kiên trì cho rằng, mục tiêu của bọn hắn là Trình Tam Lý, hắn là thả những hài tử này.

Nhưng mà, Hách Cương lại kiên quyết không thả, nói một khi thả đi con tin, bọn hắn tất cả kế hoạch tất cả đều sẽ ngâm nước nóng, về sau không những không chiếm được bất cứ thứ gì, còn chỉ còn lại có chạy trốn đến tận đẩu tận đâu mệnh!

Ai ngờ, ngay tại hai người cãi lộn say sưa thời khắc, đầu óc linh hoạt Hám Văn Quân chợt ngăn cản bọn hắn, đồng thời đưa ra một cái to gan ý nghĩ.

Hắn nói, đã dạng này, chúng ta vì sao không thay đổi một chút nguyên kế hoạch đâu? Những hài tử này đều là Miên Lĩnh các phú thương hài tử, bằng không, chúng ta đừng đi quản Trình Tam Lý, dứt khoát bắt cóc những hài tử này, cùng bọn hắn gia trưởng muốn tiền chuộc được rồi!

Hách Cương nghe xong lập tức tỉnh ngộ, cảm thấy việc này có thể thực hiện, thế nhưng là Cao Dương vẫn không làm, nói ta bắt cóc biểu cháu trai, đi bắt chẹt biểu tỷ, trên đời này nào có như thế hỗn trướng sự tình? Mà lại, tương lai coi như đạt được tiền chuộc, người sẽ làm thế nào? Thả hay là không thả?

Hám Văn Quân tranh thủ thời gian thuyết phục Cao Dương, nói chúng ta đơn giản liền là cầu tài mà thôi, không đáng vì thế đả thương người! Bằng không dạng này, chờ lấy được tiền chuộc, chúng ta liền cao chạy xa bay, đến địa phương khác đổi tên đổi họ, qua tiêu dao thời gian đi thôi!

Hách Cương cũng là đi theo cùng một chỗ khuyên, lúc này mới khuyên Cao Dương đồng ý.

Thế là, ba người bắt đầu một lần nữa thiết kế bắt cóc kế hoạch.

Thế nhưng là,

Đem người giấu ở xưởng sửa xe không phải biện pháp, nhất định phải tìm một cái ổn thỏa địa phương giấu kín mới được. Hám Văn Quân linh cơ khẽ động, lập tức nghĩ đến Ngân Bàn sơn những cái kia vứt bỏ quặng mỏ, lúc này mới trong đêm đem con tin vận chuyển đến nơi đó.

Bất quá, mặc dù quyết định chủ ý, nhưng là bởi vì không hiểu rõ những hài tử này gia trưởng tin tức, bọn hắn cũng không lúc này động thủ. Mà là một mực chờ đến Hách Cương tiến về Miên Lĩnh trấn, đem những này người điện thoại, địa chỉ, gia đình tình huống tất cả đều nghe ngóng tốt, đồng thời lại làm một phen chu đáo chặt chẽ kế hoạch về sau, lúc này mới cùng một chỗ biến thành hành động.

Ba ngày sau, Hách Cương cho hài tử các gia trưởng đánh tới bắt chẹt điện thoại.

Hách Cương biết được cảnh sát phá án sáo lộ, cho nên tại thu hoạch tiền chuộc quá trình bên trong, lợi dụng điện thoại công cộng, đem cảnh sát khiến cho sứt đầu mẻ trán, đầu óc choáng váng, cuối cùng an toàn đạt được kia bút kếch xù tiền chuộc.

Triệu Ngọc đoán được không sai, tại lấy tiền chuộc quá trình bên trong, từ đầu đến cuối chỉ có Hách Cương cùng Cao Dương hai người tham dự, Hám Văn Quân thì một mực lưu tại quặng mỏ, trông coi những con tin kia.

Cao Dương quen thuộc vách núi một vùng địa hình, đương Đào tiên sinh

đi vào vách núi thời điểm, Cao Dương cũng không đến bên dưới vách núi mặt đi, mà là đứng tại vách núi đối diện nơi nào đó trong rừng cây dùng kính viễn vọng quan sát đến hắn, đồng thời thông qua sớm sắp đặt tốt bộ đàm, chỉ huy Đào tiên sinh bỏ xuống tiền chuộc.

Kỳ thật, lúc ấy phía dưới vách núi chỉ có Hách Cương một người mà thôi. Hắn đem tiền chuộc đạt được về sau, đầu tiên là hủy đi máy theo dõi, sau đó liền đem tiền chuộc hội tụ đến một cái bao lớn bên trong, bởi vì Đào tiên sinh nhà tiền chuộc đều là mới phiếu, phân lượng hơi nhẹ, cho nên hắn liền ngay cả bao da cũng cùng nhau mang đi!

Lúc này, nhất tuyệt một chiêu mà đến rồi!

Theo lý thuyết, Hách Cương mang theo nhiều tiền như vậy, không có khả năng đào thoát cảnh sát vây bắt.

Nhưng mà, giảo hoạt Hách Cương lại trước kia chuẩn bị kỹ càng, khi hắn đạt được tiền chuộc về sau, hắn chỉ là đem tiền dẫn tới Cao Dương kia một bên phía dưới vách núi, sau đó dùng trước đó chuẩn bị xong dây thừng, đem tiền chuyển đến trên núi, sau đó mình cũng vịn dây thừng lên núi.

Lúc ấy, không chỉ độ cao dương ở trên núi chờ lấy, chiếc kia đã sửa lại nhan sắc xe van cũng ở đó. Cao Dương quen thuộc trong rừng rậm đường nhỏ, hai người đem tiền chứa vào trên xe về sau, liền thừa dịp bóng đêm, lái xe chạy thục mạng.

Lúc ấy, cảnh sát lực chú ý tất cả đều tại dưới vách núi, căn bản không nghĩ tới bọn hắn sẽ đến một chiêu như vậy ve sầu thoát xác.

Một chút đạt được kia nhiều tiền, Cao Dương tự nhiên phá lệ hưng phấn, lúc kia, hắn còn ngây ngốc cho rằng, tiếp xuống, bọn hắn sẽ thả con tin, mà mình thì có thể cầm tiền cao chạy xa bay!

Ai ngờ, khi hắn mang theo tiền cái rương vừa về tới quặng mỏ, Hám Văn Quân liền xuất kỳ bất ý, ghìm chặt hắn cổ, Hách Cương cũng tới hỗ trợ, đem hắn làm hôn mê bất tỉnh!

Nguyên lai, Hách Cương cùng Hám Văn Quân đã sớm thương lượng xong, bọn hắn vô luận như thế nào cũng không thể để con tin còn sống trở về, một khi thân phận của bọn hắn bại lộ, dù là chạy trốn tới chân trời góc biển, cũng cuối cùng khó thoát pháp võng.

Cho nên, hai người trước kia quyết định muốn giết người diệt khẩu chủ ý! Chỉ là sợ Cao Dương phản ứng quá kích, lúc này mới sớm đem Cao Dương làm bất tỉnh.

Khi đó, Hám Văn Quân sớm bố trí xong thuốc nổ, chuẩn bị đem thuốc nổ sắp vỡ, hết thảy liền đều có thể thần không biết quỷ không hay hôi phi yên diệt.

Nhưng mà, để Hám Văn Quân vạn vạn không nghĩ tới là, tại lâm châm lửa trước đó, Hách Cương lại khăng khăng muốn đem cái kia nhỏ nhất Lương Tư Tư mang đi.

Hám Văn Quân làm sao cũng không thể lý giải, nói lưu lại như thế một người sống, há không tương đương bọn hắn hết thảy cố gắng tất cả đều uổng phí?

Nhưng mà, Hách Cương lại cố chấp nhất định phải đem Lương Tư Tư mang đi! Hắn đối Hám Văn Quân láo xưng, nói đứa bé này quá nhỏ, hắn muốn lấy một loại khác phương thức giải quyết!

Kỳ thật, Hách Cương mang đi Lương Tư Tư mục đích, hoàn toàn là ra ngoài cá nhân hắn nguyên nhân, bởi vì —— Lương Tư Tư cùng Hách Cương thê tử dáng dấp rất giống!

Hách Cương cùng thê tử a quân là từ nhỏ cùng nhau lớn lên, trước mắt

Lương Tư Tư cùng a quân lúc nhỏ, quả thực giống nhau như đúc, thật sự là quá giống! Chẳng những tướng mạo giống, thậm chí ngay cả nốt ruồi duyên vị trí đều không có sai biệt.

Lúc đầu, bởi vì a quân chết, Hách Cương đã mất hết can đảm, nhưng từ lúc nhìn thấy tiểu nữ hài này về sau, lại tựa như lại từ từ bay lên mới khát vọng. . .

Hám Văn Quân gặp Hách Cương khăng khăng ở đây, cũng là không có cách nào, đành phải tùy ý Hách Cương đem Lương Tư Tư mang đi.

Lúc ấy, các con tin tất cả đều bị trói buộc hai tay, trên ánh mắt còn che mắt che đậy. Thẳng đến Hám Văn Quân nhóm lửa thuốc nổ kíp nổ thời điểm, bọn nhỏ còn ngây thơ coi là, mình có thể trốn qua một kiếp.

Nào biết được, phát rồ Hách Cương cùng Hám Văn Quân, căn bản không muốn cho bọn hắn còn sống.

Bất quá, Ngưu Vĩ Quang dù sao cũng là cái đại nhân, khi hắn nghe được thuốc nổ kíp nổ gai đâm âm thanh lúc, bản năng ý thức được không tốt, đúng là chợt từ dưới đất thoát ra, muốn trốn bán sống bán chết.

Ai ngờ, công bằng, hắn vừa vặn đâm vào Hách Cương trên thân. Lúc ấy Hách Cương trên thân chính cõng Đào tiên sinh bao da, va chạm phía dưới, bao da rơi vào trên mặt đất, Hách Cương cũng bị Ngưu Vĩ Quang đụng đổ trên mặt đất!

Ngưu Vĩ Quang mặc dù hai tay bị trói, lại là khí lực rất lớn, ép tới Hách Cương không đứng dậy được.

Kinh hãi phía dưới, Hách Cương vội vàng móc ra chủy thủ, đối Ngưu Vĩ Quang ngay cả đâm vài đao, lúc này mới đem nó đâm ngã.

Lúc đầu, Hách Cương còn muốn đi nhặt tiền chuộc, nhưng lúc này,

thuốc nổ sắp bạo tạc, Hám Văn Quân kinh hãi bên trong mau đem Hách Cương kéo ra ngoài.

Hai người vừa lui ra ngoài, mãnh liệt thuốc nổ liền đã bạo tạc. Một nháy mắt, toàn bộ quặng mỏ bụi mù tràn ngập, Ngưu Vĩ Quang cùng với khác bốn đứa bé, tất cả đều bị vùi lấp tại đổ sụp quặng mỏ phía dưới. . .

Đương Cao Dương tỉnh lại, đồng thời biết được chân tướng về sau, cả người đều hỏng mất. Nhưng việc đã đến nước này, hắn cũng không có nửa điểm biện pháp. Mà lại, trong lòng của hắn tràn ngập sợ hãi, sợ Hách Cương hai người sẽ ngay cả hắn cũng cùng nhau giết diệt khẩu!

Thật đáng buồn chính là, phạm vào như thế khiến người giận sôi tội ác về sau, Hách Cương nhưng không có nửa điểm hối hận, hắn phảng phất đột nhiên thăng hoa, tại chỗ thoả thuê mãn nguyện nói cho Hám Văn Quân cùng Cao Dương, nói từ nay về sau, ai cũng đừng nhắc lại quá khứ. Đã dạng này, chúng ta chẳng bằng liền chân thật lưu tại Tần Sơn, cũng không đi đâu cả!

Ngay tại Tần Sơn, khai sáng thuộc về bọn hắn —— cơ nghiệp!

Chương 226: Chương 226: Tuyệt vọng tất nhiên

Chương 226: Tuyệt vọng tất nhiên

Bạo tạc qua đi, ba người cũng không lập tức rời đi, mà là lợi dụng dưới núi một cái hố đất, đem xe van như vậy chôn xuống.

Mặc dù đã mất đi Đào tiên sinh kia một bao da tiền, nhưng là ba người dù sao đạt được nhiều như vậy tiền mặt, cũng không cảm thấy đến cỡ nào đáng tiếc. Mà lại, bọn hắn cảm thấy bạo tạc mãnh liệt, chỉ cho là tiền đã bị tạc không có, sau đó cũng chưa từng nghĩ tới lại muốn trở về đào móc.

Chỉ là mấy năm sau, Hám Văn Quân lại trở lại nơi đó một lần, lo lắng có người xông lầm trong đó, hắn dùng hàng rào gỗ đem đổ sụp quặng mỏ vây lại.

Hách Cương quyết định là đúng, chính vì bọn họ lúc trước không có chạy trốn, cho nên cảnh sát một mực không có tra được bọn hắn trên đầu tới.

Càng mấu chốt một điểm là, ba người này nguyên bản cũng không phải là hướng về phía năm đứa bé đi, tựa như Triệu Ngọc đoán như thế, cái này lên chấn kinh Tần Sơn bắt cóc đại án nguyên bản là đến từ một trận ngoài ý muốn!

Cảnh sát điều tra phi thường khó khăn, rất khó tìm đến cùng tự.

Hách Cương mặc dù bán mất phòng ở, nhưng cuối cùng vẫn là chuộc trở về. Hắn liền tại nhà mình trong phòng đào một cái bí ẩn tầng hầm, từ đây đem Lương Tư Tư an trí ở bên trong.

Hách Cương làm người cẩn thận kín đáo, mãi cho đến hắn lên như diều gặp gió hôm nay, cũng chưa từng để Lương Tư Tư xuất hiện tại bất luận cái gì những người khác trước mắt. Thậm chí ngay cả thân nhi tử Hách Gia Tuấn, cũng chưa từng gặp qua.

Vụ án bắt cóc về sau, Hách Cương ba người cũng là trôi qua cực kỳ cẩn thận, liên tiếp ẩn nhẫn mấy năm, cũng không có sử dụng kia bút kếch xù tiền chuộc, thẳng đến phong thanh giảm đi về sau, lúc này mới bắt đầu bọn hắn lập nghiệp đại kế.

Hách Cương từ đi công việc, lợi dụng kếch xù tiền chuộc buôn bán, mở nhà máy, văn phòng, nương tựa theo hắn hơn người can đảm, dần dần xông ra một phiến thiên địa.

Sau đó, hắn mua bán càng làm càng lớn, thế lực cũng càng lúc càng lớn, tại Tần Sơn cấp tốc quật khởi.

Lúc này, hắn rốt cục có đối kháng Trình Tam Lý vốn liếng, liền do này triển khai hắn điên cuồng báo thù, bắt đầu nghĩ hết tất cả biện pháp, không tiếc bất kỳ giá nào, không ngừng chèn ép Trình Tam Lý, cuối cùng đưa đến Trình Tam Lý thảm đạm kết thúc!

Trình Quang Minh nói không sai, Hách Cương làm người tâm ngoan thủ lạt, tìm người Trình Tam Lý nữ nhi sự tình, đích thật là hắn chỉ điểm! Mà lại, nếu như không phải Trình Tam Lý đem Trình Quang Minh giấu đi, Trình Quang Minh cũng khó thoát truy sát, bất tử cũng bị tàn phế!

Lại sau này, liền phát sinh Trình Quang Minh ám sát Hách Cương sự kiện, Hách Cương đại nạn không chết, lập tức triển khai điên cuồng trả

thù, chẳng những dùng tiền xử nặng Trình Quang Minh, hơn nữa còn mướn người đánh mù ánh mắt của hắn. . .

Hách Cương người này, có một loại bệnh trạng chấp niệm. Bởi vì có Lương Tư Tư tồn tại, hắn một mực coi Lương Tư Tư là thành chết đi thê tử a quân, mặc dù tại trên thương trường phong sinh thủy khởi, nhưng lại chưa bao giờ cùng những nữ nhân khác phát sinh qua quan hệ.

Ngoại giới cũng đều tưởng rằng Hách Cương dài tình, lại vạn không nghĩ tới, trong này vậy mà lại có như thế kinh thiên nghiệt chướng. . .

Từ xưa tới nay, Hách Cương cùng Lương Tư Tư bí mật, chỉ có Hám Văn Quân cùng Cao Dương hai người biết được.

Từ lúc Hách Cương sáng lập Dung Thiên tập đoàn đến nay, Hám Văn Quân một mực là Hách Cương phụ tá đắc lực, giúp Hách Cương xử lý qua không ít khó giải quyết vấn đề. Làm báo đáp, Hách Cương trực tiếp đem danh hạ kim loại màu công ty giao cho hắn phản ứng.

Nhưng mà, đối với một tên khác đồng bọn Cao Dương, lại hoàn toàn khác biệt. Vụ án bắt cóc một chuyện, để Cao Dương nhận lấy nghiêm trọng kích thích, trạng thái tinh thần một mực không tốt.

Mặc dù Hách Cương cùng Hám Văn Quân cực lực trợ giúp qua hắn, nhất là tại tiền bên trên chưa từng bạc đãi. Thế nhưng là, thật sâu cảm giác tội lỗi, để Cao Dương mỗi ngày sống mơ mơ màng màng, ngơ ngơ ngác ngác, cuối cùng đưa đến nghiêm trọng tinh thần tật bệnh, tiến vào bệnh viện tâm thần.

Mà lại, nằm viện về sau, hắn thường xuyên hồ ngôn loạn ngữ, kể một ít ám chỉ Miên Lĩnh án sự tình ra.

Cuối cùng, Hách Cương cùng Hám Văn Quân cảm thấy không lành, cảm thấy không thể còn như vậy dung túng đi xuống, một khi có người để

bụng, hậu quả khó mà lường được.

Thế là, hai bọn họ hợp mưu, phái cái kia trên mặt có sẹo bảo tiêu chui vào bệnh viện tâm thần, cho Cao Dương tiêm vào một loại có thể khiến trái tim chết vội dược vật, đem nó mưu hại!

Bởi vì Cao Dương không có thân nhân, viện phương cũng không truy đến cùng việc này. Tại Hách Cương bí mật an bài xuống, lúc này mới đem Cao Dương vội vàng nhập táng xong việc.

Cao Dương vừa chết, lại theo thời gian kéo dài, Hách Cương trôi qua càng thêm yên tâm thoải mái, cho rằng cả đời này, sẽ không còn có người nhòm ngó bí mật của hắn.

Nhưng mà, ông trời mở mắt, coi như hài tử nhóm cùng Ngưu Vĩ Quang thi cốt từ quặng mỏ móc ra, năm đó Miên Lĩnh đại án lại bị mang lên tin tức đầu đề về sau, Hách Cương thật dọa sợ. Hắn tranh thủ thời gian tìm tới Hám Văn Quân, cùng hắn cùng bàn đối sách, hai người thậm chí còn làm xong lẩn trốn chuẩn bị.

Vì thế, hai người còn tốn hao rất đại lực khí, chẳng những xóa đi rất nhiều cùng Trình Tam Lý có liên quan manh mối, còn mật thiết chú ý cảnh sát nhất cử nhất động.

Thế nhưng là, hai người nơm nớp run run đợi mấy ngày sau, cũng không có nhìn thấy cảnh sát tra án tiến triển, thông qua nhiều mặt nghe ngóng về sau, bọn hắn thế mới biết, nguyên lai đừng nhìn cảnh sát tìm được thi cốt, thế nhưng là bởi vì manh mối quá ít, bọn hắn căn bản là không có cách tra được trên đầu của mình tới.

Thế là, hai người cảnh giác rốt cục dần dần buông xuống. Mà Hách Cương thì vẫn như cũ may mắn cho rằng, chỉ cần hắn không đi, liền không có người sẽ hoài nghi hắn! Mà càng quan trọng hơn là, hắn cũng không nỡ mình vất vả cả một đời đánh xuống cơ nghiệp.

Nhưng mà, thẳng đến Triệu Ngọc xuất hiện, Hách Cương may mắn lúc này mới tuyên cáo kết thúc!

Cùng ngày, tại Diêu Giai đính hôn điển lễ bên trên, Triệu Ngọc bỗng nhiên nâng lên Miên Lĩnh án, Hám Văn Quân cùng Cao Dương chờ mẫn cảm chữ, không thể nghi ngờ để Hách Cương như gặp sét đánh, cảm thấy mọi loại rung động.

Hắn làm sao cũng không nghĩ ra, một cái nho nhỏ cảnh sát, thế mà thật có thể đem Miên Lĩnh án tra được trên đầu của hắn.

Là như thế, hắn nơi nào còn có quấy nhiễu Diêu Giai đính hôn nghi thức tâm tư, mau để cho thủ hạ nghe ngóng Triệu Ngọc tình huống đi. Mặc dù hắn tại trên yến hội biểu hiện được bất động thanh sắc, thế nhưng là nội tâm lo lắng cùng bất an, lại là sớm đã nhảy lên lên tới đỉnh điểm.

Yến hội vừa mới tan cuộc, hắn liền sớm trở lại Dung Thiên cao ốc nghe ngóng tin tức đi.

Lần này, Triệu Ngọc lại đoán đúng!

Cái kia cuối cùng cho Hách Cương đánh tới thần bí điện thoại người, chính là Hám Văn Quân. Hám Văn Quân nhắc nhở Hách Cương, nói đã có cảnh sát tra được trên đầu của hắn, để Hách Cương sớm làm chuẩn bị.

Mà lại, Hám Văn Quân còn chính thức nâng lên Lương Tư Tư vấn đề, nói Lương Tư Tư là năm đó lưu tới duy nhất chứng cứ, chỉ cần Lương Tư Tư biến mất, dù là cảnh sát thật tìm tới cửa, cũng hoàn toàn bắt bọn hắn không có cách nào!

Dạng này, Hách Cương mới rốt cục manh động muốn nổ súng giết chết Lương Tư Tư suy nghĩ. Nhưng mà, 26 năm qua nghiệt tình, đã để Hách Cương coi Lương Tư Tư là thành thê tử của hắn a quân, trở thành hắn

duy nhất tâm lý an ủi, hắn vô luận như thế nào cũng không xuống tay được.

Ngày ấy, đừng nói Triệu Ngọc cuối cùng kịp thời giết tới, liền là không được, hắn cũng chưa chắc thực sẽ chụp xuống súng ngắn cò súng.

Nhưng là, hiện tại đến xem, đây hết thảy đều đã không có chút ý nghĩa nào!

Đương Hách Cương từ đầu đến cuối giao phó xong về sau, hiện trường lập tức lâm vào hoàn toàn yên tĩnh, Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh tất cả đều im lặng im lặng.

Không riêng gì bọn hắn, phòng thẩm vấn bên ngoài, ngay tại đơn mặt pha lê sau lắng nghe thẩm vấn Chu cục trưởng, Loan cục dài còn có một đám thám viên nhóm, đồng dạng một câu cũng nói không nên lời.

Không nghĩ tới, chấn kinh Tần Sơn Miên Lĩnh đại án chân tướng, thế mà lại là như thế một cái bộ dáng!

Ngoài ý muốn cướp bóc, không chuyên nghiệp bắt cóc, tàn nhẫn giết con tin, rơi vào hiện trường tiền chuộc cùng mất tích không thấy con tin, tất cả nỗi băn khoăn, bây giờ tất cả đều bị một đầu đơn giản cố sự tuyến chỗ xâu chuỗi lên, để cho người ta đã cảm giác ngạc nhiên, lại cảm thấy hợp tình hợp lý. . .

Nguyên lai, cái này lên Miên Lĩnh đại án cũng không có mọi người tưởng tượng được phức tạp như vậy.

Mà lại, Trình Tam Lý hoàn toàn chính xác từ trong vụ án đóng vai trọng yếu nhân vật, nhưng hắn nhưng lại cùng Miên Lĩnh án bản thân không quan hệ. Thế nhưng là, ngươi nói không quan hệ đi, nhưng Trình Tam Lý sở tác sở vi, nhưng cũng là thúc đẩy Miên Lĩnh đại án trực tiếp nhân tố.

Bản án phá!

Một kiện như thế kinh thiên đại án, rốt cục chân tướng rõ ràng, tra ra manh mối!

Nhưng mà, cùng dĩ vãng phá án sau cảm giác đồng dạng, Triệu Ngọc cảm giác không ra nửa chút mừng rỡ, ngược lại tâm tình đột nhiên trở nên ngột ngạt nặng nề.

Nếu như, Trình Tam Lý lúc trước không có xé bỏ hiệp ước;

Nếu như, lúc trước tiến vào đường hầm không phải Ngưu Vĩ Quang điều khiển xe van;

Nếu như, lúc trước Lưu Hồng Tường không có hô kia một tiếng "Biểu cữu!"

Nếu như, Lưu Hồng Tường hô xong biểu cữu về sau, Hách Cương ba người như vậy chạy trốn;

Nếu như, cầm tới tiền chuộc về sau, Hách Cương cùng Hám Văn Quân phàm là có một chút chọn người tính. . .

Như vậy. . . Miên Lĩnh án có phải hay không liền sẽ không phát sinh đây? Thế nhưng là, tại cái này từng cái nếu như phía sau, lại tựa hồ ẩn giấu đi một loại nào đó làm người tuyệt vọng tất nhiên. . .

Lòng người hiểm ác, tội nghiệt ngập trời.

Đối mặt 4 cái còn đeo túi sách hài tử, Hách Cương bọn người lại có thể như thế tâm ngoan, đem bọn hắn dùng thuốc nổ nổ chết! Bực này tàn nhẫn, quả thực táng tận thiên lương, nhân thần cộng phẫn!

Vì thế, bọn hắn nhất định phải tiếp nhận chính nghĩa —— thẩm phán! ! !

Chương 227: Chương 227: Coi trọng ta rồi?

Chương 227: Coi trọng ta rồi?

Miên Lĩnh án phá!

Một lần danh xưng Tần Sơn thứ nhất án chưa giải quyết Miên Lĩnh đặc biệt lớn bắt cóc án giết người —— rốt cục phá! !

Biết được tin tức này, Dung Dương phân cục trên dưới chấn động, toàn viên phải sợ hãi! Tại Chu cục trưởng tự mình chỉ huy an bài xuống, thám viên nhóm lập tức triển khai khua chiêng gõ trống đến tiếp sau công việc.

Làm lần này phá án hạch tâm nhân viên, Triệu Ngọc tự nhiên không thể bỏ qua công lao. Nhưng mà, giờ này khắc này, Triệu Ngọc còn chưa kịp đạt được lãnh đạo cùng các đồng nghiệp khích lệ, lại bị Miêu Anh ngăn ở nhà vệ sinh nam phía ngoài bồn rửa tay bên cạnh.

Triệu Ngọc cũng là không ngờ đến, hắn vừa giải xong tay, liền bị Miêu Anh ngăn ở nơi này.

"Triệu Ngọc, ngươi đến cùng có ý tứ gì?" Miêu Anh quờ lấy Triệu Ngọc cổ áo, đem hắn cả người đè vào trên tường, tức giận chất vấn, "Hách Cương nói được rõ ràng, hắn căn bản không có bắt cóc ngươi! Ngươi mau nói, đêm qua tại Dung Thiên cao ốc, đến cùng xảy ra chuyện gì? Ngươi là thế nào biết Hách Cương cầm tù Lương Tư Tư chuyện?"

Chuyện cho tới bây giờ, Triệu Ngọc cũng không có cần thiết giấu giếm, liền trực tiếp nói cho Miêu Anh: "Miêu tổ trưởng, ta thỉnh thần tiên các bằng hữu giúp một chút chuyện nhỏ, nghe trộm một chút Hách Cương tư ẩn! Không nghĩ tới, thật đúng là để cho ta thám thính đến Hách Cương kinh thiên đại bí mật! Thế nhưng là đâu, ta không có chứng cứ, liền không thể thỉnh cầu chi viện, dưới tình thế cấp bách, mới suy nghĩ như thế một ý kiến!"

"Triệu Ngọc!" Miêu Anh lập tức nổi trận lôi đình, dùng cánh tay hung hăng đè ép một chút Triệu Ngọc cổ họng, "Ngươi còn nói hươu nói vượn đúng hay không? Hừ, uổng ta liều chết đến tiến đến cứu ngươi, ngươi vậy mà nói láo gạt ta? Nói cho ta, ngươi có phải hay không trên người Hách Cương trang máy nghe trộm? Ngươi làm như thế, nguy hiểm cỡ nào ngươi biết không?"

"Miêu tổ trưởng, đây không phải ngươi dạy ta sao?" Triệu Ngọc khinh thường phản bác, "Không phải ngươi nói muốn bức bách một chút Hách Cương sao? Có táo không có táo đánh trước một gậy lại nói! Hắc hắc! Thế mà thật đúng là đánh ra táo mà tới hắc! Vẫn là cái siêu cấp lớn táo chút đấy!"

"Ngươi. . ." Miêu Anh lại lần nữa dùng sức đỡ lấy, lại hỏi, "Nói như vậy, hôm qua, ngươi tại Tần Sơn cầu lớn bên trên bắt được Hách Cương, cũng không phải ngẫu nhiên rồi? Ngươi trước kia liền biết hành tung của hắn?"

"Cái này thật đúng là không biết!" Điểm này, Triệu Ngọc tự nhiên không thể thừa nhận, vội nói, "Không tin, ngươi có thể hỏi Trương Cảnh Phong cùng Lương Hoan đi, chúng ta thật là tại đầu cầu vô ý đụng tới! Ta xem xét là Hách Cương, tranh thủ thời gian liền đem xe đụng tới. . . Lốp bốp, Hách Cương còn có súng đâu! Ngươi không nhìn thấy ta có bao nhiêu dũng mãnh phi thường!"

"Triệu Ngọc!" Miêu Anh căn bản không tin, giận dữ quát, "Ngươi biết chuyện không báo, ngươi quá ích kỷ! Ngươi chỉ muốn mình tiền truy nã, thế nhưng là, muốn vạn nhất bắt không ở Hách Cương làm sao bây giờ? Ngươi nghĩ tới hậu quả. . ."

Ai ngờ, Miêu Anh còn chưa nói xong, Triệu Ngọc lại đột nhiên đem Miêu Anh cổ tay khẽ đảo, sau đó xoay người lại, nhanh chóng đem Miêu Anh thọt tới trên tường, đồng thời dính thật sát vào thân thể của nàng, tới một cái trong truyền thuyết kề mặt bích đông!

Lần này tới cực kì đột nhiên,

Mà lại Triệu Ngọc cũng tăng thêm lực đạo, để Miêu Anh không kịp phản ứng, cùng Triệu Ngọc tới cái tiếp xúc thân mật, mặt bá đỏ lên!

"Miêu tổ trưởng!" Triệu Ngọc trên mặt nhưng như cũ ngang bướng, "Không cần nói nhiều! Ta tất cả đều minh bạch! Ngươi bây giờ mắng ta, trách cứ ta, tất cả đều là bởi vì ngươi lo lắng ta, sợ ta xảy ra chuyện! Ta thật sự là quá cảm động, ngươi như thế quan tâm ta, có phải hay không, ngươi đã coi trọng ta rồi? Ta thế nhưng là rất vui vẻ đâu. . ."

Nói, Triệu Ngọc vậy mà lại không có chút nào xấu hổ đem miệng hướng Miêu Anh trên mặt thiếp, ý đồ lại một lần nữa âu yếm.

"Hỗn đản!" Miêu Anh há có thể để hắn toại nguyện, một cái phản cánh tay cầm nã, đem Triệu Ngọc thay đổi tới, sau đó hai tay một cắt, hai người liền đổi một vị trí, Triệu Ngọc mặt bị Miêu Anh hung hăng đặt tại trên tường.

"Triệu Ngọc! Ngươi đồ vô sỉ này!" Miêu Anh thấp giọng gầm thét lên, "Chẳng biết xấu hổ hỗn đản! Ta lo lắng ngươi, là bởi vì hai ta còn có hợp tác, còn có nhiệm vụ bí mật! Ai sẽ coi trọng ngươi cái này hỗn đản. . ."

"Ai u. . ." Triệu Ngọc gặp Miêu Anh xuống tay độc ác, phản kháng

không được, dứt khoát ngay tại chỗ giả ngu làm ra thống khổ hình, "Cánh tay của ta. . . Cánh tay. . ."

Miêu Anh lúc này mới nhớ tới Triệu Ngọc bả vai có tổn thương, vội vàng buông lỏng xuống tay. Ai ngờ, Triệu Ngọc lại tại nàng buông tay một nháy mắt bạo khởi, trở tay bao quát, lại đem Miêu Anh đổi được vách tường vị trí bên trên.

Nhưng mà, Miêu Anh chính là trong đó cao thủ, mắt thấy Triệu Ngọc nổi lên, lập tức đưa tay đi bắt Triệu Ngọc cái cổ. Triệu Ngọc cũng nghiêm túc, vùi đầu vào Miêu Anh ngực, trực tiếp đem nàng bế lên, sau đó ừng ực một tiếng, đem nó đè vào bồn rửa tay bên trên, cả người đều ngồi ở ao xuôi theo phía trên.

"A. . ." Miêu Anh gặp Triệu Ngọc chạm đến mình mẫn cảm khu vực, nhất thời thẹn quá hoá giận, hướng về phía Triệu Ngọc phía sau lưng mãnh nện mấy quyền.

"Uy!" Triệu Ngọc bắt lại Miêu Anh tay, quát, "Miêu Nhân Phụng! Đủ a ngươi! Ngươi về sau đừng có lại đề cập với ta bí mật của ngươi nhiệm vụ có được hay không? Trang bức giả bộ rất đã sao? Chỉ dùng một cái nhi đồng điện thoại, liền đem ta lừa gạt! ? Lão tài xế mang mang ta? Sava Địch Tạp. . ."

Triệu Ngọc nói một nhóm lớn nhẹ dạ đến, nhưng những lời này nghe được Miêu Anh trong tai, vẫn không khỏi đến làm cho nàng giật nảy cả mình.

"Ngươi. . . Ngươi. . ." Miêu Anh trừng mắt lóe sáng mắt to, bất khả tư nghị hỏi, "Ngươi. . . Sao lại thế. . . Ngươi đã sớm biết?"

"Hừ!" Triệu Ngọc chăm chú nắm lấy Miêu Anh tay, "Ta ngay cả Hách Cương tư ẩn đều có thể đánh cắp đến, huống chi ngươi đây? Miêu Nhân Phụng, cho ngươi cái lời khuyên, về sau đừng có lại cùng ta chơi sáo lộ

có được hay không! Bằng không, ngươi sẽ chỉ tự tìm khó coi! Ngô ô. . ."

Nói, Triệu Ngọc còn ngâm nga tiểu khúc, mà cái này tiểu khúc, vừa vặn là lúc trước Miêu Anh khi tắm hừ kia thủ.

Kể từ đó, Miêu Anh càng là kinh ngạc đến nghẹn họng nhìn trân trối, trong chốc lát, trước mắt Triệu Ngọc càng phát ra trở nên thâm bất khả trắc! Nguyên lai, cái này nam nhân không chỉ có thể phá án, sẽ đùa nghịch lưu manh, mà lại, còn rất —— đáng sợ!

"Triệu Ngọc, ngọc ca, ngươi có phải hay không. . ."

Ai ngờ, ngay tại Miêu Anh cảm thấy mọi loại kinh ngạc thời điểm, Lan Bác bỗng nhiên từ bên ngoài chạy vào, trong miệng hô: "Triệu Ngọc, ngươi có phải hay không tại nhà cầu, Chu cục trưởng. . . Ân. . ."

Đương Lan Bác chạy vào toilet về sau, nhất thời bị trước mắt kỳ dị phong cảnh dọa cho choáng váng!

Nhưng gặp Miêu Anh ngồi tại ao nước phía trên, Triệu Ngọc thì đứng thẳng trước mặt Miêu Anh, cùng nó kề sát. Loại này tư thế, giống như tại đảo quốc phim hành động bên trên mười phần phổ biến. Chỉ bất quá, Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh tất cả đều mặc quần áo mà thôi.

Miêu Anh đằng đỏ mặt, vội vàng từ ao nước bên trên nhảy xuống, Triệu Ngọc thì đón đầu mắng Lan Bác một câu:

"Nhìn cái gì vậy? Chưa thấy qua vẩy muội sao! ?"

Nghe nói như thế, Lan Bác đều nhanh tê liệt! Nữ nhân kia thế nhưng là trong truyền thuyết Miêu Nhân Phụng a, Triệu Ngọc. . . Dám. . . Vẩy nàng! ?

"Khụ khụ. . ." Triệu Ngọc gặp Miêu Anh muốn đi, lúc này mới tranh thủ

thời gian thu hồi cười đùa tí tửng, trịnh trọng nói, "Ừm. . . Cái kia Miêu tổ trưởng a! Có chuyện ta còn quên nói với ngươi! Mặc dù Lương Vạn Càn cũng không có đến cái gì bệnh nan y, nhưng là, Hách Gia Tuấn răng định vị lại tất cả đều là thật, ta đem bác sĩ kia răng cửa tất cả đều đánh nát, hắn mới bằng lòng thành thật khai báo! Ta cảm thấy đi, Miên Lĩnh án cũng không phải là vụ án, nếu là người chết gia thuộc nhóm thật biết chân tướng, Hách Gia Tuấn bên này. . ."

"Ta biết! Ta biết nên làm như thế nào!" Miêu Anh nhẹ gật đầu, liền vội gấp rút rời đi, lúc hành tẩu hơi có vẻ chật vật.

Bất quá dù là như thế, đương Miêu Anh từ Lan Bác bên người lúc đi qua, Lan Bác vẫn là không thể tránh khỏi run rẩy một chút.

"Ngươi tìm ta sao, Lan Bác?" Đợi cho Miêu Anh sau khi đi, Triệu Ngọc lúc này mới dù bận vẫn ung dung sửa sang lại quần áo, còn có đã tróc ra băng vải, hỏi, "Chuyện gì! ?"

"Chu cục trưởng chính tìm ngươi đây!" Lan Bác lúc này mới nhớ tới chính đề, vội nói, "Cho ngươi đi hắn văn phòng một chuyến! Ngọc. . . Ngọc ca. . ."

Lúc đầu, Lan Bác muốn hỏi một câu Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh sự tình, thế nhưng là miệng há nửa ngày, lại là làm sao cũng hỏi không ra tới.

Chương 228: Chương 228: Đến chậm xin lỗi

Chương 228: Đến chậm xin lỗi

Chu cục trưởng tự nhiên là muốn đối Triệu Ngọc lớn thêm khen ngợi một phen, nói Triệu Ngọc biểu hiện thật sự là quá thần kỳ! Có thể phá mất Miên Lĩnh đại án, hắn cư công chí vĩ, không thể bỏ qua công lao.

Nguyên lai, từ lúc Hách Cương bị tóm lên đến về sau, Chu cục trưởng vẫn đỉnh lấy áp lực cực lớn, cơ hồ thở không nổi.

Công thương hiệp hội, xí nghiệp đại biểu, cục thành phố lãnh đạo, thậm chí ngay cả thị ủy thường ủy đều tự mình cho hắn đánh tới điện thoại, cho hắn làm áp lực. Muốn hắn chú ý cẩn thận xử lý Hách Cương, bởi vì cái này người thân phận hết sức đặc thù, một khi xử lý bất đương, sẽ gây nên hậu quả vô cùng nghiêm trọng.

Cũng chính bởi vì những nguyên nhân này, cái kia Phùng Triêu Dương luật sư mới có thể như thế ngang ngược, dám ở cục cảnh sát phát ngôn bừa bãi, không có sợ hãi . Bất quá, khi hắn xuyên thấu qua video theo dõi nhìn thấy Hách Cương đã nhận tội bàn giao về sau, lại nhất thời ỉu xìu, cuối cùng cơ hồ là cụp đuôi chạy trốn đi ra!

"Tiểu tử ngươi, thật sự là quá tuyệt!" Chu cục trưởng xông Triệu Ngọc bốc lên ngón tay cái, "Hành hung Phùng Triêu Dương kia mấy cái, quả thực quá đề khí! Làm được tốt, đánh cho thống khoái! Ta thật hận không thể cũng tới đi cũng cho hắn mấy cái đâu, a a a a. . ."

Chu cục trưởng thật sự là quá kích động, ngay cả nói chuyện cũng lộ ra nói năng lộn xộn.

Triệu Ngọc gặp cục trưởng đại nhân cao hứng như thế, liền thừa cơ đem mình cũng không phải là bị Hách Cương bắt cóc sự tình bàn giao ra. Nói hắn vốn là nghe trộm đến trọng yếu tin tức, nhưng lại kunai chứng cứ, không cách nào thỉnh cầu chi viện, lúc này mới láo xưng bị Hách Cương bắt cóc.

Chu cục trưởng đương nhiên sẽ không trách hắn, ngược lại khen hắn thông minh, nói đây đều là phi thường thời khắc phi thường nâng, có thể lý giải. Hắn còn để Triệu Ngọc yên tâm, nói hắn sẽ ở kết án trên báo cáo tự mình giải thích chuyện này, cam đoan một chút vấn đề cũng không có!

Cuối cùng, Chu cục trưởng còn khuyên Triệu Ngọc, nói ngươi có thương tích trong người, hơn nữa còn mấy ngày liền phấn chiến, đã thể lực tiêu hao! Cho nên ngươi mau về nhà nghỉ ngơi một chút, còn lại đến tiếp sau công việc, liền tất cả đều giao cho các đồng nghiệp xử lý đi! Ngươi yên tâm, mặc kệ là ngợi khen vẫn là tiền thưởng, tất cả đều không thể thiếu tiểu tử ngươi!

Nghe nói như thế, Triệu Ngọc tự nhiên là lòng tràn đầy vui vẻ. Hắn cũng thật là đủ mệt mỏi, mấy ngày nay xuống tới, hắn một mực không có hảo hảo ngủ, hiện tại thân thể đều sớm cùng tan ra thành từng mảnh, đang muốn nghỉ ngơi thật tốt một chút.

Thế là, từ phòng cục trưởng sau khi đi ra, hắn liền trực tiếp về nhà đi ngủ đây.

Mặc dù, Triệu Ngọc đầy trong đầu đều còn tại nghĩ đến Miên Lĩnh án sự tình, nhưng thật sâu mỏi mệt, vẫn là để hắn rất nhanh nhập mộng.

Cái này một giấc, thậm chí ngủ trong đêm đều, ở giữa chẳng những cơm cũng không ăn, thậm chí liên hệ thống tin tức truyền đến, đều không có nghe tiếng.

chỉ là vừa rạng sáng ngày thứ hai tỉnh lại, hắn phát hiện đạo cụ cột bên trong lại thêm một kiện ẩn hình áo chống đạn, thế mới biết ngày hôm qua kỳ ngộ đã hoàn thành.

Về phần ngày hôm qua độ hoàn thành đến cùng là nhiều ít, hắn lại hoàn toàn không biết.

Tỉnh ngủ về sau, Triệu Ngọc cuối cùng từ loại kia mỏi mệt trong trạng thái đần độn khôi phục lại, lại đầy máu sống lại.

Một ngày mới bắt đầu, Triệu Ngọc cảm giác tinh thần phấn chấn, tiền đồ xán lạn.

Thế là, ngay tại loại này tốt đẹp bản thân cảm giác bên trong, hắn lại hút thuốc mở một quẻ.

Kết quả, quẻ văn cùng hôm qua giống nhau như đúc, lại là cái "Chấn Cấn" quẻ. Xem ra, hắn địa vị hôm nay, lại sẽ có được tăng lên thêm một bước; mà tại sự nghiệp phương diện, cũng là sẽ có đột phá mới.

Triệu Ngọc biết, Miên Lĩnh đại án không thể coi thường, án này liên lụy cực lớn, tội phạm Hách Cương lại là Tần Sơn nổi danh nhân vật, cho nên liên quan tới vụ án này thẩm tra xử lí, tất nhiên sẽ khá phức tạp dài dằng dặc, tuyệt không phải hai ba ngày liền có thể kết án.

Quả nhiên như hắn đoán như thế, khi hắn ăn xong điểm tâm trở lại cục cảnh sát về sau, lập tức nhìn thấy Dung Dương cục cảnh sát người đông nghìn nghịt, trong ngoài bạo rạp, vô cùng náo nhiệt.

Khả năng cục cảnh sát đã truyền ra ngoài tin tức, các lộ phóng viên tụ

tập nơi đây, tranh nhau phỏng vấn. Đối với Tần Sơn dân chúng tới nói, án này không chút nào thua kém một viên quả bom nặng ký, chú định sẽ khiến một trận sóng to gió lớn!

Triệu Ngọc biết những tin tức này phóng viên rất khó đối phó, tranh thủ thời gian rẽ đường nhỏ, đi cửa sau tiến vào đại lâu văn phòng.

Ai ngờ, trong đại sảnh đồng dạng tiếng người huyên náo, hắn đành phải xuôi theo trên bậc thang lâu, ý đồ đường vòng trở lại văn phòng.

Bởi vì ngủ đến trưa cộng thêm một đêm, Triệu Ngọc giờ phút này cũng không rõ lắm, tình tiết vụ án đã đến cái tình trạng gì? Có phải hay không lại xuất hiện cái gì tình huống mới? Cho nên, hắn cũng nghĩ mau mau hỏi thăm một chút.

Ai ngờ, khi hắn đi ngang qua giám chứng khoa thời điểm, lại phát hiện nơi này vây quanh người, đúng là so đại sảnh còn nhiều. Trong đám người, Triệu Ngọc cũng nhìn thấy mấy cái khuôn mặt quen thuộc, tỉ như Đào tiên sinh vợ chồng, còn có một số cái khác người bị hại gia thuộc. Mà lại, không khí hiện trường cũng là mười phần nặng nề, khi thì có thể nghe được có người khóc nỉ non.

Nhìn thấy tình cảnh này, Triệu Ngọc đoán chừng, rất có thể là bởi vì bản án đã chấm dứt, bọn nhỏ thi cốt có thể nhận lãnh!

Kết quả, đương Triệu Ngọc vừa mới xuyên qua đám người, muốn xác nhận một chút thời điểm. Trong tai đột nhiên nghe được một cái già nua lại âm thanh kích động:

"Trương Dĩnh a! Nhiều năm như vậy, thật sự là khổ hai mẹ con nhà ngươi!" Nói chuyện, chính là vị kia Lương Vạn Càn Lương lão gia tử, nhưng gặp hắn chống quải trượng, đứng tại Ngưu Vĩ Quang quả phụ trước mặt, run rẩy nói, "Chúng ta. . . Trách oan a Quang! A Quang là cái hảo hài tử, chúng ta năm đó bức đi các ngươi cô nhi quả mẫu, là chúng

ta không đúng! Ta cho ngươi chịu tội!"

Nói, lão gia tử vậy mà hất ra quải trượng, thẳng tắp cho Trương Dĩnh hai mẹ con quỳ xuống.

Trương Dĩnh dọa sợ, tranh thủ thời gian tới nâng. Ai ngờ, Đào tiên sinh cùng mặt khác mấy vị gia thuộc cũng đoạt thân tới, cùng một chỗ quỳ gối nàng trước mặt.

"Chúng ta trách oan a Quang! Thật xin lỗi!" Đào phu nhân khóc ròng ròng nói, "Chúng ta lúc trước thật không nên oan uổng người tốt a! Những năm này, thật sự là xin lỗi!"

"Chúng ta sai!"

". . ."

Nghe được những này đến chậm xin lỗi, Trương Dĩnh không chịu được nghẹn ngào khóc rống, buồn từ đó đến: "Vĩ quang a! Ngươi đã nghe chưa? Ta rốt cục đợi đến ngươi trầm oan đắc tuyết thời gian! Ô. . . Ngươi trên trời có linh thiêng, có thể nghỉ ngơi! Ô. . ."

Trương Dĩnh như thế vừa khóc, những người khác cũng đi theo khóc rống lên, nhất là Ngưu Vĩ Quang nhi tử, càng là té nhào vào mẫu thân trong ngực, sớm đã khóc không thành tiếng. . .

Nhìn trước mắt hết thảy, Triệu Ngọc cũng không chịu được nổi sóng chập trùng, tâm tình phức tạp.

Một phương diện, hắn căm hận hung thủ tàn nhẫn, khiến cho nhiều như vậy gia đình chịu đủ tàn phá tra tấn; còn mặt kia, nhìn thấy Ngưu Vĩ Quang rốt cục tẩy thoát người bị tình nghi tội danh, chính hắn cũng không chịu được dâng lên một cỗ nho nhỏ cảm giác thành tựu, cảm thấy mình lâu dài cố gắng, cũng không có uổng phí uổng phí.

Bất quá, còn có một phương diện, Triệu Ngọc có thể ẩn ẩn cảm giác được ra, Lương Vạn Càn đám người trong mắt, ngoại trừ bi thiết bên ngoài, đã cừu hận đột ngột tăng!

Hắn không khỏi có chút bận tâm, những người này có thể hay không đối Hách Cương bọn người khai thác cái gì trả thù thủ đoạn?

Cao Dương mặc dù vô thân vô cố, thế nhưng là Hám Văn Quân lại là con cháu cả sảnh đường, Hách Cương cũng là có nhi tử Hách Gia Tuấn. Những người này, có thể hay không bị cừu hận xông phá lý trí, làm ra chuyện khác người gì?

Kỳ thật, một khắc này liền ngay cả chính Triệu Ngọc, cũng lại một lần sa vào đến không phải là xem ma chướng bên trong tới. Hắn giờ phút này cũng có chút không phân biệt được, đến cùng ai đúng ai sai! ?

Một phương diện, thật sự là hắn đối Hách Cương cùng Hám Văn Quân hai cái này ác ma giết người, cảm giác mọi loại thống hận, cho rằng bọn họ vừa chết đều không đủ để tiết phẫn!

Thế nhưng là, một phương diện khác, hắn cũng không hi vọng nhìn thấy Hám Văn Quân tử tôn, hoặc là Hách Gia Tuấn bởi vậy bị giết. Bởi vì cái gọi là tội không đến vợ con, làm như vậy, chỉ có thể tiết bản thân hận thù cá nhân, lại không cách nào vuốt lên bất luận người nào trong lòng đau vì bị thương, vu sự vô bổ.

Trước kia chặt tay án như thế, hiện tại Miên Lĩnh án càng là như vậy, Triệu Ngọc căn bản là không có cách từ vụ án này bên trong tìm tới cân bằng! Người xấu mặc dù sẽ đạt được vốn có trừng phạt, thế nhưng là, bọn hắn phạm vào tội ác, đối người khác tạo thành tổn thương, lại là vĩnh viễn không cách nào đền bù. . .

Cứ như vậy, Triệu Ngọc mang kiềm chế phức tạp tâm tình, về tới phòng

làm việc của mình. Ai ngờ, trong văn phòng lại là một mảnh quạnh quẽ, không có mấy người.

Không đúng?

Triệu Ngọc cảm thấy, hiện tại toàn cục tất cả đều bận rộn xử lý Miên Lĩnh án, thám viên nhóm hắn là bận bịu muốn chết mới đúng, làm sao lại không người đâu?

Ai ngờ, đang muốn đến đây, Lý Bối Ny bỗng nhiên từ phòng giải khát bưng cà phê ra. Thấy một lần Triệu Ngọc, tranh thủ thời gian hưng phấn chào hỏi: "Ai nha! Đây không phải đại danh đỉnh đỉnh Triệu thần thám sao! ? Sư huynh a, ngươi bây giờ đã tại Tần Sơn giới cảnh sát ra đại danh a! Ta nghe nói, những người lãnh đạo trả lại cho ngươi an bài đài truyền hình phỏng vấn đâu! Thật sự là lợi hại ta ca, nhanh. . . Nhanh cho ta ký cái tên đi!"

"Đừng bần. . ." Triệu Ngọc trong lòng mặc dù đắc ý, nhưng là mặt ngoài còn tại trang bức, "Bối Ny a, người đâu? Đều đi nơi nào?"

"Người! ?" Lý Bối Ny suy nghĩ một chút, rồi mới hồi đáp, "Nha. . . Là như vậy, vừa rồi Kim đội trưởng trở về, ngay tại đội trưởng văn phòng đâu! Tất cả mọi người thời gian thật dài không nhìn thấy, đều đi qua chào hỏi đi!"

"Kim đội trưởng? Lão Kim?" Triệu Ngọc không khỏi nhãn tình sáng lên, "Hắn sao lại tới đây?"

"Nghe nói, hắn trước đó vài ngày động cái sự giải phẫu, khả năng không có cách nào lại tại một tuyến công tác!" Lý Bối Ny đem cà phê buông xuống, nói, "Hôm nay có thể là đến xử lý cái gì thủ tục, quay đầu có thể sẽ điều đến trong huấn luyện tâm đương bí thư đi thôi?"

"Ha ha ha. . ." Triệu Ngọc nhất thời nhịn cười không được, lúc này nhỏ

giọng nhắc tới, "Quá tốt rồi! Lão Kim a, ngươi tới được thật đúng là thời điểm! Có câu nói rất hay, không phải không báo, thời điểm chưa tới, nên còn, ngươi vẫn là đến còn một cái đi! Ha ha ha. . ."

Nói xong, cũng không để ý Lý Bối Ny nghi hoặc, hắn trực tiếp chạy đội trưởng văn phòng chạy tới.

Chương 229: Chương 229: Lại có ngoài ý muốn thu hoạch

Chương 229: Lại có ngoài ý muốn thu hoạch

"Ai nha! Ta nhỏ cái Kim đội trưởng a!" Triệu Ngọc người còn không có tiến vào văn phòng, liền dắt cuống họng kêu khóc, "Kim đội trưởng a! Ta tới thăm ngươi nha. . . Ô ô ô. . ."

Đột nhiên nghe được Triệu Ngọc như thế một hô, người trong phòng nhóm lập tức chia nhóm hai bên, cho Triệu Ngọc lóe ra một con đường tới.

Triệu Ngọc thì cúi đầu một mực chạy tới Kim đội trưởng trước mặt, giống khóc tang hô: "Ta nhỏ Kim đội trưởng a! Ngươi quá bất hạnh! Ngươi nói ngươi, ngươi cũng được nặng như vậy bệnh, còn không theo chúng ta nói một tiếng, ai nha, ta cái này tâm a. . . Thật lạnh thật lạnh a!"

"Ai?" Kim đội trưởng xem xét Triệu Ngọc dạng này, đầu lập tức lớn, hắn vội vàng hướng Triệu Ngọc nháy mắt, ý kia là để hắn không nên nói lung tung.

Nhưng mà, Triệu Ngọc liền là báo thù tới, làm sao có thể để ý tới phản ứng của hắn, nhất thời vẻ mặt cầu xin hướng mọi người nói ra: "Các vị, các ngươi còn không biết a? Cốt nhục lựu màn cuối a! Ai u. . . Lão thiên gia không có mắt a, vì cái gì để Kim lão đến loại này nghiệp chướng bệnh a!"

"Cái gì! ?" Trong văn phòng đám người tất cả đều mơ hồ, từng cái mắt lớn trừng mắt nhỏ.

"Không rõ a?" Triệu Ngọc nói, "Liền là bệnh nan y a! Nói cho các ngươi biết, coi như Kim lão hiện tại liền đem chân cho cưa, cũng chỉ còn lại 4 tháng tốt số sống! Thế nhưng là, Kim lão không muốn lại giày vò, hắn chết sống không cưa a!"

"Ai. . . Triệu Ngọc. . . Triệu Ngọc. . ." Kim lão tựa hồ nghe ra Triệu Ngọc hương vị không đúng, vội vàng mở miệng làm sáng tỏ nói, " ngươi nghe lầm, ta chỉ là xương đùi đầu hoại tử. . ."

"Kim lão a!" Triệu Ngọc lại chỗ đó để hắn giải thích, tranh thủ thời gian bổ nhào vào Kim lão trước mặt, ôm bắp đùi của hắn khóc ròng nói, "Ngài quá cao thượng! Giống ngài dạng này chính trực vô tư người, Uy Long mãnh dò xét, sao có thể đến bệnh như vậy đâu! ? Ngài còn muốn giấu diếm chúng ta bao lâu? Tất cả mọi người a. . ." Triệu Ngọc vội vàng xông bên cạnh khoát tay, "Tất cả mọi người a, nhanh tốt lành nhìn xem Kim đội trưởng đi! Nhìn một chút thiếu một mắt!"

"A! ? Cái gì. . ."

"Kim lão. . ."

"Bệnh nan y. . ."

"Triệu Ngọc!" Kim lão hữu tâm đối Triệu Ngọc bão nổi, nhưng bất đắc dĩ mình gạt người phía trước, không phát tác được, thẳng tức giận đến bờ môi run rẩy.

"Kim lão a!" Triệu Ngọc còn chưa hết giận nói, "Ngài yên tâm, ta hiện tại có tiền, đến lúc đó, ta nhất định cho ngài mua tốt nhất quan tài! Ta tự mình cho ngài đỡ linh. . . Ta nhỏ cái Kim lão a. . . Trời cao đố kỵ anh tài a. . ."

Triệu Ngọc khóc đến giống như sét đánh trời mưa, chết đi sống lại, thật tốt giống thu hồi khóc tang.

Lần này, thám viên nhóm rốt cục tỉnh táo lại, nhao nhao tiến lên hỏi thăm Kim lão. Triệu Ngọc thì thình lình từ khe hở giữa đám người bên trong chui ra, mấy bước chạy tới ngoài cửa!

Tại cửa ra vào sau khi đứng vững, Triệu Ngọc lau nước mũi, đợi nghe được thám viên nhóm mồm năm miệng mười hỏi thăm, cùng Kim lão luống cuống giải thích về sau, hắn lúc này mới vụng trộm cười ra tiếng.

Hắc hắc hắc. . .

Kim lão đại, ngươi cũng có hôm nay! ? Tục ngữ nói, ra lẫn vào sớm muộn phải trả, ngươi dám bố trí ta Triệu Ngọc, liền phải gánh chịu hậu quả. . . Hắc hắc hắc. . .

Triệu Ngọc mỹ tư tư trở lại tổ A văn phòng, lại xảo nhìn thấy Miêu Anh đang từ bên trong ra.

Miêu Anh thấy một lần Triệu Ngọc, lập tức giống tránh ôn thần giống như né qua một bên.

"Ai?" Triệu Ngọc lại chẳng biết xấu hổ mà hỏi thăm, "Miêu tiểu thư, ngài đây là có gì phải làm sao a? Có rảnh không? Trò chuyện hai câu? Ai? Chớ đi a?"

"Cút! ! !" Miêu Anh tức hổn hển vứt xuống cái chữ này, sau đó liền cũng như chạy trốn không thấy.

Một màn này vừa lúc bị Lý Bối Ny nhìn thấy, lần này, Lý Bối Ny nhận biết xem không thể không lại lần nữa nghịch chuyển. Xem ra, Triệu Ngọc bức cách đã nghịch thiên, liền ngay cả Miêu Anh dạng này tuần

thú sư cũng mất linh!

Triệu Ngọc nhìn chung quanh một chút, phát hiện trong văn phòng chỉ có Lý Bối Ny một người, liền hỏi nàng, Miêu Anh vừa rồi vào làm chi?

"Miêu tổ trưởng nói, " Lý Bối Ny nói, "Bởi vì một mực tại bận bịu bản án, nàng còn chưa kịp mời mọi người ăn cơm, cho nên buổi tối hôm nay muốn tại già Tần Sơn trại, mở tiệc chiêu đãi tổ trọng án các đồng nghiệp, muốn ta hỗ trợ thông báo một chút đâu!"

Mời khách! ?

Triệu Ngọc suy nghĩ một chút, cái này già Tần Sơn trại chính là Tần Sơn nhất có đại biểu tính tiệm cơm một trong, một cái là không tốt dự định vị trí, một cái là giá cả đắt đỏ, chỉ có không thiếu tiền đám thổ hào mới có thể lựa chọn ở nơi đó mời khách.

Xem ra, cái này Miêu Nhân Phụng thật đúng là xuất thủ xa xỉ.

"Ừm. . ." Triệu Ngọc nhãn châu xoay động, vội hỏi, "Bối Ny a, kia Miêu Nhân Phụng, a không, Miêu tổ trưởng còn nói cái gì khác sao? Có cái gì đặc thù yêu cầu, tỉ như. . ."

Lý Bối Ny tuyệt đỉnh thông minh, lập tức nghe được Triệu Ngọc ý tứ, vội vàng trả lời: "Miêu tổ trưởng chỉ nói mời toàn tổ trọng án đồng sự, không có đặc biệt vạch, không thể gọi ngươi! Nhưng là, ta cảm thấy đi, ngươi nếu là không đi, Miêu tổ trưởng khẳng định thật cao hứng!"

"Cao hứng?" Triệu Ngọc cười, "Sao có thể để nàng cao hứng đâu? Coi như nàng không gọi ta, ta cũng đi, hắc hắc hắc. . ."

"Lưu manh. . ." Lý Bối Ny nhỏ giọng lải nhải một câu, thở dài, "Sư huynh a, ngươi bây giờ thật sự là náo không được nữa! Từ chặt tay án bắt đầu, bắt Dương Văn Đào, phá tàn sát án, chuyện cho tới bây giờ, lại

đem lớn như vậy Miên Lĩnh án cho phá! Thế nào, có phải hay không có chút hold không ở rồi?

"Ta nghe nói, vừa rồi Lương Vạn Càn bọn hắn đã đem tiền truy nã đủ số đưa đến bót cảnh sát, mặc dù chưa chắc tất cả đều là ngươi, thế nhưng là, hắn là cũng có thể phân đến không ít a?"

"A, thật sao?" Triệu Ngọc trên mặt vẫn còn giả bộ tỏi, nhưng trong lòng lại sớm đã kìm nén không được, gấp hướng Lý Bối Ny nghe ngóng, hiện tại bản án có cái gì tin tức mới nhất?

Lý Bối Ny liền nói cho hắn biết, nói Lương Tư Tư gia trưởng đã gặp được Lương Tư Tư bản nhân. Mặc dù Lương Tư Tư chịu đủ Hách Cương tàn phá, tinh thần thất thường, nhưng nhìn đến biến mất 26 năm hài tử còn sống, các gia trưởng cũng là cảm thấy an ủi vô cùng.

Bác sĩ nói, Lương Tư Tư tình huống cũng không hề tưởng tượng đến bết bát như vậy, nếu như có thể đạt được chính xác vật lý trị liệu cùng khai thông, vẫn là có hi vọng khôi phục.

Tin tưởng, ở nhà người trợ giúp dưới, Lương Tư Tư sẽ từ từ sẽ khá hơn.

Ngoài ra, còn có một cái tin tức mới, đó chính là đương Cao Thiến biết được biểu đệ Cao Dương thật tham dự Miên Lĩnh án, sát hại con của mình về sau, tức giận đến bệnh tim phát, được đưa vào trong bệnh viện cứu giúp, nghe nói tình huống còn không quá lạc quan.

Miên Lĩnh án, rất có thể sẽ lại bồi đi vào một mới người bị hại.

Lý Bối Ny còn nói, cục cảnh sát cao tầng biết tất cả, cái này năm tên người bị hại gia thuộc, tại Tần Sơn tất cả đều có lực ảnh hưởng nhất định, lo lắng bọn hắn sẽ đối với Hám Văn Quân còn có Hách Cương hài tử hạ độc thủ trả thù.

Cho nên, Loan cục dài một sớm liên hợp một chút giới cảnh sát cao tầng, đem Lương Vạn Càn bọn người thét lên cùng một chỗ, tổ chức một cái cỡ nhỏ thăm hỏi sẽ, một mặt kiên nhẫn khuyên nhủ, một mặt cho thấy cảnh sát nghiêm trị tội phạm thái độ, đem hết toàn lực không tiếp tục để thế cục chuyển biến xấu.

Bởi vì tình tiết vụ án tương đương trọng đại, Hách Cương cũng đã bị chuyển đến Tần Nam ngục giam , ấn tối cao cấp bậc nghi phạm giam giữ, thẩm vấn cũng chuyển từ cục thành phố hình sự trinh sát khoa tiếp nhận.

Nghe nói, theo thẩm vấn chiều sâu gia tăng, cùng thu hoạch được rất nhiều mới chứng cứ, ngoại trừ Miên Lĩnh án bên ngoài, Hách Cương làm qua cái khác phạm pháp tội ác, cũng dần dần đem ra công khai.

Người này quả nhiên tâm ngoan thủ lạt, tại thương nghiệp cạnh tranh bên trong, đã từng làm ra qua không ít làm điều phi pháp, làm xằng làm bậy sự tình, ảnh hưởng tương đương ác liệt.

Triệu Ngọc suy nghĩ, nếu như Hách Cương những này chứng cớ phạm tội đã bị cảnh sát nắm giữ lời nói, như vậy Hách Cương hối lộ cấp tỉnh quan viên chứng cứ phạm tội, đoán chừng cũng ở trong đó.

Là như thế, Tô Dương nhiệm vụ bí mật, không thể nghi ngờ cũng sẽ tiến hành đến càng thêm thuận lợi.

Giữa trưa mười phần, thủ đô cảnh sát truyền đến tin tức, nói Hám Văn Quân tự sát chưa thoả mãn, đã thức tỉnh. Trải qua thẩm vấn, hắn đối với mình tại Miên Lĩnh án bên trong phạm tội sự thật thú nhận bộc trực, hiện tại đã tại áp hướng Tần Sơn trên đường.

Cái này cùng Hách Cương cấu kết với nhau làm việc xấu hung thủ giết người, cuối cùng cũng đem đạt được vốn có thẩm phán.

Buổi chiều, tại cảnh sát tỉ mỉ chuẩn bị xuống, rốt cục tổ chức quy mô chưa từng có buổi họp báo. Cảnh sát chính thức hướng ngoại giới tiết lộ có quan hệ Miên Lĩnh án tình tiết vụ án.

Là như thế, làm Tần Sơn thứ nhất án chưa giải quyết tuyên bố cáo phá, nên tin tức không thể nghi ngờ sẽ lập tức leo lên các tạp chí lớn đầu đề, trở thành toàn thành phố, toàn tỉnh, thậm chí cả nước nhiệt nghị chủ đề.

Bất quá, mặc dù cục cảnh sát bề bộn nhiều việc, thế nhưng là đối với Triệu Ngọc tới nói, lại có vẻ không có việc gì. Hắn trong phòng làm việc ở một trời, ngoại trừ chờ đợi Miêu Anh mời khách bên ngoài, cũng không những chuyện khác có thể làm.

Nhàm chán phía dưới, hắn bắt đầu chỉnh lý trong đầu hệ thống đạo cụ, muốn làm xuống kiểm kê.

Thông qua thực tiễn chứng minh, những này hệ thống đạo cụ thứ nào đều có chỗ đặc biệt, cho nên mình tốt nhất vẫn là nhớ kỹ bọn chúng đặc tính, để phòng thời khắc mấu chốt, có thể phát huy được tác dụng.

Ai ngờ, ngay tại kiểm điểm thời điểm, hắn chợt phát hiện một việc. Không nghĩ tới, ẩn hình máy theo dõi còn có cái kia ẩn hình máy nghe trộm, thế mà cũng còn không có mất đi hiệu lực đâu!

Máy theo dõi bên trên, còn tại thời gian thực biểu hiện ra Hách Cương vị trí; mà ẩn hình máy nghe trộm bên trong, thì còn tại nghe trộm lấy cái kia địch Lâm Lâm tin tức.

Triệu Ngọc nhìn đồng hồ đeo tay một cái, cũng thế, thứ này tiếp tục thời gian có thể đạt tới 48 giờ, cách kết thúc còn có một số thời gian!

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc lòng hiếu kỳ nổi lên, muốn nghe một chút, cái này địch Lâm Lâm phải chăng lại tại cùng Tàng Kiệt lặng lẽ hẹn hò? Có hay không có thể làm điểm niềm vui thú ra?

Thế là, hắn lúc này ấn mở nghe trộm chốt mở.

"Lão công!" Vừa mới mở ra, bên trong liền truyền đến địch Lâm Lâm yếu ớt thanh âm, "Ta phải tra được ngày tháng năm nào a? Ai biết xe lúc nào cạo sờn? Ta chút điểm này một chút xem chạy ký lục nghi, thấy xong sao ta?"

"Nói nhảm!" Bên cạnh lập tức truyền tới một thô trọng âm thanh nam nhân, "Ta kia là Audi q7! Ngươi biết, cạo sờn kia một mảnh nếu là mình sửa, được bao nhiêu tiền sao? Tranh thủ thời gian tìm, nhất định có thể tìm tới! Để cho ta tìm ra là cái tôn tử kia chà xát ta xe, nhìn ta không lừa bịp chết hắn!"

Nha. . .

Triệu Ngọc tựa hồ nghe minh bạch, nguyên lai đây là địch Lâm Lâm cùng hắn lão công đối thoại, nhà bọn hắn ô tô bị người cạo sờn, ngay tại xem xét chạy ký lục nghi video đâu!

Đối với mấy cái này chuyện nhà việc vặt, Triệu Ngọc tự nhiên không có hứng thú, liền lập tức tìm tới chốt mở, như muốn quan bế. Ai ngờ, ngay tại vừa muốn quan bế thời điểm, máy nghe trộm bên trong bỗng nhiên truyền đến địch Lâm Lâm một tiếng kêu sợ hãi:

"Oa! Lão công! Ngươi mau tới, mau tới, ngươi xem một chút. . . Đây là vật gì?"

Địch Lâm Lâm như thế vừa gọi, Triệu Ngọc cũng tới hứng thú, không có đóng lại.

"Cái gì a? Làm cái gì đâu đây là! Mơ mơ hồ hồ. . ." Địch Lâm Lâm lão công tựa hồ ánh mắt không tốt.

"Không phải!" Địch Lâm Lâm tựa hồ ngay tại chỉ vào video, kinh ngạc nói, "Cái này không bày rõ ra có người bị đánh cướp sao? Nhìn, còn đem người nhét vào trong cóp sau đi! Ta chiếu lại cho ngươi xem. . ."

Vài giây đồng hồ về sau, máy nghe trộm lại lần nữa truyền đến địch Lâm Lâm kinh hô: "Ai nha, cái này bị trói người. . . Đây không phải —— Hầu Mãnh sao! ?"

Chương 230: Chương 230: Cực kỳ trọng yếu video

Chương 230: Cực kỳ trọng yếu video

Đương địch Lâm Lâm bỗng nhiên nâng lên Hầu Mãnh thời điểm, Triệu Ngọc không chịu được đột nhiên run lên, trong đầu phút chốc hiện lên một cái ý niệm trong đầu.

Đúng a! ?

Ta làm sao hơi kém quên, hôm nay mở ra thế nhưng là "Chấn Cấn" quẻ, có "Cấn" quẻ xuất hiện, đã nói lên, có tiến triển vụ án a! ?

Mặc dù Miên Lĩnh án kết thúc, nhưng là Khúc Bình bị hại bản án, thế nhưng là vẫn chưa giải đâu!

Bởi vì có máy phát hiện nói dối nguyên nhân, Triệu Ngọc đã biết, Khúc Bình bị hại cùng Miên Lĩnh án hoàn toàn không liên quan, hung phạm cũng không phải cái kia Hầu Mãnh!

Hiện tại địch Lâm Lâm bỗng nhiên nâng lên Hầu Mãnh, để Triệu Ngọc lập tức chấn động, tranh thủ thời gian cẩn thận lắng nghe.

"Nàng dâu, ngươi nói đều là cái gì a?" Địch Lâm Lâm lão công tức giận nói, "Đùa giỡn a? Cái gì mãnh, nghe không hiểu!"

"Không phải!" Địch Lâm Lâm khẳng định nói, "Ngươi quên, ta có giờ

đợi hàng xóm gọi Hầu Mãnh sao? Nhà chúng ta mua máy tính còn có mua ô tô, không tất cả đều đi tìm hắn sao? Về sau, ngươi chê hắn đặc biệt sắc, luôn nhìn ta chằm chằm đùi nhìn, còn kém chút mà cùng hắn sặc đâu!"

"Nha. . ." Lão công bỗng nhiên tỉnh ngộ, vội nói, "Nàng dâu a, ngươi nhanh lên một chút nhìn xem, nhà chúng ta xe, có phải hay không bị gia hỏa này cạo sờn?"

"Ta đi!" Địch Lâm Lâm buồn bực nói, "Ngươi không thấy sao? Hầu Mãnh đã bị người làm choáng, mà lại nhét vào trong xe đi! Ta nhưng nghe nói, Hầu Mãnh giống như trước đó vài ngày phạm tội mà, vẫn là giết cảnh sát đại tội đâu! Kỳ quái, hắn tại sao lại xuất hiện ở nơi này đâu!"

"Khục!" Lão công có chút vội vàng xao động nói, "Mặc kệ nó! Ngươi nhìn lầm thôi! Được rồi được rồi, ngươi cũng đừng thao những này nhàn tâm, tranh thủ thời gian nhìn xem nhà ta xe là thế nào cạo sờn a!"

"Nhìn không sai! Nhà ta đây chính là HD camera! Người này là Hầu Mãnh không sai!" Địch Lâm Lâm mười phần khẳng định, "Thật sự là kỳ quái, chẳng lẽ, gia hỏa này vượt ngục hay sao?"

Nghe đến đó, Triệu Ngọc đã ý thức được, mình tuyệt đối không thể đợi thêm nữa, nhất định phải lập tức đuổi tới địch Lâm Lâm nhà, đem video nắm bắt tới tay.

Nếu như trong video người thật sự là Hầu Mãnh, như vậy đoạn video này, không thể nghi ngờ sẽ trở thành mấu chốt phá án manh mối.

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian hướng bên ngoài phòng làm việc chạy. Ai ngờ, khi hắn đi qua B tổ cổng thời điểm, chợt nhớ tới một sự kiện đến, nếu như hắn hiện tại đi tìm đầu mối lời nói, như vậy Miêu Anh bữa cơm này, rất có thể liền ăn không thành!

Không được!

Ta ăn không thành, ai cũng đừng nghĩ ăn thành.

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc cực nhanh tiến vào tổ B công thất, một trận gió giống như lẻn đến Miêu Anh trước bàn làm việc. Miêu Anh ngay tại xử lý văn kiện, đột nhiên nhìn thấy Triệu Ngọc tên ôn thần này giết tới, bản năng nhặt lên ống đựng bút, làm tốt phản kích chuẩn bị.

Triệu Ngọc thì tranh thủ thời gian xoay người cúi đầu, nhỏ giọng đem vừa rồi đạt được tin tức báo cho nàng.

Lần này, vì tiếp tục cho mình tạo thế, để Miêu Anh đoán không ra chính mình. Triệu Ngọc cũng không vòng quanh, trực tiếp nói thẳng sự thực, nói ta những cái kia thần tiên các bằng hữu gửi thư mà, tại nào đó chiếc xe hơi chạy ký lục nghi bên trên, ghi chép xuống liên quan tới Khúc Bình bị hại án manh mối trọng yếu, ta hiện tại liền muốn đi lấy, làm gì, ngươi có muốn hay không cùng ta cùng một chỗ?

Ngay từ đầu, Miêu Anh thật đúng là coi là Triệu Ngọc lại tại nói hươu nói vượn. Thế nhưng là nghĩ lại, Triệu Ngọc đã có thể như kỳ tích bắt lấy Hách Cương, nói không chừng thật có cái gì đặc thù bản lĩnh.

Nếu quả thật có thể được đến Khúc Bình bị hại manh mối, nói không chừng sẽ có trọng đại đột phá. Ngoài ra còn có một chút, Miêu Anh không muốn bị Triệu Ngọc xem thường.

Bởi vậy, trải qua ngắn ngủi suy nghĩ, Miêu Anh vẫn là quyết định, muốn cùng Triệu Ngọc một trận tiến về, xem hắn phải chăng đang cố lộng huyền hư? Nếu như hắn dám gạt người, không phải đem hắn đánh bẹt, đập dẹp không thể!

Triệu Ngọc vốn cho rằng, hiện tại đã đến cơm tối một chút, một khi

Miêu Anh cùng mình tiến đến tra án, như vậy nàng tại già Tần Sơn trại mời khách sự tình liền sẽ ngâm nước nóng.

Cho nên, ta không kịp ăn, người khác cũng đừng nghĩ ăn vào.

Nhưng mà, Miêu Anh đối với cái này thái độ lại cùng Triệu Ngọc hoàn toàn tương phản. Nàng nói cho Trương Diệu Huy bọn người, nói mình có kiện nhiệm vụ khẩn cấp cần xử lý, để bọn hắn đi trước tiệm cơm ăn cơm, muốn chút cái gì liền chút gì, ăn ngon uống ngon là được, ta về không được cũng không quan hệ!

Trương Diệu Huy nghe xong liền choáng váng, nói như vậy sao được? Nào có mời khách ăn cơm, chủ gia không đến, khách nhân loạn điểm?

Miêu Anh mỉm cười,

Nói không ngại sự tình, các ngươi cứ việc đi điểm, muốn ăn cái gì liền ăn cái gì, ta có già Tần Sơn trại bạch kim thẻ, tính tiền sự tình không cần các ngươi quan tâm!

Là như thế, B tổ các đồng nghiệp không thể nghi ngờ càng choáng váng hơn, bọn hắn cũng còn không biết, Miêu Anh ngoại trừ có thể đánh bên ngoài, còn không thiếu tiền. . .

Triệu Ngọc cũng là không lời nào để nói, đợi cho ngồi lên Miêu Anh huy đằng về sau, hắn lập tức thông qua Diêu Giai tra được địch Lâm Lâm điện thoại. Sau đó liền trực tiếp gọi điện thoại cho địch Lâm Lâm, nói cảnh sát cần nhà hắn chạy ký lục nghi, phía trên có manh mối trọng yếu, để nàng nhất định phải bảo tồn tốt, chờ lấy chúng ta đi lấy. Cuối cùng còn cảnh cáo bọn hắn, nếu là vạn nhất hư hại chứng cứ, bọn hắn đều muốn gánh chịu trách nhiệm hình sự!

Địch Lâm Lâm cặp vợ chồng tất cả đều dọa sợ, hai người bọn họ làm sao cũng nghĩ không thông, cảnh sát là thế nào biết bọn hắn chạy ký lục

nghi bên trên có đồ vật?

Bởi vậy, đương Triệu Ngọc tới cửa về sau, hai người này phi thường phối hợp, lúc này đem chạy ký lục nghi thẻ nhớ hai tay dâng lên. Càng có ý tứ chính là, không đợi Triệu Ngọc đặt câu hỏi, địch Lâm Lâm liền đem kia đoạn liên quan tới Hầu Mãnh video thời gian cùng địa điểm báo cho Triệu Ngọc.

Triệu Ngọc nghe xong, không khỏi hưng phấn dị thường.

Nguyên lai, đoạn video kia thời gian, vừa lúc liền là Khúc Bình bị hại một đêm kia. Mà địa điểm, thì chính là Hầu Mãnh mất đi ý thức cái quầy rượu kia!

Thật sự là thật trùng hợp!

Nếu như không có đoán sai, trong video bắt được hình ảnh, hẳn là đúng lúc là Hầu Mãnh bị người hãm hại trải qua. Quả thật như thế, kia há không liền có thể biết, sát hại Khúc Bình chân hung, đến cùng là ai?

Triệu Ngọc biết can hệ trọng đại, vội vàng cảnh cáo địch Lâm Lâm vợ chồng, để bọn hắn nhất định thủ khẩu như bình, với ai cũng không thể nói. Hai người tự nhiên gật đầu đáp ứng, không dám có bất kỳ dị nghị.

Cầm tới video về sau, vì cẩn thận lý do, Miêu Anh đem chiếc xe mở đến yên lặng nơi hẻo lánh về sau, hai người lúc này mới tại máy tính bảng bên trên điều ra đoạn video kia.

Kết quả, đợi xem hết video về sau, hai người tất cả đều đánh một cái to lớn lạnh run!

Nhưng gặp trong video, Hầu Mãnh bị hai người kéo tới một cỗ xe hơi màu đen phần đuôi, đồng thời bị nhét vào ô tô rương phía sau.

Toàn bộ quá trình chỉ có không đến mười giây đồng hồ dáng vẻ. Trong video, có thể nhìn thấy, Hầu Mãnh lúc ấy ở vào một loại nào đó trạng thái hôn mê, đã là nhân sự không tỉnh.

Mà kéo lấy hắn hai người kia, thì mặc màu đen quần áo thể thao, chẳng những mang theo liền mũ áo, mũ bên trong còn phủ lấy mũ lưỡi trai, đã đem hai người kia mặt triệt để ngăn trở, căn bản nhìn không ra hình dạng của bọn hắn.

Chỉ là xuyên thấu qua thân cao hình thể, có thể đại khái nhìn ra, hai người này đều là cái đầu tương đối cao, dáng người tương đối khôi ngô nam tử.

Bởi vì video chỉ là bắt được một góc, từ camera góc độ, không cách nào bắt được chiếc xe hơi kia bảng số xe, chỉ có thể lờ mờ nhận ra, kia là một cỗ ba toa màu đen xe con.

Triệu Ngọc đối ô tô tương đối có nghiên cứu, hắn thông qua xe con phần đuôi đặc thù, đó có thể thấy được kia là một cỗ ba toa Toyota Khải Mỹ thụy xe con.

Màu đen Khải Mỹ thụy, có thể nói là một loại siêu cấp đại chúng khoản, đầy đường. Đoán chừng đám bắt cóc sở dĩ lựa chọn dạng này xe tới hành hung phạm tội, chính là vì tranh tai mắt của người.

Bởi vậy có thể thấy được, hãm hại Hầu Mãnh những người này, hắn là phi thường chuyên nghiệp.

Chỉ một thoáng, Triệu Ngọc nhớ tới Khúc Bình kiểm tra thi thể báo cáo, nàng là bị người từ phía sau lưng một đao mất mạng, thủ pháp cũng là phi thường thành thạo. Mà lại máy phát hiện nói dối bên trên cũng chứng minh qua, hợp mưu hại chết Khúc Bình hung thủ, ít nhất phải tại 5 người trở lên!

Là như thế, Triệu Ngọc càng phát ra cảm giác Khúc Bình ngộ hại, mọi loại kỳ quặc. Tại Khúc Bình bị hại phía sau, tựa hồ ẩn giấu đi cái gì thiên đại bí mật. . .

"Triệu Ngọc, ta không rõ!" Đương trong video thật xuất hiện manh mối trọng yếu về sau, Miêu Anh không thể nghi ngờ đã nhanh muốn lộn xộn, vội hỏi Triệu Ngọc, "Ngươi đến cùng là thế nào biết đến? Không có khả năng a? Ngươi cũng là lần thứ nhất nhìn cái video này, thế nhưng là. . . Làm sao ngươi biết. . . Nhà bọn hắn chạy ký lục nghi. . . Không. . . Đây tuyệt đối không có khả năng. . ."

"Thiên linh linh địa linh linh, Thái Thượng Lão Quân đến hiển linh. . ." Triệu Ngọc lại càng béo càng thở giống như niệm lên chú, "Thần tiên các huynh đệ nha! Cám ơn a. . ."

Chương 231: Chương 231: Đi ngược lại con đường cũ

Chương 231: Đi ngược lại con đường cũ

Cách mạng bar-girl thần

"Nha. . ." Miêu Anh tâm niệm chớp động, rốt cục nghĩ đến một loại khả năng, "Triệu Ngọc, ta hiểu được, vừa rồi nữ nhân kia trực tiếp nâng lên Hầu Mãnh danh tự! Có phải hay không, vừa rồi kia đối vợ chồng, bọn hắn lành nghề xe ký lục nghi bên trên phát hiện vấn đề, hơn nữa còn biết Hầu Mãnh là cái tội phạm giết người, sau đó liền báo cảnh sát. . . Ân. . . Không đúng. . ." Miêu Anh nhíu mày phủ định, "Không đúng! Bọn hắn báo cảnh, làm sao lại báo đến trên đầu của ngươi đến? Triệu Ngọc, ngươi mau nói, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?"

"Ha ha ha. . ." Triệu Ngọc sắc mị mị cười xấu xa nói, " Miêu tổ trưởng, cái này còn khó nói mà! Đến, thân cái miệng mà đi lại! Hôn xong ta sẽ nói cho ngươi biết! Ngươi nhìn. . . Nơi này khắp nơi không người, không ai sẽ thấy. . . Ha ha ha. . ."

"Triệu Ngọc!" Miêu Anh đem mặt trầm xuống, giơ lên nắm đấm uy hiếp nói, "Nếu không phải xem ở ngươi thụ thương phân thượng. . . Ta. . ."

"Làm sao? Muốn mưu sát thân phu sao?" Triệu Ngọc càng phát ra không muốn mặt.

Miêu Anh tức hổn hển, nhất định phải mở cửa xe, đem Triệu Ngọc một

cước đạp xuống dưới. Triệu Ngọc gặp Miêu Anh thật gấp, vội vàng làm một cái tạm dừng thủ thế, tranh thủ thời gian thu hồi khuôn mặt tươi cười, nghiêm trang lời nói:

"Miêu tổ trưởng! Ta nhìn, chúng ta vẫn là thương lượng một chút chuyện đứng đắn đi!" Triệu Ngọc da mặt thật sự là thu phóng tự nhiên, vừa rồi như vậy lưu manh, bây giờ lại lại như thế nghiêm túc, "Ngươi nhìn, chúng ta trong tay đoạn video này, mặc dù chưa chắc có thể tra được hung phạm! Nhưng là, đối với Hầu Mãnh tới nói lại là phi thường trọng yếu, có thể đủ cứu hắn mệnh a! Thế nào, chúng ta có phải hay không, phải đem nó trình đi lên rồi?"

Nghe Triệu Ngọc nói đến vấn đề mấu chốt, Miêu Anh cũng là không tốt lại tiếp tục phát tác, đành phải đè nén nội tâm hỏa khí, nói: "Cái này còn phải nói sao? Theo như cái này thì, Hầu Mãnh đích thật là bị người hãm hại!"

"Làm sao?" Triệu Ngọc trừng mắt nhìn, "Thật giao ra? Vậy ngươi nhiệm vụ bí mật liền không làm? Ngươi không phải coi trọng Bentley sao? Ta còn có căn biệt thự đâu, đúng không?"

Triệu Ngọc chế nhạo đem Miêu Anh nói đến một trận đỏ mặt . Bất quá, không đợi Miêu Anh phản bác, Triệu Ngọc liền lời nói xoay chuyển, cực kì trịnh trọng nói ra: "Miêu tổ trưởng, ngươi cảm giác không được sao? Mặc dù ngươi khi đó lừa ta, cùng ta trang một lần bức, nhưng là, ngươi trái lại ngẫm lại, ngươi khi đó nói láo, có phải hay không vẫn đều trúng đâu?"

"Ngươi. . . Ngươi có ý tứ gì?" Tư duy hỗn loạn, để Miêu Anh rụt rè, lần đầu theo không kịp Triệu Ngọc tiết tấu.

"Hách Cương đã nhận tội, hắn biết mình hắn phải chết không nghi ngờ, nếu như Khúc Bình chết cùng Miên Lĩnh án có quan hệ, hắn đã sớm bàn giao!" Triệu Ngọc giải thích nói, "Hiện tại chúng ta cũng đã chứng minh,

Hầu Mãnh là bị người hãm hại. Như vậy. . . Vấn đề tới, giết chết Khúc Bình chân hung, đến cùng là ai! ? Ngươi cảm thấy, sẽ là trong video xuất hiện hai người kia sao?"

"Có khả năng!" Miêu Anh nhìn thấy Triệu Ngọc lúc nói chuyện, cách mình quá gần, bản năng đem hắn đẩy về sau một thanh.

"Đã có khả năng, như vậy. . . Khúc Bình chết, không thể nghi ngờ liền là một trận đại âm mưu! Muốn lanh lẹ như vậy giết chết Khúc Bình, hơn nữa còn muốn tìm một cái dê thế tội, người bình thường căn bản làm không được!" Triệu Ngọc mạnh hữu lực nói, "Phí lớn như vậy trắc trở giết chết Khúc Bình, cái này phía sau hiển nhiên rất có vấn đề! Mà lại. . . Ngươi nói kia hai điểm, rất có thể đều trúng!"

"Đâu. . . Cái nào hai điểm?" Miêu Anh trong lòng đại loạn ở giữa, ngay cả mình đã nói đều quên.

"Đệ nhất!" Triệu Ngọc giúp nàng hồi ức nói, " sát hại Khúc Bình chân hung, bối cảnh cường đại! Nếu như chúng ta tiếp tục điều tra Khúc Bình nguyên nhân cái chết, như vậy chúng ta cũng có lớn lao nguy hiểm, rất có thể sẽ bị giết người diệt khẩu! Thứ hai, ngươi nói cái kia trong cục cảnh sát gian, cũng y nguyên —— tồn tại!"

"A! ?" Miêu Anh đang khiếp sợ phía dưới, rốt cục hoàn toàn lĩnh ngộ Triệu Ngọc ý tứ, vội nói, "Nói cách khác, chúng ta còn phải bí mật điều tra mới được? Không thể đánh rắn động cỏ? Thế nhưng là. . . Hầu Mãnh liền muốn tuyên án, chúng ta không thể oan uổng một cái không có tội người a?"

"Để cho ta ngẫm lại. . ." Triệu Ngọc lâm vào trầm tư, bắt đầu nghiêm túc suy tư. Khúc Bình bị giết án không thể coi thường, dị thường nguy hiểm, hắn nhất định phải nghĩ ra một cái ổn thỏa đối sách mới tốt.

Miêu Anh cũng là không dám đánh nhiễu, liền như thế thẳng tắp nhìn

xem hắn, ánh mắt khá phức tạp.

Triệu Ngọc trọn vẹn ngẫm nghĩ một hai phút,

Lúc này mới rốt cục nghĩ đến biện pháp, nói với Miêu Anh: "Không được a, Miêu tổ trưởng! Ta cảm thấy, đối đãi Khúc Bình bị hại vụ án này, chúng ta không thể bí mật điều tra, nhất định phải phương pháp trái ngược! Bằng không, hai ta tất cả đều nguy hiểm!"

"Phương pháp trái ngược?" Miêu Anh đã bị Triệu Ngọc thần kỳ tư duy cho mang chạy, hoàn toàn không hiểu.

"Đánh qua bi-a sao?" Ai biết, Triệu Ngọc lại tung ra một câu như vậy không rời đầu lời nói đến, "Bi-a bên trong có câu tục ngữ, gọi là —— đại lực xuất kỳ tích! Ta cảm thấy, câu nói này đối chúng ta phi thường áp dụng!"

"Đại lực xuất kỳ tích?" Miêu Anh bắt đầu vò đầu.

"Phải!" Triệu Ngọc cười lạnh nói, "Muốn ta nhìn, chúng ta không bằng lợi dụng trong tay chứng cứ, đem chuyện này làm lớn! Khiến cho càng lớn càng tốt, người người đều biết mới tốt! Để mọi người biết tất cả, Hầu Mãnh là bị người hãm hại, Khúc Bình bị hại có khác hung phạm! Khúc Bình phía sau, có đại âm mưu!

"Chỉ có dạng này, mới có thể đã bảo toàn hai ta an nguy, lại có thể để cho địch nhân tự loạn trận cước! Nói không chừng, hừ! Ngay cả cái kia cục cảnh sát nội ứng, cũng sẽ tùy theo nổi lên mặt nước đâu!"

"Ngươi. . ." Miêu Anh nghiêm túc suy nghĩ Triệu Ngọc, "Đem sự tình làm lớn? Thế nhưng là. . ."

"Không nhưng nhị gì hết!" Triệu Ngọc kiên quyết mà nói, " hai ta tuyệt đối không thể dẫm vào khúc tổ trưởng vết xe đổ, ám tiễn khó phòng a!

Những cái kia sát hại Khúc Bình tổ trưởng người, khẳng định thế lực không nhỏ, lén lén lút lút tra, sớm tối bị bọn hắn hãm hại. Chúng ta chỉ có đem thanh thế làm lớn, mới có thể đến cái đại lực xuất kỳ tích! Coi như bọn hắn một tay che trời, cũng không thể đem toàn cục cảnh sát người đều giết a?"

"Nha. . ." Miêu Anh rốt cục có chỗ lĩnh ngộ, bắt đầu suy nghĩ kế này khả thi. Triệu Ngọc nói đến hoàn toàn chính xác có lý, chỉ có đem thanh thế làm lớn, mới có thể an toàn tra được. Ngoài ra còn có một chút, muốn đem hung phạm tìm ra, chỉ dựa vào hai người bọn họ trong bóng tối điều tra cũng vô pháp làm được, nhất định phải đầu nhập càng nhiều cảnh lực mới được.

"Chỉ bất quá, cục trưởng bên kia. . ." Miêu Anh hơi có vẻ lo lắng nói, "Ngươi nhìn, Miên Lĩnh án vẫn chưa hết kết, lúc này, lại làm như thế cái đại động tác, hơn nữa còn đến thừa nhận mình bắt lộn người, làm cục trưởng tới nói, đây chính là đỉnh lôi cách làm! Ta lo lắng. . ."

"Ha ha. . ." Triệu Ngọc cười, thở dài, "Xem ra Miêu tổ trưởng liền là làm đại sự làm đại quan liệu, luôn luôn thay những người lãnh đạo cân nhắc chu toàn! Thế nhưng là, ai sẽ đối Khúc Bình tổ trưởng suy nghĩ một chút đâu? Nàng cũng không thể cứ như vậy chết được không minh bạch a?"

"Tốt! Mặc kệ những người lãnh đạo thấy thế nào, chúng ta nhất định phải tra ra chân tướng!" Miêu Anh dứt khoát gật đầu, "Triệu Ngọc, chỉ cần có thể một lần nữa lập án, chúng ta liền có điều tra quyền hạn! Ngoại trừ Hầu Mãnh bên này, chúng ta còn có thể cẩn thận điều tra thêm Khúc Bình tổ trưởng bản nhân, nhìn nàng một cái khi còn sống đến cùng tiếp xúc đến cái gì? Nói không chừng, có thể từ một cái khác đường nét bên trên đem hung phạm bắt tới!"

"Đúng!" Triệu Ngọc cũng là nghiêm túc nói, "Bất kể như thế nào, nhất định phải đem giết hại Khúc Bình tổ trưởng chân hung cầm ra đến! Vì nàng báo thù!"

"Kia. . ." Miêu Anh lấy điện thoại cầm tay ra, hỏi, "Việc này không nên chậm trễ, nếu không chúng ta hiện tại liền đi tìm lãnh đạo báo cáo?"

"Không được!" Triệu Ngọc lắc đầu, "An tâm chớ vội, đừng quên, cái kia nội gian vẫn là vô cùng có khả năng tồn tại! Miêu tổ trưởng, muốn ta nhìn, chúng ta vẫn là đi già Tần Sơn trại, trước đi ăn cơm đi! Ngươi thật vất vả mời một lần khách, không hảo hảo ăn ngươi dừng lại sao được?"

Chương 232: Chương 232: Tuệ nhãn biết "Heo "

Chương 232: Tuệ nhãn biết "Heo "

Cách mạng bar-girl thần

Chín giờ tối.

Đường Thuận Phong, Đại Phong Ca tiệm trái cây trước cửa.

Màu lam huy đằng xe chậm rãi chạy qua, văng lên từng đạo vũng bùn bọt nước. Trong không khí, tràn ngập ẩm ướt râm đãng mặn mùi cá tanh nói.

Xe tại đã đóng cửa sạp trái cây trước dừng hẳn, Triệu Ngọc nghiêm trang đối Miêu Anh nói tiếng cám ơn: "Cám ơn a, Miêu tổ trưởng! Ngươi tâm địa thật tốt, hai ta căn bản không tiện đường đều, ngươi còn phải đưa ta! Quá cảm động!"

"Tới ngươi đi!" Miêu Anh tức giận nói, "Ngươi ngay trước nhiều người như vậy mặt dày mày dạn lên xe của ta, ta có ý tốt oanh ngươi xuống dưới? Mau nói, ngươi có phải hay không còn có lời gì muốn nói với ta?"

"Lợi hại! Lợi hại!" Triệu Ngọc giơ ngón tay cái lên, "Cái này đều bị ngươi đã nhìn ra, thật sự là tâm hữu linh tê, ha ha ha. . . Miêu tổ trưởng, lúc ăn cơm, ta một mực tại suy nghĩ, cảnh đội nội ứng đến cùng sẽ là ai? Ngươi nói, muốn vạn nhất là lãnh đạo cấp cao cái này nhưng làm sao xử

lý?"

"Có khả năng!" Miêu Anh mặc dù không điểu Triệu Ngọc, lại đồng ý cái nhìn của hắn.

"Cho nên, ta cảm thấy, để bảo đảm chúng ta kế hoạch vạn vô nhất thất, chúng ta không thể dựa theo bình thường chương trình báo cáo!" Triệu Ngọc mặc dù không có uống rượu, mặt lại là hồng hồng, giống như khô nóng khó nhịn, "Ta nghĩ qua, chúng ta nhất định phải đến cái xuất kỳ bất ý mới được!"

"Xuất kỳ bất ý?" Miêu Anh nháy mắt một cái, lập tức lĩnh ngộ, "Ngươi ý tứ, là vào ngày mai cuộc họp biểu dương bên trên làm văn chương?"

"Oa! Lợi hại!" Triệu Ngọc ngoài ý muốn, lập tức khen, "Ta liền nói hai ta tâm hữu linh tê đi! Thế mà nghĩ đến cùng một chỗ đi! Ân. . . Đúng, đã dạng này, không bằng đến nhà ta ngồi một hồi, chúng ta hảo hảo thương lượng một chút chi tiết đi!"

Triệu Ngọc lúc nói chuyện, con mắt càng không ngừng hướng Miêu Anh kia có lồi có lõm trên thân ngắm, trong lòng giống đực hormone cũng đang không ngừng lên cao, hồi tưởng lại Miêu Anh kia mềm hoá miệng nhỏ đến, hắn thật muốn hiện tại liền liều lĩnh nhào tới!

"Ừm, tốt. . ." Ai ngờ, Miêu Anh vậy mà không có cự tuyệt, đúng là một mặt gật đầu, một mặt giải dây an toàn.

"Cái gì?" Triệu Ngọc hoàn toàn không ngờ đến, quả thực có chút choáng váng.

"Uy? Thất thần làm gì?" Miêu Anh không khách khí rống lên Triệu Ngọc một câu, "Có hay không phong độ thân sĩ, xe đã dừng xong, không biết cho nữ sĩ mở cửa sao?"

"Cái gì? Nha. . ." Triệu Ngọc giờ mới hiểu được tới, tranh thủ thời gian xuống xe đóng cửa, sau đó hấp tấp đi vào Miêu Anh cái này một bên, dự định hầu hạ Miêu Anh mở cửa xuống xe.

Ai ngờ, kéo nửa ngày, cửa xe thế mà không có kéo ra. Chờ Triệu Ngọc ngẩng đầu lại nhìn thời điểm, nhưng gặp Miêu Anh từ trong cửa sổ hướng hắn thụ một ngón giữa, sau đó giẫm mạnh chân ga, nghênh ngang rời đi!

Bởi vì bánh xe bỗng nhiên gia tốc, một cỗ quyển mang theo thối bùn nước bẩn, tất cả đều văng đến Triệu Ngọc trên thân!

Nhìn xem huy đằng xe cực nhanh biến mất tại đầu phố, Triệu Ngọc đầu tiên là bỗng nhiên sững sờ, sau đó mới xuất phát từ nội tâm ngửa mặt lên trời thét dài, hoắc ha ha, cái này Miêu Nhân Phụng thật sự là rất có ý tứ! Ngươi chờ đó cho ta, lão tử ăn chắc ngươi, sớm muộn cũng có một ngày, ta muốn đem ngươi. . .

Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa mới cười hai tiếng, trên lầu liền truyền đến Khương Đại Phong tru lên: "Uy, thối cảnh sát, hơn nửa đêm mù kêu to cái gì? Không có đức hạnh!"

Ta dựa vào!

Triệu Ngọc mắng to một tiếng, nếu không phải bận tâm Khương Hiểu Tình mặt mũi, hắn thật muốn chép cục gạch nện nhà hắn pha lê!

Ai ngờ, đúng lúc này, điện thoại di động của hắn bỗng nhiên vang lên.

Triệu Ngọc xem xét, lại là một cái không biết dãy số. Sau khi nhận nghe, trong loa thình lình truyền đến Liêu Cảnh Hiền chửi rủa âm thanh: "Triệu Ngọc, đầu ngươi có bị bệnh không ngươi? Ngươi làm gì đem Lão Kim bệnh tình nói ra? Ngươi không biết Lão Kim hắn không vui bị người ta biết sao?"

"Ta đi các ngươi nãi nãi cái chân!" Triệu Ngọc gặp Liêu Cảnh Hiền vẫn còn giả bộ bức, vội vàng dừng lại thống mạ đáp lễ qua, ngao ngao reo lên, "Các ngươi những này củ gừng, cảm thấy ta Triệu Ngọc dễ lừa gạt sao? Còn cốt nhục lựu đâu! Bất quá là xương đùi đầu mà thôi! Lão Liêu, uổng ta tôn kính như vậy các ngươi, đáng tiếc các ngươi không coi mình là người a. . ."

"Ta dựa vào! Tiểu tử ngươi!" Liêu Cảnh Hiền không nghĩ tới trò xiếc đã bị Triệu Ngọc chọc thủng, nhất thời có chút rụt rè, bất quá, sau đó, hắn vẫn là cười ha ha mắng, " Triệu Ngọc, ngươi bất động đầu suy nghĩ một chút, ta cùng Lão Kim không phải cũng là vì tốt cho ngươi sao? Lão Kim khó được tìm tới ngươi như thế một cái ngưu tầm ngưu, mã tầm mã người nối nghiệp,

Cái này không lo lắng ngươi đem đường đi sai lệch không phải?"

"Vậy các ngươi có rắm trực tiếp thả a?" Triệu Ngọc không phục, "Giả chết, trang bệnh nan y, còn làm cái xe lăn! Ta mẹ nó, thật sự là Thái nãi nãi cái hùng!"

"Đi!" Liêu Cảnh Hiền nghiêm mặt nói, "Triệu Ngọc! Ta không ngại nói cho ngươi trong đó bộ tin tức, Lưu Trường Hổ lập tức liền phải điều đi, Miêu Anh liền là các ngươi Dung Dương tổ trọng án đời tiếp theo đội trưởng, mà ta cùng Lão Kim mới vừa rồi còn tại hợp lại đâu, cảm thấy ngươi đương cái này B tổ tổ trưởng tương đối phù hợp, bất quá nha. . . Hiện tại xem ra. . ."

"Ta dựa vào! Ngươi làm sao không nói sớm?" Triệu Ngọc nhất thời siết chặt điện thoại, không biết xấu hổ nói, "Liêu cục trưởng a! Liêu thật to! Ngài. . . Hắc hắc hắc. . . Ngài hai vị già anh hùng thật sự là tuệ nhãn biết châu a, thật đúng là, ngươi nói ta làm sao lại như thế phù hợp làm cái tổ trưởng đâu? A a a a. . . Ngài bị liên lụy cùng Lão Kim nói một tiếng, hôm nay tính huynh đệ ta quá mức, hôm nào cho hắn ở trước mặt bồi

tội! A còn có, ta vừa rồi mắng ngươi những lời kia, ngươi coi như đánh rắm nghe đi. . ."

". . ." Liêu Cảnh Hiền đã lộn xộn im lặng, hoàn toàn tiếp không lên hạ gốc rạ, suy nghĩ nửa ngày, mới tức giận nôn một câu, "Tuệ nhãn biết châu, không phải tuệ nhãn biết 'Heo' là được. . ."

Cúp điện thoại thời điểm, Triệu Ngọc cũng trở về đến gian phòng của mình.

Thật không nghĩ tới, nguyên lai hôm nay "Chấn" quẻ, sẽ lưu tại cuối cùng xuất hiện đâu! Thật sự là có chút ý tứ, ta Triệu Ngọc thế mà muốn lên chức? B tổ tổ trưởng? Hắc hắc hắc. . .

Hồi ức trước kia kinh lịch, Triệu Ngọc lúc này mới phát hiện, kỳ thật mình vừa mới chuyển chính thức còn không có bao lâu đâu! Nhanh như vậy liền thăng nhiệm tổ trưởng, như vậy là không phải, các đồng nghiệp phải nói một chút nhàn thoại a? Ân. . . Nếu là lại lăn lộn đến mấy năm, ta có phải hay không cũng có thể làm cái cục trưởng đương đương rồi? Ha ha ha. . .

Bởi vì bả vai tổn thương còn chưa tốt, Triệu Ngọc còn không thể tắm rửa, chỉ có thể đơn giản lau thân thể một cái.

Cởi y phục xuống tiến vào phòng tắm rửa về sau, lại lần nữa nhìn xem trong gương mình, Triệu Ngọc không khỏi suy nghĩ tăng vọt, hơi có mấy phần cảm khái.

Mấy ngày trôi qua, hắn trên đầu trọc đã mọc ra nhàn nhạt một tầng tóc. Vương tâm nói cho Triệu Ngọc, nói trên đỉnh đầu hắn vết thương không có hư hao lỗ chân lông, đợi đến trên đầu mọc đầy tóc về sau, liền sẽ đem vết thương che giấu. Tương lai, chỉ có trên trán, còn có thể lưu lại một chút xíu vết sẹo, nhưng là ảnh hưởng không lớn.

Trên bờ vai mặc dù trúng đạn, nhưng là thương thế không nghiêm trọng lắm, bác sĩ chỉ là đơn giản khâu mấy mũi, mà lại là nhưng hấp thu khâu lại tuyến, không cần cắt chỉ.

Không bao lâu, vết thương liền có thể phục hồi như cũ. Đến lúc đó, mình liền lại là một Uy Long mãnh dò xét!

Chuyện cho tới bây giờ, mặc dù Miên Lĩnh án đã cáo phá, nhưng là trong đó rất nhiều không phải là đúng sai, lại vẫn khiến Triệu Ngọc vung đi không được, cảm khái rất nhiều.

Hung thủ tàn khốc vô tình, Trình Tam Lý thấy lợi quên nghĩa, Cao Dương tinh thần sụp đổ, Ngưu Vĩ Quang trầm oan đắc tuyết, cùng Lương Tư Tư chịu đủ 26 năm giam cầm tàn phá. . .

Tại cái này lên thời gian cang dáng dấp đại án bên trong, có rất nhiều khiến người tỉnh ngộ đồ vật, nhân tính mẫn diệt, đạo đức không có, còn có khó có thể dùng hình dung chấp niệm.

Chuyện cho tới bây giờ, mặc dù bản án phá, hung thủ cũng sắp đạt được thẩm phán, thế nhưng là người bị hại nhóm trải qua thống khổ cùng thương tích, lại là muôn vàn khó khăn vuốt lên.

Tựa như Ngưu Vĩ Quang thê tử còn có Lương Tư Tư như thế, hạnh phúc của các nàng sinh hoạt, tuổi thanh xuân, tất cả đều bao phủ tại trận này không nên phát sinh tội ác bên trong, cả một đời lại không vui vẻ có thể nói.

Tội ác, tựa như khối u, không thể tránh né, làm cho người ta cảm thấy thống khổ.

Thế nhưng là, mọi người nhưng lại thường thường có thể thông qua tội ác, nhìn thấy quang minh!

Chính như lúc này Triệu Ngọc đồng dạng, từ lúc hắn phá án và bắt giam Miên Lĩnh án về sau, hắn càng phát ra lòng tin tăng nhiều, đối thám tử công việc, cũng càng ngày càng nghiện.

Hôm nay Miêu Anh mời khách tiệc tối phía trên, Mao Vĩ bên kia đạt được tin tức, nói cục cảnh sát vì giữ gìn hình tượng, cũng không có tiếp nhận Lương Vạn Càn đám người treo giải trên trời kim, chỉ là tượng trưng lấy 200 vạn, làm đối phá án chúng nhân viên cảnh sát cổ vũ chi dụng.

Căn cứ tài vụ khoa tin tức ngầm, tiền truy nã phân phối biểu đã tạo tốt, Chu cục trưởng chờ một đám cục trưởng đối Triệu Ngọc phá lệ ưu ái, trực tiếp từ bên trong gọi 80 vạn tiền truy nã cho hắn.

Bởi vì đây đều là tư nhân mộ tập tiền thưởng, không cần lên thuế, chờ Triệu Ngọc đạt được về sau, đều có thể giao phòng ở tiền đặt cọc, tại Tần Sơn đưa bộ gia nghiệp!

Mà lại, bởi vì Triệu Ngọc đối bản án cư công chí vĩ, 50 vạn chính thức tiền truy nã khẳng định cũng không thiếu được hắn, mà lại khẳng định còn có từng cái cấp bậc khen ngợi ban thưởng!

Mặc dù, 80 vạn cùng 1000 vạn có chênh lệch không nhỏ, nhưng là đối với Triệu Ngọc bản nhân tới nói, hắn nhưng lại chưa cảm thấy quá khuyết điểm nhìn. Hắn dù sao còn có Đào tiên sinh tặng cho hắn số tiền lớn kia, quay đầu một khi bán đấu giá, nhất định có thể bán cái giá tốt!

Hiện tại, Triệu Ngọc chỉ có một mục tiêu, đó chính là nhất định phải tra ra Khúc Bình bị hại chân tướng đến, vì nàng báo thù.

Nghĩ tới Khúc Bình, Triệu Ngọc trong đầu cuối cùng sẽ nhớ tới ban đầu ở lễ truy điệu bên trên, Khúc Bình kia một đôi nữ thê thảm khóc rống. Bây giờ Khúc Bình chết được không minh bạch, vô luận như thế nào cũng phải đem chân tướng tra ra!

Chờ đây hết thảy tất cả đều nghĩ xong, Triệu Ngọc không khỏi liền nghĩ tới tư thế hiên ngang Miêu Anh. Thông qua mấy ngày tiếp xúc xuống tới, Triệu Ngọc đối vị này dám nghĩ dám làm, ghét ác như cừu Miêu tổ trưởng, càng phát ra yêu thích!

Hồi tưởng mình bị khốn Dung Thiên cao ốc thời điểm, chính là nàng bốc lên nguy hiểm tính mạng, đơn thương độc mã đến đây nghĩ cách cứu viện, cỗ này nghĩa khí lo lắng, để Triệu Ngọc rất là cảm động.

Đừng nhìn Triệu Ngọc đối Miêu Anh luôn luôn cười đùa tí tửng, nhưng hắn mỗi lần cùng Miêu Anh tiếp xúc thân mật thời điểm, trong nội tâm đều sẽ cảm giác vô cùng hưng phấn. Hiện tại cũng thế, chỉ cần vừa nhắm mắt lại, trong đầu liền tất cả đều là Miêu Anh cái bóng, thật giống như hại bệnh tương tư!

Miêu Anh dám liều có thể đánh, hữu dũng hữu mưu, chẳng những dung mạo xinh đẹp, hơn nữa còn đã có tiền lại có bối cảnh, nếu là cưới lão bà như vậy, vậy nhưng thật sự là quá sung sướng. . .

Ha ha ha. . . Triệu Ngọc chợt thấy, chính mình đạo cỗ cột bên trong còn có 3 ở giữa áo tàng hình đâu! Hắn không khỏi tà ác nghĩ đến, cái này áo tàng hình đến cùng có hay không khoá kéo cùng nút thắt đâu? Muốn hay không, tìm một cơ hội tại Miêu tiểu thư trên thân thí nghiệm một chút? Dù sao nàng lại không nhìn thấy ta?

Không nhìn thấy ta. . . Không nhìn thấy ta. . . Ha ha ha. . .

Chương 233: Chương 233: Xuất kỳ bất ý

Chương 233: Xuất kỳ bất ý

Cách mạng bar-girl thần

Trong lúc ngủ mơ, Triệu Ngọc bị ác mộng bừng tỉnh, một thân mồ hôi lạnh.

Nguyên lai, lần này, hắn lại làm một cái liên quan tới Miêu Anh ác mộng, mộng thấy mình thật mặc vào áo tàng hình tiến đến hành hung làm ác, muốn cưỡng x Miêu Anh, lúc đầu, hắn đã đem Miêu Anh quần áo đều cho lột xuống, mà lần này, áo tàng hình khóa kéo cũng có thể mở ra.

Nhưng mà, hắn lại quên đi một cái cực kỳ trọng yếu trọng điểm, áo tàng hình tiếp tục thời gian chỉ có 1 phút, hắn bên này còn chưa bắt đầu đâu, áo tàng hình liền mất hiệu lực, kết quả, bị Miêu Anh kia hành hung một trận đánh cho tê người a. . . Một mực đem hắn đánh từ trong mộng bừng tỉnh, nghẹn ngào kêu to.

A. . .

Chờ phân phó hiện hết thảy bất quá là giấc mộng về sau, Triệu Ngọc lúc này mới tỉnh táo lại.

Ai u ta đi!

Hù chết lão tử!

Hắn liên tục lau mồ hôi, vẫn lòng còn sợ hãi. Mặc dù vừa rồi bất quá là cái ác mộng, nhưng mình cảm thấy có tật giật mình, giống như thật có lỗi với Miêu Anh giống như.

Nhìn xem biểu, giờ phút này mới rạng sáng bốn giờ đến chuông, trời còn chưa sáng.

Triệu Ngọc ngủ mơ hồ, vậy mà lại không nghe thấy hệ thống truyền đến hoàn tất thanh âm, chỉ là liếc nhìn đạo cụ cột về sau, phát hiện lại thêm một kiện vạn năng giải tỏa khí. Cái này vạn năng giải tỏa khí nhưng đích thật là cái thứ tốt, mặc kệ dạng gì khóa, tất cả đều có thể nhẹ nhõm giải quyết, hơn nữa còn không lãng phí thời gian.

Nằm xuống về sau, hắn lúc đầu nghĩ ngủ tiếp, thế nhưng là ngàn vạn suy nghĩ gia thân, lại là như thế nào cũng ngủ không được lấy. Rơi vào đường cùng, đành phải đứng dậy đốt thuốc mở quẻ.

Trải qua dừng lại ho mãnh liệt về sau, hôm nay lại mở ra một cái "Chấn Đoái" quẻ đến, chấn lôi đoái trạch, lôi chìm trạch dưới, không vang không dao động, khanh lộc cuồn cuộn, cùng thế không kiệt.

"Chấn Đoái" quẻ?

Cho tới bây giờ, đã liên tục mở ra ba cái "Chấn" quẻ, Triệu Ngọc ẩn ẩn cảm thấy, hôm nay rất có thể sẽ có quan hệ với địa vị tin tức tốt truyền đến. Phải biết, hôm nay trong cục có trong đó bộ cuộc họp biểu dương, như vậy là không phải, tại cuộc họp biểu dương bên trên, lãnh đạo liền sẽ tuyên bố bổ nhiệm ta Triệu Ngọc vì B tổ tổ trưởng đâu?

Ha ha. . .

Lưu Trường Hổ xéo đi, Miêu Anh biến thành đội trưởng, ta thăng nhiệm tổ trưởng, bởi như vậy. . . Miêu Anh tránh không được ta người lãnh đạo

trực tiếp?

Hồi ức đêm qua tại già Tần Sơn trại mở tiệc chiêu đãi, Miêu Anh phát huy trọn vẹn nàng thổ hào thân phận, cho mọi người điểm rất nhiều quý báu trân tu thức ăn, lộ ra đặc biệt cao cấp. Thật nhiều đồ ăn, mọi người chẳng những không có nếm qua, thậm chí ngay cả tên món ăn đều chưa từng nghe qua.

Mà lại, mặc dù Miêu Anh mới đến, nhưng là nàng ăn nói khí chất, rất có đại gia phong phạm, rất rõ ràng là cái làm đại quan vật liệu.

Mình cùng người ta so sánh, không thể nghi ngờ là thua chị kém em. Cũng chính là bởi vì dạng này, Triệu Ngọc mới không có tại tiệc tối bên trên cùng Miêu Anh tìm khó chịu, lần đầu cùng với nàng bình an vô sự ăn bữa cơm.

Ai. . .

Mặc dù trước mắt hắn đã đem Miêu Anh lừa gạt mình sự tình tìm trả lại, thế nhưng là cho Triệu Ngọc cảm giác, hắn cùng Miêu Anh chênh lệch, vẫn là nhất thiên nhất địa, muốn đuổi tới vị này trong lý tưởng văn võ song toàn đại tiểu thư, xem ra đường phải đi còn rất dài.

Bất quá, Triệu Ngọc chưa hề biết nhụt chí hai chữ viết như thế nào, chỉ cần là hắn việc đã quyết định tình, liền sẽ nghĩa vô phản cố đi làm, gặp được Hoàng Hà cũng muốn đi qua, đụng nam tường, cũng phải đem nam tường đánh vỡ.

Miêu Anh. . . Ngươi chờ, nhìn anh em ta làm sao đem ngươi đuổi tới tay. . . Ha ha ha. . .

Triệu Ngọc gặp như thế nào cũng ngủ không được lấy, dứt khoát sáng sớm chạy bộ đi, vây quanh công viên chạy tầm vài vòng.

Hắn cảm thấy, thừa dịp bây giờ còn có chút thời gian, mình nhất định phải tăng cường một chút rèn luyện mới được. Đợi đến bả vai tốt, cũng hắn là tham gia một chút lớp huấn luyện, học tập một chút chính quy bác kích kỹ xảo mới tốt.

Tựa như lần trước tại Dung Thiên cao ốc như thế, đối mặt những cái kia trong tay hành gia, mình chơi bạc mạng đấu pháp căn bản không phát huy được tác dụng, kết quả là, còn phải dựa vào cường đại đạo cỗ mới có thể ra kỳ chế địch.

Trái lại người ta Miêu Anh, vì để cho mình trở nên càng thêm cường đại, ngay cả Thái Quyền đều đi học tập, mình nếu là không nắm chặt đuổi theo một chút, về sau chỗ đó còn đánh thắng được nàng? Liền là tương lai cưới được tay, còn không phải mỗi ngày bị bạo lực gia đình?

Chạy bộ thời điểm, sắc trời bắt đầu sáng lên, trong công viên người luyện thần bầy dần dần tăng nhiều. Nhìn xem những cái kia luyện kiếm, đánh Thái Cực lão đầu các lão thái thái, Triệu Ngọc chợt nhớ tới cẩu cẩu ông trùm tới.

Hiện tại ông trùm vừa mới động xong giải phẫu,

Còn ở vào điều dưỡng giai đoạn, chí ít còn có một tuần lễ mới có thể trở về. Thời gian thật dài không nhìn thấy vị này "Văn sử" chuyên gia, thật đúng là có chút tưởng niệm.

Bằng không, đợi đến Khúc Bình án tra ra mặt mày, ta liền lái xe đến Hoa Hoa quê quán đi xem một chút nó. . .

. . .

Buổi sáng 9 điểm nửa, Chu An Đông cục trưởng cùng một đám lãnh đạo đi vào phòng họp, toàn thể tổ trọng án chúng nhân viên cảnh sát, sớm đã chờ đợi ở đây đã lâu.

Lần này cuộc họp biểu dương ý nghĩa chính, tự nhiên là muốn khen ngợi những cái kia tại Miên Lĩnh án mà biểu hiện xuất sắc thám viên, đúng là bọn họ vất vả cần cù cố gắng, mới khiến cho như thế một kiện kinh thiên đại án rõ ràng khắp thiên hạ!

Dung Dương cảnh thự phá án và bắt giam này kiện hạng nhất đại án, chẳng những những người lãnh đạo mặt mũi sáng sủa, liền ngay cả toàn bộ Dung Dương cảnh thự cũng là địa vị tăng vọt, tại toàn bộ Tần Sơn giới cảnh sát có tiếng.

Trong buổi họp, Chu cục trưởng ngoại trừ đối thám viên nhóm tiến hành khen ngợi bên ngoài, còn cố ý đem Triệu Ngọc đẩy tại đằng trước, tán dương Triệu Ngọc cư công chí vĩ, không thể bỏ qua công lao, đây là tinh anh thần thám, cảnh đội mẫu mực, nhất định phải hảo hảo ban thưởng mới được!

Triệu Ngọc trong lòng cái kia đẹp a, hồi tưởng ngày xưa, Chu cục trưởng coi thường nhất người chính là mình, nhưng mà thời gian qua đi nhiều ngày, vị này đại cục trưởng lại đối với mình như thế tán thưởng ưu ái, làm sao không tâm hoa nộ phóng?

Chu cục trưởng kể xong, đến phiên Loan cục trường phát biểu.

Loan cục trường thì nhắc nhở mọi người, nói Miên Lĩnh án ảnh hưởng khá lớn, mặc dù bây giờ bản án đã phá, nhưng là gợn sóng phản ứng vẫn tồn tại, nếu như xử lý không tốt, có thể sẽ gây nên phiền toái không cần thiết.

Cho nên, hắn yêu cầu chúng nhân viên cảnh sát tuân thủ nghiêm ngặt chức trách, không được hướng ngoại giới lộ ra bản án nội bộ tin tức; mà lại, còn muốn cầu mọi người mật thiết chú ý người bị hại gia thuộc động tĩnh, để tránh bọn hắn thật làm ra chuyện khác người gì.

Cuối cùng, Loan cục trường còn đặc biệt nói cho Triệu Ngọc, nói có hai kiện đại sự cần hắn đến chuẩn bị: Một cái là chuẩn bị một phần diễn thuyết báo cáo, ở trong bót cảnh sát san bên trên, muốn cho hắn làm một cái chuyên mục, đến một lần giới thiệu phá án kinh nghiệm, thứ hai cổ vũ sĩ khí.

Chuyện thứ hai, thì là đài truyền hình pháp chế kênh, muốn đối Miên Lĩnh đại án làm một lần album tiết mục, tương lai thậm chí sẽ ở trung ương đài truyền ra. Đến lúc đó, sẽ đối với Triệu Ngọc tiến hành một lần độc nhất vô nhị phỏng vấn, muốn Triệu Ngọc kịp thời cùng công cộng tin tức khoa giữ liên lạc, tùy thời tiến hành diễn tập luyện tập.

Sau đó, Loan cục trường còn đem tiền thưởng phân phối sự tình cùng mọi người thuyết minh sơ qua một chút, nói mặc dù Miên Lĩnh án người bị hại gia thuộc nhóm đều là phú hào phú thương, không kém kia 1000 vạn tiền truy nã.

Nhưng là, cảnh sát cân nhắc đến, những người bị hại này gia thuộc đã chịu đủ mất đi thân nhân chi bi thống, về công về tư, về tình về lý, đều không nên đón thêm thụ khoản này kếch xù tiền truy nã.

Cuối cùng, tại Lương Vạn Càn đám người khăng khăng thỉnh cầu dưới, cảnh sát lúc này mới lưu lại 200 vạn, làm cho phá án chúng nhân viên cảnh sát ban thưởng chi dụng.

Thông qua các lãnh đạo hiệp thương, tự nhiên là nếu bàn về công hạnh thưởng, căn cứ cảnh lệ quy tắc chi tiết bên trên quy định, làm ra tiền thưởng phân phối phân chia, chỉ cần là tham dự Miên Lĩnh án nhân viên, tất cả đều có chỗ ban thưởng. Mà đối với Triệu Ngọc dạng này liều chết bắt hung phạm, thậm chí anh hùng bị thương đồng chí, càng hắn là cấp cho ngợi khen!

Kỳ thật, không cần Loan cục trường nói rõ, thám viên nhóm cũng đều sớm mò tới tin tức. Mọi người biết tất cả, làm phá án và bắt giam Miên

Lĩnh án chủ yếu nhất nhân vật, Triệu Ngọc độc chiếm 80 vạn hơn kếch xù tiền thưởng, có thể nói trúng giải nhất.

Bất quá, thám viên nhóm mặc dù đỏ mắt, lại là tâm phục khẩu phục. Đầu tiên, bản án là người ta Triệu Ngọc phá; manh mối là Triệu Ngọc tìm tới; cứu Lương Tư Tư người là hắn; cuối cùng phấn đấu quên mình bắt Hách Cương người đồng dạng là hắn! Thậm chí ngay cả kịp thời bắt giữ Hám Văn Quân hành động, cũng tất cả đều là Triệu Ngọc công lao!

Bởi vậy, cái này giải nhất, Triệu Ngọc hoàn toàn xứng đáng!

Nhưng mà, để ngoài ý liệu của mọi người là, ngay lúc này, phòng họp đèn lớn bỗng nhiên diệt đi, hình chiếu nghi lại xoát mở ra.

"A? Chuyện gì xảy ra?" Loan cục trường đứng dậy, muốn xem một chút trước mắt xảy ra điều gì tình trạng? Các lãnh đạo khác cũng là hai mặt nhìn nhau, không rõ nội tình.

Trương Diệu Huy đứng người lên, muốn đến công tắc điện nơi đó bật đèn, ai ngờ vừa đi hai bước liền thình lình nhìn thấy, tắt đèn người không phải người khác, chính là Triệu Ngọc!

Triệu Ngọc xông Trương Diệu Huy làm một cái im lặng thủ thế, ra hiệu hắn tranh thủ thời gian ngồi xuống, Trương Diệu Huy không rõ tình trạng, đành phải nghe lệnh.

Không bao lâu, hình chiếu nghi ba lóe ra một đoạn video đến, chính là từ địch Lâm Lâm trên ô tô bắt được đoạn video kia.

Ngay từ đầu, mọi người căn bản nhìn không rõ là chuyện gì xảy ra, thẳng đến mắt sắc Lý Bối Ny, nhận ra cái kia bị nhét vào rương phía sau người, liền là sát hại Khúc Bình tổ trưởng người hiềm nghi Hầu Mãnh về sau, trong phòng họp lúc này mới hoa mở nồi!

Chương 234: Chương 234: Ngươi là nội gian

Chương 234: Ngươi là nội gian

Cách mạng bar-girl thần

Trong lúc nhất thời, phòng họp trở nên một mảnh xôn xao, mọi người nghị luận ầm ĩ, ai cũng không rõ, vì sao lại toát ra một đoạn như vậy kỳ quái video đến?

Vì cái gì, Hầu Mãnh sẽ xuất hiện tại đoạn video này bên trên?

Rốt cục, phát ra video Miêu Anh từ chỗ tối đi ra, đối mọi người nói ra: "Các vị cục trưởng, các vị đồng sự, đoạn video này là chúng ta vừa mới thu hoạch đến, mọi người có thể nhìn thấy, trong video thời gian, đúng lúc là Khúc Bình tổ trưởng bị hại cùng ngày, ngay tại nàng bị giết trước đó 20 phút tả hữu! !"

Hoa. . .

Lần này, tràng diện càng thêm hỗn loạn, tất cả thám viên tất cả đều chấn kinh tại chỗ.

"Mầm. . . Miêu tổ trưởng. . . Ngươi đây là. . ." Loan cục trường không rõ nội tình mà hỏi thăm, "Đây là ý gì? Video từ đâu tới? Vì cái gì đột nhiên lại nhấc lên Khúc tổ trường sự tình đến? Phạm nhân không phải đã bị bắt lại sao?"

"Loan cục trường, " Miêu Anh nghiêm túc nói, "Xin mọi người nhìn kỹ, đoạn video này vụ án phát sinh địa, chính là Khúc tổ trường bị hại cùng ngày, tại Hầu Mãnh say rượu nhà kia quán bar bên ngoài quay phim đến!

"Mọi người nhìn, Hầu Mãnh lúc ấy ở vào một loại trạng thái hôn mê, có hai người đem Hầu Mãnh nhét vào nào đó ô tô rương phía sau bên trong! Bởi vậy đến xem, Hầu Mãnh có thể là bị người hãm hại, hắn bị người vận chuyển đến hiện trường phát hiện án, làm dê thế tội! Mà giết chết Khúc Bình tổ trưởng chân hung, rất có thể —— một người khác hoàn toàn! !"

"A! ? Cái này. . ." Chu cục trưởng chưa phát giác đau cả đầu, việc này tới quá mức đột nhiên, để hắn một chút chuẩn bị tâm lý cũng không có, sắc mặt lộ ra đặc biệt khó xử.

Lưu Trường Hổ đồng dạng mặt mũi tràn đầy không vui, lúc này gõ cái bàn nói ra: "Miêu Anh, ngươi có ý tứ gì? Các ngươi phát hiện trọng yếu như vậy chứng cứ, vì cái gì không nói trước báo cáo một chút? Tại sao muốn tại cuộc họp biểu dương bên trên đột nhiên lấy ra? Để chúng ta một điểm chuẩn bị cũng không có, trong mắt ngươi còn có ta người tổ trưởng này, còn có các vị cục trưởng sao? Thật sự là quá không ra gì!"

Nghe được Lưu Trường Hổ trách cứ, Chu cục trưởng đồng ý gật gật đầu.

"Chu cục trưởng!" Miêu Anh thì trầm ổn mặt đất hướng Chu cục trưởng giải thích nói, "Xin ngài tha thứ, ta không có sớm cùng ngài báo cáo! Bởi vì chúng ta cảm thấy, nếu như Khúc tổ trường bị hại có khác hung phạm, như vậy việc này liên luỵ rất rộng, can hệ trọng đại, chúng ta lo lắng sẽ xuất hiện cái gì ngoài ý muốn, cho nên mới không có theo chương trình báo cáo!"

"Ngoài ý muốn! ?"

Kể từ đó, cả sảnh đường xôn xao, càng thêm hỗn loạn.

"Ngài nghe ta nói, " Miêu Anh tiếp tục giải thích, "Nếu như Khúc tổ trường chết, là một trận tỉ mỉ bày kế dự mưu! Xin mọi người suy nghĩ một chút, hậu quả này là cỡ nào đến đáng sợ! ? Màn đêm buông xuống, Khúc tổ trường là lâm thời quyết định, muốn tan tầm về nhà, lúc ấy đã là nửa đêm 1 điểm nhiều chuông!

"Thế nhưng là, những cái kia hung thủ lại có thể kịp thời biết được Khúc tổ trường về nhà tin tức, đồng thời rõ ràng nàng về nhà lộ tuyến; còn mặt kia, còn muốn có người kịp thời tìm tới dê thế tội Hầu Mãnh, đem Hầu Mãnh làm thành hôn mê, đồng thời đem nó vận chuyển mời ra làm chứng phát hiện trận, dùng cái này để hãm hại với hắn!

"Mọi người suy nghĩ một chút, như thế lớn một trận giết người âm mưu, người bình thường như thế nào có thể làm được! ?"

A! ?

Lần này, thám viên nhóm lại lần nữa quá sợ hãi, tất cả đều kinh ngạc không khép miệng được! Ai cũng nghĩ không ra, Khúc Bình tổ trưởng chết, phía sau sẽ xuất hiện phức tạp như vậy tình huống?

"Đã. . . Đã dạng này. . ." Trương Diệu Huy bỗng nhiên nói, "Miêu tổ trưởng, ngươi ý tứ, là Khúc tổ trường chết cũng không phải là ngoài ý muốn? Là bị một đoàn băng mưu hại? Thế nhưng là. . . Nàng đến cùng là bởi vì gì mà chết đâu? Hung thủ tại sao muốn giết hắn? Chẳng lẽ. . . Là Khúc tổ trường biết cái gì? Ngay tại tra thứ gì? Lão thiên, vậy nhưng quá. . . Thật là đáng sợ!"

"Ai nha!" Bành Hân bỗng nhiên nói, "Muốn chiếu các ngươi nói như vậy, ai có thể rõ ràng biết được Khúc tổ trường kịp thời động tĩnh đâu? Chẳng lẽ. . . Chẳng lẽ trong cục cảnh sát, còn có đồng bọn đây? Có nội gian! ?"

Lời vừa nói ra, càng là giống như quả bom nặng ký, nổ trong phòng họp mở nồi.

"Không sai!" Miêu Anh nói, "Các vị cục trưởng, chính là bởi vì lo lắng có nội gian giở trò, chúng ta mới không dám kịp thời báo cáo! Mong rằng các trưởng cục có thể lý giải! Hiện tại, như là đã có trực tiếp chứng cứ, chứng minh Hầu Mãnh có khả năng bị người hãm hại, cho nên, mời những người lãnh đạo minh xét, khẩn cầu những người lãnh đạo hạ lệnh,

Một lần nữa tra rõ Khúc Bình bị hại một án. . ."

"Cái này. . ."

Những người lãnh đạo hiển nhiên khó khăn vô cùng, bởi vì Khúc Bình án đã kết án, Hầu Mãnh cũng đã bị bắt giữ hậu thẩm, nếu như lúc này bỗng nhiên muốn lật lại bản án, đối với cục cảnh sát ảnh hưởng, tất nhiên vô cùng lớn. Làm không tốt, rất có thể sẽ rước lấy quan lớn hơn ti!

"Như vậy sao được?" Lưu Trường Hổ hiểu rõ các lãnh đạo khó xử, vội nói, "Theo ta thấy, phần tài liệu này chân thực tính cùng hữu hiệu tính tất cả đều còn chờ thương thảo, chúng ta không thể chỉ dựa vào một đoạn như vậy video liền võ đoán làm ra quyết định a! Cái này muốn vạn nhất sai lầm, vậy coi như ném đại nhân!"

"Cũng là!" Loan cục trường gật đầu nói, "Miêu Anh tổ trưởng, ta nhìn, chuyện đột nhiên xảy ra, chúng ta vẫn là trước tiên đem tình huống tra rõ ràng đến mới tốt! Ngươi nói trước đi nói, video này là từ đâu làm được a? Không phải là có người muốn nhờ vào đó đến cứu vớt Hầu Mãnh a?"

"Loan cục trường, phần tài liệu này tuyệt đối chân thực hữu hiệu!" Miêu Anh tranh thủ thời gian giải thích, "Khúc tổ trường bị hại thực sự kỳ quặc, còn hi vọng có thể mau chóng lập án điều tra!"

"Miêu Anh!" Lưu Trường Hổ phản bác, "Không thể ngươi nói hữu hiệu liền hữu hiệu! Chúng ta đều phải thực sự cầu thị, giảng cứu chứng cứ! Ta hiện tại vẫn là tổ trọng án đội trưởng, ngươi phải nghe lời ta, chúng ta vẫn là trước chậm rãi thương nghị một chút rồi nói sau!"

"Ha ha ha. . ."

Ai ngờ, Lưu Trường Hổ vừa dứt lời, trong phòng họp bỗng nhiên vang lên Triệu Ngọc cuồng tiếu: "Hoắc ha ha, Lưu Trường Hổ a, rốt cục bị ta bắt được, nguyên lai, ngươi chính là cái kia —— nội gian! !"

Cái gì! ?

Đám người nghe xong, lại lần nữa mờ mịt lộn xộn.

Triệu Ngọc ngẩng đầu cất bước, đi vào Miêu Anh trước mặt, mặc dù tóc của hắn vẫn chưa hoàn toàn mọc ra, nhưng là cùng Miêu Anh đứng chung một chỗ, nhìn qua vẫn là như vậy đến xứng.

"Triệu Ngọc, ngươi. . . Ngươi nói cái gì? Ai là nội gian? Ngươi không nên ngậm máu phun người a ngươi!" Lưu Trường Hổ tức giận quát.

"Hừ!" Triệu Ngọc chỉ vào video nói, "Mưu hại Khúc Bình tổ trưởng người, tuyệt không phải một cái hai cái, mà là một tổ chức khổng lồ! Chúng ta trong cục cảnh sát đều có chuyên nghiệp phản điều tra trang bị, nếu như cảnh đội không có nội gian tiếp ứng, hung thủ làm sao có thể biết được Khúc Bình hành tung? Cho nên, hiện tại nếu ai ngăn cản Khúc Bình án lập án nặng tra, người đó là cái kia nội gian! !"

"Triệu Ngọc! Ngươi không nói đạo lý đây là!" Lưu Trường Hổ phản bác, "Các ngươi một chút căn cứ đều không có, quả thực liền là nói hươu nói vượn!"

"Ta sẽ nói cho ngươi biết đi!" Triệu Ngọc cười lạnh, "Chúng ta đã bí mật

điều tra mấy ngày này, chúng ta phát hiện, cục cảnh sát cái này nội gian hẳn không phải là phổ thông thám viên, hẳn cấp bậc cũng không cao cũng không thấp, vừa vặn cùng ngươi đội trưởng vị trí này đặc biệt ăn khớp!"

"Triệu Ngọc! Ngươi! Không muốn mặt! Ngậm máu phun người!" Lưu Trường Hổ đều sắp tức giận không có mạch.

"Đủ rồi!" Ai ngờ, đúng lúc này, đại cục trưởng Chu An Đông rốt cục lên tiếng, "Các ngươi cũng không muốn nói nữa! Triệu Ngọc, Miêu Anh, còn có các vị đồng sự, làm một ván chi trưởng, hi vọng các ngươi có thể đều lý giải lập trường của ta. Các ngươi cũng đều biết, việc này can hệ trọng đại, xử lý, nhất định phải cực kỳ thận trọng!

"Như vậy đi! Miêu Anh tổ trưởng, ngươi mau chóng viết một phần kỹ càng trên báo cáo đến, ta sẽ lập tức cho cục thành phố trình báo, nhìn một chút cục thành phố bên kia ý tứ. Nếu quả như thật có cần phải nặng tra, ta là tuyệt đối sẽ không phản đối! Dù sao tra ra chân tướng, mới là chúng ta làm cảnh sát hình sự sứ mệnh!

"Nhưng là, chúng ta cũng không thể hành sự lỗ mãng, vạn nhất trúng quỷ kế của địch nhân, ngược lại sẽ làm trò hề cho thiên hạ. Mà lại, hiện tại Miên Lĩnh án ngay tại thu quan thời khắc, rất nhiều chuyện cũng còn cần xử lý, lúc này, tốt nhất muốn giảm bớt phức tạp!

"Bất quá, xin mọi người yên tâm, nếu như Khúc Bình đồng chí chết, thật sự có âm mưu quỷ kế gì, ta Chu An Đông tuyệt không nhân nhượng, nhất định sẽ tra rõ —— đến cùng! ! !"

Chương 235: Chương 235: Chướng ngại vật trên đường! Chướng ngại vật trên đường!

Chương 235: Chướng ngại vật trên đường! Chướng ngại vật trên đường!

Toàn năng tu luyện chí tôn

Giữa trưa, Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh tại một nhà rời xa cục cảnh sát nhà hàng Tây gặp mặt. Hai người lén lén lút lút, giống như đặc vụ chắp đầu, tìm một cái bí mật nhất chỗ ngồi xuống.

"Triệu Ngọc, thế nào? Có mặt mày sao?" Miêu Anh vừa mới ngồi xuống, liền vội không dằn nổi hỏi.

"Khó tìm a, đại tỷ! Ta dù sao không phải đọc tâm chuyên gia! Quay đầu, vẫn là tìm năng lực người xem một chút đi!" Triệu Ngọc đem máy tính bảng lấy ra, đem video ấn mở, đưa cho Miêu Anh quan sát.

Nguyên lai, hai người sớm tại quyết định muốn trước mặt mọi người công bố video trước đó, cũng đã tại phòng họp lắp đặt rất nhiều giám sát thăm dò.

Hai người bọn họ dự định, liền là thừa dịp công bố video một khắc này, hảo hảo quan sát một chút mọi người tại đây phản ứng. Nhìn một chút, có thể hay không đem cái kia nội gian tìm ra?

Thử nghĩ một chút, trong đó gian nhìn thấy đoạn video kia về sau, tất

nhiên lại nhận kinh hãi, có lẽ sẽ làm ra không giống bình thường phản ứng, từ đó lộ ra chân ngựa.

Nhưng mà, Triệu Ngọc đã đem video cẩn thận tra xét rất nhiều lần, cũng không có phát hiện cái gì khả nghi mục tiêu.

"Triệu Ngọc, ngươi nói, nếu như ngươi là cái kia nội gian, khi ngươi biết được Khúc Bình bị hại có khác hung phạm, ngươi có khả năng như vậy bại lộ thời điểm, sẽ có phản ứng gì?" Miêu Anh một mặt tra xét video, một mặt hỏi.

"Ta. . . Ta sẽ như thế nào đâu?" Triệu Ngọc suy nghĩ nửa ngày, lúc này mới nói quanh co nói ra mấy cái từ đến, "Chấn kinh! Sợ hãi! Lo lắng! Thấp thỏm! Phức tạp! Còn có, trán khẳng định đến đổ mồ hôi. . . Thế nhưng là. . ."

Miêu Anh nghiêm túc nhìn một chút, lập tức hiểu được Triệu Ngọc ý tứ, nhưng gặp hiện trường các đồng nghiệp, cơ hồ đều nói với Triệu Ngọc đến như thế, quang não môn đổ mồ hôi cũng không dưới bảy tám cái! Thậm chí ngay cả Chu cục trưởng bản nhân, cũng đang không ngừng lau mồ hôi!

"Chậc chậc. . ." Miêu Anh bất đắc dĩ lắc đầu, "Có phải hay không phòng họp điều hoà không khí không có mở a? Xem ra, hai ta một chiêu này mà không dùng được, vẫn là đến từ cách khác tra được!"

"Miêu tổ trưởng, báo cáo đưa lên rồi?" Triệu Ngọc vội hỏi.

Miêu Anh gật đầu.

"Có thể lý giải!" Triệu Ngọc phát biểu cái nhìn, "Đổi thành ta là cục trưởng, gặp được tốt như vậy giống trong phim ảnh mới có thể xuất hiện nghịch chuyển tình tiết, cũng nhất định phải cực kỳ thận trọng a! Lật lại bản án a! Đây cũng không phải là trò đùa, một khi một lần nữa điều tra,

khẳng định sẽ xuất hiện rất nhiều vấn đề!"

"Ngươi nói đúng!" Miêu Anh đồng ý, "Ta chỉ hi vọng, cái này một lần nữa điều tra mệnh lệnh, có thể vượt sớm xuống tới càng tốt!"

"Chỉ hi vọng như thế đi!" Triệu Ngọc nói, "Video không phải giả, bọn hắn hẳn phải biết! Không chừng buổi chiều liền sẽ gửi thư mà!"

"Triệu Ngọc, ngươi nói thật đúng là thật đúng!" Ai ngờ, Miêu Anh bỗng nhiên hiếm thấy đối Triệu Ngọc xu nịnh nói, "Hiện tại hai ta đem chuyện này đem ra công khai, hoàn toàn chính xác giảm bớt hai chúng ta bị hại tỉ lệ! Ta cảm giác, cái mưu kia hại Khúc Bình thế lực thần bí, hiện tại đã tại ngo ngoe muốn động! Ta thật muốn biết, đây hết thảy đến cùng là bởi vì cái gì?"

"Miêu tổ trưởng!" Triệu Ngọc nghiêm túc nói, "Muốn ta nhìn, ta trước đừng chờ cái gì ra lệnh, buổi chiều tranh thủ thời gian tra đi! Chuyện này việc này không nên chậm trễ, càng nhanh càng tốt!"

"Ta cũng là nghĩ như vậy!" Miêu Anh phụ họa, "Ta dự định tra rõ một chút Khúc Bình hồ sơ, còn có bái phỏng một chút người nhà của nàng, đi trong nhà nàng tìm xem, nhìn xem Khúc tổ trường khi còn sống đều tại làm thứ gì? Triệu Ngọc, ngươi liền chủ yếu điều tra những cái kia video tư liệu đi, nhìn xem có thể hay không đem hãm hại Hầu Mãnh hai người kia tướng mạo kiểm tra triệu chứng bệnh tật thôi diễn ra."

"Còn có!" Triệu Ngọc thì chỉ vào văn kiện bao nói, "Ngươi lần trước cho ta những xe kia bảng số mã, cũng phải tra rõ một chút, có lẽ chiếc kia xe Toyota liền tại bên trong! Lần này hỗ trợ nhiều người, chúng ta còn có thể hảo hảo điều tra thêm mỗi chiếc xe chạy ký lục nghi, nhìn xem có thể hay không tìm tới mới video manh mối!"

"Đúng!" Miêu Anh nhẹ gật đầu.

Ai ngờ, điểm xong đầu về sau, bầu không khí bỗng nhiên sa vào đến một cỗ nhỏ xấu hổ bên trong. Hai người liền như thế nhìn nhau im lặng, trong lúc nhất thời vậy mà ai cũng không biết nên nói tiếp đi chút gì.

Trong chốc lát, hai người tất cả đều cảm giác được có đồ vật gì, cũng không lớn thích hợp, nhưng lại cực kỳ thú vị.

Phải biết, từ xưa tới nay, hai người bọn họ một mực như nước với lửa, gặp mặt liền bóp. Thế nhưng là, vận mệnh lại tựa như thích nói giỡn, luôn luôn đem hai người họ hướng cùng một chỗ vặn!

Lúc đầu,

Tại Dung Dương cảnh thự, Miêu Anh kẻ đáng ghét nhất liền là Triệu Ngọc, cũng không biết vì cái gì, làm lấy làm, Triệu Ngọc lại thành nàng tại Dung Dương cảnh thự duy nhất có thể lấy tín nhiệm người.

"Ừm. . . Cái kia. . ." Vì để tránh cho xấu hổ, Miêu Anh chỉ chỉ menu, "Ngươi gọi món ăn đi! Ta mời!"

"Đừng đừng đừng!" Triệu Ngọc vội vàng cướp đường, "Nơi đó có nữ sĩ mời khách đạo lý? Ta mời, ta mời! Ngươi điểm, ngươi điểm!"

"Không được!" Miêu Anh kiên trì, "Ăn bữa cơm rau dưa mà thôi, lại không hao phí bao nhiêu tiền, vẫn là ta mời đi!"

"Không được! Ngươi không phải là xem thường ta đi? Cái này bỗng nhiên nhất định phải ta mời, lần sau ngươi mời!" Triệu Ngọc cũng là quyết giữ ý mình, "Ngươi không phải đã nói, tám đời cũng sẽ không mời ta ăn cơm nha, tuyệt đối đừng nuốt lời, cho nên, vẫn là ta tới đi!"

"Ai? Không đúng?" Miêu Anh ngoài ý muốn, "Tiểu tử ngươi, bình thường ước gì chiếm ta tiện nghi, hôm nay làm sao vậy, đổi tính rồi? Vẫn là lương tâm phát hiện?"

"Chậc chậc. . . Vậy được rồi!" Triệu Ngọc mở ra tay, nhận sợ nói, " ngươi mời liền ngươi mời! Ta trước điểm hai bào ngư a nhưng. . ."

"Hừ!" Miêu Anh nắm tay cắm xuống , tùy hứng nói, "Ngươi nói ta mời liền ta mời? Hừ! Bản tiểu thư còn không vui mời đâu! Ta trước điểm hai bào ngư, ngươi thanh toán đi!"

"Ta sát. . ." Triệu Ngọc không phục, "Ngươi không mời khách, ta sẽ không ăn còn! Kém ngươi một trận này a ta, hừ!"

"Thích ăn không ăn, lại không có cầu ngươi!" Miêu Anh khinh thường thu hồi máy tính bảng, "Không ăn liền lăn!"

"Cút thì cút! Ai sợ ai?" Triệu Ngọc nói liền cho Miêu Anh thụ cái ngón giữa, sau đó đứng dậy liền đi.

Mãi cho đến ra phòng ăn, Triệu Ngọc mới trở lại mùi vị tới.

Không đúng?

Vừa rồi, rõ ràng hai người đàm phải hảo hảo, nói thế nào trở mặt liền trở mặt rồi đâu? Là Miêu đại tiểu thư tùy hứng, vẫn là ta quá yêu sặc lửa? Hay là, là Miêu Anh cố ý như vậy kích ta, lão tử lại bị nàng lừa?

. . .

Buổi chiều , dựa theo trước đó ước định, Miêu Anh cùng Triệu Ngọc bắt đầu chia đầu hành động.

Miêu Anh đem tất cả B tổ đồng sự gọi vào một chỗ, để bọn hắn lập tức triển khai đối Khúc Bình án một lần nữa điều tra.

Bởi vì thượng cấp chậm chạp không có hạ lệnh, thám viên nhóm không

khỏi có chút bận tâm . Bất quá, Khúc Bình khi còn sống dù sao cũng là B tổ tổ trưởng, những này già thám viên nhóm vì có thể vì Khúc tổ trường tra ra chân tướng, đương nhiên sẽ không lãnh đạm, tất cả đều dựa theo Miêu Anh bố trí triển khai điều tra.

Nhưng mà, tổ A bên này quan hệ lại là khác biệt, Mao Vĩ rất rõ ràng cùng Lưu Trường Hổ đứng tại một đầu trận tuyến bên trên, hắn là tuyệt đối sẽ không mạo muội đụng vào Khúc Bình án.

Triệu Ngọc đành phải đem Trương Cảnh Phong, Lương Hoan còn có Lý Bối Ny những này đồng đảng tìm đến, âm thầm điều tra.

Quả nhiên là nhiều người lực lượng lớn, vẻn vẹn điều tra một cái buổi chiều, các lộ nhân mã liền phân biệt truyền về khiến người phấn chấn tin tức.

Đầu tiên, thông qua tân tiến nhất bộ mặt phân biệt phần mềm, Trương Cảnh Phong đã để các chuyên gia vẽ ra trong đó một tên hung thủ chân dung, hiện tại đang toàn lực so với bên trong.

Ngay sau đó, tiểu Lưu từ Khúc Bình bị hại đêm đó bên ngoài màn hình giám sát bên trong, bắt được có thể là chiếc kia Toyota xe con tung tích. Chỉ bất quá, chiếc xe kia sử dụng chính là giả giấy phép, tạm thời không cách nào tra được chân thực tin tức.

Lại sau này, Trương Diệu Huy từ nào đó chiếc đường tắt chuyện xảy ra hiện trường ô tô ký lục nghi bên trên, vừa tìm được một đoạn khiến người khiếp sợ hình tượng: Nhưng gặp từ Cẩm Giang đường một đoạn đường trên miệng, thế mà thật xuất hiện một mặt màu lam —— chướng ngại vật trên đường! !

Căn cứ nên lái xe lộ ra, hắn đêm đó lúc đầu muốn thông qua Cẩm Giang đường về nhà, nhưng đầu đường bỗng nhiên xuất hiện chướng ngại vật trên đường, hắn không thể không đi theo đường vòng.

Chiếm được tin tức này, thám viên nhóm cũng không còn cách nào bình tĩnh!

Bởi vậy có thể thấy được, cái kia bày ra mưu hại Khúc Bình tổ chức thần bí, là thật tồn tại! Vì có thể thuận lợi giết chết Khúc Bình, bọn hắn thậm chí phái người thiết trí chướng ngại vật trên đường, chặn có khả năng đi hướng hiện trường phát hiện án cỗ xe.

Lại thêm Hầu Mãnh hãm hại, Khúc Bình hành tung, đủ để thấy, cái này thần bí tổ chức tất nhiên thực lực hùng hậu, tuyệt không phải phổ thông hạng người.

Khúc Bình chết, quả nhiên —— có âm mưu khác! !

Chương 236: Chương 236: Kinh thiên đại nghịch chuyển

Chương 236: Kinh thiên đại nghịch chuyển

Toàn năng tu luyện chí tôn

Xế chiều hôm đó, Triệu Ngọc tại tiền thưởng giấy thông báo bên trên ký tên, hắn phân đến tiền thưởng là 87 vạn 8 ngàn nhiều một chút điểm, còn có lẻ có chỉnh.

Mặc dù cùng mong muốn chênh lệch rất xa, nhưng là đối với kết quả này, hắn vẫn còn tính cơ bản hài lòng.

Nếu như lấy tư nhân thân phận, nhận lấy 1000 vạn tiền truy nã có lẽ không gì đáng trách, nhưng là đối với cảnh đội mà nói, rõ ràng tồn tại đa trọng cản tay.

Bởi vì cảnh đội bản thân liền là vì nhân dân phục vụ đơn vị, phá án bắt hung chính là chỗ chức trách, tiếp nhận tư nhân tiền truy nã, vốn là trái với kỷ luật, không hợp tình lý. Nếu không phải Lương Vạn Càn bọn người liên tục khẩn cầu, làm Chu cục trưởng tới nói, là vô luận như thế nào cũng không thể thu.

Cho nên, Triệu Ngọc có có thể được tiền truy nã, đã coi như là có đủ may mắn.

Còn nữa, cục cảnh sát tiền thưởng phân phối chế độ có minh xác quy

định, tất cả tiền thưởng, tiền truy nã hết thảy luận công hành thưởng, không theo chức quan lớn nhỏ, trên một điểm này, Chu cục trưởng làm được đã tương đương địa đạo, có thể đem tổng số 200 vạn tiền thưởng phân phối cho Triệu Ngọc nhiều như vậy, đủ để thấy hắn đối Triệu Ngọc hàng đầu công lao, đến cỡ nào tán thành!

Ngoại trừ Triệu Ngọc bên ngoài, Miêu Anh dựng lên lớn như vậy công lao, cũng bất quá đạt được hơn 6 vạn một điểm mà thôi, tiếp theo liền là đi theo Triệu Ngọc hưởng phúc Trương Cảnh Phong cùng Lương Hoan, hai anh em này bởi vì hiệp trợ đuổi bắt Hách Cương có công, một người điểm hơn 4 vạn. Cái khác tại Miên Lĩnh án bên trong xuất lực thám viên, cũng tất cả đều đạt được có giá trị không nhỏ tiền truy nã.

Cục cảnh sát bên trong cảnh sát hình sự các đồng nghiệp, đối với tiền thưởng phân phối hay là vô cùng công nhận, nhưng duy chỉ có Lưu Trường Hổ cùng Mao Vĩ ngoại trừ.

Hai người này một cái là đội trưởng, một cái là tổ trưởng, mặc dù cũng dẫn tới một hai vạn tiền thưởng, nhưng là mắt nhìn thấy Triệu Ngọc phát lớn tài, trong lòng bọn họ sao có thể chịu phục?

Nhất là Lưu Trường Hổ, mặc dù là tổ trọng án đội trưởng, nhưng Triệu Ngọc mỗi tra được một cái manh mối, mỗi một lần hành động, căn bản không nói cho hắn, hoàn toàn đem hắn trở thành người ngoài cuộc.

Mao Vĩ càng là như vậy, Triệu Ngọc bản thân liền là tổ A người, nhưng hắn lại chuyện gì trước tìm B tổ Miêu Anh, căn bản không nhìn Mao Vĩ tồn tại, làm sao không để hắn ấm ức nén giận?

Nhưng mà, hai người này lại ước ao ghen tị cũng vô dụng, người ta Triệu Ngọc nhất cử phá được Tần Sơn thứ nhất án chưa giải quyết, hiện tại chính là các cấp trước mặt lãnh đạo đại hồng nhân, hai người bọn họ ngoại trừ tròng mắt nhìn đến đỏ bừng bên ngoài, không có một điểm biện pháp nào.

Mặc dù bây giờ tiền còn chưa tới sổ sách, nhưng là Triệu Ngọc đã có thể nhận định, cái này 87 vạn 8, khẳng định liền là hôm nay "Đoái" quẻ chỗ ứng.

Lập tức đạt được nhiều tiền như vậy, không biết hôm nay độ hoàn thành có thể hay không lại có thể vượt qua trăm phần trăm?

Bất quá, đối với "Chấn" quẻ biểu hiện, Triệu Ngọc lại cũng không hài lòng. Bởi vì hôm nay tại cuộc họp biểu dương bên trên, những người lãnh đạo cũng không có đề cập để hắn thăng nhiệm B tổ tổ trưởng sự tình. Nhìn chung toàn bộ ngày, cũng chỉ có tại cuộc họp biểu dương bên trên một màn kia, còn miễn cưỡng có thể cùng địa vị móc nối.

Triệu Ngọc không khỏi lo lắng, "Chấn" quẻ biểu hiện không được tốt, có thể hay không ảnh hưởng cuối cùng độ hoàn thành?

Bởi vì tra được mới nhất manh mối, Triệu Ngọc đêm đó cũng không hề rời đi cục cảnh sát, mà là một lần nữa mở một trương bạch bản, bắt đầu lên trên tăng thêm Khúc Bình án tư liệu, chuẩn bị trong đêm phấn chiến.

Bất quá, cùng dĩ vãng điều tra khác biệt, Triệu Ngọc cũng không có đem Khúc Bình bị hại ảnh chụp dính sát vào bạch bản bên trên, chỉ là ở nơi đó lưu lại một cái trống không vị trí mà thôi.

Khúc Bình tổ trưởng hết thảy bị lưu manh thọc 17 đao, máu me khắp người, tử trạng vô cùng thê thảm, Triệu Ngọc không đành lòng đem nó dán đi lên.

Khúc Bình chết thật sâu xúc động Triệu Ngọc, mặc dù hắn cùng Khúc Bình không có thâm giao, nhưng là Khúc Bình chính trực vô tư, tận hết chức vụ, lại sâu sâu ảnh hưởng đến hắn.

"Không sợ! Độ khó lại lớn cũng không sợ! Chỉ cần chúng ta dụng tâm đi

thăm dò, nhất định sẽ có kết quả!"

Câu nói này, là lúc trước Khúc Bình đang điều tra Miên Lĩnh án lúc nói cho mình, đáng tiếc là, Khúc Bình thậm chí không có có thể đợi được Miên Lĩnh án cáo phá, liền lan phá vỡ ngọc gãy, hương tiêu ngọc vẫn!

Giờ này khắc này, Triệu Ngọc thật rất muốn cảm thấy an ủi nàng một tiếng: "Khúc tổ trường, Miên Lĩnh án, chúng ta đã phá! Ngươi có thể an tâm! Tiếp xuống, chúng ta nhất định sẽ tìm ra sát hại ngươi hung phạm, đem bọn hắn trói lại, trả lại ngươi công đạo! !"

Ngay tại Triệu Ngọc dốc lòng nghiên cứu tình tiết vụ án thời điểm, Miêu Anh đồng dạng trong đêm tăng ca,

Cùng B tổ các đồng nghiệp tiếp tục điều nhìn các lộ video theo dõi, ý đồ tìm ra mới dấu vết để lại.

Theo bóng đêm thâm trầm, Triệu Ngọc dùng mấy giờ, mới đem trong tay tư liệu, cùng một chút suy đoán của mình tất cả đều tăng thêm tại bạch bản phía trên.

Sau đó, hắn liền tiến vào mình suy nghĩ thời gian, bắt đầu suy tư vụ án bên trong khả năng ngậm mang manh mối.

Đối mặt với bạch bản bên trên tư liệu, cho Triệu Ngọc cảm giác đầu tiên chính là, lần này, cùng dĩ vãng điều tra bất luận một cái nào bản án cũng không giống nhau!

Xuyên thấu qua trước mắt đủ loại manh mối, hắn có thể rõ ràng cảm giác đạt được, sát hại Khúc Bình hung thủ, khó đối phó!

Vừa đến, bọn hắn là đội gây án, có cường đại đoàn đội chèo chống; thứ hai, bọn hắn có cảnh sát nội gian tương trợ; ngoài ra, vô luận là gây án thủ pháp, chi tiết tất cả đều kín đáo đến giọt nước không lọt.

Đủ để thấy, những người này kinh nghiệm lão đạo, thực lực cường đại, cũng không phải là phổ thông tội phạm có thể so sánh! Dạng này người, thậm chí so Hách Cương còn muốn lợi hại hơn gấp trăm lần! Đối phó, nhất định phải thêm gấp một vạn lần cẩn thận mới được!

Bất quá, mặc kệ nhiệm vụ đến cỡ nào gian khổ, cỡ nào nguy hiểm, Triệu Ngọc đều sẽ nghĩa vô phản cố tra được! Huống chi, mình còn có Kỳ Ngộ hệ thống mang theo, nhất định phải đem án này tra cái tra ra manh mối, dù là đem trời đâm cho lỗ thủng, hắn cũng ở đây không tiếc.

Mười hai giờ thoáng qua một cái, hệ thống rốt cục truyền đến kết thúc thanh âm. Lần này, Triệu Ngọc độ hoàn thành cao tới 94%, rốt cục lại đạt được một tuần lễ đợi đã lâu ẩn hình máy phát hiện nói dối!

Quá tốt rồi!

Triệu Ngọc không khỏi cảm thấy một trận mừng rỡ, từ xưa tới nay, hắn một mực cầu ngóng trông có thể có máy phát hiện nói dối xuất hiện lần nữa, bây giờ mặc dù chỉ lấy được một cái, nhưng cũng tính mở đầu xong!

Có cái này thần kỳ đồ vật, tất nhiên có thể giúp hắn một tay.

Đã qua 12 điểm, Triệu Ngọc tự nhiên là không ngừng cố gắng, lại mở một quẻ.

Không nghĩ tới, lần này, lại là "Chấn" chữ vào đầu, mở ra một cái "Chấn Cấn" quẻ tới. Bất quá, mặc dù "Chấn" chữ đi đầu, nhưng Triệu Ngọc lực chú ý lại tất cả đều đặt ở phía sau "Cấn" chữ bên trên.

Đã mở ra "Cấn", như vậy là không phải nói rõ, tại một ngày mới bên trong, có thể có được Khúc Bình án tiến triển to lớn đâu?

Mang tràn đầy chờ mong, Triệu Ngọc lại lần nữa đầu nhập vào tình tiết vụ án suy nghĩ bên trong, bắt đầu suy nghĩ ngày mai điều tra mạch suy nghĩ, nhìn xem nên từ nơi nào vào tay. . .

. . .

8 giờ sáng, giờ làm việc đến, các đồng nghiệp lục tục tiến vào văn phòng, đợi nhìn thấy Triệu Ngọc lại viết tràn đầy tái đi tấm về sau, không khỏi cảm thấy rất là kinh ngạc.

Những người này đều là kinh nghiệm lão đạo thám viên, chỉ một chút liền có thể nhìn ra, Triệu Ngọc đây là tại trong đêm điều tra Khúc Bình bị hại án đâu!

Nhưng mà, nhìn thấy Triệu Ngọc chơi như vậy mệnh, đại đa số thám viên tất cả đều biểu thị không hiểu, bởi vì thượng cấp còn không có hạ lệnh nặng tra án này, Triệu Ngọc làm như vậy, rõ ràng có đi quá giới hạn chi ngại, không nhìn cảnh đội kỷ luật.

Ngoài ra, cũng có người đang nhỏ giọng châm chọc khiêu khích, cái này nói Triệu Ngọc là cuồng công việc, càng béo càng thở; cái kia nói, Triệu Ngọc là đang làm ra vẻ làm dạng, làm cho người khác nhìn. . .

Triệu Ngọc lại không hề hay biết, còn tại trên máy vi tính nghiêm túc thẩm tra lấy cái gì.

Rất nhanh, Lý Bối Ny tới, bởi vì lúc trước thông qua điện thoại, Lý Bối Ny mang theo một bộ bánh rán quả cho Triệu Ngọc đưa tới.

Ngay sau đó, Lương Hoan đem Triệu Ngọc cần một chồng văn kiện, cũng đưa tới đặt ở trên bàn làm việc của hắn.

Cùng những người khác châm chọc khiêu khích so sánh, hai vị này thân đồng đội biểu hiện, không thể nghi ngờ là so sánh mãnh liệt.

Đúng lúc này, Mao Vĩ cũng tới. Nhưng mà, Mao Vĩ hôm nay phản ứng, lại cùng dĩ vãng rất là khác biệt, lộ ra nôn nóng bất an, tâm thần có chút không tập trung, mặc dù nhìn thấy Triệu Ngọc lại viết tái đi tấm tư liệu, lại là rõ ràng lười nhác hỏi thăm. Mà lại đi đến trước bàn làm việc cũng không ngồi xuống, ngược lại bên cạnh cào đầu bên cạnh dạo bước.

"Làm sao vậy, Mao tổ trưởng? Thế nào rồi đây là? Túi tiền ném đi?" Có người nhìn ra Mao Vĩ dị thường, vội vàng mở lời hỏi.

"Chậc chậc. . ." Mao Vĩ một mặt chậc lưỡi, một mặt vỗ tay lưng, nói, "Chuyện xấu! Chuyện xấu, ta vừa rồi nghe được một tin tức. . ."

Ai ngờ, Mao Vĩ chỉ nói một nửa, Trương Cảnh Phong lại chợt từ bên ngoài cửa vô cùng lo lắng chạy vào, lớn tiếng xông các đồng nghiệp hô:

"Ta nói mấy anh em, xảy ra chuyện lớn! Xảy ra chuyện lớn!" Trương Cảnh Phong rất rõ ràng là hướng về phía Triệu Ngọc kêu, "Ta vừa mới nghe nói, Chu cục trưởng —— bị đổi đi nơi khác! ! !"

Chương 237: Chương 237: Trọng yếu chỉ thị

Chương 237: Trọng yếu chỉ thị

Toàn năng tu luyện chí tôn

Cái gì! ?

Cái gì! ?

Nghe được cái này khiến người khiếp sợ tin tức, Triệu Ngọc trực tiếp từ trên ghế nhảy lên, ngay cả bánh rán quả đều rơi xuống đất!

"Lão Trương! Ngươi nói cái gì đó?" Bên cạnh có người hỏi, "Sáng sớm tạo cái gì dao a ngươi?"

"Không. . . Không phải tung tin đồn nhảm!" Mao Vĩ gật đầu nói, "Ta cũng nghe nói, Chu cục trưởng có khả năng bị điều đi, cục trưởng mới ngay tại tiến về Dung Dương phân cục tiền nhiệm trên đường!"

"Cái gì! ?"

Lần này, đám người càng là cảm thấy mọi loại kinh ngạc.

"Không thể nào?" Lý Bối Ny quyệt miệng nói, "Chu cục trưởng làm rất tốt, tại sao phải đổi đi nơi khác a? Hiện tại chính là cục cảnh sát bận rộn nhất thời điểm, đây là vì cái gì?"

"Lão Trương!" Triệu Ngọc cũng là vội vàng hỏi Trương Cảnh Phong, "Chu cục trưởng đổi đi nơi khác, điều đi nơi nào? Tại sao muốn đổi đi nơi khác?"

"Không biết a!" Trương Cảnh Phong cũng là một mặt lo lắng, "Quá đột nhiên chuyện này! Tin tức là vừa vặn từ cục thành phố truyền tới, ta còn tưởng rằng hôm nay là ngày Cá tháng Tư đâu!"

"Kia. . ." Lương Hoan vội hỏi, "Cục trưởng mới là ai đâu?"

"Không biết!" Mao Vĩ nói, "Đã ngay tại trên đường, nói rõ không phải từ cục chúng ta bên trong cất nhắc lên đi!"

Móa!

Triệu Ngọc quay đầu nhìn một chút bạch bản, trong lòng không khỏi lo nghĩ tăng vọt!

Làm sao lại trùng hợp như vậy?

Hết lần này tới lần khác đuổi tại cái này điểm mấu chốt bên trên, đem Chu cục trưởng đổi đi nơi khác! Chẳng lẽ. . . Đây hết thảy. . . Cũng cùng Khúc Bình án có quan hệ? Muốn thật sự là dạng này. . . Kia há không. . .

"A -- anh hùng, xin lưu lại ta mộng đẹp. . ."

Đang muốn đến đây, Triệu Ngọc điện thoại bỗng nhiên vang lên, là Miêu Anh đánh tới, vừa mới kết nối, Miêu Anh liền không kịp chờ đợi hỏi hắn:

"Triệu Ngọc, nghe nói không? Chu cục trưởng bị đổi đi nơi khác! ?"

"Nghe nói! Vừa nghe nói. . ."

"Tại sao có thể như vậy? Chẳng lẽ. . . Cùng chúng ta hiện tại tra sự tình có quan hệ?" Miêu Anh ý nghĩ cùng Triệu Ngọc nhất trí.

"Ta cũng tại đoán đâu! Thế nhưng là. . . Tình huống không rõ a hiện tại!" Triệu Ngọc bất đắc dĩ.

"Tốt, ta cái này đến hỏi Loan cục!" Miêu Anh gặp Triệu Ngọc cũng không rõ ràng nội tình, trực tiếp cúp xong điện thoại.

Ngay tại Miêu Anh cúp điện thoại trong chốc lát, Triệu Ngọc rốt cục ý thức được, rất có thể, lại muốn xảy ra đại sự gì!

. . .

Buổi sáng 10 điểm.

Tin tức mới truyền đến trong văn phòng, thám viên nhóm thông qua nhiều mặt con đường biết được, tiếp nhận Chu An Đông cục trưởng người, chính là từ đồng dương huyện phân cục điều tới một huyện cục cục trưởng, người này tên là —— Đường Triệu Long!

Bởi vì đồng dương huyện khoảng cách Dung Dương khu quá xa, không có người hiểu cái này Đường Triệu Long nội tình. Mọi người duy nhất biết đến sự tình là, đồng dương huyện chính là toàn bộ Tần Sơn trong khu vực phạm vi quản hạt nhỏ nhất, mà lại nhất nghèo khó lạc hậu một cái huyện.

Vô duyên vô cớ, đem một cái huyện nghèo huyện cục cục trưởng, điều đến Dung Dương phân cục tới làm người đứng đầu, hoàn toàn không phù hợp lên chức thông thường.

Nếu như không có thông thiên bản sự, căn bản không có khả năng thúc đẩy việc này! Bởi vậy có thể thấy được, cái này Đường Triệu Long hậu

trường, tất nhiên phi thường cường hãn.

Tại trong lúc này, Miêu Anh cùng Mao Vĩ đã đi tìm các lãnh đạo khác trưng cầu ý kiến, nhưng mà, mặc kệ là Lưu Trường Hổ hay là Loan Tiêu Tiêu, tất cả đều đối dạng này một cái ngoài ý muốn tình huống không có chút nào chuẩn bị.

Loan cục trường tại chỗ cho Chu An Đông gọi điện thoại, thế nhưng là điện thoại một mực không có người tiếp. Lo lắng Loan Tiêu Tiêu thậm chí còn cho Chu An Đông phu nhân cũng gọi điện thoại, nhưng điện thoại một mực tại đường dây bận trạng thái bên trong.

Ai cũng không rõ, Chu cục trưởng rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

11 điểm thời điểm, Đường Triệu Long tại mấy vị cục thành phố lãnh đạo cùng đi, đến đây Dung Dương phân cục báo cáo. Người này đầu tiên là cùng phân cục các cấp những người lãnh đạo gặp mặt, sau đó quyết định tại 11 giờ rưỡi, chính thức tổ chức cục trưởng mới hội gặp mặt, hoả tốc tiền nhiệm!

Dung Dương phân cục hết thảy có hơn 400 tên nhân viên cảnh sát, ngoại trừ những cái kia trường kỳ nghỉ ngơi, tất cả đều tham gia lần này hội gặp mặt. Đây chính là cục trưởng mới hội gặp mặt, ai cũng không dám vô cớ không đến.

Tại hội gặp mặt bên trên, Triệu Ngọc rốt cục gặp được vị cục trưởng mới này tôn dung, nhưng gặp Đường Triệu Long bốn mươi lăm bốn mươi sáu tuổi, trên đầu có chút tạ đỉnh, thân thể tròn vo, làn da bạch cùng lau mặt đồng dạng, xem xét liền là một bộ trường kỳ sống an nhàn sung sướng trạng thái.

Đường Triệu Long lời nói phi thường ngắn gọn, chỉ là nói cho mọi người, nói Chu cục trưởng đột phát tình trạng, vì không chậm trễ Dung Dương phân cục công việc, lãnh đạo cấp trên đặc phái hắn tới đây nhậm

chức, hi vọng các đồng nghiệp có thể hảo hảo phối hợp, ủng hộ nhiều hơn.

Chờ phân phó nói đến cuối cùng, Đường Triệu Long đặc biệt yêu cầu tổ trọng án thám viên nhóm lưu một chút, hắn có lời khác.

Rất nhanh, theo hội nghị tan cuộc, cục thành phố những người lãnh đạo cũng tất cả đều rời đi, hiện trường chỉ còn lại có mấy chục tên tổ trọng án thám viên, Triệu Ngọc tự nhiên cũng ở trong đó.

"Tốt!" Đường Triệu Long gặp người đều đến đông đủ, nặng nề mà thở dốc một hơi, lúc này mới đối chúng thám viên nhóm nói, "Các vị, hiện tại, chúng ta có thể đóng cửa lại đến nói chuyện! Ta biết, tất cả mọi người rất hiếu kì, ta một cái nho nhỏ huyện cục cán bộ, làm sao lại bỗng nhiên biến thành Dung Dương phân cục đại cục trưởng a?

"Nói thực cho ngươi biết mọi người, ta cũng chính không hiểu ra sao đâu! Điều lệnh tới quá đột nhiên, Chu cục trưởng rốt cuộc xảy ra sự tình gì, ta là thật một chút cũng không biết!

"Ừm. . . Như thế cùng mọi người nói đi, ta tại đồng dương bên kia văn phòng, cũng còn chưa kịp thu thập, liền bị thượng cấp thúc giục nhậm chức! Trước khi tới, ta chỉ tiếp đến hai cái trọng yếu chỉ thị, một cái là, muốn ta tiền nhiệm về sau, mau chóng tiếp nhận liên quan tới Miên Lĩnh án kết án công việc, xử lý thích đáng nên án đến tiếp sau công việc; thứ hai. . ." Đường Triệu Long quét mắt một chút chúng nhân viên cảnh sát, trịnh trọng nói, "Muốn các ngươi lập tức đình chỉ đối Khúc Bình bị hại một án bất luận cái gì điều tra, lại có tự mình điều tra người, hết thảy theo trọng đại làm trái kỷ xử lý!"

A! ?

Cái gì?

Chỉ một thoáng, Triệu Ngọc cảm giác đầu ông một tiếng, hắn tranh thủ thời gian nhìn thoáng qua Miêu Anh, Miêu Anh cùng mình phản ứng giống nhau như đúc, cũng là cảm thấy mọi loại đến không thể tưởng tượng nổi!

"Mời các đồng nghiệp an tâm chớ vội! Nghe ta nói!" Đường Triệu Long gặp hiện trường một mảnh xôn xao, vội vàng trấn an nói, "Mặc dù, ta không rõ tình huống cụ thể, nhưng là, ta có thể cho mọi người giải thích một chút. Ta hiểu rõ, Khúc Bình đồng chí chính là ưu tú nhất đồng chí, nàng chết, đích thật là Tần Sơn giới cảnh sát một tổn thất lớn! Ở đây mỗi một vị, đều nghĩ tra ra chân tướng, bắt được hung phạm. Tâm tình của mọi người, ta có thể giải.

"Nhưng là, dưới mắt sự thực là, sát hại Khúc Bình đồng chí hung phạm, chúng ta đã bắt được xong, đó chính là ác nhân Hầu Mãnh! Người này trừng phạt đúng tội, tất nhiên lại nhận vốn có thẩm phán!"

Dựa vào. . .

Làm cái gì a?

Nghe nói như thế, tổ trọng án thám viên nhóm rõ ràng rất là mâu thuẫn, nhất là Trương Diệu Huy bọn người, bọn hắn rõ ràng đã tìm được mới chứng cứ, tự nhiên nghe không vào Đường Triệu Long.

"An tâm chớ vội, nghe ta nói, hãy nghe ta nói hết!" Đường Triệu Long mắt thấy tràng diện hơi không khống chế được, vội vàng khách khí nói, "Ta đã nghe nói, các ngươi nắm giữ một chút mới chứng cứ, hung phạm có khả năng một người khác hoàn toàn!

"Ta nói cho đúng là, xin mọi người tin tưởng ta, lãnh đạo cấp trên nhóm không phải mù lòa, bọn hắn tuyệt đối sẽ không làm ra mẫn diệt sự thật, che đậy chân tướng cùng vu hãm người khác sự tình. Lãnh đạo cấp trên sở dĩ muốn ta đến xử lý việc này, nhưng thật ra là có khác chỉ thị!"

Nghe được Đường Triệu Long trong lời nói có hàm ý, mọi người lúc này mới thoáng an tĩnh lại.

"Là như vậy! Ta nghĩ, liên quan tới Khúc Bình bị hại án sự tình, các ngươi khẳng định đã nghe ra là lạ hương vị!" Đường Triệu Long nói một cách đầy ý vị sâu xa, "Kỳ thật, lãnh đạo cấp trên không cho các ngươi tra, cũng không phải là liền không tra xét, trên thực tế, đây là những người lãnh đạo vì bảo hộ mọi người, mới như vậy an bài! Ta nói như vậy, các ngươi hẳn là có thể rõ chưa? Ân. . . Lưu. . . Lưu đội trưởng đúng không?"

Nghe được vị này tân tấn cục trưởng điểm danh, Lưu Trường Hổ vội vàng đứng lên.

"A, Lưu đội trưởng, dạng này. . ." Đường Triệu Long phân phó nói, "Quay lại, ngươi đem Khúc Bình án mới nhất chứng cứ, tất cả đều giao cho ta đi! Có quan hệ vụ án này sự tình, các ngươi liền đều không cần quản! Xin mọi người yên tâm, những người lãnh đạo cuối cùng nhất định sẽ cho các ngươi một cái viên mãn trả lời chắc chắn, tuyệt đối sẽ không để Khúc Bình đồng chí chết được như thế không minh bạch!"

"Vâng!" Lưu Trường Hổ gật đầu đồng ý.

"Ở đây, ta cũng hi vọng các vị thám viên nhóm nhất định phải giữ nghiêm bí mật này, tuyệt đối không nên bị ngoại giới biết được." Đường Triệu Long lại dặn dò, "Khúc Bình đồng chí bị hại phía sau, rất có thể có một cỗ chúng ta phổ thông nhân viên cảnh sát không cách nào đối mặt thế lực, cho nên, vì mọi người tự thân an toàn cân nhắc, vẫn là phục tùng thượng cấp an bài đi!"

Chương 238: Chương 238: Giận 1 thay mặt

Chương 238: Giận 1 thay mặt

"Uy? Tô khoa trưởng, ngươi bây giờ đang ở đâu?" Triệu Ngọc ở cục cảnh sát phòng ăn trong toilet gọi điện thoại nói, " ngươi có thể hay không nói cho ta, trong cục chúng ta rốt cuộc xảy ra chuyện gì?"

"Ta tại tỉnh lị đâu, Tiểu Triệu, không có ở Tần Sơn!" Tô Dương nhất quán tiếng như hồng chung nói, "Ta cho ngươi biết a! Tiểu tử ngươi lần này lập công lớn, ngươi đem Dung Thiên tập đoàn cho bưng về sau, chúng ta đã tìm được xác thực chứng cứ, hiện tại chính liên hợp trung ương Ban Kỷ Luật Thanh tra, điều tra mấy cái kia nhận hối lộ quan viên đâu! Hiện tại chứng cứ vô cùng xác thực, hắc! Chuyện này làm được quá đẹp! Tiểu Triệu, ngươi yên tâm, tiền thưởng khả năng không có, nhưng là cấp tỉnh ngợi khen tuyệt đối không thể thiếu. . ."

"Ta không phải nói chuyện này, " Triệu Ngọc tranh thủ thời gian hỏi lại, "Chúng ta Chu cục trưởng bỗng nhiên bị đổi đi nơi khác, tới cái cục trưởng mới, chơi đến đặc biệt đột nhiên, chuyện này ngươi biết không?"

"Ngươi nói cái gì loạn thất bát tao, các ngươi một cái phân cục điệu hát dân gian động, lại không cần đánh với ta xin!" Tô Dương cười nói, "Ta làm sao biết?"

"Vậy thì tốt, ngươi nhanh cho ta hỏi một chút, " Triệu Ngọc yêu cầu nói, "Chuyện này đặc biệt không tầm thường, ta nhất định phải mau chóng

làm rõ ràng chân tướng!"

"Tốt a, tốt a!" Tô Dương nói, "Ta buổi chiều có cái kỷ thẩm sẽ, làm xong liền giúp ngươi hỏi đi!"

"Được rồi, tốt, cám ơn ca môn!"

Vội vàng cúp điện thoại, Triệu Ngọc vẫn cảm giác trong lòng đặc biệt là lạ.

Tại Tô Dương trước đó, hắn đã cho Liêu Cảnh Hiền cục trưởng gọi qua điện thoại, muốn hỏi thăm một chút tình huống cụ thể, thế nhưng là Liêu Cảnh Hiền liền là không tiếp điện thoại. Bất đắc dĩ, hắn lúc này mới tìm kiếm Tô Dương hỗ trợ.

Ra toilet, Triệu Ngọc đi vào phòng ăn một góc. Giờ này khắc này, Trương Cảnh Phong, Lương Hoan, Miêu Anh bọn người tất cả đều ngồi vây quanh ở đây, mặc dù cơm hộp đã bày ở trước mặt, nhưng ai cũng không tâm tư ăn.

"Không có cách nào, " Trương Diệu Huy khoát tay nói, "Lưu đội trưởng tự mình đến lấy video, không cho hắn không được a! Hiện tại đồ vật đều bị lấy đi, thật không có biện pháp tra xét nữa!"

"Bất quá, nghe vào. . ." Lý Bối Ny giao nhau bắt đầu cánh tay nói, "Người cục trưởng mới này nói đến cũng rất có đạo lý, xem ra, Khúc tổ trường chọc tới sự tình quá lợi hại, cấp trên sợ chúng ta không giải quyết được, lúc này mới không cho chúng ta tham dự đây này!"

"Thế nhưng là. . . Hắn. . . Tin được không?" Lương Hoan nói, "Muốn vạn nhất, đây hết thảy đều là một cái lớn nhất đại âm mưu đâu? Cái này Đường Triệu Long căn bản chính là tới dọa sự tình, nói cái gì có an bài khác, muốn đều là mượn cớ làm sao bây giờ?"

"Đúng thế!" Trương Cảnh Phong đồng ý nói, " Hầu Mãnh làm sao bây giờ? Nếu là không một lần nữa lật lại bản án, gia hỏa này thế nhưng là sẽ bị phán tử hình!"

"Còn có a, ta không rõ. . ." Lương Hoan nói, "Nếu là cấp trên có tâm tư đè xuống chuyện này lời nói, vì cái gì không trực tiếp để Chu cục trưởng đến xử lý đâu? Chu cục trưởng là chúng ta lão lãnh đạo, há không tốt hơn giải quyết? Tại sao phải đột nhiên thay người?"

"Chậc chậc. . . Việc này a, thật đúng là rất kỳ quặc!" Lý Bối Ny chậc lưỡi, "Bất quá, ai có thể nói cho ta, Chu cục trưởng rốt cuộc xảy ra chuyện gì?"

"Ta. . . Ta. . ." Ai ngờ, Lý Bối Ny vừa mới hỏi xong, Miêu Anh chợt nói quanh co nói, "Ta giống như nghe được một chút tin tức!"

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc nhớ đến một chuyện, Miêu Anh mụ mụ thế nhưng là cái nhân vật lợi hại, xem ra, Miêu Anh cũng đã tìm kiếm qua trợ giúp của nàng đi?

"Miêu tổ trưởng, ngươi biết? Cái kia còn thất thần làm gì, mau nói a!" Lý Bối Ny thúc giục.

"Bị. . . Bị thị kỷ ủy người mang đi!" Miêu Anh nói, "Chu cục trưởng cặp vợ chồng đều bị mang đi!"

"A! ?"

Mọi người đều kinh, cùng một chỗ hỏi vì cái gì?

"Không biết, nếu là bị người của kỷ ủy mang đi, khẳng định là muốn tra hắn kỷ luật phương diện vấn đề đi!" Miêu Anh lắc đầu nói.

"Không thể nào? Chu cục trưởng phạm tội mà rồi?" Trương Cảnh Phong

ngoài ý muốn, "Theo ta được biết, lão Chu đủ bạch a? Hắn có thể phạm chuyện gì?"

"Nhất định là có chuyện!" Lương Hoan nói, "Các ngươi nghĩ a, ngay cả chức vụ đều rút lui, kia không riêng gì có việc, mà lại đã làm thực đi?"

"Miêu tổ trưởng! Triệu Ngọc!" Trương Diệu Huy nhỏ giọng hỏi, "Hiện tại cục trưởng cũng đổi, chứng cứ cũng bị người cầm đi, cấp trên lại là thái độ này, vậy chúng ta. . ."

Cái này. . .

Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh liếc nhau một cái,

Mặc dù ánh mắt vẻn vẹn đụng chạm một chút, nhưng hai người đã đạt thành chung nhận thức.

Miêu Anh dẫn đầu nói ra: "Chuyện này tới kỳ quặc, muốn ta nhìn, chúng ta vẫn là trước tiên cần phải đem tình trạng làm rõ ràng lại nói! Nếu như Đường Triệu Long không có nói sai, vậy chúng ta trước hết thả một chút, để càng người chuyên nghiệp đi thăm dò! Thế nhưng là, nếu như hắn chỉ là tại gạt chúng ta, vậy chúng ta tuyệt đối không thể từ bỏ ý đồ!"

Tốt!

Các đội viên nhất trí đồng ý.

Trong chốc lát, nhìn thấy Miêu Anh kia quả cảm quyết nhiên bộ dáng, Triệu Ngọc không chịu được bị thật sâu xúc động một chút!

Hắn biết Miêu Anh làm người có đủ kính nghiệp, mà lại ghét ác như cừu, nhưng là Miêu Anh dù sao cùng Khúc Bình cũng không nhận ra, giờ phút này nàng vẫn có thể như thế nghĩa vô phản cố, thà rằng bốc lên lớn lao nguy hiểm, cũng muốn kiên trì tới cùng, loại này tinh thần thực

sự để Triệu Ngọc rất là bội phục!

Ngay từ đầu, Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh nghĩ đồng dạng, trước ôm một loại ngắm nhìn tâm tính yên lặng theo dõi kỳ biến, nhìn xem tình thế đến cùng như thế nào phát triển, sau đó lại tùy thời mà động.

Nhưng mà, chờ hắn ăn cơm trưa xong, vừa cùng Trương Cảnh Phong bọn người trở lại văn phòng về sau, vẫn không khỏi đến trong lòng tức giận, càng ngày càng bạo, cũng không còn cách nào nói chuyện gì bình tĩnh!

Nhưng thấy mình tối hôm qua vất vả suốt cả một buổi tối dán ra bạch bản, vậy mà đã bị —— hủy hoại chỉ trong chốc lát! ! !

Bạch bản bên trên văn tự bị người ác ý xóa đi, dán văn kiện tư liệu chẳng những bị xé rách xuống dưới, hơn nữa còn bị xé cái vỡ nát, tán lạn đến một mảnh hỗn độn!

A! ! !

Triệu Ngọc đằng phải gấp mắt, nắm đấm nắm đến cờ rốp rung động.

Lý Bối Ny chợt phát hiện máy vi tính màn hình là sáng, tranh thủ thời gian chạy đến trên máy vi tính xem xét, lại phát hiện phía trên liên quan tới Khúc Bình bị hại án tư liệu, đã bị người xóa bỏ!

"Không có, sư huynh! Hết rồi!" Lý Bối Ny tranh thủ thời gian nói cho Triệu Ngọc, "Tư liệu bị thủ tiêu!"

"Ai! ?" Triệu Ngọc hét lớn một tiếng, "Ai làm! ?"

Trong văn phòng các đồng nghiệp biết Triệu Ngọc tính tình, nhất thời dọa đến không dám lên tiếng.

Cùng lúc đó, Trương Cảnh Phong cùng Lương Hoan phát hiện, máy vi tính của bọn họ đồng dạng bị người động tay chân, tranh thủ thời gian xông Triệu Ngọc lắc đầu.

Triệu Ngọc đã là phẫn nộ đến cực điểm, một đấm nện ở bàn làm việc tấm kính bên trên, tấm kính ứng thanh mà phá, đem thám viên dọa đến tốt rụt cổ lại.

"Mau nói! Là ai làm! ?"

Triệu Ngọc lại quát to một tiếng, đợi nhìn thấy vẫn là không người trả lời về sau, trực tiếp sải bước hướng bệ cửa sổ một bên Lưu Học Sơn đi tới, Lưu Học Sơn lập tức dọa đến hồn bay lên trời, tranh thủ thời gian chỉ vào bên ngoài cửa run rẩy nói:

"Không phải ta, không phải ta! Là Lưu đội trưởng. . ."

"Móa!"

Quả nhiên là cái này tạp chủng! !

Triệu Ngọc cúi đầu nhìn nhìn, phát hiện dưới bệ cửa sổ có cái chất gỗ giàn trồng hoa. Hắn thuận tay quơ lấy, hướng trên bệ cửa sổ một đập, giàn trồng hoa liền ứng thanh mà nát, chỉ còn lại có một đoạn gậy gỗ!

Triệu Ngọc nắm chặt gậy gỗ, sải bước chạy ngoài cửa mà đi.

"Không được! Không được a!" Trương Cảnh Phong cùng Lương Hoan biết Triệu Ngọc đã cuồng nộ, mau tới trước cản trở, "Tiểu Triệu, tỉnh táo, tỉnh táo a! Ngươi trước hết nghe chúng ta nói. . ."

"Sư huynh! Chớ làm loạn, van ngươi!" Lý Bối Ny cũng là dọa đến mặt mũi tràn đầy trắng bệch, tranh thủ thời gian cùng Trương Cảnh Phong hai người cùng một chỗ ngăn cản.

Giờ phút này, Triệu Ngọc đã lên cơn giận dữ, muốn đến đội trưởng văn phòng tìm Lưu Trường Hổ tính cái tổng nợ.

Bất quá, hiện tại Triệu Ngọc cũng không phải là lúc trước vừa mới xuyên qua lúc Triệu Ngọc, hắn chỉ là nện bước sải bước đi mấy lần, liền bỗng dưng nghĩ tới điều gì.

Không được!

Không đúng!

Hắn bỗng nhiên ý thức được, Lưu Trường Hổ làm được như thế quá phận, tựa hồ có thâm ý khác. Chẳng lẽ. . . Hắn cố ý muốn bức ta nổi giận khinh suất? Tốt nhờ vào đó làm ta?

Nghĩ đến chỗ này, hắn tranh thủ thời gian dừng bước, tỉnh táo lại.

Hoàn toàn chính xác!

Triệu Ngọc suy nghĩ, nếu như mình dùng cây gậy đem Lưu Trường Hổ ra sức đánh một trận, như vậy hả giận về hả giận, thế nhưng là mình thám tử kiếp sống, cũng tất nhiên tùy theo kết thúc!

Cho nên, muốn trả thù Lưu Trường Hổ, nhất định phải nghĩ cái biện pháp ổn thỏa mới được. Thế là, hắn nín hơi ngưng thần, muốn từ trong đầu chọn lựa đồng dạng thích hợp hệ thống công cụ, dùng cái này tới đối phó Lưu Trường Hổ.

Nhưng mà, nhưng vào lúc này, một kiện ngoài ý muốn phát sinh!

Không nghĩ tới, từ đối diện B tổ trong phòng, lại bỗng nhiên truyền đến Lưu Trường Hổ rống to thanh âm:

"Miêu Anh, ngươi điên rồi! Ta là phụng cục trưởng chi mệnh. . ."

Lưu Trường Hổ nói còn chưa dứt lời, theo bộp một tiếng bạo hưởng, trong phòng lập tức truyền đến Lưu Trường Hổ kêu thảm. . .

"A. . ."

"Tổ trưởng! Đừng. . . Đừng a!" Ngay sau đó, Trương Diệu Huy cùng tiểu Lưu tiếng hô hoán theo nhau mà tới, trong phòng lập tức một trận ồn ào, tựa hồ đã loạn thành một đoàn.

Ồ! ?

Thế nào đây là?

Mang tò mò mãnh liệt, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian đoạt thân vào nhà, ai ngờ hắn lại một chút nhìn thấy, Lưu Trường Hổ chính ôm đầu hướng mình chạy tới, mà lại, đầu của hắn vậy mà ngay tại ào ào bốc lên máu!

Ta sát! ?

Cái này. . . Cái này cái này cái này. . .

Triệu Ngọc trong nháy mắt lộn xộn, trong lòng nói chuyện, ta chỗ này còn chưa lên xe đâu! Cái này ai lại sớm mua vé rồi?

Bất quá, lộn xộn về lộn xộn, hắn thấy một lần Lưu Trường Hổ chính hướng mình chạy tới, vẫn là ra ngoài bản năng duỗi một cước.

Lưu Trường Hổ đang ở tại một mảnh thất kinh bên trong, hoàn toàn không nhìn thấy Triệu Ngọc khối này chướng ngại vật, kết quả bị hung hăng đẩy ta một cái ngã sấp, cả người đều ghé vàoB tổ trên khung cửa!

"Ai nha!" Triệu Ngọc lại giả vờ làm giật nảy mình, trực tiếp một cước

giẫm tại Lưu Trường Hổ trên lưng, nghẹn ngào hô, "Làm ta sợ muốn chết, cái này tình huống như thế nào a đều? Ai? Ai mẹ nó tìm ta dưới lòng bàn chân đi? Có xấu hổ hay không?"

Triệu Ngọc bên này còn chưa nói xong, chỉ nghe trong phòng truyền đến Mao Vĩ gầm rú: "Miêu Anh, ngươi làm cái gì vậy? Ngươi đánh như thế nào người a? Chúng ta đều là phụng mệnh làm việc, ngươi không thể. . . Ai ai ai. . . A. . ."

Theo Mao Vĩ một tiếng hét thảm, Triệu Ngọc nhưng gặp một bóng người hướng mình bay tới, mau đem đầu một thấp, trốn đến một bên!

Kết quả, nằm ngang bay tới Mao Vĩ, vừa vặn ngã ở Lưu Trường Hổ trên thân!

A. . .

Hai người lập tức phát ra trăm miệng một lời kêu thảm. . .

Chương 239: Chương 239: Văn võ song toàn

Chương 239: Văn võ song toàn

Toàn năng tu luyện chí tôn

Nói thật, đương Triệu Ngọc nhìn thấy Lưu Trường Hổ cùng Mao Vĩ xếp chồng người giống như thảm trạng về sau, trong lúc nhất thời cũng là có chút chậm thẫn thờ.

Kết quả, ngay tại hắn còn không có hoàn toàn hiểu rõ tình trạng thời điểm, Miêu Anh lại đằng đằng sát khí từ trong đám người đi ra. Khi đó khắc, nàng quanh thân phảng phất tản ra một cỗ khiếp người sát khí, bên cạnh thám viên tất cả đều xa xa tránh ra, ai cũng không dám gần phía trước.

Bất quá, mang theo hài kịch sắc thái chính là, Miêu Anh cũng không phải là tay không đứng ra, nhưng gặp nàng trong tay nắm chặt một nửa chất gỗ chủ nghĩa hình thức, chủ nghĩa hình thức đã đánh tan, chỉ còn lại có hai cây gậy gỗ, đúng là cùng Triệu Ngọc giống nhau như đúc!

Ta két. . .

Triệu Ngọc cả kinh hơi kém cắn được đầu lưỡi, mau từ phía sau đem cây gậy của mình ném đi. . .

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, Miêu Anh một khi xuất hiện, liền lập

tức đi vào Mao Vĩ cùng Lưu Trường Hổ trước mặt, vậy mà vung lên hai cây gậy gỗ, hướng hai người trên lưng vỗ tới!

Ba. . . Ba. . .

A. . . A. . .

Hai người kêu thảm, cùng gậy gỗ đánh ra hoàn mỹ góp thành ôn tồn, đặc biệt áp vận.

"Các ngươi. . . Các ngươi đây mới là phạm pháp phạm kỷ! Các ngươi cưỡng ép xóa bỏ chúng ta văn kiện, đây là xâm phạm nhân quyền! Quá phận các ngươi! A!" Miêu Anh một bên đập, một mặt phẫn nộ rống to.

"Ôi! Ta chân. . . Ta chân. . ." Mao Vĩ che lấy thương thế của mình chân đầy đất lăn lộn, tiếng la bên trong đều lộ ra giọng nghẹn ngào.

Bành Hân bây giờ nhìn không nổi nữa, vội chạy tới muốn ngăn lại Miêu Anh. Ai ngờ, Miêu Anh đã giết đỏ cả mắt, nhìn thấy Bành Hân muốn động thủ, lập tức xoay người cản tay, tay trái dùng gậy gỗ ghìm chặt nàng cổ, tay phải thì hơi kém đem Bành Hân cánh tay bẻ gãy!

A. . .

Bành Hân hét thảm một tiếng.

Triệu Ngọc dù sao cùng Bành Hân có chút giao tình, lần này vô luận như thế nào cũng không thể đứng ngoài quan sát xuống dưới, vội chạy tới đè lại Miêu Anh cánh tay, người hiền lành giống như hô: "Miêu tổ trưởng, bớt giận, bớt giận trước! Là ta, là ta à!"

Đừng nói, lần này, Miêu Anh thật đúng là cho đủ Triệu Ngọc mặt mũi! Tại thoáng hòa hoãn một lúc sau, lúc này mới buông lỏng ra Bành Hân. Bành Hân thì che lấy cánh tay, dọa sợ giống như trốn đến một bên.

"Miêu Anh! Ngươi chờ đó cho ta!" Ai ngờ, đều đến loại thời điểm này, Lưu Trường Hổ lại còn tại ôm đầu phát ngôn bừa bãi, "Ta nhất định sẽ làm cho ngươi khai trừ công chức! Nhất định sẽ làm cho ngươi ngồi tù! Ngươi chờ!"

"Ngươi!" Miêu Anh tức giận phía dưới, lại lần nữa quơ lấy gậy gỗ, làm bộ muốn đánh.

Như thế thời điểm, Triệu Ngọc cũng là lo lắng Miêu Anh thật đem Lưu Trường Hổ làm hỏng, liền tranh thủ thời gian đưa mắt liếc ra ý qua một cái, xông Miêu Anh quát: "Miêu tổ trưởng? Ai nha, ngươi làm sao ngay cả ta cũng đánh a?"

Nói, cũng không đợi Miêu Anh có hành động, mình liền về sau nhảy lên, tới cái bay ngược!

Lúc này, Mao Vĩ đã kéo lấy què chân bò tới một bên, Lưu Trường Hổ thì đang muốn đứng dậy. Kết quả, thân thể nặng nề Triệu Ngọc bỗng từ trên trời giáng xuống, bộp một tiếng, đem Lưu Trường Hổ đập ầm ầm trên mặt đất.

A. . .

Lưu Trường Hổ đều nhanh ngất đi, trùng điệp va chạm phía dưới, đầu còn cúi tại trên khung cửa. . .

Miêu Anh mới đầu sửng sốt một chút, đương nàng xem hiểu Triệu Ngọc ý tứ về sau, lúc này mới rốt cục ra trong lồng ngực một ngụm ác khí.

"A. . . Ai u. . . Đau chết mất!" Triệu Ngọc nằm trên người Lưu Trường Hổ loạn hô gọi bậy, lại nhào lại đánh, chỉ đem Lưu Trường Hổ đâm đến ngao ngao tru lên.

Miêu Anh nhìn thấy Triệu Ngọc như thế trang bức về sau, vậy mà nhịn không được giơ lên khóe miệng, lộ ra mỉm cười!

Nhưng mà, Miêu Anh cỗ này ý cười, xem ở chúng thám viên trong mắt, lại là như gặp ác ma, từng cái chỉ cảm thấy hàn khí công tâm, khí quyển cũng không dám tái xuất. . .

Cuối cùng cuối cùng, vẫn là Triệu Ngọc lương tâm phát hiện, cảm thấy không thể còn nháo như vậy nữa đi xuống, lúc này mới đem Miêu Anh gọi được B tổ phòng giải khát, những người khác lúc này mới dám đi tới nâng Lưu Trường Hổ cùng Mao Vĩ, đem hắn hai người đỡ đi!

"Miêu tổ trưởng a, bớt giận! Bớt giận! Không nên vọng động. . ." Triệu Ngọc thật sự là một vạn cái nghĩ không ra, hắn sẽ bỗng nhiên biến thành người hoà giải nhân vật. Theo đạo lý giảng, hiện tại hắn là người khác khuyên hắn nguôi giận mới đúng.

Bất quá, giờ này khắc này, Triệu Ngọc cũng là thực tình phục! Cho dù chính hắn kiêu ngạo như vậy, như vậy ngưu bức, nhưng hắn chưa từng có nghĩ tới, có một ngày dám đem Lưu Trường Hổ đánh cái đầu u đầu sứt trán,

Hơn nữa còn là ở cục cảnh sát trong văn phòng!

Miêu Nhân Phụng, thật mẹ nó là làm chi không thẹn Miêu Nhân Phụng a!

"Xong, xong!" Trương Diệu Huy mặt không còn chút máu vỗ tay lưng nói, "Miêu tổ trưởng a, đây là làm sao huyên náo? Lưu Trường Hổ dù sao cũng là đội trưởng a, ngươi đem người lãnh đạo trực tiếp đánh! Vậy phải làm sao bây giờ?"

"Đúng vậy a!" Lan Bác càng là gấp đến độ vừa đi vừa về tán loạn, "Đầu đều cho đập nát! Bẩm báo cục trưởng bên kia vẫn là chuyện nhỏ, cái đồ

chơi này nếu tới cái vết thương nhẹ hại, trọng thương hại, Miêu tổ trưởng, ngươi. . ."

"Được rồi, các ngươi không cần thay ta quan tâm!" Miêu Anh không hề lo lắng nói, "Ta là phân rõ phải trái! Coi như bọn hắn đạt được thượng cấp chỉ thị, muốn xóa bỏ chúng ta văn kiện, cũng không thể làm được như thế bỉ ổi! Vậy mà thừa dịp chúng ta ăn cơm buổi trưa công phu, giống như làm tặc lặng lẽ xóa bỏ, cái này nói ra, quả thực liền là chuyện tiếu lâm!"

"Đúng rồi! Là được!" Triệu Ngọc rốt cục cùng Miêu Anh đứng ở một đầu trận tuyến bên trên, nhất thời cùng chung mối thù nói, "Mẹ nhà hắn đem ta phân tích án tình tấm đều cho chà xát! Cái lũ người chim này, liền phải hảo hảo giáo huấn bọn hắn một phen mới đúng! Thật sự là tức chết nãi nãi hùng!"

Đừng nói, nghe được Triệu Ngọc như thế hùng hùng hổ hổ giúp đỡ chính mình, Miêu Anh nộ khí, thật đúng là tiêu tán tốt hơn phân nửa.

Triệu Ngọc cũng thật sự là không nghĩ tới, hắn trước kia chờ đợi thật lâu sự tình, vậy mà tại trong lúc lơ đãng phát sinh! Miêu Anh chẳng những cùng Lưu Trường Hổ đối nghịch, hơn nữa còn ra tay đánh nhau!

Bất quá, Triệu Ngọc trong lòng rõ ràng, mặc dù Miêu Anh đánh Lưu Trường Hổ, nhưng là dựa theo phân tích của hắn, Miêu Anh tất nhiên vô sự! Nhìn xem đi, kết quả là, còn không chừng ai không may đâu!

Đúng lúc này, nhận được tin tức Đường Triệu Long còn có Loan Tiêu Tiêu chờ lãnh đạo tất cả đều chạy tới. Hai người này cũng là có chút mộng, nhìn thấy mặt mũi tràn đầy sát khí Miêu Anh về sau, cũng là không biết nên nói cái gì mới tốt? Bọn hắn làm cả một đời lãnh đạo, còn chưa từng thấy thuộc hạ nào dám cho người lãnh đạo trực tiếp u đầu sứt trán!

Bất quá, khi biết sự tình từ đầu đến cuối về sau, Đường Triệu Long vẫn là bão nổi, nhất thời mặt đen lên nói với Miêu Anh, Lưu Trường Hổ đích thật là dựa theo mệnh lệnh của mình làm việc, làm thuộc hạ, nên phục tùng lãnh đạo an bài, tại sao có thể dã man như thế?

"Miêu Anh đồng chí!" Đường Triệu Long nói như thế, "Ngươi làm một tổ trưởng, nên phối hợp các lãnh đạo công việc, tại sao có thể làm như vậy đâu? Trước mặt mọi người đánh người, hơn nữa còn là ở đơn vị, cái này nếu là truyền đi, mất mặt hay không?"

Lần này, Miêu Anh rốt cục cho thấy cùng Triệu Ngọc khác biệt một mặt. Nàng cũng không tiếp tục xúc động động thủ đánh người, mà là trích dẫn kinh điển, nói căn cứ cái gì pháp quy cái gì điều quy định, các ngươi hoàn toàn vi phạm với cảnh đội chính quy chương trình! Các ngươi tại xóa bỏ tư liệu trước đó, không có kết thúc nhắc nhở nghĩa vụ, hoàn toàn là vi quy thao tác!

Mà lại, căn cứ « tư ẩn pháp » thứ nhiều ít chương nhiều ít điều quy định, các ngươi xâm phạm chúng ta nhân viên cảnh sát người tư ẩn quyền! Lại căn cứ « chứng cứ pháp » bên trong nhiều ít chương nhiều ít đầu, các ngươi đã dính đến hủy diệt chứng cứ tội, chúng ta hoàn toàn có lý do khởi tố các ngươi!

Cuối cùng, Miêu Anh còn cảnh cáo Đường Triệu Long, nói chỉ cần Lưu Trường Hổ cáo nàng, như vậy nàng cũng đồng thời sẽ khởi tố Lưu Trường Hổ, còn có ngươi vị này vừa mới cưỡi ngựa nhậm chức đại cục trưởng!

Đến lúc đó, chúng ta nhìn xem, đến cùng ai có thể đem kiện cáo đánh thắng! ?

Miêu Anh một bộ này có lý có cứ, ngay cả uy hiếp mang đe dọa lí do thoái thác xuống tới, nhất thời đem Đường Triệu Long nói mộng!

Đường Triệu Long không thể không hảo hảo cân nhắc một chút, lãnh đạo cấp trên lúc này mới vừa mới để hắn nhận nhiệm vụ lúc lâm nguy, kết quả vừa lên mặc cho liền để thuộc hạ cho cáo lên tòa án, cái này truyền đi nên có bao nhiêu mất mặt? Coi như cuối cùng thắng kiện cáo, người thua cũng chỉ sẽ là hắn! Mà lại, quan này ti hắn còn không thấy đến có thể đánh thắng!

"Thế nhưng là. . ." Đường Triệu Long vẫn chưa từ bỏ ý định oán giận nói, "Bất kể nói thế nào, ngươi cũng không thể động thủ đánh người a?"

Kết quả, nghe nói như thế về sau, Miêu Anh lập tức cõng lên « nhân viên cảnh sát chấp pháp điều lệ » bên trong nào đó đầu, nói đương người nào đó ý đồ hủy diệt chứng cứ phạm tội thời điểm, nhân viên cảnh sát vì bảo hộ chứng cứ, có quyền vận dụng vũ lực! Cho nên, ta vừa rồi bất quá là dựa theo chương trình làm việc, giữ gìn cảnh đội pháp luật kỷ cương mà thôi!

Nghe nói như thế, Đường Triệu Long rõ ràng mặt đều biến thành quả cà sắc, rơi vào đường cùng, hắn đành phải phất ống tay áo một cái, tức giận rời đi văn phòng.

Các lãnh đạo khác cũng là không lời nào để nói, tất cả đều đi theo.

Thẳng đến lúc này, mọi người lúc này mới trở lại mùi vị đến, tình cảm Miêu Anh không riêng biết võ, mà lại có thể văn, chính là một cái văn võ toàn tài a!

Mà Triệu Ngọc càng là sớm đã thấy choáng mắt, hắn rốt cuộc hiểu rõ một cái tiền bối quẳng xuống danh ngôn: Không sợ lưu manh biết võ, liền sợ lưu manh có văn hóa! ! !

Chương 240: Chương 240: Trương Cảnh Phong "Đèn pin "

Chương 240: Trương Cảnh Phong "Đèn pin "

Toàn năng tu luyện chí tôn

Những người lãnh đạo sau khi đi, trong văn phòng dần dần khôi phục bình thường trật tự.

Nhưng mà, trải qua vừa rồi như thế một trận xưa nay chưa từng có đại hỗn loạn, hiện tại toàn bộ tổ trọng án trên dưới, tất cả đều trở nên lòng người bàng hoàng, tâm thần có chút không tập trung.

Một phương diện, Chu cục trưởng đột nhiên đổi đi nơi khác, mới lãnh đạo tới không đến nửa ngày, mọi người còn chưa thích ứng; còn mặt kia, Miêu Anh bên này vậy mà làm ra như thế một cái đại động tác, đem đội trưởng đầu cho mở, thực sự để cho người ta không tưởng được.

Đây rốt cuộc là thế nào?

Rõ ràng cảnh đội đại phá Miên Lĩnh án, chính là hẳn là hảo hảo hưởng thụ vinh dự thời điểm, nhưng đột nhiên lại trở nên gà bay chó chạy, một đoàn hỗn loạn đâu?

Lúc đầu, tổ trọng án có một cái Triệu Ngọc liền có đủ náo nhiệt, như thế rất tốt, hết lần này tới lần khác lại thêm một cái Miêu Anh! Cực kỳ đáng sợ là, Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh có vẻ như còn đứng ở cùng một cái

trận tuyến bên trên, một kẻ lưu manh biết võ, một cái đã biết võ lại có văn hóa, hai người này song kiếm hợp bích, đúng là không có cách nào náo loạn!

Hiện tại, Lưu Trường Hổ cùng Mao Vĩ đã bị mang đến bệnh viện, một cái đầu đổ máu, một cái chân tổn thương tái phát, hai người này đoán chừng đều muốn tại bệnh viện nghỉ ngơi một đoạn thời gian mới được.

Mọi người cũng đều ở trong lòng suy nghĩ, Lưu Trường Hổ sẽ như thế nào trả thù Miêu Anh? Bị thuộc hạ mở bầu, Lưu Trường Hổ thật sự là mất mặt ném đến đi trong biển! Đoán chừng, gia hỏa này tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ, hiện tại không chừng ngay cả đơn khởi tố đều viết xong.

Xem ra, lần này Miêu Anh là nhất định xong đời! Khai trừ công chức hắn là chú định sự tình, bồi một số tiền lớn cũng là không thể tránh né, mà lại náo không tốt, nàng còn sẽ có lao ngục tai ương!

Nhưng mà, mọi người nghĩ thì nghĩ, nhưng giờ này khắc này, Miêu Anh lại tại bàn làm việc của mình trước, vẫn trấn định như cũ tự nhiên xử lý bắt đầu trên đầu công vụ, cũng không nhận được sự kiện đánh người ảnh hưởng.

Triệu Ngọc thì đang ngồi ở Miêu Anh đối diện, cũng tại nghĩ ngợi tâm sự của mình.

Theo lý thuyết, Miêu Anh giúp hắn hành hung Lưu Trường Hổ một phen, hắn hắn là mừng thầm mới đúng. Thế nhưng là, bởi vì Chu cục trưởng bỗng nhiên đổi đi nơi khác, mà cục trưởng mới lại kiệt lực ngăn cản bọn hắn nặng tra Khúc Bình án, Triệu Ngọc làm thế nào cũng mừng thầm không nổi.

Kinh nghiệm giang hồ nói cho hắn biết, trong này. . . Đại đại tích là lạ!

Lúc đầu, lúc họp, Đường Triệu Long kia một phen lí do thoái thác, coi như khiến người tin phục.

Nhưng mà, phái Lưu Trường Hổ đến hủy diệt chứng cớ chuyện này, hắn lại rõ ràng làm được quá mức vội vàng xao động!

Thử nghĩ một chút, Đường Triệu Long đã đem những cái kia tương quan video thu đi lên, coi như muốn xóa bỏ Miêu Anh đám người điều tra ghi chép, cũng đều có thể không cần nóng lòng nhất thời, hoàn toàn có thể dựa theo chính quy chương trình đi mà!

Nhưng hắn tại sao muốn gấp gáp như vậy đâu?

Chẳng lẽ. . . Hắn có vấn đề?

Đường Triệu Long. . . Cũng là sát hại Khúc Bình những cái kia hung thủ nhóm phái tới?

Ta mẹ nó nãi nãi gấu. . .

Triệu Ngọc hướng cái này mạch suy nghĩ bên trên tưởng tượng, chợt cảm thấy phía sau lưng một trận hơi lạnh!

Không thể nào?

Nếu là ngay cả Đường Triệu Long đều cùng hung thủ nhóm là một đám, vậy cái này sự kiện, coi như thật chơi lớn!

Ta Khúc Bình tổ trưởng a?

Ngươi đến cùng chọc phải cái gì! ?

Rất nhanh, Triệu Ngọc lại bắt đầu suy nghĩ mình hôm nay mở ra quẻ văn.

Hôm nay mở ra chính là "Chấn Cấn" quẻ, a úc, Triệu Ngọc bỗng nhiên ý thức được, chính hắn vốn là muốn lợi dụng đạo cụ làm một chút Lưu Trường Hổ, lại bị Miêu Anh đoạt trước, đây chẳng phải là nói rõ, hôm nay "Chấn" quẻ đã không đùa rồi?

Rất rõ ràng, địa vị của mình hòa phong đầu, tất cả đều bị Miêu Anh cướp đi! Hiện tại toàn đội trên dưới, không một không đối Miêu Anh nhìn với con mắt khác, căn bản không có mình chuyện gì!

Chậc chậc. . .

Đã "Chấn" quẻ không đùa, như vậy "Cấn" quẻ đâu?

Triệu Ngọc vốn cho rằng, hôm nay có thể tra được Khúc Bình án tiến triển đâu! Như thế rất tốt, ngay cả bạch bản đều bị người lau sạch, trên máy vi tính tư liệu cũng cùng nhau bị người xóa đi, cái này còn tra cái gì sức lực?

Ai!

Nghĩ tới Khúc Bình bản án, Triệu Ngọc liền có loại cảm giác lực bất tòng tâm. Dĩ vãng phá án và bắt giam mỗi một lần bản án, mình luôn có thể tìm tới cái gì điểm sáng, nghĩ đến một chút độc đáo địa phương!

Thế nhưng là vụ án này hoàn toàn khác biệt, hung thủ lưu lại manh mối quá ít, tra được dị thường phí sức. Mà bây giờ, lại đột nhiên gặp được như thế lớn lực cản, chẳng lẽ,

Thật không có cách nào hướng xuống tra xét sao?

Sát hại Khúc Bình phía sau màn hắc thủ, đến cùng là ai! ?

Ngay tại Triệu Ngọc nghiêm túc suy nghĩ thời điểm, phụ trách điều tra

tình báo các lộ nhân mã, đã lần lượt trở về.

Trương Diệu Huy nói, Lưu Trường Hổ cùng Mao Vĩ ở cùng nhau tiến bệnh viện, Mao Vĩ không có việc lớn gì, nhưng là Lưu Trường Hổ đầu khâu mấy mũi. Giờ phút này, gia hỏa này ngay tại đầy chỗ liên hệ người quen, muốn cho mình giám định thành một cái vết thương nhẹ hại đâu!

Có ý tứ chính là, vết thương nhẹ hại phán định tiêu chuẩn bên trong có quy định, người bị hại vết thương cần vượt qua 6 centimet mới được, nhưng Lưu Trường Hổ vết thương rõ ràng không đạt được tiêu chuẩn, cho nên, gia hỏa này vậy mà muốn hối lộ bác sĩ, đem hắn vết thương mở rộng!

Nghe đến đó, đám người tranh thủ thời gian thuyết phục Miêu Anh, để Miêu Anh tranh thủ thời gian tìm xem người, hòa giải một chút. Bằng không, một khi vết thương nhẹ hại phán xuống tới, nàng coi như không dễ thu thập.

Nhưng mà, Miêu Anh lại vẫn còn không thèm để ý, ngược lại không ngừng tán dương Lưu Trường Hổ, nói thời điểm then chốt, liền phải đối với mình hung ác một chút!

Các đội hữu tất cả đều lo sợ bất an, duy chỉ có Triệu Ngọc tâm như chỉ thủy, hắn nhưng là rõ ràng Miêu Anh bản sự, coi như Lưu Trường Hổ cho mình đến cái giải phẫu mổ sọ, cũng căn bản không đả thương được Miêu Anh mảy may.

Ngay sau đó, tiểu Lưu lại tới báo cáo, nói hắn vốn định thông qua nội bộ Server tìm về Khúc Bình án dành trước tư liệu, nhưng mà, phòng máy bên kia nhân viên công tác lại nói, cục trưởng đã phái người đem dành trước cũng cùng nhau xóa bỏ.

Nghe được tin tức này, đám người không thể không đem suy nghĩ quay lại đến Khúc Bình trên bàn tới.

Cùng Triệu Ngọc cảm giác đồng dạng, mọi người tất cả đều cho rằng, cái này Đường Triệu Long lai lịch bất chính, rất có mờ ám, hắn gấp gáp như vậy muốn hủy diệt chứng cứ, tựa như là tại hoàn thành cái gì chỉ lệnh giống như!

Mà lại, đám người cũng tất cả đều cảm thấy một cỗ trước nay chưa từng có cảm giác áp bách, cho rằng muốn tra vụ án này, thật sự là lực cản trùng điệp, khó hơn lên trời!

Chẳng lẽ. . . Khúc Bình án thật không có cách nào lại tra được sao?

Bất quá, không chịu thua Miêu Anh lập tức cấp ra phủ định trả lời, nàng cho rằng, mặc dù bây giờ đi lại duy gian, chứng cứ mất hết, nhưng là còn có một cái phương hướng có thể tiếp tục tra được.

Đó chính là, từ chính Khúc Bình trên thân bỏ công sức! Đi thăm dò một chút Khúc Bình quá khứ, nhìn xem những năm này nàng đến cùng đang làm cái gì? Nàng đến cùng là cái đại sự gì kiện người chứng kiến? Vẫn là nàng đang âm thầm điều tra nào đó lên sự kiện lớn? Mới có thể chọc tới trận này họa sát thân!

Miêu Anh kiểu nói này, đám người chưa phát giác hai mắt tỏa sáng, tựa hồ trong bóng đêm lại thấy được một tia sáng.

Nhưng mà, để đám người làm sao cũng không nghĩ ra chính là, bọn hắn vừa mới nhìn thấy như thế một tia yếu ớt sáng ngời, nhưng Trương Cảnh Phong chợt vội vàng hấp tấp chạy đến bọn hắn trước mặt, cho bọn hắn đưa tới một thanh thật to —— "Đèn pin" !

"Mấy anh em, ta tìm được!" Trương Cảnh Phong nhìn chung quanh một chút, vội vàng hạ giọng, kích động dị thường cùng mọi người nói, "Ta tìm tới người hiềm nghi! Các ngươi nghe nói qua 'Đỏ tám' đặc công đội

sao? Ta đoán. . . Các ngươi nhất định nghĩ không ra, trong video, hãm hại Hầu Mãnh trong đó một cái, lại là một —— đặc công! ! !"

Chương 241: Chương 241: Gặp thoáng qua

Chương 241: Gặp thoáng qua

"Ta nghe nói qua, " Miêu Anh nói, " 'Hồng Bát' tổ đặc công thành lập thời điểm, ta mới vừa lên trường cảnh sát. Một năm kia, bởi vì cả nước chống khủng bố tình thế nghiêm trọng, Tần Sơn cục cảnh sát quyết định thành lập một cái cùng loại với Hồng Kông Phi Hổ đội như thế cơ cấu, tận sức tại có thể nhanh chóng hữu hiệu ứng đối tập kích khủng bố. Bởi vì nên tổ số hiệu là 08, mà lại là dùng màu đỏ kiểu chữ in ra, cho nên được xưng là 'Hồng Bát' tổ đặc công.

"Nhưng là. . . Trong ấn tượng. . ." Miêu Anh nhớ lại nói, "Cái này tổ đặc công cũng không có duy trì bao lâu thời gian, cũng bởi vì cơ chế vấn đề giải tán a?"

"Quá đúng!" Trương Cảnh Phong xông Miêu Anh chọn ngón tay cái nói, "Lúc trước có thể bị 'Hồng Bát' tổ đặc công chọn trúng, đều là cảnh đội tinh anh, hơn nữa còn ngoại chiêu rất nhiều ưu tú lính đặc chủng! Lúc trước, cái này cơ cấu chỉ duy trì một năm lẻ một tháng, sau khi giải tán, tổ viên nhóm liền bị phân phối đến từng cái đơn vị, có làm cảnh sát vũ trang huấn luyện viên; có làm bảo an cố vấn; mà căn cứ truyền thuyết, còn có một bộ phận tương đương ưu tú, thì làm đặc công cùng nội ứng!"

"Oa! Lão Trương, đây cũng quá treo một chút a?" Lan Bác lắc đầu nói, "Ta không rõ, ngươi nói những này, cùng khúc tỷ bản án có quan hệ gì?"

"Quá có quan hệ buộc lại!" Trương Cảnh Phong lại cẩn thận xem xét bốn phía, lúc này mới móc ra điện thoại di động của mình, đối mọi người nói, "Triệu Ngọc không phải để cho ta hoàn nguyên kia đoạn hãm hại Hầu Mãnh video đi sao? Trong video hai tên tội phạm tất cả đều mang theo song trọng mũ, trong đó một cái đeo khẩu trang, một cái khác nhưng không có mang!

"Kết quả, ta mời mất tích khoa hoàn nguyên chuyên gia lão Tất, căn cứ cái này không có mang khẩu trang người hình dáng, làm một bộ hoàn nguyên chân dung ra." Trương Cảnh Phong mở ra hình ảnh, "Lão Tất nói, chân dung hoàn nguyên độ có thể đạt tới 70%, các ngươi nhìn. . ."

Nhưng gặp trên bức họa xuất hiện người, nhìn qua mười phần uy mãnh, quai hàm phồng đến lão cao.

"Mấy ngày nay ta không có suy nghĩ chuyện khác, một mực tại cùng có án cũ tội phạm làm so sánh đâu!" Trương Cảnh Phong tranh công giống như mà nói, "Nhưng là so với một vòng, không có bất kỳ cái gì kết quả! Thẳng đến. . . Ta phát hiện vật này. . ."

Nói, Trương Cảnh Phong đem hình ảnh phóng đại, dùng ngón tay hướng về phía chân dung xương quai xanh bộ vị, nhưng gặp nơi đó có một khối không đáng chú ý màu đỏ ấn ký.

"Liền là cái này một vòng màu đỏ, để cho ta thấy được kỳ tích!" Trương Cảnh Phong hưng phấn giải thích, "Ta ngay từ đầu, còn tưởng rằng kia là khối bớt cái gì, kết quả, đương lão Tất đem video làm chuyên nghiệp xử lý về sau, lại nói cho ta, kia là một khối thêu tại trên quần áo tiêu chí!

"Tội phạm hẳn là bên ngoài bộ bên trong mặc kiện sau lưng, mà trên lưng thì thêu lên cái này màu đỏ tiêu chí! Ầy. . ." Trương Cảnh Phong lật đến tiếp theo tấm bản đồ phiến, "Cái này tiêu chí mặc dù chỉ lộ ra một cái đầu, nhưng rất rõ ràng là cái tròn, nếu như là '0', hơi có vẻ bẹp một chút, cho nên, ta hoài nghi kia là một cái chữ số Ả rập '8' !

"Kết quả, làm ta đem cái này '8' chữ đưa vào mạng nội bộ hệ thống lục soát cột về sau, 'Hồng Bát' đặc công đội liền xuất hiện! Các ngươi nhìn, 'Hồng Bát' đặc công đội tiêu chí, cùng người kia màu đỏ tiêu chí không có sai biệt!

"Lại sau đó, ta đem 'Hồng Bát' đặc công đội danh sách điều ra đến về sau, rất nhanh liền tìm được một cái cùng chân dung thân cao, hình dáng phụ họa người đến!"

Nghe Trương Cảnh Phong nói đến đây, đám người đã cảm thấy chấn kinh, lại cảm thấy lo lắng. Bởi vì, "Hồng Bát" đặc công đội mặc dù tại Tần Sơn giới cảnh sát phù dung sớm nở tối tàn, nhưng là tên tuổi lại là rất vang.

Hiện tại biết được tội phạm có thể tới từ này cái ngành đặc biệt, không khỏi để trong lòng mọi người bịt kín một tầng bóng ma.

"Ây!" Trương Cảnh Phong lại không hề hay biết, lúc này lật qua lật lại hình ảnh, đem người nào đó tiểu nhị tấc ảnh chụp lật ra ra, "Chính là người này, Triệu Khánh! Năm nay 37 tuổi, lính đặc chủng xuất thân! Ta phí đi sức chín trâu hai hổ, mới tìm được một chút liên quan tới hắn đơn giản lý lịch, về phần tài liệu cặn kẽ làm thế nào cũng không tìm được!"

Triệu Khánh! ?

Triệu Ngọc nhìn kỹ một chút ảnh chụp, phát hiện cái này Triệu Khánh hoàn toàn chính xác lớn lên tương đối dữ dội, quân lữ đầu húi cua, trong ánh mắt mang theo không ai bì nổi ngạo khí, xem xét liền là một cái không dễ chọc hạng người!

"Lão Trương!" Lan Bác lo lắng nói,

"Ngay cả ngươi cũng tìm không thấy hắn kỹ càng hồ sơ, vậy có phải hay

không, gia hỏa này làm cái gì đặc công? Kia. . . Khúc Bình tỷ. . ."

"Dù sao tuyệt đối không có khả năng làm nằm vùng!" Trương Cảnh Phong tự tin nói, "Bằng không, liền ngay cả những này ngọn nguồn ngăn ta cũng không có khả năng tìm được!"

"Triệu Khánh!" Miêu Anh cũng nghiêm túc nhìn một chút, bận bịu nói với mọi người nói, " tất cả mọi người nghe cho kỹ, ngàn vạn muốn bảo thủ bí mật! Chuyện này lợi hại trình độ, mọi người hẳn là sáng tỏ! Nếu là thật bị ngoại nhân biết, vậy nói rõ nội gian ngay tại mấy người chúng ta bên trong!"

Các đội hữu nghe xong, không khỏi đổi sắc mặt.

Giờ phút này, ngoại trừ Triệu Ngọc Hòa Trương Cảnh Phong bên ngoài, cái khác tất cả đều là tổ B người, bao quát Miêu Anh, Trương Diệu Huy, nhỏ Lưu Hòa Lan Bác.

"Tiếp xuống, " Miêu Anh tiếp tục dặn dò, "Chúng ta phải cẩn thận nhiều hơn nữa đi thăm dò lai lịch của người này! Một khi có cái gì phát hiện, nhất định phải kịp thời thông tri cho ta, hàng vạn hàng nghìn không muốn tự mình hành động, hiểu không?"

Đám người gật đầu.

"Mà lại, " Triệu Ngọc vội vàng bổ sung, "Về sau ở đơn vị thời điểm, cũng tận lượng ít đàm luận Khúc Bình án sự tình! Đừng cho bất luận kẻ nào nhìn thấy, chúng ta vẫn đang tra vụ án này!"

Đám người gật đầu lần nữa.

"Bất quá. . ." Trương Cảnh Phong khó xử nói, "Những việc này, là lão Tất tự tay giúp ta làm! Hắn nhưng là đã biết a!"

"Vậy liền ổn định hắn!" Triệu Ngọc vội vàng nói với Trương Cảnh Phong, "Tranh thủ thời gian nói rõ với hắn lợi hại quan hệ, để lão Tất cũng nhất định giữ bí mật! Còn có Lương Hoan cùng Lý Bối Ny bên kia, cũng đừng nói cho hai bọn họ! Chuyện này, nên cũng biết người càng ít càng tốt!"

Trương Cảnh Phong tỏ ra hiểu rõ, sau đó liền đem Triệu Khánh tư liệu phân biệt gửi đi cho Triệu Ngọc còn có Miêu Anh.

Hô. . .

Triệu Ngọc thở phào một hơi, không nghĩ tới, sự tình trở nên càng ngày càng phức tạp.

Bỗng nhiên đạt được như thế một cái tin tức kinh người, hắn bản năng nghĩ đến mình quẻ văn. Nguyên lai, hôm nay "Cấn" quẻ cũng không có uổng phí mở, vậy mà thật đạt được liên quan tới Khúc Bình án manh mối trọng yếu.

Chỉ bất quá, cái này đầu mối thu hoạch được, lại làm cho Triệu Ngọc càng phát ra tâm tình phức tạp.

Nếu như cái này Triệu Khánh thật là mưu hại Khúc Bình người vạch ra, như vậy vụ án này, thật sự là quá mức nguy hiểm!

Nếu như Triệu Khánh là lính đặc chủng, như vậy hắn đồng bọn cũng tự nhiên không phải cái gì hạng người bình thường!

Trong chốc lát, Triệu Ngọc cảm giác giống như mình ngay tại chơi lôi, không biết lúc nào liền sẽ bạo tạc! An nguy của mình ngược lại là thứ yếu, hắn lo lắng nhất, là các đội hữu có thể hay không bị liên lụy?

Khúc Bình tổ trưởng đã hi sinh, không thể lại để cho khác đồng đội phát sinh nguy hiểm!

Là như thế, Triệu Ngọc yên lặng quyết định, mình muốn đích thân đi tìm Triệu Khánh hạ lạc, hắn dù sao có Kỳ Ngộ hệ thống mang theo, một khi gặp được nguy hiểm gì, có lẽ còn có thể ứng phó. Vô luận như thế nào, cũng không thể để các đội hữu thân hãm hiểm cảnh!

Có lẽ, bắt được cái này Triệu Khánh, là có thể đem Khúc Bình sự tình bị hại làm rõ ràng a?

Thế là, đợi đến tan tầm về sau, Triệu Ngọc với ai cũng không có chào hỏi, trực tiếp dựa theo Trương Cảnh Phong cho hắn địa chỉ, đi tìm Triệu Khánh.

Nhưng mà, đợi đến đạt mục đích về sau hắn mới phát hiện, Triệu Khánh lý lịch bên trên địa chỉ quá xa xưa, nơi đó đã phá dỡ, biến thành công viên!

Chưa từ bỏ ý định Triệu Ngọc, đành phải lại đến phụ cận tuân thăm, đến hỏi những cái kia phụ cận lão nhân, xem bọn hắn có biết hay không phá dỡ cụ thể tường tình?

Trong nhân thế, thường thường tràn đầy vô số trùng hợp, có trùng hợp thúc đẩy duyên phận, có trùng hợp nhưng lại triệt tiêu duyên phận, cái này kêu là —— duyên sâu duyên cạn. . .

Ngay tại Triệu Ngọc đau khổ tìm kiếm đầu mối thời điểm, hắn cũng không biết, kỳ thật Miêu Anh cũng ngay tại làm cùng hắn giống nhau như đúc sự tình!

Nguyên lai, Miêu Anh cùng Triệu Ngọc nghĩ đến cùng một chỗ, nàng cũng không muốn bởi vì lần này nguy hiểm tra án mà liên lụy đồng đội, sau khi tan việc, đồng dạng chuẩn bị một thân một mình đi điều tra Triệu Khánh hạ lạc.

Chỉ bất quá, Miêu Anh không có Kỳ Ngộ hệ thống, cho nên nàng so Triệu Ngọc càng thêm cẩn thận, rời đi cục cảnh sát trước đó, nàng tới trước súng ống kho nhận khẩu súng!

Giống như Triệu Ngọc, đương phát hiện chỗ mục tiêu đã phá dỡ về sau, nàng cũng vây quanh nơi đó xoay lên vòng, cầm Triệu Khánh ảnh chụp, bắt đầu bốn phía hỏi thăm.

Hai người đều tại vây quanh công viên nghe ngóng tin tức, nhưng thủy chung một cái ở bên trái, một cái bên phải, cũng không nhìn thấy.

Có đôi khi, duyên phận chính là như vậy. Duyên phận sâu lúc, biển người mênh mông đều có thể gặp nhau; nhưng duyên phận cạn lúc, mặt đối mặt đứng thẳng, lại cũng chỉ sẽ sượt qua người!

Đang tìm kiếm ở giữa, Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh liền gặp thoáng qua số về, lại đều bởi vì riêng phần mình tại nghiêm túc tìm kiếm lấy manh mối, mà không có gặp phải.

Có lẽ, nếu như hôm nay Triệu Ngọc mở ra "Khảm" quẻ, hết thảy liền đều sẽ khác biệt đi?

Đến lúc cuối cùng hai người tra không có thu hoạch về sau, bọn hắn tất cả đều lựa chọn tại công viên bên cạnh nhà hàng nhỏ hưởng dụng bữa tối.

Chỉ bất quá, Triệu Ngọc lựa chọn một nhà sinh ý thịnh vượng xuyến bạo đỗ, mà Miêu Anh thì lựa chọn tương đối an tĩnh nhà hàng Tây, mà hai nhà này nhà hàng, lại vẻn vẹn cách nhau một bức tường. . .

Chương 242: Chương 242: Giận 2 thay mặt

Chương 242: Giận 2 thay mặt

Đương hệ thống nhắc nhở kỳ ngộ hoàn thành thời điểm, Triệu Ngọc một mực hi vọng có thể lại được đến một cái ẩn hình máy nghe trộm, hắn nghĩ kỹ tốt nghe trộm một chút Đường Triệu Long, nhìn xem người cục trưởng mới này đến cùng đang làm cái gì động tác?

Đến cùng là lãnh đạo cấp trên phái hắn đến tiêu diệt chứng cớ? Vẫn là lãnh đạo cấp trên thật có an bài khác?

Còn có, Đường Triệu Long lãnh đạo cấp trên sẽ là ai? Là cục thành phố đại cục trưởng? Hay là, là quan lớn hơn viên? Những người này đến cùng muốn làm gì?

Nhưng mà, không như mong muốn chính là, Triệu Ngọc độ hoàn thành chỉ là 77%, chỉ thu được một cái ẩn hình che đậy nghi.

Kỳ thật, Triệu Ngọc đối cái này độ hoàn thành sớm có chuẩn bị tâm lý, hôm nay "Chấn" quẻ bị Miêu Anh đoạt danh tiếng, mà "Cấn" quẻ cũng là không có lấy được tình tiết vụ án trọng đại đột phá, độ hoàn thành tự nhiên không có khả năng quá cao.

Bất quá, đợi đến hôm sau trời vừa sáng, đương Triệu Ngọc một lần nữa mở quẻ về sau, tâm tình lại là một mảnh tốt đẹp, bởi vì hắn hôm nay mở ra một cái "Đoái Cấn" quẻ tới.

Thông qua kinh nghiệm dĩ vãng, Triệu Ngọc biết, mỗi một lần chỉ cần có liên tục "Cấn" quẻ mở ra, đã nói lên hắn tra án đối chiếu phương hướng, cách phá án đã vì kỳ không xa, càng ngày càng gần!

Hôm nay tựa hồ nhất định là cái không tầm thường thời gian, Triệu Ngọc vừa mới đến văn phòng, liền lần lượt đạt được mấy cái tin tức mới.

Cái thứ nhất tự nhiên là liên quan tới Miêu Anh, cũng không biết là ai nghe được tin, nói Lưu Trường Hổ chẳng những không có khởi tố Miêu Anh, ngược lại cùng cục cảnh sát lãnh đạo sửa lại khẩu cung, nói đầu của hắn là mình không cẩn thận té!

Lợi hại hơn là, Đường Triệu Long chờ một đám lãnh đạo cũng là lại không xách Miêu Anh đánh người sự tình, thật giống như xưa nay chưa từng xảy ra qua giống như. Đường Triệu Long chỉ là dựa theo tai nạn lao động bảo hiểm báo tiêu Lưu Trường Hổ cùng Mao Vĩ tiền chữa bệnh dùng, đồng thời còn cho hai người bọn họ thả lớn giả. Những chuyện khác, tất cả đều không giải quyết được gì.

Bởi vậy vừa đến, tổ trọng án thám viên nhóm tất cả đều kinh ngạc, không ai từng nghĩ tới, kết cục sẽ là dạng này? Cái này Miêu Anh đến cùng là lai lịch gì? Đem người lãnh đạo trực tiếp đầu u đầu sứt trán đều không có chuyện gì sao?

Ta đi. . .

Cái này nhưng làm sao làm?

Về sau. . . Ai còn dám gây vị này nữ ma đầu?

Miêu Anh sự tình, đối với Triệu Ngọc tới nói tự nhiên là tin tức tốt! Nếu như Đường Triệu Long thật đến từ ác thế lực, như vậy có Miêu Anh tại, chí ít còn có thể cùng hắn chống lại một cái đi?

Bất quá, cái thứ hai tin tức, lại xưng không lên là tin tức tốt gì. Mọi người nghe được phong thanh, nói Đường Triệu Long hiện tại chính hướng thượng cấp tích cực xin, vì có thể tốt hơn công việc, muốn mang một chút bộ hạ cũ của mình tới. Một khi lãnh đạo đồng ý, Dung Dương phân cục tất nhiên sẽ kinh lịch một trận khá lớn thay đổi nhân sự, đến lúc đó, không thể nghi ngờ sẽ làm thế cục trở nên càng thêm rung chuyển.

Về phần cái thứ ba tin tức, thì hoàn toàn là cái tin tức xấu!

Lương Hoan tức giận chạy tới nói cho Triệu Ngọc, nói hắn vừa mới nghe được nội bộ tin tức, nói cái này Đường Triệu Long đã đem Miên Lĩnh án tiền thưởng tạm dừng! Lúc đầu đã tạo tốt tiền thưởng phân phối biểu, cũng tất cả đều không còn giá trị rồi!

Nghe đến lời này, chẳng những Triệu Ngọc không hiểu, cái khác thám viên đồng dạng cảm thấy kỳ quặc.

"Ta nghe nói, tin tức ngầm a thế nhưng là. . ." Lương Hoan cùng văn phòng thám viên nhóm nói, "Chính Đường Triệu Long cho rằng tiền thưởng phân phối không hợp lý, cho nên muốn một lần nữa phân phối! Quan mới đến đốt ba đống lửa, ta nghĩ, hắn có thể là muốn mượn này lật đổ Chu cục trưởng uy tín a?"

"Không hợp lý? Một lần nữa phân phối? Làm sao chia?" Yêu già mồm Bành Hân tức giận nói, "Hắn Đường Triệu Long lại không có tham dự Miên Lĩnh án, chẳng lẽ là muốn cho mình đa phần một chút sao? Dựa vào cái gì?"

"Này cũng không có!" Lương Hoan lắc đầu nói, "Đường cục trưởng chỉ nói là, không thể đem tiền thưởng tất cả đều dùng cho ban thưởng thám viên, cũng muốn lưu một bộ phận dùng cho cảnh đội kiến thiết, nhất là tại đề phòng bắt cóc phương diện này, hắn là lợi dụng số tiền này mua

sắm một chút mới trói tay sau lưng bắc chuẩn bị, dạng này mới có thể tránh miễn lần nữa phát sinh Miên Lĩnh án như thế vụ án!"

"Ta đi. . ." Bành Hân càng là giận không chỗ phát tiết, "Thượng cấp không có cấp phát sao hàng năm? Dựa vào cái gì muốn bóc lột máu của chúng ta mồ hôi tiền? Ta nhìn, gia hỏa này tìm kế, nói không chừng cho mình trung gian kiếm lời túi tiền riêng làm chuẩn bị đâu! May mắn Chu cục trưởng chỉ cần 200 vạn, cái này nếu là 1000 vạn, Đường Triệu Long chẳng phải là muốn điên?"

"Đúng rồi! Là được!" Lưu Học Sơn gật đầu đồng ý,

Đồng thời nhìn về phía Triệu Ngọc, lo lắng nói, "Ai nha, Tiểu Triệu con a, chúng ta bên này nhiều lắm là một hai vạn mà thôi, ngươi thế nhưng là hơn 80 vạn a? Cái này nếu là một lần nữa phân phối tiền thưởng, ngươi tránh không được lớn nhất người bị hại?"

Đám người nhìn ra được, mặc dù Lưu Học Sơn nói đến rất đồng tình với, nhưng hắn trong lời nói rõ ràng mang theo chế nhạo thành phần. Ý kia là, ngươi Triệu Ngọc không phải cư công chí vĩ sao? Lần này ngay cả tiền thưởng cũng bị mất, ta nhìn ngươi còn thần khí không thần khí?

"Chậc chậc. . ." Lương Hoan cũng ý thức được vấn đề này, vội nói, "Triệu Ngọc a, ta nhìn, khẩu khí này chúng ta không thể tuỳ tiện nuốt xuống! Mặc dù hắn là đại cục trưởng, nhưng là cũng không thể tao đạp như vậy chúng ta a? Đây không phải độc tài sao? Bằng không, chúng ta cùng một chỗ tìm xem hắn đi?"

Lương Hoan nói như vậy nhưng hoàn toàn là phát ra từ phế phủ, bởi vì hắn trực tiếp tham dự đuổi bắt Hách Cương hành động, tiền thưởng thế nhưng là không thấp, hắn tự nhiên không muốn cũng đi theo trôi theo dòng nước.

Mà lại, Lương Hoan tính định, Triệu Ngọc tuyệt đối sẽ không ăn loại

này thiệt thòi lớn! Hơn 80 vạn nói không có liền không có, Triệu Ngọc khẳng định sẽ đến cái giận đời thứ hai, sẽ mang theo bọn hắn tiến đến tìm Đường Triệu Long tính sổ.

Nhưng mà, lần này Lương Hoan còn đánh giá thấp Triệu Ngọc, hiện tại Triệu Ngọc cũng không phải lúc trước cái kia sẽ chỉ chém chém giết giết, động một chút lại mắng nãi nãi gấu mãng phu.

Đương Lương Hoan vừa mới lộ ra tin tức này thời điểm, hắn liền từ đầu đến cuối biểu hiện được tỉnh táo dị thường, giờ phút này đương Lương Hoan khuyến khích xong sau, Triệu Ngọc càng là lộ ra một tia ngoạn vị mỉm cười.

"Lão Lương! An tâm chớ vội!" Triệu Ngọc không nhanh không chậm nói, "Ngươi cũng đã nói, ngươi nghe được đều là tin tức ngầm, còn không có hạ chính thức thông tri a? An tâm chớ vội , chờ một chút nhìn rồi nói sau!"

"Chờ một chút?" Lương Hoan đầu tiên là nhìn một chút đại gia hỏa, sau đó cắn răng xông Triệu Ngọc nói, "Cục trưởng thư ký Tiểu Tống chính miệng nói, cái này còn có thể là giả sao? Một khi hình thành chính thức thông tri, vậy thì cái gì đã trễ rồi!"

"Ha ha. . ." Ai ngờ, Triệu Ngọc lại cười, vỗ Lương Hoan bả vai nói, "Yên tâm đi! Có ta Triệu Ngọc tại, tiền của các ngươi một điểm không phải ít! Như vậy đi, làm phiền ngươi đi một chuyến tài vụ khoa, đem tiền thưởng phân phối biểu lấy ra cho ta một trương đi!"

"Cái này. . ." Lương Hoan lông mày vặn thành bánh quai chèo, đối Triệu Ngọc nói chuyện hoàn toàn không hiểu, "Cái gì. . . Có ý tứ gì? Tiền cũng bị mất, cầm tiền thưởng phân phối biểu có làm được cái gì?"

"Ha ha ha. . ." Triệu Ngọc lại không để ý đến hắn nữa, mà là cất bước đi ra ngoài cửa.

Lương Hoan còn tưởng rằng Triệu Ngọc là muốn khai thác cái gì phi thường hành động đâu, nhấc chân đi theo ra ngoài, ai biết, Triệu Ngọc sau khi ra ngoài, bất quá là đi một chuyến toilet mà thôi.

"Ta dựa vào! Cái này đều có thể nhẫn?" Lương Hoan cắn răng mang dậm chân, "Triệu Ngọc có phải hay không chuyển tính rồi? Muốn không được. . . Ta tìm Miêu Anh hỗ trợ đi thôi. . . Ta tiền thưởng a. . ."

Lương Hoan hai ba bước chạy đến tổ B công thất, cũng tìm một vòng cũng không có tìm được Miêu Anh, có người nói cho hắn biết, nói Miêu Anh xuất ngoại cần đi!

Xuất ngoại cần?

Lương Hoan lại buồn bực, hiện tại lại không có nhiệm vụ khẩn cấp, ra cái gì công việc bên ngoài đâu?

. . .

Kỳ thật, Lương Hoan nói đến một điểm không sai, Đường Triệu Long nhìn thấy 200 vạn tiền truy nã, tất cả đều bị Chu An Đông phân phối cho thuộc hạ làm tiền thưởng, thật sự là hắn có chút trông mà thèm.

Mà lại, nhìn thấy có nhân viên cảnh sát vậy mà thoáng cái có thể phân đến hơn 80 vạn, hắn nhiều năm tiền lương cộng lại, cũng không đến được số này! Là như thế, mắt của hắn thèm liền biến thành đỏ mắt!

Thế là, tại trải qua một phen nghĩ sâu tính kỹ về sau, hắn quyết định tạm hoãn khoản này tiền thưởng cấp cho, trước đem gác lại dưới, sau đó lại từ từ suy nghĩ biện pháp tìm kế, thu nhập mình trong trướng.

Nhưng mà, để Đường Triệu Long không nghĩ tới chính là, buổi sáng 11 điểm thời điểm, Miên Lĩnh án người bị hại gia thuộc đại biểu Đào tiên

sinh, bỗng nhiên đi vào phòng làm việc của mình, đồng thời đi thẳng vào vấn đề hướng hắn yêu cầu khoản này 200 vạn tiền truy nã.

Lần này, Đường Triệu Long không khỏi mắt choáng váng!

Mặc dù số tiền này là gia thuộc nhóm tự nguyện đưa cho cảnh đội, làm nhân viên cảnh sát ban thưởng. Nhưng là bởi vì không có lập qua văn kiện chính thức, số tiền kia quyền sở hữu đang ở nhà thuộc nhóm trong tay.

Chẳng qua là ban đầu giao tiếp thời điểm, Chu cục trưởng cho bọn hắn đánh qua một cái biên lai mà thôi. Thế nhưng là, hiện tại Chu cục trưởng không có ở đây, Đào tiên sinh lợi dụng đây là từ, hướng cảnh đội yêu cầu khoản này tiền truy nã.

Đào tiên sinh lý do cũng rất đầy đủ, đến một lần tiền cũng không làm qua tặng cho thủ tục; thứ hai, bọn hắn trước đó cùng Chu cục trưởng đạt thành quá khen kim phân phối chung nhận thức, nhưng là Chu cục trưởng không có ở đây, bọn hắn lo lắng số tiền kia không cách nào phát huy nguyên bản ban thưởng công dụng; thứ ba, thân nhân bọn họ hiện tại bi thống vạn phần, tất cả đều tại thu xếp tang sự, tài chính thiếu, nhu cầu cấp bách khoản này tiền truy nã làm phí mai táng.

Đào tiên sinh cái này mấy điểm có lý có cứ lí do thoái thác xuống tới, Đường Triệu Long triệt để không còn cách nào khác. Số tiền kia dù sao cũng là tư nhân tiền truy nã, nếu như mình khăng khăng ngăn cản, không hợp pháp cũng không hợp lý, truyền đi coi như ném đi được rồi người!

Mà lại, người ta nói đến minh bạch, phí mai táng báo nguy, nếu là cảnh đội dám cắt xén Miên Lĩnh án người bị hại phí mai táng, kia truyền đi, thế nhưng là ngay cả toàn bộ Tần Sơn giới cảnh sát đều đảm đương không nổi đại sự! Hắn một cái nho nhỏ phân cục cục trưởng chỗ đó đảm đương nổi?

Không có cách, Đường Triệu Long đành phải gật đầu đáp ứng, một cái "Không" chữ cũng không dám nói. Hắn chỉ có thể an ủi giống như cho rằng, tiền đã làm sao cũng không đến được miệng túi của mình, cái kia còn trở về liền trả lại đi! Dù sao là gia thuộc muốn trở về, dưới đáy những cái kia cảnh sát hình sự thám viên nhóm tự nhiên cũng nói không nên lời cái gì đến!

Cứ như vậy, Đường Triệu Long ra lệnh một tiếng, tài vụ Koma bên trên liền đem 200 vạn tiền truy nã trả lại đến Đào tiên sinh trong trương mục.

Đào tiên sinh rời đi cục cảnh sát thời điểm, cục cảnh sát cũng kém không nhiều đến xuống ban một chút. Đào tiên sinh ngồi xe dành riêng cho mình, chạy cục cảnh sát phụ cận một nhà cao cấp phòng ăn mà đi.

Nhà này phòng ăn là người Pháp mở, liên phục vụ viên đều là thuần một sắc nước Pháp mỹ nữ, tại Tần Sơn thuộc về siêu cao tiêu phí địa phương , người bình thường tuyệt đối ăn không nổi.

Đào tiên sinh tiến vào phòng ăn về sau, trực tiếp chạy về phía một tấm trong đó có Châu Âu thời Trung cổ phong cách bàn ăn.

Giờ phút này, trước bàn ăn đang ngồi lấy hai người, một cái là vị kia chống quải trượng đầu rồng Lương Vạn Càn Lương lão gia tử, mà đổi thành một vị, thì là đang cùng Lương lão gia tử chuyện trò vui vẻ —— Triệu Ngọc!

"Ây!" Đào tiên sinh đem một trương thẻ ngân hàng đưa cho Triệu Ngọc, lúc này mới ngồi ở khác một bên trên ghế, nói, "Triệu cảnh sát, 200 vạn, mật mã là sáu cái sáu! Hiện tại, đều là của ngươi!"

"Ha ha ha. . ." Triệu Ngọc đem thẻ ngân hàng lấy đến trong tay, vội vàng vừa đối hai vị ôm quyền thi lễ, "Lương tiên sinh, Đào tiên sinh, ta đại biểu chúng ta phân cục chúng nhân viên cảnh sát, cám ơn các ngươi!"

"Không nên khách khí!" Lương Vạn Càn vừa cười vừa nói, "Phá án trải qua, chúng ta những này gia thuộc nhóm thấy rất rõ ràng, số tiền này vốn là thăm hỏi các ngươi, sao có thể để những cái kia vô lương quan viên bên trong no bụng túi tiền riêng? Nhất là ngươi a, Triệu cảnh sát, vì bắt lấy Hách Cương tên hỗn đản kia, ngươi cũng hơi kém bị hắn đánh chết! Phần nhân tình này, chúng ta sẽ nhớ ngươi cả đời!"

"Quá khen! Quá khen!" Triệu Ngọc lại lần nữa ôm quyền, "Kia. . . Ta sẽ không quấy rầy hai vị dùng cơm, đi trước a!"

Nói, Triệu Ngọc đứng dậy muốn đi gấp.

"Chậm!" Ai ngờ, Lương Vạn Càn chợt khoát tay ra hiệu, ngăn cản Triệu Ngọc.

"Ồ?" Triệu Ngọc quay người lại, tò mò hỏi, "Lương tiên sinh còn có cái gì chỉ thị?"

"Triệu cảnh sát. . ." Nói, Lương Vạn Càn từ trong ngực móc ra một cái khác trương kim sắc thẻ ngân hàng, sau đó bỏ vào Triệu Ngọc trước mắt, nặng nề mà nói, "Nơi này là 800 vạn! Cũng là ngươi!"

"Cái gì?" Triệu Ngọc mọi loại kinh ngạc, mặc dù có chút kinh hỉ, thế nhưng là thấy lão nhân ngưng trọng biểu lộ, hắn lại bản năng ý thức được cái gì không ổn.

Quả nhiên, lão nhân thân thể run rẩy, kích động dị thường nói ra: "Triệu cảnh sát, xin đem Hách Gia Tuấn vị trí —— nói cho ta đi! ! !"

Chương 243: Chương 243: Thường nhân chi không gây nên

Chương 243: Thường nhân chi không gây nên

Kỳ thật, từ lúc Lương Hoan nói cho Triệu Ngọc tiền thưởng có khả năng bị một lần nữa phân phối thời điểm, hắn cũng đã nghĩ đến cái chủ ý này.

Nếu như hắn giống như kiểu trước đây, mang theo thám viên nhóm tiến đến tìm cục trưởng chửi đổng nháo sự, cuối cùng không những không giải quyết được vấn đề, mình ngược lại sẽ chọc một thân phiền phức.

Cho nên, không bằng thay cái mạch suy nghĩ, từ một cái cấp độ khác đi lên giải quyết vấn đề.

Từ lúc phá Miên Lĩnh án về sau, mặc kệ là Lương Vạn Càn, Đào tiên sinh vẫn là cái khác người bị hại gia thuộc, tất cả đều ở trước mặt đối Triệu Ngọc biểu thị qua cảm tạ chi tình.

Những người này tất cả đều là Tần Sơn giới kinh doanh kiêu tử, tung hoành cửa hàng cả một đời, từng cái đều là Hỏa Nhãn Kim Tinh. Khi biết được toàn bộ Miên Lĩnh án tình tiết vụ án từ đầu đến cuối về sau, trong lòng bọn họ tất cả đều minh bạch, ai mới cái kia chân chính trợ giúp bọn hắn người, ai mới là cái kia đáng giá nhất bọn hắn cảm kích người!

Bởi vậy, bọn hắn tất cả đều đều không ngoại lệ hứa hẹn cho Triệu Ngọc, nếu như ngày sau có việc muốn nhờ, bọn hắn sẽ làm dũng tuyền tương

báo.

Kết quả là, đương Triệu Ngọc cho Đào tiên sinh gọi điện thoại về sau, Đào tiên sinh liền ngay đầu tiên chạy đến, đem 200 vạn tiền truy nã không khách khí chút nào từ cục cảnh sát thu hồi.

Lương Vạn Càn nói không sai, bản ý của bọn hắn, liền là muốn dùng số tiền này, hảo hảo cảm tạ một chút vì Miên Lĩnh án chỗ vất vả nỗ lực cảnh sát hình sự thám viên nhóm. Nhưng khi hắn nhóm biết được số tiền này có khả năng bị dùng làm nơi khác về sau, tự nhiên cảm thấy rất là tức giận.

Thà rằng như vậy, bọn hắn tình nguyện đem tiền đều cho Triệu Ngọc!

Bất quá, 200 vạn sự tình thuận lợi, nhưng Triệu Ngọc vẫn là không có nghĩ đến, Lương Vạn Càn lại móc ra 800 vạn, muốn cùng hắn trao đổi Hách Gia Tuấn tin tức.

"Lương tiên sinh, ngài đây là ý gì?" Triệu Ngọc nhìn trên bàn thẻ vàng, về hỏi một câu.

"Triệu cảnh sát, ta nói, ta chỉ cần Hách Gia Tuấn vị trí, cái khác, ngươi cũng không cần quan tâm!" Lương Vạn Càn xụ mặt nói.

Triệu Ngọc đầu tiên là nhìn thoáng qua Đào tiên sinh, đợi nhìn thấy Đào tiên sinh cũng không có ngăn cản chi ý về sau, lúc này mới nói với Lương Vạn Càn:

"Lão gia tử, giang hồ quy củ, họa không tới vợ con, nếu như ngươi cầm Hách Gia Tuấn khai đao, kia. . ."

"Triệu cảnh sát! Khác, ta không hề nói gì! Ngươi cũng cái gì cũng không biết, ta chỉ cần ngươi đem vị trí của hắn cho ta, cái khác ngươi cũng không cần phải để ý đến!" Lương Vạn Càn cũng không ngẩng đầu lên

nói, "Như vậy đi, 800 vạn không đủ, ngươi có thể ra giá!"

Hô. . .

Chỉ một thoáng, cạnh bàn ăn bầu không khí đột nhiên ngưng trọng, ngay cả Triệu Ngọc hô hấp đều trở nên dị thường khó khăn.

Triệu Ngọc nghiêm túc nhìn một chút Lương Vạn Càn, mấy giây về sau, hắn rốt cục làm ra quyết định, đem Đào tiên sinh cho hắn tấm thẻ kia hướng trên mặt bàn vừa để xuống, nghiêm nghị lời nói:

"Tốt! Ta ra giá, ầy. . ." Hắn đem thẻ ngân hàng hướng lão nhân bên này đẩy, "Ta hoa 200 vạn, mua Hách Gia Tuấn mệnh!"

"A! ?"

"Ngươi. . ."

Lương Vạn Càn cùng Đào tiên sinh tất cả đều thân thể chấn động, hoàn toàn không hiểu nhìn về phía Triệu Ngọc.

"Triệu cảnh sát, ngươi. . . Ngươi đây là. . ." Lương Vạn Càn run rẩy nói, "Ngươi tại sao muốn dạng này?"

"Lão gia tử, Đào tiên sinh!" Triệu Ngọc nghĩa chính từ nghiêm nói, "Ta khẩn cầu hai vị, nghe ta nói như vậy mấy món sự tình, có thể chứ?"

Mấy giây trầm mặc, hiển nhiên hai người không có dị nghị.

"Tốt!" Triệu Ngọc gật đầu, "Vậy ta đã nói! Hồi tưởng lúc trước phá án thời điểm, làm ta khóa chặt Hách Cương nghi phạm thân phận về sau, bởi vì khổ vì không có chứng cứ, ta đã từng tưởng tượng qua, lợi dụng bắt cóc Hách Gia Tuấn phương pháp, đến bức bách Hách Cương!"

Nghe nói như thế, Lương Vạn Càn cùng Đào tiên sinh không cảm thấy trong lòng run lên, rất có xúc động.

"Bởi vậy, ta hao tổn tâm cơ, đem Hách Gia Tuấn tra xét một cái ngọn nguồn rơi! Nhưng là. . ." Triệu Ngọc lắc đầu, "Chờ đến thời cơ thành thục về sau, ta lại không xuống tay được! Mặc dù, đó bất quá là giả bắt cóc, nhưng ta. . . Liền là không có cách nào ra tay!"

"Vì cái gì?" Đào tiên sinh nhịn không được hỏi.

"Dung Thiên tập đoàn kiến tạo Hải Vận thương hạ thời điểm, Hách Cương lợi dụng chính phủ điều, đem một nhà hộ không chịu di dời hủy nhà! Hộ không chịu di dời một nhà bốn miệng không nhà để về, lưu lạc đầu đường, kết quả, Hách Gia Tuấn cõng cha của hắn, cho bọn hắn một bút an trí phí, hơn nữa còn an bài bộ dân chính môn, để bọn hắn tiến vào thuê giá rẻ phòng.

"Tháng tư năm ngoái, lan bãi bên kia phát sinh chấn, Hách Gia Tuấn ngày thứ hai liền chạy tới cứu tế, xuất tiền xuất lực, thậm chí còn cứu được không ít người! Chuyện này, truyền thông không biết, thậm chí ngay cả Hách Cương bản nhân cũng không biết.

"Trước mấy ngày, thiên long khoa học kỹ thuật toát ra một cái hư hư thực thực bom, ta tận mắt thấy, Hách Gia Tuấn không để ý tính mạng của mình, cứu một cái sắp đụng chạm bom tiểu nam hài. . .

"Chuyện như vậy, còn có rất rất nhiều!" Triệu Ngọc giảng đạo, "Có đôi khi, ta cũng sẽ hoảng hốt cảm thấy, Hách Gia Tuấn có phải hay không tại thay cha của hắn trả nợ đâu?"

Nghe đến đó, Lương Vạn Càn cùng Đào tiên sinh lại lần nữa im lặng im lặng.

"Hai vị, oan oan tương báo khi nào. . . Ta hiểu tâm tình của các ngươi, ta

cũng biết, " Triệu Ngọc hảo ngôn khuyên nhủ, "Trong này đạo lý, các ngươi đều so ta rõ ràng! Cho nên. . ."

"Ầm!" Triệu Ngọc nói còn chưa dứt lời, Lương Vạn Càn nắm đấm liền đập vào bàn ăn bên trên, lão nhân toàn thân run rẩy, nước mắt thuận khóe mắt chảy xuống, "Ta không phục! Ta còn cùng Hách Cương cùng một chỗ ăn cơm xong, cùng một chỗ nói chuyện hợp tác đâu! Lại không nghĩ rằng, trước mắt ta người này, liền là sát hại nữ nhi của ta hung thủ! Liền là cái kia tại Miên Lĩnh án bên trong phạm vào ngập trời tội ác ác ma! Ta không phục! Vì cái gì con của ta bị hắn hại chết, mà ta không thể để cho con của hắn chôn cùng đâu? Ta chỉ có nhìn thấy cái này hỗn đản, trơ mắt nhìn xem con của mình chết mất, nhìn xem mình đoạn tử tuyệt tôn, ta mới sẽ. . . Ta mới sẽ. . ."

"Ngươi mới có thể cái gì! ?" Triệu Ngọc bỗng nhiên cất cao âm điệu, cao giọng quát, "Hách Gia Tuấn bị ngươi giết chết, Hách Cương đoạn tử tuyệt tôn, ngươi là sẽ chết mà nhắm mắt, vẫn là trong lòng ngươi sẽ càng thêm thống khoái? Ngoại trừ cảm giác tội lỗi, ngươi có thể từ Hách Gia Tuấn chết bên trong được cái gì? Hả? Con gái của ngươi lại bởi vậy sống tới sao?"

"Khụ khụ khụ. . . Khụ khụ khụ. . ." Dưới sự kích động, Lương Vạn Càn một trận ho mãnh liệt, Đào tiên sinh thì tranh thủ thời gian vì hắn đập phía sau lưng.

"Lương tiên sinh, vẫn là. . . Để cho ta cho ngươi ra một cái báo thù biện pháp đi! Có lẽ, ngươi báo thù mục đích có thể đạt tới, mà lại, ngươi cũng sẽ yên tâm thoải mái!" Ai ngờ, Triệu Ngọc lời nói xoay chuyển, thế mà toát ra một câu như vậy tới.

Nghe đến lời này, Lương Vạn Càn tranh thủ thời gian ngừng lại ho khan, ngẩng đầu hỏi: "Cái gì. . . Biện pháp gì?"

"Có cơ hội. . ." Triệu Ngọc cười nói, "Cùng Hách Gia Tuấn đến gần một

chút, để Hách Gia Tuấn cho ngươi làm con nuôi, để hắn tương lai cho ngươi dưỡng lão tống chung đi. . ."

"Cái gì! ?"

Triệu Ngọc ý nghĩ quả thực là sai lầm nghiêm trọng, để Lương Vạn Càn cùng Đào tiên sinh tất cả đều choáng váng.

"Làm. . . Con nuôi?"

"Đúng vậy a!" Triệu Ngọc cười nói, "Các ngươi đều là lớn cà, chuyển hóa một chút mạch suy nghĩ, vì thường nhân chi không gây nên mà! Ngươi nghĩ a, đương Hách Cương bị hành hình xử bắn trước đó, hắn bỗng nhiên đạt được một tin tức, nói mình thân nhi tử làm ngươi con nuôi, ngươi suy nghĩ một chút đi! Hách Cương có phải hay không sẽ chết không nhắm mắt? Trong lòng của hắn đến thụ bao lớn tổn thương? Có phải hay không giống lấy đao khoét thịt của hắn đồng dạng?"

"Ngươi. . ." Như thế thời điểm, Lương Vạn Càn nhìn về phía Triệu Ngọc ánh mắt, y nguyên trở nên phức tạp, trước mắt Triệu Ngọc giống như thiên sứ lại giống ác ma.

"Hách Cương chết rồi, Dung Thiên đế quốc tùy theo lật úp!" Triệu Ngọc còn nói, "Lương lão gia tử, ngươi tài lực hùng hậu, lại gươm quý không bao giờ cùn, hiện tại chính là ngươi đại triển hoành đồ thời điểm tốt mà! Hách Gia Tuấn làm ngươi con nuôi, về sau Dung Thiên tập đoàn, còn không. . . Ai nha. . . Các ngươi đều là thương nhân, những này buôn bán sự tình, ta liền không nói, ta không hiểu. . . Ha ha ha. . ."

Lão thiên. . .

Nghe được Triệu Ngọc những lời này về sau, Lương Vạn Càn mao nhét mở rộng, lập tức cảm xúc chập trùng. . . Hắn vạn vạn nghĩ không ra, một cái nho nhỏ cảnh sát, vậy mà lại như thế khoáng đạt tâm cảnh, sâu xa

như vậy kiến giải. . .

Lương Vạn Càn nhìn một chút Đào tiên sinh, hai người giống như là trao đổi một chút ý kiến gì về sau, cùng một chỗ nhẹ gật đầu.

"Triệu cảnh sát!" Đào tiên sinh vậy mà cho Triệu Ngọc bái, kích động nói, "Ngài thật không hổ là cảnh đội mẫu mực, chúng ta có thể gặp được ngài dạng này tốt cảnh sát, thật sự là tam sinh hữu hạnh! Nếu là năm đó cũng có thể gặp được giống ngài dạng này người, chỉ sợ cũng không có Miên Lĩnh vụ án phát sinh sinh! Tạ ơn ngài! Thực tình tạ ơn ngài!"

"Tốt! Tốt!" Lương Vạn Càn đem hai tấm thẻ giao cho Triệu Ngọc, nói, "Chúng ta thương nhân giảng cứu thành tín, đã nói xong 1000 vạn tiền truy nã, một điểm sẽ không thiếu! Triệu cảnh sát, ngươi cũng cầm đi đi!"

"Cái này. . . Như vậy sao được! ?" Trong chốc lát, Triệu Ngọc cảm giác mình giống như bị thứ gì cháy khét như vậy, hạnh phúc tới quá đột nhiên, lại có một chút không có mạch.

"Này một ít tiền căn bản không tính là cái gì!" Lương Vạn Càn ý chí quyết tuyệt nói, "Cho ngươi Triệu cảnh sát, hoàn toàn xứng đáng! Ta lão Lương cũng tâm phục khẩu phục!"

"Đừng đừng đừng. . . Vô công bất thụ lộc a. . . Như vậy sao được. . ." Triệu Ngọc một bên từ chối, lại một bên hướng phía trước chịu đựng, tay cơ hồ đều đụng phải kia hai tấm thẻ ngân hàng!

"Cái gì vô công bất thụ lộc?" Lương Vạn Càn quơ lấy quải trượng, tức giận mà quát, "Cầm thì cứ cầm! Ngươi cũng trúng thương! Những này ta vẫn còn chê ít, ngại không đủ biểu đạt chúng ta lòng cảm kích đâu!"

"Kia. . . Kia. . ." Triệu Ngọc cau mày, làm bộ một trăm cái bị ép bất đắc dĩ hỏi, "Kia. . . Mật mã là nhiều ít đâu?"

"Hoắc ha ha. . ." Nghe nói như thế, Lương Vạn Càn cùng Đào tiên sinh tất cả đều vui vẻ, Lương Vạn Càn càng là kích động chống quải trượng nói, "Triệu cảnh sát, nếu có một ngày, ngươi cảnh đội bên kia làm được không thoải mái, vậy thì nhanh lên đến ta bên này đến, ta lão đầu tử đại môn vĩnh viễn vì ngươi —— rộng mở! !"

Chương 244: Chương 244: Đại hồng bao

Chương 244: Đại hồng bao

Kỳ thật, coi như Triệu Ngọc cho Đường Triệu Long sắp đặt máy nghe trộm, cũng căn bản tin tức gì đều thám thính không đến.

Bởi vì, Đường Triệu Long đến bây giờ cũng không có vuốt rõ ràng, mình rốt cuộc là thế nào chạy đến Dung Dương phân cục lên làm cái này đại cục trưởng?

Tại trong sự nhận thức của hắn, kỳ thật so Triệu Ngọc bọn người còn muốn không thể tưởng tượng nổi. Trong thoáng chốc, hắn thậm chí có một loại huấn luyện viên bóng đá giống như ảo giác, giống như Chu An Đông đột nhiên tan học, hắn lập tức liền đến tiếp nhận huấn luyện viên chính, hơn nữa còn muốn dẫn dắt đội bóng đi tham gia trọng yếu tranh tài giống như.

Theo lý thuyết, ở trong quan trường, cho dù có lãnh đạo phạm tội, người kế nhiệm cũng không có khả năng nhanh như vậy cưỡi ngựa nhậm chức, làm sao cũng phải sớm có cái chuẩn bị mới đúng!

Nhưng mà, hắn cùng ngày còn tại trong chăn ngủ lớn cảm giác, cục thành phố đại cục trưởng liền cho hắn điện thoại tới, muốn hắn lập tức đến Dung Dương phân cục tiền nhiệm, mà điều lệnh thì sẽ cùng theo hắn cùng một chỗ đến.

Ngay tại hắn vô cùng lo lắng chạy tới Dung Dương phân cục trên đường, lại lấy được thượng cấp mệnh lệnh, muốn hắn tiền nhiệm về sau, một

mặt tiếp tục phụ trách Miên Lĩnh án hoàn tất công việc, một mặt đình chỉ đối Khúc Bình án một lần nữa điều tra.

Đường Triệu Long làm quan nhiều năm, hắn biết vừa mới nhậm chức, hắn là trước lấy ổn định quân tâm làm chủ đạo lý. Nhưng mà, kinh nghiệm về kinh nghiệm, năng lực của hắn nhưng bây giờ, kết quả ngày đầu tiên, liền làm ra cưỡng ép xóa bỏ điều tra tư liệu, tiếp theo dẫn phát Miêu Anh cùng Lưu Trường Hổ ra tay đánh nhau sự kiện.

Kỳ thật, Đường Triệu Long tại đồng dương huyện đương cục dáng dấp thời điểm, từ trước đến nay nói là một không hai, hắn vẫn cho rằng, xóa bỏ thuộc hạ tư liệu chính là một kiện lại bình thường bất quá sự tình, lại không nghĩ rằng, tại Dung Dương phân cục lại là khác biệt, vậy mà đã dẫn phát hậu quả nghiêm trọng như vậy.

Bởi vì Miêu Anh sự tình huyên náo xôn xao, Đường Triệu Long đã chịu qua lãnh đạo một chầu thóa mạ. Nhưng mà, để hắn ngoài ý muốn chính là, lãnh đạo cấp trên mặc dù cũng rất giận buồn bực, lại nghiêm trọng cảnh cáo Đường Triệu Long, muốn hắn vô luận như thế nào cũng phải đem sự tình đè xuống, dù là đem Lưu Trường Hổ điều đi, cũng tuyệt đối không thể động Miêu Anh mảy may.

Biết được mệnh lệnh như vậy về sau, Đường Triệu Long cũng là có chút chiếp. Hắn thế mới biết, nguyên lai Dung Dương bên trong phân cục ngọa hổ tàng long, cùng hắn nho nhỏ đồng dương huyện căn bản không phải một cái cấp bậc. Cái này Miêu Anh, chính là cái chọc không được nhân vật lợi hại.

Theo lý thuyết, sự tình đến nơi đây nên đã qua một đoạn thời gian. Nhưng khi Đường Triệu Long khi nhìn đến kia 200 vạn tiền truy nã về sau, lại động lên ý đồ xấu.

Kỳ thật, những này cũng là hắn từ huyện thành bên kia dưỡng thành thói hư tật xấu, bởi vì cái gọi là nhạn qua nhổ lông, hắn cảm thấy cái này 200

vạn cứ như vậy từ trước mắt chạy đi, có chút không bỏ, cho nên liền tạm hoãn tiền thưởng cấp cho, muốn nho nhỏ trung gian kiếm lời túi tiền riêng một chút.

Nguyên lai, Đường Triệu Long cũng là có mình tâm tư, hắn cảm giác được ra, mình lần này không có chút nào chuẩn bị tư tưởng lên chức, không chừng liền là đến cho thượng cấp lân cận đạo nhóm cản lôi tới. Chiếu cái dạng này, mình không làm được bao lâu, liền có khả năng bị đày đi về nguyên quán.

Cho nên, hắn cũng là không thèm đếm xỉa, muốn mau chóng vớt một chút chỗ tốt lại đi, không thể bạch bạch cho người ta đỉnh lôi.

Ai ngờ, để hắn buồn bực là, liền ngay cả như thế cái nho nhỏ nguyện vọng cũng cuối cùng không thể thực hiện, người ta người bị hại gia thuộc lại đem tiền muốn đi! Bởi vì phía trước đều là Chu An Đông cục trưởng đang cùng gia thuộc nhóm hiệp đàm, không rõ tình huống Đường Triệu Long không dám vô cớ chụp xuống, đành phải trung thực trả lại tiền.

Phiền muộn!

Phiền muộn!

Đường Triệu Long bưng một cái ngọn nguồn mặt dán "88" nguyên nhãn hiệu chén trà, ngay tại trong văn phòng đi qua đi lại, tự hỏi mình bước kế tiếp làm như thế nào đi?

Lúc này, thư ký Tống Siêu gõ cửa tiến đến, cầm một chồng văn kiện nói với hắn: "Đường cục trưởng! Đây đều là ngày mai buổi họp báo tư liệu, ngài có thời gian xem thật kỹ một cái đi! Đến lúc đó, các phóng viên sẽ hỏi một vài vấn đề. . ."

Làm một huyện cấp cục trưởng, Đường Triệu Long căn bản không có

tiếp xúc qua tin mới gì buổi trình diễn thời trang, lúc này giữ chặt Tống Siêu hỏi: "Tiểu Tống a, bọn hắn sẽ hỏi vấn đề gì? Có phải hay không tất cả đều là sớm thiết kế tốt? Ta chiếu vào bản thảo niệm là được rồi?"

"Ừm. . . Cái này sao. . ." Tống Siêu mặt lộ vẻ khó xử, vừa muốn trả lời, điện thoại lại bĩu vang lên.

Mở ra xem, Tống Siêu không khỏi hai mắt tỏa sáng, thuận miệng nói ra: "Ai nha, thế mà ngay cả ta đều có, 7800, một phần đều không ít đâu!"

"Cái gì? Ngươi nói cái gì?" Đường Triệu Long mặt lộ vẻ không vui.

"Cục trưởng, nha. . . Không có ý tứ. . . Ân. . ." Tống Siêu dạ nửa ngày, lúc này mới bưng điện thoại cùng cục trưởng nói, "Đường cục trưởng, cái kia Triệu Ngọc. . . Hắn ngay tại cho mọi người phát hồng bao đâu!"

"Phát hồng bao?" Đường cục trưởng lắc đầu, "Phát hồng bao thế nào? Có cái gì ly kỳ?"

"Ừm. . ." Tống Siêu do dự một chút, cuối cùng vẫn nói, "Triệu Ngọc phát, là 200 vạn bao lớn! Phụ trách Miên Lĩnh án các cảnh sát mỗi người đều có, mà lại. . . Mà lại là dựa theo tiền thưởng phân phối đơn bên trên kim ngạch phát ra!"

"Cái gì! ? 200 vạn! ? Thổ. . ." Đường Triệu Long vừa định nói Triệu Ngọc là cái thổ hào, lại bỗng dưng nghĩ tới điều gì, nhất thời mộng bức.

Cái này lại 200 vạn, lại Miên Lĩnh án, lại tiền thưởng phân phối danh sách, chẳng lẽ nói. . . Từ trong tay mình chạy đi kia 200 vạn, đã đến Triệu Ngọc —— trên tay! ! ?

Lão thiên gia!

Trong chốc lát, Đường Triệu Long cảm giác máu đều lạnh, trong lòng

nói chuyện, cái này Dung Dương phân cục đều là những người nào a?

. . .

Cùng lúc đó, Triệu Ngọc tổ A trong văn phòng đã kín người hết chỗ, đại gia hỏa tranh nhau chen lấn lưu lại nick Wechat, Triệu Ngọc thì cầm tiền thưởng phân phối danh sách, từng bước từng bước niệm cho Lý Bối Ny, để Lý Bối Ny cho mọi người từng cái chuyển khoản.

"Cái kia. . ." Triệu Ngọc vẫn không quên dặn dò Lý Bối Ny, "Già muội, ngươi nhưng tuyệt đối đừng ấn sai mấy vị a, vậy coi như kém đại phát!"

"Yên tâm đi! Ta làm việc mà ngươi vẫn chưa yên tâm mà! Sớm nói xong a, cuối cùng được nhiều cho ta một chút phí dịch vụ!" Lý Bối Ny một mặt nghiêm túc chuyển khoản, một mặt không quên cùng Triệu Ngọc già mồm.

Đạt được tiền thưởng các đồng nghiệp, tranh thủ thời gian hỉ khí dương dương cho Triệu Ngọc nói lời cảm tạ! Nhất là Trương Cảnh Phong cùng Lương Hoan, hai người này cầm tới khoản tiền lớn về sau, thậm chí cho Triệu Ngọc làm lên vái chào. . .

Triệu Ngọc là nghiêm ngặt dựa theo tiền thưởng phân phối đơn bên trên phát ra, một phần đều không mang theo kém. Thế nhưng là, chờ phát một vòng về sau, hắn lại phát hiện trong sổ sách còn thừa lại gần một trăm vạn!

A?

Còn ít ai đây?

Chờ Triệu Ngọc cẩn thận thẩm tra đối chiếu danh sách về sau, lúc này mới phát hiện, nguyên lai Chu cục trưởng, Lưu Trường Hổ còn có Mao Vĩ còn không có phát đâu! Chu cục trưởng làm chủ yếu lãnh đạo, tiền

thưởng tự nhiên cũng không có thể thiếu, cũng có cái gần 4 vạn dáng vẻ.

Thế nhưng là, hiện tại lão Chu tung tích không rõ, số tiền kia, xem bộ dáng là tạm thời không phát ra được đi.

Về phần Lưu Trường Hổ, vậy thì càng không cần phải nói, Triệu Ngọc người này luôn luôn mang thù, tuyệt đối không có khả năng cho cái này đối thủ một mất một còn phát tiền. Bất quá nha, bởi vì Mao Vĩ cùng mình cũng không có chân chính trở mặt qua, cho nên Triệu Ngọc vẫn là đem tiền phát cho Mao Vĩ.

Hắn cảm thấy, dạng này ngược lại càng có thể hảo hảo chọc tức một chút Lưu Trường Hổ, gọi gia hỏa này đối nghịch với lão tử! Đương Mao Vĩ cho hắn phơi tiền thời điểm, mặt không nhất định biến màu gì.

Đợi đến mân mê xong sau, Triệu Ngọc phát hiện, còn có năm sáu vạn không khớp sổ sách, liền tranh thủ thời gian lật danh sách, lúc này mới rốt cục tại một trang cuối cùng bên trên tìm được Miêu Anh danh tự.

Nha. . .

Triệu Ngọc hiểu được, bởi vì Miêu Anh là mới tới, cho nên tạo biểu thời điểm được an bài tại cuối cùng. Hiện tại, Miêu Anh đã trở thành bạn bè của mình, Triệu Ngọc đương nhiên sẽ không keo kiệt, lúc này đem tiền phát cho Miêu Anh.

Nhưng mà, đợi nửa ngày, cũng không thấy Miêu Anh thu sổ sách. Triệu Ngọc lúc này mới nhớ tới tra án sự tình đến, tranh thủ thời gian hướng Trương Diệu Huy bọn người nghe ngóng Miêu Anh hạ lạc.

Trương Diệu Huy bọn người nói, Miêu tổ trưởng sáng sớm liền đi ra ngoài, giữa trưa cũng không có trở về, không biết đi nơi nào.

Chậc chậc. . .

Không có cách, Triệu Ngọc đành phải tự mình gọi điện thoại hỏi đến, ai ngờ, điện thoại đánh tới về sau, Miêu Anh vậy mà không có nhận điện thoại.

Ai?

Trong chốc lát, Triệu Ngọc tựa hồ cảm thấy một tia không ổn.

Dựa theo hắn đối Miêu Anh nhận biết, Miêu Anh bình thường sẽ không vô cớ không đi làm, chẳng lẽ. . . Nàng là một mình đi tìm cái kia Triệu Khánh rồi?

Cái này cũng không tốt!

Triệu Ngọc không khỏi lo lắng, Triệu Khánh thế nhưng là chuyên nghiệp lính đặc chủng, Miêu Anh lại có thể đánh, cũng là quá nguy hiểm!

Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa mới nghĩ đến tầng này, điện thoại bỗng nhiên vang lên, lại là Lan Bác đánh tới. Lan Bác nói cho Triệu Ngọc, nói hắn nghe súng ống kho nhân viên quản lý nói, Miêu tổ trưởng sáng sớm hôm nay đến súng ống kho lấy thương, lại gặp đến cự tuyệt.

Nguyên lai, là cái kia mới tới Đường cục trưởng hạ lệnh, nói Miêu tổ trưởng đang ở tại mẫn cảm kỳ, không thể mượn thương cho nàng. Cuối cùng, Miêu Anh cũng không có vào tay thương.

"Ngọc ca a, ta cảm giác. . ." Lan Bác nhỏ giọng nói, "Miêu tổ trưởng có phải hay không đi tìm cái kia người nào? Chúng ta có phải hay không đến tranh thủ thời gian tiếp ứng nàng một chút a? Đừng có lại xảy ra chuyện gì chứ! ?"

Chương 245: Chương 245: Đừng để các nàng mặc quần áo

Chương 245: Đừng để các nàng mặc quần áo

Không biết tại sao, Miêu Anh điện thoại một mực không ai nghe, trước khi đến tiếp ứng trên đường, Triệu Ngọc đã bấm vô số lần.

Ngoại trừ chính thức điện thoại bên ngoài, Triệu Ngọc còn biết Miêu Anh một bộ khác liên lạc điện thoại, nhưng gọi về sau, đồng dạng không ai tiếp.

Mặc dù Lý Bối Ny đã kiểm trắc ra Miêu Anh vị trí, nhưng Triệu Ngọc vẫn là vạn phần sốt ruột, lo lắng nàng sẽ xuất hiện cái gì ngoài ý muốn?

Căn cứ định vị nghi biểu hiện, Miêu Anh ngay tại Tần Sơn khu cổ thành phồn hoa nhất thương nghiệp đường phố một vùng, nhất làm cho Triệu Ngọc lo lắng là, vị trí của nàng đã thời gian rất lâu chưa từng di động!

Đem địa đồ phóng tới lớn nhất về sau, chỉ có thể cho thấy nơi đó chính là một tòa tính tổng hợp thương nghiệp cao ốc, không cách nào xác định nàng cụ thể tại tầng thứ mấy, chỉ có thể đến hiện trường tìm kiếm mới được.

Ai nha!

Triệu Ngọc một mặt vội vàng tiến đến, một mặt trách cứ Miêu Anh, cái này nữ ma đầu nhất định là mình tra án đi, cũng không đánh với ta cái

bắt chuyện, thật sự là không muốn sống nữa! Không biết, nàng vì sao lại đến một chỗ như vậy đi? Nàng đến cùng đang làm gì? Vì cái gì lâu như vậy đều không tiếp điện thoại, lâu như vậy đều không nhúc nhích địa phương?

Lần này, Triệu Ngọc là một người lái xe tới, Trương Diệu Huy bọn người lo lắng sự tình làm lớn chuyện, tới trước cục cảnh sát súng ống kho đi nhận lấy trang bị, chuẩn bị sau đó tiếp ứng.

Triệu Ngọc đem chiếc xe lái được nhanh, đi vào mục tiêu lớn hạ về sau, trực tiếp đem chiếc xe hướng nhân tiện nói bên trên ném một cái, liền liều lĩnh hướng trong cao ốc chạy tới.

Lần này, hắn là càng chạy càng hoảng, càng chạy càng lo lắng!

Miêu Anh a Miêu Anh!

Ngươi nhưng ngàn vạn không thể có sự tình a! Ngươi thế nhưng là vạn người không được một Miêu Nhân Phụng, không ai có thể đánh được ngươi, ngươi nhất định không có việc gì, không có việc gì. . .

Hôm nay vừa vặn vẫn là cuối tuần, trong Siêu thị người đông nghìn nghịt, Triệu Ngọc liều lĩnh mạnh mẽ đâm tới, lần lượt đụng ngã mấy người, rất nhanh đưa tới cửa hàng bảo an chú ý.

"Uy! Ngươi chuyện gì xảy ra?"

Các nhân viên an ninh hô to đuổi đi theo, tại mấy chuyến bôn ba về sau, bọn hắn rốt cục thông qua bộ đàm liên lạc, đem Triệu Ngọc chặn đường tại cửa thang máy, Triệu Ngọc thì lộ ra mình cảnh sát chứng, hét lớn một tiếng: "Cảnh sát phá án! Đều cút ngay cho ta!"

Hét lớn một tiếng, chúng bảo an không khỏi mắt lớn trừng mắt nhỏ, cũng không dám lại ngăn cản.

Triệu Ngọc thì trực tiếp hướng đi bộ trên thang máy phóng đi, ai ngờ, chân trước còn không có bước đến trên thang máy,

Điện thoại chợt vang lên.

"A -- anh hùng, xin lưu lại ta mộng đẹp. . ."

Ai nha!

Triệu Ngọc đành phải dừng bước chân, nhanh chóng nghe điện thoại. Ai ngờ, điện thoại vừa tiếp xúc với, cả người hắn đều choáng váng, trong điện thoại truyền đến, lại là Miêu Anh thanh âm:

"Uy, Triệu Ngọc sao? Thế nào? Ngươi vừa rồi gọi điện thoại cho ta? Ta Wechat bên trong làm sao nhiều nhiều tiền như vậy? Chuyện gì xảy ra? Ngươi gọi cho ta vẫn là?"

"Ta dựa vào! Nãi nãi gấu. . ." Nghe được Miêu Anh vô sự, Triệu Ngọc lập tức xụi lơ vô lực thấp xuống dưới, hồng hộc thở nặng.

"Ai? Ngươi làm sao mắng chửi người nha! ?" Miêu Anh lại là gấp.

"Cô nãi nãi a, ngươi làm gì đâu? Vì cái gì không tiếp điện thoại?" Triệu Ngọc buồn bực nói, "Ngươi có biết hay không, ta tìm ngươi đều nhanh tìm điên rồi, ta còn tưởng rằng, ngươi đã bị người diệt khẩu đâu!"

"Đi đi đi, cái gì điềm xấu ngươi nói cái gì!" Miêu Anh nhả rãnh, "Ta vốn là đi ra ngoài tìm tìm cái kia 'Người', nhưng tìm một ngày không tìm được manh mối, cho nên liền đến Annie hội quán làm mỹ dung đến rồi! Vừa rồi chính lộng lấy mặt màng đâu, không có cách nào tiếp. . ."

"Ta đi! Ngươi làm ta sợ muốn chết biết không?" Triệu Ngọc hãi hùng khiếp vía oán giận nói, "Ta còn tưởng rằng. . . Còn tưởng rằng. . . Ai. . .

Đúng, ngươi nhanh cho Trương Diệu Huy bọn hắn gọi điện thoại, bằng không, chờ một lúc bọn hắn đến mang theo shotgun xông lại!"

"Không thể nào?" Miêu Anh rất là ngoài ý muốn, "Triệu Ngọc, lúc nào, ngươi trở nên như thế quan tâm ta rồi?"

"Ta lúc nào không quan tâm ngươi đây? Hai ta đều hôn qua miệng, ta làm sao cũng phải đối ngươi phụ trách nhiệm a?" Triệu Ngọc há miệng liền đỗi một câu hạ lưu trở về.

"Ngươi! Còn nói. . . Ngươi lại xương cốt ngứa ngáy a?" Miêu Anh tức hổn hển uy hiếp.

"Được rồi, đi! Ta đều đến dưới lầu, chạy mau chết ta rồi đều! Ngươi nha, tranh thủ thời gian gọi điện thoại, cho Trương Diệu Huy gọi điện thoại, nghe thấy được không?" Triệu Ngọc hô hô thở phì phò, trên thân sớm đã là mồ hôi đầm đìa.

"A, tốt a! Ân. . . Bất quá. . ." Miêu Anh tựa hồ nghĩ đến cái gì, mau nói, "Ngươi nhưng tuyệt đối đừng đi lên a, nơi này là nữ tử hội sở, cũng là để trần, không cho nam nhân tiến!"

"Thật sao?" Nghe nói như thế, Triệu Ngọc bỗng nhiên không thở hổn hển, bận bịu nghển cổ nói, "Vậy ngươi tuyệt đối đừng để các nàng mặc quần áo a, ta cái này đến!"

Nói xong, không đợi Miêu Anh chửi đổng, Triệu Ngọc trực tiếp cúp điện thoại.

Ai u ta đi!

Triệu Ngọc dựa vào một mặt trên cây cột một trận thở dốc, trong lòng của hắn cái này phiền muộn a, náo loạn nửa ngày, lại là sợ bóng sợ gió một trận, cái này Miêu Nhân Phụng, tổng mẹ nó bất an sáo lộ ra bài, lệch

đuổi lúc này làm mỹ dung! Để cho ta chạy đây là. . . Quần áo đều ướt đẫm. . .

Triệu Ngọc nhìn một chút bên cạnh đi bộ thang máy, bất đắc dĩ thở dài.

Đến! Mặc dù hắn trên miệng nói như vậy, nhưng nữ tử này hội sở, là thế nào cũng không cần đi, vậy mình còn làm đứng ở chỗ này làm cái gì?

Ai ngờ, vừa rồi mơ hồ các nhân viên an ninh còn vây quanh ở Triệu Ngọc bên cạnh đâu, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian trang bức: "Được rồi, tất cả giải tán đi, tản đi đi a, cảnh báo giải trừ! Phần tử khủng bố đã bị phía trên nhân viên cảnh sát bắt lấy, đều đi thôi. . ."

Giống oanh gà con, Triệu Ngọc đem các nhân viên an ninh tất cả đều đuổi đi.

Bởi vì bỗng nhiên ra nhiều như vậy mồ hôi, hắn lập tức cảm giác có chút khát nước.

Trái xem phải xem phía dưới, hắn phát hiện cao ốc một bên có cái nhỏ siêu thị, liền trực tiếp đi vào, dự định mua bình nước khoáng giải giải khát.

Nhưng mà, chờ hắn đi vào siêu thị đồ uống lạnh khu thời điểm, lại trùng hợp thấy được một màn giống như đã từng quen biết tràng cảnh.

Nhưng gặp đồ uống lạnh khu phía trước, có hai cái mặc sức tưởng tượng, tóc nhiễm đến đủ mọi màu sắc nam tử, đang ở nơi đó không coi ai ra gì đến uống vào bình trang đồ uống.

Hai người này chẳng những cách ăn mặc yêu dị, trên cánh tay cùng trên cổ còn hoa văn hình xăm, mặc dù dáng người tương đối đơn bạc, lại bày ra một bộ duy ngã độc tôn, không ai bì nổi tư thái.

Hai người đồ uống rất rõ ràng là từ kệ hàng bên trên cầm, trong đó một cái còn xé mở một cây nhang ruột, một mặt nhai một mặt uống; một cái khác đã uống xong đồ uống, lại chép qua một bình sữa bò, ngữa cổ hướng miệng bên trong rót. . .

Nhìn thấy cảnh tượng như thế này, trong siêu thị một chút khách hàng mặc dù mặt lộ vẻ không nhanh, lại tất cả đều ngay cả con mắt cũng không dám đi nhìn, thậm chí ngay cả siêu thị nhân viên cửa hàng, cũng chỉ là đứng ở một bên, chiếp ầy không dám lên trước chỉ trích.

Ha ha. . .

Triệu Ngọc cầm tự chọn bên trong nước khoáng, trong lòng bỗng nhiên sinh ra một tia cảm khái.

Tưởng tượng lúc trước, hắn không phải là không như thế? Không có tiền thời điểm, động một chút lại đến trong siêu thị ăn uống chùa dừng lại, có đôi khi sẽ còn uống rượu, uống nhiều quá, thậm chí còn trực tiếp ghé vào 24 giờ trong siêu thị ngủ lấy một đêm.

Nếu là có người dám quản, hắn liền huyên náo càng hung, thậm chí còn nện đồ vật! Nếu là có người báo cảnh, hắn liền trực tiếp đi đồn công an đưa tin, chờ sau khi đi ra, thì huyên náo càng hung, chỉ đem những điếm chủ kia nhóm khi dễ nhìn thấy hắn liền toàn thân run.

Bất quá, quá khứ dù sao đều là quá khứ!

Hiện tại, hết thảy cũng khác nhau!

Lão tử hiện tại thế nhưng là cảnh sát!

Thế là, Triệu Ngọc cũng không nhiều lời lời nói, đi lên một người trên mặt cho một quyền, trực tiếp đem hai người buồn bực nằm xuống! Bú sữa mẹ cái kia thậm chí đều phun ra sữa bò thác nước đến, chờ hai người

nằm rạp trên mặt đất chậm mấy giây, lúc này mới nhớ tới kêu rên.

Triệu Ngọc thì một người trước rút một cái miệng rộng tử, sau đó mới đem còng tay cho hai người đeo lên.

Nhìn thấy bên này bỗng nhiên đánh người, bên trong siêu thị, thậm chí trong thương trường, phần phật chép liền vây đến đây hơn một trăm hào xem náo nhiệt.

"Cảnh sát!" Triệu Ngọc đem cảnh sát chứng sáng lên, đối hai cái mặt mũi bầm dập, bộ mặt sụp đổ cổ nghi ngờ tử nói, "Các ngươi bị bắt! Các ngươi phạm vào. . . Ân. . . Các ngươi phạm vào tại bên trong siêu thị tùy tiện ăn cái gì tội!"

Triệu Ngọc lời này vừa nói ra, dọa đến bên cạnh một vị nhai kẹo cao su đại tỷ, mau đem kẹo cao su nhổ đến trong tay mình.

"Cảnh sát, chúng ta sai, chúng ta kết. . . Tính tiền được không?" Không nghĩ tới, cái này hai cổ nghi ngờ tử lại là tiêu chuẩn chủ nghĩa hình thức, vậy mà trực tiếp cầu xin tha thứ.

"Tính tiền. . . Cũng được!" Triệu Ngọc đem nước khoáng vặn ra, ọc ọc uống một hớp lớn, dặn dò, "Đừng quên nhiều kết một bình nước khoáng!"

Nói xong, Triệu Ngọc thật đúng là đem hai người họ còng tay mở ra, sau đó giám sát hai người bọn họ tính tiền đi.

Lúc này, bên cạnh khán giả nhìn thấy Triệu Ngọc giữ gìn chính nghĩa bộ dáng, vậy mà tất cả đều tự động cho hắn vỗ tay lên. Cái này hô tốt, cái kia kêu lên đau đớn nhanh. . .

Đừng nói, mặc dù sự tình không lớn, nhưng Triệu Ngọc lòng hư vinh thật đúng là nho nhỏ thỏa mãn một chút . Bất quá, đang thỏa mãn hư

vinh tâm thời điểm, ánh mắt của hắn chợt liếc tới hai cổ nghi ngờ tử hình xăm bên trên.

Trong chốc lát, có cái kỳ quái ý nghĩ từ trong đầu hắn tung ra.

Đúng rồi!

Hôm nay thế nhưng là có "Đoái Cấn" quẻ, "Đoái" quẻ dễ nói, ta bên này đã nhanh 900 vạn đều, như vậy. . ."Cấn" quẻ đâu? Đã mở ra "Cấn" quẻ, có phải hay không, ta có thể được đến một chút đầu mối gì?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc một cái đoạt bước lên trước, đem đang muốn tính tiền hai người túm trở về, sau đó mở ra trên điện thoại di động Triệu Khánh hình ảnh, hỏi:

"Người này, hai người các ngươi có biết hay không?"

Hai người gạt ra sưng đỏ con mắt nhìn hồi lâu, tất cả đều lắc đầu.

Không biết!

Triệu Ngọc không khỏi một trận thất vọng, hắn đang muốn thu hồi điện thoại, bên cạnh có vị hảo tâm bác gái bỗng nhiên tiến lên nói ra: "Cảnh sát tiên sinh, ngươi muốn tìm người sao? Ta xem một chút a?"

Triệu Ngọc ngẩng đầu nhìn lên, nhưng gặp trước mắt vây quanh nhiều người như vậy đâu! Trong lòng nói chuyện, cũng thế, nhiều người lực lượng lớn, đã dạng này, vậy dứt khoát liền tất cả xem một chút đi!

Thế là, Triệu Ngọc đem Triệu Khánh hình ảnh bày cho đám người nhìn, nhưng mà, nhìn tốt một vòng lớn, lại vẫn là không ai nhận biết, đại gia hỏa tất cả đều không ngừng lắc đầu.

Hô. . .

Được rồi!

Triệu Ngọc đã từ bỏ hi vọng.

Xem ra, trên đời này là không có trùng hợp như vậy sự tình!

Lúc này, hai cái cổ nghi ngờ tử móc a móc, nhưng rút cả buổi cũng không có móc ra mấy khối tiền tới. Triệu Ngọc xem xét, không khỏi mỉm cười, liền mình móc ra một trương trăm nguyên tờ, đưa cho quầy thu ngân thu ngân viên:

"Được rồi, hai người bọn hắn hư hao đồ vật, tất cả đều coi như ta trương mục đi!"

A! ?

Hai cái cổ nghi ngờ tử sửng sốt, chải lấy bím tóc đuôi ngựa nhân viên thu ngân nữ cũng là có chút không hiểu, vội vàng nói quanh co lấy nói ra: "Không dùng đến, không dùng đến nhiều như vậy! Muốn không được, coi như xong đi!"

"Không thể được rồi! Ta là cảnh sát nhân dân, cảnh sát nhân dân vì nhân dân, sao có thể để cho người ta dân quần chúng tài sản chịu tổn thất? Cầm, không cần tìm!" Triệu Ngọc nói đến hiên ngang lẫm liệt, nghĩa chính ngôn từ, thậm chí ngay cả mình đều nổi lên nổi da gà.

Lần này, hiện trường quần chúng càng là đối với Triệu Ngọc kính nể không thôi, hai cái cổ nghi ngờ tử cũng là đầy mặt xấu hổ.

Nhân viên thu ngân nữ nhìn về phía Triệu Ngọc ánh mắt, đã biến thành sùng bái đều, nhìn hồi lâu, mới ngượng ngùng nhận lấy tiền.

"Ừm. . ." Triệu Ngọc vẫn cảm thấy khát nước, liền chỉ vào thu ngân viên

sau lưng quầy hàng nói, "Làm phiền ngươi, lại cho ta một bình nước khoáng đi!"

"Tốt tốt tốt. . ."

Thu ngân viên liên tục không ngừng cho Triệu Ngọc cầm một bình nước, ai ngờ, ngay tại cúi đầu tính tiền thời điểm, bởi vì Triệu Ngọc điện thoại là đặt ngang ở quầy thu ngân bên trên, thu ngân viên trong lúc vô tình thấy được trên điện thoại di động hình ảnh.

"A?" Ai ngờ, nhân viên thu ngân nữ bỗng nhiên sửng sốt một chút, không xác định nói, "Người này, tốt nhìn quen mắt a?"

"Cái gì?" Triệu Ngọc nhãn tình sáng lên, vội vàng đem điện thoại đưa tới trước mắt của nàng.

"Ừm. . . Ân. . ." Nhân viên thu ngân nữ suy nghĩ ba giây đồng hồ, lúc này mới bỗng dưng đem ngón tay hướng ngoài cửa sổ, nói: "Người này. . . Giống như mới vừa từ ta chỗ này thanh toán a! ? Ta. . . Ta nhìn thấy. . . Hắn. . . Hắn tiến. . ." Nói, nàng đem ngón tay hướng về phía đối diện tiệm bánh gato, nhưng ngón tay vừa vươn đi ra, lại chợt đến giật nảy mình, bận bịu cao giọng hô, "Ai? Kia. . . Kia không sao? Người kia không phải liền là sao! ?"

【. . 】

Chương 246: Chương 246: Phi nước đại

Chương 246: Phi nước đại

Theo thu ngân viên lấy tay chỉ một cái, nhưng gặp từ đối diện tiệm bánh gato chính đi ra một cái vóc người khôi ngô, cái đầu rất cao nam tử.

Người này mang theo mũ lưỡi trai, đầu ép tới rất thấp, ánh nắng đánh vào màu đen trên mũ, khiến người không cách nào thấy rõ mặt của hắn.

Triệu Ngọc không khỏi toàn thân chấn động, nhưng thấy người này thân thể hình dáng, hoàn toàn chính xác cùng trong video cái kia bắt cóc Hầu Mãnh nam tử, dị thường tương tự!

Người này, sẽ là Triệu Khánh sao?

Nếu như bắt được hắn, có phải hay không Khúc Bình cái chết liền có thể chân tướng rõ ràng?

Không nghĩ tới, mang mũ lưỡi trai nam tử mười phần cảnh giác, mặc dù không nghe thấy thu ngân viên kêu to, hắn lại rất nhanh lưu ý đến, đối diện trong siêu thị chen chúc đám người.

Chờ hắn nhìn kỹ lại, thình lình nhìn thấy thu ngân viên chỉ hướng ngón tay của hắn, cùng Triệu Ngọc hướng hắn phóng tới sáng rực ánh mắt.

Trong chốc lát, hắn tựa hồ là cảm giác được cái gì, vội vàng ôm trong ngực bánh gatô, quay người hướng đường đi khác một bên đi đến, quay người lúc, còn mất tự nhiên giảm thấp xuống một chút mũ.

Nãi nãi gấu!

Lần này, Triệu Ngọc cũng không thể lại do dự, lại mang mũ lưỡi trai, lại lén lén lút lút, gia hỏa này không chừng thật sự là Triệu Khánh!

Thế là, Triệu Ngọc mau đem điện thoại quơ lấy, nước khoáng cũng không lo được cầm, trực tiếp đẩy ra cửa tiệm đuổi tới.

Mới đầu, Triệu Khánh đi được còn rất ổn định, thế nhưng là quay đầu nhìn thấy Triệu Ngọc vậy mà theo tới về sau, lại là càng chạy càng nhanh, rất nhanh liền biến thành một đường chạy chậm.

Kể từ đó, Triệu Ngọc cũng là tăng thêm tốc độ mở truy.

Siêu thị cùng tiệm bánh gato ở giữa là có một con đường một chiều, đương Triệu Ngọc né qua mấy chiếc ô tô, xuyên qua đến tiệm bánh gato bên này thời điểm, phát hiện Triệu Khánh sớm đã chuyển qua đầu phố, hướng bên trái đường dành riêng cho người đi bộ chạy tới.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian phấn khởi nhanh chóng truy đuổi, đem áp đáy hòm mà khí lực tất cả đều sử ra.

Nhưng mà, cái này Triệu Khánh tốc độ tương đương nhanh, từ trong đám người tả xung hữu đột, sớm đã đem Triệu Ngọc xa xa bỏ lại đằng sau.

Bất quá, Triệu Ngọc đầu óc linh hoạt, hắn biết dạng này đuổi không kịp Triệu Khánh, cho nên khi đi ngang qua thùng rác thời điểm, hắn trực tiếp lẻn đến công nhân vệ sinh xe điện bên trên, sau đó vặn một cái công tắc điện, liền đón xe đuổi tới.

Công nhân vệ sinh ngay tại vội vàng xử lý thùng rác, liền chút mà phản ứng đều không có, thẳng đợi đến đem túi rác đánh tốt bao xoay người,

lúc này mới phát hiện xe mất tung ảnh. . .

Đường dành riêng cho người đi bộ bên trên không cho phép cưỡi xe,

Nhưng công nhân vệ sinh xe điện lại là ngoại lệ, Triệu Ngọc đem công tắc điện vặn đến cùng, vù vù xé gió xuyên qua đám người, rất nhanh liền kéo gần lại cùng Triệu Khánh ở giữa khoảng cách.

Triệu Khánh vốn cho rằng đã hất ra Triệu Ngọc, nhưng nhìn lại, lại phát hiện người ta thế mà cưỡi xe xe điện đuổi đi theo. Rơi vào đường cùng, hắn đành phải lách mình chui vào một tòa người đông nghìn nghịt thương nghiệp cao ốc!

Hỏng!

Triệu Ngọc biết trong thương trường nhiều người, người nếu là đi vào rất dễ dàng mất dấu! Có thể không nhưng làm sao chính là, ẩn hình máy theo dõi cùng máy nghe trộm chờ đạo cụ tất cả đều dùng hết, chỉ có thể dựa vào mình hợp lực đuổi theo!

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian ném đi xe, theo sát lấy vọt vào thương hạ. Nhưng mà, thương hạ bên trong tất cả đều là như sóng biển đám người, Triệu Ngọc vừa mới đi vào, liền phát hiện Triệu Khánh đã không thấy bóng dáng!

Hắn điểm lấy chân, muốn tìm kiếm một chút Triệu Khánh chạy trốn phương hướng, thế nhưng là ánh mắt bị ngăn cản, căn bản cái gì cũng nhìn không thấy. Rơi vào đường cùng, hắn đành phải cất bước nhảy lên quầy hàng, lúc này mới rốt cục có thể nhìn thấy nơi xa.

Nhưng mà, hắn nhảy lên đi hết lần này tới lần khác là bán hoàng kim đồ trang sức quầy hàng, quầy hàng phục vụ viên không biết tình huống như thế nào, nhất thời dọa đến nghẹn ngào kêu to:

"Ai nha má ơi! Cướp bóc nha. . . Cướp bóc nha. . . Mau báo cảnh sát nha. . ."

Ai ngờ, phục vụ viên như thế vừa gọi, ngược lại giúp Triệu Ngọc một đại ân. Những cái kia không rõ nội tình những khách chú ý tất cả đều dọa đến co rụt lại cái cổ, Triệu Ngọc vừa hay nhìn thấy, Triệu Khánh đã lặng lẽ mèo đến thương hạ một cái khác cổng, đang định từ nơi đó chuồn đi đâu!

Hảo tiểu tử!

Đủ giảo hoạt!

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian dọc theo quầy hàng phi nước đại, trong lúc đó còn giống Super Mario giống như liên tục vượt mấy đạo chướng ngại, lúc này mới đuổi tới Triệu Khánh phụ cận.

Triệu Khánh thấy không có vứt bỏ Triệu Ngọc, lập tức chui ra thương hạ, chạy đến bên ngoài.

Thương hạ đối diện có cái quảng trường nhỏ, Triệu Khánh cũng không nghĩ nhiều, trực tiếp hướng chạy chỗ đó đi.

Lần này, Triệu Ngọc lại đùa nghịch lên tiểu thông minh, hắn gặp bên cạnh có chơi ván trượt tiểu thanh niên, trực tiếp để người ta đẩy ngã, đoạt cái ván trượt tới.

Mặc dù Triệu Ngọc ván trượt kỹ thuật khá là bình thường, nhưng dầu gì cũng là kiện phương tiện giao thông, thông qua một phen liều mạng mãnh trượt, hắn lại một lần nữa kéo gần lại cùng Triệu Khánh khoảng cách.

Triệu Khánh cái này một hơi xuống tới, đã chạy hai ba cây số, tốc độ rõ ràng không bằng vừa rồi . Bất quá, gia hỏa này tự nhiên không cam lòng

nhận thua, gặp Triệu Ngọc đuổi đến gấp, đúng là chợt lách người chui được thông hướng bãi đậu xe dưới đất trong thông đạo.

Triệu Ngọc cũng không nghĩ nhiều, trượt lên ván trượt liền vọt vào.

Thông đạo chính là cái lớn xuống dốc, Triệu Ngọc trượt vào đi về sau, lập tức ở trọng lực tăng tốc độ tác dụng dưới, gia tốc đến 40 nhiều bước. . .

Ác ác ác ờ. . .

Triệu Ngọc dọa đến nghẹn ngào kêu sợ hãi, hắn lúc đầu kỹ thuật liền không cao, như thế tăng tốc độ phía dưới, càng là rất là bối rối, lúc la lúc lắc.

Ai ngờ, không khéo chính là, cái thông đạo này chính là một cái dưới đất bãi đỗ xe cửa ra vào, đương Triệu Ngọc thật vất vả nắm trong tay cân bằng về sau, đối diện lại bá bắn tới một chiếc xe hơi!

Ta mẹ nó!

Triệu Ngọc quát to một tiếng, tranh thủ thời gian vặn vẹo thân thể, khống chế ván trượt trượt đến ven đường. Thông đạo nhỏ hẹp, ô tô rộng lớn, Triệu Ngọc phía sau lưng cơ hồ là dán tường da mới từ trong khe hở khó khăn lắm trượt quá khứ.

Nhưng mà, ô tô là tránh khỏi, nhưng đối mặt cái cuối cùng 90 độ lớn rẽ ngoặt, hắn làm thế nào cũng không khống chế nổi, kết quả, một cái khuynh đảo ở giữa, Triệu Ngọc quăng bay đi ván trượt, ùng ục ục lăn tiến bãi đỗ xe.

Không biết là Kỳ Ngộ hệ thống từ nơi sâu xa lên cái tác dụng gì, Triệu Ngọc bên này té ra thật xa, nhưng cái kia quăng bay ra đi ván trượt, lại là công bằng, vừa vặn đánh trúng Triệu Khánh cái ót!

Ba!

Triệu Khánh bị nặng nề ván trượt đập trúng, nhất thời ngao hô một cuống họng, cả người đánh một cái xinh đẹp trước lộn mèo đều, hung hăng ném xuống đất!

Ai u. . .

A. . .

Triệu Ngọc rơi kim tinh loạn chuyển, hơn nửa ngày không có đứng lên; mà Triệu Khánh cũng là một trận mê muội, che lấy cái ót trên mặt đất lẩm bẩm.

Két. . .

Ngay tại hai người thất điên bát đảo thời khắc, một cỗ màu đen xe con đang muốn hướng lối ra lái đi, lại bị hai người này chặn đường đi, đành phải đem xe đứng tại hai người trước mặt.

Ngồi trên xe cái xuyên áo sơmi hoa người, hắn quay cửa kính xe xuống, quan tâm hỏi: "Uy, anh em, các ngươi không có việc gì mà a? Có cần hay không ta gọi xe cứu thương?"

Bành!

Áo sơmi hoa mới vừa nói xong, kia Triệu Khánh vậy mà vịn ô tô trước đóng đứng lên. Triệu Khánh bánh gatô đã sớm không biết ném đi nơi nào, hắn một tay che lấy cái ót, một tay đào lấy xe có lọng che, lảo đảo hướng lái xe đi đến.

Triệu Ngọc rất mau nhìn minh bạch, Triệu Khánh có thể là muốn đem lái xe từ trên xe kéo xuống, sau đó lái xe chạy trốn. Nếu là hắn một khi đạt

được, Triệu Ngọc liền rốt cuộc không có cách nào đuổi theo.

Nhưng mà, Triệu Ngọc không có Triệu Khánh khôi phục được nhanh, mặc dù hai tay dùng sức chống đất, nhưng là không cách nào đứng dậy, chỉ có thể trơ mắt nhìn xem tà ác Triệu Khánh từng bước một đi hướng lái xe.

Bất quá, nhưng vào lúc này, để Triệu Ngọc mở rộng tầm mắt sự tình bỗng nhiên phát sinh, đương Triệu Khánh đưa tay luồn vào cửa sổ xe, muốn đem lái xe kéo xuống tới thời điểm, người ta lái xe chợt khởi động ô tô.

Kết quả, Triệu Khánh bị ô tô mang theo mấy mét, cuối cùng lại bị quăng bay đi ra ngoài, ùng ục ục rơi trên mặt đất, vừa vặn lăn đến Triệu Ngọc bên cạnh.

Ô. . .

Ô tô lái xe dọa sợ, giẫm mạnh chân ga, bay đi.

Hoắc ha ha. . .

Triệu Ngọc nhìn thấy Triệu Khánh chật vật dạng, cũng là vui như điên, hắn tranh thủ thời gian chống đỡ lấy thân thể, loạng chà loạng choạng mà đứng lên.

"Hừ! Ta bảo ngươi chạy!"

Triệu Ngọc hét lớn một tiếng, hướng Triệu Khánh đánh tới.

Ai ngờ, Triệu Khánh mặc dù hai lần ngã sấp xuống, lại là vô hại trở ngại, lập tức một cái tiễn đao cước bay ra, trực tiếp dứt khoát lưu loát đem Triệu Ngọc trượt chân trên mặt đất.

Ai u!

Triệu Ngọc lại ngã một cái ngã sấp, đau đến hắn ai u tru lên.

Thẳng đến lúc này, hắn mới thình lình nhớ tới, cái này Triệu Khánh thế nhưng là một bộ đội đặc chủng, nếu là đơn đả độc đấu, mình sợ rằng sẽ ăn thiệt thòi a?

Đã dạng này, vậy ta vẫn đừng bút tích, tranh thủ thời gian sử dụng đạo cụ đi!

Thế là, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian hướng đạo cụ trên lan can một điểm, ẩn hình áo tàng hình lập tức khởi động, phút chốc một chút, hắn liền biến thành không khí người tàng hình!

Hoắc ha ha. . .

Triệu Ngọc không khỏi một trận cười lạnh, trong lòng nói chuyện, tiểu tử, nhìn gia gia ngươi ta, làm sao thu thập ngươi đi!

Chương 247: Chương 247: Tất cả đều không đang mặc lên trên đường

Chương 247: Tất cả đều không đang mặc lên trên đường

Triệu Ngọc vốn cho rằng, mình thi triển ẩn thân, liền có thể tuỳ tiện đem Triệu Khánh bắt, để hắn gameover.

Nhưng mà, ngoài ý muốn chính là, Triệu Khánh căn bản không tâm tư cùng Triệu Ngọc cùng chết, hắn nóng lòng thoát khỏi dây dưa, cho nên tại trượt chân Triệu Ngọc về sau, liền lập tức đứng dậy hướng bãi đỗ xe cửa thang máy chạy tới.

Ta cạch!

Triệu Ngọc vạn không nghĩ tới, mình thật vất vả ẩn thân, nhưng Triệu Khánh thế mà liền nhìn cũng không nhìn mình một chút, ân. . . Không đúng. . . Lời này tựa hồ không hợp Logic, Triệu Khánh hắn là bởi vì không thấy mình mà cảm thấy buồn bực mới đúng, nhưng hắn vì cái gì không nhìn đâu?

Mắt nhìn thấy Triệu Khánh muốn chạy trốn, Triệu Ngọc tự nhiên không thể kiểu cách nữa quá nhiều, cái này áo tàng hình chỉ có ngắn ngủi 1 phút công hiệu, qua thôn này nhưng là không còn tiệm này mà, không truy chờ cái gì?

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian ẩn lấy hình đuổi tới, Triệu Khánh đem nút thang máy đăng đăng ấn loạn, lại phát hiện thang máy xa không tại

bãi đỗ xe tầng này. Hắn mặc dù quay đầu nhìn thoáng qua, lại không nhìn thấy Triệu Ngọc, lại vẫn không có dừng lại tại nguyên chỗ, mà là một thanh kéo ra bên cạnh đường hầm khẩn cấp môn, xuôi theo thang lầu chạy lên đi!

Ta mẹ nó!

Triệu Ngọc gấp đến độ mắng to, liều lĩnh ở phía sau đuổi theo, trong lòng lại là cái kia đau lòng, ai u ta nhỏ cái áo tàng hình a, chẳng lẽ cứ như vậy lãng phí một cách vô ích?

Triệu Khánh cảnh giác năng lực đặc biệt mạnh, mặc dù hắn không nhìn thấy Triệu Ngọc đuổi theo, nhưng vẫn là ra ngoài bản năng cho rằng, nguy hiểm còn chưa giải trừ, nhất định phải nhanh rời đi nơi đây mới được.

Thế là, hắn dọc theo thang lầu đi lên chạy nhanh hai tầng, đẩy cửa đi tới mặt đất một tầng. Không nghĩ tới, nơi này vậy mà lại là một chỗ tổng hợp thương nghiệp cao ốc lầu một sân vườn, bên ngoài tràn đầy cũng đều là người.

Triệu Khánh tâm nhãn thật nhiều, hắn cho rằng, nếu như mình lại dọc theo lầu một chạy, không chừng lại được đụng vào vừa rồi truy mình cái người điên kia. Chẳng bằng đến cái phương pháp trái ngược, dứt khoát lên lầu đi ta!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Khánh nhanh chóng chạy đến đi bộ cửa thang máy, đạp trên ngược lên thang máy hướng lên mà đi. Như thế thời điểm, Triệu Khánh cũng là chạy hồng hộc thở nặng, thở không ra hơi, hắn vịn thang máy tay vịn, không ngừng ngược lại khí.

Triệu Ngọc bên này đi theo đuổi tới, cách hắn còn có hơn 10 mét khoảng cách, thấy một lần Triệu Khánh ngồi lên đi bộ thang máy, hắn cũng tranh thủ thời gian theo sát bên kia.

Kết quả, đương Triệu Ngọc vừa đuổi kịp thang máy, áo tàng hình hữu hiệu thời gian liền kết thúc, xoát từ trên thang máy hiện ra nguyên hình.

Nói đến, cũng là có đủ đáng sợ!

Triệu Khánh chính không ngừng hướng xuống đào nhìn đâu! Đợi không có phát hiện Triệu Ngọc tung tích về sau,

Thật vất vả nhẹ nhàng thở ra, lau mồ hôi, nhưng mãnh quay đầu ở giữa, lại bỗng dưng nhìn thấy, Triệu Ngọc vậy mà giống làm ảo thuật giống như xuất hiện ở cùng một bộ trên thang máy! !

Ta dựa vào. . .

Triệu Khánh bị hung hăng giật nảy mình, hơi kém đặt mông ngồi ở trong thang máy. Hắn làm sao cũng nghĩ không thông, Triệu Ngọc đến cùng là từ đâu mà bay tới?

A. . .

Triệu Ngọc lãng phí một cách vô ích một cái áo tàng hình, đang ở tại phát điên cùng nổi giận bên trong, hắn tranh thủ thời gian gỡ ra đám người, dọc theo thang máy đi lên dồn sức.

Ác ác ác. . .

Triệu Khánh giật nảy mình, tranh thủ thời gian đứng thẳng người, cũng không ngừng vọt lên.

Rất nhanh, lầu hai đến, Triệu Khánh tranh thủ thời gian chạy đến tiếp theo bộ thang máy, tiếp tục hướng lầu ba mà đi, Triệu Ngọc thì theo sát bên kia.

Cứ như vậy, hai người triển khai một trận mở ra mặt khác thang máy truy đuổi chiến, chớp mắt đuổi tới 9 lâu đều. Cao ốc hết thảy 10 tầng, còn có một tầng liền muốn đến đỉnh.

Hừ!

Triệu Ngọc mệt mỏi nhe răng nhếch miệng, trong lòng nói chuyện, cháu trai, tầng cao nhất đến, ta nhìn ngươi còn có chạy hay không?

Lúc này, Triệu Khánh vẫn liều mạng chui lên thông hướng 10 lâu thang máy, Triệu Ngọc đồng dạng đuổi theo. Ai ngờ, Triệu Khánh lại tính toán, mưu trí, khôn ngoan! Đương thang máy thăng đến một nửa thời điểm, hắn bỗng nhiên xoay người vọt lên, nhảy tới chuyến về thang máy kia một bên, lại đi xuống chạy tới!

Con bà nó là con gấu!

Triệu Ngọc đào lấy tay vịn, vừa vặn cùng Triệu Khánh đánh cái đối mặt. Trong chốc lát, Triệu Ngọc cũng là tức thì nóng giận mắt, vậy mà phấn đấu quên mình thả người nhảy lên, từ thang máy bên này trực tiếp nhào tới Triệu Khánh trên thân!

Triệu Khánh vạn không nghĩ tới Triệu Ngọc sẽ như thế chơi bạc mạng, bị Triệu Ngọc bổ nhào về sau, hai người liền quả bóng nhỏ đồng dạng lăn xuống thang máy, ở giữa còn đụng ngã lăn không ít khách hàng.

Ùng ục ục. . .

Một trận lăn loạn về sau, hai người tất cả đều ngã ở 9 lâu trên sàn nhà.

Triệu Ngọc cảm giác mình sắp quẳng tan ra thành từng mảnh, đầu lại lần nữa trời đất quay cuồng, ông ông tác hưởng. Nhưng mà, trải qua lần này lăn lộn, Triệu Khánh dĩ nhiên đã tức giận chi cực!

Hắn lảo đảo đứng người lên, vốn có thể tiếp tục chạy trốn, thế nhưng là, hắn bị Triệu Ngọc cuốn lấy lâu, lửa giận đồng dạng bị hừng hực nhóm lửa.

Trong mắt của hắn lóe hung ác ánh sáng, từng bước một hướng Triệu Ngọc đến gần. Triệu Ngọc còn ở vào một mảnh bầu trời xoáy chuyển bên trong, Triệu Khánh thì trực tiếp dùng cùi chỏ nắm ở Triệu Ngọc cái cổ.

A. . .

Triệu Ngọc lập tức không thể thở nổi, mặt liền đỏ lên.

Bất quá, Triệu Ngọc man kình bên trên đến cũng nghiêm túc, dưới tình thế cấp bách, hắn cõng Triệu Khánh vừa đi vừa về đi loạn, đông đâm vào một mặt cái gương lớn bên trên, cái gương lớn ứng thanh mà nát, đem Triệu Khánh đâm đến sắp thổ huyết.

Nhưng mà, Triệu Khánh hung ác quyết tâm nhất định phải đem Triệu Ngọc chế phục, va chạm như vậy phía dưới, hắn vẫn gắt gao ghìm Triệu Ngọc cổ, không gọi hắn có bất kỳ cơ hội thở dốc.

Triệu Ngọc gặp đụng cây cột không được, liền dứt khoát cõng Triệu Khánh đầy chỗ chạy loạn. 9 lâu chính là cái nhi đồng nhạc viên, bên trong đều là nhi đồng nhóm chơi trò chơi đồ vật.

Triệu Ngọc đầu tiên là đem Triệu Khánh đâm vào máy chơi game góc cạnh bên trên, muốn dùng cái này thoát khỏi hắn trói buộc, nhưng mà, Triệu Khánh bị đâm đến ai u kêu đau đớn, nhưng là chết không buông tay.

Rất nhanh, bởi vì lâu dài không thể thở nổi, Triệu Ngọc khí lực càng ngày càng nhỏ, mặc dù lại dẫn Triệu Khánh đụng đến mấy lần, cũng rốt cuộc đối với hắn không tạo thành uy hiếp.

Nha. . .

Triệu Ngọc đỏ bừng cả khuôn mặt, tròng mắt lồi ra, mắt nhìn thấy liền muốn không được. . .

Thời khắc mấu chốt, Triệu Ngọc trước kia ghi nhớ mặc lưng những vật kia rốt cục tạo nên tác dụng, hắn bỗng dưng nhớ tới, mình đạo cụ cột bên trong, thế nhưng là có mấy cái có thể cho tự thân cung cấp dưỡng khí ẩn tính bình ô xy đâu!

Thời khắc nguy cấp, hắn không dám thất lễ, lập tức cho mình sử dụng một cái.

Trong chốc lát, hắn lập tức cảm giác hô hấp thông suốt, mặc dù yết hầu vẫn bị Triệu Khánh gắt gao bóp lấy, nhưng ngạt thở cảm giác nhưng trong nháy mắt hoàn toàn không có.

Tốt a cháu trai!

Triệu Ngọc trong lòng suy nghĩ, ngươi liền siết đi ngươi! Nhìn ta đụng không chết ngươi!

Nghĩ xong, Triệu Ngọc lại lần nữa động thân bạo khởi, cõng Triệu Khánh lại đi công viên trò chơi bên trong đánh tới, lần này, Triệu Ngọc bắt cái gì đụng cái gì, chỉ đem công viên trò chơi quấy một cái long trời lở đất.

Những cái kia ngay tại trò chơi hài tử Hòa gia dài nhóm thấy thế, tất cả đều chấn kinh giống như chạy đi, nhạc viên bên trong khắp nơi đều là tiếng kêu to, hiện trường hỗn loạn không chịu nổi.

Lần này, Triệu Khánh rõ ràng có chút mơ hồ.

Chuyện gì xảy ra?

Ta đều siết cổ của hắn lâu như vậy, làm sao gia hỏa này còn có khí lực lớn như vậy đâu? Chẳng lẽ. . . Người này sẽ nín thở công hay sao?

Không được, không thể còn như vậy siết đi xuống, Triệu Khánh cảm giác phía sau lưng đều sắp bị phá tan bỏ ra, lại siết bất tử hắn, mình liền xong rồi!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Khánh liền muốn lấy mau mau buông tay, nhưng mà, Triệu Ngọc tại một trận loạn đả đi loạn về sau, đã đi tới một cái nhi đồng câu cá ao trước mặt.

Triệu Ngọc thấy một lần hồ cá, lập tức nảy ra ý hay, hắc hắc. . . Ta hiện tại là chìm bất tử, thế nhưng là. . . Quy tôn tử ngươi đây?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc trực tiếp về sau ngửa mặt lên, liền dẫn Triệu Khánh cùng một chỗ lộn vòng vào hồ cá!

Rầm rầm. . .

Bọt nước văng khắp nơi, cá vàng bay tán loạn.

Triệu Khánh bị Triệu Ngọc đặt ở dưới thân, bộ mặt hoàn toàn không vào nước bên trong, hắn đành phải buông tay ra, muốn nổi lên.

Triệu Ngọc thì thừa cơ hội này, lật người đến, dừng lại loạn quyền liền đánh tới!

Ba ba ba. . .

Nắm đấm nặng nề mà tiết tại Triệu Khánh trên mặt, đem hắn đánh cho một trận lăn lộn. Triệu Ngọc thì thừa cơ cưỡi tại trên người hắn, muốn đem hắn đặt ở trong nước, không cho hắn ngẩng đầu hô hấp.

Ai ngờ, Triệu Ngọc còn đánh giá thấp vị này lính đặc chủng thân thủ, nguy cấp như vậy trước mắt, Triệu Khánh cũng không có bối rối, mặc dù trên mặt chịu mấy quyền, hắn lại một cái lặn xuống nước đâm vào hồ cá chỗ sâu, vậy mà từ Triệu Ngọc dưới háng chui qua, từ Triệu Ngọc sau lưng thoát ra mặt nước.

Triệu Ngọc kinh hãi, vội vàng xoay người, nhưng lúc này đây Triệu Khánh cũng là xuống tay độc ác, vừa mới chui ra mặt nước, lập tức hướng Triệu Ngọc trên thân đánh tới, cùng Triệu Ngọc ôm thành một đoàn, cùng một chỗ lăn lộn tại trong nước.

Triệu Ngọc khí lực không có Triệu Khánh lớn, đang lăn lộn bên trong bị thiệt lớn, cuối cùng bị Triệu Khánh đặt ở trên thân. Triệu Khánh thì gắt gao đè lại Triệu Ngọc mặt, đem hắn lại ấn vào trong nước.

Bất quá, Triệu Ngọc càng là không có hốt hoảng lý do, hắn hiện tại có ẩn hình bình ô xy mang theo, bình ô xy tiếp tục thời gian vì 10 phút, tại cái này 10 phút bên trong hắn muốn đem mình chết đuối cũng không có cách nào.

Kết quả là, Triệu Ngọc dứt khoát cũng không phản kháng, trong lòng của hắn tính toán, đi, ngươi theo liền theo đi, ta nhìn ngươi có thể đè vào lúc nào? Ta nha, dứt khoát trong nước nghỉ ngơi thật tốt một hồi, chờ ngươi chờ một lúc theo mệt mỏi buông lỏng tay, ta lại đột nhiên bạo khởi, để ngươi nếm thử ngâm nước tư vị. . .

Lúc đầu, Triệu Ngọc tính toán chính là rất tốt!

Nhưng mà, lần này, lại có người không theo sáo lộ ra bài.

Triệu Ngọc đang chờ bạo khởi phản kích đâu! Chợt cảm thấy trên thân chợt nhẹ, cái kia đè ở trên người Triệu Khánh thế mà không thấy!

Ta dựa vào!

Gia hỏa này, không phải là lại chạy ra a?

Triệu Ngọc mau từ trong nước ngồi dậy, chờ hắn đập ngoảnh mặt bên trên bọt nước, đồng thời nhổ ra trong miệng một đầu cá vàng về sau, lúc này mới vô cùng kinh ngạc nhìn thấy, Triệu Khánh ngay tại bên cạnh cùng một người khác vật lộn đâu!

Mà cùng Triệu Khánh vật lộn còn không phải người khác, chính là trên mặt còn thoa lấy mặt màng —— Miêu Anh! ! !

【. .】

Chương 248: Chương 248: Giận 3 thay mặt

Chương 248: Giận 3 thay mặt

Thế gian trùng hợp có ngàn vạn loại, lại duy chỉ có Triệu Ngọc cái này một loại nhất kỳ hoa!

Có lẽ, từ nơi sâu xa, thật là Kỳ Ngộ hệ thống tại thôi động cả sự kiện phát triển, vậy mà để Miêu Anh đột ngột xuất hiện ở như thế một cái thời khắc mấu chốt!

Nguyên lai, Miêu Anh lúc đầu ngay tại nữ tử hội sở làm lấy mỹ dung, nhưng Triệu Ngọc bỗng nhiên nói muốn xông lên đến, đồng thời đừng để Miêu Anh nhắc nhở các nữ nhân mặc quần áo.

Kỳ thật, lúc ấy không mặc quần áo không phải người khác, chính là chính Miêu Anh. Nàng làm chính là một loại cấp cao mỹ thể tố thân mỹ dung, tự nhiên không thể mặc quần áo.

Triệu Ngọc mặc dù chỉ là một câu trò đùa lời nói, nhưng là Miêu Anh lại không chắc Triệu Ngọc lưu manh trình độ, cho nên tranh thủ thời gian mở ra điện thoại định vị thời gian thực quan trắc hắn động tĩnh, muốn xem một chút, hắn có thể hay không thật xông lên?

Hắn muốn vạn nhất giả tá cứu người chi danh, tùy tiện xâm nhập, hậu quả kia không thể tưởng tượng nổi. . .

Mới đầu, nhìn thấy Triệu Ngọc không có lên lầu, nàng coi như có chút yên lòng. Nhưng mà, không lâu, nàng phát hiện Triệu Ngọc vậy mà bắt đầu gia tốc, quả thực như đầu trâu điên đồng dạng, bắt đầu vây quanh thương nghiệp đường phố xoay lên vòng lớn. . .

Mà lại, có ý tứ nhất chính là, hắn lượn quanh lớn như vậy một vòng về sau, lại về tới Miêu Anh chỗ trong cao ốc, đồng thời lấy thật nhanh tốc độ hướng trên lầu chạy đến, vừa lúc cùng mình chỗ nữ tử hội sở càng ngày càng gần!

Lần này, Miêu Anh chỗ đó còn có thể bình tĩnh? Vội vàng mặc tốt quần áo liền xông ra ngoài, thậm chí ngay cả trên mặt mặt màng đều chưa kịp bóc.

Kết quả, nàng vừa mới hạ một tầng, liền thình lình nhìn thấy, 9 lâu nhi đồng nhạc viên đã náo lật trời, nhìn kỹ lại, lúc này mới phát hiện Triệu Ngọc chính cõng một người đầy chỗ đi loạn đâu!

Mới đầu, Miêu Anh cũng không biết Triệu Ngọc đây là tại với ai vứt mạng, một mực chờ cách rất gần, lại nhìn thấy Triệu Ngọc bị người này gắt gao đặt tại hồ cá bên trong, nàng lúc này mới thình lình thấy rõ, người kia lại chính là mình đau khổ tìm kiếm hồi lâu —— Triệu Khánh! ?

Miêu Anh thấy thế khẩn trương, lập tức chạy vội tới, một cái toàn phong thối liền đem Triệu Khánh đá bay! Nhưng mà, Triệu Khánh tố chất thân thể tương đương cường hoành, một cước xuống dưới, vậy mà vô hại trở ngại.

Miêu Anh lo lắng hắn sẽ như vậy chạy trốn, lập tức bay người lên trước, cùng Triệu Khánh đánh vào một chỗ.

Kỳ thật, cao thủ so chiêu, còn lâu mới có được trên TV đặc sắc như vậy. Hai người này một cái là lính đặc chủng, một cái là bác kích cao thủ, hai

người vẻn vẹn mấy cái che mặt qua đi, liền riêng phần mình trúng quyền cước, hướng về sau rút lui.

Triệu Khánh ngực trúng một cước, Miêu Anh thì phía sau lưng trúng một quyền.

Như thế thời điểm, Triệu Khánh mặc dù chiếm thượng phong, nhưng nhìn đến có người tương trợ Triệu Ngọc,

Không khỏi trong lòng rụt rè, tỏa ra thoái ý.

Bất quá, Miêu Anh tự nhiên không có khả năng thả hắn mà đi, lập tức xông lên trước, lại cùng hắn đấu. Triệu Khánh biết không thể đánh lâu, một cái ngay tại chỗ mười tám nhào lộn qua một bên, đang muốn trốn bán sống bán chết.

Nhưng mà, Triệu Ngọc lại sớm đã từ trong nước bạo khởi, từ đâm nghiêng bên trong sát tướng tới, một đấm lôi tại Triệu Khánh trên mặt. Triệu Khánh thật đúng là nghiêm túc, dù là như thế, vẫn cho Triệu Ngọc tới cái lật khuỷu tay phát cổ tay, nhưng mà trở tay một quyền đồng dạng lôi tại Triệu Ngọc trên mặt.

Triệu Ngọc máu mũi trong nháy mắt chảy xuống, lại là đốt lên hắn ngang ngược. Triệu Ngọc oa nha một tiếng hét lên, vung mạnh quyền loạn đả, điên cuồng vô song!

Triệu Khánh đang muốn phản kích, Miêu Anh đôi chân dài bỗng nhiên giết tới, đành phải nỗ lực đi cản.

Cứ như vậy, Triệu Ngọc liều lĩnh vung mạnh quyền cuồng nện, Miêu Anh thì toàn phong cước nhiều lần ra, hai người một cái hung mãnh, một cái sắc bén, tại cái này thư hùng song sát giáp công phía dưới, dù cho là lính đặc chủng Triệu Khánh, cũng bị đánh một cái tiếng buồn bã rú thảm, hướng về sau ngã quỵ.

Triệu Ngọc phi thân nhào tới, Triệu Khánh tranh thủ thời gian lăn lộn tránh né, Miêu Anh thì khoái mã giết tới một cái đạn chân đá trúng Triệu Khánh ngực, Triệu Khánh giống bắn ra máy bay giống như sát mặt đất bay ra, đông đâm vào thang máy bên cạnh cột trụ hành lang lên!

Bất quá, dù là gặp trọng thương như thế, nhưng Triệu Khánh vậy mà lập tức xoay người bò lên, hướng cửa thang máy phóng đi, vẫn muốn chạy trốn.

Triệu Ngọc kinh hãi, lập tức chạy gấp tới.

Nhưng mà, Triệu Khánh hướng dưới thang máy xem xét, nhưng gặp vô số cảnh sát nhân dân, chính mang theo gậy cảnh sát đi lên đuổi theo. Hắn về sau vừa lui, muốn từ một phương hướng khác chạy trốn, lại phát hiện nơi đó đều là ngay tại chạy tới bảo an.

Trong tuyệt vọng, Triệu Khánh không chút do dự, hắn bay thẳng thân vượt qua lan can, từ nơi đó nhảy xuống!

Cùng thời khắc đó, Triệu Ngọc đã đuổi tới Triệu Khánh sau lưng, đột nhiên nhìn thấy Triệu Khánh thong dong nhảy vọt lan can, hắn chỉ cho là phía dưới còn có bình đài, liền mình cũng quên mình đi theo.

Ai ngờ, khi hắn vượt qua lan can một sát na mới nhìn rõ, bên ngoài lan can mặt căn bản cái gì cũng không có, liền là dọc theo cao ốc sân vườn!

Triệu Khánh từ nơi này nhảy xuống, rõ ràng liền là tự sát! !

A. . . A nha. . .

Chờ Triệu Ngọc thấy rõ thời điểm, thân thể đã bay qua lan can, đang ở tại cấp tốc trong khi rơi, quá sợ hãi hắn tranh thủ thời gian trở về đưa tay, muốn bắt lấy lan can.

Kết quả, lan can không có bắt lấy, lại bắt lấy một con ấm áp mà hữu lực tay.

"Triệu Ngọc! !"

Miêu Anh kinh hô một tiếng, gắt gao bắt lấy Triệu Ngọc, thân thể của mình đều đã nhô ra lan can hơn phân nửa, hơi kém cũng đi theo rớt xuống lâu đi.

A. . .

Dưới lầu lập tức truyền đến đám người kinh hô.

Triệu Ngọc hướng phía dưới xem xét, nhưng gặp Triệu Khánh đã ngã chết tại lầu một đại sảnh trên sàn nhà. . .

Trong chốc lát, Triệu Ngọc biểu lộ cứng ngắc ở, hắn không rõ, Triệu Khánh vì sao nhảy lầu nhảy như thế thong dong? Gia hỏa này. . . Sẽ không bị tẩy não đi?

"Triệu Ngọc!" Miêu Anh hô to, đem Triệu Ngọc từ trở nên hoảng hốt bên trong đánh thức, nàng đem một cái tay khác duỗi ra, lúc này mới đem Triệu Ngọc từ phía dưới quăng lên.

Theo Triệu Ngọc víu vào lan can, đồng thời xoay người bò lại mặt đất về sau, lúc này mới rốt cục thoát hiểm.

Chỉ một thoáng, vô số cảnh sát nhân dân cùng bảo an vọt tới trước mặt, bọn hắn không rõ Triệu Ngọc hai người nội tình, lập tức đem hai người họ vây vào giữa, đồng thời cảnh cáo bọn hắn đừng lộn xộn.

Triệu Ngọc lại không tâm tư để ý tới những người này, sắc mặt hắn trắng bệch thở hổn hển, tay còn chăm chú lôi kéo Miêu Anh. Không biết là

thật dọa sợ, vẫn là nội tâm vẫn như cũ ngang bướng, hắn cố ý đem đầu nương tựa tại Miêu Anh trên bờ vai, nghe Miêu Anh trên thân xông vào mũi hương khí, tựa hồ còn có chút hưởng thụ.

Miêu Anh đồng dạng là hồng hộc thở nặng, thế nhưng là trên mặt mặt màng ức chế nàng hô hấp, nàng liền tiện tay lấy xuống, đồng thời vứt xuống Triệu Ngọc trên mặt. . .

. . .

Vài giờ về sau, Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh về tới Dung Dương cục cảnh sát văn phòng.

Nhưng mà, chờ lấy hai người bọn họ không phải các đội hữu thân thiết thăm hỏi, mà là đại lãnh đạo dừng lại đổ ập xuống mắng to!

Đường Triệu Long phồng má, cũng không để ý bên cạnh nhiều như vậy vây xem đồng sự, một bên nhảy chân, một bên lớn tiếng mắng: "Các ngươi! Hai người các ngươi quá không ra gì! Nhìn! Chọc tới bao lớn rắc rối tới này là? Các ngươi có nghe hay không mệnh lệnh của ta, hả? Không cho tra xét nữa, không cho tra xét nữa! Vì các ngươi tốt, các ngươi làm sao lại là không nghe đâu! Các ngươi muốn tức chết ta sao? Hừ! Chờ lấy thụ xử lý đi hai người các ngươi!

"Miêu Anh, " Đường Triệu Long một chỉ Miêu Anh cái mũi, "Ngươi đừng tưởng rằng ngươi có hậu đài chỗ dựa, ngươi liền có thể muốn làm gì thì làm! Ngươi nghiêm trọng trái với cảnh đội kỷ luật, đến đâu mà cũng không thể nào nói nổi! Ngươi chờ, ta nhìn lần này, ngươi làm sao thu thập!

"A, đúng rồi! Còn có Triệu Ngọc! Đều là ngươi cái này Triệu Ngọc. . . Ân. . ." Đường Triệu Long vừa mới chỉ Triệu Ngọc, chợt phát hiện, Triệu Ngọc người không thấy, vội vàng kinh ngạc hỏi, "Ai? Triệu Ngọc đâu? Chạy đi đâu? Ta ngay tại phát biểu đâu, ngươi. . ."

Bá. . .

Ba!

Kết quả, Đường Triệu Long ngay tại gầm thét, một cái ly cà phê lại trống rỗng bay tới, chính giữa phía sau lưng của hắn.

"Ai u!"

Đường Triệu Long vội vàng nhảy xoay người, chén cà phê thì ứng thanh rơi xuống đất, cách cách một tiếng quẳng cái vỡ nát!

"Là ai! ?" Đường Triệu Long quá sợ hãi, hắn làm sao cũng không nghĩ ra, lại có người dám dùng cái chén quẳng hắn?

Nhưng mà, bởi vì cái chén tới quá nhanh, hắn căn bản không thấy rõ là ai ném? Không riêng gì hắn, thám viên nhóm cũng rất buồn bực, tất cả đều thức thời vọt đến một bên, kinh ngạc mà nhìn trước mắt hết thảy.

Kết quả, một cái khác chén nước lăng không bay tới, lại lần nữa đánh trúng Đường Triệu Long bả vai, cách cách mà nát!

"Ai u!" Đường Triệu Long dọa đến che lấy cánh tay đất bằng nhảy lên, mặt mũi trắng bệch.

Ai ngờ, vừa mới rơi xuống đất, hắn liền cảm giác cái ót tê rần, dường như có người cho hắn đầu hung hăng quạt một bạt tai, thậm chí đều phát ra thanh thúy tiếng vang.

"A. . ."

Đường Triệu Long đánh một cái lảo đảo, tranh thủ thời gian quay người quan sát, cái này xem xét phía dưới, nhất thời dọa đến hồn bay lên trời.

Nhưng gặp hắn sau lưng chính là một mặt tường bích, căn bản cái gì cũng không có!

"Ai! Là ai? Thật lớn mật! Lại dám đánh ta! ?"

Nhìn thấy Đường Triệu Long đối không khí nói chuyện, thám viên nhóm tất cả đều mắt lớn trừng mắt nhỏ, còn tưởng rằng vị cục trưởng mới này có cái gì tinh thần tật bệnh?

Đường Triệu Long kinh dị nhìn qua đám người chung quanh, đã lộn xộn e rằng lấy phục thêm. Vì để cho mình trấn định một chút, hắn kéo qua một thanh ghế xoay, muốn ngồi lên ổn định tâm thần.

Ai ngờ, cái mông vừa muốn đụng phải cái ghế, kia ghế xoay đi phút chốc trượt đi. Đường Triệu Long ừng ực một tiếng, trực tiếp ngồi trên mặt đất!

"A!" Đường Triệu Long lập tức từ dưới đất nhảy lên, hắn rốt cuộc không chịu nổi, chỉ vào thám viên nhóm mắng to, "Các ngươi. . . Các ngươi. . . Các ngươi quá không ra gì. . . Các ngươi. . . Các ngươi. . ."

Đường Triệu Long đã không nói chuyện nhưng mắng, trước mắt một màn quỷ dị này, để hắn vừa tức vừa sợ, cuối cùng đành phải mặt mũi tràn đầy ngượng cụp đuôi chạy trốn. . .

Đợi đến Đường Triệu Long bên này vừa đi, Triệu Ngọc mới từ phòng giải khát bưng một chén cà phê ra, làm bộ kinh ngạc mà hỏi thăm: "A? Cục trưởng đại nhân đâu? Nhanh như vậy liền mắng xong?"

Đám người quay đầu nhìn một chút Triệu Ngọc, lại từng cái mặt lộ vẻ vẻ sợ hãi, bọn hắn hoàn toàn không nghĩ ra, vừa rồi quỷ nhát kia một màn, đến cùng là chuyện gì xảy ra?

Còn có thể chuyện gì xảy ra? Tự nhiên là Triệu Ngọc lại lãng phí một

kiện áo tàng hình.

"Triệu Ngọc. . ." Miêu Anh tựa hồ cảm giác ra cái gì, hướng hắn nghi hoặc không chừng hỏi một câu, "Mau nói, có phải hay không là ngươi tiểu tử giở trò quỷ?"

Triệu Ngọc hớp một ngụm cà phê, một mặt vô tội nói: "Ta. . . Ta có thể làm cái quỷ gì? Ta những cái kia thần tiên bằng hữu, hôm nay đều chơi mạt chược đi, không ở nhà đâu!"

Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa mới gắn xong câu này, nơi cửa lại phần phật chép tràn vào đến một đám người, người cầm đầu vừa tiến đến liền cấp sắc nghiêm nghị hỏi: "Triệu Ngọc! Triệu Ngọc! Triệu Ngọc đâu?"

Triệu Ngọc xem xét, nhưng gặp la lên mình không phải người khác, chính là cú điện thoại kia vẫn không gọi được —— Liêu Cảnh Hiền Liêu cục trưởng!

Chương 249: Chương 249: Trái ngược ẩn tình

Chương 249: Trái ngược ẩn tình

7 giờ tối.

Dung Dương phân cục, phó cục trưởng văn phòng.

Căn phòng làm việc này chính là Loan Tiêu Tiêu cục trưởng, nhưng là giờ phút này Loan Tiêu Tiêu cũng không ở đây. Trong phòng chỉ có ba người: Liêu Cảnh Hiền, Triệu Ngọc còn có Miêu Anh.

Liêu Cảnh Hiền nghiêng cổ ngồi tại Loan Tiêu Tiêu ngồi quỳ, Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh thì phân biệt ngồi tại đối diện tiếp khách trên ghế sa lon.

"Hô!" Liêu cục trưởng còn chưa mở miệng, trước làm một cái thật dài hô hấp, cái này tựa hồ biểu thị, hắn muốn nói lời, trọng yếu vô cùng.

Hắn đầu tiên là mở ra điện thoại, đem một phần văn kiện tư liệu đưa cho Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh nhìn, rốt cục mở miệng nói ra: "Hai người các ngươi cho ta nhìn kỹ, đây đều là các ngươi trên máy vi tính tư liệu, không có bị xóa bỏ, tất cả đều chuyển tới cục thành phố hình sự trinh sát khoa! Đây là ký nhận văn kiện, mặt trên còn có cục thành phố người đứng đầu Hồng cục trưởng ký tên."

"Cái này. . ." Triệu Ngọc biết vị này Liêu cục trưởng nói chuyện từ trước

đến nay tùy tâm sở dục, liền trực tiếp hỏi hắn, "Lão Liêu a, ta điện thoại cho ngươi làm gì không tiếp? Ngươi mấy ngày nay, làm gì đi đến cùng?"

"Làm gì đi?" Liêu Cảnh Hiền tức giận nói, "Hừ, vớt người đi thôi! Lão Chu a! Hơi kém xong đời gia hỏa này. . ."

"A? Lão Chu? Chu cục trưởng sao? Hắn. . . Hắn đến cùng thế nào?" Triệu Ngọc vội hỏi.

"Bị nặc danh báo cáo!" Liêu Cảnh Hiền tức giận nói, "Cũng không chỗ nào xuất hiện một phần chứng cứ, chẳng những làm được rất thật, mà lại tội danh rất lớn, là ở chỗ này cũng không thể nói loại kia! Dù sao. . . Đủ lão Chu dính nhau một hồi!"

"A? Nghiêm trọng như vậy. . . Kia. . . Hiện tại thế nào?"

"Đã tra được không sai biệt lắm. . ." Liêu cục trưởng thở dài, "Mặc dù có thể vớt ra, nhưng là lão Chu chính trị kiếp sống, hắn là kết thúc! Ân. . . Vẫn là. . . Trước nói cho các ngươi một chút lão Đường đi, Chu cục trưởng một phạm tội, Đường Triệu Long liền cưỡi ngựa nhậm chức, đây cũng không phải là cái gì thượng cấp cố ý an bài, càng không phải là cái gì âm mưu động trời, đây là chúng ta Tần Sơn giới cảnh sát hệ thống khẩn cấp cơ chế, hiểu không? Ân. . . Ta cảm thấy, các ngươi cũng không hiểu, bởi vì ta cũng mới vừa náo minh bạch!"

Nghe nói như thế, Miêu Anh lòng tràn đầy nghi hoặc nhìn nhìn Triệu Ngọc, trong lòng nói chuyện, vị này đại lãnh đạo làm sao như thế khôi hài? Triệu Ngọc lại đối Liêu Cảnh Hiền kỳ hoa tư duy sớm thành thói quen, bận bịu quát: "Đừng bút tích, mau nói!"

"Lão Chu bị báo cáo tội danh rất lớn! Một khi ngồi vững, sẽ gây nên rất rất lớn hậu quả, phản ứng dây chuyền, liên lụy cực lớn, cho nên trải qua cục thành phố thông báo, thị ủy thường ủy quyết định, lập tức khởi động Tần Sơn cục cảnh sát khẩn cấp cơ chế, đem khoảng cách cho khu dương

xa nhất một cái bẫy thất ngôn tới cứu cấp, mà người này chính là Đường Triệu Long!

"Dạng này đổi đi nơi khác, kỳ thật đều là lão bối tử truyền thừa quy củ. Bởi vì chỉ có bắn đại bác cũng không tới địa phương đề lên người, mới có thể cùng Chu An Đông không tại một cái thể hệ. . . Ân. . . Có phải hay không còn không hiểu nhiều?"

"Đã hiểu, đã hiểu! Mau nói mẹ nó chính sự!" Triệu Ngọc bưng điện thoại di động của hắn nói, "Khúc Bình, Khúc Bình chân tướng, đến cùng là cái gì, mau nói!"

"Uy, nhỏ giọng một chút không được sao? Hiện tại Khúc Bình cái tên này, độ cao mẫn cảm đâu!" Liêu Cảnh Hiền có chút tức giận oán giận nói, "Hai người các ngươi cũng đủ cố chấp! Biết rõ áp lực lớn như vậy, lớn như vậy nguy hiểm, các ngươi thế mà còn dám đi ngược dòng nước, thật sự là hai cái không muốn mạng gia hỏa! Bất quá. . . Nói trở lại, hai người các ngươi cũng thật là lợi hại! Khó như vậy, thế mà đều tra được manh mối! Sửng sốt đem Triệu Khánh tìm được, thật không hổ là Kim lão gia tử coi trọng người a. . ."

"Kim. . . Kim lão gia tử?" Miêu Anh nghe được mơ hồ.

Triệu Ngọc lại là không điểu, tranh thủ thời gian thúc giục: "Nói tiếp đi a! Nói điểm chính!"

"Trọng điểm chính là. . ." Liêu Cảnh Hiền nhanh chóng nói, "Các ngươi đem một kiện sự tình đơn giản làm cho phức tạp! Hiểu không?"

Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh liếc nhau, trên trán tất cả đều vẽ lấy thật to dấu chấm hỏi.

"Ừm. . . Các ngươi đều là ưu tú thám tử, điều tra Khúc Bình bị hại án thời điểm, các ngươi có suy nghĩ hay không qua ngần ấy đâu? Ân. . ."

Liêu Cảnh Hiền mở ra hai tay, giảng giải nói, "Nếu như. . . Khúc Bình thật sự là bởi vì điều tra cái nào đó kinh thiên đại án, mà bị người diệt khẩu lời nói! Như vậy. . . Nàng thân là hình sự trinh sát tổ trưởng, chẳng lẽ liền sẽ không có chỗ cảnh giác sao? Nàng không biết mình bày ra chuyện sao? Thế nhưng là nhìn chung cả vụ án, các ngươi cảm giác, Khúc Bình giống như là có việc trước chuẩn bị dáng vẻ sao?"

Ai?

Đừng nói. . . Liêu Cảnh Hiền câu nói này, thật đúng là thật sâu đâm động Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh, hai người bọn họ trước đó tưởng tượng qua vô số khả năng, nhưng không có nghĩ tới chỗ này.

Cũng là a?

Nếu như Khúc Bình ý thức được mình khả năng gặp nguy hiểm, sao có thể không nói trước có chỗ cảnh giác đâu? Nàng chết cực kì đột nhiên, cho nên phần lớn người tất cả đều cho rằng chỉ là một trận ngoài ý muốn!

Khúc Bình trước khi chết, một mực tại nghiêm túc điều tra lấy Miên Lĩnh án, căn bản không có cái gì bối rối, thất thố hoặc là lo lắng dấu hiệu, như vậy. . . Cái này. . . Đến cùng là thế nào cái ý tứ?

"Hừ! Còn thám tử đâu! Thật không có suy nghĩ qua sao?" Liêu Cảnh Hiền đắc ý đưa di động thu hồi, sau đó lại mở ra một phần khác văn kiện cho hai người nhìn, "Các ngươi nhìn xem. . . Phần văn kiện này, là cục thành phố hình sự trinh sát khoa tiếp quản Triệu Khánh thi thể văn kiện, phía trên cũng là đại cục trưởng ký chữ! Cho nên, các ngươi yên tâm đi, chúng ta cục cảnh sát nội bộ là không có vấn đề, Khúc Bình chết, kỳ thật rất có thể là tới từ một trận khiến người giận sôi —— báo thù!"

Báo thù! ?

Có ý tứ gì?

Tại sao lại toát ra báo thù tới?

Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh lại lần nữa hai mặt nhìn nhau, dấu chấm hỏi lớn hơn.

"Kỳ thật nha. . . Chuyện này, đến từ một người khác nói lên mới được, nhưng là sớm nói xong, " Liêu Cảnh Hiền cảnh cáo nói, "Giữ bí mật sách liền không cho các ngươi ký, nhưng là hai ngươi nhất định phải cam đoan cho ta thủ khẩu như bình! Bằng không, ta chơi chết hai người các ngươi!"

"Ta đi. . ." Triệu Ngọc huýt sáo.

Miêu Anh trán lại tràn đầy hắc tuyến, nào có đường đường đại cục trưởng uy hiếp như vậy bộ hạ? Chẳng lẽ cái này Liêu cục trưởng cũng là lưu manh xuất thân hay sao?

"Được rồi, vẫn là nói chính sự đi!" Liêu Cảnh Hiền vuốt vuốt mạch suy nghĩ, nói, "Chuyện này, kỳ thật muốn từ Khúc Bình phụ thân bắt đầu nói lên. Khúc Bình phụ thân, ta liền không nói tên gọi là gì. Tóm lại, hắn là cái vương bài nội ứng! Người này phi thường lợi hại, năm đó độc xông nào đó tập đoàn tội phạm nội ứng mấy năm, cuối cùng phối hợp cảnh sát, đem tập đoàn tội phạm nhất cử tiêu diệt!

"Bởi vì công lao đặc biệt lớn, Khúc Bình phụ thân về sau tại tỉnh thính nhậm chức chức cao, là cái rất rất lớn quan, ta đã từng còn may mắn gặp qua hắn đâu!" Nói đến đây, Liêu Cảnh Hiền trong mắt thậm chí còn lộ ra một tia cảm giác tự hào.

"Bất quá. . ." Ai ngờ, hắn tự hào về sau nhưng lại ánh mắt tối sầm lại, thở dài, "Đáng tiếc là, Khúc Bình phụ thân về sau mắc phải tuyệt chứng, bất hạnh tráng niên mất sớm! Thật sự là trời cao đố kỵ anh tài, trời cao

đố kỵ anh tài!

"Ai! Chính là bởi vì có cái tầng quan hệ này, cho nên tỉnh thị lãnh đạo một mực đối cùng là nhân viên cảnh sát Khúc Bình đặc biệt xem trọng, cố gắng đem nàng bồi dưỡng thành phụ thân nàng ưu tú như vậy cảnh sát, đối nàng đưa cho kỳ vọng cao. . . Nhưng là. . . Đáng tiếc. . . Kết quả lại. . ."

"Kia. . . Chẳng lẽ. . ." Miêu Anh cùng Triệu Ngọc nhìn nhau, hai người tựa hồ đồng thời suy nghĩ qua mùi vị tới.

"Không sai! Khúc Bình chết dị thường kỳ quặc, " Liêu Cảnh Hiền có chút ít cảm khái nói, "Những người lãnh đạo đã sớm ý thức được, cho nên tại nàng bị hại về sau, cục thành phố ngay đầu tiên liền thành dựng lên đặc biệt tổ điều tra, chuyên môn phụ trách điều tra án này. Sẽ nói cho các ngươi biết, bọn hắn cũng trước kia tra được, Hầu Mãnh bất quá là cái dê thế tội mà thôi!

"Nha. . . Đúng, chỗ này còn có cái văn kiện. . ." Liêu Cảnh Hiền nhớ tới cái gì, lại đem một phần pháp viện văn thư cho Triệu Ngọc hai người nhìn, "Đây là Hầu Mãnh thẩm vấn trì hoãn thư thông báo, bởi vì tình tiết vụ án rắc rối phức tạp, cho nên Hầu Mãnh thẩm vấn bị kéo dài thời hạn! Thượng cấp đã hạ tử mệnh lệnh, tại Hầu Mãnh thụ thẩm trước đó, nhất định phải đem chuyện này tra cái tra ra manh mối!"

"A?" Triệu Ngọc hai người không khỏi càng thêm nghi hoặc.

"Thông qua mấy ngày liên tiếp điều tra cẩn thận, tổ chuyên án bên này tra ra một cái tin tức kinh người, " Liêu cục trưởng bỗng nhiên nhẹ giọng nói, "Nguyên lai, năm đó bị cảnh sát tiêu diệt tập đoàn tội phạm bên trong có cái gọi Dư mỗ nào đó đầu mục, sở dĩ gọi nào đó nào đó, là bởi vì ta không thể nói ra tên thật của hắn a! Tóm lại, người này tại năm đó bắt hiện trường đã bị cảnh sát đánh chết!

"Nhưng mà, cái này Dư mỗ nào đó lại có cái rất lợi hại lão cha, theo tình báo biểu hiện, cái này Dư mỗ nào đó lão cha từ nước ngoài trở về, chuyên môn vì nhi tử tới báo thù! Cho nên, chúng ta hoài nghi, Khúc Bình chết, khả năng cùng người này trả thù có quan hệ!"

"Khúc Bình phụ thân đã chết, cho nên liền muốn giết chết Khúc Bình báo thù sao! ?" Miêu Anh oán giận nói, "Cái này. . . Đây cũng quá không nói đạo lý a? Quả thực không có nhân tính, thiên lý nan dung!"

Nghe đến lời này, Triệu Ngọc không khỏi lắc đầu, bởi vì cái gọi là giang hồ báo thù, cha nợ con trả, đối những cái kia hung hãn giang hồ đại lão mà nói, ai sẽ theo ngươi giảng đạo lý?

"Ta không biết các ngươi làm sao tra được Triệu Khánh, " Liêu Cảnh Hiền thở dài, "Dù sao tổ chuyên án là từ Dư mỗ nào đó bên này sờ được, nghe nói, Dư lão cha thuê một nhóm giống Triệu Khánh lợi hại như vậy nhân vật, đồng thời liệt ra một phần danh sách, muốn đem lúc trước tham dự hại con của hắn người, tất cả đều trả thù một lần đâu!

"Sẽ nói cho các ngươi biết một sự kiện đi! Chu An Đông năm đó cũng tham dự lần kia vây quét hành động, là chính hiệu quan chỉ huy đâu! Cho nên, chúng ta có lý do hoài nghi, hãm hại lão Chu kia phần văn kiện, cũng là cái này Dư lão cha làm ra!"

Không thể nào?

Triệu Ngọc càng nghe càng choáng, này làm sao tựa như là cảnh phỉ mảng lớn bên trong kịch bản đâu? Có phải hay không khoa trương điểm? Hắn năm đó lăn lộn giang hồ thời điểm, cũng chưa nghe nói qua khoa trương như vậy sự tình a?

Cái này Dư lão cha đến cùng lai lịch gì? Thật lợi hại như vậy sao? Dám làm đến phách lối như vậy? Không sợ chết a gia hỏa này?

"Bất quá, " Liêu cục trưởng còn nói, "Không nghĩ tới chính là, Đường Triệu Long lại là cái chày gỗ! Chúng ta cũng không nghĩ tới, xã này xuống tới cục trưởng, làm việc sẽ như vậy lỗ mãng, cứng rắn như vậy! Nếu là ta có thời gian có thể giải thích với các ngươi một chút, cũng liền không đến mức làm đến loại trình độ này! Lại đem Lưu Trường Hổ đầu còn cho mở!"

Nghe nói như thế, Miêu Anh không khỏi nhíu nhíu mày.

"Các ngươi đừng suy nghĩ nhiều!" Liêu cục trưởng trịnh trọng kỳ sự nói, "Đường Triệu Long chỉ là dựa theo thượng cấp mệnh lệnh làm việc mà thôi, Hồng cục trưởng đã thông báo, muốn các ngươi Dung Dương cục cảnh sát bên này lập tức đình chỉ đối Khúc Bình án điều tra, một cái là vì bảo hộ các ngươi, một cái khác cũng là sợ các ngươi tùy tiện hành động, đánh cỏ động rắn, làm trễ nải tổ chuyên án công việc!

"Mà lại, những người lãnh đạo còn có cái khác tâm tư ở bên trong, bọn hắn lo lắng tra án sẽ dính dấp ra cái gì bê bối đến, cho nên không hi vọng các ngươi nhúng tay, từ chính bọn hắn đến xử lý, mới có thể giảm bớt bê bối truyền ra ngoài cơ hội!

"Thế nào, kiểu nói này, các ngươi hẳn là hiểu ra đi?" Liêu Cảnh Hiền không nghỉ xả hơi nói, "Nếu như các ngươi cảm thấy chỗ đó còn nói không thông, nơi nào còn có hoài nghi, ta có thể đem tất cả văn kiện đều đưa cho các ngươi nhìn!

"Các ngươi nha, cũng bất động đầu óc suy nghĩ một chút, nếu là thượng cấp muốn đem chuyện này đè xuống, nếu là thượng cấp cùng ác thế lực thông đồng một mạch, chỗ đó sẽ còn cho các ngươi nhiều như vậy sơ hở, nhiều như vậy cơ hội?"

Liêu Cảnh Hiền một phen, lập tức đem Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh nói đến không phản bác được.

"Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, " Liêu Cảnh Hiền nhìn xem hai người nói, "Hai người các ngươi năng lực, thực sự để cho ta bội phục đầu rạp xuống đất! Tại như thế khó khăn tình huống dưới, các ngươi thế mà còn có thể đem Triệu Khánh tìm ra, đồng thời còn kém chút mà bắt được, thật sự là không dám tưởng tượng!

"Cho nên, nếu như hai người các ngươi có hứng thú gia nhập cục thành phố tổ chuyên án, ta có thể cho các ngươi viết xin, để các ngươi đến cục thành phố, cùng theo tra, thế nào?"

Kết quả, Liêu Cảnh Hiền vừa dứt lời, liền nhìn thấy Triệu Ngọc đối với hắn dựng lên cao cao ngón giữa. . .

Chương 250: Chương 250: Nam nhân 0 phân 0

Chương 250: Nam nhân 0 phân 0

"Đi đi đi, Triệu Ngọc, đừng không muốn mặt a ngươi!" Liêu Cảnh Hiền tức giận đen Triệu Ngọc một câu, "Ta hiện tại đem tình huống đều cho các ngươi nói rõ ràng!

"Ta lại cho các ngươi giao cái ngọn nguồn, coi như lão Chu phóng xuất, cũng khẳng định không về được Dung Dương phân cục.

"Cho nên, Dung Dương bên này, nhất định phải mau chóng ổn định lại!

"Ta biết, Đường Triệu Long làm việc thiếu cân nhắc, nhưng hắn nhất định là cái không có bộ rễ người, chỉ có hắn tới làm người cục trưởng này, những người lãnh đạo mới có thể an tâm. Mà lại, Hồng cục trưởng chỉ thị xuống tới, để Loan Tiêu Tiêu phụ trợ lão Đường, cho nên, trong tương lai một đoạn thời gian bên trong, các ngươi bên này mà nhiệm vụ, liền là ổn định lại!

"Ừm... Miêu Anh đồng chí a!" Liêu Cảnh Hiền thở dài một hơi, nói với Miêu Anh, "Thật sự là đáng tiếc, nếu không phải ngươi cùng Lưu Trường Hổ gây kia vừa ra, hiện tại đội trưởng vị trí sẽ là của ngươi! Hi vọng đâu, ngươi có thể hiểu được một chút, nếu như bây giờ đem ngươi đề bạt đi lên, khó mà phục chúng a, cho nên... Vẫn là tạm hoãn một cái đi..."

"Ta đi!" Triệu Ngọc tức giận nhả rãnh một câu, trong lòng nói chuyện, xong, Miêu Anh không thể đi lên, vậy mình cái này đương tổ trưởng nguyện vọng cũng tạm thời không cách nào thực hiện!

Miêu Anh đối với cái này cũng không thèm để ý, nàng chỉ đối tra án cảm thấy hứng thú, về phần là tổ trưởng vẫn là đội trưởng, ngược lại là không quan trọng.

"Tốt, lời nói đâu, ta đã giảng minh bạch! Về sau a, hai người các ngươi vẫn là cho lão Đường cái mặt mũi đi!" Liêu Cảnh Hiền đứng người lên nói, "Ta về trước trong cục đi! Các ngươi hai vị cũng chuẩn bị tâm lý thật tốt, một khi cấp trên không giải quyết được Khúc Bình bản án, nói không chừng còn sẽ tới mời các ngươi hỗ trợ! Triệu Ngọc... Có chuyện gì, nhớ kỹ gọi điện thoại cho ta trước, về sau tuyệt đối đừng xúc động... Hiểu không?"

"Ngươi nằm mơ đi, ngươi nhưng phải nghe mới được a?" Triệu Ngọc ý kiến lớn, "Lão Liêu a, lại có loại sự tình này, ngươi cũng đừng chờ ta điện thoại cho ngươi, ngươi trước cùng ta giải thích rõ ràng tốt bao nhiêu? Mẹ nó đến hơi kém náo ra nhân mạng đều!"

"Ta biết! Ta biết!" Liêu Cảnh Hiền bất đắc dĩ lắc đầu, "Nhưng là lão Chu bên kia mà cũng không thể thấy chết không cứu a? Đi, ta nhớ!"

"Ừm... Liêu cục trưởng..." Ai ngờ, đương Liêu Cảnh Hiền sắp đi tới cửa thời điểm, Miêu Anh lại mở miệng nhắc nhở, "Triệu Khánh đến từ 'Hồng Bát' tổ đặc công, lúc trước bắt cóc Hầu Mãnh thế nhưng là có hai người, cho nên..."

"Ta biết, ta biết!" Liêu Cảnh Hiền nhẹ gật đầu, "Yên tâm đi, những chuyên gia kia nhóm hắn phải biết làm sao đi làm, sẽ đem bọn hắn một lưới bắt hết, Dư lão cha khẳng định chạy không được!"

Nói xong, Liêu cục trưởng rốt cục đẩy cửa đi ra ngoài.

Ai u...

Triệu Ngọc đặt mông ngồi ở trên ghế sa lon, giống quả cầu da xì hơi. Giờ này khắc này, cánh tay của hắn bên trên tất cả đều là máu ứ đọng cùng trầy da, bả vai vết thương cũng mở tuyến, ấn ra điểm điểm vết máu.

"Triệu Ngọc..." Miêu Anh như trút được gánh nặng nói với Triệu Ngọc, "Ta cũng sai người hỏi qua, cục thành phố hoàn toàn chính xác thành lập tổ chuyên án, mà lại là tuyệt mật tổ chuyên án, trong tỉnh cũng tới không ít đặc phái viên! Cho nên, chuyện này... Chúng ta tạm thời có thể buông xuống một chút! Nếu thật là tập đoàn tội phạm, cũng không phải chúng ta có thể ứng phó được!"

"Ta dựa vào..." Triệu Ngọc đầu tiên là thật to nhẹ nhàng thở ra, sau đó mới tức giận nhả rãnh nói, " thật là hố cha, hai ta thế mà tất cả đều nghĩ sai! Những này trứng chim lãnh đạo, cái này đều làm chuyện gì... Ta nói, cũng không có khả năng có cường đại như vậy hắc ám thế lực a? Vẫn là hài hòa xã hội tốt..."

"Hoàn toàn chính xác!" Miêu Anh cũng là chậm rãi thở dài, "Nếu như chỉ là đối phó phần tử phạm tội, cảm giác thế nhưng là đã khá nhiều!"

"Ừm!" Triệu Ngọc rất có đồng cảm, "Được rồi, đã dạng này, vậy liền tạm thời thư giãn một tí đi!"

"Ai!" Miêu Anh có chút ít cảm thán nói, "Bất quá... Trải qua như thế giày vò, nhìn tới... Ta lại không có bằng hữu!"

"Ai? Nói gì vậy?" Triệu Ngọc vỗ ngực nói, "Ta không phải bằng hữu của ngươi sao? Trương Diệu Huy bọn hắn không phải sao? A, đúng rồi! Ta hơi kém quên, hôm nay thế nhưng là ngươi cứu mạng ta, bằng không, ta hiện tại đã là bánh thịt một bãi! Dạng này, đêm nay ta làm chủ, chúng ta

xuyên bia đi, như thế nào?"

"Đúng vậy a!" Miêu Anh mệt mỏi hướng trên ghế sa lon khẽ nghiêng, như có điều suy nghĩ nói,

"Là đến buông lỏng một chút! Nếu không... Như vậy đi, " nàng chỉ vào Triệu Ngọc vết thương trên người, nói, "Buổi tối hôm nay vẫn là nghỉ ngơi thật tốt một chút, ngươi xử lý xử lý vết thương! Ngày mai... Chúng ta cho mình nghỉ, nhẹ nhõm nhẹ nhõm, cùng đi dạo chơi ngoại thành nấu cơm dã ngoại như thế nào? Ta biết Tần Sơn bên trong một chỗ phong cảnh đặc biệt địa phương tốt đâu!"

"Ừm, vậy đơn giản quá tốt rồi..." Triệu Ngọc tự nhiên đồng ý, bận bịu liếm láp mặt nói, "Liền hai ta sao? Ta thế nhưng là đánh dã chiến người trong nghề a... Ai ai ai... A..."

Miêu Anh một quyền đem Triệu Ngọc lôi ngược lại, tức giận mắng: "Triệu Ngọc, thật sự là ba câu nói không rời nghề chính, ngươi cái này hạ lưu phôi! Hừ!"

Nói xong, Miêu Anh tức giận đẩy cửa đi.

Triệu Ngọc lại nằm rạp trên mặt đất giải thích: "Lầm... Hiểu lầm, ta nói dã chiến, là đánh CS a... Ta đi..."

...

Triệu Ngọc vốn muốn cho vương tâm khoa trưởng cho mân mê vết thương một chút, nhưng tìm một vòng, lại phát hiện giám chứng khoa sớm mất người. Thế là, hắn đành phải ra cục cảnh sát, tại phụ cận chỗ khám bệnh xử lý một chút.

Kết quả, bên này chính xử lý lấy vết thương , bên kia đại lãnh đạo Tô Dương điện thoại tới. Kết nối về sau, Tô Dương bận bịu cẩn thận từng li

từng tí nói cho Triệu Ngọc, nói hắn đã tra được, Chu An Đông bởi vì bị người nặc danh báo cáo, hiện tại ngay tại nào đó trại tạm giam tiếp nhận điều tra đâu!

Nghe nói, kia phần chứng cứ làm được đặc biệt cẩn thận, khó phân thật giả, thậm chí còn liên lụy đến thông đồng với nước ngoài đặc biệt lớn tội danh, tình tiết đặc biệt nghiêm trọng, cho nên trước mắt còn tại trong điều tra.

Nha...

Triệu Ngọc giờ mới hiểu được, trách không được Liêu Cảnh Hiền một mực không chịu nói đâu, tình cảm bị báo cáo sai lầm như thế cao minh! Chu cục trưởng cũng thật xui xẻo, làm sao lại bày ra loại chuyện này? Nếu thật là cái kia Dư lão cha làm, nói rõ những này phần tử phạm tội cũng đủ chuyên nghiệp!

Chậc chậc...

Sau khi cúp điện thoại, đại phu vẫn đang cho hắn xử lý vết thương, nhưng Triệu Ngọc suy nghĩ vẫn không khỏi đến bay tới chỗ hắn.

Hắn đang nghĩ, nếu như Liêu cục trưởng nói đều là thật, như vậy cái này Dư lão cha thật sự là không thể tha như, vì báo thù thế mà ngay cả Khúc Bình tổ trưởng đều không buông tha, đáng thương Khúc Bình tổ trưởng trước khi chết cũng không biết là vì cái gì?

Vừa nghĩ tới Khúc Bình, Triệu Ngọc liền không thể tránh né nghĩ đến lễ truy điệu bên trên một màn kia, Khúc Bình một đôi nữ, là như vậy đến bi thương, như vậy e rằng trợ!

Mình từng ở nàng linh tiền đã thề, nhất định phải đem hung phạm tìm ra, thay Khúc Bình tổ trưởng báo thù! Cho nên, nếu như tương lai tổ chuyên án không phá được án, như vậy mình vẫn sẽ nghĩa vô phản cố tra được,

thẳng đến đem hung phạm bắt được mới thôi!

Ngoài ra, mặc dù Liêu cục trưởng đã nói rõ hết thảy, nhưng án bên trong vẫn có mấy nơi không thể không gây nên hắn coi trọng. Đầu tiên tới nói, cái kia trong cục cảnh sát gian, có lý luận bên trên là y nguyên tồn tại, không thể không phòng; tiếp theo, mặc dù hắn cùng Miêu Anh bọn người tạm thời không còn điều tra Khúc Bình án, nhưng là chưa chắc bọn hắn liền triệt để an toàn!

Những cái kia phách lối phần tử phạm tội, có thể hay không vì Triệu Khánh báo thù cũng chưa biết chừng! Cho nên, trong tương lai thời gian bên trong, mình còn cần mọi loại cẩn thận mới tốt.

Bất quá, bất kể nói thế nào, biết được tình hình thực tế sau Triệu Ngọc, lại là làm sao cũng so trước đó phải buông lỏng được nhiều, không còn như thế lo lắng, mỗi ngày lo lắng.

Huống chi, trong túi tiền của mình thế nhưng là chứa gần 1000 vạn thẻ ngân hàng, tâm tình đó, cảm giác kia, cũng cùng trước kia hoàn toàn khác biệt!

Thật sự là liễu ám hoa minh hựu nhất thôn, Triệu Ngọc vốn cho rằng có thể đem mình mất đi hơn 80 vạn tiền thưởng tìm trở về, liền vạn sự thuận lợi! Lại vạn không nghĩ tới, thế mà còn ra hiện khen thưởng thêm!

Lương lão gia tử đối với mình là thực tình không tệ, hắn lo lắng số tiền kia sẽ cho Triệu Ngọc mang đến phiền toái gì, vậy mà ủy thác chuyên nghiệp luật sư, cho mình làm một phần hợp pháp tặng cho văn kiện.

Có phần văn kiện này, liền là Lương Vạn Càn bản nhân cũng không có quyền lợi đem tiền thu hồi.

Ngoại trừ 800 vạn khen thưởng thêm, Triệu Ngọc phát cho cảnh đội 200 vạn cũng là còn lại gần một nửa! Triệu Ngọc làm việc công bằng, hắn là

nghiêm ngặt dựa theo tiền thưởng phân phối biểu phát ra, cuối cùng chỉ có Lưu Trường Hổ cùng Chu An Đông không có nhận lấy.

Triệu Ngọc tính một cái, mình vốn nên nên có được 87 vạn 8, hiện tại biến thành hơn 94 vạn một chút bộ dáng, Chu cục trưởng tiền, hắn tự nhiên sẽ cho người ta giữ lại, về phần Lưu Trường Hổ, vậy coi như để hắn chơi trứng đi đi!

90 vạn thêm 800 vạn, lại thêm trước đó Đào tiên sinh kia một bao da tiền chuộc, mình bây giờ cũng là ngàn vạn tài sản a?

Ai u nãi nãi gấu...

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc lúc này mới ý thức được, mình cái này không đã đưa thân ngàn vạn phú ông hàng ngũ sao? Có phải hay không, lão tử cũng có thể mua chiếc huy đăng đây?

Ta có tiền, có tiền, ta làm sao đột nhiên không biết nên xài như thế nào đây?

Ha ha... Ha ha... Hoắc ha ha...

Đột nhiên, Triệu Ngọc có loại muốn cười xúc động, kết quả, đại phu hét lớn một tiếng, lại đem hắn kinh quay mắt trước:

"Uy! Khâu vết thương đâu! Ngươi làm sao còn vui đâu? Không có tâm bệnh đi ngươi?"

"Ừm..." Triệu Ngọc lúc này mới cảm giác được vết thương truyền đến đau đớn, nhất thời nhe răng nhếch miệng.

Ai ngờ, hệ thống lại lại tham gia náo nhiệt giống như vang lên:

"Lần này kỳ ngộ đã hoàn thành, độ hoàn thành: 100%. Chúc mừng, thu hoạch được ẩn hình đạo cụ năm kiện, mời kiểm tra và nhận!"

Chương 251: Chương 251: Lại gặp hãi hùng khiếp vía

Chương 251: Lại gặp hãi hùng khiếp vía

.

Trăm phần trăm!

Nhìn thấy kết quả này, Triệu Ngọc không khỏi kinh hỉ vạn phần. Không nghĩ tới, vậy mà lại xuất hiện dạng này một cái hoàn mỹ độ hoàn thành mà lại, còn một hơi đạt được năm kiện đạo cụ, không biết, lần này lại sẽ có được lợi hại gì đạo cụ

Hắn tranh thủ thời gian ấn mở đạo cụ cột xem xét, phát hiện mới xuất hiện năm kiện đạo cụ, gọi là —— trì hoãn máy thăm dò.

Không thể nào

Trì hoãn máy thăm dò.

Đây cũng là cái thứ gì

Theo giới thiệu vắn tắt ấn mở, hệ thống bắt đầu giới thiệu: "Bản đạo cụ vì cấp một đạo cụ, là ẩn hình máy thăm dò gia cường phiên bản, sử dụng sau có thể đạt tới ẩn hình máy thăm dò một nửa hiệu quả, nhưng là thời gian có thể kéo dài đến 10 ngày."

Nha. . . Ẩn hình máy thăm dò gia cường phiên bản

Triệu Ngọc hồi ức một chút, lúc này mới nhớ tới, cái kia cái gọi là ẩn hình máy thăm dò, kỳ thật liền là một loại phản trinh sát trang bị, có thể chuẩn xác dò xét ra phương viên hai mươi mét phạm vi bên trong có hay không nghe trộm, ghi âm, chụp trộm, theo dõi chờ thiết bị, cùng bạo phá vật các loại, đồng thời có thể đem chính xác định vị ra.

Nha. . .

Triệu Ngọc rốt cục hiểu rõ, lúc đầu ẩn hình máy thăm dò chỉ có 10 phút tiếp tục thời gian, chỉ có thể làm kiểm tra chi dụng. Mà cái này gia cường phiên bản lại có thể kéo dài đến 10 ngày, nếu như sử dụng , tương đương với trong vòng 10 ngày, hắn đều có thể biết rõ có hay không bị người điều tra hoặc nghe lén, cũng đủ làm đề phòng chi dụng.

Như vậy . . Cái này đạo cụ thật đúng là có thật lợi hại!

Đã dạng này. . . Vậy ta sao không hiện tại liền sử dụng một cái đâu dù sao một hơi được năm kiện, mà lại mình bây giờ đang ở tại thời kì phi thường, một khi có người nghĩ muốn gây bất lợi cho chính mình, thứ này ngược lại là một kiện có thể dự cảnh lợi khí!

Đúng!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc lập tức sử dụng một cái.

Sử dụng về sau, trong đầu lập tức xuất hiện một cái không có không hài hòa cảm giác giám sát đồ, nếu như cẩn thận đi xem, hắn có thể nhìn thấy trong phòng khám camera chính xác vị trí.

Lợi hại lợi hại!

Có vật này, Triệu Ngọc chợt cảm thấy càng thêm an tâm.

Rất nhanh, đại phu giúp hắn xử lý tốt vết thương, đồng thời dặn dò hắn, tạm thời không thể tắm rửa, không thể làm kịch liệt hoạt động các loại, chỉ có hảo hảo điều dưỡng điều dưỡng, mới có thể tốt càng nhanh.

Thanh toán, nói lời cảm tạ về sau, Triệu Ngọc kéo lấy một lần nữa băng bó kỹ bả vai, về tới đường Thuận Phong. Cùng nhau đi tới, chỉ cần là tiến vào kiểm trắc phạm vi quay phim thăm dò, tất cả đều có thể bị máy dò chuẩn xác bắt được.

Không riêng gì có thể bắt giữ, máy dò sẽ còn kiểm trắc ra nào camera đã xuất hiện trục trặc, không thể sử dụng loại hình.

Triệu Ngọc không khỏi tấm tắc lấy làm kỳ lạ, thứ này thật không hổ là cấp một đạo cụ, đây là tại hiệu quả giảm phân nửa tình huống dưới sử dụng, nếu là nguyên bản cái chủng loại kia, đoán chừng kiểm trắc công năng còn muốn linh mẫn!

Sau khi vào nhà, Triệu Ngọc cố ý vừa đi vừa về tản bộ một vòng, kết quả dụng cụ đo lường bên trên cái gì trạng huống dị thường cũng không xuất hiện, nói rõ hắn hiện tại rất an toàn.

Nhớ tới mình còn không có ăn xong cơm tối, hắn liền cứ gọi một phần thức ăn ngoài. Mình bây giờ có tiền, cho nên trắng trợn tiêu xài một bút, trực tiếp điểm cái quý nhất phần món ăn thức ăn ngoài, tất cả đều cộng lại, 108 khối!

Xa xỉ!

Triệu Ngọc dò xét bình bia , vừa ăn bên cạnh uống.

Lúc này, điện thoại di động vang lên, Miêu Anh thông qua Wechat nói cho Triệu Ngọc, ngày mai 9 giờ sáng từ cửa cảnh cục tập hợp xuất phát, nàng đã cùng Loan cục trường xin phép qua. Muốn Triệu Ngọc thông tri

Trương Diệu Huy, Lan Bác chờ một đám hảo bằng hữu, đồng thời để mọi người cũng chia đầu chuẩn bị một chút bbq đồ vật.

Nhìn thấy đầu này tin nhắn, Triệu Ngọc không khỏi hiểu ý cười một tiếng. Xem ra, Miêu Nhân Phụng vẫn là rất quan tâm mình!

Hoắc ha ha. . . Ngày mai a, hi vọng có thể mở một cái "Khảm" quẻ ra đi! Mình nhất định phải lợi dụng được cái này cắm trại dã ngoại đồ nướng cơ hội, cùng vị mỹ nữ kia tổ trưởng tiếp xúc thân mật một chút.

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc liên tục không ngừng xây một cái hảo hữu bầy, đem Trương Cảnh Phong bọn người kéo vào được, cùng một chỗ thương lượng ngày mai nấu cơm dã ngoại kế hoạch.

Biết được có thể thư giãn một tí, các đội hữu cũng là cao hứng phi thường, nhao nhao xung phong nhận việc, chuẩn bị đồ nướng đồ vật.

Tán gẫu xong về sau, Triệu Ngọc còn dành thời gian cùng Hoa Hoa video một chút, thông qua Hoa Hoa, còn thăm một chút ngay tại điều dưỡng ông trùm. Ông trùm què chân đã chữa khỏi, nhưng là không thể tùy tiện xuống đất đi lại,

Hiện tại cũng bị chuyên nghiệp khí cụ cố định.

Bất quá, gia hỏa này nhìn qua lại so trước kia tăng lên một vòng lớn, vừa nhìn thấy trong điện thoại di động Triệu Ngọc, liền hưng phấn gâu gâu sủa gọi.

Đừng nói, nhiều ngày như vậy không nhìn thấy ông trùm, thật đúng là thật muốn đọc, Triệu Ngọc thuận tiện tốt dặn dò một phen, cảnh cáo nó đừng lại ăn bậy phân. . .

Vào lúc ban đêm, mặc dù Triệu Ngọc cũng mơ tới một chút liên quan tới Triệu Khánh nhảy lầu tương quan tràng cảnh, nhưng trên tổng thể, còn

tính là ngủ ngon giấc.

Ngày thứ hai, khi sáng sớm tia nắng đầu tiên tung xuống thời điểm, hắn liền sớm rời giường, đồng thời đầy cõi lòng chờ mong mở ra mới một quẻ.

Hắn một mực tại mặc niệm lấy đại biểu nữ nhân "Khảm" quẻ, rất muốn hôm nay cùng Miêu Anh phát sinh thứ gì.

Nhưng mà, chờ quẻ văn mở ra về sau, hắn lại bỗng dưng mắt choáng váng, trái tim không khỏi ầm ầm cuồng đọ sức. . .

"Kỳ Ngộ hệ thống khởi động thành công, " hệ thống giống nhau thường ngày nói, "Khôn Đoái quẻ! Khôn đoái trạch, chăn đệm nằm dưới đất trạch bên trên, u ám trời ngầm, sói tinh chợt hiện, chớ xấu di hương."

Ta dựa vào!

Làm cái gì a!

Đột nhiên nghe được đầu này quẻ văn, Triệu Ngọc tâm một chút liền rơi đến đáy cốc, mặc kệ là kia làm người sợ hãi "Khôn" quẻ, vẫn là để người cảm thấy nặng nề quẻ văn, đều là để tâm hắn kinh run rẩy!

Trước đó, "Khôn" quẻ chỉ mở ra qua hai lần, một lần dẫn ra Miên Lĩnh án, một lần tao ngộ Khúc Bình đột nhiên tử vong! Như vậy. . . Lần này đâu!

Có phải hay không, vừa ra "Khôn" quẻ, liền sẽ ra đại sự

Ta mẹ nó. . .

Trong lúc nhất thời, Triệu Ngọc khó mà ức chế tim đập rộn lên, huyết dịch ấm lên, càng phát ra cảm thấy không lành!

Kỳ Ngộ hệ thống a, ta không mang theo chơi như vậy! Ta bên này mới vừa vặn ngủ một cái an giấc, ngươi tại sao lại chỉnh ra như thế đại nhất cái động tĩnh đến

Còn có để cho người sống hay không

Ai u. . .

Triệu Ngọc gấp đến độ vừa đi vừa về loạn chuyển, tâm thần bất an, hoang mang lo sợ, nhưng lại không biết đến cùng nên làm những thứ gì

Cái này "Khôn" quẻ tới quá mức đột nhiên, nó đến cùng sẽ biểu thị cái gì đâu

Triệu Ngọc cái thứ nhất nghĩ tới, không thể nghi ngờ là tự thân an nguy. Phải biết, hôm qua nghi phạm Triệu Khánh mới vừa vặn nhảy lầu tự sát, như vậy hôm nay mở ra "Khôn" quẻ, có thể hay không cùng việc này có quan hệ đâu

Triệu Khánh cứ như vậy không chút do dự nhảy lầu ngã chết, rất rõ ràng là nghĩ bảo hộ sau lưng của hắn tập đoàn tội phạm, một người ngay cả chết còn không sợ, như vậy. . .

Hỏng!

Trong chốc lát, Triệu Ngọc nhớ tới Miêu Anh hôm nay tổ chức dã ngoại liên hoan đến, chẳng lẽ nói. . . Lần này liên hoan, sẽ xuất hiện cái gì ngoài ý muốn!

Ai nha. . . Cái này nhưng. . . Không dễ làm. . .

. . .

Ngay từ đầu, Triệu Ngọc đã từng động đậy khuyên Miêu Anh hủy bỏ nấu cơm dã ngoại suy nghĩ, thế nhưng là nghĩ lại, mọi người tốt không dễ dàng có như thế cái cơ hội buông lỏng, không đáng như thế mất hứng đi

Huống hồ, cái này "Khôn" quẻ đến cùng tác dụng ở nơi nào, mình vẫn không rõ sở đâu! Cái gọi là kỳ ngộ, bản thân liền là không đem chắc sự tình, không chừng hủy bỏ nấu cơm dã ngoại, sẽ gặp phải càng lớn nguy hiểm!

Ai!

Rơi vào đường cùng, Triệu Ngọc vẫn là đúng hạn cùng mọi người tụ hợp, sau đó cùng một chỗ hướng phía Tần Sơn chỗ sâu xuất phát.

Miêu Anh, Trương Cảnh Phong, Lương Hoan, Lý Bối Ny, Trương Diệu Huy, tiểu Lưu, Lan Bác đều tại, mà lại, Lương Hoan còn đem mình 7 tuổi nhi tử cũng mang tới, nói vợ hắn hôm nay đi làm, không ai nhìn hài tử.

Đám người hết thảy điểm ba chiếc xe, Miêu Anh một cỗ, Lương Hoan một cỗ, còn có Lan Bác một cỗ.

Để Triệu Ngọc ngoài ý muốn chính là, Miêu Anh hôm nay cũng không có mở mình huy đằng, mà là đổi một cỗ con đường rộng lớn hổ, cái này xe mặc dù không có huy đằng đáng tiền, nhưng cũng có 100 đến vạn bộ dáng, mà lại không gian khoáng đạt, bá khí mười phần, phi thường thích hợp lên núi việt dã.

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc suy nghĩ, xem ra, Miêu Anh thật đúng là không phải bình thường có tiền, thậm chí ngay cả dự bị ô tô đều ngưu như vậy tách ra

Mặc dù Triệu Ngọc tâm sự nặng nề, các đội hữu lại là từng cái cao hứng bừng bừng, tươi cười rạng rỡ, hiện tại Miên Lĩnh án hoàn tất sắp đến, Khúc Bình án lại không cần bọn hắn xen vào nữa, đúng lúc là khó được hưởng thụ thời khắc.

Xe mở gần hai giờ, mới vừa tới Miêu Anh nói tới địa phương. Đại gia hỏa xem xét, nơi này quả nhiên sơn thanh thủy tú, phong cảnh mê người.

Nhưng gặp cổ mộc che trời trong rừng cây, có một đầu thanh tịnh trong suốt dòng suối nhỏ róc rách chảy qua, suối nước sâu hơn một mét, có thể rõ ràng xem đến trong nước cá bơi.

Chim hót hoa nở, tĩnh mịch yên ổn nhã, thật sự là cái khiến thân người tâm vui vẻ nơi tốt.

Xe ngừng tốt về sau, đại gia hỏa liền tại bên dòng suối tìm khối đất trống, bắt đầu tràn đầy phấn khởi mà chuẩn bị cơm trưa. Lương Hoan nhi tử thì tranh cãi muốn xuống nước bắt cá, Lương Hoan liền cầm cái lưới cá, bồi hài tử chơi đùa đi.

Hôm nay Miêu Anh lại đổi lại một thân hải lam sắc quần áo thể thao, tại ánh nắng thấp thoáng dưới, lộ ra phá lệ tinh thần. Đen nhánh tịnh lệ cây nấm đầu, theo nàng kia hiên ngang dáng người đón gió đong đưa. Tinh tế tỉ mỉ óng ánh làn da, cũng là thắng đốt mắt người, để Triệu Ngọc tâm linh chập chờn, như si như say.

Bất quá, bởi vì trong lòng một mực nhớ "Khôn" quẻ, Triệu Ngọc vẫn là lộ ra rất không tự nhiên, cũng không đùa nghịch lưu manh, cũng không hẹp hòi, hai con mắt còn thỉnh thoảng ngắm lấy rừng chung quanh, thời khắc cảnh giác lấy cái gì.

Mặc dù trong đầu có ẩn hình máy thăm dò tại thời gian thực giám sát, nhưng hắn y nguyên không dám buông lỏng, sợ có cái gì đại sự phát sinh. . .

Chương 252: Chương 252: Hỗn đản ung thư cùng 2 lần ướt thân

Chương 252: Hỗn đản ung thư cùng 2 lần ướt thân

.

"Triệu Ngọc!" Miêu Anh quát to một tiếng, dọa Triệu Ngọc nhảy một cái, "Ngươi cái tên này, làm sao luôn tặc mi thử nhãn hôm nay trộm ai đồ vật đây là nói, có phải hay không lại làm cái gì có lỗi với ta sự tình "

"Đúng vậy a! Đúng a!" Mặc dù Triệu Ngọc đầy cõi lòng tâm sự, nhưng vẫn là bản năng đỗi tới, "Lại bị ngươi đoán được! Kỳ thật. . . Ta hiện tại đang dùng ý chí lực cùng ngươi đánh dã chiến đâu! Thậm chí đánh tới trong nước đi đều, ai nha, tốt này nha. . ."

"Ai!" Ai ngờ, lần này Miêu Anh cũng không có sử dụng vũ lực ý tứ, mà là lắc đầu thở dài, "Triệu Ngọc a, ta nhìn ngươi là bệnh đến thật không nhẹ, ngươi cái này gọi hỗn đản ung thư màn cuối, đã không cứu nổi!"

Giờ phút này, Triệu Ngọc đang ngồi ở bên dòng suối trên một tảng đá xanh lớn, Miêu Anh thì đưa lưng về phía mặt nước, chống nạnh đứng tại trước người hắn.

Hô. . .

Theo các đội hữu một tiếng kinh hô, hỏa lô điểm, mọi người bắt đầu hưng phấn mà chuẩn bị thịt nướng.

Nhưng mà, nghe được cái này âm thanh kinh hô, lại đem Triệu Ngọc dọa một cái giật mình, hơi kém không có cắm đến phía dưới tảng đá đi.

"A" lần này, Miêu Anh thế nhưng là bắt lấy sửa lại, một tay lấy Triệu Ngọc cổ áo giữ chặt, quát, "Triệu Ngọc, ta nhìn. . . Trong lòng ngươi có quỷ a!"

"Đương nhiên, trong lòng ta một mực có ngươi!" Mặc dù rụt rè, nhưng Triệu Ngọc con vịt chết mạnh miệng.

"Tiểu tử!" Miêu Anh đầu tiên là nhìn một chút những người khác, đợi không có người chú ý nơi này về sau, lúc này mới hạ giọng nói với Triệu Ngọc, "Ngươi còn nói, ngươi hôm qua là trùng hợp gặp được Triệu Khánh sao ngươi đến siêu thị mua chai nước, liền đem nghi phạm đụng phải đây cũng quá không nói phục lực đi nói! Ngươi đến cùng là thế nào tìm tới hắn "

"Ừm. . ."

Triệu Ngọc vừa định há mồm, Miêu Anh lại nâng lên cánh tay uy hiếp: "Còn dám nói cái gì thần tiên bằng hữu, ta đánh cho ngươi hủy dung!"

"Đừng a!" Triệu Ngọc làm bộ sợ nói, "Ta còn phải giữ lại trương này tuyệt thế mặt đẹp trai thân đẹp mị đâu! Miêu tổ trưởng, vậy ngươi tới nói đi không bằng, nếu như không phải trùng hợp gặp được, vậy ta là thế nào tìm tới Triệu Khánh "

"Hừ! Cái này còn không đơn giản" Miêu Anh buông ra cổ áo, âm lãnh cười một tiếng, "Tiểu tử ngươi, liền là cái kia cảnh đội nội ứng! Ngươi lo lắng Triệu Khánh bị người tìm tới, ngươi đây là muốn sớm diệt khẩu đi!"

"Nha. . ." Triệu Ngọc nuốt ngụm nước bọt, cảm giác toàn thân nổi da gà

đều xuất hiện, dù hắn da mặt thâm hậu, nhưng cũng không phản bác được!

"Tiểu tử ngươi một mực vừa ăn cướp vừa la làng, kỳ thật hết thảy đều là ngươi làm, chỉ có ngươi là cái kia trong đội cảnh sát gian, mới sẽ không bị bất luận kẻ nào hoài nghi, có phải hay không" Miêu Anh lộ hung quang, hảo hảo khiếp người.

"Ta. . ." Triệu Ngọc nhất thời nghẹn lời, vậy mà thật không tìm ra mình không phải nội gian lý do tới.

"Ha ha ha. . ." Ai ngờ, một giây sau, Miêu Anh đúng là cười ha ha, vỗ Triệu Ngọc gương mặt nói, "Nhìn ngươi kia sợ hình dáng, ngươi cũng sẽ có hôm nay! Ha ha ha. . ."

Miêu Anh tiếng cười như chuông bạc, để Triệu Ngọc lộn xộn bên trong lại như mộc xuân phong.

"Ngươi nếu là nội gian, vậy ngươi liền là cái thuần chủng có bệnh nội gian!" Miêu Anh cười nói, "Từ đầu đến cuối, đều là ngươi tại kiên trì tra đến cùng, chẳng lẽ. . . Ngươi là đang cùng mình phân cao thấp mà sao nhân cách phân liệt "

"Nha. . . Ân. . . A. . ." Triệu Ngọc càng phát ra im lặng.

"Thế nào, còn không chịu nói thật không mau nói cho ta biết, ngươi đến cùng là thế nào tìm tới Triệu Khánh ta không tin, trên người ngươi sẽ có nhiều như vậy trùng hợp!" Miêu Anh còn tại truy vấn ngọn nguồn.

"Đại tiểu thư a!" Triệu Ngọc sắp bị ép điên, thở dài xin tha nói, " vì cái gì ta nói trùng hợp, các ngươi đều không tin đâu ta thật sự là một chút trình độ đều không có đi đến thêm, ta chính cầm Triệu Khánh ảnh chụp, cùng quần chúng nghe ngóng. Ai ngờ, phục vụ viên kia lại nhận ra được, nói Triệu Khánh vừa mới trả hóa đơn xong, tiến đối diện tiệm bánh gato,

sau đó. . . Ta liền thấy hắn! Thật sự là chuyện như vậy a! Không được ta liền lập cái thề!"

"Ừm. . ." Miêu Anh nghi hoặc mà nhìn xem Triệu Ngọc, con mắt bỗng nhiên sáng lên, giống bắt lấy cái gì giống như mà hỏi, "Như vậy. . . Triệu Ngọc, ngươi còn nhớ hay không đến, Triệu Khánh tiến tiệm bánh gato làm gì "

"Đương nhiên là mua bánh gatô, lớn như vậy. . ." Triệu Ngọc khoa tay một chút, nói, "Hắn là thật đắt một cái lớn bánh gatô!"

"Bánh sinh nhật sao sau đó thì sao" Miêu Anh tiếp tục hỏi.

"Không giống như là bánh sinh nhật đi nhìn qua là tròn trụ trạng, về sau. . . Hắn xem xét ta truy hắn, bánh gatô. . ." Triệu Ngọc hồi ức nói, " bánh gatô. . . Không biết lúc nào làm mất rồi đi dù sao ta đuổi tới hắn lúc sau đã không có! Ân. . . Làm sao. . . Có vấn đề sao "

"Ta cảm thấy, giống Triệu Khánh loại người này, " Miêu Anh phán đoán, "Hắn là sẽ không đi cái gì tiệm bánh gato! Giống như. . . Có chút kỳ quái. . ."

Triệu Ngọc dọc theo Miêu Anh mạch suy nghĩ tưởng tượng, lập tức được gợi ý lớn: "Thật đúng là, cái kia bánh gatô bên trong, không có bí mật gì đi bằng không, chúng ta buổi chiều nhanh đi về tìm xem "

"Chậc chậc. . ." Miêu Anh chau mày, tựa hồ không riêng gì đang suy nghĩ bánh gatô vấn đề.

"Nếu như dọc theo một đường video tìm kiếm, hắn là có thể tìm tới bánh gatô nhét vào nơi nào. . ." Triệu Ngọc cũng là hãm sâu trong đó, nghiêm túc suy tư, "Cái kia. . . Chúng ta cũng có thể đến tiệm bánh gato hỏi thăm. . . Ai. . ."

Ai ngờ, Triệu Ngọc nói còn chưa dứt lời, lại đột nhiên nhìn thấy, Miêu Anh trên ngực vậy mà nhiều một cái tia hồng ngoại chiếu xạ qua tới —— điểm đỏ! ! !

A!

Triệu Ngọc thấy một lần loại này điểm đỏ, không có nửa điểm do dự, nhất thời hét lớn một tiếng, ôm Miêu Anh liền nhào tới trong nước!

Rầm rầm. . .

Hai người trong khoảnh khắc rơi vào đến sâu hơn một mét suối nước bên trong, mặc dù bây giờ đã là đầu hạ, nhưng suối nước vẫn băng lãnh thấu xương.

Triệu Ngọc lại không nghĩ ngợi nhiều được, tranh thủ thời gian kéo túm lấy Miêu Anh hướng dòng suối nhỏ khác một bên bơi đi.

Miêu Anh bị Triệu Ngọc nhào cái không có chút nào chuẩn bị, dưới sự kinh hãi đang muốn phất tay cánh tay nổi lên mặt nước thở một ngụm, Triệu Ngọc lại lo lắng nàng sẽ còn trúng đạn, tranh thủ thời gian một cái bay vọt, đem nàng nặng nề mà đặt ở trong nước.

Ngay tại Triệu Ngọc gắt gao đè ép Miêu Anh thời điểm, bên tai lúc này mới vang lên các đội hữu kêu sợ hãi:

"Tiểu Triệu mà! Miêu tổ trưởng! Thế nào đây là nhanh. . ." Trương Cảnh Phong cấp tốc la lên đồng đội.

"Không thể nào lại đánh nhau!" Lan Bác thì dọa đến không có mạch.

"Sư huynh, đừng đánh nữa, đừng đánh nữa!" Lý Bối Ny lo lắng thanh âm, lại từ trên bờ truyền đến.

"A" Triệu Ngọc thời gian dần qua cảm giác được là lạ, nếu quả thật có súng tay đánh bắn lén, như vậy những này đồng đội hiện tại cũng đã xảy ra chuyện! Mình đang muốn nhắc nhở bọn hắn chú ý đâu, tại sao lại không có động tĩnh mà lại. . . Mình máy dò bên trên, không có gì phản ứng a

Hoa. . .

Miêu Anh sắp không nín thở được, ở trong nước một cái bạo khởi, liền đem Triệu Ngọc đỉnh lật.

A. . .

Miêu Anh miệng lớn hít thở, nhanh chóng hướng bên bờ bơi đi, các đội hữu thì mau tới trước, đem Miêu Anh kéo đến trên bờ.

Lúc này Miêu Anh, phiêu dật cây nấm đầu tất cả đều gục xuống, toàn thân trên dưới ướt đẫm, y nguyên biến thành rơi canh mỹ nữ.

Triệu Ngọc trải qua trải qua đập, cuối cùng từ trong nước đứng vững, nhưng mà, một màn trước mắt vẫn không khỏi đến làm cho hắn choáng váng một cái thông thấu.

Nhưng gặp Lương Hoan nhi tử, chính cầm một thanh súng đồ chơi đang liếc hắn, trên người điểm đỏ, chính là bắt nguồn ở đây "Thương" !

Ta mẹ nó nãi nãi gấu!

Cái này hùng hài tử!

Hố cha a đây là!

Triệu Ngọc chỉ vào Lương Hoan nhi tử vừa định chửi ầm lên, Miêu Anh lại dẫn đầu gấp mắt, chỉ vào Triệu Ngọc phẫn nộ quát: "Triệu Ngọc! Ta

có phải hay không giết cả nhà ngươi a ngươi cái này hỗn đản, ngươi rốt cuộc muốn làm gì "

"Đừng, đừng đừng đừng. . ." Triệu Ngọc vội vàng khoát tay, "Hiểu lầm, hiểu lầm a! Ngươi. . . Ngươi nghe ta giải thích, nghe ta giải thích. . ."

"Hỗn đản!" Miêu Anh thẹn quá hoá giận, quơ lấy một khối đá lớn liền đánh tới hướng Triệu Ngọc phụ cận trong nước, tảng đá tóe lên bọt nước, thẳng đem Triệu Ngọc lại ướt vừa quay người.

"Cộc cộc cộc. . . Cộc cộc cộc. . ." Ai ngờ, Lương Hoan nhi tử vẫn tại dùng súng đồ chơi ngắm lấy hắn, trong miệng còn làm ra nổ súng thanh âm, một mực chờ đến cầm lưới đánh cá Lương Hoan trở về, hắn mới đối Lương Hoan vui vẻ nói, "Ba ba! Ba ba! Ngươi mau nhìn, cái này thúc thúc bị ta đánh trúng, đều rơi trong nước đi. . ."

Chương 253: Chương 253: Sự kiện lớn ở chỗ này

Chương 253: Sự kiện lớn ở chỗ này

Miêu Anh là mở xe của mình tới, tốt xấu trên xe còn có quần áo thay đổi, chỉ chốc lát sau liền đổi lại một cái khác thân màu đỏ quần áo thể thao ra.

Nhưng mà, Triệu Ngọc lại khác biệt, hắn hiện tại chỉ có thể mặc Lương Hoan cho hắn mượn quần bãi biển xái, thân trên hai tay để trần, sau đó dùng nhánh cây chọn quần áo, tại một đống lửa bên trên hong khô!

Nhất là trên bờ vai vết thương, băng gạc đã ngâm nở, vết thương hoàn toàn lõa * lộ, đại phu dặn dò hắn tuyệt đối không nên dính nước, như thế rất tốt, tất cả đều ngâm nở hoa.

Lý Bối Ny một bên giúp Triệu Ngọc cho vết thương trừ độc, một bên tò mò hỏi: "Sư huynh a, hai ngươi đến cùng chuyện gì xảy ra? Vừa còn nhìn các ngươi còn liếc mắt đưa tình tới, làm sao một cái chớp mắt liền chạy tới trong nước đi?"

"Ai, ai!" Triệu Ngọc ngay cả thán hai tiếng, bụm mặt nói, " vẫn là đừng nói nữa, nói nhiều rồi đều là nước mắt a. . ."

Trải qua Triệu Ngọc như thế nháo trò, lúc đầu vui thích bầu không khí bỗng nhiên trở nên dị thường xấu hổ. Những người khác đi nghiêm túc thịt nướng, lại là một câu cũng không dám nói lung tung.

Ai cũng làm không rõ ràng, hai người này rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

Miêu Anh mặc dù đổi lại y phục, lại vẫn cảm giác hàn khí bức người, liền vây quanh thịt nướng lô hỏa sưởi ấm. Một mặt sưởi ấm, còn vừa dùng khăn mặt lau điện thoại di động của mình.

Nhìn thấy Miêu Anh mân mê điện thoại, Triệu Ngọc cũng đem điện thoại di động của mình lấy ra xem xét, cũng may đơn vị phát ra điện thoại đều có chống nước công năng, xem xét phía dưới cũng không lo ngại.

Bất quá, kể từ đó, Triệu Ngọc không khỏi càng thêm nghi hoặc, đến cùng. . . Cái này "Khôn" quẻ sẽ xuất hiện ở nơi nào đâu? Đến cùng có thể hay không ra cái đại sự gì?

Ai ngờ, hắn vừa mới nghĩ như vậy, điện thoại vậy mà tút tút mà vang lên. Mở ra xem, nguyên lai là cục cảnh sát tổng bộ truyền đến một đầu khẩn cấp thông tri.

Kết quả, không riêng gì Triệu Ngọc, hiện trường tất cả đội viên điện thoại, đều tại cùng thời khắc đó vang lên, mà lại truyền đến đều là cùng một cái tin tức:

"Các đơn vị xin chú ý, hiện tiếp vào khẩn cấp báo án thông tri, Dung Dương khu phát sinh cấp một sự kiện, mời toàn thể tổ trọng án thám viên khẩn cấp chạy tới cục cảnh sát tổng bộ đợi mệnh. . ."

Cái gì?

Cấp một sự kiện?

Giống Triệu Ngọc, Lan Bác còn có Lý Bối Ny dạng này vừa đi làm không lâu thám viên, căn bản không rõ cấp một sự kiện là có ý gì?

Triệu Ngọc đang muốn hỏi một chút, Miêu Anh điện thoại bỗng nhiên vang lên. Nghe về sau, Miêu Anh biểu lộ lập tức trở nên nghiêm túc, bởi vậy có thể thấy được, gọi điện thoại cho nàng hẳn là một vị nào đó lãnh đạo, hơn nữa còn là chuyện rất trọng yếu.

"Được rồi, Loan cục trường, chúng ta lập tức tiến về hiện trường!" Thẳng đến nói xong câu này, Miêu Anh mới đem điện thoại quải điệu.

"Làm sao rồi, Miêu tổ trưởng?" Trương Diệu Huy gấp rút hỏi, "Ta đi làm đã nhiều năm như vậy, cho tới bây giờ chưa từng gặp qua cái gì cấp một sự kiện đâu!"

"Đúng vậy a!" Tiểu Lưu sợ hãi thán phục, "Rốt cuộc xảy ra cái đại sự gì a?"

"Chậc chậc. . ." Miêu Anh hơi có vẻ lắc đầu bất đắc dĩ , đạo, "Không có ý tứ, xem ra, chúng ta nấu cơm dã ngoại là ăn không thành! Hiện tại tiếp vào thông tri, Ngọc Hoa đường Tần Sơn ngân hàng lọt vào lưu manh cướp bóc, chúng ta phải lập tức đi tới xử lý một chút!"

Cái gì?

Cướp ngân hàng! ?

Đám người không khỏi trợn mắt hốc mồm, mà Triệu Ngọc càng là giật mình một cái, ai? Ngọc Hoa đường Tần Sơn ngân hàng? Cái tên này, làm sao nghe được như thế quen tai đâu?

"Ta két, thật đúng là sự kiện lớn còn?" Lan Bác kinh ngạc nói, "Còn tưởng rằng cướp ngân hàng chỉ có trong phim ảnh mới có đâu! Thật sự là càn rỡ a! Miêu tổ trưởng, hiện tại cái gì tình huống?"

"Tình huống cụ thể còn không biết, lưu manh cũng đã chạy, " Miêu Anh

một bên thu dọn đồ đạc, một bên trả lời, "Theo Loan cục trường nói, giặc cướp nhóm không có cướp bóc quầy hàng, cũng không có cướp bóc kim khố, mà là cướp bóc ngân hàng tủ sắt. . ."

Ai ngờ, nghe xong lời này, Triệu Ngọc chợt ác ác ác kêu lên, giống như gà trống gáy minh. Bởi vì đặc biệt kích động, quần áo còn từ trên chạc cây rớt xuống, vừa vặn tiến vào đống lửa!

Ác ác ác. . .

Triệu Ngọc giật nảy mình, tranh thủ thời gian dùng chạc cây một trận loạn chọn.

"Cẩn thận!" Lý Bối Ny vội vàng đưa tay níu lại góc áo, đem quần áo rút ra. Còn tốt, bởi vì trên quần áo có nước, cũng không đốt, chỉ là bị than củi nhuộm đen.

"Ta mẹ nó nãi nãi gấu!" Triệu Ngọc tức giận mắng lên,

Hắn hoảng thủ hoảng cước chạy đến Miêu Anh trước mặt, gấp rút hỏi, "Ngươi. . . Ngươi nói cái gì? Tủ sắt?"

"Đúng vậy a! Thế nào?"

Miêu Anh trả lời thời điểm, đôi chân dài một mực làm bộ dự đánh, sợ Triệu Ngọc lại phát cái gì thần kinh? Chẳng những Miêu Anh mặt mũi tràn đầy không hiểu, cái khác đồng đội càng là làm không rõ ràng, Triệu Ngọc tại sao lại kích động như thế?

"Ái chà chà, ta nói kém chỗ nào đâu!" Triệu Ngọc hai tay hung ác đập đùi, vẻ mặt cầu xin quát, "Ái chà chà, tiền của ta a! Đào tiên sinh cho ta kia 20 vạn cũ tiền giấy tiền chuộc, bị ta tồn tại ngân hàng tủ sắt! Ái chà chà, làm sao lại như thế xúi quẩy?"

"A! ? Không thể nào?" Đám người mắt lớn trừng mắt nhỏ, Miêu Anh bận bịu an ủi, "Triệu Ngọc, ngươi nghe rõ ràng, ta nói thế nhưng là Ngọc Hoa đường Tần Sơn ngân hàng!"

"Nói nhảm!" Triệu Ngọc khóc không ra nước mắt, "Liền Ngọc Hoa đường nhà kia ngân hàng có tủ sắt nghiệp vụ, ta đương nhiên tồn chỗ ấy! Thảm đi. . . Thảm đi. . . Tiền của ta nha! Ta tiểu tâm can nha! Ai? Ta nói mấy anh em, các ngươi còn thất thần làm gì? Nhanh, đi a! Đi xem một chút a? Tiền của ta a. . . Ô ô. . ."

Triệu Ngọc giậm chân đấm ngực, đau lòng nhức óc, không biết, còn tưởng rằng hắn đây là cho ai phát tang phúng đâu!

. . .

Tại mọi người lái xe tiến về Ngọc Hoa đường trên đường, Triệu Ngọc vẫn ở vào một mảnh lo lắng cùng phân loạn bên trong.

Thật sự là quá kỳ hoa!

Tại sao có thể có kỳ ngộ như vậy?

Chẳng lẽ. . . Cái gọi là sự kiện lớn, chỉ chính là ta tiền bị người đoạt?

Nha. . .

Trong khoảnh khắc, hắn nhớ tới quẻ văn đến, "Khôn Đoái" quẻ a thế nhưng là, ngoại trừ "Khôn" còn có đại biểu cho tiền tài "Đoái" đâu! Xem ra, lần này, thật là muốn hao tài đi! ?

Hệ thống a, ngươi. . . Quá thiếu đạo đức, nếu là sớm biết cùng chúng ta an toàn của mình không quan hệ, ta tội gì cùng Miêu Anh múc nước chiến đâu? Như thế rất tốt, lúc đầu thật vất vả cùng Miêu Anh thành lập hữu nghị thuyền nhỏ, nói lật liền mẹ nó lật ra!

Ai!

Lương Hoan cũng thế, mang cái gì hùng hài tử đến? Súng đồ chơi còn mang tia hồng ngoại nhắm chuẩn, gia hỏa này. . .

Lúc đầu, Triệu Ngọc còn muốn cùng Miêu Anh thương lượng một chút, Triệu Khánh cùng bánh gatô sự tình, nhưng là bởi vì vừa rồi kia vừa ra chuyện ngoài ý muốn về sau, các đội hữu đã đem hai người bọn họ tách rời ra, hiện tại Triệu Ngọc đang ngồi ở Lan Bác trên xe.

Bất quá, Triệu Ngọc cảm thấy, liên quan tới Triệu Khánh sự tình, vẫn là không thể buông tha bất luận cái gì một khả năng nhỏ nhoi, mà lại, hiện tại đã qua một ngày, thời gian kéo càng dài, cái kia bánh gatô liền càng khó tìm.

Đã mình bây giờ muốn đi xử lý cướp bóc án, không có thời gian đi thăm dò, vậy không bằng thông báo cho Liêu Cảnh Hiền một chút, để hắn nói cho những cái kia tổ chuyên án người đi.

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc không dám lãnh đạm, lập tức đem bánh gatô sự tình gửi đi cho Liêu Cảnh Hiền. Nhưng mà, không biết Liêu Cảnh Hiền lại làm gì đi? Tin tức phát xong về sau, giống như đá chìm đáy biển, cũng không thấy nữa hồi âm.

"Móa, có ý tứ lúc này!" Trên xe, Lan Bác một mặt lái xe, một mặt hưng phấn nói, "Thế mà toát ra cướp ngân hàng chuyện như vậy đến! Các ngươi nói, cái này Đường Triệu Long có phải hay không sao chổi a? Vừa tới Dung Dương phân cục, liền toát ra nhiều như vậy nhiễu loạn!"

"Đúng vậy a!" Tiểu Lưu thở dài, "Làm hại chúng ta ngay cả thịt nướng đều ăn không thành!"

"Cũng không biết, đám bắt cóc lợi hại hay không? Quá khứ thời gian dài

như vậy, có phải hay không đã bắt được đều?" Lan Bác suy đoán, "Tiểu Lưu, ngươi nhanh từ mạng nội bộ bên trên điều tra thêm, nhìn người chết không? Nếu là người chết, vậy chúng ta mấy ngày sắp tới, liền khỏi phải nghĩ đến về nhà!"

"Ừm. . ." Tiểu Lưu điền mật mã vào về sau, không bao lâu liền điều ra mới nhất tình tiết vụ án, nhưng mà, chỉ nhìn như vậy vài lần, nét mặt của hắn lại thay đổi, kinh nghi bất định nói, "Ai u, không. . . Rất không thích hợp con a?"

"Cái này có cái gì đúng hay không sức lực?" Lan Bác thúc giục, "Ta hỏi ngươi đến cùng chết hay không người?"

"Không có chết sống người. . . Nhưng là. . . Nhưng đã chết —— người chết! !"

Nghe được tiểu Lưu cái này không hợp Logic, Lan Bác cùng Triệu Ngọc đều là cảm thấy không hiểu thấu. Nhưng mà, đương Triệu Ngọc bỗng nhiên liên tưởng đến "Khôn" quẻ về sau, vẫn không khỏi đến dâng lên một cỗ chẳng lành cảm giác. . .

Chương 254: Chương 254: Kỳ quặc thi thể

Chương 254: Kỳ quặc thi thể

Toàn bộ Ngọc Hoa đường đều tại Dung Dương khu bên trong phạm vi quản hạt, ở trên con đường này xuất hiện ngân hàng cướp bóc án, tự nhiên về Dung Dương phân cục tổ trọng án xử lý.

Căn cứ Loan cục trường chỉ thị, Miêu Anh cũng không về cục cảnh sát phục mệnh, mà là mang theo nấu cơm dã ngoại các đội viên trực tiếp chạy tới hiện trường phát hiện án.

Bất quá, bởi vì bọn họ đã chui vào sâu trong núi lớn, cho dù tăng nhanh tốc độ, cũng đầy đủ dùng hơn một giờ mới khó khăn lắm đuổi tới.

Đối với hài hòa ổn định Tần Sơn thị tới nói, cướp ngân hàng tuyệt đối là một kiện đặc biệt lớn tin tức! Đương Miêu Anh bọn người đuổi tới hiện trường thời điểm, ngân hàng phụ cận đã mặt trong ba tầng ba tầng ngoài giới nghiêm, ngoại trừ phá án nhân viên cảnh sát bên ngoài, những người khác hết thảy không được đi vào.

Rất nhiều nghe hỏi chạy tới truyền thông, cũng chỉ có thể tại phía ngoài nhất làm một chút suy đoán tính đưa tin, ai cũng không biết, trong ngân hàng đến cùng xảy ra chuyện gì?

Cùng Triệu Ngọc suy đoán đồng dạng, khi hắn đi theo Miêu Anh tiến vào ngân hàng nội bộ về sau, ngoại trừ những cái kia quen thuộc thám

viên bên ngoài, hắn còn chứng kiến một người quen cũ —— Đào tiên sinh!

Đào tiên sinh là Tần Sơn ngân hàng cổ đông, cũng là năm đó khởi đầu ngân hàng nguyên lão một trong, ngân hàng xảy ra chuyện lớn như vậy, hắn đâu có không trình diện lý lẽ?

Nói đến, cũng là ngay thẳng vừa vặn, Triệu Ngọc 20 vạn cũ tiền giấy, đúng lúc là Đào tiên sinh tặng cho hắn. Triệu Ngọc đem tiền tồn đến Đào tiên sinh ngân hàng, kết quả, hiện tại ngân hàng lại bị cướp! Cái này trung quan hệ, thật sự là cắt không đứt lý còn loạn.

Bất quá, Đào tiên sinh đang tiếp thụ cảnh sát hỏi thăm, cũng không có lưu ý Triệu Ngọc đến.

Đối với Dung Dương phân cục tới nói, hiện tại chính là thời buổi rối loạn. Theo lý thuyết, cái thứ nhất đến hiện trường điều tra, hắn là đội trưởng Lưu Trường Hổ mới đúng!

Nhưng mà, Lưu Trường Hổ cùng Mao Vĩ hiện tại cũng tại bệnh viện, mà Miêu Anh vừa vặn xin phép nghỉ, cho nên, chủ quản hình sự trinh sát công tác Loan cục trường chỉ có thể cố mà làm, tự thân lên trận.

Bất quá, vị này kinh nghiệm phong phú nữ cục trưởng cũng là già hình sự trinh sát xuất thân, tại hiện trường chỉ huy nhược định, đã đem nhiệm vụ tất cả đều bàn giao xuống dưới. Thám viên nhóm một mặt đi lần theo hung thủ, một mặt hoàn nguyên hiện trường, kỹ càng điều tra vụ án phát sinh trải qua, mà giám chứng khoa cũng ngay tại cực lực tìm kiếm lấy tương quan chứng cứ.

Nhìn thấy Miêu Anh rốt cục chạy đến, Loan cục trường cũng là nhẹ nhàng thở ra, lập tức chào đón đối nàng nói ra:

"Miêu Anh đồng chí, ngươi có thể tính đến rồi! Ta vừa mới tiếp vào

Đường cục trưởng chỉ lệnh, bởi vì trong cục tình huống đặc thù, hiện tại đặc nhiệm mệnh ngươi làm lần này vụ án quan chỉ huy, a, b hai tổ nhân viên cảnh sát toàn về ngươi đến điều động, mời các ngươi mau chóng đem bản án phá án và bắt giam, đem giặc cướp tróc nã quy án!"

"Vâng!" Miêu Anh lập tức đánh cái cúi chào, "Mời lãnh đạo yên tâm, cam đoan hoàn thành nhiệm vụ!"

Loan cục trường thỏa mãn nhẹ gật đầu, lúc này mới đem vụ án phát sinh trải qua cho bọn hắn nói một lần.

Buổi trưa hôm nay 12 giờ 05 phút, một đám che mặt lưu manh bỗng nhiên xông vào ngân hàng, bọn hắn cầm trong tay shotgun cùng súng săn, tại chỗ khống chế đại đường bảo an, khách hàng cùng nhân viên công tác.

Nhưng kỳ quái là, bọn hắn cũng không có cướp bóc quỹ diện bên trên tiền mặt, cũng không có đi cày tiền kho chủ ý, mà là lựa chọn ở vào đại sảnh phía Tây, cùng kim khố song song tủ sắt chuyên kho.

Bọn hắn lợi dụng thủ đoạn bạo lực cưỡng ép mở ra hơn mười tủ sắt, đồng thời có mang tính lựa chọn cướp đi trong hòm sắt vật phẩm quý giá!

Tủ sắt tồn trữ, là Tần Sơn ngân hàng 10 năm trước mở một hạng nghiệp vụ. Nó mục đích, liền là ngân hàng cho khách hàng cung cấp một cái an toàn chứa đựng không gian, gửi lại những khách chú ý vật phẩm quý giá, dùng cái này kiếm lấy tiền thuê.

Loại nghiệp vụ này ở trong nước kỳ thật cũng không phổ biến, các ngân hàng lớn đều không có, chỉ có một ít tư gia ngân hàng mới có này nghiệp vụ.

Tần Sơn ngân hàng tủ sắt, xây ở một gian hơn 80 mét vuông, có độ cao

các biện pháp an ninh trong mật thất. Lui tới tồn lấy vật phẩm khách hàng, đều có độ cao tư mật tính, trong mật thất là không thiết quay phim thăm dò.

Khách hàng tại tồn lấy vật phẩm thời điểm, cũng sẽ không an bài những người khác ở đây.

Nói một cách khác, ngoại trừ khách hàng bản nhân, ai cũng không biết hắn trong hòm sắt, đến cùng thả thứ gì?

Những khách chú ý tại đăng ký về sau, chỉ cần nắm giữ hai dạng đồ vật là được, một cái là chìa khoá, một cái là mật mã, chỉ cần có hai thứ đồ này, liền có thể tới đây tồn lấy.

Tủ sắt cũng có phân chia lớn nhỏ,

Không gian càng lớn dong Kim Việt cao. Liền lấy Triệu Ngọc cái kia bao da tới nói, hắn chỉ có thể lựa chọn một trong đó hào tủ sắt, tiền thuê mỗi tháng muốn giao nộp gần 300 nguyên. Có thể nói có giá trị không nhỏ.

Bởi vì trước kia không có tiền lệ, đây cũng là Tần Sơn trong lịch sử thứ nhất lên ngân hàng tủ sắt bị cướp sự kiện.

Chính là bởi vì dạng này, sự kiện lần này cũng là dị thường khó giải quyết. Những cái kia tủ sắt đều thuộc về người tư ẩn, một phương diện, ngân hàng không biết giặc cướp đến cùng cướp đi thứ gì? Thứ hai, tương lai liên lụy đến bồi thường tổn thất phương diện, ngân hàng cũng đứng trước lớn lao phiền phức, một khi khách hàng đầy trời tác giá, bọn hắn muôn vàn khó khăn bồi giao!

Mặc dù chỉ có chỉ là mười cái tủ sắt bị cướp, nhưng chân chính treo lên kiện cáo đến, ngân hàng thậm chí đều có đứng trước đóng cửa khả năng!

Chính vì vậy, Đào tiên sinh hiện tại là lòng nóng như lửa đốt, cầu trông mong cảnh sát có thể ngay đầu tiên bắt được giặc cướp, đem tổn thất vật phẩm cứu giúp trở về.

Đương nhiên, Triệu Ngọc so Đào tiên sinh càng thêm lòng nóng như lửa đốt, bên này còn không có nghe xong kỹ càng vụ án phát sinh trải qua, hắn liền vội không dẫn nổi đi tới tủ sắt kho xem xét.

Không biết là cố ý thiết kế vẫn là thế nào, trong mật thất ánh đèn hơi có vẻ lờ mờ, lộ ra một cỗ âm trầm chi khí.

Giờ này khắc này, mật thất bên trong một mảnh hỗn độn, trên mặt đất khắp nơi tán lạc các loại đồ vật, trong đó, có không ít hộp trang sức tử, tinh xảo cái rương, còn có một số lẻ tẻ châu báu ngọc khí.

Có thể là lưu manh cướp bóc thời điểm, động tác tương đối thô bạo, có một chuỗi dây chuyền trân châu thậm chí bị kéo đứt trên mặt đất, to như hạt đậu trân châu tán lạn đến khắp nơi đều là.

Giám chứng khoa các đồng nghiệp ngay tại nơi này cẩn thận từng li từng tí thu góp chứng cứ, làm người đứng đầu Vương Tâm khoa trưởng tự nhiên cũng tại.

Nhưng mà, để Triệu Ngọc ngoài ý muốn chính là, vật chứng thu thập viên môn tất cả đều là một bộ biểu lộ ngưng trọng bộ dáng, hiện trường không có người nói chuyện, có vẻ hơi kiềm chế.

Mà lại, lấy Vương Tâm khoa trưởng cầm đầu, mấy tên thu thập viên tất cả đều vây quanh ở trong đó một mặt két sắt trước, ngay tại cẩn thận tra xét cái gì!

Triệu Ngọc cũng không có quá mức chú ý, mà là tranh thủ thời gian đi tới mình cất giữ cũ tiền giấy két sắt trước. Kết quả chỉ nhìn một chút, hắn liền cảm giác trong lòng thật lạnh, hơi kém không có bất tỉnh ở nơi

đó.

Nhưng thấy mình két sắt quả nhiên cũng bị lưu manh cho cạy mở, ở vào một loại nửa mở ra trạng thái.

Ai u!

Đám này Thiên Sát lưu manh! Nơi này có mấy trăm cái ngăn tủ, các ngươi liền mở ra mười cái, thế mà liền có ta, ta hận các ngươi! Các ngươi cho lão tử chờ lấy, nhìn ta không đem các ngươi bắt ở. . .

Triệu Ngọc ngay tại kích động nghĩ đến, tay lại không tự chủ được mở ra ngăn tủ. Nhưng mà, để hắn kinh ngạc chính là, Đào tiên sinh cho hắn cái kia bao da, vậy mà hoàn hảo không chút tổn hại cất đặt tại trong tủ chén, hơn nữa còn là giống như trước kia căng phồng.

Ta đi. . .

Không thể nào?

Hắn tranh thủ thời gian khom người, đem bao da mở ra xem xét, kết quả, tiền bên trong cũng là một chút không nhúc nhích!

Ai u, ta nhỏ cái nãi nãi gấu. . .

Một nháy mắt, Triệu Ngọc cảm giác lộn xộn, làm sao có thể chứ? Đối mặt với nhiều tiền như vậy, lưu manh thế mà thờ ơ?

Cái này. . .

Có chút không hợp Logic a?

Chẳng lẽ. . . Đám bắt cóc chướng mắt ta cái này 20 đến vạn? Ngại ít?

"Uy! Triệu Ngọc!" Lúc này, Vương Tâm khoa trưởng thấy được Triệu Ngọc động tác, vội vàng mở miệng ngăn lại, "Chớ lộn xộn a ngươi! Nơi này là hiện trường phát hiện án, đừng quấy rối nha!"

"Ta. . . Ta đây là!" Triệu Ngọc chỉ vào trong ngực bao da, nói, "Ta cũng ở nơi này tồn đồ vật!"

"Ai u, làm sao chỗ đó đều có ngươi nha. . ." Vương Tâm khoa trưởng cau mày nói, "Ngươi đi mau, chúng ta bên này chính loạn đây! Đồ vật nhất định phải buông xuống a, phía trên kia nói không chừng sẽ có vân tay!"

"Tốt tốt tốt. . ." Triệu Ngọc tự nhiên biết ở trong đó lợi hại, mau đem bao da một lần nữa thả lại trong tủ bảo hiểm.

Nha. . .

Thả xong bao da, Triệu Ngọc lúc này mới nhớ tới, những này thu thập viên vì sao lại biểu lộ ngưng trọng như thế rồi? Nghe tiểu Lưu nói, vụ án ghi chép bên trên viết, tại kho bảo hiểm bên trong, vậy mà xuất hiện một bộ kỳ quặc thi thể!

Triệu Ngọc tự nhiên cảm thấy phi thường kỳ quái, vì cái gì, sẽ đột ngột đến toát ra một cỗ thi thể đến đâu?

Chẳng lẽ. . . Là giặc cướp nhóm chia của không đồng đều, lên nội chiến?

Mang lòng hiếu kỳ mãnh liệt, Triệu Ngọc cẩn thận từng li từng tí đi tới Vương Tâm bọn người trước mặt. Kết quả, khi hắn rốt cục thấy rõ ràng cỗ thi thể kia bộ dáng về sau, vẫn không khỏi đến dọa run một cái. . .

Chương 255: Chương 255: Có chuẩn bị mà đến

Chương 255: Có chuẩn bị mà đến

Cỗ kia cuộn mình thi thể so Triệu Ngọc trong ấn tượng thi thể thì nhỏ hơn nhiều, mà lại thi thể là màu đen, nhìn qua càng giống là một loại nào đó đã phát nấm mốc thịt thối.

Càng quỷ dị chính là, thi thể bị chứa ở một cái chân không đóng gói túi ny lon lớn bên trong, tựa như siêu thị buôn bán đóng gói thực phẩm như thế, bên trong không khí đã bị rút khô, toàn bộ thân thể nổi bật ra, hiện lên một loại băng lãnh cứng rắn trạng thái.

Thi thể kia là nghiêng người cuộn mình, cháy đen đầu lâu mặc dù bị cánh tay vây quanh, nhưng cũng lộ ra nửa bên gò má, bên trong tóc cũng là có thể thấy rõ ràng, nhìn qua đã quỷ dị lại doạ người!

Thẳng đến lúc này, Triệu Ngọc mới hoàn toàn minh bạch, tiểu Lưu nói tới, không có chết sống người, mà chết rồi người chết ý tứ.

"Triệu Ngọc a, ta không phải nói, ngươi trước không muốn vào đến nha. . ." Vương Tâm xem xét Triệu Ngọc tiếp cận thi thể, vội vàng mở miệng ngăn lại.

"Vương khoa trưởng. . . Cái này. . . Chuyện gì xảy ra a?" Triệu Ngọc trừng mắt mắt to, đặc biệt nghĩ mãi mà không rõ, "Nhỏ như vậy, chẳng lẽ. . . Đó là cái hài tử?"

"Ngọc ca, không phải hài tử, là cái lão nhân!" Một bên Hồ Bân giải thích nói, "Thi thể tại bị cất vào chân không túi trước đó hẳn là bị xử lý qua, cho nên nhìn qua muốn so thi thể nhỏ!"

"Kia. . . Như thế nào là hắc?" Triệu Ngọc lại hỏi.

"Mục nát thôi!" Hồ Bân lại lần nữa giải thích, "Mặc dù thi thể bị chân không tố che lại, nhưng trong thi thể vi khuẩn vẫn là sẽ khiến hư thối cùng biến chất! Chỉ bất quá, hư thối trình độ muốn so không có đóng gói nhỏ hơn một chút! Mà lại, nhìn bộ dạng này, thi thể niên kỉ đầu cũng không ngắn!"

"Cướp ngân hàng lưu manh, tại sao muốn quẳng xuống như thế một cỗ thi thể đâu?" Triệu Ngọc vẫn không thể lý giải.

"Hẳn không phải là đám bắt cóc buông xuống a, " Vương Tâm một mặt tiếp tục công việc, một mặt nói với Triệu Ngọc, "Từ hiện trường đến xem, hẳn là. . . Là trong tủ bảo hiểm chứa đựng. . ."

"Cái gì! ?" Triệu Ngọc sắp lộn xộn, cảm giác càng phát ra không thể tưởng tượng nổi, "Không thể nào? Trong tủ bảo hiểm thả thi thể? Ai biến thái như vậy? Không thối sao?"

"Chân không đóng gói là có thể ngăn cách mùi, mà lại thi thể còn chứa ở một cái bịt kín trong rương hành lý, ầy. . ." Hồ Bân chỉ vào thi thể phụ cận một cái tay hãm túi du lịch nói, "Từ lôi kéo trên dấu vết nhìn, rương hành lý này là từ trong tủ bảo hiểm kéo túm ra! Nói cách khác, thi thể trước bị chân không tố phong, sau đó cất vào rương hành lý, cuối cùng lại sắp đặt tại trong tủ bảo hiểm! Ba tầng phòng hộ, người bên ngoài căn bản cảm thấy không ra dị dạng!"

Theo Hồ Bân chỉ, Triệu Ngọc nhìn thấy một cái ở vào đông đảo két sắt tầng dưới chót hình chữ nhật đại hào két sắt, cửa tủ đã bị bạo lực mở ra.

Loại này ngăn tủ tiền thuê hắn là quý nhất, một năm chừng hơn ngàn dáng vẻ , người bình thường là sẽ không lựa chọn như thế lớn ngăn tủ.

Lão thiên!

Triệu Ngọc chưa phát giác cảm thấy hàn khí bức người, lông tơ đứng thẳng!

Ai có thể nghĩ tới, ngay tại cái này trong tủ bảo hiểm, vậy mà lại tồn phóng một bộ chân không tố phong thi thể! ?

. . .

Mấy phút sau, làm thay mặt đội trưởng Miêu Anh cũng tiến vào tủ sắt trong kho tra ra tình huống. Mặc dù đã biết được tình tiết vụ án trải qua, nhưng nhìn thấy quỷ dị như vậy thi thể, nàng cũng không chịu được đổi sắc mặt, rất là không thể tưởng tượng nổi.

Bất quá, nhìn chung toàn bộ vụ án, kỳ quặc cũng không chỉ là trong tủ bảo hiểm toát ra như thế một bộ không biết cất giữ bao nhiêu năm thi thể, còn có những cái kia giặc cướp thân phận cũng là phi thường khả nghi!

Bọn hắn vì cái gì đặt vào địa phương khác không đoạt, càng muốn đoạt tủ sắt đâu?

Còn có, hiện trường có nhiều như vậy tủ sắt, nhưng bọn hắn vì cái gì chỉ cạy mở trong đó mười cái?

Mà lại, bị nổ tung trong hòm sắt còn để lại không ít tài vật, đám bắt cóc rõ ràng không có đem tất cả mọi thứ đều lấy đi, bao quát Triệu Ngọc bao da ở bên trong, thậm chí ngay cả nhúc nhích cũng không!

Chẳng lẽ. . . Những này giặc cướp không riêng gì đến giựt tiền? Bọn hắn

còn mục đích gì khác? Như vậy. . . Bọn hắn cùng cỗ kia chân không thi thể có phải hay không có quan hệ gì? Bọn hắn cố ý đem thi thể lật ra đến, lưu cho cảnh sát nhìn?

Đây rốt cuộc. . . Là vì cái gì?

Lúc này, phụ trách các lộ điều tra thám viên nhóm lần lượt cho Miêu Anh truyền đến tin tức.

Đầu tiên, căn cứ quản lý ngân hàng thuyết pháp, căn này tủ sắt kho chính là áp dụng một loại nước ngoài dẫn vào phòng trộm kỹ thuật,

Một khi có người cưỡng ép bạo trộm, kho môn liền sẽ tự động đóng, mà trong phòng không khí cũng sẽ tại mười giây bên trong dành thời gian, có thể làm lưu manh lập tức hôn mê.

Nhưng là, cướp bóc hiện trường, nên phòng trộm kỹ thuật cũng không có khởi động. Hiện đã qua kiểm tra đối chiếu sự thật chứng thực, đám bắt cóc đã sớm đem phòng trộm hệ thống nguồn điện cắt đứt. Nghe nói, cái kia nguồn điện vị trí mười phần ẩn nấp , người bình thường là sẽ không biết.

Ngoài ra, đám bắt cóc lựa chọn động thủ thời gian cũng rất có kỹ xảo, đúng lúc là ngân hàng bảo an thay ca thời gian, chẳng những trong hành lang bảo an không nhiều, ngay cả phòng quan sát cũng không có người phòng thủ.

Bởi vậy có thể thấy được, những này lưu manh tất nhiên là đã làm tốt tỉ mỉ chuẩn bị, bọn hắn đối ngân hàng nội bộ hệ thống mười phần hiểu rõ.

Bởi vậy, Miêu Anh lập tức mệnh lệnh, để thám viên nhóm trợ giúp ngân hàng phương diện cùng một chỗ tìm kiếm một chút, nhìn xem có hay không nội bộ nhân viên gây án khả năng?

Rất nhanh, ngân hàng nội bộ video theo dõi cùng người chứng kiến khẩu cung cũng điều ra tới, lưu manh hết thảy có 5 người, bọn hắn người mặc đồ rằn ri, cầm trong tay shotgun, trên mặt tất cả đều mang theo một loại dọa người mặt nạ da người.

Một lần xông tiến đại sảnh ngân hàng, bọn hắn liền đem rất nhiều nhân viên công tác khống chế được. Nổi danh ngân hàng nhân viên từng ý đồ theo vang im ắng báo cảnh, nhưng là bị một lưu manh quát lui!

Đám bắt cóc dùng người chất bức bách trong quầy nhân viên ra, sau đó đem tất cả con tin tập trung vào trong khắp ngõ ngách, hơn nữa còn đóng lại đại môn, không cho ngoại nhân tiến vào.

Sau đó, từ hai tên lưu manh trông coi, còn lại ba người thì mang theo quản lý đại sảnh trực tiếp đi tủ sắt kho.

Quản lý đại sảnh không dám phản kháng, đành phải cho bọn hắn mở ra kho môn. Lại sau này, đám bắt cóc liền đem quản lý đại sảnh ngay tại chỗ buộc chặt, còn cho hắn mang lên trên một cái túi vải đen, không cho hắn nhìn thấy cướp bóc quá trình cụ thể.

Nhưng là, căn cứ quản lý đại sảnh phản ứng, khi tiến vào tủ sắt kho trước đó, thật sự là hắn nhìn thấy đám bắt cóc lấy ra xà beng, rìu các loại vật phẩm. Nhưng là, đợi đến cuối cùng áp dụng bạo trộm thời điểm, bọn hắn làm ra động tĩnh cũng không phải là đặc biệt lớn, mà lại thời gian đặc biệt nhanh, cũng liền ba năm phút không đến dáng vẻ, bọn hắn liền từ cho rời đi.

Quản lý đại sảnh bị trói đến tương đương rắn chắc, vẫn là về sau chạy tới nhân viên thay hắn lỏng buộc.

Nghe nói, những cái kia két sắt đều có tự mang phòng trộm công năng, một khi bị cưỡng ép khiêu động, liền sẽ tự động khóa bế. Theo như cái này thì, đám bắt cóc tất nhiên là đối két sắt làm qua bài tập, hết thảy đều

đã sớm chuẩn bị.

Sau đó, một đường khác phụ trách truy tung lưu manh thám viên truyền về lời nói đến, nói đám bắt cóc cướp bóc hoàn tất về sau, thừa một cỗ màu đen Ni Tang xe con chạy thục mạng.

Căn cứ truy tung biểu hiện, xe chui vào ngân hàng phụ cận một mảnh lão thành khu, hiện tại đã tìm được xe, nhưng là lưu manh đã không thấy bóng dáng.

Cư tất, kia phiến lão thành khu bốn phương thông suốt, đồng thời thiếu khuyết giám sát, trong thời gian ngắn rất khó tìm đến hữu hiệu video tư liệu.

Thám viên nhóm từ trên xe tìm được đám bắt cóc cướp bóc lúc mặc quần áo, mặt nạ, còn có shotgun, nhưng là không nhìn thấy bất luận cái gì tài vật. Bởi vậy có thể thấy được, đám bắt cóc rất có thể cải trang giả dạng, chạy thục mạng.

Miêu Anh nghe xong lập tức hạ lệnh, yêu cầu xuất động toàn viên cảnh lực phong tỏa nơi đó khu, sau đó từng nhà điều tra, một khi phát hiện nhân vật khả nghi lập tức bắt. Hơn nữa còn muốn đặc biệt chú ý những cái kia có thể chỗ giấu người, liên hạ thủy đạo cũng muốn thông tra một lần.

Ngoài ra, Miêu Anh lại yêu cầu hình ảnh chuyên gia mau chóng chế tạo ra đám bắt cóc hình dáng đặc thù, sau đó cùng kho số liệu bên trong tiến hành so với, nhìn xem có hay không có thể là kẻ tái phạm?

Còn có, giám chứng khoa bên kia phải nhanh một chút xác nhận người chết thân phận cùng nguyên nhân cái chết, nhìn xem chân không thi thể cùng cái này lên thần bí cướp bóc án đến cùng có hay không quan hệ. . .

Nhìn xem trong ngân hàng bên ngoài chúng nhân viên cảnh sát một

mảnh bận rộn, Triệu Ngọc chợt cảm thấy bó tay toàn tập!

Hắn không khỏi lại oán trách lên Kỳ Ngộ hệ thống đến, cái này đều chuyện gì a? Mình thật vất vả có thể nghỉ ngơi một chút, vậy mà lại toát ra như vậy một kiện kỳ hoa bản án đến?

Mặc dù chỉ là vừa mới tiếp xúc án này, nhưng là cho Triệu Ngọc cảm giác là, những cái kia giặc cướp nhóm tuyệt đối là có chuẩn bị mà đến, đây cũng là cùng một chỗ tỉ mỉ bày ra, dự mưu đã lâu IQ cao phạm tội!

Một khi phá án và bắt giam, tất nhiên không dễ dàng như vậy!

Mà lại, còn vô duyên vô cớ mà bốc lên một bộ chân không thi thể, không khỏi để vụ án này, càng tăng thêm quỷ dị sắc thái!

Thi thể là ai?

Trong này. . . Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Chương 256: Chương 256: Có mục đích khác?

Chương 256: Có mục đích khác?

Nắng gắt như lửa, liệt nhật đốt tâm.

Triệu Ngọc trên trán kề cận mồ hôi hột lớn chừng hạt đậu, cảm giác có chút bực bội. Hắn ngữa cổ uống cạn ròng rã một bình nước khoáng, lại vẫn là cảm thấy khát nước khó nhịn.

Giờ phút này, hắn cùng Lan Bác ngay tại lão thành khu một đầu vắng vẻ trong ngõ hẻm, điều tra chiếc kia bị cướp phỉ nhóm vứt bỏ xe con.

Mảnh này đồng dạng tràn đầy nhà trệt lão thành khu cùng tướng quân miếu một vùng hoàn toàn khác biệt, nơi đây gần như trung tâm thành phố, ở chỗ này ở lại, đều là Tần Sơn nguyên thủy nhất cư dân.

Đã từng có bao nhiêu nhà nhà đầu tư coi trọng qua mảnh đất trống này, lại bởi vì đủ loại vấn đề, từ đầu đến cuối không thể phá dỡ thành công. Từ xưa tới nay, bởi vì ảnh hưởng nghiêm trọng bộ mặt thành phố, nơi đây một mực là cái để chính phủ nhức đầu khu vực.

Giặc cướp nhóm bỏ xe địa phương, là một chỗ đã khoáng đạt lại vắng vẻ địa phương, bên cạnh còn có một con ruồi dỗ dành, xú khí huân thiên nhà vệ sinh công cộng.

Xe là một cỗ đời cũ Ni Tang, coi trọng đã đi nhiều năm rồi, xe không

gian bản thân không phải rất lớn, năm tên giặc cướp chen ở bên trong, hiển nhiên phi thường chen chúc.

Căn cứ nhân viên cảnh sát điều tra, nên ô tô thuộc về mất trộm cỗ xe, khuya ngày hôm trước vừa mới mất đi, đã báo mất giấy tờ! Rất rõ ràng, đây là giặc cướp nhóm vì gây án mà chuyên môn trộm được ô tô.

Giám chứng khoa các đồng nghiệp nói, trên xe ngược lại là phát hiện không ít vân tay, nhưng rất khó xác định là bọn cướp nhóm lưu lại. Bởi vì video theo dõi bên trên thấy rõ ràng, năm tên giặc cướp tất cả đều mang theo thủ sáo, lưu lại vân tay khả năng cũng không lớn.

Ngoài ra, ôtô nội bộ tán lạc rất nhiều đồ rắn ri, thậm chí ngay cả đám bắt cóc mang mặt nạ da người đều lưu tại nơi này. Giám chứng khoa các đồng nghiệp nhìn thấy mặt nạ về sau, không khỏi vui mừng nhướng mày, bởi vì trên mặt nạ vô cùng có khả năng tìm tới hữu hiệu da mảnh tổ chức cùng DNA.

Mở ra ô tô rương phía sau, đám bắt cóc sử dụng vũ khí cũng tất cả ở chỗ này.

Bất quá, khiến người kinh ngạc là, những này thương vậy mà tất cả đều là giả, thậm chí ngay cả mô phỏng chân thật thương cũng không tính!

Chậc chậc. . .

Thám viên nhóm đều tấm tắc lấy làm kỳ lạ, đối đám bắt cóc đảm lượng dị thường bội phục, thế mà cầm vật như vậy, đem ngân hàng người tất cả đều lừa!

Không biết tại sao, nhìn trước mắt hết thảy, Triệu Ngọc cảm giác có chút tâm phiền ý nóng nảy. Không biết là trước mấy ngày quá mệt mỏi vẫn là thế nào, hắn luôn luôn không cách nào tập trung tinh lực, không thể có hiệu suy nghĩ vấn đề.

Trong mơ hồ, hắn cảm giác trước mắt cướp bóc án có chút không quá bình thường, giống như có rất nhiều địa phương nói không thông giống như.

Nói ví dụ, nếu như chính hắn chính là giặc cướp, như là đã đắc thủ, tự nhiên là muốn chạy đến càng xa càng tốt? Lại vì cái gì sẽ chạy đến nơi đây đến đâu? Nơi đây khoảng cách bị đánh cướp ngân hàng cơ hồ là liên tiếp, lái xe lời nói, khả năng ngay cả một phút đều không dùng đến.

Những người này. . . Đến cùng là thế nào nghĩ?

Là nơi này có cái gì có thể giấu kín bọn hắn địa phương? Vẫn là bọn hắn cùng chặt tay án Lý Đan đồng dạng, căn bản là ở chỗ này? Chẳng lẽ, đám bắt cóc hiện tại vẫn chưa đi xa?

"Sẽ không, sẽ không, tuyệt đối sẽ không!" Ai ngờ, đương Triệu Ngọc cùng Lan Bác tiến hành sau khi trao đổi, Lan Bác lại rất mau đưa ý nghĩ của hắn phủ định, "Ngọc ca, ngươi không biết, tại chúng ta trước đó, dân cảnh môn đã thả cảnh khuyển tới truy tung qua! Nghe nói, mùi rất phát tán, cảnh khuyển đuổi tới khu náo nhiệt liền truy không nổi nữa! Nói cách khác, đám bắt cóc là chia ra chạy trốn, tuyệt đối đã không ở nơi này!"

Nha. . .

Thì ra là thế. . .

"Những y phục này. . ." Lan Bác lại chỉ vào trong xe quần áo nói, "Đều là giặc cướp nhóm cướp bóc ngân hàng lúc mặc. Đã bọn hắn vứt bỏ tại trên xe, nói rõ bọn hắn đã đổi lại khác quần áo.

"Ngọc ca. . . Ngươi nhìn, nơi này không có bất kỳ cái gì giám sát thăm dò, bọn hắn ở chỗ này đổi quần áo, có khả năng sẽ cải trang giả dạng

một phen, nếu như bọn hắn thay đổi người bình thường thường phục, chờ bọn hắn từ nơi này ra ngoài, lại một lần nữa xuất hiện đang theo dõi bên trong thời điểm, chúng ta sẽ rất khó nhìn ra cái nào mới là giặc cướp đến rồi!"

"Nha. . . Con bà nó là con gấu!" Triệu Ngọc không phục gắt một cái, nói, "Xem ra, bọn gia hỏa này đã sớm diễn luyện qua không ít lần, tuyệt đối là có chuẩn bị mà đến a!"

"Bất quá. . ." Lan Bác suy nghĩ nói, "Nếu như chúng ta có thể đem từng cái giao lộ giám sát tìm tới, từng cái xem xét, ta cảm thấy, vẫn là phải có thể đem bọn hắn tìm ra! Đầu tiên,

Đoạn thời gian đó đúng lúc là ăn cơm trưa thời gian, từ lão thành khu ra người chắc chắn sẽ không rất nhiều, dần dần thẩm tra nhất định sẽ có kết quả; thứ hai, đám bắt cóc bất kể thế nào cải trang cách ăn mặc, đoạt nhiều đồ như vậy, dù sao cũng phải có cái túi đeo lưng cái gì a? Cho nên, hắn là có thể điều tra ra. . ."

Mặc dù Triệu Ngọc liên tiếp gật đầu, thế nhưng là trong lòng luôn cảm thấy thiếu sót thứ gì?

Chẳng lẽ. . . Là bởi vì chính mình 20 vạn không có bị cướp gây?

Phải biết, ngân hàng trong hòm sắt cất giữ đều là vật phẩm tư nhân, cho đến bây giờ, ai cũng không biết đám bắt cóc đến cùng đều đoạt thứ gì?

Bọn hắn đã ngay cả mình 20 vạn cũ tiền giấy đều chướng mắt, như vậy sẽ còn đoạt thứ gì? Muốn vạn nhất, bọn hắn căn bản cái gì đều không có đoạt, chỉ là đem hiện trường làm thành một đoàn hỗn loạn dáng vẻ đâu?

Biết sao?

Cướp ngân hàng không phải là vì tiền? Mà là có mục đích khác! ?

Chậc chậc. . .

Trong khoảnh khắc, Triệu Ngọc không khỏi liền nghĩ tới hệ thống mở ra "Khôn Cấn" quẻ đến, từ quẻ tượng bên trên nhìn, tiền của mình bảo vệ, nói rõ "Cấn" quẻ không lo.

Thế nhưng là. . ."Khôn" quẻ đâu? Chẳng lẽ hôm nay cướp ngân hàng sự kiện, liền là "Khôn" quẻ đại biểu sự kiện lớn? Hay là. . . Là chỉ kho bảo hiểm bên trong cỗ kia chân không thi thể! ?

. . .

Đột nhiên phát sinh như thế cùng một chỗ ngân hàng đại kiếp án, tự nhiên là chấn động toàn bộ Tần Sơn, gây nên mọi người độ cao chú ý.

Tần Sơn thị từ trước trường trì cửu an, thái thái bình bình, cực ít sẽ xuất hiện loại này cướp ngân hàng đại án. Thị cấp lãnh đạo tiếp vào báo cáo về sau, tự nhiên là cao độ coi trọng, lập tức hạ lệnh tăng lên toàn bộ thành thị đề phòng đẳng cấp, tại các lộ miệng bắc cửa ải, nghiêm tra khả nghi phần tử.

Nhưng là, mặc kệ bên ngoài là như thế nào đại động tác, phụ trách phá án và bắt giam án này nhiệm vụ chủ yếu, vẫn là rơi vào Dung Dương phân cục trên đầu.

Toàn bộ đến trưa, nhưng làm Dung Dương phân cục chúng nhân viên cảnh sát vội vàng, mọi người một mực ở vào phấn khởi trạng thái, chạy ngược chạy xuôi, tra cái này tra kia, tất cả đều là một bộ sứt đầu mẻ trán, lửa công tâm bộ dáng.

Thẳng đến màn đêm buông xuống thời điểm, thám viên nhóm lúc này mới hoàn thành điều tra lấy chứng công việc, quay lại Dung Dương phân cục xử lý. Bọn hắn tự nhiên không có thời gian nghỉ ngơi, vừa về tới cục

cảnh sát liền lập tức mở khẩn cấp phân tích án tình hội.

Làm người đứng đầu đại cục trưởng tới nói, Đường Triệu Long cũng giống là kinh ngạc đầu óc đồng dạng, không biết nên như thế nào cho phải!

Vừa đến, vị này từ huyện cục điều tới cục trưởng chưa bao giờ kiến thức lớn như thế chiến trận, lộ ra bó tay bó chân, không biết làm sao; thứ hai, hôm qua ở cục cảnh sát văn phòng kinh lịch trận kia gần như nháo quỷ sự kiện, một mực để tâm hắn có sợ hãi, hoảng loạn.

Hắn chỗ đó gặp được dạng này dọa người sự tình? Trước mắt bao người, lại có đồ vật dùng cái chén ném hắn, hơn nữa còn đập đầu hắn, cảm giác này, thật sự là quá kinh khủng!

Bất quá, còn tốt có kinh nghiệm phong phú Loan cục trường tương trợ, Loan cục trường mang theo hắn lại là tiếp đãi thượng cấp lãnh đạo, lại là hội kiến ngân hàng cổ đông, xử lý đến trấn định tự nhiên, lúc này mới thay Đường Triệu Long giải lớn vây.

Chính là bởi vì dạng này, có trong hồ sơ tình cảm tích sẽ lên, cũng cơ bản đều là từ Loan cục trường đang bố trí công việc, Đường Triệu Long chỉ là một vị gật đầu biểu thị đồng ý, cuối cùng lại nói vài câu cổ vũ mà thôi.

Những người lãnh đạo vừa đi, phân tích hội lúc này mới rốt cục tiến vào chính đề.

Hội nghị tự nhiên do Miêu Anh tổ trưởng chủ trì, đây cũng là Miêu Anh lần thứ nhất tại Dung Dương phân cục chỉ huy bản án, bất quá, nàng dù sao tại đội trưởng trên cương vị rèn luyện nhiều năm, giờ phút này cũng là lộ ra lòng tin mười phần, thành thạo điêu luyện.

Tại nàng chủ trì dưới, làm phân tích án tình bạch bản lại lần nữa đứng

lên, thám viên nhóm bắt đầu căn cứ hiện hữu manh mối, đi lên tăng thêm tư liệu.

Lúc này, khoảng cách vụ án phát sinh đã qua hơn sáu giờ, mặc dù còn không có đạt được bắt được lưu manh cụ thể tin tức, nhưng là đã lần lượt truyền về không ít tin tức.

Đầu tiên, ngân hàng phương diện, đã cấp ra mấy cái người hiềm nghi danh sách. Những người này đều là quen thuộc ngân hàng nội bộ thao tác, lại thân phận người khả nghi. Nhưng là, chỉ bằng một phần danh sách cũng không thể nói rõ cái gì, còn cần tiến một bước xác minh mới được.

Ngoài ra, tại lão thành khu điều tra chúng nhân viên cảnh sát cũng là không có phát hiện bất luận cái gì khả nghi mục tiêu, bọn hắn đã mang về bộ phận video theo dõi, ngay tại dần dần loại bỏ.

Đồng thời, cũng có nhân viên cảnh sát bắt đầu dựa theo quay phim giám sát, suy luận đám bắt cóc cướp bóc trước đó hành động quỹ tích, xem bọn hắn là từ đâu tới?

Cuối cùng, giám chứng khoa cũng truyền tới tin tức, thuyết phục qua DNA so với, đã tra ra cỗ kia chân không thi thể thân phận!

Chương 257: Chương 257: Chân không nữ thi

Chương 257: Chân không nữ thi

"Người chết là nữ tính, tên là Cung Tú Trân, Tần Sơn thị đồng dương huyện người, năm nay 73 tuổi, " Miêu Anh đem trên báo cáo tin tức niệm cho mọi người nghe, "Người chết tại 3 năm trước mất tích, nghe nói, là tại mua thức ăn trên đường mất tích, gia thuộc tìm người nhiều năm không có kết quả."

Tại Miêu Anh lúc nói chuyện, thám viên nhóm đã nhận được trên điện thoại di động truyền đến tài liệu cặn kẽ.

"Không thể nào. . ." Có thám viên kinh ngạc nói, "Bà lão này bà là cái về hưu bảo vệ môi trường công nhân, kinh tế trình độ vô cùng bình thường, làm sao. . . Tại sao có thể có người giết nàng? Còn cần chân không túi gói lại, giấu đến trong tủ bảo hiểm, cái này. . . Không hợp Logic a? Báo thù! ?"

"Ta đã nhìn thấy Cung Tú Trân mất tích báo cáo!" Miêu Anh nói, "Gia thuộc nhóm nói, người chết khi còn sống cũng không cùng người kết qua oán, rất khó tưởng tượng là bởi vì báo thù!"

"Vậy thì càng không rõ!" Bành Hân lắc đầu, "Vì cái gì có người sẽ giết nàng? Chẳng lẽ. . . Thật cùng ngân hàng cái này lên cướp bóc án có quan hệ?"

"Tổ trưởng, ta điều tra!" Trương Diệu Huy nói, "Có thể đem người cất vào tố phong túi tố phong, là một loại cỡ lớn chân không đóng gói máy móc. Kia tố phong túi là sinh ra từ Hàn Quốc nhập khẩu nguyên liệu, có thể sử dụng cái này tố phong túi chân không đóng gói cơ cũng không nhiều, ta đã phái người theo vào!"

"Tốt!" Miêu Anh gật đầu, "Còn có một chút, ngân hàng tủ chứa đồ đều là có đăng ký, thế nhưng là bởi vì két sắt tính, cái này đăng ký tư liệu là nhận nghiêm ngặt bảo mật, ngoại giới không được thẩm tra. Tiểu Lưu, có kết quả sao?"

"Có , có rồi. . ." Tiểu Lưu cầm một phần văn kiện nói, "Đăng ký tên là một cái gọi Đông Vân người, nhưng là, người này đồng dạng mất tích, mà lại, đã mất tích 5 năm!"

Ai?

Nghe được tiểu Lưu, đám người không khỏi càng thêm nghi hoặc, vì cái gì, người này cũng là tên người mất tích sĩ đâu? Hai người này ở giữa, có phải hay không có quan hệ gì?

"Đông Vân?" Miêu Anh phân phó nói, "Đem hắn tư liệu niệm một cái đi!"

"Tốt!" Tiểu Lưu đem tư liệu mở ra, thì thầm, "Đông Vân, nữ, nhà ở Tần Sơn bông vải tơ lụa nhà máy ký túc xá, không nghề nghiệp, căn cứ thẻ căn cước bên trên ngày sinh, nàng năm nay hắn là 28 tuổi, mất tích thời điểm, chỉ có 23 tuổi!"

"Ừm. . ."

Đám người không khỏi lâm vào trầm tư, sự tình trở nên càng phát ra không dễ lý giải. Nếu như Đông Vân đã mất tích 5 năm, như vậy cái kia mở an toàn tủ đăng ký người là ai đâu?

"Tổ trưởng, ta kỹ càng hỏi qua kho bảo hiểm quản lý, " lúc này, Lan Bác mở miệng nói, "Hắn nói, két sắt đăng ký trên thực tế liền là một cái bài trí, chủ yếu nhất, vẫn là chìa khoá cùng mật mã.

"Kỳ thật, đến tủ sắt tồn đồ vật người, cùng bọn hắn tồn đồ vật, có rất nhiều đều là không thể lộ ra ngoài ánh sáng, ngân hàng bất quá là vì kiếm tiền, cho nên tại một số phương diện cũng liền ngầm hiểu lẫn nhau.

"Người quản lý kia nói cho ta, mặc kệ là mở tài khoản vẫn là tồn lấy vật phẩm, bọn hắn cũng sẽ không kiểm tra đối chiếu sự thật hộ khách tin tức, dù là mở trương mục người là cái nam, mà đăng ký chính là nữ nhân danh tự, cũng không quan trọng!"

"Nhìn một cái. . ." Lưu Học Sơn không khỏi lắc đầu thở dài, "Trách không được ngay cả ngân hàng lớn cũng không dám làm loại này tủ sắt nghiệp vụ đâu! Trong này không quy phạm đồ vật nhiều lắm! Nếu là chìa khoá cùng mật mã tất cả đều làm mất đi, vật kia há không liền cho không ngân hàng rồi?"

"Miêu tổ trưởng!" Lan Bác tiếp tục nói, "Liên quan tới giấu thi cái hộc tủ kia, ngân hàng phương diện đã thông qua mật mã ghi chép thẩm tra qua, ngăn tủ là 3 năm trước mở trương mục, từ lúc thi thể bỏ vào két sắt về sau, không còn có mở ra!"

"3 năm! ?" Trương Cảnh Phong suy nghĩ nói, " Cung Tú Trân chính là 3 năm trước mất tích, nói cách khác. . . Nàng bị người mưu hại về sau, vẫn bị giấu ở nơi này?"

"Lão thiên!" Lương Hoan sợ hãi thán phục, "Đây cũng quá. . . Biến thái a? Nếu không phải xảy ra như vậy một kiện cướp ngân hàng sự tình, chẳng lẽ Cung Tú Trân thi thể sẽ vẫn giấu kín xuống dưới?"

"Chí ít mười năm a?" Lan Bác hồi đáp, "Kho bảo hiểm quản lý nói, cái

hộc tủ kia đã dự chi10 năm tiền thuê, chí ít tại mười năm này bên trong, là sẽ không lòi!"

"Ta giống như nghe nói qua một cái thuyết pháp, " Bành Hân nói, "Dù cho 10 năm về sau không người giao phó tiền mướn, như vậy ngân hàng cũng sẽ không dễ dàng mở ra ngăn tủ. Có trệ nạp kỳ hắn là,

Mà lại cái này trệ nạp kỳ dáng dấp còn không hợp thói thường, chí ít năm mươi năm đi lên. Chỉ cần tương lai lấy vật phẩm người trở về, có thể giao phó nổi tiền phạt, như vậy trong ngăn tủ đồ vật, liền vẫn thuộc về hắn."

"Dựa vào. . ." Trương Cảnh Phong nhỏ giọng nôn một câu, "Đã dạng này, sáu bảy mươi năm qua đi, coi như thi thể bại lộ cũng không quan hệ rồi thôi? Đừng nói, loại này giấu thi biện pháp thật đúng là rất tiền vệ!"

"Tổ trưởng, thi thể kia nguyên nhân cái chết đâu?" Có người hỏi một câu.

"Không có rõ ràng ngoại thương, " Miêu Anh lắc đầu, "Không phải trúng độc, cũng không phải ngạt thở, trước mắt, giám chứng khoa bên kia còn tại xác nhận bên trong . Bất quá, căn cứ Vương Tâm khoa trưởng sơ bộ phán đoán, nói thi thể ở vào nghiêm trọng mất nước trạng thái, mà lại dạ dày bích dính liền, nội tạng khí quan có suy kiệt dấu hiệu, còn ra hiện thấp lòng trắng trứng tính bệnh phù. Cho nên, nàng cảm thấy, người chết hắn là bởi vì —— đói chí tử!"

A! ?

Lời vừa nói ra, đám người không khỏi hít sâu một hơi.

Đem một người tươi sống chết đói sao?

Cái này cũng. . . Quá tàn nhẫn đi?

Cái này hung thủ giết người, đến cùng là ai?

Tại sao muốn đối một vị lão thái thái hạ độc thủ như vậy?

"Bất quá, đây chỉ là nàng sơ bộ suy đoán, hiện tại còn không thể xác định, cần chờ đợi tiến một bước xét nghiệm mới được!" Miêu Anh nói, "Tiểu Lưu, thông tri người chết thân nhân sao?"

"Thông tri!" Nhỏ Lưu Mang đáp, "Khả năng đã tới đều!"

"Tốt, vậy ngươi liền tiếp tục theo vào đường dây này, tranh thủ thời gian tìm tới gia thuộc, làm một phần liên quan tới người chết kỹ càng ghi chép ra, nhớ kỹ, không muốn buông tha bất luận cái gì chi tiết!" Miêu Anh dặn dò.

"Minh bạch!" Tiểu Lưu nói xong liền quay người rời đi văn phòng, đã người chết gia thuộc hiện tại có khả năng đã đến, hắn nhất định phải ngay lập tức đi tra.

"Còn có, " Miêu Anh lại nói với Trương Cảnh Phong, "Lão Trương có tìm người kinh nghiệm, làm phiền ngươi đi điều tra một chút cái kia Đông Vân hạ lạc, nhìn xem người này tin tức mới nhất! Có phải hay không còn sống?"

"Tốt!" Trương Cảnh Phong sảng khoái đáp ứng.

"Liền tình huống trước mắt đến xem, " Miêu Anh nói, "Còn không có trực tiếp chứng cứ chứng minh, cỗ thi thể này cùng cướp ngân hàng có quan hệ. Thi thể lúc ấy đã bị cướp phỉ nhóm hủy đi ra rương hành lý, hơn nữa còn bị ném vứt bỏ tại một bên, nói rõ giặc cướp nhóm nhìn thấy thi thể sau cũng hẳn là giật nảy mình!

"Nói không chừng, thi thể xuất hiện làm rối loạn giặc cướp nhóm tiết

tấu, bọn hắn vốn đang có thể cạy mở càng nhiều két sắt, nhưng nhìn đến thi thể về sau, lại dọa đến sớm kết thúc hành động!"

"Miêu tổ trưởng!" Lúc này, Triệu Ngọc bỗng nhiên nghĩ đến một điểm, vội hỏi, "Mặc dù kho bảo hiểm bên trong không có camera, nhưng là trong đại sảnh ngân hàng dù sao cũng phải có a? Quay đầu đem 3 năm trước video điều lấy một chút, chẳng phải có thể thấy là ai đem thi thể tồn đến trong tủ bảo hiểm đi sao?"

"Ta hỏi qua!" Lan Bác vội vàng nhấc tay, "Tần Sơn ngân hàng dù sao không phải ngân hàng lớn, 3 năm trước video đã sớm tiêu hủy!"

"Vậy cũng không có việc gì a!" Triệu Ngọc khoát tay nói, "Hỏi người a? Nhanh đi tìm năm đó làm nghiệp vụ viên chức, theo ta được biết, mỗi ngày làm két sắt nghiệp vụ người cũng không nhiều, mang theo như thế một cái có thể thịnh hạ thi thể đại sự lý rương, lại thuê một cái lớn nhất két sắt, đồ đần cũng phải có một chút ấn tượng a?"

"Ngọc ca, đã có người tìm đi!" Lan Bác trả lời, "Tên kia viên chức đã đi ăn máng khác! Mà lại bây giờ tại tỉnh lị công việc, ta đoán chừng, hiện tại đang đánh điện thoại hỏi đi!"

Ai ngờ, Lan Bác bên này mới vừa nói xong, vừa rồi đi ra tiểu Lưu nhưng lại vội vã chạy trở về, đồng thời xông Miêu Anh hô: "Miêu tổ trưởng, Miêu tổ trưởng, ngươi. . . Các ngươi nhanh đi giám chứng khoa xem một chút đi! Đường cục trưởng. . . Đường cục trưởng hắn. . ."

Đường cục trưởng! ?

Đám người không khỏi nhíu chặt lông mày.

"Tiểu Lưu, ngươi nói rõ một chút, Đường cục trưởng thế nào?" Miêu Anh hỏi.

"Thật. . . Thật sự là đúng dịp. . ." Tiểu Lưu thở dốc một hơi, gấp rút nói, "Không nghĩ tới, cái kia chân không nữ thi, vậy mà. . . Lại là Đường cục trưởng —— thân di!"

Chương 258: Chương 258: Ly kỳ mất tích

Chương 258: Ly kỳ mất tích

Đường Triệu Long cục trưởng chẳng những một mực từ Đồng Dương huyện nhậm chức, mà lại cũng là sinh trưởng ở địa phương Đồng Dương huyện người. Không quảng cáo trạm điểm. Hắn sinh hoạt tại một cái đại gia đình bên trong, chỉ riêng di liền có sáu cái, mà cái này Cung Tú Trân, đúng là hắn ngũ di!

Chuyện như vậy, nhắc tới cũng là đủ xảo! Đường Triệu Long có nằm mơ cũng chẳng ngờ, cỗ kia bị người giấu ở trong tủ bảo hiểm nữ thi, vậy mà lại là mình ngũ di!

Giờ phút này, giám chứng khoa nghiệm thi phòng cổng đã khóc thành một mảnh, ngoại trừ tuổi tác đã cao, đi đứng không tiện gia tộc trưởng bối phận, Đường cục trưởng các thân thích cơ hồ đều chạy tới.

Đường cục trưởng bản nhân cũng là khóc đến lệ nóng doanh tròng, rất buồn.

Thám viên nhóm vẫn là lần đầu gặp được tình hình như vậy, hết thảy đều không biết nên nói chút gì mới tốt.

Cuối cùng vẫn là Loan cục trường làm việc tương đối chu đáo ổn trọng, nàng đầu tiên là hảo ngôn an ủi một chút Đường cục trưởng cùng Đường cục trưởng rất nhiều thân thuộc. Sau đó lại hướng mọi người biểu thị,

cục cảnh sát tất nhiên sẽ dốc toàn lực ứng phó, nhất định sẽ đem hung phạm trói lại, hiển lộ rõ ràng pháp luật kỷ cương.

Ngay sau đó, tại Loan cục trường an bài xuống, có nhân viên cảnh sát bắt đầu đối người chết gia thuộc nhóm tiến hành hỏi thăm, dùng cái này thu thập càng nhiều tư liệu.

Đường cục trưởng bi thống không thể là giả, một mực trở lại văn phòng về sau, hắn còn đang không ngừng mà lau nước mắt.

Hắn hướng Loan cục trường còn có Miêu Anh khóc lóc kể lể nói, hắn cái này ngũ di mệnh quá khổ, cả một đời không có sinh dưỡng nhi nữ, lẻ loi hiu quạnh, gia đình điều kiện cũng không có gì đặc biệt.

Lúc đầu, nàng còn có cái không rời không bỏ bạn già, cũng chính là Đường cục trưởng ngũ di phu. Nhưng mà, vị này ngũ di phu lại tại bảy năm trước ly kỳ mất tích, đến nay vẫn không tìm được.

Cái gì! ?

Nghe được tin tức này, Miêu Anh không khỏi thẳng lắc đầu.

Đây rốt cuộc là cái gì tình huống? Làm sao đột nhiên lại toát ra một cái người mất tích đến? Cung Tú Trân, Đông Vân, lại thêm Cung Tú Trân ông chủ, cái này. . . Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

"Đường cục trưởng, ngươi biết một cái gọi Đông Vân người sao?" Miêu Anh nhịn không được hỏi, "Chứa đựng thi thể két sắt, đăng ký liền là cái tên này, ngươi có ấn tượng sao? Là nữ, ở tại bông vải tơ lụa nhà máy ký túc xá. . ."

"Ừm. . . Không biết. . ." Đường Triệu Long mặc dù lắc đầu, nhưng miệng bên trong còn tại lẩm bẩm lấy cái gì, tựa hồ có chút do dự.

"Đường cục trưởng, người này rất có thể có trọng đại hiềm nghi, ngươi suy nghĩ thật kỹ. . ." Miêu Anh tựa hồ nhìn ra cái gì manh mối, bận bịu mở miệng dẫn đạo.

"Có chút ấn tượng, nhưng không nhớ nổi!" Đường Triệu Long ngẩng đầu nói, "Như vậy đi, các ngươi hỏi một chút ta những cái kia biểu tỷ biểu muội nhóm đi thôi, không chừng các nàng có thể nhớ tới chút gì tới."

"Tốt a! Kia. . ." Miêu Anh ngược lại hỏi, "Ngươi lại nói cho ta một chút ngươi ngũ di phu a? Hắn làm sao cũng mất tích?"

"Ai! Thật sự là gia môn bất hạnh, gia môn bất hạnh a!" Đường cục trưởng nghĩ đến khó quả chỗ, không khỏi dậy lên nỗi buồn, lại lần nữa rơi lệ, "Ta ngũ di cùng ngũ di phu đều là người thành thật a! Khi còn bé nghèo, cái này lão lưỡng khẩu thế nhưng là coi ta là thân nhi tử đối đãi a, có cái gì ăn ngon, trước nhớ kỹ ta ăn, chính bọn hắn đều không nỡ ăn đâu! Ai u. . . Tại sao có thể như vậy a. . . Đến cùng là cái nào nhẫn tâm gia hỏa, sẽ xuống tay với nàng a? Ô. . ."

Đường Triệu Long khóc ròng ròng, khóc hơn nửa ngày, mới nhớ tới vừa rồi Miêu Anh tra hỏi đến, vội nói: "Ta ngũ di cùng ngũ di phu đều là huyện bảo vệ môi trường đứng công nhân vệ sinh, hai người đều là người thành thật, không có mà không có nữ, không tiền không thế, có thể đắc tội người nào đâu?

"Thế nhưng là, cứ như vậy xúi quẩy, 7 năm trước, ta ngũ di phu đi ra cửa tu xe đạp, kết quả, người cũng không trở về nữa!" Đường Triệu Long hồi ức nói, " khi đó ta mặc dù còn không có làm bên trên cục trưởng, nhưng cũng là lấy hết cố gắng lớn nhất, cơ hồ đem huyện thành lục soát mấy lần, làm thế nào cũng không có đem người tìm tới. Ngũ di phu cứ như vậy ly kỳ đến biến mất, từ đây không còn có qua tin tức!

"Ngũ di phu mất tích, ta ngũ di cũng cùng trời sập xuống đồng dạng,

trạng thái tinh thần của nàng cũng càng ngày càng tệ. Lúc đầu, ta đều đem nàng tiếp nhà chúng ta đi, nhưng lão thái thái sợ ta nàng dâu ghét bỏ nàng, cuối cùng vẫn là về mình phòng ở cũ ở đi!

"Ai! Đều tại ta! Nếu có thể đem nàng lưu lại liền tốt! Kết quả. . . Ba năm trước đây một ngày nào đó, ta ngũ di cũng mất tích! Cũng rất kỳ quặc, các bạn hàng xóm đều nói, ta ngũ di sáng sớm mang theo cái làn mua thức ăn đi, trên chân xuyên vẫn là dép lê đâu! Cũng không biết thế nào, người liền không có?

"Một lần kia, chúng ta toàn gia đều nhanh điên rồi, không biết ngày đêm tìm a, tra a, nhưng cuối cùng cùng ngũ di phu đồng dạng, tất cả đều tin tức đều không, cũng tìm không được nữa! Nhưng mà, không nghĩ tới a không nghĩ tới. . . Sẽ. . . Có thể như vậy. . . Ô ô. . ."

Nói, Đường Triệu Long nước mắt lại chảy ra không ngừng ra, thế nhưng là khóc một hồi, hắn bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, bận bịu kinh nghi bất định hỏi Miêu Anh: "Đúng rồi, Miêu đội trưởng, ta ngũ di thi thể làm xong kiểm tra thi thể sao? Nàng. . . Nàng đến cùng là thế nào chết? Ân. . . Cái kia. . . Thể nội khí quan. . . Ít không ít?"

"Cái gì?" Lần này, Loan cục trường cũng là ngây ngẩn cả người.

"Ai!" Đường Triệu Long thở dài một hơi, giải thích nói, "Ta ngũ di nghèo như vậy, số tuổi lại lớn như vậy, lại không có mà không có nữ, đám bắt cóc giết nàng, đồ cái gì? Ngoại trừ đầu cơ trục lợi khí quan, còn có thể có cái gì nguyên nhân đâu? Hừ, đừng nhìn ta ngũ di lớn tuổi, nhưng là thân thể nhưng tuyệt!"

"Không có, không có!" Miêu Anh lập tức trở về nói, " Vương khoa trưởng nói, thi thể là hoàn hảo, nguyên nhân cái chết còn tại trong điều tra đâu!"

"A? Không phải đầu cơ trục lợi khí quan? Kia. . . Cái kia còn có thể là

cái gì? Có thù sao?" Đường Triệu Long há to mồm suy nghĩ nói, " dạng gì thù, có thể đối với một lão nhân hạ dạng này ngoan thủ? Hoàn toàn không có đạo lý a! Ai nha. . . Nếu là ta ngũ di dạng này, kia. . . Ta ngũ di phu, ngũ di phu chẳng lẽ. . ."

"Đường cục trưởng, ngài trước đừng kích động!" Loan Tiêu Tiêu ngay cả vội vàng khuyên nhủ, "Hiện tại nói cái gì cũng còn sớm, nhất định phải đợi đến thu hoạch càng nhiều chứng cứ mới được! Ngài yên tâm, chúng ta nhất định sẽ mau chóng đem bản án tra cái tra ra manh mối!"

"Ừm!" Đường Triệu Long cầu khẩn nói, "Loan cục trường, Miêu tổ trưởng, ta cầu các ngươi rồi! Ta ngũ di không thể cứ như vậy chết được không minh bạch a!"

Loan cục trường cùng Miêu Anh liên tục gật đầu, nhưng trong lòng vẫn không khỏi đến điểm khả nghi mọc thành bụi, không nghĩ tới, một kiện nhìn như đơn giản ngân hàng cướp bóc án, thế mà liên lụy ra nhiều như vậy ẩn tình đến?

Bản án vừa mới bắt đầu tra, thế mà đã toát ra 3 tên người mất tích tới, mà chân chính ngân hàng cướp bóc phạm, lại ngay cả cái mặt cũng còn không có lộ.

Ai ngờ, khiến người kinh ngạc sự tình còn tại đằng sau. Miêu Anh vừa mới trở ra cục trưởng văn phòng, Trương Cảnh Phong liền chạy tới báo cáo, nói cái kia Đông Vân tin tức đã tra được, người này thật là 5 năm trước mất tích, mất tích lúc 23 tuổi, trong nhà nàng là mở nhỏ siêu thị!

Mất tích thời điểm, cũng là tại sáng sớm, người nhà còn tưởng rằng nàng đi cho siêu thị mở cửa đi, nhưng từ này không thấy bóng dáng, đến nay tung tích không rõ.

Mất tích đến không hiểu thấu, cùng Đường cục trưởng ngũ di cùng ngũ di phu cực kì tương tự.

Bất quá, Trương Cảnh Phong lại là lưu ý đến một cái không quá nơi tầm thường, đó chính là cái này Đông Vân quê quán cũng tại Đồng Dương huyện, nàng cũng là Đồng Dương huyện người!

Cung Tú Trân là Đồng Dương huyện người, Đông Vân cũng thế, vậy trong này mặt sẽ có hay không có cái gì liên quan đâu?

Miêu Anh cũng cảm giác được trong này có nhiều bí ẩn, vội vàng tìm tới Cung Tú Trân gia thuộc, hướng bọn hắn nghe ngóng.

Kết quả, Cung Tú Trân một cái cháu gái quả nhiên nhận biết Đông Vân, nói Đông Vân cùng với nàng khi còn bé là một trường học, Đông Vân nhà đều là Đồng Dương huyện người. Chỉ là về sau bởi vì Đông Vân phụ thân tại Tần Sơn tìm phần việc phải làm, một nhà ba người lúc này mới đem đến dặm đến ở lại.

Bất quá, mặc dù nhận biết, nhưng là lẫn nhau liên hệ cũng không nhiều. Vị này cháu gái có thể xác định, Đông Vân cùng Cung Tú Trân tuyệt đối không có bất cứ quan hệ nào, lẫn nhau ai cũng không biết!

Lần này, Miêu Anh chợt cảm thấy nhức đầu, không nghĩ tới, cái này Đông Vân thế mà cũng có như thế lớn ẩn tình.

Cung Tú Trân cặp vợ chồng, Đông Vân cùng Tần Sơn ngân hàng đại kiếp án, trong này. . . Đến cùng đều là quan hệ thế nào đâu?

Trong lúc nhất thời, Miêu Anh cảm giác nghi hoặc không hiểu, tìm không rõ phương hướng. Không biết bởi vì cái gì, đương Miêu Anh gặp được khó khăn về sau, nàng cái thứ nhất nghĩ đến, lại là tên hỗn đản kia Triệu Ngọc. Trước kia mỗi lần gặp được thời khắc mấu chốt, gia hỏa này luôn có thể nghĩ đến xuất kỳ bất ý ý tưởng, cho nên nàng hiện tại phi thường muốn biết, Triệu Ngọc đối với chuyện này, đến cùng thấy thế nào?

Nhưng mà, đương Miêu Anh trở lại văn phòng về sau, cũng không có nhìn thấy Triệu Ngọc cái bóng, chỉ thấy Lý Bối Ny ngay tại nghiêm túc đập máy tính.

"Lý Bối Ny, " Miêu Anh vội hỏi, "Triệu Ngọc cái kia khốn nạn đâu? Chạy đi đâu?"

"Triệu Ngọc! ?" Lý Bối Ny quay mặt lại nhìn nhìn, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc nói, "Không biết a? Mới vừa rồi còn ở đây! Kỳ quái. . . Làm sao thời gian một cái nháy mắt, không có người đâu?" (83 mạng tiếng Trung)

Chương 259: Chương 259: Muốn làm làm ăn lớn

Chương 259: Muốn làm làm ăn lớn

"Tới tới tới. . . Đi một cái!" Theo Triệu Ngọc đem bia dinh dưỡng chén giơ lên cao cao, tiểu hoàng mao bọn người cùng một chỗ nâng chén va nhau, uống một hơi cạn sạch.

"Hoắc ha ha. . . Thống khoái!" Nhìn thấy tiểu hoàng mao bọn người tất cả đều nâng cốc uống cạn, Triệu Ngọc ngẩn ra cười to.

Tiểu hoàng mao tên là Chu Dương, đang ngồi đều là những cái kia ngọc khê hẻm đám côn đồ. Bởi vì cái gọi là không đánh nhau thì không quen biết, hiện tại Chu Dương đám người đã trở thành Triệu Ngọc trung thực đồng đảng, lấy Triệu Ngọc như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, đồng thời đã thay hắn hoàn thành không ít nhiệm vụ đặc thù.

Triệu Ngọc cũng là không có bạc đãi bọn hắn, ai đã xảy ra chuyện gì, hắn cũng là trọng nghĩa khinh tài, khả năng giúp đỡ liền giúp, rất được những người này tin cậy.

"Đại ca a, " Chu Dương một mặt cho Triệu Ngọc ngược lại bia dinh dưỡng, một mặt cười hì hì hỏi, "Chúng ta nghe nói, Dung Dương khu ra cướp ngân hàng đại sự , ấn lý thuyết, ngươi hắn là rất bận mới đúng chứ? Làm sao cũng có không tìm chúng ta uống rượu tới?"

"Khục! Đừng nói nữa!" Triệu Ngọc khoát tay áo, "Đầu có chút choáng

váng hôm nay, đây là ra thanh thanh đầu óc!"

"Hì hì ha ha, ta nhìn đây này. . . Đại ca là dạ dày thiếu rượu!" Một cái ngoại hiệu gọi khỉ ốm đứng lên nói, "Đến, đại ca, ta lại kính ngươi một cái!"

"Hoắc ha ha, dạ dày thiếu rượu, có ý tứ! Đến!"

Hai chén va nhau, uống một hơi cạn sạch.

"Ai. . . Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, mặc dù đầu choáng váng, lại luôn nhớ. . ." Triệu Ngọc nâng cốc chén buông xuống, hướng mọi người nói, "Các ngươi nói, đạo nhi bên trên người, cái nào có thực lực như vậy? Dám làm như thế đại nhất sự kiện con a?"

"Ừm. . . Cái này sao. . ." Chu Dương nghĩ nghĩ, nói, "Đại ca a, chuyện này tuyệt đối không phải đạo nhi bên trên người làm! Cướp ngân hàng là một loại xác suất thành công cơ hồ là số không mua bán, trừ phi ngốc bút mới có thể đi làm!"

"Đúng vậy a, đúng a!" Một cái khác ngoại hiệu gọi đầu trọc nói, "Từ lúc ta ra từ trong bụng mẹ đến nay, cũng chỉ là từ phim trong TV nhìn qua cướp ngân hàng. Nhưng trong hiện thực, ai mẹ nó dám?

"Ầy, hiện tại cũng là công nghệ cao, ai biết trong ngân hàng trang cái gì báo cảnh hệ thống? Tốt như vậy đoạt? Còn nữa nói, hiện tại đầy đường camera, đoạt ngân hàng lại có thể làm gì? Hướng chỗ nào chạy? Có mệnh đoạt, cũng mất mạng tiêu hóa a!"

"Ừm!" Triệu Ngọc gật đầu, hắn cũng cho là như vậy. Trong giang hồ, kiêng kỵ nhất liền là cướp ngân hàng, cái này căn bản là tính chất tự sát mua bán . Bất quá, nhưng có một khả năng nhỏ nhoi, Triệu Ngọc cũng không muốn buông tha, liền đối với chúng lưu manh dặn dò, "Các ngươi a, đều giúp ta nghe ngóng lấy một chút, một khi nghe được cái gì phong

thanh, đừng quên nói cho ta! Nói thật cho các ngươi biết, ta cùng ngân hàng chủ tịch là bạn tốt, nếu như các ngươi ai có thể giúp được hắn, kia tiền thưởng khẳng định so ngươi trúng xổ số còn nhiều!"

"Oa. . ." Chúng lưu manh bị Triệu Ngọc hù dọa, liên tục gật đầu, mắt Lộ Hi ký.

"Đúng rồi, đại ca, trên TV một mực không có truyền ra tin tức mới nhất, chẳng lẽ nói, thật không có bắt lấy còn?" Chu Dương tò mò hỏi một câu.

Theo đạo lý nói, Triệu Ngọc không nên cùng bọn hắn lộ ra quá nhiều, nhưng là sự tình là rõ ràng, nếu là lưu manh bắt lấy, hiện tại cục cảnh sát đã sớm bắt đầu trắng trợn tuyên truyền.

Thế là, Triệu Ngọc yên lặng nhẹ gật đầu.

"Nơi khác, tuyệt đối là người bên ngoài làm!" Ai ngờ, khỉ ốm đột nhiên tới một câu như vậy, "Đại ca a, nhìn xem đi, những này cướp ngân hàng khẳng định là nơi khác tới!"

"Vì cái gì?" Triệu Ngọc tò mò hỏi một câu.

"Không biết!" Khỉ ốm trả lời mười phần dứt khoát, "Ta đoán mò!"

"Ta đi ngươi mỗ mỗ a!" Chu Dương mắng, " còn nơi khác, ta còn đoán, những này cướp ngân hàng đều là ngân hàng người một nhà đâu! Cái này gọi biển thủ, hiểu không? Biển thủ thế nhưng là cái thành ngữ đâu!"

"Vì cái gì?" Triệu Ngọc lại hỏi.

"Cái này còn không đơn giản?" Chu Dương vỗ bộ ngực nói, "Trong phim ảnh đều là diễn như vậy a?"

"Khụ khụ. . ." Triệu Ngọc đem ly rượu không giơ lên, xông hai người

nói, "Được rồi, vẫn là uống rượu đi hai ngươi!"

"Ai?" Chu Dương nhìn nhìn Triệu Ngọc ly rượu không, "Đại ca a, ngươi trong chén không có rượu, ta cho ngươi rót đi!"

"Không cần không cần!" Triệu Ngọc cười nói, "Ta liền dùng ly rượu không mời các ngươi hai! Các ngươi nếu là không hòa, ta tốt lấy rượu chén đem hai ngươi đầu đập ra hoa!"

Chu Dương cùng khỉ ốm liếc nhau,

Hai người mau đem chén rượu giơ lên cao cao, uống một hơi cạn sạch, tràn ra bia, thậm chí đem hai người họ trước ngực quần áo thấm ướt. . .

"Ai!" Triệu Ngọc đầu tiên là bĩu môi cười cười, ngược lại nói, "Mấy anh em a, còn có chuyện, ta muốn theo các ngươi nói một chút! Ta chỗ này đâu, gần nhất trong tay giàu có một chút, muốn làm chút mà mua bán, các ngươi đâu! Giúp ta tìm kiếm tìm kiếm, nhìn xem làm chút mà cái gì phù hợp?"

"Hạt dẻ cửa hàng!" Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa dứt lời, đầu trọc liền không chút nghĩ ngợi hồi đáp, "Hạt dẻ rang đường! Cái này mua bán ta làm qua, đại ca, ngươi mở xào hạt dẻ bày đi! Tại các ngươi đường Thuận Phong cũng được, tại ngọc khê đầu hẻm cũng được, chiếm chỗ tốt!"

"Tiệm cắt tóc!" Khỉ ốm liên tục không ngừng nói, "Ta làm qua thợ cắt tóc, kỹ thuật mặc dù bình thường, nhưng là nhất định có thể kiếm tiền!"

"Mùa hè đến, " Chu Dương thì nói, "Bao cái nhỏ bể bơi cũng được! Ta làm qua bơi lội huấn luyện viên, có thể mở kỳ nghỉ hè bơi lội ban, bao ngươi có thể kiếm cái ái phong điện thoại!"

"Móa!" Triệu Ngọc chợt cảm thấy quạ đen cạc cạc gọi, bận bịu khinh thường nhả rãnh nói, " thật sự là nhà tắm tử bên trong bơi lội, dưới đáy

bàn chơi diều, nhìn các ngươi này một ít tiền đồ! Ta nói, là mua bán lớn, lớn một chút, biết hay không?"

"Kia. . . Bao cái lớn bể bơi! ?" Chu Dương nghi hoặc không chừng hỏi một câu.

"Ai u ta té, " Triệu Ngọc hơi kém chui gầm bàn dưới đáy đi, hắn vỗ bàn quát, "Lại lớn một chút được không? Ta nói, là mấy trăm vạn cái chủng loại kia sinh ý! Làm ăn lớn! Biết hay không?"

Ào ào, trên bàn rượu, lập tức đổ một mảng lớn.

"Đại ca a!" Chu Dương cái thứ nhất đứng lên, ôm lấy Triệu Ngọc đùi nói, "Ngươi là Quan Âm Bồ Tát phái tới cứu binh sao? Mấy trăm vạn kia? Chỉ chúng ta mấy ca mà cái này đức hạnh. . ."

"Đừng khinh thiếu niên nghèo, nào đó nói vô lại tọa!" Triệu Ngọc trang bức nói, " chúng ta đương vô lại, cũng có thể lòng ôm chí lớn mà! Người khác xem thường chúng ta, nhưng là chúng ta không thể xem thường mình a!"

Chỉ một thoáng, Triệu Ngọc giống như toàn thân tỏa ánh sáng, kim quang bắn ra bốn phía, chúng lưu manh ánh mắt nhìn về phía hắn, đã biến thành ngưỡng vọng.

"Như vậy đi, các ngươi giúp ta nghe ngóng lấy một chút, " Triệu Ngọc dặn dò, "Nhìn xem các ngươi chung quanh có hay không phù hợp khui rượu đi địa phương? Quán bar, ca thính, phòng gội đầu, những này ta tất cả đều lành nghề! Mua cửa thị cũng được, có chuyển nhượng tốt nhất. . ."

Wow!

Chúng lưu manh liên tục sợ hãi thán phục, lộn xộn mang lắc lư.

Chu Dương thì dẫn đầu nói ra: "Đại ca a, chúng ta thật sự là không cùng lầm người a! Thật sự là đi theo đại ca có thịt ăn, chúng ta thế mà cũng có thể làm mẹ nó mua bán lớn, ha ha ha. . . Đến! Không cụng ly còn chờ cái gì?"

Nói xong, mọi người cùng nhau nâng chén, không say không nghỉ.

Một mực uống đến nửa đêm 11 điểm nhiều, Triệu Ngọc mới say khướt trở về nhà, ngã đầu liền ngủ, ngủ được kêu trời kêu đất, thiên hôn địa ám. . .

Mà lúc này giờ phút này, cục cảnh sát các đồng nghiệp vẫn còn tại không ngủ không nghỉ làm việc, vì mau chóng đuổi bắt ngân hàng cướp bóc phạm, vì có thể đem chân không nữ thi sự tình làm rõ ràng, tất cả đều tại tích cực nỗ lực!

Kỳ thật, cũng không phải là Triệu Ngọc không muốn giúp trợ các đội hữu phá án, mà là hắn hôm nay thực sự không tại trạng thái. Mặc kệ là thăm dò hiện trường, vẫn là cân nhắc manh mối, hắn chỉ cảm thấy trong đầu một mảnh hỗn độn, tinh lực tổng cũng vô pháp tập trung.

Triệu Ngọc trong lòng minh bạch, truy cứu nguyên nhân, kỳ thật vẫn là cái kia thần bí "Khôn" quẻ tại quấy phá.

Kỳ thật, ngân hàng bị cướp đến như thế nào? Còn là hắn kia 20 vạn khối tiền sẽ như thế nào? Triệu Ngọc tịnh không để ý, hắn duy nhất quan tâm, vẫn là sợ Khúc Bình chuyện như vậy, sẽ giáng lâm tại hắn hoặc các đội hữu trên thân.

Hắn lo lắng Triệu Khánh sự tình không xong, sẽ có người đối bọn hắn ngầm hạ hắc thủ, cho nên mới sẽ một mực tâm thần có chút không tập trung, mất hồn mất vía. Như thế lo lắng phía dưới, hắn tự nhiên không có dư thừa tinh lực lại đi suy nghĩ kia phức tạp tình tiết vụ án.

Mãi cho đến đêm rất khuya, đương Triệu Ngọc trong đầu rốt cục truyền đến hệ thống hoàn tất thanh âm về sau, trong lòng hắn một khối đá lớn lúc này mới rơi xuống đất!

Lúc ấy, Miêu Anh bọn người đi giám chứng khoa vội vàng xử lý Đường cục trưởng sự tình đi, hệ thống bỗng nhiên nói cho Triệu Ngọc, nói lần này kỳ ngộ đã hoàn thành, độ hoàn thành vì 78%, hắn lại lấy được một kiện ẩn hình nhìn ban đêm nghi!

Mặc dù độ hoàn thành rất thấp, nhưng Triệu Ngọc lại là như trút được gánh nặng. Đã hôm nay kỳ ngộ đã hoàn thành, vậy đã nói rõ "Khôn" quẻ đối ứng, bất quá là cướp ngân hàng sự kiện mà thôi, cùng bọn hắn bản thân an nguy không quan hệ.

Tiêu trừ cái này lo lắng về sau, Triệu Ngọc cảm giác mình đã sắp hư thoát, hắn biết, lấy mình dạng này trạng thái, rất khó đi thăm dò vụ án gì, chẳng bằng ra ngoài buông lỏng một chút.

Thế là, hắn lúc này mới tìm tới Chu Dương bọn người, cùng bọn hắn thống khoái uống một phen, một Tẩy Tâm bên trong tích tụ.

Sáng sớm hôm sau, Triệu Ngọc sớm từ say rượu bên trong tỉnh lại, đợi cho tiến phòng tắm vọt lên cái tắm nước nóng về sau, chợt cảm thấy một thân nhẹ nhõm.

Được rồi!

Triệu Ngọc dò xét điếu thuốc quyển, chuẩn bị đốt thuốc mở quẻ, trong lòng lại là lòng tin tỏa ra:

Một ngày mới bắt đầu, ngân hàng cướp bóc phạm nhóm, chuẩn bị xong chưa?

Khắc tinh của các ngươi tới rồi, hoắc ha ha. . .

Mở quẻ. . . Mở một chút mở. . .

Nương theo lấy một trận ho sặc sụa, quẻ văn lập tức mở ra. Nhưng mà, đương Triệu Ngọc nghe được về sau, vừa rồi lòng tin bị tạc một cái sụp đổ.

Nhưng gặp hệ thống bình tĩnh thì thầm: "Khôn Khảm quẻ, khôn khảm nước. . ."

Chương 260: Chương 260: Biển thủ?

Chương 260: Biển thủ?

Không mang theo dạng này chơi!

Triệu Ngọc cảm giác mình giống như, bị đốt đi một cá thể không xong da.

Hệ thống a?

Ngươi đến cùng muốn làm gì?

Muốn chơi chết ta sao?

Tại sao lại toát ra cái "Khôn" quẻ đến?

Tại trước mắt tất cả xuất hiện quẻ văn bên trong, Triệu Ngọc kiêng kỵ nhất liền là cái này "Khôn" quẻ, "Khôn" quẻ một chỗ, luôn luôn kèm thêm nhân mạng xuất hiện.

Nhưng mà, lần này chẳng những "Khôn" quẻ xuất hiện, hơn nữa còn là liên tục mở ra, cái đồ chơi này, ai còn chịu được?

"Khôn Khảm" quẻ vẫn là?

Chẳng lẽ. . . Lần này sự kiện lớn, là thật cùng nữ nhân có quan hệ rồi?

Nữ nhân này là ai?

Miêu Anh! ?

Hôm qua, mình đã cùng Miêu Anh đánh trận thuỷ chiến, vậy hôm nay đâu?

Nãi nãi gấu a nãi nãi gấu. . .

Trong chốc lát, ngày hôm qua tình cảnh tái hiện, Triệu Ngọc lại lâm vào đến một loại hoang mang lo sợ trạng thái bên trong, hoảng sợ không biết nên làm những gì?

Nhưng là, mặc kệ quẻ văn cỡ nào kinh thiên động địa, nhưng sinh hoạt còn đang tiếp tục.

Bởi vậy, tại trải qua một phen lo lắng bất an về sau, Triệu Ngọc vẫn là làm từng bước thay xong quần áo, trước thịt dê cua bánh bao không nhân, sau đó đến đơn vị đi làm.

Mặc dù, vụ án tiến triển cùng tư liệu sẽ ở trên điện thoại di động đổi mới, nhưng đổi mới cũng không tường tận, Triệu Ngọc biết cướp bóc phạm còn chưa quy án, cho nên cũng không có nhìn nhiều, vẫn là muốn theo các đồng nghiệp ở trước mặt tìm hiểu một chút thật tốt.

Ai ngờ, hắn vừa tiến vào tổ A văn phòng, liền nghe được Đường Triệu Long quở trách âm thanh.

"Miêu tổ trưởng, các ngươi đến cùng là thế nào làm việc?" Đường Triệu Long bóp lấy eo, chính đưa lưng về phía cổng, xông bạch bản bên cạnh Miêu Anh gào thét lớn, "Cái này đều qua một buổi tối, làm sao vẫn là liền chút mà tiến triển đều không có? Năm cái cướp bóc phạm, một cái cũng chưa bắt được sao? Còn có ta ngũ di sự tình, thi thể đều tìm đến, làm sao ngay cả cái người hiềm nghi đều khóa chặt không được đâu? Các ngươi đến cùng được hay không, không được liền thay người đi dứt

khoát. . ."

"Đường cục trưởng, ngươi sao có thể nói như vậy?" Miêu Anh tức giận đến đỏ bừng cả khuôn mặt, "Vụ án này cũng không có nhìn qua đơn giản như vậy, giặc cướp nhóm đã làm tốt đầy đủ chuẩn bị! Bọn hắn chẳng những quen thuộc ngân hàng thao tác, hơn nữa còn quen thuộc chúng ta cảnh đội phá án thủ đoạn, các đồng nghiệp đã bận rộn suốt cả đêm, ngươi không đến cổ vũ vài câu, ngược lại đến làm áp lực, ngươi. . ."

"Miêu Anh!" Đường Triệu Long đưa tay chỉ vào Miêu Anh quát, "Ngươi chớ cùng ta ở chỗ này tố khổ! Muốn nói khổ, ta hiện tại mới là khổ nhất người kia! Lãnh đạo cấp trên một mực cùng ta muốn bàn giao, ai có thể cho ta một cái công đạo? Nói cho các ngươi biết, liền cả ngày hôm nay, lại bắt không được hung thủ. . ."

Nhìn thấy Đường Triệu Long vênh mặt hất hàm sai khiến dáng vẻ, Triệu Ngọc đã sáng tỏ nguyên nhân trong đó, khóe miệng của hắn có chút nhếch lên, một cỗ ý nghĩ xấu lập tức xông lên đầu.

Hắn lặng lẽ mèo tiến văn phòng, thừa dịp người khác không chú ý, thuận tay dò xét một cái ly pha lê, sau đó lặng yên không một tiếng động đi vào Đường Triệu Long sau lưng.

Ngay sau đó, hắn buông lỏng tay liền đem chăn mền rơi xuống trên mặt đất, cách cách một tiếng ngã nát bấy.

A nha! ! !

Đường Triệu Long liền giống bị đạp cái đuôi, dọa đến đất bằng nhảy lên hai trượng năm, cầu đồng dạng thân thể đều hơi kém lẻn đến trên nóc nhà đi.

Bởi vì kinh hãi quá độ, hắn một cái trọng tâm bất ổn ngã lệch trên mặt đất, vẫy tay một cái còn đem hai mặt bạch bản cũng đẩy một cái huyên

thuyên, ào ào, thật sự là vô cùng náo nhiệt!

"Ai! Ai! Ai! ?" Đường Triệu Long sắc mặt trắng bệch từ dưới đất bò dậy, dọa đến mặt đều bóp méo.

"Ai nha! Không có ý tứ, không có ý tứ!" Triệu Ngọc tràn ngập áy náy vỗ mình tay nói, "Có thể là ta Parkinson bệnh cũ lại phạm vào, không có ý tứ a, cục trưởng đại nhân!"

Nói chuyện, Triệu Ngọc vội vàng tìm cái chổi cùng ki hốt rác, cúi đầu quét miểng thủy tinh, bởi vì hắn trong tay tăng thêm lực đạo, miểng thủy tinh cặn bã tử cùng bụi đất tất cả đều quét đến Đường Triệu Long trên thân.

"Ai ai ai? Triệu. . . Triệu Ngọc. . . Ngươi. . ."

Đường Triệu Long dọa đến liên tiếp lui về phía sau, máu đều có chút lạnh. Hắn vốn định lại quát lớn Triệu Ngọc dừng lại, thế nhưng là nghĩ tới trước đó sự kiện quỷ nhát về sau, hắn rốt cuộc nói không ra lời, tranh thủ thời gian lúng túng vỗ cái mông đi.

Gốm Triệu Long vừa đi, Triệu Ngọc đưa tay liền đem cái chổi ki hốt rác ném qua một bên, trên mặt còn lộ ra đắc ý cười ngượng ngùng.

Chúng thám viên cũng là đối cái này Đường Triệu Long rất có bất mãn, nhìn thấy Triệu Ngọc đem hắn hù dọa đến sửng sốt một chút, cũng không khỏi đến thoải mái cười to.

Nhất là Miêu Anh, một mặt cười còn một mặt lắc đầu, trong lòng tán nói: Muốn hỏi trang bức ai mạnh nhất, Dung Dương tổ A Triệu lưu manh!

"Ừm ân. . . Thế nào, Miêu tổ trưởng?" Triệu Ngọc gặp Miêu Anh cười đến vui vẻ, mình liền đắc ý kéo đem ghế ngồi tại trước mặt của nàng,

hỏi, "Tiến triển như thế nào?"

"Còn nói sao! Triệu Ngọc, ngươi bây giờ thế nhưng là về ta chỉ huy, đêm qua, tất cả mọi người đang bận bịu tra án, ngươi lại vô cớ bỏ bê công việc, có ý tứ gì?" Miêu Anh quyệt miệng.

"Ta đông lạnh lấy, đánh với ngươi nước cầm huyên náo! Xem bệnh đi!" Triệu Ngọc nói dối xưa nay không làm bản nháp, còn cố ý hắt hơi một cái.

"Ta nhìn. . . Là đi uống rượu đi?" Miêu Anh khinh thường nói, "Hắc Hà đường quán bán hàng, uống đến đủ này?"

"Ta đi!" Triệu Ngọc mỉm cười, không để ý nói, "Miêu tổ trưởng a, ngân hàng cướp bóc phạm cũng còn không có bắt được đâu! Ngược lại trước giám thị lên ta tới? Cùng ca nói thật, có phải hay không coi trọng ta rồi?"

Ô. . .

Tựa như nói tướng thanh, bên cạnh thám viên nhóm nghe được Triệu Ngọc loại này tìm đường chết, tất cả đều phát ra một mảnh ô âm thanh.

"Ai. . ." Nhưng mà, bây giờ Miêu Anh, tựa hồ đã đối Triệu Ngọc chơi xỏ lá sinh ra kháng thể, lập tức cũng không nóng nảy, chỉ là lắc đầu bất đắc dĩ, nói với Triệu Ngọc, "Ta là sợ ngươi bị người diệt miệng! Thật sự là hảo tâm xem như lòng lang dạ thú, ngươi làm ta vui lòng giám thị ngươi sao?"

"Ừm. . ."

Triệu Ngọc còn muốn lại hẹp hòi vài câu, Miêu Anh lại đối với hắn làm cái im lặng thủ thế, ngược lại đối Trương Diệu Huy hỏi: "Diệu Huy, thế nào, giám sát bên kia tra xong hay chưa?"

"Không sai biệt lắm!" Trương Diệu Huy cầm một chồng in ảnh chụp nói, "Chúng ta thông qua lão thành khu từng cái giao lộ bên ngoài giám sát thăm dò, bắt được tại cái kia đoạn thời gian bên trong đi ra người, hết thảy tìm được 66 tên đối tượng hiềm nghi! Ngay tại dần dần so với hình dáng đặc thù."

"Ừm! Chỉ riêng so với không được, nhất định phải hai bút cùng vẽ, " Miêu Anh phân phó nói, "Tìm người đi lão thành khu lần lượt điều tra, tận khả năng đem phạm vi co lại đến nhỏ nhất!"

"Vâng!" Trương Diệu Huy buông xuống ảnh chụp, quay người đi.

Triệu Ngọc nắm qua mấy trương ảnh chụp nhìn một chút, không chịu được nhả rãnh: "Không thể nào? Cái này. . . Cái này rõ ràng là cái mua thức ăn bác gái? Đây cũng là người hiềm nghi sao?"

"Không chừng a!" Lý Bối Ny nói, "Nàng tối thiểu nhất có cái cái làn, có thể dùng đến thả cướp bóc tài vật a?"

"Đúng, bất luận cái gì chi tiết cũng không thể buông tha!" Miêu Anh nói, "Sự thật đã chứng minh, những này giặc cướp phi thường giảo hoạt! Rất có thể sẽ làm ra chút tươi mới thành tựu. . ."

Ai ngờ, lời còn chưa nói hết, Hồ Bân bỗng nhiên chạy vào nói với Miêu Anh: "Miêu tổ trưởng, Vương khoa trưởng phái ta đến nói cho ngươi sự kiện, chúng ta tại phân tích những cái kia đám bắt cóc lưu lại đồ rắn ri lúc, phát hiện đồ rắn ri đều bị khác biệt trình độ thêm dày thêm chiều rộng, còn có vài đôi giày bên trong cũng có khác biệt trình độ tăng cao đệm.

"Nói cách khác, đám bắt cóc tại cướp bóc lúc cải biến chiều cao của mình hình thể, cho nên trước đó thông qua video bắt giữ xuống tới hình dáng đặc thù, đã không chính xác!"

Oa!

Nghe được Hồ Bân nói, đám người không khỏi rất là kinh ngạc. Không nghĩ tới, những này giặc cướp thật giảo hoạt như vậy, thậm chí ngay cả cải biến hình dáng đặc thù chủ ý cũng có thể nghĩ ra được!

"Lợi hại!" Triệu Ngọc không khỏi líu lưỡi, "Cao thủ a đều là!"

"Kia. . . DNA đâu? Lưu manh trên mặt nạ? Thu thập được sao?" Miêu Anh vội vàng hỏi.

"Thu thập được, nhưng là so với không ra!" Hồ Bân trả lời, "Những này giặc cướp rất có thể không có tiền án, DNA chỉ sợ chỉ có thể làm lấy chứng chi dụng!"

"Được rồi, chúng ta biết, vất vả!" Miêu Anh xông Hồ Bân khách khí nói, "Lại có tình huống như thế nào, phiền phức kịp thời thông tri chúng ta!"

"Được rồi!" Hồ Bân cung cung kính kính đánh cái cúi chào, lúc này mới đi chầm chậm không có ảnh.

Giờ này khắc này, mặc dù còn có cái kia thần bí "Khôn" quẻ tại khốn nhiễu Triệu Ngọc, nhưng hắn lại cảm thấy mạch suy nghĩ so trước đó muốn rõ ràng rất nhiều, bận bịu đối Miêu Anh hỏi:

"Đúng rồi Miêu tổ trưởng, đến bây giờ, ta còn có cái trọng yếu vấn đề không có hiểu rõ đâu!" Hắn cau mày hỏi, "Những cái kia giặc cướp, đến cùng từ trong ngân hàng cướp đi thứ gì a?"

"Ai!" Miêu Anh không nói gì, Lý Bối Ny lại vượt lên trước thở dài đáp, "Tủ sắt đăng ký trên tư liệu có hơn phân nửa đều là giả, hiện tại ngân hàng phương diện ngay tại dán thiếp bố cáo, chờ lấy chúng thí chủ đến đây kiểm tra thực hư nhận lãnh đâu! Nhưng kỳ quái là, đợi một ngày đều, người tới lại lác đác không có mấy!"

"Có ý tứ!" Triệu Ngọc không khỏi tán thưởng, "Xem ra, cái này trong tủ bảo hiểm quả nhiên có nhiều bí ẩn a! Rõ ràng ném đi đồ vật, lại đều không dám tới nhận lãnh? Chẳng lẽ. . . Đều là không thể lộ ra ngoài ánh sáng đồ vật?"

"Triệu Ngọc!" Miêu Anh cười nói, "Ta nghe nói, ngươi cùng ngân hàng Đào tiên sinh có chút giao tình, liền cảm giác của ngươi đến xem, Đào tiên sinh người này. . . Thế nào?"

"Cái gì thế nào?" Triệu Ngọc đầu óc nhanh quay ngược trở lại, lập tức minh bạch Miêu Anh ý tứ, vội nói, "Nha. . . Chẳng lẽ. . . Ngươi cho rằng, đây là ngân hàng các cao tầng tự biên tự diễn một trận —— trò hay! ?"

Chương 261: Chương 261: Biến thái sát nhân cuồng?

Chương 261: Biến thái sát nhân cuồng?

"Không thể loại trừ khả năng như vậy!" Miêu Anh gật đầu nói, "Lưu manh quen thuộc như thế ngân hàng nội bộ thao tác, mặc kệ là thời gian, cảnh báo, công tắc nguồn điện vẫn là sau cùng nạy ra két sắt, thậm chí tới lui rời đi, tất cả đều hoàn thành đến vừa đúng, người ngoài, có phải hay không rất khó làm được?"

"Mà lại, chúng ta đã điều tra qua!" Lý Bối Ny phụ họa nói, "Gần nhất Tần Sơn ngân hàng bởi vì hoạt động tín dụng nguy cơ sự tình, hao tổn đến vô cùng nghiêm trọng, nếu như bọn hắn tài chính không đủ đứng trước đóng cửa, có phải hay không. . ."

"Cho nên, ngân hàng cao tầng liền tự biên tự diễn một màn trò hay, đem ngân hàng của mình cho cướp bóc rồi?" Triệu Ngọc lắc đầu cười nói, "Được rồi, cái này có thể tập kết kịch bản, trực tiếp bán được Hollywood đi!"

"Bất cứ chuyện gì cũng có thể!" Miêu Anh không để ý tới Triệu Ngọc phản đối, tiếp tục nói, "Sở dĩ lựa chọn đoạt tủ sắt, cũng là bởi vì những cái kia ngân hàng các cao tầng biết, trong hòm sắt có rất nhiều không thể lộ ra ngoài ánh sáng đồ vật, một khi bị cướp, người mất nhóm chưa chắc chọn báo án!"

"Mà lại. . ." Tựa như kẻ xướng người hoạ, Lý Bối Ny lập tức nói bổ

sung, "Trong hòm sắt đồ vật khẳng định giá trị liên thành! Một khi xuất thủ, bọn hắn coi như kiếm bộn rồi!"

Triệu Ngọc lại còn tại không ngừng lắc đầu.

"Triệu Ngọc, đừng không tin!" Miêu Anh còn nói, "Nghĩ ngươi dạng này chỉ là vì tạm thời cất giữ một chút vật phẩm quý giá, bất quá là cực thiểu số mà thôi! Tuyệt đại đa số khách hàng, đều là lựa chọn trường kỳ tồn trữ.

"Những người này bản thân liền mười phần có tiền, bọn hắn hoàn toàn có thể làm một cái hệ số an toàn cao két sắt, phóng tới mình giấu về đến trong nhà bảo tồn, vì cái gì còn muốn đặt ở ngân hàng? Bọn hắn sở dĩ lựa chọn đem bảo bối bỏ vào ngân hàng két sắt, không phải là thật vì phòng trộm a?"

"Đều là tham ô nhận hối lộ có được, sợ tra thôi!" Triệu Ngọc nhún vai nói, "Mà tồn đến ngân hàng két sắt liền không đồng dạng, chỉ cần đăng ký một cái giả tin tức, lại đem chìa khoá lấy được, mật mã nhớ kỹ, liền có thể gối cao không lo!

"Thế nhưng là. . . Các ngươi không cảm thấy, ngân hàng cao tầng làm loại sự tình này, quá không sáng suốt sao?" Triệu Ngọc lời nói xoay chuyển, hỏi ngược lại, "Một khi lưu manh bị cảnh sát bắt được, chân tướng cũng sẽ tùy theo rõ ràng, vậy đối với ngân hàng bản thân tới nói, chẳng phải là hủy diệt tính tai nạn? Những cái kia người vạch ra nhóm đều sẽ lang đang vào tù, vậy coi như không còn có cái gì nữa! Cái này hiểm. . . Căn bản không đáng bốc lên!"

"Ngươi nói cũng có đạo lý, nhưng vạn sự đều không có tuyệt đối!" Miêu Anh còn nói, "Muốn vạn nhất, bọn hắn đã nghĩ kỹ sách lược vẹn toàn, để chúng ta làm sao cũng bắt không được giặc cướp đâu?"

"Tốt a, đã dạng này, vậy ta liền đi ngân hàng tra rõ một phen đi!" Triệu

Ngọc vỗ bộ ngực nói, "Miêu tổ trưởng, ngươi yên tâm, chỉ cần ta Triệu Ngọc đi, nhất định có thể đem bọn hắn nội tình điều tra ra! Nhìn xem ngân hàng đến cùng có hay không mờ ám?"

"Xin nhờ!" Miêu Anh mệt mỏi ngáp một cái, liếc qua khóe mắt nói, "Triệu Ngọc a, ngươi sẽ không lại muốn cùng ta nói cái gì thần tiên huynh đệ chuyện a? Ta đều thấy được, trong tay ngươi một mực nắm chặt két sắt chìa khoá, tiểu tử ngươi, bất quá là nghĩ nhanh lên một chút đến ngân hàng, đem ngươi kia 20 vạn thu hồi lại thôi! Còn trang. . . Trang cái lôi a ngươi?"

"Ta đi. . . Cái này đều bị ngươi xem thấu?" Triệu Ngọc phục, vội vàng chắp tay khen, "Miêu tổ trưởng thật sự là Hỏa Nhãn Kim Tinh, ta làm sao vừa nhấc cái mông ngươi liền. . . Ngươi liền. . ."

Câu nói kế tiếp, Triệu Ngọc tự nhiên không nói không ra miệng.

"Ai u!" Lý Bối Ny bận bịu bóp cái mũi, không chê chuyện lớn hô, "Thật thối, thật thối!"

Lúc đầu Triệu Ngọc đứng người lên muốn như vậy rời khỏi, thế nhưng là đột nhiên, lại nhìn thấy bạch bản bên trên nhiều tốt một mảng lớn đồ vật.

"Ai?" Hắn liếc nhìn nhân vật bề ngoài thêm ra tên người, thì thầm, "Đoạn Đại Thành? Người này là ai? Tại sao lại toát ra một cái đến?"

"Cung Tú Trân bạn già, Đường cục trưởng ngũ di phu, " Miêu Anh giới thiệu nói, "Cũng mất tích!"

A?

Lại một cái mất tích?

"Chỗ nào đối chỗ nào a đây là?" Triệu Ngọc vò đầu, "Ta làm sao có chút loạn đâu! Vì cái gì lại toát ra một cái người mất tích đến?"

Thế là, Miêu Anh liền đem Cung Tú Vân cùng Đoạn Đại Thành, cùng cái kia Đông Vân tình huống tất cả đều giảng cho Triệu Ngọc.

"Không thể nào?" Triệu Ngọc nhíu mày, "Nghe vào,

Cái này ba người mất tích đều rất ly kỳ, đã Cung Tú Trân đã chết, kia mặt khác hai cái, có phải hay không cũng dữ nhiều lành ít?"

"Không thể nói như vậy a!" Lý Bối Ny nói, "Ba người này đều là tại khác biệt thời kì, khác biệt địa điểm mất tích, không thể xác định lẫn nhau ở giữa có liên quan a!"

"Lý Bối Ny nói không sai, tại không có chứng cứ trước đó, chúng ta không thể vọng thêm suy đoán, " Miêu Anh nói, "Hiện tại, chúng ta chỉ có thể xác nhận Cung Tú Trân đã tử vong, về phần mặt khác hai cái, còn không thể tuỳ tiện có kết luận đâu!"

"Việc này thật sự là thật tươi!" Lương Hoan cũng là lắc đầu nói, "Mấu chốt ngay tại ở, Cung Tú Trân hơn 70 tuổi, một cái mẹ goá con côi lão thái thái, không tiền không thế, hung thủ chẳng lẽ có bệnh sao? Tại sao phải giết nhất định phải giết nàng?"

"Ta thao!" Triệu Ngọc thán phục một tiếng, đem tất cả giật nảy mình, "Chẳng lẽ. . . Đầu cơ trục lợi khí quan! ?"

"Không phải!" Miêu Anh lập tức trả lời, "Cung Tú Trân nội tạng khí quan đều là hoàn hảo! Triệu Ngọc, miệng đặt sạch sẽ điểm có được hay không?"

"Đó chính là, chết bệnh!" Triệu Ngọc nắm chặt nắm đấm phán đoán, "Giấu thi thể người chính gặp phải Cung Tú Trân bệnh dậy thì vong, lo

lắng bị người giả bị đụng, cho nên suy nghĩ như thế một cái chôn xác biện pháp!"

"Xuy. . ." Lý Bối Ny trán tràn đầy hắc tuyến, "Sư huynh a, đào hố chôn tốt bao nhiêu? Ngươi cũng đừng quên, 10 năm két sắt tiền thuê thế nhưng là hết mấy vạn nha!"

"Không phải!" Miêu Anh lắc đầu nói, "Kiểm tra thi thể trên báo cáo viết rõ ràng, lão nhân khi còn sống cũng không trí mạng tật bệnh. Thông qua giám chứng khoa kiểm soát mới nhất, hiện tại đã có thể khẳng định, Cung Tú Trân liền là bị tươi sống chết đói!"

"A! ?"

Triệu Ngọc rất là kinh ngạc, đây chính là kỳ hoặc! Một cái lẻ loi hiu quạnh, không tiền không thế lão nhân, ai sẽ đối nàng hạ này ngoan thủ, lại đem nàng tươi sống chết đói?

"Nha! Ta hiểu được!" Triệu Ngọc trừng to mắt, gắn từng chữ nói, "Tên hung thủ này, là cái đồ biến thái sát nhân cuồng! !"

Ta té!

Miêu Anh cùng Lý Bối Ny bọn người hơi kém một đầu cắm tới đất bên trên.

"Hung thủ đầu óc khẳng định có mao bệnh!" Triệu Ngọc thì cắn răng nghiến lợi nói, "Thuần túy lấy giết người tìm niềm vui, quá ghê tởm! Bằng không, làm gì còn cần chân không đóng gói cơ đem người cho gói lại? Đúng, cái kia cho hung thủ mở trương mục ngân hàng viên chức tìm được không?"

"Tìm được!" Lý Bối Ny đáp, "Đã gọi điện thoại, nhưng là thu hoạch cũng không lớn! Kia nhân viên liền đối phương là nam hay là nữ đều

không phân rõ đâu!"

"A! ?" Triệu Ngọc không khỏi kinh ngạc, vội hỏi vì cái gì?

Lý Bối Ny lập tức giải thích cho hắn nghe, nguyên lai, đến đây ngân hàng mở an toàn tủ người, có rất nhiều đều là nặc danh mà đến, trong đó có quan viên chính phủ, xí nghiệp ông chủ thậm chí còn có một ít có mặt mũi nhân vật công chúng, những người này vì che giấu tai mắt người , bình thường đều sẽ đeo lên khẩu trang to, mắt kiếng to cùng chụp mũ, sau đó lại mặc lên kiện áo khoác lớn, không cho người khác nhận ra mình.

Cho nên, phụ trách mở tài khoản ngân hàng nhân viên, đã sớm không cảm thấy kinh ngạc! Dù sao ngân hàng chỉ là cầu tài mà thôi, ai sẽ quan tâm những này không đáng chú ý chi tiết?

Căn cứ vị kia nhân viên hồi ức, hắn chỉ nhớ rõ mở trương mục người cái đầu không cao, trong tay còn mang theo một cái to lớn rương hành lý, về phần cái khác hình dạng đặc thù lại hoàn toàn cũng không nói ra được, thậm chí là nam hay nữ hắn đều nói không rõ ràng.

Bởi vậy, manh mối này tương đương đã trúng đoạn mất. Đến bây giờ, ai cũng không biết cái này đem Cung Tú Trân thi thể tồn tiến két sắt người, đến cùng dáng dấp cái gì bộ dáng?

"Chậc chậc. . ." Miêu Anh bão nổi cái nhìn nói, " cá nhân ta cảm giác, cướp ngân hàng cùng chân không thi thể, rất có thể là hai vụ án! Hai người ở giữa hắn không có quan hệ!"

"Kia. . . Cướp ngân hàng thế nào? Cũng không có mặt mày sao?" Triệu Ngọc vội hỏi.

"Đúng vậy a!" Bành Hân một mực tại phụ trách cướp bóc án, lúc này lắc đầu nói với Triệu Ngọc, "Những này lưu manh giảo hoạt giảo hoạt, giám

chứng khoa không có sưu tập đến bất kỳ hữu hiệu vân tay, mặc dù từ trên mặt nạ thu thập được DNA, nhưng cũng không đánh chuẩn, nhất định chính là giặc cướp nhóm!

"Còn có, căn cứ video suy luận, phát hiện chiếc xe kia liền là từ lão thành khu mở ra, hiện tại ngay tại tra sớm hơn một chút video ghi chép, trước mắt còn không có tin tức!

"Ngọc a, ngươi vẫn là nhanh đi ngân hàng điều tra thêm đi thôi, ta thế nhưng là thật hi vọng, cướp bóc án là bọn hắn ngân hàng người một nhà làm đâu!"

"Được rồi đại tỷ, trước chớ nổi giận, nhìn đệ đệ ngươi ta!" Triệu Ngọc thấy tình huống hiểu rõ không sai biệt lắm, lúc này mới quay người muốn đi gấp.

Nhưng mà, đi chưa được hai bước, hắn nhưng chợt nhớ tới hôm nay "Khôn" quẻ đến, bận bịu nói với Miêu Anh:

"Cái kia. . . Miêu tổ trưởng a! Hôm nay ngươi ngay tại trong nhà tọa trấn đi, xuất ngoại cần sự tình, liền giao cho chúng ta tốt, ngươi nhưng tuyệt đối đừng ra ngoài a!"

Triệu Ngọc ý tứ, tự nhiên là sợ hãi Miêu Anh sẽ cùng Khúc Bình như thế, đột nhiên bị bất trắc.

Nhưng mà, loại lời này nghe vào Miêu Anh trong tai, lại cảm giác đặc biệt dở dở ương ương.

"Triệu Ngọc, ngươi từ ngân hàng trở về, vẫn là thuận tiện đi lội khoa tâm thần đi!" Miêu tổ trưởng nhìn từ trên xuống dưới Triệu Ngọc, nghi ngờ nói, "Ngươi hai ngày này làm sao như thế là lạ đâu? Là thiếu nợ, vẫn là đem ai làm lớn bụng rồi?"

"Có rồi? Ngươi có rồi?" Triệu Ngọc chỉ vào Miêu Anh phần bụng, bày ra một cái khác bức làm giận kinh hỉ hình.

"Ha ha ha. . ." Lý Bối Ny nhịn không được ha ha cười không ngừng, nhưng nhìn đến Miêu Anh mắt lộ ra hung quang về sau, đành phải nhịn xuống.

"Được rồi, đừng quản ta điên không điên, ngàn vạn nhớ kỹ, ngươi hôm nay tuyệt đối không thể rời đi cục cảnh sát!" Vì để cho Miêu Anh nghe lời, Triệu Ngọc còn làm bộ bóp lấy ngón tay nói, "Bằng không, ngươi sẽ có tai!"

"Triệu Ngọc, ngươi thật muốn chết như vậy sao?" Miêu Anh đã giận dữ, chỉ vào Triệu Ngọc mắng, " nếu không phải tối hôm qua một đêm không ngủ, ta hiện tại liền đem ngươi từ cửa sổ đạp ra ngoài! Mau cút!"

"Tốt tốt tốt. . ." Triệu Ngọc liên tục không ngừng chạy trốn.

"Ai u, sư huynh phương thức tư duy, thật sự là càng ngày càng sâu áo!" Nhìn qua Triệu Ngọc đi xa bóng lưng, Lý Bối Ny bất đắc dĩ thở dài, "Lại chơi có lợi mệnh! Gia hỏa này. . ."

Chương 262: Chương 262: Hậu quả nghiêm trọng

Chương 262: Hậu quả nghiêm trọng

"Tiên sinh, xin điền vào ngài mật mã "

Tại ngân hàng phục vụ viên ra hiệu dưới, Triệu Ngọc nhấn xuống két sắt mật mã, thẩm tra đối chiếu không sai về sau, phục vụ viên liền đem cái kia chứa 20 vạn nguyên cũ tiền giấy bao da, giao cho hắn. . Điện thoại nhất tỉnh lưu lượng trạm điểm.

"Tốt, tiên sinh, xin ngài kiểm tra đối chiếu sự thật một chút" tuổi trẻ nữ phục vụ viên trên mặt dáng tươi cười nói, "Để tỏ lòng chúng ta ngân hàng áy náy, chúng ta sẽ bồi giao ngài gấp đôi thuê phí tổn. Chờ một lúc cầm trương này nhận lãnh biểu, ngài liền có thể đến sân khấu đi lĩnh bồi thường tiền "

Triệu Ngọc mở ra bao da nhìn một chút, bên trong một xấp một xấp cũ tiền mặt tất cả đều ở đây.

Ai

Hắn không khỏi sinh lòng cảm khái, cái này bao da cũng thật sự là trải qua gặp trắc trở

Nó từng bị chôn sâu ở trong hầm mỏ 26 năm, bây giờ thật vất vả đào được diện thế, nhưng lại liên tiếp tao ngộ hung hiểm, hơi kém lại bị lưu

manh đoạt đi.

Bất quá, may mắn đám bắt cóc không coi trọng số tiền này, trải qua trăm về ngàn quấn, cuối cùng vẫn về tới trong tay của mình.

Không được

Triệu Ngọc cảm thấy, đã ngay cả ngân hàng đều không an toàn, vậy mình vẫn là mau chóng đem những này cũ tiền giấy xuất thủ đi mặc dù thứ này rất có cất giữ ý nghĩa, nhưng hoàn toàn chính xác không có một cái địa phương an toàn có thể cất giữ

"Phiền phức ngài ở chỗ này ký chữ" phục vụ viên chỉ vào nhận lãnh bề ngoài nơi nào đó nói.

Triệu Ngọc cầm qua bảng biểu, tại nhận lấy vật phẩm trước đó, phục vụ viên đã ghi danh hắn tin tức cặn kẽ, đồng thời lưu lại CMND của hắn sao chép kiện.

Mà hồi tưởng trước đó mở trương mục thời điểm, nhưng căn bản không có như thế cẩn thận, ngân hàng phương diện chỉ là nhắc nhở hắn mật mã nhất định không thể quên, chìa khoá nhất định phải mang tốt, tiền thuê cũng muốn kịp thời giao phó mà thôi.

Triệu Ngọc lúc đầu đã cầm qua bút mực chuẩn bị ký tên, nhưng trong đầu bỗng nhiên linh quang lóe lên, bận làm kinh ngạc nói ra: "Ai không đúng ta nơi này còn đặt vào một viên 6 carat kim cương đâu làm sao không có "

Triệu Ngọc đưa tay tại trong bọc phủi đi, trên mặt trong nháy mắt giả ra một bộ muốn chết biểu lộ.

"A không không thể nào" phục vụ viên liền sợ loại sự tình này phát sinh, thân thể không khỏi rùng mình một cái, vội hỏi, "Trước tiên sinh ngài

không nên nói đùa a tại mở tủ trước đó, ngài thế nhưng là đầu tiên nói trước, bên trong có cái bao da, trong bóp da chứa tiền, cũng không có nói tới cái gì kim cương a "

"Nói nhảm ta cái này kim cương thế nhưng là Nam Phi sinh ra, ta sợ Ban Kỷ Luật Thanh tra tra ta, lúc này mới tồn đến các ngươi nơi này, ai u ta kim cương a hiện tại cũng hơn ngàn vạn a "

"Trước tiên sinh" nữ phục vụ viên hoàn toàn bị Triệu Ngọc làm được, toàn thân run rẩy không biết nên nói cái gì cho phải

bsp; lúc này, bên cạnh một cái chủ quản bộ dáng phụ nữ trung niên nhìn thấy, lập tức đi tới, khách khí với Triệu Ngọc nói: "Vị tiên sinh này, xin ngài không nên gấp gáp, mặc kệ ném đi thứ gì, chúng ta ngân hàng cũng sẽ theo giá bồi giao. Nhưng là, ngài đầu tiên đến phối hợp chúng ta chương trình mới được "

"Làm sao phối hợp "

"Bởi vì can hệ trọng đại, " nữ trưởng phòng thong dong nói, "Chúng ta ngân hàng phương diện sẽ liên hợp cảnh sát đối với ngài tài sản làm một lần kỹ càng ước định, nếu như ngài tài sản tình trạng, phụ họa mất đi vật phẩm điều kiện, như vậy mặc kệ bao nhiêu tiền, chúng ta đều sẽ bồi đưa cho ngài

"Bất quá, ta vẫn còn muốn nhắc nhở ngài một câu, lưu manh chẳng mấy chốc sẽ bắt được, đến lúc đó, chúng ta sẽ dần dần kiểm tra đối chiếu sự thật rõ ràng, nếu như ngài là thuận miệng nói lung tung, vậy ngài nhưng là muốn giao pháp luật trách nhiệm "

A

Cao thật sự là cao

Triệu Ngọc âm thầm bội phục, ngân hàng các cổ đông quả nhiên đều là cao thủ, cứ như vậy, một khi có người tác thủ vật phẩm, nhất định phải tiếp nhận ngân hàng cùng cảnh sát tài sản điều tra. Chỉ cần là trong lòng có quỷ, ai dám tiếp nhận loại này điều tra coi như thật có giá trị liên thành bảo bối bị mất, chỉ sợ cũng chỉ có thể đánh rụng răng hướng trong bụng nuốt, ăn ngậm bồ hòn

Chẳng lẽ ngân hàng nội bộ thật sự có quỷ

Bất quá, Triệu Ngọc chính là vô lại người trong nghề, một kế không thành lập tức lại sinh một kế, bận bịu liếc qua mắt hỏi kia nữ trưởng phòng: "Ta nói đại tỷ, coi như ta không có ném kim cương, nhưng là, ta két sắt thế nhưng là quả thật bị cướp phỉ nhóm cạy mở ta tồn đồ vật thời điểm, các ngươi cũng không phải nói như vậy, các ngươi nói là trăm phần trăm an toàn, trăm phần trăm tư ẩn

"Như thế rất tốt, an toàn cũng mất, tư ẩn cũng mất, ta kia 7 cái huynh đệ nhìn thấy ta có như thế một số tiền lớn, nhà chúng ta chẳng mấy chốc sẽ làm rối loạn bộ chính là không phải, các ngươi cũng phải cho ta phụ điểm pháp luật trách nhiệm a "

"Cái này" nữ trưởng phòng hiển nhiên không ngờ đến tình huống như vậy, trong lòng không khỏi mắng, còn 7 cái huynh đệ đâu ngươi Anh em Hồ Lô sao

"Còn có a, các ngươi biết sao làm ta biết ta két sắt bị cạy mở, tiền khả năng bị cướp đi thời điểm, ta nhận bao lớn kinh hãi các ngươi biết sao trái tim đều đột nhiên ngừng, ta hỏi các ngươi, liền không có một chút tổn thất tinh thần phí sao các ngươi liền bồi một cái gấp đôi tiền thuê liền xong rồi ta vừa mới tồn mấy ngày, thêm cùng một chỗ cũng không có 200 khối tiền, các ngươi đây không phải đuổi này ăn mày sao "

"Cái này" nữ trưởng phòng triệt để bị Triệu Ngọc vô lại công lực trấn trụ, dạ nửa ngày mới khuyên, "Tiên sinh, ngài đừng kích động là như

vậy, chúng ta chi nhánh ngân hàng quản lý đã tại icu cứu chữa, chuyện của ngài, ta lại đến báo cho đại quản lý, để bọn hắn lấy cho ngài cái chủ ý được không ngài yên tâm, chúng ta ngân hàng phương diện, là tuyệt đối sẽ không bạc đãi ngài "

"Chi nhánh ngân hàng quản lý cứu giúp đi" Triệu Ngọc suy nghĩ một chút, hỏi, "Ta nói, hắn thế nào làm sao còn cứu chữa "

"Ai" nữ trưởng phòng thở dài, "Ngân hàng xảy ra chuyện lớn như vậy, ai chịu nổi ngài còn không biết đâu chúng ta ngân hàng đã lộn xộn

"Nhất là chúng ta ngân hàng tủ sắt nghiệp vụ, hiện tại đã nhận truyền thông tập thể công kích, chúng ta bên này còn tốt một chút, tạm thời ở vào ngừng kinh doanh bên trong, chỉ làm kia 17 cái bị nạy ra két sắt nghiệp vụ.

"Nhưng cái khác chi nhánh ngân hàng, đã sớm phản thiên đều" nữ trưởng phòng có chút ít thở dài nói, "Két sắt không ai dám cất, tất cả đều bận rộn lui đâu người gửi tiền nhóm cũng là nghe được lời đồn gió ngữ, bắt đầu đứng xếp hàng lấy tiền, ai kỳ thật, bọn hắn làm như vậy căn bản không cần thiết

"Chúng ta Tần Sơn ngân hàng rễ sâu Diệp đại, điểm ấy nguy cơ căn bản không đả thương được nguyên khí" nữ trưởng phòng tràn đầy tự tin nói, "Mà lại, cảnh sát thế tất sẽ bắt được tội phạm, đem mất trộm vật phẩm tìm kiếm trở về đến lúc đó, hết thảy đều sẽ khôi phục bình thường "

Chậc chậc

Nhìn thấy nữ trưởng phòng lời thề son sắt dáng vẻ, Triệu Ngọc không khỏi lâm vào trầm tư. Có lẽ, nữ trưởng phòng có nói ngoa, ổn định quân tâm chi ngại, nhưng nàng nói lời, cũng không phải không có đạo lý.

Triệu Ngọc trước đó đang tra Miên Lĩnh án thời điểm, đã từng điều tra

cặn kẽ qua vị này Đào tiên sinh, làm một tư thâm ngân hàng người quản lý, Đào tiên sinh từ trước đến nay coi trọng thành tín, làm việc giới có phần bị tôn trọng, đức cao vọng trọng, không giống như là sẽ biển thủ cái chủng loại kia người

Mà lại, loại sự tình này không giống trò đùa, một khi sự tình bại lộ, chẳng những ngân hàng suy sụp, người tham dự tất nhiên sẽ bị xử nặng, làm những cái kia thể diện ngân hàng cổ đông tới nói, tuyệt đối sẽ không đi bốc lên loại này phong hiểm dù là công trạng trượt, ngân hàng đóng cửa, bọn hắn nửa đời trước để dành được tiền cũng đầy đủ chi tiêu, căn bản không đáng động loại này ý đồ xấu

Như vậy nếu như không phải ngân hàng nội bộ thao tác, còn có cái gì có thể có thể đâu

"Tiên sinh, ngài còn không có ký tên đâu" bên cạnh nhân viên nữ cầm bảng biểu chiếp ầy nói.

Triệu Ngọc đành phải cúi đầu đem chữ ký, bất quá, tại ký tên thời điểm, hắn bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề, vội hỏi: "Đúng rồi, ta nhớ được, ta mở trương mục thời điểm, các ngươi từng có ghi danh có phải hay không các ngươi đăng ký, có phải hay không nội bộ chứa đựng, ngoại giới tra không được "

"Ngài hỏi cái này làm cái gì" nữ trưởng phòng nhìn ra Triệu Ngọc khó chơi, vội vàng cướp lời nói đầu nói, "Vì bảo hộ hộ khách tư ẩn, tự nhiên không thể hướng ngoại giới tiết lộ "

Triệu Ngọc suy nghĩ, đã cái kia Đông Vân thuộc về người mất tích, như vậy trước đó cục cảnh sát tất nhiên sẽ điều tra qua Đông Vân tư liệu, thế nhưng là, cũng không có tra được Đông Vân tại Tần Sơn ngân hàng mở qua két sắt

Như vậy cái này cũng đã nói lên, két sắt đăng ký, đích thật là chỉ tồn tại

nội bộ, thụ độ cao bảo mật, dù cho là cảnh sát điều tra cũng sẽ không bạo lộ ra.

Đã dạng này

Trong chốc lát, Triệu Ngọc đột nhiên thông suốt, tựa hồ nghĩ đến một kiện trọng yếu vô cùng sự tình, vội hỏi: "Phục vụ viên, ta nghe các ngươi ý tứ, có phải hay không không riêng Ngọc Hoa đường chi nhánh ngân hàng có tủ sắt nghiệp vụ cái khác chi nhánh ngân hàng cũng có "

"Ừm đương nhiên hết thảy có ba nhà" nữ trưởng phòng không chút nghĩ ngợi trả lời, "Tổng bộ, Ngọc Hoa đường còn có giải phóng đường, cái này ba nhà đều có tủ sắt nghiệp vụ nhưng là, chúng ta cái này một nhà là sớm nhất, 10 năm trước liền mở tổng bộ bởi vì mới đóng cao ốc, một năm trước mới gia nhập này nghiệp vụ."

"A nói cách khác, tổng bộ kho bảo hiểm so nơi này còn muốn lớn thôi" Triệu Ngọc lại hỏi.

"Đó là dĩ nhiên, tổng bộ là một tòa 35 tầng cao ốc, chỉ riêng tủ sắt kho phải có bốn năm cái dáng vẻ, cái nào đều so với chúng ta cái này lớn" nữ trưởng phòng nói, "Bất quá, chuyện này đả kích quá lớn, đối với tủ sắt nghiệp vụ tới nói, khẳng định lại nhận xung kích vị tiên sinh này, ta không rõ, ngài vì cái gì đối với chúng ta ngân hàng cảm thấy hứng thú như vậy đâu "

"Ngoại trừ Tần Sơn ngân hàng, còn có khác ngân hàng có két sắt nghiệp vụ sao" Triệu Ngọc hỏi lại.

Nữ trưởng phòng mặc dù càng thêm hiếu kì, nhưng vẫn là trả lời Triệu Ngọc vấn đề: "Có rất nhiều đâu đồng xuyên ngân hàng, đại giang ngân hàng đều có a a" nữ trưởng phòng tựa hồ minh bạch cái gì, vội hỏi, "Ý của ngài, là giặc cướp là khác ngân hàng phái tới muốn thông qua chuyện này hãm hại chúng ta "

"Không phải khả năng so cái này còn nghiêm trọng hơn" Triệu Ngọc một mặt thành thật trả lời, một mặt lộ ra ngay mình cảnh sát chứng, gấp rút nói, "Nhanh, đem các ngươi bên này lãnh đạo tối cao nhất gọi tới, ta có chuyện muốn nói "

00 tiểu thuyết Internet

Chương 263: Chương 263: Khôn quẻ uy lực

Chương 263: Khôn quẻ uy lực

"Tiên sinh, " nữ trưởng phòng nhìn thấy cảnh sát chứng về sau, kính sợ nói, "Ngoại trừ chi nhánh ngân hàng quản lý, hiện tại ta chính là nơi này lãnh đạo tối cao nhất ngài có dặn dò gì "

"Ta hiện tại cần các ngươi ngân hàng, tất cả mở qua tủ sắt nghiệp vụ đăng ký danh sách, không riêng gì Ngọc Hoa đường, mặt khác hai nhà cũng muốn "

"Cảnh sát tiên sinh, ngài đây là muốn làm cái gì chúng ta chi nhánh ngân hàng danh sách đã đã cho cảnh sát, nhưng là cái khác chi nhánh ngân hàng, ta nhưng không có cái này quyền hạn a" nữ trưởng phòng khó xử trả lời.

"Vậy thì tốt, vậy trước tiên đem các ngươi chi nhánh ngân hàng tủ sắt đăng ký danh sách cho ta xem một chút đi" Triệu Ngọc lùi lại mà cầu việc khác.

"Vậy cái kia cũng không được a" nữ trưởng phòng nhíu mày nói, "Hành trưởng nhóm đã thông báo, cho dù là cảnh sát điều tra, cũng nhận được cho phép mới được. Ngài cũng biết, can hệ trọng đại, chúng ta chúng ta đến xác minh một chút thân phận của ngài, sau đó lại cùng những người lãnh đạo xin "

"Vậy được rồi thân thỉnh là đi" Triệu Ngọc ngăn cản nữ trưởng phòng câu chuyện, trực tiếp cho Đào tiên sinh treo một điện.

Triệu Ngọc là kẻ già đời, lập tức đem tình huống nói đến muốn bao nhiêu khẩn cấp có bao nhiêu khẩn cấp, Đào tiên sinh sau khi nghe xong, lập tức cho nữ trưởng phòng hạ lệnh, để nàng nhất định phải hảo hảo phối hợp Triệu cảnh sát điều tra, không thể có bất kỳ lãnh đạm.

Ngoài ra, Đào tiên sinh còn đáp ứng Triệu Ngọc, nói hắn sẽ mau chóng liên hệ thư ký của mình, lập tức liền đem ba nhà ngân hàng tủ sắt đăng ký danh sách gửi đi quá khứ, cung cấp Triệu Ngọc kiểm tra.

Phút cuối cùng, Đào tiên sinh còn quẳng xuống một câu: "Triệu cảnh sát, thật sự là nhờ ngươi chỉ cần ngài có thể giúp chúng ta đem bản án phá mất, chúng ta nhất định tất có thâm tạ "

"Nói quá lời, nói quá lời" Triệu Ngọc mặc dù ngoài miệng khách khí, nhưng là trong lòng phi thường thống khoái. Xem ra, nếu là mình thật có thể giúp đỡ Đào tiên sinh đại ân, như lần trước 800 vạn chuyện như vậy, nói không chừng lại sẽ trên người mình trình diễn.

Đào tiên sinh lôi lệ phong hành, điện thoại quải điệu còn không có 2 phút, nữ trưởng phòng liền nói cho Triệu Ngọc, nói ba nhà ngân hàng hộ khách đăng ký đơn đã gửi đi đến trên máy vi tính, ngài là muốn đóng dấu, vẫn là muốn copy

Triệu Ngọc lại trực tiếp gõ cái bàn nói: "Không đóng dấu cũng không copy, ngươi liền giúp ta lục soát một cái đi ầy, ngươi trước giúp ta thẩm tra một chút, tại tất cả mở trương mục trong danh sách, có hữu dụng hay không Đông Vân cái tên này "

"Cái này" nữ trưởng phòng tự nhiên biết thi thể sự tình, cũng biết cái kia có giấu thi thể ngăn tủ, liền là cái này gọi Đông Vân người trèo lên nhớ. Nhưng là nàng không rõ, vì cái gì trước mắt cảnh sát sẽ muốn cầu lục

soát cái tên này

"Nhanh lục soát a lục soát còn sẽ không sao "

Tại Triệu Ngọc thúc giục dưới, nữ trưởng phòng lúc này mới ấn mở lục soát khóa. Nhưng mà, đợi đến lục soát hoàn tất về sau, nàng lại bỗng dưng sững sờ tại nơi đó.

"Tìm được" Triệu Ngọc vội hỏi.

"Ừ" nữ trưởng phòng kinh nghi bất định nhẹ gật đầu, điểm xong đầu về sau, nàng gặp bên cạnh còn có mấy danh nhân viên, liền ngay cả bận bịu khoát tay, đem bọn hắn chi lui ra.

"Mấy cái "

"Hai hai hai cái" nữ trưởng phòng nói chuyện đã run rẩy.

Bành

Triệu Ngọc hung hăng vỗ bàn một cái, hơi kém đem nữ trưởng phòng dọa nằm xuống.

"Đoán đúng" Triệu Ngọc hưng phấn mà hỏi thăm, "Mau nói, trừ bọn ngươi ra Ngọc Hoa đường, một cái khác Đông Vân, là ở đâu trèo lên nhớ "

"Giải giải phóng đường chi nhánh ngân hàng" nữ trưởng phòng run rẩy nói.

"Dạng gì ngăn tủ" Triệu Ngọc không chút nào chớp mắt hỏi một câu.

"Cũng là một cái cỡ lớn nhất" nữ trưởng phòng mặt đã biến thành kinh dị quả cà sắc.

"Cái kia còn thất thần làm gì" Triệu Ngọc tranh thủ thời gian thúc giục,

"Gọi điện thoại, gọi người bên kia đem ngăn tủ mở ra a

"A là là là là" nữ trưởng phòng liên tục không ngừng gọi điện thoại đi.

Đợi nàng đánh xong trở về, Triệu Ngọc thì chợt nhớ tới cái gì, vội nói: "Nhanh, ngươi lại cho tra một chút, nhìn xem có hữu dụng hay không Cung Tú Trân đăng ký danh tự "

"A "

Nữ trưởng phòng đã ý thức được can hệ trọng đại, vội vàng dựa theo Triệu Ngọc nói tới tra tìm, nhưng mà, thẩm tra kết quả lại là vì không, phía trên cũng không có Cung Tú Trân danh tự.

"Ừ" Triệu Ngọc nghiêm túc suy tư một chút, còn nói, "Vậy ngươi lại tra một chút Đoạn Đại Thành cái tên này đi "

Lo lắng có lỗi chữ sai, Triệu Ngọc còn cố ý trên giấy viết cho nữ trưởng phòng nhìn.

Kết quả, đợi đến lần này lục soát về sau, nữ trưởng phòng lần nữa đổi sắc mặt, thân thể đều đi theo run lên. Nhưng gặp trên máy vi tính hết thảy xuất hiện hai cái kết quả tìm kiếm, mà kết quả biểu hiện, hai người kia tên tất cả đều là từ bọn hắn nơi này đăng ký

"Đi ta hiện tại cho cảnh đội gọi điện thoại, ngươi cũng đừng bút tích, mau đem ngân hàng chủ tịch nhóm đều gọi qua đi chuyện này làm lớn chuyện "

Triệu Ngọc mặc dù lời nói được nhẹ nhõm, nhưng toàn thân đã bị mồ hôi lạnh ướt đẫm.

Trong chốc lát, hắn rốt cục lĩnh ngộ cái này liên tục "Khôn" quẻ ý tứ, xem ra, thâm tàng tại ngân hàng trong tủ bảo hiểm chân không thi thể, không chỉ có Cung Tú Vân một bộ đơn giản như vậy

Hơn mười phút sau, nhận được tin tức Đào tiên sinh vội vàng đuổi tới Ngọc Hoa đường ngân hàng, cơ hồ là một đường chạy chậm đến đi tới tủ sắt trong kho.

Mà tại lúc trước hắn, Miêu Anh chờ một đám nhân viên cảnh sát, còn có giám chứng khoa đồng sự cũng đã đạt tới hiện trường. Tại Vương Tâm dẫn đầu dưới, thu thập viên môn đã tại nghiêm túc tìm kiếm lấy chứng cứ.

Quả nhiên, hai cái dùng Đoạn Đại Thành đăng ký trong tủ bảo hiểm, tất cả đều phát hiện thi thể mà lại, cùng Cung Tú Trân giống nhau như đúc, hai cỗ thi thể đầu tiên là bị chân không tố phong, sau đó cất vào rương hành lý, cuối cùng giấu kín tại cỡ lớn nhất trong tủ bảo hiểm.

Căn cứ ghi chép biểu hiện, hai cái này ngăn tủ phân biệt tại 7 năm trước còn có 6 năm trước mở hộ, đã ở chỗ này chứa thời gian tương đối dài.

Cùng lúc đó, giải phóng đường bên kia cũng truyền tới tin tức, khi bọn hắn mở ra cái kia đồng dạng lấy Đông Vân đăng ký két sắt về sau, cũng phát hiện một cỗ thi thể

Cỗ thi thể kia thì là 5 năm trước trèo lên nhớ, vừa vặn cùng Đông Vân mất tích thời gian ăn khớp.

Đạt được một cái tiếp một cái tin tức kinh người, Đào tiên sinh cùng ngân hàng một đám cổ đông, cũng tất cả đều cảm thấy khiếp sợ không gì sánh nổi bọn hắn vạn nghĩ không ra, mình tân tân khổ khổ sáng lập két sắt nghiệp vụ, thế mà cho hung thủ giết người làm hoàn mỹ yểm hộ

Giờ phút này, nhìn xem mới xuất hiện hai cỗ đen như mực thi thể, Đào tiên sinh càng là hãi hùng khiếp vía, không biết làm sao.

"Đào tiên sinh" Triệu Ngọc nhìn thấy hắn về sau, lập tức xuyên qua đám người đi vào trước mặt hắn, cực kì trịnh trọng dặn dò, "Đào tiên sinh, lập tức thông tri các ngươi ngân hàng, từ trên xuống dưới, hết thảy phong tỏa tin tức, kho bảo hiểm bên trong phát hiện thi thể sự tình, vô luận như thế nào cũng không thể ngoại truyện ra ngoài can hệ trọng đại, nhất định phải nhanh thông tri đến "

"Đúng đúng" Đào tiên sinh một mặt lau mồ hôi, một mặt liên tục gật đầu.

"A, còn có" Triệu Ngọc còn nói, "Chúng ta bây giờ nói không chính xác, vẫn sẽ hay không có khác thi thể, cũng giấu ở trong tủ bảo hiểm ta mặc kệ các ngươi dùng cái gì biện pháp, nhất định phải đem các ngươi két sắt tra rõ một lần nhất là có thể thịnh hạ thi thể đại quỹ tử, hiểu không "

"Biết biết ta ta sẽ nghĩ biện pháp" Đào tiên sinh hoang mang lo sợ giữ chặt Triệu Ngọc cánh tay, "Triệu cảnh sát, vô luận như thế nào, xin mau sớm phá án bằng không, chúng ta ngân hàng liền muốn không chịu nổi, xin nhờ "

"Yên tâm đi, Đào tiên sinh, chúng ta nhất định sẽ hết sức "

Triệu Ngọc vừa mới dặn dò xong Đào tiên sinh, Miêu Anh bên kia cũng lập tức truyền hạ lệnh đến, yêu cầu toàn thể nhân viên cảnh sát hết thảy bảo thủ bí mật, tuyệt đối không thể để cho ngoại giới biết được kinh khủng như vậy tin tức.

Ngoài ra, nàng còn phái người tiến về Tần Sơn từng cái có được tủ sắt kho ngân hàng , dựa theo đã biết đăng ký tính danh, tiến hành tra rõ, nhìn xem khác ngân hàng có thể hay không xuất hiện giống nhau tình huống

Ai ngờ, đợi đến hơn một giờ chiều thời điểm, từ đồng xuyên ngân hàng lại lần nữa truyền đến tin tức kinh người. Tại đồng xuyên ngân hàng tủ sắt đăng ký trong ghi chép, lại phát hiện một cái lấy "Đông Vân" vì mở tài khoản tên két sắt.

Kết quả, ngăn tủ mở ra về sau, cổ thi thể thứ năm, lại hiện kinh hiện tại mọi người trước mặt

00 tiểu thuyết Internet

Chương 264: Chương 264: Vẫn là báo thù sao?

Chương 264: Vẫn là báo thù sao?

Năm giờ rưỡi chiều.

Dung Dương phân cục, tổ A văn phòng.

Dùng làm phân tích án tình bạch bản, một mặt đã không đủ dùng, hiện trường lại thêm mấy trương ra. Mà người bị hại ảnh chụp, cũng từ trước đó một trương, biến thành năm tấm!

Trong văn phòng bầu không khí chưa từng có khẩn trương, liên tiếp toát ra năm cỗ chân không thi thể đến, thật sự là hiếm có, thiên cổ ly kỳ.

Năm bộ thi thể, đại biểu cho năm đầu sinh mệnh tan biến.

Đến cùng là ai, như thế vô tình cướp đi cái này năm đầu tính mệnh?

Càng làm cho người ta rùng mình chính là, căn cứ nghiệm thi báo cáo, cái này năm tên người chết vậy mà tất cả đều là bị tươi sống chết đói, tử vong về sau mới bị bịt kín tiến chân không túi!

Bởi vì năm lên vụ án gây án thủ pháp hoàn toàn tương tự, mà dùng làm tố phong thi thể cái túi, cũng tất cả đều xuất từ cùng một cái nhãn hiệu, hiện tại cảnh sát cơ bản có thể xác định, năm tên ngộ hại người chết đi, hệ cùng một hung thủ gây nên!

Nói cách khác, đây là cùng một chỗ ác tính, liên hoàn giết người giấu thi án!

Bởi vì vụ án trên tính chất cực kỳ ác liệt, thủ đoạn cực kỳ tàn nhẫn, đã nhảy lên làm trước mắt tổ trọng án thứ nhất yếu án, thậm chí đã vượt qua ngân hàng cướp bóc án trình độ.

"Liền trước mắt tới nói, " Miêu Anh mang trĩu nặng tâm tình, chỉ vào bạch bản bên trên một tấm hình giới thiệu nói, "Đoạn Đại Thành là sớm nhất một người bị hại! Hắn 7 năm trước, bị hung thủ chết đói, sau đó tố phong tiến chân không túi, tồn tại ở Ngọc Hoa đường Tần Sơn ngân hàng trong tủ bảo hiểm! Mà lại, hung thủ mở tài khoản đăng ký thời điểm, sử dụng chính là Đoạn Đại Thành thẻ căn cước, dùng Đoạn Đại Thành thân phận tiến hành đăng ký."

"Đúng, đây chính là Đường cục trưởng ngũ di phu, " Trương Cảnh Phong nhỏ giọng đối bên cạnh đồng sự thì thầm, "Cung Tú Trân bạn già, ta tại mất tích khoa thời điểm, còn chuyên môn đi tìm người này đâu!"

"Ngay sau đó, là 6 năm trước, một cái tên là Đường Linh Linh giày da bán buôn thương!" Miêu Anh lại chỉ vào một nữ tử ảnh chụp nói, "Đường Linh Linh tại 6 năm trước mất tích, lúc ấy là 33 tuổi. Nàng cũng bị hung thủ chết đói về sau, giấu ở Ngọc Hoa đường Tần Sơn ngân hàng trong tủ bảo hiểm, không nhưng là dùng Đoạn Đại Thành thẻ căn cước mở tài khoản, mà lại ngay cả két sắt cũng liên tiếp Đoạn Đại Thành.

"Xuống chút nữa nhìn, lần này là 5 năm trước!" Miêu Anh chỉ vào một cái làn da trắng noãn nữ hài ảnh chụp nói, "Đông Vân! Lúc ấy 23 tuổi, nàng bị hung thủ giấu vào giải phóng đường Tần Sơn ngân hàng trong tủ bảo hiểm, mà sử dụng đăng ký danh tự, chính là chính Đông Vân!

"Một năm kia, đúng lúc là giải phóng đường Tần Sơn ngân hàng gầy dựng, hung thủ không biết nguyên nhân gì, vậy mà đổi cái địa phương,

mà lại hắn cũng không còn sử dụng Đoạn Đại Thành thẻ căn cước, đổi thành Đông Vân.

"Mà tới được 4 năm trước, hung thủ lại đổi địa phương!" Miêu Anh chỉ hướng tờ thứ tư ảnh chụp, kia là một cái có râu quai nón nam tử trung niên, "Người này tên là Thiệu Chấn Giang, dê con buôn, mất tích một năm kia là 52 tuổi. Hắn bị hung thủ chết đói về sau, tại 4 năm trước tồn tiến Đồng Xuyên ngân hàng tủ sắt kho.

"Nhưng là, không biết vì cái gì, đến Cung Tú Trân thời điểm, hung thủ lại trở về đến Tần Sơn ngân hàng, đem Cung Tú Trân thi thể, giấu trở về Ngọc Hoa đường kho bảo hiểm."

"Đoạn Đại Thành thi thể cũng tại Ngọc Hoa đường, " Lan Bác lắc đầu thở dài, "Hung thủ là không phải cố ý để bọn hắn hai vợ chồng già đoàn tụ cùng một chỗ a?"

"Một năm giết một cái!" Lý Bối Ny nhìn xem Triệu Ngọc thở dài, "Sư huynh a, chẳng lẽ ngươi còn nói đối? Thật đúng là biến thái sát nhân cuồng?"

"Năm người bên trong, tuổi tác không đều, giới tính khác biệt, nghề nghiệp cũng không giống, cơ hồ không có điểm giống nhau, " Miêu Anh nhíu mày nói, "Không biết, hung thủ vì sao lại tuyển chọn mấy người này?"

"Ta nhớ được, giống như có một cái điểm giống nhau tới?" Lương Hoan hồi ức nói, " bọn hắn quê quán, có phải hay không đều là Đồng Dương huyện?"

"Không phải!" Trương Diệu Huy lập tức phủ định, "Thiệu Chấn Giang cùng Đường Linh Linh đều không phải! Hai người bọn họ đều là Tần Sơn người địa phương, cùng Đồng Dương huyện không có quan hệ."

"Chậc chậc. . . Muốn nói tất cả cũng không có điểm giống nhau đi, " tiểu Lưu buồn bực nói, "Nhưng người chết bên trong lại vẫn cứ còn bao hàm một đôi vợ chồng, thật là khiến người ta không có manh mối! Chẳng lẽ. . . Đều là hung thủ tùy tâm sở dục lựa chọn?"

"Còn có một chút, chúng ta không thể không cân nhắc, " Miêu Anh lắc đầu nói, "Mặc dù cho tới bây giờ không có cái mới tin tức truyền đến, nhưng là, ai cũng không dám cam đoan, có phải hay không còn có cái khác người bị hại xuất hiện!"

Hoàn toàn chính xác, chúng thám viên không khỏi trong lòng run lên, nếu như khác trong ngân hàng còn ẩn giấu đi càng nhiều thi thể, vậy đơn giản khiến người không dám tưởng tượng.

"Đây là tháng 4, đây là tháng 6, đây là tháng chạp. . ." Miêu Anh chỉ vào ảnh chụp phía dưới ngày nói, "Tại hung thủ lựa chọn giết người tháng bên trên cũng không có quy luật có thể nói, nhưng là tại mất tích ngày cùng cất giữ thi thể về thời gian nhưng lại có rõ ràng quy luật. Ầy. . .

"Người chết từ mất tích báo án, đến cuối cùng bị hung thủ cất vào két sắt, đều là 24 đến 2 7 ngày dáng vẻ. . ."

"Đúng a!" Trương Cảnh Phong lắc đầu thở dài, "Thời gian lâu như vậy, có thể đủ chết đói một người! Tên hung thủ này, thật đúng là đủ biến thái!"

"Triệu Ngọc, " lúc này, Miêu Anh bỗng nhiên đối Triệu Ngọc hỏi, "Ngươi ở nơi đó khó chịu đã nửa ngày, có chút không giống ngươi a? Chẳng lẽ, ngươi một điểm cái nhìn đều không có sao?"

"Có a!" Triệu Ngọc nghiêm túc gật đầu nói, "Ta liền nói ta đi ngân hàng có thể tra ra chút gì tới đi? Thế nào? Thế nào! ? Thấy được không? Nhiều như vậy thi thể a, đều là ta tìm ra! Miêu tổ trưởng, ngươi có phải hay không đến cho ta ghi lại một công a? Nếu không, ban đêm mời ta dê

nướng nguyên con đi thôi?"

Miêu Anh trong mắt lộ hung quang.

"Xin nhờ á!" Lý Bối Ny thì chống nạnh oán giận nói, "Sư huynh a, đến lúc nào rồi rồi? Ngươi còn mở ra ngoài chơi cười?"

"Tốt a! Nghiêm chỉnh mà nói!" Triệu Ngọc lập tức sửa sang lại quần áo, một lần nữa nghiêm túc nói, "Ta đã nhìn hồi lâu, muốn để ta nói, chỉ có hai cái khả năng: Một cái, hung thủ là biến thái sát nhân cuồng, mỗi đến trong lòng khó chịu thời điểm, hắn liền muốn ra giết một người, những người này đều là hắn lập tức lựa chọn!

"Mà cái thứ hai, ta cảm giác. . . Vụ án này, tựa hồ cùng Lý Đan chặt tay án, có đặc biệt chỗ tương tự! Hung thủ nhìn qua, giống như. . . Tựa như là tại —— báo thù! ! !"

"Báo thù! ?"

Triệu Ngọc một lời, ngồi đầy phải sợ hãi.

"Không thể nào?" Lý Bối Ny dẫn đầu phản đối nói, "Cung Tú Trân chỉ là một cái lão thái thái, cho dù có thù, cũng không trở thành tàn nhẫn như vậy a? Những người khác đâu? Những người khác cũng không phải lưu manh, cũng không phải du côn, sẽ có thâm cừu đại hận gì, về phần giết người?"

"Đừng kích động!" Triệu Ngọc như cũ nghiêm túc nói, "Thế gian này cừu hận có ngàn vạn loại, đừng tưởng rằng chỉ có du côn lưu manh mới có thể kết thù có được hay không? Các ngươi cố gắng ngẫm lại, muốn giết chết một người, một đao mà thôi! Cần phải muốn tươi sống chết đói một người, đến ăn nhiều lớn công phu? Gánh bao lớn phong hiểm?

"Nhưng dù cho dạng này, hung thủ cũng phải đem người chết đói, cái

này không bày rõ ra liền là tại báo thù sao?" Triệu Ngọc xông Miêu Anh khoát tay áo, "Miêu tổ trưởng, vẫn là nhanh, vận dụng tất cả thủ đoạn, hảo hảo tra một chút năm người này quan hệ, chỉ cần có thể đem bọn hắn về đến cùng một cái tiết điểm bên trên, nói không chừng, chân tướng liền có thể nổi lên mặt nước!"

Triệu Ngọc sở dĩ khẳng định như vậy, thế nhưng là có quá khứ kinh nghiệm. Lúc trước điều tra chặt tay án thời điểm, đương Triệu Ngọc cuối cùng đem dương cầm hai chữ tìm ra về sau, câu đố mới cuối cùng để lộ.

Như vậy. . . Lần này có thể hay không cùng chặt tay án đồng dạng đâu? Chỉ cần có thể tìm tới cái kia mấu chốt tiết điểm, bản án cũng có thể giải quyết dễ dàng?

"Cũng đúng!"

Miêu Anh trải qua một phen suy nghĩ về sau, đối Triệu Ngọc cách nhìn có chút đồng ý, lúc này phái mấy người, cùng đi kỹ càng điều tra năm tên người chết quan hệ.

Bọn hắn ngoại trừ muốn điều tra người chết hồ sơ ghi chép, còn muốn đi bái phỏng mỗi một vị thân nhân của người chết, nhìn xem có thể hay không tìm tới thứ gì điểm giống nhau?

Hô. . .

Tại thám viên nhóm nặng lại bận rộn sau khi đứng lên, Triệu Ngọc không khỏi làm một cái dùng sức hít sâu, mặc dù năm bộ thi thể xuất hiện, làm rối loạn vốn có phá án tiết tấu, nhưng là đối với Triệu Ngọc tới nói, lại ngược lại là thở dài một hơi.

Bởi vì, Triệu Ngọc cho rằng, cái này năm bộ thi thể, vừa vặn đối ứng hôm nay mở ra "Khôn" quẻ!

Nói một cách khác, hôm nay sự kiện lớn, căn bản cùng bọn hắn người an nguy không quan hệ, hắn có thể hoàn toàn yên lòng, vùi đầu vào tra án bên trong đi!

Bất quá, bởi vì "Khôn" quẻ tính đặc thù, Triệu Ngọc một mực chú ý cái trước, lại quên đi "Khôn" quẻ đằng sau còn đi theo một cái "Khảm" quẻ!

Không phải sao, đang lúc hắn ma quyền sát chưởng, chuẩn bị kỹ càng tốt tra án, làm một vố lớn thời điểm, một điện thoại, nhưng lại ma xui quỷ khiến làm rối loạn hắn tiết tấu.

"Ô. . . Ô ô. . ." Trong điện thoại, Diêu Giai khóc đến lê hoa đái vũ, khóc không thành tiếng, "Triệu cảnh sát, ta tại Mona Lisa nhà hàng Tây! Ô ô. . . Ô. . . Ta gặp một chút phiền phức, ngươi. . . Có thể tới đây một chút sao? Mà lại, có thể hay không mang nhiều lấy một chút —— tiền?"

Chương 265: Chương 265: Lưu manh cũng có thất thủ thời điểm

Chương 265: Lưu manh cũng có thất thủ thời điểm

"Thế nào? Chậm một chút nói!"

Diêu Giai điện thoại, đánh tới phi thường ngoài ý muốn, để Triệu Ngọc bản năng cảm giác được cái gì.

"Ô ô. . ." Diêu Giai vẫn khóc không thành tiếng nói, "Tàng Kiệt tên ghê tởm này, hắn thế mà bổ chân! Mà lại. . . Hơn nữa còn là ta nữ khuê mật, ta bằng hữu tốt nhất, ô ô. . ."

A úc. . .

Triệu Ngọc bỗng cảm giác bất đắc dĩ, không nghĩ tới, cẩu huyết kịch vẫn là không thể phòng ngừa trên mặt đất chiếu. Mấy ngày liên tiếp, hắn đã từng suy nghĩ qua mấy lần, cảm giác vì Diêu Giai không đáng, muốn phái tiểu hoàng mao bọn người đi đem Tàng Kiệt hai người bắt gian tại giường, thay nàng xuất ngụm ác khí.

Thế nhưng là, những ngày này Triệu Ngọc loay hoay giống bay đồng dạng, sớm đã không để ý tới chuyện này.

Không nghĩ tới, hắn vẫn không có động thủ, Diêu Giai thế mà biết. Tò mò, Triệu Ngọc vội hỏi: "Giai Giai, ân, Diêu y tá trưởng, chuyện này. . . Ngươi là thế nào biết đến?"

"Ta không biết a! Ô ô. . ." Diêu Giai ủy khuất khóc kể lể, "Là. . . Là địch Lâm Lâm lão công phát hiện trước, còn cho bọn hắn ghi chép thành coi thường nhiều lần, sau đó liền truyền cho ta! Ô ô. . . Tại sao có thể có loại sự tình này a? Địch Lâm Lâm nàng có lão công a. . . Ô ô. . ."

"Được rồi, đừng khóc, không phải việc ghê gớm gì, có thể thấy rõ Tàng Kiệt ghê tởm bản chất, chưa chắc là xấu sự tình a!" Triệu Ngọc khuyên nhủ.

"Cái kia. . . Triệu cảnh sát, ta hiện tại ai cũng không dám tin tưởng! Ta cũng không dám nói cho cha ta biết mẹ! Ta. . ." Dạ mấy giây, Diêu Giai mới bất lực xông Triệu Ngọc nói, "Tàng Kiệt tên bại hoại này, nàng lại đem thẻ tín dụng cho đông kết! Ta hiện tại kết không hết nợ. . . Ô ô. . ."

"Cái này cứt chó!" Triệu Ngọc tức giận mắng một câu, vội nói, "Tốt, ngươi chờ, ta lập tức liền đến!"

"Ừm. . . Cái kia. . ." Diêu Giai lại không tốt ý tứ nói, "Ngươi được nhiều mang một ít mà tiền đến, ta vừa rồi mượn rượu giải sầu, nhiều một chút một chút mà đồ vật, tiền tiêu hơn nhiều một chút!"

"Không sao, nhiều ít?" Triệu Ngọc chẳng hề để ý.

"Ừm. . . Ngươi mang 8000 khối không sai biệt lắm!" Diêu Giai nói, "Cái kia, xin ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ trả đưa cho ngươi!"

Wow! ?

Hơn 8000?

Triệu Ngọc rất muốn hỏi một chút, tiểu thư ngươi điểm cái gì a? Thịt rồng sao? Một người ăn 8000?

Bất quá, Triệu Ngọc luôn luôn giảng nghĩa khí, lúc này nói cho Diêu Giai, muốn nàng đợi lấy mình là được rồi, hắn lập tức đến.

Giang hồ cứu cấp, nghĩa bất dung từ, huống chi, Diêu Giai vẫn là cái cùng mình kiếp trước tình nhân dáng dấp giống nhau như đúc đại mỹ nữ?

Bất quá, cứu cấp về cứu cấp, làm một thâm niên vô lại, Triệu Ngọc vẫn hiểu như thế nào lợi dụng ưu thế của mình.

Bởi vậy, ra cục cảnh sát về sau, hắn trực tiếp mở ra xe cảnh sát, một đường chạy về phía Diêu Giai nói tới Mona Lisa nhà hàng Tây.

Đường xá không xa, vô dụng mười phút, Triệu Ngọc liền xe tốc hành giết tới.

Vì để cho trang bức hiệu quả đạt tới tốt nhất, khi hắn sắp đến cửa nhà hàng miệng thời điểm, dẫn đầu mở ra xe cảnh sát còi cảnh sát, sau đó cùng với "Ong ong ong" tiếng còi cảnh sát, hắn két một chút, đem xe cảnh sát nằm ngang ở cửa nhà hàng miệng.

Ngay sau đó, hắn dùng tốc độ nhanh nhất xông vào phòng ăn, đợi tìm tới Diêu Giai về sau, không nói lời gì, trực tiếp đem chuẩn bị xong còng tay, một con còng ở Diêu Giai trên tay, một con còng tay trên tay chính mình!

Sau đó, tại Diêu Giai một mặt được vòng dưới, hắn lôi kéo Diêu Giai liền muốn đi ra ngoài, đồng thời còn đối phòng ăn phục vụ viên hô: "Cảnh sát phá án, người này là trọng đại người bị tình nghi! Mau tránh ra đều!"

"Chậm đã!"

Trong chốc lát,

Năm sáu cái phòng ăn phục vụ viên cùng một chỗ ngăn ở Triệu Ngọc trước người.

"Tiên sinh, xin ngài đưa ra ngài căn cứ chính xác kiện!"

Triệu Ngọc mau đem cảnh sát chứng lấy ra cho bọn hắn nhìn, sau đó lo lắng quát: "Người này là trọng yếu nghi phạm, vô cùng nguy hiểm, ta nhất định phải đem nàng mang về cục cảnh sát xử lý!"

"Ta. . ." Diêu Giai mặc dù vẫn có chút mộng, nhưng nhìn đến Triệu Ngọc nói chuyện như thế khoa trương, tựa hồ lĩnh ngộ cái gì, lúc này hung hăng trừng các phục vụ viên một chút.

"Được rồi, cảnh sát! Bị liên lụy đi. . ." Lúc này, theo đám người tách ra, mặc thẳng tây trang phòng ăn quản lý, thình lình xuất hiện tại Triệu Ngọc hai người trước mắt, lạnh như băng nói, "Các ngươi là tháng này thứ 3 cái, năm nay thứ 25 cái làm bộ cảnh sát đuổi bắt tội phạm, muốn ăn cơm chùa người! Các ngươi sáo lộ, thật sự là không có sự sáng tạo a!"

"Ta đi! Con bà nó là con gấu!" Triệu Ngọc mắng to một tiếng, "Ngân hàng cướp bóc án biết không? Đây là trọng yếu nghi phạm, chẳng lẽ, ngươi nghĩ ảnh hưởng công vụ sao?"

Mặc dù Triệu Ngọc còn tại kiên trì, nhưng lực lượng rõ ràng không đủ.

"Tốt, không nói nhảm!" Quản lý quay đầu xông thủ hạ hô ba chữ, "Quy củ cũ!"

Hô xong về sau, một cái phục vụ viên cầm quét thẻ dùng pos cơ, một cái khác thì bưng điện thoại vô tuyến, phân biệt đứng ở Triệu Ngọc trước mặt.

"Là quét thẻ, vẫn là đánh 110 báo cảnh, chính các ngươi tuyển đi!" Quản lý nhẹ nhàng nôn ba chữ.

"Hừ!" Đối mặt tình cảnh như vậy, Triệu Ngọc không để ý, lúc này móc túi ra một trương thẻ ngân hàng, quát, "Coi như các ngươi hung ác! Quét thẻ liền quét thẻ, ai sợ ai?"

Ai u. . .

Diêu Giai hừ nhẹ một tiếng, nghiêng dựa vào Triệu Ngọc trên bờ vai.

Tiêu phí 7688! Quét thẻ ký tên về sau, Triệu Ngọc hung tợn dùng tay chỉ quản lý, quát: "Tiểu tử, ta nhớ kỹ ngươi! Bất quá, đã tốn nhiều tiền như vậy, các ngươi trước đừng rút lui bàn a, lão tử còn chưa ăn cơm đây! Vừa vặn lấp lấp bao tử. . ."

Nói xong, cũng không đợi Diêu Giai làm phản ứng gì, Triệu Ngọc liền lôi kéo nàng lại về tới Diêu Giai vừa rồi trên chỗ ngồi.

Triệu Ngọc vốn cho rằng bàn ăn bên trên bày đầy hải sản tiệc, nhưng cúi đầu xem xét, lại chỉ có thấy được một bàn hoa quả salad, cùng một bình rỗng tuếch bình rượu.

"Ta dựa vào! Hắc điếm a các ngươi?" Triệu Ngọc chỉ vào phục vụ viên lại mắng lên, "Chỉ có ngần ấy mà đồ vật, hơn 7000 khối? Hắc điếm! Chờ lấy, ta cái này cáo các ngươi đi!"

"Ừm. . . Cái kia. . . Triệu cảnh sát!" Diêu Giai ngại ngùng quệt mồm nói, "Kia bình rượu đỏ là 2008 khoản Lafite. . ."

". . ." Triệu Ngọc im lặng.

"Không có ý tứ!" Diêu Giai đỏ bừng cả khuôn mặt nói, "Ta tâm tình phiền muộn, muốn mượn rượu giải sầu, mà lại, ta nghĩ hoạch chính là

Tàng Kiệt thẻ, lại không nghĩ rằng, hắn đã đem thẻ đông kết! Tên bại hoại này! Ngươi yên tâm, tiền, ta nhất định sẽ trả đưa cho ngươi!"

"Ừm. . . Ừ. . ." Triệu Ngọc thật là không biết nên nói cái gì.

"Cái kia. . . Đã dạng này. . ." Diêu Giai đem mang theo còng tay tay nâng, nói, "Ngươi trước tiên đem cái này mở ra đi!"

"Ừm. . . Tốt, tốt!" Triệu Ngọc đầu tiên là trừng các phục vụ viên một chút, đợi cho đem bọn hắn sợ quá chạy mất về sau, lúc này mới đưa tay trên người mình phủi đi, thế nhưng là phủi đi nửa ngày, cũng không có tìm tới chìa khoá, "Ai u, hỏng bét! Không có ý tứ a Diêu Giai tiểu thư, hôm nay bắt cái tội phạm, chìa khoá khả năng quên ở bót cảnh sát!"

"A? Cái này. . ." Diêu Giai mặt càng đỏ hơn, tranh thủ thời gian dùng một cái tay khác đem còng tay che.

"Ngươi đừng có gấp, dạng này, ta hiện tại mang ngươi về cục cảnh sát tìm chìa khoá đi, yên tâm, rất nhanh liền có thể mở ra. . ." Nói xong, Triệu Ngọc liền ra hiệu Diêu Giai, đi bên trên mình xe cảnh sát.

Diêu Giai cũng là vạn bất đắc dĩ, đành phải đi theo Triệu Ngọc mà đi.

Đóng lại ông ông tác hưởng còi cảnh sát về sau, gấp rút bực bội chi khí tiêu tán theo. Nhưng là vấn đề cũng theo đó mà đến, hai người còng tay cùng một chỗ, liền lên xe cảnh sát đều là phiền phức.

Triệu Ngọc đành phải từ chỗ ngồi kế bên tài xế chui vào trong, phí đi nửa ngày sức lực, hai người lúc này mới rốt cục tại vị đưa ngồi ổn định. Nhưng mà, sau khi ngồi yên vừa muốn lái xe, Diêu Giai lại đầy mặt đỏ bừng nói với Triệu Ngọc:

"Triệu cảnh sát, không có ý tứ, ta. . . Ta muốn lên nhà vệ sinh. . ."

"Thế nào? Chậm một chút nói!"

Diêu Giai điện thoại, đánh tới phi thường ngoài ý muốn, để Triệu Ngọc bản năng cảm giác được cái gì.

"Ô ô. . ." Diêu Giai vẫn khóc không thành tiếng nói, "Tàng Kiệt tên ghê tởm này, hắn thế mà bổ chân! Mà lại. . . Hơn nữa còn là ta nữ khuê mật, ta bằng hữu tốt nhất, ô ô. . ."

A úc. . .

Triệu Ngọc bỗng cảm giác bất đắc dĩ, không nghĩ tới, cẩu huyết kịch vẫn là không thể phòng ngừa trên mặt đất chiếu. Mấy ngày liên tiếp, hắn đã từng suy nghĩ qua mấy lần, cảm giác vì Diêu Giai không đáng, muốn phái tiểu hoàng mao bọn người đi đem Tàng Kiệt hai người bắt gian tại giường, thay nàng xuất ngụm ác khí.

Thế nhưng là, những ngày này Triệu Ngọc loay hoay giống bay đồng dạng, sớm đã không để ý tới chuyện này.

Không nghĩ tới, hắn vẫn không có động thủ, Diêu Giai thế mà biết. Tò mò, Triệu Ngọc vội hỏi: "Giai Giai, ân, Diêu y tá trưởng, chuyện này. . . Ngươi là thế nào biết đến?"

"Ta không biết a! Ô ô. . ." Diêu Giai ủy khuất khóc kể lể, "Là. . . Là địch Lâm Lâm lão công phát hiện trước, còn cho bọn hắn ghi chép thành coi thường nhiều lần, sau đó liền truyền cho ta! Ô ô. . . Tại sao có thể có loại sự tình này a? Địch Lâm Lâm nàng có lão công a. . . Ô ô. . ."

"Được rồi, đừng khóc, không phải việc ghê gớm gì, có thể thấy rõ Tàng Kiệt ghê tởm bản chất, chưa chắc là xấu sự tình a!" Triệu Ngọc khuyên nhủ.

"Cái kia. . . Triệu cảnh sát, ta hiện tại ai cũng không dám tin tưởng! Ta

cũng không dám nói cho cha ta biết mẹ! Ta. . ." Dạ mấy giây, Diêu Giai mới bất lực xông Triệu Ngọc nói, "Tàng Kiệt tên bại hoại này, nàng lại đem thẻ tín dụng cho đông kết! Ta hiện tại kết không hết nợ. . . Ô ô. . ."

"Cái này cứt chó!" Triệu Ngọc tức giận mắng một câu, vội nói, "Tốt, ngươi chờ, ta lập tức liền đến!"

"Ừm. . . Cái kia. . ." Diêu Giai lại không tốt ý tứ nói, "Ngươi được nhiều mang một ít mà tiền đến, ta vừa rồi mượn rượu giải sầu, nhiều một chút một chút mà đồ vật, tiền tiêu hơn nhiều một chút!"

"Không sao, nhiều ít?" Triệu Ngọc chẳng hề để ý.

"Ừm. . . Ngươi mang 8000 khối không sai biệt lắm!" Diêu Giai nói, "Cái kia, xin ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ trả đưa cho ngươi!"

Wow! ?

Hơn 8000?

Triệu Ngọc rất muốn hỏi một chút, tiểu thư ngươi điểm cái gì a? Thịt rồng sao? Một người ăn 8000?

Bất quá, Triệu Ngọc luôn luôn giảng nghĩa khí, lúc này nói cho Diêu Giai, muốn nàng đợi lấy mình là được rồi, hắn lập tức đến.

Giang hồ cứu cấp, nghĩa bất dung từ, huống chi, Diêu Giai vẫn là cái cùng mình kiếp trước tình nhân dáng dấp giống nhau như đúc đại mỹ nữ?

Bất quá, cứu cấp về cứu cấp, làm một thâm niên vô lại, Triệu Ngọc vẫn hiểu như thế nào lợi dụng ưu thế của mình.

Bởi vậy, ra cục cảnh sát về sau, hắn trực tiếp mở ra xe cảnh sát, một

đường chạy về phía Diêu Giai nói tới Mona Lisa nhà hàng Tây.

Đường xá không xa, vô dụng mười phút, Triệu Ngọc liền xe tốc hành giết tới.

Vì để cho trang bức hiệu quả đạt tới tốt nhất, khi hắn sắp đến cửa nhà hàng miệng thời điểm, dẫn đầu mở ra xe cảnh sát còi cảnh sát, sau đó cùng với "Ong ong ong" tiếng còi cảnh sát, hắn két một chút, đem xe cảnh sát nằm ngang ở cửa nhà hàng miệng.

Ngay sau đó, hắn dùng tốc độ nhanh nhất xông vào phòng ăn, đợi tìm tới Diêu Giai về sau, không nói lời gì, trực tiếp đem chuẩn bị xong còng tay, một con còng ở Diêu Giai trên tay, một con còng tay trên tay chính mình!

Sau đó, tại Diêu Giai một mặt được vòng dưới, hắn lôi kéo Diêu Giai liền muốn đi ra ngoài, đồng thời còn đối phòng ăn phục vụ viên hô: "Cảnh sát phá án, người này là trọng đại người bị tình nghi! Mau tránh ra đều!"

"Chậm đã!"

Trong chốc lát, năm sáu cái phòng ăn phục vụ viên cùng một chỗ ngăn ở Triệu Ngọc trước người.

"Tiên sinh, xin ngài đưa ra ngài căn cứ chính xác kiện!"

Triệu Ngọc mau đem cảnh sát chứng lấy ra cho bọn hắn nhìn, sau đó lo lắng quát: "Người này là trọng yếu nghi phạm, vô cùng nguy hiểm, ta nhất định phải đem nàng mang về cục cảnh sát xử lý!"

"Ta. . ." Diêu Giai mặc dù vẫn có chút mộng, nhưng nhìn đến Triệu Ngọc nói chuyện như thế khoa trương, tựa hồ lĩnh ngộ cái gì, lúc này hung hăng trừng các phục vụ viên một chút.

"Được rồi, cảnh sát! Bị liên lụy đi. . ." Lúc này, theo đám người tách ra, mặc thẳng tây trang phòng ăn quản lý, thình lình xuất hiện tại Triệu Ngọc hai người trước mắt, lạnh như băng nói, "Các ngươi là tháng này thứ 3 cái, năm nay thứ 25 cái làm bộ cảnh sát đuổi bắt tội phạm, muốn ăn cơm chùa người! Các ngươi sáo lộ, thật sự là không có sự sáng tạo a!"

"Ta đi! Con bà nó là con gấu!" Triệu Ngọc mắng to một tiếng, "Ngân hàng cướp bóc án biết không? Đây là trọng yếu nghi phạm, chẳng lẽ, ngươi nghĩ ảnh hưởng công vụ sao?"

Mặc dù Triệu Ngọc còn tại kiên trì, nhưng lực lượng rõ ràng không đủ.

"Tốt, không nói nhảm!" Quản lý quay đầu xông thủ hạ hô ba chữ, "Quy củ cũ!"

Hô xong về sau, một cái phục vụ viên cầm quét thẻ dùng pos cơ, một cái khác thì bưng điện thoại vô tuyến, phân biệt đứng ở Triệu Ngọc trước mặt.

"Là quét thẻ, vẫn là đánh 110 báo cảnh, chính các ngươi tuyển đi!" Quản lý nhẹ nhàng nôn ba chữ.

"Hừ!" Đối mặt tình cảnh như vậy, Triệu Ngọc không để ý, lúc này móc túi ra một trương thẻ ngân hàng, quát, "Coi như các ngươi hung ác! Quét thẻ liền quét thẻ, ai sợ ai?"

Ai u. . .

Diêu Giai hừ nhẹ một tiếng, nghiêng dựa vào Triệu Ngọc trên bờ vai.

Tiêu phí 7688! Quét thẻ ký tên về sau, Triệu Ngọc hung tợn dùng tay chỉ quản lý, quát: "Tiểu tử, ta nhớ kỹ ngươi! Bất quá, đã tốn nhiều tiền như

vậy, các ngươi trước đừng rút lui bàn a, lão tử còn chưa ăn cơm đây! Vừa vặn lấp lấp bao tử. . ."

Nói xong, cũng không đợi Diêu Giai làm phản ứng gì, Triệu Ngọc liền lôi kéo nàng lại về tới Diêu Giai vừa rồi trên chỗ ngồi.

Triệu Ngọc vốn cho rằng bàn ăn bên trên bày đầy hải sản tiệc, nhưng cúi đầu xem xét, lại chỉ có thấy được một bàn hoa quả salad, cùng một bình rỗng tuếch bình rượu.

"Ta dựa vào! Hắc điếm a các ngươi?" Triệu Ngọc chỉ vào phục vụ viên lại mắng lên, "Chỉ có ngần ấy mà đồ vật, hơn 7000 khối? Hắc điếm! Chờ lấy, ta cái này cáo các ngươi đi!"

"Ừm. . . Cái kia. . . Triệu cảnh sát!" Diêu Giai ngại ngùng quệt mồm nói, "Kia bình rượu đỏ là 2008 khoản Lafite. . ."

". . ." Triệu Ngọc im lặng.

"Không có ý tứ!" Diêu Giai đỏ bừng cả khuôn mặt nói, "Ta tâm tình phiền muộn, muốn mượn rượu giải sầu, mà lại, ta nghĩ hoạch chính là Tàng Kiệt thẻ, lại không nghĩ rằng, hắn đã đem thẻ đông kết! Tên bại hoại này! Ngươi yên tâm, tiền, ta nhất định sẽ trả đưa cho ngươi!"

"Ừm. . . Ừ. . ." Triệu Ngọc thật là không biết nên nói cái gì.

"Cái kia. . . Đã dạng này. . ." Diêu Giai đem mang theo còng tay tay nâng, nói, "Ngươi trước tiên đem cái này mở ra đi!"

"Ừm. . . Tốt, tốt!" Triệu Ngọc đầu tiên là trừng các phục vụ viên một chút, đợi cho đem bọn hắn sợ quá chạy mất về sau, lúc này mới đưa tay trên người mình phủi đi, thế nhưng là phủi đi nửa ngày, cũng không có tìm tới chìa khoá, "Ai u, hỏng bét! Không có ý tứ a Diêu Giai tiểu thư, hôm nay bắt cái tội phạm, chìa khoá khả năng quên ở bót cảnh sát!"

"A? Cái này. . ." Diêu Giai mặt càng đỏ hơn, tranh thủ thời gian dùng một cái tay khác đem còng tay che.

"Ngươi đừng có gấp, dạng này, ta hiện tại mang ngươi về cục cảnh sát tìm chìa khoá đi, yên tâm, rất nhanh liền có thể mở ra. . ." Nói xong, Triệu Ngọc liền ra hiệu Diêu Giai, đi bên trên mình xe cảnh sát.

Diêu Giai cũng là vạn bất đắc dĩ, đành phải đi theo Triệu Ngọc mà đi.

Đóng lại ông ông tác hưởng còi cảnh sát về sau, gấp rút bực bội chi khí tiêu tán theo. Nhưng là vấn đề cũng theo đó mà đến, hai người còng tay cùng một chỗ, liền lên xe cảnh sát đều là phiền phức.

Triệu Ngọc đành phải từ chỗ ngồi kế bên tài xế chui vào trong, phí đi nửa ngày sức lực, hai người lúc này mới rốt cục tại vị đưa ngồi ổn định. Nhưng mà, sau khi ngồi yên vừa muốn lái xe, Diêu Giai lại đầy mặt đỏ bừng nói với Triệu Ngọc:

"Triệu cảnh sát, không có ý tứ, ta. . . Ta muốn lên nhà vệ sinh. . ."

Sách mê lâu đổi mới nhanh nhất, không pop-up đọc mời cất giữ sách mê lâu .

Chương 266: Chương 266: Triệu Ngọc đòn sát thủ

Chương 266: Triệu Ngọc đòn sát thủ

Hoa. . .

Mona Lisa nhà hàng Tây nhà vệ sinh nữ bên trong, theo ào ào tiếng xả nước âm, Diêu Giai rốt cục một thân nhẹ nhàng. 『』 nhưng mà, có Triệu Ngọc như thế một đại nam nhân xử tại bên cạnh mình, vẫn là để nàng xấu hổ đến cùng quả táo.

"Triệu cảnh sát, được rồi!"

Diêu Giai kéo một chút kết nối lấy hai người còng tay, Triệu Ngọc lúc này mới lấy xuống che tại trên ánh mắt bịt mắt.

Nguyên lai, vì biểu hiện mình là chính nhân quân tử, tại cùng Diêu Giai tiến nhà vệ sinh nữ trước đó, Triệu Ngọc để phục vụ viên dùng miếng vải đen đem mình con mắt bịt kín.

Lấy xuống bịt mắt về sau, hai người liền trước sau đi ra nhỏ hẹp ngăn cách.

Đợi ra toilet về sau, thật nhiều phục vụ viên đều tại dùng ánh mắt khác thường nhìn thấy bọn hắn, Triệu Ngọc da mặt dày chưa phát giác sao, nhưng Diêu Giai lại là xấu hổ không chịu nổi, cơ hồ đem vùi đầu đến Triệu Ngọc trên lưng, muốn bao nhiêu thẹn thùng có bao nhiêu thẹn

thùng.

"Con bà nó là con gấu, nhìn cái gì vậy?" Triệu Ngọc hét lớn một tiếng, cố ý đem hai người còng tay khoe khoang ra, "Không nhìn thấy qua tình lữ vòng tay sao? Lại nhìn liền thu phí đấy thế nhưng là!"

Tại Triệu Ngọc ngang ngược gầm rú phía dưới, chúng phục vụ viên không dám tiếp tục nhìn loạn, tất cả đều biết điều đi mở.

Triệu Ngọc thì mang theo Diêu Giai không coi ai ra gì rời đi nhà hàng Tây, một lần nữa tốn sức bò lên trên xe, sau đó hướng cục cảnh sát phương hướng lái đi.

"Ai. . ." Diêu Giai cắn môi, lúng túng xông Triệu Ngọc nói, "Triệu cảnh sát, thật sự là không có ý tứ. . ."

"Có cái gì ngượng ngùng, đợi chút nữa nếu là ta nhịn không nổi, ta đều không cần đến ngươi mang bịt mắt!" Triệu Ngọc lưu manh lời nói thốt ra.

". . ." Diêu Giai một trận khó xử.

"Ừm. . . Khục! Ai không có cái thất tình còn?" Triệu Ngọc cảm giác nói sai, vội vàng khuyên nhủ, "Ngươi yên tâm, cái kia chó * Tàng Kiệt khẳng định không có kết cục tốt!"

Ai ngờ, một câu lại khơi gợi lên giai nhân chuyện thương tâm, Diêu Giai lại lần nữa thấp giọng nức nở.

"Đừng khóc. . . Khóc lại vô dụng!" Triệu Ngọc khuyên nhủ, "Như vậy đi, ngươi chỉ riêng uống rượu, ta cũng chưa ăn cơm, ta biết một cái lộ thiên xuyến nồi mùi vị không tệ, chúng ta ăn chút gì đồ vật, lại đi cục cảnh sát mở còng tay đi!"

Diêu Giai vẫn ngăn không được khóc sướt mướt, đối với Triệu Ngọc đề nghị, cũng là từ chối cho ý kiến. Nhưng là, đương Triệu Ngọc đậu xe ở nào đó quán bán hàng về sau, Diêu Giai cũng không có phản đối, mà là ngoan ngoãn cùng Triệu Ngọc xuống xe.

Triệu Ngọc từ trên xe tìm kiện quần áo trong, đem hai người còng tay trùm lên, lúc này mới tìm một chỗ ngồi xuống.

Giờ phút này là buổi chiều 8 điểm nhiều một chút, còn chưa tới quán bán hàng nhiệt liệt nhất triêu thiên thời điểm, hiện trường ăn cơm người không tính quá nhiều.

Tinh đẩu đầy trời, ánh trăng trong sáng.

Gió nhẹ thổi tới, mặc dù là ngày mùa hè gió đêm, nhưng cũng là khô mát như di.

Triệu Ngọc điểm một cái mà xuyến thịt còn có xâu nướng cùng bia dinh dưỡng, Diêu Giai tựa hồ còn đắm chìm trong mình trong bi thương, chỉ là ánh mắt tán loạn mà nhìn xem cái bàn, không nói câu nào.

Bởi vì nàng trước đó uống ròng rã một bình Lafite, giờ phút này tửu kình bên trên đầu, lộ ra mặt đỏ tới mang tai, hơi có vẻ mê ly. Thế nhưng là, dưới ánh trăng, giai nhân lại là vẫn như cũ mỹ mạo tuyệt luân, khiến người si say.

Triệu Ngọc không khỏi thấy ngây người, trong lòng dâng lên một tia đã lâu rung động. Từng có lúc, nữ nhân này, thế nhưng là mình để ý nhất người a!

Xuyến nồi, thịt dê nướng còn có bia dinh dưỡng rất nhanh lên bàn, Triệu Ngọc có chút đói bụng, liền dẫn đầu bắt đầu ăn.

Nhưng mà, Diêu Giai lại là không hề động đũa ý tứ, ngược lại bưng lên

bia dinh dưỡng, ừng ực ừng ực uống mở, tràn ra bia dọc theo nàng kia tuyết trắng cái cổ trượt xuống, trong nháy mắt lộ ra không nói ra được gợi cảm.

"Chậm một chút! Chậm một chút!" Triệu Ngọc hơi kém bị thịt dê nướng sấy lấy miệng, tranh thủ thời gian ngăn lại Diêu Giai, "Cô nãi nãi a, chậm một chút hát! Ngươi đây là. . . Tội gì khổ như thế chứ?"

"Ha ha ha. . ." Diêu Giai cười ngây ngô nói, "Tựa như diễn phim truyền hình, thật! So phim truyền hình còn cẩu huyết! Một cái là thanh mai trúc mã bạn trai, một cái là thân như tỷ muội khuê mật! Chuyện như vậy, thế mà lại phát sinh ở trên người của ta? Bọn hắn. . . Bọn hắn sao có thể làm như vậy đâu?"

"Tìm kích thích thôi!" Triệu Ngọc không chút nghĩ ngợi phát biểu một câu cái nhìn, đợi nhìn thấy Diêu Giai ánh mắt không đối với đó về sau, vội vàng sửa chữa nói, " loại kích thích này không được! Không được! Không có tinh thần trách nhiệm đây là! Diêu Giai tiểu thư, có cần hay không ta đi giáo huấn một chút đôi này chó * nam * nữ a?"

"Đừng! Đừng! Không cần. . ." Diêu Giai vẫn là thiên tính thuần lương, mặc dù đã bị bị thương thành dạng này, nhưng vẫn là lo lắng nói, "Địch Lâm Lâm nhà đã nháo lật trời! Nàng cùng với nàng lão công. . . Ta cùng Tàng Kiệt. . .. . . Ai. . ."

"Diêu Giai tiểu thư, " Triệu Ngọc tò mò hỏi một câu, "Ngươi là lúc nào biết chân tướng?"

"Sáng hôm nay! Sáng sớm, Địch Lâm Lâm lão công liền cho ta phát tới video!" Diêu Giai u oán nói, "Tối hôm qua, hai người bọn họ ròng rã quỷ hỗn một đêm! Tàng Kiệt nói với ta ra ngoài nhập hàng, Địch Lâm Lâm thì nói đơn vị tăng ca! Hai người kia, khẳng định không phải lần đầu tiên, ô ô. . ."

"Chậc chậc. . ." Triệu Ngọc chậc lưỡi hỏi, "Vậy ngươi dự định làm gì? Hai ngươi đều đính hôn?"

"Ta cũng không biết!" Diêu Giai do dự nói, nước mắt lại đổ rào rào hướng xuống rơi, "Ta là không thể nào tha thứ hắn! Mà lại, tên ghê tởm, đã đem hắn danh hạ thẻ tín dụng cùng ngân hàng tài khoản tất cả đều đông kết! Ở trong đó có rất nhiều đều là tiền của ta! Hắn thương hại ta, không chỉ là tình cảm!"

"Dựa dựa. . ." Triệu Ngọc hận đến hàm răng ngứa, vội nói, "Nếu không như vậy đi, ngươi đem video phát cho ta, ta đi bôi xấu hắn! Bôi xấu một người, là ta sở trường trò hay!"

"Ừm. . . Cái này. . . Không tốt lắm đâu? Ngươi đem hắn bôi xấu, ta cũng mất mặt a!"

"Kia. . . Ta nhớ được, Tàng Kiệt không phải mua cho ngươi xe sao? Là lấy tên của ngươi bán?" Triệu Ngọc lại hỏi, "Xe đâu?"

"Xe còn không có xuống tới, nhưng là, hợp đồng cái gì đều trong tay Tàng Kiệt, hắn có thể lui! Được rồi, ta không muốn lại cùng loại người này tranh chấp! Ta. . . Ô ô. . ."

Nói đến thương tâm chỗ, Diêu Giai lại lần nữa khóc không thành tiếng.

Ai. . .

Triệu Ngọc không khỏi thở dài một tiếng, thế gian sự tình thường thường chính là như vậy, bản án dễ phá, tình cảm khó khăn điều tra! Tật bệnh tốt y, nhưng tâm bệnh lại là khó trị.

Bất quá, này một ít nan đề lại khó không được Triệu Ngọc, hắn trước kia thường xuyên cùng đêm các nữ lang đen trắng pha trộn, cái này khuyên người bản lĩnh cũng không phải đóng.

Hắn gặp Diêu Giai vẫn thương tâm không ngừng, vội vàng sử xuất đòn sát thủ, trịnh trọng kỳ sự đối nàng nói ra: "Diêu Giai tiểu thư, ta còn có ý kiến hay, chẳng những có thể lấy thay ngươi xả cơn giận này, hảo hảo trả thù một chút cái kia đàn ông phụ lòng! Còn có thể để ngươi không còn thương tâm, tìm tới vui vẻ, ngươi tin hay không?"

"Cái gì?" Quả nhiên, nghe nói như thế, Diêu Giai rốt cục ngừng khóc khóc, hỏi, "Ý định gì? Ta không tin!"

"Ha ha ha. . . Cái này còn không đơn giản?" Triệu Ngọc cực kì đứng đắn nói, "Theo ta lên giường a! Hai ta cũng phát cái giường chiếu, cho cháu trai kia nhìn xem, bảo đảm hắn tức nổ phổi!"

Triệu Ngọc nói đến lẽ thẳng khí hùng, chính nghĩa lẫm nhiên, phảng phất cùng Diêu Giai lên giường, thiệt thòi lớn người là hắn.

"A! ? Ngươi. . ." Diêu Giai sửng sốt mấy giây sau, rốt cục nín khóc mỉm cười nói, " tốt, Triệu cảnh sát, ngươi thật là xấu a!"

"Hắc hắc hắc. . . Thập tam muội! Ngươi rốt cục cười!" Triệu Ngọc thâm trầm nói, "Xem ra, ngươi cũng bị ta trả thù phương pháp chiết phục đi? Hoắc ha ha. . . Vậy ta cũng chỉ có thể cố mà làm, hi sinh chính mình nhan sắc. . ."

"Ha ha ha. . ." Diêu Giai cười đến bả vai loạn chiến, nước mắt bay tứ tung, xấu hổ phía dưới, tranh thủ thời gian dùng tay đi xóa, lại quên tay cùng Triệu Ngọc liên tiếp, thậm chí ngay cả mang theo Triệu Ngọc tay cùng một chỗ xóa đến trên mặt mình.

Triệu Ngọc nhiều quỷ? Thừa dịp loạn liền từ người ta tuyết trắng trên cổ xoa xoa, Diêu Giai làn da thoải mái trượt thoải mái dễ chịu, sờ một cái phía dưới, để Triệu Ngọc không khỏi vì đó run lên, giống đực hormone phun nhưng bộc phát. . .

"Ừm. . . Không có ý tứ!" Diêu Giai đầy mặt đỏ bừng trả lời một câu, lại càng làm cho Triệu Ngọc có chút ý loạn tình mê.

"Làm gì, chiếm ta tiện nghi đúng hay không?" Triệu Ngọc trong lòng thất thần, nhưng ngoài miệng vẫn như cũ xích sắt cương nha, "Diêu Giai tiểu thư, ngươi quá xấu rồi! Coi như ngươi đồng ý chủ ý của ta, ta cũng phải suy nghĩ thật kỹ cân nhắc đâu, ta cái này băng thanh ngọc khiết. . ."

Triệu Ngọc loại này lý trực khí tráng mặt dày vô sỉ quả nhiên làm ra thần hiệu, để Diêu Giai cười đến nhánh hoa run rẩy, sớm đã quên đi vừa rồi phiền não.

"Khảm" quẻ!

"Khảm" quẻ! !

Nhìn xem Diêu Giai nét mặt tươi cười như hoa, Triệu Ngọc tâm tư lại trở nên sức tưởng tượng, hắn hiện tại có chút minh bạch, hôm nay "Khảm" quẻ, tuyệt đối cùng Diêu Giai có quan hệ.

Hiện tại, ta đã cùng nàng đi được gần như thế, có phải hay không, hôm nay còn có thể có càng thâm nhập hiểu rõ đâu?

Thế nhưng là. . .

Không tốt lắm đâu?

Đây có phải hay không là gọi là lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn đâu?

Mà lại, mặc dù Diêu Giai có chút say, thế nhưng là, muốn thâm nhập hơn nữa một bước , có vẻ như còn kém chút mà cái gì a?

Triệu Ngọc thế nhưng là trong đó lão thủ, nhãn châu xoay động, lập tức

nảy ra ý hay. Hắn thừa dịp Diêu Giai ăn cái gì thời điểm, lập tức dùng một cái tay khác cho tiểu hoàng mao đánh ra một đầu cứu cấp tin nhắn, thông tri tiểu hoàng mao bọn người mau tới quán bán hàng hỗ trợ, giúp hắn diễn vừa ra anh hùng cứu mỹ nhân trò hay!

Hừ hừ, Triệu Ngọc không khỏi cười lạnh, chỉ cần lần này diễn thành công, có phải hay không, tầng kia giấy cửa sổ liền có thể xuyên phá đây?

Nhưng mà, Triệu Ngọc vẫn là không để ý đến "Khảm" quẻ uy lực, khi hắn thật vất vả đánh xong tin tức, vừa muốn gửi đi thời điểm, Diêu Giai chợt chỉ vào Triệu Ngọc phía sau, phát ra một tiếng —— thét lên!

Chương 267: Chương 267: Đi chệch trang bức đại pháp

Chương 267: Đi chệch trang bức đại pháp

Nguyên lai, sau lưng Triệu Ngọc, có một bàn khác ngay tại ăn thịt dê nướng người. 『』 kia là ba cái hai tay để trần, uống đến say khướt nam tử trung niên, bọn hắn dưới lòng bàn chân chai bia, đã vô số kể.

Bởi vì Triệu Ngọc vừa vặn đưa lưng về phía bọn hắn, hắn cũng không có trông thấy, cái này ba nam nhân kỳ thật một mực tại liếc trộm mỹ lệ không gì sánh được Diêu Giai.

Tại như thế quán ven đường bên trên, Diêu Giai giống như xuất liên tục nước bùn, không thể nghi ngờ là một đạo mỹ lệ nhất phong cảnh.

Diêu Giai mặc dù có chút say, nhưng vẫn là chú ý tới cái này ba người sắc mị mị ánh mắt. Thế nhưng là, dù sao bọn hắn không có làm cái gì quá phận hành vi, cho nên Diêu Giai cũng không có để ý.

Nhưng mà, rượu tráng sợ người gan, trong đó một người dáng dấp dáng người khôi ngô nam tử, uống vào uống vào bỗng nhiên đứng dậy đi giải tay nhỏ. Nhưng mà, hắn cũng không có đi đối diện nhà vệ sinh công cộng, mà là đi tới bên cạnh trên một đài cao bỏ đi quần!

Dưới bàn mặt là một đầu khe nước , ấn lý thuyết, người này ở nơi công cộng hướng trong khe đi tiểu liền đủ không có lòng công đức.

Nhưng mà, hắn cởi quần xuống về sau, vậy mà không có chút nào xấu hổ quay người lại, hạ lưu đem đang đối mặt chuẩn Diêu Giai!

Lần này, Diêu Giai không rít gào lên mới là lạ!

Triệu Ngọc ngay từ đầu không biết chuyện gì xảy ra, đợi đến hắn cũng quay đầu xem xét về sau, nhất thời hỏa diễm bay thẳng trán.

"Con bà nó là con gấu! Trên đầu thái tuế cũng dám động thổ! Chán sống rồi?" Triệu Ngọc hét lớn một tiếng, tay trái quơ lấy bia dinh dưỡng cái chén trực tiếp hướng người kia mặt ném đi!

Triệu Ngọc vốn là muốn đánh hắn mặt, thế nhưng là tay trái khí lực hơi yếu một chút, bia dinh dưỡng cái chén vừa trầm, vậy mà thoáng giảm xuống mấy phần, ném đi qua về sau, chính giữa người này bộ vị!

"A. . ."

Tiếng kêu thảm thiết trong nháy mắt cất cao hơn mấy chục độ, đơn giản là như thái giám nhổ lông.

Triệu Ngọc vốn định tiến lên lại cho hắn bù một chân, nhưng bất đắc dĩ tay phải cùng Diêu Giai còng ở cùng một chỗ, không hiếu động đạn, hắn đành phải lại đem Diêu Giai bia dinh dưỡng chén quơ lấy, muốn lại cho hắn đến cái đầu nở hoa!

Nhưng mà, bàn bên bên trên mặt khác hai cái hán tử say lại không làm, hai người bọn họ một trước một sau hướng Triệu Ngọc vọt tới, miệng bên trong còn hùng hùng hổ hổ.

Triệu Ngọc vừa thấy như thế, đành phải ngược lại đem cái chén ném về phía sảng khoái trước một cái.

Kia là một cái giữ lại râu cá trê đầu trọc, mặc dù uống vựng vựng hồ hồ,

phản ứng lại là không chậm, vậy mà cúi đầu xuống đem Triệu Ngọc chăn mền tránh khỏi.

Triệu Ngọc lập tức đánh ra một quyền, muốn đem hắn lôi ngược lại, lại quên tay cùng Diêu Giai tương liên, ra quyền về sau, lại đem Diêu Giai lắc tại trước mặt mình.

Lúc này, người thứ hai cũng vọt lên, mắt nhìn thấy liền muốn đụng vào Diêu Giai, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian một cái lao xuống tiến lên, đem Diêu Giai bảo hộ ở trong ngực.

Chỉ một thoáng, người thứ hai đã vọt tới trước mặt, trực tiếp đem Triệu Ngọc chặn ngang ôm lấy! Đầu trọc thì xông lại, nhắm ngay Triệu Ngọc liền là một cước!

Triệu Ngọc cũng không có uống bao nhiêu rượu, hắn tay mắt lanh lẹ, tranh thủ thời gian quay người lại thể, kết quả đầu trọc một cước đá vào mình trên người đồng bạn!

"Ta đi ngươi cái nãi nãi gấu!" Triệu Ngọc trợn mắt mắng một câu, sau đó dùng cái ót hung hăng về sau đập đi, vừa vặn đâm vào người sau lưng lông mày xương phía trên!

A. . .

Người kia kêu thảm một tiếng, lập tức thấp xuống dưới. Thế nhưng là, mặc dù thấp xuống dưới, hắn lại gắt gao ôm lấy Triệu Ngọc bắp chân, đem Triệu Ngọc kéo một cái lảo đảo.

"Oa nha!"

Đầu trọc hú lên quái dị, lại lần nữa hướng Triệu Ngọc đánh tới. Triệu Ngọc tranh thủ thời gian chuyển một nửa hình tròn, lại che chở Diêu Giai, thay đổi một cái phương hướng, khiến cho đầu trọc một cước đạp

hụt.

"Nhanh! Đạp hắn!"

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian chỉ vào dưới chân người xông Diêu Giai ra hiệu, đừng nhìn Diêu Giai dọa đến sắc mặt tái nhợt, nhưng là thời khắc mấu chốt không xong dây xích, nàng giơ chân lên, dùng cao cao gót giày hung hăng đá vào ôm Triệu Ngọc bắp chân đầu người lên!

Người kia nhất thời tới một chó gặm phân, đau đến lăn lộn, Triệu Ngọc thì thừa cơ giải thoát ra.

"Hoắc ha ha!" Triệu Ngọc điên cuồng gào thét một tiếng, một cước bay ra, trực tiếp đá trúng đầu trọc bụng dưới.

A. . .

Đầu trọc một tiếng hét thảm, xoay người che bụng, kết quả, Diêu Giai không biết là nghiện vẫn là thế nào, vậy mà hướng về phía đầu trọc mặt đánh ra một quyền.

Ba!

Theo một tiếng vang giòn, đầu trọc không chút, Diêu Giai lại là quơ cổ tay hô: "Đau đau đau đau đau. . ."

Đầu trọc sửng sốt một chút,

Kết quả, Triệu Ngọc trọng quyền sau đó giết tới, oanh một tiếng qua đi, đầu trọc liền chui được dưới đáy bàn.

"A! Ta liều mạng với các ngươi!"

Triệu Ngọc Hòa Diêu Giai quay đầu nhìn lại, nhưng gặp vừa rồi cởi

quần vị kia đã chậm lại, ngay cả quần cũng không kịp xách, trực tiếp hướng hai người vọt tới.

Triệu Ngọc nhìn một chút địch nhân, lại nhìn một chút Diêu Giai, lập tức giảo hoạt cười một tiếng, đúng là lôi kéo Diêu Giai, cùng một chỗ hướng hắn đối diện phóng đi.

Diêu Giai cũng là ngầm hiểu, ngay tại ba người sắp đụng nhau thời điểm, Triệu Ngọc Hòa Diêu Giai bỗng nhiên đem cánh tay mở ra, đem còng tay dây xích hướng cổ đối phương bên trên siết đi.

Cường đại lực trùng kích dưới, người kia cổ lập tức bị dây xích ghìm chặt, trực tiếp ngửa mặt ném xuống đất, cái ót trùng điệp chạm đất, ngã một cái chết đi sống lại.

"Nha. . . Nha. . . Không. . . Không tốt. . ."

Ai ngờ, vừa đem đối thủ giải quyết, Diêu Giai lại là sắc mặt đại biến, nàng che lấy ngực của mình, làm ra một bộ muốn ói tư thế.

Triệu Ngọc lập tức lĩnh ngộ, Diêu Giai hôm nay uống rượu thực sự nhiều lắm, vừa rồi lại lên nhảy lên hạ nhảy đái đả người, cái này tất nhiên là trong dạ dày bốc lên, muốn nôn!

Thế là, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian hướng Diêu Giai phía sau lưng vỗ tới, Diêu Giai thì rốt cục phun một ngụm phun ra.

Kết quả, giá trị hơn 7000 đồng tiền quý báu Lafite, tất cả đều nôn tại cởi quần người —— trên mặt! ! !

Ai u. . .

Nhìn thấy cái này buồn nôn một màn, Triệu Ngọc đều cảm thấy trong dạ dày một trận bốc lên. Ai ngờ, đương Diêu Giai nôn ra về sau, tửu kình

mà lại là bỗng nhiên xông đầu, đúng là chóng mặt ngược lại trong ngực Triệu Ngọc, ngủ thiếp đi.

. . .

20 phút về sau, đường Thuận Phong, Triệu Ngọc chỗ ở.

"Đúng vậy, lão Trương!" Triệu Ngọc ngay tại nghiêm túc gọi điện thoại, "Vẫn là cái kia Tàng Kiệt, ta mặc kệ ngươi dùng phương pháp gì, trước tiên đem hắn danh hạ tài khoản tất cả đều đông kết, tiểu tử này không phải người tốt, ta muốn chỉnh chết hắn! A, đúng, ngươi giúp ta lưu ý một chút hắn mua xe tin tức, hắn không phải dùng Diêu Giai danh tự mua chiếc xe sao? Nếu là hắn dám lui, ngươi liền cho hắn làm một chút tay chân, để hắn hao chút mà kình! Sau khi chuyện thành công, ta nhất định hảo hảo cám ơn ngươi, xin đánh bi-a a. . ."

Đợi cho Trương Cảnh Phong miệng đầy đáp ứng về sau, Triệu Ngọc lúc này mới cúp điện thoại.

Để điện thoại di động xuống, hắn không khỏi rất gấp gáp.

Giờ này khắc này, mỹ nhân Diêu Giai liền nằm tại trên giường của mình, nhìn xem cỗ này xinh đẹp ngọc thể, Triệu Ngọc chợt cảm thấy một trận thảng bừng tỉnh.

Đối với Diêu Giai thân thể, hắn đã không thể quen thuộc hơn được. Nhưng mà, giờ phút này nhìn thấy Diêu Giai gần ngay trước mắt, dễ như trở bàn tay, lại bỗng để hắn cảm giác một trận xa không thể chạm.

Tưởng tượng lúc trước, mình cùng Diêu Giai sinh tử đừng luyến, cỡ nào đến oanh oanh liệt liệt? Cỡ nào đến rung động đến tâm can? Nhưng mà, kiếp trước hết thảy tất cả, đã theo tử vong của hắn mà tuyên cáo kết thúc!

Mặc dù thượng thiên lại cho mình một cơ hội, thế nhưng là trước mắt Diêu Giai, cũng không phải là ngày xưa Diêu Giai, như vậy. . . Ta có nên hay không ra tay đâu?

Chậc chậc. . .

Giờ này khắc này, Triệu Ngọc nửa chút men say đều không có, ý thức của hắn phi thường rõ ràng. Hắn biết, cái này Diêu Giai không phải mình quá khứ người yêu; hắn cũng biết, Diêu Giai lại thất tình lại say rượu, cứ như vậy ra tay, thực sự làm trái đạo nghĩa; ngoài ra, hắn còn biết, trong lòng mình đầu, còn chứa một cái khác tư thế hiên ngang nữ nhân!

Đang do dự, hắn trước từ trong túi móc bóp ra, cái chìa khóa từ bên trong lấy ra, sau đó đem kết nối tại hai người trên tay còng tay mở ra.

Nguyên lai, chìa khoá căn bản không có quên mang, tất cả đều là hắn cố ý.

Kỳ thật, khi hắn hôm nay tiếp vào Diêu Giai báo nguy điện thoại thời điểm, thật không có nghĩ qua quá nhiều. Hắn ban sơ mục đích, còn dừng lại đang muốn tốt hơn hoàn thành hệ thống mở ra "Khảm" quẻ bên trên, dùng cái này nhiều đến một chút kiểu như trâu bò đạo cụ đâu!

Nhưng mà, khi hắn thật nhìn thấy Diêu Giai bản nhân về sau, nhưng lại không cách nào ức chế nhớ tới lúc đầu cái kia Diêu Giai. Mọi người đều nói nhìn vật nhớ người, nhưng Triệu Ngọc lại là thấy người nghĩ tình, hoảng hốt lâm vào tại một loại quang ảnh chớp động ảo giác bên trong.

Chính là bởi vì dạng này, hắn mới cố ý đem còng tay chìa khoá che giấu, vì cái gì, liền là có thể cùng vị này ngày xưa người yêu, có thể có thân mật hơn tiếp xúc!

Thế nhưng là, hiện tại hắn mục đích đạt đến, mỹ nhân đã nằm ở trên

giường của mình, hắn lại do dự. . .

Chậc chậc. . .

Diêu Giai hiện tại đã say đến bất tỉnh nhân sự, đến cùng lên hay không lên tay? Ngày mai. . . Trực tiếp liền nói mình cũng uống say, say rượu loạn loạn? Thích hợp sao?

Mặc dù tư tưởng còn tại giãy dụa, nhưng Triệu Ngọc tay lại nhịn không được đã giải khai Diêu Giai trước ngực nút thắt, cảm thụ được trước mắt cỗ này nóng lên thân thể, Triệu Ngọc xúc động rốt cục bắt đầu chiếm lĩnh cao điểm, chậm rãi vươn tội ác của hắn chi thủ. . .

Nhưng mà, thần bí "Khảm" quẻ còn tại phát huy tác dụng cực lớn, đương Triệu Ngọc tội ác chi thủ vừa mới đến mục đích thời điểm, điện thoại bỗng nhiên vang lên:

"A -- anh hùng, xin lưu lại ta mộng đẹp. . ."

To lớn tiếng chuông tại yên tĩnh đêm tối vang lên, lập tức đem Triệu Ngọc dọa một cái giật mình, tranh thủ thời gian quơ lấy điện thoại nghe, nhưng không có quấn chặt, điện thoại giống điên bóng chuyền đồng dạng, bay đến mấy lần lúc này mới rốt cục bắt lấy.

"Nha. . ." Diêu Giai bị ầm ĩ một chút, mơ mơ màng màng xoay người qua.

Triệu Ngọc mồ hôi lạnh đều xuống tới, cũng không nhìn điện báo biểu hiện, trực tiếp nghe.

"Triệu Ngọc a, nhanh lên một chút mở cửa đi!" Trong điện thoại bỗng nhiên vang lên Miêu Anh đã mỏi mệt lại không nhịn được thanh âm, "Ta đã đến cửa nhà ngươi, nhanh nhẹn cho ta đẳng cái địa phương, ta hôm nay muốn ở ngươi —— trong nhà! ! !"

Chương 268: Chương 268: 3 nữ nhân 1 thai hí

Chương 268: 3 nữ nhân 1 thai hí

Làm cái gì a đây là?

Nghe được Miêu Anh, Triệu Ngọc bỗng cảm giác lộn xộn mơ hồ, làm sao nàng lại xuất hiện tham gia náo nhiệt?

"Uy, mầm. . . Mầm. . . Miêu tổ trưởng. . ." Triệu Ngọc vội hỏi, "Ngươi rõ ràng, có phải hay không có nhiệm vụ a? Ngươi ở nhà ta có ý tứ gì?"

"Đừng nói nhảm, hai ngày không ngủ, liền nhà ngươi gần, mở cửa!"

Tại Miêu Anh cúp điện thoại đồng thời, trùng điệp tiếng đập cửa đã vang lên. 『』

"Cái gì! ? Nhanh như vậy?" Triệu Ngọc lập tức bó tay toàn tập, lời trong lòng, vô duyên vô cớ tìm ta nhà đi ngủ tới? Cái này cũng không giống như Miêu Anh gây nên a? Chẳng lẽ. . . Nàng là cố ý phá hư lão tử chuyện tốt tới? Mà lại. . . Ngươi một nữ đến ta đại lão gia nhà đến đi ngủ, chẳng lẽ. . . Liền không sợ ta đem ngươi làm gì sao?

Chậc chậc. . .

Nếu là không có Diêu Giai, Triệu Ngọc ngược lại là cầu còn không được, nhưng bây giờ Diêu Giai trên giường ngọc thể đang nằm, Miêu

Anh lại vừa đến, đây chính là muốn thân mệnh!

"Nhanh lên một chút, nhanh lên một chút! Vây chết ta, đừng bút tích được hay không?" Ngoài cửa truyền đến Miêu Anh dồn dập la hét ầm ĩ, "Triệu Ngọc, chẳng lẽ. . . Ngươi còn sợ ta đem ngươi làm gì sao?"

Ta đi!

Nghe nói như thế, Triệu Ngọc bỗng cảm giác lòng tự trọng gặp khó, tranh thủ thời gian phi thân xuống giường, cho Miêu Anh mở cửa.

Triệu Ngọc vốn định đối diện cùng Miêu Anh đỗi hơn mấy câu, ai ngờ, dẫn đầu tiến đến cũng không phải là Miêu Anh, mà là Lý Bối Ny, Miêu Anh thì chán nản cùng sau lưng Lý Bối Ny đâu!

"Sư huynh, " Lý Bối Ny một mặt khốn đốn đối Triệu Ngọc nói, " cục cảnh sát phòng trực ban quá, đều là chân thúi nha tử mùi vị, ta cùng Miêu tổ trưởng cảm thấy cách ngươi nhà gần, liền lên nhà ngươi tới, liền ngủ một hồi, ân. . . Cái nào phòng nhàn rỗi rồi?"

"Ừm. . . Ân. . ." Triệu Ngọc không nghĩ tới một hơi tiến đến hai nữ nhân, bận bịu đè lại Lý Bối Ny bả vai , đạo, "Như vậy đi, ta xuất tiền, đường Thuận Phong đằng sau liền có mau lẹ khách sạn, khách sạn nhiều dễ chịu? Ta chỗ này cũng có chân thúi nha tử a. . ."

"Đi đi đi. . . Khách sạn còn có hơn mấy trăm mét đâu!" Miêu Anh không khách khí đẩy Triệu Ngọc một thanh, trực tiếp chạy về phía phòng ngủ của hắn.

Miêu Anh thật là quá mệt mỏi, đi đường đều có chút lay động.

"Ai?" Triệu Ngọc xem xét nàng hướng Diêu Giai chỗ trong phòng đi, vội vàng xông đi lên ngăn lại, "Đừng, căn này không được, gian kia đi!"

Hắn tranh thủ thời gian chỉ chỉ mặt khác một gian phòng ngủ.

"Oa, thật là lớn mùi rượu. . . Ngươi uống nhiều ít a?" Lý Bối Ny lắc đầu, nghe lời hướng Triệu Ngọc chỉ thị gian phòng đi.

Nhưng mà, Miêu Anh lại cảm giác ra là lạ đến, bận bịu chỉ vào Triệu Ngọc cái mũi:

"Không riêng gì mùi rượu, còn có nước hoa. . . Ngươi. . .", Miêu Anh một tay lấy Triệu Ngọc đẩy ra, trực tiếp tiến vào phòng ngủ.

"Ai ai ai. . ." Triệu Ngọc lại nghĩ cản, lại chỗ đó ngăn được?

Kết quả, Miêu Anh một chút liền thấy được trên giường bất tỉnh nhân sự lại quần áo không chỉnh tề Diêu Giai!

A úc. . .

Triệu Ngọc mắt thấy tội ác bại lộ, đành phải bất đắc dĩ gãi đầu một cái, nhưng mà, trên tay mình còng tay còn chưa mở ra, vò đầu ở giữa, còng tay đinh đương loạn hưởng.

"Triệu Ngọc. . ." Miêu Anh sắc mặt bỗng nhiên xanh xám, "Ngươi. . . Thế mà còn dùng tay còng tay? Thật biến thái!"

"Ta. . . Không phải. . . Ngươi nghĩ sai. . ." Triệu Ngọc vội vàng đem còng tay lưng đến sau lưng, "Ta. . . Ta muốn, nàng uống say, ta đối nàng cái gì cũng không làm, ngươi. . . Ân. . . Ngươi. . ."

"Cái gì cái gì?" Lý Bối Ny vội vàng chạy tới, thấy một lần trước mắt tình hình, lập tức trừng to mắt thở dài, "Oa, sư huynh thật là lợi hại, ta có tẩu tử a đây là?"

"Đi đi đi. . ." Triệu Ngọc mau đem nàng ra bên ngoài oanh.

Miêu Anh lại không còn lời nói, mà cắm đầu đi theo ra.

"Miêu tổ trưởng, thật không phải ngươi tưởng tượng đến như thế! Thật không phải. . ." Triệu Ngọc thì kéo lại Miêu Anh cánh tay giải thích.

"Bẩn thỉu! Buông tay!" Miêu Anh quay đầu trở lại quát to một tiếng, dọa đến Triệu Ngọc tranh thủ thời gian buông tay.

Miêu Anh mặt từ xanh biến đỏ, từ đỏ biến tử: "Triệu Ngọc, ta còn tưởng rằng, ngươi là nghĩ đến tra án đi đâu! Lại không nghĩ rằng là đi tìm nữ nhân quỷ hỗn, ngươi. . . Ngươi thật sự là không có thuốc chữa!"

"Không phải, không phải! Ngươi nghe ta a. . ."

"Thật sự là uổng phí ta có hảo ý, " Miêu Anh hận hận,

"Ta lo lắng ngươi tra án gặp được nguy hiểm, lúc này mới ghé thăm ngươi một chút, ngươi ngược lại tốt. . . Thật sự là làm trễ nải chuyện tốt của ngươi! Ai! Bối Ny a, đi, chúng ta đi khách sạn nghỉ ngơi, nơi này quá dơ bẩn! Đi. . ."

"Ai u, còn muốn đi a, ta đứng không yên đều. . ." Lý Bối Ny lại tựa hồ như không quá tình nguyện.

"Nha. . ."

Trong lúc vội vàng, Triệu Ngọc lại là nhãn châu xoay động, nảy ra ý hay, hắn gặp làm sao cũng giải thích không rõ, dứt khoát tới cái lấy lui làm tiến, cười ha hả xông Miêu Anh nói: "Miêu tổ trưởng a, ta rốt cuộc hiểu rõ, nguyên lai, ngươi đây là ăn dấm a! Ha ha ha. . ."

"Cái gì?" Miêu Anh nghe xong lời này, quả nhiên ngừng lại bước chân, quay đầu quát, "Ta? Ăn dấm! ? Ăn ai? Ngươi? Trò cười!"

"Cái này không bày rõ ra mà! Ngươi coi trọng ta, thầm mến ta, cho nên nhìn thấy ta có khác nữ nhân mới sẽ sinh khí nha, đúng hay không?" Triệu Ngọc lại bắt đầu nhất quán đổi trắng thay đen mánh khoé.

"Thật. . . Thật? Miêu tổ trưởng. . ." Lý Bối Ny thế mà tin, chỉ ngây ngốc địa đạo, "Lại một cái tẩu tử? Nhị tẩu tử! ?"

"Triệu Ngọc! Ngươi thật sự là ta gặp qua vô sỉ nhất, nhất không muốn mặt khốn nạn!" Miêu Anh mắng to một câu, chống nạnh, "Tốt, ngươi không ta ăn dấm sao? Ta lại không đi, ngay tại ngươi chỗ này ngủ! Ngươi cùng ngươi những nữ nhân kia yêu làm sao giày vò liền làm sao giày vò, ngươi nhìn ta có phải hay không ăn dấm?"

Xong, nàng tức giận dẫn Lý Bối Ny liền tiến mặt khác một gian phòng ngủ. Chờ Triệu Ngọc đang cùng đi vào xem xét, lại phát hiện hai nàng ngay cả giày đều không thoát, nằm sấp trên giường liền bất động gảy.

Xem ra, trải qua trong đêm công việc, các nàng sớm đã là tinh bì lực tẫn.

Ai!

Triệu Ngọc phảng phất giống như ăn phải con ruồi, trong lòng một mực không làm rõ ràng được, đây rốt cuộc đều là chuyện gì xảy ra?

Sao lại tới đây cái "Khảm" quẻ, những nữ nhân này tất cả đều xuất hiện?

Như thế rất tốt, hắn nơi nào còn có tâm tình trở về phòng cùng Diêu Giai nối lại tiền duyên đi? Thế nhưng là, một gian khác phòng ngủ lại bị Miêu Anh hai người chiếm cứ, rơi vào đường cùng, hắn đành phải kéo cái áo khoác, nằm ở phòng khách trên ghế sa lon nghỉ ngơi.

Hai gian phòng ngủ tất cả đều nằm đại mỹ nữ, hắn tự nhiên không có khả năng ngủ? Một mực tại lật qua lật lại nghĩ đến hôm nay các loại kỳ

ngộ.

Lúc đầu, quỷ dị ngân hàng giấu thi án đã đủ làm người đau đầu, nhưng so với nữ nhân lợi hại đến, tựa hồ còn kém một chút như vậy!

Ba đàn bà thành cái chợ, tính đến Triệu Ngọc càng xong hí!

Ngay tại Triệu Ngọc dây dưa không rõ thời khắc, hệ thống hoàn tất âm thanh rốt cục vang lên, lần này kỳ ngộ chỉ có 83, hắn chỉ lấy được một kiện ẩn hình kính viễn vọng mà thôi!

Không thể nào?

"Khôn Khảm" quẻ a thế nhưng là!

Theo lý, hôm nay hoàn thành phải rất khá, độ hoàn thành tại sao lại thấp như vậy chứ?

Nha. . .

Triệu Ngọc cẩn thận dư vị một phen về sau, lúc này mới rốt cục có chỗ lĩnh ngộ.

Hắn bắt đầu ý thức được, hôm nay "Khảm" quẻ, không chừng, chỉ thị cũng không phải là Diêu Giai, mà là —— Miêu Anh!

Nếu không phải hắn giấu lên còng tay chìa khoá, không phải đem Diêu Giai cùng mình còng, hơn nữa còn cưỡng ép mang người nhà ăn lẩu cùng về nhà. Vậy hắn buổi tối hôm nay, không chừng liền sẽ cùng Miêu Anh phát sinh những thứ gì!

Mà chính là bởi vì mình trên người Diêu Giai thất đức biểu hiện, lúc này mới khiến độ hoàn thành giảm xuống! Nếu như hắn hôm nay không có đối Diêu Giai sinh ra ý nghĩ xấu, có lẽ liền sẽ đạt được kết quả tốt hơn!

Ai u!

Xem ra, hệ thống nguyên tắc từ đầu đến cuối không có biến qua, chỉ có làm việc tốt mới có thể có đến đồ tốt, mà tâm thuật bất chính lời nói, chỉ có thể là mua dây buộc mình, tự làm tự chịu!

Triệu Ngọc tự làm tự chịu, một mực lan tràn đến ngày kế tiếp sáng sớm, hắn thật vất vả ở trên ghế sa lon mơ mơ màng màng ngủ một giấc, nhưng là 6 điểm không đến thời điểm, ba vị nữ thần vậy mà trùng hợp tại cùng thời khắc đó rời giường.

Ba người tựa hồ cũng muốn đi phòng vệ sinh, liền tại cửa phòng vệ sinh không hẹn mà gặp.

Đầu tiên, Lý Bối Ny nhận ra Diêu Giai,, đây không phải vị kia bị cướp bao y tá trưởng sao? Nguyên lai, ngươi cùng Triệu Ngọc một mực có liên hệ a?

Diêu Giai đột nhiên nhìn thấy hai vị mỹ nữ, càng là không biết nguyên cớ, trong lúc vội vàng, nàng vậy mà lối ra hỏi thăm Miêu Anh cùng Lý Bối Ny, hỏi hắn hai ai là Triệu Ngọc bạn gái? Các ngươi nhưng tuyệt đối không nên hiểu lầm, ta chỉ là uống nhiều quá, cùng Triệu cảnh sát không có quan hệ gì!

Diêu Giai như thế một, Miêu Anh ngược lại càng thêm buồn bực, nàng vốn cho rằng Triệu Ngọc lại tìm cái gì gái lầu xanh tìm kiếm hạ sốt, lại không nghĩ rằng sẽ là vị phụ nữ đàng hoàng, hơn nữa còn là một người phi thường xinh đẹp phụ nữ đàng hoàng!

Triệu Ngọc nghe được động tĩnh, tranh thủ thời gian chạy tới cho ba vị nữ sĩ lẫn nhau dẫn tiến. Vì không để cho mình lộ tẩy, tại dẫn tiến xong sau, hắn mau đem Diêu Giai kéo đến một bên, tối hôm qua ngươi uống nhiều, ta không thể làm gì khác hơn là đem ngươi nhấc nhà ta tới, lo

lắng hai ta cô nam quả nữ, đối ngươi thanh danh bị hao tổn, cho nên ta liền hô hai vị nữ đồng sự tới, hơn nữa còn đem còng tay chìa khoá cho đưa tới. . .

Triệu Ngọc phen này không làm bản nháp nói láo xong, Diêu Giai không khỏi đối Triệu Ngọc càng thêm kính nể, tán dương Triệu Ngọc là chính nhân quân tử người tốt! Nàng thật sự là không biết làm sao cảm tạ mới tốt!

Ai ngờ, Triệu Ngọc thật vất vả giải thích hoàn tất, Miêu Anh bỗng nhiên chạy đi lên, đối Diêu Giai trịnh trọng kỳ sự nói: "Vị này tỷ, ngươi cũng không nên tin tưởng Triệu Ngọc nói bậy nói bạ a, gia hỏa này từ trước đến nay đến so hát thật tốt nghe. Nếu như nếu là hắn đối ngươi có cái gì phi lễ hành vi, ngươi có thể nói cho ta!"

"Ừm. . ." Diêu Giai sững sờ.

Triệu Ngọc thì tranh thủ thời gian ngoài cười nhưng trong không cười giải thích: "Hắc hắc hắc. . . Nhìn thấy không? Chúng ta quan hệ lão Thiết, các nàng từ trước đến nay cùi chỏ ra bên ngoài ngoặt!"

"Nha. . ." Diêu Giai chỉ cho là đây là bọn hắn giữa đồng nghiệp trò đùa, cũng không suy nghĩ nhiều.

"Ai u!" Lý Bối Ny lại tại tách ra ngón tay, nói một mình, "Xem ra, là ta nghĩ nhiều rồi! Các ngươi tất cả đều không phải tẩu tử. . ."

Chương 269: Chương 269: Thật ăn dấm rồi?

Chương 269: Thật ăn dấm rồi?

Miêu Anh cùng Lý Bối Ny ngay tại Vĩnh Hòa sữa đậu nành bên trong hưởng dụng bữa sáng, xuyên thấu qua to lớn cửa sổ thủy tinh, các nàng có thể nhìn thấy phía bên ngoài cửa sổ ngay tại nghiêm túc đốt thuốc Triệu Ngọc. 『』

Điểm xong khói về sau, tự nhiên là một trận muốn chết ho mãnh liệt!

"Ai u!" Lý Bối Ny thè lưỡi, "Sư huynh hành vi càng ngày càng quái dị! Bữa sáng trước đó còn phải hút điếu thuốc? Bình thường giống như không nhìn hắn hút thuốc a?"

"Nhìn hắn kia muốn chết hình dáng!" Miêu Anh tức giận liếc qua, khinh thường nói, "Làm sao không đem hắn sặc chết! ?"

"Ai? Tỷ, ngươi nhìn ngươi nhìn. . ." Lý Bối Ny chỉ vào Triệu Ngọc, kinh ngạc nói, "Gia hỏa này liền hút một hơi, lại đem khói bóp lại, còn. . . Còn thuốc lá nhét vào về hộp thuốc lá? Cái này. . . Đây cũng quá mức thời gian đi?"

Miêu Anh cũng là cảm thấy không thể nào hiểu được, đành phải lắc đầu bất đắc dĩ.

Nhưng mà, kỳ quái hơn chính là, đương Triệu Ngọc đem hộp thuốc lá

thả lại túi về sau, đầu tiên là phủi đi một chút cái kia đã mọc ra có hai centimét tóc, sau đó vậy mà làm một cái chắp tay trước ngực bái Phật động tác!

"Ta cược mười đồng tiền!" Miêu Anh nhìn thấy về sau, lập tức nói với Lý Bối Ny, "Triệu Ngọc tiến đến câu nói đầu tiên, khẳng định cùng thần tiên huynh đệ bốn chữ này có quan hệ!"

"Ừm. . . Ân. . ." Lý Bối Ny cắn môi một cái, hơi suy nghĩ một phen, liền gật đầu nói, "Tốt a, cược!"

Nguyên lai, Triệu Ngọc sở dĩ làm ra bái Phật động tác, chính là bởi vì hắn vừa mới mở ra một cái "Chấn Cấn" quẻ tới.

Ai u. . . Cám ơn trời đất!

Đạt được dạng này quẻ văn, Triệu Ngọc rốt cục thở dài một hơi, hai ngày này hắn hơi kém bị "Khôn" quẻ khiến cho kinh ngạc đầu óc, hiện tại rốt cục có thể thở một ngụm!

Mà lại, chẳng những "Khôn" quẻ không có mở ra, hắn còn chiếm được tha thiết ước mơ "Cấn" quẻ, chỉ cần có "Cấn" quẻ tại, nói rõ hôm nay tra án khẳng định sẽ có tiến triển.

Nghĩ tới bản án, Triệu Ngọc hưng phấn điểm lại bị dẫn đốt, cho nên tiến phòng ăn liền xông Miêu Anh hỏi: "Miêu tổ trưởng, bản án trách dạng, có tin tức mới nhất không?"

Miêu Anh không để ý đến Triệu Ngọc, mà là cùng Lý Bối Ny liếc nhau một cái.

Lý Bối Ny vỗ tay mà cười, Miêu Anh thì lưu loát móc ra 10 đồng tiền cho nàng. . .

. . .

Ăn điểm tâm xong, ba người vội vàng trở lại cục cảnh sát.

Tối hôm qua, Miêu Anh thật sự là quá mệt mỏi, người ta nam thám viên nhóm tùy tiện tìm một chỗ liền có thể nghỉ ngơi, nhưng nàng cùng Lý Bối Ny lại là chịu không được.

Thế là, Miêu Anh lúc này mới quyết định đến Triệu Ngọc nơi đó ở tạm một đêm.

Đương nhiên, Miêu Anh căn bản không thiếu tiền, nàng hoàn toàn có thể đi phụ cận cấp cao khách sạn thuê phòng. Nàng sở dĩ lựa chọn đến Triệu Ngọc nhà đi, kỳ thật vẫn là đánh cái tiểu tâm tư.

Bởi vì, mặc kệ phía trước phá án và bắt giam cái nào vụ án, Triệu Ngọc luôn luôn như có thần trợ, luôn có thể nghĩ đến một chút xuất kỳ bất ý địa phương, cuối cùng đem vụ án phá mất!

Cho nên, Miêu Anh liền nghĩ đến Triệu Ngọc nhà đi một chuyến, nhìn xem hắn có phải hay không vừa tìm được cái gì không tưởng tượng được manh mối? Ai ngờ, manh mối không tìm được, ngược lại tìm được Triệu Ngọc bẩn thỉu một màn, lúc này mới phát sinh lúc sau sự tình.

Bởi vì một mực tại sinh Triệu Ngọc khí, kỳ thật tối hôm qua Miêu Anh cũng không ngủ ngon.

Chính nàng cũng không biết, vì sao lại tức giận như vậy?

Trong nội tâm nàng phi thường rõ ràng, Triệu Ngọc cùng những nữ nhân khác làm loạn, căn bản không quản chính nàng nửa xu sự tình, cũng không biết làm sao làm, nàng liền là cảm thấy trong lòng đặc biệt không thoải mái.

Không thể nào?

Miêu Anh bắt đầu có chút bận tâm, chẳng lẽ. . . Ta thật sẽ để ý cái này vô lương hỗn đản? Thật ăn dấm đây là?

. . .

Thời gian quay lại trước mắt, đương Miêu Anh ba người vừa mới trở lại văn phòng về sau, Loan cục trường bên kia liền truyền đến chỉ lệnh, yêu cầu toàn thể tổ trọng án thám viên lập tức mở hội nghị khẩn cấp.

Không cần phải nói, lần này hội nghị khẩn cấp, khẳng định là nhằm vào ngân hàng giấu thi án mà mở! Người bị hại vượt qua năm tên, đã tạo thành đặc biệt lớn vụ án tính chất, lãnh đạo cấp trên đương nhiên sẽ không ngoảnh mặt làm ngơ.

Quả nhiên, hội nghị bên trong, cục thành phố tới rất nhiều tương quan lãnh đạo, ngay cả Liêu Cảnh Hiền phó cục trưởng cũng tới.

Bởi vì lần này ngân hàng giấu thi án tình huống cực kì đặc thù, vô luận là lãnh đạo cấp trên vẫn là một tuyến thám viên, tất cả đều cho rằng án này cần độ cao giữ bí mật, tuyệt đối không thể đem tình tiết vụ án đem ra công khai.

Vừa đến, kinh khủng như vậy một kiện đại án, một khi đem ra công khai, tất nhiên sẽ khiến khủng hoảng;

Thứ hai, án này đã định tính vì liên hoàn hung sát án, một khi hung thủ nhận được tin tức, hắn vô cùng có khả năng bỏ trốn mất dạng, lại khó bắt được.

Bởi vậy, tại nên trong hội nghị, thám viên nhóm hiện trường ký xuống ngay cả mình người nhà cũng không thể lộ ra hiệp nghị bảo mật.

Ngoài ra, Liêu cục trưởng nói, bởi vì Dung Dương phân cục tại Miên Lĩnh trên bàn biểu hiện xuất sắc, cho nên những người lãnh đạo nhất trí quyết định, lần này ngân hàng giấu thi án, tính cả ngân hàng đại kiếp án, vẫn từ Dung Dương phân cục phụ trách phá án và bắt giam, mà cái khác phân cục thì nhất định phải toàn lực hiệp trợ.

Xuống chút nữa, tự nhiên là Đường Triệu Long cùng Loan cục trường thể thức hóa phát biểu, thứ nhất, cảm tạ lãnh đạo coi trọng; thứ hai, cam đoan hoàn thành gian khổ nhiệm vụ; thứ ba, cho chúng thám viên nhóm động viên cổ động mà!

Sau khi tan họp, Triệu Ngọc "Chấn" quẻ dẫn đầu ứng nghiệm.

Liêu cục trưởng đều không có quan tâm nói chuyện với Đường Triệu Long, liền trước tiên đem Triệu Ngọc thét lên kết thúc dài văn phòng. Quá đáng hơn, là hắn để Triệu Ngọc đi vào, lại làm cho Đường Triệu Long ra, tại bên ngoài chờ.

Lần này, Đường Triệu Long càng thêm lộn xộn! Phía trước vừa mới ra một cái bối cảnh kinh khủng Miêu Anh, nơi này lại chớp mắt lại toát ra một cái hậu trường cường hoành Triệu Ngọc, hai người này. . . Thật sự là không thể lại chọc!

Đóng cửa lại về sau, Liêu Cảnh Hiền trực tiếp đi thẳng vào vấn đề nói cho Triệu Ngọc, nói tin tức hắn đã nhận được, hơn nữa lúc ấy liền thông tri cho đặc biệt tổ điều tra.

Bất quá, bánh gatô mặc dù tại cửa hàng cổng tìm tới, nhưng là trải qua kiểm nghiệm đi sau hiện, bánh gatô bản thân cũng không có vấn đề. Liêu cục trưởng nói, đó chính là một cái bình thường mousse bánh gatô, bên trong không có ẩn tàng bất kỳ vật gì.

A?

Triệu Ngọc không khỏi nhíu mày, xem ra, mình cùng Miêu Anh vẫn là nghĩ sai, bánh gatô cũng không có vấn đề.

"Bất quá, các ngươi cũng có thể yên tâm, " Liêu cục trưởng tràn đầy tự tin nói, "Tổ điều tra thông qua rất nhiều tuyến báo, hiện tại đã tra ra manh mối, những cái kia tham dự hãm hại Khúc tổ trưởng người, đã nổi lên mặt nước, chỉ còn lại thu lưới! Cho nên, chuyện này, các ngươi vẫn là không cần quan tâm, việc cấp bách, vẫn là tranh thủ thời gian điều tra ngân hàng giấu thi án cùng cướp bóc án cái này hai kiện đại án đi!"

Triệu Ngọc cũng không có gì có thể nói, đành phải liên tục gật đầu . Bất quá, đã Khúc Bình án có manh mối, như vậy trên người hắn áp lực cũng là lại lần nữa giảm nhỏ. Có đặc biệt điều tra tiểu tổ đang ngó chừng những cái kia tà ác tội phạm, bọn hắn đương nhiên sẽ không lại đối với mình cùng các đồng bạn cấu thành uy hiếp!

"Ta nghe Loan cục trưởng nói, " sau đó, Liêu Cảnh Hiền lại báo cho Triệu Ngọc một cái tin tức ngầm, "Nàng vốn muốn cho các ngươi a, b hai tổ phân biệt điều tra cái này hai kiện bản án, nhưng là Miêu Anh kiên quyết không đồng ý, nàng nói bởi vì tình huống có biến, hiện tại không thể loại trừ hai kiện bản án là có liên quan liên, cho nên hai kiện bản án cần cùng một chỗ điều tra mới được!"

"Ừm, cũng đúng!" Triệu Ngọc gật đầu, "Ta cũng càng ngày càng cảm thấy, cái này hai kiện bản án cũng không phải là cái gì trùng hợp!"

"Có phải trùng hợp hay không ta không biết, ta chỉ biết là ta nói xong câu tiếp theo, ngươi lại muốn mắng nãi nãi hùng!" Liêu Cảnh Hiền mỉm cười nói, "Lúc đầu, Loan cục trưởng là muốn cho ngươi tiếp nhận Mao Vĩ vị trí! Ngươi dẫn đầu tổ A, Miêu Anh dẫn đầu tổ B, sau đó. . ."

"A? Nàng. . . Con bà nó là con gấu. . ." Triệu Ngọc tức giận mắng.

Chương 270: Chương 270: IQ cao phạm tội

Chương 270: IQ cao phạm tội

"Tủ sắt trong kho, hết thảy có 7 cái két sắt bị cướp phạm cạy mở, " Bành Hân chỉ vào bạch bản bên trên tư liệu nói, " thông qua ngân hàng phương diện cố gắng, hiện tại đã có 0 cái ngăn tủ người mất đến đây nhận lãnh vật phẩm, nhưng... Kỳ quái là, bọn hắn cái gì cũng không có ném, mặc dù ngăn tủ được mở ra, nhưng là vật phẩm cũng không có bị dời ra cái rương! Ta nghĩ, liên quan tới điểm này, A Ngọc có quyền lên tiếng nhất đi!"

Nghe giảng thám viên nhóm không khỏi cùng một chỗ nhìn về phía Triệu Ngọc, Triệu Ngọc thì thản nhiên khoát tay áo. 『』

"Chờ, Triệu!" Lương Hoan hướng hắn chọn lấy hạ ngón tay cái , đạo, "Chờ bản án kết, ta liền cho ngươi kia 20 vạn làm cái hình đấu giá hội, cam đoan ngươi đại phát một bút!"

"Bành tỷ, " lúc này, Lưu nhấc tay hỏi, "Ngân hàng phương diện có phải hay không nghĩ nóng lòng xuất thủ a? Những này trong tủ chén đồ vật đến cùng đúng hay không, làm gì nhanh như vậy liền muốn nhận lãnh? Muốn vạn nhất cầm nhầm làm sao bây giờ?"

"Cái này đều là ngân hàng khẩn cấp cơ chế, trong tủ bảo hiểm đều là giá trị liên thành vật phẩm tư nhân, ngân hàng phương diện nhất định phải chiếu cố khách hàng cảm thụ, nếu không sẽ ảnh hưởng nghiêm trọng tín

dự! Về phần có thể hay không cầm nhầm nha... Ngươi hỏi Triệu Ngọc đi!" Bành Hân lại lần nữa đem bóng da giao cho Triệu Ngọc.

Triệu Ngọc gật đầu nói: "Cái này đơn giản, liền cùng nhận lãnh túi tiền giống như! Ngân hàng phương diện chỉ nhận ba điểm: Thứ nhất, chìa khoá; thứ hai, mật mã; thứ ba, tại ngươi nhận lấy vật phẩm trước đó, đầu tiên muốn đem đồ vật bên trong minh bạch, đến càng kỹ càng càng tốt. Đợi cho ngăn tủ mở ra về sau, chỉ cần có thể đối đầu, vật kia dĩ nhiên chính là ngươi! ? Không khớp, là tuyệt đối sẽ không cho!"

"Nha..." Đám người lĩnh ngộ.

"Nhưng là, ngoại trừ thịnh phóng tử thi ngăn tủ, cho tới bây giờ, còn có 6 cái ngăn tủ đồ vật không có người đến nhận lãnh. Mà lại, trong đó có hai ba cái ngăn tủ tài vật còn bị phá hư, bị lôi kéo ra, vứt xuống trên mặt đất!" Bành Hân tiếp tục giới thiệu, "Tất cả bị mở ra ngăn tủ đều không có bất kỳ cái gì Logic cùng quy luật, tựa hồ cũng là đám bắt cóc ngẫu nhiên mở ra!"

"Thật sự là có đủ ý trào phúng, " Lý Bối Ny nói, " thời gian dài như vậy, thế mà còn không có biết rõ ràng, đám bắt cóc đến cùng cướp đi cái gì! ?"

"Bành tỷ, kia 6 cái chưa nhận lãnh ngăn tủ là tình huống như thế nào?" Miêu Anh hỏi một câu.

"Ngân hàng đã liên lạc qua cái này 6 cái ngăn tủ người mất, nhưng là... Phương thức liên lạc tất cả đều là giả!" Bành Hân đáp, "Xem ra, đồ vật cũng đều là phi pháp đoạt được, không thể lộ ra ngoài ánh sáng!"

"Mặc kệ tình huống như thế nào, người nhất định phải tìm tới, chúng ta nhất định phải biết ném đi cái gì mới được!" Miêu Anh yêu cầu nói.

"Đúng vậy, chúng ta đang điều tra!" Bành Hân xong, lại chỉ vào một

trương phóng đại hình ảnh nói, " mọi người nhìn, đây là két sắt nội bộ cấu tạo đồ, mặc dù ngăn tủ phi thường rắn chắc, nhưng là tại ổ khóa phía bên phải ba tấc chỗ, có một cái bảo hiểm cửa ngầm. Thứ này là phòng ngừa cửa tủ triệt để ôm chết dùng, chỉ cần lợi dụng cứng rắn cái dùi đâm trúng, cửa tủ liền sẽ tự động mở ra!

"Cái này cửa ngầm chỉ có sản xuất xưởng cao cấp công trình sư mới biết được, chính là tuyệt mật, đừng phổ thông ngân hàng viên chức, ngay cả bình thường quản lý cũng đều không hiểu đến! Thế nhưng là, đám bắt cóc lại là xe nhẹ đường quen, 7 cái ngăn tủ, tất cả đều một kích phải trúng! Cho nên vị kia bị che mắt quản lý ngân hàng mới nạy ra ngăn tủ động tĩnh không lớn!"

Lợi hại!

Triệu Ngọc khẽ gật đầu, khó trách những này lưu manh khó đối phó, bọn hắn quả nhiên đều là trong tay hành gia . Bất quá, chính là bởi vì dạng này, Triệu Ngọc nhưng lại có một đầu mới mạch suy nghĩ. Bởi vì, tại giang hồ trên đường, cao thủ như vậy cũng ít khi thấy, nếu như hắn có thể tìm tới phương pháp hỏi thăm một chút, không chắc chắn có thu hoạch.

"Miêu tổ trưởng, các vị đồng sự, " Bành Hân lại, "Hai ngày này, chúng ta đã đem kho bảo hiểm tất cả bị mở ra ngăn tủ danh sách thống kê một lần, mặc dù ngăn tủ không lớn, nhưng là đồ vật thực sự không ít, có thể nói rực rỡ muôn màu: Hoàng kim, đồ trang sức, ngọc khí châu báu, đủ loại tiền mặt, phàm là có thể nghĩ tới thứ đáng giá, cơ hồ đều có thể từ nơi này tìm tới!

"Lúc ấy, xông vào kho bảo hiểm lưu manh chỉ có 3 cái, từ ngoại bộ giám sát bên trên đó có thể thấy được, ba người bọn họ chỉ dẫn theo hai cái túi đeo lưng mà thôi. Mà lại, thông qua trước sau video so với, chúng ta phát hiện ba lô cũng không có rõ ràng biến hóa! Đám bắt cóc tựa hồ cũng không có hướng trong ba lô nhét bao nhiêu thứ!

"Cho nên,

Chúng ta cho rằng, bọn hắn khẳng định là tại rất nhiều tài vật bên trong, lựa chọn một chút đã đáng tiền lại nhẹ nhàng đồ vật cầm đi! Dạng này, đã thuận tiện bọn hắn chạy trốn, lại có thể kiếm được nhiều tiền!"

"Ừm..." Lưu bỗng nhiên nhấc tay nói, " Bành tỷ, ta cảm thấy, bọn hắn hắn không phải là từ tất cả tài vật bên trong, lựa chọn đã đáng tiền lại nhẹ nhàng đồ vật, mà là chỉ từ một cái, hoặc hai cái trong tủ chén lựa chọn! Mục đích của bọn hắn tính hắn là rất rõ ràng! Mà lại đã ăn chắc người mất không dám đến đây báo mất giấy tờ! Chính là bởi vì dạng này, chúng ta bây giờ mới không làm rõ ràng được, đến cùng ném đi cái gì!"

Lưu phân tích, thắng được các đồng nghiệp nhất trí đồng ý, nhao nhao gật đầu.

"Có đạo lý..." Miêu Anh nói, " mở ra cái khác ngăn tủ, chẳng qua là muốn nghe nhìn lẫn lộn, gây ra hỗn loạn, kỳ thật, đám bắt cóc đã sớm biết, mình muốn cướp cái gì! Kỳ quái, bọn hắn đến cùng cướp đi thứ gì đâu?"

"Tất cả mọi người, các ngươi nhưng tuyệt đối đừng quên cỗ thi thể kia!" Trương Cảnh Phong bỗng nhiên nhắc nhở, "Cũng có khả năng, lưu manh đoạt két sắt mục đích, cũng không phải là vì giật đồ, mà là vì đem giấu ở trong tủ bảo hiểm thi thể tìm ra cho chúng ta nhìn đâu?"

"Wow!"

Ai ngờ, Trương Cảnh Phong xong, Triệu Ngọc chợt mặt mày ảm đạm, chỉ vào Bành Hân nói: "Bành... Bành tỷ, ngươi... Ngươi vừa rồi, đám bắt cóc chỉ dẫn theo hai cái túi đeo lưng đi vào? Mà lại ba lô còn không có biến hóa gì? Không có trang bao nhiêu thứ?"

"Đúng vậy a! ?" Bành Hân không biết Triệu Ngọc có ý tứ gì.

Thám viên nhóm cũng là không rõ ràng cho lắm.

"Ta dựa vào!" Triệu Ngọc trước túm một cái thán từ, sau đó thần thần bí bí địa đạo, "Các vị, những này lưu manh, quá mẹ nó giảo hoạt! Muốn ta nhìn, bọn hắn khẳng định là như thế này làm!" Triệu Ngọc đứng ở bạch bản trước mặt , vừa khoa tay một bên, "Bọn hắn mang ba lô, căn bản chính là đánh yểm trợ dùng! Mà trên thực tế, bọn hắn là làm như vậy!

"Bọn hắn tại cướp bóc trước đó, đã sớm ở nơi đó nặc danh mở tốt mấy cái khác két sắt. Đợi đến cướp bóc thời điểm, thì trực tiếp đem mình két sắt mở ra, đem giành được đồ vật nhích vào, sau đó lại bỏ trốn mất dạng, tạo thành một loại đoạt đồ vật chạy trốn giả tượng!

"Mà trên thực tế, những vật kia căn bản còn tại trong tủ bảo hiểm đâu! Bọn hắn quay đầu liền có thể quang minh chính đại đem đồ vật lấy đi a!"

Triệu Ngọc lời vừa nói ra, ở đây mỗi người đều hít sâu một hơi. Muốn thật sự là dạng này, vậy những này lưu manh, thật sự là quá mức IQ cao đi?

"Ông trời của ta, trách không được, bọn hắn muốn đem quản lý ngân hàng con mắt bịt kín đâu!" Không biết ai phụ họa một câu.

"Chờ một chút..." Bành Hân nghiêm túc suy nghĩ một chút, bận bịu, "Không phải, Triệu Ngọc! Chuyện này, chúng ta đã nghĩ đến, là như vậy, trong tủ bảo hiểm trang cái gì mặc dù không được biết, nhưng là két sắt điện tử mật mã bên trên là sẽ có ghi chép biểu hiện, nếu có ai tại cướp bóc thời gian mở ra cái khác ngăn tủ, như vậy ngân hàng phương diện đã sớm biết!"

"Đúng vậy a!" Lưu Học Sơn phụ họa nói, "Còn nữa, ngân hàng vừa ra

sự tình, đã sớm ngừng kinh doanh! Coi như lưu manh thật động đậy cái khác két sắt, hiện tại chúng ta lại tra vậy lúc này không muộn a!"

"Không đúng! ! !"

Ai ngờ, đột nhiên ở giữa, Miêu Anh lại cao cao hô một cuống họng! Nhưng gặp nàng trừng mắt hai mắt thật to, mọi loại kích động nói: "Hỏng! Chúng ta vẫn là quên một cái vấn đề mấu chốt!"

"A? Cái gì? Cái gì vấn đề mấu chốt?" Triệu Ngọc ngược lại sửng sốt, vội hỏi một câu.

"Chúng ta quên, những cái kia... Những cái kia đồng dạng bị đám bắt cóc cạy mở, nhưng không có động bên trong đồ vật ngăn tủ a!" Miêu Anh chỉ vào Triệu Ngọc nói, " tựa như thịnh phóng ngươi kia 20 vạn tiền chuộc ngăn tủ đồng dạng! Đám bắt cóc hoàn toàn có thể đem từ người khác trong ngăn tủ cướp bóc đến tài vật, chuyển dời đến giống ngươi như thế trong ngăn tủ a!"

"A! ?" Triệu Ngọc rốt cục nghe rõ, lập tức cảm giác toàn thân lông tơ đứng thẳng, run rẩy, "Ngươi ý tứ, là đám bắt cóc tại cạy mở người khác ngăn tủ thời điểm, cũng cố ý cạy mở mình nặc danh mở trương mục két sắt, sau đó đem cướp được đồ vật chuyển dời đến hộc tủ của mình bên trong, sau đó lại thông qua ngân hàng nhận lãnh chương trình, đem đồ vật thuận lý thành chương lấy đi? Ta siết cái đi..."

"Đúng a! Ngươi vừa rồi không được sao? Ba món đồ a! Chìa khoá, mật mã cùng miêu tả trong ngăn tủ tài vật?" Miêu Anh nắm quyền đạo, "Đám bắt cóc tự nhiên biết bên trong đựng là cái gì rồi?"

"Không thể nào!" Bành Hân cảm giác tóc đều dựng lên, bận bịu kinh ngạc nói, " cũng chính là, chân chính lưu manh đã từ trước mặt chúng ta đi vòng vo tầm vài vòng, bọn hắn ngay tại kia 0 cái đã nhận lấy vật phẩm người mất bên trong! ?"

"Không đúng! Không đúng! Là 9 cái!" Triệu Ngọc vội vàng làm sáng tỏ, "Cũng không thể đem ta cũng coi như bên trong đi thôi! ?"

Chương 271: Chương 271: Bí ẩn trùng điệp

Chương 271: Bí ẩn trùng điệp

Thông qua thám viên nhóm phân tích, giặc cướp nhóm cướp bóc mục đích cùng thủ pháp đã nổi lên mặt nước, càng thêm rõ ràng. 『』

Chuyện đã xảy ra rất có thể là như vậy, đám bắt cóc tại cướp ngân hàng trước đó, liền đã nặc danh mở tốt một cái hoặc nhiều cái két sắt.

Động thủ về sau, bọn hắn tính cả mình két sắt cùng nhau cạy mở17 cái. Nhưng trên thực tế, 17 cái trong tủ bảo hiểm chỉ có một cái hoặc hai cái trong tủ chén đồ vật, mới là bọn hắn chân chính cướp bóc mục tiêu!

Vì bừa bãi cảnh sát ánh mắt, khi bọn hắn đem mục tiêu trong tủ chén vật phẩm trọng yếu lấy ra về sau, ngay tiếp theo phá hư hết mấy cái kia trong tủ chén tài vật, vứt bỏ đến đầy đất đều là.

Sau đó, bọn hắn liền đem cướp được vật phẩm trọng yếu chuyển dời đến mình danh hạ trong tủ bảo hiểm, sau đó liền tay không rời đi ngân hàng.

Mà một ngày về sau, bọn hắn thì nghênh ngang trở về, lợi dụng ngân hàng nhận lãnh chương trình, đem đồ vật quang minh chính đại lấy đi!

Chỉ có dạng này, mới có thể giải thích rõ ràng, lưu manh vì sao cạy mở nhiều như vậy két sắt, lại bất động đồ vật bên trong!

Là như thế, thám viên nhóm không khỏi tất cả đều sợ ngây người!

Cho dù ai cũng không nghĩ ra, lưu manh thủ pháp sẽ như thế cao minh! Bọn hắn đầy đủ lợi dụng tủ sắt đặc thù quy tắc, cùng ngân hàng phương diện nhận lấy vật phẩm chương trình lỗ thủng, diễn ra vừa ra đủ kinh thiên địa khiếp quỷ thần —— thâu thiên hoán nhật! !

Là như thế, ở đây sau 10 cái tiếng đồng hồ hơn, tổ trọng án toàn viên xuất động, lại ngay sau đó diễn ra một màn tên là "Long trời lở đất" vở kịch! !

Đầu tiên, thám viên nhóm dùng bắn vọt tốc độ, đem những cái kia đã từ ngân hàng nhận lấy tủ sắt vật phẩm người, tất cả đều bắt trở về cục cảnh sát, từng cái thẩm vấn điều tra, đồng thời cùng trên mặt nạ lấy được DNA tiến hành so với.

Miêu Anh ban sơ ý nghĩ là, nếu như lưu manh thật xen lẫn trong kia 9 cái nhận lấy vật phẩm người trong, như vậy lĩnh xong đồ vật, hắn tất nhiên sẽ cao chạy xa bay, không có khả năng lại xuất hiện tại cảnh sát trong tầm mắt.

Cho nên, ai chạy, người đó là chân chính giặc cướp!

Nhưng mà, Miêu Anh tính toán tính sai, 9 người vậy mà tất cả đều thuận thuận lợi lợi bị thám viên nhóm mời trở về, càng hỏng bét chính là, DNA so với hoàn tất về sau, vậy mà không một ăn khớp!

Hỏng bét!

Thẳng đến lúc này, Miêu Anh bọn người lúc này mới ý thức được, tình huống xa so với nàng tưởng tượng được muốn phức tạp được nhiều!

Mặc dù DNA không có so với bên trên, nhưng cũng không có pháp nói rõ lưu manh không ở trong đó, nếu như bọn hắn đổi một cái đồng bọn

đến đây nhận lãnh vật phẩm, tự nhiên cùng DNA không có quan hệ.

Nếu như người này hoàn toàn áp dụng thực tên chế đăng ký, mở tủ điều kiện cũng toàn bộ ăn khớp, như vậy cảnh sát căn bản là không có cách xác định hắn có phải hay không lưu manh đồng bọn!

Việc cấp bách, thám viên nhóm chỉ còn lại có một cái biện pháp, đó chính là kiểm tra đối chiếu sự thật những người này nhận lấy đến tài vật tin tức, xem bọn hắn dẫn tới tài vật có hay không hợp pháp có lẽ có hiệu chứng minh? Cùng tài vật bản thân giá trị có hay không khả nghi!

Phải biết, đám bắt cóc phí đi khí lực lớn như vậy, không có khả năng chỉ cướp bóc mấy chục vạn trở xuống đồ vật, bọn hắn cướp bóc mục tiêu, tất nhiên giá trị liên thành, mười phần trân quý mới đúng!

Thế là, đương thám viên nhóm hướng phía cái phương hướng này điều tra về sau, lúc này mới rất nhanh loại bỏ phần lớn người hiềm nghi, cuối cùng chỉ còn lại có 3 cái!

Còn lại 3 người, bọn hắn từ trong tủ bảo hiểm nhận lấy tài vật chẳng những cao tới trăm vạn trở lên, hơn nữa còn tạm thời tìm không thấy hữu hiệu thu hoạch được chứng minh.

Bất quá, cái này 3 người thân phận cũng không tầm thường, một cái xí nghiệp nhà, một cái về hưu đài phát thanh đài trưởng, còn có một vị đồ cổ đường phố nguyên lão.

Một mực chờ đến bị cảnh sát tạm giam10 giờ về sau, liên quan tới bọn hắn tài vật tin tức lúc này mới bị dần dần xác minh ra.

Thứ nhất, vị kia xí nghiệp gia tài vật nguồn gốc từ tại tổ truyền, chính là bởi vì không muốn để cho vợ chính thức biết, lúc này mới tồn tiến két sắt;

Thứ hai, về hưu đài trưởng mười cái vàng thỏi, là vợ chồng hắn hai bán đi một chỗ bất động sản, sau đó đầu tư hoàng kim quản lý tài sản hạng mục. Sở dĩ tồn tiến két sắt, là không muốn để cho người thân nhớ thương;

Thứ ba, đồ cổ đường phố nguyên lão sứ thanh hoa căn bản không phải hắn, là bọn hắn hiệp hội ngay tại cực lực chuẩn bị một kiện vật phẩm đấu giá, chính là làm đấu giá hội áp trục chi dụng, hiện tại sớm lộ chân tướng, không thể nghi ngờ sẽ đối với sau cùng đấu giá tạo thành ảnh hưởng to lớn.

Hiềm nghi là loại bỏ, thế nhưng là cái này ba người chỗ đó chịu làm? Bọn hắn tất cả đều là nơi đó nhân vật có mặt mũi, bị cục cảnh sát như thế giày vò về sau, tự nhiên là xấu hổ tức giận, nuốt không trôi khẩu khí này.

Rất nhanh, bọn hắn luật sư tới, ủy thác lãnh đạo đám quan chức cũng tới! Cái này nói muốn khởi tố, cái kia nói nếu bàn về lý, chỉ đem Đường Triệu Long giày vò một cái sứt đầu mẻ trán!

Đường Triệu Long mặc dù thân là Dung Dương phân cục người đứng đầu, nhưng một mực tại thụ loại này kẽ hở tử khí. Dưới đáy thám viên không dám chọc, cấp trên lãnh đạo không dám đụng vào, từ lúc tiền nhiệm về sau liền không có qua tốt, cuối cùng lửa công tâm phía dưới, hắn vậy mà viết một phần đơn từ chức đưa cho cục thành phố, nói mình tình nguyện về hưu dưỡng lão cũng không cách nào làm, muốn đặt xuống sạp hàng!

Không có cách, cục thành phố đại cục trưởng đành phải phái ra không ít tướng tài đắc lực, bắt đầu giúp hắn giải vây. Cái này khuyên, cái kia nói, cuối cùng tốt xấu xem như đem cái này một đợt loạn sạp hàng cho tạm thời đè lại.

Cấp trên huyên náo lợi hại như vậy, Miêu Anh bên này tự nhiên càng là

Alexander! Nếu là lại không có thể đem bản án phá, tình cảnh của bọn hắn sẽ càng thêm gian nan.

Thẳng đến lúc này, Triệu Ngọc mới rốt cục ý thức được, nguyên lai hắn không có xem như cái kia tổ A đại diện tổ trưởng, cũng không phải là chuyện gì xấu! Bằng không, hiện tại tất cả áp lực, liền muốn ép đến trên đầu của hắn đến rồi!

Thế nhưng là, bởi vì 9 tên người hiềm nghi tất cả đều bị loại bỏ, hắn cũng là cảm thấy rất là ngoài ý muốn!

Trong thoáng chốc, hắn thậm chí bắt đầu hoài nghi mình thân phận đều, chẳng lẽ, là ta mộng du bên trong đoạt ngân hàng hay sao?

Chậc chậc...

Triệu Ngọc không khỏi mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, chuyện này thật sự là kỳ đại quái!

Chẳng lẽ... Chúng ta thật đoán sai rồi?

Đám bắt cóc căn bản không có sử dụng loại này thâu thiên hoán nhật phương pháp?

Hay là... Là sơ hở cái gì?

Triệu Ngọc cau mày, cảm giác mọi loại kỳ quặc khó giải. Cùng mọi người giống nhau, Triệu Ngọc mới đầu thật đúng là không có quá đem chuyện này coi quá nặng, hắn cho rằng cướp ngân hàng lớn như vậy một vụ án, như vậy trắng trợn, nhiều như vậy giặc cướp , ấn lý thuyết, hắn là sẽ lưu lại rất nhiều manh mối cùng lỗ thủng mới đúng!

Thế nhưng là... Làm sao lại là tìm không thấy đâu?

Năm tên tội phạm giống như bốc hơi khỏi nhân gian, chẳng những bọn hắn biến mất vô tung vô ảnh, thậm chí căn bản cũng không biết bọn hắn đến cùng đoạt cái gì?

Chẳng lẽ... Đúng như Trương Cảnh Phong nói, bọn hắn mạo hiểm lớn như vậy, chính là có mưu đồ khác?

Như vậy... Sẽ là vì cái gì?

Thật, là những cái kia bị giấu kín chân không thi thể sao?

Bí ẩn trùng điệp, trời u ám.

Toàn bộ tổ trọng án, lập tức sa vào đến một mảnh cục diện bế tắc bên trong, thám viên nhóm cảm giác tiền đồ bị ngăn trở, nửa bước cũng khó dời đi.

"Đừng nản chí!" Thời khắc mấu chốt, vẫn là Miêu Anh lãnh tụ khí chất phát huy tác dụng, nàng không tức giận chút nào đối mọi người nói, "Hiện nay, chúng ta còn có hai cái phương hướng nhưng tra! Thứ nhất, không dùng được biện pháp gì, nhất định phải đem trong tủ bảo hiểm tài vật tra rõ ràng, nhìn xem đám bắt cóc đến cùng cướp đi cái gì? Chỉ có biết mất trộm vật phẩm là cái gì, mới có thể đem điều tra phương hướng minh xác xuống tới!

"Thứ hai, chúng ta còn có những cái kia tại lão thành khu bắt được video. Lần lượt phân tích, lần lượt tra tìm, ta cũng không tin, những cái kia đám bắt cóc lộ không xuất mã chân!"

Chương 272: Chương 272: Mười sáu cái người hiềm nghi

Chương 272: Mười sáu cái người hiềm nghi

9 giờ tối, vốn là bận rộn vài ngày thám viên nhóm, y nguyên còn tại vây quanh bạch bản thảo luận lā

"Căn cứ video biểu hiện, ô tô là cướp bóc một ngày trước ban đêm tiến vào lão thành khu, " Bành Hân ngay tại vì mọi người giới thiệu trước mắt tài liệu mới nhất, "Bắn tới vị trí cụ thể không rõ, chỉ biết là là từ mặt phía nam bắn tới, đã không cách nào truy lùng!

"Xe hắn là từ đầu kia trong ngõ hẻm ngừng một đêm, chúng ta đã tìm kiếm hỏi thăm qua, có cư dân công bố, đi nhà xí thời điểm đã từng thấy qua chiếc xe kia, nhưng xe không thế nào để người chú ý, liền không hề quan tâm quá nhiều!"

"Kỳ quái! Chẳng lẽ. . . Bọn hắn trên xe ở một đêm? Vẫn là khuya về nhà đi ngủ đây, cướp bóc trước đó lại trở về?" Có người hỏi một câu.

"Trên xe hắn là không người!" Bành Hân nói, "Nơi đó cách nhà vệ sinh rất gần, trong xe không gian nhỏ hẹp, năm người không tốt chống cự bên trên một đêm. Huống hồ, căn cứ người chứng kiến báo cáo, trên xe cũng không giống có người dáng vẻ!"

"Đã dạng này, cái kia còn đến từ trong video ra tay, để quan sát viên cẩn thận tìm kiếm một chút, nhìn xem có thể hay không tìm tới cái gì khả

nghi đối tượng!" Miêu Anh ra lệnh.

"Loan cục trường đã từ khác phòng điều qua không ít hỗ trợ người đến!" Bành Hân nói tiếp, "Miêu tổ trưởng, thông qua tiến một bước thăm viếng điều tra, chúng ta đã đem lúc ấy lão thành khu phụ cận ẩn hiện 66 tên người hiềm nghi dần dần xác nhận hạch thật, trong đó, đại bộ phận đều là bản xứ cư dân.

"Chỉ bất quá, trước mắt vẫn có 16 người thân phận không rõ, đến nay không cách nào tìm tới!" Bành Hân chỉ vào điện thoại nói, "Cái này 1 6 người video tư liệu, ta đã phát đến cùng hưởng trong hồ sơ đi! Mọi người có thể nhìn một chút.

"Chúng ta cẩn thận hỏi thăm qua nơi đó cư dân, bọn hắn tất cả đều không nhận ra cái này 1 6 người. Hiện tại, chúng ta đã thông qua mất tích khoa đi thăm dò đúng, có lẽ, người hiềm nghi ngay tại trong đó!"

"16 tuyển 5, cái này tỉ lệ cũng không nhỏ a?" Trương Diệu Huy vỗ xuống bàn tay, trải qua trong đêm tới phấn chiến, trong mắt của hắn đều là tơ máu.

"Nói lời tạm biệt nói sớm như vậy!" Lan Bác lắc đầu nói, "Giặc cướp quá giảo hoạt, muốn vạn nhất bọn hắn tìm tới cái gì giám sát điểm mù, vậy chúng ta coi như toi công bận rộn!"

"Lan Bác, đừng nói ủ rũ lời nói, " nhỏ Lưu An an ủi nói, " trên đời không việc khó chỉ sợ người hữu tâm, ta cũng không tin những này giặc cướp có thể cùng kinh thiên ma trộm đoàn như thế có bản lĩnh thông thiên, bọn hắn tuyệt đối chạy không được!"

"Mọi người nhìn. . ." Bành Hân đem bên cạnh màn hình điện tử mở ra, trên màn hình xuất hiện một bộ địa đồ, "Nơi này chính là lão thành khu bản đồ phân bố, màu đỏ đánh dấu, là cảnh khuyển đã từng truy tung qua lộ tuyến. Phía trên có thể rõ ràng xem đến, đám bắt cóc là chia ra rời đi,

phân biệt đi hướng lão thành khu từng cái phương hướng, mãi cho đến nhiều người khu náo nhiệt, cảnh khuyển liền không cách nào lại theo dõi xuống dưới!

"Mà mấy cái này mùi biến mất địa phương, tất cả đều đang theo dõi trong video, cho nên, còn lại 1 6 người bên trong, chứa giặc cướp khả năng phi thường lớn!"

"Ừm!" Miêu Anh gật đầu, ngược lại nói với Trương Cảnh Phong, "Lão Trương, ngươi là người trong nghề, tìm kiếm người hiềm nghi sự tình, liền nhờ ngươi phụ trách một cái đi, ngươi cùng mất tích khoa bên kia cũng quen thuộc!"

Trương Cảnh Phong gật đầu.

Đúng lúc này, Đại Phi bỗng nhiên từ ngoài cửa hùng hùng hổ hổ chạy về đến, người còn chưa đứng vững, liền lo lắng nói ra: "Các vị, các vị, tin tức mới nhất, tin tức mới nhất! Đồng Xuyên ngân hàng cùng Tần Sơn ngân hàng không giống, bọn hắn giám sát tư liệu bảo tồn hoàn hảo, chúng ta đã tìm được 4 năm trước, đem Thiệu Chấn Giang thi thể tồn đến kho bảo hiểm người kia!"

A! ?

Đám người nghe xong, không khỏi vì đó rung một cái.

"Tại USB bên trên đâu!" Đại Phi mau đem ưu bàn cắm đến máy chiếu phim bên trên, tại màn hình bên trong phát hình nên đoạn video.

Trong video, có thể nhìn thấy có một cái vóc dáng không cao, mặc quần áo màu xám tro người, chính lôi kéo một cái màu trắng rương hành lý tiến vào đại sảnh ngân hàng.

Lúc ấy chính là mùa đông, người này mặc màu xám áo lông, áo lông mũ

không có cởi, mà lại chính như Tần Sơn ngân hàng phục vụ viên nói như vậy, hắn chẳng những mang theo một cái to lớn kính râm, hơn nữa còn mang theo khẩu trang.

Chỉ từ hình ảnh trông được, thật đúng là nhìn không ra hắn đến cùng là nam hay là nữ, có chút trung tính hương vị.

Từ trong video có thể nhìn thấy, hắn tìm tới sân khấu quản lý làm tủ sắt nghiệp vụ, ở giữa chẳng những lấy ra thẻ căn cước, hơn nữa còn tại đơn đăng ký bên trên ký tên.

Càng khiến người ta kinh dị chính là, hắn một mặt cùng phục vụ viên trò chuyện với nhau cái gì, còn một mặt đưa tay ra hiệu rương hành lý của mình, giống như tại hỏi thăm phục vụ viên, ngân hàng két sắt phải chăng có thể thả xuống được hành lý của hắn rương!

Mà vị phục vụ viên kia còn chuyên môn đi lên sờ soạng rương hành lý mấy lần, thẳng đến nàng gật đầu đồng ý về sau, bọn hắn lúc này mới cùng một chỗ hướng ngân hàng tủ sắt kho đi đến.

"Cái rương này. . ." Miêu Anh một mực tại nghiên cứu vụ án này, nàng bận bịu đem video dừng lại, sau đó dùng tay khoa tay một chút trong video rương hành lý, nói, "Cái rương này, tựa hồ so cái khác phải lớn một chút a?"

"Không sai! Không sai!" Lý Bối Ny vội vàng chỉ vào bạch bản bên trên số liệu nói, "Cất giữ Thiệu Chấn Giang thi thể rương hành lý, hoàn toàn chính xác muốn so những người khác lớn hơn một vòng!"

"Nha. . . Ta hiểu được!" Bành Hân nói, "Tại năm người bên trong, Thiệu Chấn Giang hình thể lớn nhất, Tần Sơn ngân hàng két sắt hắn là không bỏ xuống được! Cho nên hung thủ mới đổi một nhà ngân hàng!"

"Không sai, không sai!" Lý Bối Ny cực nhanh điều ra tài liệu cặn kẽ,

"Đồng Xuyên ngân hàng két sắt quy cách lớn hơn một chút, mà lại giá cả cũng đắt không ít!"

"Nặng như vậy một người, hung thủ xách động sao?" Lan Bác hỏi một câu.

"Có thể!" Trương Diệu Huy nói, "Người là bị chết đói, nghiêm trọng mất nước về sau, thể trọng sẽ hạ xuống rất nhiều! Lại nói, kia là cái tay hãm rương hành lý a!"

"Đây là người hiềm nghi bút tích phụ kiện, " Đại Phi móc ra một trương văn kiện nói, "Phía trên có người hiềm nghi kí tên. Còn có, 4 năm trước phục vụ viên còn tại Đồng Xuyên ngân hàng công việc, nàng nói, bởi vì có rất ít người đến ngân hàng tồn như thế đại nhất cái rương hành lý, cho nên đối với cái này vẫn là rất có ấn tượng!

"Nên phục vụ viên nói, người kia thanh âm nghe vào hắn là một cái nam tử, mà lại số tuổi còn không quá lớn dáng vẻ. Thế nhưng là, thẻ căn cước lại là một nữ nhân. Bởi vậy, nàng lúc ấy vốn muốn cho người này lấy xuống kính mắt, cùng thẻ căn cước so với một chút. Thế nhưng là, đối phương kiên trì không hái, nói nếu như không thể tồn quên đi! Cuối cùng, phục vụ viên gặp hắn một tồn liền là mười năm kỳ, lúc này mới không có lại kiên trì, vẫn là mở cho hắn hộ."

"Nhìn như vậy, hung thủ hắn là một cái nam tử!" Miêu Anh nhíu mày hỏi, "Đại Phi, như vậy. . . Cửa ngân hàng video điều vào tay sao? Có thể hay không nhìn thấy người hiềm nghi lúc ấy là thế nào tới?"

"Tìm, tìm!" Đại Phi vội nói, "Đáng tiếc, bên ngoài ngân hàng bộ video tồn trữ không có nghiêm khắc như vậy, đã không tìm được!"

"Như vậy. . . Lương Hoan, " Miêu Anh lại hỏi, "Năm tên người chết tài liệu cặn kẽ điều tra như thế nào? Bọn hắn đến cùng có liên lạc hay không?"

"Trước mắt không có tìm được, " Lương Hoan lắc đầu nói, "Ngoại trừ Cung Tú Trân cùng Đoạn Đại Thành là vợ chồng bên ngoài, tựa hồ không có bất kỳ cái gì cộng đồng giao tập điểm . Bất quá, hiện tại có kết luận còn sớm, mọi người còn tại truy tra lấy!"

"Nói như vậy, chẳng lẽ, hung thủ thật là ngẫu nhiên giết người sao?" Nào đó thám viên hỏi một câu.

"Nếu như là, không chừng là lân cận nguyên tắc!" Tiểu Lưu nghiêm túc nói, "Cung Tú Trân vợ chồng là từ Đồng Dương huyện mất tích, những người khác thì tại Tần Sơn mất tích, như vậy là không phải có thể nói rõ, hung thủ trước kia cũng ở tại Đồng Dương huyện, về sau lại đem đến Tần Sơn tới đâu?"

"Đúng! Chúng ta phải đem năm người mất tích địa điểm phác hoạ một chút, nhìn xem có thể hay không phân tích ra cái gì!" Miêu Anh nói xong, con mắt mất tự nhiên quét một chút Triệu Ngọc, nói, "Bất quá, Triệu Ngọc nói qua phỏng đoán cũng vô cùng có khả năng thành lập!

"Có lẽ, năm người này tại khác biệt thời kì đắc tội qua hung thủ, cho nên hung thủ mới muốn giết chết bọn hắn! Nếu như có thể tra được nguyên nhân này, có lẽ, chúng ta liền cách đáp án càng gần!"

Chương 273: Chương 273: 1 lít nước mắt

Chương 273: 1 lít nước mắt

Ban đêm, Triệu Ngọc cũng không cùng theo thám viên nhóm ở đơn vị trực ban, hoặc là xuất ngoại cần làm điều tra, mà là trực tiếp về nhà đi ngủ.

Đối với Triệu Ngọc nhất quán đặc lập độc hành, thám viên nhóm tất cả đều có hiểu biết, Miêu Anh cũng là không muốn hao tâm tổn trí cùng hắn so đo.

Kỳ thật, Triệu Ngọc cũng không phải muốn đi ngủ nghỉ ngơi, mà là nghĩ một người yên lặng một chút, suy nghĩ thật kỹ một chút bản án. Chớ nhìn hắn mỗi ngày trên nhảy dưới tránh, thế nhưng là suy nghĩ vấn đề thời điểm, lại đặc biệt thích yên tĩnh. Hắn cảm thấy cục cảnh sát loạn rối bời, luôn luôn để hắn tĩnh không cảm thấy tới.

Sau khi về nhà, hắn liền mở ra một lon bia, sau đó móc ra một cái mới laptop, bắt đầu dùng phương pháp của mình phân tích tình tiết vụ án.

Bản án tra được hiện tại, Triệu Ngọc tâm tư cũng là phát sinh biến hóa rất lớn, từ ban sơ chẳng thèm ngó tới, càng về sau nghi hoặc trùng điệp, lại đến hiện tại không thể tưởng tượng. Đây hết thảy hết thảy, đều để Triệu Ngọc ý thức được, cái này hai lên vây quanh ngân hàng két sắt phát sinh bản án, tuyệt đối không phải bình thường.

Nhưng càng là gặp được khó khăn, Triệu Ngọc lại càng tăng hưng phấn, càng nghĩ hảo hảo khiêu chiến một chút.

Trải qua một phen trầm tư, hắn dần dần suy nghĩ ra chút đồ vật tới. Hắn cảm thấy, bản án đến bây giờ vẫn là một đoàn đay rối, có thể là thám viên nhóm cân nhắc nhiều lắm!

Hồi tưởng vụ án phát sinh toàn bộ trải qua, lại là cướp bóc kho bảo hiểm, lại là phát hiện chân không thi thể, thám viên nhóm đã cùng hắn trước mấy ngày trạng thái đồng dạng, có chút kinh ngạc đầu óc, loạn trận cước.

Triệu Ngọc cảm thấy, đừng nhìn bản án rắc rối phức tạp, thế nhưng là chỉ cần có thể ổn định lại tâm thần phân tích một chút, liền sẽ phát hiện, kỳ thật chỉ cần làm rõ ràng hai cái điểm mấu chốt, bản án liền sẽ thình lình rõ ràng.

Cửa ải thứ nhất khóa điểm chính là, giặc cướp nhóm đến cùng cướp đi cái gì? Chính như Miêu Anh nói như vậy, không biết kho bảo hiểm bên trong ném đi cái gì, liền không cách nào biết được đám bắt cóc cướp ngân hàng mục đích thật sự! Không biết bọn hắn chân thực mục đích, liền không dễ phán đoán điều tra phương hướng.

Mà cái thứ hai điểm mấu chốt thì là, cướp ngân hàng cùng chân không tồn thi án đến cùng có hay không liên quan? Là đám bắt cóc cố ý đem thi thể mở ra cấp mọi người nhìn, hay là vô tình bên trong mở ra, trùng hợp đụng phải?

Mà lại, hai cái điểm mấu chốt thậm chí có thể hợp hai làm một, chỉ cần đem cửa ải thứ nhất khóa điểm giải quyết là được, bởi vì một khi biết giặc cướp nhóm đến cùng cướp đi cái gì, tự nhiên là có thể biết cướp bóc phải chăng cùng tử thi có quan hệ?

Cho nên, quan trọng nhất, vẫn là phải đem cửa ải thứ nhất khóa điểm

giải quyết mới được!

Như vậy như thế nào mới có thể biết kho bảo hiểm ném đi thứ gì đâu?

Không hề nghi ngờ, chỉ có đem những cái kia ném đi đồ vật cũng không dám nhận lãnh người tìm ra, mới có thể công bố đáp án này! Thế nhưng là, những người kia sử dụng đều là hư giả tin tức, nếu như bọn hắn không tự động đứng ra, làm như thế nào đem bọn hắn tìm tới đâu?

Ngay tại Triệu Ngọc suy nghĩ tình tiết vụ án thời điểm, trong đầu truyền đến kỳ ngộ hoàn tất tin tức, hôm nay độ hoàn thành chỉ có 76%, chỉ lấy được một cái tác dụng không tính là gì lớn tín hiệu tăng cường khí.

Nhìn thấy kết quả như vậy, Triệu Ngọc không khỏi tâm tình một trận phức tạp. Theo quẻ văn đến xem, hắn hôm nay vốn hắn nên có thể có trong hồ sơ tình bên trên có chỗ thu hoạch, nhưng cuối cùng vẫn là bỏ lỡ cơ hội.

Như vậy đến cùng kém chỗ nào đâu?

Là ta không để ý đến cái gì, vẫn là vẫn là

Chậc chậc

Trong chốc lát, Triệu Ngọc rốt cục hoàn toàn tỉnh ngộ, hắn rốt cuộc biết, mình kém ở nơi nào! Nguyên nhân ngay tại ở, hắn tình trạng không đúng!

Đầu tiên tới nói, hắn hai ngày trước một mực tại thụ lấy "Khôn" quẻ mang tới to lớn quấy nhiễu, tổng lo lắng cho mình cùng các đội hữu an toàn nhận uy hiếp, cho nên mới để hắn không có cách nào quá chú tâm vùi đầu vào tra án bên trong đi.

Tiếp theo, cũng là chủ yếu nhất một điểm, hắn hiện tại đã không thiếu

tiền mà, có gần 1000 vạn thân gia, hắn bắt đầu đắc chí vừa lòng, kiêu ngạo!

Cho nên, từ lúc xuất hiện ngân hàng đại án về sau, hắn mặc dù mỗi ngày cũng đi theo đông chạy tây chạy, thế nhưng là từ trên tâm lý nhưng thủy chung ôm một loại việc không liên quan đến mình tâm thái, hoàn toàn không có trước kia tra án cái chủng loại kia tình thế bắt buộc chơi liều mà cùng sức liều mà!

Nói một cách khác, chính là không có động lực!

Trước kia tra án, hoặc là vì mình tranh một hơi, hoặc là vì kiếm lấy kếch xù tiền thưởng, hắn tất cả đều có thể trăm phần trăm đầu nhập đi vào.

Thế nhưng là đổi hôm nay vụ án này về sau,

Hắn lại bắt đầu tứ thể không cần, có chút lười biếng.

Hắn luôn cảm thấy, bản án phá không phá tựa hồ cùng mình không có gì quan hệ, dù sao mình bây giờ có tiền, có phải hay không nên hảo hảo hưởng thụ một chút rồi?

Hồi tưởng lại hôm qua cùng Diêu Giai nằm ở trên giường một màn kia, nhớ lại cỗ kia nóng hổi mê người thân thể, hắn không khỏi cảm khái càng sâu.

Đúng a!

Ta thế nhưng là một cái đã chết qua một lần người, kiếp trước tạo nghiệt kiếp trước đã trả sạch! Mà bây giờ cố gắng công tác ta, đơn giản liền là muốn một lần nữa sống ra người dạng đến!

Lão tử hiện tại có tiền, đã sống ra nhân dạng, kia bước kế tiếp, có phải hay không nên suy nghĩ một chút mua phòng ốc, mua xe, cưới vợ rồi?

Nói lên nàng dâu, là Diêu Giai tốt đâu? Vẫn là Miêu Anh tốt đâu?

Hai người đều là nhất đẳng đại mỹ nữ, chỉ bất quá một cái ôn nhu hiền lành, tâm địa thiện lương; một cái tư thế hiên ngang, mạnh mẽ kích thích! Hắc hắc, thật sự là ai cũng có sở trường riêng, ai cũng có sở trường riêng! Nếu là hai cái đều có thể nắm vào chăn của mình bên trong đến, ha ha ha

Triệu Ngọc ăn cắp cười, lại là càng nghĩ càng lệch, càng nghĩ càng không tâm tư phá án.

Bia mát lạnh sướng miệng, hắn ngay cả làm mấy chục bình, cơ hồ đem trong tủ lạnh tồn kho tất cả đều uống sạch

Sáng sớm hôm sau.

Cũng không biết đường Thuận Phong nhà ai láng giềng nuôi chỉ gà trống lớn, trời vừa hừng đông, liền bắt đầu gáy minh.

Ác ác ác

Ác ác ác

Triệu Ngọc bị gáy minh âm thanh đánh thức, lười biếng dò xét cái gối đầu đắp lên trên đầu. Thế nhưng là, ác ác âm thanh có cực mạnh lực xuyên thấu, gối đầu chỗ đó chống đỡ được?

Chết gà trống!

Triệu Ngọc mở to mắt, từ trên giường ngồi dậy, lúc này mới phát hiện đầy đất đều là trống không lon bia. Thật không nghĩ tới, tối hôm qua tự mình một người cũng có thể uống nhiều như vậy!

Ai!

Được, như là đã không ngủ được, dứt khoát đi làm đi! Lại qua một đêm, cũng không biết bản án có cái gì mới nhất tiến triển?

Miêu Anh bọn hắn lại phấn chiến một đêm, không biết hôm nay còn chịu không chịu được?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc liền bắt đầu rửa mặt mặc, chuẩn bị sớm đi làm. Đợi cho sắp lúc rời đi, hắn chợt nhớ tới tối hôm qua cái kia laptop đến, liền tới đến phòng ngủ, đem vở cất vào trong bọc, dự định hôm nay tiếp tục lên trên viết phân tích ghi chép.

Ai ngờ, vở cầm lên về sau, hắn chợt thấy được một vật, nhưng gặp Kim đội trưởng giao cho hắn cái kia cây hồng bì laptop, còn nghiêng lệch ném lên bàn đâu!

Hắn lúc này mới nhớ tới, trước mấy ngày hắn đã từng đem vở lấy ra lật xem qua. Vở bên trên ghi chép kia năm cái cọc cấp một hung án, tất cả đều là Kim đội trưởng tự mình kinh lịch, bản án chẳng những một mực không giải quyết được, mà lại từng cái hung tàn huyết tinh.

Liền lấy Hoa Vân núi thảm án diệt môn tới nói, một vị trong nước nổi danh công ty chủ tịch, bọn hắn một nhà năm thanh vậy mà tại trong nhà thảm tao diệt môn, thảm liệt trình độ, quả thực khiến người giận sôi!

Nhìn thấy cây hồng bì bản nhét vào bên ngoài, Triệu Ngọc tự nhiên muốn đem nó cất kỹ. Kết quả, ngay tại hắn chỉnh lý vở thời điểm, lại tại cây hồng bì bản trang tên sách bên trên thấy được một nhóm tuấn tú mà hữu lực chữ nhỏ.

Thông qua bút ký đó có thể thấy được, hàng chữ này hắn là Kim đội trưởng tự tay viết, trên đó viết:

"Mỗi cái cọc tội án phía sau, đều có một lít nước mắt. Chúng ta không cách nào ngăn cản nước mắt chảy ra, lại có thể phủi nhẹ nước mắt trên mặt."

Một lít nước mắt?

Thâm ảo như vậy?

Có ý tứ gì?

Câu nói này, Triệu Ngọc mặc dù có chút kiến thức nửa vời, nhưng thật giống như từ nơi nào đã nghe qua giống như.

Mỗi cái cọc tội án phía sau, đều có một lít nước mắt?

Nhìn thấy hàng chữ này về sau, Triệu Ngọc tâm tư không khỏi bởi vậy bị hấp dẫn.

Bỗng nhiên, hắn hồi tưởng lại Lý Đan đang tra hỏi trong phòng chảy xuống bi phẫn chi nước mắt; tiếp theo lại nhìn thấy Miên Lĩnh án gia thuộc nhóm ngửa mặt lên trời mà khóc; tiếp theo là Khúc Bình kia một đôi nữ niềm thương nhớ khóc lóc đau khổ; thậm chí còn có Đường Triệu Long biết được thân nhân tin dữ lúc khóc ròng ròng

Còn thật đúng là dạng này

Tại mỗi một cái cọc tội án đằng sau, đều có vô số nước mắt nương theo, đều có vô số cái gia đình vì đó sụp đổ

Chúng ta không thể ngăn cản nước mắt chảy ra, lại có thể phủi nhẹ nước mắt trên mặt!

Những lời này là không phải nói, thân là nhân viên cảnh vụ, chúng ta mặc dù không thể ngăn cản tội án phát sinh, lại có thể đem tội phạm trói

lại, vì thống khổ đám người phủi nhẹ nước mắt?

A

Trong chốc lát, Triệu Ngọc nội tâm lại lần nữa bị thứ gì thật sâu xúc động đến. Đúng vậy a, dù cho chúng ta không thể ngăn cản tội án phát sinh, lại có thể đem chân tướng tra cái minh bạch, còn nhân gian một cái —— công đạo!

Chương 274: Chương 274: Hắc trang

Chương 274: Hắc trang

"Ngươi đoán làm gì, Triệu?" Tần Sơn ngân hàng kho bảo hiểm bên trong, Lương Hoan một mặt nhìn xem trước mặt rất nhiều bị nạy ra két sắt, một mặt đối Triệu Ngọc nói, " ta trong hoảng hốt có một ý tưởng, ta luôn cảm thấy, tại cướp bóc phía sau, không chừng còn có cái khác án mạng!"

"Có ý tứ gì?" Triệu Ngọc thì nhìn chằm chằm vào kho bảo hiểm trung ương trên mặt bàn, những cái kia đã bị phân biệt phân loại các loại tài vật.

"Ngươi nhìn a!" Lương Hoan phân tích nói, "Nếu như là đám quan chức nhận hối lộ, cái kia hắn là đều là một cái rương thêm một cái rương tiền mới đúng! Coi như dám thu vàng bạc châu báu, nhưng cũng không thể cùng tiệm tạp hóa, cái gì đều thu a? Ngươi xem một chút, Vacheron Constantin, Armani, lv. . . Nhãn hiệu gì đều có, mặc dù đều rất đáng tiền, nhưng cái nào đút lót người, sẽ dùng những vật này đi hối lộ quan viên? Đây cũng quá chơi đùa đi?"

"Cho nên?" Triệu Ngọc cũng không ngẩng đầu lên hỏi.

"Cho nên, ta đã cảm thấy, đám bắt cóc đã sớm đem két sắt chủ nhân cho —— giết chết!" Lương Hoan thần thần bí bí địa đạo, "Bọn hắn biết trong tủ bảo hiểm có đồ tốt, nhưng giết người xong về sau, chìa khoá không có tìm được, hoặc là mật mã không đúng, cho nên bọn hắn mới sử dụng loại này thủ đoạn phi thường!"

Nhìn thấy Triệu Ngọc không có trả lời, hắn tiếp tục phối hợp: "Bằng không, vì cái gì đều thời gian dài như vậy, còn không qua đây nhận lãnh đâu?"

Triệu Ngọc vuốt ve một chút trên bàn vàng bạc châu báu, trong đầu cũng là tại cân nhắc lấy Lương Hoan suy đoán có hay không khả năng?

Hôm nay, hắn mở ra một cái rất không tệ "Cấn Đoái" quẻ đến, cho nên, hắn cảm thấy hôm nay tình tiết vụ án đột phá, rất có thể sẽ tại những này két sắt tài vật bên trong phát sinh, lúc này mới quyết định cùng Lương Hoan cùng một chỗ trở lại ngân hàng kho bảo hiểm làm điều tra.

Hôm nay, ngân hàng phương diện mời đến không ít chuyên gia, vì kho bảo hiểm bên trong những cái kia đã bị đám bắt cóc hư hao vứt tài vật làm giám định, cùng chữa trị công việc.

Kho bảo hiểm bên trong, đám bắt cóc hết thảy cạy mở 7 cái két sắt, trừ bỏ chứa chân không thi thể ngăn tủ, còn thừa lại 6 cái ngăn tủ.

Trong đó, có 3 cái ngăn tủ bị cạy mở về sau, đồ vật bên trong cũng không có bị đám bắt cóc lật qua lật lại. Hiện tại đã có 0 cái ngăn tủ tài vật bị người nhận lãnh, chỉ còn lại 3 cái ngăn tủ chưa tìm tới người mất.

Trừ cái đó ra, cuối cùng còn lại ba cái két sắt lại là khác biệt, đám bắt cóc đem cái này ba cái trong ngăn tủ đồ vật tất cả đều móc ra, đồng thời tán lạn đến khắp nơi đều là, lúc này mới tạo thành kho bảo hiểm bên trong một đoàn hỗn loạn giả tượng.

Bởi vậy, thám viên nhóm suy đoán, nếu như đám bắt cóc thật cướp đi đồ vật, như vậy rất có thể ngay tại cái này ba cái trong tủ chén!

Bọn hắn sở dĩ đem cái này ba cái trong ngăn tủ đồ vật ném đến đầy đất đều là, rất có thể là nghĩ lẫn lộn cảnh sát ánh mắt, không cho cảnh sát

phát hiện đến cùng ném đi thứ gì!

Giờ này khắc này, ngân hàng mời tới các chuyên gia đã cơ bản đem bảo vật giám định hoàn tất, hiện tại chỉ còn lại chữa trị cùng hoàn nguyên công việc.

Bởi vì Lương Hoan đối đồ cổ cất giữ nghề có hiểu biết, cho nên Miêu Anh mới đem hắn phái tới, một mặt thu thập tin tức, một mặt giám sát ngân hàng phương diện giám định công việc.

Những tài vật này bên trong cũng là đủ loại, đã có đặc biệt quý báu đồ trang sức, châu báu ngọc khí, lại có không ít đồ cổ tranh chữ, đồng hồ nổi tiếng tên bao, thậm chí ngay cả cũ kỹ lại đáng tiền Nhân Thư đều có.

Thông qua các chuyên gia giám định, những vật này, vậy mà tất cả đều là không thể giả được chính phẩm, không một hàng giả!

"Những vật này đều cộng lại, không sai biệt lắm có mấy ngàn vạn dáng vẻ!" Lương Hoan lời nói lúc, vẫn đang nhìn ba cái kia rỗng tuếch két sắt, "Ta liền không rõ, đám bắt cóc tốt xấu phủi đi một chút đi, cũng đầy đủ kiếp sau ăn uống, thế nhưng là. . . Bọn hắn làm gì không phủi đi đâu?"

"Trừ phi. . ." Triệu Ngọc cau mày một câu, "Trừ phi đám bắt cóc cướp đi đồ vật, so những vật này còn đáng tiền!"

"Đúng, ta cũng là nghĩ như vậy! Thế nhưng là, ngươi nhìn. . ." Lương Hoan chỉ vào tài vật bên trong một cái màu đỏ hộp trang sức tử, "Ngay cả nhẫn kim cương đều bị bọn hắn ném tới trên mặt đất, cái này không tốt giải thích a? Còn có cái gì đồ vật so nhẫn kim cương còn đắt hơn đâu? Mà lại, nhẫn kim cương lớn như vậy một chút, mang đi, một chút cũng không có gì đáng ngại a?"

Hoàn toàn chính xác, Triệu Ngọc cũng là cảm thấy phi thường kỳ quái, đám bắt cóc đã ngay cả dễ dàng mang theo nhưng lại giá trị liên thành

nhẫn kim cương đều không cầm,

Như vậy đến cùng sẽ lấy cái gì đồ đâu?

"Lão Lương, " Triệu Ngọc nhìn xem ba cái kia ngăn tủ, "Ngươi nhìn, nhiều đồ như vậy, một cái ngăn tủ khẳng định chứa không nổi a?"

"Đúng!" Lương Hoan nói, " phải cần ba cái ngăn tủ mới được! Chỉ là không có cách nào biết, những thứ đó cụ thể là đặt ở cái nào trong tủ chén!"

"Ba cái ngăn tủ mặc dù không có liền cùng một chỗ, " Triệu Ngọc chỉ vào két sắt, "Lại lẫn nhau cách rất gần, ngươi, có thể hay không, cái này ba cái ngăn tủ đều là thuộc về cùng là một người?"

"Cùng là một người?" Lương Hoan hồi ức nói, " đăng ký danh tự dù sao không phải cùng là một người ! Bất quá, đã đăng ký tên đều là giả, cũng không bài trừ ba cái ngăn tủ đều thuộc về một người tất cả!"

"Kia. . . Mở tủ thời gian đâu?" Triệu Ngọc lại hỏi.

"Cái này điều tra, không nhớ được! Chờ một lát. . ." Lương Hoan đưa di động mở ra, bắt đầu điều lấy mở tủ ghi chép.

"Đúng rồi, giám chứng khoa làm sao?" Triệu Ngọc tựa hồ nghĩ tới điều gì, lại hỏi, "Có phải hay không, những tài vật này cái trước vân tay cũng không phát hiện?"

"Đúng vậy a!" Lương Hoan còn tại cúi đầu theo điện thoại, hai giây về sau mới tỉnh táo lại, vội hỏi, "Ai? Làm sao ngươi biết?"

"Ha ha. . ." Triệu Ngọc cười, vỗ vỗ Lương Hoan bả vai,, "Được rồi, ta biết, ngăn tủ chủ nhân vì cái gì không dám hiện thân!"

"A? Vì cái gì? Thật đã chết rồi?" Lương Hoan đình chỉ ấn phím, ngẩng đầu tò mò hỏi.

"Ai! Lão Lương a!" Triệu Ngọc thở dài một cái, "Cái này ngân hàng cướp bóc án, càng ngày càng có ý tứ! Ta cho ngươi biết đi. . ." Hắn chỉ vào trên bàn đông đảo tài vật nói, " những vật này, tất cả đều là thông qua phi pháp con đường có được —— tang vật! ! !"

"A? Tang. . . Tang vật?" Lương Hoan lông mày chọn lão cao, "Có ý tứ gì?"

"Lại rõ ràng bất quá!" Triệu Ngọc đã tính trước nói cho hắn biết, "Tranh thủ thời gian phái người điều tra thêm đi, những vật này, hoặc là mất trộm, hoặc là liền là bị cướp! Cái này ba cái ngăn tủ, chính là chuyên môn dùng để chứa đựng tang vật! Đây là gặp gỡ 'Hắc trang'!"

"Cái gì? Cái gì?" Lương Hoan càng thêm không hiểu, " 'Hắc trang' là có ý gì?"

"Giang hồ ngôn ngữ trong nghề, 'Hắc trang' liền là chuyên môn thu mua vụng trộm đến, hoặc là cướp bóc phạm nhóm giành được tang vật địa phương!" Triệu Ngọc giải thích nói, "Hắc trang có thấp trung cao ba cấp bậc, cấp thấp chính là trộm đạo, điện thoại túi tiền; cấp trung chính là dây điện cáp điện, tài sản công cộng; mà cấp cao, thì liền là chúng ta trước mắt nhìn thấy cái này một loại, tất cả đều có giá trị không nhỏ quý báu vật phẩm!"

"Nha. . ." Lương Hoan vò đầu, "Trách không được, người mất đến bây giờ còn không lộ diện đâu! Nguyên lai đều là phạm pháp a! Thu mua tang vật tội nhưng đều có thể, cái này mấy ngàn vạn đều, phán vô hạn cũng có thể a!"

"Ha ha. . . Sẽ nói cho ngươi biết một cái bí mật đi!" Triệu Ngọc am hiểu sâu đạo, đối Lương Hoan, "Quy mô lớn như vậy, tuyệt đối không thể nào

là một người gây nên!

"Cái này chính là giấu ở chúng ta Tần Sơn một cái đặc biệt lớn thu mua tang vật đội! Nếu có thể đem những này bắt được người, vậy coi như lợi hại! Tìm hiểu nguồn gốc, không sai biệt lắm có thể đem chúng ta Tần Sơn tám mươi phần trăm trở lên trộm cướp cùng cướp bóc phần tử tất cả đều bắt tới đâu!"

"A! Cái này. . . Lợi hại như vậy. . ." Lương Hoan không khỏi tim đập rộn lên, vội vàng quơ lấy điện thoại, "Ta. . . Ta tranh thủ thời gian cho Miêu tổ trưởng gọi điện thoại!"

Chương 275: Chương 275: Đối thủ cạnh tranh

Chương 275: Đối thủ cạnh tranh

Đương Lương Hoan đem Triệu Ngọc nói tới tình huống báo cáo nhanh cho Miêu Anh thời điểm, lại ngoài ý muốn nghe được trong điện thoại truyền đến một trận tạp nhạp kêu la âm thanh, tựa hồ Miêu Anh bên kia xảy ra chuyện gì rối loạn giống như.

"A? Làm sao vậy, Miêu tổ trưởng, ngươi bên kia làm sao như thế nhao nhao?" Lương Hoan nghi hoặc hỏi một câu, "Ngươi ở chỗ nào vậy?"

Triệu Ngọc nghe được Lương Hoan như thế đặt câu hỏi, cũng là hết sức hiếu kỳ, vội vàng xông Lương Hoan làm thủ thế, Lương Hoan lập tức lĩnh ngộ, liền đem điện thoại di động miễn đề mở ra.

"Không có không có việc gì" trong điện thoại truyền đến Miêu Anh vội vàng trả lời, trong điện thoại có thể rõ ràng nghe được, bên người nàng có sục sôi cao vút tiếng mắng chửi, hơn nữa còn có thể nghe ra, tiếng mắng chửi bên trong có Trương Diệu Huy cùng Bành Hân chờ thám viên thanh âm.

"Ta ở cục cảnh sát đâu! Các ngươi thế nào, có phải hay không có phát hiện mới?" Miêu Anh tại thanh âm huyên náo bên trong về hỏi một câu.

"Uy, Miêu tổ trưởng, không có sao chứ? Thế nào đây là?" Triệu Ngọc tranh thủ thời gian cướp lời nói đầu hỏi một câu.

"Không có việc gì, không có việc gì, cảnh đội bên này xảy ra chút hơi nhỏ tình trạng, " Miêu Anh tựa hồ đi tới một cái hơi thanh tịnh địa phương, hỏi, "Triệu Ngọc, Lương Hoan, thế nào? Có thu hoạch sao?"

Nghe được Miêu Anh như thế đặt câu hỏi, Triệu Ngọc đành phải đem hắn cùng Lương Hoan phát hiện nói ra. Miêu Anh nghe xong tự nhiên là dị thường coi trọng, vội vàng nói cho hai bọn họ, muốn bọn hắn lưu tại ngân hàng tiếp tục tìm kiếm manh mối, phải tất yếu đem cái này thu mua tang vật đội tìm ra!

Lúc đầu, Triệu Ngọc còn muốn lại nói với nàng thứ gì, thế nhưng là trong điện thoại Miêu Anh tựa hồ phi thường sốt ruột, vừa mới nói xong cũng cúp xong điện thoại.

"Chậc chậc" Triệu Ngọc không khỏi chau mày nói, "Không biết, có phải hay không cục cảnh sát bên kia lại tra ra cái gì mới đồ vật đến rồi! Nghe vào làm sao còn hùng hùng hổ hổ?"

"Không phải là Miêu tổ trưởng lại với ai đánh nhau a? Ta vừa rồi còn giống như nghe được Loan cục trường thanh âm!" Lương Hoan nói, "Tiểu Triệu, đã dạng này, kia hai ta liền tiếp lấy tra đi! Chúng ta đi điều lấy một chút giám sát ghi chép, nhìn xem đều có ai gần nhất động đậy ba cái kia ngăn tủ?"

"Ừm!" Triệu Ngọc gật đầu, nhưng trong lòng vẫn còn nghĩ đến Miêu Anh bên kia đến cùng chuyện gì xảy ra?

"Đúng rồi!" Lương Hoan chợt nhớ tới vừa rồi từ trên điện thoại di động điều lấy mở tủ ghi chép, bận bịu mở ra điện thoại giao diện, chỉ vào nào đó hình ảnh nói, "Đây chính là ba cái kia ngăn tủ mở tủ ghi chép! U! Ngươi nhìn, cái này ba cái ngăn tủ mở nhưng đủ tấp nập! Mấy tháng gần đây bên trong động đậy hơn mười lần đâu!"

"Đó là dĩ nhiên!" Triệu Ngọc nói, "Như thế lớn một cái hắc trang, mua bán tự nhiên bốc lửa!" Hắn chỉ vào trên bàn đông đảo tài vật nói, "Cái này nghề thế nhưng là quá kiếm tiền! Bọn hắn sau cùng xuất thủ giá , bình thường so giá thu mua cao hơn ra 10 lần đi lên! Điên cuồng nhất thời điểm, bọn hắn thậm chí còn có thể làm hạ đấu giá hội đâu! Cạnh tranh giá một chút không thua chính quy đấu giá hội!"

"Oa lợi hại!" Lương Hoan từ đáy lòng cảm thán nói, "Tiểu Triệu a, ta làm cất giữ một chuyến này cũng coi như có tuổi rồi, nhưng cho tới bây giờ không nghĩ tới còn có dưới mặt đất đấu giá hội cái này nói chuyện! Ngươi quá lợi hại, ngươi làm sao lại biết nhiều như vậy chứ?"

Nói nhảm Triệu Ngọc ở trong lòng nói, lão tử trước kia thế nhưng là không ít tham dự qua thủ tiêu tang vật hoạt động, bất quá, mỗi một lần đều là lấy tay chân thân phận xuất hiện, chủ yếu là phụ trách duy trì trật tự mà thôi.

"A ta giống như lại có chút mà đốn ngộ!" Lương Hoan còn nói, "Cướp bóc ngân hàng lưu manh, tám thành là cùng cái này hắc trang có thù! Cướp ngân hàng, chính là vì đem cái này phi pháp tổ chức vạch trần ra, để chúng ta vặn ngã bọn hắn!"

"Ha ha" Triệu Ngọc lắc đầu cười, vỗ Lương Hoan bả vai nói, "Lão Lương a, không nghĩ tới, ngươi thân là tổ trọng án thám viên, tư tưởng vậy mà như thế ngây thơ! Quá đáng yêu ngươi!"

"Cái gì có ý tứ gì? Không phải sao?" Lương Hoan ngoài ý muốn.

"Trên giang hồ, cái này gọi là thay cũ đổi mới!" Triệu Ngọc giải thích nói, "Ngươi nhìn xem đi! Khẳng định là có một cái khác nhóm người muốn tham gia Tần Sơn hắc trang, tiếp nhận cái này một vốn bốn lời làm ăn lớn! Cho nên, bọn hắn không tiếc đối ngân hàng ra tay, vì chính là đem nguyên là hắc trang chèn sập, sau đó, bọn hắn liền có thể thành lập một cái càng lớn hắc trang thị trường!"

"Wow! Những người này, thật là điên rồi!" Lương Hoan thở dài, "Đã nói như vậy, như vậy nếu như chúng ta có thể tìm tới hắc trang đối thủ cạnh tranh,

Tìm tới những cái kia muốn tiếp nhận hắc trang sinh ý người, là có thể đem ngân hàng đại kiếp án phá án và bắt giam rồi?"

"Lý luận là cái này lý luận! Bất quá những người này kinh doanh nhiều năm như vậy, cũng không phải là tốt như vậy tra!" Triệu Ngọc bảo thủ nói.

"Vậy còn chờ gì? Đi thôi!" Lương Hoan mặt mũi tràn đầy hưng phấn nói, "Gần nhất một lần mở rương là tại một tuần lễ trước đó, giám sát bên trên khẳng định sẽ có ghi chép, xem trước một chút là ai mở qua cái rương này đi!"

Triệu Ngọc nhẹ gật đầu, lúc này mới cùng Lương Hoan cùng đi ra khỏi hơi có vẻ âm u tủ sắt kho.

Ai ngờ, bọn hắn vừa mới trở lại đại sảnh ngân hàng, Triệu Ngọc điện thoại liền vang lên. Điện thoại là Lý Bối Ny đánh tới, sau khi nhận nghe, trong điện thoại di động lập tức truyền đến Lý Bối Ny bứt rứt bất an thanh âm:

"Sư huynh a, cùng ngươi lộ ra cái tin tức mới nhất, trong cục hiện tại lộn xộn đều!"

"Cái gì?" Mặc dù Triệu Ngọc vừa rồi từ Miêu Anh trong điện thoại nghe được chút không thích hợp hương vị, thật không nghĩ đến, thế mà lại nghiêm trọng như vậy, vội hỏi, "Thế nào Bối Ny? Mau nói!"

"Trong cục lộn xộn chủ yếu đến từ mấy cái phương diện, ngươi nghe a, ta vuốt một chút nói cho ngươi, " Lý Bối Ny chìm hai giây, nói, "Đầu

tiên, Đường Triệu Long cục trưởng lại đưa lên thư từ chức, lần này hắn nhưng là nói cái gì cũng không làm! Hắn nói mình năng lực có hạn, không cách nào ứng phó khó giải quyết như thế nhiệm vụ, cam nguyện về Đồng Dương huyện lui khỏi vị trí hàng hai đi!

"Nghe nói , trong thành phố các đại lãnh đạo vốn là không đồng ý, nhưng Đường Triệu Long tâm ý đã quyết, đã triệt để bỏ gánh không làm! Cuối cùng, ta nghe tới mặt truyền lời xuống, hiện tại chúng ta Dung Dương phân cục sự vụ lớn nhỏ, tất cả đều giao cho Loan cục trường thay xử lý!"

"Đây cũng là tin tức tốt a?" Triệu Ngọc cười nói, "Loan cục trường là già hình sự trinh sát xuất thân, mà lại tư lịch thâm hậu, đức cao vọng trọng, từ nàng đến chủ trì công việc, tự nhiên là chuyện tốt a?"

"Lời tuy như thế, nhưng là chúng ta như thế lớn một cái phân cục, đại cục trưởng vị trí liên tiếp thay chủ, thật sự là đối với lòng người ổn định không có gì tốt chỗ a! Khiến cho lòng người bàng hoàng!" Lý Bối Ny than nhẹ một tiếng, vội nói, "A, đúng rồi! Lại nói chuyện thứ hai đi, chuyện này cũng không thể xem như chuyện xấu, nhưng cũng không phải chuyện gì tốt! Ầy, thượng cấp điều lệnh xuống tới, Lưu Trường Hổ đã dời Dung Dương phân cục!"

"Ồ? Lưu Trường Hổ đi rồi?" Triệu Ngọc trong lòng suy nghĩ đạo, Lưu Trường Hổ vừa đi, như vậy Miêu Anh có phải hay không lập tức liền muốn phù chính? Mà chính mình có phải hay không có hi vọng làm cái tiểu tổ trưởng đây?

"Không phải điều đi, là lên chức!" Lý Bối Ny nói, "Lưu Trường Hổ điều đến cục thành phố làm trải qua trinh thám chi đội chi đội trưởng đi!"

"Ta dựa vào, lợi hại a!" Triệu Ngọc thở dài, "Trải qua trinh thám chi đội thế nhưng là chỗ tốt, gia hỏa này hậu trường đủ cứng a? Bất quá, hắn quan lại lớn, nhưng cũng là quản trải qua trinh thám đi, cùng chúng ta

làm hình sự trinh sát không có quan hệ!"

"Nói thì nói như thế, nhưng là, hắn dù sao làm đại quan, hi vọng hắn về sau không muốn thường thường nhớ thương ngươi đi chậc chậc "

"Nhớ thương ta làm gì?" Triệu Ngọc nhắc nhở, "Cho hắn đầu u đầu sứt trán cũng không phải ta, vẫn là để Miêu tổ trưởng cẩn thận một chút đi!"

"A, đúng, nhấc lên Miêu Anh tỷ đến, còn có một cái đại sự muốn nói với ngươi đâu!" Lý Bối Ny vội vàng nói, "Buổi sáng hôm nay , trong thành phố bỗng nhiên tới một lớn nhóm người, những người này từ thị hình sự trinh sát chi đội một vị phó đội trưởng dẫn đội, nói là đến giúp đỡ chúng ta điều tra ngân hàng tồn thi án!"

"Ồ?" Triệu Ngọc nghe xong, lập tức cảnh giác.

"Những người này rất ngang, " Lý Bối Ny nói, "Tới về sau liền yêu cầu Miêu tổ trưởng đem tổ B văn phòng nhường lại, đồng thời muốn đem tất cả phá án tài nguyên cùng bọn hắn cùng hưởng. Ngươi suy nghĩ một chút, người của chúng ta có thể làm gì? Cho nên liền lên một chút xung đột nhỏ!"

A Triệu Ngọc giờ mới hiểu được, vì cái gì vừa rồi Miêu Anh trong điện thoại sẽ như thế ồn ào.

"Thế nhưng là, những người này là mang theo cục thành phố Hồng cục trưởng nghị định bổ nhiệm tới, " Lý Bối Ny nói, "Ngay cả Loan cục trường cũng không có cách nào ngăn cản bọn hắn! Ai! Ai còn nhìn không rõ? Những người này nói là thượng cấp phái tới giúp chúng ta cùng một chỗ phá án, kỳ thật liền là những người lãnh đạo ngại vụ án chúng ta tiến triển quá chậm, đây là cho chúng ta làm áp lực đến rồi!

"Sư huynh a, nếu là chúng ta có thể đem bản án phá còn tốt!" Lý Bối Ny có chút ít lo lắng nói, "Nhưng vạn nhất muốn bị đám người này vượt lên

trước đem bản án phá, như vậy chúng ta Dung Dương tổ trọng án sẽ phải mất mặt ném đại phát!"

Chương 276: Chương 276: Cái gì phòng tập thể thao?

Chương 276: Cái gì phòng tập thể thao?

Lý Bối Ny còn nói cho Triệu Ngọc, nói dặm phái tới tổ điều tra, chủ yếu phụ trách phá án và bắt giam ngân hàng tồn thi án, về phần ngân hàng cướp bóc án, lại không phải bọn hắn mục tiêu chủ yếu.

Cho nên, vị kia phó đội trưởng nói cho Miêu Anh, hiện tại chỉ cần Dung Dương tổ trọng án đi điều tra ngân hàng cướp bóc án là được rồi, những chuyện khác, giao cho bọn hắn liền tốt.

Cư tất, chi này lâm thời xây dựng đặc biệt điều tra tiểu tổ, cũng không phải là hoàn toàn đến từ cục thành phố nhân mã, mà là từ Tần Sơn mỗi người chia cục điều tới tinh anh thám viên tạo thành.

Trước đó vài ngày, bởi vì phá án và bắt giam Miên Lĩnh án sự tình, Dung Dương tổ trọng án đại xuất danh tiếng, đối với những người này tới nói, tự nhiên là có chút ước ao ghen tị.

Cho nên, lần này có thể bị dặm tuyển tiến đặc biệt điều tra tiểu tổ, đến đây phá án và bắt giam ngân hàng tồn thi án, mỗi người bọn họ đều nghẹn đủ một hơi, muốn biểu hiện tốt một chút biểu hiện, một là vì mình đơn vị làm vẻ vang, thứ hai cũng nghĩ giết một giết Dung Dương tổ trọng án nhuệ khí!

Bởi vậy, Lý Bối Ny nói đến một chút đều không giả, một khi những

người này đoạt tại Dung Dương phân cục phía trước đem bản án phá, kia Dung Dương tổ trọng án coi như mất mặt ném đại phát.

Cúp điện thoại về sau, Triệu Ngọc vốn định cho Liêu Cảnh Hiền gọi điện thoại chất vấn một chút. Thế nhưng là nghĩ lại, lại là bỗng nhiên hiểu được những này lãnh đạo cấp trên nhóm ý tứ.

Bởi vì, hiện tại Dung Dương phân cục, cũng không giống như phá án và bắt giam Miên Lĩnh án lúc như vậy đội hình chỉnh tề, phân cục chính xử một cái không người kế tục khó khăn thời điểm.

Cục trưởng là phó cục trưởng đến đại diện, tổ trọng án đội trưởng cũng là từ tổ trưởng đến đại diện. Người đứng đầu tự nhận lỗi từ chức, nguyên đội trưởng bị người mở não bầu, tổ A đội trưởng cũng là bởi vì tổn thương nghỉ ngơi.

Chính là cân nhắc đến đủ loại này nhân tố, thị cấp lãnh đạo mới có thể lâm thời tổ chức ra như thế một cái đặc biệt điều tra tiểu tổ tới.

Có lẽ, những người lãnh đạo bản tâm bên trong đều là hảo ý, muốn thay Dung Dương phân cục chia sẻ một chút áp lực. Nhưng mà không như mong muốn, bọn hắn làm như vậy, chỉ có thể tăng thêm Dung Dương phân cục áp lực mà thôi.

Về phần những cái kia đặc biệt điều tra tiểu tổ tinh anh thám viên nhóm, bọn hắn tự nhiên cũng sẽ không như thế nghĩ, theo bọn hắn nghĩ, Dung Dương tổ trọng án dạng này một chi đội hình không trọn vẹn, trong lòng đại loạn đội ngũ, căn bản không phải là đối thủ của bọn họ. Bọn hắn nhất định có thể đoạt tại Dung Dương phân cục đằng trước, đem tồn thi án phá mất!

Nghĩ thông suốt đạo lý này, Triệu Ngọc không những một mảnh lạnh nhạt, mà lại mơ hồ dâng lên một cỗ hưng phấn.

Hắn thích nhất, liền là có áp lực bản án, không có áp lực liền không có động lực! Cho nên, chi này đặc biệt tiểu tổ thành lập, ngược lại kích thích Triệu Ngọc thần kinh, để hắn phá án quyết tâm càng thêm kiên định!

Cũng chính là bởi vì dạng này, hắn cũng không có lựa chọn về cục cảnh sát đi cùng những cái kia đặc biệt tiểu tổ người cãi cọ đấu hung ác, mà là cùng Lương Hoan cùng một chỗ, tiếp tục điều tra cái kia khả năng tồn tại dưới mặt đất hắc trang!

Bất quá, đối với hắc trang loại này tính chất phạm tội, Triệu Ngọc xử lý, lại so phổ thông thám tử nhóm phải thừa dịp tay được nhiều. Hắn dù sao lấy trước tiếp xúc qua những vật này, quen thuộc bên trong đại bộ phận quá trình.

Triệu Ngọc biết, muốn điều tra loại này cao cấp hắc trang, biện pháp tốt nhất cũng không phải là điều tra hắc trang bản thân, mà là từ hắc trang trên dưới hai đầu tuyến tra được.

Một đầu tuyến, liền là đi tìm những cái kia cao cấp một chút đạo tặc cùng giặc cướp, những người này biết từ nơi nào thủ tiêu tang vật, tự nhiên có thể từ bọn hắn miệng bên trong tìm tới hắc trang hang ổ.

Một cái khác đường nét, thì là từ nơi đó một chút thích cất giữ người giàu có cùng phú nhị đại đám công tử ca tra được, những người này đều là hắc trang tiêu thụ tang vật chủ yếu đối tượng, tìm tới bọn hắn, cũng tương tự có thể thăm dò được hắc trang tường tình.

Chỉ bất quá, những người này bình thường đều sẽ giảng nghĩa khí, thà rằng mình ngồi tù cũng sẽ không thành thật khai báo, chỉ có sử dụng một chút đặc thù "Thủ pháp" mới được. Mà Triệu Ngọc xuyên qua trước bản chức công việc, liền là đối những cái kia không chịu thành thật khai báo người, sử dụng những này "Thủ pháp" !

Bởi vậy, hắn đi điều tra chuyện này, thật sự là không có gì thích hợp bằng!

Chủ ý quyết định về sau, Triệu Ngọc liền để Lương Hoan lưu tại ngân hàng tiếp tục điều lấy video theo dõi, tìm kiếm két sắt manh mối. Mà mình thì dự định đi tìm một chút người trong giang hồ, nghe ngóng một chút đại khái tình báo.

Triệu Ngọc nghĩ tới người đầu tiên, liền là cái kia đã bị giam giữ tiến đại lao Hồng Chí Đào. Cái này tự xưng là Hồng gia gia hỏa, từng tại trà biển đường phố càn rỡ nhất thời, đối với loại này hắc trang nội tình, thế tất sẽ biết một chút!

Mà lại, gia hỏa này hiện tại thân hãm lao tù, tự nhiên tương đối tốt thẩm vấn. Còn nữa nói, thực sự không được, Triệu Ngọc nơi này còn có một cái ẩn hình máy phát hiện nói dối đâu! Cho hắn dùng một chút, không sợ hắn không thành thật bàn giao!

Thế là, Triệu Ngọc hạ quyết tâm, liền lái xe hướng ngục giam phương hướng lái đi, đồng thời chuẩn bị gọi điện thoại liên hệ ngục giam phương diện, xin thẩm vấn phạm nhân.

Ai ngờ, hắn vừa mới cầm điện thoại di động lên, điện thoại lại dẫn đầu vang lên.

Triệu Ngọc xem xét, lại là tiểu hoàng mao Chu Dương đánh tới.

Kỳ thật, ngay từ đầu thời điểm, Triệu Ngọc cũng nghĩ qua để tiểu hoàng mao bọn người hỗ trợ nghe ngóng một chút, nhưng về sau tưởng tượng, cái này mấy ca nghèo đến đinh đương vang, hắc trang cao cấp như vậy sự tình, tự nhiên tiếp xúc không đến.

Thật không nghĩ đến, tiểu hoàng mao vậy mà cho hắn điện thoại tới, không biết có phải hay không là có cái gì tin tức mới nhất?

"Uy! Đại ca a, " trong điện thoại, Chu Dương thanh âm tương đương hưng phấn, "Nói cho ngươi một tin tức tốt, ngươi không phải nói muốn đầu tư sao? Chúng ta tìm được một cái thích hợp mua bán, ngài yên tâm, tuyệt đối là ngươi muốn cái chủng loại kia mua bán lớn a!"

Phía trước nghe xong có tin tức tốt, Triệu Ngọc còn tưởng rằng cùng phá án có quan hệ đâu, trái tim đều đi theo tăng nhanh mấy phần! Nhưng mà phía sau nghe được là buôn bán sau đó, lập tức lạnh một nửa trở về.

"Việc này thật đúng là thật trùng hợp!" Chu Dương thì tràn đầy phấn khởi giới thiệu nói, " đầu trọc anh em kết nghĩa giấu ba, tại một nhà phòng tập thể thao cho người ta làm việc vặt, ngươi đoán làm gì, hôm nay bỗng nhiên truyền ra tin tức, phòng tập thể thao muốn giá thấp chuyển nhượng! Đại ca a, đây chính là cái ngàn năm một thuở cơ hội tốt a, ta nghe nói, mở phòng tập thể thao già kiếm tiền!"

Phòng tập thể thao! ?

Tại sao lại bỗng nhiên toát ra phòng tập thể thao tới?

Triệu Ngọc hiện tại đầy trong đầu đều đang nghĩ lấy bản án, tự nhiên không hứng thú nói chuyện gì mua bán, liền trực tiếp đối Chu Dương qua loa nói: "Vậy dạng này đi, ta hiện tại đang bận, để nói sau đi!"

"Ai? Không được a đại ca! Ngươi phải nghe lời ta nói, " tiểu hoàng mao vội vàng nói, "Là như vậy, người ta ông chủ ý tứ, là muốn hôm nay liền xuất thủ. Nghe nói, hắn khả năng tại nợ nần phương diện xảy ra chút mà vấn đề, gấp chờ dùng tiền! Bằng không, loại chuyện tốt này là tuyệt đối không có khả năng đến phiên trên đầu chúng ta a!"

"Cái gì? Hôm nay?" Triệu Ngọc quyệt miệng mắng, " dựa vào, ta hiện tại còn cái gì cũng còn không biết đâu! Nào có gấp gáp như vậy mua bán?"

"Ta cứ như vậy nói với ngươi đi đại ca!" Tiểu hoàng mao cực lực khuyến khích nói, " cái này mua bán giá trị tuyệt đối, liền là ta không mình làm, ngươi quay đầu khẽ đảo tay, chí ít lật một phen! Hoa Bắc thương hạ biết sao? Tần Sơn phồn hoa nhất thương nghiệp cao ốc a, Hoa Bắc thương hạ tầng 5, hơn phân nửa tầng 5 tất cả đều là! Ngươi đoán, hắn mới muốn nhiều ít chuyển nhượng phí? 250 vạn mới! Những cái kia máy tập thể hình cái gì, tất cả đều từ bỏ! Thế nào, công việc này làm qua a?"

"Nãi nãi gấu!" Triệu Ngọc mắng, "250 vạn, còn đồ ngốc đâu ngươi! Trên trời nào có rớt đĩa bánh sự tình? Nhìn xem đi, nếu không phải thương hạ hợp đồng đến kỳ, chính là bên trong này có cái gì tranh chấp, tuyệt đối không có khả năng dễ dàng như vậy!"

Triệu Ngọc mặc dù đối kiện thân ngành nghề tiếp xúc không nhiều, nhưng là đối với Hoa Bắc thương hạ lại là mười phần hiểu rõ, Hoa Bắc thương hạ khẩu hiệu liền là không cầu tốt nhất, nhưng cầu quý nhất! Ở trong đó bán đồ vật tất cả đều so bên ngoài mắc hơn gấp đôi, đến Hoa Bắc thương hạ tiêu phí người, tất cả đều có một loại hơn người một bậc cảm giác.

Bởi vậy, tại loại này phồn hoa khu vực mở phòng tập thể thao, kia tuyệt đối đều là cấp cao nhất phối trí, chỉ là 250 vạn liền có thể chuyển nhượng xuất thủ, quả thực liền cùng bánh từ trên trời rớt xuống.

"Đại ca, cơ hội khó được, " tiểu hoàng mao nói, "Hiện tại có không ít sờ lấy tin người đầu tư, đều đã hướng Hoa Bắc thương hạ tiến đến! Chúng ta bây giờ có thể không thể xếp thượng đẳng, còn hai chuyện đây! Thế nào, ngài có thể đi qua một chuyến sao? Ít nhất cũng phải đi qua nhìn xem xét mới tốt mà!"

Tại há mồm một khắc này, Triệu Ngọc vốn định quyết tuyệt tiểu hoàng mao.

Thế nhưng là, trong chốc lát, hắn bỗng nhiên nghĩ đến mình hôm nay mở ra "Cấn Đoái" quẻ tới. Cũng là a! Chẳng lẽ nói, hôm nay thật sự có trận tài vận đang chờ ta? Nếu như ta đi Hoa Bắc thương hạ, liền có thể tái phát một lần lớn tài?

Đã dạng này

"Tốt a! Các ngươi tại Hoa Bắc cổng chờ lấy ta, ta cái này đến!" Sau khi nói xong, Triệu Ngọc vội vàng quay đầu xe, Triêu Hoa bắc thương hạ lái đi

Chương 277: Chương 277: Hít sâu phòng tập thể thao

Chương 277: Hít sâu phòng tập thể thao

Nguyên lai, giấu ba cũng không phải là một cái tên người, mà là ngoại hiệu, người này bởi vì có được chó ngao Tây Tạng bề ngoài cùng Pekingese tính cách mà gọi tên. 『』

Triệu Ngọc nhìn thấy về sau, cũng là thấm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ, người này mặc dù ngày thường khôi ngô bạo tạc, nhưng lời nói lúc luôn luôn cúi đầu khom lưng, chó tính mười phần.

"Ngọc ca, việc này thiên chân vạn xác, ta cùng đầu trọc nhiều năm như vậy huynh đệ, tuyệt đối sẽ không lừa gạt các ngươi!" Giấu ba tại phòng tập thể thao ngoài cửa xông Triệu Ngọc nói, " lão bản của chúng ta thật là nóng lòng xuất thủ, khoản a loại hình đồ vật đều bày ở ngoài sáng, các ngươi xem xét liền hiểu!

"Thiết bị, huấn luyện viên cái gì trực tiếp tiếp nhận! Mặc dù đã làm qua hội viên kiện thân thẻ không còn tính toán, nhưng là phòng tập thể thao cùng thương hạ hiệp ước còn có 4 năm mới đến kỳ, mà lại đã giao năm nay một năm tròn tiền thuê, những này cũng đều không tính là!" Hắn chỉ vào trong phòng thể hình nói, " ta ở chỗ này cũng làm không ít năm tháng, thật sự là quá phát hỏa nơi này! Chúng ta căn bản nghĩ mãi mà không rõ, ông chủ tại sao muốn giá thấp xuất thủ! Ngọc ca, ngươi nghe ta, cuộc mua bán này tuyệt đối có lời, bao ngươi có thể kiếm đồng tiền lớn."

"Đúng vậy a, đúng vậy a. . ."

Đầu trọc cùng hoàng mao bọn người tất cả đều chen chúc sau lưng Triệu Ngọc, đối bọn hắn mấy người đến, đây cũng là cái ngàn năm một thuở cơ hội thật tốt, nếu như Triệu Ngọc thật sự có thể đem phòng tập thể thao tiếp nhận, về sau mấy người bọn hắn cũng có thể đi theo ăn ngon uống say.

Nhưng mà, Triệu Ngọc là ai? Hắn đời trước trà trộn giang hồ đều lẫn vào ngỏm củ tỏi, đối với những này ngươi lừa ta gạt tự nhiên giải quá sâu, hắn từ đầu đến cuối đều cảm thấy, phòng tập thể thao rất có mờ ám, trên đời này tuyệt đối sẽ không có chuyện tiện nghi như vậy.

Bởi vậy, tại trước khi tới, hắn đã gọi điện thoại cho Trương Cảnh Phong cùng Lương Hoan, để bọn hắn hỗ trợ nghe ngóng một chút nhà này phòng tập thể thao tình huống cụ thể, nhìn xem có hay không vấn đề.

Phòng tập thể thao hoàn toàn chính xác trang trí cấp cao tiền vệ, cửa chính bên trên viết "Hít sâu" ba chữ to. Triệu Ngọc đối kiện thân ngành nghề không hiểu rõ lắm, nhưng cũng là nghe qua cái tên này.

Mà lại, nơi này vị trí địa lý thật sự là quá ưu việt, Hoa Bắc thương hạ tầng 5, tuyệt đối là "Cấp cao" đại danh từ. Có rất nhiều người lựa chọn đến nơi đây kiện thân, căn bản không phải vì kiện thân, chính là vì trang bức cho người khác nhìn.

Tiến vào phòng tập thể thao về sau, quả nhiên là một bức khí thế ngất trời dáng vẻ, các loại máy tập thể dục cỗ bên trên đều có tuấn nam tịnh nữ nhóm tại làm lấy kiện thân vận động, còn có một số thể trạng khỏe đẹp cân đối, vạm vỡ nam nữ huấn luyện viên, vì những hắn kia làm lấy chuyên nghiệp chỉ đạo.

Triệu Ngọc bọn người mới vừa đi vào không lâu, đối diện liền đi tới một

người mặc áo sơ mi trắng nam tử, này nhân sinh đến da mặt trắng nõn, da mịn thịt mềm, chính là mọi người thường thịt tươi bộ dáng.

Giấu ba xem xét, tranh thủ thời gian cho Triệu Ngọc dẫn tiến, vị này liền là hít sâu phòng tập thể thao ông chủ Trương tiên sinh.

Hả?

Nghe được giấu ba giới thiệu, Triệu Ngọc bản năng cảnh giác một chút. Trước mắt cái này Trương tiên sinh thật sự là quá trẻ tuổi, nếu như là phòng tập thể thao quản lý, không chừng còn tốt tin tưởng, nhưng dạng này người lại là đại lão bản, Triệu Ngọc là vô luận như thế nào cũng sẽ không tin tưởng!

Tuổi trẻ Trương lão bản cùng Triệu Ngọc nắm tay, liền bắt đầu giới thiệu hắn phòng tập thể thao đến, trong này tích nhiều ít nhiều ít, có bao nhiêu thiết bị, có bao nhiêu huấn luyện viên, nhiều ít hội viên, hàng năm đến cỡ nào kiếm tiền vân vân. . .

Để Triệu Ngọc giật mình là, nhà này phòng tập thể thao quy mô hoàn toàn chính xác vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn, mặc kệ là diện tích hay là công trình trang hoàng, đều là hiện nay nhất lưu, ngoại trừ phổ thông kiện thân bên ngoài, nơi này còn có yoga quán, bác kích lôi đài, sống động xe đạp phòng học vân vân. . .

Nhưng càng là giật mình, Triệu Ngọc liền càng phát ra hoài nghi, 250 vạn chuyển nhượng phí, thực sự làm cho lòng người bên trong không chắc. Theo lý, chuyển nhượng phí lại cao hơn gấp đôi, mới tính hợp tình hợp lí.

"Cái kia. . ." Triệu Ngọc nghĩ đến chỗ này liền xen vào hỏi một câu, "Trương lão bản, ta không rõ, như thế kiếm tiền mua bán, ngươi vì cái gì muốn chuyển nhượng xuất thủ đâu? Hơn nữa còn vội vã như vậy?"

"Ai! Cái này sao. . ." Trương lão bản hình như có nan ngôn chi ẩn, suy tính một lát mới, "Thật sự là gia môn bất hạnh a! Cha ta tại Macao thiếu kếch xù tiền nợ đánh bạc, lại không đem tiền cho người ta đánh tới, mệnh liền không có! Ai! Bằng không, ta sao có thể bỏ được cái này mua bán đâu!"

"A, đại hiếu tử, đại hiếu tử!" Triệu Ngọc ngoài miệng tán dương, trong lòng lại tại thẳng chửi đổng. Dạng này thiếu nợ lấy cớ,

Thực sự quá l, nhìn xem đi, nhà này phòng tập thể thao khẳng định có vấn đề!

Bất quá, càng như vậy hoài nghi, Triệu Ngọc liền càng nghĩ hiểu rõ chuyện gì xảy ra. Hắn cảm thấy, nếu như có thể đem trọng điểm vấn đề làm rõ ràng, không chừng hắn có thể đem giá tiền ép tới thấp hơn!

"Tới đi, đến phòng làm việc của ta đi!" Chuyển xong một vòng về sau, Trương lão bản đưa tay ra hiệu nói, " ngài có thể xem qua một chút tài sản của chúng ta tình trạng, tuyệt đối đều là hợp pháp!"

"Khục! Cái này còn cần!" Giấu ba ở bên cạnh phụ họa, "Nơi này chính là Hoa Bắc thương hạ a, thủ tục không đủ, làm sao có thể ở chỗ này mở kiện thân câu lạc bộ đâu? Ha ha ha. . ."

Hoàng mao bọn người chính là lần đầu tiếp xúc bực này cảnh tượng hoành tráng, từng cái chỉ là đi theo cười ngây ngô, lại là một câu cũng không ra.

Tại Trương lão bản ra hiệu dưới, đám người đi vào phòng làm việc của hắn. Văn phòng diện tích không phải rất lớn, nhưng trang hoàng lại hết sức tiền vệ tinh xảo.

Đám người tìm địa phương ngồi xuống về sau, Trương lão bản liền bắt đầu cùng Triệu Ngọc nói tới công ty tình trạng tài chính, đồng thời đem

các loại giấy phép lấy ra cho hắn nhìn.

Hắn trả, tin tức mới vừa vặn thả ra, cũng đã có mấy người cố ý mua, hắn nếu không phải sốt ruột cứu người, chắc chắn sẽ không ra như thế cái nhảy cầu giá cả! Cho nên, hi vọng Triệu Ngọc có thể sớm làm quyết định.

"Triệu tiên sinh, trợn nhìn, ta hiện tại chính là muốn tiền, sớm một chút cầm tới tiền, phụ thân ta liền thiếu đi thụ một ngày tội!" Trương lão bản như thế, "Cho nên, ai xuất tiền trở ra sớm, trở ra thống khoái, ta liền đem phòng tập thể thao chuyển nhượng cho ai, chuyển nhượng hợp đồng ta đều viết xong!"

"Ha ha ha. . ." Triệu Ngọc cười rạng rỡ, "Trương lão bản, ngươi cũng biết, nhiều tiền như vậy cũng không phải số lượng mục, ta đối cái nghề này cũng không hiểu rõ lắm, làm sao cũng phải cân nhắc một chút mới tốt đi!"

"Khục!" Giấu ba nói, " ngọc ca, cái này còn châm chước cái gì a? Chúng ta Trương lão bản từ trước đến nay thành tín đối xử mọi người, ngài liền cứ thả 100% mà yên tâm a!"

Giấu ba vừa tới nơi này, Triệu Ngọc điện thoại bỗng nhiên vang lên. Cúi đầu xem xét, nhưng gặp điện thoại là Trương Cảnh Phong đánh tới.

Triệu Ngọc biết, đây nhất định là Trương Cảnh Phong tra được cái gì, liền ngay cả gấp hướng đám người ra hiệu, sau đó đi ra văn phòng tìm cái không người nơi hẻo lánh nghe điện thoại.

"Triệu nhi a, nhà này phòng tập thể thao không có tâm bệnh a!" Trương Cảnh Phong ở trong điện thoại nói, " năm chỉ toàn thu nhập chí ít tại 70 vạn trở lên, hợp pháp nộp thuế, văn minh kinh doanh, không có bất kỳ cái gì không tốt ghi chép, cũng không có bất kỳ cái gì tài sản tranh chấp!"

"Ồ? Thật sao?" Triệu Ngọc không thể tin được.

"Cửa hàng bên này cũng không có tâm bệnh, bọn hắn ký 5 năm hợp đồng, còn có ba năm rưỡi mới đến kỳ đâu!" Trương Cảnh Phong, "Hoa Bắc thương hạ thuê hợp đồng bình thường đều là một năm một ký, bọn hắn có thể ký 5 năm, đủ để thấy cùng thương hạ thành viên hội đồng quản trị quan hệ không tầm thường a!"

Chậc chậc. . .

Nghe được tin tức này, Triệu Ngọc không khỏi chậc lưỡi. Y theo trực giác của hắn, phòng tập thể thao tuyệt đối rất có vấn đề, như vậy. . . Nếu như bên ngoài không có vấn đề, như vậy. . . Âm u mặt bên trên đâu?

Có phải hay không. . . Cái này phòng tập thể thao tham dự lấy cái gì phi pháp hoạt động? Thay người khác rửa tiền, hiện tại tiền đen tắm đến không sai biệt lắm, muốn đi đường?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc liền đem Trương lão bản danh tự báo cho Trương Cảnh Phong, để hắn sẽ giúp bận bịu tra một chút người này nội tình, xem hắn chính là không phải lời nói thật?

Đang đánh điện thoại quá trình bên trong, Triệu Ngọc tự nhiên không muốn bị người khác nghe được, cho nên một bên gọi điện thoại, một bên hướng nơi xa tản bộ.

Kết quả, ngay tại hắn tản bộ đến lão bản văn phòng liền nhau một gian cửa phòng miệng lúc, trong đầu ẩn hình máy thăm dò lại bỗng nhiên xuất hiện màu đỏ dự cảnh. . .

Chương 278: Chương 278: Gạch men cùng thạch sùng công

Chương 278: Gạch men cùng thạch sùng công

Triệu Ngọc kia gia cường phiên bản máy thăm dò một mực mở ra, có cái này máy thăm dò, hắn trên cơ bản có thể biết phụ cận camera vị trí, cùng một chút có được quay phim ghi âm công năng thiết bị điện tử. 『』

Có ý tứ chính là, máy thăm dò thậm chí ngay cả mọi người đeo trên người điện thoại đều có thể bắt được, nếu như ai điện thoại mở ra ghi âm hoặc thu hình lại công năng, máy thăm dò liền sẽ cho thấy màu đỏ dự cảnh, đồng thời đem dự cảnh vị trí chuẩn xác tìm tới.

Bất quá, giờ phút này Triệu Ngọc cảm nhận được báo cảnh rõ ràng khác biệt, hắn đang đứng tại ông chủ văn phòng bên cạnh một gian cửa phòng miệng, căn này phòng chỉ có một cái màu trắng cửa chống trộm, phía trên không có biển số bài.

Triệu Ngọc cảm nhận được báo cảnh, liền tới từ ở phòng nội bộ. Hắn nhìn kỹ một chút trong đầu biểu hiện hình ảnh, nguyên lai, tại căn này trong phòng, ngoại trừ có mấy cái ẩn tàng camera bên ngoài, còn có một cái khá cao cấp tia hồng ngoại báo cảnh trang bị.

Oa. . .

Triệu Ngọc không khỏi nhíu mày, trong lòng suy nghĩ, một cái phòng tập thể thao mà thôi, làm sao sẽ còn lắp đặt tia hồng ngoại máy báo động

đâu? Chẳng lẽ, căn này phòng liền là phòng tập thể thao tài vụ khoa? Bên trong có két sắt?

Ai?

Chỉ một thoáng, Triệu Ngọc cảm giác đặc biệt là lạ, hiện tại cũng niên đại gì? Tới đây tiêu phí kiện thân đám người có bao nhiêu còn sử dụng tiền mặt? Hoặc là thẻ tín dụng, hoặc là điện thoại quét một cái, chỗ đó còn cần đến két sắt?

Mà lại. . .

Hắn lui về sau hai bước, rất nhanh phát hiện trước mắt phòng tựa hồ rất có huyền cơ. Bởi vì, tại ông chủ văn phòng cùng căn này trong phòng ở giữa, tựa hồ có rất lớn một khối không gian.

Thế nhưng là, vừa rồi hắn rõ ràng nhìn thấy, ông chủ văn phòng như vậy hẹp. . . Nha. . . Triệu Ngọc hơi chút suy nghĩ, liền bắt đầu có chút minh bạch, tại cái này phòng đằng sau, không chừng có bí ẩn gì tường kép không gian!

Có ý tứ. . .

Triệu Ngọc đem cả kiện sự tình hồi tưởng một chút, một cái nóng lòng xuất thủ phòng tập thể thao, có tia hồng ngoại tường kép không gian, nếu là trong này không có mờ ám lời nói, lão tử về sau cũng đừng họ Triệu!

Thế nhưng là, bọn hắn đến cùng có cái gì mờ ám đâu?

Triệu Ngọc nhãn châu xoay động, lập tức có chủ ý. Tại hắn đạo cụ cột bên trong, thế nhưng là còn có 3 cái ẩn hình dụng cụ nhìn thấu đâu! Hắn nguyên bản giữ lại định dùng tới, hiện tại sao không sử dụng một cái, nhìn xem phía sau cửa đến cùng có cái gì?

Thế là, hắn lập tức điểm kích đạo cụ cột, sử dụng một cái ẩn hình dụng cụ nhìn thấu.

Dụng cụ nhìn thấu cùng áo tàng hình đồng dạng, tiếp tục thời gian chỉ có ngắn ngủi phút mà thôi, hắn nhất định phải nắm chặt thời gian . Sử dụng về sau, hắn quả nhiên phát hiện con mắt có thể xuyên thấu một vài thứ, chỉ bất quá, dụng cụ nhìn thấu lực xuyên thấu tựa hồ không phải đặc biệt mạnh, rất nhiều không xuyên qua được địa phương đều là trùng điệp lấy, mà lại hình ảnh còn ra hiện nghiêm trọng sắc sai.

Ai ngờ, dụng cụ nhìn thấu vừa mới mở ra, liền có vị ngực kinh người kiện thân tỷ từ trước người hắn đi qua. Triệu Ngọc nhịn không được hướng nàng trước ngực nhìn thoáng qua, lại kinh ngạc phát hiện, dụng cụ nhìn thấu mặc dù xuyên thấu kiện thân tỷ quần áo, thế nhưng là trong quần áo đồ vật nhưng đều là từng khối từng khối, lại có một loại bị đánh lên lập tức thi đấu khắc cảm giác!

Ta cạch!

Hắn không khỏi âm thầm cảm khái, thật không nghĩ tới, thế mà liên hệ thống đạo cụ đều có gạch men! ? May mắn lúc trước không có trên người Miêu Anh sử dụng, bằng không liền lãng phí một cách vô ích!

Được rồi, hắn tranh thủ thời gian xoay người lại, hướng cửa chống trộm đằng sau nhìn lại. Mặc dù hình ảnh bên trong có không ít trùng điệp bộ phận, nhưng Triệu Ngọc vẫn là có thể thấy rõ trong cửa tình huống.

Trong cửa chính là một gian hình vuông phòng, có thể nhìn thấy chính giữa có cái dài mảnh băng ghế, tứ phía trên vách tường thì đều là tủ chứa đồ tử, nhìn qua rất như là cái vì kiện thân đám người thay quần áo dùng địa phương.

A?

Chẳng lẽ là phòng thay quần áo?

Không đúng sao?

Triệu Ngọc vừa rồi sau khi vào cửa, Trương lão bản đã giới thiệu với hắn qua, trong phòng thể hình chẳng những có chuyên môn phòng thay quần áo, còn có gian tắm rửa cùng nhà tắm hơi thất đâu!

Nơi này làm sao còn có thay quần áo địa phương?

Mà lại, nếu là thay quần áo địa phương, kia lắp đặt ẩn hình camera còn có tia hồng ngoại máy báo động làm gì? Nhìn trộm vẫn là phòng trộm, vẫn là nghĩ đập cái gì tử?

Mang lòng hiếu kỳ mãnh liệt, Triệu Ngọc hướng cài đặt máy báo động một bên nhìn lại. Kết quả, hắn rất mau nhìn đến, tại căn này phòng cùng ông chủ văn phòng ở giữa, quả nhiên còn có một cái ẩn nấp tường kép không gian.

Mà lại, nơi đó tường tấm tựa hồ có chỗ thêm dày, sử dụng dụng cụ nhìn thấu nhìn sang, so địa phương khác càng thêm mơ hồ.

U?

Thật có mờ ám! ?

Triệu Ngọc đi nhanh lên đến vách tường trước mặt, cẩn thận hướng bên trong nhìn lại. Nhưng gặp nơi đó chính là một gian hình chữ nhật phòng, trong phòng tựa hồ bày đầy kệ hàng, trên mặt đất thì chất đống lấy không ít cái rương.

Càng làm cho Triệu Ngọc ngoài ý muốn chính là, trong phòng lại còn có người sống sờ sờ! Chỉ gặp có bốn năm người, ngay tại trên dưới vội

vàng cái gì.

Bởi vì thấu thị hiệu quả không tốt, Triệu Ngọc chỉ có thể giống nhìn kịch đèn chiếu như thế, miễn cưỡng thấy rõ những người này hình dáng . Bất quá, từ động tác của bọn hắn đó có thể thấy được, bọn hắn đang từ kệ hàng trên hướng xuống lấy đồ vật, đồng thời cất vào trên mặt đất cái rương.

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc chau mày, những người này động tác, tựa như là đang giả vờ hàng. . . Như vậy. . . Bọn hắn giả bộ sẽ là cái gì hàng đâu?

Chẳng lẽ. . . Cái này phòng tập thể thao, chính là một cái độc ổ?

Không thể nào?

Nơi này chính là Hoa Bắc thương hạ a, nơi này mỗi ngày người đến người đi, bọn hắn dám có lá gan lớn như vậy?

Vì có thể thấy rõ trong tay bọn họ cầm thứ gì, Triệu Ngọc cơ hồ đem mặt và tay tất cả đều dán vào trên tường. Kết quả, trước mắt vừa vặn đi qua một cơ bắp gấp vòng huấn luyện viên thể hình.

Huấn luyện viên thể hình vỗ vỗ Triệu Ngọc phía sau lưng, kinh ngạc hỏi một câu: "Tiên sinh, ngươi làm cái gì vậy đâu?"

"Cút!" Triệu Ngọc mặc kệ hắn, tức giận trả lời một câu, "Chưa thấy qua luyện thạch sùng công sao?"

Cái gì?

Huấn luyện viên một mặt mộng bức, thạch sùng công? Không có nghe phòng tập thể thao lại mở mới khóa trình a?

Ai ngờ, ngay tại vị này huấn luyện viên thể hình còn tại mơ hồ thời điểm, trong phòng lại là xuất hiện biến hóa. Nhưng gặp có người ôm một cái đã sắp xếp gọn rương lớn, chính đi ra ngoài.

Người này thông qua hai gian phòng ở giữa thời điểm, nguyên một mặt ngăn tủ thình lình mở ra. Nguyên lai, những cái kia ngăn tủ rõ ràng đều là ẩn hình môn! Cửa tủ mở ra thời điểm, cái kia tia hồng ngoại còi báo động cũng theo đó đóng lại.

Ngay sau đó, người này ôm cái rương hướng màu trắng cửa chống trộm đi đến, mắt nhìn thấy liền muốn từ bên trong ra.

Triệu Ngọc ẩn hình dụng cụ nhìn thấu cũng đến phút kết thúc thời gian, đã mất đi hiệu lực.

"Ừm. . . Ngài. . . Có thể nói cho ta, là vị nào huấn luyện viên đang dạy sao?" Ai ngờ, vị kia huấn luyện viên thể hình vẫn còn muốn hỏi cái minh bạch.

Nhưng vào lúc này, cửa chống trộm mở ra, nhưng gặp có cái miệng đầy râu mép tráng hán từ bên trong đi ra, trong ngực còn ôm một cái cực kỳ lớn chỉnh lý rương.

Chỉnh lý rương là màu đen, hoàn toàn mờ đục, Triệu Ngọc mặc dù không biết bên trong có đồ vật gì, nhưng có thể khẳng định, tất nhiên đều là cực kỳ bí ẩn đồ vật!

Không được!

Triệu Ngọc nhìn ra được, nếu như trong rương đồ vật không thể lộ ra ngoài ánh sáng, như vậy người trong phòng nóng lòng thùng đựng hàng, tất nhiên là nghĩ chuyển di tang vật, nếu như bỏ mặc không quan tâm, qua thôn này nhưng là không còn tiệm này!

Thời khắc mấu chốt, Triệu Ngọc cái khó ló cái khôn, một tay lấy vị kia huấn luyện viên thể hình kéo đến trước mắt, trợn to tròng mắt quát: "Làm gì? Luyện thạch sùng công phạm pháp sao? Còn dạy luyện, ta nhổ vào! Nói cho ngươi, lão tử là tự học thành tài! ! !"

Xong, không đợi huấn luyện viên thể hình có phản ứng, hắn một tay lấy mãnh lực đẩy ra, vừa vặn đâm vào ôm cái rương đại hán trên thân.

Theo "đông" một tiếng chạm vào nhau, chỉnh lý rương nhất thời ngã xuống đất, trong rương đồ vật cũng lập tức đổ ra tốt một đống lớn. . .

Chương 279: Chương 279: Mở tủ người lại là hắn?

Chương 279: Mở tủ người lại là hắn?

Triệu Ngọc âm thầm tăng thêm lực đạo, huấn luyện viên thể hình cùng đại hán kia va chạm, chỉnh lý rương liền trùng điệp quẳng xuống đất, hơn nữa còn từ bên trong rơi ra không ít đồ vật!

Để cho người ta không tưởng tượng được là, bên trong rơi ra ngoài vậy mà tất cả đều là —— bao! !

Có ví tiền, bao da, ba lô, tay nải cùng xách tay, đủ mọi màu sắc, các loại kiểu dáng đều có!

Triệu Ngọc thế nhưng là trong đó người trong nghề, hắn một chút phía dưới liền có thể nhìn ra, những này bao da tuyệt đối không phải cái gì sạch sẽ đồ vật, bởi vì bao da không những kiểu dáng không đồng nhất, thậm chí ngay cả cũ mới cũng không giống nhau!

Không hề nghi ngờ, những vật này, có thể là trộm nhóm trộm được tang vật!

Nha. . . Trong này, thế mà cũng là thu mua tang vật ổ điểm!

Đột nhiên nhìn thấy những vật này, Triệu Ngọc không khỏi hai mắt tỏa sáng, lời trong lòng, ta chỗ này vừa lúc ở nghe ngóng hắc trang tình báo, không nghĩ tới vậy mà đụng đầu một cái!

Không cần, chỉ cần bắt được những người này, tự nhiên có thể thông qua bọn hắn điều tra đến ngân hàng hắc trang tin tức?

Ôm cái rương đại hán thấy một lần đồ vật đi ánh sáng, sắc mặt xoát đến thay đổi, tranh thủ thời gian nằm rạp trên mặt đất hướng chỉnh lý trong rương nhặt bao, đồng thời còn xông kia huấn luyện viên thể hình hùng hùng hổ hổ trách móc vài câu. 『』

Huấn luyện viên thể hình tự nhiên cũng gấp mắt, hắn như vậy nhiều cơ bắp, lớn như vậy khổ người, lại bị Triệu Ngọc đẩy cái chật vật khó coi, như thế nào chịu làm?

Hắn lập tức quay đầu trở lại, muốn tìm Triệu Ngọc lý luận.

Nhưng mà, Triệu Ngọc nhưng căn bản không có rảnh cùng hắn nói dóc, mắt nhìn thấy đại hán nhặt bao, nghênh đón liền là một cước, vừa vặn đá vào đại hán trên huyệt thái dương!

Soạt một tiếng, chỉnh lý rương hai lần ngã xuống đất, mà đại hán kia thì bình lấy bay ra ngoài, đợi cho hung hăng ngã sấp xuống về sau, liền chỉ còn lại có lay động đầu khí lực.

"Ai! ? Ngươi làm sao. . . Ngươi đây là. . ." Huấn luyện viên thể hình dọa đến con mắt đều tròn, vốn còn muốn chất vấn Triệu Ngọc, nhưng thấy một lần Triệu Ngọc kia hung thần ác sát khí thế, cũng rốt cuộc không dám lời nói, tranh thủ thời gian rút lui qua một bên.

Triệu Ngọc biết những người này còn có đồng bọn, đợi đá ngã đại hán về sau, hắn lập tức mở ra điện thoại thỉnh cầu chi viện. Ai ngờ, điện thoại vừa mới mở ra, trên màn hình chợt truyền đến một đoạn video.

Video là Lương Hoan gửi đi cho hắn, tặng kèm tin tức bên trên viết, đây là Lương Hoan tại ngân hàng điều lấy màn hình giám sát, thu hình lại

bên trên người, trước đó không lâu vừa mới mở ra bị cướp phỉ nhóm từng giở trò két sắt!

Triệu Ngọc ấn mở xem xét, không khỏi cảm thấy kinh ngạc!

Oa nha!

Con bà nó là con gấu!

Hắn đầu tiên là nhìn một chút trên điện thoại di động mở tủ người, sau đó lại nhìn nhìn bị mình đá ngã đại hán! Hai người bọn họ căn bản chính là cùng là một người!

Ông trời ơi..!

Cái này cũng. . . Thật trùng hợp a?

Nói như vậy, trước mắt nằm vật xuống đại hán liền là mở tủ người, như vậy cái này thủ tiêu tang vật đội, dĩ nhiên chính là tại ngân hàng bị cướp két sắt cái kia hắc trang rồi?

Nha. . .

Triệu Ngọc nhất thời đốn ngộ, cái này tất nhiên là Kỳ Ngộ hệ thống tại phát huy uy lực! Hắn vốn cho rằng đến hít sâu phòng tập thể thao là đối ứng với "Đoái" quẻ, đến đây kiếm tiền, lại không nghĩ đến, nhưng từ nơi này tra được ngân hàng đại kiếp án manh mối!

Đã dạng này. . .

Triệu Ngọc nhìn thấy thế thì đại hán đã có thức tỉnh dấu hiệu, hắn mau đem còng tay móc ra, muốn cho hắn còng lại.

Ai ngờ, trong mật thất đồng bạn nghe được dị thường, đã có người từ

cửa chống trộm nơi đó ra tra xét! Người này đồng dạng ôm một cái màu đen chỉnh lý rương, hắn phí sức mở ra cửa chống trộm, đang muốn từ bên trong ra.

Triệu Ngọc biết tiên hạ thủ vi cường đạo lý, mắt thấy như thế, vội vàng một cái đoạt bước lên trước, giật ra bả vai cạch đâm vào cửa chống trộm bên trên, người ở bên trong liền bị nặng nề mà gảy trở về.

Ầm một tiếng, cửa chống trộm khóa lại!

Rầm rầm. . . Bên trong ngay cả người mang chỉnh lý rương cũng ngã lật!

"Ai? Chuyện gì xảy ra?" Ai ngờ, từ trong cửa bỗng nhiên lại truyền tới một giọng của nữ nhân, "Nhanh! Lao ra! Mấy người các ngươi nhanh lao ra a!"

Triệu Ngọc nghe xong, tranh thủ thời gian dùng bả vai gắt gao đứng vững cửa chống trộm, sau đó cho Trương Cảnh Phong đánh tới cầu cứu điện thoại.

Cạch cạch cạch!

Người ở bên trong điên cuồng phá cửa , liên đới lấy Triệu Ngọc thân thể chập trùng lên xuống.

"Uy! Lão Trương, nhanh!" Điện thoại vừa mới bấm, Triệu Ngọc vội vàng hô to, "Hoa Bắc thương hạ lầu năm, hít sâu phòng tập thể thao! Tranh thủ thời gian phái người tới,

Ta ở chỗ này phát hiện cướp ngân hàng người bị tình nghi, nhanh!"

"A! ?"

Trương Cảnh Phong nghe xong, cả người đều choáng váng, thẳng đến

Triệu Ngọc lại lặp lại một lần, thế mới biết can hệ trọng đại, tranh thủ thời gian hướng Miêu Anh thỉnh cầu chi viện đi!

Cạch cạch cạch!

Người ở bên trong nghe được Triệu Ngọc cầu viện, đã sáng tỏ hắn thân phận, vội vàng xao động phía dưới, phá cửa nện đến ác hơn! Triệu Ngọc liều mạng gắt gao đứng vững.

Kết quả, bọn hắn bên này nháo trò, đã đưa tới chú ý của những người khác, trước kia vị kia huấn luyện viên thể hình vậy mà lại dẫn một đại bang huấn luyện viên chạy về.

"Liền là hắn! Luyện cái gì thạch sùng công, còn đánh người!" Huấn luyện viên thể hình bóp lấy eo, kiên cường chĩa thẳng vào Triệu Ngọc quát.

"Lăn mẹ nó trứng!" Triệu Ngọc hét lớn một tiếng, "Cảnh sát phá án đâu! Cút xa một chút!"

"Ai! Tốt, tốt!" Huấn luyện viên thể hình cũng là ăn mềm sợ cứng rắn hạng người, nghe xong cảnh sát phá án, vậy mà cúi đầu lui trở về!

"A? Không đúng?" Bên cạnh có cái dạy yoga nữ huấn luyện viên, "Cảnh sát phá án dù sao cũng phải có cái giấy chứng nhận a? Còn có đồng phục cảnh sát a?"

"Đúng vậy a. . ." Huấn luyện viên thể hình một suy nghĩ là cái này lý, lại lần nữa đi về phía trước.

"Còng tay! Ngươi nhìn! Còng tay! Ta nhìn thấy!" Một cái khác huấn luyện viên thì chỉ vào Triệu Ngọc còng tay, "Khẳng định là cảnh sát, cảnh sát mặc thường phục đây là!"

"Nha. . ." Huấn luyện viên thể hình buồn bực lần nữa trở về. . .

Đông đông đông. . .

Người ở bên trong càng ngày càng nhanh, càng nện càng mạnh mẽ, Triệu Ngọc rõ ràng không chống nổi.

Nhưng vào lúc này, vị kia tuổi trẻ Trương lão bản, còn có giấu ba cùng hoàng mao bọn người đồng dạng nghe được động tĩnh, tất cả đều đi vào ngoài cửa quan sát.

"Ai? Đại ca. . . Ngươi đây là. . ." Hoàng mao sửng sốt.

"A! ?" Trương lão bản thấy thế lại là sắc mặt đại biến, vội vàng xông về phía trước, lăng không một cước liền đá hướng về phía Triệu Ngọc.

Triệu Ngọc vạn không nghĩ tới, cái này Trương lão bản nhìn qua gầy héo úa, mà lại là áo sơ mi trắng đeo caravat, thân thủ vậy mà như thế hung ác nhanh nhẹn.

Bất đắc dĩ phía dưới, Triệu Ngọc đành phải cúi đầu né tránh.

Bởi vì đã mất đi lực lượng, màu trắng cửa chống trộm ứng thanh mà ra, từ bên trong thình lình lao ra 3 tên tráng hán, cộng thêm một người mặc một thân âu phục đen trung niên nữ tử.

Nữ nhân này đến có gần 50 dáng vẻ, giữ lại một đầu già dặn tóc ngắn, mặc dù hơi có vẻ bối rối, nhưng trong mắt lại là lộ hung quang, một mảnh sát khí!

"Đại tỷ!" Trương lão bản thấy một lần nữ nhân này, lập tức trở nên cung kính dị thường.

Triệu Ngọc thấy rõ, xem ra, nữ nhân này, mới là phòng tập thể thao phía

sau màn!

"Ta, chúng ta đều là đàm mua bán tới, này làm sao huyên náo đây là?" Tang ba bỗng nhiên gãi đầu đứng ở ở giữa, thế mà còn tại lấy chuyện giao dịch.

"Đem đồ vật mang đi, ai cản đánh ai!"

Được xưng đại tỷ nữ nhân hung hăng hạ một đạo mệnh lệnh, những người khác thì lập tức hổ đói vồ mồi hướng lấy Triệu Ngọc đánh tới.

"Cảnh sát! Tất cả chớ động!" Triệu Ngọc mắt nhìn thấy địch nhân vọt tới, lập tức làm một cái móc súng động tác.

"A?" Ba tên đại hán dọa run một cái, có một cái thậm chí muốn chạy.

"Đừng sợ, đừng sợ!" Vẫn là kia nữ khôn khéo, nàng đã sớm nhìn ra Triệu Ngọc không có mang thương, vội vàng quát, "Không đem hắn giải quyết, đồ vật liền không có cách nào lấy đi! Mấy anh em, liều mạng đi!"

Nghe nói như thế, ba tên đại hán lúc này mới không do dự nữa, lại lần nữa hướng phía Triệu Ngọc phóng đi.

Trương lão bản thấy thế, thì giơ tay xông những cái kia quần chúng vây xem nhóm hô: "Các ngươi tất cả đều tản ra, không có các ngươi chuyện gì! Đều bận bịu đi thôi!"

"Thế nhưng là. . ." Vừa rồi mơ hồ vị kia huấn luyện viên thể hình nói, " Trương quản lý, người này hắn là cảnh sát a! Chúng ta nếu không trước báo cảnh a?"

"Chu Dương!" Triệu Ngọc thì một mặt ứng phó những đại hán kia, một mặt xông Chu Dương bọn người hô, "Đem bọn hắn tất cả đều bắt được! Những người này đều là cảnh sát tập nã trọng phạm! Ngàn vạn không

thể để cho bọn hắn chạy!"

"A! ?" Hoàng mao đám người nhất thời kinh ngạc, bất quá, cái này mấy ca cũng thật là nghĩa khí, nghe được Triệu Ngọc kêu gọi, lập tức xông lên, muốn giúp Triệu Ngọc giải vây.

"Uy uy uy, đầu trọc, khỉ ốm, Chu Dương!" Giấu ba còn ngốc hết chỗ chê đứng ở nơi đó, ngăn lại hoàng mao bọn người khuyên giải, "Trong này. . . Có hiểu lầm a? Phòng tập thể thao mà thôi, làm sao còn có tội phạm đâu? Còn có, ai là cảnh sát a?"

"Lăn đi! Nếu không ngay cả ngươi cùng một chỗ đánh!" Chu Dương xông lại, muốn đẩy ra giấu ba.

Ai ngờ, vị kia đưa tay mạnh mẽ Trương lão bản hừ lạnh một tiếng, bỗng nhiên bước nhanh về phía trước, vậy mà tại trong điện quang hỏa thạch bay ra số chân, đem hoàng mao bọn người, tính cả giấu ba cùng một chỗ, tất cả đều đạp bay ra ngoài. . .

Chương 280: Chương 280: Cái này huấn luyện viên thật tuyệt a!

Chương 280: Cái này huấn luyện viên thật tuyệt a!

Ba tên đại hán cái cá nhân cao mã đại, thân thể cường tráng, bọn hắn thấy mình phạm pháp hoạt động đã bại lộ, tự nhiên là đối Triệu Ngọc xuống tay độc ác, đều nghĩ đến nhanh lên một chút đem Triệu Ngọc giải quyết, sau đó tranh thủ thời gian mang theo tang vật chạy trốn. trạm điểm.

Nhưng mà, Triệu Ngọc thế nhưng là cái đánh nhau trong tay hành gia, mặc dù lấy một địch ba, lại là gặp nguy không loạn, cùng ba người loạn chiến tại một chỗ, lại là không chút nào rụt rè.

Bởi vì cái gọi là song quyền nan địch tứ thủ, vừa đối mặt phía dưới, Triệu Ngọc thế thì không ít quyền cước. Nhưng mà, Triệu Ngọc đặc điểm liền là ra tay tàn nhẫn, mỗi một chiêu đều hướng phía đối phương chỗ yếu đánh tới, chẳng những đem một gã đại hán mũi đánh lệch ra, càng là cực kỳ tàn ác đá trúng một người khác dưới háng yếu hại, đau đến người kia nghẹn ngào âm thanh!

Mắt nhìn thấy đồng bạn thụ trọng thương, còn lại một gã đại hán trực tiếp hướng Triệu Ngọc bổ nhào tới, muốn đem Triệu Ngọc chặn ngang ôm lấy.

Triệu Ngọc tay mắt lanh lẹ quờ lấy cổ áo của hắn, một cái xinh đẹp xoay người về sau, liền lợi dụng quán tính đem hắn vứt ra ngoài. Nơi xa đang

có một tổ nằm đẩy tạ, nên đại hán bị Triệu Ngọc ném ra ngoài về sau, nặng nề mà đâm vào tạ phía trên! Tạ huyên thuyên lăn xuống trên mặt đất, nên đại hán thì bị đụng phải một cái đầu phá máu chảy!

A! ?

Cái kia mới vừa rồi còn mắt lộ ra hung quang nữ lão đại, thấy một lần Triệu Ngọc sinh mãnh như vậy, lập tức rối loạn tấc lòng, liên tục triệt thoái phía sau, muốn chạy trốn.

Triệu Ngọc gặp mũi đánh lệch ra vị kia lại vọt lên, vung mạnh ra quyền đầu liền muốn đem nó buồn bực ngược lại!

Ai ngờ, liền ngay trong chớp mắt này, theo một cỗ kình phong đảo qua, Triệu Ngọc chợt cảm thấy không ổn, vội vàng dùng hai tay ngăn trở mặt.

Kết quả, một cỗ uy lực cực lớn toàn phong thối, vừa vặn bổ vào trên cánh tay của hắn.

Triệu Ngọc xoát từ bóng loáng trên sàn nhà hướng về sau bình di mấy mét, ngẩng đầu lại nhìn lúc, nhưng gặp sử xuất toàn phong cước chính là vị kia nhìn qua có chút gầy yếu Trương lão bản!

Cao thủ!

Triệu Ngọc cảm thụ được trên cánh tay đau rát đau nhức, trong lòng không khỏi khẽ run lên. Không nghĩ tới, cái này trắng nõn tiểu sinh, thế mà còn là cái người luyện võ!

"Đại tỷ!" Trương lão bản bày một cái tiến công tư thế, đồng thời đối sau lưng nữ nhân nói, "Các ngươi tranh thủ thời gian mang theo đồ vật đi, nơi này từ ta đoạn hậu!"

"Tốt!" Nữ nhân kia đang có ý này, tranh thủ thời gian xông mấy tên đại

hán quát, "Nhanh, cầm đồ vật, đi!"

Lúc này, sớm nhất cái kia bị Triệu Ngọc đạp mộng đại hán đã vừa tỉnh lại, tính cả cái khác ba tên đại hán cùng một chỗ, một lần nữa nâng lên chỉnh lý rương, muốn mang theo đồ vật chạy trốn!

Triệu Ngọc khẩn trương, muốn qua ngăn cản, nhưng Trương lão bản lại phát ra Lý Tiểu Long quái khiếu, oa nha một tiếng liền vọt lên.

Gia hỏa này thân thủ đã nhanh nhẹn lại hung ác, thân thể lăng không đánh cái xoáy về sau, chân phải thẳng đến Triệu Ngọc mặt đá tới. Triệu Ngọc biết sự lợi hại của hắn, vội vàng về sau mãnh lui, lúc này mới khó khăn lắm tránh thoát!

Kết quả, thừa dịp cái này lỗ hổng, nữ nhân kia ra lệnh một tiếng, mang theo các vị đại hán mang theo cái rương liền chạy!

"Dừng lại! Hướng chỗ nào chạy! ?"

Thời khắc mấu chốt, tiểu hoàng mao Chu Dương, cùng khỉ ốm, đầu trọc bọn người lại đứng lên, bọn hắn ngăn trở nữ nhân cùng đại hán đường đi.

Mấy tên đại hán đánh Triệu Ngọc sợ hãi đầu, nhưng nhìn đến cái này mấy anh em yếu đuối giống về sau, lại là không do dự nữa, vội vàng buông xuống đồ vật, cùng bọn hắn đánh lẫn nhau.

Lần này, trong phòng thể hình thế nhưng là lộn xộn. Triệu Ngọc Hòa Trương lão bản quyết đấu đỉnh cao, tiểu hoàng mao bọn người lại cùng bọn đại hán một đoàn hỗn chiến, thẳng thấy những cái kia huấn luyện viên thể hình còn có kiện thân đám người trợn mắt hốc mồm, không biết vì sao.

Trương lão bản tựa như luyện qua khinh công, thân pháp cực kỳ linh

mẫn, trên nhảy dưới tránh, như cái cú sốc chuột! Triệu Ngọc cùng hắn đấu mấy cái hiệp cũng không có dính vào tiện nghi, ngược lại bị Trương lão bản đá trúng mấy chân.

Lại nhìn tiểu hoàng mao bên kia, cái này mấy anh em mặc dù có được một bầu nhiệt huyết, nhưng bất đắc dĩ thân thể đơn bạc, chiến đấu vừa mới bắt đầu, bọn hắn liền bị bọn đại hán đánh một cái mặt mũi bầm dập, khắp nơi bò loạn!

"Được rồi, đừng chậm trễ thời gian!" Cái kia cầm đầu nữ nhân gặp chướng ngại đã giải trừ, vội vàng xông bọn đại hán liên tục khoát tay, ra hiệu bọn hắn không muốn dây dưa, tranh thủ thời gian đi mau.

Oa nha nha!

Triệu Ngọc mắt nhìn thấy các đồng bạn bị đánh, lửa giận trong lòng cuồng đốt, lại lần nữa hướng phía bọn đại hán phóng đi. Nhưng mà, Trương lão bản từng bước ép sát, lại lần nữa bay lên một cước đá trúng Triệu Ngọc phía sau lưng.

Ngay sau đó, hắn trên không trung đánh một cái xinh đẹp quay người, đúng là một cái quét đường chân đá ra, đem Triệu Ngọc quét ngã trên mặt đất.

Triệu Ngọc ngửa mặt quẳng xuống đất, trong lòng càng là lửa giận càng sâu, khi đó khắc, hắn vốn có thể sử dụng cái áo tàng hình đến xảo thủ địch nhân.

Nhưng mà, thiên tính hiếu chiến Triệu Ngọc không muốn sử dụng bàng môn tả đạo, muốn quang minh chính đại chuyển về một ván tới. Thế là, hắn từ dưới đất bò dậy về sau, lại lần nữa hướng Trương lão bản vọt mạnh quá khứ.

Lần này, Triệu Ngọc xoay người cúi đầu, sử hết khí lực, tựa như man

ngưu hướng về phía trước vọt mạnh.

Trương lão bản cười lạnh, thân hình đột ngột chuyển ở giữa, sớm đã thoải mái mà vòng qua Triệu Ngọc thân thể, đồng thời xoát một cước, vừa hung ác đá trúng Triệu Ngọc phía sau lưng!

Nhưng mà, đá trúng về sau, Trương lão bản vẫn không khỏi đến giật nảy cả mình, không nghĩ tới, Triệu Ngọc cũng không cùng hắn dây dưa ý tứ, đúng là vọt thẳng lấy cái kia trong miệng hắn "Đại tỷ" xông tới!

Giờ phút này, cầm đầu nữ nhân chính chỉ huy bọn đại hán mang theo cái rương chạy trốn, cũng không nhìn thấy Triệu Ngọc hướng mình đuổi theo.

Trương lão bản thầm kêu không tốt, vội vàng phấn khởi tiến lên, đợi khoảng cách kéo tới gần, hắn có một cái sắc bén toàn phong cước đánh tới, muốn ngăn cản Triệu Ngọc đối với nữ nhân đánh lén.

Lần này, đến phiên Triệu Ngọc cười lạnh, hắn chờ chính là thời cơ này. Kỳ thật, hắn thẳng hướng nữ nhân là giả, thầm nghĩ lại là phải trả kích một chút vị này Trương lão bản!

Bởi vì Trương lão bản chính là vội vàng ra chân, Triệu Ngọc quay người ở giữa, vậy mà xoát bắt lấy hắn mắt cá chân!

A! ?

Trương lão bản giật nảy cả mình, thân thể đã mất đi trọng tâm rơi xuống trên mặt đất. Triệu Ngọc thì gắt gao bắt hắn lại mắt cá chân, giống bắt lấy cá sấu cái đuôi, đem hắn vừa đi vừa về khẽ động.

Trương lão bản quả nhiên sau lưng bất phàm, cho dù thế yếu như thế, hắn lại vẫn có thể bay ra cái chân còn lại, đi đá Triệu Ngọc bả vai cùng cánh tay.

Nhưng mà, đến loại thời điểm này, Triệu Ngọc hoàn toàn không để ý cái khác, mặc dù cánh tay bị hắn đá trúng, lại như cũ gắt gao nắm chặt không buông tay.

Hừ!

Ta bảo ngươi đá!

Bảo ngươi toàn phong cước!

Triệu Ngọc oa nha nha kêu, vậy mà mang theo Trương lão bản trên mặt đất điên chạy, ở giữa, hắn cố ý đem Trương lão bản thân thể hướng những cái kia máy tập thể hình đụng lên đi!

Đôm đốp một trận đi loạn về sau, Trương lão bản rất nhanh bị đâm đến thất điên bát đảo, thậm chí khóe miệng thổ huyết đều, không còn có năng lực phản kích. Triệu Ngọc thì chờ đúng thời cơ, hai tay hung hăng phát lực, giống ném đĩa sắt như thế đem hắn hướng phía cổng một bên to lớn bình hoa vung đi!

A!

Theo Trương lão bản một tiếng kêu sợ hãi, thân thể của hắn trùng điệp đâm vào bình hoa phía trên! Bình hoa rầm rầm bị đụng cái vỡ nát, mà Trương lão bản thì sớm đã cả người là máu ngất đi. . .

Hừ!

Triệu Ngọc vỗ vỗ tay, trong lòng mắng, con bà nó là con gấu, lần này, ta nhìn ngươi còn nhảy tưng nhảy loạn không?

A! ?

Đợi giải quyết Trương lão bản về sau, Triệu Ngọc đã vọt tới nữ nhân kia trước mặt. Giờ này khắc này, nữ nhân mặt đã biến thành khó coi cà tử sắc, trong mắt hung ác sớm đã không còn sót lại chút gì!

"Nhanh. . . Mau tới cứu ta!"

Theo nữ nhân một tiếng la lên, chạy ở trước mặt bốn tên đại hán tranh thủ thời gian buông xuống cái rương, gấp trở về viện trợ.

A a a a. . .

Triệu Ngọc xông nữ nhân kia cười ha ha, sau đó cái ót hướng xuống, đúng là một chút chui được hai đùi nữ nhân ở giữa.

A! ?

Nữ nhân dọa đến đất bằng nhảy lên, Triệu Ngọc thì một tay níu lại cánh tay của nàng, một tay chộp lấy bắp đùi của nàng, cổ đi lên một đỉnh, liền đem nàng cho nằm ngang khiêng.

A a a a. . .

Nữ nhân nghẹn ngào kêu to, Triệu Ngọc thì hai tay dùng sức đưa tới, đưa nàng bình lấy ném ra ngoài. Kết quả, bốn vị đại hán vừa vặn chạy đến, nữ nhân nặng nề thân thể, vừa vặn đụng vào trên người bọn họ, nhất thời giống bowling đụng một cái đông lệch ra tây ngược lại!

Triệu Ngọc thì lập tức xông lên, giơ lên nồi đất lớn như vậy nắm đấm, hướng bọn đại hán trên mặt chào hỏi. Theo ba ba đánh mặt âm thanh, chỉ đem bọn hắn đánh cho máu me đầy mặt, ngay cả kêu rên khí lực cũng không có, quả thực cực kỳ tàn ác đều!

Ngay tại Triệu Ngọc hung ác xuất thủ thời điểm, có một vị d tráo chén kiện thân mỹ nữ, lại là thấy hoa si! Ánh mắt của nàng thẳng tắp nhìn

xem Triệu Ngọc, miệng bên trong nói lầm bầm:

"Wow! Vị này huấn luyện viên thật sự là đẹp trai ngây người! Thật là cường tráng a!" Nói, nàng tranh thủ thời gian dùng sức xô đẩy trước đó vị kia cùng Triệu Ngọc phát sinh qua tranh chấp huấn luyện viên thể hình, thẹn thùng hô, "Dạy. . . Huấn luyện viên, ta. . . Ta cũng nghĩ học thạch sùng công, được hay không?"

Chương 281: Chương 281: Đến cùng ném đi cái gì?

Chương 281: Đến cùng ném đi cái gì?

Ngọc Hoa đường Tần Sơn ngân hàng, buổi chiều 4 giờ.

Ngân hàng tủ sắt trong kho, từ hít sâu phòng tập thể thao bị Triệu Ngọc bắt được nữ nhân kia, bị cảnh sát đưa đến nơi đây, bắt đầu kiểm kê bọn hắn hắc trang vật phẩm.

Cái ngoại hiệu này "Đại tỷ" phạm tội đầu mục, tên là Lý Manh Kỳ, năm nay 52 tuổi, chính là trên giang hồ một cái phi thường nổi danh nhân vật.

Mặc dù nàng danh nghĩa không có sản nghiệp, lại thao túng rất nhiều thực nghiệp công ty, bao quát nhà kia hít sâu câu lạc bộ, cũng tất cả đều là nàng tại phía sau màn thao túng, Trương lão bản bất quá là thủ hạ của nàng mà thôi.

Triệu Ngọc không có bắt lầm người, cái này Lý Manh Kỳ chân thực thân phận, chính là Tần Sơn cảnh nội một nhà quy mô lớn nhất hắc trang đầu mục. Theo chính nàng bàn giao, Tần Sơn ngân hàng bị nạy ra ba cái kia trong tủ bảo hiểm tài vật, tất cả đều là bọn hắn từ người bán trong tay thu mua tới tang vật.

Nàng, bọn hắn cái này thu mua tang vật tập đoàn, tại các nơi thu mua tang vật về sau, sẽ tiến hành phân loại , bình thường mấy ngàn khối tiền trở xuống đồ vật, bọn hắn căn bản không để vào mắt, trực tiếp giao cho

một chút cấp bậc thấp hắc trang xử lý.

Mà thứ đáng giá, bọn hắn thì sẽ tiến hành chuyên nghiệp ước định, giống một chút giá trị mấy vạn khối tiền, mười mấy vạn đồng tiền đồ vật, bọn hắn liền sẽ đem nó giấu ở hít sâu phòng tập thể thao bí mật trong kho hàng!

Bởi vì cái gọi là dưới đĩa đèn thì tối, càng là địa phương náo nhiệt, càng không ai chú ý tới bọn hắn phi pháp hoạt động. Hoa Bắc thương hạ mỗi ngày ra ra vào vào nhiều người như vậy, ai cũng sẽ không lưu ý đến phòng tập thể thao những cái kia chỉnh lý rương.

Bất quá, đối với một chút giá trị cao tới mấy chục vạn, thậm chí hơn trăm vạn tinh quý vật phẩm, bọn hắn cũng không dám lại chứa đựng tại trong phòng thể hình.

Những vật này bởi vì giá cả tương đối cao, cũng không phải là lý chính Mộng Kỳ một người có thể giải quyết, chính là dùng nàng từ rất nhiều giang hồ đại lão nơi đó đầu tư bỏ vốn tới tiền mua, quay đầu đã kiếm được lợi nhuận, lại cho bọn hắn chia hoa hồng, đã tạo thành một loại dưới mặt đất dây chuyền sản nghiệp.

Nếu như đem những này đồ vật đặt ở phòng tập thể thao, các đại lão tự nhiên không thể thả tâm. Cho nên, giảo hoạt dị thường Lý Manh Kỳ rất sớm đã để mắt tới ngân hàng két sắt.

Nàng cảm thấy, ngân hàng két sắt mới là một cái cực kỳ địa phương an toàn, cho nên liền đem những cái kia cực kì đắt đỏ tài vật chuyển giấu ở trong tủ bảo hiểm!

Cái nào nghĩ đến, trên đời này vậy mà lại có như thế tội phạm, vậy mà dám can đảm cướp bóc ngân hàng, hơn nữa còn hết lần này tới lần khác cướp bóc bọn hắn ngăn tủ!

Biết được tin tức về sau, Lý Manh Kỳ giống như sấm sét giữa trời quang. Trong tủ chén những cái kia giá trị liên thành tang vật, chính là bọn hắn toàn bộ hắc trang mệnh mạch chỗ.

Nếu như không cầm về được, Lý Manh Kỳ chẳng những địa vị khó giữ được, hơn nữa còn có họa sát thân! Những cái kia đầu tiền giang hồ các đại lão, há có thể thả nàng?

Nhưng mà, những vật kia đều là thực sự tang vật, nếu như nàng dám tùy tiện đến đây nhận lấy, tất nhiên sẽ bị cảnh sát hoài nghi. Giá thu mua giá trị mấy ngàn vạn tang vật, một khi thẩm phán, liền có khả năng cũng không đi ra được nữa! Lý Manh Kỳ tự nhiên không dám đi bốc lên cái kia hiểm.

Rơi vào đường cùng, nàng đành phải tranh thủ thời gian bán thành tiền mình khống chế hạ sản nghiệp, muốn thừa dịp giang hồ các đại lão còn chưa biết, tranh thủ thời gian đổi lấy một bút tài chính đi đường!

Kết quả, ngay tại như thế một cái trong lúc mấu chốt, bị Triệu Ngọc từ phòng tập thể thao ngẫu nhiên đụng phải, đồng thời nhất cử có thể bắt được, tới người tang cũng lấy được!

Kỳ thật, trừ bỏ có thể vì ngân hàng đại kiếp án mang đến manh mối bên ngoài, Triệu Ngọc lần này công lao có thể thực không! Có thể đem giấu ở Tần Sơn nhiều năm như vậy dưới mặt đất hắc trang phá huỷ, tuyệt đối là một cái công lớn!

Thông qua cái này hắc trang, có thể liên lụy ra rất nhiều phi pháp hoạt động. Nếu như có thể đem những này phạm pháp các phần tử toàn bộ thanh trừ, chính là giữ gìn trị an xã hội một kiện đại hảo sự!

Chính là bởi vì dạng này, cho nên Triệu Ngọc mới sắt vô cùng, tại kho bảo hiểm bên trong chỉ huy cái này, chỉ huy cái kia, còn vỗ Lý Manh Kỳ bả vai, cùng với nàng tâm sự:

"Đại tỷ của ta lớn a! Nhanh, đem các ngươi tang vật thẩm tra đối chiếu một chút, nhìn xem đến cùng thiếu chút cái gì a?" Triệu Ngọc lời nói thấm thía, "Ta biết, ngươi nuốt không trôi khẩu khí này! Ngươi đây! Là đã xong! Nhưng là, ngươi nếu là muốn báo thù, ta cũng có thể giúp ngươi!

"Ngươi nha, suy nghĩ thật kỹ, ngươi đến cùng chọc người nào, bọn hắn nhất định phải dạng này chỉnh ngươi? Ngươi nếu có thể đem người này tìm ra, ta liền có thể thay ngươi bắt hắn lại nhóm, báo thù cho ngươi!"

Lý Manh Kỳ đã biến thành tù nhân, chán ngán thất vọng, không gượng dậy nổi, nhưng mà, nghe được Triệu Ngọc về sau, vẫn là lắc đầu:

"Không có khả năng a? Đạo nhi bên trên người không ai có thể nuốt trôi việc buôn bán của ta! Chúng ta luôn luôn giảng cứu tín dự, không có đắc tội qua ai vậy?" Lý Manh Kỳ nhíu chặt lông mày, suy nghĩ nói, " nhất là. . . Dùng cướp ngân hàng loại phương pháp này! Ta nghĩ không ra, còn có người nào thực lực như vậy!"

"Đó chính là nội ứng thôi!" Triệu Ngọc ân cần hướng dẫn, "Ngoại trừ nội ứng, ai còn biết các ngươi tại ngân hàng có két sắt? Ngươi đắc tội người nào đây là?"

"Không. . . Không có khả năng a?" Lý Manh Kỳ sắc mặt dị thường khó coi, nàng khổ khổ suy tư, "Biết két sắt người, tất cả đều tại phòng tập thể thao, không tất cả đều bị các ngươi cho bắt được sao? Muốn hại ta, vì cái gì không rất sớm đi đường?"

"Ồ?" Lần này, Triệu Ngọc cũng là cảm thấy ngoài ý muốn. Hắn vốn cho rằng, bắt được hắc trang, liền có thể thăm dò được ngân hàng đại kiếp án tin tức, nhưng bây giờ xem ra, tựa hồ tình tiết vụ án vẫn không có rõ ràng như vậy.

"Kia tốt!" Triệu Ngọc dùng ngón tay chỉ trên bàn rất nhiều tài vật , đạo, "Tranh thủ thời gian đối chiếu một cái đi! Nhìn xem đến cùng ít không ít đồ vật? Ta như vậy cùng ngươi đi! Nếu như ngươi có thể hảo hảo phối hợp cảnh sát, một khi đối với chúng ta phá án và bắt giam ngân hàng cướp bóc án có trợ giúp, đối ngươi vẫn là có nhiều chỗ tốt, cái này hiểu không?"

"Hiểu! Ta hiểu!" Lý Manh Kỳ gật đầu nói, "Ngài yên tâm, ta nhất định phối hợp, nhất định phối hợp! Cảnh sát, ta nguyện ý làm người làm chứng, tất cả tham dự thủ tiêu tang vật mua bán người, trong lòng ta tất cả đều nắm chắc, chỉ cần có thể giảm bớt tội danh của ta, ta cái gì đều nguyện làm!"

"Tốt!" Triệu Ngọc mặc dù gật đầu, nhưng trong lòng lại đối nàng phi thường trơ trẽn.

Người giang hồ đều giữ chữ tín , ấn lý, có thể bốc lên như thế đại nhất cái hắc trang sinh ý, nữ nhân này tất nhiên có nguyên tắc của nàng mới đúng. Nhưng mà, đương nguyên tắc cùng mình lợi ích làm sự so sánh thời điểm, nàng lại không chút do dự từ bỏ cái trước!

Chính là bởi vì dạng này, Triệu Ngọc mới rốt cục lại minh bạch một cái đạo lý, Lý Manh Kỳ chung quy vẫn là một cái làm phi pháp hoạt động người làm ăn, tuyệt đối không nên cùng dạng này người, đi nói cái gì nguyên tắc, nói chuyện gì nghĩa khí!

Trong tủ bảo hiểm giấu kín nước cờ ngàn vạn tang vật, Lý Manh Kỳ tự nhiên có đối sổ sách danh sách. Danh sách liền giấu ở trên người nàng, giờ phút này mang lấy ra, chỉ cần cùng đồ trên bàn so sánh một phen, hẳn là rất nhanh liền có thể biết, đám bắt cóc đến cùng cướp đi cái gì?

Triệu Ngọc có thể rõ ràng xem đến, Lý Manh Kỳ danh sách làm được cực kì cẩn thận, chẳng những liệt ra tài vật danh xưng, định giá, thậm chí ngay cả nơi phát ra xuất xứ, cùng xuất thủ đối tượng đều biểu thị ra.

Khác không, bằng vào phần này danh sách, liền chí ít có thể lấy ra hơn trăm mốt phạm pháp phần tử tới.

Bất quá, từ những chi tiết này bên trên cũng có thể nhìn ra, như thế một cái cẩn thận khắc nghiệt dưới mặt đất hắc trang, tuyệt không phải trong vòng một ngày tạo dựng lên, hắc trang chế độ thậm chí có thể so với một chút chính quy xí nghiệp, thật là khiến người nhìn mà than thở.

"Triệu Ngọc! Ngươi qua đây một chút!"

Ngay tại Triệu Ngọc chờ đợi Lý Manh Kỳ thẩm tra đối chiếu vật phẩm thời điểm, Miêu Anh tổ trưởng bỗng nhiên xuất hiện tại Triệu Ngọc trước mắt, đồng thời hướng hắn khoát tay áo, ra hiệu hắn ra ngoài lời nói.

Đi vào kho bảo hiểm bên ngoài không người nơi hẻo lánh, Miêu Anh xông Triệu Ngọc mỉm cười: "Thế nào, Triệu Ngọc, ngươi thần tiên các bằng hữu lại tiên linh rồi?"

"Không phải!" Triệu Ngọc sớm đã có chuẩn bị, lập tức trở về nói, " lần này là giang hồ các bằng hữu hỗ trợ mà thôi! Ta sớm mò tới tin tức, cho nên mới độc xông long đàm, dựng lên như thế đại nhất cái đại công lao! Miêu tổ trưởng, thế nào, đủ cho ngươi đề khí a?"

Triệu Ngọc ý tứ, là những cái kia cục thành phố tổ điều tra vừa tới khiêu khích, hắn liền đơn đấu một cái dưới đất hắc trang, tự nhiên là cho Dung Dương phân cục lộ mặt, tranh quang!

"Ha ha. . ." Miêu Anh cười, vậy mà ngoài ý liệu nắm ở Triệu Ngọc bả vai , đạo, "Ngươi yên tâm, con người của ta làm việc công bằng, ngươi coi như lại lưu manh lại khốn nạn, nhưng là lập được công cực khổ, tỷ tỷ ngươi ta cũng là tuyệt đối sẽ không bạc đãi ngươi!"

"Hắc. . . Hắc hắc. . ." Nghe Miêu Anh trên người một cỗ nhẹ nhàng khoan khoái chi khí, Triệu Ngọc không khỏi có chút say, "Miêu tổ trưởng, ngươi bây giờ có phải hay không đối ta đùa nghịch lưu manh a ngươi?"

"Đừng hẹp hòi!" Miêu Anh bỗng nhiên cánh tay phát lực, đem Triệu Ngọc nắm vào trước mặt mình, "Triệu Ngọc, chờ một lúc, ngươi hỏi lại hỏi cái kia nữ, bọn họ có phải hay không còn có khác ngăn tủ cũng cất giấu tang vật? Muốn vạn nhất, bọn hắn còn lưu lại một tay đâu? Còn có, nhất định phải hảo hảo thẩm thẩm nàng, xem bọn hắn có biết hay không, cái kia có giấu thi thể ngăn tủ là chuyện gì xảy ra?"

"Không có vấn đề, " cảm thụ được trong mũi hương khí, Triệu Ngọc sắc mị mị cười nói, "Yên tâm đi, Miêu tổ trưởng! Có ta Triệu Ngọc tại, tuyệt đối sẽ không để kia cái gì cái gì tổ điều tra, cưỡi tại chúng ta trên cổ đi ị!"

"Hừ!" Miêu Anh lúc này mới buông ra Triệu Ngọc, cười nhẹ, "Ta đây là lần đầu nghe ngươi lời nói, đến thư thái như vậy!"

"Hắc hắc hắc. . ."

Triệu Ngọc cười đến càng phát ra hèn mọn, hắn vốn định lại cùng mỹ nữ tổ trưởng trêu chọc vài câu, có thể bảo vệ hiểm trong kho có vị thám viên lại gấp vội vàng chạy tới báo cáo:

"Triệu. . . Triệu cảnh sát, kia nữ đối chiếu xong! Còn. . . Thật đúng là thiếu một dạng đồ vật! Có một bản sưu tập tem sách —— không thấy!"

Chương 282: Chương 282: Biến mất sưu tập tem sách

Chương 282: Biến mất sưu tập tem sách

"Cảnh sát nha!" Khuôn mặt tiều tụy Lý Manh Kỳ chán nản nói, "Ta đều như vậy, làm sao lại nói đùa các ngươi đâu? Coi như xin không thành người làm chứng, ta cũng không lý tới từ nói lung tung! Ta đối chiếu ba lần, bên trong đáng giá nhất Thanh triều tự thiếp còn có một chuỗi dân quốc thời kỳ dây chuyền trân châu tất cả đều không có ném, chỉ là thiếu một bản sưu tập tem sách mà thôi!"

Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh liếc nhau một cái, đạt được dạng này đáp án, tự nhiên để bọn hắn đại xuất sở liệu.

"Sưu tập tem sách?" Triệu Ngọc đối sưu tập tem thế nhưng là nửa điểm không hiểu, vội vàng nói cho sau lưng thám viên, để bọn hắn mau đem Lương Hoan tìm đến.

"Là sưu tập tem sách, không sai!" Lý Manh Kỳ chỉ mình danh sách nói, "Ta tự tay mua tới, tuyệt đối không có sai! Cảnh sát, ta thừa nhận, trong này đại bộ phận đều là tang vật, nhưng duy chỉ bản này sưu tập tem sách không giống! Đây là ta thông qua hợp pháp thủ đoạn mua sắm tới!"

"Hừ!" Triệu Ngọc xách đem ghế ngồi tại Lý Manh Kỳ trước mặt, "Hắc trong trang có cái gì là hợp pháp? Mặc kệ ngược lại qua mấy đạo tay, tang vật vĩnh viễn là tang vật! Ngươi làm nhiều năm như vậy, sẽ không không hiểu đạo lý này a?"

"Ngươi?" Lý Manh Kỳ nghiêm túc nhìn thoáng qua, trong mắt của nàng, cảnh sát căn bản sẽ không biết nhiều như vậy hắc trang ngành nghề bí mật.

"Mau nói đi!" Miêu Anh nói, "Ngươi có thể sớm một chút nói cho chúng ta biết tình hình thực tế, chúng ta liền có thể sớm một chút đem giặc cướp bắt được! Bắt được giặc cướp, tuyệt đối đối ngươi có chỗ tốt!"

Miêu Anh cùng Triệu Ngọc cơ bản giống nhau, Lý Manh Kỳ rất cảm giác ngạc nhiên. Nàng ổn ổn tâm thần, lúc này mới đem bộ kia sưu tập tem sách chân tướng nói cái rõ ràng.

Nguyên lai, quyển kia sưu tập tem sách đến từ một cái nghiệp dư người thu thập chi thủ. Người thu thập đem dốc lòng cất giữ tới trân quý tem bỏ vào sưu tập tem sách bên trong, mỗi một cái tố phong túi đều theo chiếu mỗi một trương tem lớn nhỏ kích thước chuyên môn chế ra, phi thường tinh tế.

Nhưng mà, gia môn bất hạnh chính là, người thu thập sau khi qua đời, người thu thập nhi tử nhiễm phải đánh bạc thói quen, vì hoàn lại kếch xù tiền nợ đánh bạc, lại đem bản này sưu tập tem sách lấy ra chống đỡ sạch nợ.

Đòi nợ một phương không chắc bản này sưu tập tem sách giá trị, lúc này mới đem Lý Manh Kỳ đoàn đội hô quá khứ.

Lý Manh Kỳ nói, căn cứ chuyên gia định giá, lúc ấy quyển kia sưu tập tem sách giá thị trường tại vạn tả hữu. Nhưng là, bên trong có mấy bộ tem đặc biệt có tăng gia trị tiềm lực, nếu như trữ hàng một chút, tương lai tất nhiên có thể gấp bội.

Bởi vậy, Lý Manh Kỳ nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, cuối cùng lấy vạn giá cả đem nên sưu tập tem sách thu mua trong túi, sau đó cũng một

mực cất giữ trong Tần Sơn ngân hàng trong tủ bảo hiểm.

Bây giờ năm qua đi, bản này sưu tập tem sách hoàn toàn chính xác đã tăng mấy lần, hiện tại nói thế nào cũng có thể giá trị cái ba bốn trăm vạn dáng vẻ!

Ba bốn trăm vạn! ?

Triệu Ngọc lại lần nữa nhìn thoáng qua Miêu Anh, Miêu Anh cũng là lông mày giơ lên lão cao. Mặc dù ba bốn trăm vạn đã không ít, nhưng là theo bọn hắn nghĩ, vì cái này khu khu ba bốn trăm vạn, thật sự là không đáng cướp ngân hàng!

Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

Năm tên cướp ngân hàng, bốc lên nguy hiểm tính mạng, liền cướp đi một bản sưu tập tem sách? Là Lý Manh Kỳ sai lầm, vẫn là có cái gì nguyên nhân khác?

"Ngươi. . ." Miêu Anh nghĩ nghĩ, hỏi Lý Manh Kỳ nói, " ngươi còn có quyển kia sưu tập tem sách, hoặc là bên trong tem hình ảnh sao?"

"Có! Cái này khẳng định đến có!" Lý Manh Kỳ nói, "Ta biết ở đâu! Nhưng là, cảnh sát đồng chí, ta vẫn là hi vọng có thể làm người làm chứng, ta nguyện ý phối hợp cảnh sát hành động, tìm tới tội phạm!"

"Cái này không có vấn đề!" Miêu Anh miệng đầy đáp ứng, "Mau nói đi! Việc này không nên chậm trễ, từ giờ trở đi, biểu hiện của ngươi đã bị chúng ta ghi lại trong danh sách, đến thẩm phán thời điểm, đều sẽ giúp ngươi kiếm điểm!"

"Vâng vâng vâng!" Lý Manh Kỳ liên tục cảm tạ, sau đó liền không chút nào mịt mờ đem ẩn tàng hình ảnh kỹ càng vị trí nói ra.

Sau đó, Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh lại ngay tại chỗ thẩm vấn một chút Lý Manh Kỳ, hỏi bọn hắn còn có hay không khác cất giữ tang vật két sắt, cùng có biết hay không trong tủ bảo hiểm có giấu thi thể sự tình.

Kết quả, Lý Manh Kỳ công bố, nàng không còn có khác ngăn tủ. Mà lại, nàng cũng cho tới bây giờ chưa nghe nói qua cái gì két sắt chân không thi thể thuyết pháp.

Vì không ném để lọt bất luận cái gì manh mối, Miêu Anh còn đem Cung Tú Trân chờ người bị hại ảnh chụp cho Lý Manh Kỳ nhìn, Lý Manh Kỳ đồng dạng không biết những người này.

Kể từ đó, Triệu Ngọc càng phát ra cảm thấy, sự tình tựa hồ lại lần nữa về tới nguyên điểm, ngân hàng cướp bóc án cùng két sắt tồn thi án nhìn qua cũng không liên quan.

Lưu manh bất quá là tại nạy ra két sắt lúc, vô ý mở ra tồn phóng thi thể ngăn tủ.

Bất quá, không có xác thực chứng cứ, hết thảy đều là nói suông. Nhất định phải tìm tới cướp bóc két sắt lưu manh, mới có thể đem việc này xác nhận xuống tới.

Mà nói tới bắt lưu manh đến, sự tình lại trở nên càng phát ra ly kỳ.

Đám bắt cóc thật là hướng về phía tem tới sao? Bọn hắn đều là sưu tập tem kẻ yêu thích? Vì tem thậm chí ngay cả ngân hàng cũng dám đoạt, cái này. . . Đây không phải một bang tên điên sao?

Lý Manh Kỳ nói tới bức kia Thanh triều tự thiếp, ít nhất cũng tại vạn đi lên, nếu là đem bức họa này cướp đi, tựa hồ còn tốt giải thích một chút a? Trở về đem họa một bán, cái gì tem mua không trở lại?

Chuyện này rốt cuộc là như thế nào đâu?

Mang lòng hiếu kỳ mãnh liệt, Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh về tới cục cảnh sát , chờ đợi tìm kiếm tem hình ảnh bên kia kết quả. Mặc dù Lý Manh Kỳ hắc trang không thuộc về Dung Dương quản hạt, nhưng là bởi vì chuyện này liên lụy tới ngân hàng đại kiếp án, cho nên thượng cấp mệnh lệnh, nên án cũng từ Dung Dương phân cục cùng nhau xử lý.

Lần này, không thể nghi ngờ gia tăng Dung Dương phân cục lượng công việc. Cũng may loại này thu mua tang vật tội ác thuộc về kinh tế phạm tội, Lý Manh Kỳ bọn người tạm thời bị giao cho trải qua trinh thám tổ đi điều tra, cái này cũng thoáng giảm bớt một chút tổ trọng án áp lực.

Bất quá, tổ trọng án thám viên nhóm biết tất cả, quay đầu chờ trải qua trinh thám tổ tra ra cái gì đặc biệt lớn trộm cướp hoặc cướp bóc đội đến, bản án sớm muộn sẽ còn quay lại đến trên tay bọn họ.

Thời gian trôi qua nhanh chóng, một cái chớp mắt đã đến tám giờ tối, giấu ở Lý Manh Kỳ đồ điện gia dụng não bên trên tài vật ảnh chụp, đã bị thám viên nhóm thuận lợi lấy trở về.

Vì có thể tốt hơn thăm dò đám bắt cóc ý đồ, Lương Hoan còn lấy tư nhân thân phận, từ bưu hiệp mời tới hai vị chuyên gia hỗ trợ.

Tem hình ảnh bị phóng đại đến HD màn hình điện tử màn bên trên, Lương Hoan liền cùng hai vị chuyên gia cùng một chỗ, đối quyển kia mất tích sưu tập tem sách làm kỹ càng giám định.

Triệu Ngọc mặc dù không hiểu sưu tập tem, nhưng là đối với cái này thật cảm thấy hứng thú, cũng lưu tại hiện trường quan sát.

"Trương này là Tào quốc cữu!" Đương lật ra sưu tập tem sách tờ thứ nhất thời điểm, một vị chuyên gia một chút liền nhận ra được, chỉ vào một tấm trong đó tem nói, "Năm phát ra phim truyền hình « Bát Tiên quá hải » thời điểm, cục bưu chính đã từng phát hành qua một bản bát

tiên tem. Nhưng là, phát hành thời điểm, bởi vì thiết kế trệ chậm vấn đề, cũng không phải là ngay cả bộ phát hành, mà là một trương một trương phát hành, trước sau kéo dài nhiều năm.

"Bởi vì không phải trọn bộ phát hành, cho nên dân gian có rất ít người có thể đem nó góp đủ! Trương này Tào quốc cữu, hẳn là sớm nhất phát hành kia đồng thời!"

"Ta cũng nhớ kỹ!" Một vị khác già chuyên gia vừa cười vừa nói, "Năm đó ta còn thu thập qua đây! Hà tiên cô ra ít nhất, chỉ có mua được Hà tiên cô, mới có thể đem bát tiên tập hợp đủ!"

"Kia. . . Cái này một trương giá trị bao nhiêu tiền vậy?" Lương Hoan suy nghĩ hỏi một câu.

"Năm sáu vạn đi! Phẩm tướng không tệ, bảo tồn được rất tốt!" Già chuyên gia cười nói, "Nhưng là, nếu có thể đem bát tiên góp đủ, vậy coi như khó lường! Giá khởi điểm làm gì cũng phải trăm vạn đi lên!"

A?

Nghe đến đó, Triệu Ngọc không khỏi tâm tư khẽ động, chẳng lẽ, đám bắt cóc đoạt bản này sưu tập tem sách, thật sự là có cái mục đích gì?

Tựa như Tào quốc cữu dạng này, đám bắt cóc có mặt khác bảy tiên, cướp được Tào quốc cữu, liền có thể để bát tiên tập hợp đủ?

Thế nhưng là chỉ là vạn lời nói, vẫn là ít một chút a?

Lúc nói chuyện, các chuyên gia lại đem sưu tập tem sách lật đến trang thứ hai, một trang này xuất hiện, chính là một bộ đủ mọi màu sắc tem, trong đó trương tem một tổ, hết thảy có tổ, mỗi một trương tem bên trên đều vẽ lấy một cái ngay tại làm thể thao tiểu nhân.

Bộ này tem nhìn qua mười phần cũ kỹ, niên đại cũng đã tương đương xa xưa.

"Oa! Lợi hại!" Vị kia già chuyên gia hít một câu, "Đủ tất cả, đây là năm tập thể dục theo đài!"

"Khục!" Lương Hoan lắc đầu, nói, "Ta đương lợi hại gì bảo bối đâu! Bộ này tập thể dục theo đài đào bảo bên trên đều có để bán, một vạn khối tiền một bộ! Năm đó quốc gia hết thảy phát hành vạn bộ, cái này nhưng quá kém!"

"U, tiểu Lương tử lợi hại a?" Một vị khác chuyên gia khen, "Hiểu được còn thật nhiều! Ha ha. . ."

Ai ngờ, vị này chuyên gia còn chưa cười xong, kia già chuyên gia khuôn mặt chợt đọng lại! Hắn giống như bị tem trúng cái gì địa phương cho chấn nhiếp, mấy giây về sau, mới run run rẩy rẩy giơ tay lên, chỉ vào màn hình nói ra:

"Cái này. . . Cái này. . . Không phải năm! Là năm, là. . . Trời ạ!" Già chuyên gia lông mày đều đi theo run lên, "Đây là năm sai bản! Cô. . . Bản độc nhất a đây là! Lão thiên gia, lão thiên gia, làm sao lại —— ở chỗ này?"

Chương 283: Chương 283: Thay hình đổi dạng

Chương 283: Thay hình đổi dạng

"Cái gì?" Lương Hoan cùng một tên khác chuyên gia rất là kinh ngạc, vội hỏi, "Cái gì sai bản? Ta làm sao chưa nghe nói qua?"

Triệu Ngọc cũng là thân thẳng cổ, không rõ ràng cho lắm.

"Tập thể dục theo đài là phổ thông tem, " già chuyên gia nói, "Nguyên kế hoạch vốn là 51 năm phát hành. Nhưng là, cục bưu chính ấn ra hơn 1 vạn bộ về sau, lại phát hiện tem nội dung xuất hiện sai lầm, cho nên căn bản không có hướng ngoại giới phát hành, liền vội vàng thu hồi tiêu hủy! Điều chỉnh về sau, lúc này mới từ 52 năm một lần nữa in ấn phát hành!

"Bất quá, mặc dù năm đó thu hồi tốc độ rất nhanh, nhưng là căn cứ truyền thuyết, vẫn là có như vậy một hai bộ lưu truyền ra, về phần như thế nào chảy ra không được biết rồi, ngay cả ta sư phụ đều là nghe người ta truyền thuyết, bình sinh cũng không nhìn thấy!"

"Oa, như thế truyền?" Lương Hoan nhìn màn ảnh nói, "Lão Giả, kia đã ai cũng chưa thấy qua, ngươi lại thế nào biết đến đâu? Đến cùng chỗ nào ấn sai rồi?"

Già chuyên gia cũng không có gấp trả lời, mà là từ điện thoại điều ra lạc tư liệu, cho Lương Hoan hai người sau khi xem mới nói: "Ây! Nhìn ra

không đúng chỗ nào tới không?"

"Nha. . ." Một vị khác chuyên gia mắt sắc, lập tức nói, "51 năm cái này luyện tập thể dục theo đài nữ tử, càng gợi cảm một chút, ăn mặc cũng so với ít! Mà lại, tem nhan sắc cũng không giống!"

"Đúng!" Già chuyên gia nói, "Kỳ thật tem bản thân không có sai lầm, mà là cục bưu chính những người lãnh đạo cho rằng có tổn thương phong hoá mà thôi, cho nên mới khẩn cấp triệu hồi!"

"Bản độc nhất, sai bản? Ai nha!" Lương Hoan trừng to mắt, "Lão Giả, vậy cái này trương tem há không giá trị liên thành rồi? Ngươi cảm thấy có thể đáng bao nhiêu tiền?"

"Ha ha. . ." Già Giả Tiếu lấy hồi đáp, "Cái này cũng không quá dễ nói, mặc dù là mới phiếu, nhưng dù sao cũng là phổ thông tem, nhưng lại là phổ thông tem cực phẩm! Cho nên, ta xem chừng , dựa theo hiện tại thị trường đến xem, giá khởi điểm hắn là có thể tới 400 vạn tả hữu! Nhưng là, loại vật này cũng rất khó nói, nếu là có nhìn vừa ý, không chừng một ngàn vạn cũng có người vui lòng ra!"

400 vạn?

Triệu Ngọc đánh giá một chút, hắn trước kia nghe nói qua một loại cực kì trân quý sai bản tem, gọi là cả nước sơn hà một mảnh đỏ, giá thị trường cũng bất quá mấy trăm vạn mà thôi! Đã cái này mấy trương nho nhỏ tem có thể đạt tới cái giá tiền này, đã thật lợi hại đi?

Thế nhưng là?

400 vạn, đáng giá 5 người bốc lên nguy hiểm tính mạng đi đoạt ngân hàng sao?

Sau đó, Lương Hoan cùng hai vị chuyên gia lại đem còn lại tem từng cái

giám định, mặc dù cũng không ít có giá trị không nhỏ tem, nhưng tổng thể tới nói, không tiếp tục có thể được tập thể dục theo đài kia một bộ.

Cuối cùng, chuyên gia lão Giả làm một cái đại khái tính ra, cả bản sưu tập tem sách giá trị, hẹn tại khoảng 6 triệu nguyên , tương đương với trừ bỏ tập thể dục theo đài kia một bộ, cái khác tem cũng chỉ có chỉ là 200 vạn nguyên giá trị mà thôi.

Kể từ đó, sự tình không thể nghi ngờ trở nên càng thêm kỳ hoặc!

Đám bắt cóc đến cùng muốn làm gì?

Cùng két sắt cái khác tài vật so sánh, mặc dù tem thể tích càng nhỏ hơn, nhưng tính giá nhưng căn bản không phải cao nhất!

Chẳng lẽ, đám bắt cóc đều là say mê công việc, là vì đoạt như thế mấy trương tem?

Hoặc là, những này tem còn ẩn giấu đi cái gì đại bí mật?

Rất nhanh, Miêu Anh cũng biết giám định kết quả, cảm giác của nàng cũng giống như Triệu Ngọc, mười phần không hiểu. Hai người tranh thủ thời gian liên hệ Lý Manh Kỳ bên kia, hỏi Lý Manh Kỳ có biết hay không sai bản tem sự tình?

Không nghĩ tới, Lý Manh Kỳ thật đúng là không biết có lỗi bản tem chuyện này, nàng nói nàng lúc trước tìm giám định sư giám định thời điểm, vị chuyên gia giám định kia căn bản không có phát hiện bộ này tập thể dục theo đài là sai bản.

Lý Manh Kỳ còn nói, mấy năm trước hoàn toàn chính xác có người muốn thu mua qua bộ này tem, nhưng đến một lần ra giá không cao, thứ hai nàng cũng không muốn bán! Nàng dù sao không thiếu tiền, liền muốn lấy đem sưu tập tem sách nhiều trữ hàng mấy năm lại ra tay.

Miêu Anh tranh thủ thời gian hỏi nàng, còn nhớ hay không phải là ai muốn cùng với nàng thu mua? Lý Manh Kỳ thì nói, nhìn bộ này tem cũng không chỉ có một hai cái, mà lại trong này phần lớn đều có ở giữa người, nàng căn bản không biết người mua là ai.

Miêu Anh thì bảo nàng cẩn thận hồi tưởng một chút,

Nhất định phải đem người mua tìm ra, ngân hàng cướp bóc phạm rất có thể tại những này người mua chi.

Lý Manh Kỳ tự nhiên không dám chống lại, tại chỗ đáp ứng . Bất quá, hiển nhiên một lát là không có kết quả gì.

Giờ này khắc này, Triệu Ngọc nhớ tới mình não còn có một cái gọi là ẩn hình kiểm định nghi đồ vật, nếu có thể dùng thứ này cho sưu tập tem sách làm giám định lời nói, nói không chừng có thể tìm tới phát hiện mới.

Nhưng mà, bọn hắn bây giờ căn bản không có sưu tập tem sách vật thật, chỉ là đối hình ảnh, kiểm định nghi không cách nào lên tác dụng gì.

Ai, như thế rất tốt! Bọn hắn vốn cho rằng có thể xác định két sắt thiếu đi cái gì, có thể tìm tới điều tra phương hướng, nhưng bây giờ xem ra, vẫn là chưa thể toại nguyện.

Chuyện cho tới bây giờ, bọn hắn chỉ có giám sát thăm dò bắt được những cái kia người hiềm nghi, còn có thể tiếp tục điều tra đi!

Bởi vì lúc ấy cảnh sát sử dụng cảnh khuyển truy tung, hiện tại cơ bản có thể xác định, ngân hàng lưu manh hắn là tại những cái kia camera bắt giữ video chi. Thế nhưng là, bởi vì đám bắt cóc đã cải trang giả dạng, cho tới bây giờ, vẫn là không có lấy được quá tiến nhanh giương.

Thông qua tiến một bước loại bỏ tìm tòi, lúc trước bị camera bắt được 16 cái người hiềm nghi, bây giờ chỉ còn lại có 9 cái, cái này 9 người, đến nay vẫn chưa bài trừ hiềm nghi. Cho nên, đoạt ngân hàng giặc cướp, có cực lớn khả năng giấu ở cái này 9 nhân chi!

Miêu Anh biết, đây là bọn hắn trước mắt duy nhất manh mối trọng yếu, nhất định phải càng thêm nghiêm túc cẩn thận đối đãi mới được. Bởi vậy, nàng đã sớm từ các bộ môn điều tới ảnh hình người phân biệt phương diện chuyên gia, bắt đầu lặp đi lặp lại quan sát những video này, mưu đồ tra được manh mối.

Lần này, Triệu Ngọc cũng rốt cuộc minh bạch, vì sao bắt giữ video thám viên nhóm, ngay cả mua thức ăn bác gái cũng không buông tha! 5 cái lưu manh chỉ cầm một bản sưu tập tem sách, rất có thể đại bộ phận đều là hai tay trống không, nếu như đóng vai thành mua thức ăn bác gái, khẳng định nhìn không ra.

Mà lại, Miêu Anh còn suy đoán, đám bắt cóc có thể hay không đã đem tem từ sưu tập tem sách lấy ra, chỉ cầm tem đào tẩu? Tem nhỏ như vậy, chứa ở trong túi áo, ai có thể biết?

Bởi vì hiện tại tổ B văn phòng đã bị cục thành phố đặc biệt điều tra tiểu tổ chiếm đoạt, hai tổ thám viên tất cả đều chen tại tổ A trong văn phòng làm việc. Mặc dù điều hoà không khí mở ra, nhưng vẫn là để cho người ta cảm thấy có chút bị đè nén.

Lúc này, Trương Cảnh Phong bỗng nhiên từ cổng tiến vào, nói với Miêu Anh: "Miêu tổ trưởng, lại loại bỏ hai cái!"

Nói, Trương Cảnh Phong đem một phần tư liệu đưa tới Miêu Anh tay, nguyên lai, Trương Cảnh Phong thông qua mất tích khoa đúng, lại tra ra hai tên người hiềm nghi thân phận. Hiện tại, chỉ còn lại có cuối cùng 7 tên người hiềm nghi, mà cái này 7 tên người hiềm nghi, đều không ngoại lệ tất cả đều là nam nhân.

7 tuyển 5, theo lệ tăng lớn, phân tích các chuyên gia mục tiêu cũng là càng thêm chuẩn xác. Rất nhanh, bọn hắn từ một cái người hiềm nghi video phát hiện vấn đề.

Kia là một cái hơn 50 tuổi năm nam tử, hắn mặc một thân đặc biệt phổ thông quần áo, rất như là một cái đi chuẩn bị tiếp cháu trai tan học lão gia gia.

Nhưng mà, chuyên gia môn cho rằng, nếu như hắn thật sự là một cái ở tại nơi đó, chuẩn bị tiếp cháu trai tan học lão nhân, như vậy không nên tìm không thấy tin tức của hắn.

Cho nên, người này rất có hiềm nghi.

Mà lại, thông qua pha quay chậm phát ra, các chuyên gia lại phát hiện tại bên tai hắn gương mặt, có một loại mất tự nhiên lấp lóe. Nào đó chuyên gia cảm thấy, vậy rất có thể là một loại nào đó nhựa cao su vết tích, gò má của người này khẳng định dán thứ gì.

Rất nhanh, lại một vị chuyên gia phát hiện, lão nhân tóc tại gió nhẹ hạ đong đưa cũng có vấn đề, hắn có thể là đeo giả khăn trùm đầu!

Lần này, video vị lão nhân này hiềm nghi càng lúc càng lớn.

Chẳng lẽ. . . Người này, là giặc cướp một trong?

Mặc dù video tra được manh mối, thế nhưng là đối với Miêu Anh đám người điều tra tới nói, lại là càng thêm khó khăn.

Bởi vì, nếu như người hiềm nghi thật sử dụng giả khăn trùm đầu hoặc mặt nạ loại hình đồ vật cải biến dung mạo, như vậy cảnh sát càng không dễ dàng tra được bọn hắn chân thực thân phận.

Mà lại, đương người hiềm nghi từ video biến mất về sau, một khi bọn hắn thay hình đổi dạng, đổi trở lại lúc đầu diện mục, kia càng thêm không thể nào tra được!

Phải làm sao mới ổn đây?

"Các đồng chí!" Miêu Anh quyền hành một phen về sau, đành phải bất đắc dĩ đối thám viên nhóm nói, "Chỉ có thể sử dụng biện pháp cũ! Tranh thủ thời gian thông tri trị an chỗ, phái người đi sân bay, nhà ga, bến xe các vùng đi thực địa điều tra đi! Tính có không đến mười phần trăm hi vọng, chúng ta cũng nhất định phải hết sức nỗ lực!"

Sách mê lâu đổi mới nhanh nhất, không pop-up đọc mời cất giữ sách mê lâu .

Chương 284: Chương 284: Song kiếm hợp bích

Chương 284: Song kiếm hợp bích

Đêm đó, Triệu Ngọc cũng chưa có về nhà đi ngủ, mà là lưu tại văn phòng, cùng các đồng nghiệp cùng một chỗ tra án.

Miêu Anh biết phần lớn đồng sự đã phấn chiến mấy đêm, liền có mang tính lựa chọn an bài bọn hắn về nhà nghỉ ngơi đi. Bởi vì Triệu Ngọc một mực không có sống qua đêm, không thể nghi ngờ là hiện trường nhất là tinh thần một cái.

Giờ phút này, hắn lại lần nữa đi vào bạch bản trước mặt, bắt đầu dựa theo suy nghĩ của mình quen thuộc phân tích tình tiết vụ án.

Ngày hôm nay từ trong video tra ra cái kia có vấn đề lão nhân về sau, các chuyên gia lại lần lượt phát hiện, trong video mấy người khác đồng dạng có cải biến dung mạo hiềm nghi.

Bởi vậy, Miêu Anh quyết định, dứt khoát ngay cả còn lại 7 cái người hiềm nghi cùng một chỗ điều tra, một cái cũng không buông tha. Vì thế, nàng lại từ mất tích khoa điều tới ảnh hình người hoàn nguyên phương diện kỹ thuật chuyên gia, muốn bọn hắn đem lưu manh ngụy trang khứ trừ rơi, bắt được bọn hắn diện mạo như trước.

Các chuyên gia ngược lại là dựa theo Miêu Anh phân phó đi làm, nhưng bọn hắn nói, đến một lần cần thời gian, thứ hai bởi vì video rõ ràng độ

không đủ, hoàn nguyên hình ảnh rất khó cam đoan chuẩn xác không sai, chỉ có thể hết sức nỗ lực.

Triệu Ngọc nhìn xem bạch bản bên trên càng ngày càng nhiều tư liệu, không thể nghi ngờ đối với mấy cái này ngân hàng bọn cướp càng thêm hiếu kì. Đám người này thật đúng là phi thường cao minh, lại hiểu cướp ngân hàng, lại hiểu nạy ra két sắt, còn mẹ nó hiểu dịch dung thuật!

Bọn hắn. . . Đến cùng đều là lai lịch gì?

Chẳng lẽ. . . Còn có chuyên nghiệp cướp ngân hàng lớp huấn luyện hay sao?

Một cái chớp mắt, lại là 12 điểm nhiều, mặc dù thám viên nhóm đã sức cùng lực kiệt, nhưng không có một cái nhàn rỗi, không phải ghé vào trước máy vi tính cố gắng tra xét video, liền là sửa sang lấy phân loạn như tê dại vụ án tư liệu.

Miêu Anh thì một mặt uống vào cà phê, một mặt ngưng thần suy tư điều gì, tựa hồ còn tại cố gắng tìm kiếm lấy đột phá mới miệng.

Triệu Ngọc có thể cảm giác được, bởi vì cục thành phố đặc biệt điều tra tiểu tổ xuất hiện, trong cõi u minh cho các đồng nghiệp tăng thêm áp lực rất lớn, tất cả mọi người sợ bị những người kia vượt lên trước phá án.

Nghe người ta nói, đặc biệt điều tra tiểu tổ tổ trưởng, là đến từ cục thành phố đội hình sự một vị phó đội trưởng, tên là Vương Thánh Nghiêu.

Đừng nhìn người này tuổi không lớn lắm, lại rất có năng lực, rất được cục thành phố lãnh đạo thưởng thức, từ tham gia công tác đến nay đã phá được quá nhiều lên đại án trọng án.

Lần này, Vương Thánh Nghiêu cũng là dồn hết sức lực, muốn lại lập kỳ công, đại triển uy phong! Nếu như có thể đoạt tại Dung Dương tổ trọng

án trước đó phá mất kinh thế hãi tục ngân hàng tồn thi án, đối với hắn tiền đồ tự nhiên là có lợi thật lớn.

Bởi vậy, hắn dẫn theo từ mỗi người chia cục điều tinh anh, đã triển khai khua chiêng gõ trống điều tra. Cả ngày hôm nay, bọn hắn cơ hồ đem Tần Sơn có két sắt nghiệp vụ ngân hàng tất cả đều giày vò một mấy lần, thẳng đến lúc này cũng không có yên tĩnh.

Dựa theo Vương Thánh Nghiêu phân tích, hắn cho rằng 3 năm trước tử vong Cung Tú Trân, chưa chắc là một tên sau cùng người bị hại. Nếu như hung thủ chính là một cái tâm lý biến thái liên hoàn sát thủ, như vậy hai năm trước, thậm chí hôm nay, hắn đều có thể xuất thủ lần nữa.

Cho nên, nhất định phải đem tất cả ngân hàng két sắt tra rõ một phen, nếu như có thể tìm tới thi thể mới, như vậy không thể nghi ngờ đối phá án sẽ có trợ giúp rất lớn!

Dựa theo trước đó ước định, Dung Dương tổ trọng án bên này chỉ có thể trước tra ngân hàng đại kiếp án, chỉ có đem vụ án này phá mất, mới có thể đi cùng bọn hắn tranh đấu tồn thi án.

Nếu là người ta bên kia đã phá tồn thi án, mà bên này lại ngay cả cướp ngân hàng lưu manh đều không có bắt được, há không sẽ bị người cười rơi răng hàm?

Chính là bởi vì dạng này, các đồng nghiệp mới có thể lộ ra khẩn trương như vậy.

"Ngọc ca, ngọc ca!"

Triệu Ngọc ngay tại tự hỏi, Lan Bác chợt đi vào trước mặt, cùng hắn nhỏ giọng nói ra:

"Ngọc ca, ta từ ta cha ghẻ nơi đó thám thính tới một cái tin tức, " Lan

Bác thần thần bí bí, "Ngươi biết cái này Vương Thánh Nghiêu, là ai chăng?"

"Là ai? Ta chỗ nào biết?" Triệu Ngọc còn tại suy nghĩ tình tiết vụ án, không có để ý.

"Hắc! Hắn nhưng là các ngươi tổ Mao tổ trưởng thân biểu đệ đâu!" Lan Bác nói.

"Cái gì? Biểu đệ?" Triệu Ngọc ngoài ý muốn.

"Đúng!" Lan Bác nghiêm túc nói, "Theo cha ta nói, cái này Vương Thánh Nghiêu chẳng những là Mao Vĩ biểu đệ, mà lại cùng Mao Vĩ quan hệ rất thân, cho nên. . . Ngươi cùng Miêu tổ trưởng đều phải cẩn thận một chút mà! Nói không chừng,

Gia hỏa này sẽ tìm các ngươi công báo tư thù đâu!"

"Ngươi nhắc nhở Miêu tổ trưởng là được rồi, quản ta chuyện gì? Ta lại không có cùng Mao Vĩ làm gì? Ngay cả Miên Lĩnh án tiền thưởng ta đều phát cho hắn!"

"Cũng không có đơn giản như vậy!" Lan Bác sợ người khác nghe được, tranh thủ thời gian tiến đến Triệu Ngọc bên tai thấp giọng nói, "Ta nhưng nghe nói, lão Mao người này thế nhưng là cái nổi danh khẩu Phật tâm xà, yêu nhất mang thù! Ngọc ca, ngươi biết không? Hiện tại Loan cục trường bên kia cố ý bảo ngươi thay thế Mao Vĩ chức vị đâu! Ta cảm thấy, ngươi mới là Mao Vĩ nhất người ghi hận mới đúng, cho nên ngươi vẫn là cẩn thận một chút tốt!"

"Ồ? Thật sao?" Lần này, Triệu Ngọc rốt cục xoay đầu lại, cười nói, "Đã dạng này, ngươi liền cho ta đem lời truyền đi, nhất định phải làm cho Mao Vĩ biết, liền nói cái này tổ A tổ trưởng, lão tử đương định! Nếu ai dám cản lão tử đạo, ta kêu hắn chịu không nổi!"

"Nha. . . Ngươi lợi hại! Ngươi lợi hại!" Lan Bác nuốt ngụm nước bọt, đối với Triệu Ngọc cuồng vọng đã có chỗ thích ứng, lúc này cho hắn chọn lấy hạ ngón tay cái.

Lúc này, cục trưởng thư ký Tống Siêu cùng văn phòng Lâm chủ nhiệm bọn người từ bên ngoài tiến đến, bọn hắn còn mang theo rất nhiều túi ny lon lớn. Túi nhựa vừa mới tiến đến, đám người đã nghe đến một cỗ mê người mùi cơm chín mùi vị.

Ngay sau đó, Loan Tiêu Tiêu cục trưởng cũng mang theo một bao lớn đồ uống từ bên ngoài đi tới, đối đám người nói ra:

"Các đồng chí, tới tới tới, ăn chút gì ăn khuya đi!" Loan cục trưởng mỉm cười nói, "Mọi người thật sự là quá cực khổ, ta cho mọi người mua một chút thức ăn ngoài, đồ vật không nhiều, mọi người thích hợp ăn chút gì đi!"

Chợt thấy Loan cục trưởng tự mình cho mọi người mua đồ, thám viên nhóm không khỏi một trận cảm động, nhao nhao mở miệng cảm tạ.

Tại thám viên nhóm xem ra, vẫn là vị này đã hòa ái dễ gần lại có năng lực Loan cục trưởng, mới là trong lòng bọn họ bên trong lãnh đạo.

Từ khi nàng tiếp nhận Đường Triệu Long lưu lại cục diện rối rắm về sau, phân cục táo bạo tràng diện lúc này mới rốt cục ổn định lại.

Không nghĩ tới, đã trễ thế như vậy, nàng thế mà có thể nghĩ đến mua bữa ăn khuya đến khao mọi người, cho dù có lấy lòng hiềm nghi, nhưng cũng thật là khiến người cảm động cùng bội phục.

Thám viên nhóm ăn vào mỹ vị bữa ăn khuya, lại uống đến ngọt sướng miệng đồ uống, tự nhiên là tinh thần đại chấn, nhiệt tình mà mười phần.

Thám viên nhóm đều đang ăn, Loan cục trường lại đem Miêu Anh cùng Triệu Ngọc gọi vào phòng giải khát, muốn cùng bọn hắn đơn độc nói chuyện.

"Tới đi, soái ca mỹ nhân, " Loan cục trường đem hai bình bốc lên khí lạnh Cocacola đưa cho hai người bọn họ, dẫn đầu nói với Triệu Ngọc, "Tiểu Triệu a, ngươi hôm nay biểu hiện quá đề khí! Phá lớn như vậy một cái dưới đất tập đoàn tội phạm, thật sự là không thể bỏ qua công lao a! Ngay cả cục thành phố Hồng cục trưởng đều tự mình gọi điện thoại tới, đối ngươi đưa ra khen ngợi đâu! Ngươi yên tâm, luận công hành thưởng luôn luôn là chúng ta Dung Dương phân cục quy củ, ta là tuyệt đối sẽ không mai một ngươi công lao!"

"Ừm. . . Tạ ơn Loan cục trường!" Triệu Ngọc gặp lãnh đạo vui vẻ, tranh thủ thời gian nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, "A, có chuyện ta phải cùng ngài nói một chút, giúp ta bắt được những cái kia phần tử phạm tội, còn có ta mấy cái hảo bằng hữu, bọn hắn vì giữ gìn pháp luật kỷ cương, dũng đấu lưu manh, tất cả đều bị thương, ngài nhìn. . ."

"Cái này ta đã sớm nghĩ đến!" Loan cục trường cười nói, "Tiền thuốc men cục cảnh sát cho báo, quay đầu tốt thị dân thưởng một cái cũng sẽ không thiếu!"

"Tốt! Đủ ý tứ! Quá đủ ý tứ!" Triệu Ngọc xông Loan cục trường ôm quyền.

"Nhỏ mầm, Tiểu Triệu!" Loan cục trường thấm thía nói, "Các ngươi cũng biết, từ lúc phá Miên Lĩnh đại án về sau, chúng ta phân cục xem như xuất tẫn danh tiếng, nhưng chính là bởi vì dạng này, mới dễ dàng bị người ghen ghét a! Cho nên, ngân hàng án cùng tồn thi án, tất cả đều ta cầu các ngươi rồi! Vô luận như thế nào, không thể để cho đám kia ngoại nhân nhìn chúng ta trò cười!"

"Không có vấn đề, ngài liền đem tâm thả trong bụng đi!"

Triệu Ngọc lại lần nữa ôm quyền. Miêu Anh cũng là liên tục gật đầu.

"Nhỏ mầm mặc dù vừa tới không lâu, nhưng là Miên Lĩnh án đã cho thấy ngươi năng lực; Tiểu Triệu chút đấy, thì là chúng ta phân cục phá án tên dở hơi. Có hai người các ngươi song kiếm hợp bích, ta an tâm!"

"Đương nhiên không thành vấn đề, " Triệu Ngọc linh cơ khẽ động, lập tức nảy ra ý hay, "A, đúng, Loan cục trường, ngài nhìn, đã ta đều chơi như vậy mệnh, ngài có phải hay không nên cho ta cái. . ."

Triệu Ngọc kia "Danh phận" hai chữ còn chưa lối ra, Trương Diệu Huy chợt vội vàng hấp tấp chạy vào phòng giải khát nói ra: "Miêu tổ trưởng, ôtô đường dài đứng vừa mới truyền tới một đầu tin tức, nói cướp bóc cùng ngày, có người thấy qua trong video khả nghi nhân viên!"

"Cái gì! ?"

Ba người đều là giật mình. Nhưng mà, Triệu Ngọc lại so với bọn hắn ăn hơn giật mình, bởi vì Trương Diệu Huy nói xong, trong đầu hắn Kỳ Ngộ hệ thống cũng nói:

"Lần này kỳ ngộ đã hoàn thành, độ hoàn thành: 97%. Chúc mừng, thu hoạch được ẩn hình đạo cụ một kiện, mời kiểm tra và nhận!"

Sách mê lâu đổi mới nhanh nhất, không pop-up đọc mời cất giữ sách mê lâu .

Chương 285: Chương 285: Ta liền muốn ngươi!

Chương 285: Ta liền muốn ngươi!

"Đường dài vận chuyển hành khách nhà ga?" Miêu Anh cảm thấy không thể tưởng tượng được, "Tại sao là đường dài khách vận trạm? Cái này. . . Không có khả năng a?"

"Không rõ ràng!" Trương Diệu Huy nói, "Nghe nói, có người thấy được cái kia hóa trang thành lão người nghi phạm. Hiện tại dân cảnh môn ngay tại điều lấy màn hình giám sát, chúng ta vẫn là mau chóng tới xem một chút đi. . ."

"Tốt!" Miêu Anh gật đầu về sau, vô cùng có lễ phép nói với Loan Tiêu Tiêu, "Loan cục trường, vậy chúng ta trước đi qua điều tra!"

"Được rồi! Vất vả!" Loan cục trường gật đầu nói, "Nếu như cần giao thông bộ môn hoặc là cái khác bộ Môn Hiệp điều, lập tức cho ta gọi điện thoại!"

"Được rồi!" Miêu Anh thu thập xong đồ vật, đã thấy Triệu Ngọc còn tại sững sờ, bận bịu hướng hắn hô, "Uy, Triệu Ngọc, ngươi cũng đi! Mấy ngày nay liền ngươi ngủ được đủ, ngươi lái xe!"

"Ừm. . . Ta. . ." Cùng thời khắc đó, Triệu Ngọc còn tại quan sát đến trong đầu đạo cụ ban thưởng. Lần này, hắn lại lấy được một kiện quý giá ẩn hình áo chống đạn. Áo chống đạn tác dụng thực sự quá lớn, thời khắc

mấu chốt có thể cứu mạng.

"Ta cái gì ta? Đi oa?" Miêu Anh gặp Triệu Ngọc còn không có động địa phương, tranh thủ thời gian khoát tay thúc giục.

"Thật. . . Tốt!"

Triệu Ngọc lúc này mới quay lại ánh mắt, đi theo Miêu Anh bọn người ngồi xe hướng đường dài vận chuyển hành khách nhà ga lái đi.

Bất quá, gặp Triệu Ngọc không có lái xe ý tứ, biết rõ Triệu Ngọc bản tính Trương Diệu Huy vẫn là ngồi ở trên ghế lái.

Triệu Ngọc thì còn tại suy nghĩ trong đầu hệ thống, hồi tưởng hôm nay kỳ ngộ, hắn vốn cho rằng "Cấn Đoái" quẻ hoàn thành đến cũng không phải là rất lý tưởng. Đã không có phát cái gì tài, cũng không có bắt được ngân hàng đại kiếp án lưu manh, nhưng vì cái gì, kỳ ngộ độ hoàn thành ngược lại cao như thế đâu?

Nha. . .

Thông qua một phen suy nghĩ, hắn giờ mới hiểu được, xem ra, xét đến cùng, hay là bởi vì hắn hôm nay làm một kiện đại hảo sự nguyên nhân!

Hắn hôm nay dũng phá địa hạ hắc trang, tự nhiên là làm một kiện giữ gìn pháp luật kỷ cương sự tình tốt, cho nên mới sẽ đạt được cao như vậy độ hoàn thành đi! ?

Làm việc tốt liền có cao độ hoàn thành, liền có tốt đạo cụ xuất hiện. Xem ra, đây là hệ thống buộc mình đi làm chính nghĩa anh hùng a?

"Miêu tổ trưởng, " tiểu Lưu trên xe lắc đầu nói, "Giặc cướp nhóm ngay cả ngân hàng đều đoạt, khả năng đi ngồi ôtô đường dài sao? Mà lại, hắn không biết trước tiên đem ngụy trang mặt nạ lấy xuống sao? Vẽ lấy

trang ngồi xe? Cái này. . . Cái này nói không thông a?"

"Đúng vậy a!" Trương Diệu Huy lái xe nói, "Phía trước thủ đoạn đều chuyên nghiệp như vậy, bọn hắn sẽ phạm loại sai lầm cấp thấp này sao?"

Miêu Anh không có trả lời, vẫn ngưng lông mày suy tư.

"Khục!" Lan Bác thì nói, "Có cái gì nói không thông? Không chừng là những cái kia đám bắt cóc quá coi thường chúng ta đâu! Đây là tại cố ý chế giễu cảnh sát chúng ta?"

"Móa! Muốn nói như vậy, nhất định phải bắt hắn lại!" Tiểu Lưu không phục, "Trước hảo hảo đánh một trận lại nói!"

Đêm hôm khuya khoắt, trên đường không xe, Miêu Anh bọn người rất nhanh chạy tới đường dài khách vận trạm. Lúc này, phụ trách hiệp tra dân cảnh môn đã đem tương quan màn hình giám sát điều lấy ra ngoài, vận chuyển hành khách nhà ga tương quan người chịu trách nhiệm cũng tất cả đều chạy tới hiện trường.

Nguyên lai, buổi tối hôm nay, đương đồn công an cảnh sát nhân dân cầm kia 7 tên nghi phạm ảnh chụp đến đây điều tra thời điểm, có vị đang muốn tan tầm nữ người soát vé thế mà một chút liền nhận ra được, nói tại ngân hàng đại kiếp án vào cái ngày đó buổi chiều, nàng đã từng cho trong tấm ảnh người nào đó kiểm qua phiếu, trải qua thẩm tra đối chiếu, chính là cái kia ngụy trang thành lão nhân người bị tình nghi!

Nói lên chuyện này cũng là có chút trùng hợp, vừa đến, vị này nữ người soát vé trời sinh trí nhớ siêu cường; thứ hai, nàng cảm thấy vị lão nhân này có chút quen mặt, giống như một vị nào đó TV diễn viên, cho nên mới rõ ràng ghi xuống.

Miêu Anh chờ thám viên đến về sau, lập tức quan sát video theo dõi. Thông qua hình ảnh theo dõi, bọn hắn đã có thể xác định, người này

chính là cảnh sát hoài nghi người hiềm nghi!

Thật sự là liễu ám hoa minh hựu nhất thôn, những này giặc cướp tư duy thật là khiến người ta nhìn không thấu! Đã bọn hắn đã cướp bóc thành công, nhưng vì cái gì ngay cả trang đều không gỡ, vẫn còn trắng trợn chạy đến khách vận trạm đi ngồi xe đường dài đâu?

Chẳng lẽ. . . Bọn hắn không biết, đây là đào phạm tối kỵ sao?

Mà lại, bọn hắn có thể làm được lớn như vậy cướp bóc án,

Chẳng lẽ ngay cả chiếc xe cá nhân đều không có?

Không bao lâu, lúc ấy cho người hiềm nghi bán vé người bán vé tìm tới! Thông qua người bán vé hồi ức, còn có màn hình giám sát cho thấy, nên người hiềm nghi lên một cỗ thẳng tới Lăng Vân thị xe khách.

Lăng Vân thị lân cận Tần Sơn, chỉ cần 3 giờ lộ trình liền có thể đến. Bởi vì là link kết nối đến, cho nên ven đường không thiết cái khác dừng xe địa điểm, người hiềm nghi chỉ có thể đến Lăng Vân thị xuống xe.

Kia người bán vé còn nói, mua vé thời điểm, lão nhân kia nói mình thẻ căn cước mất đi, cũng không có sử dụng thẻ căn cước mua vé, mà là tùy tiện nói một cái tên mà thôi, người bán vé gặp hắn tuổi tác đã cao, cũng liền bán cho hắn.

Bởi vì người bán vé trái với quy định, người phụ trách đem nàng tốt một trận chửi mắng. Nhưng là, mắng nàng hiển nhiên vô dụng, coi như không bán cho người hiềm nghi vé xe, hắn cũng sẽ nghĩ đến những biện pháp khác.

Lăng Vân! ?

Nghe được cái này địa danh về sau, Triệu Ngọc chợt nhớ tới lúc trước

tiểu hoàng mao Chu Dương say rượu câu nói kia, hắn nói cướp phỉ nhóm khả năng đến từ nơi khác!

Chẳng lẽ. . . Thật bị hắn nói trúng rồi?

Những này giặc cướp, là từ Lăng Vân thị tới? Hoặc là, chỗ xa hơn? Bọn hắn thật xa mà đến, vì cái gì? Thật là vì tem sao?

"Lái xe đâu? Còn có hành khách?" Miêu Anh đối khách vận trạm người phụ trách ra lệnh, "Các ngươi trên xe đò không đều có video giám sát sao? Ta cần trên chiếc xe kia video theo dõi, còn cần hỏi thăm một chút tài xế lái xe, còn có, các ngươi phải tất yếu cung cấp một phần hành khách danh sách cho chúng ta! Trên xe không chừng còn có khác người hiềm nghi!"

"Chúng ta đã liên hệ, " người phụ trách nói, "Danh sách dễ nói, cái này cho ngài đánh ra đến, nhưng là chiếc xe kia thuộc về Lăng Vân phương diện quản khống, xe video cũng đều tại Lăng Vân thị đường dài khách vận trạm! Ta có thể giúp ngài cùng bên kia liên hệ, nhưng là, cũng hi vọng các ngươi có thể lấy cảnh sát danh nghĩa thông báo bên kia một chút!"

"Cái này hiển nhiên không có vấn đề!" Miêu Anh xông Trương Diệu Huy khoát tay áo, Trương Diệu Huy liền lập tức cho Loan cục trường gọi điện thoại đi.

"Không được. . ." Miêu Anh nhìn xem một đám thám viên nhóm còn nói, "Can hệ trọng đại, chúng ta qua được một chuyến!"

"Tổ trưởng, đi Lăng Vân sao?" Lan Bác nói, "Vậy ta cùng tiểu Lưu đi thôi!"

"Các ngươi ba ngày đều không chút đi ngủ!" Miêu Anh lắc đầu nói, "Vẫn là để ta đi! Các ngươi lưu tại bên này, tiếp tục điều tra nhà ga giám

sát, cùng chiếc xe kia hành khách danh sách, nhìn xem đám bắt cóc còn sót lại sơ hở gì!"

"Ngươi tự mình đi, chậc chậc. . . Không tốt lắm đâu? Bên này còn phải cần ngươi đến trấn thủ đâu!" Tiểu Lưu lo lắng nói, "Mà lại, ngươi cũng thời gian thật dài không có nghỉ ngơi qua!"

"Yên tâm!" Miêu Anh nói, "Ta hiện tại chạy tới, tra xong về sau, ngày mai buổi sáng liền trở lại! Lại nói, nơi này không phải có cái tinh thần đầu đủ sao?"

Nhìn thấy Miêu Anh đem ngọc thủ chỉ hướng mình, Triệu Ngọc lập tức một cái mắt to một cái mắt nhỏ: "Miêu tổ trưởng, ngươi có ý tứ gì? Chẳng lẽ. . . Ngươi gọi ta đi theo ngươi? Còn tưởng là tài xế của ngươi?"

"Đúng! Thế nào? Ngươi có ý kiến gì không?" Miêu Anh dữ dằn nói.

"Không có. . . Ta có thể có ý kiến gì?" Triệu Ngọc mỉm cười, "Hai ta cô nam quả nữ, chung sống một xe, ngươi liền không sợ ta lưu manh này đối ngươi có cái gì ý nghĩ xấu sao?"

"Không sợ!" Miêu Anh vỗ vỗ thắt lưng của mình, một thanh lóe sáng súng ngắn thình lình hiển hiện, "Đạn có thể trị tận gốc lưu manh!"

Triệu Ngọc nuốt khô ngụm nước bọt, vội nói: "Ha ha ha, Miêu tổ trưởng a, kỳ thật ngươi còn không biết, ta không có bằng lái đâu! Cái này nếu là đem xe lái đi ra ngoài, ta thế nhưng là phạm pháp. . ."

"Bớt nói nhảm!" Miêu Anh giao phó xong về sau, ngạo mạn xông Triệu Ngọc ngoắc ngoắc ngón giữa, "Triệu Ngọc, tới đi! Ta liền muốn ngươi!"

Ta đi!

Triệu Ngọc trong nháy mắt cả người nổi da gà lên, trong lòng chỉ còn lại

có ba chữ có thể nói: Tính - ngươi - hung ác! ! !

Sách mê lâu đổi mới nhanh nhất, không pop-up đọc mời cất giữ sách mê lâu .

Chương 286: Chương 286: Chơi với lửa có ngày chết cháy ngón giữa

Chương 286: Chơi với lửa có ngày chết cháy ngón giữa

"Khụ khụ khụ. . . Khụ khụ khụ. . . Khục. . ."

Nhìn thấy Triệu Ngọc một mặt lái xe, một mặt tìm đường chết ho khan, Miêu Anh lập tức đem lông mày chọn đến đỉnh đầu: "Triệu Ngọc, ngươi sẽ không hút thuốc, cũng đừng rút thôi? Có nặng lắm không a ngươi? Ngươi nhưng lái xe đâu! Cao tốc a!"

"Khụ khụ. . ." Triệu Ngọc lại ho khan hai tiếng, lúc này mới đem tàn thuốc từ cái gạt tàn thuốc vê diệt.

"Ách. . ." Miêu Anh liên tục chậc lưỡi, "Thật sự là không hiểu rõ ngươi cái này bệnh tâm thần!"

"Dễ chịu. . ." Triệu Ngọc thì xông Miêu Anh thử nhe răng, một cỗ hơi khói thuận hắn hàm răng bay ra, muốn bao nhiêu buồn nôn có bao nhiêu buồn nôn.

Triệu Ngọc sở dĩ nhe răng hô dễ chịu, chính là bởi vì hắn vừa rồi ho khan thời điểm, lại mở ra một cái "Cấn Khảm" quẻ đến! Đột nhiên đạt được như thế một cái quẻ, hắn tự nhiên là tâm hoa nộ phóng!

Vừa đến, hắn đã liên tục mở ra "Cấn" quẻ, kia nói không chừng, hôm nay liền có thể lấy được ngân hàng đại kiếp án trọng đại đột phá; thứ hai

hắn hiện tại có cơ hội cùng Miêu Anh cùng đi xa nhà, có phải hay không. . . Ha ha ha. . .

Nhìn thấy Triệu Ngọc phát ra như giết heo cười gian, Miêu Anh càng là một mặt bất đắc dĩ, lắc đầu ai thán nói: "Ai! Hỗn đản ung thư màn cuối triệu chứng càng ngày càng rõ ràng!"

Hưng phấn phía dưới, Triệu Ngọc đạp mạnh chân ga, xe liền giống mũi tên, tại trên đường cao tốc lao vùn vụt.

Bởi vì xuất phát vội vàng, bọn hắn mở chính là phá án điều tra dùng Jetta xe con, cũng không có mở Miêu Anh chiếc kia huy đằng.

Trên xe, Miêu Anh một mực tại lặp đi lặp lại quan sát vận chuyển hành khách nhà ga bắt được nghi phạm video, lông mày của nàng cũng một mực không có triển khai ý tứ.

"Làm sao vậy, Miêu tổ trưởng, ngươi thật giống như đang lo lắng cái gì?" Triệu Ngọc vừa lái xe bên cạnh hỏi một câu.

"Hô!" Miêu Anh đầu tiên là thật dài thở ra một hơi, lúc này mới buồn vô cớ hồi đáp, "Không sai, ta đang lo lắng, chúng ta có phải hay không lại đi lầm đường?"

"Đi nhầm đường?" Triệu Ngọc nhìn một chút bên ngoài, "Từ Tần Sơn đến Lăng Vân chỉ có một con đường, làm sao lại đi nhầm đâu?"

"Không phải con đường của ngươi, mà là. . . Bản án!" Miêu Anh vuốt ve điện thoại nói, "Triệu Ngọc, muốn vạn nhất, cái này hóa trang lão nhân, cũng không phải là giặc cướp. . . Làm sao bây giờ?"

"Cái gì? Không phải sao?"

"Nếu như, lão nhân này chỉ là một cái bình thường cư dân, khăn trùm

đầu cùng trang điểm chỉ là vì để cho mình nhìn qua tuổi nhỏ hơn một chút, về Lăng Vân cũng bất quá là về nhà đâu?" Miêu Anh trù trừ nói.

"Ngươi. . . Vì cái gì nói như vậy?" Triệu Ngọc vội hỏi.

"Bởi vì, trong video nhìn, vẻ mặt của người này đặc biệt buông lỏng, một chút không có cái gì dáng vẻ khẩn trương, cái này cũng không giống như là vừa vặn cướp bóc qua ngân hàng người nha!" Miêu Anh nói ra suy đoán của mình, "Còn có, giặc cướp nhóm trình độ cao như vậy, làm sao lại phạm loại sai lầm cấp thấp này đâu? Nếu như hắn đem ngụy trang lấy xuống, lại đến ngồi xe, vậy chúng ta không liền tìm không đến đầu mối sao? Cho nên, ta lo lắng chúng ta điều tra phương hướng sai!"

"Cái này cũng không nhất định!" Triệu Ngọc khuyên lơn, "Để cho ta nói với ngươi đi, nếu như là một cái người bình thường, muốn ngồi xe về nhà, khả năng ngay cả cái túi xách đều không mang theo sao? Mặc dù chỉ có 3 giờ đường xe, nhưng đây cũng là đi xa nhà a? Ngươi xem một chút những cái kia vãng lai nhà ga hành khách, có cái nào là tay không?"

Triệu Ngọc kiểu nói này, Miêu Anh lông mày càng nhíu chặt mày, bởi vì mấy ngày liên tiếp siêu phụ tải lao động, nàng đã thể xác tinh thần mỏi mệt, tư duy gỉ cùn.

"Vậy cũng giải thích không rõ. . ." Nàng nắm vuốt cái trán nói, "Chẳng lẽ. . . Lưu manh bên trong có bị bức hiếp? Đây là cố ý để lại đầu mối, muốn chúng ta đi giải cứu hắn?"

"Ngươi nha!" Triệu Ngọc nhìn thấy Miêu Anh dáng vẻ mệt mỏi, lại lần nữa khuyên nhủ, "Vẫn là nghỉ ngơi thật tốt một cái đi! Có chuyện gì, đến Lăng Vân bên kia lại nói!"

"Ừm. . ." Mặc dù Miêu Anh ngoài miệng đáp ứng, nhưng lông mày lại như cũ khóa chặt. . .

Sau hai tiếng rưỡi, xe sắp hạ cao tốc. Miêu Anh ngửa mặt nằm chỗ ngồi kế tài xế bên trên, đã sớm ngủ đã lâu.

Bởi vì mấy ngày liên tiếp nặng nề công việc, Miêu Anh tư thế hiên ngang đã biến thành đầy người mỏi mệt. Giờ phút này, tóc của nàng lại không giống trước đó như thế nhẹ nhàng khoan khoái táp lập, mà là có vẻ hơi đánh ỉu xìu, làn da cũng không còn như dĩ vãng như thế ngăn nắp tịnh lệ, hơi có vẻ ảm đạm.

Nhưng mà, đây hết thảy nhìn ở trong mắt Triệu Ngọc,

Lại càng thêm chân thực, càng thêm động tâm. Trong nhân thế mỹ lệ có rất nhiều loại, theo Triệu Ngọc, giờ phút này Miêu Anh vì tra án mà tinh bì lực tẫn, tiều tụy lo nghĩ dáng vẻ, lại vừa vặn là xinh đẹp nhất kia một loại!

Một cái chính vào thời gian quý báu nữ tử, lại đem thanh xuân kính dâng tại kết thúc tội ác trên cương vị, đây mới là một cái chân chính đáng giá tôn kính nữ nhân, đây mới là trong lòng hắn xinh đẹp nhất nữ nhân!

Bởi vì mép tóc tản ra, Miêu Anh kia bị cây nấm đầu che dấu lỗ tai cũng lộ ra có chút nửa vòng tròn, Triệu Ngọc có thể thấy được nàng viên kia nhuận sung mãn vành tai.

Mà nhìn thấy Miêu Anh vành tai bên trên trống rỗng về sau, Triệu Ngọc lúc này mới nhớ tới, sớm tại hắn ban sơ kết bạn Miêu Anh thời điểm, nàng trên lỗ tai là đánh lấy bông tai! Đáng tiếc tại trận kia trường cảnh sát huấn luyện Long Hổ đại chiến bên trong, bị hắn một bàn tay đem bông tai tung bay! Lúc ấy, Miêu Anh lỗ tai thậm chí đều chảy máu. . .

Ai!

Hồi tưởng ngày xưa đủ loại, Triệu Ngọc cũng không nhịn được đại phát

cảm khái, trong lòng còn ẩn ẩn có chút áy náy, lúc ấy không nên đối Miêu Anh hạ ác như vậy nặng tay!

Bất quá, hắn cũng biết, nếu như lúc trước hắn không nặng tay, khẳng định sẽ bị Miêu Anh đánh cho tàn phế!

Ân. . .

Nhìn xem Miêu Anh vành tai, Triệu Ngọc bỗng nhiên sinh ra một cỗ xúc động, trong lòng của hắn nghĩ, ta nếu là mua một bộ bông tai đưa cho Miêu Anh, nàng có thể hay không tiếp nhận đâu?

Triệu Ngọc đang nghĩ ngợi hắn cùng Miêu Anh sự tình, xe cũng đã mở đến trạm thu phí, bởi vì trên xe lắp đặtETC, hắn trực tiếp từ chuyên dụng làn xe mở đường cao tốc.

Bọn hắn địa phương muốn đi, là Lăng Vân thị đường dài khách vận trạm, muốn tới nơi đó đi điều lấy đã từng chở qua người bị tình nghi xe khách video.

Không ngờ, Lăng Vân thị bên ngoài đường vòng ngay tại sửa đường bên trong, nguyên bản rộng lớn song hướng đường bốn làn xe, đã giảm bớt thành hai làn xe, hai bên đường đều là màu lam thi công hàng rào.

Càng có ý tứ chính là, Triệu Ngọc đang lái xe tiến lên, phía trước chợt toát ra hai chiếc ô tô tới. Mà lại, cái này hai chiếc ô tô chẳng những mở đặc biệt chậm, hơn nữa còn song song lấy hành sử!

Kể từ đó, Triệu Ngọc đường đi liền bị cái này hai chiếc ô tô ngăn chặn.

"Con bà nó là con gấu!" Triệu Ngọc căm giận mắng một câu, sau đó liền mãnh ấn còi, ngay cả đánh ánh đèn, thúc giục trước mặt cỗ xe nhường đường.

Ai ngờ, Triệu Ngọc càng là ấn còi, hai chiếc xe chắn đến liền càng đều đặn, căn bản không có cho Triệu Ngọc nhường đường ý tứ.

Triệu Ngọc nhìn kỹ một chút, hai chiếc ô tô một cỗ là đừng khắc, một cỗ là bước đằng, cái này hai chiếc xe rõ ràng tại có chút lay động, tựa hồ người lái xe đã say rượu!

"Móa!"

Triệu Ngọc lại lần nữa cuồng ấn còi thúc giục, lại đem ngay tại ngủ say Miêu Anh chọc giận, Miêu Anh nhắm mắt lại mắng: "Chớ có ấn! Chớ có ấn! Phiền chết! Không nhìn thấy ta đi ngủ nha. . ."

"Ừm. . ." Triệu Ngọc cũng không muốn nhao nhao đến Miêu Anh nghỉ ngơi, vội vàng buông ra loa, nhỏ giọng nói lầm bầm, "Tê dại, vậy mà cản lão tử đường!"

"Hừ!" Ai ngờ, Miêu Anh vậy mà giống nói chuyện hoang đường giống như tiếp câu hạ gốc rạ, "Cản đường, đụng hắn! Đâm chết hắn!"

"Ừm. . ."

Nghe được Miêu Anh, Triệu Ngọc mồ hôi lạnh đều xuống tới, vội vàng quay đầu quan sát, lại phát hiện Miêu Anh vươn đầu lưỡi liếm môi một cái, thế mà còn tại trong mộng đẹp.

Nha. . . Nguyên lai nói chuyện hoang đường đâu đây là!

Triệu Ngọc vuốt ve một chút lồng ngực của mình, trong lòng nói chuyện, cái này Miêu Anh không hổ ngoại hiệu Miêu Nhân Phụng, nói liên tục chuyện hoang đường đều ác như vậy!

Đụng. . . Ta nếu là thật đụng. . .

Ân. . .

Ừm! ?

Ai ngờ, đương Triệu Ngọc lần nữa đưa mắt nhìn sang phía trước thời điểm, lại bỗng nhiên phát hiện, đừng khắc xe trong buồng xe sau, lại có cái cánh tay trần nam nhân tại cách pha lê cười nhạo hắn! Đáng giận hơn là, bước đằng xe trong cửa sổ xe, lại còn vươn một cái dựng thẳng ngón giữa tay nữ nhân cánh tay!

Nữ nhân kia miệng bên trong ngậm lấy điếu thuốc, trên cánh tay thêu lên hoa hồng, xem xét cũng không phải là đứng đắn gì nhân vật.

"Ta cạch!" Triệu Ngọc hỏa khí đằng đến bị nhen lửa, cái này còn chịu nổi sao? Ta Triệu Thiên Phách đứng sừng sững giang hồ nhiều năm như vậy, ngoại trừ Miêu Anh, còn chưa từng có người nào dám cùng ta dựng thẳng ngón giữa, cái này. . . Cái này cái này cái này. . . Còn chịu nổi sao?

"Uy, Miêu tổ trưởng, " Triệu Ngọc xông trong lúc ngủ mơ Miêu Anh nói, "Quá khinh người, trước mặt xe chẳng những không nhường đường, hơn nữa còn cho hai ta dựng thẳng ngón giữa đâu! Làm sao bây giờ?"

"Hừ!" Ai ngờ, Miêu Anh vậy mà lại từ từ nhắm hai mắt dựng xuống gốc rạ, "Nổ súng, đánh bọn hắn! !"

Nói chuyện, Miêu Anh lại còn vỗ vỗ đeo ở hông súng ngắn.

"Ừm. . ."

Triệu Ngọc đầu tiên là sững sờ, tự nhiên biết Miêu Anh là nói chuyện hoang đường, thế nhưng là, mắt nhìn thấy súng ngắn đang ở trước mắt, Triệu Ngọc ý đồ xấu chợt toát ra.

Tốt!

Miêu tổ trưởng, đây chính là ngươi bỏ xuống mệnh lệnh, vậy coi như chớ có trách ta Triệu Ngọc tay đen! Hắc hắc. . .

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, Triệu Ngọc đưa tay rút ra Miêu Anh súng lục, sau đó đem súng lục duỗi ra ngoài cửa sổ, hướng về phía trước mặt xe liền bóp —— cò súng

Chương 287: Chương 287: Cùng ta 1 lên trang

Chương 287: Cùng ta 1 lên trang

"Miêu tổ trưởng! Uy. . ." Triệu Ngọc chụp cò súng không có bóp, vội vàng hướng Miêu Anh thỉnh giáo, "Thương này làm sao không vang đâu?"

Miêu Anh mặc dù mơ mơ màng màng, nhưng là cảm giác được vừa rồi Triệu Ngọc từ trên người chính mình cầm đồ vật, cho nên nàng đã mở mắt, đợi nhìn thấy Triệu Ngọc cầm trong tay súng ngắn về sau, cực kì khinh thường nói ra:

"Ngốc a ngươi? Bảo hiểm còn không có mở đâu!"

Nha. . .

Triệu Ngọc giờ mới hiểu được tới, tình cảm mình kiếp trước không có chơi qua xác thực, không hiểu được còn có bảo hiểm cái này nói chuyện. 『』 bất quá, trong trí nhớ Triệu Ngọc thế nhưng là chính quy tốt nghiệp trường cảnh sát, tự nhiên luyện tập qua nổ súng xạ kích.

Bởi vậy, nghe được Miêu Anh nhắc nhở, Triệu Ngọc lúc này mới tranh thủ thời gian mở ra bảo hiểm súng lục, lần nữa hướng ra phía ngoài xe ngắm đi. . .

Giờ này khắc này, phía trước trong xe người đã nhìn thấy, Triệu Ngọc

chính cầm súng ngắn hướng bọn hắn khoa tay. Chỉ một thoáng, ngực trần tử cũng không dám lại cười nhạo, hình xăm nữ tử cũng không dám lại dựng thẳng ngón giữa! Hai chiếc xe không chỉ có tăng nhanh tốc độ, mà lại đừng khắc xe còn gấp đảo quanh hướng đèn, giống như là muốn cho Triệu Ngọc xe nhường đường.

Hừ!

Triệu Ngọc khinh thường hừ lạnh một tiếng, có ít người trời sinh liền là tiện chủng, rõ ràng không có bản lãnh gì, vẫn còn muốn mạnh mẽ trang bức. Nhìn thấy này hình, Triệu Ngọc hỏa khí đã bị triệt để nhóm lửa, cứ như vậy tùy tiện thôi cũng không phải phong cách của hắn, hắn nhất định phải làm cho đám này không có đức hạnh đường bá đạt được giáo huấn.

Thế là, Triệu Ngọc đạp mạnh chân ga đuổi theo, đồng thời đem họng súng nhắm chuẩn đối phương săm lốp, mắt nhìn thấy vừa muốn nổ súng.

Nhưng mà, ngay tại Triệu Ngọc sắp thời điểm nổ súng, Miêu Anh chợt từ một mảnh nhập nhèm bên trong tỉnh lại. Nguyên lai, nàng vừa rồi nói với Triệu Ngọc những lời kia, vậy mà đều là mê sảng chuyện hoang đường, giờ phút này thình lình nhìn thấy Triệu Ngọc chẳng những cướp đi súng của mình, hơn nữa còn muốn hướng trước mặt ô tô xạ kích, dọa đến nàng hoa dung thất sắc, vội vàng hét lớn một tiếng:

"Triệu Ngọc! Ngươi điên rồi! ?"

Nói, nàng đưa tay kéo Triệu Ngọc một chút, nhưng mà, Triệu Ngọc ngón tay đã chụp tại ra súng ngắn trên cò súng, Miêu Anh cái này kéo một phát túm, họng súng lập tức liếc về bầu trời. . .

Ầm!

Một tiếng thanh thúy tiếng súng, đột nhiên đánh vỡ yên tĩnh bầu trời

đêm.

Két. . .

Trước mặt đừng khắc xe đang muốn cho Triệu Ngọc nhường đường, nhưng không ngờ Triệu Ngọc thật nổ súng, dọa đến lái xe gấp đánh tay lái phía dưới, phía bên phải thân xe vừa vặn xoa tại bước đằng trên đầu xe.

Kết quả, đừng khắc xe ô một tiếng liền lật ra xe, bước đằng xe thì liên tục đánh mấy cái xoay tròn, cuối cùng cùng đừng khắc xe cùng một chỗ phá vỡ thi công hàng rào, vọt tới thi công hiện trường bên trong.

Vì tránh né trước xe va chạm, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian đạp xuống phanh lại phanh lại, nhưng mà, bởi vì tốc độ xe quá nhanh, bọn hắn Jetta cũng vọt vào theo!

"A. . ." Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh đồng thời phát ra kêu to một tiếng, Triệu Ngọc thì gắt gao ôm lấy tay lái, tận lực không cho xe mất khống chế.

Cũng may hàng rào bên trong chỉ là tại sửa đường, mà không có đào hố. Đừng khắc xe lật qua về sau, vậy mà xoay một vòng, lại đứng ở trên mặt đất! Mà bước đằng xe thì oanh đâm vào một cây xà ngang bên trên, phát ra bộp một tiếng giòn vang!

Két. . .

Trải qua lay động kịch liệt, Triệu Ngọc thì khống chế Jetta xe vững vàng đứng tại hai chiếc xe đằng sau.

"Triệu Ngọc! ! !" Trong xe lập tức truyền đến Miêu Anh kinh thiên gào thét, "Ngươi! Ngươi cái tên điên này! ? Này một ít phá sự, đáng giá nổ súng sao? Ta. . . Chúng ta là cảnh sát a!"

"Miêu tổ trưởng, cái gì đó!" Triệu Ngọc lại mặt không biến sắc tim không đập nói, "Đây không phải ngươi cho ta ra lệnh sao? Ngươi để cho ta nổ súng bắn bọn hắn a!"

"Cái gì! ? Ngươi!" Miêu Anh tức giận đến đỏ bừng cả khuôn mặt, chỉ vào phía trước phát sinh sự cố ô tô nói, "Ngươi nói hươu nói vượn! Ta làm sao có thể để ngươi nổ súng? Cái này. . . Này lại náo ra nhân mạng! Ngươi tại sao có thể dạng này?"

Miêu Anh rống to Triệu Ngọc thời điểm, hai chiếc sự cố xe cửa xe đã mở ra, người ở bên trong tất cả đều chật vật chạy ra. Bọn hắn hết thảy có năm người, ngoại trừ cánh tay trần cùng hình xăm nữ bên ngoài, còn có ba cái nhuộm các loại tóc nam tử.

Những người này căn bản không biết Triệu Ngọc đến cùng lai lịch ra sao? Mấy người sau khi xuống xe, vội vàng chạy trối chết, từng cái đầu bù đi chân trần, kêu cha gọi mẹ, muốn bao nhiêu chật vật có bao nhiêu chật vật.

"Uy! Tất cả đứng lại cho ta!" Triệu Ngọc gặp bọn họ muốn chạy, vội vàng mở cửa xe, bưng súng ngắn xuống xe.

Lần này, Miêu Anh thế nhưng là dọa sợ, đồng dạng sau khi xuống xe, nàng cơ hồ là từ trên đầu xe phóng qua đi, sau đó kéo lại Triệu Ngọc cánh tay:

"Triệu Ngọc! Khẩu súng cho ta! Ngươi điên đủ chưa?" Miêu Anh một mặt xé rách một mặt nghẹn ngào kêu to, "Đạn đều là có ít, thương tại sao có thể loạn mở? Chúng ta phiền phức lớn rồi, ngươi biết không?"

Phanh. . .

Ai ngờ, tại Miêu Anh kéo túm phía dưới, Triệu Ngọc lại dứt khoát lại chỉ

lên trời nổ một phát súng.

Tiếng súng đại tác phía dưới, dọa đến năm người kia cũng không dám lại chạy loạn!

Kỳ thật, bọn hắn muốn chạy cũng không tốt chạy, bởi vì nơi này chính là sửa chữa đoạn đường, phía trước đều có sửa chữa hàng rào ngăn trở đường đi. Mà lại, đại đa số người bọn hắn không có mặc giày, nơi này đường cái mặt đất thì đều là vừa lôi ra tới lông mặt, chân trần chạy, thực sự đâm chân!

"Ngươi. . ." Miêu Anh cũng là bị Triệu Ngọc triệt để kinh đến, nhìn thấy Triệu Ngọc kia ba phần ngang bướng bảy phần bạo ngược ánh mắt, cho dù luôn luôn tự cao tự đại Miêu Anh, cũng ẩn ẩn cảm nhận được một tia e ngại.

"Hừ!" Triệu Ngọc lạnh lùng hừ một cái, xông Miêu Anh nói, "Miêu tổ trưởng, trang bức liền muốn trang cái triệt để! Hiện tại, hai ta đều là trên một sợi thừng châu chấu, nếu như ngươi muốn lời nhắn nhủ lời nói, vậy hãy theo ta cùng một chỗ giả bộ a!"

"Triệu Ngọc. . . Ngươi. . . Đến cùng muốn thế nào?" Miêu Anh bỗng cảm giác lạnh cả tim, đột nhiên ở giữa, phảng phất là mới vừa quen Triệu Ngọc người này giống như.

Triệu Ngọc lại không để ý tới nàng nữa, mà là trực tiếp hướng chạy trốn năm người đi đến, đồng thời hướng bọn hắn quát to: "Cảnh cáo các ngươi một chút, ai mẹ nó lại chạy, coi như đừng trách lão tử không khách khí! Tới, đều tới đây cho ta!"

Kỳ thật, mấy người lúc đầu không có chạy bao xa, nghe được Triệu Ngọc uy hiếp, bọn hắn đành phải cúi đầu trở về. Giờ này khắc này, bọn hắn hoàn toàn không có trước đó phách lối cuồng vọng chi khí, tất cả đều dọa đến toàn thân xù lông, run rẩy không thôi.

"Tới, tới! !" Triệu Ngọc chỉ chỉ bước đằng ô tô, "Đều tới, ngồi xổm ở chỗ này, ngồi xổm xuống! Cái kia. . . Cái kia ai. . ." Nói, Triệu Ngọc vậy mà xông Miêu Anh giơ lên cái cằm hài, nói, "Nhanh, trước cho bọn hắn đeo lên còng tay!"

"Cái . . . Cái gì?" Miêu Anh nuốt ngụm nước bọt, đã bị Triệu Ngọc cả mộng.

"Thất thần làm gì?" Triệu Ngọc làm bộ trách nói, "Những này đều là cướp bóc án người bị tình nghi a! Quên nhiệm vụ của chúng ta rồi? Nhanh!"

Nói, Triệu Ngọc dẫn đầu đem còng tay của mình móc ra, nhưng mà, hắn vừa định cho cái kia cánh tay trần người còng lại, trong đầu ẩn hình máy thăm dò chợt phát ra cảnh báo.

"Ta mẹ nó!" Triệu Ngọc lập tức trợn mắt tròn xoe, một cước hướng một cái nhiễm tóc lam nam tử đá vào.

Triệu Ngọc chân đầu tàn nhẫn, một cước xuống dưới, đạp nam tử kia cả người đều đâm vào trên thân xe, sau đó trùng điệp đạn rơi xuống đất, điện thoại cũng từ trong tay trượt ra.

"Nha. . . Ai u. . ."

Nhìn thấy nên nam tử ngã trên mặt đất khóc rống kêu rên, bốn người khác tất cả đều giật mình một cái.

"Mẹ nó!" Triệu Ngọc gắt một cái, đưa tay đem bị đá nam tử điện thoại nhặt lên, "Làm gì? Muốn thu hình lại? Vẫn là muốn báo cảnh? Nói cho các ngươi biết, lão tử liền là cảnh sát! Chúng ta đây là ngay tại đuổi bắt tội phạm thời khắc mấu chốt, các ngươi lại đem xe ngăn ở chúng ta xe cảnh sát trước mặt, không hề nghi ngờ, các ngươi khẳng định là cùng

đám bắt cóc cùng một bọn a!"

Kỳ thật, Triệu Ngọc cũng không phải lần thứ nhất sử dụng trò hề này, nhưng là theo Miêu Anh, lại là đốt đốt ngạc nhiên.

"Cảnh. . . Cảnh sát. . . Hiểu lầm, hiểu lầm a! Chúng ta không phải tội phạm gì a!"Ngực trần tử vội vàng giải thích, đang khi nói chuyện, một cỗ khó ngửi mùi rượu truyền đến, hắn hiển nhiên uống nhiều rượu.

"Hừ! Hiểu lầm! ?" Triệu Ngọc thì đem tên kia bị đạp nam tử cầm lên đến, sau đó án lấy đầu của hắn cạch một tiếng đập vào trên cửa xe, tiếp theo đem hắn hai tay hai tay bắt chéo sau lưng, đem còng tay cho hắn còng tay.

"Ta nói cho các ngươi biết!" Triệu Ngọc lạnh lùng nói, "Trong lệnh truy nã tội phạm đúng lúc là bốn nam một nữ, cùng các ngươi bề ngoài phi thường phù hợp, có chuyện gì, vẫn là cùng chúng ta về cục cảnh sát đi nói đi! Cái kia ai. . ."

Nói, Triệu Ngọc lại lần nữa xem xét Miêu Anh một chút, trang bức nói: "Còn đứng ngây đó làm gì? Tranh thủ thời gian báo cáo nhanh cho tổng bộ a? Liền nói cướp bóc phạm đã bị chúng ta bắt được!"

"A? Cái...cái gì. . . Thế nhưng là. . ." Miêu Anh mở ra hai tay đứng ở nơi đó, đã lộn xộn đến không muốn không muốn.

Chương 288: Chương 288: Thần tiên huynh đệ quy vị

Chương 288: Thần tiên huynh đệ quy vị

"Ha ha, vãn bối, liền là vãn bối!" Triệu Ngọc nhìn thấy Miêu Anh không biết làm sao dáng vẻ, bận bịu nghiêm trang nói, "Có phải hay không bởi vì nghĩ đến những thứ này đều là cùng hung cực ác, giết người không chớp mắt lưu manh, ngươi liền luống cuống a? Không có quan hệ, ai muốn muốn phản kháng, chúng ta có thể nổ súng! Ngươi quên, thượng cấp trong mệnh lệnh, có bất đắc dĩ giết chết bất luận tội đầu này sao?"

Giờ này khắc này, Miêu Anh đã bắt đầu ở trong lòng ân cần thăm hỏi Triệu Ngọc tổ tông mười tám đời, nàng thật không rõ, đều đến loại thời điểm này, Triệu Ngọc vì cái gì sẽ còn như thế không có sợ hãi?

Làm nhân viên cảnh sát, kiêng kỵ nhất liền là tùy ý nổ súng. Triệu Ngọc cái này hai thương mở không để ý tới không có theo, một khi người ta khiếu nại, hai người bọn họ coi như đừng nghĩ lại làm cảnh sát.

"Cảnh. . . Cảnh sát đồng chí, "Ngực trần tử gia hỏa tựa hồ là đám người này đầu lĩnh, giờ phút này chỉ có hắn còn dám ngẩng đầu lên cùng Triệu Ngọc giải thích, "Thật. . . Thật là hiểu lầm a! Chúng ta đều là lương dân, không phải tội phạm gì, ngài không nên oan uổng người tốt nha!"

"Người tốt? Hừ!" Triệu Ngọc hừ lạnh một tiếng, đúng là không có dấu hiệu nào một cái miệng rộng tử đi lên, đem cánh tay trần tát đến khóe miệng chảy máu.

Thanh thúy tiếng bạt tai, chấn động đến mấy người khác thân thể rung động, chỉ muốn hướng gầm xe hạ co lại.

"Học người ta giữa đường bá đúng không? Chặn lấy đạo nhi không cho lão tử qua đúng không?" Triệu Ngọc rốt cục lộ ra hắn bản sắc lưu manh, hắn một mặt nói, một mặt tiếp tục ngoan quất lấy mặt của người kia gò má, "Ngươi cũng không nhìn một chút, là chặn lại ai đạo nhi? Đường cái là nhà các ngươi mở sao?"

"Đại. . . đại ca!"Ngực trần tử một mặt bị phiến, một mặt run run rẩy rẩy cầu xin tha thứ, "Ta. . . Ta sai rồi! Ta cũng không dám nữa! Van cầu ngươi, buông tha chúng ta đi! Thực sự không được, bồi thường tiền! Chúng ta bồi thường tiền!"

"Bồi thường tiền! ? Hừ!" Triệu Ngọc tức giận mắng, " các ngươi những này ăn mềm sợ cứng rắn gia hỏa, các ngươi còn có hay không lòng công đức sao? Có thể hay không văn minh điều khiển? Nếu là người ta phía sau xe có việc gấp làm sao bây giờ?"

Triệu Ngọc mỗi hỏi một câu, liền từ trên mặt hắn ngoan quất một chút, mặt của người kia gò má chớp mắt sưng lên lão cao!

Ngay sau đó, Triệu Ngọc thì cầm thương lại đi tới trước mặt nữ nhân kia, dùng thương đầu điểm đầu của nàng, quát: "Dám dựng thẳng ngón giữa đúng không! ? Lợi hại a ngươi?"

"Ta. . . Ta. . ." Kia nữ dọa đến sắc mặt trắng xanh, chỉ còn lại không ngừng lắc đầu phần.

"Ta cho ngươi biết, dám cùng ta dựng thẳng ngón giữa, ngón tay không có một cái là toàn!" Triệu Ngọc đem mình ngón giữa vươn ra, đáp lễ nàng một chút, sau đó hời hợt nói, "Thế nào, là ta động thủ cho ngươi tách ra một cái xuống dưới, vẫn là chính ngươi tách ra một cái?"

Cái gì! ?

Đám người nghe xong, tất cả đều dọa sợ, nữ nhân kia càng là dọa đến xụi lơ trên mặt đất.

"Triệu. . ." Miêu Anh vốn định hô Triệu Ngọc danh tự, lại cảm thấy không thích hợp, lúc này mới đổi giọng nói, "Trưởng quan, làm như vậy. . . Không tốt lắm đâu?"

"Cái gì gọi là không tốt lắm?" Triệu Ngọc bộc lộ bộ mặt hung ác, diện mục dữ tợn, hắn thừa dịp Miêu Anh không kịp phản ứng, vượt lên trước một phát bắt được nữ nhân kia ngón tay, vậy mà thật hạ tử thủ, cờ rốp một tiếng liền cho nàng bẻ gãy! ! !

"A. . ."

Nữ nhân đau đến a nha kêu thảm, đau đến không muốn sống!

"Triệu Ngọc! Ngươi điên rồi!" Miêu Anh dưới sự kinh hãi rốt cuộc không nghĩ ngợi nhiều được, vội vàng bước nhanh về phía trước, cùng Triệu Ngọc xé rách, muốn cướp đi súng lục của hắn.

"Đừng nhúc nhích!" Triệu Ngọc thì hung hăng hất lên, đem Miêu Anh hất ra, xông nữ nhân kia cao giọng quát, "Cái này, chính là cho ta dựng thẳng ngón giữa hạ tràng!"

Nói chuyện, Triệu Ngọc một quyền đánh ra, lại lôi trúng cánh tay trần mặt, ngực trần tử ứng thanh ngã gục, đầu đông đâm vào cửa kiếng xe bên trên.

Cửa kiếng xe mặc dù không có vỡ, cũng đã tràn đầy vết rách!

"Ngươi! Ngươi cái tên điên này!" Miêu Anh tức giận đến mắng to, cũng

không dám lại nương đến Triệu Ngọc trước mặt.

Triệu Ngọc thì cúi đầu xông nữ nhân kia băng lãnh nói ra: "Tiểu nữu nhi, nói cho ngươi, ta hôm nay bẻ gãy ngón tay của ngươi, không phải nhất định phải cho ngươi một bài học, mà là tại cứu ngươi mạng nhỏ! Về sau hảo hảo nhớ kỹ, ngón giữa là không thể tùy tiện cho người ta thụ, biết hay không? Hoắc ha ha. . ."

Triệu Ngọc cuồng vọng cười to, dọa đến đám người run lẩy bẩy.

Triệu Ngọc thì chợt mở ra bước đằng xe cửa xe, hai ba lần liền từ trong xe tìm ra rất nhiều vi phạm lệnh cấm dược phẩm tới.

"A! ?"

Miêu Anh đã hoàn toàn thấy choáng, nàng căn bản không rõ, Triệu Ngọc là như thế nào biết bọn hắn trong xe làm trái cấm dược phẩm?

"Làm gì a, Miêu tổ trưởng?" Triệu Ngọc cân nhắc những thuốc kia phẩm nói, "Lần này, có thể đánh điện thoại báo cảnh sát không?"

"Ngươi. . ." Miêu Anh kinh nghi phía dưới, vẫn là móc ra điện thoại.

Đương năm người nhìn thấy Triệu Ngọc tìm tới vi phạm lệnh cấm dược phẩm về sau, tất cả đều uể oải cúi xuống đầu, đã triệt để tuyệt vọng.

Nguyên lai, Triệu Ngọc từ lúc nhìn thấy cánh tay trần cùng hình xăm nữ lần đầu tiên, liền đã nhìn ra, bọn hắn khẳng định là cắn thuốc.

Xuyên qua trước, Triệu Ngọc đối loại người này tiếp xúc đến thật sự là rất rất nhiều, hắn có thể chuẩn xác phân biệt ra được, một cái dập đầu thuốc người, là cái gì thần thái?

Ngoài ra, hắn càng là biết, những người này nếu như trên xe giấu thuốc,

sẽ giấu ở những địa phương nào, cho nên mới có thể nhanh chóng chuẩn xác đem vi phạm lệnh cấm dược phẩm tìm ra.

Mà lại, coi như không có tìm ra vi phạm lệnh cấm dược phẩm, cũng có thể thông qua máu của bọn hắn kiểm trắc ra.

Bởi vậy, Triệu Ngọc mặc kệ có mở hay không thương, hắn đều không có sợ hãi.

Miêu Anh gặp có đang lúc nổ súng lý do, tự nhiên là như trút được gánh nặng. Thế nhưng là. . . Triệu Ngọc vừa rồi biểu hiện, thật sự là để nàng không thể nào tiếp thu được. Không riêng gì phách lối cuồng vọng, mà lại thủ đoạn dị thường khác loại cực đoan, dù cho là cái này lấy nữ ma đầu tự cho mình là đánh nữ, cũng là thấy trong lòng phát lạnh.

Hai người trên xe mang còng tay đủ nhiều, lúc này đem năm người này tất cả đều dùng còng tay còng tay.

"Chúc mừng, chúc mừng a, Miêu tổ trưởng!" Triệu Ngọc một mặt đem khẩu súng còn cho Miêu Anh, một mặt liếm láp mặt xu nịnh nói, "Ngươi nói chuyện hoang đường, đều có thể bắt lấy một bang thuốc phiện, cái này công lực thực sự cao minh! Tại hạ bội phục, bội phục!"

"Triệu Ngọc, ngươi đừng nói ngồi châm chọc!" Miêu Anh vẫn như cũ không buông tha, "Nếu là ta tình hình thực tế lời nhắn nhủ lời nói, ngươi đồng dạng chịu không nổi! Lại. . . Dám cướp ta thương! Ngươi. . ."

"Được a, ta không có ý kiến!" Triệu Ngọc lại tinh nghịch, "Ngươi muốn tình hình thực tế nói, ta cũng tình hình thực tế nói, ta liền nói, liền là ngươi để cho ta nổ súng! Liền là ngươi bỏ xuống mệnh lệnh! Làm gì a?"

"Ngươi! Hỗn đản! Hỗn đản! !" Miêu Anh thật muốn đem Triệu Ngọc hành hung một trận, nhưng mà năm tên tội phạm ngay tại bên cạnh, nàng không tiện phát tác.

"Đừng bảo là ta hỗn đản!" Triệu Ngọc con mắt chuyển vài vòng, bỗng nhiên nói, "Miêu tổ trưởng, tin hay không, còn có vui mừng lớn hơn đang chờ chúng ta?"

Miêu Anh mặc dù không có để ý đến hắn, nhưng là ánh mắt hiển nhiên đã bán chính mình.

"Ha ha ha. . ." Triệu Ngọc âm trầm cười nói, "Còn nhớ rõ, ta đề cập với ngươi những cái kia thần tiên huynh đệ sao?"

"Triệu Ngọc!" Miêu Anh sắp HOLD không ở, nắm đấm nắm đến cờ rốp rung động.

"Ngươi đừng không tin!" Triệu Ngọc tiếp tục giả thần giả quỷ, "Ta nhưng nói cho ngươi, ta thần tiên các huynh đệ vừa rồi đến bảo, nói chúng ta có thể từ những này thuốc phiện trên thân tìm tới ngân hàng đại kiếp án manh mối, không biết, ngươi tin hay không đâu?"

"Ngươi! Ta. . . Ta thật sự là bó tay rồi!" Miêu Anh lắc đầu nói, "Ngươi có phải hay không thần kinh não dựng sai tuyến, dựng đến chân khí đi lên rồi? Đây không phải mở to mắt nói hươu nói vượn sao?"

"Ta liền nói hươu nói vượn, làm gì a?" Triệu Ngọc liếm láp mặt nói, "Lời không phục, đánh cược a?"

"Tốt! Hảo hảo!" Miêu Anh cũng là mau tức mơ hồ, nàng đầu tiên là chỉ chỉ nắm đấm của mình, sau đó vừa chỉ chỉ bờ môi của mình, nói, "Triệu Ngọc, nếu là thật có thể từ những người này trên thân tìm tới ngân hàng đại kiếp án manh mối, ta dùng miệng thân mặt của ngươi! Nếu là tìm không thấy, vậy ta liền dùng nắm đấm thân mặt của ngươi, ngươi nói như thế nào?"

"Tốt! Một lời đã định! Cầu còn không được!" Triệu Ngọc lúc này vỗ mặt

nói, "Miêu tổ trưởng, ngài liền nhìn tốt a! Nụ hôn này, lão tử chắc chắn phải có được!"

Triệu Ngọc sở dĩ sẽ toát ra loại ý nghĩ này đến, hoàn toàn là căn cứ từ mình Kỳ Ngộ hệ thống mà làm ra phán đoán.

Căn cứ hắn kinh nghiệm của dĩ vãng, hắn cảm thấy hôm nay trùng hợp đụng phải những này chặn hắn đường đi thuốc phiện, tất nhiên sự tình ra có nguyên nhân. Cái này không chừng liền là Kỳ Ngộ hệ thống cố ý an bài tốt!

Nói không chừng, từ những người này trên thân, thật có thể tra được ngân hàng đại kiếp án manh mối!

Bởi vậy, Triệu Ngọc lúc này mới dám cùng Miêu Anh đánh cược.

Đánh xong cược về sau, hắn lập tức từ trên điện thoại di động điều ra kia 7 tên người bị tình nghi ảnh chụp, sau đó đưa tới những người này trước mặt, để bọn hắn từng cái cẩn thận xem qua.

Miêu Anh thì xách tay tại bên cạnh nhìn xem, trong lòng là một vạn cái không tin, sẽ có loại này như kỳ tích trùng hợp phát sinh. . .

Chương 289: Chương 289: Bàng môn tả đạo

Chương 289: Bàng môn tả đạo

"Cái gì! ? Không biết? Chưa thấy qua?" Triệu Ngọc bắt lấy tóc lam cổ áo, chỉ mình màn hình điện thoại di động quát, "Nhìn kỹ tốt, nhìn cho kỹ, thật không có gặp qua?"

Tóc lam y nguyên lắc đầu, những người khác cũng là đem đầu sáng rõ trống lúc lắc đồng dạng.

Ân. . .

Triệu Ngọc trán trở nên càng ngày càng đen, lúc đầu, niềm tin của hắn có đủ, cho rằng nhất định có thể từ những người này trên thân tìm được cướp ngân hàng tin tức.

Hồi tưởng trước đó phá được tàn sát án, xảo ngộ Triệu Khánh cùng kiện thân Phòng Dũng phá hắc trang đủ loại kinh lịch, cái nào một lần đều là tại loại này kỳ ngộ dưới sự trùng hợp đạt được manh mối. Cho nên, hắn cho rằng lần này cũng sẽ không ngoại lệ.

Nhưng mà, hiện thực là vô tình lại tàn khốc, mặc kệ Triệu Ngọc như thế nào uy bức lợi dụ, những người này tất cả đều công bố, một chút cũng không biết trên tấm ảnh những người kia.

Kỳ thật, mất tích khoa bên kia đã phát tới mới nhất tin tức, các chuyên

gia thông qua trong đêm phấn chiến, đã hoàn nguyên ra được bộ phận ngụy trang người hiềm nghi chân thực chân dung, chỉ là hoàn nguyên suất không cách nào đạt tới trăm phần trăm chuẩn xác mà thôi.

Nói cách khác, Triệu Ngọc cho những người này nhìn, kỳ thật hết thảy có 14 phó người hiềm nghi chân dung, 1 đến 7 chính là trong video bắt giữ người hiềm nghi nguyên thủy ống kính, 8 đến 14 thì là bỏ đi ngụy trang sau hoàn nguyên chân dung.

Triệu Ngọc cảm thấy, nếu như cướp ngân hàng thật là Lăng Vân người địa phương, như vậy trước mắt cái này 5 người nói không chừng thật có thể nhận ra chút gì tới.

Chính là bởi vì dạng này, sớm tại Triệu Ngọc bị những này thuốc phiện ngăn trở đường đi, đồng thời bị bọn hắn thụ ngón giữa thời điểm, trong lòng của hắn cũng đã đang tính toán toàn bộ kế hoạch.

Kỳ thật bọn hắn trong xe cảnh sát chứa cảnh báo trang bị, chỉ cần mở ra cảnh báo, hoàn toàn có thể nhường đường bá nhóm nhường đường, căn bản không cần thiết mở cái gì thương, cũng không cần thiết không phải đi bẻ gãy nữ nhân kia ngón tay.

Triệu Ngọc làm như thế, đến một lần muốn phát tiết một ngụm ngột ngạt, thứ hai chính là muốn cho mình tạo thế, triệt để đem thuốc phiện nhóm tâm lý phòng tuyến phá tan. Chỉ có dạng này, bọn hắn mới có thể thành thật khai báo.

Nhưng mà, Triệu Ngọc tính toán cuối cùng vẫn không có khai hỏa, thuốc phiện cùng cướp ngân hàng nhóm căn bản không có gặp nhau, thất sách.

Thẳng đến lúc này, Triệu Ngọc mới rốt cục ý thức được, loại này trúng đích xác suất thật sự là quá nhỏ! Trên bức họa người hiềm nghi có đúng hay không xác thực không nói, ngay cả bọn hắn đến cùng phải hay không Lăng Vân người địa phương đều không rõ ràng đâu!

Muốn vạn nhất, Lăng Vân chỉ là giặc cướp nhóm một trong đó chuyển trạm, vậy thì càng thêm không có khả năng trúng đích!

Chậc chậc. . .

Nhìn thấy Triệu Ngọc giống đỉnh một trán quan tài, Miêu Anh lại là bắt đầu hưng phấn đến ma quyền sát chưởng. Từ lúc Triệu Ngọc cướp đi súng lục của nàng về sau, nàng đã sớm muốn đem Triệu Ngọc đánh đập một trận!

Cái này tự đại, phách lối, cuồng vọng hỗn đản, ta cũng phải để ngươi hảo hảo nếm thử bản tiểu thư nắm đấm!

"Thế nào a, Triệu Ngọc?" Miêu Anh chống nạnh đi vào trước mặt, đắc ý nói, "Ngươi thần tiên các huynh đệ đâu? Đi nơi nào?"

"Ừm. . ." Triệu Ngọc mặt như bụi đất.

"Ha ha, bất quá, nói thật. . ." Miêu Anh giơ lên nắm đấm, cười nói, "Thắng ngươi một lần, thật đúng là không dễ dàng a!"

". . ."

Nhìn thấy Miêu Anh nâng quyền muốn đánh, Triệu Ngọc vội vàng lui lại tránh né.

"Ai?" Miêu Anh chu miệng, "Làm sao? Có chơi có chịu, đây chính là ngươi nói, muốn trốn nợ sao?"

"Hừ!" Nghe được Miêu tiểu thư chế nhạo, Triệu Ngọc lúc này mới tại trước gót chân nàng đứng vững, hiên ngang lẫm liệt nói, "Tốt a! Đại trượng phu nhất ngôn cửu đỉnh, đã không chiếm được Miêu tổ trưởng hôn, đến cái nắm đấm thì thế nào?"

"Ha ha, tốt!" Miêu Anh giơ lên nắm đấm, vừa định xuống tay với Triệu Ngọc, ai ngờ tiếng còi cảnh sát chợt từ đằng xa truyền đến, không cần hỏi, khẳng định là tiếp vào báo cảnh Lăng Vân cảnh sát chạy tới.

Lần này, Miêu Anh không tốt lại động thủ, đành phải tức giận nói ra: "Triệu Ngọc, đừng có gấp, một nắm đấm này cho ngươi nhớ kỹ, sớm muộn là của ngươi! Ta liền biết, ngươi những này bàng môn tả đạo, miệng đầy nói dối là sớm muộn phải trả giá thật lớn!"

Lúc nói chuyện, tiếng còi cảnh sát càng ngày càng vang, Lăng Vân cảnh sát mắt nhìn thấy liền muốn đi vào bọn hắn trước mặt.

Ai ngờ, Miêu Anh chợt nhắc nhở Triệu Ngọc.

Cái gì! ?

Bàng môn tả đạo! ?

Triệu Ngọc nhìn một chút điện thoại di động của mình màn hình, nghi phạm ảnh chụp còn tại trên màn hình.

Mà hắn trong tay kia, lại cầm từ cái kia tóc lam trong tay giành được điện thoại.

Tóc lam điện thoại chính là giá cả không ít quả táo điện thoại, vừa rồi, tóc lam ý đồ mở ra camera cho Triệu Ngọc thu hình lại, lại bị Triệu Ngọc máy thăm dò bắt được.

Nhìn thấy cái này quả táo điện thoại, lại nghe được Miêu Anh trong miệng "Bàng môn tả đạo", ngược lại lập tức nhắc nhở Triệu Ngọc, để hắn thật nghĩ đến một cái bàng môn tả đạo chủ ý!

Đúng a! ?

Ta vì cái gì. . . Không dạng này thử một lần đâu?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian đưa tay đem những cái kia thuốc phiện trên người chúng điện thoại lục soát ra, sau đó một mạch cất vào miệng túi của mình.

"Triệu Ngọc. . . Ngươi lại muốn làm sao? Những thứ này. . ." Miêu Anh còn tưởng rằng Triệu Ngọc muốn mượn gió bẻ măng, vừa định mở miệng ngăn cản, nhưng Lăng Vân cảnh sát xe cảnh sát đã mở đến trước mặt, nàng đành phải im tiếng.

Bởi vì sớm đã đủ câu thông tốt, Lăng Vân cảnh sát chẳng những biết được những này thuốc phiện nhóm giấu độc phạm tội sự thật, mà lại cũng hiểu biết Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh hai người thân phận cùng bọn hắn nhiệm vụ khẩn cấp.

Cho nên, Lăng Vân cảnh sát không dám trễ nãi Triệu Ngọc hai người thời gian, chỉ là để bọn hắn đơn giản ghi chép xuống khẩu cung, liền để bọn hắn rời đi hiện trường.

"Triệu Ngọc, ngươi cũng quá lòng tham a?" Tại tiếp tục chạy tới đường dài khách vận trạm trên đường, Miêu Anh đối Triệu Ngọc bão nổi nói, " ngươi cầm những người kia điện thoại làm gì? Thiếu tiền a ngươi? Ngươi có biết hay không, nếu như những người kia cùng buôn lậu thuốc phiện có quan hệ, những này điện thoại cũng là vật chứng a? Ngươi lấy đi vật chứng, là trái với nguyên tắc!"

"Được rồi, đi! Bớt nói nhảm!" Triệu Ngọc thì một mặt lái xe, một mặt đem những cái kia điện thoại móc ra ném cho Miêu Anh, đồng thời dùng mệnh khiến giọng điệu nói, "Nhanh, cho những người này Wechat hảo hữu bầy phát tin tức, đem người hiềm nghi ảnh chụp tất cả đều gửi tới, nhìn xem có người hay không nhận biết?"

"A? Cái gì?" Miêu Anh sững sờ.

"Không rõ sao?" Triệu Ngọc nhanh chóng nói, "Nói cho ngươi, chúng ta đánh cược, ta còn không có thua đâu! Ngươi bây giờ lấy thuốc phiện nhóm thân phận, cho bọn hắn hảo hữu bầy gửi tin tức, ta cũng không tin, nhiều người như vậy còn tìm không thấy manh mối!"

"Triệu Ngọc. . ." Miêu Anh kinh nghi hỏi, "Ngươi muốn lợi dụng Wechat, đến tìm kiếm manh mối?"

"Cũng không nên đánh giá thấp Wechat vòng lực lượng, " Triệu Ngọc nói, "Vừa rồi những người kia đều là đạo nhi bên trên lẫn vào, mỗi người bằng hữu không phải số ít, thứ này một truyền mười mười truyền trăm, lợi hại đâu! Mà lại, cướp ngân hàng cũng tất nhiên không phải đứng đắn gì người ta, thông qua những người này vòng bằng hữu tìm kiếm, cơ hội thế nhưng là đại đại tích có!"

"Thế nhưng là. . ." Miêu Anh lo lắng nói, "Muốn vạn nhất. . . Đám bắt cóc cũng nhìn thấy đâu? Có thể hay không đánh cỏ động rắn?"

"Miêu tổ trưởng, ngươi chừng nào thì trở nên như thế sợ đầu sợ đuôi rồi?" Triệu Ngọc không chút nghĩ ngợi nói, "Cướp ngân hàng vụ án lớn như vậy, chúng ta Tần Sơn lệnh truy nã đã sớm phát một trăm lần, cái này có cái gì tốt đánh cỏ động rắn? Chỉ cần có thể tìm ra thân phận của đối phương, còn lại không là tốt rồi làm?"

"Ừm. . ." Miêu Anh cẩn thận nghĩ nghĩ, cảm thấy Triệu Ngọc nói đến hoàn toàn chính xác có lý.

"Nhớ kỹ, " Triệu Ngọc dặn dò, "Nhất định phải giả mạo những cái kia thuốc phiện thân phận tuyên bố tin tức, đem lời nói đến cường ngạnh một chút, hung ác một chút, để bọn hắn các bằng hữu mau chóng hỗ trợ tìm kiếm, không thể lãnh đạm, hiểu không?"

"Tốt! Ta biết làm sao làm!" Miêu Anh gật đầu ở giữa, ánh mắt lại nhìn xem Triệu Ngọc phát khởi ngốc.

"Cái này kêu là giang hồ lệnh truy nã! Còn mẹ nó lưới điện tử bản! Công nghệ cao a, ha ha. . ." Triệu Ngọc nhếch miệng cười ngây ngô, chợt thấy được Miêu Anh nhìn thẳng ánh mắt, bận bịu không muốn mặt cùng một câu, "Làm sao rồi, Miêu tổ trưởng, có phải hay không đang suy nghĩ, chờ một lúc hôn ta trên mặt chỗ kia a?

"Ta cho ngươi tìm một chỗ đi, liền hôn ta miệng có được hay không? Dù sao cũng không phải lần đầu tiên, lần này, ta cam đoan bất loạn le lưỡi. . ."

Chương 290: Chương 290: Kỹ cao 1 trù

Chương 290: Kỹ cao 1 trù

Miêu Anh dựa theo Triệu Ngọc nói, đem cái gọi là mạng lưới bản giang hồ lệnh truy nã bầy phát cho những cái kia tội phạm Wechat hảo hữu, đồng thời tại phụ lời bên trong nói đến dị thường hung ác nghiêm trọng, muốn tốt bạn nhóm một khi có người biết chuyện lập tức đáp lời.

Không nghĩ tới, cái này hơn nửa đêm vậy mà thật có rất nhiều người không ngủ được, Miêu Anh bên này vừa gửi đi xong một vòng, có trên điện thoại di động liền đã truyền đến hồi âm.

Cái này hỏi, huynh đệ, ngươi gấp tìm những người này làm gì? Bọn họ có phải hay không gây chuyện tử tới?

Cái kia hỏi, có phải hay không những người này thiếu vay nặng lãi?

Còn có hỏi, Xuân ca a, có phải hay không những người này cho ngươi đội nón xanh?

Nói tóm lại, hồi âm là đủ loại, bát nháo, nhưng không có một cái nói nhận biết trên tấm ảnh người.

Nhìn thấy Miêu Anh lại tại ma quyền sát chưởng, Triệu Ngọc đành phải tranh thủ thời gian khuyên nhủ, nói vật này cần tiếp tục lên men, không thể gấp tại nhất thời, ngươi làm sao cũng phải cho ta chút thời gian a!

Cứ như vậy, xe rốt cục mở đến Lăng Vân thị đường dài vận chuyển hành

khách nhà ga.

Hai người bọn họ đạt tới thời điểm, nơi đó các cảnh sát đã tiếp vào hiệp tra mệnh lệnh, ngay tại phòng quan sát bên trong điều lấy video. Mà cái kia đã từng chở qua người hiềm nghi lái xe, cũng bị triệu hoán tới , chờ đợi tra hỏi.

Xe đường dài bên trong video thu hình lại phi thường dễ tìm, văn kiện mở ra sau khi, trên xe hành khách liền liếc qua thấy ngay. Triệu Ngọc bọn người có thể rõ ràng mà nhìn thấy, cái kia trang điểm lão nhân ngay tại trên xe.

Người này ngồi ở giữa trên chỗ ngồi, người trên xe không nhiều, hắn thủy chung là một người ngồi một mình, bên cạnh không có đồng bạn.

Kỳ quái. . .

Khi nhìn đến người hiềm nghi rõ ràng hình tượng về sau, Triệu Ngọc trong lòng cũng ẩn ẩn dâng lên một tia bất an.

Chính như Miêu Anh nói như vậy, lão nhân này biểu lộ từ đầu đến cuối đặc biệt lạnh nhạt, chẳng những không có bất luận cái gì vẻ khẩn trương, ngược lại thường xuyên mặt lộ vẻ mỉm cười, lộ ra hòa ái dễ gần, hoàn toàn không giống cái gì cướp ngân hàng lưu manh!

Chẳng lẽ. . . Bọn hắn điều tra phương hướng thật sai lầm rồi sao?

Người này liền là ông già bình thường?

Thế nhưng là, mình hôm nay thế nhưng là rõ ràng mở ra "Cấn Khảm" quẻ, "Cấn" quẻ đại biểu cho tiến triển vụ án, không nên tra sai đi?

Xe khách lái xe nói, lão nhân này từ lúc sau khi lên xe liền một câu cũng không nói qua, ven đường tiến khu phục vụ thời điểm, hắn cũng không

có xuống xe. Thẳng đến cuối cùng xe tiến Lăng Vân nhà ga, hắn mới đi theo cái khác hành khách cùng rời đi.

Lăng Vân phương diện phái ra là hai vị tuổi trẻ nam thám viên, bọn hắn nói, giám sát bên trên có thể nhìn thấy, lão nhân này lúc xuống xe không mang bất luận cái gì hành lý, cho nên người này là Lăng Vân người địa phương khả năng phi thường lớn.

Mà lại, nếu như dựa theo sau khi xuống xe video suy luận, hắn là có thể tra được tung tích của hắn. Chỉ bất quá, bởi vì cần điều lấy rất nhiều giám sát, tự nhiên cần thời gian rất lâu mới được.

Thế là, hai vị thám viên thuận tiện tâm đối Miêu Anh hai người nói, các ngươi đã bôn ba một đêm, tra tìm nghi phạm thân phận cùng hạ lạc sự tình, trước hết giao cho chúng ta đến xử lý đi! Các ngươi không bằng nghỉ ngơi thật tốt một chút, một khi có cái gì tiến triển, chúng ta sẽ trước tiên thông báo các ngươi!

Miêu Anh cùng Triệu Ngọc tự nhiên đồng ý, liền tình huống trước mắt đến xem, bọn hắn sốt ruột cũng vô dụng, không bằng nghỉ ngơi dưỡng sức , chờ tin tức.

Thế là, bọn hắn lẫn nhau trao đổi một chút phương thức liên lạc, cùng đã copy một chút video theo dõi, Triệu Ngọc lúc này mới cùng Miêu Anh rời đi khách vận trạm.

Miêu Anh đã mỏi mệt tới cực điểm, chỉ muốn mau mau tìm thoải mái dễ chịu địa phương tắm nước nóng, sau đó nghỉ ngơi thật tốt một chút.

Nhưng mà, Triệu Ngọc lại là vừa vặn tương phản, vừa nghe nói hai người muốn tìm khách sạn nghỉ ngơi, hắn sớm đã hưng phấn tới cực điểm, cơ hồ bản năng liền đem đầu óc dùng đến địa phương khác.

Hắc hắc hắc. . .

Hắn ở trong lòng âm thầm cười nói, hôm nay "Khảm" quẻ cũng không phải bạch mở, xem ra, cái này rốt cục đến mình tu thành chính quả thời điểm!

Miêu Nhân Phụng? Miêu tiểu thư? Hắc hắc hắc. . .

Miêu Anh không muốn lại đến chỗ bôn ba, chỉ muốn mau mau tìm cái khách sạn nghỉ ngơi. Triệu Ngọc xem xét, vận chuyển hành khách nhà ga bên cạnh vừa vặn có cái mau lẹ khách sạn, liền trực tiếp đem chiếc xe mở đến khách sạn trước cửa.

Triệu Ngọc chiêu số tầng tầng lớp lớp, hạ bút thành văn, xe vừa mới dừng hẳn, hắn liền đem chìa khóa xe giao cho Miêu Anh, đồng thời làm bộ dặn dò: "Miêu tổ trưởng, ta đi mướn phòng ở giữa, ngươi đến khóa xe đi! Đúng,

Tuyệt đối đừng quên đem những cái kia điện thoại mang lên!"

Dặn dò xong về sau, cũng không đợi Miêu Anh trả lời, hắn liền mở cửa xe, vui vẻ hướng khách sạn sân khấu chạy tới.

Hồng hộc. . .

Triệu Ngọc chạy liền hô mang thở, đi vào sân khấu về sau, lập tức móc túi ra 200 khối tiền đưa cho trực ban nữ phục vụ viên, sau đó gấp rút dặn dò:

"Tiểu thư, đây là tiền boa cho ngươi! Nhớ kỹ, chờ một lúc bằng hữu của ta tiến đến, ngươi nhất định phải kiên trì, các ngươi khách sạn chỉ còn lại cái cuối cùng gian phòng! Vẫn là giường lớn phòng! Hiểu không?"

"Ừm. . . Tiên sinh, cái này. . ." Phục vụ viên không dám nhận tiền, khó xử nói, "Nếu là ông chủ biết, ta sẽ bị mắng!"

"Cầm, cầm!" Triệu Ngọc đem tiền nhét vào trong tay của nàng, vội nói, "Như vậy đi, ta quay đầu lại từ ngươi chỗ này mở một cái phòng trống được đi? Nhưng là tại bằng hữu của ta trước mặt, ngươi nhưng chỉ có thể nói còn có một gian, được hay không?"

"Dạng này a. . ." Phục vụ viên suy nghĩ một chút, cảm thấy Triệu Ngọc đề nghị rất mê người, lúc này mới rốt cục tiếp nhận Triệu Ngọc tiền boa.

Ngay tại phục vụ viên mướn phòng đăng ký thời điểm, Miêu Anh thì mang theo chứa điện thoại di động ba lô, một mặt mệt mỏi đi đến.

"Tại sao có thể như vậy chứ?" Triệu Ngọc tranh thủ thời gian bắt đầu trang bức, làm bộ tức giận quát lớn phục vụ viên, "Thật chỉ còn lại một gian? Không thể lại điều đổi chỗ đúng? Muốn như vậy, vậy chúng ta liền đổi một nhà quán rượu thế nhưng là!"

"Ừm. . . Tiên sinh!" Phục vụ viên không nghĩ tới Triệu Ngọc có thể giả bộ đến như thế lẽ thẳng khí hùng, lập tức sợ hãi nói, "Chúng ta thật chỉ còn lại một gian phòng!"

"Hừ, thật sự là quá không ra gì, các ngươi quản lý đâu? Ta tìm các ngươi quản lý đi. . ." Triệu Ngọc cố ý đem nói cho Miêu Anh nghe.

Miêu Anh thì tinh bì lực tẫn xông Triệu Ngọc khoát tay áo, nói: "Đi Triệu Ngọc, một gian liền một gian đi! Chấp nhận chấp nhận được, ngày mai trời vừa sáng liền đi!"

"Ừm. . ." Triệu Ngọc nghe xong, lập tức ngay cả nuốt nước bọt, trong mắt "Ngân" chỉ riêng bắn ra bốn phía, trong miệng lại nghiêm trang nói, "Cái này. . . Thích hợp sao?"

"Có cái gì có thích hợp hay không?" Miêu Anh thờ ơ khoát tay áo, "Nhanh lên một chút đi, mệt chết!"

"Tốt!" Triệu Ngọc cầu còn không được tiếp nhận thẻ phòng, đồng thời xông phục vụ viên kia tiểu cô nương trừng mắt nhìn. Tiểu cô nương đỏ bừng cả khuôn mặt cúi đầu, đối Triệu Ngọc độ dày da mặt thật sự là bội phục không muốn không muốn.

Mở tốt giường lớn phòng ngay tại lầu hai, Triệu Ngọc rất nhanh cùng Miêu Anh đi tới cổng.

Triệu Ngọc trong lòng cái kia kích động a, không nghĩ tới a không nghĩ tới, ta thế mà có thể cùng Miêu Nhân Phụng cùng mở một phòng, ha ha ha. . . Chờ một lúc sau khi đi vào, có phải hay không liền có thể phát sinh chút gì đây? Ha ha ha. . .

Triệu Ngọc dùng tốc độ nhanh nhất mở cửa phòng ra, thế nhưng là hắn vừa định đi vào, Miêu Anh ba lô lại ba ngã xuống đất.

"Ai!" Miêu Anh mí mắt cũng không ngẩng lên được, nàng mọi loại khốn đốn mệt mỏi khom người một cái, muốn nhặt lên ba lô.

Triệu Ngọc thấy thế, vội vàng hấp tấp chạy tới: "Ta tới, ta đến!"

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc xoay người nhặt bao thời điểm, Miêu Anh tay phải bỗng nhiên duỗi ra, trực tiếp đoạt lấy Triệu Ngọc trong tay thẻ phòng. Đồng thời, nàng lại một cái xinh đẹp nhảy vọt, vừa vặn giống nhảy núi dê như thế phóng qua Triệu Ngọc đỉnh đầu.

Ai?

Triệu Ngọc ý thức được không ổn, vừa định quay người. Miêu Anh lại nhẹ nhàng linh hoạt một đào cái mông, trực tiếp đem Triệu Ngọc đỉnh ngã xuống đất, mặt cơ hồ đều dán vào trên mặt đất.

Chờ Triệu Ngọc lại từ trên mặt đất bò lên về sau, Miêu Anh thì sớm đã

vào nhà đóng cửa, đem hắn sống sờ sờ phơi tại trong hành lang!

Ai?

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian thùng thùng phá cửa, trong miệng hô: "Uy uy uy, Miêu tổ trưởng, ngươi đây là ý gì? Mở cửa! Mở cửa a! ?"

"Ha ha ha. . ." Trong môn truyền đến Miêu Anh cởi mở tiếng cười, "Triệu Ngọc, ngươi không cảm thấy kỹ xảo của ngươi thực sự quá kém sao? Nghe tỷ, mình chơi đi thôi a. . ."

Chương 291: Chương 291: Dê tạp canh

Chương 291: Dê tạp canh

Phá cửa thời điểm, Triệu Ngọc thật hận không thể sử dụng duy nhất vạn năng giải tỏa khí, đem Miêu Anh cửa phòng mở ra. Đổi mới nhanh không quảng cáo.

Nhưng mà, coi như có thể mở ra, thì phải làm thế nào đây đâu

Kết quả là, không phải là đến làm cho Miêu Nhân Phụng một cước đá ra

Ai!

Thật sự là thông minh quá sẽ bị thông minh hại, nguyên lai Miêu Anh vừa rồi kia mí mắt cũng không ngẩng lên được sức mạnh, đều là dùng để tê liệt mình, người ta đã sớm nhìn thấu mình quỷ kế!

Hừ!

Miêu Nhân Phụng, có ngươi!

Triệu Ngọc đứng tại cổng căm giận nhả rãnh đạo, ngươi chờ, sớm tối ta sẽ bắt được vào tay cơ hội! Miêu Nhân Phụng, hãy đợi đấy!

Rơi vào đường cùng, Triệu Ngọc đành phải trở lại đại sảnh, một lần nữa mở một gian khách phòng. Phục vụ viên còn tưởng rằng Triệu Ngọc đã đã được như nguyện, lúc này tán dương: "Tiên sinh, bạn gái của ngươi thật là xinh đẹp a!"

Nghe được loại này lấy lòng, Triệu Ngọc không khỏi càng thêm khó xử, tranh thủ thời gian cầm thẻ phòng vội vàng rời đi.

Đêm hôm khuya khoắt mở thời gian dài như vậy xe, Triệu Ngọc cũng là rất mỏi mệt. Sau khi vào nhà, hắn trước tắm nước nóng, giải hiểu rõ mệt.

Ai ngờ, sau khi tắm xong, tinh thần của hắn đầu ngược lại đi lên, cùng Miêu Anh thân cận trước đó để ở một bên, bản án sự tình vẫn còn phải tiếp tục hướng xuống tra.

Thế là, hắn đem máy tính bảng từ trong ba lô lấy ra, bắt đầu lặp đi lặp lại xem xét cái kia trang điểm lão nhân video. Lần này, Triệu Ngọc nhìn càng thêm thêm cẩn thận, mỗi một cái ống kính đều cẩn thận quan sát.

Ai ngờ, nhìn một chút, hắn lại thật nhìn ra chút mùi vị khác biệt tới. Hắn cảm thấy, lão nhân này biểu lộ không chỉ là lạnh nhạt mà thôi, lạnh nhạt bên trong tựa hồ còn ẩn ẩn lộ ra một loại tiêu tan chi sắc, tựa như là hắn hoàn thành cái gì tâm nguyện giống như.

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc càng xem càng kỳ quái, càng xem càng muốn biết, lão nhân này đến cùng cùng cướp ngân hàng có quan hệ hay không

Hắn chính nhìn xem video, trong ba lô lại sớm đã vang làm một đoàn. Nguyên lai, kia năm tên tội phạm điện thoại đều tại trong bọc đâu! Đây là Miêu Anh phát ra giang hồ lệnh truy nã, lại truyền về rất nhiều hồi âm.

Triệu Ngọc thế nhưng là còn cùng Miêu Anh đánh lấy cược đâu! Nếu là những này hồi âm bên trong không có manh mối, hắn nhưng là muốn chịu nắm đấm! Miêu Anh nắm đấm cũng không phải trò đùa, hắn tự nhiên không muốn bị ngược.

Thế là, hắn mở ra bao, bắt đầu dần dần lật xem những cái kia điện thoại, nhìn xem bên trong sẽ có hay không có cái gì trọng yếu tình báo

Kết quả, khi hắn từ đầu tới đuôi sau khi kiểm tra, phía trên ngoại trừ ô ngôn uế ngữ cơ hồ không có khác, tất cả đều là chút hùng hùng hổ hổ vô dụng, không ai thật lưu ý những cái kia người hiềm nghi ảnh chụp!

Ta sát. . .

Triệu Ngọc không khỏi thầm mắng, đây đều là cái gì điểu nhân a làm sao một cái người đứng đắn cũng không có chứ

Điều tra không có kết quả, Triệu Ngọc cũng chỉ có thể đi ngủ. Bọn hắn trước mắt hi vọng duy nhất, liền là Lăng Vân cảnh sát có thể tra ra trang điểm thân phận của ông lão, có lẽ biết người này là làm cái gì, tình tiết vụ án mới có thể lấy được mới tiến triển!

Lúc ngủ, đã sáng sớm 4 điểm nửa, Triệu Ngọc ngủ được mơ mơ màng màng cực không nỡ. Trong thoáng chốc, hắn vậy mà mơ tới, mình lặng lẽ sử dụng vạn năng chìa khoá lẻn vào đến Miêu Anh gian phòng, đồng thời chui vào chăn của nàng. . .

Thế nhưng là, một giây sau, hắn nhưng lại đột nhiên từ Miêu Anh trong chăn thấy được một bộ bị tố phong chân không thi thể. . .

Không biết lúc nào, điện thoại chấn động tiếng oanh minh đem hắn từ trong lúc ngủ mơ đánh thức, Triệu Ngọc mở mắt xem xét, bất quá là sáng sớm 7 điểm tới chuông mà thôi, hắn căn bản không có nghỉ ngơi bao lâu.

Phát ra chấn động, chính là kia 5 cái điện thoại trong đó một bộ, Triệu Ngọc nhớ kỹ, đây là cái kia bị hắn bẻ gãy ngón tay nữ nhân. Điện thoại là 0PP0, phía trên còn khảm sáng lấp lánh trang sức.

Giờ phút này, điện thoại vang lên ong ong không ngừng, hẳn là có người tại gọi điện thoại cho nàng. Triệu Ngọc đưa di động lật qua xem xét, điện báo biểu hiện bên trên xuất hiện cũng là một cái ăn mặc yêu bên trong yêu khí nữ nhân.

Hắn tự nhiên không thể tiếp, đành phải đem nó cúp máy.

A ha. . .

Triệu Ngọc đánh một cái thật sâu ngáp, lại lần nữa giải khai tay nữ nhân cơ màn hình, lại phát hiện Wechat bên trong đã truyền về mấy chục đầu nhắn lại.

Xem ra, nữ nhân này kết giao rất rộng, hảo hữu thật đúng là không ít. Trước đó dù sao cũng là đêm hôm khuya khoắt, hiện tại trời đã sáng, cho nên đáp lời người cũng liền nhiều hơn.

Triệu Ngọc trục đầu trục đầu lật xem,

Lần này, rốt cục có người bắt đầu nghiêm túc đối đãi những cái kia nghi phạm ảnh chụp, bất quá, đại đa số người không phải không gặp qua liền là không biết, kết quả là vẫn là không có đầu mối gì.

A ha. . .

Triệu Ngọc lại ngáp một cái, trong lòng không khỏi một trận thất vọng, xem ra, Miêu Anh nắm đấm là nhất định trúng vào.

Ai ngờ, ngáp đánh xong, nữ nhân điện thoại lại tới một đầu Wechat, hơn nữa còn là một đầu giọng nói:

"Biểu muội a, ngươi làm sao không tiếp điện thoại ta đâu đang ở đâu" Wechat bên trong truyền đến chính là một cái thô cuống họng khàn khàn

giọng nữ, "Ta hỏi ngươi, ngươi cho ta phát những hình kia có ý tứ gì đến cùng làm sao còn như thế nhiều người đâu ngươi tìm những người này làm gì a ta nói cho ngươi, trong tấm ảnh số 12, ta tựa như là thấy qua, bất quá không dám khẳng định!"

Nha!

Nghe được đầu này giọng nói, Triệu Ngọc không khỏi trong lòng run lên, hắn vội vàng cho người này hồi phục một đầu tin tức, hỏi nàng đến cùng ở đâu gặp qua là thế nào cái tình huống

Trễ mấy giây, giọng nói tin tức lại lần nữa truyền đến:

"Ta dựa vào, ngươi còn sống a làm sao không tiếp điện thoại ta đâu ngươi trên tấm ảnh số 12, ta lờ mờ có chút ấn tượng, ta trước kia tại trung tâm nghệ thuật quảng trường dê tạp canh làm công thời điểm, giống như gặp qua người này! Người kia thường xuyên đi uống dê tạp canh, hắn là ngay tại kia phụ cận đi làm đi bất quá, trên tấm ảnh số 12 càng trẻ tuổi một chút, ta cũng không dám xác định a! Dù sao lớn lên giống quá nhiều người!"

Số 12

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian tìm kiếm ảnh chụp, phát hiện số 12 trên tấm ảnh người bị tình nghi, chính là các chuyên gia căn cứ video chế ra một bức tranh giống, bức họa này giống tất nhiên cùng thực tế có chút sai lệch.

Như vậy. . . Cái này uống dê tạp canh người, sẽ là cướp ngân hàng sao

Trung tâm nghệ thuật

Triệu Ngọc lại kiểm tra một hồi Lăng Vân thị địa đồ, rất mau tìm đến Lăng Vân thị trung tâm nghệ thuật vị trí.

Đúng lúc này, Wechat bên trong lại lần nữa truyền đến nữ nhân kia giọng nói:

"Đúng rồi! Ta nhớ được, bán dê tạp canh ông chủ cùng người kia nói chuyện qua, cho nên, ngươi quá khứ tìm ông chủ hỏi một chút, hẳn là có thể xác định đi! Dựa vào. . . Lại chết không còn thở . . . Ngươi có phải hay không lại cùng người nam kia lêu lổng đi a ngươi. . ."

Có hi vọng!

Triệu Ngọc nhãn tình sáng lên, không sai, tìm ông chủ hỏi một chút chẳng phải thành

Hắn cho rằng, liền xem như nhận lầm người, cũng so làm như vậy chờ tin tức mạnh đi mà lại, dê tạp canh rất tốt uống, vừa vặn giải quyết một cái sớm một chút vấn đề.

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc lập tức cho Miêu Anh gọi điện thoại, đồng thời đem cái này nữ nhân nhắn lại chuyển cho Miêu Anh nghe.

Miêu Anh lúc đầu ngủ được mơ mơ màng màng, bỗng nhiên đạt được như thế một tin tức, lập tức tỉnh táo lại. Nàng lập tức nói cho Triệu Ngọc, tranh thủ thời gian trả phòng lái xe, đi trung tâm nghệ thuật!

Cứ như vậy, hai người ngay cả mặt cũng không kịp tẩy, thẳng đến Lăng Vân thị trung tâm nghệ thuật mà đi. Thừa dịp sắc trời còn sớm, bọn hắn chỉ dùng 20 phút, liền đạt tới mục đích.

Nhà này dê tạp canh chính là một nhà mở hơn mười năm lão điếm, hai người hơi nghe ngóng một chút, liền tìm tới.

Trong tiệm làm ăn chạy, thật nhiều người thậm chí không có ghế, chỉ có thể đứng đấy ăn canh.

Vì mau chóng biết đáp án, Triệu Ngọc lập tức bưng điện thoại hướng ông chủ đi đến. Ông chủ là cái trung niên hán tử, ngay tại khí thế ngất trời vội vàng.

"Ông chủ, nghe ngóng ngươi vấn đề, gặp qua người này sao" nói, Triệu Ngọc đem số 12 nghi phạm ảnh chụp đưa tới trước mặt hắn.

"Ừm. . ." Ông chủ không có nhìn điện thoại, ngược lại nhìn một chút Triệu Ngọc, hỏi, "Các ngươi là làm cái gì "

"Cảnh sát!" Triệu Ngọc đem cảnh sát chứng qua loa sáng lên, thúc giục nói, "Nhìn cho kỹ, gặp qua người này không có "

"Ai u, cảnh sát nha!" Ông chủ hơi kinh hãi, vội vàng nghiêm đứng vững, sau đó xoa xoa thô ráp đại thủ, nhìn kỹ một chút ảnh chụp, nói, "Đây là nhà văn hoá Trần Công, ngài tìm hắn làm gì a "

"A!" Triệu Ngọc giật nảy cả mình, vội nói, "Ông chủ, ngươi nhưng nhìn tốt, thật là ngươi nói người kia sao không sai đi hắn. . . Hắn là làm cái gì "

"Không sai được! Trên tấm ảnh lộ ra hơi trẻ hơn một chút, danh tự ta không biết, " ông chủ chỉ chỉ sau lưng nói, "Nhà văn hoá đi làm, kịch bản đoàn bên trong đường ống cỗ, đều quản hắn Trần Công Trần Công gọi, già bên trên ta chỗ này uống dê canh đâu! Nói không chừng a, chờ một lúc liền có thể tới đây chứ!"

Cái gì!

Đạo cụ kịch bản đoàn

Ai nha!

Triệu Ngọc không khỏi trong lòng run lên, chẳng lẽ. . . Cướp ngân hàng thật là —— hắn!

Chương 292: Chương 292: Ai là cảnh sát?

Chương 292: Ai là cảnh sát?

Tại kinh lịch ngắn ngủi kinh ngạc về sau, Triệu Ngọc thuận tiện hai bát dê tạp canh, sau đó cùng Miêu Anh tùy tiện tìm cái địa phương , vừa ăn bên cạnh thương lượng.

"Kịch bản đoàn làm đạo cụ!" Triệu Ngọc nhỏ giọng nói, "Miêu tổ trưởng, còn nhớ rõ giặc cướp nhóm dùng để cướp ngân hàng thương sao? Không phải là mô phỏng chân thật thương, cũng không phải thật thương, lại vẫn cứ đặc biệt rất thật! ? Có thể hay không, liền là đạo cụ của bọn họ?"

"Còn có, " Miêu Anh đầu phụ họa nói, "Cướp ngân hàng nhóm tâm lý tố chất đặc biệt tốt, làm diễn viên tâm lý tố chất hẳn là cũng không sai a?"

"Có khả năng, có khả năng!" Triệu Ngọc càng nói càng kích động, "Có đảm lược, có mưu trí, có kế hoạch, thật cùng diễn kịch đồng dạng đâu! Chẳng lẽ. . . Giặc cướp nhóm đều là —— diễn viên! ?"

"Triệu Ngọc, " Miêu Anh nhãn tình sáng lên, vội vàng xông Triệu Ngọc nói, "Ngươi nhanh đi, lại đi hỏi một chút ông chủ, xem hắn còn có biết hay không khác người hiềm nghi!"

"Đúng!" Triệu Ngọc vội vàng đầu đứng dậy, lần nữa hướng ông chủ đi đến.

Ông chủ y nguyên loay hoay khí thế ngất trời, càng không ngừng có trong hồ sơ trên bảng dùng đao mổ dê tạp toái.

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc vừa định há miệng hỏi thăm thời điểm, từ cổng lại bước nhanh chân đi tiến một cái tạ đính nam tử trung niên đến, người này há mồm liền xông ông chủ nói ra:

"Ông chủ a, ta chén kia làm xong không có?"

"Tốt tốt!" Ông chủ bận bịu xoa xoa tay, từ bên cạnh bưng qua một bát nóng hôi hổi dê canh đưa cho hắn.

"Được rồi!" Người tới hai tay tiếp nhận dê canh, quay người liền muốn tìm địa phương ngồi.

Kết quả, ông chủ nhìn thấy Triệu Ngọc lại hướng mình đi tới, chợt nhớ tới cái gì, gọi lớn ở vị này Tạ Đỉnh nam tử, nói ra:

"Này này, lão Đinh!" Ông chủ lấy tay chỉ một cái Triệu Ngọc , đạo, "Bên này có vị cảnh sát muốn tìm Trần Công, ta nhớ được ngươi cùng Trần Công đều là một đơn vị, ngươi biết hắn ở đâu a?"

"Cái gì! ?"

Ai ngờ, cái này tên là lão Đinh người, nghe xong ông chủ nâng lên "Cảnh sát" hai chữ về sau, vậy mà giật mình một cái. Bởi vì hai tay nâng nóng hổi dê canh, dê canh từ bát bên cạnh tràn ra, bỏng đến hắn tay.

"A nha!" Người này đánh run rẩy, cả bát dê canh soạt một chút, tất cả đều ném xuống đất.

Ừm! ?

Nhìn người nọ khẩn trương như vậy, Triệu Ngọc không khỏi sửng sốt một chút?

Làm sao. . .

Chuyện gì xảy ra?

Chẳng lẽ. . . Trong lòng của hắn có quỷ?

Kia lão Đinh không lo được ngã nát dê canh, trở lại nhìn Triệu Ngọc một chút, đợi nhìn thấy Triệu Ngọc chính mục không chuyển con ngươi mà nhìn chằm chằm vào mình về sau, vội vàng hướng phía cửa bước nhanh tới!

"Uy! Đừng nhúc nhích! Cảnh sát!"

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian thét ra lệnh, ai ngờ, Tạ Đỉnh nam tử đúng là cả kinh chạy như bay.

"Ta dựa vào!"

Triệu Ngọc quát to một tiếng, lập tức đuổi theo. Nhưng mà, Tạ Đỉnh nam tử vừa mới chạy đến cổng, đâm nghiêng bên trong liền thình lình vọt tới một đạo như thiểm điện mạnh mẽ thân ảnh!

Một giây sau, Miêu Anh toàn phong thối liền rắn rắn chắc chắc đá trúng Tạ Đỉnh nam tử phía sau lưng, bởi vì cổng có bậc thang, Tạ Đỉnh nam tử bị đá về sau, đúng là vèo từ cổng bay ra ngoài, sau đó nặng nề mà ngã ở cổng trên đất trống!

"A. . ."

Nam tử rơi không nhẹ, khả năng còn cắn được đầu lưỡi, miệng bên trong ào ào ra bên ngoài bốc lên máu.

Miêu Anh thì nhanh chóng lẻn đến trước mặt, đem nó hai tay hai tay bắt chéo sau lưng, cho hắn mang lên trên còng tay!

Kể từ đó, những cái kia ngay tại ăn dê tạp canh người, cùng cửa hàng ông chủ tất cả đều chạy đến quan sát, ông chủ mặt mũi tràn đầy kinh ngạc hô:

"Ai nha, cảnh sát đồng chí, này làm sao nói? Cái này lão Đinh là kịch bản đoàn biên kịch, các ngươi bắt hắn làm gì a? Cái này. . . Đây rốt cuộc thế nào?"

"Bên cạnh ở!" Triệu Ngọc đoạt tại ông chủ trước người chặn hắn, quát, "Đây là cảnh sát ngay tại tập nã trọng phạm, các ngươi đều trốn xa mà đi!"

"Ngươi bị bắt!" Miêu Anh đem người này từ dưới đất cầm lên về sau, hỏi, "Mau nói, đồng bọn của ngươi mà ở đâu?"

"Hô. . . Hô hô. . ." Tạ Đỉnh nam tử miệng đầy là máu, nhưng ánh mắt lại là cực kì lạnh lẽo cuồng ngạo.

"Ta dựa vào, người bị tình nghi vênh váo cái gì?"

Triệu Ngọc vốn định đi lên cho hắn một cái tai to hạt dưa, chợt nhìn thấy trong đám người có người chính cầm điện thoại, đang cho bọn hắn ghi chép coi thường nhiều lần.

Không được!

Triệu Ngọc biết, loại này nơi công cộng phía dưới không hiếu động thô, tuyệt đối không thể từ nơi này thẩm vấn phạm nhân. Thế là, hắn tranh thủ thời gian cướp được trước mặt, nói với Miêu Anh: "Tổ trưởng, trước đưa về cục cảnh sát rồi nói sau!"

Miêu Anh đồng dạng ý thức được vấn đề này, tranh thủ thời gian áp lấy người này về tới bọn hắn trên xe cảnh sát.

Triệu Ngọc đến ngồi trước lái xe, Miêu Anh thì áp lấy người bị tình nghi làm được ghế sau bên trên.

Thẳng đến xe khởi động, rời đi nhà văn hoá quảng trường thật xa về sau, hai người lúc này mới thoáng thở dài một hơi.

Triệu Ngọc gặp bốn bề vắng lặng, lập tức cho Miêu Anh đưa cái ánh mắt. Nhưng mà, không cần Triệu Ngọc nhắc nhở, Miêu Anh đã nắm chặt lấy nghi phạm cánh tay, thẩm vấn: "Mau nói, các ngươi có phải hay không ăn cướp Tần Sơn ngân hàng giặc cướp! ? Đồng bọn của ngươi đều ở nơi nào!"

Miêu Anh tàn nhẫn một không thua Triệu Ngọc, dùng sức phía dưới, đúng là răng rắc một tiếng, đem hắn cánh tay gãy vang.

"A. . ." Tạ Đỉnh nam tử phát ra tiếng kêu thảm, thế nhưng là, hắn lại cắn chặt răng, liền là một chữ cũng không nói.

Nhưng mà, chính vì hắn không hề nói gì, Miêu Anh cùng Triệu Ngọc ngược lại càng thêm kinh ngạc! !

Bởi vì, nếu như bọn hắn bắt lộn người, như vậy vừa rồi Miêu Anh tra hỏi về sau, hắn hắn là cực lực giải thích mới đúng! Nhưng mà, hắn lại cắn chặt hàm răng, ngay cả giải thích đều không hiểu thả, cái này không ngược lại nói rõ, hắn liền là cùng ngân hàng đại kiếp án có quan hệ sao?

Vì có thể xác nhận một chút, Triệu Ngọc vốn định sử dụng duy nhất một cái máy phát hiện nói dối. Thế nhưng là, người này cắn chặt hàm răng cái gì cũng không nói, coi như sử dụng máy phát hiện nói dối cũng có khả năng uổng phí hết!

"Không được!" Giờ này khắc này, Miêu Anh cũng đã ý thức được can hệ trọng đại, vội vàng xông Triệu Ngọc nói, "Triệu Ngọc, tranh thủ thời gian tìm gần nhất đồn công an, ta cái này gọi điện thoại liên hệ Lăng Vân cảnh sát! Chúng ta nhất định phải tăng phái cảnh lực, đem kia cái gì Trần Công cũng cho bắt lấy đến!"

"Đúng!"

Triệu Ngọc đầu, mau từ hướng dẫn nghi thượng tìm kiếm gần nhất đồn công an. Miêu Anh thì mở ra điện thoại, muốn liên hệ Lăng Vân cảnh sát.

Kết quả, ngay tại như thế một cái công phu bên trong, Triệu Ngọc trong đầu máy thăm dò chợt báo cảnh sát, máy thăm dò bên trên biểu hiện, có một chiếc xe hơi đã đi theo bọn hắn năm phút trở lên, tiến vào báo cảnh phạm vi.

A! ?

Chẳng lẽ. . . Có người theo dõi?

Kinh nghi phía dưới, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian hướng kính bên nhìn lại, nhưng gặp sau xe hoàn toàn chính xác có một cỗ màu xám Fox ngay tại theo đuôi bọn hắn.

Nhìn thấy tình huống như vậy, Triệu Ngọc bản năng tăng thêm cẩn thận.

Ai ngờ, khi hắn xe vừa mới mở đến một cái không có đèn xanh đèn đỏ ngã tư đường về sau, từ giao lộ bên trái vậy mà phút chốc thoát ra một cỗ to lớn Trường Thành a không đến!

Chiếc xe này đã tăng nhanh tốc độ, giống như một cỗ xe tăng bay thẳng Triệu Ngọc đám người Jetta xe đánh tới.

Không được! ! !

Triệu Ngọc tay mắt lanh lẹ, vội vàng ngay cả đánh tay lái tránh né, đúng là từ giao lộ đánh một cái nho nhỏ trôi đi. Nhưng mà, chiếc kia Trường Thành a không tới quá nhanh, mặc dù Triệu Ngọc đã hết sức tránh né, nhưng đuôi xe vẫn là bị Harvard quét đến!

Bành!

Theo một tiếng vang thật lớn, Triệu Ngọc chỗ Jetta xe nhất thời bị đâm đến tại trên đường lớn đánh lên xoáy, hơn nữa còn xoay tròn đến khác một bên nghịch hành làn xe bên trên.

Nghịch hành làn xe bên trên cũng không ít cỗ xe ngay tại nhanh chóng lái tới, mắt nhìn thấy liền muốn đụng vào bọn hắn. May mắn Triệu Ngọc một mực nắm chặt tay lái, mặc dù xe xoay chuyển, nhưng hắn cuối cùng vẫn khống chế Jetta xe, đem đầu xe điều chỉnh tốt phương hướng, trực tiếp lẻn đến xe đạp trên đường đi, lúc này mới khó khăn lắm tránh thoát cái khác cỗ xe va chạm.

Tích tích tích. . .

Trong lúc nhất thời ô tô loa loạn hưởng, toàn bộ giao lộ đã loạn tung tùng phèo.

Ong ong ong. . .

Kết quả, chiếc kia Trường Thành a không đang đánh lửa cháy về sau, đúng là lại lần nữa hướng phía Triệu Ngọc bọn người đánh tới.

"MMP!"

Triệu Ngọc thầm mắng một câu, vội vàng gấp giẫm chân ga, sửng sốt

cạch một tiếng từ xe đạp đạo chui lên lối đi bộ. Ai ngờ, bọn hắn vừa mới chui lên đi, a không liền oanh minh tới, lại lần nữa đụng phải Jetta xe đuôi xe.

"Nha. . ."

Thân xe kịch liệt lay động phía dưới, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian lại giẫm chân ga, đem chiếc xe dán chặt lấy bên đường rào chắn thúc đẩy.

A không xe y nguyên không chịu từ bỏ ý đồ, lập tức mở đến lối đi bộ, lại hướng bọn họ hung ác đuổi theo. Cùng lúc đó, trước kia chiếc kia Ford Fox thì từ đường cái khác một bên rẽ ngoặt đuổi tới, vừa vặn ngăn ở Jetta xe ngay phía trước, ngăn chặn bọn hắn đường đi.

A úc!

Hỏng bét!

Triệu Ngọc gặp trước có chặn đường phía sau có truy binh, không khỏi sửng sốt một chút . Bất quá, hắn cũng không phải loại kia tuỳ tiện tước vũ khí người, đợi thấy không đường lui về sau, hắn dứt khoát đạp mạnh chân ga hướng trước mặt Fox đụng tới, đồng thời còn lớn tiếng xông Miêu Anh hô:

"Miêu tổ trưởng, nhanh! Thắt chặt dây an toàn! Nhất định phải buộc lại!"

"Uy!"

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc sắp liều mạng trong chốc lát, sau lưng chợt truyền đến Miêu Anh tỉnh táo nói chuyện:

"Triệu Ngọc, ta muốn hỏi cái vấn đề, chúng ta. . . Ai là cảnh sát a?"

"Cái gì?" Triệu Ngọc có chút lộn xộn, vội vàng trả lời, "Là chúng ta a? Thế nào?"

"Vậy chúng ta còn mẹ nó chạy cái gì sức lực? Xin nhờ! Phanh lại! Phanh lại đi!"

Triệu Ngọc cho tới bây giờ không có nghe Miêu Anh nói chuyện mang qua chữ thô tục, vội vàng một cước đạp xuống phanh lại, cho xe dừng ở hai xe ở giữa.

Ngay sau đó, để Triệu Ngọc cả đời khó quên một màn phát sinh:

Nhưng gặp Miêu Anh ung dung đẩy cửa xe ra đi ra, sau đó giơ cánh tay lên, nhắm ngay a không xe kính chắn gió bắn một phát, cách cách một tiếng, kính chắn gió ứng thanh mà nát!

Trong xe lái xe giật nảy mình, đầu xe nghiêng một cái liền hung hăng đụng vào tường, sau đó, to lớn thân xe bị quăng đến không trung, liên tiếp đụng ngã sáu bảy cái cây, cuối cùng oanh một tiếng, lật nghiêng tại Miêu Anh trước mặt.

A không lật nghiêng về sau, đối diện Fox bên trên lập tức mở cửa xe chạy ra hai người, hai người chạy trối chết, muốn chạy trốn.

Miêu Anh thì không chút do dự nhắm chuẩn nổ súng, theo phanh phanh hai tiếng gọn gàng mà linh hoạt súng vang lên, kia hai người một cái bả vai trúng đạn, một cái đùi trúng đạn, cơ hồ là cùng một chỗ đưa tại —— trên mặt đất! ! !

Chương 293: Chương 293: Mông lung chân tướng

Chương 293: Mông lung chân tướng

"Nãi nãi gấu, dám đụng ta! Đụng ta! Đụng ta! Đụng ta. . ."

Mỗi hô một câu, Triệu Ngọc liền nặng nề mà tại Haval xe lái xe mặt lôi bên trên một quyền, thẳng đánh người kia đầy mặt nở hoa, thống khổ kêu rên.

Người này cũng là một cái 40 đến tuổi nam tử trung niên, dáng dấp vừa gầy vừa lùn, lại vẫn cứ lái một chiếc xe lớn.

Đánh thống khoái về sau, Triệu Ngọc giống xách gà con đồng dạng mang theo người này, hướng Miêu Anh đi đến.

Lúc này, Miêu Anh đã cho kia hai tên bị nàng đánh bại tội phạm mang lên trên còng tay. Miêu Anh thương pháp cực chuẩn, hai người này mặc dù trúng đạn, cũng không có nguy hiểm tính mạng.

"Một, hai, ba, bốn. . ." Triệu Ngọc đếm, vội nói, "Không đúng, còn ít một cái! Cướp ngân hàng hết thảy có năm người đâu!"

Miêu Anh đầu tiên là bấm điện thoại báo cảnh sát, sau đó mới chỉ vào bả vai trúng đạn người kia nói: "Ầy, người này, hẳn là số 12!"

Triệu Ngọc xem xét, người này quả nhiên cùng số 12 người hiềm nghi

chân dung mười phần giống nhau, xem ra, người này chính là dê canh ông chủ nói tới vị kia Trần Công.

"Giống như. . ." Triệu Ngọc đem 4 tên người hiềm nghi nhìn một lần, nói, "Giống như duy chỉ có thiếu đi cưỡi ôtô đường dài cái kia trang điểm lão nhân a? Vẫn là, bởi vì trang điểm nguyên nhân, nhận không ra, ngay tại cái này 4 người bên trong?"

"Cũng có khả năng, người kia cùng những người này không phải cùng một bọn!"

Miêu Anh kinh nghiệm phong phú, nàng phi thường rõ ràng, nếu như muốn từ tội phạm trong miệng đạt được tin tức gì, tại bắt bắt tội phạm thời điểm, mới là tốt nhất thẩm vấn thời gian.

Bởi vậy, tại đem người hiềm nghi liếc nhìn một vòng về sau, nàng lập tức để mắt tới bả vai thụ thương vị kia, cũng chính là bị dê canh ông chủ xưng là Trần Công một cái kia.

Nhưng thấy người này mặt lộ vẻ vẻ sợ hãi, toàn thân run rẩy, hắn là trong những người này tâm lý phòng tuyến yếu ớt nhất một cái.

Nghĩ đến chỗ này, Miêu Anh cố ý hướng hắn phía sau lưng vết thương vỗ một cái.

"A nha!" Người này trong nháy mắt ngã xuống đất, đau đến kịch liệt lay động, chết đi sống lại.

"Mau nói!" Miêu Anh hung ác xốc hắn lên cổ, hỏi, "Các ngươi có phải hay không cướp bóc Tần Sơn ngân hàng giặc cướp! ?"

"A. . ."

Người kia thật là dọa sợ, một mặt thống khổ kêu rên, một mặt gật đầu

không ngừng.

Nha! ?

Miêu Anh cùng Triệu Ngọc liếc nhau, theo như cái này thì, bọn hắn thật không có bắt lầm người.

"Uy! Lão Trần, đừng nói!"

Trên đùi thụ thương cái kia người hiềm nghi tựa hồ là đầu mục của bọn hắn, hắn tranh thủ thời gian mở miệng quát bảo ngưng lại.

Triệu Ngọc thấy thế, thì nhanh chóng đi vào trước mặt của hắn, sau đó dùng gót chân hướng hắn bắp đùi vết thương đạn bắn bên trên nhẹ nhàng linh hoạt nghiền một cái, người này liền oa nha một tiếng, lăn trên mặt đất.

"Ai nha, không có ý tứ! Không có ý tứ!" Triệu Ngọc còn làm bộ nói, "Bị xe đụng, choáng choáng! Không có ý tứ!"

Nhưng mà, trong miệng hắn nói không có ý tứ, trên chân lại là ép ác hơn! Thẳng đau đến tên kia giống con giun từ dưới đất vừa đi vừa về loạn củng. . .

"Nói!" Miêu Anh lại lần nữa quát hỏi bả vai thụ thương Trần Công, "Các ngươi còn có mấy cái đồng bọn? Bọn hắn đều ở đâu?"

"Ừm. . ." Trần Công có thể là nhận lấy nhắc nhở, ngậm miệng không nói.

Miêu Anh thì thừa cơ đem ngón tay cái ấn vào trên bả vai hắn vết thương, đau đến hắn giống giống như bị chạm điện thống khổ kêu rên, khổ chống cự không được, hắn trịnh trong cao giọng hô:

"Còn có một cái, còn có một cái! Xe! Xe! Xe. . . A nha. . ." Nói, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng hắn vậy mà dùng con mắt ra hiệu một chút chiếc kia màu xám Fox.

"A! ?"

Người này như thế ra hiệu phía dưới, Miêu Anh không khỏi giật nảy mình, lập tức móc súng chỉ hướng xe!

Triệu Ngọc cũng không nghĩ tới, trong xe thế mà lại còn có người? Hắn tranh thủ thời gian tới cho Miêu Anh đánh yểm trợ, thậm chí đều làm xong sử dụng áo chống đạn chuẩn bị.

Nhưng mà, Fox trên xe rất rõ ràng không có một ai, Miêu Anh lúc này mới ý thức được, Trần Công nói tới, hắn là xe rương phía sau!

Miêu Anh cẩn thận từng li từng tí hướng về sau chuẩn bị rương đi đến, đợi cho nàng soạt một chút đem rương phía sau mở ra sau khi, tình huống bên trong thình lình dọa nàng nhảy một cái!

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian đoạt bước lên trước, lúc này mới sợ hãi nhìn thấy, tại Fox trong cóp sau, thế mà trói gô lấy một người khác!

Kia đồng dạng là người nam tử, chẳng những trên thân bị trói lấy dây thừng, ngoài miệng còn quấn băng dán.

Người này không tri kỷ đã bị cầm giữ bao lâu, một bộ khí tức yếu ớt dáng vẻ, ngay cả con mắt đều không mở ra được.

Trong chốc lát, Miêu Anh cùng Triệu Ngọc trong đầu tất cả đều là thật to dấu chấm hỏi. Bọn hắn vắt hết óc cũng nghĩ không thông, đây hết thảy đến cùng đều là chuyện gì xảy ra?

Từ vừa rồi Trần Công gật đầu dáng vẻ đến xem, mấy người bọn hắn hắn

là cướp bóc Tần Sơn ngân hàng giặc cướp! Thế nhưng là. . . Lần này bắt lại tóm đến mông lung, rất nhiều thứ đều là một đoàn hỗn loạn.

Vì cái gì, giặc cướp muốn bốc lên lớn như vậy phong hiểm, thế mà lái xe đụng bọn hắn? Mà lại, cái này trong cóp sau, vì cái gì còn cột một người khác? Tại sao muốn buộc hắn? Giặc cướp nhóm náo nội chiến rồi?

Đây rốt cuộc, đến cùng đều là tình huống như thế nào?

Ông ông ông ông. . .

Tiếng còi cảnh sát từ xa mà đến gần vang lên, hắn là Lăng Vân cảnh sát đuổi tới hiện trường.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian ra hiệu Miêu Anh, đem bọn hắn cảnh sát chứng lấy ra, đừng một hồi náo ra hiểu lầm gì đó. Nhưng mà, Miêu Anh ánh mắt lại còn tại nhìn chằm chằm trong cóp sau người, tựa hồ là nhìn ra cái gì.

"Thế nào?" Triệu Ngọc hỏi một câu.

"Người này. . ." Miêu Anh đưa tay đem người này ngoài miệng băng dán xé mở, sau đó chỉ vào mặt của hắn nói, "Ngươi nhìn, người này giống hay không?"

"Nha. . ." Triệu Ngọc rốt cục nhìn ra, mặc dù có không nhỏ xuất nhập, nhưng Triệu Ngọc còn có thể lờ mờ nhìn ra, nam tử này, có điểm giống xe đường dài bên trên vị kia trang điểm lão nhân.

"Là hắn! ?"

Triệu Ngọc lay một chút người này mặt, không nghĩ tới, người này niên kỷ thật không nhỏ, nhìn qua gần 60 dáng vẻ.

"Nha. . ."

Chỉ một thoáng, Triệu Ngọc phảng phất minh bạch cái gì, vội vàng trở lại cái khác nghi phạm nơi đó, bắt đầu trên người bọn hắn tìm kiếm, thế nhưng là, tìm một vòng lại là cái gì cũng không tìm được.

"Triệu Ngọc. . . Ngươi tìm cái gì?" Miêu Anh buồn bực hỏi.

"Tổ trưởng, " Triệu Ngọc tranh thủ thời gian một chỉ Fox, "Ngươi đến bọn hắn trên xe tìm xem nhìn, tang vật! Tang vật a! Ân . . . chờ chút. . ."

Ngay tại Miêu Anh vừa muốn quay đầu thời điểm, Triệu Ngọc bỗng nhiên lại nghĩ rõ ràng một sự kiện, hắn vội vàng gọi lại Miêu Anh, sau đó về tới mình trên xe cảnh sát, đem cái kia sớm nhất bắt được Tạ Đỉnh nam tử từ trên xe kéo xuống!

"Ngươi đây là. . ."

Miêu Anh vẫn còn có chút không hiểu, nhưng Triệu Ngọc cũng đã bắt đầu cho Tạ Đỉnh nam tử lột y phục. Kết quả, vừa mới gỡ ra một chút, liền nhìn người nọ chỗ ngực kề cận một cái thật mỏng nhựa plastic túi văn kiện.

Xoẹt xẹt. . .

Triệu Ngọc trực tiếp từ bộ ngực hắn kéo xuống, đau đến người này tốt khẽ run rẩy.

"Nhìn! Thấy được không! ?" Triệu Ngọc đem túi văn kiện mở ra, từng trương tem liền thình lình hiển hiện tại hai người trước mặt, đi đầu một trương, đúng lúc là các chuyên gia giám định qua tấm kia Tào quốc cữu.

"Cái này. . ." Miêu Anh càng thêm nghi ngờ, vội hỏi, "Triệu Ngọc, làm sao ngươi biết?"

"Ha ha!" Triệu Ngọc cười, vỗ Miêu Anh bả vai nói, "Miêu tổ trưởng, ngươi bây giờ không thể không tin! Đây hết thảy, thật mẹ nó thật trùng hợp! Thật trùng hợp!"

"Xảo? Xảo cái gì?" Miêu Anh đẩy ra Triệu Ngọc tay bẩn.

"Ha ha!" Triệu Ngọc chỉ vào Tạ Đỉnh nam tử nói, "Tem giấu ở gia hỏa này trên thân, mà gia hỏa này lại vừa lúc bị chúng ta bắt được! Cho nên, cái khác gia hỏa mới có thể lái xe đụng chúng ta a! Kỳ thật, bọn hắn không phải là vì cứu người, mà là muốn cướp những này tem a!"

"Nha. . ." Miêu Anh lúc này mới dần dần tỉnh táo lại.

"Nếu như chúng ta tại dê canh cửa hàng bắt được không phải gia hỏa này, như vậy cái khác đồng bọn đã sớm bay!" Triệu Ngọc thở dài, "Ngươi nói, xảo vẫn là không khéo?"

"Nha. . ." Miêu Anh yên lặng gật đầu, thì ra là thế.

Ông ông ông ông. . .

Chỉ một thoáng, mấy chiếc xe cảnh sát mở đến Triệu Ngọc hai người trước mặt, rầm rầm, từ trên xe nhảy lên hạ hơn mười cầm trong tay vũ khí cảnh sát.

Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh tranh thủ thời gian lộ ra mình cảnh sát chứng, cùng đối phương đánh qua chào hỏi.

Ngay sau đó, xe cứu thương cũng đến, mặc kệ là trúng thương nghi phạm, vẫn là rương phía sau trói lại vị kia, tất cả đều đựng trên xe cứu thương.

Xuống chút nữa, liền đều là vụn vặt xốc xếch đến tiếp sau sự nghi.

Đợi cho Triệu Ngọc hai người ngồi xe tiến về Lăng Vân cục cảnh sát thời điểm, Triệu Ngọc lúc này mới lại nghĩ tới cái gì, bỗng nhiên cười gian không thôi.

"Ngươi. . . Ngươi thì thế nào, Triệu Ngọc?" Miêu Anh tò mò hỏi, "Có phải hay không lại nghĩ tới cái gì?"

"Ha ha. . ." Triệu Ngọc con mắt đã nheo lại một đường nhỏ, sắc mị mị nói, "Miêu tổ trưởng, khác đều để một bên, chúng ta đánh cược, ngươi thế nhưng là —— thua "

Chương 294: Chương 294: Cướp bóc ý nghĩa

Chương 294: Cướp bóc ý nghĩa

Năm 1984 thu, Lăng Vân thị cục bưu chính gia chúc viện bên trong.

Mưa thu liên miên, âm lãnh mưa bụi tràn ngập Nhân Nhân đại địa. Ngay tại bị cây ngô đồng che giấu nơi nào đó tầng hai trong tiểu lâu, thình lình truyền ra một cái nam nhân phẫn nộ tiếng rống:

"Oan gia! Oan gia a! ! !"

Trong phòng, một người mang kính mắt, tóc mai điểm bạc lão nhân, chính khí phình lên mà rống lên lấy một cái mười bảy mười tám tuổi người trẻ tuổi.

Người trẻ tuổi chưa hề gặp phụ thân như thế như vậy sinh qua khí, sớm đã dọa đến co rúm lại một đoàn.

"Ta. . . Ta tem! Ngươi. . . Ngươi vậy mà cho ta bán! !" Lão nhân tức giận đến trợn mắt tròn xoe, toàn thân loạn chiến, "Ngươi. . . Ngươi vì cái gì không nói cho ta! ?"

Cạch cạch cạch. . . Cạch cạch cạch. . .

Ngoài cửa cùng với dồn dập tiếng phá cửa, truyền đến mẹ đứa bé kêu to: "Lão đầu tử, ngươi làm cái gì vậy! ? Ngươi mở cửa, mở cửa a!"

"Cha. . . Cha!" Người trẻ tuổi run rẩy đối phụ thân giải thích nói, "Ta không nhúc nhích khác, liền động ngươi bộ kia tập thể dục theo đài! Ta biết, bộ kia tem không đáng tiền, bưu cục bây giờ còn có bán đâu! Cha! Ngài nhìn. . ."

Nói, người trẻ tuổi từ dưới giường móc ra một cái màu đỏ trắng máy chơi game đến: "Ngài nhìn, đây là Nintendo máy chơi game, đáng quý! Mới! Là cái kia mua tem người cùng ta đổi! Cha! Chúng ta không lỗ!"

"Oan gia!" Lão nhân nghe thấy lời ấy giận tím mặt, lớn tiếng mắng, " ngươi. . . Ngươi hiểu cái gì? Bộ kia tập thể dục theo đài, mua một ngôi nhà đều giàu có đâu! Kia là ta phí hết tâm huyết mới tìm tòi đến a, kia là sai bản bản độc nhất, ngươi cái này oan gia, oan gia! !"

"A! ?" Người trẻ tuổi giật nảy cả mình, "Sao. . . Sao lại thế. . . Ta không biết a! Cha!"

"A!" Lão nhân gầm thét một tiếng, một thanh chép qua máy chơi game, sau đó hai tay nâng quá đỉnh đầu, cách cách một tiếng, hung hăng ném xuống đất!

"Không! Không muốn!" Người trẻ tuổi không biết làm sao, khóc nước mắt như mưa, "Cha! Không muốn a, ô ô. . ."

"Ngươi đứa con bất hiếu này! Ta cả đời tâm huyết, đều bị ngươi làm hỏng! Ta. . ." Bỗng nhiên, lão nhân lửa công tâm, bỗng nhiên che lấy trái tim ngã trên mặt đất, từ đây, cũng rốt cuộc không có tỉnh lại. . .

. . .

Thời gian quay lại hiện tại, cái kia lúc trước người trẻ tuổi, tên là Phương Nghị.

Bởi vì lúc tuổi còn trẻ trẻ người non dạ, hắn bị một cái vô lương tem con buôn mê hoặc, dùng phụ thân cất giữ sai bản tập thể dục theo đài đổi một đài Nintendo máy chơi game.

Kỳ thật, cái kia máy chơi game cũng không có bị phụ thân hắn ném hỏng. Thế nhưng là, Phương Nghị cũng rốt cuộc không hề động qua. Bộ kia máy chơi game đã trở thành hắn vĩnh viễn đau nhức, bởi vì, phụ thân hắn tại lần kia trong cơn tức giận, bệnh tim phát, cuối cùng cứu giúp vô hiệu, buông tay nhân gian.

Tại Phương Nghị trong trí nhớ, phụ thân của hắn là trên đời này hiền lành nhất nhất hòa ái phụ thân, từ lúc hắn kí sự lên, phụ thân cũng chưa từng có đánh chửi qua hắn!

Nhưng mà, chính là như vậy một vị hiền lành hòa ái phụ thân, lại bởi vì mình bản thân tham lam, lại bị tươi sống làm tức chết! Phương Nghị hối tiếc không kịp, ôm hận cả đời.

Một năm kia, ngay tại phụ thân trước mộ phần, Phương Nghị phát ra lời thề, cả đời này, hắn mặc kệ bỏ ra cái giá gì, đều muốn đem bộ kia tập thể dục theo đài phiếu tìm kiếm trở về, lấy an ủi phụ thân trên trời có linh thiêng!

Nhưng mà, biển người mênh mông, nói nghe thì dễ? Vài chục năm nay, Phương Nghị hao hết thanh xuân, đau khổ tìm kiếm, nhưng thủy chung không có kết quả. Mà vì cái này bản thân chấp niệm, hắn đã mất đi gia đình, đã mất đi thân nhân, đã mất đi rất rất nhiều.

Thời gian thấm thoắt, tuế nguyệt vô tình.

Một cái chớp mắt, Phương Nghị đã đến lúc trước phụ thân tuổi tác, biến thành một cái tóc mai bạc như sương lão nhân. Thế nhưng là, hắn vẫn chưa từng từ bỏ hi vọng, còn tại đau khổ truy tìm lấy bộ kia tem hạ lạc.

Trời không phụ người có lòng! Ngay tại mấy năm trước, hắn rốt cục thông qua cửa ngõ nào đó, thăm dò đến tập thể dục theo đài phiếu hạ lạc. Không nghĩ tới, tem trằn trọc mấy chục năm, vậy mà rơi xuống một cái Tần Sơn thị dưới mặt đất hắc trang chi thủ.

Từ ngày đó bắt đầu, Phương Nghị nhân sinh hoàn toàn thay đổi.

Hắn lúc bắt đầu thời khắc khắc chú ý có quan hệ dưới mặt đất hắc trang nhất cử nhất động, thông qua lâu dài quan sát, hắn rốt cục phát hiện, tem lại bị bọn hắn giấu kín tại ngân hàng trong tủ bảo hiểm!

Thế là, một cái có quan hệ với cướp bóc ngân hàng kho bảo hiểm kế hoạch, từ khi đó liền bắt đầu nổi lên.

Kỳ thật, Phương Nghị cũng là một trời sinh người thông minh, tựa như Lý Đan như thế, nếu như không phải là bởi vì kia lên bị ma quỷ ám ảnh tem sự kiện, nhân sinh của hắn chắc chắn hoàn toàn khác biệt.

Nhưng mà, vì bộ kia tem, nhân sinh của hắn quỹ tích tất cả đều thay đổi. Nhiều năm qua, hắn không có chỗ ở cố định, bốn phía làm công, cuối cùng mới dựa vào lấy mình biểu diễn thiên phú, từ Lăng Vân kịch bản đoàn dàn xếp lại, trở thành một diễn viên.

Vận chuyển hành khách nhà ga nữ người bán vé, nói nhìn hắn trang điểm dáng vẻ có chút quen mắt, trên thực tế, hắn từng lấy loại kia trang phục nhiều lần xuất hiện tại sân khấu kịch, thậm chí phim truyền hình bên trên.

Phương Nghị biết, mình không có tiền không có thế, muốn thông qua chính quy thủ đoạn chuộc về bộ kia tem tuyệt đối không thể. Rơi vào đường cùng, chỉ có áp dụng thủ đoạn phi thường mới có thể đạt tới mục đích.

Mà lại, hắn cũng biết, muốn sử dụng thủ đoạn phi thường, chỉ dựa vào

mình một nửa trăm lão đầu tử không được, nhất định phải lại tìm chút giúp đỡ.

Rất nhanh, hắn liền đem ánh mắt nhắm ngay cùng là kịch bản đoàn đồng sự một đám bằng hữu nhóm. Trong đó, có phụ trách đạo cụ Trần Tinh; có chuyên môn biên kịch bản Đinh Quốc Khánh; còn có mặt khác hai cái diễn viên, một cái gọi Thôi Quốc Thắng, một cái gọi Trương Hoa.

Bốn người này hoặc là ly dị ở riêng, bị vợ trước xem thường; hoặc là liền là tiền nợ đánh bạc quấn thân, sinh hoạt quẫn bách. Cho nên, đương Phương Nghị đem mình hoàn mỹ kế hoạch nói cho bọn hắn bốn người về sau, bốn người nhất trí đồng ý, không có một cái phản đối, đều muốn theo Phương Nghị làm một vố lớn!

Thế là, ngân hàng cướp bóc đoàn cứ như vậy chính thức thành hình.

Từ kế hoạch bắt đầu, mãi cho đến cuối cùng áp dụng, tất cả đều tại Phương Nghị hoàn mỹ trong thiết kế.

Người này thật sự là quá thông minh! Hắn chẳng những lấy được ngân hàng kiến trúc đồ, trực ban biểu chờ trọng yếu văn kiện, hơn nữa còn lợi dụng một lần thăm hỏi diễn xuất, đem két sắt bản vẽ cũng lấy được tay; thậm chí, hắn còn thông qua một chút phỏng vấn, xảo diệu thu hoạch đến không ít cảnh sát phá án cơ chế, hiểu được cảnh sát tra án thủ đoạn.

Còn lại bốn người gặp Phương Nghị lợi hại như thế, cũng liền càng thêm đối với hắn nói gì nghe nấy. Phương Nghị nói cái gì, bọn hắn liền nghe cái gì. Nhưng mà, bọn hắn không biết là, Phương Nghị cướp ngân hàng bản ý, kỳ thật chỉ là vì bộ kia tem!

Phương Nghị nói, muốn giảm nhỏ bị cảnh sát bắt giữ tỉ lệ, liền muốn tận lực giảm bớt mang theo tang vật số lượng. Cho nên, muốn nhặt nhẹ mà quý đồ vật ra tay, tỉ như bộ kia sưu tập tem sách!

Phương Nghị kết luận, hắc trang đồ vật bị cướp, bọn hắn tất nhiên không dám báo cảnh. Nếu như chỉ lấy tem, cảnh sát rất khó biết đến cùng ném đi cái gì, không biết ném đi cái gì, liền không tốt tiến hành hữu hiệu điều tra, cũng liền càng không tốt tra được trên đầu của bọn hắn tới.

Ngoài ra, Phương Nghị láo xưng, bộ kia tem giá trị mấy ngàn vạn, chỉ cần có thể đem tem cướp đến tay, liền đủ có thể khiến bọn hắn lên như diều gặp gió!

Bốn người không hiểu tem, nghe được Phương Nghị đề nghị, tự nhiên không có chút nào dị nghị.

Cứ như vậy, năm người rốt cục động thủ. Bọn hắn sớm trộm được một cỗ xe con, sau đó đem xe dừng ở ngân hàng phụ cận lão thành khu trong ngõ hẻm.

Phương Nghị trước đó giẫm tốt điểm, biết nơi nào đó nhà trệt không người, mấy người liền thừa dịp bóng đêm leo tường nhập thất, từ gian kia không trong phòng chống cự một đêm.

Đợi đến giữa trưa ngày thứ hai, năm người tất cả đều vẽ xong đủ cải biến dung mạo trang phục, sau đó lại mặc vào có thể cải biến hình thể hình dáng đồ rằn ri, đeo lên mặt nạ da người, lúc này mới lái xe đến ngân hàng áp dụng cướp bóc!

Cướp bóc tiến hành đến phi thường thuận lợi, bọn hắn dựa theo nguyên kế hoạch, trước khống chế đại đường, lại xông vào kho bảo hiểm, đồng thời cắt đứt kho bảo hiểm phòng ngừa bạo lực công tắc nguồn điện, cuối cùng thuận lợi cạy mở chứa hắc trang tài vật ba cái két sắt!

Hết thảy đều tại Phương Nghị kế hoạch bên trong, bọn hắn đem sưu tập tem sách cướp đến tay về sau, lập tức đem hắc trang rất nhiều tài vật tán lạn đến đầy đất đều là, vì cái gì, liền là muốn quấy nhiễu cảnh sát ánh mắt.

Ngoài ra, vì gia tăng cảnh sát phá án độ khó, bọn hắn lại liên tiếp cạy mở càng nhiều két sắt, muốn đem những này két sắt đồ vật đồng dạng đánh tan, kể từ đó, cảnh sát liền càng thêm không dễ phán đoán ý đồ của bọn hắn!

Nhưng mà, ngay tại nạy ra két sắt quá trình bên trong, một kiện ngoài ý muốn phát sinh, lại triệt để làm rối loạn bọn hắn tiết tấu. Mà cái này ngoài ý muốn không phải khác, chính là cỗ kia —— chân không nữ thi! ! !

Chương 295: Chương 295: Tính sai giặc cướp

Chương 295: Tính sai giặc cướp

Căn cứ ngân hàng cướp bóc phạm một trong Đinh Quốc Khánh bàn giao, hắn nói hắn nhiệm vụ chủ yếu liền là phụ trách nạy ra két sắt, vì thế, hắn sớm chuyên môn diễn luyện qua nhiều lần.

Lúc ấy, ngay tại hắn cạy mở tầng dưới chót cái nào đó đại hào két sắt về sau, từ trong tủ bảo hiểm thấy được một cái cự đại tay hãm rương hành lý!

Rương hành lý căng phồng dáng vẻ, sờ lên đã nặng nề vừa mềm mềm. Đinh Quốc Khánh nhất thời hiếu kì, liền đem rương hành lý rút ra, đồng thời mở cái rương ra.

Kết quả, bên trong thình lình xuất hiện đen sì đồ vật, đem hắn dọa tốt kêu to một tiếng!

Các đồng bạn nghe tiếng tới, mấy người nhìn một lúc lâu mới nhận ra đến, kia tố phong trong túi đồ vật, lại là cái —— người chết! ! !

Cho dù những người này thần kinh thô, nhưng đột nhiên nhìn thấy kinh khủng như vậy đồ vật, vẫn là bị dọa sợ đến tê cả da đầu, tiết tấu đại loạn.

Phương Nghị bản nhân cũng là dọa cho phát sợ, cho dù ai cũng không nghĩ ra, cái này trong tủ bảo hiểm thế mà toát ra một bộ tử thi đến, bối

rối phía dưới, bọn hắn tranh thủ thời gian mang đồ tốt rút lui!

Chính là bởi vì dạng này, bọn hắn mới cuối cùng không có phá hư cái khác trong rương tài vật, nếu như tất cả đều bừa bãi, thế tất sẽ đối với cảnh sát điều tra công việc sinh ra càng lớn quấy nhiễu.

Mà Triệu Ngọc 20 vạn cũ tiền mặt, cũng là may mắn có thể hoàn hảo không chút tổn hại.

Từ ngân hàng chạy ra về sau, năm người dựa theo nguyên kế hoạch lái xe về tới lão thành khu trong ngõ hẻm, sau đó nhanh chóng trút bỏ đồ rằn ri, đem vũ khí, mặt nạ còn có bao khỏa những vật này tất cả đều lưu tại trong xe, chỉ là mang theo những cái kia tem rời đi.

Phương Nghị sớm đem sưu tập tem sách mở ra, đem bên trong tem gánh vác cho các đồng bạn mang theo, mà sưu tập tem sách phong bì, thì tiện tay nhét vào nhà vệ sinh hố rác bên trong!

Phương Nghị sớm biết cảnh sát sẽ sử dụng cảnh khuyển truy tung, liền để đám người chia ra đào tẩu. Bởi vì sớm cải trang giả dạng qua, bọn hắn hoàn toàn không lo lắng mình sẽ bị camera bắt được, bởi vậy từng cái đi được tất cả đều phi thường thong dong, cùng đi tản bộ quần chúng giống như đúc.

Chính như Miêu Anh nói như vậy, những người này đều tại trên sân khấu biểu diễn quá nhiều năm, tâm lý tố chất tự nhiên muốn so với bình thường người mạnh, toàn bộ cướp ngân hàng quá trình, thật giống như đang diễn trò.

Cái kia Trần Tinh chẳng những biết chế tác đạo cụ, mà lại tinh thông trang điểm, bọn hắn tự nhận là mình cải trang giả dạng, không ai có thể nhận ra bọn hắn.

Mặc dù trong kế hoạch, bởi vì chân không nữ thi xuất hiện sinh ra một

chút tì vết, nhưng là bọn hắn phi thường tự tin, cảnh sát là tuyệt không có khả năng tra được bọn hắn trên đầu tới!

Nhưng mà, bọn hắn sai!

Cũng không phải suy đoán của bọn hắn có sai, bọn hắn duy nhất sai địa phương, liền là quá tin tưởng Phương Nghị!

Phương Nghị cướp bóc ngân hàng mục đích, căn bản cũng không phải là vì tiền! Mà là vì hoàn thành lời thề của mình, vì tấm kia sai bản tập thể dục theo đài tem!

Đương Phương Nghị trải qua thiên tân vạn khổ, rốt cục đoạt lại bộ kia làm hắn ôm hận cả đời tem về sau, thâm tàng ở đáy lòng hắn mấy chục năm kiềm chế, đã khiến tâm lý của hắn nghiêm trọng mất cân bằng.

Cho nên, từ lão thành khu chạy ra về sau, Phương Nghị ngay cả trang đều không có gỡ, trực tiếp mang theo bộ kia tem, cưỡi khách vận trạm ôtô đường dài về Lăng Vân đi.

Mà trở lại Lăng Vân về sau, Phương Nghị chỗ nào cũng không có đi, mà là trực tiếp đi vào nghĩa địa, đi tới phụ thân hắn trước mộ phần.

"Cha! Cha. . ." Phương Nghị quỳ gối phụ thân trước mộ phần, đem tem hai tay dâng lên, gần như tố chất thần kinh nói, "Cha! Ta đem tem tìm trở về, ngài nhìn. . . Ngài nhìn kỹ một chút. . . Tập thể dục theo đài, sai bản bản độc nhất. . . Liền là ngươi cất giữ bộ kia a!"

Trong sự kích động, Phương Nghị hai tay nghênh không run rẩy, thanh âm nghẹn ngào: "Cha! Nhi tử bất hiếu, tìm nhiều năm như vậy mới đem tem tìm trở về! Ngài chờ lấy, ta đem hắn còn cho ngài. . ."

Nói, Phương Nghị móc ra cái bật lửa, đúng là không chút do dự đem bộ kia giá trị mấy trăm vạn tem nhóm lửa. . .

"Cha! ! !" Ánh lửa dấy lên, Phương Nghị không chịu được nước mắt tuôn đầy mặt, bi thương nước mắt dưới, "Cha! Ta đã đem nó đốt cho ngài! Ngài dưới suối vàng có biết, có thể tha thứ ta sao! ? Ô ô. . . Ta sai rồi, ta biết sai, cha. . . Ta về sau cũng không dám nữa. . . Ô ô ô. . . Cha. . ."

. . .

Kỳ thật , dựa theo nguyên kế hoạch, đương giặc cướp nhóm riêng phần mình chạy ra về sau, liền muốn tìm tới chỗ không có người đem trang tháo bỏ xuống, sau đó tất cả đều đi Thôi Quốc Thắng SUV Haval bên trên tập hợp,

Sau đó cùng một chỗ về Lăng Vân.

Thế nhưng là, bốn người tại Haval trên xe đợi trái đợi phải, liền là đợi không được Phương Nghị, tự nhiên là mọi loại lo lắng. Thế nhưng là Phương Nghị không có mang theo điện thoại, nhưng cũng không có cách nào liên hệ.

Cuối cùng, bọn hắn chỉ có thể lái xe trở về Lăng Vân. Bởi vì Phương Nghị chậm chạp không chịu lộ diện, cái này bốn huynh đệ rốt cục lên lòng nghi ngờ, hoài nghi là bị Phương Nghị lừa.

Thế là, bọn hắn mau tới lưới lục soát, bốn phía nghe ngóng, lúc này mới rốt cục hiểu rõ đến, trong tay bọn họ tem, còn lâu mới có được Phương Nghị nói tới mấy ngàn vạn nhiều. Bọn hắn phí đi khí lực lớn như vậy, bốc lên lớn như vậy phong hiểm, kết quả là, lại chỉ có thể đổi được chỉ là hai trăm vạn nguyên mà thôi.

Trần Tinh bọn người đều tức giận buồn nản, bọn hắn hoài nghi, chính Phương Nghị lấy đi tem mới thật sự là giá trị liên thành, bọn hắn tất cả đều bị Phương Nghị lừa, bị Phương Nghị hố.

Sớm biết dạng này, bọn hắn còn không bằng từ kho bảo hiểm bên trong nhiều đoạt một vài thứ ra đâu!

Tức giận phía dưới, bọn hắn bắt đầu tìm kiếm khắp nơi Phương Nghị hạ lạc. Ngoài ý muốn chính là, bọn hắn vốn cho rằng Phương Nghị đã cao chạy xa bay, nhưng không ngờ Phương Nghị căn bản cũng là không có đi, mà là tự hành về nhà.

Bốn huynh đệ cùng tiến lên tay, lập tức đem Phương Nghị trói chặt, sau đó truy vấn tem hạ lạc, Phương Nghị lúc này mới đem tất cả mọi chuyện triệt để bàn giao ra.

Bốn người nghe xong, đều đấm ngực dậm chân, hối hận không ngã.

Nhưng mà, giải quyết xong tâm nguyện về sau Phương Nghị, trạng thái tinh thần đã rõ ràng xảy ra vấn đề, mặc kệ bốn người như thế nào chỉ trích chửi rủa thậm chí ẩu đả, hắn tất cả đều thờ ơ, giống như một bộ không có linh hồn xác không.

Lần này, bốn huynh đệ càng thêm thúc thủ vô sách, coi như bọn hắn muốn thả Phương Nghị, nhưng cũng sợ thần chí không rõ hắn sẽ tới chỗ nói lung tung, lộ ra chân ngựa!

Rơi vào đường cùng, mấy người đành phải thay phiên trông giữ lấy Phương Nghị.

Mặc dù, bọn hắn không có đạt được mong muốn mấy ngàn vạn tài phú, nhưng những cái kia tem dù sao giá trị trăm vạn. Thế là, bốn người bắt đầu bàn bạc, dự định mau chóng đem những này tem xuất thủ.

Bọn hắn biết, Lăng Vân thị địa phương nhỏ, nếu như bản địa xuất thủ phong hiểm quá lớn, nhất định phải đi một tòa khác thành phố lớn tìm kiếm phương pháp mới được.

Bởi vậy, bọn hắn quyết định làm sáng sớm bên trên xuất phát, đến những thành thị khác đi xuất thủ tem. Những này tem có giá trị không nhỏ, bốn người bọn họ tự nhiên là ai cũng không yên lòng ai, cho nên cuối cùng quyết định, muốn bốn người cùng nhau đi tới mới yên tâm.

Thế nhưng là, tinh thần thất thường Phương Nghị cần phải có người chăm sóc, bọn hắn lúc này mới bất đắc dĩ đem Phương Nghị cột vào buồng sau xe, muốn dẫn hắn cùng đi.

Cũng có thể là là lưới trời tuy thưa, cũng có thể là là định sẵn từ lâu. Trước khi đi, bốn người đều muốn uống xong dê canh lại đi, liền đem xe dừng sát ở dê canh cửa hàng bên cạnh, thay phiên xuống dưới ăn điểm tâm.

Kết quả, hết lần này tới lần khác là Đinh Quốc Khánh ăn dê canh thời điểm, chính gặp phải Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh tra án, lúc này mới phát sinh trước mặt một màn kia.

Đúng như Triệu Ngọc nói như vậy, tem tất cả đều đính vào Đinh Quốc Khánh trên thân, mắt nhìn thấy Đinh Quốc Khánh bị người bắt được, những người khác tự nhiên là mất hết can đảm.

Cùng đường mạt lộ phía dưới, bọn hắn mới quyết định bí quá hoá liều, dù sao ngân hàng cũng là đoạt, dứt khoát hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, trực tiếp đụng đổ xe cảnh sát, đem tem cướp về, sau đó mang theo tem cao chạy xa bay, từ đây chạy trốn đến tận đầu tận đâu mà đi.

Thế nhưng là, bọn hắn nghĩ đến rất tốt, nhưng lại không biết người ta cảnh sát là có súng. Miêu Anh ba phát qua đi, bọn hắn liền chỉ còn lại có thúc thủ chịu trói phần. . .

Là như thế, toàn bộ Tần Sơn ngân hàng đại kiếp án chân tướng, rốt cục tra ra manh mối. Cho dù ai cũng không nghĩ ra, tại dạng này một cọc tỉ

mỉ bày kế ngân hàng đại án đằng sau, thế mà còn có nhiều như vậy quanh co khúc khuỷu, tràn ngập hài kịch sắc thái cố sự!

Nhưng nói trở lại, nếu như không phải có nhiều như vậy ngoài ý muốn, bản án cũng sẽ không thay đổi đến phức tạp như vậy, như thế làm cho không người nào có thể nắm lấy.

Càng có ý tứ chính là, tại phá án và bắt giam cái này cái cọc đại án quá trình bên trong, đồng dạng tràn đầy trùng hợp. Mãi cho đến đám tội phạm tất cả đều cung khai thời điểm, Miêu Anh còn cảm giác tỉnh tỉnh mê mê, phảng phất vuốt không rõ, mình rốt cuộc là như thế nào bắt lấy tội phạm?

Miêu Anh vuốt không rõ ràng, nhưng Triệu Ngọc lại là lòng dạ biết rõ. Đây hết thảy hết thảy, kỳ thật vẫn là hắn Kỳ Ngộ hệ thống, lên tác dụng trọng yếu.

Bất quá, cảnh sát cố gắng đồng dạng không thể thiếu, nếu như không phải thám viên nhóm không biết ngày đêm công việc, tại đông đảo video theo dõi bên trong tìm ra những cái kia người hiềm nghi, nếu như không phải ảnh hình người các chuyên gia khứ trừ người hiềm nghi ngụy trang, hoàn nguyên bọn hắn diện mục thật sự, như vậy cho dù Kỳ Ngộ hệ thống lại thần kỳ, bọn hắn cũng không thể nào nhanh như vậy liền phá án.

Bất kể nói thế nào, ngân hàng đại kiếp án đã bị phá án và bắt giam, mặc kệ Triệu Ngọc, Miêu Anh, vẫn là toàn bộ Dung Dương tổ trọng án thám viên nhóm, tất cả đều thở dài một hơi.

Hiện tại, bọn hắn trong tay vẫn còn còn lại một kiện đại hoạt, đó chính là ly kỳ quỷ dị —— ngân hàng tồn thi án! ! !

Chương 296: Chương 296: Tinh khiết sống thần thám

Chương 296: Tinh khiết sống thần thám

Trăng sáng sao thưa, đầu hạ không gió.

Lại là một cái màn đêm buông xuống thời khắc, Dung Dương phân cục phái tới Lăng Vân thị áp giải tội phạm xe cảnh sát, ngay tại trên đường cao tốc cấp tốc hành sử.

Năm tên ngân hàng cướp bóc phạm, đều bị giam giữ tại trung ương nhất xe áp tải bên trong, trước sau thì có mấy chiếc xe cảnh sát hộ giá.

Trong đó, ở vào đội xe cuối cùng một xe cảnh sát, là một cỗ đại chúng Volkswagen Tiguan.

Giờ phút này, miệng đầy râu mép Đại Phi phụ trách lái xe, Lan Bác ngồi ở vị trí kế bên tài xế vị bên trên, mà Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh, thì đã ở phía sau chỗ ngồi ngủ thiếp đi!

Bận rộn mấy ngày mấy đêm, hai người đã là tinh bì lực tẫn, rốt cuộc khổ chống cự không ở, tất cả đều ở phía sau chỗ ngồi ngủ được kêu trời kêu đất.

"Đại Phi ca, " Lan Bác không chịu cô đơn nói với Đại Phi, "Làm gì, ngươi nghe nói toàn bộ ngân hàng đại kiếp án trải qua sao? Thế nào, có cảm giác gì?"

"Khục! Ta có thể có cảm giác gì?" Đại Phi một mặt nghiêm túc lái xe, một mặt ngu ngơ trả lời, "Bản án phá đương nhiên tốt! Bất quá, những cái kia lưu manh cũng thật là lợi hại! Kế hoạch kia thật sự là quá hoàn mỹ!"

"Chậc chậc. . ." Lan Bác chậc lưỡi, "Bất quá, ta cảm thấy đi, bọn hắn còn không tính lợi hại, kế hoạch của bọn hắn cũng không hoàn mỹ!"

"Ồ? Làm sao mà biết?" Đại Phi hơi cảm giác ngoài ý muốn.

"Hừ hừ, nếu là đổi thành ta là lưu manh, bảo đảm so với bọn hắn lợi hại!" Lan Bác lời thề son sắt nói, "Ngươi có phát hiện hay không? Kỳ thật, bọn hắn vốn có thể đoạt nhiều thứ hơn ra, căn bản không cần thiết chỉ đoạt cái gì tem!"

"Ồ? Thật sao?" Đại Phi nhớ lại nói, "Ta nhớ được, đám tội phạm nói đoạt quá nhiều đồ vật mục tiêu quá lớn, không tốt chạy trốn a!"

"Nói thì nói như thế, " Lan Bác cười nói, "Nhưng là chỉ cần điều chỉnh một chút kế hoạch, vẫn là có thể thực hiện!"

"Ồ? Làm sao thực hiện?"

"Kỳ thật, đám bắt cóc nửa trước đoạn kế hoạch đều rất bổng, nhưng duy chỉ có sau cùng kế hoạch chạy trốn khiếm khuyết cân nhắc!" Lan Bác nghiêm túc nói, "Muốn đổi làm là ta, ta liền sớm tại trong ngõ hẻm chuẩn bị hai chiếc xe xích lô, một cỗ ngụy trang thành chuyển phát nhanh, đem giành được tài vật tất cả đều phóng tới chuyển phát nhanh trong rương! Một cái khác chiếc thì ngụy trang thành kinh doanh xe xích lô, khiến cho kín không kẽ hở, dùng để chở người! Cứ như vậy, há không liền có thể thắng lợi trở về rồi? Mà lại, còn sẽ không bị camera bắt được, ngay cả cải trang giả dạng đều bớt đi!"

"Lợi hại lợi hại!" Đại Phi khẽ gật đầu.

"Cái này cũng chưa tính, ta còn có B kế hoạch đâu!" Lan Bác đắc ý nói, "Bên cạnh xe không phải có nhà vệ sinh sao? Dứt khoát đem cướp bóc tới tang vật tất cả đều ném vào hố rác, chờ thêm mấy ngày, lại làm một cỗ lớn xe chở phân, đem lớn phân tính cả tang vật cùng một chỗ hút đi! Cứ như vậy, bản án còn thế nào phá? Ngươi nói làm sao phá?"

"Lão thiên!" Đại Phi không khỏi nhìn Lan Bác một chút, đã là trợn mắt hốc mồm, "Lan Bác a, ngươi ma chướng đi? Đầu óc ngươi bên trong đều là cái gì? Loại này chủ ý cũng nghĩ được đi ra? Cái này cũng. . . Quá đi?"

"Ha ha, nói một chút mà thôi!" Lan Bác cười nói, "Kỳ thật, ý của ta là, nếu không phải cái kia Phương Nghị bởi vì đầu óc bị kích thích, có lẽ vụ án này sẽ làm đến càng thêm hoàn mỹ! Càng thêm khó phá!"

"Được rồi, cái này đủ không dễ dàng!" Đại Phi trịnh trọng nói, "Kỳ thật, cái kia Phương Nghị cũng thật đáng thương! Hắn vì một cái máy chơi game mà đổi đi phụ thân tem, đích thật là làm một kiện chuyện sai. Thế nhưng là, cái này chuyện sai, lại không nên hủy đi cuộc đời của hắn a!"

"Ồ?" Lan Bác có chút ngoài ý muốn.

"Mặc dù ủ thành hậu quả nghiêm trọng, " Đại Phi nghiêm túc nói, "Nhưng biết sai liền đổi, thay đổi triệt để, hắn là có thể được tha thứ a?"

"Cái gì? Có ý tứ gì?" Lan Bác có chút không dễ lý giải.

"Kỳ thật. . ." Đại Phi cảm khái mà nói, " nếu như đổi một góc độ đến xem, Phương Nghị phụ thân, thế nhưng là tuyệt đối không hi vọng nhìn thấy nhi tử, sẽ là một kết quả như vậy a? Cái nào làm cha, không hi vọng con của mình có thể đủ tốt tốt còn sống?

"Phương Nghị bị chấp niệm của mình chỗ cầm giữ, hoàn toàn mất đi bản thân. Kỳ thật, nếu như lúc ấy có thể có người khai thông một chút, hắn là sẽ không đi đến hôm nay tình trạng này! Vì bộ kia nho nhỏ tem, Phương Nghị đem cả một đời đều áp đi vào, căn bản không đáng giá! Thật sự là một loại thật đáng buồn. . ."

"Nha. . ." Lan Bác có chút hiểu được, dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn xem Đại Phi, "Đại Phi ca, ngươi thật thâm ảo a? Ngươi học qua tâm lý học?"

"Đây chính là phạm tội tâm lý học, chúng ta đều học qua!" Đại Phi nghiêm túc nói, "Chúng ta có lẽ coi là, cái kia vô lương tem con buôn, mới là cả kiện chuyện kẻ cầm đầu đúng hay không? Chính là người này ác độc hành vi, mới thúc đẩy Phương Nghị cả đời bi ai?"

"Vâng!" Lan Bác gật đầu.

"Nhưng là, từ hình thái ý thức học cùng phạm tội tâm lý học bên trên giảng, vẫn là chúng ta đối với tâm lý nhận biết một loại thiếu thốn, tạo thành hôm nay hậu quả xấu." Đại Phi cẩn thận nói, "Ngươi có nghĩ tới không? Kỳ thật, phụ thân hắn chết, cuối cùng vẫn là một trận ngoài ý muốn! Thế nhưng là, mặc kệ là Phương Nghị thân nhân, vẫn là chính Phương Nghị, lại tất cả đều đem chịu tội quy tội tại hắn trên đầu, không cách nào tha thứ!

"Từ đây, Phương Nghị liền đem mình cầm giữ, cho rằng nếu như muốn giải thoát, nhất định phải tìm về những cái kia tem! Bằng không, hắn cả đời này liền rốt cuộc không có ý nghĩa!

"Kỳ thật, nếu như hắn có thể được đến hữu hiệu tâm lý khai thông, hoặc là có thể có được người thân lý giải cùng quan tâm, hắn là không đến mức đi đến hôm nay tình trạng này! Lan Bác, " Đại Phi thấm thía nói, "Mỗi cái cọc tội án phía sau, đều có một lít nước mắt! Chúng ta thân là nhân viên cảnh vụ, không chỉ có trách nhiệm bắt tội phạm, đồng dạng có nghĩa vụ phân tích phạm tội nguồn gốc, dạng này mới có thể tránh miễn

càng nhiều phạm tội phát sinh!"

"Một lít nước mắt?" Lan Bác hồi ức nói, " lời này làm sao nghe được như thế quen tai đâu? Nha. . . Ta nhớ ra rồi, là Kim đội trưởng nói qua a?"

"Ừm!" Đại Phi nhẹ gật đầu.

"Ừm. . . Hoàn toàn chính xác! Ngươi nói rất có đạo lý!" Lan Bác gật đầu, "Đột nhiên, có loại cảm giác thần thánh còn! Ha ha ha. . ."

Nói chuyện, Lan Bác duỗi lưng một cái, chợt thấy được chỗ ngồi phía sau tình cảnh, vội vàng nhắc nhở Đại Phi chú ý: "Ai? Đại Phi. . . Mau nhìn, hai người này tư thế. . ."

Đại Phi nhìn lại, nhưng gặp Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh đã ở phía sau chỗ ngồi ngủ được hôn thiên ám địa, càng có ý tứ chính là, hai người ngủ ngủ, đầu vậy mà tiến tới cùng một chỗ, tạo thành một cái không phải chính quy tam giác chèo chống.

Đại Phi mỉm cười, không nói gì.

Lan Bác thì cười nói: "Miêu tổ trưởng cùng ngọc ca thật sự là quá ngưu, cái này hai là tinh khiết sống thần thám a! Đến Lăng Vân tra án, vậy mà chỉ dùng nửa ngày thời gian, liền đem bản án phá! Cái này công lực. . . Quá nghịch thiên!"

"Đúng vậy a! Có chút tà môn đều, " Đại Phi nhỏ giọng nói, "Ta mới vừa rồi còn nghe được có người nghị luận đâu, nói loại sự tình này quả thực xưa nay chưa từng có, năm cái dám cướp ngân hàng tội phạm, hai người bọn họ, thế mà một hơi tất cả đều cho bắt được, đúng là không có cách nào hình dung!"

"Hắc hắc hắc. . . Mặc kệ nó!" Lan Bác chỉ vào phía sau Triệu Ngọc,

Miêu Anh nói, "Về sau a, chỉ cần có cái này hai sống thần thám tại, chúng ta vụ án gì không phá được? Chỉ riêng đi theo ăn ngon uống say là đủ rồi! Ai. . . Ngươi nhìn ngươi nhìn, lại biến hình. . ."

Đại Phi lại lần nữa quay đầu, phát hiện Triệu Ngọc hai người ngủ ngủ, vậy mà quấn quít lấy nhau, Triệu Ngọc nằm ở Miêu Anh trên đùi, Miêu Anh thì ngã lệch tại Triệu Ngọc phía sau lưng, hai người chồng chất ở tại cùng một chỗ.

"Ta két. . ." Lan Bác nuốt ngụm nước bọt, cực kỳ cẩn thận nói, "Đại Phi ca, nếu là ta cho hắn hai chụp tấm hình ảnh chụp, ngươi nói quay đầu sẽ như thế nào?"

"Ừm. . . Ta cảm thấy, ngươi sẽ chết rất thảm!" Đại Phi rất chân thành trả lời.

"Tốt, quên đi đi! Ai!" Lan Bác đem hai tay gối đến cùng về sau, còn nói, "Đại Phi, ngươi nói, đã chúng ta đã đem ngân hàng cướp bóc án phá, như vậy tiếp xuống, có hay không có thể toàn lực ứng phó phá giải ngân hàng tồn thi án?"

"Kia là tự nhiên!" Đại Phi chất phác cười nói, "Lần này, có thể hết sức chuyên chú tra một vụ án! Nhìn xem đi, chúng ta nhất định có thể đoạt tại kia cái gì tổ chuyên án đằng trước, đem bản án phá!"

"Đúng đấy, là được! Chúng ta một cặp sống thần thám đâu!" Lan Bác phụ họa nói, "Chuyên gia gì? Cái gì tinh anh? Để bọn hắn tất cả đều gặp quỷ đi thôi!"

Ai ngờ, Lan Bác lời còn chưa dứt, điện thoại di động của hắn bỗng nhiên vang lên, phía trên truyền đến một đầu chính thức tin tức. Kết quả, đương Lan Bác xem xong tin tức về sau, sắc mặt bỗng nhiên thay đổi, trở nên cực kì ngưng trọng.

"Thế nào? Chuyện gì?" Đại Phi chú ý tới Lan Bác biến hóa, vội hỏi.

"Tin tức mới nhất!" Lan Bác hơi có vẻ khó xử nói, "Đặc biệt điều tra tiểu tổ, vừa mới vừa tìm được một bộ —— chân không thi thể! ?"

"A?"

Kinh ngạc phía dưới, Đại Phi tay lái không có nắm ổn, xe phát sinh lay động kịch liệt.

Kết quả, Triệu Ngọc ừng ực một tiếng từ xe chỗ ngồi đánh xuống tới. Nhưng mà, cực độ mệt nhọc hắn lại vẫn chưa tỉnh, mà là ghé vào Miêu Anh dưới chân tiếp tục ngủ say. . .

Chương 297: Chương 297: Đặc cấp đạo cụ

Chương 297: Đặc cấp đạo cụ

Trong bóng tối, truyền đến một trận tiếng xột xoạt.

"Nha. . ."

Một nữ nhân từ đang hôn mê tỉnh lại, phát ra một tiếng nặng nề rên rỉ. Nhưng mà, nàng mở to mắt lại cái gì đều không nhìn thấy, trước mắt ngoại trừ đen kịt một màu, không còn có những vật khác.

"Ừm. . ." Nữ nhân nhấc hai tay tìm tòi một chút, ngoại trừ có thể cảm nhận được băng lãnh mặt đất ẩm ướt bên ngoài, cái gì khác cũng cảm giác không thấy.

"Cái này. . . Đây là nơi nào?"

Dần dần, nữ nhân từ trong hôn mê thức tỉnh, thế nhưng là một cỗ không thể gọi tên sợ hãi nhưng trong nháy mắt lóe lên trong đầu.

Nàng tranh thủ thời gian tìm tòi thân thể một cái, phát hiện thân thể của mình hoàn hảo không chút tổn hại, cũng không có bị đồ vật buộc chặt, quần áo trên người cũng đều mặc, chỉ là không có tìm tới khóa bao của mình.

Nàng bắt đầu bối rối tìm kiếm túi, muốn tìm được điện thoại, thế nhưng

là túi rỗng tuếch, thứ gì đều không có.

"Cái này. . . Đây là địa phương nào?"

Nữ nhân bắt đầu cảm thấy kiềm chế, nhịp tim cũng bắt đầu bỗng nhiên gia tốc. Nàng gian nan lại bối rối dùng tay chống mặt đất đứng người lên, thế nhưng là bóng tối vô tận lại khiến nàng khó mà nắm giữ cân bằng, chỉ cảm thấy một trận trời đất quay cuồng.

Chậm thật lâu, nàng mới dần dần khống chế được cân bằng, bắt đầu chậm rãi di động thân thể.

Ai ngờ, tay của nàng rất nhanh liền chạm tới một cái khác băng lãnh lại cứng ngắc vật thể. Thông qua tìm tòi, nữ nhân có thể cảm thụ ra, kia là một mặt dán đầy gạch men sứ vách tường, trên vách tường còn lưu lại một cỗ ẩm ướt lại tanh hôi mùi.

"Cái này. . . Đây rốt cuộc là nơi nào? Có. . . Có ai không?" Nàng thử nghiệm kêu một tiếng, lại phát hiện thanh âm cũng không có truyền ra bao xa.

Trong chốc lát, nàng lúc này mới ý thức được, mình khả năng ở vào một cái cực kì không gian thu hẹp bên trong, cảm giác sợ hãi, cảm giác áp bách lần nữa lóe lên trong đầu, để nàng lạnh từ đầu tới chân.

Trong bóng tối, nàng tiếp tục dán gạch men sứ tìm tòi, không bao lâu, nàng liền thăm dò rõ ràng tình cảnh của mình, quả nhiên như nàng đoán như thế, nàng bị vây ở một cái không đủ ba bốn mét vuông trong phòng nhỏ!

Phòng nhỏ vách tường cùng trên sàn nhà đều là bóng loáng gạch men sứ, duy chỉ có nào đó một bên có cái đặc biệt chật hẹp sắt lá môn.

"Có. . . Có ai không! ? Cứu mạng! Cứu mạng a!" Nữ nhân thật là dọa sợ,

nàng bắt đầu thùng thùng phá cửa, cao giọng la lên, "Cứu mạng! Cứu mạng a! Có ai không? Có ai không. . ."

Bởi vì hoàn cảnh ẩm ướt, kia sắt lá trên cửa tràn đầy giọt nước, sắt lá bên trong tựa hồ còn bao lấy gỗ, nữ nhân nắm đấm nện ở phía trên, căn bản không phát ra được bao lớn tiếng vang.

Dần dần, nàng kia hoảng sợ tiếng kêu to, cũng giống như bị kia bóng tối vô tận thôn phệ, trở nên càng thêm xa vời. . .

. . .

"A. . ."

Trên giường mềm mại, Triệu Ngọc đánh một cái cự đại ngáp, đánh cái ót cơ hồ cũng phải chạm được mắt cá chân.

Cái này một giấc a. . . Xem như ngủ dễ chịu. . .

Trong mông lung, Triệu Ngọc mở to mắt, ngày mùa hè đặc hữu tươi đẹp ánh nắng, sớm đã vung vãi tại đầu giường phía trên. Hắn nhìn đồng hồ đeo tay một cái, lúc này đã là mười giờ sáng một khắc, hắn tối hôm qua trở về về sau, ngay cả cơm tối cũng chưa ăn, một mực ngủ đến hiện tại.

Dễ chịu!

Triệu Ngọc lại duỗi thân cái lưng mệt mỏi, trong hoảng hốt, đúng là nhớ lại tối hôm qua một chút mộng cảnh tới.

Tối hôm qua, hắn lại làm rất nhiều kỳ hoa cổ quái mộng, đầu tiên là mộng thấy Miêu Anh giống 007 như thế càng không ngừng bắn súng, mỗi một thương đều có thể trúng đích mục tiêu. Ngay từ đầu, nàng đánh cho cũng đều là địch nhân, nhưng đánh lấy đánh lấy, thế mà biến thành đánh con vịt, chơi gái, lại sau này, thậm chí còn đánh ra gà quay. . .

A ngao. . .

Hắn nơi nới lỏng gân cốt, trong lòng suy nghĩ, thật sự là ngày có chút suy nghĩ đêm có chỗ mộng. Hôm qua, tại năm tên cướp ngân hàng cung khai về sau, hắn vẫn muốn tìm một cơ hội hướng Miêu Anh yêu cầu hôn tới.

Bởi vì đánh cược thắng, hắn có mười phần lực lượng có thể cùng Miêu Anh hẹp hòi hẹp hòi.

Thế nhưng là, nghĩ tới Miêu Anh nổ súng xạ kích lưu manh lúc suất khí bộ dáng, hắn lại hoàn toàn mở không nổi miệng! Hắn lại một lần nữa đối Miêu Anh lại có nhận thức mới, đó chính là về sau lại gây vị này Miêu Nhân Phụng, nhất định phải chờ nàng không đeo thương thời điểm mới được.

Ngân hàng đại kiếp án, rốt cục cáo phá! Mặc dù quá trình có chút hí kịch tính, nhưng phá án liền là phá án, bọn hắn có thể thật dài buông lỏng một hơi!

Hiện tại đã chứng thực, ngân hàng cướp bóc cùng chân không thi thể không có quan hệ, như vậy còn lại nhiệm vụ dĩ nhiên chính là toàn lực điều tra ngân hàng tồn thi án!

Triệu Ngọc đã nghe nói, đặc biệt điều tra tiểu tổ hôm qua lại phát hiện một bộ mới chân không thi thể, nên thi thể cũng là tại ngân hàng trong tủ bảo hiểm phát hiện, chỉ là tình huống cụ thể còn không rõ.

Theo như cái này thì, vụ án này, là càng ngày càng đáng sợ, càng ngày càng khó giải quyết!

Đều tính cùng một chỗ, tương đương hiện tại đã xuất hiện sáu tên người bị hại! Nếu như đều là một hung thủ gây nên, như vậy án này đã tạo

thành đặc biệt lớn liên hoàn án giết người! Một khi bị ngoại giới biết được, tất nhiên sẽ khiến sóng to gió lớn, ảnh hưởng trình độ, tuyệt đối không thua gì Miên Lĩnh vụ án bắt cóc!

Như vậy. . . Hung thủ đến cùng là ai?

Hắn tại sao muốn tàn sát những này vô tội người bị hại đâu?

Tại sao muốn đem bọn hắn tươi sống chết đói?

Còn có, có thể hay không. . . Ngoại trừ đã biết sáu người bên ngoài, còn có —— thi thể! ?

Hung thủ, đến cùng đã giết nhiều ít người?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian rời giường đến phòng vệ sinh tắm rửa, dự định đi trước cục cảnh sát đi làm, nhìn xem bản án lại có mới tiến triển không có?

Mà thẳng đến tắm nhanh tẩy xong thời điểm, hắn lúc này mới nhớ tới một kiện đại sự tới. Hắn thế mà còn không có xem xét mới lấy được đạo cụ đâu! Ngày hôm qua trong lúc ngủ mơ, hắn nghe được hệ thống hoàn tất thanh âm, lại bởi vì ngủ được quá chết, không có tỉnh lại.

Đến bây giờ, hắn cũng không biết ngày hôm qua kỳ ngộ độ hoàn thành đến cùng là nhiều ít? Lấy được không có thu hoạch được mới đạo cụ?

Bởi vì hôm qua phá được ngân hàng đại kiếp án, cho nên Triệu Ngọc cho là mình hắn là có thể cầm cái điểm cao. Độ hoàn thành là không thấy được, chỉ có thể nhìn một chút đạo cụ bên trong nhiều thứ gì?

Xem xét phía dưới, quả nhiên tại đạo cụ trên lan can phát hiện một cái mới đạo cụ. Ấn mở về sau, hệ thống lập tức giới thiệu:

"Vạn năng huyết thanh, đặc cấp đạo cụ . Sử dụng nên huyết thanh về sau, có thể nhanh chóng hữu hiệu hóa giải thể nội độc tố, đối bất luận cái gì độc tố hữu hiệu. Chú ý hạng mục: Bản đạo cụ vì duy nhất một lần đạo cụ, một lần chỉ có thể hóa giải một loại độc tố. Nếu như thể nội không có độc tố, thì sử dụng vô hiệu."

Vạn năng huyết thanh! ?

Đặc cấp đạo cụ! ?

Triệu Ngọc không khỏi hưng phấn lên, hắn biết, giống ẩn hình lên đọ sức khí lợi hại như vậy đạo cụ, cũng bất quá là cấp một đạo cụ mà thôi. Hiện tại thế mà toát ra một cái đặc cấp đạo cụ đến, đây tuyệt đối là cái thứ tốt!

Vạn năng huyết thanh có thể hóa giải bất luận cái gì độc tố, đây chính là cái có thể bảo mệnh cực phẩm đạo cụ! Lợi hại, lợi hại!

Khen lớn đồng thời, Triệu Ngọc cũng phi thường hối hận, thật muốn biết một chút, ngày hôm qua độ hoàn thành đến cùng là nhiều ít?

Bất quá, đã hệ thống nhắc nhở không có ghi chép, đã không cách nào tuần tra. Hiện nay, Triệu Ngọc chỉ còn lại có một việc quan trọng khác, đó chính là tranh thủ thời gian cho mình mở mới quẻ.

Thế là, tại trải qua một phen đốt thuốc ho mãnh liệt về sau, mới quẻ rất nhanh mở ra:

"Chấn Đoái quẻ! Chấn lôi đoái trạch, lôi trước trạch về sau, phong sự tình cáo Nghiêu, không gợn sóng không xuôi theo, ngọc hiểu Đạt Minh. . ."

"Chấn Đoái" quẻ?

Đối với cái này quẻ, Triệu Ngọc một chút ngoài ý muốn cũng không có. Bởi vì mỗi một lần tại phá đại án về sau, cơ bản đều sẽ đi theo như thế cái quẻ văn ra, một cái đại biểu cho địa vị tăng lên, một cái đại biểu cho yếu lĩnh tiền thưởng!

Bất quá. . . So với hai cái này quẻ đến, Triệu Ngọc vẫn là càng ưa thích "Cấn" quẻ mở ra, chỉ có mở ra "Cấn" quẻ, bản án mới có thể lấy được tiến triển.

Càng như vậy, hắn liền càng phát ra vội vàng muốn biết được tiến triển vụ án, cho nên tắm rửa xong về sau, hắn liền trực tiếp đi đến cục cảnh sát.

Ai ngờ, hệ thống mở quẻ về sau, chú định cuộc sống của hắn không cách nào bình tĩnh.

Không phải sao, Triệu Ngọc mới vừa tới đến văn phòng, liền nhìn thấy tổ trọng án thám viên nhóm, đang cùng những cái kia đặc biệt điều tra tiểu tổ người nói nhao nhao lấy cái gì. . .

Chương 298: Chương 298: Đến một chút kích thích

Chương 298: Đến một chút kích thích

Nguyên lai, đích thật là tổ trọng án thám viên nhóm cùng đặc biệt điều tra tiểu tổ phát sinh ma sát.

Bởi vì ngân hàng đại kiếp án đã cáo phá, chỉ còn lại có đến tiếp sau thẩm tra xử lí, tổ trọng án thám viên nhóm liền muốn rèn sắt khi còn nóng, tiếp tục điều tra ngân hàng giấu thi án.

Nhưng mà, khi bọn hắn đến đặc biệt tiểu tổ yêu cầu mới nhất tình tiết vụ án tư liệu thời điểm, lại gặp đến bọn hắn cự tuyệt. Những người này nói chuyện rất không khách khí, nói bọn hắn mới là thượng cấp sai khiến chính thức điều tra viên, ngân hàng đại kiếp án bọn hắn mặc kệ, nhưng là muốn nhúng tay ngân hàng tồn thi án vậy liền không được! Bọn hắn còn nói, các ngươi Dung Dương cảnh thự chỉ cần phối hợp điều tra liền tốt, không muốn chó lại bắt chuột xen vào việc của người khác.

Dung Dương tổ trọng án thám viên nhóm cũng không phải dễ trêu, bọn hắn nơi đó nghe được loại lời này, tại chỗ cùng bọn hắn lên ma sát. Từ Trương Diệu Huy bọn người dẫn đầu, đầu tiên là cùng bọn hắn lý luận, sau đó chửi ầm lên, còn kém động thủ!

"Ai? Ngọc ca?" Tinh minh Lan Bác đang lo phía bên mình không có ngoan thủ, một chút nhìn đến Triệu Ngọc, lập tức mừng rỡ, vội vàng tới cầu viện.

Nhưng mà, đương Triệu Ngọc biết được chuyện đã xảy ra về sau, vẫn không khỏi đến liên tục vò đầu. Bởi vì, hắn cảm thấy chuyện này tới có chút quỷ dị, kỳ thật, nếu như bọn hắn muốn biết được mới nhất một cỗ thi thể tư liệu, căn bản không cần đến đi tìm cái gì điều tra tiểu tổ đi muốn.

Bởi vì thi thể tất nhiên sẽ trải qua giám chứng khoa kiểm tra thi thể, còn có thất tung khoa so với. Cho nên, bọn hắn chỉ cần đến hai cái này phòng đi một chuyến, tư liệu liền hoàn toàn có thể giải quyết.

Thế nhưng là, bọn hắn lại cố ý đi tìm đặc biệt tiểu tổ yêu cầu, loại hành vi này, đã tạo thành rõ ràng khiêu khích. Rất rõ ràng, Trương Diệu Huy bọn người là cố ý làm như vậy!

Chẳng lẽ. . . Triệu Ngọc nhìn chung quanh một chút, cũng không nhìn thấy Miêu Anh cái bóng, trong lòng lập tức lĩnh ngộ cái gì.

Nha. . .

Minh bạch, cái này tất nhiên là Miêu Anh kìm nén sức lực, muốn tìm đặc biệt tiểu tổ phiền phức đâu!

Xấu!

Cái này Miêu Nhân Phụng, quá xấu rồi!

Quả thực cùng lão tử đều có liều mạng!

Bất quá nha. . . Triệu Ngọc vẫn là có lập trường có nguyên tắc, nếu như đổi lại hắn đương tổ trưởng, khẳng định so cái này làm còn muốn quá phận.

Đã dạng này, vậy ta sao không nho nhỏ nâng lên một chút?

Nghĩ đến chỗ này, lấy xem náo nhiệt không chê chuyện lớn Triệu Ngọc, lập tức hướng đám người phóng đi, sau đó dùng bả vai một kháng ngựa uy, nhân cao mã đại ngựa uy liền trực tiếp cùng một vị nào đó đặc biệt tiểu tổ thành viên tới một cái thân mật ôm!

"Uy! ? Ngươi làm gì nhóm? Muốn động thủ sao?"

"Thấy rõ ràng, là các ngươi động thủ trước!"

Lần này, song phương mâu thuẫn càng thêm kích thích, song phương thám viên nhóm tất cả đều vén tay áo lên, chuẩn bị làm một vố lớn.

Nhưng mà, đúng lúc này, từ tổ B văn phòng bỗng nhiên đi ra một cái anh lông mày kiếm mục đích nam tử đến, người này hét lớn một tiếng:

"Dừng tay!"

Thanh âm vang tận mây xanh, rất có lực rung động, chấn thám viên nhóm tất cả đều buông tay ra, yên tĩnh trở lại.

"Ta nói các huynh đệ, chẳng lẽ. . . Các ngươi không nhìn ra được sao?" Người này xông đặc biệt điều tra tiểu tổ thám viên nhóm nói, "Đây là người ta cố ý muốn cho chúng ta tới một cái ra oai phủ đầu đâu!"

Người này tuổi không lớn lắm, nói chuyện lại là trịch địa hữu thanh, vô cùng có quyết đoán. Vừa mới xuất hiện, liền hấp dẫn lấy ánh mắt mọi người, đặc biệt tiểu tổ thám viên nhóm cũng đều giống tìm tới chủ tâm cốt đồng dạng, tự giác đứng ở bên cạnh hắn.

Mặc dù Triệu Ngọc là lần đầu tiên nhìn thấy người này, nhưng là không cần giới thiệu hắn cũng có thể đoán được, người này hắn là cái kia đặc biệt tiểu tổ tổ trưởng —— Vương Thánh Nghiêu! Hắn chẳng những là thị đội hình sự phó đội trưởng, hơn nữa còn là Mao Vĩ biểu đệ.

Nhưng gặp Vương Thánh Nghiêu tuổi còn trẻ, mặt như Quan Ngọc, cái đầu mặc dù không cao, nhưng tinh thần khí chất đều tốt.

"Các huynh đệ!" Vương Thánh Nghiêu tà dị cười nói, "Không sao! Bọn hắn không phải là muốn tư liệu sao? Bọn hắn không phải là muốn cùng chúng ta tra một vụ án sao? Tốt? Vậy liền cho bọn hắn! Ta cũng không thích thua ở hàng bắt đầu bên trên người cạnh tranh đâu!"

Vương Thánh Nghiêu bất âm bất dương một câu, lập tức đem Dung Dương tổ trọng án thám viên nhóm nói ngẩn ra.

"Hừ!" Vương Thánh Nghiêu hừ lạnh một tiếng, "Một ít người tự cho là phá án và bắt giam mấy món bản án, liền có thể chết! Tốt! Tra đi! Cùng một chỗ tra! Ta còn chính hi vọng có thể có cái đối thủ cạnh tranh đâu. . . Ha ha ha!"

Đát, đát, đát. . .

Tại Vương Thánh Nghiêu tiếng cười âm lãnh phía dưới,

Một cỗ thanh thúy giày da âm thanh từ xa mà đến gần.

Mọi người rất mau nhìn đến, từ tổ A trong văn phòng đi ra một cái tịnh lệ bóng hình xinh đẹp, chính là —— Miêu Anh!

Đột nhiên nhìn thấy Miêu Anh, Vương Thánh Nghiêu cười đến càng tà:

"Ha ha ha. . . Nguyên lai, đây hết thảy quả nhiên đều là Miêu tổ trưởng an bài tốt a! Ai u!" Vương Thánh Nghiêu vẫn vỗ tay lên, "Trong truyền thuyết Miêu Nhân Phụng quả nhiên lợi hại! Hôm nay, ta tính kiến thức! Ngươi cho chúng ta ra oai phủ đầu, dọa đến chúng ta rất sợ đó a. . ."

Vương Thánh Nghiêu vừa nói như vậy, những cái kia đặc biệt tiểu tổ

thám viên tất cả đều cười ha ha.

"Vương đội trưởng, thất kính!" Miêu Anh xông Vương Thánh Nghiêu cười lạnh, "Đây bất quá là cái hiểu lầm, ta tổ viên nhóm thế nhưng là không có ác ý! Chúng ta cũng không nghĩ tới, ngân hàng đại kiếp án vậy mà nhanh như vậy liền bị chúng ta phá án và bắt giam! Cho nên, nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi, đến đem cho các ngươi giúp đỡ chút, thay các ngươi chia sẻ chia sẻ mà!"

"Ai u. . . Ha ha ha. . ." Vương Thánh Nghiêu cười nói, "Đây chính là thật phải cám ơn các ngươi! Tiểu Lưu, đi, đem tài liệu mới nhất tất cả đều cho Miêu tổ trưởng làm một phần tới! Người ta muốn giúp chúng ta, chúng ta tự nhiên không thể thất lễ a!"

"Chậm! Quên đi thôi vẫn là!" Miêu Anh giao nhau cánh tay, ngẩng đầu nói, "Vương đội trưởng đem lời đều nói đến đây cái phân thượng, chúng ta sao có thể được một tấc lại muốn tiến một thước đâu! Tư liệu từ bỏ, chính chúng ta sẽ tra! Vương đội trưởng, ta rất thưởng thức ngươi đã nói lời nói, ngươi không hi vọng ngươi đối thủ cạnh tranh thua ở hàng bắt đầu lên! Mà ta đây, lại vẫn cứ thích đối thủ so với chúng ta trước xuất phát, chỉ có dạng này, tại chiến thắng đối thủ về sau, mới có thể sinh ra đặc biệt vui sướng!"

Miêu Anh lời nói đến mức hời hợt, thế nhưng là câu câu nhằm vào Vương Thánh Nghiêu lí do thoái thác, lộ ra vô cùng có lực sát thương, nói thẳng đặc biệt tiểu tổ thám viên nhóm mồ hôi lạnh ứa ra.

"Ha ha. . ." Vương Thánh Nghiêu tà dị cười cười, khen, "Tốt một cái nhanh mồm nhanh miệng Miêu Nhân Phụng, thật sự là trăm nghe không bằng một thấy! Bội phục! Bội phục! Tốt a, đã lời đã nói ra, vậy chúng ta cũng không cần thiết quanh co lòng vòng, bất quá nha. . ."

Vương Thánh Nghiêu có chút hăng hái đánh giá Miêu Anh nói ra: "Miêu tổ trưởng, không biết, ngươi có muốn hay không để chúng ta cạnh tranh

trở nên càng thêm kích thích đâu?"

Vương Thánh Nghiêu nói như vậy, hiện trường không khỏi hoàn toàn yên tĩnh. Thám viên nhóm lòng hiếu kỳ tất cả đều bị câu lên, không biết hắn nói kích thích, là thế nào một chuyện?

"Ha ha. . ." Vương Thánh Nghiêu gặp Miêu Anh im miệng không nói, lập tức cười nói, "Nếu là không nghĩ quên đi! Nếu như ngươi không có can đảm này, vậy ta liền cho ngươi một cái hạ bậc thang, ngươi không dám chơi coi như xong, không mất mặt!"

"Ngươi. . ." Miêu Anh không khỏi sắc mặt tái xanh, nói, "Tốt! Ngươi nói đi, làm sao cái kích thích pháp? Đánh cược sao?"

"Đáp đúng!" Vương Thánh Nghiêu bốc lên ngón tay cái nói, "Chính là muốn cùng các ngươi đánh cược! Nếu như chúng ta trước phá án, các ngươi Dung Dương tổ trọng án muốn cung cung kính kính kêu chúng ta một tiếng tiền bối! Mà ngươi, cũng phải cấp biểu ca ta Mao Vĩ, ở trước mặt chịu nhận lỗi! Thế nào, có dám hay không?"

"Ồ?" Miêu Anh giơ lên lông mày, "Kia. . . Nếu như các ngươi thua đâu?"

"Nếu như chúng ta thua, vậy chúng ta liền cung cung kính kính quản các ngươi hô tiền bối!" Vương Thánh Nghiêu cười tà dị nói, " mà ta, thì sẽ làm lấy mặt của mọi người, cam nguyện tiếp ngươi Miêu Nhân Phụng ba quyền! Như thế nào?"

Nhìn thấy Vương Thánh Nghiêu tình thế bắt buộc dáng vẻ, Miêu Anh không khỏi một trận sinh nghi, lo lắng bọn hắn đặc biệt tiểu tổ đã lấy được tiến triển to lớn, đây bất quá là tại cho nàng gài bẫy!

"Ha ha ha. . ." Vương Thánh Nghiêu cười nói, "Do dự, do dự, sợ hãi đúng không? Không quan hệ, ta nói, không dám đáp ứng không mất

mặt! Chúng ta có thể hiểu được, đúng không?"

"Liền là a!" Đặc biệt tiểu tổ thám viên nhóm tất cả đều phụ họa cười ha hả, làm Dung Dương thám tử nhóm có chút kinh ngạc.

"Tốt! Đáp ứng! Cái này có cái gì không dám đáp ứng?" Thời khắc mấu chốt, Triệu Ngọc bỗng nhiên lẻn đến Miêu Anh bên cạnh, cười như điên nói, "Ha ha ha. . . Cái này cược đủ kích thích! Miêu tổ trưởng, cược! Gió xuân thổi trống trận lôi, cái niên đại này ai sợ ai?"

"Triệu Ngọc!" Miêu Anh gặp Triệu Ngọc lỗ mãng đáp ứng, lập tức đè lên cánh tay của hắn.

Nhưng mà, Triệu Ngọc lại xông nàng đưa mắt liếc ra ý qua một cái, sau đó đối Vương Thánh Nghiêu cười nói: "Vương đội trưởng, về nhà hướng trên mặt xóa bùn mà đi đi! Chúng ta Miêu tổ trưởng quyền đầu cứng đây! Đừng không cẩn thận đem ngươi đầu chó đánh nổ lại! Hoắc ha ha. . ."

Triệu Ngọc như thế cười một tiếng, toàn bộ Dung Dương tổ trọng án thám viên cũng giống như đánh một tề cường tâm châm, cũng đi theo cười lên ha hả.

"Tốt! Vậy liền một lời đã định!" Vương Thánh Nghiêu thu hồi tiếu dung, trợn mắt trừng mắt Triệu Ngọc nói, "Ta khuyên các ngươi cũng sớm một chút chuẩn bị kỹ càng nhận thua đi!"

Nói xong, hắn vung tay lên, mang theo đặc biệt tiểu tổ các đội viên trở về phòng đi.

"Triệu Ngọc!" Miêu Anh mau đem Triệu Ngọc kéo đến trước mặt, oán giận nói, "Quá lỗ mãng ngươi. . . Bọn hắn là tại cho chúng ta gài bẫy đâu! Ân. . . Ngươi. . ."

Ai ngờ, Miêu Anh nói đến đây, chợt nhìn thấy Triệu Ngọc trong tay nhiều một cái USB.

"Miêu tổ trưởng, biết cái gì mới gọi kích thích sao? Tại các ngươi lục đục với nhau thời điểm, " Triệu Ngọc âm hiểm cười nói, "Ta đã đến bọn hắn phòng đi dạo tầm vài vòng mà!"

"A. . . Ngươi. . ." Miêu Anh tiếp nhận USB, đã ý thức được, USB bên trên có có thể là đối phương vụ án tư liệu.

Ai ngờ, USB vừa tiếp nhận tay, nàng liền thình lình nghe được, tổ B trong văn phòng truyền đến một trận phát điên kêu to: "A! ! ! Cái này. . . Đây là tên hỗn đản kia, đem chúng ta bạch bản cạo sờn rồi? Ta. . . Máy vi tính của ta bị người động. . . A. . ."

Chương 299: Chương 299: Thiên lý sáng tỏ

Chương 299: Thiên lý sáng tỏ

Thời tiết càng ngày càng nóng bức, tổ A văn phòng điều hoà không khí đã mở đến lớn nhất, thế nhưng là thám viên nhóm vẫn xuất mồ hôi trán, trong lòng có lửa.

Giờ này khắc này, thám viên nhóm tất cả đều vây quanh ở vài mặt bạch bản trước mặt, hết sức chăm chú phân tích ngân hàng tồn thi án tình tiết vụ án.

Sớm tại Vương Thánh Nghiêu đánh cược trước đó, Triệu Ngọc cũng đang lo lắng, Vương Thánh Nghiêu bọn họ có phải hay không đã sớm tìm được phá án manh mối, cho nên mới sẽ khẩu xuất cuồng ngôn, lời thề son sắt cùng Miêu Anh đánh cược?

Đáng tiếc là, Triệu Ngọc hiện tại không có máy nghe trộm loại hình đạo cụ, cho nên, hắn đành phải bí quá hoá liều, thừa dịp loạn đến đặc biệt tiểu tổ văn phòng đảo cổ một trận.

Kết quả, khi hắn tìm tới đối phương điều tra tư liệu xem xét, phát hiện bọn hắn ngoại trừ phát hiện mới thi thể bên ngoài, cũng không có khóa định bất luận cái gì người hiềm nghi. Triệu Ngọc lúc này mới yên lòng lại, khuyến khích Miêu Anh đáp ứng Vương Thánh Nghiêu đổ ước.

Bất quá, dù là như thế, tổ trọng án thám viên nhóm cũng là phi thường lo

lắng, lo lắng cuối cùng không thắng được đối phương, ngược lại sẽ bị người ta nhục nhã.

Cho nên, vừa mới trở lại văn phòng, mọi người không kịp hảo hảo phẩm vị một chút phá được ngân hàng đại kiếp án vui sướng, liền lập tức dựng thẳng lên bạch bản, dán tư liệu, tiến vào một vòng mới trạng thái làm việc bên trong.

Căn cứ Triệu Ngọc đánh cắp tới tư liệu biểu hiện, thứ 6 tên người bị hại là tại Tần Sơn ngân hàng Giải Phóng đường chi nhánh ngân hàng trong tủ bảo hiểm phát hiện.

Nên trong ngân hàng, còn phát hiện qua thứ 3 tên người bị hại Đông Vân thi thể.

Vương Thánh Nghiêu bọn người thật đúng là không phải ăn chay, bọn hắn cũng không phải là thông qua cảnh khuyển, hoặc là cái gì tiên tiến dụng cụ, mà là căn cứ hung thủ thường dùng tồn tủ phương thức tra tìm đến.

Bọn hắn phát hiện, hung thủ chứa đựng mỗi cái két sắt đều là có quy luật, hắn luôn luôn một hơi nộp trước mười năm tồn trữ kim, sau đó liền biến mất không thấy!

Tại két sắt nghiệp vụ bên trong, liền xem như xuất thủ xa xỉ các phú hào, cũng rất ít có người dạng này đóng tiền. Cho nên, bọn hắn thông qua đóng tiền ghi chép, rất nhanh liền đem mục tiêu khóa chặt!

Sau đó, bọn hắn lại tại Tần Sơn tất cả có két sắt nghiệp vụ trong ngân hàng tra tìm một lần, không còn phát hiện khả nghi két sắt.

Kiểm tra thi thể về sau, pháp y nhóm đã chứng thực, thứ 6 tên người chết cùng cái khác người bị hại tình huống nhất trí, cũng là bởi vì đói chí tử.

So với kết quả cũng đã ra, người chết tên là Trương Hồng Nhiên, nam, năm nay 38 tuổi, chính là một vị xe hàng lái xe. Tại hai năm trước, tại ra xe trên đường mất tích. Xe đã tìm về, nhưng là người không thấy!

Kiểm tra thi thể trên báo cáo đồng dạng vạch, nên nam tử tử vong tại hai năm trước đó.

Đến tận đây, toàn bộ hung thủ gây án đoạn thời gian hướng tới rõ ràng, từ 7 năm trước Đoạn Đại Thành bắt đầu, lại đến sau cùng Trương Hồng Nhiên, hung thủ hàng năm đều lấy đồng dạng thủ pháp tàn sát một người, đồng thời đem thi thể chân không bảo tồn tiến ngân hàng trong hòm sắt.

Nếu như chiếu loại quy luật này suy đoán, như vậy năm nay, hung thủ có rất lớn có thể sẽ xuất thủ lần nữa!

Mặc dù hung thủ lựa chọn xuất thủ thời gian không có cố định, nhưng lúc này đã qua 6 tháng, nếu như không nhanh chóng đem hung phạm tróc nã quy án, nói không chừng sẽ có mới người bị hại xuất hiện!

"Chúng ta tìm thời gian rất lâu, đều không có tìm được người chết ở giữa điểm giống nhau, ngoại trừ kia đối vợ chồng, bọn hắn sinh hoạt không hề có quen biết gì!" Miêu Anh nói, "Cho nên, hung thủ ngẫu nhiên chọn lựa thụ hại đối tượng khả năng phi thường lớn! Chúng ta chỉ có thể từ người chết mất tích tình huống, cùng ngân hàng bắt được ống kính bên trên triển khai điều tra!"

"Hoàn toàn chính xác!" Bành Hân nói, "Ta nghe các tiền bối nói qua, các cảnh sát nhất sợ hãi đầu bản án, liền là loại kia ngẫu nhiên án giết người! Hung thủ cùng người chết không có lợi hại quan hệ, liền không cách nào dựa theo thông thường phương pháp triển khai điều tra!"

"Đúng vậy a!" Tiểu Lưu nói, "Từ hung thủ phá án thủ pháp bên trên

nhìn, người này cẩn thận tỉnh táo, tâm tư kín đáo, lưu lại sơ hở rất rất ít! Tìm kiếm, đích thật là phi thường khó khăn!"

"Miêu tổ trưởng!" Trương Cảnh Phong nói, "Ta cùng thất tung khoa ảnh hình người các chuyên gia đã nói, bọn hắn nói, video trên tư liệu hung thủ ăn mặc quá chặt chẽ, không cách nào giống ngân hàng đại kiếp án như thế hoàn nguyên hung phạm diện mạo! Video đường dây này không dễ đi lắm!"

"Ta cũng tra xét hung thủ ăn mặc!" Tiểu Lưu nói, "Hắn mặc quần áo phi thường phổ thông, đều là đại chúng khoản, không dễ tìm!"

"Kia. . . Thịnh phóng thi thể tay hãm rương hành lý đâu?" Miêu Anh lại hỏi.

"Đây là ta tra!" Lương Hoan trả lời ngay, "Rương hành lý kiểu dáng không đồng nhất, không có hàng hiệu. Ta đã đem tất cả rương hành lý ảnh chụp cấp cho đi xuống! Đều phái ra chỗ dân cảnh môn, sẽ đi các Đại Thương trận, hoặc là bán buôn thị trường so với! Cần một chút thời gian mới được!"

"Ừm. . ." Miêu Anh cau mày, bỗng nhiên quán tính đem con mắt nhắm ngay Triệu Ngọc, nói, "Triệu Ngọc, đổ ước là ngươi đáp ứng, ngươi cũng đừng nói cho ta, ngươi ngay cả cái mạch suy nghĩ đều không có?"

"Có!" Triệu Ngọc chính nhi bát kinh nói, "Ý nghĩ của ta chính là, chúng ta phái hai người nhìn chằm chằm đối phương nhất cử nhất động, một khi bọn hắn tìm tới hung thủ, ta liền đi cùng bọn hắn đánh nhau, ngăn chặn bọn hắn, sau đó từ các ngươi tiến đến bắt hung thủ, cho bọn hắn đến cái tiệt hồ! Thế nào?"

Ta ngược lại. . .

Hiện trường thám viên nhóm hơi kém ngã quỵ. . .

"Lúc này, ngươi còn nói đùa!" Miêu Anh tức giận nói, "Ta như vậy nói với ngươi đi, nếu như chúng ta thua, ta liền đem Vương Thánh Nghiêu ba quyền tính tại trên đầu của ngươi!"

"Đừng đừng đừng. . ." Triệu Ngọc vội vàng khoát tay, nói, "Ta cảm thấy đi, tại một số phương diện nhìn, hung thủ kỳ thật cũng rất tùy tính, cũng không có nhìn qua như vậy tâm tư kín đáo, cho nên, sơ hở hẳn là có! Chúng ta lại cẩn thận tìm xem nhìn!"

"Tỉ như đâu?" Miêu Anh hỏi.

"Tỉ như. . ." Triệu Ngọc chỉ vào bạch bản nói, "6 bộ thi thể, một bộ giấu ở Đồng Xuyên ngân hàng; hai cỗ giấu ở Giải Phóng đường chi nhánh ngân hàng; còn lại, thì tất cả đều giấu ở Ngọc Hoa đường ngân hàng! Cái này sao. . . Không có bất kỳ cái gì quy luật, nhìn qua, tựa như là hung thủ lập tức lựa chọn giống như! Mọi người suy nghĩ một chút, nếu là hắn đem 6 bộ thi thể, phân biệt tồn đến 6 cái ngân hàng, có phải hay không bại lộ cơ hội sẽ càng nhỏ hơn một chút đâu?"

"Không phải như vậy!" Lý Bối Ny bỗng nhiên chen miệng nói, "Sư huynh, vừa vặn tương phản! Ta cẩn thận phân tích qua, hung thủ cũng không phải là không muốn đem thi thể phân biệt cất giữ, mà là bởi vì tại Tần Sơn có thể phụ họa tồn trữ điều kiện ngân hàng cũng không nhiều! Ngươi nhìn. . .

Lý Bối Ny chỉ vào bạch bản phân tích: "Dứt bỏ Đồng Xuyên ngân hàng kia một bộ bên ngoài, còn lại thi thể tất cả đều tồn tại Tần Sơn ngân hàng kho bảo hiểm bên trong! Điều này nói rõ, hung thủ là trải qua nghĩ sâu tính kỹ! Tại rất nhiều trong ngân hàng, chỉ có Tần Sơn ngân hàng kho bảo hiểm chứa đựng chế độ nhất là thư giãn, cực kỳ có nhất cơ nhưng thừa!

"Cầm Đồng Xuyên ngân hàng tới nói, chế độ của bọn hắn rõ ràng muốn

so Tần Sơn ngân hàng nghiêm ngặt, đăng ký nhất định phải thực tên chứng nhận, mà lại bọn hắn camera cũng là bảo tồn thời gian dài nhất! Hung thủ chỉ từ nơi đó cất một lần thi thể, về sau liền cũng không dám lại đi cất!

"Ngoài ra, giống đại giang ngân hàng loại hình, bọn hắn két sắt quản lý càng thêm khắc nghiệt, tồn trữ vật phẩm thời điểm, đều muốn trải qua X quang kiểm nghiệm! Hung thủ là tuyệt đối không dám đi nơi đó cất giữ thi thể!"

"Nha. . ." Nghe xong Lý Bối Ny phân tích, Triệu Ngọc có chút hiểu được, xem ra, hung thủ cũng không phải là không muốn phân tồn thi thể, chỉ là không đạt được điều kiện mà thôi!

"Lần này, Tần Sơn ngân hàng là ăn không được cũng phải ôm lấy đi!" Lưu Học Sơn thở dài, "Chính là bởi vì bọn hắn tại két sắt phương diện lỗ thủng, mới khiến cho phần tử phạm tội có cơ hội để lợi dụng được! Chẳng những hung thủ giết người có thể nhờ vào đó xử lý thi thể, còn có thể khiến dưới đất hắc trang xem như an toàn nhà kho! Ngân hàng phương diện khó từ tội lỗi!"

"Ngươi nói đúng, ngân hàng các cao tầng không có khả năng không biết những này lỗ thủng!" Lý Bối Ny cầm một phần tư liệu nói, "Nhưng là, chỉ có mở một con mắt nhắm một con mắt, mới tốt kiếm tiền mà! Số liệu biểu hiện, Tần Sơn ngân hàng két sắt nghiệp vụ, là rất nhiều trong ngân hàng kiếm lợi nhiều nhất! Năm lợi nhuận có thể đạt tới mấy trăm vạn nhiều! Đây chính là một bút có giá trị không nhỏ thu nhập đâu!"

"Muốn ta nói, chuyện này, chúng ta còn phải cảm tạ cảm tạ những cái kia cướp ngân hàng đâu!" Đại Phi có chút ít cảm khái nói, "Nếu không phải bọn hắn đánh bậy đánh bạ cạy mở két sắt, không biết ngày tháng năm nào, những thi thể này mới có thể lại thấy ánh mặt trời đâu! Mấy chục năm về sau lại phát hiện, vậy thì càng không có cách nào phá!"

"Đúng a, đây chính là thiên lý sáng tỏ!" Miêu Anh nói, "Người cuối cùng cũng phải vì hắn phạm vào tội ác phụ trách! Chính là bởi vì dạng này, chúng ta mới càng hắn là mau chóng bắt lấy cái này phát rồ hung thủ, còn người bị hại một cái công đạo!"

Chương 300: Chương 300: Kim Đồng Ngọc Nữ

Chương 300: Kim Đồng Ngọc Nữ

Triệu Ngọc biết, nếu như mình không chịu dụng tâm tra án, "Cấn" quẻ là sẽ không dễ dàng mở ra. Cho nên, mặc kệ có hay không "Cấn" quẻ tương trợ, hắn đều muốn đem hết toàn lực.

Mà lại, đối mặt với ngân hàng tồn thi án vài mặt bạch bản, Triệu Ngọc trong hoảng hốt lại tìm đến một loại cảm giác đã từng quen biết! Tựa như lúc trước chặt tay án như thế, hắn phảng phất cảm thấy manh mối đang ở trước mắt, chỉ là mình còn chưa bắt được mà thôi!

Như vậy. . . Đến tột cùng kém chỗ nào đâu?

Chẳng lẽ nói. . . Vẫn là động cơ sao?

Hung thủ, tại sao muốn đem những này người sống chết đói?

Nếu như hung thủ là cái khát máu thành tính sát nhân cuồng ma, như vậy. . . Lựa chọn một chút càng thêm máu tanh thủ đoạn, có phải hay không mới càng phù hợp tính cách của hắn?

Vì cái gì hết lần này tới lần khác lựa chọn đem người chết đói loại phương pháp này đâu?

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc ngơ ngác nhìn bạch bản bên trên thi thể ảnh chụp, trong đầu tư duy lại là cực nhanh lóe ra, muốn từ đó tìm ra cái gì trọng điểm.

Chẳng lẽ. . . Hung thủ đã từng trải qua đói khảo nghiệm? Hắn muốn để người khác cũng cảm thụ một chút? Đây là một loại nghiêm trọng tâm lý vặn vẹo?

Thế nhưng là. . . Hắn vì sao lại tuyển những người này đâu?

Còn có. . . Triệu Ngọc ngưng thần suy tư, phảng phất đã suy nghĩ đến cái gì trọng điểm.

Ai ngờ, ngay tại như thế thời điểm, văn phòng đại môn bỗng nhiên rộng mở, Loan cục trường mang theo thư ký Tống Siêu, cùng văn phòng Lâm chủ nhiệm cùng đi tiến đến.

"Loan cục!" Thám viên nhóm nhao nhao đứng dậy, lấy đó kính ý.

Tổ trọng án tin tức linh thông, mọi người đã tiếp vào tin tức ngầm, bởi vì Loan cục trường đem tiền nhiệm các trưởng cục loạn sạp hàng xử lý rất khá, lại thêm Loan cục trường bản thân giao thiệp quan hệ, thượng cấp đã tại phác thảo điều lệnh, chuẩn bị chính thức bổ nhiệm Loan Tiêu Tiêu vì Dung Dương phân cục chính cục trưởng.

"Các đồng chí vất vả!" Loan cục trường vừa thấy mặt liền cùng mỗi người chào hỏi, lộ ra bình dị gần gũi, hòa ái dễ gần, "Các ngươi vừa mới phá được ngân hàng cướp bóc án, vốn nên là nghỉ ngơi thật tốt! Nhưng lại muốn các ngươi tiếp tục điều tra bản án, thật sự là băn khoăn a! Mọi người thật sự là quá cực khổ!

"Lúc đầu đâu!" Loan cục trường tiếp tục nói, "Hắn là trước cử hành một cái cuộc họp biểu dương, cho mọi người tốt tốt khánh khánh công! Thế nhưng là. . . Các ngươi cũng biết, " nàng cố ý chỉ chỉ bên ngoài, "Hiện

tại chính là thời kì phi thường, mặc dù chúng ta đã phá nhiều như vậy đại án trọng án, dựng lên nhiều như vậy đại công, nhưng là, chúng ta còn phải không ngừng cố gắng, cho những cái kia không tin chúng ta thực lực người xem thật kỹ một chút!

"Nếu là chúng ta có thể đoạt tại bọn hắn đằng trước đem bản án phá, ta nhìn về sau ai còn dám đến chúng ta Dung Dương phân cục trên đầu giương oai!"

Ba ba ba. . . Trong văn phòng, lập tức vang lên một trận nhiệt liệt tiếng vỗ tay. Loan cục trường hiển nhiên nói trúng mỗi người yếu hại, làm ra đặc biệt cổ vũ tác dụng.

"Thêm lời thừa thãi, ta liền không nói! Ta hoàn toàn tin tưởng chúng ta tổ trọng án thực lực!" Loan cục trường dõng dạc nói, "Ngay cả Miên Lĩnh án cùng ngân hàng đại kiếp án đều có thể phá mất, ta tin tưởng, cái này chân không tồn thi án, mọi người cũng sẽ không có vấn đề gì!"

"Yên tâm đi, Loan cục trường!" Miêu Anh cung cung kính kính đánh cái cúi chào.

Loan cục trường thì hòa ái cầm Miêu Anh tay, ngược lại nói ra: "Tiếp xuống đâu! Có ba kiện chuyện tốt, ta muốn ở đây tuyên bố một chút! Tiểu Tống, chuẩn bị xong chưa?"

Tống Siêu cầm một chồng tờ đơn, liền vội vàng gật đầu.

"Tốt!" Loan cục trường mỉm cười , đạo, "Miên Lĩnh án tiền thưởng phát hạ đến rồi! 50 vạn phá án tiền thưởng, phá vỡ chúng ta Tần Sơn giới cảnh sát ban thưởng ghi chép! Cái này tặng thưởng bị chúng ta Dung Dương phân cục cướp được, thật sự là vô thượng quang vinh! Ta đây cũng dựa theo lệ cũ, làm tiền thưởng phân phối, biểu đã tạo tốt, mọi người ký xong chữ, buổi chiều liền có thể tới sổ!"

"Ác ác ác. . ."

Vừa nghe nói yếu lĩnh tiền thưởng, thám viên nhóm đều vung tay hô to, rất là hưng phấn.

"Chuyện thứ hai, " Loan cục trường nhìn một chút Triệu Ngọc, nói, "Bởi vì Triệu Ngọc đồng chí biểu hiện xuất sắc, trải qua ban lãnh đạo quyết định, tạm thời do Triệu Ngọc đồng chí đảm nhiệm tổ A tổ trưởng chức, cùng Miêu tổ trưởng cùng một chỗ, toàn lực phá án và bắt giam chân không tồn thi án!"

"Oa!"

Nên bổ nhiệm vừa ra, mọi người không khỏi kinh ngạc ngoài ý muốn.

Mặc dù có chút người biết Triệu Ngọc thăng chức là chuyện sớm hay muộn,

Nhưng mọi người tất cả đều cho là hắn sẽ đi B tổ tiếp nhận Miêu Anh vị trí, mà Miêu Anh thì là nhất định tổ trọng án đội trưởng!

Thật không nghĩ đến, Triệu Ngọc vậy mà trực tiếp tiếp thủ tổ A! Phải biết, tổ A thế nhưng là có chính quy tổ trưởng đây này! Mà lại, tổ A bên trong có tư lịch đặc biệt nhiều, thí dụ như Bành Hân cùng Lưu Học Sơn các loại, mà Triệu Ngọc thì là một cái vừa mới chuyển chính thức không lâu Tiểu thám viên, lại đặt ở bọn hắn trên đầu, loại này bổ nhiệm, thật sự là lần đầu tiên lần đầu.

"Chúc mừng ngươi a, Triệu Ngọc!" Loan cục trường tuyên bố xong tất, lập tức hướng Triệu Ngọc chúc mừng.

Nhưng mà, Triệu Ngọc chợt cau mày hỏi một câu: "Ừm. . . Cái kia. . . Loan cục trường a! Cái này tạm thời đảm nhiệm là cái gì quỷ? Lúc nào có thể được đến chính thức bổ nhiệm đâu?"

"Triệu Ngọc!" Miêu Anh gặp Triệu Ngọc dõng dạc, tranh thủ thời gian mở miệng nhắc nhở.

"Ha ha ha. . ." Ai ngờ, Loan cục trường biết rõ Triệu Ngọc bản tính, lúc này cười, "Triệu Ngọc a, liền biết ngươi đến nói như vậy! Nói cho ngươi đi, chỉ cần lần này đem bản án phá, lại cho chúng ta lộ cái mặt! Chính thức bổ nhiệm chẳng phải nước chảy thành sông sao?"

"Nha. . ." Triệu Ngọc nghe xong, vội vàng nghiêm đứng vững, đánh một cái rất cung kính cúi chào, "Mời lãnh đạo yên tâm, ta Triệu tổ trưởng cam đoan hoàn thành nhiệm vụ!"

Cạc cạc. . .

Một nháy mắt, Triệu Ngọc không muốn mặt công lực, lại lần nữa cả kinh đám người quạ đen cạc cạc bay. . .

"Miêu Anh đồng chí a!" Loan cục trường xoay người lại, dùng một loại trấn an giọng điệu nói với Miêu Anh, "Theo lý thuyết đâu! Ngươi cái đội trưởng này chức vụ cũng hẳn là đến chuyển chính thức thời điểm, thế nhưng là đâu. . . Bởi vì cái chuyện lần trước ảnh hưởng, tạm thời còn không có biện pháp cho ngươi xin! Ngươi lại kiên nhẫn chờ một chút đi! Đợi đến Mao Vĩ đồng chí khôi phục về sau, bàn lại không muộn!"

Nha. . .

Loan cục trường kiểu nói này, đám người liền tất cả đều minh bạch. Xem ra, đợi đến Mao Vĩ khôi phục xuất viện về sau, cái này B tổ tổ trưởng là lưu cho hắn! Mà Mao Vĩ tiền nhiệm thời điểm, cũng chính là Miêu Anh đương Dung Dương đội trưởng hình sự ngày!

"Hắc hắc hắc. . ."

Ai ngờ, nghe đến lời này về sau, Triệu Ngọc lại là cười hắc hắc, nghiền ngẫm xông Miêu Anh nói ra: "Miêu tổ trưởng, ngươi không thăng nổi đi, kia. . . Hai ta chẳng phải là cùng cấp bậc? Hoắc ha ha. . . Không nghĩ tới, ngươi cũng có hôm nay a!"

Miêu Anh tức giận liếc mắt Triệu Ngọc một chút, nhưng Triệu Ngọc còn tại được một tấc lại muốn tiến một thước: "Hắc hắc hắc, Miêu tổ trưởng, về sau chỉ giáo nhiều hơn a! Loan cục trường, ngươi cũng yên tâm, có chúng ta cái này hai A, B. . . Ân, Kim Đồng Ngọc Nữ đi! Có chúng ta đôi này Kim Đồng Ngọc Nữ tại, cam đoan song kiếm hợp bích, uy lực vô địch, ngươi liền nhìn ân huệ đi ngươi!"

Phốc phốc. . . Nghe được Triệu Ngọc dõng dạc, chúng thám viên lại suýt chút nữa mà ngã quỵ, có công lực cạn hơi kém nôn mửa. . .

"Đúng, đúng đúng! Song kiếm hợp bích! Ha ha, Kim Đồng Ngọc Nữ!" Loan cục trường nuốt ngụm nước bọt, cũng là có chút điểm mà kinh ngạc đến ngây người.

"Triệu Ngọc!" Miêu Anh nắm đấm cờ rốp rung động, cơ hồ muốn không nhẫn nại được đều.

"A, đúng rồi! Còn có chuyện thứ ba đâu!" Thời khắc mấu chốt, Loan cục trường rốt cục tỉnh táo lại, tranh thủ thời gian nói sang chuyện khác, "Thứ ba kiện cũng là một kiện đại hỉ sự! Ta vừa mới tiếp vào thượng cấp văn kiện, chúc mừng Lý Bối Ny đồng chí kết thúc thực tập thi cuối kỳ xem xét, đã chính thức trở thành chúng ta cảnh đội một thành viên!"

"Oa!"

Vừa nghe nói Lý Bối Ny chuyển chính thức, Triệu Ngọc vội vàng dẫn đầu vỗ tay, luôn miệng nói vui.

Lý Bối Ny thật đúng là một chút cũng không có chuẩn bị, lại có điểm vờ

ngớ ngẩn.

"Nha đầu ngốc!" Triệu Ngọc tranh thủ thời gian nắm ở bờ vai của nàng, xông vào trận thám viên nhóm quát, "Ta nhưng nói với các ngươi tốt, Bối Ny là ta già muội, già muội chuyển chính, bản nhân thật cao hứng! Buổi tối hôm nay, chúng ta liền khờ thần khách sạn! Ta làm chủ, ai không đến, người đó là không cho ta Triệu Ngọc mặt mũi! ! !"

Chương 301: Chương 301: Biết rất rõ ràng tương tư khổ

Chương 301: Biết rất rõ ràng tương tư khổ

"Biết rất rõ ràng tương tư khổ, hết lần này tới lần khác đối ngươi nóng ruột nóng gan. . ."

Khờ thần khách sạn lớn một lớn đặc sắc, liền là bên trong phòng mang karaoke, có thể vừa ăn vừa hát. Giờ phút này, Dung Dương tổ trọng án thám viên nhóm tề tụ ở trong đó một cái cự đại bên trong phòng, một mặt hưởng dụng mỹ vị tiệc, một mặt nghe người ta ca hát.

Mà người đang hát, chính là nhân vật chính Triệu Ngọc.

Triệu Ngọc không muốn mặt nói, lần này liên hoan, thứ nhất là để ăn mừng Lý Bối Ny chuyển chính thức; thứ hai, chúc mừng mình thăng nhiệm tổ A tổ trưởng, tự nhiên muốn cao hứng một chút!

Mặc dù hắn người tổ trưởng này chỉ là lâm thời, nhưng Triệu Ngọc lại là từ tâm nhãn bên trong cảm thấy đắc ý, liền muốn hảo hảo đắc chí đắc chí.

Mà lại, hắn nhưng là có đắc ý tiền vốn. Hôm nay phát xuống tới 50 vạn Miên Lĩnh án tiền thưởng , dựa theo phân phối tỉ lệ, hắn một người độc chiếm hơn 19 vạn, lại nho nhỏ phát một bút!

Khờ thần khách sạn lớn đẳng cấp tuyệt không thua kém lão Tần người

ta, một bữa cơm tiêu tốn hơn vạn nguyên thậm chí mấy vạn nguyên cũng có thể, nhưng mà, hào sảng Triệu Ngọc căn bản không thiếu tiền.

Chẳng những điểm một bàn phong phú thức ăn, hơn nữa còn đem Loan cục trường, thư ký Tống Siêu, văn phòng Lâm chủ nhiệm, giám chứng khoa Vương Tâm khoa trưởng, cùng đánh không phải làm Lục chủ nhiệm các loại tất cả đều gọi tới cổ động, bên trong phòng hai cái bàn lớn tất cả đều ngồi đầy người! Cái này quy mô có thể so sánh lúc trước Mao Vĩ trở về lúc muốn chọc giận phái được nhiều.

Bất quá, Loan cục trường dù sao có sự việc cần giải quyết mang theo, ăn vào một nửa liền lấy cớ cáo từ, cùng Tống triều rời đi. Đại cục trưởng vừa đi, mọi người cũng ít đi một chút câu thúc, ăn đến càng thêm tùy ý.

Không phải sao, Triệu Ngọc thừa cơ điểm một bài « biết rất rõ ràng tương tư khổ », thâm tình hiện trường biểu diễn.

"Nhiều ít nam nam nữ nữ gặp nhau cùng biệt ly, gặp ngươi là một phần ngàn vạn!" Hát ở đây thời điểm, Triệu Ngọc còn cố ý dùng tay câu một chút Miêu Anh, ý kia giống như là đang nói, ta bài hát này thế nhưng là vì ngươi hát nha!

Nhưng mà, Miêu Anh nhìn thấy về sau, trên trán lại tất cả đều là hắc tuyến, phối hợp gắp thức ăn, ngay cả con mắt cũng không nguyện ý nhìn hắn.

Mới đầu, Miêu Anh đã từng ý đồ ngăn cản qua Triệu Ngọc, nói hiện tại chính là tra án thời kì phi thường, không dễ mời khách, không bằng chờ quay đầu đem bản án phá lại nói.

Nhưng mà, Triệu Ngọc lại kiên trì ý mình, nói loại sự tình này qua thích thú liền này không nổi!

Coi như mọi người không biết ngày đêm công việc, cũng chưa chắc có

thể cao bao nhiêu hiệu suất? Chẳng bằng thư giãn một tí, nói không chừng đầu linh quang lóe lên, liền có thể nghĩ ra mới mạch suy nghĩ.

Miêu Anh bướng bỉnh bất quá, cũng chỉ đành theo hắn . Bất quá, Miêu Anh lại trước đó cùng hắn ước pháp tam chương, mặc dù chúc mừng, nhưng là không cho phép uống rượu.

Bởi vì, sau buổi cơm tối, bọn hắn còn phải tiếp tục tra án.

Mặc dù có chút mất hứng, nhưng Triệu Ngọc vẫn đồng ý.

Hiện trường ngoại trừ Triệu Ngọc bên ngoài, vui vẻ nhất người trừ Lý Bối Ny ra không còn có thể là ai khác. Tiểu cô nương biết, y theo mình tình huống thực tế, muốn chuyển chính thức phi thường khó khăn. Bây giờ nàng sở dĩ có thể được thường mong muốn, toàn bái Triệu Ngọc ban tặng, nếu không phải Triệu Ngọc mang theo nàng liên phá số cái cọc đại án, chỉ sợ chuyển chính thức căn bản xa xa khó vời.

Trên bàn rượu, Triệu Ngọc cũng coi nàng là thành thân muội muội của mình đồng dạng, mang theo nàng cho người lãnh đạo này kính đồ uống, cùng người lãnh đạo kia nâng chén, để Lý Bối Ny càng thêm trong lòng còn có cảm kích.

Mặc dù, Lý Bối Ny biết, Triệu Ngọc đối với mình tình cảm giới hạn tại thân tình, thế nhưng là, đương Triệu Ngọc một mặt hát "Biết rất rõ ràng tương tư khổ", một mặt xông Miêu Anh nhiều lần vứt mị nhãn thời điểm, trong lòng vẫn là ẩn ẩn dâng lên một tia ghen ghét.

Bất quá, hiện trường trong mọi người, cũng chỉ có Lý Bối Ny nghĩ như vậy mà thôi. Bởi vì, thám viên nhóm đã từng gặp qua Miêu Nhân Phụng đáng sợ, cho nên, đương Triệu Ngọc dám như thế trêu chọc Miêu Anh thời điểm, mọi người tất cả đều vì Triệu Ngọc lau vệt mồ hôi.

Nhưng mà, Triệu Ngọc lại là càng hát càng này, chẳng những không có

sợ hãi, thậm chí được một tấc lại muốn tiến một thước, một mặt hát, còn một mặt tìm đường chết xông Miêu Anh trêu chọc nói:

"Miêu tổ trưởng a, ngươi nghĩ đến ta thật đắng a! Trước khi biết ngươi là không dựa vào không nơi nương tựa, nhận biết ngươi sau không có thuốc chữa, Miêu tổ trưởng a, ta bị ngươi mê hoặc a, làm sao bây giờ đâu. . ."

Cách cách. . .

Miêu Anh rốt cuộc nghe không vô, cách cách một chút đặt xuống đũa.

Thế nhưng là, cái này cách cách một chút, lại dọa đến chúng thám viên nhóm tất cả đều rụt cổ lại, phảng phất một viên bom hẹn giờ lập tức liền muốn bạo tạc giống như!

"Biết rất rõ ràng tương tư khổ, hết lần này tới lần khác vì ngươi nóng ruột nóng gan. . ." Nhưng mà, Triệu Ngọc lại vẫn không biết sống chết, lại cầm microphone đi vào Miêu Anh trước mặt nói, "Miêu tổ trưởng, ngươi cũng hát một bài đi! Tổ A tổ trưởng hát xong, cũng nên B tổ tổ trưởng hát một cái đi? Kim Đồng hát xong, nên ngọc nữ, hoắc ha ha. . ."

Giờ khắc này, các đồng nghiệp quả thực đều muốn đánh cược bác! Có một bộ phận lớn người muốn đánh cược một trăm khối, áp Miêu Anh một giây sau, sẽ cầm lấy đũa cắm Triệu Ngọc con mắt!

Nhưng mà, những người này vẫn là nghĩ sai, Miêu Anh đích thật là cầm đũa lên, nhưng là cầm lấy đũa về sau, lại chỉ là kẹp miệng đồ ăn mà thôi, cũng không có đối Triệu Ngọc phát động đột nhiên tập kích.

Triệu Ngọc một khúc hát thôi, cơm cũng ăn không sai biệt lắm! Mặc dù cơm ăn rất khá, nhưng là dù sao mọi người còn có bản án mang theo, luôn cảm thấy trong lòng có việc, buông lỏng không xuống.

Bởi vậy, Triệu Ngọc hát xong, không người lại đi đụng lời kia ống.

Sau đó, mọi người lại lẫn nhau nói chuyện với nhau một chút thời điểm, chúc mừng tiệc tối lúc này mới chính thức tuyên bố kết thúc. Triệu Ngọc Hòa Lý Bối Ny trước tiên đem những người lãnh đạo từng cái đưa tiễn, Triệu Ngọc liền đi sân khấu tính tiền.

Trước khi ăn cơm, Miêu Anh cùng Triệu Ngọc sớm đã làm xong phân công, đêm nay có một bộ phận thám viên muốn về cục cảnh sát tiếp tục tăng ca, mà những người khác thì về nhà nghỉ ngơi.

Lúc đầu, buổi tối hôm nay không có Triệu Ngọc chuyện gì, nhưng là, gia hỏa này vừa mới thăng nhiệm tổ trưởng, ngay tại đắc chí thời khắc, cho nên hắn cũng quyết định cùng Miêu Anh cùng một chỗ về cục cảnh sát.

Nhưng mà, chờ trả hóa đơn xong ra tiệm cơm đại môn, Triệu Ngọc lại tìm không thấy Miêu Anh đám người bóng dáng.

"Ai? Người đâu?"

Triệu Ngọc không khỏi một trận phiền muộn, coi là Miêu Anh tức giận chính mình, cố ý bỏ rơi hắn.

"Sư huynh a, " lúc này, Lý Bối Ny từ trong tiệm cơm ra, nói với Triệu Ngọc, "Hôm nay, thật sự là rất đa tạ ngươi! Như vậy đi, ta dù sao cũng được chia tiền thưởng, bằng không, mời khách tiền, chúng ta một nửa một nửa đi!"

"Khục! Cái gì nói nhảm!" Triệu Ngọc quát, "Trên giang hồ nhưng tuyệt đối đừng nói như vậy, cái này cùng phiến miệng ta tử là một cái đạo lý hiểu không?"

"Cái gì? Vả miệng?" Lý Bối Ny sợ hãi.

"Ta mời liền ta mời!" Triệu Ngọc cười ha hả vỗ vỗ Lý Bối Ny bả vai , đạo, "Quên ta nói lời gì sao? Về sau chuyện của ngươi cũng là chuyện của ta, hai chúng ta còn phân cái gì ngươi ta?"

"Thế nhưng là. . ."

"Đừng thế nhưng là, nhanh đi về nói cho cha mẹ ngươi tin tức tốt đi thôi! Hôm nay không cần ngươi làm thêm giờ! Hắc hắc hắc, về sau ta thế nhưng là tổ trưởng, ngươi càng đến nghe ta!"

"Kia. . ." Lý Bối Ny nhìn chung quanh, "Miêu tổ trưởng bọn hắn người đâu? Ngươi. . . Làm sao về cục cảnh sát?"

Triệu Ngọc vừa muốn nói gì, chợt phát hiện, tại khách sạn lớn khác một bên chính tụ tập một số người, trong đó mấy cái không phải người khác, đúng là mình đồng sự, trong đó có nhân cao mã đại ngựa uy.

Hắn tranh thủ thời gian giương mắt nhìn một chút, phát hiện liên tiếp khách sạn lớn, chính là một cái Taekwondo quán. Những người kia chính tụ tập tại Taekwondo cửa quán miệng, tựa hồ ngay tại sặc bị nghẹn cái gì.

Thế nào đây là?

Triệu Ngọc suy nghĩ một chút, hắn hôm nay mở ra chính là "Chấn Đoái" quẻ, thăng chức cũng thăng lên, tiền thưởng cũng nhận, sẽ không còn có cái gì kỳ ngộ đang chờ hắn a?

Chậc chậc. . .

Bởi vì nơi đó có người một nhà, Triệu Ngọc tự nhiên không thể khoanh tay đứng nhìn, liền vội vàng tiến lên quan sát. Lý Bối Ny thấy thế, cũng không tốt rời khỏi, đành phải đi theo Triệu Ngọc cùng nhau đi tới.

Đi vào trước mặt về sau, Triệu Ngọc lúc này mới nhìn thấy, thám viên nhóm trước người, đang đứng mấy cái người mặc Taekwondo phục người. Hai bên đều tại sặc bị nghẹn cái gì, tựa như là xảy ra chuyện gì ma sát.

Không thể nào?

Triệu Ngọc cảm thấy bất đắc dĩ, những người này buổi sáng vừa cùng Vương Thánh Nghiêu bọn người gợi lên xung đột, chẳng lẽ còn lại muốn tới một lần?

Chương 302: Chương 302: Ngươi thế nào không nói sớm?

Chương 302: Ngươi thế nào không nói sớm?

"Không sao, không quan hệ, đều là người một nhà mà thôi! Ha ha. . ."

Đương Triệu Ngọc Hòa Lý Bối Ny đi tới gần về sau, thình lình nghe được một cái tiếng như hồng chung thanh âm nam tử. Theo tiếng kêu nhìn lại, nhưng gặp nói chuyện, chính là trong đám người một người mặc Taekwondo phục, cái đầu uy mãnh nam tử!

Nên nam tử so Triệu Ngọc còn phải cao hơn một đầu, giữ lại anh tuấn tóc dài, tướng mạo đường đường, uy phong lẫm liệt!

"Đúng vậy a!" Miêu Anh bóp lấy eo, nghiêng người nói với Trương Diệu Huy, "Diệu Huy, chúng ta còn có nhiệm vụ mang theo, không bằng quên đi thôi!"

"Thế nhưng là. . . Miêu tổ trưởng. . ." Trương Diệu Huy dường như không phục.

"Ha ha ha, chính là, là được!" Suất khí nam tử xông Miêu Anh cao giọng nói, "Đây là ta đồng môn tiểu sư muội, không nghĩ tới, vậy mà làm cảnh sát a! Lợi hại, lợi hại!"

"Hừ!" Ai ngờ, bên cạnh một cái đồng dạng mặc Taekwondo phục người trẻ tuổi lại khinh miệt nói, "Cảnh sát có gì đặc biệt hơn người? Rất biết

đánh nhau a?"

"Uy, tiểu tử! Ngươi đừng được một tấc lại muốn tiến một thước! Ngươi là cái thá gì?" Trương Diệu Huy dùng tay chỉ đối phương nói, "Đụng chúng ta người, ngay cả câu xin lỗi cũng sẽ không? Có chút đạo đức phẩm chất không có?"

"Làm gì? Làm gì?" Một cái khác Taekwondo nam tử vênh mặt hất hàm sai khiến reo lên, "Ai đụng các ngươi rồi? Rõ ràng là các ngươi con mắt dài sai lệch, trông thấy ta cũng không né tránh! Đáng đời chịu đụng! Thế nào cảnh sát, có phải hay không còn muốn cáo chúng ta đánh lén cảnh sát a? Có phải hay không muốn bắt chúng ta sẽ cục cảnh sát? Cắt. . ."

"Ngươi!" Ngựa uy tức giận đến nổi trận lôi đình, quát, "Miệng thật thiếu, có phải hay không muốn tìm đánh a các ngươi?"

"Tốt, tốt!" Đối phương không phục nói, "Có gan, đến trong chúng ta so tay một chút! Nhìn xem ai cuối cùng là nằm sấp ra! Cảnh sát, có năng lực liền bắt giữ chúng ta, không năng lực, cút nhanh lên đi!"

"Ngươi. . ." Thám viên nhóm còn chưa bao giờ thấy qua lớn lối như thế người, hơn nữa còn là mấy cái thanh niên, tất cả đều tức giận đến dựng râu trừng mắt, mắt nhìn thấy lại muốn phát sinh xung đột.

"Lôi Bân, " đột nhiên, Miêu Anh xông kia suất khí nam tử quát, "Ngươi chính là dạng này dạy đồ đệ sao? Không biết lớn nhỏ!"

"Ha ha, tiểu sư muội!" Tên là Lôi Bân nam tử cười nói, "Không biết lớn nhỏ cũng là cần tiền vốn! Ngươi biết chúng ta nghề này quy củ, đều là dùng thực lực nói chuyện! Ngươi năm đó không phải cũng giống nhau sao? Uy, các tiểu tử!"

Nói, Lôi Bân xông đông đảo Taekwondo đệ tử quát: "Tôn trọng một chút mà đi đều, vị nữ cảnh quan này nhưng mà năm đó Ngọc Kiều rồng

đâu! Các ngươi đều phải tôn xưng nàng một tiếng sư thúc! Ta có thể phụ trách nhiệm nói cho các ngươi biết, coi như các ngươi cùng tiến lên, cũng tuyệt đối không phải là đối thủ của nàng đâu!"

"Không thể nào, sư phụ?" Chúng Taekwondo đệ tử một trận kinh ngạc, "Không có khả năng! Chúng ta đều cầm qua tỉnh quán quân, không có khả năng ngay cả nữ đều đánh không lại a? Ta không tin!"

"Ha ha ha. . ." Lôi Bân cười ha hả đi đến Miêu Anh trước mặt, không có hảo ý cười nói, "Tiểu sư muội, ngươi cũng thế, ta dù sao cũng là sư huynh của ngươi! Ngươi trực tiếp gọi ta danh tự, có phải hay không có chút thất lễ đâu?"

"Lôi Bân, ta hôm nay có công vụ mang theo, các ngươi vẫn là đừng tất tất!" Miêu Anh lạnh lùng lời nói, "Để ngươi người cho chúng ta thám viên nói lời xin lỗi, việc này coi như qua!"

"Cái gì? Ha ha. . ." Chúng đệ tử một trận cười to, người nào đó nói, "Thật sự là trò cười, vì sao phải cho ngươi nhóm xin lỗi? Sư thúc đúng không? Đến, ta cũng không tin sư phụ, có gan, chúng ta đánh một ván, xem ai lợi hại!"

"Uy!" Lôi Bân xông vậy đệ tử quát, "Ai bảo ngươi như thế không lớn không nhỏ? Lui đi một bên!"

Lôi Bân như thế một giận uống, vậy đệ tử sắc mặt lập tức thay đổi, vội vàng nghe lời trốn đến đằng sau.

"Tiểu sư muội!" Lôi Bân ngược lại nói với Miêu Anh, "Thế nào, có phải hay không làm cảnh sát về sau, công phu bước lui? Chẳng lẽ. . . Ngươi liền không muốn báo khi còn bé một tiễn mối thù sao?"

"Ngươi. . ." Lần này, Miêu Anh cũng là đổi sắc mặt, tựa hồ Lôi Bân đâm trúng cái gì.

"Ha ha ha. . . Tin rằng ngươi cũng không có can đảm này!" Lôi Bân cười ha ha, nói, "Như vậy đi, vậy các ngươi không bằng cho chúng ta nói lời xin lỗi đi! Dạng này, các ngươi liền có thể đi!"

Lôi Bân kiểu nói này, chúng đệ tử không khỏi càng thêm vênh vang đắc ý, cười ngượng ngùng không thôi.

"Uy. . . Các ngươi những này không biết trời cao đất rộng gia hỏa!" Trương Diệu Huy móc ra còng tay mắng to, "Ta cái này cáo các ngươi ảnh hưởng công vụ!"

"Tốt, tốt!" Nào đó Taekwondo đệ tử ương ngạnh nói, "Chúng ta nơi này chẳng những có camera, còn có ghi âm công năng đâu! Tới đi, đem chúng ta đều còng đi! Nhìn xem các ngươi ngày mai có thể hay không bên trên tin tức đầu đề?"

"Ngươi. . ." Miêu Anh không khỏi lên cơn giận dữ, như thế thời điểm, nàng thật không muốn cùng những này cuồng vọng gia hỏa dây dưa. Thế nhưng là, cứ như vậy không giải quyết được gì đi rơi, thật sự là thật không có mặt mũi.

Đây chính là làm khó. . . Làm sao bây giờ đâu?

Kết quả, ngay tại Miêu Anh khó xử thời điểm, Triệu Ngọc rốt cục xuất hiện, mặc dù hắn vừa mới đến, nhưng là không sai biệt lắm nghe rõ có ý tứ gì.

Khả năng vừa rồi có đồng sự cùng những này luyện Taekwondo người phát sinh ma sát, thám viên nhóm muốn để đối phương xin lỗi, nhưng đối phương không những không xin lỗi, ngược lại không thèm nói đạo lý, khiến cho thám viên nhóm rất nén giận.

Lại có, cái này gọi là Lôi Bân người, có thể là Miêu Anh ngày xưa đồng

đội, mà lại hai người tựa hồ có quan hệ gì.

Mặc dù hôm nay không có mở ra "Khảm" quẻ đến, thế nhưng là, Triệu Ngọc há có thể buông tha cơ hội tuyệt cao như thế? Nếu là giúp Miêu Anh ra mặt giải vây, hai người kia quan hệ, há không liền có thể tiến hơn một bước?

Hừ hừ. . . Cái gì Lôi Bân, cái gì Taekwondo, ta chỗ này còn ước gì xuất hiện các ngươi dạng này nhân vật phản diện nhân vật đâu! Hôm nay thật vất vả bị ta bắt được, vậy chỉ có thể đáng đời các ngươi không may mắn! Hoắc ha ha. . .

"Thân ái, " vì biểu hiện mình có đầy đủ lý do thay Miêu Anh ra mặt, Triệu Ngọc đầu tiên là nhẹ nhàng ôm một chút Miêu Anh bả vai, sau đó vừa cười vừa nói, "Thế nào? Có phải hay không đi ra ngoài gặp được chó dại lại? Có cần hay không ta tới giúp ngươi dọn dẹp một chút?"

"Triệu Ngọc. . ." Nói thật ra, Miêu Anh thật đúng là hi vọng Triệu Ngọc tới hỗ trợ. Bởi vì, muốn đối phó Lôi Bân loại này vô lại, liền phải cần Triệu Ngọc loại tên lưu manh này.

Bất quá, nhìn thấy Triệu Ngọc thẳng mình gọi "Thân yêu", Miêu Anh vẫn là tức giận vỗ vỗ Triệu Ngọc tay, Triệu Ngọc mau đem tay rụt trở về.

"U! ? Thật sự là hiếm lạ. . ." Lôi Bân lại là cười, trong mắt chứa khinh miệt nói, "Làm sao? Có bạn trai? Thật là khiến người ta giật mình! Tiểu sư muội bạn trai, đến có bao nhiêu cấm đánh mới được?"

"Ai nha!" Triệu Ngọc làm bộ lấy làm kinh hãi, "Thật là lớn một con chó a! Trách không được ngay cả ta thân yêu nhỏ mầm mầm đều tức giận chứ! Đừng nóng giận a, thân yêu! Có ta ở đây, ngươi yên tâm, ta đánh qua chó dại vắc xin!"

Nghe được Triệu Ngọc như thế mắng chửi người, thám viên nhóm không khỏi đồng dạng lộ ra cười ngượng ngùng.

"Hừ!" Lôi Bân hừ lạnh một tiếng, "Ta liền biết, có thể làm Miêu Anh bạn trai, tất nhiên là tinh thần có vấn đề người! Vị nhân huynh này, xin hỏi ngươi bệnh viện tâm thần số hiệu là nhiều ít a?"

"9527!" Triệu Ngọc không chút nghĩ ngợi đáp, "Mụ mụ ngươi là 9526, cái này bà điên nhóm, mỗi ngày hướng giường của ta bên trên chạy! Thật không biết, ngươi bây giờ là có đệ đệ, vẫn là có muội muội!"

"Ngươi! ?" Nghe được loại này không thể tưởng tượng nhục mạ, Lôi Bân cũng không còn cách nào tỉnh táo, lập tức chỉ vào Triệu Ngọc cái mũi quát, "Ngươi. . . Ngươi cái này hỗn đản. . ."

"Ta thao. . . (nơi đây bỏ bớt đi 227 cái chữ thô tục). . ." Triệu Ngọc là chửi đổng giới Thần cấp cao thủ, lập tức tựa như ca hát, một hơi trách mắng tốt một đống lớn chữ thô tục đến, chỉ đem Lôi Bân mắng giận sôi lên, nổi trận lôi đình!

Đừng nói đối phương Taekwondo đệ tử, liền ngay cả bản phương thám viên nhóm cũng đều thấy ngốc ngốc.

"Ngưu bức!" Lan Bác xông thám viên nhóm nhỏ giọng khen, "Ngọc ca, quá ngưu bức! Thần mắng a đây là. . ."

"A!"

Lôi Bân phát điên phía dưới, nhịn không được hướng Triệu Ngọc vung mạnh đi nắm đấm, Triệu Ngọc lại cười đùa tí tửng đem đầu nghênh đón tiếp lấy, chuẩn bị cho hắn hạ cái hung ác bộ!

Chỉ cần Lôi Bân đánh hắn, thám viên nhóm lập tức liền có lý do đem hắn còng, cáo hắn đánh lén cảnh sát!

Lôi Bân cũng không ngốc, xem xét Triệu Ngọc chủ động nghênh tiếp đầu, tranh thủ thời gian cưỡng ép thu hồi nắm đấm.

"Tốt! Tiểu tử!" Lôi Bân tức giận nói, "Là đàn ông, chúng ta đến bên trong quang minh chính đại so một trận! Nếu như muốn làm mẹ nhóm, vậy ngươi liền tiếp lấy mắng ngươi! Ta nhìn các ngươi mất mặt hay không!"

"Hừ! Ta đang lo tay ngứa ngáy đâu!" Triệu Ngọc vạch lên nắm đấm nói, "Ta nhưng nói xong, ta thế nhưng là nổi danh mạnh tay, nếu là đem ngươi đánh chết! Ngươi nhưng tuyệt đối đừng để ngươi nàng dâu tái giá cho ta a!"

"Ngươi!" Lôi Bân tức giận một chỉ Taekwondo quán, "Đi! Chúng ta nhìn xem đến cùng là ai tìm đường chết!"

"Hừ! Đi thì đi!" Triệu Ngọc bước nhanh chân liền đi qua.

"Triệu Ngọc. . . Triệu Ngọc. . ." Miêu Anh tranh thủ thời gian kéo hắn lại, khó xử nói, "Không được, không được a!"

"Yên tâm!" Triệu Ngọc đè lại Miêu Anh ngọc thủ, thâm tình lời nói, "Miêu tổ trưởng, khi dễ ngươi chính là khi dễ ta, coi như ngươi nghĩ tha cho hắn, ta Triệu Ngọc cũng không chịu a!"

"Không phải! Không phải!" Miêu Anh sắc mặt càng thêm khó coi, vội vàng đem Triệu Ngọc kéo đến một bên, ghé vào lỗ tai hắn nhỏ giọng nói, "Triệu Ngọc, ta không phải nghĩ tha cho hắn, mà là. . . Ngươi không thể cùng hắn đánh! Ta. . . Ta tập võ về sau, rất ít bị người đánh bại, hết thảy cũng liền thua qua 10 trận mà thôi! Mà cái này 10 trận bên trong, ngoại trừ cùng ngươi trận kia ngang tay bên ngoài, cái khác 9 trận, tất cả đều thua ở cái này Lôi Bân trên tay! Tin tưởng ta, ngươi. . . Ngươi tuyệt đối không phải là đối thủ của hắn!"

Ta mẹ nó!

Nghe xong lời này, Triệu Ngọc nhất thời ngẩn ra mắt, trong lòng oán giận nói, Miêu đại tỷ a, ngươi thế nào không nói sớm đâu! ?

Chương 303: Chương 303: Bất nhập lưu đấu pháp

Chương 303: Bất nhập lưu đấu pháp

Triệu Ngọc rốt cuộc minh bạch, vừa rồi vì cái gì Miêu Anh phản ứng có chút thất thường!

Nếu là căn cứ Miêu Anh dĩ vãng tính cách, những cái kia luyện Taekwondo người, chỉ sợ sớm đã bị nàng đánh mặt mũi bầm dập, kêu cha gọi mẹ!

Nhưng mà, bởi vì cái kia cao thủ Lôi Bân tại, Miêu Anh lại nhất thời sa vào đến tình cảnh lưỡng nan. Nếu như cưỡng ép làm cho đối phương xin lỗi, liền có khả năng tự rước lấy nhục; thế nhưng là, không cho đối phương xin lỗi, chính mình cái này tổ trưởng lại thật không có mặt mũi!

Triệu Ngọc cũng là gấp một chút, một lòng muốn thay Miêu Anh nhổ xông, còn không có làm rõ ràng tình trạng liền mạo muội ra mặt, lại không biết, cái này Lôi Bân lại là một cái ngay cả Miêu Anh đều kiêng kị cao thủ cao cao thủ!

Hồi tưởng lúc trước trường cảnh sát trận kia Long Hổ đại chiến, mặc dù Triệu Ngọc cùng Miêu Anh đánh cái ngang tay. Nhưng trên thực tế, hắn vẫn là có tự biết rõ, trận kia đối chiến, hắn hoàn toàn dựa vào với mình không muốn mặt đấu pháp, mới khó khăn lắm chiến bình!

Nếu quả như thật đơn đả độc đấu, mình căn bản không phải Miêu Anh

đối thủ!

Nhưng mà, thế nhưng là, thế nhưng là, hiện tại xuất hiện cái này Lôi Bân, lại ngay cả Miêu Anh đều có thể đánh bại, vậy mình còn có cái gì phần thắng?

Bất quá, nhận sợ cũng không phải Triệu Ngọc cá tính, như là đã tiếp nhận người ta khiêu chiến, tự nhiên không thể cụp đuôi đào tẩu!

Mà lại, Triệu Ngọc luôn luôn rất thích tàn nhẫn tranh đấu, tranh cường háo thắng, đối mặt một cao thủ như vậy, hắn ngược lại tìm tới một cỗ đã lâu hưng phấn.

"Triệu Ngọc, nghe ta, " Miêu Anh còn tại khuyên giải, "Chớ cùng hắn đánh, chuyện này cứ định như vậy đi!"

"Uy? Đi vẫn là không đi?" Lôi Bân khinh miệt quát, "Sợ, vậy liền quản ta tiếng la gia gia đi! Không mất mặt!"

"Ta đi bà ngươi cái chân, bà ngươi tại ta đũng quần XXXX. . ." Mặc dù Triệu Ngọc chưa chắc có thể đánh thắng đối phương, nhưng là chửi đổng lại so với đối phương lợi hại gấp trăm lần, lúc này hất ra quai hàm, lại tin miệng nhặt ra một trận nhục mạ.

"Tiểu tử! Ngươi miệng thật thối! Tới đi!" Lôi Bân tức giận nói, "Vẫn là để sự thật đến nói chuyện đi!"

"Triệu Ngọc. . ." Nhìn thấy Triệu Ngọc muốn theo quá khứ, Miêu Anh lo lắng lôi kéo cánh tay của hắn, khó xử lắc đầu, sau đó xông Lôi Bân hô, "Lôi Bân, tốt! Đã dạng này, ta đánh với ngươi!"

"Làm sao?" Lôi Bân hai tay khoanh, cười ngượng ngùng không ngừng, "Vợ chồng trẻ rất ân ái a! Không quan hệ, hai người các ngươi lỗ hổng cùng một chỗ bên trên cũng được a?"

Lôi Bân nói xong, chúng Taekwondo đệ tử cười ha ha.

"Miêu tổ trưởng!" Triệu Ngọc đối Miêu Anh khẽ cười nói, "Ta Triệu Ngọc cái gì đều có thể nhẫn, nhưng là nữ nhân bị khinh bỉ lại nhịn không được! Hôm nay, mặc kệ kết quả thế nào, coi như ta bị hắn đánh chết, ngươi cũng ở một bên nhìn xem liền tốt!"

"Triệu Ngọc. . ."

Miêu Anh lại kéo hắn một cái, nhưng Triệu Ngọc cũng đã quay người mà đi.

Ờ. . . Ờ. . . Ờ. . .

Taekwondo các đệ tử gặp có trò hay nhìn, tất cả đều ồn ào phát ra quái khiếu. Chúng thám viên thì đi theo Triệu Ngọc cùng Miêu Anh, cùng đi đến Taekwondo trong quán.

Lúc này chính là Taekwondo quán náo nhiệt nhất thời điểm, vừa nghe nói bên này có người hẹn đánh nhau, tự nhiên tất cả đều xúm lại.

"Hừ!" Lôi Bân hừ lạnh đi đến phủ lên cái đệm sân bãi bên trên, nói với Triệu Ngọc, "Tiểu tử, nói đi, ngươi muốn chơi loại kia? Taekwondo, tán đả vẫn là tự do bác kích?"

"Hừ!" Triệu Ngọc cũng hừ lạnh một tiếng, khinh thường nói, "Để chơi pháp gặp quỷ đi thôi! Thẳng đến một phương nào bị đánh cho đứng không dậy nổi mới thôi, dám chơi sao?"

"Triệu Ngọc. . . Tên điên. . ." Miêu Anh tức giận oán trách một câu.

"Tốt! Tốt!" Lôi Bân lại đắc ý vỗ tay, nói, "Tiểu tử, đây chính là chính ngươi muốn chết, chẳng trách người khác! Nơi này có nhiều như vậy

nhân chứng, chờ một lúc đem ngươi đánh cho tàn phế, ngươi cũng không nên ỷ lại vào ta à!"

"Yên tâm đi! Đem ngươi đánh thành phế nhân, ta cũng sẽ không đi cua ngươi nàng dâu, bởi vì trong bụng của nàng đã có ta cốt nhục!" Nói, Triệu Ngọc đem tiền bao điện thoại những vật này giao cho các đồng nghiệp, ngẩng đầu ưỡn ngực đi tới Lôi Bân trước mặt.

"Sắp chết đến nơi, còn dám dõng dạc! Tốt! Tới đi!" Lôi Bân xông Triệu Ngọc khoát tay áo, làm xong xuất kích tư thế.

"Ai? Ngươi có ý tứ gì a ngươi?" Triệu Ngọc vốn muốn tiến công, chợt chỉ vào Lôi Bân sau lưng quát,

"Không phải đã nói một đối một sao? Ngươi làm sao còn tìm giúp đỡ?"

"Cái gì?"

Lôi Bân rất là ngoài ý muốn, vội vàng quay đầu đi xem. Kết quả, Triệu Ngọc lại một cái lăng không bay đạp lại tới!

Bởi vì khoảng cách tương đối gần, Triệu Ngọc vốn cho rằng lần này đánh lén có thể đắc thủ, thế nhưng là tại hắn vừa muốn đá phải đối phương thời điểm, ý thức được mắc lừa Lôi Bân lại gấp bận bịu đất bằng vọt lên, chẳng những tránh thoát Triệu Ngọc đánh lén, ngược lại thuận thế đá ra một cước.

Triệu Ngọc không nghĩ tới gia hỏa này phản ứng như thế thần tốc, vội vàng lách mình tránh né, lúc này mới khó khăn lắm tránh thoát.

"Hảo tiểu tử! Vậy mà mánh khóe đằng sau, ai?" Lôi Bân vừa định mắng hơn mấy câu, Triệu Ngọc lại chợt một cái vọt mạnh tới, nhấc chân liền đá hướng về phía chỗ yếu hại của hắn.

Lôi Bân vội vàng dưới hai tay ép, đem Triệu Ngọc đá chân ngăn trở. Tiếp xuống, để Lôi Bân có nằm mơ cũng chẳng ngờ sự tình phát sinh, Triệu Ngọc vậy mà ôi nôn đến đây một ngụm —— cục đàm! !

Cục đàm thực sự quá nhanh, dù cho là Đại La thần tiên cũng không tránh thoát, tất cả đều thật nôn tại Lôi Bân kia anh tuấn trên mặt!

Oa!

Một cục đờm đặc, ngồi đầy phải sợ hãi!

Ai cũng nghĩ không ra, Triệu Ngọc vậy mà lại sử dụng bực này hạ lưu hèn hạ thêm buồn nôn chiêu số đến! Mặc kệ là Taekwondo đệ tử, vẫn là tổ trọng án thám viên, tất cả đều thấy choáng! Miêu Anh càng là thấy tròng mắt hơi kém rơi trên mặt đất!

"A. . ."

Lôi Bân đã phát điên, vừa định đưa tay đi lau, Triệu Ngọc lại lợi dụng đúng cơ hội vung nắm đấm liền đánh tới. Đây chính là lúc trước Triệu Ngọc lăn lộn giang hồ lúc tam bản phủ, đá đũng quần, nôn nước bọt, đánh mũi! Chuyên tìm đối phương điểm yếu ra tay!

Lôi Bân từ trước đến nay đều cùng người khác văn minh tranh tài, nơi nào thấy qua loại này hạ lưu đấu pháp, nhất thời bị đánh một trở tay không kịp, liên tiếp lui về phía sau né tránh!

Triệu Ngọc biết, hắn nhất định phải nhất cổ tác khí, làm bị thương hắn chỗ đau mới được! Bằng không, chờ hắn chậm quá mức mà đến, mình coi như lại không có cơ hội!

Thế là, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian chạy tới, một trận loạn quyền đá lung tung, muốn đem đối phương cầm xuống.

Nhưng mà, Lôi Bân dù sao cũng là trong đó hảo thủ, mặc dù trúng mà tính, nhưng là bộ pháp bất loạn, đang tránh né Triệu Ngọc công kích thời điểm, hắn càng là nhắm ngay cơ hội, một cái bọ cạp vẫy đuôi, đôi chân dài hô liền vung ra Triệu Ngọc trước mặt!

Triệu Ngọc vạn không nghĩ tới, gia hỏa này công lực như vậy cao minh, kinh ngạc ở giữa, bản năng nhấc cánh tay đi cản!

Nhưng mà, Lôi Bân bọ cạp vẫy đuôi có thể so sánh Miêu Anh toàn phong cước lợi hại mấy lần, mặc dù Triệu Ngọc ra sức đón đỡ, nhưng vẫn là bị cái này kế thế đại lực trầm nặng chân, đá bay ra ngoài.

Đông. . .

Triệu Ngọc té ngã trên đất, tranh thủ thời gian bò lên.

"A a a. . ." Lôi Bân lúc này mới tìm tới cơ hội đem mặt bên trên treo cục đàm xóa đi, buồn nôn hắn oa oa kêu to, hung ác không được đem Triệu Ngọc ăn sống nuốt tươi.

"Ai! ? Đừng. . . Đừng. . . Đừng cởi quần a ngươi?"

Triệu Ngọc bỗng nhiên lên cơn chỉ vào Lôi Bân bên cạnh hô một cuống họng, hô xong về sau, thừa dịp Lôi Bân phân thần thời khắc, hắn lại một cái bước xa vọt tới, muốn lại đá một cước.

Nhưng mà, lần này, Lôi Bân đã có điểm kinh nghiệm. Hắn mặc dù chuyển xuống đầu, nhưng từ đầu đến cuối chú ý đến Triệu Ngọc nhất cử nhất động, Triệu Ngọc vừa mới giết tới, hắn liền quay người đánh một cái uy mãnh quét đường chân!

Quét đường lực chân đạo mạnh mẽ, Triệu Ngọc căn bản không kịp tránh né, nhất thời bị hắn quét ngã trên mặt đất. Lôi Bân ngoan lệ cười một tiếng, rốt cục thấy được cơ hội phản kích, trực tiếp chạy Triệu Ngọc bay

tới một cước.

Ác ác ác. . .

Triệu Ngọc giống sấy lấy giống như từ dưới đất liên tục lăn lộn, đồng thời đem hai chân giống đạp xe như thế vừa đi vừa về quấy, không cho Lôi Bân đặt chân.

Triệu Ngọc dáng vẻ, để đám người thấy nhíu chặt mày lên, loại động tác này thực sự bất nhã, hoàn toàn đều là dân gian bất nhập lưu đấu pháp!

"Hừ!" Lôi Bân lợi dụng đúng cơ hội, một thanh quờ lấy Triệu Ngọc mắt cá chân, sau đó hai tay phát lực, trực tiếp đem Triệu Ngọc ngã vứt ra ngoài!

Triệu Ngọc đánh một cái bánh xe từ dưới đất đứng lên, lại cảm thấy một trận trời đất quay cuồng. Kết quả, ngay tại hắn vừa mới tìm tới cân bằng thời khắc, Lôi Bân đá nghiêng chân, nặng nề mà đánh vào trước ngực của hắn lên!

Chương 304: Chương 304: Không cần ngươi đau lòng

Chương 304: Không cần ngươi đau lòng

Triệu Ngọc bị Lôi Bân đá ngã trên mặt đất, chợt cảm thấy ngực một trận bị đè nén.

Nhưng mà, Lôi Bân lại không còn cho Triệu Ngọc cơ hội, không đợi hắn thở dốc, lại một cái phích lịch chân thẳng đến Triệu Ngọc mặt mà đến!

Triệu Ngọc vội vàng nâng hai tay đón đỡ, nhưng đối phương thế đại lực trầm, đón đỡ phía dưới, Triệu Ngọc liên tiếp lui về phía sau. Lôi Bân thì một quyền đập trúng bờ vai của hắn, đem hắn đánh một cái lảo đảo!

Là như thế, thông qua ngắn ngủi mấy chiêu về sau, Triệu Ngọc đã nhìn ra, cái này Lôi Bân đích thật là cái cao thủ lợi hại! Vô luận là tốc độ, lực lượng vẫn là kỹ xảo, tất cả đều tại Miêu Anh phía trên! Năng lực, thậm chí so cái kia lính đặc chủng Triệu Khánh còn muốn lợi hại hơn, đừng nói chính Triệu Ngọc, cho dù là Miêu Anh thật đến đây tương trợ, hai người bọn họ cũng chưa chắc nhất định có thể lấy thắng.

Nhận rõ hình thức về sau, Triệu Ngọc liền bắt đầu động não, muốn thông qua những biện pháp khác thủ thắng! Thế là, đương Lôi Bân lần nữa xuất kích thời điểm, hắn thì một cái đánh ra trước, ý đồ trước tiên đem Lôi Bân ôm lấy, sau đó lại nghĩ biện pháp.

Nhưng mà, Lôi Bân năng lực vượt xa khỏi Triệu Ngọc tưởng tượng, hắn

chỉ hướng phía trước nhào một chút, Lôi Bân liền đè xuống bờ vai của hắn, sau đó một cái chỉ lên trời quyền kích trúng Triệu Ngọc cái cằm, đem Triệu Ngọc đánh cho lăng không bay lên, trùng điệp ngã sấp xuống!

Nha. . .

Triệu Ngọc thụ trọng thương về sau, chợt cảm thấy ngực kịch liệt đau nhức, một trận mê muội.

"A nha!" Lôi Bân gầm rú một tiếng, lần nữa đem Triệu Ngọc đá ngã lăn.

Triệu Ngọc từ trên đệm đánh mấy cái té ngã về sau, máu tươi đã từ khóe miệng tràn ra.

"Triệu Ngọc. . ." Miêu Anh vội vàng muốn tiến lên hỗ trợ, thế nhưng là biết rõ Triệu Ngọc tính cách Trương Diệu Huy bọn người lại đem Miêu Anh ngăn lại.

"Hừ! Liền chút bản lãnh này, còn dám cùng ta khẩu xuất cuồng ngôn! Trò cười!" Lôi Bân cười khẩy, lại lần nữa hướng Triệu Ngọc đi tới.

Khi đó, Triệu Ngọc trên thân còn có hai kiện áo tàng hình, nếu như sử dụng một kiện, coi như không thể xuất kỳ chế thắng, cũng chí ít có thể tự vệ.

Nhưng mà, cùng lần trước cùng Trương lão bản đánh nhau đồng dạng, Triệu Ngọc tính tình chính là như vậy, hắn thà rằng sử dụng xì nước bọt loại kia hạ lưu thủ đoạn, cũng không muốn sử dụng bất luận cái gì đạo cụ hỗ trợ! Hắn liền muốn dựa vào bản lãnh của mình, đem đối phương đánh bại, mặc dù, hắn biết rõ đối phương cường đại dị thường!

Giờ phút này cũng là như thế, nhìn thấy Lôi Bân lại lần nữa hướng mình đi tới, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian xoay người đứng lên, lại cùng hắn đánh vào một chỗ.

Lần này, Triệu Ngọc vẫn là sử dụng mình ôm nguyên tắc, muốn gần đến Lôi Bân trước người. Nhưng mà, bởi vì trước đó bị xì cục đàm, Lôi Bân một mực cẩn thận từng li từng tí, căn bản không cho Triệu Ngọc cơ hội gần người.

Mấy hiệp xuống tới, Triệu Ngọc lại bên trong mấy quyền số chân, tình thế đã tràn ngập nguy hiểm.

Mà đấu đến như thế thời điểm, Lôi Bân cũng đã thăm dò Triệu Ngọc đường lối, đánh cho càng thêm thuận buồm xuôi gió, hoàn toàn phong kín Triệu Ngọc đường tấn công, không cho hắn có cơ hội để lợi dụng được.

Đông!

Tại trải qua đánh nhau về sau, Triệu Ngọc mặt lại bên trong một quyền, lần nữa bị buồn bực ngã xuống đất, máu tươi tung toé.

"Không được! Không được! Triệu Ngọc. . ." Miêu Anh la thất thanh, muốn xông lên cứu người, các đồng nghiệp lại gắt gao kéo túm.

"Ha ha. . ." Lôi Bân mặt không đổi sắc khom người nói, "Thế nào? Còn lên được tới sao? Nhận thua không?"

"Ta. . . Ta thao ngươi xx!"

Triệu Ngọc mắng to lấy lại lần nữa đứng lên, Lôi Bân chờ chính là cơ hội này, đối diện một cước đi lên, chính giữa Triệu Ngọc ngực!

Bất quá, Triệu Ngọc mặc dù bị đá bên trong, nhưng nắm đấm cũng hung hăng đập vào Lôi Bân trên đùi, đem Lôi Bân đánh một cái lảo đảo!

"U?"

Lôi Bân bỗng cảm giác ngạc nhiên, vỗ vỗ đùi về sau, một cái phích lịch chân quá khứ, muốn đem Triệu Ngọc một kích đánh bại. Triệu Ngọc thì thuận thế bạo khởi, bắt lại mắt cá chân hắn!

Triệu Ngọc vốn định cùng lần trước Trương lão bản như thế, dắt lấy mắt cá chân hắn đầy chỗ chạy! Nhưng mà, Lôi Bân cũng không phải là Trương lão bản có thể so sánh, hắn đột nhiên lăng không bay lên cao hơn một mét, một cái chân khác tại cao cao giơ lên về sau, trực tiếp bổ vào Triệu Ngọc trên đỉnh đầu!

Đông!

Triệu Ngọc lần nữa bay ra, trùng điệp té ngã trên đất, ngã sấp xuống thời điểm, trên mặt đất thậm chí vung ra một vệt máu. . .

Nha. . .

Triệu Ngọc đỉnh đầu vốn là có tổn thương, trọng kích phía dưới, chỉ cảm thấy đầu não không rõ, vết thương kịch liệt đau nhức. Hắn hữu tâm bò lên, lại là làm sao cũng không làm gì được.

"Triệu Ngọc. . . Đầu hàng đi, đầu hàng đi!" Miêu Anh ở đây bên cạnh run rẩy hô.

"Ha ha ha ha. . ." Lôi Bân lệch ra đầu cười nói, "Nghe được không, tiểu tử? Tiểu sư muội để ngươi đầu hàng đâu! Yên tâm, ta giải quyết như thế nào ngươi, chờ một lúc liền giải quyết như thế nào nàng! Ta sẽ để cho hai người các ngươi tất cả đều hối hận cùng ta giao thủ!"

"Ta. . . Ta đi ngươi. . ."

Triệu Ngọc vừa định chửi đổng, trong đầu chợt truyền đến hệ thống thanh âm: "Lần này kỳ ngộ đã hoàn thành, độ hoàn thành: 101%. Chúc

mừng, thu hoạch được ẩn hình đạo cụ một kiện, mời kiểm tra và nhận!"

Móa!

Lúc này, thế mà truyền đến hoàn tất thanh âm, có ý tứ gì đây là?

Triệu Ngọc chống đỡ lấy phá thành mảnh nhỏ tư duy, phí sức địa điểm mở đạo cụ, hệ thống giới thiệu tùy theo truyền đến:

"Năng lượng tăng cường tề. Cấp một đạo cụ . Sử dụng về sau, có thể gia tăng bản thân lực lượng 3 đến 5 lần, không cái gì tác dụng phụ, tiếp tục thời gian vì 10 phút!"

Không thể nào?

Năng lượng tăng cường tề! ?

Gia tăng lực lượng a?

"A. . . Ha ha. . ." Ai ngờ, nhìn thấy loại này đạo cụ về sau, Triệu Ngọc cười, tà tà cười.

Trong lòng của hắn thì thầm, hệ thống a, thế nào đây là? Nhìn ta bị người hung ác k, ngươi nha đau lòng vẫn là thế nào? A, đưa cái năng lượng tăng cường tề cho ta, muốn xem ta làm sao chuyển bại thành thắng sao?

"Nha. . ."

Chịu đựng kịch liệt đau nhức, Triệu Ngọc chống đỡ lấy thân thể, lại một lần nữa đứng lên, nhưng mà trên mặt, lại xuất hiện một cỗ nụ cười tà dị.

"Đồ ngốc! Đồ ngốc! Đừng đứng, đừng a. . ." Miêu Anh mọi loại ảo não, lo lắng muôn dạng.

"Ha ha. . ." Lôi Bân phát ra cười lạnh, lấn người cướp được Triệu Ngọc trước người, chân phải hướng Triệu Ngọc mắt cá chân mất tự do một cái, khuỷu tay phải mãnh kích Triệu Ngọc bộ ngực, đông một chút, lại lần nữa đem Triệu Ngọc đánh ngã xuống đất!

"A. . . Ha ha. . ."

Nằm trên mặt đất, Triệu Ngọc còn tại tà tà cười, hệ thống a. . . Cám ơn! Nhưng là, ngươi. . . Còn có các ngươi. . . Quá coi thường ta Triệu Ngọc! Ta còn không đến mức đến loại này cần bố thí tình trạng, trước kia, nhiều như vậy giang hồ chém giết, ta đều không có ngã xuống! Hiện tại, ta cũng đồng dạng sẽ không ngã xuống!

"Ha ha. . . Ha ha. . ."

Triệu Ngọc cười đến mọi loại tà dị, Lôi Bân không khỏi một có chút giật mình, cười lạnh nói: "Làm sao? Đánh choáng váng, thật đánh thành bệnh tâm thần rồi?"

"Hừ hừ. . ." Triệu Ngọc lau máu trên mặt một cái dấu vết, lại một lần nữa khó khăn chống đỡ lấy thân thể, từ dưới đất chậm rãi bò lên.

"Đừng. . . Đừng đứng! Triệu Ngọc. . . Đừng đứng!" Miêu Anh thanh âm đã trở nên khàn khàn.

"Tốt! Đây chính là chính ngươi muốn chết, đừng trách ta!" Lôi Bân hung ác cắn răng, cao cao nâng lên mình đôi chân dài, chuẩn bị một cước phía dưới, để Triệu Ngọc cũng đứng lên không nổi nữa.

Nhưng mà, hắn vừa mới nhấc chân, Triệu Ngọc lại đột nhiên bạo khởi, hướng hắn vọt tới! Lôi Bân lập tức nhấc chân nghênh tiếp, đá trúng Triệu Ngọc bụng dưới, nhưng mà, Triệu Ngọc bị đá bên trong về sau, tựa như không cảm giác, tiếp tục hướng Lôi Bân trước người vọt tới.

Lôi Bân tranh thủ thời gian đưa tay đập nện Triệu Ngọc mặt, mà lần này, Triệu Ngọc lại vẫn không tránh né, đồng dạng vung nắm đấm đập nện Lôi Bân mặt.

Đông!

Song phương đồng thời trúng quyền, nhưng Triệu Ngọc lại giống trong truyền thuyết ma quỷ cơ bắp người, trong mắt lóe vẻ bạo ngược, lại lần nữa ba ba mãnh kích Lôi Bân mặt!

Lôi Bân bị đánh cho có chút mộng, tranh thủ thời gian dùng hai tay bảo hộ, đồng thời, hắn lại lần nữa đối diện một cước đá ra, lại bên trong Triệu Ngọc bụng dưới!

Ai ngờ, đá trúng về sau, Triệu Ngọc lại bỗng nhiên ôm lấy bắp đùi của hắn, sau đó, sau đó. . . Mọi người ở đây kinh dị trong ánh mắt, hắn vậy mà mở ra huyết bồn đại khẩu, từ Lôi Bân trên đùi —— cắn! !

"A. . ." Lôi Bân tiếng kêu thảm thiết lập tức vang vọng toàn bộ Taekwondo trận.

Triệu Ngọc cái này một ngụm máu tanh mười phần, vậy mà cách quần áo, cho Lôi Bân cắn xuống cùng một chỗ thịt đến!

"A! A!"

Lôi Bân đau đến a a kêu to, đưa tay hướng Triệu Ngọc trên đầu mãnh phiến! Nhưng mà, Triệu Ngọc lại không hề hay biết, dứt khoát hướng Lôi Bân trên thân bổ nhào về phía trước, hai người lăn tại một chỗ!

Nhưng mà, vừa mới lăn một vòng, trên mặt đất liền lại lần nữa truyền đến Lôi Bân kêu thảm! Nguyên lai, Triệu Ngọc vậy mà lại tại trên vai của hắn cắn một cái! Cắn đến hắn máu tươi chảy ròng, đem màu trắng

Taekwondo phục nhuộm đỏ một góc.

"A!"

Lôi Bân kêu to phía dưới, hai tay ra sức đem Triệu Ngọc đẩy ra.

Triệu Ngọc dĩ nhiên đã bộc lộ bộ mặt hung ác, vậy mà phốc phun ra một ngụm máu tươi, tất cả đều phun tại Lôi Bân trên mặt.

Lôi Bân chớp mắt liền biến thành một cái huyết nhân, dọa đến oa oa kêu to, sớm đã trong lòng đại loạn!

"Thóa!" Triệu Ngọc gắt một cái bọt máu, một đấm lôi tại Lôi Bân trên ánh mắt, đánh cho hắn cái gì cũng nhìn không thấy!

"Ba!" Ngay sau đó lại là một quyền, Triệu Ngọc hung hăng lôi tại Lôi Bân xương mũi bên trên, đem nó xương mũi đánh lệch ra!

Xuống chút nữa, hung tàn một màn kinh khủng xuất hiện, Triệu Ngọc đem Lôi Bân đá ngã trên mặt đất về sau, vung mạnh mở nắm đấm, tất cả đều hướng trên mặt hắn đánh, mà lại tất cả đều hướng cùng một cái trên vết thương đánh! Mặc dù Lôi Bân nỗ lực dùng tay đón đỡ, nhưng vẫn là bị Triệu Ngọc cuồng bạo nắm đấm đánh cho máu tươi tung toé, không còn có sức hoàn thủ. . .

Chương 305: Chương 305: Được một tấc lại muốn tiến một thước

Chương 305: Được một tấc lại muốn tiến một thước

Triệu Ngọc đánh nhau, toàn bằng môt cỗ ngoan kình, cùng bình thường đánh nhau sáo lộ không hợp nhau!

Cho dù Lôi Bân là cái võ công cao thủ, thế nhưng là một khi bị Triệu Ngọc bắt được phản công cơ hội, hắn đồng dạng chống đỡ không được.

Hai người giao thủ, tại phương diện bên trên liền tồn tại to lớn khác biệt, Triệu Ngọc là làm thành chơi bạc mạng đến đánh, đánh không lại liền sẽ chết. Cho nên, hắn sẽ dốc toàn lực ứng phó, không tiếc bất kỳ giá nào!

Nhưng Lôi Bân không giống, hắn chưa từng cùng loại người này giao thủ qua, lại thêm kiêu ngạo tự mãn, lúc này mới bị Triệu Ngọc đánh một trở tay không kịp.

Mà đợi đến hắn ý thức được vấn đề nghiêm trọng thời điểm, đã hết cách xoay chuyển, tại không đến bốn mươi giây công phu bên trong, Lôi Bân đã bị Triệu Ngọc đánh cho hoàn toàn thay đổi, máu me đầy mặt, rú thảm không ngừng.

Taekwondo các đệ tử thực sự nhìn không được, tranh thủ thời gian xông lên muốn thay Lôi Bân giải vây, thám viên nhóm chỗ đó chịu làm, lập tức đem bọn hắn ngăn lại, song phương phát sinh xô đẩy.

"Uy! Đây coi là cái gì? Các ngươi lại cắn người lại thổ huyết, rõ ràng chơi xấu! Dừng tay! Dừng tay!"

"Uy! Hai người bọn họ trước đó nói xong không tuân theo quy củ! Chỉ cần có thể đánh cho đối phương dậy không nổi là được, ai ăn vạ?"

Ngay tại kịch liệt xô đẩy ở giữa, cái nào đó Taekwondo đệ tử bỗng nhiên xông qua đám người, giơ chân lên đạp hướng về phía Triệu Ngọc!

Nhưng mà, đồng dạng tức giận chi cực Miêu Anh đã là không thể nhịn được nữa, một cái toàn phong thối tới, trực tiếp đem người này đá bay.

Ngay sau đó, Miêu Anh lại đem hai tên xông qua phòng tuyến đệ tử cánh tay tách ra gãy, lúc này mới chấn nhiếp bọn hắn, không còn dám lên trước cứu người.

Mà lúc này giờ phút này, Lôi Bân tiếng kêu thảm thiết đều đã dần dần yếu xuống dưới, mà chính vào ngang ngược Triệu Ngọc, lại còn tại càng không ngừng quơ nắm đấm, hướng trên mặt hắn cuồng lôi.

Kể từ đó, thám viên nhóm không thể tại khoanh tay đứng nhìn, còn tiếp tục như vậy liền muốn xảy ra nhân mạng!

Trương Diệu Huy bọn người lập tức tiến lên kéo túm Triệu Ngọc. Chờ đem Triệu Ngọc kéo ra về sau, Lôi Bân đã biến thành một cái huyết nhân, nằm trên mặt đất không ngừng lẩm bẩm, cũng đứng lên không nổi nữa.

"Triệu Ngọc!" Miêu Anh mau đem Triệu Ngọc nâng lên, "Ngươi thế nào?"

"Ha ha. . ." Triệu Ngọc còn tại tà dị cười, mặc dù hắn tại miễn lễ chống đỡ lấy thân thể, nhưng là toàn thân trên dưới đều đang đánh lấy run rẩy, "Miêu tổ trưởng, ta thắng! Ta thắng. . ."

"Đúng, ngươi thắng!" Miêu Anh gật đầu ở giữa, ánh mắt trở nên cực kì phức tạp, "Triệu Ngọc. . . Đi. . . Ta dẫn ngươi đi bệnh viện!"

"Chậm. . . Chậm đã!" Ai ngờ, Triệu Ngọc bỗng nhiên xông những cái kia Taekwondo đệ tử quát, "Uy! Đụng người cái kia đứng ra, cho chúng ta đồng sự xin lỗi!"

"A! ?" Taekwondo các đệ tử tất cả đều choáng váng, không nghĩ tới, đến loại thời điểm này, Triệu Ngọc vẫn nhớ kỹ chuyện này đâu!

"Đúng rồi!" Trương Diệu Huy vội vàng phụ họa, "Các lão đại của ngươi đã bị đánh bại! Xin lỗi!"

Nguyên lai, đương tổ trọng án thám viên nhóm cơm nước xong xuôi, đi ngang qua Taekwondo cửa quán miệng thời điểm, bởi vì con đường chật hẹp, một Taekwondo đệ tử cùng tiểu Lưu đụng vào nhau.

Bất quá, va chạm thời điểm, ngang ngược Taekwondo đệ tử lại cố ý cánh tay phát lực, đem tiểu Lưu đụng ngã trên mặt đất. Rõ ràng liền là Taekwondo đệ tử không đúng, nhưng bọn hắn không những không xin lỗi, hơn nữa còn nói năng lỗ mãng, lúc này mới lên xung đột.

Đánh người liền phải đánh phục, đây chính là Triệu Ngọc nhất quán nguyên tắc.

Giờ này khắc này, Taekwondo các đệ tử gặp lão đại bị đánh thành bộ này hình dạng, tâm lý phòng tuyến đã sụp đổ, cái nào cũng không dám lỗ mãng.

Rất nhanh, trước đó đụng người cái kia đi đến tiểu Lưu trước mặt, cực không tình nguyện hô một tiếng "Thật xin lỗi" .

"Ta x bà ngươi cái gấu!" Triệu Ngọc thử lấy tràn đầy máu tươi răng hàm,

hung hăng quát, "Uy! Lớn một chút mà âm thanh, nghe không được a!"

"Đúng đấy, chính là, nghe không được!" Mặc dù thám viên nhóm phụ họa, nhưng kỳ thật mỗi người trong nội tâm, đã cảm thấy không sai biệt lắm! Mặt mũi của bọn hắn, đã bị Triệu Ngọc dùng máu đại giới tìm trở về, không có nói xin lỗi, tựa hồ đã không có cái gọi là.

Nhưng mà, Triệu Ngọc lại như cũ không buông tha, tức giận nói ra: "Tiểu tử, lời không phục, có thể đánh tiếp! Ngươi Miêu sư thúc tay nhưng ngứa đây!"

Người này vừa rồi nhìn thấy Miêu Anh bẻ gãy đồng đội cánh tay kinh khủng tràng cảnh,

Nhất thời dọa một cái giật mình, tranh thủ thời gian xông tiểu Lưu cung cung kính kính bái, lớn tiếng nói ra: "Đối - không - lên!"

"Ai nha, ngươi chưa ăn cơm a. . . Nghe không được. . ."

Ai ngờ, Triệu Ngọc vẫn không thuận theo. Thế nhưng là, Miêu Anh lo lắng Triệu Ngọc thương thế, sớm đã không có lòng tranh cường háo thắng nghĩ, tranh thủ thời gian xông thám viên nhóm nháy mắt một cái, mọi người liền ba chân bốn cẳng đem Triệu Ngọc khiêng đi ra.

Đợi đến thám viên nhóm sau khi đi, Taekwondo các đệ tử từng cái như si gánh nặng nhẹ nhàng thở ra, tranh thủ thời gian cứu giúp Lôi Bân đi. . .

Mấy canh giờ về sau, Triệu Ngọc từ trong bệnh viện chậm quá mức mà đến, hắn đặc điểm lớn nhất liền là cấm kháng cấm đánh, mặc dù bị Lôi Bân đánh cho thảm như vậy, thế nhưng là ngay cả xương sườn đều không có bẻ gãy một cây.

Chỉ bất quá, trên đỉnh đầu hắn vết thương cũ lại bị giật ra một cái lỗ

hổng, cần một lần nữa khâu lại. Mặt khác, trên mặt hắn cũng có bao nhiêu chỗ ứ sưng.

Giờ phút này, Miêu Anh đã đem thám viên nhóm chi đi, mọi người dù sao còn có trọng yếu bản án muốn tra, không thể trì hoãn thời gian quá dài.

"Triệu Ngọc. . ." Miêu Anh hơi có vẻ mệt mỏi ngồi tại Triệu Ngọc trước mặt, oán giận nói, "Ngươi vì cái gì luôn luôn không nghe ta? Ngươi tại sao phải cùng hắn đánh? Chúng ta. . . Chúng ta hoàn toàn có thể dùng một loại khác phương thức giải quyết!"

"Người sống một hơi!" Triệu Ngọc cười nói, "Sĩ khả sát bất khả nhục! Nhục ta có thể, nhưng nhục nữ nhân của ta lại không được!"

"Đi a ngươi! Triệu lưu manh, ai là ngươi nữ nhân?" Miêu Anh đã thành thói quen Triệu Ngọc tự cho là đúng, tại chỗ cầm băng gạc ra lệnh, "Ngồi xuống, ngồi thẳng!"

Triệu Ngọc gặp Miêu Anh cầm băng gạc, chỉ cho là trên mặt mình còn có vết máu, đây là Miêu Anh muốn giúp mình lau một chút.

Ai ngờ, khi hắn thật ngồi thẳng về sau, Miêu Anh lại xuất kỳ bất ý từ trên mặt hắn hôn một cái! ! !

Lần này, giống như chuồn chuồn lướt nước, mặc dù nhẹ nhàng linh hoạt, lại ý nghĩa trọng đại.

"A! ?" Triệu Ngọc dọa đến rụt cổ lại, quả thực không thể tin được, "Ngươi. . . Ngươi vậy mà. . . Đùa nghịch lưu manh! ? A. . . Ta tiết tháo hết rồi!"

Miêu Anh lúc đầu có chút đỏ mặt, nhưng nghe được Triệu Ngọc như thế vô sỉ nói chuyện, nhất thời nhịn không được bật cười.

Triệu Ngọc chính là trong đó lão thủ, thình lình nhìn thấy Miêu Anh hôn mình một chút, trong nội tâm tự nhiên là muốn được một tấc lại muốn tiến một thước. Hắn nhãn châu xoay động, nhất thời nảy ra ý hay, vội vàng xông cổng nói ra: "Uy, các ngươi vừa rồi cái gì cũng không thấy được a!"

"A! ?"

Miêu Anh dù sao cũng là nữ nhi gia, vừa nghe nói cổng có người, nhất thời hai gò má ửng đỏ, xoay quay đầu nhìn thoáng qua. Nhưng mà, nơi cửa nhưng căn bản không có bất kỳ ai.

Kết quả, đợi nàng lại quay đầu trở lại tới thời điểm, Triệu Ngọc thì sớm đã đối diện mà lên, tại môi nàng nặng nề mà hôn xuống. . .

"Ô ô. . ." Miêu Anh dọa đến tranh thủ thời gian xô đẩy, nhưng Triệu Ngọc tích đủ hết khí lực, cường thế hôn xuống.

Trong chốc lát, Miêu Anh giống giống như bị chạm điện giật cả mình, mặc dù lại vùng vẫy mấy lần, nhưng lực đạo lại là càng ngày càng mềm. . .

Đôi môi tương đối, tình đậu tăng vọt, có thể cùng người trong lòng âu yếm, thực sự để Triệu Ngọc mọi loại kích động, giống đực hormone chớp mắt liền chiếm lĩnh cao điểm.

Miêu Anh mặc dù tim đập rộn lên, đỏ bừng cả khuôn mặt, thế nhưng là 10 giây về sau, nàng vẫn là tay trái một vùng Triệu Ngọc cánh tay, sau đó cực nhanh đánh ra tay phải, đem Triệu Ngọc gắt gao nén tại trên giường!

"Triệu Ngọc! Không muốn được một tấc lại muốn tiến một thước có được hay không?"

Nguyên lai, Triệu Ngọc vong tình ở giữa, lại đem tội ác hai tay đánh lên Miêu Anh bộ ngực, lúc này mới thảm tao bắt được.

"Cái gì đó! Đều là người trưởng thành rồi! Có cái gì không muốn ý tứ?" Triệu Ngọc lại mặt không biến sắc tim không đập nói, "Ngươi nếu là ngại bệnh viện không có cách nào tiếp nhận, vậy liền về nhà ta đi thôi! Xuân tiêu nhất khắc thiên kim a!"

"Cút!" Miêu Anh dùng sức nhấn một cái, nghiêm mặt nói, "Triệu Ngọc! Ta cho ngươi biết, ta vừa rồi thân ngươi kia một chút, chỉ là có chơi có chịu, hoàn thành ngươi ta tại cướp bóc án bên trong đổ ước mà thôi!"

"Cái gì? Đổ ước?" Triệu Ngọc nghi hoặc.

"Ta nói lời giữ lời, thua cuộc, liền là thua cuộc!" Miêu Anh nói thẳng, "Tránh khỏi ngươi về sau cầm cái này tới nói ta!"

"Ừm. . . Thế nhưng là. . ." Triệu Ngọc nghiêm túc suy nghĩ nói, "Ngươi vừa rồi, chúng ta lúc kia, thế nhưng là ngươi trước chủ động duỗi đầu lưỡi a. . . Ai? Đừng đừng đừng. . ."

Miêu Anh bóp Triệu Ngọc lỗ tai, trong phòng bệnh nhất thời phát ra Triệu Ngọc kêu thảm. . .

Chương 306: Chương 306: Đặc thù trả thù

Chương 306: Đặc thù trả thù

"Đừng đừng đừng, ta sai rồi, ta sai rồi, ngươi khoan hãy đi!" Mắt nhìn thấy Miêu Anh liền muốn rời khỏi, Triệu Ngọc liền vội vàng kéo nàng tay, "Miêu tổ trưởng, nói một chút nghiêm chỉnh đi, ta cam đoan không đùa nghịch lưu manh được không?"

"Nghiêm chỉnh? Trong miệng ngươi lúc nào có thể có nghiêm chỉnh?" Mặc dù Miêu Anh nói như thế, thế nhưng là bị Triệu Ngọc nắm lấy tay, nàng nhưng lại chưa giãy dụa.

"Chúng ta đều là làm hình sự trinh sát, ngươi cũng liền đừng che giấu, " Triệu Ngọc thản nhiên nói, "Nói một chút đi, ngươi hôm nay vì cái gì khác thường như vậy?"

"Khác thường?" Miêu Anh nghi hoặc.

"Ha ha, đừng nói với ta, ngươi cùng cái kia Lôi Bân không có quan hệ gì, ta thế nhưng là thần thám a! Nói một chút đi, đến cùng chuyện gì xảy ra?"

Triệu Ngọc một chút đánh trúng yếu điểm, Miêu Anh sắc mặt một chút trở nên phức tạp khó xử.

"Miêu tổ trưởng!" Triệu Ngọc vuốt ve Miêu Anh um tùm ngọc thủ,

khuyên nhủ, "Đè nén không tốt, có đôi khi, vẫn là nói ra liền thống khoái! Ầy, nói một chút đi. . ."

"Ai! Thật sự là không thể gạt được ngươi!" Miêu Anh bất đắc dĩ nói, "Hôm nay nhìn thấy Lôi Bân, ta chỉ muốn nhanh lên rời đi, không muốn cùng hắn dây dưa! Thế nhưng là. . . Hai bên phát sinh xung đột, ta lại không thể đi, thật sự là may mắn mà có ngươi!"

Nói xong, Miêu Anh lại thở dài, lúc này mới ý vị thâm trường hồi ức nói: "Lúc kia, ta cũng liền mười ba mười bốn tuổi đi! Lôi Bân là chúng ta cùng một chỗ học Taekwondo đại sư ca, hắn lớn hơn ta 4 tuổi! Không thể phủ nhận, hắn quá đẹp trai, chúng ta những này học Taekwondo nữ hài tử, tất cả đều say mê hắn, mà ta. . . Ta cũng không ngoại lệ. . .

"Đây chính là mọi người nói tới bóng ma đi! Bởi vì mê luyến quan hệ, mỗi khi cùng hắn đánh nhau, tất cả đều không yên lòng. Cho nên, chiến tích của ta bên trong, mới có thể lưu lại cái này 9 trận thua trận! Ta một mực không hiểu rõ, là ta thật đánh không lại hắn, hay là bởi vì thầm mến duyên cớ của hắn!"

"Ừm. . ." Triệu Ngọc nhịn không được hỏi, "Kia sau đó thì sao?"

"Về sau?" Miêu Anh nói, "Về sau liền lưu lại ám ảnh thôi! Vừa rồi nhìn thấy hắn, nhịn không được liền sẽ nhớ tới khi còn bé ngây ngô! Kỳ thật, ngược lại là thật rất muốn cùng hắn đánh một trận, nhưng chính là tạp niệm quá nhiều! Lo lắng quá nhiều!"

"Móa!" Triệu Ngọc nhịn không được nói, "Ta. . . Ta còn tưởng rằng các ngươi. . . Làm gì nữa nha! Náo loạn nửa ngày, cũng bởi vì chuyện đánh nhau a?"

"Đương nhiên, như thế vẫn chưa đủ có trọng yếu không? Một cái luyện võ cường giả, xuất hiện cái này loại tâm lý cản tay, là rất không nên! Rất mất mặt!" Miêu Anh nói xong, bỗng nhiên suy nghĩ qua mùi vị đến, vội

hỏi, "Triệu Ngọc, ngươi nghĩ rằng chúng ta có cái gì? Ngươi tư tưởng cũng quá dơ bẩn a?"

"Ta. . . Ta cũng không nói cái gì a?" Triệu Ngọc cười nói, "Yên tâm, tâm ta ngực rộng lớn, là sẽ không để ý quá khứ của ngươi! Ta chỉ để ý thân thể của ngươi, tiền tài còn có ngươi Phaeton xe! Nếu là hai ta làm đối tượng, mở cho ta khởi hành không?"

"Ai! Có ý tứ sao? Có ý tứ sao?" Miêu Anh giận trách, "Ngươi chính là một kẻ lưu manh đầu, nghĩ không ra khác tới vậy!"

"Được rồi, " Triệu Ngọc cười hắc hắc nói, y nguyên mặt dày mày dạn lôi kéo Miêu Anh ngọc thủ, "Mặc kệ có cái gì bóng ma, ta đều cho ngươi giải quyết! Ngươi đến làm sao cảm tạ ta đây?"

"Cảm tạ?" Miêu Anh lắc đầu nói, "Muốn thật sự là cảm tạ, vẫn là nhanh lên một chút đem cái này bản án phá đi! Bằng không, năm nay rất có thể sẽ xuất hiện mới người bị hại! Nếu như mọi người biết, có như thế một cái ác ma giết người tồn tại, thật sự là ảnh hưởng quá lớn! Về công về tư, chúng ta đều phải hết sức nỗ lực!"

"Ừm!" Vừa nhắc tới bản án, Triệu Ngọc lúc này mới buông ra Miêu Anh tay, đứng đắn nói, "Đã dạng này, chúng ta phải cùng thất tung khoa mật thiết liên hệ, để bọn hắn lúc nào cũng chú ý, gần nhất có người hay không vô cớ mất tích?"

"Ta đã thông tri, Triệu Ngọc!" Miêu Anh cũng là nghiêm túc hỏi, "Liên quan tới vụ án này, ta một mực còn không biết ngươi là thế nào nghĩ đâu! Ngươi không bằng cũng nói một chút đi. . ."

"Ha ha. . . Ta ý nghĩ thật trọng yếu như vậy sao?"

"Nói nhảm! Phía trước Dung Dương phân cục bản án, cái nào không phải ngươi phá?" Miêu Anh tức giận nói, "Ta nói qua, ta không thích

ngươi người này, nhưng là thưởng thức ngươi năng lực!"

"Vậy thì tốt, chúng ta về nhà lăn ga giường đi thôi! Lăn xong ta sẽ nói cho ngươi biết!" Triệu Ngọc ngang bướng nói một câu,

Thế nhưng là nói cho hết lời về sau, xem xét Miêu Anh lại nắm lỗ tai của mình, vội vàng sửa chữa, "Nói đùa, nói đùa! Ta nói, ta cái này nói. . .

"Khụ khụ. . . Là như vậy!" Triệu Ngọc sửa sang lại một chút mạch suy nghĩ, nói, "Ta hiện tại nhất suy nghĩ không thấu, vẫn là hung thủ giết người mục đích! Hắn tại sao muốn đem người sống chết đói? Vì cái gì đây? Bởi vì cái gọi là khoái ý ân cừu, nếu như là bình thường trả thù, căn bản không ai sẽ sử dụng loại phương pháp này!"

Miêu Anh lắng nghe, trước kia mỗi một lần, Triệu Ngọc luôn có thể tìm tới một chút không giống bình thường quan điểm.

"Muốn đem một người tươi sống chết đói, sau đó lại đem thi thể dùng chân không đóng gói, lại tồn tiến ngân hàng, " Triệu Ngọc nói, "Đây là một cái quá trình khá dài, hung thủ nhất định phải rất có kiên nhẫn mới được! Hắn phải cần một cái không bị người quấy rầy gây án địa điểm, mà lại, két sắt một tồn liền là mười năm, tên hung thủ này, cũng tất nhiên là cái phi thường nhân vật có tiền mà!

"Một người có tiền, có thời gian người, lại có một loại đem người chết đói dở hơi!" Triệu Ngọc hỏi, "Ngươi cảm thấy, loại thuyết pháp này có thể thành lập sao?"

"Chúng ta điều tra hồ sơ, " Miêu Anh nói, "Chí ít tại Tần Sơn, còn chưa từng xuất hiện qua, cố ý đem người chết đói án lệ!"

"Đúng vậy a! Tại sao muốn đem người chết đói đâu?" Triệu Ngọc suy đoán nói, "Có thể hay không, hung thủ là một cái đặc biệt trân quý đồ ăn người? Không quen nhìn người khác lãng phí đồ ăn, cho nên mới phải

chết đói bọn hắn?"

"Điểm này ta cân nhắc qua!" Miêu Anh nói, "Cung Tú Trân vợ chồng là công nhân vệ sinh, hai người này thời gian trôi qua nghèo khó, ngày bình thường đặc biệt tiết kiệm, không có khả năng đi lãng phí đồ ăn!"

"Cũng là!" Triệu Ngọc nói, "Nói như vậy, người chết cũng đều là một chút mập chảy mỡ nhân tài đúng! Nếu như dở hơi không làm được. . . Vậy liền chỉ còn lại trả thù một con đường này!"

"Trả thù?" Miêu Anh hỏi, "Ngươi không phải mới vừa nói sao? Không có người sẽ dùng loại phương pháp này trả thù?"

"Đúng! Hoàn toàn chính xác không giống như là phổ thông trả thù, nhưng là. . . Không bài trừ là cùng một chỗ đặc thù trả thù a!" Triệu Ngọc suy nghĩ nói.

"Đặc thù trả thù?" Miêu Anh không hiểu.

"Đúng!" Triệu Ngọc suy đoán, "Tỉ như, hung thủ trước đó từng từng chịu đựng phi pháp cầm tù, hơi kém chết đói! Cho nên mới sẽ dùng phương pháp như vậy đi trả thù cừu nhân?"

"Thế nhưng là, " Miêu Anh lắc đầu, "Chúng ta không có tìm được 6 tên người bị hại điểm giống nhau, bọn hắn lẫn nhau căn bản không biết a!"

"Bọn buôn người!" Triệu Ngọc bỗng nhiên nói, "Bọn buôn người đâu? Nếu là cái này 6 tên người bị hại đều là bọn buôn người, cùng một chỗ tham dự qua buôn bán hung thủ, không cho hắn cơm ăn, hiện tại hung thủ trái lại báo thù?"

"Xin nhờ!" Miêu Anh lắc đầu, "Lập án thời điểm, chúng ta đầu tiên muốn tra ngọn nguồn, nếu là người hiềm nghi tham dự qua phi pháp hoạt động, không có khả năng không biết! Mà lại, liền lấy Đông Vân tới

nói, nàng bị hung thủ giết chết thời điểm, chỉ có 23 tuổi. Hung thủ nếu như bị người buôn bán, tất nhiên là trước đây thật lâu sự tình mới đúng, mà khi đó, Đông Vân vẫn là tiểu hài nhi đâu!"

"Đó chính là, hung thủ nhi tử bị bọn buôn người buôn bán, nhi tử bị những người này chết đói! Cho nên mới sẽ trái lại báo thù!" Triệu Ngọc lại đoán.

"Ta nói, người chết không phải bọn buôn người! Cung Tú Trân vợ chồng đều là trung thực công nhân vệ sinh, bọn hắn làm sao có thể là bọn buôn người?" Miêu Anh phản đối, "Chúng ta suy nghĩ lại một chút, có phải hay không, còn có khác khả năng? Ta cảm thấy, ngươi ý nghĩ, có lẽ đã rất tiếp cận chân tướng sự thật! Nếu như hung thủ không phải ngẫu nhiên giết người, vậy chúng ta liền có tìm ra hắn khả năng!"

"Đúng! Suy nghĩ lại một chút. . . Suy nghĩ lại một chút. . ."

Triệu Ngọc đồng dạng có loại cảm giác này, ai ngờ, ngay tại hắn dụng tâm suy nghĩ thời điểm, bỗng nhiên từ bên cửa sổ thổi qua một trận gió lạnh, Triệu Ngọc nhịn không được hắt hơi một cái.

Hắt xì. . .

Hắt xì qua đi, Kỳ Ngộ hệ thống ứng thanh khởi động, tuyển quẻ bắt đầu. . .

Chương 307: Chương 307: Mẹ ruột của ta!

Chương 307: Mẹ ruột của ta!

Để Triệu Ngọc ngoài ý muốn chính là, Kỳ Ngộ hệ thống mở ra, lại là một cái "Tốn Ly" quẻ, tốn gió Ly Hỏa, một cái đại biểu cho thân tình, một cái đại biểu cho hữu nghị!

Không thể nào?

Triệu Ngọc lòng tràn đầy coi là, chí ít có thể khai ra cái "Cấn" quẻ, hoặc là "Khảm" quẻ đến, hoặc là đang phá án bên trên có chỗ như phá, hoặc là trên người Miêu Anh có thể tiến thêm một bước.

Nhưng mà, hai cái này quẻ tất cả cũng không có mở ra, không khỏi có chút thất vọng.

Xem ra, mình đối với bản án vẫn là không có đem hết toàn lực, còn cần càng thêm cố gắng mới được.

Miêu Anh dù sao còn có công vụ mang theo, cùng Triệu Ngọc lại hàn huyên một hồi tình tiết vụ án, liền muốn đứng dậy về cục cảnh sát tiếp tục điều tra đi.

Bác sĩ tự nhiên yêu cầu Triệu Ngọc nằm viện quan sát, Miêu Anh cũng là khuyên hắn tại bệnh viện dưỡng dưỡng tổn thương, nhưng là Triệu Ngọc ở đâu là tại bệnh viện đợi đến hạ hạng người?

Miệng vết thương lý xong sau, liền đi theo Miêu Anh cùng rời đi.

Lúc đầu, Triệu Ngọc muốn cùng Miêu Anh cùng một chỗ về cục cảnh sát, nhưng là Miêu Anh lại khăng khăng muốn hắn về nhà nghỉ ngơi. Nàng nói, ngân hàng tồn thi án cũng không phải là phổ thông bản án, cần bọn hắn có sung túc tinh lực mới có thể toàn lực ứng phó. Cho nên, làm a, b hai cái tổ trưởng, nhất định phải luân phiên nghỉ ngơi, thời khắc bảo trì tinh lực.

Triệu Ngọc lúc này mới bị Miêu Anh thuyết phục, về nhà nghỉ ngơi.

Bởi vì quẻ văn bên trong không có mở ra "Khảm" quẻ, Triệu Ngọc cũng không tốt kiếm cớ đem Miêu Anh hống đến trong nhà mình đi! Còn nữa nói, liền tình huống bây giờ mà nói, Miêu Anh cũng căn bản không có khả năng cùng hắn lên lầu.

Sau khi về nhà, đã nhanh nửa đêm hai điểm đều, nhưng Triệu Ngọc vẫn tỉnh cả ngủ, hồi tưởng một ngày này kỳ ngộ kinh lịch, thế nhưng là thật là hắn giày vò!

101% độ hoàn thành, cộng thêm một kiện có thể gia tăng lực lượng cấp một đạo cụ, lại cộng thêm cùng Miêu Anh một đoạn kích hôn, một ngày này, cũng có thể vị thu hoạch tương đối khá.

Thế nhưng là, Triệu Ngọc nhưng dù sao cảm thấy thiếu khuyết thứ gì! Suy nghĩ nửa ngày hắn mới nghĩ rõ ràng, thiếu khuyết đồ vật không phải khác, kỳ thật liền là phá án manh mối!

Đến cùng thiếu thứ gì?

Vì cái gì, cái này ngân hàng tồn thi án, sẽ càng tra càng khó khăn đâu?

Trong mơ hồ, Triệu Ngọc nhiều một tầng suy nghĩ, hắn luôn luôn có loại

cảm giác, cảm thấy lần này ngân hàng tồn thi án ảnh hưởng trình độ, giống như không như trong tưởng tượng như thế kịch liệt giống như.

Kỳ thật , ấn đạo lý nói, vụ án này đã xuất hiện 6 tên người chết, hơn nữa còn đều là chết bởi một loại tàn khốc thủ đoạn. Vụ án này trình độ cùng tính chất, đã siêu việt Miên Lĩnh đại án!

Thế nhưng là, cùng Miên Lĩnh án lúc oanh động tình huống hoàn toàn tương phản, pháp y nghiệm thi bên ngoài một mực vắng ngắt, cũng không nhìn thấy nhiều ít người chết gia thuộc.

Mặc dù cảnh sát đối với ngoại giới phong tỏa tin tức, thế nhưng là thân nhân của người chết vẫn là có nghĩa vụ thông báo, cũng không biết vì cái gì, đến đây nhận lãnh thi thể gia thuộc cũng không nhiều.

Ngoại trừ lần trước phát hiện Cung Tú Trân thi thể lúc, tới nhiều như vậy thân thuộc bên ngoài, cái khác người chết thân thuộc lại tới cũng không nhiều, mà lại đều là vô thanh vô tức.

Không biết, là cảnh sát cố ý gây nên, sợ làm cho huyên náo, vẫn là trong này có cái gì bí ẩn không muốn người biết?

Nói tóm lại, vụ án này, luôn luôn cho Triệu Ngọc một loại cổ quái lại không yên ổn cảm giác, giống như có rất nhiều địa phương, tất cả đều không hợp Logic.

Thật không biết, cái này quỷ dị ngân hàng tồn thi án chân tướng, đến cùng là cái gì?

Suy nghĩ xong tình tiết vụ án, Triệu Ngọc lại bắt đầu suy nghĩ hắn cùng Miêu Anh quan hệ. Hôm nay, hắn rốt cục thấy được Miêu Anh cũng có yếu ớt một mặt, nhưng chính là bởi vì thấy được sự yếu đuối của nàng mặt, mới khiến cho hắn cảm giác Miêu Anh càng thêm hoàn mỹ.

Bởi vì cái gọi là chẳng ai hoàn mỹ, làm một võ công cao thủ, tự nhiên cũng có phiền não của nàng cùng hoang mang.

Nhất là hôm nay Miêu Anh xuất kỳ bất ý hôn mình một lúc sau, Triệu Ngọc càng là lòng ngứa ngáy khó nhịn, tràn ngập chờ mong.

Mặc dù, hai người quan hệ còn không rõ rệt, thế nhưng là thông qua bệnh viện kích tình một hôn về sau, Triệu Ngọc lại càng phát ra cảm thấy, hắn đem Miêu Anh ôm vào ổ chăn thời gian, cũng không xa!

Triệu Ngọc là thật tâm thích Miêu Anh, tại Miêu Anh trên thân, hắn phảng phất vừa tìm được loại kia ầm ầm động tâm cảm giác. Mặc kệ là Miêu Anh dã tính mạnh mẽ, còn là đối đãi sinh hoạt công tác nghiêm túc, thậm chí ngay cả phiền não của nàng ràng buộc, cũng tất cả đều để Triệu Ngọc như si như say, không thể tự thoát ra được, chính như hắn hôm nay hát như thế:

"Biết rất rõ ràng tương tư khổ,

Hết lần này tới lần khác vì ngươi nóng ruột nóng gan..."

...

"Đông đông đông...

"Đông đông đông..."

Sáng sớm, Triệu Ngọc cửa chống trộm, bị người có tiết tấu gõ vang.

"Ai nha đây là!" Triệu Ngọc mơ mơ màng màng xuống giường, miệng bên trong không ngừng lầm bầm, "Cái này sáng sớm, không khiến người ta đi ngủ rồi?"

Nhưng mà, ngay tại Triệu Ngọc hướng môn trong kính nhìn sang về sau,

vẫn không khỏi giống bị thiểm điện đánh trúng, lập tức ngây ngẩn cả người.

Nguyên lai, gõ cửa không phải người khác, đúng là hắn mẹ ruột! ! !

Triệu Ngọc quê quán tại Tần Sơn nào đó huyện tiểu trấn bên trên, khoảng cách nội thành có 100 cây số dáng vẻ, hắn làm sao cũng không nghĩ ra, mẹ của mình, vậy mà lại sáng sớm tìm tới cửa!

Liên quan tới chính mình phụ mẫu, Triệu Ngọc tâm tình là cực kì phức tạp, một mực không biết nên như thế nào xử lý?

Cho nên, từ xưa tới nay, hắn một mực lấy ứng phó cùng từ chối làm chủ, hoặc là lấy cớ bận rộn công việc, hoặc là lấy cớ huấn luyện học tập, từ đầu đến cuối không có cùng trong thế giới này người thân gặp mặt một lần, ngay cả tiết Đoan Ngọ cũng chưa có về nhà.

"Cạch cạch cạch..."

Lão thái thái vẫn đấm vào môn, lại là không nói câu nào.

Triệu Ngọc mẫu thân năm nay đã 60 có thừa, bởi vì thường xuyên làm chút việc nặng việc cực, đã là một vị tiêu chuẩn lão thái thái. Như thế thật xa chạy tới, Triệu Ngọc tự nhiên không dám không cho nàng mở cửa.

Thế nhưng là... Mở cửa về sau, mình lại nên như thế nào đối mặt đâu?

Đừng nhìn Triệu Ngọc ngày bình thường kiêu ngạo như vậy cuồng vọng, thế nhưng là đối mặt ngoài cửa mẹ ruột, lại lần thứ nhất kinh tay chân.

Lão thái thái chính gõ, ai ngờ đối diện cửa chống trộm lại trước mở, người mặc áo ngủ Hoa Hoa một mặt đánh răng, một mặt xông Triệu

Ngọc mẫu thân nói ra: "Uy, đừng gõ được hay không? Bác gái a, ngươi tìm ai a?"

"Triệu... Triệu Ngọc! Ta tìm Triệu Ngọc, hắn là cảnh sát!" Lão thái thái cau mày hỏi một câu.

Triệu Ngọc nghe xong, biết không thể lại do dự nữa, tranh thủ thời gian mở cửa.

Ai ngờ, cửa vừa mở ra, hắn lại dẫn đầu nghe được một tiếng chó sủa:

"Gâu... Gâu... Gâu..." Nhưng gặp một đầu gần cao hơn một mét Đại Lang Cẩu, hô hô từ Hoa Hoa sau lưng chui ra, sau đó liền vây quanh Triệu Ngọc xoay lên vòng.

"Lớn... Ông trùm?" Triệu Ngọc đầu tiên là nhìn một chút chó, sau đó lại nhìn một chút lão thái thái, há mồm hô, "Mẹ! Sao ngươi lại tới đây?"

"Ông trời của ta, ở nhà lầu còn để nuôi chó a? Đây chính là nói như thế nào!" Lão thái thái giật nảy mình, quay người nhìn một chút áo quần đơn bạc Hoa Hoa, lại nhìn một chút con của mình Triệu Ngọc, trong lúc nhất thời cũng không biết nên nói cái gì cho phải.

"Nha... Nguyên lai là bá mẫu, bá mẫu tốt!" Hoa Hoa vội vàng buông xuống bàn chải đánh răng chào hỏi, sau đó nói với Triệu Ngọc, "Triệu cảnh sát a, ông trùm chân đã tốt, tạm thời đừng lộn xộn liền tốt, lại nuôi mấy ngày liền triệt để khôi phục!"

"Nha... Quá tốt rồi! Cám ơn ngươi! Ân, mẹ..." Triệu Ngọc tranh thủ thời gian chỉ chỉ Hoa Hoa, giới thiệu nói, "Đây là ta hàng xóm... Ân..."

Ai ngờ, lão thái thái căn bản không để ý tới Hoa Hoa, trực tiếp cất bước đi vào Triệu Ngọc trong phòng. Ông trùm không biết lão thái thái là ai, lập tức vây quanh lão thái thái lại bắt đầu đi loanh quanh.

"Tránh qua một bên đi!" Lão thái thái một tiếng chấn uống, ông trùm dọa đến co rụt lại đầu chó, tranh thủ thời gian trốn đến Triệu Ngọc sau lưng.

"Ừm..." Triệu Ngọc đã nhìn ra, mẫu thân đại nhân là mang theo khí tới, đành phải cùng Hoa Hoa nhún vai, sau đó khép cửa phòng lại.

"Ta cho ngươi biết a!" Cửa vừa mới đóng tốt, lão thái thái liền tức giận chỉ vào Hoa Hoa phương hướng nói, "Cái này nữ không được, ngươi cũng đừng lung tung thông đồng! Nữ nhân này tướng mạo phát nhẹ, khóe mắt có hồ ly văn, hắn không phải là đứng đắn gì nữ nhân..."

"Mẹ!" Triệu Ngọc hô xong về sau, cảm giác đặc biệt khó chịu. Đời trước của hắn, bởi vì thời gian dài cùng phụ mẫu xa lánh, sớm đã quên đi xưng hô thế này.

"Hừ!" Lão thái thái trợn mắt trừng ông trùm một chút, trách cứ, "Con trai ngoan của ta, nhìn thấy chó so nhìn thấy mẹ còn thân hơn, ngươi nói ngươi..."

Lão thái thái một mặt oán giận, một mặt ngẩng đầu mở nhìn về phía Triệu Ngọc, bỗng nhiên, lão thái thái lập tức xông lên, oa nha quát to một tiếng:

"Ai nha! Nhi tử a! Ngươi thụ thương! ! ?"

Chương 308: Chương 308: Cái gì ra mắt biết?

Chương 308: Cái gì ra mắt biết?

"Nhanh, mau tới bệnh viện!" Triệu mẫu lôi kéo Triệu Ngọc tay muốn đi, "Cái này sao có thể được? Ngươi đầu đều trọc, tóc cũng bị mất! Nhìn ngươi mặt mũi này sưng! Ta nhỏ con a!" Lão thái thái đã lộ ra giọng nghẹn ngào, "Ngươi nói ngươi hảo hảo nhất định phải đương cái gì cảnh sát? Ta không phải dặn dò ngươi sao? Gặp được nguy hiểm về sau đầu co lại a. . . Tiểu tử ngươi, trách không được ngươi tiết Đoan Ngọ cũng không quay về đâu! Ai nha, đi nhanh đi, bên trên bệnh viện đi xem một chút, đừng ở trong đầu có cái gì sự tình. . ."

Mắt nhìn thấy Triệu mẫu lôi kéo Triệu Ngọc đi ra ngoài, cẩu cẩu ông trùm không làm, hướng về phía lão thái thái gâu gâu trực khiếu.

"Mụ, mụ mụ mẹ. . ." Triệu Ngọc đã bị lão thái thái giày vò một cái luống cuống tay chân, "Ngươi nghe ta nói, đây không phải chấp hành công vụ gây, đây là chính ta không cẩn thận đụng, ngã sấp xuống, thật. . . Đừng đừng đừng. . . Ta mới từ bệnh viện trở về, đại phu đã cho ta nhìn qua! Uy, ông trùm! Đừng kêu, lại để ăn thịt chó. . ."

Trong lúc nhất thời, trong phòng loạn cả một đoàn, Triệu Ngọc là mồ hôi nhễ nhại.

Hai người xé rách hơn nửa ngày, Triệu Ngọc cái này mới miễn cưỡng đem lão thái thái đặt tại trên ghế sa lon. Nhưng mà, cái mông còn chưa

ngồi vững vàng, lão thái thái lại càu nhàu: "Nhi tử a, ngươi thật sự là bất quá thời gian, đặt vào không cần tiền ký túc xá không ở, chạy thế nào đến nơi đây thuê phòng tới? Còn thuê phòng tốt như vậy, cái này tiền thuê nhà nhất định không rẻ a?"

"Không có. . . Không có. . ." Triệu Ngọc hoàn toàn không biết trả lời như thế nào, cho dù đối mặt những cái kia giết người hung phạm, hắn cũng không có dạng này thúc thủ vô sách qua.

"Ai u, ngươi nói ngươi, đều thuê phòng, làm sao còn cấp chúng ta gửi nhiều tiền như vậy đâu! Nhi tử a, nhanh, thiếu tiền không? Mẹ đeo. . ."

Nói, lão thái lấy xuống hầu bao, bắt đầu ra bên ngoài bỏ tiền.

"Không không không. . . Không thiếu. . ." Triệu Ngọc vội vàng ngăn cản. Nhưng mà, đang nghe lão thái thái câu nói này về sau, hắn vậy mà mũi chua chua, lại có một loại cảm giác muốn khóc.

Thật là thật lâu, thật lâu, thật lâu, không có người quan tâm như vậy qua mình! Lão thái thái mặc dù lời nói đơn giản, lại lộ ra một cái mẫu thân đối với nhi tử che chở quan tâm, loại cảm giác này, để Triệu Ngọc dường như đã có mấy đời, tâm như sóng triều. . .

"Mẹ. . . Ta không sao, thật! Ta có tiền! Có tiền!" Triệu Ngọc thanh âm đã có chút nghẹn ngào, hồi tưởng kiếp trước, hắn chưa từng có từng chiếm được mẫu thân yêu thương, hết thảy trước mắt, để hắn đã ấm áp lại thân thiết.

"Ai nha. . ." Triệu mẫu nhìn thấy Triệu Ngọc trên đầu vết thương, lo lắng nói, "Ngươi nói, vậy phải làm sao bây giờ? Vậy phải làm sao bây giờ đâu? Ta đều cùng người ta đã hẹn!"

"Mẹ, làm sao vậy, cái gì làm sao bây giờ?" Triệu Ngọc trong sự kích động cũng là có chút buồn bực, không biết lão thái thái sốt ruột bận bịu

hoảng đến cùng muốn làm gì?

"Ta đều cho ngươi đã đặt xong, tám giờ một phút, Đình Đình quán cà phê, cho ngươi ra mắt a!" Lão thái thái vội vàng nói, "Thế nhưng là, ngươi đầu này, vậy phải làm sao bây giờ? Ta nếu không mua cho ngươi cái mũ đi? Ai? Đúng, ta nhớ được, cảnh sát các ngươi đều có mũ a? Đeo lên, đeo lên tranh thủ thời gian!"

"Cái gì a đây đều là. . ." Triệu Ngọc càng thêm lộn xộn, "Tại sao lại toát ra ra mắt tới? Tướng cái gì thân a? Ta làm sao cho tới bây giờ không nghe ngươi nói qua?"

"Con ngoan, lần này, nhất định phải nghe ta!" Triệu mẫu nghiêm túc lôi kéo Triệu Ngọc tay nói, "Mặc kệ ngươi có bao nhiêu bận bịu, phải cùng ta ra mắt đi! Đình Đình quán cà phê, là cái ra mắt sẽ, nhất định có thể có ngươi thấy vừa mắt! Cam đoan so ngươi cửa đối diện hồ ly tinh dáng dấp đẹp mắt. . ."

"Ta đi!" Triệu Ngọc vỗ ông trùm đầu chó, buồn bực nói, "Mẹ! Ta không dối gạt ngươi, trong tay ta thật sự có kiện đại án tử muốn làm! Cái này không thể được a!"

"Ta liền biết ngươi sẽ đi theo ta một bộ này! Ngươi biết ngươi bao nhiêu tuổi sao, hả? Ngươi có biết hay không, ngươi nếu là lại không yêu đương, ta và cha ngươi đều muốn điên rồi sao? Tốt!" Nói, lão thái thái móc ra một khối vải trắng đến, "Ngươi không đi đúng không? Ngươi nếu là không đi, ta cái này làm cho ngươi kiện áo tang tử để ngươi mặc vào, ngươi dứt khoát cho ta hai tống chung đi! Ai u, ta cái này mệnh a, thật đắng a. . ."

"Ai nha, má ơi! Cái này không thể được! Ngươi đây là. . . Ta đi. . ." Triệu Ngọc vội vàng lôi kéo, trong đầu lại là ông ông trực hưởng, trong lòng của hắn nói chuyện, ta giống như có chút minh bạch, ta vô lại tính cách, là từ đâu mà di truyền tới!

"8 điểm! Cái này đều 7 điểm!" Lão thái thái lời ít mà ý nhiều nói,

"Mặc quần áo, mặc cảnh phục, xuyên đẹp trai lấy một chút, nhanh lên đi cho ta tướng con dâu đi thôi! Đại ca ngươi sinh hai khuê nữ, ta liền trông cậy vào ngươi có thể cho chúng ta ôm cháu trai a!"

"Lão thiên gia của ta a!" Triệu Ngọc sắp quỳ đều, "Cái này. . . Cái này mẹ nó đều chuyện gì a! ! !"

Gâu. . . Gâu. . .

Ông trùm không biết Triệu Ngọc vì sao phát điên, cũng đi theo thêm lên loạn.

Cứ như vậy, tại lão thái thái uy hiếp phía dưới, Triệu Ngọc bất đắc dĩ mặc chỉnh tề, chà xát râu ria, uể oải lại bất đắc dĩ đi theo lão thái thái ra cửa.

Triệu Ngọc vốn định đón xe, lão thái thái lại khăng khăng phải đi bộ hai cây số đi ngồi xe buýt xe.

Tại trên xe buýt, lão thái thái móc ra một quyển sách nhỏ cho Triệu Ngọc nhìn, phía trên tất cả đều là quét một cái đủ tuấn nam tịnh nữ: "Nhi tử, đến, nhìn một chút, trước tìm kiếm một cái, chờ một lúc tốt có mục tiêu!"

"Mẹ! Đây đều là máy tính hợp thành, nếu không phải là chỉnh dung, ngươi sao có thể tin cái này?" Triệu Ngọc khinh thường.

"Sai!" Triệu mẫu vội vàng sửa chữa, "Ngươi đừng cho là ta là ba tuổi tiểu hài tử, mẹ ngươi nhìn người nhưng độc đây! Ta cho ngươi biết, cái này ra mắt sẽ, là ngươi tam cữu lão gia nhà khuê nữ mở, dám lừa gạt người, chạy không được! Còn có, còn có. . ." Nói, lão thái thái từ tập

tranh bên trên lật ra một người mặc màu vàng váy liền áo nữ nhân tới, "Cái này một cái, là mẹ ngươi ta đặc biệt vì ngươi lựa chọn! Gia đình bối cảnh tất cả đều nghe ngóng tốt, là ngươi tiểu Cầm di nhị cô nhà khuê nữ, bạch lĩnh mỹ nhân, tại công ty lớn đi làm, ngươi nhìn, ngươi nhìn, tuấn không?"

Triệu Ngọc nhìn thoáng qua, nhưng gặp tập tranh bên trên nữ tử áo vàng hoàn toàn chính xác ngày thường hoa dung nguyệt mạo, tương đương xinh đẹp, cùng minh tinh điện ảnh giống như.

"Thế nào?" Triệu mẫu lại nói, "Bát tự còn cũng đặc biệt hợp! Ngươi nhìn nhìn lại cái này dung mạo, hai gò má rộng lớn, chính là một cái có bao dung tâm nữ nhân; vành tai mượt mà, đại biểu cho có thể sinh nhi tử! Còn có còn có, ngươi chú ý nhìn nàng lông mày, cái này gọi thúc tâm lông mày, vượng phu a!"

Nha. . . Triệu Ngọc lúc này mới rốt cục thông qua ký ức nhớ tới, nguyên lai, hắn nhà ông ngoại chính là tổ truyền học xem tướng, mẫu thân mưa dầm thấm đất cũng coi là nửa cái xem tướng người trong nghề, chỉ bất quá nha. . . Có vẻ như thấy cũng không làm sao chuẩn mà thôi. . .

Ai nha!

Nhìn xem xe buýt bên ngoài như nước chảy dòng người, Triệu Ngọc không khỏi trong lòng sốt ruột, chỉ muốn nhanh lên đem cái này ra mắt sẽ ứng phó, tốt tiếp tục đi thăm dò án.

Thật là, cái này sáng sớm, làm sao. . .

Nha. . .

Triệu Ngọc đột nhiên nhớ tới, còn không phải sao!"Tốn Ly" quẻ a thế nhưng là, tốn đại biểu gia đình cùng thân tình, cho nên, mẹ ta tới, sau đó, liền là cái dạng này.

Mới đầu, Triệu Ngọc còn lo lắng mở không ra cái kia tâm kết đâu! Thế nhưng là khi nhìn đến lão thái thái hùng hùng hổ hổ về sau, hắn đã không có bất kỳ băn khoăn nào. Mặc kệ kiếp trước vẫn là kiếp này, lão nhân này, đều là mẹ ta, không thể thay thế lão mụ!

Xe buýt vừa vặn từ Đình Đình quán cà phê cổng đỗ. Sau khi xuống xe, Triệu Ngọc lúc này mới phát hiện, nguyên lai nơi này chính là trung tâm thành phố, khoảng cách lần trước đuổi bắt Triệu Khánh địa phương rất gần! Lúc trước đuổi theo Triệu Khánh thời điểm, thậm chí còn từ nhà này quán cà phê cổng đi ngang qua đâu!

Bên trong quán cà phê tiếng người huyên náo, tất cả đều là tới đây ra mắt những thanh niên nam nữ, trong quán điều hoà không khí đã mở đến thấp nhất, Triệu Ngọc đi vào, bất thình lình hắt xì hơi một cái!

Hỏng, Triệu Ngọc bỗng nhiên sinh ra một tia dự cảm bất tường, nếu không phải mình thật bị cảm, đó chính là phải có cái gì không ổn sự tình phát sinh.

Ra mắt, ra mắt!

Thật sự là kỳ hoa!

Triệu Ngọc chưa hề tướng qua thân, cảm giác có chút mới mẻ, đứng tại cổng đông nhìn tây nhìn, không biết nên làm những gì.

"Nhi tử, tranh thủ thời gian đến đăng ký bên kia ký cái đến, lĩnh cái hào!" Lão thái thái lại là đã sớm làm xong bài tập, vội nói, "A đúng, đánh dấu thời điểm, nhớ kỹ xem xét một chút kim Viện Viện là số mấy, chờ một lúc nhớ kỹ, trước tìm nàng hảo hảo nói một chút! Ta có loại dự cảm, cái này khuê nữ, tám thành có thể là con dâu của ta!"

"Ai u. . ."

Triệu Ngọc hoàn toàn im lặng, quả muốn chửi một câu con bà nó là con gấu, thế nhưng là ngay trước mẫu thân mặt nhưng lại mắng không ra, đành phải tuân theo mẫu thân phân phó của đại nhân, tiến đến đánh dấu.

Đánh dấu thời điểm, hắn ngược lại là một chút nhìn thấy kim Viện Viện đăng ký tin tức. Triệu Ngọc con mắt nhiều nhọn, một chút liền nhìn đến kim Viện Viện giấy căn cước số, giấy căn cước số bên trên lộ ra mỗi người ngày sinh, Triệu Ngọc xem xét, không khỏi liên tục cười khổ, nhưng gặp vị này kim Viện Viện vậy mà lớn hơn mình ròng rã 9 tuổi!

Ai!

Triệu Ngọc cười khổ về sau, lại cảm thấy bất đắc dĩ, liền muốn lấy nhanh lên một chút đem cái này tin tức báo cho lão nương, để nàng đoạn mất cái này kim Viện Viện suy nghĩ.

Ai ngờ, ngay tại như thế cái ngay miệng, Triệu Ngọc điện thoại bỗng nhiên vang lên, điện thoại đúng lúc là Miêu Anh đánh tới:

"Triệu Ngọc, ngươi không sao chứ?"

Trong điện thoại, Miêu Anh ngữ khí phi thường nghiêm túc.

"Không có việc gì, không có việc gì, thế nào? Có phải hay không có tình huống mới?" Triệu Ngọc vội hỏi.

"Những lời này là không phải nên ta hỏi ngươi?" Miêu Anh cực kì ngưng trọng nói, "Triệu Ngọc, ngươi mau nói cho ta biết, ngươi đến cái chỗ kia đi làm cái gì?"

"A? Cái gì? Chỗ kia?" Triệu Ngọc không biết Miêu Anh có ý tứ gì, có chút ngây người.

Ai ngờ, người chủ trì bỗng nhiên cầm ống nói lên nói ra: "Các vị tiên sinh nữ sĩ, ra mắt ngay lập tức sẽ liền muốn bắt đầu, xin mọi người mau chóng hoàn thành đăng ký, đồng thời. . ."

"Cái gì? Ra mắt biết?" Miêu Anh một chút nghe được cái danh từ này, vội hỏi, "Triệu Ngọc, ngươi. . . Ra mắt! ?"

"Không phải, là ta mụ mụ. . ."

"Cái gì? Mụ mụ ngươi ra mắt?" Trong điện thoại, Miêu Anh rõ ràng nổi giận, tức giận xông Triệu Ngọc nói, "Triệu Ngọc, ta còn tưởng rằng, ngươi lại chạy đến tiệm bánh gato đi làm cái gì nữa nha! Tốt, tướng ngươi tự thân đi đi!"

Nói xong, Miêu Anh liền đem điện thoại cúp.

what! ?

Triệu Ngọc lộn xộn đến không muốn không muốn, cái gì đó đây là, tại sao lại toát ra tiệm bánh gato đến?

Tiệm bánh gato. . . Tiệm bánh gato. . .

Chờ một hồi. . .

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, không khỏi hít sâu một hơi!

Chương 309: Chương 309: Cẩu huyết lâm đầu

Chương 309: Cẩu huyết lâm đầu

Cái gì, tiệm bánh gato! ?

Vì cái gì, Miêu Anh sẽ bỗng nhiên nhắc lên tiệm bánh gato đến đâu?

Thông qua phản phục suy nghĩ, Triệu Ngọc tựa hồ hiểu rõ Miêu Anh ý tứ. Xem ra, Miêu Anh đã từ định vị nghi thượng thấy được vị trí của hắn, mà vị trí của hắn thì về khoảng cách lần đuổi bắt Triệu Khánh nhà kia tiệm bánh gato rất gần, cho nên Miêu Anh mới có thể như thế mở lời hỏi.

Chẳng lẽ, Miêu Anh coi là, Triệu Ngọc là muốn đi tiệm bánh gato, tìm kiếm Khúc Bình bị hại án manh mối?

Nhưng sự thực là, Triệu Ngọc ngay tại tham gia cái gì ra mắt sẽ, cái này. . . Đây coi là không tính là một trận khiến người lúng túng hiểu lầm đâu?

Thế nhưng là. . .

Nhưng mà. . .

Miêu Anh chợt nhắc nhở Triệu Ngọc, đúng a! ? Cái kia tiệm bánh gato. . .

Hồi ức đuổi bắt Triệu Khánh thời điểm, hắn nhìn thấy Triệu Khánh theo trứng bánh ngọt cửa hàng ôm một cái bánh gatô ra, thế nhưng là đang đuổi bắt quá trình bên trong, cái kia bánh gatô nhưng không thấy!

Bởi vậy, Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh đã từng suy đoán, cái kia bánh gatô sẽ có hay không có vấn đề gì? Thế nhưng là về sau nghe Liêu cục trưởng nói, đặc biệt tổ điều tra đã chứng minh, bánh gatô cũng không có vấn đề.

Lúc ấy, Triệu Ngọc còn cảm giác mình tựa hồ sơ hở cái gì đâu, hiện tại đương Miêu Anh một lần nữa nhấc lên việc này về sau, Triệu Ngọc lúc này mới như thể hồ quán đỉnh bừng tỉnh đại ngộ!

Con bà nó là con gấu!

Bánh gatô không có vấn đề, nhưng là. . . Tiệm bánh gato đâu! ?

Triệu Khánh là giết người nghi phạm, hắn mạo muội tiến về trung tâm thành phố phồn hoa nhất chỗ nào bán bánh gatô, điểm này, tựa hồ có chút nói không thông a?

Chẳng lẽ. . . Cái kia tiệm bánh gato có mờ ám! ?

Có thể hay không, nơi đó liền là phần tử phạm tội nhóm hang ổ! ?

Oa!

Nghĩ đến đây, Triệu Ngọc không khỏi toàn thân giật mình một cái, chẳng lẽ, tiệm bánh gato cùng hít sâu phòng tập thể thao đồng dạng, tất cả đều là phần tử phạm tội nhóm ngụy trang tại khu náo nhiệt ngụy trang?

Không được. . .

Triệu Ngọc cảm thấy, hắn nhất định phải nhanh liên hệ Liêu Cảnh Hiền,

đem cái này phỏng đoán báo cho hắn, để bọn hắn hảo hảo điều tra thêm tiệm bánh gato.

Nhưng mà, lão thái thái nhìn chằm chằm vào Triệu Ngọc, nhất định để hắn tướng cái này thân không thể!

Triệu Ngọc rơi vào đường cùng, mau đem Kim Viện Viện tình huống báo cho nàng, vì để cho lão thái thái không lời nào để nói, hắn còn dùng tay cơ cho Kim Viện Viện giấy căn cước số chụp hình.

"A? Không có khả năng a? Lớn 9 tuổi? Cái này. . ." Lão thái thái lập tức gấp, tranh thủ thời gian khoanh tay cơ gọi điện thoại, "Uy? Tiểu Cầm di a, các ngươi làm sao làm? Làm sao ngay cả số tuổi đều không có cả minh bạch đâu? Kim Viện Viện so nhà ta A Ngọc lớn 9 tuổi đâu! Ân. . . Ai? Kim Viện Viện, ngươi nhị cô nhà khuê nữ a? Không phải đã nói cùng ta nhi tử chỗ đối tượng sao? Ngươi nói các ngươi cái này đều làm chuyện gì? Cái gì? Mất tích! ? Hừ! Nàng bất kể thế nào mất tích, cũng là so con ta tử lớn 9 tuổi a! Các ngươi. . . Ai! May là ra mắt sẽ, bằng không a, ta không phải tìm ngươi nhị cô nhà lý luận đi không thể!"

Sau khi cúp điện thoại, lão thái thái vội vàng an ủi Triệu Ngọc: "Con a, được rồi, lớn 9 tuổi đừng nói là! Chúng ta đổi lại cái đi, tới tới tới, tranh thủ thời gian nhìn xem, ta vừa rồi nhìn thấy số 16, số 9 còn có số 23 cũng không tệ, ngươi lựa chọn. . ."

Phiền muộn. . .

Giờ này khắc này, Triệu Ngọc mặt đều là màu đen, trên trán mồ hôi lạnh sưu sưu, muốn bao nhiêu xấu hổ có bao nhiêu xấu hổ. Nhìn chung toàn trường ra mắt người, không có một cái là theo chân gia trưởng tới, duy chỉ có hắn bên này đi theo một cái yêu càu nhàu lão thái thái, lập tức là nhận hết bạch nhãn.

"Ta. . . Ta ta ta. . . Ta đi nhà vệ sinh, đi nhà xí được rồi đi?" Triệu Ngọc

đành phải sử dụng hạ sách.

"Lười con lừa mất nhiều thời gian ị tè, thật là, " lão thái thái quyệt miệng, "Được rồi, đi nhanh về nhanh, mẹ trước giúp ngươi tìm kiếm. . ."

Lão thái thái nói còn chưa dứt lời, Triệu Ngọc tựa như được lệnh đặc xá, tranh thủ thời gian bay mất.

Phòng vệ sinh trên lầu, Triệu Ngọc mới vừa tới đến cửa phòng vệ sinh, liền đụng phải hai từng cái đầu cao gầy, mặc lễ phục dạ hội nữ tử.

"Oa!" Mặc màu lam lễ phục dạ hội nữ tử có chút kinh ngạc, nhìn chằm chằm Triệu Ngọc nói, "Cảnh sát a còn có. . . Oa. . ."

Kỳ thật, Triệu Ngọc không có nói láo, hắn là thật mắc đái. Mặc dù hai vị nữ tử xinh đẹp như hoa, nhưng Triệu Ngọc lại không kịp cùng bọn hắn bắt chuyện, tranh thủ thời gian lách mình chui vào nhà vệ sinh.

Phòng vệ sinh cách âm hiệu quả không tốt, Triệu Ngọc vừa giải khai đai lưng, liền nghe phía ngoài nữ tử nói ra:

"Cái này không sai a, Tiểu Lâm! Ngươi không phải nói, vẫn muốn tìm cảnh sát đương lão công sao?"

"Ngươi nằm mơ đi, ta nhìn đây này. . . Kim Viện Viện mới thích hợp tìm cảnh sát đương lão công đâu!" Một tên khác nữ tử nói, "Nhìn, cái này đều mất tích hai ba ngày đi? Sống không thấy người chết không thấy xác, ngươi nói, một cái ngay cả mình đều mất người, có phải hay không đến tìm cảnh sát?"

"Ha ha ha. . . Nhìn ngươi nói! Bất quá a, vừa rồi cái này rất phù hợp điểm, tìm như thế người bạn trai, ngược lại là rất thể diện! Cũng không biết có tiền hay không. . ."

Nghe cái này hai nữ nhân nói chuyện, Triệu Ngọc bỗng nhiên lĩnh ngộ được cái gì, không thể nào? Ngắn ngủi mấy phút bên trong, đã có người đề cập qua hai lần liên quan tới Kim Viện Viện mất tích chuyện!

Cái này. . . Sẽ không lại là cái gì trùng hợp a?

Chẳng lẽ. . . Sẽ cùng ngân hàng tồn thi án có quan hệ?

Thế nhưng là. . . Hôm nay hệ thống cũng không có mở ra "Cấn" quẻ đến a? Có trùng hợp như vậy sao? Kim Viện Viện mất tích, chẳng lẽ. . . Nàng sẽ là kế tiếp người bị hại! ?

Không được. . .

Triệu Ngọc cảm thấy, mặc kệ Kim Viện Viện đến cùng là cái gì tình huống, hắn cũng nhất định phải xem xét một chút mới được. Thà rằng tra sai bản án, cũng tuyệt đối không thể bỏ qua một tia manh mối!

Thế là, đái xong về sau, Triệu Ngọc lập tức cho Trương Cảnh Phong gọi điện thoại, để hắn đem cái này Kim Viện Viện điều tra một chút. Đúng lúc Triệu Ngọc trước đó đập có ảnh chụp, lúc này cho Trương Cảnh Phong phát quá khứ.

Xong xuôi chuyện này, Triệu Ngọc lại tranh thủ thời gian cho Liêu Cảnh Hiền treo một điện, muốn nhắc nhở hắn tiệm bánh gato sự tình. Ai ngờ, Liêu Cảnh Hiền điện thoại vậy mà lại không gọi được, vang lên nửa ngày cũng không ai tiếp!

Gia hỏa này, luôn luôn thời khắc mấu chốt không tìm thấy người!

Triệu Ngọc phiền muộn phía dưới, chợt nhìn thấy phòng vệ sinh ngoài cửa sổ. Hắn phát hiện, phòng vệ sinh bên ngoài kết nối lấy một chút đường ống, nếu như dọc theo đường ống đi đến bên cạnh trên lối đi, liền có thể rời đi nhà này quán cà phê.

Nếu không?

Hắn suy nghĩ một chút, nhà này Đình Đình quán cà phê cùng tiệm bánh gato chỉ cách lấy một tòa cửa hàng bán lẻ, bằng không, ta hiện tại liền đi tiệm bánh gato tìm kiếm tình huống?

Dò xét xong tình huống, trở lại cùng lão nương ra mắt cũng không muộn a?

Đúng!

Nói làm liền làm, Triệu Ngọc mở ra phòng vệ sinh cửa sổ, trực tiếp vượt qua ra ngoài, hai chân đứng ở đường ống bên trên. Kia đường ống bởi vì lâu năm thiếu tu sửa, Triệu Ngọc trầm trọng như vậy một người đứng ở phía trên, lộ ra lung lay sắp đổ.

Triệu Ngọc chỉ cần dùng tay nắm lấy tường vây, cẩn thận từng li từng tí ra bên ngoài xê dịch.

Nhưng mà, hắn mặc dù cẩn thận, nhưng vẫn là không để ý đến một việc quan trọng khác, phải biết, nhà vệ sinh nam bên cạnh tất nhiên là nhà vệ sinh nữ, cho nên, hắn vẻn vẹn dọc theo đường ống đi hai bước, liền thình lình đào đến nhà vệ sinh nữ trên bệ cửa sổ, mà nhà vệ sinh nữ cửa sổ còn hết lần này tới lần khác là mở rộng ra, có thể rõ ràng xem đến bên trong tình huống.

Lúc đầu, trong phòng vệ sinh đều là có ngăn cách, Triệu Ngọc vốn không nên thấy cái gì. Nhưng mà, làm sao tính được số trời, cẩu huyết một màn vẫn là không thể tránh khỏi phát sinh, trong phòng vệ sinh nữ vừa vặn có vị nữ tử đang thay quần áo, hơn nữa còn vừa mới đem áo toàn bộ cởi!

Càng xảo chính là, cái này còn hết lần này tới lần khác là một cái ngực

phá trần tuổi trẻ nữ tử, vừa mới trút bỏ áo về sau, còn chưa kịp thay đổi quần áo mới, lại vừa vặn cùng Triệu Ngọc xem xét một cái đầy mắt.

Sau một khắc, thời gian bắt đầu đông kết đọng lại, 1 giây, 2 giây, 3 giây. . .

Thẳng đến thứ 4 giây thời điểm, bạo tạc đầu nữ tử lúc này mới kịp phản ứng, gương mặt đầu tiên là cực độ run rẩy, sau đó rốt cục bạo phát ra rít lên một tiếng:

"A. . ."

Thanh âm kia sắc nhọn chói tai, vang động núi sông, bắn ra sóng âm, giống như bom phun ra tại Triệu Ngọc trên thân.

"A a a a a. . ." Triệu Ngọc nhẹ buông tay, dưới lòng bàn chân đường ống liền bắt đầu lay động kịch liệt, tại hắn bơi ngửa huy vũ mấy chục cái cánh tay về sau, vẫn là không thể tránh né từ đường ống bên trên rớt xuống xuống dưới.

"Đông. . ."

Theo một tiếng vang trầm, ngã vừa vặn Triệu Ngọc, một mặt kim tinh ứa ra, một mặt chọn ngón tay cái tán dương: "Con bà nó là con gấu, thật to lớn! ! !"

Chương 310: Chương 310: Mù quấy nhiễu

Chương 310: Mù quấy nhiễu

"12, 13, 14. . ."

Nằm rạp trên mặt đất, Triệu Ngọc chợt đếm lên số, một mực đếm tới 14 mới cáo đình chỉ.

Ông trời ơi..! ?

Hắn ngẩng đầu quan sát chu vi, ánh mắt lộ ra vẻ kinh ngạc, đồng thời, cảnh giới tâm cũng đã tăng lên tới tối cao cấp bậc.

Nguyên lai, đương Triệu Ngọc sau khi rơi xuống đất, chợt phát hiện trong đầu máy dò màn hình bên trên, vậy mà bắt được rất nhiều camera. Những này camera lít nha lít nhít rải ở chung quanh, cơ hồ hàm cái bất luận cái gì nơi hẻo lánh!

Không đúng?

Triệu Ngọc từ lầu hai đến rơi xuống địa phương, chính là một cái ở vào đông đảo cao ốc ở giữa cái góc, cơ hồ là một nửa phong bế địa phương. Chung quanh ngoại trừ có một cái vứt bỏ tồn thùng xe, cùng rất nhiều tạp vật rác rưởi bên ngoài, cũng không có cái gì trọng yếu đồ vật.

Nhưng mà, máy thăm dò bên trên lại lập tức bắt được 14 đường camera,

loại tình huống này, thật sự là ra ngoài ý định.

Vì cái gì, sẽ có nhiều như vậy camera đang theo dõi lấy nơi này đâu?

Từ máy thăm dò trên màn hình, Triệu Ngọc chẳng những có thể lấy biết camera sắp đặt vị trí cụ thể, thậm chí còn có thể biết mỗi một cái camera giám sát phạm vi, cùng camera quy cách loại hình.

Những này camera đều đều phân bố tại đại lâu tường ngoài bức tường phía trên, đồng thời tất cả đều bị giấu ở một ít dây điện cáp điện đằng sau, nếu như nếu không nhìn kỹ, căn bản không nhìn thấy.

Lần này, Triệu Ngọc không thể nghi ngờ càng thêm kỳ quái, chẳng lẽ, những này camera là dùng đến làm bí mật giám thị?

Nhìn trộm sao?

Hắn ngẩng đầu nhìn camera vị trí, phát hiện ống kính liếc về bốn phương tám hướng, không có một cái góc chết!

Nha. . .

Triệu Ngọc bỗng nhiên đốn ngộ, hắn cảm thấy, những này camera bày ra vị trí không hề giống là làm giám thị, mà càng giống là tại bảo vệ lấy thứ gì!

Như vậy. . . Bảo hộ cái gì đâu?

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc đem những này kỳ quái camera cùng cái kia tiệm bánh gato liên hệ, chẳng lẽ nói. . . Nơi này, thật là những cái kia phần tử phạm tội nhóm căn cứ địa?

Những này camera, đều là bọn hắn dùng để cảnh giới dùng? Một khi phát hiện tình huống không ổn, bọn hắn tốt kịp thời chạy trốn?

Sẽ. . . Biết sao?

Triệu Ngọc mau từ trên mặt đất bò lên, nhịp tim cũng không khỏi đến tăng thêm tốc độ. Nếu như những này camera đều là dùng để cảnh giới, vậy hắn chẳng phải là đã bại lộ? Phải biết, hắn nhưng là mặc một thân chói mắt đồng phục cảnh sát đâu!

Nhưng mà, một giây sau, Triệu Ngọc bối rối lại im bặt mà dừng.

Bởi vì, hắn ngược lại phát hiện, những này camera thế mà tất cả đều là vô hiệu, máy thăm dò trên màn hình thấy nhất thanh nhị sở, nơi này 14 cái camera, tất cả cũng không có mở điện!

Cái này. . .

Kể từ đó, Triệu Ngọc càng thêm không hiểu! Hắn tranh thủ thời gian đi vào gần nhất một cái camera vị trí, từ một đống dây điện bên trong đem camera lật ra ra.

Máy dò bên trên lập tức cho ra giới thiệu, nói loại này quay phim thăm dò nhận thức là nhiều ít, có thể tự động điều tiêu gấp bao nhiêu lần vân vân.

Triệu Ngọc đem những này số liệu cùng mình biết vừa so sánh, lúc này mới sợ hãi phát hiện, những này camera thế mà tất cả đều là nước ngoài nhập khẩu hàng cao cấp, giá cả không ít! Chẳng những bắt giữ ống kính rõ ràng, còn mang buổi chiều thành giống tia hồng ngoại công năng, mà lại thể tích còn đặc biệt nhỏ, không dễ phát giác.

Ta két. . .

Triệu Ngọc hít sâu một hơi, tại loại này heo hút địa phương sử dụng cao cấp như vậy camera, không có khả năng không có mờ ám đi! ? Chỉ cần

dọc theo những này camera tuyến đường tra tìm một chút, tất nhiên có thể tra tìm đến nó đầu nguồn.

Thế là, Triệu Ngọc bắt đầu dọc theo đầu sợi tìm kiếm. Ai ngờ, dọc theo dây điện ba quấn hai quấn về sau, hắn rất mau tìm đến một nhà cửa thị sau phòng xuôi theo bên trên.

Tại cẩn thận phân biệt về sau, hắn lại lần nữa lấy làm kinh hãi, không nghĩ tới, camera liên tiếp tuyến, quả nhiên đến từ nhà kia tiệm bánh gato bên trong!

Oa kháo!

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian quơ lấy điện thoại, lại cho Liêu Cảnh Hiền gọi tới, nhưng mà, gia hỏa này cũng không biết đi làm cái gì, chết sống liền là không tiếp.

Đáng chết!

Triệu Ngọc tức giận mắng một câu, lúc này chuyển qua khối kia khu vực, dọc theo ngõ hẻm nhỏ hướng tiệm bánh gato bề ngoài vừa đi. Kết quả, khi hắn đi vào rộn ràng trên đường phố xem xét, lại phát hiện nhà này tiệm bánh gato vậy mà đã đóng cửa!

Hiện tại chính là khu buôn bán náo nhiệt nhất thời điểm,

Tiệm bánh gato không có lý do còn không mở cửa! Triệu Ngọc càng phát ra cảm thấy, trong này tất nhiên rất có vấn đề.

Nghĩ đến chỗ này, hắn liền cẩn thận từng li từng tí đi tới tiệm bánh gato trước cửa chính xem xét, nhưng gặp tiệm bánh gato cửa cuốn chăm chú khóa lại, trong ngoài không hề có động tĩnh gì.

Ân. . .

Triệu Ngọc suy nghĩ một chút, cảm thấy hắn là sử dụng một chút mình dụng cụ nhìn thấu, nhìn xem bên trong là cái gì tình huống. Muốn vạn nhất bên trong còn có phần tử phạm tội, vậy hắn chẳng phải là lại có thể lập xuống một cái công lớn?

Ai ngờ, hắn vừa đem lực chú ý tập trung đến đạo cụ cột, điện thoại chợt vang lên:

"A —— anh hùng, xin lưu lại ta mộng đẹp. . ."

Ta dựa vào!

Tiếng điện thoại di động âm quá lớn, thậm chí đem chính hắn giật nảy mình. Mở ra xem, điện thoại tới không phải người khác, đúng là mình lão nương.

Không cần hỏi, cái này tất nhiên là lão nương chờ đến sốt ruột.

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc ngay tại tra án thời khắc mấu chốt, chỗ đó có thể tiếp? Tranh thủ thời gian đè xuống nút màu đỏ, đem điện thoại cúp rồi.

Dụng cụ nhìn thấu, ta tìm xem. . .

Sau đó, Triệu Ngọc còn tại tìm kiếm lấy dụng cụ nhìn thấu, kết quả, điện thoại lại một lần nữa vang lên:

"A —— anh hùng. . ."

Ta đi, ta đi một chút đi. . .

Triệu Ngọc mau đem chuông điện thoại di động theo diệt, nhìn trên màn

hình một nhìn, lại phát hiện lần này điện thoại tới không phải lão nương, mà là Trương Cảnh Phong.

Trương Cảnh Phong điện thoại không thể không tiếp, thế là, hắn đành phải tìm cái bối cảnh địa phương, nghe điện thoại.

"Tiểu Triệu, người ngươi muốn tìm ta cho ngươi tìm được!" Trương Cảnh Phong nói đến, "Kim Viện Viện, 35 tuổi, lục nguyên quốc tế cơ quan du lịch quản lí chi nhánh, nhà ở xxxx. . . Ngươi nói không sai, nữ nhân này hoàn toàn chính xác mất tích, gia thuộc đã báo án, nói nàng tại ngày trước đi làm trên đường mất tích, tung tích không rõ!"

"Ồ? Thật mất tích?" Triệu Ngọc vội nói, "Lão Trương, xin nhờ một chút, đi tìm nàng gia thuộc hỏi một chút tình huống cặn kẽ đi, nhìn xem cùng ngân hàng tồn thi án bên trong những cái kia người mất tích, có cái gì cộng đồng chỗ?"

"Cái gì! ?" Trương Cảnh Phong kinh hãi, "Ngân hàng tồn thi án? Ngươi ý tứ, là nữ nhân này, có thể là mới người bị hại! ? Ông trời ơi. . ."

"Cái này nhưng khó mà nói chắc được, nhưng là, chúng ta tốt nhất theo vào một chút!" Triệu Ngọc nói.

"Ta biết, ta biết! Nếu như vạn nhất là, vậy coi như lợi hại! Chỉ cần tìm được Kim Viện Viện, chúng ta liền có thể muốn ăn đòn tồn thi án chân hung! Tiểu Triệu con a, " Trương Cảnh Phong kích động nói, "Mầm. . . Miêu tổ trưởng nơi đó. . . Ta nói cho nàng không?"

"Ừm. . . Nói cho một cái đi! Nàng nhất định sẽ ủng hộ!" Triệu Ngọc một mặt dặn dò, một mặt ở trong lòng nghĩ, nếu như Miêu Anh biết mình lại tra được đầu mối mới, như vậy mình ra mắt sự tình, có phải hay không có thể hảo hảo giải thích một chút rồi?

"Ai? Đây không phải La cảnh quan sao? Ngươi tốt!" Ai ngờ, bên này

điện thoại còn không có quải điệu, từ bên đường bỗng nhiên đi tới một người mặc đồng phục lính cảnh sát, người này thấy một lần Triệu Ngọc liền quen thuộc chào hỏi.

"Ngươi là?" Triệu Ngọc cúp điện thoại, sửa chữa nói, " ta không họ La, ngươi nhận lầm người!"

"Ngươi nha, thật là quý nhân nhiều chuyện quên, " lính cảnh sát ha ha cười, "Ngươi nhìn kỹ một chút, còn nhớ hay không đến ta? Chúng ta gặp mặt qua!"

Triệu Ngọc nghiêm túc nhìn thoáng qua, hoàn toàn chính xác phát hiện người lính cảnh sát này có chút quen mặt.

"Tới đi, đã lâu không gặp, chúng ta trò chuyện đi thôi! Thế nào, gần nhất còn tốt đó chứ?" Lính cảnh sát một mặt nói, một mặt chỉ vào xa xa cửa hàng giá rẻ, ý kia muốn cùng Triệu Ngọc tâm sự.

Triệu Ngọc vừa định cho hắn một câu "Tốt cái đầu của ngươi!" Nhưng bỗng nhiên, hắn lại đột nhiên nghĩ tới, trước mắt người lính cảnh sát này chính là Liêu Cảnh Hiền người!

Không sai!

Trước kia Liêu cục trưởng đến trong cục lúc họp, người lính cảnh sát này luôn luôn đi theo bên cạnh hắn.

Ân. . .

Lần này, Triệu Ngọc không khỏi càng thêm hiếu kì, không biết cái này bỗng nhiên toát ra lính cảnh sát, lại là cái gì ý tứ?

Thế là, hắn đành phải không một tiếng vang đi theo hắn đi, lính cảnh sát liên tiếp gạt mấy cái cong, lúc này mới tại một cỗ toa xe hàng trước mặt

dừng lại.

Thùng thùng. . . Đông đông đông. . .

Hắn dùng ngón tay tại toa xe hàng bên trên gõ ra tiết tấu, toa xe hàng cửa xe liền thình lình mở ra. Đợi đến Triệu Ngọc đi theo lính cảnh sát lên xe, lúc này mới nhìn thấy trong xe tình huống.

Nguyên lai, đây là một cỗ trải qua ngụy trang xe chỉ huy! Trong xe ngồi mấy tên thám viên, tất cả đều tại tụ tinh hội thần giám thị hình ảnh theo dõi.

"Ầy, Triệu cảnh sát, nơi này!"

Lính cảnh sát nói chuyện, tại nào đó khối biểu hiện khu nhấn xuống nút bấm, kết quả, Liêu Cảnh Hiền mặt to liền sôi nổi Vu mỗ khối trên màn hình.

"Triệu Ngọc! Ngươi có ý tứ gì?" Liêu Cảnh Hiền không đợi Triệu Ngọc kịp phản ứng, đổ ập xuống liền mở ra pháo, "Không phải đã nói rồi sao? Vụ án này không cần ngươi quan tâm! Ngươi làm sao. . . Ngươi tại sao lại ra mù quấy nhiễu rồi?"

Chương 311: Chương 311: Con của ta không dễ chọc

Chương 311: Con của ta không dễ chọc

Thông qua cùng Liêu Cảnh Hiền đối thoại, Triệu Ngọc lúc này mới hiểu rõ, nguyên lai, phụ trách điều tra Khúc Bình bị hại án đặc biệt tiểu tổ, trước kia liền chú ý tới tiệm bánh gato vấn đề.

Lúc trước tiếp nhận điều tra thời điểm, bọn hắn liền đem lúc trước Triệu Ngọc truy kích Triệu Khánh toàn bộ giám sát tất cả đều điều lấy một lần. Vì trả nguyên Triệu Khánh hành động quỹ tích, thám viên nhóm còn tới tiệm bánh gato đi qua một chuyến, muốn điều lấy trong tiệm video theo dõi.

Ai ngờ, khi bọn hắn lại đi thời điểm, tiệm bánh gato vậy mà đã đóng cửa, tiệm bánh gato quản lý đã không biết tung tích.

Bởi vậy, thám viên nhóm rất mau đưa ánh mắt chuyển dời đến nơi này, thông qua tiến một bước điều tra, bọn hắn càng phát ra cảm giác, cái này tiệm bánh gato rất có thể liền là phần tử phạm tội cùng cái kia Dư lão cha giấu kín cứ điểm.

Chỉ tiếc, bọn hắn vẫn là tới chậm một bước, tiệm bánh gato người đã đi nhà trống.

Bất quá, mặc dù phần tử phạm tội nhóm dời đi địa điểm, nhưng cảnh sát vẫn không hề từ bỏ nơi này, vẫn phái lưu thủ nhân viên ngày đêm giám

sát, để phòng phần tử phạm tội bỗng nhiên trở về.

Lại không nghĩ rằng, hôm nay Triệu Ngọc vậy mà lại xuất hiện ở cái địa phương này. Thế là, vị kia tiểu cảnh viên lúc này mới tiến lên bắt chuyện, đem Triệu Ngọc hô tới.

Nha. . .

Hiểu rõ chân tướng về sau, Triệu Ngọc cũng là thở dài một hơi. Xem ra, những này phụ trách Khúc Bình án đặc biệt điều tra viên cũng là có chút trình độ, căn bản không cần đến mình mù quan tâm.

Bất quá, Liêu Cảnh Hiền đã đem lời nói đến đây loại cấp độ, Triệu Ngọc không đùa giỡn một chút vô lại, cũng có lỗi với hắn.

Thế là, Triệu Ngọc đối trên màn hình Liêu Cảnh Hiền nói, ta sở dĩ sẽ xuất hiện ở chỗ này, bất quá là muốn mua cái bánh gatô mà thôi! Căn bản không phải tra vụ án gì! Ta nào biết được trong này có nhiều như vậy ẩn tình? Còn có, ta vừa rồi điện thoại cho ngươi, cũng bất quá là nghĩ hẹn ngươi ra ăn một bữa cơm thôi, cùng tra án không quan hệ!

Một trận vô tội chứa đựng đến, Liêu Cảnh Hiền cũng là bắt hắn không có gì biện pháp, đành phải dặn dò hắn, muốn hắn nhất định nghiêm ngặt giữ bí mật, liền cúp xong điện thoại.

Cùng vị kia lính cảnh sát cáo biệt về sau, Triệu Ngọc lúc này mới một mình rời đi xe chỉ huy, hướng Đình Đình quán cà phê đi đến.

Không nghĩ tới, sự tình thế mà lại là cái dạng này!

Triệu Ngọc nhớ lại cùng ngày truy đuổi Triệu Khánh tình hình đến, lúc ấy, vì có thể đuổi tới Triệu Khánh, hắn căn bản không có suy nghĩ khác.

Hiện tại xem ra, nếu là hắn có thể sớm một chút nghĩ đến tiệm bánh

gato, chỉ sợ sớm có thể đem phần tử phạm tội nhóm một mẻ hốt gọn!

Bất quá. . .

Thế nhưng là. . .

Chậc chậc. . .

Liên tưởng tới vừa rồi chứng kiến hết thảy, Triệu Ngọc nhưng vẫn là cảm giác nơi nào có chút là lạ, giống như, ngoại trừ tiệm bánh gato bên ngoài, còn có cái gì khác manh mối giống như!

Sẽ là gì chứ?

Những cái kia phần tử phạm tội nhóm chuyển di về sau, sẽ đến đây dừng tay sao?

Hay là, bọn hắn sẽ làm ra động tĩnh lớn hơn?

Còn có một chuyện khác. . . Cái kia Kim Viện Viện mất tích, có thể hay không cùng ngân hàng tồn thi án có quan hệ?

Vừa nghĩ tới đây, Triệu Ngọc liền không khỏi cảm thấy rất gấp gáp, nếu quả như thật bị hắn bất hạnh nói bên trong, đây chẳng phải là nói, Kim Viện Viện đã nguy cơ sớm tối rồi? Dựa theo hung thủ cách làm, hắn sẽ trước tiên đem Kim Viện Viện cầm tù tại một nơi nào đó, không cho nàng ăn uống, một mực chờ nàng tự hành chết đói.

Kim Viện Viện là hôm trước mất tích, đã qua thời gian lâu như vậy, nàng. . . Còn có thể chịu đựng sao? Đến tột cùng như thế nào, mới có thể tìm được nàng đâu?

Mang theo cái này liên tiếp nghi hoặc cùng lo nghĩ, Triệu Ngọc nơi nào còn có tâm tư gì ra mắt, chỉ muốn có thể sớm một chút về cục cảnh sát

đi thăm dò án.

Thế nhưng là, hắn cũng thật sâu biết mẹ tính tình! Bởi vì hắn lão mụ đã tại ra mắt sẽ lên bỏ ra tiền, cái này nếu là một cái đối tượng cũng tướng không lên, tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ.

Bây giờ một khắc đồng hồ đều đi qua, đoán chừng lão thái thái không gặp được người lại muốn phát điên!

Triệu Ngọc cũng là suy nghĩ quá mức, vậy mà lại đem một kiện tương đối chuyện quan trọng quên mất, đó chính là, hắn không cẩn thận từ nhà vệ sinh nữ nhìn trộm đến gái ngực to sự tình!

Không phải sao, hắn vừa mới tiến quán cà phê, liền thấy có người vây quanh quán cà phê nhân viên công tác đang chửi bậy lấy cái gì. Triệu Ngọc lão nương cũng ở đó, còn không ngừng cùng người ta khuyên đâu:

"Ai nha, các ngươi chớ ồn ào, đã có cuồng nhìn lén tồn tại, vậy liền nhất định phải đem hắn bắt được! Các ngươi yên tâm, nhi tử ta là cảnh sát,

Chờ một lúc nhi tử ta xuống tới, để hắn giúp các ngươi bắt cuồng nhìn lén!"

Chợt nghe xong "Cuồng nhìn lén" ba chữ, Triệu Ngọc lúc này mới thình lình nạp qua buồn bực đến, ai u! Đáng chết! Quên!

Hắn tranh thủ thời gian quay người muốn đi gấp, nhưng bên cạnh hết lần này tới lần khác có một chuyện tốt người hô một cuống họng: "Uy, đều né tránh, cảnh sát đến rồi! Đây không phải cảnh sát mà!"

Ta đi. . .

Triệu Ngọc vừa định cúi đầu, lão thái thái chợt nhìn thấy Triệu Ngọc, vội vàng đem hắn kéo đến trước mặt mọi người: "Nhi tử a, ngươi tới

được vừa vặn, nhanh lên một chút, nhà vệ sinh nữ có cái cuồng nhìn lén, ngươi giúp đỡ cho bắt một cái đi! Ai? Ngươi. . . Làm sao từ cửa chính tiến đến, ngươi không phải lên nhà vệ sinh đi sao vừa rồi?"

"A! Là ngươi! ?"

Trước mắt bao người, gái ngực to đã nhận ra Triệu Ngọc, vội vàng một cái bước xa chui lên đến, chỉ vào Triệu Ngọc quát: "Không sai, không sai! Chính là người này! Mặc đồng phục cảnh sát, liền là hắn!"

"Đúng vậy a! Nhi tử ta thật sự là cảnh sát!" Lão thái thái nghe không hiểu, còn đi theo phụ họa.

"Đại ca! Đại ca!" Nói, gái ngực to đem một cái lưng hùm vai gấu nam tử kéo đến trước mặt, sau đó chỉ vào Triệu Ngọc nói, "Cuồng nhìn lén liền là hắn! Hắn vừa rồi gặp ta thay quần áo, từ bên ngoài giẫm lên cái ống nhìn trộm nhà vệ sinh nữ đâu! Cái này cái gì cảnh sát, căn bản chính là lưu manh!"

A! ?

Ta đi. . .

Chỉ một thoáng, một phòng toàn người tất cả đều xấu hổ, ai cũng không có nghĩ rằng, một người cảnh sát trong nháy mắt biến thành cuồng nhìn lén.

"Cái gì? Cái gì?" Lão thái thái cũng mộng, tranh thủ thời gian lôi kéo Triệu Ngọc nói, "Nhi tử ta là cảnh sát, không phải lưu manh a? Ngươi sao có thể nói lung tung đâu?"

"Ta không có nói lung tung, hóa thành tro ta cũng nhận ra hắn!" Gái ngực to hung tợn nói, "Đại ca, nhìn lén ta, chính là người này, không sai được!"

"Hảo tiểu tử, còn trang cảnh sát đâu!" Gái ngực to ca ca dữ dằn đi đến trước mặt, đưa tay liền muốn cùng Triệu Ngọc xé rách.

Lần này, Triệu mẫu thế nhưng là dọa sợ, bận bịu đứng ở Triệu Ngọc trước mặt: "Ngươi! Các ngươi tung tin đồn nhảm, nhi tử ta là cảnh sát, làm sao lại nhìn lén muội muội của ngươi? Sai lầm, hoàn toàn sai lầm!"

"Mẹ. . ." Triệu Ngọc sao lại điểu đại hán này, liền vội vàng kéo lão thái thái cánh tay, nói, "Mẹ. . . Ngươi né tránh một chút được không?"

"Như vậy sao được?" Lão thái thái quay sang lo lắng nói, "Con a, ngươi đi mau, ta cho ngươi đỉnh lấy! Ngươi là ta sinh, ta còn không biết mà! Ngươi trời sinh nhát gan sợ phiền phức, yên tâm đi, có ta đây!"

Lão thái thái nói đến cũng là không giả, trước kia Triệu Ngọc hoàn toàn chính xác chiếp ầy nhát gan. Chỉ bất quá, lão thái thái không biết, hiện tại Triệu Ngọc đã không phải là trước kia Triệu Ngọc.

"Uy! Đừng cản!" Đại hán lại muốn xông về phía trước, miệng bên trong còn kêu gào, "Tiểu tử, thức thời, tranh thủ thời gian bồi thường tiền! Đừng tưởng rằng ngươi mặc vào thân đồng phục cảnh sát thì ngon, ngươi nhìn ta hôm nay làm sao thu thập ngươi!"

"Đi mau, đi mau!"

Lão thái thái vẫn gắt gao kéo túm lấy đối phương, ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc đang muốn đem lão thái thái kéo trở về thời điểm, gái ngực to ca ca dưới tình thế cấp bách vậy mà đẩy lão thái thái một thanh, đem nàng đẩy một cái lảo đảo.

Triệu Ngọc quá sợ hãi, tranh thủ thời gian ôm lấy lão mụ.

Ta dựa vào!

Lúc đầu, Triệu Ngọc còn muốn cùng người này lý luận lý luận, thật không nghĩ đến hắn cũng dám đối lão thái thái động thủ! ?

Đẳng. . .

Triệu Ngọc hỏa khí đi lên, hậu quả có thể nghĩ.

Nhưng mà, đại hán kia lại không có chút nào cảm thấy, lại còn muốn lên đến chép Triệu Ngọc cổ áo. Kết quả, Triệu Ngọc hướng hắn mặt liền là một quyền, thế đại lực trầm nắm đấm, phanh đập vào đối phương trên mặt, trong nháy mắt làm bắn ra huyết hoa!

A nha!

Nam tử kia lập tức thấp nửa phần, oa nha nha phát ra heo kêu to.

Triệu Ngọc cũng không để ý kia một bộ, đi lên liên kích đái đả, cực kì hung tàn đem người này hành hung một trận, chỉ đánh hắn oa oa tru lên, kêu cha gọi mẹ.

"Ngươi. . . Cuồng nhìn lén! Còn đánh người!"

Gái ngực to kêu to vọt lên, muốn cứu người, Triệu Ngọc thì quay người lại quát lên một tiếng lớn:

"Oa nha! ! !"

Một tiếng gầm rú, chấn thiên động địa, giống như hung thần ác sát Triệu Ngọc chỉ đem gái ngực to dọa một cái giật mình, ngay cả tóc đều nổ.

"Con bà nó là con gấu!" Triệu Ngọc cạch một cước đá vào đại hán mặt, đem hắn đạp một trận mê muội.

Ngay sau đó, Triệu Ngọc giống xách gà con đem người này cầm lên, sau đó từ phía sau móc ra còng tay, cho hắn còng lại.

"Ta nói với các ngươi một chút a!" Triệu Ngọc sáng lên mình cảnh sát chứng, hướng mọi người nói, "Ta là tổ trọng án cao cấp thám viên, hiện tại đang điều tra cùng một chỗ huynh muội lừa gạt án! Một cặp huynh muội chuyên môn trình diễn tiên nhân khiêu, muội muội vu khống người khác phi lễ hoặc là nhìn trộm, sau đó ca ca lừa bịp tiền! Hôm nay, rốt cục bị ta bắt được, đi, cái gì cũng đừng nói, chờ một lúc cùng ta về cục cảnh sát ghi khẩu cung đi thôi!"

"Hoa. . ."

Nghe đến lời này, hiện trường lập tức một mảnh xôn xao. . .

"Đúng, ta nhìn chính là như vậy! Cảnh sát, tóm đến tốt!" Lúc này, một vị phục vụ viên nói, "Hai người này mới vừa rồi còn muốn đe doạ chúng ta quán cà phê đâu! Vu chúng ta quán cà phê quản lý bất thiện, để cuồng nhìn lén có cơ hội để lợi dụng được! Hừ! Nguyên lai là dạng này!"

Phục vụ viên kiểu nói này, không thể nghi ngờ càng thêm kiếm điểm, hiện trường ra mắt các nữ tử nhìn về phía Triệu Ngọc ánh mắt, cũng tất cả đều phát sinh biến hóa vi diệu.

"Không phải, không phải a! Người này thật là cuồng nhìn lén! Ta không có nói láo! Không có nói láo a!" Gái ngực to sắp khóc.

"Tốt a!" Triệu Ngọc nói, "Ta là cảnh sát, nhất định sẽ theo lẽ công bằng chấp pháp! Cho nên, đem chứng cứ lấy ra đi! Có hay không thu hình lại, hoặc là ảnh chụp, có thể chứng minh ta là cái gì cuồng nhìn lén? Có hay không?"

"Không có. . . Không có. . ." Gái ngực to trong mắt chảy xuống ủy khuất nước mắt.

Chậc chậc. . .

Nhìn thấy gái ngực to lê hoa đái vũ, Triệu Ngọc cũng là có chút điểm mà mềm lòng. Bởi vì, mặc kệ là nguyên nhân gì, thấy được liền là thấy được, nếu là tiếp tục lẫn lộn phải trái, không khỏi có vẻ hơi quá phận.

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc lúc này mới mở ra tay của người kia còng tay, xông gái ngực to nói ra: "Được rồi, niệm tình các ngươi gây án kim ngạch không cao, lần này sẽ tha các ngươi một lần ! Bất quá, các ngươi cần phải nhớ kỹ, lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa. . ."

Nghe xong lời này, gái ngực to ca ca tranh thủ thời gian cho Triệu Ngọc nói tiếng cám ơn, lôi kéo muội muội muốn đi.

Nhưng mà, hai người còn chưa đi mấy bước, Triệu Ngọc lão mụ chợt nằm trên mặt đất đánh lên lăn, trong miệng còn liên tục lầm bầm: "Ai u, không thể để cho bọn hắn đi a! Ta bệnh tim phạm vào! Đều là người này đẩy! Nhanh. . . Để bọn hắn đưa ta bên trên bệnh viện xem bệnh đi, ai u. . ."

Trong chốc lát, Triệu Ngọc trên trán tất cả đều là quạ đen cạc cạc cạc gọi. Hắn tranh thủ thời gian vỗ vỗ lão thái thái bả vai, sau đó cúi người tại lão mụ bên tai nói ra: "Đi mẹ, không sai biệt lắm liền phải! Mau dậy đi. . ."

Chương 312: Chương 312: Hạng bảy người bị hại?

Chương 312: Hạng bảy người bị hại?

"Ai!"

Ngồi tại quán cà phê trên ghế sa lon, lão thái thái không ngừng oán trách Triệu Ngọc: "Nhi tử a, ngươi đến cùng là thế nào nghĩ? Vừa rồi ngươi nếu là không dìu ta, chí ít có thể lừa bịp hắn 200 khối tiền, ngươi nói ngươi, tại sao muốn thả bọn họ đi đâu?"

"Má ơi. . . Van ngươi, bớt tranh cãi được hay không?" Giờ này khắc này, Triệu Ngọc đã lộn xộn đến không muốn không muốn, hắn hoàn toàn không ngờ đến, mẹ của mình lại còn là cái người giả bị đụng người trong nghề, đã lật đổ mình nhận biết xem.

"Bất quá. . . Ta thế nào cảm giác, ngươi thật giống như biến thành người khác giống như đây này?" Lão thái thái ngược lại nói, "Xem ra, cục cảnh sát thật rất rèn luyện người a! Ngươi trước kia là như vậy xấu hổ một đứa bé, hiện tại làm sao trở nên như thế nóng nảy? Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, ngươi vừa rồi kia mấy cái thật thật lợi hại! Ân, đối nhi tử, ngày nào cùng ta về chuyến quê quán đi! Lý Nhị Cẩu nhà lại đem bồ câu lều lũy đến nhà ta trên đầu tường tới, đem cha ngươi tức giận đến quá sức! Ngươi quay đầu đi giáo huấn một chút cái kia lý Nhị Cẩu đi, giúp ngươi cha xả giận!"

Ta đi. . .

Triệu Ngọc đã hoàn toàn bị lão thái thái chinh phục, mãi cho tới bây giờ, hắn mới rốt cục hiểu được máu mủ tình thâm đạo lý này, mình trong mạch máu lưu động tất cả đều là lão thái thái gen a.

"Mẹ, ngươi có thể chớ nói chuyện sao? Ta nghĩ yên lặng một chút!" Triệu Ngọc thật sắp điên rồi, liên tiếp ngoài ý muốn không nói, chỉ là trước mắt lão thái thái liền đủ hắn chịu.

"A, đúng rồi!" Lão thái thái không chút nào không để ý tới Triệu Ngọc cảm thụ, tranh thủ thời gian còn nói, "Tiểu Cầm di vừa tới điện thoại! Chuyện này đi, đích thật là nháo cái lớn Ô Long! Nguyên lai a, nàng còn tưởng rằng ta là cho đại ca ngươi giới thiệu đối tượng đâu! Nào biết được là ta nhị nhi tử a! Cho nên mới có thể cùng Kim Viện Viện kém ra 9 tuổi đến, ai! Già già, cũng trách ta không có cùng người ta giải thích rõ ràng! Ngươi nói chuyện này huyên náo. . ."

Triệu Ngọc chỉ muốn đem lỗ tai của mình chắn, ai ngờ, trước kia mặc lễ phục dạ hội hai vị kia cô gái xinh đẹp, bỗng nhiên đi vào Triệu Ngọc trước mặt. Lam y phục nữ tử thẹn thùng hỏi: "Vị này cảnh sát, xin hỏi. . . Ngươi có thể đem ngươi nick Wechat nói cho ta biết không? Ngươi. . . Là đến ra mắt sao?"

"Ta. . ." Triệu Ngọc ngẩng đầu nhìn hai vị hàm tình mạch mạch nữ tử, trong lòng cảm giác đặc biệt khác loại. Nếu là đặt ở trước kia, hắn tự tin có thể đem một cái nào đó hống đến trên giường mình đi, nhưng mà, giờ này khắc này, hắn nhưng không có nửa chút tâm tư.

"Vâng vâng vâng! Đương nhiên là! Không phải ra mắt tới, ta lão thái bà đi theo làm cái gì?" Lão thái thái tranh thủ thời gian sủa bậy nói, " các ngươi đều thấy được, nhi tử ta nhưng ưu tú, các ngươi tuyệt đối không nên bỏ lỡ a!"

"Ta đi. . . Bán đồ ăn đâu đây là!"

Triệu Ngọc buồn bực nhìn chung quanh, lại đột nhiên phát hiện, hiện trường các nữ khách vậy mà tất cả đều đối với mình đưa tới ánh mắt khác thường. Xem ra, vừa rồi hắn hung mãnh xuất thủ, vậy mà lấy được không tưởng tượng được hiệu quả. Xem ra, muốn hiện tại đến cái phi thường chớ quấy rầy, các nữ khách hầu như đều sẽ vì hắn đèn sáng đi?

Nhưng mà, Triệu Ngọc bây giờ căn bản không có tâm tình đi nói chuyện yêu đương, mà lại, hắn tối hôm qua thật vất vả cùng Miêu Anh đến gần một bước, trong lòng đã chứa không nổi những nữ nhân khác.

"Nhi tử, nhi tử, " lão thái thái bỗng nhiên thần bí xông Triệu Ngọc nói, "Hai cái này không được a, một cái là nhọn mũi, không có phúc khí; một cái khác là cá văn môi, không sinh ra tiểu tử! Đến, để mẹ cho ngươi hảo hảo tìm kiếm một cái tốt. . ."

"Ừm. . . Cái này. . . Đi , được, đi!" Triệu Ngọc quả thực không biết nên nói cái gì cho phải, dứt khoát nói, "Vậy ngươi trước chậm rãi tìm kiếm, ta cùng hai cái vị này mỹ nữ có chút lời muốn nói!"

Nói xong, Triệu Ngọc vội vàng đem hai vị lễ phục dạ hội nữ tử kéo sang một bên.

Hai người còn tưởng rằng Triệu Ngọc đối với mình có ý tứ, lúc này mặt lộ vẻ ngại ngùng, chim nhỏ thướt tha. Nhưng mà, đương Triệu Ngọc mở miệng về sau, hai người lại là cảm thấy ngoài ý muốn.

Triệu Ngọc hỏi các nàng: "Làm phiền các ngươi một chút, nói cho ta một chút Kim Viện Viện sự tình đi! Các ngươi có biết hay không, nàng là thế nào mất tích?"

"Cảnh. . . Cảnh sát. . . Làm sao ngươi biết chúng ta quen biết Kim Viện Viện, cái này. . ." Cô gái áo lam buồn bực hỏi, "Chẳng lẽ. . . Ngươi là phụ trách nàng bản án?"

"Không kém bao nhiêu đâu!" Vì đạt tới hiệu quả, Triệu Ngọc trực tiếp đem lời nói nghiêm trọng,

"Nói cho các ngươi biết, Kim Viện Viện hiện tại nguy hiểm đến tính mạng, chúng ta nhất định phải mau chóng tìm tới nàng mới được!"

"A?" Nữ tử áo đỏ giật nảy mình, "Nghiêm trọng như vậy sao? Không thể nào?"

"Cảnh sát, chúng ta đều là một cái công ty du lịch!" Cô gái áo lam vội nói, "Cái này ra mắt sẽ, chúng ta cũng là cùng một chỗ đoàn mua ra trận khoán. Nhưng là, mua xong ra trận khoán về sau, Kim Viện Viện đã không thấy tăm hơi, hôm trước, hôm trước liền không tới làm đâu!"

"Đúng!" Nữ tử áo đỏ phụ họa nói, "Đây cũng không phải là Kim Viện Viện tính cách! Nàng làm người đặc biệt đúng giờ, từ trước đến nay sẽ không vô cớ bỏ bê công việc, lão bản của chúng ta liên hệ nàng người nhà, nhưng người nhà công bố nàng đi làm, cho nên liền báo cảnh sát! Đến bây giờ cũng không có tin tức, thật sự là gấp chết người!"

Hừ!

Triệu Ngọc vụng trộm nói, còn gấp chết người đâu! Gấp chết người còn có tâm tình đến ra mắt? Trương Cảnh Phong nói, Kim Viện Viện chính là công ty du lịch quản lý, xem ra, hai người này cùng Kim Viện Viện quan hệ cũng không thế nào!

"Kia. . . Kim Viện Viện nhà ở chỗ đó? Trong nhà nàng còn có người nào?" Triệu Ngọc lại hỏi.

Ai ngờ, nghe được vấn đề này, hai nữ cùng một chỗ lắc đầu, biểu thị không biết.

"Kia. . . Các ngươi cảm thấy, nàng mất tích, sẽ là nguyên nhân gì đâu?" Triệu Ngọc hỏi lại." Ân. . . Kim Viện Viện là cuồng công việc, "Lam y phục nữ tử nói, " nàng tuyệt đối sẽ không vô cớ mất tích ! Bất quá, nàng cũng không giống là cùng ai kết thù cái loại người này a!"" kia. . ."Triệu Ngọc còn muốn hỏi thứ gì, ai ngờ, điện thoại chợt vang lên.

Mở ra xem, điện thoại là Miêu Anh đánh tới, kết nối về sau, Miêu Anh hợp tình lý địa khí gấp bại hoại nói: "Triệu Ngọc? Tướng xong thân không có? Ngươi nói Kim Viện Viện đến cùng là chuyện gì xảy ra? Ngươi vì cái gì như vậy xác định, nàng sẽ là thứ 7 cái người bị hại? Xin nhờ, ngươi có thể hay không nói thật? Ta tiếp vào tin tức, đặc biệt tiểu tổ bên kia hắn là tra được cái gì, đã ra khỏi nhiều lần công việc bên ngoài! Chúng ta nếu là lại tìm không ra đầu mối gì, vậy coi như thật phải thua!"

"Ồ? Bọn hắn đã hành động rồi?" Triệu Ngọc không khỏi trong lòng sốt ruột, vội nói, "Miêu tổ trưởng, ta đúng lúc đụng tới như thế một cái người mất tích, cảm giác đi, nàng mất tích tựa hồ cùng tồn thi án người mất tích tình huống có chút giống! Cần lại cẩn thận điều tra thêm!"

"Ngươi nói ngươi. . ." Miêu Anh mất hứng nói, "Ngươi cũng là chuyên nghiệp thám tử, sao có thể đi theo cảm giác đi đâu? Ta từ thất tung khoa điều tra qua, gần một tháng bên trong, toàn bộ Tần Sơn có hơn 70 tên người mất tích, ngươi. . . Nào có chuyện trùng hợp như vậy?"

Nghe Miêu Anh nói đến trùng hợp, Triệu Ngọc há mồm tựa như sử dụng "Thần tiên huynh đệ" kia một bộ lí do thoái thác.

Nhưng mà, Miêu Anh lại nghĩ có thể đoán được Triệu Ngọc tâm tư vượt lên trước nói ra: "Còn muốn dùng thần tiên huynh đệ đến qua loa tắc trách ta sao? Triệu Ngọc! Ta thật sự là càng ngày càng thấy không rõ lắm ngươi!" Hôm qua, chúng ta đều như vậy, ngươi hôm nay lại sáng sớm chạy tới ra mắt! ? Sau đó, ngươi lại bỗng nhiên làm ra cái thứ 7 tên người bị hại đến để cho ta đi thăm dò! Mà lại, ngươi. . . Ngươi còn chạy đến tiệm bánh gato! Ta hỏi ngươi, ngươi có phải hay không cảm thấy

tiệm bánh gato có vấn đề gì? Ngươi có phải hay không, còn đang đọc lấy ta điều tra Khúc tổ trường bản án? Triệu Ngọc, ngươi có thể hay không, đem ngươi sự tình thành thật khai báo bàn giao? Triệu Ngọc! ! !"

Trong điện thoại, Miêu Anh cơ hồ cuồng loạn.

Nhưng mà, để nàng càng thêm cuồng loạn sự tình phát sinh, Triệu Ngọc lão mụ bỗng nhiên chạy tới, lớn tiếng hô: " con a, con a! Mau tới, mau tới, số 19 nữ hài không tệ, ngươi mau đến xem xem đi. . ."

Chương 313: Chương 313: Bốc hơi khỏi nhân gian

Chương 313: Bốc hơi khỏi nhân gian

Bởi vì lão thái thái không đúng lúc phát ra tiếng, để Miêu Anh đem Triệu Ngọc hiểu lầm một cái thông thấu, điện thoại bị rất nàng hung ác quải điệu.

Triệu Ngọc khóc không ra nước mắt, lão thái thái lại không hề hay biết, còn tại cao hứng bừng bừng chọn con dâu tương lai. Cực độ bi phẫn phía dưới, Triệu Ngọc đành phải tìm một cơ hội chuồn mất!

Mặc dù hắn biết chuồn mất hậu quả rất nghiêm trọng, nhưng điều tra bản án đã là cấp tốc, hắn nơi nào còn có tâm tư gì ra mắt?

Thật vất vả từ quán cà phê trốn tới, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian cho Trương Cảnh Phong bọn người gọi điện thoại, muốn đi theo bọn hắn cùng đi điều tra Kim Viện Viện mất tích án.

Mặc dù hôm nay không có mở ra phản bác kiến nghị tình có trợ giúp "Cấn" quẻ, nhưng là, căn cứ Triệu Ngọc dĩ vãng nhận biết, nhưng dù sao cảm giác cái này mất tích Kim Viện Viện năm lần bảy lượt xuất hiện tại ánh mắt của mình bên trong, cũng không phải gì đó ngẫu nhiên.

Huống hồ, Kim Viện Viện mất tích xác thực phi thường kỳ quặc, cùng tồn thi án bên trong người bị hại mất tích tình huống có rất lớn tương tự.

Mặc dù Miêu Anh nói gần đây có mấy chục lên mất tích án, nhưng Triệu Ngọc biết, những cái kia mất tích án đối tượng, hoặc là nhi đồng, thanh thiếu niên hoặc lão nhân, hoặc là liền là một chút có phạm tội trước hoặc xã hội bối cảnh phức tạp người, mà giống Kim Viện Viện dạng này bình thường người trưởng thành người mất tích cũng ít khi thấy!

Bởi vì Triệu Ngọc trước kia thường xuyên xuất kỳ bất ý phá được đại án trọng án, Trương Cảnh Phong bọn người đối với hắn năng lực là tin tưởng không nghi ngờ, cho nên đối Kim Viện Viện điều tra cực kỳ trọng thị. ,

Bọn hắn trước kia liên hệ phụ trách Kim Viện Viện mất tích án cảnh sát nhân dân, thu được tài liệu cặn kẽ, hơn nữa còn tự mình đi khắp Kim Viện Viện mất tích lúc mỗi một chỗ nơi hẻo lánh, tìm tới nhiều chỗ quay phim video.

Trên tư liệu biểu hiện, Kim Viện Viện mặc dù tại cơ quan du lịch công việc, lại là một cái tư tưởng bảo thủ, cách sống cực kì cố định người, không phải loại kia nói đi là đi cá tính.

Bởi vậy, nàng mất tích tất có kỳ quặc!

Ai ngờ, đương thám viên nhóm đem video hoàn nguyên về sau, càng thêm kỳ quặc sự tình phát sinh!

Căn cứ Kim Viện Viện phụ mẫu nói, Kim Viện Viện mất tích cùng ngày không có bất kỳ cái gì dấu hiệu, nàng chỉ là giống thường ngày như thế cưỡi xe buýt đi đơn vị đi làm.

Thế nhưng là, đến tận đây về sau liền rốt cuộc không thấy bóng dáng.

Kết quả, căn cứ cảnh sát điều lấy hình ảnh tư liệu chứng thực, Kim Viện Viện đích thật là đi làm, mà lại, nàng trên đường đi cũng chưa từng xuất hiện cái gì ngoài ý muốn, an toàn đã tới đơn vị.

Kim Viện Viện chỗ cơ quan du lịch ở vào nào đó tòa nhà lớn bên trong, căn cứ cao ốc giám sát, có thể rõ ràng mà nhìn thấy, Kim Viện Viện tại cùng ngày sáng sớm tiến vào nên cao ốc.

Thế nhưng là, kỳ quặc chuyện phát sinh, cảnh sát sau đó tìm khắp cả trong cao ốc đại bộ phận giám sát, cũng rốt cuộc không có bắt được tung ảnh của nàng, nữ nhân này, tựa như tại trong cao ốc bốc hơi, cũng tìm không được nữa!

Thám viên nhóm hỏi thăm không ít cao ốc nhân viên, cùng cơ quan du lịch đồng sự, nhưng không có bất luận kẻ nào công bố ngày đó gặp qua Kim Viện Viện bản nhân.

Đạt được kết quả như vậy, Triệu Ngọc bọn người không khỏi càng phát ra hoài nghi, Kim Viện Viện mất tích, có thể hay không cùng ngân hàng tồn thi án có quan hệ! ?

Thế nhưng là. . . Tên hung thủ này, lại là sử dụng loại phương pháp nào, có thể để cho một người sống sờ sờ tại tràn đầy giám sát thăm dò trong cao ốc hư không tiêu thất đâu?

Kỳ quái!

Kim Viện Viện!

Kim Viện Viện! ?

Triệu Ngọc nhìn xem tấm hình cái kia mỹ mạo nữ tử, không khỏi càng thêm lo lắng. Nếu như. . . Đúng như hắn đoán, Kim Viện Viện thật là bị ngân hàng tồn thi án hung thủ bắt đi, như vậy hiện tại nàng, có lẽ đã tại một nơi nào đó bị nhốt mấy ngày!

Nếu như không thể mau chóng bắt được hung thủ, như vậy Kim Viện

Viện rất có thể sẽ cùng cái khác người bị hại như thế, cuối cùng bị hung thủ cất vào chân không túi, biến thành một bộ thi thể nám đen!

Thế nhưng là, Kim Viện Viện rõ ràng liền là tại trong cao ốc mất tích, nhưng vì cái gì, liền là tìm không thấy manh mối đâu! ?

Chậc chậc. . .

Đây rốt cuộc đều là chuyện gì xảy ra?

"Tiểu Triệu mà!" Trương Cảnh Phong nghĩ kế nói, " chúng ta không bằng lại đến cao ốc mỗi một lối ra bên ngoài giám sát bên trên tìm kiếm một cái đi, nhìn xem có cái gì khả nghi mục tiêu, rời đi cao ốc!"

"Còn có!" Lương Hoan nói, "Kim Viện Viện quan hệ nhân mạch, cũng có thể hảo hảo điều tra điều tra! Nhìn xem có cái gì ẩn tình?"

"Ừm!" Triệu Ngọc gật đầu,

Chuyện cho tới bây giờ, cũng chỉ có thể dựa theo truyền thống phương thức đi tra.

"Được rồi, những sự tình này liền giao cho chúng ta xử lý đi!" Trương Cảnh Phong đối Triệu Ngọc nhắc nhở, "Ngươi bây giờ thế nhưng là tổ trưởng, không cần thiết tự thân đi làm, vẫn là về cục cảnh sát chờ tin tức đi thôi!"

Nhưng mà, nghe xong "Hồi cục cảnh sát" ba chữ, Triệu Ngọc không khỏi chau mày, lúc này nói ra: "Ta nhìn, ta vẫn là cùng các ngươi cùng một chỗ điều tra tương đối tốt! Nhiều cái người liền có thể nhiều tiết kiệm một chút thời gian mà!"

Kỳ thật, Triệu Ngọc sở dĩ không muốn về cục cảnh sát, cũng là bởi vì sợ hãi đầu trông thấy Miêu Anh. Không biết, mình nên như thế nào cùng

Miêu Anh giải thích?

Chuyện cho tới bây giờ, hai người bọn họ quan hệ càng ngày càng vi diệu, trong mập mờ xen lẫn rất nhiều hỗn hỗn độn độn đồ vật. Chính là bởi vì bọn hắn quan hệ không cách nào xác định, lúc này mới khiến cho Triệu Ngọc có khổ khó nói, không biết như thế nào đối mặt?

Đã Triệu Ngọc khăng khăng lưu tại điều tra hiện trường, Trương Cảnh Phong bọn người tự nhiên cũng không miễn cưỡng , nhiệm vụ phân phối hoàn tất về sau, mọi người liền ai cũng bận rộn đi.

Triệu Ngọc thì lưu tại cao ốc trong đại sảnh, còn tại phản phục quan sát những cái kia video giám sát.

Giám sát bên trong, có thể rõ ràng xem đến Kim Viện Viện bản nhân đã tiến cao ốc, đồng thời xuyên qua đại sảnh. Thế nhưng là, ở đây sau rất nhiều trong video, cũng rốt cuộc chưa từng nhìn thấy nàng!

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc một mặt nhìn xem video, một mặt ngẩng đầu quan sát đại sảnh, ý đồ từ đó tìm tới thứ gì. Trong đại sảnh có sáu bảy giám sát thăm dò, một người sống sờ sờ cứ như vậy biến mất, căn bản không có khả năng!

Khẳng định có cái gì bị sơ sót địa phương.

Ai?

Có!

Đột nhiên, Triệu Ngọc nhớ tới mình trong đầu máy dò đến, đúng a? Nếu là mình dựa theo Kim Viện Viện lộ tuyến đi một lần đâu?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian thu hồi máy tính bảng, cất bước đi tới cửa đại sảnh.

Rất nhanh, máy dò liền đem hiện trường camera vị trí, cùng mỗi cái camera giám sát khu vực, tất cả đều biểu hiện ra.

Triệu Ngọc bắt đầu dọc theo Kim Viện Viện lộ tuyến hướng trong đại sảnh đi, thông qua so sánh, hắn có thể phát hiện mỗi một cái camera giám sát điểm mù.

Không nghĩ tới, những này camera nhìn qua diện tích che phủ tích rộng lớn, nhưng thực tế thao tác, lại là có rất nhiều không cách nào kiểm trắc đến địa phương.

Triệu Ngọc bắt đầu từ những này điểm mù bên trong xuyên qua, rất nhanh liền tới đến một đầu thông hướng phía bên phải hành lang cổng. Hành lang thông hướng cao ốc chỗ sâu, mà nơi cửa nhưng cũng không có giám sát, nếu như từ nơi này tiến vào, liền sẽ không bị camera bắt được.

Triệu Ngọc vừa cẩn thận nhìn một chút chung quanh, nếu như Kim Viện Viện không có đường cũ trở về, nơi đây chính là duy nhất có thể tránh thoát giám sát địa phương!

Chẳng lẽ. . . Kim Viện Viện hướng nơi này đi?

Thế nhưng là, cơ quan du lịch tại cao ốc a khu, nơi này lại là b khu, phương hướng hoàn toàn tương phản. Như vậy. . . Kim Viện Viện sẽ hướng nơi này đi sao? Nàng. . . Đây là muốn làm cái gì?

Đừng nói, trước đó lục soát cao ốc thời điểm, thám viên nhóm thật đúng là không có hướng bên này lục soát qua.

Triệu Ngọc nhìn một chút đánh dấu bài, phía trên đánh dấu lấy b khu

từng cái công ty, cao ốc không lớn, nhưng là công ty đông đảo, nhân viên phức tạp.

Mang lòng hiếu kỳ mãnh liệt, Triệu Ngọc cất bước đi vào b khu hành lang. Nhưng mà, trong hành lang camera lại rất mau ra hiện tại hắn phạm vi dò xét bên trong!

Kỳ quái! ?

Triệu Ngọc không khỏi nhíu chặt lông mày, nếu là Kim Viện Viện từ nơi này tiến vào, hắn là bị camera thu tới mới đúng a?

Hắn nhìn chung quanh một chút, lại đột nhiên phát hiện, tại tay trái bên cạnh một cái địa phương không đáng chú ý, có một đầu thông hướng trên lầu đường hầm khẩn cấp. Nếu như đi đầu này đường hầm khẩn cấp, liền có thể tránh đi trong hành lang camera!

Chậc chậc. . .

Mặc dù nghĩ đến loại khả năng này, nhưng Triệu Ngọc trong lòng căn bản không chắc, không xác định Kim Viện Viện nhất định từng tới nơi này.

Thế nhưng là, như là đã tìm được nơi này, hắn tự nhiên không thể bỏ dở nửa chừng.

Nghĩ đến chỗ này, hắn liền muốn mở cửa tiến vào thông đạo. Ai ngờ, thông đạo khóa cửa lại là khóa lại, một chút không có mở ra.

Ai?

Triệu Ngọc biết, loại này đường hầm khẩn cấp là chạy trốn chi dụng, không có khả năng khóa lại!

Chuyện gì xảy ra?

Hắn cơ hồ ra ngoài bản năng cảm giác được cái gì, lúc này dồn đủ khí lực mãnh lực kéo túm, yếu ớt khóa cửa liền bị hắn thình lình kéo ra!

Đường hầm khẩn cấp bên trong đều là giám sát điểm mù, bên trong không có bất kỳ cái gì camera tồn tại.

Hắn dò xét lấy cổ đi lên nhìn một chút, trong hành lang dị thường trống trải, một bóng người cũng không thấy!

Ngay sau đó, hắn dọc theo thang lầu đi lên lầu, đi không bao lâu mới phát hiện, nguyên lai đường hầm khẩn cấp 1 đến tầng 4 là không có ra miệng, muốn ra ngoài, cần một mực leo đến tầng 5 mới được!

Leo đến tầng 5 về sau, nơi đó khẩn cấp lối ra ngược lại là không có khóa lại, Triệu Ngọc đẩy cửa đi ra ngoài, rất nhanh liền có một cái camera tiến vào trong đầu máy thăm dò trên màn hình.

Hắn nhìn chung quanh một chút, phát hiện tầng 5 chính là một nhà trong phòng trang trí công ty, tả hữu đều không nhìn thấy người.

Thế là, hắn tranh thủ thời gian cho Trương Cảnh Phong treo đi điện thoại, muốn hắn điều lấy một chút nơi này giám sát thăm dò, nhìn xem Kim Viện Viện có thể hay không tới qua nơi này?

Điện thoại sau khi đánh xong, Triệu Ngọc nặng lại lui trở về đường hầm khẩn cấp bên trong, muốn đến cao hơn địa phương đi xem một cái.

Ai ngờ, khi hắn mới vừa tới đến tầng 6 thời điểm, trong mũi lại đột nhiên hỏi một cỗ mùi thối mà!

Lúc này, Triệu Ngọc đã đã nhận ra cái gì, vội vàng hướng lên chạy tới,

thẳng chờ hắn lại mấy bước chạy đến trên lầu chỗ ngoặt về sau, lúc này mới sợ hãi thấy được một bộ nữ thi! ! !

Chương 314: Chương 314: Ngươi là ta tiểu tức phụ

Chương 314: Ngươi là ta tiểu tức phụ

Đêm hè.

Dung Dương phân cục.

Ngoài cửa sổ rơi ra im ắng mưa nhỏ.

Đối Triệu Ngọc tới nói, tối nay chú định lại là một cái đêm không ngủ.

Hiện tại là nửa đêm 12 điểm vừa qua khỏi, liên quan tới hắn tại cao ốc đường hầm khẩn cấp bên trong phát hiện thi thể, hiện tại đã có bước đầu kiểm nghiệm kết quả.

Không sai!

Chết thảm tại trong hành lang nữ tử, chính là mất tích Kim Viện Viện!

Bây giờ trở về nhớ tới chuyện này đến, Triệu Ngọc nội tâm vẫn không cách nào bình tĩnh. Kỳ thật, chớ nhìn hắn đi vào tổ trọng án về sau, đã liên tiếp kinh lịch đếm lên đại án, nhưng là chân chính cùng thi thể tiếp xúc gần gũi, đây là đầu một lần!

Kim Viện Viện chết thảm dáng vẻ, để Triệu Ngọc thật lâu không quên, không cách nào tiêu tan.

Nàng liền như thế thân thể vặn vẹo nằm tại băng lãnh trên bậc thang, bộ mặt biến thành khó coi tử sắc, con mắt hướng lên đảo, phảng phất chết không nhắm mắt!

Mà lại, Kim Viện Viện nửa người dưới là lõa * lộ ra, quần bị người tuột đến mắt cá chân chỗ.

Thảm hại hơn chính là, bởi vì Kim Viện Viện đã tử vong dài thời gian, thân thể đã phát sinh rất nhỏ hư thối, hiện trường dỗ dành lấy rất nhiều con ruồi.

Trước kia, mặc dù Triệu Ngọc thấy qua càng khủng bố hơn chân không tử thi, nhưng là những thi thể này bởi vì thâm niên lâu ngày đã cải biến vốn có hình dạng.

Nhưng lúc này đây khác biệt, Kim Viện Viện thi thể liền như thế thật sự rõ ràng nằm tại trong hành lang, cho dù Triệu Ngọc có nhất định tâm lý năng lực chịu đựng, nhưng cũng là có chút không cách nào tiêu tan.

Vì cái gì! ?

Hiện thực tàn khốc, để Triệu Ngọc không thể tin vào hai mắt của mình!

Thật rất khó tưởng tượng, ngay tại một tòa người đi đường như nước thủy triều cao ốc đường hầm khẩn cấp bên trong, vậy mà lại xuất hiện như vậy một kiện thê thảm sự tình!

Kim Viện Viện, vậy mà lại chết ở chỗ này! ?

Mới đầu, Triệu Ngọc làm qua vô số loại phỏng đoán, nhưng chính là không cách nào nghĩ đến, kết quả, sẽ là như thế một cái bộ dáng!

"Tiểu Triệu!" Lúc này, Trương Cảnh Phong tới báo cáo, "Kiểm tra thi

thể báo cáo cho thấy, người chết khi còn sống đã từng từng chịu đựng xâm hại. Nhưng là, trí mạng nguyên nhân, lại là bởi vì đột phát tính bệnh tim! Kim Viện Viện ca bệnh bên trên tỏ rõ, nàng đích xác hoạn có nghiêm trọng bệnh tim! Rất có thể, là tại bị xâm phạm quá trình bên trong, thúc đẩy bệnh phát!"

"Còn có, " Lương Hoan nói bổ sung, "Kim Viện Viện các đồng nghiệp nhớ đến một chuyện, nói bọn hắn cơ quan du lịch cùng b khu tầng 5 nhà kia trang trí công ty có chút nghiệp vụ hợp tác, cảnh sát đã từ Kim Viện Viện trong túi công văn tìm được tương quan văn kiện.

"Xem ra, Kim Viện Viện cùng ngày có thể là muốn đi trang trí công ty đàm nghiệp vụ! Mà lại, lúc ấy chính vào giờ cao điểm, cửa thang máy đầy ắp người, cho nên nàng mới lựa chọn đi đi đường hầm khẩn cấp!"

"Mặc kệ Kim Viện Viện vì sao mà chết, " Trương Cảnh Phong nói, "Cái kia ghê tởm cưỡng gian phạm đều là kẻ cầm đầu! Nên cao ốc thuộc về Nhữ Dương phân cục quản hạt, hiện tại Nhữ Dương phân cục tổ trọng án đã tiếp nhận điều tra!"

"Thật là!" Lý Bối Ny tiếc rẻ nói, "Thật không biết nhà này cao ốc là thế nào quản lý? Thi thể đặt ở hành lang ròng rã ba ngày, thế mà không có người phát hiện! Tất cả mọi người đi thang máy sao?"

"Không phải!" Triệu Ngọc giải thích nói, "Cao ốc có chuyên dụng thang lầu cùng thang máy, kia một đầu bất quá là một đầu khẩn cấp đường hầm chạy trốn mà thôi, bởi vì bậc thang dốc đứng, bình thường có rất ít người tiến vào! Mà lại, hung thủ chạy trốn thời điểm, có khả năng còn đem lầu một khóa cửa cho đã khóa!"

"Kia. . . Đây chẳng phải là quá tốt tra xét?" Lý Bối Ny trừng to mắt nói, "Muốn khóa cửa dù sao cũng phải cần chìa khoá a? Người bình thường sao có thể khóa bên trên đâu? Cho nên, hung thủ khẳng định là cao ốc nội bộ người a?"

"Ai? Đúng thế?" Trương Cảnh Phong vỗ đầu một cái, vội vàng nói, "Ta tại sao không có nghĩ đến. . . Ta cái này thông tri Nhữ Dương bên kia đi!"

Nói, Trương Cảnh Phong quay người muốn đi gấp, vừa vặn sau lại bỗng nhiên vang lên một cái như chuông bạc thanh âm:

"Không cần! Hung thủ đã bị khóa định!"

Đám người ngẩng đầu nhìn lên, nhưng gặp kẻ nói chuyện chính là tổ trưởng Miêu Anh. Vừa nhìn thấy Miêu Anh, Triệu Ngọc vội vàng lui về phía sau một bước, còn cần bạch bản chặn nửa cái mặt.

"Ta chính là từ Nhữ Dương phân cục điều tới!" Miêu Anh khí khái anh hùng hừng hực nói, "Ta tin tưởng bọn họ năng lực! Vừa mới tiếp vào báo cáo, người hiềm nghi chính là cao ốc thợ sữa chữa, người này có tiền khoa!

"Chuyện xảy ra cùng ngày, người này uống đại lượng rượu. Hắn là ở trong đường hầm lúc làm việc gặp Kim Viện Viện, sau đó lâm thời khởi ý phạm vào như thế tội ác! Người này hiện tại đã chạy trốn, cảnh sát đang toàn lực truy bắt bên trong!"

"Nha! Vậy là tốt rồi!" Lý Bối Ny nói, "Loại người này ghê tởm nhất, nhất định không thể để cho hắn chạy mất!"

"Triệu Ngọc!" Miêu Anh xông bạch bản bên cạnh Triệu Ngọc ngoắc ngoắc đầu ngón tay, cao giọng nói, "Đến, mượn một bước nói chuyện!"

Nói, Miêu Anh đem ngón tay hướng về phía phòng giải khát.

Nghe được Miêu Anh bỗng nhiên thét lên tên của mình, Triệu Ngọc không khỏi khẽ run lên. Từ lúc trùng sinh đến nay, hắn một mực ngày

càng ngạo nghễ, không sợ trời không sợ đất!

Nhưng mà, khi hắn cùng Miêu Anh lâm vào tình cảm gút mắc về sau, hắn lại tựa như một cái phạm sai lầm hài tử, vậy mà lần đầu tiên nhăn nhó.

Thẳng đến Miêu Anh mắt lộ ra hung quang thời điểm, hắn mới rũ cụp lấy đầu, ngoan ngoãn cùng Miêu Anh tiến vào phòng giải khát.

"Thế nào? Nàng dâu đã tìm được chưa? Ra mắt sẽ rất thành công a?" Vừa vào nhà, Miêu Anh liền châm chọc khiêu khích tới một câu như vậy.

"Hắc hắc hắc. . ." Triệu Ngọc biết, mình một vị giải thích, chỉ có thể hoàn toàn ngược lại, cho nên dứt khoát sử xuất nghề cũ, tới cái lấy lui làm tiến, cực không muốn mặt nói, "Tìm là tìm được, liền là tìm nhiều một điểm! Bỗng chốc bị mười bảy mười tám cái mỹ nữ chọn trúng! Chính suy nghĩ, cái nào đương lớn, cái nào làm tiểu đâu, thật phiền a!"

"Ngươi!" Miêu Anh thật đúng là chưa thấy qua Triệu Ngọc dạng này cực phẩm vô lại, lại bị có chút tức giận.

"Được rồi, thân yêu! Ngươi yên tâm, ta Triệu Ngọc tuyệt đối không phải loại kia thay đổi thất thường, thủy tính dương hoa người, " Triệu Ngọc xem xét mục đích đạt tới, vội vàng vỗ bộ ngực cam đoan, "Ta thật sự là tra án đi! Trong lòng ta, chỉ có ngươi mới là ta tiểu tức phụ!"

Nói, Triệu Ngọc liền cười đùa tí tửng xông tới.

Kết quả, Miêu Anh một cái lật khuỷu tay, liền đem Triệu Ngọc cánh tay hung hăng kẹp lấy.

"Đi đi đi, miệng lưỡi dẻo quẹo, mỗi ngày nói hươu nói vượn!" Miêu Anh giận trách, "Thế nào? Kim Viện Viện cùng tồn thi án có quan hệ sao?"

"Đau đau đau!" Triệu Ngọc bị đau xin khoan dung, "Mặc dù không có quan hệ, nhưng tốt xấu. . . Tốt xấu để người ta thi thể tìm được đi!"

"Ai!" Nghe đến lời này, Miêu Anh cuối cùng đem hắn cánh tay buông xuống, thở dài nói, "Lời này cũng thế, nói cho cùng, ngươi cũng là làm một kiện việc thiện! Thật hi vọng Nhữ Dương bên kia các đồng nghiệp, có thể mau chóng đem hung thủ bắt được đi!"

Triệu Ngọc gặp Miêu Anh đã không sinh mình tức giận, vội vàng lại đem hắn theo trứng bánh ngọt cửa hàng trải qua báo cho nàng. Miêu Anh nghe xong, cùng Triệu Ngọc phản ứng không sai biệt lắm, cũng cảm thấy phi thường đáng tiếc, bỏ qua một cái cơ hội thật tốt.

Sau đó, hai người liền tại phòng giải khát ngươi một lời ta một câu thảo luận lên tình tiết vụ án tới. Kỳ thật, đừng nhìn hiện tại bọn hắn có nhiều chuyện như vậy cần phải đi làm, nhưng chuyện trọng yếu nhất, kỳ thật vẫn là ngân hàng tồn thi án phá án và bắt giam! ,

Chỉ có đem cái này quỷ dị bản án phá, bọn hắn mới có thể chân chính buông lỏng một hơi.

Miêu Anh nói, đặc biệt tiểu tổ bên kia công việc bên ngoài điều tra một mực rất tấp nập, thông qua cẩn thận quan sát, nàng đã đại thể hiểu rõ bọn hắn phá án phương hướng.

Nguyên lai, bọn hắn chủ yếu từ ba phương hướng triển khai:

Cái thứ nhất, liền là điều tra chân không đóng gói cơ nơi phát ra!

Hiện đã chứng thực, dùng để bao khỏa 6 tên người bị hại chân không đóng gói, hoàn toàn xuất từ cùng một máy. Nếu như dựa theo sớm nhất người bị hại suy tính, như vậy hung thủ ít nhất là tại 7 năm trước sử dụng nên máy móc!

Mà 7 năm trước, loại này chân không đóng gói cơ lượng tiêu thụ cũng không lớn. Bởi vậy, đặc biệt tiểu tổ đem đường dây này là chủ bắt phương hướng, muốn thông qua đóng gói cơ tìm tới hung phạm!

Cái thứ hai phương hướng, liền là đối người bị hại kỹ càng điều tra.

Xem ra, Vương Thánh Nghiêu cũng cho rằng hung thủ không phải cái gì ngẫu nhiên lựa chọn người bị hại, tại hung thủ cùng người bị hại ở giữa, rất có thể có một loại nào đó không muốn người biết quan hệ!

Mà cái thứ ba phương hướng, càng là cùng Triệu Ngọc nhất trí, bọn hắn cũng tại tích cực điều tra lấy gần nhất xuất hiện người mất tích, nhìn xem trong này, có thể hay không xuất hiện thứ 7 tên người bị hại?

Đạt được tin tức như vậy về sau, Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh tất cả đều sinh ra một loại cảm giác đã từng quen biết.

Mặc dù bây giờ bản án còn không có lấy được mấu chốt tiến triển, nhưng bọn hắn lại cho rằng, khoảng cách phá án và bắt giam ngân hàng tồn thi án thời gian đã không xa!

Chương 315: Chương 315: Khác biệt phản ứng

Chương 315: Khác biệt phản ứng

Triệu Ngọc tự nhận là, đây là có sử đến nay buồn bực nhất một buổi tối.

Mặc dù ngoài cửa sổ mưa phùn róc rách, không cần mở điều hòa cũng có gió mát quất vào mặt, nhưng là Triệu Ngọc trong lòng như lửa, khó được thanh lương.

Liên tiếp tao ngộ, phân tạp suy nghĩ, để hắn chém không đứt lý còn loạn.

Trước từ hắn lão mụ nói lên, từ lúc hắn từ quán cà phê chuồn mất về sau, hắn lão mụ tự nhiên là nổi trận lôi đình, nổi trận lôi đình, điện thoại đánh nổ.

Triệu Ngọc cũng không dám không tiếp điện thoại, không ngừng cùng lão mụ giải thích, nói mình thật sự có quan trọng bản án muốn làm! Nhưng mà, lão mụ căn bản không nghe, vẫn là không ngừng bão nổi!

Cuối cùng, Triệu Ngọc rốt cục gấp mắt, trực tiếp vung xuống di thiên đại hoang: "Mẹ, biết ta vì cái gì không muốn ra mắt sao? Bởi vì ta đã có bạn gái. . . A không phải, có đối tượng, có bạn gái! Cho nên, ta còn tướng cái cái gì thân?"

Triệu Ngọc vốn cho rằng câu nói này nhất định có thể đem hắn lão mụ ổn định, nhưng mà, hắn lão mụ tiếp xuống một câu, lại làm cho Triệu

Ngọc xấu hổ không:

"Nhi tử, vậy ngươi nhanh lên một chút đem hình của nàng cho ta phát tới, ta trước cho nàng tướng cái mặt, nhìn xem có thể hay không sinh nhi tử!"

Ta té!

Triệu Ngọc lúc đầu lộn xộn không địa, nhưng là trong đầu chợt tung ra một cái thú vị suy nghĩ. Thế là, hắn trực tiếp đem Miêu Anh ảnh chụp cho lão mụ gửi đi tới.

Một phút về sau, mẹ điện thoại lại tới:

"Nhi tử a, chợt nhìn qua cũng không tệ lắm! Sống mũi thẳng, mũi thở sung mãn, có đại phú đại quý chi tướng! Người bên trong rõ ràng sâu xa, má xương đột xuất, thì là sinh dục tràn đầy chi tướng! Nhi tử a, ngươi nhanh đưa tóc của nàng đẩy ra một chút, để cho ta nhìn nàng một cái cái trán còn có lỗ tai, nhìn xem có thể hay không sinh nhi tử!"

Ta lại rót!

Triệu Ngọc mau mau trả lời: "Mẹ! Bạn gái của ta ra khỏi nhà, qua mấy ngày cho ngươi thêm nhìn! Nếu là còn có xe, ngươi trước hết về nhà! Nếu là không xe, vậy ta nhà chìa khoá tại giày hạng chót dưới, ngươi về nhà trước nghỉ ngơi đi thôi, ngày mai lại về nhà! Ta đêm nay có nhiệm vụ, thật trở về không được!"

Nghe nói như thế, lão thái thái tranh thủ thời gian dặn dò, để hắn ngàn vạn cẩn thận một chút, gặp được sự tình nhất định phải về sau co lại, ngàn vạn không thể bị thương nữa!

Mặc dù lão thái thái tính cách để Triệu Ngọc không dám lấy lòng, nhưng là loại kia trong câu chữ lộ ra yêu mến, nhưng vẫn là để Triệu Ngọc rất

cảm thấy ấm áp thân thiết. Loại này nguồn gốc từ tại mẫu thân yêu mến, là bất luận kẻ nào đều không thể thay thế.

Xuống chút nữa, để Triệu Ngọc một mực lòng mang bất an, liền là hôm nay xuất hiện Kim Viện Viện sự kiện. Vừa nhắm mắt lại, Kim Viện Viện thê thảm tử trạng sẽ xuất hiện tại trước mắt hắn.

Có lẽ, Kim Viện Viện chết có nhiều loại trùng hợp, nếu như không phải nàng nhất định phải sáng sớm đi đàm hợp đồng, hoặc là đi ngồi thang máy, liền sẽ không gặp được cái kia cùng hung cực ác tội phạm!

Có lẽ, tên kia tội phạm chỉ muốn xâm phạm Kim Viện Viện, cũng không nghĩ tới Kim Viện Viện lại đột nhiên bệnh dậy thì vong.

Nhưng là, nếu như không phải hắn say rượu thi bạo, Kim Viện Viện liền sẽ không bị kiện nạn này! Nếu như hắn phàm là còn có một chút nhân tính, dù là đánh cái cấp cứu điện thoại, hoặc là thông báo người khác một tiếng, có lẽ Kim Viện Viện sinh mệnh cũng sẽ không như vậy mất đi!

Lại có, cao ốc quản lý thư giãn, cơ quan du lịch các đồng nghiệp hờ hững nhìn tới, đều để chuyện này tràn ngập bi ai, khiến người tiếc hận.

Bất quá, vụ án này đã giao cho Nhữ Dương phân cục xử lý, từ trên nguyên tắc giảng, đã không có Triệu Ngọc chuyện gì. Mà lại, Kim Viện Viện chết đi, cũng nói nàng cùng ngân hàng tồn thi án không có quan hệ.

Ngoại trừ Kim Viện Viện sự kiện, còn có một việc cũng làm cho Triệu Ngọc lòng mang bất an, đó chính là tiệm bánh gato sự tình. Mặc dù đặc công tiểu tổ còn tại toàn lực truy tra những cái kia sát hại Khúc Bình phần tử phạm tội, nhưng là, Triệu Ngọc nhưng dù sao cảm giác có gì không ổn địa phương, giống như mình đã bỏ sót cái gì giống như.

Nếu như hắn có thể tham dự điều tra, nói không chừng, còn có thể tìm ra

đầu mối mới tới.

Bất quá, đây đều là nói sau, dù sao Triệu Ngọc việc khẩn cấp trước mắt, vẫn là mau chóng phá mất cái này lên quỷ dị ngân hàng tồn thi án. Vụ án này không phá được, chuyện gì khác đều không cách nào triển khai.

Thế nhưng là, ngân hàng tồn thi án nhìn như manh mối không ít, thế nhưng là liên quan tới tên kia thần bí mà tàn nhẫn hung thủ, nhưng thủy chung không có nổi lên mặt nước.

Hung thủ đến cùng là ai?

Hắn lại vì sao muốn dùng phương pháp như vậy giết người đâu?

"Lần này kỳ ngộ đã hoàn thành,

Độ hoàn thành: 5%. Chúc mừng, thu hoạch được ẩn hình đạo cụ một kiện, mời kiểm tra và nhận!"

Ngay tại Triệu Ngọc nghiêm túc suy nghĩ tình tiết vụ án thời điểm, hệ thống hoàn tất thanh âm thình lình vang lên.

Hôm nay mở ra chính là "Tốn Ly" quẻ, tốn đại biểu gia đình này và tình thân, cách đại biểu cho bằng hữu chi tình, nhưng mà, hôm nay gia đình thân tình, Triệu Ngọc là cảm nhận được!

Thế nhưng là bằng hữu đâu? Tựa hồ không có gặp được a?

Xem ra, mặc dù hôm nay kỳ ngộ không ngừng, nhưng mình vẫn là có khả năng đã bỏ sót cái gì, cũng chính vì vậy, độ hoàn thành mới không có vượt qua chín mươi phần trăm.

Triệu Ngọc ấn mở đạo cụ cột xem xét, phát hiện lần này đạt được một cái đã lâu ẩn hình máy theo dõi.

Mặc dù máy theo dõi cấp bậc không cao, lại là một kiện phi thường thực dụng đạo cụ, trước kia thế nhưng là không ít trợ giúp Triệu Ngọc phá án.

Sau đó, Triệu Ngọc lại đem mình đạo cụ trên lan can đạo cụ loại bỏ một lần, thông qua gần đây cố gắng, hắn đạo cụ số lượng ngày càng tăng nhiều, hắn nhất định phải đem nó thuộc nằm lòng, để thời khắc mấu chốt có thể phát huy tác dụng.

Giải quyết những chuyện này về sau, Triệu Ngọc chỉ còn lại có hai kiện chuyện quan trọng nhất có thể làm.

Một cái liền là tranh thủ thời gian mở quẻ, cái thứ hai thì là nghiêm túc tra án.

Rốt cục, để Triệu Ngọc hưng phấn sự tình phát sinh, lần này hắn rốt cục mở ra "Cấn" quẻ, chính là một cái "Cấn Ly" quẻ.

Rốt cục đạt được "Cấn" quẻ, Triệu Ngọc tự nhiên rất là hưng phấn, lập tức liền bắt đầu đứng ở bạch bản trước mặt, nghiêm túc suy nghĩ lên tình tiết vụ án.

Ngoài cửa sổ mưa rơi lớn dần, Lý Bối Ny đóng lại cửa sổ, trong phòng hơi ẩm bỗng nhiên hiển, có chút khó chịu. Nhưng là Triệu Ngọc đã tiến vào suy nghĩ của mình hình thức bên trong, hoàn toàn không thèm để ý hoàn cảnh biến hóa.

Bởi vì người bị hại đông đảo, hiện trường hết thảy dựng nên lấy tứ phía bạch bản, trong đó ba mặt bạch bản bên trên, ghi chú hai tên người bị hại tin tức, một lần cuối bạch bản bên trên, thì đều là có quan hệ ngân hàng kho bảo hiểm tình huống.

Thời gian bảy năm, sáu tên người bị hại!

Hàng năm giết một cái!

Từ sớm nhất Đoạn Đại Thành, mãi cho đến năm ngoái bị giết Trương Hồng Nhiên, sáu tên người chết giới tính không đồng nhất, tuổi tác không đồng nhất, ngoại trừ có đối lão phu thê bên ngoài, lẫn nhau không có bất kỳ cái gì điểm giống nhau có thể nói.

Bởi vậy, cảnh sát vẫn cho rằng, hung thủ chính là ngẫu nhiên giết người!

Thế nhưng là, thủ đoạn giết người nhưng lại không phù hợp lẽ thường, đem người sống mà chết phương thức, nhìn qua càng giống là báo thù!

Như vậy, hung thủ là bởi vì trong lòng tật bệnh, ngẫu nhiên tìm người báo thù, vẫn là có tính nhắm vào báo thù đâu? Nếu như là có tính nhắm vào báo thù, như vậy vì cái gì cho tới hôm nay, cũng tìm không ra nguyên nhân kia đâu?

Còn có, hung thủ, chẳng lẽ chỉ có một người sao?

Muốn xử lý những thi thể này, một người có thể làm được tới?

Đừng nhìn bạch bản bên trên viết đầy tư liệu, nhưng là bởi vì bản án xa xưa, kỳ thật chân chính có dùng manh mối cũng không nhiều! Cảnh sát nắm giữ, ngoại trừ Đồng Xuyên ngân hàng đoạn video kia bên ngoài, không còn có tìm tới cái khác cùng người hiềm nghi có liên quan trực tiếp tư liệu.

Cũng chính là bởi vì dạng này, cảnh sát mới có thể bắt đầu cân nhắc mới nhất xuất hiện người mất tích, nhìn xem hung thủ có thể hay không xuất thủ lần nữa gây án?

Chẳng lẽ. . . Nhất định phải đợi đến hung thủ xuất thủ lần nữa, cảnh sát mới có thể lấy được tiến triển sao?

Muốn vạn nhất hung thủ đã biết ngân hàng thi thể đã bại lộ, cũng không tiếp tục xuất thủ đâu? Mà lại, lại ra tay, tất nhiên sẽ có mới người bị hại xuất hiện!

Cũng không thể, cầm một cái mạng đi đuổi bắt hung thủ a?

"Đoạn Đại Thành, 67 tuổi, công nhân vệ sinh; Đường Linh Linh, 33 tuổi, phê giày bán buôn thương. . .

". . ."

Triệu Ngọc một lần lại một lần mà nhìn xem những người bị hại kia tài liệu cặn kẽ, cùng chặt tay án lúc cảm giác đồng dạng, hắn luôn cảm thấy, cái nào đó trọng yếu manh mối, tựa hồ liền giấu ở những tin tức này bên trong, thế nhưng là khó tìm ra giống như!

Như vậy. . . Cái này manh mối trọng yếu, thật tồn tại sao?

Mưa ròng rã hạ một đêm, thẳng đến hừng đông phương ngừng.

Mà Triệu Ngọc cũng ròng rã trầm tư suy nghĩ một buổi tối, mặc dù còn không có lý giải cái gì suy nghĩ, nhưng là Triệu Ngọc càng ngày càng cảm thấy, ngân hàng tồn thi án liền là hung thủ đang trả thù, mà cũng không phải gì đó ngẫu nhiên giết người!

Bởi vì, thông qua kiểm tra thi thể trên báo cáo pháp y miêu tả, những cái kia người bị hại tại bị chết đói quá trình bên trong là phi thường thống khổ. Cơ thể của bọn hắn héo rút, nội tạng suy kiệt, tóc cùng móng tay tróc ra, mà lại từng cái gương mặt dữ tợn, hắn là tại dài dằng dặc tử vong quá trình bên trong, kinh lịch thường nhân khó có thể tưởng tượng sợ hãi!

Cùng chặt tay án tình huống có chút cùng loại, Triệu Ngọc mơ hồ cảm thấy, tồn thi án hung thủ, tựa hồ là muốn những người bị hại kia chuộc

tội!

Như vậy. . . Giữa bọn hắn đến cùng có cái gì thù hận đâu?

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc bỗng nhiên nghĩ đến một cái mình trước kia suy nghĩ qua vấn đề, hắn một mực có loại cảm giác, cảm thấy tồn thi án bên trong chết nhiều người như vậy, nhưng người bị hại gia thuộc bên kia phản ứng, lại có vẻ có chút vắng vẻ!

Chẳng lẽ. . . Mấu chốt của vấn đề, chính là ở đây! ?

Chương 316: Chương 316: Trực chỉ chân tướng

Chương 316: Trực chỉ chân tướng

Mặc dù Triệu Ngọc tình huống không ngừng, nhưng là liên quan tới ngân hàng tồn thi án điều tra, lại là một mực tham dự trong đó.

Mặc kệ là nghiệm thi phòng nhận lãnh thi thể, vẫn là đối với người chết gia thuộc thăm viếng điều tra, hắn luôn cảm giác người chết gia thuộc nhóm tiếng vọng đều không phải như vậy đến mãnh liệt!

Ngoại trừ lần trước Đường Triệu Long gia thuộc, ở cục cảnh sát từng có một lần ngắn ngủi khóc rống bên ngoài, cái khác người chết gia thuộc phản ứng đồng đều có vẻ hơi lãnh đạm.

Vì sao lại xuất hiện tình huống như vậy đâu?

Chẳng lẽ. . . Những này người chết cùng gia thuộc nhóm quan hệ, cũng không hòa hợp?

Vẫn là. . . Trong đó có cái gì đặc thù ẩn tình?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc liền muốn từ người chết Vu gia thuộc quan hệ tới tay, một lần nữa đem tài liệu cặn kẽ xem xét một lần.

Bởi vì thương lượng xong luân phiên đổi ngày làm việc thành ngày nghỉ, Miêu Anh đêm nay không có lưu tại cục cảnh sát, mà là về nhà nghỉ

ngơi đi. Ngắm nhìn bốn phía, lưu thủ cơ bản đều là tổ A đồng sự, Triệu Ngọc rất nhanh liền đưa ánh mắt đặt ở Lý Bối Ny trên thân.

Lý Bối Ny cũng là chịu không được, ghé vào trên mặt bàn ngủ rất say. Triệu Ngọc nhẹ nhàng đánh thức nàng, nói ra: "Bối Ny, tìm cho ta một phần người chết gia thuộc tài liệu cặn kẽ đi!"

"Ừm, tốt!" Lý Bối Ny mở ra mông lung mắt buồn ngủ, cơ hồ là máy móc tính từ trên bàn phím đánh, gõ nửa ngày mới ngủ mắt lơ lỏng hỏi một câu: "Sư huynh, người chết gia thuộc thì thế nào?"

"Không biết! Ta cảm giác, gia thuộc nhóm tựa hồ khóc đến không phải lợi hại như vậy a!" Triệu Ngọc thuận miệng trả lời.

"Có ý tứ gì? Khóc đến không lợi hại?" Lý Bối Ny bỗng cảm giác ngoài ý muốn.

"Ừm. . . Chính là, cảm giác bên trên, giống như gia thuộc nhóm cũng không phải là đặc biệt thương tâm bộ dáng, không biết tại sao!" Triệu Ngọc trả lời.

"Nha. . ." Lý Bối Ny ngáp một cái, từ trên máy vi tính tìm được tư liệu, đồng thời nhấn xuống đóng dấu khóa."Thế nhưng là, phát hiện Cung Tú Trân thi thể thời điểm, Đường cục trưởng những cái kia thân thích thế nhưng là khóc đến rất lợi hại đâu! Mà lại, Đường cục trưởng mặc dù chào từ giã, nhưng là đối với hắn ngũ di bản án lại là phá lệ chú ý, đã cùng Loan cục trường nói qua rất nhiều lần!

"Còn có, ta nghe nói, Loan cục trường tại quan hệ xã hội khoa bên kia làm đại lượng công việc, vì cam đoan vụ án này không bị truyền thông biết, có thể nói nhọc lòng! Ta đoán, bọn hắn chắc là cùng người chết gia thuộc nhóm đạt thành một loại nào đó không được tuyên dương hiệp định a? Cho nên, ngươi mới có loại cảm giác này?"

"Không biết!" Triệu Ngọc lắc đầu nói, "Nhưng là, giữ bí mật cùng thương tâm là hoàn toàn hai chuyện khác nhau, luôn cảm giác gia thuộc nhóm phản ứng có chút thất thường!"

"Ầy. . ." Lý Bối Ny đem tư liệu đưa cho Triệu Ngọc, đồng thời nói, "Bất quá, ta giống như nghe Miêu tổ trưởng nhắc qua một sự kiện, nói người chết trực hệ gia thuộc, đều không phải rất nhiều đâu!"

"Ồ?" Triệu Ngọc nhướng mày, bận bịu cầm qua tư liệu cẩn thận xem xét.

Xem xét phía dưới, thật đúng là cùng Miêu Anh nói tới đồng dạng.

Đầu tiên, thứ 1 tên người bị hại Đoạn Đại Thành cùng thứ 5 tên người bị hại Cung Tú Trân không có mà không có nữ, mặc dù còn có một số huynh đệ tỷ muội, lại là tuổi tác đã cao.

Lại nhìn thứ 2 tên người bị hại Đường Linh Linh, người này mất tích lúc ở vào ly dị độc thân trạng thái, mặc dù có cái nữ nhi, lại là theo chồng trước.

Thứ 3 tên người bị hại Đông Vân mẫu thân trước kia tai nạn xe cộ bỏ mình, Đông Vân cùng phụ thân cùng một chỗ mở siêu thị, mất tích thời điểm, nàng vừa mới nói chuyện một người bạn trai, chưa thành hôn. Đợi đến thi thể xác nhận thời điểm, Đông Vân phụ thân đã ly mắc bệnh nan y, các thân thích không dám nói cho hắn biết tin dữ này, tự nhiên không dám tuyên dương.

Lại nhìn thứ 4 tên người bị hại Thiệu Chấn Giang, người này thê tử cùng nhi tử, đồng dạng bởi vì tai nạn xe cộ bỏ mình, sau đó hắn cũng lại không tục huyền, thẳng đến mất tích thời điểm, vẫn là lẻ loi một người.

Trong mọi người, chỉ có một tên sau cùng người bị hại, xe hàng lái xe Trương Hồng Nhiên không giống. Trương Hồng Nhiên phụ mẫu khoẻ mạnh, có thê tử cũng có hài tử.

Trương Hồng Nhiên là bọn hắn một nhà kinh tế trụ cột, hắn chết, tự nhiên đối gia đình sinh ra ảnh hưởng to lớn. Nhưng mà, đương Trương Hồng Nhiên tin dữ truyền đến về sau, Trương Hồng Nhiên phụ mẫu lại bận rộn cùng con dâu chia gia sản.

Xem hết những tài liệu này, Triệu Ngọc lúc này mới hiểu rõ nguyên nhân, náo loạn nửa ngày, cũng không phải là bởi vì gia thuộc nhóm biểu hiện thất thường, mà là bởi vì những này người bị hại trực hệ gia thuộc quá ít, cho nên mới sẽ lộ ra quạnh quẽ.

Bất quá, trên tư liệu một điểm nào đó, vẫn là đưa tới Triệu Ngọc chú ý, nguyên lai Trương Hồng Nhiên một nhà, vậy mà cũng là Đồng Dương huyện người!

Ngoài ra, Đoạn Đại Thành, Cung Tú Trân còn có Đông Vân, cũng là Đồng Dương huyện người! 6 tên người chết bên trong, có 4 danh đô đến từ Đồng Dương huyện, loại tình huống này không thể không gây nên thám viên nhóm coi trọng!

Như vậy. . . Đồng Dương huyện, đến cùng có trong hồ sơ kiện bên trong làm ra tác dụng gì chứ?

Hung thủ, có thể hay không cũng là Đồng Dương huyện nhân sĩ?

Chậc chậc. . .

Lúc đầu, Triệu Ngọc chỉ cho là mình tìm được một đầu chính xác mạch suy nghĩ, nhưng bây giờ xem ra, điểm đáng ngờ lại là càng ngày càng nhiều, càng ngày càng phức tạp.

Những người này đến cùng là bởi vì cái gì, mới bị hung thủ để mắt tới đây này?

Hung thủ cùng bọn hắn có cái gì thù?

Nếu như dựa theo Triệu Ngọc giang hồ nhận biết tới nói, một người vì báo thù, không tiếc sử dụng đem nó chết đói phương pháp, như vậy đủ để chứng minh, giữa bọn hắn cừu hận dị thường mãnh liệt! Tuyệt không phải cái gì phổ thông mâu thuẫn!

Thế nhưng là, những người bị hại này ở giữa cũng không liên hệ a?

Đây rốt cuộc. . .

Ngay tại Triệu Ngọc khổ tâm suy tư thời khắc, Miêu Anh cùng Trương Diệu Huy bọn người lần lượt đi làm tới, hơn nữa còn cho mọi người mang hộ tới sớm một chút.

Bởi vì Vương Thánh Nghiêu suất lĩnh đặc biệt tiểu tổ xuất hiện, cùng Triệu Ngọc cùng Miêu Anh ở giữa quan hệ vi diệu, hiện tại ab hai tổ các đồng nghiệp chung đụng được cực kì hòa hợp, cùng chung mối thù, nhất trí đối ngoại.

"Thế nào a, ta thần thám đại nhân?" Miêu Anh bởi vì ngủ một giấc ngon lành, hôm nay lộ ra phá lệ tinh thần, lại khôi phục ngày xưa hiên ngang anh tư.

Triệu Ngọc ăn một chút mà nhìn xem Miêu Anh, lại bởi vì trong đầu còn đang suy nghĩ lấy tình tiết vụ án, lại nhất thời tắt tiếng, không biết nên nói cái gì!

"Ầy, đây là ngươi!" Miêu Anh cười cười, đem một bao bữa sáng đưa cho Triệu Ngọc.

Triệu Ngọc tiếp nhận bữa sáng, bữa sáng bên trên còn mang theo giọt nước, xem ra, mưa còn không có hoàn toàn đình chỉ.

Mở ra xem, trong túi vậy mà chứa ba cái Hamburger! Triệu Ngọc không khỏi trở nên kích động, cái này rất rõ ràng là Miêu Anh đặc biệt vì hắn chuẩn bị, đã người ta sẽ vì mình chuẩn bị không giống bình thường bữa sáng, kia há không nói rõ, nàng đối với mình là rất có ý tứ?

Hắc hắc hắc. . .

Triệu Ngọc không khỏi lòng tràn đầy vui vẻ.

"A —— anh hùng, xin lưu lại ta mộng đẹp. . ."

Ai ngờ, Hamburger còn chưa vào trong bụng, điện thoại bỗng nhiên vang lên. Mở ra xem, Triệu Ngọc không khỏi lông mày cau chặt, điện thoại vậy mà lại là lão mụ đánh tới.

Hắn hữu tâm không tiếp, nhưng lại lo lắng lão mụ thật có cái gì việc gấp, đành phải miễn cưỡng nhấn xuống nút trả lời.

"Ai nha! Nhi tử, ngươi tiếp liền tốt, tiếp liền tốt! Làm ta sợ muốn chết!" Trong điện thoại, truyền đến lão thái thái thanh âm dồn dập.

"Làm sao vậy, mẹ! ?"

Triệu Ngọc hỏi một câu, ánh mắt lại không khỏi nhìn hướng về phía Miêu Anh. Miêu Anh nghe xong Triệu Ngọc hô "Mẹ", cũng là cảm thấy có chút hiếm lạ, liền tốt như vậy kỳ địa nhìn thấy hắn.

"Ai nha! Các ngươi không thấy tin tức sao?" Lão thái thái nói, "Buổi sáng ta vừa mở TV, tin tức liền ra! Một xe cảnh sát tại thi hành nhiệm vụ lúc đụng xe, chúng nhân viên cảnh sát đều bị trọng thương đâu! Làm ta sợ muốn chết, ta còn tưởng rằng là xe đâu của các ngươi!"

"Ừm?" Triệu Ngọc hơi sững sờ, vội hỏi hiện trường thám viên, "Các ngươi nghe nói, có chấp hành công vụ xe cảnh sát xung đột nhau sự tình

sao?"

"Có!" Nhỏ Lưu Mang nói, " đêm qua ngày mưa đường trượt, hoàn toàn chính xác có chiếc xe cảnh sát lật xe! Bất quá, tựa như là cảnh sát giao thông ai. . ."

"Nha!" Triệu Ngọc bận bịu giải thích, "Không sao, mẹ! Không có quan hệ gì với chúng ta!"

"Nha!" Lão thái thái vội nói, "Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi! Kia. . . Ngươi hôm nay giữa trưa về nhà ăn cơm không? Ta làm cho ngươi mì trộn tương chiên thế nào?"

"Tốt tốt tốt!" Triệu Ngọc thật đúng là thật lâu chưa từng ăn qua mì trộn tương chiên, lúc này gật đầu nói, "Ta tận lực trở về!"

"Vậy thì tốt, ta buổi sáng mua thức ăn đi! A, đúng, bạn gái của ngươi nếu là trở về, bảo nàng. . ."

Cách cách, Triệu Ngọc mau đem điện thoại cúp, trên trán vèo toát ra một cỗ mồ hôi lạnh.

Miêu Anh mặc dù không có nghe được, nhưng nhìn thấy Triệu Ngọc một bộ nhận không ra người dáng vẻ, vẫn là híp mắt ngắm hắn một chút.

Triệu Ngọc vội vàng cúi đầu, sau đó quơ lấy Hamburger miệng lớn nhấm nuốt.

Nhưng mà, hắn vừa mới ăn hai cái, chợt như bị người làm định thân pháp đồng dạng giật mình! Trong chốc lát, một cái linh quang ý nghĩ chợt loé lên xẹt qua tâm trí của hắn.

Chờ một hồi. . .

Tai nạn xe cộ! ?

Lật xe. . .

Sẽ. . . Có thể hay không. . . Có như vậy một loại khả năng đâu?

Chương 317: Chương 317: Tai nạn xe cộ! Tai nạn xe cộ!

Chương 317: Tai nạn xe cộ! Tai nạn xe cộ!

"Đông Vân mẫu thân xảy ra tai nạn xe cộ mà chết, " Triệu Ngọc hướng mọi người hỏi, "Ai biết, là xảy ra điều gì tai nạn xe cộ?"

Nghe được Triệu Ngọc như thế đặt câu hỏi, thám viên nhóm không thể không đình chỉ hưởng dụng bữa sáng . Bất quá, tựa hồ không ai có thể cho ra đáp án, đám người tất cả đều quét một cái đủ lắc đầu.

"Triệu Ngọc, ngươi hỏi cái này là có ý tứ gì?" Miêu Anh cũng là không hiểu.

"Đông Vân bên kia tư liệu, là ai phụ trách điều tra?" Triệu Ngọc cũng không trả lời Miêu Anh, mà là ngược lại lại hỏi.

"Là ta, là ta!" Lúc này, Lan Bác vội vàng nhấc tay ra hiệu nói, " ngọc ca, là ta điều tra Đông Vân tư liệu! Phụ thân nàng mắc phải tuyệt chứng, các thân thích đều không muốn đem tin tức này nói cho hắn biết! Tất cả tình huống, đều là từ nàng một cái biểu cô nơi đó hỏi thăm đến!"

"Lan Bác, nhanh, cho Đông Vân biểu cô gọi điện thoại, hỏi Đông Vân mụ mụ rốt cuộc xảy ra tai nạn xe cộ gì!" Triệu Ngọc trịnh trọng lại nghiêm túc ra lệnh.

"Tốt! Tốt!" Nhìn thấy Triệu Ngọc nghiêm túc như thế dáng vẻ, Lan Bác

cũng là không dám thất lễ, tranh thủ thời gian gọi điện thoại đi.

"Còn có. . ." Triệu Ngọc lại chỉ vào bạch bản hỏi, "Thứ 4 tên người bị hại Thiệu Chấn Giang, vợ của hắn cùng hài tử cũng bởi vì tai nạn xe cộ qua đời! Ai có thể nói cho ta, kia lại là một trận tai nạn xe cộ gì?"

"Triệu tổ trưởng!" Lúc này, Mã Uy đứng dậy nói, "Cái này điều tra ghi chép là ta làm, ta không có cẩn thận hỏi qua! Thiệu Chấn Giang là cái dê con buôn, hắn cơ hồ không có cái gì thân thích, ta vẫn là từ hắn hàng xóm nơi đó nghe ngóng tới tin tức."

"Vậy liền lại nghe ngóng cẩn thận một chút, hỏi một chút lão bà hắn cùng hài tử rốt cuộc xảy ra tai nạn xe cộ gì?" Triệu Ngọc mệnh lệnh.

"Được rồi! Cái này đi, cái này đi!" Mã Uy tranh thủ thời gian nhặt lên điện thoại.

"Đại gia hỏa nghe ta nói một chút, " Triệu Ngọc chỉ vào bạch bản nói, "Ngoại trừ vừa rồi hai tên người bị hại bên ngoài, ta còn cần mọi người một lần nữa tra rõ một chút, cái khác người bị hại, cùng người nhà của bọn hắn có hay không đi ra tai nạn xe cộ? Tóm lại, ta cần biết, hết thảy cùng tai nạn xe cộ có liên quan sự tình!"

"Tốt!"

Mệnh lệnh một chút, thám viên nhóm tất cả đều gật đầu đáp ứng, lập tức bắt đầu điều tra.

"Triệu Ngọc. . ." Miêu Anh thì tranh thủ thời gian đi vào Triệu Ngọc trước mặt, mặt mũi tràn đầy nghi hoặc mà hỏi thăm, "Vì cái gì, ngươi muốn điều tra tai nạn xe cộ đâu? Ta không rõ, tai nạn xe cộ cùng ngân hàng tồn thi án sẽ có quan hệ thế nào?"

"Ừm. . ." Triệu Ngọc cực kì nghiêm túc nói, "Miêu tổ trưởng, nếu là ta

cho ngươi biết, ta cũng không biết, ngươi đánh ta sao?"

"Ngươi!" Miêu Anh xấu hổ, lập tức xông Triệu Ngọc lộ ra ngay nắm đấm.

"Ta nói, ta nói!" Triệu Ngọc vội vàng sửa chữa, "6 tên người bị hại bên trong, có 4 tên Đồng Dương huyện người, tuổi bọn họ không giống nhau, lại lẫn nhau không có cái gì quan hệ, cho nên, ta liền muốn, bọn hắn đến cùng sẽ lấy như thế nào phương thức, từng có gặp nhau?

"Ngươi nhìn, Thiệu Chấn Giang là cái dê con buôn, căn cứ ghi chép biểu hiện, hắn thường xuyên du tẩu cùng Tần Sơn các trong huyện. Cho nên, hắn vô cùng có khả năng cùng Đồng Dương huyện từng có giao dịch lui tới!

"Lại nhìn Đường Linh Linh, giày da bán buôn thương!" Triệu Ngọc cầm tư liệu nói, "Đồng Dương Hạ Hỏa nhà ga phụ cận, có cái cỡ lớn giày nghiệp thị trường! Đường Linh Linh có lẽ cũng giống như Thiệu Chấn Giang, cũng là thường xuyên vãng lai Đồng Dương huyện!"

"Thế nhưng là, ta vẫn là không biết rõ, ngươi nói rốt cuộc là ý gì!" Miêu Anh lắc đầu.

"Xe đường dài!" Triệu Ngọc không chút nào đình trệ nói, "Ôtô đường dài! Nếu như những này người bị hại cùng hung thủ từng có gặp nhau, như vậy tại một cỗ ôtô đường dài ăn ảnh gặp xác suất, có phải rất lớn hay không?"

"Ngươi ý tứ. . ." Miêu Anh hình như có lý giải, "Là ôtô đường dài ra tai nạn xe cộ, đụng người nào? Sau đó những người này thấy chết không cứu, cho nên hung thủ mới có thể dần dần giết chết báo thù? Thế nhưng là. . . Dùng chết đói phương pháp, tựa hồ. . ."

"Bất kể như thế nào, chúng ta đều phải điều tra thêm nhìn lại nói!" Triệu

Ngọc nói, "Muốn vạn nhất thích hợp đâu? Ngoại trừ những cái kia người bị hại gia thuộc, ta cảm thấy, chúng ta còn có thể tìm kiếm một chút năm đó Đồng Dương phương diện tai nạn xe cộ ghi chép, nhìn xem có hay không ghi chép!"

"Chậc chậc. . ." Miêu Anh chân mày nhíu chặt, khổ sở suy nghĩ. Triệu Ngọc ý nghĩ hoàn toàn chính xác để nàng mạch suy nghĩ khoáng đạt, thế nhưng là, một trận tai nạn xe cộ, về phần tạo thành hậu quả nghiêm trọng như vậy sao?

Tai nạn xe cộ vốn là thuộc về ngoài ý muốn, nếu như những người này đều là hành khách, hung thủ lại vì sao sẽ giận lây sang bọn hắn đâu?

Trong này, y nguyên tồn tại quá nhiều không hợp lý địa phương.

"Ta. . . Ta tra được!" Ai ngờ, cái thứ nhất nhấc tay chính là Lý Bối Ny.

Nàng nhanh chóng đập bàn phím, sau đó dựa theo trên màn hình tư liệu lớn tiếng nói ra: "Trương Hồng Nhiên đi ra tai nạn xe cộ, người này, trước kia là khách xe lái xe, cũng là bởi vì ra trận kia tai nạn xe cộ về sau, mới đổi làm xe hàng lái xe!"

"Bối Ny, hắn trước kia mở cái gì xe khách?" Triệu Ngọc vội hỏi.

"Vận chuyển hành khách tuyến a, oa!" Chính Lý Bối Ny giật nảy mình, vội nói, "Đồng Dương đến Tần Sơn!"

Hoa. . .

Nghe được tin tức này, hiện trường không khỏi một mảnh xôn xao.

Triệu Ngọc rất là kích động, nhưng Miêu Anh lại là nhiều đầu óc nhiều, vội vàng xông nơi cửa Trương Diệu Huy hô: "Diệu Huy, tranh thủ thời gian đóng cửa!"

Miêu Anh ý tứ lại rõ ràng bất quá, nàng tự nhiên không hi vọng phía bên mình lấy được tiến triển vụ án, bị đặc biệt tiểu tổ bên kia nhìn trộm quá khứ.

"Sư huynh! Mầm. . . Miêu tổ trưởng! Nguyên lai. . ." Lý Bối Ny sắc mặt đều trắng ra, nàng nhìn màn ảnh, nói quanh co nói, "Là. . . Là Tần Sơn đường hầm a! Nguyên lai. . . Không là bình thường tai nạn xe cộ a!"

"Cái gì? Tần Sơn đường hầm?" Triệu Ngọc cố gắng nhớ lại, lại nhất thời ở giữa tìm không thấy tài liệu tương quan.

"Ừm. . . Là ngàn hi năm, Tần Sơn đường hầm sự kiện sao?" Bành Hân bỗng nhiên đứng người lên hỏi, "Kia. . . Đó cũng không phải là một trận tai nạn xe cộ đơn giản như vậy a!"

Ngàn hi năm?

Tần Sơn đường hầm?

Triệu Ngọc cuối cùng từ trong đại não tìm được đáp án: Nguyên lai, tại 2000 năm thời điểm, Tần Sơn bên trong đường hầm từng phát sinh qua cùng một chỗ nghiêm trọng tai nạn xe cộ sự cố, một cỗ vại dầu xe mất khống chế về sau bạo tạc, bạo tạc sinh ra năng lượng nổ đoạn mất đường hầm xương rồng, tạo thành đường hầm lớn diện tích sụp đổ, thật nhiều cỗ xe đều bị chôn ở đường hầm bên trong!

Trời ạ!

Triệu Ngọc không khỏi hít sâu một hơi, không nghĩ tới, liên quan tới cái này lên ngân hàng tồn thi án tình tiết vụ án, hắn vẫn là nghĩ đến quá mức đơn giản!

"Báo cáo!" Lúc này, Lan Bác đã đánh xong điện thoại, bận bịu báo cáo,

"Ta hỏi rõ ràng, chẳng những Đông Vân mẫu thân chết bởi Tần Sơn đường hầm trận kia tai nạn xe cộ, mà lại, lúc ấy. . . Đông Vân cũng là ở đây! Nàng còn sống!"

A! ?

Nghe được như thế tin tức, thám viên nhóm càng thêm kinh ngạc!

Con bà nó là con gấu. . .

Triệu Ngọc cũng là cảm giác tim đập rộn lên, chẳng lẽ. . . Chân tướng của sự thật, liền muốn nổi lên mặt nước rồi? Kỳ thật, tồn thi án là cùng Tần Sơn đường hầm sự cố có quan hệ?

"Báo cáo!" Lúc này, Mã Uy cũng là đứng lên nói, "Điện thoại đánh xong, theo Thiệu Chấn Giang hàng xóm nói, Thiệu Chấn Giang cùng vợ con cưỡi ôtô đường dài lúc, vừa vặn đuổi kịp Tần Sơn đường hầm sụp đổ, một nhà ba người chỉ có Thiệu Chấn Giang sống tiếp được!"

Lời vừa nói ra, đám người lại kinh.

"Ta cũng tra được!" Lương Hoan nói, "Đường Linh Linh cưỡi ôtô đường dài, cũng tao ngộ Tần Sơn đường hầm trận kia sự cố!"

"Đường Triệu Long cục trưởng bên kia ta cũng hỏi qua!" Bành Hân nói, "Lúc trước, Đoạn Đại Thành cùng Cung Tú Vân đến Tần Sơn mua đồ tết, tại cưỡi ôtô đường dài trước thị khu trên đường, cũng bị chôn ở Tần Sơn trong đường hầm mặt. . ."

Cứ như vậy, có quan hệ Tần Sơn đường hầm tin tức, bị thám viên nhóm liên tiếp đào móc ra. Tất cả đầu mâu, đều chỉ hướng Tần Sơn đường hầm trận kia sự cố!

Nhưng mà, Miêu Anh lại tức giận tới mức vỗ tay, bận bịu hướng mọi

người quát: "Các ngươi! Các ngươi liền không thể nhỏ giọng một chút âm sao! ? Tất cả đều nhớ kỹ cho ta, chuyện này, ngàn vạn không thể để cho người đối diện biết!" 8)

Chương 318: Chương 318: Trọng đại đột phá

Chương 318: Trọng đại đột phá

"Không có khả năng!" Đương những cái kia liên quan tới đường hầm sự cố tin tức theo nhau mà đến về sau, Miêu Anh lại là rất là không hiểu, "Rõ ràng như vậy chung điểm, chúng ta vì cái gì chậm chạp không có tìm được đâu? Nếu như sớm đem người chết cùng đường hầm liên hệ tới, chỉ sợ bản án đã sớm phá!"

"Miêu tổ trưởng, " Lý Bối Ny nói, "Ta điều tra, bởi vì lúc trước đường hầm sự kiện ảnh hưởng quá lớn, người bị hại quá nhiều, cho nên ngành tương quan chỉ là đối tại chỗ tử vong nhân viên tiến hành qua đăng ký, mà người sống sót thì cũng không có lập hồ sơ! Nếu như không ai nhấc lên lời nói, chúng ta là không tốt lắm tra được!"

"Đúng!" Triệu Ngọc nói, "Mà những người may mắn còn sống sót này hiện tại lại bị người giết chết, lại thêm bọn hắn chí thân không nhiều, coi như nâng lên chuyện này, chúng ta cũng không thể nào hướng tình tiết vụ án vế trên nghĩ!"

"Ừm. . ." Miêu Anh khẽ gật đầu. m. Điện thoại nhất tỉnh lưu lượng, không quảng cáo trạm điểm. Xem ra, cái này chung điểm nhìn qua hết sức rõ ràng, thật là tìm ra được, lại không dễ dàng như vậy, khó trách bọn hắn còn có đặc biệt tiểu tổ đều không có tìm được!

"Lợi hại! Lợi hại!" Trương Cảnh Phong không khỏi kích động nói, " ta

cảm giác, chúng ta Dung Dương tổ trọng án lại muốn lập một cái công lớn! Mọi người tranh thủ thời gian thêm chút sức, nhanh lên một chút đem cái kia hung thủ bắt tới đi!"

"Nếu muốn biết ai là hung thủ, nhất định phải đạt được lần kia sự cố chuẩn xác tư liệu!" Miêu Anh lúc này phân phó nói, "Tiểu Lưu, ngươi đến giao thông bộ môn đi điều ngọn nguồn án, dùng thời gian nhanh nhất đem chính xác tư liệu cầm tới!"

"Vâng!" Tiểu Lưu lĩnh mệnh mà đi.

"Lão Trương, " Triệu Ngọc cũng không có nhàn rỗi, vội vàng nói với Trương Cảnh Phong, "Ngươi đi điều tra một chút năm đó chữa bệnh ghi chép đi! Xảy ra chuyện lớn như vậy cho nên, liền xem như người sống sót, cũng là cần đến bệnh viện cứu chữa! Nhìn xem có thể hay không đem người bị thương danh sách cầm tới!"

"Tốt!" Trương Cảnh Phong lĩnh hội.

"Còn có, chúng ta có thể từ lái xe Trương Hồng Nhiên tới tay, tra một chút chiếc kia xe đường dài tình huống, nhìn xem những này người bị hại phải chăng cùng ở tại trên một chiếc xe!" Miêu Anh lại nói, "Bối Ny, chuyện này từ ngươi tới làm đi!"

"ok!" Lý Bối Ny lúc này bắt đầu đánh bàn phím.

"Còn có, " Triệu Ngọc lại đối tổ A mấy tên đồng sự phân phó nói, "Các ngươi lại đi đem người bị hại gia thuộc thăm viếng một lần, lần này, chủ yếu hỏi thăm liên quan tới đường hầm sự cố tình huống, càng kỹ càng tốt, chúng ta nhất định phải làm rõ ràng, bọn hắn đến cùng tại trong đường hầm xảy ra chuyện gì?"

"Tốt!" Tiếng nói rơi tất, tổ A một bộ phận lớn thám viên cũng lĩnh mệnh mà đi.

"Tới. . . Đây là trên mạng tư liệu!" Lương Hoan chỉ vào màn ảnh máy vi tính nói, "Bởi vì là một trận chuyện ngoài ý muốn, chính thức xử lý vẫn tương đối trong suốt, hắn không có cái gì giấu diếm báo để lọt báo!"

Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh tiến lên xem xét, lúc này mới đem lúc trước Thiên Hi năm vụ tai nạn kia từ đầu tới đuôi hiểu rõ một lần.

Phát sinh sự cố thời điểm, chính vào Thiên Hi năm tết xuân đêm trước, một cỗ vại dầu xe tại bên trong đường hầm phát sinh lật xe sự cố, sau đó bốc cháy bạo tạc.

Mãnh liệt bạo tạc nổ đoạn mất đường hầm xương rồng, tạo thành lớn diện tích lún, rất nhiều ngay tại trong đường hầm hành sử cỗ xe không kịp tránh né, tất cả đều bị đập vào đường hầm phía dưới.

Tai nạn phát sinh về sau, cứu viện bộ môn ngay đầu tiên triển khai công việc cứu viện. Nhưng mà, bởi vì đường hầm lún còn tạo thành nhiều chỗ ngọn núi đất lở, đem rất nhiều con đường cắt đứt!

Lúc ấy lại vừa mới hàng quá lớn tuyết, trời đông giá rét, cứu viện công trình khai triển đến mức dị thường gian nan! Cuối cùng trọn vẹn dùng 15 ngày thời gian, mới đem bị nhốt nhân viên từ bên trong đường hầm cứu ra.

Căn cứ chính thức tư liệu biểu hiện, lúc ấy bị vây ở trong đường hầm, hết thảy có 17 người, mặc dù kinh lịch 15 ngày dày vò, nhưng cái này 1 7 người cuối cùng vẫn được cứu!

"Nhìn!" Lương Hoan chỉ vào màn hình nói, "Nếu như tư liệu chuẩn xác, như vậy ngân hàng tồn thi án 6 tên người bị hại, chính là cái này 17 tên một trong số những người còn sống sót! Thật sự là bất hạnh! Bọn hắn thật vất vả từ khổng lồ như vậy trong tai nạn may mắn còn sống sót, nhưng vẫn là không có tránh thoát một cái khác tràng tai nạn!"

"Thiên Hi năm!" Miêu Anh suy nghĩ nói, " cho tới hôm nay đã qua 17 năm! Hạng nhất người bị hại Đoạn Đại Thành, là 7 năm trước bị hại! Hung thủ tại đường hầm sự cố 10 năm về sau bắt đầu giết người, hàng năm đều muốn giết chết một người, hơn nữa, còn là lấy loại này tàn nhẫn biện pháp. . . Cái này. . ."

Miêu Anh chân mày nhíu chặt, Triệu Ngọc cũng là nhanh chóng suy tư nói:

"Năm đó, bọn hắn tại trong đường hầm bị vây 15 ngày. Cái này 15 ngày bên trong, bọn hắn tất nhiên kinh lịch rất nhiều không phải người khảo nghiệm! Hiện tại, hung thủ lựa chọn đem người chết đói phương pháp đến báo thù, có phải hay không. . . Những người may mắn còn sống sót này ở giữa, đã từng phát sinh qua cái gì?"

"Nói cách khác, " Miêu Anh tiếp tra phỏng đoán nói, " hung thủ, cũng là những người may mắn còn sống sót này một trong? Hắn đem cái khác người sống sót chết đói, có phải hay không, những người may mắn còn sống sót này đối với hắn làm cái gì? Người này, sẽ là ai chứ?"

"Bất kể như thế nào!" Triệu Ngọc nhìn qua màn hình nói, "Ta cảm giác, chúng ta cách đáp án, đã càng ngày càng gần!"

"Ta. . ." Bành Hân bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, vội nói, "Như vậy đi! Ta lại đi cho Đường Triệu Long cục trưởng gọi điện thoại, hảo hảo hỏi một chút chuyện này! Hắn tại Đồng Dương huyện làm nhiều năm như vậy quan, nói không chừng, lại so với người khác biết đến càng nhiều hơn một chút!"

"Tốt!"

Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh đồng thời gật đầu, khi đó khắc, hai người tất cả đều cảm giác thắng lợi trong tầm mắt, nhưng mà, sự thật lại không

phải như thế.

"Tiểu Triệu, Miêu tổ trưởng!" Trương Cảnh Phong con mắt nhìn chằm chằm máy tính, lắc đầu nói, "Trách không được, chúng ta không có cách nào đem người bị hại liên hệ với nhau! Tư liệu cho thấy, những này đường hầm sự cố người sống sót được cứu vớt về sau, bị mang đến mặt trời mới mọc bệnh viện tiếp nhận trị liệu.

"Nhưng là, mặt trời mới mọc bệnh viện đã thất bại, Thiên Hi năm thời điểm, tư liệu còn chưa kịp nhập kho, hiện tại đã không thể nào tìm lên! Nếu như tìm, cũng chỉ có thể nghĩ biện pháp tìm tới năm đó chủ trị y sư, xem bọn hắn trong tay còn có hay không người bệnh tư liệu, bất quá, hi vọng không lớn!"

"Ta bên này cũng là!" Lý Bối Ny bất đắc dĩ nói, "Khi đó không có thực tên đăng ký, không có cách nào thẩm tra người bị hại là không tất cả cùng một chiếc xe lên! Trên tư liệu nói, tính đến vại dầu xe ở bên trong, lúc ấy hết thảy có 11 chiếc xe bị chôn ở đường hầm phía dưới. Thế nhưng là, cũng không có nói rõ ràng, bên trong là có phải có ôtô đường dài!"

"Vậy cũng chỉ có chờ tiểu Lưu cầm tới giao thông bộ môn tin tức mới được!" Trương Cảnh Phong nhún vai, "Nhưng là, đối với người sống sót tư liệu, y nguyên khó mà nói!"

"Có lẽ. . . Còn có một con đường có thể tra được, " Miêu Anh suy nghĩ nói, "Tin tức truyền thông, còn có đài truyền hình! Như thế lớn tin tức, lại là bị vây 15 ngày người sống sót, truyền thông tất nhiên sẽ không bỏ qua tin tức như vậy!"

"Đúng! Đài truyền hình hắn là có hiện trường thu hình lại!" Lý Bối Ny bỗng nhiên nói, "Đừng nhìn khi đó ta vẫn là mấy tuổi tiểu hài nhi, nhưng là, ta có chút ấn tượng, tựa hồ từ trong TV thấy qua hiện trường cứu viện hình tượng! Ta. . . Ta cái này liên hệ đài truyền hình đi!"

"Vậy ta đi toà báo nhìn xem. . ." Trương Cảnh Phong tự giác đứng dậy, "Toà báo chỉ riêng gọi điện thoại không được, ta phải tự mình đi một chuyến mới được!"

"Vất vả!" Miêu Anh khách khí nói một câu.

"Mau đi đi, lão Trương!" Triệu Ngọc nhắc nhở, "Bất quá, ngàn vạn cẩn thận đối diện đám người kia một chút, đừng để bọn hắn nhìn ra cái gì đến!"

"Yên tâm đi!" Trương Cảnh Phong đẩy cửa rời đi văn phòng.

Từ lúc Trương Cảnh Phong sau khi đi, trong văn phòng tạm thời sa vào đến hoàn toàn yên tĩnh bên trong. Miêu Anh nhìn một chút Triệu Ngọc, Triệu Ngọc thì vẫn như cũ chăm chú nhìn bạch bản, tại khổ tư minh tác lấy cái gì.

Cùng trước kia cộng đồng phá án và bắt giam Giản Văn Lỵ án lúc cảm giác đồng dạng, Miêu Anh đối trước mắt Triệu Ngọc, càng phát ra thấy không rõ lắm.

Người này nhìn qua là một bộ lưu manh vô lại vô lại tướng, thế nhưng là, mỗi lần đến mấu chốt phá án thời khắc, hắn luôn có thể xuất kỳ chế thắng, từ phân loạn phức tạp tình tiết vụ án bên trong, tìm tới cực kỳ trọng yếu manh mối!

Chẳng lẽ. . . Thật sự có cái gì thần tiên bằng hữu nói chuyện?

Đi đi đi. . .

Miêu Anh vội vàng trách cứ mình, làm sao ngay cả mình đều bị Triệu Ngọc bộ kia lí do thoái thác mê hoặc đây? Gia hỏa này, đến cùng có cái gì ma lực. . .

Chương 319: Chương 319: Hung phạm là ai?

Chương 319: Hung phạm là ai?

Mặc dù ngân hàng tồn thi án lấy được tiến triển to lớn, nhưng là bởi vì 17 năm trước tư liệu không đủ, thám viên nhóm vẫn không cách nào đem hung phạm khóa chặt.

Theo lý thuyết, nếu như có thể tìm tới dù là một người sống sót, cũng chí ít có thể lý giải một chút đầu mối. Nhưng mà, hiện tại đã biết người sống sót, nhưng không kém là mấy tất cả đều biến thành cất giữ trong ngân hàng trong tủ bảo hiểm chân không thi thể.

Về phần cái khác người sống sót tin tức, lại chậm chạp không có tra được.

Buổi sáng 10 điểm nửa thời điểm, tiểu Lưu mới từ giao thông bộ môn mang về một phần tài liệu cặn kẽ. Nên tư liệu biểu hiện, lúc trước Tần Sơn đường hầm trận kia sự cố bên trong, chỉ có một cỗ đường dài vận chuyển hành khách xe. Trên tư liệu ghi chép cỗ xe cùng chủ xe tin tức, nhưng lại chưa ghi chép xảy ra chuyện lúc hành khách.

Tiểu Lưu nói, giúp hắn điều lấy tư liệu cảnh sát giao thông, đã từng tham gia qua lúc trước công việc cứu viện. Hắn còn có thể nhớ mang máng, chiếc kia đường dài xe khách mặc dù bị đường hầm lún vùi lấp, nhưng là trong xe vẫn là có không ít người sống sót! Hắn thậm chí còn có thể nhớ kỹ, lái xe Trương Hồng Nhiên cũng là còn sống!

Chỉ tiếc, Trương Hồng Nhiên đã chết, từ chỗ của hắn hiển nhiên không cách nào biết được trên xe đến cùng xảy ra chuyện gì. Miêu Anh đành phải gọi tiểu Lưu lại đi liên lạc một chút nên xe chủ xe, xem hắn đều giải thứ gì.

Nhỏ Lưu Cương đi, cái khác phụ trách điều tra người chết gia thuộc thám viên nhóm cũng lần lượt truyền về tin tức, căn cứ những tin tức này biểu hiện, ngân hàng tồn thi án 6 tên người bị hại, năm đó ở Tần Sơn đường hầm sự cố bên trong, đều không ngoại lệ cưỡi ôtô đường dài.

Nói cách khác, chỉ có đem chiếc kia ôtô đường dài bên trên người sống sót tư liệu làm rõ ràng, mới có thể chân chính biết, sự cố cùng tồn thi án có quan hệ gì!

Ôtô đường dài, Tần Sơn sự cố, 15 ngày bị nhốt, người sống sót, cùng ngân hàng tồn thi án!

Cái này liên tiếp tình huống bên trong, tất nhiên có cái gì chặt chẽ liên quan.

Ngay tại Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh lo lắng chờ đợi cái khác điều tra kết quả thời điểm, Triệu Ngọc điện thoại lại vang lên, mở ra xem, vậy mà lại là lão mụ đánh tới!

Ai u!

Triệu Ngọc nhìn đồng hồ đeo tay một cái, lúc này mới nhớ tới lão mụ nói muốn làm mì trộn tương chiên sự tình tới. Hiện tại xem ra, phá án ngay tại thời khắc mấu chốt, buổi trưa mì trộn tương chiên, hắn là vô luận như thế nào cũng ăn không thành.

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian nghe điện thoại, muốn theo lão thái thái giải thích một chút. Ai ngờ, điện thoại kết nối về sau,

Triệu Ngọc lại bị hù đánh một cái lảo đảo ra ngoài.

"Nhi tử a, chó của ngươi sắp điên a!" Lão thái thái nói, "Ta thực sự không chịu nổi, cho ngươi đưa cục cảnh sát đến rồi! Bây giờ đang ở các ngươi cửa cảnh cục, bảo an không cho ta tiến đâu!"

"A, ta cùng gác cổng nói một chút, các ngươi. . ."

Triệu Ngọc nói còn chưa dứt lời, lại bỗng dưng hít một hơi lãnh khí, trong lòng nói chuyện, không được a! Tuyệt đối không thể để cho lão thái thái đi lên a! Ta đã đem Miêu Anh ảnh chụp phát cho nàng xem qua, gia hỏa này nếu là nhìn lại gặp Miêu Anh, vậy coi như xong lớn trứng!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc vội vàng ngăn cản: "Mụ mụ mụ mụ. . . Chúng ta chỗ này không cho vào đến, ta xuống dưới tiếp ngươi!"

Nói xong, Triệu Ngọc liền giống như hỏa tiễn vọt ra ngoài.

Không nghĩ tới, môn này vệ cũng là đồ hèn nhát, vừa nghe nói cái này mang theo chó lão thái thái chính là Triệu Ngọc lão mụ, hắn vậy mà trái với quy định, cho đi!

May mắn Triệu Ngọc chạy nhanh, vừa lúc ở đại sảnh đem hắn lão mụ chắn.

Lão thái thái nắm xích chó nói, con chó này trong phòng trên nhảy dưới tránh, mà lại luôn cùng ta dựng râu trừng mắt, nó trong nhà, ta không có cách nào nấu cơm, cho nên liền đưa tới cho ngươi!

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian một mặt tiếp chó, một mặt giải thích, nói mình lại gặp nhiệm vụ khẩn cấp, tạm thời không thể quay về, mì trộn tương chiên cũng ăn không thành các loại, một mực phí đi sức chín trâu hai hổ, mới đem lão thái thái khuyên trở về.

"Gâu gâu. . ." Nhìn xem lão thái thái bóng lưng rời đi, tựa hồ ngay cả cẩu cẩu ông trùm cũng nhẹ nhàng thở ra giống như.

Triệu Ngọc thì mồ hôi đều xuống tới, ta nhỏ cái nãi nãi gấu, cái này muốn để lão thái thái nhìn thấy Miêu Anh, không biết muốn ra loạn gì!

Còn tốt, bất kể nói thế nào, xấu nhất sự tình vẫn là không có phát sinh, Triệu Ngọc mang theo ông trùm về tới văn phòng.

Trải qua giải phẫu, lại trải qua Hoa Hoa một phen cẩn thận điều trị, hiện tại ông trùm cũng không phải trước kia chó lang thang, gia hỏa này uy phong lẫm lẫm, lông cũng giống như sư tử nổ tung, thể tích cũng so trước kia lớn suốt một vòng.

Chó ngoan!

Chó ngoan!

Triệu Ngọc một mặt nắm ông trùm, một mặt từ đáy lòng yêu thích. Trong lòng thậm chí suy nghĩ, có phải hay không tương lai liên lạc một chút cảnh khuyển khoa, đem gia hỏa này cũng bồi dưỡng thành một đầu danh phù kỳ thực cảnh khuyển đâu?

Đột nhiên nhìn thấy Triệu Ngọc nắm chó tiến đến, các đồng nghiệp cũng là giật nảy mình . Bất quá, trước kia điều tra Miên Lĩnh án thời điểm, thám viên nhóm đối con chó này có chút ấn tượng, đương Triệu Ngọc giải thích về sau, liền tất cả đều tiêu tan.

Đừng nói, nếu là vạn nhất đuổi bắt tội phạm cái gì, đầu này đại cẩu nói không chừng thật đúng là có thể phát huy được tác dụng.

Lão mụ đưa chó phong ba vừa mới yên tĩnh, Trương Cảnh Phong cùng Lý Bối Ny cũng phân biệt từ toà báo cùng đài truyền hình trở về. Vẫn là truyền thông lực lượng lớn, không nghĩ tới, ngay cả giao thông bộ môn

cùng chữa bệnh bộ môn cũng không tìm tới tư liệu, lại tại toà báo cùng đài truyền hình tìm được!

Chẳng những tìm được năm đó liên quan tới Tần Sơn đường hầm sự cố tài liệu cặn kẽ, hơn nữa còn tìm được người gặp nạn cùng người sống sót danh sách.

17 tên người sống sót tính danh, tất cả đều tại trên danh sách biểu hiện ra đâu! Trương Cảnh Phong nói, phần danh sách này là năm đó các phóng viên từ bệnh viện sưu tập đến, nhưng là sửa bản thảo thời điểm, vẫn là không có đăng ra ngoài, cho nên một mực chứa đựng tại phòng hồ sơ bên trong.

Thám viên nhóm không khỏi tinh thần đại chấn, hiện tại tình tiết vụ án đã rất rõ ràng, cái kia thần bí ngân hàng tồn thi án hung thủ, ngay tại cái này 1 7 người bên trong!

Có phần tài liệu này, tình tiết vụ án có lẽ rất nhanh liền có thể chân tướng rõ ràng!

Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh tự nhiên không dám thất lễ, lập tức đối trên danh sách người sống sót triển khai kỹ càng điều tra.

Cùng lúc đó, Lý Bối Ny từ đài truyền hình tìm được năm đó sự cố cứu viện hiện trường video, trong video ghi chép xuống một bộ phận người sống sót được cứu ra lúc tình huống.

Thế là, Trương Cảnh Phong tranh thủ thời gian cầm nên tư liệu đến thất tung khoa, đi tìm người giống các chuyên gia tiến hành ảnh hình người phân tích, lấy thu hoạch càng thêm xác thực tư liệu.

Là như thế, toàn bộ tổ trọng án đều loay hoay bay lên, mọi người nhanh chóng vãng lai xuyên qua, càng không ngừng gọi điện thoại, đập bàn phím, nghiễm nhiên một bộ khí thế ngất trời bận rộn cảnh tượng.

Giữa trưa, mọi người ngay cả cơm trưa cũng không kịp ăn, liền tranh thủ thời gian tập trung ở văn phòng bạch bản trước mặt, bắt đầu tập hợp tư liệu.

Rất nhanh, 17 tên người sống sót tài liệu cặn kẽ, tất cả đều bày tại trước mắt mọi người.

Bất quá, bởi vì bên trong đã có 5 người đã qua đời, lại thêm ngân hàng tồn thi án bên trong đã tử vong 6 tên người bị hại, phía trên chỉ còn lại có 6 tên vẫn như cũ khoẻ mạnh người sống sót.

Nói cách khác, hung thủ vô cùng có khả năng, ngay tại cái này 6 người bên trong!

"Một phần sáu. . ." Trương Diệu Huy có chút ít kích động nói, "Kia chúng ta là không phải có thể hành động?"

"Đúng vậy a!" Lan Bác nói, "Chúng ta nhất định phải đem cái này 6 người tất cả đều khống chế lại! Mặc dù hung thủ rất có thể chỉ có một cái, nhưng có trời mới biết hắn có thể hay không còn không có giết đủ?"

Nghe đến lời này, chúng thám viên không khỏi ngo ngoe muốn động.

"Chờ một chút. . ." Miêu Anh rất có Đại tướng phong phạm, hắn biết, càng là như thế thời khắc mấu chốt, mới càng cần tỉnh táo. Nàng đầu tiên là ra hiệu mọi người an tâm chớ vội, sau đó lại chỉ vào trên danh sách người sống sót nói, "Theo ta thấy, chỉ có một phần tư mới đúng! Ầy, trong này, có một người năm nay đã 82 tuổi, hắn là cùng tình tiết vụ án không quan hệ! Ngoài ra, còn có một cái hai chân cắt, hắn là cũng không phải hung thủ!"

Miêu Anh như thế nhắc nhở lần này, đám người lúc này mới đem ánh mắt chuyển dời đến cuối cùng còn lại bốn người bên trong.

Bốn người này, một cái 30 tuổi trở ra tiểu hỏa tử; một cái là dáng người khôi ngô trung niên tráng hán; còn có một cái hơn 40 tuổi phụ nữ trung niên, cùng một cái vừa qua khỏi 60 lão nhân tóc trắng!

Như vậy. . . Hung thủ, đến cùng là cái nào đâu?

Chương 320: Chương 320: Quỷ thành

Chương 320: Quỷ thành

Thân là chuyên nghiệp thám viên, bọn hắn đương nhiên sẽ không tuỳ tiện đi suy đoán ai là hung phạm!

Đã hiện tại người sống sót chỉ còn lại có 4 cái, như vậy bọn hắn hoàn toàn có thể nhằm vào cái này 4 người triển khai hành động thực tế!

Miêu Anh cùng Triệu Ngọc ngay tại tập kết thám viên, cho mọi người phân phối nhiệm vụ. Ai ngờ, Trương Cảnh Phong lại cầm phần tài liệu mới nhất chạy vào:

"Các vị, trước chờ dưới, các ngươi xem trước một chút đoạn video này, ta cảm thấy, mục tiêu của chúng ta, hẳn là có thể thu nhỏ hơn nữa chút ít!"

Nói xong, hắn nhanh chóng đem USB tra được màn hình bên trên, đem video cho đám người phát hình ra.

Trong video, mọi người có thể nhìn thấy đài truyền hình vỗ xuống năm đó cứu viện hiện trường, hiện trường vây quanh rất nhiều cứu viện cỗ xe cùng xe cứu thương chiếc.

Rất nhanh, thứ phê người sống sót bị cáng cứu thương mang ra ngoài, mặc dù ống kính không rõ ràng lắm, nhưng đại khái vẫn là có thể nhìn thấy người sống sót bề ngoài.

Thám viên nhóm nghiêm túc mà nhìn xem, Trương Cảnh Phong thì chỉ vào trong video người sống sót, cho mọi người giới thiệu.

Thám viên nhóm lúc này mới thấy rõ, nguyên lai, năm đó được cứu vớt 7 người bên trong, là bị điểm mấy nhóm từ trong đường hầm cứu ra.

Lúc ấy, đường hầm sụp đổ diện tích phi thường lớn, ngoại trừ chiếc kia ôtô đường dài bên ngoài, còn có thật nhiều xe cá nhân cũng bị chôn ở bên trong. Bởi vì những chiếc xe này bị chôn vị trí lẫn nhau khoảng cách khá xa, cho nên, bọn hắn cũng không phải là đồng thời được cứu vớt, mà là trước sau chênh lệch ròng rã ngày.

Trong video trước mấy đám được cứu vớt người bên trong, cũng không có tồn thi án bên trong bị giết mấy người kia. Thẳng đợi đến cuối cùng phê người sống sót được cứu ra thời điểm, thám viên nhóm lúc này mới thấy được Đoạn Đại Thành, Đông Vân bọn người. . .

"Nha. . ." Miêu Anh nghiêm túc nhìn chằm chằm màn hình nói, "Nói cách khác, xe đường dài bị vây ở tận cùng bên trong nhất, mặc kệ là tồn thi án bên trong người chết, vẫn là tồn thi án hung thủ, đều tại kia cuối cùng phê người sống sót bên trong!"

"Đúng!" Triệu Ngọc gật đầu nói, "Xem ra, tồn thi án nguyên nhân gây ra, nằm ở chỗ chiếc kia ôtô đường dài phía trên!"

"Chúng ta đã so với ra!" Trương Cảnh Phong cầm các chuyên gia Screenshots tư liệu, sau đó đem video dừng lại rồi nói ra, "Ầy, tại cuối cùng phê người sống sót bên trong, ngoại trừ ngân hàng tồn thi án những người bị hại kia bên ngoài, còn có 3 người, cái là Đông Vân nãi nãi, nàng cùng Đông Vân lên được cứu vớt, nhưng là về sau qua đời!

"Còn lại hai cái, cái là Tôn Nghệ Hàm, cái là Cừu Tân Dương!" Trương Cảnh Phong vội vàng so với lấy thân phận tư liệu giới thiệu nói, "Tôn Nghệ Hàm, nữ, năm nay 42 tuổi, Đồng Dương huyện súc mục cục kế

toán viên cao cấp! Cừu Tân Dương, nam, năm nay 3 tuổi, kinh doanh hiệu sách!"

Trương Cảnh Phong niệm xong, hiện trường lập tức lâm vào phiến ngắn ngủi yên tĩnh.

Thám viên nhóm trong đầu đều đang bay nhanh tự hỏi, trên tư liệu ba người này, đến cùng ai là hung phạm? Đông Vân nãi nãi tự nhiên đã bài trừ bên ngoài, như vậy còn lại Tôn Nghệ Hàm cùng Cừu Tân Dương lại là có trọng đại hiềm nghi!

"Là cái này nữ sao?" Lý Bối Ny dùng ngón tay điểm bờ môi suy đoán, "7 năm trước, nữ nhân này 25 tuổi. Mà Cừu Tân Dương thì là. . . Thì là 4 tuổi!"

"Không phải số tuổi vấn đề!" Triệu Ngọc phản ứng không chậm, lập tức nói, "Nếu như Đoạn Đại Thành là thứ cái người bị hại, hắn là 7 năm trước bị hại, khi đó, 4 tuổi tiểu hỏa tử, thế nhưng là 24 tuổi! Đã xong có độc lập giết người năng lực!"

"Còn nhớ rõ ngân hàng đoạn video kia sao?" Lương Hoan nói, "Muốn ta nhìn, hai người này thân cao hình dáng, tựa hồ cùng cái kia tồn thi người, đều không khác mấy a!"

"Wow!" Lan Bác bỗng nhiên sợ hãi than nói, "Muốn. . . Vạn. . . Là hai người liên hợp lại giết người đâu! ?"

Lời ấy ra, mọi người đều kinh.

"Không thể đợi thêm nữa!" Miêu Anh nói, "Mọi người tranh thủ thời gian chuẩn bị một chút, chúng ta lập tức xuất phát bắt người! Trước tiên đem hai người kia khống chế lại lại nói!"

"Tốt!" Thám viên nhóm sớm đã kìm nén không được.

Miêu Anh cùng Triệu Ngọc lập tức an bài nhân thủ, chia binh hai đường, phân biệt đi bắt Tôn Nghệ Hàm cùng Cừu Tân Dương, mà những người còn lại thì lưu tại cục cảnh sát tiếp tục phân tích hai người kia ở giữa, cùng cùng cái khác người sống sót quan hệ trong đó.

Bởi vì Miêu Anh cùng Triệu Ngọc phân biệt là a, tổ B đội trưởng, tự nhiên là riêng phần mình suất lĩnh chi. Miêu Anh dẫn tổ B tinh anh đi thăm dò Tôn Nghệ Hàm,

Triệu Ngọc thì mang theo tổ A tướng tài tiến đến đuổi bắt Cừu Tân Dương.

Nếu là xuất ngoại cần đuổi bắt trọng đại người bị tình nghi, thám viên nhóm tự nhiên là muốn võ trang đầy đủ xuất phát, đại gia hỏa tất cả đều đến kho đạn nhận lấy súng ống đạn, cùng áo chống đạn chờ trang bị.

Triệu Ngọc bọn người chung mở hai chiếc xe, hướng phía chỗ mục tiêu mau chóng đuổi theo.

Trên tư liệu biểu hiện ra, Cừu Tân Dương tại xóa dương khu mới nguyên đường phố kinh doanh hiệu sách. Cùng đường Thuận Phong dạng, nơi đó cửa hàng bán lẻ cũng đều là độc tòa nhà nhiều tầng cửa hàng bán lẻ, dưới lầu mở tiệm sách, trên lầu ở lại!

"Mới nguyên đường phố! ?" Đại Phi tra xét bản đồ điện tử, nói, "Ta trước kia đến đó điều tra bản án, cái chỗ kia rất vắng vẻ! Xóa dương khu trước kia gọi là khu đang phát triển, nơi đó tất cả đều là mới khai phá ra địa phương, thế nhưng là về sau bởi vì chính sách cải cách nguyên nhân, rất nhiều công trình đều bị gác lại! Hiện tại nửa chết nửa sống, nhân khí không vượng a!"

"Ta biết, ta biết, " Lương Hoan chỉnh lý tốt áo chống đạn, nói, "Quỷ thành a nơi đó có! Trước kia đều lên qua cả nước tin tức đâu! Vài tỷ

hạng mục, nói dừng là dừng, lưu lại nhiều như vậy Lạn Vĩ lâu, âm trầm, ngay cả kẻ lang thang nhóm cũng không dám đi đâu!"

"Cái gì? Quỷ thành?" Bành Hân nói, "Lớn như vậy diện tích, đây chính là cái giấu người nơi tốt a! Các ngươi nói, lấy trước kia chút bị chết đói người, có phải hay không bị hung thủ nhốt ở chỗ nào?"

"Đại tỷ a, hiện tại còn không thể xác định, cái này Cừu Tân Dương định liền là hung thủ đâu!" Đại Phi nói, "Ta cảm thấy, sự tình khả năng không có đơn giản như vậy, nói không chừng, hung phạm là cái kia nữ đây này!"

"Không!" Triệu Ngọc lại khẳng định dị thường nói, "Không có khác khả năng! Cừu Tân Dương liền là tồn thi án —— hung phạm không thể nghi ngờ! ! !"

"Ồ? Vì cái gì?" Thám viên nhóm không hiểu bên trong, không khỏi có chút khẩn trương.

"Lý Bối Ny vừa đem hai người họ tài liệu cặn kẽ truyền tới!" Triệu Ngọc nói, "Tại trận kia sự cố bên trong, Tôn Nghệ Hàm là người đi ra ngoài, không có đồng bạn! Mà lại, nàng lúc ấy chính mang hài tử, là cái phụ nữ mang thai, còn sống về sau, nàng thuận lợi sinh ra hài tử, người nhà hạnh phúc viên mãn. Viên mãn người, làm sao lại vô cớ hành hung đâu?"

"Nha. . ." Chúng thám viên có chút hiểu được.

"Thế nhưng là, Cừu Tân Dương lại khác biệt!" Triệu Ngọc bưng điện thoại tư liệu nói, "Tại năm đó ôtô đường dài bên trên, tổng cộng có hai cái phụ nữ mang thai, cái là Tôn Nghệ Hàm, cái khác, thì là Cừu Tân Dương —— mẫu thân!"

A! ?

Đám người lại là kinh, trong lòng đã ẩn ẩn cảm giác được cái gì.

"Đúng, " Triệu Ngọc thâm trầm nói, "Cừu Tân Dương mẫu thân không có gắng gượng qua đến, tính cả trong bụng hài tử, tất cả đều bất hạnh qua đời! Cừu Tân Dương năm đó chỉ là cái 4 tuổi hài tử, trận kia sự cố, tất nhiên cho hắn tâm linh tạo thành thương tổn nghiêm trọng!

"Kỳ thật, Cừu Tân Dương gia đình điều kiện tương đương ưu việt, phụ thân hắn là địa sản thương, mẫu thân là ngân hàng quản lý, " Triệu Ngọc tiếp tục nói, "Cừu Tân Dương mẫu thân là Đồng Dương huyện người, xảy ra chuyện thời điểm, nàng vốn định là mang theo hài tử về nhà ăn tết! Thế nhưng là, bởi vì Cừu Tân Dương phụ thân công việc bận quá, liền không có lái xe đưa bọn hắn, mà là để mẹ hắn hai cưỡi ôtô đường dài.

"Cừu Tân Dương phụ thân cùng mẫu thân tình cảm thâm hậu, xảy ra chuyện về sau, phụ thân hắn thẳng tích tụ trong lòng, trên phương diện làm ăn cũng là quyết không phấn chấn. Công ty đóng cửa về sau, không bao lâu hắn liền hậm hực thành tật, đến bệnh nặng qua đời!

"Các ngươi nhìn!" Triệu Ngọc đưa di động giơ lên đám người trước mặt, "Phụ thân hắn là năm trước qua đời, mà 7 năm trước, thì phát sinh thứ lên ngân hàng tồn thi án! ! !"

A. . .

Trong chốc lát, hiện trường thám viên nhóm đều lông tơ đứng thẳng, nổi da gà nổi lên.

Chẳng lẽ. . . Ngân hàng tồn thi án chân hung, thật là —— hắn! ! ?

Chương 321: Chương 321: Khó giải quyết ngoài ý muốn

Chương 321: Khó giải quyết ngoài ý muốn

"Ta không sai biệt lắm có thể đoán được, " Lương Hoan nói, "Năm đó, tại bọn hắn bị chôn ở trong đường hầm 15 ngày bên trong, tất nhiên là xảy ra chuyện gì không phải người sự tình! Có lẽ, người khác đoạt vốn nên thuộc về Cừu Tân Dương cùng mẫu thân hắn đồ ăn, lúc này mới tạo thành mẫu thân hắn tử vong!

"Cừu Tân Dương bởi vậy ghi hận trong lòng, lúc này mới bắt đầu điên cuồng trả thù, dùng chết đói phương pháp đến báo thù bọn hắn!"

"Hoàn toàn chính xác!" Đại Phi gật đầu, "Nếu như không phải như vậy thâm cừu đại hận, như thế nào lại dẫn phát thảm như vậy án! Ai, xem ra, không có người sẽ tùy tiện giết người! Bởi vì cái gọi là mỗi cái cọc tội án phía sau, đều có một lít nước mắt! Lời này, thế nhưng là một điểm không giả!"

"Ừm?" Nghe được câu này về sau, lập tức đưa tới Triệu Ngọc chú ý, vội hỏi, "Đại Phi, câu nói này, nghe như thế quen tai đâu?"

"Đúng vậy a!" Đại Phi vội vàng trả lời, "Ta trước kia thường xuyên nghe Kim đội trưởng nói như vậy! Có đôi khi, chúng ta trong mắt nhìn thấy chỉ là một vụ án, chỉ nhìn ai là người bị hại, ai là hung! Nhưng mà, cũng rất ít có người có thể lý giải, người trong cuộc tâm tình, cùng những này tội án nguồn gốc!"

"Được rồi, Đại Phi!" Bành Hân trước kia nhiều lần nghe Đại Phi nói như thế, lúc này bày nói, "Chúng ta vẫn là hết sức chuyên chú bắt tội phạm đi! Đừng chỉnh ngươi bộ kia cũ rích giải thích có được hay không? Không có tội ác thế giới, chỉ tồn tại ở loại người như ngươi mỹ hảo nguyện vọng bên trong!"

Không biết tại sao, nghe được Đại Phi cùng Bành Hân nói chuyện, Triệu Ngọc lại là hình như có xúc động . Bất quá, hiện tại chính là thời điểm mấu chốt nhất, hắn tự nhiên không thể bởi vậy phân tâm, cái này Cừu Tân Dương, bọn hắn vô luận như thế nào cũng phải trước bắt được lại nói!

Ngay tại xe đã tiến vào xóa dương khu về sau, Trương Cảnh Phong cho Triệu Ngọc gọi điện thoại tới, nói Cừu Tân Dương hào đã ngừng, không có cách nào sớm khóa chặt người này vị trí.

Triệu Ngọc lĩnh hội, vội vàng thông tri các đội viên võ trang đầy đủ, làm tốt đuổi bắt tội phạm chuẩn bị.

Ai ngờ, bên này vừa quẳng xuống điện thoại, Miêu Anh bên kia nhưng lại đánh tới.

"Triệu Ngọc!" Trong điện thoại, Miêu Anh lộ ra phá lệ gấp rút cùng kích động, "Không xong, chúng ta vừa mới đến hiện trường, Tôn Nghệ Hàm người nhà nói, Tôn Nghệ Hàm đã —— mất tích!"

"A! ? Cái gì?" Triệu Ngọc kinh hãi.

"Tôn Nghệ Hàm vốn là muốn đi công tác, " Miêu Anh tranh thủ thời gian giải thích, "Người nhà của hắn cũng cho là nàng đã đi, nhưng là, bởi vì thời gian dài liên lạc không được, người nhà nàng lúc này mới phát hiện, nguyên lai Tôn Nghệ Hàm căn bản không có lên xe lửa, lúc này mới báo cảnh! Nếu như trước sau đều tính đến, nàng đã mất tích 4

ngày!

"Triệu Ngọc, nếu như Tôn Nghệ Hàm không phải đi đường, như vậy các ngươi muốn tra Cừu Tân Dương thì vô cùng có khả năng, liền là tồn thi án hung, các ngươi nhất thiết phải cẩn thận một chút!" Miêu Anh dặn dò, "Mà lại, nếu như hắn thật sự là hung, như vậy Tôn Nghệ Hàm mất tích, nói không chừng cũng cùng hắn có quan hệ! Bắt được nhân chi về sau, đừng quên hảo hảo lục soát một chút!"

"Tốt!" Triệu Ngọc đáp ứng thời điểm, trong lòng lại sớm đã là gợn sóng mãnh liệt.

Thật không nghĩ tới, sự tình thế mà lại như thế cức!

Nếu như Cừu Tân Dương thật bắt cóc, đồng thời nhốt Tôn Nghệ Hàm, kia. . . Tôn Nghệ Hàm còn có thể sống được sao? Chẳng lẽ, nàng mới là tồn thi án chân chính thứ 7 tên người bị hại?

Chậc chậc. . .

Năm đó ôtô đường dài bên trên người sống sót, ngoại trừ Tôn Nghệ Hàm cùng Cừu Tân Dương bên ngoài, không còn có người khác! Chẳng lẽ, Cừu Tân Dương nhất định phải đem năm đó người sống sót toàn bộ giết sạch không thể?

Năm đó ôtô đường dài bên trên, đến cùng xảy ra chuyện gì, để hắn có như thế lớn oán khí?

Cúp điện thoại về sau, xe cũng đã lái vào mới nguyên đường phố. Cùng Đại Phi miêu tả đồng dạng, nơi này quả nhiên người ở thưa thớt, dị thường quạnh quẽ.

Hai bên đường phố tất cả đều là giống nhau như đúc tầng hai dương lâu, thế nhưng là ở lại người lại là rất ít, dương phòng tường da tẩy rửa tan đi

da, có hai bên đường phố góc tường hoặc đường bả vai, thậm chí đều sinh ra cỏ dại, đủ để thấy, nơi này thời gian dài không người phản ứng.

Bởi vì mới nguyên đường đi đường uốn lượn, mà lại thuộc về đồi núi khu vực, từ tương đối cao phương hướng nơi xa nhìn lại, liền có thể nhìn thấy trong truyền thuyết Quỷ thành!

Nhưng gặp mấy cây số bên ngoài đứng vững vô số nhà cao tầng, các thức trang viên biệt thự, nhưng mà, những công trình kiến trúc kia lại tất cả đều ở vào một loại vứt bỏ trạng thái bên trong,

Có địa phương, thậm chí còn dựng lấy cao cao chân đỡ!

Loại địa phương này, mặc dù hoàn cảnh thanh tĩnh, có thể không hình bên trong lại cho người ta một chút cảm giác bị đè nén.

Hai bên đường thưa thớt ngừng lại một chút cỗ xe, có thậm chí đều biến thành cương thi xe. Trên đường phố rất ít có thể trông thấy mấy cái bình thường kinh doanh cửa hàng bán lẻ, chỉ có số lượng không nhiều mấy nhà cửa hàng giá rẻ, còn có một số sửa xe đi là mở cửa.

"Ở loại địa phương này mở tiệm sách, không bồi thường chết mới là lạ!" Lương Hoan nói, "Ta liền kỳ quái, nếu như Cừu Tân Dương thật là tồn thi án hung, như vậy. . . Hắn dựa vào cái gì còn sống? Những cái kia kếch xù két sắt thuê phí, lại là từ đâu mà đến đâu?"

"Lý Bối Ny đã điều tra!" Triệu Ngọc lúc này trả lời, "Bởi vì cái gọi là lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa béo, mặc dù Cừu Tân Dương công ty của phụ thân đóng cửa, nhưng là để lại cho hắn gia sản, lại đầy đủ hắn ăn cả một đời!"

"Nha. . . Vậy thì càng không có chạy!" Lương Hoan thở dài, "Không có nỗi lo về sau, hắn mới có thể hết sức chuyên chú đi làm báo thù a! Tiểu tử này, tâm lý đã triệt để biến thái!"

Lương Hoan mới nói được nơi này, xe chợt chậm lại, lái xe thám viên quay đầu nói ra: "Triệu tổ trưởng, đến! Nhìn, nhà kia liền là người bị tình nghi nhà tiệm sách!"

"A! ?"

Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa mới nhìn thoáng qua, liền cùng Bành Hân cùng một chỗ phát ra một tiếng sợ hãi thán phục!

Bởi vì, bọn hắn có thể rõ ràng xem đến, tại tiệm sách cửa chính chỗ, chính ngừng lại một cỗ nhìn qua đặc biệt quen thuộc ô tô!

Chiếc xe hơi kia kiểu dáng, còn có xe bài, rất rõ ràng liền là bọn hắn Dung Dương cục cảnh sát!

"Móa!" Nhìn thấy chiếc xe này về sau, Triệu Ngọc không khỏi mắng to một câu, "Vương Thánh Nghiêu, ta thao ngươi (nơi đây bỏ bớt đi một đoạn chữ thô tục). . ."

Khó trách Triệu Ngọc tức giận như vậy, sự thật đã rất rõ ràng, những xe này tất nhiên là Vương Thánh Nghiêu những cái kia đặc biệt tiểu tổ người ra!

Chẳng lẽ. . . Bọn hắn cũng đã mò tới tin tức?

"Không thể nào?" Lương Hoan cũng là phi thường nổi nóng, "Buổi sáng còn xem bọn hắn không có gì động tĩnh đâu! Làm sao. . . Tại sao lại chạy đến chúng ta đằng trước tới?"

"Con bà nó là con gấu! Khẳng định là sớm giám thị chúng ta! Cái lũ người chim này!" Triệu Ngọc nắm chặt nắm đấm, rất có cùng đối phương liều mạng tình thế.

Từ xưa tới nay, hắn còn vẫn nghĩ muốn tiệt hồ đối phương đâu! Thật không nghĩ đến, ngã đầu đến lại bị bọn hắn nhanh chân đến trước, Triệu Ngọc chỗ đó có thể nuốt được khẩu khí này?

Không chờ xe tử dừng hẳn, hắn liền vượt lên trước mở cửa xe chạy xuống dưới!

Triệu Ngọc vốn định vọt thẳng tiến tiệm sách, thế nhưng là, hắn vừa mới xuống xe, lại nghe được trong cóp sau truyền đến một tiếng chó sủa, lúc này mới nhớ tới, hắn nhưng là mang theo ông trùm tới!

Hắn tranh thủ thời gian chạy về xe mở cóp sau xe.

"Ông trùm!" Triệu Ngọc vội vàng cúi đầu tại nó bên tai nhỏ giọng nói, "Chờ một lúc ta thả ngươi sau khi đi vào, ngươi trông thấy ai liền cho ta cắn ai, đều hướng chết bên trong cắn, hiểu không? Nhất là mặc cảnh phục! Coi như ta để ngươi thả, a không, nhả ra, ngươi cũng đừng lỏng, hiểu không?"

"Gâu Gâu!" Ông trùm tựa như thật có thể nghe hiểu, một mặt gâu gâu kêu to, còn một mặt liền chút đầu chó.

"Tốt! Có thể hay không tìm về mặt mũi, toàn bộ nhờ ca môn ngươi!" Triệu Ngọc vuốt ve một chút đầu chó, liền chỉ chỉ mặt đất, để nó mau từ trên xe nhảy xuống.

Nhưng mà, ai ngờ, ông trùm nhìn một chút cao cao mặt đất, chẳng những không nhúc nhích, ngược lại lui về sau hai bước, ánh mắt lộ ra e ngại.

"Ai? Ngươi?" Triệu Ngọc lúc này mới nhớ tới, ông trùm chân vừa mới động đậy thuật, còn không thể làm vận động dữ dội đâu!

Phiền muộn!

Ông trùm loại trạng thái này, làm sao có thể đi lung tung cắn người đâu! ?

Ai!

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc than thở thời điểm, tiệm sách cổng không ngờ xuất hiện ngoài ý muốn.

Nguyên lai, Triệu Ngọc không có xông đi vào, thế nhưng là tâm tình vội vàng Đại Phi, Lương Hoan cùng Bành Hân bọn người cũng đã ghìm súng vọt vào tiệm sách. Mặc kệ những cái kia đặc biệt tiểu tổ người đến cùng bắt không có bắt được Cừu Tân Dương, bọn hắn cũng nhất định phải trước xông đi vào lại nói!

Nhưng mà, vừa xông đi vào không có một giây, mấy người này lại tất cả đều rút lui ra, bởi vì lui quá gấp, Bành Hân còn không cẩn thận ngã một phát!

Triệu Ngọc lúc này mới nghe được động tĩnh, tranh thủ thời gian hướng phía cửa nhìn lại, xem xét lần này, không khỏi quá sợ hãi!

Chương 322: Chương 322: Thần kỳ ông trùm

Chương 322: Thần kỳ ông trùm

"Không. . . Không tốt. . . Nha. . ."

Té ngã sau Bành Hân, trên mặt đất bò lên hai lần, muốn đứng lên, chợt cảm giác một trận trời đất quay cuồng, vừa mới nói một câu "Không tốt", liền lại lần nữa ngã tại một bên, chớp mắt bất tỉnh nhân sự.

A! ?

Triệu Ngọc giật nảy mình, chờ hắn lại hướng tiệm sách cổng nhìn lại thời điểm, lại phát hiện tiệm sách bên trong vậy mà xuất hiện một cỗ khói trắng. Khói trắng bên trong, Lương Hoan ngay tại ra sức kéo túm lấy người nào đó hai chân.

Mặc dù mọi loại kinh ngạc, nhưng Triệu Ngọc vẫn là thấy rõ, tiệm sách bên trong khói trắng khả năng có độc, xông vào thám viên nhóm tất cả đều trúng độc đây là.

Lương Hoan ngay tại kéo túm người, chính là trước hết nhất xông đi vào Đại Phi. Nhưng gặp Đại Phi ngã trên mặt đất, đã không nhúc nhích! Mà Lương Hoan kéo hắn mấy lần, mình thì một hơi không có đình chỉ, lập tức bị khói trắng hun một cái đầu choáng hoa mắt, đầu tựa vào tiệm sách cổng!

Đáng chết!

Triệu Ngọc mau đem rương phía sau quan bế, sau đó quá khứ cứu người!

Hắn mặc dù không xác định những này khói trắng rốt cuộc là thứ gì, nhưng là hắn bản năng biết, không thể đem khói trắng hút vào thân thể.

Thế là, hắn tranh thủ thời gian ấn mở trong đầu hệ thống, sử dụng một cái ẩn hình bình ô xy! Bình ô xy có thể tự động cung cấp dưỡng, có thứ này, hắn liền sẽ không lại hút vào những cái kia khí độc.

Cùng một chỗ theo tới mặt khác mấy vị thám viên đồng dạng luống cuống chân, bọn hắn cũng nghĩ đi lên cứu người. Triệu Ngọc chỉ sợ bọn hắn có sai lầm, lập tức thét ra lệnh bọn hắn lui lại, sau đó mình lại một cái bước xa vọt tới tiệm sách cổng, từng cái cái, đem Đại Phi cùng Lương Hoan kéo túm trở về.

Bởi vì Bành Hân hôn mê địa phương khoảng cách khói trắng chỗ khá xa, cái khác thám viên cũng mau đem nàng lôi đến khu vực an toàn.

"Có thể là cường hiệu thuốc mê loại hình, " có vị thám viên đang tra nhìn hôn mê ba người về sau, lập tức xông Triệu Ngọc nói, "Hắn không có nguy hiểm tính mạng, chỉ là hôn mê!"

"Lập tức thông tri tổng bộ chi viện! Ta đi vào bắt người!" Triệu Ngọc nói liền hướng tiệm sách bên trong phóng đi.

"Không được a, tổ trưởng!"

Thám viên nhóm muốn ngăn cản, lại chỗ đó ngăn cản được, Triệu Ngọc cúi đầu xuống liền vọt vào tiệm sách.

Tiệm sách bên trong tràn ngập nồng đậm khói trắng, căn bản thấy không

rõ lắm tình huống bên trong. Mặc dù Triệu Ngọc không cần hô hấp, nhưng loại này khói trắng tựa hồ là một loại kích thích tính khí thể, hun đến hắn nước mắt chảy ròng, khó chịu dị thường.

Triệu Ngọc đem hết toàn lực đi đến tìm tòi, rốt cục tại tiệm sách chỗ sâu tìm được hai cái ngã trên mặt đất người, hai người này cũng đều là đặc biệt tiểu tổ thám viên, đã là trọng độ hôn mê.

Mặc kệ có như thế nào mâu thuẫn, Triệu Ngọc tự nhiên không thể thấy chết không cứu, lập tức dắt lấy hai người này đùi, đem bọn hắn cũng cứu được ra ngoài.

"Tổ trưởng!"

Ngoài cửa thám viên nhìn thấy Triệu Ngọc kéo túm lấy hai người ra, tất cả đều kinh ngạc không ngậm miệng được, bọn hắn vô luận như thế nào cũng nghĩ không thông, Triệu Ngọc vì sao không có bị khói trắng hun ngược lại! ?

Nhưng mà, kinh ngạc hơn còn tại đằng sau, Triệu Ngọc đem hai người buông xuống về sau, vậy mà không chút nào thở dốc lần nữa vọt vào trong phòng.

Bởi vì đã đi vào một lần, Triệu Ngọc xe nhẹ đường quen vọt tới tiệm sách đầu bậc thang, nhưng gặp nơi cửa thang lầu cất đặt lấy một cái dầu hoả đèn giống như vật thể, khói trắng chính là từ nơi này phát ra.

Triệu Ngọc cất bước bước qua cái vật thể này, hướng trên lầu chạy tới, trên lầu đồng dạng là khói trắng dày đặc. Từ mới vừa lên lâu địa phương, hắn lại phát hiện một tên khác nghiêm trọng hôn mê thám viên!

Kỳ quái là, vị này thám viên mặc dù hôn mê, nhưng hắn cánh tay lại một mực chỉ vào lầu hai cửa sổ, tựa hồ ngay tại chỉ thị cái gì!

Triệu Ngọc lập tức nghĩ đến cái kia người bị tình nghi Cừu Tân Dương!

Chẳng lẽ. . . Cừu Tân Dương đã chạy trốn?

Nghĩ đến chỗ này, hắn tranh thủ thời gian đi vào bên cửa sổ hướng ra phía ngoài nhìn, nhưng gặp ngoài cửa sổ chính là một cái tiểu viện, dán chặt lấy cửa sổ một bên đứng thẳng một gốc cây lựu cây, nhưng gặp cây lựu cây trên chạc cây, vậy mà treo một cái bắt mắt mặt nạ phòng độc!

Không cần hỏi, cái này tất nhiên là Cừu Tân Dương thời điểm chạy trốn, mặt nạ phòng độc bị nhánh cây treo ở!

Móa!

Triệu Ngọc thầm kêu không tốt, tranh thủ thời gian hướng bốn phía nhìn lại, lại là một bóng người cũng không nhìn thấy.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian dùng đúng giảng liên hệ phía ngoài thám viên, để bọn hắn đến hậu viện, cùng tiệm sách phụ cận đi đuổi bắt người bị tình nghi!

Liên hệ xong sau, vì để phòng vạn nhất, Triệu Ngọc lại đem lầu hai từng cái phòng chuyển toàn bộ, chờ phân phó hiện không có người nào nữa về sau, lúc này mới khiêng tên kia té xỉu thám viên, xuống lầu đi ra tiệm sách!

Đợi đến Triệu Ngọc đi ra tiệm sách thời điểm, nhóm đầu tiên chạy tới cứu viện các đồng nghiệp đã đến. Xe cảnh sát kêu gào dừng ở tiệm sách cổng, rầm rầm xuống tới một nhóm lớn cầm vũ khí nhân viên cảnh sát.

Đám người gặp ngã xuống nhiều như vậy thám viên, tất cả đều giật nảy cả mình, một mặt thông tri xe cứu thương, một mặt kêu gọi phòng ngừa bạo lực tiểu tổ, thỉnh cầu chuyên nghiệp chi viện.

&n

bsp; Triệu Ngọc thì gọi những người còn lại lập tức lái xe đến phụ cận đi chặn đường người bị tình nghi, bởi vì từ hiện trường đến xem, người hiềm nghi Cừu Tân Dương hẳn là vừa mới rời đi không xa!

Đáng chết!

Đáng chết!

Triệu Ngọc một mặt chỉ huy hiện trường, một mặt vô cùng phiền muộn, hắn làm sao cũng không nghĩ ra, một trận vững vững vàng vàng bắt hành động, vậy mà lại biến thành cái dạng này!

Đoán chừng, Vương Thánh Nghiêu phái tới những cái kia tiểu tổ thành viên, cũng không biết Cừu Tân Dương liền là tồn thi án tội phạm! Bọn hắn có lẽ chỉ là muốn hỏi thăm một chút tình tiết vụ án, lại không nghĩ rằng bị Cừu Tân Dương dùng gây tê khói cho tập kích!

Ai!

Nếu không phải đám người này ra làm rối, chỉ sợ bọn họ đã sớm đem Cừu Tân Dương bắt được! Như thế rất tốt, chẳng những người bị tình nghi không có bắt được, ngược lại bị hun nằm xuống mấy tên thám viên!

Thật là đáng chết!

Lúc đầu, mọi người còn muốn chờ lấy phòng ngừa bạo lực tiểu tổ đến đây xử lý những cái kia có thể gây nên người hôn mê khói trắng, Triệu Ngọc lại là biết căn nguyên ở nơi đó, cho nên hắn thừa dịp ẩn hình bình ô xy còn chưa mất đi hiệu lực, lại lần nữa vọt tới tiệm sách nội bộ, đem cái kia tản ra khói trắng dầu hoả đèn giống như đồ vật xách ra.

Đường đi bên cạnh có cái cát đất đống, hắn đem nên vật thể nhét vào cát

đất chồng lên, sau đó dùng cát đất đem nó vùi lấp, khói trắng liền rốt cục biến mất không thấy!

Ong ong ong. . .

Theo lại một tiếng còi cảnh sát vang lên, Miêu Anh dẫn đầu tổ B các đội viên cũng chạy tới chuyện xảy ra hiện trường.

Khi biết sự tình từ đầu đến cuối về sau, Miêu Anh đồng dạng là tức giận đến không được! Nếu không phải bây giờ còn có nhiệm vụ khẩn cấp mang theo, nàng nhất định phải hướng thượng cấp cáo Vương Thánh Nghiêu bọn hắn một trạng không thể!

Bởi vì tiệm sách xuất hiện tình huống ngoài ý muốn, Cừu Tân Dương hiềm nghi tự nhiên càng lúc càng lớn, cảnh sát đã cơ bản có thể khẳng định, hắn liền là tồn thi án hung!

Thế là, Miêu Anh mau đem Cừu Tân Dương ảnh chụp phát cho từng cái đuổi bắt tiểu tổ, đồng thời còn liên lạc phụ cận giao thông bộ môn, thiết trí đường thẻ, vây bắt người bị tình nghi.

Nhưng mà, hơn mười phút về sau, các bộ môn vẫn không có tin tức gì truyền đến, ai cũng không nhìn thấy cái này Cừu Tân Dương bóng dáng.

Rất nhanh, xe cứu thương chạy tới!

May mắn là, bởi vì Bành Hân trúng độc hơi nhẹ, đương xe cứu thương chạy đến thời điểm, nàng đã dần dần vừa tỉnh lại. Bất quá Lương Hoan cùng Đại Phi tình trạng thì hơi kém một chút.

Nhân viên y tế nhóm vội vàng cấp bọn hắn làm khẩn cấp xử lý, một vị có kinh nghiệm cấp cứu bác sĩ nói cho bọn hắn, những người này cũng đều là cương liệt thuốc mê, nghiêm trọng sẽ uy hiếp được sinh mệnh, nhất định phải đưa đi bệnh viện trị liệu mới được!

Cứu người quan trọng, tính cả Bành Hân cùng một chỗ, thám viên nhóm vội vàng bảy tám chân đem sáu người này đặt lên xe cứu thương.

Xe cứu thương vừa mới đi, phòng ngừa bạo lực tiểu tổ cũng đến!

Bởi vì Triệu Ngọc trước đó xử lý cái kia phát ra khói trắng đồ vật, thông qua hiện trường điều tra về sau, phòng ngừa bạo lực tiểu tổ đã xác nhận, tiệm sách bên trong không có bất kỳ cái gì nguy hiểm.

"Nhanh, " Miêu Anh vội vàng đối còn lại thám viên nhóm nói, "Chúng ta phải mau chóng đem tiệm sách lục soát một chút, nếu như cái kia Tôn Nghệ Hàm thật là bị Cừu Tân Dương bắt đi, nói không chừng liền nhốt tại nơi này!"

Đám người tự nhiên biết can hệ trọng đại, vội vàng một mạch vọt vào tiệm sách.

Triệu Ngọc lúc đầu cũng nghĩ đi theo vào, thế nhưng là đột nhiên, hắn lại nghĩ tới điều gì. Hắn cảm thấy, trong thời gian ngắn như vậy, Cừu Tân Dương hắn là sẽ không chạy đến quá xa, nói không chừng, gia hỏa này y nguyên còn tại phụ cận ẩn núp lấy!

Cho nên. . .

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian mở cóp sau xe, nhấc song đem ông trùm từ bên trong ôm ra.

"Ông trùm, " Triệu Ngọc vỗ vỗ đầu chó, nói, "Ngoan! Lần này, toàn bộ nhờ ngươi!"

Nói, hắn mang theo ông trùm đi tới tiệm sách hậu viện, đồng thời tháo xuống cái kia người hiềm nghi lưu tại trên cây mặt nạ phòng độc. Tiếp xuống, hắn một mặt gọi ông trùm nghe kia mặt nạ chống độc mùi, một

mặt đem Cừu Tân Dương ảnh chụp móc ra cho nó nhìn.

"Tới đi, ông trùm!" Triệu Ngọc lòng tràn đầy mong đợi nói, "Nhanh, giúp ta đem cái này gia hỏa tìm ra!"

Không nghĩ tới, xem hết ảnh chụp về sau, ông trùm quả nhiên hưng phấn gâu gâu kêu lên. Sau đó, hắn đầu tiên là vây quanh Triệu Ngọc xoay lên vòng, sau đó liền xuyên qua tiệm sách hậu viện, hướng trong ngõ hẻm tìm kiếm.

"Quá tốt rồi!"

Triệu Ngọc thấy một lần phương hướng chính xác, lập tức đi theo ông trùm nhanh chóng đuổi theo. Cái khác thám viên cũng là rất là hưng phấn, tất cả đều ghìm súng, đi theo Triệu Ngọc đằng sau.

"Gâu gâu gâu. . ."

Đương ông trùm dẫn bọn hắn tại trong ngõ hẻm rẽ trái lượn phải, rốt cục dẫn tới mục đích về sau, Triệu Ngọc lại là hơi kém quỳ!

Ta mẹ nó!

Triệu Ngọc không chịu được là chửi ầm lên, nhưng gặp ông trùm đem bọn hắn dẫn tới địa phương, lại là một cái xú khí huân thiên —— nhà vệ sinh công cộng! ! !

Chương 323: Chương 323: Không đơn giản manh mối

Chương 323: Không đơn giản manh mối

Nghe phân chuyên gia!

Ta đi!

Chợt nhìn đến nhà vệ sinh công cộng, Triệu Ngọc không khỏi rất là phiền muộn, tức giận hung ác đập ông trùm cái mông, quát: "Ngươi cái này nghe phân chuyên gia, nói tìm người, nói tìm người, tìm người, tìm người!"

"Gâu! Gâu. . ." Ông trùm đau đến nhảy ra nửa mét, lại như cũ hướng về phía nhà vệ sinh công cộng sủa loạn không thôi.

Triệu Ngọc biết ông trùm cân lượng, thế nhưng là thám viên nhóm cũng không hiểu rõ, xem xét ông trùm đối nhà vệ sinh công cộng trực khiếu, tất cả đều coi là tội phạm giấu ở trong đó, vội vàng cầm súng đem nhà vệ sinh đoàn đoàn bao vây!

"Ừm. . ."

Triệu Ngọc vốn định mở miệng ngăn lại, nhưng dưới tình thế cấp bách, lại không biết nên tìm cái như thế nào lý do?

Kết quả, thám viên nhóm cùng nhau chen vào, phân biệt vọt vào nhà cầu

nam nữ.

Ai ngờ, nhà vệ sinh nữ vừa vặn ngồi xổm một vị bác gái, mắt nhìn thấy nhiều như vậy võ trang đầy đủ cảnh sát xông tới, đồng thời dùng thương chỉ mình, bác gái tại chỗ dọa co quắp, hơi kém rơi trong hố đi. . .

. . .

Phiền muộn!

Triệu Ngọc ủ rũ cúi đầu đem ông trùm dắt về xe cảnh sát, cái khác thám viên nhóm thì một cái so một cái lộn xộn, hoàn toàn không biết, vị này Triệu tổ trưởng đến cùng hát là cái nào một màn?

Trở lại tiệm sách về sau, Miêu Anh đám người đã đem tiệm sách trong ngoài lật ra một cái thông thấu, cũng không có tìm tới cái kia Tôn Nghệ Hàm tung tích.

Tiểu nhị này lâu nhìn qua diện tích không nhỏ, nhưng chiếm diện tích lại chỉ có hơn 80 mét vuông mà thôi! Nếu muốn ở nơi này giấu cái trước người sống sờ sờ, cũng không phải là chuyện dễ dàng.

"Tổ trưởng!" Lan Bác chạy tới báo cáo, "Tiệm sách hai mặt đều có ở, nhưng là không thường thường ở, chúng ta ngay tại thử nghiệm cùng bọn hắn liên hệ!"

"Chúng ta đi tìm Cừu Tân Dương phòng ngủ, " nói, " chỉ phát hiện chút ít tiền mặt, không có phát hiện thẻ ngân hàng cùng túi tiền, điện thoại loại hình vật phẩm tùy thân. Đoán chừng tại Cừu Tân Dương thời điểm chạy trốn, những vật này đều ở trên người hắn đeo!"

"Trên máy vi tính cũng giống như vậy!" Mã Uy báo cáo, "Ngoại trừ một chút cùng tiệm sách có liên quan tin tức bên ngoài, không có tìm được bất luận cái gì cùng tình tiết vụ án tương quan đồ vật!"

"Tổ trưởng, ", "Ta luôn cảm thấy, giống như Cừu Tân Dương cũng không phải là thường xuyên ở chỗ này, bởi vì trong phòng ngủ không có tìm được album ảnh, ảnh chụp loại hình đồ vật, Cừu Tân Dương nếu như như vậy không bỏ xuống được phụ mẫu, không có khả năng không có ảnh chụp a?"

"Ừm. . . Các ngươi lại tìm tòi tỉ mỉ lục soát, " Miêu Anh nói, "Ta cái này kêu là Lý Bối Ny đi thăm dò nhìn một chút, Cừu Tân Dương danh nghĩa còn có hay không cái khác bất động sản! Triệu Ngọc. . ."

Đương Miêu Anh nhìn thấy Triệu Ngọc về sau, lập tức hỏi thăm: "Chó của ngươi thế nào?"

Triệu Ngọc đành phải bất đắc dĩ lắc đầu.

"Vậy ta vẫn cùng tổng bộ điều một chút chuyên nghiệp cảnh khuyển đến đây đi!" Nói, Miêu Anh liền cầm điện thoại lên, hướng tổng bộ đánh tới. Ngoại trừ điều động cảnh khuyển bên ngoài, nàng còn để lưu thủ tổng bộ các đồng nghiệp, mau chóng tra tìm hết thảy cùng Cừu Tân Dương có liên quan tin tức, bao quát thân thích của hắn, bằng hữu loại hình, xem hắn có thể trốn đến địa phương nào đi.

"Tổ trưởng, tổ trưởng!" Vừa để điện thoại xuống, lại có vị thám viên chạy tới xông Miêu Anh báo cáo, "Vương Thánh Nghiêu cùng hắn đặc biệt tiểu tổ đã đến, bất quá. . . Bọn hắn tất cả đều đem cảnh lực an bài vào mới nguyên đường phố bên ngoài, tựa hồ. . . Tựa hồ là đang chịu nhà lục soát người bị tình nghi đâu!"

"Hừ! Cái này đồ con rùa!" Triệu Ngọc tức giận mắng một câu, "Nếu không phải bọn hắn mù quấy nhiễu, chúng ta sớm đem tội phạm bắt được! Hiện tại còn mẹ nó muốn ăn có sẵn, cũng quá không biết xấu hổ!"

"Bọn hắn từng nhà lục soát, vậy liền để bọn hắn lục lọi đi!" Miêu Anh

xông nên đội viên phân phó nói, "Ngươi bây giờ cái gì đều đừng làm, liền nghiêm mật giám thị nhất cử nhất động của bọn họ, một khi có cái gì tình huống, lập tức hướng ta báo cáo!"

"Vâng!" Nên thám viên lĩnh mệnh mà đi.

"Ta liền tiếp nhận khó chịu!" Triệu Ngọc lắc đầu nói, "Vương Thánh Nghiêu làm sao tìm được Cừu Tân Dương, vì cái gì có thể chạy đến chúng ta đằng trước đi!"

"Đặc biệt tiểu tổ tại mỗi vị người bị hại gia thuộc nơi nào cũng có bố khống, " Miêu Anh nói, "Khi bọn hắn biết tồn thi án cùng Tần Sơn đường hầm sự cố có liên quan thời điểm, tự nhiên cũng có thể tìm tới đây rồi! Chỉ bất quá, ta hoài nghi bọn hắn cũng không biết Cừu Tân Dương liền là hung thủ, bằng không, cũng sẽ không trúng chiêu mà!"

"Đúng! Ta cũng là nghĩ như vậy, như vậy. . ." Triệu Ngọc bất đắc dĩ hỏi,

"Tiếp xuống, chúng ta nên làm những gì?"

"Tôn Nghệ Hàm đã bị bắt cóc 4 trời, 4 ngày không ăn không uống, đã vô cùng nguy hiểm!" Miêu Anh lo lắng nói, "Việc cấp bách, chúng ta nhất định phải nhanh bắt được Cừu Tân Dương, dạng này mới có thể biết Tôn Nghệ Hàm bị hắn giam giữ ở đâu? Chúng ta không thể lại để cho tồn thi án thứ 7 tên người bị hại, chết trước mặt chúng ta!"

Triệu Ngọc yên lặng gật đầu, trong đầu thì tại cực nhanh suy nghĩ đối sách.

Cừu Tân Dương?

Nếu như hắn từ nơi này chạy trốn, sẽ đi địa phương nào đâu?

Như thế nào, mới có thể đem hắn bắt được?

Mặt nạ phòng độc là treo ở trên cây! Triệu Ngọc dụng tâm suy nghĩ, nói cách khác, Cừu Tân Dương đốt lên thuốc mê, hôn mê thám viên, mình thì mang theo mặt nạ phòng độc rời đi!

Lúc ấy, có vị thám viên đã đuổi tới trên lầu, nhưng cuối cùng vẫn là ngất đi. . . Lại thêm, mặt nạ phòng độc treo ở trên cây, cái này không thể nghi ngờ nói rõ, Cừu Tân Dương là từ lầu hai cửa sổ nhảy đi xuống, mà lại thời điểm chạy trốn dị thường bối rối cùng vội vàng!

Nếu như là dưới tình huống như vậy đào tẩu, hắn tất nhiên sẽ nghĩa vô phản cố hướng mặt ngoài trốn, trốn được càng xa càng tốt!

Thế nhưng là, Tôn Nghệ Hàm sẽ làm thế nào đâu?

Tôn Nghệ Hàm bị hắn giấu ở chỗ đó?

Tôn Nghệ Hàm, còn sống không?

Cừu Tân Dương, sẽ đi hay không tìm nàng. . .

Ngay tại Triệu Ngọc trầm tư suy nghĩ thời điểm, Miêu Anh điện thoại bỗng nhiên vang lên, điện thoại là bọn hắn B tổ điều tra viên đánh tới, điều tra viên nói cho Miêu Anh, nói hai phút trước đó, Cừu Tân Dương danh hạ một trương thẻ ngân hàng bỗng nhiên có động tĩnh.

Thẻ ngân hàng của hắn tại phong lúa đường giao lộ kiến thiết ngân hàng máy rút tiền bên trên, bị lấy đi 7,300 nguyên, tấm chi phiếu kia thẻ bên trên hết thảy chỉ có nhiều tiền như vậy, hắn tất cả đều lấy đi!

A! ?

Nghe được tin tức này, Miêu Anh lập tức tinh thần đại chấn, vội vàng điều lấy bản đồ điện tử ra xem xét.

"Nhìn!" Miêu Anh chỉ vào địa đồ nói, phong lúa đường tại mới nguyên đường phố phía tây, lại hướng phía tây đi một điểm, chính là Tần Sơn Tây Khách trạm! Hắn biết thẻ ngân hàng sẽ bị chúng ta đông kết, cho nên sớm đem tiền lấy đi!"

"Nếu là Tây Khách trạm, hắn đây là muốn đi đường a!" Mã Uy vội vàng nói, "Tổ trưởng, chúng ta tranh thủ thời gian chắn hắn đi thôi!"

"Tốt!" Miêu Anh lúc này hạ lệnh, muốn B tổ đội cơ động viên lên xe, cùng một chỗ tiến đến chặn đường Cừu Tân Dương.

Không đúng, không đúng!

Nhưng mà, tại một sát na kia ở giữa, Triệu Ngọc chợt sinh ra một cỗ cảm giác hoàn toàn khác biệt.

Ngân hàng tồn thi án, làm được như vậy tinh tế, như vậy che giấu tai mắt người, như vậy gan to bằng trời! Cái này đủ để chứng minh, hung thủ chính là một cái cực kì người cẩn thận, hắn nếu biết đến ngân hàng lấy tiền sẽ bại lộ mình, vậy tại sao. . . Còn muốn đi lấy đâu?

Hắn. . . Rốt cuộc muốn làm gì! ?

"Triệu Ngọc, ngươi theo chúng ta cùng đi sao?" Miêu Anh sau khi lên xe, xông Triệu Ngọc khoát tay hỏi.

"Ừm. . ." Triệu Ngọc vốn muốn đem ý nghĩ của mình nói ra, thế nhưng là lại cảm thấy không quá thành thục, đành phải lắc đầu trả lời, "Ta vẫn là ở chỗ này lưu thủ đi! Vạn nhất tình huống có biến đâu! Các ngươi đi trước!"

"Vậy được rồi! Các ngươi xong, Miêu Anh đóng cửa xe, mấy chiếc ô tô hướng về phía tây nhanh chóng chạy tới.

Không đúng!

Đương Miêu Anh mang theo B tổ đội viên sau khi đi, Triệu Ngọc càng phát ra cảm giác là lạ!

Nếu như Cừu Tân Dương liền là tồn thi án hung thủ, hắn trước kia mỗi mở một cái két sắt, đều sẽ giao nộp kếch xù tiền thuê, người này hắn là đối tiền nhu cầu cũng không mãnh liệt!

Cho nên, hắn làm sao lại tại như thế một cái khẩn trương thời khắc, vì chỉ là hơn bảy ngàn khối tiền, mà bại lộ mình đâu?

Chẳng lẽ. . . Hắn có âm mưu gì hay sao?

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc liền nghĩ tới vừa rồi hắn suy tính vấn đề. Từ thời gian dài tới bảy năm ngân hàng tồn thi án toàn bộ tình tiết vụ án trải qua đến xem, hắn cho rằng hung thủ chính là một cái có cực đoan chấp niệm người!

Dạng này người, sẽ vì mục đích nào đó mà không từ thủ đoạn!

Chẳng lẽ. . . Cái này Cừu Tân Dương cố ý bại lộ mình, chính là còn có cái gì ý đồ?

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc đứng tại trên đường phố hướng hai bên nhìn lại, lại bỗng dưng thấy được nơi xa nguy nga đứng vững toà kia "Quỷ thành", Quỷ thành vị trí, vừa vặn ở vào mới nguyên đường phố —— chính đông mặt!

Lão thiên!

Trong chốc lát, Triệu Ngọc bỗng nhiên nghĩ đến một cái khả năng, chẳng lẽ. . . Chân chính manh mối, vẫn ở trước mắt của hắn sao? 8)

Chương 324: Chương 324: Tàn nhẫn tế điện

Chương 324: Tàn nhẫn tế điện

"Lão Trương, " trong điện thoại, Triệu Ngọc mọi loại gấp rút cùng Trương Cảnh Phong yêu cầu nói, "Ngươi lập tức, tranh thủ thời gian tra một chút xóa dương khu mới nguyên đường phố phụ cận kia phiến vứt bỏ thương nghiệp thành, nhìn xem ban đầu là nhà ai địa sản công ty đầu tư hạng mục! Ta nhớ được, Cừu Tân Dương phụ thân liền là một địa sản thương nhân, ngươi tranh thủ thời gian điều tra thêm, kia phiến Quỷ thành có thể hay không cùng hắn phụ thân có quan hệ gì?"

"Tốt! Ta mau chóng, mau chóng!" Trương Cảnh Phong mặc dù người tại tổng bộ, thế nhưng là sớm đã hiểu rõ bản án tình huống, hắn biết hiện tại chính là thời điểm mấu chốt nhất, tự nhiên không dám chút nào lãnh đạm. Điện thoại không quảng cáo m. Nhất tỉnh lưu lượng.

Cúp điện thoại về sau, Triệu Ngọc lập tức chào hỏi cái khác tổ A đội viên, muốn mọi người tập hợp chờ lệnh, chuẩn bị xuất phát.

Nguyên lai, từ lúc bọn hắn lục soát Cừu Tân Dương ở lại tiệm sách không có kết quả về sau, Triệu Ngọc vẫn có một loại cảm giác. Hắn cảm thấy, nếu như Cừu Tân Dương thật là tồn thi án chân hung, như vậy hắn cầm tù những người bị hại kia, đồng thời sẽ bị hại người thi thể chân không đóng gói địa phương, tất nhiên sẽ không cách nơi này quá xa!

Ngắm nhìn bốn phía, mặc dù tiệm sách phụ cận có rất nhiều không

người ở lại phòng trống, nhưng nơi này dù sao vẫn là có người lai vãng, nếu như đem người bị hại cầm tù ở chỗ này, không khỏi có bại lộ phong hiểm!

Thế nhưng là, xa xa Quỷ thành liền không đồng dạng! Ở trong đó tích rộng lớn, công trình kiến trúc đông đảo, mà lại bởi vì một ít không tốt truyền ngôn, có rất ít người tiến vào nơi đó, thậm chí ngay cả kẻ lang thang cũng không dám tới gần!

Muốn đem một người cầm tù mấy chục ngày, một mực đem hắn chết đói, như vậy lựa chọn Quỷ thành loại địa phương này, tự nhiên là không có gì thích hợp bằng!

Thế nhưng là, nếu như Cừu Tân Dương thật đem Tôn Nghệ Hàm cầm tù trong Quỷ thành, Quỷ thành lớn như vậy, bọn hắn lại từ đâu tìm lên đâu?

Thời khắc mấu chốt, Triệu Ngọc lúc này mới nghĩ đến Cừu Tân Dương phụ thân, nếu như phụ thân hắn chính là địa sản thương, kia có phải hay không năm đó Quỷ thành khai phát, cũng có phụ thân hắn phần đâu?

Mà lại, Cừu Tân Dương là có tiền, rõ ràng có nhiều như vậy địa phương có thể đi, nhưng hắn vì cái gì hết lần này tới lần khác muốn lựa chọn mới nguyên đường phố nơi này ở lại?

Có thể hay không, hắn lựa chọn tại mới nguyên đường phố mở tiệm sách, là bởi vì hắn có một loại nào đó chấp niệm?

Tỉ như, nhà bọn hắn tại Quỷ thành bên trong mua căn phòng lớn, Cừu Tân Dương tại mới nguyên đường phố có thể nhìn ra xa Quỷ thành, chính là hắn một loại nào đó canh gác hoặc an ủi?

Nếu quả như thật có như thế một ngôi nhà tồn tại lời nói, kia có phải hay không. . .

Ngay tại Triệu Ngọc tập kết đội ngũ thời điểm, Trương Cảnh Phong điện thoại đã trở về tới, quả nhiên như Triệu Ngọc đoán như thế, Trương Cảnh Phong kích động nói ra:

"Tiểu Triệu, ngươi đoán đúng! Cừu Tân Dương phụ thân địa sản công ty, hoàn toàn chính xác tham dự Quỷ thành bên trong cái nào đó hạng mục. Cái kia hạng mục tên là Kim Đỉnh thế giới, chính là một mảng lớn biệt thự!" Trương Cảnh Phong nhanh chóng nói, "Trên tư liệu ghi lại, Cừu Tân Dương phụ thân hoàn toàn chính xác lấy danh nghĩa cá nhân, mua sắm từ tự mình khai phát biệt thự! Nhưng là, hắn mua cũng không phải là một bộ, mà là mấy bộ! Ta đoán chừng, hắn có thể là muốn giữ lại xào phòng dùng a? Bất quá, về sau theo mắt xích tài chính đứt gãy, hạng này mục cũng bị bách mắc cạn! Cuối cùng đóng có chừng bảy mươi phần trăm bộ dáng!"

"A, dạng này! Kia. . . Mau nói cho ta biết vị trí cụ thể!" Triệu Ngọc một mặt thúc giục, một mặt tranh thủ thời gian ra hiệu hai tên tổ A đội viên lên xe.

"5 sắp xếp 8 tòa nhà, 5 sắp xếp 10 tòa nhà, còn có 4 sắp xếp 11 tòa nhà. . ." Trương Cảnh Phong nói xong, bỗng nhiên lời nói xoay chuyển, lại nói, "A, đối Tiểu Triệu! Ta tra xong Cừu Tân Dương phụ thân về sau, lại thuận tiện tra xét một chút mẫu thân hắn tài liệu cặn kẽ! Nhưng làm ta dọa sợ, ngươi đoán làm gì?"

"Ừm? Làm gì?" Triệu Ngọc đang chuẩn bị lái xe, nghe được Trương Cảnh Phong, không khỏi mười phần ngoài ý muốn.

"Cừu Tân Dương mẫu thân chính là quản lý ngân hàng!" Trương Cảnh Phong nói, "Mặc dù cũng không tại Tần Sơn ngân hàng công việc, nhưng vô luận là Tần Sơn ngân hàng, vẫn là cái khác ngân hàng kho bảo hiểm kiến thiết, cùng két sắt nghiệp vụ, nhưng đều là mẫu thân của nàng tự mình tham dự bày kế! Ta hiện tại rốt cuộc minh bạch, hung thủ tại sao muốn bốc lên lớn như vậy phong hiểm, đem thi thể tồn tiến két sắt!"

Nghe được câu này về sau, Triệu Ngọc cũng là không khỏi run rẩy một chút!

Lão thiên!

Thì ra là thế!

Mới đầu,

Hắn cũng phi thường buồn bực, vì cái gì hung thủ đã đem người chết đói, thế nào không tìm cái địa phương một chôn sự tình? Lại vẫn cứ bốc lên như thế lớn phong hiểm, nhất định phải tồn tiến ngân hàng két sắt đâu?

Hiện tại xem ra, hết thảy đều có giải thích hợp lý!

Cừu Tân Dương sở dĩ đem thi thể tồn tiến từ mẫu thân hắn sáng lập trong tủ bảo hiểm, chính là vì khiến cái này người vì mẫu thân của nàng chuộc tội! Dùng những người này thi thể, đến vì nàng mẫu thân tế điện!

Thật là đáng sợ!

Xem ra, tại năm đó bị đường hầm vùi lấp xe đường dài bên trên, những người bị hại này nhất định là làm cái gì có lỗi với Cừu Tân Dương mẫu thân sự tình!

Cừu hận, đã để Cừu Tân Dương tâm lý vặn vẹo mất cân bằng!

Như vậy. . . Đã Cừu Tân Dương có thể vì mẫu thân như thế, như vậy phụ thân đâu?

Có thể hay không, Cừu Tân Dương chân chính nhà, ngay tại kia phiến Quỷ thành bên trong?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc cũng không dám lại lãnh đạm, tranh thủ thời gian thúc đẩy xe, hướng Quỷ thành phương hướng lái đi.

Ai ngờ, bọn hắn vừa mới mở đến mới nguyên đường phố cuối cùng, vậy mà tại nơi này đụng phải Lưu Học Sơn bọn người.

Nguyên lai, Lưu Học Sơn bọn người ở tại sau khi tiếp nhận mệnh lệnh trước tiên, liền chạy tới mới nguyên đường phố phía đông, ở chỗ này lục soát Cừu Tân Dương hạ lạc.

Triệu Ngọc vừa nhìn thấy Lưu Học Sơn bọn người, trong lòng nhịn không được hơi động một chút, tựa hồ là nghĩ đến một kiện chuyện quan trọng! Thế nhưng là, bởi vì thời gian vội vàng, hắn cũng không suy nghĩ nhiều, chỉ là yêu cầu Lưu Học Sơn bọn người, đi theo đám bọn hắn cùng một chỗ tiến vào Quỷ thành lục soát.

Bởi vì Quỷ thành diện tích to lớn, tự nhiên là nhiều cái nhiều người phần lực lượng. Triệu Ngọc hiện tại là tổ trưởng, Lưu Học Sơn bọn người tự nhiên không dám vi phạm mệnh lệnh, lập tức lái xe đi theo Triệu Ngọc bọn người tiến vào Quỷ thành.

Quỷ thành bên trong, nhưng gặp các loại to lớn Lạn Vĩ lâu sâm nghiêm san sát, được không kiềm chế. Mà kiến trúc vật trong ngoài rác rưởi thành đống, một mảnh hỗn độn, nhưng lại khiến người cảm thấy thê lương.

Thật không nghĩ tới, đầu tư to lớn như vậy một cái khu buôn bán, vậy mà liền dạng này bị gác lại xuống dưới, biến thành hôm nay dạng này tràn đầy Lạn Vĩ lâu Quỷ thành!

Xe cảnh sát xuyên qua trong đó, đừng nói bóng người, thậm chí ngay cả cái chim bay cái bóng đều không nhìn thấy, thật sự là đầy rẫy thê lương.

Dựa theo Trương Cảnh Phong cung cấp tư liệu, Triệu Ngọc dẫn đầu chúng đội viên xuyên qua trong đó, thẳng đến mấy phút sau mới rốt cục tìm được kia phiến khu biệt thự.

Nhưng mà, bởi vì khu biệt thự gác lại thời gian quá dài, căn bản không phân rõ kia tòa nhà đối kia đống! May mắn Trương Cảnh Phong kịp thời tìm được năm đó bản vẽ thiết kế, đám người lúc này mới dựa theo bản vẽ, tìm được có thể là Cừu Tân Dương phụ thân danh hạ biệt thự!

Biệt thự lịch cũ tuế nguyệt, dù y nguyên thẳng tắp, lại là dơ dáy bẩn thỉu không chịu nổi, xú khí huân thiên.

Loại địa phương này, ngay cả những cái kia mèo chó đều không muốn mỏi mòn chờ đợi, đừng nói là người!

5 sắp xếp 8 tòa nhà, 5 sắp xếp 10 tòa nhà, còn có 4 sắp xếp 11 tòa nhà, cái này ba ngôi biệt thự, lẫn nhau khoảng cách không tính quá xa. Triệu Ngọc bọn người tranh thủ thời gian chia ra ba đường, đối mỗi một nhà triển khai tỉ mỉ lục soát.

Kỳ thật, đừng nhìn mỗi ngôi biệt thự diện tích không nhỏ, nhưng là bởi vì lúc trước chưa hoàn thành, trong ngoài tình hình cơ bản liếc qua thấy ngay.

Cho nên, thám viên nhóm cũng không sử dụng thời gian quá dài, liền đem ba ngôi biệt thự lục soát hoàn tất. Nhưng mà, một phen lục soát xuống tới, bọn hắn lại là không thu hoạch được gì, cái gì đều không tìm được!

Hỏng bét!

Triệu Ngọc xa xa nhìn ra xa một phen, riêng là mảnh này khu biệt thự cũng không dưới mấy chục tòa nhà phòng ở, nếu là Cừu Tân Dương không có dựa theo sáo lộ ra bài, đem Tôn Nghệ Hàm tùy tiện tìm cái địa

phương che dấu, vậy coi như thật không dễ tìm!

Làm sao bây giờ?

Tôn Nghệ Hàm đã mất tích thời gian lâu như vậy, nếu như lại tìm không đến, hi vọng còn sống sẽ càng phát ra xa vời!

"Triệu tổ trưởng, " lúc này, một vị thám viên nghĩ kế nói, " Miêu tổ trưởng đã cùng tổng bộ điều động cảnh khuyển, bằng không, chúng ta cũng làm cho cảnh khuyển tới giúp đỡ đi!"

"Ừm. . . Ai?" Trong chốc lát, Triệu Ngọc nhãn tình sáng lên, bận bịu chỉ vào ô tô rương phía sau, nói, "Hơi kém quên, ta chỗ này nhưng mang theo cảnh khuyển. . . Ân, mang theo chó đâu!"

Vừa nghe nói Triệu Ngọc lại muốn thả chó, chúng thám viên không khỏi nhíu mày, trước đó, bởi vì con chó này nguyên nhân, bọn hắn đã dọa ngất một vị ngồi xổm nhà vệ sinh bác gái!

Con chó này, tựa hồ tìm người mất linh, lại chuyên sẽ tìm mang mùi thối mà đồ vật a!

Nhưng mà, Triệu Ngọc chợt tới tự tin, hắn lập tức mở cóp sau xe, lần nữa đem ông trùm phóng ra.

"Ông trùm! Lần này đi, " Triệu Ngọc lại lần nữa vuốt ve đầu chó, thân thiết nói, "Rốt cục có thể phát huy ngươi nghề cũ, đến! Tranh thủ thời gian giúp chúng ta tìm xem, kề bên này tươi mới nhất thịch thịch. . ."

Vểnh lên _ mông nữ thần Trương Tuyết hinh nóng bỏng đinh _ chữ _ quần video lộ ra ánh sáng! ! Mời chú ý Wechat công chúng hào online nhìn: b AI tínhsiyu66(dài theo ba giây phục chế)! !

Chương 325: Chương 325: Văn sử chuyên gia thần kỳ

Chương 325: Văn sử chuyên gia thần kỳ

Ân. . .

Vì có thể để cho hiệu quả đạt tới tốt nhất, Triệu Ngọc lại đem điện thoại mở ra, để ông trùm nhìn mấy lần Cừu Tân Dương cùng Tôn Nghệ Hàm ảnh chụp.

Toàn bộ quá trình xem ở cái khác thám viên trong mắt, tất cả đều là xốc xếch không muốn không muốn, ai cũng chưa thấy qua cho chó nhìn ảnh chụp!

Nhưng mà, đương ông trùm nhìn qua ảnh chụp về sau, lại một lần hưng phấn xoay lên vòng, sau đó liền hướng phía một phương hướng nào đó tìm kiếm.

Nói thật, mặc dù Triệu Ngọc biết ông trùm chính là trứ danh nghe phân chuyên gia, nhưng là, mắt nhìn thấy bốn phía lộn xộn phân tạp Lạn Vĩ lâu, trong lòng của hắn cũng là thật không chắc.

Bất quá, đã ông trùm lại một lần ra trảo, hắn cũng chỉ có thể ôm thử nhìn một chút tâm lý, đi theo nó tìm kiếm.

Không nghĩ tới, lần này, ông trùm cũng không có dẫn bọn hắn chạy lên bao xa, mà là hướng phía gần nhất chỗ một tòa biệt thự mà đi, kia là 5

sắp xếp 10 tòa nhà một chỗ, Triệu Ngọc vừa mới tìm tới một lần.

"Gâu gâu. . ."

Ông trùm một mặt cúi đầu nghe cái gì, một mặt hưng phấn gâu gâu trực khiếu.

Kỳ quái là, khi nó tiến vào nên biệt thự viện tử về sau, vậy mà không có hướng lầu chính mà đi, mà là trực tiếp đi hướng bên trái nhà để xe.

Bởi vì nơi này công trình kiến trúc tất cả cũng không có hoàn thành, nhà để xe bất quá là hai cái rỗng tuếch nhà trệt mà thôi, ngay cả cửa đều không có.

Triệu Ngọc vừa mới cũng là tìm tới nơi này, trong ga-ra mọc đầy cỏ hoang, cùng một chút chó nước tiểu rêu loại hình ẩm ướt thực vật, hiện trường tản ra một cỗ khó ngửi mùi nấm mốc.

Những thứ kia hoàn toàn nhìn một cái không sót gì, căn bản không có cái gì chỗ đặc thù.

Thế nhưng là, ông trùm lại tới đây về sau, nhưng là không đi, một mực hướng về phía bên tay trái nhà để xe gâu gâu trực khiếu.

Lúc ấy, cho Triệu Ngọc cảm giác đầu tiên chính là, căn này trong ga-ra, tất nhiên có tươi mới thịch thịch, bằng không, ông trùm tuyệt đối sẽ không tìm tới nơi này!

Thế nhưng là. . . Là ai thịch thịch đâu?

Triệu Ngọc đang nghĩ ngợi, bên cạnh một cái tên là Lý Nham thám viên, lại cất bước liền đi vào.

"Ai? Ngươi. . ."

Triệu Ngọc vừa định ngăn lại, ông trùm thì trước một bước lẻn đến Lý Nham phía trước, hướng về phía trong ga-ra nơi nào đó gâu gâu trực khiếu.

"Tổ trưởng!" Lý Nham không chớp mắt nhìn thấy mặt đất, xông Triệu Ngọc nói, "Nơi này. . . Nơi này tựa hồ có người thường xuyên đi qua vết tích! Nhìn, nơi này còn có dấu chân đâu! Còn có xe vòng ấn. . ."

A?

Triệu Ngọc nghe xong, vội vàng đi theo, nhưng gặp trong bụi cỏ dại hoàn toàn chính xác có một đầu không quá dễ thấy đường mòn, đường mòn phía trên, không những có nhân loại dấu chân, thậm chí còn có xe điện săm lốp vết tích.

Chẳng lẽ. . . Nơi này có mờ ám?

"Gâu gâu. . ."

Ông trùm còn đang không ngừng mà kêu to, Lý Nham thì cất bước tiến lên, rốt cuộc tìm được một kiện đặc thù đồ vật, vội vàng hô: "Oa! Chỗ này. . . Chỗ này có cửa mà!"

Mọi người lập tức tiến vào nhà để xe, lúc này mới rốt cục nhìn thấy, trên mặt đất vậy mà phủ lên một cánh cửa tấm, bởi vì trên ván cửa mọc đầy cỏ dại, không đến trước mặt, căn bản nhìn không ra!

Lý Nham nhìn thấy trên ván cửa có cái bắt tay, tranh thủ thời gian kéo một chút, lại phát hiện cánh cửa đã khóa lại, không nhúc nhích tí nào.

"Là khoá chìm! Lỗ khóa ở chỗ này!" Tiểu Lý gỡ ra trên ván gỗ cỏ dại, lúc này mới thấy được lỗ khóa.

"Đến, mọi người cùng nhau động thủ!" Triệu Ngọc nói, mấy vị thám viên cùng một chỗ dùng sức, lại vẫn kéo túm bất động, mà dùng sức phía dưới, ngược lại giữ cửa nắm tay cho túm đoạn mất!

"Búa, búa!"

Lưu Học Sơn vội vàng hướng phía ngoài chạy đi, rất nhanh từ trong xe cảnh sát mang tới một thanh búa, sau đó lốp bốp tại trên ván cửa chặt gọt.

Kết quả, vừa chặt hai ba cái, cánh cửa liền phát ra kim loại va chạm tranh tranh âm thanh!

"Ta dựa vào! Lại là cửa sắt!" Lưu Học Sơn rất là ngoài ý muốn, bất đắc dĩ buông xuống rìu.

"Nổ súng đi! Nhìn xem biết đánh nhau hay không đoạn xiềng xích!"

Triệu Ngọc bỗng nhiên tới một câu, kết quả, lập tức đưa tới chúng thám viên không thể tưởng tượng ánh mắt.

"Tổ. . . Tổ trưởng. . ." Lý Nham vội nói, "Chúng ta lên trường cảnh sát lúc học qua, kim loại có khả năng bắn ngược đạn, không thể dùng đạn xạ kích khóa cửa, có khả năng sẽ làm bị thương đến mình!"

"Nha. . . Ha ha. . ." Triệu Ngọc sờ lấy đầu, tự giễu giải thích, "Ta xem phim bên trong đều làm như thế!"

Chúng thám viên trán sinh ra hắc tuyến.

"Kia. . . Vẫn là xem ta đi! Các ngươi né tránh một điểm!" Nói xong, Triệu Ngọc một điểm trong đầu vạn năng giải tỏa khí, môn kia khóa liền ứng thanh mà ra, soạt một chút, nặng nề cánh cửa bị hắn dùng sức nâng lên.

Oa!

Lần này, thám viên nhóm càng há hốc mồm hơn, hoàn toàn không hiểu rõ Triệu Ngọc đến cùng đường chết gì? Làm sao trước một khắc còn nói nổ súng, sau một khắc lại có thể nhẹ nhõm mở khóa đâu?

Triệu Ngọc cũng là bất đắc dĩ mới sử dụng đạo cụ, nhưng bây giờ đích thật là cấp tốc, nếu là Tôn Nghệ Hàm thật bị giam ở phía dưới, sớm một giây đi vào, liền có khả năng sớm một giây cứu được tính mạng của nàng.

Cánh cửa mở ra về sau, một cỗ ẩm ướt âm lãnh chi khí từ phía dưới phun ra, để đám người không khỏi giật mình một cái!

Nhìn xuống dưới, nhưng gặp có một đầu sườn dốc nối thẳng chỗ sâu, phía bên phải thì có chật hẹp bậc thang.

Oa!

Triệu Ngọc không khỏi âm thầm kinh ngạc, loại này thiết kế, rất rõ ràng là đã có thể vận hàng, lại có thể rời đi! Chẳng lẽ. . . Nơi này thật là Cừu Tân Dương hang ổ?

"Gâu! Gâu!" Đột nhiên, ông trùm hướng về phía phía dưới kêu hai tiếng, thanh âm rất nhanh truyền đến tiếng vang, lộ ra không minh du đãng.

"Ông trùm, nhỏ. . . Nhỏ giọng một chút!" Triệu Ngọc trước cùng cẩu cẩu dặn dò một câu, lúc này mới chào hỏi các đội viên xuống dưới xem xét.

Đương nhiên, vì để phòng vạn nhất, hắn gọi Lưu Học Sơn cùng một tên khác thám viên lưu tại cổng.

Trên xe cảnh sát chuẩn bị đèn pin, Triệu Ngọc Hòa Lý Nham đều cầm

một con, cẩn thận từng li từng tí hướng dưới mặt đất đi đến.

Nguyên lai, tại hai gian nhà để xe phía dưới, có xây một cái tầng hầm, tầng hầm diện tích hẹn 40 mét vuông, đám người đi đến ngọn nguồn về sau, liền thình lình thấy được một cái tương đối rộng lớn đại sảnh.

Nhưng mà, khi mọi người nhìn thấy bên trong đại sảnh bài trí về sau, vẫn không khỏi đến nỗi run lên, Lý Nham càng là nhanh chóng đem khẩu súng móc ra!

Nhưng gặp trong đại sảnh chất đống lấy rất nhiều tạp vật, mà tạp vật bên trong nhưng lại có không ít sinh hoạt hàng ngày vật dụng, có ghế sô pha, giường chiếu, giá sách các loại, tại góc tường một bên, còn chất đống lấy rất nhiều dạng đơn giản máy phát điện!

Lại hướng đi vào trong, một khung đã rơi mất lớp sơn to lớn máy móc, lại thình lình xuất hiện trong mắt mọi người.

Triệu Ngọc chỉ nhìn một chút liền nhận ra được, loại này máy móc, chính là cỡ lớn —— chân không đóng gói cơ! ! !

Ông trời ơi..! !

Không cần hỏi, nơi này. . . Nơi này tất nhiên liền là Cừu Tân Dương áp dụng phạm tội địa phương! Cừu Tân Dương liền là ngân hàng tồn thi án hung thủ không thể nghi ngờ!

"Nhìn. . ."

Lý Nham hướng chân không đóng gói cơ khác một bên trên giá sách chiếu đi, nhưng gặp trên giá sách trưng bày rất nhiều hình cũ, trên tấm ảnh, cơ bản đều là Cừu Tân Dương khi còn bé cùng phụ mẫu cùng một chỗ ảnh chụp!

Trên tấm ảnh, Cừu Tân Dương cười đến dương quang xán lạn, nhưng ai có thể nghĩ đến, hắn thế mà lại là một cái đã giết nhiều người như vậy tội phạm giết người! ?

Đương ánh đèn lại hướng phía bên phải đánh tới về sau, đám người lại thấy được rất nhiều mặt nạ phòng độc, cùng một chút cùng loại với hóa học thí nghiệm dùng bình bình lọ lọ. . .

"Tổ. . . Tổ trưởng. . ." Lý Nham trừng to mắt, toàn thân run rẩy hướng Triệu Ngọc hỏi, "Chúng ta. . . Chúng ta có phải hay không tranh thủ thời gian hướng thượng cấp báo cáo a?"

"Tốt! Tốt!" Cho dù Triệu Ngọc thần kinh thô, nhưng cũng là bị tình cảnh trước mắt khiến cho hãi hùng khiếp vía, nghe Lý Nham nói lên báo cáo, lúc này mới tranh thủ thời gian gật đầu.

"Gâu! Gâu!"

Ai ngờ, ngay tại như thế một cái khẩn trương đến muốn chết trước mắt, ông trùm vậy mà lại gâu gâu kêu hai tiếng, lực lượng mười phần chó sủa, tại cái này u tĩnh tầng hầm bên trong lộ ra phá lệ vang dội, đúng là dọa đến chúng thám viên tốt khẽ run rẩy!

"Ông trùm, không phải bảo ngươi nhỏ giọng một chút. . . Ân. . ." Triệu Ngọc vừa định oán trách, lại phát hiện ông trùm đã hướng phía tầng hầm chỗ sâu mà đi, tựa hồ lại phát hiện cái gì.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian đánh lấy đèn pin đi theo, kết quả, đi chưa được mấy bước, hắn liền thình lình nhìn thấy, ở phòng hầm chỗ sâu nhất, đúng là thình lình xuất hiện một đạo ám hắc sắc —— cửa sắt! ! !

G_ cup nữ tinh thần tượng thủ đập A_V dũng đoạt giải quán quân Xem Online! Mời chú ý Wechat công chúng hào! : (dài theo ba giây phục chế)

Chương 326: Chương 326: Ôm cây đợi thỏ

Chương 326: Ôm cây đợi thỏ

"Uy! Uy uy. . ." Triệu Ngọc chợt vỗ cửa sắt, dùng sức la lên, "Bên trong có người hay không, có người không? Tôn Nghệ Hàm, ở đây sao?"

Bởi vì hiện trường ẩm ướt không chịu nổi, băng lãnh trên cửa sắt treo đầy giọt nước, đập phía dưới, Triệu Ngọc trên tay tất cả đều là nước.

"Gâu! Gâu gâu. . ." Ông trùm tựa hồ đã cảm giác được mình lập được công cực khổ, một mặt vây quanh Triệu Ngọc xoay quanh, một mặt không ngừng sủa gọi.

"Đừng kêu, trước đừng kêu! Nghe không được, xuỵt. . ." Triệu Ngọc tranh thủ thời gian quát bảo ngưng lại, ông trùm lúc này mới nằm xuống dưới.

Đông đông đông. . .

Triệu Ngọc lại lần nữa gõ cửa, nhưng đập xong sau, nhưng vẫn là nghe không được bên trong có cái gì động tĩnh.

Hỏng bét!

Triệu Ngọc nội tâm sốt ruột, nếu như trong cửa thật giam giữ Tôn Nghệ Hàm, ác liệt như vậy trong hoàn cảnh, không biết nàng phải chăng còn

có mệnh tại.

Lo lắng phía dưới, Triệu Ngọc đành phải đi kéo trên cửa sắt khóa cửa. Ngoài cửa sắt bên cạnh treo một thanh khóa lớn, khóa lớn khóa đến sít sao, căn bản không có khả năng kéo túm đến mở!

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc tại đạo cụ trên lan can liếc nhìn một vòng, hiện tại vạn năng mở khóa khí đã không có, chẳng lẽ. . . Không phải sử dụng năng lượng tăng cường tề, dùng bạo lực giữ cửa phá vỡ sao?

Ai ngờ, vừa nghĩ tới bạo lực, Triệu Ngọc nhưng chợt nhớ tới Lưu Học Sơn búa, vội vàng xông Lý Nham hô: "Lý Nham, nhanh lên đi cầm búa!"

"Vâng!" Lý Nham tuân lệnh, vừa định ra ngoài, nhưng một tên khác thám viên chợt gọi hắn lại.

"Đợi một chút, Tiểu Lý, tổ trưởng, nhìn. . ." Nói, tên kia thám viên tại giá sách bên cạnh tháo xuống một chuỗi chìa khoá, nói, "Trong này, có phải hay không có có thể mở ra?"

Triệu Ngọc nhãn tình sáng lên, lập tức đem này chuỗi chìa khoá đoạt tới, bắt đầu hướng khóa lớn khoá vào trong lỗ đâm.

Ai ngờ, may mắn là, hắn vừa đem thanh thứ nhất chìa khoá cắm vào lỗ khóa, nặng nề khóa lớn liền ứng thanh mở ra!

Oa!

Đám người không khỏi trong lòng vui mừng, tranh thủ thời gian cùng một chỗ giữ cửa khóa lấy xuống, mở ra nặng nề cửa sắt!

Một tiếng cọt kẹt, cửa sắt rốt cục bị mọi người mở ra.

Mở ra sau khi, bên trong đầu tiên là đập vào mặt một cỗ nhiệt khí, trong hơi nóng thì xen lẫn nức mũi mùi thối. . . Theo đèn pin vào trong chiếu đi, đám người thình lình nhìn thấy trên mặt đất, quả nhiên ngã một người!

Người kia mặc màu vàng váy liền áo, nằm ở nơi đó không nhúc nhích, đã không biết sống chết.

. . ."

Triệu Ngọc cái thứ nhất vọt vào, sau đó đem ngã trên mặt đất người ôm ra.

"Ừm. . ." Ai ngờ, xóc nảy bên trong, người này vậy mà trầm thấp hừ một tiếng.

"A? Còn sống! Còn sống! Quá tốt rồi!" Thám viên nhóm rất là hưng phấn, Lý Nham tranh thủ thời gian dùng đúng bộ đàm hướng ra phía ngoài báo cáo tin vui, cùng kêu gọi xe cứu thương.

Triệu Ngọc thì gỡ ra người này đầu tóc rối bời, mặc dù người này hai gò má có chút vặn vẹo biến hình, nhưng vẫn là có thể nhận ra, người này chính là mất tích Tôn Nghệ Hàm!

Quá tốt rồi!

Nhìn thấy Tôn Nghệ Hàm còn sống, Triệu Ngọc không khỏi bỗng cảm giác vui mừng.

Gâu gâu. . .

Ông trùm lại lần nữa hướng về phía trong cửa sắt không gian thu hẹp sủa

gọi, mắt chó bên trong tinh quang lấp lóe, hưng phấn dị thường. Triệu Ngọc quay đầu nhìn lại, lúc này mới rốt cuộc hiểu rõ ông trùm ý tứ.

Nguyên lai, Tôn Nghệ Hàm bị vây ở chỗ này nhiều ngày, đã giải quá lớn tay, cho nên. . . Nói tóm lại, ông trùm vẫn vẫn là cái kia danh phù kỳ thực —— "Văn sử" chuyên gia!

"Tổ trưởng!" Lý Nham nói, "Ta nghe nói, bị vây ở dưới mặt đất người không thể tuỳ tiện thấy hết, mà lại không thể dễ dàng cho nàng ăn cái gì hoặc uống nước, bằng không, chúng ta vẫn là ở chỗ này chờ đợi chuyên nghiệp nhân viên cứu cấp đến đi!"

"Ừm. . ."

Triệu Ngọc gật đầu, thế nhưng là điểm xong đầu, trong đầu hắn chợt lóe ra một cái ý niệm trong đầu!

"Không được!" Triệu Ngọc bỗng dưng đứng dậy, đối thám viên nhóm gấp rút nói, "Không được, nhất định phải mau đem nàng đưa tiễn. Đến! Các ngươi trước cho nàng bịt mắt, sau đó mang lên xe của chúng ta bên trên, tranh thủ thời gian đưa bệnh viện trị liệu!"

"Nhưng. . . thế nhưng là. . . Vì cái gì?" Thám viên nhóm không rõ Triệu Ngọc vì sao kích động như thế.

"Lý Nham!" Triệu Ngọc lập tức nói,

"Chờ đem Tôn Nghệ Hàm đưa tiễn về sau, để Lưu Học Sơn bọn hắn đem hai chiếc xe cảnh sát đều lái đi, sau đó hai ta lưu lại, tại nhà để xe phụ cận mai phục, ngươi lấy được thương!"

"A? Vì cái gì?" Lý Nham càng thêm không hiểu.

"Nếu là đoán không sai, cái kia Cừu Tân Dương, ngay tại tới đây trên

đường, chúng ta muốn cho hắn đến cái ôm cây đợi thỏ!" Triệu Ngọc dị thường tự tin nói.

"Cái gì! ?" Thám viên nhóm tất cả đều trừng to mắt, hỏi, "Tổ trưởng, làm sao có thể? Cừu Tân Dương lại không phải người ngu, hắn đã chạy, làm sao sẽ còn trở về? Không thể nào!"

"Không!" Triệu Ngọc cực kì khẳng định nói, "Ta hiểu rõ Cừu Tân Dương loại người này ý nghĩ, hắn căn bản cũng không có nghĩ tới muốn chạy trốn, trong đầu của hắn, cừu hận vĩnh viễn là đặt ở vị thứ nhất! Hắn cố ý tại máy rút tiền bên trên lấy tiền bại lộ mình, vì chính là để chúng ta phán đoán sai phương hướng, cho là hắn muốn đến Tây Khách trạm đón xe chạy trốn!

"Mà trên thực tế, hắn là muốn điều đi chúng ta tại Quỷ thành phụ cận xe tuần tra, hiếu sát về Quỷ thành đến!"

"Không thể nào?" Lý Nham không hiểu, "Hắn trở lại, không phải tự tìm đường chết sao?"

"Đúng!" Triệu Ngọc nói, "Hắn chính là muốn tự tìm đường chết, nhưng là, đang tự tìm đường chết trước đó, hắn còn có một chuyện muốn làm, đó chính là. . ." Triệu Ngọc một chỉ Tôn Nghệ Hàm, "Đem nàng giết chết! Đem năm đó ôtô đường dài bên trên một tên sau cùng người sống sót —— giết chết!"

"A! ?" Chúng thám viên kinh ngạc không thôi, lại là căn bản không thể tin được Triệu Ngọc suy đoán kinh người.

"Không có thời gian! Nhanh!" Triệu Ngọc thúc giục nói, "Cừu Tân Dương tùy thời tùy chỗ đều có thể trở về, những người khác nhanh chóng rút lui, sau đó ta cùng Lý Nham tại nhà để xe phụ cận mai phục, đến cái ôm cây đợi thỏ!"

"Tốt!"

Thám viên nhóm mặc dù không tin, nhưng là không dám cãi mệnh, mọi người lập tức cho Tôn Nghệ Hàm bịt kín quần áo, bắt đầu ra bên ngoài nhấc người.

"Lão Lưu, lão Lưu!"

Triệu Ngọc vội vàng dùng bộ đàm kêu gọi Lưu Học Sơn, muốn bọn hắn ở phía trên tiếp ứng một chút, thế nhưng là. . . Hắn kêu gọi nửa ngày, nhưng lại chưa truyền đến Lưu Học Sơn đáp lời.

Mà lại, mọi người ở đây vừa mới đi đến tầng hầm chỗ ngoặt thời điểm, Triệu Ngọc chợt nghe phía trên truyền đến một tia dị dạng vang động.

"Chậm!" Triệu Ngọc lập tức chào hỏi Lý Nham bọn người dừng bước, sau đó vội vàng làm một cái trở về thủ thế.

Lý Nham bọn người cũng là ý thức được cái gì, không khỏi trong lòng xiết chặt, lập tức lui trở về.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian móc súng lục ra, muốn đi lên xem xét một chút, ai ngờ, hắn vừa mới đi đến thông hướng cửa vào địa phương, từ phía trên liền thình lình lăn xuống một cái bốc khói lên đồ vật đến!

Kia là một cái viên cầu trạng đồ vật, toàn thân bốc lên khói trắng, chợt từ khi bên trên lăn xuống, liền lập tức tràn ngập ra nồng đậm khói trắng.

Không được!

Triệu Ngọc đã gặp một lần loại vật này, tự nhiên biết sự lợi hại của nó! Cho nên, hắn ngay đầu tiên liền cho mình sử dụng một cái ẩn hình bình ô xy!

Thế nhưng là, phía sau hắn còn có đông đảo đội viên, cùng hư nhược Tôn Nghệ Hàm, còn có ông trùm. . .

"Lui về sau, nhanh! Ngừng thở, tuyệt đối không nên nghe. . ."

Triệu Ngọc quay đầu trở lại, muốn nhắc nhở mọi người một cái, thế nhưng là nói còn chưa dứt lời, từ lối vào lại phanh truyền đến một tiếng súng vang!

Phanh. . .

Đạn từ Triệu Ngọc sau lưng gào thét mà qua, đánh vào kia một chồng động cơ bên trên, phát ra đinh một tiếng.

A! ?

Triệu Ngọc giật nảy mình, tranh thủ thời gian lách mình chui vào tầng hầm chỗ sâu.

Gâu gâu gâu. . .

Ông trùm gâu gâu kêu, Lý Nham bọn người thì có đủ giật mình, bọn hắn đã vọt tới tầng hầm trên kệ, tại lấy nơi đó mặt nạ phòng độc!

Nếu như những cái kia mặt nạ phòng độc có tác dụng, bọn hắn liền tạm thời sẽ không bị khói trắng hôn mê.

Thế nhưng là. . .

Coi như bọn hắn sẽ không bị hôn mê, địch nhân thế nhưng là có súng, một khi từ phía trên xông tới, một trận loạn xạ, vậy cũng không tốt!

Bất quá, thời khắc mấu chốt, Triệu Ngọc nhưng chợt nhớ tới Miêu Anh đã từng nói tới.

Đúng a?

Chúng ta thế nhưng là cảnh sát, sao có thể sợ tội phạm.

Hắn nhìn một chút tay phải của mình, trong tay của mình thế nhưng là cũng nắm chặt thương, cho nên, hắn có thể bắn ta, ta liền không thể bắn hắn sao?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian bắn một phát súng.

Ầm!

Đạn mặc dù là chẳng có mục đích đánh ra, thế nhưng là tiếng súng nổ lớn nhưng vẫn là đem phía trên địch nhân cho chấn nhiếp một chút.

Từ cửa vào đưa lên tới trên mặt đất cái bóng đó có thể thấy được, địch nhân cái bóng hơi dừng lại một chút, tựa hồ ngay tại cân nhắc có phải hay không nên lao xuống?

Nha. . .

Trong chốc lát, Triệu Ngọc rốt cục có chỗ lĩnh ngộ.

Xem ra, phía ngoài địch nhân tám thành liền là Cừu Tân Dương bản nhân, hắn có lẽ dùng khói trắng hôn mê Lưu Học Sơn bọn người, sau đó lại đoạt thương của bọn hắn.

Không được!

Người này, đã đến phát rồ tình trạng, không thể lại mặc cho hắn làm xằng làm bậy, nhất định phải nhanh đem hắn chế phục.

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc rốt cuộc không lo được cái gì, lúc này ấn

mở đạo cụ cột bên trong ẩn hình áo chống đạn, sau đó liền quên mình liền xông ra ngoài! ! .

a

Hàn Quốc nữ MC tư _ mật _ video bị lộ ra ánh sáng, đáng yêu mà không mất đi phong _ đầy! ! Mời chú ý Wechat công chúng hào online nhìn: b AI tínhsiyu66(dài theo ba giây phục chế)! !

Chương 327: Chương 327: Đoạt thức ăn trước miệng cọp rất nguy hiểm

Chương 327: Đoạt thức ăn trước miệng cọp rất nguy hiểm

Triệu Ngọc sở dĩ muốn xông ra đi, thứ nhất là bởi vì lo lắng Lưu Học Sơn cùng một tên khác thám viên an nguy, nếu như bọn hắn là bị khói trắng hôn mê còn tốt, nhưng nếu là vạn nhất có cái gì nguy hiểm tính mạng, vậy coi như không tiện bàn giao!

Ngoài ra, Triệu Ngọc cũng không muốn cùng Cừu Tân Dương kéo dài thời gian. Gia hỏa này giảo hoạt dị thường, nếu như hắn phát hiện mình xông không tiến tầng hầm về sau, nói không chừng chọn phóng hỏa loại hình ác độc thủ đoạn, bởi như vậy, Triệu Ngọc bọn hắn liền càng thêm bị động.

Cho nên, đã mình có thần kỳ đạo cụ mang theo, vậy liền không bằng tới cái tiên hạ thủ vi cường, xông lên đi!

Phanh. . . Phanh. . .

Phía trên địch nhân nhìn thấy Triệu Ngọc xông lên phía trên đến, lập tức hướng hắn nổ súng!

Địch nhân lúc đầu ở trên cao nhìn xuống chiếm hết ưu thế, vốn cho rằng một thương liền có thể đem Triệu Ngọc quật ngã, nhưng mà, Triệu Ngọc nhưng căn bản không hề hay biết, tốc độ không giảm, chớp mắt liền vọt tới trước mặt của hắn!

Phanh. . .

Triệu Ngọc nhìn thấy mang theo mặt nạ chống độc địch nhân về sau cũng không nương tay, trực tiếp một thương đáp lễ tới, chính giữa người này đùi!

Phốc. . .

Sau khi trúng đạn, người này lập tức thấp xuống dưới, trong miệng đau đến a nha gọi bậy, thế nhưng là bởi vì bộ mặt mang theo mặt nạ phòng độc, tất cả đều biến thành hàm hàm hồ hồ tiếng ô ô.

Bất quá, người này mặc dù trúng đạn, trong tay nhưng vẫn là cầm thương, thấy một lần Triệu Ngọc vọt tới, lập tức lại cho Triệu Ngọc một thương.

Lần này, người này là triệt để trợn tròn mắt, hắn rõ ràng nhìn thấy đạn bắn vào Triệu Ngọc trên thân, nhưng Triệu Ngọc vẫn chẳng có chuyện gì!

Ngay tại hắn hơi chần chờ công phu bên trong, Triệu Ngọc đã vọt tới trước mặt, một cái phi thân đạn chân, trực tiếp đem hắn súng ngắn đá bay!

"Con bà nó là con gấu! Chịu chết đi!"

Triệu Ngọc một quyền đánh ra, trực tiếp đánh tới người này mang theo mặt nạ chống độc trên mặt, mặt nạ phòng độc bị đánh bay ra ngoài, người này cũng là thống khổ té ngửa trên mặt đất!

Đón lấy, Triệu Ngọc đưa tay bắt lấy người này cổ áo, vung nắm đấm lại cho hắn mặt một quyền.

Ba!

Trọng kích phía dưới, người này máu mũi bay tứ tung, mồm méo mắt lác, nhất thời đã mất đi năng lực chống cự.

Triệu Ngọc vốn còn muốn lại cho hắn một quyền, thế nhưng là bởi vì hiện trường y nguyên có lưu lại khói trắng, người này mặt nạ phòng độc lại bị đánh bay, cho nên, tại ngửi thấy vài tia khói trắng về sau, người này đã ở vào một loại nửa hôn mê trạng thái bên trong, lòng trắng mắt thẳng hướng bên trên lật.

Triệu Ngọc gặp hắn không có năng lực phản kháng, lúc này mới đem mặt của hắn bày ngay ngắn.

Nhìn kỹ, không sai!

Người này không phải người khác, chính là ngân hàng tồn thi án chân hung Cừu Tân Dương! !

Không nghĩ tới, quả thật như Triệu Ngọc đoán như thế, Cừu Tân Dương vậy mà lại bốc lên lớn như vậy phong hiểm giết trở về! Không hề nghi ngờ, hắn thậm chí không tiếc cùng cảnh sát khai chiến, chính là vì muốn đem Tôn Nghệ Hàm giết chết!

Giữa bọn hắn, đến cùng có cái gì cừu hận, sẽ gọi hắn như thế không tiếc đại giới?

Bởi vì khói trắng hiệu lực có chỗ yếu bớt, Cừu Tân Dương tại trong mê muội, miệng bên trong vẫn còn tại lẩm bẩm: "Không. . . Không có khả năng. . . Không có mặt nạ phòng độc, sao. . . Sao có thể không choáng. . ."

Nói xong, hắn lúc này mới thân thể mềm nhũn, triệt để ngất đi.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian nhìn về phía chung quanh, nhưng gặp Lưu Học Sơn cùng một tên khác thám viên cũng là ngã trên mặt đất bất tỉnh nhân sự.

Còn tốt!

Trên người bọn họ không có vết máu cùng vết thương, hắn là chỉ là hôn mê mà thôi.

Triệu Ngọc yên lòng về sau, lúc này mới móc ra còng tay, đem Cừu Tân Dương còng lại. Vào tay còng tay thời điểm, gặp Cừu Tân Dương trúng đạn đùi ngay tại ra bên ngoài bốc lên máu, vì không đến mức bởi vì mất máu quá nhiều mà chết, Triệu Ngọc lại dùng vải cho hắn làm đơn giản cầm máu.

Làm xong về sau, hắn lúc này mới dùng đúng bộ đàm kêu gọi tầng hầm Lý Nham bọn người, để bọn hắn lên mau. Ai ngờ, kêu gọi về sau, Lý Nham bọn người lại chậm chạp chưa truyền đến đáp lại.

A úc, hỏng bét!

Lo lắng phía dưới, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian xông về tầng hầm. Nguyên lai, bởi vì khói trắng phát ra đến phi thường nhanh, Lý Nham bọn người còn chưa kịp đeo lên mặt nạ phòng độc, liền tất cả đều bị hun đổ!

Mặc kệ là Lý Nham chờ thám viên, vẫn là được cứu vớt Tôn Nghệ Hàm, thậm chí ngay cả cẩu cẩu ông trùm đều không thể may mắn thoát khỏi,

Tất cả đều té xỉu dưới mặt đất thất bên trong.

Lão thiên!

Triệu Ngọc không khỏi âm thầm may mắn, may mắn mình kịp thời sử

dụng ẩn tính bình ô xy, bằng không, thật đúng là bị Cừu Tân Dương đánh lén thành công!

Nhìn xem khắp phòng khói trắng, còn có trên mặt đất té xỉu đồng bạn. Triệu Ngọc nhất thời cũng là phạm vào khó, là cứu người trước, vẫn là trước xử lý khói trắng đâu?

Cân nhắc phía dưới, Triệu Ngọc rất nhanh làm ra quyết định, bởi vì hô hấp của mình khí là có thời gian hạn chế, cho nên tự nhiên hắn là trước tiên đem đoàn kia bốc lên khói trắng đồ vật xử lý mới tốt.

Chỉ có đem thứ này xử lý, mới có thể cứu người.

Thế là, Triệu Ngọc xoay người nhặt lên đoàn kia bốc lên khói trắng đồ vật, nghĩ đến bên ngoài tìm cát đất đống, đem nó chôn kĩ!

Nhưng mà, ngay tại Triệu Ngọc mang theo khói trắng vừa muốn đi ra tầng hầm thời điểm, lại bỗng dưng nhìn thấy, nhà để xe bên ngoài trong viện, vậy mà xông tới bốn cái cầm trong tay súng ngắn thường phục thám viên!

Triệu Ngọc xem xét, nhận biết! Dẫn đầu người kia chính là đặc biệt tiểu tổ Vương Thánh Nghiêu, mà đổi thành bên ngoài ba người, cũng đều là bọn hắn đặc biệt tiểu tổ thành viên.

Ta dựa vào!

Đột nhiên nhìn thấy những người này, Triệu Ngọc cũng không có nửa điểm vui sướng, ngược lại là một trận cảnh giác, mau đem đầu thấp xuống.

"Tổ trưởng, mau nhìn!" Đi đầu một vị thám viên phát hiện Cừu Tân Dương, lập tức chỉ cho Vương Thánh Nghiêu nhìn, "Cái này. . . Cái này không phải liền là cái kia người bị tình nghi sao? Lão thiên, hắn. . . Tại

sao lại ở chỗ này? Còn có, những này nhân viên cảnh sát, làm sao. . . Chuyện gì xảy ra a đến cùng?"

"Ai nha, gia hỏa này trúng thương!" Một tên khác thám viên thấy được Cừu Tân Dương vết thương đạn bắn cùng còng tay, "Ai? Còng tay! Cái này. . . Sống mái với nhau vẫn là thế nào?"

"Không giống đi! Tựa như là đã hôn mê đều! Thật sự là loạn loạn!" Một người khác nói.

"Đừng nói chuyện!"

Vương Thánh Nghiêu đầu tiên là cơ cảnh nhìn nhìn bốn phía, ở giữa, còn hướng nhà để xe nhìn bên này một chút, Triệu Ngọc mau đem cúi đầu.

"Mấy người các ngươi, nghe ta, trước tiên đem người bị tình nghi đưa đến chúng ta trên xe đi, " Vương Thánh Nghiêu ra lệnh, "Nhanh, đem hắn còng tay đổi, đổi thành chúng ta!"

"A? Tổ trưởng. . . Ngươi ý tứ. . ." Thám viên nhóm một trận kinh ngạc.

"Bất kể thế nào, người bị tình nghi là chúng ta trước bắt được, biết hay không?" Vương Thánh Nghiêu âm trầm nói, "Các ngươi nhất định phải đem nghi phạm an toàn đưa về cục cảnh sát, nơi này ta đến giải quyết tốt hậu quả, phải nhanh! Dung Dương phân cục người, lập tức liền muốn tới!"

"Vâng!"

Mấy tên thám viên đã sáng tỏ Vương Thánh Nghiêu ý đồ, tranh thủ thời gian móc chìa khoá cho Cừu Tân Dương đổi tay còng tay.

Ha ha ha. . .

Tầng hầm trong thông đạo, Triệu Ngọc lại là không thể nín được cười, trong lòng của hắn nói chuyện, Vương Thánh Nghiêu a Vương Thánh Nghiêu, ngươi cái này không biết liêm sỉ gia hỏa! Đều lúc này, thế mà còn dám đến lão tử nơi này đến đoạt thức ăn trước miệng cọp, chẳng lẽ không biết, đoạt thức ăn trước miệng cọp, là rất nguy hiểm nhỏ sao?

Ha ha ha. . .

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc bận bịu cầm trong tay bốc lên khói trắng đồ vật xoay tròn, hướng thẳng đến Vương Thánh Nghiêu bọn người thả tới.

"A? Thứ gì đây là? Cẩn thận. . . Ai? Ai ai ai. . ."

Một câu nói kia, chính là Vương Thánh Nghiêu chờ thám viên nhóm nói ra được câu nói sau cùng. Cái này khói trắng uy lực thực sự quá lợi hại, ngay cả một phút không đến, theo phốc thùng thùng tiếng ngã xuống đất, hiện trường rất nhanh về phục hoàn toàn yên tĩnh! 8)

G_ cup nữ tinh thần tượng thủ đập A_V dũng đoạt giải quán quân quân Xem Online! Mời chú ý Wechat công chúng hào! : (dài theo ba giây phục chế)

Chương 328: Chương 328: Tội ác chi thủ

Chương 328: Tội ác chi thủ

Thiên Hi năm, đông.

Trời đông giá rét, tuyết khắp Tần Sơn.

Tần Sơn đường hầm, chính là từ Tần Sơn thị thông hướng Đồng Dương huyện phải qua đường, đường hầm toàn dài 6. 7 cây số, là toàn bộ đường cái tuyến bên trên dài nhất một đầu đường hầm.

Nhưng mà, tại ngày xưa xe tới xe đi trong đường hầm mặt, giờ này khắc này lại là ánh lửa bắn ra, nổ tiếng như lôi, chu vi tất cả đều là đang không ngừng sụp đổ cự thạch khối vụn.

Huyên náo bên trong, một cỗ đường dài xe buýt đâm vào đường hầm một bên trên vách tường! Ngay sau đó, từ đường hầm đỉnh một tảng đá lớn rơi xuống, đem đuôi xe chỗ nện dẹp, mà cái khác đá vụn thì lập tức đem xe buýt vùi lấp trong đó!

Khụ khụ khụ. . .

Khụ khụ khụ. . .

A. . .

Ân. . .

Bụi mù tràn ngập bên trong, trên xe buýt truyền đến mọi người tiếng ho khan kịch liệt, thống khổ tiếng rên rỉ, cùng tiếng khóc lóc bất lực âm thanh. . .

Khụ khụ khụ. . .

Máu me đầy mặt lái xe Trương Hồng Nhiên từ đầu xe chỗ leo ra, hướng phía sau các hành khách la lớn:

"Mọi người. . . Khụ khụ. . . Tất cả mọi người đừng lộn xộn, đừng hoảng hốt, đừng hoảng hốt! Vừa rồi có chiếc xe lớn nổ tung, đưa tới đường hầm lún, mọi người kiên trì một chút, đội cứu viện chẳng mấy chốc sẽ tới cứu chúng ta!"

"Nàng dâu! Nàng dâu! ! Ngươi tỉnh, tỉnh a. . . Không. . ." Thiệu Chấn Giang càng không ngừng nắm kéo một cái bị kẹt tại xe tòa bên trong nữ nhân, nữ nhân kia thân thể đã bị giao nhau chỗ ngồi đè bẹp, sớm đã không có hô hấp.

"Nhi tử, nhi tử! ? A. . ." Đương Thiệu Chấn Giang lại hướng bên trong nhìn lại thời điểm, lại nhìn thấy con của mình, đã bị vỡ tan toa xe vung ra bên ngoài, đập vào nào đó khối rơi xuống cự thạch phía dưới!

"A. . ." Thiệu Chấn Giang giống giống như điên hướng ngoài cửa sổ bò đi, thế nhưng là từ tiền phương bỗng nhiên bắn ra tới một khối đốt hỏa diễm mảnh vỡ, theo oanh một tiếng, cực nóng hỏa diễm đem Thiệu Chấn Giang ngăn cản trở về.

"Mẹ! A! A a a a. . . Mẹ. . ." Trong xe khác một bên, một cái gọi Đông Vân tiểu nữ hài, ngay tại khàn cả giọng kêu khóc. Nhưng mà, mẹ của nàng đồng dạng không có bất kỳ phản ứng nào.

"Nha đầu, nha đầu, đừng xem, đừng xem!" Đông Vân nãi nãi vội vàng che lấy con mắt của nàng, một cái tay khác thì không ngừng lau trên trán

mình lẫn lộn lấy bụi đất máu tươi.

"Lão đầu tử, ngươi. . . Ngươi thế nào. . ." Trong xe bộ là bị hao tổn nhẹ nhất địa phương, Cung Tú Trân lôi kéo mình bạn già, đợi nhìn thấy Đoạn Đại Thành lông tóc không thương về sau, lúc này mới yên lòng lại.

"Làm sao vậy, đây là thế nào?" Hơi dựa vào sau một chút địa phương, truyền đến Tôn Nghệ Hàm thanh âm, "Đường hầm vì sao lại sập? Là náo động đất a? Điện thoại, điện thoại, điện thoại di động của ta. . ."

Nói, Tôn Nghệ Hàm vội vàng lấy điện thoại cầm tay ra, hướng ngoại giới bấm ra ngoài. Không nghĩ tới, điện thoại thật đúng là tiếp thông, nàng tranh thủ thời gian bấm 110, đem tình huống hiện trường cùng ngoại giới nói rõ.

"Nhi tử. . . Nhi tử. . ."

Ngay tại Tôn Nghệ Hàm gọi điện thoại thời điểm, từ ô tô phần đuôi bỗng nhiên truyền tới một nhu nhược thanh âm nữ nhân. Tìm theo tiếng nhìn lại, nhưng gặp một cái đầy người bụi đất nữ nhân chính gắt gao nắm cả một đứa bé trai.

"Mẹ. . . Ta không sao, ta không sao!" Tiểu nam hài cũng ôm thật chặt mụ mụ, thế nhưng là khi hắn ngẩng đầu lên thời điểm, lại sợ hãi phát hiện, mẫu thân trên lưng vậy mà cắm một cây ống sắt! !

Bởi vì bọn họ hai mẹ con vị trí thoáng dựa vào sau, đặt ở đuôi xe bộ cự thạch đã đem thân xe ép thay đổi hình, mặc dù bọn hắn còn sống, lại tất cả đều bị kẹt tại trên chỗ ngồi.

"Mẹ! Ngươi, phía sau lưng của ngươi. . ." Tiểu nam hài dọa sợ, sắc mặt trắng bệch, toàn thân run rẩy.

"Tân Dương, đừng sợ! Tân Dương ngoan, mụ mụ không có việc gì, không có việc gì. . ." Mẫu thân đã biết mình bị trọng thương, lại cố nén đau đớn, bắt đầu an ủi hài tử.

"Tốt! Tốt!" Lúc này, Tôn Nghệ Hàm đã đánh xong điện thoại, gấp hướng hành khách trong xe an ủi, "110 nói, bọn hắn đã biết chuyện của chúng ta cho nên, ngay lập tức sẽ phái người tới cứu chúng ta! Xin mọi người nhất định phải chịu đựng a!"

"Quá tốt rồi, mụ mụ!" Cừu Tân Dương lo lắng nói,

"Ngươi nhưng nhất định phải chịu đựng a!"

"Ừm. . ." Mẫu thân khó khăn nhẹ gật đầu, thế nhưng là đến từ phía sau lưng đau đớn, lại gọi nàng dị thường lo lắng. . .

. . .

Đám người lúc đầu đầy cõi lòng lòng tin coi là, qua không được bao lâu, bọn hắn liền có thể từ cái này bị đè nén trong xe ra ngoài. Nhưng mà, liên tiếp bảy ngày trôi qua, bên ngoài lại vẫn là không hề có động tĩnh gì.

Về sau, thông qua điện thoại liên lạc, mọi người thế mới biết, bởi vì uy lực nổ tung quá lớn, phía ngoài nói đường tổn hại nghiêm trọng, công trình đội thi công khó khăn, bọn hắn rất có thể còn muốn từ nơi này tiếp tục tiếp tục chờ đợi!

Khi đó, Trương Hồng Nhiên đã từng ý đồ từ trong xe chui ra đi tìm đường ra, thế nhưng là bởi vì bên ngoài lún nghiêm trọng, cuối cùng không thể tìm tới đường ra.

Mặc dù chính vào mùa đông khắc nghiệt, nhưng là trong xe thi thể, vẫn là xuất hiện bốc mùi dấu hiệu. Mà nghiêm trọng hơn, liền là mọi người

vấn đề sinh tồn, ở sau đó thời gian bên trong, bọn hắn ăn cái gì, uống gì?

Mới đầu, bởi vì trên xe phần lớn người đều là về Đồng Dương huyện ăn tết đi, tùy thân nhiều ít mang theo chút đồ tết. Thế nhưng là, mọi người cũng không ngờ tới sẽ bị khốn lâu như vậy, cho nên mấy ngày trước đã đem những này đồ ăn đến không sai biệt lắm!

Giờ phút này đã là bụng đói kêu vang, càng phát ra khó qua.

"Mụ mụ. . . Mụ mụ. . ." Yên tĩnh vận chuyển hành khách trong xe, bỗng nhiên vang lên Cừu Tân Dương non nớt thanh âm. Nhưng gặp hắn bưng một túi bữa sáng sữa, ngay tại cho ăn mẹ của mình, "Ngươi lại uống một chút đi! Bụng của ngươi bên trong còn có tiểu đệ đệ đâu! Mụ mụ. . ."

Tại hài tử nhẹ nhàng kêu gọi tới, mẫu thân có chút mở to mắt. Bởi vì phía sau lưng tổn thương càng ngày càng nghiêm trọng, tình huống của nàng đã rất không lạc quan, trông thấy nhi tử đem bữa sáng sữa đưa tới bên miệng, nàng lúc này mới phí sức cắn ống hút, uống một ngụm.

"Nãi nãi. . ." Lúc này, ở một bên một mực nhìn chăm chú lên bữa sáng sữa Đông Vân, đối với mình nãi nãi nói, "Nãi nãi. . . Ta cũng muốn uống. . . Ta đói. . ."

Nghe được Đông Vân nói chuyện, cái khác các hành khách cũng là khó mà che giấu cắn môi một cái, mỗi người con mắt, tất cả đều thẳng vào nhìn về phía Cừu Tân Dương trong tay bữa sáng sữa.

Thế nhưng là, bởi vì nghiêm trọng thụ thương, Cừu Tân Dương mẫu thân đã là khí tức yếu ớt, vẻn vẹn uống vào mấy ngụm, liền uống không trôi.

Mẫu thân chán nản lắc đầu, đầy cõi lòng từ ái nhìn xem Cừu Tân Dương, có lòng muốn muốn nói cái gì, lại là bất lực nói ra miệng.

"Mụ mụ. . . Nghe lời, lại uống một chút, chúng ta rất nhanh liền có thể được cứu được. . ." Cừu Tân Dương lại cũng không tin tưởng mẫu thân sinh mệnh hấp hối sự thật, còn tại càng không ngừng khuyên lơn.

"Hài tử, hài tử. . ." Rốt cục, Đông Vân nãi nãi không nhịn được lên tiếng, "Mụ mụ ngươi mệt mỏi, vẫn là để nàng nghỉ ngơi một hồi đi! Hài tử a, ngươi nhìn, tiểu muội muội. . ." Lão nhân một chỉ Đông Vân, "Tiểu muội muội đã thật lâu chưa từng ăn qua đồ vật, ngươi có thế để cho nàng uống một ngụm sữa sao? Dù là một ngụm, được hay không? Van cầu ngươi!"

"Ừm. . ."

Cừu Tân Dương rõ ràng do dự, chiếp ầy nhìn nhìn mẫu thân, mẫu thân mặc dù đã khí tức yếu ớt, nhưng vẫn là khẽ gật đầu.

Cừu Tân Dương lúc này mới đem bữa sáng sữa đưa cho Đông Vân nãi nãi.

"Tạ ơn! Tạ ơn! Ô. . . Ngươi thật là một cái hảo hài tử. . ." Lão nãi nãi tiếp nhận bữa sáng sữa đưa cho Đông Vân thời điểm, trong mắt đã là nước mắt tuôn đầy mặt.

Nhưng là, Đông Vân bất quá là cái chỉ có 11 tuổi tiểu hài tử, đã đói đến hốt hoảng, bỗng nhiên uống đến mỹ vị sữa bò, đúng là liều mạng uống.

"Đừng. . . Đừng. . . Đừng uống nhiều như vậy, đây là tiểu ca ca, Vân nhi, đừng uống. . . Đừng uống. . ." Lão nãi nãi mặc dù hết sức đi đoạt, nhưng một túi sữa lại cơ hồ bị Đông Vân uống sạch.

"Van cầu các ngươi, cho ta, cho ta cũng uống một chút đi!" Lúc này, trước kia gọi điện thoại Tôn Nghệ Hàm cũng nói, "Ta là phụ nữ mang thai, trong bụng ta có hài tử! Cầu các ngươi!"

Đông Vân nãi nãi thấy thế, đành phải đem còn thừa không có mấy sữa bò đưa cho Tôn Nghệ Hàm, nhưng là Tôn Nghệ Hàm đem sữa bò chen xẹp về sau, nhưng lại chưa gạt ra mấy giọt.

"Ô. . ." Cực độ đói khát, để Tôn Nghệ Hàm yên lặng nước mắt chảy xuống.

Trong chốc lát, một cỗ khí tức tử vong, bao phủ toàn bộ toa xe.

"A di! Ngươi đừng khóc, đừng khóc. . ." Ai ngờ, trẻ người non dạ Cừu Tân Dương cũng không có vì kia túi bữa sáng sữa cảm thấy đáng tiếc, ngược lại xoay người từ mẫu thân dưới chân trong bọc, lại móc ra một túi bữa sáng sữa tới.

"A di, ngươi uống đi, ta biết, trong bụng có tiểu bảo bảo rất vất vả! Mẹ ta cũng có tiểu bảo bảo. . ."

"A?" Tôn Nghệ Hàm cơ hồ là leo đến Cừu Tân Dương bên người, tiếp nhận sữa bò về sau, không khỏi khóc ròng ròng, "Tạ ơn, cám ơn ngươi, hài tử. . ."

Ai ngờ, ngay tại Tôn Nghệ Hàm khóc ròng ròng thời điểm, từng đôi mắt lại đã sớm để mắt tới Cừu Tân Dương mẫu thân dưới chân bao khỏa.

Kết quả, ngay tại Tôn Nghệ Hàm vừa mới xé mở bữa sáng sữa chuẩn bị bú sữa mẹ thời điểm, khác một bên Đoạn Đại Thành, chợt chạy tới, đem tội ác chi thủ, đưa về phía cái xách tay kia. . . 8)

Đồng nhan cự _Ru đổ mồ hôi lâm ly lớn _ thước _ độ song cầu đều nhanh tràn _ ra lớn _ gan video online nhìn! ! Mời chú ý Wechat công chúng hào: (dài theo ba giây phục chế)! !

Chương 329: Chương 329: Cuối cùng 1 lần nhìn ra xa

Chương 329: Cuối cùng 1 lần nhìn ra xa

Mất khống chế, liền là từ Đoạn Đại Thành giật túi một khắc này bắt đầu.

Cừu Tân Dương cùng mẫu thân tất cả đều bị kẹt tại xe tòa bên trong, không thể động đậy, chỉ có thể trơ mắt nhìn xem Đoạn Đại Thành từ dưới chân cướp đi bọc đồ của mình.

Mở ra bao khỏa về sau, bên trong ngoại trừ sữa bò bên ngoài, còn có rất nhiều dinh dưỡng phẩm, đồ ăn vặt cùng một hộp lớn táo đỏ!

"Không! Không muốn cướp chúng ta đồ vật, đó là chúng ta. . . Thúc thúc. . . Thúc thúc. . . Van ngươi. . . Ô ô ô. . ." Cừu Tân Dương sợ hãi kêu khóc, "Mẹ ta, mẹ ta còn muốn ăn đâu! Không muốn cướp chúng ta đồ vật. . ."

"Nha. . . Ngươi. . . Các ngươi. . ." Cừu Tân Dương mẫu thân cũng là ra sức giãy dụa, lại bất đắc dĩ không thể động đậy, mà cực độ giãy dụa phía dưới, bị ống sắt đâm rách vết thương, lại lần nữa chảy ra máu tươi.

"Đại thành, đại thành, ngươi làm cái gì vậy?" Cung Tú Trân đè xuống bạn già cánh tay, "Ngươi sao có thể cướp người ta đồ vật đâu? Nhanh. . . Nhanh còn cho người ta. . ."

"Lão bà tử, ngươi biết cái gì?" Đoạn Đại Thành trừng mắt huyết hồng

tròng mắt quát, "Chúng ta đã không còn có cái gì nữa! Nếu mà có được cái này túi ăn, chúng ta liền có thể kiên trì đến được cứu vớt!"

"Đúng vậy a, đúng a!" Hồi lâu không nói gì Đường Linh Linh nói, "Mọi người bình quân phân phối một chút, ai cũng không cần chịu đói! Lúc này, hắn là cần chia sẻ a! Tiểu bằng hữu. . ." Nàng ngược lại tướng mạo Cừu Tân Dương nói, "Mụ mụ ngươi đã không được, ngươi đem những vật này lưu cho nàng là không có ích lợi gì, không bằng phân cho chúng ta đi! Có thể cứu rất nhiều người!"

"Không! Không! Mẹ ta không có việc gì, mụ mụ không có việc gì! Ta phải cứu ta mụ mụ. . . Ô ô. . ." Cừu Tân Dương gần như sụp đổ gào thét nói, "Ta muốn đem ăn lưu cho mẹ ta, đây là đồ đạc của chúng ta, các ngươi không thể đoạt, mụ mụ. . . Mụ mụ. . ."

"Các ngươi đừng như vậy, có được hay không. . ." Lúc này, lái xe Trương Hồng Nhiên tới, xông Đoạn Đại Thành nói, "Cái này túi ăn chính là người ta, nhanh còn cho người ta đi. . . Bọn hắn đã rất đáng thương!" Sau đó, hắn ngược lại nói với Cừu Tân Dương, "Hài tử, ngươi chờ một chút, ta tìm một chút mà đồ vật, nghĩ biện pháp đem ngươi từ bên trong lấy ra!"

"Chớ lộn xộn, chớ lộn xộn!" Đột nhiên, vị kia đã bởi vì mất đi thê tử, nhi tử mà thương tâm quá độ Thiệu Chấn Giang nói chuyện, "Hắn mụ mụ bị kẹt ở nơi đó, không thể loạn động! Khẽ động liền sẽ xuất huyết nhiều, không chữa được! Nghe ta, cứ như vậy, cái gì cũng đừng động!"

"Ô. . . Mụ mụ. . . Mụ mụ. . ." Cừu Tân Dương còn tại bất lực kêu khóc.

Giờ này khắc này, Cừu Tân Dương mẫu thân tình huống càng trở nên không ổn, đã là thoi thóp. Trước khi chết, nàng dùng hết một lần cuối cùng khí lực, đưa tay khoác lên Cừu Tân Dương trên đầu, nhẹ nhàng vuốt ve tóc của hắn, mặc dù nói không nên lời cái gì, nhưng là đối hài tử vô hạn yêu mến, lại đều ở trong đó. . .

"Mụ mụ. . . Mụ mụ. . ." Cừu Tân Dương không biết mẫu thân đã đi, vẫn nắm chặt tay của mẫu thân, thút thít không thôi. . .

"Hài tử. . ." Tôn Nghệ Hàm cũng là mặt mũi tràn đầy nước mắt, có lòng muốn muốn an ủi hài tử, lại lời gì cũng nói không ra.

"Làm gì? Các ngươi. . . Các ngươi đều không muốn chết a?" Lúc này, Đoạn Đại Thành lại nói, "Đồ vật chia đều, mỗi người đều tiết kiệm một chút mà ăn, chỉ có dạng này, mới có thể để cho chúng ta sống sót! Không biết, đội cứu viện lúc nào mới có thể đến đâu! Còn có người nào ý kiến? Còn có người nào ý kiến, ừm! ?"

Theo Đoạn Đại Thành một tiếng trấn uống, người trên xe cũng không tiếp tục nói chuyện, mặc kệ là lái xe Trương Hồng Nhiên, vẫn là Thiệu Chấn Giang, bọn hắn tất cả đều yên lặng vây quanh ở kia túi đồ ăn trước mặt, bắt đầu chia đều Cừu Tân Dương đồ vật. . .

Hai mắt đẫm lệ bên trong, Cừu Tân Dương nhìn xem những người này ghê tởm sắc mặt, một cỗ bao hàm cừu hận lệ khí tùy tâm mà phát, hạt giống cừu hận bởi vậy thật sâu gieo xuống. . .

. . .

Thời gian quay lại trước mắt, đương mặt mũi tràn đầy máu ứ đọng Cừu Tân Dương bị còng lên xe cảnh sát mang đi thời điểm, hắn đã từ trong hôn mê ung dung tỉnh lại.

Xe cảnh sát mở ra tràn đầy Lạn Vĩ lâu "Quỷ thành", Cừu Tân Dương lại nhịn không được quay đầu trở lại, hướng "Quỷ thành" trông về phía xa mà đi.

Trong lòng của hắn biết rõ, cái này chính là hắn một lần cuối cùng trông về phía xa "Quỷ thành"!

Nhưng mà,

Không người biết được chính là, trước mắt toà này "Quỷ thành", lại từng là bọn hắn một nhà ngày xưa hạnh phúc khởi nguyên.

Nhiều năm trước đó, hắn liền thường xuyên cùng phụ mẫu cùng một chỗ, đứng tại mới nguyên đường phố chỗ cao nhìn ra xa nơi đó.

Phụ thân nói: "Hài tử, lão ba ta ở nơi đó một hơi mua ba tòa nhà tốt nhất biệt thự, đều là dính liền nhau! Chờ ngươi trưởng thành, chính ngươi ở một tòa, ta và mẹ của ngươi ở một tòa!"

"Ba ba, kia. . . Còn có một tòa đâu?" Cừu Tân Dương tò mò hỏi.

"Kia một tòa, là lưu cho đệ đệ ngươi!" Nói, phụ thân mỉm cười chỉ chỉ mẫu thân bụng, mẫu thân cũng là hòa ái mà cười.

"Úc! Quá được rồi! Ta phải có đệ đệ á! Có đệ đệ chơi với ta mà đi. . ."

Ngây thơ hài tử, vui vẻ cười, lại không nghĩ đến nhiều năm về sau người một nhà, lại là âm dương vĩnh cách, liền ngay cả hắn một lần cuối cùng nhìn ra xa, đều trở nên như thế thê lương thảm đạm. . .

. . .

"Uy, " trên xe cứu thương, Triệu Ngọc ôm ông trùm, lo lắng hỏi, "Y tá a, làm sao người đều tỉnh, chó lại tỉnh không được đâu? Không có nguy hiểm gì đi!"

"Yên tâm đi! Không có chuyện gì!" Một vị y tá trẻ tuổi nói, "Đã người đã tỉnh, con chó kia là không có việc gì! Đoán chừng là chó nhịn kháng lực so với người yếu một ít thôi, chờ trở lại bệnh viện, chúng ta giúp ngươi hảo hảo kiểm tra một chút. . ."

"Ô ô. . ." Ai ngờ, y tá còn chưa nói xong, ông trùm liền ô ô kêu vài tiếng, một giây sau, thì thanh nhưng thức tỉnh, đứng thẳng ở Triệu Ngọc trước mặt.

"Gâu Gâu!" Ông trùm kêu vài tiếng, còn không ngừng lay động đầu chó, tựa hồ là đang cố gắng nhớ lại, mình rốt cuộc là bởi vì gì hôn mê giống như?

"Nhìn, ta nói đi!" Y tá thỏa mãn gật gật đầu.

"Hô. . ." Triệu Ngọc lúc này mới thở dài ra một hơi, nhẹ nhàng vỗ vỗ đầu chó, nói, "Ngươi nha, thật sự là làm ta sợ muốn chết!"

"Gâu gâu. . ." Ông trùm trong khoảnh khắc khôi phục tinh thần, thay đổi thần thái sáng láng.

Mặc dù, ông trùm y nguyên vẫn là cái kia danh phù kỳ thực "Văn sử" chuyên gia, nhưng tại lần này đại phá tồn thi án bên trong, nó lại không hề nghi ngờ lập xuống công lao hãn mã.

Nếu không phải hắn ngửi thấy Tôn Nghệ Hàm cái chủng loại kia hương vị, bọn hắn rất khó tìm đến cái kia giấu ở trong ga-ra tầng hầm.

"A —— anh hùng, xin lưu lại ta mộng đẹp. . ."

Điện thoại di động vang lên, điện thoại là Miêu Anh đánh tới. Miêu Anh cũng rất nhớ thương ông trùm sự tình, mới mở miệng hỏi trước ông trùm tình huống.

"Đến, " Triệu Ngọc mau đem điện thoại bưng đến ông trùm trước mặt, đồng thời vỗ đầu chó nói, "Ông trùm, tỷ tỷ ngươi gọi ngươi đâu!"

"Gâu gâu. . ."

"Ngươi đi luôn đi!" Miêu Anh giận trách, "Triệu Ngọc, trước mặt sự tình, ta thấy rất minh bạch, nhưng là, Vương Thánh Nghiêu những người kia cũng hôn mê, ta lại nhìn không rõ! Bọn hắn. . . Hắn là tại các ngươi đằng sau chạy đến a?"

"Khục! Đừng nói nữa!" Triệu Ngọc vội nói, "Ta cùng tội phạm một trận bắn nhau, thật vất vả đem hắn chế phục, còn cho hắn mang lên trên còng tay. Sau đó thì sao, ta liền xuống đến dưới đất thất cứu người đi, cái nào nghĩ đến đi lên xem xét, lại nhìn thấy Vương tổ trưởng bọn hắn cũng té bất tỉnh, ngươi nói xảo là không khéo!"

"Hừ!" Miêu Anh cười lạnh nói, "Ta còn không biết ngươi sao? Nói thật, có phải hay không là ngươi lợi dụng Cừu Tân Dương đồ vật cố ý đem bọn hắn mê đảo?"

"Miêu tổ trưởng, lại bị ngươi đoán được!" Triệu Ngọc không chút nào mịt mờ nói, "Chúng ta ngay cả mệnh cũng không cần, mới đem tội phạm bắt được, nhưng Vương Thánh Nghiêu bọn hắn lại muốn cướp có sẵn! Nếu là Cừu Tân Dương bị bọn hắn cướp đi, nói thành là bọn hắn bắt được, ngươi nói, khẩu khí này ngươi nuốt trôi sao?"

"Ta liền biết là như thế này!" Miêu Anh hung hăng nói, "Triệu Ngọc, lần này, ngươi làm được thực sự thật xinh đẹp, quá hết giận! Ngươi yên tâm, mặc kệ Vương Thánh Nghiêu bọn hắn làm sao giảo biện, chúng ta một ngụm cắn chết, là bọn hắn không cẩn thận bị tội phạm mê đảo, cùng chúng ta không có bất cứ quan hệ nào, hiểu không! ?"

"Ye!" Hưng phấn sau khi, Triệu Ngọc lại còn chỉnh xuất một câu Anh ngữ. 8)

G_ cup nữ tinh thần tượng thủ đập A_V dũng đoạt giải quán quân quân Xem Online! Mời chú ý Wechat công chúng hào! : (dài theo ba giây phục chế)

Chương 330: Chương 330: Bản thân bị lạc lối người báo thù

Chương 330: Bản thân bị lạc lối người báo thù

Mặc dù Tôn Nghệ Hàm đã được cứu vớt, ngân hàng tồn thi án hung thủ Cừu Tân Dương cũng đã truy nã quy án, nhưng là đối với Dung Dương tổ trọng án các đồng nghiệp tới nói, đến tiếp sau công việc lại vừa mới bắt đầu.

Thẩm vấn phạm nhân, ghi khẩu cung, cứu chữa thương binh, điều tra chứng cứ vân vân vân vân, còn có rất nhiều công việc cần bọn hắn đi làm, bởi vậy, từ xế chiều mãi cho đến ban đêm, thám viên nhóm đều bận tối mày tối mặt.

Lần này, Triệu Ngọc nhân vật cũng phát sinh trọng yếu cải biến, trước kia bắt về phạm nhân, hắn liền có thể hơi chút nghỉ ngơi một phen, nhưng hôm nay thân là tổ trưởng, lại không thể lại độc hưởng thanh nhàn!

Liên quan tới tội phạm thẩm vấn nhiệm vụ, tất cả đều rơi xuống hắn cùng Miêu Anh trên đầu.

Bây giờ, chứng cứ vô cùng xác thực, nhân tang cũng lấy được phía dưới, Cừu Tân Dương đối với mình phạm tội sự thật thú nhận bộc trực, đã đem toàn bộ ngân hàng tồn thi án từ đầu tới đuôi quá trình, tất cả đều nói ra.

Mặc dù, Triệu Ngọc trong lòng đã có chỗ chuẩn bị, nhưng là nghe nói năm đó ở chiếc kia ôtô đường dài bên trên bất hạnh về sau, vẫn là để trong lòng của hắn rất không thoải mái.

Kim đội trưởng câu nói kia cũng một mực tại hắn trong tai quanh quẩn, mỗi cái cọc tội án phía sau, đều có một lít nước mắt, nếu như không có lần kia sự cố, Cừu Tân Dương sinh hoạt sẽ hoàn toàn khác biệt!

Căn cứ Cừu Tân Dương bàn giao, khi hắn mẫu thân cùng trong bụng đệ đệ bất hạnh gặp nạn về sau, phụ thân hắn trạng thái tinh thần vẫn không tốt, một mực ở vào thật sâu tự trách bên trong, cho rằng nếu như lúc trước mình có thể nhín chút thời gian lái xe đưa bọn hắn một chút, liền sẽ không gặp phải vụ tai nạn kia.

Sau đó, công ty của phụ thân ngày càng sa sút, đương công ty đóng cửa về sau, phụ thân hắn cũng một bệnh không dậy nổi, không lâu liền buông tay nhân gian.

Cũng chính là từ một khắc kia trở đi, Cừu Tân Dương báo thù hỏa diễm, mới bắt đầu chính thức nhóm lửa.

Từ xưa tới nay, Cừu Tân Dương một mực ngoan cường cho rằng, mẫu thân hắn chết, cũng là bởi vì xe đường dài bên trên những người may mắn còn sống sót này mà lên.

Nếu như không phải bọn hắn lúc trước đoạt thức ăn của mình, mẹ của mình cùng trong bụng đệ đệ sẽ không phải chết, công ty của phụ thân cũng sẽ không đóng cửa, bọn hắn một nhà, vẫn là hạnh phúc hoàn mỹ một nhà.

Thế nhưng là, mẫu thân chết rồi, phụ thân cũng đã chết, hết thảy liền tất cả đều khác biệt!

Hắn thề, nhất định phải làm cho những cái kia chia cắt mình đồ ăn

người, trả giá đắt, vì hắn mẫu thân báo thù rửa hận!

Quyết định báo thù một năm kia, Cừu Tân Dương vừa mới 24 tuổi. Vì báo thù, hắn đã hoàn toàn biến thành một cái quái gở thiếu niên, chệch hướng người bình thường sinh quỹ đạo.

Vì hoàn thành mình báo thù kế hoạch, Cừu Tân Dương tự học rất nhiều thứ, còn cố ý chuẩn bị ra Quỷ thành gian kia tầng hầm tới.

Hắn sở dĩ đem Đoạn Đại Thành làm cái thứ nhất trả thù đối tượng, cũng là có nguyên nhân. Bởi vì ban đầu là Đoạn Đại Thành người đầu tiên động thủ đoạt bọn hắn đồ ăn, cũng chính bởi vì hắn động thủ, mới tạo thành mẫu thân thương thế chuyển biến xấu.

Bất quá, hắn không nghĩ tới chính là, hắn báo thù kế hoạch vậy mà phi thường thuận lợi, rất nhẹ nhàng liền dùng mình tự chế gây tê khói, đem Đoạn Đại Thành hôn mê.

Hắn đem Đoạn Đại Thành buộc chặt về sau, cất vào ô tô rương phía sau, sau đó một mực dẫn tới Quỷ thành trong tầng hầm ngầm. Ở giữa, vì phòng ngừa Đoạn Đại Thành đột nhiên tỉnh lại, hắn còn vì sử dụng tiêm vào thuốc mê.

Cừu Tân Dương nội tâm quái gở, bất thiện giao tế, đem Đoạn Đại Thành bắt trở về về sau, liền đem nó cầm tù tại xong việc trước chuẩn bị xong tầng hầm trong phòng nhỏ!

Từ đó về sau, hắn liền cái gì cũng mặc kệ! Chỉ là có đôi khi ngồi dưới đất thất trên ghế sa lon, yên lặng nghe Đoạn Đại Thành la lên, cùng bất lực tiếng phá cửa.

Một ngày, hai ngày, ba ngày... Mãi cho đến hắn rốt cuộc nghe không được trong phòng nhỏ có cái gì bất luận cái gì động tĩnh về sau, mới lần nữa mở ra phòng nhỏ môn.

Tại loại này hoàn cảnh dưới, đói khát bức bách, nội tâm sợ hãi người ngay cả một tuần lễ đều chịu bất quá, Đoạn Đại Thành vốn là tuổi tác đã cao, rất nhanh liền bị tươi sống chết đói.

Sở dĩ lựa chọn dạng này trả thù phương thức, Cừu Tân Dương cũng là dụng ý minh xác, liền là muốn để hắn cũng nếm thử, bị chết đói tư vị!

Sau đó , dựa theo việc của mình trước kế hoạch, Cừu Tân Dương đem Đoạn Đại Thành thi thể cất vào chân không túi hàng, sau đó lại nhét vào túi du lịch,

Tồn đến Tần Sơn ngân hàng trong tủ bảo hiểm.

Cùng Triệu Ngọc dự liệu đồng dạng, sở dĩ nhất định phải đem thi thể tồn tiến két sắt, chính là vì tế điện mẹ của hắn. Bởi vì cái kia két sắt nghiệp vụ, đúng là hắn mẫu thân một tay khai thác!

Từ lúc cái thứ nhất Đoạn Đại Thành tử vong về sau, Cừu Tân Dương liền rốt cuộc không có thu tay lại suy nghĩ cùng lý do, ngọn lửa báo thù, đã để hắn đánh mất một lần cuối cùng lý trí, càng phát ra không thể vãn hồi.

Bất quá, Cừu Tân Dương tâm tư kín đáo, hắn biết, nếu như giết người giết đến quá mức chặt chẽ, liền sẽ gây nên cảnh sát chú ý.

Bởi vậy, mỗi giết một người về sau, hắn liền sẽ dùng gần thời gian một năm, đi quan sát kế tiếp người bị hại, ở trên người hắn làm đủ bài tập, thẳng đến bảo đảm vạn vô nhất thất về sau, mới có thể xuất thủ lần nữa!

Cứ như vậy, một năm giết một cái, mãi cho đến cái cuối cùng Tôn Nghệ Hàm.

Để cảnh sát ngoài ý muốn chính là, mặc dù Tần Sơn ngân hàng xuất hiện

đại kiếp án, nhưng là tin tức bế tắc Cừu Tân Dương, lại cũng không biết hắn tồn tại ngân hàng két sắt thi thể, đã bại lộ sự tình.

Hắn y nguyên còn tại làm từng bước mà chuẩn bị lấy mưu sát Tôn Nghệ Hàm kế hoạch, chuẩn bị đem nó chết đói về sau, lại lần nữa tồn tiến ngân hàng két sắt.

Một mực chờ đến đặc biệt tiểu tổ nhân viên cảnh sát tới cửa hỏi thăm thời điểm, hắn mới ý thức tới mình đã bị cảnh sát để mắt tới . Bất quá, những cái kia nhân viên cảnh sát chỉ là muốn cùng hắn hỏi thăm tình huống, lại cũng không biết hắn liền là hung thủ thật sự.

Thế là, Cừu Tân Dương lấy cớ châm lửa pha trà thời khắc, đốt lên khói mê, đem bọn hắn hun đổ . Bất quá, trong đó một tên nhân viên cảnh sát tại hun ngược lại trước đó, từng theo hắn phát sinh tranh chấp, đồng thời một mực đuổi tới lầu hai.

Dưới tình thế cấp bách, Cừu Tân Dương nhảy lầu chạy trốn, ngay cả mặt nạ phòng độc đều treo ở trên cây, lúc này mới phát sinh lúc sau một màn.

Liên quan tới sau đó quá trình, Triệu Ngọc lại đoán đúng!

Cừu Tân Dương đã bị cừu hận triệt để làm choáng váng đầu óc, thậm chí tại bị cảnh sát truy đuổi tình huống dưới, trong lòng của hắn cũng chỉ có một cái ý niệm trong đầu, đó chính là Tôn Nghệ Hàm phải chết, nhất định phải vì hắn mẫu thân chôn cùng!

Cái khác, hắn lại cái gì đều không để ý!

Cho nên, hắn mới có thể cố ý bại lộ vị trí, điều đi cảnh sát tại Quỷ thành phụ cận bố phòng, sau đó tốt thừa cơ lái xe trở về Quỷ thành, đi giết Tôn Nghệ Hàm!

Lúc ấy, Cừu Tân Dương biết Tôn Nghệ Hàm mặc dù bị cầm tù nhiều ngày, nhưng nhất định không chết, hắn liền muốn trở về về sau, đem nàng còn sống cất vào chân không đóng gói cơ!

Lại không nghĩ, cảnh sát vậy mà đã sớm tìm được nơi ở của hắn.

Khi đó, Cừu Tân Dương đã liều lĩnh, tại mãnh liệt báo thù cảm giác điều khiển, hắn vậy mà lựa chọn cùng cảnh sát đối kháng phương thức, dùng trên xe chuẩn bị khói mê, đem Lưu Học Sơn bọn người hun ngược lại, sau đó còn đoạt thương của hắn, ý đồ xông vào tầng hầm đi giết người!

Nhưng mà, hắn làm sao cũng không nghĩ ra, trong tầng hầm ngầm Triệu Ngọc, chẳng những không có bị khói mê hun ngược lại, thậm chí ngay cả súng lục của hắn đạn còn không sợ!

Triệu Ngọc cứ như vậy trực lăng lăng xông lên, sau đó dùng rất bạo lực thủ đoạn, đem mình chế phục!

Thẳng đến Cừu Tân Dương bị Triệu Ngọc thẩm vấn thời điểm, cũng không hiểu Triệu Ngọc đến cùng là như thế nào làm được? Hắn rõ ràng nhìn thấy đạn bắn trúng gần trong gang tấc Triệu Ngọc, dù cho là mặc trên người tránh đạn áo, cũng không có khả năng lông tóc không thương a?

Triệu Ngọc thì thừa cơ giáo dục hắn nói: "Cái này kêu là từ nơi sâu xa tự do thiên ý! Ngươi tự tay phạm vào tội ác, đồng dạng là phải trả giá thật lớn! Mà ta, liền là đến thu ngươi người kia!"

Thẩm vấn hoàn tất, trước khi đi, Triệu Ngọc đứng thẳng người lại hỏi Cừu Tân Dương một câu:

"Ta đặc biệt muốn biết, nếu như cái cuối cùng người sống sót Tôn Nghệ Hàm, cũng bị ngươi tươi sống chết đói, sau đó cất vào ngân hàng két sắt về sau. Như vậy tiếp xuống, ngươi sẽ làm gì chứ? Ngươi đã vì mẹ của

ngươi báo thù, chẳng lẽ... Ngươi thật cảm giác được, nội tâm của ngươi, là vui sướng cao hứng sao?"

Nghe được Triệu Ngọc tra hỏi, Cừu Tân Dương yên lặng nhìn chằm chằm Triệu Ngọc, lại là không nói câu nào, đổi phế ánh mắt, biểu hiện ra hắn mất hết can đảm.

Kỳ thật, khi hắn bắt được cái cuối cùng người sống sót Tôn Nghệ Hàm về sau, hắn cũng đã đã mất đi cố hữu mục tiêu cuộc sống, căn bản không biết mình nên đi nơi nào!

Mặc kệ phục không báo thù, hắn đều vĩnh viễn là một cái bất hạnh người!

Ai!

Triệu Ngọc bất đắc dĩ thở dài, hắn đột nhiên cảm giác được, Cừu Tân Dương tao ngộ tựa hồ cùng ngân hàng cướp bóc án Phương Nghị có chút giống nhau. Nếu như, tại hắn kinh lịch trận kia đã mất đi mẫu thân thương tích về sau, có thể có được chính xác tâm lý khai thông, như vậy là không phải, cái này cái cọc tàn nhẫn liên hoàn án mưu sát, liền sẽ không phát sinh đây?

Mỗi cái cọc tội án phía sau, đều có một lít nước mắt!

Liên quan tới cái này lên khiến người than thở ngân hàng tồn thi án tới nói, có lẽ thế nhân không cách nào bình thuật, trong đó ai đối ai sai! Nhưng là, Cừu Tân Dương lựa chọn loại này tàn nhẫn báo thù phương thức, lại là mười phần sai.

Tưởng tượng lúc trước, tại chiếc kia bị nhốt ôtô đường dài bên trên, Cừu Tân Dương mẫu thân cuối cùng vuốt ve người thích trẻ con phát lúc tình hình.

Kỳ thật, mẫu thân hắn ngay lúc đó tâm tư, đơn giản liền là hi vọng hài tử có thể hảo hảo sống sót, khỏe mạnh hướng lên sống sót mà thôi, mà căn bản không phải cái gì báo thù!

Cừu Tân Dương, Cừu Tân Dương, mẫu thân hắn hi vọng, có lẽ tựa như tên của hắn đồng dạng, hi vọng hắn vĩnh viễn tràn ngập triều khí phồn thịnh, vĩnh viễn hướng lên đi! ?

Chương 331: Chương 331: Lơ đãng hạnh phúc

Chương 331: Lơ đãng hạnh phúc

Đương tình tiết vụ án chân tướng rõ ràng về sau, ngân hàng tồn thi án lập tức ở trong bót cảnh sát bên ngoài đưa tới to lớn tiếng vọng, trên dưới chấn động. Cảnh sát cao cấp ngay tại tích cực hiệp thương vụ án trên sau cùng xử lý chương trình, mưu cầu để ngân hàng tồn thi án đạt được giải quyết thích đáng.

Bản án phá, chân tướng rõ ràng, thế nhưng là, đã một ngày một đêm phấn chiến mấy ngày Dung Dương tổ trọng án thám viên nhóm, lại là tâm tình phức tạp.

Ngoại trừ thoáng nhẹ nhàng thở ra bên ngoài, mọi người cũng không cảm thấy quá nhiều vui sướng. Mỗi người cảm thụ càng nhiều, vẫn là thật sâu mỏi mệt, cùng tồn thi án phía sau các loại thổn thức.

Một cái bởi vì cừu hận mà bóp méo tâm linh nam hài, trăm phương ngàn kế giết chết 6 tên người bị hại, tại trận này vô tình tàn nhẫn giết chóc phía sau, nhưng lại có rất nhiều khiến người tỉnh ngộ đồ vật, khiến người thấm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ.

Triệu Ngọc cũng đã là mỏi mệt đến cực điểm, thẩm tra xử lí xong vụ án về sau, đã lại là một cái mới nửa đêm! Hắn hiện tại cái gì cũng không muốn, chỉ muốn về nhà hảo hảo ngủ một giấc.

Bất quá, ngoại trừ ngủ một giấc bên ngoài, hắn còn có một chuyện muốn làm, mà chuyện này đối với hắn bản nhân tới nói, cũng là một kiện vô cùng trọng yếu đại sự.

Mà lại, tại làm chuyện này trước đó, Triệu Ngọc xưa nay chưa từng có cảm thấy tâm tình thấp thỏm, hoang mang lo sợ, trán đổ mồ hôi.

Tan tầm về sau, Triệu Ngọc cũng không có đi, mà là lặng lẽ theo đuôi sau lưng Miêu Anh, sau đó một mực theo đến nhà vệ sinh nữ.

Bây giờ bản án phá, Miêu Anh cũng là một bộ thể xác tinh thần đều mệt bộ dáng, cũng không có lưu ý đến có người sau lưng theo đuôi.

Cứ như vậy, Triệu Ngọc tại cửa nhà cầu chờ a chờ, rốt cục, theo một trận tiếng nước ào ào, Miêu Anh từ bên trong đi ra.

"Miêu tổ trưởng, uy! Có thể tìm được ngươi!" Triệu Ngọc lập tức quỷ quỷ túy túy tiến lên đón đến, thẳng đem Miêu Anh giật nảy mình, thậm chí làm ra phòng vệ tư thế.

"Triệu Ngọc, thì thế nào! ?" Đương Miêu Anh thấy rõ người này là Triệu Ngọc về sau, lúc này mới một mặt phối hợp rửa tay, một mặt hỏi, "Có phải hay không, hướng ta chỗ này tranh công tới? Là! Ta thừa nhận, vụ án này, ngươi không thể bỏ qua công lao, công lao đại đại tích, tội phạm đâu cũng là ngươi bắt được, ngươi yên tâm, tiền thưởng sự tình. . . Ân. . ."

Miêu Anh chính hững hờ nói, chợt nhìn thấy Triệu Ngọc đem một cái màu đỏ hộp trang sức bưng đến trước mặt mình.

"Ngươi. . ." Lần này, Miêu Anh lại là rất là ngoài ý muốn.

"Ầy, " Triệu Ngọc lại nhìn trộm nhìn chung quanh, đợi xác định không người về sau, lúc này mới vội vã cuống cuồng mở ra hộp, nói quanh co

nói, "Hắc hắc, ta. . . Ta mua cho ngươi. . . Đưa. . . Đưa tiễn tặng cho ngươi. . ."

Bởi vì khẩn trương cao độ, Triệu Ngọc lần đầu nói chuyện biến thành cà lăm.

"Ngươi đây là?" Miêu Anh thình lình nhìn thấy, hộp trang sức bên trong, đặt vào một bộ sáng lấp lánh bông tai. Mặc dù Miêu Anh trên mặt biểu thị nghi hoặc, nhưng là trong nội tâm vẫn không khỏi đến một trận hươu con xông loạn, mặt hơi ửng đỏ.

"Lần trước, ta đem ngươi bông tai làm hỏng!" Triệu Ngọc cũng là ngượng ngùng cúi đầu nói, "Bồi thường cho ngươi đây là! Cái này. . . Cái này thế nhưng là ta tại cửa hàng chọn quý nhất một cái, 9 hơn ngàn khối đâu! Hóa đơn cũng ở bên trong đâu! Không lừa gạt ngươi. . . Cái kia. . . Ngươi thích không?"

"Không có. . . Không cần thiết đi! ?" Miêu Anh sắc mặt ửng đỏ, cũng là ngượng ngùng cúi đầu xuống, nói, "Ta đã sớm quên, không có. . . Không có quan hệ!"

Không biết vì cái gì, khẩn trương tựa như có thể truyền nhiễm, ngày xưa như oan gia hai người, giờ phút này vậy mà trở nên khẩn trương nhăn nhó, nghiễm nhiên một đôi mới biết yêu tiểu tình lữ.

Kỳ thật, đừng nhìn Triệu Ngọc trước kia thường xuyên du tẩu cùng bụi hoa ở giữa, đồng thời cùng tiền thế Diêu Giai nói qua sinh tử đừng luyến. Thế nhưng là, hắn thật đúng là không chút cho ngưỡng mộ trong lòng nữ sinh đưa qua đồ vật.

Giờ phút này, đối mặt với duyên dáng yêu kiều Miêu Anh, hắn lần đầu cảm thấy bứt rứt bất an.

"Cầm. . . Cầm đi!" Triệu Ngọc lắp bắp nói, "Khẳng định đẹp mắt! Ha ha

ha. . . Đúng. . . Đẹp mắt. . ."

Câu nói này tuyệt đối là trợn tròn mắt nói lớn nói dối, Miêu Anh chính là một đầu nhẹ nhàng khoan khoái cây nấm đầu, ngay cả lỗ tai đều lộ không ra, căn bản không nhìn thấy bông tai, còn nơi nào đến thật tốt nhìn?

Nhưng mà, lời này nghe được Miêu Anh trong tai, lại là phá lệ hưởng thụ. Miêu Anh ngượng ngùng tiếp nhận bông tai, sau một khắc lại là cảm thấy có chút chân tay luống cuống, không biết nên làm những gì,

Liền giống như vậy cống phẩm bưng hộp trang sức.

"Cái kia. . . Đã dạng này, vậy ta đi trước!" Triệu Ngọc gặp Miêu Anh nhận bông tai, trong lòng không khỏi một trận vui sướng. Đã nhận lấy, vậy có phải hay không nói rõ, nàng đối ta đã có chút ý tứ đâu?

Nhìn thấy Miêu Anh gật đầu, Triệu Ngọc xoay người rời đi, nhưng vừa đi hai bước, Miêu Anh chợt gọi hắn lại:

"Uy, Triệu Ngọc, có ngươi dạng này sao?"

"Ừm? Như thế đây?" Triệu Ngọc giật nảy mình, mặt mũi tràn đầy kinh ngạc.

"Nếu đưa ta bông tai, vậy liền đeo lên cho ta a thế nhưng là!" Miêu Anh giận quát to một tiếng, sau đó đem bông tai đưa cho Triệu Ngọc.

"Ồ? A a a nha. . ." Triệu Ngọc lập tức thụ sủng nhược kinh, vội vàng góp qua thân thể, sau đó há miệng run rẩy đem bông tai cầm lấy.

"Run rẩy cái gì? Được hay không a ngươi? Đừng tiếp tục cho ta trên lỗ tai lại mặc một cái con mắt!" Miêu Anh mặc dù miệng thảo luận, nhưng vẫn là tay phải vẩy lên, đẩy ra mình nhẹ nhàng khoan khoái mái tóc.

Nhìn xem kia tuyết trắng cái cổ, cùng mượt mà vành tai, Triệu Ngọc không khỏi một trận tâm viên ý mã.

Bất quá, cũng may hắn vẫn còn có chút định lực, lúc này nhẹ nhàng đem bông tai cho Miêu Anh mang tốt.

Bông tai tự nhiên không có chỉ đeo một con đạo lý, hắn tranh thủ thời gian lại đem một cái khác cầm lấy, mang hướng về phía Miêu Anh một cái khác lỗ tai. Bởi vì Miêu Anh không có động thủ, Triệu Ngọc liền vươn tay ra, nhẹ nhàng kích thích Miêu Anh mái tóc.

Miêu Anh phát tích tản ra một loại mùi thơm mê người, để Triệu Ngọc một trận lòng say, hận không thể lập tức liền đem nàng đẩy ngã.

Nhưng mà, ngay tại bông tai còn chưa mang tốt thời điểm, từ nhà vệ sinh bên ngoài bỗng nhiên hoảng sợ ngã ngã xông qua một người đến, chính là thám viên Lan Bác.

Lan Bác bụng không thoải mái, đang muốn đi nhà xí, ngẩng đầu một cái lại vừa vặn trông thấy Triệu Ngọc ngay tại cho Miêu Anh mang bông tai, nhất thời thắng gấp liền sững sờ tại nơi đó!

Ùng ục, Triệu Ngọc nuốt ngụm nước bọt, Miêu Anh thì đầy mặt đỏ bừng dưới đất thấp cúi đầu.

Bất quá, Triệu Ngọc tự nhiên không phải ăn chay, lập tức xông Lan Bác quát: "Nhìn cái gì vậy? Chưa thấy qua mang bông tai? Lăn, đến trên lầu hai nhà vệ sinh đi!"

"Vâng vâng vâng. . ." Lan Bác cũng là phá lệ đến cơ linh, tranh thủ thời gian làm bộ mù lòa bộ dáng, tự nhủ, "Ai nha, choáng đầu, làm sao luôn có ảo giác, có ảo giác. . . Ta cái gì cũng không thấy được a. . ."

Phốc. . .

Miêu Anh mỉm cười, Triệu Ngọc hắc hắc.

Bất quá, bỗng nhiên bị Lan Bác như thế một quấy, vừa rồi mập mờ bầu không khí đã đánh vỡ. Miêu Anh gặp bông tai mang tốt, vội vàng cúi đầu cùng Triệu Ngọc nói cái gặp lại, liền cũng như chạy trốn rời đi.

Hắc hắc hắc. . .

Triệu Ngọc y nguyên ngây ngốc cười, trong lòng sớm đã đẹp đến mức không được. Thật không nghĩ tới, vị này Miêu gia đại tiểu thư cũng có bất hảo ý tứ thời điểm, xem ra, ta muốn ôm mỹ nhân về cơ hội, là càng lúc càng lớn!

Cứ như vậy, Triệu Ngọc mỹ tư tư mang theo ông trùm về tới nhà. Trước cửa nhà, hắn vẫn không quên cho Miêu Anh phát cái Wechat ân cần thăm hỏi một chút, hỏi nàng đến không tới nhà, sớm một chút nghỉ ngơi loại hình.

Ai ngờ, đương đại môn rộng mở về sau, Triệu Ngọc vừa định cất bước vào nhà, lại bỗng dưng bị trước mắt tình hình giật nảy mình, hơi kém đặt mông ngồi dưới đất!

"Gâu gâu. . ." Ông trùm cũng là giật nảy mình, lập tức hướng về phía trong phòng gâu gâu trực khiếu.

Nhưng gặp lão thái thái Phật tượng đứng ở trước cửa, là mặt mũi tràn đầy nghiêm túc, chợt nhìn qua, giống như Diêm Vương.

"Ai nha, má ơi! Ngươi làm ta sợ muốn chết!" Triệu Ngọc từ dưới đất bò dậy, vỗ ngực oán giận nói, "Ngươi làm cái gì vậy? Hơn nửa đêm không ngủ được a?"

"Ngươi cái bất hiếu tử, ta không phải đợi ngươi trở về cho ngươi cơm nóng mà!" Lão thái thái tức giận nói, "Ngươi nói ngươi, trở về cũng không nói cho ta biết trước một tiếng, bằng không, cơm cho sớm ngươi nóng tốt!"

"Gâu. . . Ô ô ô. . ." Nhìn thấy lão thái thái vừa trừng mắt, ông trùm lập tức giống chó xù giống như thấp xuống dưới, tự giác chui vào ban công trong ổ đi ngủ đây.

Đừng nói, Triệu Ngọc ban đêm chỉ ăn một điểm cơm hộp, hiện tại thật đúng là có chút đói bụng.

Lão thái thái tay chân lanh lẹ, rất nhanh liền cho hắn nóng tốt đặc biệt vì hắn chuẩn bị đồ ăn.

Liền xem như trong thế giới này Triệu Ngọc, cũng là thật lâu không có nếm đến lão thái thái tay nghề, đối mặt với mỹ vị ngon miệng đồ ăn, lúc này ăn như gió cuốn.

Nhỏ đông. . .

Wechat vang lên, mở ra điện thoại xem xét, nhưng gặp Miêu Anh cho hắn trở lại một đầu hồi âm:

"Ta đến nhà, ngươi cũng mệt mỏi, sớm một chút nghỉ ngơi đi! Ngủ ngon!"

Hồi âm mặc dù ngắn, lại làm cho Triệu Ngọc rất cảm thấy ấm áp.

Một mặt nếm lấy mẹ ngon miệng đồ ăn, một mặt nhìn xem người trong lòng ấm áp hồi âm, Triệu Ngọc cảm giác hạnh phúc trong nháy mắt bạo rạp.

Hồi tưởng lại phát sinh trên người Cừu Tân Dương bất hạnh về sau, hắn

không khỏi càng thêm trân quý trước mắt kiếm không dễ hạnh phúc. Trong nhân thế hạnh phúc thường thường ngay tại cái này lơ đãng trong nháy mắt, thường thường bị thế nhân xem nhẹ.

Nhưng mà, để Triệu Ngọc không nghĩ tới là, còn có một cái hạnh phúc hơn sự tình, đang chờ hắn.

Ngay tại hắn sắp ăn bồn làm bát chỉ toàn thời điểm, lão thái thái bỗng nhiên cầm Triệu Ngọc laptop ngồi xuống bên cạnh hắn, dạng như vậy, lão thái thái tựa hồ bị vở bên trên đồ vật hấp dẫn lấy.

"Mẹ, ta đồ vật, ngươi không cần loạn lật có được hay không? Ngươi nói, ngươi nhìn cái này làm cái gì? Nếu là ta không có nhớ lầm, ngươi cũng không làm sao biết chữ không?" Triệu Ngọc lơ đễnh hỏi một câu.

"Ta là không biết chữ, nhưng là. . ." Lão thái thái chỉ vào vở bên trên ghi chép quẻ văn nói, "Nhưng là, những này Bát Quái thuật ngữ, ta vẫn là nhận ra mấy cái! Cái này tựa như là đã thất truyền cực lạc Bát Quái thuật a?"

A! ?

Phốc. . .

Triệu Ngọc không khỏi quá sợ hãi, hơi kém đem ăn vào cổ họng đồ ăn toàn phun ra ngoài. . .

Chương 332: Chương 332: Quỷ công 8 quẻ

Chương 332: Quỷ công 8 quẻ

"Cái gì! ?" Triệu Ngọc tranh thủ thời gian để đũa xuống, hỏi, "Những này quẻ văn, ngươi hiểu được?"

Lão thái thái chỉ địa phương, hoàn toàn chính xác liền là Triệu Ngọc ghi chép những cái kia tối nghĩa khó hiểu hệ thống quẻ văn, Triệu Ngọc đã từng vì thế tìm kiếm qua thật lâu, lại không người biết được.

Thật sự là đi mòn giày sắt tìm chẳng thấy!

Không nghĩ tới, hiểu công việc người, vậy mà liền ở trước mắt, hơn nữa còn là mẹ của mình!

Ta nhỏ nãi nãi gấu, nếu là thật có thể đem những này quẻ văn phá giải, kia đối về sau kỳ ngộ hoàn thành, tuyệt đối sẽ có thật to trợ giúp!

"Ta không quá xác định a thế nhưng là, " lão thái thái nhíu mày nói, "Ngươi ghi chép những vật này, ta từ ngươi nhà ông ngoại một quyển sách bên trên thấy qua, kia là một cái bản chép tay, tên là cực lạc Bát Quái thuật! Ta còn hỏi qua ngươi ông ngoại đâu! Ngươi ông ngoại nói, cực lạc Bát Quái cũng gọi quỷ công Bát Quái, là một loại thất truyền thật lâu thượng cổ bí thuật! Nói đến rất tà dị đâu, hắc hắc hắc. . .

"Hài tử, ta không rõ, ngươi tại sao có thể có loại này quẻ văn đâu?"

"Ta. . ." Triệu Ngọc tranh thủ thời gian suy nghĩ lý do, nói, "Tra án, đúng! Tra án dùng! Cũng là đang tra án thời điểm, vô ý tìm tới! Lão mụ, ngươi nếu có thể giúp ta đem thứ này phá giải, nói không chừng đối tra án có trợ giúp đâu! Nhanh, nói cho ta một chút!"

"Ừm. . ." Lão thái thái dùng tay vuốt ve laptop bên trên văn tự, tựa hồ đang cố gắng nhớ lại cái gì, nửa ngày mới lên tiếng, "Loại này quẻ văn, giống như. . . Tựa hồ. . . Cũng không phải là văn tự bản thân ý tứ! Cho nên, cùng có biết hay không chữ không có liên quan quá nhiều, chủ yếu là văn tự bốn góc phương vị, còn có âm hình năm âm thanh bên trong đi xem. . .

"Ừm. . . Ai!" Lão thái thái nghĩ đi nghĩ lại, bỗng nhiên thở dài, "Nếu là ngươi ông ngoại còn sống liền tốt! Ta lúc đầu chỉ là tò mò nhìn mấy lần, không có cẩn thận nghiên cứu qua! Lại nói, thứ này đã thất truyền, hắn không phải là tốt như vậy phá giải a!"

"Không thể nào?" Triệu Ngọc phiền muộn, "Ta. . . Ta kia hai cái cữu cữu đâu? Bọn hắn hiểu không?"

"Khục!" Lão thái thái quyệt miệng, "Đừng đề cập kia hai bực mình nát phổi gia hỏa có được hay không, mỗi ngày không làm việc đàng hoàng, liền biết đi tiểu cùng bùn, quá cho ngươi ông ngoại mất mặt! Còn không bằng ta cái này hai lần đâu! Chí ít nhìn con dâu không có vấn đề a!"

"Ta đi. . ." Triệu Ngọc tranh thủ thời gian lôi kéo lão thái thái cánh tay, "Mẹ, ngươi suy nghĩ lại một chút, nhìn xem có thể hay không tìm cách phá giải một chút, thật rất trọng yếu!"

"Con a!" Lão thái thái cố gắng suy tư nói, "Ta xa vời nhớ kỹ ngươi ông ngoại nói qua, nói sách cổ ghi chép quỷ công Bát Quái phi thường thần kỳ. Giống như, có thể dự báo tương lai giống như! Ầy. . ." Lão thái thái chỉ vào laptop bên trên văn tự nói, "Cái này quẻ văn bên trong mỗi 4 cái

chữ vì một tổ, tổng cộng là 4 tổ, bên trong bao hàm Âm Dương Ngũ Hành, thiên biến vạn hóa, nếu là có thể học tốt được, liền có thể thông qua thời gian, phương vị các thứ, đến dự phán một người muốn gặp phải sự tình, rất tà môn đâu!"

Nha. . .

Nghe lão thái thái kiểu nói này, Triệu Ngọc tựa hồ có chỗ lĩnh ngộ. Xem ra, những này quẻ văn cũng không phải là hệ thống thuận miệng nói lung tung, trong này thật ẩn chứa thâm ảo huyền cơ.

Không chừng, cái này quẻ văn bên trong nâng lên mình muốn tao ngộ kỳ ngộ, là tại loại tình huống nào, cái gì thời gian, địa điểm nào, cùng cùng người nào phát sinh đâu!

Cái này nếu là có thể phá giải ra, kia không chỉ có thể đề cao mình kỳ ngộ độ hoàn thành, cũng có thể giảm bớt tao ngộ kỳ ngộ lúc tính nguy hiểm, tuyệt đối có lợi thật lớn.

"Ta nói nhi tử a, " lão thái thái nhíu mày nói, "Ta thật sự là hồ đồ rồi, ngươi làm sao bỗng nhiên chuyển tính rồi? Ta nhớ được trước kia, ta một đề cập với ngươi ngôi sao gì tướng Bát Quái, xem tướng nhìn tay loại hình sự tình, ngươi liền cùng ta đỉnh ngưu đâu! Nói đây đều là lời nói vô căn cứ, phải tin tưởng khoa học cái gì! Làm sao, ngươi bây giờ. . . Lại cảm thấy hứng thú?

"Muốn thật cảm thấy hứng thú, không bằng cùng ta học xem tướng đi! Ta từ ngươi ông ngoại nơi đó khác không có học được, nhưng xem tướng tuyệt đối xuất sư, ngươi nếu là học qua đi, ngươi ông ngoại trên trời có linh, khẳng định sướng chết!"

"Ừm. . . Cái này sao. . . Vẫn là sau này hãy nói đi!" Triệu Ngọc há chịu tuỳ tiện lướt qua chủ đề, tiếp tục năn nỉ nói, "Mẹ. . . Ngươi không phải mới vừa nói,

Ta ông ngoại có bản liên quan tới cái này quỷ công Bát Quái viết tay sách sao? Ngẫm lại xem, còn có thể tìm tới không?"

"Cái này khó mà nói, không biết ngươi kia hai bại gia lão cữu làm gì!" Lão thái thái lắc đầu thở dài.

"Nhanh, đến mai cái liền cho ngươi bọn đệ đệ gọi điện thoại, để bọn hắn tìm xem!" Triệu Ngọc lay động lão thái thái cánh tay, "Mẹ, với ta mà nói, thật rất trọng yếu!"

"Trọng yếu, trọng yếu! Cục cảnh sát cho ngươi ăn cái gì thuốc mê?" Lão thái thái lại một mặt thu thập bát đũa, một mặt khinh thường oán giận nói, "Mỗi ngày chỉ mới nghĩ lấy công việc, phá án, ngay cả nhà đều không về được! Ngươi nhìn ngươi đầu này, đều trọc đầu! Cũng không biết tóc còn rất dài không dài đến đủ, ai!"

"Mẹ. . ." Triệu Ngọc tâm nhãn linh hoạt hiện, xem xét lão nương không chịu phối hợp, nhất thời tới chủ ý, vội vàng kéo mẫu thân nói, "Mẹ, phá án, có tiền thưởng! 50 vạn đâu!"

Cách cách. . .

Bát đũa thình lình rớt xuống trên mặt bàn, lão thái thái hơi kém không có từ dưới đất nhảy dựng lên.

"Cái gì? 5. . . 555. . . 50 vạn! ?" Lão thái thái đặt mông ngồi trên ghế, ngạc nhiên trừng mắt Triệu Ngọc nói, "Nhi tử a, ngươi. . . Ngươi ngươi ngươi làm sao không nói sớm đâu? Ngươi nhìn chuyện này huyên náo. . ."

Nói, lão thái thái vội vàng quơ lấy điện thoại, tại chỗ liền cho nàng bọn đệ đệ gọi điện thoại. Cho dù Triệu Ngọc nhắc nhở nàng, hiện tại đã là nửa đêm 1 giờ rưỡi, lão thái thái cũng hoàn toàn không để ý. . .

. . .

Sau một giờ.

Hô. . .

Nằm ở trên giường, Triệu Ngọc nặng nề mà thở ra một hơi. Giờ này khắc này, lão thái thái đã quẳng xuống điện thoại, cũng đi ngủ đây.

Trong phòng, rốt cục lại khôi phục một mảnh thanh tịnh.

Mặc dù đã là đêm hôm khuya khoắt, nhưng Triệu Ngọc tế bào não y nguyên ở vào độ cao trong hưng phấn.

Mấy phút trước, hệ thống kết thúc thanh âm rốt cục vang lên, mà lần này, Triệu Ngọc kỳ ngộ độ hoàn thành, đã đạt đến xưa nay chưa từng có 110%!

Hệ thống một hơi ban thưởng cho hắn hai kiện cấp một đạo cụ, một kiện gọi là ký ức tránh về khí, có thể thông qua nên đạo cụ, tùy thời tìm về quá khứ bị mình lãng quên, hoặc là ấn tượng trí nhớ mơ hồ đến;

Một kiện khác đạo cụ, thì gọi là ẩn hình thuốc cầm máu, có thể dùng đến cho vết thương cầm máu chi dụng, mặc kệ là nội thương ngoại thương, dùng một lát chi, chính là một kiện có thể bảo mệnh Thần khí!

Cho đến ngày nay, Triệu Ngọc đối hệ thống ban thưởng những này đạo cụ, lại có khắc sâu hơn nhận biết. Nhìn chung đạo cụ cột bên trong các loại đạo cụ, mặc dù kiện kiện thần kỳ, nhưng là bên trong nhưng không có một kiện, là có thể dùng để làm chủ động công kích chi dụng!

Chẳng những không có vạn năng súng ngắn, ẩn hình gậy điện công kích như vậy tính đạo cụ, thậm chí ngay cả một chút chứa phá hư tính công

năng đạo cụ đều chưa từng xuất hiện qua.

Tất cả đạo cụ, đều là phụ trợ loại, hoặc là chữa bệnh cứu trợ loại đạo cụ, những này đạo cụ có thể giúp Triệu Ngọc hoàn thành nhiệm vụ, có thể cứu người lại không thể đả thương người!

Xem ra, hệ thống cũng là có một loại nào đó nguyên tắc, sẽ không xuất hiện một chút nguy hiểm lại khó mà điều khiển đạo cụ.

Bất quá, cho dù là những này phụ trợ tính đạo cụ, cũng đã để Triệu Ngọc như hổ thêm cánh, thu hoạch tương đối khá, hắn tự nhiên là tương đương thỏa mãn.

Bây giờ, rốt cục lại lấy được một chút liên quan tới quẻ văn tin tức, Triệu Ngọc cũng là hưng phấn dị thường, nếu có hướng một ngày thật sự có thể phá giải quẻ văn, kia nói không chừng sẽ còn đạt được lợi hại hơn đạo cụ ban thưởng!

Nghĩ xong những này, hắn lại không thể tránh khỏi nghĩ đến hôm nay phá được ngân hàng tồn thi án, cùng mong nhớ ngày đêm Miêu Anh.

Theo càng ngày càng nhiều tiếp xúc, Triệu Ngọc càng phát ra thích vị này tính cách mạnh mẽ, lại trọng tình trọng nghĩa Miêu tổ trưởng. Hắn cảm thấy, Miêu Anh liền là cái kia mình thích loại hình, không thể thay thế!

Nằm ở trên giường, Miêu Anh một cái nhăn mày một nụ cười, không giây phút nào không xuất hiện tại trong đầu của mình, Triệu Ngọc thật giống hại bệnh tương tư, cho dù nằm ở trong chăn bên trong, vẫn còn tại ngâm nga lấy câu kia ca từ:

"Biết rất rõ ràng tương tư khổ, hết lần này tới lần khác đối ngươi nóng ruột nóng gan. Trải qua mấy phần suy nghĩ tỉ mỉ lượng, tình nguyện tiếp nhận thống khổ này. . ."

Thông cáo: Tiểu thuyết miễn phí app Android, ủng hộ Android, quả táo, cáo biệt hết thảy quảng cáo, mời chú ý Wechat công chúng hào tiến vào download lắp đặt zuopingshuji đè lại ba giây phục chế! !

Chương 333: Chương 333: Bị nghịch chuyển chân tướng

Chương 333: Bị nghịch chuyển chân tướng

Sáng ngày thứ hai.

Tần Sơn thị bệnh viện nhân dân.

Ngân hàng tồn thi án người sống sót Tôn Nghệ Hàm đã tỉnh lại. Giờ phút này, Triệu Ngọc, Miêu Anh, cùng phụ trách làm cái ghi chép thám viên nhóm tất cả đều tại bên trong phòng bệnh của nàng, nghe Tôn Nghệ Hàm giảng thuật.

Nhưng mà, Tôn Nghệ Hàm, lại khiến ở đây thám viên nhóm dị thường chấn kinh!

"Cảnh sát, căn bản không phải hắn nói như vậy, đứa bé kia tinh thần có vấn đề, hắn điên rồi!" Vốn đang ở vào suy yếu bên trong Tôn Nghệ Hàm, lại là đầy ngập bi phẫn, kích động dị thường, "Đường hầm vừa mới đổ sụp thời điểm, hắn mụ mụ cũng đã chết! Căn bản không phải hắn nói cái dạng kia! Không phải a. . ."

Không khóc xuất ra thanh âm, nhưng là Tôn Nghệ Hàm nước mắt dĩ nhiên đã cuồn cuộn mà xuống.

"Ngươi. . . Ngươi trước đừng kích động, " Miêu Anh khuyên lơn, "Từ từ nói, từ từ nói. . ."

"Cảnh sát, " Tôn Nghệ Hàm sắc mặt trắng bệch, toàn thân run rẩy nói, "Ta nói đều là thật! Lúc ấy, chúng ta xe khách mặc dù không có lật xe, nhưng là có một khối đặc biệt lớn tảng đá, đem ô tô phần đuôi toàn bộ đập bể! Mấy người đều bị nện tại xuống mặt!

"Lúc ấy. . . Nam hài tử kia mụ mụ, có một cây ống sắt ghim trúng phía sau lưng nàng, nàng lúc ấy sẽ chết rồi! Thế nhưng là. . . Cái kia tiểu nam hài, hắn lại một mực tại cùng hắn mụ mụ nói chuyện, còn cho hắn ăn mụ mụ bú sữa mẹ, tựa như. . . Tựa như hắn mụ mụ còn sống, rất đáng sợ! Ta thời gian thật dài, đều không thể quên được. . ."

A! ?

Nghe nói như thế, thám viên nhóm toàn thân nổi lên nổi da gà.

"Kỳ thật, cái kia tiểu nam hài không có bị kẹt lại, hắn hoàn toàn có thể từ trong chỗ ngồi ra, " Tôn Nghệ Hàm nhớ lại nói, "Thế nhưng là, mặc kệ chúng ta khuyên như thế nào nói, hắn liền là cố chấp cho rằng, mình cắm ở trong chỗ ngồi, chết sống không chịu ra! Còn nói, còn nói hắn mụ mụ không cho hắn loạn động, giống như giống như gặp quỷ. . .

"Hiện trường. . . Hiện trường nhiều như vậy người chết, chúng ta thật tất cả đều dọa sợ!"

Nói xong những này, Tôn Nghệ Hàm thân thể lúc này mới hạ thấp đi nửa phần, lại nói: "Bất quá, đồ ăn. . . Kia túi đồ ăn, cũng thực sự là bọn hắn hai mẹ con, bên trong chứa một bọc lớn táo đỏ, sữa, còn có sữa bột các loại, tóm lại cũng có thể cứu mạng đồ vật!

"Không sai, chúng ta thực sự điểm hắn đồ ăn, cũng đích thật là cái kia số tuổi lớn nhất người ra tay! Nhưng là. . . Nhưng là, chúng ta cũng không có chết đói mẹ của hắn a! Mẫu thân hắn thật đã chết, không tin, các ngươi có thể đi nhìn hắn mẫu thân kiểm tra thi thể báo cáo, ta tuyệt đối

không có nói sai!

"Còn có, " Tôn Nghệ Hàm lần nữa kích động nói, "Chúng ta không có chết đói bất cứ người nào, trên xe, chúng ta dựa vào kia túi đồ ăn sống tiếp được, 15 ngày a, chúng ta bị vây ròng rã 15 ngày, tại loại này tình huống dưới, những cái kia đồ ăn là có thể cứu chúng ta a! Chúng ta là ăn, thế nhưng là, chúng ta có lỗi sao? Có lỗi sao! ?

"Ngay từ đầu, đứa bé kia làm sao cũng không chịu ăn đồ vật, mắt nhìn thấy lại không được, nếu không phải ta một chút xíu cho hắn ăn, hắn căn bản không sống nổi!

"Cảnh sát, xin các ngươi tin tưởng ta, nếu như là chúng ta đoạt hắn đồ ăn, đem hắn mụ mụ chết đói, chúng ta sao không đem hắn cũng chết đói đâu?" Tôn Nghệ Hàm run rẩy nói, "Đứa bé kia điên rồi! Quá. . . Thật là đáng sợ! Tại sao có thể như vậy, hắn lại đem người đều giết! Thật là đáng sợ. . ."

Nghe xong Tôn Nghệ Hàm, hiện trường không khỏi hoàn toàn yên tĩnh.

Thám viên nhóm hoàn toàn không nghĩ tới, chuyện kết quả sẽ là như thế một cái bộ dáng!

Bởi vậy có thể thấy được, lúc trước phát sinh sự cố về sau, Cừu Tân Dương rất có thể là tại một loại nào đó kích thích phía dưới, phát sinh tâm lý nổi loạn, hắn không muốn tiếp nhận mẫu thân đã tử vong sự thật, tạo thành nghiêm trọng tâm lý thương tích.

"Ta về sau nghĩ tới, nếu như lúc ấy, chúng ta nhiều một chút điểm kiên nhẫn, nhiều một chút điểm ái tâm, lại an ủi một chút đứa bé kia, có lẽ liền sẽ không có hôm nay cái kết quả này! Ô ô. . ." Tôn Nghệ Hàm dĩ nhiên đã khóc thành tiếng, "Thế nhưng là, phát sinh như thế sự cố, chúng ta cũng đều sợ đến không được, chỗ đó còn quan tâm được nhiều như vậy a!

"Đáng sợ như vậy sự tình, ai cũng không muốn! Rất nhiều người đều vì thế đã mất đi thân nhân,

Có cái đại ca, vợ hắn bị xe tòa kẹp bẹp, nhi tử cũng bị tảng đá đập chết! Còn có cái tiểu nữ hài mẫu thân, đầu của nàng. . . Liền như thế. . ."

"Ai. . . Loại sự tình này ai cũng không muốn a? Ta không rõ, đứa bé này, vì sao lại tàn nhẫn như vậy? Chúng ta những người này thật vất vả từ tai nạn lớn như vậy bên trong sống sót, lại vẫn cứ còn muốn bị hắn tàn sát? Đây là vì cái gì, vì cái gì a. . ."

Tôn Nghệ Hàm càng nói càng kích động, cảm xúc gần như mất khống chế, các y tá lập tức chạy đến, vì nàng khẩn cấp trấn an trị liệu đi.

Triệu Ngọc chờ một đám nhân viên cảnh sát, thì không thể không thối lui ra khỏi phòng bệnh.

Ai ngờ, vừa mới rời khỏi phòng bệnh, Miêu Anh liền nhận được một đầu tin tức. Nguyên lai, tại trải qua chuyên gia chẩn bệnh về sau, phát hiện Cừu Tân Dương hoàn toàn chính xác có tinh thần phân liệt triệu chứng, đồng thời có nhất định vọng tưởng khuynh hướng.

Có lẽ, năm đó xe đường dài bên trên một ít sự tình, chỉ là hắn giả tưởng ra. . .

Kể từ đó, cả kiện ngân hàng tồn thi án lại lần nữa phát sinh nghịch chuyển, chân tướng sự tình, lại một lần nữa chấn kinh đám người. Không nghĩ tới, là bởi vì Cừu Tân Dương tâm lý lệch mất, mới sáng tạo ra cái này lên vốn không nên phát sinh bản án!

Chuyện cho tới bây giờ, cả vụ án bên trong ai đối ai sai, mọi người càng thêm lẫn lộn không rõ, không cách nào phân biệt. Bọn hắn duy nhất có thể lấy làm, liền là mau chóng xử lý tốt vụ án trên đến tiếp sau công

việc.

Mặc dù tình tiết vụ án chân tướng khiến người thổn thức, nhưng là đối với Dung Dương tổ trọng án mà nói, lại là lại thật lập xuống một cái công lớn!

Mà lại, có thể đoạt tại đặc biệt tiểu tổ trước đó đem ngân hàng tồn thi án phá mất, không thể nghi ngờ tăng lên thật nhiều Dung Dương cục cảnh sát uy tín, những người lãnh đạo thật cao hứng, thám viên nhóm cũng rất tự hào.

Thế là, còn chưa kịp chào hỏi những cái kia truyền thông cùng lãnh đạo cấp trên chúc mừng, Loan cục trường liền dẫn đầu đem tổ trọng án triệu tập lại, mở một cái khen ngợi đại hội!

Sẽ lên, Loan cục trường độ cao tán dương tổ trọng án một lòng đoàn kết, ương ngạnh phấn đấu tinh thần, đối mỗi một vị vất vả cần cù nỗ lực thám viên nhóm tất cả đều đưa ra khen ngợi.

Nhất là đối Triệu Ngọc cùng Miêu Anh hai vị tổ trưởng, Loan cục trường càng là khen không dứt miệng, khen hắn hai là Dung Dương cục cảnh sát kiêu ngạo, đều là danh phù kỳ thực thần thám!

Ngoài ra, trải qua lãnh đạo quyết định, Miêu Anh chính thức thăng nhiệm Dung Dương tổ trọng án đội cơ động đội trưởng, Triệu Ngọc tổ A tổ trưởng, cũng đã nhận được chính thức chính thức bổ nhiệm.

Liên quan tới chính mình thăng chức, sớm đã sớm có đoán trước, bởi vì hắn sáng sớm hôm nay mở ra một cái "Chấn Đoái" quẻ đến, một cái đại biểu cho địa vị, một cái thì đại biểu cho tài vận.

Hiện tại, địa vị ứng nghiệm, tài vận cũng là rất nhanh theo nhau mà tới. Nguyên lai, hắn cùng Miêu Anh lần trước đại phá ngân hàng đại kiếp án tiền thưởng đã vào vị trí của mình, hắn cùng Miêu Anh cùng chia 5 vạn

nguyên tiền thưởng.

Bởi vì tội phạm là hai người bọn họ cộng đồng bắt được, cho nên hai người các đến một nửa. Mặc dù tiền không nhiều, lại đại biểu cho một loại vinh dự cùng tán thành, Triệu Ngọc tự nhiên là cao hứng phi thường.

Bất quá, tại cuộc họp biểu dương cuối cùng, Loan cục trường còn ngay tại chỗ tuyên bố hai cái mới bổ nhiệm:

Một cái là Miêu Anh thăng chức về sau, B tổ tổ trưởng vị trí, liền để lại cho còn tại dưỡng thương Mao Vĩ; cái thứ hai, thì là tổ A Bành Hân thám viên, đem điều đi công chúng tin tức Koren phó khoa trưởng chức.

Kỳ thật, đừng nhìn Mao Vĩ vẫn vẫn là tổ trưởng, nhưng là từ tổ A điều đến B tổ, bình điều không nói, thậm chí còn có xuống chức chi ngại.

Bất quá, Bành Hân lại là thật sự thăng lên chức. Nàng hiện tại lớn tuổi, tiếp tục tại tổ trọng án dốc sức làm hoàn toàn chính xác lực bất tòng tâm, có thể đến công chúng tin tức khoa đi làm phó khoa trưởng, tự nhiên là một cái không thể tốt hơn lựa chọn.

Thế là, cuộc họp biểu dương mở xong sau, thám viên nhóm bị đè nén thật lâu tâm tình rốt cục sôi trào, cái này nói Miêu Anh đội trưởng phải mời khách ăn cơm; cái kia nói Triệu Ngọc tổ trưởng phải mời mọi người tắm rửa bóp chân; còn có mà nói, Bành Hân khoa trưởng cũng tuyệt đối không thể bỏ qua, nhất định phải xin mọi người dừng lại tốt. . .

Thế nhưng là, ngay tại mọi người chính cao hứng bừng bừng lừa đảo thời điểm, mọi người chợt phát hiện, Miêu Anh cùng Triệu Ngọc vậy mà không thấy!

Đại gia hỏa tìm a tìm, rốt cục tại tổ B công thất cổng tìm được hai người bọn họ.

Nguyên lai, căn cứ có thù không báo không phải là quân tử nguyên tắc, Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh sớm đã ăn ý ngăn ở tổ B công thất cổng, đem ngay tại chuẩn bị rút lui Vương Thánh Nghiêu bọn người vây chặt.

Hai người này đều là loại kia tính toán chi li tính cách, bọn hắn làm sao có thể quên, nơi này còn có một bút tiền nợ đánh bạc muốn thu đâu! ?

Hỗn huyết nữ MC trực tiếp sau quên quan camera tư _ sinh hoạt video bị lộ ra ánh sáng! Mời chú ý Wechat công chúng hào online nhìn:(dài theo ba giây phục chế)! !

Chương 334: Chương 334: Mở rộng tầm mắt

Chương 334: Mở rộng tầm mắt

Vương Thánh Nghiêu tự nhiên biết đại sự không ổn, vốn định thừa dịp Dung Dương cục cảnh sát mở cuộc họp biểu dương công phu mau trốn chi Yêu yêu, lại không nghĩ đến sớm đã bị người ta để mắt tới!

Chợt nhìn đến Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh đôi này thư hùng song sát, Vương Thánh Nghiêu chờ một đám tiểu tổ thành viên, tất cả đều sắc mặt khó coi, trong lòng còn có e ngại.

Bọn hắn thật đúng là không nghĩ tới sẽ có một ngày như vậy, bọn hắn những này từ từng cái phân cục điều tới tinh anh, vậy mà lại bại bởi một cái không có danh tiếng gì nho nhỏ phân cục tổ trọng án!

"Hoắc ha ha. . ." Triệu Ngọc âm hiểm cười, "Vương tổ trưởng, đến nơi đâu a đây là? Làm sao cũng không chào hỏi, chúng ta hảo hảo vui vẻ đưa tiễn một chút mà! Ai? Hôm nay ngươi khí sắc không tệ a, có đi ra ngoài gặp nắm đấm dấu hiệu đâu!"

"Triệu Ngọc!" Vương Thánh Nghiêu phẫn hận nói, "Ngươi đừng cho là chúng ta đều là đồ đần, ngươi làm ta không biết sao? Là ngươi ném qua tới khói mê mê đảo chúng ta, bằng không, còn không chừng ai trước tiên đem hung thủ bắt được đâu! Các ngươi chơi lừa gạt! Có gì tài ba?"

"Đúng!" Nghe được Vương Thánh Nghiêu giảo biện, tiểu tổ các đội viên

tranh thủ thời gian liên thanh phụ họa.

"Ai!" Triệu Ngọc gật gù đắc ý nói, "Vương tổ trưởng, ta thật sự là phục ngươi! Ta cảm thấy ta liền đủ không biết xấu hổ, không nghĩ tới, ngươi so ta còn lợi hại hơn a! Đến cùng là ai tìm được trước manh mối, ai phát hiện ra trước Cừu Tân Dương là bản án hung phạm, ai cuối cùng cùng Cừu Tân Dương một trận bắn nhau, cho hắn mang lên trên còng tay, trong lòng ngươi không có yên lòng sao?

"Nhanh, đem hắn còng tay đổi, đổi thành chúng ta!" Triệu Ngọc quệt mồm, dùng một loại rất khó nghe thanh âm học lên Vương Thánh Nghiêu ngay lúc đó lời nói, "Bất kể thế nào, người bị tình nghi là chúng ta trước bắt được, biết hay không? Phải nhanh! Dung Dương phân cục người, lập tức liền muốn tới. . . Hoắc ha ha. . . Ta tới ngươi đi!"

Nói, Triệu Ngọc đem ngón giữa cao cao dựng lên.

"Ngươi!" Vương Thánh Nghiêu đã tức giận đến mặt đỏ tới mang tai, toàn thân run rẩy.

"Vương tổ trưởng!" Miêu Anh lạnh lùng nói, "Triệu Ngọc cùng ngươi cái gì ân oán ta mặc kệ, ta một mực cùng ngươi đổ ước, hiện tại, các ngươi thua, nhanh, bảo ngươi người cho chúng ta cúi đầu nhận sai đi!"

"Cái này. . ." Chúng thành viên một trận khó xử.

"Ai u? Thế nào? Thế nào? Không nhận trướng?" Triệu Ngọc cười bỉ ổi nói, "Ban đầu là ai nói muốn chơi cái kích thích rồi? Làm sao? Không chơi nổi rồi? Ân. . . Miêu tổ trưởng, " Triệu Ngọc xông Miêu Anh cười hắc hắc nói, "Ta nhìn Vương tổ trưởng cũng là cương liệt hán tử, hắn thua ngươi kia ba quyền, nếu không cũng đừng đánh mặt, đánh bỏ ra không lạ đẹp mắt!"

Ha ha ha. . .

Lần này, rốt cục đến phiên tổ trọng án các đội viên mở mày mở mặt, mọi người tất cả đều ồ mà cười, Vương Thánh Nghiêu bọn người thì càng thêm xấu hổ vô cùng.

Bất quá, đổ ước liền là đổ ước, thua liền là thua!

Vương Thánh Nghiêu dưới sự bất đắc dĩ, đành phải xông người đứng phía sau khoát tay chặn lại, sau đó cùng một chỗ cúi đầu xông tổ trọng án thám viên nhóm bái, đồng thời thưa thớt hô câu "Tiền bối" .

"Ai u, là lỗ tai ta lên kén sao?" Triệu Ngọc vỗ vỗ lỗ tai, đắc chí nói, "Các ngươi cái này gọi có thành ý sao? Đến, nghỉ nghiêm, lại cho lão tử đến một lần!"

"Ngươi!" Vương Thánh Nghiêu sắp giận điên lên, hận không thể trực tiếp cùng Triệu Ngọc động thủ chơi lên một khung.

"Đi Triệu Ngọc!" Miêu Anh chợt khoát tay áo, xông Vương Thánh Nghiêu nói, "Vương tổ trưởng, nắm đấm ta liền cho ngươi miễn đi! Kỳ thật, chúng ta hôm nay đem các ngươi vây lại nơi này, không phải nhất định phải tới tìm các ngươi khó chịu! Ta chỉ hi vọng các ngươi có thể nhớ kỹ, về sau không muốn xem thường người!"

Nói xong, Miêu Anh suất khí khoát tay áo, thám viên nhóm liền cùng một chỗ về tổ A văn phòng đi.

"Hừ, về sau đừng mắt chó coi thường người khác ai!" Triệu Ngọc khinh thường nói, "Nhớ kỹ, lại nhìn thấy chúng ta Dung Dương tổ trọng án người, trốn tránh một chút đi thôi vẫn là!"

A. . .

Vương Thánh Nghiêu đem răng cắn đến khanh khách rung động, hôm

nay vô cùng nhục nhã, hắn là triệt để nhớ kỹ. Hắn ở trong lòng yên lặng thề:

"Triệu Ngọc, Miêu Anh, về sau không muốn rơi xuống trong tay của ta, bằng không, ta nhất định phải báo một tiễn này mối thù! !"

. . .

Đóng cửa lại về sau, tổ A trong văn phòng lại là một mảnh vui mừng, thám viên nhóm lẫn nhau vỗ tay tương khánh, vui vô cùng.

Từ ban sơ chặt tay án bắt đầu, bọn hắn một đường vượt mọi chông gai, liên phá vài kiện đại án,

Mỗi một vụ án đều làm được dị thường xinh đẹp!

Bây giờ tại toàn bộ Tần Sơn giới cảnh sát, Dung Dương tổ trọng án đã thanh danh vang dội, làm cho người chú mục!

Hiện tại, bọn hắn chẳng những phá quỷ dị như vậy ngân hàng tồn thi án, còn cho những cái kia đến từ mỗi người chia cục các tinh anh đánh đánh mặt, càng là thống khoái vô cùng!

Bởi vậy, hưởng dụng dừng lại tiệc ăn mừng, tự nhiên là phi thường có cần phải!

Bởi vì Miêu Anh thăng làm đội trưởng, như vậy lần này tiệc ăn mừng, cũng nên nàng đến bày xuống. Miêu Anh cũng là bởi vì phá án rất là vui vẻ, lúc này quyết định, muốn xin mọi người đến một nhà cấp cao phòng ăn ăn bữa đặc biệt tốt!

Mới đầu, mặc kệ là Triệu Ngọc hay là cái khác thám viên, cũng không có đem Miêu Anh nói tới cấp cao phòng ăn quá coi là chuyện đáng kể, cũng không biết cái này bỗng nhiên đặc biệt tốt chính là có ý tứ gì?

Kết quả, khi bọn hắn ban đêm đi theo Miêu Anh đi vào nhà kia phòng ăn về sau, lúc này mới tất cả đều mắt choáng váng.

Bởi vì, nhà này phòng ăn danh tự đều là ngoại quốc văn tự, mọi người căn bản không biết kêu cái gì. Mà lại, phòng ăn phục vụ viên vậy mà tất cả đều là thuần một sắc người ngoại quốc!

Càng có ý tứ chính là, Triệu Ngọc thế mà nhận ra nơi này, nhớ ngày đó, Lương Vạn Càn chính là ở chỗ này nào đó trương bàn ăn bên trên, đưa cho hắn tấm kia 800 vạn thẻ ngân hàng.

Mặc dù tình huống cụ thể không rõ lắm, nhưng là Triệu Ngọc biết, nhà này phòng ăn cũng không phải bình thường người đều có thể ăn được lên, đừng nhìn trang hoàng không bằng lão Tần người ta như thế hoa lệ, thế nhưng là tiêu phí trình độ, cũng tuyệt đối muốn so lão Tần người ta cao hơn không ít.

Thám viên bên trong cũng có hiểu công việc, Lan Bác nói, nhà này kiểu dáng Châu Âu nhà hàng không riêng gì giá cả đắt đỏ vấn đề, còn cần dự định vị trí mới được, theo giang hồ truyền ngôn , bình thường đều muốn sớm một tháng dự định mới có thể hẹn trước đến!

Bởi vậy, có thể ở chỗ này đủ tiền trả cơm người , bình thường đều đặc thù mặt mũi!

Oa!

Lan Bác kiểu nói này, thám viên nhóm càng thêm đối Miêu Anh thay đổi cách nhìn. Lần trước tại lão Tần người ta, Miêu Anh liền giống chơi đồng dạng, xin mọi người ăn một bữa Thao Thiết tiệc.

Mà lần này, vậy mà lại là cao như thế quy cách xuất thủ! Bọn hắn tổ trọng án nhiều người như vậy, bữa cơm này tất nhiên ít không hao phí!

Mà lại, nhiều người như vậy cùng nhau ăn cơm, vậy còn không đến hẹn trước một năm mới được?

Mọi người ở đây đốt đốt kinh ngạc bên trong, Miêu Anh lại là xe nhẹ đường quen, rất mau dẫn lấy mọi người đi tới tầng cao nhất, đợi mọi người lên tầng cao nhất xem xét, càng là ngốc đến không thể có ngốc.

Nhưng gặp tại mái nhà vườn hoa trên sân thượng, bày biện một trương anh thức bàn dài, cái bàn không sai biệt lắm có mười mét dài như vậy, quả thực cùng Châu Âu trong vương cung giống nhau như đúc.

Lại nhìn bên cạnh, hơn mười tên người mặc kiểu dáng Châu Âu trang phục người ngoại quốc, đều ở bên cạnh hầu hạ.

Triệu Ngọc nuốt khô ngụm nước bọt, con mắt trực lăng lăng nhìn về phía Miêu Anh.

Vậy mà lúc này, Miêu Anh lại đang cùng tiệm cơm một vị nào đó bộ dáng như quản lý soái ca dùng Anh ngữ trò chuyện với nhau cái gì, hai người tựa hồ rất là quen thuộc.

Kia soái ca đẹp trai đến bỏ đi, ôn tồn lễ độ, Miêu Anh cũng là chuyện trò vui vẻ, tự nhiên hào phóng.

Khi mọi người nhao nhao ngồi xuống về sau, các phục vụ viên liền đem chuẩn bị xong các loại thức ăn, lần lượt bưng lên bàn ăn. Nghe nói, những này món ăn, đều là Tinh cấp đầu bếp tự tay xào nấu, mặc kệ là nguyên liệu nấu ăn vẫn là tay nghề, tất cả đều là quốc tế trình độ.

Nhìn xem từng đạo tinh mỹ món ăn, thám viên nhóm tựa như Lưu mỗ mỗ tiến đại quan viên, có chút chân tay luống cuống. Miêu Anh thì làm đám người từng cái làm mẫu, dạy mọi người nên như thế nào sử dụng khăn ăn, như thế nào bày ra mình bàn ăn vân vân.

"Oa. . ." Cuối cùng, đương một bàn lớn đến khó có thể tưởng tượng Đại Long tôm bưng lên bàn ăn về sau, Lý Bối Ny nhịn không được kinh ngạc hỏi một câu, "Miêu tổ trưởng, a không, Miêu đội trưởng! Đây cũng quá phá phí đi! ? Bữa cơm này, đến ăn bao nhiêu tiền a?"

"Ha ha. . ." Miêu Anh mỉm cười, nói với mọi người nói, " hôm nay thế nhưng là chúng ta tiệc ăn mừng, mọi người tự nhiên muốn ăn bữa ngon, các ngươi ăn hết mình, cái khác cái gì cũng không cần quản!"

Nói, Miêu Anh già dặn vỗ tay phát ra tiếng, đối sau lưng phục vụ viên nói ra: "Xin cho mở hai bình Remymartin, 2000 năm liền tốt! Tạ ơn!"

"Mà đồ chơi?" Bên cạnh Lương Hoan nhỏ giọng hỏi Trương Cảnh Phong, "Miêu tổ trưởng nói, sẽ không phải là Remy Martin a?"

Trương Cảnh Phong rất không tự nhiên gật đầu thêm lắc đầu, thậm chí còn ở trước ngực vẽ cái Thập tự, nhỏ giọng thầm thì nói: "Ta hôm nay. . . Thật dài kiến thức!"

Chương 335: Chương 335: Triệu Ngọc tâm sự

Chương 335: Triệu Ngọc tâm sự

Bởi vì thám viên nhóm đều là từ cục cảnh sát trực tiếp tiến về nhà này xa hoa phòng ăn, mà lại trước đó không có bất kỳ cái gì chuẩn bị, cho nên mọi người ăn mặc cũng không chính thức, thậm chí có người còn mặc đồng phục cảnh sát.

Hôm nay, Miêu Anh cũng là không có tận lực cách ăn mặc, chỉ là đổi lại một đầu ngắn gọn uyển ước màu nâu váy dài, trên chân trèo lên lấy một đôi giày cao gót màu trắng.

Mặc dù không có phục trang đẹp đẽ, nhưng đêm nay Miêu Anh vẫn là trong đám người nhất là lấp lánh một cái! Tại nhu hòa ánh đèn chiếu xuống, Miêu Anh giống như một vị cao quý công chúa, mắt ngọc mày ngài, chuyện trò vui vẻ, kiếm đủ mọi người ánh mắt.

Mỹ tửu mỹ thực, bàn ăn như vẽ.

Thế nhưng là thưởng thức trước mắt mỹ vị món ngon, uống vào không gọi nổi danh tự rượu đỏ, Triệu Ngọc trong lòng lại rất cảm giác khó chịu.

Nguyên lai, từ đầu đến cuối, hắn đều không để ý đến một cái trọng yếu vấn đề, đó chính là —— chênh lệch!

Hắn vốn cho rằng, mình cố gắng thông qua, có thể thu hoạch được Miêu tiểu thư ưu ái, có thể cùng với nàng sinh ra mập mờ, thậm chí còn có tiến một bước phát triển.

Nhưng mà, dạ tiệc hôm nay, lại làm cho hắn rõ ràng xem đến hắn cùng Miêu Anh ở giữa chênh lệch. Không riêng gì kim tiền vấn đề, còn có phẩm vị cũng có được khác biệt trời vực chênh lệch!

Người ta mới mở miệng liền đi đi nói đến ngoại ngữ, còn hiểu đến nhiều như vậy nhìn qua đặc biệt cao đại thượng đồ vật, mà mình đâu? Bất quá là thực sự một cái đồ nhà quê mà thôi!

Trước mắt Miêu Anh, ngoại trừ tính cách cùng mình thoáng xứng đôi bên ngoài, vật gì khác, đều là có thể làm cho mình theo không kịp!

Giờ khắc này, Triệu Ngọc rốt cục ý thức được, Miêu Anh liền là Miêu Anh, cũng không phải là ai cái bóng. Kiếp trước Diêu Giai, mặc dù mạnh mẽ tùy hứng, nhưng cũng bất quá là cái dân gian nữ tử mà thôi!

Thế nhưng là trước mắt Miêu Anh, lại không phải đến từ dân gian. . .

Đột nhiên, Triệu Ngọc sinh ra một cỗ cho tới bây giờ chưa từng từng có phức cảm tự ti, cho nên tại trên bàn cơm cũng là có chút phát huy thất thường, không có ngày xưa cuồng vọng kêu gào, tựa như sinh bệnh lão hổ, đánh ỉu xìu.

"Triệu Ngọc, ngươi không phải là bị Cừu Tân Dương khói mê hun hỏng a?" Miêu Anh tựa hồ chú ý tới Triệu Ngọc dị thường, bận bịu giơ ly rượu lên hướng hắn nói, "Đến a, để cho ta gặp ngươi một chút bản sự, đi một cái a?"

Triệu Ngọc còn chưa lên tiếng, uống nhiều quá Trương Cảnh Phong lại vỗ tay khuyến khích nói: "Rượu này đến làm đi! Dung Dương phân cục thư hùng song sát, người gặp người sợ, ha ha ha. . ."

Kỳ thật, liên quan tới Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh sự tích, không riêng tại Dung Dương phân cục, thậm chí tại toàn bộ Tần Sơn giới cảnh sát đều truyền ra.

Thư hùng song sát, chính là mọi người cho hắn hai lên ngoại hiệu.

Bất quá, cái này dù sao cũng là cái ngoại hiệu, ngay trước bản nhân mặt nói ra, vẫn còn có chút không lễ phép. Lương Hoan nghe xong, tranh thủ thời gian ngăn chặn Trương Cảnh Phong miệng.

Miêu Anh lại lơ đễnh, vẫn bưng cái chén chờ lấy Triệu Ngọc.

Triệu Ngọc mặc dù có tâm sự, nhưng uống rượu nhưng xưa nay không sợ hãi, lúc này giơ ly rượu lên cùng Miêu Anh hô ứng một chút, sau đó ngữa cổ xử lý.

Nói thật, rượu này nhìn qua như vậy quý báu, có thể uống đến Triệu Ngọc trong bụng, lại cảm giác còn không bằng bia dinh dưỡng tới nhẹ nhàng khoan khoái.

Miêu Anh cũng là hào sảng uống một hơi cạn sạch.

"Tốt!"

Thám viên nhóm cúi đầu tỏ ý vui mừng, nhìn thấy hai vị tổ trưởng như thế hào sảng, thám viên nhóm cũng là đem tên này quý rượu đỏ trở thành bia dinh dưỡng, tất cả đều mở miệng một tiếng uống, thậm chí còn có người vẽ lên quyền, đi lên tửu lệnh.

Thám viên nhóm cũng thật sự là không tầm thường, vài chén rượu hạ đỗ về sau, sửng sốt đem như thế trang nhã cấp cao tiệc tối, ăn ra quán ven đường quán bán hàng cảm giác, không còn có câu thúc.

Miêu Anh hôm nay cũng là uống không ít, hai gò má ửng đỏ phía dưới, càng phát ra hào sảng, chẳng những cùng thám viên nhóm xưng huynh gọi đệ, thậm chí còn đem váy liền áo tay áo vẩy đến đầu vai, lộ ra tuyết trắng bả vai. . .

Cái này bỗng nhiên phong phú tiệc tối, vậy mà phát sinh khó mà đoán được đại nghịch chuyển.

Ngay từ đầu, là thám viên nhóm trợn mắt hốc mồm, có thể ăn đến cuối cùng, lại đến phiên những cái kia ngoại quốc các phục vụ viên trợn mắt hốc mồm! Những này các phục vụ viên, cũng là lần đầu nhìn thấy ăn cơm Tây có thể ăn được như thế tận hứng quên mình khách nhân.

Tiệc tối kết thúc về sau, đám người vốn là uống không ít, nhưng khi có người đề nghị KTV về sau, nhưng vẫn là đạt được toàn thể thám viên nhất trí hưởng ứng.

Thế là, đám người lái xe, lại đến phụ cận một nhà cấp cao KTV hát lên ca.

Trong toàn trường, Triệu Ngọc chính là nhất thanh tỉnh một cái, bởi vì hắn một mực tại nhớ tâm sự của mình, nhớ cùng mình dần dần từng bước đi đến Miêu Anh, cũng không bị cồn chỗ nhuộm dần.

Mà lại, hắn còn chú ý tới một chi tiết, tiệc tối từ đầu tới đuôi, Miêu Anh căn bản không có thanh toán, thậm chí ngay cả túi tiền hoặc thẻ tín dụng loại hình đồ vật đều không có móc ra qua.

Thế nhưng là, phòng ăn phương diện cũng không có bất kỳ dị nghị gì, phảng phất Miêu Anh đến nơi đây ăn cơm, căn bản không cần bỏ ra tiền giống như.

Chậc chậc. . .

Xem ra, Triệu Ngọc chưa phát giác vừa tìm được cùng với nàng một cái khác chênh lệch, người ta ngoại trừ có tiền, có phẩm vị, còn có quyền lợi, cái này. . . Ai. . .

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc thở dài thở ngắn thời khắc, Miêu Anh lại đông một tiếng, ngồi xuống bên cạnh hắn.

Miêu Anh gương mặt ửng đỏ, dường như tửu kình cấp trên, nàng cởi mở vỗ Triệu Ngọc bả vai, nói ra: "Tiểu tử ngươi, hôm nay làm sao như thế mất hứng? Ta còn một mực chờ lấy ngươi nói hươu nói vượn đâu! Ngươi làm sao. . . Như thế trung thực lại? Nói, có phải hay không phạm sai lầm gì?"

Cảm nhận được Miêu Anh gần trong gang tấc nhiệt độ, Triệu Ngọc tâm linh chập chờn nói ra: "Miêu đội trưởng, lại bị ngươi đoán được! Ta chụp lén ngươi ảnh nude, không cẩn thận phát đến vòng bằng hữu!"

"Ha ha ha. . . Ngươi nha!" Miêu Anh mỉm cười rất khuynh thành, "Lưu manh! Một ngày không mắng ngươi mấy lần, thật đúng là không thoải mái đâu! Tới. . ."

Nói, Miêu Anh đem một bình mở tốt bia đưa tới Triệu Ngọc trong tay, lại với hắn làm một cái.

"Miêu đội trưởng, ngươi hôm nay uống không ít, uống ít một chút mà đi!" Triệu Ngọc sợ Miêu Anh uống nhiều, liền khuyên một câu.

"Ngươi. . ." Miêu Anh lại dùng ngón tay trỏ điểm Triệu Ngọc trán, liên tiếp điểm vài chục cái, hồi lâu mới nói, "Triệu Ngọc, ngươi nhìn. . ."

Nói, nàng đưa tay đem mình cây nấm đầu về sau một đâm, mềm mại đáng yêu mà hỏi thăm: "Nếu là, ta lưu một cái bím tóc đuôi ngựa, có thể hay không càng đẹp mắt một chút?"

Buộc tóc thời điểm, Miêu Anh cố ý đem lỗ tai của mình hiển lộ ra.

Triệu Ngọc là ai, xem xét Miêu Anh trên lỗ tai mang theo mình đưa cho nàng bông tai, lúc này sáng tỏ nàng ý đồ, người ta đổi kiểu tóc là giả, muốn đem bông tai lộ ra mới là thật đâu!

Trong khoảnh khắc, Triệu Ngọc phảng phất giống như bị chạm điện, nội tâm dâng lên một cỗ gợn sóng. Nhìn xem Miêu Anh kiều diễm ướt át, hắn thật muốn đưa nàng ôm vào lòng, chăm chú ôm.

Thế nhưng là, hiện trường dù sao còn có nhiều người như vậy. Mà lại, trong lòng mình còn có một cái làm sao cũng mở không ra bế tắc. Thế là, hắn liền thuận miệng nói ra: "Vẫn là thôi đi, cây nấm đầu, thật đẹp mắt!"

"Nha. . ." Miêu Anh hiển nhiên có chút thất vọng, lúc này mới chậm rãi rơi xuống tóc của mình, khôi phục cây nấm đầu kiểu tóc.

"Miêu tổ trưởng, nhanh nhanh nhanh, đến ngươi!"

Lúc này, tiểu Lưu bưng microphone hô một cuống họng.

Miêu Anh lại nhìn Triệu Ngọc một chút, vừa mới qua đi ca hát đi. . .

. . .

Tan cuộc về sau, đã lại là một buổi trưa đêm.

Triệu Ngọc gặp Miêu Anh uống đến thực sự quá nhiều, liền chủ động mở ra nàng Phaeton xe đưa nàng về nhà.

Miêu Anh mặc dù uống đến không ít, vẫn còn không có đến bất tỉnh nhân sự tình trạng, nàng lúc đầu đã tìm chở dùm, nhưng chở dùm bị Triệu Ngọc đánh chạy.

Triệu Ngọc vốn cho rằng Miêu Anh sẽ ở tại cái gì phú hào khu, trang viên biệt thự loại hình. Ai ngờ, đương mở đến mục đích sau mới phát hiện, nơi đó bất quá là cái tương đối phổ thông cư xá mà thôi. Nơi này quý nhất phòng ở, cũng còn lâu mới có được Miêu Anh Phaeton xe đáng tiền.

"Ngươi ở chỗ này sao?"

Triệu Ngọc lái xe đến cửa tiểu khu, đang chuẩn bị mở đến bãi đậu xe dưới đất lúc hỏi một câu.

"Lầu sáu, từ trái đếm cái thứ tư cửa sổ!" Miêu Anh lại chỉ vào trước mặt một tòa lâu nói, "Chờ một lúc nhìn thấy bên trong đèn sáng, ngươi liền có thể đi! Xe ngươi lái trở về đi, ngày mai ta có thể đón xe. Đã trễ thế như vậy, ngươi không tốt trở về!"

"Ừm. . ."

Triệu Ngọc còn muốn nói nhiều cái gì, Miêu Anh lại giành ở phía trước nói ra: "Tốt về sau, nhớ kỹ cho ta về cái Wechat! Ngươi cũng uống không ít, lái xe chậm một chút."

"Ừm. . ."

Triệu Ngọc lại muốn nói cái gì, Miêu Anh lại mỉm cười: "Làm sao? Có phải hay không còn tại suy nghĩ, làm như thế nào gạt ta cùng ngươi lăn ga giường a? Ta bác gái cùng chất nữ đều ở phía trên đâu!"

"A, dạng này a! Không phải, không phải!" Triệu Ngọc vội vàng giải thích, "Sớm biết dạng này, còn không bằng bên trên nhà ta đâu! Ân. . . Được rồi. . . Nói đùa. . ."

"Ha ha. . . Bất kể nói thế nào, ngươi bộ dáng vô sỉ thật sự là đáng yêu!"

Nói xong, Miêu Anh kéo cửa xe, liền từ trong xe đi ra ngoài.

Triệu Ngọc gục trên tay lái chờ lấy, mấy phút sau, cái kia trong cửa sổ đèn quả nhiên sáng lên. Mà lại, Miêu Anh còn đứng ở bên giường hướng hắn khoát tay áo.

Triệu Ngọc yên lặng nhìn xem trên cửa sổ bắn ra tới bóng hình xinh đẹp, trong lòng càng cảm khái mọc thành bụi. Trong lòng của hắn suy nghĩ, nếu là vừa rồi trực tiếp đem chiếc xe mở đến nhà ta tốt bao nhiêu?

Ân. . . Không đúng!

Hắn lúc này mới thình lình nhớ tới, trong nhà mình cũng không được, lão nương ở nhà đâu!

Khục!

Nhìn ta cái này đầu óc, hiện tại lại không thiếu tiền, vừa rồi trực tiếp chạy khách sạn chẳng phải hết à?

Bất quá, nghĩ thì nghĩ, Triệu Ngọc vẫn là có tự biết rõ. Hắn mặc dù cuồng vọng không bó, nhưng là thật gặp được tâm động sự tình, ý nghĩ lại là hoàn toàn khác biệt!

Mặc dù Miêu Anh luôn miệng nói hắn bộ dáng vô sỉ đáng yêu, nhưng là Triệu Ngọc có thể thật sâu cảm nhận được lẫn nhau ở giữa chênh lệch.

Bởi vậy, tại mở ra Phaeton xe về đường Thuận Phong trên đường, Triệu Ngọc rốt cục làm ra một cái quyết định:

Miêu Anh a Miêu Anh, lão tử truy định ngươi!

Về sau, ta muốn càng thêm cố gắng, cố gắng kiếm tiền, cố gắng công

việc, cố gắng giảm nhỏ giữa chúng ta chênh lệch, ngươi chờ, một ngày nào đó, ta muốn quang minh chính đại đuổi tới ngươi! ! !

Chương 336: Chương 336: Tức giận phấn đấu

Chương 336: Tức giận phấn đấu

Hôm nay, bởi vì địa vị tăng lên, cùng thu được hai vạn năm tiền thưởng, Triệu Ngọc "Chấn Đoái" quẻ cũng coi như hoàn mỹ thu quan, đạt được 93% độ hoàn thành. Đồng thời, lại lấy được một kiện vô cùng khó được ẩn hình áo chống đạn!

Triệu Ngọc đã sử dụng qua hai lần ẩn hình áo chống đạn, thứ này uy lực thực không nhỏ . Sử dụng về sau, mặc dù cái gì đều nhìn không thấy, lại có thể làm được đao thương bất nhập, ngay cả đầu đều không cần lo lắng bị đạn bắn trúng.

Chỉ bất quá, có chút tì vết chính là, lần này đạt được áo chống đạn, tiếp tục thời gian chỉ là 10 phút mà thôi, mà trước đây đạt được, nhưng đều là 1 giờ.

Trước kia, Triệu Ngọc cũng đã gặp qua tình huống tương tự, tỉ như ẩn hình dụng cụ nhìn thấu, liền có tiếp tục thời gian vì 10 phút, hoặc 1 phút.

Xem ra, hệ thống này đạo cụ cũng có rút lại bản kiểu nói này!

Bất quá, Triệu Ngọc tưởng tượng cũng đúng, liền lấy ẩn hình máy dò tới nói, đã có gia cường phiên bản, kia tất nhiên liền có rút lại bản thôi!

Bất kể như thế nào, có thể sử dụng liền tốt!

Bởi vì lại là một cái đêm khuya, Triệu Ngọc dứt khoát lại mở một quẻ. Lần này, mở ra một cái "Đoái cách" quẻ đến, đoái đại biểu tiền tài, cách thì đại biểu cho bằng hữu.

Không biết, tại một ngày mới bên trong, lại sẽ gặp phải kỳ ngộ gì?

Đoạn thời gian trước, bởi vì một mực tại vội vàng phá án, Triệu Ngọc một mực không có thời gian xử lý một chút chính mình sự tình. Tỉ như kia túi cũ tiền giấy, còn có thế nào chuyện đầu tư.

Triệu Ngọc biết, mình mặc dù đã giá trị bản thân ngàn vạn, nhưng là cùng Miêu Anh so ra, lại vẫn là có cách biệt một trời. Cho nên, hắn quyết định bắt đầu từ ngày mai, tiếp tục khảo sát đầu tư hạng mục, chuẩn bị làm một chút thành tích ra mới tốt!

Sáng sớm hôm sau tỉnh lại, Triệu Ngọc sinh hoạt rốt cục lại khôi phục bình thường, chuyện thứ nhất liền là cùng ông trùm cùng một chỗ đến công viên chạy bộ sáng sớm.

Lần này, ông trùm có xích chó, tình huống so trước kia tốt hơn nhiều. Lão đầu lão thái nhóm nhìn thấy, cũng không giống lấy trước như vậy sợ hãi.

Chạy xong bước trở về liền là tắm rửa, mà tắm rửa xong về sau, mẹ bữa sáng từ lâu vì hắn chuẩn bị xong. Có thể trong nhà ăn một bữa bữa sáng, cũng là một kiện hạnh phúc tràn đầy sự tình.

Lão mụ nói cho Triệu Ngọc, nói cái kia hai cái khốn nạn cữu cữu còn không có tìm tới quyển cổ thư kia đâu! Nàng dự định hai ngày nữa tự mình về nhà ngoại đi tìm một chuyến đi.

Triệu Ngọc liền vội vàng gật đầu, nói quyển sách này thực sự quá trọng yếu, nhất định phải nghĩ biện pháp tìm tới!

Lão mụ thì nói, nếu như tương lai thực sự đến 50 vạn, có thể nhất định nhớ kỹ công lao của nàng!

Ăn nghỉ bữa sáng, Triệu Ngọc liền dẫn ông trùm đi làm.

Bây giờ mặc dù không có khẩn cấp bản án, nhưng đi làm y nguyên không được thanh nhàn, ngân hàng cướp bóc án cùng tồn thi án một chút đến tiếp sau sự vụ, đều cần thám viên nhóm để hoàn thành.

Mà lại, bởi vì thăng chức làm tổ trưởng, rất nhiều chính thức nghiệp vụ Triệu Ngọc cũng muốn tham dự, giống tiếp đãi lãnh đạo, báo cáo vật liệu, cùng cùng công chúng gặp mặt loại hình, hắn đều phải đi theo Miêu Anh cùng một chỗ tham gia.

Ròng rã bận rộn một buổi sáng, mãi cho đến ăn cơm trưa thời điểm, Triệu Ngọc lúc này mới rốt cuộc tìm được một điểm thuộc về mình thời gian.

Vừa mới tan tầm, Triệu Ngọc liền vội vàng rời đi cục cảnh sát, đi tới tây vòng một nhà thanh tĩnh trong nhà ăn.

Nguyên lai, hắn đã sớm hẹn xong, muốn ở chỗ này gặp một người.

Người này không phải người khác, chính là Tần Sơn ngân hàng Đào tiên sinh.

Ngồi xuống về sau, Đào tiên sinh sớm đã vì Triệu Ngọc điểm tốt đồ ăn, hai người cụng chén nâng cốc, tự ôn chuyện.

"Triệu cảnh sát, có đôi khi ta thường thường đang nghĩ, ngươi chính là của ta quý nhân a!" Đào tiên sinh có chút ít cảm khái nói, "Hài tử sự tình, đã phiền phức qua ngươi một hồi! Không nghĩ tới, ngân hàng sự tình, lại toàn bộ nhờ hỗ trợ của ngươi, chúng ta mới có thể từ vũng bùn

bên trong rút chân ra đến!"

"Quá khen!" Triệu Ngọc khách khí nói, "Thân là cảnh sát, đều là chỗ chức trách mà thôi, tự nhiên tận tâm tận lực mà!"

"Không không không, " Đào tiên sinh khoát tay nói, "Ta đều nghe nói, két sắt tồn thi án phá đến thật đúng là hung hiểm đâu! Nghe nói, các ngươi đều nổ súng đối chiến! Mà lại, cái kia hung thủ còn sử dụng khói mê, ai! Bởi vì chúng ta sơ sẩy, để ngươi dạng này một mình mạo hiểm, thật sự là băn khoăn!"

"Đào tiên sinh, hai ta cũng coi là bạn cũ, nói chuyện cũng đừng chính thức như vậy, bằng không, nổi da gà không xuống được đều!" Triệu Ngọc mỉm cười.

"Ha ha, Triệu cảnh sát thật sự là khôi hài!" Đào tiên sinh tán thưởng một câu, ngược lại nói, "Kỳ thật, cái kia hung thủ, ta cùng cha mẹ của hắn, thật đúng là có chút giao tình đâu! Thật không nghĩ tới, đứa bé kia vậy mà lại là tồn thi án hung thủ! Thực sự là. . . Quá ngoài ý muốn!"

"Ồ? Các ngươi nhận biết?" Triệu Ngọc cũng là không nghĩ tới.

"Đúng vậy a!" Đào tiên sinh giải thích nói, "Hài tử mẫu thân cũng là chúng ta ngân hàng nguyên thủy cổ đông một trong, chỉ bất quá, mục tiêu của nàng cao hơn, không bao lâu liền điều đến trung hành đi! Mà lại, tất cả ngân hàng két sắt nghiệp vụ, tất cả đều từ là nàng chủ trì khai thác! Nữ nhân kia, thật rất có năng lực!

"Hắn lão công là địa sản thương, ta bởi vì tại hắn chỗ kia mua qua phòng ở, cho nên cũng là từng có giao tình! Ta còn có thể nhớ kỹ, ta trong ấn tượng, là gặp qua đứa bé kia!" Đào tiên sinh nhấp một ngụm trà, cảm khái lời nói, "Thật sự là thế sự khó liệu a, không nghĩ tới, đứa bé kia, vậy mà lại trở thành một cái hung thủ giết người! Nếu như không có trận kia tai nạn xe cộ, có lẽ, hắn cũng sẽ trở thành đương kim Tần Sơn giới

kinh doanh nhân vật đâu! Đáng tiếc, thật sự là đáng tiếc. . ."

"Đúng vậy a, thế sự khó liệu! Mỗi cái cọc tội án phía sau đều có một lít nước mắt!" Triệu Ngọc bỗng nhiên đem Kim đội trưởng danh ngôn túm ra, sau đó liền cùng Đào tiên sinh làm chén trà.

Đừng nói, câu nói này thật đúng là đem Đào tiên sinh kinh hãi, gấp hướng Triệu Ngọc thỉnh giáo nó ý, đương Triệu Ngọc giải thích cho hắn về sau, Đào tiên sinh lúc này mới liên thanh tán dương:

"Không nghĩ tới, Triệu cảnh sát chẳng những giỏi về phá án, còn hiểu đến thâm ảo như vậy triết lý, thật sự là khó được, khó được a. . . A, đúng rồi. . ." Nói, Đào tiên sinh móc ra một tờ chi phiếu đến, đưa cho Triệu Ngọc, "Triệu cảnh sát, khác cũng không nói! Ta đã từng đáp ứng ngươi, nếu như ngươi có thể giúp chúng ta ngân hàng giải vây, chúng ta sẽ không bạc đãi ngươi, cái này 100 vạn đâu! Là chúng ta các cổ đông ý tứ, mong rằng ngươi có thể nhận lấy!

"Ừm. . . Nếu như ngươi cảm thấy không thích hợp lời nói, ta sẽ cùng Lương tiên sinh đồng dạng, cho ngươi mở một phần tặng cho chứng minh!"

"Không không không, " Triệu Ngọc vội vàng chối từ, "Đào tiên sinh, ngươi hiểu lầm, ta lần này hẹn ngươi ra, là có chút sự tình cần trợ giúp của ngươi, cũng không phải là tranh công tới! Tiền là tuyệt không thể thu!"

Lần này, Triệu Ngọc là thật tâm chối từ, cũng không phải là làm ra vẻ.

"Ồ? Ta không rõ, ta có cái gì có thể trợ giúp ngươi? Ngươi cứ việc nói, ta nhất định hết sức nỗ lực!" Đào tiên sinh cũng là có chút hiếu kỳ.

"Là như vậy, " Triệu Ngọc thản nhiên nói, "Ta có người bằng hữu, muốn nhận thầu hạ Hoa Bắc thương hạ tầng 5 hít sâu phòng tập thể thao.

Nhưng là đâu, bởi vì trước đó vài ngày nhà kia phòng tập thể thao xảy ra chút vấn đề, cho nên liền mắc cạn! Hiện tại thế nào lại dựng không lên quan hệ, không biết, ngài có thể hay không cho vận hành một chút!"

"Nha. . ." Đào tiên sinh suy nghĩ một chút, nói, "Chuyện này không phải rất khó, Hoa Bắc chủ tịch cùng ta gặp qua vài lần, tìm xem người, còn có thể chen mồm vào được!"

"Vậy liền quá cảm tạ, bằng hữu của ta nói, giá tiền không là vấn đề, chỉ cần có thể tiếp nhận là được!"

"Ha ha ha. . ." Đào tiên sinh bỗng nhiên cười, "Triệu lão đệ, ngươi còn nói lấy ta làm bằng hữu đâu! Ta hỏi ngươi, có phải hay không muốn dùng Lương tiên sinh tặng cho ngươi tiền, làm chút mà thực nghiệp a?"

"Ha ha. . ." Triệu Ngọc trên mặt cười, trong lòng lại nói, gia hỏa này không hổ là kẻ già đời, lại bị hắn một chút xem thấu.

"Ha ha, " Đào tiên sinh lại đem chi phiếu đưa tới, "Đã dạng này, số tiền này, coi như chúc ngươi gầy dựng đại cát, theo lễ tốt!"

"Không không không, " Triệu Ngọc vội vàng chối từ, "Số tiền này ta là thật không thể nhận, ta biết, bởi vì cướp bóc án cùng tồn thi án huyên náo, các ngươi ngân hàng đã tổn thất nặng nề, ta lúc này lại muốn tiền của các ngươi, thực sự không đủ đạo nghĩa! Nói thật, Đào tiên sinh, về sau, ta còn ít không được làm phiền ngươi đâu! Số tiền này, là tuyệt đối không thể nhận!"

"Ừm. . . Vậy được rồi! Vậy ta liền thay mặt ngân hàng các cổ đông cám ơn ngươi!" Đào tiên sinh thu hồi chi phiếu, trịnh trọng nói, "Triệu cảnh sát nha! Tổn thất nặng nề vẫn là việc nhỏ, trọng yếu, là trải qua sự kiện lần này, để chúng ta thấy được mình lỗ thủng! Ngươi yên tâm, chúng ta ngân hàng phương diện đã tại tích cực điều chỉnh, về sau két sắt nghiệp vụ, tất nhiên sẽ càng thêm quy phạm, tuyệt đối sẽ không lại để cho phần

tử phạm tội nhóm có cơ hội để lợi dụng được!"

"Đúng, đến, cạn ly!" Hai người lại làm chén trà.

"Bất quá, nói trở lại, " cuối cùng, Đào tiên sinh còn nói, "Nếu như ngươi thật nghĩ làm đầu tư, chúng ta ngân hàng bên này cũng là có rất nhiều không sai hạng mục! Nếu như ngươi có hứng thú, ta sẽ để cho trợ thủ của ta cho ngươi!"

"Hoắc ha ha, vậy liền quá cảm tạ!" Triệu Ngọc vội vàng nói tạ, "Bất quá, ăn một miếng cũng không mập ngay được, ta trước hết nhất muốn, liền là đem phòng tập thể thao làm tốt! Chỉ có một việc làm xong, mới có khả năng tốt càng nhiều sự tình!"

"Tốt! Triệu cảnh sát, ta thật sự là càng ngày càng bội phục ngươi! Cước đạp thực địa, mới có thể đi được càng xa!" Đào tiên sinh khen lớn, lại giơ lên chén trà, "Đến, cạn thêm chén nữa!"

Chương 337: Chương 337: Ngươi là con dâu của ta

Chương 337: Ngươi là con dâu của ta

Triệu Ngọc sở dĩ cuối cùng lựa chọn hít sâu phòng tập thể thao, làm đầu tư của mình hạng mục, chính là bởi vì hắn suy tính đa trọng nhân tố ở bên trong:

Vừa đến, phòng tập thể thao có thể vì hắn lợi nhuận, kiếm lấy thu nhập thêm;

Thứ hai, có thể giúp tiểu hoàng mao bọn người giải quyết một cái vấn đề nghề nghiệp, để bọn hắn mấy người có vấn đề làm;

Thứ ba, thông qua gần đây bản án, Triệu Ngọc càng phát ra cảm thấy, mình hắn là hảo hảo rèn luyện một chút thân thể, nhiều học tập một chút thực dụng kỹ năng, dạng này mới có thể tốt hơn mà đối diện tội phạm cùng địch nhân! Bởi vậy, làm một nhà phòng tập thể thao, tối thiểu nhất cũng có thể đạt tới tự rèn luyện thân thể mục đích!

Thứ tư, hắn phát hiện hít sâu phòng tập thể thao còn có thật nhiều địa phương không có khai phát, hắn liền muốn lợi dụng những địa phương này, mở giống tán đả, bác kích loại hình võ quán, một mặt có thể cho vũ kỹ của mình mang đến đề cao; mặt khác, còn có thể đem có đồng dạng yêu thích Miêu Anh hấp dẫn tới.

Như thế như vậy, cuộn xuống nhà này phòng tập thể thao, liền có thể

kiếm tiền, rèn luyện, luyện võ, cua gái toàn không chậm trễ, thậm chí còn có thể trợ giúp các huynh đệ giải quyết vấn đề nghề nghiệp, cớ sao mà không làm đâu?

Mặc dù, Triệu Ngọc biết, công vụ nhân viên không thể đầu tư thực nghiệp buôn bán, nhưng là, hắn hoàn toàn có thể giống như trước ông chủ như thế, đem pháp nhân viết thành tiểu hoàng mao Chu Dương, mình thì tại phía sau màn thao túng.

Vì thế, hắn lúc này mới tìm tới Đào tiên sinh, hướng hắn cầu trợ.

Hiện tại Triệu Ngọc cũng học tinh, chính là bởi vì hôm nay mở ra "Đoái cách" quẻ bên trong, biểu thị tiền tài cùng bằng hữu, hắn mới có thể nghĩ đến đem Đào tiên sinh tìm đến.

Không nghĩ tới, Đào tiên sinh quả nhiên có thể dựng vào đường dây này. Nếu quả thật có thể đem phòng tập thể thao cuộn xuống đến, Triệu Ngọc liền cách mình truy cầu Miêu Anh mục tiêu, lại tới gần một bước!

Nhưng mà, tưởng tượng tuy tốt, nhưng là hiện thực lại không như ý muốn.

Chừng ba giờ chiều, Đào tiên sinh liền cho Triệu Ngọc truyền đến đáp lời, nói hắn đã có liên lạc Hoa Bắc thương hạ chủ tịch, thế nhưng là, liên quan tới nhà kia phòng tập thể thao sự tình, lại rất phiền phức.

Nguyên lai, đương phòng tập thể thao phát hiện dưới mặt đất hắc trang về sau, đã từng bị cảnh sát niêm phong qua, về sau liền toàn quyền chuyển giao cho tư pháp bộ môn làm đi.

Dựa theo giao tiếp, phải có pháp nhân họ hàng gần tiếp nhận mới đúng, thế nhưng là, vị kia Trương lão bản đã tiến trại tạm giam, hắn lại không quen vô cớ.

Cho nên, hiện tại phòng tập thể thao thủ tục rất phức tạp, ở vào một loại quyền lợi chân không trạng thái. Thế nhưng là, Hoa Bắc thương hạ phương diện tự nhiên không hi vọng mình quản lý địa phương xuất hiện tín dự nguy cơ, bị những cái kia đã làm kiện thân thẻ hộ khách khiếu nại, cho nên, hiện tại phòng tập thể thao cơ bản đều là thương hạ người tại để bảo toàn.

Thế nhưng là, thương hạ phương diện mặc dù quản lý, nhưng không có thực tế chuyển nhượng quyền, cho nên chuyện này hiện tại vô cùng phiền phức. Thương hạ chủ tịch tự nhiên là nghĩ sớm một chút giải quyết tranh chấp, tranh thủ thời gian có người tiếp nhận, nhưng là bây giờ khiến cho thật không minh bạch địa, căn bản không ai dám tiếp nhận!

Cho nên, cho dù Đào tiên sinh tìm được thương hạ chủ tịch, nhưng vẫn là không có cách nào để Triệu Ngọc hợp lý cuộn xuống nhà này phòng tập thể thao.

Rơi vào đường cùng, Triệu Ngọc đành phải cùng Đào tiên sinh nói cám ơn, nói mình lại nghĩ những biện pháp khác đi.

Thế là, từ xế chiều đến tối, Triệu Ngọc đều đang nghiên cứu chuyện này, ý đồ từ đó tìm tới biện pháp giải quyết, đã có thể hợp lý hợp pháp đem cửa hàng cuộn xuống, lại có thể tận lực thiếu đất tốn chút mà tiền.

Vào lúc ban đêm, Triệu Ngọc hảo vận lại tới, mặc dù kỳ ngộ độ hoàn thành chỉ có 83%, nhưng hắn lại lấy được một kiện rút lại bản ẩn hình camera.

Mặc dù công năng đồng dạng, nhưng món này lại chỉ có thể tiếp tục 12 giờ mà thôi.

Ai?

Vừa nhìn thấy ẩn hình camera, Triệu Ngọc nhưng chợt nhớ tới một người đến, đúng a? Muốn giải quyết phòng tập thể thao vấn đề, ta sao không đi tìm hắn đâu?

Ngày thứ hai, Triệu Ngọc mở ra một cái "Tốn khảm" quẻ đến, tốn đại biểu thân nhân cùng gia đình, khảm thì đại biểu nữ nhân cùng tình yêu, xem ra, từ lúc bản án phá về sau, hệ thống là muốn cho Triệu Ngọc hưởng thụ một chút sinh sống a?

Bất quá, Triệu Ngọc hôm qua đã làm xong kế hoạch, mặc dù mở ra chính là tốn khảm quẻ, nhưng hắn vẫn là dựa theo nguyên kế hoạch, sáng sớm liền chạy tới bắc bên ngoài vòng Nghiễm Nguyên quán trà đi.

Quán trà ông chủ Quý Xuân Hoa lúc đầu ngay tại nhàn nhã uống trà, vừa nhìn thấy Triệu Ngọc vô cùng lo lắng chạy vào, dọa đến hơi kém không có đem quý báu ấm tử sa đập!

"Ngươi. . . Ngươi ngươi ngươi. . . Ngươi lại muốn làm cái gì?" Quý Xuân Hoa chân mới vừa vặn hủy đi thạch cao,

Lại không nghĩ đến lại gặp cái này Sát Thần.

"Chớ khẩn trương, chớ khẩn trương!" Triệu Ngọc vững vàng ngồi tại Quý Xuân Hoa bên cạnh, đưa tay cũng cho mình rót chén trà , đạo, "Ta cũng không có mặc cảnh phục, hôm nay tìm ngươi, là có chút sự tình tìm ngươi hỗ trợ!"

"Ngươi?" Quý Xuân Hoa một mặt ngũ vị tạp trần, có phẫn hận nổi nóng, cũng có khẩn trương sợ hãi, không biết cái tên này khó dây dưa, lại muốn làm trò gì?

Triệu Ngọc ngược lại là một chút cũng không thấy bên ngoài, một mặt ngữa cổ uống cạn trong chén trà, một mặt đi thẳng vào vấn đề đem hắn muốn nhận thầu phòng tập thể thao sự tình nói ra.

Bất quá, hắn tự nhiên không thể nói mình muốn mua, mà là đám bằng hữu chuyện.

"Quý ông chủ, ta biết, giải quyết loại chuyện này, ngươi thành thạo nhất! Đã có đường luồn, lại có nhân mạch, " Triệu Ngọc âm dương quái khí cười nói, "Cho nên, ta tìm ngươi đã đến!"

"Triệu Ngọc, ta thật không rõ, ngươi đến cùng là thế nào nghĩ? Ngay cả cảnh sát các ngươi đều không giải quyết được sự tình, ta đi chỗ nào có thể làm được đi?" Quý Xuân Hoa đảo con mắt nói, "Thật xin lỗi, ngươi tìm nhầm người! Ta thật là bất lực!"

"A, vậy được rồi! Không giúp coi như xong!" Triệu Ngọc thống khoái mà tới một câu, thế nhưng là mới vừa nói xong, chợt lải nhải dựng lên hai tay, xông Quý Xuân Hoa khoa tay, "Thiên linh linh địa linh linh, Thái Thượng Lão Quân đến hiển linh, thí chủ, ta nhìn ngươi ấn đường biến thành màu đen, phải có tai a. . ."

"Lại tới! Lại tới. . ." Quý Xuân Hoa quả là nhanh muốn điên rồi, dưới tay hắn người muốn tới đuổi đi Triệu Ngọc, nhưng Quý Xuân Hoa được chứng kiến Triệu Ngọc thần kỳ, mau đem người quát lui.

"Được rồi, đi! Ngươi đừng phát thần kinh được thôi? Xin nhờ rồi lão đại!" Quý Xuân Hoa toàn thân run rẩy nói, "Tốt tốt tốt, chuyện này, ta có thể giúp ngươi xong! Nhưng là chúng ta phải nói xong, ta cũng là làm người trung gian! Vận hành phí cùng ta tiền thù lao, nhưng một điểm không thể thiếu!"

"Ồ?" Triệu Ngọc nhãn châu xoay động, "Ngươi thật có thể giải quyết? Hợp pháp sao?"

"Nếu không hợp pháp, ta dám cho ngươi làm việc sao? Ngươi là cảnh sát a lão đại!" Quý Xuân Hoa bất đắc dĩ nói, "Về phần ta làm sao vận

hành, ngươi cũng đừng quản, chỉ cần giúp ngươi giải quyết hợp pháp hợp đồng chính là! Mà lại, hai bên giá cả cũng phải nghe, cái này cũng là không phải do ta!"

"Ai nha!" Triệu Ngọc không trả lời thẳng, ngược lại động kinh lung lay đầu, "Quý ông chủ a, ngươi cái cằm phát chìm, sợ là có bị người rình trộm tai hoạ a, không tốt giải, không tốt giải. . ."

"Ái chà chà, ta đi. . . Ta phục ngươi, thật phục ngươi!" Quý Xuân Hoa hơi kém không cho Triệu Ngọc quỳ, tranh thủ thời gian thở dài nói, " đi, Triệu cảnh sát, cùng lắm thì, ta kia phần ta từ bỏ được thôi? Còn có, ta nhất định giúp ngươi đem nhận thầu giá ép đến thấp nhất, dạng này được đi? Cái khác, ta liền thật không có biện pháp bớt đi!"

"A Di Đà Phật!" Triệu Ngọc chắp tay trước ngực, lại trang bức một lần nói, " nhìn ngươi hữu tâm hướng thiện, vậy ta liền giúp ngươi phá giải trận này tai hoạ đi. . . Ầy. . . Đây là số điện thoại của ta, vận hành xong sau gọi cho ta đi!"

Triệu Ngọc ở trước mặt hắn vở bên trên viết xuống số điện thoại của mình, lúc này mới quay người mà đi.

Hoắc. . .

Quý Xuân Hoa mồ hôi đều xuống tới, thế nhưng là cúi đầu xem xét về sau, vẫn không khỏi đến ngửa mặt lên trời kêu to: "Ai nha? Ta. . . Ta tử sa chén tại sao lại thiếu một cái? Triệu Ngọc. . . A. . ."

. . .

Trở lại trên xe về sau, Triệu Ngọc vuốt vuốt trong tay tử sa chén, trong lòng nói chuyện, cái này Quý Xuân Hoa lá trà thật đúng là rất tốt uống, về sau, thật đúng là đến thường xuyên tới phẩm nhất phẩm mới tốt.

Mắt nhìn thấy phòng tập thể thao sự tình có manh mối, Triệu Ngọc không khỏi tâm tình thật tốt.

Nhưng mà, hắn chỉ mới nghĩ lấy chuyển nhượng cửa hiệu sự tình, lại quên đi hôm nay quẻ văn. Kết quả, khi hắn vừa muốn lái xe rời đi thời điểm, Miêu Anh điện thoại liền vang lên:

"Triệu Ngọc, " trong điện thoại, Miêu Anh thanh âm có chút kỳ quái, "Ta muốn nói cho ngươi một chuyện! Ta đây, ngay tại chúng ta cục cảnh sát dưới lầu mua sớm một chút, bánh rán quả nhà kia, ngươi biết không?"

"Biết a! Thế nào?" Triệu Ngọc còn chưa từng nghe Miêu Anh từng nói như vậy lời nói, không khỏi hết sức hiếu kỳ.

"Sau đó, có cái lão thái thái liền chạy tới, không phải nói ta là con dâu của nàng!" Miêu Anh tiếp tục nói.

"Hắc hắc, có ý tứ, lão thái thái này có mao bệnh. . . Ân. . ." Trong chốc lát, Triệu Ngọc giống như lĩnh ngộ cái gì, lập tức như gặp sét đánh giật mình một cái.

"Mà lại, nàng còn nói nàng có con trai gọi Triệu Ngọc!" Miêu Anh một câu nói toạc ra Triệu Ngọc lo lắng, "Như vậy, Triệu Ngọc, ngươi, có thể cho ta giải thích một chút a?"

Chương 338: Chương 338: Làm sủi cảo kinh hồn (thượng)

Chương 338: Làm sủi cảo kinh hồn (thượng)

Đương Triệu Ngọc hùng hùng hổ hổ chạy về nhà về sau, không ngờ thấy được một bộ hoàn toàn không tưởng tượng được tràng cảnh:

Nhưng gặp người mặc đồng phục cảnh sát, tư thế hiên ngang Miêu Anh, ngay tại phòng bếp cùng hắn lão mụ làm sủi cảo đâu!

Miêu Anh cán bột, hắn lão mụ bao.

Ta đi. . .

Triệu Ngọc tròng mắt sắp rớt xuống đất, chết sống không chịu tin tưởng hết thảy trước mắt.

"Nhi tử a, trở về đến nhanh như vậy đâu hôm nay?" Lão thái thái mí mắt đều không nhấc nói, "Ngươi nhìn, hôm nay thật sự là đúng dịp! Ta cảm thấy đi, một mình ngươi lâu như vậy, khẳng định chưa ăn qua sủi cảo, cho nên mẹ liền lên đường phố mua rau hẹ đi! Ai ngờ, vừa vặn gặp phải vợ ngươi. . . Ân, bạn gái của ngươi mua bánh rán quả, ta xem xét, đến! Làm sủi cảo liền phải ăn náo nhiệt, cho nên liền đem ta con dâu tương lai gọi qua hỗ trợ. . ."

Ùng ục. . .

Nghe nói như thế, Triệu Ngọc không khỏi nuốt khô một miếng nước bọt, vội vàng đem con mắt liếc về Miêu Anh. Ai ngờ, Miêu Anh cũng là không có bất kỳ cái gì tức giận ý tứ, như cũ tại mười phần nghiêm túc cán sủi cảo da.

"Nha. . . Nha. . ." Triệu Ngọc trên trán mồ hôi lạnh ào ào, hắn gặp mẫu thân không có ngẩng đầu, liền tranh thủ thời gian xông Miêu Anh chớp chớp mắt, còn "Ai ai" ra hiệu đến mấy lần.

Miêu Anh lúc này mới phủi phủi tay, cùng Triệu Ngọc đi tới phòng ngủ.

"Mầm tổ. . . Miêu đội trưởng. . . Cái này. . . Đến cùng là thế nào cái ý tứ?" Triệu Ngọc không hiểu ra sao.

"Uy!" Lần này, Miêu Anh rốt cục đêm đen mặt đến, hỏi ngược lại, "Lời này, hắn là ta hỏi ngươi mới đúng chứ? Bỗng nhiên từ trên đường cái nhặt cái bà bà trở về, chuyện này, chẳng lẽ còn không đủ mới mẻ sao?"

"Ừm. . . Ân. . ." Triệu Ngọc chìm chìm tâm tư, lúc này mới từ mọi loại kinh ngạc bên trong vuốt ra mạch suy nghĩ đến, bận bịu giải thích nói, "Ai nha, Miêu đội trưởng, thực sự. . . Thật sự là không có ý tứ! Ủy khuất ngươi!

"Là như vậy, còn nhớ rõ lần trước ra mắt sao? Lão thái thái luôn buộc ta đi cấp nàng tìm con dâu, ta nếu không đi, nàng đều đến hại bệnh!

"Cuối cùng ta cũng là thực sự không có cách nào, mới đem ngươi ảnh chụp cho nàng nhìn, nói ngươi là con dâu ta, nha. . . Không, ngươi là vợ ta, khục! Là bạn gái của ta! Là nàng con dâu tương lai. . ."

Nhìn xem Triệu Ngọc nói năng lộn xộn, Miêu Anh ngược lại là không chịu được mỉm cười lắc đầu.

"Miêu đội trưởng, coi như ta có lỗi với ngươi!" Triệu Ngọc nghiêm túc

sám hối nói, " ngươi nếu có thể giúp ta giải cái này vây, ta nhất định nhớ ngươi tốt! Về sau xông pha khói lửa, không tiếc mạng sống! Ân. . . Ngươi nhìn, nếu có thể đem mẹ của ta tâm bệnh lắng lại, ta cũng có thể tốt hơn vùi đầu vào trong công việc đi không phải? Xin nhờ, xin nhờ. . ."

"Hừ! Cái này coi như câu tiếng người!" Miêu Anh khó nén vui vẻ giận quát, "Không nghĩ tới, ngươi Triệu lưu manh cũng có uy hiếp a! Như ngươi loại này thấp kém dáng vẻ, ta trong lòng nhìn xem thoải mái! Đã dạng này, vậy bản cô nương liền cố mà làm đi! Bất quá, ngươi cần phải nhớ kỹ lời của ngươi nói nha. . ."

"Lời nói này!" Triệu Ngọc ngay cả vỗ ngực, "Đại trượng phu một lời khó truy, ân, ngựa chết khó truy! Cám ơn, mầm cô nãi nãi, mẹ của ta nếu là có cái gì nói đến chỗ không đúng, ngài nhiều đảm đương! Xem ta mặt mũi, xem ta mặt mũi. . ."

Triệu Ngọc chắp tay trước ngực, bày ra cầu phật tư thế.

Miêu Anh rốt cục buồn cười, phốc cười xong, lúc này mới lắc đầu trở về phòng bếp, tiếp tục lau kỹ sủi cảo da đi!

"Ai nha, con dâu nha. . ." Vừa mới đi vào, lão thái thái liền không nhịn được tán dương, "Triệu Ngọc tiểu tử thúi này là cái nào đời đã tu luyện phúc phận, có thể đuổi tới như thế một cái xinh đẹp con dâu a! Ngươi nhìn một cái hắn, đầu hiện tại trọc đầu đều, khuê nữ nha, ngươi cũng đừng ghét bỏ hắn a! Nhi tử ta mặc dù điều kiện không phải đặc biệt tốt, nhưng là người trung thực, tuyệt đối sẽ không loạn gây chuyện. . ."

Xoạch. . .

Miêu Anh chày cán bột rơi xuống đất, nàng gấp hướng Triệu Ngọc nhìn lại, ánh mắt lộ ra từ xưa đến nay chưa hề có vẻ khinh bỉ.

Triệu Ngọc trên trán mồ hôi lạnh vừa xuống dưới, lại bá lại xông ra.

"Mẹ. . . Mẹ. . ." Triệu Ngọc tranh thủ thời gian chào hỏi lão mụ, đem lão mụ lại thét lên phòng ngủ.

"Mẹ, ngươi có biết hay không, dạng này rất thất lễ a?" Triệu Ngọc tranh thủ thời gian khuyên nhủ, "Ngươi sao có thể mạo mạo nhiên đem nàng hô trong nhà đến đâu? Ta cho ngươi biết, chúng ta quan hệ còn không phải đặc biệt ổn định đâu!"

"Ta không có a?" Lão thái thái một mặt vô tội nói,

"Ta liền nói, đã đụng phải, vậy liền cùng một chỗ ăn một bữa cơm đi! Làm sủi cảo, nhiều người náo nhiệt, sau đó nàng liền đến a!

"Nhi tử a, không nói những cái khác, nha đầu này cũng thực không tồi đâu! Thỏa thỏa phú quý tướng, ngươi nếu là cưới nó, bảo đảm ngươi kiếp sau ăn uống không lo. Bất quá nha, liền là còn không có thấy được nàng lỗ tai, không biết có thể hay không sinh tiểu tử. . ."

"Ta đi!" Triệu Ngọc tranh thủ thời gian khuyên can, "Mẹ, ta nhưng cảnh cáo ngươi đừng làm loạn a! Ân. . . Như thế nói với ngươi đi!" Triệu Ngọc một chỉ phía ngoài Miêu Anh, "Nhà các nàng thật đặc biệt có tiền, nàng lái xe đều hơn mấy trăm vạn, hào môn, thiên kim tiểu thư biết không?"

"A? Ngươi. . . Ngươi làm sao không nói sớm?" Lão thái thái sắc mặt đột biến, mau từ tạp dề bên trên lau lau mặt , đạo, "Có tiền như vậy? Ta. . . Ta liền nói, ta xem tướng tương đắc chuẩn a? Ai nha. . . Tiểu tử ngươi, ngươi tiểu tử thúi này, ngươi làm sao không nói sớm. . ."

Nói xong, không đợi Triệu Ngọc phản ứng ra sao, lão thái thái liền cuống quít chạy về phòng bếp, nói với Miêu Anh: "Ai nha, khuê nữ nha, ngươi mệt không? Mệt mỏi tranh thủ thời gian nghỉ một lát, để Triệu Ngọc cho ngươi rót cốc nước đi, này một ít việc, đều giao cho ta đi! Các

ngươi chờ lấy ăn là được rồi!"

"Không sao!" Miêu Anh thận trọng cười nói, "Cái này có cái gì mệt? Làm sủi cảo mà thôi mà!"

"Kia. . . Ngươi nhìn ngươi còn ăn mặc đồng phục, Triệu Ngọc nha!" Lão thái thái liên tục không ngừng hô, "Tranh thủ thời gian mở điều hòa, mở điều hòa a! Đừng đem khuê nữ nóng hỏng. . ."

"Không có chuyện gì, không nóng. . ." Miêu Anh không chút nào nhăn nhó, tự nhiên hào phóng, cán bột lau kỹ đến càng thêm ra sức.

Lão thái thái cũng là không tốt nói thêm gì nữa, liền tranh thủ thời gian ngồi xuống, tiếp tục làm sủi cảo.

Cứ như vậy, trong phòng bếp dần dần về phục bình tĩnh, đừng nói, Triệu Ngọc lão mụ cùng Miêu Anh chung đụng được còn rất hòa hợp, một mặt làm sủi cảo, còn một mặt lảm nhảm lên chuyện nhà.

Hô. . .

Triệu Ngọc lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, tranh thủ thời gian đến phòng bếp rửa tay đi.

Bất quá, Miêu Anh cũng không phải là thiện nam tín nữ, nàng đối lão thái thái cung kính, thế nhưng là đối với Triệu Ngọc lại không phải như thế. Giờ phút này, xem thời cơ sẽ khó được, liền muốn trêu chọc một chút Triệu Ngọc, liền đối với lão thái thái nói ra:

"A di a, ngài còn nói Triệu Ngọc trung thực đâu! Ngài còn không biết a? Nhà hắn cửa đối diện ở hai cái đại mỹ nữ, ba ngày hai đầu già hướng Triệu Ngọc bên này chạy đâu!"

Triệu Ngọc lúc đầu tại phòng vệ sinh rửa tay, nghe xong lời này, nhất

thời cảnh giác giật cả mình.

Hắn là tình trường lão thủ, có thể rất rõ ràng nghe ra, lời này, chính là Miêu Anh điểm cho hắn nghe.

Ai?

Chẳng lẽ. . . Miêu Anh đây là ăn dấm rồi?

"Đúng! Ta ngày đó tới thời điểm, liền thấy một cái đưa chó!" Lão thái thái phụ họa nói, "Ta cho ngươi biết a, nữ nhân kia xem xét cũng không phải là đứng đắn gì nữ nhân, ta sớm nói cho Triệu Ngọc cách xa nàng một chút đâu! Khuê nữ a, ngươi yên tâm, có ta tọa trấn, tiểu tử này tuyệt đối không dám có hai lòng, bằng không, ta giúp ngươi gọt hắn!"

Ùng ục, Triệu Ngọc lại nuốt nước miếng một cái.

Nhưng mà, nước bọt vừa mới nuốt xuống, chuông cửa bỗng nhiên vang lên.

Triệu Ngọc cuống quít chạy đến trước cửa, cách lấy cánh cửa kính xem xét, ta nhỏ cái nãi nãi gấu, bên ngoài nhấn chuông cửa người, vậy mà chính là Hoa Hoa! Mà Hoa Hoa đằng sau, còn đứng lấy Dương Hồng!

Ta đi!

Triệu Ngọc một trận phát điên, thật sự là nhắc Tào Tháo Tào Tháo liền đến, trên đời này tại sao có thể có trùng hợp như vậy sự tình?

Nha. . . Trong chốc lát, Triệu Ngọc lĩnh ngộ, khỏi phải đề, cái này mẹ nó tất nhiên đều là Kỳ Ngộ hệ thống giở trò quỷ!

Đại ca a, Triệu Ngọc sắp cho hệ thống quỳ, từ trong lòng năn nỉ nói, chúng ta đừng chơi như vậy có được hay không? Sẽ chết người đấy. . .

Chương 339: Chương 339: Làm sủi cảo kinh hồn (hạ)

Chương 339: Làm sủi cảo kinh hồn (hạ)

Làm sao bây giờ?

Làm sao bây giờ! ?

Đứng tại cổng, Triệu Ngọc tình thế khó xử, mở cửa không phải, không mở cửa cũng không phải. Thật đúng là phiền muộn mẹ hắn cho phiền muộn mở cửa —— phiền muộn đến nhà!

Làm sao hết lần này tới lần khác lúc này, Dương Hồng cùng Hoa Hoa sẽ cùng lúc xuất hiện đâu?

Mở cửa đi, nếu như bị lão mụ cùng Miêu Anh nhìn thấy, hậu quả tất nhiên là khó mà tưởng nổi tích! Nhưng nếu là không ra đi, Dương Hồng cùng Hoa Hoa không chừng còn muốn gõ bao lâu môn, nếu là lão mụ tự mình tới mở cửa, vậy còn không như mình mở đâu!

Ai u!

Triệu Ngọc lập tức bó tay toàn tập.

"Nhi tử a, ai vậy? Làm sao còn không mở cửa đâu?" Lão thái thái nghe được tiếng đập cửa, gặp Triệu Ngọc chậm chạp không mở cửa, xoa tay liền muốn đứng dậy.

"Mở một chút mở!" Không có cách nào, Triệu Ngọc đành phải cúi đầu, đem cửa mở ra.

Bất quá, tuỳ tiện nhận mệnh cũng không phải Triệu Ngọc tính cách, cửa vừa mở ra, hắn liền lập tức thẳng tắp sống lưng xông Dương Hồng cùng Hoa Hoa đánh chào một cái, sau đó cao giọng hô: "Hàng xóm các đồng chí tốt, xin hỏi có gì muốn làm a?"

Đột nhiên nhìn thấy Triệu Ngọc đánh lên cúi chào, Miêu Anh cùng lão thái thái tất cả đều tò mò nghển cổ, hướng trong phòng khách nhìn.

"Làm cái gì a, ngọc ca? Ầy, ta cho ông trùm mang hộ túi thức ăn cho chó. . ." Hoa Hoa bị Triệu Ngọc giật nảy mình, một mặt đưa qua một bao thức ăn cho chó, một mặt phối hợp hướng trong phòng đi.

Triệu Ngọc lại gắt gao ngăn ở cổng, không ngừng xông nàng chớp mắt.

Hoa Hoa cùng Dương Hồng lúc này mới chú ý tới bầu không khí không đúng, rốt cục dừng bước.

Triệu Ngọc tiếp nhận thức ăn cho chó về sau, lập tức đem lưng khom thành thẳng tắp 90 độ, sau đó duỗi hai tay cùng Hoa Hoa dùng sức nắm tay, trong miệng thì thầm: "Đa tạ tốt hàng xóm lễ vật, ta đại biểu ông trùm vô cùng cảm kích! Ngày sau mong rằng chiếu cố nhiều hơn, chiếu cố nhiều hơn! Ân, cái kia. . . Ta liền không tiễn, gặp lại!"

Nói xong, cũng mặc kệ Dương Hồng cùng Hoa Hoa một mặt mơ hồ, Triệu Ngọc trực tiếp đóng cửa lại, thậm chí còn lên một đạo khóa.

Ta đi!

Triệu Ngọc lau mồ hôi lạnh, quay người xông phòng bếp nói ra: "Mẹ. . . Anh anh. . . Hàng xóm cho ông trùm đưa một túi thức ăn cho chó, ha ha

ha, các nàng. . . Các nàng thật sự là quá khách khí!"

"Không thể nào? Lại là cửa đối diện cái kia nữ sao?" Lão thái thái mặt mũi tràn đầy nghiêm túc nói, "Nhi tử a, ta đã nói với ngươi rất nhiều lần, nữ nhân kia mặt hướng phát nhẹ, khóe mắt có hồ ly văn, ngươi về sau ít cùng với nàng tiếp xúc a! Ân. . . Con dâu a. . ." Lão thái thái ngược lại lại nói với Miêu Anh, "Ngươi yên tâm, nhi tử ta trung thực, sẽ không làm loạn!

"Lại nói, nơi này không phải mướn phòng ở sao? Ta cùng cha hắn cho hắn tích lũy tiền, tương lai ở trong thành phố mua tòa nhà phòng ở cho các ngươi kết hôn dùng. Đến lúc đó, chẳng phải không cần lo lắng những chuyện này nha, có phải hay không a, nhi tử?"

"Ừm. . ." Triệu Ngọc cầm thức ăn cho chó, gật đầu không phải, không gật đầu cũng không phải, gọi là một cái khó chịu.

"Còn có a, ngươi quay đầu hảo hảo dạy bảo dạy bảo ngươi đại cẩu, làm sao gặp ta tổng cùng gặp cừu nhân giống như?" Lão thái thái chỉ vào thức ăn cho chó nói, "Nói cho ngươi, ta hầm thịt chó tại trong thôn thế nhưng là cũng có số má đâu! Cẩn thận ta ngày nào đem nó nấu!"

"Gâu gâu. . ." Trên ban công, không biết ông trùm nghe rõ vẫn là thế nào, vậy mà đi theo gâu gâu vài tiếng.

Phốc. . .

Miêu Anh nhịn cười không được, không biết tại sao, vừa nhìn thấy Triệu Ngọc chịu quở trách dáng vẻ, nàng liền đặc biệt vui vẻ. Thế là, nghịch ngợm cô nương vừa giận bên trên tưới dầu nói ra:

"Ai nha bá mẫu a, ngươi quá coi thường con của ngươi, hắn còn trung thực đâu? Ta cũng không tin!" Miêu Anh ra vẻ hờn dỗi nói, "Hắn nhưng là đặc thù nữ nhân duyên đâu, ở đơn vị đặc biệt chiêu nữ đồng sự thích!

A, còn có. . . Ngay cả lầu dưới tiểu cô nương, thậm chí còn quản hắn hô cha nuôi đâu!"

"Oa, thật sao?" Lão thái thái lấy làm kinh hãi, bận bịu suy nghĩ nói, "Không thể a? Triệu Ngọc thật đàng hoàng a? Tại nông thôn cùng nữ hài tử nói chuyện đều sẽ đỏ mặt! Làm sao. . . Làm sao còn làm ra cha nuôi đến? Khuê nữ a, có phải hay không sai lầm?"

"Kia. . . Ngươi liền để con của ngươi nói với ngươi đi! Dù sao, hắn luôn dạng này chiêu phong dẫn điệp, ta cũng không yên tâm. . ."

"Ai?" Triệu Ngọc rốt cục đã hiểu, tình cảm Miêu Anh đây là nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, công báo tư thù đâu! Bất quá, trong lời nói của nàng ghen tuông mười phần,

Cũng không biết, là cố ý, vẫn là thật lòng?

"Mẹ. . . Ngươi đừng nghe nàng nói lung tung, ta thế nào lại là cái loại người này đâu?" Triệu Ngọc mất tự nhiên hắc hắc cười ngây ngô, đang muốn hảo hảo cùng lão thái thái giải thích một chút, ai ngờ, đại môn lại như kỳ tích lại bị gõ.

Triệu Ngọc xuyên thấu qua mắt mèo xem xét, hơi kém không có đập đầu chết. Nhưng gặp Khương Hiểu Tình ôm một cái trái dưa hấu, ngay tại ngoài cửa nháy mắt to đâu!

Ta đi. . .

Hệ thống a, ta chỗ nào chọc tới ngươi rồi? Không đến mức như thế giết hết bên trong ta đi? Ngươi nếu là ta cảm giác tâm không thành, ta quay đầu cho ngươi bày đồ cúng được đi?

Xin nhờ, đừng có lại chơi ta!

"Lần này lại là ai a?" Lão thái thái tra hỏi thời điểm, đã cùng Miêu Anh đình chỉ trong tay công việc, tất cả đều có chút hăng hái mà nhìn xem Triệu Ngọc.

Ùng ục, Triệu Ngọc nuốt nước miếng một cái, đành phải mở cửa khóa, cho Khương Hiểu Tình mở cửa!

"Cha nuôi!" Khương Hiểu Tình vừa tiến đến thật hưng phấn hô một tiếng, đồng thời đem trái dưa hấu đưa lên.

"Ai u!" Triệu Ngọc nhảy lên hai trượng có thừa, hắn vốn định trước một bước hét lại Khương Hiểu Tình, lại không nghĩ rằng tiểu nha đầu miệng nhanh như vậy.

"Thế nào đây là? Ngươi nhảy cao như vậy làm gì?" Khương Hiểu Tình nghênh ngang đi vào nhà đến, đem trái dưa hấu phóng tới trên mặt đất, nói, "Mẹ ta xuất viện! Nàng cố ý gọi ta cho ngươi đưa đồ dưa hấu tới! Ăn đi, ăn đi, ướp lạnh. . . Ai u!"

Đương Khương Hiểu Tình thình lình nhìn thấy trong phòng bếp lão thái thái cùng Miêu Anh về sau, lập tức dọa một cái lảo đảo, bận bịu lôi kéo Triệu Ngọc góc áo hỏi: "Có. . . Có người a nhà ngươi. . ."

Triệu Ngọc vỗ trán một cái, ủ rũ cúi đầu giới thiệu nói: "Mẹ ta cùng vợ ta, nha. . . Bạn gái của ta!"

"A di tốt!" Khương Hiểu Tình có lễ phép xông lão thái thái lên tiếng chào.

"Đi đi đi, nói như thế nào? Hô nãi nãi!" Triệu Ngọc vội vàng sửa chữa.

"A, sữa. . ."

"Đi đi đi, liền gọi a di, gọi a di là được!" Lão thái thái vội vàng đỗi trở

về, ánh mắt lại thẳng vào trừng mắt Triệu Ngọc, trong ánh mắt tràn ngập sát cơ.

"Ai? Đây không phải vị kia nữ cảnh sát xinh đẹp sao?" Khương Hiểu Tình nhận ra được, "Tỷ tỷ tốt, thật không nghĩ tới, cha nuôi ta lợi hại như vậy, vậy mà có thể đuổi tới ngươi a! Quá ngoài ý muốn thật sự là!"

"Uy! Ngươi còn có hay không bối phận quan niệm a? Còn học bá đâu ngươi!" Triệu Ngọc lắc lắc đầu.

"A, hiểu rồi, " Khương Hiểu Tình gấp hướng Miêu Anh gật đầu, "Mẹ nuôi tốt!"

Lần này, đến phiên Miêu Anh đỏ mặt, hiện trường một mảnh xấu hổ. Nếu muốn dựa theo dân gian truyền thống, hiện tại Miêu Anh nên cho Khương Hiểu Tình phát hồng bao!

Thế nhưng là, nếu là tiểu hài tử thì cũng thôi đi, Khương Hiểu Tình đều là cái gần thành năm đại cô nương, cùng Miêu Anh căn bản không kém được mấy tuổi, cái này. . . Làm sao chịu nổi. . .

Bất quá, Khương Hiểu Tình ngược lại là không có ý tứ gì khác, vội vàng quay đầu trở lại hỏi Triệu Ngọc: "Cha nuôi, ông trùm đâu? Ta chỗ này lập tức liền muốn thi cấp ba, khó được có thể nghỉ ngơi một chút, muốn mang ông trùm ra ngoài linh lợi!"

"A, vậy thì tốt quá, trên ban công đâu! Ông trùm!" Triệu Ngọc vội vàng vỗ tay, "Nhanh, tỷ tỷ ngươi tìm được ngươi rồi!"

Triệu Ngọc như thế một hô, ông trùm lập tức từ ban công bay ra, mặc dù cùng Khương Hiểu Tình gặp mặt số lần không nhiều, nhưng là ông trùm đối Khương Hiểu Tình tương đương thân cận, lúc này vui sướng vây quanh tiểu cô nương xoay lên vòng.

Rất nhanh, Khương Hiểu Tình liền dẫn ông trùm đi.

Hô. . .

Triệu Ngọc vừa mới thở dài ra một hơi, lão thái thái bên kia lại nã pháo:

"Triệu Ngọc, cái này đều chỗ nào cùng chỗ nào a? Ngươi còn chưa có kết hôn mà! Hảo hảo đương cái gì cha nuôi a ngươi? Ngươi nhìn đại cô nương kia đều cao như vậy, giống khi ngươi con gái nuôi hình dáng sao? Cái gì cha nuôi mẹ nuôi làm nãi nãi, ai u, làm sao chó cũng đi theo thêm phiền hô tỷ tỷ đâu? Ngươi nói ngươi cái này đều từ chỗ nào học được đồ vật loạn thất bát tao a?

"Hài tử a, ta trong nhà là thế nào dạy bảo ngươi? Làm người đến cước đạp thực địa a, ngươi nhìn, " nàng một chỉ Miêu Anh, "Nhiều khó khăn tốt nàng dâu a? Đốt đèn lồng cũng tìm không thấy đều bị ngươi tìm được! Ngươi cũng không thể cho ta cả những cái kia nghiêng lệch ra, hiểu không?"

"Vâng vâng vâng. . ." Triệu Ngọc tranh thủ thời gian cho lão thái thái thở dài ôm quyền, ánh mắt lại vô ý thức phủi một chút Miêu Anh.

Miêu Anh cười đến không ngậm miệng được, nhưng cũng không dám lên tiếng . Bất quá, Miêu tiểu thư hiển nhiên còn không có chơi đủ, lão thái thái vừa mới ngồi xuống, nàng liền lại lần nữa mềm mại bách mị nói ra:

"Ai nha bá mẫu, những này cũng đều là tốt đâu! Ai! Ngươi nhưng nhất định phải cho ta làm chủ a, " Miêu Anh khẽ cắn bờ môi nói, "Lần trước, Triệu Ngọc lại đem một cái uống nhiều nữ y tá cho mang về nhà tới, liền nằm trên giường của hắn đâu! Ngươi nói, ta nhưng làm sao bây giờ a ta! ?"

"A! ? Còn có chuyện như vậy?" Lão thái thái quơ lấy chày cán bột, trực

tiếp điểm hướng về phía Triệu Ngọc, "Tiểu tử, đến cùng chuyện gì xảy ra? Tranh thủ thời gian chi tiết đưa tới!"

Đông đông đông. . .

Triệu Ngọc còn chưa lên tiếng, môn lại vang lên!

Ta đi!

Triệu Ngọc hơi kém ngửa mặt lên trời ngã quỵ! Ta mẹ nó không thể nào? Nếu là bên ngoài gõ cửa thật sự là Diêu Giai, ta mẹ nó hôm nay không sống được ta. . .

Chương 340: Chương 340: Có nhà cảm giác

Chương 340: Có nhà cảm giác

Khi lại có người gõ cửa thời điểm, ngay cả lão thái thái cùng Miêu Anh đều cảm giác có chút kinh ngạc!

Nhất là Miêu Anh, trước đó nàng nói chuyện đã ứng nghiệm hai về, lần này, nàng không khỏi dị thường chờ mong, bên ngoài cửa gõ cửa người, có thể hay không thật sự là cái kia nữ y tá?

Nếu là, nàng thật sẽ cho là mình miệng từng khai quang.

Triệu Ngọc dĩ nhiên đã có chút nổi nóng, buồn bực đến không phải Miêu Anh, mà là hệ thống, hắn chỉ cho là, đây đều là hệ thống đang chơi hắn. Thế là, còn chưa mở cửa, hắn cơm hộp tiên triều bên ngoài hô một cuống họng: "Ai nha! ?"

Kết quả, bên ngoài thình lình truyền tới một vang dội trả lời: "Càn quét tệ nạn làm, bắt lưu manh tới, tranh thủ thời gian mở cửa!"

Ta ngược lại. . .

Cái này còn không bằng Diêu Giai tới cửa đâu!

Lão thái thái nhất thời dọa đến giật cả mình, cái cằm hài hơi kém rớt xuống đất, vội vàng hô: "Con a, ngươi không phải cũng là cảnh sát sao?

Tại sao có thể có cảnh sát tìm tới cửa đâu? Ngươi. . . Ngươi không phải là phạm vào chuyện gì mà a?"

Triệu Ngọc vội vàng xông lão thái thái khoát tay, sau đó dụng lực kéo ra đại môn, nhưng thấy ngoài cửa đứng đấy không phải người khác, chính là Lan Bác.

"Hắc hắc hắc. . ." Lan Bác cười đến nhe răng, hiển nhiên là nói đùa Triệu Ngọc . Đón lấy, hắn một mặt bước nhanh chân đi vào phòng, một mặt thì thầm, "Ngọc ca, ngọc ca, ta điều tra, tên kia thật hành động! Pháp viện, viện kiểm sát còn có ngục giam. . . Ân. . . Ừ. . ."

Thình lình ở giữa, Lan Bác bỗng nhiên thấy được một mặt kinh ngạc lão thái thái, cùng bên cạnh ngay tại lau kỹ sủi cảo da Miêu Anh. . .

Ông trời ơi..!

Lan Bác dọa tốt kêu to một tiếng, tư duy bắt đầu lộn xộn đều. Hắn đầu tiên là vô ý thức xông Miêu Anh đánh cái cúi chào, trong miệng liên tiếp hô mấy cái Miêu đội trưởng, sau đó mới ngược lại xông Triệu Ngọc nhỏ giọng nói ra:

"Gặp. . . Gặp gia trường đều? Ngọc. . . Ngọc ca. . . Ta. . ."

Nguyên lai, Triệu Ngọc lo lắng cái kia Quý Xuân Hoa chơi lừa gạt, liền phái Lan Bác đi vụng trộm giám thị hắn, đây là Lan Bác chạy tới hướng hắn báo cáo tình huống.

Thế nhưng là, hiện tại Miêu Anh ở đây, tự nhiên không thể nói thêm nữa!

Thế là, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian xông Lan Bác nháy mắt ra hiệu, Lan Bác cũng là có đủ thông minh, lập tức xông Triệu Ngọc đánh cái cúi chào, nói ra: "Triệu tổ trưởng, ngài gọi ta làm chuyên hạng báo cáo, ta

đã làm xong! Quay đầu phát đến điện thoại của ngài đi lên, cái kia. . . Nhiệm vụ hoàn thành, ta đi trước, đi trước!"

"Nếu không, lưu lại ăn sủi cảo a?" Triệu Ngọc làm bộ hỏi một câu.

"Nếm qua, nếm qua đã! A. . . A di tốt, ta đi trước!" Lan Bác cùng lão thái thái lên tiếng chào, liền cũng như chạy trốn chạy vội ra ngoài.

Hô. . .

Giờ này khắc này, Triệu Ngọc đã nhanh muốn hư thoát. Thật không nghĩ tới, những người này không tới sớm không tới trễ, lại vẫn cứ đuổi tới lúc này đến, phiền muộn. . .

"Con a, cái này. . . Này sao lại thế này đây? Không phải càn quét tệ nạn sao? Tại sao lại đổi thành công việc báo cáo đây?" Lão thái thái cũng nhìn lộn xộn mang bốc khói.

"A, đây là đồng nghiệp của ta, nói đùa đâu, ha ha!" Triệu Ngọc miễn cưỡng vui cười.

"Hắn nói ngươi là tổ trưởng, ngươi. . . Thăng quan mà rồi?" Lão thái thái lại giơ lên lông mày hỏi một câu.

"Không sai biệt lắm, không sai biệt lắm!" Triệu Ngọc mồ hôi lạnh chảy ròng ròng trả lời, con mắt một mực nghiêng mắt nhìn lấy Miêu Anh. Nhưng mà, Miêu Anh lại phối hợp cán bột, không chút nào để ý.

"Thăng quan liền tốt, thăng quan liền tốt!" Lão thái thái mở mày mở mặt nói, "Cha ngươi biết, khẳng định đến đẹp hỏng! Xem ra, ngươi đầu này không bạch biến thành đại quang đầu a!"

"Ha ha. . ." Miêu Anh bị lão thái thái chọc cười, cười đến gọi là một cái xán lạn.

"Má ơi!" Triệu Ngọc tức hổn hển mà hỏi thăm, "Ta liền muốn hỏi một câu, chúng ta cái này sủi cảo, còn kịp giờ ăn sao?"

"Kịp giờ ăn, kịp giờ ăn, lập tức liền tốt, ha ha!" Lão thái thái mau đem nồi phóng tới trên lò, còn xông Miêu Anh cười đâu, "Đói bụng, đói bụng hắn đây là!"

Miêu Anh mỉm cười, tiếp tục lau kỹ sủi cảo da, cũng không tiếp tục cho Triệu Ngọc hạ vấp làm chuyện xấu.

Tích tích. . .

Ai ngờ, ngay tại tình thế thật vất vả nhận khống chế về sau, Triệu Ngọc điện thoại bỗng nhiên vang lên. Mở ra xem, dọa đến Triệu Ngọc lại là một cái giật mình!

Vạn không nghĩ tới, Diêu Giai vậy mà cho hắn chuyển 8000 đồng tiền trướng tới,

Đồng thời còn phụ lên một đầu giọng nói.

Ta đi!

Triệu Ngọc tay mắt lanh lẹ, điểm xong chuyển khoản, trực tiếp đem tin tức xóa bỏ, căn bản không dám nghe cái gì giọng nói.

Miêu Anh mặc dù ý thức được cái gì, cũng không có truy đến cùng.

Hô. . .

Hô hô. . .

Triệu Ngọc thở hổn hển, giống vừa mới chạy xong Marathon, trong lòng

nói chuyện, may mắn Diêu Giai là thông qua Wechat quay tới, nếu là nàng cũng lựa chọn đến nhà bái tạ, vậy hôm nay coi như thật náo nhiệt!

"Con a!" Lão thái thái nhưng không có chú ý tới Triệu Ngọc dị thường, nói, "Chỉ riêng còn lại trượt sủi cảo, nhìn đem khuê nữ nóng, không phải có dưa hấu sao? Còn không cho người ta cắt cùng một chỗ đi?"

"Nha. . . A nha. . ." Triệu Ngọc rốt cuộc tìm được chuyện đứng đắn làm, liên tục không ngừng cắt dưa hấu đi.

20 phút về sau, theo sủi cảo lên bàn, trận này kinh tâm động phách làm sủi cảo sự kiện, rốt cục xem như hạ màn.

Bàn ăn bên trên, ba người cười cười nói nói, vui vẻ hòa thuận, lão thái thái còn cho Miêu Anh nói về Triệu Ngọc khi còn bé tai nạn xấu hổ, cười đến Miêu Anh không ngậm miệng được đều.

Lão thái thái bao sủi cảo liền là hương, để Triệu Ngọc cảm thấy đã lâu nhà ấm áp. Mà Miêu Anh gia nhập, cũng làm cho Triệu Ngọc phá lệ vui vẻ, hạnh phúc ủ ấm.

Nhìn xem đẹp đến mức không gì sánh được Miêu tiểu thư, Triệu Ngọc không chịu được trở nên hoảng hốt, thật hi vọng một ngày kia, nàng thật có thể trở thành mình tiểu tức phụ! Người một nhà có thể vĩnh viễn ngồi vào một khung bàn ăn bên trên ăn cơm.

Ngoại trừ cho Triệu Ngọc hạ mấy cái vấp bên ngoài, Miêu Anh ngược lại là phối hợp đến rất tốt, đã ăn nói vừa vặn, lại tự nhiên hào phóng, cùng Triệu mẫu dạng này nông thôn lão thái thái đều có thể cho tới cùng nhau đi, cũng thật sự là đáng quý.

Bàn ăn bên trên, lão thái thái cũng càng không ngừng giáo dục Triệu Ngọc, một cái gọi hắn chú ý an toàn, không muốn chơi bạc mạng; một cái khác thì gọi hắn về sau muốn chuyên tâm đối đãi Miêu Anh, không

thể chần chừ.

Triệu Ngọc tự nhiên là vỗ bộ ngực cam đoan, nói mình đến cỡ nào ngây thơ trung trinh, quyết chí thề không đổi, thẳng trêu đến Miêu Anh già dùng ánh mắt khinh bỉ nghiêng mắt nhìn hắn. . .

Ăn nghỉ cơm trưa, phẩm qua dưa hấu, Miêu Anh lại giúp lão mụ xoát xong bát đũa, lúc này mới cùng Triệu Ngọc lấy cớ đi làm lý do, rời đi phòng ở.

Trước khi đi, lão thái thái nắm chặt Miêu Anh tay dặn dò: "Khuê nữ a, ngươi yên tâm, về sau Triệu Ngọc nếu là dám khi dễ ngươi, có ta làm cho ngươi chủ đâu! Ngươi chỉ cần gọi điện thoại cho ta, ta chính là bay, cũng phải bay trở về đánh tiểu tử thúi này dừng lại!"

Miêu Anh cầu còn không được, liên tục gật đầu, Triệu Ngọc lại là trán hắc tuyến mọc thành bụi. . .

Đương hai người vai sóng vai đi ra đường Thuận Phong về sau, Miêu Anh rốt cuộc không dời nổi bước chân mà, nàng vịn bên đường cột điện tử, mừng rỡ ngửa tới ngửa lui, sắp hít thở không thông đều!

"Ha ha ha. . . Ha ha ha. . . Triệu Ngọc. . ." Miêu Anh hoa chi loạn chiến cười nói, "Ngươi. . . Tiểu tử ngươi cũng có hôm nay! Lão thái thái đã lưu lại cho ta điện thoại, về sau a, tiểu tử ngươi nếu là còn dám cùng ta đùa nghịch lưu manh, ta lập tức liền cho hắn đánh tới!"

Mắt nhìn thấy Miêu Anh cười to không ngừng, Triệu Ngọc ngoại trừ nuốt khô nước bọt, rốt cuộc không làm được động tác khác tới. Bất quá, không biết tại sao, nhìn xem Miêu Anh cười đến như thế xán lạn, hắn cũng nghĩ cười.

"Ha ha. . . Ha ha ha. . ."

Triệu Ngọc đi theo cười ngây ngô, thế nhưng là vừa cười hai tiếng, Miêu Anh chợt không có dấu hiệu nào lấy cùi chỏ đặt ở Triệu Ngọc trên cổ, cho Triệu Ngọc tới cái bích đông!

Miêu Anh ép tới hung ác, Triệu Ngọc cơ hồ thở không nổi.

"Triệu Ngọc!" Miêu Anh hung tợn nói, "Tiểu tử ngươi, thật là có rất nhiều bí mật a! Ngươi tháng ngày trôi qua thật dễ chịu đến mà! Lại có mỹ nữ đưa thức ăn cho chó, lại có con gái nuôi đưa dưa hấu, còn đem đội viên của ta kéo đi cho ngươi làm việc tư, hả?"

"Cái gì, cái gì đó!" Triệu Ngọc biết mình bởi vậy một kiếp, vội vàng giải thích, "Miêu đội trưởng chớ ăn dấm, ngươi yên tâm, trong mắt của ta chỉ có ngươi, ta chỉ thích ngươi một cái, thiên hoang địa lão, sông cạn đá mòn. . ."

"Im miệng!" Miêu Anh quát, "Nhớ kỹ, ta cùng ngươi quan hệ thế nào cũng không có, ta ăn dấm cái gì? Đừng lại trước mặt ta miệng lưỡi trơn tru! Hừ!"

Nói, Miêu Anh một mặt đè ép Triệu Ngọc cổ, vừa dùng điện thoại cho Lan Bác gọi một cú điện thoại. Kết nối về sau, nhưng nghe Miêu Anh lạnh lùng nói ra:

"Lan Bác, ngươi là người thông minh, nếu là quay đầu ta ở trong bót cảnh sát nghe được cái gì tin đồn, ngươi hẳn phải biết là hậu quả gì a! ?"

Trong điện thoại thình lình truyền đến Lan Bác gần như thanh âm nức nở: "Biết, biết! Tuyệt đối không dám, tuyệt đối không dám! Ngươi yên tâm, Miêu đội trưởng, ta cái gì cũng không biết, không nhìn thấy bất cứ thứ gì, thật. . ."

Chương 341: Chương 341: Thu hoạch cùng ly biệt

Chương 341: Thu hoạch cùng ly biệt

Mặc dù, một ngày này Triệu Ngọc trôi qua kinh tâm động phách, hãi hùng khiếp vía, nhưng là ngày kế, thu hoạch lại là không thể khinh thường.

Đầu tiên, hắn tối thiểu nhất ăn một bữa đã lâu, ấm áp, có người nhà cùng mỹ nữ làm bạn sủi cảo. Đôi này Triệu Ngọc tới nói, tuyệt đối là một trận không phải bình thường thể nghiệm.

Ấm áp ủ ấm, tình hoài tràn đầy.

Tiếp theo, cái kia trà Trang lão bản Quý Xuân Hoa thật đúng là phi thường lợi hại. Đến trưa, pháp viện, viện kiểm sát, thậm chí ngục giam cùng Hoa Bắc thương hạ, hắn tất cả đều tìm một mấy lần.

Đợi đến đêm rất khuya thời điểm, Quý Xuân Hoa rốt cục cho Triệu Ngọc gọi điện thoại tới, gọi hắn ngày mai mang theo tiền đi hít sâu câu lạc bộ ký hợp đồng!

Chuyển nhượng phí 300 vạn, vận hành phí 50 vạn, hết thảy 350 vạn giải quyết.

Cái giá tiền này, mặc dù so trước đó hắc trang muốn xuất thủ giá cả hơi cao một chút, nhưng cũng tại Triệu Ngọc mong muốn bên trong.

Kỳ thật, nếu như dựa theo bình thường giá vị tính ra, muốn bao xuống như thế một nhà kiện thân câu lạc bộ, phí tổn muốn tại 450 vạn trở lên. Chính là bởi vì phòng tập thể thao ra những cái kia chuyện phạm pháp, thương hạ phương diện nóng lòng xuất thủ, mới có thể mở ra dạng này giá cả tới.

Tổng thể tới nói, cuộc mua bán này phi thường có lời, mà lại trọng yếu nhất chính là, hợp đồng là hợp pháp, Triệu Ngọc sẽ không lại lo lắng phức tạp.

Tiếp vào tin tức về sau, Triệu Ngọc cũng lập tức liên hệ tiểu hoàng mao Chu Dương bọn người, để bọn hắn ngày mai quá khứ ký hợp đồng.

Bởi vì Triệu Ngọc không tiện lộ diện, cho nên hắn quyết định để Chu Dương bọn người toàn quyền đại diện, pháp nhân cũng viết Chu Dương danh tự. Về sau, Chu Dương liền là Chu lão bản!

Tiểu hoàng mao sau khi nghe xong, cảm giác cùng giống như nằm mơ, căn bản không thể tin được. Hắn bất quá là ngọc khê trên đường một cái nhận hết bạch nhãn lưu manh, bây giờ lắc mình biến hoá trở thành đỉnh cấp kiện thân câu lạc bộ đại lão bản, cảm giác kia so trúng xổ số còn muốn không thể tưởng tượng nổi!

Chu Dương lúc này khóc ròng ròng mà tỏ vẻ, bọn hắn về sau nhất định tận tâm tận lực đem mua bán làm tốt, tuyệt đối không cô phụ Triệu Ngọc đối bọn hắn dìu dắt chi ân.

Lúc đầu, các huynh đệ muốn hẹn Triệu Ngọc ra, mời lão đại ăn một bữa, nhưng là Triệu Ngọc không có đồng ý, hắn còn muốn hảo hảo hoạch định một chút phòng tập thể thao tương lai phát triển, cùng xử lý một ít chuyện khác.

Phòng tập thể thao giải quyết, xem như giải quyết xong Triệu Ngọc một

cọc tâm nguyện, hi vọng sau này mình có thể lẫn vào càng ngày càng tốt, có thể cùng người trong lòng Miêu Anh khoảng cách kéo đến thêm gần một chút đi!

Nhấc lên Miêu Anh, Triệu Ngọc không khỏi tâm tư hướng về, liền nghĩ tới Miêu tiểu thư ban ngày đủ loại.

Triệu Ngọc cũng coi là tình trường lão thủ, hắn có thể nhìn ra được, Miêu Anh đối với mình là tuyệt đối có chút ý tứ!

Bằng không, nàng sẽ không cố ý nói ra cái gì cửa đối diện mỹ nữ, hô cha nuôi nữ hài, cùng hơi kém lên giường nữ y tá!

Chính là bởi vì ở vào ăn dấm cùng ghen ghét, nàng mới có thể nói như vậy!

Thế nhưng là, Triệu Ngọc mặc dù cuồng vọng, lại là có tự mình hiểu lấy. Hắn biết, mình cùng Miêu Anh ở giữa chênh lệch còn rất lớn, coi như Miêu Anh thật chung tình với mình, cũng tuyệt đối sẽ nhận đến từ rất nhiều phương diện cản trở!

Cho nên, lão tử nhất định phải hảo hảo cố gắng, muốn quang minh chính đại, danh chính ngôn thuận đem Miêu Anh cưới được tay!

Chính là bởi vì có cái này kiên định tín niệm, Triệu Ngọc đột nhiên cảm giác được sinh hoạt trở nên phá lệ có ý nghĩa, mặc kệ là phá án cũng tốt, kiếm tiền cũng được, hắn đều cảm giác tự tin hơn gấp trăm lần, hăng hái. . .

Thông qua làm sủi cảo một trận giày vò, Triệu Ngọc kỳ ngộ độ hoàn thành cũng là không thấp, vậy mà đạt đến 95%, lại lấy được một cái điện lực che đậy nghi!

Lần trước, Triệu Ngọc tại Dung Thiên trong cao ốc sử dụng qua một lần

nên đạo cụ, đưa nó cùng ẩn hình nhìn ban đêm nghi phối hợp sử dụng, hiệu quả thật sự là tiêu chuẩn tích!

Hiện tại, hai loại đạo cụ đều có, tự nhiên để Triệu Ngọc cảm thấy vui mừng.

Đương nhiên, vui mừng sự tình không chỉ một kiện. Đương Triệu Ngọc lão mụ tận mắt nhìn đến nhi tử có Miêu Anh dạng này bạn gái về sau, tự nhiên lại tâm nguyện một cọc, quyết định ngày mai liền về nhà đi! Đương nhiên, nàng tự nhiên nhớ kỹ, muốn đi Triệu Ngọc nhà cậu, đi tìm quyển cổ thư kia sự tình!

Mặc dù lão mụ lúc ở nhà, Triệu Ngọc cảm giác có chút khó chịu. Thế nhưng là lão mụ thật phải đi, hắn nhưng lại có chút không nỡ, tối thiểu nhất một ngày ba bữa đều có người chiếu cố, không cần giống như kiểu trước đây động một chút lại gọi thức ăn ngoài.

Mà lại,

Đừng nhìn lão thái thái thường xuyên nói dông dài, nhưng là có thể có người ở bên người nói dông dài, đối với Triệu Ngọc loại này cô độc thật lâu người, kỳ thật cũng là một kiện rất công việc hạnh phúc đâu!

Lúc đầu, Triệu Ngọc đã nói xong, muốn đưa mẫu thân đến trạm xe. Thế nhưng là ngày thứ hai sau khi tỉnh lại, hắn lại phát hiện, lão mụ vậy mà đã đi.

Điện thoại đánh tới về sau, lão mụ nói cho Triệu Ngọc: "Nhi tử a, ta lại không có lão hồ đồ, không cần ngươi đưa! Mà lại, ngươi đưa ta, lại được dùng nhiều mấy khối xe buýt tiền! Ta bên này mà đã mua vé xe, trực tiếp chạy cữu cữu ngươi nhà, ngươi nha, liền đợi đến tin tức tốt của ta đi!"

"Kia. . . Ngươi nhưng khá bảo trọng a, chú ý an toàn!" Không có thể đưa

mẫu thân đoạn đường, Triệu Ngọc trong lòng đặc biệt cảm giác khó chịu.

"Hài tử a, ta tại ngươi trong tủ lạnh thả năm ngàn khối tiền, " lão thái thái còn nói, "Ngươi nha, quay đầu đừng hướng trong nhà gửi nhiều tiền như vậy, không hao phí! Ngươi bây giờ có bạn gái, nhớ kỹ cho thêm bạn gái mua một chút đồ vật, dỗ dành người ta, ngươi xem người ta điều kiện tốt bao nhiêu a? Ngươi cũng không thể buông lỏng a!"

"Ai! Ai!" Triệu Ngọc một mặt đáp ứng, một mặt cảm giác con mắt có chút ướt át.

Sau đó, lão thái thái lại dặn dò hắn rất nhiều, hoặc là công việc đừng đùa mà mệnh, gặp chuyện về sau co lại loại hình, hoặc là liền là cảnh cáo hắn không muốn hái hoa ngắt cỏ, muốn giữ mình trong sạch vân vân. . .

Triệu Ngọc từng cái đáp ứng, trong lòng lại là nổi sóng chập trùng, mũi chua xót.

Một mực chờ đến già phu nhân ngồi lên ô tô, điện thoại lúc này mới quải điệu.

Triệu Ngọc giương mắt nhìn một chút sạch sẽ sáng tỏ phòng, trong lòng không khỏi dâng lên một cỗ tưởng niệm. Trước kia phòng muốn bao nhiêu lộn xộn có bao nhiêu lộn xộn, nhưng là cần cù mẫu thân vừa đến, phòng lập tức liền sạch sẽ gọn gàng!

Ai!

Nguyên lai, đây chính là vĩ đại tình thương của mẹ a! Khó trách mọi người thường nói, tình thương của mẹ tồn tại ở thông thường từng li từng tí ở giữa, không dễ dàng phát giác đâu!

"A. . . Hắt xì!" Một trận gió thổi tới, Triệu Ngọc không khỏi hắt xì hơi

một cái.

"Kỳ Ngộ hệ thống khởi động thành công, " thình lình ở giữa, hệ thống thanh âm vang lên, "Cấn Chấn quẻ! Cấn núi chấn lôi, phía sau núi chôn lôi, ẩn Hồng không sợ hãi, mây mở mão nhật, chớ phân biệt chớ từ."

Bởi vì hệ thống cho tới bây giờ đều là nói chuyện, cũng không phải là văn tự biểu hiện, Triệu Ngọc rất khó đoan chắc từng chữ chuẩn xác cách viết, dù sao chữ đa âm quá nhiều. Mà lại, quẻ văn từ trước đến nay chỉ nói một lần, chưa có trở về thả, hơi nghe được không cẩn thận, liền sẽ không theo kịp hàng.

Bất quá, lão mụ nói qua quỷ công Bát Quái nguyên lý, những này quẻ văn rất có thể cũng không phải là dựa vào văn tự đến giải thích, mà là thông qua phát ra tiếng loại hình, đến đại biểu hàm nghĩa trong đó.

Triệu Ngọc không khỏi mong mỏi, lão mụ có thể mau mau tìm đến quyển sách kia, chỉ cần có thể phá giải quẻ văn ý tứ, liền có thể tốt hơn mà nắm chặt mỗi một lần kỳ ngộ!

Bất quá. . .

Triệu Ngọc nhớ lại một chút, có chút không biết rõ, hôm nay, vì sao hệ thống mở ra một cái "Cấn Chấn" quẻ đến đâu?

Ta hôm nay muốn tới phòng tập thể thao ký hợp đồng, ký xong hợp đồng liền lại thêm một thân phận, như vậy đối ứng "Chấn" quẻ để giải thích, ngược lại là không có mao bệnh.

Thế nhưng là, "Cấn" quẻ lại là chuyện gì xảy ra đâu?

Không thể nào?

Triệu Ngọc không khỏi một trận kinh hãi thêm bất đắc dĩ.

Chẳng lẽ. . . Hôm nay lại phải có mới bản án phát sinh! ? Dung Dương khu trị an thật kém như vậy sao? Cái này liên tiếp ra nhiều ít kiện đại án? Chẳng lẽ, còn muốn tiếp tục? Liền không thể để cho người ta nghỉ khẩu khí sao?

Chương 342: Chương 342: Cửa sau

Chương 342: Cửa sau

Mười rưỡi sáng, Hoa Bắc thương hạ tầng 5, hít sâu câu lạc bộ quản lý văn phòng.

Không ít người, ngoại trừ Quý Xuân Hoa cùng Quý Xuân Hoa mấy vị bằng hữu bên ngoài, còn có đại biểu ký kết hợp đồng song phương, một phe là thương hạ phương diện giám đốc, một phương khác thì là tiểu hoàng mao Chu Dương bọn người, làm sau màn lão bản Triệu Ngọc tự nhiên cũng thân ở trong đó.

Quý Xuân Hoa là thật là có bản lĩnh, hắn lợi dụng trình tự tư pháp bên trong mấy đầu đặc thù điều khoản, bức bách đang xem thủ sở thụ thẩm Trương lão bản, để hắn đem phòng tập thể thao quyền sử dụng giá thấp trả lại cho thương hạ một phương.

Sau đó, hắn lại lợi dụng mình đặc thù quan hệ, cùng thương hạ một phương đưa ra điều kiện, muốn bọn hắn dùng hợp lý giá cả chuyển nhượng cho Triệu Ngọc. Cứ như vậy, mới đầu một cọc ngay cả Đào tiên sinh đều không giải quyết được mua bán, Quý Xuân Hoa lại chỉ dùng 24 tiếng liền làm xong!

Hợp đồng ký rất thuận lợi, khi tất cả thủ tục giao tiếp sau khi thành công, tiểu hoàng mao Chu Dương liền chính thức trở thành hít sâu kiện thân câu lạc bộ ông chủ.

Giao tiếp về sau, thương hạ quản lý cùng một mặt mộng bức Chu Dương

nắm tay, đồng thời nửa đùa nửa thật nói với hắn: "Chu lão bản a, ta sự tình khác đều dễ nói, về sau cứ việc có thể tìm ta! Nhưng là, tự mình cải tạo cửa sau sự tình, nhưng tuyệt đối không nên làm a! Vết xe đổ, chúng ta đã lội qua một lần nước đục! Thương hạ dù lớn, lại chịu không được dạng này giày vò, chủ tịch nơi đó, cũng không muốn lại cùng cục cảnh sát cùng pháp viện giao thiệp!"

"Ha ha, nhất định nhất định!" Kỳ thật, Chu Dương cái gì đều nghe không hiểu, sẽ chỉ cười ha hả cùng người ta nắm tay.

Đợi cho thương hạ tổng giám đốc một phương sau khi đi, Triệu Ngọc lại ngăn cản Quý Xuân Hoa, đem hắn kéo đến văn phòng buồng trong, sau đó đưa cho hắn một cái thẻ.

"Nơi này là 20 vạn, đưa cho ngươi!" Triệu Ngọc đem tấm thẻ nhét vào Quý Xuân Hoa trong tay.

"Cái này. . ." Quý Xuân Hoa hiển nhiên có chút ngoài ý muốn, biểu lộ dị thường phức tạp hỏi, "Triệu cảnh sát, đây là ý gì?"

"Ta Triệu Ngọc từ trước đến nay sẽ không bạc đãi bằng hữu, " Triệu Ngọc thản nhiên nói, "Ngươi giúp ta, không thể để cho ngươi toi công bận rộn! Nhiều cái bằng hữu nhiều con đường!"

"Cái này. . ." Quý Xuân Hoa nghiêm túc nhìn một chút Triệu Ngọc, híp mắt lại nói, "Tốt, Triệu cảnh sát, đã ngươi coi ta là bằng hữu, vậy trước kia sự tình, chúng ta liền xóa bỏ! Về sau, nếu như còn hữu dụng đến lấy, cứ việc tìm ta! Chỉ bất quá, ngươi cũng đừng lại trộm ta lá trà cùng chén trà có được hay không?"

Nói, Quý Xuân Hoa chẳng những nhận lấy tấm thẻ, hơn nữa còn xông Triệu Ngọc đưa tay ra.

Triệu Ngọc cũng là đủ xấu, vừa muốn cùng hắn nắm tay, chợt nhảy lên

đại thần, trợn trắng mắt châu nhắc tới: "Thiên linh linh địa linh linh, Thái Thượng Lão Quân đến hiển linh. . ."

Quý Xuân Hoa lập tức trán đổ mồ hôi, Triệu Ngọc lúc này mới cười ha ha lấy cùng hắn nắm tay.

Bởi vì cái gọi là nhất tiếu mẫn ân cừu, hai người ân oán như vậy hóa giải.

Triệu Ngọc sở dĩ muốn cho Quý Xuân Hoa 20 vạn thù lao, tự nhiên là thâm ý sâu sắc. Bởi vì, hắn phát hiện Quý Xuân Hoa hoàn toàn chính xác rất có năng lực, về sau nếu là mình gặp lại cái gì chuyện khó giải quyết, nói không chừng còn có thể tìm hắn hỗ trợ.

Bởi vì cái gọi là nhiều cái bằng hữu nhiều con đường, nhiều cái oan gia nhiều bức tường. Nếu như có thể cùng Quý Xuân Hoa giữ gìn mối quan hệ, kia đối Triệu Ngọc chuyện tương lai nghiệp, chỉ có chỗ tốt không có chỗ xấu.

Mà lại, Quý Xuân Hoa gia hỏa này tâm tư nhanh nhẹn, hắn trước kia biết, phòng tập thể thao là Triệu Ngọc nhận thầu. Nếu như hắn vẫn đối Triệu Ngọc ghi hận trong lòng, nói không chừng sẽ gây bất lợi cho Triệu Ngọc.

Ngoài ra còn có một chút, đó chính là Triệu Ngọc Hòa Quý Xuân Hoa mâu thuẫn, hoàn toàn bởi vì Hầu Mãnh mà lên. Thế nhưng là bây giờ sự thật chứng minh, Hầu Mãnh vốn là bị người hãm hại, hắn cùng Khúc Bình tổ trưởng ngộ hại không quan hệ.

Cho nên, Triệu Ngọc cũng không có lý do lại cùng Quý Xuân Hoa không qua được.

Làm xong Quý Xuân Hoa, Triệu Ngọc càng thêm không có nỗi lo về sau, lúc này suất lĩnh lấy ngọc khê đường phố chúng huynh đệ, khảo sát

lên phòng tập thể thao đến, đồng thời cùng nhau thương nghị lấy tương lai kinh doanh quy hoạch.

Bởi vì cái kia Tàng Ba tại phòng tập thể thao công tác nhiều năm, đối với nơi này hiểu khá rõ, Triệu Ngọc cũng đem hắn đưa tới vào nhóm. Một chút có quan hệ câu lạc bộ quản lý chuyện lớn chuyện nhỏ, hoàn toàn có thể giao cho hắn đến xử lý.

Tàng Ba đề nghị Triệu Ngọc, nói căn cứ phòng tập thể thao tình trạng trước mắt, hắn tạm thời duy trì phòng tập thể thao vốn có vận hành cơ chế, trước tiên đem lòng người ổn định lại mới tốt, không nên tiến hành phạm vi lớn cải cách.

Triệu Ngọc cũng là có ý tưởng này, bởi vì dưới mặt đất hắc trang nguyên nhân, những cái kia tại phòng tập thể thao làm năm thẻ những người tiêu thụ, đã đối phòng tập thể thao tình trạng sinh ra hoài nghi, lúc này, tự nhiên muốn lấy ổn định lòng người làm chủ.

Bất quá, những vật khác bất động, Triệu Ngọc lại muốn đem phòng tập thể thao phía sau vài miếng đất phương khai phát ra, làm một chút cùng bác kích có liên quan huấn luyện quán, đã thuận tiện mình đề cao võ kỹ, lại có thể lấy cớ đem Miêu Anh hấp dẫn tới.

Tàng Ba nghe xong liên tục gật đầu, nói lúc đầu ông chủ cũng có ý đó, nhưng là bởi vì bọn họ tâm tư căn bản không ở chỗ này, cho nên một mực không có biến thành hành động. Đã Triệu Ngọc cũng nghĩ làm như thế, hắn tự nhiên sẽ đi tìm quan hệ liên lạc một chút.

Cứ như vậy, đám người vây quanh phòng tập thể thao đi một vòng lớn, lại cùng một bộ phận huấn luyện viên thể hình nhóm gặp cái mặt.

Có ý tứ chính là, trong đó có không ít huấn luyện viên, đều gặp ngày đó Triệu Ngọc quyền đả Trương lão bản tình hình, giờ phút này vừa nhìn thấy Triệu Ngọc, tất cả đều ẩn ẩn bỡ ngỡ.

Mà lại, khi bọn hắn nhìn thấy lão bản mới Chu Dương cũng đối Triệu Ngọc đặc biệt cung kính về sau, càng là kinh ngạc vô cùng!

Cực kỳ có ý tứ chính là, lúc trước cùng Triệu Ngọc phát sinh qua ma sát vị kia huấn luyện viên, lại bỗng nhiên tìm tới Triệu Ngọc, nói với hắn:

"Ừm. . . Vị này huấn luyện viên a, có thể tính tìm tới ngươi! Ta chỗ này có mấy cái nữ học viên, đều tranh cãi tìm ngươi luyện thạch sùng công đâu! Ngươi quay đầu dạy một chút bọn hắn đi! Nếu là không ghét bỏ, ta cũng nghĩ học đâu. . ."

"Tốt, cái này hiển nhiên không có vấn đề. . ." Rơi vào đường cùng, Triệu Ngọc đành phải Thủy Tiên không nở hoa giả thành tỏi (tính)!

Bất quá, bởi vì ngày đó Triệu Ngọc đã từng biểu lộ qua mình cảnh sát thân phận, hiện trường cũng là có không ít huấn luyện viên nhấc lên. Tàng Ba đầu óc linh hoạt, lúc này nói cho bọn hắn, nói Triệu Ngọc hoàn toàn chính xác liền là cảnh sát! Chính là thượng cấp cắt cử xuống tới, chuyên môn phụ trách phòng tập thể thao công tác bảo an, sau đó cũng kiêm chức làm huấn luyện viên!

Nha. . .

Như thế một giải thích, cuối cùng đem đám huấn luyện viên hồ lộng qua.

Gặp xong mặt về sau, Triệu Ngọc liền đi theo chúng huynh đệ về quản lý văn phòng đi.

Ai ngờ, tại trên đường trở về, Triệu Ngọc chợt thấy, cùng quản lý văn phòng tương liên cái gian phòng kia cất giữ tang vật nhà kho, đã bị thương hạ phương diện dỡ bỏ, chỉ còn lại có một cái khẩn cấp chạy trốn miệng, cũng chính là vừa rồi thương hạ quản lý nói tới cửa sau.

Quản lý ý tứ, chính là nói cho Chu Dương, để bọn hắn không muốn đuổi theo một nhiệm kỳ như thế lại làm cái gì phi pháp mua bán, bằng không, ngay cả bọn hắn thương hạ đều sẽ bị dính líu vào.

Tự mình cải tạo cửa sau?

Nha. . . Xem ra, nơi này nguyên lai liền là phòng tập thể thao cửa sau, kết quả bị dưới mặt đất hắc trang đổi thành nhà kho.

Nhìn xem rỗng tuếch cửa sau khu vực, Triệu Ngọc không khỏi lại nghĩ tới lúc trước phát hiện phi pháp mua bán tình hình tới. Lúc ấy, hắn đầu tiên là phát hiện rất nhiều camera, còn có tia hồng ngoại máy báo động, lúc này mới đưa tới chú ý.

Ai?

Vân vân. . .

Camera. . .

Cửa sau. . .

Ai nha ta dựa vào! ?

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc chợt nhớ tới một kiện cực kỳ trọng yếu sự tình tới.

Tiệm bánh gato!

Đúng!

Triệu Ngọc trước đó tại tiệm bánh gato đằng sau phát hiện rất nhiều camera, sau đó, hắn lại gặp giám thị tiệm bánh gato tổ đặc công thành

viên, cho nên, hắn liền nhận định tiệm bánh gato liền là những cái kia phần tử phạm tội hang ổ!

Thế nhưng là, lúc trước Triệu Ngọc, một mực cảm giác chỗ đó rất không thích hợp giống như! Bây giờ nghĩ tưởng tượng, lúc này mới rốt cục nghĩ đến, đến cùng là lạ ở chỗ nào mà!

Thông cáo: Bút thú các miễn phí APP thượng tuyến, ủng hộ Android, quả táo. Mời chú ý Wechat công chúng hào tiến vào download lắp đặt wanbenheji(đè lại ba giây phục chế)! !

Chương 343: Chương 343: Ngoài ý muốn cảnh cáo

Chương 343: Ngoài ý muốn cảnh cáo

Hoa Bắc thương hạ cũng tại Tần Sơn trung tâm thương nghiệp khu, từ nơi này đến nhà kia tiệm bánh gato thẳng tắp khoảng cách, không cao hơn hai cây số, cơ bản cũng là xe buýt ba đứng dáng vẻ.

Triệu Ngọc lưu lại Chu Dương bọn người, để bọn hắn mau chóng quen thuộc phòng tập thể thao nghiệp vụ, mình lại ra thương hạ, thẳng đến tiệm bánh gato mà đi.

Khu buôn bán người đông nghìn nghịt, chật như nêm cối, ngay cả xe buýt đều chen không đi lên, Triệu Ngọc trực tiếp lựa chọn dùng chân đi đường.

Dù là như thế, cũng liền mười phút không đến dáng vẻ, hắn liền lần thứ ba đi tới tiệm bánh gato trước cửa. Nhưng gặp tiệm bánh gato vẫn là đại môn đóng chặt, không có chút nào sinh khí. Tại như thế phố xá sầm uất bên trong, một nhà đóng cửa tiệm cửa hàng bán lẻ, lộ ra đặc biệt không cân đối.

Triệu Ngọc tìm kiếm khắp nơi một chút, cũng không có nhìn thấy đặc công đội xe chỉ huy. Không biết là xe chỉ huy thay đổi giám thị vị trí, vẫn là đặc công đội cho rằng tiệm bánh gato đã không có giám sát tất yếu, rút lui.

Hắn cất bước đi vào tiệm bánh gato trước cửa, dựa vào trong đầu chưa biến mất dụng cụ đo lường bắt đầu kiểm trắc.

1, 2, 3, 4,5. . .

Một mực đếm tới 5, liền cũng tìm không được nữa cái khác giám sát thăm dò, cùng lần trước cảm nhận được đồng dạng, tiệm bánh gato trong ngoài camera tất cả đều ở vào quan bế trạng thái.

Thông qua trong đầu kiểm trắc màn hình, Triệu Ngọc cảm thụ một chút tiệm bánh gato cái này 5 đường camera vị trí, trong đó có tại cửa chính trưng bày, có tại tiệm bánh gato nội bộ trưng bày, cơ bản đều là một loại bình thường bày pháp, cùng cửa hàng khác không có khác nhau.

Có ý tứ. . .

Triệu Ngọc sờ lên cằm của mình đập, càng phát ra ấn chứng chính mình suy đoán.

Nguyên lai, Triệu Ngọc trước đó vẫn cảm thấy là lạ địa phương, ngay tại nơi đây! Bởi vì, tiệm bánh gato camera hết thảy bình thường, mà lại Triệu Ngọc cũng không có giống tại hít sâu phòng tập thể thao như thế, phát hiện cái gì báo cảnh loại hình đặc thù trang bị.

Nói cách khác, từ dụng cụ đo lường bên trên nhìn, cái này tiệm bánh gato không hề giống là một cái trải qua tỉ mỉ cải tạo ổ trộm cướp! Thế nhưng là, tiệm bánh gato cửa sau khu vực coi như khác biệt!

Triệu Ngọc trước đó từ cửa sau trên đất trống, liên tiếp phát hiện 14 đường giám sát thăm dò, mà lại mỗi cái giám sát thăm dò đều là đặc biệt đáng tiền nhập khẩu trang bị, rất rõ ràng cùng tiệm bánh gato bên này không giống!

Bởi vậy, Triệu Ngọc hoài nghi địa phương ngay tại tại đây.

Nếu như nhà này tiệm bánh gato thật sự là phần tử phạm tội nhóm hang ổ, vậy bọn hắn hắn không có tất yếu, theo trứng bánh ngọt cửa hàng cửa sau nơi đó lắp đặt nhiều như vậy camera a?

Có làm được cái gì?

Mà lại, bây giờ trở về nhớ tới những cái kia camera sắp xếp hình tượng đến, tựa hồ cũng là rất có huyền cơ! Giống như, những cái kia camera đang tận lực bảo hộ lấy thứ gì giống như!

Chuyện gì xảy ra?

Chẳng lẽ. . . Tiệm bánh gato chân chính mờ ám cũng không tại trong tiệm, mà là tại cái kia —— hậu viện?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc lập tức dọc theo tường viện bên ngoài hẻm, hướng cái kia có bày camera lâu ở giữa đất trống đi đến. Mặc dù Triệu Ngọc biết, kia giữa đất trống khả năng ẩn giấu đi cái gì, nhưng là bởi vì lần trước cảm nhận được camera tất cả đều là quan bế, cho nên hắn cũng không có lo lắng quá mức, sẽ phát sinh nguy hiểm gì loại hình.

Nhưng mà, khi hắn một lần nữa trở lại khối kia trên đất trống về sau, lại bỗng dưng lấy làm kinh hãi, lập tức trở nên cảnh giác.

Không nghĩ tới, những cái kia bị dụng cụ đo lường bắt được camera, vậy mà đã một lần nữa mở ra!

Camera tất cả đều là mở!

Ai?

Lần này, Triệu Ngọc thế nhưng là có chút khẩn trương!

Hắn biết, bình thường cửa hàng cũng tốt, ở cũng tốt, tuyệt không có khả năng ở chỗ này lắp đặt nhiều như vậy camera! Đã tiệm bánh gato đã từng cùng phần tử phạm tội phát sinh qua liên hệ, vậy đã nói rõ, trong này tất nhiên rất có vấn đề!

Thế nhưng là. . . Vấn đề căn nguyên, đến tột cùng đang ở đâu?

Nha. . .

Triệu Ngọc hướng trong đầu kiểm trắc trên màn hình xem xét, lúc này mới rốt cục có mới nhất phát hiện. Bởi vì dụng cụ đo lường có thể đem mỗi một đường camera giám sát phạm vi biểu thị ra, cho nên, Triệu Ngọc có thể rất rõ ràng xem ra, những cái kia camera giám sát ý đồ.

Trước đó, bởi vì camera đều là đóng, dụng cụ đo lường còn kiểm trắc không ra,

Nhưng là bây giờ tất cả đều mở ra, lại là cho Triệu Ngọc liếc qua thấy ngay cảm giác!

Nguyên lai. . .

Nguyên lai là dạng này!

Triệu Ngọc rất mau nhìn ra, cái này 14 đường giám sát thăm dò bày ra vị trí, cùng giám sát phạm vi, rất rõ ràng là tại bảo vệ một chỗ!

Nơi này cũng không phải là tiệm bánh gato hoặc cái khác cửa hàng cửa sau, mà là. . . Mà là trực chỉ cái kia ở vào đất trống một góc —— thùng xe! ! !

Cái kia thùng xe nhiều năm không người hỏi thăm, đã phá đến không thể lại phá, trần nhà tràn đầy lỗ thủng, trong nhà xe sinh đầy cỏ dại. Ở giữa, còn chất đống lấy mấy chiếc cương thi xe đạp, xe đạp bên trên còn tràn

đầy tro bụi. . .

Không thể nào?

Chẳng lẽ. . . Chân chính mờ ám, lại ở chỗ này?

Triệu Ngọc không phải người ngu, đã hắn hiện tại đã nhìn ra vấn đề, mà lại những này camera tất cả đều là mở, hắn tự nhiên biết, mình không thể lỗ mãng đi đến thùng xe tử bên kia xem xét, một khi đánh cỏ động rắn, hắn sẽ không còn cơ hội.

Nghĩ đến chỗ này, hắn liền muốn lấy tranh thủ thời gian lui về, sau đó đi nói cho Liêu Cảnh Hiền, hoặc là Miêu Anh.

Nhưng mà, ngay tại Triệu Ngọc vừa định rời đi thời điểm, lại bỗng dưng nghe được một tiếng lơ đãng vang động, chờ hắn tìm vang động nhìn lại thời điểm, lại kinh ngạc nhìn thấy, thùng xe tử bên trong mấy chiếc xe đạp, vậy mà chậm rãi hạ xuống đi xuống!

Ai?

Thật có mờ ám! ?

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian lách mình trốn đến hẻm bên cạnh bên trên, sau đó đào đầu quan sát. Nhưng gặp xe đạp hạ xuống về phía sau, kia dưới đáy hắn là có cái gì cửa ngầm hoặc cửa vào. Giờ phút này, lối vào bóng người lắc lư, tựa hồ có người đang từ bên trong ra. . .

Triệu Ngọc ngay tại kinh tâm động phách mà nhìn xem, lại không nghĩ rằng sau lưng bỗng nhiên truyền tới một thanh âm quen thuộc:

"Uy, La cảnh quan, tại sao lại là ngươi?"

Ta dựa vào!

Triệu Ngọc dọa run một cái, tranh thủ thời gian quay đầu quan sát, nhưng gặp quỷ mị xuất hiện ở trước mặt mình, vậy mà lại là cái kia phụ trách giám thị tiệm bánh gato lính cảnh sát! Lần này, hắn lại thẳng mình xưng hô cái gì La cảnh quan!

"Là ngươi a, làm ta sợ muốn chết!" Triệu Ngọc trái tim phanh phanh trực nhảy, tranh thủ thời gian kéo một phát bờ vai của hắn, đem hắn kéo đến hẻm bên cạnh bên trên, "Nhanh, ngươi xem một chút, xem thật kỹ một chút. . . Thùng xe tử. . ."

"A?" Lính cảnh sát chỉ nhìn một chút, liền dọa đến rụt cổ lại, sắc mặt sớm đã trở nên trắng bệch.

"Ta xem một chút, ta xem một chút. . ."

Triệu Ngọc đem hắn kéo trở về, mình thì đào đầu hướng thùng xe tử nhìn đi, muốn nhìn một chút phía dưới đi lên rốt cuộc là ai? Nhưng mà, ngay tại hắn đào đầu trong tích tắc, một kiện khiến Triệu Ngọc làm sao cũng không ngờ trước được sự tình phát sinh!

Răng rắc!

Theo một tiếng kim loại giòn vang, Triệu Ngọc bỗng nhiên cảm giác eo của mình ổ, bị một cái vật cứng đội lên.

"Đừng nhúc nhích!" Đồng thời, sau lưng truyền đến lính cảnh sát âm trầm cảnh cáo âm thanh.

"A! ? Ngươi. . ."

Triệu Ngọc làm sao cũng không nghĩ ra, cái này một mực đi theo Liêu Cảnh Hiền bên người lính cảnh sát, vậy mà lại đối với hắn rút súng tương hướng? Nha. . . Chẳng. . . chẳng lẽ. . . Người lính cảnh sát này,

chính là phần tử phạm tội một đám?

"Ngươi. . . Tên phản đồ này!" Triệu Ngọc không khỏi mắng một câu kinh điển lời kịch ra.

"Không muốn chết, chớ lộn xộn!" Lính cảnh sát đã biến thành một bộ âm lãnh khuôn mặt, đưa tay đẩy, liền đem Triệu Ngọc ấn vào trên tường, đồng thời cảnh cáo nói, "Triệu cảnh sát, trong tay của ta cầm thế nhưng là im ắng súng ngắn, ngươi nếu là dám loạn động, ta là sẽ không keo kiệt tiếc đạn! Mau nói, ngươi có phải hay không một người tới? Còn có ai biết nơi này sao?"

Vừa hỏi xong câu này, lính cảnh sát chợt nhớ tới cái gì, tranh thủ thời gian xông Triệu Ngọc ra lệnh: "Nhanh, đem ngươi điện thoại cho ta!"

"Tốt! Ta cho ngươi, ta cho ngươi nãi nãi cái chân!" Nói, Triệu Ngọc đột nhiên bạo khởi, quay người liền cho hắn trên mặt khó chịu một quyền!

Lính cảnh sát không kịp phản ứng, nhất thời bị Triệu Ngọc đánh một vừa vặn, nghiêng người bay ra, súng ngắn cũng rơi xuống đất!

"A! ?" Chính Triệu Ngọc ngược lại lấy làm kinh hãi, vô cùng ảo não reo lên, "Ngươi nha không có nổ súng a? Hại lão tử lãng phí một cách vô ích một cái áo chống đạn! Ta mẹ nó không phải làm chết ngươi không thể!"

Triệu Ngọc tức giận la hét, liền muốn muốn đi nhặt rơi trên mặt đất súng ngắn.

Nhưng mà, ngay tại hắn xoay người cúi đầu thời điểm, chợt nghe được trước người truyền đến một tia dị hưởng, chờ hắn ngẩng đầu lại nhìn thời điểm, lại đột nhiên nhìn thấy một cái lóe lam quang đồ vật hướng mình phóng tới.

Tư tư. . .

Một cỗ dòng điện bắn ra, Triệu Ngọc còn đến không kịp thấy rõ tình huống trước mắt, liền đã đã mất đi tri giác. . .

Bản trạm trọng yếu thông tri: Ngươi còn tại dùng web page bản truy tiểu thuyết sao? Sử dụng bản trạm tiểu thuyết miễn phí APP, hội viên đồng bộ giá sách, văn tự lớn nhỏ điều tiết, đọc độ sáng điều chỉnh, tốt hơn đọc thể nghiệm, mời chú ý Wechat công chúng hào jiakonglishi(đè lại ba giây phục chế) download đọc miễn phí khí! !

Chương 344: Chương 344: Còn thiếu người không?

Chương 344: Còn thiếu người không?

"Không được a, loại này điện thoại là cấp trên vừa phát!" Trong hỗn độn, Triệu Ngọc nghe được cái kia lính cảnh sát thanh âm, "Phía trên có hắn hoàn chỉnh hành động quỹ tích, mặc dù bây giờ tắt đi, nhưng là cảnh sát hoàn toàn có thể căn cứ tín hiệu biến mất vị trí tìm tới nơi này tới! Ta nói, các ngươi vẫn là tranh thủ thời gian chuyển sang nơi khác đi! Nơi này không thể lại chờ đợi!"

"Hừ, " khác một bên, bỗng nhiên truyền tới một nữ tử thanh âm, "Ngươi cũng quá coi thường chúng ta, nếu là ngay cả này một ít sự tình đều không giải quyết được, làm sao xứng đáng Hồng Bát hai chữ này?"

Đột nhiên nghe được "Hồng Bát" hai chữ, Triệu Ngọc bỗng dưng mở mắt.

Mặc dù ý thức của hắn vẫn có chút mơ hồ, nhưng Triệu Ngọc đã biết chuyện gì xảy ra. Trước đó, khi hắn đang muốn lục tìm lính cảnh sát súng ngắn thời điểm, hắn là bị người đánh lén, mà lại là bị một loại súng kích điện đánh bại!

Mặc dù khi đó hắn đã mở ra ẩn hình áo chống đạn, nhưng là áo chống đạn lại cũng không phòng điện, hắn vẫn là bị điện choáng!

Giờ phút này, hắn đang ở tại một gian cùng loại với nhà kho địa phương,

trước mắt hết thảy thấy được năm người.

Ngoại trừ cái kia làm phản đồ lính cảnh sát bên ngoài, còn có ba nam một nữ. Cái này ba nam một nữ tất cả đều mặc một thân quân dụng đồ rằn ri, loại này quần áo cùng lúc trước Triệu Khánh mặc trên người giống nhau như đúc.

Không cần nói!

Triệu Ngọc trong nháy mắt sáng tỏ tại tâm, mấy người này tất nhiên đều là Triệu Khánh đồng bọn, đều là trước kia Hồng Bát đặc công đội thành viên. Hiện tại, bọn hắn đều bị cái kia ngoại hiệu gọi là Dư lão cha người chiêu mộ thuê, đưa cho hắn nhi tử báo thù!

Thế nhưng là. . . Triệu Ngọc vạn vạn nghĩ không ra, cái kia một mực đi theo Liêu Cảnh Hiền tả hữu lính cảnh sát, lại là tên phản đồ! Phản đồ thì cũng thôi đi, Triệu Ngọc sợ chính là, nếu là ngay cả Liêu Cảnh Hiền đều bị đã kéo xuống nước, chuyện kia coi như thật phiền toái!

Triệu Ngọc hoạt động một chút cánh tay, lúc này mới phát hiện, hai tay của hắn bị còng tay còng vào, mà lại còng tay vẫn là trên người mình mang theo.

Không biết những này phần tử phạm tội kẻ tài cao gan cũng lớn vẫn là thế nào, bọn hắn chỉ là đem Triệu Ngọc đánh ngã trên mặt đất, cũng không có cho hắn buộc chặt.

"Bất kể nói thế nào, các ngươi phải đem chuyện này làm được lưu loát một chút!" Lính cảnh sát lo lắng nói, "Đừng có lại như lần trước người nữ cảnh sát kia tựa như! Khiến cho như vậy dây dưa dài dòng, ngay cả các lão đại của ngươi đều gãy đi vào! Nhanh lên một chút đi! Làm trôi chảy, ta mới có thể an toàn ở bên kia mà tiếp tục chờ đợi!"

"Cái này còn cần ngươi nói sao?" Nữ nhân tựa hồ là những này phần tử

phạm tội đầu mục, nàng mỉm cười tướng mạo Triệu Ngọc nói, "Chỉ bất quá, gia hỏa này bức tử sư huynh của chúng ta! Chúng ta không muốn để cho hắn chết được thống khoái như vậy đâu!"

"Uy, ngươi tuyệt đối đừng coi thường gia hỏa này, " lính cảnh sát nói, "Hắn nhưng là gần nhất lửa không được tên thám tử đâu! Tần Sơn ra mấy món đại án tử, tất cả đều là hắn phá!" Hắn một chỉ mình tràn đầy bầm tím mặt, "Các ngươi nhìn, gia hỏa này lợi hại đâu! Nếu là hắn không có có chút tài năng, các lão đại của ngươi cũng sẽ không bị hắn xử lý! Muốn ta nói, các ngươi đừng giày vò khốn khổ, tranh thủ thời gian hỏi một chút hắn đều biết thứ gì, sau đó tranh thủ thời gian. . . Tranh thủ thời gian. . . Ân. . . Uy! Hắn tỉnh!"

Lính cảnh sát thình lình nhìn thấy Triệu Ngọc đã tỉnh lại, đồng thời trừng mắt mắt to đang nhìn hắn, vội vàng dọa đến về sau nhanh chóng thối lui.

"Được rồi, " nữ nhân kia lại bình tĩnh như thường, không để ý. Nàng giữ lại một đầu đen nhánh tóc ngắn, cái đầu không cao, ánh mắt lại là phá lệ lạnh lẽo, "Trần Đạc, nơi này không còn việc của ngươi, ngươi đi trước đi! Chẳng lẽ. . . Chúng ta làm việc, ngươi còn lo lắng sao?"

Nữ nhân nói chuyện lúc, hai gã khác nam tử, đã hướng Triệu Ngọc đi tới. Ngoài ra, còn có một người nam tử, lại một mực ngồi ở phía xa máy tính bên cạnh, đang không ngừng đánh tra xét cái gì.

Cái này ba nam tử từng cái dáng dấp bàng khoát yêu viên, dữ dội hải sản, xem xét đều là Triệu Khánh như thế lính đặc chủng xuất thân. Mà lại, bên hông bọn hắn, tất cả đều cài lấy thương. Trong đó một người đầu trọc gia hỏa, càng là cài lấy một thanh hình dạng cổ quái tử sắc súng ngắn, chắc hắn, cây thương kia liền là vừa rồi điện ngược lại Triệu Ngọc súng kích điện!

"Ta yên tâm mới là lạ!" Lính cảnh sát dứt khoát kéo đem ghế ngồi ở bên

cạnh, đồng thời đem Triệu Ngọc điện thoại bỏ lên bàn, không hài lòng lắm nói, "Ta ở chỗ này nhìn xem các ngươi! Lúc nào đem sự tình xử lý trôi chảy, ta lúc nào lại đi!"

Triệu Ngọc giương mắt lại quan sát một chút hoàn cảnh, nhưng gặp nơi này hắn là dùng một gian cũ oa lô phòng cải tạo ra địa phương, không gian quả thực không nhỏ. Từ nơi này có thể nhìn thấy, lối ra tại gian phòng một góc, hắn là cái kia kết nối lấy thùng xe tử cửa ngầm.

Tại Triệu Ngọc ngay phía trước, là những người này cố ý thiết kế ra được khu vực làm việc, nơi đó dựng thẳng rất nhiều máy tính, cùng một chút nhìn qua mười phần mới lạ thiết bị điện tử.

Theo như cái này thì, nơi này mới là phần tử phạm tội nhóm chân chính hang ổ! Mà cũng không cái kia tiệm bánh gato!

Lúc này, Triệu Ngọc lại từ trong đầu phát hiện cái gì, nhưng gặp hắn món kia ẩn hình áo chống đạn đếm ngược, vẫn còn tiếp tục. Nên áo chống đạn chính là một cái rút lại bản, tiếp tục thời gian so trước kia thiếu một nửa, chỉ có 30 phút. Bởi vì vừa rồi làm trễ nải một chút thời gian, giờ này khắc này, chỉ còn lại có không đến 23 phút thời gian sử dụng.

Triệu Ngọc đầu óc nhanh chóng chuyển động, muốn mau chóng nghĩ ra một cái biện pháp, để cho mình từ nơi này đào thoát ra ngoài?

Thế nhưng là, hai tay của hắn bị còng, lại đối mặt bốn cái đến từ Hồng Bát tổ đặc công, võ trang đầy đủ vương bài lính đặc chủng, còn có một cái nhìn chằm chằm, ngoan nhân bất tử lính cảnh sát, muốn từ nơi này lao ra, hiển nhiên không thế nào dễ dàng!

Mặc dù, hắn lại có áo chống đạn, lại có không ít hệ thống đạo cụ, thế nhưng là thật ngạnh sấm mà nói, cơ hồ không có phần thắng chút nào.

Làm sao bây giờ?

Nghe những người này nói chuyện ý tứ, bọn hắn hiển nhiên là muốn giết người diệt khẩu, hiện tại chỉ là lo lắng Triệu Ngọc còn có khác đồng bạn mà thôi.

Ngoài ra, bọn hắn sở dĩ không có lập tức giết chết Triệu Ngọc, còn có một cái khác tầng ý tứ, đó chính là muốn thay Triệu Khánh —— báo thù!

Lúc này, nơi xa một mực tại loay hoay máy vi tính nam tử, đối cầm đầu nữ nhân nói chuyện: "Sương tỷ, tín hiệu của điện thoại di động nguyên đã điều tra qua, không có bất cứ vấn đề gì! Gia hỏa này không có đồng bọn, cũng không có phát ra qua bất luận cái gì tín hiệu cầu cứu, cảnh sát hiện tại không biết chút nào! Chúng ta vẫn là an toàn!"

"Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi!" Tên là Trần Đạc lính cảnh sát dường như nhẹ nhàng thở ra, nhưng vẫn chú ý từ địa điểm điếu thuốc, nhàn nhã nói, "Giết hắn, liền thần không biết quỷ không hay, nhanh lên một chút đi các ngươi!"

Lời vừa nói ra, hai tên lính đặc chủng lại lần nữa hướng phía Triệu Ngọc tới gần, tựa hồ liền muốn động thủ.

"Chậm đã! Chậm đã!" Thấy một lần manh mối không đúng, Triệu Ngọc lập tức đứng dậy, lớn tiếng nói, "Các vị, có chuyện hảo hảo nói, đừng hơi một tí liền giết người có được hay không? Nhiều tục a?"

Triệu Ngọc kiểu nói này, cái kia được xưng Sương tỷ người, lập tức đi tới gần, lạnh lùng hướng hắn nói ra: "Lính cảnh sát, chúng ta biết ngươi là ai, chúng ta cũng biết ngươi làm qua cái gì! Chúng ta một mực tin tưởng khoa học, nhưng là hôm nay, chúng ta không thể không tin tưởng một lần vận mệnh!

"Ngươi biết không? Chúng ta đã đem ngươi liệt lên danh sách, đang muốn tìm ngươi đây! Lại không nghĩ rằng, ngươi vậy mà tự mình đưa tới cửa! Tiểu tử, đây chính là mệnh, cho nên , bổ nhiệm đi ngươi!"

"Chờ một chút, tại ta trước khi chết, chúng ta có thể hay không thương lượng vấn đề?" Triệu Ngọc đem dựa vào còng tay tay mở ra nói, "Xin hỏi, các ngươi bên này mà còn thiếu hay không người? Tiền lương cao sao? Đãi ngộ thế nào? Nếu là cũng nhiều năm nghỉ ngơi, ta không ngại đi dạo làm được, hắc hắc hắc. . ."

"Ha ha ha. . ." Người khác không nói chuyện, Trần Đạc lại một mặt thổi vòng khói, một mặt cười đến khanh khách rung động.

"Tiểu tử, ngươi cho rằng. . . Cái này gọi hài hước sao?" Nữ nhân kích động nhìn xem Triệu Ngọc, đỏ bừng trong con ngươi, tràn đầy cừu hận.

"Tốt a!" Triệu Ngọc thu hồi ngang bướng, bĩu môi nói, "Đã làm sao đều là chết rồi, vậy các ngươi cũng cho ta chết được rõ ràng đi! Cái nào có thể nói cho ta một chút, Khúc Bình tổ trưởng, đến cùng là thế nào chết? Các ngươi trong đó cái nào giết nàng?"

Nghe được Triệu Ngọc, bốn tên lính đặc chủng nhìn nhau một chút.

Nữ nhân thử lấy răng, một mặt phẫn hận nói ra: "Tốt, ngươi muốn chết cái minh bạch, vậy ta sẽ nói cho ngươi biết!"

Thông cáo: Bút thú các miễn phí APP thượng tuyến, ủng hộ Android, quả táo. Mời chú ý Wechat công chúng hào tiến vào download lắp đặt wanbenheji(đè lại ba giây phục chế)! !

Chương 345: Chương 345: Các ngươi 1 lên lên đi!

Chương 345: Các ngươi 1 lên lên đi!

Có lẽ, là tới từ đối với thực lực mình tự tin; hay là, là bởi vì trong mơ hồ có một cỗ đắc ý bản thân rêu rao, cái này bị trở thành Sương tỷ nữ nhân, vậy mà thật nói cho Triệu Ngọc, liên quan tới Khúc Bình bị giết chân tướng.

Triệu Ngọc lại một lần nữa không tưởng được, nguyên lai, cái kia tự tay sát hại Khúc Bình tổ trưởng hung thủ, vậy mà đã chết! Người này không phải người khác, chính là cái kia bởi vì Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh mà nhảy lầu —— Triệu Khánh! !

Vì có thể làm cho Khúc Bình chết nhìn qua là một trận ngoài ý muốn, bọn hắn đã sớm tìm kiếm tốt Hầu Mãnh cái kia kẻ chết thay.

Sau đó, bọn hắn liền một mực chặt chẽ giám thị Khúc Bình cùng Hầu Mãnh nhất cử nhất động, đồng thời làm xong tại không có giám sát Cẩm Giang đường, đối Khúc Bình động thủ kế hoạch.

Ngày đó buổi chiều, khi bọn hắn biết được Khúc Bình sắp lái xe về nhà tình báo về sau, mai phục tại Hầu Mãnh bên người Triệu Khánh, lập tức cùng một tên khác lính đặc chủng, dùng một loại tiêm vào loại thuốc mê mê đảo Hầu Mãnh, đồng thời đem nó mang đi hiện trường phát hiện án.

Đồng thời, đang nghiêm mật bày ra dưới, còn có hai tên đồng bọn, trước

khi chia tay hướng Cẩm Giang lộ thả chuẩn bị xong chướng ngại vật trên đường, dạng này liền bảo đảm lúc động thủ, phụ cận sẽ không xuất hiện cái khác cỗ xe.

Lúc ấy, bọn hắn đem Hầu Mãnh nhét vào giữa lộ, bức ngừng Khúc Bình ô tô. Khúc Bình căn bản không có chút nào chuẩn bị, vội vàng đạp xuống phanh lại, xuống xe xem xét.

Kết quả, ngay tại nàng đi vào Hầu Mãnh trước mặt về sau, sớm đã tại dải cây xanh bên trong mai phục tốt Triệu Khánh liền động thủ, đem Khúc Bình một đao mất mạng!

Sau đó, vì giá họa cho Hầu Mãnh, hắn lại trên người Khúc Bình ngay cả đâm hơn mười đao, sau đó còn để Hầu Mãnh cầm đao, lưu lại vân tay.

Vì không cho Hầu Mãnh có cơ hội xử lý hung khí, bọn hắn liền đem đao vứt bỏ tại một cây số bên ngoài trong thùng rác. Đồng thời, bọn hắn còn đem Hầu Mãnh cùng đã chết đi Khúc Bình mang lên dải cây xanh bên trong, tạo thành một cái hai người đã từng phát sinh qua xung đột giả tượng, lúc này mới ung dung rời đi hiện trường.

Nói tóm lại, mưu sát Khúc Bình chính là bọn hắn tỉ mỉ bày kế một trận giết người hành động! Bởi vì trước đó không có bất kỳ cái gì dấu hiệu, Khúc Bình căn bản tôi không kịp đề phòng!

Mà lại, nếu không phải Triệu Ngọc quỷ thần xui khiến từ Địch Lâm Lâm nơi đó phát hiện kia đoạn chạy ký lục nghi video, chỉ sợ cái này thiên y vô phùng bản án, căn bản tìm không thấy bất luận cái gì sơ hở!

Nghe xong nữ nhân này giảng thuật về sau, Triệu Ngọc nắm đấm đã siết thật chặt, lửa giận từ hắn trong lồng ngực dẫn đốt.

Tại những này phần tử phạm tội trong miệng, phảng phất đoạt đi Khúc Bình sinh mệnh, chính là một kiện dị thường qua quýt bình bình sự tình.

Nhưng mà, Khúc Bình chết, lại cho nàng gia đình, đồng nghiệp của nàng nhóm mang đến lớn lao thương tích!

Một cái ưu tú thám tử, cứ như vậy đã mất đi mình tuổi trẻ sinh mệnh!

Trong chốc lát, Khúc Bình kia một đôi nữ tại nàng linh tiền khóc lóc đau khổ tình hình, lại lần nữa phù hiện ở Triệu Ngọc trước mắt.

"Ca ca. . . Mụ mụ tại sao còn chưa ngủ tỉnh?" Khúc Bình nữ nhi kia thanh âm non nớt, "Ngươi mau gọi tỉnh nàng, nàng còn muốn mang ta đi tinh nghịch gấu chơi đâu. . ."

Thế nhưng là, mụ mụ rốt cuộc không tỉnh lại nữa!

Giờ này khắc này, Triệu Ngọc trong lòng rõ ràng, mặc dù cuối cùng xuống tay với Khúc Bình người chính là Triệu Khánh. Nhưng là, tất cả tham dự trận kia mưu sát Khúc Bình hành động người, tất cả đều là hung thủ! !

Mà những này hung thủ, giờ phút này liền đứng trước mặt mình!

"Tốt!" Triệu Ngọc trầm trọng hô một tiếng, "Đã các ngươi có nắm chắc như vậy giết chết ta! Vậy các ngươi có dám hay không, đem cảnh đội nội gian nói ra? Cái kia nội ứng, đến cùng là ai! ?"

Ai ngờ, đương Triệu Ngọc hỏi xong câu này về sau, chúng lính đặc chủng vậy mà tất cả đều đem con mắt nhìn hướng về phía lính cảnh sát Trần Đạc.

"Uy! Quản ta chuyện gì?" Trần Đạc vội vàng buông xuống xì gà, làm sáng tỏ nói, " xin nhờ! Người cảnh sát kia bị giết chết thời điểm, ta còn không có nhập bọn chút đấy!"

"Nếu như không có nội gian, các ngươi sao có thể nắm giữ Khúc Bình tổ

trưởng động tĩnh? Các ngươi sao có thể biết, nàng lúc nào sẽ rời đi cục cảnh sát về nhà?" Triệu Ngọc lại hỏi.

"Uy! Ngươi cũng quá coi thường chúng ta a?" Lúc này, bên cạnh cái kia y nguyên còn tại giám thị màn ảnh máy vi tính nam tử nói chuyện, "Chúng ta muốn giết chết một người, còn không đến mức không phải làm cái gì vô gian đạo a?"

"Tiểu tử, hôm nay liền để ngươi chết được rõ ràng!" Hà tỷ nói với Triệu Ngọc, "Khúc Bình ô tô là vừa mua, chúng ta sớm tại nàng làm lần thứ nhất bảo dưỡng thời điểm, liền đem xe từng giở trò! Xe đi chỗ nào, trên xe ngồi mấy người, chúng ta biết tất cả!"

A?

Nguyên lai là cái dạng này. . . Triệu Ngọc giờ mới hiểu được tới, náo loạn nửa ngày, căn bản cũng không có cái gì trong cục cảnh sát gian! Những sát thủ này, bất quá là thông qua Khúc Bình xe, đến định vị hành động của nàng quỹ tích!

"Vì cái gì?" Triệu Ngọc quắc mắt nhìn trừng trừng, giận dữ hỏi, "Khúc Bình tổ trưởng cùng các ngươi không oán không cừu, các ngươi tại sao phải đẩy nàng vào chỗ chết! ? Vì cái gì?"

"Uy! Bọn hắn chẳng qua là làm việc mà mà thôi!" Lúc này, thích nói chuyện Trần Đạc lại nhàn nhã nhổ ngụm vòng khói, cười chen miệng nói, "Lấy người tiền tài trừ tai hoạ cho người! Ta không phải cũng là dạng này mà! Nếu không phải ta thiếu đặt mông nợ, ta tội gì muốn đầu nhập vào những cái kia nhân vật phản diện đâu?"

"Cái này. . . Nói như vậy. . ." Triệu Ngọc thừa cơ lại hỏi, "Hãm hại Chu An Đông cục trưởng tài liệu, cũng là các ngươi làm đúng không? Có phải hay không, ngay cả Liêu Cảnh Hiền cũng tham dự đi vào? Hắn luôn miệng nói muốn cứu lão Chu, mà trên thực tế, những tài liệu kia liền là

hắn làm ra?"

"Uy, lời nói cũng không nên nói lung tung nha. . ." Trần Đạc có chút không được tự nhiên nói, "Dù sao, ta cũng không có nói như vậy! Ngươi thích nghĩ như thế nào thì cứ nghĩ như thế đó đi thôi!"

Không đúng. . .

Mặc dù Trần Đạc không trả lời thẳng, nhưng là Triệu Ngọc từ Trần Đạc sắc mặt biến hóa rất nhỏ bên trong có thể cảm giác được, Liêu Cảnh Hiền hắn là cũng không hiểu rõ tình hình.

Thử nghĩ một chút, nếu là ngay cả Liêu Cảnh Hiền dạng này cục cảnh sát đại quan đều đầu nhập vào địch nhân, vậy mình căn bản không có cơ hội, đem Khúc Bình án tra được hôm nay tình trạng này lên!

"Được rồi, Trần Đạc!" Sương tỷ xông lính cảnh sát nói, "Ngươi tại sao lại không nóng nảy rồi? Bớt tranh cãi không được sao?"

Nói xong, nàng lại chuyển hướng Triệu Ngọc, nói ra: "Tiểu tử, nữ cảnh sát sự tình ta đã nói cho ngươi biết! Vậy kế tiếp, nên nói nói chúng ta ân oán đi!"

Nói đến chỗ này, miệng của nữ nhân sừng mọc lên cực độ lạnh lẽo, ánh mắt bên trong càng là lộ ra Tiêu Tiêu sát khí.

"Ồ? Triệu Khánh sao?" Triệu Ngọc lạnh lùng nói, "Tên kia trừng phạt đúng tội, đáng đời mang bốc khói mà! Ta hối hận nhất, liền là hắn nhảy lầu, tiện nghi hắn! Ta hắn là tự tay giết hắn, mới đối nổi Khúc Bình tổ trưởng đâu!"

"Tiểu tử, sắp chết đến nơi, còn dám cuồng! ?" Cách Triệu Ngọc gần nhất lính đặc chủng đã móc súng lục ra, nhắm ngay Triệu Ngọc.

Triệu Ngọc có thể rõ ràng xem đến, súng lục của người nọ cũng là lên dụng cụ giảm thanh.

"Chậm!" Sương tỷ bỗng nhiên khoát tay nói, "Cứ như vậy một thương giết hắn, lợi cho hắn quá rồi?" Nói xong, hắn mặt nói với Triệu Ngọc, "Ngươi không phải có thể đánh sao? Tốt, ngươi từ trong chúng ta chọn một đi! Chỉ cần ngươi có thể đánh thắng, ta có thể cân nhắc tha cho ngươi một cái mạng!"

"Ba ba ba. . ." Ai ngờ, bên cạnh Trần Đạc nghe được về sau, vậy mà vỗ tay lên, "Quá tốt rồi! Ta liền đợi đến nhìn trận này trò hay đâu!"

Còn có 19 phút. . .

Triệu Ngọc lại tại yên lặng đếm lấy số, lúc này khoảng cách áo chống đạn mất đi hiệu lực còn có 19 phút. Kỳ thật, Triệu Ngọc hi vọng nhất liền là có thể bức bách những sát thủ này nhóm nổ súng, đợi bọn hắn nhìn thấy đạn đánh không chết mình về sau, hắn dễ tìm cơ hội chạy trốn!

Nhưng ai biết, nữ nhân này vậy mà lại làm ra loại này lựa chọn đến, ngược lại một chút làm rối loạn Triệu Ngọc kế hoạch.

Bất quá, Triệu Ngọc đương nhiên sẽ không sợ hãi đầu, lúc này cười lạnh nói:

"Thế nào, muốn đánh chết tươi ta sao? Tốt? Như vậy đi, các ngươi không phải muốn vì Triệu Khánh báo thù sao? Tới đi, dứt khoát các ngươi chị em mấy cái cùng một chỗ lên đi! Vừa vặn tránh khỏi ta từng bước từng bước giải quyết!"

"Ha ha ha. . . Ha ha. . ." Nghe nói như thế, Trần Đạc eo đều cười cong, "Sương tỷ, đây là ta nghe qua, lớn nhất nói không biết thẹn dõng dạc! Vị này Triệu cảnh sát, vẫn là rất có cá tính a, ta thích, ta thích!"

"Tiểu tử, ngươi cũng đừng đẹp!" Triệu Ngọc xông Trần Đạc giơ lên ngón tay giữa, "Chờ ta đem bọn hắn mấy cái giải quyết, lại đi đem ngươi đánh cho tàn phế! Ngươi cần phải chịu đựng a, tay ta đầu rất không chừng, muốn vạn nhất đem ngươi đánh chết, ngươi cũng chớ có trách ta!"

Triệu Ngọc, chẳng những để Trần Đạc cười ngất đi, cũng làm cho những lính đặc biệt kia không ở lắc đầu miệt cười.

"Được rồi, cùng một chỗ lên đi! Nếu là sợ ta nắm đấm quá ác, dứt khoát đừng cho ta mở còng tay!" Triệu Ngọc sải bước đi đến gần nhất cái kia lính đặc chủng bên người, đem hai tay duỗi tại hắn trước mặt.

"Hừ!" Vị kia lính đặc chủng cười ngượng ngùng không ngừng, một mặt lắc đầu, một mặt móc ra chìa khoá cho Triệu Ngọc giải khai còng tay, đồng thời nói, "Cái này thật đúng là ta nghe qua, trên đời này buồn cười nhất trò cười!"

Còng tay vừa mới mở ra, Triệu Ngọc lập tức bạo khởi!

Nguyên lai, hắn muốn đánh cái xuất kỳ bất ý, dùng bả vai hung hăng va chạm đối phương, sau đó thừa cơ đoạt lấy bên hông đối phương súng ngắn! Triệu Ngọc có áo chống đạn mang theo, một khi hình thành bắn nhau, liền sẽ đối với hắn có lợi!

Nhưng mà, đương Triệu Ngọc biến thành hành động về sau, lại phát hiện bả vai giống như đâm vào tường đồng vách sắt bên trên, thương còn không có cướp đến tay, hắn liền trực tiếp bị người này đá bay trở về.

Ta đi. . .

Lợi hại như vậy! ?

Triệu Ngọc ôm bụng nhìn về phía đám người, ánh mắt bên trong lộ ra

không thể tưởng tượng nổi, không nghĩ tới, người này năng lực vậy mà so Triệu Khánh còn muốn lợi hại hơn!

"Ha ha ha, ha ha. . ."

Nhìn thấy Triệu Ngọc chật vật như thế, không có sợ hãi lính đặc chủng nhóm, không khỏi cười đến càng thêm tùy tiện. . .

Hỗn huyết nữ MC trực tiếp sau quên quan camera tư _ sinh hoạt video bị lộ ra ánh sáng! Mời chú ý Wechat công chúng hào online nhìn:(dài theo ba giây phục chế)! !

Chương 346: Chương 346: Xuất kỳ bất ý

Chương 346: Xuất kỳ bất ý

Trong chốc lát, Triệu Ngọc lại hiểu rõ một việc.

Nguyên lai, lúc trước hắn cùng Triệu Khánh thời điểm đối địch, chính là bởi vì Triệu Khánh nóng lòng chạy trốn, vô tâm ham chiến, cho nên hắn mới có cơ nhưng thừa.

Thế nhưng là, lúc này cũng không phải là ngày xưa, hiện tại những lính đặc biệt này không có bất kỳ cái gì nỗi lo về sau, một lòng muốn Triệu Ngọc chết được khó coi, dưới tình huống như vậy, bọn hắn căn bản không có chút nào sơ hở.

Cho nên, Triệu Ngọc Thanh biết, nếu như không áp dụng một chút thủ đoạn phi thường, vậy mình hắn phải chết không nghi ngờ!

"Thế nào a, thái điểu?" Gạt ngã Triệu Ngọc lính đặc chủng cười nói, "Hiện tại, còn dám dõng dạc sao? Có phải hay không cảm thấy rất tuyệt vọng a? Nói cho ngươi, tuyệt vọng sự tình còn tại đằng sau đâu! Nhìn ta một chút xíu mà lột da của ngươi, ha ha ha. . . Ân. . ."

Ai ngờ, ngay tại tên này lính đặc chủng vui cười thời điểm, lại bỗng dưng nhìn thấy, trước mắt Triệu Ngọc vậy mà không thấy! Cứ như vậy. . . Hư không tiêu thất!

"A! ?"

Không riêng gì hắn, ở đây lính đặc chủng nhóm tất cả đều giật nảy cả mình.

"Người. . ." Gạt ngã Triệu Ngọc lính đặc chủng đang buồn bực, lại đột nhiên nhìn thấy trước mắt một trận chói mắt. Ngay sau đó, hắn liền thình lình bị một cái trùng điệp nắm đấm lôi đến mặt bên trên, nhất thời ai u một tiếng, bị đau lui về phía sau một bước!

Sao. . . Làm sao. . .

Người kia vừa nói một câu, liền lập tức cảm thấy có thứ gì ngay tại hướng hắn tới gần.

Nguyên lai, đây là Triệu Ngọc tại trong lúc tình thế cấp bách, khởi động ẩn hình áo tàng hình. Ẩn hình về sau, Triệu Ngọc lập tức đem bàn tay hướng về phía đừng ở nhân yêu kia ở giữa súng ngắn.

A! ?

Lính đặc chủng không hổ là lính đặc chủng, mặc dù nhìn không thấy Triệu Ngọc động tác, lại bản năng cảm giác được có người muốn động đến hắn thương, hắn lập tức duỗi hai tay đi đoạt.

Lính đặc chủng phản ứng siêu nhanh, sửng sốt gắt gao chụp tại Triệu Ngọc trên tay. Dưới tình thế cấp bách, Triệu Ngọc hết sức lôi kéo, đúng là không cẩn thận bóp ra súng ngắn cò súng!

Ba!

Ba!

Theo hai tiếng thanh thúy đạn bắn ra, nhưng gặp nên lính đặc chủng trên đùi nhất thời tuôn ra hai cỗ huyết hoa!

A. . .

Kia lính đặc chủng tru lên hạ thấp thân thể, thế nhưng là, cây súng lục kia lại vẫn gắt gao treo ở trong bao súng, Triệu Ngọc vậy mà không có lôi ra ngoài!

"Áo tàng hình! Ẩn hình!" Lúc này, cái kia tên là Sương tỷ nữ nhân tựa hồ nhìn ra môn đạo, lập tức giơ tay lên cơ hướng Triệu Ngọc chiếu đi, không nghĩ tới, điện thoại di động của nàng vậy mà mang theo tia hồng ngoại công năng!

Nữ nhân động tác tương đương lưu loát, vừa mới bắt được Triệu Ngọc bóng dáng, liền lập tức đưa tay nổ súng!

Phốc. . .

Bị dụng cụ giảm thanh ẩn rơi mất thanh âm đạn chuẩn xác không sai lầm đánh trúng Triệu Ngọc, thế nhưng là, khiến Sương tỷ mọi loại kinh ngạc chính là, Triệu Ngọc bị đánh trúng về sau, vậy mà không phản ứng chút nào, vẫn có thể hành động tự nhiên!

Lúc này, cái kia một mực ngồi tại máy tính bên cạnh lính đặc chủng cũng vọt lên, hắn mặc dù không có tia hồng ngoại, lại cơ bản có thể thông qua mắt thường đánh giá ra Triệu Ngọc vị trí, hắn đồng dạng sử dụng mang theo dụng cụ giảm thanh súng ngắn hướng Triệu Ngọc một trận mãnh bắn!

Khi đó, Triệu Ngọc ngay tại hung mãnh đánh lấy trúng đạn lính đặc chủng vết thương, đánh cho người kia oa oa kêu rên, như muốn hôn mê! Thế nhưng là, tay của người kia thương không biết sử dụng cái gì cửa ngầm, nhưng là không nhổ ra được!

Rơi vào đường cùng, hắn đành phải ngược lại đi đối phó cái kia cách hắn gần nhất đầu trọc.

"Như thấy quỷ!" Sương tỷ kinh ngạc hô một tiếng, sau đó lập tức cao giọng nhắc nhở, "Thái Sơn, hắn hướng ngươi đi, hướng ba giờ!"

Thông qua Sương tỷ nhắc nhở, cái kia tên là Thái Sơn đầu trọc lập tức móc ra mình súng kích điện. Loại này súng kích điện phạm vi công kích khá lớn, một khi xạ kích ra, Triệu Ngọc không tốt tránh né!

Hỏng bét!

Trong lúc tình thế cấp bách, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian nhấn một cái trong đầu một kiện khác đạo cụ! Theo điện lực che đậy nghi sử dụng, bộp một tiếng, chu vi lập tức lâm vào một vùng tăm tối bên trong, mà Thái Sơn súng kích điện tự nhiên đồng dạng mất đi hiệu lực.

"Làm cái gì a đây là?" Trong bóng tối, cái kia tên là Trần Đạc lính cảnh sát khủng hoảng, "Có phải hay không, các ngươi bị người bao vây? Đây là các đặc cảnh tới? Ta đã nói, cái này cảnh sát khó đối phó đi?"

"Ai u!"

Trong bóng tối, lập tức truyền đến Thái Sơn kêu đau một tiếng.

"Đáng chết!" Một tên khác lính đặc chủng hô, "Điện thoại vậy mà cũng không mở được! Đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra?"

Áo chống đạn + áo tàng hình + điện lực che đậy nghi + ẩn hình nhìn ban đêm nghi,

Hiện tại Triệu Ngọc cơ hồ hướng tới vô địch ! Bất quá, hắn biết những thứ này thời gian kéo dài không lâu, cho nên, hắn nhất định phải nhanh làm đến một cây súng lục, tiện đem những địch nhân này chế phục!

Thế nhưng là, đầu trọc Thái Sơn chỉ có một thanh súng kích điện, súng

kích điện không có điện, Triệu Ngọc đành phải dùng thương hung hăng đập Thái Sơn đầu!

Thế nhưng là, cái này Thái Sơn cũng rất lợi hại, hắn chỉ là trúng một chút, liền bản năng tới cái con thỏ đạp ưng, né tránh, Triệu Ngọc thậm chí hơi kém bị hắn đá phải!

Rơi vào đường cùng, Triệu Ngọc đành phải tìm kiếm mục tiêu khác. Nhưng mà, mặc dù bây giờ lính đặc chủng nhóm cái gì cũng không nhìn thấy, nhưng bọn hắn vậy mà từng cái tất cả đều núp ở sau cái bàn mặt.

"26. . . 25. . . 24. . ."

Theo áo tàng hình đếm ngược dần dần khô kiệt, Triệu Ngọc không khỏi rất là sốt ruột. Rơi vào đường cùng, hắn đành phải lần nữa hướng vừa rồi đùi trúng đạn tên kia lính đặc chủng sờ soạng.

Bởi vì đùi bị khoảng cách gần bắn trúng hai thương, gia hỏa này hiện tại là đau đến ô ô kêu rên, chết đi sống lại.

Triệu Ngọc lại lần nữa đưa tay đi đoạt súng lục của hắn! Gia hỏa này lại là cảm nhận được Triệu Ngọc hai tay, lập tức nguyên địa lăn lộn, cao giọng la lên:

"Ở ta nơi này, ở ta nơi này mà! Đánh. . . Đánh hắn!"

Nghe được người này la lên, trong bóng tối có người lại lần nữa hướng Triệu Ngọc bên này bắn tới đạn, thế nhưng là, Triệu Ngọc có áo chống đạn mang theo, căn bản vô hại trở ngại.

Trong lúc tình thế cấp bách, tên này thụ thương lính đặc chủng vậy mà từ mắt cá chân chỗ rút ra môt cây chủy thủ, hướng về phía Triệu Ngọc liền là một trận Hồ chặt loạn gọt.

Triệu Ngọc có nhìn ban đêm nghi, tự nhiên thấy rõ ràng, vội vàng tránh về phía sau mở.

"Ta đi ngươi cái nãi nãi gấu!" Triệu Ngọc dứt khoát một cái vượt nhảy, từ trên người hắn vượt tới, sau đó dụng lực hướng phía dưới dậm chân, vừa vặn nặng nề mà dẫm lên người này mặt lên!

Lần này tương đương bạo lực, kia lính đặc chủng nhất thời liền ngất đi, hơn nữa còn phá tướng!

Nhân cơ hội này, Triệu Ngọc quay người đoạt lấy chủy thủ trong tay hắn, sau đó hướng bao súng bên trên vạch một cái, cuối cùng đem súng ngắn ngay tiếp theo bao súng cùng một chỗ lấy vào tay.

"3. . . 2. . . 1. . ."

Theo trong đầu một trận còi báo động, Triệu Ngọc áo tàng hình dẫn đầu mất hiệu lực.

Bởi vì căn này nhà kho cũng không phải là hoàn toàn bịt kín lấy, có vài chỗ địa phương có thể bắn vào một chút yếu ớt chỉ riêng đến, cho nên, những cái kia đã thích ứng hắc ám Sương tỷ bọn người, vẫn là có thể nhìn thấy một vài thứ.

Giờ phút này, bọn hắn thấy một lần Triệu Ngọc xuất hiện, liền lại lần nữa hướng hắn bắn tới đạn.

Bây giờ cách áo chống đạn mất đi hiệu lực thời gian còn có hơn 10 phút, Triệu Ngọc tự nhiên không quá lo lắng, hắn tranh thủ thời gian dùng sức khẽ động bao súng, muốn đem súng ngắn lấy ra.

Ai ngờ, đúng lúc này, tên kia trước kia chơi máy vi tính lính đặc chủng, lại lặng lẽ chạy đến một cánh cửa sổ màn trước đó, theo hắn dùng sức khẽ động, soạt một tiếng, màn cửa mở ra, vô cùng chói mắt ánh nắng

nhất thời bắn vào nhà kho!

A. . .

Triệu Ngọc hoàn toàn không nghĩ tới đối phương còn có một chiêu như vậy, bởi vì hắn chính mở ra ẩn hình nhìn ban đêm nghi, cái này đột nhiên bắn vào ánh nắng, lập tức tránh hắn cái gì đều nhìn không thấy!

Lính đặc chủng nhóm một trận đại hỉ, thấy một lần Triệu Ngọc hiện ra nguyên hình, bọn hắn lại lần nữa bóp cò, lại hướng hắn lốp bốp xạ kích tới.

Muốn nói, cái này ẩn hình áo chống đạn uy lực thật sự là không nhỏ , ấn đạo lý tới nói, cho dù đạn không đả thương được hắn, nhưng đạn kia cường đại quán tính, cũng thế tất sẽ cho hắn tạo thành nhất định ảnh hưởng.

Thế nhưng là, Triệu Ngọc đứng tại mưa bom bão đạn bên trong, lại là lù lù bất động , mặc cho đạn kích xạ trên người mình, liền y phục đều không có bắn ra lỗ rách.

Bất quá, Triệu Ngọc con mắt bị tránh, cảm thấy tự nhiên vạn phần sốt ruột.

Hắn tranh thủ thời gian đóng lại ẩn hình nhìn ban đêm nghi công năng, lúc này mới thoáng có chỗ khôi phục . Bất quá, bị tránh con mắt vẫn là không có biện pháp thấy quá mức rõ ràng.

Bất quá, thấy không rõ lắm về thấy không rõ lắm, Triệu Ngọc trên tay nhưng đồng dạng có súng đâu! Hắn xạ kích trình độ lúc đầu rất dở, thế là, hắn cũng không phồng đảo cái gì thương chụp vào, thậm chí ngay cả nhắm chuẩn đều không nhắm chuẩn, trực tiếp bóp lấy cò súng!

Phanh phanh. . .

Triệu Ngọc thương là loạn mở, cùng từ từ nhắm hai mắt nổ súng không sai biệt lắm, nhưng mở xong sau, không ngờ truyền đến có người trúng đạn thanh âm. . .

Chương 347: Chương 347: Mệnh treo 1 tuyến

Chương 347: Mệnh treo 1 tuyến

Không biết là Kỳ Ngộ hệ thống tác quái, vẫn là đơn thuần hoàn toàn trùng hợp, Triệu Ngọc lung tung mở súng máy phía dưới, một viên đạn đánh nổ màn ảnh máy vi tính, kết quả, trong màn hình bay ra nhất cái linh kiện, vừa vặn băng tại cái kia Sương tỷ mắt phải bên trên.

Sương tỷ lập tức che mắt ngã xuống đất, khe hở bên trong lại là máu tươi chảy ròng.

Một viên khác đạn, càng là quỷ thần xui khiến bắn trúng trong đó một mặt bàn máy tính, bởi vì bàn máy tính chất liệu không tốt, đạn xuyên thấu bàn máy tính, vừa vặn bắn trúng trốn ở phía sau Trần Đạc!

Trần Đạc oa nha một tiếng ngã trên mặt đất, lại nhìn đạn công bằng, vậy mà chính giữa cái mông của hắn!

Phốc phốc. . .

Phanh phanh. . .

Song phương bắn nhau vẫn còn tiếp tục, Triệu Ngọc lại là dần vào giai cảnh, dần dần thăm dò môn đạo.

Đúng a? Ta đã căn bản không sợ đạn, kia làm gì nhất định phải đứng tại

chỗ cùng bọn hắn đối xạ đâu? Sao không tranh thủ thời gian tiến lên, cách tới gần lại mở?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc vội vàng hướng cái kia kéo màn cửa lính đặc chủng phóng đi. Giờ phút này, cái kia lính đặc chủng đạn gần như đả quang, thình lình nhìn thấy Triệu Ngọc ghìm súng hướng mình vọt tới, hắn tranh thủ thời gian cúi đầu hướng bàn làm việc chỗ sâu chui vào.

Ai ngờ, Triệu Ngọc vọt tới một nửa thời điểm, lại vừa vặn trông thấy trốn ở nào đó mặt ngăn tủ phía sau Sương tỷ, hắn không chút suy nghĩ, giơ tay lên liền hướng nàng bắn một phát!

Nhưng mà, cái này Sương tỷ mặc dù con mắt thụ thương, có thể di động làm lại tương đương linh hoạt, đúng là một cái ngư dược trước nhào lộn tránh thoát.

Oa kháo!

Cái này cũng không đánh bên trong?

Triệu Ngọc phiền muộn, tranh thủ thời gian hướng nàng đuổi theo, nhưng vừa đuổi hai bước, kia mặt ngăn tủ vậy mà hoa một tiếng ngã xuống.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian lui lại tránh né, lúc này mới nhìn thấy, nguyên lai là cái kia đầu trọc Thái Sơn cố ý đem ngăn tủ đẩy ngã, muốn đem Triệu Ngọc nện ở phía dưới.

Triệu Ngọc không nói lời gì, tranh thủ thời gian hướng hắn nổ súng. Thái Sơn phản ứng không chậm, lập tức tới cái ngay tại chỗ mười tám lăn, đồng dạng tránh thoát đạn.

"Ta ngươi đi luôn đi!"

Triệu Ngọc không đợi hắn ngừng, ngay sau đó lại một viên đạn bắn xuyên qua, rốt cục phốc đánh trúng phía sau lưng của hắn.

"Nha. . ." Thái Sơn nhất thời động tác trì trệ, ngã lệch trên mặt đất.

Triệu Ngọc tự nhiên không thể để cho hắn, tranh thủ thời gian lại hướng hắn nổ súng. Ai ngờ, lần này cò súng vậy mà chụp bất động, đạn đã đả quang!

Đáng chết!

"Hắn hết đạn! Hết đạn!" Lúc này, mắt sắc Trần Đạc bỗng nhiên tới một câu, "Các ngươi nhanh lên a, nhanh lên a! Thật mẹ nó sống gặp quỷ!"

Như thế thời điểm, chúng lính đặc chủng bên trong chỉ còn lại có cái kia chơi máy vi tính gia hỏa không có thụ thương, nghe được Trần Đạc tiếng la, hắn lập tức từ sau cái bàn mặt bổ nhào tới.

"Ba ba. . ."

Hắn mặc dù biết Triệu Ngọc không sợ đạn, nhưng vẫn là chưa từ bỏ ý định đem cuối cùng hai viên đạn đưa cho Triệu Ngọc, sau đó liền cùng hắn đập tại một chỗ.

"Con bà nó là con gấu!" Triệu Ngọc cũng là được ăn cả ngã về không, nhất thời ôm gia hỏa này hướng phía trên bàn để máy vi tính đánh tới.

Huyên thuyên, theo một mảnh tiếng vang kịch liệt, hai người đem tốt một mảng lớn cái bàn đụng đổ. Lính đặc chủng dùng cái ót dồn sức đụng Triệu Ngọc mặt, Triệu Ngọc thì gắt gao chống đỡ hắn sau cái cổ, không cho hắn phát lực.

"Oa nha!"

Trống rỗng bên trong bỗng nhiên truyền tới một nữ tử gầm thét, theo cái này âm thanh gầm thét, Sương tỷ từ đâm nghiêng bên trong nhảy lên đem lên đến, một cái phi cước liền đem Triệu Ngọc đá văng!

"Quái vật! Quái vật!" Sương tỷ lau lau từ trong mắt chảy ra máu tươi,

Tức giận gầm rú, "Mặc kệ ngươi là quái vật gì, ta hôm nay nhất định phải giết ngươi! A nha!"

Nói, nữ nhân lại như điên hướng Triệu Ngọc vọt tới.

Triệu Ngọc cũng nghiêm túc, đưa tay chép qua một đài máy tính màn hình, hướng phía nữ nhân trên người vỗ tới. Thế nhưng là, hắn vạn không nghĩ tới, nữ nhân tốc độ vậy mà như thế nhanh chóng, hắn màn hình vừa mới nâng lên, nữ nhân chân liền đến!

Ba. . .

Nữ nhân một cước đá trúng Triệu Ngọc trước ngực, lập tức bay rớt ra ngoài.

Rầm rầm. . . Triệu Ngọc đụng ngã lại một mảnh bàn làm việc, trong tay màn hình cũng ngã xuống đất.

"Khụ khụ khụ. . . Khụ khụ. . ." Triệu Ngọc che ngực một trận ho mãnh liệt. Không nghĩ tới, cái này nữ vậy mà cũng có thể đánh như vậy, công phu này, tựa hồ không kém Miêu Anh!

Bất quá, càng như vậy, Triệu Ngọc hiếu chiến chi tâm liền càng mãnh liệt! Hắn từ phế tích bên trong đứng dậy, trong miệng hô to một tiếng "Con bà nó là con gấu" sau đó lại hướng phía Sương tỷ phóng đi.

Nhưng mà, ngã trên mặt đất vị kia lính đặc chủng đã chậm quá mức mà đến, hắn một cái tiễn đao cước trực tiếp cắt bên trong Triệu Ngọc hai

chân, đem Triệu Ngọc trượt chân trên mặt đất.

Sương tỷ thấy thế lập tức lại là một cái phi cước đá tới, quét về Triệu Ngọc mặt.

Triệu Ngọc rút ra đùi phải xông kia lính đặc chủng đạp một cước, sau đó tranh thủ thời gian nhấc hai tay bảo vệ mặt, chặn Sương tỷ phi cước.

Bất quá, nữ nhân này thối công cao minh, cho dù dùng hai tay đón đỡ, Triệu Ngọc nhưng vẫn là bị nàng bị đá từ trên mặt đất lộn ra ngoài.

"Để cho ta tới, để cho ta giết hắn!" Chơi máy vi tính lính đặc chủng cũng đã sắp điên rồi, hắn quơ lấy một cái ghế xông Triệu Ngọc đập tới, thừa dịp Triệu Ngọc xoay người né tránh thời khắc, hắn lại là vọt tới trước bổ nhào, một tay lấy Triệu Ngọc chặn ngang ôm lấy!

"A! Ta muốn giết ngươi!" Tiếp xuống, hắn ôm Triệu Ngọc hướng trong kho hàng ở giữa một cây lập trụ đụng lên đi.

Triệu Ngọc càng không ngừng lấy cùi chỏ nện hắn phía sau lưng, nhưng gia hỏa này không hề hay biết, cuối cùng vẫn "Cạch" một tiếng, đem Triệu Ngọc hung hăng đâm vào trên cây cột.

Nha. . .

Triệu Ngọc bị đau kêu to, khóe miệng đã phát ra vết máu.

Bất quá, Triệu Ngọc cũng không phải ăn chay, mặc dù bị đâm đến ngũ tạng bốc lên, nhưng hắn hay là dùng hai tay phân biệt bắt lấy người này hai lỗ tai, sau đó, hắn dùng sức hướng xuống kéo một cái, sửng sốt đem người này hai cái tai đóa, các sinh sinh lột xuống một nửa!

A!

Lần này, đến phiên nên lính đặc chủng ngửa mặt lên trời rú thảm! Triệu Ngọc lại nhân cơ hội này, dùng trán cạch đập đến mặt của hắn bên trên, nhất thời đem nó đập ngã xuống đất!

"Khụ khụ. . ."

Theo người này hai tay buông lỏng, Triệu Ngọc lại cảm giác cổ họng phát ngọt, nhịn không được tằng hắng một cái, nhất thời ho ra máu nữa.

"Đi chết đi!"

Triệu Ngọc cố nén ngực kịch liệt đau nhức, lại lần nữa vung mạnh nắm đấm cho gia hỏa này mặt một quyền, nhưng mà, Triệu Ngọc chỉ đánh một quyền, cái kia Sương tỷ liền lại vọt lên!

"Oa nha!"

Nữ nhân kia phát ra một tiếng quái khiếu, phi cước lại lần nữa đá trúng Triệu Ngọc phía sau lưng, mạnh mẽ lực đạo đem Triệu Ngọc đá bay ra ngoài, liên tiếp từ dưới đất lăn mấy cái lăn lông lốc, cuối cùng đụng phải một căn khác trên cây cột!

Nha. . .

Lần này, Triệu Ngọc cảm giác mình giống như từ năm tầng lầu rơi xuống đất, toàn thân xương cốt đều phảng phất tan ra thành từng mảnh! Cảm giác đau đớn trong nháy mắt truyền khắp toàn thân, làm hắn không thể tiếp tục được nữa.

"Uy! Uy uy! Thôi Nham!"

Sương tỷ ngồi xổm người xuống sờ lên bị Triệu Ngọc đập ngược lại lính đặc chủng, đợi nhìn thấy lỗ tai của hắn đã bị kéo đứt về sau, tức giận đến tức sùi bọt mép, ngửa mặt lên trời thét dài:

"A! Tên ghê tởm! Ta. . . Ta nhất định phải giết ngươi! A. . ."

Trách móc xong, Sương tỷ giống như điên lại lần nữa đánh tới, một cước đá hướng về phía Triệu Ngọc trước ngực.

Triệu Ngọc mặc dù thụ thương nghiêm trọng, nhưng vẫn là bản năng giơ cánh tay lên, chặn nàng phi cước. Thế nhưng là chặn một chân, lại ngăn không được cái thứ hai, nữ nhân lăng không nghiêng người, một cước quét vào Triệu Ngọc trên gương mặt.

A nha. . .

Triệu Ngọc lại một lần nữa bên cạnh bay ra ngoài, trùng điệp ném xuống đất! Lần này, Triệu Ngọc bị ngã đến ngũ tạng bốc lên, toàn thân tan ra thành từng mảnh, không còn có sức đối kháng!

"Đi chết đi, đi chết đi! Nha. . ."

Sương tỷ vốn định xông lên lại lần nữa cho Triệu Ngọc một kích trí mạng, thế nhưng là con mắt chỗ lại không ngừng chảy máu, đau đến nàng dùng tay bưng kín thụ thương con mắt.

Ngay tại nàng che con mắt thời điểm, chợt thấy trên mặt đất rơi xuống cái kia thanh súng kích điện! Nàng không biết điện lực đã bị che đậy sự tình, lúc này khẩu súng nhặt lên, hướng Triệu Ngọc bóp lấy cò súng.

Triệu Ngọc thì ra sức giãy dụa lấy, muốn một lần nữa đứng người lên.

"A! Đáng chết! Đáng chết!" Gặp súng kích điện mất đi hiệu lực, Sương tỷ tức giận khẩu súng ném tới trên mặt đất. Để ném thương đồng thời, nàng chợt thấy được thanh chủy thủ kia.

"Lần này, ta nhìn ngươi còn chết không chết được!" Nữ nhân nhặt lên

chủy thủ, thẳng đến Triệu Ngọc mà tới.

Triệu Ngọc miễn cưỡng nuốt ngụm máu tươi, dùng hết chút sức lực cuối cùng tránh né một chút.

Ai ngờ, Sương tỷ vậy mà làm ra một cái động tác giả đến, nàng giả thoáng một chiêu, sau đó phi thân lên, dùng một loại đã quỷ dị lại không thể tưởng tượng động tác, đem chủy thủ đâm vào Triệu Ngọc —— phía sau lưng! !

Chương 348: Chương 348: Liều mạng tranh đấu

Chương 348: Liều mạng tranh đấu

Nha. . .

Triệu Ngọc hừ nhẹ một tiếng, thân thể ầm vang mà ngã!

Sắc bén chủy thủ, đâm vào hắn trên lưng phương, Triệu Ngọc bỗng cảm giác lực lượng mất hết, một cỗ khiến người sợ hãi tử vong bóng ma, bao phủ tại hắn trên đầu.

Bất quá, đây cũng không phải là Triệu Ngọc lần thứ nhất cảm nhận được tử vong uy hiếp! Kiếp trước đao quang kiếm ảnh bên trong, hắn từng nhiều lần bên trong đao, lỗ tai là không trọn vẹn, thậm chí ngay cả trên đầu đều nhiều lần bị chặt, ngay cả tóc đều dài không đủ.

Giờ phút này, mặc dù bên trong đao ngã xuống, nhưng Triệu Ngọc ý thức vẫn là hết sức rõ ràng.

Nằm rạp trên mặt đất, hắn một chút liền thấy được cái kia thanh bị nữ nhân vứt súng kích điện. Trong chốc lát, Triệu Ngọc bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, lập tức hướng về phía trước bổ nhào, đưa tay nhặt lên súng kích điện, đồng thời xoay quay đầu hướng chuẩn nữ nhân kia!

"A. . ."

Sương tỷ sớm biết súng kích điện mất đi hiệu lực, lập tức không chút nào để ý lại hướng Triệu Ngọc vọt tới, đồng thời hất ra phi cước, mắt nhìn thấy liền muốn gây nên Triệu Ngọc vào chỗ chết.

Triệu Ngọc lập tức đóng lại trong đầu điện lực che đậy nghi, sau đó dùng hết chút sức lực cuối cùng, chụp xuống súng kích điện cò súng.

Kết quả, một viên tử sắc đầu đạn trong nháy mắt bắn ra, chính giữa Sương tỷ trước ngực, đầu đạn lập tức tuôn ra một vòng đôm đốp lấp lóe thiểm điện.

Răng rắc!

Kia Sương tỷ chỉ giật nảy mình đánh run một cái, cơm hộp tức ngã trên mặt đất, ngất đi!

Nha. . .

Triệu Ngọc lo lắng nữ nhân sẽ rất nhanh tỉnh lại, cố nén kịch liệt đau nhức đứng người lên, lại đối nàng bóp lấy cò súng. Nhưng là, loại này súng kích điện mỗi một lần chỉ có thể phát xạ một viên đạn, đã vô dụng!

Ba ba. . .

Bởi vì đột nhiên điện báo, trong kho hàng ánh đèn lấp lóe, lại bởi vì rất nhiều dây điện kéo đứt, phát sinh ngay cả điện mà rung động đùng đùng.

Nha. . . Hô hô. . .

Triệu Ngọc dùng sức hít thở một chút, cảm giác trên lưng vết thương càng phát ra lợi hại, nếu như không thể được đến kịp thời cứu chữa, mình rất có thể liền nguy hiểm.

Nghĩ đến chỗ này, hắn quỳ một chân trên đất, nhấc tay phải đến trên

lưng tìm tòi, rốt cuộc tìm được chuôi đao.

A. . .

Triệu Ngọc cố nén kịch liệt đau nhức, cây đao từ sau lưng rút ra. Cùng lúc đó, hắn tranh thủ thời gian điểm kích trong đầu ẩn hình thuốc cầm máu.

Thuốc cầm máu có thể vì bất luận cái gì vết thương cầm máu, chỉ là mỗi một lần chỉ có thể nhằm vào một chỗ vết thương. Triệu Ngọc thông qua đạo cụ nhắc nhở, lập tức đem mục tiêu nhắm ngay mình trên lưng vết đao, theo thuốc cầm máu sử dụng, kia vết thương quả thật như kỳ tích ngừng lại chảy máu.

Hô. . .

Giờ này khắc này, Triệu Ngọc đã toàn thân ướt đẫm, triệt để hư thoát.

Bất quá, mãnh liệt nguy hiểm ý thức nói cho hắn biết, nữ nhân kia rất nhanh liền có thể thức tỉnh. Cho nên, nhất định phải thừa dịp hiện tại, đem nàng giải quyết!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc thanh chủy thủ nắm chặt, từng bước một hướng nữ nhân đi đến. Lần này, coi như không giết chết nàng, cũng ít nhất phải để nàng mất đi năng lực chiến đấu. . .

Nhưng mà, ngay tại Triệu Ngọc nhắm ngay hai đùi nữ nhân, chuẩn bị cho nàng một đao thời điểm, sau lưng chợt truyền đến một tiếng oanh thiên tiếng vang.

Chờ Triệu Ngọc quay đầu lại nhìn thời điểm, lại thình lình nhìn thấy trước kia ngăn tủ, vậy mà lăng không bay lên, hướng phía mình đập tới!

A! ?

Triệu Ngọc quá sợ hãi, nhưng kia ngăn tủ tới nhanh chóng, hắn căn bản không thể nào tránh né, nhất thời bị nặng nề ngăn tủ đập vào phía dưới.

Ngay sau đó, từ huyên náo bên trong tuôn ra một cái thân hình rộng lớn đại hán đến, chính là cái kia đã trúng thương đầu trọc Thái Sơn! Không nghĩ tới, hắn mặc dù phía sau lưng trúng đạn, lại vẫn còn có năng lực chiến đấu.

Giờ phút này, thình lình nhìn thấy Triệu Ngọc bị ngăn tủ đập ngã, hắn như điên vọt tới trước mặt, sau đó giơ chân lên dùng sức hung ác đạp ngăn tủ, muốn trực tiếp đem Triệu Ngọc đè chết!

"Chết đi cho ta! Chết cho ta. . . Chết. . ." Hắn quát mạnh một tiếng, liền bạo đạp một cước, đạp ngăn tủ soạt rung động.

Nhưng mà, khi hắn gạt ngã thứ 4 chân thời điểm, kia ngăn tủ vậy mà hoa bay lên, cả mặt ngăn tủ sửng sốt hướng phía chính hắn ầm ầm đập tới!

"A! ?"

Thái Sơn quát lên một tiếng lớn, hai tay phát lực, đem ngăn tủ đánh ra.

Thế nhưng là, hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ ra, vừa rồi đã là thoi thóp Triệu Ngọc, đến cùng là thế nào đem ngăn tủ đá văng ra! ?

Ánh nắng từ cao cao trên cửa sổ vung vãi xuống tới, xuyên thấu qua ánh sáng chói mắt tuyến, có thể nhìn thấy trong kho hàng bụi bay múa, khói tiêu tràn ngập.

Ngay tại cái này bụi khói tiêu bên trong,

Thái Sơn sợ hãi nhìn thấy, kia Triệu Ngọc vậy mà từ dưới đất thẳng tắp đứng lên. Áo của hắn đã rút đi, lộ ra nện vững chắc gấp vòng cơ bắp.

Nhưng gặp Triệu Ngọc mắt hổ trợn lên, một mặt sát khí, giống như một đầu đến từ Địa Ngục ác thú, sớm mất trước đó loại kia vùng vẫy giãy chết bộ dáng!

Cái này. . . Cái này cái này cái này. . .

Thái Sơn nhìn thấy Triệu Ngọc cỗ khí thế này, y nguyên rụt rè nửa phần. Cùng thời khắc đó, mình phía sau lưng vết thương đạn bắn phát tác, ẩn ẩn làm đau, làm hại hắn không thể không dùng tay che vết thương một chút.

"Con bà nó là con gấu!"

Triệu Ngọc tức giận mắng một câu, sau đó thẳng tắp thân thể hướng Thái Sơn nhanh chân đi tới.

Nguyên lai, tại thời khắc mấu chốt, Triệu Ngọc lại sử dụng một kiện đạo cụ, chính là món kia lúc trước hệ thống ban thưởng năng lượng tăng cường tề . Sử dụng nên đạo cụ về sau, có thể tăng cường 3 đến 5 lần lực lượng, tiếp tục thời gian càng là dài đến 10 phút.

Trước đó, bởi vì Triệu Ngọc đối địch Lôi Bân, cảm giác sử dụng loại vật này có chút thắng mà không võ, cho nên vô dụng. Thế nhưng là lúc này khác biệt, hắn đối mặt đều là cùng hung cực ác phần tử phạm tội, tự nhiên không cần thiết cùng bọn hắn nói cái gì đạo nghĩa giang hồ!

Đạo này cỗ quả nhiên thần kỳ, sử dụng về sau, Triệu Ngọc cảm giác toàn thân tràn đầy lực lượng, giống như Đại lực thần phụ thể. Hắn sải bước phóng tới Thái Sơn, muốn cùng hắn ganh đua cao thấp!

Tên trọc đầu này Thái Sơn thân cao gần như hai mét, làm lấy lực lượng cuồng bạo xưng, lúc này mặc dù phía sau lưng trúng đạn, lại là thực lực không giảm. Nhìn thấy Triệu Ngọc vọt tới, hắn lập tức nghênh đón tiếp

lấy, cùng Triệu Ngọc đấu tại một chỗ!

Cạch!

Thái Sơn đón đầu liền là một quyền, chính giữa Triệu Ngọc gương mặt. Nếu là đặt ở thường ngày, một quyền này có thể đủ đem một người trưởng thành đánh xỉu trên mặt đất!

Nhưng mà, đánh trúng Triệu Ngọc về sau, lại giống như đánh trúng ma quỷ cơ bắp người, Triệu Ngọc chỉ là méo một chút đầu, căn bản thờ ơ.

"Tới phiên ta!"

Triệu Ngọc xoay tròn nắm đấm, cũng một chút đập vào Thái Sơn trên mặt!

Ba. . .

Thái Sơn bị nện đến lui về phía sau một bước nhỏ, đồng thời "Thóa" gắt một cái mang máu nước bọt ra ngoài. Thái Sơn cũng là có chút nổi giận, lúc này hét lớn một tiếng, quơ dầu chùy nắm đấm, lại lần nữa hướng Triệu Ngọc đập lên người đi.

Triệu Ngọc cũng không tránh né, đồng dạng hất ra trọng quyền, trên người Thái Sơn đập mạnh!

Hai người này phảng phất đạt thành ăn ý nào đó, vừa lên đến liền triển khai không có chút nào phòng thủ đối oanh, cứ như vậy ngươi một quyền ta một quyền đánh tới!

Chỉ một thoáng, trong kho hàng tiếng quyền oanh minh, đôm đốp rung động, Triệu Ngọc Hòa Thái Sơn cũng là quyền quyền đến thịt, đánh cho đất rung núi chuyển.

Mấy chục giây về sau, Triệu Ngọc đã máu me đầy mặt, thế nhưng là, nắm đấm của hắn lại không chút nào yếu bớt, vẫn vô cùng cuồng bạo hướng trên người đối phương đập mạnh.

Oanh. . .

Triệu Ngọc một quyền lôi đến Thái Sơn mặt núi, nhất thời đánh cho miệng hắn lệch ra mắt lác, răng sụp đổ. Thái Sơn cố nén kịch liệt đau nhức trở tay một quyền hướng Triệu Ngọc trên mặt đỗi đi!

Nhưng lúc này đây, Triệu Ngọc chợt cải biến đường đi, hắn một cái cúi đầu hiện lên, đúng là chui được Thái Sơn sau lưng. Ngay sau đó, hắn một quyền đập vào Thái Sơn phía sau lưng trên họng súng!

A!

Thái Sơn phát ra một tiếng chấn thiên rống to, đau đến toàn thân như muốn xé rách! Triệu Ngọc thì thừa cơ dùng cánh tay ghìm chặt hắn cái cổ, đem hắn hướng về sau vặn ngã!

Ai ngờ, ngay tại vặn ngã Thái Sơn thời điểm, cái kia trước kia bị Triệu Ngọc xé đứt lỗ tai gia hỏa lại dần dần tỉnh lại, giờ phút này đang từ trên mặt đất chậm rãi bò lên, muốn lục tìm đao loại hình vũ khí tới hỗ trợ.

Triệu Ngọc nhìn thấy về sau, lập tức đem trầm trọng như vậy Thái Sơn hướng về sau kéo đi, một mực kéo tới người này trước mặt, lúc này mới bay lên một cước, hung hăng đá trúng bụng của hắn.

Triệu Ngọc vốn là có năng lượng tăng cường tề mang theo, một cước này bay ra về sau, kia lính đặc chủng nhất thời bay rớt ra ngoài, phía sau lưng nặng nề mà đâm vào lập trụ phía trên, ngay cả hừ đều không có hừ một tiếng, liền lần nữa ngất đi!

Thái Sơn bị Triệu Ngọc siết đến thở không nổi, bắt đầu không ngừng mà

hướng về sau đập. Triệu Ngọc thì một mặt ghìm cổ của hắn, vừa dùng nắm đấm tại hắn trên huyệt thái dương mãnh lôi!

Ba! Ba! Ba. . .

Mấy dưới nắm tay đi, kia Thái Sơn liền bị đánh không có người bộ dáng, thậm chí ngay cả con mắt cũng nhìn không ra ở đâu!

Rất nhanh, Thái Sơn thân thể dần dần suy sụp xuống dưới, ghìm chặt Triệu Ngọc cánh tay cánh tay cũng dần dần đã mất đi lực lượng, mắt nhìn thấy liền muốn không được.

Nhưng mà, Triệu Ngọc đã đánh điên, căn bản không có bất luận cái gì ý buông tay, còn tại dùng nắm đấm một quyền tiếp một quyền đánh hắn mặt, đánh chính là máu bắn tung tóe, máu tươi chảy đầm đìa!

"A!"

Đột nhiên, Triệu Ngọc sau lưng lại truyền tới một tiếng nữ nhân hét to. Không nghĩ tới, cái kia Sương tỷ vậy mà từ điện giật bên trong khôi phục lại.

Thình lình nhìn thấy Thái Sơn sắp bị Triệu Ngọc đánh chết tươi, nàng lập tức hướng Triệu Ngọc vọt tới, lại một cái uy lực vô song phi cước đá vào Triệu Ngọc trên thân!

Nhưng mà, không thể tưởng tượng sự tình phát sinh, một cước xuống dưới, Triệu Ngọc chẳng những không có động đậy, kia Sương tỷ lại bị bắn ngược ra ngoài. . .

Chương 349: Chương 349: Nói lời giữ lời

Chương 349: Nói lời giữ lời

"Không có khả năng! ?"

Giờ này khắc này, vị này Sương tỷ đã gần như sụp đổ, nàng chưa từng thấy người kia có thể ẩn thân, có thể tránh né đạn, thậm chí ngay cả đao đều đâm bất tử!

Càng bất khả tư nghị chính là, người này vậy mà càng đánh càng lợi hại, mới đầu mình một cước liền có thể đem hắn tuỳ tiện đánh bay, nhưng bây giờ đá lên đi về sau, hắn nhưng căn bản bất động, cái này. . . Cái này căn bản là một cái quái vật! !

"Không có khả năng!"

Mặc dù miệng bên trong hô hào không có khả năng, nhưng nữ nhân lại vẫn chưa từ bỏ ý định lại hướng Triệu Ngọc đá tới phi cước! Lần này, nữ nhân là ngắm lấy Triệu Ngọc huyệt Thái Dương tới, dự định đến cái được ăn cả ngã về không!

Nhưng mà, ngay tại phi cước sắp đánh trúng mục tiêu thời điểm, Triệu Ngọc chợt buông lỏng ra đầu trọc Thái Sơn, vậy mà một thanh quờ lấy nữ nhân phi cước.

A. . .

Nữ nhân kêu to phía dưới, muốn y dạng họa hồ lô, lại bay lên cái chân

còn lại đi đá Triệu Ngọc đầu.

Nhưng mà, cuồng bạo Triệu Ngọc căn bản không quản kia một bộ, vừa mới quờ lấy nữ nhân phi cước, liền lập tức vung vẩy hai tay, giống ném tạ xích như vậy, đem nữ nhân lăng không xoay tròn!

A. . .

Tại nữ nhân trong tiếng kêu sợ hãi, Triệu Ngọc nhẹ buông tay, nàng liền giống như đạn pháo bay ra, một đầu va vào đống kia ngã trái ngã phải bàn máy tính bên trong!

Oanh!

Huyên náo bạo khởi, nữ nhân nhất thời ngã một cái đầu phá máu chảy, thương tích đầy mình. Quẳng xong sau, nàng còn rên rỉ từ hài cốt bên trong vùng vẫy mấy lần, sau đó liền không một tiếng động. . .

"Ngươi đi luôn đi!" Triệu Ngọc gặp kia đầu trọc Thái Sơn lại còn đang giãy dụa, nhất thời một cước đá trúng mặt của hắn, đem nó triệt để đá bất tỉnh.

Đầu trọc ngất đi về sau, lớn như vậy trong kho hàng rốt cục về phục bình tĩnh, chỉ còn lại có Triệu Ngọc nồng đậm tiếng hít thở:

"Hô! Hô. . ."

Triệu Ngọc thở hổn hển, ngắm nhìn bốn phía, nhưng gặp cả gian nhà kho đã là long trời lở đất, không có còn lại thứ gì là hoàn chỉnh, bao quát người ở bên trong!

Trước kia kia bốn tên không ai bì nổi lính đặc chủng, từng cái thụ thương nghiêm trọng, vô cùng thê thảm, có còn có thể hừ hừ, mà có thì đã hoàn toàn ngất đi, chết sống không biết.

Mặc dù Triệu Ngọc sử dụng năng lượng tăng cường tề, nhưng là siêu phụ tải đánh nhau, cùng thân thể gặp trọng thương, cũng là để hắn thống khổ không chịu nổi.

"Hô. . . Hô. . ."

Thoáng lắng lại một chút cuồng bạo cảm xúc, Triệu Ngọc chậm rãi hướng bàn làm việc đi đến.

Điện thoại, điện thoại. . .

Hắn nhớ kỹ, điện thoại di động của mình bị cái kia Trần Đạc lấy đi, bỏ vào nào đó phiến trên mặt bàn. Giờ phút này, cái bàn đã sập, hắn liền xoay người tới đất bên trên tìm kiếm.

Điện thoại ngược lại là rất nhanh bị hắn tìm tới, thế nhưng là, nơi này tựa hồ có cái gì che đậy trang bị, điện thoại hoàn toàn không có tín hiệu. Đương nhiên, cái này nhưng ngăn không được Triệu Ngọc, hắn lập tức điểm kích trong đầu tín hiệu tăng cường khí, điện thoại tín hiệu lập tức đầy cách.

Hắn đầu tiên là nhấn xuống trên điện thoại di động khẩn cấp báo cảnh trang bị, báo cảnh khóa nhấn một cái, cảnh đội bên kia liền lập tức biết được hắn vị trí chính xác, đồng thời sẽ phái ra khẩn cấp chi viện.

Báo cảnh về sau, Triệu Ngọc lúc này mới gọi điện thoại, muốn trước nói cho Miêu Anh một tiếng. Ai ngờ, ngay tại hắn vừa muốn quay số điện thoại thời điểm, chợt nhìn thấy, cái kia trong mông đít thương Trần Đạc, vậy mà đang núp ở nơi nào đó xó xỉnh bên trong đâu!

Trần Đạc nhặt lên hai phiến vỡ vụn bàn tấm, đem mình ngăn tại bên trong, thế nhưng là, hắn cùng Triệu Ngọc khoảng cách thực sự quá gần, Triệu Ngọc có thể thấy rất rõ ràng.

"Đừng. . . Đừng. . . Ô. . ." Chợt nhìn đến Triệu Ngọc phát hiện mình, Trần Đạc dọa đến toàn thân run rẩy, tranh thủ thời gian ném đi bàn tấm, bắt đầu hướng cổng bò đi.

Bởi vì trong mông đít thương, hắn không đứng dậy nổi tử, chỉ có thể chậm chạp hướng về phía trước bò, mà tại hắn chỗ bò qua trên mặt đất, máu tươi không ngừng chảy ra, ấn ra một đạo bắt mắt vết máu.

"Ô ô. . . Đừng tới đây, đừng tới đây. . ." Trần Đạc đã bị dọa khóc, toàn thân run rẩy.

Triệu Ngọc đầu tiên là lạnh lùng nhìn hắn một cái, sau đó liền nghiêng đầu, hướng hắn đi tới.

"Đừng! Đừng a! Van cầu ngươi, đừng tới đây, a. . . Không muốn a. . ." Thấy một lần Triệu Ngọc tới, Trần Đạc dọa đến luống cuống tay chân, sắc mặt trắng xanh.

Nhưng mà,

Ngay tại tay của hắn bận bịu chân loạn bên trong, chợt từ bên hông mò tới một cây súng lục! Nguyên lai, chính hắn súng ngắn còn ở đây!

Thình lình đem khẩu súng chép trong tay, giống như bắt được cuối cùng một tia cây cỏ cứu mạng. Mặc dù biết rõ Triệu Ngọc đao thương bất nhập, nhưng hắn vẫn là ra ngoài bản năng đối Triệu Ngọc nổ súng!

A! ?

Triệu Ngọc hoàn toàn không ngờ tới gia hỏa này trong tay còn có súng! Giờ này khắc này, hắn áo chống đạn đã sớm mất hiệu lực, nếu là lại bị viên đạn đánh trúng, thế nhưng là hắn phải chết không nghi ngờ!

Phốc. . .

Mang theo dụng cụ giảm thanh đạn bắn ra, Triệu Ngọc vội vàng lách mình trốn đến một bên.

"A. . ."

Trần Đạc kêu to tiếp tục nhắm chuẩn Triệu Ngọc, phốc phốc liên xạ mấy phát đạn. Thế nhưng là, mắt nhìn thấy liền muốn đánh bên trong Triệu Ngọc, Triệu Ngọc lại chợt lập tức lại không thấy!

"Không! Không! Không!" Trần Đạc thật là điên rồi, hắn hướng phía Triệu Ngọc biến mất địa phương một hơi đả quang tất cả đạn, cò súng đều chụp bất động, hắn vẫn còn tại oa oa kêu to dùng thương ngắm lấy chuẩn.

Một giây sau, làm hắn chân chính sụp đổ sự tình phát sinh, giữa không trung, liền nghe được bên tai chợt nhớ tới một cái khiếp người thanh âm:

"Ta mẹ nó nãi nãi gấu!"

"A. . . A a. . ." Trần Đạc bỗng nhiên cảm giác cánh tay của mình bị thứ gì bắt lấy, dọa đến hắn hết sức giãy dụa, lại là làm sao cũng giãy dụa không ra.

Bá. . .

Theo trước mắt lóe lên, Triệu Ngọc thình lình hiện ra thân hình, kia Trần Đạc tròng mắt đều nhanh trừng ra ngoài, nhất thời triệt để từ bỏ chống cự.

"Ta nói qua, chờ ta đem những người kia thu thập, liền trả lại ngươi một cái tàn phế!" Triệu Ngọc hai tay nắm chắc Trần Đạc cánh tay phải, hung ác nói, "Lão tử từ trước đến nay nói lời giữ lời, sao có thể nuốt lời đâu?"

Nói, hắn dùng sức vặn một cái, chỉ nghe cờ rốp một tiếng, Trần Đạc cánh tay ứng thanh bẻ gãy!

"A. . ." Tiếng hét thảm vang vọng cả gian nhà kho, Trần Đạc đau đến cơ hồ ngất đi.

"Tiểu tử!" Triệu Ngọc chợt nhớ tới cái gì, liền vứt bỏ hắn bẻ gãy cánh tay, lại hướng hắn trên một cánh tay khác sờ soạng, đồng thời hỏi, "Mau nói, Liêu Cảnh Hiền đến cùng phải hay không phản đồ? Cảnh đội bên này, ngoại trừ ngươi, còn có ai là nội ứng?"

"Không có. . . Không không không. . . Hết rồi! Thật không có! Không không không. . . Không muốn a, van cầu ngươi. . ." Trần Đạc dọa đến sắc mặt trắng bệch, toàn thân mồ hôi lạnh ướt đẫm, "Liêu Cảnh Hiền không biết rõ tình hình, hắn không phải chúng ta người đâu! Đừng đừng đừng. . . Van ngươi. . ."

"Như vậy. . . Là ai thuê ngươi? Là ai nhất định phải sát hại Khúc Bình tổ trưởng? Nói!" Triệu Ngọc đem Trần Đạc một cái khác cái cánh tay gánh tại trên đầu gối của mình, chỉ cần hung ác lực đè ép, cánh tay của hắn liền sẽ đảo ngược bẻ gãy.

"Ta nói, ta nói một chút. . . Ta cái gì đều nói!" Trần Đạc cầu xin tha thứ, "Dư Phù Sinh, liền là hắn! Ngoại hiệu Dư lão cha, là người của hắn liên hệ với ta! Kia. . . Người nữ cảnh sát kia lão ba đã từng giết Dư lão cha nhi tử, cha nợ con trả, đây là bọn hắn nói! Chu An Đông báo cáo sách, cũng là bọn hắn mân mê ra, còn có. . . Còn có, bọn hắn gần đây có cái hành động, cũng là thay con của hắn báo thù! Ta cái gì đều nói, ta cái gì đều nói, xin nhờ, đừng. . . Đừng. . ."

"Khụ khụ. . ." Triệu Ngọc nhịn không được ho khan hai tiếng, hung ác xông Trần Đạc quát, "Vì một cái cha nợ con trả, liền có thể tùy tiện giết người! ! Nói! Dư Phù Sinh bây giờ ở nơi nào?"

"Không biết, cái này ta thật không biết, ta. . . Ta có thể giúp các ngươi tìm, van cầu ngươi, ta thật van cầu ngươi!" Trần Đạc không ở cầu khẩn, trong mắt lộ ra lớn lao sợ hãi.

"Không có ý tứ!" Triệu Ngọc nhìn thấy năng lượng của mình tăng cường tề sắp mất đi hiệu lực, nhất thời xông Trần Đạc cười lạnh nói, "Ta Triệu Ngọc, luôn luôn nói lời giữ lời! Cho nên, giữ lại ngươi lời chứng, cùng cảnh đội đi nói đi!"

Nói xong, Triệu Ngọc dùng sức ép một chút, răng rắc một tiếng, Trần Đạc cánh tay ứng thanh mà đứt!

"A. . ." Trần Đạc lại lần nữa phát ra một tiếng rú thảm, đau đến chết đi sống lại.

Thế nhưng là, đã mất đi năng lượng tăng cường tề chèo chống, Triệu Ngọc cũng là vô lực ngã lệch ở một bên, thậm chí ngay cả đánh điện thoại di động khí lực cũng không có. . .

Thông cáo: Bút thú các miễn phí APP thượng tuyến, ủng hộ Android, quả táo. Mời chú ý Wechat công chúng hào tiến vào download lắp đặt wanbenheji(đè lại ba giây phục chế)! !

Chương 350: Chương 350: Còn có 1 sự kiện

Chương 350: Còn có 1 sự kiện

Đông!

Đông!

Đông!

Trong mông lung, Triệu Ngọc nghe được thùng thùng tiếng phá cửa. Hắn ý thức được, hắn là đến đây chi viện các đội hữu chạy tới! Hắn hữu tâm mở cửa, nhưng căn bản không thể động đậy.

Mặc dù không có hôn mê, ý thức cũng coi như thanh tỉnh, nhưng Triệu Ngọc chỉ cảm thấy toàn thân không còn chút sức lực nào, xương cốt mềm nhũn, toàn thân trên dưới tất cả đều không nghe đại não chi phối, thậm chí ngay cả con mắt đều mở có chút phí sức.

Nha. . .

Khó chịu bên trong, hắn hừ một tiếng, rốt cục thấy được một vài thứ, nhưng gặp cái kia bị mình bẻ gãy hai đầu cánh tay Trần Đạc, đã dựa lưng vào trên bậc thang, sa vào đến nặng nề trong hôn mê.

Trên bậc thang vẫn như cũ thùng thùng rung động, tro bụi đầy trời.

Bỗng nhiên, thùng thùng âm thanh thình lình đình chỉ, phía trên rốt cục truyền đến người nào đó hưng phấn tiếng kêu to: "Mở! Mở! Nhanh!"

Nói xong, nhưng gặp hơn mười tên võ trang đầy đủ thám viên từ xông lên dưới, khi bọn hắn thình lình nhìn thấy trong kho hàng tình hình về sau, không khỏi tất cả đều choáng váng!

"Lão thiên. . . Cái này. . . Đây là có chuyện gì a?"

"Có người, mau nhìn!"

"Triệu. . . Triệu Ngọc! !"

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc nghe được Miêu Anh thanh âm, lúc này mới rốt cục triệt để yên tâm, lúc này nhắm mắt lại tiếp tục nghỉ ngơi.

"Triệu Ngọc! Uy, Triệu Ngọc! Ngươi làm sao. . . Thế nào?" Miêu Anh người thứ nhất xông tới Triệu Ngọc trước mặt, đem nó ôm vào trong ngực.

"Triệu Ngọc. . . Triệu Ngọc. . . Tỉnh! Tỉnh!" Miêu Anh thanh âm gấp rút lo lắng, cơ hồ phát ra run giọng.

Kỳ thật, Triệu Ngọc thật đúng là không phải muốn bỏ cái gì vào tỏi, bị Miêu Anh như thế bao quát, hắn ngược lại thật ngay cả mở mắt khí lực đều nhanh không có.

Miêu Anh lập tức từ trên thân Triệu Ngọc phủi đi, muốn nhìn một chút trên người hắn phải chăng có cái gì vết thương trí mạng miệng, cùng lúc đó, nàng còn đem gương mặt xích lại gần Triệu Ngọc chóp mũi, cảm thụ hô hấp của hắn.

Triệu Ngọc hô hấp vốn là yếu ớt, Miêu Anh đành phải đem lỗ tai áp vào lồng ngực của hắn, lắng nghe trái tim của hắn.

Lúc trước chiến đấu bên trong, Triệu Ngọc thế nhưng là hai tay để trần. Đương Miêu Anh đem gương mặt áp vào lồng ngực của hắn về sau, Triệu Ngọc chợt cảm thấy một trận sảng khoái, trong mũi nghe Miêu Anh trên thân đặc hữu hương khí, không chịu được rất cảm thấy thân thiết.

Hắn bỗng nhiên nghĩ đến, nếu là ta ngừng thở, vậy kế tiếp, Miêu tiểu thư có thể hay không cho mình làm hô hấp nhân tạo đâu?

"Triệu. . . Triệu tổ trưởng thế nào đây là? Còn sống không?" Lúc này, lo lắng Lan Bác chạy tới hỏi thăm.

"Nhanh! Gọi xe cứu thương, nhiều gọi mấy chiếc tới!" Miêu Anh tranh thủ thời gian hạ mệnh lệnh.

"Tốt! Tốt, ân, đã kêu!" Lan Bác cũng là có chút không biết làm sao.

"Lão thiên, cái này đều tình huống như thế nào a?" Trương Diệu Huy ghìm súng, nhìn trước mắt tình hình, đầy trong đầu đều là lộn xộn.

"Lão Trương! Ta cảm thấy. . ." Tiểu Lưu ở bên cạnh nhắc nhở, "Những này xuyên mê thải phục, tám thành đều là cùng Triệu Khánh một đám! Triệu Ngọc, hắn là bên trên nơi này phá án và bắt giam Khúc Bình tổ trưởng bị hại án tới, cũng không phải cái gì đập phá quán! Ngươi nhìn. . . Ngươi nhìn những tuyến lộ kia. . . Nhiều chuyên nghiệp? Còn có súng đâu!"

"Trương Diệu Huy, tiểu Lưu, mau đem những người kia đều còng, đừng quản chết sống!" Miêu Anh lại ra lệnh, lúc này mới quay đầu trở lại lần nữa nhìn về phía Triệu Ngọc.

"Triệu Ngọc, đừng dọa ta, ngươi tỉnh, trợn mở mắt, được không?" Miêu Anh lo lắng nói, còn từ Triệu Ngọc trên gương mặt vuốt ve một chút,

nhưng Triệu Ngọc trên mặt tất cả đều là máu.

"Triệu Ngọc, Triệu Ngọc, ngươi chịu đựng, nhất định phải chịu đựng!" Miêu Anh gặp Triệu Ngọc lâu cũng không có phản ứng, không khỏi có chút luống cuống, vội vàng đem bờ môi gần sát Triệu Ngọc gương mặt, thật muốn cho hắn làm hô hấp nhân tạo.

Triệu Ngọc mặc dù nhìn không thấy, nhưng là nghe Miêu Anh hà hơi như lan, đã có chỗ dự phán, chính tâm Lý Mỹ đây!

Ai ngờ, ngay tại thời khắc mấu chốt này, bên cạnh bỗng nhiên có người nói chuyện, đúng là cái kia Trần Đạc thanh âm: "Nha! Ai nha, đừng đụng ta! Ta chiêu, tất cả đều chiêu, ân. . ."

Đương Trần Đạc rốt cục thấy rõ, tới đều là cảnh sát về sau, lập tức đổi giọng nói ra: "Ai nha, cùng. . . Đồng liêu a, ta là. . . Ta là người một nhà! Cục thành phố đặc công đội, chuyên môn tra những này phần tử phạm tội! Nhanh, các ngươi mau đưa bọn hắn bắt lại, ta cùng Triệu Ngọc cảnh sát đã tra rõ ràng, những người này đều là Triệu Khánh đồng bọn!"

A! ?

Triệu Ngọc nghe xong liền cấp nhãn, cũng không chỗ nào đến một cỗ khí lực, nhất thời từ Miêu Anh trong ngực luồn lên, chỉ vào Trần Đạc liền mắng mở:

"Đi ngươi cái nãi nãi gấu! Có gan, ngươi thì lập lại lần nữa! (đếm không hết chữ thô tục). . ."

Chửi rủa ở giữa, Triệu Ngọc còn một thanh quờ lấy Trần Đạc mắt cá chân.

"A!" Trần Đạc sớm đã là chim sợ cành cong, nhất thời dọa đến oa oa gọi bậy, vội vàng vung lấy hai đầu tay cụt hô, "Ta sai rồi! Ta sai rồi! Ta là

nội gian, ta bị dư Phù Sinh đón mua! Ta là nội gian, không muốn a, đừng lại để hắn sờ ta có được hay không? Ô ô. . ."

Trần Đạc khóc ròng ròng, tinh thần đã sụp đổ. . .

"Hô. . . Hô. . ." Triệu Ngọc hô hô thở hổn hển mấy cái, đối bên cạnh trợn mắt hốc mồm thám viên nhóm quát, "Nhanh, cho hắn cũng đeo lên còng tay! Đây chính là cảnh đội nội ứng!"

Nói xong, Triệu Ngọc quay người lại xông Miêu Anh vội vàng nói: "Miêu tổ trưởng, Liêu Cảnh Hiền không có vấn đề! Khúc Bình tổ trưởng, là bị Triệu Khánh giết chết! Nhưng là, là dư Phù Sinh thuê những lính đặc biệt này, một tay bày kế! Còn có. . . Còn có. . ."

Nói đến đây, Triệu Ngọc bỗng nhiên cảm thấy một trận tức ngực khó thở, nhất thời ngã lệch xuống dưới, Miêu Anh tay mắt lanh lẹ, lập tức đem Triệu Ngọc lần nữa nắm vào trong ngực.

"Triệu Ngọc, ngươi đừng kích động, chúng ta đi trước bệnh viện, từ từ nói. . ." Miêu Anh ôm thật chặt Triệu Ngọc khuyên lơn . Bất quá, nhìn thấy Triệu Ngọc sinh mệnh không lo, nàng hiển nhiên dễ dàng không ít.

"Còn có một việc. . ." Triệu Ngọc ngoan cường mà đưa một đầu ngón tay hỏi, "Miêu đội trưởng, hô hấp nhân tạo, còn có thể hay không cho ta làm một chút a. . . Ta nhanh thở không được. . ."

Mặc dù Triệu Ngọc nói chuyện ngang bướng, nhưng Miêu Anh lại là nhịn không được phát ra hiểu ý mỉm cười. . .

. . .

Tại kinh lịch cái nào đó đại sự thời điểm, người thường thường sẽ sinh ra rất nhiều chấp niệm.

Không biết qua bao lâu, Triệu Ngọc rốt cục ung dung tỉnh lại, thế nhưng là nhưng trong lòng y nguyên còn tại nghĩ đến vừa rồi hắn cùng Miêu Anh chưa lại sự nghiệp.

Giờ phút này, bỗng nhiên cảm nhận được bên người có cái thướt tha thân thể, hắn liền một tay lấy nắm ở trong ngực, trong miệng thì thầm:

"Miêu tổ trưởng, đến a, ta hô hấp nhân tạo đâu? Nhanh lên một chút cho ta làm đi!"

"Uy uy uy. . . Ngươi muốn làm gì? Ngươi không có chuyện gì chứ?"

Đột nhiên, Triệu Ngọc trong ngực vang lên một cô gái xa lạ thanh âm.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian mở to mắt, lúc này mới nhìn thấy, mình lại đem một cái tiểu hộ sĩ cho nắm vào trong ngực, tiểu hộ sĩ trong tay còn cầm truyền dịch dùng kim tiêm.

"Nha. . . A Di Đà Phật. . ." Triệu Ngọc tranh thủ thời gian buông tay, trong miệng vậy mà khoan khoái ra một câu phật hiệu tới.

"Uy, có nặng lắm không a ngươi?" Tiểu hộ sĩ quyệt miệng oán giận nói, "Ta là tới cho ngươi rút, ngươi nhận lầm người a?"

"Không. . . Không có ý tứ!" Triệu Ngọc lúc này mới thấy rõ, mình lại là tại một gian một mình trong phòng bệnh . Bất quá, cái này tiểu hộ sĩ lại nhìn xem cũng không lạ mặt, giống như ở nơi nào gặp qua giống như.

"Thế nào? Thế nào?" Nghe được trong phòng bệnh ầm ĩ, một vị người mặc màu hồng đồng phục y tá nữ tử từ cổng chạy vào, thấy một lần Triệu Ngọc tỉnh lại, lập tức tiến lên ôn nhu hỏi đợi nói, " Triệu cảnh sát, ngươi đã tỉnh?"

Triệu Ngọc giương mắt xem xét, nhưng gặp vị y tá này không phải

người khác, chính là Diêu Giai!

Thông cáo: Tiểu thuyết miễn phí app Android, ủng hộ Android, quả táo, cáo biệt hết thảy quảng cáo, mời chú ý Wechat công chúng hào tiến vào download lắp đặt zuopingshuji đè lại ba giây phục chế! !

Chương 351: Chương 351: Giải thích thế nào?

Chương 351: Giải thích thế nào?

"Triệu cảnh sát, cảm giác thế nào?" Diêu Giai mỉm cười ngồi vào Triệu Ngọc trước mặt, ôn nhu nói, "Yên tâm đi! Ngươi phía sau lưng tổn thương không có thương tổn đến nội tạng, chỉ là làm một cái hơi sáng tạo khâu lại!"

Nha. . .

Cố gắng thông qua hồi ức, Triệu Ngọc lúc này mới nhớ tới, đương mình từ gian kia nhà kho được đưa lên cáng cứu thương về sau, liền hôn mê đi.

Hiện tại đã tại bệnh viện tiếp nhận xong trị liệu! Thế nhưng là. . . Triệu Ngọc có chút hướng cổng phương hướng nhìn lại, tựa hồ đang tìm kiếm cái gì. . .

"Y tá trưởng, " tiểu hộ sĩ thừa cơ tố cáo, "Hắn toàn thân trên dưới nhiều như vậy nứt xương gãy xương, lại còn có sức lực đùa bỡn ta đâu! Vừa rồi, còn muốn ta cho hắn hô hấp nhân tạo đâu!"

"Khụ khụ. . ." Triệu Ngọc cảm giác đầu u ám, hé miệng lại nói không ra lời nói, chỉ có thể ho khan.

"Được rồi, chỗ này không liên quan đến ngươi mà, tranh thủ thời gian

làm việc mà đi đi!" Diêu Giai mặt đen lên đem tiểu hộ sĩ đuổi đi, sau đó mới nói với Triệu Ngọc, "Không sao Triệu cảnh sát, mặc dù xương sườn, xương quai xanh, xương bả vai, xương gò má đều có nứt xương, nhưng là không có sai vị, ngươi chỉ cần hảo hảo nuôi, đừng lộn xộn là được rồi!"

Thật giống như ứng nghiệm, Triệu Ngọc mới vừa rồi còn cảm giác gì đều không có, bây giờ lại bỗng nhiên cảm thấy toàn thân đau đớn, nhất là chỗ ngực, tựa như tan ra thành từng mảnh.

"Yên tâm đi! Không có chuyện!" Diêu Giai mỉm cười, đúng là đưa tay nắm lấy Triệu Ngọc bàn tay, an ủi, "Đã ngươi được an bài đến khoa chúng ta bên trong, ta nhất định sẽ chiếu cố thật tốt ngươi. . ."

Ai ngờ, Diêu Giai lời còn chưa dứt, nhưng từ cửa phòng bệnh chỗ thình lình truyền đến một nữ nhân khác gọi điện thoại thanh âm:

"Ta biết, Loan cục trường, thủ hạ ta người có thể làm tốt! Ta hiện tại nhất định phải lưu tại bệnh viện, tốt, ta biết. . ."

Gọi điện thoại người chính là Miêu Anh Miêu đội trưởng, nhưng gặp người mặc đồng phục cảnh sát Miêu Anh, trong tay còn cầm rất nhiều thứ, một mặt gọi điện thoại từ bên ngoài đi tới.

Thế nhưng là, đương nàng chợt thấy, Diêu Giai hai tay đang gắt gao nắm chặt Triệu Ngọc thời điểm, không khỏi sửng sốt một chút.

Ùng ục ục. . .

Không biết là hợp với tình hình, vẫn là trùng hợp, trong đó một cái nhựa plastic túi vậy mà lọt, mấy cái vừa tròn lại đỏ quả táo lớn từ bên trong lăn xuống mà ra, lăn đến đầy đất đều là.

"Nha. . . Ta. . . Ta tới, ta tới giúp ngươi nhặt!" Diêu Giai vội vàng buông

ra Triệu Ngọc tay, xoay người lại nhặt quả táo.

Miêu Anh lại tranh thủ thời gian xông trong điện thoại nói ra: "Loan cục trường, Triệu Ngọc đã tỉnh, không có trở ngại, ngài yên tâm đi! Liên quan tới bản án sự tình, ngài nhất định phải nghe ta, bọn hắn cục thành phố ra lớn như vậy lỗ thủng, tuyệt đối khó từ tội lỗi, không thể lại để cho cái gì đặc công tiểu tổ nhúng tay, vẫn là để chúng ta đến giải quyết đi! Tốt. . . Tốt. . ."

Nói xong những này, Miêu Anh lúc này mới cúp điện thoại, đi đến Triệu Ngọc trước mặt, đứng thẳng người lên. Từ Triệu Ngọc góc độ nhìn lại, Miêu Anh thân hình càng lộ vẻ cao lớn, đồng thời trong lòng càng thêm chột dạ.

Hai người nhìn nhau hai mắt về sau, Miêu Anh mỉm cười ân cần thăm hỏi Triệu Ngọc nói: "Ngươi tên khốn đáng chết này! Ta liền biết ngươi lão hướng cái chỗ kia chạy, chuẩn có mờ ám! Ngươi chính là không nói cho ta, không nói cho ta, không nói cho ta. . ."

Nói một cái "Không nói cho ta", nàng liền dùng giấy vệ sinh nện một chút Triệu Ngọc đùi.

"Uy uy uy, hắn nhưng là bệnh nhân, ngươi tại sao có thể như vậy chứ?" Ai ngờ, Diêu Giai nhìn thấy về sau không làm, vội vàng mở miệng ngăn lại.

Ai ngờ, kể từ đó, Miêu Anh lại là càng thêm tức giận, lúc này bóp lấy eo xông Diêu Giai nói ra:

"Cô y tá, ta hiện tại đại biểu cảnh sát, cần cho vị này cảnh sát ghi khẩu cung! Cho nên, làm phiền ngươi phối hợp một chút đi!" Nói, Miêu Anh một chỉ đại môn, đối Diêu Giai làm một cái không khách khí "Mời" tư thế.

"Ngươi. . ." Diêu Giai mặc dù sinh khí, lại bất thiện phản bác, đành phải đem quả táo hướng trên bàn vừa để xuống, lại không yên tâm dặn dò một câu , đạo, "Ngươi nhưng phải chú ý một chút mà! Triệu cảnh sát vừa tỉnh, hắn còn không thể quá mệt nhọc đâu!"

Đợi nhìn thấy Triệu Ngọc xông mình khẽ gật đầu về sau, Diêu Giai lúc này mới không quá tình nguyện rời đi phòng bệnh.

Diêu Giai vừa đi, Miêu Anh lập tức ghen tuông tràn đầy nói với Triệu Ngọc: "U? Tay nắm đến thật là gấp a, dễ chịu không? Triệu cảnh sát, Triệu cảnh sát, thật là thân thiết a! Không hổ là cùng một chỗ lăn qua ga giường giao tình!"

"Khục. . . Khụ khụ. . ." Triệu Ngọc lửa công tâm phía dưới, không khỏi một trận ho mãnh liệt, bởi vì xương sườn cùng xương quai xanh thụ thương nguyên nhân, một ho khan liền toàn tâm đến đau.

"Ai? Không có chuyện gì chứ?" Miêu Anh nhất thời trong lòng xiết chặt, tranh thủ thời gian buông xuống tư thái, kéo lại Triệu Ngọc cánh tay, vẻ mặt ôn hòa hỏi, "Nếu không, uống chút mà nước a?"

Triệu Ngọc khẽ gật đầu, thật sự là hắn là có chút khát nước.

Miêu Anh liền tranh thủ thời gian đến máy đun nước cho Triệu Ngọc rót chén nước, đồng thời còn đỡ lấy hắn, đem nước uống rơi.

Sau khi uống xong, Triệu Ngọc cảm giác cuống họng dễ chịu rất nhiều, thanh thanh đàm, liền rốt cục có thể nói chuyện . Bất quá, hắn xem xét thời gian, bây giờ lại đã là mười giờ tối, nhất thời giật nảy mình.

"Ai nha!" Triệu Ngọc bắt lấy Miêu Anh cánh tay, lo lắng nói, "Ông trùm, chó! Chó của ta đang ở nhà! Một ngày chưa ăn qua đồ vật khẳng định!"

"Ta đi!" Miêu Anh tức giận lườm Triệu Ngọc một chút, "Ngươi cũng dạng này, còn băn khoăn chó đâu! Đi, ta đã phái Mã Uy đi qua, phòng của ngươi đông đáp ứng, sẽ giúp ngươi chiếu khán cẩu cẩu! Yên tâm đi! Tới. . ."

Nói, Miêu Anh đem giữ ấm ấm lấy ra: "Ngươi cũng còn không có ăn xong đâu! Uống trước chén cháo đi, ta từ nhà ăn bán!"

"Miêu đội trưởng, ta. . . Ta những cái kia huynh đệ đâu? Làm sao một cái đều không thấy được?" Triệu Ngọc bây giờ căn bản không đói bụng, liền đem giữ ấm ấm đặt tại trên mặt bàn.

"Ngươi cứ nói đi?" Nghe nói như thế, Miêu Anh lập tức mở to hai mắt nhìn, "4 tên lính đặc chủng, 1 tên nghề nghiệp cảnh sát, tất cả đều bị ngươi đánh cho gần chết, bây giờ còn đang phòng giải phẫu động lên giải phẫu đâu! Trong đó có một cái hơi kém không có cứu giúp tới!

"Mặc dù là mổ, nhưng người của chúng ta cũng phải nhìn cho thật kỹ a! Đó cũng đều là trọng phạm! Ba người nhìn một cái đều không được đâu! Hiện tại ngay cả tổ trọng án thám viên đều không đủ dùng, ta chính xin điều người tới đây chứ!"

"Nha. . . Hoàn toàn chính xác phải xem gấp một chút! Đều mẹ nó không phải người bình thường, quá mẹ nó có thể đánh!" Triệu Ngọc nhẹ gật đầu, "Bất quá, bọn hắn đều là trừng phạt đúng tội! Khúc Bình tổ trưởng liền là bị bọn hắn hùn vốn mà mưu sát, bọn hắn tất cả đều đáng chết! A, còn có. . . Cái kia gọi Trần Đạc, hắn nhưng là cái vô gian đạo đâu!"

"Ta biết, ta biết!" Miêu Anh nói, "Không chỉ chừng này! Chúng ta tại hiện trường lấy chứng thời điểm, từ bọn hắn trên máy vi tính phát hiện rất nhiều chứng cứ phạm tội, bao quát vu oan các ngươi tiền nhiệm cục trưởng Chu An Đông vật liệu! Ngoài ra, bọn hắn ngay tại dự mưu trận tiếp theo mưu sát, mục tiêu là một cái tên là la Tiểu Hổ đặc công!"

"La Tiểu Hổ?" Triệu Ngọc nhớ lại một chút, không biết.

"La Tiểu Hổ liền là năm đó bắn chết Dư Soái đặc công, " Miêu Anh đáp, "Tại trận kia bắt hành động bên trong, bởi vì Dư Soái bắt, cảnh sát nổ súng phản kích, là la Tiểu Hổ đánh chết Dư Soái!"

"Nha. . . Thì ra là thế. . ." Triệu Ngọc nghĩ tới, Dư Soái liền là cái kia Dư lão cha nhi tử, năm đó tập đoàn tội phạm đầu mục. Dư lão cha làm ra động tĩnh lớn như vậy, chính là vì muốn báo thù cho hắn!

"Cảnh sát biết đối phương có khả năng trả thù, cho nên vẫn giấu kín la Tiểu Hổ thân phận, ngoại nhân rất khó được biết!" Miêu Anh nói, "Cho nên, bọn hắn mới có thể tìm tới Trần Đạc! Chúng ta từ Trần Đạc biểu ca tài khoản bên trong phát hiện 200 vạn tiền tham ô, số tiền này, hắn là Dư lão cha giao dịch cho hắn!"

"Nha. . ." Triệu Ngọc nhíu mày nói, "Là bởi vì một mực tìm không thấy la Tiểu Hổ, cho nên bọn hắn mới có thể trước xuống tay với Khúc tổ trường, sau đó là Chu An Đông cục trưởng. . ."

"Hắn là! Còn nói cái gì cha nợ con trả! Khúc tổ trường căn bản chính là vô tội!" Miêu Anh oán giận nói, "Những người này không có chút nào thương hại, không có chút nào nhân tính! Nếu không phải Liêu cục trưởng đem Chu An Đông giấu vào an toàn phòng, chỉ sợ hắn tính mệnh đều rất khó bảo đảm!

"Cho nên, ta đang cùng lãnh đạo xin, để chúng ta đuổi theo tra cái kia dư Phù Sinh đâu! Khúc Bình tổ trưởng là từ Dung Dương tổ trọng án ra sự tình, mối thù của hắn cũng hắn là từ chúng ta Dung Dương tổ trọng án đến báo!"

"Đúng!" Triệu Ngọc hồi tưởng lại Khúc Bình tổ trưởng khi còn sống âm dung tiếu mạo đến, trong lòng cũng là không khỏi bi thương.

"Tốt!" Miêu Anh thu hồi mặt mũi tràn đầy ngưng trọng, ngược lại đổi thành càng thêm nghiêm túc ngưng trọng, mặt nói với Triệu Ngọc, "Chuyện báo thù, chúng ta có thể bàn bạc kỹ hơn! Nhưng là, ngươi sự tình, hiện tại liền có thể bàn giao! Nói đi, Triệu Ngọc, tại tiệm bánh gato phía sau gian kia mật thất bên trong, đến cùng phát sinh —— cái gì! ?"

Thông cáo: Tiểu thuyết miễn phí app Android, ủng hộ Android, quả táo, cáo biệt hết thảy quảng cáo, mời chú ý Wechat công chúng hào tiến vào download lắp đặt zuopingshuji đè lại ba giây phục chế! !

Chương 352: Chương 352: Liếc mắt đưa tình

Chương 352: Liếc mắt đưa tình

"Ta đến bây giờ cũng còn không có hiểu rõ đâu, ngươi hỏi ta. . ." Triệu Ngọc mặc dù còn chưa kịp nghĩ kỹ lý do, nhưng là đại thể trải qua còn có thể há mồm liền ra, "Ta đầu tiên là dạo phố mà! Đi dạo đi dạo liền theo trứng bánh ngọt cửa hàng bên kia mà đi ngang qua, ta liền muốn, dù sao hiện tại cũng không có vụ án, nhìn xem lão Liêu bọn hắn có hay không tình huống mới a? Có cần hay không hỗ trợ a?

"Nhưng đến tiệm bánh gato về sau, ta không tìm được chỉ huy của bọn hắn xe, liền cho rằng bọn hắn đã rút lui thôi! Sau đó thì sao, ta liền nghĩ đến tiệm bánh gato đằng sau đi dạo, kết quả, ngươi đoán. . . Cái kia ai, cái kia Trần Đạc, bẹp, thương liền đội lên ta nơi này!"

Triệu Ngọc chỉ chỉ phía sau lưng của mình, còn nói: "Ta cũng không phải ăn chay, lúc này cho hắn một bàn tay, khẩu súng cũng đánh rớt! Thế nhưng là, không biết từ chỗ nào xông tới cái lính đặc chủng, bọn hắn dùng một loại súng kích điện điện đem ta điện choáng, sau đó đem ta kéo tới trong kho hàng đi! Không nghĩ tới, nơi ở của bọn hắn, vậy mà liền tại tiệm bánh gato đằng sau, đám người này thật sự là quá giảo hoạt!"

"Sau đó thì sao?" Miêu Anh có chút hăng hái tra được hai tay.

"Về sau, về sau. . ." Triệu Ngọc nhãn châu xoay động, nói, "Về sau ta

tỉnh lại, đám này cháu trai ngại trực tiếp giết ta chưa đủ nghiền, nhất định phải cùng ta đơn đấu! Bản lãnh của ta ngươi còn không biết sao? Trực tiếp làm, hoắc ha ha ha. . . Ha ha. . ."

Triệu Ngọc cuồng tiếu, rất rõ ràng không có lực lượng.

"Ngô sương, Hồng Bát đặc công đội xuất thân, sát thủ chuyên nghiệp. . ." Miêu Anh con mắt không nháy mắt mà nhìn xem Triệu Ngọc nói, "La Vũ Thành, ngoại hiệu Thái Sơn, làm qua lính đánh thuê, tay nhưng đá vụn; Thôi Nham, máy tính Hacker, tiếp thụ qua giết người huấn luyện; Nhậm Tương Vũ, lính đặc chủng, đã từng từng thu được cả nước vô địch tác xạ!

"Triệu Ngọc, nếu không phải nhìn ngươi nằm tại trên giường bệnh, ta thật muốn bóp lấy cổ của ngươi, sau đó đem đầu lưỡi ngươi rút ra! Kia 5 người bên trong, ngươi chỉ có cùng cái kia Trần Đạc vượt qua hai chiêu, ta còn miễn cưỡng có thể tin tưởng! Còn lại cái nào, đều có thể dễ như trở bàn tay đưa ngươi vào chỗ chết!"

"Chậc chậc. . . Đã ngươi không tin, vậy liền để sự thật nói chuyện đi!" Triệu Ngọc lợn chết không sợ bỏng nước sôi khoe khoang nói, " kỳ thật, ta cũng rất buồn bực, ngươi nói, làm sao lại có thể đánh thắng đây? Quả thực thật bất khả tư nghị! Là bọn hắn quá khinh địch, vẫn là ta thật quá lợi hại rồi?"

"Kia thương đâu?" Miêu Anh đem nắm đấm bày ra tại Triệu Ngọc trước mặt, hung tợn hỏi, "Hiện trường phát hiện tất cả thương bên trong đạn, tất cả đều đả quang! Thậm chí còn có một thanh súng kích điện! Như vậy không gian thu hẹp, năm người cùng một chỗ hướng ngươi xạ kích, ngươi sẽ lông tóc không thương? Muốn ta nhìn, cũng đủ chết 100 lần!"

"Cái này. . . Lời nói này!" Triệu Ngọc tự nhiên là đánh chết cũng không thể nói thật, tiếp tục già mồm nói, " kia đều do bọn hắn thương pháp quá kém thôi! Mà lại, ta trên lưng vết đao làm sao tới? Ta hơi kém bị cái kia

nữ cho đâm chết! Thật sự là cửu tử nhất sinh, cửu tử nhất sinh a! Quá hung hiểm!"

"Ngươi. . ." Miêu Anh tức giận lắc đầu liên tục, "Triệu Ngọc, đều lúc này, có thể hay không nói một chút lời nói thật?"

"Miêu đội trưởng, ta nói tất cả đều là lời nói thật, ngươi đừng như vậy xem nhẹ ta được hay không?" Triệu Ngọc mở ra tay, "Ta đều như vậy mà, ta nói láo lừa ngươi làm gì chứ? Ta có bệnh sao? Khụ khụ. . . Khụ khụ. . ."

Nói đến chỗ kích động, Triệu Ngọc nhịn không được lại ho khan.

"Ngươi. . . Ngươi cái này hỗn đản. . ." Miêu Anh miệng bên trong mắng lấy, nhưng vẫn là tranh thủ thời gian cho Triệu Ngọc đưa qua chén nước.

Triệu Ngọc hớp một ngụm, trầm giọng nói ra: "Bất kể thế nào, ta sống xuống tới, tội phạm tất cả đều bắt được, đây không phải chuyện tốt, không phải tất cả đều vui vẻ sao?"

"Thế nhưng là, chân tướng của sự thật cũng nên làm rõ ràng! Mà lại, ngươi có thể có mệnh trở về, thật sự là một cái kỳ tích! Thật là quá hung hiểm! Xin nhờ, về sau gặp lại chuyện lớn như vậy, nhất định nhớ kỹ cho ta biết, được không! ? Lại có, ngươi biết rõ đám người kia lợi hại như vậy, ý nghĩ chạy a thế nhưng là! Tại sao phải cùng bọn hắn đánh đâu?" Miêu Anh quyệt miệng oán trách.

"Biết! Biết! Nhanh gặp phải mẹ ta đều!" Ai ngờ, nghĩ tới lão nương tới, Triệu Ngọc bỗng dưng trừng to mắt, nắm chắc Miêu Anh tay nói, "Uy! Miêu đội trưởng, chuyện này không có nói cho mẹ của ta a? Nàng nếu là biết, vậy coi như phiền toái!"

"Không có, không có! Ta nơi đó có ngốc như vậy?" Miêu Anh nói, "Mã Uy đi nhà ngươi thời điểm, mụ mụ ngươi không ở nhà!"

"Làm ta sợ muốn chết!" Triệu Ngọc một thân mồ hôi lạnh xuống tới, vội nói, "Mẹ ta đã về nhà! Nhìn thấy ta tìm ngươi như thế một cái con dâu tốt, an ủi!"

"Nha. . ." Nhớ tới làm sủi cảo tình hình đến, Miêu Anh không khỏi một trận đỏ mặt.

"Đúng rồi, nên ta hỏi ngươi! Ta còn một mực chờ lấy ngươi cho ta hô hấp nhân tạo đâu!" Triệu Ngọc không có hảo ý cười nói, "Trong kho hàng không dùng, hiện tại nếu không cho bù một cái a?"

"Đi đi đi, đừng hẹp hòi, " Miêu Anh đem cháo vặn ra, lại cầm qua thìa, nói, "Tới đi, uống trước một chút cháo gạo đi! Trong bụng có cái gì, mới có khí lực dưỡng thương mà!"

"Kỳ thật, hô hấp nhân tạo, sẽ càng có sức lực!" Triệu Ngọc một trận cười xấu xa, đưa tay đón giữ ấm ấm. Kỳ thật hắn ngay cả tiểu hộ sĩ đều có thể phi lễ, ăn cơm tự nhiên không có vấn đề. Thế nhưng là, Triệu Ngọc không phải cái gì người thành thật, cánh tay vừa mới nâng lên, liền làm ra một bộ thê thảm thống khổ bộ dáng!

"Thế nào? Đau không?" Miêu Anh dùng một loại miệt thị ánh mắt trừng mắt liếc hắn một cái, nhưng trong tay vẫn là thao lên một muôi cháo đến, đưa tới Triệu Ngọc bên miệng.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian thân cổ đi uống, Miêu Anh chợt đem thìa thu hồi lại, gọi Triệu Ngọc vồ hụt.

"Ừm. . ." Miêu Anh đem thìa phóng tới mình bên miệng, nhẹ nhàng thổi một chút, giả bộ nói, "Cháo quá nóng, đừng sấy lấy ngươi, trước thổi một chút. . ."

Lời mặc dù nói như thế, nhưng Miêu Anh vẫn là buồn cười, nhất thời

cười ra tiếng.

"Không bỏng, không bỏng, ta không chê bỏng. . ." Nói chuyện, Triệu Ngọc từ trên giường bệnh bò lên, đúng là đem mặt ghé vào Miêu Anh trước mặt, dùng miệng đi đoạt muỗng nhỏ!

Miêu Anh thì cố ý đem thìa duỗi xa, không cho Triệu Ngọc đụng phải. Nhưng mà, Triệu Ngọc mục tiêu căn bản không phải thìa, nhất chuyển mặt liền từ Miêu Anh gương mặt bên trên ba một ngụm!

"Ngươi!" Miêu Anh một trận đỏ mặt, mặt đen lên nói, "Vậy mà lại mắc bẫy ngươi rồi! Khó lòng phòng bị a. . . Tốt, xem ta như thế nào thu thập ngươi!"

Nói, Miêu Anh ngọc thủ vung lên, trực tiếp bóp lấy Triệu Ngọc cái cằm, bĩu đem muỗng nhỏ cắm vào trong miệng của hắn.

"Ô ô ô. . ."

Triệu Ngọc không cách nào giãy dụa, đành phải đem thìa bên trong cháo gạo uống hết. Thế nhưng là vừa uống một ngụm, lại cảm giác trên gương mặt toàn tâm đến đau, nhất thời giật mình một cái.

"Ai nha!" Miêu Anh lúc này mới nhớ tới, Triệu Ngọc xương mũi cùng xương gò má đều thụ thương nặng, là không thể loạn đụng, lập tức tranh thủ thời gian thu tay lại, đồng thời đau lòng hỏi, "Không có ý tứ, làm đau a? Ai bảo ngươi không thành thật!"

"Chậc chậc. . ." Triệu Ngọc đau đến nhe răng nhếch miệng, thẳng toát cao răng.

"Tốt a, tốt a!" Miêu Anh lại lần nữa bưng lên giữ ấm ấm, "Thật sự là đời trước thiếu ngươi, cho ngươi ăn, cho ngươi ăn được đi?"

Nghe nói như thế, Triệu Ngọc cái này mới miễn cưỡng dễ chịu chút.

Cứ như vậy, Miêu Anh bắt đầu từng muỗng từng muỗng cho ăn Triệu Ngọc húp cháo, mãi cho đến nhanh cho ăn no thời điểm, nàng mới nhớ đến một chuyện:

Không đúng? Húp cháo mà thôi, cũng không phải cho ăn cơm! Ta đem cháo ngược lại trong chén, sau đó trực tiếp rót cho hắn uống chẳng phải hết à? Về phần như thế từng muỗng từng muỗng cho ăn sao?

Miêu Anh ảo não thời khắc, Triệu Ngọc nhưng cũng không phải hoàn toàn là đang hưởng thụ. Trong đầu hắn bắt đầu lo lắng một việc:

Không tốt!

Một khi những lính đặc biệt kia làm xong giải phẫu sau khi tỉnh lại, cảnh sát sẽ phải cho bọn hắn ghi khẩu cung!

Đến lúc đó, nếu là nâng lên áo tàng hình, áo chống đạn loại hình đồ vật, ta làm như thế nào giải thích đâu? Trước kia bắt giữ Hầu Mãnh thời điểm, mình cũng sử dụng qua áo tàng hình. Nhưng lúc đó là tại trong đêm, mà lại Hầu Mãnh chỉ có một người mà thôi, hắn ngay cả mình đều tưởng rằng bị hoa mắt, cảnh sát tự nhiên càng thêm không tin.)! !

Chương 353: Chương 353: Không cửa

Chương 353: Không cửa

Có lẽ là mang tâm sự riêng, đợi cho Miêu Anh cho ăn Triệu Ngọc uống xong cháo về sau, hai người liền ngừng lại liếc mắt đưa tình, anh anh em em, lại bắt đầu thảo luận lên tình tiết vụ án tới.

Thông qua Miêu Anh giới thiệu, Triệu Ngọc thế mới biết, nguyên lai hắn tại tiệm bánh gato đằng sau trên đất trống phát hiện những cái kia camera, kỳ thật không đơn thuần là dùng làm quay phim chi dụng, mà là một loại trước mắt trong nước tiên tiến nhất báo cảnh hệ thống!

Những cái kia camera có thể rõ ràng chuẩn xác bắt được trạng huống dị thường, nhất là lúc có người trải qua thời điểm, nó sẽ tự động phát ra cảnh báo. Một khi bên ngoài có cái gì gió thổi cỏ lay, trong kho hàng người liền có thể kịp thời phát hiện.

Thí dụ như, đương Triệu Ngọc bị điện giật kích thương kích bất tỉnh, bị phần tử phạm tội nhóm mang tới nhà kho thời điểm, người ở bên trong thậm chí có thể biết rõ, kia phụ cận tầng lầu bên trên có không có người đang đứng tại bên cửa sổ, có thể hay không bỗng nhiên nhìn thấy bọn hắn loại hình, phi thường trí năng hóa.

Chính là bởi vì có hiện đại như thế báo cảnh hệ thống, cảnh sát căn bản đoán không đến, phần tử phạm tội nhóm sẽ đem hang ổ thiết lập tại loại địa phương kia!

Triệu Ngọc đoán chừng, trước kia hắn trong lúc vô tình phát hiện trên

đất trống camera lúc, bởi vì camera đều là đóng, nói rõ phần tử phạm tội nhóm hắn là đã từng một lần vứt bỏ qua nơi đó!

Mà đoạn thời gian kia, vừa lúc là cảnh sát phát hiện tiệm bánh gato có vấn đề, giám thị tiệm bánh gato trong lúc đó.

Nói cách khác, phần tử phạm tội nhóm bởi vì Triệu Khánh cái chết, lo lắng hang ổ bị cảnh sát phát hiện, cho nên vứt bỏ một đoạn thời gian. Thế nhưng là, bởi vì có cái kia phản đồ Trần Đạc gia nhập, bọn hắn rất nhanh biết được, cảnh sát lực chú ý tất cả tiệm bánh gato bên trong, mà cũng không biết phía sau có động thiên khác.

Bởi vậy, phần tử phạm tội nhóm lúc này mới lại giết trở về, liền như thế mỗi ngày trốn ở cảnh sát ngay dưới mắt, tiếp tục làm lấy tội ác của bọn hắn hoạt động!

Nếu như không phải bị Triệu Ngọc nhất cử diệt đi, như vậy mặc kệ là la Tiểu Hổ vẫn là Chu An Đông, cùng những cái kia từng theo Dư Soái cái chết có quan hệ người, khẳng định đều sẽ nhận sự độc hại của bọn họ!

"Nha. . ." Hai người trò chuyện một chút, Miêu Anh tựa hồ hiểu thấu đáo thứ gì, bận bịu điểm Triệu Ngọc trán nói, "Ta nghĩ đến, có phải hay không bởi vì bọn hắn ở giữa phát sinh nội chiến, lúc này mới khiến cho ngươi có thể thừa cơ hội?"

Không nghĩ tới, Miêu Anh còn tại níu lấy Triệu Ngọc trở về từ cõi chết sự tình không thả.

"Cái này thật không có! Ai nha, ngươi làm sao lại là không tin đâu!" Triệu Ngọc buồn bực giải thích nói, "Bọn hắn nhất định phải tìm ta đơn đấu, sau đó, ta cùng người đầu tiên đơn đấu thời điểm liền đoạt thương của hắn, sau đó liền cùng bọn hắn làm! Cuối cùng đem bọn hắn tất cả đều đánh ngã, chỉ đơn giản như vậy mà thôi mà!"

SBsO, NO, NO. . ." Đột nhiên, Miêu Anh lại còn nói lên Anh ngữ, "Mặc kệ tiểu tử ngươi sao có thể nhịn, cũng không có khả năng lập tức đánh bại nhiều người như vậy! Tốt! Ngươi không nói cũng chẳng sao, những cái kia tội phạm lập tức liền muốn tỉnh, đến lúc đó một ghi khẩu cung, ta liền tất cả đều minh bạch!

"Nếu như. . . Tiểu tử ngươi dám gạt ta. . . Hừ hừ. . . Vậy ngươi liền chờ đó cho ta, ta cam đoan để ngươi đem bệnh viện xem như nhà!"

"Đừng. . . Biệt giới a. . ."

Triệu Ngọc hữu tâm lại giải thích vài câu, nhưng Miêu Anh điện thoại bỗng nhiên vang lên, hắn là cục cảnh sát đồng sự đánh tới. Miêu Anh một mực nói thật lâu, mới đem điện thoại quẳng xuống.

"Triệu Ngọc, " để điện thoại xuống, Miêu Anh biểu lộ ngưng trọng nói, "Mặc dù tội phạm bị bắt lại, nhưng là bởi vì cái kia Dư Phù Sinh vẫn như cũ tung tích không rõ, chúng ta nhất định phải làm tốt vạn toàn chuẩn bị! Một cái là trông coi những cái kia tội phạm, một cái là bảo vệ an toàn của ngươi! Ta đã cùng trong cục phản ứng, bọn hắn đêm nay sẽ phái người tới!

"Mà lại, chúng ta cũng cùng viện phương thương lượng, chờ giải phẫu trở về, gọi những cái kia tội phạm cũng đều ở đến nơi đây, chúng ta đem nơi này nửa phiến phòng bệnh tất cả đều giới nghiêm!"

"Hoàn toàn chính xác, lo trước khỏi hoạ!" Triệu Ngọc nói, "Coi như cái kia Dư Phù Sinh chạy trốn, cũng khó đảm bảo những lính đặc biệt kia còn có khác đồng bọn mà!"

"Đúng! Cho nên. . ." Miêu Anh nói, "Chúng ta không thể kéo quá lâu, tội phạm một khi thức tỉnh, chúng ta cần trong đêm thẩm vấn, không cho bọn hắn bất luận cái gì cơ hội thở dốc!"

Nghe xong lời này,

Triệu Ngọc lập tức ỉu xìu. Càng sớm thẩm vấn, hắn liền càng sớm bại lộ. Đến lúc đó, một khi áo tàng hình cùng áo chống đạn bị bắt tới, hắn đem rất khó tự bào chữa. Mà lại, Miêu Anh cũng tuyệt đối sẽ không tuỳ tiện bỏ qua cho hắn!

Chậc chậc. . .

Vậy phải làm sao bây giờ?

Kỳ thật, Triệu Ngọc không phải là không có nghĩ tới, cùng Miêu Anh ăn ngay nói thật, thẳng thắn sẽ khoan hồng, đem hắn hệ thống đạo cụ sự tình nói ra. Thế nhưng là, coi như Miêu Anh sẽ tin, những người khác sẽ tin sao? Đến lúc đó, hắn sẽ chỉ đạt được hai loại kết quả, một loại là bị người xem như bệnh tâm thần; một loại khác thì sẽ bị người xem như quái vật, rốt cuộc không có cách nào qua cuộc sống của người bình thường!

Cho nên, hệ thống sự tình, hắn là đánh chết cũng không thể nói!

Ngay tại Triệu Ngọc vì thế sầu muộn thời điểm, cửa mở, nhưng gặp Liêu Cảnh Hiền cùng Loan Tiêu Tiêu, cùng một chỗ từ bên ngoài tiến vào. Mà phía sau bọn họ, càng là lóe lên không ít võ trang đầy đủ đặc công!

Các đặc cảnh ôm súng, tất cả đều đứng hầu tại cửa phòng bệnh.

"Liêu cục trưởng, Loan cục trường!" Miêu Anh lập tức đứng dậy, cùng hai vị lãnh đạo bắt chuyện qua.

"Triệu Ngọc, thế nào?" Liêu Cảnh Hiền sải bước đi vào Triệu Ngọc trước mặt, thăm hỏi một tiếng.

"Nhờ ngài phúc, không chết được còn!"

Triệu Ngọc mở cái trò đùa, Liêu Cảnh Hiền mỉm cười, nhưng là Loan Tiêu Tiêu không biết bọn hắn quan hệ, lúc này trách cứ: "Triệu Ngọc, làm sao nói đâu?"

"Không có chuyện, không có chuyện, ta thất trách, thật sự là hổ thẹn, hổ thẹn!" Liêu Cảnh Hiền bản thân kiểm điểm nói, " Triệu Ngọc a, may mắn ngươi phát hiện Trần Đạc tên phản đồ này, bằng không, hậu hoạn vô tận nha! Lần này, Triệu Ngọc làm được quá đẹp! Ta đời trước biểu cục thành phố, hướng ngươi đưa ra khen ngợi!"

"Khen ngợi không có vấn đề, phát thêm một chút tiền thưởng đi vẫn là, mạng này chơi, hơi kém chơi không có đều!" Triệu Ngọc hắc hắc dõng dạc, hại Loan cục trường chỉ riêng lấy ánh mắt nghiêng mắt nhìn hắn.

"Tốt, ngươi liền an tâm dưỡng thương đi!" Liêu Cảnh Hiền chỉ chỉ ngoài cửa , đạo, "Ta đã đem đặc công đội điều chỉnh lại, nhất định sẽ bảo đảm an toàn của các ngươi! Ân. . . Miêu đội trưởng. . ."

Nói xong, Liêu Cảnh Hiền lại cau mày xông Miêu Anh ngượng ngùng nói ra: "Ta biết, chuyện này, chúng ta khó từ tội lỗi! Nhưng là, hi vọng xem ở Loan cục trường trên mặt mũi, vẫn là đem điều tra quyền trả cho chúng ta đi!

"Chúng ta đây, đích thật là lơ là sơ suất, chúng ta một mực đem Khúc Bình án trọng điểm đặt ở bên ngoài trên tình báo, muốn nhất cử bắt được cái kia kẻ cầm đầu Dư Phù Sinh, lại thật sơ sót bên người chúng ta người! Có lần này giáo huấn, chúng ta nhất định sẽ nghiêm túc kỷ luật, tự tra sửa chữa sai! Cho nên. . . Ân. . ."

Liêu Cảnh Hiền nhìn một chút Loan Tiêu Tiêu, Loan cục trường vội vàng xông Miêu Anh gật đầu nói ra: "Đúng vậy a, Miêu đội trưởng, chúng ta Dung Dương phân cục, hiện tại đang ở tại danh tiếng đỉnh sóng bên trên, liên tiếp phát sinh nhiều như vậy đại án trọng án, chúng ta thật

là bận không qua nổi a! Nghe ta, vẫn là để Liêu cục trưởng bọn hắn đi xử lý chuyện này đi thôi!"

"Vẫn là câu cách ngôn kia, Dư Phù Sinh sở dĩ ngông cuồng như thế, là có nguyên nhân!" Liêu Cảnh Hiền phụ họa nói, "Tra vụ án này, nhất định sẽ liên lụy ra rất nhiều bê bối! Cho nên, để tổ đặc công đến xử lý, sẽ càng ổn thỏa một chút! Ầy, Miêu đội trưởng, cũng không phải ta nhất định phải dùng quan hàm ép ngươi, nhưng là, cái này đích xác là các đại lãnh đạo ý tứ a! Ngươi nhìn. . ."

Liêu Cảnh Hiền lúc nói chuyện, Loan Tiêu Tiêu không ngừng xông Miêu Anh nháy mắt. Nàng ý tứ rất rõ ràng, người ta là cục thành phố lãnh đạo, đều là mang theo khiến tới, căn bản ngăn không được! Người ta sở dĩ trưng cầu ý kiến của ngươi, chính là tôn trọng mà thôi, mặt mũi này đã đủ lớn, liền tranh thủ thời gian đáp ứng đi!

Cùng thời khắc đó, Triệu Ngọc lại là hai mắt tỏa sáng, hắn suy nghĩ, nếu như đổi lại Liêu Cảnh Hiền đợi người tới thẩm vấn tội phạm, có phải hay không áo tàng hình cùng áo chống đạn sự tình, sẽ nhìn càng thêm nhạt một chút đâu? Có phải hay không, có khả năng lừa gạt qua? ! !

Chương 354: Chương 354: Cứu mạng đặc cấp đạo cụ

Chương 354: Cứu mạng đặc cấp đạo cụ

"Miêu đội trưởng, cái này. . ."

Loan Tiêu Tiêu sắc mặt nhất thời trở nên dị thường khó xử. Mà xem như cục thành phố đại lãnh đạo Liêu Cảnh Hiền cũng là ăn một xẹp, dị thường lúng túng hỏi: "Vì cái gì?"

"Vì cái gì?" Miêu Anh dáng người thẳng đánh chào một cái, cao giọng nói, "Hai vị cục trưởng, vì Khúc Bình đồng chí bản án, ta người hơi kém ngay cả mệnh đều ném đi! Các ngươi nhưng từng nghĩ tới, là bởi vì cái gì sao?"

Miêu Anh cái gọi là mệnh hơi kém mất đi, tự nhiên chỉ là Triệu Ngọc.

"Vì cái gì?" Liêu Cảnh Hiền lông mày cau chặt.

"Cũng là bởi vì các ngươi độc tài giống như đảm nhiệm nhiều việc!" Miêu Anh không khách khí chút nào nói, "Vâng, công việc sai lầm người người sẽ có, không cần tự trách, nhưng ta không hi vọng bởi vì các ngươi sai lầm, mà khiến cho chúng ta đội viên phát sinh nguy hiểm!

"Liêu cục trưởng, các ngươi một cái đại lãnh đạo ý tứ, chúng ta liền phải đem tất cả mọi thứ giao cho các ngươi sao? Sau đó thì sao? Sau đó chờ lấy những cái kia không thể dự báo địch nhân đến ám toán chúng ta?

Chờ lấy bởi vì các ngươi một sai lầm, mà lại cho một vị nào đó thám viên đưa câu đối phúng điếu, treo cảnh cờ?

"Chúng ta cũng là có cha sinh ra nương dưỡng, ai cũng không nguyện ý cầm sinh mệnh đến trò đùa! Chúng ta muốn xử lý vụ án này, bản thân cũng là vì an toàn của chúng ta suy nghĩ!"

"Miêu đội trưởng, chúng ta đạt được tin tức xác thực, Dư Phù Sinh đã trốn về nước ngoài, ta có thể cam đoan, các ngươi là an toàn!" Liêu Cảnh Hiền vội vàng giải thích.

"Vậy cũng không được!" Miêu Anh một bước cũng không nhường nói, "Vụ án này, nhất định phải từ chúng ta người tra đến cùng! Các ngươi nói đến ngược lại là rất uyển chuyển, sợ tra ra bê bối, sợ chúng ta ứng phó không được!

"Cái gì bê bối, ta không quan tâm! Ta hỏi ngươi, là bê bối trọng yếu, vẫn là chân tướng trọng yếu! ? Làm lãnh đạo, các ngươi không biết hắn là đem cái gì bày ở vị thứ nhất sao?"

"Thế nhưng là. . ." Liêu Cảnh Hiền bị đỗi e rằng nói đối mặt.

"Miêu đội trưởng, " Loan cục trường tranh thủ thời gian khuyên nhủ, "Chuyện này cũng không thể hoàn toàn trách tội lãnh đạo a, ai có thể nghĩ tới, xảy ra phản đồ đâu?"

"Đây chính là ta ý tứ!" Miêu Anh con mắt lóe sáng nói, "Đã ra một cái, liền có khả năng xuất hiện cái thứ hai, cái thứ ba! Ai có thể cam đoan, sau một khắc sẽ không có người đến báo thù chúng ta?"

"Đúng vậy a, đúng a!" Lúc này, Triệu Ngọc cũng chen miệng vào, hắn mặc dù có mình tính toán nhỏ nhặt, thế nhưng là nghe được Miêu Anh dõng dạc, hắn cũng là rất là cảm động, lúc này nói, "Ta bị những cái kia tội phạm bắt được thời điểm, bọn hắn nói qua, bởi vì ta cùng Miêu đội

trưởng bức tử Triệu Khánh, cho nên đều lên bọn hắn sổ đen! Chuyện này, thật đúng là đến bảo hiểm lấy tốt một chút!

"Còn nữa nói, Khúc Bình tổ trưởng là tại Dung Dương phân cục ra sự tình, Chu An Đông cục trưởng cũng là tại Dung Dương phân cục bị kéo xuống ngựa, cho nên, chúng ta cũng có nhất định nghĩa vụ, đem những tên bại hoại kia trói lại, tra ra chân tướng mà!"

"Triệu Ngọc, ngươi. . ." Liêu Cảnh Hiền trừng mắt liếc hắn một cái.

"Như vậy đi, " Miêu Anh hình như có hòa hoãn nói, "Cũng không cho Liêu cục trưởng ngài khó xử! Chúng ta Dung Dương phân cục chủ trảo, các ngươi cục thành phố hỗ trợ cùng nhau hiệp tra, cái này được đi?"

"Ý kiến hay!" Triệu Ngọc tranh thủ thời gian hát đệm, "Cứ như vậy, liền không sợ cảnh đội lại toát ra nội gian đến rồi!"

"Nào có cục thành phố hiệp tra kiểu nói này, quá phận, quá mức các ngươi!" Liêu cục trưởng gấp đến độ đập thẳng tay.

"Vậy liền đổi một chút, các ngươi chủ trảo, chúng ta hiệp trợ, cái này được đi? Liêu cục trưởng, nếu là chúng ta ngay cả cảm kích quyền cũng không chiếm được, chúng ta vĩnh viễn sẽ không có cảm giác an toàn! Ầy, " Miêu Anh một chỉ Triệu Ngọc, "Giống Triệu Ngọc ưu tú như vậy thám tử, liên tiếp phá nhiều như vậy đại án trọng án, nếu là cứ như vậy bị phần tử phạm tội ám hại, các ngươi không cảm thấy đáng tiếc sao?"

"Đúng rồi! Là được!" Triệu Ngọc đắc ý xông lão Liêu bĩu môi.

"Tốt! Tốt tốt tốt! Theo các ngươi!" Liêu Cảnh Hiền không thể làm gì khác hơn nói, "Nhưng là, ta phải đem cảnh cáo nói đằng trước, một khi từ mấy người này trên thân tra ra cái gì bí văn, các ngươi nhưng nhất định phải bảo thủ bí mật! Bằng không, chúng ta coi như tất cả đều chơi phát hỏa! Biết hay không?"

Nhìn thấy song phương rốt cục đạt thành hiệp nghị, Loan Tiêu Tiêu cục trưởng lúc này mới thở dài một hơi.

Sau đó, mấy người lại thương định một chút đến tiếp sau công việc, hai vị cục trưởng đại nhân lúc này mới hậm hực rời đi phòng bệnh.

Đến!

Triệu Ngọc trong lòng một trận thật lạnh, như thế rất tốt, hai phe hợp tra, bản án ngược lại thẩm tra xử lí đến càng thêm trong suốt! Cái này nếu là hỏi ra áo tàng hình cùng áo chống đạn, chậc chậc. . .

"Miêu đội trưởng, ngươi cái này lại tội gì khổ như thế chứ?" Triệu Ngọc lắc đầu nói, "Để bọn hắn tiếp nhận chẳng phải hết à? Cũng để cho các huynh đệ nghỉ ngơi một chút!"

"Thứ nhất, " Miêu Anh ánh mắt thâm thúy nói, "Ta không thích những người lãnh đạo loại kia cao cao tại thượng chỉ huy phương thức, dựa vào cái gì bọn hắn một câu, chúng ta liền phải đem quyền lợi giao ra? Ta không phục!

"Thứ hai, ta hoài nghi, bọn hắn như thế che lấp, như thế không công khai mờ đục, tựa như là tại ẩn ẩn e ngại cái gì! Nếu như chúng ta hỗn không biết rõ tình hình, có lẽ sẽ gây bất lợi cho chúng ta!

"Về phần thứ ba nha. . ." Miêu Anh dùng tuyết trắng ngón tay tại Triệu Ngọc kia tràn đầy máu ứ đọng trên mặt nhẹ nhàng vẽ một chút, nói: "Bảo bối! Ta là bởi vì nghĩ cho an toàn của ngươi đâu! Những cái kia tội phạm bên trong, có không ít trước kia Hồng Bát người, ta nghe nói, Hồng Bát bên trong thật nhiều người đều là quá mệnh giao tình, đặc biệt giảng nghĩa khí! Ngươi bây giờ đem bọn hắn ngay cả ổ mà bưng, liền không sợ bọn họ đến báo thù ngươi sao? Chính ngươi đều nói, muốn trước ra tay vì mạnh đâu! Nếu như tra ra bọn hắn còn có đồng bọn, hừ!

Ta tuyệt không nương tay!"

"Oa!"

Triệu Ngọc hoàn toàn choáng váng, không nghĩ tới Miêu Anh sẽ nghĩ đến như thế lâu dài, mà lại tất cả đều là vì chính mình suy nghĩ, lập tức không khỏi mọi loại cảm động.

"Ai nha!" Triệu Ngọc không khỏi ngửa mặt lên trời tán thán nói, "Miêu đội trưởng a, mẹ ta không có nói sai a, thật đúng là đốt đèn lồng cũng tìm không thấy ngươi như thế có tình có nghĩa tốt nàng dâu a!"

Nói, Triệu Ngọc giang hai cánh tay, muốn đem Miêu Anh ôm vào trong ngực.

"Đi đi đi, ai là ngươi nàng dâu? Mau tìm ngươi tiểu hộ sĩ đi thôi ngươi!" Miêu Anh cười đẩy ra Triệu Ngọc, sau đó bưng giữ ấm ấm, đến phòng vệ sinh xoát ấm đi.

Hắc hắc hắc. . .

Nhìn thấy Miêu Anh như thế quan tâm mình, Triệu Ngọc thật sự là phát ra từ nội tâm vui vẻ. Xem ra, lần này, cách mình ôm mỹ nhân về thời gian, là thật không xa a?

Ai!

Triệu Ngọc tại trên giường bệnh nằm xong, suy nghĩ chờ một lúc làm như thế nào cua gái đây? Nhưng vừa mới nằm xong, nhưng lại không cách nào tránh khỏi nghĩ đến áo tàng hình cùng áo chống đạn sự tình!

Chậc chậc. . .

Đến cùng làm sao bây giờ đâu?

Theo hắn đoán chừng, những cái kia mổ tội phạm hắn là không sai biệt lắm làm xong, một khi bọn hắn trở lại phòng bệnh tỉnh lại, liền lập tức sẽ tiếp nhận cảnh sát thẩm vấn, đến lúc đó. . . Xong đời thuận lợi liền. . .

Rơi vào đường cùng, hắn vô ý thức đem lực chú ý chuyển hướng mình trong đầu hệ thống, muốn nhìn một chút hệ thống công cụ bên trong, phải chăng có thể tìm tới phái được công dụng đồ vật, giúp hắn vượt qua một kiếp này.

Thông qua nhà kho một trận chiến, Triệu Ngọc đạo cụ quả thực tựa như như nước chảy, không sai biệt lắm dùng hết hơn phân nửa! Áo tàng hình, áo chống đạn, nhìn ban đêm nghi các loại, tất cả cũng không có, đạo cụ cột bên trong đầy rẫy đều là không trứng!

A?

Ai ngờ, đương Triệu Ngọc liếc nhìn đạo cụ cột thời điểm, chợt phát hiện, từ đạo cụ cột tầng dưới chót nhất vậy mà nhiều mấy thứ đạo cụ đến!

Ai?

Không đúng?

Hôm nay còn không có có thu được hệ thống hoàn tất thanh âm sao? Tại sao có thể có mới đạo cụ xuất hiện đâu?

Nha. . .

Đột nhiên, hắn nhớ tới đến, hắn hôm nay tiến phòng giải phẫu khâu lại vết thương thời điểm, chính là hôn mê, bác sĩ lo lắng hắn sẽ bỗng nhiên tỉnh lại, còn cho hắn điểm một điểm thuốc tê.

Chẳng lẽ, liền là lúc kia, hệ thống đã tuyên bố hôm nay kỳ ngộ kết thúc?

Không thể nào?

Như vậy, tương đương lại không biết độ hoàn thành là bao nhiêu!

Bất quá, hôm nay đại chiến nhiều như vậy cùng hung cực ác tội phạm, cái này độ hoàn thành hẳn là thấp không được a? Đến cùng. . . Đến cùng có thể được đến vật gì tốt đâu?

Mang lòng hiếu kỳ, Triệu Ngọc lập tức ấn mở thứ nhất dạng đạo cụ, hệ thống giới thiệu lúc này vang lên:

"Ký ức tránh về khí, cấp một đạo cụ . Sử dụng về sau, có thể tìm về sử dụng đối tượng 10 phút ký ức, thuộc về duy nhất một lần đạo cụ. . ."

Ký ức tránh về khí?

Nha. . . Triệu Ngọc minh bạch, thứ này, hẳn là dùng để rút ra ký ức dùng, nếu như mình quên đi thứ gì trọng yếu, có thể thông qua rút ra ký ức tìm đến về!

Mà lại, tại nên đạo cụ đằng sau đánh dấu lấy ×5 chữ, nói cách khác, hẳn một lần liền được 5 cái!

Bất quá nha. . .

Thứ này tốt thì tốt, có thể đối hiện tại khó giải quyết tình huống, không có trợ giúp a! ?

A?

Ai ngờ, cất kỹ ký ức tránh về khí về sau, phía dưới lại còn có một kiểu khác đạo cụ, cũng là mới xuất hiện, mà lại cũng có ×5 chữ.

Oa, không thể nào?

Hôm nay đây là thế nào? Hệ thống ban thưởng, từ bán lẻ đổi thành bán buôn sao?

Triệu Ngọc mau đem cuối cùng đồng dạng ban thưởng đạo cụ mở ra, đợi nghe được giới thiệu về sau, không khỏi cảm xúc bành trướng, vui mừng nhướng mày.

Nhưng nghe hệ thống giới thiệu nói:

"Ký ức biên tập khí, đặc cấp đạo cụ . Sử dụng về sau, có thể biên tập sử dụng đối tượng 10 phút ký ức. Biên tập về sau, cần 100 ban ngày bên trên mới có thể khôi phục, thời gian cụ thể tùy từng người mà khác nhau. Bản đạo cụ không tiếp tục thời gian, thuộc về duy nhất một lần đạo cụ. . .")! !

Chương 355: Chương 355: Cởi quần không nói cho lời nói

Chương 355: Cởi quần không nói cho lời nói

Đo thân mà làm!

Tuyệt đối "Đo thân mà làm" !

Chỉ một thoáng, Triệu Ngọc trong đầu lóe ra như thế bốn chữ tới.

Ba ba. . .

Hắn hưng phấn cách không cùng hệ thống đánh này hôn gió. Như thế thời điểm, hệ thống thế mà có thể ban thưởng cho hắn dạng này một loại đạo cụ ra, rất rõ ràng là đang tận lực giúp hắn.

Có đôi khi, Triệu Ngọc thường xuyên sẽ có như vậy một loại cảm giác, đừng nhìn hệ thống nói chuyện bất âm bất dương, nhưng mỗi đến thời khắc mấu chốt, lại luôn lộ ra đặc biệt có nhân tình vị.

Tựa như lần trước cùng cái kia Lôi Bân quyết đấu thời điểm, hệ thống tựa hồ lo lắng hắn sẽ bị người đánh chết, sửng sốt cưỡng ép ban thưởng cho hắn một kiện năng lượng tăng cường tề ra, chỉ là Triệu Ngọc mạnh hơn vô dụng.

Lần này cũng giống như thế, hệ thống bỗng nhiên cho hắn như thế vừa đúng, đo thân mà làm đặc cấp đạo cụ, nhưng tuyệt đối không giống như

là cái gì trùng hợp! Mà lại, một hơi cho 5 cái ra, cái này làm việc thiên tư ý đồ thực sự quá rõ ràng! Chẳng lẽ. . . Hệ thống cũng sợ bí mật của mình sẽ bị tiết lộ hay sao?

Ha ha ha. . . Bất kể nói thế nào, có cái này ký ức biên tập khí, đã hoàn toàn có thể giải quyết Triệu Ngọc khẩn cấp. Mặc dù, bị gạt bỏ ký ức về sau sẽ còn khôi phục, nhưng là 100 ngày về sau, ai còn sẽ quan tâm đám tội phạm lời khai đi đâu? Đến lúc đó, bọn hắn không chừng đều là tử hình phạm nhân!

Bất quá nha. . . Triệu Ngọc cẩn thận phẩm vị một chút, lại là bỗng nhiên phát giác ra một tia khác loại hương vị. Bởi vì, từ ký ức biên tập khí trước đó, hệ thống ban thưởng tất cả đều là phụ trợ cùng chữa bệnh loại đạo cụ, còn chưa bao giờ mở ra qua loại này ngậm mang theo xâm lược tính đạo cụ.

Triệu Ngọc càng ngày càng muốn biết, hắn hôm nay kỳ ngộ độ hoàn thành đến cùng là bao nhiêu! Chẳng lẽ, đương kỳ ngộ độ đạt tới nhất định độ cao về sau, hệ thống sẽ còn ban thưởng ra lợi hại hơn đạo cụ hay sao?

Tỉ như, Độc Tâm Thuật? Xuyên tường? Hay là, tương lai cũng sẽ có tính công kích vũ khí? Ẩn hình gậy điện, ẩn hình súng ngắn, thậm chí ẩn hình bom?

Lão thiên. . .

Muốn quả thật như thế, vậy mình há không liền càng thêm xâu tạc thiên rồi?

Lúc này, Miêu Anh đã xoát xong giữ ấm ấm, về tới Triệu Ngọc trước giường bệnh.

"Thế nào? Còn có đói bụng không? Còn muốn ăn chút gì sao?" Miêu

Anh thân thiết hỏi một câu.

Triệu Ngọc trong lòng có chuyện gì, tự nhiên nghĩ nhanh lên một chút biến thành hành động, đem hậu hoạn giải quyết. Thế là, hắn vén lên chăn mền, liền muốn xuống giường!

Nhưng mà, Triệu Ngọc vạn vạn không nghĩ tới chính là, trên lưng khâu lại một cái vết thương, nhưng các bác sĩ lại đem hắn tất cả quần áo tất cả đều cởi bỏ!

Ngay từ đầu che kín chăn mền, hắn không có cảm thấy được, giờ phút này bỗng nhiên vén lên chăn mền, nhất thời rụt rè.

Vạn hạnh a! Miêu Anh ngay tại xoay người hướng dưới giường thả giữ ấm ấm, nàng thân cao cao, xoay người về sau, đầu vừa vặn chống đỡ đến Triệu Ngọc trước người. Triệu Ngọc vén lên chăn mền, nàng nhìn thẳng một cái chuẩn xác không sai, rõ ràng, tỉ mỉ! Cảm giác kia, thật giống như Triệu Ngọc là trăm phần trăm cố ý đồng dạng!

Miêu Anh mặt liền đỏ lên, chửi ầm lên: "Triệu Ngọc! Ngươi muốn chết a! ?"

"Ta —— đi! ! !" Triệu Ngọc mau đem chăn mền đắp lên, trong lồng ngực cái này phiền muộn a, rõ ràng không muốn làm lưu manh đều, làm sao tránh cũng đều không tránh thoát đâu?

"Mầm. . . Meo meo meo. . . Ngươi nghe ta giải thích, ta không biết, bọn hắn mổ làm sao còn cởi quần, mầm. . ."

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian bắt lấy Miêu Anh cánh tay giải thích, Miêu Anh lại chán ghét hất ra hắn cánh tay, dùng gần như giết người ánh mắt trừng mắt Triệu Ngọc, trách mắng câu kia kinh điển lời cửa miệng đến: "Lưu manh!"

Mắng xong về sau, nàng liền tức giận rời đi phòng bệnh, cũng không quay đầu lại. . .

A!

Triệu Ngọc lại vén chăn lên nhìn thoáng qua, trong lòng tràn đầy phẫn hận, những này đáng chết đại phu! Cởi quần không nói cho lời nói, lão tử không phải làm thịt các ngươi không thể!

Bất quá, nói trở lại, Triệu Ngọc ngược lại là đang muốn đẩy ra Miêu Anh, tốt chui vào tội phạm phòng bệnh thu thập tàn cuộc đi đâu! Mặc dù Miêu Anh là lấy loại phương thức này rời đi, nhưng dầu gì cũng tính đạt đến hắn mục đích.

Thế là, hắn tranh thủ thời gian tìm quần, mặc quần áo, chuẩn bị ra ngoài. Thế nhưng là, bệnh viện quần áo bệnh nhân ngược lại là tìm được,

Nhưng Triệu Ngọc toàn thân cũng là nứt xương, đau đến hắn nhe răng nhếch miệng, đau đến không muốn sống, nhưng là xuyên không lên.

Kết quả, nhưng vào lúc này, môn lại mở, Lan Bác từ bên ngoài đẩy cửa tiến đến.

"Ai, ngươi! ?" Lan Bác thấy một lần Triệu Ngọc xuống giường mặc quần áo, nhất thời giật nảy mình, nhưng hắn vừa muốn nói chuyện, Triệu Ngọc lại kịp thời thở dài hắn một chút.

"Nhanh, cho ta mặc quần áo vào!"

Tại Triệu Ngọc khoát tay ra hiệu dưới, Lan Bác tranh thủ thời gian tới giúp hắn đem y phục mặc tốt.

"Ngọc ca a, ngươi. . . Ngươi đây là muốn làm gì? Vừa động xong giải phẫu a thế nhưng là!" Lan Bác chiếp ầy nhìn canh cổng bên ngoài, lại

nói, "Vừa rồi, ngươi cùng Miêu đội trưởng thì thế nào? Ta nhìn nàng sắc mặt không đúng? Là nàng gọi ta sang đây xem lấy ngươi!"

Nha. . .

Triệu Ngọc lĩnh ngộ, mặc dù Miêu Anh vì Triệu Ngọc hành vi hạ lưu khinh thường, nhưng bản tâm bên trong, vẫn là lo lắng đến hắn, lúc này mới phái Lan Bác tới.

"Lan Bác, mau nói cho ta biết, tội phạm hiện tại thế nào?" Triệu Ngọc vội vàng hỏi một câu.

"Oa! Ngọc ca a, hình tượng của ngươi trong mắt ta lại cao lớn, ngươi cũng dạng này, còn muốn lấy tội phạm nha!" Lan Bác xu nịnh nói, "Kia 5 người, có bốn cái đều là vết thương đạn bắn, còn động lên giải phẫu đâu hắn là! Chỉ có một cái đã trả lại, bất quá vẫn còn đang hôn mê bên trong. . . Đúng rồi đúng rồi, ngọc ca a, ngươi mau cùng ta nói một chút đi, ngươi đến cùng là thế nào lập tức giải quyết nhiều như vậy bại hoại? Ta nghe nói, đám người kia đều là giết người không chớp mắt nhân vật hung ác đâu! Ngươi đây quả thực là James Bond a. . ."

"Bớt nói nhảm, " Triệu Ngọc nắm lấy cánh tay của hắn, hỏi, "Hôn mê cái kia, ở cái nào ở giữa phòng bệnh?"

"Cách. . . Sát vách. . . Ngọc ca, ngươi đây là muốn làm gì a đến cùng?" Lan Bác đỡ lấy Triệu Ngọc nói, "Ngươi chớ lộn xộn có được hay không, có chuyện gì, phân phó ta đi làm liền phải thôi!"

"Không được, ta phải nhìn tận mắt hắn mới được!" Triệu Ngọc vội vàng đi ra ngoài cửa, thuận miệng nói bậy nói, " chỉ có ta cùng mấy tên kia giao thủ qua, ta nhất định phải xác nhận một chút mới được, đừng có lại bị người đã đánh tráo mà!"

"Đánh tráo đây? Không có khả năng!" Lan Bác đành phải đỡ lấy Triệu

Ngọc đi ra ngoài, đồng thời nói, "Chúng ta cùng một chỗ xông đi vào, như thế lớn người sống sờ sờ, làm sao có thể đánh tráo chút đấy?"

Triệu Ngọc đương nhiên gấp, hắn vừa rồi nhìn kỹ đạo cụ nói rõ, loại này có thể biên tập ký ức đạo cụ cũng không phải là tùy ý tình huống dưới đều có thể sử dụng, cần sử dụng đối tượng ở vào ngủ say bên trong mới được.

Một khi đối phương thức tỉnh, vậy liền chơi không chuyển!

Năm tên tội phạm bên trong, duy nhất không có trúng thương, liền là cái kia tinh thông máy vi tính lính đặc chủng, người này tên là Thôi Nham . Bất quá, mặc dù không có trúng đạn, nhưng hắn hai cái tai đóa bị Triệu Ngọc xé rách thành hai nửa, đầu cũng là bị trọng thương, đến nay vẫn ở vào trong hôn mê.

Người này phòng bệnh ngay tại Triệu Ngọc sát vách, cổng cũng là phân biệt từ hai tổ người trông coi, một tổ là võ trang đầy đủ đặc công, một tổ là Dung Dương tổ trọng án đồng sự.

Mặc dù lý do thật không minh bạch, nhưng những người này đương nhiên sẽ không ngăn đón Triệu Ngọc, hắn rất dễ dàng liền đi tới Thôi Nham trước giường bệnh.

Gia hỏa này có thể so sánh Triệu Ngọc thảm nhiều, trên mặt đều không ai bộ dáng, trên thân khắp nơi đều quấn lấy dây băng.

Để bảo đảm vạn vô nhất thất, Lương Hoan ngay tại trong phòng bệnh trông coi đâu! Thấy một lần đại anh hùng Triệu Ngọc tới, Lương Hoan mau đem chỗ ngồi tặng cho hắn.

Sau đó, Triệu Ngọc liền phân phó bọn hắn tất cả đều yên tĩnh, hắn muốn lẳng lặng nghĩ một vài thứ. Sau đó, hắn liền đối mặt với Thôi Nham, đem bên trong một cái ký ức biên tập khí cho hắn sử dụng ra.

Không nghĩ tới, cái này ức biên tập khí không hổ là đặc cấp đạo cụ . Sử dụng về sau, nó trước nhắc nhở Triệu Ngọc, cần rút ra đối tượng cái nào đoạn thời gian ký ức.

May mắn Triệu Ngọc nhớ kỹ thời gian chính xác, đưa vào về sau, Thôi Nham trong đầu liên quan tới trận kia nhà kho đánh nhau hình tượng, liền hoàn mỹ hiện ra ở Triệu Ngọc trong đầu trên màn hình.

Sau đó, Triệu Ngọc bắt đầu xóa đi hình tượng bên trong liên quan tới chống đạn cùng ẩn thân kia một bộ phận, mãi cho đến ống kính kéo dài 10 phút về sau, đạo cụ liền cáo kết thúc.

Vừa vặn, đừng nhìn trận kia nhà kho đại chiến kịch liệt như thế, nhưng chân chính thời gian chiến đấu, cũng bất quá hơn 10 phút mà thôi, Triệu Ngọc vừa vặn đem Thôi Nham liên quan tới ẩn thân cùng chống đạn ký ức xóa đi!

Cứ như vậy, hắn liền sẽ không lại lo lắng Thôi Nham ghi khẩu cung chuyện!

Trâu!

Triệu Ngọc âm thầm khen, cái này ức biên tập khí thật sự là quá lợi hại! Nếu như tương lai có thể ứng dụng đang tra hỏi tội phạm lên, cũng tất nhiên là một kiện uy lực vô cùng đại sát khí!

Tại giải quyết Thôi Nham về sau, Triệu Ngọc đã là lòng tin tăng nhiều. Lúc này, cái khác mổ tội phạm cũng lần lượt từ phòng giải phẫu trở về, bị phân biệt đẩy trở về phòng bệnh tạm giam.

Triệu Ngọc đã xe nhẹ đường quen, lúc này y dạng họa hồ lô, rất mau đưa bốn tên lính đặc chủng liên quan tới chống đạn cùng ẩn thân ký ức tất cả đều xóa đi.

Nhưng mà, ngay tại Triệu Ngọc sắp kết thúc công việc đại cát thời điểm, chợt xuất hiện một kiện ngoài ý muốn.) download đọc miễn phí khí! !

Chương 356: Chương 356: 1 chiến thành danh

Chương 356: 1 chiến thành danh

Giờ phút này, phản đồ Trần Đạc đã từ trong hôn mê vừa tỉnh lại, Trương Diệu Huy cùng Mã Uy ngay tại giường bệnh của hắn bên cạnh quan sát, Mã Uy còn cầm vở, tựa hồ đang chờ cho hắn làm cái ghi chép đâu!

Tại đông đảo tội phạm bên trong, duy chỉ có Trần Đạc không có đeo lên còng tay, bởi vì hắn hai đầu cánh tay tất cả đều bị Triệu Ngọc vẻnh lên đoạn mất, bác sĩ phí hết lớn khí lực mới cho hắn tiếp hảo, tự nhiên không cần đến mang cái gì còng tay.

Mặc dù Trần Đạc trạng thái tinh thần chẳng ra sao cả, nhưng hắn con mắt mở to, rất rõ ràng đã đạt đến làm cái ghi chép tiêu chuẩn.

Hỏng bét!

Triệu Ngọc thầm kêu không ổn, ký ức biên tập khí cần sử dụng đối tượng chiều sâu hôn mê mới được, Trần Đạc cái dạng này, căn bản không sử dụng được!

Bất quá, Triệu Ngọc nhìn một chút phòng bệnh hoàn cảnh về sau, vẫn không khỏi đến âm thầm may mắn, bởi vì hắn không có phát hiện Miêu Anh thân ảnh!

Tốt!

Đã Miêu Anh không tại, thế thì dễ nói chuyện rồi, lão tử hôm nay liền cho hắn đến cái hoặc là không làm, đã làm thì cho xong!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc bước nhanh chân đi tới Trần Đạc giường bệnh trước mặt.

Trần Đạc còn ở vào trong một mảnh hỗn loạn, mới đầu cũng không nhìn thấy Triệu Ngọc, giờ phút này chợt thấy đứng ở trước mặt mình người, chính là cái kia vểnh lên đoạn mất mình hai tay ma vương, hắn nhất thời dọa đến giật mình một cái, có lòng muốn muốn hướng trong chăn chui, nhưng căn bản không chui vào lọt.

"Triệu tổ trưởng, sao ngươi lại tới đây?" Trương Diệu Huy cùng Mã Uy đồng thời đứng dậy ân cần thăm hỏi.

Triệu Ngọc nhìn thấy Mã Uy khoảng cách Trần Đạc quá gần, vội vàng chỉ vào Mã Uy sau lưng cửa sổ nói ra: "Lão Mã, đóng cửa sổ lại, ta chỗ này thổi không được gió!"

"Nha. . ." Mặc dù mê mang, nhưng Mã Uy vẫn là nghe lời đi đóng cửa sổ hộ.

Kết quả, ngay tại Mã Uy đóng cửa sổ hộ thời khắc, Triệu Ngọc dồn đủ khí lực, một cái bước nhanh về phía trước, oanh liền cho Trần Đạc một quyền!

Ngang ngược nắm đấm chính giữa Trần Đạc mặt, nhất thời đem hắn đánh cõng qua khí đi!

"Ai nha! !" Trương Diệu Huy dọa đến mặt mũi trắng bệch, vội vàng tiến lên ngăn cản Triệu Ngọc. Mã Uy cũng không liên quan cái gì cửa sổ, tranh thủ thời gian vọt trở về cùng một chỗ ngăn cản.

Vì trò xiếc mã làm đủ, Triệu Ngọc điên cuồng gầm thét lên:

"Trần Đạc, ta (một nhóm chữ thô tục). . . Ngươi cái này ghê tởm phản đồ, hơi kém hại lão tử tính mệnh, ta không để yên cho ngươi, ta đánh không nát ngươi. . . Oa nha. . ."

Cứ như vậy, cố làm ra vẻ vùng vẫy trong một giây lát về sau, Triệu Ngọc cái này tài hoa không dài ra ngồi đến Trần Đạc trước mặt trên chỗ ngồi.

"Ai nha! Cái này. . . Vậy phải làm sao bây giờ a! ?" Nhìn xem bất tỉnh đi Trần Đạc, Trương Diệu Huy một mặt lo lắng lẩm bẩm, một mặt ra hiệu Lan Bác nhanh đi tìm đại phu.

Mã Uy thì dùng sức nắm ở Triệu Ngọc cánh tay, lo lắng hắn sẽ còn đột nhiên bạo khởi . Bất quá, mặc dù Triệu Ngọc bộ ngực đánh lấy cố định, nhưng vừa rồi kia cỗ cuồng bạo khí thế, lại dọa đến Mã Uy hãi hùng khiếp vía, thở nặng hô hô.

Triệu Ngọc lại không tiếp tục để ý sự tình khác, tranh thủ thời gian click mở ký ức Editor, đi cho Trần Đạc xóa đi ký ức đi.

Nhưng mà, chuyện phiền toái tới, điều lấy Trần Đạc ký ức về sau, Triệu Ngọc phát hiện, gia hỏa này nửa trước đoạn cơ bản không có nhìn thấy mình như thế nào chống đạn cùng ẩn thân, nhất là tại hắn trong mông đít đạn về sau, chỉ riêng biết đầy chỗ ẩn núp, chỗ đó còn quan tâm được khác?

Thế nhưng là, đợi đến hắn cuối cùng hướng Triệu Ngọc nổ súng, Triệu Ngọc lại lần thứ hai ẩn thân kia một đoạn về sau, đã vượt ra khỏi 10 phút phạm vi, ký ức Editor không cách nào đem cuối cùng kia một đoạn xóa đi!

Nói cách khác, Trần Đạc y nguyên còn có thể nhớ lại, hắn dùng súng ngắn đánh Triệu Ngọc, Triệu Ngọc chợt ẩn hình sự tình.

Bất quá, mặc dù lưu lại cái này tì vết, nhưng là Triệu Ngọc đã không quá mức đáng ngại, bởi vì chỉ còn lại có Trần Đạc một người lời chứng, đã không thấu đáo sức thuyết phục gì!

Lúc ấy hiện trường như vậy hỗn loạn, nếu như hắn thật nhấc lên việc này, Triệu Ngọc hoàn toàn có thể dùng hắn bị hoa mắt mà lấp liếm cho qua. Tựa như lúc trước Hầu Mãnh như thế, dù sao cảnh sát càng thiên về, chính là phạm nhân phạm tội trải qua, mà cũng không phải là hắn bị bắt quá trình!

Soạt. . .

Cửa mở, Miêu Anh như điên vọt vào, đằng sau còn đi theo đại phu, y tá thậm chí Loan cục trường. . .

"Triệu Ngọc, làm sao. . . Làm sao. . ." Lần này, Miêu Anh bắt đầu lộn xộn, "Ngươi cũng cái này đức hạnh, làm gì còn chưa già trung thực thực nghỉ ngơi? Ngươi. . . Ngươi làm cái gì vậy?"

"Miêu đội trưởng đừng nóng giận, ngọc ca bất quá là lo lắng những này tội phạm sẽ bị người xấu đánh tráo mà thôi. . ." Lan Bác không rõ ràng cho lắm, còn tại chỗ ấy đi đi thay Triệu Ngọc giải thích đâu! Kết quả Miêu Anh vừa trừng mắt, hắn liền lập tức ngậm miệng lại.

Triệu Ngọc lại là lòng tràn đầy thoải mái, lần này, cuối cùng đem áo chống đạn cùng áo tàng hình sự tình làm xong, hắc hắc hắc. . . Hỏi đi, các ngươi cố gắng hỏi đi, hỏi thăm lão thiên đến, cũng không có ta chuyện gì!

Thế là, Triệu Ngọc nhẹ nhàng ngáp một cái, liền cúi đầu trở về phòng bệnh, chỉ để lại một phòng ngốc ngốc đứng vững đồng bạn.

Loan cục trường tâm địa tốt đẹp, vội vàng hướng Miêu Anh khuyên lơn:

"Miêu đội trưởng, không có chuyện, Triệu Ngọc mang thù mà thôi! Phạm nhân không chết là được, không chết là được, các ngươi. . ." Nàng lại xông thủ hạ thám viên nhóm phân phó nói, "Các ngươi không nhìn thấy bất cứ thứ gì, đúng không?"

"Vâng!" Chúng thám viên vội vàng gật đầu phụ họa.

Trương Diệu Huy tranh thủ thời gian đứng ở bác sĩ cùng y tá trước mặt, giải thích nói: "Đại phu, y tá, cái này tội phạm vừa rồi ý đồ chạy trốn, bị chúng ta chế phục! Những này đều là tuyệt mật, các ngươi nhớ kỹ , bất kỳ cái gì tình huống cũng không thể cùng người bên ngoài nói a!"

Đại phu cùng các y tá tự nhiên là liên tục gật đầu, không dám có bất kỳ dị nghị.

Là như thế, đoạn này phong ba mới tính rốt cục chìm xuống.

Bất quá, đối với thám viên nhóm tới nói, công việc lại vừa mới bắt đầu mà thôi. Rất nhanh, những cái kia động xong giải phẫu phần tử phạm tội nhóm tất cả đều vừa tỉnh lại, mà thám viên nhóm thì chia mấy tổ, bắt đầu trong đêm thẩm vấn.

Mặc dù Ngô Sương bọn người tất cả đều trải qua huấn luyện đặc thù, đối đãi cảnh sát thẩm vấn, có nhất định ứng phó năng lực. Nhưng mà, đến một lần cảnh sát phá huỷ nơi ở của bọn hắn, chứng cứ vô cùng xác thực, không dung giảo biện; thứ hai, đối với Triệu Ngọc tuyệt địa phản kích, xác thực kinh hãi đến bọn hắn, khiến cho bọn hắn tâm lý phòng tuyến đã gần như sụp đổ!

Mặc dù Triệu Ngọc vẻn vẹn xóa đi bọn hắn một phần nhỏ ký ức, nhưng đối với những người này tới nói, lại sẽ chỉ cảm giác Triệu Ngọc càng thêm đáng sợ! Bởi vì bọn hắn bắt đầu nghĩ mãi mà không rõ, một cái bình thường lính cảnh sát, đến cùng là thế nào đem bọn hắn bốn cái võ trang đầy đủ lính đặc chủng chơi ngã?

Là như thế, đang sợ hãi đan xen phía dưới, bọn hắn đối với mình phạm tội sự thật thú nhận bộc trực, tất cả đều bàn giao ra.

Ngoại trừ mưu sát Khúc Bình một án bên ngoài, bọn hắn còn tham dự nhiều lên trả thù vụ án, bao quát hãm hại Chu An Đông cục trưởng các loại, có thể nói tội ác từng đống.

Chính như Liêu Cảnh Hiền cục trưởng lo lắng như thế, cái này nhìn như đơn giản báo thù án phía sau, tình huống kỳ thật dị thường rắc rối phức tạp. Cái kia ngoại hiệu Dư lão cha người, sở dĩ dám cùng cảnh đội chống lại, cũng là có nhất định tiền vốn.

Ngoại trừ Ngô Sương chờ lính đặc chủng bên ngoài, còn có một bộ phận quan thương cũng cùng người này cấu kết, chính là những người này vì Dư lão cha cung cấp trợ giúp, mới khiến cho hắn báo thù kế hoạch thuận lợi tiến hành.

Mặc dù Ngô Sương bọn người biết cũng không nhiều, nhưng thông qua bọn hắn lời khai, đối cảnh sát trợ giúp lại là vô cùng lớn. Liêu Cảnh Hiền cầm tới danh sách về sau, liền ngay cả dạ hội cục cảnh sát hướng lãnh đạo trưng cầu xử lý ý kiến đi!

Những người này, tất nhiên sẽ có được vốn có trừng phạt.

Căn cứ Ngô Sương bọn người bàn giao, cái kia tiệm bánh gato, chính là bọn hắn cùng Dư lão cha liên lạc trạm điểm, bởi vì Triệu Khánh xảy ra sự tình, tiệm bánh gato cũng tự nhiên đóng lại.

Cùng ngày, Triệu Khánh chính là đi tiệm bánh gato thu hoạch tình báo đi, Dư lão cha người đem tình báo xếp vào tại bánh gatô bên trong, Triệu Khánh thu hồi bánh gatô về sau, vốn định vòng qua bên cạnh hẻm trở lại bọn hắn nhà kho, lại không nghĩ đến sẽ bị Triệu Ngọc đụng vừa vặn.

Rơi vào đường cùng, Triệu Khánh liền đem tình báo theo trứng bánh ngọt bên trong lấy ra, sau đó đem tình báo cùng bánh gatô phân biệt vứt bỏ. Liêu Cảnh Hiền người chỉ tìm được bánh gatô, lại không tìm tới kia phong tình báo.

Triệu Khánh chính là đám này phần tử phạm tội đầu mục, hắn sau khi chết, Ngô Sương bọn người vốn cho rằng đại thế đã mất, đã bỏ đi nhà kho cứ điểm.

Nhưng mà, Dư lão cha lại cũng không nhụt chí, vậy mà lại mua được Trần Đạc, một lần nữa cùng bọn hắn thành lập liên hệ, còn muốn tiếp tục hắn báo thù đại kế, lúc này mới tạo thành hôm nay hậu quả!

Đương nhiên, mặc kệ là Miêu Anh hay là cái khác thám viên, mọi người tất cả đều hết sức tò mò, Triệu Ngọc đến cùng là như thế nào lấy một địch năm, tại như thế bất lợi tình huống dưới chiến thắng địch nhân? Tại gian kia trong kho hàng, đến cùng xảy ra chuyện gì?

Kết quả, đương phần tử phạm tội nhóm vô cùng ảo não giảng thuật xong sau khi trải qua, thám viên là chân chân chính chính đến triệt để choáng váng! Liền ngay cả Miêu Anh cũng là kinh ngạc đến ngây người đến không khép miệng được!

Bởi vì Triệu Ngọc bỏ đi bọn hắn trong đầu liên quan tới áo chống đạn cùng áo tàng hình bộ phận, cho nên thông qua phần tử phạm tội nhóm trong miệng giảng thuật sau khi đi ra, Triệu Ngọc nghiễm nhiên biến thành một vị thân thủ nhanh nhẹn, thương pháp tinh chuẩn, lực lượng siêu bạo, vô kiên bất tồi chiến thần!) download đọc miễn phí khí! !

Chương 357: Chương 357: Ta thích ăn trứng gà

Chương 357: Ta thích ăn trứng gà

Ngay tại thám viên nhóm đem Triệu Ngọc phong làm chiến thần thời điểm, Triệu Ngọc lại tại trên giường bệnh ngon lành là ngủ lớn cảm giác.

Hắn đã rất lâu không có ngủ qua tốt như vậy cảm giác, thẳng ngủ được kêu trời kêu đất, mộng cảnh không ngừng.

Duy nhất có một ít tì vết, liền là hắn làm một cái đặc biệt giấc mơ kỳ quái, mộng thấy Miêu Anh bị trọng thương, cần Triệu Ngọc vì nàng truyền máu, nhưng thử máu về sau, lại phát hiện nàng cùng Triệu Ngọc lại là chị em ruột!

Vì cái này mộng, Triệu Ngọc hơi kém làm tỉnh lại đều, thậm chí ban ngày sau khi tỉnh lại, còn toàn thân hiện ra nổi da gà!

Càng nghĩ, Triệu Ngọc lập tức nghĩ đến điểm mấu chốt bên trên, suy cho cùng vẫn là bởi vì chính mình Kỳ Ngộ hệ thống, hắn mới có thể làm ra dạng này kỳ hoa mộng tới.

Bởi vì, chỉ cần có Kỳ Ngộ hệ thống tại, cuộc sống của hắn liền sẽ thêm ra rất nhiều không nói lý trùng hợp đến!

Thế là, hôm nay sau khi tỉnh lại, Triệu Ngọc cũng không có giống thường ngày như vậy mở quẻ, thậm chí liên phun hắt hơi cùng ho khan

đều chịu đựng, đúng là không nghĩ thông.

Hắn cảm thấy, mình bây giờ đều bộ dáng như vậy, chỗ đó còn có thể chịu được Kỳ Ngộ hệ thống giày vò? Cái này muốn vạn nhất lại mở ra cái khôn quẻ đến, ta còn có sống hay không đúng không?

Hiện tại thật vất vả đem tất cả bản án tất cả đều giải quyết, không bằng thừa dịp cái này khó được dưỡng thương trong lúc đó, hảo hảo tĩnh dưỡng một cái đi!

"A. . ."

Triệu Ngọc ngáp một cái, cũng không dám duỗi người. Xương sườn của hắn chỗ đánh lấy chi cỗ, xương quai xanh bên trên đánh lấy cố định dùng xương quai xanh mang, căn bản không thể làm khá lớn động tác.

Triệu Ngọc ngay cả mình đều buồn bực, đêm qua, hắn đến cùng là thế nào một quyền đem Trần Đạc đánh bất tỉnh?

Cửa mở, Lan Bác dẫn theo hộp cơm từ bên ngoài đi tới, thấy một lần Triệu Ngọc tỉnh ngủ, vội vàng cười rạng rỡ nói ra: "U, tỉnh a ngọc ca, đến, ta mua cho ngươi trứng gà bánh, trứng gà cùng cháo gạo, còn có một túi cải bẹ! Có phải hay không đói bụng? Hắc hắc hắc. . ."

Lan Bác cười đến dị thường nịnh nọt, để Triệu Ngọc chưa phát giác giương lên lông mày.

"Lan Bác, ta hỏi ngươi, phạm nhân. . . Thẩm xong không?" Mặc dù sử dụng ký ức biên tập khí, nhưng Triệu Ngọc nhìn xem Lan Bác dáng vẻ, trong lòng có chút không chắc, liền há miệng hỏi, "Hiện tại, biết bọn hắn là thế nào bị bắt lại sao?"

"Thẩm xong, thẩm xong, biết! Biết! Wow, ngọc ca a, trách không được ngươi lão là không nói đâu! Ngươi thật sự là quá ngưu. . ."

Thế là, Lan Bác liền đem hôm qua thẩm vấn tội phạm tình huống tất cả đều nói ra.

Triệu Ngọc sau khi nghe xong, lúc này mới triệt để yên lòng. Đạo này cỗ quả thật thần kỳ, đám tội phạm không có một cái nhấc lên cái gì chống đạn cùng ẩn thân, thậm chí ngay cả cái kia Trần Đạc cũng không có nói tới những chữ này.

Xem ra, lần này cuối cùng có thể hoàn mỹ quá quan!

Không những như thế, bởi vì ký ức biên tập khí nguyên nhân, thám viên nhóm đều đã đem Triệu Ngọc kinh vì thiên nhân, là danh tiếng vang xa!

"Tới tới tới, đại anh hùng!" Lan Bác giơ trứng gà ca ngợi nói, " ăn trước cái trứng gà bồi bổ khí đi!"

Đừng nói, Triệu Ngọc thật đúng là đói bụng, cầm lấy trứng gà liền muốn gặm. Ai ngờ, nhưng vào lúc này, môn lại mở, nhưng gặp mặc một thân thon dài váy liền áo Diêu Giai bỗng nhiên từ ngoài cửa đi tới, trong tay của nàng, còn mang theo rất nhiều thứ.

"Triệu cảnh sát, ta cho ngươi mang hộ sớm một chút đến rồi!" Diêu Giai thần thái sáng láng đi vào Triệu Ngọc trước mặt, bắt đầu từ túi bên trong ra bên ngoài cầm đồ vật, "Ầy, hôm qua ngươi thương miệng chảy không ít máu, ta trong đêm cho ngươi chế biến táo đỏ cẩu kỷ cháo, bên trong tăng thêm đường phèn, nấm tuyết các loại, uống nhiều một chút, bổ huyết!

"Nha. . . Còn có, đây là Tiramisu, cũng là ta tự mình làm! Còn có quả hạch bánh mì, bên trong có hạch đào hạnh nhân, đặc biệt có dinh dưỡng đâu. . ."

Nhìn xem Diêu Giai cho Triệu Ngọc mang đến nhiều như vậy cấp cao

đồ vật, Lan Bác con mắt đều nhìn thẳng, vội vàng đem trứng gà bánh hướng phía bên mình lay, cho người ta tránh ra địa phương.

Diêu Giai hôm nay còn cố ý hóa trang, nhìn qua quốc sắc thiên hương, phong thái trác tuyệt, thật sự là một cái nhất đẳng đại mỹ nhân nhi!

"Ừm. . ."

Lan Bác lông mày vặn thành bánh quai chèo, tựa hồ nghĩ nói với Triệu Ngọc thứ gì, nhưng lại nói không nên lời.

"Triệu cảnh sát" Diêu Giai đem đồ vật cất kỹ về sau, thân thiết chỉ vào Triệu Ngọc ngực hỏi, "Xương sườn bên trên chi cỗ cảm giác thế nào? Nếu như ấm ức, ta có thể giúp ngươi điều một chút! Còn có. . ." Nói, nàng đem một cái chưa thổi phồng khí cầu đặt ở Triệu Ngọc gối đầu một bên, nói, "Lúc không có chuyện gì làm, nhiều thổi một chút cái này khí cầu, đối ngươi xương sườn khôi phục có chỗ tốt!

"Còn có, ta biết ngươi thích uống rượu, nhưng là ngươi ngàn vạn phải nhớ kỹ, vết thương không tốt, nhất định không thể uống. . ."

Nghe Diêu Giai chuyên nghiệp dặn dò dặn dò, Triệu Ngọc ngoại trừ liên tục gật đầu bên ngoài, cũng là không còn gì để nói.

Hắn có thể mơ hồ cảm giác được, Diêu Giai đối với mình cảm giác, đã siêu việt bằng hữu bình thường giới hạn!

Thế nhưng là, Triệu Ngọc đồng thời biết, Diêu Giai vừa mới thất tình, nàng hiện tại chỉ là đem mình làm chỗ dựa nào đó hoặc ký thác mà thôi, cũng không có chân chính muốn qua giới ý tứ.

Có đôi khi chính là như vậy, càng là loại này mông lung tình cảm, càng là khó mà xử lý. Dù cho là Triệu Ngọc như vậy tình trường lão thủ, cũng là không có xử lý làm cái rõ ràng!

Bất quá, mặc kệ hắn cùng Diêu Giai quan hệ như thế nào, chính Triệu Ngọc trong lòng phi thường rõ ràng, mặc dù Diêu Giai dáng dấp cùng mình kiếp trước người yêu giống nhau như đúc, nhưng là, trong lòng mình thích, từ đầu đến cuối chỉ có Miêu Anh, không có người khác!

Triệu Ngọc chính là như vậy, mặc dù phóng đãng không bị trói buộc, nhưng là từ không chần chừ. Trước kia làm bừa làm loạn, chỉ là bởi vì không có gặp phải Miêu Anh mà thôi.

Cứ như vậy, tại một phen dặn dò dặn dò về sau, Diêu Giai lúc này mới rời đi phòng bệnh, thay quần áo đi làm.

Nhìn xem mỹ nữ rời đi, Lan Bác lúc này mới che ngực cảm khái nói: "Làm ta sợ muốn chết, làm ta sợ muốn chết! Ta liền sợ Miêu đội trưởng sẽ bỗng nhiên tiến đến, nhìn thấy ngươi cùng người y tá trưởng kia thân mật đâu! Triệu cảnh sát, ngươi thật sự là quá lợi hại, nhiều như vậy đại mỹ nữ toàn xoay quanh ngươi, ngay cả Miêu đội trưởng lạnh như vậy mặt sát tinh, đều bị ngươi. . . Ân. . ."

"Ai!" Triệu Ngọc than thở nói, " vóc người quá tuấn tú, ta cũng không có cách nào a!"

Lúc nói chuyện, Triệu Ngọc trên mặt đều là máu ứ đọng sưng đỏ, trên đầu cạo lấy đầu trọc, trên đầu trọc còn bao lấy băng gạc, căn bản ngay cả "Đẹp trai" chữ bên cạnh đều không dính nổi!

"Ta vẫn là nói thật đi, " Lan Bác khó xử nói, "Kỳ thật, ta mua cho ngươi bữa sáng, đều là Miêu đội trưởng mua cho ngươi tốt, bất quá là để cho ta đưa tới cho ngươi mà thôi! Cục cảnh sát có cái hội nghị, nàng thực sự không còn kịp rồi! Đừng nhìn nàng một bộ lãnh khốc vô tình bộ dáng, nhưng là, nàng thế nhưng là thật rất quan tâm ngươi. . ."

"Nha. . . Thật sao?" Triệu Ngọc nhớ tới hôm qua vén chăn mền tràng

cảnh đến, lập tức có chút dư vị vô tận. . .

"Táo đỏ cháo, Tiramisu, quả hạch bánh mì. . . Cô gái này y tá cũng thật sự là khéo tay cực kì, " Lan Bác một mặt hâm mộ nói, "Tốt như vậy ái tâm bữa sáng, ngọc ca thật sự là có lộc ăn!"

"Không, ngươi nói sai!" Triệu Ngọc đem Diêu Giai đồ vật đẩy lên Lan Bác một bên, mình lại cầm lên trứng gà, nói, "Lão tử là nhà cùng khổ xuất thân, vẫn là ăn đến quen cái này trứng gà, không thích cái gì Mễ Tô! Ầy. . ." Hắn chỉ vào những vật kia nói, "Lan Bác a, đến, vẫn là ngươi giúp ta ăn đi! Không muốn lãng phí lương thực! Tới. . . Đem cải bẹ cho ta. . .") download đọc miễn phí khí! !

Chương 358: Chương 358: Tất cả đều vui vẻ tiệc ăn mừng

Chương 358: Tất cả đều vui vẻ tiệc ăn mừng

Cứ như vậy, Triệu Ngọc từ trong bệnh viện tĩnh dưỡng, hưởng thụ lấy khó được thanh tịnh.

Cơ hồ mỗi ngày, đồng sự cùng những người lãnh đạo đều sẽ thay phiên đến thăm hắn, cho hắn đưa cơm, mua hoa quả. Mà đối Triệu Ngọc rất có hảo cảm Diêu Giai cũng là đối với hắn chiếu cố từng li từng tí, từ vết thương hộ lý, đến thường ngày việc nhỏ, tất cả đều tận tâm tận lực, khiến cho Triệu Ngọc tổn thương khôi phục được đặc biệt nhanh.

Miêu Anh mặc dù công việc bề bộn nhiều việc, nhưng cũng mỗi ngày đều sẽ nhín chút thời gian đến thăm Triệu Ngọc, có đôi khi sẽ cùng hắn trò chuyện chút cảnh đội sự tình, nghiên cứu thảo luận một chút tình tiết vụ án; có đôi khi thì sẽ cùng hắn tán gẫu một tán gẫu chuyện nhà, tâm sự ô tô dương phòng cùng bác kích; đương nhiên, cũng có đôi khi, sẽ một lời không hợp liền đem Triệu Ngọc rất khắc dừng lại!

Bởi vì bệnh viện giam giữ cường điệu hình phạm nhân, ngoại nhân không gặp được này thăm viếng. Cho nên, liên quan tới chính mình việc tư, Triệu Ngọc chỉ có thể thông qua điện thoại liên lạc.

Đầu tiên, hắn nhất lo nghĩ liền là lão nương bên kia tin tức, lo lắng nàng sẽ biết mình thụ thương sự tình. Bất quá gọi điện thoại về sau, hắn liền yên lòng, nguyên lai nàng còn tại hai cái nhà cậu lục tung tìm kiếm

quyển kia viết tay cổ thư đâu!

Hai vị cữu cữu tương đối lôi thôi, đến bây giờ cũng nói không chính xác cổ thư đến cùng ở đâu, cho nên lão mụ đang bận cho bọn hắn xét nhà đâu!

Lão mụ nói cho hắn biết, nói một khi tìm tới quyển sách kia, nàng liền lập tức cho Triệu Ngọc đưa tới. Triệu Ngọc tự nhiên không dám để cho nàng đến, chỉ là bảo nàng tìm tới về sau, chụp hình tới là được rồi.

Cái thứ hai điện thoại tự nhiên là gọi cho Khương Hiểu Tình, bởi vì ông trùm còn tại nàng nơi đó đâu!

Triệu Ngọc láo xưng mình đi công tác, muốn Khương Hiểu Tình tiếp tục hỗ trợ chiếu cố cho đi, bây giờ Khương Hiểu Tình đã đã thi xong thi cấp ba, đối ông trùm lại là thích ghê gớm, tự nhiên thống khoái mà đáp ứng xuống.

Cái thứ ba điện thoại không thể nghi ngờ liền là gọi cho tiểu hoàng mao Chu Dương. Chu Dương nói cho Triệu Ngọc, nói trước mắt đến xem, phòng tập thể thao hết thảy vận chuyển bình thường, mặc kệ là huấn luyện viên vẫn là kiện thân những khách chú ý, tâm lý đều ổn định xuống dưới, tất cả đều tiến vào chính quy.

Chỉ bất quá, trong tiệm có một ít thiết bị cần đổi mới. Mà lại, Tàng Ba cũng liên hệ một nhà bác kích câu lạc bộ, muốn đem bọn hắn vào ở hít sâu phòng tập thể thao, cần được Triệu Ngọc đồng ý.

Triệu Ngọc thì nói cho Chu Dương, ngươi bây giờ liền là đại lão bản, ngoại trừ cực tình huống đặc thù, ngươi liền nhìn xem mân mê là được, cứ việc yên tâm to gan làm, bồi thường tiền cũng không tính ngươi!

Tiểu hoàng mao nghe xong tất nhiên là vạn phần cảm động, biểu thị nhất định sẽ vì Triệu Ngọc máu chảy đầu rơi, chết thì mới dừng, nhất định sẽ

đem câu lạc bộ dụng tâm kinh doanh tốt. . .

Xử lý xong việc tư, Triệu Ngọc trong lòng càng thêm thống khoái . Bất quá, mỗi ngày ở tại trong phòng bệnh dưỡng thương, cũng rất nhàm chán. Hắn liền không có việc gì liền đến giam giữ tội phạm bên kia, cùng các đồng nghiệp tán gẫu, nghe ngóng tin tức.

Cư tất, bởi vì vụ án này liên lụy cực lớn, toàn bộ Tần Sơn giới cảnh sát lãnh đạo cấp cao đặc biệt coi trọng, nghe nói, cuối cùng bắt giữ xin, đều phê đến tỉnh thính bên trong đi.

Bắt giữ hành động chấp hành về sau, Liêu cục trưởng còn đặc biệt một cái danh hiệu, kêu cái gì kết thúc hành động. Một trận hành động xuống tới, cơ hồ đem tất cả cùng Dư Phù Sinh có quan hệ nhân viên, tất cả đều tóm lấy, triệt để chặt đứt Dư Phù Sinh tại Tần Sơn đặt chân căn cơ.

Bất quá, duy nhất khiến người thất vọng chính là, lần này hành động không thể cuối cùng bắt được cái kia kẻ cầm đầu Dư Phù Sinh, căn cứ tin tức đáng tin, người này đã lẩn trốn nước ngoài.

Bất quá, cảnh sát cũng đã cùng bộ ngoại giao môn lấy được liên hệ, cho dù hắn chạy trốn tới nước ngoài, cũng tuyệt không nhân nhượng, thế muốn đem Dư Phù Sinh tróc nã quy án!

Là như thế, Khúc Bình bị hại án chân tướng, cũng rốt cục rõ ràng khắp thiên hạ. Trải qua Dung Dương phân cục tổ trọng án quyết định, thám viên nhóm muốn vì Khúc Bình tổ trưởng cử hành một lần tế điện hoạt động, dùng trận này bản án kết án báo cáo đến cảm thấy an ủi nàng trên trời có linh thiêng.

Tế điện ngày đó, Triệu Ngọc còn chưa xuất viện, nhưng hắn vẫn là mang theo tổn thương tham gia hoạt động lần này.

Tại Khúc Bình trước mộ phần, Triệu Ngọc đem một chùm hoa trắng sắp

đặt tại linh tiền, một mặt đánh lấy cúi chào, một mặt yên lặng thì thầm:

"Khúc tổ trường, ta Triệu Ngọc không có nuốt lời, ta đem những cái kia mưu hại ngươi hung phạm bắt được! Hi vọng ngươi trên trời có linh thiêng có thể có được an ủi!"

"Cúi chào!"

Theo người chủ trì một tiếng thét ra lệnh,

Chúng thám viên đồng loạt hướng Khúc Bình tổ trưởng đánh lên cúi chào.

Nhìn xem trên bia mộ Khúc Bình di ảnh, Triệu Ngọc suy nghĩ vẫn không khỏi đến lại bay trở về cái kia mùa xuân đêm mưa, trong văn phòng, Khúc Bình tổ trưởng chính nhan tàn khốc nói với hắn:

"Triệu Ngọc, ta chỉ là đối chuyện không đối người!

"Triệu Ngọc, ta chỉ là phản đối ngươi người này, nhưng cũng không phản đối ngươi năng lực!

"Không sợ! Độ khó lại lớn cũng không sợ, chỉ cần chúng ta dụng tâm đi thăm dò, nhất định sẽ có kết quả. . ."

Khúc tổ trường, xin ngươi yên tâm, Triệu Ngọc ở trong lòng yên lặng thì thầm, ta sẽ cẩn tuân ngươi dạy bảo, về sau vô luận gặp được như thế nào khó khăn điều tra bản án, cũng nhất định sẽ cố gắng tra được. Ta sẽ đem ngươi chưa hoàn thành tâm nguyện, tiến hành tới cùng. . .

. . .

Triệu Ngọc xuất viện ngày đó, Loan cục trường tự mình đại biểu toàn bộ Dung Dương phân cục vì hắn đón tiếp, hơn nữa còn tại một nhà cấp cao

khách sạn bày xuống tiệc ăn mừng!

Mặc dù ngày đó Triệu Ngọc không có mở quẻ, nhưng vẫn là gặp một trận không coi là nhỏ trùng hợp.

Ngay tại mọi người tiến về khách sạn trên đường, Triệu Ngọc nhận được đại lãnh đạo Tô Dương điện thoại, Tô Dương nói mình về Tần Sơn, nhất định phải gọi hắn đi ăn thịt dê nướng!

Triệu Ngọc liền cùng hắn nói một cách đơn giản nói tình huống, đồng thời thuận tiện mời hắn cùng đi tham gia tiệc ăn mừng.

Tô Dương ngay từ đầu không muốn đến, nhưng Triệu Ngọc đen hắn hai câu về sau, hắn vẫn là bất đắc dĩ tới.

Kết quả, càng trùng hợp chính là, cùng ngày cục thành phố người đứng đầu Hồng cục trưởng cũng có một trận mở tiệc chiêu đãi, Liêu Cảnh Hiền cục trưởng cũng ở tại chỗ. Kết quả, Triệu Ngọc bọn người vừa vặn cùng bọn hắn đụng tới. Hai cái nhã gian, cách phi thường gần.

Lúc đầu đâu, gặp người đứng đầu đại cục trưởng, lẽ ra bọn hắn Dung Dương phân cục bên này trước đi qua mời rượu. Thế nhưng là, đột nhiên, Hồng cục trưởng nhận ra Tô Dương! Cứ như vậy, sự tình liền trở nên có ý tứ. . .

Tiệc ăn mừng vừa mới bắt đầu không lâu, Hồng cục trưởng liền mang theo một bang cục thành phố những người lãnh đạo, dẫn đầu tới mời rượu, hoàn toàn làm rối loạn bình thường tiết tấu.

Nhìn xem tỉnh cục đại lãnh đạo Tô Dương cùng Triệu Ngọc chuyện trò vui vẻ, xưng huynh gọi đệ, vị này Hồng cục trưởng cũng là lần thứ nhất đối Triệu Ngọc thay đổi cách nhìn!

Trước kia, hắn chỉ là nghe nói Triệu Ngọc liên phá rất nhiều đại án trọng

án, mà lại một người dũng đấu bốn tên lính đặc chủng, lại không nghĩ đến, Triệu Ngọc quan hệ nhân mạch thế mà cũng như vậy khiến người nhìn không thấu!

Bất quá, gần nhất Dung Dương phân cục làm được xuất sắc như thế, làm đại lãnh đạo làm sao cũng muốn hảo hảo khích lệ khích lệ, ngoại trừ khích lệ bên ngoài, đại lãnh đạo còn hứa hẹn cho bọn hắn, sang năm sẽ cho bọn hắn phân cục xin càng nhiều tài chính, cải thiện bọn hắn cảnh đội làm việc điều kiện, vì bọn họ phá án cung cấp càng mạnh mẽ hơn bảo hộ!

Nói tóm lại, trận này tiệc ăn mừng ăn đến là dị thường thống khoái, lãnh đạo cao hứng, đồng sự cao hứng, tất cả đều cao hứng.

Bất quá, Triệu Ngọc lại có chút hối hận, bởi vì hắn không có mở quẻ a. Nếu là mở quẻ lời nói, có phải hay không lại có thể đến tốt một chút phần thưởng?

Ngay tại Triệu Ngọc tham gia tiệc ăn mừng ngày đó, hắn lại liên tiếp nhận được ba cái tin tức, mặc dù cùng hắn bản nhân không có quan hệ gì, nhưng cũng xem như tin tức tốt.

Thứ nhất, sát hại Kim Viện Viện chân hung, đã bị Nhữ Dương tổ trọng án thám viên nhóm bắt được.

Phạm tội trải qua không có bất kỳ cái gì dị nghị, cũng là bởi vì cái kia cao ốc thợ sữa chữa một ngày trước uống rượu quá nhiều, lại thêm hôn nhân không thuận chờ nguyên nhân, lúc này mới nhìn thấy Kim Viện Viện mà gặp sắc khởi ý.

Bất quá, mặc kệ là kiểm tra thi thể báo cáo, vẫn là phạm nhân khẩu cung, Kim Viện Viện cũng không phải là bị tội phạm trực tiếp sát hại, mà là bởi vì tội phạm xâm phạm mà dụ phát trí mạng bệnh tim!

Đương nhiên, mặc kệ Kim Viện Viện nguyên nhân cái chết là cái gì, tên này tội phạm đều đem nỗ lực thê thảm đau đớn đại giới, đạt được vốn có thẩm phán.

Thứ hai, Hầu Mãnh xuất ngục! Bởi vì Ngô Sương đám người sa lưới, hiện tại đã chứng minh, Hầu Mãnh là bị người oan uổng, hắn tự nhiên có thể xuất ngục!

Nghe nói, Hầu Mãnh ra ngục về sau, cũng là đại triệt đại ngộ, che mặt mà khóc. Hắn thề về sau nhất định phải hảo hảo làm người, cũng không tiếp tục đi cái gì đường tà đạo đường nghiêng!

Về phần chuyện thứ ba, cũng cùng Khúc Bình bị hại án kết án có quan hệ, đó chính là trước đó vài ngày bị vu hãm Chu An Đông cục trưởng, bị triệt để sửa lại án xử sai!

Lãnh đạo cấp trên quyết định, là đem hắn quan phục nguyên chức, vẫn đảm nhiệm Dung Dương phân cục chính cục trưởng.

Thế nhưng là, bởi vì gần đây Loan cục trường biểu hiện xuất sắc, những người lãnh đạo cuối cùng đem Chu An Đông an bài vào cục thành phố, đi đảm nhiệm chủ quản trải qua trinh thám phương diện cục trưởng đi! Chẳng khác gì là quan thăng cấp một, hơn nữa còn có thực quyền, có thể nói đại nạn không chết tất có hậu phúc.

Hiện nay, Lưu Trường Hổ tại cục thành phố mặc cho trải qua hình sự trưởng, Chu An Đông thì là trải qua trinh thám phó cục trưởng, hai vị này ngày xưa Dung Dương phân cục thượng hạ cấp, vậy mà lại biến thành cục thành phố thượng hạ cấp, lại công việc đến cùng một chỗ.

Đương nhiên, những người kia sự tình an bài, cùng Triệu Ngọc là không có quan hệ gì! Muốn nói có quan hệ, chỉ có một cái, đó chính là đương Triệu Ngọc xuất viện thời điểm, Mao Vĩ cũng khôi phục xuất viện!

Tương đương Dung Dương phân cục tổ trọng án hai vị tổ trưởng, tất cả đều về đơn vị nhậm chức!

Cứ như vậy, từ Miêu Anh dẫn đội tổ trọng án, đội hình chỉnh tề, sĩ khí dâng cao, không biết, lại có cái gì mới bản án, đang đợi bọn hắn?) download đọc miễn phí khí! !

Chương 359: Chương 359: Mê người áo lót tuyến

Chương 359: Mê người áo lót tuyến

"Trước khi biết ngươi, là không dựa vào không nơi nương tựa, nhận biết ngươi sau không có thuốc chữa.

"Vốn cho là ngươi, chỉ là ngắn ngủi nhạc đệm, chưa hề nghĩ đến lại thành bất hủ truyền kỳ. . ."

Trong tiếng ca, Triệu Ngọc cảnh đội kiếp sống y nguyên tiếp tục. . .

Có lần trước tiệc ăn mừng tiếc nuối, Triệu Ngọc lại bắt đầu mỗi ngày mở quẻ. Chỉ bất quá, không biết là bởi vì hệ thống cũng cần thêm nhiệt vẫn là thế nào, mặc dù mở quẻ, thế nhưng là hắn từ đầu đến cuối không có gặp được quá lợi hại kỳ ngộ, có đôi khi ngày kế, nửa điểm đạo cụ cũng không chiếm được.

Xem ra, đại án, yếu án, ly kỳ án cũng không phải là mỗi ngày có, cái này liên tiếp gần một tháng quá khứ, tổ trọng án ngoại trừ một chút lông gà vỏ tỏi vụ án nhỏ bên ngoài, cơ bản không có sự tình gì có thể làm.

Bất quá, Miêu đội trưởng lại là phòng ngừa chu đáo, liên tiếp tổ chức rất nhiều lần huấn luyện hoạt động cùng thực chiến diễn tập.

Thám viên nhóm lợi dụng điểm ấy khó được thời gian, bổ sung tra án tri thức, học tập tiên tiến tra án thủ đoạn. Còn cùng một chỗ diễn luyện như

thế nào theo dõi tội phạm, cùng bắt giữ tội phạm lúc như thế nào bài binh bố trận vân vân. . .

Ngoài ra, Miêu Anh còn căn cứ ngân hàng tồn thi án án lệ, để thám viên nhóm tập thể sáng tác ra một phần phạm tội thực ghi chép đến, tại thực ghi chép bên trong, bọn hắn lợi dụng tội phạm Cừu Tân Dương tự mình ví dụ thực tế, chỉ ra tai hậu tâm lý khai thông tầm quan trọng, hi vọng tương quan bộ phận có thể gây nên coi trọng.

Nếu như ban đầu ở kinh lịch trận kia đường hầm sau tai nạn, có người phát hiện Cừu Tân Dương tâm lý xuất hiện sai lầm, đồng thời có thể kịp thời khai thông, có lẽ Cừu Tân Dương trong lòng liền sẽ không có cái kia mẫu thân bị người chết đói chấp niệm bế tắc, cũng sẽ không dẫn đến về sau một loạt án mạng phát sinh!

Chính như lúc trước Đại Phi nói như vậy, tội phạm bắt giữ cũng không đại biểu vụ án hoàn tất, cảnh sát càng hắn là thông qua bản án phân tích nguyên nhân, tỉnh táo thế nhân, phòng ngừa tương lai giẫm lên vết xe đổ.

Thời gian tại phong phú mà có thứ tự bên trong vượt qua, ngoại trừ những này bản chức công việc bên ngoài, Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh quan hệ, cũng là ngày càng mật thiết.

Vì có thể thân cận mình Miêu tiểu thư, Triệu Ngọc gần như vô lại nhất định phải bái Miêu Anh vi sư, muốn nàng dạy cho mình thương pháp cùng võ nghệ.

Miêu Anh lại nói, ngươi Triệu Ngọc liền như vậy nhiều lính đặc chủng đều có thể giải quyết, chỗ đó còn cần đến bái ta làm thầy?

Triệu Ngọc lại hắc hắc cười ngây ngô liếm láp mặt nói, rèn sắt còn cần tự thân cứng rắn, ta Triệu Ngọc mặc dù đã rất ngưu bức, nhưng là làm một chí lớn có triển vọng thanh niên, lúc cần phải khắc bảo trì một viên

lòng cầu tiến, cho nên mới muốn bái ngươi làm thầy mà!

Miêu Anh cười ngượng ngùng, lại ra nan đề nói với hắn: "Bái sư dễ dàng, nhưng là đến dập đầu a! Không dập đầu, liền không danh chính ngôn thuận!"

Triệu Ngọc cười ha ha, lúc này đáp lễ nói: "Dập đầu dễ dàng, nhưng là chúng ta giang hồ có câu chuyện xưa, muốn học được tốt, trước cùng sư phụ ngủ. . ."

Ba. . .

Triệu Ngọc bình lấy bay ra, lại thể nghiệm một thanh bay lượn cảm giác.

Bất quá, nói tới nói lui, nháo thì nháo, nhưng Miêu Anh thật đúng là nửa đẩy không ngay tại chỗ thu hắn tên đồ đệ này, thế là, Triệu Ngọc bái sư học y kiếp sống cứ như vậy làm từng bước bắt đầu. . .

Tiếng ca tiếp tục:

"Nhiều ít nam nam nữ nữ gặp nhau cùng biệt ly, gặp ngươi là một phần ngàn vạn.

"Quản nó thời không kéo ra chúng ta khoảng cách, ta chỉ muốn cùng với ngươi. . ."

Trong tiếng ca, hỗn tạp súng ngắn xạ kích phanh phanh âm thanh, Miêu Anh tại sân bắn bên trên ngay cả mở 6 thương, đoạt thương trúng vào chỗ yếu.

Phanh. . . Phanh. . .

Mà đợi đến Triệu Ngọc mở xong một con thoi đạn về sau, bia ngắm bên trên lại là sạch sẽ! Càng không thể tưởng tượng chính là, sân tập bắn trên

không một chiếc đèn lại là nát!

Sau đó, chính là một trận lốp bốp, nhưng gặp Miêu Anh giang hai tay ra, đem Triệu Ngọc đánh cho cóc nhảy tưng. . .

"Từng tiếng khó khăn, khó khăn, ngày xưa ngọt ngào vui cười nơi nào tìm. . ."

Trong tiếng ca, nhưng gặp hít sâu câu lạc bộ mới tăng thêm bác kích trong quán, Triệu Ngọc chính lôi kéo Miêu Anh giới thiệu với hắn hai vị huấn luyện viên.

Hai vị huấn luyện viên tất cả đều bị Miêu Anh mỹ mạo sợ ngây người, sắc mị mị mà nhìn xem Miêu Anh, nhất định phải cướp lên đài, muốn đích thân dạy nàng luyện quyền.

Nhìn xem Miêu Anh cùng hai tên huấn luyện viên đi đến lôi đài, Triệu Ngọc không muốn thấy máu quay mặt lại,

Đồng thời bưng kín cặp mắt của mình.

Sau một khắc, hai tên huấn luyện viên tuần tự bay xuống lôi đài, oa oa phun trong dạ dày nước chua! Lại nhìn bên cạnh quan chiến những cái kia huấn luyện viên cùng các học viên, tất cả đều hóa đá. . .

"Sớm biết khó khăn, khó khăn, có thể hay không đường đường về, cầu về cầu. . ."

Trong tiếng ca, Miêu Anh ngay tại tay nắm tay giáo sư Triệu Ngọc bác kích chính xác tư thế, Triệu Ngọc cũng là nghiêm túc học.

Thế nhưng là, Miêu Anh mặc bác kích chuyên dụng quần đùi, trên người mặc chuyên nghiệp bó sát người tranh tài phục, chẳng những lộ ra cơ bắp gấp vòng, làn da tuyết trắng bả vai, mà lại nơi bụng kia gần như

hoàn mỹ áo lót tuyến cũng là hiển lộ không thể nghi ngờ.

Triệu Ngọc thấy chỉ nuốt nước bọt, không khỏi tâm viên ý mã, tại cùng Miêu Anh giao thủ quá trình bên trong, hắn muốn lau chút dầu ra, lại liên tiếp gặp Miêu Anh trọng thương, bị đánh cho tìm không ra bắc đều.

Rốt cục, Triệu Ngọc lấy cớ uống nước, lúc này mới ôm đầu trốn đến nơi xa.

Miêu Anh gặp Triệu Ngọc chạy trốn, đành phải tự mình một người đối bao cát luyện tập. Miêu Anh đôi chân dài đá vào trên bao cát phanh phanh rung động, bởi vì huấn luyện được không ít mồ hôi, Miêu Anh còn đem mình cây nấm đầu dùng dây cột tóc buộc đến cùng một chỗ, lộ ra tư thế hiên ngang, phá lệ tiêu sái!

Miêu Anh đổ mồ hôi như mưa, quyền như thiểm điện, chân ra phích lịch, thấy bên cạnh các học viên kinh ngạc líu lưỡi, ngay cả nói chuyện cũng không dám cao giọng.

Triệu Ngọc thì đứng tại bao cát mặt khác ngữa cổ uống nước, chính suy nghĩ chờ một lúc nên như thế nào mới có thể thành công chấm mút?

Ai ngờ, nước vừa uống xong, Triệu Ngọc chợt nhìn thấy, sát vách yoga trong quán, có cái mặc bikini nữ tử, ngay tại hướng hắn vứt mặt mày đâu!

Nữ nhân này trước đó thấy qua Triệu Ngọc đánh đập Trương lão bản tràng diện, một mực đối Triệu Ngọc phi thường ngưỡng mộ, giờ phút này bốn mắt nhìn nhau về sau, nàng liền phong tình vạn chủng hướng Triệu Ngọc quăng lên mị nhãn!

Triệu Ngọc ngược lại là không có bị mị hoặc, thế nhưng là, nữ nhân kia ngay tại giạng thẳng chân, Triệu Ngọc rất muốn nhìn xem bikini có thể hay không bởi vì giạng thẳng chân mà lộ hàng. . . Thế là, hắn một bên

dùng chén nước cản trở mặt, một bên điểm lấy chân thân cổ nhìn.

Miêu Anh đang đánh bao cát, chợt thấy Triệu Ngọc lén lén lút lút, liền nghiêng đầu nhìn hắn một cái. Kết quả, đợi nàng thấy rõ Triệu Ngọc bẩn thỉu về sau, nhất thời một cái toàn phong thối đá phải trên bao cát!

Kia bao cát bị lực lượng cường đại đánh ra, oanh đụng vào Triệu Ngọc phía sau lưng! Nhưng gặp Triệu Ngọc từ không trung xẹt qua một đạo mỹ diệu đường vòng cung, sau đó toàn bộ mặt liền dán vào yoga quán bên ngoài pha lê bên trên, đem những cái kia luyện yoga các nữ nhân giật nảy mình. . .

"Biết rất rõ ràng tương tư khổ, hết lần này tới lần khác vì ngươi nóng ruột nóng gan. Trải qua mấy phần suy nghĩ tỉ mỉ lượng, tình nguyện tiếp nhận thống khổ này.

"Biết rất rõ ràng tương tư khổ. . ."

Tiếng âm nhạc dần dần yếu bớt, tràng cảnh chợt chuyển đến Tần Sơn Vạn Trọng Đại Sơn chỗ sâu, một cái dị thường vắng vẻ địa phương.

Mặc dù vắng vẻ, nhưng giờ này khắc này, nơi này lại vây quanh không ít cỗ xe, trong đó còn có rất nhiều cỡ lớn công trình xa chiếc.

Tại đông đảo cỗ xe bên trong, có một cỗ có đánh dấu Tần Sơn đài truyền hình chữ xe thương vụ trước, đang có một vị người chủ trì tại ống kính trước truyền bá lấy âm:

"Các vị người xem mọi người tốt, chúng ta bây giờ ngay tại nằm trâu lĩnh lớn mộ đào móc hiện trường vì ngài đưa tin." Người chủ trì là cái có một đầu tóc dài phiêu dật nữ nhân, "Sau lưng ta, liền là cổ mộ đào móc hiện trường, cục văn hóa khảo cổ các nhân viên làm việc đã ở chỗ này đào móc năm ngày, bây giờ hoàn chỉnh mộ đạo đã đào ra, hiện tại ngay tại dỡ bỏ cổ mộ cửa mộ.

"Căn cứ chuyên gia đoán chừng, cửa mộ lập tức liền có thể lấy mở ra, không bao lâu, toà này cổ lão Minh triều cổ mộ liền sẽ lại thấy ánh mặt trời, tốt chờ mong nha!

"Ta vừa rồi đâu cũng đã hỏi qua hiện trường các chuyên gia, mặc dù còn không rõ ràng lắm toà này mộ táng chủ nhân là ai, nhưng là thông qua nên cổ mộ quy mô cùng kết cấu đến xem, hẳn là một cái quy cách tương đối cao cổ mộ. Mọi người đều biết, chúng ta Tần Sơn cổ xưng lư răng, lư răng phủ tại cổ đại có vô cùng trọng yếu địa vị. Các chuyên gia hoài nghi, mộ chủ nhân không phải vương tức hầu, tất nhiên là cái có cực cao địa vị người!

"Bất quá đáng tiếc là đâu, nhân viên công tác từ mộ táng góc Tây Bắc phát hiện một đầu trộm động, cho nên các chuyên gia đều đang lo lắng, cổ mộ có khả năng đã bị trộm. . ."

Mười phút sau, người chủ trì thanh âm lại lần nữa vang lên: "Các vị người xem, hiện tại cửa mộ đã mở ra, bất quá bởi vì lo lắng sẽ có nguy hiểm, hiện tại chỉ có nhân viên chuyên nghiệp có thể phụ cận, chúng ta đều là không bị cho phép đi vào. Mọi người chỉ có thể đi theo chúng ta camera, xa xa nhìn một chút. . ."

Lại qua mười mấy phút, người chủ trì lại báo cáo: "Các vị người xem, phi thường đáng tiếc, các chuyên gia đã chứng thực, nên cổ mộ đã bị trộm mộ phần tử phá hư qua, bất quá, từ hiện trường mộ chí minh bên trên, mọi người tìm được chủ nhân của nó, ân. . . Ân. . . Thế nào?"

Người chủ trì ngay tại quảng bá, lại phát hiện trong mộ, có rất nhiều nhân viên công tác tất cả đều từ bên trong chạy ra, một bên chạy, còn một bên la to, tựa hồ là trong cổ mộ xảy ra điều gì không tưởng tượng được tình huống. . . 8)! !

Chương 360: Chương 360: Cổ mộ nghi ngờ

Chương 360: Cổ mộ nghi ngờ

Tần Sơn phiêu mưa, cây rừng ướt át.

Xa xa nhìn lại, tinh mịn mưa dâng lên trận trận mưa bụi, toàn bộ sơn cốc ở giữa mây mù lượn lờ, giống như nhân gian tiên cảnh.

Thế nhưng là, tại dưới sơn cốc nào đó phiến trên đất trống, lại là một mảnh vũng bùn.

Chỗ này phương viên hai ba cây số trong núi đất bằng, hiện lên một cái cự đại cân hình tam giác. Mà trước mắt toà này Minh triều cổ mộ, vừa vặn ở vào cái này cân hình tam giác điểm trung tâm bên trên.

Giờ phút này, Triệu Ngọc Hòa sáu bảy người cùng một chỗ từ đó ba trên xe đi xuống, bọn hắn tất cả đều mặc áo tơi, chính đạp trên vũng bùn thổ địa, hướng cổ mộ mộ đạo miệng đi đến.

Không khí âm hàn ướt lạnh, lại thêm trước mắt như thế một tòa vừa mới khai quật ra mộ táng, khiến lòng người nặng nề kiềm chế, không quá dễ chịu.

Cùng Triệu Ngọc đồng hành người, đều là đến từ Tần Sơn mỗi người chia cục hình sự trinh sát các chuyên gia.

Cư tất, từ khi phát hiện hiện trường phát hiện án về sau, lúc đầu ở chỗ này công tác khảo cổ nhân viên, đã tất cả đều rút lui, cơ bản bảo lưu lại lúc đầu hiện trường.

Đương Triệu Ngọc dọc theo đen nhánh âm trầm mộ đạo tiến vào mộ thất về sau, đã có người mặc quần áo màu trắng lục soát chứng nhân viên, tại trong mộ thất thu góp chứng cớ.

Liên quan tới lần này tiến về cổ mộ tra án, Triệu Ngọc tới cũng thật có ý tứ.

Bởi vì, cổ mộ án xuất hiện địa phương, thuộc về Tần Sơn thị Vân Dương huyện phạm vi quản hạt, vốn hẳn nên từ Vân Dương huyện cục cảnh sát xử lý.

Thế nhưng là, Vân Dương huyện mặc dù địa bàn rất lớn, lại bởi vì chỗ sâu trong núi lớn, xây dựng chế độ căn bản không được đầy đủ. Vân Dương cục cảnh sát căn bản không có năng lực đến xử lý vụ án này. Mà lại, vụ án này xuất hiện đến mức dị thường kỳ quặc cổ quái, phá án và bắt giam, tất nhiên không dễ.

Bởi vậy, xét thấy tình huống hiện thật, Tần Sơn cục thành phố hình sự trinh sát khoa liền lần đầu tiên làm như thế một trận liên hợp tra án ra.

Cái gọi là liên hợp tra án, liền là từ Tần Sơn mỗi người chia cục điều một chút có kinh nghiệm hình sự trinh sát chuyên gia, để cho bọn họ tới trợ giúp Vân Dương cục cảnh sát, cùng một chỗ phá án và bắt giam vụ án này!

Nhưng có ý tứ chính là, nhân viên điều, cục thành phố cũng không có cho bọn hắn ủy nhiệm cái gì tổ trưởng hoặc lãnh đạo, chỉ là để mọi người Bát Tiên quá hải các hiển khả năng.

Kết quả là, trận này liên hợp tra án liền không thể tránh khỏi xuất hiện

mãnh liệt cạnh tranh ý vị!

Ai cũng muốn cướp tại người khác trước đó đem bản án phá, thế là, bị cục thành phố điểm danh phân cục đơn vị, tất cả đều phái ra bọn hắn tốt nhất thám viên ra, đồng thời tại phía sau màn đưa cho nên thám viên tốt nhất điều tra tài nguyên.

Nói trắng ra là, căn bản không phải trước mắt mấy người này tại phá án, mà là từng cái phân cục đều bị cuốn tiến trận này trước nay chưa từng có cạnh tranh bên trong.

Bởi vì đoạn thời gian gần nhất, Dung Dương phân cục biểu hiện xuất sắc, như mặt trời ban trưa, Dung Dương tổ trọng án tự nhiên là cái thứ nhất bị cục thành phố khâm điểm đối tượng.

Mà xem như lập tức chạm tay có thể bỏng thám viên, Triệu Ngọc cũng là bị Loan cục trường ủy thác trách nhiệm, đại biểu Dung Dương phân cục đến đây tham dự điều tra!

Nói dễ nghe chính là tham dự điều tra, nói qua phân điểm, vậy liền gọi tham gia trận đấu! Tham gia một trận từ cục thành phố tổ chức phá án tranh tài!

Mặc dù không có minh xác vạch phá án sau cụ thể ban thưởng, nhưng nhà ai phân cục cũng không ngốc, đều biết đây là một cái lộ mặt cơ hội tốt, ai muốn có thể cái thứ nhất đem bản án phá án và bắt giam, ai liền sẽ đạt được cục thành phố ưu ái, ai liền sẽ tại đồng hành bên trong trổ hết tài năng, trở thành người nổi bật.

Cũng chính là bởi vì có dạng này một tầng cạnh tranh quan hệ, hiện trường tiến vào mộ thất 7 tên đến từ mỗi người chia cục tinh anh thám viên nhóm, ai cũng không để ý tới ai, đều ở nơi đó mỗi người đều có mục đích riêng phải đạt được, vọng tưởng mình nhất cử đoạt giải nhất đâu!

Lúc này, tại một vị Vân Dương cảnh sát dẫn đầu dưới, chúng thám viên đi tới mộ thất trung ương quan tài trước đó.

"Các vị chuyên gia, " cảnh sát cùng đám người giới thiệu tình huống nói, " toà này cổ mộ tại nửa tháng trước bị người phát hiện, báo lên Tần Sơn thị cục văn hóa khảo cổ. Trải qua thượng cấp phê chuẩn, cục văn hóa khảo cổ đối nên mộ táng tiến hành đào móc công việc, ở hôm nay đào ra cửa mộ, tiến vào mộ thất.

"Căn cứ mộ đạo miệng bi văn, văn vật các chuyên gia đã chứng minh, toà này cổ mộ chủ nhân, chính là Minh triều những năm cuối Lư Nha Thái Thú Khâu Thành Khâu Tử Húc.

"Thế nhưng là. . ." Nói đến đây, cảnh sát sắc mặt có chút thay đổi một chút,

Nói, " mọi người cũng nhìn thấy, toà này mộ táng đã bị trộm mộ vào xem qua, cơ hồ không có còn lại cái gì có giá trị văn vật ! Bất quá, quan tài lại là không có bị hư hao dấu hiệu, bởi vậy, chuyên gia khảo cổ nhóm quyết định, muốn sớm mở ra quan tài xem xét một chút, nhìn xem bên trong còn có hay không vật có giá trị. . .

"Thế nhưng là, đương nhân viên công tác mở ra quan tài về sau. . ." Cảnh sát đem ngón tay hướng về phía quan tài nội bộ, lời nói, "Lại xuất hiện dạng này một bức tràng cảnh, thực sự là. . . Chậc chậc. . . Khiến người khó hiểu. . ."

Nắp quan tài là mở rộng ra, kỳ thật sớm tại vị này cảnh sát lúc giới thiệu, đám người liền đã thấy được tình huống bên trong.

Không nghĩ tới, trong quan tài nằm cũng không phải gì đó chỉ còn lại có một bộ khô lâu cổ nhân thi thể, cũng không có cái gì hoa mắt vật bồi táng, mà là xuất hiện một người mặc màu lam tay áo dài quần áo trong,

cùng âu phục màu đen quần người hiện đại! ! !

Bất quá, mặc dù là cái người hiện đại, nhưng người này cũng đã chết thời gian không ngắn, chẳng những thi thể độ cao hư thối, diện mục dữ tợn, mà lại có thể rõ ràng xem đến, trên đỉnh đầu hắn có cái đủ để trí mạng chỗ thủng!

Nhìn thấy loại tràng diện này, thám viên nhóm đều là cảm thấy không thể tưởng tượng nổi. Êm đẹp một cái cổ nhân trong quan tài, vậy mà nằm một người hiện đại, cái này. . . Sẽ là làm sao cái tình huống đâu?

"Có ý tứ. . ." Lúc này, Triệu Ngọc bên tay phải có vị 50 đến tuổi già thám viên nói, "Ta làm hình sự trinh sát hơn nửa đời người, chưa từng thấy qua dạng này quái sự! Minh triều quan tài nằm hiện đại người chết, có ý tứ!"

"Ừm. . ." Vân Dương cảnh sát chỉ vào thi thể giới thiệu nói, "Tại các ngươi đến trước đó, văn vật các chuyên gia đã đơn giản tra xét, nói ở bộ này dưới thi thể mặt, hắn là có cổ nhân di hài, chỉ bất quá, hắn là bị người cho đảo loạn. . ."

"Người chết là nam tính!" Triệu Ngọc bên tay trái một người đeo kính kính thám viên một mặt nói, một mặt hướng mình vở bên trên ghi chép cái gì, "Tuổi tác tại 55 tuổi đến 60 tuổi ở giữa, người cao 1,70 m, người mặc màu lam quần áo trong. . ."

"Muốn ta nhìn, " sau đó, lại một vị số tuổi đặc biệt lớn thám viên nói, "Muốn nói giải thích, cũng không khó giải thích, trộm mộ chia của không đồng đều, sống mái với nhau giết người, cũng không phải cái gì chuyện mới mẻ a? Giết người xong về sau, xem xét trong quan tài thật thích hợp, dứt khoát đem người thả bên trong liền phải! Trộm mộ nhóm làm việc, luôn luôn tùy tâm sở dục, bất chấp hậu quả. . ."

"Vị này cảnh sát, " lúc này, có một cái 40 đến tuổi, mọc lên râu quai nón

thám viên hỏi, "Toà này mộ táng, hết thảy phát hiện mấy cái trộm động?"

"Chỉ có một cái!" Tại chúng thám tử bên cạnh, còn đi theo một vị quen thuộc mộ táng văn vật người làm việc, người này thay thế vị kia Vân Dương cảnh sát trả lời vấn đề, "Mà lại cái đạo động này rất mới, hẳn là trước đó không lâu vừa móc ra! Các vị cảnh sát, ta đại biểu Tần Sơn cục văn hóa khảo cổ ta cầu các ngươi rồi, những cái kia trộm mộ nhất định trộm lấy đại lượng văn vật, van các ngươi, nhất định phải đem bọn hắn bắt được, đem văn vật đuổi trở về a!

"Mộ chủ nhân Khâu Thành mặc dù chỉ là một phương Thái Thú, nhưng là bởi vì Tần Sơn tại cổ đại vị trí tương đối đặc thù, chính là quán thông nam bắc yếu địa, người này cũng là một vô cùng có ảnh hưởng lực Đại tướng nơi biên cương, tại hắn trong hầm mộ, tất nhiên có phi thường trân quý văn vật a!"

Ân. . .

Chúng thám viên liên tục gật đầu, tại mọi người xem ra, mặc dù trong quan tài xuất hiện hiện đại người chết, nhìn qua phi thường kỳ quặc. Nhưng là, chỉ cần có thể đem đám kia mà trộm mộ bắt được, chắc hẳn tình tiết vụ án liền nhất định có thể chân tướng rõ ràng!

Nhưng mà, nhìn xem đầy chỗ bừa bộn mật thất, còn có nằm tại trong quan tài người chết, Triệu Ngọc lại ẩn ẩn ngửi ra cái gì không giống hương vị.

Chậc chậc. . .) download đọc miễn phí khí! !

Chương 361: Chương 361: Tất có kỳ quặc

Chương 361: Tất có kỳ quặc

"Khục! Đừng nói nữa, " ù ù dông tố âm thanh bên trong, Triệu Ngọc đứng tại nhà khách bên cửa sổ, đối thủ cơ bên trong Miêu Anh nói, "Miêu đội trưởng a, tranh thủ thời gian biến thành người khác đến đây đi, nhưng buồn bực chết ta! Ta một cái ánh nắng đẹp trai tiểu tử, quá không thích hợp loại này âm khí quá nặng địa phương! Ta đối cái gì văn vật loại hình đồ vật nhất khiếu bất thông a? Lương Hoan! Lương Hoan hiểu nhiều lắm, không bằng đổi hắn tới đi!"

"Ha ha, như vậy sao được? Ngươi thế nhưng là Loan cục trường khâm điểm tướng tài đắc lực a, làm rất tốt đi ngươi!" Miêu Anh cười nói, "Đúng rồi, cái khác phân cục người thế nào?"

"Khục!" Triệu Ngọc lắc đầu nói, "Đều là một bang cụ già đồ ăn, chỉ một mình ta 30 trở xuống! Ngươi biết, vừa lúc gặp mặt, bọn hắn nhìn ta ánh mắt kia đừng đề cập nhiều quái! Gọi là một cái xem thường a, ta hơi kém hướng bọn hắn khoa tay ngón giữa ra. Thật sự là mắt chó coi thường người khác, chưa thấy qua còn trẻ như vậy thần thám a?

"A, đúng, trong đó có một cái, đầy đầu đều là tóc trắng, nhìn qua so gia gia của ta số tuổi còn lớn hơn đâu! Có phải hay không liền lùi lại đừng cán bộ kỳ cựu đều gọi qua, đám người này thật là đi!"

"Uy, chớ xem thường người a, Triệu Ngọc!" Miêu Anh trịnh trọng nói,

"Kia là Huệ Dương phân cục nguyên lão cấp nhân vật đâu! Vì tranh đến vụ án này, Huệ Dương phân cục cũng là liều mạng! Ta hỏi ngươi, gặp không thấy một cái râu quai nón? 40 đến tuổi?"

"Gặp được, đây cũng là thần thánh phương nào?"

"Hắn là Mạt Dương phân cục phó kiếm tinh, Tần Sơn thị uy tín lâu năm thần thám, còn làm qua cấp tỉnh hình sự trinh sát đặc phái viên đâu! Ta nghe nói. . . Người này tâm nhãn đặc biệt nhiều, ngươi cần phải đề phòng một chút!" Miêu Anh nhắc nhở.

"Được rồi thân yêu, " Triệu Ngọc đưa di động tới gần cửa sổ, "Ngươi nghe một chút, cái này mưa rơi, trong đầu thật lạnh thật lạnh! Trên núi thật sự là quá khó chịu, ai! Thân yêu, ngươi làm gì chứ? Nếu không, tới bồi bồi ta đi!"

"Đi đi đi, đừng hẹp hòi! Ai là ngươi thân yêu?" Miêu Anh nghiêm mặt nói, "Mau nói chính sự, ngươi bên kia tình huống đến cùng thế nào? Các đồng nghiệp đều thật tò mò đâu! Cổ mộ án giết người, thế nhưng là lần đầu nghe thấy!"

"Khục! Muốn ta nhìn cũng không có gì, " Triệu Ngọc khinh thường nói, "Liền là một cái lão đầu bị người giết, cho ném trong quan tài! Hiện tại thi thể đã đưa đi kiểm nghiệm so với, chúng ta tất cả đều tại nhà khách chờ lấy kết quả đây! Nơi này nhà khách đừng đề cập nhiều kém, khắp nơi đều là con gián, mà lại. . . Còn hai người một cái phòng, thậm chí ngay cả độc lập phòng vệ sinh đều không có. . ."

"Xin nhờ, trước đừng phát bực tức, nói chính sự có được hay không?" Miêu Anh nhíu mày.

"Tốt tốt tốt. . ."

Thế là, Triệu Ngọc liền đem trong cổ mộ đại thể tình huống báo cho

Miêu Anh, Miêu Anh nghe xong, lúc này suy đoán nói: "Nói như vậy, là trộm mộ nhóm lên nội chiến rồi? Giết người, đem thi thể ném vào cổ mộ? Đã dạng này, tìm tới trộm mộ liền có thể phá án?"

"Không kém bao nhiêu đâu!"

"Kia. . . Triệu Ngọc. . ." Miêu Anh nói, "Hiện tại trời vẫn sáng, ngươi làm gì không đi tìm tìm một cái vết tích? Nhìn xem trộm mộ chạy trốn phương hướng đâu?"

"A, thật sao?" Triệu Ngọc giả vờ ngây ngốc nói, "Trách không được, ta cùng phòng người kia một mực không thấy người đâu! Tình cảm là thăm dò hiện trường đi? Mưa lớn như vậy, gia hỏa này, đủ kính nghiệp!"

"Ngươi còn nói, " Miêu Anh trách nói, "Muốn đem nhiều như vậy vật bồi táng chở đi, làm sao cũng không phải một xe hai chuyện xe, hiện trường tất nhiên sẽ lưu lại dấu vết! Ngươi còn không mau đi xem một chút, đừng bị những người kia đoạt trước a. . ."

"Hắc hắc hắc. . ." Triệu Ngọc cười, "Miêu đội trưởng a, đừng có gấp, nếu là ngay cả chút điểm này cũng không nghĩ đến, ta còn tính là chúng ta Dung Dương phân cục thần thám lão đại sao? Kỳ thật, đi thời điểm ta liền đã thăm dò qua, cái kia cổ mộ ở vào trong núi lớn một khối đất trống, chu vi chỉ có một con đường có thể ra vào!

"Nhưng là, ngươi cũng biết, cổ mộ đào móc gần một tuần lễ, lui tới cỗ xe quá nhiều, đã sớm đem trộm mộ phần tử vết tích xóa sạch!

"Nhưng mà! Ta lại phát hiện, nếu như muốn lái xe từ cổ mộ ra, như vậy thế tất yếu trải qua ta hiện tại chỗ Vân Dương huyện thành. Cho nên, ta đã phái Lan Bác bọn người đi điều lấy Vân Dương huyện từng cái giao lộ video theo dõi, những cái kia cụ già đồ ăn nhóm tất nhiên sẽ xếp tại phía sau của ta!"

"Ừm. . . Tiểu tử ngươi!" Miêu Anh lúc này mới thoáng thư giãn một tí, đổi khẩu khí nói, " ngươi mặt ngoài không quan tâm, bực tức đầy bụng, kỳ thật đâu, muốn đem nhất bản án đoạt tại trước mặt người khác phá người, vẫn là tiểu tử ngươi!"

"Nhưng mà!" Triệu Ngọc khó được nghiêm túc nói, "Miêu đội trưởng, ta xem qua một chút liên quan tới trộm mộ người thủ tiêu tang vật thủ đoạn, ta cho rằng phá án trọng điểm cũng không tại cái kia cái gì cổ mộ, mà là tại bên ngoài thủ tiêu tang vật địa phương. Như thế lớn một nhóm đồ cổ đào được, bọn hắn tất nhiên sẽ không mạo hiểm vận ra Tần Sơn.

"Cho nên, làm phiền ngươi đi thăm dò một chút những cái kia có năng lực thu mua tang vật người mua, nhìn xem vụng trộm có cái gì gió thổi cỏ lay.

"Mặc dù ta đối trộm mộ không quá lành nghề, nhưng là có thể trộm lấy như thế một tòa ẩn nấp lớn mộ, chắc hẳn đối phương cũng đều là cao nhân! Cao nhân như vậy , bình thường đều là có chút danh khí, ngươi không bằng đi tìm một chút giang hồ tin tức, nhìn xem có thể hay không tra được thứ gì đi!"

"Tốt!" Miêu Anh gật đầu, sau đó lại hỏi, "Như vậy. . . Cỗ thi thể kia đâu? Thi thể cũng rất trọng yếu a? Nếu như người chết liền là bọn hắn trộm mộ đồng bọn, có phải hay không. . ."

"Không phải!" Triệu Ngọc khẳng định dị thường nói, "Cái kia người chết tuyệt đối không phải cái gì trộm mộ! ! !"

"Ồ? Vì cái gì?" Miêu Anh ngoài ý muốn.

"Trộm mộ thường xuyên tiến hành dưới mặt đất công việc, âm khí nặng, sắc mặt biến thành màu đen, đều cùng quỷ hồn phụ thể giống như!" Triệu Ngọc trịnh trọng kỳ sự nói, "Thế nhưng là, tên kia người chết mặc dù niên kỷ không nhỏ, nhưng da mặt trắng nõn, mặt mày tỏa sáng,

không giống cái gì dưới mặt đất người làm việc!"

"Tìm đánh đúng không?" Miêu Anh nhất thời nghe được Triệu Ngọc miệng đầy vô ích, "Liền xem như không có thời gian kém, cổ mộ đào móc một tuần lễ, người kia chí ít cũng đã chết một tuần lễ, còn da mặt trắng nõn, còn vinh quang toả sáng, ngươi có phải hay không muốn ăn đòn?"

"Ha ha ha, bị ngươi phơi bày, tốt xấu hổ a!" Triệu Ngọc ngang bướng giải thích nói, " tốt a, là như vậy, trộm mộ bên này có quy củ , bình thường 50 trở lên liền sẽ không hạ hố, dù sao đào mộ là cá thể lực việc , lên niên kỷ liền đào bất động mà! Mà lại, một cái nhóm người trộm mộ đều là từ thị tộc thân thích tạo thành, giống lớn tuổi như vậy trộm mộ , bình thường đều là kinh nghiệm phong phú quan chỉ huy, tại trong đoàn đội mặt là có tương đối cao uy vọng!

"Lại là trưởng bối, lại là quan chỉ huy, thử hỏi dạng này người làm sao lại bị đồng bọn giết chết đâu? Trộm mộ ngành nghề quy định , bình thường đều là cậu cháu kết hợp, nếu như lão nhân này cũng là trộm mộ, tất nhiên đều là những người khác cữu cữu, cháu trai giết cữu cữu sao?

"Còn có, người chết đầu chỗ thủng nói rõ, hung thủ giết người lúc, ra tay cực kỳ hung ác hung tàn, coi như thật là đối thân nhân ra tay, cũng không có khả năng sử dụng như thế tàn bạo thủ pháp!

"Ngoài ra còn có một điểm, người chết mặc một bộ tay áo dài quần áo trong, thuần cotton liệu, giá tiền cũng không thấp! Ngươi gặp qua cái nào trộm mộ sẽ mặc hàng hiệu quần áo trong hạ hố trộm mộ?"

"Triệu Ngọc, " Miêu Anh nghiêm túc nói, "Ngươi có phải hay không đào qua ai mộ tổ? Ngươi làm sao đối trộm mộ nghề này hiểu rõ như vậy đâu? Có phải hay không tiểu thuyết thấy nhiều lắm?"

"Ừm. . . Ngươi gặp ta xem qua sách sao?" Triệu Ngọc quyệt miệng nói,

"Miêu đội trưởng, ngươi có muốn hay không qua, nếu như người chết thật không phải là trộm mộ, chuyện này liền phức tạp?"

"Kia. . . Có phải hay không, người chết đi ngang qua mộ táng, bị trộm mộ phát hiện, giết người diệt khẩu, sau đó kéo tới trong mộ đi?" Miêu Anh suy đoán.

"Không có khả năng, " Triệu Ngọc nói, "Trộm mộ đánh trộm động cũng sẽ ở dạ hắc phong cao đêm, ai đêm hôm khuya khoắt sẽ chạy cái chỗ kia đi? Mà lại, cái kia người chết ăn mặc, thấy thế nào đều không giống như là một cái bình thường lão bách tính, cho nên, trong này tất có kỳ quặc!")! !

Chương 362: Chương 362: Tai vách mạch rừng

Chương 362: Tai vách mạch rừng

Rầm rầm. . .

Theo dưới chân tiếng nước vang lên, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian hướng bên cạnh nhảy lên, hơi kém bị nước tung tóe đến.

"Con bà nó là con gấu!" Triệu Ngọc tức giận mắng một câu, lúc này mới đi xuống nhà vệ sinh ngồi xổm bồn cầu, đi vào bồn rửa tay rửa tay.

Đơn sơ nhà khách, chẳng những không có độc lập phòng vệ sinh, ngay cả bồn cầu đều không có, trong nhà cầu công cộng đều là đời cũ ngồi xổm bồn cầu, thậm chí ngay cả cái ngăn cách cũng không có!

Bồn rửa tay có một mặt kề cận băng dán, tràn đầy vết rách tấm gương.

Nhìn xem trong gương mình, Triệu Ngọc kích thích một chút mình mới mọc ra tóc.

Thật đúng là giống Vương Phi khoa trưởng nói đến như thế, mặc dù trên đỉnh đầu có một đạo khe hở qua châm vết thương, nhưng là bởi vì chân lông không có bị hao tổn, tóc dài thế tốt đẹp về sau, đã nhìn không ra dấu vết gì tới, chỉ là cái trán lưu lại một tiểu xử vết sẹo mà thôi.

Thời gian qua đi hơn một tháng, Triệu Ngọc trên mặt tổn thương cũng là

tung tích hoàn toàn không có, xương quai xanh, xương sườn cùng xương bả vai bên trên nứt xương, cũng đều khôi phục được không kém quá nhiều.

Chỉ bất quá, hôm nay khả năng bởi vì ngày mưa ẩm ướt nguyên nhân, vẫn còn có chút không quá dễ chịu, toàn thân căng lên.

Cổ mộ án giết người!

Triệu Ngọc lắc đầu thở dài một chút, trong đầu lại lần nữa nhớ tới cái này ly kỳ bản án. Hiện tại, mặc dù nghiệm thi báo cáo còn chưa có đi ra, nhưng là tất cả tham dự điều tra phân cục lại đã sớm bắt đầu hành động.

Triệu Ngọc cũng là không có lạc hậu, chẳng những sớm phái người đi điều lấy phụ cận video theo dõi, mà lại đã thông qua tiểu hoàng mao bọn người, đi nghe ngóng trong giang hồ gió thổi cỏ lay đi!

Không biết, vụ án này chân tướng, đến cùng là cái gì?

Cổ đại mộ táng bên trong, vậy mà nằm một cái hiện đại người chết. . . Chậc chậc. . .

Ai ngờ, đương Triệu Ngọc nghĩ đến tầng này thời điểm, trong đầu bỗng nhiên tung ra một cái mới lạ suy nghĩ đến, thế nhưng là, hắn còn chưa kịp bắt lấy ý nghĩ này, cửa nhà cầu bỗng nhiên bị người đẩy ra.

Đi tới, chính là cái kia râu quai nón Phó Kiếm Tinh.

Mặc dù đều là ngồi cùng một chiếc bên trong ba xe tới, nhưng là những này thám viên ở giữa cũng không có chính thức giới thiệu qua. Bởi vậy, đương Phó Kiếm Tinh cùng Triệu Ngọc chạm mặt về sau, hai người vẻn vẹn nhẹ gật đầu mà thôi, lẫn nhau một câu cũng không nói.

Điểm xong đầu về sau, Phó Kiếm Tinh liền cởi quần, ngồi xổm ở ngồi

cầu bên trên, trong tay còn cầm giấy vệ sinh.

Triệu Ngọc đã tẩy xong tay, tự nhiên là đẩy cửa ra ngoài.

Thế nhưng là, tại ra khỏi nhà cầu về sau, Triệu Ngọc nhưng chợt nhớ tới Miêu Anh dặn dò đến, Miêu Anh gọi Triệu Ngọc cẩn thận cái này Phó Kiếm Tinh, nói người này giảo hoạt dị thường.

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc nắm vuốt cằm của mình hài, trong lòng suy nghĩ, nếu không, lão tử trước cả nguyên một hắn, cho hắn đến cái hạ Mã Uy?

Như vậy. . . Làm sao chỉnh đâu?

Bên ngoài mưa, cũng không có chỗ mua pháo đi. . .

Ngay tại Triệu Ngọc đứng ở ngoài cửa suy nghĩ thời điểm, chợt nghe được trong nhà vệ sinh Phó Kiếm Tinh nói đến lời nói, nghe, hắn tựa hồ đang cùng ai gọi điện thoại.

Ai?

Nếu không, trước nghe một chút hắn nói cái gì?

Triệu Ngọc vừa định cất bước hướng cửa nhà cầu trên bảng góp, chợt ý thức được, cánh cửa kia phía dưới có khe hở, trong hành lang đèn sáng, mình một đụng lên đi, tất nhiên sẽ bị Phó Kiếm Tinh phát giác.

Nếu không. . . Tắt đèn?

Không được! Đèn một quan, tên kia càng thêm cảnh giác?

Triệu Ngọc tả hữu xem xét, lập tức đưa ánh mắt liếc về sát vách nhà vệ

sinh nữ! Căn này sơn thôn trong khách sạn ngoại trừ bọn hắn những này tra án thám viên bên ngoài, cơ bản không có ở khách nhân nào, nhà vệ sinh nữ hắn là không có người ở!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc liền lặng lẽ mèo tiến nhà vệ sinh nữ, giương mắt xem xét, bên trong quả thật không ai. Hắn liền cắm tốt then cài cửa, sau đó trở lại nhà cầu nam nữ ở giữa ngăn cách bên cạnh.

Chờ hắn dán ngăn cách lắng nghe về sau, Phó Kiếm Tinh thanh âm, thình lình rõ ràng:

"Ta cùng ngươi nói như vậy, lão Lý, " Phó Kiếm Tinh tựa hồ dùng tay khoanh tay cơ, thanh âm có chút khó chịu, "Nhớ kỹ Vĩnh Thái công chúa mộ sao? Lớn chừng bàn tay mộ huyệt, hơn 60 cái trộm động! Mà cái này Thái Thú mộ, cũng chỉ có 1 cái, hơn nữa còn là gần nhất vừa đánh ra tới, điều này nói rõ cái gì?

"Nói rõ, cái này Thái Thú mộ, ngay cả những cái kia cổ đại trộm mộ cũng không tìm tới, chôn giấu đến tương đương ẩn nấp! Cái này cũng nói rõ, có thể đem cái này mộ táng trộm lấy người, tuyệt không phải hạng người bình thường!"

Ai?

Nghe nói như thế,

Triệu Ngọc lập tức hứng thú, xem ra, cái này Phó Kiếm Tinh đang cùng bọn hắn bên trong phân cục đồng sự trò chuyện tình tiết vụ án đâu! Mà lại, hắn kiến giải tựa hồ cùng mình có cộng đồng chỗ.

Thế là, Triệu Ngọc nghe được càng thêm cẩn thận.

"Ngươi hỏi ta? Ta tại nhà cầu! Ngồi cầu đâu! Cái chỗ chết tiệt này!" Phó Kiếm Tinh lại nói, "Ta có biện pháp nào? Nhất định phải an bài hai

người một phòng, bên ngoài lại mưa, ta có thể lên chỗ nào gọi điện thoại đi? Yên tâm đi, không ai nghe lén, nhà vệ sinh chỉ có một mình ta! Ngay cả ngăn cách đều không có, liếc qua thấy ngay!"

Triệu Ngọc cười hắc hắc, trong lòng nói chuyện, bảo ngươi liếc qua thấy ngay, lại nghĩ không ra tai vách mạch rừng a?

"Cái này mộ táng đặc biệt không tầm thường, " Phó Kiếm Tinh còn nói, "Ta điều tra một chút cái khác địa khu đào được Thái Thú mộ, không có một cái là quy mô lớn như vậy. Mà lại, nơi này cũng thật có ý tứ! Rất khó tưởng tượng, một cái cổ đại Đại tướng nơi biên cương, sẽ đem mình táng tại như thế một cái chỗ thật xa! Tóm lại, cảm giác là lạ, giống như có cái gì không hợp lý giống như!

"Ừm. . . Đúng đúng đúng, có lẽ đi. . . Ta biết, ai không muốn thừa cơ hội này lộ vừa lộ mặt? Nhưng là, sốt ruột vô dụng, trên đường vết tích đều bị về sau cỗ xe xóa đi, chúng ta chỉ có thể từ Vân Dương huyện giám sát trên dưới tay! Đúng, gọi người của chúng ta nhanh lên một chút, ta lo lắng sẽ bị người nhanh chân đến trước!

"A, còn có, bằng vào ta chuyên nghiệp đến xem, người chết tử vong thời gian hẳn là tại 2 5 ngày tả hữu. Nhưng là, ta đoạn không cho phép trong cổ mộ hoàn cảnh sẽ đối với thi thể có ảnh hưởng gì, cho nên, tốt nhất là trọng yếu kiểm tra một chút, 20 đến 30 ngày, từ Vân Dương huyện trải qua cỗ xe. Mà lại, vận chuyển loại này trộm cướp văn vật , bình thường cũng sẽ ở đêm khuya tiến hành. . ."

Móa!

Triệu Ngọc không khỏi thầm giật mình, xem ra, người này quả nhiên là cái trong tay hành gia, không những trước kia liền nghĩ đến như thế chỗ mấu chốt, mà lại so với mình nghĩ muốn kỹ càng được nhiều!

"Cái gì? Ngươi nói người chết sao? Đúng vậy, từ cục thành phố pháp y

kiểm nghiệm cùng so với đi, ta đoán chừng, không ra ba giờ, liền sẽ có kết quả. . .

"Không không không, ta cho ngươi biết, cái kia người chết tuyệt đối không thể nào là trộm mộ!"

Lời vừa nói ra, Triệu Ngọc lại lần nữa kinh ngạc, không nghĩ tới, gia hỏa này đồng dạng nhìn ra mánh khóe.

"Không tin chúng ta liền đánh cược, chuyên nghiệp như vậy nhóm người trộm mộ, là không thể nào phát sinh nội chiến!" Phó Kiếm Tinh đã tính trước nói, "Mấy điểm đều có thể đoán được, cái này lại là quá đơn giản, ta đoán chừng là cái thám tử đều có thể nhìn ra!

"Ầy, cái thứ nhất liền là tuổi tác, bằng vào ta nhiều năm như vậy kinh nghiệm phán đoán, người chết chí ít 60 tuổi đi lên, làm không tốt, thậm chí 70 tuổi cũng có khả năng!" Phó Kiếm Tinh nói, "Không có như thế tết linh trộm mộ, sẽ còn tự mình hạ mộ táng!

"Mà lại, người chết căn bản cũng không phải là trộm mộ!

"Đúng, khẳng định! Bởi vì người chết xương quai xanh phía trên có cái giải phẫu vết sẹo, nói rõ hắn động đậy cùng tuyến giáp trạng có liên quan giải phẫu; còn có, chân phải của hắn đế giày ma sát so chân trái nghiêm trọng, nói rõ chân của hắn chân không tiện. Dạng này người, làm sao có thể là trộm mộ?

"Không không không, tuyệt đối không phải sau khi chết bị người từ trộm động kéo xuống tới. . .

"Đúng! Ta chú ý tới qua, người chết quần áo trong ống tay áo phía dưới, còn có lớn nhỏ chân chính diện dính có rõ ràng bùn đất vết tích, điều này nói rõ người chết là tự hành từ trộm động bò vào! Nếu như là bị lôi kéo xuống tới, trên quần áo sẽ có vết rạch. . .

"Từ người chết đầu vết thương đến xem, hung khí hẳn là trộm mộ sử dụng cuốc sắt, dạng này chính diện tổn thương, nhất định sẽ tạo thành phun tung toé dấu vết. Ta đã tìm được, nói rõ hành hung hiện trường ngay tại gian kia mộ thất bên trong. . ."

Lão thiên. . .

Nghe được Phó Kiếm Tinh phân tích, Triệu Ngọc chỉ cảm thấy toàn thân lông tơ đều đứng lên! Thật không nghĩ tới, người này vậy mà lợi hại như vậy! Như vậy nhỏ xíu chi tiết đều bị hắn chú ý tới, đây quả thực là Holmes a?

"Ta lại cùng ngươi phân tích một chút hung thủ tâm lý trắc tả đi, " Phó Kiếm Tinh lại nói, "Giết nhân chi về sau, trực tiếp đem người nhét vào cổ nhân quan tài, đặt ở cổ nhân trên thi thể, còn đắp lên nắp quan tài!

"Nói rõ, tên hung thủ này hẳn là bởi vì lâu dài trộm mộ nhận qua tâm lý ảnh hưởng, tàn bạo, tàn nhẫn, bất thường, hơn nữa còn có hai mươi phần trăm tâm lý dị dạng. Hắn đem người chết nhét vào cổ nhân quan tài, cũng không có cái gì đặc thù ý nghĩ, liền là cảm giác thú vị mà thôi!

"Mà lại, nhiều người như vậy hồi lâu có tiền khoa! Cho nên, các ngươi nhất định phải nắm chặt thời gian tìm một chút, nhìn xem có hay không phụ họa những này đặc thù người hiềm nghi. . ."

Tiền khoa! ?

Thình lình nghe được hai chữ này về sau, Triệu Ngọc tựa hồ liền nghĩ tới trước đó ý nghĩ kia.

"Ha ha ha, đi, đừng lấy lòng ta!" Phó Kiếm Tinh cười nói, "Lần này tới đều là tinh anh, ta nhưng không thể có nửa chút qua loa! Nhất là Dung Dương phân cục phái tới cái kia, đừng nhìn nhỏ tuổi nhất, nhưng là ngay

cả Miên Lĩnh đại án đều có thể phá mất gia hỏa, chúng ta nhưng tuyệt đối không thể phớt lờ. Ta nghe nói, tên kia đường đi rất tà. . ."

Không nghĩ tới, vậy mà nghe được tin tức liên quan tới chính mình, Triệu Ngọc tự nhiên muốn cẩn thận nghe một chút. Nhưng mà, hắn vừa nghe một câu, bên ngoài nhưng chợt nhớ tới tiếng đập cửa:

"Cạch cạch cạch. . ."

Nhưng nghe một cái lão đại mụ thanh âm từ ngoài cửa hô: "Uy, đây là ai giữ cửa đã khóa a? Kéo cửa xuống đi, nhịn không nổi nhanh!" 8)

Chương 363: Chương 363: Nhân ngôn đáng sợ

Chương 363: Nhân ngôn đáng sợ

"A —— anh hùng, xin theo giúp ta truy mộng đẹp. . ."

Thời khắc mấu chốt, Triệu Ngọc điện thoại cũng thêm phiền mà vang lên.

Đáng chết!

Triệu Ngọc vội vàng tắt điện thoại di động, sau đó cực nhanh đi vào trước cửa đứng vững môn. Cùng thời khắc đó, sát vách Phó Kiếm Tinh tựa hồ nghe đến cái gì, đã không nói gì nữa.

"Mở cửa nha, đi nhà xí khóa cái gì môn? Nhưng gấp rút chết ta rồi!" Ngoài cửa bác gái hiển nhiên phi thường sốt ruột.

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc gấp đến độ trán đổ mồ hôi, nhưng chợt nhớ tới trước mấy ngày vừa đạt được một cái hệ thống đạo cụ đến, đạo cụ tên gọi ẩn hình biến âm thanh khí, sử dụng về sau, có thể cải biến thanh âm.

Dưới tình thế cấp bách, Triệu Ngọc lập tức điểm kích sử dụng, đồng thời điều đến thanh âm nữ nhân, sau đó xông ngoài cửa hô: "Bác gái a, ta đau bụng đến không được, không động được, viện nhi bên trong không phải

còn có nhà cầu sao?"

"A, cũng là!" Bác gái nghe được bên trong truyền đến nữ nhân trả lời, tranh thủ thời gian ôm bụng xuống lầu, thế nhưng là, thang lầu mới chạy một nửa, nàng bỗng nhiên trở lại mùi vị đến, "A? Không đúng? Toàn bộ quán trọ, chỉ có ta một nữ nhân, trong nhà vệ sinh nữ chỗ nào xuất hiện? Còn có, trong viện là có nhà vệ sinh, nhưng đó là cho nam nhân tiểu tiện dùng, ngay cả cái hố đều không có, ta xuống dưới làm gì?"

Nghĩ đến chỗ này, lão đại mụ đành phải lại ôm bụng chạy trở về, nhưng đi vào cửa nhà cầu về sau, lại phát hiện cửa nhà cầu nữ đã là mở, bên trong không có một người!

"A? Người đâu? Chẳng lẽ là. . . Ảo giác?" Lão đại mụ hơi chút chần chờ, lại cảm giác bụng thực sự khó chịu lợi hại, lúc này mới xoay người chui vào nhà vệ sinh.

Nàng bên này vừa chui vào, bên cạnh nhà vệ sinh nam môn cũng mở, Phó Kiếm Tinh vẻ mặt vô cùng nghi hoặc từ bên trong đi ra, tựa hồ là đã nhận ra cái gì?

Thế nhưng là, hắn bốn phía không nhìn thấy bất luận kẻ nào, liền cũng không cách nào lại đi truy cứu cái gì, đành phải quay người về phòng của mình đi.

Ai u ta đi!

Triệu Ngọc tự nhiên là đã sớm như thiểm điện vọt trở về gian phòng của mình, khi đó khắc, toàn thân mồ hôi lạnh đều xuống tới. May mắn mình đầu óc rất nhanh, kịp thời sử dụng đạo cụ.

Bất quá, Triệu Ngọc ẩn ẩn cảm thấy, cái kia Phó Kiếm Tinh như thế khôn khéo, hắn là cảm giác được cái gì a?

Miêu Anh nói không sai, gia hỏa này thật đúng là có thật lợi hại, chẳng những là cái nhất đẳng phá án cao thủ, mà lại ánh mắt còn rất độc đáo, hắn làm sao lại có thể nhìn ra, chỉ có ta Triệu Ngọc mới là đối thủ của hắn đâu?

Hừ hừ hừ. . .

Triệu Ngọc từ trong lỗ mũi hừ lạnh vài tiếng, trong lòng nói chuyện, Phó Kiếm Tinh a Phó Kiếm Tinh, lão tử trước tiên cần phải nghĩ biện pháp chỉnh ngươi một chút, đem ngươi cả bỏ thi đấu mới tốt! Bằng không, giữ lại một cao thủ như vậy tại, chỉ sợ mình muốn sớm phá án nguyện vọng cũng rất khó thực hiện!

Bất quá, vừa rồi điện thoại vang lên, vẫn là xem trước một chút điện thoại đi!

Mở ra xem, điện thoại là Lan Bác đánh tới. Đợi đến trở về gọi về sau, Triệu Ngọc thình lình nghe được ầm ĩ khắp chốn:

"Ngọc ca a, chúng ta mấy anh em ngay tại Vân Dương cục Giao Thông điều video đâu! Nơi này đã giống đi chợ đồng dạng, người đông nghìn nghịt a, xem ra, muốn nhìn video theo dõi cũng không chỉ chúng ta đâu! Cái khác cục cảnh sát đều tới!"

"Không thể nào?" Triệu Ngọc quyệt miệng, trong lòng nói chuyện, xem ra, những này phụ trách cổ mộ án thám viên, cũng đều không phải đèn đã cạn dầu. Nghĩ đến chỗ này, hắn vội vàng dặn dò, "Lan Bác, mấy người các ngươi chính là cho ta đoạt, cũng nhất định phải đem video cướp đến tay, bằng không, quay đầu cho chúng ta Dung Dương phân cục mất mặt, nhưng chính là mấy người các ngươi!"

"Ta biết, ta biết!" Lan Bác tranh thủ thời gian trả lời, "Nhưng là, Vân Dương giao thông đội đã lộn xộn đều, bọn hắn ngay tại báo cáo cục thành phố đâu! Ta mới vừa rồi còn nghe thấy có người nói, muốn bọn

hắn dành trước loại hình, ta đoán chừng, cuối cùng rất có thể là một cái cục cảnh sát phát một phần a? Yên tâm, khẳng định sẽ có chúng ta!"

"Tốt, vậy các ngươi liền cho ta chằm chằm tốt! Còn có. . ." Triệu Ngọc chợt nhớ tới Phó Kiếm Tinh đến, bận bịu dặn dò, "Cầm tới video về sau, các ngươi chủ yếu đi thăm dò 20 đến 30 ngày trước đó, buổi chiều xuất nhập Vân Dương cái giao lộ khả nghi cỗ xe là được, hiểu không?"

"Tốt, nhớ kỹ!"

Nói xong, Lan Bác bên kia liền cúp xong điện thoại.

Triệu Ngọc nhìn đồng hồ đeo tay một cái, hiện tại đã là buổi chiều 7 giờ rưỡi, trời đã không sai biệt lắm tất cả đều tối,

Dựa theo Phó Kiếm Tinh suy đoán, không bao lâu, cục thành phố bên kia kiểm tra thi thể báo cáo liền sẽ gửi đi đến mỗi người bọn họ trên điện thoại di động đến, một khi xác nhận người chết thân phận, như vậy trận này phá án giải thi đấu súng lệnh coi như chính thức vang dội!

Bất quá, mặc kệ tên kia người chết đến cùng phải hay không trộm mộ, hắn đều cảm thấy, mình không cần thiết lại tại cái này quán trọ nhỏ bên trong ngốc ngốc chờ đợi, không bằng sớm làm trở về dặm, nói không chừng ngược lại có thể nhanh người một bước.

Đừng nhìn Triệu Ngọc ngày bình thường phách lối cuồng vọng, lại là rất có tự mình hiểu lấy, hắn lần đầu thấy được cái gì mới thật sự là thần thám, không khỏi có thụ kích thích.

Bởi vậy, hắn cho rằng, so với những cái kia thần thám đến, hắn duy nhất ưu thế liền là tuổi trẻ, so với bọn hắn chạy nhanh. Cho nên, hắn tự nhiên muốn hảo hảo lợi dụng một chút ưu thế của mình, tranh thủ thời gian hành động.

Dông tố không ngừng, vắng vẻ Vân Dương trong huyện thành rất khó tìm đến xe, Triệu Ngọc vốn định trực tiếp đi Vân Dương cục Giao Thông tìm Lan Bác bọn người, nhưng lại cảm thấy không quá thỏa đáng. Cuối cùng, hắn đành phải tại trên mạng kêu gọi một cỗ Địch Địch đón xe.

Hơn mười phút sau, một cỗ màu trắng Ford Fox liền đứng tại quán trọ cổng, Triệu Ngọc sau khi lên xe, lại phát hiện lái xe lại còn là cái mặc thời thượng nữ nhân!

Nhìn thấy nữ nhân này, Triệu Ngọc trong nháy mắt nhớ tới, sáng sớm hôm nay mở quẻ thế nhưng là "Cấn Khảm" quẻ tới, có thể hay không, nữ nhân này liền là kỳ ngộ trung tướng muốn gặp phải nữ nhân?

Nữ nhân này thật đúng là rất hay nói, một mặt lái xe hơi, một mặt cùng Triệu Ngọc đông trò chuyện tây kéo, rất nhanh liền thục lạc.

Nguyên lai, nữ tử này chính là Vân Dương huyện quê quán, đây là về nhà tham gia tang sự tới, bởi vì công ty có cái khẩn cấp tăng ca, lúc này mới phải đi suốt đêm về Tần Sơn. Thấy được Triệu Ngọc kêu gọi, vừa vặn thuận tiện kiếm cái thu nhập thêm.

Bất quá, Triệu Ngọc trong lòng còn có chuyện, một mực tại liếc nhìn trên điện thoại di động tin tức , chờ đợi lấy cục thành phố nghiệm thi báo cáo ra. Trong lúc đó, hắn thậm chí còn muốn để Lan Bác cho hắn cái kia tại cục thành phố làm quan sau lão ba đi cái cửa sau, muốn sớm nhận được tin tức đâu!

"Đúng rồi, ngươi hắn là nhìn tin tức a? Từ tây trâu lĩnh bên kia mà phát hiện một ngôi mộ lớn đâu! Minh triều! Đã bị khảo cổ người mở ra!" Trong lúc bất tri bất giác, nữ nhân vậy mà lại nói tới cái đề tài này, "Ta nói với ngươi a, hiện tại phố lớn ngõ nhỏ đều truyền ầm lên, thật sự là thiên hạ chi lớn không thiếu cái lạ a! Ngươi đoán làm gì, đương quan tài mở ra về sau, kia trong quan tài, vậy mà nằm cái người sống sờ sờ nha!

Hiện tại chính đưa bệnh viện cứu giúp đi, cũng không biết còn sống được sống không được, ngươi nói thần kỳ không thần kỳ?"

Ta đi. . .

Triệu Ngọc chau mày, rốt cuộc hiểu rõ nhân ngôn đáng sợ chân lý.

"Đây cũng không phải là ta nói mò, ta một cái đường ca chính là cho những cái kia khảo cổ đám người làm việc, hắn tận mắt nhìn thấy đây này!" Nữ nhân còn tại phối hợp nói, "Minh triều cổ mộ a đây chính là, tử thi gặp qua, người sống sờ sờ thế nhưng là lần đầu nghe thấy đâu! Quả thực liền là đóng phim đều!"

Sau đó, hay nói nữ nhân lại cùng Triệu Ngọc nói linh tinh lên Vân Dương huyện lịch sử đến, nói Tần Sơn thị cổ xưng Lư Nha, thế nhưng là theo các chuyên gia khảo chứng, năm đó Lư Nha phủ vị trí cụ thể, kỳ thật căn bản không vào hôm nay Tần Sơn, mà liền là bọn hắn Vân Dương huyện thành, còn nói có cái gì bia đá, có cái gì di tích làm chứng loại hình.

Triệu Ngọc câu được câu không nghe, trong đầu vẫn còn đang suy nghĩ chuyện của vụ án.

Trong bất tri bất giác, hắn liền nghĩ tới Phó Kiếm Tinh nói kia lời nói đến, hắn hoài nghi cái này cổ mộ án giết người hung thủ, hắn là một cái bất thường, mà lại có tâm lý dị dạng người, hắn sở dĩ đem tử thi giấu vào quan tài, hoàn toàn là vì thú vị. Mà lại, hung thủ ra tay tàn nhẫn dứt khoát, còn hắn là một cái có tiền khoa người!

Bỗng nhiên, đương Triệu Ngọc lại lần nữa lưu ý đến "Tiền khoa" hai chữ về sau, trong đầu lại độ tung ra trước đó nghĩ tới cái kia ý niệm kỳ quái tới.

Ở trước mắt cái này lên cổ mộ án giết người bên trong, chính là một cái

Minh triều cổ mộ trong quan tài, nằm một người hiện đại thi thể. Thi thể, còn mặc người hiện đại trang phục!

Thế nhưng là, tại hắn trong ấn tượng, lại tựa hồ như còn có cùng một chỗ, hoàn toàn tương phản kỳ quặc bản án. . . 8)

Chương 364: Chương 364: Hoàn toàn tương phản bản án

Chương 364: Hoàn toàn tương phản bản án

Năm xuân, Tần Sơn thị cải tạo Tần Hà cầu lớn, cần phụ cận một chút làng phá dỡ cải biến, mà lại, còn cần một bộ phận thôn dân dời mộ phần.

Tần Hà cầu lớn thuộc về Dung Dương khu quản hạt. Ai ngờ, tại phá dỡ quá trình bên trong, bỗng nhiên có vị họ Vương thôn dân chạy đến nơi đó đồn công an báo án, nói tại dời mộ phần thời điểm, từ nhà bọn hắn trong mộ tổ, phát hiện một bộ đã dọa người lại kỳ quái thi thể!

Tiếp vào báo án về sau, cảnh sát nhân dân liền đến hiện trường xem xét, vậy mà cũng là bị giật nảy mình. Tại nhà bọn hắn mộ phần trong hầm, quả nhiên xuất hiện một bộ dị thường quỷ dị thi thể!

Lúc ấy, cỗ thi thể kia mặc dù có hư thối dấu hiệu, cũng không có hoàn toàn hư thối. Có thể rõ ràng xem ra, kia là một cái tuổi trẻ nữ tính!

Mà nhất khiến người vô pháp giải thích là, cỗ kia nữ tính thi thể trên thân, vậy mà mặc một bộ màu đỏ chót cổ đại trang phục, nhìn qua là mọi loại quỷ dị!

Tin tức lan truyền nhanh chóng, không biết rõ tình hình các thôn dân lấy một truyền mười, càng truyền càng tà dị, thế nhưng là dọa sợ không ít người, về sau thậm chí hơi kém ảnh hưởng tới phá dỡ công việc.

Càng thêm kỳ quặc sự tình còn tại đằng sau, về sau trải qua các chuyên gia chứng thực, nữ thi mặc trên người cổ trang, vậy mà thật là một kiện thực sự văn vật! Kia chính là một kiện đời nhà Thanh Hán tộc nữ tính trang phục, gọi là nhung thêu hoa cân vạt tay áo áo. Chẳng những là văn vật, hơn nữa còn có giá trị không nhỏ.

Ngoài ra, liên quan tới cỗ thi thể kia cũng là bí ẩn rất nhiều, mặc dù thi thể có chút hư thối, nhưng là nữ tử dung mạo vẫn có thể phân biệt, vân tay cũng là bảo tồn hoàn hảo, nhưng mà, cho tới hôm nay mới thôi, cảnh sát lại như cũ không thể điều tra rõ nữ nhân kia chân thực thân phận!

Cảnh sát vẻn vẹn biết, kia là một cái tuổi tại tuổi khoảng chừng, thân cao gạo nữ tính mà thôi. Tìm thi gợi ý đăng thật lâu, cũng không có người đến đây nhận lãnh thi thể.

Về sau, bởi vì thi thể thực sự hư thối đến kịch liệt, cảnh sát không cách nào tiếp tục bảo tồn, đành phải lấy chính thức danh nghĩa đem nó hoả táng mai táng . Bất quá, tại hoả táng trước đó, cảnh sát bảo lưu lại thi thể hoàn chỉnh da, vân tay, máu dạng chờ tin tức, chờ mong một ngày kia, có thể để lộ người chết thân phận.

Nhưng mà, lúc đến khoa học kỹ thuật phát đạt hôm nay, cũng vẫn không cùng bất luận kẻ nào xứng đôi trải qua, cuối cùng trở thành Dung Dương phân cục chưa kết án kiện bên trong một tông án chưa giải quyết.

Bởi vì Triệu Ngọc tại chưa kết tiểu tổ lúc, đã từng tiếp xúc qua vụ án này, cho nên đến nay còn có ấn tượng.

Ban đầu ở phá án và bắt giam làm dân giàu cư xá tàn sát án về sau, lòng tin tràn đầy Triệu Ngọc đã từng động đậy khởi động lại vụ án này suy nghĩ, thế nhưng là bởi vì về sau ra Miên Lĩnh đại án, liền bị gác lại xuống dưới.

Bất quá, Triệu Ngọc phi thường rõ ràng, muốn điều tra cái này mặc cổ

trang nữ thi án, tuyệt đối so tàn sát án muốn khó hơn nhiều! Bởi vì người chết thân phận một mực không cách nào xác định, căn bản ngay cả người bị hại là ai cũng không biết, lại như thế nào đến đàm phá án đâu?

Giờ này khắc này, ngồi trước khi đến Tần Sơn Fox trên ô tô, Triệu Ngọc bỗng nhiên lại đem vụ án này nghĩ tới.

Hắn sở dĩ liên tưởng đến vụ án này, chính là bởi vì vụ án này cùng trước mắt gặp phải cổ mộ án giết người, tựa hồ có một loại nào đó cộng đồng chỗ.

Cổ mộ án giết người, là một cái cổ đại mộ táng bên trong, xuất hiện một bộ mặc hiện đại quần áo thi thể!

Mà nữ thi án, thì là tại một cái hiện đại trong phần mộ, xuất hiện một bộ mặc cổ đại quần áo thi thể!

Ngoại trừ người chết đều là người hiện đại bên ngoài, hai kiện bản án cơ hồ hoàn toàn trái ngược! Thế nhưng là, liền là tại loại này nhìn như không hợp trái ngược bên trong, Triệu Ngọc lại mơ hồ ngửi ra liên hệ nào đó.

Cuối cùng, vẫn là Phó Kiếm Tinh câu nói kia nhắc nhở hắn, Phó Kiếm Tinh cho rằng, người chết sắp chết thi cất vào quan tài, chính là cố ý làm như vậy, chính là vì thú vị mà thôi!

Bởi vậy, đương Triệu Ngọc một lần nữa xem kỹ kia cái cọc cổ trang nữ thi án lúc, lại phát hiện giết chết nữ nhân kia hung thủ, tựa hồ cũng có loại này hoàn toàn là vì "Thú vị" khuynh hướng ở bên trong!

Thử nghĩ một chút, một cái bình thường hung thủ, đã giết người, chỗ đó sẽ còn cho người chết mặc vào cổ đại quần áo, hơn nữa còn ném vào mộ tổ tiên của người khác đâu?

Đã dạng này, kia có phải hay không, cái này hai kiện cách xa nhau năm bản án, thật sẽ có một loại nào đó bí ẩn liên hệ tồn tại?

Nếu như cổ mộ án giết người hung thủ từng có tiền khoa lời nói, như vậy có thể hay không, món kia cổ trang nữ thi án giết người cũng là cùng là một người gây nên đâu?

Đúng a! ?

Triệu Ngọc càng nghĩ càng thấy đến có khả năng này,

Bởi vì, cổ trang nữ thi trên người cổ trang, thật là kiện văn vật, thử hỏi người, tại sao có thể có cổ nhân quần áo đâu?

Thế nhưng là, nếu như hung thủ là trộm mộ vậy liền không đồng dạng! Hắn trộm lấy nhiều như vậy cổ đại mộ táng, có một hai kiện cổ đại quần áo, cũng liền chẳng có gì lạ!

Lão thiên!

Cái này trộm mộ, đến cùng là ai! ?

Ngay tại Triệu Ngọc dụng tâm suy tư thời điểm, điện thoại rốt cục vang lên, cục thành phố hình sự trinh sát khoa cho thám viên nhóm phát tới mới nhất kiểm tra thi thể báo cáo, thông qua giám chứng khoa pháp y so với, hiện tại đã tìm được cổ mộ bị giết án người bị hại thân phận cùng nguyên nhân cái chết.

Nguyên nhân cái chết không ngoài sở liệu, chính là đầu trí mạng thương tích dẫn đến.

Về phần thân phận, lại quả thực gọi Triệu Ngọc giật nảy mình!

Ngay từ đầu, Triệu Ngọc liền nhận định, người chết nhất định không

phải cái gì trộm mộ, thế nhưng là, hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ ra, người chết không những không phải trộm mộ, lại ngược lại là Tần Sơn thị cục văn hóa khảo cổ một vị —— lão chuyên gia! ! !

Lão thiên!

Chỉ một thoáng, Triệu Ngọc cảm giác đầu óc của mình không đủ dùng đều, cái này đều chuyện gì a? Tại sao có thể có một vị làm cả đời khảo cổ người làm việc, chết tại cổ mộ trong quan tài đâu?

Một mặt là chuyên gia khảo cổ, một mặt là trộm mộ. . . Cái này. . . Đây là tại trình diễn vừa ra « quốc gia bảo tàng » sao? Chính nghĩa cùng tà ác đọ sức? Kết quả, chính nghĩa một phương lão chuyên gia bất hạnh gặp nạn, bị tà ác trộm mộ cho sát hại rồi?

Thế nhưng là. . .

Không đúng. . .

Tỉ mỉ nghĩ lại, Triệu Ngọc lại càng phát ra cảm thấy, trong vụ án không có cách nào giải thích vấn đề, tựa hồ càng ngày càng nhiều!

Chẳng lẽ. . .

Cả vụ án bên trong, cũng không có cái gì trộm mộ? Từ đầu đến cuối trộm mộ, đều là làm văn vật chuyên gia? Chuyên gia thiếu tiền?

Đây rốt cuộc. . . Tình huống như thế nào?

"Uy, ngươi thế nào, từ lúc lên xe, ngươi vẫn cau mày, có phải hay không có cái gì nghĩ không ra?" Nữ lái xe quan tâm hỏi, "Không sao, nói ra liền dễ chịu, ta vẫn là rất tình nguyện đương người nghe!"

"Đổng Phái Trác!" Triệu Ngọc vô ý thức lầm bầm ra một cái tên tới.

"Cái gì? Cái gì trác? Thế nào?" Nữ nhân tò mò truy vấn.

"Không có chuyện, lái xe của ngươi đi!" Triệu Ngọc âm thầm may mắn, may mắn mình có dự kiến trước, so người khác trước thời hạn một bước, chỉ cần hắn hiện tại đuổi tới người bị hại trong nhà, tất nhiên có thể nhanh hơn người khác một bước!

Đổng Phái Trác, chính là vị kia cổ mộ án giết người người chết danh tự.

Căn cứ tư liệu biểu hiện, người này không những ở văn vật giới đức cao vọng trọng, mà lại tại tranh chữ cùng thư hoạ giới cũng là tạo nghệ rất sâu. Người này năm nay đã tuổi, bởi vì có bệnh mãn tính, đồng thời động đậy sự giải phẫu, đã sớm lui đừng!

Bất quá, cục văn hóa khảo cổ gặp được cái gì khó giải quyết vấn đề, vẫn là sẽ đến hướng hắn thỉnh giáo! Thật rất khó tưởng tượng, dạng này một vị đức cao vọng trọng lão chuyên gia, vậy mà lại chết thảm tại cổ mộ trong quan tài.

Đạt được tư liệu, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian cho Miêu Anh gọi điện thoại, Miêu Anh tự nhiên cũng là phi thường chấn kinh. Nàng ngay đầu tiên liền giúp Triệu Ngọc tra ra địa chỉ, đồng thời nói cho Triệu Ngọc, nàng cách Đổng Phái Trác nhà khoảng cách thêm gần, cho nên nàng trước một bước chạy tới, cùng Triệu Ngọc cùng một chỗ điều tra!

Nha!

Hỏng bét!

Triệu Ngọc lúc này mới nghĩ đến một việc, mặc dù hắn so với cái kia chuyên gia thám viên nhóm đi đầu một bước, nhưng là, người ta những cái kia thám viên cũng là sẽ tìm người hỗ trợ a?

Lúc này, không biết có bao nhiêu đạo nhân mã, đã chạy tới Đổng Phái Trác trong nhà đi a?

Chương 365: Chương 365: Không chỉ 1 người

Chương 365: Không chỉ 1 người

"Lần này kỳ ngộ đã hoàn thành, độ hoàn thành: 85. Chúc mừng, thu hoạch được ẩn hình đạo cụ một kiện, mời kiểm tra và nhận!"

Ngay tại Triệu Ngọc vô cùng lo lắng thời điểm, hệ thống cũng tới tham gia náo nhiệt.

Không nghĩ tới, hôm nay kỳ ngộ kết thúc thật sớm . Bất quá, Triệu Ngọc biết hôm nay ngoại trừ tiến vào mộ huyệt tra tìm manh mối, cùng nhà vệ sinh nữ nghe lén bên ngoài, hắn cũng không có gặp được đặc biệt lớn kỳ ngộ, cho nên có thể có được một kiện đạo cụ, hắn vẫn là thật hài lòng.

Nhưng mà, khi hắn ấn mở đạt được đạo cụ về sau, lại chưa phát giác vẻnh vẻnh lên miệng.

"Ẩn hình nước hoa, sử dụng sau có thể đi trừ thân thể mùi vị khác thường, có 45 loại mùi thơm có thể cung cấp lựa chọn, tiếp tục thời gian vì 10 giờ "

Ta đi

Triệu Ngọc lắc đầu liên tục, hệ thống này cũng là càng ngày càng không rời đầu, làm sao ngay cả ẩn hình nước hoa đều xông ra? Lần tiếp theo, có thể hay không xuất hiện ẩn hình dao cạo râu? Bóng ma gel, hoặc là ẩn

hình áo mưa a?

Bất quá, hiện tại ngay tại tra án thời điểm then chốt, Triệu Ngọc tự nhiên không dám vì thế phân tâm, hắn gọi vị kia nữ lái xe đem hắn trực tiếp đưa đến người chết Đổng Phái Trác nhà chỗ cư xá.

Vị kia nữ lái xe có thể là từ Triệu Ngọc cho Miêu Anh trong điện thoại nghe ra cái gì, về sau cũng không dám lại nói lung tung, trực tiếp đem chiếc xe mở đến mục đích.

Chỉ là từ Vân Dương huyện mở đến Tần Sơn liền cần thời gian hai tiếng, lại tăng thêm trên trời rơi xuống mưa dầm, cùng Đổng Phái Trác nhà vị trí khá xa, Triệu Ngọc đạt tới thời điểm, đã là 10 giờ tối nhiều chuông.

Quả nhiên không ngoài sở liệu của hắn, Đổng Phái Trác nhà ngoài cửa, sớm đã là xe cảnh sát khắp nơi trên đất. Đèn báo hiệu lấp lóe không ngừng, trong ngọn đèn có thể nhìn thấy mưa rơi càng lúc càng lớn.

Bất quá, Triệu Ngọc cũng đồng thời phát hiện, tại Đổng Phái Trác nhà cổng có phiên trực nhân viên cảnh sát, đã đem những người khác cự tuyệt ở ngoài cửa, không cho vào vào.

"Tích nhỏ "

Bên cạnh vang lên âm thanh loa, Triệu Ngọc lúc này mới thấy được Miêu Anh màu lam Phaeton.

Thu hồi dù che mưa tiến vào xe, Triệu Ngọc vừa định hỏi chút gì, Miêu Anh chợt làm ra một cái im lặng động tác, để Triệu Ngọc ngậm miệng.

Ngay sau đó, Miêu Anh lấy xuống nàng trên điện thoại di động tai nghe, đưa di động đặt ngang ở Triệu Ngọc trước mặt, đồng thời còn mở ra điện thoại di động miễn đề.

Triệu Ngọc lúc này mới nghe ra, Miêu Anh điện thoại lại là thông lên lời nói, trong điện thoại có chút ồn ào, có thể nghe được nữ nhân tiếng khóc, cùng cái nào đó nam nhân tiếng nói chuyện.

"Cục diện không dễ thu thập, cục thành phố đội hình sự đành phải tự thân xuất mã!" Miêu Anh tại Triệu Ngọc bên tai nhỏ giọng giải thích nói, "Bọn hắn không nghĩ tới cái này cổ mộ án phức tạp như vậy, nguyên lai để mỗi người chia cục liên hợp phá án, đơn giản muốn kích thích một chút mọi người! Nhưng là bây giờ, bọn hắn đã dẫn lửa thiêu thân, Tần Sơn không sai biệt lắm phái đến đây một nửa cảnh lực, tất cả đều giống điên cuồng đồng dạng nhìn chằm chằm vụ án này! Kỳ thật, càng nhiều người, bản án càng không tốt tra!

"Cho nên, đại đội trưởng Phùng tiêu đành phải tự mình ra mặt giải quyết! Hiện tại, bọn hắn người đang ở bên trong cùng người chết gia thuộc tra hỏi, nói quay đầu lại đem ghi âm phát cho từng cái cục cảnh sát, không cho chúng ta đi quấy rối người chết thân nhân!"

"Vậy ngươi" Triệu Ngọc chỉ vào điện thoại, ánh mắt lộ ra nghi hoặc.

"Thị đội cảnh sát hình sự trùng hợp có người bằng hữu, trước kia từ Nhữ Dương phân cục bên kia điều tới, bọn hắn ngay tại hỏi thăm người chết gia thuộc, ta để hắn mở ra miễn đề đâu! Chỉ là điện thoại tại hắn trong túi, chúng ta phải cẩn thận nghe mới được!" Miêu Anh đưa di động hướng Triệu Ngọc bên này đụng đụng.

Lợi hại!

Triệu Ngọc xông Miêu Anh duỗi một chút ngón tay cái, sau đó liền kiên nhẫn nghe. Nhưng không khéo chính là, Miêu Anh bằng hữu khả năng đạt được cái gì mệnh lệnh, tạm thời rời đi hỏi thăm hiện trường, trong điện thoại chỉ có thể nghe được ầm ĩ khắp chốn.

Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh liếc mắt nhìn nhau, hai người không hẹn mà

cùng nhún vai, chỉ có thể kiên nhẫn chờ đợi. Thừa dịp cái này công phu, Triệu Ngọc liền đem Lan Bác bọn hắn điều lấy video giám sát sự tình báo cho Miêu Anh.

"Xem ra, cục thành phố người lần này là khiêng đá đập chân của mình! Cái này yêu thiêu thân ra, ta xem bọn hắn về sau còn dám hay không chơi như vậy! ?" Miêu Anh nhả rãnh.

"Đúng nha, rắn mất đầu, lẫn nhau chỉ muốn ngươi lừa ta gạt, còn thế nào có thể tra tốt bản án?" Triệu Ngọc cũng là rất có cảm khái.

Ai ngờ, đúng lúc này, Triệu Ngọc điện thoại bỗng nhiên vang lên.

Điện thoại là Trương Cảnh Phong đánh tới, hắn tựa hồ là tra được thứ gì trọng yếu,

Ngữ khí mười phần gấp rút, thanh âm to đến ngay cả Miêu Anh đều có thể nghe được:

"Tiểu Triệu con a, ta cảm thấy, cổ mộ chuyện này hắn là chơi lớn! Ngươi đoán làm gì, ta vừa rồi từ thất tung khoa tra tìm một chút Đổng Phái Trác mất tích báo cáo, kết quả, mất tích người, cũng không chỉ hắn một cái đâu!"

"Cái gì! ?"

Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh đồng thời sững sờ, Miêu Anh thì tranh thủ thời gian bưng kín cái kia ngay tại nghe trộm điện thoại.

"Điền Đông Dân cùng Vương Thái Minh, hai người này cũng mất tích!" Trương Cảnh Phong kích động nói, "Hai người kia đều là Đổng Phái Trác đồng sự, cũng đều là làm văn vật chuyên gia, ba người số tuổi cũng kém không nhiều! Mà lại, căn cứ báo cáo biểu hiện, cái này ba người là trong cùng một lúc mất tích!"

"Không thể nào! ?"

Cái này Triệu Ngọc cảm giác đầu não hỗn loạn lung tung, vì cái gì, đột nhiên lại tăng thêm hai cái lão chuyên gia đến?

"Trộm mộ!" Miêu Anh trừng to mắt suy đoán nói, "Trộm mộ muốn trộm mộ cái kia Thái Thú mộ, nhưng là một mực tìm không thấy, cho nên cần ba vị này lão chuyên gia trợ giúp, cho nên bắt cóc bọn hắn, đồng thời khi tìm thấy mộ huyệt về sau, giết người diệt khẩu?"

Triệu Ngọc nhẹ gật đầu, đây là tại trước mắt dưới đầu mối, nhìn như duy nhất giải thích hợp lý! Thế nhưng là vì trộm lấy chỉ là một cái mộ táng mà bắt cóc giết người, cái này cũng không quá giống như là trộm mộ cách làm!

"Thế nhưng là" Miêu Anh tựa hồ cũng là không có cách nào thuyết phục mình, từ lời nói, "Thế nhưng là, vì cái gì chỉ giết một cái đâu? Nếu như mục đích đạt đến, hắn là tất cả đều sẽ bị diệt khẩu a?"

"Triệu Ngọc, Miêu đội trưởng!" Trương Cảnh Phong nghe được Miêu Anh thanh âm, vội nói, "Các ngươi đoán được không đúng! Mất tích trên báo cáo viết rõ ràng, chờ một lúc ta phát cho các ngươi nhìn một chút đi! Tại mất tích trước đó, cái này cái này ba cái văn vật lão chuyên gia tất cả đều người đối diện bên trong láo xưng, đơn vị muốn bọn hắn đi ra ngoài khảo sát! Thế nhưng là cục văn hóa khảo cổ đã chứng minh, căn bản không có cái gì khảo sát, ba người này tất cả đều người đối diện thảo luận láo!"

"Ta dựa vào! Không thể nào?"

Lần này, Triệu Ngọc càng là không có cách nào giải thích? Cái này đây rốt cuộc là thế nào một chuyện? Ba cái lão chuyên gia tập thể nói láo, sau đó cùng một chỗ mất tích, hiện tại lại có một cái chết tại cổ mộ trong

quan tài?

Miêu Anh cũng là chau mày, càng phát ra không thể tưởng tượng nổi.

Đương Trương Cảnh Phong cúp điện thoại về sau, Miêu Anh bằng hữu cũng lần nữa về tới Đổng Phái Trác trong phòng, tiếp tục lắng nghe cảnh sát đối người chết gia thuộc tra hỏi.

Kết quả, Đổng Phái Trác bạn già cùng nhi tử cũng đồng dạng xác nhận Trương Cảnh Phong phát hiện những chuyện kia, ba tên lão chuyên gia đích thật là tập thể nói hoang.

Ngay tại đạt được tin tức này đồng thời, Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh chợt thấy, tại cửa ra vào chờ đợi xe cảnh sát, có mấy chiếc đã lặng lẽ rút lui.

Triệu Ngọc Hòa Miêu Anh liếc mắt nhìn nhau, đồng thời lĩnh ngộ cái gì, Miêu Anh lập tức phát động xe.

Nguyên lai, bọn hắn đột nhiên nghĩ đến một cái trọng yếu vấn đề, đó chính là, hiện tại bọn hắn nhất định phải tranh thủ thời gian điều lấy một chút ba tên lão chuyên gia phụ cận giám sát, sau đó dọc theo giám sát truy tra, truy tung một chút bọn hắn mất tích cùng ngày quỹ tích!

Nếu như có thể phá giải ba cái lão nhân là bởi vì gì mất tích, có lẽ bản án liền sẽ tra được trọng đại đột phá!

Nhưng mà, ngay tại Miêu Anh nổ máy xe, đồng thời muốn nhanh chóng thông tri thám viên nhóm thời điểm, Loan cục trường chợt điện thoại tới.

Loan cục trường hướng Miêu Anh truyền đạt thượng cấp mệnh lệnh, yêu cầu bọn hắn Dung Dương phân cục tổ trọng án lập tức đình chỉ đối cổ mộ án giết người điều tra, về cục đợi mệnh, lại có tự mình hành động người, hết thảy theo trọng đại làm trái kỷ xử lý!

Chương 366: Chương 366: Vì sao giết người?

Chương 366: Vì sao giết người?

11 giờ tối nửa, Dung Dương phân cục tổ trọng án.

Giờ phút này, Triệu Ngọc đang dùng hắn từ nhà vệ sinh nữ nghe lén tới Phó Kiếm Tinh lí do thoái thác, đang lừa dối lấy một đám thám tử nhóm. Triệu Ngọc thêm mắm thêm muối, nói đến mặt mày hớn hở, nghiễm nhiên đem chính mình nói thành Holmes tái thế.

Thám viên nhóm không biết đây đều là hắn nghe lén tới, thật đúng là đều bị hắn lắc lư ở, nghe được là cực kì nghiêm túc.

Bất quá, duy chỉ có Miêu Anh nghe được một chút xíu không đúng manh mối, vội vàng đánh gãy Triệu Ngọc, đồng thời quở trách hắn nói:

"Triệu Ngọc, không đúng? Trước đó ngươi cùng ta thông điện thoại thời điểm, nhưng không có nói đến như thế thần a? Tiểu tử ngươi, vậy mà lại dám đối bản đội trưởng giấu diếm không báo, có phải hay không vẫn còn muốn tìm đánh?"

Nhìn thấy Miêu đội trưởng nắm đấm, Triệu Ngọc lúc này mới bỗng nhiên ngừng lại, chắp tay xin khoan dung.

"Miêu đội trưởng, cục thành phố rốt cuộc là ý gì? Một hồi tra một hồi lại không cho tra, đây không phải trêu cợt người chơi sao?" Lương Hoan

nghiêm mặt oán giận nói, "Ngươi nói, cái này hơn nửa đêm, lại đổ mưa to, còn để các cảnh đội đợi mệnh, đây rốt cuộc có ý tứ gì a đều?"

"Không có cách nào!" Miêu Anh nói, "Thượng cấp mệnh lệnh liền là thượng cấp mệnh lệnh! Kỳ thật, làm như vậy cũng tốt, tránh khỏi mọi người vì thẩm tra lão chuyên gia mất tích video mà ngươi tranh ta đoạt.

"Yên tâm, ta đã nhờ quan hệ nghe ngóng qua, thị cảnh sát hình sự đại đội nhúng tay về sau, hội chủ bắt vụ án này. Nhưng là, bởi vì phía trước có nói trước đây, bọn hắn cuối cùng vẫn là sẽ cùng chúng ta những này phân cục chia sẻ một chút tư liệu! Chúng ta không thể hiện trường tra án, chỉ có thể thông qua cùng hưởng tư liệu đến tiến hành phân tích , dựa theo mình sáo lộ đi đi.

"Cho nên, trận này phá án tranh tài, vẫn là đang tiếp tục! Chỉ là từ kia mấy tên đại biểu, biến thành tất cả phân cục! Sau đó, ai nhóm có thể cái thứ nhất nhìn thấu chân tướng, bắt được hung thủ, ai nhóm liền là phong quang vô hạn quán quân!"

"Có ý tứ!" Đại Phi vén tay áo lên nói, "Bản án như vậy có ý tứ, phá án phương thức cũng thật có ý tứ! Có nhiệt tình mà, tranh thủ cầm quán quân a các huynh đệ!"

"Thật không hiểu rõ bọn hắn!" Trương Cảnh Phong lại là không có chút nói, "Cơm là cướp ăn được ngon, nhưng là vụ án này, sao có thể đoạt đâu? Cướp tới cướp đi, đừng có lại đem chứng cớ trọng yếu làm ném đi đâu! Tóm lại, cục thành phố đội hình sự đám người kia, ta thế nhưng là yên tâm bất quá."

"Miêu đội trưởng!" Lý Bối Ny bỗng nhiên nhấc tay nói, "Lan Bác tại Vân Dương huyện bên kia gửi thư, nói Vân Dương huyện video theo dõi tư liệu, đã từ cục thành phố đội cảnh sát hình sự thượng truyền đến mạng nội bộ, chúng ta có thể xem xét giám sát!"

"Tốt!"

Miêu Anh lập tức điều động nhân thủ, đi thăm dò nhìn video theo dõi đi. Triệu Ngọc thì chưa quên dặn dò bọn hắn, phải lưu ý thêm cái nào đoạn thời gian video.

"Sư huynh a, ta thật sự là càng ngày càng bội phục ngươi!" Lý Bối Ny tán dương, "Trước kia, ngươi như vậy. . . Như vậy. . . Nhưng bây giờ. . . Vậy mà lợi hại như vậy! Thậm chí ngay cả thi thể chết bao lâu thời gian đều có thể biết, ta lúc đầu, thật đúng là không có không nhìn ra đâu!"

"Ngươi là muốn nói, ta lúc đầu như vậy lưu manh a?" Triệu Ngọc không để ý nói, "Ngươi không nhìn ra có nhiều việc, tranh thủ thời gian cho ngươi sư huynh ngược lại ly cà phê đi, như cũ, hai bao đường!"

"Được rồi!" Lý Bối Ny lập tức đứng dậy rời đi chỗ ngồi.

"Ai nha, ta tới, ta đến rồi! Không có ý tứ, tới chậm!" Lý Bối Ny vừa mới đứng dậy rời đi, từ cổng liền tiến đến một cái vừa mới thu hồi dù che mưa người.

Người này chính là nguyên lai tổ A tổ trưởng, đương nhiệm B tổ tổ trưởng Mao Vĩ!

Mao Vĩ cơ hồ là cùng Triệu Ngọc cùng một chỗ khôi phục xuất viện, chân của hắn tổn thương cũng đã hoàn toàn tốt lưu loát, có thể tự do đi bộ.

Mặc dù trước đó Mao Vĩ cùng Miêu Anh còn có Triệu Ngọc huyên náo có chút không sảng khoái lắm, nhưng là Mao Vĩ có một cái ưu điểm lớn nhất, đó chính là làm người hiền hoà.

Sau khi vào sở, hắn cũng chủ động tìm tới Miêu Anh, đối nàng biểu đạt áy náy của mình. Đồng thời cũng tìm Triệu Ngọc nói qua, hi vọng về sau

có thể cùng Triệu Ngọc ở chung hòa thuận, tương hỗ chiếu cố.

Kỳ thật, Triệu Ngọc cũng tốt, Miêu Anh cũng được, bọn hắn đối Mao Vĩ vốn cũng không có cái gì giai cấp mâu thuẫn, bây giờ thấy Mao Vĩ thái độ như thế thành khẩn, hai người tự nhiên không có lý do lại cùng hắn so sánh cái gì sức lực.

Thế là, ba người quay về tại tốt, mỗi người quản lí chức vụ của mình, khiến cho Dung Dương tổ trọng án công việc lại về tới chính quy phía trên.

"Trời mưa đến càng lúc càng lớn, " Mao Vĩ còn đang vì mình đến trễ tìm được lấy cớ, "Đón xe căn bản đánh không đến! A, Miêu đội trưởng, trên đường tới, ta đã nghe nói, hiện tại món kia toàn thành phố chú mục bản án thế nào? Có mới nhất tiến triển sao?"

Nghe được Mao Vĩ đặt câu hỏi, Miêu Anh liền đem có liên quan tin tức mới nhất báo cho hắn.

"Ai u, đây thật là càng ngày càng không thể lý giải!" Mao Vĩ vò đầu nói, "Văn vật chuyên gia thế mà cùng trộm mộ kéo tới cùng một chỗ, đây cũng là một kiện bê bối đi?"

"Lão Mao, uổng cho ngươi vẫn là tổ trưởng đâu! Nói chuyện nhưng phải phụ trách nhiệm, cái này nếu để cho phóng viên nghe được, cục văn hóa khảo cổ không phải cùng ngươi liều mạng không thể, bao ngươi chịu không nổi. . ." Trương Cảnh Phong vừa cười vừa nói, "Muốn ta nhìn a, vấn đề này có lẽ không khó giải thích, chuyện đã xảy ra, có thể là cái dạng này:

"Ba vị lão chuyên gia sở dĩ nói láo, chính là muốn đi dã ngoại khảo sát chút gì đồ vật, lại không muốn để cho người trong nhà quan tâm. Thế nhưng là đâu! Khi bọn hắn khảo sát thời điểm, lại không cẩn thận đụng phải một bang trộm mộ, kết quả, trộm mộ bất đắc dĩ liền đem bọn hắn

giết! Cho nên, bắt lấy trộm mộ, bản án liền kết!"

"Lão Trương, ngươi nói thật đúng là rất nhẹ nhàng linh hoạt!" Lương Hoan phản bác, "Muốn thi xem xét đồ vật, không nói cho người nhà có thể, thế nhưng là kêu lên đơn vị mấy cái tiểu hỏa tử không được sao? Bọn hắn đều lớn như vậy số tuổi thế nhưng là! Còn có, hiện tại chỉ tìm được một cỗ thi thể, có ngoài hai người đâu? Đã trộm mộ đều thành công, người cũng giết một cái, kia làm gì không một hơi đều giết? Có ngoài hai người, hiện tại ở đâu đây?"

"Có lẽ. . ." Trương Cảnh Phong lại nói, "Trộm mộ coi trọng văn vật chuyên gia lợi hại, thuận tiện lưu một người sống, để bọn hắn giám định một chút những cái kia đào được văn vật đi?"

"Không! Các ngươi căn bản không hiểu rõ cái này nghề!" Lương Hoan trịnh trọng kỳ sự nói, "Cùng các ngươi nói như vậy! Bình thường đến giảng, có rất ít nghe được trộm mộ sẽ giết người diệt khẩu chuyện, trộm mộ đều là tặc, cũng không phải là sát thủ chuyên nghiệp, không phải vạn bất đắc dĩ, là tuyệt đối sẽ không động giết người suy nghĩ!

"Ta sẽ nói cho các ngươi biết, giống Thái Thú mộ dạng này mộ táng, nhưng thật ra là rất ít có thể ra lợi hại gì đồ vật! Bình gốm, đồ sứ, ngọc phiến, đồng tiền, căng hết cỡ còn có một số vàng bạc. Dạng này mộ táng cùng những vương hầu kia mộ so ra, thế nhưng là kém đến quá xa đâu!

"Cho nên, vì chỉ là một cái Thái Thú mộ, không đáng giá! Nếu như bị người bắt gặp, bọn hắn thà rằng từ bỏ, cho dù là bị người bắt được, cũng tuyệt đối không đáng giết người!

"Không tin, các ngươi nhìn xem hình phạt điều lệ, trộm lấy dạng này quy cách mộ táng, là phán không được trọng hình, nhiều nhất sẽ không vượt qua 10 năm!"

Nghe Lương Hoan đối trộm mộ cùng mộ táng phân tích, Miêu Anh cũng

là như có điều suy nghĩ.

Từ nàng biết được người chết chính là một chuyên gia khảo cổ về sau, đồng dạng có tương tự nghi hoặc. Nàng luôn cảm giác, sự tình khả năng không chỉ trước mắt nhìn thấy đơn giản như vậy. Tại cái này cái cọc kỳ quặc ly kỳ cổ mộ án giết người phía sau, tựa hồ còn ẩn giấu đi cái gì lợi hại hơn đồ vật!

Từ xưa tới nay, Miêu Anh tựa hồ là tạo thành một loại nào đó quen thuộc, một khi mình trầm tư suy nghĩ mà không được phương hướng thời điểm, nàng liền sẽ bản năng đi tìm một chút Triệu Ngọc. Bởi vì mỗi khi gặp loại thời điểm này, Triệu Ngọc luôn có thể nói ra một chút đã riêng một ngọn cờ, lại khiến mắt người sáng lên ý nghĩ đến!

Kết quả, trái nhìn nhìn phải phía dưới, Miêu Anh lại phát hiện, Triệu Ngọc ngay tại đối một đài máy vi tính màn hình ngưng thần suy tư.

"Triệu Ngọc, ngươi nhìn cái gì đấy?"

Tò mò, Miêu Anh chẳng những hỏi một câu, hơn nữa còn cất bước đi tới phụ cận. Cùng lúc đó, Lý Bối Ny cũng đã pha tốt cà phê, bưng đến Triệu Ngọc trước mặt.

Kết quả, hai nữ hướng Triệu Ngọc trên màn hình xem xét, lập tức thấy được một bộ người mặc cổ đại đỏ chót trường bào —— nữ thi! ! ! 8)

Chương 367: Chương 367: Mặt đối mặt điện thoại

Chương 367: Mặt đối mặt điện thoại

Đương Triệu Ngọc đem mình liên quan tới cổ mộ án giết người, cùng cái này 18 năm trước cổ trang nữ thi án có liên hệ ý nghĩ nói ra về sau, thám viên nhóm ngoại trừ tất cả đều cảm thấy không thể tưởng tượng bên ngoài, còn chia làm hai phái.

Trong đó một phái lấy Mao Vĩ cầm đầu, Đại Phi bọn người làm phụ, bọn hắn vô luận như thế nào cũng không tin, cái này hai kiện bản án sẽ tồn tại cái gì liên quan?

Thế nhưng là, quen thuộc chưa kết tổ vụ án Trương Cảnh Phong cùng Lương Hoan, lại đối Triệu Ngọc hết sức ủng hộ, cho rằng Triệu Ngọc phân tích không có mao bệnh, hai kiện bản án đều là như vậy đến ly kỳ cổ quái, hơn nữa còn cùng mộ táng có quan hệ, nói không chừng sẽ là cùng là một người gây nên!

Mao Vĩ lý do để phản đối là, hai kiện bản án thủ pháp khác biệt, khoảng cách thời gian dài, căn bản không có khả năng so sánh. Đại Phi còn nói, cổ trang nữ thi là bị người bóp chết, mà cổ mộ giết người, thì là cuốc sắt bạo kích! Liên sát tay của người pháp đều không giống nhau đâu!

Thế nhưng là, Triệu Ngọc lại phản bác nói ra: "18 năm trước, hung thủ vẫn chưa từng giết người, cho nên mới sẽ sử dụng bóp chết phương pháp! Thế nhưng là, 18 năm sau, hung thủ trưởng thành, sử dụng hung

khí đều không nháy mắt!"

Triệu Ngọc sở dĩ nói như vậy, chính là bởi vì hắn cả cuộc đời trước thường xuyên tham gia giang hồ ác đấu, đối những cái kia ra tay hung ác người mười phần hiểu rõ.

Từ trong cổ mộ người chết vết thương đến xem, hắn hoàn toàn đó có thể thấy được, hung thủ chính là một kích phải trúng, lại hung ác vừa chuẩn, nếu như là một cái ý chí không kiên định người, tuyệt đối làm không được!

"Miêu đội trưởng, Triệu Ngọc nói cũng không thể không làm cho coi trọng, " Lương Hoan nói, "Nếu như năm đó cổ trang nữ thi án cùng hiện tại cổ mộ án có quan hệ, kia chưa chừng, trong lúc này, còn có khác án mạng đâu! Các ngươi nghĩ, hung thủ là cái cùng hung cực ác lại tâm lý biến thái trộm mộ, giết người xong về sau, trực tiếp vứt xác đến trong hầm mộ, cái này làm sao tìm được?"

"Ừm!" Miêu Anh mặc dù cảm giác Triệu Ngọc phỏng đoán có chút gượng ép, lại giống như Lương Hoan nói như vậy, không thể không gây nên nàng coi trọng, thế là nói, "Đã dạng này, như vậy chúng ta có cần phải đem cái này cổ trang nữ thi án cũng khởi động lại điều tra, nói không chừng, từ nơi này phương hướng bên trên, cũng có thể tìm tới đầu mối gì!"

"Còn có" Mao Vĩ bỗng nhiên nói, "Nếu như hung thủ thật sự là trộm mộ, nói không chừng sẽ có tiền khoa ghi chép, cho nên, ta nâng đến, chúng ta cũng có thể điều tra một chút đã từng bị bắt qua trộm mộ tư liệu, nói không chừng, tên hung thủ này liền giấu ở trong hồ sơ đâu!"

"Có đạo lý!" Đám người gật đầu, Miêu Anh thì lúc này quyết định, liền để Mao Vĩ phụ trách cái này điều tra phương hướng.

"Triệu Ngọc, cổ trang nữ thi sự tình, vẫn là để Trương Cảnh Phong cùng

Lương Hoan hai vị đại ca đi làm đi!" Miêu Anh lại nói với Triệu Ngọc, "Ngươi đường đi rộng, cho nên, ngươi vẫn là chủ yếu điều tra văn vật đường tuyến kia tốt! Ngươi đến thị trường đồ cổ, hoặc là cái gì thị trường ngầm đi thăm dò một chút, nhìn xem gần nhất có người hay không xuất thủ văn vật, cùng có hay không khả nghi văn vật con buôn "

"Ừ" kỳ thật, Triệu Ngọc vẫn là muốn đi tra cổ trang nữ thi án, nhưng là đã Miêu Anh làm an bài, hắn cũng phản bác không được, đành phải yên lặng nhẹ gật đầu.

"Bối Ny!" Miêu Anh lại nói với Lý Bối Ny, "Ngươi phụ trách nhìn chằm chằm thị đội hình sự tin tức, một khi có đầu mối mới tuyên bố, nhất định phải kịp thời thông tri chúng ta!"

"Tốt!" Lý Bối Ny bày cái ok thủ thế.

"Ta cùng Trương Diệu Huy đi thăm dò kia ba vị lão chuyên gia mất tích tình huống!" Miêu Anh lại nói, "Cứ như vậy, mọi người mỗi người quản lí chức vụ của mình, cùng một chỗ cố gắng, tranh thủ tại trận này mở ra mặt khác phá án trong trận đấu, đoạt cái danh tiếng ra!"

Miêu Anh kiểu nói này, đám người tất cả đều bày ra giống như Lý Bối Ny ok thủ thế

Bởi vì Triệu Ngọc dẫn tới nhiệm vụ là điều tra trộm mộ thủ tiêu tang vật manh mối này, cho nên không cần thiết không phải ở tại cục cảnh sát đợi mệnh, thấy sắc trời đã muộn, hắn liền che dù về nhà.

Trời mưa đến càng lúc càng lớn, dần dần có mưa lớn chi thế. Mặc dù Triệu Ngọc che dù, nhưng là ống quần chỗ đã sớm bị nước mưa ướt nhẹp.

Triệu Ngọc bước nhanh hơn, muốn mau mau về đến nhà đi. Ai ngờ, vừa mới vượt qua đường Thuận Phong chỗ ngoặt, hắn liền theo một trận gió

lạnh đánh tới, kìm lòng không đặng hắt xì hơi một cái!

Hắt xì

Một nhảy mũi đánh ra, trong đầu hệ thống bỗng nhiên khởi động, đúng là tại trong mưa to vì hắn mở một quẻ!

Triệu Ngọc lúc này mới ý thức được, hiện tại đã qua nửa đêm mười hai giờ,

Vốn là đến có thể mở quẻ thời gian. Nhưng mà, quẻ văn mở ra về sau, Triệu Ngọc lại chưa phát giác có chút thất lạc, bởi vì lần này, hệ thống mở ra chính là một cái "Đoái Khảm" quẻ!

Chậc chậc

Hiện tại Triệu Ngọc ngay tại tra án thời khắc mấu chốt, nhất chờ đợi không thể nghi ngờ liền là đại biểu cho tiến triển vụ án "Cấn" quẻ. Đáng tiếc không có mở ra, tự nhiên có chút thất vọng, cái này tựa hồ tại biểu thị, ngày mai tra án vô cùng có khả năng không quá thuận lợi.

Vừa nhìn thấy quẻ văn, Triệu Ngọc liền nghĩ tới lão mụ cho hắn tìm sách sự tình đến, hắn lão mụ đem hai vị nhà cậu lật ra một cái ngọn nguồn rơi, thậm chí ngay cả đám bọn cậu ngoại tiền riêng đều tìm ra, nhưng không có tìm tới quyển kia cùng quỷ công Bát Quái có liên quan cổ thư.

Cuối cùng, lão mụ đành phải lùi lại mà cầu việc khác, nói với Triệu Ngọc, Triệu Ngọc ông ngoại có một sư đệ, ở tại Lăng Vân thị. Người này năm nay đã hơn tám mươi tuổi, nói không chừng, hắn sẽ biết một chút liên quan tới quý công Bát Quái sự tình.

Bởi vậy, lão mụ liền sai người nghe được địa chỉ, gọi Triệu Ngọc tự mình đến Lăng Vân bái phỏng một chuyến.

Triệu Ngọc tự nhiên là không muốn buông tha bất cứ cơ hội nào, thế nhưng là, ngay tại hắn chuẩn bị đi Lăng Vân thời điểm, cổ mộ án giết người bỗng nhiên mà tới, lúc này mới một mực kéo tới hiện tại.

"Đoái Khảm" quẻ!

Triệu Ngọc ở trong lòng mặc niệm đạo, đoái đại biểu tài phú, khảm đại biểu nữ nhân. Tài phú lời nói, gần nhất giống như không có cái gì muốn phát tài dấu hiệu a?

Tháng trước kết toán, phòng tập thể thao chỉ toàn lợi nhuận 15 vạn nguyên thời điểm, đã xuất hiện qua một lần "Đoái" quẻ. Còn có, ngân hàng tồn thi án hai vạn khối tiền thưởng, từ lâu đến xong nợ.

Đừng nhìn ngân hàng tồn thi án chết nhiều người như vậy, tình tiết vụ án nghiêm trọng như vậy, nhưng là bởi vì không phải treo thưởng vụ án, tiền thưởng cũng không cao. Triệu Ngọc cũng là làm cái thuận nước giong thuyền, đem hai vạn khối cho mọi người chia!

Mặc dù là hắn liều chết bắt được Cừu Tân Dương, nhưng là tra án thời điểm, mọi người tất cả đều tận tâm tận lực, Bành Hân bọn người còn bị khói mê hun ngược lại, hắn tự nhiên không tốt độc hưởng.

Mặt khác, liên quan tới Đào tiên sinh cho hắn túi kia 20 vạn cũ tiền giấy, Triệu Ngọc cũng không có ý định xuất thủ! Hắn cảm thấy, đến một lần mình không thiếu tiền, thứ hai kia 20 vạn cũ tiền giấy thực sự có rất lớn kỷ niệm ý nghĩa, không bằng mình cất giữ tốt.

Cho nên, hắn cuối cùng vẫn là đem tiền lại lần nữa tồn tiến Tần Sơn ngân hàng kho bảo hiểm bên trong. Đương nhiên, ngân hàng kho bảo hiểm đã thăng lên cấp, phương diện an toàn tuyệt đối có thể bảo đảm.

Đã nên đến tiền đều chiếm được, như vậy ngày mai không biết lại sẽ có cái gì cùng tiền có liên quan sự tình phát sinh đâu?

Ngoại trừ "Đoái" quẻ, còn có "Khảm" quẻ, Triệu Ngọc luôn luôn nhìn người cực chuẩn, hắn trước kia nhìn ra, hôm nay vị kia nữ lái xe đối với hắn có ý tứ tới, nếu là hắn thật có lòng cùng người ta thông đồng thông đồng, nói không chừng hiện tại cũng có thể nhà khách mướn phòng đi!

Nhưng là, Triệu Ngọc chính một cách toàn tâm toàn ý đeo đuổi Miêu Anh, tự nhiên không có những cái kia không chính đáng tà môn tâm tư.

Giờ phút này, nhìn thấy lại một cái "Khảm" quẻ mở ra, hắn chỉ hi vọng nên quẻ đại biểu có thể là Miêu Anh, dạng này, liền có thể có cơ hội cùng Miêu Anh thâm nhập hơn nữa địa" hiểu rõ" một chút!

Nhưng mà, Kỳ Ngộ hệ thống biến hóa khó lường, đương Triệu Ngọc vừa mới trở lại đường Thuận Phong hoa quả đi lầu dưới thời điểm, hắn liền đã biết, hôm nay "Khảm" quẻ, là không có cách nào đi đại biểu Miêu Anh!

Bởi vì, hắn xa xa nhìn thấy, Dương Hồng chính mặt mũi tràn đầy lo lắng đứng tại đầu hành lang chỗ, đồng thời còn lấy điện thoại cầm tay ra ngay tại cho ai gọi điện thoại.

Xảo chính là, Dương Hồng bên kia gọi điện thoại, Triệu Ngọc điện thoại chợt tích táp mà vang lên.

Triệu Ngọc xem xét điện báo biểu hiện, vừa vặn liền là Dương Hồng đánh tới

Chương 368: Chương 368: Thêm ra tới tiền

Chương 368: Thêm ra tới tiền

Đêm hôm khuya khoắt, mưa to mưa lớn.

Dương Hồng đứng tại hành lang cổng cho Triệu Ngọc gọi điện thoại, hơn nữa còn là một bộ xoa tay dậm chân, cực kỳ lo lắng dáng vẻ, Triệu Ngọc tự nhiên biết, nhất định là xảy ra điều gì khẩn cấp sự tình!

Đến!

Như thế rất tốt, mình vừa mới mở ra "Khảm" quẻ, vậy mà nhanh như vậy liền ứng nghiệm, mà lại, cái này quẻ hay là bởi vì trời lạnh hắt hơi một cái mở ra.

"A anh hùng, xin lưu lại ta mộng đẹp "

Dù cho là tại trong mưa to, Triệu Ngọc tiếng chuông y nguyên lộ ra như thế đột ngột bắt mắt.

"A? Triệu cảnh sát! Triệu cảnh sát! !" Dương Hồng ngẩng đầu nhìn đến che dù Triệu Ngọc, nhất thời giống nhìn thấy cứu tinh, đúng là thả người vọt vào trong mưa, sau đó đem Triệu Ngọc lôi trở lại hành lang.

"Hồng tỷ, thế nào? Cái này hơn nửa đêm?" Triệu Ngọc mau đuổi theo hỏi.

"Hoa Hoa hoa" Dương Hồng miệng lớn thở hổn hển, "Hoa Hoa xảy ra chuyện, ta ta thật không biết nên tìm ai! Triệu cảnh sát, van cầu ngươi, mau cứu nàng đi!"

"Hoa Hoa?" Triệu Ngọc rất là ngoài ý muốn, vội vàng nâng lên Dương Hồng hỏi, "Hoa Hoa tại sao lại xảy ra chuyện rồi? Xảy ra chuyện gì?"

"Hoa Hoa thiếu vay nặng lãi, hôm nay, bị chủ nợ cho bắt đi!" Dương Hồng nước mắt lã chã hướng xuống rơi, cơ hồ không biết là vừa rồi xối mưa, vẫn là nước mắt, "Ta liền biết, hôm nay Hoa Hoa chưa có trở về, đạt được chút gì sự tình! Triệu cảnh sát, mau cứu nàng đi, ta van ngươi!"

"Vay nặng lãi?" Triệu Ngọc nhíu mày, "Hoa Hoa làm sao lại thiếu vay nặng lãi? Ta cảm giác, nhà nàng rất có tiền a? Ba nàng không phải mở chó trận sao?"

"Khục! Vậy cũng là nàng mạnh hơn mà thôi, " Dương Hồng cơ hồ là kêu khóc nói, "Ba ba của nàng đích thật là nuôi chó, nhưng là lọt vào đồng hành xa lánh, thật vất vả nuôi ra một tổ chó tất cả đều bị người độc chết! Cha hắn bồi thường cái mất cả chì lẫn chài, chẳng những thiếu nợ, còn hại bệnh đâu!

"Cái này việc này ta sớm cũng không biết, đứa bé kia cũng chưa nói với người nào! Sau đó, sau đó tìm vay nặng lãi vay tiền đi, đứa nhỏ này "

"Thế nhưng là nhà ta chó, Hoa Hoa ba ba của nàng trả lại cho ta chó nuôi trong nhà làm giải phẫu đâu!" Triệu Ngọc vẫn là không quá tin tưởng.

"Vậy ta cũng không biết!" Dương Hồng lôi kéo Triệu Ngọc cánh tay nói, "Khả năng, là Hoa Hoa tại nơi khác làm a? Triệu cảnh sát, Hoa Hoa nợ tiền khả năng không phải một ngày hai ngày, nàng vẫn còn con nít, bây giờ bị đám người kia bắt đi, không chừng đến làm thành bộ dáng gì! Nể

tình chúng ta hàng xóm một trận phân thượng, làm phiền ngươi mau cứu hắn đi!"

"Hồng tỷ, đừng có gấp!" Kiếp trước Triệu Ngọc, thường xuyên sẽ gặp phải loại chuyện này, quả thực cùng chuyện thường ngày. Bởi vậy, hắn mặc dù trong lòng cũng nhớ thương Hoa Hoa an nguy, thế nhưng là chương trình lại hết sức rõ ràng, thế là khuyên Dương Hồng nói, " đây không tính là cái đại sự gì, có thể sử dụng tiền giải quyết, đều không phải sự tình! Ngươi nói cho ta, Hoa Hoa bị ai bắt đi, bắt được chỗ đó?"

"Hoa Hoa thiếu ai tiền, ta còn thực sự không rõ lắm, tựa như là một cái gọi Phì Tràng ca người!" Dương Hồng nói, "A vừa rồi Hoa Hoa gọi điện thoại tới cho ta, muốn ta thối tiền lẻ cứu nàng, đồng thời báo cho của ta chỉ! Triệu cảnh sát, ngươi là cảnh sát, không bằng báo cảnh đi! ?"

"Biệt giới!" Triệu Ngọc vội vàng khoát tay, "Hoa Hoa mượn chính là vay nặng lãi, thiếu nợ thì trả tiền, thiên kinh địa nghĩa, ta đừng hỏng giang hồ quy củ! Hồng tỷ, ngươi đem địa chỉ cho ta đi, ta đi giải quyết!"

"Không báo cảnh sao? Vậy cái kia giúp người cũng không dễ đối phó!" Dương Hồng dị thường lo lắng, nhưng vẫn là đem địa chỉ giao cho Triệu Ngọc.

"Ha ha, " Triệu Ngọc cười an ủi, "Hồng tỷ, đừng quá lo lắng, chúng ta là đi đánh nhau, lại không phải đi phân rõ phải trái, báo cái gì cảnh?"

15 phút sau, Triệu Ngọc cùng Dương Hồng lái xe, đi tới chợ hoa đường phố trong một cái hẻm nhỏ.

Chợ hoa đường phố, tên như ý nghĩa, cả con đường trên trăm phần có chín mươi đều là bán hoa.

Hai người che dù , dựa theo đối phương cho ra địa chỉ, rốt cuộc tìm được một cái vẫn sáng đèn lều hoa.

"Hồng tỷ, ngươi chờ ta ở bên ngoài một chút, ta đi vào đem Hoa Hoa tiếp ra!" Triệu Ngọc hướng một cái âm u, có thể chỗ tránh mưa ra hiệu một chút, sau đó liền quay người hướng phía lều hoa cửa chính đi.

Nhìn xem Triệu Ngọc xoay người bóng lưng, Dương Hồng không khỏi trong lòng khẽ động, chỉ cảm thấy Triệu Ngọc thân hình so trước kia càng cao hơn lớn vĩ ngạn.

Cốc cốc cốc

Triệu Ngọc gõ cửa một cái, môn trong kính nhất thời nhô ra người nào đó nửa đầu: "Tìm ai a?"

"Ta là tới cho Hoa Hoa trả tiền lại, " Triệu Ngọc ung dung nói, "Các ngươi vừa mới gọi qua điện thoại, ta là người nhà của nàng!"

"A ngươi chờ a!" Người ở bên trong hắn là đi báo cáo, hơn nửa ngày mới trở về mở cửa.

Trong lều hoa không khí ẩm ướt oi bức, chu vi tất cả đều là các loại thực vật.

Dưới ánh đèn lờ mờ, Triệu Ngọc nhìn thấy mở cửa cho hắn, chính là một cái hai tay để trần, nhưng là thân trên nhưng lại có chín mươi phần trăm hình xăm người lùn người trẻ tuổi.

Mà tại lều hoa chỗ sâu, thì còn có năm sáu cái đồng dạng tràn đầy hình xăm nam tử! Những người kia một mặt ngậm lấy điếu thuốc quyển, một mặt tại đẩy bài chín, miệng bên trong đều là hùng hùng hổ hổ, xem xét đều không phải đứng đắn gì người.

"Mang tiền tới rồi sao?" Người lùn khinh miệt quét một vòng Triệu Ngọc, "Biết nên vẫn ít nhiều sao?"

"Các ngươi điện thoại đánh cho vội vã như vậy, làm sao làm tiền mặt đi?" Triệu Ngọc bất động thanh sắc nói, "Yên tâm, mang theo thẻ đâu! Trước hết để cho ta xem một chút người đi!"

"Tốt! Hiểu quy củ!" Người lùn vỗ tay phát ra tiếng, sau đó chỉ chỉ thang lầu, nói, "Đi theo ta!"

Triệu Ngọc đi theo người này hướng lầu hai đi đến, nơi này lều hoa đều là dùng gỗ dựng lên tới nhà gỗ, đi tại chất gỗ trên bậc thang, phát ra kẽo kẹt kẽo kẹt run giọng.

Triệu Ngọc một mặt đi lên, một mặt lưu ý lấy địa hình bốn phía. Lầu hai diện tích rõ ràng so lầu một muốn trên lầu có cái nhỏ phòng khách, ngay tại phòng khách trên ghế sa lon đang ngồi lấy một cái siêu cấp đại mập mạp!

Cái này đại mập mạp thật sự là mập đến chảy mỡ, trên người mặc một kiện màn cửa màu đen áo thun, từ tai phải rễ mãi cho đến vai phải bàng, tất cả đều hoa văn hình xăm.

Giờ phút này, cái này đại mập mạp ngay tại nghiêm túc xem tivi tiết mục, nhìn thấy Triệu Ngọc đi lên, vẻn vẹn liếc qua mà thôi.

"Tràng Ca, " người lùn xoay người nói với hắn, "Người này, là cho cô nàng kia mà trả tiền tới!"

Người lùn vừa mới giới thiệu, nhưng gặp từ bên cạnh trong phòng thình lình xuất hiện bốn năm cái tráng hán đến, những người này đồng dạng đâm vào hình xăm, từng cái mắt lộ ra hung quang, như muốn ăn người giống như.

"Ô ô ô ô "

Theo cửa phòng mở ra, Triệu Ngọc thình lình nghe được Hoa Hoa tiếng khóc.

Triệu Ngọc nghiêng đầu hướng trong phòng nhìn lại, muốn xem một chút Hoa Hoa vị trí, ai ngờ, lại có cái chải lấy bím tóc đuôi ngựa nam tử, giơ một đầu nữ tử màu trắng bên trong "Kho", ngăn tại trước cửa.

Người này tà dị cười, còn đem bên trong "Kho" bưng kín cái mũi của mình, dùng sức hít thở sâu một chút, làm ra một bộ rất say mê, rất biến thái dáng vẻ.

"Chúng ta là cầu tài, chỉ cần các ngươi giảng quy củ, chúng ta cũng là sẽ giảng quy củ, biết hay không! ?" Lúc này, cái kia ngoại hiệu gọi là Phì Tràng đại mập mạp bất âm bất dương nói một câu, ánh mắt lại y nguyên chăm chú nhìn màn hình TV.

"A Quý, tính sổ sách!" Người lùn nghe được lão đại ý tứ, vội vàng xông đám kia tay chân bên trong một cái ngoắc.

"Tới rồi, " một cái còm nhom tên nhỏ con, lập tức chạy đến trước mặt nói với Triệu Ngọc, "Cô nàng kia mà hết thảy cho mượn lão đại của chúng ta mười chín vạn, hiện tại qua ba tháng , dựa theo chúng ta lợi tức, ngươi hẳn là còn 276,000 lẻ bốn mười tám khối . Bất quá, hiện tại ngay tại ưu đãi trong lúc đó, cho ngươi giảm 10%, hai mươi bốn vạn tám! Nhìn ngươi không mang lấy tiền mặt, là hoạch thẻ a?"

"Ha ha ha, " Triệu Ngọc lắc đầu cười nói, "Các ngươi đủ trượng nghĩa, vay nặng lãi cũng lưu hành đánh gãy? Có ý tứ!"

Một mặt cười, Triệu Ngọc một mặt từ trong ví tiền móc ra thẻ ngân hàng tới.

Tên là A Quý người thấy thế, lập tức bưng một cái quét thẻ khí tới, đợi cho Triệu Ngọc ấn xong mật mã về sau, rất nhanh liền đem cái này hai

mươi vạn bát chuyển tới!

Nhìn thấy A Quý gật đầu, Phì Tràng lúc này mới xông bím tóc đuôi ngựa bọn người khoát tay áo, bím tóc đuôi ngựa lập tức chạy đến trong phòng đem Hoa Hoa dẫn ra ngoài.

Lúc đầu, Triệu Ngọc một mực đè lại hỏa khí, không nghĩ tức giận. Nhưng mà, chờ Hoa Hoa bị người lĩnh xuất đến về sau, hắn lại bỗng dưng nhìn thấy, Hoa Hoa không những quần áo không chỉnh tề, mà lại khắp khuôn mặt là sưng đỏ cùng thanh ấn, hiển nhiên là ăn đòn!

"Ô ô ô Triệu Ngọc ca ô ô ô" chợt nhìn đến đến đây cứu mình người là Triệu Ngọc, Hoa Hoa lập tức nước mắt rơi như mưa, một đầu liền đâm vào Triệu Ngọc trong ngực.

"Đừng khóc, tiểu cô nương! Ầy trả lại cho ngươi" bím tóc đuôi ngựa đem đầu kia màu trắng nội y đưa tới Hoa Hoa trước mặt. Triệu Ngọc lúc này mới lưu ý đến, Hoa Hoa váy đã bị xé rách không còn hình dáng, hiển nhiên vừa rồi tại trong phòng thời điểm, không ít bị tội.

Ai!

Nhìn xung quanh hiện trường đám người, Triệu Ngọc kìm lòng không đặng ngửa mặt lên trời thở dài một tiếng, sau đó một tay che lấy Hoa Hoa tóc, một tay đối kia A Quý nói ra:

"Tiểu hỏa tử, ta kia trong thẻ hết thảy có ba mươi vạn cả, " Triệu Ngọc cực kì nghiêm túc nói, "Ta hiện tại lại theo một lần mật mã, sau đó liền đem tiền còn lại tất cả đều chia cho các ngươi đi!"

Thình lình nghe được Triệu Ngọc, mọi người tại đây không khỏi tất cả đều sửng sốt. Ai cũng chưa từng gặp qua như thế khẳng khái hộ khách, lại muốn nhiều trả tiền?

"Hừ, huynh đệ!" Phì Tràng cuối cùng đem con mắt từ trên TV dịch chuyển khỏi, đối Triệu Ngọc tò mò hỏi, "Ngươi đây là ý gì?"

"Có ý tứ gì?" Triệu Ngọc cười khẽ ba tiếng về sau, bỗng nhiên sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn đến, gằn từng chữ nói, "Thêm ra tới tiền, đều là các ngươi tiền chữa trị! ! !"

Chương 369: Chương 369: Hi vọng các ngươi đều có bảo hiểm y tế

Chương 369: Hi vọng các ngươi đều có bảo hiểm y tế

Lời vừa nói ra, đám người lại là giật mình, chỉ có trong ngực Hoa Hoa còn vẫn thút thít.

"Dừng a!" Phì Tràng lại không hề lo lắng nói ba chữ, "Bệnh tâm thần!"

"Ha ha. . . Ha ha ha. . ."

Đám người lúc này mới bắt đầu cười to, chỉ là cái kia mang theo quét thẻ khí A Quý không biết nên như thế nào cho phải?

"Giang hồ quy củ, 60 ngày đòi nợ, 90 trời thông cáo, 100 ngày hạ dầu, vượt qua một năm mới có thể trảm rễ!" Triệu Ngọc lù lù bất động nói, "Muội muội ta chỉ thiếu ba người các ngươi nguyệt nợ, các ngươi liền đối nàng động thủ, đó chính là các ngươi không hiểu quy củ! Ta hỏi ngươi, bút trướng này, tính thế nào! ?"

"Ừm?"

Thình lình nghe được Triệu Ngọc nói ra như thế chuyên nghiệp lời nói đến, kia Phì Tràng không khỏi hơi sững sờ, cái khác tay chân cũng là không thể không đình chỉ vui cười, đối Triệu Ngọc nhìn với con mắt khác.

Kỳ thật, kiếp trước Triệu Ngọc, công việc chủ yếu liền là thay ông chủ đòi nợ, đối với vay nặng lãi nghề này quy củ thật sự là xe nhẹ đường quen đến không được.

Cũng chính là bởi vì dạng này, từ vừa mới bắt đầu, hắn cũng không định sử dụng khác thủ đoạn, bất quá là nghĩ tốn tiền sự tình, đem Hoa Hoa chuộc về liền xong rồi.

Quay đầu để Hoa Hoa thiếu tiền của mình, dù sao cũng so thiếu vay nặng lãi tốt.

Thế nhưng là, bây giờ thấy Hoa Hoa mặt mũi tràn đầy sưng đỏ, quần áo không chỉnh tề dáng vẻ, lại là chợt đốt lên Triệu Ngọc lửa giận. Hoa Hoa nội y đều bị bọn hắn lột xuống tới, đủ để thấy mới vừa rồi bị bọn hắn cầm tù thời điểm, không ít bị tội.

Nếu như đặt ở trước kia, Triệu Ngọc đối loại hành vi này vẫn là không có khái niệm gì, cho rằng đều là lại bình thường bất quá sự tình, đừng nói phi lễ nữ nhân, đe dọa uy hiếp, thậm chí ngay cả cho người ta gãy tay gãy chân sự tình hắn đều làm qua.

Thế nhưng là, hôm nay Triệu Ngọc đã không phải là trước kia Triệu Ngọc, hắn rốt cuộc không quen nhìn, loại này cho vay nặng lãi, hơn nữa còn ác ý đả thương người, phi lễ nữ tử hành vi.

Cho nên, hắn hôm nay nhất định phải vì Hoa Hoa đòi lại cái công đạo!

"Vị huynh đệ kia, ngươi là hỗn cái nào đạo nhi bên trên?" Phì Tràng tựa hồ nghe ra cái gì, đã kéo lấy thân thể lớn như vậy, đứng thẳng người lên.

"Ta là cố ý từ nơi khác gấp trở về, người giang hồ khách khí, đều gọi ta một tiếng Thiên Bá ca!" Triệu Ngọc miệng đầy bịa chuyện nói, " tại Tần Sơn, trước kia từng có mấy cái như vậy bằng hữu, giống Trà Hải đường phố Hồng Chí Đào các loại, nhưng là, đều đi vào, không đề cập tới cũng

được!"

"Ồ?" Phì Tràng con mắt loạn chuyển, lại là đem Triệu Ngọc cho là thật, Hồng Chí Đào Hồng gia danh hào vẫn còn có chút vang dội, Phì Tràng tự nhiên nghe nói qua.

"Thiên Bá ca?" Hắn vừa trầm nghĩ một chút, hỏi ngược lại, "Tốt, vậy ngươi nói, ngươi muốn thế nào?"

"Cái này còn muốn ta nói sao? Đem đánh muội muội ta người giao cho ta, từ ta xử trí! Vậy chúng ta trướng coi như thanh toán xong!" Triệu Ngọc bất động thanh sắc nói.

"Tiểu tử, muốn chết a ngươi! Ngươi tính cái rễ hành nào?" Bím tóc đuôi ngựa nghe xong, lập tức hướng về phía Triệu Ngọc gầm hét lên, cái khác tay chân cũng là hung ác hướng trước xúm lại tới, muốn cho Triệu Ngọc làm áp lực.

"Ha ha ha. . ." Phì Tràng tà dị cười, "Ngươi cái tên này thật sự là không biết trời cao đất rộng, tại trên địa bàn của ta, muốn ta đem huynh đệ của ta giao cho ngươi! Vậy ta Phì Tràng mặt mũi tính mẹ nó hàng? Như vậy đi, ta cũng không cho ngươi thiêu lý, chờ một lúc lại lui ngươi một vạn khối tiền, xem như đối cô nàng này mà bồi thường, như thế nào?"

"Ha ha ha. . ." Triệu Ngọc cười lạnh, "Thiếu nợ thì trả tiền, giết người thì đền mạng, khi dễ muội muội ta, liền nên bị chúng ta trả lại mới được! Phì Tràng, ngươi ước lượng lấy một chút tốt nhất, vì bảo vệ ngươi mã tử, ném đi ngươi toàn bộ sinh ý, không đáng giá!"

Ba!

Phì Tràng vỗ ghế sô pha tay vịn, trừng mắt Triệu Ngọc nổi giận nói: "Tiểu tử, dõng dạc! Ngươi đây mới là rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt đâu! Nói cho ngươi, ta chỗ này không có ngươi giang hồ

quy củ, người ta đánh, quần áo cũng cho nàng lột, ngươi muốn làm sao lấy a?"

"Đúng thế!" Bím tóc đuôi ngựa y nguyên cầm Hoa Hoa nội y, ngượng ngùng cười nói, "Cô nàng này rất duyên dáng! Ngươi cho chúng ta không biết sao? Nàng vốn chính là người người đều có thể lên tiểu dã gà, chúng ta còn hối hận không có cùng với nàng hảo hảo chơi đùa đâu!"

"Ngươi!" Triệu Ngọc nắm đấm đã cờ rốp rung động.

"Ngọc ca. . . Ô ô. . . Được rồi. . . Được rồi. . ." Hoa Hoa lại là đã dọa sợ, không ngừng lôi kéo Triệu Ngọc cánh tay thuyết phục.

"Hoa Hoa, ngươi đến vừa rồi trong phòng chờ ta một chút!" Triệu Ngọc vuốt ve một chút tóc của nàng, "Ta rất nhanh liền có thể đem ngươi sự tình xử lý tốt!"

Nói xong, hắn quay đầu lại nói với A Quý: "Nhanh, đem quét thẻ khí lấy tới, ta đem tiền còn lại tất cả đều chia cho các ngươi! Ta cảm thấy. . ." Nói, Triệu Ngọc còn dùng tay chỉ điểm một chút mọi người ở đây, đếm số, "Ta cảm thấy khả năng làm tiền thuốc men còn thiếu một chút, các ngươi liền đem liền dùng đi! Hi vọng các ngươi đều có bảo hiểm y tế!"

Triệu Ngọc kiểu nói này, chúng tay chân thực sự buồn cười, tất cả đều cười đến ngửa tới ngửa lui.

"Ngọc ca. . . Cái này. . ." Hoa Hoa đã sợ choáng váng, dưới cái nhìn của nàng, Triệu Ngọc là điên rồi!

"Đi thôi, đến trong phòng chờ ta một hồi, đi thôi!" Triệu Ngọc lại không để ý chút nào xông gian phòng kia khoát tay áo, Hoa Hoa bất đắc dĩ, đành phải yên lặng đi đến.

Nhưng mà, Hoa Hoa muốn vào nhà, thế tất sẽ trải qua những cái kia tay

chân.

Bím tóc đuôi ngựa gặp Hoa Hoa đi tới, lập tức giơ lên trong tay nội y, hướng Hoa Hoa trên mặt đánh tới. Nhưng mà, hắn vừa mới nâng tay lên cánh tay, Triệu Ngọc lại phút chốc lẻn đến phụ cận, một quyền liền hung hăng đập vào trên mặt của hắn!

Một quyền này hung ác đến cực điểm, bím tóc đuôi ngựa thân thể nghiêng một cái, liền nặng nề mà ném xuống đất.

"A! ?"

Thấy một lần Triệu Ngọc xuất thủ, đông đảo tay chân cùng nhau tiến lên, nhưng khi trước một cái lại phút chốc bị Triệu Ngọc quờ lấy cổ áo.

Triệu Ngọc đem đầu một thấp, hai tay phát lực, sửng sốt đem to lớn như vậy một người cho nâng quá mức đỉnh, hơn nữa còn như gió xe như vậy chuyển động!

A a a. . .

Chúng tay chân bị Triệu Ngọc bức lui, Triệu Ngọc thì hai tay vung lên, trực tiếp đem người này từ trong cửa sổ văng ra ngoài.

Rầm rầm. . .

Cửa sổ kiếng nát một chỗ, người này từ cửa sổ bay ra, đầu tiên là ngã ở lầu một lều đỉnh, sau đó lại đập vào dưới lầu ngay tại đẩy bài chín những người kia trên mặt bàn, nhất thời ngã một cái ào ào.

Lều đỉnh vừa vỡ, mưa to ào ào phía dưới. Đẩy bài chín đám người giật nảy mình, lúc này mới ý thức được trên lầu xảy ra vấn đề, từng cái mau đem giấu ở chậu hoa phía sau côn sắt móc ra, sau đó hướng trên lầu vọt tới.

Giờ phút này, trên lầu đã đánh thành một đoàn, Triệu Ngọc quyền cước uy mãnh, liên tiêu đái đả, đã lại đánh ngã hai ba cái. Lúc này, Triệu Ngọc thấy một lần dưới lầu chui lên cầm vũ khí người đến, hắn lập tức quờ lấy TV viền dưới, đem TV xốc xuống dưới!

Lầu dưới tay chân chính xông đi lên, nhưng không ngờ lớn TV từ trên trời giáng xuống, nhất thời đập ngã một mảnh, nhao nhao lăn xuống thang lầu.

Đối với đánh nhau tới nói, Triệu Ngọc vốn là cái không muốn mạng hạng người! Mấy ngày liên tiếp thông qua phòng tập thể thao huấn luyện, thể năng của hắn tình trạng đã có chỗ đề cao, thể cốt so trước kia càng thêm bền chắc!

Mà lại, Triệu Ngọc thiên phú nắm dị, tư chất hơn người, tại trải qua Miêu Anh một phen tỉ mỉ chỉ đạo về sau, võ kỹ của hắn cũng là lại có tinh tiến.

Giờ phút này, đối phó trước mắt những này tay chân, hắn đã không còn giống như kiểu trước đây chỉ lo chơi bạc mạng, mà là nhiều hơn rất nhiều thực dụng kỹ xảo.

Một đại hán vọt tới trực tiếp ghìm chặt Triệu Ngọc cổ, Triệu Ngọc thì bắt hắn lại tóc hết sức khẽ chụp, nhất thời cho hắn tới một cái lưng túi, nặng nề mà ném xuống đất.

A. . .

Lại một đại hán bưng chậu hoa vọt tới, Triệu Ngọc thì đối diện bay ra một cước, chính giữa người này ngực.

A. . .

Người kia một cái lảo đảo ngửa ra sau, đợi ngã sấp xuống về sau, toàn bộ chậu hoa đều đập vào trên mặt của mình. . .

Thông cáo: Miễn phí app thượng tuyến, ủng hộ Android, quả táo. Tiến vào download lắp đặt

Chương 370: Chương 370: Ăn miếng trả miếng

Chương 370: Ăn miếng trả miếng

Lại là một trận miểng thủy tinh nứt soạt âm thanh, Triệu Ngọc đem một tay chân gạt ngã tại khay trà bằng thủy tinh bên trên, bàn trà nhất thời vỡ vụn sụp đổ, vẩy ra ra mẩu thủy tinh, có không ít đều văng đến Phì Tràng trên mặt.

Phì Tràng dọa đến vội vàng dùng quạt hương bồ cánh tay chặn mặt, nhưng cũng không dám từ trên ghế salon đứng dậy.

Đột nhiên nhìn thấy Triệu Ngọc hung hãn như vậy, cái kia tên là A Quý tranh thủ thời gian ôm quét thẻ khí cùng Triệu Ngọc thẻ ngân hàng xoay người chạy, Triệu Ngọc thì chép qua một cái gạt tàn thuốc trực tiếp thả tới, chính giữa phía sau lưng.

Ai u. . .

A Quý bị đánh cho ngã một người ngửa ngựa lật, vội vàng che phía sau lưng ai u tru lên, đau đến toàn thân run rẩy.

"Ta tới ngươi đi!"

Xoay người lại, Triệu Ngọc lại một cước đá vào mở cửa cho hắn người lùn trên thân, người lùn đánh cho bay rớt ra ngoài, nhất thời va sụp tốt một đống lớn bồn hoa hoa cỏ.

A nha!

Bím tóc đuôi ngựa bỗng nhiên từ mơ hồ bên trong tỉnh táo lại, giơ lên cánh tay xung kích Triệu Ngọc mặt, Triệu Ngọc dùng cánh tay đón đỡ, sau đó thừa cơ bắt hắn lại cổ áo, đem nó phía sau lưng thọt tới trên tường!

Ngay sau đó, Triệu Ngọc đánh ra nắm đấm, một quyền tiếp một quyền nện ở mặt của hắn lên! Triệu Ngọc nắm đấm hung ác sắc bén, cho dù bím tóc đuôi ngựa liều mạng đón đỡ, nhưng vẫn là không ngăn được, một quyền xuống dưới, cách bím tóc đuôi ngựa cánh tay, riêng là đem hắn đánh cho máu mũi chảy ngang, bộ mặt vặn vẹo, cái ót còn nặng nề đâm vào dùng để ngăn cách trên ván cửa!

Ba!

Ba!

Ba!

Triệu Ngọc liên tiếp đánh ba quyền, cuối cùng một quyền hắn vung ra đối phương cổ áo, một nắm đấm này xuống dưới, bím tóc đuôi ngựa cả người nhất thời phá vỡ cánh cửa, rầm rầm bị nện đến bên trong trong phòng!

Nhỏ ngăn cách bên trong tường tấm cũng sập, màn cửa cũng giật, thậm chí ngay cả bóng đèn đều bị kéo lôi xuống. Trong chớp mắt, bím tóc đuôi ngựa liền chỉ còn lại có ô ô trầm ngâm phần.

Đương bím tóc đuôi ngựa ngã xuống về sau, toàn bộ lầu hai liền chỉ còn lại có cái kia vẫn ngồi ngay ngắn ở trên ghế sa lon lão đại Phì Tràng. Phì Tràng cả người đều mộc, từ lúc mình xuất đạo mà đến nay, hắn còn chưa bao giờ được chứng kiến hung ác như thế nhân vật!

Giờ phút này, gặp Triệu Ngọc nhìn hướng về phía mình, dọa đến hắn tranh thủ thời gian thấp to béo đầu, ngay cả con mắt cũng không dám nhòm lên Triệu Ngọc một chút.

"Ở đây này! Lên a!"

Lúc này, dưới lầu những cái kia bị truyền hình nện lui đám người lại lần nữa vọt lên, những người này trong tay tất cả đều cầm cây gậy!

Triệu Ngọc vốn định xông Phì Tràng hạ thủ, nhưng nhìn đến lầu dưới người lại xông lên về sau, hắn đành phải dùng ngón tay hung tợn điểm một cái Phì Tràng, sau đó quay người giết trở về!

Cái thứ nhất xông lên tay chân, đối diện cho Triệu Ngọc một côn! Triệu Ngọc lách mình tránh đi về sau, tay trái quờ lấy cây gậy, tay phải thì ba đánh trúng đối phương mặt.

Bất quá, bởi vì góc độ không đúng, một quyền này phát lực không hung ác, người kia rút về cây gậy, lại lần nữa hướng Triệu Ngọc trên thân đánh tới. Cùng lúc đó, một người khác vây quanh Triệu Ngọc bên phải, muốn đánh lén.

Triệu Ngọc một cước bay đạp tới, ngay cả người mang côn đem nó gạt ngã. Nhưng mà theo sát phía sau mọi người lại là cùng nhau tiến lên, hướng phía Triệu Ngọc loạn côn đánh ra.

Lần này, Triệu Ngọc không có cách nào lại tránh, đành phải đem người đầu tiên ôm lấy, sau đó mang theo hắn xoay tròn. Trong hỗn loạn, có thật nhiều loạn côn đều đánh vào trên người người này, nhất thời đem hắn đánh một cái nhe răng nhếch miệng.

Triệu Ngọc trên đùi cùng phía sau lưng mặc dù đồng dạng chịu cây gậy, nhưng Triệu Ngọc lại là không hề hay biết, hắn liên tiếp ra ngoài mấy

quyền, nhất thời đánh nổ hai người cái mũi!

"A nha!"

Triệu Ngọc dùng trán đập trúng một cái ý đồ ôm hắn người đầu, sau đó cúi đầu xuống một cái vọt mạnh, nhất thời giống man ngưu đem đằng sau ba người xô đẩy ra ngoài!

Ba người sau lưng chính là thang lầu, tại Triệu Ngọc điên cuồng xô đẩy phía dưới, bọn hắn nhất thời hai chân đạp hụt, từ trên thang lầu lăn xuống xuống dưới!

Kia chất gỗ thang lầu chế tác đến cũng không rắn chắc, ba người cùng một chỗ lăn xuống, nhất thời đem thang lầu trung ương bộ vị nện vượt, theo ầm ầm một tiếng vang thật lớn, cả lầu bậc thang vậy mà toàn bộ sụp đổ xuống dưới!

"Ba!"

Triệu Ngọc đem còn lại một người ngay cả buồn bực mấy quyền, sau đó quơ lấy hắn dây lưng quần, đem hắn từ trên thang lầu ném xuống, người này trực tiếp từ chỗ cao rơi xuống, nhất thời ngã một cái như muốn hôn mê.

Lúc này, trên lầu hai chỉ còn lại có một cái còn cầm côn sắt người,

Người này vốn còn muốn tiếp tục cùng Triệu Ngọc đánh, thế nhưng là khi nhìn đến Triệu Ngọc sinh mãnh như vậy về sau, lập tức lộ e sợ.

Chờ hắn lại nhìn thấy Triệu Ngọc tùy tiện nhặt được một cây côn sắt tới về sau, hắn triệt để ỉu xìu, lập tức xông Triệu Ngọc khoát tay áo, sau đó vứt bỏ vũ khí của mình, vậy mà trực tiếp từ lầu hai nhảy xuống!

Cực kỳ không may, người này ánh mắt không tốt không có nhắm ngay,

tại hắn nhảy đi xuống địa phương, tất cả đều là cây xương rồng cảnh bồn hoa. Trong lúc người nhảy xuống về sau, dưới lầu lập tức truyền đến thái giám tiếng kêu thảm thiết. . .

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, Phì Tràng buồn nản vỗ vỗ trán, tiện tay nhặt lên một bộ màu trắng điện thoại tới. Nhìn ý kia, hắn hắn là muốn đánh điện thoại cầu cứu, tìm kiếm cứu binh.

Thế nhưng là, như thế thời điểm, trên lầu hai ngoại trừ Triệu Ngọc bên ngoài, đã không có một cái còn có thể đứng lên, Triệu Ngọc trực tiếp mỉm cười đi vào Phì Tràng trước mặt, đem mặt mình, gần sát Phì Tràng mặt to.

Đột nhiên nhìn thấy Triệu Ngọc khóe miệng nổi lên cười lạnh, Phì Tràng đã ý thức được cái gì, vội vàng lại đem điện thoại buông xuống!

Cùng lúc đó, trong phòng cửa phòng mở ra, Hoa Hoa từ bên trong chạy ra.

Vừa rồi Triệu Ngọc cuồng bạo biểu hiện, Hoa Hoa đã nhìn cái đầy mắt, nàng cũng là vạn vạn nghĩ không ra, vị này Triệu cảnh sát vậy mà như thế dũng mãnh phi thường, hơn mười cùng hung cực ác tay chân, cứ như vậy bị hắn giải quyết!

"Tới. . . Hoa Hoa, tới!" Triệu Ngọc hướng Hoa Hoa ra hiệu một chút, đợi Hoa Hoa đi vào trước mặt về sau, hắn mở ra tay hỏi một câu, "Ngươi đến nhận một nhận, trong những người này, mới vừa rồi là cái nào mấy cái khi dễ ngươi!"

"Ngọc ca, không cần!" Hoa Hoa run rẩy nói, "Ta. . . Ta không sao mà! Thật không có chuyện!"

"Như vậy sao được? Ta Thiên Bá ca đã nói, tại sao có thể không tính toán gì hết đâu?" Triệu Ngọc ngang bướng cười cười, sau đó dùng ngón

tay câu một chút Phì Tràng, cười nói, "Lại nói, ta nếu là không có thể giúp ngươi đòi lại cái công đạo này, vị này Phì Tràng ca, cũng sẽ không vui, đúng không?"

"Ừm. . . Ngươi. . ." Phì Tràng trên mặt tất cả đều là mồ hôi, trong lúc nhất thời không biết nên như thế nào tiếp cái này hạ tra nhi.

"U, không phải sao?" Triệu Ngọc từ trên ghế salon cọ xát trên nắm tay máu tươi, ánh mắt đã trở nên băng lãnh doạ người.

"Ừm. . ." Phì Tràng sắc mặt dị thường khó coi, nhưng là làm một phương lão đại tới nói, hắn vẫn là không quá vui lòng nhận cái này sợ.

"Có dũng khí!" Triệu Ngọc thử thử tiểu bạch nha, không đợi Phì Tràng làm phản ứng gì, một đấm liền tiết tại hắn trên mặt!

Phốc. . .

Bởi vì người này trên mặt đều là thịt mỡ, một quyền này xuống dưới, vậy mà giống đánh vào trên nước, phát ra phốc trầm đục.

Phì Tràng cái mũi nhất thời chảy ra máu, cái mũi thậm chí đều xẹp tiến mặt bên trong. Phì Tràng mặc dù đau đớn khó nhịn, nhưng hắn vẫn là nhịn xuống không có kêu to lên tiếng.

"U? Có cốt khí a!" Triệu Ngọc tay giơ lên, theo sát lấy lại là một quyền, một quyền này chỉ đánh cho Phì Tràng mặt mũi tràn đầy bốc lên máu, mắt say lờ đờ nghiêng lệch.

"Ba!"

Quyền thứ ba xuống dưới về sau, Phì Tràng rốt cục không chịu nổi, nhất thời nâng cao hai tay, lớn tiếng cầu khẩn nói: "Vâng vâng vâng, ngươi nói đúng! Ta vui lòng, ta vui lòng! Van cầu ngươi, đừng đánh nữa, đừng

đánh nữa. . ."

Triệu Ngọc lúc này mới thu hồi nắm đấm, bộc lộ bộ mặt hung ác nói ra: "Phì Tràng, ra lẫn vào, liền muốn đem một quy củ! Thiếu nợ thì trả tiền, thiên kinh địa nghĩa, tiền ta cho các ngươi, tiền thuốc men, ta cũng có thể cho các ngươi ra! Nhưng là, tại ta Triệu Thiên Phách nơi này còn có bốn chữ, đó chính là ăn miếng trả miếng! Nhìn. . ." Hắn đưa tay kéo qua Hoa Hoa, chỉ vào Hoa Hoa mặt nói, "Dùng nắm đấm phạm sai lầm, liền phải dùng nắm đấm tìm trở về, ngươi đồng ý không! ?"

"Đồng ý, đồng ý đồng ý. . ." Phì Tràng toàn thân run rẩy, cũng không dám lại làm ra bất luận cái gì ngỗ nghịch cử động.

"Đến, Hoa Hoa, nhanh, nhận một nhận, đều có ai khi dễ ngươi?"

Triệu Ngọc đem Hoa Hoa ôm ở trong ngực, gọi Hoa Hoa xác nhận.

Hoa Hoa mặc dù toàn thân run rẩy, nhưng là thình lình bị Triệu Ngọc ôm lấy, lại cảm giác được một cỗ trước nay chưa từng có cảm giác an toàn, toàn thế giới, phảng phất chỉ có Triệu Ngọc lồng ngực mới có thể để cho nàng có loại cảm giác này!

"Hắn! Hắn! Còn có. . . Hắn!"

Hoa Hoa trước chỉ hai người, sau đó vừa chỉ chỉ xa xa bím tóc đuôi ngựa.

"Tốt!"

Triệu Ngọc mỉm cười, trước tiên đem gần nhất hai người kéo đến trong phòng, sau đó lại đi vào gian kia sụp đổ phòng, sau đó nắm chặt bím tóc đuôi ngựa bím tóc đuôi ngựa, đem hắn tươi sống từ trên sàn nhà lôi kéo đi qua.

"A. . . A a a a. . ."

Bím tóc đuôi ngựa đau đến giống như như mổ heo, liền ngay cả Hoa Hoa nhìn xem, cũng không khỏi sinh ra một tia đồng tình. . .

Chương 371: Chương 371: Ngoài ý muốn phát hiện

Chương 371: Ngoài ý muốn phát hiện

Bị Hoa Hoa xác nhận ra ba người kia, giờ phút này tất cả đều quỳ gối Triệu Ngọc cùng Hoa Hoa trước mặt, ba người mặt đã sớm bị Triệu Ngọc đánh cho hoàn toàn thay đổi, trong đó một cái, cũng bởi vì đụng nát bàn trà, trên mặt còn cắm vài miếng miểng thủy tinh!

Quá đáng hơn là, vì trả thù bọn hắn lột Hoa Hoa nội y, Triệu Ngọc còn đem ba người này quần cùng quần cộc tất cả đều cởi ra, đồng thời đem quần cộc phản lấy bọc tại đầu của bọn hắn lên!

Ba người đã bị Triệu Ngọc ác ma này triệt để đánh sợ, giờ phút này tất cả đều đàng hoàng quỳ ở nơi đó, mặc kệ loạn động.

Nhưng mà, Triệu Ngọc cũng không có tâm tư để ý tới bọn hắn, mà là đem cái kia tên là A Quý người ôm tới, gọi hắn đem quét thẻ khí chuẩn bị kỹ càng, hắn muốn đem trong thẻ tiền tất cả đều chuyển cho bọn hắn!

Đừng, Triệu Ngọc thật đúng là không có nuốt lời, liền hướng hắn đem đám người này đánh thành thảm như vậy dạng, trong thẻ một chút kia tiền, thật đúng là không đủ bọn hắn xem bệnh!

"Ta, chỉ mong các ngươi đều có bảo hiểm y tế đi!" Triệu Ngọc đem tiền chuyển xong về sau, đứng người lên hướng Phì Tràng đi đến.

Nhìn xem Triệu Ngọc hướng mình từng bước một đến gần, Phì Tràng dọa đến toàn thân run rẩy, mắt lộ hoảng sợ, không biết tiếp xuống, cái này ma vương lại sẽ làm thứ gì?

"Phì Tràng! Chúng ta trướng, cứ như vậy thanh toán xong!" Triệu Ngọc nghiêm túc nói, "Hoa Hoa thiếu tiền của ngươi, đã trả, mà các ngươi đánh Hoa Hoa trướng, ta cũng muốn trở về! Hai ta thanh, ngươi đồng ý không? Nếu là không đồng ý, ngươi có thể nói ra!"

"Đồng ý! Đồng ý!" Phì Tràng nơi nào còn dám khác, tranh thủ thời gian liên tục không ngừng gật đầu.

"Tốt! Đại trượng phu nhất ngôn cửu đỉnh, ta hi vọng ngươi lời nói chắc chắn! Nếu là ngày sau ngươi còn dám đi gây sự với Hoa Hoa, " Triệu Ngọc hung tợn trừng mắt liếc hắn một cái, "Tự gánh lấy hậu quả! !"

Xong, Triệu Ngọc mang theo Hoa Hoa quay người đi.

Phì Tràng thì che lấy mình ngũ quan sụp đổ mặt, khóc không ra nước mắt.

Bởi vì thang lầu đã sụp đổ, Triệu Ngọc đứng tại thang lầu bên cạnh bên trên, trước tiên đem Hoa Hoa buông lỏng xuống đi, mình thì tìm cái hơi thấp địa phương, nhảy tới lầu một.

"Ngọc ca, thật xin lỗi!" Đương Triệu Ngọc nắm cả Hoa Hoa muốn rời đi lều hoa thời điểm, Hoa Hoa khóc, khóc đến lê hoa đái vũ, "Ta sai rồi! Tiền của ngươi, ta nhất định sẽ trả đưa cho ngươi!"

"Đứa nhỏ ngốc, trở về lại!"

Triệu Ngọc an ủi Hoa Hoa, ánh mắt lại là chú ý đến lầu một lều hoa, hắn chợt phát hiện, trước kia mấy cái kia bị hắn đánh xuống lâu người đã không thấy!

Đoán chừng hắn là chạy mất!

Bất quá. . .

Ngay tại Triệu Ngọc vừa mới nghĩ tới đây thời điểm, lều hoa cửa chính bỗng nhiên mở ra, nhưng gặp từ bên ngoài phần phật chép chạy vào hơn mười người đến!

Những người này hiển nhiên đều là đám tay chân mời tới cứu binh, nhưng gặp bọn họ từng cái đằng đằng sát khí, trong tay không phải cầm côn sắt liền là khảm đao!

"Liền là hắn!" Trong đó, có người nhận ra Triệu Ngọc, vội vàng xông mọi người hô, "Liền là hắn đánh Phì Tràng ca, các huynh đệ, làm cho ta chết hắn!"

Móa!

Triệu Ngọc trầm thấp mắng một tiếng, Hoa Hoa cũng là dọa đến không được, không ngừng hướng Triệu Ngọc trong ngực co lại.

"Ngọc ca. . . Cái này. . . Này làm sao xử lý?"

"Còn có thể làm sao, nhìn xem xử lý thôi!" Triệu Ngọc xong, lập tức từ dưới đất nhặt lên một cây côn sắt, đồng thời đem Hoa Hoa hộ chắp sau lưng.

"Lên a!"

Theo người nào đó một tiếng kêu to, đám người mang theo đao côn xông về phía trước, Triệu Ngọc thì che chở Hoa Hoa, không ngừng lùi lại.

Triệu Ngọc tới thời điểm liền trước kia thấy rõ địa hình nơi này, nơi này chính là một cái lều hoa, lều hoa rất nhiều địa phương đều là dùng tấm ván gỗ lập nên, mà lại, tại lều hoa khu vực biên giới vải plastic bên trong, cũng hẳn là đều là tấm ván gỗ. Chỉ cần có thể từ nơi đó xuyên qua, liền có thể chạy ra lều hoa.

"Giết a!"

Đi đầu xông lên hai tên cầm khảm đao tay chân, Triệu Ngọc thì chợt lách người chui được đông đảo hoa cỏ bên trong, có thể là những này hoa cỏ đều phi thường đáng tiền, hai tên tay chân lại có chút sợ ném chuột vỡ bình.

Nhưng mà, Triệu Ngọc cũng không để ý kia một bộ, một gậy lột quá khứ, đi đầu đánh bại một người. Một cái khác tranh thủ thời gian xông lại phản kích, Triệu Ngọc lại là đánh một thương đổi chỗ khác, lôi kéo Hoa Hoa lại chạy tới càng sâu địa phương.

Triệu Ngọc cũng mặc kệ những này hoa cỏ tên Bất Danh quý, một đường chui đến, đụng gãy tận mấy cái, đau lòng những cái kia tay chân oa oa kêu to.

Đám tay chân cũng không ngốc, xem xét Triệu Ngọc hướng chỗ sâu chui, bọn hắn lập tức bố trí ra vòng vây, đem hoa cỏ vây chặt đến không lọt một giọt nước.

Ngay tại Triệu Ngọc cùng Hoa Hoa sắp đến lều hoa biên giới thời điểm, có một cái nhuộm tóc vàng gia hỏa xông ra, một gậy đánh tới hướng Hoa Hoa.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian căng ra cánh tay, đem Hoa Hoa túm tới.

Cùng lúc đó, Triệu Ngọc sau lưng lại có một người giết tới, cũng đã giương lên trong tay khảm đao. Triệu Ngọc rơi vào đường cùng, trực

tiếp đem trong tay mình côn sắt ném tới, chính giữa người này mặt.

Người này a nha một tiếng thấp xuống dưới, thế nhưng là dùng cây gậy đánh Hoa Hoa nhưng lại lao đến. Bởi vì nơi đây chật hẹp không tốt tránh né, Triệu Ngọc lại sợ làm bị thương Hoa Hoa, dứt khoát nâng hai cánh tay lên, trực tiếp hướng người kia vọt mạnh quá khứ.

Cây gậy gào thét mà xuống, Triệu Ngọc dùng hai tay sinh sinh tiếp được, cùng lúc đó, hắn lại lợi dụng mình ngang ngược chi lực, oanh đâm vào trên người của người này, người này vèo bay rớt ra ngoài, rơi xuống tại trong bụi hoa!

Ngay sau đó, những người khác cũng đều lao đến, Triệu Ngọc dứt khoát ngồi xổm người xuống, hai tay một lần phát lực, sửng sốt đem một chậu nặng nề Brazil mộc cho nâng lên.

"Ai nha nha, liền cái này bồn quý nha, nhanh ngăn lại hắn, ngăn lại hắn!!" Trong bụi hoa truyền đến người nào đó đau lòng tiếng la.

Triệu Ngọc cũng không để ý có đáng tiền hay không, trực tiếp nâng lên chậu hoa oanh đập vào lều hoa rào chắn bên trên. Chất gỗ rào chắn không chịu được nặng như thế kích, nhất thời bị nện mở một cái chỗ thủng, bên cạnh còn tiu nghỉu xuống rất nhiều vải plastic.

"Đi a!"

Theo Triệu Ngọc hô to một tiếng, Hoa Hoa mau từ trong động chui ra ngoài, Triệu Ngọc thì theo sát phía sau.

Lều hoa bên ngoài vẫn là mưa rào tầm tã, tiếng sấm đại tác, nhưng là hai người chỗ đó còn quan tâm được dông tố? Vừa mới chui ra lều hoa, liền lập tức hướng ra ngoài mãnh chạy.

Nhưng mà, khiến Triệu Ngọc ngoài ý muốn chính là, lều hoa về lều hoa,

nhưng lều hoa bên ngoài thế mà còn có một đạo cao ngất tường viện, chặn hai người đường đi!

Thật không nghĩ tới, hoa này lều chính là kiến tạo trong sân!

Đáng chết!

Lúc này, Triệu Ngọc nhìn thấy có người sau lưng đuổi theo, cũng nghĩ từ cái kia chỗ thủng chui ra, hắn đi lên một cước đem nó đạp về, đồng thời kéo một phát to lớn vải plastic, đem một người khác đầu bịt kín, sau đó oanh một quyền buồn bực ngược lại!

Soạt rồi, mấy cái khảm đao trong nháy mắt từ lều bên trong đánh ra, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian lách mình né trở về.

Bá bá bá. . .

Theo khảm đao đâm rách vải plastic thanh âm, bốn năm cái tay chân đã từ lều bên trong chui ra, lại lần nữa truy hướng về phía Triệu Ngọc cùng Hoa Hoa.

Triệu Ngọc thấy thế, đành phải lôi kéo Hoa Hoa xuôi theo tường viện mãnh chạy, ý đồ có thể tìm tới một cái cửa ra.

Nhưng mà, xui xẻo là, lối ra không có tìm được, ngược lại là một đầu đâm vào lều hoa bên cạnh ngõ cụt! Ngõ cụt cuối cùng ngoại trừ có mấy cái bên trên lấy cửa chống trộm ngoài phòng, không còn có những vật khác!

Đáng chết!

Triệu Ngọc nhìn nhìn phòng độ cao, vội vàng lẻn đến trước mặt, đem thân thể đè vào cửa chống trộm bên trên, sau đó đối Hoa Hoa hô: "Đến, ta đem ngươi giơ lên trên nóc nhà đi!"

Lúc này, những cái kia cầm đao côn tay chân đã xa xa đuổi theo, Hoa Hoa lo lắng hỏi: "Ngọc ca, ta đi lên, ngươi đây?"

"Ngươi đi lên là được rồi! Nhanh a!"

Triệu Ngọc hô một cuống họng, Hoa Hoa vội vàng bước nhanh tiến lên. Nhưng mà, coi như Triệu Ngọc đang chuẩn bị đem Hoa Hoa nắm giơ lên nóc phòng thời điểm, một kiện không tưởng tượng được sự tình phát sinh, nhưng gặp hắn sau lưng cửa chống trộm thế mà mở, bên trong còn truyền đến một cái không nhịn được thanh âm:

"Ai nha, cái này hơn nửa đêm? Thế nào?"

A! ?

Triệu Ngọc cùng Hoa Hoa tất cả đều sửng sốt, nhưng gặp cửa mở về sau, từ bên trong đi ra một cái người để trần nam tử tới.

Sáu mắt tương đối, nam tử kia lúc này mới phát hiện, trước mắt một nam một nữ này, hắn căn bản không biết! Cùng lúc đó, xa xa đám tay chân truyền đến chấn thiên kêu to, một chút để nên nam tử tròn mắt to trợn!

"Ta tới ngươi đi!" Triệu Ngọc tay mắt lanh lẹ, trực tiếp một quyền đem nó buồn bực ngược lại, sau đó chộp lấy cổ chân của hắn đem nó kéo đến trong viện, mình thì cùng Hoa Hoa một đầu chui vào cửa chống trộm phía sau phòng.

Ba ba ba. . .

Ba ba ba. . .

Bên ngoài nhà lập tức vang làm một đoàn, đám tay chân điên cuồng phá cửa, lại bất đắc dĩ cái này cửa chống trộm dị thường rắn chắc, căn bản

không có cách nào mở ra.

Triệu Ngọc cùng Hoa Hoa thoáng nhẹ nhàng thở ra, Triệu Ngọc thì mau đem cửa chống trộm khóa cửa chen vào.

Hô. . .

Triệu Ngọc thở hổn hển câu chửi thề, lúc này mới lấy điện thoại di động ra, muốn thỉnh cầu viện trợ.

Nhưng mà, đương điện thoại mở ra về sau, mượn điện thoại di động ánh sáng, Triệu Ngọc chợt nhìn thấy cái gì.

Ta dựa vào!

Triệu Ngọc giật nảy mình, tranh thủ thời gian tìm kiếm công tắc điện, đợi đến trong phòng đèn điện mở ra về sau, hắn cùng Hoa Hoa tất cả đều ngây ngẩn cả người!

Nhưng gặp căn này phòng trên mặt đất, vậy mà lít nha lít nhít bày đầy các loại bình bình lọ lọ! Những cái kia bình bình lọ lọ bên trên còn kề cận rất nhiều bùn đất, thật giống như. . . Giống như đều là vừa mới đào được văn vật!

Không thể nào! ?

Trước tiên, Triệu Ngọc liền ầm vang nghĩ đến, cái này. . . Cái này mẹ nó không phải là đám kia mà trộm mộ nhóm đồ vật đi! ?

Chương 372: Chương 372: Muốn ta nhìn cái gì?

Chương 372: Muốn ta nhìn cái gì?

Mưa to còn tại ào ào dưới đất, không có bất kỳ cái gì yếu bớt dấu hiệu.

Ong ong ong. . .

Tiếng còi cảnh sát vang vọng toàn bộ chợ hoa đường phố, cảnh sát rất mau đưa Phì Tràng nhà hoa cỏ cửa hàng bị vây quanh một cái chật như nêm cối. Súng ống đầy đủ đám cảnh sát xông vào tiệm hoa, lại nhìn thấy trong tiệm hoa đã là một mảnh hỗn độn, lọt vào trong tầm mắt không chịu nổi.

Mà khi thám viên nhóm căn cứ Triệu Ngọc tọa độ, đi vào đầu kia ngõ cụt về sau, càng là kinh ngạc nhìn thấy, đã toàn thân ướt đẫm Triệu Ngọc, chính pho tượng đứng tại trong mưa! Mà dưới chân của hắn, thì nằm năm sáu cái đã bị đánh cho đầu rơi máu chảy, rên thống khổ người. . .

Nguyên lai, đương Triệu Ngọc phát hiện trong phòng những cái kia đồ cổ đào được về sau, lập tức ý thức được can hệ trọng đại. Nếu như những này văn vật thật đến từ toà kia Minh triều cổ mộ, vậy nói rõ tiệm hoa đám người này, tất nhiên cùng trộm mộ có lớn lao liên luỵ!

Thế là, hắn lập tức báo cảnh sát, đồng thời cũng báo cáo nhanh cho Miêu Anh.

Bởi vì trước kia Triệu Ngọc thường xuyên dạng này kì binh tập kích, Miêu Anh cũng kém không nhiều có chút quen thuộc, tự nhiên không dám thất lễ, lúc này ngăn trở toàn cục nhân thủ, đến đây đuổi bắt tội phạm.

Thế nhưng là, báo xong cảnh về sau, Triệu Ngọc lại ngược lại bắt đầu lo lắng! Mặc dù phía ngoài đám tay chân còn tại cạch cạch đấm vào môn, nhưng Triệu Ngọc lại lo lắng chờ một lúc cảnh sát vừa đến, đám người này có khả năng sẽ thừa cơ chạy trốn!

Cho nên, Triệu Ngọc hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, vậy mà sinh ra đi ngược dòng nước ý nghĩ tới.

Hắn đầu tiên là quan sát một chút phòng nhỏ, đợi nhìn thấy trong phòng không có nguy hiểm về sau, liền để Hoa Hoa một mình lưu tại trong phòng, mình thì đẩy ra cửa chống trộm liền xông ra ngoài!

Khi đó, thế nhưng là đem Hoa Hoa dọa sợ! Dưới cái nhìn của nàng, Triệu Ngọc thật là tên điên một cái, rõ ràng đã trốn đến an toàn trong phòng tử, đồng thời báo cảnh sát, vẫn còn muốn xông ra đi chơi mà mệnh!

Kỳ thật, lo lắng những người kia sẽ chạy trốn, chẳng qua là Triệu Ngọc cho mình một cái lấy cớ mà thôi! Hắn chân thực mục đích, kỳ thật phi thường đơn thuần, đó chính là muốn cùng đám người này làm rất tốt bên trên một trận, bởi vì, hắn đã rất lâu không có nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly đánh qua một trận!

Cái này cùng trước kia đối địch những lính đặc biệt kia khác biệt, khi đó bởi vì chính mình sử dụng đại lượng đạo cụ, Triệu Ngọc luôn cảm giác đánh cho không đủ thống khoái, thắng mà không võ!

Thế nhưng là trước mắt đám người này lại khác biệt, những người này

đều là cũng giống như mình lưu manh vô lại, vừa nhìn thấy những người này cầm đao côn kêu gào, Triệu Ngọc liền cảm giác huyết mạch phún trương, hưng phấn dị thường!

Lại thêm trên trời rơi xuống mưa to, càng là khơi gợi lên Triệu Ngọc đánh nhau ẩu đả dục vọng.

Thế là, hắn liền đẩy ra cửa chống trộm, giống nghe được máu tanh mãnh thú liền xông ra ngoài! Lúc ấy, hắn thậm chí ngay cả kiện ra dáng vũ khí đều không có, liền như thế tay không tấc sắt cùng năm sáu cái tay chân đánh lên!

Cái này năm sáu người cũng là có chút mộng, hoàn toàn không thể lý giải, vì cái gì bị mình đuổi theo ẩn núp người, vậy mà lại từ bên trong lao ra?

Mặc dù đám người này cũng là thường xuyên đánh nhau ẩu đả, nhưng nơi nào thấy qua Triệu Ngọc loại này đại lão cấp bậc tay chân? Triệu Ngọc cũng không muốn sử dụng Miêu Anh giao cho hắn những cái kia kỹ pháp, vừa lên đến liền chơi mệnh, căn bản không để ý tới cái gì đao côn không có mắt, kia là bắt lấy một cái liền hướng chết bên trong đánh, đánh bại một cái tính một cái!

Cứ như vậy, chờ Triệu Ngọc đánh tới sau cùng thời điểm, còn lại hai người đã sợ vỡ mật, liền chạy trốn cũng sẽ không! Cuối cùng tất cả đều bị Triệu Ngọc đánh một cái hoàn toàn thay đổi, ôm đầu kêu rên!

Đương thám viên nhóm tiến đến trước mặt bắt tội phạm thời điểm, thậm chí nhìn thấy hẻm một bên trên tường đất, có rất nhiều trọng kích hạ tung ra lỗ hổng, những cái kia lỗ hổng, không phải Triệu Ngọc dùng địch nhân đầu xô ra tới, chính là mình dùng nắm đấm lôi ra!

Nhìn thấy trước mắt loại này thảm trạng, thậm chí ngay cả thám viên nhóm đều không đành lòng nhìn thẳng.

"Tất cả đều còng, mang về trong cục, một cái cũng không thể rơi xuống!"

Lúc này, từ chúng thám viên sau lưng truyền tới một thanh âm quen thuộc, nhưng gặp mặc áo mưa Miêu Anh từ trong mưa to đi tới gần, đối thám viên nhóm chỉ huy nói: "Trọng thương đưa bệnh viện, nhưng là nhất định phải có người tạm giam! Chỉ cần còn có ý thức, lập tức thẩm vấn!"

Lúc này, Miêu Anh thấy được trong mưa to Triệu Ngọc, cũng tương tự bị Triệu Ngọc đầy người sát khí bộ dáng kinh ngạc một chút.

"Triệu Ngọc!" Nàng nhanh chân đi đến phụ cận, hỏi, "Làm gì, ngươi đây cũng là hát cái nào một màn?"

"Miêu đội trưởng, ngươi đã đến!" Vừa nhìn thấy Miêu Anh đến, Triệu Ngọc lập tức thu hồi sát khí, cúi đầu khòm người chỉ vào sau lưng phòng nhỏ nói, "Đến, tranh thủ thời gian tới, ta cho ngươi xem dạng đồ vật! Hắc hắc hắc. . ."

Triệu Ngọc quay người mang theo Miêu Anh hướng phòng nhỏ đi đến, thật không nghĩ đến vừa mới đi tới gần, Hoa Hoa nhưng từ trong phòng thoát ra, lại là một đầu đâm vào Triệu Ngọc trong ngực!

"Ngọc ca, làm ta sợ muốn chết! Ngươi. . . Ngươi không sao chứ?"

"Ừm. . ." Triệu Ngọc mặt hình như có bị sét đánh trúng khét lẹt hình, ngoại trừ xấu hổ vẫn là xấu hổ.

"Triệu Ngọc!" Miêu Anh nhận ra Hoa Hoa, lập tức hai tay giao nhau lấy mặt đen lên nói, "Triệu Ngọc, đây chính là ngươi muốn ta nhìn đồ vật sao?"

"Mở. . . Mở một chút nói đùa!" Triệu Ngọc vội vàng đem Hoa Hoa từ trong ngực hái mở, sau đó tranh thủ thời gian dẫn Miêu Anh đi vào phòng nhỏ.

Đương Miêu Anh nhìn thấy những cái kia bình bình lọ lọ đồ cổ đào được về sau, lúc này mới rốt cục lộ ra ánh mắt hưng phấn.

"Triệu Ngọc, ngươi. . . Làm sao tìm được nơi này tới?" Miêu Anh đã ý thức được cái gì, vội vàng nắm được Triệu Ngọc cánh tay hỏi, "Ngươi ý tứ, những vật này, cùng cổ mộ án giết người có quan hệ?"

"Ừm. . ."

Bởi vì sự tình thoáng có chút phức tạp, Triệu Ngọc trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì cho phải. . .

. . .

Vài giờ về sau, cục cảnh sát trong văn phòng.

Hiện tại đã là hơn 4 giờ sáng chuông, nhưng Triệu Ngọc không có chút nào khốn đốn dáng vẻ, hắn không những đã tắm rửa, đổi một bộ quần áo, hơn nữa còn uống Lý Bối Ny cho hắn xông cà phê.

Làm nhân chứng, Dương Hồng cùng Hoa Hoa cũng tới cục cảnh sát ghi chép khẩu cung, chép xong về sau liền về nhà nghỉ ngơi đi. Triệu Ngọc cũng đã cùng Miêu Anh giải thích rõ ràng, mình là như thế nào đi hoa cỏ cửa hàng, như thế nào phát hiện những cái kia văn vật.

Kết quả, nghe tới Triệu Ngọc lý do về sau, Miêu Anh nhịn không được bạo nộ rồi, lúc này đem Triệu Ngọc chửi mắng một trận!

Nguyên lai, Miêu Anh còn tưởng rằng Triệu Ngọc là tìm được cái gì đáng tin manh mối, là dựa theo văn vật đường tuyến kia tra được hoa cỏ

cửa hàng. Thế nhưng là, Triệu Ngọc bất quá là trùng hợp gặp phải mà thôi, cái này coi như lớn giảm bớt đi!

Trên đời này nào có chuyện trùng hợp như vậy?

A, trên đời này nhiều như vậy văn vật, bị Triệu Ngọc vô ý đụng vào, liền nhất định là từ toà kia Minh triều trong cổ mộ đào được sao?

Mặc dù có Kỳ Ngộ hệ thống mang theo, nhưng là bởi vì không có mở ra "Cấn" quẻ, Triệu Ngọc trong lòng cũng là không chắc . Bất quá, mặc kệ những cái kia văn vật phải chăng cùng cổ mộ án giết người có quan hệ, đối với Triệu Ngọc tới nói, chuyện này đều là chuyện tốt một kiện!

Bởi vì, tiệm hoa những người kia ít nhất là đang làm cái gì phạm pháp hoạt động, cứ như vậy, Triệu Ngọc chí ít có đánh người lý do chính đáng!

Bằng không, những người kia bị hắn đánh cho thảm như vậy, lại là không dễ thu thập! Nếu là bồi tiền chữa trị, 30 vạn cũng không thấy đủ!

Ngoài ra, chính là bởi vì những người này đều là phần tử phạm tội, như vậy Triệu Ngọc thay Hoa Hoa trả nợ kia 30 vạn, nói không chừng cũng có thể tìm trở về.

Còn nữa nói, mình trước kia thế nhưng là không ít gặp được trùng hợp sự tình, muốn vạn nhất những cái kia văn vật thật sự là xuất từ Minh triều cổ mộ, mình coi như lập công lớn một kiện!

Nghĩ tới đây, Triệu Ngọc đem một chậu tinh xảo xinh đẹp thực vật nâng ở trước mắt tường tận xem xét, đây là một chậu bồn cây cảnh bồn hoa, chính là Triệu Ngọc trước khi đi từ nhà kia hoa cỏ trong tiệm mượn gió bẻ măng tới.

Triệu Ngọc đối hoa cỏ bồn cây cảnh nhất khiếu bất thông, cũng không

biết cái này bồn hoa bên trong đều là cái gì thực vật?

Kết quả, ngay tại Triệu Ngọc cẩn thận chu đáo thời điểm, Miêu Anh trở về.

Miêu đội trưởng cầm một xấp văn kiện, đi vào Triệu Ngọc trước mặt về sau, tức giận đem văn kiện ngã ở Triệu Ngọc trên bàn công tác:

"Triệu Ngọc, giám định cùng khẩu cung đều đi ra! Những người kia không phải trộm mộ, thậm chí ngay cả văn vật con buôn đều không phải!"

"Không thể nào?"

Triệu Ngọc ngoài ý muốn, tranh thủ thời gian cầm lấy khẩu cung quan sát. Xem xét mới biết, nguyên lai tiệm hoa đám người kia tất cả đều là làm giả con buôn, trong phòng nhỏ những cái kia nhìn như văn vật đồ vật, đều là bọn hắn làm giả tạo nên!

Ta đi!

Triệu Ngọc líu lưỡi, lần này thế nhưng là lúng túng, ngay cả văn vật đều không phải, làm sao đến cùng trộm mộ có quan hệ đâu?

Chương 373: Chương 373: Đá ở núi khác

Chương 373: Đá ở núi khác

Miêu Anh đem Triệu Ngọc một trận này quở trách, nói mặc dù bọn hắn bắt lấy một cái chế tạo giả mạo văn vật kiêm cho vay nặng lãi đội không giả, nhưng là, đối với cổ mộ giết người vụ án này tới nói, mặt mũi của bọn hắn lại là thật sự ném đi.

Bởi vì, hiện tại tất cả phân cục đều tại mẫn cảm chú ý lẫn nhau ở giữa động tĩnh, bọn hắn Dung Dương phân cục vận dụng lớn như vậy cảnh lực đi thăm dò cổ mộ án giết người, kết quả lại náo loạn một cái lớn Ô Long, chỉ bắt được một cái làm giả văn vật đội, nói ra thực sự không dễ nghe!

Vừa đến, chợ hoa đường phố không về Dung Dương phân cục quản hạt; thứ hai, làm giả không thuộc về bọn hắn cảnh sát hình sự phạm vi chức trách; thứ ba, người đều bị đánh thành loại kia nãi nãi dạng, đối với thượng cấp thực sự không tiện bàn giao!

Cho nên, Miêu Anh muốn bỏ ra rất nhiều sức lực, mới có thể thay Triệu Ngọc thu thập tàn cuộc, Miêu đội trưởng tự nhiên là muốn oán giận dừng lại!

Bất quá, đối mặt Miêu Anh chỉ trích, Triệu Ngọc lại không thèm để ý chút nào, dù sao mình lại bắt một đám phần tử phạm tội, cũng coi là vì dân ngoại trừ hại.

Bất quá, bởi vì có Kỳ Ngộ hệ thống nguyên nhân, Triệu Ngọc lại là còn không hết hi vọng, cuối cùng, hắn tự mình đến phòng thẩm vấn đi thẩm vấn Phì Tràng bọn người, thậm chí ngay cả duy nhất một cái máy phát hiện nói dối đều mắc vào. Nhưng cuối cùng, hắn vẫn không có đạt được nửa điểm liên quan tới cổ mộ án giết người tin tức.

Thông qua máy phát hiện nói dối chứng minh, Phì Tràng bọn người chỉ là phụ trách làm giả văn vật mà thôi, bọn hắn lưu thông phương hướng chính là thị trường đồ cổ, cùng trộm mộ nhóm cơ hồ không có giao nhau.

Bởi vậy, cổ mộ án giết người cùng bọn hắn ở giữa, không có bất kỳ cái gì liên quan!

Cứ như vậy, thám viên nhóm ròng rã giày vò một buổi tối, mặc dù đại phá phạm tội đội, lại đối với món kia cổ mộ án giết người không có đạt được bất luận cái gì tiến triển.

Hừng đông về sau, mặt khác hai cái tin tức xấu lần lượt truyền đến.

Đầu tiên, thám viên nhóm thông qua Vân Dương huyện phụ cận video theo dõi, cũng không có tìm được bất luận cái gì khả nghi cỗ xe. Mặc dù video bắt được mấy chiếc có khả năng trang bị tang vật xe tải, nhưng là thông qua biển số xe thẩm tra, đã chứng thực không có vấn đề.

Tiếp theo, liên quan tới ba vị lão chuyên gia mất tích điều tra, cũng là đồng dạng không có kết quả. Ba người này có lẽ sớm làm xong bài tập, mỗi người đều thành công tránh thoát video truy tung, cuối cùng chẳng biết đi đâu. Ai cũng không biết, ba người đến cùng đi nơi nào?

Video truy tung không làm được, cục thành phố đội cảnh sát hình sự đành phải từ quan hệ nhân mạch xuất phát, đến tìm kiếm đột phá khẩu. Thế nhưng là, liên quan tới quan hệ nhân mạch cần từng cái thăm viếng

điều tra, một lát là sẽ không còn có đầu mối mới truyền đến.

Thế là, một lòng muốn cầm xuống vụ án này từng cái phân cục, chỉ có thể là các làm thần thông , dựa theo ý nghĩ của mình đi điều tra nên bản án đi.

Sáng sớm, mưa rơi thoáng giảm nhỏ, lại là không có bất kỳ cái gì ngừng ý tứ.

Vốn là chói chang ngày mùa hè, lại bị trận mưa lớn này xâm nhiễm đến hàn khí bức người, toàn thân khó chịu.

Mặc dù, Triệu Ngọc tối hôm qua cũng không có thu hoạch được cổ mộ án manh mối, nhưng là, thông qua Phì Tràng chuyện này, hắn chợt nghĩ đến một cái mới mạch suy nghĩ.

Căn cứ Miêu Anh đội trưởng phân phó, Triệu Ngọc chủ yếu phụ trách, liền là điều tra khả nghi văn vật, nhìn xem có thể hay không thông qua văn vật tìm đến đến đám kia mà trộm mộ tin tức!

Cho nên. . .

Triệu Ngọc tự nhiên là muốn đem ánh mắt đặt ở "Văn vật" hai chữ phía trên, thế nhưng là, vừa nhắc tới hai chữ này đến, Triệu Ngọc lại luôn sẽ nghĩ lên lúc trước hít sâu câu lạc bộ hắc Trang lão bản Lý Manh Kỳ đến!

Bởi vì ngân hàng đại kiếp án nguyên nhân, Lý Manh Kỳ khống chế dưới mặt đất hắc trang bị cảnh sát nắm chặt ra, nàng hiện tại chính diện gặp nhiều hạng lên án, đang xem thủ chỗ giam giữ, chờ đợi toà án tuyên án.

Căn cứ Lý Manh Kỳ bàn giao, nàng hắc trang chính là toàn bộ Tần Sơn cảnh nội quy mô lớn nhất , bình thường cao cấp tang vật, đều sẽ trải qua bọn hắn tay.

Như vậy. . .

Liên quan tới những cái kia Minh triều cổ mộ văn vật, Lý Manh Kỳ có thể hay không biết chút ít cái gì đâu?

Hồi tưởng lúc trước điều tra Miên Lĩnh án lâm vào cục diện bế tắc thời điểm, Triệu Ngọc liền đã từng vào ngục đi bái phỏng qua cao nhân. Thông qua cái khác bắt cóc phạm giới thiệu, lúc này mới thu được một chút tiến triển.

Như vậy. . .

Lần này, có hay không có thể đến cái y dạng họa hồ lô đâu?

Bởi vì cái gọi là đá ở núi khác có thể công ngọc, không biết cái này Lý Manh Kỳ, có thể hay không mang đến cho mình một chút tin tức mới, hoặc là mới mạch suy nghĩ?

Bất quá, mặc dù tiếp xúc đến không nhiều,

Nhưng là Triệu Ngọc biết rõ hắc trang nghề này quy củ, nếu như tùy tiện đi thẩm vấn Lý Manh Kỳ, nàng là sẽ không dễ dàng nói ra.

Cho nên, Triệu Ngọc còn cần làm một chút bài tập mới được. Thế là, Triệu Ngọc dùng vừa giữa trưa chuẩn bị tư liệu, đồng thời liên hệ trại tạm giam nhân viên tương quan, mãi cho đến giữa trưa mau ăn cơm thời điểm, lúc này mới đuổi tới trại tạm giam, muốn thẩm vấn Lý Manh Kỳ.

Thân hãm tường cao, Lý Manh Kỳ cũng không tiếp tục là lúc trước tại hít sâu phòng tập thể thao cái kia vênh mặt hất hàm sai khiến nữ lão đại rồi. Nàng rũ cụp lấy đầu, một bộ mặt ủ mày chau bộ dáng, thái dương chỗ tóc trắng, càng là lộ ra già đi rất nhiều.

Quả nhiên, đương Triệu Ngọc hướng nàng cho thấy ý đồ đến, đồng thời

hướng nàng hỏi thăm văn vật có khả năng từ nơi nào xuất thủ về sau, Lý Manh Kỳ bắt đầu giả vờ ngây ngốc.

Nàng nói mình không thích xúi quẩy đồ vật, từ lúc xây dựng hắc trang đến nay, rất ít cùng trộm mộ liên hệ. Mà lại, nàng còn nói, hiện tại trộm mộ phi thường khôn khéo , bình thường như loại này mới đào ra mộ táng, bọn hắn cơ bản đều sẽ đem tang vật chuyển vận ra ngoài xuất thủ!

Lý Manh Kỳ nói, cũng chính là Triệu Ngọc lo lắng.

Mặc dù vụ án phát sinh về sau, cục thành phố tiến hành giao thông quản chế, nghiêm điều tra hướng cỗ xe. Nhưng là, như loại này cao cấp bậc trộm mộ bình thường đều có mình vận chuyển con đường, đám kia từ Thái Thú trong mộ móc ra văn vật, ngược lại là thật có khả năng đã không tại Tần Sơn.

"Đừng làm rộn, đại tỷ đại!" Triệu Ngọc vừa cười vừa nói, "Ngươi mua bán thế nhưng là Tần Sơn lớn nhất, coi như ngươi không thích âm khí nặng đồ vật, nhưng là, làm người trong giang hồ, cũng nhất định có chỗ nghe thấy đi!

"Tiểu đệ ta hôm nay thế nhưng là mang theo thành ý tới, cổ mộ án giết người ngươi cũng nghe nói, nếu là ngươi có thể trợ giúp cảnh sát chúng ta tìm tới đầu mối lời nói, như vậy đối với ngươi chỉ có chỗ tốt không có chỗ xấu!

"Ngươi nhìn, qua không được bao lâu, ngươi liền muốn tuyên án! Ta nghĩ, đối với mình cuối cùng là như thế nào một kết quả, trong lòng ngươi hẳn là tính toán sẵn! Cho nên, đây chính là ngươi lập công cơ hội thật tốt! Lúc này lập công, giảm hình phạt thế nhưng là giảm nhiều nhất!

"Ta nói đại tỷ đại, ngươi thế nhưng là thương gia, bút trướng này, ngươi sẽ không không tính quá tới đi?"

"Hừ!" Lý Manh Kỳ hung hăng trừng Triệu Ngọc một chút, "Nếu không phải là bởi vì ngươi, ta sẽ rơi xuống hiện tại loại tình trạng này? Ngươi nói ngươi là mang theo thành ý tới? Ta nhìn, ngươi căn bản chính là vì chính ngươi tới!"

"Ai? Cũng không thể nói như vậy. . ."

Triệu Ngọc ngoài miệng nói, trong lòng lại là không khỏi có chút vui mừng, bởi vì, Lý Manh Kỳ đã dám nói như vậy, như vậy nàng có thể là biết chút ít cái gì.

"Cảnh sát, ngươi đến cùng muốn ta làm cái gì? Ta căn bản cái gì cũng không biết! Ta mới không quan tâm cái gì cổ mộ án giết người đâu!" Lý Manh Kỳ rõ ràng mang theo cảm xúc.

"Ngươi có thể cùng ta giới thiệu mấy cái lợi hại sư phó, liên quan tới giám định phương diện này! Nếu như trộm mộ nhóm muốn xuất thủ, làm sao cũng phải tìm người trong nghề đến xem a?" Triệu Ngọc nói, "Còn có, ngoại trừ ngươi hắc trang, còn có ai có thể nuốt đến hạ bọn hắn như thế đại nhất bút sinh ý? Ai nhóm thích nhất thu mua đồ cổ đào được vân vân. . ."

"Ha ha. . ." Lý Manh Kỳ cười lạnh nói, "Thật sự là trò cười! Vì giảm hình phạt, ngươi muốn ta bán đồng hành sao? Trộm cũng có đạo, coi như ta bị phán vô hạn, cũng không thể chơi loại chuyện này! Lại nói, ta còn có người nhà đâu, ta đem bọn hắn khai ra đi, người nhà của ta còn thế nào xử lý?"

"Ồ?" Triệu Ngọc mỉm cười, "Ngươi cũng biết ngươi còn có người nhà a?"

Nói, Triệu Ngọc đưa di động bên trên hình ảnh cho Lý Manh Kỳ nhìn, trên hình ảnh chính là một cái 20 đến tuổi cô nương xinh đẹp, mà vị cô nương này, chính là Lý Manh Kỳ nữ nhi.

"Ngươi! ?" Xem xét Triệu Ngọc xuất ra mình nữ nhi nói chuyện, Lý Manh Kỳ nhất thời nổi giận, vỗ bàn quát hỏi, "Ngươi! Ngươi rốt cuộc muốn làm gì?"

"Đừng nóng vội! Ngươi nghe ta nói. . ." Triệu Ngọc không có hảo ý cười nói, "Con gái của ngươi tại nước Mỹ lên đại học, chọn phí thật là cao a! Ngươi nói, nàng một cái tiểu cô nương nhà, những cuộc sống kia phí cùng học phí đều từ đâu tới đâu? Có phải hay không, có cái cái bóng tài khoản cái gì?

"A, ta vừa mới biết, nguyên lai người hiềm nghi phạm tội tại hải ngoại tài khoản, nước ta cũng là có biện pháp đông kết a, nếu có thể tra được con gái của ngươi khoản tiền kia nơi phát ra cùng ngươi có liên quan lời nói. . . Chậc chậc. . ."

"Ta nói! Ta nói!" Lý Manh Kỳ sớm đã nghe được Triệu Ngọc ý tứ trong lời nói, vội vàng xin khoan dung nói, "Ngươi muốn biết cái gì, ta tất cả đều nói cho ngươi! Nhưng là, ta van cầu ngươi, tuyệt đối không nên đụng đến ta nữ nhi! Nàng còn nhỏ, một người tại hải ngoại, nếu là ngay cả nguồn kinh tế cũng không có, ta. . ."

Nói đến đây, Lý Manh Kỳ đã khóc không thành tiếng. . .

Chương 374: Chương 374: Lại 1 cái không nghĩ tới

Chương 374: Lại 1 cái không nghĩ tới

"Ta hai cái ngự dụng giám định sư, đều giống như ta, tiến đến!" Lý Manh Kỳ chán nản nói, "Mặc kệ cái gì phần tử phạm tội, cái gì trộm mộ, cũng không thể đến trại tạm giam tìm đến bọn hắn giám định a?"

Liên quan tới giám định văn vật sự tình, Triệu Ngọc ngược lại là cũng không có bao nhiêu chờ đợi. Bởi vì, trộm mộ trong tay rất có thể còn có còn lại hai vị cục văn hóa khảo cổ lão chuyên gia, hai người này hoàn toàn có thể giúp bọn hắn giám định.

Mà lại, cao cấp bậc trộm mộ bản thân liền là giám bảo chuyên gia, có thậm chí so chuyên gia còn muốn lợi hại hơn. Cho nên, đối với giám định văn vật cái này một khối, Triệu Ngọc vốn là không có làm hi vọng.

Bởi vậy, Triệu Ngọc ngược lại đem trọng điểm xê dịch về thủ tiêu tang vật con đường, vội hỏi: "Đại tỷ đại, nếu như trộm mộ nghĩ tại bản địa xuất thủ, sẽ đi chỗ đó đâu?"

Vừa nhắc tới cái này mẫn cảm chủ đề, Lý Manh Kỳ không khỏi lại trầm mặc. Nếu như cần hồi đáp vấn đề này, kia thế tất tương đương bán bằng hữu.

"Đại tỷ đại, ta dùng ta nhân cách cam đoan, tuyệt đối sẽ không bán đi ngươi! Mà lại, nếu như ta đi tìm bọn họ, cũng không cần cái gì cảnh sát

thân phận, cái này được đi?" Triệu Ngọc một mặt an ủi, một mặt sờ lên trên điện thoại di động ảnh chụp.

"Ai! Tốt a!" Lý Manh Kỳ thở dài, "Chợ hoa đường phố số 53, vạn quốc hoa hủy, ngươi đi nơi đó tìm một cái Lý lão bản! Người này, là chuyên môn thu mua dưới mặt đất văn vật, không có so với hắn lại chuyên nghiệp!"

Vân vân. . .

Chợ hoa đường phố?

Vừa nhắc tới cái này địa danh, Triệu Ngọc lập tức nghĩ đến tối hôm qua trận đại chiến kia. Làm sao nhanh như vậy. . . Lại xuất hiện một cái chợ hoa đường phố?

Số 53?

Vạn quốc hoa hủy.

Nha. . . Danh tự không đúng, cái này hoa cỏ cửa hàng danh tự, cùng Phì Tràng cũng không phải là cùng một cái.

"Liền nói là bằng hữu của ta là được, bất quá, ngươi. . . Tốt nhất lấy người mua thân phận. . ." Lý Manh Kỳ nghĩ nghĩ, nói, "Nếu như ngay cả Lý lão bản cũng cái gì cũng không biết, vậy đã nói rõ trộm mộ sẽ không ở Tần Sơn xuất thủ!"

"Tốt!"

Triệu Ngọc nhẹ gật đầu, trong lòng lại tại suy nghĩ, xem ra, cái này chợ hoa đường phố thật đúng là không đơn giản, lại là làm giả văn vật, lại là thu mua chân văn vật, chẳng lẽ nơi đó đều là gia tộc xí nghiệp hay sao?

Đã đối với Lý Manh Kỳ tra hỏi đã kết thúc, Triệu Ngọc liền muốn muốn thu lên điện thoại, quay người rời đi.

Ai ngờ, Lý Manh Kỳ chợt đối Triệu Ngọc năn nỉ nói: "Cảnh sát, không có ý tứ, ta có thể lại nhìn một chút điện thoại di động của ngươi sao? Ta đã thật lâu chưa từng gặp qua nữ nhi của ta!"

Nhìn thấy Lý Manh Kỳ nghĩ mà sốt ruột, Triệu Ngọc cũng phản bác không được, liền đem điện thoại đưa cho nàng. Lý Manh Kỳ vội vàng tiếp nhận điện thoại, cẩn thận chu đáo lên nữ nhi ảnh chụp tới. Chỉ nhìn như vậy vài lần, trong mắt của nàng liền lại lần nữa ngậm đầy nước mắt.

Triệu Ngọc thì nhìn đăm đăm châu mà nhìn xem Lý Manh Kỳ, trong đầu đang bay nhanh suy nghĩ, nữ nhân này sẽ còn biết chút ít cái gì?

Văn vật, văn vật. . . Nàng là một cái thu mua văn vật người trong nghề, ngoại trừ cái kia Lý lão bản bên ngoài, nàng còn có thể nói cho ta cái gì đâu?

Lý Manh Kỳ đã hơn năm mươi tuổi, chỉ là hắc trang một án, liền đủ để phán nàng một cái vô hạn, nàng nửa đời sau, chỉ sợ chỉ có thể ở trong ngục giam vượt qua!

Bất quá, nữ nhân này kinh doanh hắc trang nhiều năm như vậy, cũng coi là phong quang qua, có lẽ. . .

Vân vân. . .

Tần Sơn!

Hắc trang!

Nhiều năm như vậy! ?

Như vậy. . .

Đột nhiên, một cái kỳ hoa suy nghĩ từ Triệu Ngọc trong đầu hiện lên, hắn vội vàng một thanh đoạt lại điện thoại di động của mình, sau đó hai ba lần, liền từ mạng nội bộ bên trên dẫn xuất một cái khác tấm hình tới.

Cái này một tấm hình, không phải khác, chính là năm đó cổ trang nữ thi án nữ thi ảnh chụp.

"Đại tỷ đại, ngươi nhìn nhìn lại tấm hình này, đây là 18 năm trước một kiện bản án cũ, " Triệu Ngọc đem ảnh chụp đưa cho Lý Manh Kỳ nói, " ngươi chú ý nhìn người nọ một chút quần áo trên người, kia là một kiện chân chính cổ trang, ngươi nhìn kỹ một chút, có thể nghĩ đến chút gì sao?"

Lý Manh Kỳ không nghĩ tới Triệu Ngọc sẽ cho mình nhìn cái gì tử thi, nhất thời sắc mặt biến hóa, cực không tình nguyện nhìn về phía ảnh chụp.

"Từ kiểu dáng bên trên nhìn, hắn là Thanh triều! Mà lại. . ." Lý Manh Kỳ khóa chặt lông mày, không quá xác định nói, "Quần áo như thế tiên diễm, hắn là mới a?"

"Đích thật là Thanh triều, mà lại là thật cổ trang, không phải mới a?" Triệu Ngọc giải thích.

"Không phải, ta không phải ý tứ kia. . . Ân. . ." Lý Manh Kỳ ngượng ngùng nói, "Có thể giúp ta tìm một bộ kính lão tới sao? Hoa mắt đến kịch liệt!"

"Tốt!" Triệu Ngọc vội vàng hướng trông coi xin giúp đỡ.

"Cảnh sát, ta nói mới, nói là bộ y phục này không có người xuyên qua, muốn ta nhìn a, bộ y phục này, hắn là người nào đó dùng để chôn cùng

dùng, mộ chủ nhân hẳn là vị quý phụ nhân loại hình!" Lý Manh Kỳ phỏng đoán nói.

"Nha. . . Ngươi được đấy!" Triệu Ngọc bừng tỉnh đại ngộ, "Đại tỷ đại a, ngươi đây không phải đối mộ táng rất có nghiên cứu sao? Còn nói cái gì xúi quẩy, không thu dưới mặt đất văn vật, lại đùa ta đi?"

"Khục! Làm chúng ta nghề này, làm gì cũng phải hiểu một chút xíu đi!" Lúc này, trông coi đem kính lão lấy ra, Lý Manh Kỳ đeo lên về sau, vừa cẩn thận nhìn.

"Cảnh sát, ta giống như có chút ấn tượng, đây có phải hay không là rất nhiều năm trước, cải tạo Tần Hà cầu lớn thời điểm phát sinh sự kiện kia?" Lý Manh Kỳ nghi hoặc mà hỏi thăm, "Ta không rõ, ngươi để cho ta nhìn đây là có ý tứ gì?"

"Ừm. . ."

Triệu Ngọc ngay tại suy nghĩ lí do thoái thác, ai ngờ Lý Manh Kỳ lại ngay sau đó lại tới một câu:

"Thật sự là kỳ quái, chuyện này, ta với ai đều không có nói qua. . . Ngươi làm sao lại biết đâu?"

A! ?

Đột nhiên nghe được Lý Manh Kỳ nói chuyện, Triệu Ngọc không khỏi giật nảy mình.

Cái...cái gì ý tứ?

Chẳng. . . chẳng lẽ nói, Lý Manh Kỳ cùng cổ trang nữ thi án có liên hệ?

"Ha ha. . ." Lý Manh Kỳ chợt cười, nghiêm túc nói, "Tốt a, đã lúc trước

ta không hề nói gì, như vậy hiện tại nói cho ngươi cũng không sao! Kỳ thật, trên tấm ảnh chết nữ nhân này, ta đích xác là gặp qua!"

A! ?

Ta nhỏ nãi nãi gấu, cái này. . . Cái gì tiết tấu a đây là?

Triệu Ngọc không khỏi giật nảy cả mình, hắn hôm nay thế nhưng là không có mở ra "Cấn" quẻ đâu! Làm sao bỗng nhiên lại tra được trọng yếu tình tiết vụ án rồi?

"Ngươi biết nữ nhân này là ai?" Triệu Ngọc kinh ngạc hỏi.

"Không biết, " Lý Manh Kỳ nghiêm túc trả lời, "Chỉ là gặp qua một mặt mà thôi!"

"A? Gặp qua?" Triệu Ngọc vội hỏi, "Làm sao gặp qua?"

"Ai! Dù sao đã qua nhiều năm như vậy, nói cũng liền nói đi!" Lý Manh Kỳ bưng Triệu Ngọc điện thoại nói, "Việc buôn bán của ta, là từ ta công công trong tay nhận lấy. Đại khái 20 năm trước đi, khi đó, ta vẫn chỉ là ta công công một cái tiểu tùy tùng, hỗ trợ quản lý một chút sổ sách vụ loại hình đồ vật mà thôi.

"Đã từng, ngay tại ta công công trong thư phòng, ta gặp qua nữ nhân này, mà lại không chỉ một lần!" Lý Manh Kỳ hồi ức nói, " kia là cái phương nam nữ nhân, cực kỳ đẹp đẽ, nhìn một chút cũng làm người ta đã gặp qua là không quên được."

"Ồ? Kia. . . Nàng là người thế nào? Làm cái gì?" Triệu Ngọc vội hỏi.

"Ta đoán chừng, cũng hẳn là làm chúng ta kia một nhóm, chỉ là đoán chừng a, ta công công người kia làm việc rất nghiêm cẩn, tính tình cũng lớn, không dám hỏi!" Lý Manh Kỳ suy nghĩ nói, "Về sau, qua hai ba

năm dáng vẻ, sau đó ta liền thấy trên báo chí tin tức, cùng chính phủ dán thiếp tìm thi thông cáo. Thi thể có chút mục nát, nhưng ta có thể nhận ra, tuyệt đối liền là nữ nhân kia!"

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc lắng nghe, theo như cái này thì, món kia cổ trang nữ thi án, cũng là phi thường phức tạp.

"Đừng oán trách ta biết chuyện không báo a!" Lý Manh Kỳ thản nhiên nói, "Chúng ta đều là làm không thể lộ ra ngoài ánh sáng ngành nghề, kiêng kỵ nhất liền là cùng cảnh sát liên hệ. Mà lại, ta công công đối nữ nhân kia tựa hồ quan hệ không ít, ta còn lo lắng, nàng chết sẽ cùng ta công công có quan hệ đâu! Vậy thì càng không dám nói lung tung!

"Ừm. . . Làm sao. . . Đã nhiều năm như vậy, vụ án này, còn không có phá án và bắt giam sao?" Lý Manh Kỳ cảm thấy rất hứng thú nói, "Ta nhớ được, vụ án này lúc ấy rất oanh động, trong thôn còn vì này mời tới không ít hòa thượng tố pháp sự đâu!

"Cảnh sát, ta là nghĩ như vậy, cái kia nữ sở dĩ kỳ quặc chết rồi, khẳng định là cùng tình có quan hệ, bởi vì. . . Nữ nhân kia thật sự dài quá đẹp! Ta sống lâu như vậy, đều chưa thấy qua xinh đẹp như vậy người!"

Cùng tình có quan hệ?

Tình sát sao?

"Còn có, ta còn nhớ rõ một chi tiết, không biết có thể hay không đến giúp các ngươi, " Lý Manh Kỳ lại nói, "Lúc ấy, ta công công tại cùng nữ nhân kia nói chuyện thời điểm, luôn nâng lên cách cách hai chữ này, về sau ta mới nghe rõ, tình cảm 'Cách cách' liền là nữ nhân kia danh tự, hẳn là tên thân mật, hoặc là nhũ danh, hoặc là. . . Ngoại hiệu loại hình a?"

Cách cách?

Nghe đến đó, Triệu Ngọc lông mày càng nhíu chặt mày.

"Cho nên, ứng tình hợp với tình hình a!" Lý Manh Kỳ thở dài, "Đem người giết, còn muốn cho nàng mặc vào một kiện đời nhà Thanh đại hồng bào, không phải vì tình, còn có thể là cái gì?"

Chương 375: Chương 375: Nguyên lai là 2 đại gia

Chương 375: Nguyên lai là 2 đại gia

Buổi trưa, mưa rốt cục tạnh, đã lâu mặt trời lộ ra tiếu dung, cho mưa lớn qua đi thành thị mang đến một chút ấm áp.

Nhưng mà, ngày mùa hè chung quy là ngày mùa hè, thái dương vừa mới ra không bao lâu, nhiệt độ liền bỗng nhiên bắn ngược, ấm áp tùy theo rung thân biến thành nóng ướt.

Không phải sao, Triệu Ngọc hưởng dụng cơm trưa trong quán, đã mở ra điều hoà không khí.

Triệu Ngọc ngồi ở chỗ gần cửa sổ, một mặt nhìn ngoài cửa sổ ngọn cây giọt mưa, một mặt não nghĩ đến phức tạp phân tạp tình tiết vụ án.

Lý Manh Kỳ, gọi hắn chợt nhìn thấy một chút liên quan tới cổ trang nữ thi án mặt mày, làm cái này yên lặng nhiều năm, nhìn như hư vô mờ mịt bản án, biến thành có dấu vết mà lần theo.

Thế nhưng là, đồng dạng cũng là Lý Manh Kỳ, nhưng lại để vụ án này bịt kín mới mạng che mặt.

Triệu Ngọc nhìn qua cổ trang nữ thi án ghi chép, ghi chép bên trên biểu hiện, nữ nhân là ngạt thở mà chết, hắn là bị người bóp chết. Mà lại, kiểm tra thi thể trên báo cáo minh xác vạch, nữ tử này cũng không nhận được

xâm hại dấu hiệu.

Cái ngoại hiệu này gọi là "Cách cách" nữ nhân đến cùng là lai lịch gì? Chẳng lẽ, nàng thật sự là bởi vì vấn đề tình cảm mà bị giết hại sao? Còn có, nếu như nữ nhân này cũng là Lý Manh Kỳ đồng hành, chẳng lẽ. . . Nàng cũng là chuyển văn vật văn vật con buôn? Trên người nàng mặc cổ trang, chính là đến từ chính nàng cất giữ?

Đáng tiếc là, Lý Manh Kỳ công công đã qua đời nhiều năm. Lý Manh Kỳ vắt hết óc, cũng chỉ nghĩ đến mấy cái có khả năng nhận biết vị này "Cách cách" người tới. Nhưng là, những người kia hoặc là chỉ có ngoại hiệu, hoặc là đã không tại nhân thế!

Bất quá, cho dù có một tia hi vọng, Triệu Ngọc cũng không thể buông tha. Đợi cho từ trại tạm giam sau khi đi ra, hắn lập tức đem mình tra được manh mối báo cho Lương Hoan Trương Cảnh Phong, để hai anh em này mà hảo hảo đi tra một chút.

Đương nhiên, ngoại trừ nói cho bọn hắn tình báo bên ngoài, Triệu Ngọc còn để Trương Cảnh Phong thuận tiện tra xét một chút vị kia Lý lão bản.

Bởi vì cái gọi là biết người biết ta bách chiến bách thắng, đang hành động trước đó, Triệu Ngọc tự nhiên muốn biết được lai lịch của đối phương.

Trương Cảnh Phong là tìm người cao thủ, Triệu Ngọc cơm trưa vừa ăn một nửa, liên quan tới Lý lão bản tư liệu, cũng đã gửi đi đến hắn trên điện thoại di động.

Căn cứ tư liệu biểu hiện, vị này Lý lão bản bản danh gọi là Lý Tu Sinh, cũng là làm hoa cỏ mua bán.

Bên ngoài nhìn, hắn liền là một cái hợp pháp thương nhân.

Nhưng là, không hợp với lẽ thường là, hắn danh hạ tài sản lại là đã vượt qua hai ức, xe sang trọng hào trạch vô số. Thử hỏi một cái mở tiệm hoa, có thể kiếm nhiều tiền như vậy, không có vấn đề mới là lạ!

Như vậy. . .

Triệu Ngọc bắt đầu nghiêm túc suy nghĩ, nên dùng như thế nào biện pháp, mới có thể từ vị này Lý lão bản miệng bên trong moi ra cổ mộ án tình báo đâu?

Có phải hay không, được diễn một trận nội ứng đại chiến, mình làm bộ thành một cái thu mua văn vật đại lão bản, sau đó lấy cớ thu mua văn vật đến gần hắn?

Hay là, mình trang phục thành che mặt đạo tặc, trực tiếp dùng thương đỉnh lấy đầu của hắn, nghiêm hình bức cung?

Lại muốn không được, liền âm thầm chui vào hoa của hắn hủy cửa hàng, bí mật điều tra?

Còn có, chính mình đạo cỗ cột bên trong còn thừa lại một cái ẩn hình camera, nếu không, giám thị hắn một chút?

Bất quá. . . Có tối hôm qua vết xe đổ, Triệu Ngọc lại là cảm thấy, mình mặc kệ sử dụng một loại phương pháp nào, cũng tốt nhất về trước cục cảnh sát lĩnh đem khẩu súng lại nói.

Hôm qua nếu là có đem khẩu súng, chỉ sợ cũng không có phiền phức như vậy.

Mà lại, ngày hôm qua a một trận sau đại chiến, hôm nay đã cảm giác có chút mỏi mệt, nếu là lại cùng Lý lão bản người đến bên trên như vậy một trận ác chiến, thể lực của mình chỉ sợ theo không kịp liền!

Thế là, cơm nước xong xuôi, Triệu Ngọc trực tiếp về tới cục cảnh sát.

Đương nhiên, tại lĩnh thương trước đó, hắn tự nhiên trước muốn về văn phòng báo cáo, thuận tiện hỏi thăm một chút tình huống, nhìn xem cổ mộ án giết người có cái gì mới tiến triển?

Kết quả, bản án vẫn là như cũ, hôm qua Miêu Anh phái ra mấy đường điều tra, tất cả cũng không có thu hoạch, bao quát Triệu Ngọc tại hoa cỏ thị trường Ô Long sự kiện, cũng bất quá là không vui một trận.

Lúc này, Miêu Anh đi ăn cơm, Trương Diệu Huy thì nói cho Triệu Ngọc, nói Miêu đội trưởng thông qua chính mình quan hệ hiểu rõ một chút thị đội hình sự tình huống.

Đội cảnh sát hình sự đã thăm viếng không ít ba vị lão chuyên gia thân bằng hảo hữu cùng đồng sự, thế nhưng là không ai biết bọn hắn gần nhất đến cùng đang làm gì?

Chỉ là nghe bọn hắn người nhà nói, ba vị này lão chuyên gia giao tình tâm đầu ý hợp, chính là sinh tử chi giao! Nghe nói, bọn hắn lúc còn trẻ cùng đi rừng sâu núi thẳm khảo sát, kết quả tao ngộ lũ quét cuốn tới, hơi kém đều mất mạng trở về.

Từ đó về sau, ba người này liền như hình với bóng, trở thành mạc nghịch chi giao.

Miêu Anh bởi vậy phán đoán, ba vị này lão chuyên gia, có lẽ trong đó một cái bày ra đại sự gì, cái khác hai cái đều là cùng hắn giải quyết sự tình đi, lại không nghĩ rằng cho mình rước lấy họa sát thân. . .

Mặc dù tình tiết vụ án không có tiến triển, nhưng là kia mặt đã lâu bạch bản nhưng lại trong phòng làm việc tạo. Đến từ đủ loại con đường, từng cái phương diện cổ mộ án tin tức lại bị thám viên nhóm tăng thêm đi lên.

Kỳ thật, trải qua trải qua cải cách về sau, trong cục đã chuyên môn kiến thiết ra công năng đầy đủ hết phân tích án tình thất đến, nhưng mà, thám viên nhóm cũng đã dưỡng thành quen thuộc, luôn yêu thích trong phòng làm việc đối bạch bản thảo luận tình tiết vụ án.

Bởi vì Triệu Ngọc còn có chuyện khẩn cấp phải xử lý, không kịp đem toàn bộ tình tiết vụ án tư liệu nhìn cái kỹ càng, liền tranh thủ thời gian đi vào Trương Cảnh Phong trước bàn, muốn hắn hỗ trợ tra tìm một chút vị kia chợ hoa đường phố Lý lão bản thời gian thực vị trí.

Muốn vạn nhất hắn không tại hoa của mình cửa hàng, kia Triệu Ngọc liền muốn một chuyến tay không.

"Không thể nào! ? Tại sao có thể như vậy?"

Ai ngờ, đương Trương Cảnh Phong đem Lý lão bản điện thoại vị trí điều ra đến về sau, vẫn không khỏi đến sửng sốt một chút, không nghĩ tới, cái này Lý lão bản không có ở nơi khác, vậy mà liền tại bọn hắn Dung Dương trong cục cảnh sát đâu!

"Chuyện gì xảy ra? Người này chạy thế nào cục cảnh sát tới?" Triệu Ngọc cũng là rất là nghi hoặc.

Trương Cảnh Phong vội vàng cuồng ấn phím bàn, rất nhanh điều ra vị trí cụ thể, nói ra: "Trải qua trinh thám khoa, hắn mới vừa từ trải qua trinh thám khoa ra, ta. . . Ta hỏi một chút. . . Ngươi chờ một chút a!"

Nói, Trương Cảnh Phong vội vàng cho hình sự trinh sát khoa gọi một cú điện thoại, hỏi một chút mới biết, nguyên lai vị này Lý Tu Sinh ông chủ, chính là cho hắn chất tử xử lý nộp tiền bảo lãnh tới.

Chờ Trương Cảnh Phong hỏi xong cháu hắn tính danh cùng tình huống về sau, mới chợt hiểu ra, náo loạn nửa ngày, Lý Tu Sinh chất tử liền là Lý Tiểu Vĩ, mà Lý Tiểu Vĩ liền là cái kia —— Phì Tràng! ! !

"Nhị đại gia!" Trương Cảnh Phong rốt cục làm rõ ràng, "Lý Tu Sinh là Lý Tiểu Vĩ nhị đại gia, Lý Tiểu Vĩ phụ thân đã qua đời, cho nên vị này nhị đại gia đến đây cục cảnh sát nộp tiền bảo lãnh chất tử đến rồi!"

Hình sự trinh sát khoa bên kia lại nói cho Trương Cảnh Phong, nói Phì Tràng sự tình bởi vì liên lụy rộng hơn, tạm thời còn không thể nộp tiền bảo lãnh, cho nên người kia cái gì cũng không có làm, liền đi!

Có ý tứ. . . Triệu Ngọc nghiêm túc suy nghĩ một chút, không nghĩ tới, Phì Tràng cùng Lý Tu Sinh lại là thân thích!

Nhị đại gia chuyển chân văn vật, chất tử làm giả, đây quả thực là một đầu hoàn mỹ gia tộc dây chuyền sản nghiệp! Cũng không biết, cái này Lý Tu Sinh còn có hay không khác chất tử hoặc cháu trai? Chẳng lẽ lại, tại hoa cỏ trong chợ, còn có càng nhiều dưới mặt đất mua bán?

Đã dạng này. . .

Vậy lão tử thật là phải hảo hảo gặp bọn họ một chút!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc mau để cho Trương Cảnh Phong đem Lý Tu Sinh thời gian thực vị trí gửi đi cho mình, sau đó lại đi kho đạn nhận đem khẩu súng, lúc này mới một mình mở ra theo dõi dùng xe cảnh sát, hướng Lý Tu Sinh đuổi theo. . . .

a

Chương 376: Chương 376: Chuyên nghiệp lừa đảo

Chương 376: Chuyên nghiệp lừa đảo

Căn cứ Lý Tu Sinh điện thoại định vị, Triệu Ngọc rất mau đuổi theo lên hắn.

Mặc dù cái này Lý lão bản nhà có bạc triệu, lại là làm người điệu thấp, lại là đạp một cỗ chạy bằng điện xe xích lô đến cục cảnh sát. Triệu Ngọc một đường cùng hắn quá khứ, phát hiện hắn từ chợ hoa đường phố phụ cận một nhà quầy bán quà vặt dừng lại thật lâu. Mà lại, từ nhỏ canteen sau khi đi ra, trong ngực hắn còn ôm một cái vuông vức thùng giấy con.

Hắn đem thùng giấy con từ xe xích lô bên trên vững vàng cất kỹ, trong lúc đó, còn cảnh giác bốn phía nhìn nhìn, sau đó mới một lần nữa đạp bên trên xe xích lô, triêu hoa thị sau phố sắp xếp nhà ở cư xá đạp đi.

Một hàng kia nơi ở cư xá, đều là Tần Sơn sớm nhất một nhóm biệt thự, bởi vì tới gần trung tâm thành phố, hiện tại sớm đã đều là giá trên trời.

Triệu Ngọc đi theo Lý Tu Sinh mà đi, rất nhanh phát hiện hắn đem xe xích lô mở đến gian nào đó biệt thự trong nội viện.

Biệt thự cửa sân phi thường cao cấp, Lý Tu Sinh tiến vào đi về sau, môn liền tự động khép lại, hơn nữa còn giống màn cửa như thế không lộ khe hở, gọi phía ngoài Triệu Ngọc không cách nào nhìn thấy tình huống bên trong.

Triệu Ngọc đem đầu giơ lên lão cao, chỉ có thể nhìn thấy Lý Tu Sinh tựa hồ là đang trong sân mân mê lấy cái gì, hơn nữa còn rất sốt ruột dáng vẻ. Vì có thể thấy rõ ràng, Triệu Ngọc liền muốn xuống xe đến trước mặt xem xét.

Thế nhưng là, hắn còn không có mở cửa xe, lại phát hiện cửa biệt thự trên cây cột vậy mà đứng thẳng hai cái camera, cơ hồ đem toàn bộ cổng thậm chí tường vây tất cả đều giám thị đi vào, không có góc chết.

Nếu như Triệu Ngọc tùy tiện quá khứ, rất có thể sẽ bị đối phương phát hiện.

Tốt a!

Triệu Ngọc ở trong lòng thì thầm, đã dạng này, vậy liền tốn kém nữa một lần đi!

Nghĩ đến chỗ này, hắn tranh thủ thời gian điểm kích trong đầu ẩn hình dụng cụ nhìn thấu, ấn mở về sau, ánh mắt của hắn thình lình xuyên thấu đại môn, thấy được tình huống bên trong.

Mặc dù hình ảnh không rõ ràng lắm, nhưng là thông qua bóng người hình dáng cùng động tác, Triệu Ngọc có thể nhìn ra được, cái kia Lý Tu Sinh đang cùng một cái thân thể mập mạp nữ nhân, tại hợp lực vận chuyển lấy thứ gì.

Tại hai người chính diện, ngoại trừ xe xích lô bên ngoài, còn ngừng lại một cỗ xe con. Dụng cụ nhìn thấu bên trên có không ít gạch men, Triệu Ngọc nhìn không ra xe kia bảng hiệu, nhưng là thông qua hắn đối ô tô hiểu rõ, hắn có thể kết luận, kia tất nhiên là một cỗ xa hoa xe BMW.

Nhưng gặp nữ nhân kia đem rất nhiều thứ nhét vào xe BMW rương phía sau, đợi đến Lý Tu Sinh lại tiến vào trong thả cái kia thùng giấy con thời

điểm, bên trong đã không có địa phương!

Rơi vào đường cùng, Lý Tu Sinh đành phải đem thùng giấy con bỏ vào ô tô ghế sau trên ghế.

Xuống chút nữa, hai người tựa hồ tại kịch liệt tranh luận cái gì, tất cả đều là một bộ vô cùng lo lắng bộ dáng, tranh luận đến cuối cùng, nữ nhân kia phất ống tay áo một cái trở về phòng đi, Lý Tu Sinh thì mở cửa xe , lên xe BMW.

U?

Triệu Ngọc đầu óc xoay nhanh, chỉ là căn cứ vừa rồi bọn hắn mấy cái động tác, hắn liền đã đã đoán được cái gì. Thế là, Triệu Ngọc nảy ra ý hay, vội vàng kéo ra xe của mình môn chạy tới.

Đang lúc Triệu Ngọc chạy đến cửa biệt thự thời điểm, Lý Tu Sinh đúng lúc mở ra biệt thự đại môn, nhìn ý kia, hắn hắn là muốn lái xe BMW rời đi, xe đều đã khởi động.

Triệu Ngọc thấy thế, vội vàng từ cửa chính vọt vào, một bên xông, còn một bên đặc biệt quen thuộc giống như hướng Lý Tu Sinh ngoắc!

Lý Tu Sinh đang nghĩ ngợi một thêm chân ga lái đi ra ngoài, cái nào nghĩ đến bỗng nhiên xông vào người đến, nhất thời giật nảy mình, tranh thủ thời gian đạp xuống phanh lại.

Triệu Ngọc thì nhân cơ hội này trực tiếp mở cửa xe, ngồi xuống xe BMW sau trên ghế lái.

"Oa! Lý lão bản cũng thật là lợi hại, bảo mã 730 a đây là! Hắc hắc hắc. . . Quá có tiền!" Vừa lên xe, Triệu Ngọc liền hắc hắc hắc phát ra sợ hãi thán phục.

Lý Tu Sinh lấy làm kinh hãi, vội vàng quát: "Ai? Ngươi là ai a? Làm cái gì? Ngươi. . ."

"Ai u, quên giới thiệu, Lý lão bản a, lần đầu gặp mặt, xin chiếu cố nhiều hơn!" Triệu Ngọc một mặt khách khí nói, một mặt lộ ra ngay mình cảnh sát chứng.

"A!" Lý Tu Sinh giật nảy cả mình, sắc mặt trắng xanh mà hỏi thăm, "Cảnh. . . Cảnh cảnh cảnh sát. . ."

"Nhìn ngươi khẩn trương, thế nào đây là? Có phải hay không có tật giật mình a?" Triệu Ngọc mỉm cười, tay phải lại chăm chú đè lên miệng trong túi súng ngắn, sợ hắn có cái gì dị thường cử động.

"Không có. . . Không không không. . . Cảnh sát,

Ân. . . Cảnh sát. . . Ngươi tìm ta, chuyện gì a?" Lý Tu Sinh y nguyên nói quanh co, thậm chí để Triệu Ngọc hoài nghi hắn là cái thật cà lăm.

"Ha ha ha ha. . ." Triệu Ngọc cười ha ha, "Lý lão bản nha! Nhìn ngươi bị hù cái kia bộ dáng, cần thiết hay không? Nói với ngươi chính sự đi! Ta nghe nói ngài là vùng này xa gần nghe tiếng giám bảo đại sư, cái này không phải có ít chuyện nghĩ đến thỉnh giáo một chút mà!"

"Ai. . . Ai nói? Ta. . . Ta chỗ nào biết?" Lý Tu Sinh nhíu lông mày đánh giá Triệu Ngọc, muốn xem ra Triệu Ngọc lai lịch.

"Liền hỏi mấy vấn đề, ngài giúp cho ta bận bịu, ta lập tức liền đi!" Triệu Ngọc an ủi nói, "Biết trước mấy ngày tại Vân Dương đào ra một cái Minh triều Thái Thú mộ tới sao? Kết quả, trong mộ còn ra hiện người chết! Ta đây, liền là phụ trách vụ án này thám viên. Bởi vì có chút liên quan tới văn vật phương diện đồ vật chúng ta không giải quyết được, cho nên mới hướng ngài trưng cầu ý kiến một chút!"

"Thái Thú mộ?" Lý Tu Sinh đầy đầu đều là nghi hoặc . Bất quá, đương Triệu Ngọc làm rõ ý đồ đến về sau, hắn nhưng dần dần buông lỏng xuống, hỏi, "Ta cũng không phải chuyên gia khảo cổ, ta có thể đến giúp ngươi cái gì đâu?"

"Trộm mộ đánh cắp trong mộ văn vật, ta muốn theo ngài trưng cầu ý kiến một chút, ngươi nói, trộm mộ nếu là tại Tần Sơn thủ tiêu tang vật, sẽ với ai gặp mặt mà đi đâu? Ngài đường đi rộng, có thể hay không nói cho ta một chút a?"

"A?" Lý Tu Sinh giờ mới hiểu được Triệu Ngọc ý tứ, vội vàng cảnh giác giả vờ ngây ngốc nói, " cảnh sát a, ngươi đây là ý gì? Trộm mộ nhóm muốn tới chỗ đó thủ tiêu tang vật, ta sao có thể biết? Ta chỉ là một cái bán hoa hủy, ngươi. . . Ngươi tìm nhầm người a?"

"Nha. . . Dạng này a. . ." Triệu Ngọc đập chậc lưỡi, trong lòng không ngờ dâng lên một cỗ ý nghĩ xấu, hắn vội vàng ôm lấy cái kia chỗ ngồi phía sau thùng giấy con hỏi, "A? Lý lão bản, đó là cái cái gì ý tứ?"

Nói, cũng không đợi Lý lão bản phản đối, hắn trực tiếp liền đem cái rương mở ra. Kết quả, bên trong thình lình lộ ra một cái dùng bọt biển đóng gói gốm sứ bình hoa tới.

"Ai? Ngươi! ? Đừng nhúc nhích!" Lý Tu Sinh khẩn trương, vội vàng mở miệng ngăn cản.

Nhưng là Triệu Ngọc làm sao lại nghe hắn, một thanh liền đem cái bình móc ra. Kia là một cái khảm màu đỏ hoa văn cái bình, tại chỗ miệng bình hơi có chút vết rách, nhìn qua đã là nhiều năm rồi dáng vẻ.

"Đây là vật gì a? Có phải hay không rất đắt?" Triệu Ngọc làm bộ hỏi một câu. Trong lòng của hắn rõ ràng, Lý Tu Sinh là làm văn vật, vật này lại là từ một cái bí ẩn quầy bán quà vặt lấy ra, hắn là có giá trị không nhỏ!

"Ừm, ân. . ." Lý Tu Sinh trong lòng mâu thuẫn, mọi loại khó xử nói, "Còn. . . Coi như giá trị ít tiền đi! Là phối thêm ta những cái kia hoa cỏ đi hàng cao cấp, ân, đều là có tiền hộ khách đặt trước chế bình hoa!"

"Nha. . ."

Triệu Ngọc gật đầu, trong đầu lại sớm đã ấn mở từ đầu đến cuối không có đã dùng qua ẩn hình giám định nghi, loại này đạo cụ có thể giám định một kiện vật phẩm chuẩn xác tin tức, dùng tại giám bảo phương diện thật sự là không có gì thích hợp bằng.

Sử dụng về sau, kiểm định nghi rất nhanh cấp ra đáp án: "Đời Minh quân hầm lò tử ban men bình hoa, chỗ miệng bình có dính hợp vết tích, vì trân phẩm cấp văn vật. . ."

Mặc dù kiểm định nghi không có cho ra giá cả, nhưng là Triệu Ngọc đối với "Quân hầm lò" hai chữ lại là sớm có nghe thấy, cổ nhân thường nói "Nhà có bạc triệu, không bằng quân sứ một kiện", trước mắt đồ sứ mặc dù có chút không trọn vẹn, cũng tuyệt đối là hàng thật giá thật trân bảo, hơn nữa còn là đời Minh, đoán chừng giá cả khẳng định thấp không được.

Nếu là kiện trân bảo, kia Triệu Ngọc tự nhiên có thể kết luận, Lý Tu Sinh là đang nói láo! Mà lại, hắn không dám thổ lộ cái này trân bảo giá trị, nói rõ trong lòng của hắn tất nhiên có ma!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc lại lần nữa thử lấy răng, hắc hắc hắc cười: "Lý lão bản a, cái này chậu hoa thật sự chính là quá đẹp, ta rất ưa thích, như vậy đi, ngươi ra cái giá, đem nó bán cho ta đi?"

"A? Cái gì! ?" Lý Tu Sinh trán lập tức lăn xuống lớn hạt mồ hôi. . . .

a

Chương 377: Chương 377: Câu câu đâm tâm

Chương 377: Câu câu đâm tâm

"Cái này. . . Cái này cái này cái này không thể được!" Lý Tu Sinh con mắt loạn chuyển, vội vàng cười rạng rỡ phản đối nói, "Ai nha, cảnh sát a, ngài nhanh đừng nói giỡn! Thứ này chỉ là phối thêm hoa cỏ đi, không có cái gì giá trị! Như vậy đi, ta mang ngài đến ta tiệm hoa nhìn xem, nơi đó chậu hoa đều so cái này xinh đẹp, ta lại cho ngài mấy bồn hoa có được hay không?"

Nói nhảm!

Triệu Ngọc ánh mắt trở nên băng lãnh, hắn ở trong lòng nói chuyện, đêm qua ngươi cái kia Phì Tràng chất tử thế nhưng là hố ta 30 vạn đi đâu! Hôm nay thật vất vả bắt lấy một cái lừa đảo cơ hội, ngươi vị này làm nhị đại gia, cũng nên khẳng khái một chút đi?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc lại thâm trầm cười:

"Hoắc ha ha, Lý lão bản, ngươi vẫn là nói cái giá đi! Ta thật sự là rất ưa thích, cùng ngươi vị kia hộ khách nói một chút, ta nguyện ý ra gấp đôi giá tiền, liền để hắn nhường cho ta đi!"

"Không được, thật không được! Chúng ta làm mua bán, dù sao cũng phải giảng cái tín dự a?" Lý Tu Sinh khuyên, "Cái này thật đã đặt trước đi ra! Không quan hệ, ngài nếu là thích, chờ ta hai ngày, ta lại cho ngài

tiến một cái chính là!"

Hừ!

Triệu Ngọc trong lòng nói chuyện, cũng không thôi? Chờ thêm bên trên hai ngày, ngươi tìm ngươi chất tử hoặc cháu trai cho ta tạo cái giống nhau như đúc hàng giả, cũng không liền xong việc thôi?

"Ha ha ha. . . Tốt a!" Triệu Ngọc lắc đầu cười nói, một mặt đem bình hoa cẩn thận từng li từng tí thả lại cái rương, một mặt nói với Lý Tu Sinh, "Đã Lý lão bản không chịu, quên đi! Ân. . . Ta vừa rồi nhìn thấy ngươi trong cóp sau còn có rất nhiều cái rương, ở trong đó không chừng có càng đẹp mắt đây này! Ta đi lựa chọn đi!"

Nói, Triệu Ngọc giả bộ liền muốn xuống xe.

Lý Tu Sinh sợ choáng váng đều, hắn trong cóp sau tràn đầy văn vật, cái này nếu như bị Triệu Ngọc xoay loạn một trận, hắn phi pháp hoạt động coi như triệt để xong hí!

"Đừng! Đừng đừng đừng. . . Ngươi chờ một chút , chờ một chút ngàn vạn!" Lý Tu Sinh duỗi hai tay ra hiệu, cuống không kịp nói, "Cảnh. . . Cảnh sát, ngươi nghe ta nói, cái này bình hoa ta có thể bán cho ngươi, nhưng là đi, ta phải nói rõ với ngươi một chút, thứ này thế nhưng là thật không rẻ a, ta cầm hàng đều là 15 vạn cầm, ta. . ."

Lý Tu Sinh ý tứ, là muốn dùng giá cả đem Triệu Ngọc bức lui, Triệu Ngọc lại chỗ đó sợ hãi đầu những này, vội vàng gật đầu nói ra: "Không có vấn đề, tuyệt đối không thể để cho ngươi bồi thường! Ta ra 20 vạn, nhanh, đưa di động lấy tới, cho ngươi chuyển khoản!"

"A! ?" Lý Tu Sinh triệt để choáng váng, hắn làm sao cũng không nghĩ ra, cái này cảnh sát vậy mà bất an sáo lộ ra bài.

"Thế nào, không bán đúng không?" Triệu Ngọc lợi dụ xong bắt đầu uy hiếp, một mặt cố ý lộ ra súng lục của mình, một mặt lôi kéo cửa xe nắm tay nói, "Ta vẫn là đến rương phía sau nhìn xem, còn có càng đẹp mắt đi thôi!"

"Tốt tốt tốt. . . Theo ngươi! Bán! Ta bán!" Lý Tu Sinh là cắn răng hàm nói ra "Bán" chữ, giờ phút này, hắn đã đem cái này lòng tham Triệu Ngọc hận một cái thông thấu.

"Ừm, cái này còn tạm được!" Triệu Ngọc thỏa mãn trở lại trong xe, sau đó thông qua điện thoại, đem 20 vạn chuyển cho Lý Tu Sinh.

Chuyển khoản thời điểm, Lý Tu Sinh mặt như đất khô cằn, gọi là một người câm ngậm bồ hòn mà im có nỗi khổ không nói được.

Lúc đầu, hắn coi là Triệu Ngọc lừa bịp xong hắn, liền sẽ rời đi! Nào biết được, chuyển xong trướng về sau, Triệu Ngọc lại ngồi càng thêm ổn định, lại bốn bề yên tĩnh nói với Lý lão bản lên ngồi châm chọc:

"Lý lão bản, ta tính biết các ngươi vì cái gì có tiền như vậy! Cứ như vậy một lát sau, ngươi liền dựa dẫm vào ta kiếm đi năm vạn khối, các ngươi những thương nhân này, lòng dạ hiểm độc a thật sự là! Ha ha. . ."

Một câu, gia Lý Tu Sinh á khẩu không trả lời được. Đến cùng là ai kiếm ai bồi, hai người trong lòng tất cả đều rõ ràng.

"Được rồi, để ngươi kiếm chút mà tiền, vậy liền kiếm chút mà đi, " Triệu Ngọc cười xấu xa nói, " tiếp xuống, chúng ta rốt cục có thể nói chuyện chính sự đi?"

"Ngươi?" Lý Tu Sinh đã là tức hổn hển, "Cảnh sát, chớ quá mức có được hay không, chúng ta còn có chuyện gì cần?"

"Ngươi dễ quên a ngươi? Trộm mộ đâu? Thái Thú mộ tang vật đâu?"

Triệu Ngọc không khách khí nói, "Thống khoái một chút, đem ngươi biết đến đều nói cho ta đi! Ngươi yên tâm, ta là một cái có nguyên tắc người, ta hiện tại chỉ muốn phá án, sẽ không cho ngươi tìm cái gì phiền phức!"

"Cảnh sát, ngươi cái này coi như oan uổng ta, ta đi chỗ nào biết đi a? Ngươi đến cùng nghe ai nói?" Lý Tu Sinh một mặt vô tội nói, "Vâng! Ta là hiểu một chút đồ cổ tri thức, có chút hảo bằng hữu sẽ để cho ta xem một chút loại hình, nhưng là, trộm mộ a những điều kia, thật không quan hệ với ta a!"

"Ai! Tốt a, tốt a!" Triệu Ngọc khoát tay ra hiệu nói, " Lý lão bản, ta mặc dù là cảnh sát, nhưng là, cùng những cảnh sát khác không giống nhau lắm! Ngươi đây, mình trước hảo hảo suy nghĩ một chút, ta vì sao lại ngồi vào trên xe của ngươi?"

"Ừm. . ." Lý Tu Sinh không ngốc, tự nhiên từ Triệu Ngọc trong lời nói nghe ra, người ta đến có chuẩn bị.

"Dạng này nói với ngươi đi!" Triệu Ngọc nói, "Ta đều là đoán mò a, không có chứng cứ rõ ràng, nói có đúng hay không, ngài nhiều đảm đương! Ta là như thế đoán, ngươi có lớn như vậy mua bán, đầu tiên, đến có cái an toàn nhà kho a? Ngươi làm người như vậy khôn khéo, đương nhiên sẽ không cùng ngươi kia dinh dưỡng quá thừa béo chất tử đồng dạng, đem nhà kho xây ở mình hoa cỏ trong tiệm! ?

"Trong nhà tự nhiên cũng sẽ không, cảnh sát sẽ đến tra mà!

"Chỗ ngoặt quầy bán quà vặt? Không không không. . . Nơi đó chỉ có thể giấu một chút trọng yếu đồ vật, đương nhà kho lại không được!

"Như vậy. . . Nhà kho đang ở đâu? Ai? Lý lão bản, ta hỏi một chút ngươi, ngươi nhà kho đến cùng đang ở đâu?"

Đương Triệu Ngọc nói linh tinh đến nước bọt bay loạn thời điểm, Lý Tu Sinh lại cả người đều mộc, Triệu Ngọc, câu câu đâm trúng chỗ yếu hại của hắn.

"Nha. . . Ngươi cũng không biết a?" Triệu Ngọc tà dị cười, "Ngươi không biết không quan hệ a? Hôm qua đi, ta thẩm vấn ngươi kia đại chất tử thời điểm, phát hiện cái kia mập mạp miệng đặc biệt không nghiêm! Mẹ nó bắt cái gì nói cái nấy, ta cái này khí a! Thua thiệt chúng ta không có hảo hảo thẩm hắn!

"Không nói gạt ngươi, phía trước đâu, chúng ta chủ yếu là thẩm vấn hắn tại làm giả phương diện này vấn đề, ha ha. . . Nếu như ta trở về nếu là đem trọng điểm hướng hắn nhị đại gia bên này gần lại khẽ dựa, ngươi nói, ta có thể hay không lập công được thưởng đâu?"

Triệu Ngọc lời nói đến mức coi như mịt mờ, thế nhưng là nghe vào Lý Tu Sinh trong tai, dĩ nhiên đã là vang động núi sông chói tai sắc nhọn!

Lý Tu Sinh phảng phất cõng hơn 500 cân tảng đá lớn, mồ hôi lạnh tại trên trán nước mưa lăn xuống mà xuống.

"Nha. . ." Triệu Ngọc có chút thời gian đang gấp, không muốn lại cùng hắn làm nhiều miệng lưỡi, liền trực tiếp sử xuất tất sát kỹ đến, "Nha. . . Ta hiểu được, Phì Tràng cũng không biết ngươi nhà kho ở đâu! Ha ha, quên đi đi! Coi như ta mạo muội! Ân. . . Cáo từ a. . ." Nói, Triệu Ngọc ôm lấy chứa bình hoa cái rương, liền muốn mở cửa xe ra ngoài.

"Đừng! Chậm rãi chậm. . . Cảnh sát, xin dừng bước, xin dừng bước. . ." Lý Tu Sinh thật là dọa sợ, vội vàng ngăn cản Triệu Ngọc, khuyên nhủ, "Có chuyện, chúng ta từ từ nói, từ từ nói. . ."

"Tốt!" Triệu Ngọc chỉ vào đồng hồ nói, "Ta lại cùng ngươi cường điệu một chút, ta hiện tại một lòng muốn làm được sự tình, liền là án giết người, cổ mộ án giết người! Ngươi sự tình, ta sẽ không mù quan tâm! Ta

có thể cam đoan, nếu như ngươi có thể trợ giúp đến ta, ta về sau sẽ tận lực không đến cùng ngươi mua bình hoa!"

Ùng ục. . .

Nghe nói như thế, Lý Tu Sinh đều nhanh tê liệt, cái này một cái bình hoa liền bị Triệu Ngọc kiếm đi hơn mấy trăm vạn, về sau còn tới mua? Đây không phải cùng muốn mạng giống nhau sao?

"Cảnh sát, như thế nói với ngươi đi!" Lý Tu Sinh dị thường khó khăn nói, "Ta có thể dùng tài sản của ta tính mệnh cùng ngươi làm bảo đảm, ta tuyệt đối cùng cái kia cổ mộ án giết người không có quan hệ! Cho tới bây giờ, ta không có nghe được bất luận cái gì liên quan tới Thái Thú mộ văn vật phong thanh, càng không có người liên lạc qua ta, muốn để cho ta cho bọn hắn giám định cái gì! Ta nói, thật đều là lời nói thật!"

Triệu Ngọc minh bạch, Lý Tu Sinh nói tới "Giám định", bất quá là một loại lý do, trên thực tế, hắn là cải thành "Thu hàng" mới đúng!

Hô. . .

Triệu Ngọc thở dốc một hơi, cẩn thận nhìn chằm chằm Lý Tu Sinh con mắt, hắn muốn quan sát một chút, Lý Tu Sinh có phải là hay không đang nói láo?

Đồng thời, Triệu Ngọc trong lòng cũng là có chút hối hận, không nên đem máy phát hiện nói dối dùng tại Phì Tràng trên thân.

"Cảnh sát, ta đáp ứng ngươi!" Lý Tu Sinh giang hai cánh tay, giống thề nói, "Một khi thật có liên quan tới Thái Thú mộ văn vật tin tức truyền đến, ta nhất định trước tiên hướng ngài báo cáo, dạng này được đi?"

"Không được!" Triệu Ngọc lắc đầu cười nói, "Trừ đó ra, ngươi trước tiên cần phải cùng ta giao cái ngọn nguồn, liên quan tới cái này cổ mộ trộm

mộ án giết người, ngươi là thế nào nhìn? Ngươi cảm thấy, tại ngươi nhận biết những bằng hữu kia bên trong, có ai, có thể có bản lãnh lớn như vậy?"

Chương 378: Chương 378: Lợi hại ta đại sư

Chương 378: Lợi hại ta đại sư

"Tuyệt đối không phải Tần Sơn người địa phương làm!" Lý Tu Sinh cực kì khẳng định nói với Triệu Ngọc một câu, thế nhưng là sau khi nói xong, lập tức ý thức được chính mình nói lỡ miệng, sắc mặt không khỏi càng thêm khó coi.

"Vì cái gì?" Triệu Ngọc mau đuổi theo hỏi, "Chúng ta Tần Sơn thế nhưng là ngàn năm cổ thành, trộm mộ cũng không tại số ít mà a?"

"Không phải. . . Như thế. . ." Lý Tu Sinh thở dài một tiếng, lúc này mới không thèm đếm xỉa nói, "Không nói gạt ngươi, nếu là người địa phương động cái kia Thái Thú mộ, ta nhiều ít hẳn là sẽ biết chút ít tin tức! Nhưng là, ta hỏi qua, không ai thừa nhận đâu! Cho nên, muốn ta nhìn, nhóm này mà trộm mộ nhất định là từ nơi khác tới!"

"Chậc chậc. . ." Triệu Ngọc tiếc rẻ nói, "Nói như vậy, đám kia văn vật, rất có thể đã vận đến nơi khác thủ tiêu tang vật đi?"

"Cái này. . . Cũng không nhất định!" Lý Tu Sinh nói lần nữa, "Liền xem như người bên ngoài, cũng không có khả năng tại dưới mí mắt ta, ân. . . Tại ta không biết tình huống dưới, đem như thế đại nhất phê văn vật chuyên chở ra ngoài!"

"U! ?"

Triệu Ngọc không khỏi quan sát tỉ mỉ một chút Lý Tu Sinh, nhưng gặp Lý Tu Sinh mặc một thân hưu nhàn đường trang, lông mày chữ bát, tứ phương mặt to, mặc dù lên chút niên kỷ, lại là mặt chỉ riêng hồng nhuận, tinh thần quắc thước.

Xem ra, Lý Manh Kỳ thật đúng là không có nói sai, cái này Lý Tu Sinh quả nhiên cũng không phải là phàm nhân.

"Không nghĩ tới, ta còn thực sự tìm đúng người!" Triệu Ngọc một xắn tay áo, thúc giục nói, "Vậy ngươi thử nói xem nhìn, đám kia văn vật sẽ giấu ở nơi nào đâu? Còn có, đám kia mà người chuyên không chuyên nghiệp? Có thể tới từ nơi đâu? Còn có, bọn hắn tại sao muốn giết người? Còn đem người giấu ở trong quan tài?"

"A? Quan tài? Không thể nào?" Lần này, Lý Tu Sinh cũng là kinh ngạc, vội nói, "Cảnh sát a, ngươi đừng có gấp trước. . . Ân. . ." Hắn nghiêm túc nghĩ nghĩ, rồi mới lên tiếng, "Nếu không như vậy đi, ta cũng không thèm đếm xỉa! Ngươi muốn để cho ta giúp ngươi, vậy ngươi liền để ta đến hiện trường nhìn một chút đi, còn có, ngươi đem kia cái gì án giết người trải qua đâu, cũng nói cho ta một chút! Nhìn xem, ta có thể tìm ra chút gì đến không?"

Ý kiến hay!

Triệu Ngọc âm thầm khen, có đôi khi, phá án và bắt giam loại này bản án chính là như vậy, cùng nó thỉnh giáo những cái kia chính thức chuyên gia, chẳng bằng tìm thâm niên tội phạm tới càng thêm phù hợp!

Trước mắt cái này Lý Tu Sinh, nghiễm nhiên chính là mộ táng và văn vật loại đại sự ký nhân vật, hắn chẳng những hiểu rõ giá thị trường, hơn nữa còn hiểu được rất nhiều ngành nghề nội tình, nếu có hắn xuất mã, vậy dĩ nhiên là không thể tốt hơn!

"Bất quá. . ." Nhìn thấy Triệu Ngọc gật đầu, Lý Tu Sinh vội vàng thở dài ôm quyền nói, "Vị này cảnh sát, chúng ta nhưng phải nói lời giữ lời, ngươi trong ngực bảo bối kia, ta có thể tặng cho ngươi! Nhưng là, chỉ cần ta có thể giúp ngươi phá án, hi vọng ngươi cũng không nên nuốt lời! Về sau. . ."

"Cái này hiển nhiên không có vấn đề!" Triệu Ngọc gật đầu nói, "Nhiều cái oan gia nhiều bức tường mà! Có thể kết giao ngươi lý đại lão bản bằng hữu như vậy, ta tự nhiên cầu cũng không được! Ha ha ha. . ."

Nói, Triệu Ngọc còn mặt mày hớn hở vỗ vỗ trong ngực bảo bối.

"Tốt! Kia. . ." Lý Tu Sinh chỉ chỉ mình ô tô, sau đó lại hướng ra phía ngoài ra hiệu một chút.

Triệu Ngọc minh bạch, Lý Tu Sinh trên xe có "Hàng", hắn tự nhiên không thể mở ra chiếc này bảo mã đi Vân Dương nhìn mộ. Thế là, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian xuống xe nói ra: "Đến, xe của ta ngay tại bên ngoài, ngồi xe của ta đi thôi!"

Lý Tu Sinh lúc này mới đem lão bà hắn tìm đến dặn dò vài câu, sau đó mới ngồi vào Triệu Ngọc ô tô tay lái phụ bên trên, hai người cùng nhau đi tới Vân Dương huyện.

Trên đường, Triệu Ngọc lại nói bóng nói gió cùng Lý Tu Sinh nói chuyện với nhau rất nhiều, bất quá, gia hỏa này cũng là kẻ già đời, lúc này đối ứng đến giọt nước không lọt, từ đầu đến cuối không có chủ động thừa nhận, mình chính là cái chuyên nghiệp đầu cơ trục lợi văn vật ngành nghề đại lão.

Vì không bỏ sót bất kỳ một cái nào tin tức, tại nói chuyện sau khi, Triệu Ngọc còn cho Lý Tu Sinh nhìn năm đó cổ trang nữ thi án ảnh chụp, đồng thời hướng hắn hỏi thăm, có biết hay không một cái ngoại hiệu gọi là "Cách cách" nữ nhân?

Lý Tu Sinh biểu thị không biết, bất quá, thông qua ảnh chụp, hắn lại một chút nhận ra, kia chính là năm đó Tần Hà cầu lớn cổ trang nữ thi tới. Bởi vậy có thể thấy được, vụ án này năm đó ở Tần Sơn thị có bao nhiêu oanh động?

"Nhung thêu hoa cân vạt tay áo áo!" Lý Tu Sinh chỉ vào nữ thi quần áo trên người nói,

"Là Thanh triều màn cuối Hán tộc nữ nhân phục sức, trên quần áo thêu lên hoa hồng, hắn là nữ tử xuất giá bồi tiễn chi dụng! Y phục như thế, tại dân gian vẫn là có không ít cất giữ, không nhất định không phải là từ trong mộ móc ra vật bồi táng!"

Lợi hại! Lợi hại!

Triệu Ngọc yên lặng gật đầu, xem ra, cái này Lý Tu Sinh thật đúng là cái đại sư cấp bậc nhân vật, không nhìn thấy vật thật, chỉ là nhìn xem ảnh chụp, liền nói đến cùng các chuyên gia giống nhau như đúc.

"Cảnh sát, ngươi cho ta nhìn cái này làm gì?" Lý Tu Sinh buồn bực, "Đây chính là 18 năm trước vụ án, ngươi sẽ không cũng đang tra a? Cái này còn có thể làm sao tra?"

"Không có cách, " Triệu Ngọc há miệng soạn bậy nói, " ai kêu ta như thế xúi quẩy đâu! Không phải tại cảnh đội phụ trách cùng mộ táng và văn vật có liên quan bản án, ai!"

"Không thể nào? Cảnh sát hình sự còn quản văn vật?" Lý Tu Sinh không tin.

"Không! Ngươi không có minh bạch!" Triệu Ngọc nói, "Chỉ cần không chết người, mộ táng và văn vật đều thuộc về văn bảo đảm khoa quản, nhưng là người chết nhưng là khác rồi, liền đến trong tay của ta tới hiểu

không? Cấp trên cho ta hạ tử mệnh lệnh muốn ta phá án, nếu như ta mẹ nó không phá được, ta liền sẽ giống như chó điên khắp nơi cắn người, cắn ai tính ai!"

Triệu Ngọc kiểu nói này, hoàn toàn chính xác đem Lý Tu Sinh hù dọa. Mặc kệ cái nào đi cái nào nghiệp, tất cả đều sợ loại này cũng không muốn mặt lại không muốn mệnh chó dại thức nhân vật!

Triệu Ngọc lái xe cũng nhanh, hai giờ về sau, hai người liền chạy tới cổ mộ hiện trường. Lúc này, thi thể tự nhiên sớm đã thanh lý, bất quá hiện trường vẫn có đại lượng khảo cổ nhân viên công tác đang tiến hành chính quy khai quật công việc.

Để Triệu Ngọc ngoài ý muốn chính là, khi hắn sắp tiến vào mộ táng thời điểm, chợt thấy được cái kia Mạt Dương phân cục Phó Kiếm Tinh! Nhưng gặp Phó Kiếm Tinh đang cùng mấy cái đầu hoa mắt bạch lão nhân đang bàn luận cái gì, tựa hồ là đang nghị luận một chút liên quan tới mộ táng có liên quan chủ đề.

Là hắn! ?

Triệu Ngọc thình lình nhìn thấy Phó Kiếm Tinh ở đây, không khỏi có chút kỳ quái, đều lúc này, lại đến điều tra hiện trường phát hiện án, tựa hồ lộ ra không quá bình thường?

Chẳng lẽ. . . Cái này Phó Kiếm Tinh lại có cái gì đầu mối mới?

Phó Kiếm Tinh nhìn thấy Triệu Ngọc về sau, cũng là sinh ra cảm giác giống nhau, hắn thậm chí ngay cả cái bắt chuyện đều không có cùng Triệu Ngọc đánh, trực tiếp lôi kéo những cái kia lão chuyên gia nhóm từ khía cạnh rời đi.

Chậc chậc. . .

Có quỷ. . .

Triệu Ngọc híp mắt nhìn chằm chằm Phó Kiếm Tinh đi xa bóng lưng, luôn cảm giác có cái gì rất không thích hợp.

Ai ngờ, chờ hắn quay đầu chuẩn bị tiến mộ thời điểm, chợt nhìn thấy, vị kia Lý Tu Sinh đại sư cũng không có gấp đi vào bên trong, mà là tìm một vị trí tương đối cao đống đất, đang đứng ở trên đỉnh quan sát lấy cái gì!

"Lý đại sư, thế nào?" Nhìn thấy Lý Tu Sinh mặt lộ vẻ cổ quái, Triệu Ngọc tò mò hỏi một câu.

Nhưng mà, Lý Tu Sinh nhưng lại chưa trả lời, chỉ là một mặt lắc đầu, một mặt đi theo Triệu Ngọc hướng mộ đạo miệng đi đến. Đợi cho tiến vào mộ huyệt về sau, Triệu Ngọc liền bắt đầu cho Lý Tu Sinh giảng thuật tình huống lúc đó, thi thể nằm ở nơi nào, chết được như thế nào thê thảm loại hình. . .

Lý Tu Sinh một mặt nghe Triệu Ngọc nói chuyện, một mặt cẩn thận quan sát những cái kia đang bị văn vật người làm việc nhóm thanh lý văn vật. Hắn thấy cực kì cẩn thận, thậm chí ngay cả cái kia trộm động đều cẩn thận kiểm tra một lần, còn kém tự mình chui vào trong.

Thế nhưng là, theo đối mộ huyệt khảo sát càng lúc càng thâm nhập, Lý Tu Sinh biểu lộ lại là càng ngày càng phức tạp. . .

Kết quả, ngay tại Triệu Ngọc chính cho hắn quan sát trong quan tài còn sót lại một đoàn xương khô mộ chủ nhân di hài thời điểm, Lý Tu Sinh chợt nhớ tới cái gì, vội vàng há to mồm, trừng to mắt run giọng nói ra:

"Trời ạ! Chẳng. . . chẳng lẽ. . ." Hắn một mặt kinh nghi bất định cảm thán, một mặt càng không ngừng chuyển con ngươi, cuối cùng liền thân thể đều đi theo run rẩy, "Chuyện này, thế nhưng là lợi hại! Ông trời ơi..!

Truyền thuyết, có thể là thật! Cảnh sát a, chúng ta. . . Các ngươi. . . Nhất định phải bắt được nhóm này mà trộm mộ, chuyện này, thật là là lợi hại a! ! !"

Chương 379: Chương 379: Càng ngày càng tà dị tiểu thuyết: Cuồng dò xét tác giả: Bỏ biển quên hồ

Chương 379: Càng ngày càng tà dị tiểu thuyết: Cuồng dò xét tác giả: Bỏ biển quên hồ

"Thái Thú mộ xây ở một hình tam giác ở giữa, " Lý Tu Sinh đem Triệu Ngọc gọi vào mộ bên ngoài một một chỗ yên tĩnh nói với hắn, "Cái này tại cổ đại trong hầm mộ, thế nhưng là cực kì hiếm thấy! Phi thường không hợp phong thuỷ! Ngươi nhìn, mộ huyệt cơ hồ là bốn bề toàn núi, mặc dù giấu gió, lại bí ẩn! Tụ khí có thừa, lại mất Ngũ Hành, quá không hợp sửa lại!

"Khâu Thành chính là Minh triều năm Vạn Lịch ở giữa Thái Thú, lúc ấy đã có địa phương cát cứ khuynh hướng, Lư Nha lại ở vào nam bắc chỗ xung yếu khu vực, Khâu Thành tất nhiên là một vị tay cầm trọng binh địa phương đại quan. Dạng này người, làm sao lại cho mình tu kiến như thế không hợp phong thủy mộ huyệt đâu?"

Nghe được Lý Tu Sinh hai cái nghi vấn, Triệu Ngọc là bó tay nghĩ không ra, mặc kệ kiếp trước vẫn là kiếp này, đối với ngọn gió nào nước học thuyết, hắn đều là nhất khiếu bất thông.

"Mười hai Kim Phật, mười hai Kim Phật a!" Lý Tu Sinh lại là vong ngã kích động nói, "Cổ đại cái kia truyền thuyết, có thể là thật! Là thật!"

Mười hai Kim Phật! ?

Triệu Ngọc càng là không hiểu, lắc đầu liên tục.

"Khâu Thái Thủ đem mình mai táng tại như thế một cái không hợp phong thuỷ học thuyết địa phương, tất nhiên có hắn lý do!" Lý Tu Sinh tựa hồ bởi vì kích động mà có chút nói năng lộn xộn, "Hắn làm như thế, hắn là mục đích gì khác mới đúng!"

"Cái mục đích gì?"

"Cảnh sát, Tần Sơn Kim Phật chùa ngươi cuối cùng cũng biết a?" Lý Tu Sinh lại nhẹ dạ hỏi một câu.

"Biết a! Hiện tại đổi thành công viên, có cổ hồ sen cùng rừng bia" Triệu Ngọc trả lời, "25 khối tiền một trương vé vào cửa, thế nào?"

"Kim Phật chùa, là bởi vì bên trong đã từng cung phụng qua Kim Phật mà gọi tên! Cái này Kim Phật không chừng cùng cái kia Khâu Thái Thủ có quan hệ rất lớn đâu!" Lý Tu Sinh lúc nói chuyện toàn thân run rẩy, hiển nhiên hắn nói sự tình, để chính hắn cực kì rung động.

Thế nhưng là, Triệu Ngọc lại là càng nghe càng là lạ, vội vàng hỏi: "Đại sư a, ta không rõ, ngươi nói những vật này, cùng cổ mộ án giết người có lông quan hệ a?"

"Có a, quá có!" Lý Tu Sinh vội vàng chỉ vào xa xa cổ mộ nói, "Ta vừa rồi nhìn kỹ, trong mộ văn vật cơ bản không chút động, nhiều lắm là bị đánh cắp một phần năm dáng vẻ thôi, ở trong đó còn có rất nhiều thứ đáng giá đều không động tới đâu! Đây cũng không phải bình thường trộm mộ phong cách a?"

"Ta đi!" Triệu Ngọc sắp lộn xộn, hữu tâm thúc giục hắn nhanh lên một chút nói, nhưng đại sư liền là như thế đông một búa tây một gậy chùy không có Logic.

"Trộm mộ lấy đi, đều là tiện tay có thể lấy lấy đi đồ vật, mà lại là rất tùy ý bộ dáng! Có một ít chôn dưới đất mặt, hoặc là cần tu bổ, bọn hắn căn bản ngay cả nhúc nhích cũng không, cứ như vậy đi, đi được tựa hồ rất vội vàng!" Lý Tu Sinh tiếp tục nói, "Theo lý thuyết, nơi đó vị trí như vậy vắng vẻ, bọn hắn có đầy đủ thời gian, có thể chậm rãi xử lý những cái kia văn vật, hẳn là một kiện không dư thừa mới đúng chứ!"

Có ý tứ gì! ?

Triệu Ngọc nhíu chặt lông mày, bởi vì từ người chết thi thể đến xem, hung thủ giết người giết đến phi thường thong dong, thế nhưng là, bọn hắn lại đi được mười phần vội vàng, cái này. . . Có phải hay không có chút mâu thuẫn?

"Ngươi nghe ta nói với ngươi a. . . Ân. . ." Lý Tu Sinh một lần nữa tổ chức một chút ngôn ngữ, lúc này mới nặng lại nối liền lúc trước chủ đề , đạo, "Trong truyền thuyết, Kim Phật trong chùa có 12 tôn Kim Phật, cho nên mới gọi Kim Phật chùa! Mà căn cứ tư liệu lịch sử ghi chép, cái này mười hai vị Kim Phật cũng vô cùng có khả năng cùng vị này Khâu Thái Thủ có quan hệ!

"Tư liệu lịch sử bên trong từng có xác thực ghi chép, nói ban đầu ở sơ năm Vạn Lịch ở giữa, Lư Nha địa khu từng có một lần đại hạn, liên tiếp hạn ba năm, tình hình tai nạn vô cùng nghiêm trọng, dân chúng lầm than!" Lý Tu Sinh nghiêm túc nói, "Lúc ấy, Lư Nha Thái Thú từng đem người đến nơi đó chùa miếu cầu mưa, vì biểu hiện lòng thành của mình, Thái Thú còn liên hợp nơi đó thổ hào thân hào nông thôn, cùng một chỗ dùng thuần kim chế tạo mười hai vị Kim Phật cung phụng. Về sau, toà kia chùa miếu vốn nhờ này mà gọi tên!"

"Kim Phật chùa, Kim Phật, sau đó thì sao?" Triệu Ngọc thúc giục.

"Thế nhưng là, " Lý Tu Sinh lại nói, "Về sau cầu mưa thế nào không

được ghi chép, nhưng rất nhiều dã sử bên trên lại từng có một đoạn nghe đồn, nói vị kia Thái Thú cầu mưa là giả, vơ vét của cải là thật, hắn dùng mười hai vị tượng Phật đá thoa lên kim sơn, giả mạo Kim Phật, bỏ vào chùa miếu! Mà thật Kim Phật, cũng đã bị hắn thay xà đổi cột!"

"Ta dựa vào!" Triệu Ngọc líu lưỡi sợ hãi thán phục,

"Nhỏ trâu cái làm ni cô trâu * bức tuyệt đỉnh a đây là! Cổ nhân thật mẹ nó quá có trí tuệ, loại phương pháp này cũng có thể nghĩ ra được?"

"Cảnh sát a, nếu như truyền thuyết đều là thật, kia. . . Vị kia Thái Thú sẽ đem Kim Phật giấu ở chỗ nào đâu?" Lý Tu Sinh trừng mắt hạt châu nói, "Có phải hay không là phần mộ của hắn! ?"

"Nha. . ." Triệu Ngọc rốt cục lĩnh ngộ, vội nói, "Ngươi ý tứ, là kia cái gì Khâu Thành, liền là vị kia thay xà đổi cột Thái Thú! Cái này phần mộ là Khâu Thành, cho nên Kim Phật bị giấu vào hắn phần mộ! Mà trộm mộ thì là hướng về phía Kim Phật mà đến! Hiện tại. . . Bọn hắn đã đem Kim Phật cho đánh cắp! ?"

"Đúng vậy a!" Lý Tu Sinh vỗ tay một cái , đạo, "Ngươi nhìn, cái này khu khu một cái Thái Thú mộ, có thể đào ra cái gì đồ tốt đến? Đáng vì này một ít đồ vật giết người sao? Thế nhưng là, nếu như là Kim Phật, vậy coi như không đồng dạng a?"

"Nha. . . Có đạo lý!" Triệu Ngọc gật đầu, thế nhưng là, trong nội tâm lại là nghi hoặc càng sâu, luôn cảm giác dạng này bản án tựa hồ quá có sắc thái truyền kỳ, để cho người ta không tốt tiếp nhận.

"Cái này mộ không có dựa theo bình thường phong thuỷ kiến tạo, tự nhiên rất khó bị thế nhân phát hiện!" Lý Tu Sinh còn nói, "Trừ phi đặc biệt may mắn, nếu không, liền xem như đỉnh tiêm trộm mộ, cũng rất khó tìm đến cái này mộ táng! Như vậy. . . Người chết kia người lại là một vị cục văn hóa khảo cổ lão chuyên gia, cho nên. . ."

"Nha. . . Ngươi ý tứ. . ." Triệu Ngọc suy nghĩ nói, " cái này mộ căn bản không phải trộm mộ gây nên? Mà là một bang cục văn hóa khảo cổ chuyên gia? Bọn hắn vì. . . Vì Kim Phật! ?"

"Không!" Lý Tu Sinh khẳng định nói, "Ta điều tra cái kia trộm động, phi thường chuyên nghiệp, kỹ thuật thành thạo, cục văn hóa khảo cổ người tuyệt đối đào không ra được!

"Cho nên. . ." Lý Tu Sinh cực kỳ thần bí nói, "Ta cho rằng. . . Đây là một lần kết nhóm mà mua bán! Lão chuyên gia nhóm biết một chút liên quan tới Kim Phật manh mối, thế nhưng là không phá được cái mộ huyệt này, cho nên mới đưa tới chuyên nghiệp trộm mộ, song phương hợp tác, thành công tìm tới Kim Phật! Sau đó, trộm mộ thấy hơi tiền nổi máu tham, giết lão chuyên gia, thế nào, có phải hay không cái dạng này?"

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc nghiêm túc suy nghĩ, cảm giác Lý Tu Sinh suy đoán hay là vô cùng hợp lý, thế nhưng là. . . Hắn còn có một chỗ nghĩ mãi mà không rõ, mất tích thế nhưng là ba vị lão chuyên gia! Vì cái gì, trộm mộ chỉ giết một cái? Như là đã đạt được Kim Phật, vậy tại sao không đem lão chuyên gia tất cả đều diệt khẩu sự tình?

"Như thế nói với ngươi đi, cảnh sát!" Lý Tu Sinh y nguyên hết sức kích động, "Nếu như mười hai Kim Phật thật tồn tại, như vậy một khi tìm ra, đây tuyệt đối là đương kim giới khảo cổ thứ nhất lớn tin tức! Không riêng gì giá trị liên thành sự tình, mà là chúng ta toàn bộ Tần Sơn một loại lịch sử chứng kiến, một loại tinh thần biểu tượng! Cho nên, Kim Phật giá trị tương đương chi cao, thế nhưng là không thể so với tượng binh mã kém đâu! Cho nên, vô luận như thế nào, các ngươi nhất định phải đem đám kia mà trộm mộ bắt lấy a! Dạng này văn vật không cho sơ thất!"

Ai u cái nãi nãi gấu. . .

Triệu Ngọc lại là liên tục líu lưỡi, thật không có không nghĩ tới, một kiện nhìn như phổ thông án giết người, lại liên lụy ra nhiều như vậy phức tạp đồ vật đến!

Tại sao lại toát ra mười hai toà Kim Phật đến đâu?

Kia Kim Phật thật tồn tại sao? Thật bị Thái Thú giấu vào phần mộ của mình, sau đó bị trộm mộ các phần tử đánh cắp?

Làm sao. . . Nghe quỷ quái như thế đâu?

Khả năng sao?

Ai?

Chờ một hồi. . .

Đột nhiên, Triệu Ngọc nhớ tới Lý Tu Sinh nói qua một câu. Hắn nói, trong cổ mộ văn vật cũng không có toàn bộ bị trộm mộ đánh cắp, nhiều lắm là đánh cắp một phần năm dáng vẻ.

Đúng a?

Đã dạng này, chẳng phải là nói rõ, trộm mộ nhóm chỉ dùng phổ thông xe nhỏ, là có thể đem văn vật lôi đi?

Nói cách khác, bọn hắn trước đó thăm dò giám sát phương hướng không đúng. Bọn hắn vẫn đang ngó chừng xe hàng cùng xe ngựa đang nhìn, hiện tại xem ra, chỉ là phổ thông xe con, cũng có khả năng mang đi trong huyệt mộ văn vật rồi? Mà lại, kia cái gì cái gì Kim Phật, cũng có khả năng ở phía trên?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc vội vàng cho cục cảnh sát văn phòng gọi điện thoại, muốn nhắc nhở bọn hắn một chút, muốn bọn hắn một lần nữa xem xét Vân Dương huyện giao thông video.

Điện thoại là Lý Bối Ny nghe. Ai ngờ, Triệu Ngọc còn chưa lên tiếng, Lý Bối Ny lại vượt lên trước báo cho hắn một cái tin tức mới nhất.

Đợi nghe được tin tức này về sau, Triệu Ngọc đầu không khỏi ông một tiếng, cả người đều choáng váng!

Nguyên lai, Lý Bối Ny nói cho hắn biết, nói Mạt Dương phân cục đã tìm được Thái Thú mộ mất trộm văn vật! ! !

Chương 380: Chương 380: Đến cùng kém chỗ nào đâu?

Chương 380: Đến cùng kém chỗ nào đâu?

"Cái kia Mạt Dương phân cục cũng thật là lợi hại!" Trong điện thoại, Lý Bối Ny tán thán nói, "Chúng ta nhìn nhiều như vậy lượt Vân Dương huyện giao thông video đều không có nhìn ra cái gì, thế nhưng là, bọn hắn phân cục một cái già thám viên lại rất mau nhìn xảy ra vấn đề đến!"

Già thám viên, chẳng lẽ là —— Phó Kiếm Tinh! ?

"Ngươi đoán làm gì, sư huynh?" Lý Bối Ny hơi có vẻ ghen tỵ nói, "Xe trường học! Không nghĩ tới a? Trộm mộ vậy mà dùng xe trường học đem tang vật vận ra huyện thành!"

"Ta đi! Xe trường học? Thần kỳ như vậy?" Triệu Ngọc giật mình.

"Đúng rồi! Tiểu Lưu bọn hắn nhìn nhiều như vậy lượt, hoàn toàn không có chú ý tới!" Lý Bối Ny tiếp tục, "Thế nhưng là, người ta Mạt Dương phân cục già thám tử liền đã nhìn ra! Hắn lật sách một chút Vân Dương huyện ghi chép, phát hiện toàn bộ Vân Dương huyện đều không có xe trường học đâu! Chờ quay đầu lại nhìn kỹ video thời điểm, hắn lại phát hiện chiếc kia xe trường học chính là trải qua cải tiến, mà lại liền xe bảng số đều là giả!"

Lợi hại!

Triệu Ngọc ở trong lòng thở dài, những này trộm mộ cũng đều là cao thủ a! Vậy mà có thể nghĩ đến ngụy trang xe trường học vận chuyển tang vật? Mặc kệ là cảnh sát giao thông vẫn là cảnh sát hình sự, ai sẽ lưu ý đến xe trường học có vấn đề?

Cao!

Thật sự là cao!

Bất quá, cao hơn, thì là vị kia Phó Kiếm Tinh, không nghĩ tới, hắn ngay cả dạng này ngụy trang đều có thể nhìn ra, thực sự không thẹn với thần thám cái danh xưng này!

"Bất quá, đã biển số xe là giả, vậy bọn hắn thì sao tìm tới tang vật đây này?" Triệu Ngọc vội hỏi.

"Vậy liền đơn giản!" Lý Bối Ny trả lời, "Chính là bởi vì là xe trường học, cho nên mới dễ thấy a! Bọn hắn Mạt Dương phân cục toàn thể xuất động, đem xe trường học chỗ trải qua vị trí camera tất cả đều điều ra, lúc này mới một đường đuổi tới Tần Sơn bên ngoài vòng một gian cũ trong nhà máy! Sau đó, tìm tới văn vật tự nhiên là nước chảy thành sông chuyện!"

"Bối Ny! Đã văn vật tìm được, như vậy trộm mộ đâu? Bắt được không?" Triệu Ngọc vội vàng hỏi, "Còn có Kim Phật, tại tịch thu được văn vật bên trong, có đề cập tới Kim Phật sao?"

"Kim Phật? Có ý tứ gì? Không biết a?" Lý Bối Ny hồi đáp, "Trước mắt còn không có nghe nói có bắt được người tin tức, Miêu đội trưởng đã phái Trương Diệu Huy bọn hắn đi hiện trường! Như thế rất tốt, chúng ta trước mặt vất vả cần cù cố gắng, tất cả đều phó mặc!"

"Đừng nói trước những thứ này, vừa có cái gì tin tức mới, nhớ kỹ lập tức cho ta biết!" Triệu Ngọc dặn dò xong về sau, lúc này mới cúp xong điện

thoại.

Thình lình ở giữa, trước đó từ cổ mộ cổng cùng Phó Kiếm Tinh gặp được tình cảnh, lại thoáng hiện tại hắn trong đầu.

Kỳ quái! ?

Theo lý thuyết, lúc kia, Phó Kiếm Tinh hiện đang cùng thám viên nhóm đi tìm văn vật đi, thế nhưng là. . . Hắn vì cái gì lại muốn trở về cổ mộ đâu?

Mà lại, bên cạnh hắn còn có mấy cái tóc bạc lão nhân, nhìn qua cũng giống văn vật chuyên gia, chẳng lẽ. . . Chẳng lẽ. . . Phó Kiếm Tinh cũng phát hiện trong cổ mộ vấn đề?

Hắn phát hiện cổ mộ vật cũng không có bị trộm mộ mang đi, từ đó cũng liên tưởng đến mười hai Kim Phật! ?

Ai u, lần này, thế nhưng là không dễ chơi mà!

Xem ra, bởi vì Phó Kiếm Tinh tồn tại, tại trận này phá án trong trận đấu, Mạt Dương phân cục đã chạy tại cái khác phân cục đằng trước, cách đại hoạch toàn thắng còn sót lại cách xa một bước!

Hô. . .

Triệu Ngọc thở dốc một hơi, đột nhiên có một cỗ cảm giác mệt mỏi truyền đến, cảm giác có chút đầu não phát chìm.

Hắn lúc này mới chợt hiểu nhớ tới, từ lúc tối hôm qua cùng Phì Tràng bọn hắn trong mưa sau đại chiến, hắn đã một ngày một đêm đều không có chợp mắt! Hôm nay từ sáng sớm đến bây giờ, lại là trại tạm giam, lại là Lý Tu Sinh, hắn vẫn luôn không có ngừng qua.

"Thế nào, văn vật đã tìm được?" Lý Tu Sinh sớm đã nghe được trong điện thoại ý tứ, liền hỏi một câu.

Triệu Ngọc cũng không có gì có thể giấu diếm, trực tiếp đem tình hình thực tế báo cho hắn. Lý Tu Sinh nghe xong gật đầu nói ra: "Nếu là như vậy, vậy thì càng có thể chứng minh, chuyện này chính là người bên ngoài làm! Người địa phương là sẽ không giấu đến cái gì vứt bỏ nhà máy. Cảnh sát, kia Kim Phật. . ."

Triệu Ngọc lắc đầu, nói trước mắt còn không cách nào xác định.

Đã như vậy, hai người liền không tiếp tục từ cổ mộ nơi này tiếp tục chờ đợi tất yếu, trực tiếp lái xe trở về Tần Sơn.

Ngay tại trở về trên đường, Triệu Ngọc lần nữa thu được liên quan tới tình tiết vụ án tin tức.

Ai ngờ, mặc dù Mạt Dương cảnh sát đã tìm được Thái Thú mộ mất trộm văn vật,

Thế nhưng là, cũng không có phát hiện trộm mộ phần tử tung tích. Tại gian kia cất giữ mất trộm văn vật trong kho hàng, một bóng người đều không có!

Ngoài ra, Trương Diệu Huy đã xác định, tại bị tìm tới văn vật bên trong, tuyệt đối không có cái gì Kim Phật!

Triệu Ngọc biết, cái này Kim Phật thế nhưng là cấp bậc quốc bảo văn vật, nếu như hiện trường thật có phát hiện, hắn là sớm đã có tin tức truyền đến. Sở dĩ không có phát hiện, không ở ngoài có ba nguyên nhân:

Cái thứ nhất, cũng là xấu nhất nguyên nhân, đó chính là trộm mộ đã từ trong mộ tìm được Kim Phật, bởi vì Kim Phật cấp bậc quá cao, bọn hắn cũng không có tính cả cái khác văn vật cùng một chỗ giấu kín, mà là

thông qua mặt khác con đường chuyển vận đi! Quả thật như thế, như vậy truy hồi văn vật độ khó thế tất phi thường lớn!

Nguyên nhân thứ hai, đó chính là trong cổ mộ không có Kim Phật, phần tử phạm tội cũng không có tìm được Kim Phật.

Mà cái nguyên nhân thứ ba cùng cái thứ hai cùng loại, cả vụ án có lẽ căn bản cùng Kim Phật không quan hệ, Kim Phật bất quá là một cái lịch sử truyền thuyết mà thôi!

Bất quá, đã không có tìm được Kim Phật, cũng không có bắt được trộm mộ, vậy liền mang ý nghĩa trận này cổ mộ án giết người vẫn chưa kết án! Mà các cục cảnh sát ở giữa tranh giành, cũng còn đang tiếp tục.

Từ trên lý luận tới nói, bọn hắn Dung Dương phân cục, còn có cơ hội!

Chờ Triệu Ngọc đem Lý Tu Sinh đưa đến chợ hoa đường phố thời điểm, trời đều đã tối.

Trước khi đi, Lý Tu Sinh lại lần nữa cùng Triệu Ngọc chắp tay ôm quyền, nói mặc dù tìm được văn vật, nhưng là người còn không có bắt được, nếu như một khi hắn được cái gì nội bộ tin tức, nhất định sẽ trước tiên thông tri Triệu Ngọc.

Triệu Ngọc cũng khách khí ôm quyền hoàn lễ, đáp ứng hắn, mình sẽ giữ lời hứa.

Từ chợ hoa đường phố sau khi đi ra, Triệu Ngọc thật sự là vây được không được, con mắt đều muốn không mở ra được. Cho nên, hắn không tiếp tục đi cục cảnh sát đưa tin, mà là trực tiếp đem chiếc xe lái về nhà, xe cảnh sát cùng súng cảnh sát tất cả cũng không có trả lại.

Ngay tại Triệu Ngọc dừng xe xong lên lầu thời khắc, trong đầu hệ thống cũng rốt cục truyền đến kết thúc thanh âm. Bởi vì cái này một quẻ chính

là rạng sáng qua đi mở ra, Triệu Ngọc cảm giác phảng phất trải qua thời gian rất lâu giống như!

Hệ thống nói cho Triệu Ngọc, nói lần này kỳ ngộ độ hoàn thành vì 89%, hắn lại đạt được một kiện mới đạo cụ, gọi là ẩn hình loa phóng thanh.

Cái gọi là ẩn hình loa phóng thanh, liền là sử dụng về sau, hắn không sử dụng loa cũng có thể mở rộng thanh âm của mình.

Triệu Ngọc không khỏi rất là phiền muộn, thật sự là không thể lý giải, hắn tối hôm qua cùng Phì Tràng những người kia làm một trận lớn, hôm nay phá án lại bỏ công như vậy, nhưng kết quả là, vậy mà chỉ lấy được như thế một cái gân gà đạo cụ, kỳ ngộ độ hoàn thành cũng thấp như vậy, thật sự là có đủ phiền muộn!

Đến cùng, kém chỗ nào đâu?

"Đoái Khảm" quẻ mà không phải?

"Đoái" quẻ lời nói, ta hôm nay đạt được một kiện quân hầm lò đồ sứ, không tính phát tài sao?

"Khảm" quẻ lời nói, ta dũng mãnh phi thường cứu ra Hoa Hoa, không tính cùng nữ nhân có tiếp xúc thân mật sao? Chẳng lẽ. . . Không phải cùng với nàng có việc thực, mới tính hoàn mỹ?

Bất quá, Triệu Ngọc cẩn thận một suy nghĩ, lại tựa hồ như lại lĩnh ngộ chút gì.

Một, hắn từ Lý Tu Sinh nơi đó mua được đồ sứ, trên thực tế là lừa đảo gõ tới, có chút đen ăn đen ý vị;

Thứ hai, Hoa Hoa sự tình, vốn có thể hòa bình giải quyết, nhưng hắn lại vẫn cứ muốn tranh một hơi, đem những người kia hơi kém đánh cho tàn

phế, tựa hồ cũng có một ít quá mức bạo lực khuynh hướng.

Thứ ba, mặc dù hắn rất dụng tâm đang tra án, nhưng là bởi vì không có mở ra "Cấn" quẻ, cho nên hoàn toàn không liên quan. Coi như hắn phá án, cũng sẽ không tăng lên độ hoàn thành.

Xem ra, hệ thống vẫn còn tại kiên trì nguyên tắc, mình chỉ cần làm việc tốt mới được!

Làm việc tốt, làm việc tốt!

Triệu Ngọc có chút không nhanh ở trong lòng càu nhàu đạo, nào có nhiều như vậy chuyện tốt có thể làm? Có đôi khi đối phó người xấu, liền phải so người xấu còn xấu mới được! Tựa như hôm qua phách lối Phì Tràng bọn người như thế, nếu là không có thể ăn miếng trả miếng, lão tử há có thể thống khoái! ?

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc một tay ôm chứa bình hoa cái rương, một tay chuẩn bị móc chìa khoá mở cửa thời điểm, đối diện cửa chống trộm bỗng nhiên mở ra.

Nhưng gặp Dương Hồng cùng Hoa Hoa cùng một chỗ từ trong nhà đi ra, mà Hoa Hoa thì phốc đông một tiếng, liền quỳ gối Triệu Ngọc trước mặt. . . 8)

Chương 381: Chương 381: Ngươi lừa ta gạt

Chương 381: Ngươi lừa ta gạt

Nguyên lai, Dương Hồng cùng Hoa Hoa một mực đang chờ Triệu Ngọc xuất hiện, muốn tự mình biểu đạt một chút đối Triệu Ngọc lòng cảm kích. Các nàng biết Triệu Ngọc ngay tại vội vàng công việc, ban ngày cũng không dám gọi điện thoại, đành phải thời khắc lưu ý lấy Triệu Ngọc cửa phòng động tĩnh.

Giờ phút này, Hoa Hoa quỳ gối Triệu Ngọc trước mặt, ôm bắp đùi của hắn khóc nức nở nói: "Ngọc ca, thật sự là rất đa tạ ngươi, nếu là không có ngươi, ta hiện tại. . . Ta hiện tại. . . Ô ô ô. . ."

"Đây là làm gì? Mau dậy đi. . ." Triệu Ngọc mau đem nàng dìu dắt, bởi vì trong ngực ôm cái rương lớn, hắn phí hết lớn khí lực mới đem cửa chống trộm mở ra, "Đến, trước trong phòng đến, trong phòng tới nói. . ."

Đợi đến Triệu Ngọc cuối cùng đem cái rương thả ổn về sau, Hoa Hoa lại lần nữa nhào tới trong ngực của hắn: "Ngọc ca, ta chính là làm trâu làm ngựa, ta thiếu tiền của ngươi cũng sẽ trả lại cho ngươi! Lần này, ta thật biết sai, ta về sau nhất định phải hảo hảo làm người! Ô ô ô. . ."

Nhìn xem Hoa Hoa khóc ròng ròng dáng vẻ, Triệu Ngọc không khỏi một trận phiền muộn, từng có lúc, giống như vậy tràng diện, cơ hồ mỗi ngày đều sẽ ở trước mắt hắn trình diễn.

Hoa Hoa coi như may mắn, chí ít có Triệu Ngọc giúp nàng giải quyết vấn đề!

Thế nhưng là, đối với những cái kia thiếu vay nặng lãi người, lại có người nào sẽ như thế may mắn đâu? Bọn hắn hoặc là bị đánh cho đầu rơi máu chảy, thương tích đầy mình, hoặc là liền là bị buộc bán phòng bán xe bán lão bà! Mà giống Hoa Hoa nữ nhân như vậy, hạ tràng sẽ chỉ thảm hại hơn. . .

"Được rồi, tiền đều là việc nhỏ!" Triệu Ngọc đem Hoa Hoa dìu dắt đứng lên, chính nhan tàn khốc nói, "Chờ ngươi có tiền, từ từ trả đi! Hoa Hoa a, không phải ta Triệu Ngọc nhất định phải giả trang cái gì thánh nhân, nhưng là, làm một cảnh sát, ta muốn nhắc nhở ngươi một chút, về sau, giống ngươi nguyên lai làm cái chủng loại kia sinh ý, vẫn là đừng làm! Một chuyến này không gặp được người tốt!"

Nói lời này lúc, Triệu Ngọc giương mắt nhìn thoáng qua Dương Hồng, Dương Hồng yên lặng cúi đầu xuống, tự nhiên là không có cách nào xen vào bình luận.

"Như vậy đi! Ta biết người bằng hữu, mở phòng tập thể thao, " Triệu Ngọc nói, "Nếu như ngươi nguyện ý chuyển làm chính hành, có thể đi thử một chút, hẳn là còn thiếu người!"

"Ta đã nghĩ kỹ, " Hoa Hoa khóc ròng nói, "Một chuyến này ta cũng thật không muốn làm! Không ai coi ta là người nhìn! Ngọc ca, ta thật không biết làm như thế nào cảm tạ ngươi mới tốt! Hồng tỷ đã sai người tìm cho ta một cái sủng vật bệnh viện công việc, ta rất nhanh liền có thể lên ban, mặc dù tiền lương không cao, nhưng ít ra đều là sạch sẽ tiền! Ngọc ca, ngươi yên tâm, ta về sau nhất định sẽ hảo hảo làm người!"

"Vậy là tốt rồi! Vậy là tốt rồi!"

Sau đó, Triệu Ngọc lại cùng hai nữ nhân hàn huyên một hồi, Dương

Hồng nhìn ra Triệu Ngọc khốn đốn, liền rốt cục lôi kéo Hoa Hoa trở về.

Nghe được sát vách truyền đến tiếng đóng cửa về sau, Triệu Ngọc trong lòng nào đó phiến đại môn lại phảng phất bỗng nhiên mở rộng giống như. Mặc dù, Hoa Hoa cùng mình không thân chẳng quen, thế nhưng là, có thể nhìn thấy Hoa Hoa chuyển làm chính hành cùng hối cải để làm người mới, trong lòng của hắn lại sinh ra một tia nho nhỏ cảm giác thành tựu, cảm giác rất thoải mái, rất hài lòng giống như.

Chẳng lẽ. . . Đây chính là làm việc tốt cảm giác sao?

Ai u. . .

Triệu Ngọc xoay người mở ra thùng giấy con, mặc dù trên người Hoa Hoa bồi thường ít tiền, nhưng trên tổng thể tới nói, mình thế nhưng là không có thua thiệt! Cũng không biết, cái này bình hoa, cụ thể có thể đáng bao nhiêu tiền?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc cố ý từ trên điện thoại di động tra xét một chút. Kết quả, cái này tra một cái nhưng rất khó lường, căn cứ trên mạng báo giá, lần trước đấu giá hội bên trên một cái không sai biệt lắm minh quân hầm lò bình hoa, vậy mà vỗ ra 960 vạn giá trên trời đến!

Ta nhỏ cái nãi nãi gấu!

Triệu Ngọc nhìn xem mình đồ cổ bình hoa, mặc dù miệng bình có chút thiếu hụt, nhưng là, làm gì cũng có thể giá trị cái mấy trăm vạn a? Cái này. . . Cái này cũng không chỉ là không chịu thiệt chuyện, cái này chẳng phải là chiếm một món hời lớn?

Hắc hắc hắc. . . Cái này Lý Tu Sinh Lý lão bản thật đúng là cái quý nhân, về sau thật đúng là phải tiếp thêm sờ tiếp xúc. Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc một mặt đi vào toilet chuẩn bị tắm rửa, một mặt mở ra trong đầu video theo dõi.

Nguyên lai, mặc dù Triệu Ngọc ngoài miệng nói với Lý Tu Sinh được nhiều thật nhiều bổng, nhưng là, từ bản tâm bên trong hắn nhưng căn bản không tin được hắn! Giống Lý Tu Sinh dạng này khéo léo lòng dạ hiểm độc thương nhân, hắn nhất định phải tiến hành đề phòng mới tốt.

Thế là, sớm tại cùng Lý Tu Sinh nói từ biệt thời điểm, Triệu Ngọc liền cố ý ở trên người hắn sắp đặt một cái ẩn hình camera,

Muốn thường xuyên nắm giữ nhất cử nhất động của hắn.

Triệu Ngọc biết, Lý Tu Sinh sở dĩ phối hợp hắn tra án, bất quá là bởi vì bị Triệu Ngọc đuổi kịp tay cầm mà thôi. Dạng người như hắn, thế nhưng là tuyệt đối sẽ không dễ dàng bị người chế trụ, cho nên, ngắn hạn bên trong, hắn tất có hành động!

Ngoài ra, Triệu Ngọc càng là biết, ngay cả Phì Tràng đều có mình một bang tay chân, kia thân là phía sau màn đại lão bản Lý Tu Sinh, tự nhiên sẽ càng thêm lợi hại!

Vạn nhất hắn không muốn để cho Triệu Ngọc nói lung tung, mà áp dụng cái gì ác độc thủ đoạn, kia Triệu Ngọc tự nhiên là nguy hiểm!

Còn có, mặc dù Lý Tu Sinh nói đến ngôn từ chuẩn xác, lời thề son sắt, nhưng Triệu Ngọc vẫn là không tin được hắn, lo lắng hắn cùng đám kia trộm mộ cấu kết, hắn sở dĩ không chịu bàn giao, chính là sợ đem mình dính líu vào mà thôi.

Bởi vậy, căn cứ vào trở lên đủ loại nhân tố, cho nên Triệu Ngọc thà rằng tiêu hao một cái trân quý như vậy ẩn hình camera, cũng ở đây không chối từ.

Kết quả, Triệu Ngọc thật đúng là không có đoán sai, ngay tại hắn một mặt tắm rửa, một mặt nhìn video theo dõi thời điểm, thật đúng là bị hắn

phát hiện cái gì.

Không nghĩ tới, cái này Lý Tu Sinh thật đúng là không đơn giản, ống kính bên trên có thể nhìn thấy, trời đều đã trễ thế như vậy, hắn vẫn còn tại cái nào đó bí ẩn nơi hẻo lánh bên trong vội vàng cái gì đâu!

Trừ hắn ra, còn có cái kia béo phì mập ra thê tử, cùng mặt khác hai nam tử. Triệu Ngọc nhìn qua tư liệu của hắn, biết kia hai nam tử, đều là con của hắn!

Cái này một nhà bốn miệng, ngay tại cái nào đó tiệm hoa trong hầm ngầm chuyển lấy đồ vật, đem hắn bảo mã xa thượng lớn nhỏ cái rương, tất cả đều giấu ở bên trong.

Ha ha ha. . .

Nhìn thấy trước mắt một màn này, Triệu Ngọc không khỏi ngâm nga vui sướng tiểu khúc, tắm rửa tắm đến càng thêm dễ chịu. . .

Cuối cùng, một mực chờ đến tối khoảng mười điểm, Triệu Ngọc đã chuẩn bị lúc ngủ, Lý Tu Sinh một nhà lúc này mới tính chơi đùa hoàn tất, bọn hắn đem từ từng cái nhà kho mang tới đồ tốt, tất cả đều giấu đến một nhà gọi là phương nam hoa cỏ trong tiệm hoa.

Có chút ý tứ!

Nhìn xem những cái kia to to nhỏ nhỏ cái rương, Triệu Ngọc tự nhiên biết bên trong đựng đều là cái gì. Không đến một phút, Triệu Ngọc đã nghĩ ra không hạ một trăm loại có thể phát tài làm giàu chủ ý xấu. . .

Bất quá, thông qua giám sát chứng minh, Lý Tu Sinh mặc dù là cái dưới mặt đất văn vật con buôn, nhưng là, hắn hắn là cùng cổ mộ án giết người đám kia mà trộm mộ không có cái gì quan hệ!

Cho nên, Triệu Ngọc quyết định, vẫn là trước giữ lại Lý Tu Sinh con cá lớn này tốt, về sau chờ đói bụng thời điểm, sẽ chậm chậm ăn.

Trước mắt mà nói, vẫn là phá án là cần gấp nhất.

Triệu Ngọc cũng thật sự là buồn ngủ, nằm ở trên giường không đến bao lâu, liền ngủ thiếp đi.

Thế nhưng là, cái này một giấc lại chú định không nỡ ngủ. Từ tối hôm qua đến bây giờ, thật sự là phát sinh rất rất nhiều sự tình, nhất là cổ mộ án giết người tiến triển, đều khiến hắn cảm thấy tâm thần có chút không tập trung.

Bởi vậy, Triệu Ngọc không thể tránh khỏi làm thật nhiều ác mộng, còn sâu hơn đến mộng thấy mình cũng nằm ở một mặt trong quan tài, mà trong quan tài còn nằm một người mặc cổ trang nữ nhân. . . js3v3

Chương 382: Chương 382: Ý nghĩ hão huyền

Chương 382: Ý nghĩ hão huyền

Triệu Ngọc từ trong cơn ác mộng đánh thức thời điểm, đã là rạng sáng bốn giờ nhiều chuông.

Bên ngoài trời vẫn đen, đêm tối không gió, trong phòng oi bức, Triệu Ngọc trên thân tất cả đều là mồ hôi.

Quá mẹ nó đáng sợ! Thật sự là ngày có chút suy nghĩ đêm có chỗ mộng, tra loại này cổ mộ mang người chết bản án, trong lòng luôn có chút nhút nhát. . .

Triệu Ngọc mở ra đèn bàn uống một hớp, vốn định mở ra điều hoà không khí tiếp tục ngủ yên, thế nhưng là đột nhiên, hắn lại nghĩ tới bên ngoài nhà đặt vào cái kia Minh triều bình hoa tới.

Móa!

Cái này bình hoa, sẽ không cũng là từ trong huyệt mộ đãi ra a? Làm sao luôn cảm thấy âm sưu sưu đây này?

Mặc dù Triệu Ngọc biết là lòng của mình lý tại quấy phá, thế nhưng là lại nằm xuống về sau, lại là như thế nào cũng ngủ không được lấy!

Nếu là đặt ở thường ngày, có cẩu cẩu ông trùm tại, có lẽ còn có thể an

tâm một chút. Đáng tiếc lầu dưới Khương Hiểu Tình thi xong thi cấp ba, đem ông trùm mang nông thôn chơi đi!

Dứt khoát, lão tử mẹ nó không ngủ!

Triệu Ngọc đứng dậy xem xét điện thoại, nhìn xem mạng nội bộ bên trên có không có liên quan tới cổ mộ án giết người tiến triển. Kết quả mở ra về sau, phía trên vẫn là như cũ, mặc dù Mạt Dương phân cục tìm được mất trộm văn vật, cũng không có tìm tới một cái trộm mộ phần tử, những người kia phảng phất đột nhiên biến mất giống như.

Thình lình ở giữa, Triệu Ngọc liền nghĩ tới Lý Tu Sinh những cái kia giả thiết đến, cái gì Kim Phật chùa, mười hai Kim Phật loại hình, chính là những vật này, để cái này vốn cũng không đơn giản bản án, trở nên càng ngày càng phức tạp.

Như vậy. . . Chân tướng đến cùng là thế nào một chuyện đâu?

Trong này, đến cùng có hay không Kim Phật quan hệ?

Bất quá. . . Triệu Ngọc bỗng nhiên nghĩ đến một điểm, nếu như có thể đến kia ba vị lão chuyên gia trong nhà tìm một chút cùng Kim Phật có liên quan tư liệu, có thể hay không tra được đầu mối gì đâu?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc bỗng nhiên tinh thần tỉnh táo, lập tức rửa mặt, sau đó mặc xong quần áo, mang tốt súng cảnh sát đi bót cảnh sát.

Mặt trời từ phương đông được ra điểm điểm sáng ngời, đại địa dĩ nhiên đã còn tại một vùng tăm tối bao phủ bên trong.

Ngay tại Triệu Ngọc tiến về cục cảnh sát trên đường, hắn điểm thuốc lá, lại cho mình mở mới một quẻ.

Bởi vì cái gọi là thời gian không phụ người hữu tâm, lần này, Triệu

Ngọc rốt cục mở ra "Cấn" quẻ đến, chính là một cái "Cấn Khảm" quẻ!

Chuyện cho tới bây giờ, Triệu Ngọc thậm chí liền đời biểu lấy nữ nhân "Khảm" quẻ đều không chút nào để ý, chỉ cần có thể mở ra "Cấn" quẻ, hắn liền so cái gì đều muốn hưng phấn.

Tốt!

Đã dạng này, vậy liền mượn hôm nay "Cấn" quẻ, hảo hảo tra một chút đi! Nói không chừng, hôm nay là có thể đem tình tiết vụ án tra cái tra ra manh mối đâu!

Cục cảnh sát lấy xe chỗ cùng kho đạn tất cả đều 24 giờ có người trực ban, Triệu Ngọc trước trả xe lại trả thương, sau đó liền đạp trên nhanh chân đi tới văn phòng.

Ai ngờ, văn phòng đèn vẫn còn sáng, hắn là có đồng sự trắng đêm phòng thủ.

Triệu Ngọc nhẹ nhàng mở ra môn, lại phát hiện trong văn phòng hoàn toàn yên tĩnh, ngay phía trước viết tình tiết vụ án bạch bản, đã từ một mặt biến thành ba mặt, hai mặt dùng để đánh dấu cổ mộ án giết người, vừa dùng đến đánh dấu 18 năm trước cổ trang nữ thi án,

Triệu Ngọc biết, khi hắn muốn lại tăng thêm cái gì Kim Phật chùa cùng Kim Phật tư liệu về sau, liền cần lại tăng thêm thứ tư mặt trắng tấm.

"Triệu Ngọc. . . Tình huống như thế nào a đây là?"

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc nghe được nơi hẻo lánh bên trong truyền tới một quen thuộc giọng nữ, tìm theo tiếng nhìn lại, không nghĩ tới nói chuyện lại là Miêu Anh Miêu đội trưởng!

Nhưng gặp Miêu Anh mệt mỏi ghé vào nơi hẻo lánh bên trong không bị

ánh đèn chiếu xạ địa phương, chính một bộ hỗn độn chưa tỉnh dáng vẻ.

"Ngươi. . . Không đi a?"

Nhìn thấy Miêu Anh như thế mỏi mệt, Triệu Ngọc bỗng nhiên có chút đau lòng, hắn tranh thủ thời gian đi vào trước mặt, đem áo khoác của mình cởi, cho Miêu Anh khoác ở trên thân.

"Ngươi cái này hơn nửa đêm sao lại tới đây? Có phải hay không có đầu mối mới, hả?" Miêu Anh con mắt đều không mở ra được, cơ hồ là nhắm mắt lại đang nói chuyện.

"Không có, không có!" Triệu Ngọc ôn nhu vỗ vỗ Miêu Anh phía sau lưng, khuyên lơn, "Ta là tới tiếp lấy phân tích tình tiết vụ án, Miêu đội trưởng a, ta tỉnh ngủ, ngươi vừa mệt, hai ta tiếp sức đi! Ngươi hảo hảo ngủ ngươi, nơi này liền giao cho ta đi. . ."

Triệu Ngọc nhẹ nhàng đập mấy lần, Miêu Anh liền mơ mơ màng màng ngủ thiếp đi.

Một mực chờ đến Miêu Anh hơi thở sâu nặng, Triệu Ngọc lúc này mới yên lặng rời đi cái bàn.

Nhìn xem Miêu Anh ngủ say dáng vẻ, hắn cảm giác trong lòng có chút chua xót ý vị, đối với vụ án này tới nói, cũng là thật làm khó vị này nữ hán tử!

Có nhiều như vậy phân cục cùng một chỗ cạnh tranh, nàng một cái nữ hài tử nhà, tự nhiên là cảm thấy bả vai nặng nề.

"Yên tâm đi, Miêu đội trưởng!" Triệu Ngọc ở trong lòng yên lặng nói, "Mặc kệ tới khi nào, ta đều sẽ giúp ngươi chia sẻ phụ trọng! Lần này, liền xem ta đi! Ta nhất định dốc hết toàn lực, giúp ngươi đem bản án phá tại người khác đằng trước!"

Nói xong, Triệu Ngọc xoay người lại đến bạch bản trước mặt, bắt đầu nghiêm túc cẩn thận nghiên cứu lên tình tiết vụ án tới. Một mực chờ đến hắn đem tất cả tình tiết vụ án tất cả đều một lần nữa ôn tập một lần về sau, lúc này mới lại kéo qua một mặt bạch bản, lên trên thêm vào quan Kim Phật chùa cùng Kim Phật tư liệu.

Đương tư liệu tăng thêm tốt về sau, trời cũng không sai biệt lắm sáng hẳn. Ánh mặt trời từ ngoài cửa sổ chiếu vào, không cần bật đèn, cũng có thể thấy rõ ràng bạch bản bên trên tư liệu.

Lư Nha Thái Thú Khâu Thành, Kim Phật chùa cầu mưa, mười hai Kim Phật, Thái Thú mộ, trong quan tài người chết, ba vị lão chuyên gia. . . Triệu Ngọc đem những này tin tức dựa theo thời gian trình tự sửa sang lại một chút, lúc này mới phát hiện, tại những tài liệu này bên trong, kỳ thật còn có rất nhiều sự tình, cũng không có cách nào giải thích rõ ràng.

Ba vị lão chuyên gia, đến cùng tại cái này lên trộm mộ án bên trong, đóng vai cái gì nhân vật?

Thật là vì tìm kiếm Kim Phật sao?

Như vậy. . . Thái Thú trong mộ đến cùng có hay không Kim Phật đâu?

Nếu như mà có, trộm mộ vì cái gì chỉ giết chết một vị lão chuyên gia? Ba vị lão chuyên gia tình như thủ túc, không có khả năng tự giết lẫn nhau, trong này tất nhiên có nguyên nhân gì?

Thế nhưng là, nếu như không có Kim Phật, kia trộm mộ vì sao không đem mộ táng bên trong tất cả mọi thứ lấy đi? Mà lại, hiện tại vì cái gì tìm được văn vật, lại tìm không thấy trộm mộ?

Trộm mộ nhóm là cầm Kim Phật chạy, vẫn là đi làm chuyện khác? Còn lại hai vị lão chuyên gia lại sẽ ở chỗ đó đâu?

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc càng nghĩ càng sâu, hắn cảm giác tại vụ án này bên trong tựa hồ tràn đầy mâu thuẫn, có rất nhiều sự tình đều giải thích không thông!

Dựa theo Lý Tu Sinh phỏng đoán, nếu như cái kia Khâu Thành Thái Thú thật nuốt mờ ám mười hai vị Kim Phật, tự nhiên sẽ đem Kim Phật mang vào phần mộ cho mình chôn cùng. Chính là bởi vì dạng này, hắn mới có thể tại một cái không quá coi trọng phong thủy địa phương kiến tạo mộ huyệt, vì chính là không cho trộm mộ phá hư.

Thế nhưng là , dựa theo chính Triệu Ngọc lý giải cùng nhận biết, hắn lại cảm thấy, Khâu Thái Thủ đem Kim Phật mang vào mình phần mộ tỉ lệ cũng không lớn.

Bởi vì, kia Kim Phật thực sự quá đáng tiền, coi như Khâu Thái Thủ lưu lại nguyện vọng, muốn Kim Phật chôn cùng, con cái của hắn nhóm cũng chưa chắc thật có thể để hắn toại nguyện a! ?

Khâu Thành dù sao chỉ là một phương Thái Thú, không phải là cái gì vương thân quốc thích, cũng không phải phú giáp thiên hạ thổ hào thân hào nông thôn, con cái của hắn nhóm có thể không nhớ thương hắn Kim Phật sao?

Không chừng, cũng cùng Khâu Thành lừa gạt bách tính đồng dạng, tại sau khi hắn chết, con hắn nữ môn cũng dùng tảng đá cho hắn đã làm một ít giả đặt ở trong mộ đâu!

Có phải hay không, những cái kia giả Kim Phật, đem trộm mộ cũng cho lừa gạt rồi?

Khục!

Triệu Ngọc vỗ đầu một cái, trong lòng nói chuyện, mình cái này đều nghĩ đến đi nơi nào? Có phải hay không có chút quá ý nghĩ hão huyền rồi?

Chương 383: Chương 383: Biện pháp trong tuyệt vọng

Chương 383: Biện pháp trong tuyệt vọng

Thám viên nhóm đều không phải đồ đần, đối với Triệu Ngọc cùng Miêu Anh ở giữa quan hệ mập mờ, tự nhiên là có thể nhìn ra chút gì tới.

Bất quá, thám viên nhóm cũng đều tiếc mệnh, một cái là cuồng bạo Thiên Vương, một cái là nữ trung hào kiệt, bọn hắn cái nào dám hồ ngôn loạn ngữ, vụng trộm nói xấu?

Không phải sao, đương sáng sớm đợt thứ nhất thay ca thám viên tiến vào văn phòng, nhìn thấy Triệu Ngọc cùng Miêu Anh cô nam quả nữ chung sống một phòng về sau, tất cả đều cúi đầu, làm bộ không có trông thấy.

Kỳ thật, Triệu Ngọc đứng tại bạch bản trước mặt trầm tư suy nghĩ, Miêu Anh thì vẫn như cũ ghé vào nơi hẻo lánh bên trong ngủ mê không tỉnh, hai người căn bản không có gì tình huống đặc biệt. Mà lại, coi như Triệu Ngọc nghĩ có tình huống đặc biệt, Miêu Anh cũng phải đồng ý mới được?

Hai người này mặc dù còn tại mập mờ giai đoạn, lại như cũ không có minh xác quan hệ. Nhất là tại Triệu Ngọc dũng cứu Hoa Hoa về sau, Miêu Anh trong lòng tự nhiên lão đại đến không thoải mái.

"Triệu tổ trưởng, tại sao lại nhiều một mặt?" Đại Phi tiến đến Triệu Ngọc trước mặt nhìn thoáng qua, đợi nhìn thấy bạch bản bên trên viết cái gì

Kim Phật loại hình chữ về sau, lập tức kinh ngạc, "Cái này. . . Có ý tứ gì a? Kim Phật chùa? Là mang hồ sen cái kia sao?"

Triệu Ngọc không để ý tới hắn, còn đang suy nghĩ lấy mình trong đầu phân tích án tình.

Bất quá, nghe được một trận ầm ĩ, Miêu Anh lại là tỉnh. Nàng ngáp một cái, cũng tới đến Triệu Ngọc trước mặt xem xét. Bởi vì nằm sấp ngủ một đêm, Miêu Anh kia nhẹ nhàng khoan khoái cây nấm đầu đã trở nên rối tung không chịu nổi.

Miêu Anh đập Triệu Ngọc bả vai một chút, hỏi: "Uy, hỏi ngươi đâu! Có ý tứ gì? Lại có mới bản án sao? Ngươi xem một chút ngươi, ta cho ngươi đi tra văn vật, ngươi đầu tiên là tra ra một bang làm giả con buôn, hiện tại lại tra ra một cái giang hồ truyền thuyết đến, có phải hay không có chút kỳ hoa rồi?"

Triệu Ngọc bị Miêu Anh vỗ, lập tức tỉnh táo lại, lúc này mới đem hắn tìm hiểu tới tin tức mới giảng cho mọi người nghe. Đương nhiên, hắn nửa đường đem Lý Tu Sinh cho tóm tắt quá khứ.

Thám viên nhóm nghe xong, cảm giác kia tự nhiên so Triệu Ngọc lúc trước còn muốn không thể tưởng tượng nổi, mọi người lắc đầu liên tục, cơ hồ không ai tin tưởng, loại này lịch sử truyền thuyết sẽ là thật!

"Trong chùa miếu cung phụng Phật tượng đều cao lớn như vậy!" Tiểu Lưu dẫn đầu nói ra ý nghĩ của mình, "Dùng vàng đúc một cái, khả năng sao? Đừng nói mười hai cái, một cái cũng chịu không được a? Ngay cả Hoàng đế cũng chưa chắc tạo nổi!"

"Ngốc a ngươi!" Lương Hoan phản bác, "Ai nói không phải đúc Đại Phật rồi? Tiểu nhân cũng giống vậy có thể dùng đến cung phụng mà! Nắm đấm như thế lớn chẳng phải là được rồi? Bất quá. . . Cái này truyền thuyết vẫn là hư vô mờ mịt một chút, không có xác thực tư liệu lịch sử

ghi chép a!"

"Các ngươi không có đi qua Kim Phật chùa sao?" Đại Phi nói, "Bên trong không thấy cái gì Kim Phật tượng Phật đá a? Chỉ là ở trong đại điện mặt có mấy tôn Đại Phật mà thôi! Bạn gái của ta còn dập đầu qua đâu!"

"Chơi đi, " Lương Hoan khoát tay, "Kim Phật chùa đã sớm hủy qua bao nhiêu lần! Ngươi nói những cái kia tất cả đều là về sau tại nguyên chỉ thượng mới xây ra, ngay cả bộ dáng lúc trước đều không phải nữa nha! Cũng liền cái kia hồ sen có lẽ còn là cổ đại, bất quá, cũng tổn hại đến không sai biệt lắm!"

"Đáng tiếc a. . ." Bỗng nhiên, Miêu Anh giao nhau lấy hai tay nói, "Ta nghe nói, thị đội cảnh sát hình sự đã lục soát qua ba vị lão chuyên gia phòng làm việc cùng trong nhà, cũng không có tìm được đầu mối gì! Căn cứ người nhà bọn họ khẩu cung nói, tại trước khi đi, ba người tất cả đều mang theo đại sự lý rương đi ra cửa! Hiện tại là mùa hè, có thể mang nhiều ít quần áo? Đoán chừng, hẳn là đem tư liệu trang bên trong mang đi!

"Nếu là có thể biết những tài liệu kia đều là cái gì, có lẽ liền có thể xác minh có phải hay không tìm kiếm Kim Phật thuyết pháp!" Miêu Anh sau khi nói xong, không đợi mọi người phát biểu ý kiến, lại tự nhủ, "Nếu không. . . Ta hỏi lại hỏi một chút ta người bạn kia, nhìn xem có thể hay không từ trong tư liệu tìm tới cùng Kim Phật có liên quan đồ vật? Không được. . . Ta hỏi một chút, khác phân cục cũng kém không nhiều đều biết, ta nhìn. . . Ta vẫn là tự mình đi một chuyến đi! Triệu Ngọc, ngươi làm gì, đi với ta sao?"

"Không!" Triệu Ngọc y nguyên đối mặt với bạch bản nói, "Ta giống như. . . Còn giống như có chút đồ vật không nghĩ minh bạch. . . Ta phải mới hảo hảo suy nghĩ một chút. . ."

"Vậy được rồi, đại thám tử! Ta vừa vặn đến về nhà tắm rửa, thay quần áo khác trước. . ." Miêu Anh gật đầu nói, "Ta vẫn là mình đi thôi! Các ngươi bên này có tin tức gì, đừng quên kịp thời cho ta biết!"

Nói xong,

Miêu Anh lại cùng thám viên nhóm bàn giao hơi có chút công việc, lúc này mới rời đi văn phòng.

Thẳng đến Miêu Anh đi đều có hơn mười phút, Triệu Ngọc lúc này mới bỗng nhiên hung hăng vỗ một cái đùi, phát ra một tiếng ảo não "Ai nha" âm thanh!

Thám viên nhóm cũng còn coi là Triệu Ngọc có phát hiện kinh người gì đâu! Vội vàng lại gần mở lời hỏi.

Nhưng mà, Triệu Ngọc căn bản không phải nghĩ đến tình tiết vụ án, mà là chợt nhớ tới hôm nay mở quẻ văn đến, "Cấn Khảm" quẻ a!

"Khảm" đại biểu nữ nhân, vừa rồi Miêu Anh còn nói tắm rửa còn nói thay quần áo cái gì, cái này không rõ ràng là cái mình thân cận nữ thần cơ hội thật tốt sao?

Ai u ta đi!

Triệu Ngọc lại vỗ một cái trán của mình, cái này hối hận a, mình vào xem suy nghĩ tình tiết vụ án, đem bực này chuyện tốt đều cấp quên rơi, thật sự là không nên!

Bất quá, Phaeton xe nhanh như vậy, hiện tại Miêu Anh sớm đã đi xa, lại truy cũng vô ích!

Rơi vào đường cùng, Triệu Ngọc chỉ có tiếp tục suy nghĩ tình tiết vụ án, nhìn xem tại "Cấn" quẻ bên trên có thể hay không có chỗ thu hoạch rồi?

Thế nhưng là, nghiên cứu thời gian dài như vậy, Triệu Ngọc nhưng căn bản không có bất kỳ phát hiện nào. Đến bây giờ, hắn cũng đoán không ra, đám kia mà trộm mộ cùng ba vị lão chuyên gia trộm mộ mục đích, đến cùng là cái gì?

Đoán không ra mục đích, thì càng không có cách nào kết luận Kim Phật sự tình.

Mà lại, coi như có thể kết luận Kim Phật sự tình, cũng không có cách nào tra ra trộm mộ nhóm cùng hai bên ngoài hai vị lão chuyên gia hướng đi.

Cái này. . . Nhưng làm sao bây giờ?

Hôm nay thế nhưng là mở ra "Cấn" quẻ, sẽ không ngay cả tình tiết vụ án cũng không có cách nào đột phá a?

Càng nghĩ, Triệu Ngọc cảm thấy, hắn còn phải sẽ liên lạc lại một chút hắn "Tư nhân cố vấn" Lý Tu Sinh, nhìn xem vị này văn vật giới hắc ám đại sư, có thể hay không nghĩ đến cái gì mới ý tưởng?

Giờ này khắc này, hắn cho Lý Tu Sinh lắp đặt hạ ẩn hình camera còn ở đây! Mở ra về sau, hắn ngoài ý muốn nhìn thấy, Lý Tu Sinh vậy mà nằm ở bệnh viện trên giường bệnh, trên mu bàn tay còn đánh lấy một chút, vậy mà bệnh!

Ta đi!

Triệu Ngọc một trận phiền muộn. Xem ra, vị này Lý đại sư trải qua ngày hôm qua một trận bận rộn, lại thêm Triệu Ngọc cho hắn kinh hãi cùng lừa đảo, vậy mà ngã bệnh!

Cái này nhưng. . .

Triệu Ngọc vừa mới cầm lấy điện thoại, đành phải lại buông xuống, không có cách nào lại cho hắn gọi điện thoại.

Chậc chậc. . .

Vậy kế tiếp, còn có thể làm sao tra đâu?

Triệu Ngọc biết, bởi vì Phó Kiếm Tinh tìm được mất trộm văn vật, cho nên cục thành phố hiện tại đặc phê cho bọn hắn quyền lực, để bọn hắn Mạt Dương phân cục toàn quyền phụ trách truy tra đám kia mà trộm mộ hạ lạc, mà cái khác phân cục không được nhúng tay!

Mặc dù không cho nhúng tay, nhưng là tình tiết vụ án tiến triển nhưng vẫn là cùng hưởng.

Phó Kiếm Tinh bọn hắn sử dụng hai bút cùng vẽ biện pháp, một phương diện thông qua giấu kín văn vật địa điểm phụ cận video theo dõi truy tung người bị tình nghi, một phương diện khác thì thông qua thu mua văn vật phương diện tin tức, đến nghe ngóng tin tức của bọn hắn.

Thế nhưng là, bây giờ đã qua thời gian dài như vậy, lại vẫn không có cái gì tiến triển, chắc hẳn bọn hắn cũng là gặp phiền toái gì.

Theo như cái này thì, nhóm này mà trộm mộ tuyệt đối không phải nhân vật bình thường, bọn hắn chẳng những trộm mộ lợi hại, hơn nữa còn có nhất định phản theo dõi năng lực, tuyệt đối khó đối phó!

Đã ngay cả Phó Kiếm Tinh đều không giải quyết được, vậy mình lại càng không có nhúng tay ý nghĩa!

Cho nên, muốn đuổi tại trước mặt của bọn hắn đem người bắt lấy, liền phải mở ra lối riêng mới được! Thế nhưng là, mình lối tắt đang ở đâu?

Đừng nói, trải qua một phen càng nghĩ, Triệu Ngọc thật đúng là nghĩ đến một cái biện pháp, chỉ bất quá, kia là một cái biện pháp trong tuyệt vọng! js3v3

Chương 384: Chương 384: Kim Phật chùa

Chương 384: Kim Phật chùa

Núi xanh Thúy Trúc, hoa cỏ thấp thoáng.

Triệu Ngọc cùng Lương Hoan, chính dọc theo một đầu trong núi đường nhỏ, hướng giữa sườn núi Kim Phật chùa mà đi.

Triệu Ngọc cái này cái gọi là không có biện pháp biện pháp, liền là muốn đến Kim Phật chùa đến xem thử, tìm xem linh cảm mà thôi. Chính hắn lịch sử tri thức và văn vật tri thức thiếu thốn, cho nên còn đem Lương Hoan cho tìm tới, để hắn cho mình đương cán bộ tham mưu cao cấp.

"Trộm đến Phù Sinh nửa ngày nhàn a!" Lương Hoan nghe ẩm ướt không khí mới mẻ, có nhiều ý vị duỗi ra lưng mỏi, "Bản án tra được khẩn trương như vậy, hai ta lại còn có cơ hội đến đi dạo núi chùa!"

"Ngươi ý tứ, nói là ta làm không vô dụng công thôi?" Triệu Ngọc lườm hắn một cái.

"Lão đệ a, không phải bỏ đi ngươi tính tích cực, Kim Phật chùa bất quá là cái cảnh điểm mà mà thôi!" Lương Hoan nói, "Chúng ta bây giờ thấy được chùa miếu bất quá là xây dựng vào 70 niên đại mà thôi, trước kia di tích cổ đã sớm hủy hoại chỉ trong chốc lát! Văn vật các học giả cũng đối nơi này toàn diện thăm dò qua, ngươi sẽ không cho là, mười hai Kim

Phật sẽ trốn ở chỗ này a?"

"Không phải!" Triệu Ngọc đáp, "Kỳ thật, ta tới nơi này, liền là muốn giải một chút lịch sử mà thôi, chờ một lúc, ta muốn tìm cái người hướng dẫn hoặc là hiểu công việc người, cùng bọn hắn nghe ngóng một chút liên quan tới Kim Phật chùa dã sử! Ta suy nghĩ, liên quan tới Kim Phật truyền thuyết, bọn hắn có lẽ biết được càng nhiều hơn một chút đi! Không chừng, đối chúng ta tình tiết vụ án sẽ có cái gì trợ giúp đâu!"

"Thật sự là phục ngươi!" Lương Hoan lắc đầu, "Ngươi cái này tra án con đường, thật sự là có bội thường nhân!"

"Đúng rồi, " Triệu Ngọc chợt nhớ tới cái gì, vội hỏi, "Lão Lương, ta nghe nói, Tần Sơn cổ đại được xưng Lư Nha, mà lúc trước Lư Nha phủ cũng không tại hiện tại Tần Sơn, mà là tại Vân Dương huyện thành, có loại thuyết pháp này sao?"

"Có!" Lương Hoan khẳng định đáp, "Nói đúng ra, tại Vân Dương huyện thành phía tây hơn 20 cây số địa phương, nơi đó đào được không ít văn vật, hiện tại đã cơ bản xác nhận! Lư Nha lư chữ, đại biểu là quá khứ Lô thủy sông, cũng chính là hôm nay Tần Hà, mà toàn bộ Tần Sơn dãy núi hiện lên nguyệt nha hình dạng, cho nên mới có Lư Nha nói chuyện.

"Về phần Tần Sơn, chính là bởi vì về sau Đại Thanh triều có cái Tần quốc công đóng tại nơi này, lúc này mới sửa lại xưng hô!"

"Nha. . ." Triệu Ngọc buồn bực, "Tiểu tử ngươi hiểu được thật đúng là nhiều! Đã dạng này, vậy tại sao Kim Phật chùa ngược lại sẽ tại Tần Sơn bên này, mà không phải Vân Dương huyện đâu? Có phải hay không xa một chút đây?"

"Ha ha, " Lương Hoan trả lời, "Đúng a? Liền là cái dạng này, núi không tại cao có tiên tắc linh mà! Ai nói chùa miếu nhất định phải xây ở trong thành thị rồi? Phật gia giảng cứu thanh tĩnh vô vi, tại quá khứ, Kim Phật

chùa chính là muốn xây ở vắng vẻ địa phương! Ngươi nhìn, nơi này sơn thanh thủy tú, cũng là phong cảnh tuyệt đẹp mà!"

"Nha. . ." Triệu Ngọc gật đầu về sau, bỗng nhiên lại nhớ đến một chuyện, vội nói, "Đúng rồi, ta trước mấy ngày đãi tới một kiện Minh triều quân hầm lò bình hoa, ngươi quay đầu giúp ta tìm người trong nghề bán đi đi!"

"Ngươi cái này tư duy đủ nhảy vọt!" Lương Hoan nhả rãnh về sau, bỗng nhiên trở lại mùi vị đến, vội lắc lấy đầu cười nói, "Ha ha ha, Tiểu Triệu a, ngươi chớ cùng ta náo loạn! Minh quân hầm lò bình hoa, ngươi biết được bao nhiêu tiền sao? Ngươi đãi tới, chỗ nào đãi tới? Bao nhiêu tiền? Ngọn nguồn trên mặt không có viết lò vi ba chuyên dụng a?"

"Có tin hay không là tùy ngươi, nhưng là ngươi nhớ kỹ chuyện này, ta nhất định phải đem nó nhanh lên một chút bán, bằng không đặt ở trong nhà già sợ không an toàn!"

"Tốt a, tốt a. . ." Lương Hoan mặc dù đáp ứng, lại nơi nào sẽ tin tưởng, Triệu Ngọc nói tới bình hoa sẽ là thật?

Sau đó, hai người lại hàn huyên trò chuyện liên quan tới món kia cổ trang nữ thi án tình huống. Lương Hoan nói, Trương Cảnh Phong đã dùng hết bình sinh sở học đang tìm cái kia "Cách cách" tin tức. Hắn hoài nghi cái này "Cách cách" khả năng khi còn sống cố ý giấu diếm qua thân phận chân thật của mình, cho nên mới đưa đến không cách nào xác nhận thi thể thân phận.

Bất quá, căn cứ Lý Manh Kỳ cung cấp manh mối, bọn hắn đã bắt đầu điều tra những cái kia từng theo cách cách tiếp xúc qua lão giang hồ, chỉ là bởi vì những này lão giang hồ chết thì chết, trốn thì trốn, muốn đem bọn hắn tìm ra, trước mắt còn cần một chút thời gian mới được!

Bất quá bất kể nói thế nào,

Bây giờ có "Cách cách" manh mối này, chí ít có chút thẩm tra phương hướng, không giống trước kia hư vô mờ mịt.

Đang khi nói chuyện, hai người đã đi tới Kim Phật chùa cửa chính.

Kim sơn đại môn mặc dù cổ phác trang nghiêm, lại tất cả đều là hiện đại trùng kiến.

Kỳ thật, đừng nhìn nơi này gọi là Kim Phật chùa, nhưng cảnh khu lớn nhất bán điểm vẫn là ở chỗ trong chùa hồ sen, hồ sen bên trong mở ra lấy các loại hoa sen, ngoại trừ cung cấp du khách tham quan bên ngoài, còn hấp dẫn không ít chụp ảnh kẻ yêu thích.

Mà lại, trong chùa còn có một khối rừng bia, nơi đó tồn tại lấy không ít cổ đại bia đá, phía trên khắc lấy phật kinh văn hiến loại hình, cũng làm không ít sách pháp điêu khắc kẻ yêu thích chạy theo như vịt.

Vé vào cửa 25 nguyên. Triệu Ngọc cùng Lương Hoan tự nhiên không muốn mua phiếu, bọn hắn móc ra cảnh sát chứng, đối người soát vé nói mình đến đây điều tra bản án, đồng thời muốn trực tiếp hỏi cảnh khu người phụ trách.

Kết quả, ngay tại người soát vé nghe nói hai người bọn họ chính là cảnh sát về sau, ánh mắt bỗng nhiên trở nên có chút kỳ quái, cũng không nói để bọn hắn đi vào, cũng không nói muốn tìm người phụ trách.

Triệu Ngọc nhất thời tức giận, xông án người soát vé quát: "Nhìn cái gì vậy? Phá án đâu! Nghĩ ảnh hưởng công vụ a ngươi?"

"Không phải. . . Không phải. . ." Người soát vé nhăn nhăn cao cao lông mày, chỉ vào cảnh khu bên trong nói, "Vừa tới một đợt, tại sao lại đến một đợt chút đấy?"

Cái gì! ?

Triệu Ngọc hơi sững sờ, bản năng cảnh giác lên. Chẳng lẽ. . . Còn có khác thám viên cũng ở nơi đây điều tra? Ai! ? Sẽ không lại là cái kia Phó Kiếm Tinh a?

"Có ý tứ gì a? Còn một đợt mà một đợt mà đây này?" Lương Hoan cũng không nghĩ quá nhiều, vội vàng thúc giục nói, "Nhanh, cái nào là người phụ trách a?"

"Chờ một chút!"

Triệu Ngọc vội vàng đè xuống Lương Hoan, sau đó hướng người bán vé ra hiệu một chút, lúc này mới lôi kéo Lương Hoan, lặng lẽ hướng cảnh khu bên trong đi.

Căn cứ người bán vé ngón tay phương hướng, hai người bọn họ rất mau nhìn đến, tại một gian cảnh khu cửa phòng làm việc, đang có hai người mặc đồng phục cảnh sát người đứng ở nơi đó tra hỏi.

Ngay từ đầu, Triệu Ngọc còn núp ở phía sau một cây đại thụ mặt, đợi nhìn thấy kia hai tên cảnh sát mặc về sau, hắn lúc này mới trầm tĩnh lại. Nguyên lai, kia hai người xuyên chính là đồn công an chế phục, hắn là hai tên cảnh sát nhân dân mà thôi, cũng không phải là cảnh sát hình sự thám viên.

Hô. . .

Náo loạn nửa ngày, sợ bóng sợ gió một trận đây là!

Thế là, Triệu Ngọc lúc này mới mang theo Lương Hoan đi thẳng về phía trước, đồng thời nhìn thấy, hai tên cảnh sát nhân dân chính cầm một cái ghi chép bản, tại làm lấy ghi chép, mà tại cửa, còn có một vị mặc T-shirt, mang theo kính mắt người đang trả lời lấy cái gì.

"Ngươi tốt!"

Triệu Ngọc bưng mình nhân viên cảnh sát chứng, trực tiếp tiến lên lên tiếng chào.

"A? Cảnh sát hình sự? Cái nào phân cục?" Hai vị cảnh sát nhân dân hơi sững sờ, tựa hồ đối với Triệu Ngọc hai người xuất hiện phi thường ngoài ý muốn.

"Dung Dương phân cục, chúng ta tới tìm người phụ trách nơi này hỏi ít chuyện!" Triệu Ngọc biểu lộ mình ý đồ đến.

"Đúng là ta, ta là cảnh khu chủ nhiệm! Xin hỏi. . ."

Vị kia nam tử đeo mắt kiếng tự nhiên càng thêm ngoài ý muốn, nhưng hắn nói còn chưa dứt lời, lại bị một vị cảnh sát nhân dân đánh gãy.

"Tình huống như thế nào a đây là?" Vị kia cảnh sát nhân dân kinh ngạc đối Triệu Ngọc hỏi, "Huynh đệ a, làm sao còn vận dụng hình cảnh đâu? Lại không có ra cái đại sự gì?"

"A? Xảy ra chuyện?" Triệu Ngọc cũng là không hiểu, bận bịu hỏi ngược một câu, "Chuyện gì?"

"Đúng vậy a?" Một vị khác cảnh sát nhân dân nói, "Không có xảy ra án mạng, cũng không có ném đồ vật, không tính là gì đại sự a? Các ngươi. . . Ân. . . Nha. . ." Hai vị cảnh sát nhân dân bừng tỉnh đại ngộ, "Chẳng lẽ. . . Các ngươi là đến tra khác bản án a?"

"Cái gì, khác bản án! ?" Triệu Ngọc thật bị hai người này nói mơ hồ, tò mò hỏi, "Chẳng lẽ. . . Nơi này đã xảy ra chuyện gì sao?") download đọc miễn phí khí! !

Chương 385: Chương 385: Bẩn thỉu suy đoán

Chương 385: Bẩn thỉu suy đoán

"Khục! Cũng không tính là gì đại sự! Liền là đi, nói ra có chút để cho người ta gan hư. . ." Vị kia đeo kính cảnh khu chủ nhiệm nói, "Là như vậy, tại một tuần lễ trước đó, chúng ta phụ trách chiếu cố hoa sen công nhân chợt phát hiện, trong hồ rất nhiều hoa sen bị người động tới, hơn nữa còn có rất nhỏ hư hao dấu hiệu!

"Chúng ta tưởng rằng cái nào đó du khách giở trò quỷ, liền muốn thông qua video theo dõi đem người tìm ra, ai ngờ, chờ chúng ta điều lấy video theo dõi thời điểm mới phát hiện, tại kia trong lúc nhất thời đoạn video theo dõi lại bị người nào xóa sạch!

"Chúng ta lo lắng xảy ra vấn đề gì, liền báo cảnh sát!" Chủ nhiệm nhíu mày nói, "Thế nhưng là, chúng ta đem cảnh khu tìm mấy lần, lại phát hiện thứ gì cũng không có ném! Các ngươi nói, có kỳ quái hay không?"

"Chúng ta hôm nay chính là vì chuyện này tới, " trong đó một vị cảnh sát nhân dân nói, "Nhân viên kỹ thuật đem giám sát ổ cứng lấy về làm hạ kiểm trắc, kết quả phát hiện kia là một khối mới ổ cứng, cũng không phải là cảnh khu bản thân! Nói cách khác, có người đem ổ cứng cho đánh tráo mà! Cố ý xóa đi đoạn video kia!"

"Chuyện này mặc dù không có tạo thành ảnh hưởng nghiêm trọng, nhưng là tới có chút kỳ quặc, cho nên, " một vị khác cảnh sát nhân dân

nói, "Chúng ta hôm nay đến, liền là muốn xem xét một chút, " hắn mặt ngó về phía cảnh khu chủ nhiệm nói, "Có phải hay không các ngươi cảnh khu nội bộ xuất hiện vấn đề gì? Đánh nhau, trộm cướp hoặc là cái gì khác tình huống, bằng không, ai sẽ vô duyên vô cớ đi biến mất giám sát đâu? Mà lại. . . Ghi chép bên trên viết, phòng quan sát thế nhưng là có người phòng thủ!"

"Ai nha, cảnh sát a, cái này rất không có khả năng, nếu là các công nhân viên xảy ra vấn đề, có thể không lên báo sao? Cái này đâu, chúng ta cũng cân nhắc qua, đều hỏi một lần, không có vấn đề!" Chủ nhiệm nói, "Vâng, theo đạo lý nói, chúng ta mỗi đêm phiên trực bảo an, đều sẽ giao thế phụ trách cảnh khu tuần sát, còn có đang theo dõi thất phòng thủ. Nhưng là, chúng ta hẳn là có thể lý giải, ta cái này hồ sen bên trong ngoại trừ những cái kia hoa sen còn giá trị ít tiền bên ngoài, có cái gì có thể đáng tiểu thâu lo nghĩ đâu? Cho nên. . ."

"Cho nên liền ngủ ngon đi thôi? Cũng không tuần tra, phòng quan sát bên trong cũng không có người?"

Triệu Ngọc bỗng nhiên xen vào một câu, nhất thời đem chủ nhiệm nói một cái đỏ chót mặt.

"Muốn ta nhìn, trong này tuyệt đối có người đang làm sự tình!" Triệu Ngọc nghiêm túc nói, "Vô duyên vô cớ địa, tại sao phải đổi khối ổ cứng biến mất video theo dõi?"

"Đạo lý là đạo lý này!" Cảnh khu chủ nhiệm nâng đỡ kính mắt, nói, "Thế nhưng là, chúng ta thật điều tra, thật cái gì cũng không có ném mà! Hoa sen một đóa cũng không ít! Cho nên. . . Không có chút ý nghĩa nào nha. . . Còn. . . Cảnh sát hình sự. . ."

Chủ nhiệm chỉ cho là Triệu Ngọc hai người cũng là vì này mà đến, lộ ra mười phần không thể lý giải.

Triệu Ngọc cùng Lương Hoan nhìn thoáng qua nhau, Lương Hoan tựa hồ cũng không quá mức để ý, nhưng là Triệu Ngọc lại là khác biệt.

Một tuần lễ trước đó, Kim Phật chùa giám sát ổ cứng bị người đánh tráo!

Vì cái gì đánh tráo đây?

Đơn giản liền là không muốn để cho người biết, khi đó Kim Phật trong chùa xảy ra chuyện gì?

Kim Phật chùa ban ngày có du khách, cho nên, có chuyện cũng tất nhiên là phát sinh ở ban đêm!

Như vậy. . . Sẽ phát sinh chuyện gì chứ?

Các công nhân viên biển thủ?

Đánh nhau ẩu đả?

Vẫn là muốn che giấu cái gì?

Mà lại. . . Có thể hay không. . . Cùng mình đang điều tra bản án có quan hệ?

Triệu Ngọc biết, mặc dù ý nghĩ này có chút miễn cưỡng, nhưng là bởi vì chính mình hôm nay thế nhưng là mở ra "Cấn" quẻ, cho nên, hắn vô luận như thế nào cũng không muốn bỏ qua cơ hội này!

Phàm là có một tia manh mối, hắn cũng muốn thử một chút.

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc liền lại lần nữa móc ra mình cảnh sát chứng, đối kia cảnh khu chủ nhiệm nói ra:

"Chúng ta hôm nay tới đây, cũng không phải là điều tra các ngươi chút

chuyện nhỏ này, chúng ta ngay tại tra một kiện đại án tử, cho nên. . . Cần các ngươi cố gắng phối hợp một chút!"

"Lớn. . . Đại án tử? Vụ án gì?"

Chủ nhiệm mờ mịt, hai vị cảnh sát nhân dân cũng là rất là nghi hoặc.

"Đồng chí. . . Ngươi ý tứ, là ổ cứng sự tình, còn có khác nguyên nhân. . . Kia. . ." Trong đó một vị cảnh sát nhân dân mở to hai mắt nhìn, lộ ra dị thường hiếu kì.

"Được rồi, nơi này không có các ngươi chuyện gì!" Triệu Ngọc lại không khách khí nói, "Chúng ta ngay tại tra bản án đều là tuyệt mật, các ngươi hiểu quy củ, làm phiền các ngươi phối hợp một chút đi!"

"Ngươi!" Hai vị cảnh sát nhân dân mặc dù không cao hứng, nhưng là đối với cảnh sát hình sự phá án cũng là không dám cản trở, cuối cùng đành phải bất đắc dĩ lui sang một bên.

"Triệu Ngọc. . ." Lương Hoan thì thừa cơ lôi kéo Triệu Ngọc, khó xử mà hỏi thăm, "Ngươi. . . Đây là làm gì?"

Triệu Ngọc không để ý tới hắn, mà là vọt thẳng kia cảnh khu chủ nhiệm ra lệnh: "Nhanh, đem đêm đó phòng thủ hai tên bảo an, còn có phát hiện hoa sen là lạ nhân viên công tác tất cả đều gọi tới, ta muốn hỏi lời nói!"

Triệu Ngọc nói đến cực kì không khách khí, kia cảnh khu chủ nhiệm lại là bị Triệu Ngọc hù dọa, lập tức trán đổ mồ hôi hô người đi.

"Uy, Tiểu Triệu, ngươi đến cùng nghĩ như thế nào? Ngươi sẽ không cho là, chuyện này cùng cổ mộ án có quan hệ a?" Người vừa đi, Lương Hoan tranh thủ thời gian lắc đầu phản đối nói, "Sao lại có thể như thế đây? Chúng ta không muốn đang lãng phí thời gian có được hay không?"

Lần này, Triệu Ngọc vẫn là không có để ý tới Lương Hoan, mà là ngẩng đầu lên đến bốn phía quan sát, đem tình huống nơi này tỉ mỉ quan sát một lần.

Cảnh khu bên trong cổ mộc san sát, cảnh vật tĩnh mịch, thông qua trung ương phiến đá đại đạo, có thể nhìn thấy nơi xa Kim Phật chùa Đại Hùng bảo điện, cùng đứng sừng sững ở phía bên phải bảo tháp.

Nghe nói, căn này Kim Phật chùa mặc dù đều là về sau trùng kiến, nhưng kiến tạo thời điểm, tất cả đều mời chuyên gia thiết kế qua, cơ bản dựa theo Kim Phật chùa lúc đầu diện mạo kiến tạo.

Bên cạnh bảo tháp cổ cũng cũng có, nguyên lai hắn là có đặc biệt danh tự, nhưng là theo mọi người truyền miệng, liền cũng cứ gọi làm Kim Phật tháp!

Cổ hồ sen ngay tại Kim Phật tháp phía dưới, nghe nói, toàn bộ Kim Phật trong chùa, chỉ có cái này cổ hồ sen mới thật sự là di tích cổ!

"Đi Tiểu Triệu, giải sầu một chút được, đừng coi là thật!" Lương Hoan còn tại khuyên nhủ, "Như vậy đi, ta hiện tại sẽ nói cho ngươi biết video theo dõi là chuyện gì xảy ra đi!"

"Làm sao? Ngươi biết?" Triệu Ngọc dùng ánh mắt hoài nghi nhìn thoáng qua Lương Hoan.

"Ngày nào đó ban đêm, có một nam một nữ vì tìm kiếm kích thích, leo tường đi vào cổ hồ sen bên cạnh đánh dã chiến. Kết quả, bị cảnh khu bên trong bảo an phát hiện, đuổi trốn ở giữa, hai người lọt vào hồ sen, đảo hỏng hoa sen!" Lương Hoan ngôn từ chuẩn xác nói, "Bị bảo an bắt được về sau, bảo an muốn đem bọn hắn xoay đưa công an cơ quan! Sau đó, đôi tình lữ này liền dùng giá cao đón mua bảo an, để bọn hắn mở một mặt lưới, đồng thời còn để bảo an đổi đi giám sát ổ cứng. Ầy. . . Chuyện đã xảy ra, liền là đơn giản như vậy!"

"Ta dựa vào, nói giống như thật, " Triệu Ngọc xem thường, "Chẳng lẽ. . . Cái kia đánh dã chiến nam liền là ngươi? Mà nữ còn không phải tẩu tử?"

"Đi đi đi. . ." Lương Hoan cười, "Phòng quan sát chỉ có các nhân viên an ninh có thể đi vào đi, cho nên, giám sát khẳng định là chính bọn hắn động!"

"Chưa chắc, " Triệu Ngọc phản bác, "Ngươi biết rõ có camera, sẽ còn tại camera dưới đáy đánh dã chiến?"

"Kia. . . Vậy dứt khoát đánh dã chiến người liền là bảo an mình!" Lương Hoan lại đoán, "Ở bên ngoài tùy tiện tìm nữ, sau đó tại hồ sen bên cạnh làm loại chuyện đó, về sau vì tiêu hủy chứng cứ, mới xóa đi video!"

"Lão Lương, không nghĩ tới tư tưởng của ngươi so ta còn ô, " Triệu Ngọc lắc đầu, "Bảo an, sớm đem camera quan bế một chút không được sao? Còn có, không phải bên trên hồ sen sao? Có bệnh a?"

"Khả năng, liền là có loại này đam mê đâu?" Lương Hoan không phục, "Nếu không ta liền đánh cược! Nhìn xem đi, khẳng định liền là như thế cái rắm lớn một chút mà chuyện nhỏ, cho nên, chúng ta vẫn là đừng ở chỗ này mù làm trễ nãi thời gian!") download đọc miễn phí khí! !

Chương 386: Chương 386: Hồ sen bí mật

Chương 386: Hồ sen bí mật

Rất nhanh, cảnh khu chủ nhiệm liền đem đêm đó trực ban hai tên bảo an, cùng phụ trách hoa sen công nhân tất cả đều tìm tới.

Hai tên bảo an tựa hồ cũng không cảm thấy sự tình đến cỡ nào nghiêm trọng, cho nên đối với mình thất trách hành vi thú nhận bộc trực, thừa nhận mình đêm đó đích thật là tại cảnh vệ thất ngủ ngon!

Hai người bọn hắn đêm đó cũng không có tuần tra, cũng không có nhìn cái gì giám sát, ngủ một giấc đến hừng đông.

Lương Hoan nhiều lần hàm sa xạ ảnh hỏi bọn hắn có hay không "Đặc thù" tình huống? Nhưng hai người liền là một mực chắc chắn, mình ngoại trừ ngủ ngon bên ngoài, cái khác hoàn toàn không biết!

Nghe đến đó, cảnh khu chủ nhân trên mặt nhịn không được rồi, lập tức đem hai tên bảo an chửi mắng một trận, nói ban đêm đi ngủ thì cũng thôi đi, cái khác bảo an cũng đều đi ngủ, thế nhưng là, người khác chí ít ban đêm sẽ tuần tra lần một lần hai, mà các ngươi lại nằm xuống liền ngủ, quả thực lười đến nhà!

Mắng xong về sau, Triệu Ngọc liền muốn cầu bọn hắn mang theo mình tới hồ sen đi thăm dò nhìn một chút.

Ngay tại tiến về hồ sen trên đường, tên kia già công nhân liền đối với Triệu Ngọc giảng thuật tình huống lúc đó, nói hắn phát hiện hoa sen là lạ thời điểm, là tại cùng ngày sáng sớm. Lúc ấy, hắn chuẩn bị đi vớt trong hồ rác rưởi, chợt phát hiện rất nhiều hoa sen đều bị người động tới, trở nên cong vẹo!

"Đêm hôm đó không có gió không có mưa, " già công nhân khẳng định nói, "Không thể nào là tự nhiên nguyên nhân, những cái kia hoa sen chẳng những xê dịch vị trí, còn có rất nhiều cánh hoa đều bị đụng rơi mất, lộ ra đặc biệt tán loạn! Nha. . . Về sau, chúng ta mấy cái xuống dưới xem xét, còn phát hiện một cái tình huống!"

Đối với già công nhân chợt nhớ tới tình huống, chủ nhiệm lại là hơi sững sờ, vội hỏi: "Lão Tưởng, ngươi có ý tứ gì? Lại phát hiện cái gì rồi? Ta làm sao không nghe ngươi nói qua đâu?"

"Ừm. . . Nước. . . Thủy vị không đồng dạng!" Già công nhân nhíu mày nói, "Lúc ấy, hồ sen thủy vị so trước kia thấp có một thước dáng vẻ, có thể rõ ràng xem đến trước kia mực nước đâu!"

"A?" Chủ nhiệm lại lần nữa nhíu mày, "Có phải hay không các ngươi mấy cái ra bên ngoài bơm nước mấy ngày nay? Nước ít, hoa sen tự nhiên sẽ tán?"

"Không có a? Máy bơm đều tại nhà kho đâu! Không nhúc nhích, mà lại, chẳng những không có rút, chúng ta về sau còn lại thêm không ít nước đâu!" Già công nhân trả lời.

Đường xá không xa, mọi người ở đây trong lúc nói chuyện, bọn hắn đã đi tới Kim Phật tháp trước hồ sen bên cạnh.

Cái này cổ hồ sen diện tích cũng không lớn, chỉnh thể thượng trình một cái 8 hình chữ hình, ở giữa còn có một tòa thưởng sen dùng cầu nhỏ. Ao nước dị thường đục ngầu, thấy không rõ lắm ao đến cùng sâu bao nhiêu.

Bất quá, bởi vì cái gọi là sen ra nước bùn mà không nhiễm, mặc dù ao nước đục ngầu, thế nhưng là trong hồ hoa sen lại là mở tranh phương khoe sắc, phá lệ xinh đẹp!

Triệu Ngọc ngồi xổm ở ao bên cạnh, đầu tiên là nhìn một chút đối diện Phật tháp cùng khác một bên chùa miếu, lúc này mới cúi đầu xuống, nghiêm túc xem xét lên hồ sen tới.

"Ao nước sâu bao nhiêu?" Triệu Ngọc nhìn nửa ngày, đột nhiên hỏi một câu.

"Không giống!" Già công nhân trả lời ngay, "Trung ương bộ vị sâu nhất, có địa phương có thể tới một mét năm, nhưng phần lớn chỗ đều là không đủ một mét dáng vẻ!"

"Ao dưới đáy có cái gì?" Triệu Ngọc lại hỏi.

"Ừm. . . Bùn mà thôi?" Già công nhân nghi hoặc, "Còn có thể có cái gì?"

"Có cá!" Chủ nhiệm vội vàng tiếp lời nói, "Còn có cá chép lớn, đến có hơn mấy chục đầu đâu! Cảnh sát, chẳng lẽ. . . Ngươi ý tứ, là có người trộm cá?"

"Chủ nhiệm, ta cái này lại không phải cái gì quý báu cá chép, giá trị cái gì tiền?" Già công nhân lắc đầu nói, "Đều là khách hành hương nhóm phóng sinh tới cá chép cá trích, còn có rùa đen đâu!"

"Tiểu Triệu con a, ngươi nghĩ gì thế! Nước này bên trong. . ." Lương Hoan nhìn Triệu Ngọc ánh mắt, nghiễm nhiên giống như là đang nhìn người bị bệnh tâm thần.

"Lão Lương, ngươi lập tức giúp ta tìm người tra một chút bọn hắn Kim Phật chùa công tơ điện, " Triệu Ngọc lại là cực kì nghiêm túc nói, "Đem

bọn hắn nơi này gần một tháng dùng điện rõ ràng chi tiết tra cho ta đến!"

"Cái gì? Tra tiền điện? Ngươi. . ." Lương Hoan minh bạch Triệu Ngọc ý tứ, vội nói, "Chẳng lẽ, ngươi hoài nghi có người cho ao rút qua nước? Cái này. . . Khả năng sao?"

"Bớt nói nhảm, nhanh!" Triệu Ngọc rống lên một câu, Lương Hoan tự nhiên không dám chọc hắn, tranh thủ thời gian móc ra điện thoại.

"Chờ một chút!" Ai ngờ, vị kia cảnh khu chủ nhiệm chợt ngăn cản Lương Hoan, nói, "Chúng ta kế toán có điện Phí Minh mảnh! Ta nhìn thấy qua, điên thoại di động của nàng bên trên có cục điện lực APP, vừa mở ra liền có thể nhìn thấy! Các ngươi. . . Chờ một chút a!"

Nói, cảnh khu chủ nhiệm liền đứng dậy gọi điện thoại, một bên gọi điện thoại, còn phía bên phải trong tay trong rừng cây liên tục khoát tay.

Triệu Ngọc dọc theo động tác tay của hắn nhìn lại, lúc này mới nhìn thấy, nguyên lai tại rừng cây chỗ sâu có một loạt xinh đẹp căn phòng, cái kia hắn là đều là cảnh khu khu vực làm việc.

"Vương kế toán, nhanh, ngươi qua đây một chút, bên này có cảnh sát cần kiểm số mà đồ vật!" Vì có thể để cho người ở ngoài xa thấy rõ ràng, chủ nhiệm còn kiễng chân, "Đúng, ta ngay tại ao sen bên cạnh, nhìn thấy ta không? Được rồi. . ."

Nói xong, chủ nhiệm cúp điện thoại, đối Triệu Ngọc bọn người nói ra: "Tới rồi, tới rồi, điện thoại vừa mở ra, tiền nước tiền điện tất cả đều liếc qua thấy ngay!"

Rất nhanh, coi là thân thể nở nang nữ tử cầm điện thoại đi vào đám người trước mặt, tại chủ nhiệm ra hiệu dưới, nàng liền đem trên điện thoại di động phần mềm mở ra.

Kết quả, Triệu Ngọc còn không có nhìn cẩn thận, kia cảnh khu chủ nhiệm dẫn đầu sửng sốt:

"Ta sát, làm sao nhiều như vậy tiền điện? Sắp điên a đây là?"

Đợi đến Triệu Ngọc bọn người lại nhìn thời điểm, mọi người cũng tất cả đều cảm giác được không đúng lắm, bởi vì, căn cứ dùng điện rõ ràng chi tiết biểu hiện, ngay tại video theo dõi bị đánh tráo ngày đó, cảnh khu bên trong dùng lượng điện rõ ràng vượt qua cái khác thời kỳ dùng lượng điện.

Rất rõ ràng, cùng ngày cảnh khu bên trong từng sử dụng quá lớn công suất đồ điện.

Ngoài ra, đồng hồ nước cũng giống như thế, ngay tại trong cùng một ngày, dùng lượng nước cũng là đạt đến một cái cao phong giá trị, vượt xa bình thường thời kì.

"Không thể nào! ?" Lần này, Lương Hoan choáng váng, "Chẳng lẽ nói, có người đêm hôm khuya khoắt chạy đến nơi đây, đem trong hồ nước rút khô, sau đó lại bỏ vào mới nước? Bọn hắn là một bang bệnh tâm thần, vẫn là. . . Vẫn là muốn đến trong hồ tìm cái gì đồ vật? Chẳng lẽ. . ."

Bỗng nhiên, Lương Hoan nhớ tới Kim Phật, vội vàng đè xuống Triệu Ngọc cánh tay. Ý kia là tại hỏi thăm Triệu Ngọc, chẳng lẽ nói, mười hai vị Kim Phật, liền giấu ở cái này cổ hồ sen bên trong?

"Không có khả năng a! ?" Lúc này, bên cạnh vị kia nhìn qua hàm hàm bảo an vò đầu, "Ta trước kia nhìn thấy qua cho ao bơm nước, thanh âm kia lớn đi, nếu là hơn nửa đêm bên trong lớn như vậy động tĩnh, chúng ta không có khả năng không biết a? Cái này. . . Đây là có người đang làm cái gì đùa ác đi?"

"Không có khả năng!" Già công nhân cũng nói, "Trước kia sửa chữa thời

điểm cũng rút qua nước, đừng nhìn cái này ao không lớn, nhưng là muốn dùng một đài máy bơm nước đem nó toàn bộ rút khô, ít nhất phải hai ngày hai đêm mới được!"

"Không!" Ai ngờ, vị kia vương kế toán bỗng nhiên nói, "Như thế lớn dùng lượng điện, làm sao có thể là một đài máy bơm nước làm ra? Nhìn cái này trị số, tối thiểu nhất cũng phải bảy tám đài a?"

"Cũng có khả năng. . ." Lương Hoan đã trở nên phá lệ hưng phấn, lúc này chỉ vào hồ sen suy đoán nói, "Bọn hắn cũng không không phải đem tất cả nước rút khô, chỉ cần rút một bộ phận là được! Bọn hắn khẳng định là tại hạ mặt tìm cái gì đồ vật! Chủ nhiệm a, " Lương Hoan quay đầu đối cảnh khu chủ nhiệm hỏi, "Các ngươi nơi này có hay không lần trước chút người hướng dẫn hoặc là chuyên gia cái gì? Tranh thủ thời gian hỏi một chút, cái này dưới đáy ao đến cùng có đồ vật gì a?"

"Nha! Tốt! Tốt!" Cảnh khu chủ nhiệm ý thức được can hệ trọng đại, đã là đầu đầy mồ hôi.

"Được rồi, đừng phí cái kia sức lực!" Triệu Ngọc một thanh ngăn lại cảnh khu chủ nhiệm, nói với mọi người nói, " nhanh, đem các ngươi máy bơm nước tất cả đều lấy ra, chúng ta lại rút một lần đi! Nói không chừng đem nước rút khô, liền tất cả đều minh bạch!")! !

Chương 387: Chương 387: Ẩn nấp camera

Chương 387: Ẩn nấp camera

Mọi người ở đây lòng hiếu kỳ, tất cả đều bị câu lên.

Tất cả mọi người muốn nhìn một chút, cái này cổ hồ sen bên trong, đến cùng có cái gì huyền bí?

Thế là, từ cảnh khu chủ nhiệm dẫn đầu, để các công nhân đem nhà kho tất cả máy bơm nước tìm đến, bắt đầu một lần nữa cho hồ sen đổi nước.

Bọn hắn cảnh khu áp dụng máy bơm nước tương đối cổ lão, mở điện sử dụng về sau, còn phát ra đột đột đột thanh âm, quả nhiên động tĩnh không nhỏ.

Từ máy bơm nước rút ra nước, dọc theo cái ống tất cả đều chảy tới trong đường cống ngầm mặt đi.

Bất quá, cảnh khu máy bơm nước chỉ có bốn đài mà thôi, mà lại có một đài còn hư mất. Coi như cái này ba đài máy móc cùng một chỗ mở rút, cũng chí ít cần hơn hai mươi giờ mới có thể đem nước rút khô.

Vì tăng tốc tiến độ, cảnh khu chủ nhiệm lại cho ngành tương quan gọi điện thoại, để bọn hắn tiếp viện một chút, lại điều mấy đài máy bơm nước tới.

"Nha. . . Ta hiểu được!" Già công nhân bố trí xong máy bơm nước về sau, bỗng nhiên đối Triệu Ngọc đám người nói, "Máy bơm nước có thể rất nhiều, nhưng là ống nước cũng chỉ có một chỗ, cho nên. . . Những người kia đem nước rút khô về sau, chờ một lần nữa nhường thời điểm, lại không kịp đem nước phóng tới vị trí cũ, trời đã sáng rồi!

"Nếu là có thể khôi phục lại trước kia thủy vị, như vậy hoa sen vị trí cũng liền có thể khôi phục bình thường, mà chúng ta cũng căn bản nhìn không ra! Thế nhưng là. . . Ta nghĩ mãi mà không rõ, cái này. . . Đến cùng là vì cái gì? Hồ sen dưới đáy giống như đều là nước bùn a? Trước kia tu sửa thời điểm, ta xuống dưới qua, không tới gót chân đều, cũng không thể đi giày xuống dưới!"

Một mặt nhìn xem ao sen bơm nước, một mặt nghe già công nhân nói linh tinh, Triệu Ngọc một mực nhíu chặt lông mày, suy nghĩ ở trong đó khả năng!

Không biết, cái này Kim Phật chùa hồ sen bên trong phát sinh quái sự, có thể hay không cùng cổ mộ án giết người có quan hệ?

"Ngươi nói, hai người các ngươi có phải hay không không muốn làm, hả?" Ao một bên khác, cảnh khu chủ nhiệm còn tại đối hai tên bảo an lưu luyến không buông tha, "Ao nước đều bị người rút khô, các ngươi lại không biết? Ngươi nói, hai người các ngươi có phải hay không ngủ như chết quá khứ?"

Nghe được chủ nhiệm quở trách, Triệu Ngọc bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, vội vàng đi vào trước mặt hỏi nhân viên an ninh kia:

"Ta hỏi các ngươi, các ngươi phòng thủ vào cái ngày đó, uống rượu không có?"

"Không có a!" Trong đó một tên bảo an lập tức trả lời, "Ta mới vừa rồi còn nghĩ giải thích tới, ta trái tim vừa mới hạ giá đỡ, tiểu Lưu cồn dị

ứng, chúng ta không dám uống rượu! Mà lại, ngày đó hai ta vốn là nghĩ trước tuần tra lại ngủ tiếp, cũng không biết thế nào, mơ mơ màng màng liền ngủ mất! Mới. . . Mới 9 điểm a?"

"Đúng đúng đúng!" Tên là tiểu Lưu bảo an liền vội vàng gật đầu nói, "Ta chính chơi lấy tiêu tiêu vui đâu! Kia một ván cũng còn không có đánh xong, liền mơ mơ hồ hồ ngủ thiếp đi!"

"A! ?" Lương Hoan cùng Triệu Ngọc đồng thời kinh ngạc một chút, Lương Hoan trừng to mắt hỏi Triệu Ngọc, "Chẳng lẽ. . . Bọn hắn ngủ được như vậy chết, không phải ngoài ý muốn?"

"Dạng này liền có thể giải thích đổi giám sát ổ cứng chuyện!" Triệu Ngọc nói, "Những người kia sớm đối bảo an động tay chân, sau đó căn bản chính là dùng bảo an chìa khoá mở ra phòng quan sát!"

"Thế nhưng là, đã người đã mê choáng, làm gì không trực tiếp đem giám sát quan bế? Hay là sau đó trực tiếp xóa bỏ, làm gì nhất định phải thay đổi một khối ổ cứng đâu?" Lương Hoan không hiểu.

"Không được!" Cảnh khu chủ nhiệm nghe được về sau, vội vàng giải thích nói, "Video giám sát chốt mở cùng tổng nguồn điện tương liên, nếu là quan bế, tổng nguồn điện liền sẽ cắt điện! Như vậy, bọn hắn cũng liền không có cách nào sử dụng máy bơm nước!"

"Ừm!" Triệu Ngọc gật đầu, "Ta nhớ được, giám sát ổ cứng bên trên video bị xóa bỏ về sau, chúng ta cảnh sát vẫn là có biện pháp khôi phục số liệu! Mà trực tiếp lấy đi ổ cứng, giám sát lại sẽ mất đi hiệu lực, rất dễ dàng gây nên mọi người chú ý. Cho nên, bọn hắn mới có thể thay đổi một khối ổ cứng!"

"Trời ạ!" Lương Hoan bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, không khỏi hít sâu một hơi, nói với Triệu Ngọc, "Nếu như chúng ta phỏng đoán thành lập, vậy cái này loại thủ pháp, thế nhưng là quá chuyên nghiệp! Đám người

này. . . Chẳng lẽ. . . Thật cùng. . ."

Lương Hoan muốn nói ra "Kim Phật" hai chữ, nhưng lại sợ bị người nghe được, đành phải cố nén ngậm miệng lại.

Triệu Ngọc tự nhiên cũng có ý đó, mê choáng bảo an, rút khô hồ sen nước, đánh tráo video theo dõi ổ cứng, nếu như không phải cuối cùng thủy vị không có khôi phục, đây hết thảy đem làm được dị thường hoàn mỹ, không người phát hiện!

Chẳng lẽ nói, cho hồ sen bơm nước người, liền là cổ mộ án giết người bên trong trộm mộ sao?

Nếu thật là bọn hắn, bọn hắn tại sao muốn đến nơi đây?

Chẳng lẽ. . . Bọn hắn thật là đến cổ hồ sen bên trong tìm đến Kim Phật? Thái Thú trong mộ không có Kim Phật, chỉ có liên quan tới Kim Phật manh mối?

Như vậy. . .

Cái này hồ sen dưới đáy, đến cùng có cái gì! ?

Còn có, nếu như bọn hắn thật tới qua, có thể hay không, còn có thể lưu lại dấu vết khác?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc lại lần nữa nhìn quanh một chút hồ sen cái khác hoàn cảnh, muốn xem một chút những cái kia camera vị trí. Thế nhưng là đứng dậy ở giữa, hắn chợt nhớ tới đồng dạng đạo cụ ẩn hình máy thăm dò.

Máy thăm dò có thể phát hiện phương viên hai mươi mét bên trong thiết bị điện tử, không bằng hiện tại sử dụng một cái, nhìn xem những cái kia phần tử phạm tội có thể hay không lưu lại đầu mối gì?

Trước mắt, Triệu Ngọc có hai loại máy thăm dò, một loại là chỉ có thể duy trì 10 phút, nhưng là công năng cường đại ẩn hình máy thăm dò; một loại khác, thì là kéo dài thời gian dài tới 10 ngày, thế nhưng là công năng hơi yếu một chút gia cường phiên bản máy thăm dò.

Triệu Ngọc suy nghĩ một chút, vẫn là sử dụng công năng cường đại kia một loại.

Mở ra sau khi, không những ngay cả phụ cận giám sát thăm dò tất cả đều bị máy thăm dò rõ ràng bắt giữ, thậm chí ngay cả mọi người đeo trên người điện thoại đều có thể nhất thanh nhị sở.

Mở ra máy thăm dò về sau, Triệu Ngọc bắt đầu vây quanh hồ sen tìm kiếm manh mối. Bởi vì hồ sen chính là cảnh khu trọng yếu địa phương, cho nên nơi này hết thảy có lục lộ giám sát thăm dò, cơ hồ có thể soi sáng bất kỳ ngóc ngách nào.

Nhưng cũng tiếc chính là, đêm đó video đã không tìm được. . . Ân . . . chờ chút. . .

Đột nhiên, Triệu Ngọc máy thăm dò bắt được một cái không giống bình thường đồ vật, cẩn thận xem xét về sau, hắn phát hiện kia lại là một cái cùng cái khác giám sát không giống camera.

A?

Triệu Ngọc hướng rừng cây chỗ sâu nhìn lại, căn cứ máy thăm dò kiểm trắc, tại rừng cây chỗ sâu, lại còn có một cái trong phòng giám sát thiết bị!

Đây là. . .

Nha. . .

Triệu Ngọc bỗng nhiên minh bạch, rừng cây chỗ sâu chính là cảnh khu các công nhân viên khu vực làm việc, không biết tại ai trong văn phòng, an trí lấy trong phòng giám sát thiết bị.

Nên thiết bị chính là thông qua vô tuyến tín hiệu kết nối, rõ ràng cùng cái khác giám sát không phải một cái hệ thống.

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc không khỏi một trận hưng phấn.

Nếu như tại chuyện xảy ra đêm đó, cái này giám sát là mở lời nói, kia có phải hay không, phía trên kia có thể bắt được thứ gì?

Thế là, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian lôi kéo cảnh khu chủ nhiệm hướng khu làm việc đi đến. Kết quả, máy thăm dò biểu hiện, vừa lúc liền là vừa rồi vị kia vương kế toán đi ra tài vụ và kế toán thất!

"Cái này. . . Trong gian phòng này, có phải hay không có đơn độc giám sát?" Triệu Ngọc hỏi xong lời nói, cũng không đợi trả lời, liền đâm đầu lao vào.

Vị kia vương kế toán tranh thủ thời gian theo vào đến trả lời nói: "Đúng vậy a! Đúng a! Đây là tài vụ và kế toán thất, có tủ sắt! Bất quá. . . Trong hòm sắt đều là văn kiện, không có tiền. . . Ta điều tra! Cái gì đều không có ném!"

"Ta nói chính là camera!" Lúc này, đã không cần máy dò biểu hiện, hắn cũng có thể nhìn thấy camera.

Thế nhưng là, để Triệu Ngọc thất vọng là, camera chính diện mặc dù đối mặt với cửa sổ, có thể nhìn thấy bên ngoài. Nhưng là, phương hướng lại là sai, vừa vặn cùng hồ sen phương hướng phía bên trái!

Nói cách khác, coi như cái này camera đêm đó là mở, cũng căn bản

không có cách nào quay chụp đến hồ sen bên cạnh tình huống.

"Đúng a!" Vương kế toán lại hưng phấn nhảy lên chân đến, nói, "Cái này camera nhưng tiên tiến đây! Chứa đựng thẻ cực lớn, có thể chứa đựng đến ba tháng trở lên video, hơn nữa còn có nhìn ban đêm công năng, ban đêm cũng có thể bắt giữ video, cùng ta điện thoại vẫn là liên tiếp đây này, ta từ trên điện thoại di động là có thể đem giám sát tìm ra!"

"Vậy còn không mau một chút?" Cảnh khu chủ nhiệm thúc giục nói, "Tranh thủ thời gian xem một chút đi!"

"Không đúng sao?" Lương Hoan rốt cục thấy rõ vấn đề, vội vàng chỉ vào camera nói, "Ngươi cái này camera chỉ có thể chỉ hướng bên trái cửa sổ, kia bên ngoài căn bản nhìn không thấy hồ sen a?"

"Nha. . . Cũng là!"

Đám người lúc này mới ý thức được vấn đề, tất cả đều uể oải cúi đầu.

"Không sao!" Triệu Ngọc lại không tức giận chút nào nói, "Bất kể thế nào, mở ra trước xem một chút đi! Nếu là vạn nhất, có người từ cửa sổ bên này trải qua đâu?")! !

Chương 388: Chương 388: Đến cùng đang tìm cái gì?

Chương 388: Đến cùng đang tìm cái gì?

Giữa trưa tới gần lúc ăn cơm, ngoại trừ mấy tên tổ trọng án thám viên đuổi tới Kim Phật chùa hiện trường bên ngoài, Trương Cảnh Phong còn đem thất tung khoa hai vị ảnh hình người chuyên gia hô tới, mà giám chứng khoa Hồ Bân mấy người cũng mang theo công cụ đến đây thu thập chứng cứ.

Nguyên lai, thông qua tài vụ khoa cái kia bị lọt mất video theo dõi, Triệu Ngọc bọn người ở tại phía trên thấy được khiến người giật mình một màn.

Một tuần lễ trước, cũng chính là cảnh khu giám sát ổ cứng bị người đánh tráo cùng ngày 10 giờ tối chuông, nên camera bắt được một tổ hình tượng.

Trên tấm hình, có thể nhìn thấy tại khoảng cách tài vụ khoa thẳng tắp khoảng cách hơn 30 mét địa phương xa, xuất hiện bốn năm người ảnh! Những người kia tại trong màn ảnh xuất hiện một đoạn thời gian rất dài, bọn hắn ngay tại nơi nào đó nghiêm túc quan sát đến cái gì.

Ở giữa, bọn hắn còn đánh lấy chiếu sáng đèn pin, mà lại vì thấy rõ một thứ gì đó, bọn hắn thậm chí còn có người ngồi xổm ở trên mặt đất, lộ ra rất là nghiêm túc cẩn thận.

Kết quả, đương Triệu Ngọc bọn người dọc theo trong video phương hướng tìm đi qua về sau, lúc này mới nhìn thấy, nơi đó chính là Kim Phật chùa cảnh khu nơi nào đó góc tường, mà góc tường phía dưới, thì tán lạc rất nhiều —— bia đá!

Kỳ quái!

Trong màn ảnh xuất hiện người, rất rõ ràng liền là rút khô hồ sen những người kia. Thế nhưng là, trong màn ảnh, nhưng vì sao lại nhìn thấy bọn hắn đánh lên bia đá chủ ý?

"Những bia đá này, đều là tu kiến phật tự cùng Phật tháp thời điểm, chuyển tới đây!" Cảnh khu chủ nhiệm cũng là kinh ngạc giải thích nói, " lúc ấy, có chuyên gia sàng chọn qua, đem có giá trị tất cả đều đặt ở rừng bia khu vực, cung cấp du khách đi thăm! Mà nơi này còn lại, cơ bản đều là dân quốc thời kì hoặc là kiến quốc sơ kỳ khắc đá, mà lại rất nhiều đều có hại hủy, giá trị không cao!"

"Phía trên khắc cái gì?" Lương Hoan hỏi.

"Đại bộ phận đều là phật kinh a? Nha. . ." Cảnh khu chủ nhiệm suy đoán nói, "Chẳng lẽ. . . Đám người kia xóa đi giám sát, chính là vì trộm bia đá! ? Ai nha! Đây chính là hỏng, rừng bia bên trong còn có Đường triều thời kì lưu lại bia cổ đâu! Cái này nhưng. . ."

"Không có, tuyệt đối không có!" Bên cạnh vương kế toán vội vàng an ủi, "Giám sát xảy ra chuyện về sau, chúng ta không phải tra rõ qua nhiều lần sao? Không có, rừng bia không có bị động qua, chỉ bất quá, nơi này. . ." Vương kế toán chỉ vào trước mắt rải rác bia đá nói, "Nơi này không có hảo hảo điều tra mà thôi, ta cảm thấy, những bia đá này hẳn là không cái gì đáng tiền địa phương a?"

Bia đá! ?

Triệu Ngọc chân mày nhíu chặt, càng phát ra cảm thấy khó mà đoán được, hắn tả hữu quan sát một chút, phát hiện nơi này khoảng cách cổ hồ sen còn có 20 đến mét xa dáng vẻ.

Đám kia mà tên trộm mạo hiểm tiến vào cảnh khu, một mặt rút khô hồ sen ao nước, một mặt cẩn thận xem xét những bia đá này, cái này rất rõ ràng là đang tìm kiếm cái gì?

Như vậy. . . Bọn hắn rốt cuộc muốn tìm cái gì đâu?

Mang theo nghi hoặc, Triệu Ngọc lại từ đầu đem video theo dõi nhìn một lần, bởi vì lúc ấy chính là đêm khuya, camera vị trí khá xa, mà lại ở giữa còn cách một đạo cửa sổ, cho nên cuối cùng bắt được video đã mười phần mơ hồ. Ngoại trừ có thể miễn cưỡng thấy rõ những người kia thân thể hình dáng cùng động tác bên ngoài, căn bản thấy không rõ tướng mạo của bọn hắn.

Bất quá, đương Triệu Ngọc liên tiếp nhìn nhiều lần về sau, nhưng vẫn là phát hiện một nơi đặc thù. Đó chính là, tại đám kia mà tên trộm bên trong, có một người động tác rõ ràng muốn so người khác chậm!

Người kia đi đường lúc cúi đầu xoay người, lộ ra rất là phí sức, tựa hồ tuổi của hắn cũng không nhỏ!

Ngoài ra, vô luận người này đi tới chỗ nào, phía sau hắn từ đầu đến cuối có một cái vóc người cao lớn người đi sát đằng sau, tựa hồ. . . Tựa hồ là đang giám thị người này giống như!

Chẳng lẽ. . . Là sợ người này chạy trốn sao?

Thình lình ở giữa, Triệu Ngọc trong lòng dâng lên một cỗ gợn sóng, lão nhân này. . . Có phải hay không là mất tích lão chuyên gia một trong! ?

Lão thiên!

Nếu như là, như vậy bên cạnh những cái kia tên trộm, không thể nghi ngờ liền là cổ mộ án giết người bên trong những cái kia trộm mộ! ?

Như vậy. . . Biết sao?

Chính là mang theo loại này khiến người phấn chấn chờ mong, Triệu Ngọc mới tranh thủ thời gian hướng Miêu Anh báo cáo tình huống. Miêu Anh tự nhiên rất là coi trọng, lập tức phái đến đây cục cảnh sát các bộ môn chuyên gia,

Bắt đầu tiến hành xâm nhập điều tra.

Mãi cho đến hai giờ chiều thời điểm, các bộ môn điều tra rốt cục có kết quả.

Đầu tiên, cũng là điểm trọng yếu nhất, thất tung khoa hai vị chuyên gia thông qua tân tiến nhất kỹ thuật so với, phát hiện video vật cục Điền Đông Dân giáo sư, có cao tới 93% ăn khớp độ.

Dựa theo bọn hắn so với tiêu chuẩn, hiện tại đã có thể khẳng định, lão nhân kia liền là mất tích Điền Đông Dân!

Phát hiện này không khác long trời lở đất!

Thứ nhất có thể chứng minh, tại một tuần lễ trước đó, Điền Đông Dân giáo sư vẫn là còn sống! Thứ hai, bên cạnh hắn những cái kia tên trộm, vô cùng có khả năng liền là cổ mộ án trộm mộ! Mà cổ mộ án người bị hại Đổng Phái Trác, cũng vô cùng có khả năng liền là bị bọn hắn giết chết!

Từ trong video nhìn, vị kia Điền Đông Dân giáo sư thủy chung là một bộ bị người kiềm chế dáng vẻ. Bởi vậy suy đoán, ba vị cục văn hóa khảo cổ lão chuyên gia, hắn là tất cả đều bị trộm mộ nhóm khống chế được!

Cho nên, cổ mộ án giết người kẻ đầu têu hắn là đám kia mà trộm mộ không thể nghi ngờ, chỉ cần có thể bắt bọn hắn lại, là có thể đem bản án phá!

Thế nhưng là, đã đã chứng minh Điền giáo sư thân phận, nhưng liên quan tới tình tiết vụ án lại là càng ngày càng khó bề phân biệt!

Mọi người làm sao cũng nghĩ không thông, trộm mộ nhóm đã trộm lấy Thái Thú mộ, nhưng vì sao lại sẽ ở thời gian qua đi nhiều ngày như vậy về sau, chạy đến Kim Phật trong chùa đến?

Nếu như bọn hắn chỉ là đơn thuần rút khô hồ sen nước, Triệu Ngọc có lẽ sẽ còn cho là bọn họ là đang tìm kiếm Kim Phật.

Thế nhưng là, bọn hắn vì sao lại đối những cái kia không người hỏi thăm bia đá cảm thấy hứng thú đâu?

Từ trong video đó có thể thấy được, bọn hắn là tại đối bia đá nghiêm túc tìm kiếm lấy cái gì. Nếu như Kim Phật liền giấu ở hồ sen dưới, vậy bọn hắn còn mân mê bia đá làm gì?

Mà lại. . . Những bia đá kia căn bản không phải di tích cổ, bọn hắn lại có thể tại trên tấm bia đá tìm tới cái gì đâu?

. . .

So sánh hoàn tất về sau, hai vị ảnh hình người chuyên gia nói cho Triệu Ngọc, nói bọn hắn sở dĩ có thể xác nhận ra Điền Đông Dân thân phận giáo sư, chính là bởi vì bọn hắn trong tay có so với nguyên, có Điền giáo sư hình ảnh tư liệu làm sự so sánh.

Thế nhưng là, muốn thông qua video hoàn nguyên cái khác trộm mộ bề ngoài, lại rất không có khả năng! Trừ phi, bọn hắn có thể có trộm mộ

nhóm cái khác hình ảnh, hoặc là mục tiêu người hiềm nghi tài liệu cặn kẽ mới được.

Cùng lúc đó, Hồ Bân mấy người cũng đem bia đá khu vực lục soát hoàn tất, mặc dù bắt được mấy cái mới mẻ vân tay, nhưng là vân tay thuộc về trộm mộ khả năng phi thường nhỏ, bởi vì trộm mộ nhóm là một tuần lễ trước đó động đậy bia đá, trong lúc đó lại xuống mưa to, coi như thật có vân tay, cũng sẽ không như thế mới mẻ.

Còn nữa nói, đám kia mà trộm mộ như thế chuyên nghiệp, lưu lại vân tay khả năng không lớn.

Mặc dù Hồ Bân bọn người không có tìm được hữu hiệu chứng cứ, nhưng là Triệu Ngọc cũng không có để bọn hắn thu đội. Bởi vì lúc này giờ phút này, hồ sen nước đã rút đi một nửa, có thật nhiều kém cỏi địa phương đã hiển lộ ra, Triệu Ngọc cần bọn hắn tiếp tục tìm kiếm chứng cứ.

Triệu Ngọc cũng là lưu lại một cái tâm nhãn, tại bơm nước trước đó, hắn đã gọi nhân viên công tác nhớ kỹ công tơ điện bên trên khắc độ. Cứ như vậy, bọn hắn không cần đến không phải đem tất cả ao nước rút khô, chỉ cần đương lượng điện sử dụng độ cùng chuyện xảy ra cùng ngày tới gần thời điểm, bọn hắn liền có thể đình chỉ bơm nước.

Quan bế máy bơm nước về sau, nhưng gặp toàn bộ hồ sen nước không sai biệt lắm biến mất một nửa. Mọi người có thể rõ ràng xem đến, hồ sen biên giới địa phương kém cỏi, mà trung ương bộ vị sâu hơn.

Càng kì lạ chính là, tại lượng nước giảm bớt về sau, "8" hình chữ ao sen, tại mỗi một cái vòng tròn đỉnh, tất cả đều hiển lộ ra một khối đối xứng hình quạt khu vực.

Chợt nhìn rõ ràng cái này mấy khối hình quạt khu vực, Triệu Ngọc liền

thình lình minh bạch, những cái kia trộm mộ đến cùng đang tìm kiếm cái gì!) download đọc miễn phí khí! !

Chương 389: Chương 389: Không chỉ là cái truyền thuyết

Chương 389: Không chỉ là cái truyền thuyết

"Không sai được!" Triệu Ngọc khẳng định nói, "Lũ kẻ trộm muốn tìm đồ vật liền là những này phật kinh!"

"Vì cái gì?" Lương Hoan không hiểu, "Tìm phật kinh là có ý gì?"

"Không biết!" Triệu Ngọc chỉ vào những cái kia đáy ao phiến đá nói, "Các ngươi nhìn, cái này ao hoa sen như thế đục ngầu , ấn lý thuyết, những phiến đá này bên trên hẳn là tràn đầy nước bùn mới đúng! Thế nhưng là, hiện tại phiến đá bên trên phật kinh như thế sạch sẽ rõ ràng, hiển nhiên là có người lau qua!"

"Nha. . . Là những cái kia tiểu thâu làm!" Cảnh khu chủ nhiệm thở dài, "Thế nhưng là, vì cái gì đây?"

"Hồ sen có phải là thật hay không chính di tích cổ?" Triệu Ngọc đối với hắn hỏi, "Những này phật kinh có phải hay không nguồn gốc từ tại Minh triều thời kỳ bút tích thực, mấy trăm năm trước?"

"Cái này sao. . ." Chủ nhiệm cau mày, rất khó khăn nói, "Nói thì nói như vậy, nhưng là. . . Các ngươi hẳn phải biết, những cái kia bất quá là mánh lới mà thôi, hấp dẫn du khách mà! Tư liệu lịch sử bên trên ghi chép, cổ hồ sen bắt đầu xây dựng vào Đường triều, sau đó các đời đều có sửa chữa, nhất là tại Thanh triều thời kì cuối, có một lần đại quy mô tu. . lā

cho nên, những cái kia phật kinh, cũng đều là Thanh triều lúc đồ vật! Không có khả năng còn có càng xa đồ vật!"

"Những này trên kinh Phật viết đến cùng là cái gì?" Triệu Ngọc lại hỏi.

"Ừm. . . Hẳn là một chút đại chúng phật kinh a?"

Cảnh khu chủ nhiệm nhìn vương kế toán một chút, vương kế toán tranh thủ thời gian nói bổ sung: "Hẳn là, nếu như đặc biệt có giá trị, đoán chừng liền sẽ không dạng này chìm ở đáy nước! Cảnh sát a, chúng ta đối cái này thật không có xâm nhập nghiên cứu, vẫn luôn là thị cục văn hóa khảo cổ các chuyên gia tại làm, không bằng. . . Các ngươi hỏi một chút cục văn hóa khảo cổ bên kia mà a?"

Cục văn hóa khảo cổ?

Triệu Ngọc chợt nhớ tới kia ba vị lão chuyên gia tới. Có phải hay không, kia ba vị lão chuyên gia hẳn là đối với mấy cái này phật kinh rất có nghiên cứu? Trộm mộ bắt cóc bọn hắn, chính là muốn bọn hắn hỗ trợ nghiên cứu phật kinh?

Thế nhưng là. . . Không phải chỉ là nghiên cứu phật kinh mà thôi a?

Có thể hay không. . . Đây hết thảy hay là vì Kim Phật?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc vội vàng lại hỏi cảnh khu chủ nhiệm, có biết hay không mười hai Kim Phật truyền thuyết?

"Biết a! Kim Phật chùa liền là bởi vậy đến tên, làm sao lại không biết đâu!" Cảnh khu chủ nhiệm gật đầu nói, "Năm đó trùng kiến Kim Phật chùa thời điểm, những người lãnh đạo còn đề nghị qua, muốn phỏng chế ra mười hai vị Kim Phật, cung phụng tại trên đại điện đâu! Nhưng là đề nghị cuối cùng không có thông qua, cuối cùng vẫn là cải thành cung phụng Thích Già Ma Ni!"

Sau đó, cảnh khu chủ nhiệm liền đem năm đó truyền thuyết cho đám người giảng thuật một lần, cùng Lý Tu Sinh nói đúng không sai chút nào.

Sau khi nghe xong, Triệu Ngọc trong đầu chợt nghĩ đến một cái khả năng:

Chẳng lẽ nói, tìm kiếm mười hai Kim Phật manh mối, liền giấu ở dưới mắt những này phật kinh bên trong?

Ngoại trừ hồ sen bên ngoài, còn có những bia đá kia, trên tấm bia đá cũng có phật kinh! Còn có. . . Tại Thái Thú mộ mộ trên tường, cũng tương tự xuất hiện không ít phật kinh.

Chẳng lẽ. . . Trộm mộ nhóm quả thật liền là đang tìm kiếm Kim Phật? Bởi vì Kim Phật manh mối giấu ở phật kinh bên trong, cho nên bọn hắn mới như thế đại phí trắc trở? Thậm chí không tiếc trộm mộ giết người?

Thế nhưng là. . .

Vẫn là không đúng a?

Triệu Ngọc ngược lại nghĩ đến, giống phật kinh loại hình tư liệu, đừng nói sách vở bên trong, chỉ cần tại trên mạng vừa tìm, liền có thể tìm tới, nếu như manh mối thật giấu ở kinh văn bên trong, trộm mộ nhóm tội gì còn muốn đi rút khô hồ sen ao nước đâu?

Có phải hay không, trong ao sen kinh văn, có cái gì không giống bình thường chỗ?

Chậc chậc. . .

Nhìn xem những cái kia cổ phác khắc đá kinh văn, Triệu Ngọc suy nghĩ,

có phải hay không, có cần phải tìm kinh văn phương diện chuyên gia đến trưng cầu ý kiến một chút?

Triệu Ngọc chính suy nghĩ ở đây, điện thoại bỗng nhiên vang lên, Miêu Anh gọi điện thoại cho hắn, đồng thời nói cho hắn biết hai kiện vô cùng trọng yếu tin tức:

Tin tức thứ nhất là, thông qua Miêu Anh vụng trộm điều tra, nàng tại ba vị lão chuyên gia trong phòng làm việc, tất cả đều phát hiện cùng mười hai Kim Phật có liên quan tư liệu, mà lại, những tài liệu kia tất cả đều là chưa phát biểu qua độc nhất vô nhị bản thảo!

Căn cứ ba vị chuyên gia nghiên cứu, năm đó Kim Phật chùa mười hai vị Kim Phật, đại biểu chính là Phật giáo mười hai thiên tôn, cũng gọi mười hai hộ pháp thiên thần! Bọn hắn phân biệt đại biểu cho chư thiên, rồng quỷ thần, tinh tú, minh quan vân vân. Tại cổ đại, cung phụng cái này mười hai thiên tôn, vì khẩn cầu mưa thuận gió hoà, khu tai tránh họa chi ý.

Ngoài ra, tại bản thảo của bọn họ phía trên, còn ghi chép lấy cái này mười hai Kim Phật lớn nhỏ độ cao, cùng bọn hắn vẽ tay hình ảnh. Theo ghi chép, mỗi một vị Kim Phật đều có 50 centimet cao, 25 centimet rộng, chế tác cực kì tinh xảo, tạo hình khác nhau, sinh động như thật, Phật tượng không chỉ có giá trị liên thành, nghệ thuật tạo nghệ cũng kham vi cấp bậc quốc bảo nghệ thuật trân phẩm!

Tại rất nhiều bản thảo bên trong, sớm nhất thậm chí có thể truy tố đến 20 năm trước. Bởi vậy có thể thấy được, ba vị lão chuyên gia đã đối Kim Phật nghiên cứu gần nửa đời!

Thế nhưng là, bọn hắn đã lấy được nhất định thành quả nghiên cứu, nhưng lại chưa bao giờ hướng ngoại giới tiết lộ qua nghiên cứu của bọn hắn, thậm chí ngay cả người nhà của bọn hắn đều không được mà biết.

Bọn hắn làm được như thế ẩn nấp, hiển nhiên là có mục đích khác!

Về phần cái thứ hai tin tức, lại là càng kinh người hơn.

Miêu Anh vừa mới thu được một đầu tin tức, thuyết văn vật cục văn hiến tư liệu quán phát sinh cùng một chỗ trộm cướp án, có một bộ phận liên quan tới Tần Sơn địa khu kim thạch văn hiến tư liệu bị người đánh cắp đi!

Kinh người hơn chính là, bởi vì tên trộm làm được gọn gàng, các loại công việc nhân viên phát hiện thời điểm, đã qua thời gian rất lâu.

Cảnh sát nhân dân tham gia điều tra về sau phát hiện, những tài liệu kia sớm tại 20 ngày trước kia liền đã mất trộm, thậm chí ngay cả tư liệu quán giám sát ổ cứng đều bị người đánh tráo mà!

A! ?

Đạt được tin tức như vậy, Triệu Ngọc tự nhiên là rất là chấn kinh!

Lại là giám sát ổ cứng bị đã đánh tráo mà! Tư liệu quán mất trộm án cùng Kim Phật chùa tình huống không có sai biệt, cái này rất rõ ràng đều là cùng một hỏa nhi người làm!

Tư liệu quán mất đi chính là kim thạch văn hiến tư liệu, đoán chừng bên trong khẳng định cũng không thiếu được phật kinh!

Nha. . .

Thình lình ở giữa, Triệu Ngọc tựa hồ từ phân phó phức tạp tình tiết vụ án bên trong, vuốt ra một đầu mạch suy nghĩ đến:

Trộm mộ nhóm có lẽ là từ trong cổ mộ đạt được đầu mối gì, sau đó mới đến cục văn hóa khảo cổ tư liệu quán trộm cướp tư liệu!

Có lẽ là không có tìm được, cũng có lẽ là cục văn hóa khảo cổ tư liệu không được đầy đủ, cho nên bọn hắn lại tới Kim Phật chùa, đối cổ hồ sen cùng dưới tấm bia đá tay!

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc liên tục líu lưỡi ở giữa, cũng là càng ngày càng kích động!

Chuyện này, thật đúng là càng ngày càng có ý tứ! Rất rõ ràng, tại cổ mộ án giết người phía sau, còn ẩn giấu đi một kiện kinh thiên tầm bảo đại án!

Ba vị lão chuyên gia có lẽ là bị ngẫu nhiên cuốn vào, cũng có lẽ bản thân liền là kẻ đầu têu!

Triệu Ngọc cảm thấy, nếu như trộm mộ cùng lão chuyên gia nhóm không có cái gì chứng cứ rõ ràng, cổ mộ kia án giết người hắn là sẽ không phát sinh!

Cho nên nói, trong truyền thuyết Tần Sơn mười hai Kim Phật, có khả năng thật không chỉ là cái —— truyền thuyết! ?

Ai nha nãi nãi của ta gấu!

Đột nhiên, Triệu Ngọc sinh ra một cỗ trước nay chưa từng có tà niệm, hệ thống lão đại a! Nếu không, ta ngày mai cũng mở "Đoái" quẻ ra chơi chơi a?)! !

Chương 390: Chương 390: Không an phận Lý đại sư

Chương 390: Không an phận Lý đại sư

Mặc dù Triệu Ngọc trong đầu dâng lên tà niệm, nhưng hắn biết rõ, nếu muốn tìm đến Kim Phật khó hơn lên trời! Mà lại, coi như thật sự có thể tìm tới, vậy cũng cuối cùng không có cách nào chiếm làm của riêng!

Bất quá, Triệu Ngọc nghe Lương Hoan nói qua, « vật bị mất pháp » cùng « văn vật pháp » bên trong đều có quy định, nếu như tìm được bảo tàng, đồ vật mặc dù là quốc gia, nhưng tiền thưởng còn có thể đến một bộ phận.

Mà lại, cái này một bộ phận tiền thưởng là căn cứ bảo tàng cấp bậc thành có quan hệ trực tiếp. Lúc trước hắn nhặt được Đào tiên sinh 20 vạn cũ tiền giấy thời điểm , dựa theo pháp luật, hắn đều có thể đạt được hơn một ngàn khối.

Như vậy nếu như là tìm được giá trị liên thành Kim Phật đâu? Đến lúc đó, coi như một phần trăm, cho dù là một phần ngàn, cũng đầy đủ hắn đại phát một bút!

Hắc hắc hắc. . . Nếu là lập tức phát bút hoành tài, khoảng cách như vậy sau này mình cưới Miêu Anh cái này bạch phú mỹ, có phải hay không lại tới gần một bước đâu?

Bất quá. . . Đương Triệu Ngọc thu hồi đầy não đoán mò về sau, một cái

cực kỳ trọng yếu vấn đề bày tại trước mắt.

Đã những cái kia trộm mộ ngay tại trên kinh Phật tìm kiếm manh mối, như vậy. . . Bọn hắn lại làm cục văn hóa khảo cổ phòng tài liệu, lại làm Kim Phật chùa hồ sen, đến cùng tìm được xác thực manh mối không có?

Bây giờ, cách bọn họ vào xem Kim Phật chùa đã qua 7 ngày! Cái này 7 ngày bên trong, bọn hắn có thể hay không đã tìm được Kim Phật?

Kim Phật. . . Kim Phật. . .

Phật kinh. . . Phật kinh. . .

Trải qua một phen nghiêm túc suy nghĩ, Triệu Ngọc cảm thấy, nếu như muốn đuổi theo trộm mộ nhóm bước chân, biết bọn hắn đi nơi nào, kia đầu tiên liền muốn biết, bọn hắn đến cùng tại trên kinh Phật tìm được cái gì?

Thế nhưng là. . . Những này phật kinh không giống nhau, phạm vi cực lớn, mà trộm mộ nhóm lại không có lưu lại cái gì rõ ràng vết tích, cái này nhưng như thế nào phá giải đâu?

Cũng không thể, đem tất cả phật kinh tất cả đều vồ xuống đến, sau đó cẩn thận phân tích a? Vậy lượng công việc coi như biển đi!

Càng nghĩ, Triệu Ngọc cảm thấy, nếu muốn tìm đến biện pháp, còn phải từ ba vị lão chuyên gia nơi đó ra tay, xem bọn hắn trên tư liệu có hay không liên quan tới phật kinh ghi chép?

Mà lại, Triệu Ngọc còn hoài nghi, ba vị này lão chuyên gia không chừng còn có cái gì bí ẩn phòng làm việc loại hình, trên người bọn hắn khẳng định còn có rất nhiều không thể cho ai biết bí mật!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc liền đem Kim Phật chùa sự tình toàn

quyền giao cho Lương Hoan phụ trách, một phương diện mệnh hắn chỉnh lý những cái kia bị trộm mộ nhóm động đậy phật kinh, một phương diện gọi giám chứng khoa tìm kiếm một chút manh mối cùng chứng cứ.

Mà hắn, thì lái xe đi tìm Miêu Anh!

Giờ phút này, Miêu Anh còn tại cục văn hóa khảo cổ điều tra mất trộm tư liệu tường tình, Triệu Ngọc muốn trước cùng với nàng tụ hợp một chút, sau đó lại cùng đi kia ba vị lão chuyên gia trong nhà tra tìm manh mối.

Ngay tại lái xe tiến về cục văn hóa khảo cổ trên đường, Triệu Ngọc một mực tại khổ sở suy nghĩ lấy tình tiết vụ án, suy tư Kim Phật hạ lạc. Đã cảnh khu chủ nhiệm nói qua, hồ sen mặc dù là di tích cổ, nhưng là tại Thanh triều đã từng có đại quy mô sửa chữa, cho nên, Kim Phật không có khả năng giấu ở Kim Phật chùa!

Ai ngờ, Triệu Ngọc chính suy nghĩ, vị kia Lý Tu Sinh đại sư chợt cho hắn tới điện thoại:

"Cảnh sát, Khụ khụ khụ. . ." Lý Tu Sinh rõ ràng còn tại sinh bệnh bên trong, ho khan vài tiếng về sau mới nói, "Buổi tối hôm qua, ta suy nghĩ già thời gian dài, ta còn cố ý tra xét rất nhiều lịch sử tư liệu! Ngươi đoán làm gì, ta chợt phát hiện một việc. . . Khụ khụ. . ."

"Ồ?" Triệu Ngọc không khỏi một trận hưng phấn, vội vàng thúc giục, "Sự tình gì?"

"Khâu Thành Khâu Tử Húc chính là Minh Vạn Lịch trong năm Thái Thú, mặc dù này nhân sinh năm cùng tốt năm tất cả đều không rõ, nhưng là ta căn cứ cái khác tư liệu lịch sử có thể suy đoán ra, tại hắn nhiệm kỳ chi mạt, chính là Đại Minh triều bấp bênh lúc!

"Chúng ta Tần Sơn một vùng, lúc ấy chính là thiên tai là tập trung nhất địa phương, về sau cái kia Trương Hiến Trung liền đã từng chiếm lĩnh qua Lư Nha địa khu.

"Ngươi nhìn a, Khâu Thái Thủ phần mộ tu kiến đến mức dị thường xa hoa, điều này nói rõ thẳng đến thời điểm hắn chết, Lư Nha còn tương đối yên ổn một chút. Nhưng là, hắn sau khi chết, cũng kém không nhiều đến thiên hạ đại loạn thời điểm!

"Cho nên, ta liền suy nghĩ, cái này Khâu Thành nếu quả như thật tư tàng Kim Phật, như vậy. . . Hắn sẽ đem Kim Phật lưu làm làm gì dùng đâu?"

"Lưu làm làm gì dùng?" Triệu Ngọc không biết Lý Tu Sinh muốn nói điều gì.

"Khẳng định là cho người đời sau giữ lại đâu!" Lý Tu Sinh hưng phấn nói ra suy đoán của mình, "Khâu Thành có lẽ đã thấy Đại Minh triều xuống dốc, cho nên tốt giấu lại một chút bảo bối, cho người đời sau giữ lại! Dạng này mới có thể để cho hậu đại tại trong chiến loạn kéo dài tiếp mà! Nếu như ta phỏng đoán thành lập, như vậy hắn tất nhiên là muốn tìm một cái ổn thỏa địa phương, đem bảo vật ẩn nấp rồi? Hắn là sẽ không giấu vào phần mộ của mình! Theo ta thấy, những cái kia trộm mộ căn bản không có ở trong phần mộ tìm tới cái gì Kim Phật! Giết người có khả năng nguồn gốc từ tại giận chó đánh mèo!"

"Ừm. . ."

Triệu Ngọc khẽ gật đầu, Lý Tu Sinh nói đến cũng có chút đạo lý, thế nhưng là, nếu như Khâu Thành thật sự là lưu cho hậu nhân, như vậy Kim Phật chẳng phải là đã bị Khâu Thành con cháu nhóm lấy đi rồi? Nói như vậy, trả hết đi đâu tìm Kim Phật?

Mà lại, nếu như trộm mộ đã mất đi Kim Phật manh mối, vậy bọn hắn còn hao tổn tâm cơ đi trộm trộm cục văn hóa khảo cổ cùng Kim Phật

chùa làm gì chứ?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc cũng không tị hiềm, trực tiếp đem hai chuyện này báo cho hắn, Lý Tu Sinh sau khi nghe xong, đồng dạng cảm thấy kinh ngạc vô cùng.

"Kia. . . Khụ khụ. . . Nói như vậy. . ." Lý Tu Sinh kinh hãi nói, "Những cái kia đổ đấu. . . Ân. . . Trộm mộ, chẳng phải là đã nắm giữ Kim Phật chuẩn xác manh mối, mới có thể làm như vậy? Không thấy thỏ không thả chim ưng, bọn hắn khẳng định là biết cái gì. . ."

"Đúng vậy a!" Triệu Ngọc thừa nhận, "Ta cũng là nghĩ như vậy, ta cảm thấy, kia ba vị lão chuyên gia không chừng ở nơi nào thấy tận mắt Kim Phật, cho nên bọn hắn mới có thể như thế xác định, Kim Phật là xác thực tồn tại, mà lại cũng không có bị người động đậy!"

"Ai u. . . Nếu là nói như vậy, các ngươi nhưng phải nắm chặt! Đều đi qua thời gian dài như vậy, ta lo lắng. . ." Lý Tu Sinh lộ ra dị thường sốt ruột, "Nếu không. . . Ta quay đầu tìm một chút mà nghiên cứu phật kinh, quá khứ cho các ngươi tham mưu một chút đi!"

"Tốt, tốt, vậy liền quá cảm tạ!"

Triệu Ngọc ngoài miệng nói lời khách khí, thế nhưng là trong đầu lại là hơi hồi hộp một chút. Bởi vì, hắn từ Lý Tu Sinh trong giọng nói, nghe được một loại nào đó là lạ hương vị tới.

"Ha ha. . . Lời nói này, cảnh dân một nhà mà! Ta có thể ra một phần lực, cũng là vinh hạnh của ta mà!"

Hai người lại khách khí vài câu, lúc này mới song song cúp xong điện thoại.

Nhưng mà, Triệu Ngọc lại mau đem xe ngừng đến ven đường, sau đó ấn

mở trong đầu máy giám thị. Bởi vì ẩn hình camera tiếp tục thời gian vì 24 giờ, giờ phút này còn không có mất đi hiệu lực.

Mở ra về sau, Triệu Ngọc lúc này nhìn thấy, Lý Tu Sinh y nguyên nằm tại trên giường bệnh, trong tay đánh lấy một chút. Thế nhưng là. . . Tại giường bệnh của hắn bên cạnh, lại ngồi vây quanh lấy tốt một đại bang người!

Những người này từng cái nhìn qua du đầu phấn diện, xem xét đều là một chút người trong giang hồ, đoán chừng đều là thường xuyên cùng Lý Tu Sinh làm ăn những cái kia "Đạo nhi" bên trên bằng hữu.

Nhìn thấy Lý Tu Sinh cúp điện thoại, những người này liền ngươi một lời ta một câu kịch liệt thảo luận, rất rõ ràng, bọn hắn liền là đang thương lượng có quan hệ Kim Phật sự tình.

A?

Triệu Ngọc lông mày nhướn lên, trong lòng nói chuyện, tốt ngươi cái Lý đại sư a! Chính mình cũng bệnh thành bộ này đức hạnh, thế mà còn tại nhớ Kim Phật! Chẳng lẽ, tiểu tử ngươi đây là cũng muốn đến kiếm một chén canh sao?

Hừ hừ. . .

Triệu Ngọc hừ lạnh một tiếng, tốt, đã ngươi nghĩ tranh đoạt vũng nước đục này, ta cũng không ngăn ngươi! Dù sao trong tay của ta có ngươi mạch môn, cho nên, ta còn ước gì ngươi cũng có thể tham gia cùng tiến đến đâu!

Lần này, trận này tầm bảo đại chiến, thế nhưng là càng ngày càng náo nhiệt. . .

Triệu Ngọc ngay tại yên lặng trí nhớ những cái kia Lý Tu Sinh các bằng

hữu tướng mạo, điện thoại lại độ vang lên. Lần này, chính là Lan Bác đánh tới, trong điện thoại Lan Bác thanh âm cũng thay đổi:

"Hỏng, ngọc ca, ngươi. . . Ngươi ngươi ngươi tranh thủ thời gian đến một chuyến cục văn hóa khảo cổ đi, Miêu tổ trưởng nàng. . . Đánh nhau! !"

A! ?

Vừa nghe nói Miêu Anh cùng người đánh nhau, Triệu Ngọc nhất thời thân thẳng cổ, đem nhấn cần ga một cái đến cùng, thẳng đến cục văn hóa khảo cổ mà đi. . .

Chương 391: Chương 391: Có 1 cái chưa có trở về

Chương 391: Có 1 cái chưa có trở về

Triệu Ngọc như bay mở đến cục văn hóa khảo cổ cổng, xe cơ hồ là nằm ngang ở trước cửa, hơi kém đem xe của người khác đụng vào.

Đợi đến Triệu Ngọc xuống xe xông lên bậc thang về sau, nhất thời nhìn thấy cục văn hóa khảo cổ trong đại sảnh chính vây quanh vô số người xem náo nhiệt. Triệu Ngọc hung hăng gỡ ra mấy người, còn không có thấy rõ tình huống bên trong, lại đầu tiên là thấy được bụm mặt Lan Bác.

"A! ? Lan Bác, ngươi bị người đánh?" Nhìn thấy Lan Bác bị đánh một mắt đen ngòm, Triệu Ngọc trong lòng càng là lo lắng.

"Ngọc ca, được rồi. . . Được rồi. . ." Lan Bác lại bỗng nhiên đổi chủ ý, vội vàng ngăn cản Triệu Ngọc, không cho hắn lại tiến vào trong đi, "Mạt Dương phân cục, còn có cục thành phố hình sự trinh sát đại đội, bọn hắn chẳng những đem tư liệu mang về bọn hắn cục cảnh sát đi xử lý, không cho chúng ta nhìn, mà lại, còn nói ngồi châm chọc, sau đó. . . Ân. . . Ai? Ai ai ai. . ."

Triệu Ngọc trong lòng nhớ thương Miêu Anh, chỗ đó còn nghe lọt Lan Bác nói chuyện, vội vàng giống man ngưu vọt vào đám người, trong lúc đó đụng ngã mấy vô tội người qua đường.

Cuối cùng, đợi đến Triệu Ngọc rốt cục cướp được phụ cận thời điểm, lúc

này mới thình lình nhìn thấy, trên mặt đất đã ngã xuống bốn năm người!

Lại nhìn Miêu Anh, nàng chính chộp lấy một cái đầy mặt nở hoa nam tử, hướng hắn dạy dỗ:

"Là, là thượng cấp mệnh lệnh, ta cũng không nói không phục tùng mệnh lệnh!" Miêu Anh ánh mắt lạnh như băng căm giận nói, "Thế nhưng là, các ngươi không nên nói những cái kia ngồi châm chọc, cũng không nên đánh người a? Chúng ta đều là đồng sự, ngươi đến mức nói đến như vậy cay nghiệt sao? Các ngươi tìm được văn vật, nhưng các ngươi cũng không có trinh thám Phá Sát người án! Trận đấu này còn chưa kết thúc đâu, cái đuôi của các ngươi đều vểnh đến trên mặt tới sao?"

"Ta nói như vậy thế nào! ?" Tên kia nhân viên cảnh sát đã bị đánh thành đầu heo, nhưng ngoài miệng vẫn là không chịu chịu thua, còn tại phun nước bọt cậy mạnh nói, "Ta cho ngươi biết, ngươi đem chúng ta đánh thành dạng này, ngươi tuyệt đối không có kết cục tốt, ta. . . Ta muốn cáo ngươi! Ta nhất định phải đem ngươi bẩm báo khai trừ công chức. . . A. . ."

Người này nói còn chưa dứt lời, liền bị nằm ngang xông tới Triệu Ngọc đụng bay!

"Ai nha, đội trưởng của ta a, ngươi tại sao có thể như vậy chứ? Nhanh ở, nhanh ở, đừng đánh nữa, đừng đánh nữa. . ." Đem người đụng bay về sau, Triệu Ngọc lại bắt đầu thi triển không muốn mặt nghề cũ, hắn một mặt nắm kéo Miêu Anh, một mặt cố ý hướng những cái kia đã ngã xuống đất nhân viên cảnh sát trên thân giẫm đi.

Triệu Ngọc chân đầu thế nhưng là đủ hung ác, vừa mới dẫm lên người nào đó trên bàn chân, người kia nhất thời truyền đến như giết heo rú thảm!

"Ai nha!" Triệu Ngọc che che miệng, vội vàng xin lỗi, "Ai nha, không

có ý tứ, không nhìn thấy!"

Nói không nhìn thấy, hắn cái chân còn lại lại cố ý lại dẫm lên hắn bên trên.

A. . .

"Triệu Ngọc, ngươi. . ."

Miêu Anh tự nhiên minh bạch Triệu Ngọc ý tứ, nhưng như thế thời điểm nàng không muốn lại tiếp tục cuộc nháo kịch này, liền nhẹ nhàng đẩy Triệu Ngọc một chút, Triệu Ngọc lại rất khoa trương bay ra ngoài, dùng cùi chỏ đông đè vào cái nào đó vừa muốn đứng dậy nhân viên cảnh sát trên thân.

A. . .

Lại là một tiếng hét thảm, tên kia nhân viên cảnh sát cũng là lại lần nữa thống khổ ngã xuống đất.

"Ở! Ở!" Thình lình ở giữa, một cái hồng chung thanh âm vang lên, nhưng gặp thị hình sự trinh sát đại đội trưởng Phùng Tiêu cất bước đi tới trước mặt, cao giọng ra lệnh, "Đều cho ta ở!"

Đại đội trưởng một tiếng thét ra lệnh, hiện trường rốt cục yên tĩnh trở lại.

Triệu Ngọc nhìn thấy, sau lưng Phùng Tiêu, còn đi theo cái kia Mạt Dương phân cục Phó Kiếm Tinh phó thần thám.

"Đội trưởng, ngươi nhưng phải làm chủ cho chúng ta a!" Bị đánh người viên bên trong, có mấy tên là cục thành phố đội hình sự, giờ phút này nhìn thấy đại đội trưởng trình diện, vội vàng tiến lên cáo trạng, "Bọn hắn Dung Dương phân cục, cái kia. . . Nữ, đánh người!"

"Ta đã biết!" Phùng Tiêu hướng hắn trợn mắt quát lớn, "Các ngươi đám rác rưởi này, bị nữ nhân đánh, còn không biết xấu hổ cáo trạng, cút nhanh lên về cục cảnh sát đi , chờ xử lý!"

"A?" Hai tên thám viên sửng sốt, không biết đây là tình huống như thế nào.

"Phùng đại đội trưởng, " Miêu Anh tiến lên nói với Phùng Tiêu, "Điều giám sát đi thôi! Là bọn hắn động trước, ta chỉ là phòng vệ chính đáng mà thôi!"

"Đúng đấy, là được!" Lan Bác tranh thủ thời gian vui vẻ chạy tới, nói với Phùng Tiêu, "Phùng bá bá, đám người kia cướp đi vật chứng không nói, còn nói ngồi châm chọc, ta nghe thấy được, liền cùng bọn hắn đỉnh vài câu. Nào biết được, bọn hắn động liền đánh người! Ngươi nhìn ta con mắt này. . ."

Lan Bác bố dượng chính là cục thành phố tài vụ khoa một thanh, cùng Phùng Tiêu đều là cùng cấp đồng sự, mà lại hai người tư nhân quan hệ cũng rất không tệ.

"A? Tiểu Lan, ngươi. . . Ai!" Phùng Tiêu đầu tiên là nhìn thoáng qua Lan Bác, lại liếc mắt nhìn Miêu Anh, sau đó đối tất cả tham dự đánh nhau người nói, "Được rồi, nơi này không phải cục cảnh sát, chúng ta đều đủ mất mặt xấu hổ! Các ngươi tất cả đều về cục thành phố đội cảnh sát hình sự chờ xử lý đi!"

Nói xong, Phùng Tiêu xoay người lại nói với Phó Kiếm Tinh: "Lão Phó, ngươi nhìn, tất cả đều là bởi vì ngươi nghĩ xem xét tư liệu gây nên tới, đã dạng này, ta nhìn vẫn là đem tư liệu phóng tới cục thành phố, sau đó các ngươi cùng một chỗ xem xét đi!"

"Không cần, đại đội trưởng!" Ai ngờ, Phó Kiếm Tinh lại cực kì tự phụ nói, "Chuyện đánh nhau, chúng ta không muốn truy cứu! Về phần tư

liệu, vậy liền để cho bọn hắn Dung Dương phân cục tốt! Miêu Anh đội trưởng là a?" Nói, Phó Kiếm Tinh quay đầu trở lại đến, nói với Miêu Anh, "Mặc kệ bởi vì nguyên nhân gì, ta người đều không nên cùng nữ đồng sự động, cho nên, ta đại biểu bọn hắn, cùng ngươi nói lời xin lỗi! Không có ý tứ!"

"Phó đội. . ." Mạt Dương phân cục bị đánh thám viên lập tức mộng, bọn hắn đã bị đánh cho thảm như vậy, làm sao coi là Phó Kiếm Tinh sẽ vì mình lấy lại công đạo, lại không nghĩ rằng Phó Kiếm Tinh vậy mà lại chủ động xin lỗi.

"Cái này. . ." Miêu Anh cũng là có chút ngoài ý muốn.

"Lão Phó, ngươi đây là. . ." Phùng Tiêu cũng là không thể nào hiểu được.

"Phùng đội trưởng a, về sau cùng những người lãnh đạo nói một chút, phá án, một đoàn đội đầy đủ, thật dài giáo huấn đi, về sau đừng chơi như vậy! Tổn thương cảm tình!" Nói xong, Phó Kiếm Tinh xông những cái kia bị đánh mọi người vỗ tay phát ra tiếng, xoay người rời đi!

Bị đánh người không dám cãi lệnh, tranh thủ thời gian đứng dậy, khập khiễng theo sát Phó Kiếm Tinh rời đi cục văn hóa khảo cổ.

"Cái này. . ." Phùng Tiêu sắc mặt trở nên dị thường khó coi, vừa rồi Phó Kiếm Tinh lời nói đến mức cực không khách khí, giống như là tại trái lại giáo huấn hắn vị đại đội trưởng này giống như.

Bất quá, Tần Sơn cục thành phố những người lãnh đạo biết tất cả, cái này Phó Kiếm Tinh từ trước đến nay đặc lập độc hành, tư duy khác hẳn với thường nhân, Phùng Tiêu cũng không có cách nào cùng hắn so đo!

Triệu Ngọc cùng Miêu Anh cũng là cảm thấy dị thường kỳ quặc, nghe Phó Kiếm Tinh ý tứ, hắn tựa hồ đã tìm được đầu mối mới, căn bản

không quan tâm những cái kia lão chuyên gia môn tài liệu.

Như vậy. . . Hắn đến cùng tìm được đầu mối gì?

"Được rồi, tất cả giải tán, tản đi đi. . ." Phùng Tiêu hạ thám viên nhóm tranh thủ thời gian xua tán đi hiện trường cái khác thám viên, cùng cục văn hóa khảo cổ quần chúng.

Trong đó, có vị mặc màu vàng váy nữ văn vật người làm việc còn cố ý chạy tới cho Miêu Anh giơ ngón tay cái, nhìn ý kia, nàng trước kia còn chưa từng thấy, nữ nhân nào có thể một chút chơi ngã nhiều như vậy nam nhân đâu!

"Miêu đội trưởng, Mạt Dương bên kia không sao, ta người cũng sẽ không truy cứu!" Phùng Tiêu nói với Miêu Anh, "Có lẽ lão Phó nói đúng, lúc này, chúng ta không cần thiết bên trong hao tổn, vẫn là phá án quan trọng! Như vậy. . . Ý của ngươi thế nào?"

Phùng Tiêu lời nói đến mức cực kì khách khí, bởi vậy có thể thấy được, Phùng Tiêu tất nhiên đối Miêu Anh cường đại hậu trường có chỗ nghe thấy, mặc dù Miêu Anh nghiêm trọng làm trái kỷ, hắn cũng không có truy cứu ý tứ.

"Bọn hắn không nhìn, vậy chúng ta cũng không nhìn! Người nào thích xem ai xem đi!" Miêu Anh cũng không chịu thua, bắt đầu chào hỏi Triệu Ngọc bọn người, đồng dạng chuẩn bị rời đi nơi đây.

"Có ý tứ!"

Phùng Tiêu lắc đầu bất đắc dĩ, lúc này mệnh lệnh mình dưới, đem những cái kia lão chuyên gia tư liệu dọn đi rồi.

Sau đó, hắn lại đem Lan Bác thét lên trước mặt, hảo hảo an ủi vài câu, lúc này mới rời đi cục văn hóa khảo cổ.

"Ai nha!" Triệu Ngọc hối hận thẳng lắc đầu, nói với Miêu Anh, "Sớm biết đánh người cũng không có chuyện, ta sớm một chút tới là được rồi! Rất nhiều thời gian không có giãn gân cốt!"

"Hừ! Chỗ đó đều có ngươi!" Miêu Anh cười lạnh một tiếng, chợt quờ lấy Triệu Ngọc cánh tay, nhỏ giọng nói, "Triệu Ngọc, chúng ta vẫn là làm chút mà chính sự đi! Ta vừa rồi tra được một tin tức, có lẽ phản bác kiến nghị tình có chỗ trợ giúp!"

"Ồ?" Triệu Ngọc ngoài ý muốn, vội hỏi tin tức gì?

"Còn nhớ rõ sao? Kia ba vị chuyên gia lúc còn trẻ đi Tần Sơn chỗ sâu làm dã ngoại khảo sát, đã từng tao ngộ một trận hồng thủy?"

"Ừm!" Triệu Ngọc gật đầu.

"Ta điều tra, lúc ấy, bọn hắn cùng nhau dã ngoại khảo sát, nhưng thật ra là bốn người!" Miêu Anh con mắt bỗng nhiên trở nên thâm thúy, "Hồng thủy qua đi, có một cái không có trở về!"

Chương 392: Chương 392: Khu không người

Chương 392: Khu không người

"Ầy, đây chính là lúc trước bọn hắn đi qua địa phương!" Tại trên ô tô, Miêu Anh đưa di động địa đồ mở ra, đồng thời đem bên trong khu vực chỉ cho Triệu Ngọc nhìn, "Tần Sơn trung bộ khối khu không người! Lúc ấy là năm 993 dáng vẻ, đã có rất nhiều năm tháng!"

"Ngươi nói. . . Là bốn người sao?" Triệu Ngọc nhíu mày hỏi.

"Đúng vậy, " Miêu Anh khẳng định đáp, "Đây là ta từ vị đã về hưu già Quán trưởng nơi đó nghe được, đồng thời đã tra xét tương quan ghi chép!

"Ngoại trừ Đổng Phái Trác, Điền Đông Dân, Vương Thái Minh, còn có cái gọi là Phiền Bằng, " Miêu Anh giảng thuật nói, " bốn người bọn họ đều là cục văn hóa khảo cổ chuyên gia khảo cổ, bọn hắn là lên đi!

"Năm đó, có thật nhiều sơn dân truyền thuyết, tại Tần Sơn nơi nào đó không người trong sơn động phát hiện chút cổ đại di tích, vì xác minh chân tướng, cho nên bốn người bọn họ thụ cục văn hóa khảo cổ ủy thác, tiến đến điều tra!

"Kết quả, tại trên đường trở về tao ngộ hồng thủy, Phiền Bằng từ đây cũng không trở về nữa!"

"Ừm. . . Chưa có trở về? Đó chính là. . . Chết đuối a?" Lan Bác hỏi một câu.

"Hắn là!" Miêu Anh trả lời, "Căn cứ ba người khẩu cung nói, lúc ấy hồng thủy tới rất là hung mãnh, bốn người bọn họ đều bị hồng thủy cuốn tới trong nước, tình huống phi thường nguy cấp! Lúc ấy, Phiền Bằng vốn là có cơ hội thoát thân, nhưng là vì đem Đổng Phái Trác nắm lên bờ, hắn bị rễ phiêu phù ở trong nước đại mộc đầu đập trúng, sau đó bị nước trôi đi, đến nay không có tìm được thi thể!"

"Ta két, sẽ không. . . Là bọn hắn lúc trước xảy ra chuyện gì tranh chấp, cố ý nói như vậy a?" Lan Bác trừng mắt mắt to phán đoán, "Bọn hắn lên phát hiện Kim Phật manh mối, sau đó nội chiến, giết người, còn láo xưng tao ngộ hồng thủy? Kỳ thật, là ba người này hùn vốn giết Phiền Bằng? Không phải là không có tìm tới thi thể sao? Có phải hay không Phiền Bằng căn bản không chết, đây là trở về tới báo thù?"

"Đi đi đi, tiểu tử ngươi có bị bệnh không?" Triệu Ngọc cho hắn dưới, nói, "Phim truyền hình đã thấy nhiều đây là?"

"Không thể nào!" Miêu Anh lắc đầu nói, "Phiền Bằng là bọn hắn lĩnh đội, lúc ấy số tuổi đã không nhỏ, nếu như còn sống, đều hắn là 90 tuổi! Mà lại, trận kia hồng thủy là xác thực tồn tại, lúc ấy hạ du rất nhiều sơn thôn đều thụ tai!"

"Mà lại, " Triệu Ngọc bổ sung câu, "Phiền Bằng nếu là còn sống, hắn ngốc sao? Còn không mau về nhà?"

"Muốn vạn mất trí nhớ đây?" Lan Bác còn tại hưng phấn đoán mò, "Có lẽ, hắn trở lại, sợ cái này ba người lần nữa giết người diệt khẩu? Hay là, báo thù chính là hắn nhi tử? Phiền Bằng từ Tần Sơn còn sống về sau, liền dùng suốt đời sở học đương trộm mộ đi. . ."

Triệu Ngọc cùng Miêu Anh nhìn nhau một cái, hai người ăn ý nhún vai,

sau đó liền phối hợp thảo luận, cũng không tiếp tục để ý tới Lan Bác.

"Ta đại thể gom xuống tiết điểm!" Miêu Anh nói với Triệu Ngọc, "Ba cái lão chuyên gia sớm nhất bản thảo, cũng không có vượt qua bọn hắn tao ngộ hồng thủy lần kia! Tất cả đều tại năm 993 về sau!

"Từ hiện hữu trên tư liệu nhìn, ta có loại cảm giác, đó chính là, chính là bởi vì bọn hắn từ Tần Sơn tao ngộ hồng thủy về sau, bọn hắn mới đối Kim Phật sinh ra hứng thú nồng hậu!"

"Nói cách khác, " Triệu Ngọc suy nghĩ nói, " tại lần kia cái gọi là khảo cổ trong điều tra, ba người bọn họ, khẳng định gặp phải cái gì!"

"Là bốn người, mặc dù Phiền Bằng tung tích không rõ, nhưng cũng hẳn là vị người biết chuyện!" Miêu Anh lại chỉ vào địa đồ nói, "Ta đã gọi Lý Bối Ny đi thăm dò tuân, ý đồ coi bọn họ là mới tới qua địa phương tìm ra, muốn phá giải bí ẩn này án, chúng ta liền muốn từ đầu tìm lên!"

"Lời nói là đạo lý này, nhưng là. . ." Triệu Ngọc lắc đầu nói, "Hồng thủy a, đây chính là lần đại hồng thủy, cho dù có chứng cớ gì, có phải hay không cũng bị xông hủy?"

"Ai?" Lan Bác lần nữa chen miệng nói, "Các ngươi nhìn, có phải hay không chuyện như vậy a? Những cái kia lão chuyên gia tại dã ngoại khảo sát thời điểm, trong lúc vô tình phát hiện Kim Phật! Nhưng là, bởi vì đột nhiên tao ngộ hồng thủy, xem đem lúc trước phát hiện Kim Phật địa phương quên mất! Cho nên từ nay về sau, bọn hắn liền bắt đầu đối Kim Phật cảm thấy hứng thú!

"Nếu như bây giờ trộm mộ nhóm thật tìm được manh mối, như vậy bọn hắn. . . Có phải hay không sẽ còn trở lại cái chỗ kia đi tìm đâu?"

Lan Bác lời nói xong,

Trong xe lập tức lâm vào phiến yên tĩnh.

Lần này, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh mặc dù lại đối ngắm nhìn, nhưng trong đầu nhưng lại không thể không đem Lan Bác nghiêm túc cân nhắc!

Như thế xem ra, thế thì thật đúng là vô cùng có khả năng!

Chỉ là. . . Nếu như Kim Phật ngay tại lúc trước lão chuyên gia nhóm khảo sát qua địa phương, kia đi thẳng về tìm đi không được sao? Làm gì lại muốn trộm lấy Thái Thú mộ, lại muốn trộm lấy phật kinh đâu?

Trong này, có phải hay không còn có cái gì ẩn tình?

Nha. . .

Thình lình ở giữa, Triệu Ngọc lại nghĩ tới cái khả năng. Nếu là bảo tàng mà! Có phải hay không, bảo tàng địa phương có cái gì cơ quan mai phục? Bọn hắn căn bản phá giải không được, kết quả. . . Kết quả kia cái gì Phiền Bằng căn bản không phải bị lũ lụt cuốn đi, mà là dứt khoát liền chết tại bảo tàng cơ quan phía dưới?

Sau đó, bọn hắn liều mạng như thế nghiên cứu phật kinh, chính là muốn phá mất nơi đó cơ quan mai phục?

Kết quả, đương Triệu Ngọc đem cái này ý nghĩ nói ra về sau, Miêu Anh cùng Lan Bác cũng không khỏi đến có chút tin tưởng.

Mặc dù, những cái kia trộm mộ trình độ rất cao, hắn là có thể đối phó người cổ đại cơ quan mai phục, thế nhưng là. . . Điều phỏng đoán này, lại là trước mắt duy cái tương đối giải thích hợp lý, có thể đem cả kiện sự tình tất cả đều xâu chuỗi.

Mà lại, chẳng những có thể xâu chuỗi lên tình tiết vụ án, còn có thể cho bọn hắn vạch đầu phương hướng, đó chính là, năm đó lão chuyên gia

nhóm khảo sát qua địa phương, liền là giấu kín Kim Phật sở tại địa.

Mà đám kia mà trộm mộ nhóm, cũng vô cùng có khả năng là ở chỗ này!

7 ngày!

Đã 7 ngày!

Nếu như điều phỏng đoán này thành lập, như vậy bảo tàng, có thể hay không đã bị trộm mộ nhóm lấy đi rồi?

"Không được!" Triệu Ngọc không khỏi lo lắng chỉ vào Miêu Anh điện thoại địa đồ nói, "Miêu đội trưởng, bất kể thế nào, chúng ta đều phải đi cái này khu không người đi xem một chút!"

"Ừm. . ." Miêu Anh khẽ gật đầu, lông mày lại là y nguyên nhíu chặt, "Thế nhưng là, phiến khu vực này thế nhưng là không nhỏ, mặc dù chúng ta không sai biệt lắm biết lão chuyên gia nhóm năm đó khảo cổ địa phương, lại rất khó cam đoan, Kim Phật ngay tại kia phụ cận!"

Lan Bác nói ra: "Đúng a, cũng có lẽ. . . Phiền Bằng thật là bị hồng thủy cuốn đi, mà bọn hắn cũng là bởi vì hồng thủy, hoặc là tìm kiếm Phiền Bằng thi thể, mới phát hiện Kim Phật đâu! Rất nhiều loại khả năng! Mò kim đáy biển a thế nhưng là!"

"Ai? Các ngươi nhìn a. . ." Triệu Ngọc thẳng đang ngó chừng điện thoại, xem xét kia phiến khu không người phạm vi, nhưng là nhìn lấy nhìn xem chợt phát hiện cái tình huống, vội vàng nói, "Các ngươi nhìn, nếu như từ Vân Dương huyện xuất phát, thẳng tắp 20 cây số, nếu là rừng cây cao thủ, nói không chừng trời liền có thể đi đến!

"Tại cổ đại, Vân Dương liền là Tần Sơn trung tâm thành phố, vị kia Khâu Thái Thủ thật muốn bảo tàng, cái này không có bất kỳ cái gì thôn trang khu vực, thật sự là không có gì thích hợp bằng đi?"

Triệu Ngọc nói như vậy, đám người không cảm thấy càng thêm tăng thêm lòng tin.

"Kia. . . Miêu đội trưởng. . ." Lan Bác ngẩng đầu lời nói, "Chúng ta có phải hay không được nhiều phái một chút nhân thủ? Tìm thêm mấy cái điểm, lên đi lên núi lục soát?"

Sau khi hỏi xong, Miêu Anh không có trả lời, mà là tại nghiêm túc suy tư cái nào đó vấn đề. Hồi lâu, nàng mới cực kì nghiêm túc nói với Triệu Ngọc:

"Triệu Ngọc, ta lo lắng. . . Cái kia Phó Kiếm Tinh. . ."

Miêu Anh nói như vậy, Triệu Ngọc nhất thời lĩnh ngộ, còn không phải sao! Phó Kiếm Tinh hôm nay bày ra phó đã tính trước tư thái, chẳng lẽ nói, hắn cũng đã sớm phát hiện vấn đề này, đã đem ánh mắt nhắm ngay Tần Sơn kia phiến khu không người! ?

Chương 393: Chương 393: Du lịch hẹn không hẹn?

Chương 393: Du lịch hẹn không hẹn?

Mặc dù Triệu Ngọc cùng Miêu Anh đã tìm được một cái phá án phương hướng, thế nhưng là, cái phương hướng này lại như cũ có vẻ hơi xa vời.

Năm đó lão chuyên gia nhóm tiến đến khảo sát kia phiến vùng núi địa vực mười phần rộng lớn, nếu quả như thật muốn tới nơi đó đi tìm kiếm trộm mộ cùng Kim Phật hạ lạc, không khác mò kim đáy biển, chỉ có thể dựa vào vận khí.

Huống chi, những này bất quá là bọn hắn căn cứ manh mối đoán ra được, trộm mộ nhóm là có hay không đi nơi đó, cũng là không biết.

Chính là bởi vì chỉ là một cái phỏng đoán, lãnh đạo cấp trên cũng không thể lại phái ra đại quy mô cảnh sát vũ trang bộ đội, hoặc là vùng núi đội tuần tra các ngành đi lục soát núi.

Căn cứ vào những nguyên nhân này, tại trở về cục cảnh sát trên đường, Miêu Anh vẫn một mực đang do dự, nàng ý tứ, là muốn cẩn thận nghiên cứu một chút những cái kia phật kinh, nhìn xem còn có thể hay không từ đó lại tìm ra một chút manh mối đến? Dù là có thể thu nhỏ một chút lục soát phạm vi, hoặc là có nắm chắc nhất định lại đi lên núi.

Thế nhưng là, Triệu Ngọc cùng nàng nghĩ đến không giống. Hắn cho rằng, lúc trước lão chuyên gia nhóm cùng hồng thủy kết duyên, cho nên

bọn hắn chỉ cần dọc theo năm đó phát sinh hồng thủy đường sông lục soát liền tốt.

Lần này đi mặc dù chưa chắc có thể bắt được trộm mộ hoặc là tìm tới Kim Phật, nhưng là, dù là có thể tìm tới một chút trộm mộ nhóm lưu lại dấu vết để lại, cũng chí ít có thể đem điều tra tiếp tục. Mà nghiên cứu phật kinh, thật sự là xa xa khó vời, rất khó tại trong ngắn hạn thu được hiệu quả.

Ngoài ra, Triệu Ngọc còn có Kỳ Ngộ hệ thống mang theo, tự nhiên trong lòng có rễ. Chỉ cần sau khi vào núi còn có thể mở ra "Cấn" quẻ hoặc "Đoái" quẻ, nói không chừng liền sẽ có thu hoạch ngoài ý muốn xuất hiện.

Đừng quên, trong đầu hắn nhưng còn có có thể kiểm trắc thiết bị điện tử siêu cấp máy thăm dò đâu! Trộm mộ nhóm không thể nào là tay không mà đi, có dạng này đạo cụ, tự nhiên có thể tăng lớn tìm tới cơ hội của bọn hắn!

Cứ như vậy, đương xe một mực lái về cục cảnh sát, hai người cũng không có đạt thành nhất trí.

Cuối cùng, Miêu Anh quyết định, trước đem vụ án tiến triển hướng Loan cục trường làm báo cáo, nhìn xem Loan cục trường có ý tứ gì, sau đó lại làm định đoạt!

Nhưng mà, ai ngờ, nhưng là. . .

Đương Miêu Anh đi cùng Loan cục trường báo cáo về sau, lại đạt được một cái khiến ai cũng không nghĩ tới kết quả.

Loan cục trường mười phần uyển chuyển nói cho nàng, nói cục thành phố lãnh đạo vừa mới ra lệnh, bởi vì Miêu Anh tại cục văn hóa khảo cổ sự kiện đánh người, để bọn hắn Dung Dương phân cục lập tức đình chỉ

đối cổ mộ án giết người điều tra! Mà lại giao trách nhiệm Miêu Anh nghỉ ngơi một tuần lễ!

Loan cục trường tự nhiên không dám đắc tội Miêu Anh, tuyên bố thông báo thời điểm, cũng là hoàn toàn đứng tại Miêu Anh trên lập trường, nói đây đều là các đại lãnh đạo quyết định, dung không được nàng thay Miêu Anh giải thích. Nàng còn thuyết phục Miêu Anh, nói Dung Dương cục cảnh sát hiện tại đã liên phá đếm lên kinh thiên đại án, vinh dự gia thân, không cần thiết vì chỉ là một cái cổ mộ án mà lật thuyền trong mương, đắc tội lãnh đạo vân vân. . .

Trở lại văn phòng, đương thám viên nhóm biết được tin tức này về sau, tự nhiên là rất là giật mình!

Hiện tại thượng cấp giao trách nhiệm Miêu Anh cưỡng ép nghỉ ngơi, nói dễ nghe gọi là nàng nghỉ ngơi một chút, khó mà nói nghe, liền là để nàng hảo hảo tỉnh lại tỉnh lại.

"Móa!" Triệu Ngọc tự nhiên thay Miêu Anh không đáng, hung tợn mắng, " muốn như vậy nhìn, cái kia Phùng Tiêu liền là mẹ nó kẻ hai mặt! Hắn mặt ngoài nói không truy cứu, kết quả quay đầu liền cáo hắc trạng! Con bà nó là con gấu tiểu nhân, nhìn ta về sau làm sao thu thập hắn!"

"Không đúng, không đúng!" Lan Bác vội vàng che mắt nói, "Ta hiểu rõ Phùng bá bá làm người, hắn từ trước đến nay nói một không hai, tuyệt đối sẽ không lại đi cho chúng ta cáo hắc trạng!"

Cũng thế. . .

Triệu Ngọc một suy nghĩ, Phùng Tiêu vốn chính là cảnh sát hình sự đại đội trưởng, hoàn toàn đủ cấp bậc xử lý Miêu Anh sự kiện đánh người, không cần thiết đương người một bộ sau lưng một bộ!

"Không cần nói!" Miêu Anh lạnh lùng nói, "Muốn ta nhìn, kết quả là, vẫn là cái kia Phó Kiếm Tinh đang giở trò!"

"Phó Kiếm Tinh?" Triệu Ngọc có chút ngoài ý muốn.

"Thế nhưng là, Phó Kiếm Tinh lúc ấy. . ." Lan Bác nhíu mày nói, "Không giống a? Hắn lúc ấy không phải nói đến rất tốt sao?"

"Không! Các ngươi không hiểu rõ hắn!" Miêu Anh lắc đầu nói, "Phó Kiếm Tinh trước kia tại Nhữ Dương bên kia làm qua, lúc ấy, mọi người cho hắn cái ngoại hiệu gọi xấu bụng tiểu nhân! Gia hỏa này ngoại trừ am hiểu phá án bên ngoài, còn am hiểu phía sau đâm đao! Ta nghe nói, hắn cùng cục thành phố một ít lãnh đạo tư giao rất tốt, khẳng định là hắn ở sau lưng cho ta làm vấp!"

"Cái này tiểu nhân!" Triệu Ngọc cũng nghĩ minh bạch,

Vội nói, "Phó Kiếm Tinh có thể là đã nhìn ra, chúng ta Dung Dương phân cục chính là hắn tra án địch nhân lớn nhất, cho nên mới muốn đem chúng ta cho rơi đài! Không chừng, ngay cả bọn hắn cướp đoạt tư liệu, cố ý nói những cái kia ngồi châm chọc, cùng chúng ta khơi mào tranh chấp, cũng đều là Phó Kiếm Tinh một tay bày kế đâu!"

"Không thể nào? Tâm cơ nặng như vậy?" Lan Bác vỗ vỗ cái bàn, "Bị bọn họ lừa! Ta nói , người bình thường sẽ không nói loại kia làm giận. . . Đáng chết. . . Miêu đội trưởng, đều tại ta!"

"Không có chuyện, ta cũng là sơ sót!" Miêu Anh thở dài, "Lúc ấy tại cục văn hóa khảo cổ, bọn hắn không muốn cùng chúng ta dây dưa, là bởi vì bọn hắn cũng không chiếm lý, thật điều lấy giám sát, những người lãnh đạo liền sẽ trông thấy, là bọn hắn ra tay trước! Cho nên, hắn mới dùng một chiêu như vậy mà tiếu lý tàng đao, phía sau giở trò xấu!"

"Kia. . . Vậy phải làm sao bây giờ?" Trương Diệu Huy buồn bực nói,

"Miêu đội trưởng thả giả, chúng ta cũng không thể nhúng tay! Chẳng lẽ. . . Chỉ có thể trơ mắt nhìn xem Mạt Dương phân cục đại phá cổ mộ án giết người sao? Ta không phục a!"

"Đúng vậy a, không phục, cũng không chỉ ngươi một cái!" Tiểu Lưu cũng là tiếc rẻ thở dài.

Kết quả, mọi người ở đây thở dài ở giữa, Lương Hoan bỗng nhiên từ bên ngoài hùng hùng hổ hổ chạy vào: "Ai nha, Miêu đội trưởng, Triệu Ngọc, các ngươi đều tại, quá tốt rồi! Ta đem Kim Phật chùa phật kinh gom một chút, mời được mấy vị chuyên gia tới hỗ trợ! Bọn hắn phát hiện, mặc dù những cái kia đều là mười thiện nghiệp đạo kinh, phật di giáo trải qua chờ đại chúng phật kinh, nhưng là bởi vì cổ đại địa vực khác biệt, chúng ta Tần Sơn một vùng phật kinh cùng chính quy phật kinh vẫn là hơi có chút xuất nhập!"

Nói, Lương Hoan đem một lớn bản in phật kinh tư liệu đưa cho mọi người nhìn, còn nói: "Cho nên, trộm mộ nhóm chỉ có thể tìm kiếm chúng ta nơi đó phật kinh, mà không thể tùy tiện từ trên mạng tra tìm! Mà lại, cổ trong ao sen còn khắc lấy một bộ « Ma La Xá Kinh » cùng « Bán Bộ Ma Sa Na Kinh », cái này hai bộ trải qua cũng là chúng ta Tần Sơn địa khu đặc hữu, bên ngoài tất cả đều thất truyền!"

Nghe được Lương Hoan hưng phấn giảng giải, chúng thám viên sắc mặt lại là càng phát ra khó coi.

Mặc dù Lương Hoan nhìn ra một chút xíu khác biệt, nhưng vẫn là tiếp tục nói ra: "Ta nghe nói, cục văn hóa khảo cổ phòng tài liệu mất trộm một chút kim thạch văn khắc phương diện tư liệu! Ta điều tra, mất đi đồ vật, chính là cục văn hóa khảo cổ một vị kim thạch chuyên gia cố ý sửa sang lại Tần Sơn văn khắc, phía trên sửa sang lại không ít có Tần Sơn đặc điểm phật kinh. . .

"Bất quá đáng tiếc a! Vị kia kim thạch chuyên gia đã bệnh qua đời, cuối

cùng không có hoàn thành. Cục văn hóa khảo cổ đang muốn tìm người đón hắn ban đâu! Hiện tại những tài liệu kia bị trộm mộ nhóm đánh cắp, thật sự là quá đáng tiếc, những cái kia đều là chưa sửa sang lại bản độc nhất tư liệu đâu!

"Theo ta thấy, trộm mộ nhóm khẳng định là nghĩ tại những tài liệu kia bên trên tìm kiếm Kim Phật manh mối, kết quả bởi vì tư liệu không được đầy đủ, lúc này mới lại đến Kim Phật chùa đi tìm đây này! Ân. . ."

Rốt cục, Lương Hoan phát hiện dị thường, vội hỏi: "Các ngươi. . . Thế nào đây là, làm sao đều không nói lời nào đâu?"

"Đinh linh linh. . ."

Kết quả, mọi người còn chưa kịp trả lời Lương Hoan vấn đề, văn phòng nào đó bộ điện thoại bỗng nhiên vang lên.

"Uy?" Lý Bối Ny nghe điện thoại, chỉ nghe một câu, thân thể liền thình lình đứng lên, lập lại, "Ngươi nói cái gì? Thị nhà bảo tàng cũng bị người vào xem rồi? Còn đổi giám sát ổ cứng sao? Kia. . . Ném thứ gì? Cái gì? Cái gì cũng không có ném? Như vậy. . . Lúc nào phát hiện đây này?"

"Oa!" Lương Hoan lập tức mở to hai mắt nhìn, nói với Triệu Ngọc, "Nhìn, nhìn xem nhìn. . . Ta chính là biết, không riêng gì hai địa phương này, trộm mộ nhóm vì tìm Kim Phật, ma chướng đều! Nếu là nói Kim Phật cũng không tồn tại, đánh chết ta cũng không tin!"

Triệu Ngọc không để ý đến Lương Hoan, ngược lại là sắc mị mị đối vẫn ngẩn người Miêu Anh hỏi: "Miêu đội trưởng, nghĩ gì thế? Ngươi nhìn. . . Dạng này được không? Dù sao ngươi cũng cho nghỉ lễ thời gian dài, coi như ta Triệu Ngọc ăn thua thiệt, ta mời ngươi đi Tần Sơn chỗ sâu lữ cái bơi đi, ngươi nhìn kiểu gì a?"

Chương 394: Chương 394: Hẹn

Chương 394: Hẹn

Triệu Ngọc ý tứ lại rõ ràng bất quá, hắn là muốn cùng Miêu Anh cùng một chỗ lên núi, tiếp tục điều tra liên quan tới cổ mộ án giết người manh mối, đi lần theo những cái kia đang tìm Kim Phật trộm mộ.

Đương nhiên, ngoại trừ công việc bên ngoài, Triệu Ngọc tư tâm cũng là đại đại tích có. Vừa đến, nếu như Miêu Anh ứng ước, cô nam quả nữ xâm nhập rừng rậm, ngẫm lại đều đẹp; thứ hai, nếu như vạn nhất. . . Nói rất đúng" nếu như vạn nhất", nếu là thật năng điểm mà chính tìm tới Kim Phật, vậy có phải hay không. . . Hắc hắc hắc. . .

Bởi vậy, Triệu Ngọc lập tức nhìn trúng cái này tài sắc kiêm thu cơ hội thật tốt, lúc này mới đối Miêu Anh đưa ra như thế đề nghị.

"Đội trưởng, ta cũng đi đi!"

Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa dứt lời, Miêu Anh không nói gì, bên cạnh chợt truyền đến một cái cực thanh âm không hài hòa. Nhưng gặp Mã Uy chẳng những tiếp tra, thậm chí còn giơ tay lên, xung phong nhận việc nói:

"Ta là Lư Hữu câu lạc bộ, đối với dã ngoại khối này, thế nhưng là chúng ta cảnh đội chuyên gia. . ."

"Chuyên ngươi cái đại đầu quỷ a?" Triệu Ngọc tự nhiên không muốn người khác hỏng chuyện tốt của mình, vội vàng vừa trừng mắt hạt châu,

"Ta mới là chuyên gia đâu! Người xưng hoang dã Triệu gia biết hay không? Dùng ngươi?"

Mắng xong về sau, Triệu Ngọc xông Mã Uy thẳng chớp mắt, ý kia đừng có lại cho lão tử làm loạn thêm có được hay không?

Mã Uy người khờ, không có nhìn ra Triệu Ngọc ý tứ, còn muốn nói tiếp cái gì . Bất quá, tinh minh Lan Bác chợt xem hiểu, vội vàng xông Mã Uy quát:

"Mã Uy, ngươi cái gì phá chuyên gia a? Lần trước du lịch cái công viên đều lạc đường đâu!" Lan Bác lắc đầu nói, "Ngươi nói ngươi, thêm cái gì loạn? Người ta Miêu đội trưởng nghỉ, chúng ta cũng không có thả, đều phải lưu tại cục cảnh sát hảo hảo trực ban đâu! Muốn vạn nhất, những cái kia trộm mộ lại xuất hiện đâu?"

"Ừm. . . Ngươi. . . Thế nhưng là. . ." Mã Uy nghẹn đỏ bừng cả khuôn mặt, lại là nói không ra lời.

Triệu Ngọc vội vàng xông Lan Bác nhẹ gật đầu, trong lòng nói chuyện, vẫn là Lan Bác huynh đệ nhất hiểu lòng ta.

"A? Cái gì? Không cho tra xét?" Lúc này, Lương Hoan rốt cục biết được tình hình thực tế, lập tức rất là tức giận quát, "Những người làm quan này biết cái gì? Ta. . . Ta phí đi khí lực lớn đến đâu biết sao! ? Ta. . . Ta mời tới những cái kia văn vật chuyên gia, phật kinh các chuyên gia làm sao bây giờ? Ta ban đêm còn phải mời bọn họ ăn cơm đâu! Chuyện này gây!"

"Không sao, " Miêu Anh khoát tay nói, "Lão Lương, cứ việc xin, ta chi trả cho ngươi!"

"Ai nha, Miêu đội trưởng, không phải thanh lý sự tình, Kim Phật a đây chính là, quốc bảo a!" Lương Hoan buồn bực nói, "Nếu như có thể tìm

ra, đây chính là lợi quốc lợi dân đại sự, dựa vào cái gì không cho chúng ta tra xét? Cái này. . . Ai!"

"Không sao, " Triệu Ngọc khuyên nhủ, "Lão Lương, ngươi tiếp tục tra ngươi, cấp trên có ta cùng Miêu đội trưởng cho ngươi đỉnh lấy đâu! Ngoại trừ phật kinh nội dung bên ngoài, ngươi lại liên hợp Hồ Bân bọn hắn hảo hảo tra một chút, nhìn những cái kia trộm mộ đến cùng tại trên kinh Phật tìm thứ gì?"

"Đúng!" Miêu Anh phụ họa nói, "Nhìn xem có thể hay không thu nhỏ chúng ta lục soát phạm vi! Phía trên sự tình không cần ngươi quan tâm! Mặc dù ta nghỉ ngơi, cấp trên cũng không cho tra xét, nhưng là nếu như chúng ta còn có thể đem bản án phá, cái mặt này y nguyên có thể khai hỏa!"

"Đúng!" Lan Bác cao giọng hô, "Chủ yếu liền là phiến cái kia âm người Phó Kiếm Tinh, tìm tới Kim Phật, chúng ta liền có thể đánh hắn mặt. . . Dù sao rút! Gọi hắn trâu!"

"Kia. . . Tốt a! Ta suy nghĩ lại một chút biện pháp, các ngươi đi các ngươi đi!" Lương Hoan nói xong, lại nói với Triệu Ngọc, "Đúng rồi, Triệu tổ trưởng, cái kia. . . Trương Cảnh Phong hôm nay đi Tần Nam ngục giam. Hắn nói, hắn tra được một điểm liên quan tới cái kia cổ trang nữ thi án manh mối, nói trong ngục giam có cái tội phạm khả năng nhận biết cái kia người chết, muộn một chút mà sẽ cho ngươi tin!"

"Tốt!" Triệu Ngọc gật đầu, lại đối tổ A tổ viên nhóm nói, "Đã không cho tra cổ mộ án giết người, vậy chúng ta liền hảo hảo điều tra thêm cổ trang nữ thi án, tất cả mọi người cho Trương Cảnh Phong phối hợp với một chút! Nếu có thể đem vụ án này phá, chúng ta chí ít cũng có cái giải thưởng an ủi mà!"

Thám viên nhóm gật đầu.

Sau khi nói xong, Triệu Ngọc lại lần nữa sắc mị mị mà đối diện lấy Miêu Anh hỏi: "Ngươi mới vừa nói thu nhỏ chúng ta lục soát phạm vi, vậy có phải hay không, ngươi đồng ý? Thế nào, Miêu đội trưởng, Tần Sơn khu không người đi lên, hẹn sao?"

Bởi vì đột nhiên bị tạm thời cách chức, Miêu Anh lúc đầu ra ngoài phẫn nộ bên trong,

Thế nhưng là chợt thấy Triệu Ngọc kinh điển lưu manh cười, nàng lại nhịn không được răng răng xuân sắc, hiểu ý cười một tiếng, sau đó quả quyết nói ra:

"Hẹn! Vì cái gì không hẹn! ?" Miêu Anh lạnh lùng nói, "Bất quá, ngươi nói, ngươi mời khách! Tất cả ngoài trời trang bị, tất cả đều từ ngươi chuẩn bị!"

"Thật! ? Kia. . . Kia. . . Đó còn cần phải nói?" Nghe xong mỹ nhân đáp ứng cùng mình lên núi, Triệu Ngọc đẹp đến mức cà lăm đều, "Ngươi yên tâm, trang bị ta đều mua tốt nhất, ta chờ một lúc liền hướng lâm nghiệp quản lý chỗ gọi điện thoại, thuê bọn hắn một khung máy bay trực thăng đi vào, hắc hắc hắc. . ."

"Oa!" Lý Bối Ny bĩu môi, "Lần đầu nhìn thấy sư huynh hào phóng như vậy!"

"Triệu tổ trưởng!" Ai ngờ, chính trực chất phác Đại Phi bỗng nhiên nhấc tay phát biểu ý kiến nói, " bằng không, chúng ta cũng đi cùng đi! Ta cảm thấy, lớn như vậy diện tích, phái thêm một chút người, tỷ lệ sẽ cao hơn một chút, đến lúc đó, cũng tốt có cái chiếu. . ."

"Ừm. . ." Triệu Ngọc hung hăng khoét hắn một chút, vội vàng trả lời, "Đại Phi ca a, ngươi vẫn chưa rõ sao? Nơi này công việc mới là trọng yếu nhất, thiếu đi ngươi cái này trụ cột vững vàng sao được? Chúng ta còn cần ngươi phối hợp tác chiến đâu! Còn nữa nói, cấp trên rõ ràng hạ

lệnh cấm, văn phòng bỗng nhiên đi một đám người, kia không rất nhanh liền bại lộ? Điệu thấp. . . Điệu thấp. . . Hiểu không?"

"Thế nhưng là, Miêu đội trưởng thả giả, Triệu tổ trưởng ngươi lại mời giả lời nói, " mắt không mở Mã Uy lại tiếp tra, "Vậy chúng ta bên này mà có phải hay không rắn mất đầu, nếu không, ngươi lưu lại. . ."

Ta đi!

Triệu Ngọc lòng giết người đều có, đứng dậy hướng về phía Mã Uy quát to một tiếng: "Ngươi mẹ nó chỗ nào đến nhiều lời như vậy? Có phải hay không chịu tội a ngươi?"

"Đúng đấy, chính là. . ." Lan Bác tranh thủ thời gian tới giảng hòa, "Lên núi mà thôi, vẫn là có thể điện thoại liên lạc mà! Lại nói, còn không có Mao Vĩ Mao tổ trưởng tại! Ngươi mù bận tâm cái gì? Đi đi đi, theo ta lên nhà vệ sinh. . ."

Nói, Lan Bác không để ý Mã Uy phản đối, lôi kéo cánh tay của hắn đem hắn lôi đi.

"Ừm. . . Hắc hắc hắc. . ." Triệu Ngọc quay đầu trở lại nói với Miêu Anh, "Vậy chúng ta liền nói rõ, ta hiện tại đi chuẩn bị ngay đồ vật, chúng ta sáng sớm ngày mai khởi hành lên đường? Ta. . . Ta đi đón ngươi nếu không. . ."

Nhìn xem Triệu Ngọc nịnh nọt dáng vẻ, Miêu Anh buồn cười, cười thật lâu mới nói: "Đói bụng, đi ăn cơm. . ."

Nói xong, Miêu Anh đơn giản thu thập chút đồ vật, cũng không để ý tới Triệu Ngọc, liền phối hợp rời đi văn phòng.

Triệu Ngọc nhãn châu xoay động, vội vàng đi theo Miêu Anh đằng sau cũng đi. . .

"Ta. . . Ta nói sai cái gì rồi?" Đại Phi một mặt không hiểu.

"Ha ha ha. . ." Lý Bối Ny ha ha cười nói, "Đại Phi ca a, ngươi không phải đã kết hôn rồi sao? Chẳng lẽ, vợ ngươi là mua qua Internet tới?"

"Mua qua Internet, không phải a? Có ý tứ gì ngươi?" Đại Phi lộn xộn.

"Chẳng lẽ. . . Ngươi không có nói qua yêu đương sao?" Lý Bối Ny lắc đầu bất đắc dĩ, sau đó phối hợp tại trên bàn phím tiếp tục đánh.

"Yêu đương? Không thể nào? Yêu đương a, đây là. . ." Đại Phi vẫn không thể nào hiểu được, nói một mình, "Thế nhưng là, bản án a! Bản án so yêu đương trọng yếu? Ai. . ."

Chương 395: Chương 395: Thanh danh

Chương 395: Thanh danh

Cửu Hòa đường một nhà tiệm lẩu, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh đang ngồi ở hơi lạnh toàn bộ triển khai nhã gian bên trong, Miêu Anh tại cúi đầu nhìn xem menu, Triệu Ngọc lại ngay tại đưa điện thoại di động bên trên một đoạn tin tức tư liệu niệm cho Miêu Anh nghe:

"Nhà bảo tàng là tại 5 ngày trước bị người đổi giám sát ổ cứng, tại Kim Phật chùa về sau." Triệu Ngọc nói, "Bởi vì lũ kẻ trộm cực kỳ cẩn thận, mà lại cái gì đều không có trộm đi, cho nên cho tới hôm nay nhà bảo tàng giữ gìn hệ thống thời điểm, mới bị nhân viên công tác phát hiện!"

Thu hồi điện thoại về sau, Triệu Ngọc còn nói:

"Không cần đoán, nhà bảo tàng tình huống khẳng định cùng cục văn hóa khảo cổ còn có Kim Phật chùa đồng dạng, trộm mộ tất nhiên là đang tìm kiếm cùng phật kinh có liên quan đồ vật! Ta đã phái tiểu Lưu bí mật đi điều tra, tiểu Lưu lạ mặt, người khác cũng không biết hắn!

"Ngươi nhìn, cứ như vậy, thời gian trình tự đã rất rõ ràng: Trộm mộ nhóm đầu tiên là trộm mộ Khâu Thành Thái Thú mộ, sau đó tới trước cục văn hóa khảo cổ trộm liên quan tới khắc đá phương diện tư liệu, sau đó lại đi Kim Phật chùa cùng nhà bảo tàng. . ." Triệu Ngọc nghiêm túc phân tích, "Nếu như tư liệu của bọn hắn đã sưu tập đủ, hắn là đã tiến núi! Ta phỏng đoán, nếu như lên núi, bọn hắn tất nhiên có không ít người ngựa, chỉ cần chúng ta có thể đem phụ cận sơn thôn sơn trại thăm viếng một chút, nói không chừng có thể nghe ngóng đến thứ gì!"

Tại Triệu Ngọc lúc nói chuyện, Miêu Anh một mực cúi đầu nhìn xem menu.

Giờ phút này, chờ Triệu Ngọc nói xong, nàng lúc này mới khẽ ngẩng đầu, nghiêm túc nói ra: "Triệu Ngọc, ngươi cho rằng. . . Kim Phật thật tồn tại sao?"

"Ừm, ngươi. . . Hỏi cái này là có ý tứ gì?" Triệu Ngọc không hiểu.

"Hừ!" Miêu Anh nghiền ngẫm hừ lạnh nói, "Ta nhìn, ngươi hẹn ta lên núi, là mục đích không thuần a! Liền hai người chúng ta người, có phải hay không. . ."

"Ồ? Nha. . ." Triệu Ngọc tự nhiên biết, Miêu Anh như thế thông minh, đã sớm đoán được mưu đồ của mình làm loạn, thế là, hắn đem tay phải giơ lên, làm bộ thề nói, "Mời Miêu đội trưởng yên tâm, nếu như lên núi về sau, ta nhìn lén ngươi đi vệ sinh a, tắm rửa a, hoặc là ám chỉ ngươi đánh dã chiến cái gì, tóm lại, phàm là ta có lệch ra tâm nhãn, vậy ta liền cam nguyện tự phế võ công , mặc ngươi xử trí!"

"Một bên ở!" Miêu Anh dùng phóng đại gấp trăm lần xem thường thần sắc nhìn xem hắn nói, "Liền xông ngươi có thể nghĩ tới những thứ này chuyện xấu xa, trong lòng ngươi cũng sạch sẽ không đi đâu! Ta bất quá là đang lo lắng, chúng ta tìm nhầm phương hướng mà thôi!"

"Phương hướng?" Triệu Ngọc vội vàng an ủi, "Ngươi cũng nghỉ Đại tiểu thư của ta, đừng có lại cho mình gia tăng áp lực có được hay không? Chúng ta lên núi, có thể có thu hoạch tốt nhất, nếu như không có, toàn bộ làm như giải sầu cũng rất tốt!"

"Ai!" Miêu Anh trước cùng phục vụ viên điểm đồ ăn, sau đó mới thở dài nói với Triệu Ngọc, "Đại Phi thường nói, mỗi cái cọc tội án phía sau, đều có một lít nước mắt!

"Triệu Ngọc, ngươi không biết, ta đi qua Đổng Phái Trác nhà! Hắn bạn già cùng nữ nhi duy nhất, tất cả đều là văn vật người làm việc, hiện tại ra chuyện như vậy, ngoại trừ cho các nàng hai mẹ con mang đến thật sâu bi thống bên ngoài, còn mang cho các nàng áp lực lớn lao!"

"Áp lực?" Triệu Ngọc không hiểu.

"Đủ loại dấu hiệu cho thấy, những cái kia trộm mộ cũng không phải là trống rỗng xuất hiện, mà là cùng ba vị này lão chuyên gia cấu kết, không thể đơn thuần định tính vì bắt cóc!" Miêu Anh giải thích nói, "Cho nên, hiện tại đã truyền tới không ít tin đồn, nói ba người bọn hắn vì Kim Phật mà cùng trộm mộ hợp tác, còn có nói đến khó nghe hơn!

"Đổng Phái Trác vợ chồng làm cả một đời văn vật công việc, để ý nhất chính là mình thanh danh, thế nhưng là, hiện tại chẳng những không có người, tựa hồ ngay cả thanh danh cũng nhanh không gánh nổi! Ngươi nói, áp lực lớn không lớn?"

"Nha. . ."

Triệu Ngọc yên lặng gật đầu, hoàn toàn chính xác, vụ án phát sinh đến nay, hắn một mực tại chú ý tình tiết vụ án còn có Kim Phật, lại hoàn toàn không có lưu ý đến, án này cho người bị hại gia thuộc nhóm mang tới to lớn bi thống cùng áp lực.

"Cho nên, " Miêu Anh nói một cách đầy ý vị sâu xa nói, " chúng ta mới muốn mau chóng đem bản án phá án và bắt giam, dù là ba vị chuyên gia thật cùng trộm mộ thông đồng làm bậy, cũng chí ít có thể còn cho bọn hắn một cái chân tướng! Dù sao cũng so như bây giờ nhận hết dày vò thật tốt. . ."

"Minh bạch!" Triệu Ngọc hướng Miêu Anh duỗi ra ngón tay cái, tán nói, "Thật sự là nghe Miêu đội trưởng một lời nói, thắng ăn mười cái lớn

thận!"

"Miệng đầy đều là khốn kiếp lời nói!" Miêu Anh uống một hớp,

Lắc đầu bất đắc dĩ, lại nói, "Ta đã nghe ngóng, ta đoán không sai, liền là Phó Kiếm Tinh tên tiểu nhân kia cho ta cáo hắc trạng! Bởi vậy đến xem, cục văn hóa khảo cổ trận kia đánh nhau, cũng đều là hắn cho ta bày cái bẫy!"

"Thật?" Triệu Ngọc đông một quyền đập vào trên mặt bàn, "Cái này âm hiểm tiểu nhân, nhìn ta quay đầu làm sao chỉnh hắn! Cũng dám cùng lão tử bạn gái đối nghịch, thật sự là ngại chết được chậm!"

"Xin nhờ, ai là ngươi bạn gái?" Miêu Anh lườm hắn một cái, "Ta đáp ứng cùng ngươi lên núi, mà không để cho hắn các đồng nghiệp đi theo, nhưng thật ra là không muốn để cho bọn hắn đặt mình vào nguy hiểm mà thôi! Ngươi cái danh xưng này hoang dã Triệu gia gia hỏa, ngươi có nghĩ tới không, những cái kia trộm mộ phần tử cũng không phải cái gì hạng người bình thường, nếu như chúng ta thật từ dã ngoại tao ngộ, chính là việc chuyện vô cùng nguy hiểm đâu!"

"Ồ?"

Triệu Ngọc vò đầu, đừng nói, hắn đầy trong đầu đều là Kim Phật, thật đúng là không nghĩ tới tầng này . Bất quá, bởi vì về thời gian thực sự chênh lệch quá nhiều, cho Triệu Ngọc cảm giác, trộm mộ nhóm hắn là sớm đã hoàn thành nhiệm vụ cao chạy xa bay. Hắn sở dĩ còn muốn lên núi, chính là muốn tìm tung tích của bọn hắn mà thôi.

Hiện tại, đương Miêu Anh hỏi như thế lên về sau, dịu dàng Triệu Ngọc lập tức vỗ bộ ngực nói ra: "Miêu đội trưởng, ngươi yên tâm, ta Triệu Ngọc liền là liều mạng cũng sẽ bảo hộ ngươi an toàn! Ta đối với ngươi trung tâm, nhật nguyệt chứng giám, vì ngươi, lên núi đao, xuống vạc dầu, không chối từ, trong nước trong nước đi, trong lửa trong lửa du

lịch. . ."

"Xuy. . ." Miêu Anh lau lau trên cánh tay nổi da gà, "Triệu Ngọc, ta đừng như thế xốc nổi có được hay không? Ta đồng ý, nhưng là Loan cục trường chưa hắn cho nghỉ, ta bây giờ bị bách nghỉ ngơi, nàng còn trông cậy vào ngươi đi diễn chính đâu!"

"Đi mụ nội nó cái gấu. . ." Triệu Ngọc khinh thường mắng, " để cho ta nữ nhân yêu mến cưỡng ép nghỉ ngơi, còn để lão tử tới chống đỡ ban? Môn đều không có, lão tử cùng ngươi hẹn chết rồi, buổi sáng ngày mai xuất phát, ai mẹ nó cũng đừng nghĩ ngăn lại ta! Cùng lắm thì, lão tử liền từ chức!"

"Ngươi. . . Ngươi nha. . ." Nhìn thấy Triệu Ngọc như thế dõng dạc, Miêu Anh mặc dù mặt ngoài một bộ khinh thường, nhưng là trong nội tâm lại là nóng hầm hập. . .

. . .

Đêm khuya mười phần, Triệu Ngọc còn tại đèn bàn trước mặt liệt lấy danh sách, chuẩn bị ngày mai lên núi sở dụng đồ vật. Trước đó, hắn đã cùng ngoài trời vật dụng cửa hàng dự định tốt nhất chuyên nghiệp trang bị, trước mắt chỉ còn lại có cái khác một chút đồ dùng hàng ngày.

Bởi vì Miêu Anh bị ép nghỉ ngơi, Triệu Ngọc lại không có đang lúc nhiệm vụ, bọn hắn không có cách nào vào tay thương, chỉ có thể mang lên hai cây gậy điện, chuẩn bị bất cứ tình huống nào.

Giờ phút này, Triệu Ngọc hôm nay kỳ ngộ đã hoàn thành, độ hoàn thành vì 94%, lại lấy được một cái cực kỳ trọng yếu ẩn hình nhìn ban đêm nghi!

Đừng nhìn ẩn hình nhìn ban đêm nghi nhìn qua không lên đẳng cấp, lại là một cái phi thường thực dụng đạo cụ. Nhất là tại đen kịt một màu dã

ngoại, càng là ưu thế rõ ràng.

Hôm nay mở ra chính là "Cấn Khảm" quẻ, Triệu Ngọc không những ở tra án phương diện có tiến triển, tại tình yêu phương diện tựa hồ cũng tu đến một cái tin mừng đặc biệt.

Có thể cùng trong lòng nữ thần cùng một chỗ nhập đủ hoang dã, thật sự là một kiện đáng giá kích động nhân sinh chuyện tốt, không biết, ngày mai Tần Sơn chuyến đi, liệu sẽ hết thảy thuận lợi! ?

Chương 396: Chương 396: Cách cách thân phận

Chương 396: Cách cách thân phận

Kỳ thật, từ đầu đến cuối, Triệu Ngọc lo lắng nhất, liền là Miêu Anh không phục, sẽ vận dụng nàng hậu trường, đem hôm nay bị ép nghỉ ngơi mặt mũi tìm trở về!

Chỉ cần nàng cùng với nàng cái kia kiểu như trâu bò lão mụ vung bung ra kiều, không chừng sẽ có cái gì kinh thiên đại nghịch chuyển ra.

Nếu quả như thật phát sinh nghịch chuyển, như vậy Triệu Ngọc cố gắng liền tất cả đều uổng phí, đến lúc đó, Miêu Anh tự nhiên sẽ đi cục cảnh sát chủ trì đại cục, sẽ không lại cùng hắn lên núi.

Bất quá, còn tốt, thông qua ban đêm ăn cơm nói bóng nói gió, Miêu Anh cũng không biểu lộ ra có phương diện này ý tứ, xem ra, nàng cũng không muốn động một chút lại đi phiền phức lão mụ.

Còn nữa nói, bất quá là cưỡng chế nghỉ ngơi mà thôi, cái này đã coi như là tương đối nhẹ xử phạt. Nếu là đổi lại người khác, chỉ sợ sớm đã soái vị khó giữ được.

Chậc chậc. . .

Ngay tại thu xếp đồ đạc thời điểm, Triệu Ngọc một mực tại yên lặng cầu nguyện, hệ thống lão đại a, ta mùa xuân có phải hay không liền muốn

tới? Ngày mai, nhưng cầu lão đại ngươi có thể khai ra cái "Khảm" quẻ tới đi? Hắc hắc hắc. . .

Triệu Ngọc nghĩ đến chính đẹp thời điểm, bỗng nhiên nhận được Trương Cảnh Phong điện thoại.

Trương Cảnh Phong hướng hắn báo cáo, thuyết phục qua hôm nay đến Tần Nam ngục giam tuân thăm, hắn đã tìm được liên quan tới cái kia "Cách cách" một chút thân phận manh mối: Căn cứ một năm hơn cổ hi văn vật con buôn bàn giao, nói cái này "Cách cách" chính là lúc trước Tần Sơn cảnh nội lớn nhất —— văn vật thu mua thương! ! !

Lúc ấy, chính là Tần Sơn cảnh nội trộm mộ nhất hung hăng ngang ngược thời kì, có rất nhiều trộm mộ đều cùng vị này "Cách cách" có liên hệ, phàm là trộm được thứ gì, đều sẽ đến nàng nơi đó đi thủ tiêu tang vật.

Thế nhưng là, mặc dù biết nàng nghề nghiệp, thế nhưng là liên quan tới nàng thân phận lại một mực khó bề phân biệt, không được nội tình.

Căn cứ vị kia lão Văn vật con buôn phỏng đoán, nói cái kia gọi "Cách cách" nữ nhân thật sự là quá trẻ tuổi, làm bọn hắn nghề này , bình thường không có khả năng có còn trẻ như vậy chưởng quỹ!

Cho nên, bọn hắn rất nhiều người đều đang hoài nghi, nói nữ nhân này bất quá là cái nào đó phía sau màn đại lão khôi lỗi mà thôi! Bởi vì cái này nữ nhân cực kỳ đẹp đẽ, nghiệp nội còn truyền ra rất nhiều có quan hệ bao nuôi cùng phong nguyệt loại hình màu hồng phấn nghe đồn.

Nhưng là kết quả là, nữ nhân này đến cùng họ gì tên gì, nhà ở phương nào, thậm chí là thay ai làm công, lại là hoàn toàn không biết!

Bất quá, vị này lão Văn vật con buôn cuối cùng lại cho Trương Cảnh Phong cung cấp mấy cái có thể tham khảo danh tự, những người này có lẽ còn có thể biết được kỹ lưỡng hơn một chút.

Nghe xong báo cáo, Triệu Ngọc liền muốn cầu Trương Cảnh Phong tiếp tục tra được, một khi có thể phá giải vị này "Cách cách" thân phận, có lẽ cách phá án cũng không xa!

Cúp điện thoại, Triệu Ngọc không khỏi lại suy nghĩ lên cái này cổ trang nữ thi án tới.

Thật không nghĩ tới, cái này "Cách cách" lại là một văn vật buôn lậu phạm, hơn nữa còn có có thể là cái đầu mục!

Ai!

Ròng rã 18 năm, mặc dù có thể là phần tử ngoài vòng luật pháp, nhưng là một cái tuổi trẻ mỹ mạo nữ nhân cứ như vậy chết không minh bạch, hơn nữa còn là lấy như thế một loại phương thức quỷ dị chết mất, thật sự là khiến người khó hiểu cùng tiếc hận.

Như vậy, nàng đến cùng là chết bởi tập đoàn nội bộ tranh đấu, hay là bởi vì tình cảm liên quan mà gặp bất trắc đâu?

Nghĩ đi nghĩ lại, Triệu Ngọc thậm chí sinh ra một cái siêu cấp kỳ hoa ý nghĩ đến, cái này "Cách cách" có phải hay không là cảnh sát nội ứng đâu? Bởi vì bại lộ thân phận, lúc này mới bị phần tử phạm tội giết người diệt khẩu, phơi thây phần mộ?

Bất quá, tỉ mỉ nghĩ lại lại không khả năng, bởi vì thi thể vân tay cùng DNA đều tại, nếu thật là cảnh sát người, không có khả năng thời gian dài như vậy còn chưa hủy bỏ bản án!

Như vậy. . . Tại cái này "Cách cách" phía sau, đến cùng có cái gì không thể cho ai biết bí mật?

Còn có, vụ án này, sẽ cùng cổ mộ án giết người có quan hệ sao?

Không biết suy tư bao lâu, Triệu Ngọc mới rốt cục ngủ thật say.

. . .

Ngày thứ hai ngày mới sáng, Triệu Ngọc lần đầu không cần đồng hồ báo thức, liền từ trong lúc ngủ mơ tự động tỉnh lại. Đương nhiên, hôm nay thế nhưng là ngày tháng tốt, tự nhiên không thể ngủ tiếp giấc thẳng.

Mở quẻ!

Mở quẻ!

Tại đốt thuốc trước đó, Triệu Ngọc còn thiên linh linh địa linh linh niệm tốt một nhóm lớn chú ngữ ra, kết quả, cái này thông chú ngữ thật đúng là không có phí công niệm, một trận ho mãnh liệt về sau, hệ thống vậy mà lại mở cho hắn ra một cái "Cấn Khảm" quẻ đến!

A Di Đà Phật!

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian chắp tay trước ngực, miệng niệm phật hiệu. Thật sự là tâm tưởng sự thành, tâm tưởng sự thành, muốn "Cấn" cùng "Khảm" tất cả đều mở ra, dạng này thế nhưng là quá hoàn mỹ!

Hoắc ha ha. . . Trộm mộ nhóm, các ngươi hoang dã Triệu gia đến rồi! Miêu tổ trưởng a, ngươi lão công tương lai tới. . . Hoắc ha ha. . . Khụ khụ. . .

Triệu Ngọc quá mức quên hết tất cả, lại bị mình cuồng tiếu sặc đến ho khan, hơi kém không có đem mật đắng ho ra tới.

Tối hôm qua Triệu Ngọc đã từ đơn vị cho mượn một cỗ làm việc dùng xe, đem hành lý ném đến trên xe về sau, liền tiến về hôm qua dự định ngoài trời tiệm trang bị lấy trang bị đi!

Ai ngờ, ngay tại tiến về trên đường, Miêu Anh điện thoại vang lên.

Giờ phút này, khoảng cách hai người thời gian ước định còn sớm, Miêu Anh sớm như vậy đánh tới điện thoại, không thể nghi ngờ gọi Triệu Ngọc ẩn ẩn cảm thấy bất an, chẳng lẽ. . . Lại có cái gì tình huống khẩn cấp? Đã nói xong sự tình sẽ còn lật lọng hay sao?

"Triệu Ngọc, chuyện xấu mà!" Mới vừa tiếp nghe điện thoại, Miêu Anh cơm hộp đầu tới một câu như vậy.

Triệu Ngọc trong lòng hơi hồi hộp một chút, xấu a, chẳng lẽ nói, kế hoạch thật sự có biến? Hoang dã Triệu gia làm không được rồi? Mỹ nữ hội từ đầu ngón tay chạy đi?

"Ngươi hôm qua không phải gọi ta đi hẹn trước máy bay trực thăng sao?" Miêu Anh lắc đầu thở dài, "Máy bay đã không có! Hàng không dân dụng người bên kia nói, là cảnh sát trưng dụng bọn hắn máy bay, hơn nữa còn là cảnh sát hình sự!"

"A?" Triệu Ngọc cảm thấy ngoài ý muốn, "Cảnh sát hình sự. . . Chẳng lẽ là. . . Phó Kiếm Tinh?"

"Có khả năng a, bọn hắn là chiều hôm qua tiến núi, nhìn dạng như vậy, hắn là sẽ ở bên trong dừng lại thật lâu!" Miêu Anh hơi có vẻ lo lắng nói, "Hôm qua liên lạc với ta người không biết tình huống, cho nên chúng ta hôm nay không có cách nào lại tìm máy bay trực thăng!"

"Không thể nào? Lớn như vậy hàng không dân dụng cục sẽ không liền mẹ nó một khung máy bay trực thăng a?" Triệu Ngọc không hiểu, "Lại tìm một khung không được sao? Lão tử cũng không phải trả tiền không nổi?"

"Có đương nhiên là có, nhưng bên kia nói cái gì hàng không quản chế,

hiện tại trừ phi là chính phủ tính chất phi hành, tư nhân hết thảy không phê!" Miêu Anh nói, "Ta còn nắm mấy người bằng hữu đi tìm người, tất cả đều không được!"

"Không chừng, cũng là Phó Kiếm Tinh giở trò quỷ a?" Triệu Ngọc lắc đầu, "Gia hỏa này ăn chắc vụ án này, chết sống không cho người khác nhúng tay?"

"Không rõ ràng, " Miêu Anh còn nói, "Bất quá, ta tra được, bọn hắn máy bay cũng là từ Vân Dương bên kia bay vào đi! Ta đã phái Trương Diệu Huy đi thăm dò bọn hắn máy bay định vị tin tức, bất quá, ta cảm giác, bọn hắn đi địa phương, phải cùng chúng ta địa phương muốn đi không kém quá nhiều!"

"Kia. . . Chúng ta dứt khoát lái xe đi vào đi!" Triệu Ngọc nghĩ kế nói, " lái xe bất động, sau đó lại đi bộ! 100 đến cây số, nếu là gãi gãi gấp, nói không chừng còn có thể gặp phải bọn hắn! Yên tâm, mấy trăm năm cũng không tìm tới đồ vật, không dễ dàng như vậy tìm tới! Bọn hắn coi như ngồi máy bay, cũng chưa chắc có thể đoạt tại chúng ta đằng trước!"

"Tốt a, vậy cũng đành phải như thế!" Miêu Anh bất đắc dĩ gật đầu.

Sau đó, hai người đã hẹn địa điểm tập hợp, Triệu Ngọc liền đem trang bị tất cả đều xếp lên xe, sau đó nối liền Miêu Anh, cùng một chỗ hướng Vân Dương huyện sâu trong núi lớn lái đi. . .

Chương 397: Chương 397: Hoang dã Triệu gia

Chương 397: Hoang dã Triệu gia

"Triệu —— ngọc!" Tĩnh mịch trong rừng rậm, bỗng nhiên truyền đến Miêu Anh như muốn giết người tiếng rống, "Đầu óc ngươi bên trong là không phải mọc đầy giun đũa? Ta không phải nói cho ngươi, bảo ngươi mang hai lều vải sao? Lều vải đâu? Cái này. . . Đây đều là cái gì?"

Trước khi lên đường, Miêu Anh rõ ràng nhìn thấy Triệu Ngọc mang theo hai cái lều vải bao, liền cho rằng hắn dựa theo ước định mang theo hai lều vải tới. Nào biết được, trong đó một cái trong bọc là lều vải, mà đổi thành một cái trong bọc lại cũng không là, mà là tràn đầy đồ vật loạn thất bát tao.

"Ừm. . ." Triệu Ngọc không nhanh không chậm giải thích nói, "Cái này lều vải là hắn trong tiệm quý nhất, nói là kiểu mới nhất toàn tự động lều vải, mà lại, bên trong bốn năm người cũng không thành vấn đề! Còn nữa nói, tiết kiệm tài nguyên mà! Muốn đi dài như vậy con đường, dù sao cũng phải khinh trang thượng trận a, mang hai lều vải còn không phải mệt chết?"

"Kia túi ngủ đâu? Vì cái gì ngay cả túi ngủ cũng chỉ mang theo một cái? Phòng ẩm đệm đâu? Đang ở đâu?"

Miêu Anh một mặt quở trách, một mặt kéo ra một cái khác lều vải bao khóa kéo. Kết quả, bình Tsingtao Beer cùng một đống lớn chân gà vịt cái

cổ loại hình đồ ăn vặt thình lình hiển hiện.

"Ta đi! Cái này. . ." Miêu Anh lông mày đều tức điên, "Triệu Ngọc a! Ngươi cái này mang đều là cái gì? Hoang dã Triệu gia, ngươi có phải hay không còn mang theo đậu phộng đậu tương a? Ngươi nói cho ta một chút, chúng ta ra lặn lội đường xa, ngươi mang bia làm gì! ? Có phải hay không muốn trong rừng rậm mở quán bán hàng a ngươi?"

"Ừm. . . Cái này sao!" Triệu Ngọc lại lần nữa không chút hoang mang giải thích, "Giải lao dùng mà! Một ngày này đi được mệt mỏi như vậy, uống chút mà rượu giải giải phạp mà!"

"Khốn nạn mang bốc khói, ta tính phục ngươi!" Miêu Anh một mặt lay túi bên trong vật phẩm, một mặt tiếp tục mở pháo, "Chúng ta đến dã ngoại phá án, ngươi không mang theo đèn pin, không mang theo dây thừng, ngay cả cái cái bật lửa đều không mang theo, ngươi nhìn một cái ngươi, ông trời của ta, cái này. . . Đây là cái gì. . ."

Miêu Anh lại từ Triệu Ngọc trong túi móc ra mấy hộp lớn Durex tới.

"Lầm. . . Hiểu lầm!" Lần này, Triệu Ngọc có chút đỏ mặt nói, "Ta thế nhưng là cái người chính trực, không nên nghĩ dơ bẩn! Ta tại trên TV nhìn qua, thứ này có thể dùng đến đựng nước, còn có thể dùng để buộc chặt đồ vật, nhưng bền chắc!"

"Buộc đồ vật, buộc cái gì? Ta nhìn, ngươi là có cái gì không tốt khuynh hướng đi ngươi? Run M vẫn là run S a?" Miêu Anh tức giận đến giận sôi lên, "May mắn ta không có tin tưởng ngươi vị này hoang dã Triệu gia, bằng không, chỉ riêng còn lại uống gió tây bắc!"

Nói xong, Miêu Anh quay người kéo ra lều vải bao khoá kéo, bắt đầu thuần thục dựng lên duy nhất một đỉnh lều vải.

"Ừm. . . Cái kia. . . Miêu đội trưởng a, ngươi nghe ta giải thích. . ." Triệu

Ngọc đụng lên phụ cận, muốn giải thích hai câu.

"Cút! Nhặt củi lửa đi! Cách ta xa một chút!" Miêu Anh rống lên một câu, "Ta thật sự là bị ma quỷ ám ảnh, trời ạ, ta sao có thể tin tưởng ngươi cái này chày gỗ đâu?"

"Được rồi, tốt, giao cho ta!" Triệu Ngọc vội vàng vui vẻ lục tìm củi lửa đi.

Lúc này mặc dù vẫn chưa tới 7 giờ tối, nhưng là trong rừng rậm hắc được nhanh, hai người đã đuổi đến một ngày đường, liền tìm một chỗ sạch sẽ chuẩn bị đóng quân dã ngoại.

Tại lên núi trước đó, Miêu Anh lúc đầu nghĩ ngay tại chỗ tìm dẫn đường, thế nhưng là đều bị Triệu Ngọc cho đuổi đi, trong đó lúc đầu đều đã đặt xong một cái, lại làm cho Triệu Ngọc lặng lẽ lấp hai trăm khối tiền, cho đuổi rơi mất.

Ai da, Triệu Ngọc thật vất vả bắt được cái này thân cận nữ thần cơ hội tốt, sao có thể để người khác ra làm rối? Tiến vào rừng rậm trước đó, hắn vỗ bộ ngực cam đoan, nói mình liền là hoang dã chuyên gia, căn bản không cần đến cái gì dẫn đường.

Thế nhưng là, tiến đến không bao lâu, hắn liền hoàn toàn tìm không thấy nam bắc! May mắn Miêu Anh có nhất định ngoài trời kinh nghiệm, lúc này mới không đến mức đi chệch.

Kỳ thật, bất quá, đương nhiên, đây đều là Triệu Ngọc cố ý làm ra. Hắn mặc dù đối hoang dã mạo hiểm rất LOW, nhưng còn không đến mức yếu đến loại này vô não tình trạng.

Hắn sở dĩ làm được như thế khoa trương, tự nhiên là muốn cùng mầm đại mỹ nữ làm gây sự tình rồi? Bởi vì cái gọi là, không có khó khăn liền muốn chế tạo khó khăn, chỉ có có khó khăn, hai người mới có thể đi

được thân mật hơn!

Hắc hắc hắc. . .

Một cái lều vải, một cái túi ngủ, một xấp Durex. . . Cái này sáng ý, đã đến rõ ràng tình trạng!

Triệu Ngọc một mặt hừ phát Trư Bát Giới cõng vợ tiểu khúc, một mặt khoan thai tự đắc lục tìm lấy củi lửa, đồng thời còn tưởng tượng lấy ban đêm cùng mỹ nữ chung sống lều vải cuộc sống tốt đẹp.

Thông qua cả ngày hôm nay đi đường, bọn hắn khoảng cách lúc trước lão chuyên gia nhóm kinh lịch hồng thủy khu vực, còn có ba bốn mươi cây số dáng vẻ.

Bắt đầu từ ngày mai, bọn hắn liền muốn chính thức tiến vào truy tung giai đoạn. Cho nên, buổi tối hôm nay là Triệu Ngọc duy nhất có thể cùng Miêu Anh tìm một chút mà việc vui thời điểm, hắn đương nhiên sẽ không bỏ lỡ như thế cái cơ hội tuyệt hảo.

Đương nhiên, chơi về chơi, Triệu Ngọc lại là không có nửa điểm buông lỏng, hắn trước kia sử dụng một cái có thể duy trì 10 ngày gia cường phiên bản máy thăm dò, một khi có người mang theo thiết bị điện tử muốn tiếp cận hắn, tất nhiên chạy không khỏi hắn thăm dò.

Hô. . .

Lửa cháy lên tới đúng lúc, sắc trời đã tối hắn xuống tới.

Có lẽ, Miêu Anh đã khám phá Triệu Ngọc tính toán nhỏ nhặt, nhóm lửa về sau, không còn đối Triệu Ngọc biểu thị qua phẫn nộ, đợi dựng tốt lều vải về sau, nàng liền đem mình mang tới ngoài trời đồ dùng nhà bếp đỡ đến trên lửa, bắt đầu nấu lên mì ăn liền.

"Ai? Thơm quá a. . ." Triệu Ngọc nhấc cái mũi ngửi ngửi, trong bụng cũng là có chút đói bụng, bận bịu tiến đến trước mặt nói, "Miêu đội trưởng, cho ta cũng nấu một bao a?"

"Không được, " Miêu Anh kiên quyết nói, "Ăn ngươi chân gà đi thôi! Ta không nghĩ tới ngươi chỉ dẫn theo này một ít đồ vật, ta mì ăn liền đến giữ lại một chút!"

"Ai nói, ta chỉ dẫn theo ít như vậy đồ vật!"

Nói chuyện, Triệu Ngọc đem tay nải níu qua, từ bên trong móc ra hai cái túi nhựa, một cái trong túi nhựa ôm hạt vừng bánh nướng, một cái khác trong túi nhựa bọc lấy giấy dầu, mà giấy dầu bên trong thì bao lấy một con mùi thơm nức mũi —— gà quay!

"Đến! Ta cũng không có ngươi nhỏ mọn như vậy, cho, cầm. . ." Triệu Ngọc tách ra một cái đùi gà đưa cho Miêu Anh.

"Ta đi!" Miêu Anh chỉ cảm thấy một trận mê muội, một mặt tiếp nhận đùi gà, một mặt "Tán thưởng" nói, " Triệu Ngọc, ngươi thật sự là hoang dã cầu sinh giới một đóa kỳ hoa! Ta tính phục ngươi!"

"Quá khen, quá khen! Nếu không gọi thế nào hoang dã Triệu gia đâu? Tới. . ." Nói, Triệu Ngọc lại từ cái mông trong túi áo móc ra một cái khác túi nhựa, "Nơi này còn có trứng vịt muối, liền bánh nướng ăn đi, chắc chắn!"

Ta té!

Miêu Anh kém chút đem đùi gà ném đến trong lửa đi. . .

Sau khi ăn xong, hai người lại kế hoạch một chút ngày mai hành trình, cùng lục soát phạm vi . Bất quá, Triệu Ngọc rất rõ ràng tâm viên ý mã, con mắt một mực thâm tình nhìn chăm chú lên ánh lửa dưới, Miêu Anh

kia tuyệt mỹ dung nhan. Trong lòng phanh phanh đập mạnh, một cỗ nguyên thủy giống đực động vật đặc hữu kích thích tố, tại hắn toàn thân lan tràn ra.

Triệu Ngọc là trong đó lão thủ, nhãn châu xoay động đã tìm được bổ nhào nữ thần điểm vào.

"Ai? Miêu đội trưởng, thừa dịp trước khi ngủ, hai ta so tài nữa một cái đi?" Triệu Ngọc đứng người lên, phủi phủi thổ, cố ý nói, "Lần trước ngươi tại võ quán dạy ta kia mấy chiêu, ta lại có chút mà lạnh nhạt, dứt khoát, ngươi sẽ dạy dạy ta a?"

"Thế nào đồ lưu manh, lại có ý đồ xấu gì đâu?" Mặc dù Miêu Anh miệng bên trong mắng lấy, nhưng vẫn là đứng lên, cùng Triệu Ngọc qua lên chiêu.

Hai người ngay tại cạnh đống lửa trên đất trống ngươi tới ta đi, diễn luyện lên quá khứ chiêu số tới.

Triệu Ngọc sớm có thiết kế, lúc đầu luyện được rất tốt, nhưng hắn chợt quay người phát lực, tại sau lưng đem Miêu Anh hai tay ôm lấy, sau đó sử một chiêu mà khóa công, đem Miêu Anh cầm giữ.

"Ngươi. . . Uy. . ." Miêu Anh cố gắng lắc lư bả vai giãy dụa, nhưng Triệu Ngọc lực lượng siêu cường, căn bản tránh thoát không được.

Gặp kế hoạch đạt được, Triệu Ngọc lập tức liếm láp mặt tiến tới Miêu Anh bên tai, sắc mị mị nói ra: "Hắc hắc hắc, Miêu đội trưởng, ngươi nhìn. . . Ta một chiêu này mà thật lợi hại a?" Triệu Ngọc đem mặt áp sát vào Miêu Anh bên tai vuốt ve, "Ngươi đã không động được, nếu như bị ta thân đến mặt của ngươi, ngươi có thể tính thua. . ."

"Triệu Ngọc, ngươi cái này hỗn đản!" Miêu Anh còn tại giãy dụa lại là tránh thoát không được, gấp đến độ đỏ bừng cả khuôn mặt. 8)

Chương 398: Chương 398: Núi không che trời

Chương 398: Núi không che trời

"Nha. . . A. . ."

Miêu Anh một mặt giãy dụa, một mặt phát ra rít gào trầm trầm.

Triệu Ngọc từ phía sau đem Miêu Anh ôm lấy, đồng thời khóa lại nàng hai tay, làm nàng không tốt tránh thoát. Sau đó, hắn đem đầu của mình nghiêng về phía trước, không ngừng vuốt ve Miêu Anh gương mặt, ý đồ đem Miêu Anh tóc dời, tốt âu yếm!

Miêu Anh thì càng không ngừng vung vẩy thân thể cùng đầu, không cho Triệu Ngọc đạt được. Thế nhưng là, Triệu Ngọc lực lượng chung quy so Miêu Anh lớn, vô luận Miêu Anh như thế nào vung vẩy, nhưng căn bản không cách nào tránh thoát.

Tình cảnh như thế, nhìn qua là hai người ngay tại luận bàn võ nghệ, nhưng trên thực tế lại càng giống là nam nữ.

Miêu Anh trước kia còn không có cùng nam nhân dạng này thân mật cùng nhau tiếp xúc qua, lúc này tim đập rộn lên, đỏ bừng cả khuôn mặt.

Bất quá, Miêu Anh dù sao cũng là thân kinh bách chiến Miêu Nhân Phụng, nàng gặp Triệu Ngọc lực lượng quá lớn, bướng bỉnh bất quá, đành phải tìm kiếm những phương pháp khác. Thế là, nàng cảm nhận

được Triệu Ngọc hai gò má chỗ, đầu tiên là có chút cúi đầu, sau đó bỗng nhiên ngửa ra sau, muốn dùng cái ót đi đập Triệu Ngọc mặt.

Bất quá, Triệu Ngọc trước kia thường xuyên sử dụng một chiêu này, chính đề phòng Miêu Anh đâu, hắn ỷ vào mình thân cao bên trên ưu thế, đem đầu một bên, liền đem Miêu Anh bạo kích tránh thoát.

"A nha. . ."

Miêu Anh tính bướng bỉnh đi lên, tả hữu mãnh vung, ý đồ từ Triệu Ngọc trói buộc bên trong tránh thoát ra ngoài, Triệu Ngọc lại là tá lực đả lực, thuận Miêu Anh lực lượng đi, hai người vây quanh đất trống chuyển tầm vài vòng, nhưng là không chút nào buông tay.

Đợi đến hai người giằng co hai ba phút về sau, Miêu Anh bỗng nhiên thu hồi hai chân, đem thân thể bay lên không, muốn lợi dụng dưới thân thể rơi trọng lực, đem Triệu Ngọc áp đảo!

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian hai tay phát lực, ưỡn ngực xoay người, đem Miêu Anh toàn bộ ôm ở không trung, không cho nàng thể trọng quấy nhiễu được mình, y nguyên còn tại trong khống chế.

Nhưng mà, Triệu Ngọc cuối cùng vẫn cờ kém một chiêu, nguyên lai, Miêu Anh hai chân bay lên không chính là hư chiêu, đợi đến Triệu Ngọc thẳng tắp sống lưng về sau, nàng chân phải hung hăng hướng phía dưới giẫm một cái, vừa vặn đạp trúng Triệu Ngọc mu bàn chân, vậy mà sử xuất năm đó Triệu Ngọc chiêu kia " đập mạnh móng heo" !

Ai nha!

Triệu Ngọc trên chân bị đau, cánh tay không khỏi có chút buông lỏng, Miêu Anh thì thừa cơ dùng cùi chỏ một đỉnh Triệu Ngọc bụng dưới, sau đó quờ lấy Triệu Ngọc cánh tay, tới một cái tiêu chuẩn nhất lưng túi!

"Oa nha!"

Theo Miêu Anh một tiếng gầm rú, Triệu Ngọc đông phía sau lưng chạm đất, ngã một cái hung ác.

Ai u. . .

Triệu Ngọc đau đến không muốn sống, mở to mắt cũng là kim tinh loạn chuyển. . .

"Hô. . . Hô. . ." Miêu Anh thở hổn hển, một mặt hướng Triệu Ngọc giơ ngón tay giữa lên, một mặt hung tợn nói, "Thế nào? Ngươi thua!"

"Không phục, không phục!" Triệu Ngọc mau từ trên mặt đất bò lên, "Lại đến, lại đến. . ."

Nhưng mà, chờ hắn vuốt ve trên mông bụi đất về sau, lại phát hiện Miêu Anh đã chui vào lều vải.

"Ai? Miêu đội trưởng, có ý tứ gì a?" Triệu Ngọc đuổi theo sát đến, đào lấy lều vải môn hỏi, "Ta còn có mấy chiêu mà không có cùng ngươi thỉnh giáo đâu! Ngươi thế nhưng là sư phụ ta a, sẽ dạy dạy ta đi. . ."

"Cút!" Miêu Anh tức hổn hển đỗi hắn một chữ trở về.

"Nha. . . Có phải hay không mệt mỏi? Vây lại?" Triệu Ngọc ma sát một chút bàn tay, cười xấu xa nói, " hắc hắc hắc, cũng thế, hôm nay đi đường xa như vậy, mệt muốn chết rồi, kia. . . Chúng ta liền đi ngủ đi. . ."

Ba!

Triệu Ngọc vừa định đào lấy cổng tiến vào lều vải, nhưng trong lều vải chợt toát ra một cỗ điện quang.

Triệu Ngọc giật nảy mình, nhất thời mộc tại cổng.

Nhưng gặp, Miêu Anh một tay cầm một cây gậy điện, hai cây gậy điện đôm đốp loạn hưởng, điện quang lấp lóe, hảo hảo dọa người!

Gậy điện! ?

Hai cây! ?

Ai u! ?

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian hướng mình bên hông sờ soạng, sờ một cái phía dưới, lập tức hô to mắc lừa, vạn không nghĩ tới, Miêu Anh vậy mà tới một chiêu rút củi dưới đáy nồi, đem mình gậy điện cướp đi!

"Mầm, meo meo. . ." Triệu Ngọc nhất thời lực lượng hoàn toàn không có mà hỏi thăm, "Ngươi đây là. . . Có ý tứ gì?"

"Có ý tứ gì?" Miêu Anh tức giận nói, "Đừng quên, chúng ta thế nhưng là mang theo nhiệm vụ tới, bên ngoài còn có rất nhiều phần tử phạm tội đâu! Cho nên, đêm nay vất vả ngươi một chút, vẫn là đứng bên ngoài cương vị trực ban đi! Đừng để người xấu có cơ hội để lợi dụng được!"

"A! ?" Triệu Ngọc kinh hãi,

Tranh thủ thời gian thuyết phục, "Đừng a? Cái này đêm hôm khuya khoắt trời đông giá rét, ngươi sẽ không muốn chết cóng ta đi? Miêu đội trưởng, liền để ta đi vào đi, ta cam đoan sẽ không làm loạn. . ."

Ba ba ba. . .

Điện quang bắn ra bốn phía, xem như trả lời Triệu Ngọc vấn đề. Cùng lúc đó, lều vải Lazo từ bên trong khép lại, đại môn đóng chặt.

"Cái này. . . Này làm sao nói?"

Triệu Ngọc thất bại tan tác mà quay trở về, không khỏi thất vọng, trong lòng nói chuyện, hôm nay không phải mở ra "Khảm" quẻ sao? Làm sao. . . Làm sao lại không có đạt được đâu?

Nhìn xem đen như mực rừng rậm, Triệu Ngọc bỗng cảm giác rùng cả mình, vội vàng hơ lửa đống tới gần mấy phần.

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc quơ lấy một lon bia, buồn bực ngồi tại bên lửa độc rót. Thế nhưng là, rượu bia ướp lạnh lạnh, một bình xuống dưới thẳng đánh giật mình, Triệu Ngọc không khỏi rất là hối hận, sớm biết dạng này, sao không mang bình rượu đế tốt hơn?

Thật không nghĩ tới, cái này đại hạ trời, trong rừng rậm vậy mà như thế lạnh?

Chậc chậc. . .

Kém chỗ nào đâu?

Triệu Ngọc vốn cho rằng, hôm nay liền có thể đắc thủ, lại không nghĩ rằng, sẽ rơi vào dạng này một cái kết quả bi thảm. Sớm biết như thế, còn không bằng ngoan ngoãn nghe lời đâu! Tối thiểu nhất có thể ngủ túi ấm áp trong lều vải a?

Xoẹt xẹt. . .

Ai ngờ, Triệu Ngọc đang phiền muộn, lều vải môn bỗng nhiên bị Miêu Anh kéo ra.

"A?" Triệu Ngọc hai mắt tỏa sáng, có phải hay không, đây là mỹ nữ gọi

ta đi vào? Hắn tranh thủ thời gian vui vẻ chạy đến cổng, nhưng mà, bên trong bất quá là bay ra ngoài một cái túi ngủ mà thôi!

"Triệu Ngọc, may mắn chính ta mang theo túi ngủ! Cái này chính ngươi dùng đi! Ngay cả cái phòng ẩm đệm cũng không mang theo, ta nhìn ngươi thời gian dài làm sao bây giờ?"

Nói xong, lều vải môn lại lần nữa quan bế.

"Ai? Ai ai ai. . ." Triệu Ngọc dùng tay mò lấy lều vải, xông bên trong năn nỉ nói, "Miêu đội trưởng a, đừng tuyệt tình như vậy có được hay không? Bên ngoài có quái thú, ta một người rất sợ đó a, vẫn là. . . Để cho ta đi vào đi!"

Ba ba ba. . .

Trong trướng bồng lại là một trận điện quang bắn ra bốn phía. . .

"A úc. . ." Triệu Ngọc nuốt ngụm nước bọt, đành phải bất đắc dĩ lui về.

Theo thời gian kéo dài, Triệu Ngọc cũng trong lúc vô tình hơi mệt chút. Hắn lại đi trong đống lửa thêm một chút củi lửa, sau đó tiến vào túi ngủ, nghiêng dựa vào lều vải bên cạnh trên tảng đá lớn, chuẩn bị nghỉ ngơi.

Sắp sửa trước đó, hắn lại đi trong lều vải nhìn qua, phát hiện trong lều vải động tĩnh hoàn toàn không có, đoán chừng Miêu Anh cũng kém không nhiều hắn là nghỉ ngơi.

Bất quá, có thể là một trận cồn cấp trên, Triệu Ngọc không biết nghĩ tới điều gì, đúng là không khỏi vì đó hướng trong lều vải hô một câu: "Miêu đội trưởng, nếu là. . . Ta có thể tìm tới Kim Phật, ngươi liền gả cho ta, được không?"

Hô xong về sau, trong rừng vẫn là hoàn toàn yên tĩnh, chỉ có trong đống

lửa hô hô lửa âm thanh.

"Kia. . ." Triệu Ngọc lại cùng một câu, "Nếu là ta có thể tìm tới Kim Phật, chúng ta đánh lần dã chiến có được hay không?"

Ba ba ba. . .

Trong trướng bồng lại lần nữa điện quang lấp lóe. . .

"Ừm, tốt a, làm ta không hề nói gì. . ."

Triệu Ngọc đem hai tay đặt ở sau đầu, nằm xuống. Xuyên thấu qua ngọn cây ngưỡng vọng bầu trời đêm, nhưng gặp tinh không mênh mông, ánh trăng như ngân, khiến người say mê.

Chính lúc này, hệ thống kết thúc thanh âm vang lên. Hệ thống nói cho Triệu Ngọc, hôm nay kỳ ngộ độ hoàn thành vì 87%, đạt được một cái đã lâu vạn năng giải tỏa khí.

Mặc dù độ hoàn thành không tính quá cao, nhưng Triệu Ngọc vẫn là từ đó ngộ ra được cái gì.

Hắn cảm thấy, mặc dù hôm nay vô luận là "Cấn" quẻ vẫn là "Khảm" quẻ, hắn đều không có lấy được thực tế đột phá. Thế nhưng là, độ hoàn thành còn có thể đạt tới 87%, bởi vậy có thể thấy được, chí ít đang truy tung tội phạm phương diện, lựa chọn của hắn hắn là chính xác!

Thông qua đối hệ thống hiểu rõ, Triệu Ngọc phỏng đoán, nếu như ngày mai hắn còn có thể mở ra "Cấn" quẻ lời nói, vậy liền hoàn toàn có thể xác định, mình phá án phương hướng là đúng!

Nói không chừng, bọn hắn thật là có khả năng tìm tới trộm mộ nhóm manh mối.

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc càng là nhịn không được kỳ vọng, ngày mai nếu quả như thật có thể khai ra "Cấn" quẻ lời nói, kia tốt nhất còn có thể cùng cái trước "Đoái" quẻ, nói như vậy, nói không chừng ngay cả Kim Phật đều có thể giải quyết đâu!

Đương nhiên, "Khảm" quẻ cũng được, hôm nay trên người Miêu Anh không thể thành công, cùng lắm thì ngày mai tiếp tục nha, ha ha ha. . .

Triệu Ngọc chính làm lấy mộng đẹp của mình, nhưng xem xét đồng hồ, lại phát hiện thời gian đã qua nửa đêm 12 điểm, lại có thể mở quẻ!

Được rồi!

Đã dạng này, sao không tranh thủ thời gian đốt thuốc?

Ngay tại Triệu Ngọc chuẩn bị đốt thuốc mở quẻ thời điểm, hắn cũng tương tự làm xong nhất định chuẩn bị tâm lý. Bởi vì vạn nhất mở không ra "Cấn" quẻ, vậy đã nói rõ hắn điều tra phương hướng có sai, như vậy hắn lại trong núi đi dạo, cũng không có ý nghĩa! Cần lại tìm khác manh mối mới được.

"Thiên linh linh địa linh linh. . ."

Triệu Ngọc lại niệm lên tự biên chú ngữ, sau đó tại một trận ho mãnh liệt bên trong, rốt cục lại mở ra mới một quẻ.

Nhưng mà, hắn vạn vạn không nghĩ tới chính là, lúc trước hắn suy nghĩ những tình huống kia, vậy mà tất cả cũng không có ứng nghiệm.

Mặc dù, hệ thống ngược lại là mở ra "Cấn" quẻ, nhưng là, theo sát phía sau kia một quẻ, lại giống như đánh đòn cảnh cáo, đánh hắn một trở tay không kịp, đầy đầu mơ hồ.

Nhưng nghe kia hệ thống nói ra: "Cấn Càn quẻ. Cấn núi càn thiên, núi

không che trời, không cốc không có gì, tổ đi chim bay, quỳnh thú kinh lan. . ."

Chương 399: Chương 399: Tướng quân lĩnh

Chương 399: Tướng quân lĩnh

Một nháy mắt, Triệu Ngọc hơi kém từ túi ngủ bên trong nhảy ra, từ đầu đến chân giật mình một cái.

Trước kia, hắn từng dự đoán qua vô số lần quẻ càn xuất hiện tình huống, cho rằng quẻ càn nếu như tồn tại, thế tất sẽ ở một loại cực kì tình huống đặc thù hạ mới có thể mở ra!

Thế nhưng là, vạn vạn không nghĩ tới, hôm nay, ngay tại cái này yên lặng như tờ rừng rậm nguyên thủy bên trong, hệ thống vậy mà bất thình lình mở ra, đây chính là trước nay chưa từng có "Càn" quẻ a!

Hệ thống mỗi lần mở quẻ đều như thế, mở xong sau liền trở về tại yên lặng, khiến Triệu Ngọc thoáng như ảo giác. Thế nhưng là, hắn vừa rồi một mực tại nghiêm túc lắng nghe, là tuyệt đối không có khả năng nghe lầm!

Triệu Ngọc có được hệ thống thời gian lâu như vậy, trong bát quái, duy chỉ có không có mở ra qua "Càn" quẻ, bởi vậy, từ xưa tới nay, hắn một mực tại hoài nghi "Càn" quẻ có tồn tại hay không?

Thế nhưng là, hiện tại xem ra, "Càn" quẻ là quả thật tồn tại.

Trước kia, liên quan tới càn khôn hai quẻ, Triệu Ngọc từng có qua rất

nhiều suy đoán. Lấy trước "Khôn" quẻ tới nói, liền tình huống trước mắt đến xem, "Khôn" quẻ vừa ra, liền đại biểu cho xảy ra đại sự. Miên Lĩnh đại án, Khúc Bình cái chết, cướp ngân hàng cùng ngân hàng tồn thi án, tất cả đều có "Khôn" quẻ xuất hiện.

Bởi vậy, Triệu Ngọc cũng liền thuận lý thành chương coi là, "Khôn" quẻ, đại biểu chính là ——!

Như vậy, "Khôn" cùng "Càn" đem đối ứng, mà cùng "" đem đối ứng không thể nghi ngờ liền là —— "Thiên tai" hai chữ.

Thiên tai!

"Càn" đại biểu trời, chẳng lẽ. . ."Càn" quẻ vừa ra, sẽ có thiên tai giáng lâm hay sao?

Lần này nhưng là muốn thân mệnh!

"Khôn" quẻ cũng đã có thật lợi hại, nhưng ít ra người vì còn có thể thao túng, như vậy "Càn" quẻ có thể hay không càng sâu! ? Căn bản là nhân lực không thể khống chế đâu?

Quẻ càn mở ra, không thể nghi ngờ để Triệu Ngọc tâm lý bịt kín một tầng trùng điệp bóng ma. Loại cảm giác này, so với một lần trước lo lắng khôn quẻ hại người thời điểm càng sâu.

Nếu như "Càn" quẻ thật đại biểu cho thiên tai, như vậy. . . Hắn cùng Miêu Anh sẽ có hay không có lấy lớn lao nguy hiểm?

Ta nhỏ cái nãi nãi gấu!

Triệu Ngọc chợt nhớ tới một việc, năm đó mấy vị kia lão chuyên gia nhưng chính là ở chỗ này tao ngộ hồng thủy, chẳng lẽ, thời gian qua đi 20 chở về sau, lại sẽ bị hắn cùng Miêu Anh gặp được?

Ông trời của ta, phải làm sao mới ổn đây! ?

Nếu không. . . Thừa dịp "Càn" quẻ chưa phát tác, tranh thủ thời gian kéo hô?

Thế nhưng là. . . Không đúng?

Rất nhanh, Triệu Ngọc lại nghĩ tới một chuyện khác, lần này "Càn" quẻ cùng trước kia "Khôn" quẻ xuất hiện tựa hồ hơi có khác biệt, chính là một cái "Cấn Càn" quẻ, "Cấn" tại "Càn" phía trước, cái này lại đại biểu cho có ý tứ gì đâu?

Trước kia "Khôn" quẻ xuất hiện thời điểm, nhưng tất cả đều ở phía trước?

"Cấn" quẻ đại biểu cho tiến triển vụ án, nếu như dứt bỏ "Càn" quẻ không nói, ít nhất nói rõ, hắn phá án mạch suy nghĩ là đúng, lần này hắn cùng Miêu Anh lên núi, cũng tuyệt đối sẽ không tay không mà về, chí ít có thể tìm tới manh mối trọng yếu.

Chậc chậc. . .

Một mặt là phá án manh mối trọng yếu, một mặt là không biết to lớn nguy hiểm, như vậy. . . Chọn cái nào đây?

Triệu Ngọc tự nhiên không phải tuỳ tiện nói lui cái chủng loại kia người, suy đi nghĩ lại, hắn vẫn là muốn tiếp tục xuống dưới! Ngoại trừ truy tung trộm mộ, tìm kiếm cổ mộ án giết người chân tướng bên ngoài, hắn còn muốn tận mắt nhìn, cái này "Càn" quẻ đến cùng đại biểu cho cái gì?

Bất quá, mặc kệ đã quyết định cái gì quyết tâm, cảm giác là khẳng định ngủ không ngon. Đêm nay bị Miêu Anh trục xuất lều vải vốn là khó qua, lại thêm trong lòng có việc, tự nhiên không cách nào bình yên ngủ.

Cứ như vậy, một mực tỉnh tỉnh mê mê nhịn đến hừng đông, một ngày mới lại bắt đầu . Bất quá, hừng đông bắt đầu, liền lại để cho Triệu Ngọc bất an càng thêm nghiêm trọng. Bởi vì, ấm áp mặt trời không có như thường lệ dâng lên, bị một mảnh mê vụ mây đen cho che khuất, trong núi không khí ẩm ướt, sương mù sáng tỏ, tựa hồ có muốn mưa điềm báo.

Trời mưa! ?

Hồng thủy?

Thật sự có hồng thủy sao?

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian nhìn kỹ một chút trong đầu đạo cụ, còn tốt, mặc dù đạo cụ không nhiều, nhưng ít ra còn có hai cái ẩn hình bình ô xy, một khi tao ngộ lũ lụt, chí ít có thể bảo chứng mình cùng Miêu Anh sẽ không bị dìm nước chết!

Giờ phút này, trong đống lửa chỉ còn lại có một đống lửa than, Triệu Ngọc liền đứng dậy đem đống lửa nhóm lửa, đến một lần ủ ấm thân thể, thứ hai làm nóng một chút đồ ăn,

Ăn chút gì bữa sáng.

Lúc này, Miêu Anh từ trong lều vải chui ra, đồng thời duỗi cái lưng mệt mỏi.

"Ai!" Miêu Anh nặng nề mà thở dài, "Nếu là sớm biết ngươi cái này lưu manh đáng chết không có giở trò, ta hắn là sớm một chút ngủ mới tốt!"

Triệu Ngọc quay đầu nhìn một chút đứng thẳng người lên Miêu Anh, mặc dù mặt lộ vẻ quyện sắc, lại vẫn là như thế mê người, tịnh lệ vẫn như cũ.

Triệu Ngọc trong lòng nói chuyện, nếu không phải tối hôm qua mở ra "Càn" quẻ, làm hại ta trắng đêm suy nghĩ, ngươi lại há có thể ngủ yên đâu? Lão tử nghĩ hết biện pháp, dù là bị điện giật côn điện bất tỉnh, cũng phải nghĩ biện pháp chui vào trong lều vải đi a!

Triệu Ngọc trong lòng nghĩ như vậy, nhưng ngoài miệng hoàn toàn là một bộ khác:

"Miêu đội trưởng, ngươi nghĩ đi nơi nào? Ta Triệu Ngọc chính là một cái người chính trực, sao có thể làm xấu xa như vậy sự tình đâu? Ngươi cũng quá mắt chó. . . Ân. . . Quá coi thường ta sao?"

"Ta là mắt người nhìn chó thấp!" Miêu Anh tranh thủ thời gian tìm trở về, nói, "Lần sau cũng không thể cùng ngươi cái này đồ lưu manh ra, còn phải phòng trộm đề phòng ngươi!"

"Ha ha ha, " Triệu Ngọc cười, hẹp hòi nói, " lời ấy sai rồi, sao có thể đem ta cùng những tên bại hoại kia đánh đồng đâu? Ta thế nhưng là hái hoa tặc, ngươi cùng lắm thì cũng liền mà thôi mà! Nhưng là khác bại hoại thế nhưng là sẽ muốn mệnh!"

"Đồ lưu manh!" Miêu Anh nắm lên gậy điện, chỉ vào Triệu Ngọc, "Tin hay không, ta hiện tại trước hết để ngươi bài tiết không kiềm chế?"

"Sai, sai!" Triệu Ngọc nhìn thấy gậy điện, vội vàng thở dài xin khoan dung, "Vẫn là. . . Ít lãng phí một chút mà lượng điện đi, chúng ta còn phải giữ lại đối phó địch nhân đâu!"

Hai người lại đùa vài câu miệng, lúc này mới vây quanh ở bên lửa ăn một chút mà đồ vật, sau đó liền tiếp theo đi đường.

Càng đi về phía trước, liền đến tương đối nguy hiểm khu vực, hai người một mặt thả chậm bước chân, một mặt cẩn thận quan sát đến trong rừng tình hình, ý đồ tìm tới một chút trộm mộ nhóm lưu lại dấu vết để lại.

Thời tiết quả nhiên càng ngày càng kém, mặc dù mưa một mực không có hạ, nhưng là trong rừng nùng vân dày đặc, dị thường ẩm ướt, có địa phương, thậm chí ngay cả đỉnh núi đều không nhìn thấy.

Triệu Ngọc hai người sớm đã tiến vào sâu trong núi lớn, trước mắt cơ bản không có con đường có thể nói, bọn hắn chỉ có thể dựa theo trên điện thoại di động la bàn mà đi.

Mặc dù, bọn hắn tại rừng rậm nguyên thủy bên trong tìm được một chút dấu chân, dấu vó ngựa cùng thực phẩm túi loại hình đồ vật, nhưng là cũng không thể xác định, vậy nhất định liền là trộm mộ nhóm lưu lại. Cũng có thể là cái khác ba lô khách, hoặc là phụ cận sơn dân lưu lại.

Dọc theo đường, Triệu Ngọc một mực lo lắng đến "Càn" quẻ đến, cho nên hắn một mực giật dây Miêu Anh, đừng tới đất thế chỗ trũng, hoặc là có dòng nước trải qua địa phương đi, sợ sẽ thật tao ngộ lũ ống!

Tần Thủy sông quán xuyên toàn bộ Tần Sơn dãy núi, bất quá, căn cứ ghi chép, lúc trước lão chuyên gia nhóm tao ngộ hồng thủy địa phương, lại là Tần Thủy sông đông đảo nhánh sông bên trong một đầu.

Giờ phút này, đầu này nhánh sông ngay tại Triệu Ngọc cùng Miêu Anh bên trái sơn cốc đáy, nói là nhánh sông, nhưng cũng bất quá là một dòng suối nhỏ mà thôi.

Miêu Anh muốn cách dòng suối nhỏ gần một chút, Triệu Ngọc liền là không cho, nói cổ nhân bảo tàng, tuyệt đối sẽ không đem bảo tàng giấu ở dòng nước bên cạnh, bằng không, bảo vật há không đều bị nước ngâm hỏng?

Ai ngờ, ngay tại hai người ý kiến xuất hiện khác nhau thời điểm, Triệu Ngọc điện thoại bỗng nhiên vang lên, điện thoại là Lương Hoan đánh tới.

Mặc dù điện thoại di động của bọn hắn có vệ tinh thông tin công năng, có thể tiếp thu được tín hiệu, nhưng là thân ở cái này vắng vẻ trong khu rừng rậm nguyên thuỷ, tín hiệu nhưng vẫn là khó tránh khỏi lúc đứt lúc nối, Triệu Ngọc nhất định phải càng không ngừng chuyển đổi vị trí, mới rốt cục nghe rõ Lương Hoan ý tứ.

"Tiểu Triệu, ta liên hợp giám chứng khoa đồng sự, còn có ta mấy vị kia nghiên cứu phật kinh bằng hữu, đem trộm mộ nhóm khả năng tiếp xúc phật kinh tất cả đều gom xuống dưới." Lương Hoan hưng phấn thêm kích động nói, "Sau đó, ta nhìn thấy ngươi cùng Miêu đội trưởng tiến núi, đi tuần tra năm đó lão chuyên gia nhóm tao ngộ hồng thủy địa phương!

"Sau đó, ta liền suy nghĩ ra một cái biện pháp! Ta đem các ngươi địa phương muốn đi, tất cả địa danh, đưa vào máy tính, sau đó từ những kinh văn kia bên trong sàng chọn so với! Ngươi đoán làm gì?

"Tại một bộ gọi là « già lăng thập a kinh » bên trong, ta xứng đôi lên ba chữ! Không biết đối với các ngươi có hay không trợ giúp?" Bởi vì tín hiệu không tốt, Lương Hoan rất lớn tiếng nói, "Đem —— quân —— lĩnh! Liền là ba chữ này!"

Tướng quân lĩnh! ?

Triệu Ngọc cùng Miêu Anh vội vàng xem xét điện thoại địa đồ, quả nhiên tìm được cái này gọi là tướng quân lĩnh địa phương.

"Ta chỗ này có cái ca môn tra tìm một chút văn hiến tư liệu, " Lương Hoan lại nói, "Tướng quân lĩnh cái này địa danh thế nhưng là có lịch sử, sớm nhất có thể truy tố đến Tùy Đường thời kì, hơn 1000 năm đến nay, hắn không có sửa đổi danh tự!

"Ta cảm thấy, bất kể có phải hay không là trùng hợp, các ngươi vẫn là

đến cái chỗ kia tra một chút đi! Về phần cái khác địa danh, liền tất cả cũng không có! Nếu như các ngươi đến nơi đó, lại phát hiện mới địa danh, đừng quên nói cho ta một tiếng, ta lại đi so với!"

"Được rồi!"

Cúp điện thoại về sau, Miêu Anh lập tức chỉ vào điện thoại địa đồ nói với Triệu Ngọc: "Còn có mười hai mười ba cây số dáng vẻ! Trước giữa trưa, hẳn là có thể chạy đến!"

"Tốt!"

Triệu Ngọc mặc dù gật đầu đồng ý, thế nhưng là vừa nghĩ tới hệ thống mở ra "Càn" quẻ, trong lòng tầng kia bóng ma, lại là càng ngày càng nặng. . .

Chương 400: Chương 400: Quẻ càn

Chương 400: Quẻ càn

"Ta có chút mà minh bạch, " trước khi đến tướng quân lĩnh trên đường, Triệu Ngọc nói với Miêu Anh ra cái nhìn của mình, "Trên kinh Phật, hắn là có liên quan tới Kim Phật manh mối! Trộm mộ nhóm một mực tại cố gắng tìm kiếm lấy đâu! Tỉ như, giấu kín Kim Phật chuẩn xác địa điểm hoặc là mở ra đại môn phương pháp chính xác, hoặc là như thế nào phá giải cơ quan bên trong mai phục chờ chút!"

"Xin nhờ! Phim đã thấy nhiều đi ngươi? Quốc gia bảo tàng sao?" Miêu Anh phản bác, "Ngoại trừ biểu thị chạm đất điểm còn có thể bên ngoài, cái khác căn bản liền là lời nói vô căn cứ! Ngươi nhìn một cái, núi này bên trong ngay cả cái đường đều không có, cái kia Thái Thú còn mang theo ròng rã mười hai vị Kim Phật, nơi đó có năng lực gì lại đi kiến tạo tàng bảo khố cùng cơ quan mai phục?

"Hắn chỉ là một cái nho nhỏ Thái Thú, không phải đế vương tướng tướng, vốn là không có thực lực kia!" Miêu Anh nói, "Mà lại, hắn còn muốn lo lắng Kim Phật bí mật liệu sẽ tiết lộ, căn bản sẽ không mang lên quá nhiều người! Theo ta thấy, bọn hắn chỉ là tìm một cái địa phương bí ẩn, đem Kim Phật qua loa chôn giấu mà thôi!"

"Có chút đạo lý, nhưng thế sự không có tuyệt đối!" Triệu Ngọc đưa ra ý kiến khác biệt, "Lúc ấy chính vào thiên hạ đại loạn, vị này có binh có quyền Thái Thú, thực lực có lẽ sẽ không nhỏ qua một phương vương hầu. Cũng có thể là, trước tu kiến tốt giấu kín Kim Phật mật thất, sau đó. . . Giết người diệt khẩu. . . Răng rắc răng rắc, phim truyền hình bên trên

đều là loại này kiểu đoạn!"

"Ta nói đi, vẫn là phim truyền hình đã thấy nhiều!" Miêu Anh lại nói, "Trên bản đồ biểu hiện, toàn bộ tướng quân lĩnh dài 8 cây số! Nam bắc hai bên đều có một đầu sơn cốc, chúng ta cũng không biết, bảo tàng là giấu ở trên núi vẫn là đáy cốc, phạm vi quá lớn!"

"Đừng lo lắng, thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng!" Triệu Ngọc lạc quan nói, "Đến về sau, có lẽ liền có thể tìm tới thu hoạch mới! Nếu như chúng ta có thể tìm tới tấm bia đá, hoặc là địa danh cái gì, có lẽ liền có thể lại một lần nữa thu nhỏ phạm vi!"

"Nha. . ." Miêu Anh có chút hiểu được, " 'Tướng quân lĩnh' ba chữ chỉ là xuất hiện ở trong đó một bộ kinh văn bên trong, trộm mộ nhóm tìm nhiều như vậy kinh văn, nói cách khác, còn có đầu mối mới tại cái khác kinh văn phía trên! Căn cứ những này kinh văn bên trong manh mối, liền có thể cuối cùng tìm tới Kim Phật. . . Thế nhưng là. . ."

"Đúng vậy a!" Triệu Ngọc có chút ít lo lắng nói, "Đây cũng chính là ta lo lắng, trộm mộ nhóm chí ít so chúng ta tới sớm năm ngày, mà lại trong tay còn nắm giữ càng thêm kỹ càng manh mối, cho nên. . . Kim Phật hiện tại đã bị đánh cắp khả năng thế nhưng là phi thường lớn đâu!"

"Hoàn toàn chính xác!" Miêu Anh đồng ý, lại không nhận thua, "Bất quá, mặc kệ kết cục như thế nào, chúng ta đều phải tra cái rõ ràng mới được! Tựa như như ngươi nói vậy, dù là có thể tìm tới trộm mộ nhóm tung tích, cũng coi là có thu hoạch!"

"Đúng!" Triệu Ngọc vỗ vỗ Miêu Anh bả vai, hai người kiên định lòng tin, tiếp tục hướng rừng rậm chỗ sâu mà đi.

Vài giờ quá khứ, liền tại bọn hắn lúc sắp đến gần tướng quân lĩnh thời điểm, mưa rốt cục tí tách tí tách hạ, cũng may hai người mang theo khẩn cấp áo mưa, cũng không tất lo lắng bị dầm mưa ẩm ướt, chỉ là trong

rừng nhiệt độ lập tức hạ xuống thấp điểm, cảm giác có chút rét lạnh.

Mà liền tại khi đó, Miêu Anh trên điện thoại di động lại bỗng nhiên nhận được một đầu Trương Diệu Huy phát tới tin nhắn, không nghĩ tới, đầu này tin nhắn lại là hơn hai giờ trước đó phát ra tới, vậy mà đến bây giờ mới thu được.

Trương Diệu Huy tại trong tin nhắn ngắn nói, hắn từng ý đồ cho Miêu Anh cùng Triệu Ngọc gọi điện thoại, nhưng là điện thoại vẫn không gọi được, cho nên mới gửi đi như vậy một đầu tin nhắn.

Trương Diệu Huy nói cho Miêu Anh, nói bọn hắn thông qua bí mật điều tra, đã phát hiện hàng không dân dụng máy bay trực thăng manh mối, đồng thời lấy được kỹ càng tọa độ.

Nguyên lai, bộ kia duy nhất lên núi máy bay, đích thật là Phó Kiếm Tinh bọn người thuê.

Phó Kiếm Tinh chờ năm tên Mạt Dương phân cục thám viên, cưỡi máy bay trực thăng bay vào đại sơn. Trước mắt, máy bay trực thăng đã trở về, nhưng là Phó Kiếm Tinh bọn người lại lưu tại trên núi.

Rất rõ ràng, bọn hắn lưu tại trên núi, cũng là hướng về phía trộm mộ cùng Kim Phật mà đi.

Miêu Anh kiểm tra một hồi Trương Diệu Huy phát tới tọa độ, kết quả, tọa độ vậy mà vừa vặn cũng tại tướng quân lĩnh khu vực. Chỉ bất quá, bọn hắn là từ tướng quân lĩnh đầu tây tiến vào, mà Triệu Ngọc cùng Miêu Anh lại tại tướng quân lĩnh đông bộ.

Trương Diệu Huy phát tới, chính là lúc trước máy bay trực thăng lúc hạ xuống tọa độ,

Phó Kiếm Tinh bọn người so Triệu Ngọc hai người sớm đến một bước,

bây giờ cũng là sớm đã không cách nào dự báo đi hướng!

Tí tách. . .

Thâm sơn, lão Lâm, mưa dầm. . . Tình cảnh này vừa vặn cùng Triệu Ngọc hai người tâm tình tương tự, không biết tiếp xuống tướng quân lĩnh chuyến đi, có thể hay không sẽ có phát hiện?

Bởi vì "Càn" quẻ không đúng lúc mở ra, Triệu Ngọc càng là so Miêu Anh nhiều một tầng lo lắng, không biết trận này núi mưa liệu sẽ thật dẫn đến một trận thiên tai?

Còn tốt, mặc dù mưa vẫn rơi, nhưng là cũng không tính lớn, chỉ là bầu trời mây đen dày đặc che khuất tia sáng, làm tiến lên trở nên không quá thuận lợi.

Hai người đội mưa tiến lên, chân đạp vũng bùn, đi được dị thường gian khổ.

Rốt cục, tại bọn hắn bay qua cuối cùng một đạo núi thấp về sau, rốt cục đã tới tướng quân lĩnh lối vào chỗ.

Tướng quân lĩnh cao chừng trăm mét, trong mưa bụi, giống như một đầu ngủ say cự long, uốn lượn uốn lượn.

Triệu mầm hai người tại một chỗ có thể tránh mưa trong sơn động điều chỉnh một chút, sau đó liền hướng tướng quân Lĩnh Nam bên cạnh một đầu không biết tên sơn cốc tiến hành mà đi.

Đáy cốc chỗ vẫn vẫn là Tần Hà đầu kia nhánh sông, bởi vì trời mưa nguyên nhân, trước kia róc rách suối nước, hiện tại đã trở nên chảy xiết.

Miêu Anh xác nhận một chút, hiện tại, bọn hắn đã tiến vào lúc trước lão chuyên gia nhóm tao ngộ hồng thủy khu vực, bởi vì lúc trước lũ ống tới

đột nhiên, lão chuyên gia nhóm cũng không nhớ ra được vị trí cụ thể, chỉ có thể tìm ra như thế một thứ đại khái khu vực ra.

Triệu mầm hai người muốn làm, là tận lực hướng nước sông thượng du tìm kiếm, nhìn xem có thể hay không tìm tới thứ gì? Đương nhiên, để phòng hồng thủy phát sinh, hai người y nguyên từ khoảng cách dòng nước khá xa địa phương tiến lên, đi được cực kỳ cẩn thận.

Bước đi. . .

Đi thẳng đến xế chiều hơn năm giờ, bọn hắn cũng không có bất kỳ phát hiện nào. Không có dấu chân, không thấy bóng dáng, thậm chí ngay cả cái ra dáng động vật đều không có nhìn thấy, hết thảy đều để vào tiến vào nguyên thủy thế giới giống như.

Liên tiếp đi thời gian dài như vậy, hai người cũng là mệt mỏi đến cực điểm, đành phải tìm một cái đã cản gió lại an toàn nơi hẻo lánh xây dựng cơ sở tạm thời. Lúc đầu, bọn hắn có thể đến có nham thạch che chắn địa phương nhóm một đống lửa.

Nhưng là vì lý do an toàn, hai người cũng không làm như vậy.

Bởi vì bên ngoài mưa rơi lác đác, lều vải dựng tốt về sau, Miêu Anh cũng không còn đem Triệu Ngọc cự tuyệt ở ngoài cửa, mà là cho phép hắn cùng mình chung sống một phòng.

Nhưng mà, để Miêu Anh ngoài ý muốn chính là, Triệu Ngọc tại cửa ra vào suy nghĩ nửa ngày, vậy mà không có tiến đến, mà là đi đến bên cạnh dưới mặt đá tìm cái khô ráo địa phương, sắp đặt mình túi ngủ đi.

"Miêu đội trưởng, ta nhìn, ta vẫn là cho ngươi đứng gác canh gác đi! Ngươi ngủ trước, nghỉ ngơi thật tốt. . ."

Mặc dù Triệu Ngọc nói đến thành khẩn, nhưng Miêu Anh chỉ cho là

Triệu Ngọc là đang cùng mình bực bội, liền không để ý tới hắn. Thật không nghĩ đến chính là, mãi cho đến nàng nặng nề ngủ đến nửa đêm về sau, lại phát hiện Triệu Ngọc lại còn ở bên ngoài!

Mưa còn tại ào ào dưới đất, Triệu Ngọc dùng túi ngủ bọc lấy thân thể của mình, hai mắt lại một mực nhìn chăm chú lên trong mưa rừng rậm, sợ sẽ xuất hiện cái gì ngoài ý muốn?

Thế nhưng là, trong rừng rậm đen kịt một màu, căn bản cái gì cũng nhìn không thấy, chỉ có thể nghe được hạt mưa đánh vào trên lá cây vù vù âm thanh.

Chậc chậc. . .

Không có đạo lý a?

Triệu Ngọc sắp không giữ được bình tĩnh, hệ thống này đến cùng đang làm cái gì? Hiện tại đã lại là một buổi trưa muộn rồi, hoàn tất thanh âm cũng không có truyền đạt, mới kỳ ngộ cũng không có phát sinh, đây rốt cuộc. . . Là thế nào một chuyện đâu?

Chẳng lẽ quẻ càn đại biểu chính là chẳng có chuyện gì?

Khả năng sao?

Mặc dù độ cao hoài nghi, nhưng là Triệu Ngọc cảnh giới tâm, cũng đã nâng lên điểm cao nhất. Thông qua trước kia đủ loại kinh lịch, hắn càng phát ra hiểu được, kỳ ngộ sẽ đến từ ở trong lúc lơ đãng, thường thường phi thường đột nhiên!

Mặc dù bây giờ nhìn qua hết thảy đều bình tĩnh như thường, nhưng là, Triệu Ngọc trong lòng nhưng thủy chung có loại gió thổi báo giông bão sắp đến không rõ cảm giác!

"Triệu Ngọc, ngươi điên rồi sao?" Lúc này, Miêu Anh đánh lấy đèn pin, từ trong trướng bồng la lên, "Cái này hơn nửa đêm, ngươi nghĩ chết cóng a? Đến, mau vào đi!"

Nghe được Miêu Anh kêu gọi, Triệu Ngọc không khỏi rùng mình một cái, đúng là chợt phát hiện, mình lõa * lộ bên ngoài mặt đã nhanh muốn đông cứng, ngay cả nói chuyện cũng mau nói không ra.

Không được!

Triệu Ngọc lúc này mới ý thức được, tiếp tục như vậy, thân thể là không chịu nổi, thế là tranh thủ thời gian mang theo túi ngủ chui vào lều vải.

"Ai u. . ."

Triệu Ngọc lạnh đến run lập cập, mau đem túi ngủ chỉnh lý đến Miêu Anh bên cạnh, lại chui vào.

"Ngươi nói, để cho ta nói ngươi cái gì tốt?" Miêu Anh căn bản không hiểu rõ nội tình, còn tại oán trách Triệu Ngọc, "Thật sự là đến chết vẫn sĩ diện! Không cho ngươi tiến đến ngươi hết lần này tới lần khác tiến đến, để ngươi tiến đến ngươi lại không tiến. . . Uy. . ."

Triệu Ngọc không đợi Miêu Anh nói xong, vội vàng một cái gấu ôm, liên tiếp túi ngủ đem Miêu Anh ôm vào trong lòng, răng trên răng dưới răng thì vẫn tại càng không ngừng đánh lấy lạnh run, miệng bên trong lẩm bẩm nói: "Chết cóng ta, chết cóng ta. . ."

Mặc dù bị Triệu Ngọc ôm, nhưng tốt xấu không có làm ra cái gì quá phận động tác, Miêu Anh cũng liền không có lại cùng hắn so đo. Đợi đến Triệu Ngọc hòa hoãn đến không sai biệt lắm, bối rối cũng liền dần dần tập tới, cuối cùng, đúng là liền như thế ôm Miêu Anh ngủ thiếp đi.

Cứ như vậy, hai người không biết mơ màng ngủ bao lâu, chợt bị một

tiếng chấn thiên nổ vang bừng tỉnh!

Oanh. . .

Tiếng vang ầm ầm chấn thiên động địa, thậm chí ngay cả lều vải đều đi theo run rẩy một chút.

A! ?

Triệu Ngọc giật nảy mình, trong nháy mắt bừng tỉnh!

Trong ngực Miêu Anh cũng là phút chốc nhảy bật lên, lập tức giật ra lều vải môn, cùng Triệu Ngọc song song chui ra ngoài. . .

Chương 401: Chương 401: Nhìn thấy mà giật mình

Chương 401: Nhìn thấy mà giật mình

Lúc này đã là lúc tờ mờ sáng, sắc trời tảng sáng, mặc dù bầu trời vẻ lo lắng vẫn như cũ, mưa nhỏ cũng một mực rơi xuống, nhưng là hai người vẫn là có thể nhìn thấy khá xa địa phương.

Ai ngờ, hai người vừa mới trở ra lều vải, liền lại thình lình nghe được, từ trong sơn cốc truyền đến một trận súng chát chúa âm thanh!

Ba. . .

Ba. . .

Tiếng súng khác nhau, lại phát phải gấp gấp rút.

Mặc dù khoảng cách khá xa, nhưng ở cái này tĩnh lặng núi rừng bên trong phá lệ rõ ràng, chẳng những kinh khởi trong rừng rất nhiều chim bay, hơn nữa còn tại không che trong sơn cốc ung dung quanh quẩn!

"Chuyện gì xảy ra! ?"

Miêu Anh kinh hãi, Triệu Ngọc cũng là không rõ ràng cho lắm.

"Bên kia mà!"

Một giây sau, Triệu Ngọc dẫn đầu nghe được tiếng súng truyền đến phương hướng, đợi đến hai người nhìn sang thời điểm, lúc này mới nhìn thấy tại lòng chảo sông đáy một hai cây số có hơn địa phương, dâng lên một cỗ to lớn khói đặc.

Rất rõ ràng, khói đặc chính là trước đó bạo tạc bố trí!

"Triệu Ngọc! Đi!" Miêu Anh móc ra gậy điện, ra hiệu Triệu Ngọc mau chóng tới xem xét. Triệu Ngọc tự nhiên không dám thất lễ, hai người liền một trước một sau, trực tiếp chạy khói đặc dâng lên địa phương chạy tới.

Đương hai người chạy vài chục bước thời điểm, tiếng súng đã ngừng lại, trong sơn cốc dần dần về phục bình tĩnh.

Triệu Ngọc vốn định dùng kính viễn vọng quan sát một chút, đáng tiếc trước mắt có không ít rừng cây che chắn, không cách nào thấy rõ nơi đó đến cùng xảy ra chuyện gì?

Tại tiếp tục chạy quá trình bên trong, Triệu Ngọc đầu óc nhanh chóng chuyển động. Mới đầu, hắn hoài nghi bạo tạc đến từ trộm mộ, có khả năng, là trộm mộ nhóm phát hiện bảo tàng chôn giấu địa, đây là dùng thuốc nổ đến nổ cửa vào đâu!

Thế nhưng là, nếu như thuốc nổ là dùng tìm đến bảo tàng, kia đằng sau vang lên tiếng súng, hắn liền không biết rõ?

Tiếng súng! ?

Chẳng lẽ nói, là Phó Kiếm Tinh bọn hắn?

Bọn hắn đã cùng trộm mộ tao ngộ giao hỏa nhi?

Còn có, mãnh liệt như vậy bạo tạc, chẳng lẽ. . . Chính là khôn quẻ chỉ?

Mang theo mãnh liệt nghi hoặc, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh gấp rút bước chân, dùng tốc độ nhanh nhất hướng bạo tạc chỗ chạy đi.

To lớn bụi mù lên tới giữa không trung về sau, bị róc rách mưa phùn đánh nát, rất nhanh liền tìm không được.

Bất quá, Triệu Ngọc hai người thế nhưng là nhớ rõ, không bao lâu liền tới đến phụ cận.

Giờ này khắc này, Triệu Ngọc lúc này mới thấy rõ, nguyên lai vừa rồi bạo tạc, là phát sinh ở bờ sông, cách bọn họ còn có 200~300m dáng vẻ.

Triệu Ngọc cùng Miêu Anh cẩn thận từng li từng tí dọc theo suối nước hướng về phía trước, chậm rãi tới gần, muốn xem một chút, nơi đó đến cùng xảy ra chuyện gì?

Ai ngờ, tại một bên suối nước bên trong, lại chợt toát ra một đầu dọa người —— tay cụt! ! !

Kia xem xét liền là cánh tay của người, đứt gãy trên cánh tay mặc một nửa tay áo, hơn nữa còn có đồng hồ!

Nó hẳn là bị dòng nước cọ rửa xuống tới, vừa vặn cắm ở một khối nham thạch ở giữa, để Triệu Ngọc hai người nhìn một cái đầy mắt!

A! ?

Miêu Anh dọa tốt kêu to một tiếng, hơi kém lên tiếng. Triệu Ngọc cũng là lần đầu nhìn thấy bực này thảm trạng, lập tức sau sống lưng ứa ra hơi lạnh.

Nói như vậy. . . Vừa rồi bạo tạc, chưa chắc là nổ đồ vật, mà là nổ —— người! ?

"A. . . A nha. . . A. . ."

Bỗng nhiên, từ Triệu Ngọc hai người trước người mấy chục mét địa phương truyền đến một tiếng rú thảm, tiếng kêu kia dị thường thê thảm, chỉ là nghe thanh âm liền khiến người sợ hãi trong lòng.

"Uy! Kiên nhẫn một chút, đừng khóc! Đừng hô!"

Lúc này, lại có người hét lên một tiếng, thế nhưng là rú thảm người vẫn như cũ rú thảm không ngừng, miệng bên trong còn không ngừng hô hoán: "Đạo trưởng cứu ta, đạo trưởng. . . Ta không muốn chết. . . A. . ."

"Ngăn chặn miệng, nhanh lên một chút!" Lúc này, phía trước lại truyền tới một cái trầm thấp u ám âm thanh nam nhân, người này tựa hồ là thủ lĩnh của bọn hắn, tiếp theo dùng mệnh khiến giọng điệu quát, "Mấy người các ngươi nhanh đi nhìn xem, còn có hay không còn sống? Còn có, lão đầu nhi đâu? Nhìn kỹ, đừng chạy!"

Nghe những này dồn dập tiếng gào, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh liếc nhau một cái, lại lặng lẽ hướng phía trước đi lại hơn mười mét, rất nhanh lại nghe thấy mới thanh âm.

"Đạo trưởng, cảnh sát a đây chính là, cái này không. . . Phiền toái thế nhưng là!"

"Vừa rồi giống như có cái gì lao xuống đi, cũng không biết. . . Còn có hay không những cảnh sát khác. . . Đạo trưởng, chúng ta. . . Mau bỏ đi đi!"

"Đúng vậy a, không bao lâu, toàn bộ sơn cốc liền đều là cảnh sát, lần này phiền phức lớn rồi thế nhưng là. . ."

"Đừng nói nữa, đều mẹ nó im miệng cho ta!" Lúc này, trước đó cái kia

trầm thấp u ám thanh âm lại lần nữa xuất hiện, "Ai mẹ nó nếu là hiện tại liền muốn chết, ai mẹ nó liền cho ta tiếp lấy mù tất tất!"

Kết quả, người này như thế vừa quát, hiện trường lập tức an tĩnh lại, ngay cả vừa rồi rú thảm người kia cũng tựa hồ an tĩnh rất nhiều.

Thừa cơ hội này, Triệu Ngọc hai người rốt cục đi tới trước mặt. Đợi cho bọn hắn gỡ ra mặt cỏ hướng về phía trước xem xét, nhất thời bị cảnh tượng trước mắt kinh trụ!

Nhưng gặp trước mắt chính là một chỗ khoáng đạt bờ sông chỗ nước cạn, rất rõ ràng, phát sinh bạo tạc địa điểm ngay ở chỗ này, tại ở gần rừng cây một mặt bị tạc ra một cái hố to!

Kinh khủng nhất là, tại mảnh này chỗ nước cạn phía trên, còn tán lạc mấy cỗ người thi thể!

Những thi thể này toàn thân cháy đen, đã bị tạc đến máu thịt be bét, không cách nào phân biệt. Có, thậm chí đã bị tạc đến chia năm xẻ bảy, vô cùng thê thảm!

Ngoại trừ thi thể bên ngoài, nơi này còn có năm sáu cái người sống, những người này trên thân đồng dạng có nổ vết thương dấu vết, từng cái quần áo không chỉnh tề, lại là không có sinh mệnh trở ngại.

Những người này có tại xử lý miệng vết thương của mình, có tại lục tìm trên đất đồ vật.

Mọi người ở đây ở giữa, thì đứng đấy một người mặc áo khoác da, chân đạp ủng da nam tử! Người này chải lấy bím tóc đuôi ngựa, cái đầu không cao. Giờ phút này, hắn đang bưng một cây súng lục hướng mọi người kêu gào:

"Ta mẹ nó nghĩ như vậy sao? Cái này không đều là bị buộc sao? Không

đem Lôi Tử phát nổ, chúng ta tất cả đều xong đời!"

"Đạo trưởng, ta liền không rõ, chúng ta làm được để ý như vậy, làm sao vẫn là bị bọn hắn phát hiện đâu?" Một cái niên kỷ hơi lớn nam tử nói, "Làm sao còn có thể đuổi tới nơi này đến? Ngươi hảo hảo suy nghĩ một chút đi, khẳng định là bị bọn hắn tìm tới tay cầm, nơi này là tuyệt đối không thể ngây người thêm!"

"Ừm. . ." Được xưng đạo trưởng bím tóc đuôi ngựa thật chặt nhíu lông mày, dường như không có cam lòng.

"Đạo trưởng!" Lúc này, bờ sông một người trung niên nam tử nắm cả một người trẻ tuổi thi thể nói, "Quỷ đầu chết! Không chữa được!"

Triệu Ngọc nghiêng đầu một chút, lúc này mới thấy rõ, cái kia đã chết quỷ đầu, hắn là trước đó không ngừng rú thảm người. Xem ra, bởi vì thụ thương quá nặng, hắn vẫn không thể nào giữ được tính mạng!

Lần này thế nhưng là nguy rồi, Triệu Ngọc chỉ cảm thấy trái tim phanh phanh trực nhảy. Từ bọn hắn lời nói bên trong có thể nghe ra, những cái kia đã bị tạc chết người, cũng đều là cảnh sát!

Nếu như đều là cảnh sát lời nói, kia há không liền là Phó Kiếm Tinh bọn người?

Phó Kiếm Tinh —— chết! ?

Sao lại thế. . . Dạng này?

Cái này cũng, quá thảm rồi a?

"Tốt a, lưu được núi xanh, không sợ không có củi đốt!" Cái kia tên là đạo trưởng người không biết làm sao thở dài, xông thủ hạ nói, "Xem ra, ta cùng Kim Phật vô duyên a! Vậy cũng chỉ có thể lại tu hành chút năm

tháng lại nói!"

A! ?

Vừa nghe đến "Kim Phật" hai chữ, Triệu Ngọc rốt cục xác định được, trước mắt nhóm này mà ác ôn, không thể nghi ngờ liền là trộm lấy Khâu Thành Thái Thú mộ đám kia mà trộm mộ!

Liền là bọn hắn, tàn sát lão chuyên gia Đổng Phái Trác!

Liền là bọn hắn một mực tại tìm kiếm trong truyền thuyết Kim Phật!

Mà liền là bọn hắn, dùng thuốc nổ nổ chết bao quát Phó Kiếm Tinh ở bên trong Mạt Dương phân cục cảnh sát hình sự đồng sự!

Những thứ này. . . Tên ghê tởm!

"Oa! Đạo trưởng, cảnh sát thương cũng thật là lợi hại, so chúng ta súng bắn chim cao cấp nhiều!" Đột nhiên, một cái tuổi trẻ trộm mộ từ tử thi trong tay nhặt được một cây súng lục, vội vàng ra hiệu cho đạo trưởng nhìn.

"Các lão đầu tử đâu?" Đạo trưởng cũng không có để ý tới hắn, mà là xông rừng cây bên cạnh một cái vóc người cao lớn dưới người ra lệnh, "Hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, dứt khoát liền đều ở nơi này giải quyết đi! Đại Ngưu, giao cho ngươi!"

Đạo trưởng vừa dứt lời, có mặt khác hai cái trộm mộ đã từ Triệu Ngọc cùng Miêu Anh bên cạnh trong bụi cỏ xách ra hai người tới.

Hai người kia chẳng những bị trói gô, mà lại ngoài miệng còn bị quấn băng dán.

Triệu Ngọc hai người tập trung nhìn vào, lập tức trong lòng khẩn trương,

nhưng gặp hai người kia không phải người khác, chính là hai vị kia mất tích —— lão chuyên gia! ! js3v3

Chương 402: Chương 402: Ngươi sẽ leo cây sao? Tiểu thuyết: Cuồng dò xét tác giả: Bỏ biển quên hồ

Chương 402: Ngươi sẽ leo cây sao? Tiểu thuyết: Cuồng dò xét tác giả: Bỏ biển quên hồ

"Ô ô ô... Ô ô ô..."

Hai vị lão chuyên gia bị trộm mộ nhóm lôi kéo đến bụi cỏ trước, đồng thời bị ép lấy song song té quỵ trên đất. Hai người ngoài miệng quấn lấy băng dán, nói không ra lời, chỉ có thể phát ra ô thanh âm ô ô.

Có thể là ý thức được mình muốn khó giữ được tính mạng, hai vị lão nhân mặt lộ vẻ sợ hãi, toàn thân run rẩy.

Lúc này, cái kia bị gọi là Đại Ngưu người đứng ở hai cái trước mặt lão nhân, trong tay còn nắm chặt môt cây chủy thủ ! Bất quá, cái này Đại Ngưu mặc dù nhân cao mã đại, nhưng cầm chủy thủ, lộ ra dị thường do dự.

"Đại Ngưu! Nhập đội a, nhìn thấy không?" Bên cạnh cái kia lớn tuổi trộm mộ ở một bên khuyến khích nói, " chúng ta hiện tại đã giết nhiều như vậy cảnh sát, tất cả đều là rơi đầu đại tội, cho nên, giết nhiều một cái ít giết một cái đã không quan trọng, tranh thủ thời gian luyện một chút gan đi!"

"Ừm... Ừ..."

Đại Ngưu một mặt đáp ứng, một mặt đem chủy thủ nhắm ngay trong đó một vị lão chuyên gia.

Lão chuyên gia dọa đến ô ô ô trực khiếu, lắc đầu liên tục.

Lúc này, Miêu Anh không giữ được bình tĩnh, nàng cùng Triệu Ngọc liền ngồi xổm ở bên cạnh trong bụi cỏ. Miêu Anh vận sức chờ phát động, muốn lao ra cứu người!

Triệu Ngọc thấy thế tranh thủ thời gian đè xuống nàng, đồng thời lắc đầu liên tục. Xa xa trộm mộ nhóm từng cái trong tay có súng, lúc này lao ra, không những không có cách nào cứu người, ngược lại sẽ đem mình cũng rơi vào đi!

Những người này vừa rồi nổ chết nhiều như vậy cảnh sát, đang ở tại một loại trạng thái điên cuồng bên trong, một khi khai hỏa, tuyệt đối sẽ không thủ hạ lưu tình.

Miêu Anh tự nhiên minh bạch trước mắt tình thế, thế nhưng là... Trơ mắt nhìn xem hai vị lão chuyên gia bị tàn sát tại trước mắt mình, nàng lại không đành lòng, không qua được mình cửa này!

Tên là Đại Ngưu tuổi trẻ nam tử hắn là chưa hề giết qua người. Giờ phút này, hắn cầm đao ước lượng nửa ngày, nhưng vẫn là không xuống tay được!

Nhìn thấy loại tình huống này, vừa rồi từ người chết trong tay nhặt được súng ngắn gia hỏa nói chuyện: "Uy, Đại Ngưu, đao quá cứng! Thử một chút cái này đi, một người một súng, gọn gàng!"

Nói, hắn đem nhặt được súng ngắn xa xa vứt ra tới, Đại Ngưu tranh thủ thời gian nhấc hai tay tiếp được. Bởi vì khẩn trương cao độ, thương tiếp nhận, đao lại rơi xuống đất, trêu đến trộm mộ nhóm một trận cười vang.

"Yên tâm, bên trong hắn là còn có không ít đạn đâu! Nhanh lên một chút đi!" Xa xa trộm mộ thúc giục nói, "Đem lão nhân gia đưa tiễn, chúng ta cũng thanh tịnh! Nếu không phải bọn hắn cản trở, chỉ sợ bảo bối cũng đã sớm tìm được!"

Tại mọi người giật dây dưới, Đại Ngưu hít sâu một hơi, rốt cục đem súng lục nhắm ngay trong đó một vị lão chuyên gia trước ngực, ngón tay cũng bỏ vào súng ngắn trên cò súng mặt.

"Ô ô ô... Ô ô ô..."

Lão chuyên gia dùng ánh mắt khổ khổ cầu khẩn, nước mắt ào ào chảy ròng, đã lâm vào tuyệt vọng.

Ai ngờ, kia Đại Ngưu vậy mà lại do dự một chút, đúng là cất bước đi hướng lão chuyên gia sau lưng! Nhìn ý kia, hắn hắn là muốn từ sau lưng nổ súng, coi là dạng này có thể giảm bớt một chút mình cảm giác tội lỗi!

Lúc này, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh ngay tại hai vị lão chuyên gia sau lưng, hắn như thế nhất chuyển, vừa vặn chuyển tới hai người trước người. Miêu Anh mắt thấy như thế, nhất thời tới chủ ý, lập tức hướng Triệu Ngọc làm mấy thủ thế.

Triệu Ngọc minh bạch, Miêu Anh là muốn cho mình hấp dẫn một chút địch nhân, sau đó nàng tốt lao ra đoạt thương cứu người! Chỉ cần Miêu Anh trong tay có thương, tình huống có lẽ sẽ càng tốt hơn một chút.

Bất quá, đối mặt nhiều như vậy cùng hung cực ác trộm mộ, Triệu Ngọc vẫn cảm thấy việc này quá mức mạo hiểm, muốn khuyên Miêu Anh chờ thêm chút nữa.

Nhưng mà, mắt nhìn thấy lão chuyên gia sẽ chết tại bỏ mạng, Miêu Anh rốt cuộc kìm nén không được, mắt nhìn thấy liền muốn trước một bước

động thủ.

Rơi vào đường cùng, Triệu Ngọc đành phải từ dưới đất quơ lấy một khối đá, hướng trong nước sông thả tới.

Ừng ực!

Đột nhiên nghe được trong nước sông truyền đến động tĩnh, nhất thời đem những cái kia trộm mộ giật nảy mình, tất cả đều hướng nước sông phương hướng nhìn lại.

Miêu Anh thì lợi dụng đúng cơ hội một cái bước xa xông ra, trong tay gậy điện lóe lên, chính giữa Đại Ngưu phía sau lưng!

Ba ba ba...

Điện quang lấp lóe...

Kia Đại Ngưu hoàn toàn không có lưu ý có người sau lưng, bị điện giật côn đánh trúng về sau, nhất thời toàn thân run rẩy, súng ngắn cũng rơi trên mặt đất!

A! ?

Trộm mộ nhóm lúc này mới ý thức được có người đánh lén, mau đem lực chú ý thay đổi trở về.

Bất quá, Miêu Anh cùng Triệu Ngọc phối hợp ăn ý, Triệu Ngọc một tay một cái, sớm đã đem hai vị lão chuyên gia kéo vào bụi cỏ, mà Miêu Anh thì tại trước tiên nhặt lên Đại Ngưu súng ngắn, đồng thời nhanh chóng nổ súng.

Miêu Anh thương pháp cực chuẩn, thương thứ nhất đánh vào cái kia cách bọn họ gần nhất già trộm mộ trên đùi, mà phát súng thứ hai thì trực

tiếp trúng đích cái kia tên là đạo trưởng thủ lĩnh, đánh trúng bờ vai của hắn!

A!

Người đạo trưởng kia a một tiếng ngã xuống, thế nhưng là trong miệng vẫn còn đang không ngừng chửi mẹ.

"Mẹ nó, chuyện gì xảy ra? Ai u... A..."

Đạo trưởng như thế khẽ đảo, chúng trộm mộ lập tức phân tán ra, có công sự che chắn tìm công sự che chắn, có rừng cây chui rừng cây. Mà chui vào về sau, lập tức hướng Miêu Anh nổ súng phản kích.

Những người này trong tay cái gì thương đều có, súng bắn chim, súng săn còn có súng ngắn!

Trên đất trống nhất thời tiếng súng đại tác, vang làm một đoàn.

Miêu Anh thấy đối phương thế lớn, không kịp mở phát súng thứ ba, liền tranh thủ thời gian một cái ngư dược trước nhào lộn né tránh lái đi!

"Đi a!"

Triệu Ngọc lôi kéo hai vị lão chuyên gia vội vã lui lại, bên tai thì sớm đã là đạn gào thét. Hắn tranh thủ thời gian dùng đao mở ra trói chặt lão chuyên gia dây thừng, sau đó lôi lôi kéo kéo trở về lui.

Phanh...

Ba...

Đạn từ trong bụi cỏ xuyên qua gào thét, dọa đến lão chuyên gia nhóm ô ô trực khiếu.

Miêu Anh thì thình lình lại hướng địch nhân nổ hai phát súng, mặc dù không có đánh trúng người, lại là đem đối phương tình thế áp chế một chút.

Thừa dịp này, bốn người tranh thủ thời gian đem hết toàn lực, chạy lên núi.

"Truy! Truy! Mẹ nó đuổi theo cho ta!" Thình lình ở giữa, trên đất trống vang lên lần nữa đạo trưởng mệnh lệnh, "Một cái cũng không thể buông tha, đều giết cho ta! A nha... Đau đau..."

Mệnh lệnh một chút, những cái kia trộm mộ lập tức xông ra công sự che chắn, hướng Triệu Ngọc bốn người vọt tới.

Bốn người liều mạng tại vũng bùn trong rừng xuyên qua, ý đồ tránh thoát địch nhân truy kích.

Miêu Anh bên cạnh rút lui bên cạnh yểm hộ, còn thỉnh thoảng hướng địch nhân nổ súng, kết quả, vẻn vẹn nổ hai phát súng, đạn liền toàn bộ đả quang!

Lại càng không tốt chính là, chạy cũng liền bốn năm phút bộ dáng, hai vị kia lão chuyên gia liền rốt cuộc chạy không nổi rồi. Bọn hắn đến một lần tuổi tác đã cao, đi đứng vốn cũng không liền. Thứ hai, bọn hắn ngày gần đây nhận hết trộm mộ nhóm ngược đãi, chỗ nào còn có cái gì khí lực phi nước đại?

Triệu Ngọc lôi lôi kéo kéo mang theo bọn hắn lại chạy một hồi, làm thế nào cũng không động được.

"Nếu không... Trốn một chút a?" Triệu Ngọc hướng chỗ rừng sâu nhìn lại, muốn tìm chỗ có thể ẩn thân.

"Giấu không được!" Miêu Anh đem khẩu súng băng đạn tháo xuống xem xét, lại là thật không có đạn. Nàng chỉ vào vũng bùn đường nhỏ nói với Triệu Ngọc, "Vừa hạ xong mưa, chúng ta đi đến đâu mà đều sẽ lưu lại dấu chân! Không có cách nào giấu!"

"Chậc chậc..." Triệu Ngọc một mặt chậc lưỡi, một mặt nhanh chóng xem xét trong đầu hệ thống đạo cụ. Nhưng mà, áo chống đạn, áo tàng hình loại hình đạo cụ sớm đã dùng hết, còn lại nhìn ban đêm nghi, kính viễn vọng loại hình căn bản phái không lên chỗ dụng võ gì!

Cái này nhưng... Làm sao bây giờ?

"Người trẻ tuổi, đừng quản chúng ta!" Đột nhiên, cái kia gọi là Điền Đông Dân lão chuyên gia xé toang ngoài miệng băng dán, đối Triệu Ngọc hai người nói, "Hảo ý của các ngươi chúng ta tâm lĩnh, không đáng lại dựng vào tính mạng của các ngươi, các ngươi đi nhanh đi!"

"Như vậy sao được! ?" Miêu Anh lắc đầu nói, "Không thể!"

"Có thể! Có thể!" Ai ngờ, Triệu Ngọc chợt kích động nói với Miêu Anh, "Ta có chủ ý Miêu đội trưởng! Có chú ý! Chúng ta cũng đừng quản bọn họ hai! Ngươi mau cùng ta đến!"

Nói, Triệu Ngọc lôi kéo Miêu Anh liền đi.

"Triệu Ngọc, ngươi cái này gọi... Ý định gì! ?" Miêu Anh tức giận hất ra.

"Miêu đội trưởng, " Triệu Ngọc thì lại lần nữa giữ chặt nàng, trừng to mắt nói, "Ngươi không phải nói, bọn hắn là theo chân chúng ta dấu chân tới sao? Ngươi phát không có phát hiện một vấn đề, mưa đã tạnh! Trên đường còn có vũng nước đâu!"

"Trời nắng? Vũng nước?" Miêu Anh quay đầu hướng dưới núi nhìn lại, quả nhiên thấy trên đường có không ít vũng nước, nàng không khỏi nhãn

tình sáng lên, "Ý của ngươi là..."

"Miêu đội trưởng, ngươi nhìn!" Triệu Ngọc lại đi vũng nước phía trên chạc cây một chỉ, hỏi, "Ngươi —— sẽ leo cây sao?" js3v3

Chương 403: Chương 403: Định vị xạ kích

Chương 403: Định vị xạ kích

Trước hết nhất đuổi theo, là một cao một thấp hai tên trộm mộ, bọn họ đích xác là dọc theo dấu chân đuổi theo.

Thế nhưng là, khi bọn hắn rốt cục đuổi tới một cái vũng nước thời điểm, chợt phát hiện, vũng nước phía ngoài dấu chân bỗng nhiên ít đi!

Chuyện gì xảy ra?

Buồn bực hai người đang muốn hướng đầu nhánh cây cùng bên trái bụi cỏ nhìn lại, nhưng đột nhiên nhìn thấy, hai vị kia lão chuyên gia vậy mà ngay tại phía trước nhấc tay đầu hàng đâu!

"Chỗ này đâu!"

Hai người đột nhiên nhìn thấy hai vị lão chuyên gia ở phía trước, vội vàng nhấc chân lên muốn phóng ra vũng nước.

Kết quả, đúng lúc này, trong vũng nước phút chốc bạo khởi một cỗ màu lam dòng điện, dòng điện trong nháy mắt truyền khắp hai tên trộm mộ toàn thân.

Bất quá, màu lam dòng điện cũng không đối với hai người tạo thành ảnh hưởng gì? Hai tên trộm mộ chỉ là cảm giác hơi tê một chút, cúi đầu xem

xét, lúc này mới nhìn thấy lại có người ghé vào địa, đang dùng gậy điện điện giật trong vũng nước nước đâu!

Mà lại, người kia miệng bên trong còn mắng một câu: "Ta thao, không dùng được nha!"

Người này chính là Triệu Ngọc, hai tên trộm mộ vội vàng đem họng súng nhắm ngay hắn. Thế nhưng là, bọn hắn vừa muốn nổ súng, Miêu Anh lại phút chốc từ trên trời giáng xuống.

Miêu Anh nhắm ngay to con mặt tới một quyền, lăng lệ nắm đấm nhất thời đem nó đánh ngã xuống đất, đồng thời, nàng đôi chân dài bay ra, đem người lùn đá một cái lảo đảo!

Triệu Ngọc thì cực nhanh từ trong bụi cỏ bạo khởi, dùng gậy điện hung hăng xử đến người lùn phía sau lưng.

Nhưng mà, kia gậy điện gặp nước sau đã mất hiệu, không có cách nào lại điện nhân. Triệu Ngọc dứt khoát lấy nó làm thành thật cây gậy, chép trong tay hướng người lùn mặt hung ác đập!

Ba!

Ba!

Ba!

Cái thứ ba đập xong sau, người lùn đã hoàn toàn thay đổi, ngay cả người bộ dáng cũng không có! Nhưng cảm giác không an toàn Triệu Ngọc vừa hung ác đập mấy quyền, thẳng đến đem hắn đánh cho không động đậy nữa, lúc này mới dừng tay.

Người lùn cầm trong tay chính là một thanh đời cũ súng lục ổ quay, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian chép tại trong tay mình.

Cùng lúc đó, Miêu Anh đồng dạng giải quyết người cao, chẳng những đem người cao đánh bất tỉnh, đồng thời đoạt lấy trong tay hắn một cây kiểu cũ súng săn.

Phanh. . .

Dưới núi một viên đạn đánh tới, Triệu mầm hai người tranh thủ thời gian đều tự tìm đến một cây đại thụ làm công sự che chắn, hai vị lão chuyên gia thì dọa đến chui vào rừng cây.

Răng rắc, Miêu Anh đem súng săn thương xuyên tốt, vừa muốn quay người nổ súng phản kích, nhưng mà, dưới núi không biết có bao nhiêu địch nhân, nhất thời một trận đạn bắn vụt tới, hơi kém đem Miêu Anh đánh trúng.

Ta dựa vào!

Triệu Ngọc mắt thấy Miêu Anh nguy hiểm, tranh thủ thời gian nổ súng xạ kích, nhưng hắn vừa mới ngoi đầu lên, đồng dạng bị một trận tập kích, dọa đến hắn lại rụt trở về.

Cái này cũng không diệu, hai người bọn họ bây giờ căn bản không biết dưới đáy có bao nhiêu địch nhân, nếu là có người đến khía cạnh trong bụi cỏ đi bọc đánh, vậy coi như phiền toái!

Ai?

Đúng rồi!

Thời khắc mấu chốt, Triệu Ngọc chợt nhớ tới ẩn hình máy dò đến, máy dò có thể rõ ràng kiểm trắc đến mọi người thân mang theo thiết bị điện tử, tỷ như điện thoại loại hình đồ vật!

Kể từ đó, há không liền có thể đem bọn hắn định vị rồi?

Mặc dù Triệu Ngọc hiện tại đã mở ra lấy một cái gia cường phiên bản máy dò, nhưng là cái này máy dò độ chính xác còn thiếu rất nhiều, chỉ có thể tra được một chút camera, máy nghe trộm hoặc bạo phá vật loại hình rõ ràng thiết bị.

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian mở ra một cái chỉ có thể duy trì 10 phút ẩn hình máy dò. Mở ra về sau, phương viên hai mươi mét bên trong thiết bị điện tử, liền tất cả đều bị hắn chính xác bắt được!

"A! ?" Triệu Ngọc thình lình nhìn thấy, có một cái tín hiệu ngay tại hướng Miêu Anh khía cạnh di động, hắn vội vàng mở miệng nhắc nhở, "Miêu đội trưởng, tay phải của ngươi bên cạnh 1 8 mét địa phương có mai phục!"

"Bên tay phải? Mấy giờ phương hướng?" Miêu Anh lập tức nhìn hướng về phía rừng cây.

"Ừm. . ." Triệu Ngọc chuyển hạ thân, vội vàng nói, "8 điểm, 8 điểm a?"

Triệu Ngọc nói xong, Miêu Anh nâng lên súng săn liền hướng phía mục tiêu bắn tới.

Kia súng săn uy lực không nhỏ, phù một tiếng, trong bụi cỏ nhất thời tuôn ra một cỗ huyết hoa.

"A!" Có người phát ra thống khổ tiếng kêu rên, sau đó vội vàng hướng bụi cỏ chỗ sâu bò đi.

"Ai u!" Triệu Ngọc sờ lên ngực, trong lòng may mắn, "May mắn nói đúng!"

Ai ngờ, hắn mới vừa nói xong, lại phát hiện mình phụ cận, lại xuất hiện

một cái địch nhân mới!

Ta dựa vào!

Triệu Ngọc vội vàng một thấp đầu, xông Miêu Anh hô: "Miêu đội trưởng, tay trái của ta bên cạnh 3 giờ phương hướng, 1 5 mét cả!"

Miêu Anh nghe được về sau, không chút do dự hướng mục tiêu nổ súng.

Phanh. . .

Uy lực to lớn đạn nhất thời xuyên thấu nào đó cây nhỏ, trốn ở sau cây chuẩn bị đánh lén Triệu Ngọc người dọa đến sắc mặt trắng xanh, vội vàng một cái ngư dược trước nhào lộn lăn qua một bên!

"Ta đi bà ngươi cái gấu!"

Triệu Ngọc nâng lên cánh tay phanh hướng người kia bắn một phát súng, đúng là vừa vặn đánh vào người kia giày.

"Ai nha. . ." Người kia hét thảm một tiếng, sau đó liền rơi xuống đến trong bụi cỏ đi.

"Oa!" Triệu Ngọc trừng to mắt xông Miêu Anh khoe khoang nói, " thấy được không? Ta. . . Ta đánh trúng vậy mà? Đều là. . . Đều là sư phó có phương pháp giáo dục a!"

"Đừng đắc chí, còn có hay không?" Miêu Anh quát to một tiếng.

"Nha!" Triệu Ngọc hướng trong đầu nhìn lại, lại lần nữa hướng Miêu Anh nói, "Ta nhìn thấy, tại ngươi sau cây chính đối một cái cây đằng sau còn có một địch nhân, 14 5 mét!"

"Tốt! Triệu Ngọc!" Miêu Anh hướng bên tay phải một chỉ, "Tranh thủ

thời gian nhảy ra ngoài!"

"A?" Triệu Ngọc đầu tiên là sửng sốt một chút, lại rất nhanh minh bạch Miêu Anh ý tứ, thế là, hắn một cái lăn qua một bên lật liền lộn ra ngoài.

Trốn ở sau cây địch nhân nhìn thấy về sau, lập tức giơ súng bắn, nhưng Miêu Anh chợt từ thân cây bên trái giết ra, nhắm chuẩn, nổ súng, một mạch mà thành. . .

Ầm!

Súng săn đạn vừa vặn đánh vào người kia cán thương, chẳng những bắn bay cán thương, còn đem mặt của người kia gò má cạo sờn.

A! ?

Người kia dọa đến oa nha kêu to, tranh thủ thời gian cuồn cuộn lấy chạy trốn đến dưới núi đi.

Đợi đến người này sau khi đi, dưới núi bỗng nhiên trở nên hoàn toàn yên tĩnh.

"Ồ? Rút lui! ?"

Không yên lòng Triệu Ngọc lại từ vừa đi vừa về bò lên một hồi, chờ phân phó hiện chung quanh lại không mới tín hiệu truyền đến về sau, lúc này mới hơi yên lòng một chút.

Miêu Anh cũng là ghìm súng nhìn hồi lâu, chờ phân phó hiện đối phương thật đã rút đi về sau, lúc này mới nhanh đi móc điện thoại di động của mình.

"Đáng chết!" Ai ngờ, rút nửa ngày, Miêu Anh chợt phát hiện điện thoại di động của mình vậy mà không biết lúc nào rơi ra đi!

"Không có chuyện, không có chuyện! Ta không có ném!"

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian móc ra điện thoại di động của mình, cho tổng bộ đánh tới điện thoại. Nhưng mà, đánh nửa ngày, làm thế nào cũng đánh không thông. Hắn nhấn xuống khẩn cấp kêu gọi nút bấm, cũng là không phản ứng chút nào.

"Móa!" Triệu Ngọc mắng, " không phải vệ tinh tín hiệu sao? Thế nào đây là, rớt bể sao?"

Trong lòng của hắn bỗng cảm giác một trận vội vàng xao động, nếu là lúc này có thể có một cái tín hiệu tăng cường khí liền tốt, đáng tiếc là, đạo cụ cột một cái cũng không có.

"Nếu không, " hắn ngẩng đầu lên hỏi Miêu Anh, "Chúng ta. . . Chúng ta đổi chỗ khác thử một chút, tìm một cái cao địa phương!"

"Hồi. . . Về chúng ta lều vải!" Miêu Anh nói, "Ta hôm qua ở nơi đó tiếp thu được qua tín hiệu, nơi đó hắn là có thể kêu cứu! Còn có, ngươi điện thoại di động này nhanh không có điện, trong lều vải có nạp điện bảo a!"

"Tốt! Thế nhưng là. . ." Triệu Ngọc chỉ chỉ xa xa lão chuyên gia, "Không biết, bọn hắn được hay không đâu?"

"Không được cũng phải được a!" Bởi vì không thể kết nối điện thoại, Miêu Anh lộ ra dị thường lo lắng, "Ta cảm thấy, dưới núi đám người kia là tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ!"

Triệu Ngọc cũng có đồng cảm, vừa rồi, bọn hắn bất quá là đánh đối phương một cái đột nhiên tập kích mà thôi. Nếu như cẩn thận tính toán một chút, trộm mộ nhóm vẫn là có không nhỏ thực lực!

"Kia. . . Hai người kia làm sao bây giờ đâu?"

Đợi đến hai người quyết định rời đi thời điểm, Triệu Ngọc chỉ vào nằm trên mặt đất hai người hỏi.

"Mặc kệ bọn hắn!" Miêu Anh nói, "Cao cái kia đã bị ta bẻ gãy mắt cá chân, coi như trở về cũng chỉ có thể là đối phương vướng víu!"

"Oa, đủ tổn hại!" Triệu Ngọc điểm khen, "Kia ngươi đợi ta một chút, ta đem thấp cái kia chân cũng gõ gãy đi!"

"Ai nha, đi nhanh đi! Đi nhanh đi, người kia mặt đều như vậy, có thể hay không tỉnh còn hai chuyện đây! Đi thôi!" Miêu Anh lôi kéo Triệu Ngọc liền hướng đi trở về.

Hai người đem tình huống cùng lão chuyên gia nhóm nói chuyện, lão chuyên gia nhóm tự nhiên là nói gì nghe nấy. Thế là, Triệu mầm riêng phần mình đỡ lấy một vị lão chuyên gia, hướng bọn họ lều vải bước đi.

Chương 404: Chương 404: Thần bí thi hài

Chương 404: Thần bí thi hài

"Ai u, không hiểu khoa học thật sự là sẽ hại chết người!" Tại trở về doanh địa trên đường, Triệu Ngọc đem một cái khác gậy điện mở ra, nhưng gậy điện đồng dạng đã mất hiệu lực."Nước không phải có thể dẫn điện sao? Ta coi là dùng gậy điện điện nước, là có thể đem hai người kia điện nằm xuống đâu! Như thế rất tốt, chẳng những không có có tác dụng, gậy điện còn xong đời! Công gia, đến bồi a! Ta ký chữ!"

Miêu Anh nhìn Triệu Ngọc một chút, lại mở miệng hỏi một vấn đề khác: "Không đúng Triệu Ngọc, ngươi là thế nào biết trong bụi cỏ có người bọc đánh chúng ta? Phương vị cùng khoảng cách, sao có thể phán đoán đến chuẩn như vậy?"

"Ta ta tại ngươi khía cạnh!" Triệu Ngọc vội vàng giải thích, "Tự nhiên có thể thấy được!"

"Các ngươi kia là mạch xung đèn pin, " Điền Đông Dân giáo sư mặc dù đi được phí sức, nhưng vẫn là nhịn không được cho Triệu Ngọc giảng giải lên nguyên lý đến, "Cao áp thấp lưu, gặp nước sau, dòng điện khuếch tán trôi mất, đương nhiên điện không đến người! Muốn lợi dụng vũng nước điện giật người, không riêng đến sử dụng điện xoay chiều, còn phải tăng lớn "

Sau đó, lão chuyên gia nói một tràng vật lý học thuật ngữ ra.

"A" Triệu Ngọc không hiểu rõ lắm, lại là y nguyên gật đầu, "May mắn chúng ta còn có kế hoạch B, may mắn Miêu tổ trưởng sẽ leo cây a, ha ha bằng không, phiền toái liền!"

"Uy, ngươi đừng giật ra chủ đề, " Miêu Anh trợn nhìn Triệu Ngọc một chút, "Hai ta ở vào vị trí song song, ngươi có lẽ có thể nhìn thấy ta sau cây người, thế nhưng là trong bụi cỏ ngay cả ta đều nhìn không thấy, ngươi lại thế nào trông thấy?"

"Người từ trong cỏ bò, cỏ sẽ động mà!" Triệu Ngọc tiếp lấy giải thích.

"Thế nhưng là, khoảng cách đâu? Khoảng cách lại thế nào phán đoán" Miêu Anh không buông tha.

"Không đúng?" Triệu Ngọc tranh thủ thời gian sử xuất đòn sát thủ, nói sang chuyện khác, "Miêu đội trưởng, hai ta có phải hay không giọng khách át giọng chủ rồi? Hiện tại thật vất vả đem hai lão đầu tìm được, còn không tranh thủ thời gian hỏi một chút, cái này mẹ nó đều là chuyện gì xảy ra a?"

Nghe được Triệu Ngọc nhắc nhở, Miêu Anh lúc này mới nhớ tới chính sự đến, mau đem ánh mắt chuyển hướng hai vị lão chuyên gia.

"Ai!" Tiếp thu được Miêu Anh ánh mắt, vị kia gọi là Vương Thái Minh giáo sư thở dài, nói một cách đầy ý vị sâu xa nói, " nói rất dài dòng a!"

"Móa!" Triệu Ngọc mắng một câu, "Dài cũng phải nói a? Nhặt trọng yếu nói, những tên khốn kiếp kia đến cùng đều là người nào? Còn có, trước đó bom bạo tạc lại là chuyện gì xảy ra? Nổ chết chính là ai? Thật là cảnh sát sao? Còn có Đổng Phái Trác đâu? Hắn lại là chuyện gì xảy ra?"

"Ai!"

Nghe nói như thế, hai vị lão chuyên gia sắc mặt trở nên dị thường khó coi, giống như phạm sai lầm học sinh tiểu học, không ngừng lay động đầu.

"Ta nói, nhanh!" Triệu Ngọc một mặt lôi kéo Điền Đông Dân đi lên phía trước, một mặt hắc quát, "Nói cho các ngươi biết, đám người kia lúc nào cũng có thể đuổi theo, các ngươi hiện tại nếu không nhanh lên một chút nói, tương lai nhưng là không còn cơ hội! Nhanh lên một chút, đừng mẹ nó pha trò!"

"Triệu Ngọc! Làm sao nói a?" Miêu Anh trách cứ, "Bọn hắn đều như vậy, ngươi đừng thúc bọn họ được không?"

"Đúng đúng lỗi của chúng ta!" Điền Đông Dân run rẩy nói, "Chúng ta có tội! Nếu là năm đó, chúng ta đem mọi chuyện cần thiết đem ra công khai, có lẽ liền sẽ không rơi xuống hôm nay tình cảnh như thế này! Chúng ta hổ thẹn với quốc gia a!"

"A nói như vậy, các ngươi thật cùng trộm mộ thông đồng làm bậy rồi?" Triệu Ngọc tức giận tới một câu.

Hai vị lão nhân nghe xong, không khỏi rất là chấn kinh.

"A! ? Ngươi ngươi là ai? Làm sao ngươi biết, những người kia đều là trộm mộ! ?" Vương Thái Minh kinh ngạc hỏi một câu.

"Chúng ta đương nhiên là cảnh sát!" Miêu Anh đáp, "Mặc kệ các ngươi có tội không có tội, các ngươi nhất định phải đem chân tướng nói ra, cũng không còn có thể che giấu!"

"Các ngươi thật sự là cảnh sát?" Vương Thiên Minh hoài nghi nói, "Cảnh sát thế nhưng là đã bị đạo trưởng đám người kia cho nổ chết! Nếu quả như thật có nhiều như vậy cảnh sát lời nói, vì cái gì không nhanh đưa bọn hắn tất cả đều bắt lấy a?"

"Thật sự là Phó Kiếm Tinh a!" Nghe đến đó, Triệu Ngọc chưa phát giác có chút tiếc hận, thật sự là vạn nghĩ không ra, Phó Kiếm Tinh thông minh như vậy một người, hơn nữa còn mang theo nhiều như vậy thám viên, vậy mà lại bị địch nhân nổ chết!

"Chúng ta là một cái khác phân cục, chúng ta đã hiểu rõ đến, các ngươi mất tích, còn có đám kia trộm mộ, đều cùng Kim Phật có quan hệ!" Miêu Anh gấp rút nói, "Mau nói cho ta biết, trong miệng các ngươi nói tới đạo trưởng, đến cùng là người thế nào?"

"Đúng, là cái kia chải lấy bím tóc nhỏ người lùn sao? Rất ác độc tên kia!" Triệu Ngọc hỏi, "Trộm mộ nhóm đầu nhi?"

"Đúng vậy a, Đổng lão liền là bị hắn giết chết!" Ruộng đông minh bi thiết nói, "Chúng ta ai! Thật sự là tự gây nghiệt thì không thể sống a! Chúng ta chúng ta mười phần sai!"

Nói tới chỗ này, hai vị lão chuyên gia cũng không dám lại giấu diếm, cuối cùng đem cả kiện đầu đuôi sự tình, một năm một mười giảng thuật ra.

Sau khi nghe xong, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh cũng là không khỏi một trận thổn thức cảm thán, bọn hắn mặc dù đoán trúng một số việc thực, nhưng cả kiện chuyện trình độ phức tạp, nhưng vẫn là vượt ra khỏi tất cả mọi người dự phán

20 năm trước, Tần Sơn vùng núi nội địa bên trong.

Cục văn hóa khảo cổ Phiền Bằng khoa trưởng, dẫn theo một chi khảo sát tiểu tổ, đến đây nơi này tìm kiếm một chỗ cổ đại di tích. Căn cứ các sơn dân nói, tại vùng này vùng núi bên trong, có một cái sơn động, trong sơn động có không ít cổ nhân lưu lại di tích!

Lúc ấy, ngoại trừ Phiền Bằng bên ngoài, tiểu tổ thành viên chính là Đổng Phái Trác, Điền Đông Dân cùng Vương Thái Minh ba người.

Không khéo chính là, khi bọn hắn lên núi về sau, vừa vặn đuổi kịp sâm Lâm Vũ quý, mấy ngày đến một mực mưa dầm không ngừng, cho bọn hắn khảo sát công việc mang đến không tiện.

Bất quá, căn cứ phụ cận sơn dân cung cấp manh mối, bọn hắn cuối cùng vẫn là tại tướng quân lĩnh một vùng tìm tới cái kia bí ẩn sơn động, đồng thời thật từ trong động phát hiện rất nhiều cổ nhân di tích.

Cái sơn động kia có chút kì lạ, mặc dù cửa hang rất nhưng là trong động không gian rất lớn, bên trong rộng và cao đều tầm chừng mười thước, mà lại hang động dị thường thâm thúy, thậm chí có thể thông đến dưới đất sông ngầm.

Bởi vì cửa hang vị trí tương đối tương đối cao, mà lại bị một ít cây bụi cùng cỏ dại thấp thoáng, cho nên rất ít bị ngoại nhân hiểu rõ.

Trong huyệt động, bọn hắn tìm được một chút vỡ vụn đồ gốm, đồ sắt, cùng một chút còn sót lại cùng loại đao kiếm binh qua loại hình cổ đại binh khí.

Thông qua các chuyên gia cẩn thận khảo sát, bọn hắn phát hiện trong động di tích, đồng đều đến từ mấy trăm năm trước Minh triều. Bởi vì hiện trường có ở lại cùng sưởi ấm chờ vết tích, bọn hắn sơ bộ phán đoán, trong huyệt động đã từng ở lại một số người, mà lại chí ít ở chỗ này cư ngụ mấy năm lâu.

Phiền Bằng suy đoán, những người này sở dĩ rời xa nhân loại nơi ở, đi vào cái này rừng sâu núi thẳm bên trong sinh hoạt, rất có thể là đến đây tị nạn!

Căn cứ niên đại phán đoán, bọn hắn cảm thấy có khả năng nhất, liền là

Minh triều những năm cuối thiên hạ đại loạn thời kì.

Lúc ấy, khởi nghĩa nông dân quân Trương Hiến Trung bộ đội chiếm lĩnh Lư Nha phủ, ở trong thành trắng trợn sát phạt đoạt cướp, những người này rất có thể đến từ thời kỳ đó, chính là đi vào trong rừng rậm tị nạn.

Bất quá, nơi này hoàn cảnh ác liệt, không thích hợp nhân loại ở lâu. Cuối cùng, không biết những người kia là tao ngộ tật bệnh ôn dịch mà chết, vẫn là bị bách rời khỏi nơi này, đã không thể nào tìm gặp.

Bất kể nói thế nào, những này di tích vẫn là có rất cao giá trị khảo cổ. Khảo sát tiểu tổ bốn người liền ở chỗ này lưu lại xuống tới, tiến hành hàng mẫu thu thập, cùng càng thêm tỉ mỉ khảo cổ công việc. Ở giữa, bọn hắn còn xâm nhập hang động chỗ sâu thăm dò, thậm chí còn phát hiện một cái dưới đất đầm nước!

Ai ngờ, liền tại bọn hắn trong sơn động lục soát ngày cuối cùng, một cái trong lúc lơ đãng phát hiện, hoàn toàn thay đổi bọn hắn về sau vận mệnh!

Căn cứ Điền Đông Dân giáo sư nói, lúc ấy, bọn hắn công việc mệt mỏi, đang nằm tại hang động phiến đá bên trên nghỉ ngơi. Kết quả, mắt sắc Phiền Bằng khoa trưởng bỗng nhiên từ sơn động chỗ cao phát hiện một cái vật kỳ quái.

Chờ bọn hắn lại nhìn kỹ thời điểm, lúc này mới phát hiện, vật kia vậy mà tựa như là một bộ người hài cốt!

Nguyên lai, tại sơn động đỉnh động cùng vách động chỗ nối tiếp, có một đầu cùng loại nhân công hành lang giống như thiên nhiên lõm, thi hài liền xuất hiện tại cái kia lõm bên trong.

Đỉnh động cao tới 10 m, vách động đều là gần như thẳng đứng 90 độ, mà lại mười phần bóng loáng, thật không biết, cỗ kia thi hài đến cùng là

thế nào đi lên? Tại sao lại xuất hiện ở cái chỗ kia?

Mang theo thật sâu nghi hoặc, Phiền Bằng khoa trưởng lợi dụng bọn hắn chuyên nghiệp leo núi thiết bị, cuối cùng leo lên đỉnh động, đi tới thi hài phụ cận.

Nói đến đây, Điền Đông Dân cùng Vương Thái Minh hai người không khỏi lại thở dài, nói, tất cả chuyện xưa đầu nguồn, chính là đến từ cỗ kia thần bí thi hài! ! !

Chương 405: Chương 405: Tìm phật con đường

Chương 405: Tìm phật con đường

"Có thể là ở vào chỗ cao, hoặc là đỉnh động khô ráo loại hình nguyên nhân, " Điền Đông Dân giáo sư hồi ức nói, " cỗ kia cổ nhân thi hài bị hoàn chỉnh bảo tồn xuống dưới, tóc cùng bộ phận quần áo y nguyên khả biện. Chúng ta đều là làm khảo cổ, có thể thông qua di cốt nhìn ra, kia là một cái Minh triều người!

"Kia là một người nam tử, thời điểm chết chính vào trung niên, nhưng là nguyên nhân cái chết không rõ.

"Tà môn nhất chính là, trong tay hắn, chúng ta thế mà phát hiện một trương da trâu, kia da trâu hắn là bị dầu cây trẩu cua qua, hơn nữa còn làm qua đặc thù xử lý, trải qua nhiều năm như vậy, không có chút nào hư thối dấu hiệu.

"Chúng ta cẩn thận từng li từng tí lấy xuống tấm kia da trâu, triển khai về sau vừa lại kinh ngạc phát hiện, phía trên kia vậy mà viết lấy văn tự.

"Đổng Phái Trác tại văn tự phương diện có rất sâu tạo nghệ, hiện trường liền đem da trâu bên trên văn tự giải đọc ra!

"Bây giờ trở về nhớ tới, thật giống viết kịch bản phim đồng dạng, " Điền Đông Dân có chút ít đắng chát nói, "Tấm kia da trâu bên trên viết đồ vật, chính là một phong di thư! Thế nhưng là di thư bên trên, lại ghi lại lấy

một kiện kinh thế hãi tục đại bí mật! Thật, lúc ấy, chúng ta mấy cái cũng giống như giống như nằm mơ đâu, hoàn toàn không thể tin được!"

"Có phải hay không liên quan tới Kim Phật sự tình?" Triệu Ngọc có chút mất hứng đoán một câu.

"Phải! Di thư chính là Lư Nha Thái Thú Khâu Thành thân bút viết, " Điền Đông Dân làm ra khẳng định trả lời, "Cỗ kia cổ thi, hắn là Lư Nha Thái Thú Khâu Thành hậu nhân, không phải nhi tử liền là cháu trai, đã có thể có được di thư, hắn là hắn nhất là trực hệ thân thuộc!

"Di thư nội dung đại thể chính là, Khâu Thành khi còn sống, đem bao quát mười hai Kim Phật ở bên trong đại lượng tài bảo, tất cả đều giấu ở Tần Sơn bên trong một cái đã ổn thỏa lại địa phương bí ẩn, chuẩn bị tương lai có bất cứ tình huống nào.

"Vì có thể nhớ kỹ bảo tàng vị trí, hắn còn bí mật làm ra hai phần tàng bảo đồ!

"Về sau, Khâu Thành đột phát tật bệnh nằm trên giường không dậy nổi, trước khi chết không kịp chuyển di bảo tàng, liền đem hai phần tàng bảo đồ, một phần truyền cho người nhà của hắn, một phần mang vào phần mộ của mình!"

Nghe đến đó, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh chẳng những không có giải hoặc, ngược lại đột ngột thêm càng đa nghi hơn hỏi. Như thế xem ra, cỗ này cổ nhân di hài cùng di thư, mới là cả vụ án nơi mấu chốt, cái này cùng bọn hắn trước đó suy đoán rất là khác biệt.

"Di thư bên trên còn tiết lộ một chi tiết, " Vương Thái Minh một mặt khó khăn hướng về phía trước đi đường, một mặt tiếp tục cho Triệu Ngọc cùng Miêu Anh giới thiệu nói, "Làm việc cực kì cẩn thận Khâu Thành, vì che giấu tai mắt người, đem tàng bảo đồ khắc ở hai khối cổ ngọc phía trên! Nói cách khác, chúng ta tìm tới di thư cũng không phải

là tàng bảo đồ, cổ ngọc mới là!

"Nhưng là, chúng ta tìm khắp cả phát hiện thi thể chỗ mỗi một nơi hẻo lánh, cũng không có nhìn thấy khối kia cổ ngọc! Không biết, có phải hay không di thư cùng cổ ngọc điểm nhà, vẫn là khối kia cổ ngọc bị Khâu Thành hậu nhân không cẩn thận thất lạc!"

"Chúng ta về sau điều tra tư liệu, " Điền Đông Dân lại nói, "Kỳ thật Khâu Thành chỉ có một đứa con trai, đã từng kế thừa Khâu Thành Thái Thú chức vị, nhưng là tiền nhiệm không đến bao lâu, khởi nghĩa nông dân liền bạo phát! Lại sau này liền không có bất luận cái gì có quan hệ ghi chép!

"Cho nên, chúng ta cảm thấy, cỗ kia cổ nhân di hài, rất có thể liền là Khâu Thành nhi tử!

"Chúng ta tại hiện trường nhìn thấy rất nhiều cổ đại binh sĩ trang bị, ta hoài nghi, Lư Nha thành phá đi về sau, Khâu Thành nhi tử liền dẫn gia quyến cùng một chút binh sĩ chạy trốn tới bên trong hang núi kia, từ nơi đó ẩn cư xuống dưới, đồng thời ở nơi đó sinh sống nhiều năm.

"Thế nhưng là về sau, có thể là bạo phát tật bệnh cái gì, người đều chết! Mà Khâu Thành nhi tử bởi vì chết tại tương đối cao địa phương, lúc này mới lưu lại di thể!

"Cho nên, chúng ta liền muốn, có phải hay không, Kim Phật cùng bảo tàng, đến nay còn giấu ở Tần Sơn bên trong, chưa từng bị người phát hiện qua đây? Nếu như, chúng ta có thể tìm được khối kia thất lạc cổ ngọc, có thể hay không, là có thể đem bọn chúng tìm ra! ?"

"Thế nhưng là. . ." Nghe đến đó, Miêu Anh chưa phát giác nhíu mày hỏi, "Đã có lấy tàng bảo đồ cổ ngọc mất đi, vậy có phải hay không, bảo tàng đã bị người tìm được?"

"Đúng vậy a!" Triệu Ngọc cũng là đồng ý Miêu Anh thuyết pháp, "Chuyện xa xôi như vậy tình, thế nhưng là tràn đầy vô số loại khả năng đâu! Người chết kia người không chừng là cái lưu manh, đã sớm đem Khâu Thành hậu nhân giết, đem bảo tàng cướp đi a? Còn có,

Bằng hữu thân thích phản bội khả năng cũng rất lớn, dù sao cũng là một nhóm lớn có giá trị không nhỏ bảo tàng a!"

"Không phải!" Điền Đông Dân lắc đầu nói, "Căn cứ chúng ta về sau đủ loại khảo chứng, mười hai Kim Phật bị người tìm tới khả năng không vượt qua được 5%!"

"Không thể nào? Các ngươi liền có thể khẳng định như vậy?" Triệu Ngọc vẫn là chưa tin.

"Tin tưởng ta, chúng ta làm văn vật làm cả một đời!" Vương Thái Minh nói, "Không có người so với chúng ta hiểu rõ hơn mười hai Kim Phật giá trị lớn đến mức nào! Dùng mười hai thiên tôn làm nguyên mẫu, toàn thân lấy thuần kim chế tạo, nó ý nghĩa, quy cách, tạo nghệ, tuyệt đối đã đạt đến cấp quốc gia trân quý văn vật cấp bậc!

"Nếu như trong lịch sử từng có xuất hiện, là không thể nào không có ghi lại!

"Còn có, tàng bảo đồ khắc vào cổ ngọc phía trên, Khâu Thành nhi tử tất nhiên sớm đã đem tàng bảo đồ thuộc nằm lòng, cho nên hắn không cần thiết giữ lại khối kia ngọc, đánh nát nó! Đem tàng bảo đồ ghi ở trong lòng, mới càng thêm ổn thỏa!"

"Vậy ngươi giải thích cho ta giải thích, " Triệu Ngọc hỏi, "Đã Khâu Thành nhi tử nhớ kỹ tàng bảo đồ, vậy hắn vì cái gì mình không có lấy ra đâu? Vì cái gì sẽ còn chết tại. . . Nha. . ."

Triệu Ngọc nói còn chưa dứt lời, mình liền cấp ra đáp án: "Cũng thế, lúc

ấy thiên hạ đại loạn, coi như lấy ra bảo tàng, cũng không có tác dụng gì!"

"Phải!" Vương Thái Minh còn nói, "Bất kể là ai, lấy ra bảo tàng đều không có ích lợi gì! Lúc kia, có thể bảo trụ mệnh mới là trọng yếu nhất! Đáng tiếc là, Khâu Thành hậu nhân cuối cùng ngay cả mệnh cũng không có bảo trụ!"

"Nha. . ." Triệu Ngọc lĩnh ngộ, "Cho nên, mấy người các ngươi từ khi đó liền nhớ thương Kim Phật cùng bảo tàng! Các ngươi muốn tìm được tàng bảo đồ, đem Kim Phật tìm ra! Mà lại, còn lựa chọn giữ kín không nói ra, mình phát bút tuyệt thế tiền của phi nghĩa?"

"Đó cũng không phải!" Điền Đông Dân thở dài, "Chúng ta làm cả một đời văn vật công việc, còn không đến mức vì tài bảo mà ma quỷ ám ảnh! Chỉ bất quá. . . Ai! Có lẽ. . . Là về sau Phiền khoa trưởng chết để chúng ta sinh ra một loại nào đó chấp niệm a? Chúng ta lúc trước vậy mà làm ra lựa chọn như vậy!"

"Kia. . . Phiền Bằng khoa trưởng đến cùng là thế nào chết?" Miêu Anh mau đuổi theo hỏi.

"Ai!" Điền Đông Dân hồi đáp, "Chúng ta đi. . . Lúc ấy, kỳ thật cũng không nghĩ quá nhiều, chúng ta cho rằng, tìm được Kim Phật manh mối cũng là một cái cự đại khảo cổ phát hiện, sau khi trở về tự nhiên là muốn viết tốt báo cáo vật liệu, sau đó xin tầm bảo loại hình sự tình.

"Thật không nghĩ đến chính là, làm chúng ta mang theo hàng mẫu trên đường trở về, lại gặp phải Tần Sơn hiếm có một lần lũ quét!

"Thật là đáng sợ! Hồng thủy từ bốn phương tám hướng hướng chúng ta vọt tới, mới vừa rồi còn là có thể đi đường địa phương, trong nháy mắt liền biến thành cuồn cuộn lấy dòng sông màu đen. . .

"Chúng ta hốt hoảng chạy a chạy, tránh a tránh, nhưng cuối cùng vẫn là bị hồng thủy vọt tới, cuốn tới trong nước.

"May mắn, kia bên bờ có rất nhiều dây leo, ta cùng lão Vương bò lên trên bờ, chỉ còn lại có Đổng Phái Trác cùng Phiền khoa trưởng, " Điền Đông Dân thống khổ hồi ức nói, " Phiền khoa trưởng lúc đầu cũng có thể trực tiếp bò lên bờ, nhưng hắn trông thấy Đổng Phái Trác sắp bị lũ lụt cuốn đi, lại trở về cứu được hắn, để hắn lôi đến dây leo!

"Thế nhưng là, Đổng Phái Trác lên bờ, nhưng trong nước chợt xông lại một cây đại mộc đầu, đâm vào Phiền khoa trưởng trên thân, đem hắn đụng vào hồng thủy ở giữa đi!

"Chúng ta mấy cái dọa sợ, muốn đi xuống cứu người, nhưng lớn như vậy hồng thủy, căn bản không thể đi xuống a!

"Về sau, chúng ta lại nhìn thấy, Phiền khoa trưởng ở trong nước vùng vẫy mấy lần, hơn nữa còn rất lớn tiếng cùng chúng ta hô một câu, hắn hô hào, 'Kim Phật! Nhất định phải tìm tới Kim Phật. . . Kim Phật. . .'

"Liền hô như vậy một đôi lời, người, liền rốt cuộc không tìm được!"

Nói đến chỗ này, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh có thể rõ ràng xem đến, Điền Đông Dân hốc mắt ướt át, đã kích động không cách nào lại nói tiếp.

"Trở về về sau, Đổng lão trạng thái tinh thần, các ngươi có thể nghĩ! Hắn không ăn không uống, thất hồn lạc phách, mỗi ngày giống như du hồn dã quỷ, ai khuyên cũng không được!" Vương Thái Minh thay Điền Đông Dân tiếp tục giảng thuật nói, " về sau, hai chúng ta bây giờ nhìn không nổi nữa, liền chủ động tìm tới hắn, nói với hắn, đã Phiền khoa trưởng sau cùng nguyện vọng, liền là để chúng ta giúp hắn tìm tới Kim Phật! Như vậy. . . Chúng ta sao không dùng hành động của mình, đem Kim Phật tìm cho hắn nhìn đâu? Dùng Kim Phật đến cảm thấy an ủi Phiền

khoa trưởng trên trời có linh thiêng, há không so ngươi không có chút ý nghĩa nào còn sống mạnh hơn?

"Sau khi nghe xong, Đổng lão lúc này mới rốt cục một lần nữa phấn chấn lên tinh thần, một lần nữa tìm được sinh hoạt ý nghĩa! Hắn thề, mình hao hết suốt đời tâm huyết cũng nhất định phải đem Kim Phật tìm tới!

"Thế nhưng là. . ." Nói đến đây, Vương Thái Minh bỗng nhiên lời nói xoay chuyển, "Thế nhưng là, nếu như chúng ta muốn tìm kiếm Kim Phật, có một cái khó khăn bày trước mặt chúng ta. Bởi vì, nếu như chúng ta đem Kim Phật sự tình chi tiết báo cáo, thượng cấp tất nhiên sẽ hướng quốc gia cục văn hóa khảo cổ đánh báo cáo, như vậy đến lúc đó, tìm kiếm Kim Phật nhiệm vụ, liền sẽ không rơi xuống trên đầu của chúng ta!

"Đến lúc đó, nếu như chúng ta lại đi đau khổ tìm kiếm Kim Phật, liền sẽ nhiều rất nhiều cản tay cùng lo lắng, làm không tốt, chẳng những sẽ ném đi bản chức công việc, còn có thể liên lụy người nhà cùng bằng hữu!

"Cho nên, chúng ta suy đi nghĩ lại, cuối cùng liền đem chuyện này che giấu đi, quyết định dùng mình lực lượng đi tìm Kim Phật hạ lạc, dùng cái này để báo đáp Phiền Bằng khoa trưởng!

"Cứ như vậy, chúng ta liền đi lên đầu này cái gọi là tìm 'Phật' con đường, " Vương Thái Minh hai mắt đẫm lệ nói, "Thật không nghĩ đến chính là, con đường này quá dài dằng dặc, vừa đi liền là 20 năm! Hơn nữa, còn là một đầu không cách nào vãn hồi không đường về!"

Chương 406: Chương 406: Đạo trưởng

Chương 406: Đạo trưởng

Bởi vì phía trước đi tới một khối không có cao lớn rừng cây che giấu địa phương, Miêu Anh trước hết để cho đám người dừng bước quan sát một hồi, đợi không có phát hiện nguy hiểm về sau, này mới khiến mọi người nhanh chóng thông qua được nơi đó.

"Tốt, có thể tiếp tục!" Chờ lại lần nữa tiến vào rậm rạp rừng cây về sau, Miêu Anh lúc này mới đối hai vị lão nhân nói, "Đem chuyện về sau nói cho chúng ta biết đi!"

"Hai vị lão đại gia, " Triệu Ngọc thì thúc giục nói, "Chúng ta hiện tại là tình huống khẩn cấp, nhờ ngươi hai nhặt trọng yếu nói được không? Chúng ta tận lực thiếu đất phiến tình có được hay không?"

"Chơi đi!" Miêu Anh lườm Triệu Ngọc một chút, đối các lão nhân nói, "Đừng nghe hắn, đem các ngươi biết đến có quan hệ tình huống, tất cả đều nói ra đi!"

"Tốt, tốt!" Điền Đông Dân giáo sư tiếp tục nói, "Từ đó về sau, ba người chúng ta thành lập một cái bí mật phòng làm việc, chuyên môn dùng để nghiên cứu Kim Phật bảo tàng hạ lạc!

"Chúng ta cho rằng, Khâu Thành lưu cho hậu nhân khối kia cổ ngọc, đã không cách nào tìm được! Muốn để lộ cái này bảo tàng câu đố, nhất định phải từ một cái khác khối có khắc tàng bảo đồ cổ ngọc ra tay!"

"Di thư đã nói, một cái khác khối cổ ngọc để dùng cho Khâu Thành chôn cùng, bị hắn mang vào phần mộ!" Vương Thái Minh nói bổ sung, "Chúng ta tra khắp tất cả tư liệu, cũng không có phát hiện Khâu Thành mộ bị người phát hiện qua! Cho nên, chúng ta hàng đầu mục tiêu, liền là trước muốn tìm tới Khâu Thành mộ, chỉ cần có thể tìm tới Khâu Thành trên người khối kia tàng bảo đồ, tìm kiếm Kim Phật liền ở trong tầm tay!"

"Thế nhưng là, rất rõ ràng các ngươi không có tìm được!" Triệu Ngọc dựng một câu hạ gốc rạ.

"Phải!" Điền Đông Dân thừa nhận nói, "Mới đầu, chúng ta vẫn còn có chút tự phụ, bởi vì chúng ta cùng cổ mộ, cùng văn vật đánh nhiều năm như vậy quan hệ, mà lại Khâu Thành liền táng tại Tần Sơn bản địa, không khó lắm tìm tới!

"Nhưng sự thực là, ròng rã 20 năm, chúng ta cơ hồ đạp biến Vân Dương huyện mỗi một góc, lại như cũ không thu được gì!

"Về sau, chúng ta suy đoán, hoặc là Khâu Thành mộ tại cổ đại đã bị người trộm mộ, đã không chỗ có thể tìm ra. Hoặc là liền là hắn đem mình giấu ở một cái phi thường khó tìm địa phương!

"Nếu như là cái trước, vậy liền mang ý nghĩa chúng ta đời này đem cùng Kim Phật vô duyên!

"Nhưng. . . nếu như là cái sau đâu?"

"Rất rõ ràng, liền là cái sau!" Triệu Ngọc lại tới một câu.

"Ta cùng lão Vương còn tốt một chút, " Điền Đông Dân không để ý Triệu Ngọc, tiếp tục nói, "Nhất nóng nảy người liền là Đổng Phái Trác! Hắn số tuổi so với hai chúng ta lớn, mà lại mấy năm gần đây, thân thể của hắn một mực không tốt, động mấy lần sự giải phẫu, chân cũng

không lưu loát!

"Đổng lão biết, nếu như lại tìm không đến đầu mối gì, như vậy dùng Kim Phật đến cảm thấy an ủi Phiền khoa trưởng tâm nguyện, hắn đem cũng không còn cách nào hoàn thành!

"Đổng lão là cái cố chấp người, bao nhiêu năm rồi, hắn một mực ghi nhớ lấy Phiền khoa trưởng, chưa từng có quên! Là cái này tìm tới Kim Phật tín niệm, mới khiến cho hắn chèo chống đến bây giờ!

"Cho nên, đầu năm nay một ngày nào đó, Đổng lão làm ra một cái cử động kinh người!" Điền Đông Dân có chút buồn nản nói, "Hắn ra một chuyến xa nhà, cuối cùng thông qua rất nhiều quan hệ tìm được một người! Người này gọi là —— đạo trưởng!"

Nha! ?

Triệu Ngọc cùng Miêu Anh liếc nhau, nguyên lai, cái này cái gọi là đạo trưởng, thì ra là như vậy tới!

"Phải!" Điền Đông Dân tiếp tục nói, "Lúc ấy, hai chúng ta không biết, nhưng là Đổng lão nhất định là biết đến! Người đạo trưởng kia, kỳ thật liền là một cái kỹ thuật phi thường cao siêu trộm mộ! Nhưng là, Đổng lão nói cho chúng ta biết, nói dài là cái phong thủy đại sư, có thể trợ giúp chúng ta tìm tới Khâu Thành mộ!

"Bất quá, người đạo trưởng này thật phi thường lợi hại, hắn cùng đoàn đội của hắn chỉ dùng năm tháng, liền đem chúng ta 20 năm đều không thể tìm tới đồ vật tìm được!

"Chỉ bất quá, lúc ấy mặc dù tìm được mộ huyệt, lại không thể xác định nhất định chính là Khâu Thành Thái Thú mộ, nhất định phải đánh trước một cái trộm động, đả thông mộ huyệt, đi vào tìm tới mộ chí mới có thể xác nhận!

"Ai!" Điền Đông Dân lắc đầu thở dài, "Đổng lão bản ý là, chỉ cần có thể xác nhận người đạo trưởng kia tìm tới mộ táng liền là Khâu Thành Thái Thú mộ, vậy chúng ta liền đưa cho bọn hắn một số tiền lớn, để bọn hắn rời khỏi!

"Sau đó, chúng ta lại đến báo cục văn hóa khảo cổ, dùng chính quy phương pháp đi khai quật chỉnh lý. Đợi khi tìm được viên kia có khắc tàng bảo đồ cổ ngọc về sau, chúng ta liền có thể đã thông qua chính quy con đường, lại có thể che giấu tai mắt người đi nghiên cứu Kim Phật bảo tàng chôn giấu địa!

"Ai biết, đó bất quá là chúng ta mong muốn đơn phương thôi! Người đạo trưởng kia, căn bản chính là một ác ma!" Điền Đông Dân oán giận nói, "Không biết người kia sử dụng phương pháp gì, hắn vậy mà trước kia liền biết rồi chúng ta muốn tìm Thái Thú mộ chân chính mục đích! Thậm chí ngay cả chúng ta năm đó ở trong sơn động những chuyện kia đều nhất thanh nhị sở!"

"Nói nhảm!" Triệu Ngọc nhịn không được nhả rãnh nói, " kia là trộm mộ a thế nhưng là! Chỉ cần hắn hơi có chút đầu óc, liền sẽ phát hiện các ngươi có mờ ám! Ngẫm lại xem, ba cái cục văn hóa khảo cổ lão chuyên gia đi tìm một cái trộm mộ trợ giúp, nếu không phải là các ngươi mắc bị điên, vậy khẳng định là có vấn đề mà!"

"Bây giờ suy nghĩ một chút cũng thế, nhưng lúc đó, chúng ta căn bản nghĩ không được nhiều lắm!" Điền Đông Dân tiếp tục nói, "Trộm động đả thông ngày đó, ba người chúng ta người đối diện bên trong láo xưng ra ngoài khảo sát, nhưng thật ra là đi nơi đó!

"Vì có thể tự mình xác nhận, Đổng lão còn đi theo đạo trưởng cùng một chỗ bỏ vào trong huyệt mộ. Nhưng mà, chúng ta làm sao cũng không nghĩ ra, hắn sau khi đi vào liền rốt cuộc chưa hề đi ra!

"Lúc ấy, hai chúng ta gặp Đổng lão chưa hề đi ra, muốn hỏi một chút tình huống, lại bị những cái kia trộm mộ nhóm khống chế được!

"Có cái trộm mộ nói cho chúng ta biết, nói đương Đổng lão xác định mộ huyệt về sau, cứ dựa theo ban đầu giá cả cùng đạo trưởng làm giao dịch! Cái nào nghĩ đến, đạo trưởng chẳng những bội ước, hơn nữa còn từ Khâu Thành trong quan tài, tìm được khối kia có khắc tàng bảo đồ ngọc bội!

"Đổng lão ý thức được mình lên đạo trưởng cái bẫy, lúc này cùng hắn xảy ra tranh chấp, cuối cùng, lại bị cái kia kêu lên dáng dấp người. . . Cho giết chết!

"Mãi cho đến lúc kia, hai chúng ta mới rốt cục hiểu được! Nguyên lai đạo trưởng bọn hắn đều là cùng hung cực ác trộm mộ, mà bọn hắn cũng đã biết chúng ta muốn tìm Kim Phật sự tình!

"Nghe nói Đổng lão đã chết, hai chúng ta tự nhiên là dọa sợ, vốn cho rằng hai ta cũng là tai kiếp khó thoát! Thật không nghĩ đến chính là, kia cổ ngọc bên trên tàng bảo đồ có chút phức tạp, đạo trưởng phá giải không được, lúc này mới lưu lại hai chúng ta tính mệnh, gọi chúng ta trợ giúp bọn hắn tìm kiếm Kim Phật bảo tàng!"

"Nha. . . Thì ra là thế, " Triệu Ngọc yên lặng nhẹ gật đầu, không nghĩ tới, chuyện đã xảy ra sẽ là cái dạng này.

"Kia. . ." Miêu Anh thì tò mò hỏi, "Khối kia cổ ngọc lên tới ngọn nguồn viết cái gì?"

"Viết là phật kinh!" Điền Đông Dân nói mệt mỏi, Vương Thái Minh liền nhận lấy đến tiếp tục nói, "Ai! Chúng ta cũng là không có biện pháp khác, chỉ có thể giúp đỡ bọn hắn phá giải! Kia cổ ngọc bên trên tàng bảo đồ thế mà không phải địa đồ, mà là viết rất nhiều cùng phật kinh có liên quan văn tự cùng số lượng!

"Về sau, chúng ta rốt cục phân tích ra, phía trên kia viết rất nhiều phật kinh danh xưng, mà mỗi cái tên phía dưới tất cả đều cùng có ít chữ, tỏ vẻ ra là cái nào bộ phật kinh quyển thứ mấy, cùng thứ mấy cái chữ!

"Tỉ như cái thứ nhất, là muốn chúng ta từ « Già Lăng Thập Da Kinh » bên trên tìm một chút, phát hiện chỗ đối ứng ba chữ căn bản không có chút ý nghĩa nào.

"Về sau, chúng ta trải qua trải qua tra tìm, lúc này mới phát hiện vấn đề. Nguyên lai, chúng ta Tần Sơn địa khu phật kinh cùng bên trên văn tự có nhỏ xíu xuất nhập. Cho nên, chúng ta cần tận khả năng đi tìm Tần Sơn nơi đó phật kinh tư liệu mới được!"

"Cho nên, các ngươi trước hết nhất nghĩ đến cục văn hóa khảo cổ văn hiến tư liệu quán, " Triệu Ngọc tiếp tra nói, "Sau đó, đạo trưởng bọn hắn liền đem những cái kia kim thạch văn hiến tư liệu trộm lấy! Về sau, các ngươi lại hao hết trắc trở, không tiếc thả đi Kim Phật chùa cổ hồ sen ao nước, thậm chí còn đi trong viện bảo tàng động tay chân?"

"Ừm. . ." Vương Thái Minh trừng to mắt nhìn xem Triệu Ngọc, kinh ngạc nói, "Nguyên lai, những này ngươi cũng biết a? Xem ra, các ngươi thật đúng là cảnh sát!"

"Nói nhảm!" Triệu Ngọc thúc giục nói, "Nhanh, tàng bảo đồ lên tới ngọn nguồn đều viết cái gì?"

"Theo. . . Dựa theo cổ tịch tìm kiếm, chúng ta rốt cuộc tìm được một chút phương pháp, tỉ như phía trước nhất « Già Lăng Thập Da Kinh », chúng ta dựa theo về sau tư liệu, tìm ra ba chữ đến —— tướng quân lĩnh!"

Vương Thái Minh có thể là bị Triệu Ngọc hù đến, nói chuyện có chút nói quanh co: "Kết quả, đối ứng Tần Sơn cổ địa đồ một tìm, quả nhiên

tại vùng núi bên trong tìm được đối ứng địa phương! Càng xảo chính là, chúng ta lúc trước phát hiện cỗ kia thi hài địa phương cũng tại tướng quân lĩnh một vùng!"

Nha. . .

Nói đến đây, Triệu Ngọc nhịp tim không khỏi tăng nhanh tốc độ, tranh thủ thời gian quát hỏi: "Nhanh lên một chút nói đi, đằng sau đâu? Kia đằng sau. . . Còn có cái gì?" 8)

Chương 407: Chương 407: Bộ đàm

Chương 407: Bộ đàm

"« Già Lăng Thập Da Kinh » đằng sau, là « Bán Bộ Ma Sa Na Kinh », " Vương Thái Minh tiếp tục nói, "Bộ này kinh thư phần lớn đã thất truyền, cục văn hóa khảo cổ hiện có trên tư liệu cũng không có sửa soạn xong hết ! Bất quá, ta Hòa Điền già biết, tại Kim Phật chùa cổ hồ sen phía dưới, còn có thể tìm tới bộ này kinh thư khắc bản, cho nên, chúng ta liền cùng bọn hắn cùng đi cổ hồ sen, đồng thời rút một bộ phận ao nước ra!"

"Xin nhờ, cái này đều mẹ nó lúc nào, " Triệu Ngọc không kiên nhẫn thúc giục nói, "Mau nói cho ta biết, đến cùng tìm được đầu mối gì?"

"Cuối cùng , dựa theo tàng bảo đồ bên trên nhắc nhở so với, " Điền Đông Dân tranh thủ thời gian tiếp tra trả lời, "Chúng ta lại tìm ra 'Ngọc thạch sườn núi' ba chữ đến!"

"Ngọc thạch sườn núi?" Triệu Ngọc nhíu mày một cái, hỏi, "Có ý tứ gì?"

"Nối liền, hắn là tướng quân lĩnh ngọc thạch sườn núi, " Điền Đông Dân nói, "Tướng quân lĩnh chân núi phía nam cùng chân núi phía Bắc đều có một đạo sơn cốc, ta đoán chừng, cái này ngọc thạch sườn núi hắn là tướng quân lĩnh bên trong một cái đặc biệt địa phương! Nhưng là trong cổ thư không có biểu hiện, đạo trưởng bọn hắn cũng tìm một chút phụ cận sơn dân hỏi thăm, đồng dạng không được biết!"

"Bất quá, " Vương Thái Minh nói bổ sung, "Chúng ta biết tướng quân Lĩnh Nam lộc sơn cốc, tại cổ đại gọi là hươu đuôi sườn núi, cho nên, này

phỏng đoán, cái này ngọc thạch sườn núi rất có thể là chỉ tướng quân lĩnh chân núi phía Bắc!"

"Nha. . . Chẳng khác gì là tiến một bước rút nhỏ phạm vi, " Triệu Ngọc con mắt tỏa ánh sáng, tranh thủ thời gian lại hỏi, "Kia cái thứ ba đâu? Cái thứ ba viết cái gì?"

"Thiên niên tùng!" Lần này, Vương Thái Minh dứt khoát nói ra đáp án, "Là từ nhà bảo tàng trên tấm bia đá tìm tới, không trọn vẹn « Phúc Nghiệp Trường Thọ Kinh »."

"Thiên niên tùng?" Triệu Ngọc nhãn châu xoay động, "Nói như vậy, chỉ cần từ tướng quân lĩnh chân núi phía Bắc trên sườn núi tìm tới một gốc ngàn năm cổ tùng, kia chẳng phải là được rồi? Thế nhưng là. . . Các ngươi. . . Không giống như là tìm tới Kim Phật dáng vẻ a? Nếu là Kim Phật tìm tới, làm sao có thể còn có ngươi hai người mệnh tại?"

"Đúng vậy a! Liền là cái này khỏa thiên niên tùng đã cứu chúng ta!" Điền Đông Dân có chút ít cảm khái nói, "Bọn hắn tìm khắp cả toàn bộ tướng quân lĩnh chân núi phía Bắc, cũng không tìm được cái này khỏa thiên niên tùng. Chúng ta hoài nghi, cái này khỏa thiên niên tùng có khả năng đã sớm bị người chặt cây, hoặc là đã chết mất, không chỗ có thể tìm ra!"

"Cũng là!" Triệu Ngọc rất có đồng cảm, "Minh triều lúc sau đã là thiên niên tùng, sống tới ngày nay khả năng tự nhiên không lớn!"

"Vì thế, đạo trưởng bọn hắn còn không tiếc dùng máy tính hack vào cục lâm nghiệp trang web, đem tướng quân lĩnh một vùng thực vật bản đồ phân bố đều làm ra. Muốn xem xét một chút, cái nào một vùng có khả năng sinh trưởng ra cao lớn cổ lão cây tùng? Đáng tiếc là, chúng ta cục lâm nghiệp cũng không đạt tới loại này tinh tế trình độ, bên trong cũng không có kỹ càng ghi chép!"

"A, bởi vì không có tìm được cây tùng, cho nên không thể tìm được bảo tàng!" Triệu Ngọc vội hỏi, "Như vậy đằng sau đâu? Đằng sau còn có hay không khác manh mối?"

"Cổ ngọc phía trên cung cấp manh mối hết thảy có 6 đầu, tại tướng quân lĩnh, ngọc thạch sườn núi, thiên niên tùng về sau cái thứ tư, chúng ta đến cuối cùng cũng không tìm được! Kia bộ kinh thư, hiện tại đã triệt để thất truyền, trong thời gian ngắn là không thể nào tìm tới!" Vương Thái Minh hồi đáp, "Nhưng phía sau nhất hai cái tìm được, thứ 5 cái là nguyệt nha hố, thứ 6 cái là mưa nhỏ thạch."

"Ồ?" Nghe đến đó, Miêu Anh không khỏi lông mày nhíu chặt, không nghĩ tới, tại thiên niên tùng đằng sau, thế mà còn có ba đầu manh mối! Bởi vậy có thể thấy được, nếu muốn tìm đến cái này bảo tàng tất nhiên có không nhỏ độ khó.

Triệu Ngọc cũng là rất có đồng cảm, lúc này lắc đầu nói ra: "Vậy thì phiền toái! Nguyệt nha hố, rất có thể là cái hố to, thiên niên tùng bên cạnh có như thế một cái hố to, bọn hắn đem bảo tàng chôn ở một khối giống như giọt mưa phía dưới tảng đá! Thế nhưng là, qua hơn mấy trăm năm, cái kia hố, có phải hay không sớm đã bị vùi lấp rồi?"

"Chúng ta cũng nghĩ như vậy, " Điền Đông Dân nói, "Bất quá, Khâu Thành người như vậy khôn khéo, hắn tất nhiên sẽ tìm tìm một chỗ tương đối ổn thỏa địa phương, làm sao lại đem trọng yếu như vậy bảo tàng tùy tiện chôn ở trong hố đâu?"

"Mấy ngày qua, đạo trưởng đám người đã tìm khắp cả đầu này sơn cốc, " Vương Thái Minh nói, "Mặc kệ là thiên niên tùng vẫn là nguyệt nha hố cùng giọt mưa thạch, cũng không có tìm được một chỗ phụ họa điều kiện địa phương! Cho nên, bọn hắn đang định ngày mai đi chân núi phía nam xem xét đâu! Nào biết được, hôm nay một buổi sáng sớm, liền xuất hiện thảm liệt như vậy sự tình! Vậy mà. . . Chết nhiều người như vậy!"

"Đúng rồi, " Miêu Anh mau đuổi theo hỏi, "Sáng sớm hôm nay đến cùng xảy ra chuyện gì? Kia bạo tạc. . ."

"Ai!" Điền Đông Dân thở dài nói, "Người đạo trưởng này làm việc cực kỳ cẩn thận, mặc kệ lúc nào đều sẽ cho mình lưu tốt đường lui!

"Bởi vì tầm bảo quá trình bên trong có khả năng cần khai sơn toái thạch, cho nên bọn hắn là mang theo không ít thuốc nổ tới!

"Mỗi lúc trời tối hạ trại thời điểm, bọn hắn đều sẽ đem một bao thuốc nổ dùng tảng đá vùi lấp tại doanh địa bên ngoài, để phòng vạn nhất.

"Hôm nay sáng sớm, chúng ta tại trong mơ mơ màng màng nghe được, giống như có người đem đạo trưởng bọn hắn doanh địa cho bao vây, mà lại nghe nói âm thanh, tới cũng đều là cảnh sát!

"Lúc ấy, chúng ta còn tưởng rằng, hai chúng ta là muốn được cứu được đâu! Bởi vì những cảnh sát kia tới mười phần đột nhiên, mà lại chính là trộm mộ nhóm ngay tại ngủ say, xử chí không kịp đề phòng thời điểm, hẳn là có thể đem bọn hắn chế phục!

"Ngay từ đầu hoàn toàn chính xác rất thuận lợi, đám cảnh sát hẳn là đều có súng, rất nhanh liền đem trộm mộ nhóm bao vây!

"Lúc ấy, chúng ta lều vải dựa vào bờ sông, cách nơi đó khá xa, ta cùng lão Vương vốn định lao ra kêu cứu, nhưng trong lều vải vẫn có người canh chừng, không dám động đạn.

"Xuống chút nữa, đám cảnh sát bắt đầu gào thét, gọi trộm mộ nhóm hai tay nâng quá đỉnh đầu, nằm rạp trên mặt đất loại hình, kết quả, hô không có vài tiếng, thuốc nổ lại đột nhiên nổ tung! Ngay sau đó tiếng súng đại tác, hai bên đánh lên.

"Đáng tiếc là, bạo tạc để cảnh sát trở tay không kịp, chiến đấu rất nhanh

liền kết thúc!" Điền Đông Dân uể oải nói, "Chờ chúng ta lại đi ra thời điểm, liền thấy một bộ thảm trạng, cảnh sát đã toàn quân bị diệt!

"Ngay tại lúc kia, hai chúng ta cũng ý thức được, hai chúng ta người hắn là không còn sống lâu nữa! Thật không nghĩ đến, các ngươi hai chiếm giữ nhưng có thể tại nguy hiểm như vậy tình huống dưới, đem hai ta cứu ra, thực sự là. . . Thực sự là. . ."

Xong!

Nghe đến đó, Triệu Ngọc trong lòng lại lần nữa hiện lên một tia u ám, theo như cái này thì, Phó Kiếm Tinh bọn người là thật chết tại trong tay địch nhân. Mặc dù hắn không thích Phó Kiếm Tinh người này, nhưng là nghe được Phó Kiếm Tinh đã chết tin tức, hắn vẫn là cảm giác phi thường không thoải mái.

Bất kể nói thế nào, Phó Kiếm Tinh đều là một vị ưu tú thám viên, cứ như vậy chết tại một bang trộm mộ trong tay, thực sự không đáng!

"Liên quan tới người đạo trưởng này. . ." Miêu Anh lại hỏi, "Các ngươi còn biết thứ gì? Hắn là nơi nào người? Bản danh gọi là gì?"

"Người này là Đổng lão tìm đến, cụ thể tên gọi là gì không biết!" Điền Đông Dân nói, "Bất quá, ta nghe Đổng lão nói qua một lần, nói người đạo trưởng này quê quán cũng là chúng ta Tần Sơn, mà lại là tại Tần Sơn lên nhà, về sau mới đến nơi khác phát triển. Mặc dù Đổng lão nói đến phi thường mịt mờ, nhưng là có thể nghe được, người đạo trưởng này danh khí hắn là lớn vô cùng!"

"Không sai. . ." Vương Thái Minh nói, "Không riêng gì người đạo trưởng này, những cái kia trộm mộ nhóm lúc nói chuyện, tất cả đều có chúng ta Tần Sơn khẩu âm!"

Sau khi nói đến đây, bốn người bọn họ đã thấy cách đó không xa lều vải.

Miêu Anh tranh thủ thời gian móc ra Triệu Ngọc điện thoại, ý đồ gọi điện thoại cầu viện.

Triệu Ngọc lại như cũ còn tại khổ sở suy nghĩ lấy cái gì. . .

Thông qua hai vị lão chuyên gia giải thích, hắn hiện tại đã biết được toàn bộ cổ mộ án giết người từ đầu đến cuối, cũng không biết vì cái gì, hắn luôn cảm thấy giống như đã bỏ sót cái gì giống như!

Bảo tàng cũng tốt, trộm mộ cũng được, hắn luôn cảm giác, tại vừa rồi hai vị lão nhân giảng thuật bên trong, còn có thể tìm ra thứ gì trọng yếu giống như!

Nhất là cái kia thần bí đạo trưởng, mặc dù trước kia chưa từng thấy qua, nhưng dù sao để Triệu Ngọc có loại cảm giác đã từng quen biết. Trong này. . . Có thể hay không còn có khác đồ vật. . .

Ngay tại Triệu Ngọc suy tư ở giữa, Miêu Anh cầm điện thoại bỗng nhiên tích tích vang lên.

A?

Loại này tiếng vang có chút đặc thù, không phải chuông điện thoại di động, cũng không phải tin nhắn hoặc Wechat.

"Ta dựa vào!" Triệu Ngọc nhất thời nhớ lại, vội vàng nói, "Bộ đàm a đây là!"

Nguyên lai, cục cảnh sát phát trong điện thoại di động, còn có một loại bộ đàm công năng, liền là tại tín hiệu không tốt địa phương, có thể tại trong phạm vi nhỏ biến thành máy bộ đàm đến sử dụng.

Mà bây giờ loại này tích tích tiếng vang, chính là có người đang lợi dụng bộ đàm kêu gọi bọn hắn!

"Ai?" Triệu Ngọc nhãn tình sáng lên, vội nói, "Cái này. . . Có phải hay không là Phó Kiếm Tinh. . . Còn sống?"

Miêu Anh cũng là tranh thủ thời gian nhấn xuống nghe nút bấm, kết quả, theo một trận đâm đâm vang động, bên trong thình lình truyền đến một cái trầm thấp mà u ám thanh âm:

"Uy, uy. . . Thật nghe a, a a a a. . ."

A! ?

Nghe được thanh âm này, Triệu Ngọc bốn người tất cả đều lấy làm kinh hãi. Không nghĩ tới, tại bộ đàm thảo luận lời nói, lại là người đạo trưởng kia! ?

Chương 408: Chương 408: Đạo trưởng ám chiêu

Chương 408: Đạo trưởng ám chiêu

"Hắc hắc hắc. . ." Bộ đàm bên trong lại lần nữa truyền đến thanh âm âm lãnh kia, "Lợi hại như vậy nữ cảnh sát, ta còn thực sự là lần đầu gặp được! Chẳng những lợi hại, hơn nữa còn rất xinh đẹp!"

Nghe nói như thế, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh không khỏi trong lòng xiết chặt. Bởi vì lúc trước giao thủ ngắn ngủi bên trong, coi như đối phương nhìn thấy Miêu Anh là nữ nhân, cũng không có khả năng thấy rõ tướng mạo của nàng, hơn nữa còn biết nàng là nữ cảnh sát!

Cho nên, đối phương tất nhiên là nhặt được Miêu Anh mất đi điện thoại, hiện tại đang dùng Miêu Anh điện thoại nói chuyện với bọn họ đâu!

Phải biết, thám viên nhóm chuyên dụng điện thoại tất cả đều có mật bảo đảm khóa bình phong, hiện tại vẻn vẹn qua thời gian ngắn như vậy, bọn hắn thế mà có thể đem mật mã giải khai, đủ để thấy đám người này có thật lợi hại!

"Đạo trưởng! Lá gan không nhỏ, biết ta là cảnh sát, thế mà còn dám liên lạc ta!" Miêu Anh đè xuống bộ đàm nút bấm nói, "Nói cho ngươi, các ngươi chạy không được, các ngươi đã bị bao vây!"

"U? Nhanh như vậy sao?" Đạo trưởng âm trầm cười nói, "Xem ra, chúng ta đến tranh thủ thời gian đi đường a ! Bất quá, xinh đẹp nữ cảnh sát,

ngươi đánh ta một thương kia, chúng ta tính thế nào đâu? Không thể cứ như vậy không giải quyết được gì a?"

"Ngươi sát hại nhiều như vậy cảnh sát, ta còn không có tính sổ với ngươi đâu!" Miêu Anh bén nhọn mắng trả lại, "Các ngươi những này tội ác chồng chất trộm mộ, ta nhìn các ngươi hướng chỗ nào chạy?"

"Tốt!" Đạo trưởng cười nói, "Vậy liền nhanh một chút tới bắt ta đi, lại không đến, chúng ta liền bái bai a! Ta nhưng nói cho ngươi, hôm nay cừu oán chúng ta coi như kết, một ngày nào đó, ta sẽ đem một thương kia trả lại!"

Không đúng!

Nghe đạo trưởng nói chuyện, Triệu Ngọc bỗng nhiên nhớ ra cái gì đó, vội vàng đoạt lấy Miêu Anh điện thoại, tắt đi đối giảng công năng.

"Miêu đội trưởng, còn nhớ rõ sách hướng dẫn sao?" Triệu Ngọc khẩn trương nhìn chăm chú lên chung quanh nói, "Bộ đàm là phụ trợ công năng , bình thường chỉ ở 100 mét phạm vi bên trong hữu hiệu!"

"Ai nha!" Miêu Anh cũng là bừng tỉnh đại ngộ, lập tức giơ lên trong tay súng săn.

"Bọn hắn là đang trì hoãn thời gian, ngoài miệng nói chạy trốn, nhưng trên thực tế là bọc đánh chúng ta đến rồi! Thật mẹ nó đủ tổn hại! Chúng ta phải mau chóng rời đi nơi này!" Nói, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian hướng lều vải chỗ chạy tới.

Miêu Anh quan sát một chút, không có phát hiện địch nhân, lúc này mới nặng lại mở ra điện thoại, muốn kêu gọi tổng bộ. Nhưng buồn bực là, điện thoại tín hiệu vẫn không có khởi sắc, điện thoại y nguyên không cách nào kết nối.

Rơi vào đường cùng, nàng cũng hướng phía lều vải chạy tới, bởi vì lều vải vị trí tới gần đỉnh núi, có lẽ nơi đó sẽ có tín hiệu.

Triệu Ngọc vọt tới trong lều vải, đưa tay vây lại túi cấp cứu. Túi cấp cứu bên trong chẳng những có dược phẩm các vật cấp cứu phẩm, hơn nữa còn có điện thoại nạp điện bảo.

Nhưng mà, tay của hắn còn không có chép đến túi cấp cứu, trong đầu máy kiểm tra chợt truyền đến cảnh báo.

Trì hoãn máy thăm dò thăm dò hiệu quả mặc dù không bằng phổ thông máy thăm dò tốt, lại như cũ có thể phát hiện không ít thiết bị. Giờ phút này, Triệu Ngọc đột nhiên phát hiện, máy dò bên trên biểu hiện cảnh báo bên trên, vậy mà xuất hiện —— bạo phá vật! !

A! ?

Thuốc nổ! ?

Triệu Ngọc bỗng nhiên giật mình một cái, chờ phân phó hiện bạo phá vật ở vào đỉnh núi vị trí về sau, hắn rốt cuộc hiểu rõ người đạo trưởng kia âm mưu quỷ kế!

Nguyên lai, hắn cố ý dùng đúng bộ đàm ngăn chặn Miêu Anh, lại sớm đã tại đỉnh núi chôn xong thuốc nổ!

Móa!

Âm hiểm gia hỏa!

Lều vải ngay tại đỉnh núi phụ cận, cái này nếu là sắp vỡ, bọn hắn liền vạn kiếp bất phục!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc rốt cuộc không kịp đi nhặt cái gì túi cấp

cứu, tranh thủ thời gian ra lều vải, lại hướng dưới núi mãnh chạy về đi.

Lúc này, Miêu Anh vừa mới đến lều vải, chợt nhìn thấy Triệu Ngọc lại sốt ruột bận bịu hoảng trở về chạy, không khỏi rất là nghi hoặc.

"Thế nào?"

"Nhanh! Chạy mau!" Triệu Ngọc la lớn, "Thuốc nổ! !"

"A! ?"

Miêu Anh cùng lão chuyên gia nhóm quá sợ hãi, bốn người tranh thủ thời gian bước nhanh chân hướng dưới núi mãnh chạy, nhưng bọn hắn không có chạy mấy bước, trên đỉnh núi liền thình lình truyền đến một tiếng chấn thiên nổ vang! !

Oanh. . .

Kia thuốc nổ uy lực cường đại dị thường, trên đỉnh núi nhất thời nổ tung hoa, bạo tạc sinh ra sóng xung kích chẳng những xông đổ một dãy lớn cây cối, còn đem vội vã xuống núi Triệu Ngọc bọn người xông đến lảo đảo ngã sấp xuống!

Cùng lúc đó,

Mãnh liệt thuốc nổ bật nát rất nhiều nham thạch, khối nhỏ bị nhảy đến trên trời, đầy trời vỡ vụn, khối lớn thì ầm ầm xuôi theo dốc núi lăn xuống, vội vàng hướng phía dưới đập tới!

"Nhanh. . . Chạy mau! !"

Triệu Ngọc hét to, thế nhưng là cường đại sóng xung kích xông đến lỗ tai hắn ông ông tác hưởng, thậm chí nghe không được tiếng hô của mình.

Bốn người khó khăn từ dưới đất bò dậy, thế nhưng là từ không trung sụp đổ đá vụn loạn mảnh đã từ trên trời giáng xuống, như mưa rơi đập vào trên người của bọn hắn.

"A. . ."

Đám người bị đau ở giữa, tranh thủ thời gian dùng hai tay bảo vệ đầu, sau đó tiếp tục hướng dưới núi phi nước đại.

Lúc này, đỉnh núi lăn xuống tới to lớn hòn đá, cũng đã đuổi kịp bọn hắn, ở bên cạnh họ gào thét mà qua!

Trọng lực tăng tốc độ phía dưới nham thạch uy lực vô song, một khi nện vào trên người của bọn hắn, tuyệt đối hắn phải chết không nghi ngờ!

"Rừng, cây a!"

Triệu Ngọc hét lớn một tiếng, bốn người lập tức thay đổi tuyến đường chạy, cùng một chỗ chui vào bên cạnh rừng cây, bởi vì cây cối tương đối dày đặc, có không ít tảng đá bị cây cối cản lại!

Nhưng là, trong đó có một khối dị thường nham thạch to lớn, lại một đường tồi khô lạp hủ, đụng gãy thật nhiều cây cối, ùng ục ùng ục hướng lấy Triệu Ngọc bọn người đập tới!

Mắt nhìn thấy liền bị cự thạch nghiền ép, Triệu Ngọc hai tay phát lực, đem hai vị lão chuyên gia ném đến tận nơi tương đối an toàn. Thế nhưng là người vừa mới ném ra ngoài, cự thạch liền ầm ầm lăn tới, ở giữa đụng vào mấy cây đại thụ trong nháy mắt ngã xuống, vừa vặn ngã xuống Triệu Ngọc cùng Miêu Anh trước mặt, chặn bọn hắn tránh né lộ tuyến!

Rơi vào đường cùng, hai người đành phải tiếp tục dọc theo dốc núi chạy xuống!

Ùng ục ục. . .

Nham thạch lăn xuống phía dưới, cây cối đều ngược lại, có không ít khuynh đảo nhánh cây đánh vào Triệu Ngọc cùng Miêu Anh trên thân, thế nhưng là hai người chỗ đó còn nhớ được những này, đã là không có mệnh hướng xuống vừa chạy vừa nhảy!

Nhưng mà, dốc núi dốc đứng, không trung đá vụn vô số, lại thêm hai bên cây cối sụp đổ, tràng diện hỗn loạn tưng bừng, Miêu Anh sơ ý một chút liền bị một cây tráng kiện nhánh cây đánh một cái, nhất thời hung hăng ném xuống đất!

Lúc này, khối kia nham thạch to lớn đã lăn xuống đến trước mặt, mắt nhìn thấy liền muốn từ trên thân Miêu Anh nghiền ép lên đi, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian đưa tay quờ lấy cánh tay của nàng, đem nàng kéo đến mình phụ cận.

Thế nhưng là, bởi vì bỗng nhiên một cái đình trệ, cự thạch đã lăn xuống, trong lúc tình thế cấp bách, Triệu Ngọc nhìn thấy bên cạnh có một cái coi như tráng kiện đại thụ, vội vàng nắm cả Miêu Anh trốn đến phía sau cây.

Đông!

Cự thạch bịch một tiếng đâm vào trên cành cây, sửng sốt cách thân cây, đem Triệu Ngọc cùng Miêu Anh đánh bay ra ngoài, hai người huyên thuyên từ dốc núi lăn xuống xuống dưới.

Nhưng mà, bởi vì lực lượng thực sự quá lớn, cây đại thụ kia y nguyên ngăn cản không nổi cự thạch uy lực, kít tay cầm một tiếng liền hướng về dưới núi khuynh đảo xuống tới, to lớn vài gốc đều bị tận gốc liên lụy ra!

Hoa. . .

To lớn cây cối thẳng tắp đánh tới hướng trên đất Triệu Ngọc cùng Miêu Anh, Triệu Ngọc quát to một tiếng, tranh thủ thời gian ôm Miêu Anh tiếp tục hướng phía dưới núi lăn xuống, cũng may phía dưới có một khối từ trên mặt đất nổi lên nham thạch.

Hai người lăn xuống đến đây về sau, tranh thủ thời gian dán khối kia nham thạch nằm vật xuống xuống dưới.

Oanh. . .

Đại thụ nện đem xuống tới, trong nháy mắt đem hai người nện vào dưới cây!

Bất quá, may mắn có khối kia nổi lên nham thạch từ chối khéo một chút, thân cây nện ở phía trên về sau, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh vừa vặn giấu ở nham thạch trước mặt tam giác khu vực, cũng không có bị đại thụ nện vào.

Bất quá, những cái kia nhánh cây nhưng vẫn là không thể tránh khỏi đánh tới bọn hắn, đem hai người đánh cho không nhẹ.

Kẽo kẹt, kẽo kẹt. . . Ùng ục ục. . .

Ai ngờ, đại thụ vừa mới ngã xuống, phía trên khối kia nham thạch to lớn lại một lần lăn xuống phía dưới, đúng là dọc theo đại thụ nghiền ép lên tới.

"Ra. . . Xuất một chút ra. . . Ra ngoài. . ."

Triệu Ngọc xuyên thấu qua lá cây ở giữa khe hở nhìn thấy cự thạch đánh tới, vội vàng cùng Miêu Anh gỡ ra nhánh cây, hướng ra phía ngoài chui vào. Ngay tại hai người thật vất vả gỡ ra nhánh cây, một cái ngư dược né tránh về sau, lớn nham thạch liền ầm ầm từ khối kia nhô ra nham thạch

bên trên lăn xuống xuống dưới!

Ùng ục ục. . . Ùng ục ục. . .

Cự thạch mặc dù có chút giải thể, lại là lực đạo không giảm, trực tiếp hướng đáy cốc lăn đi. . .

"Hô. . . Hô. . ."

Triệu Ngọc cùng Miêu Anh hô hô thở hổn hển, hồi tưởng vừa rồi kinh dị một khắc, không khỏi mọi loại nghĩ mà sợ, nếu là vừa rồi tránh né đến chậm hơn một chút, hai người tất nhiên sẽ bị ép thành bánh thịt.

"Hô. . . Hô. . ."

Triệu Ngọc run rơi mất Miêu Anh trên người nhánh cây, tỉ mỉ kiểm tra một hồi, đồng thời lo lắng mà hỏi thăm: "Miêu đội trưởng, thế nào? Không có sao chứ?"

Miêu Anh sắc mặt trắng xanh lắc đầu, cũng tương tự cho Triệu Ngọc kiểm tra một hồi, chờ phân phó hiện hai người ngoại trừ nhận một chút trầy da bên ngoài cũng không lo ngại về sau, Miêu Anh bỗng nhiên đứng dậy, hướng trên núi nhìn lại.

"Triệu Ngọc!" Miêu Anh siết chặt nắm đấm, cắn răng nói với Triệu Ngọc, "Đi —— báo thù đi!"

"Tốt!" Triệu Ngọc phủi phủi đất trên người, hung tợn nói, "Mụ nội nó cái gấu, dám cùng lão tử mánh khóe đằng sau! Nhìn ta không lột các ngươi da!" js3v3

Chương 409: Chương 409: Phẫn nộ phản kích

Chương 409: Phẫn nộ phản kích

"Lão Điền, vậy phải làm sao bây giờ?" Trong rừng cây, Vương Thái Minh đỡ lấy Điền Đông Dân, hoang mang lo sợ mà hỏi thăm, "Chúng ta có phải hay không tranh thủ thời gian chạy a?"

"Ta. . . Ta chạy không nổi rồi, thực sự chạy không nổi rồi!" Điền Đông Dân bôi trên trán máu tươi nói, "Ngươi còn có thể đi sao? Có thể đi, đi nhanh lên đi!"

"Lời gì a, ta sao có thể vào lúc này bỏ xuống ngươi đây?" Vương Thái Minh dùng sức lôi kéo Điền Đông Dân cánh tay, muốn đem hắn từ dưới đất dìu dắt đứng lên.

Kết quả, rừng cây trước mắt bên trong bỗng nhiên truyền đến một trận tiếng bước chân dồn dập.

Hai vị lão nhân giật nảy mình, vội vàng cấm ở âm thanh, liền hô hấp đều ngừng lại.

Ba giây đồng hồ về sau, một cái bưng súng săn trộm mộ thình lình xuất hiện ở trước mặt bọn họ.

"Oa! Bắt được hai cái lão gia hỏa!" Trộm mộ lập tức đem súng săn nhắm ngay Vương Thái Minh đầu, đồng thời nói, "Tạm biệt, về sau cũng

không nên muốn ta a!"

Bá. . .

Vừa dứt lời, từ khía cạnh trong rừng bỗng nhiên thoát ra một người đến, người này giống như man ngưu, thình lình xông ra liền trực tiếp dùng đỉnh đầu đến trộm mộ trên lưng, ngay sau đó hai tay ganh đua lực, liền đem trộm mộ toàn bộ giơ lên!

Trộm mộ dưới sự kinh hãi, muốn dùng súng săn xạ kích, nhưng thương còn không có cầm chắc, liền bị người này nặng nề mà đâm vào một cây đại thụ chơi lên!

A. . .

Trộm mộ kêu rên một tiếng, cảm giác thân thể giống như là chém làm hai đoạn, nhất thời đau đến như muốn hôn mê.

"Ta đi bà ngươi cái gấu!" Người tới quát to một tiếng, dùng chân để trần tại trộm mộ trên mặt hung hăng đập mạnh hai cước.

Hô "Nãi nãi gấu" người dĩ nhiên chính là Triệu Ngọc, Triệu Ngọc lúc đầu muốn lại đập mạnh thứ ba chân, nhưng trong đầu máy dò bên trên chợt toát ra một cái khác điện thoại tín hiệu tới.

Hắn tranh thủ thời gian xoay người nhặt lên trên đất súng săn, cũng không kịp đi bóp cò, mang theo báng súng, trực tiếp hướng phía sau đại thụ đập tới!

Phía sau đại thụ quả nhiên lại xông lại một cái trộm mộ, thế nhưng là, Triệu Ngọc bạo kích thoáng hơi sớm, cán thương từ đây mặt người trước xẹt qua, đúng lúc nện trúng ở bên cạnh trên cành cây!

Răng rắc!

Súng săn bị ngã một cái vỡ nát, kia trộm mộ thì lập tức giơ súng lục lên, muốn hướng về phía Triệu Ngọc nổ súng.

"A nha!"

Cái nào nghĩ đến, theo một tiếng đột nhiên hét to, Miêu Anh toàn phong thối từ đâm nghiêng bên trong hô hô bay tới, chính giữa người này gương mặt. Người này nhất thời giống như đạn pháo lăng không bay ra ngoài, đầu tiên là cả người đâm vào trên cành cây, sau đó mới trùng điệp ngã xuống đất!

Triệu Ngọc thì theo sau lại là hai cước, tất cả đều dùng gót chân đá vào trên mặt, cho hắn cũng phá tướng!

Miêu Anh từ dưới đất nhặt lên người này rơi xuống súng ngắn, nhắm ngay cây Lâm mỗ chỗ. Triệu Ngọc thì tại cảm thụ một chút dụng cụ đo lường về sau, lập tức đối Miêu Anh nhỏ giọng nói ra: "Ngay phía trước có hai cái, hẳn là ngay tại chúng ta lều vải nơi đó! Chúng ta quấn phía sau bọn họ đi!"

Miêu Anh nhẹ gật đầu, hai người liền từ một chỗ trong rừng cây rậm rạp đường vòng mà đi.

Bất quá, đối phương cũng là đang di động, hai người bọn họ lượn quanh một hồi, đối phương nhưng thủy chung che dấu tại một khối vừa mới rơi xuống tảng đá lớn đằng sau.

"Móa!" Triệu Ngọc chửi nhỏ một tiếng, trước cùng Miêu Anh làm thủ thế, sau đó liền giậm chân một cái, bỗng nhiên hướng nham thạch vọt tới.

Nham thạch phía sau trộm mộ nhìn thấy Triệu Ngọc vọt tới, lập tức nổ súng xạ kích, Triệu Ngọc thì đã sớm một cái trước nhào lộn, lăn tiến

khác một bên rừng cây.

Nhưng mà, thừa dịp Triệu Ngọc hấp dẫn mục tiêu công phu bên trong, Miêu Anh từ một khối ngã lệch trên cành cây nhảy lên một cái, sau đó thả người nhảy lên khối đá lớn kia.

Phanh. . . Phanh. . .

Gọn gàng hai thương về sau, kia nham thạch phía sau hai tên trộm mộ liền không còn có động tĩnh.

Phanh. . .

Thương lại vang lên, có người ngắm lấy nham thạch bên trên Miêu Anh bắn một phát súng, nhưng Miêu Anh sớm đã xoay người nhảy xuống, đem đạn tránh né quá khứ.

Bành. . .

Phanh. . .

Theo liên tiếp không ngừng súng vang lên, lại có hai cái trộm mộ từ Miêu Anh hai bên trái phải xuất hiện, ý đồ cùng một chỗ hướng Miêu Anh bọc đánh quá khứ.

Miêu Anh nổ súng phản kích, song phương triển khai một trận bắn nhau.

Triệu Ngọc tự nhiên không thể để cho Miêu Anh nhận giáp công, hắn hướng phía cách mình gần nhất một cái trộm mộ vọt tới, nhưng cái kia trộm mộ trong tay có một thanh uy lực to lớn súng trường,

Oanh hướng phía Triệu Ngọc nổ súng.

Triệu Ngọc không có cách nào, đành phải lại lui trở về. Lúc trước hắn

đạt được cái kia thanh súng lục ổ quay, đang tránh né cự thạch thời điểm đã làm ném đi!

"A.... . ."

Ai ngờ, đương Triệu Ngọc vừa mới tránh né tiến rừng cây về sau, cái kia trước đó bị Miêu Anh dùng gậy điện điện choáng Đại Ngưu vậy mà xuất hiện ở trước mắt mình.

Đại Ngưu trong tay cũng không có thương, chỉ có một thanh đoản đao. Nhìn thấy Triệu Ngọc về sau, hắn bưng đao lên tử liền lao đến.

"Ta đi bà ngươi cái quả bóng nhỏ!" Triệu Ngọc sốt ruột cứu Miêu Anh, nhìn thấy nhân cao mã đại Đại Ngưu xông lại, hắn trực tiếp từ dưới đất nhặt lên một khối đá, hướng phía Đại Ngưu mặt ném tới.

"A! ?" Đại Ngưu giật mình, vội vàng dùng cánh tay ngăn cản một chút.

Tảng đá đánh vào cánh tay của hắn bên trên, đau đến hắn thử nhe răng, nhưng là, đối với cái này tuổi trẻ tiểu hỏa tử tới nói, lại ở đâu là đa mưu túc trí Triệu Ngọc đối thủ.

Triệu Ngọc cũng không vọt mạnh, đợi đến Đại Ngưu vừa hạ xuống hạ cánh tay, hắn sớm đã chép trong tay một đoàn cát đất lại đối diện ném qua.

"A. . ." Lần này, Đại Ngưu triệt để mộng, hắn cho tới bây giờ chưa thấy qua dạng này đánh trận, cát đất tiến con mắt, nhất thời mê đến hắn cái gì cũng nhìn không thấy!

Triệu Ngọc lúc này mới tiến lên một quyền buồn bực trên mặt của hắn, đem hắn đánh một cái mơ hồ. Đợi đoạt lấy dao của hắn về sau, Triệu Ngọc xoay người khom người, lại đem to như vậy thân thể Đại Ngưu cho khiêng.

"Oa nha!"

Triệu Ngọc khiêng như thế một người sống sờ sờ xông ra rừng, hướng ngay tại bọc đánh Miêu Anh trộm mộ chạy tới.

Kia trộm mộ thình lình nhìn thấy Triệu Ngọc vọt tới, vốn định nổ súng xạ kích, nhưng xem xét Triệu Ngọc đem Đại Ngưu ngăn tại trước người, chưa phát giác do dự một chút.

Kết quả, ngay tại cái này hơi chút chần chờ do dự phía dưới, Miêu Anh một thương phóng tới, chính giữa bờ vai của hắn!

Phốc đông!

Súng trường rớt xuống đất, người thì đau đến ô hô rú thảm. . .

Bên này người vừa ngã xuống, Triệu Ngọc lập tức đem Đại Ngưu hướng trên người người này quẳng đi, theo bịch một tiếng trầm đục, hai người đụng vào nhau, tất cả đều bất tỉnh nhân sự!

Phanh phanh. . .

Giờ phút này, tiếng súng y nguyên vang lên, khác một bên bọc đánh Miêu Anh trộm mộ đã nhanh chỗ xung yếu đến trước mặt, mà Miêu Anh đạn khả năng đã đả quang, bị ngăn ở tảng đá đằng sau.

Triệu Ngọc thấy thế, lập tức nhanh chóng chạy đến phụ cận, đem người kia song ống súng trường quơ lấy, cho Miêu Anh thả tới.

Nhưng mà, Triệu Ngọc vừa khẩu súng ném qua, chợt cảm giác sau đầu có gió, nhạy bén hắn tranh thủ thời gian một cái trước nhào lộn lăn ra ngoài.

Chờ hắn quay đầu lại nhìn thời điểm, lúc này mới thình lình nhìn thấy, cái kia chải lấy bím tóc đạo trưởng, cũng không biết từ chỗ nào xông ra.

Đạo trưởng trong tay cái gì đều không có cầm, liền như thế tay không tấc sắt đứng tại Triệu Ngọc trước mặt.

Bất quá, nhìn đạo trưởng biểu lộ lại sớm đã là giận sôi lên dáng vẻ, hắn làm sao cũng không nghĩ ra, mình sử dụng thuốc nổ, chẳng những không có nổ chết hai người cảnh sát này, thế mà còn đem mình người tất cả đều gãy đi vào!

Bởi vì cái gọi là cừu nhân gặp mặt hết sức đỏ mắt, đạo trưởng hô bình địa vọt lên, một cước hướng Triệu Ngọc đá tới.

Không thể nào?

Triệu Ngọc nhìn thấy về sau, lại là không khỏi có chút khinh thị. Vừa đến, người đạo trưởng này ngày thường còm nhom, nhìn qua không có gì lực lượng; thứ hai, trên bả vai hắn từng bị Miêu Anh dùng thương đánh trúng qua. Cho nên, Triệu Ngọc căn bản không có để hắn vào trong mắt, đón công kích của hắn liền xông tới.

Đạo trưởng gặp Triệu Ngọc không lùi mà tiến tới, vậy mà thu hồi chân, cải thành dùng bàn tay đập nện.

Triệu Ngọc tay mắt lanh lẹ, một thanh liền quờ lấy đạo trưởng cánh tay! Lần này, Triệu Ngọc càng thêm đắc ý, chỉ cho là mình quờ lấy hắn về sau, có thể đem hắn hành hung một trận.

Có thể khiến hắn vạn không nghĩ tới là, người đạo trưởng kia lại chợt sử xuất một cái Thái Cực quyền bên trong tá lực đả lực động tác, sửng sốt võ thuật đại lực trầm Triệu Ngọc cho quăng bay đi ra ngoài!

Ta dựa vào!

Lần này tới rất là đột nhiên, Triệu Ngọc hơi kém một đầu đụng vào trên cành cây. Hắn tranh thủ thời gian dùng hai tay bảo vệ mặt, lúc này mới đông đến đụng vào thân cây, lại gảy trở về.

Vừa mới bắn về, người đạo trưởng kia lại như quỷ mị xuất hiện ở phía sau mình.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian quay người đá chân, nhưng người đạo trưởng kia lại nhẹ nhàng linh hoạt lóe lên đá chân, sau đó áp sát tới Triệu Ngọc trước mặt, lại sử dụng một cái Thái Cực bên trong đẩy tay động tác, đem Triệu Ngọc đẩy đi ra.

Ta đi!

Theo một cỗ đại lực truyền đến, Triệu Ngọc trong nháy mắt bay ngược ra ngoài, phía sau lưng nặng nề mà chứa vào trên cành cây. . .

Ngay tại Triệu Ngọc cùng đạo trưởng quyết đấu thời điểm, Miêu Anh bên kia cũng đã phân ra được thắng bại, mặc dù Miêu Anh đả quang tất cả đạn, nhưng là đối phương đạn đồng dạng toàn bộ đả quang!

Mà một đối một, người kia há có thể là Miêu Anh đối thủ, rất nhanh liền bị Miêu Anh gọn gàng giải quyết hết!

Thế là, tại xử lý đông đảo trộm mộ về sau, hiện trường liền chỉ còn lại có đạo trưởng một người. Miêu Anh gặp Triệu Ngọc đụng vào trên cây, lập tức vọt mạnh tới, vung lên toàn phong thối trực tiếp bổ về phía —— đạo trưởng! ! (chiến trường văn học)

Chương 410: Chương 410: Không tưởng tượng được nghịch chuyển

Chương 410: Không tưởng tượng được nghịch chuyển

Sưu. . .

Miêu Anh toàn phong thối mặc dù hung ác, nhưng người đạo trưởng kia lại rất dễ dàng tránh né quá khứ, đồng thời lợi dụng Thái Cực Công phu bên trong tá lực đả lực, trực tiếp đem Miêu Anh quăng bay đi ra ngoài.

Miêu Anh lập tức đã mất đi trọng tâm chèo chống, mắt nhìn thấy liền muốn té ngã trên đất, Triệu Ngọc chợt vọt tới phụ cận, đem Miêu Anh chặn ngang ôm lấy.

Sau đó, Triệu Ngọc ôm Miêu Anh trên không trung xoay một vòng, lại đem Miêu Anh đôi chân dài hướng đạo trưởng quăng trở về. Đạo trưởng cúi đầu né qua về sau, Triệu Ngọc thì một cái trọng quyền đối diện đánh tới.

Thế nhưng là, đạo trưởng lại tại một phen nhanh chóng xoay tròn về sau, chỉ một cái chui được Triệu Ngọc trong ngực, sau đó hai tay đẩy, Triệu Ngọc lại lần nữa ngã về phía sau.

Triệu Ngọc vừa ngược lại, Miêu Anh liền lập tức giết tới, thế nhưng là hai ba cái hiệp về sau, Miêu Anh cũng là bị đạo trưởng Thái Cực Công phu cho lắc tại trên mặt đất.

Sau đó, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh lại lần nữa đón đạo trưởng mà lên, cùng hắn đấu tại một chỗ.

Người đạo trưởng này không biết tập luyện Thái Cực Công phu bao nhiêu năm, vuốt chen theo, hái khuỷu tay dựa vào, đã luyện đến mức lô hỏa thuần thanh.

Thái Cực Công phu giảng cứu lấy nhu thắng cương, nhưng Triệu Ngọc cùng Miêu Anh sử dụng vừa vặn đều là chí cương chí cường quyền cước, mặc dù hai người hợp chiến đạo trưởng, nhưng đấu mấy phút sau, hai người không có chiếm được nửa điểm tiện nghi, ngược lại bị đạo trưởng ngã sấp xuống đến mấy lần.

Đương nhiên, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh cũng không phải người lương thiện, hai người bọn họ quyền cước cương mãnh dị thường, dính vào một điểm liền chịu không được, người đạo trưởng kia đánh cho lo trước lo sau, sợ đầu sợ đuôi, rất là khó chịu!

Bất quá, cái này dù sao cũng là hai cái đánh một cái, đạo trưởng biết, thời gian càng dài, đối với mình càng bất lợi!

Thế là, đấu lấy đấu, người đạo trưởng kia bỗng nhiên cải biến đấu pháp, từ phía sau rút ra hai thanh xiên thép đến, phân biệt đâm về phía Triệu mầm hai người!

Hai người nhìn thấy đạo trưởng giấu giếm hung khí, tranh thủ thời gian lách mình tránh né.

Xiên thép móc ra về sau, đạo trưởng toàn bộ tiến công sáo lộ hoàn toàn thay đổi, từ Thái Cực không nhanh không chậm, trở nên dị thường ngoan lệ, động tác cũng giống nhấn xuống tiến nhanh khóa giống như tăng nhanh mấy lần.

Triệu Ngọc cùng Miêu Anh hoàn toàn không nghĩ tới, người đạo trưởng

này không chỉ Thái Cực Công phu cao minh, sẽ còn loại này lăng lệ ám sát kỹ pháp, lúc này bị hắn đánh một trở tay không kịp, Triệu Ngọc cánh tay còn không cẩn thận bị xiên thép đâm một cái.

Mặc kệ là trước kia Thái Cực cũng tốt, hiện tại xiên thép cũng được, đạo trưởng con đường mười phần tà môn, để Triệu Ngọc cảm giác mình chỉ có một thân man lực, làm thế nào cũng không thi triển được, đánh cho cực kì phiền muộn.

Miêu Anh cũng là có chút không có chỗ xuống tay cảm giác, rơi vào đường cùng, nàng cũng rút ra mang theo người chủy thủ, cùng đạo trưởng đánh vào cùng một chỗ.

Thế nhưng là, đạo trưởng công phu rõ ràng càng thêm tinh thuần, lại đánh sau mấy hiệp, đạo trưởng xiên thép trong tay nhanh chóng xoay tròn, sau đó trực tiếp đánh bay Miêu Anh chủy thủ.

Ngay sau đó, Miêu Anh còn đến không kịp có phản ứng, một cái khác xiên thép liền đâm trúng nàng bả vai!

A!

Triệu Ngọc gặp Miêu Anh bị đâm, như điên lao đến. Người đạo trưởng kia lại là một cái lăng không bay vọt hất ra Miêu Anh, sau đó nhẹ nhàng linh hoạt nhảy đến Triệu Ngọc bên cạnh.

Triệu Ngọc huy quyền mãnh kích, bị đạo trưởng cúi đầu né qua. Đạo trưởng xiên thép thì chợt từ hắn dưới xương sườn gai ngược trở về, tại Triệu Ngọc nơi bụng nhói một cái.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian lui lại, nhưng đạo trưởng xiên thép lại sớm đã thẳng đến cổ họng của hắn mà tới. Đạo trưởng động tác nhanh chóng hung mãnh, Triệu Ngọc không thể nào tránh né, đành phải đưa tay bắt lấy hắn cổ tay.

Triệu Ngọc vốn cho rằng, mình lực lượng cường đại, lần này hoàn toàn có thể từ trên lực lượng ngăn chặn đạo trưởng. Nhưng mà, hắn lại một lần nữa nghĩ sai, đừng nhìn đạo trưởng còm nhom, thế nhưng là lực lượng nhưng cũng lạ thường kình đạo.

Triệu Ngọc tách ra hai lần không có đẩy ra, người đạo trưởng kia hai tay hợp lực, đúng là đem xiên thép lại hướng phía Triệu Ngọc cổ họng đâm tới nửa phần, kém một chút liền có thể đâm đến.

"A!"

Lúc này, Miêu Anh lại lần nữa từ đâm nghiêng bên trong giết ra, một cái toàn phong thối thẳng đến đạo trưởng đầu mà tới.

Có thể là trải qua thời gian dài quyết đấu, đạo trưởng đã đối Triệu Ngọc cùng Miêu Anh bản sự hiểu rõ tại tâm, đợi nhìn thấy Miêu Anh toàn phong thối quét tới về sau, hắn vậy mà cười lạnh một tiếng, sau đó mới cúi đầu mau né đi.

Thế nhưng là, đang nháy tránh đồng thời, hắn xiên thép lại là nhanh chóng đâm ra, trực tiếp đâm về phía Miêu Anh bắp chân.

Miêu Anh kinh hô một tiếng, vội vàng thu chân tránh né,

Người đạo trưởng kia thuận thế đánh quét đường chân ra, trực tiếp đem Miêu Anh quét ngã. Ngay sau đó, đạo trưởng phi thân vọt lên, đem xiên thép hướng phía Miêu Anh trên thân đâm tới.

Triệu Ngọc sớm đã từ dưới đất bò dậy, lúc này một cái vọt mạnh, đánh tới đạo trưởng phía sau lưng. Đạo trưởng tựa hồ sớm đã ngờ tới Triệu Ngọc sẽ đến, đúng là ngay cả thân thể đều không chuyển, trực tiếp làm ra một cái ma xui quỷ khiến đạn chân động tác, đem Triệu Ngọc cũng cho trượt chân.

Sau đó, đạo trưởng vung lên xiên thép lại một lần nữa đâm về phía Triệu Ngọc cổ họng!

Bất quá, lần này, rốt cục đến phiên đạo trưởng giật mình.

Thông qua thời gian dài như vậy giao thủ, Triệu Ngọc cũng kém không nhiều thấy rõ, coi như hắn liên thủ với Miêu Anh, cũng chưa chắc có thể đem người đạo trưởng này cầm xuống! Cho nên, ta vẫn là sử xuất ta nghề cũ, vớt cái thiên môn đi ta!

Mắt nhìn thấy xiên thép đâm tới, Triệu Ngọc không có ngạnh kháng, mà là từ dưới đất lộn một vòng, lăn đến đạo trưởng dưới thân, ngay sau đó, hắn ngẩng đầu hướng về phía đạo trưởng lỗ tai liền hô lớn một tiếng:

"A. . ."

Theo lý thuyết, một tiếng kêu to không tính là gì. Thế nhưng là, đang kêu gọi trước đó, Triệu Ngọc cũng đã sớm mở ra cái kia gọi là ẩn hình loa phóng thanh đạo cụ, đồng thời còn đem khuếch đại âm thanh hiệu quả điều đến lớn nhất!

"A. . ."

Triệu Ngọc kêu một tiếng này gọi, trong nháy mắt biến thành vang động núi sông, điếc tai phát hội, lại thêm chuyện đột nhiên xảy ra, đạo trưởng nhất thời bị uống một vừa vặn, chỉ cảm thấy lỗ tai oanh minh, không nhưng nghe không đến đồ vật, thậm chí ngay cả nửa người đều tê!

Kết quả, ngay tại hắn cái này hơi chút ngây người công phu, Triệu Ngọc đưa tay quờ lấy hắn chân phải!

Đạo trưởng kinh hãi, vội vàng dùng xiên thép đi đâm, nhưng Triệu Ngọc đã đắc thủ há có thể lại cho hắn cơ hội? Lúc này mang theo chân phải

của hắn liền từ trên đất trống chạy như điên.

Người đạo trưởng kia dù sao thể trọng có hạn, bị Triệu Ngọc như thế kéo một cái, chỗ đó còn đứng được gót chân, lúc này hung hăng ném xuống đất.

Triệu Ngọc thì gắt gao nắm lấy bắp đùi của hắn như điên phi nước đại, ven đường còn chuyên môn nhặt trên mặt đất có tảng đá địa phương chạy, đem đạo trưởng đâm đến oa nha trực khiếu.

Cuối cùng, đương Triệu Ngọc nhìn thấy Miêu Anh đã đứng dậy về sau, lúc này mới hai tay phát lực, đem đạo trưởng cho Miêu Anh quăng tới.

Miêu Anh sớm đã chuẩn bị sẵn sàng, một cái sắc bén toàn phong thối đánh ra, chính giữa đạo trưởng trước ngực, người đạo trưởng kia ba trống rỗng bay ngược bốn năm mét ra ngoài, như đạn pháo nện xuống đất, thậm chí còn bạo khởi một đoàn bụi đất!

"Nha. . . A nha. . ."

Đợi đến vọt lên huyên náo chậm rãi hạ xuống về sau, lại nhìn người đạo trưởng kia sớm đã khóe miệng chảy máu, tứ ngưỡng bát xoa nằm trên mặt đất, không thể dậy được nữa, hai thanh xiên thép cũng đều không biết bay tới nơi đâu?

"Tiểu tử! Nhìn gia gia ngươi ta đánh không chết ngươi!" Thù mới hận cũ chồng chất lên nhau, khiến cho Triệu Ngọc nổi gân xanh, vung nắm đấm hướng đạo trưởng đánh tới!

Nhưng mà, ngay tại như thế thời điểm, ngay tại đất trống bên cạnh trong rừng cây, lại đột nhiên truyền đến một tiếng súng vang!

Triệu Ngọc chỉ cho là kia là đạo trưởng đồng bọn xuất hiện, lập tức dừng lại tiến công bước chân, chuẩn bị tránh né.

Nhưng mà, ngay tại cùng thời khắc đó, từ bốn phương tám hướng trong rừng lại lần nữa truyền đến súng chát chúa âm thanh. Triệu Ngọc cùng Miêu Anh lúc này mới sợ hãi phát hiện, những cái kia tiếng súng, rõ ràng đều là chỉ lên trời khai hỏa!

Làm sao. . .

Chuyện gì xảy ra?

Hai người liếc nhau một cái, lập tức cảm giác tình huống không đúng.

Vài giây đồng hồ không đến, Triệu Ngọc hai người thình lình nhìn thấy, từ chung quanh bọn họ trong rừng, vậy mà lại toát ra một đám cầm trong tay vũ khí người đến!

Những người này vừa mới xuất hiện, liền đem Triệu Ngọc cùng Miêu Anh vây quanh tại trong đó, để hai người bọn họ không chỗ ẩn núp!

Sau đó, Điền Đông Dân cùng Vương Thái Minh hai vị lão chuyên gia, còn có những cái kia đã không có năng lực chống cự trộm mộ, cũng tất cả đều bị nhóm này mà người ném ra rừng.

Ta dựa vào!

Không thể nào?

Triệu Ngọc vẻn vẹn nhìn mấy lần, liền đem nhóm này mà người nhận ra được.

Những người này chưa từng gặp qua Triệu Ngọc, nhưng Triệu Ngọc lại là gặp qua bọn hắn! Bởi vì, những người này đã từng xuất hiện tại cái kia Lý Tu Sinh trước giường bệnh, bị Triệu Ngọc dùng ẩn hình camera bắt được qua.

Nói cách khác, những người này đều là Lý Tu Sinh thủ hạ! ! !

Chương 411: Chương 411: Ta là hoàng tước

Chương 411: Ta là hoàng tước

Triệu Ngọc đoán được quả nhiên không sai, đương lão chuyên gia cùng trộm mộ đều bị đám người này đẩy lên trên đất trống về sau, người mặc một thân màu trắng quần áo thể thao Lý Tu Sinh cuối cùng từ rừng cây đằng sau đi ra.

Bất quá, Lý Tu Sinh cảm mạo hắn là còn không có tốt, sắc mặt tái nhợt, hơn nữa còn càng không ngừng ho khan.

Đột nhiên nhìn thấy loại tình cảnh này, Triệu Ngọc trong lòng không khỏi hơi hồi hộp một chút.

Hỏng!

Sự tình. . . Có chút không ổn a?

Lý Tu Sinh người, tại sao lại ở chỗ này xuất hiện?

Bọn hắn là thế nào tìm tới nơi này tới?

Chẳng lẽ. . . Là theo dõi lấy mình tới? Không nên a? Triệu Ngọc cho rằng, mình trên đường đi mở ra máy dò, nếu là có người theo dõi, hắn hắn là đã sớm cảm kích!

Như vậy. . .

Lý Tu Sinh cùng người đạo trưởng này là một đám?

Thế nhưng là, nhìn hắn đối đãi trộm mộ dáng vẻ, cũng không giống như là một đám a?

"Khụ khụ. . . Khụ khụ. . ." Lý Tu Sinh ho khan đi tới gần, trước cùng Triệu Ngọc lên tiếng chào hỏi, "Triệu Ngọc cảnh sát, lại gặp mặt! Thực sự là. . . Ngoài ý muốn a!"

"Nói ngoài ý muốn, hắn là ta mới đúng chứ?" Triệu Ngọc bao hàm địch ý hỏi ngược một câu, ánh mắt lại tại cẩn thận quan sát đến tình huống chung quanh.

"Chỗ đó, chỗ đó. . ." Lý Tu Sinh cực kì nghiêm túc nói, "Bản lãnh của ngươi, thực sự là. . . Thật to ngoài dự liệu của ta a!"

Triệu Ngọc vốn định thừa cơ hỏi thăm vài câu, nhưng Lý Tu Sinh sau khi nói xong, lại ngược lại tướng mạo cái kia ngã trên mặt đất, còn tại thổ huyết đạo trưởng, đồng thời tà dị nói một câu:

"Đạo trưởng, chúng ta rốt cục gặp mặt! Ha ha ha. . ." Hắn ngoài cười nhưng trong không cười nói, "Bao nhiêu năm rồi, ngươi nhưng một mực là ta Lý mỗ người thần tượng a, ha ha!"

"Nha. . ."

Đạo trưởng che lấy thụ thương ngực, muốn nói cái gì, nhưng há miệng tất cả đều là máu.

"Đừng kích động, đừng kích động, mệnh của ngươi nhưng quý giá đây!" Lý Tu Sinh vội vàng khoát tay nói, "Về sau, chúng ta có là giao lưu cơ hội! Đạo trưởng a, ta thật sự là quá bội phục, quá bội phục ngươi! Ta

vừa rồi tại phía dưới núi lật hành lý của các ngươi, các ngươi thế mà ngay cả phi hành khí đều có đâu! Đồ đệ của ta nhóm còn nói, trên máy bay còn mang theo cỡ nhỏ dao cảm trang bị đâu!

"Thật không nghĩ tới, đầu năm nay liên tục trộm mộ tặc đều phải công nghệ cao đâu!

"Không, không phải trộm mộ. . . Phải nói, ngài là hoàn toàn xứng đáng trộm mộ đại sư mới đúng a! Trách không được, nhiều năm như vậy, ngươi cũng có thể một mực vững vàng đứng tại chúng ta cái nghề này đỉnh đâu!"

"Ngươi. . . Ngươi mẹ nó là ai?" Cố gắng nửa ngày, đạo trưởng rốt cục hỏi một câu.

"Ta là ai? Ha ha ha. . ." Lý Tu Sinh mặc dù bật cười, nhưng là trên mặt cũng không có bất kỳ cái gì tiếu dung, để cho người ta nhìn xem trong lòng phát lạnh, "Ta chỉ là một cái không có tiếng tăm gì năm tên tiểu tốt thôi! Hôm nay may mắn nhìn thấy thần tượng, tâm nguyện là đủ, tâm nguyện là đủ. . ."

Ngay tại Lý Tu Sinh lúc nói chuyện, thủ hạ của hắn đã đem đông đảo trộm mộ dùng dây thừng trói chặt, trói xong sau, lại đi buộc chặt hai vị kia lão chuyên gia.

"Uy! Lý Tu Sinh, ngươi có ý tứ gì?" Triệu Ngọc vội vàng quát bảo ngưng lại nói, " ngươi có phải hay không quên ngươi là ai rồi? Có cần hay không ta nhắc nhở ngươi một chút?

"Ừm. . . Ngươi nhìn, sự tình hôm nay có phải hay không cái dạng này?

"Cảnh sát chúng ta ngay tại chấp hành nhiệm vụ, đuổi bắt trộm mộ cùng giải cứu lão chuyên gia! Thế nhưng là, chúng ta quả bất địch chúng, tính mệnh du quan, kết quả, ngay lúc này, ngươi dẫn đầu một bang tốt thị dân

đứng ra, thấy việc nghĩa hăng hái làm, đã cứu rỗi ta nhóm! Ngươi cảm thấy, có phải hay không cái dạng này, hả?"

Triệu Ngọc ý tứ lại rõ ràng bất quá, hắn đã nhìn ra Lý Tu Sinh không có hảo ý đến, cho nên mới muốn dùng lời này đem hắn ổn định.

"Ha ha, Triệu cảnh sát, đa tạ hảo ý của ngươi! Khụ khụ. . ." Lý Tu Sinh quay đầu trở lại tới nói, "Nhưng là, ta hôm nay chính là đến đây làm tốt mấy món đại sự, sự tình không làm được, ta là không thể làm cái gì tốt thị dân!"

Lý Tu Sinh kiểu nói này, bọn thủ hạ của hắn lập tức mặt lộ vẻ cười ngượng ngùng.

"Uy, " Triệu Ngọc lại lần nữa nói, "Lý đại sư, ngươi có ý tứ gì? Chẳng lẽ ngươi nghĩ nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của sao? Ngươi nhìn không ra, ngươi ở chỗ này cái gì đều cướp không đến sao? Chỗ tốt gì cũng không chiếm được, ngươi cần gì phải bí quá hoá liều đâu?

"Ngươi có thể nghĩ tốt, thiện ác ngay tại một ý niệm, nếu như ngươi bây giờ dừng tay, còn không muộn!

"Đúng rồi, ta cũng nhắc nhở ngươi một chút, đám này trộm mộ đã dùng thuốc nổ nổ chết mấy vị cảnh sát hình sự thám viên, chuyện này, cũng không phải một chuyện nhỏ!

"Cho nên, ta khuyên ngươi, vẫn là không muốn tham gia cùng tốt!"

"Hừ! Không phải chuyện nhỏ? Ngươi nói đúng, hoàn toàn chính xác không phải chuyện nhỏ!"

Lý Tu Sinh trong mắt bỗng nhiên lộ ra hung quang, sau đó hướng hắn một thủ hạ đưa tay phải ra. Tên kia thủ hạ lập tức đem một thanh màu đen tiễn nỏ đưa tới Lý Tu Sinh trong tay.

Kia tiễn nỏ phi thường nhỏ, phía trên cài lấy tên nỏ cũng là so phổ thông đũa còn muốn ngắn nhỏ.

Lúc này, cái kia trước kia bị Triệu Ngọc quẳng ngất đi Đại Ngưu đã dần dần tỉnh lại, đang dùng tay chống đất, muốn đứng dậy.

Kết quả, Lý Tu Sinh bỗng nhiên đem tiễn nỏ nhắm ngay hắn, phù một tiếng, liền đem tên nỏ bắn tới hắn trên cánh tay.

Nho nhỏ tên nỏ, tự nhiên bắn không chết người. Kia Đại Ngưu a nha đau kêu một tiếng, đưa tay liền đem tên nỏ từ trong cánh tay rút ra.

Nhưng mà, hắn vừa bộ cung tên rút ra, người chợt rì rào mà run run, ngay sau đó, run run biến thành run rẩy. . . Kia Đại Ngưu vừa thống khổ hừ vài tiếng, vẻn vẹn mười mấy giây, liền lại không nhúc nhích.

Những người khác lập tức quá sợ hãi, chờ lại cẩn thận đi xem thời điểm, lại phát hiện Đại Ngưu sắc mặt tím lại, thân thể vặn vẹo biến hình, vậy mà đã chết! ! !

A! ?

Tiễn bên trong có độc! Hơn nữa còn là kiến huyết phong hầu kịch độc!

"Ngươi! ?" Triệu Ngọc xông Lý Tu Sinh quát, "Ngươi. . . Ngươi đến cùng muốn thế nào?"

"Ha ha. . ." Lý Tu Sinh lại ho khan vài tiếng, lúc này mới lạnh lùng nói với Triệu Ngọc, "Triệu cảnh sát, để cho ta tới nói cho ngươi, hôm nay đến cùng xảy ra chuyện gì đi! Các ngươi cảnh sát cùng trộm mộ tại dã ngoại tao ngộ, song phương phát sinh sống mái với nhau, cuối cùng đấu một cái lưỡng bại câu thương, tất cả đều bất hạnh gặp nạn!

"Ha! Đây là một cái cỡ nào hoàn mỹ kết cục a?" Lý Tu Sinh hơi có vẻ say mê nói, "Các ngươi nghĩ đúng, khụ khụ. . . Bọ ngựa bắt ve hoàng tước tại hậu, ta hiện tại, liền muốn làm con kia tiểu hoàng tước đi. . ."

Hỏng bét!

Triệu Ngọc nghiêm túc quan sát một chút hoàn cảnh, Lý Tu Sinh bọn hắn hết thảy có mười một người, mà lại tất cả đều cầm vũ khí, không phải loại kia đút kịch độc tên nỏ, liền là súng săn cùng súng ngắn. Dưới loại tình huống này, hắn cùng Miêu Anh căn bản không có khả năng phá vây ra ngoài.

"Các ngươi đều là tên điên sao?" Miêu Anh xông Lý Tu Sinh quát, "Chúng ta đã báo cảnh sát, không ra năm phút, trên đỉnh đầu liền sẽ che kín cảnh sát máy bay trực thăng, các ngươi có thể chạy trốn nơi đâu?"

"Chậc chậc. . ." Lý Tu Sinh không để ý nói, "Vị nữ cảnh quan này, chẳng lẽ, ngươi không có phát hiện sao? Ta mới vừa rồi còn tại tán thán nói dài bọn hắn phi hành máy thăm dò đâu! Vậy ngươi cảm thấy, chúng ta muốn làm hoàng tước, lại so với bọn hắn kém sao?" Lý Tu Sinh đã tính trước nói, "Các ngươi liền không có phát giác được, nơi này tín hiệu không tốt sao? Báo cảnh? Các ngươi làm sao báo? Ha ha. . .

"Đừng cho là ta không hiểu, ta hiện tại có thể rõ ràng nói cho ngươi, đợi đến cục cảnh sát phát hiện liên lạc không được các ngươi, lại đến mảnh này vùng núi đến đây lục soát thời điểm, chí ít cần 30 giờ trở lên! Đến lúc đó. . . Đã quá muộn đi!"

Nói đến đây, những cái kia Lý Tu Sinh thủ hạ, không khỏi hắc hắc cười lạnh, ánh mắt băng lãnh. Từ nhất cử nhất động của bọn họ đó có thể thấy được, những người này cũng đều là một chút thường xuyên tham gia phi pháp hoạt động lão thủ, hạ thủ hung ác độ tuyệt đối không thể so với những cái kia trộm mộ kém.

"Triệu cảnh sát, " Lý Tu Sinh lại nói với Triệu Ngọc, "Kỳ thật, tại kế hoạch của ta bên trong, là không có hai người các ngươi! Nhưng cũng tiếc chính là, các ngươi vừa vặn đuổi kịp! Cho nên, ta cũng không có cách nào, chỉ có thể trách các ngươi không may mắn! Mà lại, ta giống như, thuận tiện còn có thể cho ta chất tử Phì Tràng, báo cái nhỏ thù đâu, ha ha ha. . . Khụ khụ. . ."

"Lý Tu Sinh, đầu óc ngươi có bị bệnh không?" Triệu Ngọc quát, "Ngươi làm như thế, đối ngươi có chỗ tốt gì? Chẳng lẽ. . . Ngươi cho rằng ngươi có thể tìm tới Kim Phật hay sao? Đạo trưởng cùng chuyên gia đều không có tìm được, ngươi có thể tìm tới sao?"

"Ha ha ha, liên quan tới các ngươi tình huống, ta biết tất cả đến nhất thanh nhị sở!" Lý Tu Sinh lắc đầu nói, "Làm chúng ta nghề này, tự nhiên là vô lợi không dậy sớm! Bất quá. . . Ta nhưng không có giống bọn hắn dạng này, khờ dại cho là mình có thể tìm tới Kim Phật!

"Ai! Triệu cảnh sát a, xem ra, các ngươi biết đến, vẫn là quá ít!"

Nói, Lý Tu Sinh lại lần nữa đi vào đạo trưởng trước mặt, đưa tay bắt lấy hắn bím tóc, tà khí lẫm nhiên nói ra: "Viên Thụ Tài, cái tên này, mới là cha mẹ của ngươi cho ngươi lên a?"

"A! ?"

Nghe được Lý Tu Sinh tra hỏi, người đạo trưởng kia toàn thân run rẩy một chút, vội vàng ngẩng đầu lên hỏi: "Ngươi. . . Ngươi rốt cuộc là ai?"

"Hừ!" Lý Tu Sinh hung dữ dắt hắn bím tóc, hung ác nói, "Ngươi không biết ta, nhưng ta biết ngươi là ai! Kỳ thật, hai chúng ta cừu oán, sớm tại 18 năm trước liền kết! Ngươi giết cách cách, còn phát rồ mà đem nàng nhét vào người khác nghĩa địa bên trong, trả lại cho nàng mặc vào một thân người cổ đại quần áo!

"Ngươi cái này phát rồ ác ma. . ." Lý Tu Sinh ba quạt đạo trưởng một cái vả miệng, rống to, "Nói! Sư phụ ta đâu! ? Ngươi đem sư phụ ta, chôn chỗ nào rồi! ?"

Chương 412: Chương 412: Trong màn đêm tội ác

Chương 412: Trong màn đêm tội ác

18 năm trước, nguyệt hắc phong cao, trời tối người yên.

Tần Sơn Đồng Dương huyện bên ngoài một chỗ đất hoang bên trong, bỗng nhiên truyền đến một trận không hài hòa tiếng xột xoạt âm thanh.

Nguyên lai, nơi này có một đám trộm mộ, ngay tại nơi nào đó mộ huyệt bên trên đào lấy trộm động. Nhóm này trộm mộ chính là một cái gia tộc nhóm người trộm mộ, đội bên trong 5 tên thành viên, tất cả đều là cùng họ chí thân.

Giờ phút này, một cái tên là Viên Thụ Tài người, tại trộm trong động lôi kéo dây thừng, phía trên những đồng bọn liền nhanh lên đem hắn từ trong đạo động kéo ra ngoài.

Viên Thụ Tài lộ ra một cái khay đan lấp đất, hắn một vị nào đó huynh đệ tranh thủ thời gian tiếp nhận cái khay đan, đem thổ ngã xuống xa xa trong rãnh sâu.

"Thụ Tài, " lúc này, một cái lớn tuổi già trộm mộ hỏi, "Thấy nước không?"

"Không có a, cha!" Viên Thụ Tài hồi đáp, "Đều nhìn qua, rất làm, ta đoán chừng lại có vài mét, liền có thể tiến vào!"

"Tốt!" Lão gia tử đem dây thừng hệ trên người mình, tự mình hướng trộm động bò đi.

"Cha, ta không mệt, nếu không ta lại xuống đi đào mấy cái xẻng đi!" Viên Thụ Tài nói.

"Không cần, ta tới đi!" Lão gia tử nói, "Ngươi đến chừa chút mà khí lực, chờ thông về sau, còn phải trông cậy vào ngươi tiến hố đâu!"

Nói xong, không đợi Viên Thụ Tài lại nói cái gì, lão gia tử đã chui vào trộm động.

"Thụ Tài ca, " lúc này, một cái chỉ có mười tuổi tiểu hỏa tử, đi vào Viên Thụ Tài trước mặt hỏi, "Ta cảm thấy cái này đấu quá nhỏ, bên trong sẽ có đồ tốt đi ra không?"

"Ta nào biết được, làm sao vừa rồi không hỏi cha ta đâu?" Viên Thụ Tài đốt điếu thuốc, dù bận vẫn ung dung quất.

"Cha ngươi căn bản không cho chúng ta nói chuyện đều!" Tiểu hỏa tử đẩy Viên Thụ Tài, lại nói, "Ca a, A Ngưu bọn hắn cho ta mang hộ cái tin đến, gọi ta cùng bọn hắn đi biển hương bên kia nhà máy làm công đi, một tháng có thể kiếm 1500 đâu!"

"Ồ? Nói như vậy. . . Ngươi không muốn làm?" Viên Thụ Tài nôn cái vòng khói.

"Ừm, ta cảm thấy, chúng ta bốc lên lớn như vậy nguy hiểm đổ đấu hạ hố, kết quả cũng kiếm không cái ba dưa hai táo, còn không bằng đi nhà máy làm công đâu! Đổ đấu cũng không phải cái lâu dài mua bán, mỗi ngày cùng người chết liên hệ, hơn nữa còn. . . Còn phạm pháp. . ."

"Hừ! Nhìn ngươi một chút kia tiền đồ!" Viên Thụ Tài gõ gõ khói bụi,

khinh thường nói, "Ta cho ngươi biết, chúng ta hiện tại sở dĩ kiếm không được quá nhiều tiền, cũng là bởi vì chúng ta không có tốt phương pháp, rõ ràng có đồ tốt lại bán không ra giá tốt! Ngươi nhìn xem đi, tương lai, ta nhất định phải làm Tần Sơn lớn nhất cái kia!"

Ai ngờ, Viên Thụ Tài mới nói được nơi này, trộm trong động chợt ầm ầm mà vang lên một tiếng, từ chỗ cửa hang còn phốc phun ra một cỗ bụi mù đến!

"A! Không được! Lún!" Viên Thụ Tài vụt từ dưới đất nhảy dựng lên, tranh thủ thời gian cùng chúng các huynh đệ đi kéo túm dây thừng. Nhưng mà, dây thừng kia kéo túm nửa ngày, làm thế nào cũng kéo không nhúc nhích!

"Các ngươi! Các ngươi đều dùng một chút lực có được hay không! Cha ta ở phía dưới đâu!" Viên Thụ Tài như điên hô, "Nhanh! Dùng sức kéo a!"

"A. . ."

Các huynh đệ đem hết toàn lực, cùng một chỗ kéo túm, thật không nghĩ đến chính là, người không có lôi ra đến, dây thừng chợt đoạn mất, chúng các huynh đệ bị hung hăng lung lay một chút, nhao nhao ném xuống đất.
. .

. . .

Vài ngày sau.

Tần Sơn chợ hoa đường phố một chỗ bí ẩn trong kho hàng, Viên Thụ Tài cùng hai cái huynh đệ, dùng một cỗ xe xích lô đem từ trong mộ trộm ra văn vật, đưa đến nơi này.

Thu mua văn vật, chính là một người dáng dấp cực kỳ xinh đẹp lãnh

diễm nữ nhân, trộm mộ nhóm đều quan tâm nàng gọi là —— cách cách!

Nhìn thấy Viên Thụ Tài bọn người mang tới tang vật về sau, nữ nhân thậm chí đều không có tìm người nghiệm chứng, liền trực tiếp để cho thủ hạ móc ra 2000 khối tiền, đưa cho Viên Thụ Tài!

"Lớn. . . Đại tỷ!" Viên Thụ Tài nhẫn nhịn nửa ngày, mới đỏ mặt nói, "Có thể. . . Có thể hay không cho thêm một chút! Ta đến trên thị trường hỏi qua, chúng ta lần trước tìm tới cái ngọc bội kia, chỉ riêng một cái kia ngọc bội liền có thể giá trị sáu bảy ngàn đâu! Nhưng ngươi cuối cùng chỉ cấp chúng ta 400 khối, tất cả mọi thứ đều cộng lại đều không có qua 1000 đâu!"

"Hừ! Đồ nhà quê!" Nữ nhân vênh mặt hất hàm sai khiến nói, "Chính ngươi đều nói là thị trường, có bản lĩnh, ngươi đến trên thị trường bán đi? Bán 1 vạn khối đều được đâu! Ngươi xem một chút, ngày thứ hai ngươi có vào hay không cục cảnh sát?"

Nói, cách cách quay người muốn đi gấp.

"Đại tỷ!" Viên Thụ Tài lại lần nữa ngăn cản nàng, "Ta van cầu ngươi! Cha ta hắn, bởi vì lần trước sai lầm, cha ta hắn đã chết! Liền xem như phí mai táng, ngài cũng hắn là cho thêm một chút a?"

"Mả mẹ nó!" Cách cách trừng mắt mắt to mắng một câu, "Ngươi làm cái gì vậy? A, các ngươi từng cái đào mộ đào mộ thổ phu tử, tìm ta chỗ này khóc than tới? Cha ngươi chết rồi, cha ngươi chết ta liền phải cho thêm ngươi tiền sao? Làm gì a đây là? Coi ta là nhà từ thiện sao?"

"Không phải, ta không phải ý tứ kia!" Viên Thụ Tài mặt đỏ tía tai giải thích nói, " đại tỷ a, ngươi nghe ta nói, các ngươi không thể đen như vậy a, chúng ta trước trước sau sau cho các ngươi tìm nhiều như vậy đồ tốt, bảo bối tốt, ở trong đó có rất nhiều đều có thể giá trị đại giới tiền! Ngươi. . . Ngươi không thể tổng theo bán buôn giá cho chúng ta a?"

"Đúng vậy a," Viên Thụ Tài các huynh đệ phụ họa nói, "Chúng ta là liều tính mạng đi dưới mặt đất đổ đấu, các ngươi bên này không thể tùy tiện chỉ có ngần ấy mà tiền đem chúng ta đuổi đi?"

"U? Thế nào hôm nay?" Cách cách cực không kiên nhẫn bĩu môi mắng, " mấy người các ngươi thối thổ phu tử muốn tạo phản sao? Các ngươi về sau có còn muốn hay không lăn lộn? Nói cho các ngươi biết, tiền cứ như vậy nhiều, muốn hay không!"

"Kia tốt! Tiền chúng ta từ bỏ!" Viên Thụ Tài cũng là gấp, chỉ vào vừa rồi dỡ xuống tang vật hô, "Chúng ta đem những này đồ vật lấy về!"

"Ngươi dám! Ngươi động một cái thử một chút?" Cách cách chỉ vào Viên Thụ Tài cái mũi kêu gào, "Ta nói cho các ngươi biết, toàn bộ Tần Sơn, chỉ có ta chỗ này có thể ăn mất đồ đạc của các ngươi! Các ngươi nếu muốn ở ta chỗ này lừa đảo, cẩn thận chính các ngươi đầu!"

"Ta. . . Ta sợ ngươi không thành. . ." Viên Thụ Tài cũng là gấp, cúi đầu liền muốn trở về xông, kết quả, hắn vừa vặn đụng tại cách cách trên thân.

"A...! Các ngươi những này thối này ăn mày! Không muốn sống nữa! Đến, đánh cho ta!"

Cách cách đứng phía sau một bang tay chân, nhận được mệnh lệnh về sau, đám tay chân cùng nhau tiến lên, đem Viên Thụ Tài đám huynh đệ một trận quyền đấm cước đá, hành hung một trận.

Cuối cùng, mấy người bọn hắn tính cả chiếc kia xe xích lô, tất cả đều bị đám tay chân giống ném rác rưởi đồng dạng ném ra ngoài cửa!

Rầm rầm. . .

Cách cách lại đem kia 2000 khối tiền từ cổng ném đi ra, tiền lập tức tản mát khắp nơi đều là, còn có thật nhiều rớt xuống vũng bùn bên trong. . .

. . .

Khuya hôm đó, chợ hoa đường phố nào đó trong biệt thự.

Tên là cách cách nữ nhân vừa mới cùng một vị gọi là Hoàng Tinh đại lão bản tiến hành xong kịch liệt hoạt động, hai người ôm nhau ngủ, đang ở tại ngủ say bên trong.

Nguyên lai, cái này Hoàng Tinh mới thật sự là phía sau màn đại lão bản, Tần Sơn địa khu lớn nhất văn vật con buôn!

Người này năm hơn ngũ tuần, lại là gươm quý không bao giờ cùn, cùng vị này cách cách tiểu thư hàng đêm khoái hoạt. Mà hắn một chút bên ngoài nghiệp vụ, cũng cơ bản đều giao cho vị này cách cách tiểu thư đại diện.

Đêm đó, hai người ngay tại ngủ say bên trong, Hoàng Tinh chợt nghe trong phòng ngủ truyền đến một trận vang động, chờ hắn mở mắt ra về sau, thình lình nhìn thấy có mấy cái người bịt mặt, ngay tại trong phòng ngủ tìm kiếm cái gì.

"A!"

Hoàng Tinh quát to một tiếng, vén chăn lên liền muốn chạy trốn, lại bị người bịt mặt tại chỗ bắt được.

Cách cách tự nhiên cũng tỉnh, nhưng nàng còn chưa kịp phát ra kêu to, liền đồng dạng bị người bịt mặt chế trụ.

Người bịt mặt không phải người khác, chính là Viên Thụ Tài cùng hắn các huynh đệ.

Lúc đầu, Viên Thụ Tài cũng là không nghĩ tới muốn giết người, chỉ muốn lặng lẽ cầm tới nhà kho chìa khoá, sau đó đem trong kho hàng văn vật đánh cắp.

Thật không nghĩ đến, hiện tại đã kinh động đến Hoàng Tinh cùng cách cách, bọn hắn đã cùng đường mạt lộ.

Thế là, cảm giác mình bị ép lên tuyệt lộ Viên Thụ Tài rốt cục thống hạ sát thủ, tự tay bóp chết cách cách, sau đó lại cùng chúng huynh đệ ghìm chết Hoàng Tinh!

Giết người xong về sau, Viên Thụ Tài mấy người cũng luống cuống, căn bản không biết bước kế tiếp nên làm cái gì?

Cuối cùng, vẫn là Viên Thụ Tài nghĩ ra một cái biện pháp, cho là mình là làm trộm mộ, dứt khoát liền đem hai người này vùi vào người khác phần mộ được rồi.

Cứ như vậy, thi thể của bọn hắn liền rất khó lại bị người phát hiện. Chỉ cần không phát hiện được thi thể, liền không dễ dàng tìm tới trên đầu của bọn hắn.

Hạ quyết tâm, huynh đệ mấy người liền chia ra hành động.

Bởi vì cách cách thời điểm chết, toàn thân trên dưới chính là không mảnh vải che thân, Viên Thụ Tài liền thuận tay từ trên ghế salon lấy qua một bộ cổ đại quần áo cho nàng mặc vào người.

Bộ kia quần áo, chính là Hoàng Tinh mới vừa từ nơi khác đãi trở về một kiện đời nhà Thanh chính phẩm, lưu làm cất giữ chi dụng. Viên Thụ Tài căn bản không rõ đến tột cùng, chỉ là vì cho nữ nhân mặc vào bộ y phục mà thôi. Lúc này mới sáng tạo ra về sau chấn động một thời cổ trang nữ thi án!

Đêm đó, các huynh đệ của hắn đem hai người thi thể phân biệt giấu vào người khác mộ tổ, mà Viên Thụ Tài thì lợi dụng tìm tới chìa khoá, mở ra nhà kho, đem bên trong rất nhiều văn vật cũng cùng nhau đánh cắp!

Mới đầu, bọn hắn vẫn muốn lưu tại Tần Sơn tiếp tục phát triển, nhưng tiệc vui chóng tàn, chính phủ bỗng nhiên muốn cải tạo Tần Sơn cầu lớn, cần nơi đó thôn dân dời mộ phần, lại đem cách cách thi thể cho đào lên.

Khi đó, Viên Thụ Tài cho là mình phạm vào tội ác, đã triệt để bại lộ, liền liên hợp lấy hắn mấy vị huynh đệ, mang theo những cái kia giành được văn vật tài bảo đi xa tha hương, rời đi Tần Sơn. . .

Chương 413: Chương 413: Người vì tiền mà chết

Chương 413: Người vì tiền mà chết

"Viên Thụ Tài!" Lý Tu Sinh hung hăng dắt lấy đạo trưởng bím tóc, trừng mắt giết người con mắt nói, "Ngươi cho rằng lưu cái bím tóc, liền có thể thành tiên? Còn đạo trưởng. . ."

Ba!

Lý Tu Sinh lại một cái bàn tay xuống dưới, đạo trưởng trên mặt lập tức một mảnh sưng đỏ. . .

Nhìn trước mắt đây hết thảy, Triệu Ngọc tất nhiên là mọi loại kinh ngạc, hắn thật không nghĩ tới, cổ mộ án giết người vậy mà thật cùng cổ trang nữ thi có quan hệ! Mà lại, thật đúng là đều là cùng là một người gây nên, Đổng Phái Trác cùng cách cách, tất cả đều là bị người đạo trưởng này giết chết!

Mà lại, ngoại trừ hai người kia bên ngoài, còn có cái kia văn vật con buôn Hoàng Tinh, cùng về sau Phó Kiếm Tinh bọn người, bọn hắn tất cả đều chết tại trong tay người nọ, người đạo trưởng này hai tay có thể nói chiếm hết máu tươi, tội ác từng đống!

Đồng thời, Triệu Ngọc cũng là rất là hối hận, hắn làm sao cũng không nghĩ ra, cái này Lý Tu Sinh lại là lợi hại như thế một nhân vật!

Đã hắn là Hoàng Tinh đồ đệ, vậy đã nói rõ, tại Hoàng Tinh sau khi chết, hắn rất có thể kế thừa Hoàng Tinh địa vị, trở thành Tần Sơn địa khu số một văn vật con buôn!

Thực sự là. . . Đánh giá thấp gia hỏa này!

Mặc dù Triệu Ngọc một mực không có coi hắn là thành người tốt, thậm chí còn đề phòng qua hắn, nhưng vẫn là đem hắn nghĩ đến quá đơn giản!

Nhất là để Triệu Ngọc cảm thấy sợ hãi chính là, khi hắn đem cách cách ảnh chụp cho Lý Tu Sinh nhìn thời điểm, hắn vậy mà không có một vẻ bối rối, biểu hiện được như vậy bình thường, như vậy hoàn mỹ, không có lộ ra bất luận cái gì sơ hở, lại đem chính mình cũng cho dấu diếm quá khứ!

Bây giờ trở về nhớ tới, chỉ sợ lúc trước Lý Tu Sinh đã sớm biết cổ mộ án giết người cùng người đạo trưởng này có liên quan rồi! Hắn len lén che dấu tại phía sau màn, chờ cảnh sát cùng đạo trưởng đấu một cái lưỡng bại câu thương về sau, lúc này mới thình lình hiện thân, thật sự là một cái tên giảo hoạt!

Bất quá. . .

Mặc dù tiền căn hậu quả tất cả đều suy nghĩ minh bạch, nhưng Triệu Ngọc vẫn là không cách nào lý giải Lý Tu Sinh hiện tại hành vi. Bởi vì, nếu như hắn vẻn vẹn vì cho Hoàng Tinh cùng cách cách báo thù, căn bản không đáng mạo hiểm lớn như vậy, chỉ cần hắn đem đạo trưởng tung tích bại lộ cho cảnh sát, tự nhiên sẽ có cảnh sát người tiến đến bắt hắn?

Thế nhưng là, hắn tại sao muốn làm như vậy đâu? Thậm chí bốc lên mưu sát cảnh sát to lớn tội danh, cũng muốn tự mình bắt sống người đạo trưởng này, chẳng lẽ. . . Trong này, còn có khác nguyên nhân?

"Khụ khụ. . . Ngươi thật đúng là lẫn vào phong sinh thủy khởi a, đạo

trưởng?" Lý Tu Sinh lại thâm trầm đối đạo trưởng nói, "Ta đã từng tìm khắp cả hơn phân nửa Trung Quốc, cũng không có tìm được tung tích của ngươi! Thật giống như. . . Đang tìm một hình bóng đồng dạng!

"Ta lúc đầu, đều đã từ bỏ! Có thể làm mộng cũng không nghĩ ra, ngươi vậy mà mình trở về!

"Thế nào, thời gian qua đi 18 năm, lần nữa trở lại Tần Sơn, có hay không biểu đạt một chút cảm khái cái gì?" Lý Tu Sinh lắc đầu thở dài nói, "Ta cũng nghĩ không thông, ngươi lúc đầu đều đã công thành danh toại, nhưng vì cái gì còn không vừa lòng đâu? Làm sao. . . Kim Phật mị lực cứ như vậy lớn sao? Cái kia gọi Đổng Phái Trác, đến cùng là từ đâu mà đem ngươi mời đến? Ngươi làm sao lại có thể đáp ứng chứ? Đầu óc. . . Đầu óc nước vào sao?"

Nghe nói như thế, Lý Tu Sinh thủ hạ nhóm lại lần nữa phát ra cười vang.

Người đạo trưởng kia thì lạnh lùng nhìn chằm chằm Lý Tu Sinh, tay phải chậm rãi tiến vào đừng ở bên hông hắn một cái hầu bao.

"Uy! Chớ lộn xộn, ngươi muốn làm gì?" Lý Tu Sinh sớm đã chú ý tới đạo trưởng động tác, vội vàng buông ra hắn bím tóc, lui về phía sau một bước.

Cùng lúc đó, đã có người đem tên nỏ nhắm ngay đạo trưởng.

Nhưng mà, đạo trưởng cũng không có đình chỉ động tác của mình, cuối cùng vẫn từ trong túi tiền móc ra hai kiện đồ vật tới. Một kiện là một trương phi thường cổ xưa màu vàng da trâu; một kiện khác thì là một khối hình vuông —— cổ ngọc!

Đem hai kiện vật phẩm móc ra về sau, đạo trưởng đem nó trực tiếp vứt xuống Lý Tu Sinh trước mặt. Lý Tu Sinh thấy không có nguy hiểm, lúc này mới xoay người đem hai kiện đồ vật chộp vào trong tay.

Trước đó, Lý Tu Sinh cũng đã thông qua khảo vấn đạo trưởng thủ hạ, biết được đến liên quan tới Kim Phật hết thảy. Khi hắn cầm lấy hai dạng đồ vật về sau, cũng đã biết đều là cái gì.

Mặc dù đã sớm chuẩn bị, nhưng khi Lý Tu Sinh nhìn mấy lần về sau, không khỏi hai mắt tỏa ánh sáng, thân thể đều không thể tự chế mà run run.

Triệu Ngọc biết, tấm kia da trâu, chắc hẳn liền là lão chuyên gia nhóm từ cổ nhân di hài trên thân tìm tới đồ vật,

Chính là Khâu Thành lưu lại kia phong di thư; mà khối kia cổ ngọc, thì khẳng định là cùng Khâu Thành cùng một chỗ hạ táng khối kia tàng bảo đồ, phía trên có khắc liên quan tới Kim Phật bảo tàng manh mối!

"A. . . Ha ha. . . Ha ha ha. . ." Lý Tu Sinh lại quan sát nửa ngày, lúc này mới tố chất thần kinh nở nụ cười, cười mấy giây về sau, mới đối người đạo trưởng kia nói, "Đạo trưởng a đạo trưởng, ta hiện tại đi, có chút hiểu ngươi tâm tình! Người cả đời này, mặc kệ kiếm bao nhiêu tiền, nhưng trong lòng luôn có một chút mộng tưởng, muốn thực hiện mà!

"Nhưng là, hiện tại có ngươi cái này vết xe đổ, ta đi, vẫn là truy cầu một chút thực tế hơn đồ vật đi! Khụ khụ. . ." Lý Tu Sinh ho khan nói, "Đạo trưởng, người chết vì tiền chim chết vì ăn, hiện tại, ngươi đưa tại trong tay ta, ngươi liền hẳn phải biết, ta đến cùng muốn cái gì đi?

"Thứ nhất, nói cho ta mai táng Hoàng Tinh vị trí! Ta tốt xấu cũng cùng hắn là sư đồ một trận, không có hắn, sẽ không có ngày nay ta!

"Thứ hai, đem ngươi tất cả kim khố vị trí, hết thảy nói cho ta! 18 năm trước, ngươi cướp đi sư phụ ta tất cả mọi thứ, hôm nay, cũng nên trả lại đi! Có phải hay không, cảm giác thêm ra rất nhiều đến đâu? Thêm ra tới. . . Quyền đương lợi tức, dù sao, không có ta sư phụ đồ vật, ngươi cũng

phát không được nhà a! Đúng hay không?"

Nha. . .

Nghe đến đó, Triệu Ngọc cuối cùng tất cả đều hiểu rõ, náo loạn nửa ngày, cái này Lý Tu Sinh hoa khí lực lớn như vậy, mạo hiểm lớn như vậy, kết quả là hay là vì phát tài mà thôi!

Thật sự là lòng tham không đáy, nghĩ cái này Lý Tu Sinh đã là Tần Sơn ít có hào ẩn hình phú hào, thật không nghĩ đến, hắn thế mà còn không vừa lòng! Vậy mà muốn đem đạo trưởng đồ tốt, cũng tất cả đều chiếm đoạt!

Gia hỏa này. . . Đủ mẹ nó hung ác!

"Hừ!" Đạo trưởng có thể là chậm tới một chút, nói chuyện so trước đó lưu loát hơn, hắn phun một ngụm máu mạt, nói với Lý Tu Sinh, "Ngươi nếu biết lai lịch của ta, vậy ngươi cho rằng, ta đồ vật, ngươi ăn được sao! ?"

"Có ăn hay không đến dưới, là chuyện của ta! Ngươi cũng đừng thao cái kia tâm!" Nói, Lý Tu Sinh lạnh lùng nhìn quanh bốn phía một cái, trong mắt đã hiện ra sát ý!

Không được!

Triệu Ngọc trong lòng hơi hồi hộp một chút, xem ra, cái này Lý Tu Sinh thật đúng là muốn đến đem lớn, muốn đối nhiều người như vậy thống hạ sát thủ đi! ?

Trước đó, hắn cùng Miêu Anh một mực đang nghĩ đối sách, nhưng đối mặt với nhiều như vậy cầm trong tay trí mạng vũ khí địch nhân, bọn hắn cưỡng ép chống cự lời nói, căn bản không có một chút hi vọng sống!

Làm sao bây giờ?

Triệu Ngọc Thanh biết, một khi Lý Tu Sinh thật nói ra cái kia "Giết" chữ đến, vậy bọn hắn lại nói cái gì, lại làm cái gì, cũng tất cả đều muộn!

Hiện nay, Lý Tu Sinh ý đồ lại rõ ràng bất quá, hắn chỉ cần lưu lại đạo trưởng một người sống là được, những người khác chỉ có thể toàn bộ đi làm pháo hôi!

Không được a!

Triệu Ngọc trong lòng mọi loại sốt ruột, hắn rà quét trong đầu toàn bộ đạo cụ cột, lại không có một cái đạo cụ, có thể trợ giúp hắn thoát ly hiểm cảnh.

Đến loại thời điểm này, hắn chỉ có thể dựa vào mình lực lượng đi cứu chính mình. . .

Giờ này khắc này, Miêu Anh đồng dạng cảm nhận được tử vong uy hiếp, nàng mặc dù đã làm tốt tiến hành cuối cùng một phen giãy dụa chuẩn bị, thế nhưng là, nàng cũng biết, loại kia giãy dụa thuần túy liền là không công chịu chết!

Miêu Anh nhanh chóng tới gần Triệu Ngọc, vô ý thức nắm lấy Triệu Ngọc tay.

Mặc dù hai người không nói chuyện, nhưng là Triệu Ngọc có thể cảm thụ được, Miêu Anh tựa hồ là muốn bảo hộ Triệu Ngọc, muốn tại đối phương lúc động thủ, đem Triệu Ngọc bảo vệ!

Vậy làm sao có thể làm đâu?

Nhiều như vậy vũ khí thẳng đối bọn hắn, ai cũng bảo hộ không được người đó!

Thời khắc mấu chốt, Triệu Ngọc tư duy xoay chuyển nhanh chóng, hắn thậm chí nghĩ tới, muốn một cái vọt mạnh quá khứ, đi bắt được người đạo trưởng kia, sau đó đem đạo trưởng xem như con tin!

Lý Tu Sinh muốn đạo trưởng văn vật cùng tài bảo, đương nhiên sẽ không để hắn chết rơi.

Thế nhưng là. . . Hắn bây giờ cách đạo trưởng khoảng cách thực sự quá xa, trực tiếp xông lên đi, đối phương đã sớm nổ súng!

Làm sao bây giờ?

Lúc này, Lý Tu Sinh lại cúi đầu cùng đạo trưởng kích động nói vài câu, nhìn hắn lồng ngực kia kịch liệt chập trùng dáng vẻ, hắn hắn là đã làm xong giết người diệt khẩu chuẩn bị!

Thế nhưng là, ngay tại Lý Tu Sinh vừa muốn mở miệng thời điểm, Triệu Ngọc lại dẫn đầu hô một câu:

"Chậm! Chậm đã!"

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc nghĩ đến một cái phi thường không thành thục chủ ý, nhưng tình thế nguy cấp phía dưới, lại đành phải kiên trì sử dụng.

"Chậm rãi, chậm rãi. . ." Triệu Ngọc nâng lên cánh tay, đối Lý Tu Sinh cười hô, "Lão Lý, ngươi nghe ta nói, ta đi, giống như nhớ tới một cái trọng yếu sự tình đến a! ?"

Triệu Ngọc kiểu nói này, lập tức đem Lý Tu Sinh người hấp dẫn tới, tất cả đều đem miệng súng liếc về hắn.

Miêu Anh đồng dạng rất là không hiểu, một mực bắt lấy Triệu Ngọc tay cũng không khỏi nắm càng chặt hơn. . .

Chương 414: Chương 414: Lâm chung di ngôn

Chương 414: Lâm chung di ngôn

"Làm sao vậy, cảnh sát? Khụ khụ. . ." Lý Tu Sinh làm việc khá là cẩn thận, mắt nhìn thấy Triệu Ngọc đi về phía trước hai bước, hắn cũng lôi kéo đạo trưởng lui về sau hai bước, đồng thời nói, "Ngươi có phải hay không, còn có cái gì lâm chung di ngôn?"

"Lão Lý a! Chậc chậc. . ." Triệu Ngọc gặp Lý Tu Sinh không có mắc lừa, mình cũng không đi, dứt khoát dừng lại, trịnh trọng kỳ sự nói, "Ngươi nói đúng, ta còn thực sự có cái lâm chung di ngôn muốn nói! Ngươi nhìn dạng này được hay không? Dù sao chúng ta làm sao đều là cái chết rồi, kia tại ta trước khi chết, ngươi nho nhỏ thỏa mãn một chút tâm nguyện của ta, để cho ta nhìn một chút Kim Phật đến cùng dáng dấp cái gì bộ dáng, cái này được rồi đi?"

"Ừm?"

Triệu Ngọc, lập tức để Lý Tu Sinh bọn người sửng sốt một chút.

"Cảnh sát a, ngươi sắp chết đến nơi còn muốn đùa nghịch cái gì láu cá sao?" Lý Tu Sinh lắc đầu, chỉ vào Điền Đông Dân hai người nói, "Tại các ngươi cùng đạo trưởng vật lộn thời điểm, ta đã cẩn thận thẩm vấn qua cái này hai lão đầu! Bọn hắn căn bản ngay cả Kim Phật cái bóng đều không có sờ đến! Ngươi đi nơi nào nhìn lại?"

"Không! Ngươi sai!" Triệu Ngọc nghiêm trang nói, "Bọn hắn tìm không thấy, cũng không đại biểu người khác tìm không thấy! Ta như thế nói với ngươi đi, ta hiện tại. . . Đã biết Kim Phật, đến cùng giấu ở chỗ nào rồi!"

Hoắc. . .

Hiện trường một mảnh xôn xao, Miêu Anh cũng là rất là ngoài ý muốn, không làm rõ ràng được Triệu Ngọc trong hồ lô lại nghĩ bán thuốc gì?

"Ha ha ha. . . Trò cười! Hống ta đi?" Lý Tu Sinh cười to nói, "Mặc dù các ngươi lại là di thư lại là tàng bảo đồ, nhưng trong mắt của ta, mười hai Kim Phật mãi mãi cũng chỉ là một cái truyền thuyết! Cảm giác này, tựa như có người nói cho ta, Càn Long Hoàng đế còn sống giống như! Tiểu tử, đừng phí công vùng vẫy, vô dụng! Tranh thủ thời gian cùng bạn gái của ngươi nói lời tạm biệt đi!"

"Lý Tu Sinh!" Triệu Ngọc lại không có chút nào bối rối nói, "Ngươi gạt được người khác, lại không lừa được chính ngươi. Kỳ thật, ngươi cùng đạo trưởng đều là kẻ giống nhau, ngươi so với hắn còn muốn đạt được Kim Phật đâu! Ta tin tưởng, ngươi cũng đã từng trải qua giấc mộng của mình, mà ta, hôm nay liền có thể thành tựu giấc mộng của ngươi! Nếu như ngươi bây giờ đem chúng ta giết, ngươi liền sẽ vĩnh viễn bỏ lỡ giấc mộng của ngươi! Chẳng lẽ. . ." Triệu Ngọc ánh mắt trở nên thâm thúy thần bí, "Ngươi liền thật không muốn. . . Đạt được Kim Phật sao?"

"Ngươi. . . Khụ khụ. . ." Lý Tu Sinh lạnh lùng nhìn xem Triệu Ngọc, vẫn không có tin tưởng hắn.

"Cổ ngọc phía trên lưu lại manh mối!" Triệu Ngọc nói, "Đạo trưởng đã giúp ngươi tìm được năm cái: Tướng quân lĩnh, ngọc thạch sườn núi, thiên niên tùng, nguyệt nha hố còn có giọt mưa thạch! Đây là Khâu Thành Thái Thú cùng hậu nhân chơi một trận tầm bảo trò chơi, người khác đoán không ra, nhưng là ta cũng đã đoán được!"

"Làm sao?" Lý Tu Sinh lông mày bỗng nhúc nhích, hỏi, "Chẳng lẽ. . . Ngươi biết ít đường tuyến kia tác là cái gì?"

"Đúng!" Triệu Ngọc đã tính trước nói.

"Không có khả năng, dựa vào cái gì?" Lý Tu Sinh vẫn là không tin.

"Quên sao? Ta thế nhưng là một cái thám tử!" Triệu Ngọc hơi có vẻ tự hào nói, "Lý Tu Sinh, ta tin tưởng, ngươi nhất định điều tra ta ngọn nguồn, ngươi hẳn phải biết, từ chặt tay án, Miên Lĩnh đại án mãi cho đến về sau ngân hàng giấu thi án, tất cả đều là ta Triệu Ngọc trinh phá!

"Nếu như ta không có nắm chắc nhất định, làm sao có thể đuổi tới nơi này đến?"

"Ừm. . ." Cái này một lần, Lý Tu Sinh không thể không nghiêm túc cân nhắc Triệu Ngọc lời nói, Triệu Ngọc nói không sai, thật sự là hắn điều tra qua Triệu Ngọc, cũng biết hắn quang huy sự tích.

"Kỳ thật, cảnh sát chúng ta nắm giữ lấy càng có lợi hơn tài nguyên, trước kia liền đem trên kinh Phật manh mối giải đọc ra, " Triệu Ngọc phát huy sở trường của mình, mặt không đổi sắc miệng đầy nói dối nói, " nói thật cho ngươi biết, bị đạo trưởng nổ chết những cảnh sát kia, đều là phụ trách đuổi bắt tội phạm! Mà hai chúng ta nhiệm vụ, thì là bí mật điều tra Kim Phật chỗ, cùng bọn hắn không có quan hệ!

"Lúc đầu đi, chúng ta cũng là không hiểu ra sao, không có cái gì manh mối! Thế nhưng là. . . Từ lúc ta cùng hai vị kia lão chuyên gia nói qua về sau, đầu óc của ta chợt sáng lên! Hắc hắc, đột nhiên thông suốt, ta liền đem câu đố mở ra! Không nói gạt ngươi, ta hiện tại thật đã biết, Khâu Thành đến cùng đem Kim Phật giấu ở nơi nào!"

"Ồ? Vậy ngươi. . . Nói một chút?" Lý Tu Sinh nhếch mắt con ngươi nói.

"Ha ha, " Triệu Ngọc nắm tay mở ra nói,

"Ta vẫn là câu nói kia, ta biết, mặc kệ ta có thể hay không tìm tới Kim Phật, ngươi cũng sẽ không bỏ qua cho chúng ta! Cho nên, ta hiện tại chỉ hi vọng, tại trước khi chết có thể đem Kim Phật tìm ra, tận mắt xem xét Kim Phật dáng vẻ, nói như vậy. . . Cho dù chết cũng nhắm mắt!"

"A, thật sao?" Lý Tu Sinh mặc dù vẫn là một bộ băng lãnh biểu lộ, lại hiển nhiên ngay tại suy nghĩ Triệu Ngọc nói tới khả năng.

"Chính ngươi đều nói, " Triệu Ngọc lại nói, "Cục cảnh sát bên kia phát hiện liên lạc không được chúng ta về sau, chí ít cần 30 giờ về sau mới có thể tìm được nơi này! Mà ta lại chậm trễ không được ngươi bao lâu thời gian, liền có thể để ngươi thu hoạch Kim Phật, cuộc mua bán này, chẳng lẽ không có lời sao?

"Lui thêm bước nữa tới nói, các ngươi nhiều người như vậy, chúng ta chỉ có hai cái, ngươi còn sợ chúng ta chạy mất phải không?" Triệu Ngọc mở ra tay nói, "Nếu như ta phán đoán sai, không có tìm được Kim Phật, ngươi lại giết chúng ta diệt khẩu, cũng hoàn toàn tới kịp a?"

Sau khi nói xong, trên đất trống lập tức lâm vào hoàn toàn yên tĩnh.

Lý Tu Sinh ngay tại nghiêm túc tự hỏi Triệu Ngọc, hoàn toàn chính xác, tại cảnh sát đến trước đó, hắn xác thực nắm giữ lấy tất cả quyền chủ động.

Mặc dù làm như vậy có chút mạo hiểm, nhưng là vạn nhất. . . Thật có thể thu hoạch Kim Phật đâu?

Kỳ thật, Triệu Ngọc hoàn toàn nói trúng hắn tâm tư, hắn mặc dù ngoài miệng khinh thường, nhưng trong nội tâm lại là đối Kim Phật có khó mà hình dung khát vọng!

"Tốt a! Ta chỉ có thể cho ngươi 6 giờ! 6 giờ không có kết quả, ta chỉ có thể. . ." Lý Tu Sinh đầu tiên là xông Triệu Ngọc khoát tay áo, sau đó lại xông thủ hạ nói, "Cho hai vị này cảnh sát đeo lên còng tay, chờ một lúc thời điểm ra đi đem hai người họ tách ra trông coi, nhất định cho ta nhìn chằm chằm!"

Lý Tu Sinh thủ hạ nhóm đều là làm văn vật người trong nghề, đối với cái này truyền thuyết bên trong mười hai Kim Phật, đồng dạng có không giống bình thường lực hấp dẫn.

Bởi vậy, bọn hắn không có một cái phản đối Lý Tu Sinh quyết định, rất nhanh có người đem từ đạo trưởng nơi đó đạt được còng tay, cho Triệu Ngọc cùng Miêu Anh còng ở trên tay, hơn nữa, còn là đem hai tay chắp sau lưng còng lại!

"Tiểu tử, ngươi nếu là dám ngang ngạnh, ta tùy thời có thể lấy đập chết ngươi!" Lý Tu Sinh uy hiếp một câu, "Ngươi chết không sao, ngươi tốt nhất thay ngươi nữ cảnh sát bằng hữu suy nghĩ một chút, xinh đẹp như vậy nữ cảnh sát, ta nhưng khó đảm bảo bọn thủ hạ của ta, chậc chậc. . ."

Triệu Ngọc hung hăng trừng mắt liếc hắn một cái, cắn răng nói ra: "Kia hai cái lão chuyên gia phải cùng ta cùng đi, trong này, có rất nhiều đồ vật đều cùng bọn hắn có quan hệ!"

Lý Tu Sinh nhìn một chút bị bắt làm tù binh hai vị lão chuyên gia, nhẹ nhàng búng tay một cái, dưới tay hắn liền có người đem Điền Đông Dân cùng Vương Thái Minh mang theo tới.

Sau đó, Lý Tu Sinh tựa hồ là muốn kế hoạch một chút tiếp xuống hành động, liền cùng bọn thủ hạ của hắn chuyện thương lượng đi.

Triệu Ngọc thì thừa cơ cùng Điền Đông Dân nhỏ giọng hỏi: "Uy, lão gia tử, ta hỏi ngươi, nơi này khoảng cách các ngươi lúc trước phát hiện di thư cái sơn động kia, có xa hay không?"

"A?" Điền Đông Dân sửng sốt một chút, lúc này mới chiếp ầy hồi đáp, "Tại phía đông mà, đại khái. . . Phải đi 3 giờ tả hữu a? Cảnh sát, ngươi. . . Đây là ý gì?"

"Không thể nào?" Vương Thái Minh tựa hồ minh bạch cái gì, vội vàng thấp giọng nói với Triệu Ngọc, "Không thể nào! Kim Phật căn bản không có khả năng giấu ở bên trong hang núi kia! Chúng ta năm đó đem sơn động đều tìm khắp cả! Mà lại. . . Mà lại trước mấy ngày, đạo trưởng cũng đem cái sơn động kia đã tìm!"

"Đúng vậy a!" Điền Đông Dân nói, "Khâu Thành hậu nhân liền chết tại nơi đó, nếu là Kim Phật giấu ở chỗ nào, không có khả năng tìm không thấy!"

"Hai người các ngươi lão quỷ, " Triệu Ngọc tức giận mắng một câu, "Các ngươi mẹ nó không muốn sống? Bớt tranh cãi sẽ chết sao?"

"A! ?" Hai vị lão nhân lập tức mơ hồ, hoàn toàn không rõ Triệu Ngọc rốt cuộc muốn làm gì.

"Ta nói cho các ngươi biết, chờ một lúc, các ngươi một mực dẫn đường là được rồi!" Triệu Ngọc ra lệnh, "Hướng bên trong hang núi kia mang, hiểu không?"

"A, tốt tốt. . ." Nhị lão ngay tại gật đầu.

Vừa vặn sau trong rừng chợt truyền đến một trận tiếng súng, phanh phanh phanh. . . Nương theo lấy tiếng súng, còn truyền đến có vật nặng ngã xuống đất thanh âm. . .

"Không! Không. . ." Đạo trưởng nghe được về sau, lập tức ngửa mặt lên trời kêu to.

Triệu Ngọc cùng lão chuyên gia nhóm nhìn lại, cũng là không khỏi sắc mặt đại biến, không nghĩ tới, tâm ngoan thủ lạt Lý Tu Sinh bọn người, thế mà đem đạo trưởng thủ hạ trộm mộ, tất cả đều diệt khẩu! ! .

Chương 415: Chương 415: Thần suy luận

Chương 415: Thần suy luận

Thế là, Triệu Ngọc, Miêu Anh, hai vị lão chuyên gia cùng vị kia nguyên danh gọi là Viên Thụ Tài đạo trưởng, tất cả đều tại Lý Tu Sinh đám người khống chế dưới, hướng phía tướng quân lĩnh phía đông bước đi.

Lý Tu Sinh biết đạo trưởng công phu rất cao, đồng dạng đem hắn hai tay vác tại thân thủ, còng lại còng tay . Còn hai vị lão chuyên gia, lại chỉ là tùy tiện dùng dây thừng một bó mà thôi.

Vì không cho Triệu Ngọc có cơ hội để lợi dụng được, hắn còn cố ý để Triệu Ngọc đi tại đội ngũ đằng trước, mà đem Miêu Anh an bài tại đằng sau, không cho hai người bọn họ có bất kỳ giao lưu cơ hội.

Kỳ thật, Triệu Ngọc sở dĩ công bố tự mình biết bảo tàng vị trí, chín mươi phần trăm cũng là vì kéo dài thời gian mà thôi. Hắn biết rõ, nếu như vừa rồi chẳng phải nói lời, hắn cùng Miêu Anh bọn người, hiện tại cũng cùng khác trộm mộ đồng dạng, sớm đã biến thành một cỗ thi thể.

Ý nghĩ của hắn, liền là đang tìm kiếm bảo tàng trên đường, sẽ chậm chậm tìm cơ hội. Dù sao hắn đạo cụ cột bên trong còn có vạn năng giải tỏa khí, ẩn hình nhìn ban đêm nghi cùng ẩn hình bình ô xy loại hình đồ vật, nếu như có thể tìm tới cơ hội, có lẽ có thể trợ giúp bọn hắn đào thoát!

Bất quá, liền trước mắt tình hình đến xem, chú ý cẩn thận Lý Tu Sinh rất rõ ràng không cho Triệu Ngọc loại cơ hội này. Chưa nói xong muốn cứu đến Miêu Anh cùng hai vị lão chuyên gia, liền ngay cả chính hắn muốn thoát thân đều rất khó khăn!

Làm sao bây giờ?

Làm sao bây giờ. . .

Ngay tại Triệu Ngọc khổ sở suy nghĩ đối sách thời điểm, Lý Tu Sinh bỗng nhiên nói chuyện.

"Cảnh sát a, nếu là đoán không sai, ngươi không phải là muốn đem ta dẫn tới bọn hắn phát hiện di thư trong sơn động đi thôi? Làm gì, chẳng lẽ. . . Ngươi cho rằng bảo tàng, sẽ giấu ở chỗ nào sao?"

"Ừm, cái gì?" Triệu Ngọc sửng sốt một chút, bước chân cũng chậm xuống tới. Thật không nghĩ tới, cái này Lý Tu Sinh khứu giác nhạy cảm như thế, lúc này mới vẻn vẹn đi nửa giờ, hắn liền nhìn ra Triệu Ngọc môn đạo.

"Ha ha. . ." Lý Tu Sinh mắt lộ ra hung quang nói, "Đạo trưởng bọn hắn đã đem cái sơn động kia lục soát mấy lần, nếu là thật có bảo tàng, hắn còn có thể luân lạc tới hiện tại tình trạng này sao?"

Lý Tu Sinh kiểu nói này, đám người tất cả đều dừng bước, có người thậm chí đem ngón tay đặt tại ra súng ngắn trên cò súng, bầu không khí đột nhiên trở nên dị thường khẩn trương.

"Ừm. . ." Triệu Ngọc nháy mắt một cái, lập tức ưỡn lên bộ ngực nói, "Không sai a Lý đại sư, bảo tàng liền giấu ở bên trong hang núi kia! Đạo trưởng không có tìm được, không có nghĩa là ta tìm không thấy!"

Nghe được Triệu Ngọc thừa nhận, bên cạnh đạo trưởng không khỏi nặng

nề mà thở dài, mà hai vị lão chuyên gia sắc mặt, cũng là trở nên trắng bệch trắng bệch.

"Theo ta được biết, " Lý Tu Sinh mặt lộ vẻ tức giận nói, "Khâu Thành hậu nhân đã từng vì tránh né chiến loạn, tại cái kia sơn động ở một chút năm tháng! Nếu là bảo tàng liền giấu ở bên trong hang núi kia, bọn hắn há không đã sớm tìm được? Đừng quên, trong tay bọn họ, thế nhưng là có tàng bảo đồ đâu!"

"Cái này sao. . . Hơn mấy trăm năm trước sự tình, ta đi chỗ nào biết đi?" Triệu Ngọc nhún nhún vai, bất đắc dĩ nói một câu.

"Ngươi! ?" Lý Tu Sinh trợn mắt nhìn nhau, quát, "Triệu Ngọc, muốn ta nhìn, ngươi chính là muốn kéo dài thời gian mà thôi! Tốt, vậy ta trước hết giết ngươi bạn gái, nhìn ngươi còn dám hay không cố lộng huyền hư!"

"Xuy. . . Ô!" Triệu Ngọc vội vàng quát bảo ngưng lại nói, " lão Lý a, ngươi thế nào tính tình như thế bạo đâu? Ta nói đều là lời nói thật, ta không biết Khâu Thành hậu nhân là thế nào nghĩ, nhưng là, chúng ta làm thám tử, tin tưởng thế nhưng là sự thật!"

Nghe được Triệu Ngọc tới cái như thế một cái chuyển hướng, đám người lòng hiếu kỳ tất cả đều bị câu lên, muốn nghe một chút Triệu Ngọc rốt cuộc muốn nói cái gì?

"Tướng quân lĩnh, ngọc thạch sườn núi, thiên niên tùng, tại thiên niên tùng đằng sau thiếu một đầu manh mối, " Triệu Ngọc giải thích nói, "Bởi vì viết đầu mối kinh văn đã thất truyền, cho nên đạo trưởng bọn hắn không có tra được! Nhưng là, phía sau hai cái lại tìm được, một cái là nguyệt nha hố, một cái là mưa nhỏ thạch!

"Ầy, đạo trưởng bọn hắn sở dĩ không có tìm được bảo tàng, cũng là bởi vì cây kia thiên niên tùng không có, không tìm được!" Triệu Ngọc liếc

mắt đạo trưởng một chút, nói, "Thiên niên tùng tìm không thấy, cũng chỉ có thể lại tìm phía sau, như vậy. . . Bọn hắn chỉ có thể đi tìm nguyệt nha hố, đúng hay không?

"Thế nhưng là, một hình trăng lưỡi liềm trạng hố, đi chỗ nào tìm đi đâu? Hơn mấy trăm qua tuổi đến, nói không chừng đã lấp đầy, chỉ sợ đã không có chỗ tìm a?"

Triệu Ngọc nói đến đây,

Bỗng nhiên dừng lại một chút, quét mắt đám người một chút.

Đám người hiển nhiên đã nghe đi vào, đều tại trợn to tròng mắt nhìn xem Triệu Ngọc.

"Nhưng là!" Triệu Ngọc đột nhiên tới một cái chuyển hướng, vậy mà dọa đám người nhảy một cái, "Trong này, các ngươi tất cả đều không để ý đến một cái cơ bản nhất cơ bản nhất vấn đề! Đó chính là, thiên niên tùng cùng nguyệt nha trong hầm ở giữa, đến cùng thiếu đi cái gì manh mối đâu! ?"

"Ngươi. . ." Lý Tu Sinh nhịn không được nhíu mày thúc giục nói, "Ngươi có thể không dạng này đi lòng vòng mà nói chuyện? Đến cùng có ý tứ gì, mau nói!"

"Các ngươi nhìn a!" Triệu Ngọc nói, "Từ tướng quân lĩnh hướng xuống, có phải hay không dựa theo từ lớn đến nhỏ trình tự sắp xếp? Cho nên, chỉ cần dựa theo tàng bảo đồ trình tự, cuối cùng tìm tới giọt mưa thạch, coi như đại công cáo thành! Nhưng là, sẽ như vậy đơn giản sao? Khâu Thành không phải người ngu, sẽ không tùy tiện tìm một chỗ đem trọng yếu như vậy bảo vật giấu lại!

"Nếu là nguyệt nha hố cùng giọt mưa thạch tốt như vậy tìm, bảo tàng sớm bị người tìm được!" Triệu Ngọc nghiêm túc giải thích nói, "Cho

nên, chúng ta dựa theo cái này trình tự nhìn xuống, nếu như thiên niên tùng đằng sau liền là nguyệt nha hố, thế nào, các ngươi cảm giác được cái gì?"

"Cái gì! ?"

Tất cả mọi người vẫn là hào không hiểu.

"Tốt a, " Triệu Ngọc một mặt thẳng thắn nói, "Nói với các ngươi lời nói thật đi! Kỳ thật, ta cũng không biết thiên niên tùng cùng nguyệt nha hố ở giữa manh mối đến cùng là cái gì. . ." Không đợi đám người sốt ruột, hắn vội vàng lại tới một cái thần chuyển hướng, "Nhưng là, nhưng là đi. . . Ta biết, vậy khẳng định là một cái gì cái gì —— động! ! !"

"Động?" Lý Tu Sinh mặc dù cảm giác Triệu Ngọc nói chuyện nói nhăng nói cuội, nhưng chính là không bỏ ra nổi lời nói đến phản bác hắn.

"Đúng! Liền là động!" Triệu Ngọc khẳng định nói, "Tựa như lấp chữ trò chơi đồng dạng, nếu như thiên niên tùng bên cạnh liền là nguyệt nha hố, giữa này cũng không cần phải lại đến một đầu đầu mối! Đã còn có một cái, kia chính các ngươi suy nghĩ một chút đi, ngoại trừ nào đó ngọn núi nào đó động bên ngoài, giữa này lấp cái gì, còn có thể thích hợp hơn?"

"Ừm. . ."

"Ừm. . ."

Triệu Ngọc nói xong, đám người tất cả đều lâm vào trong trầm tư, nửa ngày qua đi, bọn hắn mới rốt cục lĩnh ngộ Triệu Ngọc ý tứ.

Hoàn toàn chính xác, nếu như tại thiên niên tùng cùng nguyệt nha hố ở giữa còn có một đầu đầu mối lời nói, như vậy nào đó ngọn núi nào đó động, chính là tốt nhất đáp án!

"Oa. . ."

Nghe được Triệu Ngọc loại này tươi mới suy luận phương pháp, Lý Tu Sinh thủ hạ tất cả đều đối Triệu Ngọc quăng tới ánh mắt khác thường. Không riêng Lý Tu Sinh đối Triệu Ngọc lau mắt mà nhìn, liền liền nói dài cũng không khỏi đến mở to hai mắt nhìn, phản tư cái gì.

"Thế nhưng là. . ." Lý Tu Sinh nghĩ nghĩ, lại nhíu mày nói, "Tốt! Coi như trong này thiếu một cái sơn động, nhưng là, tướng quân lĩnh sơn động không chỉ một, ngươi làm sao lại khẳng định như vậy, bảo tàng sẽ giấu ở phát hiện di thư bên trong hang núi kia đâu?"

"Cái này sao!" Triệu Ngọc nhãn châu xoay động, vội vàng nói, "Lão chuyên gia nhóm ban đầu là từ một bộ cổ nhân thi hài trong tay tìm tới di thư, đúng không? Lúc ấy, cỗ kia thi hài ở vào một cái rất cao, rất cao địa phương, cho nên thi thể không có bị dã thú cái gì điêu đi, lúc này mới có thể từ Minh triều bảo tồn một mực xuống tới!

"Như vậy. . ." Triệu Ngọc dẫn dắt nói, " các ngươi đều động đầu óc suy nghĩ một chút, hắn một cái sắp chết người bò cao như vậy làm gì?"

Nha! ?

Triệu Ngọc hỏi lên như vậy, đám người lần nữa xôn xao.

"Nha. . ." Lý Tu Sinh nghi hoặc mà hỏi thăm, "Ngươi ý tứ, bảo tàng, ngay tại cỗ thi thể kia phụ cận?"

"Ha ha ha. . ."

Kỳ thật, Triệu Ngọc hoàn toàn chính xác liền là nghĩ như vậy, lúc này đang muốn cười nói ra bản thân ý nghĩ, nhưng bên cạnh đạo trưởng lại không nhịn được lên tiếng.

"Uy, tiểu tử, ngươi cũng quá xem thường ta đi?" Đạo trưởng lạnh như băng nói, "Ta còn không biết đến thi thể phụ cận đi tìm một chút sao? Nói cho ngươi, nơi đó cái gì cũng không có!"

"Ngươi!" Đạo trưởng, không thể nghi ngờ cho Triệu Ngọc đánh đòn cảnh cáo.

Rất rõ ràng, đạo trưởng thống hận nhất người liền là hỏng hắn chuyện tốt Triệu Ngọc, nếu như hắn hiện tại có thể lật đổ Triệu Ngọc suy luận, vậy thì đồng nghĩa với cho Lý Tu Sinh giết chết Triệu Ngọc lý do.

"Đúng vậy a?" Lý Tu Sinh lông mày nhướn lên, nói, "Đạo trưởng là nghiệp giới nhất quyền uy nhân sĩ, bọn hắn lại có kim loại máy thăm dò, lại có dao cảm trang bị, nếu là bảo tàng thật giấu ở chỗ nào, không có lý do tìm không thấy a?"

Nói đến đây, Lý Tu Sinh trong mắt, lần nữa lộ ra —— sát cơ!

Chương 416: Chương 416: Bảo tàng đến cùng ở đâu?

Chương 416: Bảo tàng đến cùng ở đâu?

"Ha ha, ha ha ha. . ." Đối mặt đạo trưởng hãm hại còn có Lý Tu Sinh đằng đằng sát khí, Triệu Ngọc chợt ngửa mặt lên trời cười to, cười mười mấy giây, lúc này mới tà tà nói, "Lý lão bản a, ta lúc nào nói qua, bảo tàng nhất định liền giấu ở bên cạnh thi thể rồi? Kia không đều là các ngươi đoán mò sao?"

"Ngươi! ? Khụ khụ. . ." Lý Tu Sinh dưới sự kích động, lại ho kịch liệt thấu.

"Ta sở dĩ nâng lên thi thể vì sao lại leo đến chỗ cao, chỉ là muốn nhờ vào đó tới nhắc nhở mọi người một chút!" Triệu Ngọc nói, "Người chết kia trong tay người cầm Khâu Thành di thư, còn muốn bò cao như vậy, đến cùng là vì cái gì đâu?"

Triệu Ngọc hỏi một chút, đám người càng là nghi hoặc, tất cả đều nhìn đăm đăm châu mà nhìn xem hắn.

"Thủ hộ oa!" Triệu Ngọc vốn định vỗ một cái tay, đáng tiếc hai tay đều ở sau lưng còng tay, chỉ có thể lay động một cái đầu, nói, "Khâu Thành hậu đại chết đều phải chết đến cao như vậy địa phương, chính là muốn thủ hộ bảo tàng, bảo vệ bọn hắn lão Khâu nhà này một ít tưởng niệm mà!"

"Hừ!" Đạo trưởng tức giận hừ lạnh một tiếng.

"Ngươi, càng nói càng thái quá đi?" Lý Tu Sinh cũng là lắc đầu liên tục.

"Không hợp thói thường, làm sao lại không hợp thói thường đâu?" Triệu Ngọc ngôn từ chuẩn xác nói, "Ta hỏi các ngươi, Khâu Thành con cháu vì tránh né chiến loạn chạy vào thâm sơn, vì cái gì đặt vào nhiều như vậy sơn động không đi, hết lần này tới lần khác muốn tới như vậy trong một cái sơn động đi đâu? Các ngươi coi là, này lại là lập tức lựa chọn sao?"

"Cái kia. . . Cái sơn động kia tại giữa sườn núi. . ." Lúc này, Điền Đông Dân giáo sư nhịn không được xen vào nói nói, " cửa hang tương đối ẩn nấp, có thể tránh né địch nhân cùng dã thú a!"

"Lão Điền, ngươi không có tâm bệnh a?" Vương Thái Minh nghe xong Điền Đông Dân vậy mà cùng Triệu Ngọc già mồm, nhất thời cấp nhãn, hơi kém mắng đường phố đều.

Triệu Ngọc cũng là sắc mặt tối đen, chỉ vào Điền Đông Dân nói ra: "Đúng, lão nhân này cũng đã nói mà! Cửa hang tương đối ẩn nấp, cái gì gọi là ẩn nấp, ẩn nấp liền là không dễ dàng bị người phát hiện a?" Triệu Ngọc nghĩ bỗng nhiên bắt lấy cái gì giống như mà nói, "Cái sơn động kia lại lớn lại thâm sâu lại ẩn nấp, ta nếu là Khâu Thành, ta khẳng định sẽ cân nhắc, đem bảo tàng giấu đi nơi nào!"

"Cái này. . ."

Triệu Ngọc cho người ta một loại đặc biệt cảm giác cổ quái, nghe vào làm sao đều giống như tại thuận miệng nói bừa, nhưng không có biện pháp cãi lại.

"Sự tình đơn giản liền là như thế mấy loại tình huống, " Triệu Ngọc lại nói, "Đương Lư Nha phát sinh chiến loạn về sau, Khâu Thành hậu nhân liền muốn phải vào núi tầm bảo, cho nên, căn cứ tàng bảo đồ chỉ thị, bọn

hắn tìm được cái sơn động kia!

"Ngay lúc đó lời nói, thiên niên tùng khẳng định tại, sơn động khẳng định dễ tìm mà!

"Thế nhưng là, tìm tới sơn động về sau, lại xuất hiện hai loại khả năng: Một, bọn hắn tàng bảo đồ xảy ra vấn đề, làm mất rồi, hoặc không được đầy đủ, bọn hắn chỉ tìm được cái sơn động này, nhưng không có tìm tới bảo tàng; hai, bảo tàng tìm được, nhưng thân ở loạn thế, xuất ra đi cũng không có tác dụng gì, ngược lại sẽ còn đưa tới họa sát thân, cho nên, bọn hắn không hề động qua bảo tàng;

"Nói tóm lại, bọn hắn liền từ cái sơn động kia ở lại! Một phương diện vì tránh né chiến loạn, một phương diện vì thủ hộ bảo tàng!

"Nhưng không may, về sau phát sinh ôn dịch cái gì, người đều chết mất! Cho nên, cầm Khâu Thành di thư người, tại trước khi chết bò tới chỗ cao. Cầm trong tay hắn di thư, có lẽ, liền là muốn đem cái này Kim Phật bảo tàng bí mật, lưu truyền tới nay đâu!"

"Hừ! Nói bậy nói bạ, " đạo trưởng cắn răng nói, "Cái kia trong động không có trăng răng hố, cũng không có cái gì giọt mưa thạch, ngoại trừ sông ngầm dưới lòng đất, liền không còn có cái gì nữa!"

"Ừm. . ." Lý Tu Sinh suy nghĩ phụ họa nói, "Đạo trưởng nói đến cũng có đạo lý, bảo tàng cũng không thể giấu ở sông ngầm dưới lòng đất bên trong a? Kia Khâu Thành có ngốc, cũng sẽ không đem bảo tàng giấu đến bị dìm nước đến địa phương! Đây chính là Kim Phật a! Còn có, nếu là suy đoán của ngươi thành lập, kia bảo tàng, vô cùng có khả năng đã bị người động tới a?"

"Hừ!" Triệu Ngọc lại làm bộ tức giận xông Lý Tu Sinh nói, "Lý lão bản, có tin hay không là tùy ngươi! Ta nói qua, ta biết bảo tàng ở đâu! Ta nói biết, liền là biết! Ta cũng không phải đồ đần, nếu là ta hiện tại liền đem

tất cả đáp án tất cả đều nói cho ngươi, ta liền một lá bài tẩy cũng không có! Ngươi giết ta cũng được thôi?"

"Cái này. . ." Lý Tu Sinh trừng Triệu Ngọc một chút,

Nói, "Tốt, đã ngươi có nắm chắc như vậy, vậy ta liền tin ngươi một lần! Ta nhưng làm cảnh cáo nói đến phía trước, ta Lý mỗ người cũng không phải cái gì thiện nam tín nữ, nếu như ngươi dám gạt ta, ta sẽ để cho ngươi chết được rất khó coi!"

Triệu Ngọc hai tay bị giam cầm, đành phải nhún vai, xem như làm ra trả lời.

Thế là, đội ngũ lại lần nữa tiến lên, hướng phía cái kia có giấu cổ nhân di hài sơn động mà đi.

Mưa tạnh về sau, mặt trời rốt cục xuyên phá mây mù lộ ra chân dung, trong rừng rậm lại vang lên ve kêu chim gọi, một mảnh sinh cơ dạt dào.

Mặc dù Triệu Ngọc mặt ngoài bất động thanh sắc, nhưng là áp lực tâm lý có thể nghĩ. Chỉ có chính hắn trong lòng rõ ràng nhất, bảo tàng sự tình đơn thuần soạn bậy, không có nói hùa, cũng không có trùng hợp.

Cho nên, phía trước tiến trên đường, hắn vẫn còn tại tìm kiếm lấy cơ hội chạy trốn, thế nhưng là, Lý Tu Sinh người từ đầu tới cuối duy trì lấy độ cao cảnh giác, không có một chút thư giãn ý tứ.

Lúc đầu, Triệu Ngọc còn nghĩ qua một ý kiến, đó chính là cùng vị đạo trưởng kia hợp tác một chút, cùng một chỗ giết ra khỏi trùng vây. Nhưng mà, cẩn thận Lý Tu Sinh một mực tự mình tạm giam lấy đạo trưởng, không cho Triệu Ngọc có bất kỳ tiếp cận hắn cơ hội.

Kỳ thật, Triệu Ngọc sở dĩ muốn kéo dài lâu như vậy, còn có một cái trọng yếu tưởng niệm, đó chính là từ lúc hệ thống mở ra "Cấn Càn" quẻ

về sau, đến bây giờ đã qua một ngày rưỡi, thế nhưng là hệ thống từ đầu đến cuối không có truyền đến hoàn tất tin tức. Cái này tại dĩ vãng, là chưa bao giờ có.

Cho nên, Triệu Ngọc ngóng trông, nếu như có thể kỳ ngộ hoàn tất, có thể hay không đạt được một kiện lợi hại đạo cụ? Không cần khác, chỉ cần đến một kiện ẩn hình áo tàng hình, hắn có lẽ là có thể đem vấn đề giải quyết!

Thế nhưng là, Triệu Ngọc một mực chờ thật lâu, nhưng trong đầu hệ thống vẫn là động tĩnh hoàn toàn không có.

Càng nguy hiểm hơn, là đoạn đường này đi tới còn hết lần này tới lần khác phi thường thuận lợi, thậm chí ngay cả hai giờ cũng chưa tới, bọn hắn liền tìm được cái kia che dấu tại giữa sườn núi sơn động!

Chậc chậc. . .

Mắt nhìn thấy khoảng cách cuối cùng ngả bài thời khắc càng ngày càng gần, Triệu Ngọc không khỏi áp lực đột ngột tăng . Bất quá, vì không cho Lý Tu Sinh bọn người nhìn ra sơ hở, hắn còn chỉ vào trước sơn động mặt một rừng cây nói linh tinh đâu:

"Xem đi! Các ngươi cố gắng nhìn xem, trước sơn động mặt có phải hay không dáng dấp đều là cây tùng, hả? Nói cho các ngươi biết đi, tàng bảo đồ đã nói thiên niên tùng, lúc trước khẳng định chính là ở đây! Ngươi nhìn, gốc cây này khỏa cây tùng, lớn lên cỡ nào thẳng tắp, ngàn năm về sau, cũng đều có thể biến thành thiên niên tùng đi, ha ha. . ."

Bởi vì trước đây không lâu, đạo trưởng cùng lão chuyên gia nhóm mới vừa tới qua cái sơn động này, có thể nói xe nhẹ đường quen, chỉ chốc lát sau liền dẫn dẫn mọi người đi tới trong động.

Quả thật như lão chuyên gia nhóm nói như vậy, chỗ cửa hang mọc đầy

thực vật, chỉ bằng vào mắt thường từ dưới núi quan sát lời nói, rất khó phát hiện.

Mà tiến vào sơn động về sau, ở trong đó cũng quả nhiên có một cái vô cùng không gian thật lớn, to đến đủ để buông xuống ba bốn cái sân bóng rổ!

"Ây!"

Vào động về sau, đạo trưởng chán nản hướng lên chỉ một chút, đám người rất mau nhìn đến, tại cao cao vách động cùng đỉnh động giáp giới chỗ, quả nhiên có một cái thật sâu lõm. Nếu như chỉ từ phía dưới thấy lời nói, còn tưởng rằng nơi đó sẽ có bí ẩn gì hang động đâu!

Bất quá, đã đạo trưởng nói bọn hắn đã lục soát qua nơi đó, kia Triệu Ngọc tự nhiên không cần thiết lại để cho bọn hắn trèo lên trên.

"Tốt, cảnh sát!" Lý Tu Sinh lạnh lùng nói với Triệu Ngọc, "Sơn động, chúng ta đã đến! Tiếp xuống, phải xem ngươi rồi! Ta Lý mỗ người có thể dùng danh dự của ta đảm bảo, nếu như ngươi thật có thể tìm tới Kim Phật, ta sẽ để cho ngươi hảo hảo thưởng thức đủ rồi, lại để cho ngươi chết thống khoái! Thế nào?"

"Tốt!" Triệu Ngọc gật đầu nói, "Thật sảng khoái! Kia. . ." Hắn đảo mắt một vòng, sau đó dùng cái cằm hài chỉ một chút sơn động chỗ sâu, nói, "Vậy liền đi theo ta! Chứng kiến kỳ tích thời khắc, chẳng mấy chốc sẽ đến!"

"Uy! Muốn ta nói bao nhiêu lần các ngươi mới có thể tin tưởng?" Lúc này, đạo trưởng lại là mười phần tức giận, "Động phía dưới kết nối lấy một đầu mạch nước ngầm, chúng ta tất cả đều đã tìm! Các ngươi đang lãng phí thời gian, tranh thủ thời gian giết hai người cảnh sát này đi!"

"Móa!" Triệu Ngọc tức giận mắng một câu, "Ngươi đã tìm? Ngươi thật

tất cả đều đã tìm sao? Lý lão bản a, " Triệu Ngọc quay đầu trở lại nói, "Các ngươi cố gắng suy nghĩ một chút, nếu như nguyệt nha hố cùng giọt mưa thạch tốt như vậy tìm, còn mẹ nó kêu cái gì bảo tàng?"

"Thế nhưng là. . . Nước. . ." Lý Tu Sinh tựa hồ có chút do dự, không biết nên tin tưởng ai lời nói.

"Xin nhờ, các ngươi động não có được hay không? Các ngươi chỉ xem trước mắt, lại có hay không nghĩ tới lịch sử đâu, hả?" Triệu Ngọc trừng to mắt nói, "Các ngươi chẳng lẽ quên, Khâu Thành là tại dạng gì tình huống dưới đúc thành Kim Phật sao! ?"

"A? Cái gì. . . Tình huống như thế nào?" Đám người không hiểu.

"Cầu. . . Cầu mưa. . ." Lúc này , ấn không chịu nổi Điền Đông Dân lại nhịn không được chen miệng vào, "Thiên hạ đại hạn a! Vì cầu mưa, Khâu Thái Thủ mới liên hợp nơi đó phú thương, rèn đúc Kim Phật cầu phúc!"

"Đúng!" Triệu Ngọc phồng lên cái mũi nói, "Thiên hạ đại hạn! Nói cách khác, Khâu Thành bảo tàng thời điểm, trong này không có nước, không có đất xuống sông!"

"Kia. . . Không đúng?" Lý Tu Sinh lắc đầu, "Coi như lúc ấy không có nước, nhưng Khâu Thành hẳn phải biết, sớm muộn cũng sẽ có nước, không thể giấu ở loại địa phương kia a?"

"Vì cái gì không thể?" Triệu Ngọc lắc đầu, "Thiên thu vạn đại sao? Khâu Thành bảo tàng vì cái gì? Để cho ta tới nói cho ngươi đi! Hắn căn bản chính là vì mình tương lai bất cứ tình huống nào, vì cho mình lưu đầu đường lui! Hắn nơi nào sẽ cân nhắc cái gì mấy trăm năm về sau sự tình?

"Ngẫm lại đi, các vị! Khâu Thành vì bản thân tư dục, ngay cả cho bách tính cầu phúc Kim Phật cũng dám đánh tráo, tại phạm tội học thượng tới

nói, người này liền là một cái cực độ người ích kỷ! Một cái như thế người ích kỷ, hắn có thể nghĩ tới cũng chỉ có chính hắn! Tựa như. . . Tựa như hai người các ngươi đồng dạng!"

Nói, Triệu Ngọc dùng cằm chỉ chỉ Lý Tu Sinh, sau đó vừa chỉ chỉ đạo trưởng Viên Thụ Tài.

Thình lình ở giữa, toàn bộ sơn động đều tĩnh lặng lại, mọi người đều bị Triệu Ngọc lần này dõng dạc nhưng lại kín kẽ suy luận cho chấn nhiếp.

"Tốt!" Lý Tu Sinh gật đầu nói, "Ngươi nói đúng, ta chính là một cái người ích kỷ! Đi thôi! Ta ngược lại muốn xem xem, ngươi nói, có phải thật vậy hay không, Kim Phật đến cùng có hay không tại bên trong! ?"

Chương 417: Chương 417: Giống hay không nguyệt nha?

Chương 417: Giống hay không nguyệt nha?

Kỳ thật, Triệu Ngọc sở dĩ nói đến như thế sục sôi chí khí, đơn giản liền là muốn thuyết phục Lý Tu Sinh bọn người tiến vào hang động chỗ sâu mà thôi.

Bởi vì, hắn cảm thấy cửa hang tại giữa sườn núi vị trí, mà hang động chỗ sâu thế mà còn có nước, vậy đã nói rõ cái huyệt động này khẳng định rất sâu rất sâu, hang động rất sâu rất sâu, liền mang ý nghĩa hai chuyện: Một cái là trong huyệt động địa hình phức tạp, một cái là trong huyệt động tất nhiên rất đen rất đen!

Triệu Ngọc trong đầu thế nhưng là có ẩn hình nhìn ban đêm nghi, hắn cảm thấy, nếu như hắn còn có thể ve sầu thoát xác, tuyệt địa chạy trốn, như vậy xuống đến hang động chỗ sâu, chính là cơ hội duy nhất của hắn!

Đến lúc đó, trước dùng vạn năng giải tỏa khí lặng lẽ mở ra còng tay của mình, sau đó lợi dụng ẩn hình nhìn ban đêm nghi đánh bọn hắn một trở tay không kịp, cuối cùng lại mang theo Miêu Anh cùng một chỗ giấu vào cái khác hang động, thoát đi nơi đây. . .

Bất quá, Triệu Ngọc cũng biết, đối phương cầm nhiều như vậy vũ khí, hơn nữa còn có mấy lần có thể gặp máu phong hầu tiễn nỏ, dưới loại tình huống này, hắn có thể mang theo Miêu Anh chạy đi khả năng vẫn là quá nhỏ. Nhưng là, việc đã đến nước này, hắn rốt cuộc nghĩ không ra

biện pháp tốt hơn, chỉ có thể mạo hiểm thử một lần!

Nhưng mà, nhưng là, chờ bọn hắn một nhóm dọc theo hang động hướng phía dưới đi không bao lâu về sau, Triệu Ngọc chợt cảm giác, trái tim của mình giống như bốc lên khí lạnh giống như. . .

Ta siết cái nãi nãi gấu!

Hắn vạn không nghĩ tới, hang động chỗ sâu thế mà cùng mình tưởng tượng được hoàn toàn tương phản, huyệt động kia không chỉ có ngay cả một cái phân nhánh đều không có, mà lại một mực phi thường sáng sủa!

Ngẩng đầu nhìn lại, tại vách động cùng đỉnh động phía trên có rất nhiều lỗ thủng, ánh nắng từ những cái kia lỗ thủng bên trong chiếu vào, bọn hắn thậm chí ngay cả đèn đều không cần đánh!

Ta đi!

Triệu Ngọc cái này phiền muộn, thật không nghĩ tới, lão thiên gia vậy mà như thế lãnh khốc vô tình, thậm chí ngay cả cuối cùng một chút hi vọng sống đều không muốn cho hắn!

Cái này. . .

Triệu Ngọc cố ý đem bước chân thả rất chậm, trong đầu thì càng không ngừng đang kêu gọi lấy hệ thống: Ta nói hệ thống lão đại a, ngươi đến cùng nghĩ gì thế? Mạng người quan trọng hiện tại, còn không tranh thủ thời gian cho ta đến một chút hoa quả khô? Còn tiếp tục như vậy, lão tử liền muốn chơi xong, ta chơi xong, ngươi không phải cũng liền chơi xong, hai ta một mạch tương liên a?

Nhưng mà, mặc kệ Triệu Ngọc làm sao cùng hệ thống giao lưu, nhưng thủy chung không chiếm được bất luận cái gì hồi âm. Lần này kỳ ngộ chưa hoàn thành, liền không chiếm được bất luận cái gì đạo cụ ban

thưởng.

Sơn động coi như rộng lớn, có thể dung hạ ba người song song hành tẩu, Lý Tu Sinh bọn người thì một mực duy trì độ cao cảnh giác, thậm chí có cái cầm tên nỏ người từ đầu đến cuối cùng sau lưng Triệu Ngọc, nếu như Triệu Ngọc dám có dị động, tất nhiên sẽ bị độc tiễn bắn trúng.

Trong huyệt động mặc dù không khí ướt lạnh, nhưng là Triệu Ngọc trên trán lại tất cả đều là mồ hôi.

Cái này thật đúng là sa lầy!

Chẳng lẽ. . . Hôm nay lão tử thật sẽ cắm đến nơi đây sao?

Theo hang động xâm nhập, tia sáng rốt cục ảm đạm mấy phần, thời gian dần qua không nhìn thấy từ ngọn núi bên ngoài chiếu vào ánh nắng.

Nhưng là, Lý Tu Sinh thủ hạ nhóm mang theo vô cùng tân tiến thiết bị chiếu sáng, mở ra về sau, trong huyệt động như thường thấy nhất thanh nhị sở.

Đám người lại đi xuống đi không bao lâu, chợt nghe giọt nước thanh âm, vách động bắt đầu trở nên càng thêm ướt át, mà trên đỉnh đầu còn không ngừng có giọt nước rơi xuống.

"Làm gì, còn muốn ta nói sao?" Ở vào đội ngũ phía sau nhất đạo trưởng bỗng nhiên nói, "Lại hướng phía trước liền đến sông ngầm dưới lòng đất, Kim Phật căn bản không có khả năng ẩn giấu ở nơi như thế này!"

"Hừ! Ngươi đây không phải rõ ràng nói hươu nói vượn sao?" Ai ngờ, đạo trưởng vừa dứt lời, Triệu Ngọc lại dừng bước lại, hướng hắn xa xa reo lên, "Cái gì sông ngầm dưới lòng đất? Cái sơn động này cao hơn mấy chục mét, chúng ta lúc này mới đi xuống dưới hơn mười mét mà thôi, còn chưa tới mặt đất vị trí đi, làm sao lại toát ra sông ngầm dưới

lòng đất đến đâu?"

"Ừm. . . Nói chính xác, " Điền Đông Dân giáo sư lại nhịn không được chen miệng vào, "Là cái cùng sông ngầm dưới lòng đất nối liền đầm nước, bởi vì ngọn núi đặc thù cấu tạo, tại cao hơn mặt đất địa phương tạo thành một cái đầm nước! Nhưng là đầm nước là lưu động, phải cùng sông ngầm dưới lòng đất đều có kết nối. . ."

"Nha. . ." Triệu Ngọc cực nhanh suy tư đối sách, mắt nhìn thấy trên mặt mọi người lộ ra hoài nghi, hắn vội vàng dùng lực gật gật đầu, lớn tiếng nói, "Đúng rồi! Vậy liền đúng rồi!"

"Ta dựa vào!"

Triệu Ngọc dọa một ít người nhảy một cái, lúc này có người nhả rãnh nói: "Đối cọng lông a? Muốn ta nhìn, ngươi có phải hay không thuần túy đất là kéo dài thời gian a? Chẳng lẽ, ngươi cho rằng ở trong sơn động này, sẽ có hầu tử cứu binh hay sao? Ha ha ha. . ."

Người này nói chuyện, đám người cũng là cười vang.

"Các ngươi mới hiểu cái cọng lông đâu!" Triệu Ngọc không cam lòng mà quát, "Nói cho các ngươi biết, giờ mới đến mấu chốt nhất khâu đâu! Chờ một lúc, các ngươi liền sẽ trợn tròn mắt!"

"Tốt, vậy thì đi thôi!" Lý Tu Sinh lao xuống mặt khoát tay áo, "Còn lề mề cái gì?"

"Hừ! Đi thì đi! Ai sợ ai a?" Triệu Ngọc căm giận nhếch nhếch miệng, tiếp tục hướng bên dưới hang động phương đi đến.

Nói cũng kỳ quái, huyệt động kia quanh co khúc khuỷu, nhưng chính là một cái chỗ ngã ba cũng không có, chỉ có một con đường mà thôi. Vô dụng năm phút, Triệu Ngọc liền tới đến một mảnh u ám thuỷ vực trước

mặt, mượn người khác ánh đèn, có thể nhìn thấy lóe ám sắc thủy quang mặt hồ!

Đầm nước xuất hiện, tự nhiên là trong dự liệu.

Thế nhưng là, Triệu Ngọc vẫn là không có nghĩ đến, cái đầm nước này diện tích vậy mà phi thường lớn, liếc nhìn lại, chỉ có thể nhìn thấy nó có sáu bảy mét độ rộng, nhưng căn bản không nhìn thấy nơi xa đến cùng có bao xa!

"Oa! Thật là lớn một cái huyệt động đầm sâu!" Lý Tu Sinh cũng là lần đầu lại tới đây, lúc này nói, "Ta đoán, vũng nước này nhất định rất lạnh a? Triệu Ngọc cảnh sát a, ngươi có phải hay không muốn đến cái thuỷ táng? Ngươi cho rằng, Khâu Thành sẽ đem Kim Phật trốn ở chỗ này sao?"

"Hừ! Vì để cho ngươi chết thống khoái, ta sẽ nói cho ngươi biết một sự kiện đi!" Phía sau đạo trưởng lại nói, "Chúng ta đã cưỡi thuyền cứu nạn, đem cái này đầm nước dò xét qua, nơi này căn bản không có Kim Phật!"

"Triệu cảnh sát, ngươi còn có lời gì nói?" Lý Tu Sinh nói như vậy lời nói, bên cạnh lập tức có người dùng tên nỏ nhắm ngay Triệu Ngọc.

"Không!"

Miêu Anh quá sợ hãi, vội vàng từ đội ngũ đằng sau chen chúc tới. Thế nhưng là Lý Tu Sinh thủ hạ há có thể để nàng toại nguyện, đồng dạng dùng độc tiễn nhắm ngay nàng!

"Chậm!" Triệu Ngọc vội vàng hét lớn một tiếng, nhanh chóng nói, "Lý Tu Sinh, Viên Thụ rừng, a không, Viên Thụ Tài! Ta nói cho các ngươi biết, ta nói ta có thể tìm tới bảo tàng, tuyệt đối không phải nói hươu nói vượn! Các ngươi không nên quên, hiện tại cái đầm nước này có nhiều như vậy nước, thế nhưng là, mấy trăm năm trước đâu? Tại cái kia khô

hạn Minh triều thời kì, đầm nước này. . . Có phải hay không một cái thâm cốc! ?"

Hả?

Triệu Ngọc không khỏi để Lý Tu Sinh vì đó rung một cái, đạo trưởng cũng là ngơ ngác một chút.

"Hừ!" Triệu Ngọc đưa lưng về phía đầm nước, hướng mọi người rống to, "Mở ra mắt chó của các ngươi xem thật kỹ một chút, cái đầm nước này, giống hay không nguyệt nha! ! ?"

"A! ?"

Nghe được Triệu Ngọc nói như thế, tay cầm tên nỏ đám người không khỏi hạ thấp mấy phần, tất cả đều thân cổ hướng đầm nước nhìn lại, có đèn pin thì mau đem đèn pin tập trung tại mặt hồ.

Tia sáng mãnh liệt dưới, nhưng gặp toàn bộ đầm nước, hiện lên một cái mở ra loa hình dạng, càng đi chỗ sâu càng khoáng đạt, căn bản không có nửa chút nguyệt nha cái bóng!

"Ừm. . . Cái này. . ." Đám người cẩn thận nhìn a nhìn, lông mày bên trên tất cả đều treo đầy nếp nhăn.

Triệu Ngọc tự nhiên đều là nói hươu nói vượn, chờ hắn quay đầu trở lại sau khi xem xong, trái tim bá lại lạnh một nửa.

Như thế thời điểm, Miêu Anh tựa hồ đã nhìn ra Triệu Ngọc chính là sơn cùng thủy tận tới, nàng xoay người co lại thân, tựa hồ đã làm tốt làm đánh cược lần cuối chuẩn bị.

"Nhìn thấy không? Hừ!" Ai ngờ, Triệu Ngọc lại ngẩng đầu ưỡn ngực tiếp tục giả vờ tỏi nói, " thế nào? Chứng kiến kỳ tích thời khắc sắp đến

a? Ta nói cho các ngươi biết, đừng nhìn hiện tại đầm nước còn không quá giống nguyệt nha, nhưng vậy cũng là. . . Bởi vì. . . Nước mẹ nó nhiều lắm!

"Ta dám bắt ta đầu đánh cược, nguyệt nha hố, ngay tại cái đầm nước này phía dưới! Mà giọt mưa thạch, ngay tại nguyệt nha hố bên trong! Cho nên, chỉ cần ta tìm được giọt mưa thạch, Kim Phật liền có thể tìm được! Hoắc ha ha, các ngươi nói, ta có lợi hại hay không! ?"

Triệu Ngọc hoắc ha ha cười to, hiện trường đám người lại tất cả đều thấy choáng, hoàn toàn giống đang nhìn một người bị bệnh thần kinh đồng dạng.

Răng rắc!

Ai ngờ, Lý Tu Sinh bỗng nhiên móc ra một cây súng lục nhắm ngay Triệu Ngọc mi tâm, lạnh lùng nói ra: "Tốt, Triệu cảnh sát! Đã dạng này, vậy liền làm phiền ngươi, để chúng ta chứng kiến một chút kỳ tích đi! Ngươi bây giờ liền nhảy đi xuống, đem Kim Phật cho ta vớt lên đến! ! !"

Chương 418: Chương 418: Chờ lấy ta

Chương 418: Chờ lấy ta

"Triệu cảnh sát, đã ngươi khẳng định như vậy, " Lý Tu Sinh dùng thương chỉ vào Triệu Ngọc cái trán, lạnh lùng nói, "Vậy ngươi dứt khoát xuống dưới đem Kim Phật cho chúng ta tìm ra đi!"

Lý Tu Sinh lúc nói chuyện bộc lộ bộ mặt hung ác, mà bọn thủ hạ của hắn cũng tất cả đều là một bộ liếc mắt lạnh lùng nhìn bộ dáng. Theo bọn hắn nghĩ, Triệu Ngọc đối với Kim Phật suy đoán căn bản không thành lập, Kim Phật không có khả năng giấu ở dưới nước!

Hiện tại Lý Tu Sinh ép buộc Triệu Ngọc xuống nước, không thể nghi ngờ liền là tại tuyên án hắn tử hình! Đầm nước chẳng những băng lãnh, mà lại địa hình phức tạp, còn có thể tồn tại mạch nước ngầm, Triệu Ngọc nếu là xuống nước, không khác tự sát!

Bởi vậy, hiện trường hết thảy mọi người tất cả đều nhận định, Triệu Ngọc sẽ không đồng ý Lý Tu Sinh đề nghị, mà Lý Tu Sinh thì sẽ không chút do dự bóp cò súng, đem Triệu Ngọc đánh chết!

"Tốt! Không có vấn đề!" Ai ngờ, Triệu Ngọc lại sảng khoái gật đầu nói, "Lý lão bản, cái chủ ý này không sai! Trong mọi người, chỉ có ta rõ ràng nhất Kim Phật chôn giấu vị trí! Không phải ta đi, còn có thể ai đi?"

Ừm! ?

Lời vừa nói ra, mọi người đều kinh, thậm chí ngay cả lão chuyên gia

cùng Miêu Anh cũng là giật mình không nhỏ.

"Ngươi. . . Thật muốn xuống dưới! ?"

Lý Tu Sinh nhìn thoáng qua băng lãnh mặt hồ, súng ngắn thì vẫn không có buông xuống.

"Ừm, mặc dù có chút hơi lạnh, nhưng là đi, ta cảm thấy ta hẳn là có thể ứng phó!" Triệu Ngọc gật đầu nói, "Như vậy đi, coi trọng ngươi biểu, không ra nửa giờ, ta tất nhiên sẽ tìm tới Kim Phật vị trí chính xác!"

"Ngươi. . ."

Triệu Ngọc vừa nói như vậy, Lý Tu Sinh ngược lại có vẻ hơi xấu hổ, súng ngắn bưng cũng không phải, buông xuống cũng không phải, đành phải nhíu chặt lông mày nói một câu, "Ngươi. . . Ngươi cứ như vậy xác định, Kim Phật nhất định sẽ tại dưới nước! ?"

"Ta vẫn là câu nói kia, có tin hay không là tùy ngươi!" Triệu Ngọc giơ lên lông mày nói, "Giết ta, ngươi liền sẽ cả một đời cùng Kim Phật bỏ lỡ cơ hội!"

"Không! Không được!" Miêu Anh bỗng nhiên chạy đến phụ cận nói, "Triệu Ngọc, để cho ta. . . Để cho ta đi chung với ngươi!"

"Khó mà làm được!" Lý Tu Sinh nhân cơ hội này thu hồi súng ngắn, nói, "Ta còn phải để vị nữ cảnh quan này làm con tin đâu!"

Lý Tu Sinh thủ hạ nhóm lập tức đem Miêu Anh ngăn lại.

"Tốt!" Lý Tu Sinh đối Triệu Ngọc lớn tiếng nói, "Triệu Ngọc, ta cũng không sợ ngươi đùa nghịch lời gì đầu, ta đã đợi thời gian dài như vậy, cũng không quan tâm đợi thêm ngươi mười phút!"

"Ngươi nghễnh ngãng a? Ta nói chính là nửa giờ!" Triệu Ngọc ra hiệu một chút mặt nước, "Ta mặc dù biết Kim Phật vị trí chính xác, nhưng tìm ra cũng phải cần chút hồi nhỏ ở giữa a?"

"Không được, nửa giờ quá dài! Ta chỉ có thể chờ đợi ngươi mười phút!" Lý Tu Sinh không cho phản bác nói, "Mười phút về sau, không gặp được ngươi mang theo Kim Phật trở về, ta liền dùng tàn nhẫn nhất phương pháp giết chết bạn gái của ngươi! Còn có kia hai cái lão chuyên gia!"

"Hỗn. . . Hỗn đản!" Miêu Anh cắn răng mắng một câu, muốn xông mở địch nhân trói buộc, có thể địch người người nhiều thế chúng, rất mau đưa nàng lần nữa ngăn lại.

"Miêu đội trưởng! Yên tâm. . ." Triệu Ngọc vội vàng nói, "Đã chúng ta không thể nào trốn thoát được, chẳng bằng xem trước một chút Kim Phật đến cùng hình dạng thế nào, sau đó, chết cũng nhắm mắt là không!?"

Lúc nói chuyện, Triệu Ngọc xông Miêu Anh khẽ gật đầu. Miêu Anh mặc dù không xác định Triệu Ngọc chuẩn xác ý tứ, lại là có thể cảm giác được, Triệu Ngọc khả năng còn có cái gì chủ ý, lúc này mới ngừng lại giãy dụa.

Triệu Ngọc ngược lại nói với Lý Tu Sinh: "Như vậy đi, mười lăm phút, đây là cực hạn của ta! Xin nhờ, ngươi cùng một cái sắp chết người so đo cái này mấy phút, có ý tứ sao?"

"Tốt! Tiểu tử, đây chính là ngươi nói!" Lý Tu Sinh gật đầu nói, "Bất quá. . . Ta nhưng nói cho ngươi, chúng ta cũng không có mang theo cái gì áo lặn, tàu lặn!"

"Không cần đến!" Triệu Ngọc méo một chút đầu, ra hiệu nói, " chỉ cần cho ta đem còng tay mở ra là được rồi!"

"Ừm. . ." Vừa nghe nói mở ra còng tay, Lý Tu Sinh lại do dự, hơi có vẻ lo nghĩ mà hỏi thăm, "Ngươi lần đầu tới đây, chẳng lẽ. . . Ngươi cứ như vậy xác định, Kim Phật sẽ ở dưới nước?"

"Ai u ta đi, ngươi thật mẹ nó giày vò khốn khổ!" Triệu Ngọc toét miệng nói, "Ngươi nếu là cảm thấy, ta còn có thể loại tình huống này chạy trốn! Vậy ngươi dứt khoát một thương đánh chết ta được rồi!"

"Ừm. . ." Lý Tu Sinh còn tại do dự.

Lúc này, có cái số tuổi không nhỏ đồng bọn mà từ phía sau đi tới, tại Lý Tu Sinh lỗ tai nói thầm mấy câu. Mặc dù nghe không rõ ràng hắn nói cái gì, nhưng người này hắn là đang nhắc nhở Lý Tu Sinh, không thể để cho Triệu Ngọc thừa cơ chạy trốn loại hình. . .

"Hừ!" Lý Tu Sinh lại hiển nhiên không có phương diện này lo lắng, rốt cục khoát tay áo, nói, "Cái đầm nước này kết nối lấy sông ngầm dưới lòng đất, từ mặt nước đến sông ngầm chí ít có mười mấy thước chênh lệch, chẳng lẽ, ngươi cho rằng có người có thể không mang theo dụng cụ lặn, từ dưới đất sông ngầm bơi ra đi sao?"

Nói xong, Lý Tu Sinh xông thủ hạ khoát tay áo, lúc này mới có người tiến lên cho Triệu Ngọc mở ra còng tay.

"Đạo trưởng a!" Lý Tu Sinh quay người xông Viên Thụ Tài nói, "Nếu như đổi lại là ngươi, cũng sẽ làm ra giống như ta quyết định đi? Tiểu tử này nói không sai, ngươi ta đều là loại kia cực đoan người ích kỷ, thế nhưng là. . . Chỉ có người ích kỷ, mới có gần như chấp niệm mộng tưởng a!"

"Hừ!" Đạo trưởng từ cái mũi mắt hừ lạnh một tiếng, chán ghét đem đầu uốn éo quá khứ.

Triệu Ngọc hoạt động một chút cổ tay, lại nói với Lý Tu Sinh: "Lão Lý

a, dây thừng dù sao cũng phải có a? Cột vào trên người của ta, chờ ta tìm tới Kim Phật về sau, ta sẽ kéo động dây thừng, sau đó các ngươi đem ta kéo lên là được!"

"Tốt! Tốt! Theo ngươi, theo ngươi!" Lý Tu Sinh gật đầu về sau, lập tức có người chuẩn bị dây thừng đi.

Lúc này, còn có người mang theo một cái đèn chiếu sáng đi vào Triệu Ngọc trước mặt: "Cầm cái này đi, chống nước!"

"Không cần!" Triệu Ngọc lại khoát tay áo, ngang bướng cười một tiếng, "Ta am hiểu mù tìm!"

"Bệnh tâm thần!" Người này trợn nhìn Triệu Ngọc một chút, lộ ra một bộ vẻ mặt bất khả tư nghị.

"Không được a, tiểu hỏa tử! Kia dưới đáy đen như vậy, ngươi không mang theo đèn chiếu sáng sao được a?" Điền Đông Dân thầy giáo già từ phía sau nhắc nhở một câu.

"Nha!"

Triệu Ngọc vốn cho là mình có ẩn hình nhìn ban đêm nghi nơi tay, không cần đến thiết bị chiếu sáng . Bất quá, thông qua Điền Đông Dân nhắc nhở, hắn cảm giác nếu như chính mình không cần đèn chiếu sáng, liền sẽ gây nên người khác hoài nghi, lúc này mới đưa tay nhận lấy.

"Hừ!"

Kể từ đó, hiện trường đám người đối Triệu Ngọc càng không coi trọng.

"Lý lão bản, làm người đến coi trọng chữ tín!" Hết thảy chuẩn bị sẵn sàng về sau, Triệu Ngọc lại nói với Lý Tu Sinh, "Coi trọng ngươi đồng hồ, phút về sau, ta tất nhiên sẽ trở về!

"Trước đó, ngươi cần phải không thể để cho ta người phát sinh nguy hiểm! Bao quát hai vị lão chuyên gia ở bên trong, bọn hắn hao hết tâm huyết cả đời đang tìm kiếm Kim Phật, trước khi chết, làm sao cũng phải cho phép bọn hắn coi trọng Kim Phật vài lần a?"

"Cái này hiển nhiên!" Lý Tu Sinh gật đầu nói, "Phút ta còn chờ không được sao? Nhưng là, phút thoáng qua một cái, coi như nói không chính xác! Nếu như ngươi không muốn bạn gái của ngươi chết được rất khó coi, vậy thì nhanh lên trở về! Ta sẽ cho các ngươi một thống khoái, ha ha!"

"Tốt!"

Triệu Ngọc quay người hướng đầm nước đi đến, Miêu Anh lại nhịn không được lo lắng hô lớn một tiếng: "Triệu Ngọc!"

"Ừm. . ." Triệu Ngọc quay đầu nhìn một chút Miêu Anh, lại đối Lý Tu Sinh xin nói, " ta chuyến đi này nguy hiểm như vậy, có thể cùng ta bạn gái nói lời tạm biệt sao?"

"Không được!" Lý Tu Sinh lo lắng có cái gì mờ ám, dứt khoát bác bỏ Triệu Ngọc xin.

"Tốt a! Vậy được rồi!" Triệu Ngọc đành phải xông Miêu Anh đánh này hôn gió, nói, "Đừng lo lắng thân yêu, ta nhất định sẽ đem Kim Phật tìm tới! Chờ lấy ta!"

Nói, Triệu Ngọc xông Miêu Anh trừng mắt nhìn, sau đó quay người nhảy vào đầm nước.

Theo bọt nước bốc lên, trong nước thình lình truyền đến Triệu Ngọc một tiếng kinh hô: "Ai u ta dựa vào, thật mẹ nó lạnh a. . ."

Chương 419: Chương 419: U đầm kinh hồng

Chương 419: U đầm kinh hồng

Tiến vào đầm nước về sau, Triệu Ngọc trước hết nhất mở ra ẩn hình nhìn ban đêm nghi, mặc dù hắn mang theo một bộ thiết bị chiếu sáng, nhưng ở như thế đen nhánh thâm thúy u trong đàm, một chút kia sáng ngời căn bản chiếu không đi ra bao xa!

Nhìn ban đêm nghi mở ra sau khi, dưới nước tầm mắt rõ ràng muốn mở rộng không ít, Triệu Ngọc lúc này mới phát hiện, nguyên lai cái đầm nước này thế mà sâu không thấy đáy, khiến nhân sinh sợ. . .

Kỳ thật, Triệu Ngọc trong lòng phi thường rõ ràng, hắn hôm nay mở ra chính là "Cấn Càn" quẻ, nếu như không có "Đoái" quẻ lời nói, hắn rất không có khả năng thật tìm tới Kim Phật bảo tàng!

Mặc dù, lúc trước hắn làm ra một đống lớn hợp lý suy luận, thậm chí ngay cả mình đều nhanh tin tưởng, nhưng hắn biết, chân chính có thể tìm tới Kim Phật xác suất, chính là cực kỳ bé nhỏ.

Hắn sở dĩ khăng khăng muốn tiến vào đầm nước, đơn giản là ra ngoài bị ép bất đắc dĩ. Bằng không, vừa rồi Lý Tu Sinh vô cùng có khả năng đem hắn một thương đánh chết!

Đến loại tình trạng này, Triệu Ngọc không còn những phương pháp khác có thể từ Lý Tu Sinh thủ hạ thoát hiểm, chỉ có gửi hi vọng ở tại trong

đầm nước, có thể tìm được đường ra khác.

Hắn cảm thấy, cái đầm nước này to lớn như thế, nói không chừng sẽ có những đường ra khác có thể thông đi ra bên ngoài, nếu như hắn có thể tìm tới, liền có thể vây quanh Lý Tu Sinh đám người sau lưng, đối bọn hắn khởi xướng đột nhiên tập kích!

Đương nhiên, hắn biết loại cơ hội này không lớn, cho nên cũng cho tự mình làm tốt dự bị kế hoạch: Nếu như không có tìm tới những đường ra khác, vậy hắn dứt khoát bơi về đi, sau đó láo xưng mình đã tìm được Kim Phật, nhưng là bởi vì thiếu khuyết công cụ không bỏ ra nổi đến, cho nên mới tay không mà quay về.

Triệu Ngọc nhìn ra được, Lý Tu Sinh dám mạo hiểm to lớn như vậy phong hiểm cùng hắn đi vào cái sơn động này, đủ để thấy hắn đối Kim Phật đến cỡ nào si mê! Một khi có một tuyến đạt được Kim Phật cơ hội, hắn tuyệt đối sẽ không buông tha.

Cho nên, đến lúc đó Lý Tu Sinh tất nhiên sẽ nghĩ biện pháp để Triệu Ngọc dẫn đường, như thế liền có thể lại kéo dài một ít thời gian! Đối với Triệu Ngọc tới nói, chỉ có đem thời gian kéo càng lâu, hắn thoát hiểm cơ hội mới có thể càng lớn.

Bởi vậy, khi hắn nhảy vào đầm nước về sau, liền không để ý đầm nước rét lạnh, bắt đầu nhanh chóng du động, đi tìm có khả năng cửa ra vào đi.

Đầm nước dù sâu, dưới nước lại cũng không là một mảnh trống trải, ở giữa vậy mà đứng sừng sững lấy không ít to lớn mà bất quy tắc nham thạch, nham thạch cùng nham thạch ở giữa, còn có không ít khe hở, có địa phương giống như mê cung!

Chậc chậc. . .

Theo như cái này thì, cái đầm nước này phía dưới địa hình, thật đúng là

có đủ phức tạp. Triệu Ngọc một bên lặn xuống nước vừa quan sát, đợi đến một hơi không nín được, lúc này mới nổi lên mặt nước lấy hơi.

Hắn mặc dù còn có một cái ẩn hình bình ô xy, nhưng không phải vạn bất đắc dĩ thời điểm, hắn cũng không muốn tuỳ tiện sử dụng.

Hô. . .

Vũng nước này thực sự có đủ băng lãnh, khiến Triệu Ngọc cảm giác toàn thân lạnh buốt, lạnh đến cốt tủy. Mà lại, đầm nước cũng không phải là một mảnh nước đọng, hắn có thể rõ ràng cảm giác được có cuồn cuộn sóng ngầm, đem hắn hướng hang động chỗ sâu đẩy đi.

Nếu như không phải là bởi vì Lý Tu Sinh đám người trí mạng uy hiếp, đột nhiên lâm vào loại hoàn cảnh này, Triệu Ngọc sẽ cảm giác đặc biệt kinh khủng.

Lối ra. . . Lối ra. . .

Triệu Ngọc cố nén rét lạnh, lại một lần nữa chui được dưới nước. Lần này, vì có thể nhìn càng thêm rõ ràng một chút, hắn lại phối hợp với nhìn ban đêm nghi sử dụng một cái ẩn hình kính viễn vọng . Sử dụng về sau, hắn ánh mắt càng rõ ràng hơn! Hắn có thể không cần bơi tới phụ cận, cũng có thể thấy rõ đầm nước chỗ sâu tình huống.

Lối ra. . . Lối ra. . .

Đến cùng thế nào mới có thể tìm được một cái cửa ra đâu?

Mặc dù, hắn từ nham thạch trông được đến rất nhiều khe hở, nhưng là không cách nào xác định, những khe hở kia có thể thông hướng nơi khác.

Làm sao bây giờ?

Thời gian trôi qua nhanh chóng, Triệu Ngọc tự nhiên phi thường sốt ruột, hắn một mặt tiếp tục hướng phía trước bơi lên, một mặt khổ sở suy nghĩ lấy đối sách.

Nếu không. . .

Hắn nhìn thấy mình trong đầu còn có một cái dụng cụ nhìn thấu, bằng không, sử dụng một cái dụng cụ nhìn thấu thử một chút?

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc cân nhắc nên sử dụng hay không dụng cụ nhìn thấu thời điểm, hắn trong lúc vô tình hướng phía tĩnh mịch dưới nước nhìn thoáng qua, nhưng mà, dưới cái liếc mắt ấy, lại làm cho hắn bỗng dưng giật mình tại nơi đó!

Lão thiên!

Kia. . . Đó là cái gì! ?

Tại nhìn ban đêm nghi cùng kính viễn vọng song trọng tác dụng dưới, Triệu Ngọc đột nhiên nhìn thấy, tại dưới chân hắn năm sáu mét sâu địa phương,

Thình lình xuất hiện một đạo khe nứt to lớn!

Kia khe hở giống như ác ma miệng rộng, bên trong rõ ràng muốn so những địa phương khác càng thêm hắc ám thâm thúy. Mà cực kỳ mấu chốt, là đạo này khe hở, vậy mà bày biện ra một cái vô cùng vô cùng rõ ràng nguyệt nha hình dạng!

Đột nhiên nhìn thấy cái này ở vào đầm nước chỗ sâu to lớn nguyệt nha, Triệu Ngọc trong lòng hơi hồi hộp một chút, vậy mà sinh ra một loại cảm giác rợn cả tóc gáy!

Kinh hãi phía dưới, Triệu Ngọc một hơi thở gấp tới, lập tức bị đầm nước sặc một cái. Hắn tranh thủ thời gian nhanh chóng bơi ra mặt nước, sau đó ho kịch liệt thấu.

"Khụ khụ. . ."

Chờ không nổi đem sặc đến nước tất cả đều ho ra đến, hắn lại lần nữa hít sâu một hơi, chui vào dưới nước xem xét.

Không sai a!

Cái khe kia liền là nguyệt nha hình dạng, dài ước chừng hơn ba mươi mét dáng vẻ!

Chẳng. . . chẳng lẽ. . .

Lần này, rùng mình thối lui, Triệu Ngọc trực giác cảm giác toàn thân lông tơ đều dựng đứng lên. Chẳng lẽ nói. . . Tháng này nha hình trạng khe hở, liền là tàng bảo đồ bên trên đánh dấu nguyệt nha hố! ! ?

Lão thiên!

Nếu như là, đây chẳng phải là nói, Kim Phật. . . Ngay tại phía dưới này! ?

Chẳng lẽ. . . Kim Phật thật đã bị vùi lấp tại dưới nước rồi?

Móa!

Một nháy mắt, Triệu Ngọc thậm chí ngay cả rét lạnh đều không cảm giác được, huyết dịch cả người cũng giống như lửa cháy sôi trào lên. Hắn nhìn đồng hồ đeo tay một cái, khoảng cách thời gian ước định còn có mười phút, muốn từ như thế lớn một cái vũng nước, tìm tới giọt mưa thạch, thời gian có thể phi thường cực kỳ bách! ?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc không dám tiếp tục làm nhiều do dự, lập tức sử dụng cái cuối cùng ẩn hình bình ô xy, sau đó nhanh chóng hướng phía dưới nước khe hở bơi đi!

Trước kia đối chiến Triệu Khánh thời điểm, hắn đã từng sử dụng qua một lần bình ô xy, cho nên lần nữa sử dụng, đã có chút thuần thục, rất nhanh liền thích ứng bình ô xy tiết tấu.

Thế nhưng là, đương Triệu Ngọc cách kia hố sâu càng ngày càng gần về sau, trong lòng vẫn không khỏi đến bịt kín một tầng bóng ma. Bởi vì, kia khe hở đỉnh, đã ở vào năm sáu mét sâu dưới nước, mà tháng này răng hố bản thân cũng có được không nhỏ độ cao, nói cách khác, nếu như hắn muốn tiến vào nguyệt nha hố, liền cần lặn hạ hơn mười mét, thậm chí hơn hai mươi mét sâu dưới nước tìm kiếm mới được.

Dạng này nước sâu, hắn không biết mình thân thể có ăn hay không đến tiêu? Mặc dù bình ô xy có thể để hắn duy trì hô hấp, nhưng to lớn thủy áp, lại có khả năng trì hoãn tốc độ của hắn. Muốn lục soát như thế lớn một cái trăng lưỡi liềm hố, chỉ sợ khó mà hoàn thành!

Bất quá. . .

Ngay tại cấp tốc lặn xuống quá trình bên trong, Triệu Ngọc đầu óc nhanh chóng xoay tròn, lại rất nhanh làm ra một cái giả thiết tới. Hắn đang nghĩ, nếu như mấy trăm năm trước, đương Khâu Thành đến đây bảo tàng thời điểm, nơi này không có nước, như vậy tháng này răng hố tất nhiên là một cái rất sâu hang động hố sâu.

Như vậy. . . Khâu Thành có khả năng nhất, đem bảo tàng giấu đến đâu cái vị trí đâu?

Dưới đáy?

Trung bộ?

Vẫn là. . . Thượng bộ?

Càng nghĩ, Triệu Ngọc dẫn đầu loại bỏ dưới đáy khả năng, bởi vì, nếu như nơi này là cái hố sâu, như vậy đáy hố coi như lúc trước không có nước, cũng tất nhiên mười phần ẩm ướt, Khâu Thành chưa chắc sẽ đem bảo tàng giấu ở dưới đáy!

Không phải dưới đáy, đó chính là trung bộ cùng thượng bộ rồi?

Như vậy. . . Ta nên từ nơi nào tìm lên đâu?

Ngay tại Triệu Ngọc nghiêm túc tự định giá thời điểm, hắn đã bơi đến nguyệt nha hố bờ hố. Nguyệt nha hố độ rộng không giống nhau, ở giữa chỗ rộng nhất có gần mười mét dáng vẻ! Cách tới gần lại nhìn, cũng là úy vi tráng quan.

Giờ phút này, Triệu Ngọc đang ở tại nguyệt nha hố rộng nhất vị trí trung tâm bên trên, kết quả, hắn ở chỗ này vẻn vẹn quan sát một chút, liền thình lình phát hiện, từ phía dưới nơi nào đó hố trên vách, có một khối không giống bình thường nham thạch.

Khối kia nham thạch chẳng những rất lớn, hơn nữa còn hiện lên một cái bên trên hẹp hạ rộng, mười phần khéo đưa đẩy giọt nước mắt trạng!

Giọt nước mắt!

Giọt mưa! ?

Nãi nãi của ta gấu, đột nhiên nhìn thấy tảng đá kia, Triệu Ngọc hơi kém từ dưới nước la lên, cảm giác đặc biệt không thể tưởng tượng nổi!

Có. . . Có trùng hợp như vậy sao?

Chẳng lẽ. . . Trước mắt tảng đá kia, liền là cái gọi là giọt mưa thạch! ?

Kim Phật đâu!

Kim Phật. . . Sẽ ở nơi đó sao?

Chương 420: Chương 420: Giọt mưa thạch bí mật

Chương 420: Giọt mưa thạch bí mật

Triệu Ngọc nguyên lai tưởng rằng, giọt mưa thạch, chính là khối phía trên khắc đầy giọt mưa trạng hoa văn tảng đá, coi như tình huống trước mắt đến xem, lại tựa hồ như cũng không phải là như thế,

Chẳng lẽ nói, giọt mưa thạch chỉ, chính là tảng đá bản thân như cái to lớn giọt mưa! ?

Trong chốc lát, Triệu Ngọc tựa hồ minh bạch chuyện. Hệ thống chậm chạp không chịu hoàn tất, chẳng lẽ. . . Là bởi vì còn có lợi hại hơn kỳ ngộ, đang chờ hắn sao! ?

Thuận cái này mạch suy nghĩ nghĩ, Triệu Ngọc không khỏi càng thêm kích động, lập tức chui vào nguyệt nha hố, hướng khối kia giọt mưa trạng tảng đá lớn bơi đi.

Trong hố so bên ngoài càng thêm u ám, giống như là mặt khác cái thế giới. Triệu Ngọc hướng hạ du không bao lâu, liền đã lặn xuống hơn mười mét nước sâu bên trong.

Cách tới gần về sau, giọt mưa thạch so trước đó nhìn qua phải lớn hơn nhiều, giống như tòa phòng ở!

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc đưa tay chạm đến xuống, trên tảng đá mọc lên một ít mềm nhũn vi sinh vật, sờ lên tương đối ôn hòa.

Thế nhưng là. . . Nếu như đây là giọt nước thạch, như vậy Kim Phật bảo tàng đâu? Kim Phật còn ở đó hay không? Nếu là ở đây, lại sẽ giấu ở đâu đâu?

Triệu Ngọc gõ gõ tảng đá, nhưng tại như thế tĩnh mịch trong nước, căn bản gõ không ra bất kỳ tiếng vang. Triệu Ngọc vây quanh tảng đá tìm vòng, cũng không có phát hiện có rõ ràng khe hở cùng động hố loại hình.

Hắn không khỏi rất là lo lắng, có phải hay không là tìm nhầm rồi? Giọt mưa rễ đá bản chỉ không phải khối này?

Ngước nhìn to lớn tảng đá, Triệu Ngọc thật nhanh suy tư. Tại tàng bảo đồ bên trên, cuối cùng đầu manh mối liền là giọt mưa thạch, giọt mưa thạch về sau, liền không còn khác chỉ thị!

Thế nhưng là, nếu như đây chính là giọt mưa thạch, khối phổ thông tảng đá lớn, lại chỗ nào có thể che dấu hạ bảo tàng đâu? Đây có phải hay không là có chút nói không thông? Chẳng lẽ. . . Tảng đá là rỗng ruột hay sao? Thế nhưng là. . . Có vẻ như không giống a?

Ai?

Đột nhiên, Triệu Ngọc nhớ tới dạng đồ vật đến, mình trước đó còn tại cân nhắc có cần hay không ẩn hình dụng cụ nhìn thấu đâu! Hiện tại xem ra, không phải vừa vặn phát huy được tác dụng sao?

Thời gian cấp bách, Triệu Ngọc không kịp ngẫm nghĩ nữa, lập tức đem cuối cùng cái dụng cụ nhìn thấu mở ra, sau đó hướng giọt mưa trên đá quét hình quá khứ.

Nhưng mà, hắn đem cả khối đá quét nhìn mấy lần, lại như cũ không có tìm được cái gì. Từ dụng cụ nhìn thấu bên trên nhìn, tảng đá kia liền là thật sự tảng đá, căn bản không phải cái gì rỗng ruột thạch!

Xong!

Xem ra, thật là tìm nhầm, tảng đá kia, cũng không phải thật sự là giọt mưa thạch!

Ảo não phía dưới, Triệu Ngọc càng phát ra lo lắng, hắn nhất định phải tại trong thời gian quy định chạy trở về, bằng không, Miêu Anh cùng hai vị lão chuyên gia liền tất cả đều nguy hiểm!

Rơi vào đường cùng, Triệu Ngọc hướng nguyệt nha hố ở giữa bộ vị bơi đi, sau đó đem nhìn ban đêm nghi, kính viễn vọng cùng dụng cụ nhìn thấu ba vị thể, muốn lại từ trong hố tìm xem, nhìn có thể hay không lại có phát hiện?

Ai ngờ, khi hắn đem ánh mắt liếc nhìn vòng, lại lần nữa quay lại vừa rồi khối kia giọt mưa trạng cự thạch về sau, dụng cụ nhìn thấu bên trên chợt bắt được cái gì!

Thấu thị trên màn hình, có thể rõ ràng xem đến, tại giọt mưa thạch ngay phía trên nơi nào đó, nhan sắc rõ ràng cùng những địa phương khác khác biệt?

A?

Đó là cái gì?

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian bơi trở về, đi tới gần xem xét. Nguyên lai, tại giọt mưa thạch ngay phía trên, có chút tán toái hòn đá bổ sung tại trên vách động, mà dụng cụ nhìn thấu bên trên bắt được màu sắc khác nhau,

chính là đến từ những tảng đá kia.

Nha. . .

Đương Triệu Ngọc dùng dụng cụ nhìn thấu cẩn thận kiểm trắc về sau, lúc này mới sợ hãi phát hiện, nguyên lai tại những này tản mát tảng đá đằng sau, lại có chỗ cùng loại với sơn động bí ẩn không gian.

Oa! ?

Chẳng lẽ. . . Chẳng lẽ. . .

Triệu Ngọc cũng không tiếp tục nguyện suy nghĩ nhiều, vươn ra tay liền đi nạy ra những tảng đá kia. Không nghĩ tới, trải qua hơn trăm năm đầm nước ngâm dưới, những tảng đá kia đã có chút buông lỏng, Triệu Ngọc nạy ra không có mấy lần, liền đem trong đó tảng đá gọi ra.

Khối rơi xuống về sau, còn lại tảng đá liền càng thêm dễ dàng, chẳng mấy chốc, Triệu Ngọc liền đem tảng đá toàn bộ dọn dẹp sạch sẽ, mà dọn dẹp sạch sẽ về sau, cái chỉ có thể dung hạ người cửa hang, liền thình lình hiển hiện ra.

A!

Mắt nhìn thấy trước mắt thật sự có cái ẩn nấp sơn động, Triệu Ngọc hưng phấn chỉ muốn hô to âm thanh.

Như thế xem ra, tất cả manh mối tất cả đều hoàn mỹ đối mặt, từ tướng quân lĩnh thẳng đến cái này giọt mưa thạch, giọt mưa trên đá lại xuất hiện cái cùng loại nhân công kiến tạo sơn động, đã dạng này, vậy cái này tuyệt đối không phải là cái gì trùng hợp!

Trong chốc lát, Triệu Ngọc trái tim phanh phanh trực nhảy, chỉ cảm thấy mình khoảng cách cái kia truyền thuyết đã lâu bảo tàng, đã càng ngày

càng gần!

Tiến vào trong động về sau, Triệu Ngọc rất nhanh phát hiện, trong động có cái hướng nghiêng phía trên kéo dài nhỏ hẹp thông đạo, lối đi kia cũng vẻn vẹn có thể chứa đựng người mà thôi!

Đến thời khắc thế này, mặc kệ lối đi kia cỡ nào nhỏ hẹp, Triệu Ngọc cũng không có khả năng lại có mảy may do dự, hắn lúc này hướng phía thông đạo bơi đi.

Ai ngờ, hắn vừa mới bơi nửa, chợt phát hiện trên chân dây thừng căng thẳng. Sợi dây kia, chính là Lý Tu Sinh bọn người cho hắn cài chốt cửa, vì không ở trong nước lạc đường, chờ một lúc còn có thể tìm tới đường trở về.

Hiện tại dây thừng căng thẳng, hắn là dây thừng không đủ lớn!

Triệu Ngọc biết, dây thừng không riêng gì vì phòng ngừa hắn lạc đường, vẫn là Lý Tu Sinh đám người đầu bảo hiểm dây thừng, Triệu Ngọc nhất định phải buộc lấy mới được. Nếu không, sáng bọn hắn thu hồi dây thừng, lại phát hiện Triệu Ngọc không thấy, như vậy rất có thể sớm giết người diệt khẩu!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc mau đem dây thừng từ trên chân cởi xuống, sau đó buộc tại thông đạo bên cạnh tảng đá bên trên, dạng này đến, dây thừng liền sẽ không dễ dàng bị người rút về.

Làm xong dây thừng, Triệu Ngọc lại lần nữa hướng trên lối đi phương bơi đi. Hắn không nghĩ tới, cái thông đạo này thế mà còn rất dài, thẳng từ bên trong bơi hai phút, lúc này mới soạt âm thanh, cả người xông phá mặt nước!

A! ?

Triệu Ngọc rất là kinh ngạc, hắn vạn không nghĩ tới, mình vậy mà lại về tới trên mặt nước!

Bất quá, càng thêm kinh ngạc còn tại đằng sau, mượn nhìn ban đêm nghi, Triệu Ngọc thình lình nhìn thấy, trước mắt chính là cái nhiều lắm là có mười mét vuông vuông hang!

Trong nham động tình huống mục hiểu rõ, ngoại trừ Triệu Ngọc bơi lên tới cái kia thủy động, nơi đây không còn gì khác đường ra.

Mà liền tại hang gần bên trong bên cạnh sừng, thì bắt mắt trưng bày mười mấy hòm gỗ lớn! ! !

A! ?

Triệu Ngọc mở to hai mắt nhìn, những này hòm gỗ. . . Hòm gỗ. . .

Hòm gỗ lớn mặc kệ là ngoại hình hay là lớn nhỏ tất cả đều dạng, hắn là cùng phê tạo ra. Trên thùng gỗ rơi chút nhỏ xíu tro bụi, kiểu dáng lại nhìn liền là phi thường cổ lão. . .

Giờ này khắc này, Triệu Ngọc cảm giác thân thể của mình đều không nghe lời nói mà run run lên, hắn liền như thế run rẩy chạy tới hòm gỗ lớn trước mặt, cẩn thận xem xét.

Nhưng gặp mỗi cái hòm gỗ lớn lỗ khóa bên trên, tất cả đều bên trên lấy cổ lão đồng khóa . Bất quá, bởi vì lâu lịch tuế nguyệt, đồng khóa đã mọc đầy màu xanh đồng.

Triệu Ngọc tiện tay chép qua tảng đá, chỉ dưới, liền đem đồng khóa đập ra.

Kít tay cầm!

Triệu Ngọc nâng lên cánh tay, cẩn thận từng li từng tí mở ra hòm gỗ, nhưng gặp hòm gỗ bên trong, thình lình xuất hiện rất nhiều bông cùng vải rách đầu loại hình lấp đầy vật.

Sau đó. . . Đợi đến Triệu Ngọc gỡ ra bộ phận bổ sung vật về sau, cái cứng rắn kim loại vật thể thình lình xuất hiện tại Triệu Ngọc trước mắt.

Mặc dù, thông qua nhìn ban đêm nghi nhìn thấy tất cả đều là đen trắng hình tượng, nhưng khi Triệu Ngọc nhìn thấy cái này kim loại vật thể về sau, lại mắt liền nhận ra được, kia là tôn Phật tượng! ! !

Không sai!

Tôn này Phật tượng, liền là Kim Phật! ! !

Triệu Ngọc hai tay dùng sức, đem Phật tượng cẩn thận xách ra cái rương, nhưng gặp Phật tượng có 50 centimet chi cao, 20 centimet đến rộng, mặc dù Triệu Ngọc không hiểu nhiều đi, nhưng là có thể cảm giác được, cái này Phật tượng tạo hình mười phần tinh xảo!

Buông xuống Phật tượng, hắn lại đem cái khác mở rương ra.

Lần này, Triệu Ngọc thật là triệt để mắt choáng váng! Cái khác hòm gỗ bên trong, ngoại trừ cất giữ có tạo hình khác nhau Kim Phật bên ngoài, còn chứa đại lượng vàng bạc châu báu, phỉ thúy mã não, ngọc khí trân châu. . . Đủ vị rực rỡ muôn màu, cái gì cần có đều có!

Nhìn xem lớn như thế lượng tài bảo, Triệu Ngọc đầu tiên là đưa tay nắm lên bó lớn châu báu, sau đó cái mông ngồi xuống cái nào đó hòm gỗ lớn bên trên, cất tiếng cười to.

Ha. . . Ha ha. . . Ha ha ha. . .

Cười mấy tiếng về sau, Triệu Ngọc con mắt bỗng nhiên trở nên thâm

thúy lạnh lẽo, trong tay hắn vuốt ve chiếu sáng rạng rỡ châu báu, trong lòng dĩ nhiên đã nghĩ đến cái nghịch cảnh trùng sinh biện pháp tốt! .

Chương 421: Chương 421: Triệu Ngọc tuyệt địa nghịch tập

Chương 421: Triệu Ngọc tuyệt địa nghịch tập

"Lão đại, 13 phút đã!" Lý Tu Sinh thủ hạ nhắc nhở, "Còn có hai phút, thời gian đã đến!"

"Đúng vậy a!" Một người khác nói, "Dây thừng đã ngả vào dài nhất, muốn ta nhìn, tên kia không phải chết cóng, liền là chết đuối! Nếu không, chúng ta đem dây thừng lôi trở lại a?"

"Ta cảm thấy đi, dưới loại tình huống này, có thể tìm tới Kim Phật xác suất không vượt qua được phần trăm không phẩy không một, " lại có người nói nói, " chúng ta thật sự là dư thừa nghe lời của tiểu tử đó! Nói thực ra, phân tích của hắn là thật có đạo lý, nhưng dù sao qua hơn mấy trăm năm, Kim Phật rất có thể sớm đã bị người cướp đi!"

"Sẽ không! Khụ khụ. . ." Lý Tu Sinh nhìn thoáng qua xa xa đạo trưởng, lắc đầu nói, "Chúng ta đạo trưởng đại nhân hắc bạch hai đạo, tin tức linh thông, nếu như Kim Phật thật tại thế trên mặt xuất hiện qua, hắn liền sẽ không chơi như vậy mệnh đi tìm!"

"Hừ!" Đạo trưởng chán ghét hừ một tiếng, lại đem đầu uốn éo quá khứ.

"Ai? Động, động, động!" Lúc này, thân dây thừng người vội vàng hô, "Dây thừng động, hắn. . . Hắn đây là muốn trở về sao?"

Gọi hàng ở giữa, lập tức đi lên tầm hai ba người, bắt đầu cùng một chỗ kéo túm dây thừng.

Lý Tu Sinh nhìn một chút dây thừng, lại nhìn một chút mặt nước, bỗng nhiên đoạt lấy thủ hạ một thanh tiễn nỏ, nói ra: "Tốt, sự chịu đựng của ta cũng kém không nhiều dùng hết!" Hắn đem tiễn nỏ liếc về mặt nước, "Nếu như hắn là tay không trở về, vậy ta một tiễn liền bắn chết hắn! Hừ! Có thể nhìn tận mắt hắn chết, ta cũng an tâm!"

"Ngươi! ? Không!" Miêu Anh thấy thế khẩn trương, vội vàng xông về trước đụng, lại bị Lý Tu Sinh thủ hạ gắt gao giữ chặt.

"Ai? Làm sao. . . Làm sao nặng như vậy đâu?" Lúc này, dây kéo tử người đã lưu ý đến cái gì, có người kinh nghi nói, "Tên kia không phải là thật tìm tới cái gì đi? Làm sao nặng như vậy đâu?"

"Hừ!" Lý Tu Sinh tròng mắt hơi híp, lập tức xông thủ hạ phân phó nói, "Đều xốc lại tinh thần cho ta đến, muốn ta nhìn, tiểu tử này nói không chừng muốn cho chúng ta đến cái đột nhiên tập kích! Dây thừng buộc lấy vật nặng, hắn từ địa phương khác bạo khởi, đây là muốn đến cái giương đông kích tây đâu! Không muốn mắc lừa!"

Lý Tu Sinh một nhắc nhở như vậy, đám người tranh thủ thời gian bưng lên thương, tất cả đều liếc về đầm nước bốn phương tám hướng, không lưu bất luận cái gì góc chết.

"Kéo!"

Mấy người dùng sức lôi kéo dây thừng, theo lôi ra mặt nước dây thừng càng ngày càng dài, bọn hắn thời gian dần qua cảm giác được, trong nước đồ vật hắn là liền muốn nổi lên mặt nước.

"Cẩn thận!" Lý Tu Sinh nhắc nhở một câu, tiễn nỏ thì thẳng tắp ngắm lấy dây thừng xuất thủy chỗ.

Soạt. . .

Rốt cục, theo bọt nước một trận bốc lên, có cái gì nổi lên mặt nước, nhưng mà, vật kia lại là kim hoàng sắc!

Cứ việc Lý Tu Sinh đã làm tốt chuẩn bị tâm lý, nhưng hắn vạn vạn không nghĩ tới, dẫn đầu nổi lên mặt nước, vậy mà lại là như thế này một vật.

Chờ hắn mượn ánh đèn nhìn kỹ lại về sau, nhất thời cả kinh hắn trợn mắt hốc mồm, toàn thân run rẩy, tiễn nỏ cũng không tự giác liền rũ xuống!

"Cái đó là. . . Đó là cái gì! ?"

Những người khác cũng nhìn thấy cái kia kim sắc đồ vật, tất cả đều kinh ngạc không khép miệng được.

Theo dây thừng kéo túm, nhưng gặp Triệu Ngọc hai tay giơ cái kia kim sắc đồ vật, chậm rãi nổi lên mặt nước.

"Ha ha. . . Kim Phật! Mẹ nó bị ta tìm được, Kim Phật a! !" Triệu Ngọc hưng phấn la to, ôm trong ngực Kim Phật bò lên trên bờ.

Bởi vì Lý Tu Sinh bọn người tất cả đều tụ tập tại bên bờ, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian hô một cuống họng: "Uy, lui về sau một chút, đừng đem Kim Phật ngã! Hắt xì! Chết cóng lão tử!"

Chợt nhìn đến cái kia kim sắc đồ vật chính là một tôn Phật tượng, Lý Tu Sinh cả người đều choáng váng, trước mắt tình hình với hắn mà nói, quả thực như giống như nằm mơ!

Những người khác cũng là có chút thoáng như mộng ảo, tại Triệu Ngọc hét lớn một tiếng phía dưới, tất cả đều không tự giác lui về sau mấy

bước.

"Hoắc ha ha. . ." Triệu Ngọc đem nặng nề Kim Phật giơ lên trước mặt, lớn tiếng nói, "Ta nói cái gì tới? Các ngươi còn không tin ta, nói cho các ngươi biết, mười hai vị Kim Phật một tôn không ít, tất cả đều ở phía dưới!"

Triệu Ngọc lúc nói chuyện, phía sau Điền Đông Dân cùng Vương Thái Minh cũng đều không nhẫn nại được, Điền Đông Dân cách xa như vậy vậy mà tới một câu: "Oa! Long đầu kim quan! Nước thiên thần tôn đây là! Ông trời của ta, kia. . . Kia thật là Kim Phật! Kim Phật a! !"

Điền Đông Dân kích động lộ ra giọng nghẹn ngào, mà phía sau đạo trưởng cũng là bất khả tư nghị thân lớn cổ, miệng bên trong không ngừng lẩm bẩm: "Không có khả năng. . . Không có khả năng. . ."

"Lý lão bản nha!" Triệu Ngọc gặp Lý Tu Sinh thối lui đến hơn hai mét, lúc này mới nói với hắn, "Kim Phật, ta có thể tìm được, đến, ngươi nghiệm một chút hàng đi!"

Nói, Triệu Ngọc bưng Kim Phật hướng Lý Tu Sinh đi đến, nhưng mà, mới vừa đi một bước, hắn lại cố ý lòng bàn chân trượt đi, cả chiếc Kim Phật vậy mà từ trong ngực bay ra ngoài. . .

"A. . ."

Triệu Ngọc cố ý quát to một tiếng.

"A!"

Lý Tu Sinh làm cho càng vang, tranh thủ thời gian liều lĩnh giang hai cánh tay đi đón Kim Phật.

May mắn, bởi vì khoảng cách tương đối gần, Triệu Ngọc ném ra tới vừa

chuẩn, Lý Tu Sinh vẫn là đem Kim Phật tiếp nhận! Thế nhưng là Kim Phật nặng nề, Lý Tu Sinh tiếp được về sau, lại không chịu được hướng về sau rút lui, phụ cận thủ hạ thấy thế, tranh thủ thời gian cùng nhau tiến lên, muốn đem Lý Tu Sinh đỡ lấy.

Kết quả, ngay tại Kim Phật xuất thủ đồng thời, Triệu Ngọc lại nhanh chóng làm hai chuyện:

Kiện thứ nhất, hắn đem sớm đã chuẩn bị xong vạn năng giải tỏa khí cách không phóng thích tại Miêu Anh trên thân, Miêu Anh phía sau lưng còng tay soạt một chút, liền trống rỗng mà ra.

Kiện thứ hai, tại ném ra Kim Phật đồng thời, Triệu Ngọc khom người một cái, tay trái kéo một cái hầu bao, trong túi eo thịnh phóng đại lượng châu báu ngọc thạch, liền soạt một chút rơi xuống đất!

Những cái kia châu báu tản ra rạng rỡ hào quang, bởi vì rất nhiều đều là hình tròn, sau khi rơi xuống đất lập tức lốp bốp lăn đến khắp nơi đều là.

A! ?

Lý Tu Sinh thủ hạ nhóm trời sinh đối châu báu mẫn cảm, cúi đầu xem xét đều là cực phẩm châu báu, ngoại trừ kinh ngạc bên ngoài, tất cả đều khó mà tự chế cúi đầu liền nhặt!

Trong lúc nhất thời, bên đầm nước lâm vào hỗn loạn tưng bừng, Lý Tu Sinh người tất cả đều ở vào thu hoạch chí bảo phấn khởi bên trong.

Hừ!

Triệu Ngọc khóe miệng có chút giơ lên, ánh mắt lộ ra một tia băng lãnh.

Đây hết thảy, tất cả đều là hắn đã sớm nghĩ kỹ kế hoạch, giờ phút này mắt thấy thời cơ chín muồi, hắn lập tức từ dưới đất bạo khởi, một cước

liền đem ngay tại bên bờ nhặt tảng đá một địch nhân đạp bay đến trong nước!

Người kia trên thân còn mang theo đèn chiếu sáng, rơi xuống nước về sau, hang động lập tức ngầm hạ đi mấy phần.

Triệu Ngọc động tác tấn mãnh chi cực , bên kia vừa mới đạp bay, bên này liền một cái man ngưu vọt mạnh, đem những cái kia vẫn lục tìm châu báu người, giống quân bài domino đụng một cái ngã trái ngã phải!

A! ?

Đám người kinh hãi, lúc này mới ý thức được Triệu Ngọc khác thường, tranh thủ thời gian quơ lấy gia hỏa phản kích.

Tại hang động khác một bên, một địch nhân đang muốn nâng lên súng săn hướng Triệu Ngọc xạ kích, nhưng đã tháo bỏ xuống còng tay Miêu Anh nơi đó có thể để cho hắn nổ súng, bạo khởi về sau, một quyền lôi ở đây người trên mặt!

Đông!

Người này nghiêng đầu một cái, nặng nề mà đụng vào nham thạch trên vách động, nhất thời ngất đi, Miêu Anh thì thuận thế đoạt lấy hắn súng săn.

Cùng thời khắc đó, ở phía sau trông coi Miêu Anh người cũng lao đến, cầm trong tay hắn, là một thanh có thể gặp máu phong hầu tiễn nỏ.

Bởi vì Miêu Anh súng săn nòng súng quá dài, nàng không kịp quay người xạ kích, đành phải vung thương quản, quay người về rút, nặng nề mà đánh vào phía sau địch nhân trên thân.

Cách cách!

Người kia tiễn nỏ quẳng xuống đất, chém làm hai đoạn. Miêu Anh thì thuận thế bay ra một cước, đem người này gạt ngã trên mặt đất!

Ầm!

Ầm!

Ngay tại Miêu Anh đánh bại hai tên địch nhân thời điểm, động rốt cục tuôn ra tiếng súng. Tại đội ngũ đằng sau phụ trách đoạn hậu người, đã nghe hỏi lao đến, đồng thời hướng phía ngay tại kịch chiến Triệu Ngọc nổ súng.

Miêu Anh thấy thế, lập tức đem súng săn nhắm ngay bọn hắn, cũng ầm ầm nổ súng phản kích.

Súng săn thanh âm phá lệ mãnh liệt, đinh tai nhức óc, đạn gào thét quá khứ, lập tức đem ngoại vi địch nhân bức lui nửa phần.

Miêu Anh trong lòng phi thường rõ ràng, địch nhiều ta ít, tại loại này loạn chiến phía dưới, chỉ có bắt giặc bắt vua mới là thượng sách.

Thế là, nàng mang theo súng săn nhảy tới vòng chiến đấu bên trong, muốn thừa cơ đem thủ lĩnh đạo tặc Lý Tu Sinh chế trụ. Nhưng mà, Lý Tu Sinh giảo hoạt dị thường, tại súng vang lên thời điểm, hắn cũng đã ôm Kim Phật, hướng ngoài động chạy tới. . .

Chương 422: Chương 422: Đột nhiên tập kích

Chương 422: Đột nhiên tập kích

Triệu Ngọc nhào vào đám người về sau, chỉ có một mục tiêu, đó chính là trước tiên đem đối phương chiếu sáng công cụ toàn bộ làm diệt.

Hắn hiện tại có nhìn ban đêm nghi, có thể trong bóng đêm thấy rõ đồ vật, nếu như đối phương cái gì đều nhìn không thấy, tình huống tự nhiên sẽ đối với hắn có lợi!

Bất quá, số lượng địch nhân thực sự quá nhiều, đèn chiếu sáng cũng là có không ít, trong lúc nhất thời, Triệu Ngọc không có cách nào đem tất cả đèn toàn bộ đả diệt, chỉ có thể từng cái đánh tan.

Triệu Ngọc nhào vào đám người về sau, liền cùng đông đảo địch nhân đánh vào một chỗ.

Hắn hất ra uy mãnh nắm đấm, một trận loạn đả, lúc này đánh bại hai cái. Thế nhưng là, tại ngẩng đầu ở giữa, hắn đồng dạng phát hiện, bên trái đằng trước đã có người đem họng súng nhắm ngay chính mình.

Dưới tình thế cấp bách, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian đưa tay kéo qua một cái bị đánh địch nhân, dùng thân thể của hắn ngăn tại trước mặt mình. Ầm! Tiếng súng gần như đồng thời vang lên, vừa vặn đánh trúng đệm lưng người phía sau lưng!

A. . .

Trúng đạn người quát to một tiếng, trong nháy mắt thấp xuống dưới, Triệu Ngọc lại hai tay phát lực, sử xuất mình giữ nhà tuyệt học —— mất mặt! !

Hắn tay trái quờ lấy người này trước ngực, tay phải bắt lấy đùi, sửng sốt đem như thế nặng nề một người sống sờ sờ vứt ra ngoài!

Người nổ súng lo lắng lần nữa đánh trúng đồng bạn, đành phải lách mình tránh né. Triệu Ngọc thì một cái bước xa xông ra, hung hăng đâm vào hắn trên thân.

Triệu Ngọc tráng như man ngưu, hung ác như thế va chạm phía dưới, người kia nhất thời bay rớt ra ngoài, phía sau lưng gặp trở ngại, ngã xuống đất không dậy nổi, liên thủ bên trong thương cũng bay ra ngoài rất xa, rớt xuống đất.

Triệu Ngọc thấy một lần súng ngắn rơi xuống đất, tranh thủ thời gian một cái bay người lên trước, muốn đem thương nhặt lên.

Nhưng mà, súng ngắn rơi xuống địa phương có mấy địch nhân, những người này vừa mới bị Triệu Ngọc đụng một cái thất điên bát đảo, rốt cục tỉnh táo lại.

Thấy một lần Triệu Ngọc vọt tới, bọn hắn nhao nhao cầm lấy tiễn nỏ cùng súng ngắn, hướng phía Triệu Ngọc xạ kích.

Triệu Ngọc tự nhiên không thể xông về phía trước nữa, đành phải quẹo thật nhanh cong lại triệu hồi đến bên đầm nước.

Bên đầm nước cũng có hai tên ở vào trong mê muội địch nhân, Triệu Ngọc xông lại về sau, đi đầu đem trong đó một địch nhân kéo đến trước người mình, đem mình bảo vệ. Cùng lúc đó, hắn vung mạnh mở nắm

đấm, bành đánh vào một người khác trên thân.

Kỳ thật, Triệu Ngọc ban sơ kế hoạch, cũng giống như Miêu Anh, bắt giặc bắt vua, nhất định phải mau chóng đem Lý Tu Sinh chế phục mới được. Nhưng mà, giảo hoạt Lý Tu Sinh lại sớm đã ôm Kim Phật hướng ngoài động chạy tới, không thấy bóng dáng!

Triệu Ngọc đem hai người trước mắt đánh bại về sau, đang muốn hướng phía Lý Tu Sinh đuổi theo, nhưng đâm nghiêng bên trong bỗng nhiên lao ra một cái nhân cao mã đại tráng hán, một chút đem hắn chặn ngang ôm lấy!

Nhưng mà, tráng hán kia còn chưa làm ra động tác kế tiếp, liền theo "Bành" một tiếng bạo hưởng mà uể oải xuống dưới. Triệu Ngọc nhìn lại, nhưng gặp nổ súng chính là Miêu Anh, nàng kia súng săn trên họng súng thậm chí còn bốc khói lên đâu!

Lúc này, bởi vì Triệu Ngọc địch nhân bên người đều đã ngã xuống, mặt khác ba người đã không có cản tay, phân biệt hướng Triệu Ngọc cùng Miêu Anh nổ súng, bắn tiễn!

Triệu Ngọc vội vàng cúi đầu né tránh, Miêu Anh thì nổ súng phản kích, bên đầm nước lập tức tiếng súng đại tác, một đoàn hỗn loạn. . .

Ai ngờ, Triệu Ngọc sau khi ngã xuống đất, lại vừa vặn cùng một cái cầm tên nỏ địch nhân tao ngộ. Người này chính là trước đó một mực tạm giam Triệu Ngọc người, đột nhiên nhìn thấy Triệu Ngọc vọt tới, hắn đối Triệu Ngọc liền là một tiễn, nhưng bởi vì khẩn trương thái quá, tên nỏ bắn sai lệch, sát Triệu Ngọc da đầu bay đi.

"Đi bà ngươi cái chân!" Triệu Ngọc xoay tròn cánh tay, một đấm buồn bực tại hắn trên mặt, đánh hắn một cái mặt mũi tràn đầy hoa.

Đông đông đông. . . Triệu Ngọc lại ngay cả nện mấy quyền, sau đó quơ

tới người này cổ áo, đem hắn trống rỗng quăng về phía đầm nước.

Xảo chính là, sớm nhất bị Triệu Ngọc đá xuống nước vị kia đang cố gắng hướng trên bờ leo lên, nhưng hắn thật vất vả vừa bò lên bờ, lại đột nhiên nhìn thấy một cái bóng đen hướng mình bay tới.

A. . .

Đông!

Soạt. . .

Chạm vào nhau về sau, hai người cùng một chỗ chìm vào đầm nước!

Cùng lúc đó, Miêu Anh bắn nhau đã có kết quả, nổ súng ba người đã có một cái bị Miêu Anh súng săn đánh trúng, còn lại hai cái, tranh thủ thời gian lôi kéo người này chạy trối chết mà đi.

Triệu Ngọc thì thừa cơ chạy đến trước mặt, nhặt lên trước đó rơi xuống súng ngắn.

Nhưng mà, hắn vừa mới nhặt lên súng ngắn, từ cửa hang phương hướng nhưng lại đột nhiên giết trở lại bốn năm người đến,

Những người này tất cả đều bưng lợi hại súng ngắn cùng súng săn, còn chưa vọt tới trước mặt, liền hướng phía bọn hắn nổ súng.

Phanh phanh!

Phanh. . .

Triệu Ngọc cùng Miêu Anh tranh thủ thời gian phân biệt tìm kiếm công sự che chắn ẩn núp, đồng thời nổ súng phản kích.

Kết quả, ngay tại song phương bắn mấy phát về sau, đối phương trong trận doanh đột nhiên truyền đến Lý Tu Sinh tiếng rống giận dữ: "Giết! Giết chết bọn hắn! Giết cho ta a!"

Nguyên lai, Lý Tu Sinh trải qua ngắn ngủi hỗn loạn về sau, đã một lần nữa tập kết đội ngũ, hơn nữa còn đem tại ngoài động đứng gác canh gác người cũng hô trở về, những người này hỏa lực hung mãnh, trong huyệt động lập tức tiếng súng đại tác, đạn bay tứ tung!

Bành. . .

Oanh. . .

Miêu Anh cùng Triệu Ngọc lập tức bị cường đại hỏa lực áp chế xuống, chỉ có thể tìm nơi hẻo lánh khó khăn lắm tránh né.

Thế nhưng là, giờ này khắc này, trong động cũng không chỉ Triệu mầm hai người, nơi đó còn có rất nhiều Lý Tu Sinh người, cái này một trận loạn súng bắn xuống tới, đúng là có mấy cái đều bị chính bọn hắn người đánh trúng!

"A. . ."

"A. . ."

Nghe trong động rú thảm không ngừng, Lý Tu Sinh nhưng không có bất luận cái gì dừng tay ý tứ, một mặt mệnh lệnh lấy thủ hạ tiếp tục hướng trong động nổ súng, còn một mặt muốn bọn hắn hướng trong động xông!

Hai vị lão chuyên gia vốn là trốn ở một chỗ lõm nơi hẻo lánh bên trong, nhưng bởi vì đối phương thúc đẩy, đã hoàn toàn bại lộ ra, kết quả, dày đặc đạn bắn phá phía dưới, Điền Đông Dân phía sau lưng bị một viên đạn đánh trúng, nhất thời tuôn ra một cỗ huyết hoa!

"A!" Điền Đông Dân kêu thảm một tiếng.

"Lão Điền!" Vương Thái Minh thì vội vàng dùng thân thể bảo vệ Điền Đông Dân, hai người cùng một chỗ ngã trên mặt đất.

Miêu Anh thừa cơ xông địch nhân bắn một phát súng, lại phát hiện đạn đã đả quang, nàng lập tức một cái ngư dược lẻn đến bị Triệu Ngọc đánh ngất xỉu địch nhân bên cạnh, lại nhặt được một cái băng đạn thay đổi.

Thế nhưng là, băng đạn mặc dù thay đổi, nhưng Miêu Anh mục tiêu đã bại lộ, địch nhân lập tức hướng nàng điên cuồng xạ kích tới.

Triệu Ngọc đang núp ở một khối nhỏ hẹp nham thạch đằng sau, gặp Miêu Anh hấp dẫn hỏa lực, mình cũng thừa cơ hướng địch nhân nổ hai phát súng.

Cái này hai thương mặc dù không có đánh tới địch nhân, lại đem địch nhân giật nảy mình, tiếng súng bỗng nhiên phát sinh đình trệ!

Ầm!

Triệu Ngọc nâng lên cánh tay lại nã một phát súng, địch nhân lúc này mới kịp phản ứng, lại tất cả đều cây đuốc lực chuyển dời đến Triệu Ngọc bên này tới.

Kết quả, Miêu Anh lợi dụng đúng cơ hội, đúng là đột nhiên xông ra công sự che chắn, hướng thẳng đến địch nhân phóng đi!

Mấy tên địch nhân thấy được Miêu Anh, đang muốn thay đổi đầu thương, nhưng Miêu Anh nổ súng quá nhanh, bành bành hai thương, trực tiếp đánh bại hai tên địch nhân!

"A! ?"

Đối phương không nghĩ tới Miêu Anh thương pháp như thế cao minh, nhất thời giật nảy mình, tranh thủ thời gian lôi kéo thương binh tìm kiếm yểm hộ. Ai ngờ, Triệu Ngọc nhìn thấy về sau, vậy mà đồng dạng liều lĩnh xông ra công sự che chắn, hướng bọn họ ngay cả bắn mấy phát!

Ầm!

Phanh. . .

Mặc dù Triệu Ngọc thương pháp không cho phép, lại quả thực đem địch nhân giật nảy mình, đành phải tiếp tục lui lại. Mà thừa cơ hội này, Miêu Anh lại lần nữa vọt lên, lúc này ba ba hai thương, lần nữa đánh bại một địch nhân!

Lần này, địch nhân tất cả đều luống cuống tay chân, liên tiếp lui về phía sau ở giữa, thậm chí ngay cả nổ súng phản kích cũng sẽ không!

Triệu Ngọc lại đánh hai thương, đạn liền lần nữa đả quang! Bất quá, khí thế chính thịnh hắn dứt khoát đem khẩu súng xem như tảng đá, xoẹt ném ra ngoài, vừa vặn đánh trúng cái nào đó chạy trốn địch nhân đầu!

"Ai u!" Người kia một cái lảo đảo, hơi kém ngã trên mặt đất.

Ba. . .

Miêu Anh một thương phóng tới, lại đem một cái khác địch nhân súng săn đánh bay, sau đó lại ngay cả bắn mấy phát, đánh cho địch nhân kêu cha gọi mẹ, chẳng những liên tiếp lui về phía sau, còn vứt bỏ một trúng thương đồng bạn.

Triệu Ngọc một cái vọt mạnh đi lên, trực tiếp dùng đập mạnh móng heo thần công dẫm lên người này trên mặt, đem hắn đập mạnh một cái ô hô rú thảm.

Ngay sau đó, Miêu Anh cũng là vọt tới phụ cận, hai người thắng lợi hội sư. Nhưng mà, đánh tới nơi này về sau, Miêu Anh đạn cũng đã đả quang, cũng may nàng trước đó nhiều nhặt được một cái băng đạn, giờ phút này đang muốn thay đổi.

Ai ngờ, tại hai người phía trước có một cái cự đại nham thạch nổi lên, Miêu Anh vừa mới dỡ xuống băng đạn, kia nổi lên đằng sau vậy mà lóe ra một người đến!

Người này không phải người khác, chính là Lý Tu Sinh!

Lý Tu Sinh hắn là sớm có mai phục, trong tay hắn bưng tiễn nỏ, vừa mới xông ra, liền trực tiếp nhắm ngay Miêu Anh bắn ra!

A! ?

Bởi vì khoảng cách quá gần, Miêu Anh căn bản là không có cách tránh né, mắt nhìn thấy liền bị kiến huyết phong hầu độc tiễn bắn trúng! Triệu Ngọc liền đứng tại Miêu Anh bên người, mắt nhìn thấy Lý Tu Sinh đột nhiên tập kích, hắn cơ hồ là vô ý thức nhào vào Miêu Anh trên thân.

Phốc!

Độc tiễn chính giữa Triệu Ngọc cánh tay trái!

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc thử nhe răng, tranh thủ thời gian dùng tay phải rút ra độc tiễn, nhưng độc tiễn vừa mới rút ra, hắn liền thình lình cảm thấy một cỗ —— trời đất quay cuồng! !

Chương 423: Chương 423: Nữ sát thần

Chương 423: Nữ sát thần

"Triệu Ngọc! Không! ! !"

Nhìn thấy Triệu Ngọc trúng tên, Miêu Anh nhất thời như bị sét đánh, mau đem Triệu Ngọc ôm chặt lấy.

Ken két. . .

Ai ngờ, nàng đến không kịp xem xét Triệu Ngọc thương thế, chợt nghe được ken két tiếng vang. Ngẩng đầu nhìn lên, nguyên lai là kia Lý Tu Sinh ngay tại hướng tiễn nỏ bên trên xếp vào mới độc tiễn!

Loại này tiễn nỏ không phải liên nỗ, mỗi một lần chỉ có thể phát xạ một chi, phát xạ xong sau, cần nạp lại tiễn.

Nhìn thấy Lý Tu Sinh cái này kẻ cầm đầu, Miêu Anh con mắt nhất thời đỏ lên, nàng nắm lấy Triệu Ngọc trong tay độc tiễn, sau đó thẳng đến Lý Tu Sinh mà đi.

Lý Tu Sinh khẩn trương phía dưới, tên nỏ làm sao cũng trang không lên, mắt nhìn thấy Miêu Anh vọt tới, hắn tranh thủ thời gian vứt bỏ tiễn nỏ, sau đó đem Kim Phật ôm vào trong ngực, trốn ra phía ngoài đi.

Miêu Anh gặp hắn muốn chạy, tay trái đem đã nhét vào tốt băng đạn tại trên đùi một đập, lại một tay chọn lấy một chút thương xuyên, sau đó chỉ một thương, liền tinh chuẩn xuất tại Lý Tu Sinh trên đùi!

Lý Tu Sinh phốc đông ngã xuống đất, mặt đều dọa trợn nhìn, không lo được đau đớn, vẫn mang theo Kim Phật tiếp tục hướng phía trước bò!

"A!"

Miêu Anh tốc độ cực nhanh, chớp mắt đã vọt tới Lý Tu Sinh trước mặt.

Nghe được kêu to, Lý Tu Sinh quá sợ hãi, vội vàng lật người đến, dùng Kim Phật chặn thân thể.

Miêu Anh tay phải cầm chặt tên nỏ, nhảy lên thật cao về sau, trên không trung xẹt qua một đường vòng cung, trực tiếp rơi xuống Lý Tu Sinh trên thân.

Nàng đem tên nỏ cao cao nâng lên, sau đó phút chốc hướng phía dưới đánh ra.

Theo "Phốc" một tiếng, tên nỏ từ Kim Phật long quan khe hở bên trong xuyên qua, trực tiếp cắm vào Lý Tu Sinh cái cổ!

"A!"

Phẫn nộ Miêu Anh sử hết khí lực, cơ hồ đem trọn mũi tên tất cả đều cắm vào. Máu tươi lập tức từ Lý Tu Sinh cái cổ cốt cốt toát ra, hắn hữu tâm phát ra tiếng kêu thảm, nhưng miệng bên trong phun ra ngoài, tất cả đều là máu! Cho dù tên nỏ không có uy độc, hắn cũng hắn phải chết không nghi ngờ!

A. . .

Trông thấy Lý Tu Sinh bị Miêu Anh dùng độc tiễn ám sát, nhất thời kinh trụ những cái kia ngay tại cấp tốc lui lại đồng bọn, bọn hắn tranh thủ thời gian giơ súng lục lên cùng súng trường nhắm chuẩn Miêu Anh,

muốn làm sau cùng giãy dụa!

Nhưng mà, phía trước nhất một người vừa mới giơ súng lục lên, cái kia lâu không lên tiếng đạo trưởng lại không biết từ nơi nào xông ra, một cước đem người này đá ngã trên mặt đất.

Đạo trưởng thân thể cực kỳ linh hoạt, hắn trên không trung làm một cái nhảy vọt động tác, vậy mà đem mang theo còng tay hai tay, từ dưới chân vây quanh trước người.

Ngay sau đó, hắn lưu loát xoay người vung tay, vậy mà đem hai tay ở giữa còng tay, cắm ở một người khác trên cổ.

"A.... . ."

Đạo trưởng hai tay ganh đua lực, nhất thời liền đem người này siết đến lật lên bạch nhãn.

Nhưng mà, đạo trưởng mặc dù thay Miêu Anh giải vây, nhưng là, hiện tại Miêu Anh, đã bởi vì Triệu Ngọc trúng tên mà trở nên cuồng bạo! Nàng gặp còn có Lý Tu Sinh đồng bọn, lập tức giơ cánh tay lên, hướng bọn họ nổ súng.

Ầm!

Viên đạn thứ nhất bắn trúng bị đạo trưởng đá phải người kia, một thương nổ đầu, óc vỡ toang!

Ầm!

Viên đạn thứ hai phóng tới, đạo trưởng bả vai nhất thời tuôn ra một cỗ huyết hoa, không đợi đạo trưởng thân thể hạ thấp đi, viên thứ ba đạn theo nhau mà tới, trực tiếp tiết tiến đạo trưởng đùi!

A. . .

Đạo trưởng kêu thảm một tiếng, ngã trên mặt đất.

Miêu Anh thì một mặt nổ súng một mặt vọt mạnh, đạo trưởng vừa mới ngã xuống, nàng liền theo sát lấy một thương, trực tiếp bắn trúng bị còng tay ghìm chặt cổ người kia! Đạn tinh chuẩn bắn trúng mi tâm của hắn, một thương mất mạng!

A! ?

Giờ này khắc này, nơi đó vẻn vẹn còn lại hai tên địch nhân, hai người này thậm chí có một cái đã sợ đến tiểu trong quần, liền chạy trốn cũng sẽ không!

Một cái khác khá tốt chút, đối mặt với giết đỏ cả mắt Miêu Anh, hắn lại lần nữa giơ lên trong tay súng trường, muốn nổ súng phản kích.

Nhưng mà, Miêu Anh tốc độ cực nhanh, một cái cúi đầu ở giữa, đã lóe lên súng trường nòng súng. Đôi chân dài tàn nhẫn đánh ra, chính giữa người này bụng dưới, người này bị đau về sau co rụt lại, Miêu Anh liền dứt khoát lưu loát mà đem hắn súng trường cướp được trong tay.

Ầm!

Miêu Anh đầu tiên là dùng súng ngắn đánh chết cái kia tè ra quần người, chờ quay người lại về sau, lại đột nhiên bóp súng trường cò súng!

Oanh. . .

Phục thương bộc phát ra tiếng súng nổ lớn, nhưng gặp một tên khác địch nhân trước ngực,

Nhất thời hoàn toàn mơ hồ. . .

"Nha. . . A. . ."

Người đạo trưởng kia thân trúng hai thương, đau đến lăn lộn trên mặt đất, nhưng hai tay của hắn vẫn mang theo còng tay, không cách nào động đậy. Miêu Anh nhìn thấy về sau, trong mắt lóe lên một lần hàn mang, nhất thời một cái phi cước quá khứ, trực tiếp trúng đích đạo trưởng huyệt Thái Dương, đem hắn bị đá ngất đi!

Sau đó, Miêu Anh tay trái súng trường, tay phải súng ngắn, vậy mà lại lần nữa giết trở lại đến trong huyệt động!

Giờ này khắc này, động địch nhân đại đa số đã đánh mất năng lực chiến đấu, hoặc là đã trúng thương, hoặc là đã ở vào trong hôn mê.

Nhưng là, con mắt đỏ bừng Miêu Anh đồng dạng không có buông tha bọn hắn, tiến lên về sau, phàm là còn có có thể động người, nàng tất cả đều tại trên thân bổ thương, thẳng giết đến một hồi gió tanh mưa máu, thiên hôn địa ám!

Lúc này, trước kia bị Triệu Ngọc đạp xuống thủy đàm hai người kia, bọn hắn thật vất vả một lần nữa bò lên bờ về sau, không ngờ nhìn thấy Miêu Anh giống như sát thần giết trở về, hai người đành phải nắm lỗ mũi nặng lại nhảy trở lại băng lãnh trong nước.

Nhưng mà, động tác của bọn hắn vẫn không có trốn qua Miêu Anh con mắt, Miêu Anh nhảy đến bên bờ về sau, phanh phanh mấy súng, trong đầm nước liền toát ra một mảnh huyết hồng. . .

Cuối cùng, đương Miêu Anh rốt cục dừng tay về sau, động lúc này mới lần nữa khôi phục bình tĩnh.

Cách cách. . .

Súng trường cùng súng ngắn tất cả đều rơi xuống đất, Miêu Anh lại chỉ cảm thấy thân thể giống như là bị thứ gì móc rỗng, thân thể nghiêng một cái, hơi kém ngã sấp xuống!

"Triệu. . . Triệu Ngọc. . . Triệu Ngọc. . ."

Thình lình ở giữa, Miêu Anh nhớ tới Triệu Ngọc, vội vàng mạnh đánh lấy tinh thần một lần nữa đứng lên, sau đó như điên chạy hướng về phía Triệu Ngọc vị trí.

Nhưng gặp lúc này Triệu Ngọc, sắc mặt tái xanh, không nhúc nhích, thân thể đã có cứng ngắc dấu hiệu.

Miêu Anh trong lòng phi thường rõ ràng, tên nỏ bên trên độc kiến huyết phong hầu, Triệu Ngọc. . . Đã —— chết! ! !

Thế nhưng là, nàng căn bản là không có cách tiếp nhận hiện thực này, tranh thủ thời gian nhào tới ghé vào Triệu Ngọc trên thân.

"Triệu Ngọc. . . Triệu Ngọc. . ." Nàng nhẹ nhàng hô hoán, nước mắt lại giống như mưa rơi rì rào mà xuống. Chốc lát, nàng cúi đầu xoay người, đem Triệu Ngọc đầu ôn nhu ôm đến trong ngực của mình.

Giờ phút này, Miêu Anh trong lòng giống như đao giảo, trong đầu hoàn toàn là trống rỗng.

"Triệu Ngọc. . . Triệu Ngọc. . ." Nàng lại nhẹ nhàng kêu vài tiếng, đợi nhìn thấy Triệu Ngọc không phản ứng chút nào về sau, lúc này mới rốt cục nhịn không được lên tiếng khóc lớn, "A! A! ! ! Triệu Ngọc! Ngươi có phải hay không ngốc, ngươi tại sao muốn cản mũi tên kia! Triệu Ngọc, ngươi cái này đồ lưu manh, ngươi cho ta, cho ta. . .! Ô. . . Ô. . . Triệu Ngọc. . . Ngươi tỉnh, tỉnh a. . ."

Chỉ một thoáng, đọng lại tại Miêu Anh trong lòng các loại cảm xúc dâng

trào mà phát, làm nàng không thể tự khống chế. Ngày xưa bên trong, Triệu Ngọc ba hoa, Triệu Ngọc liều mạng, Triệu Ngọc chấp nhất, Triệu Ngọc hết thảy, tất cả đều giống đèn kéo quân giống như tại nàng trong đầu hiện lên.

"Triệu Ngọc. . . Ngươi tỉnh, ngươi không phải đã nói, muốn truy ta sao? Ngươi vẫn chưa hoàn thành nhiệm vụ đâu, không thể chết a. . . Ô. . ."

Ai ngờ, khóc đến nơi đây thời điểm, Miêu Anh chợt cảm giác được, Triệu Ngọc giống như có chút nhúc nhích một chút.

"Ừm! ?" Nàng tranh thủ thời gian ngừng lại thút thít, ngay cả nước mắt đều không lo được xoa, vội vàng đưa tay che Triệu Ngọc gương mặt xem xét, "Triệu Ngọc. . . Triệu Ngọc. . . Ngươi. . ."

Đột nhiên, Miêu Anh giống như là nhìn thấy cái gì hi vọng, tranh thủ thời gian nắm vuốt Triệu Ngọc cái mũi, mở ra miệng của hắn, cho hắn làm lên hô hấp nhân tạo.

Thế nhưng là, hút mấy lần, nàng cảm giác không có hiệu quả, liền tranh thủ thời gian giật ra Triệu Ngọc áo, bắt đầu cho hắn làm trái tim khôi phục thuật!

"Triệu Ngọc! Triệu Ngọc, ngươi không nên chết, không nên chết. . ." Nói một cái không nên chết, nàng liền dùng sức nén một chút, một mực nói đến thứ mười âm thanh thời điểm, Triệu Ngọc bỗng nhiên há hốc miệng ra, giống cương thi phục sinh nâng lên tứ chi, sau đó dụng lực hít vào một hơi!

Miêu Anh đầu tiên là bị Triệu Ngọc giật nảy mình, một giây đồng hồ về sau, nàng lúc này mới sợ hãi ý thức được: Triệu Ngọc —— không chết! ! ?

Hô. . . Xoẹt

Triệu Ngọc há to mồm, dùng sức hít thở mấy lần, trên mặt lúc này mới có vài tia huyết sắc.

"A. . . A. . ." Triệu Ngọc miệng lớn thở phì phò, tròng mắt cũng là trợn thật lớn, đợi nhìn thấy Miêu Anh ngay tại bên cạnh mình về sau, lúc này mới yên tâm nằm vật xuống xuống dưới, Miêu Anh thì tranh thủ thời gian đưa tay, lại một lần nữa đem hắn nắm ở trong ngực.

"Triệu Ngọc. . . Triệu Ngọc!" Kinh lịch đại hỉ đại bi về sau, Miêu Anh trong đầu vẫn là trống rỗng, thoáng như giống như nằm mơ, chậm nửa điểm mới chết lặng nói một câu, "Ngươi. . . Không chết! ?"

"Mầm. . . Meo meo. . ." Triệu Ngọc hô hô thở hổn hển, khó khăn nói, "Ta còn không có đánh với ngươi dã chiến đâu! Sao có thể chết! A nha. . ."

Nói xong câu này, Triệu Ngọc vốn cho rằng sẽ dẫn tới Miêu Anh quở trách, nhưng mà, Miêu Anh lại đem hắn đầu cao cao nâng lên, sau đó, vậy mà dùng mình nhiệt liệt đôi môi, nặng nề mà hôn vào Triệu Ngọc ngoài miệng!

Ai nha! ?

Triệu Ngọc giống như bành trướng khí cầu, thân thể nhất thời phồng lên, con mắt đều biến tròn. Cảm nhận được Miêu Anh liệt diễm môi đỏ, hắn tranh thủ thời gian nâng lên cánh tay, cùng nàng kịch liệt ôm hôn ở cùng nhau. . .

Chương 424: Chương 424: Tham lam

Chương 424: Tham lam

Giờ này khắc này, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh chính song song ngồi tại to lớn hang trên tảng đá. Triệu Ngọc hất lên một đầu khăn mặt, miệng hét lên nước khoáng; Miêu Anh thì hai tay chống cằm, ánh mắt đờ đẫn mà nhìn xem đông đảo nhân viên cảnh sát cùng nhân viên cứu viện tại trước mắt mình đi tới lắc đi.

Chỉ là cáng cứu thương, bọn hắn liền đã vận chuyển hơn mười lần, trên cáng cứu thương hoặc là giơ lên người chết, hoặc là giơ lên người bị trọng thương.

Triệu Ngọc cũng hoàn toàn không nghĩ tới, thông qua như thế một phen kịch chiến về sau, trong huyệt động vậy mà biến thành Tu La tràng. Lý Tu Sinh mười một người, bây giờ chỉ còn lại có hai ba cái còn có thể thở! Bao quát Lý Tu Sinh ở bên trong những người khác, tất cả đều xong đời, hơn nữa còn chết được cực kì thảm liệt. . .

Không biết Miêu Anh là cố ý, vẫn là ra ngoài bản năng phản ứng, đạo trưởng mặc dù thân trúng hai thương, nhưng là không có trí mạng. Giờ phút này, hắn đã được cứu viện nhân viên đặt lên máy bay, đưa đi bệnh viện cứu chữa đi!

Điền Đông Dân giáo sư là bả vai trúng đạn, đồng dạng không có nguy hiểm tính mạng, hai vị lão chuyên gia cũng bị cùng nhau mang đến bệnh viện.

Lúc đầu, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh cũng có thể đi! Nhưng là, máy bay trực thăng bên trên đã kín người hết chỗ, bọn hắn cần chờ đợi một cái khác khung máy bay mới có thể rời đi.

Bất quá, Triệu Ngọc đã đem Kim Phật sự tình báo cáo cho cục cảnh sát lãnh đạo, mà cục cảnh sát lãnh đạo lại liên hệ cục văn hóa khảo cổ chờ tương quan đơn vị. Hiện tại, phụ trách xử lý bảo vật chuyên gia đoàn đội đã lên đường, đến lúc đó, Triệu Ngọc còn cần đem bảo tàng vị trí chính xác cung cấp cho bọn hắn mới được.

Ai!

Triệu Ngọc ngẩng đầu nhìn một chút đỉnh động, trước kia bị lão chuyên gia nhóm phát hiện cỗ kia Minh triều thi hài, y nguyên còn tại đỉnh động chỗ lõm bên trong.

Lúc trước, Đổng Phái Trác bọn bốn người phát hiện thi hài về sau, bởi vì thi hài không cách nào mang đi, bọn hắn lại y nguyên không thay đổi đem nó thả lại tại chỗ.

Từ Triệu Ngọc góc độ nhìn sang, có thể nhìn thấy thi hài một góc. Hiện nay, kết hợp lấy mình từ dưới nước phát hiện, Triệu Ngọc cũng là càng thêm không thể nào hiểu được vị này Minh triều người dụng ý!

Đã bảo tàng giấu ở hang động chỗ sâu, như vậy, hắn vô duyên vô cớ leo đến cao như vậy địa phương chết đi, đến cùng là vì cái gì đâu?

Chẳng lẽ. . . Hắn mặc dù trong huyệt động ở nhiều năm như vậy, nhưng lại không tìm được bảo tàng?

Theo lý thuyết, không nên nha?

Lúc trước động không có nước, nếu như hắn có nắm giữ tàng bảo đồ, hắn là rất dễ dàng tìm tới bảo tàng. Chẳng lẽ. . . Hắn thật đem tàng bảo

đồ làm mất rồi?

Hay là, hắn căn bản đã tìm được bảo tàng, nhưng là bảo tàng đối với hắn không chỗ hữu dụng, cho nên mới nguyên xi không động?

Bất quá. . . Nếu là thật tìm tới bảo tàng, vậy hắn sao không dứt khoát chết tại có giấu bảo tàng bên trong hang núi kia đâu? Như vậy, cũng coi như cho mình chôn cùng đi?

Càng nghĩ, Triệu Ngọc cảm thấy, kia Khâu Thành hậu nhân hơn phân nửa vẫn là không có tìm tới bảo tàng! Có khả năng, Khâu Thành đối với mình hậu nhân cũng lưu lại một tay, cố ý tại tàng bảo đồ bên trên ít viết một đầu manh mối a? Chỉ cần không viết giọt mưa thạch, vậy hắn hậu nhân coi như trong sơn động lại ở trên mười năm, cũng chưa chắc có thể tìm tới bảo tàng!

Ai!

Bất kể như thế nào, như vậy xa xôi cố sự, đã cùng mình không có quan hệ! Bây giờ bảo tàng bị ta tìm tới, kia tiền thưởng hắn là sẽ không quá ít a?

Mặc dù nghĩ đến phong phú tiền thưởng, nhưng Triệu Ngọc lại một chút cũng không hưng phấn nổi.

Trước mắt giơ lên thi thể cáng cứu thương, còn đang không ngừng mà hướng ra phía ngoài vận, còn có một số đến từ cục thành phố giám chứng khoa thu thập nhân viên, đã tại động thăm dò hiện trường, thu thập chứng cứ. Đoán chừng chẳng mấy chốc sẽ có người hướng hai người bọn họ hỏi thăm khẩu cung.

Triệu Ngọc lặng lẽ nhìn Miêu Anh một chút, nhưng gặp Miêu Anh như cũ ánh mắt đờ đẫn mà nhìn trước mắt hết thảy, trạng thái tinh thần phi thường không tốt.

Quẻ càn!

Ai!

Triệu Ngọc vừa nghĩ tới mình hệ thống cùng mở quẻ, tránh không được lại là một trận cảm thán.

Mặc dù, hắn còn không biết rõ, "Càn" quẻ đến tột cùng đại biểu ý gì, nhưng là căn cứ trước mắt kết quả đến xem, cái này "Càn" quẻ, tuyệt đối so "Khôn" quẻ lợi hại hơn được nhiều!

Bạo tạc, bắn nhau, tầm bảo, giết người. . .

Triệu Ngọc thô sơ giản lược tính một cái, lần này lên núi tầm bảo đội ngũ có thể chia bốn đường đại quân: Một đường là đạo trưởng suất lĩnh trộm mộ đội, bọn hắn hoàn toàn chính là vì tìm kiếm Kim Phật mà đến!

Thứ hai đường, chính là Phó Kiếm Tinh dẫn đầu Mạt Dương phân cục thám viên, bọn hắn ngoại trừ muốn truy tìm bảo vật bên ngoài, còn vì truy nã đạo trưởng bọn người mà tới.

Thứ ba đường, dĩ nhiên chính là Lý Tu Sinh kia một đám người . Bất quá, nhóm này mà người mục đích lại cũng không là vì Kim Phật, mà là tinh khiết đất là đạo trưởng mà tới. Mục đích của bọn hắn, liền là muốn khống chế đạo trưởng, một là vì năm đó Hoàng Tinh cùng cách cách báo thù, thứ hai, vì đem đạo trưởng kim khố tìm ra, từ đó thu hoạch được tài phú kếch xù.

Về phần thứ tư đạo nhân mã, thì không thể nghi ngờ liền là Triệu Ngọc cùng Miêu Anh hai người.

Nhìn chung toàn bộ tướng quân lĩnh chiến dịch, bốn đường đại quân bị đoàn diệt ba đường, cuối cùng, tựa hồ chỉ có Triệu Ngọc cùng Miêu

Anh, mới có thể được xưng tụng là cuối cùng bên thắng!

Bất quá, mặc dù sống đến cuối cùng, nhưng là Triệu Ngọc cùng Miêu Anh trong lòng, nhưng căn bản không có nửa điểm hưng phấn vui sướng chi ý. Tương phản, hai người bọn họ trong lòng tràn ngập tích tụ, rất không thoải mái.

Trận này tướng quân lĩnh loạn chiến, vậy mà chết nhiều người như vậy! Đến bây giờ, Triệu mầm hai người cũng vô pháp tiếp nhận sự thật này, bọn hắn luôn cảm thấy, có lẽ sẽ có biện pháp gì có thể phòng ngừa chết rất nhiều người giống như. . .

Nhất là Phó Kiếm Tinh bọn người, bọn hắn chết được thực sự quá mức đột nhiên, cũng quá mức không đáng giá! Mặc dù trước đó có chút khúc mắc, nhưng những người này đều là Tần Sơn giới cảnh sát đồng sự, Triệu Ngọc vô luận như thế nào, cũng không muốn nhìn xem bọn hắn uổng mạng!

Cái ngoại hiệu này gọi là đạo trưởng Viên Thụ Tài, thực sự quá mức lòng dạ độc ác! Nếu như không phải hắn dùng thuốc nổ nổ chết Phó Kiếm Tinh bọn người, chuyện này thái dã sẽ không chuyển biến xấu đến tình trạng như thế!

Mà lại, Viên Thụ Tài không riêng gì nổ chết Phó Kiếm Tinh bọn người mà thôi, 18 năm trước Hoàng Tinh, cách cách còn có hậu tới Đổng Phái Trác giáo sư, tất cả đều chết tại trên tay của hắn, người này đủ vị tội ác chồng chất, tội ác tày trời! Hắn tất nhiên sẽ tiếp thụ lấy nhất tàn khốc thẩm phán!

Đương nhiên, vì tư lợi Lý Tu Sinh cũng vì mình tham lam bỏ ra đại giới!

Cho tới bây giờ, Triệu Ngọc cũng vẫn là không thể nào hiểu được, người này lúc đầu đã phú giáp một phương, nhưng hắn không có nửa điểm thỏa mãn, vậy mà vì thu hoạch được đạo trưởng tài phú kếch xù mà bí

quá hoá liều! Cuối cùng, nếu như không phải hắn ham Kim Phật, cũng sẽ không bị chính mình lừa, rơi vào hiện tại loại kết cục này!

Ai!

Một người tham lam đến tận đây, thật là khiến người líu lưỡi thở dài!

Triệu Ngọc nói không sai, Lý Tu Sinh cùng Viên Thụ Tài, đều là loại kia cực độ người ích kỷ! Cuối cùng, bọn hắn cũng tất cả đều thua ở mình tham lam phía trên!

Ùng ục. . .

Triệu Ngọc ngữa cổ, đem một bình nước khoáng tất cả đều uống sạch. Chờ hắn quay đầu trở lại về sau, lại phát hiện Miêu Anh tình huống nhưng không có bất luận cái gì chuyển biến tốt đẹp, nàng còn tại si ngốc ngơ ngác đang suy nghĩ cái gì, trên mặt không có bất kỳ cái gì biểu lộ.

Triệu Ngọc biết nguyên nhân, bởi vì, đây là Miêu Anh lần thứ nhất giết người! Mà lại, còn một hơi giết nhiều người như vậy, trong lòng của nàng tự nhiên không quá dễ chịu.

Mặc dù, những người kia đều là cùng hung cực ác tội phạm, mặc dù, Miêu Anh là tại phòng vệ chính đáng, mà lại là chấp hành nhiệm vụ, thế nhưng là, một hơi đoạt đi nhiều người như vậy tính mệnh, đây là để tâm địa thiện lương Miêu Anh không tốt tiếp nhận.

Nhìn thấy Miêu Anh như thế thần thương, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian ôm bờ vai của nàng, đưa nàng nhẹ nhàng ôm trong ngực, an ủi: "Miêu đội trưởng, chớ suy nghĩ quá nhiều! Những người kia đều mẹ nó đáng chết, đổi lại là ta, ta không phải đem bọn hắn từng cái tươi sống xé nát không thể! Ta còn chê ngươi ra tay nhẹ đâu!"

Miêu Anh thuận theo rúc vào Triệu Ngọc trong ngực, ánh mắt lại y

nguyên thẳng vào nhìn phía xa.

"Được rồi, đừng có đoán mò!" Triệu Ngọc dùng khăn mặt xoa xoa Miêu Anh trên gương mặt mấy thứ bẩn thỉu, lo lắng nói, "Hai người chúng ta cũng còn còn sống, đây mới là trọng yếu nhất!"

Nghe đến lời này về sau, Miêu Anh rốt cục bên cạnh một chút đầu, dùng ngập nước mắt to nhìn kỹ Triệu Ngọc một chút, một giây sau, nàng đúng là một đầu đâm vào Triệu Ngọc trong ngực, đồng thời đem Triệu Ngọc ôm chặt lấy:

"Triệu Ngọc, ta còn tưởng rằng. . . Ta đã mất đi ngươi. . . Ô ô. . ."

Cảm thụ được Miêu Anh nhiệt độ cơ thể cùng kịch liệt chập trùng thân thể, Triệu Ngọc bỗng cảm giác một trận ấm áp, tranh thủ thời gian an ủi: "Miêu đội trưởng, ta vẫn chưa hoàn thành cùng ngươi đánh dã chiến sứ mệnh, sao có thể tuỳ tiện chết mất đâu!"

Nghe được "Đánh dã chiến" ba chữ, Miêu Anh thân thể run rẩy một chút, phảng phất là bị Triệu Ngọc chọc cười. Nhưng là, chờ Miêu Anh ngẩng đầu lên về sau, trên mặt cũng đã nước mắt trải rộng, nàng lôi kéo Triệu Ngọc cánh tay nói ra: "Triệu Ngọc, liền lần này, về sau, nếu như ngươi lại ngốc như vậy đến thay ta cản thương, ta liền giết ngươi!"

Nói xong, Miêu Anh lúc này mới ý thức được trong lời của mình tràn ngập mâu thuẫn, lập tức một trận đỏ mặt.

Triệu Ngọc nhìn xem Miêu Anh kia mặt đỏ bừng gò má, giống đực kích thích tố đột ngột tăng, chính là muốn cho Miêu Anh thật sâu một hôn. Ai ngờ, trong đầu hệ thống lại không ra mặt thình lình vang lên:

"Lần này kỳ ngộ đã hoàn thành, độ hoàn thành: 175%. Chúc mừng, thu hoạch được ẩn hình đạo cụ 10 kiện, mời kiểm tra và nhận!"

Chương 425: Chương 425: 10 kiện bộ gói quà lớn

Chương 425: 10 kiện bộ gói quà lớn

Ai u, ta lặc cái đi!

Tình huống như thế nào a đây là?

Triệu Ngọc bị hệ thống giật nảy mình, ngay cả cùng Miêu Anh hôn môi trọng yếu như vậy sự tình đều không thể chậm trễ.

Lão thiên, 175%! ?

Đây là. . . Khái niệm gì?

Loại này độ hoàn thành, đã không thể dùng siêu cao để hình dung a?

Còn có. . . Ẩn hình đạo cụ 10 kiện, lại lấy được10 kiện cái gì?

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian ấn mở trong đầu đạo cụ cột xem xét, cái này xem xét không sao, lại đem mình giật nảy mình, không nghĩ tới, 10 kiện đạo cụ, lại là cái dạng này!

Trải qua lần này tướng quân lĩnh đại chiến, Triệu Ngọc cái kia vốn là ít đến thương cảm đạo cụ cột bên trong, sớm đã nghèo rớt mồng tơi. Loa phóng thanh, nhìn ban đêm nghi, bình ô xy, dụng cụ nhìn thấu chờ hết thảy dùng hết. Về sau, vì hóa giải độc tiễn bên trên độc tính, hắn còn

đem đặc cấp đạo cụ vạn năng huyết thanh cũng cho sử dụng ra.

Thế nhưng là, kia kiến huyết phong hầu kịch độc phi thường lợi hại, mặc dù Triệu Ngọc kịp thời sử dụng vạn năng huyết thanh, nhưng vẫn là kém một chút mà bị mất mạng. May mắn tối hậu quan đầu, cái kia có thể tự phát khởi động trái tim lên đọ sức khí phát huy tác dụng, lúc này mới đem hắn từ trên con đường tử vong kéo lại.

Bởi vậy, đợi đến những vật này sử dụng xong về sau, Triệu Ngọc đạo cụ trên lan can cơ hồ cùng về không, ngoại trừ còn có mấy cái máy thăm dò cùng ký ức tránh về khí bên ngoài, cơ hồ không có cái gì đồ vật.

Thế nhưng là, đương hệ thống nhắc nhở hắn lại đạt được10 kiện đạo cụ về sau, Triệu Ngọc vốn cho rằng giống như trước đây, chính là cùng một loại đạo cụ x10 mà thôi.

Nhưng cẩn thận xem xét về sau, lại vừa vặn tương phản, hắn lấy được lại là 10 loại hoàn toàn khác biệt đạo cụ, mỗi loại đạo cụ một kiện, trong đó có vạn năng giải tỏa khí, ẩn hình áo tàng hình, ẩn hình áo chống đạn, ẩn hình lên đọ sức khí. . .

Oa kháo!

Triệu Ngọc hơi kém hoa mắt đều, nguyên lai, lần này hắn lấy được, chính là một cái mười cái bộ gói quà lớn a!

Mà lại, những này đạo cụ tất cả đều là tương đối thực dụng cao cấp đạo cụ hoặc đặc cấp đạo cụ, hướng phía sau nhìn, còn có vạn năng huyết thanh, ẩn hình thuốc cầm máu, năng lượng tăng cường tề, điện lực che đậy nghi, cùng một kiện mới mở ra ẩn hình thiết bị theo dõi cùng một kiện hút người nhãn cầu —— ẩn hình phi hành khí! !

Oa!

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian ấn mở xem xét, phát hiện cái kia ẩn hình thiết bị theo dõi, nguyên lai là cùng mũi chó một cái nguyên lý, có thể dựa vào mùi tới truy tung tội phạm.

Mà cái kia ẩn hình phi hành khí càng là khó lường, chính là một kiện có thể bay thẳng đến 30 mét không trung, tiếp tục thời gian dài tới 10 phút đặc cấp đạo cụ!

Đây thật là lợi hại ta ca, có vật này, bay lượn cũng sẽ không tiếp tục là giấc mộng muốn!

Thật không nghĩ tới, hệ thống thế mà còn có lợi hại như vậy hàng tồn, nếu như tiếp tục nữa, có phải hay không, tương lai còn có lợi hại hơn đồ vật đang chờ hắn đâu?

Hô. . .

Triệu Ngọc thở phào một ngụm khí quyển, cảm giác đặc biệt hưng phấn. Theo như cái này thì, cái này "Càn" quẻ, không lỗ vì Bát Quái đứng đầu!"Càn" quẻ vừa ra, phong vân đột biến, chẳng những ngay cả hoàn thành kỳ ngộ thời gian đều kéo dài gần một ngày, thậm chí ngay cả sau khi hoàn thành ban thưởng, cũng đều liên tiếp lật ra mấy lật!

Theo lý thuyết, thời gian trôi qua lâu như vậy, Triệu Ngọc hiện tại hoàn toàn có thể lại mở mới một quẻ, nhưng là, cân nhắc đến hắn hiện tại tình huống đặc biệt, lại xét thấy tự thân điều kiện, Triệu Ngọc cũng không dám lại mở.

Khá lắm, nếu là theo sát lấy lại mở ra một cái "Càn" quẻ hoặc "Khôn" quẻ đến, vậy hắn coi như thật muốn treo! Cho nên, vẫn là trước ổn vừa vững rồi nói sau.

Kỳ thật, đừng nhìn Triệu Ngọc cùng Miêu Anh nhìn qua hoàn hảo không chút tổn hại, kỳ thật, hai người trên thân sớm đã là vết thương chồng

chất.

Trước đó cùng đạo trưởng lúc quyết đấu, Miêu Anh bả vai, Triệu Ngọc bụng dưới, đều từng bị đạo trưởng xiên thép đâm đến, vết thương mặc dù không có trở ngại, lại như cũ đau vô cùng đau nhức.

Mà lại, hang động đại chiến thời điểm, lại chạy lại nhảy lại vọt, trên người của bọn hắn cũng có được không ít trầy da cùng đụng tổn thương, hiện tại ổn định xuống tới về sau, toàn thân giống tan ra thành từng mảnh đau.

"Ai nha! Ai nha nha! Miêu đội trưởng a! Triệu Ngọc!"

Đột nhiên, từ cửa hang vội vã đi tiến mấy người đến, đi đầu hai người chính là Mao Vĩ cùng Trương Diệu Huy, mà phía sau thì đi theo Loan Tiêu Tiêu cục trưởng, còn có thị đội hình sự Phùng Tiêu đại đội trưởng.

"Thế nào? Thế nào?" Mao Vĩ cái thứ nhất chạy tới lo lắng mà hỏi thăm,

"Hai người các ngươi. . . Còn tốt đó chứ? Thật sự là làm ta sợ muốn chết! Ông trời phù hộ, ông trời phù hộ, may mắn không có việc gì. . ."

Triệu mầm hai người trước đó vẫn là ôm vào cùng nhau, bây giờ thấy đồng sự cùng lãnh đạo, tự nhiên là đã sớm tự động tách ra.

"Ta đã nghe nói, " Mao Vĩ cực kì khổ sở thở dài nói, "Cục thành phố đội trinh sát, đã từ bờ sông tìm được Mạt Dương phân cục thám viên nhóm di thể! Trải qua bước đầu phân biệt, đã chứng thực, Phó Kiếm Tinh đồng chí gặp nạn hi sinh. . ."

"Ai!" Phùng Tiêu từ phía sau nặng nề mà thở dài , đạo, "Thật không nghĩ tới, tại chúng ta Tần Sơn, vậy mà lại có chuyện như vậy phát sinh! Phó Kiếm Tinh làm cả một đời hình sự trinh sát công việc, thật không nghĩ tới. . ."

"Ai nha!" Loan cục trường tranh thủ thời gian đi vào Miêu Anh trước mặt, lôi kéo tay của nàng nói, "Hai người các ngươi không có việc gì, cũng là trong bất hạnh vạn hạnh a!"

"Ừm. . . Loan cục trường, Miêu Anh đồng chí, " Phùng Tiêu đối hai người nói, "Ta đã nhận được thượng cấp mệnh lệnh, bởi vì việc này nghiêm trọng trình độ, cho nên, tất cả đến tiếp sau công việc tất cả đều giao cho chúng ta cục thành phố đến xử lý đi!"

"Nha!" Loan cục trường nhẹ gật đầu.

"Bất quá, bởi vì Miêu Anh đồng chí cùng Triệu Ngọc đồng chí đều là lần này sự kiện người trong cuộc, cho nên, có chút công việc, còn cần các ngươi Dung Dương phân cục đến hiệp trợ hoàn thành!" Phùng Tiêu lại bổ sung.

"Được rồi!" Loan cục trường đối Triệu mầm hai người nói, "Ta vừa mới hiểu rõ một chút chuyện đã xảy ra, ta nghe nói cục văn hóa khảo cổ chuyên gia còn có thợ lặn rất nhanh liền đến! Nếu không như vậy đi, chờ Triệu Ngọc trợ giúp bọn hắn đem Kim Phật vị trí sau khi xác nhận, các ngươi liền nhanh đi bệnh viện kiểm tra một chút!

"Kiểm tra xong không có việc gì về sau, các ngươi liền mau chóng phối hợp Phùng đội trưởng làm vụ án điều tra đi!"

Nghe được Loan cục trường, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh khẽ gật đầu. Hai người bọn họ biết, lần này tướng quân lĩnh sự kiện quá mức phức tạp, ngày sau xử lý, tất nhiên cần thời gian rất dài, đoán chừng chỉ là viết báo cáo, liền phải chuẩn bị mấy chục phần ra mới được.

Từ xa xôi cổ trang nữ thi án, lại đến trước đó cổ mộ án giết người, cùng Phó Kiếm Tinh bọn người bị hại, Lý Tu Sinh tội ác, cùng tìm kiếm được Kim Phật bảo tàng, còn có cuối cùng cùng với Lý Tu Sinh đám người

hang động bắn nhau, đây hết thảy đều phải chi tiết báo cáo, từ đầu vuốt thanh mới được.

Bất quá, tại những này phức tạp xử lý hạng mục công việc bên trong, Triệu Ngọc nhưng chợt nhớ tới hai kiện chuyện quan trọng, mà hai chuyện này, nhất định phải mau chóng hoàn thành mới được.

Thế là, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian đối Loan cục trường cùng Phùng đội trưởng yêu cầu nói, muốn bọn hắn lập tức tổ chức nhân thủ, đối đạo trưởng Viên Thụ Tài còn có Lý Tu Sinh thế lực còn sót lại, tiến hành bắt hành động!

Mặc dù Viên Thụ Tài đã sa lưới, Lý Tu Sinh cũng đã chết. Nhưng là hai người này phía sau, y nguyên có thế lực không nhỏ.

Nhất là người đạo trưởng kia, theo Triệu Ngọc biết, đạo trưởng còn có rất nhiều huynh đệ, đều tại kinh doanh bọn hắn phi pháp hoạt động. Mà lại, nếu như đạo trưởng thật sự có tư nhân kim khố, kia trong kim khố tất nhiên có không ít văn vật quý giá.

Phùng Tiêu nghe xong, tự nhiên là rất là coi trọng, lúc này biểu thị, đối với đạo trưởng Viên Thụ Tài, hắn sẽ lập tức hướng những người lãnh đạo xin chỉ thị, sau đó liên hợp các nơi cảnh sát, nhất định phải đem Viên Thụ Tài phạm tội đội một mẻ hốt gọn!

Về phần đối Lý Tu Sinh thế lực còn sót lại thanh lý, Phùng đội trưởng lại tại chỗ đem cái này nhiệm vụ giao cho Loan cục trường.

"Mặc dù chợ hoa đường phố không tại Dung Dương phân cục phạm vi quản hạt, " Phùng Tiêu nói, "Nhưng là, dù sao cũng là các ngươi đem Lý Tu Sinh buôn lậu đội bắt tới. Cho nên, dứt khoát liền từ các ngươi phân cục phụ trách đi! Bởi vì Lý Tu Sinh hành vi phạm tội mười phần ác liệt, cho nên đối với hắn phạm tội đội, nhất định phải trọng quyền xuất kích, một cái cũng không thể buông tha!"

Từ Phùng Tiêu kích động trong giọng nói cũng có thể thấy được, đối với Phó Kiếm Tinh đám người hi sinh, vị đại đội trưởng này cũng là cực kỳ tức giận. Hắn tất nhiên sẽ đem hết toàn lực, đem Viên Thụ Tài cùng Lý Tu Sinh phạm tội đội, toàn bộ trói lại!

"Đúng đúng đúng!" Triệu Ngọc vội vàng nói bổ sung, "Loan cục trường, được nhiều phái chút nhân thủ mới được! Cái này Lý Tu Sinh thế lực khổng lồ, lần này bị hắn mang theo lên núi, chỉ là bọn hắn buôn lậu tập đoàn một bộ phận thành viên mà thôi, hắn khẳng định còn có càng nhiều đồng đảng!

"Còn có, nhất là Lý Tu Sinh người nhà và thân thích, mặc kệ là nhi tử thê tử vẫn là cô em vợ, ta nói cho ngươi, những người này không có một cái là sạch sẽ, hoặc là buôn lậu, hoặc là làm giả, nhất định phải mau chóng khống chế lại, một cái đều đừng buông tha!"

"Hoàn toàn chính xác!" Bên cạnh Mao Vĩ nói, "Loan cục trường, chẳng những muốn bắt, mà lại phải nhanh! Bằng không, một khi bọn hắn biết được Lý Tu Sinh tin chết, tất nhiên sẽ vội vàng đi đường. Đến lúc đó, coi như không tốt lắm làm!"

"Tốt!" Loan cục trường nắm chặt nắm đấm nói, "Ta lập tức liền đi an bài, coi như phái ra chúng ta Dung Dương phân cục toàn bộ cảnh lực, cũng tuyệt không buông tha một cái tội phạm!"

Chương 426: Chương 426: Sau cùng giao dịch

Chương 426: Sau cùng giao dịch

Tướng quân lĩnh sự kiện phát sinh sau năm ngày.

Dung Dương khu trại tạm giam, trọng phạm trong phòng thẩm vấn.

Mang theo còng tay cùng xiềng chân Viên Thụ Tài bị giám ngục dẫn tới thẩm vấn trên ghế ngồi.

Bờ vai của hắn cùng đùi các bên trong một thương, bây giờ đã băng bó lấy băng vải. Hắn mặt mũi tràn đầy bầm tím, vết thương chồng chất, đã sớm không có cái gì đạo cốt tiên phong chi khí, lại thêm thần sắc uể oải, thân thể uể oải, ngược lại càng giống một cái gần đất xa trời tiểu lão đầu.

"Đạo trưởng a, lại gặp mặt, hắc hắc hắc. . ." Triệu Ngọc vừa mới ngồi xuống, liền âm dương quái khí cười cười, còn hướng hắn ôm quyền.

Viên Thụ Tài hung tợn nhìn Triệu Ngọc một chút, một câu cũng không nói.

"Ha ha, " Triệu Ngọc đem trong tay vật liệu bỏ lên trên bàn, vừa cười vừa nói, "Ta không nghĩ tới, ngươi thế mà thật tại trong đạo quán làm qua đạo trưởng a! Ta còn tưởng rằng, đạo trưởng bất quá là ngươi tên hiệu đâu! Thật sự là thất kính, thất kính! A Di Đà Phật. . . A không đúng, hắn là —— Vô Lượng Thiên Tôn!"

"Hừ!" Đạo trưởng tức giận hừ một tiếng, "Tiểu tử, cái này năm ngày đến, ta đã cùng các ngươi những này thối cảnh sát liên hệ đánh dính nhau! Đừng bút tích, ngươi còn muốn biết gì nữa, cứ hỏi đi!"

"Đúng vậy a, ta cứ hỏi, nhưng là ngươi nhưng phải cứ việc nói a! Bất quá. . . Ngươi đừng hiểu lầm, ta lần này đến, thuần túy là tư nhân mục đích, ha ha. . . Tư nhân mục đích. . ." Nói, Triệu Ngọc đem một trương tràn ngập chữ đóng dấu giấy đưa cho hắn, hỏi, "Đạo trưởng a, ngươi kiến thức rộng rãi, bị liên lụy giúp ta nhìn xem, phía trên này viết đều là có ý tứ gì?"

Nguyên lai, trên giấy viết, đều là Triệu Ngọc trước kia chép nhớ kỹ Kỳ Ngộ hệ thống quẻ văn.

"Phía trên văn tự chỉ có thể xác định phát âm, không thể xác định tự nghĩa, " Triệu Ngọc giới thiệu nói, "Bốn chữ một tổ, trừ bỏ phía trước nhất, hết thảy có bốn tổ!"

"Cái gì?" Đạo trưởng vốn cho rằng Triệu Ngọc là đến thẩm án, không khỏi nhíu mày hỏi, "Cảnh sát, ngươi để cho ta nhìn cái này làm cái gì?"

"Những này đều cùng quỷ công Bát Quái có quan hệ!" Triệu Ngọc nghiêm túc nói, "Quỷ công Bát Quái, cũng gọi cực lạc Bát Quái, không biết, lão nhân gia người nghe nói qua không?"

Nghe được "Quỷ công Bát Quái" về sau, Viên Thụ Tài có chút ngơ ngác một chút, nói ra: "Làm sao. . . Cảnh sát các ngươi cũng bắt đầu chơi huyền học rồi?"

"Ha ha, " Triệu Ngọc cười nói, "Rất nhanh thức thời mà! Bằng không, ngay cả ngươi đại sư này cấp nhân vật cũng không tìm tới Kim Phật, làm sao lại bị ta tìm tới đâu?"

"Ngươi. . ." Vừa nhắc tới Kim Phật, đạo trưởng lập tức suy sụp xuống dưới, không còn lên tiếng.

"Ha ha, " Triệu Ngọc lại lần nữa cười một tiếng, bỗng nhiên nói sang chuyện khác hỏi một câu, "Đạo trưởng a, có chuyện ta đặc biệt không nghĩ ra, ngươi nói, bị ngươi giết chết Hoàng Tinh, lúc trước có lớn như vậy thế lực! Nhưng vì cái gì, tại ngươi giết chết hắn về sau, thế mà chuyện gì cũng không có chứ?

"Cảnh sát cũng không có truy nã ngươi, Hoàng Tinh thủ hạ cũng không có truy sát ngươi, cái này. . . Có phải hay không không quá hợp lý a?"

"Hừ!" Trước đó, đạo trưởng đã bàn giao liên quan tới hắn mưu sát Hoàng Tinh cùng cách cách phạm tội sự thật, bởi vậy, đối với chuyện này, hắn không cần thiết giấu diếm nữa cái gì, lúc này nói với Triệu Ngọc, "Cái này. . . Không phải rất khó lý giải a? Cái kia họ Lý gia hỏa, cũng không phải là Hoàng Tinh đồ đệ duy nhất. Hoàng Tinh không có nhi nữ, lớn như vậy sinh ý, các đồ đệ của hắn tự nhiên đều muốn tranh suy nghĩ thượng vị đâu! Còn nữa nói, bọn hắn ai cũng không biết Hoàng Tinh cùng cách cách đến cùng chết hay không, như thế nào lại nghĩ đến trên đầu của ta đến?"

"Nha. . ." Triệu Ngọc bừng tỉnh đại ngộ, "Về sau, cách cách thi thể bị phát hiện, các ngươi bắt tội đi bại lộ, liền sớm đi đường, cho nên tránh thoát Lý Tu Sinh đám người truy sát!"

"Về phần cảnh sát bên kia, thì càng không thể nào!" Đạo trưởng không có phủ định Triệu Ngọc, mà là tiếp tra nói, "Nếu như báo án, cảnh sát liền sẽ điều tra Hoàng Tinh thân phận, bọn hắn đều là làm phi pháp sinh ý, làm sao lại ngốc đến để cảnh sát tham gia đâu?"

"Cho nên, cách cách thi thể mới một mực không có người đến nhận lãnh!" Triệu Ngọc lắc đầu thở dài, "Cái này cách cách cũng trách đáng thương, không biết. . . Nàng rốt cuộc là ai đâu?"

"Gọi thôi cái gì châu, nghe vào giống như người Hàn Quốc tên, " đạo trưởng hồi ức đạo,

"Thôi Lệ Châu đi giống như? Ta là tại một lần làm giao dịch thời điểm, nhìn nàng ký qua cái tên này! Về phần nàng là nơi nào người, vậy liền không được biết rồi! Lúc ấy, có người đồn, nói cách cách chính là tại lúc còn rất nhỏ bị Hoàng Tinh từ nơi khác mua được, hẳn là một cái cô nhi loại hình a?"

Nha. . . Triệu Ngọc yên lặng gật đầu, trách không được, ngay cả DNA so với cũng không có kết quả đâu!

"Bất quá, " đạo trưởng lại bổ sung một câu, "Nàng cũng không đáng giá người đáng thương, đi theo Hoàng Tinh học được ngang tàng hống hách, mặc dù dung mạo xinh đẹp, lại là một cái xà hạt nữ nhân!"

"Liền xem như xà hạt nữ nhân, cũng hầu như không đáng chết a?" Triệu Ngọc trừng đạo trưởng một chút, đạo trưởng đuối lý phía dưới, ánh mắt né tránh.

"Tốt, " Triệu Ngọc đưa tay đem viết có quẻ văn đóng dấu giấy thu hồi lại, nói mà không có biểu cảm gì nói, " đã ngươi không biết quỷ công Bát Quái sự tình, vậy ta cũng liền cáo từ!"

"Ồ?" Đạo trưởng có chút ngoài ý muốn nhìn xem Triệu Ngọc, nói, "Liền. . . Đơn giản như vậy?"

"Đương nhiên, " Triệu Ngọc thờ ơ nói, "Không phải còn có thể thế nào? Dứt bỏ cách cách cùng Hoàng Tinh sự tình không nói, coi như ngay cả mưu sát Đổng Phái Trác sự tình cũng để ở một bên, chỉ là ngươi dùng thuốc nổ nổ chết nhiều như vậy cảnh sát hình sự thám viên, cũng đã đầy đủ phán ngươi 100 cái tội chết! Đã ngươi đều là một cái sắp chết người, ta còn có cái gì tốt cùng ngươi so đo?"

"Ừm. . ." Đạo trưởng có chút thấp cúi đầu, đúng là có chút ít buồn vô cớ nói, "18 năm trước, ta liền đã chết qua một hồi! Sống lâu18 năm, bần đạo thỏa mãn vậy!"

"Ta dựa vào!" Triệu Ngọc quyệt miệng, "Ngươi mẹ nó thật đúng là cho là ngươi là đạo trưởng a? Có cần hay không cho ngươi cắm cái râu ria, để ngươi vuốt một vuốt? Ngươi nha vẫn là tỉnh đi!"

Nói, Triệu Ngọc lại đem một phần tư liệu đưa cho hắn, nói ra: "Ngươi sẽ không cho là chúng ta cảnh sát đều là ăn cơm khô a? Ngươi xem thật kỹ một chút, chúng ta dùng ngươi phương thức liên lạc dụ hoặc ngươi đường đệ đến đây Tần Sơn tìm ngươi, hắn đã tại Tần Sơn sân bay lọt lưới!

"Ngươi thân đệ đệ là hôm trước buổi sáng tại Hawaii trong biệt thự sa lưới, từ trong biệt thự tìm ra đại lượng Trung Quốc lịch sử văn vật, hiện tại, trong đại sứ quán ngay tại ký tên dẫn độ tội phạm và văn vật văn kiện đâu!

"Nhìn nhìn lại phía dưới kia, ngươi sáu cái hải ngoại tài chính tài khoản đều đã bị tìm được! Còn mẹ nó thánh Vincent cùng Grenada, đạo trưởng a, ngươi đường đi thế nhưng là đủ dã, đều chạy như thế không biết tên trong nước nhỏ mở đường xem đi, đây là muốn phát dương Trung Quốc truyền thống văn hóa tiết tấu sao?"

"A! ?" Nghe được tin tức như vậy, đạo trưởng chưa phát giác siết chặt nắm đấm, trên trán mồ hôi lạnh cũng đều xông ra, sắc mặt trở nên dị thường khó coi.

"Ngươi cũng là đại sư cấp nhân vật, ngươi sẽ không ngây thơ coi là, chính ngươi vừa chết, những chuyện khác liền tất cả đều xong hết mọi chuyện đi?" Triệu Ngọc mở ra tay nói, "Ta biết, cho tới bây giờ loại thời điểm này, ngươi quan tâm nhất đơn giản liền là ngươi những huynh đệ

kia cùng người thân, nhưng ta có thể phụ trách nhiệm nói cho ngươi, bọn hắn một cái cũng chạy không được! Đạo trưởng, tỉnh đi! Ngươi bao nhiêu năm rồi đánh xuống giang sơn, đã xong đời! Ngươi đương đạo dài, Thái Thượng Lão Quân không có nói cho ngươi, lưới trời tuy thưa nhưng khó lọt, ác giả ác báo những đạo lý này sao?"

". . ." Đạo trưởng im lặng phía dưới, triệt để ngồi phịch ở thẩm vấn trên ghế.

Lúc này, Triệu Ngọc lại đem điện thoại di động của mình móc ra, cho Viên Thụ Tài phát hình một đoạn sớm thu tốt video. Trong video tất cả đều là những cái kia bị tạc chết cảnh sát hình sự gia thuộc nhóm nghẹn ngào khóc rống ống kính, đã mất đi tình cảm chân thành thân nhân, gia thuộc nhóm khóc đến chết đi sống lại, ruột gan đứt từng khúc. . .

"Mỗi một cái cọc tội án phía sau đều có một lít nước mắt, nhưng lần này. . . Đặc biệt nhiều!" Triệu Ngọc đưa di động bưng trước mặt Viên Thụ Tài, "Ngươi xem thật kỹ một chút đi! Đạo trưởng! Những người này thống khổ, đều là bái ngươi tự tay ban tặng, cùng bọn hắn so ra, ngươi thống khổ căn bản một phần không đáng!"

Đạo trưởng vẻn vẹn nhìn mấy lần, liền đã không dám nhìn thẳng, chán nản cúi đầu, toàn thân run rẩy. . .

Triệu Ngọc một mực đem video toàn bộ truyền hình xong, lúc này mới xoay quay đầu, chuẩn bị rời đi.

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc quay người thời điểm, Viên Thụ Tài bỗng nhiên nói ra: "Cảnh sát, kia Kim Phật. . . Kia Kim Phật. . . Hắn là rỗng ruột a?"

"Ừm?" Triệu Ngọc quay đầu trở lại đến, không rõ nó ý.

"Nếu như là thật tâm, ngươi không có khả năng đưa nó từ trong nước

mang ra, " đạo trưởng cúi đầu nói, "Mà lại, căn cứ nhan sắc cùng công nghệ phán đoán, nó cũng hẳn là không phải thuần kim!"

"Ai. . ." Triệu Ngọc thở dài, nói, "Đạo trưởng a, đều lúc này, ngươi còn băn khoăn Kim Phật sao? Nó liền xem như độ đồng, chấm dứt ngươi cẩu thí sự tình?"

"Cảnh sát, " Viên Thụ Tài há to miệng, nửa ngày mới nói, "Chúng ta cuối cùng làm hãng giao dịch không được? Ta có thể giúp ngươi phá giải quỷ công Bát Quái, nhưng là. . . Ta muốn thấy xem xét, Kim Phật ảnh chụp cùng tư liệu. . . Được hay không?"

Chương 427: Chương 427: Chết bởi tham lam

Chương 427: Chết bởi tham lam

"Trung Quốc cổ đại là không có Hán ngữ ghép vần, " Viên Thụ Tài cầm Triệu Ngọc nặng lại cho hắn quẻ văn nói, "Đều là áp dụng cắt âm pháp, dùng hai chữ đi chú một chữ âm! Cái gọi là quỷ công Bát Quái, kỳ thật liền là một loại đã thất truyền chú âm phương pháp!"

"Ồ?"

Triệu Ngọc chưa phát giác hai mắt tỏa sáng, trong lòng khen, thật sự là ngành nghề nào cũng có chuyên gia, mặc dù cái này Viên Thụ Tài chính là một chơi ác ngay cả tiểu học đều không có trải qua nông dân xuất thân, nhưng trải qua hậu thiên cố gắng, thế mà nắm giữ nhiều như vậy tri thức, bực này nghị lực cũng đủ dốc lòng a? Chỉ tiếc, hắn không dùng đúng địa phương.

"Chỉ bất quá, cùng truyền thống cắt âm pháp có rất lớn xuất nhập, lại thêm không có thực tế ý nghĩa, cơ bản đã thất truyền!" Viên Thụ Tài chỉ vào trên giấy một nhóm văn tự nói, "Ngươi nhìn nơi này, chạy bằng khí nước tĩnh, biện trọc ngô lý, Vũ biển ngôn quan, tài thân hai tay. Cái này bốn câu quẻ văn bản thân chỉ là vì đột xuất phát âm mà thôi, văn tự cũng không đại biểu bất cứ ý nghĩa gì. Cho nên, phải đem bọn chúng mở ra đến, từng cái phân tích.

"Cầm 'Chạy bằng khí nước tĩnh' bốn chữ này tới nói, nếu như dựa theo

cắt âm nguyên lý đi hủy đi, sẽ biểu hiện ra mới ý tứ đến!"

"Kia. . . Nó biểu thị chính là cái gì?" Triệu Ngọc vội vàng đặt câu hỏi.

"Ta cũng không biết, " đạo trưởng thản nhiên đáp, "Quỷ công Bát Quái sở dĩ thất truyền, cũng là bởi vì nó quá mức phức tạp. Ngươi cần tìm tới một bản đồ phổ chú giải, mới có thể biết được nó ý. Chạy bằng khí nước tĩnh. . . Chạy bằng khí nước tĩnh. . ." Hắn phản phục thì thầm đến mấy lần, nhíu mày nói, "Bốn chữ này, có chút giống số lượng a! Biện trọc ngô lý, chậc chậc. . . Cho ta cảm giác, cũng rất giống là phương vị loại hình!"

"Nói hồi lâu, còn không cùng không nói đồng dạng?" Triệu Ngọc tức giận quát, "Mau nói nói, chỗ đó có thể tìm tới quỷ công Bát Quái đồ giải a?"

"Cái này sao. . ." Đạo trưởng lắc đầu nói, "Bình thường đều là tổ truyền gia truyền, trên thị trường rất ít trông thấy! Ta trước kia, tại một chỗ trong đạo quan thấy qua. . ."

"Cái gì đạo quán?" Triệu Ngọc vội hỏi.

"Sách thiên đã!" Đạo trưởng nhíu mày nói, "Loại vật này không có văn vật giá trị, chúng ta bình thường đều không lên tay!"

"Móa!" Triệu Ngọc bỗng cảm giác thất lạc, xem ra, đi một vòng lớn, cuối cùng còn phải nghe mẹ lời nói, đi bái phỏng một chút Lăng Vân thị vị kia ông ngoại sư đệ mới được.

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc lại lần nữa thu dọn đồ đạc, quay người muốn đi gấp.

"Kia. . . Kim Phật. . ." Đạo trưởng đầy cõi lòng chờ mong hỏi một câu.

"Được rồi, mặc dù ngươi việc ác từng đống, nhưng ta Triệu Ngọc luôn luôn nói lời giữ lời, quay đầu, ta sẽ đem Kim Phật tư liệu cùng ảnh chụp lấy cho ngươi tới!" Triệu Ngọc gật đầu nói.

"Kia. . . Tạ ơn. . . Cám ơn. . ."

"Bất quá. . ." Triệu Ngọc chạy tới cổng, lại bổ sung một câu, "Kim Phật tư liệu ta sẽ lấy tới, nhưng là. . . Các cảnh ngục có cho hay không ngươi nhìn, ta cũng không biết!"

"A? Cái gì?" Đạo trưởng trừng to mắt, toàn thân run rẩy mắng, " ngươi. . . Ngươi cái vô lương cảnh sát, không giữ chữ tín ngươi. . ."

Nghe được đạo trưởng chửi ầm lên, Triệu Ngọc sớm đã đi ra phòng thẩm vấn, đóng lại nặng nề cửa sắt.

Trước khi tới, Triệu Ngọc đã hiểu được không ít liên quan tới đạo trưởng Viên Thụ Tài tư liệu, gia hỏa này đủ gọi là tội ác từng đống, không nghĩ tới, ngoại trừ mưu sát Hoàng Tinh, cách cách, Đổng Phái Trác cùng Phó Kiếm Tinh bọn người bên ngoài, hắn còn tham dự qua nhiều lên trọng đại đả thương người hoặc án giết người kiện, hai tay không biết dính đầy nhiều ít người máu tươi, thậm chí đã đến phát rồ tình trạng.

Cũng khó trách, tại dùng cuốc sắt đập chết Đổng Phái Trác về sau, hắn sẽ đem Đổng Phái Trác thi thể ném vào Khâu Thành quan tài!

Mà đối mặt nhiều như vậy hình sự trinh sát thám viên vây bắt, hắn vậy mà không chút do dự dẫn nổ thuốc nổ!

Có lẽ, 18 năm trước thê thảm tao ngộ bức bách hắn cùng đường mạt lộ, nhưng kia tuyệt đối không phải hắn có thể tùy tiện giết người lý do.

Cho nên, đối với loại người này, căn bản không có cái gì đạo nghĩa có thể giảng. Không riêng gì Triệu Ngọc, toàn bộ Tần Sơn giới cảnh sát

chúng nhân viên cảnh sát đều đối cái này cùng hung cực ác Viên Thụ Tài hận thấu xương, hận không thể đem hắn mộ tổ đều cho bới. Đã muốn thấy Kim Phật phong thái, chính là hắn trước khi chết nguyện vọng lớn nhất, cảnh viên kia nhóm, lại há có thể để hắn đã được như nguyện!

Có lẽ, liền để hắn mang theo đối Kim Phật kia thật sâu tiếc nuối chết đi, mới có thể giải chúng nhân trong lòng mối hận a!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc bỗng nhiên cảm thấy sau cột sống có chút phát lạnh, hắn đang nghĩ, Viên Thụ Tài nếu là đến chết cũng không nhìn thấy Kim Phật đến cùng cái gì bộ dáng, sau khi chết, có thể hay không hóa thành lệ quỷ a?

Ai!

Trở lại trại tạm giam bên ngoài trên xe cảnh sát về sau, Triệu Ngọc nặng nề mà thở dài, trong lòng lại một mực tại suy nghĩ một việc. Đại khái suy tính sáu bảy phút bộ dáng, hắn cuối cùng vẫn khó khăn làm ra quyết định, móc điện thoại nhấn xuống một điện thoại.

"Uy!" Điện thoại một chỗ khác thình lình truyền đến tiểu hoàng mao Chu Dương thanh âm, chỉ bất quá, Chu Dương thanh âm có chút lén lén lút lút, "Ngọc ca, lúc này, ngươi thế nào điện thoại tới đâu? Dọa ta một hồi a!"

"Chu Dương a!" Triệu Ngọc ngữ khí trầm trọng nói với hắn, "Quên đi thôi, các ngươi. . . Đừng làm!"

"Ừm. . . Tốt, hả?" Chu Dương bỗng nhiên giật nảy mình, vội vàng đè ép cuống họng nói, "Ngọc ca, đừng đùa mà có được hay không? Chúng ta bên này ngay tại chứa lên xe đâu, ngươi nói đừng làm, là ý gì a?"

Nguyên lai, Chu Dương bọn người tiếp vào Triệu Ngọc chỉ lệnh, giờ

phút này ngay tại một cái tên là phương nam hoa cỏ tiệm hoa trong viện khuân đồ đâu! Dời đồ vật, tự nhiên là Lý Tu Sinh một nhà trong hầm ngầm tư tàng những cái kia trân bảo!

Dung Dương phân cục toàn quyền phụ trách bắt giữ Lý Tu Sinh thế lực còn sót lại nhiệm vụ, mấy ngày qua, bọn hắn đã đem Lý Tu Sinh bằng hữu thân thích anh em kết nghĩa mấy chục người tất cả đều bắt vào trại tạm giam, ngay tại chịu bàn thẩm vấn bên trong.

Hiện tại phương nam hoa cỏ đã là thành không một tòa, Triệu Ngọc Thanh biết Lý Tu Sinh bảo tàng vị trí, cho nên liền vụng trộm phái ra tiểu hoàng mao bọn người đến nơi đây kéo hàng đến rồi!

Trong hầm ngầm, cơ hồ tồn phóng Lý Tu Sinh tất cả gia sản, căn cứ Triệu Ngọc phỏng đoán cẩn thận, bên trong văn vật đều cộng lại, chí ít có hơn ngàn vạn dáng vẻ.

Lúc đầu, Triệu Ngọc tình thế bắt buộc, tràn đầy tự tin, cho rằng nhóm này hàng mình có thể lặng yên không một tiếng động ăn đến! Thế nhưng là, từ khi hắn vừa rồi thẩm vấn đạo trưởng Viên Thụ Tài về sau, vẫn không khỏi đến cải biến loại ý nghĩ này, cho nên mới cho Chu Dương gọi điện thoại.

"Ta để ngươi ngươi làm gì liền làm cái đó, đừng nói nhảm!" Triệu Ngọc tức hổn hển quát, "Hiện tại đem đồ vật tất cả đều trả về, một kiện cũng không cho phép rơi xuống, cất kỹ về sau, các ngươi liền nặc danh báo cảnh sát, đem hầm vị trí báo cho cảnh sát, sau đó để cảnh sát đến xử lý, hiểu không?"

"Vâng!" Chu Dương không dám cãi lệnh, nhưng là, sự tình tới đột nhiên, vẫn là không quá tình nguyện nói, "Thế nhưng là. . . Đại ca a, nhiều như vậy đồ tốt, thực sự. . ."

"Chu Dương, ngươi nghe ta nói!" Triệu Ngọc thấm thía nói, "Tương lai

có một ngày, ngươi sẽ rõ, ta hiện tại, tất cả đều là vì chúng ta mọi người! Nghe ta, trả về đi!"

"Nha. . . Tốt, tốt! Tất cả đều nghe đại ca!" Chu Dương ở trong điện thoại xông cái khác huynh đệ hô một cuống họng, để đám người đem tới tay văn vật, lại tất cả đều để lại chỗ cũ rồi!

"Ai!" Cúp điện thoại, Triệu Ngọc lúc này mới thật dài thở dài một hơi.

Tham lam!

Người tham lam, thật rất khó kháng cự a?

Triệu Ngọc bóp lấy trán của mình, trong đầu lần nữa hồi tưởng lại tướng quân lĩnh sự kiện một chút đoạn ngắn.

Chết bởi tham lam!

Viên Thụ Tài cùng Lý Tu Sinh hai người, cuối cùng tất cả đều hủy ở mình tham lam lên!

Hai người kia, đã dùng sự thật tàn khốc cho mình lên sinh động bài học, nhưng mình lại vì cái gì vẫn là nghĩ mãi mà không rõ đâu?

Tham lam ngay tại những cái kia không vì chú ý trong nháy mắt phát sinh, nếu như, hắn hôm nay thành công hắc đến Lý Tu Sinh gia sản, tiếp thủ hắn những cái kia giá trị liên thành văn vật, như vậy, về sau Triệu Ngọc liền lại khó quay đầu lại!

Có lẽ, một cái mới ác ma, lại sẽ một lần nữa mở ra! Một số năm sau, hắn rất khó cam đoan, mình có thể hay không trở thành kế tiếp Lý Tu Sinh? Có thể hay không biến thành một cái vì truy đuổi danh lợi, mà không từ thủ đoạn người?

Chính là bởi vì nghĩ đến những này, Triệu Ngọc mới kịp thời dừng tay.

Bất quá, mặc dù chiến thắng tham lam, chiến thắng tâm ma, nhưng Triệu Ngọc lại cảm giác trong lòng rất cảm giác khó chịu, dù sao cũng là bỏ qua một lần lên như diều gặp gió cơ hội tốt, trong lòng khó tránh khỏi có chút vắng vẻ.

Ai ngờ, đúng lúc này, điện thoại vang lên, điện thoại là Lý Bối Ny đánh tới.

"Sư huynh a, vừa rồi, kia cái gì kiểm tra kỷ luật tiểu tổ lại tới, " Lý Bối Ny nhỏ giọng nói, "Bọn hắn lại đem Miêu tổ trưởng đưa đến phòng họp tra hỏi đi! Ta nhìn thấy Miêu đội trưởng trạng thái tinh thần thật không tốt, lo lắng nàng ứng phó không được đâu!"

"Mụ nội nó cái gấu, đám này quy tôn tử!" Triệu Ngọc tranh thủ thời gian móc chìa khoá khởi động ô tô, đồng thời rống to, "Bối Ny, ta hiện tại liền chạy trở về!"

Chương 428: Chương 428: Kỷ luật tổ giám sát

Chương 428: Kỷ luật tổ giám sát

Từ khi tướng quân lĩnh sự kiện sau khi phát sinh, cảnh sát cần xử lý đại lượng giải quyết tốt hậu quả công việc, trong đó chủ yếu có mấy cái như vậy phương diện:

Đầu tiên, chính yếu nhất, cũng là khẩn cấp nhất, liền là bắt giữ đạo trưởng Viên Thụ Tài cùng Lý Tu Sinh dư đảng, triệt để phá vỡ bọn hắn phạm tội đội!

Biết được Phó Kiếm Tinh chờ thám viên là bị đạo trưởng Viên Thụ Tài nổ chết, cho nên phụ trách nên án thám viên nhóm tất cả đều kìm nén một hơi, không biết ngày đêm liều mạng công việc, rất nhanh liền đem hắn dư đảng toàn bộ bắt được quy án, thậm chí ngay cả lẩn trốn hải ngoại cũng chưa thả qua.

Ở trong đó, cũng bao quát năm đó tham dự sát hại Hoàng Tinh cùng cách cách mấy người kia, bọn hắn tất cả đều là Viên Thụ Tài đồng tông huynh đệ.

Mặt khác, tại bắt bắt quá trình bên trong, thám viên nhóm còn tìm đến đạo trưởng mấy cái dưới mặt đất kim khố, thu được văn vật vô số, có thể nói thu hoạch to lớn.

Lý Tu Sinh thế lực kém xa đạo trưởng, mà lại nên đội cơ bản đều tại Tần

Sơn, cho nên cảnh sát đối với những người này tiêu diệt toàn bộ hành động tiến hành đến càng thêm thuận lợi, chỉ dùng hai ngày thời gian, liền bắt phần lớn người hiềm nghi, bây giờ chỉ còn lại có hậu kỳ thẩm vấn công việc.

Giải quyết chuyện quan trọng nhất về sau, cảnh sát một cái khác trọng điểm, liền là đặt ở nên sự kiện điều tra phương diện. Một phương diện phải trả nguyên mấy cái hiện trường phát hiện án, làm rõ cả sự kiện trải qua; một phương diện khác, còn muốn đem trong đó liên lụy cái khác bản án cùng nhau thẩm tra, tỉ như lúc trước cổ trang nữ thi án, cổ mộ án giết người các loại, lượng công việc không thể bảo là không lớn.

Cái thứ ba phương diện, liền là công chúng truyền thông phương diện công việc. Một mặt là xuất hiện trọng đại phạm tội sự kiện, một phương diện khác thì phát hiện trong truyền thuyết Kim Phật bảo tàng! Hai chuyện này hợp hai làm một, càng là có thể xưng lớn trong tin tức lớn tin tức, tất nhiên sẽ khiến rộng rãi truyền thông mãnh liệt chú ý.

Mà xem như cảnh sát tới nói, làm sao có thể tại công chúng trước mặt vừa đúng công bố lần này sự kiện, tự nhiên cực kỳ trọng yếu!

Về phần cái cuối cùng phương diện, tự nhiên là liên quan tới người chết nhóm tương quan xử lý công việc. Lần này sự kiện bên trong, ngoại trừ có năm tên tổ trọng án thám viên bởi vì công hi sinh vì nhiệm vụ bên ngoài, còn ra hiện đại lượng người chết. Đạo trưởng thủ hạ, Lý Tu Sinh đồng bọn, hai nhóm nhân mã cơ hồ đoàn diệt, chết được dị thường thảm liệt.

Mặc kệ là nhân viên cảnh sát cũng được, tội phạm cũng tốt, cảnh sát đều phải bảo đảm ổn thỏa xử lý tốt những chuyện này, không thể bị người nắm cán.

Căn cứ vào trở lên phương diện, có thể nghĩ, cảnh sát lượng công việc cùng áp lực nên lớn bao nhiêu? Mặc kệ là cục thành phố, vẫn là phân

cục, mọi người tất cả đều là một bộ bận rộn, khí thế ngất trời cảnh tượng.

Ngay từ đầu, mặc dù có chút sứt đầu mẻ trán, nhưng cảnh sát công việc trọng điểm một mực vô cùng rõ ràng minh xác. Thế nhưng là, về sau theo vụ án xâm nhập điều tra, nhưng dần dần xuất hiện một chút mới tình trạng.

Không biết căn cứ vào dạng gì nguyên nhân, cục thành phố bên kia bỗng nhiên toát ra một cái kỷ luật giám sát tiểu tổ tới. Cái tiểu tổ này phụ trách công việc cũng rất đặc biệt, không tra tội phạm, chỉ tra nhân viên cảnh sát.

Chuẩn xác hơn nói, bọn hắn chỉ là nhằm vào một người, đó chính là Dung Dương phân cục đội trưởng hình sự Miêu Anh!

Mấy ngày ngắn ngủi bên trong, cái tiểu tổ này đã tìm Miêu Anh tra hỏi đến mấy lần, thậm chí còn tìm Triệu Ngọc hỏi qua một lần.

Từ ngụ ý của bọn hắn bên trong, Triệu Ngọc lúc này mới nghe ra, nguyên lai là Lý Tu Sinh thủ hạ mấy cái kia người sống sót tại khẩu cung thảo luận cái gì gây bất lợi cho Miêu Anh, lúc này mới dẫn tới nên tiểu tổ điều tra. Mà lại, Triệu Ngọc còn nhiều lần nghe bọn hắn nâng lên "Quá độ chấp pháp", "Quá độ sử dụng vũ khí" loại hình danh từ.

Kỳ thật, Triệu Ngọc đã từng cũng từng có suy đoán. Ban đầu ở hang động bắn nhau thời điểm, hắn bởi vì bị Lý Tu Sinh bắn trúng độc tiễn mà đã hôn mê một đoạn thời gian, về sau nhờ có mình vạn năng huyết thanh cùng trái tim lên đọ sức khí mới tìm lại một mạng.

Thế nhưng là, hắn rõ ràng đến nhớ kỹ, tại hắn hôn mê trước đó, có một bộ phận lớn địch nhân hay là còn sống. Thế nhưng là, khi hắn thức tỉnh về sau, những người này lại tất cả đều chết mất!

Không hề nghi ngờ, những người này đều là Miêu Anh xử lý! Thế nhưng là. . . Trong những người này, hắn là có rất nhiều người đã đánh mất năng lực chống cự, Miêu Anh không nên đem bọn hắn toàn bộ giết chết a?

Lúc đầu Triệu Ngọc nghĩ cẩn thận hỏi một chút, nhưng nhìn đến Miêu Anh trạng thái tinh thần một mực không tốt, liền không có hỏi nhiều.

Bất quá, cứ việc có chút lo nghĩ, nhưng Triệu Ngọc cũng không có cảm thấy Miêu Anh làm như vậy có gì không ổn. Những người kia đều là cùng hung cực ác lưu manh,

Tại hoàn cảnh như vậy dưới, tự nhiên ngươi không chết thì là ta vong rồi? Chẳng lẽ, tại loại này thời điểm, còn muốn bốc lên nguy hiểm tính mạng, đi đi cái gì chính quy chương trình sao?

Hiện tại, bỗng nhiên tới như thế cái kiểm tra kỷ luật tiểu tổ, mà lại trực chỉ Miêu Anh, hiển nhiên đối Miêu Anh cực kì bất lợi. Không biết, là cấp trên muốn vấn trách truy trách, vẫn là người chết gia thuộc bên trong có người đưa ra dị nghị?

Trừ cái đó ra, nên tiểu tổ còn cắn một điểm, đó chính là Miêu Anh tại tham gia tướng quân lĩnh sự kiện trước đó, đã bởi vì đánh nhau sự kiện mà bị yêu cầu nghỉ. Theo bọn hắn thuyết pháp, Miêu Anh lúc ấy cũng không có hữu hiệu quyền chấp pháp lực, tại dưới tình huống như vậy bắn chết nhiều như vậy lưu manh, cũng là trái với cảnh đội một ít quy định.

Lúc đầu, Miêu Anh cảm xúc liền không quá ổn định, mặc dù Triệu Ngọc nhiều phiên an ủi, nhưng tình trạng của nàng một mực không tốt. Loan cục trường vì thế còn cố ý mời tới một vị tâm lý chuyên gia trợ giúp nàng làm tâm lý khai thông, lại bị Miêu Anh cự tuyệt.

Nhìn xem người trong lòng không giải được tâm kết này, Triệu Ngọc

vốn là lòng nóng như lửa đốt. Nhưng bây giờ lại bỗng nhiên toát ra như thế một cái cầm chặt không thả giám sát tiểu tổ đến, không khác là cho Miêu Anh lửa cháy đổ thêm dầu, thử hỏi Triệu Ngọc làm sao có thể tiếp nhận?

Thế là, đương Triệu Ngọc vô cùng lo lắng chạy về cục cảnh sát về sau, sớm đã là lên cơn giận dữ, lúc này trực tiếp chạy tra hỏi Miêu Anh phòng họp mà tới.

Ai ngờ, hắn còn không có đẩy cửa đi vào, liền thình lình nghe được bên trong có người nam tử tại dùng cao vút âm điệu quát hỏi lấy:

"Miêu Anh đồng chí, ngươi thân là đội trưởng cảnh sát hình sự, nên hiểu rõ cảnh sát hình sự chấp hành công việc bên ngoài nhiệm vụ chuẩn tắc. Thế nhưng là, trong sơn động, ngươi nổ súng bắn giết 7 người, rất rõ ràng tồn tại nghiêm trọng quá độ sử dụng vũ khí vấn đề, liên quan tới điểm này, ngươi giải thích thế nào?"

"Ta. . ." Miêu Anh muốn nói cái gì, nhưng không có nói ra miệng.

"Coi như 7 người đều là lưu manh, ngươi ra ngoài nhất định phòng vệ lý do, " một cái ngôn từ sắc bén nữ tử tiếp tra nói, "Nhưng là, chúng ta bây giờ có xác thực tư liệu có thể chứng minh, tại ngươi nổ súng bắn giết lưu manh trước đó, có một nửa lưu manh đã hoàn toàn đánh mất năng lực chống cự, sẽ không lại đối với các ngươi cấu thành uy hiếp! Hành vi của ngươi đã không phải là quá độ sử dụng vũ khí đơn giản như vậy, thậm chí có nhất định cố ý thành phần ở bên trong!"

"Không phải. . . Không phải!" Miêu Anh cực lực biện giải, nhưng là tại đối phương sắc bén ngôn từ hạ lộ ra dị thường tái nhợt bất lực.

"Trong đó có ba người, không phải trúng đích mi tâm, liền là trực tiếp nổ đầu!" Trước đó nam tử lại vênh vang đắc ý nói, "Chúng ta nghe nói, Miêu đội trưởng là có tiếng Thần Thương Thủ, khoảng cách gần như

vậy, ngươi hoàn toàn có thể lựa chọn xạ kích bả vai của đối phương, đùi chờ không nguy hiểm đến tính mạng khu vực nha, đây chính là « cảnh sát hình sự chấp pháp quy tắc » bên trên minh xác yêu cầu. . ."

Nghe đến đó, bạo như liệt hỏa Triệu Ngọc chỗ đó còn nghe được xuống dưới? Lập tức cũng không đưa tay, giơ chân lên trực tiếp đem đại môn đá văng!

Cạch!

Một cước xuống dưới, khóa cửa cũng bay ra ngoài, trên cửa phương pha lê chấn động đến cách cách loạn chiến.

Nhưng gặp trong phòng họp ngoại trừ Miêu Anh đơn độc ngồi tại một cái ghế đẩu tử bên trên bên ngoài, tại khác một bên thì ngồi hai nam một nữ, ba tên thị giám sát tiểu tổ thành viên. Ngoài ra, làm Dung Dương phân cục bên này cùng đi, Bành Hân cùng kiểm tra kỷ luật khoa một vị khoa trưởng cũng ở một bên dự thính.

Thình lình nhìn thấy đại môn bị Triệu Ngọc đá văng, nhưng làm những người này dọa sợ, tất cả đều từ trên chỗ ngồi đứng lên.

"Triệu. . . Triệu Ngọc. . ." Miêu Anh ngẩng đầu hô một câu, thân thể nhưng như cũ ngồi tại trên ghế, sắc mặt lộ ra dị thường tái nhợt.

Đột nhiên nhìn thấy người trong lòng bị ủy khuất, Triệu Ngọc càng thêm nổi trận lôi đình, nhất thời hướng về phía giám sát tiểu tổ chửi ầm lên: "Các ngươi những này cứt chó hạ lưu, mẹ nó phản thiên các ngươi! ?"

Nói, Triệu Ngọc đưa tay nhặt lên trên bàn một cái pha lê chén trà, làm bộ muốn đánh.

"Triệu Ngọc!" Bành Hân dọa sợ, tranh thủ thời gian tới ngăn cản.

Triệu Ngọc thì nắm chặt cái chén từ những người kia quát: "Làm gì? Các ngươi đám điểu nhân này tam tôn tử muốn làm gì? Thẩm vấn phạm nhân a đúng hay không? Ngươi coi chúng ta là cái gì rồi? Nha. . . Chúng ta ở bên ngoài cùng địch nhân liều sống liều chết chơi bạc mạng, về đến nhà, còn phải nghe các ngươi những lũ tiểu nhân này mù tất tất sao? Tất tất bà ngươi cái chân!"

"Ngươi! Ngươi! Ngươi. . ." Ba vị giám sát tiểu tổ thành viên bị Triệu Ngọc triệt để mắng choáng váng, bọn hắn từ lúc tham gia công tác đến nay, cũng chưa bao giờ gặp như thế táo bạo cảnh sát.

"Ngươi cái gì ngươi? Ta đi bà ngươi cái cháu trai!" Triệu Ngọc mắng to, "Lấy chính mình người tìm vui đúng hay không? Các ngươi còn có hay không lương tri, ngươi ngó ngó các ngươi nói những cái kia nói nhảm trứng lời nói, pháp luật nếu là không quản, ta mẹ nó sớm hút chết ngươi!"

"Uy, ngươi người này làm sao dạng này, làm sao còn chửi đổng đâu? Ngươi là cảnh sát phải không?" Trong đó một vị nam tử cũng là có chút tức giận, lúc này xông Triệu Ngọc nói dóc một câu.

Nào biết được, Triệu Ngọc lại đẩy ra Bành Hân, trực tiếp đem trong tay ly pha lê, hướng hắn ném đến! ! !

Chương 429: Chương 429: Tà hỏa khó diệt

Chương 429: Tà hỏa khó diệt

Cách cách!

Ly pha lê tại ba vị giám sát viên trước người trên mặt đất nổ tung, có không ít vỡ vụn mẩu thủy tinh văng đến bọn hắn trên đùi!

"A!" Ba người dọa đến khoa tay múa chân, tập thể lui lại.

"Triệu Ngọc, đừng a!" Bành Hân đem hết toàn lực, lại đem Triệu Ngọc gắt gao ôm lấy.

"Tốt, tốt a!" Triệu Ngọc chỉ vào đối phương cắn răng nói, "Các ngươi không phải là muốn điều tra chân tướng sao? Tốt, tra đi, ta là làm sự tình nhân chi một, ta đến nói cho các ngươi biết đi! Tới. . . Nhìn xem. . ."

Nói, Triệu Ngọc soạt cởi bỏ áo của mình, lộ ra rắn chắc cơ bắp.

"Đến a, nhìn xem. . ." Hắn chỉ mình trên bụng một cái vết thương nói, "Đây là bị lưu manh dùng cái nĩa đâm! Nhìn nhìn lại cái này, " hắn vừa chỉ chỉ trên cánh tay một cái miệng vết thương, "Đây là bị lưu manh tên nỏ bắn trúng, độc tiễn bên trên thoa dạng gì độc tố, các ngươi hẳn là rõ ràng a? Ta bây giờ còn có thể đứng tại các ngươi trước mặt, có phải hay không mẹ nó một cái kỳ tích! ?"

"Ngươi. . . Ngươi. . ." Nam viện kiểm sát nói quanh co nói không ra lời nói tới.

"Đối với chúng ta những này từ trên con đường tử vong chém giết trở về cảnh sát, các ngươi còn muốn từ trên thân chúng ta được cái gì?" Triệu Ngọc hung tợn quát, "Ta cùng Miêu đội trưởng lúc ấy bị hơn mười địch nhân khống chế, hai tay bắt chéo sau lưng lấy hai tay mang theo còng tay, bọn hắn tùy thời tùy chỗ có thể lấy đi tính mạng của chúng ta! Các ngươi những này nhỏ ma cà bông, cho là chúng ta là đang diễn phim có phải hay không, các ngươi có thể trải nghiệm lúc ấy cái loại cảm giác này sao?

"Các ngươi nghĩ không nghĩ tới hai chúng ta ngay lúc đó tình cảnh? Các ngươi thử qua, bị người dùng thương chỉ vào đầu, không biết hắn lúc nào liền muốn cho ngươi nổ đầu cái chủng loại kia cảm giác sao?

"Các ngươi động động các ngươi như heo đầu óc, đặt mình vào hoàn cảnh người khác cho chúng ta suy nghĩ một chút có được hay không? Trong huyệt động, ta lúc ấy thân trúng độc tiễn, sống chết không rõ, tại kia đen nhánh trong sơn động, chỉ còn lại có Miêu đội trưởng một người, chu vi toàn mẹ nó là tay cầm trí mạng vũ khí địch nhân, nếu như không đem bọn hắn giết chết, chúng ta sống thế nào? Sống thế nào! ?"

Triệu Ngọc một tiếng gầm rú vang động núi sông, dọa đến ba vị giám sát viên toàn thân đánh run một cái.

"Các ngươi nói đến đến rất đơn giản, lưu manh đã đánh mất năng lực chống cự, ta nhổ vào! Ta hỏi các ngươi, các ngươi chứng minh như thế nào, đám bắt cóc đã đánh mất năng lực chống cự, thế nào mới tính đánh mất mẹ nó năng lực chống cự?" Triệu Ngọc cao vút kêu gào nói, " đừng nói với ta các ngươi bộ kia không phải thụ bách tính nổ súng lý luận, kia trong động cái gì cũng nhìn không thấy, nhiều như vậy địch nhân, vạn nhất có một người trong đũng quần cất giấu khẩu súng, vậy chúng ta hai cái còn có sống hay không?

"A, làm gì. . . Chẳng lẽ, các ngươi hi vọng chúng ta hai chết tại lưu manh trên tay sao? Tựa như Phó Kiếm Tinh bọn hắn đồng dạng? Chúng ta chết rồi, các ngươi liền cao hứng? Toàn Tần Sơn cảnh sát đều cao hứng? A, đến lúc đó, quan hệ tốt, liền cho chúng ta đưa phó câu đối phúng điếu, quan hệ không tốt, liền cúc ba cái cung kính sự tình sao?

"Chúng ta là cảnh sát, nhưng chúng ta cũng là người a! Ngươi đương người người đều nghĩ oanh liệt hi sinh sao?" Triệu Ngọc trừng mắt man ngưu con mắt, lớn tiếng chất vấn, "Hiện tại, hai chúng ta kinh lịch cửu tử nhất sinh, giết chết địch nhân, còn sống trở về, không có trông cậy vào các ngươi cho chúng ta ca công tụng đức, nhưng cũng không trở thành bị các ngươi như thế gièm pha nghiền ép a?

"Có lầm hay không, chẳng lẽ. . . Có tội không phải những cái kia giết người không chớp mắt lưu manh, ngược lại là hai chúng ta! ? Dựa vào cái gì? Ta không phục! ! !"

Triệu Ngọc dõng dạc, trịch địa hữu thanh, nhất thời đem chúng giám sát viên nói đến mặt đỏ tới mang tai, không thể biện bác.

Mà Bành Hân cũng là bị Triệu Ngọc lây nhiễm, sớm đã buông lỏng ra ngăn lại Triệu Ngọc tay.

"Nếu như các ngươi nói có chứng nhân, có chứng cứ, tốt! Lấy ra cùng chúng ta đối chất nhau!" Triệu Ngọc lại nói, "Lại lớn không được, chúng ta toà án bên trên phụng bồi!"

"Không phải, cảnh sát, ngươi nghe chúng ta nói, chúng ta cũng là phụng mệnh làm việc. . ."

Nam giám sát viên mở miệng giải thích, nhưng mà, Triệu Ngọc lại chỉ nói với hắn một chữ:

"Cút!"

"Ai, ngươi. . ." Ba vị giám sát viên nhíu mày, mặc dù không có cam lòng, nhưng nhìn đến vị này hung thần ác sát Triệu Ngọc, vẫn là không bị khống chế đi ra ngoài.

Kết quả, ba người vừa mới đi tới cửa, Loan cục trường đã nghe hỏi chạy tới.

"Ai nha, Triệu Ngọc, ngươi. . . Sao có thể vô lễ như vậy đâu!" Loan cục trường khẩn trương, một mặt giữ chặt ba vị giám sát viên, một mặt nói với Triệu Ngọc, "Người ta chỉ là làm theo thông lệ, không thể dạng này!"

"Hừ!" Triệu Ngọc âm lãnh cười một tiếng, cất bước đi đến trước mặt mọi người, đúng là lấy điện thoại cầm tay ra, ngay trước mặt mọi người cho Liêu Cảnh Hiền cục trưởng gọi điện thoại.

Bởi vì điện thoại mở ra miễn đề, đám người rất nhanh nghe được Liêu Cảnh Hiền bản nhân thanh âm: "Uy, Triệu Ngọc a, thế nào?"

"Lão Liêu!" Triệu Ngọc không khách khí chút nào ngay trước mặt mọi người nói, "Ta lời kế tiếp chỉ nói một lần, ngươi nghe kỹ cho ta! Nếu là về sau, ta lại nhìn thấy kia cái gì tổ giám sát tìm đến Miêu Anh Miêu đội trưởng phiền phức. . . Ta liền —— đánh gãy chân của bọn hắn! Ta Triệu Ngọc, nói - đến - làm - đến!"

Nói xong, cũng không đợi Liêu Cảnh Hiền có phản ứng, Triệu Ngọc trực tiếp cúp xong điện thoại.

"Triệu Ngọc, ngươi!" Loan cục trường dọa đến mặt đỏ tía tai, lại là cũng không dám lại nhiều lời. Ba vị giám sát viên cũng là cảm thấy mơ hồ, bọn hắn căn bản nghĩ mãi mà không rõ, cái này phân cục một cái lính cảnh sát, làm sao dám dùng loại kia khẩu khí cùng cục thành phố cục

trưởng nói chuyện?

Cờ rốp. . .

Triệu Ngọc đem nắm đấm nắm đến cờ rốp rung động, nâng tại giám sát viên trước mặt nói ra: "Có phải hay không. . . Các ngươi hiện tại liền muốn nếm thử chân gãy tư vị?"

Nghe đến lời này, ba người một khắc cũng không dám chờ lâu, tất cả đều xám xịt đi rơi mất.

"Triệu Ngọc, ai!" Loan cục trường ai thán một tiếng, quay người cũng đi.

Loan cục trường vừa đi, tổ trọng án thám viên nhóm lúc này mới tranh thủ thời gian chen chúc tới, bất quá, ngoại trừ mở lời an ủi bên ngoài, mọi người cũng đều không biết nên nói cái gì cho phải.

Nhưng mà, Triệu Ngọc lại ai cũng không để ý tới, xoay người lại đến Miêu Anh trước mặt, đem áo khoác của mình choàng tại trên người nàng, sau đó lôi kéo nàng hướng cục cảnh sát bãi đỗ xe đi đến.

Thám viên nhóm biết, lúc này, vẫn là đừng giả bộ hơn phân nửa tỏi tốt, tất cả đều thức thời đi ra, lưu cho hắn hai một cái một mình thời gian.

Hai người tới Miêu Anh Phaeton trên xe, Triệu Ngọc tiếp nhận chìa khoá, sau đó ngồi vào ghế lái vị, phải lái xe đưa Miêu Anh về nhà.

Giờ này khắc này, Miêu Anh y nguyên sắc mặt tái nhợt, uể oải suy sụp.

Xe chạy bên trên đường cái về sau, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian mở lời an ủi nói: "Không có chuyện, có ta ở đây, ai mẹ nó cũng đừng nghĩ động tới ngươi! Ngươi làm là đúng, đổi thành ta, ta không chừa một mống, đều mẹ nó đánh chết! Đám này cẩu nương dưỡng. . ."

Nghe nói như thế, Miêu Anh vẫn như cũ thờ ơ.

"Yên tâm, " Triệu Ngọc lại nói, "Mặc kệ cuối cùng làm gì, ta đều sẽ bồi tiếp ngươi! Nếu như ngươi bị khai trừ, ta cũng từ chức! Nếu như ngươi ngồi tù, vậy ta liền nện cục cảnh sát pha lê, cùng ngươi cùng nhau ngồi tù! Miêu đội trưởng a, ngươi đừng như vậy có được hay không, tâm ta đau a!"

"Dừng xe!" Ai ngờ, Miêu Anh bỗng nhiên tới một câu như vậy.

"Cái gì! ?" Triệu Ngọc không hiểu.

"Ta nói, ngừng - xe! !" Miêu Anh cuồng loạn rống lớn một tiếng, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian chân đạp phanh lại, đem Phaeton đứng tại nhân tiện nói bên trên.

"Ngươi. . . Thế nào?" Triệu Ngọc quay đầu trở lại nhìn xem Miêu Anh.

"Ta coi là. . . Ngươi chết! ! !" Miêu Anh kích động hô lớn một tiếng, hai tay hung hăng vỗ ô tô tấm che, đập đến phanh phanh rung động.

"Cái gì?" Triệu Ngọc vẫn là không cách nào minh bạch.

"Triệu Ngọc. . ." Miêu Anh nước mắt giống đoạn mất tuyến trân châu im lặng chảy tràn xuống tới, "Lúc ấy, tại ngươi trúng tên độc về sau, ta coi là. . . Ngươi đã chết! Thời điểm đó ta phi thường khó chịu, cảm giác thân thể bị móc rỗng, ta thậm chí ngay cả mình cũng không muốn sống! Cho nên, ta tựa như giống như điên đại khai sát giới, chỉ muốn giết bọn hắn báo thù cho ngươi! Thế nhưng là. . . Ngươi không có chết. . . Ngươi cũng chưa chết!" Miêu Anh gần như tố chất thần kinh nói, "Bọn hắn nói đúng, ta lúc đầu, vốn có thể không giết bọn hắn, ta. . ."

"Được rồi, đừng nói nữa, đừng nói nữa!" Nghe được Miêu Anh trong

lòng nói, Triệu Ngọc chỉ cảm thấy cảm xúc bành trướng, huyết dịch sôi trào, tranh thủ thời gian dùng hai tay đem Miêu Anh chăm chú nắm ở trong ngực, an ủi, "Ta hiểu được, đều hiểu! Không có chuyện gì, không có chuyện gì, những người kia vốn là đáng chết! Cùng ngươi không có quan hệ!"

"Ô ô. . ." Miêu Anh đem vùi đầu trong ngực Triệu Ngọc nghẹn ngào khóc rống, dài đến mấy phút thút thít, để nàng một lần khóc thống khoái.

Triệu Ngọc không nghĩ tới, vị này ngày bình thường cường hoành bá đạo Miêu Nhân Phụng, cũng sẽ có như thế yếu ớt một mặt, lập tức không nói không rằng, mà là một mực nhẹ nhàng vuốt ve phía sau lưng nàng, vì đó vuốt lên đau vì bị thương.

Kỳ thật , dựa theo Triệu Ngọc kiếp trước sáo lộ, đợi Miêu Anh khóc thống khoái về sau, bước kế tiếp liền hắn là đi khách sạn mướn phòng!

Thế nhưng là, vì mau chóng giải khai Miêu Anh khúc mắc, Triệu Ngọc nhưng vẫn là nghĩ đến một cái gần như biến thái chủ ý, vậy mà mang theo nàng đi đến một cái cùng khách sạn hoàn toàn tương phản địa phương!

Kỳ thật, Triệu Ngọc sở dĩ như thế chỗ, không riêng gì vì Miêu Anh, cũng bởi vì trong lòng cũng của hắn có một cỗ tà hỏa không cách nào tiêu trừ, cho nên, hắn muốn dẫn lấy Miêu Anh, đến cái này chỗ đặc thù đến —— hạ chút hỏa! 8)

Chương 430: Chương 430: Nữ thần quy vị

Chương 430: Nữ thần quy vị

Triệu Ngọc mang Miêu Anh tới địa phương xác thực phi thường đặc thù, cũng hoàn toàn vượt ra khỏi Miêu Anh dự kiến.

Không nghĩ tới, Triệu Ngọc lại đem xe ngừng đến một nhà Taekwondo quán cổng, mà nhà này Taekwondo quán chính là Miêu Anh sư huynh Lôi Bân đưa ra. Gần một tháng trước, Triệu Ngọc chính là ở chỗ này đánh bại Lôi Bân!

"Triệu Ngọc, ngươi đây là ý gì?" Sau khi xuống xe, Miêu Anh vẫn là không cách nào lý giải.

"Tới đi!" Triệu Ngọc lôi kéo Miêu Anh cánh tay hướng Taekwondo quán đi đến, đồng thời nói, "Ta khi còn bé trong lòng một không thống khoái, tựa như tìm người đánh nhau! Mặc kệ là bị đánh cũng tốt, vẫn là đánh người cũng được, tóm lại sau khi đánh xong, trong lòng liền thống khoái!"

"Không thể nào? Ngươi cái tên điên này!" Miêu Anh trừng to mắt, "Ngươi không phải là vẫn còn muốn tìm Lôi Bân quyết đấu a? Ngươi thật không nhìn ra được sao? Lần trước đơn thuần Lôi Bân khinh địch còn có ngươi may mắn, còn tới? Muốn chết phải không?"

"Không phải ta, là ngươi!" Triệu Ngọc cười nói, "Ngươi không phải nói,

Đại sư huynh của ngươi một mực là ngươi bóng ma sao? Vậy liền đánh bại hắn! Chiến thắng ngươi bóng ma!"

"Ngươi" Miêu Anh gấp, "Đầu óc ngươi có bị bệnh không? Trong lòng ta bóng ma, cùng hiện tại sự tình có quan hệ gì? Triệu Ngọc cho ăn "

Miêu Anh mặc dù phản kháng, nhưng vẫn là bướng bỉnh bất quá Triệu Ngọc man lực, sửng sốt bị hắn nài ép lôi kéo đến Taekwondo trong quán.

Lúc này, chính là Taekwondo quán khi đi học, đông đảo học viên các đệ tử ngay tại khí thế ngất trời làm lấy luyện tập.

Đương Triệu Ngọc lôi kéo Miêu Anh lúc tiến vào, đã có người nhận ra hai người bọn họ, đám người tranh thủ thời gian dừng lại trong tay huấn luyện, hướng hai người bọn họ vây quanh.

Triệu Ngọc để Miêu Anh đứng bên ngoài, mình thì đi thẳng tới cái đệm trung ương, sau đó phách lối cuồng vọng quát to lên:

"Uy! Các ngươi những này đồ rác rưởi nhóm đều cho lão tử nghe, mau đem các ngươi khối kia lớn rác rưởi Lôi Bân cho ta gọi qua, lão tử hiện tại muốn nện các ngươi tràng tử!"

Ta két

Triệu Ngọc như thế một hô, Taekwondo các đệ tử tất cả đều giật nảy mình, ai cũng chưa từng gặp qua, như thế cả gan làm loạn, ngang ngược càn rỡ người. Theo bọn hắn nghĩ, Triệu Ngọc quả thực liền là một cái thuần gần bệnh tâm thần!

"Lôi Bân! Mau ra đây, gia gia ngươi nãi nãi tới thăm ngươi!" Triệu Ngọc trách móc một vòng, có thể trừ dần dần xúm lại tới Taekwondo đệ tử bên ngoài, cũng không nhìn thấy Lôi Bân bóng dáng.

"Uy! Ngươi cái này hỗn đản!" Lúc này, một vị mang theo hắc bên cạnh kính mắt mà Taekwondo đệ tử xông Triệu Ngọc quát, "Ngươi lá gan thật đúng là không lại dám đến chúng ta nơi này nháo sự! Chán sống rồi?"

"Sư huynh, sư huynh, " bên cạnh lập tức có người đối mắt đen kính nhắc nhở, "Chính là người này đả thương sư phụ, hại sư phụ bây giờ còn chưa xuất viện đâu!"

"Cái gì! ?" Triệu Ngọc kinh hãi, "Ta dựa vào, cái này đều nhanh một tháng, làm sao còn không có xuất viện đâu? Thế nào? Bị ta đánh cho tàn phế sao?"

"A! Hỗn đản!" Mắt đen kính tức giận đến toàn thân run rẩy, mắng to, "Ngươi cái này hỗn đản! Tốt, ta còn không có tìm ngươi trả thù, ngươi ngược lại đưa tới cửa! Tiểu tử, ta hôm nay phải vi sư cha báo thù! Tới, chịu chết đi!"

"Chậc chậc" ai ngờ, Triệu Ngọc liền cành đều không để ý tới hắn, trực tiếp quay đầu trở lại xông Miêu Anh khoát tay nói, "Miêu đội trưởng a, Lôi Bân không tại, nếu không, chúng ta hai ngày nữa lại đến đi! Ngươi nếu như chờ không kịp, ta liền hiện tại bên trên bệnh viện đánh hắn đi "

"Như vậy sao được đâu!" Miêu Anh lắc đầu nói, "Chúng ta dù sao cũng phải giảng cứu một cái cấp bậc lễ nghĩa a? Công bằng quyết đấu, thắng được mới hào quang mà! Nếu không "

"Vậy chúng ta viết phong thư khiêu chiến? Ta chữ mà viết không tốt, nếu không đánh điện tử bản a "

Triệu Ngọc cùng Miêu Anh kẻ xướng người hoạ, không lọt vào mắt vị này mắt đen kính cùng bên cạnh đông đảo Taekwondo đệ tử. Lần này, nhưng làm đám người nóng giận, từng cái tức giận đến mặt đỏ tía tai, sớm đã có người chặn Triệu Ngọc đường đi.

Mắt đen kính càng là như điên bắt lấy Triệu Ngọc bả vai, quát: "Tiểu tử, có dám theo hay không ta quyết đấu? Không dám lời nói, liền từ ta háng dưới đáy chui "

Mắt đen kính chưa nói xong, Triệu Ngọc quay người một quyền buồn bực tại hắn trên mặt, mắt đen kính mắt đen kính lập tức vỡ thành vô số hạt tròn, người cũng thấp xuống dưới. Triệu Ngọc thì thừa cơ nhấn một cái người này phía sau lưng, từ trên người hắn bước quá khứ.

"Ai nha, sư điệt miễn lễ, không muốn khách khí như vậy mà!" Triệu Ngọc lắc đầu thở dài,

"Đập cái đầu xong, làm gì nhất định phải chui háng đâu? Ta không mang tiền mừng tuổi a!"

"A!"

"Nhưng khó lường "

"Giết hắn, a "

Triệu Ngọc động thủ đánh người, chúng Taekwondo đệ tử chỗ đó còn nhịn được? Tất cả đều kêu gào hướng Triệu Ngọc hung ác nhào tới, cùng hắn đánh vào một chỗ!

Hiện trường Taekwondo đệ tử không hạ hai mươi cái, nhưng Triệu Ngọc vốn là hướng về phía Lôi Bân tới, căn bản không có đem bọn hắn để ở trong mắt, lúc này vén tay áo lên cùng bọn hắn làm.

Triệu Ngọc cũng biết, những người này đều là người luyện võ, đối mặt nhiều người như vậy cùng nhau tiến lên, hắn cũng không tốt đem tất cả quyền cước tránh thoát khỏi đi. Cho nên, trốn không thoát, dứt khoát liền không tránh, trực tiếp đánh đi ta!

Triệu Ngọc một quyền đập nện tại người nào đó mặt bên trên, trực tiếp đem nó đánh một cái mũi nghiêng lệch, máu me đầy mặt. Quay người lại, hắn lại một cước đá trúng một người khác đũng quần, kém chút để nó biến thái giám.

Bất quá, tại Triệu Ngọc đánh người đồng thời, trên người mình thậm chí trên mặt cũng đều trúng quyền cước, bất quá, Triệu Ngọc lại là không hề hay biết, hất ra cánh tay đôm đốp một trận loạn đánh, lại nằng nặng đánh bại hai người.

Ngay sau đó, Triệu Ngọc một cái man ngưu va chạm, từ đám người trong vây công xô ra một lỗ hổng. Sau đó, hắn quờ lấy người nào đó đùi cùng cánh tay, lại thi triển ra mất mặt tuyệt học, đem người này xoay tròn về sau, nhét vào đông đảo Taekwondo đệ tử trên thân, nhất thời đập ngã tốt một mảng lớn.

Bất quá, hảo hán không chịu nổi nhiều người, đợi đến Triệu Ngọc quơ lấy người thứ hai, muốn hai lần mất mặt về sau, phía sau lưng lại là trúng liền số chân, cả người ngã chổng vó xuống.

"A nha!"

Triệu Ngọc vừa mới ngã xuống đất, không ngờ nghe được phía sau truyền đến một tiếng hung lệ la lên âm thanh, hai cái đang muốn đấm đá Triệu Ngọc người đột nhiên bình lấy bay ra ngoài, tựa như treo uy á giống như.

Đám người nhìn lại, lúc này mới sợ hãi nhìn thấy, Miêu Anh đùi phải vững vàng đứng ở không trung, đúng là làm ra một cái chỉ có Taekwondo cao thủ mới có thể làm ra bày chân tư thế.

Mà lại, đôi chân dài đã bày ra cao như vậy, nhưng Miêu Anh lại như cái đinh, đứng được lại ổn lại lao , người bình thường tuyệt đối làm không

được.

"Hô" Triệu Ngọc từ dưới đất bò dậy, nhìn thấy Miêu Anh rốt cục động thủ, chưa phát giác vui mừng thì thầm, "Quá tốt rồi, nữ thần quy vị!"

"Các huynh đệ, lên cho ta! Hôm nay tuyệt đối không thể để cho hai người này đứng đấy trở về, giết a!" Taekwondo các đệ tử tự nhiên không chịu từ bỏ ý đồ, lập tức chia binh hai đường, phân biệt hướng phía Triệu Ngọc cùng Miêu Anh đánh tới.

Tiến đánh Triệu Ngọc người còn tốt hơn chút, có thể công đánh Miêu Anh kia một đường, lại ngay cả hai phút đều không có kiên trì nổi, liền bị Miêu Anh đánh một cái nhân thể bay loạn, hoa rơi nước chảy!

Miêu Anh thi triển ra mình một thân công phu, xuyên qua tại đông đảo Taekwondo đệ tử bên trong, bỗng nhiên một cái toàn phong thối đem người đá bay, bỗng nhiên một cái lưng túi đem người hung ác quắng, ở giữa, còn pha tạp lấy rất nhiều người tiếng kêu thảm thiết, cùng cánh tay bị bẻ gãy tiếng tạch tạch

Cùng Triệu Ngọc sáo lộ hoàn toàn không giống, tại toàn bộ đánh nhau quá trình bên trong, cơ hồ không ai có thể đụng phải Miêu Anh. Miêu Anh động tác linh hoạt, xuất thủ tấn mãnh, cho dù có nhiều người như vậy cùng một chỗ tiến công, lại vẫn đánh cho thành thạo điêu luyện, thủy ngân chảy.

Không cần một lát, theo Miêu Anh một cái độ khó cao nguyệt chân thêm bổ xuống, cái cuối cùng Taekwondo đệ tử bị nàng bổ vào trên mặt đất. Mà rơi xuống đất về sau, Miêu Anh thì trực tiếp quỳ một gối xuống tại người này trên lưng, đau đến người này ô hô kêu rên, dùng tay nện đất.

Nhưng mà, Miêu Anh giải quyết chiến đấu, nhưng Triệu Ngọc bên này vẫn còn kém đến rất xa. Triệu Ngọc mặc dù học được một chút tiến công sáo lộ cùng võ kỹ, nhưng là vận dụng vẫn là giật gấu vá vai, không quá

thuần thục, có đôi khi, cũng bởi vì động tác không hợp lý mà bị quản chế tại người, bị Taekwondo các đệ tử cho ghìm chặt cổ, trên mặt còn trúng một quyền, máu mũi đều đi ra.

Con bà nó là con gấu, Triệu Ngọc tức giận về sau, lại lần nữa khôi phục chợ bán thức ăn đấu pháp, bắt đầu chơi bạc mạng. Địch nhân đánh hắn ba quyền, hắn liền trả lại sáu quyền, mà lại là trước tiên đem một người đánh cho vô cùng thê thảm về sau, lại đi đối phó kế tiếp. Mà đối với những người khác quyền cước gia thân, hắn lại không hề hay biết.

Cuối cùng, Miêu Anh bây giờ nhìn không nổi nữa, lúc này mới phi thân tới, hai ba lần đem cuối cùng mấy người đá bay ra ngoài!

Chờ Triệu Ngọc lại từ trên mặt đất sau khi đứng dậy, nhưng gặp hơn hai mươi tên Lôi Bân đệ tử, tất cả đều nằm tại trên đệm, không có một cái còn dám đứng dậy.

Mà Taekwondo quán những công việc kia nhân viên thì từng cái thấy choáng mắt, nhìn về phía Triệu Ngọc cùng Miêu Anh ánh mắt, giống như nhìn thấy một đôi ác ma

Chương 431: Chương 431: 3 phút

Chương 431: 3 phút

Trở lại trên xe về sau, Triệu Ngọc móc ra khăn tay lau máu mũi.

Miêu Anh thì tại một bên lạnh lùng nhả rãnh nói: "Bảo ngươi bình thường hảo hảo luyện tập, hảo hảo luyện tập, ngươi lệch không nghe, ngươi xem một chút, ngươi vừa rồi đánh gọi là cái quái gì a? Không phải ném người liền là đụng người, cũng chính là đối phó những người này thôi, nếu là gặp được cao thủ chân chính, ngươi liền xong rồi!"

"Đi đi đi. . ." Triệu Ngọc không hề lo lắng đỗi nói, " ngươi là thật nhìn không ra, hay là giả nhìn không ra? Ta đây không phải đang giúp ngươi làm tâm lý khai thông nha, không thể tất cả đều chiếm a? Nếu là ta nghiêm túc đối đãi lời nói, chỗ nào còn có ngươi cơ hội xuất thủ?"

"Thôi đi, con vịt chết mạnh miệng, " Miêu Anh quyệt miệng nói, " ngươi suy nghĩ thật kỹ, ta lúc đầu là thế nào dạy ngươi? Người kia ghìm chặt ngươi cổ, ngươi có thể làm một cái bên cạnh lưng, cũng có thể làm một cái lưng nằm, nhưng ngươi trơ mắt nhìn đối diện cho ngươi mặt mũi bên trên một quyền, mất mặt, quá mất mặt! Về sau nhưng tuyệt đối đừng nói là cùng ta học. . ."

"Xin nhờ rồi đại tỷ, " Triệu Ngọc không phục, "Ngươi không thấy được, ta bị người ghìm chặt cổ thời điểm, ngay tại thưởng thức ngươi đánh người dáng vẻ sao? Ta đây không phải là tại quan sát ngươi hiệu quả trị liệu nha, nào có tâm tư thật đánh a! Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, không có gặp Lôi Bân, quái buồn bực, nếu không. . . Ta tỷ hai đến mai

cái lại đến một chuyến a?"

"Nói sang chuyện khác, nói sang chuyện khác đi ngươi liền!" Miêu Anh khinh miệt thè lưỡi, "Rõ ràng là ngươi tài nghệ không bằng người, để cho người ta đánh thành này tấm Đức Hưng đều, ngươi trả lại cho mình kiếm cớ, mất mặt không?"

"Ai? Ngươi muốn nói như vậy, ta coi như nổi giận a!" Triệu Ngọc thẳng tắp sống lưng nói, "Làm gì? Lão hổ không phát uy ngươi coi ta là Doraemon sao? Đã nói được tình trạng này, vậy thì tốt, ngươi tuyển cái tràng tử đi, chúng ta sư đồ quyết một cao thấp! Ta muốn để ngươi xem một chút, ta tài nghệ thật sự đến cùng cao bao nhiêu! Đến lúc đó, cũng đừng trách ta ra tay hung tàn!"

"Tốt, đã ngươi bị đánh không có chịu đủ, ta vui lòng phụng bồi! Đi thôi!" Miêu Anh cũng đứng thẳng lên thân thể, nắm quyền thị uy.

"Tốt! Ngươi đừng hối hận. . ." Triệu Ngọc đem mang máu khăn tay quăng ra, lập tức lái xe rời đi.

. . .

40 phút về sau, bách Lai Nhã khách sạn khách quý trong phòng.

Theo mềm mại lông nhung thiên nga trong chăn một trận xao động, Miêu Anh từ bên trong giãy dụa ra, mắng:

"Triệu Ngọc, ngươi cái tiểu nhân hèn hạ! Ngươi không phải muốn cùng ta phân cao thấp sao? Chạy thế nào đến trong tửu điếm tới? Còn vừa vào cửa liền đem ta đẩy trên giường. . . Uy. . ."

Triệu Ngọc ngay tại Miêu Anh trên thân cọ a cọ, còn ý đồ cởi xuống y phục của nàng. Thế nhưng là, Miêu Anh khí lực cũng không nhỏ, cùng hắn lôi kéo đọ sức phía dưới, từ đầu đến cuối không có để Triệu Ngọc

chiếm được tiện nghi.

"Chỗ này không nhỏ a?" Triệu Ngọc xấu xa cười nói, "Mà lại, phân cao thấp cũng không phải không đến trên mặt đất, trên giường cũng là đồng dạng có thể mà! Tới đi, Miêu đội trưởng, ta muốn phát đại chiêu mà, chú ý a!"

Nói, Triệu Ngọc một đầu đâm vào chăn mền, cùng Miêu Anh ôm ở cùng một chỗ.

"Ha ha ha. . ." Miêu Anh bị Triệu Ngọc làm ngứa, một bên cười mắng, một bên đập Triệu Ngọc đầu, "Đồ lưu manh, buông ra, buông ra! Vậy mà dẫn ta tới nơi này, đồ lưu manh. . ."

"Hắc hắc hắc. . ." Triệu Ngọc thâm trầm cười nói, "Miêu đội trưởng, đừng đem ta nói đến xấu như vậy, ngươi biết rõ ta tại khách sạn mướn phòng, vẫn còn đi theo ta tới. . . Hắc hắc hắc. . . Cũng không biết, hai ta ai càng lưu manh. . ."

Nói, Triệu Ngọc ma quyền sát chưởng, ngo ngoe muốn động.

Giờ này khắc này, cảm thụ được Miêu Anh kia nóng bỏng thân thể, Triệu Ngọc sớm đã đến không thể tự chủ tình trạng, vươn đầu lưỡi liền muốn hướng Miêu Anh trên mặt liếm.

Nhưng mà, Miêu Anh lại thình lình một cái lật khuỷu tay ép cổ tay, vậy mà bóp lấy Triệu Ngọc cổ, ngay sau đó, theo thân thể nhấp nhô, Miêu Anh ngược lại đem Triệu Ngọc đặt ở dưới thân.

"Ô ô. . ." Triệu Ngọc ngay cả miệng đều bị Miêu Anh đứng vững, chỉ có thể phát ra thanh âm ô ô.

"Triệu Ngọc! Đừng nói tỷ không cho ngươi cơ hội!" Miêu Anh cười nói, "Trông thấy đồng hồ bên trên thời gian sao? Ba phút bên trong, ta sẽ

nghĩ tất cả biện pháp đem ngươi từ trên giường đánh xuống, xuống giường, ngươi liền rốt cuộc không có cơ hội! Mà ba phút sau, nếu như ngươi còn có thể lưu tại trên giường. . . Tỷ nhậm chức ngươi giày vò!"

"Ô ô. . . Ô ô. . ." Triệu Ngọc càng không ngừng lắc lư đầu, dường như có lời muốn nói.

Miêu Anh thấy thế, đành phải buông lỏng xuống cánh tay, muốn nghe hắn nói.

Ai ngờ, cánh tay nàng vừa mới buông lỏng, Triệu Ngọc lập tức tới cái rùa đen co lại xác, co lại thân liền chui đến Miêu Anh dưới hông. Ngay sau đó, hắn lại một cái lưng nắm thiên kim, lại đem Miêu Anh cho đẩy lên.

Miêu Anh mất đi trọng tâm, hướng một bên ngã xuống. Triệu Ngọc tranh thủ thời gian một cái bổ nhào, muốn đem nàng gắt gao đặt ở dưới thân. Nào biết được, Miêu Anh động tác linh hoạt, Triệu Ngọc nhào tới về sau, lại phát hiện Miêu Anh đầu gối đã thay nhau nổi lên.

Kết quả, Triệu Ngọc vừa ép đến Miêu Anh trên thân, Miêu Anh liền một cái đạn chân ra ngoài, đem Triệu Ngọc đá ngã lăn.

Triệu Ngọc nhất thời té ra thật xa, hơi kém rớt xuống giường đi. Hắn tranh thủ thời gian quay người mà lên, muốn một lần nữa cướp đoạt chủ động. Nhưng mà, Miêu Anh tốc độ nhanh hơn hắn, vừa mới chuyển qua thân, Miêu Anh đôi chân dài liền đạp tới, chính giữa Triệu bộ.

Triệu Ngọc dán đệm giường hướng dưới giường bay đi, cũng may trương này giường lớn có cột giường, Triệu Ngọc ôm chặt cột giường xoay một vòng, lại lần nữa về tới khác một bên trên giường.

Thế nhưng là, không đợi Triệu Ngọc thở dốc, Miêu Anh lại một cái phi cước đá tới, một cước này nếu là đá lên, Triệu Ngọc tất nhiên rơi

giường.

"Gâu!"

Dưới tình thế cấp bách, Triệu Ngọc vậy mà bạo phát ra chó sủa tiếng rống, đúng là đón Miêu Anh đôi chân dài mà đi.

Kết quả, Miêu Anh đá phải Triệu Ngọc, nhưng Triệu Ngọc hai tay cũng gắt gao ôm lấy Miêu Anh đùi, sau đó, hắn tựa như thuốc cao da chó như thế , mặc cho Miêu Anh làm sao vung chân, liền là không có cách nào đem hắn vứt bỏ.

Không có cách, Miêu Anh đành phải nâng lên một cái chân khác, hoành không giạng thẳng chân, lấy một loại không thể tưởng tượng nổi tư thế, đem chân đạp ở Triệu Ngọc trên bờ vai.

"A.... . ."

Miêu Anh đầu tiên là mang theo Triệu Ngọc lăn mấy vòng, đợi lăn đến bên giường về sau, Miêu Anh một chân phát lực, giống giẫm cóc, muốn đem Triệu Ngọc dẫm lên dưới mặt giường đi.

Nhưng mà, Triệu Ngọc lại là đặc biệt cũng phải ương ngạnh, Miêu Anh thật vất vả đem hắn đạp xuống đi mấy phần, hắn lại cá chạch khom người lại tử, lại leo lên.

Triệu Ngọc giống như quyết tâm, gắt gao ôm lấy Miêu Anh đùi, hơn nữa còn dùng mặt không ngừng tại nàng kia tuyết bạch tuyết bạch trên đùi cuồng cọ.

Miêu Anh lặp đi lặp lại đạp mấy lần, phát hiện không cách nào đem Triệu Ngọc giẫm rơi, thế là, nàng lại đem trên đùi bày mấy phần, vậy mà dẫm lên Triệu Ngọc trên đỉnh đầu.

"Oa nha. . ." Miêu Anh hô to hướng phía dưới hung ác giẫm.

"Gâu gâu. . ." Triệu Ngọc thì ương ngạnh chống cự, chết ôm đùi không thả, song phương nhất thời sa vào đến giằng co giai đoạn.

Ba phút thoáng qua liền mất, mắt nhìn thấy liền muốn đến một chút. Lòng nóng như lửa đốt hạ Miêu Anh không còn một vị đạp đạp Triệu Ngọc, mà là hất ra đùi, bắt đầu hướng Triệu Ngọc bả vai cùng đầu đấm đá!

Đông!

Đông!

Mỗi đạp một lần, Triệu Ngọc đều sẽ đi xuống rơi mấy phần! Nhưng là, ngoan cường Triệu Ngọc lại tại mỗi một lần trượt về sau, lại cực kỳ khó khăn bò trở về.

Dần dần, Miêu Anh đấm đá càng phát ra hung ác, mỗi đạp một chút, Triệu Ngọc đều sẽ trên phạm vi lớn rơi xuống! Rất nhanh, hắn chỉ có thể ôm đến Miêu Anh bắp chân bộ vị, mà chính hắn thân thể, đã có một bộ phận rơi xuống đến dưới giường.

Miêu Anh đá chân lại hung lại hung ác, mặc dù không có phóng thích toàn lực, nhưng cũng bị đá Triệu Ngọc đầu váng mắt hoa, đau đớn không thôi. Thế nhưng là, cho dù đến tình trạng như thế, hắn vẫn không hề từ bỏ, dù là hai tay vẻn vẹn kéo lại Miêu Anh mắt cá chân, hắn cũng còn tại đem hết toàn lực kéo túm lấy không thả.

Lúc này, mắt nhìn thấy ba phút liền muốn kết thúc, lúc này, Triệu Ngọc đại bộ phận thân thể đã rơi xuống dưới giường, một lần cuối cùng, chỉ cần Miêu Anh dồn đủ khí lực lại đến một cước, Triệu Ngọc tất nhiên rơi giường!

Nhưng mà, nhìn xem Triệu Ngọc kia cắn chặt hàm răng, ương ngạnh bất khuất biểu lộ về sau, cuối cùng này một cước, Miêu Anh chỗ đó còn đạp xuống dưới? Nàng một cái ngửa mặt nằm vật xuống, sau đó trên đùi bày, liền đem Triệu Ngọc một lần nữa lôi trở lại trên giường.

"Ai u. . . Ai u ta đi!" Triệu Ngọc sờ lấy mê muội đầu, còn tại dõng dạc nói, "Miêu đội trưởng, ta nói thật cho ngươi biết, kỳ thật, ta còn có rất nhiều lợi hại tuyệt chiêu mà không có xuất ra đâu! Ta nếu là hơi phát một chút lực, cam đoan sẽ không. . . Nha. . . Ân. . . Ô. . ."

Ai ngờ, Triệu Ngọc đều còn chưa nói hết, Miêu Anh lại bắt lại gương mặt của hắn, sau đó cùng hắn thật sâu kích hôn vào cùng một chỗ.

"Ô. . ." Triệu Ngọc mặc dù có loại bị cưỡng hôn cảm giác, nhưng vẫn là tranh thủ thời gian hai tay cùng lên, vội vã không nhịn nổi đi chạm đến Miêu Anh kia sớm đã nóng đến nóng lên thân thể mềm mại. . .

Chương 432: Chương 432: Triệu Ngọc cuộc sống hạnh phúc

Chương 432: Triệu Ngọc cuộc sống hạnh phúc

"A. . ." Triệu Ngọc ngáp một cái về sau, đùa ác tại Miêu Anh bên tai thổi ngụm khí, thổi ra nàng kia nhẹ nhàng khoan khoái mái tóc.

Miêu Anh chợt cảm thấy vành tai hơi ngứa, lập tức quay người lại, đem Triệu Ngọc ôm chặt lấy.

Bạo lực nữ thần liền là không giống bình thường, lần này buổi trưa, Triệu Ngọc cùng nàng kịch liệt bành trướng, bão tố, kinh đào hải lãng, đất rung núi chuyển, chỉ là địa điểm chiến đấu liền chuyển đổi mấy chỗ, từ phòng vệ sinh đến phòng khách, từ phòng khách đến phòng ngủ, từ bồn tắm lớn đến ghế sô pha, từ ghế sô pha đến bàn ăn. . .

Trải qua mấy lần trằn trọc, số lật sau đại chiến, cả gian xa hoa trong phòng đã là một mảnh hỗn độn: Gối đầu bay đến trên xà nhà, ghế sô pha cùng giường nghiêm trọng na di vị trí, điều hoà không khí điều khiển từ xa bị giẫm nứt, ngay cả chén trà cùng cái gạt tàn thuốc đều rớt bể mấy cái. . .

Giờ phút này, nắm cả trong ngực như lửa thân thể mềm mại, Triệu Ngọc ngoại trừ xuân phong đắc ý bên ngoài, còn từ trên thân Miêu Anh thể nghiệm được một cảm giác hoàn toàn mới, đó là một loại trái tim phanh phanh nhảy cảm giác kỳ quái, một loại cam nguyện vì nữ nhân này mà vô tư nỗ lực cảm giác, hắn biết rõ, loại cảm giác này liền là yêu! ! !

Mặc dù, Triệu Ngọc cùng kiếp trước Diêu Giai từng có một đoạn oanh oanh liệt liệt tình yêu, nhưng là, bởi vì tuổi trẻ trẻ người non dạ, tại trận kia trong tình yêu, càng nhiều hơn chính là khinh cuồng cùng không bị trói buộc, giống như một loại chẳng có mục đích thanh xuân phát tiết.

Mà trước mắt Miêu Anh lại khác, mặc dù bạo lực nữ thần tính cách mạnh mẽ, nhưng Triệu Ngọc lại có thể từ trên người nàng thể nghiệm đến một loại cước đạp thực địa cảm giác hạnh phúc, chính là loại kia thật sự hạnh phúc, để hắn hiểu được một cái thành thục nam nhân trách nhiệm cùng đảm đương!

"Triệu Ngọc, ngươi thành thật nói cho ta. . ." Miêu Anh vuốt ve Triệu Ngọc gương mặt hỏi, "Trước kia, đến cùng cùng bao nhiêu nữ nhân ngủ?"

"Cái này sao. . ." Triệu Ngọc ra vẻ suy tư hình.

"Ta đi!" Miêu Anh vuốt ve trong nháy mắt biến thành Cửu Âm Bạch Cốt Trảo, bắt lấy Triệu Ngọc cái cổ, hung ác nói, "Đếm không hết đều? Đồ lưu manh!"

"Khục!" Triệu Ngọc nhẹ nhàng thổi mạnh Miêu Anh cái mũi nói, "Những cái kia bất quá đều là gặp dịp thì chơi hữu nghị pháo mà thôi! Miêu đội trưởng. . ." Triệu Ngọc thu hồi tiếu dung, cực kì trịnh trọng kỳ sự nói, "Từ hôm nay trở đi, trong tim ta chỉ có ngươi! Ta cũng không phải nói đùa, thật, có ngươi, ta cảm giác sinh hoạt lập tức trở nên có ý nghĩa! Ngươi yên tâm, về sau ta sẽ siêu cấp cố gắng, nhất định sẽ sớm ngày cưới ngươi vào cửa, qua chúng ta hạnh phúc nhất sinh hoạt!"

Ai ngờ, đương Triệu Ngọc vừa nhắc tới "Cưới vào môn" ba chữ về sau, Miêu Anh ánh mắt không khỏi ảm đạm một chút. Nhưng là, ảm đạm thoáng qua liền mất, Triệu Ngọc cũng không có lưu ý đến.

"Triệu Ngọc, mặc kệ là thật là giả, " Miêu Anh thu hồi bạch cốt trảo, ôn nhu nói, "Có ngươi câu nói này, như vậy đủ rồi!"

"Này làm sao sẽ giả đâu?" Triệu Ngọc vỗ bộ ngực nói, "Ta Triệu Ngọc thề, kiếp này không phải Miêu Anh tiểu thư không cưới, bằng không mà nói, ta liền tắm rửa bị người ném xà phòng, bắn pháo gặp nhân yêu. . ."

"Đi đi đi. . . Không đứng đắn!" Miêu Anh quyệt miệng nói, "Ai sẽ tin ngươi cái này đồ lưu manh?"

"Lời ấy sai rồi, nam nhân không xấu, nữ nhân không yêu mà! Ha ha ha. . ." Triệu Ngọc cười đùa tí tửng sờ lấy Miêu Anh bóng loáng lưng, "Bất quá, ta Triệu Ngọc cũng không phải sẽ chỉ nói dỗ ngon dỗ ngọt tiểu bạch kiểm, ngươi nhìn ta hành động thực tế đi Miêu đội trưởng, làm ngựa của ta tử, ngươi tuyệt đối sẽ không hối hận!"

"Tiểu lưu manh, đồ lưu manh. . ." Miêu Anh một hơi cho Triệu Ngọc tới mấy cái Đại Lực Kim Cương Chỉ, hại Triệu Ngọc hướng về sau khẽ đảo, cắm xuống giường đi. . .

. . .

Kỳ thật, đối với Triệu Ngọc tới nói, có thể cùng Miêu tiểu thư xác định quan hệ, đích thật là một kiện tha thiết ước mơ đại hảo sự ! Bất quá, tốt hơn sự tình, lại là mượn nhờ hai người bọn họ yêu đương, có thể thuận tiện tiêu trừ Miêu Anh tại tướng quân lĩnh sự kiện bên trong lưu lại bóng ma, giảm bớt tâm lý của nàng gánh vác.

Ngọt ngào yêu đương phía dưới, Miêu Anh trạng thái tinh thần ngay tại dần dần khôi phục, đã so trước kia muốn tốt rất nhiều.

Bất quá, mặc dù tại Triệu Ngọc uy hiếp dưới, cái kia kỷ luật giám sát tiểu tổ không còn đi tìm Miêu Anh phiền phức, nhưng cũng không đại biểu chuyện này liền có thể không giải quyết được gì.

Cư tất, lãnh đạo cấp trên có thể là vì chiếu cố Miêu Anh cảm xúc, tạm thời đem chuyện này gác lại xuống dưới, đã không có đối nàng tiến hành xử lý, cũng không có nhả ra muốn khôi phục chức vụ của nàng.

Trong một khoảng thời gian, Miêu Anh đội trưởng cảnh sát hình sự chức vụ, liền như thế gác lại xuống dưới.

Đã thượng cấp không có cho ra thuyết pháp, Loan cục trường tự nhiên cũng không tốt tự tiện xử lý, nàng chỉ là nói cho Miêu Anh, hi vọng nàng có thể lợi dụng trong khoảng thời gian này nghỉ ngơi thật tốt, đến tương lai nên sự kiện ảnh hưởng độ cùng chú ý độ thấp xuống, một lần nữa về đơn vị.

Đối với dạng này an bài cùng giải thích, Miêu Anh cùng Triệu Ngọc cũng biểu thị đều có thể lý giải. Dù sao hai người hiện tại đang ở tại ngọt ngào tình yêu cuồng nhiệt kỳ, Triệu Ngọc ước gì Miêu Anh có thể nghỉ ngơi thật tốt đâu!

Còn nữa nói, Miêu Anh đằng sau có mạnh mẽ như vậy bối cảnh, Triệu Ngọc càng không lo lắng, Miêu Anh tương lai hoạn lộ vấn đề.

Hắn hiện tại duy nhất nhiệm vụ, liền là hảo hảo bồi bạn nữ thần của mình, mỗi ngày theo nàng sống phóng túng mua đồ, luyện võ kiện thân ba ba ba. . .

Sức mạnh của ái tình thật vĩ đại, lâm vào tình yêu cuồng nhiệt về sau, Miêu Anh hoàn toàn giống biến thành người khác, mỗi ngày cùng Triệu Ngọc song túc song tê, y như là chim non nép vào người, xem phim, cuồng cửa hàng, nhấm nháp mỹ thực. . . Được không hạnh phúc.

Nhìn xem Triệu Ngọc cùng Miêu Anh đôi này Kim Đồng Ngọc Nữ có đôi có cặp, quả thực tiện sát người bên ngoài, rất nhanh liền tại cảnh đội truyền vì giai thoại.

Bất quá, cảnh đội bên này y nguyên bề bộn nhiều việc, dù sao tướng quân lĩnh sự kiện còn chưa hoàn tất, hơn nữa còn có liên quan tới cổ trang nữ thi án, cùng Hoàng Tinh bị hại án kết án công việc cần xử lý, cho nên tổ trọng án nhiệm vụ phi thường nặng nề.

Nhất là hiện tại Miêu Anh không tại chức, làm đội trưởng công việc, cũng cần có người chống đi tới.

Lúc đầu, Loan cục trường đã an bài Triệu Ngọc đến tạm thay đội trưởng chức vụ, nhưng là Triệu Ngọc căn bản không tâm tư làm những này nhàm chán kết thúc công việc công việc, liền trực tiếp tặng cho Mao Vĩ.

Bất quá, dù là như thế, Triệu Ngọc vẫn là không thể nhàn rỗi, mỗi ngày đều muốn đúng hạn đi làm, muốn làm bạn Miêu Anh, cũng chỉ có thể lợi dụng thời gian khác.

Cứ như vậy, thời gian một ngày một ngày trải qua, thu hoạch ngọt ngào tình yêu cùng thành công sự nghiệp, Triệu Ngọc cảm thấy mình mỗi một ngày đều trôi qua mười phần phong phú.

Hôm nay cuộc sống hạnh phúc, là Triệu Ngọc vừa mới xuyên qua thời điểm làm sao cũng không nghĩ ra. Kiếp trước vô lại, chẳng những rung thân biến thành cảnh sát, hơn nữa còn dần vào giai cảnh, trở thành một đại thám tử, còn thu hoạch trong suy nghĩ nữ thần, thật là khiến người bùi ngùi mãi thôi!

Hồi ức dĩ vãng đủ loại, Triệu Ngọc cũng phi thường trân quý cuộc sống bây giờ. Hắn hôm nay, cũng không chỉ là có được tình yêu cùng sự nghiệp, tại tiền tài phương diện, cũng là thu hoạch tương đối khá, tính được là nhỏ Tiểu Thổ Miết một viên, tháng ngày trôi qua cũng càng ngày càng có tư có vị.

Đương nhiên, ngoại trừ cảm khái bên ngoài số mệnh, Triệu Ngọc còn

phải cảm tạ cái kia thần kỳ Kỳ Ngộ hệ thống. Nếu như không có cái hệ thống này, hắn cũng sẽ không lấy được thành tựu của ngày hôm nay.

Mấy ngày liên tiếp, hắn cũng có mỗi ngày mở quẻ, mặc dù không có gặp được phi thường lợi hại kỳ ngộ, nhưng cũng thu hoạch không ít hệ thống đạo cụ, tỉ như nhìn ban đêm nghi, biến âm thanh khí, điện lực che đậy khí loại hình, đặc biệt là tại hắn đẩy lên Miêu Anh vào cái ngày đó, càng là đạt được một cái tên là ẩn hình tên lửa đẩy cấp một đạo cụ.

Đạo cụ giới thiệu đã nói, nên đạo cụ có thể tác dụng tại bất luận cái gì phương tiện giao thông phía trên, vì nên phương tiện giao thông cung cấp nhất định thúc đẩy lực. Nói cách khác, nếu như ô tô mở ra mở ra đã hết dầu, chỉ cần sử dụng tên lửa đẩy, còn có thể tiếp tục mở! Mà lại, còn có thể nhất định trong phạm vi khống chế điều tiết tốc độ.

Bởi vì cái gọi là người gặp việc vui tinh thần thoải mái, tại đoạn này hạnh phúc vui vẻ thời gian bên trong, Triệu Ngọc lại liên tiếp gặp được mấy cái cọc chuyện tốt, quả là nhanh muốn đem hắn đẹp điên rồi!

Trước nói hắn từ Lý Tu Sinh nơi đó lừa đảo có được Minh triều bình hoa, bởi vì Lý Tu Sinh buôn lậu tập đoàn hủy diệt, Triệu Ngọc không muốn lại giữ lại món đồ kia, liền ủy thác tiểu hoàng mao Chu Dương đi một chuyến nơi khác, tìm ẩn nấp con đường ra tay.

Mặc dù không phải chính quy con đường, nhưng cái này đời Minh quân hầm lò tử ban men bình hoa, vẫn là bán ra 370 vạn giá cao, để Triệu Ngọc hung hăng kinh ngạc một lần!

Sau đó, theo tướng quân lĩnh sự kiện xâm nhập điều tra, có quan hệ Kim Phật bảo tàng sự tình cũng dần dần có manh mối.

Hiện nay, tất cả bảo tàng, đều bị các chuyên gia vớt ra.

Lần này khai quật có thể nói là vang dội cổ kim, chấn kinh hải ngoại,

không riêng tới rất nhiều trong ngoài nước nổi danh văn vật chuyên gia, thậm chí còn hấp dẫn rất nhiều hải ngoại truyền thông độ cao chú ý.

Cư tất, tại lần này khai quật trong công việc, ngoại trừ tìm được chỉ tồn tại ở Tần Sơn lịch sử trong truyền thuyết mười hai Kim Phật bên ngoài, còn phát hiện số lớn văn vật quý giá, mỗi một kiện đều là vô giới chi bảo!

Xét thấy Triệu Ngọc chính là lần này bảo tàng duy nhất người phát hiện, đồng thời cùng Miêu Anh cùng một chỗ, vì bảo hộ bảo tàng, mà từng có cùng đám bắt cóc quyết tử đấu tranh anh hùng sự tích. Cho nên, trong vòng vài ngày, hắn cùng Miêu Anh một hơi thu được đến từ mấy cái bộ môn khen ngợi ban thưởng!

Trong này, đã có cục văn hóa khảo cổ, văn vật hiệp hội cùng văn bảo đảm làm, cũng có đến từ tỉnh thị cục hình sự trinh sát khoa, mặc dù tiền thưởng chỉ là tượng trưng, nhưng những này vinh dự, đủ để bảo đảm Triệu Ngọc nhập vây hàng năm ưu tú nhân viên cảnh sát bình chọn liệt kê!

Bất quá, kích động nhất lòng người còn tại đằng sau. Cư tất, cục cảnh sát văn bảo đảm xử lý đã đem Triệu Ngọc phát hiện Kim Phật bảo tàng tương quan vật liệu, báo cáo cho quốc bảo làm.

Nghe nói, như loại này cấp bậc bảo tàng khai quật , bình thường đối với trực tiếp phát hiện người, đều là sẽ có được nhất định tỉ lệ quốc gia ban thưởng! Mặc dù cái tỷ lệ này không phải rất lớn, sẽ không vượt qua một phần ngàn dáng vẻ. Nhưng là, căn cứ vào Kim Phật bảo tàng tổng thể giá trị để tính, Triệu Ngọc tuyệt đối sẽ không chỉ cầm một chút tiền trinh!

Lương Hoan cho hắn tính qua, coi như dựa theo đánh giá thận trọng nhất, Triệu Ngọc tiền thưởng mức, cũng tuyệt đối sẽ không thấp hơn năm trăm vạn!

Nghe được cái này khiến người líu lưỡi số lượng, Triệu Ngọc quả thực đều muốn bành trướng.

Nhưng mà, vận khí tốt đến nơi đây còn không có kết thúc, vào lúc ban đêm, Triệu Ngọc lại nhận được lão mụ gọi điện thoại tới. Lão mụ nói cho Triệu Ngọc, nói quyển kia hắn ông ngoại lưu lại có quan hệ quỷ công Bát Quái viết tay sách đã tìm được!

Nguyên lai, là Triệu Ngọc lão cữu nhà biểu đệ, đem quyển sách này quyên cho trường học thư viện. Hiện nay, hắn lão cữu đã đem sách tìm trở về, còn nói rõ trời liền có thể đưa đến hắn tay của mẹ già bên trong!

Oa!

Nghe được tin tức này, Triệu Ngọc không khỏi rất là kích động. Một phương diện, hắn rốt cục có thể phá giải Kỳ Ngộ hệ thống huyền bí rồi; còn mặt kia, hắn rốt cục vừa tìm được một cái trang bức cơ hội tốt!

Thế là, Triệu Ngọc lúc này nói cho hắn biết lão mụ, nói ta ngày mai liền mang theo nàng dâu về nhà! ! !

Chương 433: Chương 433: Có phải hay không hát hí khúc?

Chương 433: Có phải hay không hát hí khúc?

Ngày thứ hai ngày mới sáng, đường Thuận Phong Đại Phong Ca hoa quả đi trên lầu, liền thình lình truyền đến Triệu Ngọc ho sặc sụa âm thanh.

"Khụ khụ. . . Khụ khụ. . ."

Triệu Ngọc một ho khan, trên ban công ông trùm cũng đi theo gâu gâu kêu lên.

"Ai u, có nặng lắm không a, " Miêu Anh nằm ở trong chăn bên trong, lười biếng trêu chọc lấy trán mình mái tóc, tự nhủ, "Mỗi ngày ho khan, có phải hay không phải làm cá thể kiểm? Chậc chậc. . ."

Miêu Anh tại mềm mại trên giường mở ra thân, lại lần nữa nghe được trong phòng vệ sinh truyền đến Triệu Ngọc tiếng kêu hưng phấn: "Úc a!"

"Ta đi, cái gì tật xấu đây là?" Miêu Anh nắm tay sau khi để xuống, trước trán tóc lập tức đưa nàng toàn bộ mặt che lại.

"Gâu gâu. . ." Có thể là cảm giác được cái gì, ông trùm lại gâu gâu kêu lên.

"Đi rồi thân yêu, xuất phát á!" Triệu Ngọc chân trần, hưng phấn chạy về trong phòng, đưa tay kéo túm Miêu Anh, "Đến, cùng ta về nhà chơi đi

đi!"

"Gâu gâu. . ."

"Đừng kêu!" Triệu Ngọc hướng về phía ban công hô, "Ông trùm a, yên tâm, khẳng định mang theo ngươi a! Mẹ ta không phải đã nói rồi sao? Nàng làm thịt chó nhất tuyệt đâu!"

"Ô ô. . ." Ông trùm phảng phất có thể nghe hiểu, lập tức biến thân thành chó con ô ô.

"Ai nha, gấp làm gì a?" Miêu Anh trên giường lộn một vòng, "Lúc này mới mấy điểm, dù sao ngươi lại xin nghỉ, ngủ tiếp một lát đi. . ."

"Đi rồi đi rồi! Đây chính là chuyện lớn a! Dẫn ngươi gặp gặp cha mẹ của ta và thân thích đâu!" Triệu Ngọc thúc giục.

"Cái gì gặp phụ mẫu thân thích a, ngươi làm ta ngốc sao? Tiểu tử ngươi hôm qua từ ngân hàng lấy 100 vạn tiền mặt phóng tới trong túi du lịch, " Miêu Anh nằm lỳ ở trên giường nói, "Lại nhất định phải ta đem đường hổ ra! Ngươi làm như thế, không phải liền là muốn trở về khoe khoang khoe khoang sao?"

"Ai?" Triệu Ngọc nuốt ngụm nước bọt, trịnh trọng nói, "Lời ấy sai rồi a Miêu đội trưởng! Muốn khoe khoang, riêng này vài thứ sao có thể đi đâu? Nhất định phải có ta tư thế hiên ngang, mỹ mạo vô song, chim sa cá lặn, hoa nhường nguyệt thẹn Miêu đại tiểu thư, mới là ta trang bức lớn nhất tiền vốn mà! Đến lúc đó, chỉ cần ta nói chuyện ngươi là bạn gái của ta, hừ hừ, toàn trấn tử nam nhân còn không đều phải ghen ghét đến về nhà bán nàng dâu đi? Có người nào, gặp qua ngươi dạng này đại mỹ nữ?"

"Ha ha ha, ngươi cái miệng này a. . ." Miêu Anh cười khanh khách, vẫn không có nhúc nhích.

"Đi rồi, thân yêu! Ta hiện tại đầy trong đầu đều là Nhị cữu mẹ cùng tam thẩm mà bị ta bộ này trang bức thiết bị dọa sợ biểu lộ đâu! Hai người này ngày bình thường yêu nhất nói huyên thuyên tử, nói nhà ta nghèo, nói ta không có tiền đồ đâu. . ." Triệu Ngọc nhẹ nhàng bổ nhào vào Miêu Anh phía sau, gặp Miêu Anh còn không động đậy, liền đưa tay ngay tại mỹ nhân kẽo kẹt ổ một trận quấy loạn.

"Ha ha ha. . ." Miêu Anh bị cào đến nhánh hoa run rẩy, cười không ngừng. . .

. . .

Ông. . .

Theo bá khí đường hổ phát ra một trận oanh minh, Triệu Ngọc đeo lên Miêu Anh đưa cho mình bạo long kính mắt, giẫm mạnh chân ga, thẳng đến quê quán phương hướng mà đi.

Gâu gâu. . . Chỗ ngồi phía sau ông trùm lực lượng không đủ kêu hai tiếng, trong lòng có khả năng còn tại nhớ Triệu mẫu sẽ làm thịt chó sự tình.

Hôm nay, Triệu Ngọc tận lực mặc vào một thân mới tinh đồng phục cảnh sát, tóc xóa đến bóng loáng sáng loáng, râu ria cạo đến sạch sẽ, một bộ hăng hái, chở dự mà về bộ dáng.

Miêu Anh mặc dù không có long trọng cách ăn mặc, nhưng thiên sinh lệ chất nàng, chỉ cần một thân phổ thông quần áo, cũng có thể hiển lộ rõ ràng nàng kia tư thế hiên ngang, quốc sắc dung nhan bản sắc.

Triệu Ngọc quê quán tại Tần Sơn Mễ Dương huyện Lộc Bình trấn, khoảng cách nội thành ròng rã 150 cây số.

Mễ Dương huyện tại Tần Sơn thị rời xa vùng núi một bên, mặc dù chỗ bình nguyên, nhưng thổ địa cằn cỗi, cùng Đồng Dương huyện đồng dạng, xưa nay đều là Tần Sơn thị huyện nghèo.

Lộc Bình trấn nói là thị trấn, kỳ thật liền là một cái trong trấn thôn, ngoại trừ đại lộ bên trên có một ít trấn bộ dáng bên ngoài, đại bộ phận đều cùng nông thôn không hề khác gì nhau, phòng đất phòng ngói, chuồng bò dê bỏ, chuồng heo ổ chó, khắp nơi đều là nông thôn chất phác khí tức.

Kỳ thật, nhìn trước mắt những này cảnh vật, Triệu Ngọc cảm giác vừa quen thuộc lại vừa xa lạ. Hắn đối quê quán tất cả cảm giác, tất cả đều đến từ sau khi xuyên việt trong trí nhớ, cũng không phải là tự mình kinh lịch.

Cứ việc giữa lúc này hắn không ngăn cách cùng lão mụ gặp mặt, nhưng khi xe lái vào làng về sau,

Hắn vẫn là khó tránh khỏi có chút thấp thỏm.

Bất quá, hương xa mỹ nữ cộng thêm bao trùm tử tiền mặt, chỉ cần vừa nghĩ tới các thân thích loại kia vẻ mặt kinh ngạc, Triệu Ngọc liền tránh không được một trận đắc chí.

"Triệu Ngọc, " Miêu Anh nhìn xem Triệu Ngọc dáng vẻ đắc ý, giao nhau bắt đầu cánh tay nói, "Ngươi dám mang ta đến ngươi quê quán đến, chẳng lẽ, ngươi liền không sợ ta ghét bỏ nhà ngươi nghèo, ghét bỏ xuất thân của ngươi sao?"

"Dừng a!" Triệu Ngọc tràn đầy tự tin nói, "Ta còn không hiểu rõ Miêu đội trưởng ngươi sao? Nếu như ngươi là loại kia ngại bần yêu giàu, chỉ nặng bề ngoài không nặng ở bên trong nữ nhân, ta Triệu Ngọc làm sao có thể tuyển ngươi làm vợ của ta đâu?"

"Ai! Ngươi cái miệng này a, " Miêu Anh thở dài nói, "Ta xem như phục!"

"Bất quá, lời muốn nói ở phía trước, " Triệu Ngọc dặn dò, "Người nhà ta đều là thành thật người, nói chuyện không có át cản, muốn vạn nhất nói cái gì ngươi không thích nghe, ngươi liền nhìn ta mặt mũi, đừng để trong lòng, quay đầu lại hướng ta đến!"

"Ngươi ngược lại là rất giảng nghĩa khí!" Miêu Anh cười nói, "Bất quá, thành thật người rất tốt, ta đặc biệt muốn nghe một chút, ngươi khi còn bé những cái kia quýnh sự tình!"

Triệu Ngọc hơi có chút ngoài ý muốn, dừng lại hai giây về sau mới chọn ngón tay cái khen: "Có phẩm vị!"

Lúc này, xe đã mở đến làng vùng đất trung ương, Triệu Ngọc cố ý đem cửa sổ xe dao mở, để cho người bên ngoài có thể nhìn thấy chính mình. Nhưng mà, để hắn ngoài ý muốn chính là, trong làng vậy mà không có một người.

Không thể nào?

Hiện tại là mười giờ sáng đến chuông, lúc này, không nên không có một người a?

Chẳng lẽ. . . Đi chợ đi?

Chính suy nghĩ, đường hổ đã mở qua dải đất trung tâm, chỉ cần lại rẽ một chỗ ngoặt, liền đến Triệu Ngọc nhà.

Triệu Ngọc còn chỉ vào một khối bị hàng rào trúc vây đất trống, cho Miêu Anh giới thiệu đâu, nói khối này đất trống cũng là hắn nhà nền nhà địa, tương lai nếu là đậy lại căn phòng lớn đến, khẳng định phi thường khí phái loại hình.

Kết quả, ô tô vừa mới vượt qua khối này nền nhà địa, hắn liền đột nhiên nhìn thấy, ngay tại nền nhà phía trước, chính vây quanh thật lớn một đám người đâu!

Ta đi!

Triệu Ngọc chửi nhỏ một tiếng, mau đem bạo long kính mắt cao cao nâng lên, nhìn kỹ lại. Cái này xem xét nhưng rất khó lường, trách không được trước đó không nhìn thấy người đâu! Tình cảm người của toàn thôn đều ở đây này!

Ai?

Làm sao cái ý tứ đây là?

Triệu Ngọc rất nhanh lại nhìn thấy, giờ này khắc này, ở trong sân ương đang có hơn mười tay cầm thuổng sắt cuốc người tại đối một cái lão đầu kêu gào cái gì? Mà lão đầu kia, nhìn xem phá lệ nhìn quen mắt!

Không thể nào?

Triệu Ngọc mau đem đầu nhô ra xe, nhìn kỹ, cũng không phải thôi? Cái kia bị người vây công lão đại gia, cũng không chính là mình cha ruột?

Lại sau này nhìn, mẹ của mình, đại ca, đại tẩu, Nhị thúc, tam thẩm tử, đường muội chờ chúng thân thích cũng tất cả đều vây quanh ở chỗ ấy đâu!

"Triệu Ngọc, cái này. . . Có phải hay không hát hí khúc đâu?" Miêu Anh dùng ngón tay trỏ nhẹ nhàng điểm bờ môi nói, "Làm sao không nhìn thấy có kéo đàn tam huyền? Thôn các ngươi thích thanh xướng a?"

"Đại tỷ!" Triệu Ngọc lắc đầu, "Đùa ta đi? Có cầm thuổng sắt cùng cuốc

hát hí khúc sao? Không nhìn ra được sao? Đánh nhau đây là!"

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc chậc lưỡi ở giữa, chợt nhớ tới hôm nay mở "Chấn Tốn" quẻ tới.

Chấn đại biểu địa vị, tốn đại biểu gia đình. Hắn vốn cho rằng, hôm nay "Chấn" quẻ, hắn là lấy hắn trang bức đến thực hiện, nhưng bây giờ xem ra, chỉ sợ phải dùng một loại khác phương thức!

Chương 434: Chương 434: Triệu 2 ỉu xìu

Chương 434: Triệu 2 ỉu xìu

"Lý Nhị Cẩu, các ngươi đến cùng muốn làm sao lấy?" Triệu Ngọc lão ba đứng tại phía trước nhất, cũng cầm một thanh cuốc, xông đối phương gọi quát, "Nghĩ ỷ vào nhiều người khi dễ người ít sao? Có hạt giống đến a? Ta liều mạng với các ngươi!"

"Ta nhổ vào!" Đối diện một cái hơn bốn mươi tuổi, giữ lại râu cá trê nam tử hô, "Lão Triệu đầu nhi, ngươi theo chúng ta liều mạng có làm được cái gì? Chúng ta dù sao cũng phải phân rõ phải trái a? Nhà ta trâu chết tại nhà ngươi trong viện, ngươi còn có lời gì nói? Nói cho ngươi, tranh thủ thời gian bồi thường tiền, bằng không, ta cáo ngươi mưu sát, để cảnh sát bắt ngươi!"

"Đúng!" Bên cạnh một cái thùng nước phụ nữ trung niên nhảy chân mắng, " lão Triệu đầu nhi, tâm của ngươi cũng quá hung ác đi! Trước đó vài ngày, bất quá là bởi vì dựng bồ câu lều sự tình, cùng chúng ta náo loạn một chút khó chịu, thế nhưng không đáng bắt chúng ta nhà trâu cho hả giận a?"

Nói, nữ nhân kia vậy mà lộ ra giọng nghẹn ngào: "Ngươi để các hương thân cho phân xử thử! Có các ngươi như thế âm hiểm sao? Nhà chúng ta quanh năm suốt tháng, liền chỉ vào đầu này trâu rồi! Mà ngươi lại đem nó giết đi, thật sự là không có thiên lý á!"

"Đúng đấy, các ngươi già Triệu gia quá không được, nào có làm như vậy sự tình? Truyền đi nhiều mất mặt a?" Bên cạnh có hát đệm người hô,

"Đã giết người ta rồi trâu, vậy liền bồi thường tiền!"

"Hừ, muốn ta nhìn, còn không bằng báo cảnh được, " lại có người nói nói, " đây nhất định là phạm pháp, đến ngồi tù!"

"Ngươi. . . Các ngươi ngậm máu phun người!" Triệu Ngọc lão ba kích động đến che ngực nói, "Lý Nhị Cẩu, ta căn bản liền không nhúc nhích nhà các ngươi trâu, có khả năng, là nhà các ngươi trâu mình chạy đến chúng ta trong viện tới, sao có thể đổ thừa chúng ta?"

"Nói bậy!" Lý Nhị Cẩu trừng mắt hạt châu quát, "Nhà ta trâu, rõ ràng chết tại nhà ngươi nền nhà trong đất, nếu như không phải là các ngươi làm, còn có thể gặp quỷ rồi?"

"Liền là a, " lý Nhị Cẩu nàng dâu kêu khóc nói, " trộm trâu thì cũng thôi đi, ngươi làm gì còn muốn giết a? Ô. . . Ta đáng thương trâu a. . ."

"Lý Nhị Cẩu, các ngươi đừng làm rộn được hay không, " lúc này, Triệu Ngọc lão mụ hô, "Nói chuyện đến giảng chứng cứ, mặc dù bò của ngươi chết tại nhà ta trong viện, nhưng là, cũng không thể đại biểu là chúng ta giết trâu a? Các ngươi có chứng cứ sao? Muốn ta nhìn, không chừng là có người vu oan hãm hại chúng ta nhà a!"

"Ngươi! Ngươi ngươi ngươi. . . Các hương thân a, các ngươi đã nghe chưa? Đã nghe chưa?" Lý Nhị Cẩu nàng dâu trừng tròng mắt quát, "Đều như vậy, còn muốn chống chế nha! Các ngươi có còn hay không là người a?"

"Lão tỷ, chớ nhiều lời với bọn chúng!" Lúc này, lý Nhị Cẩu đằng sau đứng ra một cái đại hán mặt đen đến, "Trước tiên đem bọn hắn đánh một trận hả giận lại nói, nếu là không bồi thường tiền, chờ một lúc chúng ta liền đem bọn hắn xoay đưa đến cục cảnh sát, để bọn hắn ngồi tù!"

"Ngươi. . . Ngươi dám!" Triệu Ngọc lão ba tức giận đến toàn thân run

rẩy, "Lý Nhị Cẩu, ngươi ỷ thế hiếp người a ngươi, ngươi ỷ vào cữu cữu ngươi là thôn trưởng, cứ như vậy khi dễ người sao? Ngươi nhìn. . ." Hắn quay đầu chỉ chỉ Triệu Ngọc đại ca, "Ngươi đem nhi tử ta đánh thành dạng gì? Muốn đánh người đúng không, đến a! Hướng ta tới đi!"

Nguyên lai, Triệu Ngọc đại ca đã bị lý Nhị Cẩu người đánh cái mặt mũi bầm dập, đang ngồi ở nhà mình ngưỡng cửa nhe răng nhếch miệng đâu!

"Ôi? Lão gia hỏa!" Lý Nhị Cẩu vén tay áo lên, cậy mạnh mắng, " lão Triệu đầu nhi, nghĩ cậy già lên mặt a ngươi, ngươi đừng cho là ta không dám đụng vào ngươi!"

Nói, lý Nhị Cẩu đi lên phía trước, trực tiếp hướng lão gia tử đẩy một cái, lão gia tử lớn tuổi như vậy, kia trải qua ở hắn xô đẩy, nhất thời một cái lảo đảo ngã lệch trên mặt đất.

"Ai nha!" Triệu Ngọc lão mụ sắc mặt đại biến, tranh thủ thời gian chạy tới nâng.

"Ha ha ha. . ."

Lý Nhị Cẩu người ngay tại cười vang, Triệu Ngọc lại điều khiển đường xe hổ ông bay thẳng lý Nhị Cẩu mà đến, ngay tại sắp đụng vào hắn thời điểm, Triệu Ngọc một điểm phanh lại, lúc này mới két một tiếng vững vàng dừng lại.

Đột nhiên nhìn thấy như thế một cái quái vật khổng lồ hướng mình đánh tới, lý Nhị Cẩu nhất thời giật nảy mình, vội vàng tránh né ở giữa vừa vặn đâm vào mình nàng dâu trên thân, lại đem vợ hắn đụng cái bờ mông ngồi xổm.

Ba ba. . .

Theo cửa xe vang động, Triệu Ngọc đầu tiên là bày ra một cái tai to mặt

lớn ra sân cao quang động tác, sau đó mới ngưu bức hống hống đi đến trước mắt mọi người.

Tại cái này thâm sơn cùng cốc nhỏ trong hương thôn, bỗng nhiên toát ra như thế một cái bóng loáng sáng rõ nhân vật đến, hơn nữa còn mặc một thân thẳng đồng phục cảnh sát, lập tức đốt sáng lên đám người ánh mắt, đem lực chú ý của chúng nhân hấp dẫn tới.

Mà xuống một khắc, đương dáng người cao gầy, tư thế hiên ngang Miêu Anh kinh diễm biểu diễn về sau, đám người càng là không tự chủ được "Ờ" một tiếng.

Trong chốc lát, mặc kệ là lý Nhị Cẩu những người kia, hay là xem náo nhiệt hàng xóm láng giềng, liền ngay cả Triệu Ngọc đông đảo các thân thích, cũng là thấy choáng con mắt, cứng họng.

"Cảnh. . . Cảnh sát đây này. . ." Ai ngờ, ngồi dưới đất Triệu Ngọc lão ba, chợt xông Triệu Ngọc hai tay thở dài năn nỉ nói, "Ta. . . Ta oan uổng nha! Van cầu ngươi, nhưng tuyệt đối đừng bắt ta à!"

Nguyên lai, Triệu lão gia tử không nhận ra Triệu Ngọc đến, lại đem hắn trở thành đến đây đuổi bắt mình cảnh sát.

"Khục! Lão đầu tử, ngươi mắt què a?" Triệu Ngọc lão mụ thế nhưng là Hỏa Nhãn Kim Tinh, đã sớm nhận ra con của mình còn có tương lai con dâu, vội vàng thôi táng Triệu lão gia tử nói, "Ngươi nhìn kỹ một chút, đây không phải ngươi nhị nhi tử sao?"

Cái gì! ?

Đám người nghe xong, càng là giật nảy cả mình.

Triệu Ngọc thỏa mãn cười cười, lúc này mới nhéo nhéo cái mũi, đem lóe sáng kính râm hái xuống.

"Cái này. . . Thật sự là Triệu Ngọc a! ?" Lão đầu tử lập tức vui vẻ, vỗ vỗ cái mông từ dưới đất đứng lên, liền muốn nhìn kỹ một chút nhi tử.

Ai ngờ, đúng lúc này, lý Nhị Cẩu bỗng nhiên nói chuyện: "Nha. . . Ta đương ai đây? Nguyên lai. . . Là Triệu Nhị ỉu xìu a!"

Hả?

Triệu Nhị ỉu xìu?

Triệu Ngọc nhíu nhíu mày, thông qua ký ức tìm kiếm về sau lúc này mới hiểu rõ đến, bởi vì trong thế giới này Triệu Ngọc từ nhỏ tính cách chiếp ầy, cho nên người trong thôn liền cho hắn một cái "Triệu Nhị ỉu xìu" ngoại hiệu.

"Ha ha ha. . ." Nghe được cái ngoại hiệu này, Miêu Anh nhịn không được cười ra tiếng.

"Ừm. . ." Triệu Ngọc đem mặt tối đen, xông lý Nhị Cẩu cười nói, "Đúng, là ta à, Nhị Cẩu thúc, các ngươi làm cái gì vậy đâu? Cha ta như thế lớn số tuổi, ngươi làm sao còn có thể động thủ đâu?"

Kỳ thật, Triệu Ngọc vốn là nghĩ một quyền đánh lý Nhị Cẩu răng rơi đầy đất. Thế nhưng là, hắn hiện tại không quá xác định vừa rồi trộm trâu giết trâu loại hình sự tình đến cùng là chuyện gì xảy ra? Muốn trước giải một chút tình huống lại nói. Mà lại, cái này "Triệu Nhị ỉu xìu" ba chữ, đã chạm tới hắn rủi ro, hắn muốn tìm kiếm một cái càng thống khoái hơn trả thù thủ đoạn.

"Ngó ngó, lợi hại a, hai ỉu xìu!" Lý Nhị Cẩu chỉ vào ô tô nhe răng cười nói, "Mua lớn ô tô đều? Có phải hay không mướn a? Ta nghe nói, tiểu tử ngươi làm cảnh sát, vừa vặn, ngươi đến cho phân xử thử đi, nhìn xem ta trách lầm ngươi lão gia tử không?"

Sau đó, lý Nhị Cẩu liền đem chuyện từ đầu đến cuối nói ra. Nguyên lai, sáng sớm hôm nay, lý Nhị Cẩu phát hiện nhà mình nuôi một con trâu không thấy, liền liên hợp lấy các thân thích cùng một chỗ tìm kiếm.

Cái nào nghĩ đến, vậy mà tại Triệu Ngọc nhà nền nhà trong đất phát hiện đầu này trâu, thế nhưng là, cổ trâu bên trên đã để người cắt rống, bị phát hiện lúc, trâu đã chết.

Đã dạng này, lý Nhị Cẩu tự nhiên đem chuyện này ỷ lại Triệu lão gia tử trên thân.

"Ngươi nhìn a, " lý Nhị Cẩu chỉ vào nền nhà cổng, nói, "Chúng ta tìm tới trâu thời điểm, trên cửa kia còn buộc lấy khóa cửa đâu! Ngươi thử nói xem nhìn, đây không phải lão gia tử nhà ngươi làm, còn có thể là ai?"

"Nhi tử a, đừng nghe hắn mù nói bậy!" Triệu Ngọc lão mụ tranh thủ thời gian giải thích nói, "Chúng ta nếu là an tâm động đến hắn trâu, trực tiếp hạ dược liền phải, cần phải đem trâu dắt đến nhà ta trong viện, hơn nữa còn dùng đao đâm chết sao? Nhà ta nền nhà đều là đâm hàng rào, từ bên ngoài một chút liền có thể nhìn thấy bên trong, chúng ta đến có bao nhiêu xuẩn, mới có thể làm chuyện như vậy a?"

"Uy, lão thái thái!" Lý Nhị Cẩu chống nạnh nói, "Các ngươi ngốc hay không ta không biết, nhưng nhà ta trâu chết tại nhà ngươi trong viện, đây chính là sự thật a! Muốn ta nhìn a, cũng là bởi vì trước mấy ngày dựng bồ câu lều sự tình, nhà các ngươi ghi hận trong lòng, tức không nhịn nổi, lúc này mới giết trâu cho hả giận!"

"Ngươi! Ngươi nói hươu nói vượn!" Triệu lão gia tử tức bực giậm chân, "Nhà ngươi bồ câu lều đều dựng đến nhà ta trên đầu tường đến, còn cố ý hướng nhà ta trong viện giội phân chim! Ta có thể không tức giận sao? Thế nhưng là, ta cũng không trở thành giết ngươi trâu a?"

"Còn nói không tức giận? Ngươi ngó ngó ngươi tay kia run, hôm nay giết bò của ta, có phải hay không ngày mai ngay cả ta đều muốn giết a?" Lý Nhị Cẩu quở trách xong lão gia tử, lại ngược lại đối Triệu Ngọc thét, "Uy! Triệu Nhị ỉu xìu, thất thần làm gì? Tranh thủ thời gian khuyên ngươi cha bồi ta trâu tiền, ngươi làm cảnh sát, hắn là hiểu pháp a?"

Nhìn thấy Triệu Ngọc không có phản ứng, hắn lại một lần nữa không có sợ hãi khiêu khích nói: "Ta nói hai ỉu xìu a, làm cảnh sát đương choáng váng sao ngươi? Đừng tưởng rằng mở xe nát, mang cái tịnh muội, liền ghê gớm cỡ nào! Trong mắt ta, ngươi mãi mãi cũng là cái kia buổi tối ngay cả nhà vệ sinh cũng không dám bên trên đồ hèn nhát, a a a a. . ."

Nghe được lý Nhị Cẩu làm như vậy tử chi lời nói, Miêu Anh sợ tung tóe đến một mặt máu, đã đem mặt chuyển đến mặt khác. Nàng vốn cho rằng, không tới ba giây chuông, Triệu Ngọc liền sẽ đem lý Nhị Cẩu đánh cho thương tích đầy mình, kêu cha gọi mẹ!

Nhưng mà, lần này, Miêu Anh thế mà đoán sai!

Ba giây đồng hồ về sau, chỉ nghe Triệu Ngọc hưng bình khí hòa, thậm chí ôn nhu thì thầm nói ra:

"Nhị Cẩu thúc a, không phải liền là bồi thường tiền sao? Cái này lại không phải việc ghê gớm gì, tức cái gì lấy tìm cái gì gấp a?" Triệu Ngọc ha ha cười nói, "Tới tới tới, ngươi không phải nói, bò của ngươi chết sao? Vậy chúng ta trước hết đến xem xét một chút hiện trường phát hiện án a?"

Chương 435: Chương 435: Trí Phá Sát trâu án

Chương 435: Trí Phá Sát trâu án

"Uy, hai ỉu xìu a, ngươi có ý tứ gì? Nhìn cái gì hiện trường còn?" Lý Nhị Cẩu không khách khí chút nào hề lạc đạo, "Ngươi nói ngược lại là nhẹ nhàng linh hoạt, còn không có cái gì quá không được đâu, ngươi biết ta con trâu kia giá trị bao nhiêu tiền không? Liền nhà ngươi điều kiện kia, các ngươi thường nổi sao?"

Miêu Anh ở phía sau nhìn xem, có thể rất rõ ràng xem đến Triệu Ngọc quai hàm bỗng nhúc nhích, hắn là cắn răng nhịn không được muốn xuất thủ.

Bất quá, Triệu Ngọc năng lực tự kiềm chế lại một lần nữa rung động đến Miêu Anh. Không nghĩ tới, Triệu Ngọc vậy mà lại nét cười đầy mặt nói ra: "Nhị Cẩu thúc, ta còn thực sự không biết nhà ngươi trâu giá trị bao nhiêu tiền, bất quá, ta hôm nay ngược lại là mang theo ít tiền đến, cũng không biết có đủ hay không a?"

Nói, Triệu Ngọc mở cửa xe, đem kia 100 vạn tiền mặt đem ra.

Vì để cho trang bức hiệu quả càng thêm rõ ràng, hắn từ túi bên trong véo một cái về sau, còn không cẩn thận đem túi đổ nhào, khiến cho tốt một đống lớn màu đỏ tiền mặt tất cả đều rơi vào trên mặt đất!

A nha...

Oa...

Lão thiên gia...

Một nháy mắt, nhìn thấy tiền người là kêu sợ hãi nổi lên bốn phía! Chẳng ai ngờ rằng, Triệu Ngọc vậy mà mang theo nhiều tiền như vậy đến, quả thực đều thấy choáng! Trong đám người rất nhanh liền vỡ tổ, bắt đầu nhao nhao nghị luận.

Lý Nhị Cẩu càng là trừng tròng mắt sắp rơi xuống đất, không thể nghĩ cho nên nói ra: "Ngươi... Nhiều như vậy..."

"Nhị Cẩu thúc, ta biết, chúng ta thôn người bình thường nuôi trâu, nhiều nhất không vượt qua được hai vạn đi, " Triệu Ngọc một mặt ngồi xổm người xuống đựng tiền, một mặt hài lòng cười nói, "Ta cùng ngươi năm vạn, cũng đủ rồi a?"

"Cái gì! ? Năm vạn?" Lý Nhị Cẩu nuốt ngụm nước bọt, kỳ thật, nhà hắn trâu cũng liền tại một vạn khối tiền tả hữu. Nghe xong Triệu Ngọc phải bồi thường hắn năm vạn, không khỏi vui mừng quá đỗi, tranh thủ thời gian cười rạng rỡ nói, "Ai nha, ai nha nha... Thật không nghĩ tới, hai ỉu xìu thật phát đạt a! Tốt tốt tốt, xem ở chúng ta đều là hàng xóm cũ phần bên trên, năm vạn liền năm vạn đi, ha ha ha..."

"Tốt!" Triệu Ngọc đem tiền cất kỹ về sau, chỉ chỉ bên cạnh nền nhà địa, "Vậy ta hiện tại đi xem một chút hiện trường đi, ta dù sao cũng phải nhìn xem trâu là thế nào chết, biết rõ tình huống, lại bồi thường tiền ngươi a?"

"Ừm... Cái kia tự nhiên, tự nhiên..." Lý Nhị Cẩu thấy tiền sáng mắt, ngay cả nói chuyện cũng trở nên ăn nói khép nép.

Triệu Ngọc đem đựng tiền ba lô đưa cho Miêu Anh, quay người hướng nền nhà đi tới.

"Ai nha, A Ngọc a, không thể cho bọn hắn tiền a, trong này rõ ràng có vấn đề a!" Triệu Ngọc lão mụ muốn xông lại ngăn lại, nhưng là mắt sắc nhanh tay Miêu Anh lại đem nàng ngăn lại.

"A di, ngươi đừng có gấp, trước nhìn xem, nhìn xem là được!" Miêu Anh mỉm cười xông lão thái thái ra hiệu, lão thái thái lúc này mới không có tiến lên cản trở.

Triệu Ngọc nhà khối này nền nhà địa, là năm năm trước từ đại đội bên trên mua hàng, ngay lúc đó giá cả không thấp, nhưng là theo mấy năm gần đây giá phòng tăng mạnh, khối này nền nhà giá cả đã đã tăng mấy lần.

Bất quá, mặc dù đem nền nhà ra mua, nhưng là bởi vì không có tiền đóng tân phòng, khối này nền nhà liền bị gác lại xuống dưới. Ngày bình thường, Triệu lão gia tử còn ở nơi này trồng lên đồ ăn, trở thành một chút thức ăn vườn.

Xảo chính là, khối này nền nhà chính đối diện, liền là lý Nhị Cẩu nhà. Nếu như từ nhà hắn chuồng bò đem trâu dắt qua đến, phi thường gần!

Đi tới gần về sau, Triệu Ngọc nhìn thấy, chính như lý Nhị Cẩu nói như vậy, hàng rào trên cửa hoàn toàn chính xác bên trên lấy khóa, bất quá bây giờ đã mở ra.

Triệu Ngọc còn chưa vào cửa, liền lời đầu tiên mình kiểm tra một hồi khóa cửa. Kết quả, môn kia khóa căn bản vừa gảy liền mở, hoàn toàn không cần đến chìa khoá.

"Ngươi nhìn, ta ổ khóa này đã sớm hỏng, " Triệu lão gia tử giống như là bắt lấy cái gì, tranh thủ thời gian làm sáng tỏ, "Ai cũng có thể đem nó mở ra! Mà lại, ta bên trong liền trồng một chút cây cải dầu, lại không có gì đáng tiền đồ chơi, có đôi khi mắt xích đều không khóa!"

"Uy, không nên nói dối a ngươi!" Lý Nhị Cẩu quyệt miệng phản bác, "Sáng sớm hôm nay tới thời điểm, ổ khóa này thế nhưng là rõ ràng khóa lại!"

Triệu Ngọc lại đem cổng cẩn thận quan sát một chút, lúc này mới cất bước đi vào vườn.

Quả nhiên, ngay tại vườn nơi cửa vườn rau bên trên nằm một đầu đại hoàng ngưu, hoàng ngưu trên cổ họng bị người dùng đao cắt ra một cái lỗ máu, trâu máu chảy ra về sau, đem rất lớn một mảnh đất tất cả đều nhuộm đỏ,

Khiến cho hiện trường tràn ngập một cỗ mùi máu tanh nồng đậm nói.

"Ai nha!" Triệu Ngọc ngồi xổm xuống, nói, "Như thế đại nhất con trâu, thật sự là đáng tiếc!"

"Thuần chủng Lucy hoàng ngưu a, " lý Nhị Cẩu phụ họa nói, "Vừa ý đau chết mất!"

"Ừm!" Triệu Ngọc nghiêm túc quan sát đến hiện trường, bắt đầu phân tích nói, " như thế lớn một con trâu, nếu như tại đến hiện trường trước đó đã tử vong, rất khó bị người mang lên nơi này. Cho nên, tất nhiên là có người trước tiên đem trâu đưa đến nơi này, sau đó ở chỗ này làm thịt trâu, nói cách khác, nơi này chính là bản án thứ nhất hiện trường phát hiện án!"

Nghe được Triệu Ngọc phân tích, tất cả mọi người cảm thấy rất mới mẻ. Bởi vì người bên ngoài thực sự quá nhiều, vào không được người đành phải nhón chân lên đến, đào lấy hàng rào đi đến quan sát.

"Hiện trường dấu chân quá nhiều, đã bị phá hư, vân tay cũng không tốt lắm rút ra!" Triệu Ngọc tự nhủ nói, vậy mà không biết từ chỗ nào móc ra

một bộ bao tay trắng đến, hơn nữa còn chạm đến một chút trâu chết.

"Chậc chậc..." Triệu Ngọc lắc đầu nói, "Các ngươi nhìn a, tại trâu thi thể bên cạnh trên mặt đất, có rất nhiều hố nhỏ, loại này vết tích, chính là có người đã từng quỳ gối nơi này mà lưu lại. Cái này nói rõ, giết trâu thời điểm, vì không cho trâu bởi vì giãy dụa mà làm ra động tĩnh quá lớn, hắn là có bốn năm người trước tiên đem trâu vặn ngã trên mặt đất, đồng thời gắt gao án lấy trâu, lúc này mới có dưới người đao!"

Nói, Triệu Ngọc ngược lại chỉ hướng trâu nơi cổ họng vết thương: "Vết thương là một đao cắt ngang, gọn gàng, có thể thấy được hung thủ là cái mổ trâu lão thủ! Các ngươi nhìn, từ trong vết thương chảy ra huyết dịch không có bất kỳ cái gì bôi lên, giẫm đạp vết tích! Cái này đồng dạng có thể nói rõ, trâu thời điểm chết, là bị người vì khống chế lại!"

Lý Nhị Cẩu bọn người cứ như vậy lắng nghe, nhưng lại không biết Triệu Ngọc nói đến đều là có ý tứ gì.

Triệu Ngọc sờ lên trâu thân thể, sau đó lại còn đem miệng trâu đẩy ra đến xem xét, ai ngờ, hắn vẻn vẹn nhìn mấy lần, liền kinh ngạc nói ra: "Oa! Phát hiện lớn a! Các ngươi nhìn, miệng trâu bên trong có rất nhiều bong bóng, nơi đó còn có bong bóng vỡ tan về sau đưa tới thối nát, đây rõ ràng là một loại vi khuẩn lây nhiễm dấu hiệu mà! Nhị Cẩu thúc, ngươi đầu này trâu, nguyên lai là đầu bệnh trâu a!"

"A! ?"

Nghe nói như thế, mặc kệ là lý Nhị Cẩu, vẫn là lý Nhị Cẩu nàng dâu, tất cả đều không tự giác run rẩy một chút.

"Cái này..." Lý Nhị Cẩu phủ nhận nói, "Không có a? Nhà chúng ta trâu một mực hảo hảo, làm sao có thể có bệnh đâu?"

"Đúng vậy a, đúng a!" Lý Nhị Cẩu nàng dâu phụ họa, nhưng rõ ràng lực

lượng không đủ.

"Không sao!" Triệu Ngọc nói, "Ta là chuyên môn phụ trách hình sự vụ án cao cấp thám viên, ngay cả Miên Lĩnh án ta đều có thể phá, đừng nói như thế một cọc phổ thông giết trâu án! Như vậy đi, ta đem chúng ta cục cảnh sát kỹ thuật chuyên gia gọi tới, trâu có hay không bệnh, rất nhanh liền có thể xét nghiệm ra! Ngươi không phải nói nhà ngươi trâu không có bệnh sao? Vậy xem ra đây chính là một trận hiểu lầm, chết đầu này trâu, căn bản không phải nhà ngươi mà!"

"Không phải, giống như... Tựa như là có bệnh!" Lý Nhị Cẩu nàng dâu gấp, tranh thủ thời gian đổi giọng nói, "Trước đó vài ngày nhìn ta trâu nhà là có chút buồn bã ỉu xìu dáng vẻ, nhưng là, nhà ta trâu có hay không bệnh, cùng ngươi nhà trộm trâu giết trâu có quan hệ gì a?"

"Tại sao không có quan hệ?" Triệu lão gia tử vội vàng nói, "Cái này không còn rõ ràng bất quá sao? Nhà các ngươi trâu sinh bệnh muốn chết, các ngươi liền cố ý đem trâu dắt đến nhà ta trong viện đến giết, không phải liền là muốn lừa ta nhóm nhà tiền sao? Quá độc ác đi các ngươi!"

"Triệu lão gia tử, ngươi cũng đừng ngậm máu phun người a!" Lý Nhị Cẩu tức giận nói, " các ngươi vừa rồi đều nói, mọi thứ đều phải giảng chứng cứ, không có chứng cứ, các ngươi liền phải phụ trách nhiệm!"

"Đừng có gấp, an tâm chớ vội, an tâm chớ vội!" Triệu Ngọc đưa tay ra hiệu nói, " chứng cớ, thật sự là rất rất nhiều! Các ngươi thấy được không? Tại giết trâu thời điểm, cũng phải cần dùng dây thừng trói lại trâu. Nhưng là, bởi vì trước mắt đầu này chính là bệnh trâu, bản thân đã không có bao nhiêu lực khí, cho nên tại đùi bò bên trên cũng không nhìn thấy dây thừng vết tích.

"Nói cách khác, giết trâu thời điểm, vì phòng ngừa trâu giãy dụa , ấn ở trâu người cần sử dụng rất lớn khí lực mới được. Cho nên, trên mặt đất mới có thể lưu lại những cái kia quỳ xuống vết tích! Mà lại, trong đó còn

có mấy cái phi thường nặng dấu chân, cũng đều là theo trâu người lưu lại.

"Cho nên, chỉ cần ta đem giám chứng khoa đồng sự gọi qua một xét nghiệm, liền có thể tìm tới giết trâu chân hung!"

"A?" Lý Nhị Cẩu rõ ràng giật nảy mình, nửa ngày mới nói, "Làm sao có thể? Chỉ bằng lấy mấy cái hố ổ, liền có thể tìm tới hung phạm?"

"Đó là dĩ nhiên!" Triệu Ngọc khẳng định nói, "DNA, da mảnh tổ chức, chỉ cần một xét nghiệm, trực tiếp liền có thể so với lên! Đến lúc đó, cả nhà của ta người đều sẽ phối hợp xét nghiệm; bất quá, nhà các ngươi người, cũng muốn phối hợp một chút a?"

"Sao... Làm sao có thể?" Lý Nhị Cẩu lập tức đánh ỉu xìu, trong lòng chột dạ nói, "Phối hợp liền phối hợp, bất quá, đây có phải hay không là rất phiền phức?"

"Ngại phiền phức a? Ha ha, " Triệu Ngọc cười nói, "Tốt, ta chỗ này còn có trực tiếp nhất chứng cứ đâu! Muốn hay không biết?"

Nói, Triệu Ngọc quay người lại chỉ vào trâu thi thể nói ra: "Ta hiện tại, đã biết hung thủ giết trâu hung khí giấu ở chỗ nào rồi, các ngươi —— tin hay không! ?"

Chương 436: Chương 436: Trí thông minh thiếu phí giết trâu tặc

Chương 436: Trí thông minh thiếu phí giết trâu tặc

Hoắc. . .

Triệu Ngọc lời vừa nói ra, đám người không khỏi lần nữa sôi trào.

Theo bọn hắn nghĩ, Triệu Ngọc quả thực khó có thể tin, đừng nói hiện trường đám người, liền ngay cả Miêu Anh cũng là cảm thấy không thể tưởng tượng được.

"Thật. . . Thật?" Nghe được lời như vậy, lý Nhị Cẩu cũng là càng thêm chột dạ, ánh mắt lập loè tránh một chút, không ngừng tại nhìn vợ của hắn.

"Quá tốt rồi!" Triệu lão gia tử bên này lại là vui mừng nhướng mày, tranh thủ thời gian thúc giục, "Nhi tử a, nhanh, đem hung khí tìm ra đi, nhìn xem đến cùng là ai giết nhà hắn trâu?"

"Đúng vậy a, đúng vậy a. . ." Khán giả đều rất chờ mong, ngay cả vây quanh ở hàng rào người bên ngoài cũng bắt đầu nhao nhao thúc giục.

Lúc này, Triệu Ngọc nhón chân lên, xông bên ngoài viện Miêu Anh búng tay một cái, đồng thời nói hai chữ: "Ông trùm!"

Miêu Anh nhất thời lĩnh ngộ, lúc này mới vừa mở đường xe hổ chỗ ngồi

phía sau cửa xe, cẩu cẩu ông trùm liền lập tức từ bên trong chui ra.

"Gâu gâu. . ." Ông trùm kêu vài tiếng, đợi nghe được Triệu Ngọc kêu gọi về sau, lập tức xuyên qua đám người, đi tới Triệu Ngọc bên người.

"Ha ha ha. . ." Triệu Ngọc chỉ vào ông trùm hướng mọi người nói linh tinh nói, " long trọng cho mọi người giới thiệu một chút a, đây là chúng ta trong đội cảnh sát cao cấp cảnh khuyển ông trùm, con chó này nhưng khó lường, chính là một đầu tại quốc tế tranh tài bên trên cầm qua kim thưởng siêu cấp truy tung chó đâu! Ha ha ha. . ."

Nhìn xem bỗng nhiên toát ra đầu đại cẩu, lý Nhị Cẩu vợ chồng thần thái càng là lạ, rất rõ ràng trong lòng có quỷ.

Triệu Ngọc thì không để ý đám người kinh ngạc ánh mắt, đang nhẹ nhàng vuốt ve một chút ông trùm đầu về sau, chỉ vào trâu trên thi thể vết thương trí mạng miệng nói ra: "Tới đi ông trùm, hảo hảo nghe, sau đó giúp ta đem giết chết ngươi trâu đại ca hung khí tìm cho ra đi, ngoan!"

Nhìn thấy Triệu Ngọc cùng chó nói chuyện, khán giả thấy ngây ra như phỗng. Mà như thế thời điểm, thậm chí ngay cả Miêu Anh cũng dị thường hiếu kì, không biết Triệu Ngọc trong hồ lô muốn làm cái gì! Miêu Anh biết, con chó này cũng giống như Triệu Ngọc thần thần kinh trải qua, không có khả năng tìm tới cái gì hung khí!

"Gâu gâu. . ." Ông trùm ngay cả nghe đều không có nghe, trực tiếp vây quanh Triệu Ngọc liền xoay lên vòng. Sau đó, theo Triệu Ngọc vung tay lên, ông trùm liền quay đầu hướng vườn bên ngoài chạy tới.

"Nhìn kỹ a đều, " Triệu Ngọc một mặt đi theo ông trùm ra bên ngoài chạy, một mặt nhắc nhở đám người, "Chứng kiến kỳ tích thời khắc sắp đến!"

Mọi người cũng là phi thường tò mò, tranh thủ thời gian đi theo Triệu

Ngọc cùng rời đi vườn.

Kết quả, để đám người giật nảy cả mình sự tình rất nhanh liền phát sinh, nhưng gặp cẩu cẩu ông trùm trực tiếp chạy đối diện lý Nhị Cẩu nhà mà đi, đợi đi vào lý Nhị Cẩu nhà trước phòng về sau, lập tức "Gâu gâu" kêu lên, một bên gọi còn một bên vây quanh Triệu Ngọc xoay quanh.

"Ha ha ha!" Triệu Ngọc chỉ vào lý Nhị Cẩu nói, "Nhìn thấy sao? Sự thật bày ở trước mặt, ngươi còn có lời gì nói? Giết trâu hung khí rõ ràng liền giấu ở nhà ngươi, kia trâu nguyên lai liền là chính các ngươi giết, muốn hãm hại nhà chúng ta a! Hoắc ha ha. . ."

Oa. . .

Đám người lại là một tràng thốt lên.

Nhưng mà, lý Nhị Cẩu vợ chồng, còn có bọn hắn bên kia thân thích lại tất cả đều mơ hồ, nhất là lý Nhị Cẩu bản nhân, tranh thủ thời gian nâng lên hai tay ra hiệu nói: "Không. . . Không không không. . . Không có khả năng! Đó căn bản không có khả năng!"

"Đúng vậy a!" Lý Nhị Cẩu nàng dâu cau mày nói, "Thật không có khả năng!"

"Lý Nhị Cẩu! ! !"

Triệu Ngọc lại đột nhiên tại lý Nhị Cẩu trước mặt quát to một tiếng, tiếng như lôi điện lớn, nhất thời đem lý Nhị Cẩu dọa một cái giật mình.

"Hừ! Sự thật bày ở trước mặt, ngươi còn không thừa nhận? Ngươi cái này vô sỉ bại hoại cộng thêm hạ lưu, vậy mà khi dễ đến lão tử trên đầu đến! Tốt, tiếp xuống, ta đem cuối cùng một kiện chứng cứ lấy ra, để ngươi không lời nào để nói!"

Nói, Triệu Ngọc bỗng nhiên mở ra điện thoại, đồng thời đem nghiệm tiền giấy công năng mở ra, khiến cho trên điện thoại di động toát ra một cỗ lam quang.

"Lý Nhị Cẩu!" Triệu Ngọc cầm điện thoại hù dọa hắn nói, " trông thấy trâu người chết kia tư thế sao? Mổ trâu người mặc dù là cái lão thủ, nhưng là bởi vì trâu đi đứng không có bị dây thừng buộc chặt, lại thêm lúc ấy là tại đêm khuya, cho nên huyết dịch nằm ngang phun tung toé ra, mổ trâu trên thân thể người còn có trên giày không có khả năng dính không đến vết máu!

"Ầy, điện thoại di động ta bên trên mang theo tân tiến nhất vết máu hiện ảnh công năng, coi như ngươi đem giày tắm đến lại sạch sẽ, chỉ cần ta nhẹ nhàng vừa chiếu, cũng có thể đem vết máu chiếu xạ ra, cho nên. . ."

Nói chuyện, Triệu Ngọc hướng lý Nhị Cẩu bắp chân bên trên một đá, lý Nhị Cẩu nhất thời quỳ một gối xuống. Triệu Ngọc thì đem trong tay lam quang chiếu xạ tại hắn chân phải trên giày.

Kết quả, lý Nhị Cẩu trên giày nhất thời hiện ra mảng lớn cùng loại vết máu đồ vật đến!

Oa!

Hoa. . .

Lần này, đám người lại một lần nữa sôi trào, các hương thân tất cả đều hướng lý Nhị Cẩu quăng tới khinh bỉ ánh mắt, nhao nhao đưa tay chỉ trích.

"Không. . . Không không không. . . Không có khả năng!" Nhìn thấy trên giày vết máu, lý Nhị Cẩu đầu óc chợt trống rỗng, cả người đều mộng!

"Hừ hừ, đây không phải là máu là cái gì?" Triệu Ngọc tiếp tục tạo áp lực

nói, " các ngươi loại này vu oan hãm hại cũng quá cấp thấp đi? Kia trâu rõ ràng liền là ngươi giết!"

"Đúng vậy a!" Triệu lão gia tử rốt cục mở mày mở mặt, chỉ vào lý Nhị Cẩu mắng, " ngươi cái này không có đức hạnh cẩu vật, thật sự là quá độc ác!"

"Liền là a, tại sao có thể như vậy chứ. . ." Các hương thân cũng là khoa tay múa chân.

"Không. . . Không không không. . . Tuyệt đối không có khả năng!" Nhìn xem đám người chỉ trích, lý Nhị Cẩu kích động la lớn, "Các ngươi không nên nói bậy nói bạ có được hay không, ta. . . Ta ta ta. . . Ta buổi sáng đã đổi qua giày, làm sao có thể còn có vết máu? Còn có, kia hung khí căn bản cũng không tại nhà ta, giết hết trâu về sau đã. . . Đã. . ."

Lý Nhị Cẩu dưới tình thế cấp bách vậy mà nói khoan khoái miệng, tranh thủ thời gian "A" một chút im lặng.

Nào biết được, vợ hắn trí thông minh càng là đã ngoài vùng phủ sóng, nữ nhân kia vậy mà tiếp lấy lý Nhị Cẩu hạ gốc rạ hướng xuống nói ra: "Đúng a! Nhị Cẩu giết trâu giết nhiều năm như vậy, làm sao có thể đem trâu máu tươi đến trên giày đâu! Cho nên, giày này bên trên khẳng định không phải trâu máu mà! Nhị Cẩu, ngươi nói có đúng hay không? Ai? Nói chuyện a?"

Hoa. . .

Lần này, xem náo nhiệt các hương thân ngoại trừ một mảnh xôn xao bên ngoài, còn bị vợ chồng này hai yếu nổ trí thông minh làm vui vẻ, rất nhiều người hết sức vui mừng, phình bụng cười to.

"Nha. . ." Thẳng đến lúc này, lý Nhị Cẩu nàng dâu mới rốt cục nghĩ rõ ràng, nhất thời nói với Triệu Ngọc, "Triệu Nhị ỉu xìu, nguyên lai. . . Là

ngươi đang tính kế chúng ta?"

Triệu Ngọc xông nàng một trận cười xấu xa , ngoài ra còn giơ cao ngón giữa.

"Gâu. . . Gâu gâu gâu. . ." Lúc này, ông trùm còn tại hưng phấn vây quanh Triệu Ngọc xoay quanh đâu! Nguyên lai, Triệu Ngọc trước kia nhìn thấy, tại lý Nhị Cẩu nhà ngoài phòng, đứng thẳng nhà hắn nhà vệ sinh, cho nên mới thừa cơ đem ông trùm vị này nghe phân chuyên gia phóng ra.

Triệu Ngọc kết luận, nếu để cho ông trùm tìm cái gì đồ vật, nó trước tiên liền sẽ tìm tới cái này nhà vệ sinh!

Kết quả cũng là như thế, chợt nhìn qua, ông trùm là tại ra hiệu lý Nhị Cẩu nhà, trên thực tế nó chân chính cảm thấy hứng thú, bất quá là cái này nhà vệ sinh mà thôi!

Ngoài ra, Triệu Ngọc cũng đã sớm lưu ý đến, lý Nhị Cẩu giày trên mặt có lấy một khối mỡ đông, liền muốn ra dùng di động chiếu trâu máu mưu ma chước quỷ tới. Kỳ thật, hắn mở ra, bất quá là trên điện thoại di động nghiệm tiền giấy công năng mà thôi.

Không nghĩ tới, trải qua như thế một phen lừa gạt, lý Nhị Cẩu vợ chồng thế mà thật bị mắc lừa, hai người kẻ xướng người hoạ liền đem tình hình thực tế bàn giao ra.

"Nha! Ta hiểu được!" Lúc này, Triệu Ngọc lão mụ đi vào trước mặt, chỉ vào lý Nhị Cẩu mắng, " ta biết, ngươi vì cái gì một mực cùng ta nhà không qua được! Ngươi năm ngoái sai người muốn mua nhà ta khối kia nền nhà địa, chúng ta không có bán, cho nên ngươi liền ghi hận trong lòng, một lòng muốn ép buộc nhà ta! Đóng bồ câu lều đóng đến nhà ta trên phòng không tính, bây giờ lại còn đem ngươi một đầu sắp chết bệnh trâu giết chết tại nhà ta nền nhà trên mặt đất, vu hãm nhà chúng ta!

Ngươi nói, ngươi làm chuyện này là sao? Các ngươi còn là người sao?"

"Ta. . ." Lý Nhị Cẩu vợ chồng bị mắng một chó máu xối đầu, nhất thời mặt đỏ tới mang tai, ngượng không chịu nổi.

"Mẹ! Đừng nóng giận!" Triệu Ngọc khẽ cười nói, "Bọn họ có phải hay không người ta mặc kệ, nhưng là, bọn hắn vu oan hãm hại, đã xúc phạm pháp luật, cho nên. . ." Triệu Ngọc tựa như ảo thuật giống như biến làm ra một bộ còng tay đến, sau đó trực tiếp đi vào lý Nhị Cẩu trước mặt, nói, "Nhị Cẩu thúc, có lời gì, vẫn là lưu đến trong cục cảnh sát đi nói đi! Ngươi bị bắt! ! !"

Chương 437: Chương 437: Bản tính khó dời

Chương 437: Bản tính khó dời

Đương Triệu Ngọc đã đem một cái tay còng tay đeo lên trên tay về sau, lý Nhị Cẩu cả người đều tê liệt. Hắn vốn cho rằng, kế hoạch của mình vạn vô nhất thất, có thể từ già Triệu gia lừa bịp ít tiền ra, đền bù một chút bệnh trâu hao tổn, cái nào nghĩ đến cuối cùng ngược lại khiêng đá đập chân của mình, hơn nữa còn rơi xuống phải vào cục cảnh sát tình trạng!

"Ai nha, hai ỉu xìu a, ngươi... Ngươi không thể dạng này a?" Lý Nhị Cẩu hơi kém cho Triệu Ngọc quỳ xuống, năn nỉ nói, "Chúng ta dù sao cũng là cách một cái mái hiên hàng xóm a, ngươi coi như xem ở chúng ta già lân cận nơi ở cũ phân thượng, cũng không thể bắt ta đi, hai ỉu xìu... Ngươi nghe ta nói, hai ỉu xìu..."

"Ba!"

Trước mắt bao người, Triệu Ngọc một bàn tay phiến tại lý Nhị Cẩu trên mặt, nhất thời đem hắn đánh một cái máu mũi chảy ngang, mơ hồ mang bốc khói!

Chung quanh xem náo nhiệt các hương thân tất cả đều giật mình một cái, hoàn toàn không nghĩ tới, Triệu Ngọc vậy mà xuất thủ tàn nhẫn như vậy! Phải biết, các hương thân đều là nhìn xem Triệu Ngọc lớn lên, đối với Triệu Ngọc chiếp ầy tính cách cũng đều hiểu khá rõ. Nơi nào sẽ nghĩ

đến, trước mắt Triệu Ngọc sẽ ra tay tàn nhẫn, ánh mắt hung ác, chỗ đó vẫn là cái gì ngày xưa hai ỉu xìu?

Hoàn toàn chính xác, Triệu Ngọc sở dĩ nhịn không được xuất thủ, cũng là bởi vì "Hai ỉu xìu" cái này hai chữ, mặc kệ kiếp trước cũng tốt, kiếp này cũng được, hai chữ này với hắn mà nói, đã là đỏ trần trụi trần trụi vũ nhục, hắn làm sao có thể chịu được ở?

Ngay tại Triệu Ngọc nhịn không được đánh người thời điểm, Miêu Anh cũng là ngoài ý muốn lộp bộp một chút.

Đối với Triệu Ngọc trước đó tất cả biểu hiện, Miêu tiểu thư nhìn ở trong mắt, kia là dị thường vui mừng cùng bội phục, cho nàng cảm giác, là cái này phách lối cuồng ngạo, tính cách xúc động Triệu Ngọc trở nên càng ngày càng thành thục, coi như nàng tự mình đến xử lý cái này cái cọc giết trâu án, cũng tuyệt đối sẽ không so Triệu Ngọc làm càng xinh đẹp.

Mà lại, nàng vui mừng nhất, liền là Triệu Ngọc đã học xong ẩn nhẫn, đối mặt lý Nhị Cẩu làm khó dễ khiêu khích, hắn không ánh sáng dùng nắm đấm nói chuyện, mà là lựa chọn lấy lý phục người.

Nhưng mà, ngay tại Miêu tiểu thư đối Triệu Ngọc lớn thêm tán thưởng thời điểm, theo cái này không hài hòa một bàn tay, nhất thời đem vừa mới tạo dựng lên hảo cảm, đánh cho hôi phi yên diệt.

Miêu tiểu thư không thể không lắc đầu bất đắc dĩ, trong lòng nói chuyện, thật sự là giang sơn dễ đổi, bản tính khó dời. Nhìn tới... Triệu Ngọc hôm nay lại tránh không khỏi phải làm một phen làm nóng người hoạt động.

Miêu Anh đoán được Triệu Ngọc thực chất bên trong, đương Triệu Ngọc phiến xong một tát này về sau, đem lý Nhị Cẩu cánh tay hai tay bắt chéo sau lưng, sau đó đem mặt gần sát lý Nhị Cẩu lỗ tai, lạnh như băng nói ra:

"Nhị Cẩu thúc, ta cảm thấy, ngươi nói thật đúng, chúng ta đều là hàng

xóm, nếu là thật đem ngươi nắm chặt cục công an đi, vẫn là rất tuyệt tình!"

"Thóa..." Lý Nhị Cẩu nôn một ngụm máu bọt, gật đầu nói, "Đúng, đúng, hai ỉu xìu a, đã dạng này, chuyện này ta coi như xong đi! Ngươi cũng phiến ta một cái tát tai! Chúng ta tính hòa nhau, được hay không?"

"Đương nhiên không được, ha ha ha..." Triệu Ngọc tà tà cười nói, "Nhị Cẩu thúc a, một bàn tay sao có thể xong việc đâu? Ngươi nghĩ đến cũng quá đẹp a? Ta đại ca bị các ngươi đánh, ta lão gia tử để ngươi cho đẩy ngã, nhà chúng ta đầu tường để nhà ngươi bồ câu lều chiếm, còn có, nhà các ngươi trâu chết, đem cha ta vất vả loại đồ ăn đều đè hỏng, bút trướng này, nhưng như thế nào tính đâu?"

"Cái này. . . Cái này cái này cái này. . ." Lý Nhị Cẩu cắn răng nói, "Dễ nói, dễ nói, đánh người, đè ép đồ ăn, ta bồi thường tiền, bồ câu lều, ta chờ một lúc liền hủy đi!"

"Đừng đừng đừng... Cái này rất không ý tứ a! Ha ha ha..." Triệu Ngọc tiếng cười khiến người run rẩy, nhưng gặp hắn ngẩng đầu lên đối mặt với lý Nhị Cẩu nhà rất nhiều thân thích, nói, "Như vậy đi, Nhị Cẩu thúc! Ta Triệu Ngọc người này luôn luôn làm việc công bằng! Hôm nay nhà các ngươi không phải tới nhiều người như vậy sao? Không bằng như vậy đi, chờ một lúc đâu, các ngươi liền cùng ta mở rộng đánh một trận, nếu như có thể đem ta Triệu Ngọc đánh cho không đứng lên nổi, kia... Chúng ta trướng liền xóa bỏ, ngươi giết trâu hãm hại chúng ta gia sự, về sau ta cũng không đề cập nữa, ngươi thấy thế nào?"

A! ?

Triệu Ngọc, lập tức đem lý Nhị Cẩu cùng chúng các thân thích nói sửng sốt, trong lúc nhất thời có chút không tiếp thụ được.

"Bệnh tâm thần!" Nghe được Triệu Ngọc, Miêu Anh cắn răng, căm giận

mắng một câu, "Liền không thể yên tĩnh một lát sao?"

"Chờ một chút..." Lúc này,

Lý Nhị Cẩu một cái biểu đệ bỗng nhiên nói chuyện, "Triệu Nhị ỉu xìu, ta không nghe lầm chứ? Ngươi ý tứ, là muốn chúng ta đem ngươi đánh ngã sao? Ngươi... Có bệnh a vẫn là thế nào?"

"A... Ha ha ha..." Lý Nhị Cẩu các thân thích tất cả đều cười theo.

"Không phải đâu?" Triệu lão gia tử cả người đều mộng, tranh thủ thời gian ở phía sau khuyên nhủ, "Nhi tử, ngươi không có phát sốt a? Đây là nói cái gì mê sảng?"

"Tốt! Tốt!" Lý Nhị Cẩu tự nhiên cầu còn không được, tranh thủ thời gian đáp ứng.

"Nhưng là!" Triệu Ngọc lạnh lùng nói, "Chúng ta đã nói trước, mặc kệ ai bị ai đánh thành cái gì hình dạng, tiền thuốc men, nhưng phải mình ra!"

Nghe nói như thế, lý Nhị Cẩu các thân thích càng choáng váng hơn, từng cái mắt lớn trừng mắt nhỏ, cảm giác đặc biệt không thể tưởng tượng nổi.

Lúc này, đã đến giữa trưa nấu cơm một chút, nhưng bên cạnh xem náo nhiệt các hương thân ai chịu về nhà nấu cơm đi, tất cả đều tràn đầy phấn khởi mà nhìn trước mắt trận này náo nhiệt.

"A, đúng, còn có một chút!" Triệu Ngọc lại cường điệu đạo, "Các ngươi người, nhất định phải cùng tiến lên, ta nhưng cho tới bây giờ không chơi một đối một a!"

"Ta đi!" Lý Nhị Cẩu biểu đệ ngày thường nhân cao mã đại, lúc này khinh miệt cười nói, "Triệu Nhị ỉu xìu, ngươi nha thật là một cái nhược trí, muốn ta nhìn, chỉ riêng ta một người liền có thể làm chết ngươi! Căn

bản không cần đến chúng ta cùng tiến lên, ha ha..."

"Tốt! Tốt! Theo ý ngươi, chúng ta cùng tiến lên, một đám người đánh ngươi một cái, cái này được đi?" Nhìn thấy Triệu Ngọc tìm đường chết đề nghị, lý Nhị Cẩu tựa hồ khôi phục một chút lực lượng, lúc này nói, "Nếu là dạng này ta đều thua, ta cam nguyện bồi nhà ngươi một ngàn khối tiền, ngươi thấy được không được?"

"Không được a, chơi cái gì đây là?" Triệu lão gia tử nhất thời gấp, lo lắng xông Triệu Ngọc hô, "Nhi tử a, ta truyền dịch đi được hay không, nhanh, đừng nói giỡn! Xảy ra nhân mạng!"

"Đúng vậy a, đúng a!" Triệu Ngọc lão mụ cũng là phi thường lo lắng, "Cái này sao có thể được? Một đám người đánh một cái, đây không phải tự sát sao?"

Nhưng mà, Triệu Ngọc nơi nào sẽ nghe bọn hắn, lúc này buông lỏng ra lý Nhị Cẩu còng tay, đem hắn đẩy sang một bên, nói ra: "Đã điều kiện đều đàm tốt, vậy thì bắt đầu đi!"

Nói chuyện, Triệu Ngọc đem đồng phục cảnh sát xoát cởi ra, cách không vứt cho Miêu Anh, đồng thời nói ra: "Đây chính là mới phát chế phục, ta cũng không muốn để quần áo mới dính vào máu!"

Triệu Ngọc lúc nói chuyện, lý Nhị Cẩu kia mười mấy các thân thích đã ngo ngoe muốn động, từng bước một hướng Triệu Ngọc tới gần.

Nhìn thấy một trận đại chiến lập tức bắt đầu, các hương thân nhìn càng thêm thêm hưng phấn, thậm chí còn có người huýt sáo, gọi tốt trợ uy đâu!

Bất quá, căn cứ vào Triệu Ngọc kia Triệu Nhị ỉu xìu ngoại hiệu, hiện trường các hương thân chỉ cho là Triệu Ngọc đây là đốt mơ hồ, muốn tự rước lấy nhục, tự nhiên đối với hắn một chút cũng không coi trọng!

Nhưng mà, đợi đến đánh nhau sau khi bắt đầu, những người này quan điểm, nhưng lại không thể không tại Triệu Ngọc từng tiếng hét to bên trong, có long trời lở đất cải biến...

Chương 438: Chương 438: Hiện trường dạy học

Chương 438: Hiện trường dạy học

"Oa nha..." Triệu Ngọc ôm lý Nhị Cẩu biểu đệ, sửng sốt đem như thế cao lớn thô kệch một người cho nằm ngang bế lên, sau đó một mạch nhét vào những người khác trên thân, nhất thời đụng ngã một mảng lớn.

"Ai u!" Miêu Anh vỗ vỗ trán, thất vọng xông Triệu Ngọc oán giận nói, "Triệu Ngọc a, còn có thể hay không thay cái chiêu số? Ngươi dạng này đánh, vĩnh viễn không có tiến bộ!"

Triệu Ngọc quay người một quyền đánh bay một người răng cửa, sau đó lách mình tránh thoát một thanh cuốc, lại một cước đá vào một người khác bụng dưới, đem nó hung hăng đá ngã trên mặt đất!

Bất quá, đối phương dù sao nhiều người, rất nhanh vọt qua một người đến ôm lấy Triệu Ngọc, cùng lúc đó, một người khác một quyền đánh trúng Triệu Ngọc bả vai.

"Qua vật ngã! Qua vật ngã!" Miêu Anh nắm chặt nắm đấm nhắc nhở, "Khom lưng a! Giảm xuống trọng tâm, quẳng a! Dạy thế nào ngươi?"

Triệu Ngọc nghe được về sau, tranh thủ thời gian dựa theo Miêu Anh dạy cho mình động tác quẳng người. Thế nhưng là, hắn cùng người này dây dưa hơn nửa ngày, cái mông đều nhanh vểnh lên đến đối phương trên mặt, nhưng chính là quẳng không ngã!

Rất nhanh, bên cạnh mấy người vây quanh, lại cho Triệu Ngọc mấy cước.

"Ta đi!" Miêu Anh nhíu mày quát, "Cho hắn làm nhỏ đến hợp, vãi ra, nhanh!"

Nhỏ đến hợp cũng gọi quỳ chân quẳng, là lợi dụng bắp chân kẹp treo phương thức đến ngã sấp xuống đối phương một loại đấu vật phương thức. Miêu Anh trước kia dạy qua Triệu Ngọc nhiều lần, Triệu Ngọc tự nhận là nắm giữ được không sai biệt lắm, thế nhưng là, hiện tại thi triển về sau, làm thế nào cũng quẳng không ngã đối phương.

Mắt nhìn thấy lại xông lên mấy cái cầm cái chổi người đến, hắn dưới tình thế cấp bách, cắn một cái tại ôm cái kia cánh tay của người bên trên, miệng vừa hạ xuống, máu liền xông ra, đau đến người kia ngao ngao tru lên.

Triệu Ngọc thừa cơ quờ lấy tóc của hắn hướng phía dưới một vùng, trực tiếp đem hắn trán cúi tại trên đầu gối của mình, người kia liền lập tức ngất đi.

"Ai u, thật là có thể!" Miêu Anh thất vọng lắc đầu, đợi thấy có người đánh lén Triệu Ngọc về sau, lại lên tiếng nhắc nhở, "5 giờ phương hướng, đến cái đá nghiêng!"

"Nha!" Triệu Ngọc gật đầu, lập tức đánh một cái uy mãnh bên cạnh đá xoáy. Nhưng mà, động tác mặc dù làm được xinh đẹp, lại là cái gì cũng không có đá, ngược lại bị đối phương đẩy ngã nhào một cái.

"Phản, phản!" Miêu Anh chợt vỗ mu bàn tay, "Ta nói chính là 5 điểm, ngươi đánh tới 7 điểm bên kia đi! Ai u... Vẫn được không được a đến cùng?"

"Uy!" Triệu Ngọc cấp nhãn, tại đạp bay một địch nhân về sau, xông Miêu Anh hô, "Miêu đội trưởng a, ngươi để cho ta đánh cái thống khoái được hay không? Đừng mù chỉ huy có được hay không?"

"Cái này. . . Này làm sao là mù chỉ huy đâu?" Miêu tiểu thư mân mê miệng nhỏ, "Tốt bao nhiêu một cái thực chiến cơ hội, ngươi không thừa cơ hảo hảo luyện luyện, chỉ riêng Hồ xáo trộn đánh có ý gì? Ta cái này không phải cũng là vì ngươi đề cao sao?"

"Tốt! Tốt! Ta phục ngươi!" Triệu Ngọc níu lại người nào đó thuổng sắt, một mặt cùng hắn quần nhau, một mặt nói với Miêu Anh, "Vậy ngươi liền tiếp lấy chỉ huy đi!"

"A, chính phía sau có người, " Miêu Anh tranh thủ thời gian nhắc nhở, "Sau đá chân, bên trong mặt!"

"Tốt!" Triệu Ngọc một mặt nắm lấy thuổng sắt, một mặt hướng về sau vẩy một cước. Ai ngờ, chân không có đá trúng mặt của đối phương, ngược lại bị đối phương đem cổ chân ôm lấy!

Kể từ đó, Triệu Ngọc thân thể toàn bộ kéo dài, lỗ hổng hoàn toàn bại lộ ra. Lý Nhị Cẩu bọn người xem thời cơ sẽ khó được, tranh thủ thời gian cùng nhau tiến lên, muốn cho Triệu Ngọc hành hung một trận.

Dưới tình thế cấp bách, Triệu Ngọc đành phải buông ra giữ chặt thuổng sắt tay, đi theo chở thuê cổ người cùng một chỗ hướng về sau quẳng đi.

Triệu Ngọc ngã một chó gặm bùn, vội vàng nhả rãnh: "Miêu tỷ tỷ a, không dùng được a!"

"Ngươi đá chân độ cao không đủ!" Miêu Anh hai tay khoanh, vội vàng nói, "Lại đến! Ngay phía trước đến cái gió lốc đá, bên trong ngực! Một cước xử lý!"

Miêu Anh hô xong, Triệu Ngọc oa nha một tiếng từ dưới đất bạo khởi , dựa theo Miêu Anh dạy cước pháp, một cái toàn phong thối đá tới.

Không nghĩ tới, lần này hiệu quả lạ thường thật tốt, Triệu Ngọc một cước đá vào người này trên mặt, người này trên không trung đánh một cái 720 độ xoay tròn, đầu tựa vào trên mặt đất, ngay cả bọt mép đều phun ra!

Một cước bên trong, Triệu Ngọc không khỏi tinh thần đại chấn, ngay sau đó một cái đá nghiêng chân, sau đó lại một cái bọ cạp vẫy đuôi, hai cước xuống dưới, nhất thời lại đá mộng hai địch nhân.

"Hoắc ha ha!" Mắt nhìn thấy chân của mình công tăng trưởng, Triệu Ngọc giống đại tinh tinh như thế, hai tay đấm ngực, ngửa mặt lên trời kêu to.

"Ai? Cẩn thận!"

Miêu Anh tranh thủ thời gian mở miệng nhắc nhở, nhưng vẫn là chậm nửa nhịp. Kết quả, một cái mang theo côn sắt người từ Triệu Ngọc phía sau đánh lén, Triệu Ngọc quay mặt lại không tránh kịp, đành phải dùng cánh tay ngạnh kháng một chút.

Ba!

Đương Triệu Ngọc dùng cánh tay sống sờ sờ ngăn côn sắt về sau, cầm côn sắt người ngược lại giật nảy mình, nhìn Triệu Ngọc quả thực cùng nhìn quái vật.

Một côn này tử, nhưng làm Triệu Ngọc chọc giận! Triệu Ngọc ngao một cuống họng lẻn đến phụ cận, đánh ra nồi đất nắm đấm liền hướng đối phương trên mặt đập mạnh, ba! Ba! Ba! Ba quyền qua đi, người này ngay cả người bộ dáng cũng không có, máu me đầy mặt, thân thể cũng mềm nhũn xuống dưới.

"Đánh a!"

Lúc này, từ Triệu Ngọc sau lưng lại có hai người giơ cái chổi đánh tới, Triệu Ngọc thì thuận thế đoạt lấy cây kia côn sắt, quay người hướng phía trên người đối phương rút đi.

Kết quả, cái chổi cũng đánh trúng Triệu Ngọc, nhưng Triệu Ngọc cũng dùng côn sắt gõ gãy trong đó một người cánh tay!

"A!" Người kia phát ra kêu thảm như heo bị làm thịt, một người khác dọa đến quay người muốn trốn, Triệu Ngọc thì một gậy lôi tại phía sau lưng của hắn, người này phốc đông một tiếng, trùng điệp quắng xuống đất, thậm chí tại mềm mại thổ địa bên trên đều ném ra một cái hình người hố đến!

Lúc đầu, lý Nhị Cẩu bọn người đánh cho liền rất phí sức, giờ phút này nhìn thấy Triệu Ngọc vậy mà giành lấy một cây côn sắt về sau, càng là dọa đến không dám tới gần.

Cởi bỏ đồng phục cảnh sát Triệu Ngọc, đã là hai tay để trần, tay hắn cầm côn sắt, bắp thịt rắn chắc, chợt nhìn qua, giống như hung thần ác sát, dọa đến lý Nhị Cẩu bọn người liên tiếp lui về phía sau.

"Triệu Ngọc! Đến cùng được hay không a ngươi?" Nhưng mà, đương Miêu Anh nhìn thấy Triệu Ngọc trạng thái về sau, lại là mặt âm trầm, đầy mất hứng hô, "Xin nhờ, ngươi chuyên nghiệp tốt một chút không tốt?"

"Ồ? Nha..." Triệu Ngọc lúc này mới kịp phản ứng, vội vàng ném xuống trong tay côn sắt, sau đó mặt mũi tràn đầy cười làm lành nói, " không có ý tứ, không có ý tứ, qua đầu nhập!"

Cùng Miêu Anh bồi xong không phải, Triệu Ngọc lúc này mới xông lý

Nhị Cẩu bọn người khoát tay áo, quát: "Tới đi, tiếp tục, tiếp tục a!"

Không... Không thể nào! ?

Nhìn thấy Triệu Ngọc tự động vứt bỏ côn sắt, chẳng những lý Nhị Cẩu bọn người mắt lớn trừng mắt nhỏ, liền ngay cả bên cạnh khán giả cũng là cảm thấy không thể tưởng tượng được!

Mà lại, thông qua Miêu Anh nói chuyện, mọi người cũng từ từ ý thức được, đứng ở bên cạnh chỉ huy nữ nhân này, tựa hồ là cái so Triệu Ngọc nhân vật còn lợi hại hơn, chưa phát giác đối nàng càng thêm lau mắt mà nhìn.

"Bành!"

Mọi người ở đây kinh ngạc thời khắc, Triệu Ngọc cùng lý Nhị Cẩu đám người chiến đấu lại tiếp tục, Triệu Ngọc một cái đạn chân quá khứ, đi đầu gạt ngã một địch nhân, người này phía sau lưng đụng cây, lại đem một gốc to cỡ miệng chén cây nhỏ chặn ngang đụng gãy!

Ngay sau đó, Triệu Ngọc lại bắt đầu nếm thử Miêu Anh dạy cho mình chuyển xương thần công, không có mấy lần liền sinh sinh vặn gãy tầm hai ba người cánh tay!

Sau đó chiến đấu, nghiễm nhiên thành thiên về một bên. Lý Nhị Cẩu bên này người bị Triệu Ngọc đánh cho quỷ khóc sói gào, kêu cha gọi mẹ, còn có thực sự không chịu được, đã chạy trối chết mà đi.

Lý Nhị Cẩu người kia cao mã đại biểu đệ cũng nghĩ thừa cơ đào tẩu, lại bị Triệu Ngọc một phát bắt được, răng rắc một tiếng vặn gãy cánh tay.

"A!" Người kia gào lên thê thảm, sau đó cao giọng cầu khẩn nói, "Hai ỉu xìu a, ta sai rồi, đừng đánh nữa! Van cầu ngươi, hai ỉu xìu, hai ỉu xìu..."

Kết quả, hắn không nói lời nào còn tốt, cái này vừa nói vừa vặn khơi dậy Triệu Ngọc cuồng nộ, Triệu Ngọc hất ra bàn tay, hướng hắn trên mặt phiến lên bàn tay!

Ba!

Ba!

Ba!

Đánh mặt âm thanh phá lệ thanh thúy, nghe được mọi người hãi hùng khiếp vía.

Triệu Ngọc một bên phiến, còn vừa mắng: "Ai kêu hai ỉu xìu, ai kêu hai ỉu xìu, ai kêu hai ỉu xìu..."

Đợi quạt sáu bảy bàn tay về sau, người này đã ngất đi đều, chưa hết giận Triệu Ngọc đem hắn ném ở một bên, sau đó lại giống xách gà con nhặt lên lý Nhị Cẩu tới.

Lý Nhị Cẩu sớm đã dọa đến toàn thân run rẩy, dưới háng ướt át, bị Triệu Ngọc như thế quơ tới, hai chân thậm chí đều rời đi mặt đất.

"Uy!" Triệu Ngọc trừng mắt hung thần ác sát con mắt, xông vào trận tất cả mọi người kêu gào hô, "Các ngươi những người này, đều cho lão tử nghe cho kỹ! Về sau, ai mẹ nó nếu là xen vào nữa ta hô hai ỉu xìu, người này chính là các ngươi —— hạ tràng!"

Nói xong, Triệu Ngọc dùng một cái tay khác bắt lấy lý Nhị Cẩu quần mũi, sau đó hai tay phát lực, nguyên địa khoanh tròn, đúng là giống ném đĩa sắt đem lý Nhị Cẩu văng ra ngoài.

Bên cạnh có cái vứt bỏ ổ gà, lý Nhị Cẩu oanh đụng đi vào, người trực tiếp đâm vào lũy ổ gà cục gạch bên trong. Soạt... Ổ gà đổ sụp về sau,

đem lý Nhị Cẩu chôn ở bên trong.

Oa!

Đám người một tràng thốt lên, đợi mọi người thật vất vả tỉnh táo lại về sau, lại phát hiện lý Nhị Cẩu đông đảo các thân thích, vậy mà tất cả đều nằm trên đất thống khổ ngọ nguậy, không thể dậy được nữa!

"A!" Ai ngờ, khi thấy lý Nhị Cẩu bị ném tiến ổ gà về sau, lý Nhị Cẩu nàng dâu bỗng nhiên như điên giết ra.

Bất quá, có ý tứ chính là, vợ hắn không dám đối mặt Triệu Ngọc, vậy mà giơ một khối đá lớn thẳng đến Miêu Anh đường xe hổ mà đi.

"Ta... Ta đập xe của ngươi!"

Không thể nào?

Triệu Ngọc sững sờ, hoàn toàn không nghĩ tới nữ nhân kia sẽ hướng về phía ô tô ra tay, hữu tâm ngăn cản, bất đắc dĩ khoảng cách quá xa.

Mắt nhìn thấy kia nữ nhân điên liền phải đem ô tô đập hư, Miêu Anh bỗng nhiên cất bước dẫm lên dưới chân một cây gậy gỗ, ngay sau đó, nàng hai chân nghiền một cái, làm một cái đá quả cầu động tác, đem gậy gỗ chọn ở giữa không trung.

Ngay sau đó, Miêu Anh vung lên chân phải, dùng sức đá vào cây gậy bên trên, kia gậy gỗ liền hô hô xoay tròn lấy, bay thẳng nện xe nữ nhân mà đi.

Phanh...

Gậy gỗ công bằng, chính giữa nữ nhân cái cổ.

A!

Nữ nhân kinh hô một tiếng, cánh tay buông lỏng, nâng quá đỉnh đầu tảng đá thình lình nện đem xuống tới, vừa vặn đưa nàng hai chân đập một chặt chẽ vững vàng.

A...

Trên đất trống, thình lình truyền đến nữ nhân kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng!

Chương 439: Chương 439: Không hiểu giang hồ quy củ

Chương 439: Không hiểu giang hồ quy củ

"Ha ha ha. . . Ông trùm a, lần này, ngươi thế nhưng là lập công lớn!" Triệu Ngọc lão mụ cầm một cái gà đùi đưa cho cẩu cẩu ông trùm, "Đến, cho ngươi một cái đùi ăn! Ngươi yên tâm đi ngoan cẩu cẩu, về sau ta cũng không đề cập tới nữa làm thịt chó sự tình!"

"Gâu gâu. . ." Ông trùm chịu đựng không nổi đùi gà mỹ vị dụ hoặc, qua loa kêu hai tiếng, liền ngậm đùi gà trốn đến trong viện ăn đi.

Giờ này khắc này, trong phòng giường một bên, Miêu Anh ngay tại cho Triệu Ngọc xử lý cánh tay bên trên ứ tổn thương. Bởi vì lúc trước hắn dùng cánh tay đón đỡ một chút côn sắt, giờ phút này đã sưng phồng lên.

"Ngươi nha, liền là không nghe ta!" Miêu Anh một mặt cho vết thương phun thuốc, một mặt oán giận nói, "Nếu là dựa theo ta dạy cho kỹ xảo của ngươi đi đánh, làm sao có thể thụ thương?"

"Thôi đi!" Triệu Ngọc không phục, "Nếu là dựa theo con đường của ta đi, chí ít sớm năm phút xong việc, làm sao có thể bị động như vậy!"

"Ta không phải nói với ngươi sao?" Miêu Anh dạy dỗ, "Như ngươi loại này đấu pháp, thương địch tám trăm tự tổn ba ngàn, nhìn qua là đánh thống khoái, nhưng mỗi một lần cũng không thể phòng ngừa mình thụ thương! Trường kỳ xuống dưới, ngươi chính là làm bằng sắt cũng không

được a! Cho nên, ngươi phải cần tiến bộ mà!"

Triệu Ngọc luôn luôn ngoan cố, nhưng là đối mặt Miêu tiểu thư ân cần dạy bảo lại hoàn toàn không có tính tình, lúc này ôm quyền chắp tay, thành tâm nói ra: "Phu nhân nói cực phải, về sau vi phu ổn thỏa học tập cho giỏi, mỗi ngày hướng lên!"

"Ba hoa!" Đối mặt Triệu Ngọc vô lại bản sắc, Miêu Anh vừa bực mình vừa buồn cười.

"Sủi cảo đến đi. . ."

Theo Triệu Ngọc đại tẩu một tiếng hô to, nóng hôi hổi sủi cảo bưng lên bàn ăn. Ngoại trừ sủi cảo, còn có rau trộn món ăn nóng cùng rượu đế.

Người một nhà quanh bàn mà ngồi, hưởng thụ mỹ thực, vui vẻ hòa thuận.

Bàn ăn bên trên, Triệu Ngọc cho Miêu Anh từng cái làm giới thiệu, ngoại trừ phụ mẫu, đại ca đại tẩu cùng hai cái chất nữ bên ngoài, ở đây còn có hắn Nhị thúc, Nhị thẩm tử, còn có một cái đường muội.

"Ai nha! Hôm nay may mắn mà có Triệu Ngọc!" Triệu Ngọc Nhị thúc khen lớn nói, " không hổ là làm cảnh sát a, thật sự là thay nhà chúng ta xả được cơn giận! Bằng không, hôm nay thật sự phiền toái!"

"Đúng đấy, là được!" Nhị thẩm tử phụ họa nói, "Nhà ta Triệu Ngọc thật sự là tiền đồ, không chỉ có thể đương đại thám tử, hơn nữa còn có thể kiếm tiền nha! Ai u, kia bao trùm tử tiền a, nhưng làm ta sợ muốn chết!"

"Ha ha ha, " Triệu Ngọc cười nói, "Nhị nương a, ngươi thật sự là quá đề cao ta! Ta có thể có thành tựu của ngày hôm nay, cũng phải hảo hảo cảm tạ ngươi a! Nếu không phải ngươi trước kia mỗi ngày mắng ta không có tiền đồ, trò cười ta không năng lực, ta có thể cố gắng như vậy sao?"

"Ai? Nhìn lời này của ngươi nói, ha ha ha. . ." Nhị thẩm tử nhất thời thẹn một cái đỏ chót mặt, bản thân đánh trống lảng nói, "Ta đây không phải là cổ vũ ngươi sao? Kỳ thật ta khi đó đã sớm nhìn ra, nhà ta Triệu Ngọc tương lai tất nhiên là nhà ta có tiền đồ nhất người, ha ha ha. . ."

"Triệu Ngọc a, đừng để trong lòng, " Triệu Ngọc Nhị thúc bưng chén rượu lên đến, nói, "Tới tới tới, Nhị thúc kính ngươi một chén, trước kia ngươi Nhị thẩm tử có cái gì làm không đúng, nhiều đảm đương, nhiều đảm đương a!"

"Khục!" Triệu Ngọc tranh thủ thời gian bưng chén cùng Nhị thúc đụng một cái, nói, "Nhị thúc a, chuyện này! Ta cùng ta Nhị nương nói đùa đâu! Chúng ta đều là người một nhà, ta làm sao lại thật tính toán đâu? Đến, làm đi!"

"Ha ha ha. . ." Triệu lão gia tử cười cười, mình cũng đưa chén rượu lên, "Đến, một chén này, ta cũng đuổi theo! Nhi tử ta có tiền đồ, cao hứng, hoắc ha ha. . ."

Ba người cùng một chỗ chạm cốc, đem trong chén rượu đế uống một hơi cạn sạch.

"Các ngươi vừa rồi nấu cơm thời điểm, ta lại đến bên ngoài nghe ngóng một chút!" Triệu Ngọc đường muội nói, "Lý Nhị Cẩu nhà đã đem trâu chết lôi đi! Trên đầu tường bồ câu lều cũng ngay tại hủy đi đâu! Càng hả giận chính là, bọn hắn đám người kia bị ta ngọc ca đánh cho thảm như vậy, hiện tại tất cả đều hướng bệnh viện huyện nằm viện đi!"

"Nên!" Triệu lão gia tử nghĩa chính ngôn từ nói, "Cái này kêu là thiện ác đến cùng cuối cùng cũng có báo! Lý Nhị Cẩu một nhà không có lòng tốt, tuyệt đối không có kết cục tốt! Hừ!"

"Đúng đấy, là được!" Đường muội phụ họa nói, "Mà lại, ta còn nghe

ngóng một chút, hiện tại ngọc ca tại chúng ta thôn thế nhưng là nhất chiến thành danh, tất cả mọi người đang nghị luận đâu! Chẳng ai ngờ rằng,

Lấy trước như vậy cắm đầu một người, hôm nay thế mà trở nên lợi hại như vậy đâu! Lần này, ta nhìn về sau ai còn dám khi dễ nhà chúng ta!"

"Muốn ta đoán!" Triệu Ngọc đại tẩu cười nói, "Ngoại trừ khen chúng ta Triệu Ngọc lợi hại bên ngoài, khẳng định còn hâm mộ Triệu Ngọc có như thế một cái dấu hiệu đại mỹ nhân bạn gái a?" Nàng chỉ vào Miêu Anh nói, "Dáng dấp thật sự là quá tuấn, ngay cả ta cái này đương nữ nhân đều hâm mộ gấp đâu!"

"Hắc hắc, liền là là được!" Triệu Ngọc đại ca phụ họa.

"Đại tẩu khách khí đi!" Triệu Ngọc nắm cả Miêu Anh bả vai nói, "Về sau, trực tiếp gọi đệ muội liền phải!"

"Đúng đấy, là được!" Triệu Ngọc đại ca lại lần nữa phụ họa.

Miêu Anh một trận đỏ mặt, đám người lại tất cả đều thoải mái cười to. . .

Người một nhà ngồi vây quanh tại trước bàn cơm, ăn sủi cảo, uống vào sủi cảo rượu, vui vẻ ra mặt, vui vẻ hòa thuận.

Nhưng mà, đương đồ ăn đã ăn đến không sai biệt lắm thời điểm, ngoài viện mặt bỗng nhiên truyền đến một trận không hài hòa vang động.

Chỉ chốc lát sau, có người trực tiếp đẩy cửa ra từ bên ngoài đi vào viện tử, hơn nữa còn lẫn nhau nói gì đó.

Triệu Ngọc nghiêng đầu xem xét, không khỏi vừa kinh vừa vui.

Kinh hãi là, từ bên ngoài đi tới, chính là hai cái mặc cảnh sát nhân dân

chế phục cảnh sát. Vui chính là, đem cái này hai cảnh sát đưa vào viện tử người, đúng là mình lão cữu.

Triệu Ngọc hôm nay về nhà mục đích chủ yếu, liền là tới lấy lão cữu quyển kia liên quan tới « quỷ công Bát Quái » viết tay sách. Bây giờ nhìn gặp lão cữu đến, tự nhiên là đưa sách tới.

Bất quá, xem đến phần sau hai tên cảnh sát nhân dân một mực nghiêm mặt, lại tựa hồ như là kẻ đến không thiện.

"Lão cữu a, ngươi làm sao mới đến a!" Triệu Ngọc đại ca dẫn đầu đi ra ngoài đón, "Tới tới tới, sủi cảo vẫn còn nóng lắm, nhân lúc còn nóng ăn. . . Ai? Hai vị này. . ."

"A, cổng đụng phải!" Triệu Ngọc lão cữu giới thiệu nói, "Nói là muốn tìm Triệu Ngọc. Ai? Lão đại a, ngươi mặt mũi này. . . Để ai đánh?"

"Lão cữu, chỗ này đâu! Chỗ này đâu!" Triệu Ngọc thấy thế tranh thủ thời gian đi ra ngoài đón.

"Triệu Ngọc a! Vừa vặn!" Lão cữu một chỉ hai vị cảnh sát nhân dân, nói, "Ầy, hai vị này cảnh sát có chuyện tìm ngươi! Ân. . . Đúng, ngươi muốn sách, cho ngươi mang hộ tới. . ."

Nói, lão cữu đem một cái dùng báo chí bao lấy bìa sách sách đưa cho Triệu Ngọc, đồng thời nói ra: "Không có ý tứ a, ngươi biểu đệ đem nó quyên cho trường học thư viện, cái này giày thối, còn đem phía sau vài trang cho ngâm nước, không thế nào toàn, ngươi chấp nhận lấy xem đi!"

Triệu Ngọc nhận lấy cổ thư, còn chưa kịp lật xem, kia hai tên cảnh sát nhân dân cũng đã đi tới Triệu Ngọc trước mặt. Trong đó một cái lộ ra ngay mình nhân viên cảnh sát chứng, nói với Triệu Ngọc: "Ngươi chính là Triệu Ngọc a? Hiện tại, có người khống cáo ngươi ẩu đả người khác, cùng chúng ta đến cục cảnh sát đi một chuyến a?"

"A! ? Đánh người? Ha ha ha. . ." Ai biết, vừa nghe nói Triệu Ngọc đánh người, Triệu Ngọc lão cữu thế mà ngửa mặt lên trời cười to nói, "Cảnh sát a, các ngươi mở cái gì vui đùa? Triệu Ngọc đánh người? Ta nói cho các ngươi biết, hắn gặp người cho tới bây giờ cũng không dám nói chuyện lớn tiếng đâu, còn đánh người! Các ngươi sai lầm a?"

"Không phải! Chúng ta có xác thực nhân chứng, " một vị cảnh sát nói, "Một mình ngươi đả thương 1 1 người, đồng thời tình tiết mười phần ác liệt, có người thụ thương vô cùng nghiêm trọng!"

"Không thể nào? Ha ha ha ha. . ." Triệu Ngọc lão cữu cười không có mạch đều, "Cảnh sát a, các ngươi kể chuyện xưa đâu! Hôm nay ngày Cá tháng Tư sao? Một cái đánh 11 cái, hơn nữa còn là chúng ta văn tĩnh Triệu Ngọc, ha ha ha ha. . . Quá làm các ngươi. . ."

"Dừng a!" Triệu Ngọc lạnh như băng tự nhủ, "Lý Nhị Cẩu là thật không hiểu giang hồ quy củ a, ăn đòn, báo đáp cảnh!"

"Đúng! Bị đánh người bên trong, liền có lý Nhị Cẩu!" Một vị cảnh sát nói, "Đã ngươi biết tình huống này, vậy liền cùng chúng ta về cục cảnh sát đi!"

"Ai nha, đây là. . . Đây là có chuyện gì a?"

Triệu Ngọc lão mụ lão mụ nghe hỏi chạy đến, vừa nghe nói cảnh sát muốn bắt Triệu Ngọc, lập tức dọa sợ, tranh thủ thời gian cùng bọn hắn giải thích, nói lý Nhị Cẩu nhà trộm trâu giết trâu, vu oan giá họa loại hình. Thế nhưng là, hai tên nhân viên cảnh sát lại khăng khăng muốn đem Triệu Ngọc mang đi.

Kết quả, liền tại bọn hắn cực lực giải thích thời điểm, nhưng gặp một cái mang theo mắt kiếng gọng vàng nam tử trung niên, bỗng nhiên dẫn một đại bang người khí thế rào rạt vọt vào Triệu Ngọc nhà viện tử.

Cái này mang mắt kiếng gọng vàng người, đúng là bọn họ thôn thôn trưởng Triệu Kim Sinh, mà bị đánh lý Nhị Cẩu đúng là hắn cháu trai.

"Triệu Ngọc, ngươi cũng quá không tưởng nổi!" Triệu Kim Sinh vừa vào cửa, liền vênh váo tự đắc xông Triệu Ngọc quát, "Ngươi xem một chút ngươi, đem chúng ta nhà thân thích đều đánh thành cái dạng gì mà rồi? Cảnh sát a, các ngươi đến rất đúng lúc!" Hắn tranh thủ thời gian cho hai tên cảnh sát nhân dân đưa cái ánh mắt, nói, "Nhanh, liền là gia hỏa này đả thương người! Mau đem hắn chộp tới —— ngồi tù! !" 8)

Chương 440: Chương 440: Liều hậu trường

Chương 440: Liều hậu trường

Vừa nhìn thấy thôn trưởng Triệu Kim Sinh bỗng nhiên hưng sư vấn tội, mà lại, còn cùng hai tên cảnh sát nhân dân mắt đi mày lại, Triệu Ngọc trong lòng đã sáng tỏ, xem ra, báo cảnh người, khẳng định liền là người này!

Ai!

Triệu Ngọc trong lòng thở dài, bất kể nói thế nào, hắn đã cùng Lý Nhị Cẩu bọn người đã nói trước, như vậy hiện tại mặc kệ ai báo cảnh, đều thuyết minh Lý Nhị Cẩu bọn người không giữ chữ tín, làm trái giang hồ quy củ.

Mà đối với loại này làm trái giang hồ quy củ người, Triệu Ngọc tự có một phen thuộc về người giang hồ trả thù pháp tắc.

Đương nhiên, muốn trả thù Lý Nhị Cẩu, nhất định phải trước tiên đem trước mắt chướng ngại thanh trừ mới được.

"Nếu là ngươi đánh người, vậy liền theo chúng ta đi một chuyến đi!" Nói, trong đó một vị cảnh sát nhân dân còn đem còng tay lấy ra.

"Đừng a? Thôn trưởng, " thấy một lần còng tay, Triệu lão gia tử quá sợ hãi, tranh thủ thời gian xông Triệu Kim Sinh năn nỉ nói, "Có việc dễ

thương lượng, đừng hơi một tí liền lên cục cảnh sát a?"

"Hừ! Nghĩ hay thật!" Triệu Kim Sinh nhếch miệng kêu gào nói, " đánh người thời điểm đi làm cái gì rồi? Cái này gọi nghiêm trọng đả thương người, muốn hình phạt biết hay không?"

Soạt. . .

Theo một trận dây xích vang động, Triệu Ngọc cũng đem còng tay của mình móc ra, sau đó lộ ra ngay mình cảnh sát chứng, đối hai vị cảnh sát nhân dân nói ra: "Các huynh đệ, người một nhà!"

Hai vị cảnh sát nhân dân thật đúng là không biết Triệu Ngọc cũng là cảnh sát, cầm qua giấy chứng nhận, chờ phân phó hiện Triệu Ngọc lại là một cảnh sát hình sự tổ trưởng về sau, sắc mặt lập tức thay đổi.

"Ai nha?" Trong đó một cái mau đem giấy chứng nhận còn cho Triệu Ngọc, kinh ngạc nói, "Ta nói cái tên này nghe quen tai đâu? Ngươi chính là cái kia dũng phá Miên Lĩnh đại án Triệu Ngọc thám tử a? Còn. . . Còn có vừa mới phát sinh tướng quân lĩnh Kim Phật đại án, ai nha ông trời của ta, thật là ngươi a!"

"A?" Một tên khác cảnh sát nhân dân cũng là quá sợ hãi, khẩn trương phía dưới, vậy mà cho Triệu Ngọc đánh chào một cái, "Thực sự là. . . Cửu ngưỡng đại danh, cửu ngưỡng đại danh!"

Nói, ba người còn nhiệt tình lẫn nhau nắm tay.

"Ta nói, làm sao còn có thể một cái đánh 11 cái đâu!" Cảnh sát nhân dân nói, "Nguyên lai là Dung Dương phân cục Triệu Ngọc thần thám a, thật sự là danh bất hư truyền!"

"Đúng vậy a, ta nghe nói hơn mấy chục cái phần tử có súng đều bắt ngươi không có cách, đánh cái này khu khu 1 1 người, chẳng phải là

càng không đáng kể rồi? Ha ha ha. . ."

"Ngươi. . . Ngươi. . . Ngươi ngươi các ngươi. . ." Nhìn thấy ba vị nhân viên cảnh sát đồng sự vậy mà lảm nhảm lên việc nhà, bên cạnh Triệu Kim Sinh tức giận đến miệng đều sai lệch, tranh thủ thời gian reo lên, "Uy, chúng ta có thể hay không nói chính sự? Coi như hắn là cảnh sát, nhưng. . . Nhưng nhưng nhưng là hắn dù sao đánh người a! Đánh người liền phải bắt lại trước!"

Mặc dù trách móc đến rất hoan, nhưng Triệu Kim Sinh rõ ràng lực lượng không đủ, hắn mặc dù biết Triệu Ngọc cũng là cảnh sát, nhưng làm sao cũng không nghĩ ra, Triệu Ngọc sẽ là lợi hại như thế một cảnh sát.

"Ừm. . ." Một vị cảnh sát nhân dân nhíu nhíu mày, quay người xông Triệu Kim Sinh nói, "Triệu thôn dài a, ta nhìn. . . Chuyện này. . . Có phải hay không có cái gì hiểu lầm a? Nếu không. . . Các ngươi vẫn là bí mật giải quyết đi!"

"Như vậy sao được?" Triệu Kim Sinh lập tức gấp mắt, chỉ vào Triệu Ngọc nói, "Hắn đánh người, làm sao vẫn là hiểu lầm? Các ngươi thân là ngành chấp pháp, cũng không thể làm việc thiên tư trái pháp luật a? Nói cho các ngươi biết, ta cùng các ngươi sở trưởng là quan hệ như thế nào, các ngươi cũng không phải không biết, hôm nay không đem hắn bắt về, ta nhìn các ngươi bàn giao thế nào! ?"

"Cái này. . ." Hai vị cảnh sát nhân dân lập tức phạm vào khó.

"Ha ha ha. . ." Triệu Ngọc cười, trước chỉ chỉ Triệu Kim Sinh, lại xông hai vị cảnh sát nhân dân gật gật đầu, nói, "Thật. . . Tốt. . . Muốn bàn giao đúng không? Chờ lấy!"

Nói xong, Triệu Ngọc lấy điện thoại cầm tay ra, đến buồng trong gọi điện thoại đi. Triệu Ngọc ý tứ, là nghĩ trực tiếp cho Liêu Cảnh Hiền cục trưởng gây nên một điện, muốn vị này Thế bá cho mình giúp cái chuyện

nhỏ.

Mặc dù hắn ngày bình thường luôn luôn chống đối lão Liêu, nhưng người này vẫn là rất lưu tình, nhất là Triệu Ngọc tại Khúc Bình trên bàn lập xuống công lao hãn mã, về công về tư, lão Liêu đều sẽ giúp hắn.

Nhưng mà, đương Triệu Ngọc vừa mới mở ra điện thoại về sau, Miêu Anh chợt từ giữa phòng đi tới, nhìn thấy Triệu Ngọc động tác về sau, trực tiếp đè xuống Triệu Ngọc điện thoại.

Hả?

Có ý tứ gì?

Triệu Ngọc ngẩng đầu nhìn Miêu Anh một chút, Miêu Anh thì mỉm cười hướng hắn lắc đầu.

Nha. . .

Triệu Ngọc thình lình minh bạch,

Nguyên lai Miêu Anh đã trước một bước vận dụng nàng hậu trường đi.

"Ai nha!" Triệu Ngọc làm bộ tức giận trách cứ nói, "Thân ái, đây cũng là ngươi không đúng! Làm sao, xem thường lão công ngươi ta sao? Này một ít phá sự ta sẽ giải quyết không được, về sau còn thế nào hỗn a? Ngươi nói ngươi, hai ta còn không có lĩnh chứng đâu, làm sao có ý tứ phiền phức ta lão trượng mẫu nương đâu?"

"Đi đi đi. . ." Miêu Anh quyệt miệng giận trách, "Chút chuyện nhỏ này còn cần phiền phức mẹ ta sao?"

Sau khi nói xong, Miêu Anh bỗng nhiên hơi sững sờ, trong lòng nói chuyện, không đúng? Ta sự tình luôn luôn phi thường bí mật, Triệu

Ngọc làm sao biết, ta hậu trường đến từ mẹ ta đâu?

Mặc dù có nghi hoặc, nhưng là như thế thời khắc, Miêu Anh cũng không tốt chăm chỉ, đành phải đi theo Triệu Ngọc cùng đi đến ngoài phòng.

Hai vị cảnh sát nhân dân chợt nhìn đến Miêu Anh về sau, tất cả đều mở to hai mắt nhìn. Một phương diện bị Miêu Anh kinh diễm rung động, một phương diện khác, bọn hắn chợt nhớ tới tại tướng quân lĩnh Kim Phật án bên trong, còn có một vị cùng Triệu Ngọc kề vai chiến đấu nữ đội trưởng tới.

"Đây là. . . Vị kia nữ đội trưởng sao?" Trong đó một vị cảnh sát nhân dân nhịn không được hỏi.

"Các ngươi tốt, ta gọi Miêu Anh!" Miêu Anh gật đầu ở giữa, đánh chào một cái.

"Miêu đội trưởng tốt!" Hai vị cảnh sát nhân dân tranh thủ thời gian đứng thẳng người đáp lễ.

Đến!

Triệu Kim Sinh trên trán bốc lên mồ hôi đều, không nghĩ tới, như thế không lâu sau, lại toát ra một nữ cảnh sát xem xét tới.

Ai ngờ, đúng lúc này, một vị nào đó cảnh sát nhân dân bộ đàm bỗng nhiên vang lên, bên trong truyền tới một dị thường thanh âm lo lắng: "Tiểu Lưu, tiểu Lưu, các ngươi đang ở đâu? Mau mau trả lời!"

"Ai u, sở trưởng a!" Tên là tiểu Lưu cảnh sát nhân dân tranh thủ thời gian móc ra bộ đàm trả lời, "Chúng ta ngay tại Lộc Bình trấn sau oa khối này xử lý sự tình đâu! Liền là Triệu thôn dài ủy thác sự kiện kia! Nhưng là. . . Sở trưởng a, đối phương là. . ."

"Đừng nhúc nhích! Đừng nhúc nhích! Tuyệt đối đừng động!" Bộ đàm bên trong thình lình truyền đến sở trưởng kêu to, "Ta lập tức sắp đến, ta nói cho các ngươi biết, các ngươi tuyệt đối không nên có dư thừa động tác, thái độ cũng tốt lấy một chút, hiểu không? Chờ lấy ta à!"

"Vâng!" Tiểu Lưu đóng lại bộ đàm.

Lúc đầu, Triệu Kim Sinh cho là mình cùng bọn hắn sở trưởng quan hệ không tệ, tại trò chuyện thời điểm, vẫn muốn cùng sở trưởng nói một câu. Nhưng là, cảnh sát nhân dân tiểu Lưu cũng không có đem bộ đàm cho hắn.

Bất quá, thẳng đến lúc này, Triệu Kim Sinh cũng vẫn chưa đem Triệu Ngọc để vào mắt, miệng bên trong còn nói lấy ngoan thoại đâu: "Hừ, nhìn thấy không? Lo lắng thủ hạ không giải quyết được, người ta sở trưởng tự mình đến bắt ngươi! Ta nhìn ngươi làm sao bây giờ! Hôm nay, ta nếu là không đem ngươi xử lý cục cảnh sát bên trong đi, ta liền không họ Triệu!"

Đang khi nói chuyện, chỉ nghe bên ngoài viện thình lình vang lên một trận đột đột đột thanh âm. Không nghĩ tới, vị sở trưởng kia lại là cưỡi một cỗ bên cạnh ba lượt xe gắn máy tới. Thứ này tục xưng vượt tử, bây giờ đã rất ít có thể gặp được.

Xe gắn máy vừa mới ngừng tốt, một người mặc đồng phục cảnh sát trung niên nhân liền cấp tốc chạy vào viện tử.

"Ai nha, Vương sở trưởng, ngươi tốt!" Triệu Kim Sinh thấy một lần sở trưởng đại nhân giá lâm, tranh thủ thời gian nghênh đón tiếp lấy, đồng thời vươn nhiệt tình hai tay.

Nhưng mà, vị này Vương sở trưởng nhưng căn bản không nhìn hắn tồn tại, trực tiếp cùng hắn sượt qua người, sốt ruột bận bịu hoảng đi vào trong sân hỏi: "Vị kia. . . Vị nào là Triệu Ngọc cảnh sát?"

"Chỗ này đâu!" Cảnh sát nhân dân tiểu Lưu tranh thủ thời gian chỉ hướng Triệu Ngọc.

"Ai nha, hạnh ngộ hạnh ngộ!" Vương sở trưởng nhiệt tình giữ chặt Triệu Ngọc hai tay, khen, "Thật sự là anh hùng xuất thiếu niên a! Ta thật sự là thiếu giám sát, không nghĩ tới đại phá Miên Lĩnh án dũng mãnh phi thường thám tử, lại là chúng ta Lộc Bình đồng hương! Vinh hạnh a, quá vinh hạnh!"

Lúc nói chuyện, Vương sở trưởng nào chỉ là nhiệt tình, quả thực liền là thấp kém, khúm núm, tựa như đang cùng một vị nào đó đại lãnh đạo nói chuyện giống như.

Lần này, thế nhưng là triệt để thấy choáng thôn trưởng Triệu Kim Sinh, mặt của hắn đã biến thành khó coi cà tử sắc, hắn là thế nào cũng không nghĩ ra, ngay cả sở trưởng đều đối Triệu Ngọc khách khí như thế!

Không thể nào a?

Đều là một cái thôn bên trên, Triệu Kim Sinh thế nhưng là từ nhỏ nhìn xem Triệu Ngọc lớn lên, không có cảm thấy bọn hắn già Triệu gia có cái gì lợi hại bối cảnh hậu trường a?

Cái này. . . Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

Chương 441: Chương 441: Chính hiệu du côn vô lại

Chương 441: Chính hiệu du côn vô lại

Vương sở trưởng cùng Triệu Ngọc nhiệt tình hàn huyên vài câu về sau, liền trực tiếp mang theo hai vị cảnh sát nhân dân đi, về phần đánh người sự tình, căn bản một chữ đều không có xách.

Lần này, thôn trưởng Triệu Kim Sinh càng thêm mơ hồ, tranh thủ thời gian mang theo mình một đám người đi theo ra ngoài, muốn hỏi cho ra nhẽ.

Kia Vương sở trưởng đi thẳng đến chỗ rất xa, lúc này mới quay người lại xông Triệu Kim Sinh quắc mắt nhìn trừng trừng trách nói: "Lão Triệu oa, ngươi biết, ngươi hôm nay cho ta thọc bao lớn rắc rối sao? Nếu là vừa rồi chúng ta thật đem kia cái gì ngọc bắt lại, ta người sở trưởng này vị trí đều chưa chắc có thể bảo vệ, ngươi biết không?"

"Cái ... Cái gì? Làm sao có thể, hắn không phải liền là một cái nho nhỏ cảnh sát sao?" Triệu Kim Sinh lông mày đều nhanh đánh thành bế tắc.

"Ngươi biết cái gì!" Vương sở trưởng tức giận nói, "Ngươi là không biết a, vừa rồi nguy hiểm cỡ nào? May mắn ta tới kịp thời! Bằng không, thật phiền toái! Hừ! Ta nói thật cho ngươi biết đi, ta sở dĩ gấp gáp như vậy bận bịu hoảng chạy đến, là bởi vì huyện cục Lưu cục trưởng tự mình đánh cho ta gọi điện thoại tới, gọi ta ngàn vạn, tuyệt đối không thể vì khó Triệu Ngọc, bằng không, liền muốn ta chịu không nổi đâu!"

"Cái gì! ? Huyện cục Lưu cục trưởng?" Triệu Kim Sinh giống như nghe thiên phương dạ đàm, đặc biệt cũng phải không thể tưởng tượng nổi.

"Đúng vậy a! Nếu không phải ta chạy tới, Lưu cục trưởng đều muốn tự mình đến đâu! Mà lại, cái này cũng chưa tính cái gì, ngươi biết, Lưu cục trưởng lại là từ chỗ nào có được chỉ lệnh sao?" Vương sở trưởng phồng má nói, "Là Tần Sơn thị cục cảnh sát đại cục trưởng a!"

"A? Cục thành phố! ?"

"Lão Triệu a, nghe ta, về sau... Chớ có chọc cái này cái gì ngọc!" Vương sở trưởng lắc đầu thở dài, "Người này thế nhưng là chúng ta không chọc nổi! Trước khi tới, ta cũng nghe ngóng, căn cứ tin tức đáng tin, có người tận mắt nhìn thấy, có một lần tại tửu lâu ăn cơm, thị cục cảnh sát người đứng đầu tự mình tới cho Triệu Ngọc rót rượu đâu! Còn có một số tin tức ngầm, nói tỉnh thính mấy vị đại lãnh đạo, đều là cái này cái gì ngọc anh em kết nghĩa! Ngươi nói, dạng này người, ngươi chọc nổi sao?"

"A! ?"

Nghe nói như thế, Triệu Kim Sinh hơi kém co quắp trên mặt đất, hắn làm sao cũng nhìn không thấu, Triệu Ngọc đến cùng chỗ nào đến như vậy ngưu bức bối cảnh?

"Thật... Thật như vậy lợi hại sao?" Triệu Kim Sinh cười toe toét miệng rộng nói, "Đứa bé kia... Giống như năm nay vừa mới làm cảnh sát a? Sao lại thế..."

"Uy, ngươi đến cùng có nghe hay không được rõ ràng?" Vương sở trưởng cấp nhãn, "Người không thể xem bề ngoài a! Sự thật hiện tại bày ở trước mắt, ngươi nếu là chê ta thong thả ngươi bận bịu, vậy thì tốt, ngươi trực tiếp đi tìm Lưu cục trưởng đi thôi! Ngươi nhìn hắn có giúp hay không ngươi!"

"Không phải, ta không phải ý tứ này..." Triệu Kim Sinh buồn bực nói, "Thế nhưng là, ta cháu trai bọn hắn đâu!"

"Khục! Ngươi không sao chứ? Liền ngươi mấy cái kia nghèo thân thích, nhận xui xẻo! Đánh liền đánh đi! Cái này coi như nhẹ đây này!" Vương sở trưởng còn nói, "Ta cho ngươi biết, kia cái gì ngọc, ngay cả mười mấy cái cầm súng lưu manh đều có thể nhẹ nhõm xử lý, ngươi mấy cái nghèo thân thích bị hắn đánh, liền nhận tiện nghi đi ngươi! Đừng quay đầu lại tìm đến trên đầu ngươi đến, vậy ngươi sẽ phải chịu không nổi!"

Nói đến đây, Vương sở trưởng tranh thủ thời gian xông dân cảnh môn khoát tay áo, sau đó riêng phần mình cưỡi lên mình xe gắn máy, đột đột đột về trong sở đi, trên đường lớn, chỉ để lại một mặt mộng bức Triệu Kim Sinh, cùng hắn những cái kia cả kinh ngây người như phỗng thủ hạ.

...

Cùng lúc đó, Triệu Ngọc trong nhà lại là khôi phục trước đó náo nhiệt. Nhóm đàn bà con gái thu xếp lấy lại trượt một nồi lớn sủi cảo, cho Triệu Ngọc lão cữu đón tiếp.

Tại trở về phòng trên đường, Triệu Ngọc giả vờ chính đáng xông Miêu Anh giận quát: "Thân ái, về sau nhớ kỹ, chỉ cho phép lần này, biết hay không? Ta một cái đường đường đại lão gia, làm sao còn cần đến để nàng dâu ngươi ném đầu lộ mặt đi tìm người hỗ trợ đâu? Ngươi... Ngươi đây không phải đánh mặt ta a?"

Nhìn thấy Triệu Ngọc một bộ lý trực khí tráng vô lại bộ dáng, Miêu Anh nhịn không được ha ha cười không ngừng.

"Cười cái gì cười?" Triệu Ngọc được một tấc lại muốn tiến một thước hắc quát, "Ta nghiêm chỉnh mà nói đâu! Nếu là ngay cả này một ít phá sự đều không giải quyết được, về sau còn thế nào xứng làm ngươi Miêu

tiểu thư lão công?"

"Tốt tốt tốt... Dựa vào ngươi, dựa vào ngươi cái này đồ lưu manh, ngươi hài lòng a?" Miêu tiểu thư ngoài miệng đáp ứng,

Trong lòng lại là ấm áp. Tại trong mắt của nàng, mặc dù Triệu Ngọc là cái mười phần vô lại, nhưng là trên người hắn loại kia nam tử hán đảm đương, lại là để cho nhất nàng cảm động.

"Ai! Cái này còn tạm được! Về sau, nhất định phải nghe ngươi đàn ông, đừng già tự tác chủ trương!" Triệu Ngọc hài lòng hít một tiếng, gặp bốn phía không người, lại nhỏ giọng tới một câu, "Làm ban thưởng, đêm nay nhất định hảo hảo hầu hạ ngươi... Hắc hắc hắc..."

"Đồ lưu manh..." Miêu Anh lập tức một mảnh gương mặt ửng đỏ...

...

Cơm nước xong xuôi về sau, tự nhiên là một phen chuyện nhà, ngươi nói ta cười.

Triệu Ngọc thừa cơ đem kia một trăm vạn đưa cho hắn lão ba, gọi hắn lão ba tranh thủ thời gian tìm người sửa chữa tân phòng đi, về sau không còn ở cái này keo kiệt phòng cũ.

Lão lưỡng khẩu mừng rỡ về mừng rỡ, nhưng đột nhiên nhìn thấy Triệu Ngọc lấy ra nhiều tiền như vậy, nhưng vẫn là hơi chú ý số tiền này lai lịch, sợ Triệu Ngọc làm ra cái gì làm điều phi pháp sự tình tới.

Triệu Ngọc liền nói cho bọn hắn, nói số tiền này đều là bởi vì phá án có được tiền thưởng, quang minh chính đại cực kì, lão lưỡng khẩu lúc này mới yên lòng lại.

Bất quá, lão lưỡng khẩu cuối cùng chỉ cần 20 vạn mà thôi, lão mụ nói,

lợp nhà căn bản không dùng đến nhiều như vậy, có 20 vạn đầy đủ! Triệu Ngọc hiện tại ở tại trong thành, mà lại lại có bạn gái, tự nhiên muốn nghĩ biện pháp trong thành mua tòa nhà phòng ở mà! Cho nên, đẩy tới tang đi, lão lưỡng khẩu vẫn kiên trì chỉ cần 20 vạn là đủ.

Triệu Ngọc gặp bọn họ thái độ minh xác, cũng chỉ đành không chối từ nữa.

Xuống chút nữa, đại gia hỏa liền mồm năm miệng mười nghị luận lên đóng phòng sự tình đến, tỉ như đi mời nơi nào thi công đội, muốn tới chỗ đó mua vật liệu, đóng dạng gì phòng ở loại hình, trò chuyện là khí thế ngất trời.

Mặc dù Miêu Anh rõ ràng nói với bọn họ không đến cùng một chỗ đi, nhưng theo lễ phép, nàng vẫn là cực kì kiên nhẫn lắng nghe.

Gặp người một nhà trò chuyện đang vui, Triệu Ngọc lại lấy cớ đi nhà xí, một người vụng trộm chạy ra.

Đợi ra cửa sân về sau, Triệu Ngọc con mắt bỗng nhiên trở nên âm lãnh hung ác. Làm nửa cái người giang hồ tới nói, hắn y nguyên không cách nào tha thứ Lý Nhị Cẩu báo cảnh sự tình. Mặc dù, báo cảnh người rất có thể là thôn trưởng Triệu Kim Sinh, nhưng cũng y nguyên không cải biến được bọn hắn không giữ chữ tín sự thật.

Cho nên, giờ này khắc này, Triệu Ngọc sát tâm đại động, một cỗ trước kia đương chuyên nghiệp bĩ tử lưu manh lúc nhiệt huyết hào hùng, từ đáy lòng tự nhiên sinh ra.

Triệu Ngọc đầu tiên là cởi bỏ mình đồng phục cảnh sát, đem quần áo bỏ vào xe, sau đó vậy mà hai tay để trần, trực tiếp hướng thôn trưởng Triệu Kim Sinh nhà đi đến.

Thông qua trước đó cùng Lý Nhị Cẩu bọn người một trận chiến, Triệu

Ngọc đã tại thôn dân trong mắt uy danh hiển hách. Lúc này đi ở trong thôn, vô luận nam nữ già trẻ, đại nhân tiểu hài nhi, đều là hướng hắn quăng tới kính sợ cùng khiếp đảm ánh mắt. Rất nhiều người nhìn thấy hắn, tất cả đều vòng quanh hắn đi, lẫn mất xa xa.

Hừ!

Triệu Ngọc hừ lạnh một tiếng, từng có lúc, loại này khiến người nghe tin đã sợ mất mật cảm giác, mới là hắn thích nhất. Mà Triệu Nhị ỉu xìu cái danh xưng này, từ hôm nay trở đi chú định sẽ thành lịch sử.

Đợi sắp tới thôn trưởng Triệu Kim Sinh nhà thời điểm, Triệu Ngọc còn tà ác từ một cái tiểu oa nhi trong tay đoạt lấy một cây dưa leo, sau đó tự mình một bên nhai lấy, một bên nghênh ngang đi tiến Triệu Kim Sinh nhà.

Giờ phút này, Triệu Kim Sinh gia quyến, còn có một số thân thích chính thương lượng Lý Nhị Cẩu sự tình đâu! Nhưng khi hắn nhóm thình lình nhìn thấy Triệu Ngọc hai tay để trần, còn ngậm dưa leo đi đến, nhất thời cả kinh giống hóa đá, từng cái mắt lớn trừng mắt nhỏ, tất cả đều sững sờ tại nơi đó.

"Triệu... Triệu Triệu Triệu Ngọc..." Triệu Kim Sinh hồi tưởng lại Vương sở trưởng nói lời đến, dọa đến miệng đều không lưu loát, "Ngươi... Ngươi ngươi ngươi... Muốn làm gì?"

Triệu Ngọc giương mắt nhìn Triệu Kim Sinh một chút, không để ý tới hắn, mà là quan sát một chút trong phòng hoàn cảnh. Chờ phân phó hiện chính giữa đặt vào một khối lớn dưa hấu, còn có một thanh dưa hấu đao về sau, hắn trực tiếp đem miệng bên trong dưa leo phun một cái, nhổ đến Triệu Kim Sinh nhà trong bồn rửa mặt.

Sau đó, Triệu Ngọc nắm lên một khối nhỏ dưa hấu, phối hợp bắt đầu ăn.

"Ngươi... Ngươi rốt cuộc muốn... Làm gì?" Triệu Kim Sinh toàn thân run rẩy mà nhìn xem cái này hung thần ác sát, trong lòng đừng đề cập cỡ nào sợ hãi đầu.

Triệu Ngọc ăn một miếng rơi khối kia dưa hấu, đem vỏ dưa hấu quăng ra, khen: "Mẹ nó thật đúng là ngọt!"

Nói xong, Triệu Ngọc trực tiếp đem dưa hấu đao tóm lấy, sau đó đoá một chút, đem dưa hấu đao nặng nề mà tiết tại đồ ăn trên bảng!

A...

Mọi người ở đây tất cả đều dọa một cái giật mình, có người hơi kém đều nhảy trên xà nhà đi.

Cách cách!

Dưa hấu đao tiết tiến đồ ăn tấm về sau, lại một khối dưa hấu bị cắt xuống, Triệu Ngọc tay trái quơ lấy dưa hấu, tay phải xông Triệu Kim Sinh khoa tay nói: "Thôn trưởng a, đến, tới, đến bên này, ta nói với ngươi ít chuyện!"

Nói, Triệu Ngọc liền cất bước đi vào Triệu Kim Sinh nhà phòng ngủ.

Triệu Kim Sinh mặc dù khiếp đảm, nhưng vẫn là kiên trì đi vào theo.

"Ha ha ha..."

Sau khi vào nhà, Triệu Ngọc ngang bướng cười ha ha, sau đó nhẹ nhàng đem cửa phòng đóng lại...

Chương 442: Chương 442: 1 cực khổ vĩnh dật

Chương 442: 1 cực khổ vĩnh dật

"Ngươi. . . Ngươi muốn làm gì?"

Nhìn xem Triệu Ngọc không có hảo ý nhe răng cười, Triệu Kim Sinh dọa đến sau sống lưng hoảng sợ, hắn cả đời này cũng coi như gặp qua không ít ác nhân, nhưng là giống Triệu Ngọc nhìn như vậy một chút liền không rét mà run, thật đúng là lần đầu nhìn thấy.

Ai ngờ, Triệu Ngọc đóng kỹ cửa lại về sau, vậy mà không nói câu nào, là ở chỗ này một ngụm tiếp một ngụm gặm dưa hấu, nước dưa hấu chảy tràn miệng đầy đều là.

Nhưng càng như vậy, Triệu Kim Sinh liền càng không nỡ, không rõ Triệu Ngọc rốt cuộc là ý gì?

Rốt cục, tại Triệu Ngọc không sai biệt lắm đem dưa hấu gặm cho tới khi nào xong thôi, trong phòng thình lình vang lên một trận tiếng ca: "A -- anh hùng, xin lưu lại ta mộng đẹp. . ."

Thanh âm rất lớn, Triệu Kim Sinh dọa một cái giật mình, nửa ngày mới nhìn minh bạch, nguyên lai là Triệu Ngọc chuông điện thoại di động.

Triệu Ngọc chờ chính là cú điện thoại này, lúc này lấy điện thoại cầm tay ra bày trước mặt Triệu Kim Sinh, mà tại kết nối về sau, hắn còn trực

tiếp nhấn xuống miễn đề khóa.

"Ngọc ca, xong việc!" Trong điện thoại thình lình truyền đến tiểu hoàng mao Chu Dương thanh âm, mà tại Chu Dương nói chuyện phía sau, còn truyền đến không ít tiếng kêu thảm thiết, cùng một chút cực kì thanh âm huyên náo.

Triệu Kim Sinh tự nhiên không biết tiểu hoàng mao là ai, lúc này trợn to tròng mắt, là bó tay nghĩ không ra.

"Ta là Triệu Ngọc!" Triệu Ngọc thâm trầm cười nói, "Có phải hay không, tất cả mọi người chân, tất cả đều đánh gãy! ?"

"Đúng vậy, yên tâm đi ngọc ca, không chừa một mống! Liền là trước kia đoạn mất đùi phải, hiện tại cũng đem chân trái đánh gãy! Không được nữa, đem cánh tay cũng thuận tiện gõ gãy!" Chu Dương tranh công nói.

"Tốt!" Triệu Ngọc bình tĩnh nói với Chu Dương, "Hiện tại, đưa điện thoại cho cái kia Lý Nhị Cẩu!"

Nghe đến đó, Triệu Kim Sinh đã nghe ra cái gì, trong lòng không khỏi lộp bộp một tiếng.

Rất nhanh, trong điện thoại truyền tới một nam tử kêu đau đớn âm thanh, chính là đã tại nằm viện trị liệu Lý Nhị Cẩu.

"Uy, Nhị Cẩu thúc a, ngươi tốt?" Triệu Ngọc ha ha cười nói, "Ta là Triệu Ngọc! Làm gì, chân què a, có đau hay không a? Ta nói cho ngươi, ngươi nhưng nghe cho kỹ, hôm nay, là bởi vì các ngươi không giữ chữ tín, mới rơi vào dạng này một cái hậu quả, cũng không thể chỉ trách ta à! Nói xong đánh xong đỡ tự gánh lấy hậu quả, thế nhưng là. . . Các ngươi lại báo cảnh sát! Biết sao? Như ngươi loại này hành vi, liền là trong truyền thuyết tìm đường chết a!"

"Ta. . . Ta. . . Nha. . ." Trong điện thoại, Lý Nhị Cẩu ngoại trừ thống khổ kêu rên bên ngoài, đã không nói gì được.

"Ngươi nhớ kỹ! Nhị Cẩu thúc! Nếu như quay đầu, ta lại nghe nói các ngươi báo cảnh, hoặc là tìm chúng ta nhà phiền phức

" Triệu Ngọc bỗng nhiên thu hồi tiếu dung, hung ác nói, "Kia bị đánh gãy chân, coi như không chỉ các ngươi có mấy người, hiểu không?"

"Nha. . . Nha. . . Hiểu! Ta hiểu! Hiểu. . . Ô ô. . ." Không đợi Triệu Ngọc lại nói lần thứ hai, trong điện thoại Lý Nhị Cẩu đã lộ ra giọng nghẹn ngào.

Ba!

Triệu Ngọc tiện tay đem vỏ dưa hấu nhét vào Triệu Kim Sinh nhà trên giường, tại cúp điện thoại về sau, lại một thanh quờ lấy Triệu Kim Sinh cổ áo, đem nó kéo đến mình trước mặt:

"Triệu Kim Sinh! Ta mặc kệ ngươi là cái gì cẩu thí thôn trưởng! Ta vừa rồi nói với Lý Nhị Cẩu, đồng dạng là nói cho ngươi nghe! Nếu như. . . Ta nghe nói ngươi lại nhớ thương người nhà của ta, vậy liền cẩn thận cả nhà ngươi chân! Hừ!"

Triệu Ngọc đem Triệu Kim Sinh hung hăng đẩy lên trên tường, dùng ngón tay hư điểm một chút đầu của hắn, lúc này mới kéo cửa ra, ung dung đi ra ngoài.

Bất quá, bởi vì thời gian qua dài như vậy, Triệu Kim Sinh nhi tử đã gọi tới một đoàn giúp đỡ, những người này tất cả đều cầm thuổng sắt cuốc, phần phật một chút liền đem Triệu Ngọc ngăn ở trong viện.

"Đừng! Đừng. . . Đừng. . ." Lúc này, Triệu Kim Sinh thất kinh từ giữa phòng chạy đến, hướng hắn giúp đỡ nhóm hô, "Hiểu lầm, hiểu lầm! Các

ngươi mau tránh ra, để hắn đi, để hắn đi! ! !"

"Cha. . . Không thể để cho hắn đi a, hắn. . ." Triệu Kim Sinh nhi tử dùng cây gậy chỉ vào Triệu Ngọc, một mặt không phục không cam lòng.

"Thằng ranh con, phản thiên?" Triệu Kim Sinh như phát điên hét lớn, "Đều không nghe thấy lời ta nói sao? Để hắn đi! !"

Triệu Kim Sinh như thế cuồng khiếu, giúp đỡ nhóm lúc này mới bỏ vũ khí xuống, cho Triệu Ngọc lóe ra một đầu đường ra. Kia Triệu Kim Sinh nhi tử mặc dù mặt mũi tràn đầy không phục, nhưng vẫn là ngoan ngoãn né qua một bên.

"Hoắc ha ha. . ." Triệu Ngọc ngửa mặt lên trời cười to, không coi ai ra gì nghênh ngang rời đi. Mà khi Triệu Ngọc đi qua những người kia phụ cận, mỗi người cũng không khỏi tự chủ về sau nhanh chóng thối lui. . .

. . .

Kỳ thật, Triệu Ngọc sở dĩ nhất định phải làm được như thế tuyệt, ngoại trừ có chút hoài niệm kiếp trước ác ôn kiếp sống bên ngoài, chủ yếu vẫn là vì mình người nhà suy nghĩ!

Hắn biết, đối với Triệu Kim Sinh cùng Lý Nhị Cẩu như vậy tiểu nhân, nhất định phải duy nhất một lần đánh phục bọn hắn, một lần vất vả suốt đời nhàn nhã, không thể có lưu bất kỳ hậu hoạn nào.

Cái này Triệu Kim Sinh dù sao cũng là một thôn chi trưởng, nếu như muốn đối phó cha mẹ của mình, hay là vô cùng dễ dàng. Mà mình lại không thường về nhà, không thể thời khắc đề phòng.

Cho nên, Triệu Ngọc lúc này mới không tiếc để tiểu hoàng mao bọn người tập kết nhân mã đi Mễ Dương bệnh viện huyện, đem Lý Nhị Cẩu đám người chân tất cả đều đánh gãy, hơn nữa còn tự mình đi Triệu Kim

Sinh nhà thị uy, nó mục đích chính là muốn để bọn hắn minh bạch, ta Triệu Ngọc hắc bạch hai đạo, không phải dễ trêu! Còn dám đụng đến ta người nhà, liền đem cả nhà các ngươi người chân đều đánh gãy!

Ra Triệu Kim Sinh nhà, Triệu Ngọc chợt cảm thấy một thân nhẹ nhõm. Khi nhìn đến cái kia bị mình đoạt dưa leo tiểu hài nhi về sau, hắn trực tiếp móc ra một trăm khối tiền đưa cho hắn.

"Đi thôi, quầy bán quà vặt mua đường ăn đi thôi, ha ha ha. . ."

Nhìn xem tiểu hài khoa tay múa chân dáng vẻ, Triệu Ngọc rất cảm thấy vui mừng. Sau đó, hắn mở cửa xe, mặc vào đồng phục cảnh sát, sau đó bất động thanh sắc trở về nhà của mình.

Bởi vì Triệu Ngọc còn có rất nhiều công vụ mang theo, đêm đó cũng không có cùng Miêu Anh tại gia tộc qua đêm, buổi chiều thừa dịp trời còn chưa có tối, liền cùng một chỗ chạy về Tần Sơn.

Sau đó, Triệu mầm hai người đầu tiên là đến một nhà cấp cao nhà hàng Tây đơn giản ăn một chút mà đồ vật, sau đó liền không kịp chờ đợi về nhà làm kịch liệt "Làm nóng người hoạt động" đi.

Từ lúc Miêu tiểu thư bị Triệu Ngọc từ đại cô nương biến thành nữ nhân về sau, đối phương diện này cần, cũng giống nàng cái kia nóng nảy tính cách đồng dạng.

Cứ việc Triệu Ngọc ban ngày cùng Lý Nhị Cẩu bọn người đại chiến một trận, nhưng là không chút nào ảnh hưởng cái kia dư thừa tinh lực, hai người trong phòng ngủ lăn qua lăn lại, sục sôi bành trướng, nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly, một mực giày vò cực kỳ lâu, mới cuối cùng ôm nhau ngủ. . .

Bất quá, Triệu Ngọc trong lòng nhớ một chuyện khác, đợi đến nửa đêm thoáng qua một cái, hắn liền thừa dịp Miêu Anh ngủ say, mình lặng lẽ

thoát ra ổ chăn, đi tới một gian khác phòng ngủ.

Triệu Ngọc đem lão cữu cho hắn quyển kia viết tay sách, nhẹ nhàng đặt ở bàn làm việc bên trên, bắt đầu cẩn thận nghiên cứu.

Sớm tại hắn cùng Miêu Anh phiên vân phúc vũ thời điểm, hôm nay kỳ ngộ cũng đã hoàn thành, độ hoàn thành vì 98%, lại lấy được một cái ẩn hình kính viễn vọng.

Hiện tại nửa đêm đã qua, hắn lại có thể mở mới một quẻ! Bất quá, hắn lại nghĩ trước tiên đem bản này « quỷ công Bát Quái » nghiên cứu triệt để, lại mở mới quẻ không muộn.

Trước mắt bản này viết tay bản cổ thư, nghe nói là Triệu Ngọc ông ngoại sư phụ thân bút chỗ chép, lúc ấy khả năng còn ở vào dân quốc thời kì, phía trên văn tự, tất cả đều là chữ phồn thể.

Mà lại, quyển sách này bởi vì bảo hộ bất lợi, tổn hại cũng tương đối nghiêm trọng, trang bìa đã không có , vừa chỗ rễ mài mòn nghiêm trọng, nhất là bộ phận sau, có rất nhiều địa phương thấm qua nước, chữ viết đã không tốt phân biệt.

Triệu Ngọc là loại kia thô bên trong có mảnh người, mà lại đối việc đã quyết định tình phi thường chấp nhất. Cứ việc bôn ba ác chiến một ngày, thân thể đã phi thường mỏi mệt, nhưng hắn vẫn là cầm lấy một bản từ điển, bắt đầu cẩn thận nghiên cứu.

Mặc dù có chút đồ vật không phải rất dễ lý giải, nhưng liên tiếp hai giờ xuống tới, Triệu Ngọc vẫn là đối bản này « quỷ công Bát Quái » có một chút hiểu rõ.

Nguyên lai, quyển sách này cũng không phải là đối « quỷ công Bát Quái » hoàn chỉnh chú giải, mà là một bản giới thiệu sách, chỉ là đại thể giảng thuật quỷ công Bát Quái một chút tương quan tình huống mà thôi.

Trên sách nói, cái này quỷ công Bát Quái chính là cái gì thượng cổ huyền học loại hình, đã từng thậm chí cùng « Chu Dịch » nổi danh, nhưng là về sau bởi vì này quẻ khó học, mà dần dần thất truyền. Bên trong còn ghi lại lấy một chút cùng quỷ công Bát Quái có liên quan thiên tướng, tinh tú loại hình, nội dung của nó cũng là mười phần vụn vặt, để Triệu Ngọc không được đầu mối.

Bất quá, mặc dù nội dung vụn vặt, nhưng là Triệu Ngọc lại cảm giác cái này « quỷ công Bát Quái » rất không bình thường, tựa hồ thật giống « Chu Dịch » như thế, có chút bác đại tinh thâm dáng vẻ.

Không biết, vật này, có thể hay không thật cùng trong đầu Kỳ Ngộ hệ thống có quan hệ gì?

Ai?

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc tiếp tục xem xét thời điểm, chợt tại quyển sách này dựa vào sau địa phương, tìm được cùng loại cắt âm cùng phê bình chú giải đồ vật, kia đằng sau, còn giống bốn góc dãy số, sao chép lấy rất nhiều kỳ quái số lượng cùng ký hiệu.

Nhìn thấy những vật này, Triệu Ngọc đột nhiên nhớ tới đạo trưởng Viên Thụ Tài đến, hắn nói mình chép ghi lại quẻ văn, cùng loại một loại nào đó cổ đại ghép vần.

Chẳng lẽ. . . Trong này có thể tìm tới cái gì đột phá sao?

Mang theo kích động, khẩn trương cộng thêm tâm tình thấp thỏm, Triệu Ngọc mau đem mình trước đó chép nhớ kỹ quẻ văn lấy ra so với, kết quả, sự so sánh này phía dưới, hắn rốt cục phát hiện trong đó —— ảo diệu! ! !

Chương 443: Chương 443: Quẻ văn huyền bí

Chương 443: Quẻ văn huyền bí

Triệu Ngọc dù sao làm thời gian dài như vậy hình sự trinh sát công việc, khi hắn phát hiện trong sách đại lượng số lượng ký hiệu về sau, thoáng điều nghiên một chút, rất nhanh liền nhìn ra chút hứa môn đạo.

Đầu tiên, hắn từ trên mạng tìm tòi một chút, nguyên lai loại này ký hiệu, chính là một loại dân quốc thời kỳ một loại chú âm ký hiệu, cũng có thể nói là dân quốc thời kỳ Hán ngữ ghép vần. Trên mạng nói, bởi vì lúc ấy không có mở rộng tiếng phổ thông, cho nên lúc đó Hán ngữ ghép vần, cũng không phải là hiện tại cái dạng này, mà là từ 40 cái tựa như kéo chữ T mẫu ký hiệu tạo thành.

Sau đó, Triệu Ngọc xuất ra trước đó một đoạn quẻ văn đối đầu so, sau đó dựa theo loại này chú âm phương pháp, rất mau tìm đến xứng đôi chú âm ký hiệu.

Bởi vì đây là một loại ghép vần, cho nên chỉ để ý quẻ văn bên trên chính xác âm đọc, mà không cần chính xác tự nghĩa.

Mỗi một cái ký hiệu phía trước, đều có một cái đối ứng chữ số Ả rập, mà những chữ số này cũng không phải là dựa theo lớn nhỏ trình tự sắp xếp, có là một hai vị số, có thì là ba bốn chữ số, hoàn toàn không có quy luật có thể nói.

Đương Triệu Ngọc căn cứ quẻ văn tìm tới đối ứng ký hiệu về sau, liền thình lình đạt được một nhóm lớn số lượng.

Kỳ quái! ?

Triệu Ngọc nhíu mày, không rõ cái này một nhóm lớn số lượng đại biểu cho có ý tứ gì, mang lòng hiếu kỳ mãnh liệt, hắn lại sau này mặt lật xem một lượt, nhưng cũng tiếc chính là, đằng sau chính là cổ thư thấm nước bộ phận, rất nhiều thứ cũng không nhìn thấy rõ.

Triệu Ngọc chỉ là từ phía trước nhất một tờ, thấy được một trương đồ bản thảo, đồ bản thảo bên trên vẽ lấy một cái to lớn "mười" chữ, lấy Thập tự trung tâm làm tâm điểm, lại vẽ ra một cái to lớn tròn, mà cái này tròn còn bị bình quân chia làm rất nhiều phần, ở giữa còn pha tạp lấy một chút ký hiệu cùng số lượng.

Bức tranh này mặc dù tổn hại nghiêm trọng, nhưng Triệu Ngọc vẫn có thể nhìn ra một thứ đại khái lúc nào tới, chợt nhìn qua, tựa như là bài thi bên trên một đạo phổ thông đề toán, nhưng là thông qua nghiêm túc nghiên cứu phân tích, kết hợp với lấy trước đó đạt được số lượng, Triệu Ngọc rốt cục lĩnh ngộ ra ở trong đó ảo diệu!

Oa! ?

Nhìn thấy kết quả này, Triệu Ngọc không khỏi càng thêm hưng phấn kích động, hắn tranh thủ thời gian móc ra thuốc lá, lại mở một quẻ. Vì không đánh thức Miêu Anh, hắn thậm chí dùng chăn bông che lại chính mình.

Tại trong chăn bông một trận loạn khục, mới quẻ thình lình mở ra:

"Đoái Chấn quẻ, đoái trạch chấn lôi. Đầm lầy ân lôi, khí trọc không ôn, sinh nhã lam mang, úc nghi hồn trầm."

Triệu Ngọc mau đem tổ này quẻ văn ghi tạc trên giấy, sau đó bắt đầu dựa theo mới nhất phát hiện bắt đầu giải quẻ phân tích.

Đầu tiên, hắn đem tất cả văn tự tất cả đều dựa theo trên sách dân quốc ghép vần pháp, tiêu chú ra.

Ai ngờ, phía trước nhất "Đoái Chấn quẻ" cùng "Đoái trạch chấn lôi" hai câu này, đối ứng tất cả đều là "0", mặc dù trong sách không có minh xác giải thích, nhưng Triệu Ngọc cảm giác hai câu này hắn là quẻ văn danh xưng cùng mở đầu, đã biểu thị vì "0", vậy đã nói rõ nó hơn phân nửa không có ý nghĩa.

Thế là, hắn đem hai câu này trước gác lại xuống dưới, ngược lại dốc lòng nghiên cứu phía sau 16 chữ quẻ văn. 16 cái chữ bình quân chia làm bốn tổ, so sánh về sau, mỗi một tổ đều xuất hiện chỗ đối ứng chữ số Ả rập.

Tới trước nhìn tổ thứ nhất "Đầm lầy ân lôi", so sánh về sau, bốn chữ này bày biện ra chính là 1507; "Khí trọc không ôn" đối ứng là 8927; "Sinh nhã lam mang" là 0013; "Úc nghi hồn trầm" thì là 2109.

1507, 8927, 0013, 2109.

Đương cái này bốn tổ chợt nhìn qua không có chút ý nghĩa nào số lượng hiện ra tại trước mặt về sau, Triệu Ngọc trong lòng lại là sớm đã có một phen so đo, tựa hồ đã nhìn ra ảo diệu bên trong.

Hắn lập tức cầm qua phía sau bức kia đồ bản thảo đến so với, cuối cùng, thông qua hắn nghiêm túc nghiên cứu, chỉ dùng nửa giờ, hắn liền đem cái này một chuỗi con số ý nghĩa giải thích ra.

Không nghĩ tới, chuỗi chữ số này ý nghĩa, cùng lúc trước hắn một ít phỏng đoán, lại là hoàn toàn đối ứng.

Đầu tiên, nhìn kia tổ thứ nhất số lượng 1507. Có lẽ là trước kia, Triệu Ngọc liền đã từng nghĩ tới, tại những cái kia tối nghĩa khó hiểu quẻ văn bên trong, có thể hay không chỉ thị một phương hướng nào đó? Bởi vì, kia dù sao cũng là Kỳ Ngộ hệ thống, đã muốn phát sinh kỳ ngộ, dù sao cũng phải có cái vị trí cùng phương hướng mới được a?

Hiện tại xem ra, điều phỏng đoán này, rất có thể là thành lập.

Nguyên lai, tại bộ kia Thập tự đồ bên trên, Triệu Ngọc tìm được một cái trực tiếp nhất phương vị tin tức: Nếu như đem cái kia Thập tự xem là bên trên bắc Hạ Nam trái tây phải đông phương vị đồ, như vậy đằng sau liên tiếp số lượng, cùng Thập tự bên trên vẽ lấy những cái kia đường cong liền tất cả đều có ý nghĩa.

Thập tự đồ lấy Thập tự trung tâm làm trung tâm, cách mỗi 10 độ vạch ra một đầu nghiêng tuyến, vừa vặn đem phương vị đồ hoạch xuất ra 36 đường nét đến, cái này 36 đường nét không thể nghi ngờ đại biểu cho 360 độ, mỗi 10 độ vừa vặn đối ứng một cái phương hướng!

Tỉ như nói, trước mắt 1507, nếu như dựa theo phương vị đồ đến tìm kiếm, thứ 15 đường nét chỉ thị chính là đông lệch nam phương hướng, mà phía sau 07 thì là đem mỗi 10 độ lại bình quân phân làm 10 phần, 07 đại biểu cho trong đó một phần, cứ như vậy, thì càng có thể đem chỉ thị phương hướng trở nên càng thêm chính xác.

Mà một khi phương hướng minh xác xuống tới, Triệu Ngọc đoán cũng có thể đoán được, tổ kế tiếp số lượng, tất nhiên biểu thị chính là ——khoảng cách!

8927, dạng này một con số, nếu như đại biểu khoảng cách, vậy nó đơn vị không thể nào là cây số, cũng không thể nào là centimet, chỉ có dùng gạo giải thích mới hợp lý nhất. Nói cách khác, từ hắn mở quẻ vị trí tính lên, đông lệch nam phương hướng 892 7 mét, liền là kỳ ngộ sắp phát sinh địa phương!

Mặc dù, Triệu Ngọc cũng cân nhắc qua, tại Trung Quốc cổ đại có khả năng dùng "Trượng" hoặc cái khác khoảng cách đơn vị, nhưng là hắn hiện tại không tâm tư đi chuyển đổi hoặc tra tìm, lại tranh thủ thời gian hướng phía dưới một tổ số lượng nhìn lại.

Nếu như dựa theo suy đoán của hắn, phương hướng, khoảng cách về sau, tất nhiên chính là thời gian! Nếu là phải tao ngộ kỳ ngộ, thời gian này cái này vừa muốn làm ắt không thể thiếu.

Nhưng mà, tổ thứ ba số lượng chính là 0013, lại làm cho Triệu Ngọc không tốt ước đoán. Bởi vì, nếu như đổi thành thời gian, liền là 0 giờ sáng 13 phân, hiện tại đã là nửa đêm ba điểm, kia há không nói rõ, kỳ ngộ đã qua?

Mà lại, Triệu Ngọc là nửa đêm hai điểm mới mở quẻ, cũng không thể kỳ ngộ đã phát sinh xong a? Cho nên, hoặc là 0013 là chỉ ngày thứ hai 0 giờ sáng 13 phân, hoặc là, liền là 0013 chỉ thị căn bản không phải thời gian!

Như vậy. . . Không phải thời gian, còn có thể là cái gì đây?

Chẳng lẽ là. . . Không gian?

Nha. . . 0013, chẳng lẽ. . . Đại biểu là 1 3 mét độ cao? Biết sao? Thế nhưng là, nếu như kỳ ngộ là phát sinh ở bãi đậu xe dưới đất loại hình địa phương, kia há không liền là một cái số âm rồi?

Số âm. . . Số âm. . .

Triệu Ngọc tra khắp cả ký hiệu đối ứng đồ cũng không có tra được cái gì số âm, phía trên tất cả đều là chữ số Ả rập.

Mang theo không xác định nghi hoặc, Triệu Ngọc lại đem ánh mắt chuyển hướng tổ thứ tư số lượng.

2109!

Ân. . . Nhìn thấy cái số này, Triệu Ngọc cái thứ nhất nghĩ tới chính là, nếu như nói, cái số này đại biểu thời gian, có thể hay không càng hợp lý một chút?

2109 liền là 9 giờ tối số không 9 phân! ?

Chậc chậc. . .

Mặc dù, Triệu Ngọc cảm giác mình khả năng đã giải khai quẻ văn ý tứ, nhưng là, nhìn thấy trước mắt thời gian về sau, hắn lại khó tránh khỏi lại sinh ra mấy phần hoài nghi.

Không đúng sao?

Quỷ công Bát Quái đến từ Trung Quốc cổ đại, Trung Quốc cổ đại đều là dùng mười hai canh giờ đến tính toán thời gian, như cái gì xấu thân buổi trưa dậu loại hình, có thể khiến dùng như thế tiền vệ 24 giờ tính theo thời gian pháp sao?

Còn có, kia khoảng cách đơn vị sẽ là gạo sao? Nếu như 0013 đại biểu độ cao, kia độ cao cũng sẽ là dùng gạo làm đơn vị sao?

Cái này nghe vào có phải hay không có chút kéo?

Chẳng lẽ, quỷ công Bát Quái tại mấy ngàn năm trước liền đã có thể đoán trước tương lai?

Hay là, cái này quỷ công Bát Quái, cùng trong đầu Kỳ Ngộ hệ thống, đều căn bản không phải nhân loại sáng tạo?

Triệu Ngọc làm người khôn khéo, hắn biết, nếu như mình dựa theo cái

này mạch suy nghĩ vĩnh viễn nghĩ tiếp, không thể nghi ngờ sẽ tiến vào rúc vào sừng trâu, không có khả năng nghĩ ra kết quả gì.

Cho nên, thân là một thám tử, Triệu Ngọc rất nhanh điều chỉnh mạch suy nghĩ, làm thông tư tưởng của mình công việc!

Đúng a!

Đã ta hiện tại có khả năng đã tìm được quẻ văn đáp án, vậy ngày mai, ta sao không ở buổi tối 9 điểm 09 phân, đi đông lệch nam phương hướng, khoảng cách nhà ta 892 7 mét địa phương đi xem một cái? Nhìn xem nơi đó đến cùng sẽ phát sinh —— cái gì! ?

Chương 444: Chương 444: Lưu danh sử xanh

Chương 444: Lưu danh sử xanh

Sáng ngày thứ hai, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh tất cả đều đổi lại mới tinh chế phục, cùng đi đến nhà tang lễ, đi tham gia Phó Kiếm Tinh đám người tang lễ.

Lần này tướng quân lĩnh sự kiện, Mạt Dương phân cục có thể nói tổn thất nặng nề, bao quát Phó Kiếm Tinh ở bên trong năm tên nhân viên cảnh sát, toàn bộ bởi vì công hi sinh vì nhiệm vụ.

Tần Sơn cục cảnh sát cũng là giống như trước Khúc Bình tổ trưởng như thế, vì bọn họ cử hành cảnh đội tối cao quy cách tang lễ.

Năm tên thám tử chính vào thịnh niên, như thế tin dữ thật là khiến người bóp cổ tay động dung, tang lễ bên trên, người chết gia thuộc nhóm càng là cực kỳ bi thương, ai trời cảm giác địa, khóc thành một mảnh. . .

Lễ truy điệu bên trên, Triệu Ngọc đập vào mắt thương thế, lại nhớ lại lúc trước Khúc Bình tổ trưởng một chút chuyện cũ. Hồi tưởng trước kia, chưa phát giác khiến người thổn thức.

Đang đuổi điệu sẽ kết thúc về sau, Triệu Ngọc, Miêu Anh còn có Dung Dương tổ trọng án các đồng nghiệp, cố ý đến mộ viên vì Khúc Bình tổ trưởng tặng hoa.

Mặc dù, sát hại Khúc Bình tổ trưởng hung thủ đã đền tội. Nhưng là, làm thủ phạm Dư Phù Sinh, lại như cũ còn chưa sa lưới. Cư tất, tội ác chồng chất Dư Phù Sinh đã trốn đến hải ngoại, ẩn núp. Mặc dù cảnh sát gia tăng cường độ, lại vẫn không có đem nó bắt được.

Bất quá, Triệu Ngọc tin tưởng vững chắc, cái này Dư Phù Sinh đại thế đã mất, một ngày nào đó sẽ bị cảnh sát tróc nã quy án.

Xảo chính là, đương Triệu Ngọc bọn người tế điện Khúc Bình tổ trưởng thời điểm, hồi lâu chưa từng gặp mặt Chu An Đông cục trưởng bỗng nhiên xuất hiện. Trong tay hắn cũng cầm thổi phồng hoa tươi, hiển nhiên cũng là để tế điện Khúc Bình.

Lão lãnh đạo thấy được bộ hạ cũ, tự nhiên là phá lệ vui vẻ, mọi người liền tại mộ viên ngoại thân cắt bắt đầu trò chuyện.

Hiện nay, Chu cục trưởng mặc dù là nhân họa đắc phúc, quan thăng cấp một, nhưng là hồi tưởng lúc trước lao ngục kinh lịch, cũng là tránh không được một thân mồ hôi lạnh.

Chính là bởi vì dạng này, Chu cục trưởng từ lúc đảm nhiệm mới chức vị về sau, tự nhiên là việc phải tự làm, phá lệ cẩn thận. Cũng chính coi là bên trong dạng này, hắn mới một mực không có đưa ra thời gian đến thăm một chút những này bộ hạ cũ nhóm.

Đám người cho tới một nửa, Chu cục trưởng bỗng nhiên đơn độc đem Triệu Ngọc gọi vào một bên, nói với hắn vài câu lời từ đáy lòng.

Chu cục trưởng thành thật với nhau nói với Triệu Ngọc: "Tiểu Triệu con a, ta tên Chu nào đó trong lòng rõ ràng, lần trước ta có thể đại nạn không chết, trầm oan giải tội, nhất hắn là cảm tạ người, liền là ngươi! Mà lại —— không có cái thứ hai! Nếu không phải ngươi cuối cùng bắt lấy những cái kia phần tử phạm tội, hơn nữa còn tìm tới bọn hắn hãm hại ta chứng cứ, ta Chu An Đông coi như nhảy vào Hoàng Hà cũng rửa không

sạch!"

"Đừng nói như vậy, ngài nhưng tuyệt đối đừng nói như vậy, hắc hắc hắc. . ." Triệu Ngọc không chút nghĩ ngợi nói, "Chu cục trưởng a, làm nói chuyện nửa chút ý tứ cũng không có chứ! Ta nhìn. . . Ngươi muốn cảm tạ ta, vẫn là đến một chút giàu nhân ái tốt. . . Ha ha ha. . ."

Nói, Triệu Ngọc còn đưa tay làm một số tiền động tác.

Chu An Đông dù sao làm lãnh đạo làm đã quen, ngày thường bọn thuộc hạ tất cả đều thuận chính mình ý tứ nói chuyện, hôm nay chợt nghe Triệu Ngọc cái này đã lâu già mồm âm thanh, thật đúng là cảm thấy hết sức thân thiết.

"Ha ha ha, tiểu tử ngươi, vẫn là bộ kia đức hạnh a!" Chu cục trưởng có chút ít cảm khái nói, "Nói thật, ngươi kia dõng dạc dáng vẻ, ta trước kia là thật tâm chán ghét!"

"Ha ha, vậy bây giờ đâu?" Triệu Ngọc cười xấu xa lấy hỏi một câu.

"Hiện tại a, đáng ghét hơn thôi!" Chu cục trưởng nói xong, thế mà đem mình chọc cho cười ha ha.

Triệu Ngọc thì trầm thấp nhả rãnh một câu: "Nguyên lai, ngươi cái này nhã nhặn đại lãnh đạo cũng mẹ nó sẽ nói cười lạnh a!"

"Ha ha ha. . ."

Chu cục trưởng cười đến ngửa tới ngửa lui, đem xa xa thám viên nhóm tất cả đều nhìn sửng sốt. Bởi vì, nơi này dù sao cũng là trang nghiêm túc mục mộ địa, một cái đại lãnh đạo ở chỗ này cất tiếng cười to, có phải hay không không quá phù hợp?

Quả nhiên, cười vài tiếng về sau, Chu cục trưởng lúc này mới chú ý tới

hiện tại trường hợp, vội vàng thu hồi tiếu dung, nghiêm túc nói ra: "Như vậy đi, Tiểu Triệu mà! Ta lão Chu cũng không phải loại kia vong ân phụ nghĩa hạng người, ta đem lời để ở chỗ này, về sau, mặc kệ ngươi gặp được chuyện gì, cứ tới tìm ta, ta đều sẽ giúp cho ngươi! Coi như tiểu tử ngươi thọc thiên đại cái sọt, ta cũng vĩnh viễn đứng tại ngươi bên này!"

"Tốt! Đủ anh em!"

Triệu Ngọc cùng lão Chu nắm tay. Trong lòng của hắn hết sức rõ ràng, đừng nhìn Chu An Đông làm người có chút cứng nhắc thủ cựu, nhưng là thực chất bên trong lại có chút cổ đạo hiệp phong chi khí. Hiện tại, hắn đã có thể nói lời như vậy, đủ để thấy chân thành chi sở chí.

Ha ha ha. . .

Triệu Ngọc cười thầm nói, lần này thật đúng là không tệ, ngoại trừ Liêu Cảnh Hiền bên ngoài, mình tại cục thành phố lại thêm một cái mạnh hữu lực lớn hậu trường!

"Tiểu Triệu con a, " Chu cục trưởng lại lần nữa thấm thía nói, "Hiện tại trong thị cục mặt, vô luận là lãnh đạo cấp trên, vẫn là phổ thông nhân viên cảnh sát, đối ngươi cũng là khen ngợi có thừa a! Về sau. . . Làm rất tốt! Nếu là lúc nào muốn đi phía trên lại cử động khẽ động, nói cho ta, ta giúp ngươi nghĩ biện pháp!"

"Tốt! Tốt! Nhờ ngài phúc, ha ha ha. . ."

Hai người lại nói linh tinh vài câu, lúc này mới một lần nữa cùng mọi người tụ hợp.

Tương thỉnh không bằng ngẫu nhiên gặp, Chu cục trưởng lúc này biểu thị, muốn xin mọi người ăn bữa cơm trưa, hảo hảo tự ôn chuyện, tất cả mọi người tất nhiên là vui vẻ tiếp nhận.

Giữa trưa, ngoại trừ bọn hắn tổ trọng án nhân viên cảnh sát, giống Loan Tiêu Tiêu cục trưởng, thư ký Tống Siêu, còn có một số những khoa thất khác già đồng sự, cũng đều bị Chu cục trưởng triệu hoán tới. Cuối cùng, thậm chí ngay cả đã lui khỏi vị trí hàng hai Kim đội trưởng cũng đến trận.

Các lão bằng hữu gặp mặt, tự nhiên là hết sức cao hứng, tiệc rượu bên trên không chút nào ấm áp náo nhiệt.

Cơm trưa qua đi , dựa theo sớm hẹn trước, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh xe chạy tới Tần Sơn thị cục văn hóa khảo cổ.

Bọn hắn hôm nay tới mục đích, một cái là được mời tham quan Kim Phật bảo tàng, mà lại muốn điền một chút tương quan văn kiện báo cáo; thứ hai, cũng thuận tiện thăm hỏi một chút hai vị kia lão chuyên gia.

Nghe nói Triệu Ngọc cùng Miêu Anh muốn tới, trên thân trúng thương Điền Đông Dân giáo sư, thậm chí tự mình ngồi lên xe lăn đi tới cửa nghênh đón.

Tại hai vị lão nhân trong mắt, Triệu mầm hai người không thể nghi ngờ là bọn hắn đại ân cứu mạng người! Nếu không phải hai người kia thời khắc mấu chốt đứng ra, hai người bọn họ sớm đã đi theo Đổng Phái Trác mà đi.

Mặc dù, bởi vì Kim Phật một án liên luỵ, hai vị thầy giáo già nhận lấy một chút xử lý, nhưng là cảnh sát nể tình bọn hắn chính là bị người sai sử, hoàn toàn bất đắc dĩ, cũng không có truy đến cùng việc này. Mà cục văn hóa khảo cổ bên này cũng xem ở bọn hắn tuổi tác đã cao, mà lại đối Kim Phật khai quật từng có cống hiến phân thượng, đồng dạng miễn trừ đối bọn hắn xử phạt.

Sau đó, tại Điền Đông Dân cùng Vương Thái Minh hai vị lão chuyên gia dẫn đầu dưới, Triệu mầm hai người đầu tiên là đi vào cục văn hóa khảo

cổ nhiệt độ ổn định nhà kho, đi thăm Kim Phật bảo tàng xử lý hiện trường.

Giờ phút này, đến từ trong ngoài nước quyền uy các chuyên gia, đều tại cẩn thận từng li từng tí, cực kỳ thận trọng xử lý lấy bảo tàng.

Nhưng gặp mười hai vị tạo hình khác nhau, sinh động như thật Kim Phật đã xuất hiện tại hai người trong mắt.

Trải qua xử lý về sau, cái này mười hai vị Kim Phật kim quang lóng lánh, mọi loại lộng lẫy tinh mỹ, liền ngay cả không hiểu công việc Triệu Ngọc, đều thấy hai mắt tỏa ánh sáng.

Mà những cái kia từ hòm gỗ bên trong sửa sang lại đồ trang sức, mã não trân châu, đồ cổ ngọc khí, cũng là số lượng khổng lồ, sặc sỡ loá mắt, không kịp nhìn. . .

Nhìn xem những cái kia làm người ta nhìn mà than thở bảo tàng, trong lòng của hắn một mực tại đánh lấy mình tính toán nhỏ nhặt, hắn tính thế nào, thế nào cảm giác mình cuối cùng đạt được trích phần trăm, không phải chỉ 500 vạn!

Bất quá, phát hiện Kim Phật, đối với Triệu Ngọc chỗ tốt không chỉ ở tiền tài phương diện.

Làm tham dự bảo tàng khai quật người trong cuộc cùng người phát hiện, Triệu Ngọc hiện trường liên tiếp ký tên mấy phần tương quan văn kiện cùng báo cáo, hơn nữa còn tại nhân viên tương quan an bài xuống, cùng rất nhiều Kim Phật bảo tàng hợp ảnh.

Ký xong văn kiện, chụp chung lưu niệm về sau, Triệu Ngọc liền là nhóm này cả thế gian đều chú ý Kim Phật bảo tàng duy nhất hợp pháp người phát hiện!

Nói cách khác, đại danh của hắn, sẽ theo Kim Phật bảo tàng cùng một chỗ mà truyền lưu sử sách.

Lần này, Triệu Ngọc có thể nói là được cả danh và lợi. Làm ngay tại tình yêu cuồng nhiệt bên trong Triệu mầm hai người, tự nhiên là muốn nâng chén chúc mừng một chút.

Đêm đó, hai người lựa chọn một cái tương đối an tĩnh cấp cao nhà hàng, lại hưởng dụng một bữa ăn ngon.

Bất quá, vui sướng bữa tối kết thúc về sau, Miêu Anh bởi vì đã hẹn trước nữ tử sinh hoạt quán một vị trí, muốn đi làm tiêm thể mỹ cho, mãi cho đến đã khuya mới có thể kết thúc. Mà nữ tử sinh hoạt quán khoảng cách Miêu Anh trụ sở rất gần, cho nên đêm nay Miêu Anh quyết định về nhà mình, không đi Triệu Ngọc đường Thuận Phong qua đêm.

Triệu Ngọc vừa vặn có chuyện trọng yếu muốn làm, tự nhiên không có dị nghị, đợi hai người từ nhà hàng sau khi tách ra, hắn liền trực tiếp lái xe 10 đến phút, chạy tới một cái tên là thời thượng quốc tế đại tửu điếm địa phương.

Triệu Ngọc tối hôm qua đối địa đồ tính toán thời gian rất lâu, mới rốt cục tìm được quẻ văn bên trong những con số kia chỉ thị địa phương, chính là toà này thời thượng quốc tế khách sạn.

Giờ phút này, khoảng cách 21 giờ 09 phút đã rất gần, không biết, nơi này đến cùng sẽ có kỳ ngộ gì, đang đợi hắn?

Chương 445: Chương 445: Ferrari

Chương 445: Ferrari

Thời thượng quốc tế khách sạn, là một cái tập tắm rửa, dừng chân, ăn uống, giải trí làm một thể cỡ lớn xa hoa khách sạn. Mỗi đến tối giải trí thời gian, nơi này đều sẽ tụ tập một nhóm lớn Tần Sơn kẻ có tiền tới đây tiêu khiển.

Bất quá...

Thông qua cẩn thận so với về sau, Triệu Ngọc lại phát hiện, quẻ văn ngón giữa bày ra vị trí, lại cũng không tại nên khách sạn những cái kia chỗ ăn chơi, mà là ở vào khách sạn phía nam không trung bãi đỗ xe.

Chậc chậc...

Triệu Ngọc trong lòng càng ngày càng không chắc, mình có thể hay không sai lầm những con số kia ý tứ? Vì sao lại chỉ thị bãi đỗ xe đâu?

Bất quá, nhập gia tùy tục, dù sao 21 giờ 09 phút lập tức liền muốn tới, không bằng nhìn một chút, có thể hay không thật sự có kỳ ngộ gì phát sinh?

Tiến vào không trung bãi đỗ xe về sau, Triệu Ngọc tựa hồ rốt cục lĩnh ngộ kia 0013 ý tứ, cái này bãi đỗ xe trên dưới hơn mười tầng, nếu là không có độ cao chỉ thị lời nói, căn bản là không có cách tìm tới vị trí chính xác.

Nếu như 0013 thật đại biểu độ cao, vậy đã nói rõ muốn phát sinh kỳ ngộ vị trí, tại cách xa mặt đất 1 cao 3 mét địa phương.

1 3 mét...

Triệu Ngọc thô sơ giản lược tính toán một cái, cái này bãi đỗ xe mỗi một tầng cao hẹn năm mét, 1 3 mét, hắn là tại lầu 3 bãi đỗ xe mới đúng.

Thế là, hắn mở ra Miêu Anh đường hổ, trực tiếp mở hướng về phía lầu 3.

Bởi vì khách sạn có khác một cái dưới đất bãi đỗ xe, cho nên bình thường tới đây đặt cỗ xe người cũng không nhiều. Đi vào lầu 3 về sau, chợt nhìn qua trống rỗng, chẳng những không có ngừng lại nhiều ít cỗ xe, mà lại ngay cả cái bóng người cũng không thấy.

892 7 mét?

Triệu Ngọc tại điện thoại di động của mình địa đồ phần mềm bên trên xem xét khoảng cách, từ đường Thuận Phong mở quẻ địa phương, đến toà này không trung bãi đỗ xe thẳng tắp khoảng cách, vừa lúc ở 8900 gạo đến 9000 gạo ở giữa.

Nói cách khác, nếu như mình không có lầm khoảng cách đơn vị, như vậy chờ đến 21 giờ 09 phút thời điểm, nơi này liền sẽ phát sinh những thứ gì!

Thế nhưng là, thật sẽ phát sinh cái gì sao?

Nếu quả thật có kỳ ngộ, sẽ là kỳ ngộ gì, có thể hay không... Gặp nguy hiểm?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc liền đem xe của mình ngừng đến một cái ẩn nấp vị trí bên trên, sau đó liền ngồi ngay ngắn ở trên ghế lái, làm chờ

lấy 21 giờ 09 phút đến.

Nhưng mà, hắn vừa mới chờ đợi không lâu, bên ngoài còn không có phát sinh cái gì, nhưng trong đầu bỗng nhiên vang lên một trận thanh âm, lại lập tức làm rối loạn hắn tiết tấu.

Không nghĩ tới, lúc này, hệ thống lại bỗng nhiên tuyên bố hôm nay kỳ ngộ —— kết thúc!

Hệ thống nói, hắn lần này kỳ ngộ độ hoàn thành cao tới 141%! Hơn nữa còn thu được 5 kiện gọi là "Hacker chỉ lệnh" đạo cụ!

Ai?

Triệu Ngọc lập tức mộng, một phương diện, hắn bị cao như vậy độ hoàn thành cùng 5 kiện mới lạ đạo cụ kinh ngạc một chút; còn mặt kia, hắn chợt ý thức được, đã hôm nay kỳ ngộ đã kết thúc, vậy tương đương hắn tới này cái bãi đỗ xe, đã không có chút ý nghĩa nào, không còn sẽ có kỳ ngộ gì!

Không thể nào?

Chẳng lẽ... Tính sai rồi? Quẻ văn căn bản cùng « quỷ công Bát Quái » không quan hệ? Kia một chuỗi số lượng, cũng bất quá là trùng hợp mà thôi?

Triệu Ngọc tâm tình lập tức trở nên có chút phức tạp, đã kinh hỉ lại thất vọng.

Bất quá, mặc kệ tâm tình như thế nào, như là đã hoàn thành kỳ ngộ, vậy dĩ nhiên phải thật tốt tổng kết ghi chép một phen.

Triệu Ngọc trước hết nhất mở ra cái kia mới lấy được đạo cụ. Hệ thống giới thiệu nói, nên đạo cụ vì cấp một đạo cụ, sử dụng về sau, có thể từ cố

hữu mười đầu Hacker trong chỉ lệnh, tùy ý tuyển một đầu, sau đó tác dụng đến trí năng trên máy móc.

Thông qua giới thiệu vắn tắt nói rõ, Triệu Ngọc rất nhanh minh bạch nên đạo cụ tính chất. Có vật này, hắn liền có thể tại tính toán trên máy làm phóng thích virus, giải tỏa mật mã, copy văn kiện, không chế từ xa loại hình sự tình! Nói cách khác, coi như hắn không phải máy tính cao thủ, cũng có thể giống Hacker như thế đi hắc người khác máy tính!

Loại này đạo cụ nhất hợp Triệu Ngọc khẩu vị, tự nhiên là như nhặt được chí bảo, cảm giác về sau nhất định có thể có tác dụng lớn!

Tra xét xong đạo cụ về sau, Triệu Ngọc lại bắt đầu ghi chép hôm nay cùng quẻ văn có liên quan sự tình.

Hắn hôm nay mở ra, chính là một cái "Đoái Chấn" quẻ. Hồi tưởng một ngày kinh lịch, Triệu Ngọc rốt cục hiểu rõ, hôm nay kỳ ngộ độ hoàn thành, vì sao lại cao như vậy!

141%,

Đây chính là từ lúc "Càn" quẻ mở ra về sau, hắn lấy được thứ hai cao độ hoàn thành.

Đầu tiên tới nói, hắn hôm nay phát hai bút tiểu tài, đã đầy đủ đối ứng lên "Đoái" quẻ đại biểu tài vận.

Thứ nhất bút tiểu tài, liền là lần trước phá án và bắt giam cổ mộ án giết người cùng 18 năm trước cổ trang nữ thi án tiền thưởng, cổ mộ án giết người chỉ là phụ, nhưng là nữ thi án bởi vì là trầm tích bản án cũ, treo thưởng trán vẫn là rất cao.

Hai kiện bản án cộng lại, Triệu Ngọc hết thảy đạt được hơn 9 vạn tiền thưởng, mặc dù trước mắt còn chưa nhập trướng, nhưng là đã từ kế toán

nơi đó ký tên xác nhận.

Mà thứ hai bút tiểu tài, thì là thực sự "Tiền lương" . Hôm nay vừa vặn phòng tập thể thao bên kia vén màn, tháng trước, trừ bỏ tiền lương cùng đầu tư bên ngoài, hít sâu phòng tập thể thao chỉ toàn lợi nhuận 17 vạn nguyên , dựa theo hiệp nghị bên trên lợi nhuận chia, Triệu Ngọc phân đến 11 vạn nhiều!

Như thế xuống tới, Triệu Ngọc hôm nay tổng cộng có 20 vạn nguyên nhập trướng, tự nhiên đối ứng "Đoái" quẻ mà nói.

Còn mặt kia, hắn làm Kim Phật bảo tàng người phát hiện, đã theo Kim Phật bảo tàng cùng một chỗ tên lưu sử sách, cái này không thể bảo là là ở địa vị bên trên có bay qua đề cao. Đối ứng "Chấn" quẻ, tự nhiên không có gì thích hợp bằng.

Đương nhiên, nếu như chỉ từ hiệu quả đi lên giảng, có lẽ hắn hôm nay kỳ ngộ vẫn không thể đạt tới 141% tiêu chuẩn, nhưng là không nên quên, mặc kệ là thu hoạch được phá án tiền thưởng, phòng tập thể thao chia, vẫn là cùng Kim Phật cùng một chỗ tên lưu sử sách, những chuyện này đều là tinh thần trọng nghĩa mười phần chuyện tốt!

Bởi vì cái gọi là làm nhiều chuyện tốt, kỳ ngộ độ hoàn thành liền sẽ càng cao! Cho nên, mới có hôm nay 141%!

Thế nhưng là...

Siêu cao độ hoàn thành cộng thêm 5 kiện cấp một đạo cụ, lại vẫn bổ khuyết không được Triệu Ngọc một ít thất lạc. Bởi vì, hắn đêm qua bạch bạch vất vả nghiên cứu một đêm, hôm nay cũng bạch bạch hưng phấn một ngày. Làm đến cuối cùng, vậy mà tất cả đều là tại làm một trận vô dụng công.

Đã hiện tại kỳ ngộ đã hoàn thành, kia rất rõ ràng không có cái này bãi đỗ

xe chuyện gì thôi?

Chậc chậc...

Triệu Ngọc đập chậc lưỡi, thế nhưng là cũng không có phát động ô tô. Bởi vì thời gian bây giờ, đã là 21 giờ 08 phút, tiếp qua một phút, liền đến dự định thời gian.

Cho nên, Triệu Ngọc cảm thấy, mình hoàn toàn có thể đợi thêm một phút mà!

Ai?

Ai ngờ, Triệu Ngọc đang muốn đến nơi đây, trong lỗ tai chợt nghe được một trận môtơ tiếng oanh minh.

Ta dựa vào!

Triệu Ngọc đối ô tô có chút nghiên cứu, nghe xong thanh âm liền có thể nghe được, cái này tất nhiên là một con ngựa lực mười phần xe thể thao! Chỉ có xe thể thao có thể phát ra dạng này bá khí thanh âm.

Quả nhiên, mấy giây về sau, Triệu Ngọc chỉ gặp một cỗ màu vàng xe thể thao từ cửa vào cấp tốc lái tới. Cao tốc môtơ phát ra nổ thật to, tại cái này vắng vẻ trong bãi đỗ xe lộ ra phá lệ vang dội.

Triệu Ngọc nhịn không được từ trong xe nghiêng đầu quan sát, kia tốc độ xe thể thao cực nhanh, đúng là chớp mắt mở đến Triệu Ngọc xe trước mặt, sau đó "Kít" một tiếng, nghiêng đâm vào Triệu Ngọc chính đối diện chỗ đậu xe bên trên.

"Ta dựa vào!"

Triệu Ngọc lại lần nữa kinh ngạc một tiếng, nguyên lai xe này chính là

một cỗ huyễn khốc Ferrari! Mà lại ngay cả hắn cũng nhìn không ra, đây là Ferrari bên trong cái nào một cái?

Xe thể thao vừa mới dừng hắn, theo cắt Đao Môn hướng lên xốc lên, nhưng gặp một người mặc váy đen, đỏ áo nữ nhân từ ghế lái nhanh chóng chạy ra.

Ngay sau đó, nữ tử này chạy đến bên cạnh cây cột nơi đó, vậy mà một tay vịn cây cột, bắt đầu oa oa nôn mửa...

Ai u!

Triệu Ngọc nhíu nhíu mày, vừa cẩn thận nhìn nữ nhân kia. Bởi vì nữ nhân đưa lưng về phía Triệu Ngọc, Triệu Ngọc nhất thời thấy không rõ nàng tướng mạo. Nhưng là, xuyên thấu qua cửa sổ xe, hắn có thể nhìn thấy, nữ nhân này cái đầu không cao, dáng người linh lung, trên đầu còn nhiễm một đầu bắt mắt tóc trắng! Hơn nữa, còn là một cái không lộ lỗ tai cây nấm tóc hình.

Một cái uống nhiều quá mở Ferrari nữ tử!

Đây là Triệu Ngọc trong đầu hiện ra ấn tượng đầu tiên, nếu là đặt ở trước kia, hắn có lẽ sẽ tiến lên thông đồng một chút, nhìn xem có hay không khả năng đem bên trên phú hào muội tử?

Thế nhưng là, hiện tại Triệu Ngọc đã tâm như chỉ thủy, dung không được Miêu Anh bên ngoài nữ nhân. Cho nên, nhìn mấy lần về sau, Triệu Ngọc liền muốn phát động xe rời đi.

Nhưng mà, một màn kế tiếp, lại làm cho hắn lần nữa trợn to tròng mắt.

Không nghĩ tới, nữ nhân kia nôn ra về sau, đúng là giẫm lên cao cao giày cao gót, một bước ba dao hướng bãi đỗ xe rào chắn nơi đó đi tới!

Bãi đỗ xe xi măng rào chắn không cao, nữ nhân kia vậy mà bò lên, hơn nữa còn lung la lung lay!

Không thể nào! ?

Phía dưới kia thế nhưng là có 1 cao 3 mét đâu!

Triệu Ngọc giật nảy mình, trong lòng nói chuyện, chẳng lẽ... Cô gái này —— muốn nhảy lầu! ?

Chương 446: Chương 446: Nhảy lầu thí nghiệm

Chương 446: Nhảy lầu thí nghiệm

Có thể là cảm giác được giày cao gót có chút không tiện lắm, nữ nhân kia vậy mà đứng tại rào chắn xi măng trên bàn cởi bỏ giày của mình.

Cởi giày thời điểm, thân thể nữ nhân nghênh không lay động, muốn bao nhiêu mạo hiểm có bao nhiêu mạo hiểm.

Không được!

Nhìn thấy nguy hiểm như thế tình cảnh, Triệu Ngọc cũng không ngồi yên được nữa, tranh thủ thời gian mở cửa xe, hướng nữ nhân đi đến.

Giờ này khắc này, nữ nhân kia nhưng lại tại trên bàn làm ra càng thêm nguy hiểm động tác, nàng đem thân thể có chút nhô ra, phảng phất một giây sau liền muốn nhảy đi xuống giống như.

Triệu Ngọc lúc đầu nghĩ trôi qua lặng lẽ, trước tiên đem nàng ôm xuống tới lại nói, nhưng mắt nhìn thấy nàng sắp nhảy lầu, thực sự không có cách nào đợi thêm, đành phải hô một cuống họng:

"Tiểu thư! Đừng. . . Tuyệt đối đừng nghĩ quẩn a!"

"A! ?"

Ai ngờ, Triệu Ngọc như thế một hô, nữ nhân kia ngược lại giật nảy mình, đúng là từ trên bàn nhảy lên một cái, trên không trung làm một cái 180 độ quay người động tác!

"Uy. . ." Triệu Ngọc trái tim đều nhanh nhảy đến cổ họng, thật không nghĩ đến chính là, nữ nhân kia tựa như luyện qua cầu thăng bằng, trải qua như thế một lần khó khăn nhảy vọt về sau, lại y nguyên vững vàng đứng tại xi măng trên đài.

Bởi vì nữ nhân đã xoay người qua, Triệu Ngọc rốt cục thấy rõ dáng dấp của nàng.

Đây là một cái tương đương tuổi trẻ nữ hài tử, tuổi trẻ đến Triệu Ngọc cũng hoài nghi nàng còn vị thành niên.

Bất quá, trang phục của nàng lại cùng nàng tuổi tác có không nhỏ xuất nhập. Trên đầu nàng đỉnh lấy một đầu tuyết trắng tóc, lông mi họa đến giống như phim hoạt hình nhân vật, trên lỗ tai treo một đôi thật to vòng tai, trên vai hữu còn khắc lấy một đóa Hồng Liên hoa hình xăm, nhất nhất nhất dễ thấy, thì là trên bờ môi của nàng vậy mà thoa xanh biếc xanh biếc son môi, thậm chí xanh biếc có chút doạ người.

Ta dựa vào. . .

Triệu Ngọc ở trong lòng thở dài, cô gái này đánh như thế nào đóng vai đến như thế phi chủ lưu?

"Ngươi. . . Ngươi là ai?" Nữ hài nhi híp mắt lại khoét Triệu Ngọc một chút, hỏi, "Thế nào, là ta lão gia tử phái tới?"

"Cái gì lão gia tử nhị gia tử! Đi ngang qua!" Triệu Ngọc vốn là lười nhác quản rảnh rỗi như vậy sự tình, cho nên có vẻ hơi không kiên nhẫn, "Ta nói, tranh thủ thời gian xuống đây đi! Chỗ ngươi gió lớn, đừng thổi bị cảm!"

"Cái gì?" Nữ hài giơ lên lông mày nghĩ nghĩ, lúc này mới quyệt miệng nói, "Thôi đi, ngươi nói chuyện còn rất không rời đầu!"

"Ta nghiêm chỉnh mà nói, " Triệu Ngọc dứt khoát lộ ra ngay thân phận của mình, "Ta là cảnh sát! Chẳng lẽ, ngươi không biết ngươi làm như vậy rất nguy hiểm sao?"

"Cảnh sát? A, ngươi không phải là bắt ta rượu giá tới đi! ?" Nữ hài mắt say lờ đờ mông lung nói, "Nếu không. . . Ngươi chính là nơi này bảo an?"

"Tiểu thư, có thể ít một chút nói nhảm sao? Xuống tới!" Triệu Ngọc không muốn cùng nữ nhân này cãi cọ, lúc này hét lên một tiếng.

"U? Ngươi. . . Ngươi cho ngươi là ai a ngươi? Cút!"

Vạn không nghĩ tới, nữ hài nhi này không những không nghe lời, ngược lại xoay người nhặt lên giày cao gót của mình, hướng Triệu Ngọc ném qua.

Triệu Ngọc mặc dù ngoài ý muốn, nhưng vẫn là ra ngoài bản năng đem hai con giày đưa tay đánh bay.

"Oa, lợi hại a?" Nữ hài trừng to mắt, "Đây chính là ta Lorenz, 8 vạn một đôi đâu! Chẳng lẽ. . . Ngươi không sợ ta muốn ngươi cho ta bồi giày sao?"

"Ta bồi ngươi nha đầu!" Triệu Ngọc thật sự là nổi nóng, lúc này bước một bước về phía trước.

"Ai? Ngươi đừng tới đây, đừng tới đây. . . A. . ."

Ai ngờ, cô bé kia mình lui về phía sau một bước, một cái không có đứng

vững bắt đầu kịch liệt lay động, mắt nhìn thấy liền muốn rớt xuống lâu đi!

Triệu Ngọc tay mắt lanh lẹ, một cái bước nhanh về phía trước, trực tiếp bắt lấy nữ hài đùi! Sau đó, Triệu Ngọc nằm ngang ném đi, chẳng những đem nữ hài từ rào chắn bên trên lôi xuống, hơn nữa còn mang theo cổ chân của nàng, để nàng tới cái đầu to lao xuống.

"Ai? Ai ai ai. . ."

Nữ hài nghẹn ngào kêu to ở giữa, màu đen váy ngắn đã tuột đến bên hông, bên trong viền ren nhỏ bên trong k liền thình lình vọt tại Triệu Ngọc trước mắt.

Nếu là thả trên người người khác, có lẽ sẽ sinh ra cái gì thuộc về giống đực xúc động, nhưng là đối với Triệu Ngọc tới nói, lại sớm đã không cảm thấy kinh ngạc. Hắn lúc này xoay tròn nữ hài phần eo, đưa nàng thân thể đảo ngược lại.

"Ngươi. . . Ngươi ngươi ngươi ngươi. . . A. . ."

Không nghĩ tới, Triệu Ngọc vừa mới buông tay, nàng lại giận đùng đùng hướng phía rào chắn chạy tới, nhìn ý kia là còn muốn nhảy lầu.

"Ngươi có bệnh a?" Triệu Ngọc đưa tay kéo lại nàng, cái nào liệu nữ hài nhi bỗng nhiên ngực chập trùng, vậy mà "Oa oa" lại ói ra.

May mắn Triệu Ngọc phản ứng linh mẫn, tranh thủ thời gian lách mình né tránh, bằng không không phải nôn hắn một thân.

"Oa. . ."

Ai ngờ, nữ hài tại lại nôn một hồi về sau, thế mà "Ô ô" khóc lên.

Tiếng khóc của nàng đặc biệt lanh lảnh, giống như mèo kêu, Triệu Ngọc còn tưởng rằng nàng có cái gì mao bệnh đâu!

"Ta nói. . . Ngươi. . . Đến cùng muốn hay không gấp a?" Triệu Ngọc lắc đầu nói, "Ta chỗ này còn có chuyện đâu! Bằng không. . . Ta báo cảnh a?"

"Ô ô. . . Ngươi cái lừa gạt!" Nữ hài vậy mà ủy khuất khóc, chỉ vào Triệu Ngọc mắng, " ngươi không nói, ngươi chính là cảnh sát sao?"

"Đúng, ta là cảnh sát!" Triệu Ngọc vỗ tay giải thích, "Nhưng là, ngươi bây giờ tình huống này, ta cũng không giải quyết được a! Ngươi nếu là không nhảy lầu, vậy ta liền đi trước a!"

Nói, Triệu Ngọc quay người hướng mình ô tô đi đến.

"Ô ô ô. . ." Ai ngờ, nữ hài bỗng nhiên ngửa mặt lên trời khóc lớn nói, " hai người bọn họ. . . Đều không cần ta! Ô ô. . ."

"what?" Triệu Ngọc xoay quay đầu lại hỏi một câu, "Ai không cần ngươi nữa?"

"Charles cùng Robbie, ô ô. . ." Nữ hài nức nở nói, "Hai người bọn họ một mực tại truy ta, truy ta rất phiền, ta liền nói với bọn họ, chỉ cần các ngươi dám từ cái này bãi đỗ xe bên trên nhảy đi xuống, ta liền với ai! Kết quả. . . Kết quả. . . Ô ô. . ."

"Không thể nào?" Triệu Ngọc một chút mắt trợn tròn, mau đuổi theo hỏi, "Bọn hắn toàn nhảy xuống?"

"Ô ô, bọn hắn tất cả đều không có nhảy! Ô ô. . ."

"Ai u, ta đi!" Triệu Ngọc mồ hôi lạnh đều đi ra.

"Sau đó. . . Bọn hắn liền đều không để ý ta! Ô ô. . ." Nữ hài vuốt mắt nói, "Lại sau đó, ta liền muốn đi lên xem một chút, đứng ở nơi đó sẽ có cảm giác gì. . . Thế nhưng là. . ."

"Đủ rồi, đủ!" Triệu Ngọc chợt vỗ trán của mình, khoát tay nói, "Ta cầu ngươi đừng nói nữa, ngươi không phải mở Ferrari sao? Nhanh, để ngươi cha mẹ cho ngươi tìm bác sĩ đi xem một chút đi!"

"Ngươi. . . Ngươi có ý tứ gì? Ngươi nói ta có bệnh đúng hay không?" Nữ hài một bên khóc, một bên dùng ánh mắt oán độc nhìn thấy Triệu Ngọc.

Kỳ thật, Triệu Ngọc thật rất muốn thống mạ vị này tùy hứng tiểu thư dừng lại. Thế nhưng là, hắn biết rõ, những thiếu niên này phản nghịch tâm lý, cũng không phải là dựa vào hắn một phen thuyết giáo liền có thể giải quyết được.

Thế là, Triệu Ngọc lại không để ý đến nàng, mà là quay người hướng mình ô tô đi đến.

Nhưng mà, ngoài ý muốn lần nữa phát sinh. Triệu Ngọc mới vừa đi hai bước, từ lối vào liền bỗng nhiên bắn tới hai chiếc màu đen xe con, sau đó két dừng tại Ferrari bên cạnh.

Ngay sau đó, từ xe con bên trên nhảy xuống bốn cái người mặc âu phục đen nam tử, vừa mới xuống xe liền thẳng đến cái kia lục môi tóc trắng nữ hài mà đi.

"Đại tiểu thư, lão gia gọi ngài về nhà!" Có người nam tử trước cúi mình vái chào, sau đó vào tay kéo túm nữ hài.

"Không. . . Không không không. . . Ta không quay về, các ngươi cút cho ta, lăn a. . ." Nữ hài đau khổ giãy dụa, nhưng là bốn tên nam tử thân thể cường tráng, rất nhanh liền đem nữ hài nhi kéo lên xe, trong đó một cái

còn mở ra Ferrari cửa xe, tựa hồ muốn đem xe cùng nhau lái trở về.

"Uy! Cảnh sát ca ca, cứu ta. . . Bọn hắn là người xấu! Cứu ta. . ." Dưới tình thế cấp bách, nữ hài vậy mà xông Triệu Ngọc xin giúp đỡ mở.

Triệu Ngọc thấy rất rõ ràng, cái này bốn nam tử cũng không phải gì đó lưu manh, bất quá là một vị nào đó phú hào thủ hạ, đến đây mang tiểu thư về nhà thôi. Cho nên, Triệu Ngọc tự nhiên không muốn gây những này nhàn sự.

Thế nhưng là. . . Không trùng hợp chính là, cái nào đó nam nhân áo đen đang nghe nữ hài la lên về sau, lại lập tức đối Triệu Ngọc kêu gào một câu: "Uy, tiểu tử, chỗ này không còn việc của ngươi, có bao xa cút cho ta bao xa!"

Ta đi!

Lúc đầu, Triệu Ngọc đều quay người lại đi, thế nhưng là nghe xong lời này, nhưng lại không thể không lại đem thân thể —— chuyển trở về. . .

Chương 447: Chương 447: Kỳ ngộ cũng có phó bản?

Chương 447: Kỳ ngộ cũng có phó bản?

Cạch...

Bành...

Đông...

Ai nha...

Theo liên tiếp kịch liệt vang động cùng rú thảm qua đi, trong bãi đỗ xe rất nhanh yên tĩnh trở lại.

Lại nhìn vừa rồi kia bốn vị người áo đen: Có một cái dùng đầu đem xe con thanh bảo hiểm đụng xẹp, đã bất tỉnh nhân sự; có một cái cánh tay trật khớp mặt nở hoa; một cái tứ ngưỡng bát xoa lên xe đỉnh; còn có một cái thì thân thể cắm ngược ở Ferrari trên ghế ngồi, đầu to hướng xuống, đã đã mất đi tri giác...

"Oa a, Oh My GOD!" Lục môi nữ hài từ trong ghế xe đi ra, con mắt đều nhìn thẳng. Chờ phân phó hiện bốn tên người áo đen đã sau khi ngã xuống đất, nàng tranh thủ thời gian chạy đến Triệu Ngọc trước mặt, mặt mũi tràn đầy sùng bái nhìn qua hắn nói, "Cảnh sát ca ca, ngươi tốt uy mãnh a! Quá lợi hại!"

"Đi đi đi, ta đánh bọn hắn, với ngươi không quan hệ, chỗ nào mát mẻ chỗ nào ở đi!" Nói xong, Triệu Ngọc xoay người rời đi.

Ai ngờ, tiểu cô nương chẳng những đuổi tới kéo lại Triệu Ngọc, hơn nữa còn giống ảo thuật giống như đem một thanh chìa khóa xe đặt ở trong tay của hắn.

"Làm gì? Đừng không xong a! Ta thế nhưng là ngay cả nữ nhân đều đánh... Ân..." Triệu Ngọc xị mặt ở giữa, không ngờ phát hiện, nữ hài đưa cho xe của hắn chìa khóa bên trên, khắc lấy một cái dễ thấy Ferrari tiêu chí.

Nhưng gặp tiểu cô nương xấu hổ lôi kéo Triệu Ngọc cánh tay, một mặt hoa si nói ra: "Cảnh sát ca ca, ầy, cái này xe nát tặng cho ngươi đi!"

"A! ? Cái gì?"

Nghe nói như thế, bắt đầu đến phiên Triệu Ngọc tư duy lộn xộn, nhìn xem cái chìa khóa trong tay, trong lòng không chịu được dâng lên một cỗ gợn sóng, cái này. . . Cái này mẹ nó thế nhưng là Ferrari a? Cái này. . . Gọi ra xe?

"Bất quá nha..." Lục môi nữ hài nũng nịu lôi kéo Triệu Ngọc tay nói, "Xe cho ngươi, nhưng là... Ngươi phải làm ta —— bạn trai!"

Nói xong, không chờ Triệu Ngọc có phản ứng, nàng vậy mà nhón chân lên đến, ba một chút, hung hăng thân đến Triệu Ngọc trên mặt.

"Ta đi!"

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian đẩy ra, dùng tay thay đổi sắc mặt. Nữ hài trong miệng mùi rượu cùng nàng bôi lên nước hoa trồng xen một đoàn, để Triệu Ngọc cảm giác tanh liệt kích thích.

"Ngươi... Ngươi có mao bệnh a?"

"Hắc hắc hắc..." Nữ hài mắt say lờ đờ mê ly nói một câu tướng thanh lời kịch, "Ngươi có thuốc a!"

Nói xong, nàng vậy mà lại giống thuốc cao giống như dính tới.

Triệu Ngọc thật sự là muốn điên rồi, tức hổn hển phía dưới, hắn một cái quay người cản tay, liền đem nữ hài hai tay hai tay bắt chéo sau lưng tại sau lưng.

"Ai u... Ngươi làm đau người ta nha..."

Nữ hài ỏn à ỏn ẻn nói chuyện, để Triệu Ngọc thẳng rùng mình, trên thân bốc lên một lớp da gà. Hắn không dám tiếp tục nhiều lời, trực tiếp đem nữ hài nhét vào màu đen xe con trong cóp sau.

Ở giữa, Triệu Ngọc thuận tay đem Ferrari chìa khóa xe cùng nhau ném vào, sau đó liền bành khép lại nắp va li!

Ba ba ba...

Nữ hài ở phía sau chuẩn bị trong rương loạn đả gọi bậy, Triệu Ngọc rơi vào đường cùng đành phải giận đùng đùng đi đến một cái cũng không hôn mê người áo đen trước mặt.

Người áo đen kia còn tưởng rằng Triệu Ngọc không có đánh đủ, vội vàng khoát tay xin khoan dung.

Triệu Ngọc lại nắm lấy cổ áo của hắn, đem nó xách tới xe con rương phía sau trước quát lớn: "Nhanh, đè lại, tuyệt đối đừng để nàng lại chạy ra tai họa người! Xin nhờ, xin nhờ!"

Nói, Triệu Ngọc còn cho người áo đen ôm quyền, lúc này mới đi chầm

chậm về tới trên xe mình, sau đó cũng như chạy trốn rời đi bãi đỗ xe.

Ai!

Con bà nó là con gấu gấu!

Ở trên đường trở về, Triệu Ngọc một mực chợt vỗ tay lái, trong lòng nói chuyện, cái này đều chuyện gì a? Vô duyên vô cớ làm sao gặp được như thế một cái để cho người ta dở khóc dở cười nữ hài?

Cô bé này tính tình tính cách có phải hay không có chút chủ nghĩa siêu hiện thực rồi? Hay là, nàng bản thân liền là một bệnh tâm thần người bệnh?

Không thể nào?

Người bị bệnh tâm thần mở Ferrari sao?

Ai!

Triệu Ngọc ngược lại suy nghĩ, cái này may mắn là gặp hiện tại ta, nếu là đặt ở xuyên qua trước đó? Hừ, lão tử chẳng những đem nàng Ferrari bên trong hố đến tay, người cũng phải chơi cái đủ mới tốt! Cuối cùng để nàng đến cái người của không còn, cho vị này không hiểu giang hồ hiểm ác đại tiểu thư hảo hảo học một khóa...

Ai ngờ, Triệu Ngọc chính suy nghĩ những này, trong đầu hệ thống chợt nói chuyện:

"Lần này kỳ ngộ đã hoàn thành, thu hoạch được kỳ ngộ điểm tích lũy: 5 phân.

"

"Cái gì! ?" Triệu Ngọc tranh thủ thời gian thắng gấp đem xe ngừng đến một bên, thế nhưng là xe ngừng tốt về sau, trong đầu lại không có động tĩnh.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian mở ra trong đầu đạo cụ giao diện xem xét, kết quả, tại đạo cụ cột góc trên bên phải, vậy mà nhiều một cái "5" chữ ra.

Ai?

Triệu Ngọc có chút choáng, hoàn toàn không rõ cái này 5 là có ý gì?

Hệ thống nói là kỳ ngộ điểm tích lũy, thế nhưng là cái này kỳ ngộ điểm tích lũy lại là cái gì quỷ? Có làm được cái gì?

Lão đại a, xin nhờ, cho nói rõ một chút mà có được hay không a?

Vì cái gì ta hôm nay kỳ ngộ đã kết thúc, tại sao lại toát ra một cái đến đâu?

Ai?

Thoáng tỉnh táo lại về sau, Triệu Ngọc bỗng nhiên nghĩ đến một loại khả năng. Chẳng lẽ... Vừa rồi tao ngộ lục môi nữ sự tình, cũng là hôm nay muốn gặp phải một loại kỳ ngộ?

Theo như cái này thì, mình căn cứ « quỷ công Bát Quái » phá giải quẻ văn, đều là chính xác? Thật có thể tại hệ thống nhắc nhở địa điểm bên trên tao ngộ kỳ ngộ?

Mà lại, cái này mới kỳ ngộ cùng "Đoái Chấn" quẻ đại biểu kỳ ngộ, căn bản là hai chuyện khác nhau, không xung đột?

Nói cách khác, toàn bộ quẻ văn phân làm hai bộ phận, trước mặt "Đoái

Chấn" quẻ, đại biểu cho hôm nay chỉnh thể bên trên kỳ ngộ vận thế; mà phía sau quẻ văn, thì đại biểu cho một cái bị chỉ định quy mô nhỏ kỳ ngộ?

Cái này giống chơi đùa ngoại trừ chủ tuyến thăng cấp bên ngoài, còn có thể đánh phó bản! ?

Ta két...

Triệu Ngọc không khỏi rất là kinh ngạc, chẳng lẽ... Kỳ Ngộ hệ thống cũng có phó bản?

Phía sau quẻ văn đối ứng số lượng, những chữ số này lại đại biểu cho tao ngộ kỳ ngộ thời gian địa điểm cùng độ cao? Hoàn thành những này kèm theo kỳ ngộ, liền có thể thu hoạch được điểm tích lũy?

Thế nhưng là... Điểm tích lũy đến cùng có thể dùng để làm gì chứ?

Ân...

Triệu Ngọc nghiêm túc suy nghĩ một phen, hắn cảm giác, mặc kệ những này điểm tích lũy có thể dùng để làm cái gì, dù sao đối với mình không có chỗ xấu! Cho nên, về sau chỉ cần công việc thong thả, vậy liền lại mở một chút phó bản chơi chơi, nói không chừng, ngoại trừ gia tăng điểm tích lũy bên ngoài, còn có thể có khác thu hoạch ngoài ý muốn đâu!

Oa...

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc một lần nữa thúc đẩy xe, hướng đường Thuận Phong chạy tới.

Lần này, tâm tình của hắn thế nhưng là bỗng nhiên tốt đẹp, hôm nay mặc dù bỏ qua Ferrari, nhưng là ngày mai nói không chừng còn có mạnh hơn đồ vật đang chờ hắn đâu!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc chính là một đường huýt sáo trở lại đường Thuận Phong.

Nhưng mà, dùng chìa khoá mở cửa về sau, miệng của hắn trạm canh gác lại im bặt mà dừng! Bởi vì, hắn chợt phát hiện, trong phòng đèn lại là sáng, mà vị kia người mặc một bộ tơ tằm áo ngủ Miêu tiểu thư, ngay tại trên ghế sa lon ngồi đâu!

"Ai u, dọa ta một hồi, là ngươi a!" Triệu Ngọc lau lau trán mồ hôi lạnh, hỏi, "Ngươi không phải mỹ dung đi sao? Còn nói mỹ dung xong về nhà mình?"

"Khục!" Miêu Anh thở dài, "Thiết bị ra trục trặc, đẹp một nửa, bạch đẹp!"

"Nha..." Lúc này, Triệu Ngọc mới chú ý tới, Miêu Anh trong tay, chính cầm Kim đội trưởng giao cho hắn cái kia cây hồng bì laptop.

Liên quan tới cái này vở, Triệu Ngọc tự nhiên không có cái gì tốt giấu diếm, hắn đã sớm đem Kim đội trưởng giao phó cho chuyện của hắn nói cho Miêu Anh.

Miêu Anh bản thân liền là một cái thám tử mê, nhìn thấy laptop bên trên ghi chép đều là cấp quốc gia chưa giải án chưa giải quyết về sau, tự nhiên là cảm thấy hứng thú!

Bởi vậy, mỗi khi có rảnh rỗi thời điểm, nàng đều sẽ lấy ra cẩn thận lật xem một phen. Mà lại, nàng còn không chỉ một lần cùng Triệu Ngọc biểu thị qua, nếu như tương lai có cơ hội đi thăm dò cái này mấy món bản án, nhất định phải mang lên nàng!

"Làm sao... Còn tại suy nghĩ bản án đâu?" Triệu Ngọc cởi áo ra, đi tới Miêu Anh trước mặt. Nhưng gặp Miêu tiểu thư tơ tằm áo ngủ tất cả đều

là chạm rỗng, kia mê người nóng nảy thân thể, thấy Triệu Ngọc khô nóng khó nhịn.

"Ai?" Nhưng mà, Miêu Anh chợt chỉ vào Triệu Ngọc gương mặt nói, "Triệu Ngọc, ngươi trên mặt đây là vật gì a? Lục không kéo mấy?"

Chương 448: Chương 448: Chân thực hoang ngôn

Chương 448: Chân thực hoang ngôn

Hỏng bét!

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc lúc này mới nhớ tới trên mặt lục sắc dấu son môi tới. Chân thực đắc ý quên hình, lần này thảm rồi, làm sao quên tiêu hủy trọng yếu như vậy chứng cứ đây?

Một nháy mắt, Triệu Ngọc mặt so dấu son môi còn lục.

"Ừm?" Miêu Anh giơ lên lông mày, tựa hồ là đã nhận ra cái gì.

"Cái này. . . Cái này. . . Cái này sao. . ." Bất quá, Triệu Ngọc dù sao đại sư cấp nói dối cao thủ, mắt thấy tình thế nguy cấp, hắn lại lần đầu tiên đem lời nói thật nói ra, "Thân ái, ta phải cùng ngươi thẳng thắn, kỳ thật, sự tình là cái dạng này tích. . .

"Ta tại trên đường về nhà, nhìn thấy một cái nhuộm tóc trắng, thoa lục son môi nữ hài muốn nhảy lầu! Thân là chính nghĩa cảnh sát, ta đương nhiên là phấn đấu quên mình cứu được nàng! Thật không nghĩ đến chính là, nàng vì cảm kích ta, nhất định phải đem nàng xe Ferrari đưa cho ta, hơn nữa còn muốn lấy thân báo đáp, mà lại, còn tại trên mặt ta hôn một cái, sau đó. . . Cái này chẳng phải. . ."

"Triệu Ngọc, ngươi lão là như thế này, không phiền sao?" Ai ngờ, Miêu

Anh lại cũng không ngẩng đầu lên khoát tay nói, "Xin nhờ, ta về sau đừng như thế miệng lưỡi dẻo quẹo được không? Cái này đêm hôm khuya khoắt, có thể tới hay không một chút nghiêm chỉnh?"

Hắc hắc hắc. . . Triệu Ngọc chân thực hoang ngôn mưu kế đạt được, trong lòng không khỏi một trận nhỏ đến sắt . Bất quá, vì không làm cho Miêu tiểu thư hoài nghi, Triệu Ngọc ngay sau đó lại tới một cái nói sang chuyện khác kế sách.

"Cái gì? Nghiêm chỉnh? Ân. . ." Triệu Ngọc làm bộ nghĩ nghĩ, nói, "Tốt! Ta biết cái gì là chính trải qua. . ."

Thế là, Triệu Ngọc bắt đầu cởi quần. . .

"Ai u! Con em ngươi!" Miêu Anh một thanh quờ lấy Triệu Ngọc lỗ tai, đem hắn xách tới trước chân, mắng, " đầu óc ngươi bên trong đều là cái gì? Tới. . . Giúp ta nhìn xem bản án, nhìn xem ta phân tích được đúng hay không?"

Nói, Miêu Anh đem cây hồng bì laptop hướng Triệu Ngọc trước mắt vừa để xuống, nghiêm túc nói ra: "Ta cảm thấy đi, nếu như tương lai chúng ta thật sự có cơ hội điều tra cái này năm cái cọc đặc biệt lớn án chưa giải quyết, như vậy thì muốn trước từ vụ án này vào tay. . ."

Đang khi nói chuyện, Miêu Anh dùng ngón tay tại vở bên trên điểm một cái.

"Cái nào kiện cái nào kiện?" Triệu Ngọc tranh thủ thời gian xách tốt quần, tiếp nhận laptop xem xét, "Nha. . . Không thể nào? Không đầu nữ thi án? Vì cái gì?"

"Bởi vì. . ." Miêu Anh tiến đến Triệu Ngọc trước người, đồng thời tự tự nhiên nhiên ngồi tại trên đùi hắn, nói, "Những này bản án phát sinh tương đối xa xưa, khi đó DNA kỹ thuật còn chưa phổ cập, nhìn, đầu

người không thấy, vân tay cũng bị cắt mất, thời điểm đó cảnh sát khó mà xác định người chết thân phận, cho nên lúc ban đầu điều tra độ khó cực lớn!

"Nhưng là. . . Ta mới vừa ở trên mạng tra xét một chút, mấy năm trước cả nước liên tra thời điểm, người chết thân phận đã bị từng cái xác nhận! Cho nên, ta cảm thấy, chúng ta trước tiên có thể từ vụ án này vào tay!"

"Thế nhưng là. . ." Cảm thụ được trong ngực vưu vật, Triệu Ngọc nội tâm không chịu được một trận xao động, bất quá, hắn vẫn là nghiêm túc suy tư nói, "Cuối cùng một cỗ thi thể xuất hiện tại thập kỷ 90 thời kì cuối, hiện nay đã qua 19 năm, 19 năm hung thủ cũng không gây án, có phải hay không. . . Hắn đã chết đâu?"

"Đúng a! Chính là bởi vì hung thủ có khả năng đã chết, cho nên chúng ta mới muốn trước tra vụ án này mà!" Miêu Anh nắm cả Triệu Ngọc cổ nói, "Bằng không, thời gian kéo càng lâu, manh mối thì càng ít! Đến lúc đó, chân tướng liền sẽ vĩnh viễn bị lịch sử phủ bụi! Ngươi nói, đối với những người chết kia tới nói, nên đến cỡ nào bất công? Qua nhiều năm như vậy, hung tàn như vậy liên hoàn hung thủ giết người vậy mà ung dung ngoài vòng pháp luật, thật sự là nhân thần cộng phẫn a! Ngươi nói, chẳng lẽ chúng ta không nên đem hắn tìm ra sao?"

"Đúng a, ta điều tra hồ sơ, nghe nói những người chết kia đầu lâu, đến nay cũng không tìm tới đâu! Thi thể phân gia, thật sự là có rất thê thảm!" Triệu Ngọc thở dài, "Tốt, nghe tỷ, nếu có cơ hội, chúng ta liền từ vụ án này tra được! Coi như hung thủ đã chết, cũng ít nhất phải tìm về người chết đầu lâu, để mà cảm thấy an ủi những cái kia chết oan vong hồn!"

Lúc nói chuyện, Triệu Ngọc ôm Miêu Anh kia cơ bắp gấp vòng bụng dưới, nhịn không được đem cỗ này bỏng người thân thể ôm càng chặt hơn.

"Triệu Ngọc. . ." Miêu Anh bưng vở, nghiêm túc nói, "Ta cảm thấy,

ngươi ngay cả làm nhiều như vậy đại án, hiện tại hắn là đủ tư cách làm đặc biệt điều tra viên! Nếu không. . . Ngươi quay đầu tìm Liêu cục trưởng nói chuyện, để hắn giúp ngươi xin xin?"

"Tốt, ta ngày mai liền gọi điện thoại cho hắn!" Triệu Ngọc đồng ý.

"Ừm!" Miêu Anh trong mắt lóe hưng phấn ánh sáng, lại nói, "Nếu như xin đưa lên, ta sẽ nghĩ biện pháp để phía trên phê chuẩn! Đến lúc đó, chúng ta đồng loạt ra tay, khởi động lại những này án chưa giải quyết, làm rõ ràng chân tướng, còn người bị hại một cái công đạo, có được hay không?"

"Tốt! Đương nhiên được!" Triệu Ngọc nhấc tay đồng ý, sau đó nói, "Bất quá. . . Ta hiện tại cũng muốn điều tra một cái chân tướng. . ."

"Cái gì?"

Triệu Ngọc nghe Miêu Anh trên người mùi thơm của nữ nhân, sắc mị mị nói ra: "Ngươi áo ngủ này đến cùng là cái gì tài năng làm? Nhanh, cởi ra cho ta xem một chút đi. . ."

Nói, Triệu Ngọc đã động thủ, ở giữa bởi vì đụng chạm tới ngứa thịt, khiến cho Miêu Anh khanh khách cười to, hai người rất nhanh liền lăn đến cùng một chỗ. . .

. . .

Một ngày mới bắt đầu, Triệu Ngọc sinh hoạt nặng lại khôi phục bình tĩnh.

Mặc dù mỗi ngày mở quẻ, nhưng là tổng thể tới nói, sinh hoạt hay là vô cùng có quy luật. Ban ngày đi làm, ban đêm cùng Miêu Anh học tập võ kỹ, có thời gian, sẽ còn đi sân huấn luyện luyện tập xạ kích.

Thông qua trước kia đủ loại mạo hiểm tao ngộ, Triệu Ngọc cảm thấy, mặc dù có hệ thống đạo cụ hỗ trợ, nhưng đối với thực lực bản thân nhất định phải có chỗ tăng cường, nhất là xạ kích cái này một khối!

Thế nhưng là, bởi vì cái gọi là chẳng ai hoàn mỹ, thông qua mấy ngày liên tiếp huấn luyện, Triệu Ngọc tại bác kích phương diện có tăng lên trên diện rộng, thế nhưng là hắn xạ kích trình độ nhưng vẫn không có khởi sắc, mặc dù hắn đã phi thường cố gắng, nhưng chính là già cũng đánh không trúng hồng tâm.

Xem ra, đối với xạ kích phương diện, hắn bây giờ không có thiên phú.

Hệ thống phương diện, Triệu Ngọc ngoại trừ mỗi ngày mở quẻ bên ngoài, cũng cơ bản không có rơi xuống mỗi một lần kỳ ngộ phó bản. Mở quẻ về sau, hắn đều sẽ dựa theo quẻ văn chỉ thị đi tìm phó bản phát sinh địa điểm, tìm kiếm kỳ ngộ.

Nói đến cũng thật có ý tứ, từ khi tao ngộ lục môi nữ về sau, Triệu Ngọc không còn gặp được tương đối đặc thù kỳ ngộ, bất quá là làm một chút người tốt chuyện tốt mà thôi, tỉ như trợ giúp lão thái thái băng qua đường, đem chó lang thang đưa vào thu lưu chỗ, giúp một cái học sinh tiểu học tìm về túi sách loại hình. . .

Những này cái gọi là phó bản kỳ ngộ, gần như sắp để Triệu Ngọc biến thành sống Lôi Phong đều. Mà lại mỗi một lần sau khi hoàn thành, đạt được điểm tích lũy cũng ít đến đáng thương, mấy ngày kế tiếp, Triệu Ngọc tổng điểm tích lũy cũng không có vượt qua 10 điểm.

Bất quá, mặc dù không biết điểm tích lũy đến cùng có làm được cái gì, nhưng Triệu Ngọc quyết định, về sau chỉ cần có thời gian liền nhất định kiên trì đem phó bản làm tiếp, nhìn xem hệ thống đến cùng có thể cho hắn chỗ tốt gì?

Cứ như vậy, cuộc sống ngày ngày trôi qua, Triệu Ngọc sinh hoạt vẫn là

trước sau như một phong phú.

Hiện nay, Dung Dương tổ trọng án công việc cũng không giống lấy trước như vậy bận rộn, đối với tướng quân lĩnh sự kiện, đã xử lý đến không kém quá nhiều, chỉ còn lại có một chút kết thúc công việc.

Theo lý thuyết, chỉ cần Miêu Anh chủ động xin lời nói, hắn là rất nhanh liền có thể về đơn vị.

Bất quá, hiện tại Miêu Anh tâm tư, lại tất cả đều đặt ở cây hồng bì laptop án chưa giải quyết bên trên, cũng không có muốn về đơn vị phục chức ý tứ.

Trải qua lần trước thương lượng về sau, Triệu Ngọc đã cùng Liêu Cảnh Hiền nộp xin , chờ thượng cấp phê chuẩn hắn làm đặc phái viên đi điều tra cây hồng bì laptop bên trên đặc biệt lớn án chưa giải quyết.

Mà Liêu cục trưởng cảm thấy Triệu Ngọc nhiều lần phá đại án, từ tư lịch cùng phương diện kinh nghiệm đã đúng quy cách, cho nên, hắn cũng tại tích cực vận hành lấy việc này.

Bởi vậy, mấy ngày qua, Triệu Ngọc một mực tại nghiên cứu cây hồng bì bản bên trên những cái kia bản án, chờ mong có thể cùng Miêu Anh cùng đi đem những này án chưa giải quyết từng cái phá giải!

Chương 449: Chương 449: Ta muốn tự thú

Chương 449: Ta muốn tự thú

Mặc dù đang ở tại tình yêu cuồng nhiệt bên trong, nhưng là đối với Miêu Anh gia đình đến cùng là cái gì tình huống, Triệu Ngọc lại một chút cũng không hiểu rõ. Không biết nàng quê quán có hay không tại Tần Sơn, càng không biết cha mẹ của nàng người nhà đều là thần thánh phương nào?

Mỗi khi hai người đàm luận đến cái đề tài này, Miêu Anh cũng hầu như là cố ý tránh đi, tựa hồ có cái gì nan ngôn chi ẩn.

Mới đầu, Triệu Ngọc tránh không được có chút phê bình kín đáo, cho là mình đã lĩnh Miêu Anh gặp qua gia trưởng, kia Miêu Anh cũng hẳn là mang mình đi xem một chút mẹ vợ cùng cha vợ.

Bất quá, hắn về sau suy nghĩ, có lẽ, Miêu Anh mụ mụ thân cư cao vị, phụ thân lại là ẩn hình phú hào, thực sự không tiện lắm lộ ra a?

Cho nên Triệu Ngọc không muốn làm khó Miêu Anh, cũng không tiếp tục xâm nhập khai quật.

Thế nhưng là, sáng sớm hôm nay, Miêu Anh lại bắt đầu trang điểm, nói mình muốn về một chuyến nhà, có thể muốn một tuần lễ mới có thể trở về.

Triệu Ngọc ngay từ đầu còn không biết rõ, sau khi hỏi xong mới biết được, tình cảm Miêu Anh nói tới về nhà, chính là về nàng quê quán.

"Tốt, " Triệu Ngọc mặt dày mày dạn nói, "Vậy ta cũng đuổi theo đi! Ta xin phép nghỉ, đi gặp tương lai mẹ vợ cùng cha vợ!"

"Triệu Ngọc..." Miêu Anh khó xử nói, "Hiện tại còn không phải thời điểm..."

"Không thể nào?" Triệu Ngọc làm bộ sinh khí, "Là chê ta Tiền thiếu, vẫn là ngại ta không có phẩm vị a? Ngươi có phải hay không lo lắng, các ngươi hào môn gia tộc chướng mắt ta cái này nhỏ vô lại đồ lưu manh?"

"Triệu Ngọc..." Nghe nói như thế, Miêu Anh lập tức đình chỉ trong tay động tác, sau đó nắm ở Triệu Ngọc bả vai, ôn nhu khuyên nhủ, "Thân ái, ngươi nói đều là lời gì a! Ngươi không biết... Kỳ thật..."

Ai ngờ, Miêu Anh lúc nói chuyện, TV một mực là mở, lúc đầu thanh âm rất nhỏ, nhưng Miêu Anh vừa mới nói chuyện, TV thanh âm lại đột nhiên tăng lên mấy phần, lập tức hấp dẫn hai người chú ý.

Quay đầu nhìn lại, nguyên lai là bên trong ngay tại cắm truyền bá một đầu khẩn cấp tin tức:

"Các vị người xem bằng hữu, hiện tại cắm truyền bá một đầu tin tức, căn cứ Vân Châu cảnh Phương Chứng thực, tối hôm qua rạng sáng 3 giờ 25 phân, một giam giữ tại Vân Châu ngục giam tù phạm vượt ngục lẩn trốn!

"Cư tất, nên tù phạm đêm khuya đột phát tật bệnh, bị mang đến Vân Châu bệnh viện cứu chữa. Thế nhưng là tại cứu chữa qua trình bên trong, nên tù phạm đánh lén cảnh sát lẩn trốn, đến nay chưa quy án! Hiện đem đào phạm ảnh chụp đem ra công khai, nhắc nhở rộng rãi thị dân chú ý, nếu có người biết chuyện, xin mau sớm cùng cảnh sát liên hệ..."

"Ta dựa vào, " Triệu Ngọc lắc đầu, nói, "Khẳng định có đồng đảng tiếp ứng! Bảo đảm mà!"

"A... Cái gì?" Miêu Anh không nghĩ tới Triệu Ngọc mạch suy nghĩ chuyển đổi nhanh như vậy, hơi nhíu nhíu mày.

"Ta trước kia ngồi tù... Ân... Không phải..." Triệu Ngọc vội vàng đổi giọng, "Ta trước kia tại trường cảnh sát nghiên cứu ngục giam phạm tội học thời điểm, từng làm qua rất nhiều giả thiết, về sau... Ta tổng kết ra một đầu kinh nghiệm, đó chính là, vượt ngục thành công điểm mấu chốt cũng không ở chỗ ngươi làm sao vượt ngục, mà là vượt ngục về sau, ngươi muốn như thế nào mới có thể thoát khỏi cảnh sát truy tung! Đây là khó khăn nhất!"

"Kia... Như thế nào thoát khỏi đâu?"

Triệu Ngọc dựng thẳng lên một ngón tay, khẳng định nói ra: "Mấu chốt nhất, chính là muốn có đồng đảng tiếp ứng! Không có người tiếp ứng, trốn tới cùng tìm đường chết một cái dạng! Ngươi nghĩ a, không ăn không uống lại không có tiền, còn không bằng thành thành thật thật ở bên trong ở lại đâu! Anh anh a, ngươi nói năm nay có phải hay không rất tà dị? Cướp ngân hàng cũng có, lần này ngay cả vượt ngục cũng có! Thật sự là một bộ chân thực bản cảnh phỉ mảng lớn a!"

"Uy, kia là Vân Châu có được hay không, Vân Châu là tỉnh lị, cũng không phải Tần Sơn!" Miêu Anh lắc đầu.

"Vậy cũng đủ kỳ lạ, chúng ta đánh cược a?" Triệu Ngọc cười nói, "Ta cược trong vòng mười ngày, cảnh sát tuyệt đối bắt không được cái này phạm nhân vượt ngục! Cược thắng, ngươi liền... Ân..."

Chờ Triệu Ngọc lại ngẩng đầu lên, người ta Miêu tiểu thư tiếp tục mặc quần áo cách ăn mặc đi, căn bản không để ý tới hắn gốc rạ.

"Ai? Ngươi..." Triệu Ngọc tranh thủ thời gian chạy tới ôm lấy nữ thần, "Nếu không như vậy đi, ta đi mua một ít mà quà tặng, ngươi giúp ta mang cho mẹ vợ được đi? Trò chuyện biểu ta tương lai cô gia tấm lòng thành!"

"Không cần á!" Miêu Anh giơ lên khóe miệng cười nói, "Ngươi yên tâm, cha mẹ ta cũng không phải loại kia ngoan cố không thay đổi người, chỉ cần ta nguyện ý, hắn không tiếp thụ ngươi, cũng phải tiếp nhận! Nhưng là đi... Hiện tại thật không phải là thời điểm! Cái này sao... Ta về sau lại giải thích với ngươi có được hay không?"

"Được..." Triệu Ngọc tại nữ thần trên mặt hôn một cái,

Nói, "Vậy ngươi sớm một chút trở về, phải nhớ đến mỗi ngày gọi điện thoại cho ta a!"

"Tốt!"

Hai người thân mật ôm lấy, đợi đến Miêu Anh thu thập xong, nàng liền một mình mở ra Phaeton đi, mà chiếc kia đường hổ lại lưu lại cho Triệu Ngọc sử dụng.

Đưa mắt nhìn bạn gái lái xe mà đi, Triệu Ngọc trong lòng cảm giác là lạ. Bởi vì, nàng căn bản không biết Miêu Anh quê quán đến cùng ở đâu? Là xa là gần, đến cùng có hay không tại Tần Sơn, hoàn toàn không rõ ràng! Cảm giác kia, thật giống như Miêu Anh một nhà đều là người ngoài hành tinh, đây là muốn rời đi Địa Cầu đâu!

Ai!

Lúc đầu, Triệu Ngọc còn có một cái ẩn hình máy theo dõi, chỉ cần sắp đặt trên người Miêu Anh, liền có thể biết hành tung của nàng. Thế nhưng là, Triệu Ngọc sao có thể làm loại chuyện như vậy? Miêu Anh

không muốn nói ra, tất nhiên là có khó khăn khó nói, nếu như nàng lời muốn nói, đương nhiên sẽ không đối với mình giấu diếm!

Cho nên, vẫn là lẳng lặng chờ đợi nước chảy thành sông đi!

Triệu Ngọc nhìn đồng hồ đeo tay một cái, giờ phút này về khoảng cách ban còn có chút thời gian. Theo lý thuyết, hắn là mang theo ông trùm đi luyện công buổi sáng. Thế nhưng là, ông trùm bị hắn lưu tại quê quán, mà lại hắn cũng còn có chuyện trọng yếu phải làm, liền không có ra ngoài.

Triệu Ngọc chuyện trọng yếu dĩ nhiên chính là mở quẻ! Từ lúc có phó bản về sau, Triệu Ngọc mở quẻ cũng không còn có thể như vậy tùy ý, nhất định phải đem quẻ văn nghiêm túc ghi lại, mới có thể phân tích ra phó bản kỳ ngộ phát sinh vị trí chính xác cùng thời gian.

Thông qua một phen đốt thuốc ho mãnh liệt về sau, Triệu Ngọc hôm nay mở ra một cái "Cấn Ly" quẻ đến, cấn đại biểu công việc, cách đại biểu bằng hữu, không biết, hôm nay là không phải có thể gặp được cái gì đã lâu lão bằng hữu loại hình?

Bất quá, Triệu Ngọc càng xem trọng là phía sau quẻ văn, thông qua một phen phá giải, hắn rất nhanh từ trên bản đồ tìm được phó bản kỳ ngộ phát sinh cùng thời gian.

Kết quả, có ý tứ sự tình lại tới. Căn cứ quẻ văn chỉ thị, lần này kỳ ngộ phát sinh địa phương vậy mà liền trên đường Thuận Phong, cách hắn nơi ở bất quá ba bốn mươi mét mà thôi! Mà lại, phát sinh thời gian vẫn là buổi sáng 7 giờ 33 phút, Triệu Ngọc xem đồng hồ, hiện tại đã 7 giờ 30 phút đều.

Ta đi!

Vì không bỏ sót lần này kỳ ngộ, Triệu Ngọc mặt đều không lo được tẩy,

vội vàng mặc tốt quần áo bay vượt qua mà xuống lầu.

Kết quả, cùng trước mấy ngày đồng dạng, cứ việc Triệu Ngọc thập phần hưng phấn, nhưng cuối cùng kết quả lại có chút thất vọng. Nguyên lai, chờ hắn chạy đến mục tiêu vị trí về sau, bất quá là thấy được một tên trộm, ngay tại móc một vị mua thức ăn lão thái thái túi tiền mà thôi.

Không có cách, vì thu hoạch được kỳ ngộ điểm tích lũy, Triệu Ngọc đành phải một quyền làm phủ tiểu thâu, tới một người tang cũng lấy được! Tiếp xuống, đường Thuận Phong nhiệt tâm các bạn hàng xóm, liền cùng một chỗ áp lấy tiểu thâu, đem nó xoay đưa cục cảnh sát đi!

Chậc chậc...

Nhìn xem mới được đến 4 điểm điểm tích lũy, Triệu Ngọc trong lòng có chút nhỏ phức tạp. Một phương diện, hắn cảm giác cái này kỳ ngộ phó bản có chút hố; nhưng một phương diện khác, hắn lại cảm giác làm người tốt chuyện tốt cảm giác, cũng không như trong tưởng tượng kém như vậy.

Lão thái thái tiền mặc dù không nhiều, nhưng nếu là bị tiểu thâu trộm đi, tất nhiên cần phải sốt ruột phát hỏa một phen, làm không tốt bệnh tim một phát tác còn được bệnh viện...

Ai!

Tốt a, đã như vậy, vậy liền tiếp lấy làm tiếp đi! Nhìn xem về sau, có phải hay không mình ngoại trừ ưu tú nhân viên cảnh sát bên ngoài, còn có thể thu hoạch được Lôi Phong tiêu binh xưng hào?

Hoàn thành phó bản nhiệm vụ về sau, Triệu Ngọc liền tùy tiện ăn một chút mà sớm một chút, sau đó liền đi đi làm.

Miêu Anh như thế vừa đi, ít nhiều khiến Triệu Ngọc có chút sĩ khí sa

sút, lại thêm cảnh đội không có việc gì, hắn cho tới trưa đều là ỉu xìu đầu đạp não trạng thái.

Ai ngờ, khi thời gian đi vào buổi sáng 11 giờ rưỡi, sắp lúc tan việc, từ cửa phòng làm việc bên ngoài bỗng nhiên đi vào hai người tới.

Đi đầu một vị chính là gác cổng bên trên trực ban cảnh sát nhân dân, đằng sau đi theo, thì là một cái hào hoa phong nhã thanh niên nam tử.

"Các lão đại, " cảnh sát nhân dân vừa vào nhà, liền chỉ vào phía sau nam tử nói, "Vị tiên sinh này nói có chuyện gấp muốn tìm bọn các ngươi, nói hắn muốn cung cấp một đầu trọng yếu vụ án manh mối! Ầy, người ta mang tới, chính các ngươi nói đi!"

Nói xong, cảnh sát nhân dân quay người đi, cổng chỉ còn lại có vị thanh niên này nam tử.

Thám viên nhóm tất cả đều ngồi trên ghế nhìn thấy hắn, không biết hắn là làm cái gì?

"Thế nào?" Mao Vĩ bàn làm việc cao nhất, hắn liền dẫn đầu đứng dậy hỏi, "Vị tiên sinh này, ngài phải cho ta nhóm cung cấp cái gì vụ án manh mối a?"

Ai ngờ, người kia đầu tiên là bước nhanh đi tới văn phòng khu vực trung ương, sau đó đem cánh tay mang lên trước ngực, một mặt ung dung nói ra: "Người, là ta giết! ! Ta muốn đầu thú —— tự thú! ! !"

Chương 450: Chương 450: Kỳ quặc tự thú phạm

Chương 450: Kỳ quặc tự thú phạm

"Ngươi nói cái gì?" Mao Vĩ quay đầu trở lại đến, mặt âm trầm nói, "Nơi này. . . Cũng không phải nói đùa địa phương! Ngươi cũng không nên nói hươu nói vượn!"

"Không có nói đùa!" Thanh niên nam tử khẩn trương cắn môi nói, "Ta đã giết người! Chẳng những giết người, hơn nữa còn vu oan cho người khác! Ta hiện tại tìm tới án tự thú, 10 năm trước, dầu hỏa hai bộ chung cư án giết người. . . Ân. . ." Môi của hắn run nhè nhẹ một chút, nói, "Là ta làm!"

Người này lời vừa ra khỏi miệng, hiện trường thám viên nhóm tất cả đều nhíu mày, từ khi bọn hắn tham gia hình sự trinh sát công việc đến nay, còn chưa bao giờ từng thấy chuyện như vậy, vậy mà lại có người chạy tới chủ động tự thú, thừa nhận mình là tội phạm giết người! Hơn nữa, còn là một kiện 10 năm trước bản án cũ!

Dầu hỏa hai bộ án giết người?

10 năm trước?

Triệu Ngọc nhíu nhíu mày, hắn trước kia tại chưa kết án kiện tiểu tổ thời điểm, cơ hồ đem tất cả bản án đều ghi tạc trong đầu, hắn có thể xác định, tại Dung Dương phân cục chưa kết án kiện bên trên căn bản không có

như vậy một kiện bản án!

"Không đúng!" Lý Bối Ny phản ứng cực nhanh, lúc này nói, "Tiên sinh a, ngài đến nhầm địa phương, dầu hỏa hai bộ không về chúng ta Dung Dương phân cục quản hạt! Hắn là. . . Ân. . . Hắn là thuộc về Mạt Dương phân cục quản lý! Cho nên. . . Ngài vẫn là đi Mạt Dương phân cục đầu án tự thú đi thôi!"

"A! ?" Nghe đến lời này, người tuổi trẻ trên trán toát ra mồ hôi lạnh, lo lắng nói, "Làm sao lại thế? Qua nhị hoàn đường, không đều Dung Dương khu phạm vi quản hạt sao? Mà lại, nhà ta liền là Dung Dương khu, cái này. . . Có thể hay không dựa theo hộ khẩu sở tại địa tìm tới án đâu?"

"Ta cắt. . ." Trương Cảnh Phong vừa pha tốt một chén trà nóng tất cả đều đổ, tranh thủ thời gian xông nam tử kia nói, "Đây là đầu án tự thú, cũng là cần dựa theo vụ án phát sinh tới phân chia, cũng không phải cái gì lân cận nguyên tắc a!"

"Ai. . ." Cánh tay của nam tử y nguyên nhấc ở trước ngực, thân thể lại bởi vì kích động mà run rẩy, "Vì cái gì, ngay cả tự thú đều khó như vậy a!"

"Được rồi, không ra nói giỡn!" Mao Vĩ lo lắng thật sẽ có đại sự, vội vàng đi vào trước mặt người này, nói, "Tiên sinh, mặc kệ cuối cùng về cái nào phân cục xử lý, đã ngươi là đến từ thủ, vậy ta trước hết cho ngươi chuẩn bị bên trên án đi! Bất quá, hữu nghị nhắc nhở một chút, nếu như ngươi chỉ là muốn nói đùa, nhưng là muốn phụ pháp luật trách nhiệm!"

"Nha. . . Tốt! Chỉ cần có thể tự thú, cái gì trách nhiệm ta đều phụ!" Nói, hắn đem điện thoại di động của mình móc ra, sau đó mở ra camera công năng, dùng năn nỉ giọng điệu nói, "Kia. . . Ngài có thể trước đeo lên cho ta còng tay sao? Ta cần chụp mấy tấm hình!"

Cái gì! ?

Lời vừa nói ra, đầy phòng phải sợ hãi!

Ai cũng nghĩ không ra, cái này tự thú phạm vậy mà như thế kỳ hoa? Còn muốn cầu chủ động cho mình đeo lên còng tay, hơn nữa còn muốn chụp ảnh? Chẳng lẽ. . . Hắn là giả vờ giả vịt tới?

"Cái này. . ." Mao Vĩ quay đầu nhìn một chút Triệu Ngọc, giờ này khắc này, bởi vì Miêu Anh không tại, chức quan lớn nhất liền là hai người bọn họ tổ trưởng. Gặp được chuyện như vậy, Mao Vĩ cũng không quyết định chắc chắn được, tự nhiên cần trưng cầu ý kiến một chút Triệu Ngọc ý kiến.

"Con bà nó là con gấu! Ngươi mẹ nó bệnh viện tâm thần chạy đến a? Muốn tìm khó chịu đúng hay không?" Triệu Ngọc ngay tại tâm tình bực bội thời điểm, vừa nghe nói người này khẩu khí không đúng, lập tức liền đến khí.

"Chờ một chút!" Đột nhiên, Trương Cảnh Phong đi vào nam tử kia trước mặt, cẩn thận phân biệt một chút, sau đó há to mồm nói, "Không đúng? Ta nhìn người này, tốt nhìn quen mắt a. . . U!" Trương Cảnh Phong vỗ mạnh một cái đùi, chỉ vào nên nam tử nói, "Đây không phải Lan lão sư sao? Làm sao. . . Tại sao là ngươi?"

"Lão Trương, các ngươi. . . Nhận biết?" Mao Vĩ trừng to mắt, không rõ nội tình.

Triệu Ngọc cũng là rất cảm thấy kỳ quặc, không còn lên tiếng.

"Khục! Cái gì nhận biết a!" Trương Cảnh Phong cười nói, "Gặp phải sống được, trong lúc nhất thời không nhận ra được! Đài truyền hình Lan lão sư mà! Lan. . . Lan. . ."

"Lan Thư Bình!" Nam tử nhẹ gật đầu, trên mặt ngoại trừ dị thường lo lắng bên ngoài, còn có vẻ hơi xấu hổ.

"Ai? Thật đúng là?" Lý Bối Ny nhìn kỹ một chút, nói, "« tốt nghiệp quý » bên trong diễn nam chủ nhân công cha hắn cái kia mà! Oa! Bản nhân có thể so sánh trên TV muốn trẻ tuổi nhiều!"

"Còn có cái kia « mười hai giờ mỹ thực » người chủ trì,

" Trương Cảnh Phong vỗ tay nói, "Vợ ta già thích! Mỗi ngày đều án lấy ngươi dạy đi làm, nhưng chính là không làm được trên TV cái kia mùi vị đến!"

"A, thật đúng là, ta thường xuyên tại đài truyền hình nhìn thấy ngươi đây!" Đại Phi nói, "Làm sao. . . Ngài đây là đến cảnh đội chương trình truyền hình thực tế a, vẫn là chủ trì tiết mục tới?"

"Các cảnh sát! Các cảnh sát!" Đột nhiên, vị này Lan Thư Bình cho thám viên nhóm làm lên vái chào, "Ta van cầu các ngươi! Hôm nay, ta thật là đến từ thủ! Ta nghe nói các ngươi Dung Dương phân cục ngay cả Miên Lĩnh án đều có thể phá, cho nên, ta liền đến tự thú đến rồi! Van cầu các ngươi, có thể hay không nhanh lên một chút định tội của ta a?"

"Cái này. . ."

Một câu, đem thám viên nhóm nói đến mắt lớn trừng mắt nhỏ, tất cả đều bó tay nghĩ không ra. Làm một tự thú phạm tới nói, cái này Lan Thư Bình phản ứng thật sự là quá khác thường!

"Nói như vậy. . ." Mao Vĩ dù sao ngay tại đại diện Miêu Anh đội trưởng chức vụ, đành phải vọt tới phía trước nói, "Ngươi thật là đến từ thủ?"

"Thật! Thiên chân vạn xác!" Lan Thư Bình lại lần nữa giơ tay lên, "Làm

phiền ngươi, trước giúp ta đem còng tay đeo lên đi!"

"Kia. . ."

Mao Vĩ ngay tại do dự ở giữa, từ văn phòng một góc, chợt vang lên một cái kinh ngạc thanh âm:

"Ai u, Ông trời ơi..!"

Chỉ gặp một mực không có động tĩnh Lương Hoan, đúng là bỗng nhiên đứng lên, chỉ mình máy tính nói ra: "Ta nói các vị a, vị này Lan lão sư. . . Thật đúng là không phải nói lấy chơi! Ta nhìn, thật đúng là trước tiên cần phải cho hắn đeo lên còng tay lại nói!"

"Ừm? Vì cái gì?" Đám người không hiểu.

"10 năm trước, tại Tần Sơn Mạt Dương khu dầu hỏa hai bộ trong nội viện trong căn hộ, một nữ tử bị người dùng đao đâm chết!" Lương Hoan thì thầm, "Tại người hiềm nghi trên danh sách, thế nhưng là thật sự có Lan Thư Bình cái tên này đâu!"

Không thể nào?

Đám người giật nảy cả mình, tất cả đều vây tới quan sát.

Lý Bối Ny ghé vào bàn làm việc của mình bên trên, nén lấy Lương Hoan bả vai, một bên nhìn một bên nói ra: "Không đúng, đây không phải án chưa giải quyết a? Đã kết án không phải? Hung thủ đã bắt được, làm sao còn đến từ thủ đâu?"

"Hung thủ là oan uổng!" Lan Thư Bình cắn môi nói, "Ta mới là giết người —— hung phạm!"

Nghe đến lời này về sau, Mao Vĩ lập tức cho Đại Phi đưa mắt liếc ra ý

qua một cái, Đại Phi thì móc ra còng tay, đem Lan Thư Bình hai tay còng lại.

"Van cầu các ngươi, có thể hay không ưu tiên xử lý ta sự tình!" Lan Thư Bình năn nỉ nói, "Xin mau sớm định tội của ta có được hay không!"

"Lan lão sư, liền xem như tự thú cũng là muốn đi chương trình, " Mao Vĩ nói, "Không bằng dạng này, ngươi trước đừng có gấp, vẫn là trước tiên đem chi tiết tình huống nói với chúng ta một cái đi!"

Theo Mao Vĩ lần nữa gật đầu, Đại Phi lập tức cầm qua giấy bút, bắt đầu cho hắn làm cái ghi chép.

"Tốt! Tốt. . ." Lan Thư Bình thở hổn hển nói, "Người chết kia nữ nhân là bạn học chung thời đại học của ta Lưu Kiều! Lúc ấy. . . Lúc ấy, là cái dạng này. . ."

Đang khi nói chuyện, Lan Thư Bình suy nghĩ phảng phất một chút về tới 10 năm trước đó, bắt đầu êm tai nói:

"Ta cùng Lưu Kiều còn có Phùng Khoát, đều là bạn học thời đại học, Vân Châu phim biểu diễn học viện.

"Lúc đi học, ba người chúng ta người đặc biệt muốn tốt, còn gây dựng một cái huynh muội tổ ba người, thường xuyên biểu diễn một chút tiểu phẩm cùng kịch bản loại hình, còn tham gia qua một chút thương nghiệp tuyển tú tiết mục, cũng coi là có chút danh tiếng.

"Lúc ấy, ta một mực thầm mến Lưu Kiều, nhưng là, Lưu Kiều cuối cùng vẫn là cùng Phùng Khoát tốt hơn!

"Phùng Khoát lâu hơn ta đến đẹp trai, điều kiện gia đình cũng tốt, tính cách cởi mở, tóm lại. . . Các phương diện đều so với ta mạnh hơn! Mặc dù mặt ngoài không nói cái gì, nhưng là đối với hắn cướp đi Lưu Kiều

việc này, lại một mực để cho ta canh cánh trong lòng.

"Về sau, tốt nghiệp, ba người chúng ta cùng một chỗ báo danh tham gia một cái làm truyền hình! Đoàn làm phim phần lớn hí, đều là từ Tần Sơn truyền hình điện ảnh căn cứ quay chụp. Mà lại, ta cùng Phùng Khoát đều là Tần Sơn người địa phương, ăn ở đều rất thuận tiện.

"Bất quá, Lưu Kiều cũng không phải là Tần Sơn người, cho nên bị đoàn làm phim lâm thời an bài tại dầu hỏa hai bộ trong căn hộ ở lại. Quay phim thời điểm, mỗi một ngày, Phùng Khoát đều sẽ đi Lưu Kiều nơi đó qua đêm! Đây đối với ta tới nói, mỗi một ngày đều có thụ dày vò!

"Về sau, có một ngày, ta uống một chút mà rượu, trong lòng bị đè nén khó chịu, liền thừa dịp Phùng Khoát không có ở đây thời điểm, đi tìm Lưu Kiều!" Lan Thư Bình một mặt hối hận nói, "Ta cùng Lưu Kiều bày bài về sau, lại bị nàng tốt một phen chế nhạo! Cho nên, đang giận buồn bực phía dưới, ta liền dùng đao —— giết nàng!"

"Ai! ?"

Ai ngờ, Lan Thư Bình ngay tại nghiêm túc giảng thuật gây án trải qua, Triệu Ngọc lại bất thình lình "Ai" một tiếng, đem nó đánh gãy.

"Làm sao vậy, sư huynh, ngươi ai u cái gì?" Lý Bối Ny quyệt miệng oán giận nói, "Chính nghe được thời khắc mấu chốt đâu!"

"Không phải!" Triệu Ngọc giơ lên lông mày nói, "Phùng Khoát! Phùng Khoát. . . Cái tên này. . ." Triệu Ngọc dùng tay chỉ Lan Thư Bình nói, "Ta nhớ ra rồi, cái này Phùng Khoát, có phải hay không cái kia phạm nhân vượt ngục a? Hôm qua từ Vân Châu ngục giam vượt ngục vị kia?"

Chương 451: Chương 451: Có huyền cơ khác

Chương 451: Có huyền cơ khác

Triệu Ngọc chú ý tới, khi hắn bỗng nhiên nâng lên Phùng Khoát liền là Vân Châu ngục giam phạm nhân vượt ngục về sau, Lan Thư Bình không chịu được giật mình một cái, sắc mặt cũng là trở nên dị thường khó coi.

"Đúng, là. . . là. . . Hắn!" Lan Thư Bình thanh âm rất thấp, đầu cũng một mực thấp.

"Phạm nhân vượt ngục?" Lý Bối Ny cau mày nói, "Cái gì phạm nhân vượt ngục?"

"Ngươi không thấy tin tức a?" Lương Hoan nói, "Điện thoại báo động bên trong cũng có, nửa đêm hôm qua, Vân Châu ngục giam bên kia chạy một phạm nhân! Đến bây giờ cũng không có bắt được, thật sự là tà môn!"

"Thế nhưng là. . ." Trương Cảnh Phong suy nghĩ nói, " có chút loạn giống như, phạm nhân vượt ngục đã liền là 10 năm trước chung cư án giết người hung thủ, như vậy. . . Cùng Lan lão sư tự thú, có quan hệ sao?"

Nói đến đây, đám người chưa phát giác đưa ánh mắt tất cả đều chuyển hướng Lan Thư Bình.

"Không có quan hệ!" Lan Thư Bình nuốt ngụm nước bọt, cũng không ngẩng đầu lên nói, "Ta tự thú, cùng hắn vượt ngục không có quan hệ! Hung phạm là ta!"

"Ông trời của ta, việc này. . . Còn giống như thật có một chút loạn. . ." Lý Bối Ny gõ mấy cái bàn phím, nói, "Phùng Khoát lúc ấy bị phán chết chậm, về sau đổi thành vô hạn. Bởi vì hắn có một tay thợ mộc tuyệt chiêu, bị tỉnh viện chọn trúng, liền chuyển tới Vân Châu ngục giam bị tù đi! Sau bởi vì biểu hiện tốt đẹp, hiện tại đã từ vô hạn đổi thành19 năm tù có thời hạn, bây giờ qua 10 năm, còn có 9 năm liền có thể lại thấy ánh mặt trời! Loại thời điểm này, tại sao muốn vượt ngục?"

"Hắn là bị oan uổng thôi!" Lương Hoan chỉ vào Lan Thư Bình nói, "Cái này không hung phạm đang ở trước mắt sao?"

"Ta nói, " Mao Vĩ nói, "Chúng ta vẫn là trước chớ đoán mò, vẫn là để Lan lão sư kể xong rồi nói sau!"

Mao Vĩ kiểu nói này, hiện trường mới từ một mảnh xôn xao bên trong an tĩnh lại.

"Ta giết người xong về sau, cũng tỉnh rượu!" Lan Thư Bình tiếp tục giảng đạo, "Ta liền muốn, dù sao người ta đã giết, ta cũng không thể để Phùng Khoát tốt hơn! Cho nên, ta liền mang theo cái kia thanh hung khí, lặng lẽ chui vào Phùng Khoát nhà, cây đao bỏ vào hắn phòng ngủ trong ngăn kéo!

"Về sau, chuyện xảy ra về sau, cảnh sát cái thứ nhất đối tượng hoài nghi tự nhiên không phải ta!" Lan Thư Bình phồng lên cái mũi, ánh mắt dữ tợn nói, "Mà khi cảnh sát tìm tới hung khí về sau, Phùng Khoát coi như nhảy vào Hoàng Hà cũng rửa không sạch! Mặc dù về sau cảnh sát tìm ta hỏi qua lời nói, nhưng là không có người hoài nghi đến trên đầu của ta!"

"Kia. . . Như là đã có người gánh tội thay, ngươi vì cái gì còn muốn tự

thú?" Mao Vĩ suy nghĩ nói, " không phải là thật bởi vì chúng ta Dung Dương phân cục phá Miên Lĩnh án bị hù a?"

"Không phải, ta lương tâm phát hiện, ta cảm giác có lỗi với Phùng Khoát, cũng có lỗi với chết đi Lưu Kiều!" Lan Thư Bình lo lắng nói, "Cho nên, các cảnh sát, nhanh lên một chút cho ta định tội đi!"

"Cái này sao!" Mao Vĩ nói, "Định tội là pháp viện cùng viện kiểm sát sự tình, chúng ta một mực phá án bắt người, cung cấp chứng cứ, điều tra chân tướng. Đã ngươi đã thừa nhận, như vậy tiếp xuống, ta cần tạm thời đưa ngươi bắt giam, sau đó báo cáo lãnh đạo. Đạt được phê chuẩn về sau, một lần nữa lập án tra rõ!"

"Kia. . . Kia phải dùng bao lâu thời gian?" Lan Thư Bình càng thêm lo lắng.

"Không chừng, " Mao Vĩ nói, "Tình huống của ngươi tương đối phức tạp, mười ngày nửa tháng coi như sớm đây này!"

"Cảnh sát a, người thật là ta giết!" Lan Thư Bình năn nỉ nói, "Ta chỉ cầu các ngươi có thể nhanh lên một chút, có được hay không!"

"Uy, " ai ngờ, hồi lâu giữ im lặng Triệu Ngọc bỗng nhiên lại nói chuyện, hắn đầu tiên là uống một cuống họng, sau đó tiếng như hồng chung hỏi Lan Thư Bình, "Ngươi dùng đao lúc giết người, mang không có mang thủ sáo?"

"Cái gì?" Lan Thư Bình hơi sững sờ, không nghĩ tới Triệu Ngọc lại đột nhiên hỏi cái này vấn đề.

"Hỏi ngươi đâu! Đao bên trên có không có để lại vân tay? Mau nói!" Triệu Ngọc lại đe dọa một câu.

"Đeo. . . Ân. . . Không. . . Không có mang!" Lan Thư Bình rất nhanh sửa

lời nói, "Giết người xong về sau, ta đem phía trên vân tay xóa đi! Phía trên không có vân tay, nhưng là đao bên trên thế nhưng là có Lưu Kiều máu a! Đao lại xuất hiện tại Phùng Khoát phòng ngủ, cho nên. . ."

"Đừng cho nên, ngươi lại nói cho ta, " Triệu Ngọc lại hỏi, "Ngươi dùng đao giết người, đến cùng thọc mấy đao, đều đâm chỗ nào rồi?"

"Ừm. . . Cái này. . ." Lan Thư Bình chi ngô đạo, "Ta lúc ấy đầu óc trống rỗng, hoàn toàn nhớ không rõ!"

"Vậy là ngươi tại phòng vị trí nào đâm đao, cửa phòng, vẫn là trong phòng?" Triệu Ngọc hỏi lại.

"Trong phòng, ân. . . Cổng. . . Ân. . . Bên trong. . ." Ai ngờ, nói đến đây, chính Lan Thư Bình vậy mà không cách nào tự bào chữa, vội vàng xao động phía dưới, gần như sắp muốn hỏng mất.

"Được rồi, còn nói ngươi không phải làm rối tới!" Triệu Ngọc duỗi lưng một cái, đi vào Lan Thư Bình trước mặt, hỏi, "Vẫn là nói thật đi Lan lão sư! Phùng Khoát, là bắt cóc lão bà của ngươi, vẫn là bắt cóc con của ngươi! ?"

"A! ?"

Lời vừa nói ra, ngồi đầy phải sợ hãi.

Nhất là Lan Thư Bình, hắn nhìn về phía Triệu Ngọc ánh mắt, đã biến thành không thể tưởng tượng.

Chốc lát, Lan Thư Bình rốt cục hạ thấp thân thể, bất lực chèo chống ngồi xổm ở trên mặt đất.

"Phùng. . . Phùng Khoát. . . Sẽ giết nữ nhi của ta!" Lan Thư Bình nói chuyện, đã lộ ra giọng nghẹn ngào, "Ta. . . Ta không thể báo cảnh a!"

A! ?

Kể từ đó, đám người càng là cả kinh không được, tất cả đều đưa mắt nhìn sang Triệu Ngọc.

"Không muốn như vậy, không muốn như vậy!" Triệu Ngọc lại bắt đầu đắc ý trang bức, "Nhìn ta như vậy, ta sẽ kiêu ngạo tích!"

"Sư huynh, ngươi. . . Làm sao nhìn ra được?" Lý Bối Ny vội hỏi.

"Đơn giản, đơn giản! Ầy, đến từ thủ người hắn là uể oải, mà không phải lo lắng!" Triệu Ngọc vững vàng nói, "Vị này Lan lão sư xem xét liền là trong lòng chứa sự tình, nôn nóng bất an, nơi đó có đầu án tự thú dáng vẻ?"

Triệu Ngọc lúc nói chuyện, Mao Vĩ đã để Đại Phi đem Lan Thư Bình còng tay mở ra.

"Sau đó, trùng hợp như vậy, hắn sớm không tự thú muộn không tự thú, lệch gặp phải Phùng Khoát vượt ngục thời điểm tự thú, đây cũng quá đúng dịp a?" Triệu Ngọc đắc ý tiếp tục nói, "Nếu như nhất định phải đem hai người liên hệ với nhau, vậy khẳng định là Phùng Khoát có thể áp chế đến hắn, hắn mới có thể tìm tới án tự thú đến mà!"

"Sư huynh, ngươi nhìn. . ." Lý Bối Ny chỉ vào trong máy vi tính hồ sơ nói, "Lưu Kiều chết tại phòng gần môn chỗ, bộ ngực bị đâm bốn đao, ngửa mặt ngã quỵ! Cho nên, hắn là hung thủ vừa vào cửa liền động thủ! Mà Lan lão sư nói hắn trước cùng Lưu Kiều phát sinh cãi lộn, sau đó động thủ, rõ ràng không hợp!

"Còn có, trên chuôi đao hoàn toàn chính xác có Phùng Khoát vân tay! Mà lại trải qua chứng thực, con dao kia đến từ Phùng Khoát trong nhà! Những này, Lan lão sư tất cả đều nói sai!"

"Thần. . . Thần thám a!" Lúc này, Lan Thư Bình tâm phục khẩu phục nói, "Trách không được, ngay cả Miên Lĩnh đại án đều có thể phá án và bắt giam đâu! Thật không hổ là thần thám a! Thế nhưng là. . ." Lan Thư Bình ngược lại lo âu nói, "Nữ nhi của ta bây giờ tại Phùng Khoát trên tay, ta không thể để cho các ngươi biết a! Phùng Khoát nói, nếu như. . . Nếu như ta không đầu án tự thú, hắn liền muốn giết ta nữ nhi, ta. . . Ta ta ta. . . Ta van cầu các ngươi, liền coi ta là trở thành sự thật hung đi!"

Nói đến đây, Lan Thư Bình vậy mà liền thế cho Triệu Ngọc quỳ xuống.

Nhưng mà, Triệu Ngọc chợt nhíu mày, nói một mình suy nghĩ nói: "Là lạ a? Phùng Khoát đêm qua mới vượt ngục thành công, mà lại là từ Vân Châu đào tẩu! Hôm nay sáng sớm liền có thể buộc đi con gái của ngươi sao? Hắn khả năng này, cũng quá lớn a?"

"Trên lý luận tới kịp, " Lý Bối Ny nói, "Từ Vân Châu đến Tần Sơn cũng liền 3 giờ, Phùng Khoát là nửa đêm 3 điểm càng ngục, đi suốt đêm đến Tần Sơn, sau đó bắt cóc Lan lão sư khuê nữ, làm sao lại không có khả năng đâu?"

"Ha ha. . . Nói đến dễ dàng, làm. . . Coi như không phải chuyện như vậy!" Triệu Ngọc lắc đầu nói, "Ta dám đánh cược, coi như Mission Impossible bên trong Tom Cruise, cũng mẹ nó không làm được kinh thiên như vậy động địa sự tình đến! Nhìn xem đi, chuyện này, khẳng định không phải chúng ta nghĩ đến đơn giản như vậy. . ."

"Lan lão sư, đây chính là vụ án bắt cóc a!" Mao Vĩ bỗng nhiên ý thức được can hệ trọng đại, vội vàng đỡ lên Lan Thư Bình, khuyên nhủ, "Ngươi không thể đợi thêm nữa, nhất định phải báo cảnh!" (chiến trường văn học)

Chương 452: Chương 452: Không hợp tình lý vụ án bắt cóc

Chương 452: Không hợp tình lý vụ án bắt cóc

"Cái gì?" Trong văn phòng, Mao Vĩ kinh ngạc hỏi, "Loan cục muốn chúng ta Dung Dương tổ trọng án phụ trách vụ án này, thế nhưng là... Siêu phạm vi a?"

"Siêu cái gì phạm vi a!" Lý Bối Ny nói, "Mạt Dương phân cục hiện tại là cái dạng gì, ngươi cũng không phải không biết? Mạng người quan trọng, chẳng lẽ... Muốn bọn hắn đi xử lý sao?"

"Chính là bởi vì mạng người quan trọng, cho nên... Trách nhiệm trọng đại a!" Mao Vĩ co quắp nói, "Mà lại, người bắt cóc vẫn là một vượt ngục đào phạm, chuyện này... Quá khó giải quyết!"

"Khó giải quyết cũng phải xử lý a!" Lý Bối Ny lại nói, "Loan cục trường nói qua, nói Mao tổ trưởng ngươi trước kia xử lý qua không ít vụ án bắt cóc, kinh nghiệm phong phú, cho nên lần này hành động, ngươi y nguyên thay mặt đội trưởng chức vụ, là tổng chỉ huy đâu!"

"Tốt, tốt!" Mao Vĩ ổn ổn tâm thần, nói, "Đã lãnh đạo tín nhiệm, vậy chúng ta liền toàn lực ứng phó đi! Tiểu Triệu..." Hắn ngược lại nói với Triệu Ngọc, "Lần này, hai anh em ta hảo hảo hợp tác, tranh thủ đem hài tử an toàn giải cứu ra a!"

"Ừm... Tốt, tốt!" Triệu Ngọc gật đầu đồng ý.

Kỳ thật, đối với loại này vụ án bắt cóc tới nói, hắn thật đúng là không có nửa điểm kinh nghiệm. Cho nên, đối với lãnh đạo an bài, hắn không có bất kỳ cái gì dị nghị, dù sao Mao Vĩ kinh nghiệm phong phú hơn một chút.

Tiếp vào nhiệm vụ về sau, thám viên nhóm ngay cả cơm trưa cũng không lo được ăn, lập tức thông tri toàn tổ trọng án thành viên tổ chức hội nghị khẩn cấp.

Trong hội nghị, thông qua hợp mưu hợp sức, thám viên nhóm cuối cùng làm ra nhằm vào lần này bắt cóc sự kiện xử lý đối sách.

Đầu tiên, bọn hắn minh xác phân công, bởi vì tổ B thám viên tính cơ động càng mạnh một chút, cho nên từ Mao Vĩ suất lĩnh tổ B, tiến hành tất cả công việc bên ngoài công việc. Mà Triệu Ngọc suất lĩnh tổ A, thì chủ yếu phụ trách điều tra cùng tình báo thu thập công việc.

Bởi vì lần này vụ án bắt cóc tình huống tương đối đặc thù, cho nên tổ trọng án quyết định, liên quan tới bắt cóc sự kiện, nhất định phải đối ngoại thủ khẩu như bình, tất cả điều tra tất cả đều bí mật tiến hành, tuyệt đối không thể để bọn cướp biết Lan Thư Bình đã báo cảnh.

Thế nhưng là một phương diện khác, nhằm vào bọn cướp Phùng Khoát đặc thù yêu cầu, tổ trọng án thì quyết định đến cái tương kế tựu kế, tạm thời đem Lan Thư Bình dựa theo chung cư án mưu sát chân hung đến xử lý, đồng thời tại có cần phải thời điểm, cục cảnh sát sẽ còn đem cái này tin tức giả cao điệu đem ra công khai, dùng cái này đến tê liệt Phùng Khoát.

Từ Phùng Khoát mục đích xem ra, hắn sở dĩ mạo hiểm bắt cóc Lan Thư Bình nữ nhi, liền là nhận định Lan Thư Bình là năm đó sát hại Lưu Kiều chân chính hung thủ!

Chỉ cần hắn phát hiện Lan Thư Bình tự thú nhận tội, mình đã hàm oan đến tuyết, như vậy thì không có tổn thương con tin lý do.

Bất quá, đây hết thảy cũng không thể nóng vội, nếu như tuyên bố quá nhanh, ngược lại sẽ gây nên Phùng Khoát hoài nghi. Cho nên, cần cảnh sát nghiêm ngặt đem khống, cẩn thận hành động.

Hội nghị mở xong sau, thám viên nhóm liền bắt đầu khẩn trương có thứ tự công việc.

Làm tổ A tổ trưởng Triệu Ngọc tới nói, hắn tự nhiên không thể đổ cho người khác, trở lại văn phòng, liền lập tức triệu tập toàn viên, lại mở một cái tiểu hội.

"Lão Trương!" Triệu Ngọc một mặt để cho người ta đem bạch bản kéo qua điền tư liệu, một mặt đối Trương Cảnh Phong phân phó nói, "Ta hiện tại cần Phùng Khoát hoàn chỉnh tư liệu, càng kỹ càng càng tốt!"

"Không có vấn đề, năm phút xong!" Trương Cảnh Phong sảng khoái lĩnh mệnh, "Người này ngồi xổm 10 năm đại lao, tìm hắn tư liệu quá đơn giản!"

"Vậy ngươi liền thuận tiện giúp ta đem Lan Thư Bình tư liệu cũng tìm ra!"

Triệu Ngọc thuận thế mà nói, Trương Cảnh Phong cùng nhau đáp ứng.

"Đại Phi, Tiểu Lý!" Triệu Ngọc lại nói, "Các ngươi đem năm đó món kia bản án tìm kiếm ra, tất cả manh mối, vật chứng, chứng nhân, lời chứng, chỉ cần cùng vụ án có liên quan, hết thảy tìm ra, áp vào bạch bản lên!"

"Vâng!"

"Tổ trưởng..." Nghe được Triệu Ngọc chỉ lệnh, Lưu Học Sơn nhịn không

được hỏi, "Vụ án này đích thật là có chút phức tạp, nhưng là ta cảm thấy, nó dù sao cũng là cái vụ án bắt cóc! Chẳng lẽ... Chúng ta không đi bắt cóc hiện trường nhìn xem sao?"

"Tốt, vậy thì ngươi đi thôi!" Triệu Ngọc lập tức nói với Lưu Học Sơn, "Phương diện này ngươi có kinh nghiệm, ngươi mang lên mấy cái huynh đệ đến hiện trường đi tìm một chút manh mối đi! Nhớ kỹ nhất định phải cẩn thận làm việc, không thể để cho bất luận kẻ nào biết các ngươi là cảnh sát! Bất quá... Ta luôn cảm thấy, nơi đó quá sức có thể tìm tới cái gì!"

"Vì cái gì?" Lưu Học Sơn có chút ngoài ý muốn.

"Vượt ngục chuyện lớn như vậy đều làm tốt rồi, bắt cóc hài tử tự nhiên là sớm có dự mưu, hẳn là sẽ không lưu cho chúng ta quá lớn cơ hội!" Triệu Ngọc nói, "Ta dám bắt ta cả năm tiền lương làm tiền đặt cược, cái này Phùng Khoát khẳng định có đồng bọn, mà lại có khả năng không chỉ một!"

"Đồng bọn?" Trương Cảnh Phong nói, "Cũng thế, bằng không , bên kia vừa mới vượt ngục, bên này liền có thể thành công bắt cóc con tin, độ khó quá lớn!"

"Bối Ny!" Triệu Ngọc ngược lại nói với Lý Bối Ny, "Dạng này, ngươi giúp ta liên lạc một chút Vân Châu ngục giam bên kia, nhìn xem có thể hay không đem Phùng Khoát trong tù tình huống điều tra một chút!

"Người này ngồi xổm 10 năm đại lao, nếu quả thật có đồng bọn, như vậy tất nhiên là đã ra tù bạn tù. Ta hiểu rõ đám người này, trong tù tạo dựng lên hữu nghị, thường thường so chiến hữu còn muốn thâm hậu!

"Cho nên, ngươi tra một chút cái phương hướng này, nhìn xem Phùng Khoát đồng bọn có khả năng nhất là ai?"

"Tốt!" Lý Bối Ny gật đầu đáp ứng.

"Đúng rồi!" Triệu Ngọc vội vàng dặn dò, "Nói chuyện uyển chuyển một điểm, đừng cho Vân Châu cảnh sát biết, Phùng Khoát có thể tới Tần Sơn, như thế đối chúng ta giải cứu con tin bất lợi!"

"Minh bạch!"

"Lão Lương!" Triệu Ngọc lại nói với Lương Hoan, "Ngươi từ khía cạnh điều tra một chút Phùng Khoát vượt ngục tất cả chi tiết, nhìn xem gia hỏa này, đến cùng là thế nào vượt ngục thành công? Cái này mẹ nó thế nhưng là cái độ khó cao đầu đề a!"

"Ha ha, không có vấn đề!" Lương Hoan thống khoái đáp ứng.

Sau đó, Triệu Ngọc đánh một cái thanh thúy búng tay, đám người liền ai cũng bận rộn đi.

Giờ này khắc này, Mao Vĩ bên kia đã có người đang tra hỏi thất cùng Lan Thư Bình hiểu rõ lấy tình huống, bao quát hài tử là như thế nào bị bắt cóc, còn có Phùng Khoát là như thế nào liên hệ cùng áp chế hắn loại hình.

Mặc dù, những này xác thực tin tức còn chưa truyền về, nhưng là đối với Triệu Ngọc tới nói, hắn nhưng thủy chung cảm thấy, cái này vụ án bắt cóc tới phi thường kỳ quặc! Trong này, tựa hồ có rất nhiều địa phương cũng không quá hợp tình lý!

Theo Triệu Ngọc, Phùng Khoát thà rằng bốc lên làm tù cả đời phong hiểm, cũng muốn đi bắt cóc Lan Thư Bình nữ nhi, buộc hắn nhận tội, chí ít có thể nói rõ hai điểm:

Thứ nhất, Phùng Khoát có thể là bị oan uổng, nếu như hắn liền là hung phạm, như vậy cố gắng nhịn 9 năm liền có thể quay về nhân gian, làm gì

lại gây chuyện như vậy bưng đâu?

Thứ hai, Phùng Khoát sở dĩ tìm tới Lan Thư Bình, nói rõ hắn mười phần khẳng định cùng vững tin, Lan Thư Bình liền là sát hại Lưu Kiều cùng hãm hại mình hung phạm!

Thế nhưng là, từ Lan Thư Bình biểu hiện cùng phản ứng đến xem, lại là hoàn toàn tương phản, hắn thấy thế nào đều không giống như là hung thủ thật sự!

Chẳng lẽ... Cái này Lan Thư Bình đều là trang? Hắn cố ý lộ ra sơ hở, để cảnh sát cho rằng việc này không có quan hệ gì với hắn sao? Nói như vậy, gia hỏa này thật đúng là đa mưu túc trí!

Chậc chậc...

Triệu Ngọc chưa phát giác liên tục chậc lưỡi, trong lòng nói chuyện, vụ án này thật đúng là có một chút ý tứ! Một cọc nhìn như phổ thông vụ án bắt cóc phía sau, còn dính dấp vượt ngục án, cùng một cọc 10 năm trước án giết người!

Như vậy... Chân tướng sự tình, đến cùng là như thế nào đâu? (chiến trường văn học)

Chương 453: Chương 453: Đồng lõa là ai?

Chương 453: Đồng lõa là ai?

"Ta bên này cơ bản xong việc!" Ăn cơm buổi trưa thời điểm, Trương Cảnh Phong đem một xấp văn kiện giao cho Triệu Ngọc trong tay, nói, "Phùng Khoát một nhà bốn miệng người, ngoại trừ phụ mẫu bên ngoài, còn có một cái so với hắn nhỏ hơn một tuổi đệ đệ! Hiện tại cũng tại Tần Sơn ở lại."

"Nha. . ." Triệu Ngọc quẳng xuống cơm hộp, cầm văn kiện lên nhìn mấy lần, lại hơi có vẻ ngoài ý muốn hỏi, "A? Làm sao còn không phải một cái họ đâu?"

"Đúng, gây dựng lại gia đình, mẫu thân mang theo Phùng Khoát tái giá!" Trương Cảnh Phong nói, "Phùng Khoát theo mẫu thân họ, dưỡng phụ cùng đệ đệ họ Tiêu! Mẫu thân hắn trước kia cũng là đập truyền hình điện ảnh kịch diễn viên, về sau bởi vì Phùng Khoát chuyện lớn bị kích thích, trạng thái tinh thần một mực không tốt, cho nên liền tránh bóng! Hắn dưỡng phụ là mở đồ gỗ nhà máy, gia đình điều kiện coi như không tệ!"

"Nha. . ."

Triệu Ngọc lại đem đằng sau Lan Thư Bình lý lịch tư liệu nhìn một chút, cùng Phùng Khoát tương phản, từ khi 10 năm trước giết nhân sự kiện về sau, Lan Thư Bình lại một mực xuôi gió xuôi nước, chẳng những quay chụp nhiều bộ truyền hình điện ảnh kịch, hơn nữa còn tiến Tần Sơn đài

truyền hình, đảm nhiệm nhiều cái chuyên mục người chủ trì.

Mặt khác, người này tại sinh hoạt phương diện cũng là trước người khác một bước, 22 tuổi liền kết hôn sinh con, bây giờ nữ nhi đã bên trên năm thứ ba đều. Hắn người yêu cũng tại đài truyền hình đi làm, nhưng xử lí chính là biên tập công việc.

Hô. . .

Triệu Ngọc nặng nề mà thở dốc một hơi, buông xuống tư liệu sau xông Trương Cảnh Phong nhẹ gật đầu, ra hiệu hắn tranh thủ thời gian ăn cơm.

Bởi vì chuyện quá khẩn cấp, thám viên nhóm không có thời gian đi ra bên ngoài ăn, tất cả đều là kêu thức ăn ngoài.

Ai ngờ, cơm hộp vừa ăn vài miếng, cùng Lưu Học Sơn cùng đi thăm dò hiện trường một vị đồng sự trở về. Người này tên là Bạch Tân Đào, các đồng nghiệp đều thân thiết quản hắn gọi tiểu Bạch.

"Tổ trưởng!" Tiểu Bạch hùng hùng hổ hổ sau khi vào cửa, lập tức nói với Triệu Ngọc, "Ngươi nói thật đúng, Phùng Khoát khẳng định còn có đồng bọn!"

Trương Cảnh Phong thuận tay lấy thêm một túi cơm hộp, đưa cho tiểu Bạch, nói ra: "Thở một ngụm, từ từ nói!"

"Ừm. . ." Tiểu Bạch tiếp nhận cơm hộp, y nguyên thở hổn hển báo cáo, "Lan Thư Bình nhà tại Tần Sơn nhất phẩm, bây giờ không phải là chính được nghỉ hè sao? Nữ nhi của hắn mỗi ngày đều muốn đi nghệ thuật trường học học tập hội họa, nghệ thuật trường học ngay tại cư xá bên ngoài, ngay cả đường cái đều không cần qua! Hài tử lại lên năm thứ ba, cho nên mỗi ngày đều là hài tử mình đi học tan học!"

"Ồ?" Triệu Ngọc tâm tư khẽ động, tựa hồ nghĩ tới điều gì.

"Chúng ta đi thời điểm, tổ B Lan Bác đã ở nơi đó bí mật điều tra!" Tiểu Bạch tiếp tục nói, "Hiện tại có thể khẳng định, bắt cóc liền phát sinh ở hài tử đi nghệ thuật trường học trên đường!"

"Nếu là cư xá, không có đạo lý không lưu vết tích a?" Trương Cảnh Phong hỏi.

"Nếu không nói Phùng Khoát có đồng bọn chút đấy!" Tiểu Bạch nói, "Tại hài tử đi học toàn bộ tuyến đường bên trong, chỉ có đi vào trường học cổng thông đạo kia chừng ba mươi mét khoảng cách không có giám sát, nhưng bắt cóc lại vẫn cứ liền phát sinh ở nơi đó! Đủ để thấy, bọn cướp nhóm đã sớm giẫm qua điểm, làm xong kín đáo chuẩn bị!"

"Vậy thì nhanh lên tra phụ cận nhân vật khả nghi cùng cỗ xe a!" Trương Cảnh Phong còn nói, "Như thế một người sống sờ sờ không thấy, cũng không thể hư không tiêu thất a?"

"Lão Lưu bọn hắn đang điều tra đâu!" Tiểu Bạch nhíu mày nói, "Bởi vì là bí mật điều tra, không thể đánh rắn động cỏ, cho nên liền ngay cả điều lấy video theo dõi đều rất phiền phức! Mà lại, kia chỗ nghệ thuật trường học đặc biệt nóng nảy, buổi sáng 8 điểm thời điểm, nơi đó tất cả đều là người, ô tô, xe xích lô tất cả đều có thể lái vào đi. Muốn mỗi một chiếc đều tra lời nói, độ khó thật sự là quá lớn!"

"Cũng là!" Trương Cảnh Phong khẽ gật đầu, "Nếu là bình thường điều tra, cùng lắm thì đem mỗi chiếc xe đều tra một lần! Thế nhưng là, bí mật điều tra lại không được, nếu như chúng ta gióng trống khua chiêng tra một cái, Phùng Khoát bên kia liền rất có thể biết!"

"Đúng vậy a!" Tiểu Bạch bất đắc dĩ nói, "Thật là rất phiền phức, thậm chí ngay cả viếng thăm một chút cái khác học sinh Hòa gia dài đều không được! Ta cảm thấy, học sinh ở giữa đều đặc biệt quen thuộc, có lẽ có người có thể nhìn thấy thứ gì đâu!"

"Buổi sáng 8 điểm. . . Hài tử 9 tuổi. . ." Triệu Ngọc nhíu mày nói, "Các ngươi nhìn a, hiện trường nhiều người như vậy, muốn đem hài tử liền như thế lặng yên không một tiếng động bắt cóc, có phải hay không. . . Không quá dễ dàng?"

Triệu Ngọc một nhắc nhở như vậy, thám viên nhóm cũng tất cả đều rơi vào trầm tư.

"Ai?" Trương Cảnh Phong liền vội hỏi tiểu Bạch nói, " tiểu Bạch, con tin bị bắt cóc địa phương, có hay không cửa hàng bán lẻ quầy bán quà vặt loại hình?"

"Có a, cũng không phải một cái hai cái đâu! Tiệm văn phòng phẩm, tiệm ăn uống, có rất nhiều! Ai?" Tiểu Bạch kinh dị hỏi, "Lão Trương, ngươi có ý tứ gì? Ngươi không phải là nói, bọn cướp là trong cửa hàng người a? Cái này cũng. . . Quá trắng trợn đi?"

"Vậy cũng không thể bài trừ khả năng này!" Trương Cảnh Phong tương đối tán đồng cái nhìn của mình.

"Không!" Triệu Ngọc nghĩ nghĩ, nói, "Còn có. . . Một loại khác khả năng!"

"Cái gì khả năng?" Đám người vội hỏi.

"Người quen!" Triệu Ngọc tròng mắt hơi híp, nói, "Tiểu nữ hài nhận biết bọn cướp, là bị lừa đi!"

A?

"Không thể nào?" Tiểu Bạch dẫn đầu lắc đầu nói, "Bọn cướp không phải Phùng Khoát sao? Phùng Khoát một mực tại ngồi xổm đại lao, Lan Thư Bình nữ nhi làm sao lại biết hắn? Tổ trưởng a, ngươi nói như vậy, ta sẽ

hồ đồ!"

"Mặc dù chúng ta biết là Phùng Khoát bắt cóc Lan Thư Bình nữ nhi, " Triệu Ngọc nói, "Thế nhưng là, Phùng Khoát cũng không thấy không phải tự mình động thủ! Hắn nhưng là vừa mới vượt ngục đây này!"

"Kia. . . Liền là hắn đồng bọn?" Tiểu Bạch kinh dị nói, "Đồng bọn chẳng những trợ giúp Phùng Khoát vượt ngục, tiếp ứng hắn đi vào Tần Sơn, hơn nữa còn trợ giúp hắn bắt cóc Lan Thư Bình nữ nhi? Mà lại. . . Bọn cướp bên trong, còn có nữ nhi của hắn người quen?"

"Oa! Cái này thật lợi hại!" Trương Cảnh Phong thở dài, "Như thế xem ra, đây chính là một trận tỉ mỉ bày kế đại cục đâu! Không biết, cục này, có thể hay không phá?"

"Tiểu Triệu!" Lúc này, Lương Hoan nói với Triệu Ngọc, "Có quan hệ Phùng Khoát vượt ngục tài liệu cặn kẽ tới tay! Vào lúc ban đêm, Phùng Khoát không biết ăn thứ gì, trong tù xuất hiện dị ứng triệu chứng, miệng sùi bọt mép hơn nữa còn xuất hiện cơn sốc!

"Các cảnh ngục lo lắng chết người, liền ngay cả đêm đem nó mang đến Vân Châu bệnh viện cứu chữa!

"Thông qua bác sĩ khẩn cấp trị liệu về sau, Phùng Khoát bệnh tình thoáng ổn định lại, nhưng là còn phải quan sát 24 giờ mới được.

"Đêm đó phụ trách trông coi Phùng Khoát hết thảy có hai tên giám ngục, một cái trong phòng trông coi, một cái khác tại cửa ra vào trông coi. Mà lại , dựa theo chương trình, Phùng Khoát tay phải là bị còng ở trên giường bệnh.

"Phùng Khoát trong tù biểu hiện vô cùng tốt, cùng các cảnh ngục quan hệ cũng rất không tệ, cho nên hai tên trông coi giám ngục cũng không có quá mức chăm chỉ, ban đêm hai người tất cả đều ngủ thiếp đi.

"Ai ngờ, nửa đêm lúc ba giờ, Phùng Khoát chẳng những mở ra còng tay, mà lại bóng dáng hoàn toàn không có!"

"Oa!" Trương Cảnh Phong tán thưởng một tiếng, "Cái này thật đúng là gặp phải điệp bên trong điệp!"

"Căn cứ sau đó kiểm trắc, trong phòng trông coi Phùng Khoát tên kia giám ngục, có bị cường độ thấp gây tê dấu hiệu, " Lương Hoan lại nói, "Căn cứ chuyên gia đoán chừng, có thể là một loại phun sương trạng thuốc mê!

"Còn có, căn cứ video giám sát biểu hiện, Phùng Khoát hắn là nhảy cửa sổ đào tẩu!" Lương Hoan cực kì nghiêm túc nói, "Thế nhưng là, kia cửa sổ là có lưới bảo vệ! Nhưng là. . . Phùng Khoát đào tẩu thời điểm, lưới bảo vệ 3 rễ xà ngang đã đứt gãy! Hắn là sớm có người động tay động chân! Mà lại, căn cứ sau cùng video theo dõi biểu hiện, Phùng Khoát rời đi bệnh viện thời điểm, đã đổi quần áo!"

"Lão thiên!"

Nghe được loại tình huống này, đám người không chịu được một trận sợ hãi thán phục.

Từ Phùng Khoát vượt ngục tinh tế trình độ đến xem, đây đúng là một trận tỉ mỉ bày kế đại cục!

"Kia. . ." Triệu Ngọc ngược lại tướng mạo Lý Bối Ny hỏi, "Bối Ny, ngươi nơi đó tra được thế nào?"

"Quái! Quái!" Ai ngờ, Lý Bối Ny lại vẻ mặt buồn thiu nói, "Sư huynh a, ta đã đem Phùng Khoát tại Vân Châu ngục giam tình huống điều tra đến. Thế nhưng là. . . Bởi vì hắn nghề mộc tay nghề xuất chúng, một mực ở tại xưởng hình thức công nhân kỹ thuật trong phòng giam, cùng trọng

hình phạm người tiếp xúc không đến! Mà lại, ta đã điều tra cùng hắn cùng khu phạm nhân! Nhiều năm như vậy chỉ có hai người ra ngục, một cái năm nay 85 tuổi, một cái khác thì là ung thư gan màn cuối!

"Sư huynh a, ta cảm thấy. . ." Lý Bối Ny lắc đầu nói, "Phùng Khoát đồng lõa, tựa hồ cũng không phải là hắn bạn tù a?"

"Chậc chậc. . ." Triệu Ngọc cũng là không nghĩ tới sẽ có loại kết quả này, không khỏi cau mày từ lời nói, "Nếu như không phải bạn tù, còn có thể là ai đâu?" (chiến trường văn học)

Chương 454: Chương 454: Bị người hãm hại?

Chương 454: Bị người hãm hại?

"Lão Trương, " Triệu Ngọc nghĩ nghĩ, nói, "Tiếp lấy lại tra một đợt đi! Phùng Khoát bằng hữu, thân thích, người nhà, đem bọn hắn nội tình từng cái lật ra đến! Nếu như đồng bọn không phải bạn tù, vậy cũng chỉ có thể từ trong những người này tìm!"

"Tốt! Không có vấn đề!" Trương Cảnh Phong đem trống không hộp cơm ném vào thùng rác, sau đó nhanh chóng trở lại trước bàn làm việc công việc đi.

"Bối Ny!" Triệu Ngọc lại nói, "Phùng Khoát dù sao cũng là ngục giam tù phạm, nếu như hắn có đồng bọn, khẳng định phải cùng hắn thường xuyên giữ liên lạc! Cho nên, ngươi một lần nữa điều tra ngục giam đường tuyến kia, nhìn xem từ xưa tới nay, đều có ai vào ngục vấn an qua hắn, có ai cùng hắn lui tới thường xuyên nhất!"

"Được rồi!" Lý Bối Ny cũng là lập tức thanh không hộp cơm của mình, bắt đầu làm việc.

Hiện nay, tại thông qua ngắn ngủi quá độ về sau, Triệu Ngọc lấy cực nhanh tốc độ thích ứng tổ trưởng nhân vật, hiện trường chỉ huy cũng là gọn gàng mà linh hoạt, rất có Đại tướng phong phạm.

Mặc dù Triệu Ngọc đến tổ trọng án thời gian không dài, nhưng là liên

tiếp thu được Khúc Bình cùng Miêu Anh hun đúc, đã vô cùng tốt thích ứng phần công tác này, cũng không tiếp tục là trước kia cái kia phách lối cuồng vọng nhỏ vô lại!

Mặc dù hắn niên kỷ nhẹ, tư lịch cạn, nhưng là liên tiếp phá nhiều như vậy đại án trọng án, trong tổ thám viên nhóm cũng là tâm phục khẩu phục, đối với hắn mệnh lệnh, đều là nghe lời răm rắp, chưa từng trì hoãn.

Phân phó xong tất về sau, bạch bản bên trên liên quan tới bản án tình tiết vụ án tư liệu, đã bị thám viên nhóm tăng thêm đến không sai biệt lắm! Xuyên thấu qua bạch bản khu vực trung ương, có thể để cho người ta đối 10 năm trước chung cư án giết người liếc qua thấy ngay.

10 năm trước, tại Tần Sơn dầu hỏa hai bộ trong căn hộ, phát sinh cùng một chỗ ác tính án giết người kiện. Vừa mới tốt nghiệp nữ sinh viên Lưu Kiều bị người dùng đao đâm chết tại trong căn hộ, máu tươi nhuộm đỏ mặt đất, hiện trường một mảnh thảm mục.

Trải qua pháp y giám định, người chết chết bởi đêm đó 9 điểm 30 phân đến 10 điểm ở giữa, mà thi thể người phát hiện cùng báo án người, chính là cuối cùng bị nhận định là bản án hung thủ Phùng Khoát!

Căn cứ Phùng Khoát khẩu thuật, tại Lưu Kiều bị hại vào đêm đó, bởi vì đoàn làm phim lâm thời thêm hí, bản thân hắn một mực từ studio bận rộn đến 9 điểm nửa tả hữu mới tan tầm.

Sau khi tan việc, hắn về trước nhà mình tắm rửa một cái, sau đó liền đi dầu hỏa hai bộ chung cư tìm Lưu Kiều. Lúc ấy hai người ngay tại yêu đương trong lúc đó, Phùng Khoát mỗi đêm cũng sẽ ở Lưu Kiều nơi ở qua đêm.

Nhưng mà, khi hắn đến chung cư về sau, lại phát hiện Lưu Kiều chỗ ở đại môn là mở, chờ hắn sau khi đi vào, liền thình lình nhìn thấy, Lưu

Kiều đã máu me khắp người nằm ở trên mặt đất!

Dọa sợ Phùng Khoát lập tức bấm 120, đồng thời báo cảnh sát. Nhưng mà, thời điểm đó Lưu Kiều sớm đã không có sinh mạng thể chinh.

Tiếp vào báo án về sau, đội cảnh sát hình sự một cách tự nhiên đem Phùng Khoát khống chế lên, đồng thời nhằm vào hắn khai, bắt đầu xác minh tường tình.

Kết quả, làm hình cảnh nhóm ngày thứ hai đi vào Phùng Khoát dừng chân điều tra thời điểm, nhưng từ phòng ngủ của hắn trong ngăn kéo, lật ra một thanh mang máu chủy thủ!

Kiểm nghiệm về sau, trên lưỡi đao chẳng những có lưu Lưu Kiều vết máu, trên chuôi đao còn có Phùng Khoát vân tay.

Bởi vì cái này vật chứng xuất hiện, Phùng Khoát tự nhiên bị liệt là số một người hiềm nghi! Về sau, cảnh sát trải qua nhiều mặt điều tra lấy chứng, cuối cùng đem Phùng Khoát đưa vào ngục giam, bị phán tử hình hoãn lại!

Căn cứ tư liệu biểu hiện, Phùng Khoát một mực không có thừa nhận tội của mình, vào tù sau cũng là nhiều lần chống án, thế nhưng là bởi vì tình tiết vụ án từ đầu đến cuối không có mới chứng cứ cùng manh mối, hắn chống án cuối cùng đồng đều cuối cùng đều là thất bại.

Bất quá, lúc ấy ngoại trừ Phùng Khoát bên ngoài, Lan Thư Bình đồng dạng làm người hiềm nghi từng tiến vào cảnh sát ánh mắt.

Hồ sơ bên trên có hoàn chỉnh ghi chép, phía trên có thể rõ ràng xem đến, Lan Thư Bình đêm đó một mực tại một nhà trong nhà hàng nhỏ uống rượu, vụ án phát sinh đoạn thời gian bên trong, hắn còn đem hắn một cái đồng học gọi tới cùng uống, một mực uống đến 11 điểm đa tài rời đi tửu quán.

Mặc dù quán rượu nhỏ cũng tại dầu hỏa hai bộ trong đại viện, nhưng là bởi vì Lan Thư Bình có hoàn chỉnh không ở tại chỗ chứng minh, cho nên cuối cùng bị cảnh sát loại bỏ hiềm nghi.

Ngoài ra, cảnh sát không còn có tìm tới cái khác người hiềm nghi, bởi vì hiện trường phát hiện án vân tay, dấu giày, lông tóc loại hình tất cả đều là Phùng Khoát, cho nên cảnh sát nhận định hung thủ liền là Phùng Khoát không thể nghi ngờ.

"Chậc chậc. . . Cái này quá kì quái!" Triệu Ngọc một mặt chậc lưỡi,

Một mặt đối bên cạnh thám viên nhóm nói, "Cái này Phùng Khoát, thật là có có thể là bị oan uổng! Các ngươi nhìn, hắn tại phát hiện Lưu Kiều gặp chuyện về sau, đánh trước 120, lại đánh 110, nói cách khác, hắn là muốn cứu người, hắn trong tiềm thức, còn tưởng rằng Lưu Kiều có thể cứu sống, đây chính là một người, tại gặp được loại tình huống này về sau bình thường biểu hiện!

"Nếu như Phùng Khoát đánh trước110, không có đánh 120, kia ngược lại nói rõ bên trong sẽ có mờ ám!

"Mà lại, vụ án này phán đến thực sự để cho người ta nhức cả trứng!" Triệu Ngọc chỉ vào bạch bản nói, "Thật nhiều địa phương căn bản rắm chó không kêu! Thử nghĩ một chút, nếu như Phùng Khoát thật là tội phạm giết người, như vậy hắn giết người, vì cái gì còn muốn lưu tại hiện trường? Còn nữa nói, hắn đến ngốc đến mức nào, mới có thể đem giết người hung khí giấu ở phòng ngủ của mình trong ngăn kéo đâu? Ngay tại chỗ đào hố chôn, cũng so làm như vậy mạnh a?"

"Thật đúng là. . ." Lương Hoan suy nghĩ nói, " Phùng Khoát cùng Lưu Kiều ở cùng một chỗ, hơn nữa còn có trong hồ sơ phát sau tiến nhập qua hiện trường, như vậy hiện trường có hắn vân tay, dấu chân còn có lông tóc cái gì, tự nhiên không thể bình thường hơn được!"

"Đích thật là a!" Tiểu Bạch phụ họa nói, "Giết hết người, trước tiên đem hung khí về nhà nấp kỹ, sau đó lại trở về hiện trường gọi xe cứu thương báo cảnh, cái này. . . Đây không phải não tàn, đây chính là bệnh tâm thần hành vi! Muốn ta nhìn, cái này căn bản là vu oan hãm hại mà!"

"Vu oan hãm hại?" Đại Phi đưa ra ý kiến phản đối , đạo, "Muốn thật sự là vu oan hãm hại lời nói, chủy thủ bên trên vân tay giải thích thế nào? Mà lại, thanh chủy thủ kia bản thân liền là Phùng Khoát nhà! Chẳng lẽ nói, là Phùng Khoát người nhà muốn hãm hại hắn sao?"

"Cũng đúng!" Tiểu Bạch nhíu mày suy nghĩ nói, " nếu như hung thủ có ý định vu oan hãm hại, hoặc là lúc giết người đeo lên thủ sáo, hoặc là liền là giết người xong về sau biến mất trên chuôi đao vân tay. Thế nhưng là. . . Hung khí bên trên thế mà xuất hiện Phùng Khoát vân tay, cái này không tốt giải thích!"

"Nhất giải thích không thông là. . ." Triệu Ngọc cũng là khóa chặt lông mày nói, "Nếu là thật có người vu oan hãm hại Phùng Khoát, kia làm gì không đem hung khí trực tiếp nhét vào hiện trường đâu? Suy nghĩ một chút, nếu là hung khí nhét vào hiện trường, mà hung khí bên trên lại có Phùng Khoát vân tay, vậy có phải hay không hãm hại càng có sức thuyết phục?"

"Ai? Thật đúng là. . ." Tiểu Bạch lắc đầu nói, "Vì cái gì còn muốn đem hung thủ lấy tới Phùng Khoát trong nhà đi đâu? Có phải hay không vẽ rắn thêm chân có chút?"

"Còn có trọng yếu một điểm!" Lương Hoan nói, "Động cơ a? Nếu như Phùng Khoát muốn giết chết Lưu Kiều, dù sao cũng phải có cái động cơ a? Hai người chính ngọt ngào nói yêu đương đâu! Phùng Khoát mắc bệnh tâm thần, tại sao phải giết bạn gái của mình?"

"Không phải. . . Không phải. . ." Lý Bối Ny một mặt làm lấy trong tay

mình công việc, một mặt mở miệng nhắc nhở, "Nhìn xem hồ sơ ở giữa kia một bộ phận, trên đó viết đâu! Nói hai người bọn họ mặc dù đang nói yêu đương, nhưng tình cảm cũng không ổn định, thường xuyên cãi nhau, thậm chí tại studio cũng ầm ĩ lên qua!"

"Thật sao?" Lương Hoan tranh thủ thời gian đọc qua ghi chép, sau đó lắc đầu nói, "Không có khả năng! Trên đó viết, lúc ấy bởi vì hai người chí hướng phát sinh khác nhau, Phùng Khoát muốn đến thủ đô cỡ lớn truyền hình điện ảnh công ty đi phát triển, từ từ kết hôn! Nhưng Lưu Kiều lại nghĩ tại trước mắt truyền hình điện ảnh công ty ổn định lại, trước kết hôn, sẽ chậm chậm phát triển!

"Cho nên, cũng bởi vì này một ít nhỏ khác nhau mà động đao giết người. . ." Lương Hoan lắc đầu, "Thật sự là quá nói giỡn!"

"Đúng!" Tiểu Bạch phụ họa nói, "Người chết là bị Phùng Khoát trong nhà đao giết chết, nói cách khác nàng chết là sớm có dự mưu mưu sát! Mà náo mâu thuẫn người , bình thường đều là thất thủ giết người, đều là bóp chết, hoặc va chạm chí tử loại hình! Cho nên, cái này Phùng Khoát, thật là bị người hãm hại a!"

"Như vậy. . . Bị ai hãm hại đâu?" Đại Phi nói, "Chẳng lẽ. . . Thật là Lan lão sư sao?" (chiến trường văn học)

Chương 455: Chương 455: Chữ bằng máu 2 lướt nước

Chương 455: Chữ bằng máu 2 lướt nước

"Không thể nào? Lan lão sư?" Tiểu Bạch vò đầu nói, "Ta nhìn người kia nhã nhặn, cũng không giống như là cái gì tội phạm giết người a?"

"Cái này nào có chắc a? Người không thể xem bề ngoài mà!" Lương Hoan nói, "Đừng quên người ta là làm cái gì? Diễn viên a? Lan lão sư diễn kỹ như vậy bổng, nếu như, lúc trước hắn tự thú kia đoạn, đều là diễn kịch đâu? Vậy chúng ta chẳng phải là tất cả đều bị lừa rồi?"

"Thế nhưng là... Nếu quả như thật là hắn, vậy hắn không ở tại chỗ chứng minh lại thế nào giải thích?" Đại Phi lắc đầu, "Còn có, hắn tại sao muốn giết Lưu Kiều, làm sao có thể tùy tiện đi vào Phùng Khoát phòng ngủ thả hung khí đâu? Căn bản nói không thông mà!"

"Hắn ghen ghét Phùng Khoát, cho nên giết Lưu Kiều, cướp đi Phùng Khoát quý báu nhất đồ vật!" Người nào đó suy đoán nói, "Còn có, bọn hắn trước kia quan hệ mật thiết, Lan Thư Bình vụng trộm phối cái chìa khóa, hắn là rất thuận tiện a?"

"Uy, ta nói, chúng ta có phải hay không lạc đề rồi?" Tiểu Lý nói, "Chúng ta hiện tại thế nhưng là đang điều tra vụ án bắt cóc đâu! Dù sao cứu người quan trọng a! Muốn ta nói, hiện tại mấu chốt nhất chính là muốn tìm ra Phùng Khoát đem hài tử giấu chỗ nào rồi? Chúng ta chỉ riêng bắt lấy 10 năm trước bản án cũ làm cái gì?"

"Tại sao không có quan hệ?" Lương Hoan phản bác, "Nếu như có thể biết rõ ràng 10 năm trước chân tướng, đối vụ án bắt cóc đương nhiên là có trợ giúp! Nếu thật là Lan Thư Bình gây nên, kia vụ án bắt cóc tự nhiên là giải quyết dễ dàng mà!"

"Thế nhưng là..."

"Ai? Đây là cái gì?" Ai ngờ, mọi người ở đây kịch liệt thảo luận thời điểm, Triệu Ngọc bỗng nhiên từ bạch bản bên trên một tấm hình bên trên phát hiện đồ vật, vội hỏi, "Nơi này... Nơi này vẽ là cái gì?"

Lương Hoan duỗi cổ nhìn một chút, nhưng gặp Triệu Ngọc chỉ, chính là năm đó hiện trường phát hiện án một tấm hình, ảnh chụp có một chỗ vết máu. Hắn vội vàng cúi đầu tìm kiếm một chút hồ sơ, sau đó nói cho Triệu Ngọc:

"Tổ trưởng, kia là tại năm đó hiện trường lưu lại một cái khác manh mối! Trên báo cáo nói, người chết bị đâm về sau, cũng không có làm trận khí tuyệt, mà là tại trước khi chết, dùng mình mang máu ngón tay, trên mặt đất viết xuống một cái 'Băng' đồ án! Nhưng là, vẻn vẹn viết hai điểm này nước mà thôi, đằng sau liền không có! Như vậy, nếu là người chết cuối cùng viết, dĩ nhiên là chỉ bày ra lấy hung phạm!"

"Hai điểm nước?" Tiểu Bạch dùng tay tại không trung khoa tay một chút, lập tức rất cảm thấy uể oải nói, "Xong, xong! Phùng Khoát họ Phùng, hai điểm nước, cũng không nói rõ hung thủ chính là hắn thôi? Trách không được, cảnh sát khẳng định như vậy Phùng Khoát liền là hung thủ đâu! Xem ra, chúng ta ở chỗ này bạch bạch lượn quanh một vòng lớn, hung thủ vẫn là chính hắn a?"

"Không, chưa chắc..." Triệu Ngọc cũng đưa tay khoa tay một chút, nói, "Hai điểm nước, cũng không thấy chỉ là Phùng Khoát đâu!"

Triệu Ngọc một nhắc nhở như vậy, đám người tất cả đều dùng tay khoa tay.

Phản ứng nhanh nhất vẫn là Lương Hoan, hắn bỗng dưng đứng thẳng người lên, kinh ngạc nói ra: "Ông trời của ta, nếu như đem hai điểm nước dựng thẳng tới, cái này không phải liền là lan chữ chữ đầu sao?"

"Ta đi!" Đám người kinh ngạc, "Chẳng lẽ... Lan Thư Bình thật là nên án hung phạm! ?"

"Ta bắt đầu minh bạch..." Triệu Ngọc suy nghĩ nói, " Phùng Khoát vì cái gì như vậy xác nhận, Lan Thư Bình liền là hung thủ! Đúng rồi!" Triệu Ngọc lại xông Đại Phi hỏi, "Các ngươi nơi đó còn có không có càng tường tận một chút tư liệu? Tỉ như... Người chết tại viết hai điểm này nước thời điểm, thân thể ở vào vị trí nào? Nếu như có thể biết nàng cuối cùng cánh tay trưng bày vị trí, chúng ta có lẽ liền có thể hiểu rõ, hai điểm này nước đến cùng chỉ là 'Phùng', vẫn là 'Lan'!"

"Ta... Chúng ta lại đi tìm!" Đại Phi vội vàng đập Tiểu Lý một chút, hai người lập tức một lần nữa điều tra đi.

Lần này... Có ý tứ!

Triệu Ngọc không chớp mắt nhìn chằm chằm trên tấm ảnh hai điểm nước, trong lòng bỗng nhiên nổi lên cảm giác, hắn cảm thấy, Lưu Kiều trước khi chết lưu lại hai điểm này nước chữ bằng máu, tương lai rất có thể trở thành mấu chốt phá án!

Như vậy... Hung thủ đến cùng họ Phùng, vẫn là họ Lan đâu?

Lần này điều tra nhiệm vụ phi thường đặc thù, vì không làm cho bọn cướp Phùng Khoát chú ý, cảnh sát nhất định phải lựa chọn bí mật điều tra phương thức, không thể gióng trống khua chiêng hành động.

Mà xem như thu thập tư liệu làm chủ yếu nhiệm vụ tổ A, cũng cơ bản chỉ có thể ở bên trong phòng làm việc của mình hoạt động. Bọn hắn đạt được tất cả tư liệu,

Chỉ có thể thông qua hiện hữu đồ vật, mà không thể đi hiện trường làm viếng thăm cùng điều tra.

Đương nhiên, Mao Vĩ bên kia càng là giật gấu vá vai. Vì thu hoạch được bắt cóc hiện trường phụ cận camera, bọn hắn có thể nói đem hết tất cả vốn liếng, đã dùng hết biện pháp.

Thế nhưng là, mặc dù lấy được video, thế nhưng là thông qua ban sơ giai đoạn quan sát, cũng không tại con tin bị trói thời đoạn bên trong phát hiện tình huống khả nghi. Cho nên, bọn hắn đã đem thời gian phạm vi mở rộng, bắt đầu lục soát thời gian khác đoạn video tư liệu. Bởi vì lượng công việc lớn, tạm thời còn không thể có kết quả gì.

Ngoài ra, Mao Vĩ mấy người cũng thông qua trường học lão sư khía cạnh hỏi thăm nghệ thuật trường học đồng học, nhưng là cũng không có người lưu ý đến Lan Thư Bình nữ nhi.

Bởi vậy có thể thấy được, Triệu Ngọc nói tới không phải hư, thông qua bắt cóc hiện trường tìm manh mối con đường này không dễ đi. Phùng Khoát bọn người sớm đã làm tốt tỉ mỉ chuẩn bị, rất không có khả năng lưu lại rõ ràng manh mối.

Mặt khác, đang tra hỏi thất phụ trách hỏi ý ghi chép thám viên, đã kết thúc đối Lan Thư Bình hỏi thăm công việc.

Lan Thư Bình nói, hắn sáng hôm nay có cái tiết mục cần thu, buổi sáng năm điểm liền đi đài truyền hình, mà lại điện thoại cũng một mực tắt máy. Hắn không biết Phùng Khoát vượt ngục, càng không biết nữ nhi gặp nguy hiểm.

Trường học lão sư không nhìn thấy nữ nhi của hắn đến trường học, liền cho hắn gọi điện thoại, nhưng điện thoại tiếp không thông, cho nên ngay tại hắn Wechat bên trên lưu lại nói.

Sau đó, khi hắn thu xong trận đầu tiết mục về sau, vừa mới mở ra điện thoại, liền nhận được một đầu tin nhắn, trong tin nhắn ngắn lời ít mà ý nhiều viết:

"Nếu như muốn con gái của ngươi mạng sống, ngươi cần làm hai chuyện: 1, không cho cảnh sát biết bắt cóc sự tình;2, hướng cảnh sát tự thú, đem ngươi 10 năm trước phạm vào tội ác đem ra công khai! Chỉ cần làm được trở lên hai điểm, ta liền sẽ thả ngươi nữ nhi. Làm ra lựa chọn đi, dùng ngươi cứu rỗi đem đổi lấy nữ nhi tính mệnh! Vẫn là tiếp tục chôn giấu tội ác của ngươi, để ngươi nữ nhi thay ngươi chuộc tội! Ngươi biết, ta là ai!"

Mới đầu, Lan Thư Bình còn tưởng rằng là có người đang cùng hắn đùa ác, hoặc là lừa gạt điện thoại loại hình, cũng không có coi là chuyện đáng kể.

Nhưng mà, chờ hắn lại mở ra Wechat nhìn thấy lão sư nhắn lại về sau, lúc này mới ý thức được tình thế nghiêm trọng.

Sau đó, hắn vội vàng cho thê tử cùng trường học gọi điện thoại, xác minh tin tức. Cái nào nghĩ đến, chẳng những phải biết mình nữ nhi thật lọt vào bắt cóc, còn chiếm được Phùng Khoát đã vượt ngục lẩn trốn tin tức!

Chỉ một thoáng, Lan Thư Bình như gặp sét đánh, đầu óc trống rỗng.

Sau đó, Lan Thư Bình cùng thê tử lại đi trường học phụ cận tìm một phen, hơn nữa còn tìm tới các thân thích cùng một chỗ thương lượng. Cuối cùng, Lan Thư Bình bất đắc dĩ lúc này mới đi vào Dung Dương phân cục tự thú nhận tội!

Không cần phải nói, 10 năm trước cùng mình có liên quan sự tình, chỉ có như vậy một kiện. Đã Phùng Khoát đã vượt ngục, như vậy bắt cóc nữ nhi của mình người khẳng định liền là Phùng Khoát, mà Phùng Khoát yêu cầu sự tình, chính là muốn hắn thừa nhận, là hắn sát hại Lưu Kiều.

Tại hỏi thăm bên trong, Lan Thư Bình lại liên tục nhấn mạnh một lần, nói Lưu Kiều thật không phải là hắn giết chết! Hắn lúc ấy một mực thầm mến Lưu Kiều, coi như thật bởi vì ghen ghét mà đi giết người, cũng hắn là đi giết Phùng Khoát mới đúng, tuyệt đối sẽ không tổn thương Lưu Kiều!

Bất quá, Lan Thư Bình đồng thời biểu thị, nói hắn vì cứu nữ nhi, dù là thay Phùng Khoát đẩy xuống cái này tội giết người tên cũng ở đây không tiếc! Vì nữ nhi, cho dù là Phùng Khoát muốn mạng của mình, hắn cũng đồng ý!

Mặc dù, thám viên nhóm biết Lan Thư Bình am hiểu biểu diễn, nhưng hắn nói tới mỗi một câu nói, đều dị thường cảm động lòng người, tình chân ý thiết, để thám viên nhóm rất là cảm động!

Cũng chính là bởi vì dạng này, tại thông qua Mao Vĩ xin về sau, vì để sớm ngày cứu ra con tin, cảnh sát quyết định sớm khởi động nguyên kế hoạch.

Thượng cấp yêu cầu tổ trọng án vào lúc ban đêm liền đem Lan Thư Bình nhận tội tự thú, thừa nhận mình là sát hại Lưu Kiều hung phạm sự tình hướng ngoại giới để lộ ra đi, sau đó lại đem tin tức từng bước mở rộng, để gây nên Phùng Khoát chú ý, tê liệt hắn ánh mắt.

Vì trò xiếc mã làm đủ, tổ trọng án còn cần kết hợp 10 năm trước tình tiết vụ án, làm một phần ngụy tạo nhận tội tư liệu ra, để Lan Thư Bình nhớ cho kỹ, không thể để cho ngoại giới nhìn ra sơ hở... (chiến trường văn học)

Chương 456: Chương 456: Bentley

Chương 456: Bentley

"Ngài tốt, ngài phát kêu người sử dụng không tại khu phục vụ. . ."

"Không thể nào?"

Triệu Ngọc buồn bực mắng cái nãi nãi gấu, không thể không lần nữa cúp xong điện thoại.

Đây đã là hắn lần thứ sáu gọi cho Miêu Anh, thế nhưng là điện thoại vẫn luôn không tại khu phục vụ. Triệu Ngọc tính toán một chút thời gian, đành phải bản thân an ủi đạt được một cái kết luận, Miêu Anh có khả năng ngay tại trên máy bay!

Xem ra, Miêu Anh quê quán thật đúng là đủ xa, chẳng lẽ. . . Sẽ còn chạy ra ngoại quốc đi không được?

Lúc đầu, Triệu Ngọc ngoại trừ muốn biểu đạt một chút tưởng niệm bên ngoài, còn muốn cùng Miêu Anh thảo luận một chút vụ án bắt cóc sự tình, nhìn nàng một cái có hay không tân tiến hơn đối sách? Nhưng là bây giờ xem ra, nguyện vọng này khó mà thực hiện.

Giờ này khắc này, đã là 11 giờ tối 50 phân, Triệu Ngọc còn tại trong văn phòng phòng thủ. Mặc dù tạm thời không có khẩn cấp hành động, nhưng là làm tổ trưởng tới nói, tự nhiên muốn tại tổng bộ tọa trấn.

Mặc dù nóng bức ngày mùa hè đã qua, thiên khí thay đổi thoáng mát mẻ,

nhưng trong văn phòng vẫn mở lấy điều hoà không khí, để làm dịu thám viên nhóm nôn nóng cảm xúc, khiến mọi người tỉnh táo một chút.

Triệu Ngọc muốn đi bình thường đứng tại bạch bản trước mặt, vừa dùng tâm địa trí nhớ bạch bản bên trên tư liệu, một mặt ý đồ từ đó tìm ra đầu mối mới.

Theo Triệu Ngọc, trước mắt vụ án này, cùng hắn trước kia gặp phải những đại án kia án chưa giải quyết cũng không giống nhau. Cũng có thể là, là bởi vì hắn chưa từng có tiếp xúc qua vụ án bắt cóc nguyên nhân, trong đầu hắn mạch suy nghĩ, luôn luôn hướng 10 năm trước án giết người bên trên cân nhắc, nghĩ đi nghĩ lại liền chạy đề.

Chậc chậc. . .

Kỳ thật trong lòng của hắn vẫn là rất rõ ràng, việc cấp bách, chính là muốn đem Lan Thư Bình nữ nhi giải cứu ra.

Thế nhưng là. . . Ta nên như thế nào làm, mới có thể đem người tìm trở về đâu? Phùng Khoát đến cùng sẽ đem người giấu ở nơi nào? Hắn đồng bọn là ai?

Còn có, bọn hắn như thế nào tránh thoát khỏi giám sát thăm dò, đem người buộc đi đâu?

Trên tấm ảnh, có thể nhìn thấy Lan Thư Bình nữ nhi có một đầu đen nhánh tóc dài, dáng dấp nhu thuận động lòng người. Hài tử bỗng nhiên bị bắt cóc, Lan Thư Bình một nhà tất nhiên cực kỳ lo lắng, lo lắng nắm chặt phổi.

Nếu như hài tử thật sự có cái gì không hay xảy ra, vậy bọn hắn nhà thời gian liền rốt cuộc không có cách nào qua. . .

Hiện nay, tổ trọng án dựa theo thượng cấp chỉ thị, đã đem Lan Thư Bình

nhận tội tự thú tin tức truyền bá ra ngoài, bởi vì Lan Thư Bình chính là Tần Sơn nơi đó danh nhân, cho nên nên tin tức rất nhanh đưa tới oanh động, trên internet, Wechat bên trên đều đang hiện lên bộc phát thức truyền bá.

Cảnh sát cho rằng, nếu như Phùng Khoát một mực chú ý việc này, như vậy hắn hắn đã nhận được tin tức.

Bất quá, Triệu Ngọc lại cảm thấy, Phùng Khoát hắn là sẽ không nhanh như vậy liền thả lại con tin, hắn tất nhiên sẽ chờ đến Lan Thư Bình tội danh ngồi vững, cùng cảnh sát vì hắn sửa lại án xử sai về sau, suy nghĩ thêm thả người!

Kể từ đó, thời gian tất nhiên sẽ kéo rất dài, mà thời gian kéo đến càng dài, biến số càng nhiều, đối người chất an toàn càng bất lợi!

Cho nên, cảnh sát hiện tại kế sách chỉ là ổn định Phùng Khoát mà thôi, nếu quả như thật muốn nhanh chóng giải cứu con tin, còn cần từ cái khác phương hướng vào tay mới tốt.

Thế nhưng là, cho tới bây giờ, cảnh sát vẫn chưa thể tìm tới cái này điểm đột phá. Lần này bắt cóc, cùng loại kia đòi tiền muốn tiền chuộc bắt cóc khác biệt, bọn cướp vẻn vẹn cho Lan Thư Bình gửi đi một đầu tin tức mà thôi, sau đó liền ẩn nấp hành tung, cũng không tiếp tục lộ diện.

Dạng này bắt cóc phương thức, không thể nghi ngờ cho cảnh sát phá án mang đến to lớn khó khăn.

Ngoài ra, Triệu Ngọc còn cân nhắc đến một cái càng sâu cấp độ, đó chính là năm đó sát hại Lưu Kiều chân hung đến cùng là ai? Mặc dù vụ án này tạm thời ở vào thứ yếu vị trí, nhưng Triệu Ngọc cảm thấy, nếu quả như thật có thể đem vụ án này chân tướng tìm tới, như vậy đối với vụ án bắt cóc tới nói, tự nhiên sẽ giải quyết dễ dàng!

Huống hồ, từ hiện tại đủ loại dấu hiệu cho thấy, Phùng Khoát có khả năng thật là bị người hãm hại! Hắn sở dĩ mạo hiểm lớn như vậy, liền là muốn chứng minh mình vô tội.

Nếu quả thật hung không phải Phùng Khoát, như vậy sẽ là ai chứ?

Muốn vạn nhất Lan Thư Bình liền là hung thủ giết người, cảnh sát sao có thể để hắn ung dung ngoài vòng pháp luật?

Bởi vậy, Triệu Ngọc hiện tại cần làm, liền là hai chuyện: Một là giải cứu con tin, hai là tìm kiếm chung cư án giết người chân tướng.

Ngay tại Triệu Ngọc nghiêm túc suy nghĩ thời điểm,

Trong đầu hệ thống đã truyền đến hoàn tất thanh âm.

Lần này, Triệu Ngọc vẻn vẹn đạt được 82% độ hoàn thành, bất quá là đạt được một cái tín hiệu tăng cường khí mà thôi.

Hắn lúc này phân tích một chút, lúc này mới chợt phát hiện, mình hôm nay mở ra "Cấn Ly" quẻ bên trong, chỉ có "Cấn" ứng nghiệm, mà đại biểu cho bằng hữu "Cách" quẻ cũng ứng nghiệm. Hắn một ngày này xuống tới, cũng không có gặp phải cái gì cái gọi là bằng hữu.

Nha. . .

Triệu Ngọc rốt cục suy nghĩ minh bạch, sở dĩ không có gặp được bằng hữu, nguyên nhân chủ yếu, vẫn là ở chỗ hắn hôm nay không có ra ngoài. Hắn bất quá là từ cục cảnh sát khó chịu một ngày mà thôi, chỉ riêng ở văn phòng chỉ huy, cũng không có đến hiện trường thực địa khảo sát.

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc tại bạch bản đến đây về dạo bước, trong lòng thì tại suy

nghĩ, xem ra, mình muốn đề cao kỳ ngộ độ hoàn thành, muốn đem bản án giải quyết, chỉ riêng trong phòng làm việc bày mưu nghĩ kế là không đủ!

Đợi đến ngày mai, mình nhất định phải chuyển đổi mạch suy nghĩ, tự mình đến hiện trường điều tra mới được.

Hạ quyết tâm về sau, Triệu Ngọc liền trở lại trên bàn công tác, bắt đầu vì ngày thứ hai điều tra làm kế hoạch. Đợi đến kế hoạch sau khi làm xong, nửa đêm 12 điểm đã qua, hắn liền thuận thế lại mở một quẻ.

Kết quả, tin vui truyền đến, lần này, hắn mở ra một cái "Cấn Đoái" quẻ tới.

Mỗi khi có bản án về sau, Triệu Ngọc cực kỳ chờ đợi, liền là cái này thân thiết "Cấn" quẻ, có cái này quẻ, đã nói lên mình phá án mạch suy nghĩ chính là chính xác!

Đương nhiên, thừa dịp quẻ văn mở ra, Triệu Ngọc cũng mau đem quẻ văn chỗ đối ứng phó bản kỳ ngộ phá giải ra.

Có mấy lần trước kinh nghiệm, hắn đối với phá giải quẻ văn càng ngày càng thuận tay, chỉ dùng 10 phút, liền đem mới một ngày kỳ ngộ vị trí cùng thời gian lấy được tay.

Kết quả, khi hắn đối ứng địa đồ một tìm, có ý tứ sự tình lại tới. Lần này phó bản kỳ ngộ chỉ thị vị trí, ngay tại Dung Dương phân cục cửa chính bên ngoài, khoảng cách đại môn cũng liền 30 đến mét xa dáng vẻ. Mà thời gian thì là tại sáng sớm 7 giờ 53 phút, độ cao là số không.

Có ý tứ, Triệu Ngọc không khỏi khẽ lắc đầu, không biết, lần này lại sẽ gặp phải cái gì? Sẽ không phải lại là đỡ lão thái thái băng qua đường a?

Lại sau này, hắn lại đối bạch bản suy tư một chút tình tiết vụ án, đợi đến

tinh thần mỏi mệt về sau, lúc này mới kéo qua ba thanh cái ghế một đôi, ngủ dậy ngủ ngon.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, ngày thứ hai giao ban về sau, Triệu Ngọc trực tiếp đi hướng hôm nay trạm thứ nhất cục cảnh sát cửa chính bên ngoài.

Kết quả, hắn muốn tìm kỳ ngộ vị trí, liền là ven đường lối đi bộ.

Nhìn xem biểu, đã 7 điểm 50, còn kém 3 phút.

Triệu Ngọc đứng ở nơi đó, hướng chu vi quan sát quá khứ, thật không nghĩ đến, hắn chỉ nhìn một chút, liền lập tức phát hiện một cái không giống bình thường tình huống.

Nhưng gặp từ cục cảnh sát đối diện trên đường lớn, chậm rãi bắn tới một cỗ màu đen xe con. Mà xe con đầu xe tiêu chí bên trên thình lình có cái bắt mắt b chữ.

Bentley! ?

Triệu Ngọc bỗng cảm giác hiếu kì, nhìn càng thêm thêm cẩn thận, nhưng gặp chiếc này Bentley chính là trước đó Miêu Anh nói qua kia khoản mộ còn, giá cả tại 600 vạn đến 700 vạn ở giữa.

Ô tô chụp ảnh vị trí rỗng tuếch, hắn là vừa mới nói ra xe mới.

Không có nghĩ rằng, Triệu Ngọc chính nhìn xem đâu, chiếc này Bentley lại một mực lái vào xe đạp đạo, sau đó chậm rãi đứng tại Triệu Ngọc trước mặt.

Cửa xe còn chưa mở ra, Triệu Ngọc liền nghe được trong xe truyền tới một tương đối sắc nhọn tiếng cười.

"Ha ha ha. . ."

Theo phía sau cửa xe mở ra, nhưng gặp từ trong xe đi ra một cái giữ lại râu cá trê nam tử trung niên đến, người này mặc đo thân mà làm âu phục, nhìn qua mười phần phong cách tây.

"Ha ha ha. . ." Người này là tự mình lái xe môn đi ra, sau khi xuống xe, hắn trực tiếp mỉm cười xông Triệu Ngọc đưa tay nói, "Là Triệu Ngọc Triệu cảnh sát a? Ngươi tốt, ngươi tốt! Ha ha. . ."

"Ngươi là. . ." Triệu Ngọc nhớ lại một chút, xác định mình cũng không nhận ra người này.

"Giới thiệu một chút, " râu cá trê khẽ gật đầu, nói, "Bỉ nhân là Bách Thế Lợi Hài nghiệp giám đốc Lý Thầm, ngươi cũng có thể gọi ta Charles!"

"Bách Thế Lợi Hài nghiệp?" Triệu Ngọc nhíu mày, "Bán giày tìm ta làm gì?"

"Ha ha ha. . . Là như vậy!" Râu cá trê mỉm cười nói, "Ta tìm đến ngài, là có kiện mua bán muốn cùng ngài làm đâu!"

"Giày nghiệp? Mua bán?" Triệu Ngọc suy nghĩ một chút, bỗng nhiên lông mày sáng sủa lớn tiếng nói, "Nha. . . Minh bạch! Các ngươi. . . Là muốn tìm ta làm đại ngôn sao?" (chiến trường văn học)

Chương 457: Chương 457: Cận vệ

Chương 457: Cận vệ

Ngay từ đầu, Triệu Ngọc trong lòng còn đẹp đâu!

Cảm giác hôm nay cái này phó bản kỳ ngộ còn rất giống chuyện, thế mà sáng sớm liền có người lái Bentley cùng mình đàm mua bán!

Chẳng lẽ nói, mình bây giờ thật đã là danh nhân rồi? Cái này nếu có thể nói một chút đại ngôn đến, còn không phải kiếm một vố lớn? Ha ha, hôm nay mở ra thế nhưng là có đại biểu tài vận "Đoái" quẻ a...

Nhưng mà, khi hắn nghe xong vị này giám đốc ý tứ về sau, lại nhất thời ngẩn ra mắt.

"Ha ha ha... Triệu cảnh sát, ngài hiểu lầm!" Lý Thầm cười híp mắt nói, "Không phải đại ngôn, mà là một phần sính nhiệm hợp đồng! Chúng ta chủ tịch nói, chỉ cần ngài ký, lương một năm 200 vạn, năm hiểm một kim tất cả đều có! Cuối năm còn có thể ban thưởng một bộ ô tô!"

"Mà đồ chơi? Sính nhiệm? 200 vạn?" Triệu Ngọc không hiểu.

"Ầy..." Nói, Lý Thầm đem điện thoại di động của mình mở ra, cho Triệu Ngọc nhìn một tấm hình, nói, "Là như vậy, chúng ta chủ tịch nhà thiên kim đại tiểu thư cần một vị cận vệ, thông qua trải qua chân tuyển về sau, chúng ta chủ tịch tướng võ song toàn Triệu cảnh sát ngài! Cho nên, cố ý phái ta đến thành ý mời đâu... Ha ha ha..."

Lý Thầm ha ha cười to thời điểm, truy cập, nhìn qua có chút buồn cười.

Cận vệ?

"Ta đi!" Triệu Ngọc lập tức nhả rãnh nói: "Các ngươi tổng giám đốc liền không sợ ta đem hắn thiên kim đại tiểu thư chơi hỏng sao? Còn bảo tiêu!"

Nói, hắn nhìn kỹ một chút đại tiểu thư ảnh chụp, kết quả... Sau khi xem xong, hắn lập tức liền minh bạch, đến cùng đều là chuyện gì xảy ra!

Nhưng gặp trên tấm ảnh thiên kim đại tiểu thư thoa đầy miệng lục sắc son môi, rõ ràng liền là trước mấy ngày tại bãi đỗ xe tao ngộ vị kia mở Ferrari nhảy lầu thiếu nữ!

Không cần hỏi, cái này tất nhiên là vị tiểu thư kia coi trọng mình, đây là du thuyết cha nàng, đến biến đổi biện pháp phản cua mình đâu!

Nếu là đặt ở trước kia, có như thế cái cắm ngược hào môn cơ hội tốt, Triệu Ngọc đương nhiên cầu còn không được! Nhưng bây giờ Triệu Ngọc đã là tiểu thổ hào một viên, chỗ đó còn để ý cái gì lương một năm 200 vạn?

Huống hồ, mình đã đạt được nữ thần, tự nhiên không có gì tâm tư lại đi đụng cái gì lục môi nữ? Huống chi, kia lục môi nữ tính cách quái đản, cực độ tùy hứng, thật coi hộ vệ của hắn, không chừng mình sẽ trước chịu không được nhảy lầu!

Thế là, Triệu Ngọc tại chỗ cự tuyệt Lý Thầm mời.

Lý Thầm cảm thấy ngoài ý muốn, vội vàng đủ kiểu thuyết phục, nói lương một năm cái gì còn có thể suy nghĩ thêm, làm sao đều so ngươi đương lính cảnh sát mạnh, không chừng còn có thể làm ông trùm con rể loại hình, nhưng Triệu Ngọc lại không có phản ứng hắn, trực tiếp quay

đầu đi!

Triệu Ngọc còn có trọng yếu bản án muốn tra, nơi đó có tâm tình cùng hắn cãi cọ?

Lý Thầm không nghĩ tới Triệu Ngọc vậy mà lại sảng khoái như vậy cự tuyệt, trong lúc nhất thời còn có chút chưa tỉnh hồn lại, xốc xếch trong gió, vẫn đứng tại Bentley bên cạnh, đưa mắt nhìn Triệu Ngọc đi xa.

Chờ Triệu Ngọc một lần nữa trở lại cục cảnh sát lái xe về sau, trong đầu lúc này mới truyền đến đáp lại, lần này phó bản kỳ ngộ, hắn vẻn vẹn đạt được1 điểm kỳ ngộ điểm tích lũy mà thôi.

Làm cái lông a?

1 điểm?

Triệu Ngọc không phục đối hệ thống nói, a, chẳng lẽ ta không phải đáp ứng hắn, đi cua cái kia lục bờ môi, mới có thể đề cao kỳ ngộ điểm tích lũy sao? Thật sự là không thể lý giải!

Con bà nó là con gấu...

Xe phát động về sau, Triệu Ngọc rất mau đưa lần này ngắn ngủi phó bản kỳ ngộ lắc tại sau đầu, ngược lại bắt đầu tập trung tinh lực, quá chú tâm vùi đầu vào phá án bên trong.

Triệu Ngọc trạm tiếp theo, chính là muốn đến bắt cóc hiện trường đi xem một cái.

Mặc dù hôm qua đã có không ít đồng sự tới qua, đồng thời thu hoạch nơi đó video theo dõi, nhưng Triệu Ngọc vẫn là nghĩ mình tự mình trình diện đi cảm thụ một chút.

Tần Sơn nhất phẩm cư xá hoàn toàn chính xác thuộc về Dung Dương khu phạm vi quản hạt, ở vào Dung Dương khu cùng Mạt Dương khu chỗ giao giới, chính là Tần Sơn nội thành bên trong tương đối cao ngăn một cái cư xá.

Lan Thư Bình nữ nhi học tập hội họa nghệ thuật trường học, cùng nên cư xá chỉ có cách nhau một bức tường. Thế nhưng là, nếu như muốn đi tới trường học, thì cần muốn tới cửa tiểu khu quấn một vòng tròn lớn quá khứ mới được.

Từ tiểu khu cổng tới trường học vẫn luôn có giám sát thăm dò, nhưng duy chỉ có đi vào trường học trước cửa thông đạo địa phương, có một khối dài ước chừng 30 mét điểm mù.

Lan Thư Bình nữ nhi chính là từ khối này điểm mù bên trong mất tích.

Triệu Ngọc đến thời điểm, trong thông đạo người đặc biệt nhiều, chính là bọn nhỏ đi học giờ cao điểm. Triệu Ngọc trực tiếp đem chiếc xe ngoặt vào đi, sau đó đứng tại ven đường.

Để Triệu Ngọc thoáng cảm thấy ngoài ý muốn chính là, đầu này rộng lớn thông đạo, cũng không phải là một đầu thẳng tới trường học ngõ cụt. Tại thông đạo hai bên, ngoại trừ có không ít cửa hàng cửa hàng bán lẻ bên ngoài, còn có mấy đầu dài nhỏ chật hẹp hẻm.

Những này trong ngõ hẻm, còn có một số có thể vây quanh phía ngoài trên đại đạo đi, mà trong ngõ hẻm, tự nhiên không có cái gì camera.

Nói cách khác, bọn cướp cũng có thể là từ nào đó một đầu ngõ hẻm bên trong đem người bắt cóc!

Bất quá...

Triệu Ngọc đi đến trong đó một đầu ngõ hẻm miệng, nhìn qua hẻm suy

nghĩ sâu xa đến, nếu như hài tử thật sự là tại trong ngõ hẻm bị bắt cóc, như vậy hài tử vô cùng có khả năng, là mình đi vào trong ngõ hẻm đi!

Chẳng lẽ... Hài tử cùng bọn cướp, thật là nhận biết?

Mang theo nghi hoặc, Triệu Ngọc ở chỗ này tỉ mỉ khảo sát một vòng. Vì có thể dễ dàng hơn thăm dò nơi này giám sát tình huống, nhìn xem có hay không ném để lọt, hắn lúc này sử dụng một cái ẩn hình máy thăm dò.

Thông qua máy thăm dò chính xác thăm dò, Triệu Ngọc rất nhanh phát hiện, nơi này mặc dù có không ít bán văn phòng phẩm, bán đồ ăn vặt cửa hàng, nhưng là nơi cửa tất cả cũng không có giám sát thiết bị, camera tất cả đều trong cửa hàng, không cách nào bắt được tình huống bên ngoài.

Chậc chậc...

Đứng tại trong thông đạo, nhìn bên cạnh sượt qua người hài tử Hòa gia dài, Triệu Ngọc tư duy đã quay lại đến tiểu nữ hài mất tích cái kia sáng sớm.

Hắn tại dùng tâm tư tác, nếu như mình liền là cái kia bọn cướp, muốn ... làm như thế nào, mới có thể tránh thoát nhiều người như vậy chú mục, lặng yên không một tiếng động đem hài tử buộc đi đâu?

Mặc dù bên cạnh có không ít hẻm, nhưng hài tử là đến đi học, không có khả năng tùy tiện cùng người xa lạ hướng trong ngõ hẻm đi. Mà lại, cứ việc trong ngõ hẻm không có quay phim thăm dò, nhưng là mỗi một đầu hẻm thông hướng đại lộ địa phương lại đều đang theo dõi phạm vi bên trong!

Nếu thật là thông qua hẻm đến bắt cóc hài tử, kia ngược lại sẽ gây nên cảnh sát hoài nghi.

Bọn cướp... Đến cùng là thế nào làm được đây này?

Vì không buông tha bất luận cái gì một tia manh mối, Triệu Ngọc lại đem mỗi một đầu hẻm đi khắp, thậm chí còn đến nghệ thuật trong trường học tản bộ một vòng.

Mặc dù, hắn cuối cùng cũng không nghĩ minh bạch, bọn cướp đến cùng thông qua phương pháp gì đắc thủ? Nhưng là, hắn lại càng chắc chắn một cái ý niệm trong đầu, đó chính là đến nơi đây bắt cóc hài tử người, tuyệt đối không phải Phùng Khoát bản nhân!

Thử nghĩ một chút, một cái vừa mới từ mấy trăm cây số bên ngoài vượt ngục đào phạm, hoảng hốt thất thố còn đến không kịp, lại thế nào khả năng như thế không lộ ra dấu vết, bình tĩnh từ nơi này buộc đi một cái 9 tuổi hài tử đâu?

Triệu Ngọc cho rằng, mặc kệ là hài tử bắt cóc, vẫn là Phùng Khoát vượt ngục, thiết kế đến độ phi thường tinh tế kín đáo! Theo như cái này thì, Phùng Khoát cái này đồng lõa, tất nhiên là cao thủ!

Trước đó, Lý Bối Ny đã điều tra Phùng Khoát thăm tù ghi chép. 10 năm qua, có không ít người vào ngục thăm viếng qua hắn, bao quát nhà của hắn thuộc thân thích còn có đồng học bằng hữu. Cho nên, trong thời gian ngắn, còn không thể xác định cái nào mới là Phùng Khoát đồng lõa, nhất định phải từng cái điều tra xác minh mới được.

Không biết, cái này cao thủ đến cùng là ai? 8)

Chương 458: Chương 458: Biến chất thanh xuân thời đại

Chương 458: Biến chất thanh xuân thời đại

Từ nghệ thuật trường học ra, Triệu Ngọc cũng không có lái xe. Mà là dọc theo Lan Thư Bình nữ nhi đi học lộ tuyến, hướng Lan Thư Bình nhà đi bộ mà đi.

Trên đường đi, Triệu Ngọc nghiêm túc cẩn thận quan sát đến tình huống chung quanh, hắn cảm thấy, cái kia thần bí bọn cướp sở dĩ có thể như thế thành công áp dụng bắt cóc, hắn là sớm làm qua bài tập, chí ít hắn là theo dõi quan sát qua mới đúng.

Cho nên, nếu như đem nơi này quay phim giám sát cùng nhau xem xét, nói không chừng sẽ có cái gì đầu mối mới.

Nghĩ đến chỗ này, hắn lúc này gọi điện thoại cho Mao Vĩ, nhắc nhở hắn chú ý điểm này. Ai ngờ, Mao Vĩ lại nói cho Triệu Ngọc, bao quát cư xá nội bộ giám sát, bọn hắn đã toàn bộ điều lấy hoàn tất, ngay tại xem xét bên trong!

Để điện thoại xuống, chưa từ bỏ ý định Triệu Ngọc quyết định, dứt khoát đến Lan Thư Bình trong nhà nhìn một chút, coi như tìm không thấy liên quan tới vụ án bắt cóc manh mối, cũng ít nhất phải tra một chút Lan Thư Bình nội tình, xem hắn có hay không khả năng cùng chung cư án giết người có quan hệ?

Lan Thư Bình nhà tại trong tiểu khu dương lâu bên trong, là toàn bộ cư xá vị trí tốt nhất lâu vương.

Triệu Ngọc đến thời điểm, Trương Diệu Huy cùng Lan Bác đều ở nơi này đâu!

Vì không đem động tĩnh làm lớn chuyện, hai anh em này là lấy Lan Thư Bình anh em kết nghĩa thân phận trú đóng ở nơi này. Bọn hắn một phương diện bố trí nghe lén thiết bị, để phòng bọn cướp gọi điện thoại tới; một phương diện khác, thì phải âm thầm bảo hộ Lan Thư Bình người nhà.

Lan Thư Bình nhà là hơn 200 mét vuông bốn căn phòng hào trạch, mặc dù trong nhà tới rất nhiều thân thích, nhưng là cũng không chen chúc.

Biết được hài tử bị bắt cóc tin tức, người một nhà tự nhiên là lo lắng hãi hùng, lòng nóng như lửa đốt. Các thân thích một mặt lo lắng chờ đợi kết quả, một mặt chiếu cố Lan Thư Bình thê tử cùng phụ mẫu.

Triệu Ngọc vừa mới đi vào, liền cảm giác được không khí hiện trường rất không thích hợp, cơ hồ không ai nói chuyện, mọi người tất cả đều chán nản, kiềm chế phi thường, sinh khí hoàn toàn không có.

Rất nhanh, Triệu Ngọc liền hiểu được. Nguyên lai cảnh sát vì độ cao giữ bí mật, cũng không có đem Lan Thư Bình là giả ý nhận tội sự tình báo cho bọn hắn. Cho nên, khi bọn hắn biết được Lan Thư Bình chính là tội phạm giết người về sau, tự nhiên gặp song trọng đả kích, tất cả đều sĩ khí sa sút.

Tại hết thảy mọi người bên trong, chỉ có Lan Thư Bình thê tử Cao Đình hiểu rõ nội tình, nhưng là vì có thể cứu được nữ nhi, nàng cũng chỉ đành đối thân nhân nhóm giữ vững trầm mặc.

Tại Trương Diệu Huy chỉ dẫn dưới, Triệu Ngọc cuối cùng từ hài tử

phòng ngủ gặp được Cao Đình.

Cửa phòng ngủ mở ra về sau, nhưng gặp Cao Đình đang ngồi ở hài tử trên giường bôi nước mắt, trong tay của nàng còn cầm cùng một chỗ đồng đồng hồ.

Trương Diệu Huy nhỏ giọng cùng Cao Đình giới thiệu một chút Triệu Ngọc thân phận, sau đó liền đến ngoài phòng đi.

Cao Đình có mỹ lệ dung mạo, mặc quần áo vừa vặn, dáng vẻ đoan trang, là một cái nữ nhân rất có khí chất.

"Lãnh đạo, các ngươi hao tổn nhiều tâm trí!" Nhìn thấy Triệu Ngọc đến, Cao Đình đứng dậy đón lấy, nhưng là bởi vì thời gian dài tâm lý kiềm chế, lộ ra lung lay sắp đổ.

"Ngồi xuống, vẫn là ngồi xuống nói chuyện đi! Ân. . ." Triệu Ngọc cúi đầu nhìn xem Cao Đình trong tay nhi đồng biểu, ngay tại do dự, mình tiếp xuống vấn đề, muốn hay không hỏi?

"Nha. . ." Cao Đình còn tưởng rằng Triệu Ngọc chỉ là đồng hồ, vội nói, "Nhà ta Nữu Nữu qua loa, hôm qua đi học, thậm chí ngay cả điện thoại đồng hồ đều không mang! Trên đồng hồ có định vị công năng, nếu là mang theo. . . Liền tốt. . ."

Nói đến đây, Cao Đình nước mắt không tự chủ được rớt xuống.

"Ừm. . ." Triệu Ngọc nhíu nhíu mày, muốn nói lại thôi. Cuối cùng, hắn vẫn là nhìn quanh bốn phía một cái, đổi giọng hỏi, "Căn phòng này, là con gái của ngươi? Thật nhiều họa a. . ."

Nguyên lai, tại phòng ngủ trên tường dán đầy hài tử hội họa tác phẩm, còn có lấy được thưởng giấy chứng nhận loại hình. Những cái kia họa tác tất cả đều họa đến ngây thơ thoải mái, mặc dù bút họa đơn giản, lại

tràn đầy tính trẻ con đồng thú.

"Đúng vậy a!" Cao Đình giới thiệu nói, "Nữu Nữu rất ưa thích vẽ tranh, nghĩ đến cái gì liền vẽ cái gì, có đôi khi đang ăn cơm, còn không ngừng họa a vẽ! Cho nên, phòng ngủ này bên trong mãi mãi cũng là cái dạng này, quả thực chính là nàng phòng làm việc!"

Triệu Ngọc đem trên tường họa nhìn sơ lược nhìn, từ đáy lòng khen: "Họa đến thật tốt!"

"Ừm. . ." Lúc này, Cao Đình rốt cục ngừng lại một tia bi thương, đối Triệu Ngọc hỏi, "Lãnh đạo, không biết. . . Ngài hôm nay đến, có tin tức gì sao?"

"Nha. . ." Triệu Ngọc gặp hỏa hầu không sai biệt lắm,

Vội vàng chuyển tới đề tài chính, nói, "Ta tới, là có chút vấn đề muốn hỏi ngươi!"

"Ngài xin cứ hỏi!" Cao Đình thành khẩn lời nói.

"Ta muốn biết. . ." Triệu Ngọc nghiêm túc nói, "Lan Thư Bình trước kia đề cập với ngươi không có đề cập qua Lưu Kiều sự tình?"

"Nha! Cái này a!" Cao Đình nhíu mày lại, hồi đáp, "Đề cập qua mấy lần, nhưng là không nhiều! Hắn chỉ là nói cho ta, ba người bọn hắn năm đó tổ hợp đến cỡ nào lợi hại cỡ nào, nếu như không phải Lưu Kiều xảy ra chuyện, chỉ sợ bọn họ ba cái đều sẽ có cao thành tựu!"

"Như vậy. . . Liên quan tới tình cảm phương diện đâu?" Triệu Ngọc lại hỏi, "Lão công ngươi đã nói với ngươi không có? Phùng Khoát cùng Lưu Kiều là một đôi người yêu, Phùng Khoát tại sao muốn sát hại Lưu Kiều?"

"Cái này. . ." Cao Đình nhớ lại nói, "Chính diện ngược lại là không có nói qua! Nhưng là, có một lần hắn uống nhiều quá, lại là miệng bên trong hô hào Lưu Kiều danh tự khóc qua như vậy một lần! Ta cảm giác, lão công ta hắn là thích qua cái này Lưu Kiều!

"Đương nhiên, trong lòng ta là không sảng khoái lắm, nhưng là ta cũng không thể cùng một cái đã chết nữ nhân ăn dấm a? Cho nên, chuyện ta sau cũng không nói gì."

"Đối Phùng Khoát đâu?" Triệu Ngọc lại hỏi.

"Cái này cũng không biết, " Cao Đình nói, "Ta suy đoán, lão công ta hắn là hận người này a!"

"Nha. . ." Triệu Ngọc nghĩ nghĩ, lại hỏi, "Như vậy. . . Ngươi có thể hay không cho ta xem một chút Lan lão sư quá khứ những hình kia đâu? Lúc lên đại học đợi? Còn có, hắn có hay không quyển nhật ký loại hình vật cũ phẩm, có thể phản ứng hắn thanh xuân thời đại đồ vật?"

"Cái này. . ." Cao Đình nhướng mày, bỗng nhiên ý thức được cái gì, vội vàng ánh mắt ngưng trọng hỏi, "Cảnh sát, ngài muốn những vật này làm cái gì? Lão công ta tính tình bản tính ta hiểu rõ nhất, hắn tuyệt đối sẽ không làm ra giết người sự tình tới! Ngươi chớ nhìn hắn tính tình hướng ngoại, nhưng là nhát gan cực kì, thật không thể nào là hắn!"

"Ta không phải ý tứ này, ta muốn thông qua những hình này, tìm hiểu một chút ba người bọn họ năm đó tình trạng!" Triệu Ngọc giải thích nói, "Cũng không chừng, hung thủ còn có người thứ ba đâu! Nếu như có, cũng tất nhiên là một cái cùng bọn hắn có liên quan người mà!"

"Không có!" Cao Đình uể oải nói, "Cảnh sát, thật không có! Từ lúc ta cùng già lan kết hôn, ta liền chưa từng có thấy qua hắn thời đại học ảnh chụp! Ta đoán chừng, bởi vì Lưu Kiều chết, hắn toàn bộ đại học thời gian, thanh xuân tuế nguyệt cũng thay đổi chất a? Hắn không muốn lại

giữ lại những cái kia nhớ lại! Những cái kia hồi ức, chỉ làm cho hắn mang đến thống khổ! Hắn làm sao sẽ còn đem ảnh chụp lưu lại đâu?"

"Kia. . . Tốt a!" Triệu Ngọc lại quét mắt một chút gian phòng, nói với Cao Đình, "Nếu như ngươi nếu là tìm tới cái gì cùng 10 năm trước có liên quan đồ vật, nhớ kỹ nhất định phải nói cho ta. Không nên xem thường những vật này, có lẽ, nó có thể để ngươi nữ nhi sớm ngày trở về đâu!"

"Thật. . . Tốt. . ." Vừa nhắc tới nữ nhi, Cao Đình hốc mắt lại lần nữa ướt át. . .

. . .

Từ Lan Thư Bình nhà sau khi đi ra, Triệu Ngọc một mặt hướng dừng xe địa phương hành tẩu, một mặt suy nghĩ mới vừa rồi cùng Cao Đình đối thoại.

Nếu như từ Cao Đình cái góc độ này đến xem, Lan Thư Bình thật đúng là không giống như là hung thủ giết người, nếu như nhiều năm như vậy hắn một mực không bỏ xuống được Lưu Kiều, như vậy lúc trước lại càng không có lý do giết người!

Chính như chính hắn nói như vậy, coi như hắn thật muốn giết người, đó cũng là đi giết Phùng Khoát, mà không phải âu yếm Lưu Kiều!

Không phải Phùng Khoát, không phải Lan Thư Bình. . .

Chẳng lẽ. . .

Hung phạm, còn có một cái khác?

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc nghiêm túc suy nghĩ, đợi đến hắn sắp vào tay xe thời điểm, nhưng chợt nhớ tới một sự kiện đến: Đã từ Lan Thư Bình nơi này tìm không thấy năm đó tư liệu cùng ảnh chụp, vậy ta sao không thay cái góc độ đi tìm đâu?

Ngoại trừ Lan Thư Bình bên ngoài, còn có một chỗ, hắn là có thể tìm được a?

Chương 459: Chương 459: Số khổ nữ nhân

Chương 459: Số khổ nữ nhân

"Tổ trưởng, " trong điện thoại, Đại Phi tại nghiêm túc hướng Triệu Ngọc hồi báo điều tra kết quả, "Chúng ta tra duyệt tất cả hiện trường phát hiện án ảnh chụp, liên quan tới người chết cùng chữ bằng máu vị trí chính xác, từ đầu đến cuối thấy không rõ lắm!

"Về sau, chúng ta linh cơ khẽ động, nghĩ đến một cái khác biện pháp.

"Nguyên lai lúc trước phụ trách vụ án này pháp y, liền là Hồ Bân lão sư. Chúng ta thông qua Hồ Bân dựng tuyến liên lạc với hắn! Lão nhân mặc dù đã về hưu, nhưng vẫn là có thể nhớ lại tình cảnh lúc ấy tới. Hắn nói, hắn nhớ kỹ kia hai điểm nước chữ bằng máu, là nằm ở thi thể chính diện!

"Nói cách khác, kia hai điểm nước đại biểu, có thể là cái nào đó chữ chữ đầu! Mà không phải thiên bàng!"

"Ồ?" Triệu Ngọc vội hỏi, "Vậy thì không phải là 'Phùng' mà là 'Lan' rồi?"

"Già pháp y nói cho chúng ta biết, " Đại Phi lại nói, "Bọn hắn năm đó nhằm vào hai điểm này nước chữ bằng máu làm qua trọng lực tạo áp lực phân tích, đã chứng thực, kia hai điểm thủy tuyệt đúng là người chết trước khi chết mình viết lên, mà không phải hung thủ cầm tay của nàng

viết!"

"Ồ?"

"Nếu như là có người án lấy thư tay của nàng viết, tại trọng lực phân phối bên trên sẽ càng thêm đều đều, thế nhưng là hiện trường chữ bằng máu trọng lực bất ổn, mà lại viết đến cuối cùng một bút thời điểm, trọng lực yếu bớt đến kịch liệt, hoàn toàn là bởi vì nàng đã khí tuyệt bố trí!" Đại Phi nói, "Cho nên, tổ trưởng, chúng ta cảm thấy, còn phải cẩn thận điều tra thêm cái này Lan Thư Bình mới tốt, hắn khẳng định còn có cái gì đồ vật không có nói cho chúng ta!"

"Tốt!" Triệu Ngọc gật đầu, "Ta biết ! Bất quá, Đại Phi a, ngươi nói cho Trương Cảnh Phong một tiếng, để hắn mau đem Phùng Khoát gia thuộc tư liệu phát cho ta, ta có cần dùng gấp!"

"A, tốt! Kia. . ." Đại Phi hỏi, "Tổ trưởng ngươi ở chỗ nào vậy?"

"Bớt nói nhảm, tra án đâu, nhanh!" Dặn dò xong tất, Triệu Ngọc trực tiếp cúp xong điện thoại.

Giờ này khắc này, hắn đang đứng tại một tòa tầng hai biệt thự cổng, biệt thự này chính là Phùng Khoát —— nhà!

Đương Triệu Ngọc rời đi Lan Thư Bình nhà về sau, bản năng nghĩ đến Phùng Khoát nhà!

Phùng Khoát nhà cũng tại Tần Sơn, thuộc về Mạt Dương khu phạm vi quản hạt. Triệu Ngọc liền nghĩ đến nơi này đến thăm viếng một chút, nhìn xem có thể hay không có chút thu hoạch?

Tại trước khi tới đây, Triệu Ngọc đã nghe ngóng qua tình huống. Bởi vì Phùng Khoát đột nhiên vượt ngục, trong nhà của hắn hiện tại cũng là thảo mộc giai binh!

Đến từ tỉnh lị điều tra viên môn sớm đã ở chỗ này bày ra trạm gác công khai ám võng, để phòng Phùng Khoát về nhà. Mà vì phối hợp tỉnh điều tra viên môn công việc, Tần Sơn cảnh sát cũng phái ra Mạt Dương phân cục thám viên cùng một chỗ hiệp trợ điều tra.

Bởi vì không thể để cho tỉnh lị cảnh sát biết được vụ án bắt cóc sự tình, Triệu Ngọc chỉ có thể bí mật tiến hành. Thế nhưng là, nếu như hắn nghĩ tới Phùng Khoát trong nhà điều tra, vậy liền thế tất sẽ khiến sự chú ý của đối phương!

Làm sao bây giờ?

Triệu Ngọc vắt hết óc, suy nghĩ rất nhiều không rời đầu kế hoạch ra, cuối cùng đều bị mình từng cái bác bỏ. Những cái kia trong tỉnh tới điều tra viên từng cái con mắt sáng như tuyết, nếu như Triệu Ngọc công bố mình là đổi khí ga, sửa công tơ điện, khẳng định khó thoát người ta pháp nhãn.

Bất quá, đến cuối cùng, Triệu Ngọc chợt đốn ngộ!

Đúng a?

Đã bí mật điều tra con đường này đi không thông, vậy ta sao không quang minh chính đại đi một cái chính quy con đường đâu?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc trực tiếp đem điện thoại gọi cho Loan Tiêu Tiêu cục trưởng, nói rõ với nàng tình huống, sau đó yêu cầu Loan cục trường cho mình nghĩ một cái có thể tiến vào Phùng Khoát trong nhà làm điều tra lý do chính đáng!

Loan cục trường nghe xong, ngay cả một giây cân nhắc đều không có, trực tiếp thống khoái mà nói cho Triệu Ngọc, nói nàng lập tức liên hệ Mạt Dương phân cục người đứng đầu, cho hắn một cái Mạt Dương tổ

trọng án thám viên thân phận!

Có cái thân phận này, Triệu Ngọc liền có thể danh chính ngôn thuận tham gia Phùng Khoát vượt ngục án.

Bởi vì Phó Kiếm Tinh đám người gặp nạn, Mạt Dương tổ trọng án tổn thất nặng nề, nhân viên khan hiếm, hiện tại phái Triệu Ngọc đương hiệp trợ điều tra viên, hoàn toàn là một kiện chuyện thuận lý thành chương.

Cứ như vậy, chỉ dùng năm phút, Triệu Ngọc liền làm xong hết thảy.

Khi hắn đè xuống Phùng Khoát chuông nhà về sau, lập tức có vị Mạt Dương phân cục thám viên mở cho hắn môn, nhiệt tình nghênh đón hắn.

Tại Phùng Khoát trong nhà đóng giữ, hết thảy có năm tên thám viên, ba tên đến từ tỉnh lị điều tra viên cùng hai tên Mạt Dương phân cục thám viên.

Triệu Ngọc mặc dù thuộc về Dung Dương phân cục, nhưng thời khắc này thân phận, lại là đại biểu cho Mạt Dương phân cục. Bởi vậy, kia hai tên Mạt Dương phân cục nhỏ thám tử đối Triệu Ngọc phi thường nhiệt tình, một mặt nói rất nhiều ngưỡng mộ Triệu Ngọc, một mặt cho tỉnh các điều tra viên làm dẫn kiến.

Ba vị điều tra viên còn có sự việc cần giải quyết mang theo, đơn giản lên tiếng chào, liền các bận bịu các nơi đi. Mặc dù Phùng Khoát về nhà khả năng rất thấp, nhưng là bọn hắn cũng không dám có chút qua loa.

Thấy qua cấp tỉnh thám viên về sau, hai vị đồng sự lại dẫn Triệu Ngọc đi gặp Phùng Khoát người nhà.

Phùng Khoát vượt ngục tự nhiên không phải một chuyện nhỏ, đối với hắn người nhà tới nói cũng là như ngồi bàn chông.

Đương Triệu Ngọc đi vào phòng khách về sau, dẫn đầu nhìn thấy chính là Phùng Khoát kế phụ Tiêu Quốc Phong.

Tiêu Quốc Phong mở ra một nhà đồ gỗ nhà máy, chẳng những chế tác cấp cao đồ dùng trong nhà, hơn nữa còn chế tác rất nhiều cùng gỗ có liên quan tác phẩm nghệ thuật, bán một chút không lớn, nhưng là lợi nhuận phong phú.

Những năm qua này, tất nhiên là gia cảnh giàu có, phú giáp một phương.

Song phương dẫn tiến về sau, Tiêu Quốc Phong tranh thủ thời gian cho Triệu Ngọc pha trà đổ nước, một phen hàn huyên.

Triệu Ngọc vừa mới nâng chung trà lên, liền nhìn thấy một cái mang theo tạp dề phụ nữ trung niên, đang dùng xe lăn đẩy một nữ nhân đi vào phòng khách.

Xem thấu lấy cách ăn mặc, đẩy xe lăn người tất nhiên là nhà hắn bảo mẫu.

Mà trên xe lăn nữ nhân số tuổi cũng không nhỏ, ánh mắt của nàng ngốc trệ, vẻ mặt ngây ngô, bị xe lăn đẩy đi tới về sau, liền như thế ngơ ngác nhìn Triệu Ngọc cùng Tiêu Quốc Phong, lại là không nói câu nào.

"Sư huynh, vị này liền là Phùng Khoát mẫu thân!" Bên cạnh một vị thám viên giới thiệu nói.

"Nha. . . Ngài tốt!"

Triệu Ngọc vội vàng đứng dậy, xông nữ nhân nhẹ gật đầu, nhưng là nữ nhân không phản ứng chút nào.

Thông qua trước đó điều tra, Triệu Ngọc đã biết Phùng Khoát mẫu thân tình huống. Tên của nàng gọi Phùng Lâm, Phùng Khoát họ liền là theo

nàng mà tới.

Lúc còn trẻ, Phùng Lâm cũng là một vị có chút danh tiếng truyền hình điện ảnh diễn viên, không riêng đập truyền hình điện ảnh kịch, còn đập qua không ít quảng cáo, tại Tần Sơn cũng coi là một vị nổi tiếng nhân vật.

Nhưng là, hôn nhân của nàng sinh hoạt lại rất không may, kết hôn không mấy năm liền cùng chồng trước ly hôn, còn mang theo hài tử. Về sau, cũng là nhiều lần trằn trọc quen biết cái này Tiêu Quốc Phong. Lúc ấy Tiêu Quốc Phong cũng là ly dị mang theo hài tử, hai người tình đầu ý hợp, liền gây dựng lại gia đình.

Tiêu Quốc Phong có con trai gọi Tiêu Chấn, người này chỉ so với Phùng Khoát nhỏ hơn một tuổi. Bây giờ đang ở Tiêu Quốc Phong đồ gỗ nhà máy đi làm, bởi vì hôm nay nhà máy bề bộn nhiều việc, cũng không ở nhà.

Phùng Lâm hai cưới về sau sinh hoạt một mực rất bình tĩnh, sự nghiệp cũng không có chậm trễ, vẫn là thường xuyên đi nơi khác quay phim. Nhưng mà, mãi cho đến về sau Phùng Khoát bị cảnh sát bắt giữ, đồng thời lấy tội mưu sát phán xử chết chậm về sau, Phùng Lâm nhân sinh lúc này mới hoàn toàn biến đổi lớn!

Ngay từ đầu, nàng cùng Tiêu Quốc Phong bôn tẩu khắp nơi thượng cáo, muốn vì Phùng Khoát giải oan. Tại mấy lần chống án bác bỏ về sau, lại sai người tìm quan hệ, hao hết tích súc, lúc này mới nghĩ biện pháp đem Phùng Khoát từ chết chậm sửa án vì vô hạn.

Lại về sau, biết được tỉnh ngục giam tuyển nhận có kỹ năng tù phạm, lại quăng vào đi thật lớn một khoản tiền, lúc này mới đem Phùng Khoát từ hoàn cảnh ác liệt Tần Sơn ngục giam, chuyển đến hoàn cảnh tốt hơn Vân Châu ngục giam.

Mấy năm xuống tới, Phùng Lâm vì nhi tử tinh lực hao hết, tật bệnh quấn thân, trạng thái tinh thần cũng một mực không tốt.

Càng trí mạng là, tại ba năm trước đây, Phùng Lâm đột phát chảy máu não hơi kém không có mệnh. May mắn cứu giúp kịp thời, lúc này mới tìm lại một mạng!

Bất quá, chảy máu não di chứng vô cùng nghiêm trọng, nàng hiện tại miệng không thể nói, thân không thể động, mặc dù còn chưa tới người thực vật tình trạng, nhưng là sinh hoạt hoàn toàn không thể tự gánh vác!

Căn cứ Tiêu Quốc Phong nói, Phùng Lâm mặc dù đã là loại tình huống này, nhưng nàng vẫn là có nhất định trong lòng ý thức, nói với nàng lời gì, nàng tất cả đều có thể nghe rõ.

Bởi vậy, Tiêu Quốc Phong xin nhờ thám viên nhóm, nhất định không thể để cho nàng biết Phùng Khoát vượt ngục sự tình. Phùng Lâm một mực tại ngóng nhìn nhi tử ra tù ngày đó, nếu như biết được tin tức này, đối nàng bệnh tình sẽ chỉ càng thêm bất lợi!

Thế là, nhìn thấy thê tử đến, Tiêu Quốc Phong rất nhanh đứng dậy, cùng bảo mẫu cùng một chỗ đem Phùng Lâm đẩy trở về phòng đi.

"Ai!" Nhìn xem ba người bóng lưng rời đi, một vị Tiểu thám viên đối Triệu Ngọc thở dài, "Nếu không nói, có cái gì có khác bệnh đâu! Chịu tội a! Ta khi còn bé nhìn qua Phùng lão sư diễn trò, cỡ nào xinh đẹp một cái đại mỹ nhân a! Nhưng bây giờ. . ."

"Đúng vậy a!" Một vị khác thở dài, "Thân thể là một người tiền vốn, không có thân thể, liền cái gì cũng bị mất!" Nói đến đây, người này hạ giọng nói với Triệu Ngọc, "Sư huynh a, chúng ta điều tra, cái này Tiêu Quốc Phong ở bên ngoài chỉ riêng tiểu tam liền nuôi một đại bang đâu! Phùng lão sư thật sự là số khổ a, mình như thế vừa ngã xuống, nhà không có, trượng phu không có, hiện nay, ngay cả nhi tử cũng quá sức. .

. Ai. . ."

Nghe hai người nói chuyện, Triệu Ngọc chưa phát giác lâm vào trầm tư, trong thoáng chốc, hắn tựa hồ chạm đến thứ gì trọng yếu. . . 8)

Chương 460: Chương 460: Hướng nội mộc điêu đại sư

Chương 460: Hướng nội mộc điêu đại sư

"Phòng ở lớn như vậy, lưu thêm một gian phòng ốc cũng không có gì!" Tiêu Quốc Phong dẫn theo Triệu Ngọc cùng hai vị Mạt Dương thám viên đi tới lầu hai cửa một căn phòng nói, "Gian này liền là A Khoát, từ lúc hắn xảy ra chuyện về sau, Phùng Lâm không bỏ được đem phòng từ bỏ, bên trong cũng đều là 10 năm trước như cũ đâu! Bảo mẫu cũng chỉ là một tuần tiến đến quét dọn một lần mà thôi!"

Nói chuyện, Tiêu Quốc Phong mở cửa phòng, mang theo Triệu Ngọc bọn người tiến vào gian phòng.

Tiến vào trước đó, Triệu Ngọc nhìn quanh bốn phía một cái, phát hiện căn phòng này chính là lầu hai dương diện duy nhất một gian phòng ngủ, hẳn là toàn bộ lầu hai vị trí tốt nhất. Theo như cái này thì, năm đó Phùng Khoát ở nhà đãi ngộ không phải bình thường.

Sau khi tiến vào phòng, một cỗ trần cựu cổ phác khí tức đập vào mặt. Giương mắt nhìn lại, nhưng gặp trong phòng bài trí hoàn toàn chính xác đều là rất sớm trước kia kiểu dáng, đời cũ bàn làm việc lộ ra cũ kỹ ố vàng, một mét tám rộng giường chiếu nặng nề rắn chắc, tủ bát cũng là thoa trong suốt sơn kiểu cũ đồ dùng trong nhà.

"Những gia cụ này đều là nhà chúng ta mình đánh!" Tiêu Quốc Phong nói, "Mặc dù dùng không phải tốt gỗ, nhưng là tiếp qua 100 năm cũng

cam đoan sẽ không biến dạng!"

"Oa! Thần kỳ như vậy?" Bên cạnh một vị Tiểu thám viên nói đùa nói, "Tiêu lão bản, vậy sau này nhà chúng ta chuyển phòng ở mới, tìm ngươi làm bộ đồ dùng trong nhà có được hay không a?"

Sau khi nói xong, Tiểu thám viên mới ý thức tới không đúng lúc, vội vàng ngậm miệng lại.

Triệu Ngọc lưu ý đến, tại tủ bát ngăn cách bên trong trưng bày rất nhiều mộc điêu tác phẩm nghệ thuật, có nhân vật, còn có động vật, thậm chí còn có một cái Doraemon mộc điêu!

Triệu Ngọc tò mò đem cái này mộc điêu cầm trong tay, kia màu lam Mèo máy khắc hoạ đến sinh động như thật, chạm trổ tinh xảo, nếu như không nhìn kỹ, thậm chí đều nhìn không ra là dùng gỗ chế ra.

"Ừm. . ." Tiêu Quốc Phong vội vàng giới thiệu, "Những vật này, tất cả đều là A Khoát tự mình làm! Hắn là 13 tuổi thời điểm, đi vào ta chỗ này! Không bao lâu, hắn liền say mê mộc điêu. Mà lại, đứa nhỏ này thật là mầm mống tốt, ngươi nhìn hắn kỹ thuật này, lúc ấy vẫn là tiểu hài tử, điêu khắc so với ta trong xưởng già công nhân đều tốt!"

"Nha. . ." Triệu Ngọc gật đầu hỏi, "Cũng chính bởi vì hắn thanh này tay nghề, mới có cơ hội từ Tần Sơn ngục giam điều đến Vân Châu đi a?"

"Không sai biệt lắm, nhưng là. . ." Tiêu Quốc Phong làm số lượng tiền động tác, bất đắc dĩ nói, "Nhưng là, vẫn là cái này trọng yếu nhất! Tay nghề cho dù tốt, cũng không bằng tiền. . . Ai!"

Nói chuyện, Tiêu Quốc Phong đem trong đó một kiện mộc điêu tác phẩm lấy đến trong tay nói ra: "Kỳ thật, đừng nhìn A Khoát không phải ta thân sinh, nhưng là ta cùng đứa nhỏ này đặc biệt thân cận! Mỗi khi nhìn thấy hắn nghiêm túc điêu khắc thời điểm bộ dáng, ta liền thích đến

ghê gớm! Nếu là lúc trước thật đem hắn hướng phương diện này mang một vùng, bây giờ nói không định đô là cả nước nổi danh mộc điêu đại sư!

"Bất quá đáng tiếc, Phùng Lâm lại chê hắn đương thợ mộc có phần, liền cố gắng đem hắn hướng diễn nghệ trên đường phát triển, còn để hắn dự thi phim biểu diễn học viện." Tiêu Quốc Phong lại thán một tiếng, "Ai! Kỳ thật, A Khoát mặc dù vóc người suất khí, nhưng cái kia hướng nội tính cách, cũng không thích hợp diễn kịch!

"Thế nhưng là, hài tử hiếu thuận, không muốn cô phụ Phùng Lâm đối với hắn hi vọng. Ta cái này đương bố dượng, cũng không thể nói lung tung cái gì, chỉ có thể dựa vào bọn hắn. Nhưng về sau thế nào? Nếu không phải hài tử có cái này mộc điêu thành thạo một nghề, còn không biết trong tù đến thụ nhiều ít tội đâu! Ai. . ."

"Như vậy. . . Phùng Khoát có biết hay không hắn mụ mụ sự tình đâu?" Triệu Ngọc buông xuống mộc điêu, hỏi một câu.

"Chuyện gì?" Tiêu Quốc Phong nghĩ nghĩ, giờ mới hiểu được Triệu Ngọc ý tứ, vội nói, "Chảy máu não sao? Biết, biết! Lúc trước Phùng Lâm bệnh tình ổn định về sau, ta đi Vân Châu thăm hỏi A Khoát thời điểm đã nói với hắn! Hài tử. . . Đương nhiên rất khó chịu. . ."

"Vậy ngươi cho rằng, " Triệu Ngọc lại hỏi, "Phùng Khoát như vậy hiếu thuận, hắn vượt ngục về sau, có thể tới nhìn hắn mụ mụ sao?"

"Cái này. . ." Tiêu Quốc Phong không biết trả lời thế nào, dạ nửa ngày mới nói, "Cái này nào có chắc a? Ta đến bây giờ cũng nghĩ không thông, đứa bé kia tại sao phải vượt ngục? Còn có 9 năm, cố gắng nhịn 9 năm liền ra! Đến lúc đó hắn bất quá mới 40 tuổi mà thôi, còn có bó lớn ngày tốt lành có thể qua đây! Thế nhưng là. . . Lần này. . . Tất cả đều hủy. . . Đứa nhỏ này. . ."

Nói tới chỗ này,

Tiêu Quốc Phong vành mắt cũng là hồng hồng, đủ để thấy hắn đối Phùng Khoát cũng là có nhất định tình cảm.

Sau đó, Triệu Ngọc lại hỏi một chút có quan hệ Phùng Khoát nhân tế quan hệ vấn đề, hỏi hắn có biết hay không Phùng Khoát đồng lõa có thể là ai?

Tiêu Quốc Phong nghĩ nửa ngày cũng nghĩ không thông, nói Phùng Khoát người tại nhà giam, cho dù có người cùng hắn quan hệ cho dù tốt, cũng không trở thành ngốc đến giúp hắn vượt ngục tình trạng a? Mà lại, hắn còn biểu thị, nếu như tương lai tìm được Phùng Khoát đồng lõa, nhất định phải hảo hảo mắng hắn dừng lại mới tốt! Hắn trợ giúp Phùng Khoát vượt ngục, kỳ thật cũng không phải là giúp hắn, mà là hại hắn!

Sau đó, được sự giúp đỡ của Tiêu Quốc Phong, Triệu Ngọc vừa tìm được Phùng Khoát trước kia đã dùng qua một chút vật phẩm. Thông qua một phen tra tìm, Triệu Ngọc cuối cùng từ album ảnh bên trên tìm được Phùng Khoát, Lưu Kiều cùng Lan Thư Bình chụp ảnh chung.

Chụp ảnh chung bên trong, đại bộ phận đều là bọn hắn diễn xuất ảnh chụp, các loại tạo hình, các loại phục sức còn có các loại làm quái! Mặc dù chỉ là ảnh chụp, nhưng là xuyên thấu qua trên tấm ảnh một ít chi tiết, Triệu Ngọc vẫn là có thể cân nhắc ra một vài thứ tới.

Trong tấm ảnh Lưu Kiều một mực là một loại nghịch ngợm thiếu nữ hình tượng, không phải cho Phùng Khoát thân lỗ tai, chính là cho Lan Thư Bình kéo tóc, bởi vậy có thể thấy được, Lưu Kiều hắn là loại kia cổ linh tinh quái, tùy tiện tiểu nữ sinh!

Lan Thư Bình cũng là một cái tương đối hướng ngoại người, trên tấm ảnh tư thế vĩnh viễn là đại khai đại hợp, giương nanh múa vuốt, biểu lộ cực kì phong phú.

Thế nhưng là Phùng Khoát liền không đồng dạng, trên tấm ảnh rất ít nhìn thấy hắn làm ra cái gì khoa trương biểu lộ, thủy chung là một bộ bình tĩnh ổn trọng lại dáng vẻ tâm sự nặng nề.

Bất quá, cái này Phùng Khoát hoàn toàn chính xác dáng dấp rất đẹp trai, hắn kế thừa Phùng Lâm trên người các loại ưu điểm, mà Lan Thư Bình vô luận là tướng mạo vẫn là dáng người đều muốn kém hơn rất nhiều, khó trách cuối cùng Lưu Kiều chọn Phùng Khoát.

Ròng rã đến trưa, Triệu Ngọc đều tại Phùng Khoát trong nhà thu thập tư liệu, hai vị Mạt Dương thám viên chỉ cho là Triệu Ngọc là đang tìm kiếm Phùng Khoát vượt ngục manh mối, tự nhiên không có suy nghĩ nhiều.

Một mực chờ tra được ngày lặn về phía tây thời điểm, Triệu Ngọc lúc này mới từ biệt hai vị đồng sự, rời đi Phùng Khoát nhà.

Để Triệu Ngọc không tưởng tượng được là, trước khi đi, kia hai vị thám viên vậy mà tất cả đều đứng thẳng người, cho hắn đánh một cái tiêu chuẩn cúi chào! Trong đó một cái khóe mắt thậm chí còn lưu lại mấy giọt nước mắt.

Mới đầu Triệu Ngọc nghi hoặc không hiểu, chờ hỏi thăm sau mới biết được, tình cảm hai vị này thám viên đã biết, cái kia sát hại Phó Kiếm Tinh đám người đạo trưởng Viên Thụ Tài, chính là bị Triệu Ngọc cho bắt sống.

Hai người này cùng những cái kia bởi vì công hi sinh vì nhiệm vụ thám viên môn quan hệ vô cùng tốt, hiện tại làm quen Triệu Ngọc về sau, một phương diện cảm kích Triệu Ngọc bắt được hung thủ, vì Phó Kiếm Tinh bọn người báo thù; một phương diện khác cũng khơi gợi lên bọn hắn đối mất đi bằng hữu thương tâm chi tình.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian an ủi vài câu, hai vị thám viên tất cả đều biểu thị, về sau nếu như Triệu Ngọc có dùng đến lấy bọn hắn Mạt Dương tổ trọng án địa phương, bọn hắn tất nhiên sẽ dốc toàn lực ứng phó, quyết không chối từ.

Triệu Ngọc lại nói nói lời cảm tạ, lúc này mới từ biệt hai người.

Hô. . .

Trở lại trên xe, Triệu Ngọc nặng nề mà thở dài.

Thông qua một ngày tới thực địa khảo sát, mặc dù thu hoạch không nhiều, nhưng là để Triệu Ngọc càng thắm thiết hơn cảm nhận được những người trong cuộc kia nhóm cảm thụ, để hắn cảm giác mình khoảng cách phá án lại tới gần một bước.

Bất quá, nếu là muốn thực địa khảo sát, vậy sẽ phải tiến hành tới cùng.

Mặc dù sắc trời đã tối, nhưng Triệu Ngọc còn có một chỗ, cũng cần đi thực địa xem xét một chút, đó chính là 10 năm trước, chung cư án mưu sát hiện trường!

Chương 461: Chương 461: Ngươi cũng nói liêu trai

Chương 461: Ngươi cũng nói liêu trai

Dầu hỏa hai bộ tên đầy đủ là dầu hỏa công ty bộ 2 môn gia chúc viện, trong nội viện ở cơ bản đều là tại dầu hỏa công ty ban công nhân cùng gia thuộc.

Lúc đầu, cái địa phương này là thuộc về công ty, nhưng là Thiên Hi năm cải chế về sau gom vào địa phương, cho nên khi về sau phát sinh chung cư án giết người thời điểm, nơi đây đã thuộc về Mạt Dương phân cục quản hạt bên trong. Cho nên lúc đó vụ án, tất cả đều là từ Mạt Dương phân cục tổ trọng án đến xử lý.

Hiện nay, 10 năm qua đi, xưởng này khu gia chúc viện bên trong cơ hồ không có biến hoá quá lớn, còn bảo lưu lấy thế kỷ mười năm thay mặt kiểu cũ nhà lầu kiến trúc. Bởi vì lúc trước phòng ở đều là vì các công nhân thiết kế, trong này tích lớn nhất cũng không vượt qua được 80 mét vuông đi.

Mà tại rất nhiều gia chúc lâu bên ngoài, còn có rất nhiều diện tích nhỏ hơn chung cư. Những này chung cư lúc trước đều là vì những cái kia nơi khác đến dầu hỏa công ty huấn luyện các học viên sử dụng, bọn hắn chỉ cần thanh toán cực ít phí tổn, liền có thể ở đây trường kỳ thuê lại.

Bởi vì năm đó Phùng Khoát ba người tham gia quay chụp studio cách nơi này khá gần, giá tiền lại thấp, cho nên giống Lưu Kiều dạng này nơi

khác diễn viên, liền tất cả đều bị đoàn làm phim an bài tại nơi này ở lại.

Nghe nói, bởi vì Lưu Kiều bị hại, năm đó kia bộ phim cũng cuối cùng chết yểu, không hỏi thế.

Triệu Ngọc căn cứ địa chỉ, rất mau tìm đến Lưu Kiều ngộ hại kia tòa nhà chung cư.

Bất quá, không biết có phải hay không là bởi vì án mưu sát nguyên nhân, nơi này liên tiếp ba tòa nhà chung cư lầu nhỏ, bây giờ tất cả đều hoang phế, trước lầu sau lầu mọc đầy cỏ hoang, nhìn lại phá lệ thê lương.

Mỗi tòa nhà lầu trọ đều là ba tầng đơn phiến lầu nhỏ, hướng mặt trời một bên có một đầu hành lang dài dằng dặc, hành lang kết nối lấy tất cả gian phòng.

Lưu Kiều phòng, ngay tại ở giữa kia tòa nhà lầu trọ lầu ba, mà lại là tại khúc quanh thang lầu gian phòng thứ nhất.

Triệu Ngọc đến nơi này thời điểm, trời đã hoàn toàn đen lại, Triệu Ngọc ngẩng đầu quan sát Lưu Kiều ngộ hại cái gian phòng kia phòng, cảm giác âm trầm, được không kinh khủng.

Móa!

Triệu Ngọc mắng nhỏ một tiếng, trong lòng nói chuyện, ta cái này mẹ nó là thế nào tính toán? Làm sao không tới sớm không tới trễ, lệch đuổi lúc này đến đâu?

Cái đồ chơi này. . . Triệu Ngọc nhìn chung quanh một chút, nhưng gặp cỏ hoang bụi bên trong nga muỗi bay loạn, dế kêu to, lộ ra một cỗ không nói ra được âm trầm.

Ai!

Ỷ vào Triệu Ngọc gan lớn, cuối cùng vẫn là mở ra điện thoại di động đèn pin, kiên trì đi.

Đi thời điểm, hắn vẫn không quên ở trong lòng yên lặng dặn dò, hệ thống lão đại a, xin thương xót, ta bình thường chơi như thế nào mà kỳ ngộ đều tốt, nhưng là tuyệt đối đừng ở thời điểm này chơi! Bằng không, hù chết người nhưng là muốn đền mạng nha. . .

Chung cư xi măng bậc thang cũng là mọc đầy cỏ hoang, hắn là hồi lâu không người đến qua nơi này, giẫm tại mặt kẽo kẹt kẽo kẹt, nghe càng làm cho Triệu Ngọc run sợ.

Lầu ba rất nhanh tới đạt, Triệu Ngọc rốt cục đi tới Lưu Kiều ngộ hại cửa gian phòng chỗ. Nghĩ đến đây đã từng chết qua người, Triệu Ngọc cũng là cảm giác sau cột sống ứa ra hơi lạnh.

Kỳ thật, Triệu Ngọc cũng không rõ ràng, mình làm gì không phải đến nơi đây tìm kích thích? Hắn càng không biết, chờ một lúc sau khi đi vào mình rốt cuộc muốn tìm cái gì?

Đừng quên, thời gian đã từ nơi này đi qua ròng rã 10 năm, chẳng lẽ bên trong còn có thể lưu lại đầu mối gì hay sao? Nếu quả như thật có lưu lại, vậy cũng chỉ có thể là lấy Lưu Kiều quỷ hồn phụ thể hình thức lưu lại đi?

Ta đi!

Triệu Ngọc đập mình một cái vả miệng, oán giận nói, cái này vốn là đủ sợ hãi, đừng nói cái gì quỷ hồn phụ thể có được hay không?

Chất gỗ cửa phòng đã sớm mục nát, cổng mặt đất ngoại trừ sinh ra cỏ dại bên ngoài, còn có một số ẩm ướt xi măng vết bẩn, đoán chừng đều là

gió thổi trời mưa thời điểm, từ bên ngoài thổi tới.

Lại tiến vào trong chiếu đi, nhưng gặp bên trong trống trơn, ngoại trừ âm trầm vách tường bên ngoài, cơ hồ không nhìn thấy bất luận cái gì bài trí loại hình đồ vật.

Đợi đến ánh đèn lại tiến vào trong chuyển di thời điểm, Triệu Ngọc thình lình thấy được một cái cự đại bóng đen.

Ông!

Triệu Ngọc đầu đầu tiên là ông một tiếng, đợi đến tập trung nhìn vào về sau, lúc này mới thấy rõ, tình cảm là căn phòng này lâu năm thiếu tu sửa, nóc phòng đã sụp đổ xuống một khối, màu đen giấy dầu treo ở nơi đó, cùng mẹ nó một cái quỷ thắt cổ giống như!

Ta cái nãi nãi gấu!

Triệu Ngọc là vừa tức vừa sợ, trong lòng không ngừng hối hận, mình không nên lớn muộn tới nơi này.

Ai!

Thở dài về sau, Triệu Ngọc lại lần nữa đem ánh đèn cửa trước trước bộ vị chiếu đi, căn cứ năm đó hiện trường báo cáo, Lưu Kiều là tại khoảng cách cổng xa ba, bốn mét địa phương ngã xuống đất bỏ mình, thân thể chính đối cửa chính.

Cho nên, lúc trước cảnh sát hoài nghi, Lưu Kiều cho hung thủ mở cửa về sau, hung thủ liền trực tiếp dùng đao đâm trúng nàng, nhanh đến mức thậm chí ngay cả Lưu Kiều quay người tránh né cũng không kịp!

Mà lại, từ hiện trường đến xem, Lưu Kiều lúc ấy hẳn là không có chút nào phòng bị, nói cách khác, hung thủ có thể là nàng chỗ nhận biết một

người quen, nàng căn bản nghĩ không ra, người quen này sẽ bỗng nhiên dùng đao ám sát mình!

Người quen! ?

Phùng Khoát cùng Lan Thư Bình đều là Lưu Kiều thuộc như cháo người, chẳng lẽ. . . Hung thủ ngay tại hai người kia bên trong?

Thế nhưng là. . . Hai người kia tất cả đều thật sâu thích cái này Lưu Kiều, căn bản không có giết chết lý do của nàng a?

Tên hung thủ này, sẽ là ai chứ?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc lại đi đi về trước hai bước, cẩn thận nhìn một chút lúc trước Lưu Kiều ngã xuống đất địa phương. Mặc dù nơi đó cái gì cũng không có, nhưng Triệu Ngọc lại phảng phất có thể xuyên qua thời không, trở lại hiện trường phát hiện án giống như.

Hắn cảm thấy, lúc trước Lưu Kiều bị đâm thời điểm, khoảng cách Phùng Khoát đến hiện trường thời gian rất gần. Nếu như hung thủ là tận lực vu oan cho Phùng Khoát, vậy hắn tất nhiên biết Phùng Khoát tùy thời đều có thể đến nơi này, cho nên, hắn giết người quá trình hắn là tốc độ cực nhanh mới đúng!

Nói cách khác. . .

Triệu Ngọc quay người nhìn một chút cổng, sau đó lại quay người lại nhìn một chút Lưu Kiều ngã xuống đất địa phương. Trong đầu đã có một cái ý nghĩ rõ ràng, năm đó giết người quá trình, rất có thể là cái dạng này:

Đầu tiên, có người gõ cửa, Lưu Kiều quá khứ mở cửa. Lưu Kiều biết Phùng Khoát có cửa phòng chìa khoá, nếu như là Phùng Khoát, vậy liền sẽ không gõ cửa.

Cho nên, Lưu Kiều hắn là đứng tại cổng hỏi thăm một tiếng: "Ai nha?"

Kết quả, người ngoài cửa trả lời về sau, Lưu Kiều nhận biết người này, cho nên không có chút nào phòng bị mở cho hắn môn.

Nhưng mà, môn vừa mới mở, hung thủ liền trực tiếp đem Lưu Kiều đâm ngã trên mặt đất!

Vì không cho Lưu Kiều phát ra âm thanh, hung thủ hắn là trước một tay che Lưu Kiều miệng, một tay tiếp tục đâm đâm, thẳng đến đem Lưu Kiều đâm vào máu me khắp người, không động đậy được nữa mới thôi!

Lo lắng Phùng Khoát tùy thời trở về, đâm xong sau, hung thủ liền dẫn hung khí vội vàng rời đi hiện trường.

Nhưng mà, hắn không nghĩ tới Lưu Kiều vậy mà không có hoàn toàn khí tuyệt, vậy mà tại trước khi chết còn viết xuống kia thần bí hai điểm nước chữ bằng máu. . .

Hai điểm nước. . .

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc lại đi trước thăm dò thân thể, muốn hảo hảo thăm dò một chút. Nhưng mà, hắn vừa xê dịch một bước, lại đột nhiên nghe được lâu bên ngoài truyền đến bang lang lang một tiếng vang giòn!

Ta nhỏ cái nãi nãi gấu!

Triệu Ngọc đang ở tại thần kinh khẩn trương thời khắc, đột nhiên nghe được như thế một tiếng vang giòn, lập tức dọa đến da đầu nổ tung, sau cột sống run lên, kém một kém an vị tại địa!

Không thể nào?

Thật. . . Thật mẹ nó có liêu trai sao đây là?

Mặc dù Triệu Ngọc dọa cho phát sợ, nhưng hắn hay là dùng tốc độ chạy ra phòng.

Ai biết, hắn mới vừa tới đi ra bên ngoài hành lang, liền xuyên thấu qua tràn đầy vết rỉ lan can thình lình nhìn thấy, từ dưới lầu vậy mà bồng bềnh ung dung lóe ra tới một người ảnh! ! !

Chương 462: Chương 462: Đậu đậu nhà hàng

Chương 462: Đậu đậu nhà hàng

A! !

Triệu Ngọc dọa đến bắp chân đều chuyển gân, trong lòng nói chuyện, thật sự là sợ điều gì sẽ gặp điều đó, làm sao còn toát ra cái quỷ ảnh đến? Làm sao còn bồng bềnh ung dung? Không phải là. . . Thật có quỷ hồn a?

Lưu Kiều a!

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian chắp tay trước ngực, trong miệng thì thầm, ta thế nhưng là đến thay ngươi trầm oan giải tội, ngươi cũng không thể. . . Không thể. . .

Hắn vừa đọc đến đây bên trong, lại đột nhiên nhìn thấy, dưới lầu cái bóng tại bồng bềnh ung dung vọt đến góc tường về sau, vậy mà ùng ục ục thấp xuống dưới, chờ hắn nhìn chăm chú lại nhìn lúc, lúc này mới phát hiện cái bóng kia căn bản chính là một người sống sờ sờ, đây là người kia dưới lòng bàn chân chuếnh choáng —— ngã sấp xuống!

Ta đi!

Làm ta sợ cái này khẽ run rẩy!

Thế nhưng là. . .

Triệu Ngọc tâm niệm thay đổi thật nhanh, chợt nhớ tới một sự kiện đến!

Lão thiên!

Hôm nay ca thế nhưng là mở ra "Cấn" quẻ, chẳng lẽ lại, dưới đáy người này liền là Phùng Khoát không thành! ?

Triệu Ngọc nghĩ như vậy, chợt cảm thấy có nhiều khả năng! Bởi vì nơi đây vị trí vắng vẻ, sẽ không tùy tiện có người xâm nhập, nếu như đem Lan Thư Bình nữ nhi trốn ở chỗ này, tự nhiên là cái cực tốt ẩn núp chi địa! Mà lại, Lưu Kiều liền là chết ở chỗ này, Phùng Khoát có phải hay không có cái gì tình kết bố trí. . .

Giờ phút này, cái kia trượt chân người đã từ trong bụi cỏ dại đứng lên, muốn chạy thục mạng.

Triệu Ngọc lại không suy nghĩ nhiều, lập tức phi thân vọt lên hướng dưới lầu chạy tới.

Triệu Ngọc vị trí tòa nhà này đầu bậc thang bên ngoài, chính là thông hướng phía ngoài duy nhất lộ tuyến, đương Triệu Ngọc phi thân lúc xuống lầu, người phía dưới vừa vặn chạy qua nên đầu hành lang.

Triệu Ngọc há có thể buông tha cái cơ hội tốt này, không chờ sau đó đến lầu một, liền trực tiếp từ lầu hai phóng qua lan can nhảy xuống, sau đó trên không trung đem người kia ngã nhào xuống đất!

"A!" Người kia hét thảm một tiếng, lại đã sớm bị Triệu Ngọc gắt gao đặt ở dưới thân.

"Còn chạy!" Triệu Ngọc lập tức đem nó ngăn chặn, sau đó lật lên cánh tay của hắn, cho hắn mang lên trên còng tay.

"Quỷ a! Quỷ a! Mẹ nha. . . Mẹ nha. . ." Dưới lòng bàn chân người vừa dùng lực giãy dụa, một mặt kích động đến la to.

"Đừng nhúc nhích!" Triệu Ngọc dùng sức ép một chút, rất mau đem chế trụ, rốt cuộc không thể động đậy.

Bất quá, nghe được hắn kêu to về sau, Triệu Ngọc chợt nghĩ thầm nói thầm.

Ai?

Rất không thích hợp mà a?

Gia hỏa này làm sao như là gặp ma đâu? Còn gọi mẹ. . .

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc lúc này mới đem người này mặt lật qua, sau đó dùng điện thoại chiếu một cái. Nhưng thấy người này chính là một cái bất quá 20 tuổi tiểu hỏa tử, mặt đã sợ đến mặt không có chút máu đều!

Ai?

Rốt cục, Triệu Ngọc ý thức được không đúng chỗ nào, người này. . . Giống như cũng không là. . .

"A! Ngươi. . . Ngươi ngươi ngươi. . . Ngươi không phải quỷ a?" Tiểu hỏa tử nhìn thấy Triệu Ngọc cầm điện thoại về sau, lúc này mới thoáng tỉnh táo lại, lớn tiếng hỏi, "Ngươi. . . Ngươi là ai a? Làm gì?"

"Cảnh sát!" Triệu Ngọc phủi tay còng tay, hỏi ngược lại, "Ngươi là làm gì?"

"Cảnh sát! ?" Tiểu hỏa tử suy nghĩ một chút, lúc này mới như trút được gánh nặng hồi đáp, "Cảnh sát a nguyên lai, ta. . . Ta là bắt dế, ta. . . Bắt

dế không phạm pháp đi ta?"

"Ta dựa vào!"

Triệu Ngọc đem người này từ dưới đất kéo túm, trên dưới quan sát một chút, nhưng gặp hắn trong tay xác thực mang theo một cái bắt dế công cụ.

Chậc chậc. . .

Chẳng lẽ. . . Bắt nhầm người?

"Ta hỏi ngươi, " Triệu Ngọc vội vàng quát, "Ngươi bắt dế liền bắt dế, chạy lung tung cái gì? Vừa rồi làm sao náo ra lớn như vậy động tĩnh?"

"Dế bình a, tất cả đều đánh nát! Ai nha má ơi, làm ta sợ muốn chết!" Tiểu hỏa tử thở hổn hển nói, "Ta biết lầu này bên trên náo qua quỷ, a không, chết qua người! Nhưng là, hôm nay cái này dế làm cho đặc biệt sáng, ta liền không nhịn được đến đây! Nào biết được, ta chỗ này chính bắt lấy dế đâu! Đột nhiên ngẩng đầu một cái, vậy mà trông thấy chết qua người cái gian phòng kia trong phòng sáng lên đèn, hơn nữa còn quơ bóng người! Ta. . . Ta mẹ nó có thể không sợ sao?"

Nói đến đây, tiểu hỏa tử nước mắt đều đi ra: "Ta một hại sợ, dế bình đánh nát! Ta mẹ nó dọa đến ngay cả chạy cũng sẽ không! Nguyên. . . Nguyên lai. . . Là người a! Ái chà chà, làm ta sợ muốn chết, làm ta sợ muốn chết. . ."

Móa!

Triệu Ngọc căm giận mắng một câu, lúc này mới đem còng tay của người nọ mở ra, nói ra: "Ta là cảnh sát, tra án tới đây là, từ đâu tới quỷ? Ngươi nha nhàn nhức cả trứng đến nơi này đến bắt dế, ngươi còn đem ta dọa đến quá sức đâu biết không?"

"Cảnh. . . Cảnh sát đồng chí, ta sai rồi! Ta sai rồi. . ." Nói, " ngươi yên tâm, lần tiếp theo cho ta mượn một trăm cái gan, ta cũng không dám tới chỗ này! Ta. . . Ai? Không đúng?" Tiểu hỏa tử bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, vội hỏi, "Cảnh sát tiên sinh, ngươi. . . Làm gì đêm hôm khuya khoắt đến tra án a? Ra. . . Xảy ra chuyện gì sao?"

"Ai!" Triệu Ngọc lại nhìn một chút bốn phía, xông người này nói, "Đi thôi, ta vẫn là tìm người nhiều địa phương nói chuyện đi thôi! Còn ngại nơi này âm khí không đủ nặng sao?"

. . .

Năm phút sau, Triệu Ngọc mang theo tên tiểu tử này đi vào gia chúc viện đại quảng trường bên trên, ăn xong cơm tối đám người có ở chỗ này tản bộ, cũng có nhảy quảng trường múa.

Hai người tìm cái thanh tịnh đình nghỉ mát ngồi xuống, Triệu Ngọc lúc này mới mở ra điện thoại, đem Phùng Khoát ảnh chụp đưa cho tiểu hỏa tử nhìn.

"Nhìn, gần nhất gặp qua người này không có?"

Tiểu hỏa tử xem xét nửa ngày, lắc đầu nói ra: "Không có, chưa từng thấy! Nha. . . Cảnh sát, nguyên lai ngươi là người tới bắt a, làm sao, ngươi lo lắng người này giấu ở vừa rồi loại địa phương kia sao?"

"Ừm. . . Đúng!" Triệu Ngọc mượn gió bẻ măng gật gật đầu.

"Hắn không có!" Nói, " mấy ngày nay lớn Lưu Hòa ba bạch bọn hắn tất cả đều tới đó bắt qua dế, nếu là nơi đó ẩn núp lấy người nào, chúng ta hắn là đã sớm biết!"

"Nha!" Triệu Ngọc gật đầu, xem ra, Phùng Khoát hắn không có trốn ở

chỗ này mới đúng.

"Bất quá, ngươi là không biết a!" Tiểu hỏa tử nuốt ngụm nước bọt nói, "Ngươi vừa rồi đi vào cái gian phòng kia phòng, trước kia thế nhưng là chết qua người! Ai u. . . Vừa rồi, thật sự là làm ta sợ muốn chết!"

"Ngươi năm nay bao nhiêu tuổi?" Triệu Ngọc đột nhiên hỏi một câu.

"19, thế nào?" Lấy lời nói, vậy mà từ sau túi móc ra hộp thuốc lá đến, mắt nhìn thấy liền muốn điểm một cây đánh lên.

Triệu Ngọc lại một tay đem điếu thuốc nắm vào trong tay, bóp nát đều: "Vậy ngươi liền nói với ta một chút, liên quan tới món kia án giết người, ngươi cũng biết chút ít cái gì a?"

"Khói. . . Ân. . ." Tiểu hỏa tử không dám lỗ mãng, vội vàng thành thật trả lời nói, " khi đó ta vẫn là cái tiểu hài nhi đâu! Ta liền nhớ kỹ, người chết về sau, chúng ta nhà này thuộc trong viện người tất cả đều dọa sợ! Loại địa phương nhỏ này, còn ra người chết đại sự, cũng không phải dọa đến muốn chết? Làm hại chúng ta những đứa bé này tử suốt ngày bị buồn bực trong nhà, chỗ nào cũng không cho đi đâu. . .

"Nghe nói, chết tốt lắm giống như là cái người bên ngoài, vẫn là nữ! Ba bạch, đúng rồi! Ba bạch lúc ấy còn chen vào nhìn thấy qua thi thể đâu! Về sau dọa đến hắn ngay cả đi tiểu hơn một tháng giường. . ."

Xuống chút nữa, tiểu hỏa tử lại mặt mày hớn hở nói linh tinh rất nhiều sự tình, nhưng cơ bản cùng tình tiết vụ án bản thân không quan hệ.

Triệu Ngọc đành phải chuyển đổi mạch suy nghĩ, hỏi: "Vậy ta đến hỏi ngươi một chút, hai bộ phụ cận có phải hay không có rất nhiều nhà hàng nhỏ a? Ngươi còn nhớ hay không, có một nhà gọi là đậu đậu nhà hàng?"

Nhà này cái gọi là đậu đậu nhà hàng, chính là lúc trước Lan Thư Bình

uống rượu kia một nhà. Lan Thư Bình tại Lưu Kiều bị ám sát vào đêm đó, ngay tại nhà này nhà hàng uống rượu.

Triệu Ngọc muốn đo đạc một chút khoảng cách, nhìn xem Lan Thư Bình có hay không thừa cơ gây án khả năng?

"Đậu đậu nhà hàng?" Tiểu hỏa tử nghĩ nghĩ, nói, "Có a? Ngay tại hai bộ bên ngoài đại môn đâu, liên tiếp mười ba bên trong, nhà hàng không lớn, nhưng là xào rau cùng xuyên bia tất cả đều có!"

Oa?

Đủ thần kỳ, Triệu Ngọc không nghĩ tới, thời gian qua đi mười năm, nhà này nhà hàng thế mà còn tại?

"Ừm. . ." Tiểu hỏa tử đứng người lên vỗ vỗ trên mông bụi đất, nói, "Đi thôi, dù sao ta nhàn rỗi cũng không có chuyện, ta mang ngài đi. . ." 8)

Chương 463: Chương 463: Một người khác hoàn toàn

Chương 463: Một người khác hoàn toàn

"A? Đây là cái gì?" Tiểu hỏa tử bước nhanh chạy đến đậu đậu nhà hàng trước mặt, đối cửa cuốn bên trên dán thiếp một trương giấy trắng thì thầm, "Bởi vì nhà có việc mừng, ngừng kinh doanh 8 ngày! Ai nha. . ."

Tiểu hỏa tử xoay người nói với Triệu Ngọc: "Ngươi tới được không khéo a, chính gặp phải nhà bọn họ có việc a!"

Triệu Ngọc ngẩng đầu nhìn, nhưng gặp căn này đậu đậu nhà hàng thật sự là keo kiệt đến có thể, trên mặt tường tràn đầy tràn dầu khói nước đọng, phá cửa phá cửa sổ hộ, thậm chí ngay cả đậu đậu đậu lời ném đi một cái.

"Ngươi đừng nhìn nơi này rất phá, " tiểu hỏa tử tựa hồ nhìn ra cái gì, vội nói, "Nhưng là bình thường tới chỗ này ăn cơm người thế nhưng là không ít! Thức nhắm làm được địa đạo, thịt dê nướng cũng rất mới mẻ, có đôi khi thậm chí còn có uống trong đêm, cùng đêm khuya nhà ăn, ha ha ha. . . Cảnh sát, ngươi tìm nhà này nhà hàng làm cái gì a? Giống như. . . Không nghe hắn nhà phạm chuyện gì a?"

"Được rồi, chớ nói nhảm nhiều như vậy!" Triệu Ngọc móc ra một trương danh thiếp đưa cho tiểu hỏa tử, nói, "Ngươi lưu cho ta ý lấy một chút, lúc nào người trở về, nhớ kỹ gọi điện thoại cho ta!"

"Tốt!" Tiểu hỏa tử vội vàng gật đầu.

Triệu Ngọc nhìn hắn ăn mặc có chút keo kiệt, hắn là gia cảnh chẳng ra sao cả, tại chỗ lại móc ra 100 khối tiền đưa cho hắn nói: "Cầm đi, lại mua cái dế bình đi!"

"Ai u!" Tiểu hỏa tử lập tức vui mừng quá đỗi, mau đem tiền tiếp tới, sau đó ra dáng cho Triệu Ngọc đánh cái cúi chào, nói mình cam đoan hoàn thành nhiệm vụ.

"Nhớ kỹ, " Triệu Ngọc lại dặn dò, "Ta đây đều là bí mật điều tra, với ai cũng không thể nhấc lên! Còn có, mấy ngày gần đây nhất lưu ý lấy một chút, nếu là vạn nhất gặp được trên tấm ảnh người kia, biết nên làm như thế nào a?"

"Biết, biết!" Tiểu hỏa tử lại lần nữa nghiêm nói, "Yên tâm đi, nhất định trước tiên thông tri ngài!"

Triệu Ngọc nhẹ gật đầu, lúc này mới rời đi dầu hỏa hai bộ gia chúc viện. Hắn cảm thấy, hôm nay gặp phải cái này bắt dế tiểu hỏa tử người tương đối cơ linh, nói không chừng khả năng giúp đỡ mình thu hoạch chút gì tình báo, cho nên mới cho hắn một chút "Tuyến nhân phí" .

Bởi vì hôm nay thực địa điều tra có chút thu hoạch, Triệu Ngọc cần một lần nữa vuốt một vuốt ý nghĩ của mình, thế là hắn đem chiếc xe trực tiếp lái về cục cảnh sát.

Kết quả, ngay tại hắn vừa mới dừng xe xong thời điểm, Wechat bên trong bỗng nhiên truyền đến một đầu tin nhắn.

Triệu Ngọc mở ra xem, nhưng sở đoản tin là Miêu Anh phát tới: "Thân ái, ta đã đến nhà, chớ niệm. Qua mấy ngày liền trở về, chuẩn bị kỹ càng nghênh đón chúng ta mới khiêu chiến đi!"

Tin nhắn đằng sau, còn theo một cái khuôn mặt tươi cười.

Cái này. . .

Triệu Ngọc đem Wechat cột dùng lực trượt trượt, phía trên chỉ có như vậy một đầu tin tức mà thôi.

Không thể nào?

Triệu Ngọc bấm ngón tay tính một cái, nếu như trước đó Miêu Anh một mực tại đi máy bay, hiện tại đã hai ngày một đêm, chẳng lẽ. . . Nhà hắn ở tại Argentina Buenos Aires sao?

Làm sao bay thời gian dài như vậy đâu?

Chậc chậc. . .

Nhìn thấy tin tức như vậy, càng tăng thêm Triệu Ngọc đối Miêu Anh gia đình tình huống lòng hiếu kỳ. Hắn vốn có tâm cùng Miêu Anh giảng thuật một chút hiện tại gặp phải bản án, có thể kiểm tra lo về sau, cũng không có đề cập việc này, chỉ là tại Wechat bên trên hỏi han ân cần quan tâm một chút, muốn nàng sớm đi trở về cùng mình lăn ga giường loại hình.

Thế nhưng là, tin tức phát ra ngoài về sau, nhưng lại giống như trước kia đá chìm đáy biển, nửa ngày không có trả lời.

Ta đi!

Triệu Ngọc lại bắt đầu suy nghĩ, chẳng lẽ lại. . . Miêu Anh nhà bảo vệ nghiêm mật, ngay cả wifi tín hiệu đều không có sao?

Thật sự là kỳ quái!

Bất quá, Miêu Anh cuối cùng nâng lên "Mới khiêu chiến", lại làm cho

Triệu Ngọc ẩn ẩn hưng phấn một chút.

Hắn cảm thấy, Miêu Anh lần này về nhà, rất có thể là vì cây hồng bì laptop sự tình trở về! Nàng hắn là nghĩ du thuyết nàng mẫu thân, để Triệu Ngọc cùng nàng cùng một chỗ thông qua xin, sau đó lấy đặc biệt điều tra viên thân phận đi thăm dò những cái kia siêu cấp án chưa giải quyết đâu!

Xem ra, chính mình cái này trung ương đặc biệt điều tra viên thân phận mới, hắn là mười phần chắc chín đi?

Buông xuống Miêu Anh sự tình, Triệu Ngọc bước nhanh về tới trong văn phòng. Mặc kệ tương lai như thế nào, nhưng là trước mắt vụ án này, lại dung không được một chút trì hoãn, nhất định phải toàn lực ứng phó.

Ai ngờ, trở lại văn phòng về sau, Triệu Ngọc còn chưa kịp cùng trực ban đồng sự chào hỏi, Mao Vĩ chợt từ đối diện tổ B bước nhanh chạy tới.

"Triệu Ngọc a, ngươi trở về, nhìn. . ." Mao Vĩ lộ ra hưng phấn dị thường, vừa chạy tới, liền cầm điện thoại di động của mình đưa cho Triệu Ngọc nhìn, "Chúng ta đang tra nhìn bắt cóc hiện trường phụ cận video thời điểm, phát hiện cái này, ngươi mau nhìn xem. . ."

Triệu Ngọc cầm qua điện thoại xem xét, nhưng gặp trên điện thoại di động ngay tại phát ra một đoạn video. Triệu Ngọc từng tới bắt cóc hiện trường, rất nhanh liền nhìn ra, trong video hình tượng chính là từ nghệ thuật trường học trước cửa camera bên trên bắt được!

Trong tấm hình, có một vị gia đình nhà gái dài, ngay tại cho nàng hài tử chụp ảnh, chẳng những một hơi soi mấy trương, hơn nữa còn dùng tự chụp cán cùng hài tử hợp ảnh.

"Mao tổ trưởng, người này. . ." Triệu Ngọc không rõ, Mao Vĩ tại sao phải cho hắn nhìn một đoạn như vậy video, hắn căn bản không biết trong

video nữ nhân.

"Không phải! Tiểu Triệu, ngươi nhìn kỹ!" Mao Vĩ chỉ vào nữ nhân kia nói, "Ngươi nhìn thời gian, vừa lúc là tại Lan Thư Bình nữ nhi bị bắt cóc thời điểm đâu!"

"Nha. . ." Mao Vĩ chỉ nói một câu như vậy, Triệu Ngọc liền lập tức minh bạch hắn dụng ý, bận bịu trừng to mắt nói, "Ngươi ý tứ, là nữ nhân này trên điện thoại di động, rất có thể quay chụp đến camera đập không đến vị trí?"

"Đúng a! Ngươi xem bọn hắn tự chụp góc độ!" Mao Vĩ nhắc nhở, "Vừa vặn đối kia phiến điểm mù! Ta đã phái tiểu Lưu bọn hắn đi tìm nữ nhân này! Liền xem như hơn nửa đêm, cũng nhất định phải đem ảnh chụp tìm tới!"

"Lợi hại! Lợi hại!" Triệu Ngọc xông Mao Vĩ chọn lấy một chút ngón tay cái, thật không nghĩ tới, bọn hắn thế mà ngay cả như thế ẩn nấp manh mối đều có thể phát hiện.

"Chúng ta thật là phải nắm chắc!" Mao Vĩ nghiêm túc nói, "Hiện tại Lan Thư Bình nhận tội tin tức, đã lên ti vi đài đều! Cảnh sát bên này thậm chí đã tại phác thảo phê bắt văn kiện!

"Thế nhưng là, động tĩnh huyên náo như thế lớn, hài tử lại vẫn không có động tĩnh! Cho nên, Phùng Khoát khẳng định không dễ dàng như vậy thả người! A, đúng rồi!" Mao Vĩ lại đơn độc đem Triệu Ngọc kéo đến một bên, nhỏ giọng nói, "Ta nghe Loan cục nói, chúng ta bên này sắp không chống nổi! Các đại lãnh đạo đều đang lo lắng, Phùng Khoát tham dự bắt cóc sự tình không thể lại che! Ngươi nghĩ a, tương lai nếu như bị tỉnh cục biết, chúng ta bên này giấu diếm không báo, còn không phải đem bọn hắn mũ đều tức điên! Ai gánh được?

"Ngươi nhìn xem đi, không chừng sáng sớm ngày mai, tỉnh cục bên kia

liền sẽ biết bắt cóc chuyện!" Mao Vĩ lắc đầu nói, "Đến lúc đó, nếu là vạn nhất làm lộ mà bị Phùng Khoát biết, người kia chất coi như thật nguy hiểm!"

Mao Vĩ kiểu nói này, Triệu Ngọc cũng là không khỏi cảm thấy một vẻ khẩn trương. Hoàn toàn chính xác, làm lãnh đạo tới nói, hiện tại hoàn toàn chính xác áp lực to lớn, nếu như con tin vạn nhất xảy ra vấn đề, hậu quả khó mà lường được!

Sau đó, Mao Vĩ lại cùng Triệu Ngọc bàn giao vài câu, lúc này mới một lần nữa trở lại tổ B đi.

Bởi vì tình huống tối nay đặc thù, Triệu Ngọc tổ A bên này cũng là lưu lại không ít tướng tài đắc lực phòng thủ, Trương Cảnh Phong, Lương Hoan còn có Lý Bối Ny tất cả đều ở đây.

Triệu Ngọc đầu tiên là cùng bọn hắn đơn giản bàn bạc một chút, sau đó liền tới đến bạch bản trước mặt, bắt đầu chải vuốt ý nghĩ của mình.

Đầu tiên, Triệu Ngọc đem Lưu Kiều ngộ hại chung cư, Phùng Khoát nhà biệt thự, năm đó hiện trường đóng phim còn có đậu đậu nhà hàng, tất cả đều dựa theo tỉ lệ vẽ ở bạch bản bên trên.

Vẽ xong về sau, một cái hoàn mỹ tam giác đều lập tức sôi nổi ở trước mắt. Studio, Phùng Khoát nhà, chung cư chính là cái này tam giác đều ba cái điểm, mà đậu đậu nhà hàng thì tại studio cùng chung cư vị trí trung ương bên trên.

Kỳ thật, cái này bốn cái điểm ở giữa , tùy ý hai điểm ở giữa khoảng cách đều gần vô cùng, từ Phùng Khoát nhà đến Lưu Kiều chung cư đi bộ mười phút liền có thể đến, nếu như cưỡi chạy bằng điện xe đạp, càng là 2 phút đã đủ.

Mà từ đậu đậu nhà hàng đến Lưu Kiều chung cư thêm gần, gần đến Lan

Thư Bình thừa dịp đi nhà xí công phu, cũng có thể chạy đến chung cư giết người!

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc không ngừng chậc lưỡi, hắn không biết, lúc trước phụ trách điều tra các cảnh sát là thế nào bài trừ Lan Thư Bình giết người hiềm nghi?

Ai. . .

Vân vân. . .

Nha. . .

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc lại đem vấn đề này nghĩ thông suốt. Bởi vì, căn cứ chứng nhân khẩu cung, Lan Thư Bình lúc ấy tại đậu đậu nhà hàng uống một đêm rượu, từ 7 giờ tối nhiều, một mực uống đến nửa đêm 12 điểm đa tài tán. Mà lại, cuối cùng vẫn là cái kia cùng hắn uống rượu với nhau đồng học đem nó đưa về nhà.

Cho nên, coi như lúc ấy Lan Thư Bình thừa dịp lúc uống rượu rời đi nhà hàng đem Lưu Kiều giết, thế nhưng là cái kia thanh dùng để vu oan Phùng Khoát hung khí lại là giảng không thông! Hắn căn bản không có thời gian cùng cơ hội, đem hung khí phóng tới Phùng Khoát phòng ngủ đi!

Theo như cái này thì, Lan Thư Bình hiềm nghi cũng không lớn!

Nếu như Lan Thư Bình không có hiềm nghi, Phùng Khoát lại là bị người ta vu cáo, chẳng lẽ giết chết Lưu Kiều hung thủ, thật một người khác hoàn toàn sao! ?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc cầm lấy một chi màu đỏ ký hiệu bút, tại

bạch bản bên trên người nào đó tính danh chỗ vẽ lên một cái to lớn đỏ vòng!

Nhưng gặp bị đỏ vòng vòng bên trong tên là Tiêu Chấn, người này chính là Phùng Khoát cái kia cùng cha khác mẹ huynh đệ!

Triệu Ngọc cảm thấy, nếu như còn có người nào đáng giá hoài nghi lời nói, như vậy không phải người này —— không ai có thể hơn! !

(ba bảy tiếng Trung 37zw)

Chương 464: Chương 464: Liền là đồ vật!

Chương 464: Liền là đồ vật!

Đối với cái này Tiêu Chấn, Triệu Ngọc có song trọng hoài nghi, đó chính là: Hung phạm r đồng lõa! ?

Mặc dù hôm nay tại Phùng Khoát nhà điều tra thời điểm, cũng không có nhìn thấy cái này Tiêu Chấn, nhưng là Triệu Ngọc cũng đã đưa ánh mắt chuyển dời đến trên người của người này đến!

Tiêu Chấn là Phùng Khoát cùng cha khác mẹ huynh đệ, so Phùng Khoát nhỏ hai tuổi.

Phùng Khoát chẳng những vóc người suất khí, mà lại đối với mộc điêu còn có hơn người thiên phú, rất được phụ thân thưởng thức.

Như vậy đối với dạng này một vị đại ca, Tiêu Chấn có thể hay không bởi vì ghen ghét, mà không tiếc lấy thủ đoạn giết người để hãm hại Phùng Khoát đâu?

Thử nghĩ một chút, mẹ kế là cái xinh đẹp nữ diễn viên, nhìn thấy xinh đẹp mẹ kế mang theo một cái không có chút nào quan hệ máu mủ đại ca xâm nhập nhà của mình, Tiêu Chấn có thể thản nhiên tiếp nhận sao?

Nếu như, hắn hãm hại Phùng Khoát trở thành tội phạm giết người, vậy có phải hay không liền có thể bảo trụ mình tràn ngập nguy hiểm địa vị

đâu?

Lại cẩn thận suy nghĩ một chút, ai có thể đem giết người hung khí thoải mái mà bỏ vào Phùng Khoát phòng ngủ? Thân là "Người một nhà" Tiêu Chấn có phải hay không có thể nhất nhẹ nhõm giải quyết đâu?

Còn có điểm trọng yếu nhất, Lưu Kiều trước khi chết lưu lại hai điểm nước chữ bằng máu, có phải hay không là muốn viết "Tiêu" chữ đâu? Đừng quên, chữ tiêu tên là đầu, cũng là cần trước viết hai đạo thụ, nếu như thoáng viết cỏ một điểm, há không liền là hai điểm nước?

Chẳng lẽ

Sát hại Lưu Kiều, giá họa Phùng Khoát chân hung, thật là cái này Tiêu Chấn! ?

Triệu Ngọc nhìn chằm chằm Tiêu Chấn danh tự nhìn thật lâu, bắt đầu khổ sở suy nghĩ loại này suy luận khả năng. Thế nhưng là, kết hợp lấy năm đó hồ sơ tư liệu, Triệu Ngọc lại rất mau đưa trở lên mấy điểm phỏng đoán từng cái đẩy ngã.

Đầu tiên tới nói, căn cứ Tiêu Quốc Phong lời khai nói, Phùng Khoát cùng Tiêu Chấn quan hệ kỳ thật vẫn luôn là không sai. Năm đó gây dựng lại gia đình thời điểm, Phùng Khoát 13, Tiêu Chấn 11, hai người đã không phải là tiểu hài tử, lại thêm tuổi tác tương tự, vừa vặn góp thành khó được bạn chơi, chung đụng được phi thường hòa hợp.

Nghe nói, Tiêu Chấn tự nguyện đem lầu hai gian phòng tặng cho Phùng Khoát, mà Phùng Khoát cũng thường xuyên trợ giúp Tiêu Chấn phụ đạo bài tập.

Ngoài ra, hai người tại hứng thú yêu thích bên trên cũng phi thường nhất trí, tất cả đều đặc biệt thích làm mộc điêu, không làm gì liền đi nhà mình đồ gỗ nhà máy làm đồ vật.

Mặc dù Tiêu Chấn tạo nghệ so ra kém Phùng Khoát, nhưng cũng là khó được hạt giống tốt. Về sau, Tiêu Chấn tốt nghiệp trung học về sau, một mực lưu tại phụ thân đồ gỗ nhà máy hỗ trợ, hiện tại đã là Tần Sơn mộc điêu giới tương đương nhân vật nổi danh!

Ngoài ra, Tiêu Chấn không những đối với Phùng Khoát quan hệ hòa hợp, cùng mẹ kế Phùng Lâm cũng là ở chung hòa thuận, chưa từng có náo qua mâu thuẫn gì.

Bởi vậy, nếu như tòng phạm tội động cơ đi lên giảng, Tiêu Chấn không quá có sát hại Lưu Kiều, giá họa Phùng Khoát khả năng.

Mà lại, điểm trọng yếu nhất là, Tiêu Chấn có rất rõ ràng không ở tại chỗ chứng minh. Ngay tại Lưu Kiều ngộ hại cùng ngày, Tiêu Chấn cùng phụ thân Tiêu Quốc Phong đến Lăng Vân thị đưa hàng đi, bọn hắn chính là nửa đêm 11 điểm nhiều thời điểm mới trở lại nhà.

Ngoài ra còn có một điểm, căn cứ hồ sơ bên trên Tiêu Chấn khẩu cung biểu hiện, Tiêu Chấn bản nhân từ trước tới nay chưa từng gặp qua Lưu Kiều, hắn cùng Lưu Kiều căn bản chính là không quen biết. Mà Lưu Kiều gặp chuyện hiện trường, lại rõ ràng có người quen gây án vết tích!

Lui một bước giảng, coi như Tiêu Chấn thật cùng Phùng Khoát có mâu thuẫn, như vậy vì cái gì không trực tiếp nhằm vào Phùng Khoát, lại nhất định phải móc lấy chỗ cong đi giết chết Lưu Kiều đâu?

Cho nên, từ trở lên mấy điểm đến xem, Tiêu Chấn là hung phạm khả năng cực kỳ bé nhỏ.

Như vậy đã Tiêu Chấn rất không có khả năng là hung thủ, vậy hắn có phải hay không là đồng lõa đâu?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc chợt nhớ tới Tiêu Quốc Phong nói câu nói

kia đến, cho dù có người cùng Phùng Khoát quan hệ cho dù tốt, cũng không có khả năng tốt đến giúp hắn vượt ngục tình trạng a?

Câu nói này xác thực nhắc nhở Triệu Ngọc!

Hạng người gì, mới có thể bốc lên ngồi tù phong hiểm trợ giúp Phùng Khoát vượt ngục đâu?

Căn cứ chính Triệu Ngọc lý giải, có thể làm như vậy chỉ có hai loại người, một loại là cùng mình có sinh tử giao tình anh em kết nghĩa! Một loại khác thì là cốt nhục chí thân!

Từ Phùng Khoát tính tình bản tính cùng hắn vị trí hoàn cảnh đến xem, hắn hắn không có cái gì sinh tử chi giao. Cho nên, có thể trợ giúp hắn vượt ngục người kia, chỉ có thể là cốt nhục của hắn chí thân!

Mà lại nhìn Tiêu Chấn, mặc dù hắn cùng Phùng Khoát không phải thân huynh đệ, nhưng là hai người một mực lấy gọi nhau huynh đệ nhiều năm, sớm đã giao tình không ít.

Cho nên Phùng Khoát cái này đồng lõa, có thể hay không liền là Tiêu Chấn đâu?

Nếu như đoán đúng, đây chẳng phải là nói, Tiêu Chấn liền là bắt cóc Lan Thư Bình nữ nhi bọn cướp? Mà hắn cũng biết con tin hiện tại giấu ở nơi nào rồi?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian lật xem một lượt Phùng Khoát thăm tù danh sách, phát hiện phía trên quả nhiên có không ít Tiêu Chấn thăm tù ghi chép.

Chậc chậc

Nhìn xem danh sách, Triệu Ngọc càng phát ra cảm thấy, suy đoán của

mình có hi vọng, xem ra tiếp xuống, mình nhất định phải hảo hảo chú ý một chút cái này Tiêu Chấn mới tốt.

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc vừa định để Trương Cảnh Phong tra một chút Tiêu Chấn thời điểm, tổ B tiểu Lưu chợt từ cổng đi đến.

"Triệu tổ trưởng, Triệu tổ trưởng!" Vừa vào cửa, tiểu Lưu liền cầm một bộ điện thoại hướng Triệu Ngọc đi đến, nói, "Mao tổ trưởng để cho ta đem cái này đồ vật cho ngươi xem một chút!"

"Thứ gì?" Triệu Ngọc hỏi một câu.

"Là như vậy chúng ta đã đem trong video, tại nghệ thuật cửa trường học tự chụp vị gia trưởng kia điện thoại ảnh chụp thu hoạch đến!" Tiểu Lưu nói, "Vị gia trưởng kia nói, hôm qua con trai của nàng ngày đầu tiên bên trên nghệ thuật trường học, cho nên nàng ngay tại cửa trường học tự chụp lưu niệm, hơn nữa còn soi coi thường nhiều lần! Bất quá chúng ta tra xét nửa ngày, cũng không có từ phía trên phát hiện Lan Thư Bình nữ nhi! Xem ra, thời gian vẫn là không đúng, chúng ta khả năng bỏ qua!"

"Tốt!" Triệu Ngọc đưa di động nhận lấy, nói, "Chúng ta cũng cùng một chỗ nhìn một chút đi! Điện thoại trước cho ta tốt!"

"Tốt!" Tiểu Lưu đưa di động giao cho Triệu Ngọc, quay người đi.

Triệu Ngọc thì quay đầu đưa di động đưa cho Lý Bối Ny, để Lý Bối Ny đem nó cùng hình chiếu nghi nối liền cùng một chỗ, mọi người thông qua màn hình lớn cùng đi xem xét.

Quả nhiên như tiểu Lưu nói như vậy, mặc dù vị gia trưởng kia điện thoại pixel rất cao, nhưng bất đắc dĩ thời cơ không đúng, trên tấm ảnh tất cả cũng không có phát hiện Lan Thư Bình nữ nhi tung tích.

Căn cứ Lan Thư Bình nói, con gái nàng cùng ngày mặc một bộ màu

trắng áo cùng tiểu Hồng váy, sau lưng cõng một khối bàn vẽ, thế nhưng là, đám người tìm khắp cả trong tấm ảnh mỗi một cái địa phương, nhưng thủy chung không có tìm được phù hợp đặc thù mục tiêu.

Lúc ấy, vị kia gia đình nhà gái dài vì gửi đi vòng bằng hữu, còn cố ý thâu một đoạn coi thường nhiều lần, coi thường nhiều lần chẳng những chiếu đến cửa trường học, còn đem cổng phụ cận xoay tròn lấy góc độ đập một mấy lần.

Thế nhưng là, tại đoạn video này bên trong lại như cũ không có tiểu nữ hài bóng dáng.

Theo như cái này thì, thời gian thật đúng là không đúng! Có lẽ, gia đình nhà gái dài chụp ảnh thời điểm, hoặc là bọn cướp còn chưa động thủ, hoặc là đã bắt cóc tống tiền hoàn tất!

"Ừm , chờ một chút a" Lý Bối Ny bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, vội vàng cực nhanh đánh bàn phím. Chốc lát, nàng ngẩng đầu đối Triệu Ngọc đám người nói, "Ta so sánh một chút con tin tiến vào điểm mù video, nếu như dựa theo con tin đi bộ tốc độ đến tính toán ai? Không có lý do a?"

"Thế nào?" Triệu Ngọc vội hỏi.

"Nữ nhân chụp ảnh hết thảy tốn mất 3 phút, tại nàng chụp ảnh thứ 2 phút bắt đầu, con tin cũng đã tiến vào điểm mù!" Lý Bối Ny biểu lộ ngưng trọng nói, "Nói cách khác, về mặt thời gian suy đoán lời nói, con tin không có khả năng không xuất hiện tại trên tấm ảnh! Thế nhưng là, phía trên không có, kia nàng đến cùng đi đâu đâu?"

"Thật sao?" Triệu Ngọc nhướng mày, lại lần nữa nhấn xuống phát ra nút bấm, lại bắt đầu tiếp tục phát ra ảnh chụp. Cái khác thám viên nhóm cũng đều mở to hai mắt nhìn, cẩn thận tìm kiếm!

Thế nhưng là, lại tìm một vòng xuống tới, lại còn là không thu hoạch được gì.

Lý Bối Ny dùng bút trên giấy tính toán một chút, lại nói với Triệu Ngọc: "Tổ trưởng, ta tính toán qua, nếu như dựa theo bình thường tốc độ suy tính, nữ hài xuất hiện đang vẽ trên mặt thời điểm, đúng lúc là gia đình nhà gái dài thu coi thường nhiều lần thời điểm!"

"Ồ?" Triệu Ngọc mau đem coi thường nhiều lần phát hình ra, để cho tiện mọi người tìm kiếm, hắn đem phát ra tốc độ điều đến chậm nhất, cơ hồ là một tấm một tấm tại thả

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, đám người mở to hai mắt nhìn quan sát đến video, ngay cả mí mắt cũng không dám nháy một chút.

Kết quả, ngay tại coi thường nhiều lần phóng tới thứ 15 giây thời điểm, Triệu Ngọc rốt cục phát hiện cái gì, bận bịu nhấn xuống đình chỉ khóa, đem video như ngừng lại một cái trên tấm hình!

Ngay sau đó, hắn cất bước đi vào hình chiếu màn hình trước mặt, chỉ vào góc trên bên phải một chỗ hình tượng nói ra: "Cái này vật này ta giống như ở đâu gặp qua!"

Đám người nghe được về sau, tất cả đều kích động đứng lên, hướng Triệu Ngọc chỉ địa phương nhìn kỹ lại. Nhưng gặp Triệu Ngọc dùng tay chỉ một cái vóc người thon dài, mà lại chính đưa lưng về phía ống kính nữ nhân!

"Sư huynh a, kia là nữ nhân, ngươi làm sao còn nói là đồ đâu?" Lý Bối Ny không hiểu hỏi một câu.

"Không phải người! Liền là đồ vật!" Triệu Ngọc dùng ngón tay điểm màn hình nói, "Các ngươi nhìn, nữ nhân này mang theo khăn lụa, ta ta dám xác định, đầu này khăn lụa ta là gặp qua! Mà lại mà lại liền là mấy

ngày gần đây nhất mới nhìn thấy "

"Cái gì? Khăn lụa?"

Đám người lại lần nữa nhìn lại, nhưng gặp nữ nhân kia trên cổ hoàn toàn chính xác mang theo một đầu màu vàng khăn lụa.

"Phóng đại! Phóng đại một chút!" Lý Bối Ny tranh thủ thời gian lẻn đến phụ cận, điểm kích phóng đại nút bấm, đồng thời đem phóng đại mục tiêu điều đến khăn lụa lên!

"Đây là cái gì?" Trương Cảnh Phong khoảng cách màn hình khá gần, hắn dẫn đầu nhìn ra, "Kia khăn lụa bên trên vẽ, là hoa hướng dương a?"

"Cái gì! ? Hoa hướng dương! ?" Triệu Ngọc không khỏi kêu lên một tiếng sợ hãi, ngón tay há miệng run rẩy nói, "Ta ta nhớ ra rồi! Ta nhớ tới ta từ nơi nào thấy qua!"

"Từ chỗ nào a, sư huynh?" Lý Bối Ny vội vàng truy vấn.

"Lan Lan sách bình trong nhà!" Triệu Ngọc cau mày hồi ức nói, " không sai, chính là nhà của hắn bên trong!"

Chương 465: Chương 465: Hoa hướng dương khăn lụa

Chương 465: Hoa hướng dương khăn lụa

"Cái gì! ?"

Nghe được Triệu Ngọc nói chuyện về sau, thám viên nhóm tất cả đều giật nảy cả mình, cảm giác đặc biệt cũng phải không thể tưởng tượng nổi.

"Sư huynh, hồ đồ rồi đều, ngươi nói đều là cái gì a?" Lý Bối Ny hỏi, "Khăn lụa cùng người chất, còn có. . . Lan Thư Bình nhà. . . Có quan hệ sao?"

"Không phải!" Triệu Ngọc cũng là cảm giác có chút đầu não hỗn loạn, hắn bóp lấy mình huyệt Thái Dương nói, "Ta. . . Ta thật nhớ kỹ, ta tại Lan Thư Bình trong nhà thấy qua đầu này khăn lụa! Gặp quỷ! Ta hôm nay đi thế nhưng là, làm sao. . . Làm sao lại không nhớ nổi đâu?"

"Tiểu Triệu, ngươi không phải là muốn nói. . ." Trương Cảnh Phong nhìn xem hình chiếu màn hình nói, "Bắt cóc tiểu nữ hài người, liền là Lan Thư Bình nàng dâu a? Đây là bọn hắn một nhà tử trình diễn chân nhân tú?"

Trương Cảnh Phong suy đoán, để đám người tất cả đều mở to hai mắt nhìn. . .

"Không phải!" Triệu Ngọc lắc đầu nói, "Đều mẹ nó chớ nói chuyện, để cho ta ngẫm lại. . . Ngẫm lại. . ."

Triệu Ngọc ôm mình đầu, đau khổ nhớ lại. Loại cảm giác này thật sự là quá kì quái, hắn nhớ rõ ràng, liền là từ Lan Thư Bình trong nhà gặp qua đầu này khăn lụa, thế nhưng là vì cái gì liền nghĩ không ra tình huống cụ thể đây?

Thám viên nhóm mặc dù mọi loại hiếu kì, lại là ai cũng không dám lỗ mãng, liền như thế bình tức tĩnh khí chờ đợi lấy Triệu Ngọc hồi ức.

"Nha. . ."

Rốt cục, trải qua mấy phút khổ sở suy tư về sau, Triệu Ngọc rốt cục nghĩ rõ ràng, đây rốt cuộc là thế nào một chuyện!

"Đúng rồi! Đúng, đúng rồi!" Triệu Ngọc nắm chặt nắm đấm, kích động nói, "Ta nhớ ra rồi, tại Lan Thư Bình nữ nhi trong phòng ngủ, đúng! Đầu này khăn lụa cũng không phải là thật khăn lụa, mà là một bức tranh mà!"

Cái gì!

Họa! ?

Thám viên nhóm lại lần nữa lộn xộn, không nghĩ ra Triệu Ngọc đến cùng muốn nói cái gì?

"Sai. . . Không sai được!" Triệu Ngọc khẳng định nói, "Tại. . . Ân. . . Lan Thư Bình nữ nhi không phải thích vẽ tranh mà! Tại nàng phòng ngủ trên tường vẽ lấy rất nhiều họa, những cái kia họa đều là nàng tự tay vẽ, ta lúc ấy còn tán dương nàng tới! Sau đó. . . Trong đó một bức họa bên trên, giống như liền có đầu này hoa hướng dương khăn lụa!"

Nói đến đây về sau, trong văn phòng lập tức hoàn toàn yên tĩnh.

Qua năm giây, Lý Bối Ny dẫn đầu hỏi: "Sư huynh, ngươi xác định sao? Bất quá. . . Là một sợi tơ khăn?"

"Chờ một chút. . ." Bỗng nhiên, Triệu Ngọc bỗng nhiên lại nhớ tới một kiện đồ vật, tại chính mình đạo cỗ cột bên trong, thế nhưng là có một cái tên là ký ức tránh về khí đạo cụ.

Sử dụng loại này đạo cụ về sau, có thể tìm quay lại một đoạn ký ức, đồng thời đem này đoạn ký ức bày biện ra tới. Dù sao mình bây giờ có 5 cái nhiều, không bằng dùng một cái thử một chút hiệu quả.

Thế là, Triệu Ngọc lập tức điểm kích nên đạo cụ, đem nó sử dụng. Cùng trí nhớ trước kia biên tập khí đồng dạng, sử dụng về sau, hắn nhất định phải đưa vào muốn nhặt ký ức thời gian chính xác mới được, mà lại chỉ có thể nhặt 10 phút ký ức.

Còn tốt, Triệu Ngọc Thanh đất Sở nhớ kỹ đến Lan Thư Bình nhà thời gian, đưa vào về sau, trong đầu thình lình xuất hiện một cái hiển kỳ bình mạc, đem Triệu Ngọc mang về đến hôm nay sáng sớm trong trí nhớ.

Tại hiển kỳ bình mạc bên trên, Triệu Ngọc rất mau nhìn đến mình lúc ấy tại Lan Thư Bình nữ nhi trong phòng ngủ nhìn thấy hình tượng, thị giác vẫn là lấy chính hắn làm chủ, những vật kia, đều là lúc trước hắn tận mắt thấy qua.

Theo ống kính chuyển dời, hắn rốt cục thấy được trên tường những cái kia hội họa, quả nhiên. . . Ngay tại đông đảo tác phẩm bên trong, Triệu Ngọc một chút liền nhìn đến bộ kia họa có hoa hướng dương khăn lụa bức hoạ.

Lan Thư Bình nữ nhi thật rất có hội họa thiên phú, mặc dù bức đồ họa này tràn đầy nhi đồng ngây thơ, thế nhưng là hình tượng hình tượng sinh động, giống như đúc, Triệu Ngọc xem xét cũng có thể thấy được, bức

họa này bên trên hoa hướng dương khăn lụa, cùng Wechat coi thường nhiều lần bên trên nữ nhân kia mang theo khăn quàng cổ, liền là cùng một cái!

Nói cách khác. . .

"Sư huynh. . . Sư huynh. . . Ngươi không có chuyện gì chứ?"

Nghe được Lý Bối Ny lo lắng hỏi thăm, Triệu Ngọc lúc này mới từ mình hồi ức hình thức bên trong nhảy sắp xuất hiện tới. Chờ hắn giương mắt lại như vậy xem xét, nhưng thấy mình vậy mà giống luyện Cáp Mô Công giống như nằm trên đất, nếu như đùi phải lại nhếch lên một chút tới, quả thực liền là hiển nhiên chó dữ vung * nước tiểu. . .

Ta đi!

Triệu Ngọc vội vàng từ dưới đất bò dậy, sau đó vỗ vỗ trên thân tro bụi nói ra: "Không có việc gì, không có việc gì, nghĩ tình tiết vụ án đâu đây là! Khụ khụ. . ."

Triệu Ngọc ho khan vài tiếng, vội vàng cho Trương Diệu Huy gọi điện thoại.

Giờ phút này, Trương Diệu Huy còn tại Lan Thư Bình ngồi nhà điểm đâu. Căn cứ Triệu Ngọc chỉ thị, hắn rất mau đưa bộ kia họa có hoa hướng dương khăn lụa họa chụp ảnh gửi đi đi qua.

Mọi người thấy bức họa này về sau, lúc này mới rốt cục tin tưởng Triệu Ngọc.

"Ông trời của ta, đây cũng quá thần kỳ!" Lý Bối Ny líu lưỡi nói, " nếu như vậy, đây chẳng phải là nói. . . Chẳng phải là nói. . ."

"Đúng!" Triệu Ngọc quát to một tiếng, lại lần nữa dùng ngón tay chỉ

hướng trên màn hình cái kia không đáng chú ý nữ nhân, "Nữ nhân này, rất có thể liền là bọn cướp!"

"Oa!"

Đám người mặc dù có chuẩn bị tâm lý, nhưng vẫn là tránh không được một mảnh xôn xao.

"Chúng ta trước đó đã tưởng tượng qua, " Triệu Ngọc nhanh chóng nói, "Có thể từ hoàn cảnh như vậy hạ nhẹ nhõm bắt cóc một cái minh bọn cướp sớm làm xong bài tập, bọn hắn tất nhiên sớm cùng tiểu nữ hài từng có tiếp xúc! Tiểu nữ hài nhi đã đối bọn hắn đã mất đi cảnh giác!"

Nói, Triệu Ngọc lại một chỉ trên điện thoại di động bức hoạ: "Tiểu nữ hài nhi đều có thể đem nữ nhân khăn quàng cổ hoạch định mình vẽ lên, đủ để chứng minh, nàng chẳng những cùng bọn cướp tiếp xúc qua thời gian rất dài, hơn nữa còn trở thành hảo bằng hữu! Cho nên, nàng mới có thể vẽ xuống bức họa này, cho nên, bọn cướp bắt cóc mới có thể như vậy thành công!"

"Kia. . ." Lương Hoan lắc đầu nói, "Đã dạng này, đến tranh thủ thời gian thông tri Trương Diệu Huy, muốn hắn cùng Lan Thư Bình thê tử hảo hảo hỏi một chút bức họa này lai lịch, nhìn xem qua cái gì không có? Đó cũng đều là manh mối a?"

"Ừm. . ." Triệu Ngọc gật đầu, Lương Hoan lập tức gọi điện thoại đi.

"Thế nhưng là. . ." Trương Cảnh Phong nhíu mày nói, "Ta nghĩ mãi mà không rõ, bọn cướp không phải liền là Phùng Khoát sao? Nhưng. . . Vì cái gì lại biến thành một nữ nhân đâu? Nữ nhân này. . . Từ chỗ nào tới?"

"Chẳng lẽ. . . Nữ giả nam trang?" Đại Phi phán đoán.

"Đừng đùa!" Trương Cảnh Phong nói, "Rõ ràng nữ nhân này đã tiếp xúc

qua tiểu nữ hài thời gian không ngắn, Phùng Khoát vừa mới vượt ngục mới, nơi đó có cái này công phu?"

Nữ giả nam trang?

Triệu Ngọc suy nghĩ một chút, trong lòng nghĩ đến một cái khả năng, chẳng lẽ. . . Là Tiêu Chấn sao? Vì tiếp cận tiểu nữ hài, Tiêu Chấn nữ giả nam trang?

Thế nhưng là. . . Hắn vừa cẩn thận nhìn thoáng qua màn hình, trên tấm hình thân thể nữ nhân lại là như vậy tinh tế thon thả, làm sao có thể là đại lão gia giả dạng đây này?

Trong này. . . Đến cùng là chuyện gì xảy ra đây?

Cái này mang theo hoa hướng dương khăn lụa nữ nhân, thì là ai đâu?

Nữ nhân xuất hiện, lập tức đem Triệu Ngọc trước đó suy đoán tất cả đều làm rối loạn. Thế nhưng là, đã phát hiện cái này khó được manh mối, vậy thì nhất định phải cực kỳ đuổi tiếp.

Thế là, Triệu Ngọc lập tức hạ lệnh, muốn thám viên nhóm một lần nữa điều nhìn cái khác video, nhìn xem nữ nhân này đến cùng là thế nào tới? Nàng bộ mặt thật đến cùng là cái gì?

Kết quả, Triệu Ngọc vừa mới phân phó xong tất, Lý Bối Ny nơi đó lại rất nhanh có phát hiện. Nàng đem trên màn hình hình tượng lần nữa phóng đại mấy lần về sau, chỉ vào hình tượng đối đám người nói ra:

"Các ngươi nhìn, nữ nhân này tay phải tư thế, giống đang làm cái gì?" Lý Bối Ny chỉ thị nói, " còn có, trên mặt đất có một khối cái bóng, các ngươi nhìn cái này cái bóng như cái gì?"

"Xe!" Triệu Ngọc thấy mười phần cẩn thận, tại chỗ liền cấp ra đáp án,

"Ô tô! Nàng cái tư thế này. . . Là đang muốn quan cửa xe đâu! Nha. . . Con bà nó là con gấu! Lại là dạng này đem người buộc đi! Ta dám nói, Lan Thư Bình nữ nhi lúc ấy ngay tại trên xe của nàng! ! !" 8)

Chương 466: Chương 466: Nữ nhân kia là ai?

Chương 466: Nữ nhân kia là ai?

"Thấy được!" Trương Cảnh Phong đào lấy hình chiếu màn hình hô, "Tay nữ nhân dưới đáy có trắng xóa hoàn toàn, xe hắn là màu trắng!"

"Wow! Không nghĩ tới, kết quả là, giặc cướp lại chính là dùng ô tô trắng trợn mà đem người cướp đi, thật sự là nghĩ không ra a!" Lương Hoan sớm đã cho Trương Diệu Huy nói chuyện điện thoại xong, nhìn thấy nơi đây tình huống, vội vàng tham dự thảo luận, "Đã dạng này, vậy chúng ta liền muốn từ trong video tìm ra chiếc này bạch xe tới a!"

"Cửa xe độ cao" Triệu Ngọc dùng tay ước lượng một chút, "Chiếc xe này không phải s, liền là phổ thông xe con! Nhìn cái bóng bên trên lõm hình dạng, hắn là chiếc ba toa xe!"

"Tốt! Màu trắng ba toa xe con" Đại Phi bọn người lập tức bắt đầu một lần nữa lật sách hiện trường phụ cận video tư liệu, ý đồ từ bên trong tìm ra chiếc này màu trắng xe con tới.

Thám viên nhóm đều đang khẩn trương bận rộn, Triệu Ngọc lại nhìn trên màn ảnh nữ nhân bóng lưng phát khởi ngốc.

Vì sao lại là một nữ nhân đâu?

Nữ nhân này là ai?

Ai?

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc tư duy dừng lại tại một cái ý niệm trong đầu lên! Thế nhưng là, ý nghĩ này lại làm hắn cảm giác có chút ngoài ý muốn cùng kỳ hoa!

"Lão Trương" Triệu Ngọc nhìn chằm chằm màn hình nói, "Ta hôm nay đi Phùng Khoát nhà điều tra thời điểm, nhìn thấy nhà hắn có cái nữ bảo mẫu! Ngươi có thể hay không giúp ta tra một chút, cái này nữ bảo mẫu thân phận đâu?"

"Ừm cái này" Trương Cảnh Phong có chút khó khăn, "Ngươi biết danh tự sao? Giấy căn cước số, số điện thoại cũng được!"

"Ừm, được rồi! Vẫn là ta tự mình tới đi!" Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc lập tức lấy điện thoại cầm tay ra, cho Mạt Dương phân cục một vị thám viên gọi điện thoại, người này chính là phụ trách tại Phùng Khoát nhà lưu thủ thám viên một trong.

Đương Triệu Ngọc biểu lộ chính mình ý tứ về sau, vị kia thám viên sảng khoái hồi đáp: "Cái này dễ nói, chúng ta tới trước đó đã điều tra qua Phùng Khoát tất cả thân thích tình huống! Cái kia bảo mẫu mà bối cảnh sau lưng của nàng rất sạch sẽ, hắn là cùng Phùng Khoát không có cái gì quan hệ! Đã ngươi muốn tư liệu của nàng, vậy ta lập tức phát cho ngươi chính là!"

Điện thoại quải điệu không bao lâu, có quan hệ Phùng Khoát nhà bảo mẫu tin tức, liền truyền đến Triệu Ngọc trên điện thoại di động.

Trương Cảnh Phong cũng không biết Triệu Ngọc là cho ai đánh tới điện thoại, đột nhiên nhìn thấy Triệu Ngọc một điện thoại liền giải quyết vấn đề, lập tức cả kinh hắn đầu rạp xuống đất.

Triệu Ngọc lại không công phu khoe khoang, tranh thủ thời gian mở ra bảo mẫu ảnh chụp cho Trương Cảnh Phong nhìn: "Đến, tìm người chuyên gia, ngươi xem một chút, cái này bảo mẫu thân thể hình dáng, cùng trên màn hình nữ nhân giống chứ?"

"Cái gì? Không thể nào?" Trương Cảnh Phong sững sờ, vội nói, "Tiểu Triệu a, ngươi ngươi chẳng lẽ hoài nghi Phùng Khoát nhà bảo mẫu là bọn cướp? Cái này giống như có chút không hợp thói thường đi?"

Triệu Ngọc nói chuyện đồng thời, mình cũng tại cẩn thận quan sát so với.

Phùng Khoát nhà bảo mẫu năm nay 47 tuổi, lý lịch cho thấy, nàng trước kia là làm hộ công xuất thân, đang chiếu cố sinh hoạt không thể tự lo liệu bệnh nhân phương diện phi thường có kinh nghiệm.

Tiêu Quốc Phong chính là coi trọng nàng điểm này, mới tại Phùng Lâm bị bệnh về sau, đem nó lương cao mời về nhà.

Bất quá, người này không những dáng dấp bề ngoài xấu xí, mà lại bất thiện cách ăn mặc, chỉ từ ngoại hình bên trên nhìn, liền cùng trong màn hình mang hoa hướng dương khăn lụa nữ nhân một trời một vực.

Mà lại lại nhìn dáng người, càng là có cách biệt một trời. 47 tuổi bảo mẫu thân thể tráng kiện, mà trong màn hình nữ nhân thì thon thả thon dài, căn bản không thể nào là cùng là một người!

"Ai!"

Nhìn thấy kết quả như vậy, Triệu Ngọc nặng nề mà thở dài, xem ra chính mình mạch suy nghĩ, lại một lần nữa nghĩ sai phương hướng.

"Chậc chậc" Lý Bối Ny cau mày nói, "Ta chính là nghĩ mãi mà không rõ, nữ nhân này đến cùng là dùng phương pháp gì thu hoạch được nữ hài

tín nhiệm đây này? Trên báo cáo nói, Lan Thư Bình nữ nhi mặc dù chỉ có 9 tuổi, nhưng ngày thường tính cảnh giác là phi thường cao, xưa nay không cùng người xa lạ nói chuyện! Chính là bởi vì dạng này, gia trưởng mới yên tâm nàng mỗi ngày mình đi học tan học!"

"Cho nên" Lương Hoan tiếp nhận hạ gốc rạ nói, "Vẫn là câu nói kia, bọn cướp khẳng định là tiểu nữ hài người quen! Tiểu nữ hài đối nàng không có cảnh giác!"

"Đã dạng này" Trương Cảnh Phong nói, "Vậy ta liền hảo hảo điều tra thêm Lan Thư Bình một nhà bằng hữu thân thích hoặc đồng sự cái gì a? Xem ai có như vậy một đầu khăn lụa?"

"Còn có trường học lão sư!" Triệu Ngọc dặn dò, "Mặc kệ là cái này nghệ thuật trường học, vẫn là tiểu nữ hài đi học trường học, đem tất cả cùng nàng tiếp xúc qua lão sư cũng si tra một lần!"

"Tốt!"

Trương Cảnh Phong vừa mới đi tìm manh mối, Triệu Ngọc điện thoại liền vang lên.

Điện thoại là Trương Diệu Huy đánh tới, Trương Diệu Huy ở trong điện thoại nói cho Triệu Ngọc, nói hắn đã hỏi Lan Thư Bình thê tử còn có thân thích, không ai biết đầu kia hoa hướng dương khăn lụa lai lịch, cũng không biết cái kia mở ra bạch xe nữ nhân sẽ là ai?

Triệu Ngọc liền dặn dò hắn, muốn hắn lại để cho các thân thích lẫn nhau nghe ngóng nghe ngóng, vừa có tin tức lập tức hướng hắn báo cáo.

Sau khi để điện thoại xuống, Triệu Ngọc còn chưa kịp thở một ngụm, Đại Phi bên kia thình lình có tiến triển.

"Tổ trưởng, chúng ta lại nhìn một lần, thật sự là xảo cực kỳ!" Đại Phi

hưng phấn nói, "Nhiều như vậy đưa đón hài tử gia trưởng, nhưng cho tới trưa xuống tới, chỉ có hai chiếc màu trắng ô tô từng tiến vào kia phiến điểm mù! Ngươi nhìn, trong đó có chiếc Mercedes s, hẳn là có thể loại bỏ, chiếc xe kia tiến vào điểm mù về sau không bao lâu liền lái đi!

"Cho nên, có khả năng nhất, liền là chiếc này "

Nói, Đại Phi đem video Screenshots truyền đến hình chiếu nghi bên trong, trên màn hình rất nhanh liền xuất hiện một trương màu trắng ô tô hình ảnh.

"Nissan, " Đại Phi nói, "Nhưng là không có giấy phép, hẳn là chiếc xe mới!"

Triệu Ngọc nghiêm túc cẩn thận nhìn một chút, rất nhanh phát hiện vấn đề, vội nói: "Chiếc xe này không có chụp ảnh, vẫn là xe mới, thế nhưng là, nó miếng dán ngược lại là thiếp đến rất chắc chắn, tất cả đều là không thấu ánh sáng miếng dán, từ bên ngoài căn bản không nhìn thấy trong xe tình huống!"

"Đúng!" Lương Hoan phụ họa nói, "Không cần nói, khẳng định liền là chiếc xe này!"

"Vậy ngươi còn nói lời vô dụng làm gì a, lão Lương?" Triệu Ngọc tranh thủ thời gian quát to một tiếng, "Đây là Nissan Hiên Dật, còn không tranh thủ thời gian đến 4s cửa hàng điều tra thêm đi? Nhìn xem mới bán đi còn chưa lên bảng số có bao nhiêu chiếc?"

"A" Lương Hoan theo không kịp Triệu Ngọc tiết tấu, chậm hai giây, lúc này mới gật đầu đáp ứng tra tìm đi.

"Tổ trưởng, " Đại Phi nói, "Chiếc xe này là sáng sớm 7 giờ 35 phút mở đến nơi đó, lúc ấy vẫn chưa tới nghệ thuật trường học mở cửa điểm đâu! Hẳn là tại điểm mù bên trong chờ đợi một đoạn thời gian rất dài! Nhưng

là lái xe thời điểm ra đi, lại chính là đi học giờ cao điểm, người cùng xe nhiều nhất thời điểm!"

"Cái này kêu là thừa dịp loạn đào tẩu a!" Lý Bối Ny nói, "Cái này nữ thổ phỉ nghĩ đến thật đúng là cẩn thận! Các ngươi nói, trợ giúp Phùng Khoát vượt ngục người, có thể hay không cũng là nàng đâu?"

Lý Bối Ny kiểu nói này, đám người không thể nghi ngờ càng thêm hiếu kì, nữ nhân này đến cùng là ai! ?

"Có, có!" Ai ngờ, từ dựa vào tường liền ngồi tiểu Bạch bỗng nhiên đứng dậy nói, "Tổ trưởng, ta từ bên ngoài trường học đại lộ trong video, tìm được chiếc xe này chính diện chụp ảnh! Các ngươi tranh thủ thời gian nhìn xem "

Đợi đến nên trên tấm ảnh màn hình lớn về sau, đám người lúc này mới rõ ràng xem đến, tại chiếc này màu trắng Nissan trên ghế lái lái xe, chính là cái kia mang theo hoa hướng dương khăn lụa nữ nhân.

Bởi vì kia hoa hướng dương khăn lụa đặc biệt bắt mắt, cho nên mọi người cơ hồ một chút liền có thể nhận ra tới. Thế nhưng là, không nghĩ tới chính là, nữ nhân này trên mặt lại mang theo một cái cực kỳ lớn kính râm, lại thêm có kính chắn gió quấy nhiễu, mọi người vẫn là không cách nào thấy rõ tướng mạo của nàng!

Chỉ có thể nhìn ra, nàng ăn mặc thanh xuân tịnh lệ, hẳn là một cái lúc tuổi còn trẻ còn nữ nhân!

"Tiểu Bạch, tiếp tục suy luận video!" Triệu Ngọc phân phó nói, "Nhìn có thể hay không tìm ra chiếc xe này vận động quỹ tích?"

"Tốt!" Tiểu Bạch đáp ứng về sau, tiếp tục công việc đi.

Kết quả, đương tiểu Bạch một lần nữa trở lại bàn làm việc về sau, điều

tra tiết tấu bỗng nhiên chậm lại, ở đây sau trong một khoảng thời gian, thám viên nhóm rốt cuộc không tìm được cái gì đầu mối mới.

Mặc dù khả nghi nữ bọn cướp tính cả ô tô đã xuất hiện, cần phải muốn đem nàng tình huống cụ thể cùng hành tung tìm ra, nhưng lại không dễ dàng như vậy!

Chậc chậc

Triệu Ngọc cũng là vắt hết óc, trầm tư suy nghĩ, dần dần, hắn lại bỗng nhiên nghĩ đến một cái khác khả năng.

Nếu là nếu là Lan Thư Bình nữ nhi vụ án bắt cóc, hoàn toàn không có quan hệ gì với Phùng Khoát đâu? (chiến trường văn học)

Chương 467: Chương 467

Chương 467: Chanel

Có loại khả năng này sao?

Triệu Ngọc dọc theo đầu này mạch suy nghĩ nghĩ tiếp, ở trong lòng giả thiết, nếu như vụ án bắt cóc không có quan hệ gì với Phùng Khoát, sẽ là như thế nào một cái tình huống?

Mặc dù Lan Thư Bình nhận được uy hiếp tin nhắn, trong tin nhắn ngắn cũng nâng lên10 năm trước phạm vào tội ác loại hình, thế nhưng là, nếu như tin nhắn chỉ, cũng không phải là Lưu Kiều bị hại án đâu? Mà là... Mà là Lan Thư Bình lúc ấy còn phạm vào cái gì khác nghiệt nợ? Chọc phải người nào, sau đó tìm hắn tới báo thù?

Phùng Khoát vượt ngục bất quá là cái trùng hợp?

Biết sao?

Mặc dù ý nghĩ này không phải là không có khả năng, thế nhưng là từ Triệu Ngọc ở sâu trong nội tâm, cũng không tin tưởng sẽ có trùng hợp như vậy bên trong trùng hợp!

Liên quan tới Lan Thư Bình nữ nhi bắt cóc, thấy thế nào, làm sao đều cùng Phùng Khoát có quan hệ! Coi như cái kia áp dụng bắt cóc người, cũng không phải là Phùng Khoát bản nhân! Hắn cũng khó thoát liên quan!

"Lần này kỳ ngộ đã hoàn thành, độ hoàn thành: 93%. Chúc mừng, thu hoạch được ẩn hình đạo cụ một kiện, mời kiểm tra và nhận!"

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc trầm tư suy nghĩ thời khắc, hệ thống chợt xuất hiện hoàn tất thanh âm.

Ai!

Triệu Ngọc thở dài một hơi, trong lòng nói chuyện, hệ thống lão đại, ngươi thật là biết quấy hí! Thế mà lúc này xông ra, dọa ta một hồi.

Triệu Ngọc lúc này mới đi thăm dò nhìn đạo cụ cột, phát hiện mình thu được một kiện gọi là cồn hóa giải tề đạo cụ.

Đừng nói, cái này đạo cụ thật đúng là thật có ý tứ, giới thiệu đã nói, nên đạo cụ sử dụng sau có thể hóa giải thể nội cồn, đưa đến ngàn chén không say hiệu quả.

Bất quá!

Có thứ này, Triệu Ngọc cũng không tiếp tục lo lắng cùng người khác đụng rượu!

Bất quá... Vẫn là chính sự quan trọng, hắn hiện tại ngay tại mấu chốt phá án thời khắc, tự nhiên không muốn vì việc này phân tâm.

Bất quá, bởi vì nửa đêm đã qua, hắn lại cần lại mở một quẻ, nhìn xem tại một ngày mới bên trong, vẫn sẽ hay không có "Cấn" quẻ mở ra?

Đương nhiên, hiện tại trong văn phòng nhân viên đông đảo, Triệu Ngọc không có ý tứ trước mặt mọi người hút thuốc mở quẻ, đành phải cầm lấy giấy bút, hướng toilet đi.

Tại toilet mở quẻ về sau, hắn thuận tiện nhớ kỹ quẻ văn.

Khiến người vui mừng chính là, "Cấn" quẻ đúng hẹn mà tới, chính là một cái "Đoái Cấn" quẻ! Mặc dù "Cấn" bị mở tại đằng sau, nhưng là bởi vì nên quẻ liên tục mở ra, không thể nghi ngờ để Triệu Ngọc tinh thần đại chấn.

Theo như cái này thì, mặc kệ là ngày hôm qua thăm viếng điều tra, vẫn là hiện tại phá án mạch suy nghĩ, tất cả đều biểu thị hắn sắp tiếp cận chân tướng!

Trở lại văn phòng về sau, Triệu Ngọc tự nhiên là trước muốn dựa theo mình phương pháp phá giải, đem phó bản kỳ ngộ giải ra.

Kết quả, càng có ý tứ sự tình lại phát sinh. Đương Triệu Ngọc đem giải khai số lượng hướng trên bản đồ so sánh đối lại về sau, lại phát hiện phó bản kỳ ngộ phát sinh so với hôm qua còn gần, vậy mà liền tại Dung Dương phân cục trong đại lâu.

Không thể nào?

3 8 mét xa, 1 cao 3 mét...

Triệu Ngọc dùng cây thước đang làm việc cao ốc bản vẽ mặt phẳng bên trên đo lượng, kết quả, mục tiêu chỉ hướng Dung Dương phân cục lầu ba gian nào đó cửa phòng làm việc.

Căn phòng làm việc này... Triệu Ngọc nhớ lại một chút, cái kia hắn là là cục cảnh sát công cộng tin tức khoa sở tại địa.

Lại nhìn thời gian, sáng sớm ngày mai 8 điểm, đúng lúc là đi làm một chút!

Có ý tứ thật sự là!

Triệu Ngọc chưa phát giác lòng mang hiếu kì, không biết ngày mai nơi đó lại sẽ phát sinh cái gì?

Căn cứ mấy ngày liên tiếp hoàn thành phó bản kỳ ngộ kinh nghiệm, Triệu Ngọc phát hiện, cái này phó bản kỳ ngộ cùng chủ thể kỳ ngộ tựa hồ không có bất kỳ cái gì giao nhau. Nói cách khác, phó bản kỳ ngộ chỉ là vì thu hoạch điểm tích lũy mà thôi, cũng không thể trợ giúp hắn phá án.

Bất quá, đã khoảng cách gần như vậy, vậy dĩ nhiên không thể bỏ qua cái này đưa tới cửa kỳ ngộ điểm tích lũy!

Chỉnh lý tốt ghi chép về sau, Triệu Ngọc lúc này mới buông xuống mình Kỳ Ngộ hệ thống, tiếp tục đầu nhập vào phá án trong công việc.

Thế nhưng là, mặc dù lại qua không ít thời gian, coi như tình huống trước mắt đến xem, tiến triển cũng không lớn!

Tiểu Bạch cùng Đại Phi bọn người cẩn thận quan sát chiếc kia Nissan xe con quỹ tích vận hành, thế nhưng là đương theo tới một mảnh camera thưa thớt dã ngoại hoang vu về sau, liền cũng tìm không được nữa! Giám sát bên trong không cách nào nhìn ra xe con cụ thể đi hướng.

Nếu như muốn đem đường dây này tiếp tục tra được, liền muốn tìm kiếm giao thông bộ môn trợ giúp, tìm tòi khắp thành mới được. Mặc dù Triệu Ngọc đã báo cáo cho lãnh đạo, nhưng là đợi đến cuối cùng thật bắt đầu điều tra,

Còn cần đợi đến ngày mai đi làm mới được. Mà lại, phạm vi lớn như thế tìm kiếm, cũng chưa chắc có thể trong khoảng thời gian ngắn lấy được thành quả.

Ngay sau đó, Lương Hoan nơi đó cũng đã lục soát hoàn tất. Gần một tháng qua, Tần Sơn cảnh nội tất cả Nissan 4s cửa hàng hết thảy tiêu thụ

ra đi 17 chiếc cùng video cùng khoản Hiên Dật xe con. Thế nhưng là, muốn đem cái này 17 chiếc xe con tra cái cẩn thận, cũng không phải một lát có thể làm được.

Như thế xuống tới, Triệu Ngọc chỉ có kiên nhẫn chờ đợi mới được.

Theo thời gian từng giây từng phút trôi qua, khốn đốn cảm giác dần dần đánh lên Triệu Ngọc trong lòng, để hắn dựa cái bàn đánh lên chợp mắt, không bao lâu liền ngủ thiếp đi!

Cũng không biết mơ hồ bao lâu, Triệu Ngọc chợt nghe một thanh âm ở bên tai kêu gọi:

"Sư huynh, sư huynh, tỉnh... Tỉnh..."

Hả?

Triệu Ngọc không biết sự tình gì, nhất thời giật mình một cái.

"Thế nào?"

Hắn nhìn chung quanh vây, nhưng gặp trong văn phòng hoàn toàn yên tĩnh, thám viên nhóm cơ bản đều ghé vào trên mặt bàn ngủ thiếp đi, chỉ có góc tường tiểu Bạch, còn tại đối máy tính kích thích con chuột.

"Sư huynh, ngươi qua đây, tới xem một chút..." Gặp Triệu Ngọc tỉnh, Lý Bối Ny kéo y phục của hắn, nhỏ giọng nói, "Ta phát hiện chút đồ vật!"

"Ồ?" Nhìn thấy Lý Bối Ny thần thần bí bí bộ dáng, Triệu Ngọc hết sức hiếu kỳ, tranh thủ thời gian cùng với nàng đi tới một đài máy tính trước mặt.

Máy vi tính này từ trên lý luận tới nói, thuộc về chưa kết án kiện tiểu tổ. Nhưng là hiện tại chưa kết tiểu tổ đã chỉ còn trên danh nghĩa, cho nên

Triệu Ngọc một mực tại sử dụng máy vi tính này, thành dành riêng cho hắn máy tính.

"Ngươi xem một chút... Ta đều tìm đến cái gì?" Nói, Lý Bối Ny tại hắn trước máy vi tính ngồi xuống, sau đó mở ra một cái web page cho Triệu Ngọc nhìn.

Triệu Ngọc chỉ nhìn một chút, tinh thần đầu liền lập tức nhấc lên. Nhưng gặp lớn chừng cái đấu trên màn hình, thình lình xuất hiện một đầu kim hoàng sắc khăn lụa, mà khăn lụa bên trên đồ án, chính là hoa hướng dương!

"Cái này. . . Tình huống như thế nào?" Triệu Ngọc không rõ nội tình mà nhìn xem Lý Bối Ny.

"Là như vậy!" Lý Bối Ny giới thiệu nói, "Ta đi, vừa rồi liền đối đầu này khăn lụa cực kỳ hiếu kỳ. Bởi vì... Ngoại trừ tiếp viên hàng không, ngân hàng viên chức chờ ngành dịch vụ bên ngoài, hiện tại đã có rất ít người sẽ mang loại này khăn lụa! Cho nên, ta liền lên lưới lục soát lục soát!"

"Nha... Ngươi ý tứ..." Triệu Ngọc phán đoán, "Nữ nhân kia có thể là tiếp viên hàng không loại hình nhân viên phục vụ?"

"Ngay từ đầu là nghĩ như vậy, " Lý Bối Ny nói, "Nhưng là lục soát xong sau liền sợ ngây người! Ngươi nhìn... Tiếp viên hàng không đeo đều là ngắn khăn lụa, rất chính thức! Mà người bị tình nghi khăn lụa lại phải lớn hơn rất nhiều, rất hưu nhàn tiêu sái. Mà lại, ngươi nhìn nàng kia khăn lụa hệ pháp, phi thường tùy tính, chính là một loại đặc biệt hoài cựu thắt nút phương pháp đâu!"

"Ồ? Hoài cựu?" Triệu Ngọc không hiểu.

"Thật, bây giờ có thể đeo loại này khăn lụa, còn cần loại này hệ pháp người, rất rất ít!" Lý Bối Ny tiếp tục nói, "Sau đó, ta liền lục soát a lục

soát, kết quả, làm ta đem hoa hướng dương cùng khăn lụa đưa vào về sau, ngươi xem một chút... Vậy mà tìm được cái này!"

Rốt cục, Lý Bối Ny đem màn ảnh như ngừng lại ban sơ trên tấm hình.

"Nha..." Triệu Ngọc xem hết giới thiệu vắn tắt về sau, lập tức kinh ngạc thở dài, "Nguyên lai... Nguyên lai là Chanel a! Còn bản số lượng có hạn? Ta đi, một sợi tơ khăn đều như thế đáng tiền sao? Đây là... Hơn 3 vạn?"

"Cho nên a, sư huynh, " Lý Bối Ny nói, "Có đầu này khăn lụa, chúng ta điều tra phạm vi liền có thể rút nhỏ! Ta thô sơ giản lược tra một chút, cái này một cái là năm 2001 chảy vào nước ta, cho ăn bể bụng bất quá 10 đầu dáng vẻ! Chúng ta nhất định phải nghĩ biện pháp, đem cái này 10 đầu khăn lụa hướng đi điều tra ra!"

"Đúng!" Triệu Ngọc nói, "Việc này đến cùng lão Mao bọn hắn thông thông khí, để bọn hắn đi tìm nhân viên chuyên nghiệp điều tra đi! Tới tới tới, ta lại nhìn kỹ một chút!"

Nói, Triệu Ngọc đoạt lấy Lý Bối Ny chỗ ngồi, ngồi ở trước máy vi tính. Lúc đầu, hắn là muốn đem hình ảnh thu nhỏ lại, sau đó đem web page hình ảnh cùng video hình ảnh làm tương đối. Ai ngờ, tay hắn khẽ run rẩy điểm sai địa phương, vậy mà bắn ra trong máy vi tính một đống lớn hình ảnh tới.

Khục!

Triệu Ngọc nhận ra, những này mới bắn ra ảnh chụp, đều là mình hôm qua tại Phùng Khoát trong nhà vỗ xuống album ảnh ảnh chụp, trở lại cục cảnh sát về sau, hắn sử dụng trên đám mây truyền đến trên máy vi tính, lại quên đem nó quan bế đâu!

"U?" Lý Bối Ny nhìn thấy về sau, lại lập tức tới lòng hiếu kỳ, bận bịu

chỉ vào một tấm trong đó hình ảnh nói, "Người này liền là Phùng Khoát sao? Đừng nói, dáng dấp thật đúng là rất anh tuấn! Cái này... Là Lan Thư Bình cùng Lưu Kiều sao? Bọn hắn thật đúng là tuổi trẻ a..."

Nhìn thấy Lý Bối Ny cảm thấy hứng thú, Triệu Ngọc cũng không có đóng rơi, liền thuận thế ấn mở mấy trương cho nàng nhìn, hơn nữa còn cho nàng giới thiệu sơ lược một chút.

"Chậc chậc... Cái này còn có cổ trang đây này!" Lý Bối Ny nghiêm túc nói, "Không biết, còn có thể hay không tìm tới bọn hắn năm đó quay chụp truyền hình điện ảnh kịch nhìn xem đâu!"

"Khục!" Triệu Ngọc lắc đầu nói, "Nhìn cái kia có làm được cái gì? Có thể nhìn ra bắt cóc phạm tới sao? Ha ha..."

Nói chuyện, Triệu Ngọc lại lật ra tiếp theo trương, kết quả, đương cái này một tấm hình sau khi đi ra, Triệu Ngọc lại đột nhiên bị ảnh chụp hút vào ở.

Nguyên lai, kia là một trương Phùng Khoát cùng mẫu thân tại bờ biển chụp ảnh chung.

Lúc đầu, chụp ảnh chung ngược lại là không có cái gì, thế nhưng là... Triệu Ngọc chợt chú ý tới, tại Phùng Khoát mẫu thân trên cổ, vậy mà buộc lên một đầu thật dài khăn lụa! ! ! (chiến trường văn học)

Chương 468: Chương 468: Thật là nàng sao?

Chương 468: Thật là nàng sao?

Bởi vì hai người vừa mới còn tại chú ý khăn lụa, cho nên tại lật đến tấm hình này về sau, hai người liền tất cả đều không tự chủ được thấp giọng hô một tiếng.

Nhưng gặp trên tấm ảnh Phùng Lâm, trên cổ cũng buộc lên một đầu thật dài khăn lụa, mặc dù khăn lụa cũng không phải là cái gì hoa hướng dương, thế nhưng là kia khăn lụa thắt nút phương pháp, lại cùng trong video nữ nhân không có sai biệt!

Trong chốc lát, Triệu Ngọc cảm giác mình toàn thân nổi da gà đều bốc lên.

Lão thiên!

Chẳng lẽ... Trong video nữ nhân kia... Là... Là Phùng Lâm! ! ?

Lý Bối Ny nhìn một chút Triệu Ngọc, vội vàng đem ảnh chụp phóng đại, sau đó lại mở ra nguyên đồ so với. Kết quả, đương hai tấm ảnh chụp xếp song song về sau, Triệu Ngọc cùng Lý Bối Ny không chịu được giật nảy cả mình!

Giống!

Thực sự là... Quá giống!

Kia dáng người, thần vận kia, động tác kia, quả thực liền là cùng là một người mà!

"Thế nhưng là..." Triệu Ngọc nhíu chặt lông mày nói, "Chảy máu não a thế nhưng là? Ta tận mắt thấy, Phùng Lâm sinh hoạt đều đã không thể tự gánh vác! Mà lại, tuổi tác, có phải hay không cũng không phù hợp a? Ta nhìn thấy Phùng Lâm, là một cái ngồi tại trên xe lăn lão nãi nãi!"

"Đợi lát nữa a sư huynh, để cho ta vuốt một vuốt..." Lý Bối Ny đung đưa hai tay nói, "Nếu như... Nếu như... Phùng Lâm còn có cái nữ nhi đâu? Vậy coi như là Phùng Khoát thân muội muội hoặc tỷ tỷ, có phải hay không là một người như vậy?"

"Không thể nào? Phùng Lâm nếu là có nữ nhi, cái kia có thể giấu diếm được sao?" Triệu Ngọc một mặt lắc đầu, một mặt xông phía trước hô một cuống họng, "Uy, lão Trương, Trương Cảnh Phong, tranh thủ thời gian tới!"

"Ừm? Cái gì?" Trương Cảnh Phong ngủ được mơ mơ hồ hồ, bỗng nhiên bị Triệu Ngọc đánh thức, lập tức có chút tìm không ra bắc, nửa ngày mới lung lay đi tới.

Kết quả, khi hắn nghe rõ Triệu Ngọc cùng Lý Bối Ny phỏng đoán về sau, nhất thời tỉnh chợp mắt, vội vàng vỗ ngực nói ra: "Tốt! Tốt! Cái này ta lành nghề, giao cho ta đi! Ta cái này đi thăm dò Phùng Lâm sổ khám bệnh cùng chữa bệnh ghi chép, nếu như nàng nếu là giả bệnh, tuyệt đối chạy không khỏi pháp nhãn của ta!"

Nói xong, Trương Cảnh Phong liền lảo đảo chạy về chỗ ngồi, bắt đầu điều tra đi.

Trải qua hắn một trận này giày vò, khác thám viên cũng đều tỉnh, đợi

đến cảm kích huống về sau, đồng dạng là kinh ngạc đến không được, tất cả đều vây quanh.

"Sư huynh a!" Lý Bối Ny chỉ vào trong video nữ nhân nói, "Ngươi thật cho rằng, đây hết thảy đều là Phùng Lâm làm sao? Nàng là đang giả bộ bệnh?"

"Trang không giả bệnh ta không dám khẳng định, nhưng là..." Triệu Ngọc khẳng định nói, "Nếu như trên thế giới này có một người hi vọng Phùng Khoát có thể tẩy thoát oan khuất, như vậy người này cũng không phải là chính Phùng Khoát!"

"Mà là... Phùng Lâm! ?" Thám viên nhóm tất cả đều mở to hai mắt nhìn.

"Đúng! Phùng Lâm ái tử sốt ruột, vì tẩy thoát nhi tử trong sạch, cho nên mới làm xuống như thế một cọc đại sự!" Triệu Ngọc nói, "Đây hết thảy, đều là nàng tỉ mỉ bày kế!"

"Thế nhưng là... Nói dễ làm khó a?" Lý Bối Ny phản bác, "Lại vượt ngục lại bắt cóc, còn cần mua xe, điều nghiên địa hình, lừa gạt tiểu nữ hài... Ta cảm thấy, đây không phải nàng một người có thể làm được tới! Trong này, có lẽ còn có đồng lõa đâu!"

"Đúng vậy a!" Tiểu Bạch nói, "Trên ô tô nữ nhân này nhìn qua trẻ tuổi như vậy, mà Phùng Lâm cũng đã gần 60 tuổi, khả năng sao?"

"... Cũng không chừng a!" Lúc này, Lương Hoan bỗng nhiên nói chuyện, "Các ngươi đều là trẻ con không biết, nhưng ta thế nhưng là nhìn qua Phùng Lâm lão sư diễn kịch, nàng là phim học viện xuất thân chính quy, kia diễn kỹ lão Lệ hại! Mà lại, lúc ấy truyền thông bên trên còn đăng qua một mảnh đưa tin, nói Phùng Lâm trí thông minh rất cao, tựa như... Hollywood kia cái gì tư * thông giống như!"

"Cái gì tư * thông a?" Lý Bối Ny quyệt miệng nói, " Sharon Stone có

được hay không? Ta biết, ảnh sử thượng trí thông minh cao nhất nữ diễn viên, trí thông minh đều gặp phải Einstein!"

"Đúng! Liền là cái này Stone, " Lương Hoan vỗ tay nói, "Phùng Lâm lão sư có khả năng làm được! Nàng trước kia diễn qua nhiều như vậy phim, tùy tiện hóa cái ăn diện tuổi trẻ, còn không phải một bữa ăn sáng?"

Nghe được Lương Hoan, thám viên nhóm chợt im lặng xuống tới, đều tại nghiêm túc lo lắng lấy cái này không thể tưởng tượng suy đoán khả năng.

"Tra được! Tra được!" Yên tĩnh bên trong,

Trương Cảnh Phong thanh âm bỗng nhiên vang lên, "Đúng là chảy máu não! Đây là trung tâm bệnh viện não ngoại khoa chẩn bệnh ghi chép: Phùng Lâm nguyên nhân chính chảy máu não gây nên toàn thân tê liệt, ngôn ngữ công năng chướng ngại... Đây là không làm được giả! Cho nên, trong video nữ nhân, không thể nào là Phùng Lâm!"

"Cũng chưa chắc!" Lương Hoan suy nghĩ nói, " chảy máu não cũng không phải là bệnh nan y, nếu như trị liệu thoả đáng, là có khôi phục khả năng! Nếu là vạn nhất, nàng đã tốt đâu? Cứ như vậy, không học hỏi tốt có thể sáng tạo hoàn mỹ phạm tội điều kiện sao? Ai còn sẽ hoài nghi nàng?"

"Lão Lương, cái này ngươi cùng ta đều là nói không tính!" Trương Cảnh Phong nhìn đồng hồ đeo tay một cái, nói, "Như vậy đi, trời lập tức liền sáng lên, chờ một lúc ta tự mình đi tìm Phùng Lâm y sĩ trưởng nói một chút, hết thảy liền có thể chân tướng rõ ràng! Ta cùng chữa bệnh cơ cấu đánh nhiều năm như vậy quan hệ, nếu như nàng thực sự tốt, vậy khẳng định là không gạt được!"

"Chờ một chút..." Lúc này, Lý Bối Ny bỗng nhiên chậc lưỡi nói, "Mọi người nghe ta nói một chút a! Kỳ thật... Nếu như chúng ta có thể đứng ở

một bệnh nhân góc độ nhìn vấn đề, vậy có phải hay không... Liền sẽ không lại hoài nghi Phùng Lâm!"

"Vì cái gì?"

"Ầy, chúng ta đánh cái so sánh a!" Lý Bối Ny quyệt miệng nói, "Ngươi bây giờ muốn làm bộ một cái sinh hoạt không thể tự lo liệu bệnh nhân, sau đó còn muốn thừa dịp người không chú ý thời điểm chạy trốn tới bên ngoài làm cái này làm kia, còn phải ngụy trang mình, các ngươi cố gắng ngẫm lại... Khả năng sao?

"Ngươi cũng sinh hoạt không thể tự gánh vác, bên người làm sao cách người? Cái kia còn làm sao vụng trộm ra ngoài? Chân ngươi vừa nâng lên, há không lập tức liền bị người phát hiện?"

Nha...

Lý Bối Ny kiểu nói này, đám người rốt cục có chút muốn thông, tất cả đều một bộ bừng tỉnh đại ngộ.

Triệu Ngọc cũng là không thể không thật sâu nhẹ gật đầu, đừng nói, từ Lý Bối Ny nói tới cái góc độ này đến xem vấn đề, hoàn toàn chính xác phi thường phù hợp Logic. Cho nên... Phùng Lâm là bắt cóc phạm hiềm nghi hắn là cũng bị bài trừ rơi mất a?

Thế nhưng là...

Triệu Ngọc nhíu mày, đau khổ suy nghĩ, thế nhưng là... Kia khăn lụa lại thế nào giải thích đâu?

Không biết tại sao, Triệu Ngọc từ đầu đến cuối không muốn từ bỏ đầu này mạch suy nghĩ, luôn cảm giác trong này tựa hồ còn có cái gì mấu chốt manh mối không nghĩ tới.

Đến cùng... Là cái gì đây?

Chẳng lẽ... Thật giống Lý Bối Ny nói như vậy, tại Phùng Lâm cùng Phùng Khoát ở giữa, vẫn tồn tại một cái khác nhân vật trọng yếu? Phùng Lâm còn có một cái con riêng?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc lại một lần nữa đi vào bạch bản trước mặt cẩn thận quan sát, trong đầu thì tại không ngừng mà loại bỏ lấy những cái kia manh mối cùng nhân vật, ý đồ từ những này hỗn loạn không chịu nổi bên trong, tìm ra một cái phương hướng.

Lúc này, thám viên nhóm lại vây quanh Phùng Lâm chủ đề nghị luận một hồi, đợi cho hừng đông về sau, liền riêng phần mình bận bịu riêng phần mình đi.

Trương Cảnh Phong thì cầm lấy áo khoác của mình đi vào Triệu Ngọc trước mặt hỏi: "Tiểu Triệu, đã dạng này, bệnh viện ta còn có đi hay không?"

"Đi!" Triệu Ngọc thu hồi ý nghĩ của mình, khẳng định nói, "Coi như mua cái yên tâm thoải mái đi! A đúng rồi..." Triệu Ngọc lại nói, "Ngươi trước khi đi bị liên lụy lại đi lội thất tung khoa, để các chuyên gia đem trong video nghi phạm cùng Phùng Lâm làm so với đi!"

"Tốt, nghe ngươi!" Nói xong, Trương Cảnh Phong liền sử dụng điện thoại đã copy hình ảnh, sau đó rời đi văn phòng.

Trương Cảnh Phong sau khi đi, Lưu Học Sơn bọn người lần lượt đi vào văn phòng giao tiếp ban, thám viên nhóm có về nhà nghỉ ngơi, có rửa cái mặt tiếp tục công việc, còn có thì đi mua sớm một chút.

Triệu Ngọc nhìn xem biểu, không sai biệt lắm đã đến phát sinh phó bản kỳ ngộ thời gian. Thế là, hắn cũng rửa mặt, sau đó liền đến công cộng tin tức khoa cổng chờ lấy đi. (chiến trường văn học)

Chương 469: Chương 469: Ngoài ý muốn đáp án

Chương 469: Ngoài ý muốn đáp án

Giống như trước đây, mặc dù Triệu Ngọc cảm giác cái này phó bản kỳ ngộ rất có ý tứ, rất có chờ mong cảm giác, nhưng cuối cùng chân chính sau khi phát sinh, lại thường thường cùng đinh giá một trời một vực.

Lần này cũng không ngoại lệ, Triệu Ngọc vừa hướng nơi đó một trạm, Dung Dương trải qua trinh thám chi đội người đứng đầu Tiền đội trưởng liền đối diện đi tới.

"Tiểu Triệu a!" Tiền đội trưởng nhiệt tình nói với Triệu Ngọc, "Vừa vặn ngươi ở đây này! Ta cái này đang muốn đến tổ trọng án tìm ngươi đi đâu!"

"Tiền đội trưởng?" Triệu Ngọc nhớ lại một chút, mình giống như cùng vị này Tiền đội trưởng cũng không phải là rất quen bộ dáng.

"Chúng ta bên này mà đang tra hỏi Lý Tiểu Vĩ thời điểm, phát hiện bọn hắn có 30 vạn nguyên tiền tham ô, lại là từ ngươi tài khoản bên trên xẹt qua đi!" Tiền đội trưởng nói, "Nghe Lý Tiểu Vĩ bàn giao, nói là ngươi đám bằng hữu giao một bút mượn tiền, thật sao?"

"Lý Tiểu Vĩ?" Triệu Ngọc nhíu mày, hoàn toàn nghe mơ hồ.

"Lý Tiểu Vĩ ngoại hiệu gọi Phì Tràng, là Lý Tu Sinh chất tử!" Tiền đội

trưởng nhắc nhở.

"Nha. . ." Triệu Ngọc vội vàng gật đầu nói, "Không sai, bọn hắn làm vay nặng lãi, làm khó một người bằng hữu của ta, ta liền giúp hắn trước tiên đem tiền trên nệm! Cái này. . . Hắn là không chuyện gì a?"

"Khục! Nhìn ngươi nói, cái này có chuyện gì?" Tiền đội trưởng cười nói, "Ta tìm ngươi đến, liền là muốn chính miệng nói cho ngươi, tiền ta đã cho ngươi phát trở về! Chẳng mấy chốc sẽ trở lại thẻ của ngươi lên!"

"A?" Triệu Ngọc ngoài ý muốn, "Phát trở về? Không được a Tiền đội trưởng, mặc dù là vay nặng lãi, nhưng là thiếu nợ thì trả tiền, thiên kinh địa nghĩa! Ta Triệu Ngọc sao có thể không nói đạo nghĩa giang hồ đâu?"

"Ai u!" Tiền đội trưởng nghiêm túc gật đầu nói, "Triệu tổ trưởng a! Ngươi thật đúng là cái trọng tình trọng nghĩa hán tử! Khó trách những người lãnh đạo đều đối ngươi có cao như vậy đánh giá đâu! Ha ha ha. . .

"Bất quá nha, giống Lý Tiểu Vĩ dạng này buôn lậu phạm, thế nhưng là không cần đến cùng bọn hắn nói cái gì đạo nghĩa! Trong tay bọn họ đầu tất cả đều là lòng dạ hiểm độc tiền, cho vay nặng lãi cũng bản thân liền là phạm tội, tiền tham ô tự nhiên muốn lui trở về người bị hại trong tay! Ngươi cũng không nên suy nghĩ nhiều, không riêng ngươi, những người khác tiền chúng ta cũng đều xét trả lại nữa nha!"

"Cái này. . ."

Triệu Ngọc tâm tư linh hoạt, lúc này nhìn ra, đây là người ta Tiền đội trưởng đang cùng mình lôi kéo làm quen đâu! Bằng không, cái này 30 vạn vay nặng lãi, căn bản không có khả năng trở lại trong trương mục của hắn!

Ai!

Triệu Ngọc không khỏi chậc chậc tán thưởng, có đôi khi tài vận tới, thật sự là cản cũng ngăn không được!

Bất quá, Tiền đội trưởng nói đến cũng đúng, Phì Tràng bọn hắn làm bản thân liền là phạm pháp hoạt động, mà lại bởi vì Lý Tu Sinh quan hệ, đã trở thành tù nhân, cái kia còn cùng hắn nói cái gì đạo nghĩa giang hồ?

"Tốt a!" Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc xông Tiền đội trưởng ôm quyền, "Tiền đội trưởng a, vậy ta coi như tạ ơn ngài! Về sau có làm được cái gì đến lấy ta Triệu Ngọc, cứ việc nói!"

"Khục! Cám ơn cái gì, đều là nhà mình huynh đệ!" Tiền đội trưởng cười híp mắt nói, "Ta liền thích Triệu tổ trưởng dạng này sảng khoái người, về sau, chúng ta nhiều muốn hôn bao gần a!"

"Cái này hiển nhiên, chờ ta xong xuôi trong tay bản án, nhất định mang lên một bàn. . ." Ai ngờ, Triệu Ngọc nói còn chưa dứt lời, điện thoại bỗng nhiên vang lên.

Xem xét là Trương Cảnh Phong đánh tới, hắn không thể không tiếp, cho nên đành phải xông Tiền đội trưởng bất đắc dĩ khoát tay áo.

"Ngươi trước bận bịu, trước. . ." Tiền đội trưởng cũng là lão giang hồ, lúc này biết điều đi mở.

Điện thoại vừa mới kết nối, Triệu Ngọc liền nghe được Trương Cảnh Phong kích động dị thường thanh âm: "Tiểu Triệu, là lạ a! Ta. . . Ta đã có liên lạc Phùng Lâm y sĩ trưởng! Thế nhưng là bác sĩ kia lại nói, tại Phùng Lâm được chảy máu não nửa trước năm bên trong, lúc đầu một mực là từ hắn chẩn trị, mà lại bệnh tình của nàng đã có rõ ràng chuyển biến tốt đẹp. . .

"Thế nhưng là, nửa năm sau, Phùng Lâm chợt cho mình đổi một cái tư nhân bác sĩ, không còn từ hắn trị liệu! Cho nên liên quan tới nàng hiện

tại bệnh tình như thế nào, hắn cũng là hoàn toàn không biết gì cả."

"A?" Triệu Ngọc trong lòng lộp bộp một tiếng, vội hỏi, "Lời nói này không thông a? Phùng Lâm cũng không có thể nói chuyện lại toàn thân tê liệt, nàng sao có thể cho mình đổi bác sĩ? Là. . . là. . . Tiêu Quốc Phong làm sao?"

"Không biết a!" Trương Cảnh Phong vội nói, "Ta hỏi qua thầy thuốc, bác sĩ cũng nạp lấy buồn bực đâu! Nói là có người giúp nàng làm thủ tục, sau đó liền đi!"

"Kia. . . Cái này tư nhân bác sĩ là ai?" Triệu Ngọc vội hỏi.

"Cái này cũng không biết, tư nhân bác sĩ bệnh nhân ghi chép là không mạng lưới liên lạc, ta hoài nghi trong này có cái gì mờ ám!" Trương Cảnh Phong nói, "Cho nên, ta cái này không tranh thủ thời gian nói cho ngươi, để ngươi hỏi một chút ngươi kia lợi hại quan hệ, xem bọn hắn biết không?"

"A, tốt!"

Quẳng xuống điện thoại, Triệu Ngọc liền đem Mạt Dương phân cục hai vị thám tử danh tự điều ra. Thế nhưng là vừa muốn gọi, hắn chợt nghĩ đến, không được! Gọi cú điện thoại này căn bản vô dụng, Mạt Dương phân cục người chỉ chú ý Phùng Khoát vượt ngục vấn đề, bọn hắn sẽ không chú ý Phùng Lâm xem bệnh chuyện!

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc một mặt suy tư đối sách, một mặt nhanh chân đi trở về.

Bởi vì Trương Cảnh Phong phát hiện, sự tình tựa hồ lại phát sinh180 độ chuyển hướng, một lần nữa về tới nguyên điểm, đối với Phùng Lâm hiềm nghi lại lần nữa đột nhiên tăng mạnh!

Chẳng lẽ. . . Bệnh của nàng đã sớm tốt? Trợ giúp Phùng Khoát vượt ngục, còn có bắt cóc Lan Thư Bình hài tử, tất cả đều là nàng làm?

Thế nhưng là, Lý Bối Ny suy đoán cũng không phải không có đạo lý? Nếu như Phùng Lâm thật muốn giả bệnh cứu tử, nàng nhất định phải có tự do của mình mới được! Kia nàng lại là làm sao tại mọi người nghiêm mật thủ hộ dưới, đi làm nào chuyện đâu?

Chờ chút!

Đương Triệu Ngọc đi đến cửa phòng làm việc thời điểm, hắn bỗng nhiên nghĩ đến một cái có thể rất nhanh biết được chân tướng biện pháp!

Tiêu Quốc Phong!

Đúng!

Cùng nó nhăn nhăn nhó nhó, cùng như làm tặc, chẳng bằng đến cái đi thẳng vào vấn đề, nói thẳng tốt.

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tìm ra Tiêu Quốc Phong điện thoại, trực tiếp cho hắn treo một điện:

"Uy, là Tiêu Quốc Phong sao?" Triệu Ngọc tận lực tỉnh táo nói, "Ta là Mạt Dương phân cục thám viên, hôm qua chúng ta gặp mặt qua! Đúng đúng đúng. . .

"Ta hôm nay tìm ngươi, là muốn hỏi ngươi mấy vấn đề a! Đúng. . .

"Là như vậy, ta muốn hỏi hỏi Phùng Lâm lão sư bệnh tình thế nào, chúng ta nơi này thám viên có rất nhiều đều là nàng mê điện ảnh, rất quan tâm nàng khỏe mạnh, cho nên ta muốn hỏi hỏi, Phùng Lâm lão sư còn thường xuyên đi bệnh viện làm kiểm tra sao?"

Gọi điện thoại thời điểm, Triệu Ngọc đã cất bước đi vào văn phòng, nhìn thấy thám viên nhóm đều tại tò mò nhìn thấy hắn, hắn dứt khoát đưa di động miễn đề mở ra.

Tiêu Quốc Phong thanh âm, thình lình từ trong điện thoại di động vang lên:

"Thật sự là cám ơn các ngươi, ta người yêu một mực có đi trung tâm bệnh viện kiểm tra, định kỳ đi, bệnh tình một mực rất ổn định, không cần lo lắng!"

"Vậy liền quá tốt rồi! Ân. . . Mỗi một lần kiểm tra đều là ngài bồi đi sao? Có cần hay không chúng ta hỗ trợ a?"

"Không cần, không cần, đương nhiên là ta bồi đi!"

"Kia. . . Các ngươi có suy nghĩ hay không đi qua nhìn tư nhân bác sĩ?" Triệu Ngọc lại nói, "Ta biết mấy cái nổi danh bác sĩ, có cần hay không cho ngài giới thiệu một chút?"

"Tư nhân bác sĩ?" Tiêu Quốc Phong hơi sững sờ nói, "Tư nhân bác sĩ cũng có thể nhìn chảy máu não sao? Ta đây vẫn là lần đầu nghe nói, được a, vậy liền làm phiền các ngươi, nếu là có thích hợp bác sĩ, ta sẽ dẫn ta người yêu đi xem! Chỉ cần đối nàng khôi phục có trợ giúp, xài bao nhiêu tiền cũng không quan trọng!"

A?

Ai ngờ, nghe được Tiêu Quốc Phong về sau, Triệu Ngọc ngược lại bắt đầu do dự, nghe Tiêu Quốc Phong ý tứ, hắn tựa hồ cũng không biết Phùng Lâm thay đổi tư nhân bác sĩ sự tình!

Kia. . . Hắn còn thế nào bồi Phùng Lâm đi xem bác sĩ đâu?

Cho nên, Tiêu Quốc Phong trong lời nói, khẳng định có đang nói láo.

Thế nhưng là. . .

Cái nào một câu sẽ là nói láo đâu?

Triệu Ngọc đầu óc xoay nhanh ở giữa, tranh thủ thời gian tiếp tục nói ra: "Được rồi, chúng ta nhất định tìm một cái thầy thuốc giỏi nhất, hi vọng Phùng lão sư có thể khôi phục đâu! Bất quá. . . Ta còn có một vấn đề muốn hỏi một chút. . ."

"Thỉnh giảng!" Tiêu Quốc Phong phi thường khách khí.

"Ừm. . . Chúng ta có cái fan hâm mộ muốn hỏi một chút, nghe nói năm đó Phùng Lâm lão sư có một đầu Chanel bản số lượng có hạn khăn lụa, không biết. . . Ngài có biết chuyện này hay không a?"

Tra hỏi thời điểm, không riêng gì Triệu Ngọc, cơ hồ tất cả thám viên tất cả đều nín hơi ngưng khí, tim đập rộn lên, đang đợi Tiêu Quốc Phong trả lời.

Nhưng mà, Tiêu Quốc Phong trả lời lại là cực kì dứt khoát, lúc này nói ra: "Có a, các ngươi thế mà ngay cả cái này đều biết, đúng, ngay tại nhà ta! Ngươi nói là món kia vẽ lấy hoa hướng dương a? Lúc trước thế nhưng là một vị Hồng Kông lớn đạo diễn đưa cho nàng đâu! Già đắt!" (chiến trường văn học)

Chương 470: Chương 470: Không thể trực đảo hoàng long

Chương 470: Không thể trực đảo hoàng long

Nghe được Tiêu Quốc Phong không chút nghĩ ngợi trả lời, thám viên nhóm tất cả đều như gặp phải sét đánh, ngay cả thở đều quên.

Nếu như Phùng Lâm thật có như vậy một đầu hoa hướng dương khăn lụa, đây chẳng phải là nói rõ...

"Oa! Đây chính là bản số lượng có hạn nha!" Triệu Ngọc cố nén nội tâm kích động, ở trong điện thoại khen, "Có cơ hội, ta có thể nhìn một chút sao?"

"Không có vấn đề, đương nhiên có thể á!" Tiêu Quốc Phong sảng khoái đáp ứng, "Ngay tại ta người yêu gian phòng bên trong đâu! Trước kia không có sinh bệnh thời điểm, nàng rất là ưa thích mang đầu kia khăn lụa đâu! Bất quá, ta phải sớm nói xong, cái này khăn lụa thế nhưng là hàng không bán a!"

"Kia là đương nhiên rồi... Có thể nhìn một chút liền rất thỏa mãn! Cám ơn ngươi a!" Nói xong, Triệu Ngọc lại cùng Tiêu Quốc Phong nói linh tinh vài câu, lúc này mới rốt cục cúp xong điện thoại.

"Sư huynh a!" Vừa mới tắt điện thoại, Lý Bối Ny liền nhịn không được kích động kêu lên, "Đã Phùng Lâm cũng có hoa hướng dương khăn lụa, kia bắt cóc phạm hẳn là nàng? Nàng chảy máu não thực sự tốt sao?"

"Không thể nói như vậy tuyệt đối!" Triệu Ngọc lắc đầu nói, "Muốn xác nhận lời nói, còn phải tìm tới cái kia tư nhân bác sĩ lại nói. Mà lại, ta còn muốn xác nhận một việc."

Nói, Triệu Ngọc lại đánh ra một trận điện thoại. Lần này, điện thoại là gọi cho Mạt Dương phân cục Tiểu thám viên, kết nối về sau, Triệu Ngọc hướng hắn hỏi thăm một chút liên quan tới Tiêu Quốc Phong bồi Phùng Lâm xem bệnh sự tình.

Kết quả, kia Tiểu thám viên tại chỗ đem Tiêu Quốc Phong mắng một chó máu xối đầu, nói Tiêu Quốc Phong thuần nát là nói hươu nói vượn, hắn chỉ riêng vội vàng bồi tiểu tam tiểu tứ, đừng nói bồi Phùng Lâm xem bệnh, ngày bình thường căn bản ngay cả nhà đều không trở về!

Nha...

Kể từ đó, Triệu Ngọc nghi hoặc liền giải trừ!

Xem ra, Tiêu Quốc Phong cũng không biết Phùng Lâm mời tư nhân bác sĩ sự tình... Nói cách khác...

Triệu Ngọc chính suy nghĩ, Lương Hoan chợt nhận được một điện thoại, tiếp xong về sau vội vàng cùng hắn báo cáo: "Tiểu Triệu con a, thất tung khoa các chuyên gia làm người tốt giống so với, Phùng Lâm cùng trong video nữ nhân ăn khớp độ đạt tới 87%, loại trình độ này đã rất cao, chỉ là không thể làm trực tiếp chứng cứ mà thôi! Kỳ thật, chỉ cần không có song bào thai, hắn là không sai biệt lắm chính là!"

"Được..."

Gật đầu một sát na một thoáng, Triệu Ngọc bỗng nhiên cảm thấy một tia trước nay chưa từng có khẩn trương, bởi vì chuyện này liên quan đến lấy một cái tiểu nữ hài tính mệnh, hắn tại hạ mệnh lệnh trước đó, nhất định

phải cực kỳ thận trọng.

"Tiểu Triệu đây?" Lương Hoan nói, "Còn chờ cái gì? Đi bắt một cái ngồi xe lăn nữ nhân, không cần đến tổ A xuất thủ, chúng ta trực tiếp liền làm! Nhanh a?"

"Thế nhưng là..." Triệu Ngọc lông mày từ đầu đến cuối không có triển khai, bởi vì tại hạ khiến bắt Phùng Lâm trước đó, trong đầu hắn còn có một số chi tiết không nghĩ rõ ràng.

Mặc dù khăn lụa cùng ảnh hình người xứng đôi lên, thế nhưng là, Triệu Ngọc vẫn là nghĩ mãi mà không rõ, Phùng Lâm đến cùng là như thế nào làm được? Mà lại, không nên quên, sau lưng Phùng Lâm, còn có cái kia phạm nhân vượt ngục Phùng Khoát đâu! Nếu như đi mạo muội tiếp xúc Phùng Lâm, có thể hay không đánh cỏ động rắn?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc nói với Lương Hoan: "Lão Lương, làm chuyện này, người không thể quá nhiều, ngươi đi lĩnh một khẩu súng, hai người chúng ta đi là được!"

"Liền... Liền hai người chúng ta?" Lão Lương có chút ngoài ý muốn.

"Phùng Khoát trong nhà còn có mấy cái tỉnh đội cảnh sát hình sự cùng Mạt Dương phân cục thám viên, " Triệu Ngọc nói, "Chúng ta phần phật một chút đi nhiều người như vậy, đây không phải là tự tìm khó chịu sao?"

"Nha... Cũng là! Tốt, ta đi lĩnh thương!" Nói, Lương Hoan liền cực nhanh chạy ra văn phòng.

Sau đó, Triệu Ngọc bận bịu nói với Đại Phi: "Đại Phi, ngươi giúp ta điều tra một chút Phùng Lâm tư nhân bác sĩ, nhìn xem có thể hay không tìm ra người này đến? Nếu như có thể tìm tới, nhất định đem Phùng Lâm hoàn toàn chính xác thực bệnh tình hỏi rõ ràng!"

"Ừm!" Đại Phi gật đầu.

"Bối Ny!" Triệu Ngọc lại đối tiểu nha đầu nói, "Ngươi giúp ta đem Phùng Lâm tài sản tình trạng điều tra một chút, không riêng gì lấy Phùng Lâm danh tự vì mở đầu, Phùng Khoát hoặc là Phùng Lâm phụ mẫu huynh đệ loại hình tất cả đều tra một lần, nhìn nàng một cái tài chính có hay không dị thường!"

"Tốt!" Lý Bối Ny lập tức gật đầu đáp ứng.

Giao phó xong về sau, Triệu Ngọc lúc này mới xuống lầu cùng Lương Hoan tụ hợp, sau đó lái xe cùng một chỗ hướng Phùng Khoát trong nhà chạy tới.

Trên đường, Triệu Ngọc nhận được một đầu tin nhắn,

Không nghĩ tới, mình giao cho Phì Tràng kia 30 vạn khối tiền, thật về tới mình thẻ lên!

Theo như cái này thì, trách không được hôm nay "Đoái" quẻ biết lái đến "Cấn" quẻ trước đó đâu?

Bất quá, hiện tại đang ở tại phá án thời khắc mấu chốt nhất, Triệu Ngọc tự nhiên không tâm tư suy nghĩ những này, trong đầu y nguyên còn tại tự hỏi có quan hệ Phùng Lâm sự tình.

Phùng Lâm...

Một cái trí thông minh kỳ cao uy tín lâu năm truyền hình điện ảnh minh tinh...

Thật là ngươi sao?

Ngươi đến cùng là thế nào trợ giúp Phùng Khoát càng ngục?

Ngươi lại như thế nào thu hoạch tiểu nữ hài tín nhiệm, áp dụng bắt cóc?

Từ vượt ngục đến bắt cóc, hết thảy làm chu đáo chặt chẽ cẩn thận, thận trọng từng bước, đủ để thấy, kế hoạch này chính là trải qua tỉ mỉ bày kế!

Mà xem như cái này người vạch ra tới nói, tất nhiên là cái tâm tư tinh mịn cao thủ!

Phùng Lâm... Liền là cái này cao thủ?

Thế nhưng là... Triệu Ngọc cảm thấy, tại toàn bộ tình tiết vụ án bên trong, tựa hồ vẫn thiếu khuyết như vậy một vòng!

Giống như Lý Bối Ny suy đoán như thế, Phùng Lâm muốn thành công hoàn thành nàng to lớn đại kế, có một cái khó khăn nàng nhất định phải đầu tiên giải quyết mới được!

Đó chính là, nàng nên như thế nào né ra người khác thời gian thực thủ hộ, đi làm mình kế hoạch sự tình đâu?

Mặc dù... Tiêu Quốc Phong thường thường không trở về nhà, thế nhưng là còn có cái kia thiếp thân bảo mẫu tại hầu hạ Phùng Lâm a? Chẳng lẽ... Nàng chỉ có thể chờ đợi ban đêm thời gian ngủ ra ngoài hoạt động sao?

Không được a?

Vì bắt cóc tiểu nữ hài, nàng nhất định phải sớm làm tốt bài tập, thu hoạch tiểu nữ hài tín nhiệm, những cái kia chỉ có thể ở ban ngày tiến hành!

Như vậy... Phùng Lâm đến cùng là thế nào lừa qua bảo mẫu đây này?

Ai?

Vân vân...

Ai u, ta đi!

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc rốt cục nghĩ đến mấu chốt của vấn đề đốt, hắn bỗng nhiên từ xe chỗ ngồi đứng thẳng người lên, lớn tiếng xông Lương Hoan hô: "Lão Lương... Dừng xe!"

"Cái gì?" Lão Lương chỉ chỉ phía trước, nói, "Lại rẽ một chỗ ngoặt liền đến! Tại sao muốn dừng xe đâu?"

"Cái kia bảo mẫu..." Triệu Ngọc bởi vì kích động mà thanh âm phát run nói, "Cái kia bảo mẫu mỗi ngày hầu hạ Phùng Lâm, Phùng Lâm một khi có cái gì tình huống, là không thể nào lừa qua cái kia bảo mẫu a!"

"Đúng vậy a?" Lương Hoan đậu xe ở nhân tiện nói bên trên, quay đầu lại hỏi nói, " làm sao... Đều đến lúc này, chẳng lẽ ngươi còn cho rằng, chúng ta tìm nhầm người hiềm nghi sao? Triệu nhi a, chúng ta chỉ cần đi Phùng Khoát trong nhà, đem đầu kia khăn lụa tìm tới, sau đó lại tìm tới nàng mua sắm Nissan ô tô chứng cứ, kia không phải tương đương với xong việc sao? Cái này kêu là trực đảo hoàng long, một thanh cầm xuống!"

"Thế nhưng là..." Triệu Ngọc nhíu mày lắc đầu, "Chúng ta không thể trực đảo hoàng long a?"

"Vì cái gì không thể?" Lương Hoan mười phần khẳng định nói, "Chờ đến chúng ta đem chứng cứ sáng lên, ta cũng chờ không kịp nhìn thấy Phùng Lâm lão sư bánh xe phụ trên ghế đứng lên bộ dáng đâu! Chồng nàng cũng phải dọa cái quá sức đi?"

"Không phải!" Triệu Ngọc tiếp lấy lắc đầu nói, "Ngươi vẫn là không có

hiểu rõ, ta nói chuyện trọng điểm! Kỳ thật, coi như Phùng Lâm thật có thể đứng lên, thật sự là vụ án bắt cóc bọn cướp, nhưng bây giờ mấu chốt của vấn đề, lại cũng không ở chỗ này a!"

"Không ở nơi này? Còn có thể chỗ đó?" Lương Hoan bị Triệu Ngọc hoàn toàn nói sửng sốt.

Nhưng mà, Triệu Ngọc lại hỏi một đằng, trả lời một nẻo tới một câu: "Lão Lương, ta hỏi ngươi, nếu là làm cơm trưa, lúc nào mua thức ăn thích hợp nhất?"

"Mà đồ chơi? Ngươi... Hỏi cái này làm cái gì?" Lương Hoan triệt để bị hỏi choáng váng.

"Trước đừng đi Phùng Khoát nhà, " Triệu Ngọc vỗ vỗ Lương Hoan bả vai, nói, "Đi trước chợ bán thức ăn!" (chiến trường văn học)

Chương 471: Chương 471: Khả nghi bảo mẫu

Chương 471: Khả nghi bảo mẫu

【92zw】"Ai u, đến cùng làm cái gì a đây là?" Ngồi ở trong xe Lương Hoan nhìn chung quanh, lòng nóng như lửa đốt.

Giờ phút này, xe của bọn hắn cũng không có đi Phùng Khoát nhà, mà là đứng tại khu biệt thự cửa chính bên ngoài một nhà sinh hoạt siêu thị bên cạnh.

Căn cứ Triệu Ngọc nghe ngóng, khu biệt thự đại bộ phận các cư dân mỗi ngày đều lại muốn tới nơi này mua thức ăn, ở trong đó cũng bao quát Phùng Lâm bảo mẫu.

Phùng Lâm bảo mẫu tên là Mai Phương, bởi vì đã tại Phùng Lâm nhà làm gần ba năm bảo mẫu, các bạn hàng xóm đối nàng đều rất quen thuộc, bình thường còn Mai di Mai di xưng hô nàng.

Không bao lâu, nhưng gặp Triệu Ngọc từ trong siêu thị dẫn theo một túi nhựa đồ uống đi ra, hắn một cái tay khác thì một mực tại gọi điện thoại.

Lương Hoan mau đem cửa xe chỗ ngồi cạnh tài xế mở ra, Triệu Ngọc sau khi đi vào, một mặt đem đồ vật buông xuống, một mặt đối trong điện thoại nói ra: "Đúng, liền là ý tứ này! Bối Ny a, đều xem ngươi! Giúp ta tra được càng cẩn thận càng tốt! Tốt, cứ như vậy. . ."

"Tiểu Triệu con a. . ." Rốt cục đợi đến Triệu Ngọc để điện thoại di động xuống, Lương Hoan lúc này mới vội vã không nhịn nổi mà hỏi thăm, "Chẳng lẽ. . . Ngươi hoài nghi Phùng Lâm nhà bảo mẫu có vấn đề?"

"Đúng!" Triệu Ngọc thản nhiên lời nói, "Nếu như Phùng Lâm thật giả bệnh cứu tử, như vậy bảo mẫu cửa này nhất định phải qua! Ta ngay từ đầu chỉ muốn nàng nên như thế nào tránh đi bảo mẫu, nhưng từ không có cân nhắc qua, nàng sẽ thu mua bảo mẫu, để bảo mẫu trở thành nàng đồng lõa!"

"Bảo mẫu? Đồng lõa?" Lương Hoan bất khả tư nghị nói, "Điều này có thể sao?"

"Chỉ có dạng này mới có thể hoàn mỹ giải thích hết thảy, " Triệu Ngọc khẳng định nói, "Chỉ có bảo mẫu trợ giúp nàng, nàng mới có thể hoàn chỉnh áp dụng kế hoạch này!"

"Thế nhưng là. . ." Lương Hoan lại hỏi, "Đây chính là phạm tội a? Bảo mẫu sẽ vì này bí quá hoá liều sao?"

"Cho nên, ta mới muốn điều tra Phùng Lâm tài khoản mà!" Triệu Ngọc nói, "Lý Bối Ny đã tra được, Phùng Lâm hoàn toàn chính xác có chính nàng tài khoản, mà lại, những này tài khoản tại gần nhất một đoạn thời kì hoạt động phi thường tấp nập, chỉ có khoản chi không có tiền thu! Ta đã để Bối Ny đi tra, nếu như là Tiêu Quốc Phong tại sử dụng, cái kia còn có thể giải thích, thế nhưng là. . . Nếu không phải Tiêu Quốc Phong, vậy đã nói rõ. . . Là Phùng Lâm!"

"Ngươi ý tứ. . . Là Phùng Lâm dùng mình tiểu kim khố tiền mua được bảo mẫu?" Lương Hoan kinh ngạc nói, "Kia. . . Vậy chúng ta còn chờ cái gì? Vì cái gì còn không đi vào bắt người?"

"Bắt người?" Triệu Ngọc lắc đầu nói, "Chứng cứ đâu? Có chứng cứ sao? Coi như chúng ta tra được Phùng Lâm cho bảo mẫu đánh qua khoản thì

thế nào? Người ta có thể nói, là cho bảo mẫu tư nhân ban thưởng!"

"Kia. . ." Lương Hoan lại nói, "Khăn lụa a! Còn có chiếc kia xe con. . ."

"Khăn lụa có thể có rất nhiều đồ dỏm, " Triệu Ngọc nói, "Phùng Lâm chết sống không thừa nhận làm sao bây giờ? Còn có, kế hoạch của nàng như vậy chu đáo chặt chẽ, làm sao có thể để chúng ta tìm tới chiếc kia xe con?"

"Kia. . . Chẳng lẽ chỉ có chờ tìm tới tư nhân bác sĩ, chứng minh Phùng Lâm giả bệnh mới được sao?"

"Lão Lương, ngươi làm sao vẫn không rõ? Coi như Phùng Lâm tại tất cả mọi người trước mặt thật đứng lên, " Triệu Ngọc còn nói, "Coi như nàng là giả bệnh, nhưng là chỉ cần nàng không chịu nhận tội, chúng ta liền không có nửa điểm biện pháp!"

"Ông trời ơi. . . Nguyên lai. . . Đây đều là Phùng lão sư tính toán kỹ?" Lương Hoan mới chợt hiểu ra, "Nàng thật sự là quá thông minh! Nói cách khác, coi như chúng ta đâm xuyên nàng giả bệnh sự tình, cũng không có chứng cứ chứng minh nàng là bọn cướp sao? Kia. . . Vậy làm sao bây giờ?"

"Cho nên!" Triệu Ngọc đem trong túi nhựa đồ uống móc ra đưa cho Lương Hoan , đạo, "Ta mới muốn tại chợ bán thức ăn nơi này chờ mà! Nha. . . Không phải chợ bán thức ăn. . . Là siêu thị. . ."

"Vì cái gì?" Lương Hoan trợn to tròng mắt, "Cái này trong siêu thị có thể đợi được cái gì?"

"Ha ha ha. . ." Một trận cười lạnh qua đi, Triệu Ngọc nhìn đồng hồ tay một chút, làm bộ nói, "Lão Lương, ngươi liền cùng ta ở chỗ này nhìn trò hay đi! Chứng kiến kỳ tích thời khắc, lập tức liền muốn tới!"

"Ngươi. . ." Lương Hoan tức giận nói, "Ngươi làm sao liên biến ma thuật lời kịch đều lôi ra ngoài rồi? Nhanh, Tiểu Triệu, nhanh lên một chút nói cho ta một chút. . ."

"Tốt tốt. . ." Triệu Ngọc ùng ục ục uống xong một miệng lớn tuyết bích, nói, "Năm đó ta lăn lộn giang hồ thời điểm, chỉ nói mục đích, không nói thủ đoạn! Dùng tại phá án bên trên cũng giống như vậy, đã chúng ta là vì phá án mà đến, vậy liền không cần thiết bị sự tình khác quấy nhiễu! Không thể hướng Phùng Lâm thiết kế tốt bộ bên trong chui, muốn thẳng vào chủ đề, cho nên. . . Ân. . ."

Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa mới nói đến đây, chợt ngừng miệng. Bởi vì, hắn đã thấy, vị kia được xưng Mai di bảo mẫu, đã xuất hiện ở tầm mắt của mình bên trong.

"Tới, tới. . ." Triệu Ngọc vội vàng chỉ cho Lương Hoan nhìn, "Ầy, người này liền là Phùng Lâm bảo mẫu. . ."

Lúc nói chuyện, bảo mẫu Mai Phương đã tiến vào siêu thị mua thức ăn.

Triệu Ngọc lúc này mới buông lỏng một chút, nói với Lương Hoan: "Lão Lương, ta vừa rồi đã nghe ngóng qua, Phùng Lâm mỗi ngày đều sẽ ở buổi sáng 10 điểm tới đây mua thức ăn!"

"10 điểm?" Lương Hoan nhìn xem biểu, "Thế nhưng là, hiện tại bất quá 8 giờ rưỡi a?"

"Hắc hắc. . ." Triệu Ngọc nheo mắt lại, cố lộng huyền hư nói, "Lão Lương, ngươi nói, nàng sớm như vậy tới mua thức ăn, có phải hay không muốn cho một người khác nấu cơm a?"

"Một người khác?" Lương Hoan thúc giục nói, "Tiểu Triệu con a, ngươi vẫn là chớ cùng ta đả ách mê, chuyện này rốt cuộc là như thế nào a?"

"Cũng có khả năng, còn không phải một người đâu!" Triệu Ngọc nhìn xem siêu thị rơi xuống đất cửa sổ thủy tinh nói, "Ta trước đó hiểu qua, Phùng Lâm bảo mẫu Mai Phương, cơ bản 24 giờ không rời Phùng Lâm tả hữu, chỉ có buổi sáng ra mua chuyến này đồ ăn mà thôi. Căn cứ nhân viên cửa hàng nhóm nói, nàng bình thường đều là 10 điểm mua thức ăn, 10 điểm nửa trở về nấu cơm!

"Nhưng mà, phụ trách tại Phùng Khoát nhà phòng thủ thám viên vừa rồi lại nói với ta, gần nhất hai ngày, Mai Phương mua thức ăn đều là 8 giờ rưỡi đi ra, mà trở về thời gian lại vẫn là 10 điểm nửa!

"Lão Lương, ngươi đoán, nếu như Mai Phương liền là Phùng Lâm đồng lõa, như vậy nàng ngoại trừ mua thức ăn, sẽ còn đi làm cái gì?"

"Cho. . . Cho người ta chất đưa ăn! Mà lại. . ." Lương Hoan run rẩy nói, "Phùng Khoát cũng cũng vô cùng có khả năng ở nơi đó!"

"Đều trúng!" Triệu Ngọc cắn răng nói, "Bởi vì bảo mẫu thân phận, mặc kệ là trong tỉnh tới cảnh sát hình sự, vẫn là Mạt Dương phân cục thám viên, căn bản sẽ không chú ý tới nàng!

"Còn có, con tin mặc dù từ Phùng Khoát trông giữ, thế nhưng là xét thấy hắn phạm nhân vượt ngục thân phận, tự nhiên không thể lộ ra ngoài ánh sáng rồi? Cho nên, cơm vẫn là phải tặng!"

"Oa! Ngươi. . ." Lương Hoan dùng ánh mắt quái dị nhìn xem Triệu Ngọc, "Tiểu tử ngươi không phải thần thám, quả thực đều nhanh thành yêu tinh! Thế mà ngay cả cái này đều muốn lấy được, nói như vậy. . . Chỉ cần chúng ta đi theo cái này bảo mẫu, liền có thể. . . Là có thể đem vụ án bắt cóc cùng vượt ngục án cùng nhau giải quyết?"

"Mà lại, từ thời gian đến xem. . ." Triệu Ngọc đã tính trước nói, "Con tin địa điểm ẩn núp, cách nơi này khẳng định xa không được! Phùng Lâm là sẽ không đem bọn hắn an bài đến chỗ rất xa đi!"

"Đúng!"

Lương Hoan nâng người lên tấm, nghiêm túc nhìn xem cửa siêu thị. Không bao lâu, liền nhìn thấy Mai Phương dẫn theo một bọc lớn đồ ăn từ nơi đó đi tới.

Thế là, hai người liền lái xe cẩn thận từ phía sau bắt đầu theo dõi.

Quả nhiên không ra Triệu Ngọc sở liệu, đương Mai Phương từ siêu thị sau khi đi ra, cũng không có tiến vào Phùng Khoát nhà chỗ khu biệt thự, mà là xuyên qua đường cái, hướng phía biệt thự chính đối diện một cái khác cư xá mà đi.

Kia là một cái hiện đại hoá cao tầng cư xá, có hơn hai mươi tòa nhà cao tầng nhà lầu, quy mô không nhỏ.

Nhìn thấy Mai Phương dùng cái móc chìa khóa từ nên cư xá cửa chính mà vào, Triệu Ngọc hai người lập tức luống cuống tay chân, mau đem xe lượn quanh cái vòng, tùy tiện đứng tại ven đường, sau đó bước nhanh hướng cư xá cửa chính chạy tới.

Thế nhưng là, hai người không có cái móc chìa khóa, vào không được môn. Nếu như hướng gác cổng đưa ra chứng kiện, lại sợ bại lộ mục tiêu. Ngay tại khó xử thời khắc, cũng may có vị chủ xí nghiệp mở cửa ra, hai người liền thừa cơ đoạt đi vào.

Nhưng mà, chờ bọn hắn lại đuổi tới trong cư xá thời điểm, lại phát hiện bảo mẫu Mai Phương sớm đã mất tung ảnh!

"Đáng chết!" Lương Hoan ủ rũ vỗ vỗ đùi, "Đây cũng quá mất mặt! Quá mất mặt! Hai ta đường đường tổ trọng án cảnh sát hình sự, thế mà đem một cái tiểu bảo mỗ cho mất dấu!"

"Không nên gấp gáp, không nên gấp gáp!" Nhưng mà, Triệu Ngọc lại khí định thần nhàn nói, "Người này đã bay vào lòng bàn tay của ta, muốn chạy? Hừ hừ. . . Môn đều không có! !" 【 liền yêu tiếng Trung 】

Chương 472: Chương 472: Biến mất phạm nhân vượt ngục

Chương 472: Biến mất phạm nhân vượt ngục

【92zw】 nửa tháng trước một cái sáng sớm, mặt trời mới mọc nghệ thuật trường học trước cửa bóng người nhốn nháo, lui tới đều là đến đây trường học lên lớp học sinh, cùng đưa hài tử gia trưởng.

Một cỗ màu trắng Nissan xe con từ giao lộ lái tới, chậm rãi đứng tại ven đường vẽ lấy bạch tuyến chỗ đậu xe bên trên.

Theo cửa xe mở ra, từ trên ghế lái đi xuống một cái cách ăn mặc thời thượng, dáng người yểu điệu nữ nhân tới. Nữ nhân buộc lên màu vàng khăn lụa, trên mặt còn mang theo một cái to lớn màu đen kính râm, để cho người ta nhìn không ra dung mạo của nàng, cũng phỏng đoán không ra tuổi của nàng.

Sau khi xuống xe, nữ nhân từ sau xe tòa xuất ra một quyển giấy vẽ, còn có một hộp cọ màu, sau đó trở về trước xe, đem giấy vẽ trải rộng ra phía trước trên nóc xe.

Giấy vẽ bên trên vẽ lấy một bộ chưa hoàn thành cọ màu họa, nữ nhân cầm cọ màu làm bộ ngắm nghía, tựa hồ muốn đem họa tác hoàn thành.

Lúc này, Lan Thư Bình nữ nhi Nữu Nữu chính cõng bàn vẽ từ trước xe đi qua, nữ nhân kia lập tức trở về đầu, xin giúp đỡ đối nàng nói ra: "Tiểu bằng hữu, xin hỏi ngươi là học mỹ thuật sao? Ngươi có thể hay không

giúp ta nhìn một chút a. . ."

Nói, nữ nhân dùng ngón tay chỉ trải tại trên nóc xe cọ màu họa.

Tiểu nữ hài lúc đầu không muốn sủa bậy, nhưng nhìn đến bộ kia cọ màu họa về sau, vẫn là manh động hiếu kì.

"Bức họa này, ta vẽ lên thật lâu. . ." Nữ nhân lắc đầu nói, "Nhưng là liên quan tới cuối cùng cái này một bộ phận, ta không biết bôi màu gì mới tốt! Ngươi có thể giúp ta nhìn xem sao? Nếu là họa không tốt, lão sư lại phải phê bình ta!"

"Ồ? Lão sư?" Tiểu nữ hài tò mò hỏi, "A di, ngài cũng là học sinh a?"

"Đúng vậy a," nữ nhân nói, "Ngươi không biết trong trường học có người thành niên hội họa ban sao? Đây chính là lão sư để lại cho ta bài tập đâu! Ta nếu là học tốt được, tương lai liền có thể đi trường học dạy mỹ thuật khóa!"

"Nha. . ." Nữu Nữu nhẹ gật đầu, sau đó chỉ vào bức họa kia nghiêm túc nói, "A di, ngươi còn lại cái này một bộ phận, tùy tiện bôi một chút sâu nhan sắc liền tốt, dạng này liền sẽ càng xinh đẹp một chút! Bất quá. . . Tuyệt đối không nên sử dụng màu đen cùng màu nâu, như thế liền khó coi, ân. . . Nếu là ta vẽ ra lời nói, ta sẽ sử dụng tử sắc!"

"Nha. . . Thực sự là. . . Thật sự là rất đa tạ ngươi!" Nữ nhi như trút được gánh nặng nói, "Vậy ngươi mau tới học đi, chớ tới trễ!"

"Ừm, a di gặp lại!" Tiểu nữ hài khoát tay áo, lại nhìn chằm chằm nữ nhân khăn lụa, kìm lòng không đặng nói, "A di, ngươi đầu này khăn quàng cổ thật xinh đẹp!"

"Ồ?" Nữ nhân hơi sững sờ, sau đó cười nói, "Tạ ơn, cám ơn!"

"A di gặp lại!" Nói xong, tiểu nữ hài quay đầu trở lại, nện bước nhẹ nhàng bước chân đi vào trường học.

Hai ngày sau đó cùng một thời gian, mang theo màu vàng khăn lụa nữ nhân cùng nàng màu trắng xe con lại xuất hiện ở vị trí kia, trong tay thì có một bộ đồng dạng chưa hoàn thành họa tác.

Lần này, đương Nữu Nữu đi học trải qua nơi đó thời điểm, lại là chủ động nghênh đón tiếp lấy, cho nữ nhân họa tác đưa ra chỉ đạo.

Cứ như vậy, không có qua một tuần lễ, hai người liền dần dần quen biết. Tiểu nữ hài xử thế chưa sâu, dần dần đối cái này thân thiết hòa ái nữ nhân sinh ra hảo cảm, thậm chí coi nàng là thành mình một cái lớn bằng hữu.

Ngoại trừ chỉ đạo hội họa bên ngoài, hai người còn trò chuyện lên việc nhà, có đôi khi, nữ nhân sẽ còn mang một chút ăn ngon lại tinh mỹ nhỏ bánh gatô cho nàng. Mà lại, nữ nhân còn nhắc nhở Nữu Nữu, nói liên quan tới hai người các nàng bí mật, tuyệt đối không nên nói cho người khác biết, bằng không mà nói, một khi bị lão sư biết, sẽ ảnh hưởng thành tích của nàng.

Tiểu nữ hài đáp ứng nữ nhân, nhưng vẫn là nhịn không được vụng trộm vẽ xuống nàng hoa hướng dương khăn lụa. . .

. . .

Thời gian quay lại trước mắt, tại một gian trải qua tỉ mỉ trang trí nhi đồng trong phòng, Lan Thư Bình nữ nhi Nữu Nữu ngay tại vẽ lấy một bộ tác phẩm mới. Tại này tấm tác phẩm mới bên trên, hoa hướng dương khăn lụa xuất hiện lần nữa, thế nhưng là tại khăn lụa bên cạnh lại vẽ lấy tiểu nữ hài phụ mẫu. . .

Nữu Nữu một bên họa, một bên rơi nước mắt, nước mắt nhỏ xuống tại

giấy vẽ phía trên, đem một mảnh nhỏ nhan sắc nhuộm dần.

Lúc này, theo khóa cửa phát ra rất nhỏ tiếng vang, cửa phòng bị người từ bên ngoài đẩy ra, nhưng gặp dẫn theo một bọc lớn đồ ăn vặt Mai Phương, từ cổng thình lình xuất hiện.

"Nữu Nữu a!" Mai Phương hòa ái nói, "Nhìn, ta mang cho ngươi cái gì tới? Tất cả đều là ngươi thích ăn nhất đồ vật! Còn có a, ta hôm nay mua chút thịt gà, chờ một lúc làm cho ngươi Cocacola gà khối có được hay không?"

"Ô ô. . ." Tiểu nữ hài buông xuống cọ màu, nhanh chóng chạy đến Mai Phương trước mặt, lôi kéo y phục của nàng kêu khóc nói, " a di, ta muốn. . . Ta muốn về nhà, ta nhớ mụ mụ. . . Ô ô. . ."

"Ai nha! Nữu Nữu a, không phải nói với ngươi sao?" Mai Phương khuyên nhủ, "Cha mẹ ngươi có việc, muốn đi ra ngoài mấy ngày, ngươi nghe ta, tiếp qua hai ngày, ngươi liền có thể về nhà. . ."

"Ta không nghe, ta không nghe. . . Các ngươi đều là gạt người! Ta muốn tìm mẹ ta, ô ô. . ." Nói, tiểu nữ hài hất ra Mai Phương, từ trong khe cửa chen ra ngoài.

"Ai?"

Mai Phương tranh thủ thời gian vứt xuống túi nhựa, xoay người đi truy, nhưng mà, đợi nàng vừa mới đi ra phòng ngủ, lại bỗng dưng thấy được một người cao mã đại, mặt mũi tràn đầy sát khí nam nhân đứng ở nơi đó!

Mà vừa rồi đi ra ngoài tiểu nữ hài, lại đã sớm bị cái này nam nhân ôm ở trong ngực!

"A! ?"

Mai Phương giật nảy mình, vừa định kêu to, nam tử kia lại nhẹ nhàng làm một cái im lặng thủ thế, ánh mắt tà dị khiếp người.

Không biết là cái này nam nhân trời sinh khí thế bức người, còn Mai Phương bị triệt để dọa mộng, nàng đem phía sau lưng đội lên trên tường, cũng không dám lại lên tiếng, mà Lan Thư Bình nữ nhi Nữu Nữu cũng là dọa đến ngừng khóc khóc.

Cái này sát khí bạo rạp nam nhân chính là Triệu Ngọc!

Lúc này, theo gian phòng phòng khách lại hiện lên một bóng người, ba người đồng thời quay đầu hướng bên kia nhìn lại. Nhưng gặp Lương Hoan cầm súng ngắn, đã hướng mặt khác hai gian phòng ngủ lục soát quá khứ.

Đợi nhìn thấy Lương Hoan súng ngắn về sau, Mai Phương cùng Nữu Nữu càng là dọa đến toàn thân run rẩy.

"Xuỵt. . ." Triệu Ngọc lại thở dài một tiếng, hơn nữa còn xông trong ngực tiểu nữ hài trừng mắt nhìn.

Một phút không đến, Lương Hoan liền từ mặt khác hai gian phòng ngủ tìm tòi ra, trong miệng thì thầm: "Ta đi, bên này mà phòng ngủ vậy mà đều còn không có trang trí đâu!"

"Cái gì?" Triệu Ngọc rất là ngoài ý muốn, lập tức quay người lại xông Mai Phương quát, "Nói! Phùng Khoát đâu?"

"A?" Mai Phương dọa đến toàn thân run rẩy, mặt không có chút máu, đã nói không ra lời.

"Chúng ta là cảnh sát!" Triệu Ngọc lại rống lên một câu, "Nhanh, nói chuyện a! Phùng Khoát đến cùng giấu chỗ nào rồi?"

"Ô ô ô. . ."

Ai ngờ, Triệu Ngọc như thế vừa hô, tiểu nữ hài vậy mà sợ quá khóc.

"Uy, khuê nữ, đừng đừng đừng. . ." Triệu Ngọc nhất thời lấy hoảng, vội vàng giảm xuống âm điệu nói, "Thúc thúc là cảnh sát, ta là tới cứu ngươi, ha ha ha. . ."

Kết quả, nhìn thấy Triệu Ngọc ngoài cười nhưng trong không cười dáng vẻ, Nữu Nữu khóc đến càng hung.

Lúc này, Lương Hoan đợi xác định trong phòng xác thực không có người khác về sau, tranh thủ thời gian cho Mai Phương mang lên trên còng tay, đồng thời quát: "Mau nói, Phùng Khoát người đâu?"

"Ta. . . Ta. . ." Không biết là Mai Phương sớm có chuẩn bị tâm lý, vẫn là đã bình tĩnh lại, vậy mà nói quanh co nói, "Ta. . . Ta không rõ. . . Các ngươi nói cái gì. . ."

"Ta đi! Còn dám giả vờ ngây ngốc đâu?" Lương Hoan bưng súng ngắn quát, "Các ngươi đã xong, không nhìn ra được sao? Tranh thủ thời gian thành thật khai báo, có lẽ còn có thể từ nhẹ xử lý! Bằng không, các ngươi sai lầm lớn!"

"Ta. . . Ta chỉ là nhận ủy thác của người nhìn hài tử, khác. . . Cái gì khác cũng không biết!" Mai Phương quyết định nói.

"Ai u? Ta nhìn ngươi chưa thấy quan tài chưa đổ lệ đúng không?"

Lương Hoan gấp, vừa định muốn phát tác, lại bị Triệu Ngọc ngăn lại.

Triệu Ngọc nhẹ nhàng buông xuống Nữu Nữu, sau đó nghiêm túc quan sát một chút hoàn cảnh nơi này. Nhưng gặp nơi này chính là ở vào tầng

17 một cá biệt bên cạnh ba phòng ngủ một phòng khách, giam giữ Nữu Nữu cái gian phòng kia phòng ở ở vào phòng khách cánh bắc, đúng lúc là cái không có cửa sổ phong bế gian phòng.

Cho nên, coi như Nữu Nữu từ trong phòng khóc rống, cũng sẽ không bị người bên ngoài chú ý đến.

Lại nhìn những phòng khác, mặt khác hai gian phòng ngủ tính cả phòng khách cũng còn không có trải qua trang trí, chỉ có trong phòng bếp lắp đặt đồ dùng nhà bếp. Xem ra, nơi này hết thảy cũng là vì bắt cóc Lan Thư Bình nữ nhi mà chuẩn bị.

Chậc chậc. . .

Là lạ a?

Nhìn trước mắt hết thảy, Triệu Ngọc càng phát ra cảm thấy kỳ quái, nơi này không có y phục nam nhân, giày mũ cùng những vật khác, chẳng lẽ nói, Phùng Khoát căn bản cũng không ở chỗ này?

Vậy cái này phạm nhân vượt ngục, đến cùng chạy đi đâu đâu? 【 liền yêu tiếng Trung 】

Chương 473: Chương 473: Tâm bệnh

Chương 473: Tâm bệnh

【92zw】"Tiểu cô nương, tại ngươi bị vây ở chỗ này thời điểm, gặp chưa thấy qua những người khác? Tỉ như. . . Người này?" Nói, Triệu Ngọc đem Phùng Khoát ảnh chụp đưa cho tiểu nữ hài Nữu Nữu nhìn.

Mặc dù tiểu cô nương còn tại bôi nước mắt, nhưng vẫn là nhìn nhìn trên điện thoại di động ảnh chụp, sau đó khẳng định lắc đầu.

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc không khỏi lần nữa nhíu chặt lông mày. Theo như cái này thì, Phùng Khoát căn bản là không có xuất hiện qua ở đây! Triệu Ngọc làm sao cũng nghĩ không thông, con tin đều đã tìm được, nhưng vì cái gì không có phạm nhân vượt ngục Phùng Khoát cái bóng?

Chẳng lẽ. . . Cái này Phùng Khoát giấu đến địa phương khác?

"Đúng, đúng đúng đúng. . ." Lúc này, Lương Hoan còn tại cùng tổng bộ hồi báo tình huống, "Tranh thủ thời gian thông tri Lan Thư Bình đi! Nữ nhi của hắn đã tìm được, nhưng là không có phát hiện Phùng Khoát! Đúng! Đó là dĩ nhiên, đi theo Triệu tổ trưởng có thể không lập đại công sao? Ha ha ha. . . Tốt. . ."

Báo cáo hoàn tất về sau, Lương Hoan để điện thoại xuống nói với Triệu Ngọc: "Tiểu Triệu, đại bộ đội lập tức đến, con tin gia thuộc cũng đã thông tri! Ân. . . Tiểu Triệu. . ."

Giờ phút này, Triệu Ngọc còn tại cực nhanh suy tư điều gì, cũng không có nghe vào Lương Hoan.

Thẳng đến Lương Hoan lại hô một cuống họng, Triệu Ngọc lúc này mới lấy lại tinh thần, sau đó hạ giọng tại Lương Hoan bên tai nói ra: "Lão Lương, nếu là Phùng Khoát không có ở nơi này, sự tình coi như không dễ làm! Một khi hắn đạt được phong thanh chạy trốn, liền không tốt nắm! Cho nên. . ."

"Cho nên. . . Như thế nào?" Lương Hoan từ đầu đến cuối theo không kịp Triệu Ngọc tiết tấu.

Triệu Ngọc nghĩ nghĩ, bỗng nhiên đi đến Mai Phương trước mặt, đối nàng nói ra: "Ta nói Mai đại tỷ a! Ngươi đừng tưởng rằng ngươi không nói lời nào liền không sao! Kỳ thật, ngươi không nói ta cũng biết!"

Mai Phương không dám nhìn Triệu Ngọc kia hùng hổ dọa người con mắt, vẫn cúi đầu, không nói câu nào.

"Lão Lương!" Triệu Ngọc đã nói một câu như vậy, sau đó liền quay người lại nói với Lương Hoan, "Việc này không nên chậm trễ, chúng ta không thể đợi thêm nữa! Đến, ngươi áp lấy nàng! Ta mang theo hài tử, chúng ta đi tìm Phùng Lâm, cùng với nàng đối chất nhau!"

"A?" Lương Hoan sững sờ, vội nói, "Tiểu Triệu, cái này. . . Có chút không hợp quy củ a? Chúng ta đã giải cứu con tin, lập công lớn, thế nhưng là cứ như vậy áp ra ngoài, có chút nguy hiểm a? Mà lại, ta đã thông tri tổng bộ. . ."

"Vậy liền thông báo tiếp một lần, " Triệu Ngọc kiên quyết quả quyết nói, "Để tổng bộ chia binh hai đường, một đường tới đây điều tra hiện trường, một đường khác trực tiếp đi Phùng Lâm nhà cùng chúng ta tụ hợp! Việc này không nên chậm trễ, binh quý thần tốc! Bỏ qua cơ hội

này, liền không tốt lại tìm đến Phùng Khoát!"

"Ngươi. . . Ngươi ý tứ, là muốn ép hỏi Phùng Lâm sao?" Lương Hoan lắc đầu nói, "Thế nhưng là, Phùng Lâm thật vất vả để Phùng Khoát vượt ngục, nàng khả năng đem Phùng Khoát giao ra sao?"

"Cho nên chúng ta mới muốn rung động nàng một chút, đánh nàng một trở tay không kịp!" Triệu Ngọc giảo hoạt nói, "Ngươi không phải vẫn muốn nhìn xem Phùng lão sư bánh xe phụ trên ghế đứng lên tình hình sao? Hiện tại chính là thời cơ tốt nhất!"

"A?" Nghe được Triệu Ngọc, Mai Phương nhịn không được a một tiếng, hiển nhiên phi thường giật mình.

"Thế nhưng là. . ." Lương Hoan còn đang do dự, "Đại bộ đội mấy phút liền đến, chúng ta không chờ bọn họ sao? Muốn vạn nhất, Phùng Khoát. . . Phùng Khoát đột nhiên xuất hiện đâu?"

"Ha ha ha. . . Ngươi yên tâm!" Triệu Ngọc khẳng định nói, "Phùng Khoát là tuyệt đối sẽ không xuất hiện ở đây! Đi thôi!" Nói, Triệu Ngọc lôi kéo tiểu nữ hài tay nhỏ, dẫn đầu đi ra ngoài cửa.

Lương Hoan gặp Triệu Ngọc khăng khăng như thế, cũng không có cách nào lại nhiều thêm ngăn cản, đành phải áp giải Mai Phương, đi theo Triệu Ngọc bước chân.

"Tiểu Triệu con a, " tại ngồi thang máy thời điểm, Lương Hoan nhịn không được tán thưởng một câu, "Ngươi khả năng này cũng quá lớn a? Vừa rồi đây chính là cửa chống trộm a? Ngươi làm sao tùy tiện tìm đồ vật liền cho vạch ra rồi? Ngươi vừa rồi cầm cái gì? Ta làm sao nhìn giống cây tăm đâu?"

Kỳ thật, cửa chống trộm chính là Triệu Ngọc sử dụng vạn năng giải tỏa khí mở ra, trong tay hắn nắm căn cây tăm bất quá là cài bộ dáng mà thôi,

Lương Hoan đương nhiên không biết.

"Khục! Uổng cho ngươi vẫn là tốt nghiệp trường cảnh sát!" Triệu Ngọc lúc này lấy hỏi lại trả lời chi, "Không có trải qua chuồn vào trong nạy ra khóa khóa sao?"

"Ta đi!" Lương Hoan thè lưỡi, "Trong cảnh giáo còn có loại này chương trình học? Ta lúc đi học tại sao không có a? A, đúng, còn có a, làm sao ngươi biết, bọn hắn sẽ đem con tin giấu ở nơi này? Ngươi cũng quá thần a?"

"Ừm. . ."

Kỳ thật, Triệu Ngọc sở dĩ có thể chuẩn xác tìm tới vị trí, hoàn toàn là bởi vì hắn trên người Mai Phương thả ra một cái máy theo dõi bố trí. Lúc ấy, hắn thấy mình bị ngăn ở cư xá ngoài cửa, vì không bỏ sót như thế một cái trọng yếu cơ hội, hắn liền thả ra một cái ẩn hình máy theo dõi ra ngoài.

Thế nhưng là, hiện tại Lương Hoan hỏi tới, hắn tự nhiên không thể thành thật trả lời, đành phải lại biên một cái lý do ra. Thế nhưng là. . . Biên lý do gì đâu?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc vậy mà tới một cái thuận nước đẩy thuyền, trực tiếp đem cằm hài điểm một cái Mai Phương, nói ra: "Ngươi hỏi nàng đi!"

"A?"

Lương Hoan ngoài ý muốn, Mai Phương giật mình.

"Ngươi nhìn ngươi, còn giả vờ ngây ngốc đúng hay không? Mau nói a?" Triệu Ngọc một mặt quở trách lấy Mai Phương, một mặt ở trong lòng biên soạn lấy lý do, rốt cục, tại Lương Hoan cùng Mai Phương xốc xếch

nhìn chăm chú phía dưới, hắn rốt cuộc tìm được một cái lý do, "Mai đại tỷ a, phòng này, có phải hay không tại ngươi danh nghĩa a? Tiền đều là Phùng Lâm lão sư đưa cho ngươi a?"

"Ngươi. . ." Mai Phương rốt cục ngẩng đầu lên, trong mắt lộ ra không thể gọi tên kinh hãi, thân thể thì run giống như run rẩy.

"Nha. . ." Lương Hoan bừng tỉnh đại ngộ, lúc này xông Triệu Ngọc giơ ngón tay cái lên , đạo, "Tiểu Triệu con a, thật sự là thần! Ca ca ta xem như phục ngươi! Nguyên lai, ngươi ngay cả bảo mẫu tài sản tình trạng đều điều tra a, ngươi được lắm đấy!" Nói, hắn ngược lại nói với Mai Phương, "Phùng Lâm lão sư cũng thật là hào phóng, vì đem ngươi lôi xuống nước, không tiếc mua cho ngươi tòa nhà căn phòng lớn a! Nếu là ta, chưa chừng cũng sẽ động tâm, ha ha ha. . ."

Mai Phương không lời nào để nói, lại lần nữa cúi đầu.

Nhưng mà, Triệu Ngọc lại là nuốt khô ngụm nước bọt, bởi vì, vừa rồi những lời này hoàn toàn là hắn nói bừa loạn tạo, hắn căn bản không biết đối hoặc không đúng?

Bởi vậy, đương mang theo các nàng trở lại trên xe về sau, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian cho Lý Bối Ny phát đi một cái tin nhắn, để Lý Bối Ny hảo hảo điều tra thêm Mai Phương tài sản tình huống.

Cứ như vậy, không có qua mấy phút, Triệu Ngọc cùng Lương Hoan liền dẫn tiểu nữ hài Nữu Nữu, áp tải bảo mẫu Mai Phương về tới Phùng Lâm nơi ở.

Trùng hợp chính là, hôm nay ngoại trừ những cái kia theo dõi thám viên bên ngoài, Phùng Lâm một nhà cũng cơ bản đều tề tựu, Tiêu Quốc Phong cùng nhi tử Tiêu Chấn đều ở đây!

Tiêu Chấn chính đẩy Phùng Lâm ở phòng khách tản bộ, còn cùng Tiêu

Quốc Phong thảo luận đồ gỗ nhà máy sự tình.

Đương Triệu Ngọc bọn người lấy dạng này một loại tư thái tiến vào biệt thự về sau, hiện trường đám người tất cả đều mộng vòng. Tiêu Quốc Phong phụ tử nhìn thấy Mai Phương mang theo còng tay, càng là không rõ nội tình.

"Cảnh sát a, ngài đây là. . ." Tiêu Quốc Phong kinh nghi đứng lên, hỏi, "Ngài đây là. . . Có ý tứ gì?"

Nhưng mà, Triệu Ngọc vẫn không để ý tới Tiêu Quốc Phong, mà là nhìn chằm chặp trên xe lăn Phùng Lâm, sau đó đem tiểu nữ hài Nữu Nữu kéo đến nàng trước mặt.

Kết quả, đương Phùng Lâm nhìn thấy tiểu nữ hài về sau, nhất thời giống gặp sấm sét giữa trời quang, toàn thân giật mình một cái!

"A di, ngươi đây là?" Nữu Nữu đã nhận ra Phùng Lâm, lúc này tò mò hỏi, "Ngươi làm sao ngồi vào trên xe lăn đi? Ngươi. . . Ngã bệnh sao?"

"Khuê nữ a. . ." Triệu Ngọc lôi kéo Nữu Nữu tay, nói một cách đầy ý vị sâu xa nói, " ngươi nói không sai, Phùng a di xác thực ngã bệnh, chỉ bất quá nàng đến, là —— tâm bệnh! !"

"Ai. . ."

Triệu Ngọc lời này vừa nói ra, Phùng Lâm miệng bên trong vậy mà phát ra một tiếng bao hàm u oán ai thán.

Ngay sau đó, ngay tại trước mắt bao người, nàng bỗng nhiên bánh xe phụ trên ghế —— đứng lên! ! ! 【 liền yêu tiếng Trung 】

Chương 474: Chương 474: Ngươi không nói ta cũng biết

Chương 474: Ngươi không nói ta cũng biết

"Ác ác ác..."

Tiêu Chấn lúc ấy chính đẩy xe lăn, đột nhiên nhìn thấy Phùng Lâm bánh xe phụ trên ghế đứng người lên, dọa đến hắn liên tiếp lui về phía sau, phía sau lưng đâm vào to lớn bể cá bên trên, bể cá tóe lên bọt nước thậm chí nghiêng văng đến trên sàn nhà, con cá cũng là kinh hoảng tán loạn...

"A..."

Tiêu Quốc Phong càng là dọa đến đứng không vững, vậy mà phốc đông một tiếng quỳ rạp xuống đất!

"Oa!"

Bên cạnh thám viên nhóm cũng là kinh ngạc đến không được, từng cái tất cả đều hoảng hốt thất thố, không biết nên như thế nào cho phải?

"Lão thiên!"

Lương Hoan mặc dù trong lòng có chỗ chuẩn bị, nhưng vẫn là dọa đến lấy tay sờ một chút bao súng.

"Ngươi... Các ngươi..." Phùng Lâm trừng mắt hai mắt thật to, đưa tay

chỉ vào Triệu Ngọc nói, "Các ngươi là thế nào biết đến? Ta... Ta làm sai chỗ nào?"

"Chậc chậc..." Nghe đến lời này, Triệu Ngọc một mặt giữ chặt tiểu nữ hài Nữu Nữu, một mặt đối Phùng Lâm chậc lưỡi nói, "Có phạm tội liền sẽ có chân tướng, lại hoàn mỹ kịch bản cũng sẽ có tì vết! Phùng lão sư, từ ngươi quyết định áp dụng bắt cóc một sát na kia lên, ngươi cũng đã thua!"

"Ta... Ta... Thua?" Phùng Lâm cười lạnh, "Hừ... Ta thua sao? Lan Thư Bình không phải đã thừa nhận hắn liền là giết người hung phạm rồi? Nhi tử ta căn bản chính là vô tội!"

"Không! Không phải như vậy, " Lương Hoan lập tức trở về nói, " đó bất quá là cảnh sát chúng ta thả ra bom khói mà thôi, Lan Thư Bình nhận tội đều là giả..."

"Ai..." Triệu Ngọc không nghĩ tới Lương Hoan miệng nhanh như vậy, có lòng muốn cản, đã vì lúc quá muộn.

"A! ? Cái gì! ? Giả! Làm sao... Làm sao có thể? Ta... Ta thế mà bị lừa rồi... A..." Phùng Lâm chợt cảm thấy một trận mê muội, oanh ngã xuống trên xe lăn.

"Mẹ..." Tiêu Chấn vội vàng vọt tới phụ cận xem xét, Tiêu Quốc Phong cũng là ngay cả chạy mang điên vọt tới.

Giờ này khắc này, mặc kệ là tỉnh lý cảnh sát hình sự, vẫn là Mạt Dương phân cục thám tử, tất cả đều nhận được thượng cấp điện thoại, hiểu rõ vụ án bắt cóc sự tình.

Thế nhưng là, đối mặt Phùng Lâm vừa rồi đột nhiên đứng lên, bọn hắn vẫn là không có tỉnh táo lại, từng cái ngây ra như phỗng đứng tại chỗ không nhúc nhích.

"Phùng lão sư..."

Nhìn thấy Phùng Lâm té xỉu, bảo mẫu Mai Phương cũng là vội vàng muốn xông tới hỗ trợ, nhưng là bị Lương Hoan kéo túm ở.

"Cảnh sát, ta... Để cho ta đi xem một chút..." Mai Phương gấp đến độ nước mắt bay tứ tung, "Phùng lão sư bệnh, cũng không hề hoàn toàn tốt, nhất định phải ăn mau đi thuốc!"

"Cái này. . ." Lương Hoan nhìn một chút Mai Phương, lại nhìn một chút Triệu Ngọc.

Triệu Ngọc khẽ gật đầu, Lương Hoan lúc này mới mở ra Mai Phương còng tay. Hiện trường có sáu bảy tên cảnh sát hình sự thám viên, đương nhiên sẽ không lo lắng nàng muốn chạy trốn.

Mai Phương tranh thủ thời gian vọt tới phụ cận, sau đó bánh xe phụ ghế dựa cạnh ngoài trong bọc móc ra dược hoàn cho Phùng Lâm ăn vào, Phùng Lâm lúc này mới thoáng có chỗ chuyển biến tốt đẹp.

"Cái này. . . Chuyện này rốt cuộc là như thế nào a?" Tiêu Quốc Phong cả người đều mộng, là vừa mừng vừa sợ lại sợ, "Phùng Lâm, ngươi tỉnh, ngươi... Làm sao đứng lên? Vì cái gì... Không nói cho ta một tiếng?"

"Mẹ... Ngươi tỉnh..." Tiêu Chấn cũng là trăm mối cảm xúc ngổn ngang hô hoán.

Ai ngờ, ngay lúc này, lấy Mao Vĩ cầm đầu Dung Dương phân cục thám viên nhóm đã từ cửa chính tiến vào, rất nhanh liền đem trọn ngôi biệt thự vây quanh.

Sau lưng Mao Vĩ, Lan Thư Bình cùng thê tử của hắn Cao Đình cực nhanh chạy đến phụ cận, đợi nhìn thấy nữ nhi Nữu Nữu bình yên vô sự

về sau, nhất thời ngạc nhiên ôm nhau mà khóc!

"Nữu Nữu a, nhưng làm ta sợ muốn chết... Ô ô ô..."

Cao Đình lê hoa đái vũ, Lan Thư Bình hai mắt đẫm lệ, Nữu Nữu cũng là ôm thật chặt ở ba mẹ cổ, ủy khuất gào khóc!

"Nữu Nữu không khóc, ngoan, ngoan a!" Lan Thư Bình nghẹn ngào khuyên lơn, "Trở về ba ba mua cho ngươi một bộ mới bàn vẽ có được hay không? Ngoan..."

"A! ?"

Ai ngờ, đương Phùng Lâm nghe được Lan Thư Bình thanh âm về sau, vậy mà bỗng dưng đứng thẳng người lên! Sau đó, đương nàng thấy rõ ràng người trước mắt thật là Lan Thư Bình về sau, nàng lần nữa bánh xe phụ trên ghế bỗng nhiên đứng lên, chỉ vào Lan Thư Bình lớn tiếng mắng:

"Hung thủ! Hung thủ giết người!"

"Cái gì?" Lan Thư Bình sững sờ, vội vàng quay đầu đi xem, khi nhìn đến Phùng Lâm về sau, cũng là cả kinh toàn thân run rẩy,

"Phùng... Phùng a di... Ta..."

"Ngươi cái này hung thủ giết người! A..." Phùng Lâm điên cuồng mà hô lớn, "Liền là ngươi, hại nhà ta khoát mà ngồi xổm 10 năm đại lao! Ngươi tên hung thủ này! Hung thủ! Cảnh sát, các ngươi nhanh lên một chút bắt hắn lại, bắt hắn lại a!"

"Phùng a di, ngài nghe ta nói!" Lan Thư Bình vô tội nói, "Ta thật không có giết người, thật! Ta có thể thề với trời! Ta không có giết người, cũng không có hại qua Phùng Khoát!"

"Ngươi nói bậy!" Phùng Lâm rống to, "Ngươi ghen ghét nhà ta khoát mà so ngươi suất khí, so ngươi có tài hoa, ghen ghét hắn cướp đi ngươi nữ nhân yêu mến, cho nên ngươi liền dùng loại kia hèn hạ phương thức hãm hại hắn! Ngươi... Tội phạm giết người!"

"A di, thật không phải là ta à!" Lan Thư Bình khóc ròng ròng hô, "Ngươi rốt cuộc muốn ta như thế nào, mới có thể tin tưởng lời của ta a?"

"Đúng vậy a!" Mao Vĩ phụ họa nói, "Phùng lão sư, chúng ta đã triệt để điều tra qua, Lan Thư Bình lời khai cùng chuyện khi đó phát hiện trận căn bản hoàn toàn không nhất trí, mà lại hắn cũng có không ở tại chỗ chứng minh! Sát hại Lưu Kiều người thật không phải là hắn, trong này khẳng định còn có cái gì hiểu lầm..."

"Đủ rồi!"

Ai ngờ, Mao Vĩ còn chưa nói xong, một mực ngồi xổm ở Nữu Nữu bên cạnh Cao Đình chợt rống lớn một tiếng, khiến cho hiện trường thình lình an tĩnh lại.

"Cảnh sát!" Cao Đình đứng người lên, xông Mao Vĩ lạnh lùng nói, "Ta hỏi ngươi, các ngươi hiện tại có phải hay không tới bắt bắt cóc phạm?"

"Ừm..." Mao Vĩ bị Cao Đình khí thế bức bách liên tiếp lui về phía sau, khẽ gật đầu.

"Nếu là, kia bọn cướp đang ở trước mắt, vì cái gì không cho các nàng đeo lên còng tay?" Cao Đình quay người lại, chỉ vào Phùng Lâm cùng Mai Phương nói, "Ta mặc kệ các ngươi cùng trượng phu ta trước kia có cái gì ân oán! Nhưng là, ta tuyệt không cho phép có người bắt ta hài tử làm áp chế thẻ đánh bạc!"

Nói, Cao Đình lại trực diện Phùng Lâm nói ra: "Phùng lão sư, ngươi

không muốn như thế hùng hổ dọa người, khí thế hung hăng! Nói cho ngươi, nhà ta sách bình tuyệt đối không phải cái gì tội phạm giết người, ngươi không nên quá nghĩ đương nhiên! Con của ngươi ngồi xổm ngục giam, cùng ta nhà không có quan hệ!

"Nhưng là, ngươi bây giờ bắt cóc nữ nhi của ta, ngươi là tại phạm tội! ! Ta chẳng cần biết ngươi là ai, ngươi đều phải vì ngươi hành vi trả giá đắt! Ta nhất định... Sẽ truy cứu tới cùng!"

Nói, Cao Đình cũng là âm thanh cao quãng tám xông Mao Vĩ bọn người hô: "Cảnh sát, các ngươi còn chờ cái gì! ? Chẳng lẽ... Các ngươi muốn bao che bắt cóc phạm sao?"

"Cái này. . ."

Mao Vĩ nhíu nhíu mày, tranh thủ thời gian xông Trương Diệu Huy khoát tay áo, Trương Diệu Huy lúc này mới cùng Lan Bác cùng đi quá khứ, cho Phùng Lâm cùng Mai Phương mang lên trên còng tay.

"Đừng... Đừng a... Đây là nói như thế nào?" Tiêu Quốc Phong vội vàng tới cầu tình, "Nhà ta Phùng Lâm chảy máu não a, thế nào lại là bắt cóc phạm đâu? Trong này, có phải hay không hiểu lầm?"

"Đại ca a, " Trương Diệu Huy khó xử nói một câu, "Có phải hay không, về cục cảnh sát hỏi một chút, liền biết tất cả! Phùng lão sư, làm phiền ngươi, theo chúng ta đi một chuyến đi!"

Nói, Trương Diệu Huy liền đi đẩy xe lăn.

"Chậm đã! !"

Ai ngờ, tại phòng khách này bên trong, vậy mà lại quát to một tiếng bỗng nhiên vang lên, lần nữa đem ồn ào tiếng nghị luận ép xuống. Sau đó, mọi người ở đây chú mục phía dưới, Triệu Ngọc chậm rãi đi đến

trong đại sảnh, đối mọi người nói ra:

"Các vị, ta mặc kệ các ngươi trước kia có cái gì ân oán, ta cũng mặc kệ cái gì bắt cóc không bắt cóc! Nhưng là, ta là cảnh sát, ta là tới phá án! Đừng quên, tại bắt giữ phạm nhân trước đó, ta còn có một cái bản án cần tra hỏi!" Nói, Triệu Ngọc lấy tay chỉ một cái Phùng Lâm, "Phùng lão sư, đều đến lúc này, ngươi liền mau nói cho ta biết nhóm, ngươi đến cùng đem Phùng Khoát dấu ở nơi nào a?"

Triệu Ngọc kiểu nói này, những cái kia đến từ tỉnh đội các cảnh sát lúc này mới vì đó rung một cái! Bởi vì Triệu Ngọc nhắc nhở bọn hắn, làm phạm nhân vượt ngục Phùng Khoát, thế nhưng là vẫn như cũ là tung tích không rõ đâu!

"Hừ!" Phùng Lâm tức giận lườm Triệu Ngọc một chút, cắn răng nói ra hai chữ, "Mơ tưởng!"

"A... Ha ha..." Ai ngờ, Triệu Ngọc chợt ha ha cười ha hả, lập tức lắc đầu nói với Phùng Lâm, "Phùng lão sư, ta đã có thể đem ngươi bắt cóc sự tình tìm ra, như vậy... Tìm Phùng Khoát, còn khó sao? Ngươi không nói, lại cũng không đại biểu ta không biết!"

Chương 475: Chương 475: Khác 1 cái đồng lõa

Chương 475: Khác 1 cái đồng lõa

Nghe được Triệu Ngọc, hiện trường một mảnh chưa phát giác xôn xao, bất kể là ai, tất cả đều bị Triệu Ngọc hấp dẫn lấy.

Mà Trương Diệu Huy cũng là đình chỉ đẩy xe lăn động tác, đem Phùng Lâm đứng tại Triệu Ngọc trước mặt.

Nhưng mà, Triệu Ngọc nói xong câu đó về sau, cũng không có tiếp tục, mà là mở ra điện thoại tìm kiếm màn hình, sau đó xông tỉnh hình cảnh đội một vị thám viên khoát tay áo.

Kia là một cái cùng Triệu Ngọc niên kỷ tương tự cảnh sát hình sự, lần này đến đây Tần Sơn, là chuyên môn vì tại Phùng Khoát nhà chằm chằm thủ, để phòng Phùng Khoát về nhà.

Nhìn thấy Triệu Ngọc ngoắc về sau, hắn không rõ nội tình đi tới.

Kết quả, Triệu Ngọc đưa điện thoại di động trên màn hình một vài thứ đưa cho hắn nhìn, sau đó ngay trước mặt mọi người nói ra: "Tranh thủ thời gian thông tri lãnh đạo của ngươi, đến nơi này bắt người đi thôi!"

A! ?

Triệu Ngọc thực sự quá mức đột nhiên, để đám người cảm thấy không

thể tưởng tượng, Mao Vĩ bọn người cũng là tất cả đều đều thấy choáng!

Phùng Lâm chăm chú nhìn Triệu Ngọc con mắt, mặc dù có chút chấn kinh, lại chỉ cho là đây là Triệu Ngọc đang lừa nàng!

"Thất thần làm gì? Đi a?" Triệu Ngọc làm càn thần tỉnh hình cảnh quát, "Ngươi nha không muốn lập công?"

"Nha... Nha..." Người này lúc này mới kịp phản ứng, vội vàng chạy bên cạnh gọi điện thoại đi.

"Ha ha ha... Phùng lão sư..." Triệu Ngọc quay lại mặt cười rạng rỡ nói, "Địa chỉ, còn cần ta niệm cho ngươi nghe sao?"

"Không... Ta không tin..." Phùng Lâm trừng to mắt nói, "Ta không tin..."

"Tốt! Ngươi không tin coi như xong, " Triệu Ngọc thờ ơ nói, "Đã dạng này, vậy ta liền đem ngươi hoàn mỹ kế hoạch tất cả đều đem ra công khai đi! Kỳ thật... Phùng Khoát bản nhân, căn bản cũng không tại Tần Sơn!"

"Cái gì! ?"

Người khác không biết nội tình, nhưng là hiểu rõ vụ án bắt cóc thám viên hết sức rõ ràng, bọn hắn một mực nhận định, bắt cóc Lan Thư Bình nữ nhi chủ mưu liền là Phùng Khoát, cho nên, Phùng Khoát tất nhiên ngay tại Tần Sơn!

Nhưng mà, Triệu Ngọc lại nói không tại, đây chính là hoàn toàn lật đổ bọn hắn nhận biết.

"Tiểu Triệu, " Mao Vĩ nhịn không được hỏi một câu, "Không tại Tần Sơn, kia ở đâu a?"

"Ừm..." Triệu Ngọc quay đầu hướng Mao Vĩ thấp giọng nói một câu, "Tại Vân Châu đâu! Mao tổ trưởng..."

Triệu Ngọc dùng nháy mắt ra hiệu cho, Mao Vĩ lúc này mới ý thức được Triệu Ngọc có thể là tại sử dụng kế sách, liền tranh thủ thời gian cấm âm thanh.

Nhưng mà, mặc dù Triệu Ngọc thanh âm rất thấp, nhưng gần trong gang tấc Phùng Lâm vẫn là nghe được "Vân Châu" hai chữ, bỗng dưng, nàng run rẩy một chút, nhìn về phía Triệu Ngọc ánh mắt đã thay đổi hương vị.

"Phùng lão sư, mặc dù kế hoạch của ngươi có thể xưng hoàn mỹ, nhưng là..." Triệu Ngọc quay người lại nói, "Thế nhưng là càng cẩn thận, lỗ thủng thường thường thì càng nhiều! Kỳ thật, ngươi thật sự làm được rất tốt, tránh né camera, cùng tiểu nữ hài lôi kéo làm quen, an bài giấu kín con tin địa điểm, an bài Phùng Khoát vượt ngục , vân vân vân vân... Thiên y vô phùng, có thể xưng hoàn mỹ!

"Ban sơ, ta đích xác là đoán không ra ở trong đó ảo diệu, " Triệu Ngọc trầm giọng mà nói, " một người ngay tại giả bệnh người, làm sao có thể một chút làm nhiều chuyện như vậy đâu?

"Thế nhưng là về sau, ta nghĩ thông suốt, ngươi muốn áp dụng dạng này một cái tỉ mỉ kế hoạch, là nhất định phải có đồng bọn! Cho nên, ta liền hoài nghi đến ngươi bảo mẫu trên đầu! Nàng một ngày 24 giờ bất ly thân chiếu cố ngươi, nàng vòng này, ngươi là thế nào cũng không vòng qua được đi! Cho nên, ngươi nhất định phải đem nàng thu mua mới được, để nàng đối ngươi mở một con mắt nhắm một con mắt, để nàng trợ giúp ngươi áp dụng kế hoạch!"

"Kết quả nghiệm chứng suy đoán của ta, chúng ta chỉ cần theo dõi ngươi bảo mẫu, tự nhiên là tìm được đáp án!"

"Thế nhưng là... Ta không rõ, ta để lộ ra sơ hở ở chỗ nào, đưa tới ngươi

hoài nghi?" Phùng Lâm nhịn không được hỏi một câu.

"Cái này còn khó nói, hoa hướng dương khăn lụa mà!" Trương Diệu Huy cũng không nhịn được nói một câu.

"Uy!" Triệu Ngọc không vui, vội vàng trợn nhìn Trương Diệu Huy một chút, mắng, " lão Trương, đừng lắm miệng có được hay không? Không có nhìn ra sao? Hiện tại là ta lộ mặt thời gian!"

"Nha... Không có ý tứ..." Trương Diệu Huy vội vàng ngậm miệng, cái khác thám viên lại nhịn không được cười ra tiếng.

"Đúng, liền là hoa hướng dương khăn lụa bán ngươi, thích chưng diện Phùng lão sư!" Triệu Ngọc tiếp tra nói,

"Ngươi nghĩ không ra, tiểu nữ hài sớm đem ngươi khăn lụa vẽ xuống đến, treo ở nàng phòng ngủ trên tường đi?"

"Thế nhưng là, ta không có bị camera đập tới, các ngươi lại thế nào phát hiện là ta mang theo khăn lụa đâu?" Phùng Lâm vẫn không hiểu.

"Phùng lão sư, có..." Lương Hoan vừa mới hé miệng, nhưng xem xét Triệu Ngọc giết người ánh mắt, tranh thủ thời gian tự giác đóng chặt.

"Ha ha ha, có cái học sinh gia trưởng cùng hài tử chơi tự chụp, đem ngươi soi sáng bên trong đi!" Triệu Ngọc đắc ý nói, "Sau đó ta lại cho ngươi lão công gọi điện thoại, chứng thực ngươi có như vậy một sợi tơ khăn, cho nên liền hoài nghi đến trên đầu của ngươi rồi?"

"A? Ngươi... Ngươi ngươi ngươi..." Tiêu Quốc Phong trừng to mắt nói, "Ngươi gọi điện thoại cho ta hỏi khăn lụa sự tình, lại là..."

Nghe đến đó, Phùng Lâm sắc mặt đã trở nên phi thường khó xử.

"Vẫn là để ta tiếp tục nói đi, có được hay không?" Triệu Ngọc dùng ngón tay chỉ bảo mẫu Mai Phương, nói, "Ta ngay từ đầu cũng lâm vào tư duy theo quán tính, tưởng rằng Phùng lão sư bắt cóc tiểu nữ hài, sau đó từ Phùng Khoát trông giữ đây! Thế nhưng là, làm chúng ta tìm tới giấu kín con tin địa phương về sau lại phát hiện, nơi đó căn bản không có Phùng Khoát cái bóng, ta lúc này mới ý thức được, ta khả năng nghĩ sai!

"Nếu là Phùng Khoát canh chừng tiểu nữ hài, như vậy chỉ cần chứa đựng tốt đầy đủ đồ ăn, vậy liền dùng không đến Mai a di mạo hiểm đi cho tiểu nữ hài nấu cơm!

"Cho nên... Ta lúc này mới điều chỉnh mạch suy nghĩ, hướng khác phương hướng đi cân nhắc!"

Nói đến đây, hiện trường đã tĩnh tận gốc châm rơi trên mặt đất đều có thể nghe thấy, mọi người tất cả đều bị Triệu Ngọc suy luận quá trình hấp dẫn lấy.

"Kỳ thật..." Triệu Ngọc xông Phùng Lâm gật đầu nói, "Phùng lão sư, ngươi phạm cái thứ hai sai lầm, liền là không nên đem giấu kín con tin cái gian phòng kia phòng ở, viết thành Mai Phương danh tự! Chỗ sơ hở này, quá lớn!"

"Chúng ta chỉ cần tra một chút Mai Phương bất động sản, liền có thể tìm tới nơi đó!" Triệu Ngọc vừa điểm xong đầu, lại lắc đầu, "Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, Mai Phương nếu như không đem phòng ở viết tại tên của mình dưới, kia nàng cũng không yên lòng a? Cho nên, cái này kêu là rút dây động rừng, nếu như chúng ta hoài nghi không đến Phùng lão sư trên thân, liền sẽ không phát hiện Mai Phương có vấn đề, không phát hiện Mai Phương có vấn đề, chúng ta cũng không có cách nào tìm tới con tin! Không có cách nào tìm tới con tin, vậy thì càng không muốn đàm Phùng Khoát!"

Triệu Ngọc lúc nói chuyện, Phùng Lâm cùng Mai Phương ánh mắt có

chút rất không thích hợp, tựa hồ tại trong mơ hồ, các nàng lại thấy được cái gì hi vọng, vẫn ôm lấy may mắn.

Nhưng mà, các nàng hi vọng rất nhanh liền tan vỡ

"Phùng lão sư, con tin sự tình có thể đã qua một đoạn thời gian. Tiếp xuống, chúng ta đến trò chuyện chút Phùng Khoát vượt ngục sự tình đi!" Triệu Ngọc khóe miệng giơ lên tà dị mỉm cười, nói, "Tại Phùng Khoát vòng này tiết bên trên, ta đích xác cũng sa vào đến một cái lầm lẫn! Ta coi là, là hai vị một trong số đó, tại Vân Châu trợ giúp Phùng Khoát vượt ngục, sau đó đem hắn mang về Tần Sơn đây này!

"Nhưng là, làm ta lặp đi lặp lại suy nghĩ về sau lại phát hiện, hai người các ngươi không quá có đi Vân Châu khả năng!" Triệu Ngọc càng nói càng trầm ổn, "Hai người các ngươi còn muốn tiến hành bắt cóc sự tình, mặc dù về thời gian tới kịp, nhưng là hơn nửa đêm lái xe cao hơn nhanh, lại mang theo phạm nhân vượt ngục, bị bại lộ nguy hiểm thực sự quá lớn!

"Như vậy... Phùng Khoát vượt ngục, ngươi là thế nào làm được đâu?"

Nói đến đây, Triệu Ngọc thoáng thừa nước đục thả câu, lúc này mới rốt cuộc nói ra đáp án: "Cho nên, Phùng lão sư, ngươi ngoại trừ bảo mẫu Mai Phương bên ngoài, còn có một cái khác đồng lõa! ! !"

Chương 476: Chương 476: Cuối cùng 1 cái vấn đề

Chương 476: Cuối cùng 1 cái vấn đề

Phốc đông!

Nghe tới Triệu Ngọc nói đến có khác đồng lõa về sau, bảo mẫu Mai Phương một cái không có đứng vững, té quỵ trên đất.

Không riêng Phùng Lâm giật nảy cả mình, tất cả mọi người ở đây đều bị Triệu Ngọc chấn động, thậm chí ngay cả Lan Thư Bình một nhà ba người cũng đều quay đầu trở lại đến, hết sức hiếu kỳ.

"Ai. . ." Triệu Ngọc sửa sang lại mình trên trán tóc ngắn, thở dài một hơi nói, " mọi người không muốn như thế ngoài ý muốn, ta sẽ kiêu ngạo! Kỳ thật. . . Ta vừa rồi bất quá là nói mò mà thôi, giấu kín con tin cái gian phòng kia phòng ở, chủ phòng danh tự cũng không phải là Mai Phương, mà là. . . Ân. . ." Nói, Triệu Ngọc cúi đầu nhìn một chút điện thoại, lúc này mới đọc lên một cái tên, "Trương Hải Ba!"

Trương Hải Ba! ?

Mọi người đã bị Triệu Ngọc khiến cho lộn xộn, hoàn toàn nghe không rõ hắn đang giảng cái gì.

Dung Dương phân cục thám viên nhóm cũng là hai mặt nhìn nhau, cảm giác cái tên này mười phần lạ lẫm.

Nhưng mà, tại Phùng Lâm cùng Mai Phương nghe tới, cái tên này lại rõ ràng khiến nàng hai bỗng nhiên kinh ngạc, ánh mắt bên trong phút chốc không có trước đó chờ mong chi quang.

"Liên quan tới Phùng Khoát vượt ngục. . ." Triệu Ngọc thu hồi tiếu dung, nghiêm túc nói với Phùng Lâm, "Ngươi vẫn là đánh giá quá thấp chúng ta làm cảnh sát hình sự dẻo dai mà! Đang điều tra vụ án này trước đó, chúng ta điều lấy Phùng Khoát tất cả thăm tù ghi chép, đồng thời kỹ càng điều tra mỗi người!

"10 năm qua, vào ngục thăm hỏi Phùng Khoát người hoàn toàn chính xác không ít, lượng công việc của chúng ta có thể nghĩ, " Triệu Ngọc lắc đầu mà nói, " nhưng là, vì tra được chân tướng, lớn hơn nữa lượng công việc cũng khó không được chúng ta! Chính là bởi vì dạng này, chúng ta mới cuối cùng từ đông đảo thăm tù nhân viên bên trong, tìm được cái này Trương Hải Ba!"

"Nha. . ." Thám viên nhóm không khỏi nghe đến mê mẩn, phát ra một tiếng phụ họa.

"Mặc dù, cái này Trương Hải Ba chỉ ở thăm tù ghi chép bên trên xuất hiện qua hai lần, nhưng là. . ." Triệu Ngọc trầm giọng nói, "Cái này hai lần, lại là tại gần nhất trong hai tháng xuất hiện, nhất là một lần cuối cùng, khoảng cách Phùng Khoát vượt ngục thời gian rất gần!

"Trên tư liệu biểu hiện, cái này Trương Hải Ba là làm đồ dùng trong nhà bán buôn, từ trên lý luận tới nói, Phùng Khoát tại tỉnh ngục giam lấy nghề mộc tăng trưởng, tựa hồ cùng làm đồ dùng trong nhà bán buôn người có thể nói tới bên trên lời nói!

"Nhưng là, nếu như xâm nhập nghiên cứu một chút, lại phát hiện, hai người kia trong công tác căn bản không có chút nào giao nhau có thể nói! Thẳng đến. . . Chúng ta tra xét một chút Trương Hải Ba hộ khẩu,

mới chợt hiểu ra, nguyên lai, hắn còn có cái lão bà gọi là Mai Phương!"

A! ?

Đám người kinh ngạc bên trong, tất cả đều nhìn hướng về phía bảo mẫu.

"Phùng lão sư, " Triệu Ngọc lắc đầu nói, "Ngài mị lực thật sự là không giảm năm đó, chỉ một cái tìm đến một đôi vợ chồng vì ngươi hỗ trợ! Xem ra, vì Phùng Khoát, ngươi cũng là liều mạng!"

"Ngươi. . . Ngươi. . ." Phùng Lâm kích động đến toàn thân loạn chiến, đã nói không ra lời.

Triệu Ngọc lại lù lù nói ra: "Ta đoán, tất cả kế hoạch khẳng định là xuất từ trên tay của ngươi, Mai Phương cùng Trương Hải Ba bất quá là dựa theo kế hoạch của ngươi làm việc mà thôi!

"Phùng Khoát từng có mẫn chứng, ngươi liền lợi dụng điểm này để hắn dị ứng phát tác, sau đó bị giám ngục đưa đi bệnh viện!" Triệu Ngọc tiếp tục nói, "Mà ngươi đã coi là tốt hắn muốn vào ở bệnh viện cùng phòng, sau đó, ngươi để Trương Hải Ba sớm rất nhiều ngày đi đến bệnh viện, đem phòng bệnh phòng trộm cửa sổ sớm làm xong tay chân.

"Mà đợi đến Phùng Khoát đêm đó vào ở bệnh viện thời điểm, lại là Trương Hải Ba thông qua thủ đoạn nào đó tiếp xúc đến Phùng Khoát, đem chuẩn bị xong gây tê thuốc phun sương cùng còng tay chìa khoá đưa tới trong tay hắn, lúc này mới thúc đẩy Phùng Khoát vượt ngục thành công! Đúng hay không?"

"Ngươi. . ." Phùng Lâm con mắt đã trừng ra tia máu.

"Nhưng mà, Phùng Khoát vượt ngục bất quá là cái ngụy trang!" Triệu Ngọc lại nói, "Ngươi mục đích thực sự, lại là bắt cóc Lan Thư Bình nữ nhi, dùng để bức bách Lan Thư Bình, để hắn thừa nhận hắn mới là năm

đó hung thủ giết người! Cứ như vậy, chỉ cần Lan Thư Bình nhận tội, kế hoạch của ngươi liền thành công, mà Phùng Khoát liền sẽ vô tội phóng thích!

"Thế nhưng là. . . Coi như ngươi thành công, vượt ngục tội danh có thể tẩy thoát, thế nhưng là ngươi bắt cóc sẽ làm thế nào đâu?" Triệu Ngọc lắc đầu thở dài, "Ngươi vì nhi tử, không tiếc đem mình đưa vào ngục giam sao?"

Nghe đến lời này, Phùng Lâm yên lặng cúi đầu.

"Nhưng. . . thế nhưng là. . ." Lúc này, Mao Vĩ bỗng nhiên vò đầu hỏi, "Tiểu Triệu con a, chuyện xưa mạch lạc đã rõ ràng, thế nhưng là. . . Ta vẫn là không hiểu rõ, Phùng Khoát người đâu? Hắn đến cùng. . . Ở đâu a?"

"Đúng vậy a?" Thám viên nhóm tất cả đều hết sức tò mò.

"Ha ha. . ." Triệu Ngọc mỉm cười, nói, "Tại giam giữ Nữu Nữu phòng ở phía trên, Phùng lão sư đã phạm vào một lần sai lầm, như vậy. . . Tại giấu kín Phùng Khoát vấn đề bên trên, có thể hay không giẫm lên vết xe đổ đâu?"

"Ừm. . . Ngươi. . . Ngươi ý tứ. . . Là. . ." Mao Vĩ còn tại vò đầu.

"Ta đã để Lý Bối Ny cẩn thận tra xét một chút hai người này tài sản tình trạng, " Triệu Ngọc trịnh trọng nói, "Tần Sơn nhà này tân phòng đăng ký chính là Trương Hải Ba danh tự, Mai Phương là tổng cộng có người. Mà tại Vân Châu thị, vợ chồng bọn họ đồng dạng có được một bộ bất động sản, mà lại, bộ này bất động sản vẫn là năm bên trong vừa mới mua! Vị trí nha, ta vừa rồi đã cho tỉnh đội anh em. . ."

"Oa! Không thể nào?" Trương Diệu Huy bọn người tất cả đều há to mồm nhìn xem Triệu Ngọc, khen, "Lại là cái dạng này! Cái này tựa hồ. . . Có

chút quá đơn giản a? Thế nhưng là. . . Nhưng lại không tiện nghĩ đến!"

"Đúng vậy a!" Lương Hoan khoát tay nói, "Chúng ta cũng đều coi là Phùng Khoát trở lại Tần Sơn nữa nha! Cái nào nghĩ đến, hắn thế mà một mực ở tại Vân Châu. . . Chậc chậc. . ."

"Ngươi. . . Ngươi. . ." Giờ này khắc này, Phùng Lâm nhìn về phía Triệu Ngọc ánh mắt đã hoàn toàn thay đổi, nàng một mặt kinh ngạc nhìn xem Triệu Ngọc hỏi, "Ngươi đến cùng. . . Là ai?"

"Phùng lão sư a, biết Miên Lĩnh án không?" Lan Bác khoe khoang chỉ vào Triệu Ngọc giới thiệu nói, "Chúng ta Dung Dương phân cục số một thần thám Triệu Ngọc Triệu tổ trưởng đây là! Miên Lĩnh đại án đều có thể phá mất, ngươi này một ít điêu trùng tiểu kỹ, há có thể trốn qua pháp nhãn của hắn a?"

"Bông vải. . . Miên Lĩnh án a?" Phùng Lâm thân thể còn tại run rẩy kịch liệt, nhưng là con mắt đã phai nhạt xuống.

"Lão thiên! Nguyên lai. . . Miên Lĩnh đại án liền là ngươi phá a? Quả. . . Quả nhiên. . . Danh bất hư truyền. . ." Mạt Dương phân cục thám viên, còn có tỉnh đội cảnh sát hình sự tất cả đều đối Triệu Ngọc lau mắt mà nhìn, lớn thêm tán thưởng.

"Quá khen, quá khen!" Triệu Ngọc chắp tay ôm quyền, dương dương đắc ý.

"Cảnh sát, " ai ngờ, Phùng Lâm bỗng nhiên ngẩng đầu lên, nói với mọi người nói, " Phùng Khoát vượt ngục, còn có bắt cóc Nữu Nữu sự tình, tất cả đều là một mình ta gây nên, cùng Mai Phương cùng Trương Hải Ba không có bất cứ quan hệ nào! Ta nhận tội, nhưng các ngươi nhất định phải thả bọn hắn!"

"Phùng lão sư. . ." Mai Phương run rẩy quỳ gối xe lăn một bên, lệ như

suối trào.

"Phùng lão sư a, " Mao Vĩ khó xử nói, "Bọn hắn có tội hay không, ngài nói không tính, chúng ta cũng là nói không tính! Vẫn là đến làm cho sự thật đến nói chuyện a. . ."

Nói xong, Mao Vĩ lại lần nữa xông Trương Diệu Huy khoát tay áo, Trương Diệu Huy lúc này mới cùng Lan Bác cùng một chỗ, đem Phùng Lâm cùng Mai Phương tất cả đều áp đi!

"Không! Không!" Phùng Lâm kích động vỗ xe lăn tay vịn nói, "Nhà ta khoát mà là vô tội! Hắn là oan uổng, oan uổng. . ."

Tiêu Chấn lo lắng bệnh tình của mẫu thân, tranh thủ thời gian đi theo xe cảnh sát đi.

Bởi vì Lan Thư Bình một nhà ba người còn muốn đến cục cảnh sát ghi khẩu cung, cho nên cũng đi theo cảnh sát cùng rời đi biệt thự.

"Phùng Lâm. . . Ai!" Lúc này, Tiêu Quốc Phong chán nản ngồi ở trên ghế sa lon, một mặt phiền muộn khổ oán nói, "Đã nhiều năm như vậy, ngươi sao phải khổ vậy chứ? Vì khoát, ngươi. . . Ai. . ."

Tiêu Quốc Phong đang ai thán, Lương Hoan lại bước nhanh từ trên lầu đi tới.

"Tiểu Triệu, nhìn!" Nhưng gặp Lương Hoan trong tay mang theo một đầu màu vàng dài khăn lụa, hưng phấn nói, "Hoa hướng dương khăn lụa, ngay tại Phùng lão sư trong phòng đặt vào đâu! Nếu không phải đầu này khăn lụa, vụ án này thật đúng là không dễ phá đâu! Đây chính là trọng yếu vật chứng a! Ai? Làm sao vậy, Tiểu Triệu đây?"

Nguyên lai, Lương Hoan nói đến hưng phấn, lại phát hiện Triệu Ngọc lông mày một mực không có giãn ra, tựa hồ còn tại suy nghĩ sự tình gì.

"Lão Lương a!" Triệu Ngọc thở hổn hển một ngụm khí thô, nói, "Tình tiết vụ án chủ tuyến, ta đã vuốt thanh, thế nhưng là. . . Còn có một chuyện, ta lại không nghĩ ra. . ."

Chương 477: Chương 477: Hợp tình lý tình lý bên ngoài

Chương 477: Hợp tình lý tình lý bên ngoài

"Thế nào? Ngươi còn có cái gì không nghĩ ra?" Lương Hoan lung lay màu vàng khăn lụa nói, "Chúng ta phụ trách là vụ án bắt cóc, hiện tại đã nhân tang cũng lấy được! Mặc kệ cuối cùng có bắt hay không được Phùng Khoát, chúng ta đều có thể hoàn mỹ kết án! Ngươi còn muốn không thông cái gì?"

"Ta khác đều có thể nghĩ thông suốt..." Triệu Ngọc buồn vô cớ nói, "Duy chỉ có còn kém cuối cùng này một vấn đề l!"

"Vấn đề gì?"

"Ngươi nhìn a, mặc dù Phùng Lâm kế hoạch tương đương hoàn mỹ, nhưng cái này dù sao cũng là phạm tội, ai cũng không thể bảo đảm vạn vô nhất thất!" Triệu Ngọc phân tích nói, "Đừng quên, Phùng Khoát còn có 9 năm liền có thể xuất ngục! Mà lại, hắn đã tiến vào giảm hình phạt quan sát biểu, nếu như biểu hiện tốt đẹp, khả năng không dùng đến 9 năm liền có thể ra!

"Cho nên... Phùng Lâm có phải hay không có chút quá mạo hiểm rồi?" Triệu Ngọc nhíu mày nói, "Cái này chẳng phải là tại cầm Phùng Khoát nửa đời sau tiền đồ tại làm tiền đặt cược sao? Vì cái gì... Muốn lựa chọn cực đoan như vậy phương pháp đâu? Liền không thể chờ Phùng Khoát ra ngục về sau, lại nghĩ chút khác ổn thỏa biện pháp?"

Nghe được Triệu Ngọc, Tiêu Quốc Phong cũng bị hấp dẫn tới, hắn lập tức đứng người lên, đi vào Triệu Ngọc trước mặt phụ họa nói: "Đúng a, cảnh sát! Ta cũng nghĩ không thông a, Phùng Lâm nàng... Nàng đây không phải rõ ràng đem Phùng Khoát cho hại mà! Này làm sao có thể là vì muốn tốt cho hắn đâu?"

"Cũng thế..." Lương Hoan nhíu mày nói, "Cho dù là âm thầm điều tra, thu hoạch chứng cứ cũng tốt, sao có thể lại là vượt ngục, lại là bắt cóc đây này? Chẳng lẽ... Nha..." Suy nghĩ về sau, Lương Hoan bỗng nhiên vỗ đùi nói, "Ta hiểu được! Phùng lão sư sở dĩ dám mạo hiểm như thế lớn hiểm, chỉ có một nguyên nhân!"

"Nguyên nhân gì?" Tiêu Quốc Phong vội hỏi.

"Lan Thư Bình a!" Lương Hoan nhẹ giọng nói, "Phùng lão sư đã làm như thế, nói rõ nàng có niềm tin tuyệt đối, nhận định Lan Thư Bình liền là giết chết Lưu Kiều hãm hại Phùng Khoát chân hung! Lúc đầu, Phùng lão sư coi là Lan Thư Bình nhất định sẽ nhận tội, nhưng cái nào nghĩ đến..."

"A —— anh hùng, xin lưu lại ta mộng đẹp..."

Lương Hoan nói còn chưa dứt lời, Triệu Ngọc điện thoại bỗng nhiên vang lên, điện thoại là Đại Phi đánh tới.

"Uy, tổ trưởng a!" Kết nối về sau, Đại Phi kích động nói, "Thật sự là thật bất khả tư nghị! Chúng ta đêm qua đoán sự tình đều trúng!

"Ngươi đoán làm gì? Ta đã tìm tới Phùng Lâm lão sư tư nhân thầy thuốc! Kết quả, đem Phùng lão sư bệnh lịch lấy ra như thế xem xét, lão thiên, nguyên lai, nàng tại chảy máu não về sau ba tháng liền bắt đầu khôi phục! Hai năm trước thậm chí liền có thể xuống đất đi bộ đều!

"Cho nên, ngươi muốn nói nàng còn ngồi lên xe lăn, vậy khẳng định là trang!" Đại Phi càng nói âm điệu càng cao, thậm chí ngay cả bên cạnh Lương Hoan đều có thể nghe được.

Xem ra, bởi vì Đại Phi một mực tại tìm kiếm vị này tư nhân bác sĩ, cho nên hắn cũng không biết, Phùng Lâm đã sa lưới sự tình.

"Ừm... Tốt, tốt, tốt!" Triệu Ngọc không có công phu cùng hắn làm nhiều giải thích, liền chỉ tùy tiện tốt tán dương hắn vài câu.

Nhưng mà, ngay tại Triệu Ngọc muốn quải điệu điện thoại thời điểm, Đại Phi nhưng lại theo sát lấy tới một câu: "Đúng rồi, Triệu tổ trưởng a, có chuyện gì ta cũng phải nói cho ngươi một tiếng. Ân... Căn cứ cái kia tư nhân bác sĩ bàn giao, nói Phùng Lâm lão sư mặc dù chảy máu não khôi phục được không sai biệt lắm, nhưng là... Nàng nhưng bất hạnh được một loại khác bệnh, mà lại... Là trí mạng bạch huyết ung thư, đã... Không bao dài thời gian..."

"A! ?" Nghe đến lời này, Triệu Ngọc không khỏi giật nảy cả mình, cả người bỗng dưng sửng sốt.

"Thế nào?" Nhìn thấy Triệu Ngọc bộ dáng giật mình, Lương Hoan cùng Tiêu Quốc Phong cũng là không hiểu chút nào.

"Nha... Tốt... Tốt... Biết... Ngươi vất vả..." Triệu Ngọc lại cùng Đại Phi đơn giản giao phó vài câu, lúc này mới cúp xong điện thoại.

Giờ này khắc này, Triệu Ngọc bỗng nhiên cảm giác trong lòng giống chặn lại khối đá lớn, nặng dị thường. Trước đó bởi vì phá án mà sinh ra vui sướng sớm đã hôi phi yên diệt.

"Tiểu Triệu, không có chuyện gì chứ? Đại Phi nói cái gì rồi? Hắn có phải hay không, còn không biết chúng ta đã phá án?" Lương Hoan gấp rút truy vấn.

"Ta nghĩ..." Triệu Ngọc bất đắc dĩ lắc đầu nói, "Cuối cùng này một vấn đề đáp án ta đã biết!"

...

7 giờ tối nửa, Dung Dương tổ trọng án tiệc ăn mừng,

Tại một nhà xa hoa tiệm lẩu trong gian phòng trang nhã tiến hành.

Nhưng mà, cùng dĩ vãng tiệc ăn mừng không giống, thám viên nhóm ngồi vây quanh tại hương phiêu bốn phía nồi lẩu bên cạnh, cũng không có nửa điểm vui vẻ ra mặt, vui mừng khôn xiết dáng vẻ, thậm chí đều có rất ít người động đũa đi trong nồi kẹp thịt.

Ngay tại Phùng Lâm cùng Mai Phương bị bắt cầm quy án về sau, ngay cả nửa giờ quang cảnh đều vô dụng đến, Vân Châu cảnh sát liền tại Triệu Ngọc cung cấp địa chỉ chỗ, tìm được Phùng Khoát.

Nghe nói, Phùng Khoát giấu kín gian phòng bên trong chất đầy các loại đồ ăn, đầy đủ hắn ăn được nửa năm đều, đủ để thấy đều là sớm tỉ mỉ chuẩn bị.

Sau đó, Vân Châu cảnh sát lại thuận lợi bắt được một tên khác người hiềm nghi Trương Hải Ba. Như vậy, trận này vượt ngục án cùng vụ án bắt cóc toàn bộ thuận lợi cáo phá.

Đương nhiên, làm Triệu Ngọc cùng Mao Vĩ suất lĩnh Dung Dương tổ trọng án, tự nhiên là không thể bỏ qua công lao, đứng mũi chịu sào, uy danh thậm chí đều truyền đến tỉnh thính, thu được tỉnh các lãnh đạo độ cao đánh giá, quả thực đem cục trưởng Loan Tiêu Tiêu đẹp hỏng đều!

Từ khi Loan cục trường nhận nhiệm vụ lúc lâm nguy, cưỡi ngựa nhậm chức đến nay, mặc kệ gặp được bộ dáng gì bản án, Dung Dương phân

cục tất cả đều năng lực xoay chuyển tình thế, chiến vô bất thắng, đối với mình công trạng tới nói, tự nhiên là rất có ích lợi.

Mà Loan cục trường càng rõ ràng hơn, Dung Dương phân cục sở dĩ có thể chiến vô bất thắng, công vô bất khắc, có một bộ phận lớn công lao đều muốn thuộc về Triệu Ngọc!

Cái này năm nay mới vừa vặn chuyển chính thức tiểu hỏa tử, bây giờ đã trở thành Dung Dương phân cục chiêu bài thần thám, thậm chí tại toàn bộ Tần Sơn đều danh tiếng vang xa!

Bất quá, lúc này Triệu Ngọc, cũng không có bất luận cái gì vẻ mừng rỡ, hắn cùng cái khác thám viên nhóm đồng dạng, ngồi tại nồi lẩu trước mặt đang yên lặng nghĩ đến chính mình sự tình.

Mỗi cái cọc tội án phía sau, đều có một lít nước mắt!

Thông qua Phùng Lâm bản án, Kim đội trưởng câu nói này, lại lần nữa để Triệu Ngọc có khắc sâu trải nghiệm.

Mặc dù bản án kết, vượt ngục án cùng vụ án bắt cóc đã chân tướng rõ ràng, thế nhưng là tại cái này hai kiện bản án phía sau ẩn tàng cố sự, lại là như vậy đến làm cho người suy nghĩ sâu xa.

Có thể nói, đây hết thảy hết thảy, đã hợp tình hợp lí, lại tại tình lý bên ngoài.

Phùng Lâm làm một mẫu thân, vì tẩy thoát nhi tử oan khuất, mà không tiếc đối kháng pháp luật, bí quá hoá liều! Loại hành vi này chợt nhìn qua, có chút lỗ mãng tùy tiện, thậm chí điên cuồng! Thế nhưng là nếu như cẩn thận trải nghiệm, nhưng lại không thể không khiến người tiếc hận cùng kính nể!

Kỳ thật, Phùng Lâm sở dĩ làm như thế, đơn giản liền là muốn tại mình

nhắm mắt trước đó, có thể tận mắt thấy nhi tử trầm oan giải tội! Nàng hao tổn tâm cơ, bất quá là muốn lợi dụng hai tay của mình, đến cứu vớt Phùng Khoát!

Thế nhưng là... Nàng cuối cùng vẫn thất bại!

Kỳ thật, nàng thất bại cũng không phải là bởi vì gặp Triệu Ngọc, mà là bởi vì nàng không để ý đến một cái trọng yếu nhất vấn đề, đó chính là Lan Thư Bình chưa chắc nhất định là Lưu Kiều án chân hung!

Giờ phút này, Triệu Ngọc lại đem tình tiết vụ án thôi diễn một lần, hắn cảm thấy, nếu như Lan Thư Bình thật là hung thủ, như vậy tại hài tử bị bắt cóc một sát na kia, tâm lý của hắn phòng tuyến rất có thể liền hỏng mất, không có khả năng biểu hiện được như thế bình thường, đục không sơ hở!

"Tổ trưởng!" Lý Bối Ny kẹp một mảnh xuyến thịt, nói, "Hôm nay ta tham dự thẩm vấn thời điểm, Phùng Lâm kiên trì công bố chính mình là giết Lưu Kiều hung thủ, còn nói, là nàng bởi vì chính mình có luyến tử tình tiết, không quen nhìn Lưu Kiều cùng nhi tử thân mật, cho nên mới tự tay giết Lưu Kiều!"

"Kia không có khả năng a!" Trương Cảnh Phong nói, "Hồ sơ bên trên viết rõ ràng, Lưu Kiều ngộ hại thời điểm, Phùng lão sư ngay tại phương nam quay phim đâu! Hơn nữa còn tại đêm đó có mặt một trận công chúng hoạt động! Không riêng gì đài truyền hình thu hình lại, điện đài còn giọng nói trực tiếp nữa nha! Trên đời này, không có so cái này không ở tại chỗ chứng minh càng kiên cố!"

"Đúng thế!" Lý Bối Ny quyệt miệng nói, "Nàng nói như vậy, đơn giản là muốn muốn thay Phùng Khoát gánh tội thay mà thôi, nhưng là... Đó là không có khả năng! Sư huynh..."

Lúc này, Lý Bối Ny lắc lắc Triệu Ngọc cánh tay, nói ra: "Bằng không, chúng ta giúp đỡ Phùng lão sư a?"

Chương 478: Chương 478: Độ khó ở đâu?

Chương 478: Độ khó ở đâu?

"Đến, các huynh đệ a, uống rượu, uống rượu. . ." Ngay tại Lý Bối Ny nói chuyện về sau, Mao Vĩ bỗng nhiên giơ ly lên, nói với mọi người nói, " vụ án này chúng ta phá đến xinh đẹp như vậy, làm sao cũng phải cạn một chén mà! Đây chính là tiệc ăn mừng a! Loan cục sẽ vì chúng ta tính tiền!"

"Đúng vậy a, đúng vậy a. . ." Tại chúng thám viên tiếng phụ họa bên trong, mọi người lúc này mới nâng chén tương khánh. Nhưng là, bởi vì mọi người trong lòng còn đang suy nghĩ lấy Phùng Lâm cùng Phùng Khoát sự tình, tràng diện nhiều ít có vẻ hơi xấu hổ.

"Ai!" Đặt chén rượu xuống, Mao Vĩ lúc này mới thấm thía nói với Lý Bối Ny, "Bối Ny a! Ngươi cũng đã biết, muốn điều tra 10 năm trước chung cư án giết người, thế nhưng là không có chúng ta tưởng tượng được đơn giản như vậy đâu!

"Đầu tiên tới nói, bản án điều tra quyền về Mạt Dương phân cục tất cả, chúng ta không có quyền hạn.

"Tiếp theo, không nên quên, vụ án này đã định tội, nhưng cũng không phải là một cọc chưa kết án chưa giải quyết! Cũng không có cái gì 10 năm kỳ nói chuyện!" Mao Vĩ đem bia đổ đầy về sau, nói, "Cho nên, bánh nướng đến lật a! Các ngươi ngẫm lại đi, nếu như khác cục cảnh sát

muốn đến chúng ta nơi này điều tra một cọc đã kết án định tội bản án, chúng ta sẽ là phản ứng gì?"

"Chó lại bắt chuột, xen vào việc của người khác?" Tiểu Bạch nhíu lông mày trả lời một câu.

"So cái này còn lợi hại hơn!" Mao Vĩ lắc đầu nói, "Có thể hay không, cảm giác bọn hắn là tại cưỡi chúng ta cổ kéo 'Thập' đâu?"

Mao Vĩ, lời nói cẩu thả lý không cẩu thả, lập tức đã nói lên trọng điểm.

"Nếu là đặt ở thường ngày, chúng ta còn có thể tìm kiếm chính quy con đường, để những người lãnh đạo đi giải quyết, đi xin, bởi vì dù sao liên lụy đến một trận tù oan mà! Lãnh đạo có lẽ sẽ phê chuẩn, để Mạt Dương phân cục nặng tra án này!" Mao Vĩ tiếp tục nói, "Nhưng là, không nên quên, Mạt Dương phân cục vừa mới đã xảy ra chuyện gì?

"Phó Kiếm Tinh nếu như không chết, y theo người kia tính cách, hắn có lẽ còn có thể sẽ vì Phùng Khoát lật lại bản án!

"Bất quá đáng tiếc là, vị này Mạt Dương thần thám đã không có ở đây! Bọn hắn cục cảnh sát vừa mới tao ngộ một trận hạo kiếp, cho nên, ở thời điểm này, những người lãnh đạo làm sao có thể phê chuẩn xin đâu?"

"Chậc chậc. . ." Trương Cảnh Phong đập chậc lưỡi, nói, "Lão Mao kiểu nói này, thật đúng là như thế cái lý nhi! Nếu như chúng ta nộp xin, tất cả mọi người sẽ cho rằng chúng ta chẳng những cuồng vọng tự đại, mà lại bỏ đá xuống giếng, đây là tại khó coi bọn hắn Mạt Dương phân cục đâu! Kia. . . Vậy thì đồng nghĩa với là đắc tội toàn bộ Tần Sơn giới cảnh sát a!"

"Không sai!" Mao Vĩ thở dài, "Chúng ta Dung Dương phân cục vừa mới phá vụ án bắt cóc, hơn nữa còn cho tỉnh đội cung cấp manh mối, bắt được xong phạm nhân vượt ngục! Hiện tại danh tiếng chính thịnh, khác

cục cảnh sát đều nhìn chúng ta đỏ mắt đâu!

"Nếu như chúng ta thật đưa ra như thế một cái xin ra ngoài, kia há không tương đương tự mình chuốc lấy cực khổ? Đắc tội lãnh đạo, đắc tội đồng sự, tất cả mọi người sẽ coi là chúng ta giành công tự đại, không ai bì nổi! Những cái kia đỏ mắt người, không chừng sẽ nói như thế nào đây!"

"Không đúng!" Ai ngờ, Mao Vĩ nói xong, Lý Bối Ny bỗng nhiên nói chuyện, "Mao tổ trưởng, lão Trương, uổng cho các ngươi vẫn là tổ trọng án nguyên lão, sao có thể nói lời như vậy đâu? Chúng ta làm hình cảnh, không phải là vì tra tìm chân tướng sao?

"Các ngươi quên rồi? Nếu như Phùng Khoát thật sự là oan uổng, hắn đã ngồi xổm 10 năm đại lao, " Lý Bối Ny kích động nói, "Hiện tại như thế nháo trò, hắn cả một đời liền không còn có cơ hội! Chúng ta bây giờ nếu biết, vậy tại sao không tra?"

"Có lẽ. . . Phùng Khoát cũng không phải là oan uổng đâu?" Trương Cảnh Phong trả lời một câu.

"Phùng lão sư bốc lên lớn như vậy phong hiểm, nếu như Phùng Khoát không phải bị oan uổng, khả năng này sao?"

"Làm sao không có khả năng đâu?" Trương Cảnh Phong nói, "Phùng Lâm mặc dù là Phùng Khoát mẫu thân, nhưng là, nàng không có khả năng trăm phần trăm xác định, Phùng Khoát liền là vô tội a? Muốn vạn nhất Phùng Khoát lừa gạt Phùng Lâm đâu? Trên thực tế, hung phạm liền là chính hắn?"

"Ta nhìn không giống. . ." Ai ngờ, nghe được Trương Cảnh Phong nói chuyện về sau, Lương Hoan bỗng nhiên đưa ra phủ định ý kiến, "Phùng Khoát không phải tiểu hài nhi! Đều muốn vượt ngục, hắn tất nhiên trước thời hạn giải Phùng Lâm kế hoạch, biết nàng phải dùng Lan Thư Bình nữ nhi đến bức bách Lan Thư Bình!

"Nếu như hắn là hung phạm, hắn làm sao cũng phải cùng Phùng Lâm thành thật khai báo đi? Đừng quên, hắn còn có 9 năm liền có thể xuất ngục, làm gì lại như vậy giày vò đâu?

"Bởi vậy, Phùng Khoát sở dĩ lựa chọn đồng ý mẫu thân kế hoạch, nói rõ hắn không phải là bị oan uổng, mà lại hắn cũng tin tưởng, Lan Thư Bình mới là hung phạm!"

"Lão Lương, nhưng sự thực là, Lan Thư Bình không phải a! ?" Trương Cảnh Phong cùng Lương Hoan đỗi lên."Nếu là, không chỉ sợ sớm đã nhận tội!"

"Kia có phải hay không. . ." Nói, " tại hai người này bên ngoài, còn có tên thứ ba hung thủ?"

"Loại khả năng này rất nhỏ!" Lưu Học Sơn nói, "Giết người phải để ý động cơ! Hiện trường tài vật không có lọt vào cướp sạch, người chết cũng không có bị xâm phạm vết tích, cái này nói rõ không phải giết người cướp bóc, cũng không phải cưỡng x giết người! Vậy cũng chỉ có thể nói rõ là báo thù!"

"Đích thật là, " Đại Phi phân tích nói, "Người chết trước ngực trúng liền vài đao, nói rõ hung thủ ra tay vừa nhanh vừa độc, rõ ràng là mang theo cảm xúc! Rất có thể cùng người chết có cái gì tình cảm gút mắc! Từ bên ngoài nhìn, tựa hồ chỉ có Phùng Khoát cùng Lan Thư Bình khả nghi nhất!"

"Chân tướng ở chỗ đào móc!" Lương Hoan nói, "Có lẽ, có trong hồ sơ tử phía sau, còn có không muốn người biết nội tình! Tỉ như. . . Người chết còn đắc tội qua cái gì khác người?"

"Đúng a!" Nói, " không chừng còn có khác người hiềm nghi đâu! Suy nghĩ một chút, một cái tội phạm giết người một mực đào thoát nhiều

năm như vậy, ngay tại phía sau màn len lén nhìn xem, ngẫm lại liền đáng sợ!"

"Còn có, " Lý Bối Ny lại nói, "Phùng Lâm lão sư mắc phải tuyệt chứng, nàng sở dĩ muốn mạo hiểm lớn như vậy, chính là vì có thể tận mắt thấy Phùng Khoát rửa sạch oan khuất! Chẳng lẽ, chúng ta thân là cảnh sát hình sự, không có trách nhiệm cùng nghĩa vụ trợ giúp nàng sao?"

"Ngây thơ!" Trương Cảnh Phong nói, "Đừng quên, Phùng Lâm dùng một cái tiểu nữ hài xem như thẻ đánh bạc, loại này phạm tội cũng là không thể tha thứ!"

"Không phải, thẩm vấn thời điểm, Phùng lão sư đều nói!" Lý Bối Ny giải thích, "Nàng là tuyệt đối sẽ không tổn thương Nữu Nữu!"

"Vậy cũng không được a! Nàng nói không làm thương hại, liền. . ."

"Uy, ta nói! Mọi người có thể hay không nghe ta nói thêm câu nữa a?" Thình lình ở giữa, Mao Vĩ bỗng nhiên lớn tiếng nói, "Kỳ thật, ta vẫn chưa nói xong! Có chuyện, các ngươi còn không biết đâu!"

Nghe được Mao Vĩ nói như thế, thám viên nhóm lúc này mới ngừng lại tranh luận, yên tĩnh trở lại.

"Kỳ thật, ta không đồng ý vì Phùng Khoát lật lại bản án lý do, còn có một cái, cũng là trọng yếu nhất một cái!" Mao Vĩ trầm giọng nói, "Nếu như chúng ta một lần nữa tra rõ án này, liền tất nhiên sẽ đắc tội năm đó chủ trảo vụ án này cảnh sát hình sự đồng sự! Vậy các ngươi biết, người này là ai sao?"

"Ừm. . . Là ai?" Đám người nghi hoặc.

"Ha ha. . . Nói ra, chính ta đều cảm thấy không thể tin được!" Mao Vĩ lắc đầu nói, "Năm đó phụ trách Phùng Khoát án Mạt Dương phân cục

đội trưởng cảnh sát hình sự, chính là hôm nay chúng ta Tần Sơn giới cảnh sát người đứng đầu —— Hồng Kiến Vinh Hồng cục trưởng!"

"Oa! Không thể nào?" Nghe đến lời này, đám người ngoại trừ kinh ngạc bên ngoài, tất cả đều không tự giác nuốt khô ngụm nước bọt.

"Hiện tại. . . Các ngươi biết ta đến cùng đang lo lắng cái gì đi?" Mao Vĩ ý vị thâm trường nhìn mọi người nói, "Trong nhân thế, luôn có mấy cái như vậy người là chúng ta đắc tội không dậy nổi!

"Thật lật lại bản án, bản án phá, liền sẽ chứng minh đại lãnh đạo sai lầm, bóc hắn ngắn, ảnh hưởng sĩ đồ của hắn tiền đồ! Nếu như không phá được, hay là, hung phạm liền là Phùng Khoát, vậy chúng ta liền sẽ trở thành Tần Sơn giới cảnh sát bên trong, nhân thần cộng phẫn chung cực bia ngắm!"

Lời vừa nói ra, hiện trường hoàn toàn yên tĩnh.

Nhưng mà, vẻn vẹn an tĩnh mấy giây, Triệu Ngọc chợt từ trên ghế đứng lên, xoay người rời đi.

"Ai? Sư huynh. . ." Lý Bối Ny vội hỏi, "Ngươi. . . Làm gì đi?"

"A, không có gì, ta đi cùng lão Hồng nói chuyện đi!"

Triệu Ngọc hời hợt tới một câu, sau đó liền hướng nhã gian cổng mà đi.

Bất quá, khi hắn đi tới cửa thời điểm, nhưng lại dừng lại chân quay đầu lại, đợi nhìn thấy chúng thám viên nhóm tất cả đều tin là thật mắt lớn trừng mắt nhỏ về sau, hắn lúc này mới cười ha ha:

"Hoắc ha ha. . . Nói đùa đâu! Đi nhà vệ sinh đều mẹ nó không được sao?" 8)

Chương 479: Chương 479: Làm ta không tồn tại có được hay không?

Chương 479: Làm ta không tồn tại có được hay không?

【92zw】 trời vừa rạng sáng, đêm thu hơi lạnh.

Chính Triệu Ngọc cũng không rõ ràng, vừa rồi đến cùng là ngủ thiếp đi, vẫn là không ngủ? Tóm lại, hắn nghe được hệ thống hoàn tất thanh âm lúc, là tuyệt đối thanh tỉnh.

Bởi vì hôm nay phá được vụ án bắt cóc cùng vượt ngục án, hơn nữa còn đạt được 30 vạn lui khoản, Triệu Ngọc sớm có chuẩn bị tâm lý, hôm nay kỳ ngộ độ hoàn thành nhất định thấp không được!

Quả nhiên, hệ thống nói cho hắn biết, hôm nay độ hoàn thành vì 138%, hắn một hơi thu được năm kiện đạo cụ ban thưởng!

Mở ra đạo cụ cột xem xét, nhưng thấy mình lấy được chính là năm kiện giống nhau đạo cụ, tên là ẩn hình trình duyệt.

Công năng giới thiệu đã nói, nên đạo cụ công năng, liền là không cần bất luận cái gì công cụ phụ trợ cũng có thể lên lưới xem web page.

Chậc chậc. . .

Chợt nhìn lại, chức năng này tựa hồ không có gì đặc thù, mà lại nên đạo cụ cũng không phải cấp một đạo cụ, càng không phải là đặc cấp đạo cụ,

tựa hồ đối với cao tới 138% độ hoàn thành tới nói, có vẻ hơi gân gà.

Nhưng là, đương Triệu Ngọc cẩn thận xem xét về sau, lại rất nhanh có cái nhìn bất đồng.

Nguyên lai, đạo cụ nói rõ bên trên vạch, cái này năm kiện chính là một cái uy lực gia cường phiên bản đạo cụ, đạo cụ đã cường hóa trình duyệt công cụ tìm kiếm, có thể tra tìm đến rất nhiều phổ thông trang web lục soát không đến, hoặc là mã hóa đồ vật, hơn nữa còn sẽ tự động loại bỏ vô hiệu hoặc không thật tin tức.

A?

Vật này nha. . .

Triệu Ngọc cảm thấy, đã có thể tìm thấy được phổ thông trang web tra tìm không đến đồ vật, cũng hẳn là một kiện không sai đạo cụ. Chỉ bất quá, thoáng khiếm khuyết chính là, công năng cường hóa về sau, một lần chỉ có thể lục soát một cái từ đầu mà thôi.

Hô. . .

Nằm ở trên giường, Triệu Ngọc thật dài thở ra một hơi.

Hắn sở dĩ thậm chí đi ngủ cũng ngủ không an ổn, cũng không phải là bởi vì Phùng Lâm cùng Phùng Khoát mẹ con sự tình huyên náo.

Kỳ thật, đừng nhìn tiệc ăn mừng thời điểm, Mao Vĩ cùng Trương Cảnh Phong nói đến đến cỡ nào cỡ nào nghiêm trọng, cỡ nào cỡ nào khó làm, nhưng là những này khó khăn xem ở Triệu Ngọc trong mắt, căn bản không gọi khó khăn.

Triệu Ngọc mới mặc kệ cái gì đại lãnh đạo tiểu lãnh đạo, còn có người nào thần cộng phẫn, chung cực bia ngắm loại hình lo lắng. Chỉ cần hắn

nghĩ phá án, tám ngựa ngựa cũng kéo không trở lại!

Trên thực tế, đang điều tra vụ án bắt cóc thời điểm, Triệu Ngọc cũng đã tại thử nghiệm dò xét năm đó chân tướng. Mặc dù, vụ án này phi thường khó làm, không tốt điều tra, nhưng là đối với kiên nhẫn Triệu Ngọc tới nói, cũng không có quá coi đó là vấn đề.

Hiện tại, Triệu Ngọc lo lắng sự tình, hoàn toàn cùng Phùng Lâm mẹ con không quan hệ, hắn chỉ bất quá, là đang lo lắng Miêu Anh!

Nguyên lai, từ khi lần trước thu được Miêu Anh Wechat nhắn lại về sau, Triệu Ngọc liền rốt cuộc không có liên hệ với nàng. Điện thoại đánh không thông, Wechat, tin nhắn tất cả đều không trở về, không biết nàng bên kia đến cùng xảy ra chuyện gì?

Dựa theo Triệu Ngọc đối Miêu Anh hiểu rõ, nàng không có khả năng thời gian dài như vậy không hồi âm hơi thở, coi như gặp vấn đề nan giải gì, vậy cũng chí ít có thể nghĩ biện pháp thông báo mình một tiếng!

Nhưng bây giờ nhìn, Miêu Anh lại là tin tức đều không.

Chẳng lẽ, là bởi vì Miêu Anh muốn điều tra cây hồng bì laptop bên trên bản án, bị mẫu thân của nàng phản đối, bị giam lỏng?

Hay là, là Miêu Anh cùng người trong nhà bày bài, làm hào môn gia tộc, chướng mắt Triệu Ngọc tên nhà quê này? Lẫn nhau náo loạn mâu thuẫn gì?

Thế nhưng là, bất kể như thế nào, tối thiểu phải đến cái lời nói con a?

Đây coi là cái gì?

Thật sự là quá làm cho người ta sốt ruột!

Nói yêu thương thời điểm, vì tôn trọng Miêu Anh, đối với Miêu Anh gia đình tình huống, Triệu Ngọc cũng chưa từng có tại truy vấn, càng không có sử dụng máy theo dõi, máy nghe trộm loại hình đạo cụ tiến hành điều tra.

Mà bây giờ xem ra, Triệu Ngọc bắt đầu có chút hối hận. Đừng nói cụ thể địa chỉ, hắn hiện tại thậm chí cũng không thể xác định Miêu Anh phải chăng còn ở trong nước?

Không được!

Triệu Ngọc cảm thấy, nếu như ngày mai còn không có Miêu Anh tin tức, vậy mình nhất định phải nghĩ biện pháp tìm kiếm một chút, không thể còn như vậy làm chờ đợi!

Mặc dù đêm đã khuya, nhưng là đối Miêu Anh lo lắng, khiến cho Triệu Ngọc tỉnh cả ngủ.

Nhàm chán phía dưới, hắn đành phải lại hút thuốc mở một quẻ.

Không nghĩ tới, kinh hỉ lại lần nữa truyền đến, lần này, hắn mở ra một cái "Khảm cấn" quẻ tới.

Lại còn có "Cấn" quẻ?

Không biết, là đại biểu cho mình có thể tại chung cư án giết người bên trên có chỗ tiến triển đâu? Vẫn là ngày mai lại sẽ xuất hiện mới bản án?

Dứt bỏ quẻ văn đề mục, Triệu Ngọc lại bắt đầu làm từng bước mân mê phó bản kỳ ngộ. Lần này, kỹ thuật của hắn càng ngày càng thành thạo, vẻn vẹn mấy phút liền từ trên bản đồ tìm đến kỳ ngộ phát sinh điểm.

Loại này phó bản kỳ ngộ phảng phất có cái gì ma lực, mặc dù Triệu Ngọc không biết kỳ ngộ điểm tích lũy đến cùng có làm được cái gì, mà

lại mỗi lần kỳ ngộ bất quá là tốt hơn người chuyện tốt.

Thế nhưng là, mỗi một lần tìm tới kỳ ngộ phát sinh điểm về sau, Triệu Ngọc đều sẽ sinh ra một loại nho nhỏ hưng phấn.

Có đôi khi chính là như vậy, khi ngươi biết một nơi nào đó sẽ phát sinh kỳ ngộ, nhưng lại không biết đến cùng sẽ phát sinh cái gì thời điểm, thường thường sẽ sinh ra một loại đặc biệt mãnh liệt chờ mong cảm giác.

Thật bởi vì dạng này, lần này mở ra phó bản kỳ ngộ về sau, lại một lần nữa hấp dẫn lấy thật sâu Triệu Ngọc.

Căn cứ quẻ văn biểu hiện, nên kỳ ngộ đem phát sinh ở 6 cây số có hơn đông bắc phương hướng bên trên, đương Triệu Ngọc từ trên bản đồ vòng sau khi đi ra, một cái bắt mắt "Hoa hồng hương" rượu thình lình tiến vào ánh mắt của hắn.

Theo lý thuyết, một cái rượu mà thôi, phát sinh kỳ ngộ không tính là gì, cũng không đáng giá đặc biệt hưng phấn. Nhưng mà, cái này "Hoa hồng hương" rượu lại là khác biệt, bởi vì, Triệu Ngọc đối với danh tự này thật sự là quá quen thuộc!

Nguyên lai, lúc trước Khúc Bình tổ trưởng ngộ hại cái kia buổi tối, người bị tình nghi Hầu Mãnh liền là tại nhà này trong rượu uống rượu, sau đó, hắn cũng là tại nhà này rượu bãi đỗ xe bị Triệu Khánh bọn người khống chế, từ đó bị vu hãm thành tội phạm giết người!

Hiện tại, phó bản kỳ ngộ thế mà đem mình dẫn hướng nơi đó, chẳng lẽ nói. . . Trong này còn hàm ẩn lấy chỉ thị gì hay sao?

Đã dạng này, vậy mình thì càng có cần phải tiến đến xem xét một phen!

Mới đầu, Triệu Ngọc sinh ra một tia ức sẽ, khi hắn nhìn thấy kỳ ngộ phát sinh thời gian chính là 0158 thời điểm, còn tưởng rằng là trời tối ngày

mai 1 giờ 58 phút đâu! Cho nên khi tức lại nằm xuống dưới, chuẩn bị đi ngủ.

Thế nhưng là con mắt vừa mới nhắm lại, hắn lúc này mới kịp phản ứng, không đúng?

Chỉ cần 12 điểm thoáng qua một cái, chính là một ngày mới! Nói cách khác, cái này 1 giờ 58 phút, chỉ liền là hôm nay, mà chuẩn xác hơn nói, liền là chỉ hiện tại!

Triệu Ngọc xem đồng hồ, hiện tại cũng 1 điểm 45, mắt nhìn thấy kỳ ngộ liền muốn phát sinh!

Cái này. . . Cái này cái này cái này. . .

Vì không bỏ sót lần này kỳ ngộ, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian rời giường mặc quần áo, ngay cả mặt cũng không tắm, liền trực tiếp mở cửa xuống lầu lẻn đến trên xe.

6 cây số khoảng cách nói xa thì không xa, lại thêm hơn nửa đêm trên đường không có người đi đường, Triệu Ngọc vừa vặn đuổi tại 1 giờ 57 phút thời điểm, thuận lợi giết tới hoa hồng hương rượu bãi đỗ xe.

Thông qua điện thoại trên bản đồ chính xác chỉnh lý, Triệu Ngọc lúc này mới phát hiện, nguyên lai lần này kỳ ngộ địa điểm, vậy mà lại không tại trong rượu, mà là tại rượu phía bên phải trong công viên.

Bởi vì địa điểm rất gần, hắn liền cất kỹ xe, sau đó đi bộ tiến vào rừng cây đi xem.

Kỳ ngộ phó bản thật sự là uy lực mười phần, Triệu Ngọc vừa mới đi vào, liền nghe được dị dạng thanh âm. Chờ hắn lặng lẽ tiến đến trước mặt về sau, lúc này mới thình lình nhìn thấy, trước mắt có ba tên tiểu thanh niên, đang dùng lực xé rách lấy một người mặc váy trắng tiểu nữ hài

nhi!

Cô bé kia thân thể nhỏ nhắn xinh xắn, khí lực không đủ, giờ phút này chẳng những bị ba tên thanh niên bịt miệng lại, mà lại bị nắm kéo mang lên một cỗ to lớn trên xe gắn máy!

"Hừ, ngươi mẹ nó cùng ta còn giả trang cái gì thanh thuần? Làm ta không biết ngươi là bắt ai cùng ai bên trên xe công cộng sao?" Chính giữa một người mặc lục quần, hoàng thượng áo nam thanh niên mắng, " hôm nay, ta liền để ngươi biết biết sự lợi hại của ta! Cha ngươi khủng bố~, cha ta so cha ngươi còn khủng bố~, nói cho ngươi, bản thiếu gia ngày hôm nay chơi ngươi, chính là nể mặt ngươi, đừng mẹ nó cho thể diện mà không cần. . ."

Nói, hắn đưa tay bắt lấy nữ hài váy, dùng sức kéo một cái, theo xoạt một tiếng, nữ hài quần áo liền bị từ dưới xé mở!

"Ô. . . Ô. . ." Nữ hài liều mạng giãy dụa lấy, thế nhưng là miệng bị chặn lấy, tứ chi cũng bị hai người khác dùng sức kéo dắt, căn bản tránh thoát không được.

"Đúng! Đè xuống. . . Cái tư thế này cùng góc độ, nhất khiến người hưng phấn, ha ha. . ." Ở giữa nam thanh niên một bên chỉ huy, một mặt giải mình dây lưng quần.

Triệu Ngọc nhìn thấy tình cảnh như thế, tự nhiên không thể lại ngừng chân thưởng thức, thế là, hắn trực tiếp bước nhanh chân tử vọt tới phụ cận, đồng thời hô lên một câu kinh điển lời kịch:

"Này, buông ra nữ hài kia, để cho ta. . . Ân. . . Ân. . ."

Triệu Ngọc hô xong về sau, mình lại bỗng dưng ngây ngẩn cả người!

Nhưng gặp ba cái nam thanh niên giật nảy mình, tất cả đều xoay quay

đầu nhìn xem Triệu Ngọc. Bởi vì ánh mắt thình lình rõ ràng, Triệu Ngọc trong nháy mắt liền thấy rõ ràng hai dạng đồ vật:

Kiện thứ nhất, là nâng nữ hài xe gắn máy, lại là một cỗ trong truyền thuyết đạo kỳ chiến phủ! Loại này xe gắn máy ở trong nước phi thường hiếm thấy, giá cả thậm chí không thua gì một cỗ Ferrari chạy chậm!

Mà kiện thứ hai, thì là cái kia người mặc váy trắng nữ hài nhi, Triệu Ngọc vậy mà nhận biết. Cái này. . . Đây không phải trước đó nghĩ nhảy lầu cái kia lục môi nữ sao?

"Ta dựa vào!" Triệu Ngọc cả kinh hơi kém không có cắn được đầu lưỡi của mình, xem xét là lục môi nữ, hắn lập tức đưa tay xông ba cái nam thanh niên quát, "Mấy anh em, thương lượng vấn đề, có thể hay không. . . Làm ta không tồn tại đâu?" . . . Đọc sách bằng hữu, ngươi có thể tìm kiếm "", liền có thể trước tiên tìm tới bản trạm nha. 【 liền yêu tiếng Trung 】

Chương 480: Chương 480: Dã tính trở về

Chương 480: Dã tính trở về

"Ngươi mẹ nó một cái đường đường đại tiểu thư, làm sao ngay cả cái bảo tiêu đều không có?" Yên lặng trong công viên, truyền đến Triệu Ngọc nhả rãnh âm thanh, "Các ngươi đừng giả chơi như thế tiền vệ đồ vật có được hay không? Ta là cảnh sát, ta mẹ nó nhìn thấy loại chuyện này là muốn xen vào, ngươi có biết hay không? Ngươi nhưng tuyệt đối đừng nói cho ta, các ngươi là đang chơi 'Loại kia' trò chơi, muốn nếu là thật, ta nhưng nói cho ngươi, ta đem các ngươi hết thảy đều bắt trong cục cảnh sát đi!"

Giờ phút này, Triệu Ngọc dưới lòng bàn chân giẫm lên vị kia ý đồ xâm phạm lục môi nữ công tử ca, công tử ca trên mặt đã rơi xuống hai cái rõ ràng quyền ấn, đau đến hắn ô hô tru lên, không thể động đậy. Mà công tử ca hai tên giúp đỡ, thì sớm bị Triệu Ngọc đá bay đến rừng cây bên trong.

"Ngươi. . . Ngươi là ai?" Ai ngờ, cô bé trước mắt mà lại cũng không nhận biết Triệu Ngọc, nàng còn ở vào nghiêm trọng kinh hãi bên trong, toàn thân run rẩy, sắc mặt trắng xanh.

Hả?

Triệu Ngọc lúc này mới phát hiện, trước mắt cô gái này mặc dù cùng lục môi người mẫu nữ dạng dáng dấp rất giống, có thể mặc lấy ăn mặc

phong cách lại là có cách biệt một trời.

Nhưng gặp nàng mặc một thân tươi mát tịnh lệ váy trắng, tóc cắt tỉa đương, nghiễm nhiên chính là một cái thanh thuần học sinh muội. Mà lại, nàng giọng nói chuyện, còn có động tác cử chỉ, cũng cùng cái kia vui buồn thất thường lục môi nữ không chút nào hòa hợp!

"Ngươi. . . Làm sao. . ." Triệu Ngọc nhíu mày, chỉ mình bờ môi nói, "Bôi lục son môi. . ."

"Nha. . . Kia là muội muội ta Ma Kỳ, ta là Mễ Lỵ!" Nữ hài phát hiện mình đã áo không đủ che thân, vội vàng bưng kín trọng yếu bộ vị.

"Song. . . Song bào thai?" Triệu Ngọc cảm giác đặc biệt cũng phải không thể tưởng tượng nổi.

"Ta so với nàng lớn hơn một tuổi!" Tên là Mễ Lỵ nữ hài chiếp ầy nói, "Bất quá là lớn lên giống mà thôi!"

"Ta đi!" Triệu Ngọc lắc đầu thở dài, "Ta đời trước là đã tu luyện cái gì phúc phận, làm sao cùng ngươi nhà thiên kim đại tiểu thư nhóm dây dưa không rõ!"

Lúc nói chuyện, Triệu Ngọc nhìn kỹ một chút nữ hài nhi, nhưng gặp nàng ngày thường ngũ quan thanh tú, dung mạo xuất chúng, thân thể linh lung, cử chỉ đoan trang, mà lại điềm đạm nho nhã, không giống như là loại kia đặc biệt bị điên nữ hài nhi.

"Ai u. . . Ngươi. . . Ngươi chờ đó cho ta, ta chơi chết ngươi! Ai u. . ." Dưới lòng bàn chân công tử ca còn tại không đúng lúc phát ngôn bừa bãi, hại Triệu Ngọc lại cho hắn một cước.

"A. . ." Mễ Lỵ dọa đến cuộn rút thân thể, không đành lòng nhìn thẳng.

Đạp xong sau, Triệu Ngọc vốn định cho hắn đeo lên còng tay, nhưng hắn tới quá mức đột nhiên, còng tay còn lưu tại trên xe đâu! Đành phải ngẩng đầu hỏi: "Ta nói tiểu cô nương, ngươi xác định các ngươi không phải đang chơi trò chơi gì a? Nếu không phải, ta cần phải báo cảnh sát!"

"Ngươi. . ." Mễ Lỵ sợ hãi mà hỏi thăm, "Thật sự là cảnh sát sao? Những người này khả năng coi ta là thành Ma Kỳ, ta muốn. . . Bọn hắn hắn là Ma Kỳ bằng hữu đi. . ."

"Chậc chậc. . ." Triệu Ngọc không ở lắc đầu, trong lúc nhất thời cũng không biết nên xử lý như thế nào mới tốt, vì mau chóng thoát khỏi dây dưa, hắn tranh thủ thời gian lấy điện thoại cầm tay ra, muốn báo cho nơi đó đồn công an.

Ai ngờ, điện thoại vừa móc ra, thở dài lúc, Triệu Ngọc đưa ánh mắt chuyển hướng chiếc kia huyễn khốc đạo kỳ chiến phủ xe gắn máy. Đời trước Triệu Ngọc, đối xe gắn máy thế nhưng là yêu quý chung cực, tương đương lành nghề.

Hắn vẻn vẹn nhìn mấy lần, liền phát hiện trước mắt chiếc xe gắn máy này chính là thực sự sơn trại bản, chẳng qua là ngoại hình cực giống mà thôi . Bất quá, dù cho là sơn trại bản, giá cả cũng là không thấp! Có thể mở dạng này xe gắn máy, tất nhiên đều là nhà có tiền công tử ca.

Nhìn thấy Triệu Ngọc từ phía sau móc ra còng tay, Mễ Lỵ vội vàng sợ hãi mà hỏi thăm: "Ngươi. . ."Nha. . ."

Triệu Ngọc lên tiếng, đang muốn khom lưng đi xuống cho công tử ca mang còng tay, ai ngờ, theo một trận ông ông tiếng môtơ từ xa mà đến gần vang lên, nhưng gặp từ công viên lối vào chợt mở lại đến đây số lượng xe gắn máy!

"A! ?" Mễ Lỵ dọa đến toàn thân run rẩy, vội nói, "Cảnh sát, bọn hắn đồng bọn đến rồi! Sao. . . Làm sao bây giờ?"

"Rau trộn nóng trộn lẫn đều được a!" Triệu Ngọc bình tĩnh lấy điện thoại lại, tùy tiện nhả rãnh một câu.

Ong ong ong. . .

To lớn tiếng môtơ kêu gào oanh minh, vang vọng trong tai, sáu bảy chiếc đồng dạng to lớn xe gắn máy chớp mắt liền mở đến Triệu Ngọc trước mắt. Không cần phải nói, những người này tất nhiên đều cùng vị công tử kia ca là một đám!

Triệu Ngọc đương nhiên sẽ không đem những này người để vào mắt, bất quá, khi hắn lưu ý đến công tử ca chiếc kia khốc huyễn đạo kỳ xe gắn máy về sau, trong đầu bỗng nhiên sinh ra một cỗ hoài cựu nhiệt huyết tình hoài!

Nhớ ngày đó, lão tử cũng là bão tố xe gắn máy giới một tay hảo thủ a, trong giang hồ cũng là có chút danh hào! Đã. . . Hiện tại có như thế một cơ hội, vậy lão tử sao không thừa cơ qua đã nghiền đâu?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc đem xe gắn máy bày ngay ngắn, nhấc chân liền bước đi lên.

"Ngươi. . ." Mễ Lỵ dọa đến không biết làm sao, không biết như thế nào cho phải.

"Ngốc a?" Triệu Ngọc lúc này ném cho nàng một cái mũ giáp, "Lên xe, ca mang ngươi hóng gió một chút!"

"Nha!" Mễ Lỵ giờ mới hiểu được tới, tranh thủ thời gian nhảy lên xe, một tay ôm thật chặt ở Triệu Ngọc, một tay đi mang mũ giáp.

"Ta dựa vào!" Nằm dưới đất công tử ca vội vàng hướng mọi người rống to, "Các ngươi mẹ nó đều là người mẫu sao? Đuổi theo cho ta a, bắt

được bọn hắn, mẹ nó, ta phải thật tốt giáo huấn một chút bọn hắn! Lên! Tốt nhất. . ."

Người này lời vừa ra khỏi miệng, những cái kia cưỡi xe gắn máy đồng bọn lúc này mới từng cái vặn động chân ga hướng Triệu Ngọc đuổi theo.

Triệu Ngọc cướp được xe gắn máy siêu cấp bổng, mà những người khác xe gắn máy đồng dạng không kém, cứ như vậy, song phương tại trên đường lớn bão táp truy đuổi, diễn ra vừa ra tốc độ cùng kích tình!

Kỳ thật, Triệu Ngọc sở dĩ tại đua xe giới có chút danh hào, cũng không phải là bởi vì hắn kỹ thuật lái xe đến cỡ nào tốt, chủ yếu là bởi vì hắn lái xe đặc biệt mê mà mệnh, người khác tất cả đều sợ hắn!

Nhưng mà, hiện tại ngay tại truy Triệu Ngọc những người này nhưng không biết, bọn hắn mắt nhìn thấy liền phải đuổi tới Triệu Ngọc, còn tưởng rằng rất nhanh liền có thể đem hắn cầm xuống đâu!

Kết quả, đương một cỗ lục sắc Yamaha đi đầu đuổi kịp Triệu Ngọc về sau, Triệu Ngọc bỗng nhiên đem xe gắn máy nằm ngang ở Yamaha trước bánh xe bên trên, kết quả, Yamaha tay lái nhoáng một cái, người liền từ xe chỗ ngồi quăng bay đi ra ngoài!

"A!" Chỗ ngồi phía sau Mễ Lỵ thế nhưng là dọa sợ, hai tay gắt gao ôm lấy Triệu Ngọc, ngay cả con mắt cũng không dám mở ra!

Ong ong. . .

Lúc này, một cỗ có lao vụt tiêu chí xe gắn máy từ phía bên phải đuổi theo, có vết xe đổ, người này cố ý đem xe mở khá xa, ý đồ từ ngoại đạo vượt qua về sau, lại đến phía trước chặn đường!

"Mẹ nó, nghĩ siêu ta?"

Triệu Ngọc nhất thời đem tay lái rẽ ngang, hướng thẳng đến lao vụt trên thân một đầu đâm vào. Chạy Mercedes-Benz dọa sợ, vội vàng thấp xuống vừa xuống xe nhanh. Kết quả, Triệu Ngọc giơ chân lên đến, một cước đá vào người này dưới nách!

"A. . ." Xe thình lình khuynh đảo, người cũng trên mặt đất đánh lên bánh xe.

"Úc a!" Triệu Ngọc hưng phấn hô to một tiếng! Trận này truy đuổi chi chiến, đã triệt để đốt lên dã tính của hắn, đem hắn nhiều ngày đến tích tụ ngột ngạt toàn bộ phóng thích ra ngoài.

Đợi nhìn thấy lại có hai chiếc xe gắn máy muốn vượt qua về sau, hắn không chút do dự đụng tới. Bên trái một cỗ nhìn thấy Triệu Ngọc đánh tới, trong lòng sớm đã chột dạ, vậy mà mình đâm vào đường trên vai, ngã người ngửa ngựa lật.

Nhưng mà, Triệu Ngọc như thế một trì hoãn, một cái khác chiếc xe gắn máy thì từ phía bên phải vượt qua hắn.

Triệu Ngọc hét lớn một tiếng, vậy mà lấy xuống mũ giáp của mình, trực tiếp đập tới. Mũ giáp chính giữa người này phía sau lưng, đầu xe chúi về phía trước một cái, đuôi xe cao cao giơ lên, sau đó ngay cả người mang xe cùng một chỗ nện xuống đất!

"Úc a! Thoải mái!"

Giờ này khắc này, Triệu Ngọc phảng phất vừa tìm được xuyên qua trước cái chủng loại kia siêu đốt cảm giác, ngay sau đó, tại cỗ này rất bạo bất thường dã tính điều khiển, hắn làm ra một cái càng thêm cử động điên cuồng, hắn vậy mà thay đổi đầu xe, sau đó hung ác vặn chân ga, hướng phía phía sau một cỗ xe gắn máy đón đầu đánh tới!

"A!" Sau lưng Mễ Lỵ dọa đến hoảng sợ gào thét.

"Tên điên! Mẹ nó tên điên!" Chiếc xe gắn máy kia lái xe mắt nhìn thấy Triệu Ngọc lấy tốc độ nhanh như điện chớp đánh tới, nào dám cùng hắn chơi bạc mạng? Tay lái rẽ ngang, liền trực tiếp bay vào dải cây xanh!

"Đến nha, bảo bối! Cha ngươi tới rồi. . . Hoắc ha ha. . ." Triệu Ngọc tốc độ không giảm, lại hướng phía cuối cùng một cỗ xe gắn máy đánh tới.

Lúc này, một tên sau cùng lái xe đã sớm dọa tê liệt, tranh thủ thời gian quay đầu xe muốn chạy. Nhưng mà, Triệu Ngọc tốc độ quá nhanh, chớp mắt đã vọt tới trước mặt.

Đương nhiên, Triệu Ngọc không có ngốc đến thật đi đụng hắn, mà là chân đạp phanh lại, tới thắng gấp.

Két. . .

Bánh xe từ lộ diện bên trên bốc lên một trận Lam Yên, Triệu Ngọc đem đầu xe hất lên, đuôi xe trực tiếp đập vào người này trên xe gắn máy, chỉ nghe bộp một tiếng, liền ngay cả người mang xe cùng một chỗ đánh bay ra ngoài. . .

Kít. . .

Theo lại một trận cấp tốc phanh lại, Triệu Ngọc đạo kỳ lúc này mới vững vàng đứng tại ven đường.

Nhưng mà, Triệu Ngọc còn chưa kịp phát biểu một chút cảm nghĩ, chợt phát sinh một cái ngoài ý muốn.

Không nghĩ tới, hắn vừa định quay đầu nhìn một chút cái kia Mễ Lỵ ra sao? Nhưng kia Mễ Lỵ lại một thanh ném xuống mũ giáp, sau đó dùng hai tay ôm lấy Triệu Ngọc đầu, đúng là hung hăng thân tại hắn ngoài miệng!

"Ô. . . Ô ô. . ." Triệu Ngọc phí đi một chút khí lực, mới rốt cục đem nữ hài hai tay đẩy ra, quát, "Ngươi mẹ nó có bệnh a?"

"Cảnh sát, ta nhìn trúng ngươi! Ta thật coi trọng ngươi!" Mễ Lỵ vội vàng lại điên cuồng hô lớn, "Cầu ngươi, làm bạn trai của ta đi. . ."

(ba bảy tiếng Trung 37zw)

Chương 481: Chương 481: Lật lại bản án

Chương 481: Lật lại bản án

"A —— anh hùng, xin lưu lại ta mộng đẹp..."

Điện thoại một mực hát không ngừng, Triệu Ngọc lúc này mới từ trong lúc ngủ mơ tỉnh lại.

Đưa tay chép quá điện thoại, con mắt một mảnh lơ lỏng phía dưới, nhìn không ra là ai gọi điện thoại tới.

"Uy!" Kết nối về sau, Triệu Ngọc chán nản uy một tiếng, nhưng khi hắn nghe được đối phương nói chuyện về sau, lại bỗng nhiên từ trên giường ngồi dậy.

Không nghĩ tới, cú điện thoại này lại là dầu hỏa hai bộ gia chúc viện bên trong, cái kia bắt dế tiểu hỏa tử đánh tới.

"Uy? Cảnh sát a, " tiểu hỏa tử nói, "Ngài không phải để cho ta nhìn chằm chằm đậu đậu nhà hàng tin tức sao? Mặc dù hai ngày này vẫn là không có mở cửa, nhưng là ta đã từ khía cạnh nghe ngóng! Không tốt lắm a, cảnh sát!"

"Ồ? Thế nào?" Triệu Ngọc hết sức hiếu kỳ.

"Đậu đậu nhà hàng chưởng quỹ họ Đinh, " tiểu hỏa tử hơi có vẻ khó xử

nói, "Nhưng là, người này vừa mới qua đời, kia nhà hàng bên trên thiếp cớm, cũng là bởi vì cho hắn đặt mua tang sự đâu!"

"A? Đầu kia tử bên trên không phải nói nhà có việc mừng sao?" Triệu Ngọc nhíu mày, "Làm sao còn thiết lập tang sự tới?"

"Khục!" Tiểu hỏa tử trả lời, "Ngay từ đầu ta cũng rất buồn bực, về sau hỏi qua mẹ của ta mới biết được, tình cảm bọn hắn quê quán Đồng Dương địa khu có loại này phong tục, cái này gọi vui tang, lấy tang xung hỉ! Cho nên a, ngài nhìn... Theo một vị hàng xóm nói, lão Đinh tang sự xong xuôi về sau, liền phải nhìn tiểu Đinh ý tứ! Tiểu Đinh cũng có thể tay cầm muôi, nhưng không biết hắn còn nguyện ý hay không lại làm tiếp."

"A, ta đã biết! Vậy ngươi giúp ta tiếp tục chú ý một chút, nếu như nhà hàng có người, nhớ kỹ nói cho ta..." Triệu Ngọc lại dặn dò vài câu, điện thoại liền cúp.

"Ai..." Triệu Ngọc đầu tiên là nặng nề mà thở dài, sau đó lại duỗi thân cái lưng mỏi.

Ai nha!

Không nghĩ tới, một ngày mới vừa mới bắt đầu, liền nhận được như thế một cái không thế nào tốt tin tức.

Triệu Ngọc nhìn qua hồ sơ ghi chép, lúc trước cho Lan Thư Bình làm không ở tại chỗ chứng minh, chính là vị này Đinh lão gia tử! Đã chứng nhân đã qua đời, như vậy điều tra Lan Thư Bình không ở tại chỗ sự tình cũng chỉ có thể buông xuống.

Chậc chậc...

Cảm giác được một trận chán nản, Triệu Ngọc lại một đầu đâm vào ổ

chăn, ba giây đồng hồ về sau, lúc này mới lại lần nữa quơ lấy điện thoại, xem xét tin tức ghi chép.

Rốt cục, khi hắn nhìn thấy Miêu Anh Wechat phía trước xuất hiện màu đỏ nhắn lại vòng mấy lúc sau, kia nỗi lòng lo lắng lúc này mới rốt cục buông xuống.

Lần này, Miêu Anh cho hắn gửi đi tới mấy đầu không thế nào dáng dấp văn tự tin tức, tin tức đã nói, nàng cùng nàng lão ba đã đi săn, nơi đó tín hiệu một mực không quá ổn định, sau đó nói cho Triệu Ngọc không cần lo lắng, nàng chẳng mấy chốc sẽ trở về loại hình.

Mặc dù Triệu Ngọc cảm giác những lời này có qua loa thành phần, nhưng dù sao xem như có tin tức, dù sao cũng so trước đó tin tức đều không tốt!

Đi săn thú?

Còn không có tín hiệu?

Chẳng lẽ... Là đến Châu Phi trên thảo nguyên đi săn thú sao?

Thật là khiến người ta không tốt nắm lấy, chờ Miêu Anh trở về, nhất định phải hảo hảo thẩm vấn thẩm vấn nàng.

A nha...

Triệu Ngọc ngáp một cái, nhìn xem biểu, giờ phút này đã là mười rưỡi sáng! Hồi tưởng lại đêm qua kia một trận giày vò đến, phảng phất cũng giống như một giấc mộng!

Đương Triệu Ngọc dùng một loại hoài cựu cuồng bạo phương thức giải quyết những cái kia xe gắn máy về sau, cái kia gọi Mễ Lỵ nữ hài nhi vậy mà coi trọng hắn, đồng thời chủ động yêu cầu cùng hắn đi mướn phòng.

Đừng nói Triệu Ngọc hiện tại có Miêu Anh, coi như không có Miêu Anh, hắn cũng không có khả năng cùng nữ hài nhi kiểu này làm loạn.

Mới đầu, chỉ nhìn bề ngoài, Triệu Ngọc còn tưởng rằng tỷ tỷ này sẽ là cái văn tĩnh thận trọng tiểu la lỵ, lại không nghĩ rằng, tại thực chất bên trong chảy xuôi vẫn là cùng lục môi nữ đồng dạng huyết dịch, tại tình yêu phương diện này có đủ tùy tiện.

Lúc đầu, Triệu Ngọc còn muốn đem những công tử ca kia nhóm trói lại loại hình, như thế xem xét, hắn vẫn là trực tiếp rời đi.

Mặc dù bỏ rơi Mễ Lỵ, nhưng Triệu Ngọc vẫn là rất hiếu kì, cái kia bán giày đại lão bản đã có tiền như vậy, lại vì cái gì sẽ dạy ra tính cách như thế kỳ hoa một đôi tỷ muội đến đâu?

Một cái mở Ferrari nghĩ nhảy lầu, một cái cùng mình ngồi về xe gắn máy liền muốn mướn phòng, hệ thống lão đại a, đây đều là cái gì phá kỳ ngộ a?

Bất quá nha...

Đương Triệu Ngọc lại đi nhìn điểm tích lũy giá trị thời điểm,

Lại phát hiện đêm qua trận kia phó bản kỳ ngộ, vậy mà để hắn một chút thu được hơn 30 điểm điểm tích lũy, hiện tại tổng điểm tích lũy đã vượt qua 50 điểm!

Thế nhưng là, nhìn chung toàn bộ hệ thống, nhưng vẫn là không có nửa điểm động tĩnh. Thật không hiểu rõ, cái này điểm tích lũy đến cùng có thể dùng để làm cái gì?

Nếu là không có cái gì dùng? Vậy sau này những này phó bản kỳ ngộ vẫn là không chơi cũng được!

Tốt!

Triệu Ngọc tỉnh tỉnh đầu óc, dứt bỏ những này không nói, đã một ngày mới lại đạt được một cái "Cấn" quẻ, vậy dứt khoát vẫn là làm chút mà chính sự đi thôi!

Nói lên Phùng Lâm cùng Phùng Khoát sự tình đến, Triệu Ngọc một phương diện đối cái này hai mẹ con cảm thấy đồng tình, còn mặt kia, chính hắn cũng cực kỳ hiếu kỳ, năm đó hung phạm đến cùng là ai? Hắn phi thường muốn đem năm đó chung cư án giết người chân tướng làm rõ ràng!

Cho nên, cứ việc Mao Vĩ bọn người lo lắng trùng điệp, nhưng Triệu Ngọc lại hoàn toàn mặc kệ kia một bộ, hắn quyết định hiện tại liền bắt đầu bắt đầu điều tra án này.

Triệu Ngọc cảm thấy, nếu như Miêu Anh ở đây, nàng cũng tất nhiên sẽ tra đến cùng!

Lần trước điều tra Khúc Bình án thời điểm, cho dù có nguy hiểm tính mạng đều không ngăn được hai người bọn họ bước chân, vậy lần này bất quá là đắc tội một ít lãnh đạo cùng đồng sự mà thôi, hắn càng sẽ không coi là chuyện đáng kể.

Mà lại, bỏ dở nửa chừng cho tới bây giờ cũng không phải là Triệu Ngọc tính cách, cho nên, cho dù là đem toàn bộ Tần Sơn giới cảnh sát quấy một cái long trời lở đất, hắn cũng đều vì mình trước sau vẹn toàn mà sẽ không tiếc!

Đương nhiên, Triệu Ngọc tâm nhãn linh hoạt, hắn biết lật lại bản án độ khó quá lớn, đương nhiên sẽ không chủ động đi hướng trên họng súng đụng, nếu như đi bình thường con đường, hắn tất nhiên lại nhận nhiều mặt cản trở, thậm chí ngay cả Loan cục cửa này đều không qua được.

Cho nên, hắn quyết định áp dụng cầu ổn chiến thuật, giống lúc trước điều tra Khúc Bình án như thế, trước tiên ở âm thầm điều tra, đợi có nhất định mặt mày về sau, lại đem đem ra công khai.

Đến lúc đó, chỉ cần chứng cứ vô cùng xác thực, gạo nấu thành cơm, cho dù là Hồng cục trưởng như thế chủ quản đại quan, cũng không có cách nào ngăn trở, chỉ có thể thừa nhận mình năm đó phạm vào sai lầm!

Bất quá... Triệu Ngọc cũng biết, cái này án tra được đến tất nhiên không dễ dàng như vậy. Mặc dù nó không có Miên Lĩnh đại án như thế rắc rối phức tạp, nhưng nếu nghĩ tra ra chân tướng, cũng nhất định phải đầu nhập toàn bộ tinh lực mới được.

Như vậy...

Nên trước từ chỗ nào một bước bắt đầu tra được đâu?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc ngay cả mặt cũng không tắm, liền trực tiếp kéo đem ghế, tại laptop bên trên ghi chép. Nếu như muốn cho Phùng Khoát lật lại bản án, hắn nhất định phải thu hoạch được đại lượng tư liệu mới được.

Đầu tiên tới nói, đối với hiện tại chủ yếu hai tên người hiềm nghi tới nói, hắn nhất định phải lại tiến hành một phen chải vuốt mới được, tra rõ gia đình của bọn hắn cùng quan hệ nhân mạch, nhìn xem tại Phùng Khoát cùng Lan Thư Bình hai người phía sau, còn có hay không khác ẩn tình?

Tiếp theo, hắn còn muốn tìm kiếm một chút, năm đó người bị hại Lưu Kiều sinh hoạt bối cảnh, nhìn xem tại bên cạnh nàng, còn có hay không khác khả nghi đối tượng?

Lại tiếp theo, hắn phải cẩn thận điều tra năm đó vật chứng, cùng hiện trường phát hiện án cùng Lưu Kiều nghiệm thi tình huống vân vân.

Mà cuối cùng, liền là còn muốn thăm viếng những cái kia cùng tình tiết vụ án tương quan tất cả nhân viên, bao quát chứng nhân, phá án nhân viên cảnh sát, pháp y cùng quay chụp đoàn làm phim nhân viên vân vân...

Tại laptop bên trên, Triệu Ngọc làm xong tất cả kế hoạch cùng lập hồ sơ, một khi có cần, hắn thậm chí sẽ không chút do dự đi tự mình tìm Hồng cục trưởng tìm hiểu tình huống...

Đợi đến đem tất cả kế hoạch trình tự bày ra hoàn tất về sau, Triệu Ngọc biết, như thế lớn lượng công việc, tự mình một người khẳng định làm không xuống.

Bởi vậy, hắn nhất định phải lại tìm một chút giúp đỡ mới được.

Đương nhiên, giúp đỡ đều là có sẵn, tại tiệc ăn mừng bên trên, Lý Bối Ny cùng Lương Hoan rõ ràng đứng ở chủ trương lật lại bản án bên này, hai người kia là có thể kéo qua hỗ trợ.

Quả nhiên, đương Triệu Ngọc cho bọn hắn hai nói chuyện điện thoại xong về sau, hai người vô cùng hưng phấn cao hứng, chẳng những sảng khoái đồng ý, đồng thời tại chỗ làm phân công, lập tức liền mở ra công.

Lần này, dùng làm phân tích án tình bạch bản tự nhiên không thể xuất hiện ở văn phòng, chỉ có thể dọc tại Triệu Ngọc trong nhà.

Theo bạch bản bên trên tăng thêm tư liệu càng ngày càng nhiều, hắn rất nhanh liền vùi đầu vào phá án trạng thái bên trong. Lòng tự tin phóng đại phía dưới Triệu Ngọc, ở trong lòng yên lặng thì thầm: 10 năm, hung phạm a, ta nhìn ngươi còn giấu không giấu được! ?

Chương 482: Chương 482: Hoàn mỹ không ở tại chỗ chứng minh

Chương 482: Hoàn mỹ không ở tại chỗ chứng minh

Buổi chiều 4 giờ, Dung Dương phân cục trại tạm giam bên trong.

Bởi vì tật bệnh quấn thân, Phùng Lâm lộ ra càng phát ra gầy gò, tinh thần uể oải. Nhưng là, đương nàng nhìn thấy người trước mắt chính là Triệu Ngọc về sau, vậy mà kích động bánh xe phụ trên ghế chạy xuống, sau đó kéo túm lấy Triệu Ngọc cánh tay nói ra:

"Cảnh sát, ngươi chính là cái kia thần thám Triệu Ngọc sao? Ta van cầu ngươi, van cầu ngươi. . . Nhà ta khoát mà là vô tội, hắn đã ngồi 10 năm tù oan, không thể lại để cho hắn làm cả một đời a! Cảnh sát, ngươi giúp ta. . . Giúp ta một chút. . ."

Hai tên giám ngục lập tức tiến lên, đem Phùng Lâm kéo túm đến thẩm vấn trên ghế.

"Phùng lão sư, ngươi trước đừng quá kích động. . ." Triệu Ngọc nhíu mày nói, "Ta hôm nay tới tìm ngươi, chỉ là muốn biết một chút tình huống. Nhưng là, lật lại bản án. . ."

Bởi vì có giám ngục tại, câu nói kế tiếp, Triệu Ngọc không biết nên nói thế nào.

"Triệu Ngọc cảnh sát, ta biết. . . Ta biết ngươi là Dung Dương phân cục

thần thám, ngươi ngay cả Miên Lĩnh án cùng chặt tay án đều có thể phá mất, vậy ngươi xử lý nhi tử ta bản án, phải rất dễ dàng! Ta van cầu ngươi, van cầu ngươi. . . Ta. . ." Nói đến chỗ đau, Phùng Lâm nước mắt ngăn không được phun ra ngoài, "Ta sai rồi! Ta thật biết sai, là ta hại khoát, ta sai rồi. . . A. . ."

Phùng Lâm cảm xúc kích động, khóc đến hung mãnh, gần như mất khống chế.

"Phùng lão sư, " Triệu Ngọc khó xử khuyên nhủ, "Ta biết tình huống của ngươi, nhưng là, nếu như ngươi còn kích động như vậy, vậy ta muốn giúp ngươi cũng giúp không được!"

"Ô. . . Ô. . ." Nghe được Triệu Ngọc an ủi, Phùng Lâm lúc này mới thấp xuống tiếng khóc, nhưng vẫn là khóc nức nở không thôi.

"Ta muốn hỏi hỏi, ngươi tại sao phải nhận định, Lan Thư Bình nhất định chính là hung phạm đâu?" Triệu Ngọc hỏi, "Chẳng lẽ, chỉ là bởi vì hắn ghen ghét Phùng Khoát, thầm mến Lưu Kiều sao? Chẳng lẽ. . . Ngươi không cho rằng, nếu như tình huống là thật, kia Lan Thư Bình vì cái gì không trực tiếp giết con của ngươi, nhất định phải giết người trong lòng của mình Lưu Kiều đâu?"

"Hung. . . Hung khí!" Phùng Lâm nói, "Bởi vì quan hệ tốt, Lan Thư Bình trước kia thường xuyên tới nhà ta chơi, đối với nhà ta tình huống hết sức quen thuộc. Chỉ có hắn, mới có thể chui vào nhà ta, thanh chủy thủ chuẩn xác phóng tới khoát mà phòng ngủ!

"Còn có, ta về sau nhìn qua cảnh sát báo cáo, Lưu Kiều trước khi chết, trên mặt đất vẽ lên hai điểm nước. Cảnh sát cho là nàng viết là 'Phùng' chữ, nhưng là, 'Phùng' chữ hai điểm nước, dưới đáy chính là nhấc lên, mà không phải một điểm, có rõ ràng phân nhánh.

"Cho nên, kia hai điểm nước hắn là cái nào đó chữ chữ đầu mà thôi, mà

Lan Thư Bình đâu? Đó không phải là 'Lan' chữ mở đầu sao? Còn có, nhà ta khoát mà tại hiện trường chờ đợi lâu như vậy, một mực chờ đến xe cảnh sát cùng xe cứu thương đến, khi đó, Lưu Kiều đã chết! Nếu như hắn là hung thủ, hắn làm gì không đem kia hai điểm nước biến mất đâu?"

"Ừm? Kia. . . Ngươi hỏi qua hắn sao?" Triệu Ngọc hỏi.

"Hỏi qua a! Ai!" Phùng Lâm thở dài, "Khoát mà nói, hắn lúc ấy đều mộng, cái gì cũng không có chú ý, chỉ cho là Lưu Kiều còn có thể cứu sống đâu, còn đang không ngừng mà nói chuyện với nàng, hô hoán nàng. . . Ai! Đứa nhỏ này đặc biệt đàng hoàng!"

"Kia. . ." Triệu Ngọc nhìn một chút bản bút ký của mình, hỏi, "Ngươi biết Lưu Kiều sao? Phùng Khoát cùng Lưu Kiều quan hệ, còn có các ngươi nhà hòa thuận Lưu Kiều quan hệ thì thế nào?"

"Ta gặp qua mấy lần, cơ bản đều là tại studio, " Phùng Lâm nói, "Cô bé kia cười lên rất ngọt, cho người ta một loại rất tươi mát cảm giác! Đứa bé kia cũng rất có lễ phép, ta cho nàng chỉ ra một chút diễn kỹ bên trên vấn đề, nàng đều khiêm tốn tiếp nhận, còn không ngừng cảm ơn.

"Ta không sai biệt lắm có thể nhìn ra, khoát mà là cùng nàng đang quay kéo, nhưng là không biết tại sao, khoát mà từ đầu đến cuối không có nói với chúng ta! Có thể là, sợ chúng ta phản đối a?" Phùng Lâm nhớ lại nói, "Bằng không, nhà chúng ta có lớn như vậy phòng ở, khoát làm mà còn để Lưu Kiều ở cái gì chung cư đâu? Trực tiếp ở nhà chúng ta chẳng phải có thể?"

"Kia. . . Nếu như Phùng Khoát nói rõ, các ngươi sẽ phản đối sao?" Triệu Ngọc lại hỏi.

"Phản không phản đối, ta còn thực sự khó mà nói, ta hi vọng, là bọn hắn có thể càng thận trọng một chút mới tốt!" Phùng Lâm nói, "Làm chúng

ta nghề này, kết hôn quá sớm sẽ đối với tương lai phát triển bất lợi, nhất là giống khoát mà loại kia cần dựa vào khuôn mặt ăn cơm!"

"Kia. . . Trượng phu ngươi đâu?"

"Dù sao cũng là kế phụ," Phùng Lâm nói, "Lão Tiêu là cái người biết chuyện, khoát mà đã lớn như vậy, lão Tiêu cho tới bây giờ đều là dựa vào hắn! Ta biết lão Tiêu ở bên ngoài có rất nhiều nữ nhân, nhưng là. . ."

Nói đến đây, Phùng Lâm không có nói thêm gì đi nữa.

Triệu Ngọc biết, nói tiếp cũng đơn giản là chút cùng tình tiết vụ án không quan hệ tình cảm gút mắc.

"Phùng lão sư, " Triệu Ngọc nghĩ nghĩ, lại hỏi, "Kia. . . Ngươi hoài nghi tới Tiêu Chấn sao?"

"Ừm?" Phùng Lâm sững sờ, nói, "Tiêu Chấn? Vì cái gì? Sẽ không!"

"Hung khí đã tại Phùng Khoát trong phòng xuất hiện, " Triệu Ngọc nói, "Cũng khó nói là trong nhà các ngươi người làm, Tiêu Chấn thế nhưng là hoàn toàn có điều kiện!"

"Cảnh sát, ngươi nói như vậy là có ý gì?" Phùng Lâm trừng to mắt nói, "Tiêu Chấn hắn. . . Sẽ không! Chúng ta mặc dù là gây dựng lại gia đình, nhưng chúng ta quan hệ đều rất tốt! Tiêu Chấn hắn. . . Hắn căn bản không biết Lưu Kiều, không hề động cơ a?"

"Làm sao lại không hề động cơ đâu?" Triệu Ngọc nói, "Đột nhiên toát ra một cái khác biệt cha lại dị mẫu ca ca, còn muốn phân đi tương lai nhà thuộc về mình sinh, cái này động cơ không đủ lớn sao?"

"Không. . . Không. . . Sẽ không!" Phùng Lâm lắc đầu, "Cảnh sát, ta là nhìn xem Tiêu Chấn lớn lên, đứa nhỏ này đừng nhìn dáng dấp tráng

kiện, nhưng là hướng nội văn tĩnh, cùng cái nữ hài tử, hắn cùng Phùng Khoát quan hệ một mực chỗ rất khá.

"Có một lần Phùng Khoát sinh nhật, hắn thậm chí dùng tự mình làm mộc điêu để dành được tiền, cho Phùng Khoát mua cái laptop đâu! Hai anh em này. . . Tình cảm rất tốt a?

"Lại nói. . ." Phùng Lâm nhíu mày nói, "Coi như Tiêu Chấn hữu tâm giết người, kia giết Lưu Kiều làm gì? Làm gì không trực tiếp nhằm vào khoát chút đấy? Không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng!

"Cảnh sát, ta nhìn người rất chuẩn, tuyệt đối liền là Lan Thư Bình! Qua nhiều năm như vậy, ta chỉ là kunai chứng cứ mà thôi, người này làm việc đặc biệt cẩn thận, hung phạm khẳng định liền là hắn!"

"Thế nhưng là, hắn có không ở tại chỗ chứng minh a?" Triệu Ngọc nói, "Vụ án phát sinh thời điểm, hắn ngay tại nhà hàng uống rượu đâu!"

"Cái kia nhà hàng ngay tại Lưu Kiều dưới lầu, còn nhiều cơ hội a!" Phùng Lâm nói.

"Kia hung khí đâu? Hắn tại tửu quán uống say, là đồng học tiễn hắn trở về nhà, vậy làm sao đem hung khí phóng tới nhà các ngươi đi?"

"Cho nên nói, đây chính là Lan Thư Bình chỗ lợi hại nhất!" Phùng Lâm nói, "Hắn khẳng định là sử dụng biện pháp gì, hắn khẳng định đều sớm thiết kế tốt, lừa gạt được cảnh sát, lừa gạt được tất cả mọi người!

"Triệu Ngọc cảnh sát, ta van cầu ngươi, giúp ta đem hắn hoàn mỹ không ở tại chỗ chứng minh, phá giải đi! Trả ta nhi tử một cái trong sạch!" Nói, Phùng Lâm nước mắt lại chảy ra. . .

. . .

Từ trại tạm giam trở lại trên xe, Triệu Ngọc một mực tại tự hỏi Phùng Lâm.

Hắn thấy, Phùng Lâm đối với Lan Thư Bình hoài nghi, tựa hồ càng nhiều hơn chính là đến từ một loại chấp niệm. Cho dù Lan Thư Bình có không ở tại chỗ chứng minh, nàng cũng không chút nào dao động.

Chậc chậc. . .

Kỳ thật, đối với cái này Lan Thư Bình, Triệu Ngọc đối với hắn hoài nghi cũng chưa từng có yếu bớt qua. Bởi vì, Lan Thư Bình cùng ngày tại đậu đậu nhà hàng xuất hiện, bản thân liền là một vấn đề. Vì cái gì hắn sớm không uống rượu muộn không uống rượu, lại vẫn cứ ở thời điểm này lựa chọn uống rượu đâu?

Cái này giống như, có cố ý thiết kế vết tích!

Chẳng lẽ, Phùng Lâm hoài nghi, là thật? Lan Thư Bình không ở tại chỗ chứng minh, đều là hắn thiết kế tỉ mỉ? Thế nhưng là. . . Như thế nào thiết kế mới có thể làm đâu?

Ân. . .

Đúng rồi!

Triệu Ngọc bỗng nhiên nghĩ đến, mặc dù đậu đậu nhà hàng căn cứ chính xác người đã qua đời, nhưng là cái kia đưa Lan Thư Bình về nhà đồng học, hắn là còn ở a? Không bằng tìm người này đi nói một chút.

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc liền cho Lý Bối Ny gọi điện thoại, muốn nàng đem vị này chứng nhân tài liệu cặn kẽ điều ra tới.

Chỉ chốc lát sau, nên chứng nhân tư liệu liền bị gửi đi đến Triệu Ngọc trên điện thoại di động.

Ai ngờ, Triệu Ngọc mở tài liệu ra vẻn vẹn nhìn thoáng qua, con mắt liền sáng lên.

Trong chốc lát, hắn thậm chí nổi lên cả người nổi da gà!

Ta cái nãi nãi gấu!

Vụ án này. . . Làm sao càng ngày càng có ý tứ rồi?

Lưu Kiều a, Lưu Kiều, ngươi đây là tại cùng chúng ta chơi văn tự gì trò chơi sao?

Theo Triệu Ngọc đưa điện thoại di động màn hình nắm bình, nhưng gặp trên tư liệu rõ ràng viết, vị kia đưa Lan Thư Bình về nhà đồng học, tên là —— Quan Quân! ! !

Chương 483: Chương 483: Hợp tác giết người?

Chương 483: Hợp tác giết người?

"Đúng, ngọc ca, đây là để bút ký chuyên gia cho làm!" Giám chứng khoa Hồ Bân ở trong điện thoại nói với Triệu Ngọc, "Đã đầy đủ cân nhắc đến người chết trước đó vị trí, độ cao cùng cường độ các loại, bọn hắn đã trăm phần trăm xác nhận, người chết lưu lại di tích liền là hai điểm nước, không phải hai dựng thẳng, cũng không phải điểm hoành loại hình.

"Trong đó, là hai điểm nước chữ đầu xác suất chiếm được 85, là hai điểm nước thiên bàng xác suất chỉ có 14, còn lại một phần trăm mới là tình huống khác!"

"Được rồi, biết! Hồ Bân, ta chỉ là đơn giản điều tra thêm mà thôi, ngươi cũng không nên cùng người khác nói lung tung, để kia cái gì chuyên gia cũng đem miệng ngậm gấp một chút!" Triệu Ngọc dặn dò.

"Yên tâm đi ngọc ca, đều là anh em huynh đệ, không có vấn đề!" Hồ Bân cam đoan.

Triệu Ngọc lại nói mấy câu khách khí, lúc này mới cúp xong điện thoại.

Giờ này khắc này, trời đã tối xuống tới, Triệu Ngọc ngồi tại đường xe hổ bên trong, đem xe đèn mở ra, lại tại laptop bên trên làm xong ghi chép.

Lần này, thật sự là càng ngày càng ý vị sâu xa.

Không nghĩ tới, Lan Thư Bình cái này đồng học thế mà họ Quan? Mà "Quan" chữ cùng "Lan" chữ đồng dạng, tất cả đều có hai điểm nước chữ đầu, kể từ đó, không thể không khiến Triệu Ngọc đưa ánh mắt lại chuyển đến vị bạn học này trên thân.

Đã "Quan" chữ trên đầu cũng có hai điểm nước, như vậy. . . Này lại là một loại trùng hợp sao? Có thể hay không, cái này Quan Quân mới là cái kia một mực trốn ở phía sau màn chân hung đâu?

Trên tư liệu biểu hiện ra, cái này Quan Quân cùng Phùng Khoát, Lan Thư Bình, Lưu Kiều ba người cũng là bạn học cùng lớp, mặc dù không tại bọn hắn tổ hợp bên trong, nhưng là ngày thường lui tới cũng là không ít.

Càng quan trọng hơn là, Quan Quân lúc trước cũng tham gia tại Tần Sơn quay chụp phim nhựa tổ quay phim, tại trong tổ đảm nhiệm công việc của đoàn kịch chức, ngẫu nhiên sẽ còn khách mời một chút diễn viên quần chúng.

Ngoài ra, Quan Quân cũng là Tần Sơn người, nhà ở Phượng Lĩnh huyện. Bởi vì cùng Lan Thư Bình quan hệ cá nhân rất tốt, ban đầu ở quay chụp đoàn làm phim thời điểm, Quan Quân liền ở tại Lan Thư Bình trong nhà, cũng không có vào ở chung cư.

Mặc dù, Triệu Ngọc hiện tại còn không hiểu rõ người này tình huống cụ thể, nhưng là chỉ từ hai điểm nước góc độ đi lên giảng, người này liền có rất lớn hiềm nghi.

Ai!

Hồng cục trưởng a Hồng cục trưởng, Triệu Ngọc ở trong lòng nhắc tới đạo, cũng không biết, vị này đại cục trưởng ban đầu là làm sao đoạn bản

án? Rõ ràng còn có nhiều như vậy manh mối nhưng tra, chỉ là danh tự mang hai điểm nước người liền có một đống lớn, nhưng hắn lại thật sớm kết án, đây có phải hay không là có chút không thể nào nói nổi đâu?

Ngay từ đầu, bởi vì Tiêu Chấn nguyên nhân, Triệu Ngọc hoài nghi kia hai điểm nước có thể hay không đại biểu cho tên là đầu hai dựng thẳng? Hiện tại xem ra, là không có khả năng!

Mà lại, từ Hồ Bân nói tới tình huống đến xem, hai điểm này nước vết máu, hơn phân nửa là đại biểu cho chữ đầu, mà cũng không phải là thiên bàng. Nói cách khác, nên vết máu chỉ hướng Phùng Khoát hiềm nghi đã trở nên rất nhỏ!

Tương phản, "Lan" chữ cùng "Quan" chữ hiềm nghi lại là càng lúc càng lớn. Chỉ là không biết, hai điểm này nước chỉ là Lan Thư Bình, vẫn là Quan Quân, hay là, còn có người khác?

Ân. . .

Triệu Ngọc lại kiểm tra một hồi năm đó Lan Thư Bình khẩu cung, khẩu cung thượng thanh xưng, hắn cùng ngày từ hơn 7 giờ chuông liền bắt đầu từ đậu đậu nhà hàng uống rượu, uống đến 9 điểm nửa tả hữu thời điểm, Quan Quân tới, hai người tiếp lấy lại uống đến12 điểm mới đi.

Nghe nói, thời điểm ra đi, Lan Thư Bình uống quá nhiều, cơ hồ là Quan Quân đem hắn gánh trở về.

Trước đó, cảnh sát cũng hỏi qua Lan Thư Bình lý do, hắn vì cái gì càng muốn chạy đến nhà kia nhà hàng đi uống rượu? Chính hắn nhà, cách nơi đó khác rất xa. Mà lại, vì cái gì còn muốn một người uống rượu?

Lan Thư Bình là như thế này trả lời, hắn nói ngày đó tâm tình mình không tốt, thứ nhất là bởi vì Lưu Kiều cùng Phùng Khoát sự tình; thứ hai thì là đang quay hí thời điểm gặp một chút không vui, nhận lấy cái khác

diễn viên xa lánh.

Mà hắn sở dĩ lựa chọn nhà kia nhà hàng nhỏ, hoàn toàn là bởi vì nhà hàng khoảng cách studio rất gần nguyên nhân.

Mà lại, hắn lúc ấy xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch, cũng chỉ có thể tới này loại giá rẻ nhà hàng nhỏ mượn rượu giải sầu.

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc nhìn xem laptop bên trên ghi lại tư liệu, trong đầu bắt đầu suy nghĩ trong đó một ít khả năng. Bởi vì Quan Quân xuất hiện, hắn đầu tiên nghĩ đến, cái này Quan Quân có phải hay không là sát hại Lưu Kiều chân hung?

Có phải hay không, hắn bởi vì cùng Lưu Kiều hoặc là Phùng Khoát có cái gì cừu hận, cho nên mới động thủ giết người?

Hồi tưởng một chút, Quan Quân là 9 điểm nửa tả hữu đi vào nhà hàng, khi đó, đúng lúc là Lưu Kiều ngộ hại thời gian. Có phải hay không là hắn giết hết người đi tìm Lan Thư Bình uống rượu, dùng cái này để chứng minh mình không tại mưu sát hiện trường đâu?

Thế nhưng là. . .

Giống như Lan Thư Bình, Quan Quân giết người còn có thể, thế nhưng là cái kia thanh xuất hiện tại Phùng Khoát phòng ngủ hung khí lại thế nào giải thích đâu?

Trong thời gian ngắn như vậy, hắn không có khả năng đuổi tới Phùng Khoát trong nhà, thanh chủy thủ cất kỹ trở lại. Chẳng lẽ. . . Hắn lúc uống rượu, chủy thủ ngay tại trên người mình?

Đợi đến nửa đêm đem uống say Lan Thư Bình đưa về nhà về sau, lúc

này mới một lần nữa trở lại Phùng Khoát trong nhà, vu oan hãm hại?

Thế nhưng là. . . Lúc kia, Tiêu Quốc Phong cùng Tiêu Chấn đã về nhà, chẳng lẽ. . . Hắn dám mạo hiểm như thế lớn phong hiểm sao?

Ai?

Lúc này, Triệu Ngọc trong đầu lại hiện lên một cỗ linh quang.

Hắn đang suy nghĩ, cái này Lan Thư Bình cùng Quan Quân, có phải hay không là —— hợp tác giết người đâu?

Tựa như Phùng Lâm tìm Mai Phương vợ chồng làm giúp đỡ, Lan Thư Bình có thể hay không đem Quan Quân đã kéo xuống nước? Hay là, chủ mưu liền là Quan Quân? Lại hoặc là, là hai người hợp mưu sát hại Lưu Kiều?

Thử nghĩ một chút, Lan Thư Bình căn bản cũng không có uống say, hai người uống rượu xong cũng chưa có về nhà, mà là trực tiếp đi Phùng Khoát nhà vu oan giá họa rồi?

Chậc chậc. . .

Vẫn là không đúng!

Triệu Ngọc lắc đầu, bởi vì, nhà hàng ông chủ khẩu cung bên trên viết, Lan Thư Bình cùng Quan Quân là uống đến 12 điểm đa tài rời đi, mà lúc kia, Tiêu thị phụ tử đã đưa xong hàng về nhà! Muốn vụng trộm tiến vào Phùng Khoát nhà, đồng thời vu oan hung khí, thực sự có chút nguy hiểm.

Mà lại, loại này vu oan cảm giác đặc biệt khó chịu, đã đao bên trên có Phùng Khoát vân tay, kia sao không dứt khoát cây đao nhét vào hiện trường đâu? Cho dù là ném vào bụi cỏ cũng được a? Như thế bị cảnh sát

nhặt được lời nói, Phùng Khoát hiềm nghi không thể nghi ngờ sẽ càng lớn! Vu oan hiệu quả sẽ tốt hơn!

Chậc chậc. . .

Thật sự là kỳ quái?

Cái này hung khí, đến cùng là thế nào chạy đến Phùng Khoát phòng ngủ đi? Chẳng lẽ. . . Phùng Khoát có nhân cách phân liệt? Vừa mới giết hết người, thả xong đao, sau đó liền quên rồi?

Lan Thư Bình cùng Quan Quân lại là chuyện gì xảy ra đâu? Đơn thuần là bởi vì ghen ghét Phùng Khoát dáng dấp đẹp trai, liền muốn giết người sao?

Không được!

Triệu Ngọc vỗ laptop suy nghĩ đạo, hiện tại xem ra, vẫn là đến từng bước một, cước đạp thực địa điều tra mới được. Cho nên, hắn là trước từ nơi này Quan Quân bắt đầu tra được, dù là hắn không phải hung thủ, cũng khó nói có thể từ chỗ của hắn thăm dò được nội tình gì.

Bất quá. . . Không khéo chính là, bây giờ Quan Quân đã là trợ lý đạo diễn, hiện tại ngay tại phương nam nào đó Ảnh Thị Thành quay phim, cũng không tại Tần Sơn.

Muốn không được. . . Triệu Ngọc ngược lại lại muốn đi tìm Lan Thư Bình, trước cùng hắn nghe ngóng một chút Quan Quân tình huống lại nói.

Ai ngờ, hắn vừa mới chuẩn bị phát động xe, điện thoại lại vang lên. Vậy mà lại là vị kia bắt dế tiểu hỏa tử đánh tới.

"Uy? Cảnh sát đại ca, " lần này, tiểu hỏa tử lộ ra đặc biệt hưng phấn,

"Đậu đậu nhà hàng mở cửa! Ta bên này vừa mới nhìn thấy! Ngươi qua đây sao?"

Chương 484: Chương 484: Có tâm sự lão bản nương

Chương 484: Có tâm sự lão bản nương

7 giờ tối, ngày mới gần đen.

Dầu hỏa hai bộ ngoài cửa chính, đậu đậu nhà hàng.

"Ta nói đại ca, ngươi cái này bày mà còn dự định tiếp tục làm tiếp sao?" Bắt dế tiểu hỏa tử đối mặt một cái ngay tại cắt thịt nam tử trung niên hỏi.

Bắt dế tiểu hỏa tử tên là Triệu Tử Nhạc, năm nay chỉ có 19 tuổi. Mà ngay tại cắt thịt nam tử trung niên thì là đậu đậu nhà hàng hiện tại ông chủ tiểu Đinh, lão Đinh nhi tử.

Triệu Ngọc thì vươn người đứng tại Triệu Tử Nhạc đằng sau, nghiêm túc quan sát đến tình huống nơi này.

"Đương nhiên rồi! Chẳng lẽ muốn cơm đi sao? Đến ỷ vào tiểu điếm sống tạm a!" Nam tử trung niên một mặt chất phác cười nói, "Yên tâm, ta tốt xấu cũng tại cái này bày ra làm hơn mười năm, đã đem lão gia tử chân truyền học đến tay! Ha ha ha. . ."

"Ừm. . . Cái này một vị là cảnh sát tiên sinh, hắn có chút việc muốn tìm ngươi hỏi một chút!" Nói, Triệu Tử Nhạc chỉ chỉ Triệu Ngọc.

Triệu Ngọc lập tức đem nhân viên cảnh sát chứng móc ra cho hắn nhìn,

đồng thời hỏi: "Ta lần này đến, là muốn hỏi một chút ngươi, liên quan tới 10 năm trước, tại hai bộ trong căn hộ phát sinh món kia án mưu sát sự tình!"

Xoạch. . .

Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa mới nói một câu như vậy, từ đậu đậu nhà hàng trong phòng bỗng nhiên truyền đến vô cùng bất ngờ âm thanh động.

Triệu Ngọc liếc mắt nhìn lại, nhưng gặp có cái mặc tạp dề phụ nữ trung niên, vậy mà đem một thanh vừa mới xuyên tốt thịt dê nướng rơi trên mặt đất!

"Chậc chậc. . ." Ông chủ tiểu Đinh nhất thời nghiêm mặt, quát, "Cái này bại gia nương môn, ngươi liền không thể cẩn thận một chút đây? Nôn nôn nóng nóng, không tưởng nổi! Còn không mau đi ống nước tử tẩy một chút. . ."

"Nha. . . Nha. . ." Nữ nhân kia tranh thủ thời gian nhặt lên thịt xiên, chạy đến phía sau ống nước cọ rửa đi.

Làm thời gian dài như vậy cảnh sát hình sự, Triệu Ngọc quan sát năng lực tất nhiên là không cần nói cũng biết. Lúc trước hắn đã chú ý tới nữ nhân này, vừa rồi nàng một mực khí định thần nhàn, một bên xuyên xuyên mà còn một bên khẽ hát đâu!

Thế nhưng là đương mình vừa mới nâng lên chung cư án giết người, nàng thế mà lập tức trở nên thần sắc bối rối lên, ngay cả thịt xiên đều rơi trên mặt đất.

Ai?

Chẳng lẽ. . . Nữ nhân này. . . Biết chút ít cái gì hay sao?

"Cảnh sát, không có ý tứ, vợ ta!" Ông chủ lại đại đại liệt liệt nói, "Ngài vừa rồi hỏi cái gì tới? Cái gì án giết người? Nha. . ." Hắn nghĩ nghĩ, rất nói mau nói, " có phải hay không chết nữ sự kiện kia? Khục! Đừng nói nữa, lúc ấy làm hại nhà chúng ta một tháng không chút khai trương, nhưng làm cha ta lo lắng! Thế nào?"

"Ta xem qua ghi chép, ghi chép bên trên có lão gia tử nhà ngươi một đoạn lời chứng, nói lúc ấy người này. . ." Nói, Triệu Ngọc đem Lan Thư Bình ảnh chụp đưa cho hắn nhìn, "Người này là người hiềm nghi, ngươi lão gia tử nói, người này từ nhà ngươi nhà hàng uống rượu, một mực từ hơn 7 giờ uống đến12 điểm nhiều, ta hiện tại liền muốn hỏi một chút, ngươi có biết chuyện này hay không?"

"Thật sao? Ta còn thực sự không biết!" Ông chủ cơ hồ không chút nghĩ ngợi hồi đáp, "Không nói gạt ngươi a cảnh sát, ra án giết người lúc kia, ta cùng lão gia tử náo loạn một chút khó chịu, không có ở tiệm cơm! Ngươi nói chuyện này, thật đúng là không ai đề cập với ta qua! Bất quá. . . Ngươi chờ một chút a, vợ ta lúc ấy ở đây! Nàng tại bày ra thời gian, so ta đều dài. . . Nàng dâu, nàng dâu a. . ."

Nói, ông chủ xoay quay đầu lại hướng trong phòng hô: "Nàng dâu a, tới, cảnh sát hỏi ngươi sự tình đâu!"

"Nha. . ." Nữ nhân đem rửa sạch sẽ thịt dê nướng đặt ở tủ lạnh bên trên, hai tay từ tạp dề bên trên lau lau, lúc này mới thần sắc hốt hoảng đi ra, đầu nàng cũng không dám nhấc mà hỏi thăm, "Cái gì. . . Chuyện gì a?"

"Móa, nhìn ngươi cái kia sợ hình dáng, làm sao còn run rẩy ngươi?" Ông chủ cũng phát hiện nàng dâu là lạ, vội nói, "Không có chuyện, cảnh sát hỏi ngươi ít chuyện mà thôi!"

Triệu Ngọc lại đem lời nói mới rồi nói một lần, nữ nhân tranh thủ thời gian há miệng run rẩy hồi đáp: "Ta. . . Ta không nhớ rõ!"

"Ta đi!" Lúc này, đừng nói Triệu Ngọc, thậm chí ngay cả Triệu Tử Nhạc đều nhìn ra vấn đề, vội hỏi, "Đại tỷ a? Đây chính là án giết người a! Ngay cả ta như vậy lớn một chút mà tiểu hài đều nhớ rõ ràng, người hiềm nghi lại xuất hiện tại nhà ngươi tiệm cơm, ngươi làm sao lại quên đây?"

"Đúng vậy a, ngươi nha khẩn trương cái cọng lông a?" Ông chủ quát, "Cũng không phải ngươi giết người! Nhanh, chờ một lúc còn phải làm sủi cảo đâu!"

"Ta. . . Ta thật nhớ không được!" Lão bản nương ấp úng nói, "Khi đó, đều là lão gia tử đang nói chuyện, ta làm sao nhớ kỹ?"

Triệu Ngọc một mặt nhìn chằm chằm lão bản nương cẩn thận quan sát, một mặt ở trong lòng suy nghĩ, nữ nhân này rõ ràng trong lòng có việc, mà lại tám thành cùng án giết người có quan hệ, chẳng lẽ nói. . . Lưu Kiều ngộ hại, còn có thể cùng nhà này nhà hàng còn có cái gì liên hệ sao?

"Ai!" Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc thở dài một tiếng, lại sử xuất mình sở trường trò xiếc, vội vàng bưng điện thoại đối lão bản nương nói, "Đại tỷ, ta không ngại giải thích với các ngươi một chút! Năm đó món kia bản án, lại xuất hiện tình huống mới, hiện tại cảnh sát hoài nghi ta trên điện thoại di động cái này nhân tài là hung phạm! Cho nên, nhà các ngươi lúc trước cho ra khẩu cung vô cùng vô cùng trọng yếu, ta nhất định phải cùng ngươi xác nhận tốt mới được!

"Ta nhưng nói cho ngươi, đây chính là mạng người quan trọng đại sự, nếu là ngươi biết chuyện không báo, là phải bị pháp luật trách nhiệm! Nếu như người này liền là hung phạm, vậy các ngươi toàn gia liền là làm giả khẩu cung, đây chính là phải ngồi tù!"

"A! ?" Bà chủ kia vốn là một bộ thấp thỏm lo âu, bị Triệu Ngọc như thế giật mình, nhất thời ỉu xìu, tranh thủ thời gian nắm chặt nắm đấm xông

Triệu Ngọc thở dài nói, " cảnh sát a, cái này nhưng không liên quan sự tình của ta a! Đều là. . . Đều là ta công công. . . Lão gia tử nhà chúng ta. . ."

"Cái gì! ?" Nghe được lão bản nương, Triệu Ngọc trong lòng lộp bộp run lên. Ta siết cái nãi nãi gấu, này làm sao huyên náo? Chẳng lẽ. . . Đây là phá án sao?

"A! ?" Ông chủ tiểu Đinh cả kinh giương mắt cứng lưỡi, leng keng một tiếng buông xuống dao phay, lớn tiếng hỏi, "Cha ta hắn. . . Thế nào?"

"Ai nha!" Lão bản nương vẻ mặt cầu xin nói, "Cha ngươi hắn dễ quên, các ngươi không biết sao? Mặc dù kia là 10 năm trước, nhưng lúc đó liền đã có triệu chứng! Xào rau thời điểm, hắn thường xuyên quên đặt đặt kia, nếu không phải ta nhắc nhở hắn, nhà ta chiêu bài này sớm đập ngươi biết không?"

"Tức. . . Nàng dâu. . ." Một trận này lời nói đem ông chủ cho nói sửng sốt, vội lắc quơ đầu hỏi, "Nàng dâu a, chỗ này nói là án giết người đâu, ngươi xách cha ta dễ quên làm gì?"

"Ai nha!" Lão bản nương nhảy chân nói với Triệu Ngọc, "Cảnh sát đồng chí, điện thoại di động của ngươi bên trên người này, đêm đó hoàn toàn chính xác tại nhà ta nơi này uống rượu đâu! Điểm một cái nhỏ rau trộn, nướng 10 cái thịt dê nướng, lại uống không sai biệt lắm một rương rượu! Rất có thể uống!"

"Cái này. . . Đại tỷ a, chúng ta có thể nói trọng điểm sao?" Triệu Ngọc cũng gấp.

"Người chết về sau ngày thứ ba, có cảnh sát đến hỏi qua chúng ta, " lão bản nương lại nói, "Liền là hỏi ngươi trên điện thoại di động người kia tại hay không tại chúng ta nơi này uống rượu? Kết quả, ta công công lại nói cho người ta, nói người này một mực tại nhà chúng ta uống rượu, từ

7 điểm đến 12 điểm nói như vậy! Nhưng trên thực tế. . . Cũng không phải là như thế a!"

"Ồ?" Triệu Ngọc lập tức con mắt tỏa ánh sáng, vội hỏi, "Kia là loại nào?"

"Trên tấm ảnh người này, từ 7 giờ rưỡi tới, chỉ một mình hắn!" Lão bản nương hồi ức nói, " thế nhưng là, khi hắn ăn vào 9 giờ hơn chuông thời điểm, đã từng tính tiền đi! 19 khối tiền hết thảy, tiền là ta thu!"

"A?" Triệu Ngọc lại lần nữa lấy làm kinh hãi.

"Thế nhưng là, cũng không lâu lắm, hắn không biết lại từ đâu mà xuất hiện, lại lần nữa ngồi tại lúc đầu trên mặt bàn, một lần nữa điểm đồ ăn điểm rượu! Lại một lát sau, còn tới một cái khác nam, hai người bọn hắn cùng một chỗ uống, sau đó một mực uống đến nửa đêm 12 điểm mới đi! Thời điểm ra đi, kia hai người tất cả đều là vẽ lấy S rời đi, ta thậm chí còn lo lắng bọn hắn không về nhà được đâu!"

"Ai nha, cái này. . . Cái này cũng không thể trách cha ta a!" Ông chủ tiểu Đinh có chút ít thoải mái nói, "Cha ta trí nhớ lúc đầu không tốt, sau đó người kia đi lại trở về, cha ta cũng không liền không nhớ rõ?"

"Uy, không thể nói như thế a?" Triệu Tử Nhạc lắc đầu nói, "Nhớ không rõ liền nói nhớ không rõ mà! Ngươi nói như vậy, chẳng phải là đem cảnh sát nói gạt? Muốn vạn nhất, người kia liền là hung thủ giết người đâu?"

"A?" Cặp vợ chồng nhất thời dọa đến sắc mặt trắng xanh. . .

Chương 485: Chương 485: Ta thừa nhận

Chương 485: Ta thừa nhận

"Ngươi nói ngươi. . ." Ông chủ tiểu Đinh hướng hắn nàng dâu quát, "Ngươi biết cha ta trí nhớ không tốt, ngươi làm sao không nhắc nhở một chút đâu? Giết. . . Giết người a đây chính là! Không phải trò đùa!"

"Cái này có thể oán ta sao?" Lão bản nương cũng gấp, "Liền cha ngươi kia tính bướng bỉnh, ta dám nói sao ta? Còn nữa nói, ngươi cùng ngươi lão ba giận dỗi rời nhà trốn đi, đem ta một người ném ở tiệm cơm tính là gì a? Ta chỗ ấy còn đầy bụng tức giận đâu!"

"Kia. . . Vậy ngươi lặng lẽ cùng cảnh sát nói cũng được a?" Ông chủ càng kịch liệt hơn mắt, "Này cũng tốt, nhìn thấy sao? Cảnh sát đều tìm tới cửa!"

"Ta. . . Ta dám nói sao ta?" Lão bản nương tức giận giải thích, "Ngươi không biết, anh ta trước kia ngồi xổm quá lớn lao sao? Ta ngất cảnh sát!"

Choáng cảnh sát?

Triệu Ngọc xấu hổ, vẫn là lần đầu nghe được cái danh từ này. Mà lại, lão bản này nương nói lời có vẻ như thật là không có Logic.

"Lên mũi lên mặt còn? Phản thiên ngươi?" Ông chủ tiểu Đinh xắn tay áo liền muốn cùng lão bản nương xé rách.

"Được rồi, đi!" Triệu Ngọc nhanh lên đem hai người kéo ra, sau đó chỉ vào trên điện thoại di động Lan Thư Bình ảnh chụp hỏi bà chủ kia, "Ta hỏi ngươi, người kia nửa đường rời đi bao lâu thời gian?"

"Nhiều lắm là sáu bảy phút bộ dáng, tuyệt đối không vượt qua được mười phút, đặc biệt mau trở về đến rồi!" Lão bản nương rõ ràng hồi đáp.

"Kia. . ." Triệu Ngọc lại mở ra Quan Quân ảnh chụp hỏi, "Một cái khác tới uống rượu chính là không phải người này?"

"Không sai! Đừng nhìn qua 10 năm, ta một chút liền có thể nhận ra!" Lão bản nương gật đầu.

"Ta dựa vào, ngươi mới vừa rồi còn nói ngươi đầy bụng tức giận đâu!" Ông chủ ngang một câu, "Ngươi cái này bại gia nương môn, nhớ nam nhân ngược lại là nhớ kỹ rất rõ ràng!"

"Uy, ngươi mẹ nó câm miệng cho lão tử!" Triệu Ngọc gầm lên giận dữ, dọa đến tiểu Đinh thẳng rụt cổ, tranh thủ thời gian ngậm miệng lại.

"Ta hỏi ngươi" Triệu Ngọc lại xông lão bản nương hỏi, "Đương cái này nam sau khi đến, ngươi có thể xác định hai người bọn họ nửa đường không tiếp tục rời đi sao?"

"Đúng!" Lão bản nương cũng là bị Triệu Ngọc nổi giận dọa sợ, tranh thủ thời gian chiếp ầy lấy trả lời, "Khi đó, nhà vệ sinh liền là một cái gạch lũy nhà kho nhỏ, ngay tại trong tầm mắt, mặc dù bọn hắn trải qua nhà vệ sinh, nhưng là rất nhanh liền trở về!"

"Ta dựa vào! Điên rồi, điên rồi!" Ai ngờ, tiểu Đinh lại nhịn không được xen vào một câu, "Ngươi thế mà ngay cả người ta đi nhà xí đều nhìn chằm chằm. . . A. . ."

Triệu Ngọc một cước đá ra, tiểu Đinh đã bay ngược ra ngoài, đông đâm

vào trên ván cửa.

A! ?

Nhìn xem tiểu Đinh thống khổ ôm bụng cuộn rút xuống dưới, đừng nói lão bản nương, ngay cả Triệu Tử Nhạc cũng là dọa cho phát sợ.

"Con bà nó là con gấu! Ngươi nha bế cái miệng cứ như vậy khó sao?" Nói, Triệu Ngọc lại lần nữa giơ tay lên cơ, hướng về phía lão bản nương hỏi, "Ngươi có thể xác định, hai người bọn họ là thật đang uống rượu sao? Thật uống say?"

"Tuyệt. . . Tuyệt đối uống say!" Lão bản nương lại nói, "Uống rượu nhiều như vậy đâu! Ta tốt xấu cũng làm nhà hàng nhiều năm như vậy, ai là thật uống say giả uống say, ta vẫn là có thể nhìn ra được! Cảnh sát a, ta. . . Ta biết sai, ngươi nhìn. . . Các ngươi có thể hay không xử lý khoan dung, đừng để ta ngồi tù có được hay không. . ."

Ai u ta đi!

Triệu Ngọc quả thực bó tay rồi, đợi nghiêm túc suy nghĩ một phen về sau, lại hỏi nàng một vấn đề:

"Lão bản nương, vụ án phát sinh thời điểm là ở buổi tối 9 điểm nửa đến 10 điểm ở giữa, nơi này là hai bộ gia chúc viện cửa chính, " Triệu Ngọc chỉ vào cửa chính hỏi, "Mà hai người kia một mực uống đến nửa đêm 12 điểm, như vậy. . . Đương xe cảnh sát đi qua nơi này thời điểm, ngươi lưu ý đến phản ứng của bọn hắn sao?"

"Không. . . Không phải như vậy!" Lão bản nương liên tục không ngừng nói, "Xe cảnh sát căn bản là không có đi qua từ nơi này, đều là đi cửa sau! Mà lại, ngày đó chúng ta bên này khách nhân không nhiều, cũng đều là bên ngoài, chúng ta căn bản không biết đã xảy ra chuyện gì, vẫn là nửa đêm thu quán khi về nhà nghe hàng xóm nói đâu!"

"Nha. . ." Triệu Ngọc lại chưa từ bỏ ý định hỏi một câu cuối cùng, "Kia, ngươi cảm thấy. . . Kia hai người lúc uống rượu phản ứng. . . Bình thường sao?"

"Còn. . . Coi như bình thường a?" Lão bản nương khó xử trả lời, "Ta cảm thấy, hai người này cũng đều là có văn hóa người, mặc dù uống nhiều quá, nhưng nói chuyện khách khách khí khí.

Cũng không chửi đổng, cũng không khóc lóc om sòm loại hình, không giống khác tửu quỷ như thế không có tố chất!"

Nha. . .

Triệu Ngọc không khỏi nghiêm túc suy tư, giờ này khắc này, trong đầu của hắn tràn ngập mâu thuẫn.

Vẫn là không đúng a!

Mặc dù Lan Thư Bình rời đi đoạn thời gian kia, đúng lúc là Lưu Kiều ngộ hại thời điểm, thế nhưng là. . . Đây là không thể giải thích, thanh chủy thủ kia là chuyện gì xảy ra?

Nếu như Lan Thư Bình hoặc Quan Quân thật giết người, như vậy bọn hắn lại như thế nào thanh chủy thủ thả lại Phùng Khoát trong nhà đây này? Mà lại, nếu như hai người này là hợp mưu giết người, bọn hắn hắn là có càng hợp lý lựa chọn, vì cái gì càng muốn bình tĩnh ở chỗ này uống rượu uống đến nửa đêm đâu? Đây hết thảy, chẳng những nói không thông, mà lại căn bản không phù hợp một cái kẻ giết người lẽ thường.

Nhớ năm đó, bọn hắn bất quá đều là 20 vừa ra mặt tiểu hỏa tử, nếu quả như thật giết người, chỉ sợ sớm đã hoảng hồn, coi như uống rượu là vì che giấu tai mắt người, cũng tất nhiên sẽ phi thường khẩn trương!

Chẳng lẽ. . .

Lưu Kiều chết, căn bản cùng Lan Thư Bình cùng Quan Quân không quan hệ? Mình điều tra phương hướng bị Phùng Lâm lừa dối rồi?

Thế nhưng là, Lan Thư Bình rời đi nhà hàng kia mấy phút, lại là vì cái gì đâu? Tại kia ngắn ngủi mấy phút bên trong, hắn đến cùng làm cái gì?

Ai?

Vân vân. . .

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc nhớ tới một việc. Trước mấy ngày, đương Lan Thư Bình bị ép đến cục cảnh sát tự thú thời điểm, hắn đã từng nói như vậy một đoạn văn, nói mình đi tìm Lưu Kiều thổ lộ, lại bị Lưu Kiều chế nhạo một phen, bởi vì thẹn quá hoá giận mới thất thủ giết chết Lưu Kiều!

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc cẩn thận phân biệt rõ lấy tư vị trong đó, chốc lát, hắn lông mày ở giữa lúc này mới rộng mở trong sáng.

Nha. . .

Xem ra, Lan Thư Bình câu nói kia, cũng không phải là hồ biên loạn tạo, trong này. . . Còn có ẩn tình. . .

. . .

Mười phút sau.

Triệu Ngọc đem chiếc xe mở đến Tần Sơn nhất phẩm cư xá cửa chính bên ngoài, sau đó liền cho Lan Thư Bình đánh tới một điện thoại.

Chỉ chốc lát sau, Lan Thư Bình liền bước nhanh từ tiểu khu đi ra, đi tới Triệu Ngọc trên xe.

"Triệu cảnh sát. . . Ngươi tìm ta?" Lan Thư Bình nhìn thấy Triệu Ngọc đêm khuya đến thăm, cảm thấy phi thường kỳ quái, vội hỏi, "Ngài có chuyện gì không? Nếu không. . . Đến nhà ta trên lầu ngồi một chút đi! Chúng ta một nhà, còn chưa kịp hảo hảo cảm tạ ngài đâu! Ân. . ."

Ai ngờ, Triệu Ngọc vậy mà nửa chút không để ý tới hắn, mà là một mực đem ánh mắt đối ngoài cửa sổ.

"Ừm. . . Triệu cảnh sát? Ngài đây là. . ." Đang khi nói chuyện, Lan Thư Bình lực lượng lại thấp xuống mấy phần.

Nhưng mà, Triệu Ngọc vẫn là không có để ý đến hắn.

"Ừm. . ." Lần này, Lan Thư Bình tựa hồ ý thức được cái gì không ổn, nụ cười trên mặt trở nên càng phát ra cứng ngắc.

Kỳ thật, Triệu Ngọc sở dĩ không để ý tới hắn, chính là dùng một loại công tâm chiến thuật. Hắn càng là không nói lời nào, Lan Thư Bình liền càng chột dạ.

Rốt cục, tại lại trầm mặc hơn mười giây về sau, Triệu Ngọc lúc này mới quay đầu, lạnh như băng nói ra:

"Lan lão sư! Tại Lưu Kiều ngộ hại trước đó, ngươi đã từng từng tới trong nhà của nàng! Nói đi, giữa các ngươi, đến cùng xảy ra chuyện gì?"

"A! ? Cái gì. . ." Nghe thấy lời ấy, Lan Thư Bình dọa đến toàn thân run lên, trên mặt trong nháy mắt không có huyết sắc.

"Lan lão sư, ngươi là người thông minh, " Triệu Ngọc giếng cổ không

gợn sóng nói, "Nếu là không có hoàn toàn chắc chắn, ta cũng không tâm tư cùng ngươi nói đùa cái gì! Ta chỉ muốn nói cho ngươi, cùng ta bàn giao, muốn so đi cục cảnh sát bàn giao thật tốt!"

"Cái này. . ." Lan Thư Bình khẩn trương khóe miệng phát run, "Triệu cảnh sát, đây là bắt đầu nói từ đâu a?"

Triệu Ngọc liếc mắt nhìn hắn: "Lão Lan, ta hôm nay đã hết lòng quan tâm giúp đỡ! Miên Lĩnh án ta đều có thể phá, chẳng lẽ. . . Ngươi còn muốn ôm lấy cái gì may mắn trong lòng sao?"

". . ." Lan Thư Bình lông mày nhíu chặt, ngũ quan vặn vẹo, tựa hồ tại làm lấy kịch liệt đấu tranh tư tưởng.

Nhưng mà, Triệu Ngọc hiển nhiên không muốn lại cho hắn cơ hội, trực tiếp vượt qua Lan Thư Bình đẩy cửa xe ra, hời hợt nói một câu: "Không muốn nói coi như xong, xuống xe đi! Gặp lại!"

"Đừng. . . Đừng đừng đừng. . . Tốt a, tốt a. . ." Lan Thư Bình gấp rút hô hấp lấy, nuốt khô mấy ngụm nước bọt về sau, lúc này mới một mặt chán nản nói, "Vâng, ta thừa nhận, Lưu Kiều trước khi chết, ta đích xác đi đi tìm nàng! Thế nhưng là. . . Triệu cảnh sát, xin ngươi tin tưởng ta, ta thật không có giết người a!"

Chương 486: Chương 486: Nguyên địa xoay quanh

Chương 486: Nguyên địa xoay quanh

Triệu Ngọc không có đoán sai, Lan Thư Bình quả nhiên tại Lưu Kiều ngộ hại trước đó từng tới nhà nàng.

Giờ phút này, ngay tại Triệu Ngọc trong xe, Lan Thư Bình êm tai nói ra năm đó tình hình thực tế:

"Cùng ngày, đoàn làm phim muốn lâm thời thêm đập một tuồng kịch, " Lan Thư Bình nói như vậy, "Lúc đầu dựa theo kịch bản, trận kia hí bên trong có ta một cái đặc biệt sáng chói phần diễn. Thế nhưng là, đoàn làm phim nam số một lại sinh sinh đem đoạn này hí cho chen rơi mất! Nam số một lúc ấy có chút danh tiếng, hậu trường vừa cứng, đạo diễn cũng không có cách nào. Cho nên, ta ngay cả cái mặt đều không có lộ liền sớm hơ khô thẻ tre!

"Ta phiền muộn có thể nghĩ. Cho nên, ta liền muốn tìm một chỗ uống chút hơi nhỏ rượu!" Lan Thư Bình gật đầu nói, "Ta thừa nhận, ta đích xác là cố ý đi đến nhà kia nhà hàng nhỏ, bởi vì nhà hàng nhỏ cách Lưu Kiều chung cư rất gần!

"Vâng, ta đích xác còn có chút chưa từ bỏ ý định, ta thật sâu mê luyến lấy Lưu Kiều, tưởng tượng lấy có một ngày nàng có thể trở về tâm chuyển ý! Cho nên, uống đến chín điểm tới chuông, ta liền mượn tửu kình mà đi tìm nàng!" Lan Thư Bình khó khăn lắc đầu, phảng phất muốn

từ mình trong hồi ức tìm tới một cái, "Ta biết, lúc kia, Phùng Khoát còn tại đoàn làm phim, chỉ có Lưu Kiều ở nhà một mình, cho nên. . . Ta liền đi!

"Kỳ thật. . . Ta sở dĩ như vậy thực sự đi tìm Lưu Kiều, ngoại trừ rượu mượn sợ người gan cùng với nàng thổ lộ bên ngoài, ta còn muốn nói cho nàng một việc! Hi vọng có thể thông qua chuyện này, để nàng rời đi Phùng Khoát, hồi tâm chuyển ý, ta. . . Thật là một cái mười phần đồ ngốc!"

"Sự tình gì?" Triệu Ngọc hỏi một câu.

"Phùng Khoát. . . Phùng Khoát tiểu tử này không thành thật. . ." Lan Thư Bình cắn môi nói, "Hắn một mặt cùng Lưu Kiều làm lấy đối tượng, bí mật vẫn còn cùng những nữ nhân khác pha trộn làm loạn!"

"Ồ? Những nữ nhân khác? Ai?" Triệu Ngọc hết sức hiếu kỳ.

"Không biết, không phải đoàn làm phim, cũng không phải chúng ta đồng học, nhìn qua cũng so với chúng ta nhỏ hơn rất nhiều, không chừng vẫn là học sinh cấp ba đâu! Nhưng là dáng dấp rất xinh đẹp!" Lan Thư Bình nói, "Có một lần, ta trong lúc vô tình nhìn thấy, Phùng Khoát cưỡi xe điện mang theo cô bé kia, rất thân mật dáng vẻ. Ta còn hỏi qua Phùng Khoát, nhưng hắn lại chết sống không thừa nhận! Tiểu tử này!"

Nói đến đây, Lan Thư Bình phẫn hận nắm nắm nắm đấm: "Hắn hoa tâm thì hoa tâm, nhưng là, lừa gạt Lưu Kiều, ta. . . Trong lòng ta liền đặc biệt khó chịu! Cho nên, đêm hôm đó, ta đi tìm Lưu Kiều, liền là muốn nói cho nàng chuyện này!

"Thế nhưng là. . . Ta không nghĩ tới, làm ta gõ Lưu Kiều túc xá đại môn về sau, còn chưa kịp nói chuyện với nàng, nàng lại hết sức khẩn trương hạ giọng nói với ta một câu, nàng nói, Phùng Khoát lập tức liền muốn trở về, ngươi lúc này tới tìm ta, có phải hay không không quá phù hợp a?

"Câu nói này , bất kỳ cái gì ngoan thoại đều độc, nó thật sâu đâm bị thương ta!" Lan Thư Bình che ngực nói, "Liền là lúc kia, ta mới rốt cục ý thức được, vô luận ta nói cái gì, Lưu Kiều đều là không có khả năng thích ta! Cho nên, ta cũng không nói gì, xoay người rời đi!

"Thật! Cảnh sát!" Lan Thư Bình như trút được gánh nặng nói, "Ta thật một câu cũng không nói, liền đi! Xuống lầu về sau, ta có loại mất hết can đảm cảm giác, cho nên liền lại về tới nhà kia quán rượu nhỏ, tiếp tục uống rượu buồn!

"Lúc này, bạn học ta Quan Quân cũng tại studio thu công về nhà, hắn ở tạm tại nhà ta, bởi vì không có chìa khoá mở cửa cho nên đánh cho ta điện thoại, ta liền dứt khoát đem hắn cũng gọi qua uống rượu với nhau! Chúng ta uống a uống, nhưng căn bản không biết, ngay tại chúng ta lúc uống rượu, Lưu Kiều nàng. . ."

Lan Thư Bình cảm khái thổn thức lắc đầu, thở dài: "Có đôi khi, ta cũng rất hối hận, nếu như ngày đó, ta có thể tại Lưu Kiều nơi đó chờ lâu chút thời gian, có phải hay không, nàng liền sẽ không xảy ra chuyện đây?"

Nha. . . Triệu Ngọc nghiêm túc suy nghĩ Lan Thư Bình, thật không nghĩ tới, tại Lưu Kiều ngộ hại phía sau, còn có chuyện như vậy.

Kỳ thật, mặc dù Lan Thư Bình đã từng từng tới hiện trường, hiềm nghi rất lớn, nhưng Triệu Ngọc lại cũng không cho là hắn là hung thủ. Bằng không mà nói, hắn hôm nay cũng sẽ không như thế tùy tiện tìm đến Lan Thư Bình trực tiếp cắt vào chủ đề.

Bởi vì, thông qua hiện trường phát hiện án biểu hiện, hung thủ sát hại Lưu Kiều không những sớm có dự mưu, mà lại ra tay lại nhanh có hung ác. Thế nhưng là,

Lan Thư Bình đối Lưu Kiều có khắc sâu như vậy tình cảm ràng buộc,

nếu như đổi hắn hạ thủ, tuyệt đối không có khả năng làm được hung ác như thế lưu loát.

"Triệu cảnh sát!" Lan Thư Bình nói, "Ta lúc ấy chỉ có 21 tuổi, ta nhìn thấy Phùng Khoát bị bắt đi lên, ta. . . Ta không dám nói a! Ta sợ hãi, ta vừa nói ra, cảnh sát liền sẽ coi ta là thành hung thủ a!"

"Nha. . ." Triệu Ngọc suy nghĩ hỏi, "Kia. . . Nếu như hung thủ không phải ngươi, ngươi cho rằng sẽ là ai chứ?"

"Ta. . . Ta thật không biết a!" Lan Thư Bình nói, "Qua nhiều năm như vậy, ta vẫn tưởng rằng Phùng Khoát làm! Ta hoài nghi, có phải hay không Phùng Khoát ăn vụng sự tình để Lưu Kiều biết, sau đó bọn hắn sinh ra mâu thuẫn, cho nên Phùng Khoát thất thủ giết chết nàng! ?

"Thế nhưng là. . . Hiện tại xem ra, lại là không giống! Vì rửa sạch hiềm nghi, Phùng Khoát đều vượt ngục, còn bắt cóc nhà ta Nữu Nữu, nếu như hắn thật sự là hung thủ, không đến mức điên cuồng như vậy! Cho nên, ta ý nghĩ. . . Đã dao động!"

"Kia. . . Ngươi cho rằng, Quan Quân có hiềm nghi sao?" Triệu Ngọc đột nhiên hỏi một câu.

"Quan Quân?" Lan Thư Bình sững sờ, vội nói, "Không có khả năng! Không có lý do a! Ta cùng Quan Quân quan hệ đặc biệt tốt, hắn cùng Lưu Kiều mặc dù cũng là đồng học, nhưng giống như tám gậy tre cũng đánh không đến a? Lại nói, Lưu Kiều ngộ hại thời điểm, Quan Quân cùng ta uống rượu đâu! Trước đó, hắn là từ studio chạy tới, studio người đều có thể chứng minh!"

Đúng!

Triệu Ngọc yên lặng gật đầu, mặc dù còn không có gặp qua cái này Quan Quân, nhưng là bởi vì không có lợi hại quan hệ, ngoại trừ hai điểm

nước bên ngoài, Quan Quân hiềm nghi cũng không lớn.

Lần này thế nhưng là có ý tứ. . . Một nháy mắt, Triệu Ngọc liền cảm giác mình giống như đang không ngừng xoay quanh, tra xong cái này tra cái kia, nhưng luôn luôn tra không được điểm mấu chốt lên!

Bất quá, coi như Triệu Ngọc đã có chút đầu óc choáng váng, nhưng hắn vẫn hỏi một câu:

"Kia. . . Phùng Khoát cái kia nhân tình. . . Ân. . . Cái kia nhân tình nữ nhân đâu?"

"Cái này. . . Ta thật không biết, ta cùng Phùng Khoát là từ nhỏ một khối lớn lên, cơ bản người hắn quen biết, ta tất cả đều nhận biết, nhưng chính là chưa thấy qua cái kia nữ!" Lan Thư Bình nói.

"Kia. . . Ngươi giúp ta hỏi một chút đi, nhìn xem nữ nhân kia đến cùng là ai, nói không chừng cũng có hiềm nghi đâu!" Triệu Ngọc nhíu mày phân phó một câu.

"Ừm. . ." Lan Thư Bình sợ hãi nói, "Triệu cảnh sát a, ta. . . Ta muốn nói chuyện gì!"

"Chuyện gì?"

"Cái kia. . . Phùng Khoát không phải không chết sao?" Lan Thư Bình nói đến cẩn thận từng li từng tí, "Kia. . . Ngươi làm gì không tự mình hỏi một chút Phùng Khoát đâu?"

"Ừm. . . Cái này. . ." Trong chốc lát, Triệu Ngọc lại nghe thấy quạ đen cạc cạc âm thanh. Đúng a! Phùng Khoát lại không chết, cái kia cùng hắn nhân tình nữ nhân là ai, hỏi chính hắn chẳng phải là được rồi?

"Tốt! Ta đến hỏi Phùng Khoát đi!" Triệu Ngọc lắc đầu nói, "Lão Lan a,

ngươi sự tình, ta tạm thời có thể giúp ngươi bảo thủ bí mật! Nhưng là, có chuyện, ta còn muốn cùng ngươi nói một chút. . ."

"Ta biết, ta biết!" Lan Thư Bình liền vội vàng gật đầu nói, "Triệu cảnh sát, ta đã biết Phùng a di mắc bệnh ung thư sự tình, ta ngay tại cho ta người yêu làm tư tưởng công việc đâu! Ta nghĩ, chỉ cần ngài có thể tra ra chân tướng, chứng minh Phùng Khoát là vô tội, hơn nữa còn ta một cái trong sạch, chúng ta liền sẽ huỷ bỏ đối Phùng a di bắt cóc Nữu Nữu lên án. Tại pháp luật giới, ta có không ít bằng hữu, ta tin tưởng, chỉ cần chúng ta huỷ bỏ lên án, lại tìm bọn hắn giúp đỡ chút, Phùng a di cùng cái kia bảo mẫu tội danh nhất định sẽ bị từ nhẹ xử lý!"

"Ừm. . ." Kỳ thật, Triệu Ngọc lúc đầu ý tứ, là muốn hỏi một chút Lan Thư Bình thê tử tình huống, thật không nghĩ đến, Lan Thư Bình lại nói lên như thế một đống lớn lời nói đến, thực sự có chút ngoài ý muốn.

Bất quá, lời nói này ngược lại là tràn đầy nhân tình vị, nếu quả thật có thể huỷ bỏ lên án, còn có thể giúp Phùng Khoát trầm oan giải tội, vậy cái này kết cục tự nhiên là mọi người đều muốn nhìn đến.

Thế nhưng là, trong này lại là có cái tiền đề, đó chính là, nhất định phải đem Lưu Kiều án phá án và bắt giam mới được?

Như vậy. . . Cái này giết người hung phạm, rốt cuộc là người nào?

Chương 487: Chương 487: Thứ 3 loại khả năng

Chương 487: Thứ 3 loại khả năng

Triệu Ngọc mới vừa đến nhà, điện thoại liền vang lên. Đổi mới nhanh không quảng cáo.

Lần này, điện thoại là Lý Bối Ny đánh tới.

"Sư huynh, ngươi để cho ta tra cái kia Cao Đình, đã tra được kết quả!" Lý Bối Ny nói, "Cao Đình cùng Lan Thư Bình là trải qua người giới thiệu, cũng không phải là đồng học hoặc bằng hữu loại hình. Hai người bọn họ sở dĩ kết hôn sớm như vậy, chính là phụng tử thành hôn! Cao Đình thật sớm có Lan Thư Bình cốt nhục, bức bách tại gia trưởng áp lực, lúc này mới kết hôn.

"Ta điều tra cụ thể ngày, Lưu Kiều ngộ hại thời điểm, Cao Đình cùng Lan Thư Bình còn không biết đâu! Cho nên nàng cùng Lưu Kiều ở giữa không có khả năng sinh ra cái gì ân oán!"

"Được rồi, kia. . . Bối Ny a, " Triệu Ngọc hỏi, "Nếu như ta muốn đến Vân Châu thẩm vấn Phùng Khoát, cần làm cái gì thủ tục, có cần hay không từng cấp báo cáo?"

"Ta vừa nhận được tin tức, " Lý Bối Ny nói, "Bởi vì vượt ngục sự tình, Phùng Khoát đã bị đánh về nguyên quán! Từ chúng ta Tần Sơn tư pháp bộ môn đến xử lý, ngày mai nên chuyển tới Tần Nam ngục giam! Lấy

ngươi bây giờ danh khí, hắn là không cần đến hướng thượng cấp báo cáo, chờ Phùng Khoát chuyển ngục hoàn tất về sau, hẹn trước một chút là được rồi! Ta nhìn chằm chằm việc này, đến lúc đó cho ngươi hẹn trước một chút!"

"Được rồi. . ."

Sau đó, Triệu Ngọc lại đem hôm nay phát hiện mới cùng Lý Bối Ny giảng một chút. Lý Bối Ny nghe xong, cũng cảm thấy cái này mới nhất xuất hiện nữ nhân có chút khả nghi. Bởi vì từ Lưu Kiều tử vong hiện trường đến xem, hung thủ rõ ràng mang theo cảm xúc, tình sát khả năng cũng phi thường cao!

Nếu như nữ nhân này bởi vì thích Phùng Khoát, tất nhiên tồn tại sát hại Lưu Kiều khả năng!

Cho nên, việc cấp bách, vẫn là phải đem cái này nữ nhân trước tìm ra lại nói. Chỉ cần có thể thẩm vấn đến Phùng Khoát, hắn là rất nhanh liền có thể biết tình huống của nàng.

Sau khi để điện thoại xuống, Triệu Ngọc đem Cao Đình danh tự, từ bạch bản bên trên lau,chùi đi đi.

Mới đầu, đương Triệu Ngọc lần thứ nhất trông thấy Cao Đình thời điểm, cũng đối với nàng sinh ra qua hoài nghi. Bởi vì Lưu Kiều là 10 năm trước ngộ hại, mà Lan Thư Bình hài tử đã 9 tuổi. Cho nên, Triệu Ngọc hoài nghi Cao Đình cùng Lưu Kiều, Phùng Khoát mấy người cũng là nhận biết.

Nếu như Cao Đình thích Lan Thư Bình, mà Lan Thư Bình vừa tối luyến Lưu Kiều, như vậy trong này cũng có khả năng tồn tại động cơ giết người.

Nhưng mà, hiện tại Lý Bối Ny đã xác nhận, lúc ấy Cao Đình cùng bọn

hắn cũng không nhận ra, tự nhiên loại bỏ hiềm nghi. Ngoài ra, Cao Đình không có khả năng tiến vào Phùng Khoát nhà vu oan, mà "Cao" trong chữ cũng không có hai điểm nước tồn tại.

Ai!

Thật sự là gặp nãi nãi gấu cái quỷ. . .

Triệu Ngọc nhìn xem bạch bản bên trên hoài nghi đối tượng, từ Tiêu Chấn đến Lan Thư Bình, lại từ Quan Quân đến Cao Đình, những người này tất cả đều bị hắn từng cái loại bỏ, hiện tại xem ra, chỉ có cái kia cùng Phùng Khoát nhân tình nữ nhân thần bí, hiềm nghi lớn nhất!

Bất quá, mặc dù phát hiện mới người hiềm nghi, thế nhưng là Triệu Ngọc trong lòng y nguyên giống như kiểu trước đây tràn đầy mâu thuẫn. Bởi vì, nếu như nữ nhân này thật là vì đạt được Phùng Khoát mà giết Lưu Kiều, kia nàng vì cái gì lại phải gả họa cho Phùng Khoát đâu?

Nữ nhân này đã cùng Phùng Khoát nhân tình, ngược lại là rất có thể tiến vào Phùng Khoát phòng ngủ vu oan hãm hại, thế nhưng là. . . Nếu như là vì tình còn nói không thông,

Chẳng lẽ. . . Nàng còn có khác lý do?

Ai u. . .

Triệu Ngọc không khỏi trở nên đau đầu, trước mắt những này muôn hình muôn vẻ người hiềm nghi, rất có phung phí dần dần muốn mê người mắt chi ý, để hắn càng phát ra đoán không ra trong đó chân tướng!

Đoán được cực hạn thời điểm, Triệu Ngọc thậm chí ngay cả Lưu Kiều chết bởi ngộ sát, hoặc là tự sát khả năng đều suy tính đi vào!

Không biết, hệ thống có phải hay không lo lắng Triệu Ngọc đầu sẽ bạo

tạc, tranh thủ thời gian truyền đến kỳ ngộ hoàn tất thanh âm, đánh gãy hắn những cái kia kỳ hoa ý nghĩ.

Hệ thống nói cho Triệu Ngọc, lần này kỳ ngộ độ hoàn thành vì 83%, đạt được một cái ẩn hình định vị nghi.

Không thể nào?

Bỗng nhiên đạt được một kết quả như vậy, Triệu Ngọc không khỏi vô cùng thất vọng. Theo lý thuyết, hắn đêm qua kia một trận xe gắn máy đại chiến, còn có hôm nay như thế cố gắng điều tra, không nên là thấp như vậy một cái độ hoàn thành!

Ân. . .

Không thể nào?

Suy nghĩ ở giữa, Triệu Ngọc phảng phất minh bạch thứ gì, hắn nhanh chóng đi đến bạch bản trước mặt, lại đem những tài liệu kia cẩn thận xem một lần.

Nha. . .

Hắn dần dần ý thức được, hôm nay mở ra "Cấn" quẻ, có thể hoàn thành độ cũng không tính cao, chẳng lẽ lại. . . Đây là mang ý nghĩa mình tra nhầm phương hướng! ?

Kỳ thật, tại Triệu Ngọc vừa mới điều tra Lưu Kiều án thời điểm, hắn liền cảm giác được qua, mình phảng phất là sơ sót thứ gì.

Hiện tại nhớ tới, hắn tựa hồ có chút quá chú ý đi đào móc những cái kia người hiềm nghi, bởi vì tại người hiềm nghi trên thân điểm tâm, lúc này mới khiến cho hắn không để ý đến một thứ gì đó, mà lại là trọng yếu đồ vật!

Triệu Ngọc hai tay khoác lên bạch bản bên trên xuôi theo, khom người, cung thân, lại bắt đầu một lần tiếp một lần đi xem những tài liệu kia. Người hiềm nghi, chứng nhân, thi thể, hiện trường, hai điểm nước. . .

Nhìn một chút, hắn bỗng nhiên bị một tấm hình hấp dẫn!

Tấm hình kia bên trên biểu hiện, chính là lúc trước giết người hung khí, một thanh sắc bén chủy thủ!

Nhìn thấy cây chủy thủ này về sau, Triệu Ngọc bỗng dưng giật mình, tại trải qua một phen nghiêm túc suy nghĩ về sau, hắn bỗng nhiên ngộ hiểu "A" một tiếng.

Nguyên lai, hắn chợt phát hiện, thanh này hung khí, rất có thể liền là cái kia bị mình sơ sót địa phương!

Đúng!

Hồ sơ. . . Tư liệu. . .

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian chạy đến trước bàn làm việc, từ đông đảo hồ sơ bên trong, tìm được có quan hệ vật chứng tài liệu cặn kẽ.

Đúng a?

Triệu Ngọc một tay bưng hồ sơ, một tay vỗ trán, tự nhủ, ta làm sao sớm không nghĩ tới? Trách không được, đang điều tra thời điểm, trong lòng luôn luôn cảm thấy không đáng tin cậy đâu!

Thì ra là thế!

sp; "Hung khí vì một thanh song nhận cán cây gỗ đoản đao, chế tác tinh

xảo, lưỡi đao sắc bén, trải qua kiểm nghiệm, vì chưa sử dụng qua mới đao. . ." Triệu Ngọc nhanh chóng đọc lấy hồ sơ bên trên ghi chép, "Vụ án phát sinh về sau, nên hung khí tại sáng ngày hôm sau phát hiện tại Phùng Khoát phòng ngủ năm đấu tủ trong ngăn kéo, bên trên có Phùng Khoát vân tay cùng người bị hại vết máu. . ."

Đúng a! ?

Triệu Ngọc nhìn xem đoạn này ghi chép, lúc này mới bừng tỉnh nhận thức đến, trên thực tế, tại Lưu Kiều án toàn bộ quá trình bên trong, mâu thuẫn nhất, kỳ lạ nhất đồ vật, liền là cái này trọng yếu vật chứng!

Không riêng gì bởi vì nó cuối cùng xuất hiện ở Phùng Khoát gian phòng, bản thân nó cũng tồn tại không hợp lý địa phương.

Thử nghĩ một chút, nếu có người muốn vu hãm Phùng Khoát, vậy làm sao làm, mới có thể làm đến trên đao có Phùng Khoát vân tay, trên lưỡi đao có người chết vết máu đâu?

Cái này suy luận nhìn qua không khó thực hiện, nhưng nghĩ lại một chút, lại là căn bản không có khả năng.

Bởi vì, nếu như hung thủ cầm cây đao này tử đi giết người hãm hại lời nói, hoặc là sẽ ở trên chuôi đao lưu lại mình vân tay, hoặc là cũng là bởi vì mang theo thủ sáo mà không có vân tay, nhưng căn bản không thể lại xuất hiện những người khác vân tay.

Coi như con dao kia là Phùng Khoát đã dùng qua, phía trên đã có hắn vân tay, như vậy đương hung thủ dùng sức cầm đao lúc giết người, vân tay cũng sẽ bởi vì dùng sức nguyên nhân bị xóa đi, hoặc là trở nên cực không rõ rệt!

Thế nhưng là, tại cái này giết người hung khí bên trên, Phùng Khoát vân tay lại là đặc biệt rõ ràng. Cho nên, Hồng cục trưởng năm đó mới có thể

nhận định Phùng Khoát có tội!

Chậc chậc. . .

Hiện tại xem ra, nếu như Phùng Khoát thật sự là bị người hãm hại, như vậy trong này kỹ thuật hàm lượng coi như cao.

Triệu Ngọc lặp đi lặp lại suy đoán mấy lần, cuối cùng cho rằng, nếu có người thật sự có thể làm được điểm này, như vậy chỉ có hai loại khả năng:

Thứ nhất, hung thủ tại giết người xong về sau, để Phùng Khoát nắm qua đao, lưu lại vân tay.

Thứ hai, hung thủ chính là cầm lưỡi đao đem người giết chết!

Thế nhưng là, hai loại phỏng đoán hiển nhiên đều không thể thành lập. Đầu tiên, Phùng Khoát không phải người ngu, trông thấy mang máu đao làm sao lại chủ động đi sờ? Còn nữa nói, hung thủ vừa giết người xong không lâu, Phùng Khoát liền đi tới hiện trường, tại về thời gian cũng không hợp phách.

Về phần điểm thứ hai càng là không có khả năng, lưỡi đao ngắn như vậy, cầm lưỡi đao căn bản đâm không chết người! Huống hồ, Lưu Kiều nghiệm thi trên báo cáo đã chứng thực, hung thủ chính là sử dụng rất đại lực độ tiến hành đâm đâm, từ vết thương chiều sâu bên trên nhìn, lưỡi đao hẳn là toàn bộ đâm vào thân thể!

Như vậy. . .

Nếu như cả hai đều không phải, còn có hay không cái khác khả năng đâu?

Vân vân. . .

Đột nhiên, đương Triệu Ngọc lại đem trên tấm ảnh hung khí cẩn thận quan sát một lần về sau, lại thật nghĩ đến loại thứ ba khả năng!

Ta dựa vào!

Triệu Ngọc hơi kinh hãi, hắn kinh ngạc phát hiện, nếu như cái này loại thứ ba khả năng thật thành lập, vậy hắn há không liền biết, hung phạm đến cùng là ai?

Chương 488: Chương 488: Lại hiện hợp mưu?

Chương 488: Lại hiện hợp mưu?

Triệu Ngọc mở ra điện thoại di động kính lúp công năng, cẩn thận quan sát tấm hình kia bên trên hung khí, càng xem lại càng thấy được bản thân phỏng đoán là chính xác!

Không nghĩ tới, tại trận này án mưu sát phía sau, quả nhiên tồn tại kỹ thuật cao hàm lượng đồ vật. Mặc dù hung khí chỉ là một thanh nho nhỏ chủy thủ, nhưng là tại cây chủy thủ này phía trên, có khả năng giấu giếm huyền cơ.

Nguyên lai, Triệu Ngọc tại phỏng đoán loại thứ ba khả năng thời điểm, liền nghĩ tới hung khí vị trí không hợp lý sự kiện kia tới.

Trước đó, hắn vẫn nghĩ không thông, vì cái gì mang theo Phùng Khoát vân tay hung khí, sẽ xuất hiện tại Phùng Khoát phòng ngủ, mà không phải hiện trường phát hiện án hoặc là phụ cận bụi cỏ cùng thùng rác?

Hiện tại xem ra, nếu như phỏng đoán của hắn loại thứ ba khả năng thành lập, vậy liền có thể giải thích nguyên nhân này.

Cái này loại thứ ba khả năng liền là: Thanh này hung khí, hắn là bị người thay đổi qua —— chuôi đao! !

Thử nghĩ một chút, năm đó tình tiết vụ án có phải hay không là dạng

này?

Vì giết người hãm hại Phùng Khoát, hung phạm sớm chuẩn bị hai thanh chủy thủ, môt cây chủy thủ đặt ở Phùng Khoát thường dùng địa phương, khiến cho phía trên lưu lại Phùng Khoát vân tay.

Mà đổi thành một thanh thì bị hắn dùng để giết người.

Vào lúc ban đêm, hung phạm hiểu rõ đến Phùng Khoát hành tung, liền cầm thanh thứ hai đao đem Lưu Kiều đâm chết, sau đó trở lại Phùng Khoát gian phòng, đem hai thanh đao chuôi đao thay đổi. Cứ như vậy, liền có thể khiến cho hung khí bên trên đã có máu của người chết dịch, lại có Phùng Khoát vân tay!

Hoàn mỹ! !

Đương Triệu Ngọc nghĩ tới chỗ này thời điểm, cảm giác huyết dịch khắp người gia tốc, hưng phấn dị thường, hắn cảm thấy, lần này hắn mới chính thức nghĩ đến bản án điểm mấu chốt lên!

Bởi vì thay đổi chuôi đao rất phí công phu, hung thủ không có cách nào từ hiện trường hoàn thành, cho nên mới đem nó mang về Phùng Khoát phòng ngủ, tiến hành vu oan hãm hại.

Bằng không mà nói, đem hung khí trực tiếp nhét vào hiện trường, sẽ vu oan càng thêm hoàn mỹ!

Ân...

Triệu Ngọc mau tới lưới tra tìm chuôi đao tư liệu, trên mạng nói, phổ thông đao cụ chuôi đao đều là dùng mục đinh cùng keo cường lực song trọng cố định. Mà một khi nhựa cao su ngưng kết, coi như có thể tháo dỡ mục đinh, cũng không thể dễ dàng gỡ xuống chuôi đao.

Ngoài ra, tháo dỡ mục đinh cũng là cần kỹ xảo cùng chuyên nghiệp công cụ, không có kinh nghiệm người rất khó làm tới.

Đã dạng này...

Triệu Ngọc cảm giác tim đập rộn lên, hưng phấn dị thường. Bởi vì, nếu như cái này loại thứ ba suy luận thành lập, như vậy Lưu Kiều án người hiềm nghi hiển nhiên đã nổi lên mặt nước.

Lợi dụng thay đổi chuôi đao mà mưu sát Lưu Kiều người hiềm nghi, chỉ có hai người có thể làm được —— Tiêu Quốc Phong cùng Tiêu Chấn!

Không sai!

Hung phạm, ngay tại hai cha con này bên trong!

Thử nghĩ một chút, hai người này đều là nghề mộc cao thủ, trong nhà lại có là công cụ, thay cái chuôi đao chẳng phải là một bữa ăn sáng? Chắc hẳn, vì tốt hơn thay đổi chuôi đao, bọn hắn sớm chuẩn bị hai thanh không có đánh nhựa cây chủy thủ a?

Mà lại, hung thủ lại được quen thuộc Phùng Khoát một cái nhân tình huống cùng gia đình tình huống, hai người kia thế nhưng là không thể quen thuộc hơn nữa.

Lần này, Triệu Ngọc không có lâm vào trước kia tư duy cản tay, mặc dù Tiêu Quốc Phong không có động cơ gây án, nhưng Triệu Ngọc vẫn là vừa lên đến đem hắn hoài nghi đi vào.

Bởi vì, vụ án phát sinh về sau, đúng là hắn căn cứ chính xác từ đem Tiêu Chấn từ cảnh sát hiềm nghi mục tiêu bên trên xóa đi!

Tiêu Quốc Phong nói, cha con bọn họ cùng ngày chính là đi Lăng Vân đưa hàng, 11 điểm đa tài trở về nhà. Thế nhưng là, bọn hắn mới vừa vào

cửa, liền nhận được cảnh sát điện thoại thông tri, sau đó liền tranh thủ thời gian đến cục cảnh sát đi tìm Phùng Khoát.

Cho nên nói... Coi như hung thủ là Tiêu Chấn, như vậy cái này Tiêu Quốc Phong cũng tất nhiên cảm kích!

Không nghĩ tới, như thế một lát sau, lại toát ra một cái đồng mưu tổ hợp đến?

Chậc chậc...

Nhìn xem Tiêu Quốc Phong cùng Tiêu Chấn danh tự, Triệu Ngọc chỉ cảm thấy thiên ý trêu người, mình hùng hùng hổ hổ tra xét lâu như vậy, xa như vậy, thật không nghĩ đến kết quả là, vậy mà lại lần nữa về tới nguyên điểm!

Đã đem mục tiêu nặng lại chuyển đến Tiêu thị phụ tử trên đầu, Triệu Ngọc

Liền dọc theo đầu này mạch suy nghĩ suy luận xuống dưới.

Thế nhưng là, suy luận phía dưới, một chút không hợp với lẽ thường mâu thuẫn điểm lại dần dần bại lộ ra.

Đầu tiên tới nói, liền là động cơ phạm tội. Bọn hắn tại sao muốn làm như thế? Tại sao muốn giết Lưu Kiều, hãm hại Phùng Khoát? Chẳng lẽ... Là vì không muốn nhìn thấy Phùng Khoát bạch bạch thu hoạch được gia sản của mình sao?

Thông qua trước mặt điều tra, đã từ nhiều phương diện chứng thực qua, bọn hắn một nhà ở chung hòa thuận, không có tranh chấp.

Mà lại, Phùng Lâm năm đó gả cho Tiêu Quốc Phong thời điểm, tài sản có thể so sánh Tiêu Quốc Phong lớn, lúc ấy Tiêu Quốc Phong đồ gỗ nhà

máy còn không có hình thành quy mô!

Cưới về sau, Phùng Lâm cũng không có tránh bóng, nàng tài sản tài khoản cộng lại, chí ít tại 500 vạn trở lên, viễn siêu Tiêu Quốc Phong.

Cho nên nói, bọn hắn rất không có khả năng vì tài sản mà náo ra mâu thuẫn gì. Coi như hai anh em mỗi người chia một nửa, cũng đầy đủ bọn hắn vượt qua người giàu có sinh hoạt, huống chi hai anh em đều có sự nghiệp của mình đâu?

Ngoài ra, nhất làm cho người vô pháp lý giải chính là, nếu như hai cha con này thật muốn hãm hại Phùng Khoát, kia làm gì không trực tiếp nhằm vào Phùng Khoát? Mà càng muốn đi tìm mình kẻ không quen biết đến giết đâu?

Mà lại, cái này dù sao cũng là giết người đại sự a! Dù là làm cái giấu độc loại hình hãm hại, cũng so lấy mạng người tới làm tiền đặt cược mạnh a?

Cho nên, động cơ không rõ, tình tiết vụ án liền vẫn khó bề phân biệt.

Còn có, tại Phùng Khoát xảy ra chuyện về sau, Tiêu Quốc Phong phản ứng, cũng hoàn toàn cùng hiện tại suy đoán trái ngược. Lúc trước Phùng Khoát bởi vì mưu sát bị bắt, vô cùng có khả năng bị phán tử hình!

Tiêu Quốc Phong vì cứu hắn một mạng, vận dụng vô số quan hệ, không tiếc bán mất một bộ phận nhà máy quyền tài sản, còn có hai bộ bất động sản, lúc này mới đem hắn từ trên con đường tử vong kéo lại, sửa án hoãn lại chấp hành.

Về sau, hắn càng là đầu nhập vào không tưởng tượng nổi món tiền khổng lồ, lại đem Phùng Khoát làm được điều kiện tốt hơn tỉnh ngục giam, sau đó chậm rãi giảm hình phạt đến19 năm.

Nếu như hắn muốn hãm hại Phùng Khoát, kia làm gì làm những chuyện

này đâu? Hơi làm một chút mánh khoé, liền có thể giấu diếm được Phùng Lâm, đưa Phùng Khoát vào chỗ chết!

Mà lại, đến cuối cùng, Phùng Lâm bởi vì chảy máu não nằm viện, nhưng Tiêu Quốc Phong vẫn không có quên mất cái này ngồi xổm ngục giam nhi tử, còn đang không ngừng sử dụng lấy các loại biện pháp giúp hắn xin giảm hình phạt.

Có thể nói, cho dù là cha ruột, cũng bất quá như thế!

Cho nên, từ Tiêu Quốc Phong biểu hiện đến xem, hắn nhưng lại không quá giống là người hiềm nghi...

Chẳng lẽ... Đây hết thảy, đều là Tiêu Chấn gây nên?

Thế nhưng là... Lời chứng phương diện lại như thế nào giải quyết đâu? Tiêu Chấn rõ ràng không tại hiện trường a?

Mặt khác, còn có một điểm cuối cùng, mặc kệ là Tiêu Quốc Phong hay là Tiêu Chấn, "Tiêu" tử bên trong thế nhưng là không có hai điểm nước, bút tích các chuyên gia đều đã xác nhận, Lưu Kiều lưu lại vết máu, không có khả năng là tên là đầu!

Cái này lại giải thích thế nào đâu?

Tích tích...

Điện thoại tới tin tức, Triệu Ngọc còn tưởng rằng là Miêu Anh gửi tới, tranh thủ thời gian mở ra xem xét. Kết quả, tin tức chính là Lương Hoan phát tới.

Lương Hoan nói cho Triệu Ngọc, Lưu Kiều là Vân Châu người, mà lại là con gái một, tại nàng sau khi chết, cha mẹ của nàng bởi vì đập vào mắt thương thế, đã rời đi Vân Châu, đến những thành thị khác cư ngụ,

tạm thời không có liên hệ với.

Hô...

Triệu Ngọc thật sâu hít thở một chút, hắn thấy, từ Lưu Kiều phụ mẫu trên thân hắn là hỏi không đến cái gì càng tin tức có giá trị. Nhưng là căn cứ không di chi tiết nguyên tắc, vẫn là phải tra.

Bởi vậy, Triệu Ngọc nói cho Lương Hoan, nói đường dây này nhất định phải cũng phải cùng. Nếu như người khó tìm, vậy liền đem Trương Cảnh Phong gọi tới, để cái này tìm người chuyên gia tìm đến.

Phát xong tin nhắn, Triệu Ngọc lại đem mạch suy nghĩ quay lại đến trước mắt.

Hiện nay, mặc dù hắn lại đạt được vô cùng trọng yếu manh mối, nhưng là muốn đem chân tướng khai quật ra, hiển nhiên còn muốn phí một phen khí lực.

Cũng may Phùng Khoát đã bị trục xuất về Tần Sơn, có lẽ, nếu như có thể cùng vị này người trong cuộc hảo hảo nói một chút, tình tiết vụ án nói không chừng liền sẽ trở nên sáng suốt a?

Chương 489: Chương 489: Kinh thiên 1 rống

Chương 489: Kinh thiên 1 rống

"Khụ khụ. . ."

Sáng sớm, Đại Phong Ca hoa quả làm được trên lầu ba, thình lình truyền đến Triệu Ngọc một trận ho mãnh liệt.

Đối với dưới lầu ngay tại bày quầy bán hàng Khương Đại Phong tới nói, sớm thành thói quen loại này ho khan. Chỉ bất quá, hôm nay tại ho khan về sau, vậy mà truyền đến Triệu Ngọc một tiếng kinh hô:

"Ai nha. . ."

"Ta dựa vào. . . Làm cọng lông a đây là?" Khương Đại Phong dọn xong mình trái dưa hấu, ngửa đầu nhìn nhìn trên lầu, nhả rãnh nói, " trên lầu cái này bệnh tâm thần bệnh tình lại tăng lên a?"

Trên lầu, nhưng thấy hết lấy cánh tay Triệu Ngọc, ngay tại cấp tốc từ laptop bên trên ghi chép cái gì. Ánh mắt hắn trợn tròn lên, viết chữ tay run nhè nhẹ, lộ ra dị thường khẩn trương.

Lại nhìn laptop bên trên, hắn đã viết xuống mở đầu hai cái chữ to: "Khôn Cấn" !

"Con bà nó là con gấu. . ." Triệu Ngọc đem quẻ văn ghi chép hoàn tất về

sau, nhịn không được mắng lên thường nói.

Không nghĩ tới, hắn sáng sớm như thường lệ mở quẻ, thế mà mở ra một cái "Khôn Cấn" quẻ đến!

"Khôn" quẻ vừa ra, tất ra đại sự!

Giờ phút này, Lưu Kiều ngộ hại án đúng lúc đã tra được thời khắc quan trọng nhất, "Khôn" quẻ ở thời điểm này mở ra, thực sự để Triệu Ngọc hãi hùng khiếp vía.

Triệu Ngọc thậm chí bản năng quan sát một chút trong đầu đạo cụ, đem các loại đạo cụ thuộc nằm lòng, một khi có chuyện phát sinh, chuẩn bị kịp thời bắt đầu dùng.

Chậc chậc. . .

Hắn một mặt chép miệng, một mặt bắt đầu phá giải quẻ văn. Phá giải về sau, thời gian địa điểm thình lình hiển hiện, nhưng gặp hôm nay phó bản kỳ ngộ, chỉ thị là quốc khách đường phố một chỗ giao nhau giao lộ.

Triệu Ngọc đối địa đồ cẩn thận ước lượng một chút, phát hiện mục tiêu chỉ chỗ, chính là bổn thị một nhà khoang miệng bệnh viện, mà thời gian thì chỉ thị 18 giờ 03 phút.

Sau đó, Triệu Ngọc lại mở ra điện thoại nhìn một chút Lý Bối Ny nhắn lại, Lý Bối Ny đã thay Triệu Ngọc hẹn trước Phùng Khoát thẩm vấn, thời gian là ba giờ chiều.

Tần Nam ngục giam tại Tần Sơn phía nam, mà nhà này khoang miệng bệnh viện lại tại Tần Sơn mặt phía bắc. Xem ra, giống như trước đây, hai kiện kỳ ngộ chính là riêng phần mình độc lập.

Ở giữa khoảng cách thời gian rất lớn, nếu như vẫn là đi trước thẩm vấn

Phùng Khoát, sau đó lại đi khoang miệng bệnh viện hắn là hoàn toàn tới kịp.

Bất quá, bởi vì chủ yếu sự tình đều tại xế chiều, cho nên Triệu Ngọc sớm đi vào đơn vị đi làm, ở cục cảnh sát làm việc bên trong vượt qua một buổi sáng.

Giờ làm việc, ngoại trừ xử lý sự vụ ngày thường bên ngoài, Triệu Ngọc còn cùng Lý Bối Ny, Lương Hoan nghiên cứu một chút Phùng Khoát sự tình.

Đương Triệu Ngọc đem có quan hệ hung khí phỏng đoán nói ra về sau, hai người này cũng là rất là kinh ngạc, đồng dạng đưa ánh mắt chuyển đến Tiêu thị phụ tử trên thân.

Lương Hoan đề nghị, muốn tới Mạt Dương phân cục rút ra vật chứng, tiến hành hai lần kiểm trắc. Hiện tại hình sự trinh sát khoa học kỹ thuật làm sao cũng so 10 năm trước tiên tiến, nói không chừng có thể từ vật chứng bên trên tìm tới mới chứng cứ.

Lý Bối Ny thì tại cân nhắc, nếu quả thật có thể xác định Tiêu thị phụ tử chính là hung phạm, như vậy nên dùng cái gì thủ đoạn mới có thể để cho bọn hắn nhận tội?

Bởi vì thời gian qua đi nhiều năm như vậy, trừ phi có thể tìm tới xác thực chứng cứ, hoặc là bọn hắn chủ động bàn giao, nếu không rất khó đem bọn hắn định tội. . .

Nhưng mà, Triệu Ngọc trong lòng nhưng dù sao tại nhớ cái kia muốn mạng "Khôn" quẻ, không có tâm tư suy nghĩ thêm quá nhiều đến tiếp sau vấn đề.

Hắn đầu óc một mực tại chuyển a chuyển, ý đồ phân tích ra cái này cái gọi là đại sự, sẽ tại chỗ đó xuất hiện?

Từ lần trước tướng quân lĩnh sự kiện đó có thể thấy được, "Càn" quẻ uy lực, hắn là tại "Khôn" quẻ phía trên, mặc dù trước mắt mở ra cũng không phải là "Càn" quẻ, nhưng "Khôn" quẻ uy lực đồng dạng không thể khinh thường, không phải người chết liền là cướp bóc, tuyệt đối không có chuyện gì tốt!

Cho nên, hôm nay mình muốn treo lên 12 phân tinh thần, không thể có nửa điểm qua loa.

Thế nhưng là, Triệu Ngọc hao hết đầu óc, làm thế nào cũng nghĩ không ra, tại Lưu Kiều trên bàn, đến cùng có thể toát ra cái gì kinh thiên đại sự đến? Chẳng lẽ lại, cái kia Phùng Khoát còn có thể hai lần vượt ngục không được sao? Hay là, có người muốn Phùng Khoát mệnh? Không muốn để cho hắn còn sống về Tần Sơn?

Oa!

Muốn quả thật như thế, vậy coi như có thể so với phim Hollywood!

Mặc dù lòng mang lo nghĩ, nhưng là nên làm sự tình đồng dạng cũng không có thể thiếu, buổi chiều nhanh đến ước định thời gian thời điểm, Triệu Ngọc liền lái con đường của mình hổ, hướng Tần Nam ngục giam.

Ai ngờ,

Oan gia ngõ hẹp, hắn đến ngục giam về sau, vậy mà gặp một người quen cũ.

Đương Triệu Ngọc đạt tới thời điểm, đang có người đang tra hỏi trong phòng đối Phùng Khoát tra hỏi, Triệu Ngọc liền ở ngoài cửa chờ đợi mấy phút.

Chờ thẩm vấn hoàn tất về sau, theo

Đại môn đẩy ra, nhưng gặp từ bên trong đi tới ba tên người mặc đồng phục nhân viên cảnh sát. Mà vì thủ một cái không phải người khác, chính là thị hình sự trinh sát đại đội phó đội trưởng —— Vương Thánh Nghiêu!

Bọn hắn lúc đi ra, Triệu Ngọc đang muốn đi vào, cho nên không thể tránh né đụng một vừa vặn.

"Ai? Tại sao là ngươi?"

Vương Thánh Nghiêu hơi sững sờ, hoàn toàn nghĩ không ra, vậy mà lại ở chỗ này đụng phải Triệu Ngọc cái này oan gia.

Lần trước tại Dung Dương phân cục điều tra ngân hàng tồn thi án, Vương Thánh Nghiêu dẫn một bang tinh anh bại hoàn toàn tại Triệu Ngọc cùng Miêu Anh thủ hạ. Cuối cùng chẳng những không có sớm phá án, ngược lại còn bị khói mê hôn mê, thật sự là uy phong quét rác, mất hết mặt mũi.

Về sau, Vương Thánh Nghiêu cũng suy nghĩ qua, hắn nghĩ như thế nào, thế nào cảm giác kia khói mê liền là Triệu Ngọc ném, thế nhưng là vừa khổ không chứng cứ, đành phải ăn một người câm thua thiệt.

Bất quá, cơn giận này, hắn nhưng một mực nhớ kỹ trong lòng đâu! Giờ phút này cừu nhân gặp mặt hết sức đỏ mắt, Vương Thánh Nghiêu xem xét tới là Triệu Ngọc, lông mày lập tức giơ lên lão cao, vênh mặt hất hàm sai khiến mà hỏi thăm:

"Ngươi tới làm gì? Ai cho phép ngươi thẩm vấn phạm nhân?"

"Liên quan gì đến ngươi!" Triệu Ngọc nơi đó sợ hãi hắn? Mí mắt đều không nhấc mắng một câu, trực tiếp liền hướng đi vào trong.

"Ngươi! ?" Vương Thánh Nghiêu sững sờ, không nghĩ tới Triệu Ngọc như thế ngang ngược, liền tranh thủ thời gian dùng bả vai chặn Triệu Ngọc đường đi, quát, "Triệu Ngọc, tra hỏi ngươi đâu! Ngươi đi vào làm cái gì? Phùng Khoát là chúng ta phạm nhân, không có lệnh của ta, ai cũng không thể thẩm vấn hắn!"

"Móa!" Triệu Ngọc đem con mắt trừng một cái, đem mặt tiến đến Vương Thánh Nghiêu trước mặt, phách lối nói, "Họ Vương, đừng mẹ nó cùng ta tìm dính nhau, đối ngươi không có chỗ tốt! Ta muốn thẩm vấn ai, còn chưa tới phiên ngươi mù tất tất!"

"Cỏ. . ." Vương Thánh Nghiêu sau lưng một cảnh sát hình sự không biết Triệu Ngọc, mắt nhìn thấy người này ngay cả phó đội trưởng đều không để vào mắt, nhất thời lớn tiếng mắng, " ngươi mẹ nó tính cái lông gà? Dám như thế nói chuyện với Vương đội trưởng, ngươi chán sống rồi?"

Triệu Ngọc lườm người này một chút, nhưng thấy người này một bộ ngang tàng hống hách dáng vẻ, đoán chừng ngày bình thường không ít chó cậy gần nhà, gà cậy gần chuồng.

"Triệu Ngọc, ngươi đừng ỷ vào phá mấy vụ án, liền coi chính mình có thể lên ngày!" Vương Thánh Nghiêu căm giận quát, "Nói cho ngươi, trong mắt ta, ngươi ngay cả cái rắm cũng không tính là!"

"Phốc. . ."

Ai ngờ, Vương Thánh Nghiêu vừa mới nói xong, Triệu Ngọc vậy mà thật thả một cái rắm, cũng không biết là vừa vặn vẫn là thế nào, cái rắm âm thanh vẫn còn lớn, nhất thời để Vương Thánh Nghiêu ba người một trận xấu hổ.

"Ai nha! Không có ý tứ, mấy ngày nay dạ dày không tốt, ha ha. . ." Triệu Ngọc lưu manh vô lại loạng choạng đầu nói, "Vương đội trưởng, ta cùng ngươi không giống, ta coi ngươi là cái rắm, đương cái rắm, bất quá. . .

Ta mẹ nó không cẩn thận đem ngươi đem thả! Hoắc ha ha. . ."

Triệu Ngọc bệnh tâm thần một trận cười ngượng ngùng, thẹn Vương Thánh Nghiêu đỏ bừng cả khuôn mặt. Từ lúc tham gia công tác bên ngoài, Vương Thánh Nghiêu là cảnh sát cũng đã gặp, lưu manh cũng đã gặp, nhưng chính là chưa thấy qua Triệu Ngọc loại này hợp hai làm một nhân tài, nhất thời có chút chân tay luống cuống.

"Cỏ. . ."

Bên cạnh cái kia cảnh sát hình sự không làm, vội vàng cướp được đằng trước, nghĩ chép Triệu Ngọc cổ áo. Nhưng mà, Triệu Ngọc lại quơ tới Vương Thánh Nghiêu cánh tay, đem Vương Thánh Nghiêu quăng tới, vừa vặn đâm vào trên người người này.

"Triệu Ngọc!" Vương Thánh Nghiêu lập tức quay đầu trở lại hét lớn một tiếng, "Ngươi muốn làm gì?"

"Ta muốn làm gì?" Triệu Ngọc giơ lên nắm đấm, lạnh nhạt nói, "Ngươi mẹ nó trí nhớ thật kém, ngươi quên ngươi lần trước bại bởi chúng ta, còn thiếu Miêu Anh ba quyền sao? Nếu không. . . Ta giúp Miêu đội trưởng trả lại cho ngươi?"

Bởi vì cái gọi là đánh người đánh mặt, Triệu Ngọc một câu liền nói đến Vương Thánh Nghiêu chỗ đau.

"Triệu Ngọc!"

Vương Thánh Nghiêu chỉ vào Triệu Ngọc cái mũi, vừa định chửi ầm lên, ai ngờ, Triệu Ngọc chợt đem ẩn hình loa phóng thanh sử dụng ra, đối Vương Thánh Nghiêu ba người quát lớn: "Lăn. . ."

To lớn tiếng rống bị loa phóng thanh phóng đại gấp mấy trăm lần, giống như sóng âm tiếng sấm, trong nháy mắt hình thành một cỗ sóng xung

kích, chấn động đến khoảng ba người lay động, trong lòng đại loạn!

Kinh hãi phía dưới, đứng mũi chịu sào Vương Thánh Nghiêu càng là một cái không có đứng vững, trực tiếp ngã lệch trên mặt đất. Bởi vì sóng âm thế lớn, hắn không kịp từ dưới đất bò dậy, tranh thủ thời gian sử dụng hai tay đem lỗ tai ngăn chặn.

Triệu Ngọc cái này kinh thiên vừa hô, thế nhưng là đem Vương Thánh Nghiêu ba người bị hù không nhẹ, sắc mặt trắng xanh. Cho dù im tiếng về sau, ba người còn tại bịt lấy lỗ tai, dùng một loại không thể gọi tên sợ hãi ánh mắt nhìn thấy Triệu Ngọc.

Triệu Ngọc lại đem hai cái ngón giữa tất cả đều cho bọn hắn thụ một chút, lúc này mới quay người đẩy cửa ra, tiêu sái đi vào phòng thẩm vấn.
. .

Chương 490: Chương 490: Nhận biết Lưu Kiều sao?

Chương 490: Nhận biết Lưu Kiều sao?

"Ngươi cái con bà nó là con gấu. . ." Triệu Ngọc hướng về phía thẩm vấn trên ghế Phùng Khoát hư không khoa tay một đấm, nổi giận mắng, "Ta mẹ nó thật sự là dư thừa tranh đoạt vũng nước đục này, ngươi mẹ nó đúng là đáng đời!"

"Cảnh sát, cảnh sát, thật xin lỗi, thật xin lỗi. . ." Người mặc áo tù Phùng Khoát liên tục không ngừng mà xin lỗi, nhưng gặp hắn râu ria kéo cặn bã, một mặt đồi phế, sớm mất năm đó soái ca phong phạm.

Nguyên lai, Triệu Ngọc sở dĩ tức giận như vậy, là bởi vì hắn vừa mới hỏi Phùng Khoát cái kia nữ nhân thần bí sự tình.

Ai ngờ, Phùng Khoát lại trừng to mắt tới một câu như vậy: "Cảnh sát, ngài nói là cái nào nữ nhân a?"

Một câu, cũng đã bại lộ Phùng Khoát bản tính. Xem ra, ban đầu ở hắn cùng Lưu Kiều chỗ đối tượng thời điểm, gia hỏa này không ít dính tanh.

"Vậy ngươi có bao nhiêu cái, liền nói nhiều ít cái đi!" Triệu Ngọc dứt khoát Bát Quái một lần, nói, "Đem ngươi từ Tần Sơn quay phim, mãi cho đến Lưu Kiều ngộ hại trong lúc đó tất cả đều nói ra!"

"Liền. . . Liền hai cái!" Phùng Khoát vò đầu hồi ức nói, " đúng, hắn là

chỉ có hai cái, ân. . . Trải qua giường liền hai cái!"

"Ta đi, " Triệu Ngọc xấu hổ, "Nói như vậy, còn có không ít hôn qua miệng? Ngươi cái này còn không có thành đại minh tinh đâu! Muốn thật thành đại minh tinh, ngươi cái này không thành ngựa giống sao?"

"Gặp dịp thì chơi, gặp dịp thì chơi, ta khi đó tuổi trẻ, lòng hiếu kỳ nặng. . ." Phùng Khoát giải thích, "Cảnh sát, ta biết ngài là vì tốt cho ta, ta biết, ta nhất định đều nói! Khi đó, ngoại trừ Lưu Kiều bên ngoài, ta còn cùng đoàn làm phim bên trong một cái nữ diễn viên phát sinh qua tình một đêm. . ."

"Không phải đoàn làm phim, " Triệu Ngọc nói, "Nói mặt khác. . ."

"Một cái khác. . . Một cái khác là nhà bên nữ hài hắn là, vẫn là. . . Là cái học sinh giống như. . ." Phùng Khoát cẩn thận hồi ức nói, " nàng nói nàng gọi. . . Gọi. . . Gọi. . ."

"Uy, ngươi đừng nói cho ta, ngươi cũng cùng với nàng lăn ga giường, lại ngay cả danh tự cũng không biết a?" Triệu Ngọc không khỏi một trận thổn thức, cái này Phùng Khoát thối nát sinh hoạt, làm sao cùng ta xuyên qua trước đó như vậy giống đâu?

"Họ Ngải. . . Không phải Ngải Lệ Lệ liền là Ngải Lệ, ân. . . Nếu không phải là Ngải Mỹ Lệ, không đúng, Ngải Mỹ Lệ là đóng phim, kia. . . Liền là Ngải Lệ!" Phùng Khoát nói, "Ngày đó, ta từ studio về nhà, từ cửa nhà đụng phải cô bé này, sau đó hàn huyên vài câu thật hợp đập, sau đó. . . Nhà ta không ai. . ."

"Ta đi, 10 năm trước liền có như thế mở ra nữ hài rồi?" Triệu Ngọc bùi ngùi thở dài về sau, lại hỏi, "Vậy sau này đâu?"

"Về sau, lại chơi qua mấy lần, nàng còn len lén đến studio nhìn qua ta, " Phùng Khoát nói, "Bất quá, kia nữ xem xét chính là vì tìm kích thích tới,

ngoại trừ thân thể, giữa chúng ta cơ bản không có cái gì giao lưu! Cảnh sát. . ." Phùng Khoát không xác định mà hỏi thăm, "Chẳng lẽ. . . Cái này nữ cùng Lưu Kiều ngộ hại có quan hệ sao?"

Triệu Ngọc tại vở bên trên nhớ kỹ có quan hệ Ngải Lệ tin tức, cũng không để ý tới Phùng Khoát nghi hoặc, lại hỏi: "Biết nhà nàng ở nơi nào sao?"

"Không biết!" Phùng Khoát trả lời, "Lúc ấy chỉ có một điện thoại dãy số, tồn tại ta ngay lúc đó trên điện thoại di động, không dám viết tên thật, sợ bị Lưu Kiều nhìn thấy, liền viết. . . Viết. . . Dù sao viết cái nam nhân danh tự!"

"Ta đi!" Triệu Ngọc xấu hổ.

"Cảnh sát, không thể nào!" Phùng Khoát lắc đầu nói, "Ta không có nói qua với nàng bất luận cái gì Lưu Kiều sự tình, nàng căn bản không biết Lưu Kiều! Lúc trước, cũng là bởi vì ta cảm thấy nàng không trọng yếu, cho nên cũng không có đối cảnh sát nói. . ."

"Ngươi mẹ nó thật là sống nên a!" Triệu Ngọc tức giận xen lời hắn, "Ngươi không phải bởi vì có trọng yếu hay không? Ngươi căn bản chính là sợ nói ra mình mất mặt thôi! Đến lúc nào rồi, ngươi còn muốn mặt sao? Ta nói, ngươi nếu là còn muốn để cho ta cứu ngươi, vậy cũng chớ lại đối ta có bất kỳ giấu diếm, có cái gì thì nói cái đó, hiểu không?"

"Hiểu! Hiểu, đã hiểu!" Phùng Khoát liên tục không ngừng gật đầu.

"Liên quan tới cái kia thanh hung khí,

Có trong hồ sơ phát trước đó, ngươi có ấn tượng không có?" Triệu Ngọc lại bắt đầu hỏi thăm một vấn đề khác, "Ngươi cho rằng, phía trên vì sao lại có ngươi vân tay?"

"Không có a! Tuyệt đối không có, cho tới bây giờ chưa thấy qua!" Phùng Khoát khẳng định nói, "Ta không biết làm cơm, bình thường liền yêu khắc cái mộc điêu loại hình, như thế đao, điêu khắc căn bản không cần đến!"

"Nha. . ." Triệu Ngọc nghiêm túc làm lấy bút ký, lại hỏi, "Ngươi học qua nghề mộc, ngươi cảm thấy, cái kia thanh hung khí chuôi đao, tốt hủy đi đổi sao?"

"A?" Phùng Khoát cảm thấy ngoài ý muốn, suy nghĩ một chút nói, "Nếu như đánh nhựa cây liền không tốt đổi! Đến cho nó tăng nhiệt độ hòa tan mới được, rất tốn sức! Chẳng. . . chẳng lẽ. . . Ngài cho rằng, Lan Thư Bình đổi qua chuôi đao? Cái này. . . Cũng quá tuyệt a?"

"Thế nào, ngươi cho rằng Lan Thư Bình có năng lực đổi chuôi đao sao? Tại bên cạnh ngươi, sẽ có hay không có thuận tay hơn người đâu?"

Triệu Ngọc thoáng gợi ý một chút, Phùng Khoát lập tức kinh ngạc trả lời một câu:

"Cảnh. . . Cảnh sát, ngươi sẽ không hoài nghi. . . Là Tiêu Chấn làm a? Cái này. . ." Phùng Khoát nuốt khô ngụm nước bọt, kinh nghi lắc đầu nói, "Không. . . Rất không có khả năng a? Tên kia. . . Vì cái gì đây?"

"Ngươi thành thật nói cho ta, ngươi cùng ngươi cái này không có quan hệ máu mủ đệ đệ, đến cùng quan hệ thế nào?" Triệu Ngọc thúc hỏi.

"Ta. . . Chúng ta. . . Rất tốt a?" Phùng Khoát rung động nói, "Ta người đệ đệ kia, đặc biệt hướng nội, tính tình cũng rất tốt! Bình thường liền đối với mình tác phẩm cảm thấy hứng thú, đối tiền cái gì cũng không có gì khái niệm, không thể nào là vì di sản cái gì a? Ta. . . Ta thật không nghĩ ra. . ."

"Kia. . . Ngươi cho rằng, hắn đối ngươi có cái gì hảo cảm?" Triệu Ngọc

lại hỏi, "Mẹ ngươi nói, Tiêu Chấn tính cách như cái nữ hài tử, ngươi cảm thấy. . ."

"Không không không. . ." Phùng Khoát nhất thời lĩnh ngộ Triệu Ngọc ý tứ, liên tục không ngừng nói, "Đệ đệ ta lấy hướng tuyệt đối bình thường, hắn tuyệt đối sẽ không đối ta có ý nghĩ gì!

"Cảnh sát, mặc dù ta không có cách nào chứng minh, nhưng là ngươi tin tưởng ta, ta đối với người khác xem ta ánh mắt đặc biệt mẫn cảm, nếu như ta đệ đệ đối ta có ý tứ, ta không có khả năng không biết! Tiểu tử kia liền là khó chịu mà thôi, nhưng nhìn gặp cô gái xinh đẹp, cũng là con mắt sáng lên!

"Nha. . . Đúng rồi! Ta còn từ phòng của hắn phát hiện qua trưởng thành tạp chí đâu! Phía trên đều là đại mỹ nữ!"

"Thế nhưng là. . . Theo ta được biết. . ." Triệu Ngọc bên cạnh ghi chép vừa nói, "Tiêu Chấn nhưng đến bây giờ cũng không có kết hôn đâu! Mà lại, ngay cả cái bạn gái cũng không có!"

"Ừm. . . Đệ đệ ta năm nay bất quá 29 mà thôi, ánh mắt bắt bẻ thôi?" Phùng Khoát giải thích, "Mặc dù ta đã ngồi tù, mẹ ta bị bệnh, nhưng liền nhà ta điều kiện, cũng là có thể chọn chọn lựa lựa đây này! Có đôi khi, đệ đệ ta hắn quá ngại ngùng chút, không chủ động. . ."

"Ai! ?"

Ngay tại Triệu Ngọc hướng laptop bên trên làm ghi chép thời điểm, hắn chợt phát hiện một vấn đề, một cái vô cùng trọng yếu vấn đề.

Đệ đệ. . .

Đệ đệ. . .

Phùng Khoát một mực tại nói hai chữ này, Triệu Ngọc cũng một mực tại viết.

Nhưng viết viết, Triệu Ngọc chợt ý thức được, đệ đệ "Đệ" chữ, nhưng cũng là hai điểm nước đâu! ! !

Trong chốc lát, Triệu Ngọc cảm giác sau sống lưng hơi lạnh ứa ra, toàn thân nổi lên nổi da gà.

Chẳng. . . chẳng lẽ. . . Lưu Kiều trước khi chết viết xuống kia hai điểm nước, căn bản không phải chỉ một người dòng họ? Không phải lan, cũng không phải quan, càng không phải là Phùng, mà là. . . Mà là đệ đệ "Đệ" ! ?

Đệ!

Đệ đệ!

Nói cách khác, sát hại Lưu Kiều chân hung liền là Phùng Khoát đệ đệ —— Tiêu Chấn! ?

"Ngươi. . ." Triệu Ngọc bỗng nhiên đứng lên, kích động hỏi Phùng Khoát nói, " mau nói! Đệ đệ ngươi. . . Hắn nhận biết Lưu Kiều sao?"

Chương 491: Chương 491: Kinh Thiên Vẫn rơi

Chương 491: Kinh Thiên Vẫn rơi

Tại Triệu Ngọc rời đi Tần Nam ngục giam, tiến về quốc khách đầu phố khang bệnh viện trên đường, Loan cục trường liên tục cho hắn đánh ba điện thoại, nhưng là Triệu Ngọc tất cả cũng không có tiếp.

Không cần phải nói, cái này tất nhiên là Vương Thánh Nghiêu thông qua cục thành phố tại cho Dung Dương tổ trọng án làm áp lực, muốn lợi dụng Loan cục trường đến chèn ép hắn đâu!

"Hừ! Đồ vô dụng!"

Triệu Ngọc đưa di động đặt ở chỗ ngồi kế bên tài xế, khinh thường mắng một câu.

Lúc đầu, hắn lường trước lấy tại Tần Sơn trong ngục giam, có thể cùng Vương Thánh Nghiêu bọn người so tay một chút, hoạt động một chút gân cốt đâu! Thật không nghĩ đến, cái này Vương Thánh Nghiêu lại bị mình gầm lên giận dữ dọa sợ gan. Thẳng đến mình ổn ổn đương đương thẩm vấn xong Phùng Khoát về sau, gia hỏa này cũng không có lộ diện.

Triệu Ngọc đoán chừng, gia hỏa này không dám nhìn thẳng mình, có lẽ xin giúp đỡ qua ngục giam phương diện, muốn để ngục phương đuổi đi chính mình. Nhưng mà, không biết là Triệu Ngọc thanh danh hiển hách, vẫn là xú danh chiêu, ngục giam phương diện từ đầu đến cuối không ai

tìm hắn gây phiền phức.

Mới đầu, Triệu Ngọc còn tưởng rằng mình "Khôn" quẻ sẽ ứng nghiệm trong tù, nhưng bây giờ xem ra, cũng không phải là như thế.

Đương nhiên, bởi vì Triệu Ngọc từ Phùng Khoát bên này thu được kinh người thu hoạch, hắn hiện tại cũng không tâm tư cùng người khác tranh dũng đấu hung ác loại hình, chỉ muốn có thể mau mau tìm đến chứng cứ, chứng minh hung phạm có tội!

Từ Triệu Ngọc trước mắt lấy được manh mối xem ra, Phùng Khoát đệ đệ Tiêu Chấn, hiển nhiên liền là hiềm nghi lớn nhất người! Năm đó Lưu Kiều, vô cùng có khả năng liền là bị hắn giết hại!

Không hợp thường quy hung khí, còn có hai điểm nước vết máu đại biểu "Đệ" chữ, đều đã đem hung phạm chỉ hướng đến hắn trên thân.

Hiện nay, Triệu Ngọc chỉ cần lại làm rõ ràng hai điểm, liền có thể xin bắt.

Thứ nhất, như thế nào mới có thể lật đổ Tiêu Chấn không ở tại chỗ chứng minh? Căn cứ lời chứng, vụ án phát sinh đêm đó hắn cùng phụ thân Tiêu Quốc Phong còn có đồ gỗ nhà máy một nhân viên tiến về Lăng Vân đưa hàng, là chuyện xảy ra về sau mới trở lại Tần Sơn.

Nếu như Tiêu Chấn thật là hung thủ, như vậy phần này lời khai tất nhiên có sai. Cho nên, liên quan tới Tiêu Quốc Phong cùng một tên khác nhân viên, nhất định phải nghiêm túc điều tra, xem bọn hắn phải chăng nói hoang?

Thứ hai, liền là động cơ giết người. Mặc dù bây giờ Tiêu Chấn phi thường khả nghi, nhưng Triệu Ngọc vẫn là không làm rõ ràng được, hắn động cơ giết người đến cùng là cái gì? Không phải là vì tài sản, cũng không phải bởi vì thích ca ca, như vậy. . . Còn có thể có lý do gì đâu?

Nếu như hai điểm này không làm rõ ràng được, như vậy liên quan tới Tiêu Chấn hoài nghi, cũng chỉ có thể là hoài nghi mà thôi.

Đang lái xe thời điểm, Triệu Ngọc cẩn thận suy tư trong đó quá trình, mặc dù trước mắt chứng cứ không đủ, nhưng Triệu Ngọc có loại cảm giác, lần này, hắn tuyệt đối tìm đúng người!

Tiêu Chấn liền là hung phạm!

Bằng không, liên quan tới cái kia thanh hung khí sự tình rất khó dùng lẽ thường giải thích. Cho nên, bước kế tiếp ngoại trừ điều tra trở lên hai điểm bên ngoài, còn phải nghĩ biện pháp cầm tới cái này vật chứng, một lần nữa kiểm nghiệm, nhìn xem đến cùng có hay không bị thay đổi qua chuôi đao vết tích?

Mà lại, căn cứ không di chi tiết nguyên tắc, liên quan tới cái kia thần bí nhà bên nữ hài Ngải Lệ, cũng nhất định phải tìm kiếm xuống dưới. Mặc dù từ mặt ngoài nhìn, Lưu Kiều chết cùng với nàng không hề quan hệ, nhưng là ở trong đó, có lẽ. . . Ân. . .

Ai ngờ, đương Triệu Ngọc nghĩ tới chỗ này thời điểm, trong đầu bỗng nhiên hiện lên một cái ý niệm trong đầu, ai? Nhà bên nữ hài Ngải Lệ? Nhà bên nữ hài. . . Nếu như là nhà bên, như vậy. . . Cô bé này có thể hay không nhận biết Tiêu Chấn đâu?

Nghĩ đến đây, Triệu Ngọc lần nữa cảm giác lỗ chân lông phóng đại, hưng phấn đến thẳng lên nổi da gà.

Đúng a! ?

Phùng Khoát nói, hắn là từ cửa nhà mình gặp phải cô bé này, như vậy. . . Cô bé kia có phải hay không. . .

Két!

Triệu Ngọc ngay tại hết sức chăm chú suy tư, lại đột nhiên nhìn thấy phía trước ô tô phanh lại đèn sáng lên, hắn tranh thủ thời gian đạp mạnh phanh lại, kém một chút mà liền phát sinh chạm đuôi!

Trước mặt xe là chiếc màu trắng lao vụt, chủ xe dọa sợ, tranh thủ thời gian mở cửa xe xuống xe quan sát, chờ phân phó hiện hai xe cũng không chạm vào nhau về sau, lúc này mới như trút được gánh nặng.

Người kia hướng về phía Triệu Ngọc dùng ngón tay trỏ cùng ngón tay cái ước lượng một chút, ý kia là ngươi quá may mắn, còn kém 1 centimet, ngươi liền đụng vào ta!

Triệu Ngọc nhanh lên đem thò đầu ra cửa sổ, bởi vì đường xe hổ thể tương đối cao, Triệu Ngọc lúc này mới nhìn thấy, trên đường lớn vậy mà chặn lại xe! Ô tô sắp xếp lên trường long, xa xa trông không đến đầu.

Lúc này chính vào tan tầm giờ cao điểm, quốc khách đường bản thân liền thường kẹt xe, lại nhìn hiện tại loại nước này tiết không thông bộ dáng, không chừng còn xảy ra chuyện gì tai nạn giao thông.

Đáng chết!

Triệu Ngọc buồn bực vỗ vỗ tay lái, mình lúc đầu kế hoạch rất tốt, mặc dù ngục giam cùng khoang miệng bệnh viện khoảng cách khá xa, nhưng về thời gian hoàn toàn kịp.

Thế nhưng là. . . Ta làm sao đem kẹt xe đem quên đi đâu?

Triệu Ngọc nhìn đồng hồ đeo tay một cái, giờ phút này khoảng cách 6 điểm đã không có bao lâu, cứ theo đà này, hắn căn bản không thể nào kịp thời đuổi tới.

Vậy làm sao bây giờ đâu?

Có phải hay không, cứ như vậy từ bỏ tính toán? Dù sao cũng không biết kỳ ngộ điểm tích lũy có làm được cái gì? Hôm nay bỏ qua, ngày mai kiếm lại a?

Mà lại, hiện tại chính là Lưu Kiều án thời khắc mấu chốt nhất, còn có rất nhiều việc cần hoàn thành đâu! Không đáng vì làm tốt một chút người chuyện tốt mà phân tâm. . .

Thế nhưng là. . .

Thế nhưng là. . .

Nhìn xem bên cạnh cưỡi xe đạp người đều đẩy ra chạy trên đường, từ ô tô ở giữa gian nan ghé qua, Triệu Ngọc lại là không muốn cứ như vậy dễ dàng buông tha. Mặc dù phó bản kỳ ngộ nhìn qua không có tác dụng gì, nhưng hắn từ nội tâm chỗ sâu vẫn là không muốn như vậy bỏ lỡ.

Con bà nó là con gấu!

Rốt cục, Triệu Ngọc tắt máy đóng cửa sổ, từ trong xe ra, đã khóa xe, sau đó lại đi bộ hướng khoang miệng bệnh viện phương hướng đi đến.

Lần này kẹt xe không giống dĩ vãng, xe đạp đều đã xoa đầy, thậm chí ngay cả đi bộ đều xuyên không qua.

Ta dựa vào!

Triệu Ngọc tại trong đám người chen lấn hơn trăm mét về sau, đã toàn thân là mồ hôi.

Nhưng mà, Triệu Ngọc là loại kia dù cho đụng nam tường, cũng muốn biện pháp đem nam tường đánh vỡ người, thế là như thế, ý chí của hắn

ngược lại kiên cố hơn quyết.

Thế là, hắn tận dụng mọi thứ, từ trong đám người xảo diệu xuyên qua, thực sự chen bất động thời điểm, hắn thì không chút do dự sử dụng man lực, phá tan người đi đường, vượt khó tiến lên. . .

Rốt cục, trải qua tốt một phen xuyên qua va chạm về sau, hắn rốt cục giết ra khỏi trùng vây, đi vào hơi khoáng đạt đầu đường.

Quả nhiên, giao lộ nơi đó ba xe chạm vào nhau, đã đem hai bên đường tất cả đều phá hỏng, cảnh sát giao thông ngay tại sứt đầu mẻ trán xử lý lấy hiện trường.

Triệu Ngọc gặp chỉ còn lại có một cái giao lộ, dứt khoát từ lối đi bộ bên trên bắt đầu chạy, một mực chạy ba bốn phút, lúc này mới rốt cục đạt tới mục đích.

Chờ đến khoang miệng bệnh viện lầu dưới thời điểm, Triệu Ngọc đã là mồ hôi đầm đìa, thở hổn hển.

Căn cứ phó bản kỳ ngộ chỉ thị, chỗ mục tiêu ngay tại khoang miệng bệnh viện dưới lầu.

Giờ này khắc này, Triệu Ngọc một mặt miệng lớn thở phì phò, một mặt mở ra điện thoại đội giáo viên vị trí.

Nhưng mà, hắn vừa mới nhìn thoáng qua điện thoại, liền thình lình nghe được "Bành" một tiếng vang thật lớn! Tiếng vang đồng thời còn bạo phát ra miểng thủy tinh nứt soạt âm thanh.

A! ?

Triệu Ngọc giật nảy mình, rất nhanh phát hiện, thanh âm là bên phải trong tay bệnh viện dưới lầu truyền đến.

"A. . ." Bên kia nhất thời có người phát ra hoảng sợ gọi!

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian hướng nơi đó chạy qua, bởi vì vây quanh ở người ở đó cũng không nhiều, Triệu Ngọc đã thấy rõ kia rốt cuộc là chuyện gì xảy ra!

Không nghĩ tới, vậy mà từ trên nóc lầu rớt xuống một người đến, người này rơi xuống về sau, đúng lúc nện trúng ở một cỗ xe con trên mui xe, trần xe chẳng những lõm, kiếng xe cũng nát!

A! ?

Triệu Ngọc liều mạng xông về phía trước, nhưng vẻn vẹn vọt lên hai bước, nhưng gặp không trung hiện lên một đạo bóng trắng, lại có một vật từ trên cao rơi xuống, ngã ở chiếc kia xe con bên cạnh, rơi thẳng mặt đất!

Ba. . .

Trên mặt đất một tiếng vang trầm, nhưng gặp một người mặc váy dài trắng nữ nhân bình lấy ngã ở trên mặt đất, lại không động đậy!

"A! ! !"

Lầu dưới đám người nhất thời sôi trào.

Triệu Ngọc thì tranh thủ thời gian hướng trên lầu nhìn lại, khoang miệng bệnh viện hết thảy chỉ có 7 tầng, lâu chính diện không có ban công, cũng không có mở ra cửa sổ, rất rõ ràng, người là từ mái nhà nhảy đi xuống!

Mái nhà!

Mái nhà! ?

Triệu Ngọc nhìn lại thời điểm, mặc dù từ trên nóc lầu thấy được một bóng người, nhưng bóng người kia lại là chợt lóe lên, chớp mắt biến mất không thấy gì nữa!

Móa!

Triệu Ngọc thầm kêu một tiếng, liền muốn muốn từ cửa chính xông đi vào bắt người.

Nhưng ai biết, khi hắn vừa mới chạy hai bước, vậy mà bỗng dưng dừng lại chân. Bởi vì, hắn khi đi ngang qua té lầu người thời điểm, chợt phát hiện thứ gì.

Hắn vội vàng quay đầu trở lại đến nhìn kỹ lại, lúc này mới thình lình thấy rõ, cái kia rơi xuống tại ô tô đỉnh người cũng là một nữ nhân. Nữ nhân này nhuộm mái đầu bạc trắng, cách ăn mặc yêu dị, mà lại. . . Mà lại. . . Môi của nàng. . . Vẫn là lục! ! ! (chiến trường văn học)

Chương 492: Chương 492: Kì lạ truy tung

Chương 492: Kì lạ truy tung

Một nữ nhân đầu tiên là ngửa mặt rơi xuống, phía sau lưng nặng nề mà ngã tại ô tô trần nhà lên! Ngã xuống về sau, nữ tử bộ mặt nghiêng về một bên, vừa vặn đối mặt với Triệu Ngọc.

Đương Triệu Ngọc vừa nhìn thấy nữ nhân có lục sắc bờ môi về sau, đầu lập tức ông một tiếng, cảm giác một trận trời đất quay cuồng!

Làm sao. . .

Như thế nào là nàng?

Nữ nhân này không phải người khác. . . Chính là cái kia mở Ferrari lục môi nữ! Triệu Ngọc lần thứ nhất gặp nàng thời điểm, nàng ngay tại thể nghiệm lấy nhảy lầu cảm giác, nhưng bây giờ lại thật nhảy lâu!

Cái này. . .

Vì cái gì! ?

Triệu Ngọc trừng to mắt, chậm rãi xê dịch bước chân đi vào trước mặt, nhưng gặp lục môi nữ miệng mũi chảy máu, con mắt to trợn, lại là đã không nhúc nhích.

Một nháy mắt, Triệu Ngọc phảng phất trước mắt bất quá là cái ảo giác, hoàn toàn mộng!

Hắn lại đi đi về trước mấy bước, đi tới một tên khác rơi xuống trước mặt nữ nhân. . .

Lão thiên!

Chỉ một chút, Triệu Ngọc liền nhận ra, một tên khác rơi xuống đất nữ tử, chính là lục môi nữ tỷ tỷ Mễ Lỵ! Mễ Lỵ đối diện rơi xuống trên mặt đất, kia thân màu trắng dài bầy, cùng Triệu Ngọc trước đó thấy qua giống nhau như đúc!

Giờ phút này, Mễ Lỵ đầu chảy ra một vũng màu đỏ sậm máu tươi, mắt nhìn thấy đã không có sinh khí. . .

Đừng. . . Đừng đừng đừng. . .

Triệu Ngọc đột nhiên cảm giác được rất lo lắng, hắn tranh thủ thời gian đi vào Mễ Lỵ trước mặt ngồi xổm người xuống, sau đó ấn mở trong đầu ẩn hình thuốc cầm máu, nhanh chóng nhắm ngay Mễ Lỵ thả ra ra ngoài.

Nhưng mà. . . Hệ thống đạo cụ lại không hề có động tĩnh gì, thả ra nửa ngày, vậy mà lại bị hệ thống thu hồi lại. Mặc dù hệ thống không có nói rõ cái gì, nhưng Triệu Ngọc đã ý thức được, Mễ Lỵ. . . Đã chết! Cho nên. . . Thuốc cầm máu đã vô dụng!

Mễ Lỵ. . . Chết! ?

Kia. . . Ma Kỳ. . . Ma Kỳ đâu?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian quay người lại, lại bắt đầu hướng Ma Kỳ trên thân phóng thích thuốc cầm máu, nhưng mà. . . Lần này, thuốc cầm máu y nguyên không có hiệu quả chút nào.

Chờ Triệu Ngọc lần nữa nhìn về phía Ma Kỳ thời điểm, con ngươi của nàng đã phóng đại!

Lão thiên!

Triệu Ngọc hồi hộp lui về phía sau hai bước, hắn vạn nghĩ không ra, ngắn ngủi mấy giây bên trong, một đôi tỷ muội vậy mà song song chết!

Vì cái gì. . . Có thể như vậy! ?

Nhìn trước mắt hết thảy, Triệu Ngọc vô luận như thế nào hắn không thể nào tiếp thu được! Mặc dù hắn cùng cái này tỷ muội không có bao nhiêu giao tình, thế nhưng là mắt nhìn thấy hai đầu hoạt bát sinh mệnh cứ như vậy biến mất ở trước mắt, trong lòng của hắn cảm giác khó chịu dị thường!

Không. . . Không được!

Triệu Ngọc ngẩng đầu lên nhìn xem mái nhà, lúc này mới bỗng dưng nhớ tới trước đó hình bóng kia.

Nơi này là khoang miệng bệnh viện, coi như hai tỷ muội thật có nhẹ giọng suy nghĩ cũng tuyệt không có khả năng ở chỗ này nhảy lầu. Các nàng. . . Tất nhiên là bị người đẩy tới lâu?

Là ai! ?

Vì cái gì?

Trên lầu chót lại không bất luận cái gì động tĩnh, nếu quả như thật có người hành hung, như vậy hắn tất nhiên đã rời đi!

Giờ này khắc này, vây xem người xem náo nhiệt càng ngày càng nhiều,

có người la thất thanh, có người gọi cấp cứu điện thoại, còn có, thì chỉ lo cầm điện thoại ghi chép coi thường nhiều lần. . .

Triệu Ngọc rốt cuộc không cố được khác, hắn vội vàng một đầu đâm vào cửa bệnh viện, hướng trong đại lâu chạy tới.

Lúc này, trong lầu người nghe nói nhảy lầu sự tình, tất cả đều ôm lấy hướng phía ngoài chạy đi, trong đại sảnh lộ ra dị thường chen chúc.

Tầng 7. . .

Triệu Ngọc yên lặng tính toán một chút thời gian, nếu như Mễ Lỵ tỷ muội thật sự là bị người đẩy tới lâu, như vậy một khi hung thủ dùng bắn vọt tốc độ xuống lâu, nói không chừng liền xen lẫn trong người trước mắt bầy bên trong!

Người này. . . Sẽ là ai chứ?

Trước kia, Triệu Ngọc vẻn vẹn liếc về một hình bóng, cũng không có thấy rõ bất luận cái gì đặc thù, bây giờ tại loại này hỗn loạn tình huống dưới, hắn căn bản không có khả năng nhìn ra ai là hung thủ?

Trừ phi hắn đi phòng quan sát xem xét video, nhưng là, bởi như vậy, tất nhiên sẽ bỏ lỡ cái này trực tiếp bắt lấy hung thủ tốt đẹp cơ hội tốt.

Làm sao bây giờ?

Nên như thế nào đem người này tìm ra đâu?

Ngay tại Triệu Ngọc đầu óc xoay nhanh thời điểm,

Bên cạnh đại sảnh cửa thang máy mở ra, từ bên trong đi ra rất nhiều xuống lầu người tới.

Tầng 7. . .

Mái nhà!

Con bà nó là con gấu!

Chỉ một thoáng, Triệu Ngọc ngược lại là nghĩ đến một cái biện pháp, thế nhưng là không biết biện pháp này được hay không đến thông?

Bất quá, hắn một suy nghĩ, dù sao cũng không có biện pháp tốt hơn, chẳng bằng thí nghiệm một chút!

Lúc này, trong thang máy người đã đi hết, Triệu Ngọc quyết định chủ ý về sau, trực tiếp chợt lách người chui vào, sau đó nhấn xuống tầng 7 nút thang máy.

Chỉ chốc lát sau, thang máy thẳng tới tầng 7, Triệu Ngọc tìm trong thang lầu phương hướng tìm được thông hướng mái nhà thông đạo. Không bao lâu, hắn liền dọc theo thấp bé thang lầu đi tới mái nhà sân thượng, đồng thời tìm được Mễ Lỵ tỷ muội té lầu địa điểm.

Giờ phút này, nơi này đã không có bất cứ dấu vết gì, chớ đừng nói chi là bóng người nào.

"Tốt a, " Triệu Ngọc yên lặng nói, "Hệ thống lão đại, lần này đều xem ngươi!"

Nói xong, Triệu Ngọc lập tức từ trong đầu tìm được một cái tên là ẩn hình thiết bị theo dõi đạo cụ, cũng đem nó sử dụng.

Đạo này vốn là Triệu Ngọc rất sớm trước kia đạt được, giới thiệu đã nói, loại này đạo cụ cùng loại với mũi chó, có thể truy tung mùi, mà lại so mũi chó càng linh mẫn, chuẩn xác hơn, chính là truy tung loại Thần khí.

Giờ phút này sử dụng về sau, Triệu Ngọc quả nhiên cảm giác cái mũi của mình làm ra biến hóa rõ ràng, vậy mà thật sự có thể phân biệt ra được khác biệt mùi tới.

Ngay tại hai tỷ muội té lầu địa phương, hắn hết thảy ngửi thấy ba loại hương vị, trong đó hai loại đều là nức mũi mùi vị nước hoa, hắn là thuộc về hạt gạo tỷ muội. Mà còn lại một loại thì có nhàn nhạt mùi thuốc lá, cùng nam nhân mùi mồ hôi bẩn.

Không cần phải nói, cuối cùng này một loại mùi, tất nhiên liền là thuộc về hung thủ!

Xem ra, hung thủ hắn là một cái nam nhân!

Đã khóa chặt mùi, tiếp xuống, tự nhiên là tìm mùi đi lần theo nghi phạm! Đạo cụ nói rõ bên trong có giới thiệu, nên đạo cụ truy tung mùi, chỉ có thể ở đuổi theo ra hai cây số mà thôi. Nói cách khác, tại hai cây số bên trong, Triệu Ngọc nhất định phải đem người này đuổi kịp, nếu không liền sẽ mất đi hiệu lực.

Thế là, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian bước nhanh dọc theo cái này mùi truy lùng tiếp.

Cái này truy tung đạo cụ quả nhiên phi thường chính xác, nó chẳng những có thể đem vừa rồi ba loại mùi khóa chặt, hơn nữa còn có thể phân biệt ra được mùi mạnh yếu. Thông qua loại này mạnh yếu so sánh, Triệu Ngọc rất nhanh liền có thể đem người hiềm nghi cùng Mễ Lỵ tỷ muội hành động quỹ tích phân biệt ra được.

Kết quả, hắn sợ hãi phát hiện, người hiềm nghi cùng Mễ Lỵ tỷ muội mùi, ban sơ chính là từ tầng 7 nhất là tới gần đầu bậc thang trong một cái phòng truyền tới, sau đó liền dọc theo thang lầu đi xuống dưới!

Nhìn thấy nên gian phòng đang ở trước mắt, mặc dù Triệu Ngọc biết

hung thủ không ở bên trong, nhưng là mang tò mò mãnh liệt, hắn vẫn là một cước đạp ra phòng trị liệu đại môn.

Nguyên lai, nơi này chính là một cái làm răng trị liệu địa phương, chính giữa có một đài thật to răng trị liệu đài. Giờ phút này, trong phòng một mảnh hỗn độn, tựa hồ trước đó từng có cái gì xô đẩy cùng đánh nhau.

Phòng trị liệu một bên còn có một cái dùng ngăn cách ngăn cách phòng nhỏ, Triệu Ngọc mở ra xem, nhưng gặp tại phòng nhỏ trên sàn nhà, vậy mà ngã một người khác! !

Cái này. . .

Triệu Ngọc lập tức cảm giác dị thường hỗn loạn, không rõ chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

Nhưng thấy trên mặt đất nằm, chính là một cái đặc biệt mập nam tử, nam tử mặc quần áo trong quần đùi, lộ ra cùng hoàn cảnh rất không hài hòa.

Bởi vì truy tung nghi còn mở, Triệu Ngọc có thể rõ ràng mà phân biệt ra được, trước mắt nam tử này cũng không trải qua sân thượng. Cho nên, hắn có thể là một tên khác người bị hại, mà cũng không phải là hung thủ.

Nhưng mà, đương Triệu Ngọc xoay người cẩn thận xem xét về sau, lại phát hiện trên người người này cũng không có thụ thương vết tích, hắn là chỉ là hôn mê mà thôi.

Hô. . .

Triệu Ngọc thở hổn hển câu chửi thề, mặc dù vẫn không rõ nguyên nhân gây ra trải qua, nhưng hắn biết, hắn không thể lại ở chỗ này chậm trễ thời gian, nhất định phải lợi dụng thiết bị theo dõi mau chóng tìm tới người hiềm nghi mới tốt!

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc đứng dậy rời đi thời điểm, lại đột nhiên từ phòng trị liệu trên tường thấy được một tấm hình. Nhưng gặp trên tấm ảnh một bác sĩ, chính là buồng trong hôn mê người kia. . .

Chương 493: Chương 493: Sát thủ chuyên nghiệp?

Chương 493: Sát thủ chuyên nghiệp?

Nha. . .

Triệu Ngọc lúc này mới thấy rõ, nguyên lai buồng trong hôn mê người, liền là khoang miệng bệnh viện nha khoa bác sĩ. Mễ Lỵ tỷ muội cùng tên kia người bị tình nghi tại vừa mới trước đây không lâu, tất cả đều tới qua vị này nha sĩ gian phòng, như vậy. . . Nơi này đến cùng xảy ra chuyện gì?

Nha. . .

Mặc dù Triệu Ngọc còn tại truy tung người bị tình nghi, nhưng là thông qua một phen khẩn cấp suy tư, vẫn là nghĩ ra một chút mánh khóe.

Hắn nhớ kỹ, tên kia nha sĩ áo khoác không thấy, chỉ mặc bên trong quần áo trong quần đùi, mà lại, hắn hôn mê tại phòng trị liệu buồng trong, trong phòng môn cũng là đóng!

Như thế suy đoán. . . Chẳng lẽ. . . Người hiềm nghi muốn đối bác sĩ làm những gì, lại xảo ngộ đến Mễ Lỵ tỷ muội, từ đó giết người diệt khẩu?

Không đúng!

Giết người diệt khẩu, cũng không trở thành đem người kéo tới mái nhà

lại ném đi xuống đi? Đây chẳng phải là quá phiền toái? Mà lại, bác sĩ cũng không có chết a?

Chẳng lẽ nói, cái này người bị tình nghi liền là hướng về phía Mễ Lỵ tỷ muội tới?

Mễ Lỵ tỷ muội đến xem nha sĩ, người bị tình nghi sớm hôn mê nha sĩ, sau đó mình giả trang nha sĩ, vì chính là giết chết Mễ Lỵ tỷ muội. . .

Ân. . . Vẫn là không đúng!

Nếu như nhất định phải giết người, làm gì không trực tiếp giết chết đâu?

Hung thủ làm như thế, có chút thật là không có đạo lý!

Ai!

Vẫn là không nghĩ, Triệu Ngọc cho rằng, chỉ cần có thể bắt lấy cái này người bị tình nghi, hết thảy tự nhiên là chân tướng rõ ràng!

Thế là, hắn đình chỉ suy đoán, bắt đầu hết sức chuyên chú truy tung nghi phạm.

Người bị tình nghi mùi lan tràn xuống lầu dưới, rất rõ ràng, hắn là dọc theo dưới bậc thang đi, bởi vì dọc đường mùi rất nhạt, nói rõ hắn xuống lầu tốc độ cũng không chậm!

Tại hạ lâu quá trình bên trong, Triệu Ngọc đụng phải một y tá, hắn tranh thủ thời gian lộ ra thân phận của mình, sau đó đem nha sĩ hôn mê sự tình báo cho hắn.

Không đợi y tá làm phản ứng gì, hắn liền tiếp theo truy lùng tiếp.

Khi hắn đi vào lầu một chỗ ngoặt thời điểm, nghi phạm mùi thoáng nồng

đậm một chút, Triệu Ngọc đoán chừng, nghi phạm có lẽ ở chỗ này làm qua dừng lại trong giây lát.

Quả nhiên, đương Triệu Ngọc dừng bước xem xét thời điểm, từ chỗ ngoặt trong thùng rác, thình lình phát hiện một kiện bác sĩ áo khoác trắng!

Nha. . .

Xem ra, người bị tình nghi quả nhiên là mặc vị thầy thuốc kia quần áo, khi hắn lại tới đây về sau, đã đem áo khoác trắng cởi bỏ!

Hừ!

Lão tử cũng mặc kệ ngươi mặc quần áo gì? Chỉ cần ngươi tuyệt diệu là được!

Nói, Triệu Ngọc cố ý dùng sức hít hà, rất nhanh liền tìm được người bị tình nghi hướng đi.

Người bị tình nghi dọc theo đại sảnh đi tới khoang miệng bệnh viện ngoài cửa lớn, đúng là từ cửa chính nghênh ngang đi ra.

Móa!

Từ làm mê muội bác sĩ, thay quần áo giết người, lại đến thong dong rời đi đại sảnh, tên này người bị tình nghi cho Triệu Ngọc cảm giác phi thường chuyên nghiệp!

Ông trời ơi..!

Triệu Ngọc suy nghĩ, chẳng lẽ lại, lần này là gặp —— sát thủ chuyên nghiệp! ?

Càng hướng xuống truy, loại cảm giác này liền càng phát ra mãnh liệt.

Bởi vì, đương Triệu Ngọc đuổi theo ra đại môn về sau, lại phát hiện người hiềm nghi mùi vậy mà chỉ hướng Mễ Lỵ tỷ muội rơi xuống địa phương!

A! ?

Cái này. . .

Tại Triệu Ngọc ấn tượng bên trong, sát thủ chuyên nghiệp bất quá là cái truyền thuyết mà thôi, mặc dù hắn kiếp trước đọc lướt qua giang hồ rất rộng, nhưng xưa nay chưa từng gặp qua chân chính sát thủ chuyên nghiệp!

Mặc dù chợt có mua hung giết người sự tình phát sinh, nhưng những cái kia làm thuê người cũng không chuyên nghiệp, không phải chân tay lóng ngóng lưu lại chứng cứ, liền là căn bản kết thúc không thành nhiệm vụ!

Thế nhưng là, trước mắt người này rõ ràng khác biệt, tâm tính thong dong, làm việc lưu loát, hiển nhiên là cái giết người lão thủ. Hắn sở dĩ còn muốn đến chết người bên cạnh đi dạo một vòng, có thể là nghĩ xác nhận một chút, mục tiêu đến cùng đánh chết không có mất mạng, tốt dùng cái này nhận lấy giết người tiền thù lao!

Nếu như vậy, kia. . . Mễ Lỵ tỷ muội chết, hiển nhiên là một trận tỉ mỉ bày kế mưu sát rồi?

Móa!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc càng muốn mau mau bắt lấy nghi phạm, nhìn xem cái nghề nghiệp này sát thủ đến cùng bộ dạng dài ngắn thế nào?

Bởi vì người xem náo nhiệt nhiều, mùi có chút hỗn tạp . Bất quá, hệ thống đạo cụ cũng không phải là trưng cho đẹp, cho dù như thế, Triệu Ngọc y nguyên có thể rõ ràng mà tìm tới người hiềm nghi mùi.

Không nghĩ tới, người hiềm nghi ở chỗ này lưu lại thời gian còn không ngắn, mà lại khoảng cách Ma Kỳ phi thường gần.

Xem ra, bởi vì Ma Kỳ thân thể ngã ở trên xe, lại là trợn tròn mắt chết đi, sát thủ tựa hồ là nghĩ xác nhận nàng tử vong, lúc này mới đứng ở gần như thế địa phương.

Như vậy . .

Triệu Ngọc tả hữu nhìn nhìn, hắn bỗng nhiên cảm giác được, tên sát thủ này, có lẽ cũng không đi xa!

Sát thủ mùi tại tử vong hiện trường dừng lại hai ba phút bộ dáng, cuối cùng hướng phía trên đường cái đi. Triệu Ngọc truy tung quá khứ, rất nhanh phát hiện người hiềm nghi chính là dọc theo lối đi bộ, hướng đông mà đi.

Ai ngờ, Triệu Ngọc dọc theo lối đi bộ vừa mới đuổi mười mấy thước bộ dáng, lại bỗng dưng phát hiện nơi đó rất không thích hợp, mùi bỗng nhiên tại một cái xe buýt đình nơi đó dừng lại!

Ta dựa vào!

Triệu Ngọc ngẩng đầu hướng xe buýt đình nhìn đi, phát hiện nơi đó có sáu bảy người đang đợi xe buýt.

Không sai!

Triệu Ngọc trái tim không khỏi ầm ầm gia tốc, không sai! Mùi ở chỗ này tụ lại, nói cách khác, người hiềm nghi ngay tại những cái kia chờ xe buýt

trong đám người!

Như vậy. . . Đến cùng là cái nào đâu?

Triệu Ngọc mở to hai mắt hướng xe buýt đình nhìn lại, sáu bảy người bên trong tuyệt đại đa số đều là nữ nhân, bài trừ về sau, chỉ còn lại ba nam nhân:

Một cái vóc dáng rất cao, da mặt trắng noãn tiểu hỏa tử; một cái hai tóc mai có chút hoa râm trung niên nhân; còn có một cái thì là mặc đồng phục, ngay tại nghe tai nghe học sinh!

Học sinh không phải!

Chỉ còn lại hai cái người hiềm nghi, tiểu hỏa tử cùng trung niên nhân đứng được rất gần, không đến trước mặt, Triệu Ngọc không cách nào thông qua khí vị phân biệt ra.

Bởi vậy, Triệu Ngọc quyết định đi đến bọn hắn trước mặt, lại tinh tế nghe mùi vị. . .

Nhưng mà, hắn vẻn vẹn đi về phía trước hai bước, cái kia nam tử trung niên lại chợt ngẩng đầu, nhìn Triệu Ngọc một chút.

Cái nhìn kia, mặc dù hời hợt, nhìn như vô ý, nhưng là đối với Triệu Ngọc loại này hành tẩu giang hồ nhiều năm lão thủ tới nói, liếc mắt liền nhìn ra người kia ánh mắt dị dạng!

Nha! ?

Nguyên lai là hắn!

Không biết, là Triệu Ngọc ánh mắt quá mức bức người, vẫn là nguyên nhân gì khác, tên kia nam tử trung niên hiển nhiên đã lưu ý đến hắn, con

mắt không còn né tránh, mà là không nháy mắt nhìn chằm chằm Triệu Ngọc.

Triệu Ngọc bản năng dừng bước, con mắt cũng tại nhìn thẳng đối phương. Không biết là tâm lý quấy phá vẫn là thật có giác quan thứ sáu, Triệu Ngọc phảng phất từ đối phương ánh mắt bên trong nhìn ra sát khí!

Ngay tại hai người đối mặt thời điểm, xe buýt đến trạm, tư một tiếng, mở rộng cửa xe.

Triệu Ngọc trong lòng yên lặng làm tốt bộc phát chuẩn bị, một khi gia hỏa này lên xe, hắn liền sẽ lập tức theo sau.

Nhưng mà, nam tử trung niên cũng không lên xe, mà là như cũ không nháy mắt mà nhìn xem Triệu Ngọc, tựa hồ đang chờ đợi Triệu Ngọc động trước.

Rất nhanh, đương bên cạnh tiểu hỏa tử lên xe về sau, xe buýt đình chỗ chỉ còn lại có vị trung niên nam tử này, mà người hiềm nghi mùi, không chút nào không thay đổi.

Bởi vậy, Triệu Ngọc đã hoàn toàn có thể khẳng định, trước mắt người này, liền là —— giết người hung phạm! ! !

Ầm ầm. . .

Xe buýt ô tô vang lên lấy âm thanh lớn, nhanh chóng cách rời trạm xe buýt.

Trong chốc lát, tên kia nam tử trung niên hướng Triệu Ngọc thu hồi ánh mắt lạnh như băng, xông Triệu Ngọc nghiền ngẫm cười một tiếng, phảng phất tại hướng Triệu Ngọc khởi xướng khiêu chiến! Mà xuống một giây, hắn đột nhiên bộc phát, đúng là hướng phía đường cái trung ương vọt tới. . .

Chương 494: Chương 494: Đoạt mệnh truy hung

Chương 494: Đoạt mệnh truy hung

Không thể nào?

Triệu Ngọc giật nảy mình, làm sao cũng không nghĩ ra, người này vậy mà lại hướng đường cái trung ương chạy tới.

Mặc dù quốc khách đường đi đường chật hẹp, nhưng là số lượng xe chạy lại là rất lớn, mà lại nơi này cách ngã tư đường rất gần, rất nhiều vừa mới xuyên qua giao lộ ô tô ngay tại gia tốc bên trong, tốc độ cực nhanh.

Cứ như vậy một đầu đâm vào đường cái, quả thực cùng tự sát!

Ô. . .

Số lượng ô tô gào thét mà qua, kém một kém liền đụng phải người trung niên kia. Nhưng mà, trung niên nhân kia không hề hay biết, một đường hướng về phía trước, đúng là tiễn từ trong dòng xe cộ đi ngang qua tới, ở giữa là hiểm tượng hoàn sinh, kinh tâm động phách!

Ngắn ngủi mấy giây, Triệu Ngọc nhìn ngây người, hắn làm không rõ ràng, người này đến cùng là kẻ tài cao gan cũng lớn, vẫn là thuần túy vận khí tốt? Dạng này đều không có bị xe đụng vào sao?

Ta siết cái đi!

Triệu Ngọc cảm thấy, mình liền đủ có thể chơi bạc mạng, nhưng trước mắt này cái sát thủ lại so với mình càng sâu!

Lúc này, trung niên nhân đã chạy đến người đối diện hành đạo bên trên, nhìn thấy mình vô sự về sau, không biết hắn là yên tâm có chỗ dựa chắc, vẫn là cố ý khiêu khích, vậy mà không có như vậy thoát đi, mà là vẫn như cũ nhìn qua Triệu Ngọc, đứng ở nơi đó không nhúc nhích!

Con bà nó là con gấu!

Triệu Ngọc tội phạm thấy cũng nhiều, nhưng là giống như vậy cao điệu tội phạm, lại là đầu một lần gặp được!

Lúc đầu, Triệu Ngọc muốn liều mạng, cũng từ đường cái trung ương xông ngang quá khứ, thế nhưng là, mắt nhìn thấy từng chiếc gia tốc hành sử ô tô lao vùn vụt mà qua, bị đụng tỉ lệ thực sự quá lớn!

Thế là, Triệu Ngọc chậm rãi đem hai tay nâng lên, tay phải hướng đối diện sát thủ giơ lên ngón tay giữa, tả hữu thì móc ra điện thoại di động của mình.

Một giây sau, hắn mở ra điện thoại di động quét mã công năng, vô tình đi đến ven đường đặt một cỗ cùng hưởng xe đạp trước mặt, sau đó quét mã giải tỏa, đem xe kéo đến trước mặt, cưỡi đi lên.

Giờ phút này, đường cái trung ương cỗ xe còn tại lao vùn vụt, nhưng là, xa xa ngã tư đường thế nhưng là có đèn đỏ, chỉ cần đèn đỏ sáng lên, dòng xe cộ liền sẽ lập tức giảm bớt, Triệu Ngọc liền có thể thừa cơ xuyên Việt công đường!

Mà Triệu Ngọc hiện tại có xe đạp, nếu như vọt tới đối diện, tự nhiên muốn so chạy bộ dùng ít sức.

Nhìn thấy Triệu Ngọc vậy mà chuẩn bị xong xe đạp, đối diện trung niên nhân hiển nhiên có chút ngoài ý muốn. Hắn nghiêng đầu xông Triệu Ngọc nghiền ngẫm cười cười, sau đó nâng lên cánh tay, cũng làm một cái khiến Triệu Ngọc ngoài ý muốn động tác.

Nguyên lai, hắn gọi một chiếc xe taxi!

Xe taxi tới còn rất kịp thời, hắn vừa mới nâng tay lên cánh tay, một cỗ màu vàng xe taxi liền két két đứng tại trước mặt người này.

Nam tử trung niên lại cười cười, một mặt mở cửa xe, còn một mặt xông Triệu Ngọc làm một cái khiêu khích cúi chào thủ thế.

Con bà nó là con gấu!

Lần này, Triệu Ngọc nhưng lại không thể không sốt ruột. Hắn vừa rồi sở dĩ cố ý đi cưỡi cùng hưởng xe đạp, chính là bởi vì chính mình có ẩn hình thiết bị theo dõi, coi như sát thủ từ ánh mắt của mình bên trong biến mất, hắn cũng có thể nghe mùi vị đuổi kịp!

Nhưng mà, nếu như đối phương lựa chọn xe taxi, kia hết thảy liền cũng không giống nhau! Coi như hắn cái mũi lại linh, cũng căn bản theo không kịp ô tô tốc độ.

Mẹ nó!

Triệu Ngọc tức giận mắng một câu, trong lòng nói chuyện, nếu là mình bây giờ còn có máy theo dõi liền tốt, như thế mặc kệ đối phương chạy đến chỗ nào, chính mình cũng có thể đem hắn bắt tới! Đáng tiếc là, máy theo dõi đã đang đuổi bắt Mai Phương thời điểm sử dụng hết.

Giờ phút này, trên đường lớn ô tô vẫn nhanh như điện chớp, không có chút nào yếu bớt, thế nhưng là, tên sát thủ kia cũng đã chui vào xe taxi.

Triệu Ngọc nghiến răng nghiến lợi ở giữa, tính bướng bỉnh cũng là đi lên! Nghĩ đến đây cái sát thủ tàn nhẫn giết chết Mễ Lỵ tỷ muội, Triệu Ngọc chỉ cảm thấy giận sôi gan sôi ruột, vậy mà mang theo cùng hưởng xe đạp liền xông lên đường cái!

Tích tích tích. . .

Két. . .

Bành. . .

Trên đường lớn ô tô vì tránh né Triệu Ngọc, nhất thời lâm vào một đoàn hỗn loạn, có đụng xe, có đuổi đuôi! Nhưng mà, Triệu Ngọc lại không quan tâm, dũng hướng bay thẳng, chờ vọt tới giữa lộ lúc, hai cánh tay hắn vung lên, lại đem cùng hưởng xe đạp cho văng ra ngoài!

Bành!

Xe đạp đập vào xe taxi kia cửa hông bên trên, tài xế xe taxi vừa định khởi động ô tô, đột nhiên bị xe đạp nện vào, tự nhiên tranh thủ thời gian ngừng xe!

Triệu Ngọc lợi dụng đúng cơ hội, lại một cái bước xa vọt tới trước, cuối cùng từ đường cái bên trong đi ngang qua đi qua.

Ba. . .

br/ bên trong xe taxi nam tử trung niên không nghĩ tới Triệu Ngọc sẽ như thế điên cuồng, hắn lập tức nhanh chóng mở cửa xe chui ra, muốn chạy trốn.

Triệu Ngọc dĩ nhiên đã vọt tới trước mặt, hắn đứng dậy bay vọt, trực tiếp từ trần xe vượt qua, sau đó một thanh nhào tới nam tử trung niên trên thân.

Đông!

Hai người nặng nề mà ngã ở đường bả vai, Triệu Ngọc lại không lo được toàn thân đau đớn, nâng quyền liền đánh, ba ba lôi tại trên mặt của người nọ. . .

Một quyền. . .

Hai quyền. . .

Ai ngờ, đương Triệu Ngọc quyền thứ ba đánh xuống thời điểm, người kia vậy mà nâng lên cùi chỏ chặn Triệu Ngọc nắm đấm, đồng thời, hắn thay đổi thân thể, làm một cái nhu đạo bên trong áp chế động tác, đem Triệu Ngọc đè lại tại dưới thân!

Triệu Ngọc trước đó chỉ lo như thế nào xuyên qua đường cái, lại quên dưới thân người có thể là cái kỹ thuật cao siêu sát thủ chuyên nghiệp! Bây giờ bị đè lại về sau, hắn mới như ở trong mộng mới tỉnh, tranh thủ thời gian giãy dụa thân thể, muốn từ người này dưới thân chui ra.

Cùng lúc đó, Triệu Ngọc hất ra cánh tay, tại trên người đối phương một trận loạn quyền, đánh cho người này a a trực khiếu!

"Ai? Các ngươi đây là làm gì? Xe của ta, xe của ta a! Ai bồi?" Lúc này, tài xế xe taxi chạy tới, chỉ vào hai người vấn trách.

Nam tử trung niên nhanh mắt chân nhanh, một cước đá vào lái xe trên bàn chân.

"A nha!" Lái xe trọng tâm nghiêng một cái, đảo hướng hai người.

Nam tử trung niên thừa cơ tránh ra, khiến cho lái xe thân thể trực tiếp hướng Triệu Ngọc đập tới! Triệu Ngọc bên này đang ở tại cuồng bạo bên

trong, nhìn thấy lái xe ngã xuống, không chút suy nghĩ trực tiếp một cước bay ra, lại đem lái xe đương cầu đồng dạng đá bay ra ngoài!

Cạch!

Lái xe cũng không biết chọc người nào, liền như thế đâm vào mình trên xe taxi, đau đến sắp thổ huyết!

Triệu Ngọc nắm đấm không thể khinh thường, cho dù nam tử trung niên chạy trốn ra ngoài, nhưng vẫn là lảo đảo mấy bước mới từ trong mê muội chậm qua thần.

Lần này, hắn rốt cục ý thức được, Triệu Ngọc cũng không phải là phổ thông nhân vật, lập tức lại không ham chiến chi ý, trực tiếp tiến vào bên cạnh một đầu phố cũ, chạy thục mạng!

Triệu Ngọc há có thể mặc kệ đào tẩu, mau từ trên mặt đất bò lên, đuổi sát mà đi.

Cứ như vậy, hai người tại một đầu tràn đầy cửa hàng bán lẻ phố cũ bên trong triển khai truy đuổi. Trung niên nam tử kia chạy nhanh chóng, nhưng Triệu Ngọc cũng là kiên nhẫn.

Hai người một mực chạy vài trăm mét ra ngoài, mặc dù khoảng cách đang không ngừng rút ngắn, nhưng Triệu Ngọc từ đầu đến cuối không có đuổi kịp.

Đuổi theo đuổi theo, Triệu Ngọc cảm giác thể lực của mình ngay tại nghiêm trọng hạ xuống, dạng này đuổi tiếp không phải biện pháp.

Bởi vậy, hắn lập lại chiêu cũ, vậy mà từ ven đường bán điện thoại xác tiểu phiến nơi đó đoạt chiếc xe ba bánh, sau đó hắc u hắc u cuồng đạp.

Nam tử trung niên quay đầu trông thấy Triệu Ngọc cưỡi lên xe lam, biến

sắc, tranh thủ thời gian chuyển hướng một đầu ngõ hẻm nhỏ bên trong.

Triệu Ngọc toàn vẹn không để ý, rẽ ngoặt cũng đâm đi vào! Ngõ hẻm nhỏ phi thường chật hẹp, xe xích lô bất quá là vừa có thể tiến vào mà thôi, xe giúp càng không ngừng ở trên tường ma sát, thậm chí cọ sát ra hỏa hoa đều!

Ngõ hẻm nhỏ rất nhanh tới đầu, nhưng là bởi vì đầu tường thấp bé, trung niên nam tử kia chân đạp một đống củi, trực tiếp bò lên trên nóc phòng!

Triệu Ngọc cũng nghiêm túc, đem xe xích lô dừng ở cuối cùng, cũng là giẫm lên ba lượt cũng bò lên!

Thế là, hai người lại triển khai một trận nóc phòng truy đuổi chiến, từ một mảng lớn nhà trệt trên nóc nhà mãnh chạy truy đuổi.

Vừa chạy một hai phút về sau, Triệu Ngọc lại một lần nữa kéo gần lại hai người khoảng cách, mắt nhìn thấy liền muốn đem nó đuổi kịp.

Giờ này khắc này, Triệu Ngọc cảm giác tinh bì lực tẫn, trung niên nam tử kia cũng không khá hơn chút nào, tốc độ của hắn vừa giảm lại hàng, mắt nhìn thấy cũng là sắp chạy không nổi rồi!

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc sắp đuổi kịp người này thời điểm, trước mắt theo nhà trệt đến cuối cùng, vậy mà bỗng dưng xuất hiện một đạo rãnh sâu vách núi!

Nguyên lai, bởi vì Tần Sơn chính là một cái tiêu chuẩn sơn thành, con đường ở giữa độ cao tất cả đều có khác biệt.

Tại mảnh này nhà trệt cuối cùng có một cái vứt bỏ nhà máy xi măng. Bởi vì chênh lệch ảnh hưởng, trước mắt nhà máy xi măng kia cao ngất nhà máy, lại so nhà trệt muốn thấp đi rất nhiều, mà tại nhà máy cùng nhà trệt ở giữa, thì xuất hiện một đạo chừng hơn mười mét sâu vách núi khe

rãnh.

Trung niên nam tử kia cũng là bị Triệu Ngọc bức điên rồi, chợt nhìn đến xa xa nhà máy, vậy mà tăng tốc độ phóng đi, sửng sốt từ cao như vậy, xa như vậy, nguy hiểm như vậy trên vách đá —— nhảy tới! !

Chương 495: Chương 495: Ngươi thấy thế nào?

Chương 495: Ngươi thấy thế nào?

Triệu Ngọc làm sao cũng không nghĩ ra, trung niên nam tử kia thế mà không chút do dự từ chỗ cao nhảy tới!

Cùng nhà trệt tương đối, là nhà máy xi măng một gian vứt bỏ nhà máy nóc phòng, nơi đó cùng nhà trệt nóc phòng khoảng cách rất xa, chênh lệch nói ít cũng phải có ba bốn mét dáng vẻ, nhìn xem đều quáng mắt, nhưng người này vậy mà không chút do dự nhảy tới, thật là khiến người không thể tưởng tượng nổi!

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian chạy đến trước mặt quan sát, nhưng gặp người kia từ không trung phóng qua, vậy mà thật rơi vào đối diện trên nóc nhà! Gia hỏa này quả nhiên là chuyên nghiệp, sau khi rơi xuống đất vậy mà liền thế lộn một vòng lật, ý đồ giảm xóc áp lực.

Nhưng mà, cái này dù sao cũng là một lần siêu viễn cự ly nhảy vọt, tại cường đại như thế quán tính xung kích phía dưới, đùi phải của hắn vẫn là nặng nề mà uy một chút.

A nha. . .

Nam tử trung niên nhất thời ngã lệch tại nóc phòng, lại nhìn đùi phải bắp chân đã thay đổi hình, hẳn là gãy xương.

Ta đi!

Triệu Ngọc hô hô thở hổn hển, nhìn một chút nam tử đối diện, lại nhìn một chút dưới chân khe rãnh, thật không rõ, gia hỏa này đến cùng là thế nào nhảy qua đi?

Lúc này, trung niên nam tử kia mặc dù bị đau, nhưng vẫn là xoay quay đầu lại, dùng loại kia đặc hữu khiêu khích ánh mắt trừng mắt Triệu Ngọc. Ý kia phảng phất tại nói, có gan, ngươi cũng nhảy a! ?

Ta siết cái nãi nãi gấu!

Triệu Ngọc đương nhiên sẽ không chịu phục, hắn lập tức vén tay áo lên, cấp tốc lui về phía sau, chuẩn bị cũng tới một lần lăng không nhảy vọt!

Già. . . Lão tử cũng không tin!

Một cái lớn hơn mình mười mấy tuổi người đều có thể nhảy qua đi? Vậy ta tại sao không thể chứ? Lão tử không phục!

Chỉ một thoáng, Triệu Ngọc quyết tâm liều mạng, một cái siêu cấp gia tốc, cũng từ nhà trệt trên đỉnh nhảy vọt tới!

Triệu Ngọc dù sao tuổi trẻ, tốc độ cũng nhanh, trên không trung xẹt qua một đường vòng cung, mắt nhìn thấy liền muốn vững vàng rơi vào nhà máy trên đỉnh.

Nhưng mà, để Triệu Ngọc ngoài ý muốn sự tình phát sinh, không nghĩ tới, trung niên nam tử kia gặp Triệu Ngọc muốn nhảy qua đến, vậy mà rũ cụp lấy què chân, dùng sức nhặt lên nhà máy đỉnh một khối đại mộc tấm, trực tiếp hướng Triệu Ngọc nghênh đón!

Ta đi!

Triệu Ngọc vạn không nghĩ tới trúng đối phương mà tính, gấp rút hạ xuống ở giữa, bành đâm vào trên ván gỗ. Tấm ván gỗ lực bắn ngược quá lớn, lập tức liền đem Triệu Ngọc gảy trở về, trực tiếp rơi xuống cái kia đạo hơn mười mét rãnh sâu.

Rãnh sâu phía dưới đều là khu xưởng mặt đất xi măng, cái này nếu là rơi vào phía trên hắn phải chết không nghi ngờ!

Cũng may Triệu Ngọc sớm tại nhảy vọt trước đó liền có chuẩn bị tâm lý, đã sớm nghĩ đến cái kia gọi là ẩn hình phi hành khí đạo cụ, hiện tại bỗng nhiên ngã xuống sườn núi, hắn nhanh lên đem điểm kích sử dụng.

Cái này phi hành khí nhưng khó lường, sử dụng về sau, nhất thời tạo thành một cỗ hướng lên khí lưu, sửng sốt đem nặng nề Triệu Ngọc ngưng lại tại không trung.

Cùng thời khắc đó, Triệu Ngọc trong đầu xuất hiện một cái cùng loại với máy kiểm soát hình tượng, hắn có thể thông qua ý niệm đến khống chế phi hành khí phương hướng, độ cao cùng tốc độ.

Hoắc ha ha. . .

Cảm thụ được cái này siêu thoải mái đạo cụ, Triệu Ngọc rất nhanh từ vừa rồi rơi xuống trong sự sợ hãi chậm quá mức mà đến, lại còn đắc ý khoa tay ra một cái siêu nhân thủ thế!

Đi ngươi!

Ngay tại Triệu Ngọc khống chế phi hành khí bay lên trên lên thời điểm, trong lòng của hắn không miễn cho ý nghĩ đến, nếu là vừa rồi tên kia nhìn thấy ta chẳng những không có ngã chết, hơn nữa còn thần kỳ như vậy bay trở về, hắn còn không phải dọa thành cái gì nãi nãi hình dáng?

Nhưng mà, lần này Triệu Ngọc lại nghĩ sai, khi hắn thần thần khí khí

một lần nữa bay trở về nóc nhà về sau, lại bỗng dưng phát hiện, nơi đó thế mà ngay cả cái bóng người đều không có!

Ta đi!

Người đâu?

Triệu Ngọc làm sao cũng không dám tin tưởng, người kia chân đều què, làm sao có thể chạy nhanh như vậy?

Ai?

Vân vân. . .

Đột nhiên, hắn thấy được hai dạng đồ vật, lúc này mới ý thức được có thể là mình nghĩ sai cái gì. Kia hai dạng đồ vật theo thứ tự là, vừa rồi nam tử giơ lên khối kia đại mộc tấm, cùng trên nóc nhà phá vỡ một cái đại lỗ thủng!

Nha. . .

Triệu Ngọc lúc này mới nhớ tới

Vừa rồi mình bị tấm ván gỗ bắn ngược rơi sườn núi thời điểm, bởi vì mình cường đại lực trùng kích, cũng đồng thời đem kia tấm ván gỗ tính cả trung niên nam tử kia xô ra thật xa.

Chẳng lẽ. . .

Tên kia. . . Quắng lỗ thủng bên trong đi?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian chạy đến nóc phòng lỗ thủng nơi đó xem xét, kết quả, khi hắn hướng phía dưới như vậy xem xét, lập tức kinh ngạc ngồi trên mặt đất!

Hắn lần này không có đoán sai, tên kia quả nhiên là từ lỗ thủng bên trong rớt xuống, vứt bỏ nhà máy xi măng phòng đồng dạng cao chừng mười mét, nói cách khác, đương Triệu Ngọc từ bên ngoài rơi sườn núi đồng thời, nam tử trung niên này cũng từ nhà máy nội bộ ngã xuống.

Đương nhiên, hắn cũng không giống như Triệu Ngọc như thế có cái gì phi hành khí, đã bị ngã một cái óc băng liệt, vô cùng thê thảm. . .

. . .

4 giờ về sau, trời đã hoàn toàn đen.

Bởi vì Mễ Lỵ tỷ muội xảy ra chuyện địa điểm thuộc về Nhữ Dương phân cục quản hạt, cho nên làm nhân chứng Triệu Ngọc, hiện tại ngay tại Nhữ Dương tổ trọng án trong văn phòng ghi chép lấy khẩu cung.

Đối với căn phòng làm việc này, Triệu Ngọc thế nhưng là có chút quen thuộc. Hồi tưởng lúc trước điều tra tàn sát án thời điểm, hắn từng ở chỗ này cùng Miêu Anh từng có một phen đổ ước!

Về sau, đương Triệu Ngọc cùng Miêu Anh yêu đương về sau, Miêu Anh vẫn là đối với cái này canh cánh trong lòng, muốn Triệu Ngọc nói ra hắn vì sao có thể che đậy tín hiệu? Triệu Ngọc không cách nào tự bào chữa, cũng không cách nào nói rõ sự thật, đành phải trên trời một cước trên mặt đất một cước nói hươu nói vượn, khó khăn lắm qua loa.

"Triệu cảnh sát!" Lúc này, cái kia trước kia Miêu Anh thủ hạ tiểu Trương, mang theo một hộp thức ăn nhanh đi vào Triệu Ngọc trước mặt, "Ăn trước chút đồ vật đi! Chúng ta đã xin phép qua thượng cấp, ngươi rất nhanh liền có thể rời đi. Bất quá. . . Ngài hiểu quy củ, nếu như chúng ta còn có cái gì cần, còn phải làm phiền ngươi. . ."

Triệu Ngọc khẽ gật đầu, nhưng là không có đưa tay đón cơm hộp.

"Hô!" Tiểu Trương nặng nề mà thở ra một hơi, đem cơm hộp đặt ở mặt bàn, sau đó nói một cách đầy ý vị sâu xa nói, " xem ra, từ nơi sâu xa thật sự có ý trời à! Người kia tự tay té chết hai cái tỷ muội, nhưng ngã đầu đến, mình cũng là bị ngã chết!

"Bất quá. . . Nói trở lại, lần này, thật đúng là may mắn mà có Triệu cảnh sát ngài đâu! Bằng không, tên này hung phạm thế nhưng là không có tốt như vậy bắt!"

Triệu Ngọc quơ lấy nước khoáng uống vào mấy ngụm, vừa rồi bởi vì nói quá nhiều, hiện tại thực sự lười nhác lên tiếng.

"Ngươi khả năng còn không biết, cái kia hung thủ. . . Là cảnh sát!" Tiểu Trương gật đầu nói.

"Ồ?" Triệu Ngọc ngẩng đầu lên, hắn vốn cho rằng này sẽ là cái sát thủ chuyên nghiệp đâu! Thật không nghĩ đến, lại là cảnh sát?

Nhìn thấy Triệu Ngọc đối với cái này cảm thấy hứng thú, tiểu Trương tranh thủ thời gian kéo đem ghế, ngồi tại Triệu Ngọc trước mặt nói ra: "Hung thủ tên là Cận Siêu, năm nay 47 tuổi, Vân Châu người, cũng một mực tại Vân Châu ở lại, cũng không phải là Tần Sơn bản địa! Chúng ta điều tra, bản thân hắn cùng tử vong Trần gia tỷ muội cũng không quan hệ!"

"Trần gia tỷ muội?" Triệu Ngọc rốt cục mở miệng hỏi một câu.

"Giày nghiệp ông trùm trần bính ánh sáng hai cái nữ nhi, " tiểu Trương giới thiệu nói, "Tỷ tỷ gọi Trần Tư Tuệ, muội muội gọi Trần Tư Kỳ, ai! Một cái 19, một cái 18!"

Nha. . . Triệu Ngọc khẽ gật đầu, nguyên lai, đây mới là Mễ Lỵ cùng Ma Kỳ tên thật chữ. Nghĩ tới hai tỷ muội đến, Triệu Ngọc vậy mà lộ ra một

loại không hiểu thương cảm.

Tại cuộc sống của mình bên trong, đôi tỷ muội này bất quá là vội vàng khách qua đường mà thôi. Thế nhưng là đối với các nàng đột nhiên tử vong, Triệu Ngọc lại không cách nào cùng cái khác ngộ hại người thản nhiên đối đãi.

"Hiện tại, chúng ta đã nắm giữ ba điểm." Tiểu Trương lại nói, "Thứ nhất, hung thủ cùng Trần gia tỷ muội không có ân oán cá nhân! Thứ hai, ba tháng trước đó, trần bính chỉ riêng đột phát tật bệnh nhập viện, đến nay hôn mê; thứ ba, góa vợ chiếm đa số năm trần bính làm vinh dự hừ, năm ngoái vừa mới cưới một vị tuổi trẻ mỹ mạo kiều thê Ngải Lỵ Lỵ!

"Cho nên, Triệu cảnh sát, ngươi thấy thế nào?"

"A! ?"

Ai ngờ, vừa nghe đến Ngải Lỵ Lỵ danh tự, Triệu Ngọc lại vụt đứng lên!

Tiểu Trương vốn là đối Triệu Ngọc kiêng kị ba phần, Triệu Ngọc cái này một cái đột nhiên đứng dậy, chỉ đem hắn dọa đến hơi kém ngã sấp xuống. . .

Chương 496: Chương 496: Mua hung giết người

Chương 496: Mua hung giết người

"Ngải Lỵ Lỵ?" Triệu Ngọc xông tiểu Trương hỏi, "Bao lớn niên kỷ, chỗ nào người?"

"A?" Tiểu Trương sững sờ, một mặt ra hiệu đồng sự tướng tướng quan tư liệu đưa cho Triệu Ngọc, một mặt nói, "Triệu cảnh sát, không cần kinh ngạc như vậy a? Hiện tại tình tiết vụ án kỳ thật đã rất rõ lãng, nếu như Trần Bỉnh chỉ riêng cùng hắn hai cái nữ nhi đều đã chết, như vậy lớn nhất được lợi người liền là cái này Ngải Lỵ Lỵ! Đây chính là mười mấy ức di sản a, khẳng định là nàng mua hung giết người mà!"

"Ngải Lỵ Lỵ?" Triệu Ngọc không để ý đến tiểu Trương, mà là đem tư liệu cầm ở trong tay cẩn thận xem xét. Nhưng gặp trên tư liệu viết phi thường rõ ràng, Ngải Lỵ Lỵ năm nay 27 tuổi, cũng là Tần Sơn người. Mặc dù gia đình địa chỉ khoảng cách Phùng Khoát nhà xa hơn một chút, nhưng là tại lý lịch của nàng bề ngoài lại minh xác viết, nàng tốt nghiệp ở Tần Sơn thuỷ lợi chuyên khoa học viện.

Thuỷ lợi chuyên khoa học viện tên gọi tắt nước chuyên, toà này trường học cơ hồ cùng Phùng Khoát nhà biệt thự liền là cách nhau một bức tường.

Đã danh tự, tuổi tác cùng vị trí đều rất tương tự, chẳng lẽ. . . Cái này Ngải Lỵ Lỵ liền là năm đó cùng Phùng Khoát đánh qua hữu nghị pháo

cái kia nhà bên nữ hài?

Cái này. . .

Triệu Ngọc không ở vò đầu, cảm giác có chút quấn. Thật sự là nghĩ không ra, hai kiện bản án lại có giao nhau, cũng không biết, là thuần túy trùng hợp, vẫn là hệ thống cố ý an bài?

Bất kể nói thế nào, đã đạt được tin tức này, Triệu Ngọc tự nhiên không thể bỏ qua, cho nên hắn mau đem điện thoại gọi cho Lý Bối Ny, để Lý Bối Ny hảo hảo điều tra thêm cái này Ngải Lỵ Lỵ nội tình, nhìn nàng một cái đến cùng phải hay không cùng Phùng Khoát có liên quan nữ tử kia?

"Trương đội, " lúc này, một thám viên từ ngoài cửa tiến vào, đối tiểu Trương báo cáo, "Cái kia nha khoa bác sĩ tỉnh, hắn đã chứng thực mình là bị Cận Siêu dùng thuốc chích mê choáng, về sau sự tình hắn liền tất cả đều không nhớ rõ! Chúng ta tra xét một chút hắn hẹn trước ghi chép, Trần Tư Tuệ cùng ngày có hẹn trước, muốn làm răng uốn nắn, muội muội nàng Trần Tư Kỳ có thể là bồi tiếp nàng đi!"

Nguyên lai, trước kia tiểu Trương, hiện tại đã biến thành trương đội.

"Kia. . . Video theo dõi đâu?" Trương đội một mặt tiếp nhận báo cáo, một mặt hỏi.

"Tìm được, đã tại suy luận bên trong, " thám viên trả lời, "Từ trước mắt tình huống đến xem, mặc dù trên sân thượng không có giám sát, nhưng sự thật đã rất rõ ràng, liền là Cận Siêu mê choáng nha sĩ, giả trang bác sĩ, sau đó lại mê choáng Trần gia tỷ muội, lại đem kéo lên sân thượng, đem nó té lầu chí tử!"

Chậc chậc. . .

Nghe được vị này thám viên báo cáo, Triệu Ngọc nhịn không được đem suy nghĩ từ Phùng Khoát trên bàn thu hồi lại, dụng tâm lắng nghe bọn hắn báo cáo.

"Đội trưởng, nghiệm thi báo cáo ra một nửa, " một tên khác thám viên sau khi để điện thoại xuống nói với tiểu Trương, "Người chết thể nội chứa Natri Patent thẻ bởi vì thành phần, pháp y xác nhận người chết khi còn sống là trúng dược vật thuốc mê! Loại này thuốc tê tề không phải nha khoa phổ biến dược tề, hắn là hung thủ sớm chuẩn bị tốt!"

"Đội trưởng, đội trưởng!" Bên này vừa dứt lời, từ cổng lại chạy vào một cái hưng phấn dị thường thám viên, hắn giơ cao lên cánh tay hô, "Tra được, tra được! Cận Siêu thê tử trong trương mục tại gần đây nhiều hai bút gửi tiền, tổng ngạch vì 200 vạn cả! Chúng ta truy tra gửi tiền tin tức, phát hiện kia 200 vạn chính là từ một nhà gọi là Dolias thuộc da công ty trong trương mục chèo thuyền qua đây!

"Ngươi đoán làm gì? Nhà kia công ty, là Bách Thế Lợi Hài nghiệp kỳ hạ toàn gia công ty, bọn hắn mặc dù sử dụng cái bóng tài khoản, nhưng là sao có thể chống đỡ được chúng ta kỹ thuật?" Thám viên mặt mày hớn hở nói, "Chúng ta đã tra ra được, cái gia đình này công ty tất cả đều tại Ngải Lỵ Lỵ danh nghĩa, không có chữ ký của nàng, tiền không có khả năng đánh ra tới!"

"Oa. . ."

Người này nói vừa xong, hiện trường làm việc dò xét

Viên môn tất cả đều dừng lại trong tay công việc.

"Thật. . . Tốt!" Tiểu Trương liên tục không ngừng đứng dậy, chép qua áo khoác của mình nói với Triệu Ngọc, "Triệu cảnh sát, ngươi trước tiên ở nơi này ngồi một lát, chờ một lúc xuống tới thông tri lại đi a! Ta. . . Ta phải làm việc mà đi!"

Sau khi nói xong, tiểu Trương có thể là sợ cấp bậc lễ nghĩa không chu toàn, vội vươn tay xông một vị nữ cảnh sát viên khoa tay nói: "Kim muội, ngươi chiếu cố một chút vị này Triệu cảnh sát, chúng ta bắt người đi!"

Nói xong, tiểu Trương lúc này mới xông thủ hạ vung tay lên, thám viên nhóm liền đi theo hắn hùng hùng hổ hổ rời đi.

Trong nháy mắt, trong phòng liền chỉ còn lại có Triệu Ngọc cùng vị này tuổi trẻ nữ cảnh sát viên.

"Cảnh. . . Cảnh sát. . ." Nữ thám viên đối Triệu Ngọc lưu manh thám tử thân phận hơi có nghe thấy, giờ phút này lộ ra dị thường khẩn trương, "Ngài. . . Ngài cần chút mà cái gì? Nếu không, ta cho ngài rót ly cà phê? Rút. . . Hút thuốc sao?"

Nhưng mà, Triệu Ngọc ngay cả mí mắt đều không ngẩng, còn tại cúi đầu tra xét tiểu Trương mang tới tư liệu.

Nguyên lai, cái này đã ngã chết Cận Siêu, cũng không phải là nghề nghiệp gì sát thủ, mà là một Vân Châu cảnh sát. Mà lại, ghi chép bên trên biểu hiện ra, hắn trước kia từng thu được hơn mười mai vinh dự huân chương, vẫn là một tương đương ưu tú cảnh sát!

Nhưng là, tại bốn năm trước, bởi vì hắn một lần thất trách, dẫn đến một tù phạm tử vong, bị tạm thời cách chức tra xét. Về sau không biết nguyên nhân gì, Cận Siêu lại nhận lấy cách chức xử lý, từ đây rời đi cảnh đội.

Nhìn tới. . .

Chuyện này, cũng không có đơn giản như vậy a!

Tên là Kim muội nữ cảnh sát viên gặp Triệu Ngọc không để ý đến mình, tự đòi không thú vị về sau muốn rời khỏi, nhưng mà, Triệu Ngọc chợt đối nàng hỏi: "Tiểu sư muội a, ngươi cảm thấy, các ngươi Trương đội trưởng bắt đúng người sao?"

"A? Cái gì! ?" Nữ cảnh sát viên hơi sững sờ, hơi có vẻ khẩn trương quay đầu, hỏi, "Ngài nói cái gì?"

"Ta nói là, cái này mua hung giết người người, thật là cái này Ngải Lỵ Lỵ sao?" Triệu Ngọc lắc đầu nói, "Muốn ta nhìn, cái này phía sau màn chân hung, hẳn là một người khác hoàn toàn a!"

"A? Vì... vì cái gì?" Kim muội rất là ngoài ý muốn, vội nói, "Nếu như người đều chết rồi, Ngải Lỵ Lỵ liền có thể đạt được giày nghiệp ông trùm di sản, không phải nàng làm còn có thể là ai? Cái này xà hạt nữ nhân, tâm quá độc ác!"

Nhìn thấy Triệu Ngọc không nói gì, Kim muội lại chiếp ầy cắn môi nói ra: "Ta. . . Từ tiểu đạo tin tức nghe nói, Trần Bỉnh chỉ riêng tại không có sinh bệnh trước đó, thế nhưng là từng có muốn đổi lập lời dặn của bác sĩ ý nghĩ đâu! Ta nghĩ, có phải hay không Ngải Lỵ Lỵ cảm nhận được uy hiếp, cho nên mới hạ nặng tay như thế đâu?"

"NO, NO, NO. . ." Triệu Ngọc lắc đầu cười nói, "Trên hồ sơ viết, Ngải Lỵ Lỵ gia cảnh, mà lại tại trung chuyên tốt nghiệp về sau, tại nhiều cái thành thị xử lí quá nhiều cái ngành nghề, nếu như nàng lẫn vào rất thuận lợi, cũng sẽ không gả cho một cái so với mình 26 tuổi lão đầu tử!"

"Cái này. . ." Kim muội nhíu mày, "Căn này trước mắt bản án có quan hệ sao?"

"Ta hiểu rõ loại kia vì nỗ lực phấn đấu, mà liều lĩnh nữ nhân, " Triệu Ngọc thở dài, "Nàng không phải cái gì kim chi ngọc diệp, nếu như có thể từ giày nghiệp ông trùm nơi đó phân đến một phần mười di sản, nàng

liền sẽ rất thỏa mãn! Huống chi, không chỉ một phần mười đâu?"

"Thế nhưng là. . ." Kim muội nhíu mày.

"Thế nhưng là. . . Mua hung giết người là tử tội!" Triệu Ngọc nói, "Cuộc sống thực tế cũng không phải là phim truyền hình, nếu như đổi lại là ngươi, ngươi sẽ bốc lên loại này phong hiểm sao?"

"Không. . . Sẽ không. . ." Kim muội khẳng định nói xong, chân mày nhíu chặt hơn, "Kia. . . Ngài cho rằng, ai mới là hung thủ thật sự đâu?"

Chương 497: Chương 497: Thần thám bản sắc

Chương 497: Thần thám bản sắc

"Nếu thật là Ngải Lỵ Lỵ mua hung giết người, không biết làm đến như thế trăm ngàn chỗ hở, " Triệu Ngọc đối tiểu cảnh viên Kim muội nói, "Tại sao phải chuyển khoản lưu lại vết tích, cho tiền mặt há không càng thêm an toàn?

"Ngay từ đầu, ta nghĩ mãi mà không rõ, nếu quả như thật là mua hung giết người, như vậy trực tiếp để Cận Siêu từ nha khoa phòng trị liệu bên trong đem người giết chết chẳng phải xong việc? Làm gì nhất định phải đem người mê choáng, lại phí sức kéo tới mái nhà, sau đó đẩy xuống ngã chết đâu? Dưới ban ngày ban mặt, có phải hay không quá mức rêu rao rồi?"

"Ai? Thật đúng là!" Kim muội tò mò trừng to mắt. Trước mắt Triệu Ngọc, cho nàng càng nhiều cảm giác là ngạc nhiên, mà cũng không phải là lưu manh."Kia. . . Vì cái gì đây? Chẳng lẽ vụ án này cũng không phải là mua hung giết người? Kia là. . . Báo thù sao? Cận Siêu cùng bọn hắn Trần gia có thù?"

"Chưa chắc!" Triệu Ngọc lắc đầu nói, "Ta hiện tại có chút nghĩ thông suốt! Cận Siêu sở dĩ làm như thế, kỳ thật chính là vì rêu rao! Vì để cho Trần gia tỷ muội chết, biến thành tin giựt gân, oanh động toàn thành! Để tất cả mọi người thống hận hung thủ giết người, nhân thần cộng phẫn!"

"Nha. . . Ân. . . Kia. . ." Kim muội khổ sở suy nghĩ, lại là nghĩ mãi mà không rõ, Triệu Ngọc rốt cuộc muốn nói cái gì?

"Nếu để cho ta đoán lời nói, " Triệu Ngọc nói, "Vụ án này thật là mua hung giết người, nhưng là tại mua hung giết người bên ngoài, còn muốn tăng thêm một đầu vu oan hãm hại!"

"Vu oan hãm hại?" Kim muội tựa hồ nghe đã hiểu một chút, lại không cách nào hiểu thấu đáo toàn bộ.

"Có người thuê Cận Siêu giết người, nhưng người kia lại cũng không là Ngải Lỵ Lỵ!" Triệu Ngọc nói, "Thử nghĩ một chút, Trần Bỉnh chỉ riêng ngay tại trong hôn mê, nguy cơ sớm tối. Lúc này, hắn một đôi nữ nhi bị người đẩy tới lâu, như vậy mọi người tự nhiên mà vậy liền sẽ đưa ánh mắt tập trung trên người Ngải Lỵ Lỵ.

"Đợi thêm tới sổ hộ sự tình bộc lộ về sau, liền đủ để cho Ngải Lỵ Lỵ thân bại danh liệt! Tàn nhẫn như vậy sát hại Trần gia tỷ muội, mặc kệ là dư luận vẫn là pháp luật, đều sẽ nghiêm trị cái này tâm ngoan thủ lạt mẹ kế!

"Cho nên, đó là cái hoàn mỹ một hòn đá ném hai chim kế sách!" Triệu Ngọc con mắt sáng lên nói, "Mà đối với cái này phía sau màn hung thủ, muốn đem hắn bắt tới, nhưng cũng không phải việc khó!"

"Nha! Ta hiểu được!" Kim muội đột nhiên phủi tay, hưng phấn nói, "Ta hiểu được! Chỉ cần. . . Chỉ cần tra một chút, nếu như Ngải Lỵ Lỵ bị bắt về sau, ai chính là kế tiếp người được lợi lớn nhất, như vậy người kia dĩ nhiên chính là hung phạm! ? Oa! Triệu cảnh sát, ngươi. . . Thật là lợi hại. . ."

"Ha ha. . ." Triệu Ngọc hưởng thụ đứng dậy cầm quần áo, đồng thời nói, "Bất quá, nói cho các ngươi biết Trương đội trưởng, đã cái này thủ phạm thật phía sau màn đã áp dụng kế hoạch của mình, vậy đã nói rõ hắn đã

làm tốt vạn toàn chuẩn bị, coi như tìm được hoài nghi mục tiêu, cần phải muốn tìm đến xác thực chứng cứ, lại là. . . Ân. . ."

Lúc đầu, Triệu Ngọc muốn rời khỏi nơi này, thế nhưng là, khi hắn đem lời nói đến chỗ này thời điểm, nhưng chợt nhớ tới cái gì, lại không thể không dừng bước.

"Ngài. . . Đây là muốn đi a?" Kim muội tò mò hỏi một câu.

"Vẫn là. . . Không đúng lắm. . ." Ai ngờ, Triệu Ngọc lông mày nhíu chặt ở giữa, vậy mà lại đặt mông ngồi xuống lại, tự lẩm bẩm, "Liên quan tới tên sát thủ kia. . . Là lạ a?"

"Giết. . . Sát thủ thế nào?" Kim muội đã bị Triệu Ngọc mị lực hấp dẫn, vội vàng hỏi, "Hắn không phải cái bị cách chức cảnh sát sao? Vì tiền mà giết người , có vẻ như nói còn nghe được a?"

"Không phải!" Triệu Ngọc lắc đầu nói, "Tại ta đuổi bắt hắn thời điểm, hắn lúc đầu có rất nhiều cơ hội đào tẩu! Thế nhưng là. . . Hắn chẳng những không có đào tẩu, mà lại. . . Hơn nữa còn làm ra rất nhiều khiến người khó hiểu cử động!"

"Khiến người khó hiểu?" Kim muội không thấy được Triệu Ngọc là như thế nào truy kích sát thủ, tự nhiên không thể nào hiểu được nó ý.

"Hắn. . . Giống như. . . Có chuyện nhờ chết dấu hiệu. . ." Triệu Ngọc cẩn thận nhớ lại nói, "Nhưng là. . . Ngươi nhìn, nếu như là phổ thông mua hung giết người, hung thủ coi như vì kếch xù tiền thù lao mà giết người, nhưng là không phải sẽ làm đến bí mật hơn một chút, sẽ nghĩ biện pháp cho mình thoát thân đâu?"

"Đó là dĩ nhiên! Bằng không, coi như đạt được tiền, nhưng người bị bắt đi lên, cái kia còn có làm được cái gì?" Kim muội phụ họa nói.

"Kia đã dạng này. . ." Triệu Ngọc suy nghĩ nói, "Các ngươi cần phải cẩn thận điều tra thêm cái này Cận Siêu! Cho ta cảm giác, hắn cũng không giống như là muốn thoát thân dáng vẻ!

"Mà lại, lựa chọn khoang miệng bệnh viện chỗ như vậy, thực sự trái với lẽ thường!

"Trần gia tỷ muội đều là dạ hành động vật, mà lại thường xuyên xuất nhập đám người hỗn tạp chỗ ăn chơi, nếu như Cận Siêu lựa chọn loại địa phương kia ra tay, há không lại càng dễ thoát thân?"

"Ngươi. . ." Kim muội bỗng nhiên ý thức được cái gì, vội hỏi, "Ngươi biết hai cô gái kia tử sao?"

Đối với vấn đề này, Triệu Ngọc cũng không trả lời, mà là tiếp tục suy đoán của mình: "Mà khoang miệng bệnh viện loại này giám sát nghiêm khắc địa phương, rất rõ ràng sẽ lưu lại rõ ràng vết tích, coi như hắn không có bị ta phát hiện, cũng sớm muộn sẽ rơi vào cảnh sát trong tầm mắt! Cho nên, đó căn bản không phù hợp lẽ thường!"

"Chẳng lẽ. . . Hắn cố ý muốn được cảnh sát bắt được sao?" Kim muội suy đoán xong thở dài, "Chỉ tiếc, hắn đã té chết!"

"Ta muốn. . . Ta không sai biệt lắm có thể suy nghĩ minh bạch!" Ai ngờ, ngắn ngủi mười mấy giây về sau, Triệu Ngọc vậy mà cho mình vấn đề tìm được đáp án, vội nói, "Cho ta năm phút!"

Nói xong, hắn lấy điện thoại cầm tay ra cho tìm người chuyên gia Trương Cảnh Phong đánh qua, muốn hắn hỗ trợ tra một chút cái này Cận Siêu một ít tình huống.

Kết quả, ngay cả điện thoại đều không có quẳng xuống, Trương Cảnh Phong liền tại trên máy vi tính tìm được Triệu Ngọc muốn đáp án.

"Quả nhiên!" Đương Triệu Ngọc biết được tình hình thực tế về sau, lập tức lắc đầu thở dài, "Bạch huyết ung thư màn cuối! Vậy mà cùng Phùng Lâm bệnh giống nhau như đúc!"

"A! ?" Kim muội đầu tiên là giật mình, sau đó mới buồn bực hỏi, "Phùng Lâm là ai?"

"Con bà nó là con gấu, " Triệu Ngọc tức giận mắng một câu, "Gia hỏa này chạy cùng trâu rừng đồng dạng, hại lão tử đuổi cả con đường! Thế mà. . . Mắc phải tuyệt chứng! Nếu là không có bệnh lời nói, há không càng không tốt truy?"

"Cứ như vậy, liền tất cả đều có thể nói rõ đi!" Kim muội cảm thấy kinh ngạc.

"Không sai biệt lắm!" Triệu Ngọc gật đầu nói, "Cận Siêu mắc phải tuyệt chứng, sau đó. . . Có người lợi dụng điểm này, đáp ứng cho hắn người nhà một số tiền lớn, sau đó để hắn đi làm cái này phiếu giết người mua bán! ?

"Có lẽ. . . Bọn hắn kế hoạch ban đầu, là muốn Cận Siêu tại giết nhân chi sau bị cảnh sát bắt giữ, sau đó tự mình chỉ ra chỗ sai Ngải Lỵ Lỵ, cứ như vậy, nhân chứng vật chứng đều đủ, Ngải Lỵ Lỵ coi như nhảy vào Hoàng Hà cũng rửa không sạch! Thật không nghĩ đến, Cận Siêu thế mà té chết!"

"Oa! Vậy cái này hung thủ sau màn thật sự là quá ghê tởm!" Kim muội lòng đầy căm phẫn nói, "Lợi dụng một cái mắc phải tuyệt chứng bệnh nhân, đi làm chuyện giết người, đây cũng quá không có nhân đạo!"

"Không!" Ai ngờ, Triệu Ngọc lại lắc đầu nói, "Ngươi nói sai! Cận Siêu không đáng đáng thương! Một người cho dù mắc phải tuyệt chứng, cũng không nên từ bỏ lương tâm của mình cùng nguyên tắc! Mặc kệ hắn ra ngoài cái mục đích gì, có như thế nào khiến người đồng tình ẩn tình,

cũng không thể trở thành hắn tùy ý giết người lý do!

"Vì mình tư dục mà tự tay giết chết hai cái cùng mình không chút nào muốn làm nữ hài, bằng vào điểm này, hắn liền là một cái thật sự tội phạm, vĩnh viễn cũng không thể bị mọi người tha thứ! !"

Triệu Ngọc nói đến nghĩa chính ngôn từ, nghe được Kim muội hoàn toàn ngưỡng mộ. Ngưỡng mộ về sau, Kim muội nhưng chợt nhớ tới cái gì, vội nói:

"Triệu cảnh sát. . . Lần này thế nhưng là không ổn a! Đã cái này Cận Siêu đã chết, vậy coi như là không có chứng cứ! Nếu như chúng ta tìm ra thủ phạm thật phía sau màn, chẳng phải là không có cách nào đem nó định tội rồi?"

"Không phải chúng ta, là các ngươi!" Triệu Ngọc sửa chữa nói, " bản án là các ngươi Nhữ Dương phân cục, vẫn là để các ngươi trương đội suy nghĩ biện pháp đi thôi! Bất quá. . . Ta ngược lại thật ra có cái đặc biệt thất đức chủ ý ngu ngốc. . . Ân. . ."

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc bỗng nhiên ngậm miệng, lắc đầu thở dài: "Ừm. . . Vẫn là thôi đi! Lão tử hiện tại đã là mẹ nó người tốt! Cho nên, ta đi trước tiểu muội muội, ta còn có mình bản án đâu! Rất cao hứng biết ngươi. . ."

Nói, Triệu Ngọc thổi một tiếng hoạt bát huýt sáo, sau đó cầm lên áo khoác của mình, nghênh ngang rời đi. . .

Chương 498: Chương 498: Thăng cấp

Chương 498: Thăng cấp

Kỳ thật, bởi vì Triệu Ngọc là người chứng kiến, mà lại cùng phát sinh tử vong lưu manh có trực tiếp tiếp xúc, cho nên hiện tại cũng không đạt được cho phép rời đi.

Tiểu Trương sở dĩ để tên là Kim muội nữ cảnh sát viên chiếu cố hắn, trên thực tế cũng có trông coi thành phần ở bên trong.

Nhưng là, chỉ bằng vào một cái tiểu Kim muội, lại nào dám hạn chế Triệu Ngọc tự do? Mà lại, Triệu Ngọc vừa rồi phân tích những vật kia, sớm đã đem tiểu cô nương cho tán gẫu mộng. Tại tiểu cô nương trong mắt, Triệu Ngọc đã thành cao cao tại thượng thần thám, nàng bội phục còn đến không kịp, lại nào dám đi ngăn cản Triệu Ngọc?

Nhưng mà, Triệu Ngọc mới vừa tới đến Nhữ Dương phân cục đại sảnh, lại đối diện thấy được lo lắng chạy tới Mao Vĩ.

"Ai? Triệu Ngọc?" Mao Vĩ nhìn thấy Triệu Ngọc về sau, lập tức nhẹ nhàng thở ra, tranh thủ thời gian chào đón lo lắng mà hỏi thăm, "Thế nào? Không có chuyện gì chứ? Nghe nói. . . Ngươi hơi kém ngã chết?"

"Lão Mao, sao ngươi lại tới đây?" Triệu Ngọc có chút ngoài ý muốn.

"Không thể nào? Xảy ra chuyện lớn như vậy, ta có thể không tới sao ta? Đừng nói ta, Loan cục trường cũng đã ở trên đường!" Mao Vĩ vội vàng nói, "Mau nói cho ta biết, tình huống bây giờ đến cùng thế nào? Ngươi

truy người kia là hung thủ giết người sao? Kia hai cái ngã chết người lại là chuyện gì xảy ra?"

"Ừm. . ." Triệu Ngọc đang muốn đến câu "Nói rất dài dòng", nhưng theo cửa chính một trận vang động, từ bên ngoài lại hùng hùng hổ hổ xông vào một đám người tới.

Không nghĩ tới, oan gia ngõ hẹp vậy mà tại trong cùng một ngày hai lần phát sinh. Nhưng gặp tới cái này một đám người, chính là cục thành phố hình sự trinh sát khoa ban một nhân mã, mà dẫn đội cũng không phải người khác, chính là phó đội trưởng —— Vương Thánh Nghiêu!

"Triệu Ngọc? Lại là ngươi! ?" Vừa nhìn thấy Triệu Ngọc ngay tại nói chuyện với Mao Vĩ, Vương Thánh Nghiêu lập tức giận đùng đùng tiến lên đón, không khách khí chút nào nói, "Làm sao nơi nào cũng có ngươi vậy? Ngươi nói, ngươi có phải hay không nên nhìn xem tà đi? Làm sao ngươi đến đâu, chỗ nào liền người chết đâu? Xúi quẩy, hừ!"

Triệu Ngọc thế nhưng là đỗi người trong tay hành gia, nghe được Vương Thánh Nghiêu nói chuyện như lúc này mỏng, hắn ngay cả bản nháp cũng không đánh, lúc này thốt ra: "Đúng vậy a Vương đội trưởng, xem ra, ta phải bên trên nhà ngươi thường xuyên ngồi một chút, nhìn xem ngươi có thể hay không cả nhà chết hết sạch?"

"Ta dựa vào! Ngươi. . ."

Cho dù Vương Thánh Nghiêu lại có tu dưỡng, cũng là bị Triệu Ngọc triệt để chọc giận, lúc này mắng to một tiếng liền muốn xông lại cùng Triệu Ngọc xé rách.

Mao Vĩ cùng Vương Thánh Nghiêu là biểu huynh đệ, thế nhưng là cùng Triệu Ngọc cũng là cùng một tổ trọng án đồng liêu, hắn tự nhiên không thể ngồi xem mặc kệ, mắt nhìn thấy Vương Thánh Nghiêu lửa giận ngút trời, hắn mau tới trước đem nó ngăn lại.

"Triệu Ngọc, ngươi tên hỗn đản! Ta nhìn ngươi có thể phách lối đến khi nào? Ngươi chờ, ngươi chờ đó cho ta. . ." Vương Thánh Nghiêu tức giận đến nổi trận lôi đình, đỏ bừng cả khuôn mặt.

Vương Thánh Nghiêu dù sao cũng là mang theo một đại đội nhân mã tới, những người này ngày bình thường tự cao tự đại, giờ phút này nhìn thấy phó đội trưởng đại nhân lại bị Triệu Ngọc như thế chế nhạo, từng cái tất cả đều ma quyền sát chưởng, kích động, chỉ cần Vương Thánh Nghiêu ra lệnh một tiếng, bọn hắn liền tất cả đều sẽ nhào về phía Triệu Ngọc!

Thế nhưng là, Vương Thánh Nghiêu khổ vì không có lý do, nếu như cứ như vậy cùng nhau tiến lên ẩu đả đồng sự, bây giờ nói không đi qua. Thế nhưng là, hắn năm lần bảy lượt bị Triệu Ngọc chế nhạo mỉa mai, trong lòng cũng thật nuốt không trôi cơn giận này.

"Nếu không. . . Đừng mẹ nó đợi, liền hiện tại đi!" Triệu Ngọc lại khẽ cười nói, "Ngươi nhìn ngươi là đơn đấu đâu, vẫn là cùng tiến lên đâu? Ta Triệu Ngọc nhất định phụng bồi, nhưng là sớm nói xong, tự gánh lấy hậu quả! Đừng mẹ nó không muốn mặt đi báo cáo chính phủ!"

"Đừng. . . Đừng a! Đây là từ chỗ nào nói!" Mao Vĩ đứng tại giữa hai người lộ ra dị thường xấu hổ, bên này lôi kéo Vương Thánh Nghiêu , bên kia thì tại khuyên nhủ Triệu Ngọc, "Tiểu Triệu, riêng phần mình nhường một bước được, chúng ta đều là cúi đầu không thấy ngẩng đầu thấy đồng sự, làm gì sặc lửa đâu?" Nói xong, hắn lại quay mặt xông Vương Thánh Nghiêu nói, "Biểu đệ a, xem ở trên mặt của ta, phá án quan trọng! Chúng ta vẫn là giảm nhiệt khí, giảm nhiệt khí đi!"

"Tốt!" Triệu Ngọc nghe vậy lập tức ngượng ngùng mà cười, "Lão Mao mặt mũi, ta đương nhiên cho!"

Triệu Ngọc bên ngoài như thế, trong lòng lại tại nói, nói nhảm, ta lại

không chịu thiệt, đương nhiên không đáng sốt ruột phát hỏa.

Nghe được Mao Vĩ khuyên nhủ, Vương Thánh Nghiêu cũng là cưỡng ép đè ép ép hỏa khí, xông Triệu Ngọc cắn răng nói ra: "Tốt, chúng ta trướng quay đầu lại tính, ngươi chờ đó cho ta!"

"Tốt! Ta chờ, ta chờ. . . Hoắc ha ha. . ." Triệu Ngọc ngửa mặt lên trời thét dài, nghênh ngang từ chúng thám viên ở giữa đi qua.

Những này thám viên mặc dù bị Triệu Ngọc khí diễm phách lối chọc giận, thế nhưng là, bọn hắn tất cả đều nghe nói qua Triệu Ngọc đại danh, nghe nói qua hắn cùng Miêu Nhân Phụng trong núi đánh ngã mười mấy tên cầm trong tay vũ khí lưu manh anh dũng sự tích.

Cho nên, bọn hắn thật đúng là không chắc, một khi cùng vị này trong truyền thuyết lưu manh thần thám đánh lên, mình rốt cuộc kháng không gánh vác được?

"Ừm. . . Ân. . ." Lúc này, nhìn xem Triệu Ngọc nghênh ngang đi ra đại môn, Vương Thánh Nghiêu chợt nạp qua buồn bực đến, "Ai? Không đúng? Triệu Ngọc là trọng yếu chứng nhân, hắn. . . Hắn làm gì đi? Sao có thể đi? Nhanh! Đuổi theo cho ta trở về!"

Nghe đến lời này, chúng thám viên làm bộ muốn đuổi theo.

"Đừng đừng đừng. . ." Ai ngờ, Mao Vĩ bỗng nhiên khoát tay ngăn lại nói, "Đừng đuổi theo, ta đi, ta đi! Biểu đệ a, các ngươi trước làm việc của ngươi, ta đi cùng Tiểu Triệu mà nói chuyện. . ."

Đang khi nói chuyện, Mao Vĩ xông Vương Thánh Nghiêu liên tục chen lấn con mắt, ý kia là khuyên hắn đừng lại đem sự tình làm lớn! Vương Thánh Nghiêu đành phải che ngực hung hăng cắn răng, mọi loại không tình nguyện dẫn mình người đi.

Kỳ thật, Mao Vĩ thật đúng là ra ngoài có ý tốt, hắn biết rõ Triệu Ngọc tính tình bản tính, cũng biết cùng Triệu Ngọc đối nghịch người bình thường đều không có kết cục tốt, cho nên lúc này mới nhanh đi làm người hoà giải.

Chỉ chốc lát sau, Mao Vĩ ngay tại bãi đỗ xe đuổi tới Triệu Ngọc, tranh thủ thời gian lôi kéo cánh tay của hắn khuyên nhủ: "Tiểu Triệu con a, nghe ca nói một câu, chờ một lúc không riêng gì chúng ta Loan cục trường tới, cục thành phố những người lãnh đạo cũng sẽ tới! Cái này nhảy lầu án thế nhưng là một kiện đại sự, ngươi lại là người trong cuộc, cái này nếu là không tại chỗ, để Loan cục nhiều xấu hổ a? Chúng ta Dung Dương phân cục cũng không có mặt con a?"

"Ta biết!" Triệu Ngọc nhìn ra Mao Vĩ là có ý tốt. Mà lại, hắn cũng nghĩ chờ tiểu Trương bọn người đem Ngải Lỵ Lỵ chộp tới về sau, hảo hảo hỏi một chút Phùng Khoát án sự tình. Thế là, Triệu Ngọc gật đầu nói, "Lão Mao, ta cái này chơi bạc mạng đuổi đến trưa tội phạm giết người đâu! Ầy, đối diện liền là trung tâm tắm rửa, tắm trước đi, yên tâm, tắm rửa xong lập tức liền trở về! Tuyệt đối không chậm trễ sự tình!"

"Nha. . . Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi!" Mao Vĩ lúc này mới như trút được gánh nặng.

"Ai? Lão Mao, Vương Thánh Nghiêu bọn hắn làm gì cũng đến Nhữ Dương phân cục đến đâu?" Triệu Ngọc tò mò hỏi một câu.

"Nhữ Dương dù sao cũng là địa phương nhỏ, không giống chúng ta Dung Dương như thế cơ chế kiện toàn, có thể một mình đảm đương một phía, " Mao Vĩ hồi đáp, "Hiện tại ra như vậy một kiện đại sự, cục thành phố bên kia nhưng phải yên tâm hạ? Cái này không phái cục thành phố đội hình sự đến đây hiệp trợ điều tra mà! Nói là hiệp tra, chỉ sợ đốc thúc thành phần lớn hơn một chút đi!

"Được rồi, ngươi cũng đừng quản những thứ này, nhanh tẩy đi đi, chờ

một lúc sớm một chút tới a! Ta trước giúp ngươi nâng, liền nói ngươi bị thương, đến xử lý vết thương đi!"

"Tốt! Đủ ý tứ!" Triệu Ngọc xông Mao Vĩ chắp tay ôm quyền, lúc này mới mở ra đường hổ thẳng đến đường phố đối diện trung tâm tắm rửa mà đi.

. . .

Mấy phút sau, Triệu Ngọc cất bước tiến vào nóng hôi hổi trong bồn tắm.

Ờ. . .

Cảm thụ được ấm áp sảng khoái ao nước, Triệu Ngọc ngước cổ thật dài thở một hơi.

Một ngày này a!

Hệ thống lão đại, ngươi đến cùng muốn làm gì? Đều nhanh đem ta chơi chết! Nếu không phải lão tử đầu óc linh hoạt, hiểu được sử dụng phi hành khí, chỉ sợ sớm đã cúp!

Nói lên phi hành khí đến, Triệu Ngọc chưa phát giác một trận đau lòng. Kia phi hành khí thế nhưng là lần trước đại phá Kim Phật án về sau mới đến a! Dễ dàng sao ta? Vốn định dùng đến một cái phi thường thời khắc, nhưng kết quả đây! Cứ như vậy lúng túng sử dụng ra, ngay cả cái bức đều không có lắp đặt! Thật sự là không có cam lòng, không có cam lòng a!

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc đau lòng nhức óc thời điểm, chợt từ trong đầu phát hiện một chút dị dạng. Chờ cẩn thận quan sát về sau, lúc này mới kinh ngạc phát hiện, trước đó chỉ có hơn 50 điểm kỳ ngộ giá trị, bây giờ lại đã biến thành 177 điểm!

Nói cách khác, lần này phó bản kỳ ngộ, hắn chỉ một cái đã kiếm được hơn 120 một chút kỳ ngộ giá trị?

Cái này. . .

Nhưng mà, cái này cũng chưa tính, kia 177 chữ kỳ ngộ giá trị, lại còn lóe lên lóe lên!

Tò mò, Triệu Ngọc không chút suy nghĩ, trực tiếp dùng ý niệm đem nó ấn mở.

Kết quả, trong hệ thống thình lình tung ra một hàng chữ nhỏ: "Thăng cấp đem hao phí 100 điểm kỳ ngộ giá trị, phải chăng thăng cấp đến 10 phiên bản?"

Đằng sau còn có một cái trong máy vi tính thường xuyên nhìn thấy "Là / không" chữ.

A! ?

Triệu Ngọc nhất thời ngẩn ra, con bà nó là con gấu, cái này. . . Hệ thống này —— sẽ còn thăng cấp! ?

Chương 499: Chương 499: Có loại dự cảm

Chương 499: Có loại dự cảm

Oa!

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc thật sự là sợ ngây người!

Từ lúc hắn có được cái này thần gặp hệ thống về sau, mặc dù hệ thống rất ngưu B, nhưng hắn một mực cảm giác cái hệ thống này có rất nhiều tì vết, giống như tạp bài hóa giống như.

Quẻ mở ra về sau, hệ thống sẽ chỉ niệm một lần, sau đó không có. Nếu như không có kịp thời nhớ, kia cũng tìm không được nữa.

Mà lại, mặc kệ là đạo cụ cột, vẫn là cái kia gặp điểm tích lũy, đều lộ ra đặc biệt đơn sơ, nhìn lại theo virus giống như.

Nhất không thể lý giải chính là, hệ thống này cơ hồ tất cả mọi thứ tất cả đều là dựa vào đoán!

Liên quan tới những cái kia quẻ đề mục đại biểu hàm nghĩa, Triệu Ngọc một mực tự mình thể hội thật lâu mới dần dần lấy ra môn đạo; mà liên quan tới phó bản gặp, càng làm cho hắn vắt hết óc, nếu không phải may mắn đạt được quyển kia « quỷ công Bát Quái », chỉ sợ mãi mãi cũng sẽ không biết hệ thống còn có phó bản gặp kiểu nói này?

Không có phó bản gặp, không có gặp điểm tích lũy, không có gặp điểm tích lũy không có hệ thống thăng cấp. . .

Thăng cấp!

Thăng!

Không thăng cấp, không biết gặp điểm tích lũy đến cùng có chỗ lợi gì, kia làm gì không thăng đâu?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian điểm kích "Phải" .

Kết quả, hệ thống rất mau ra hiện một cái thanh tiến độ, vẻn vẹn mấy giây về sau, thanh tiến độ biến mất, não hải bỗng nhiên toát ra một cái rõ ràng hệ thống giao diện đến!

Oa!

Triệu Ngọc lại một lần nữa kinh ngạc há to mồm, vội vã vội vàng dùng tâm xem xét. Theo ý niệm chạm đến, não hải giao diện cũng theo đó trở nên càng thêm rõ ràng.

Nhưng gặp nên giao diện từ năm khối hình tròn khu vực tạo thành, ở giữa hình tròn lớn nhất, mặt khác bốn cái giống nhau tiểu Viên thì phân biệt ở vào vòng tròn lớn bốn góc.

, ở giữa vòng tròn lớn viết lấy hai cái tinh tế chữ Hán Khôn Cấn! Theo như cái này thì, cái này vòng tròn lớn biểu hiện, chính là mới nhất mở ra quẻ đề mục.

Lại nhìn góc trái, nơi đó có một nhóm đồng dạng dùng chữ Hán viết chữ nhỏ, không cần phải nói, nơi này tất nhiên là quẻ nội dung. Về sau Triệu Ngọc lại đi phá giải phó bản gặp, liền không cần lại hao tâm tổn trí phí sức hướng vở ghi chép, cũng không cần lo lắng quẻ gặp qua kỳ không

đợi!

Giao diện góc dưới bên trái vòng tròn chi, thì viết phần trăm chữ, xem ra, nơi này chính là ghi chép lần gặp độ hoàn thành địa phương. Bởi vậy vừa đến, hắn tính bỏ qua hệ thống hoàn tất, cũng có thể biết mình xác thực độ hoàn thành.

Phải sừng vòng tròn chi vẫn là trước đó nội dung, chính là cái kia ghi chép lấy gặp điểm tích lũy địa phương. Chỉ bất quá, hiện tại gặp điểm tích lũy trước đó cải biến rất nhiều, biến thành "077/500" chữ.

Nha. . . Triệu Ngọc minh bạch, xem ra, nếu như tương lai có thể góp nhặt đến 500 điểm tích lũy, hắn là lại có thể thăng Nhất thứ cấp!

Không biết, về sau sẽ còn mở ra cái gì mới công năng đến đâu?

Cuối cùng một khối khu vực, chính là dưới góc phải. Không hề nghi ngờ, dưới góc phải tự nhiên là đạo cụ khu vực.

Ấn mở về sau, liền có thể nhìn thấy chính mình đạo cỗ tình huống. Mặc dù đạo cụ vẫn là những cái kia đạo cụ, nhưng là hình tượng lại làm được trước kia càng thêm tinh tế.

Ấn mở mỗi một dạng đạo cụ, đều sẽ biểu hiện tương ứng đạo cụ giới thiệu, cùng tiếp tục thời gian cùng nắm giữ số lượng loại hình.

Ai ngờ, đương Triệu Ngọc xem xét ở đây thời điểm, chợt thấy được một cái cùng dĩ vãng địa phương khác nhau. Không nghĩ tới, tại đạo cụ giới thiệu đằng sau, thế mà xuất hiện một cái có đánh dấu "Cường hóa" chữ đồ tiêu tới.

Chỉ bất quá, điểm kích cái này đồ tiêu về sau, lại là không có bất kỳ cái gì phản ứng.

Nha. . .

Triệu Ngọc hơi chút suy nghĩ, liền lĩnh ngộ ảo diệu. Xem ra, nơi này hẳn là còn không có giải tỏa mà thôi. Có lẽ, đợi đến tương lai hệ thống lên tới nhất định cấp bậc, chức năng này mới có thể mở ra.

Cường hóa!

Minh bạch, nói là, tương lai có thể mình đến cường hóa nào đó dạng đạo cụ, để nên đạo cụ trở nên càng thêm cường đại! ?

Đương nhiên, giống chơi trò chơi đồng dạng, tuyệt đối không phải bạch bạch cường hóa, đoán chừng, đến lúc đó khẳng định cần tiêu hao gặp điểm tích lũy, hoặc là hoàn thành một loại nào đó yêu cầu mới được a?

Hô. . .

Đương Triệu Ngọc đem ý niệm quay lại trước mắt thời điểm, não hệ thống cũng biến mất theo không thấy, không có nửa điểm không hài hòa cảm giác. Điểm này cũng trước kia mạnh rất nhiều, hệ thống không còn ảnh hưởng mình bình thường sinh hoạt.

Tốt a!

Nếu biết có thể thăng cấp, Triệu Ngọc động lực tự nhiên càng phát ra sung túc.

Hắn dự đoán, đến tương lai hệ thống lên tới cao hơn cấp bậc, có phải hay không đối với mình phá án sẽ càng có trợ giúp? Mà những cái kia bản lợi hại đạo cụ tại trải qua cường hóa về sau, có thể hay không làm mình trở nên càng thêm cường đại?

Còn có, tương lai, có thể hay không mở ra cái gì tính công kích đạo cụ, hoặc là càng thêm thần đồ vật đâu?

Dạng này, Triệu Ngọc đối hệ thống mơ màng hồi lâu, một mực chờ đến nhiệt tình hạ thấp về sau, hắn lúc này mới đem suy nghĩ quay lại đến trước mắt hiện thực tới.

Vừa nghĩ tới Mễ Lỵ hai tỷ muội chết thảm, Triệu Ngọc vẫn không thể tiêu tan. Cứ việc, hung thủ Cận Siêu đã chết, Triệu Ngọc xem như gián tiếp vì hai tỷ muội báo thù!

Thế nhưng là, vụ án này, nhưng căn bản không phải báo thù đơn giản như vậy, Cận Siêu chết rồi, thế nhưng là chân tướng lại ngược lại càng phát ra khó bề phân biệt.

Mặc dù Triệu Ngọc ngay trước tiểu nữ cảnh làm ra một phen thần phỏng đoán, nhưng là, vậy cũng giới hạn tại một loại phỏng đoán mà thôi. Nếu là vạn nhất, cái kia Ngải Lỵ Lỵ thật có ngốc như vậy đâu? Vì kếch xù di sản, mà làm ra loại này mua dây buộc mình, tự chịu diệt vong sự tình?

Không. . . Không đúng. . .

Triệu Ngọc lặp đi lặp lại suy nghĩ lấy, mặc dù hắn còn không có gặp qua Ngải Lỵ Lỵ bản nhân, nhưng là, phàm là một cái có thể thu hoạch được giày nghiệp ông trùm ưu ái nữ nhân, chắc hắn tâm cơ đều sẽ không kém! Cho nên, nàng hắn là sẽ không làm ra chuyện ngu xuẩn như vậy tình đến!

Ai?

Chỉ một thoáng, Triệu Ngọc bỗng nhiên nhớ lại một sự kiện. Hắn chợt nhớ tới cái kia ngồi Bentley, muốn cùng mình ký hợp đồng người!

Người kia. . . Nói mình gọi. . . Gọi là cái gì nhỉ? Tóm lại, hắn nói hắn là Bách Thế Lợi giám đốc, còn nói chủ tịch tướng mình, muốn mình cho hắn nhà đại tiểu thư làm bảo tiêu. . .

Hiện tại nhớ tới. . . Rõ ràng không đúng mà!

Bách Thế Lợi chủ tịch Trần Bỉnh chỉ riêng sớm tại ba tháng trước đã hôn mê nhập viện rồi, vậy làm sao lại tướng mình đâu?

Ai?

Cái này giám đốc. . . Có phải hay không đáng giá hoài nghi đâu? Chẳng lẽ. . . Một khi Trần Bỉnh chỉ riêng cùng một đôi nữ nhi tử vong, mà Ngải Lỵ Lỵ lại ngồi tù, kia có phải hay không. . . Hắn biến thành được lợi người đâu?

Chậc chậc. . .

Không đúng, cũng có thể là, muốn thuê mướn mình làm bảo tiêu, bất quá là lục môi nữ Ma Kỳ mà thôi. Nàng là vì tiếp cận mình, mới khiến cho giám đốc tìm đến mình, trong này không có Trần Bỉnh ánh sáng sự tình. . .

Xem ra, nếu như muốn tra ra chân chính thủ phạm thật phía sau màn, không thể dựa vào suy đoán, nhất định phải lại làm tiến một bước điều tra mới được.

Bất quá. . . Mặc dù Mễ Lỵ tỷ muội cùng mình có chút quan hệ, thế nhưng là dù sao vụ án này không về mình quản hạt, huống hồ hiện tại cục thành phố đã nhúng tay, vậy mình tự nhiên không tốt lại ra mặt can thiệp.

Đoán chừng chờ một lúc trở lại Nhữ Dương cục cảnh sát, cũng bất quá là đem khẩu cung lại cùng những người lãnh đạo giảng một lần mà thôi.

Bất quá, mặc dù Mễ Lỵ tỷ muội bản án không về mình quản, nhưng là liên quan tới cái kia Ngải Lỵ Lỵ, mình lại phải cùng nàng gặp một lần!

Chuyện cho tới bây giờ, Triệu Ngọc tính đánh chết cũng không tin, hệ thống sẽ vô duyên vô cớ an bài như thế một trận gặp!

Cho nên, hắn một mực có loại dự cảm, nếu như Ngải Lỵ Lỵ thật sự là Phùng Khoát nói tới nhà bên nữ hài, kia nói không chừng, thật có thể từ trong miệng nàng biết chút ít cái gì. . .

Chương 500: Chương 500: Manh muội tới cửa

Chương 500: Manh muội tới cửa

Sự tình lại một lần nữa như Triệu Ngọc dự liệu như thế, khi hắn tắm rửa xong , ấn xong ma trở lại Nhữ Dương phân cục về sau, bất quá là ngay trước những lãnh đạo kia trước mặt, đem anh dũng của mình sự tích lại thuật lại một lần mà thôi.

Đương nhiên, Triệu Ngọc đương nhiên sẽ không nói cái gì ẩn hình thiết bị theo dõi, phi hành khí loại hình đồ vật, chỉ nói là tại Mễ Lỵ tỷ muội té lầu thời điểm, mình vừa mới bắt gặp hung thủ bộ dáng, lúc này mới triển khai một trận đoạt mệnh truy hung.

Mà lại, Triệu Ngọc nhất biết lão Vương bán dưa, nói mình vì bắt lấy hung thủ, nhiều lần đều hơi kém mất mạng tại chỗ, tình huống là tương đương kinh tâm động phách.

Thế nhưng là, hắn vừa nghĩ tới mình làm cảnh sát nhân dân trách nhiệm, liền không sợ gian nguy, nghĩa vô phản cố đuổi theo! Hung thủ đi ngang qua đường cái, mình cũng liều chết đi ngang qua đường cái; hung thủ nhảy vọt vách núi, mình cũng đi theo nhảy vọt vách núi, anh dũng không sợ, không màng sống chết, tuyệt đối là giới cảnh sát mẫu mực!

Những lời này thẳng đem những người lãnh đạo nói đến đốt đốt sợ hãi thán phục, tất cả đều đối Triệu Ngọc nâng lên ngón tay cái. Loan cục trường càng là xuân phong đắc ý liên tục gật đầu, cảm giác trên mặt đặc

biệt có ánh sáng.

Nói linh tinh hoàn tất về sau, những người lãnh đạo liền chủ trì công việc đi, Triệu Ngọc thì nặng lại về tới Nhữ Dương tổ trọng án chờ tin tức.

Mãi cho đến nửa đêm 12 điểm, tin tức mới lúc này mới truyền đến, người hiềm nghi Ngải Lỵ Lỵ tại bệnh viện bị bắt, hiện tại đã bị tiểu Trương bọn người mang về Nhữ Dương phân cục , chờ đợi thẩm vấn.

Nghe nói, đương Mễ Lỵ tỷ muội té lầu thời điểm, nàng đang ở bệnh viện chiếu cố hôn mê trượng phu Trần Bỉnh Quang. Đương nghe nói Trần gia tỷ muội song song té lầu về sau, nàng cũng là dọa sợ, liền lập tức liên hệ nhân viên tương quan xác nhận tin tức, sau đó còn muốn đến Nhữ Dương phân cục nhận thi.

Thật không nghĩ đến, ngay cả bệnh viện còn không có ra ngoài, nàng liền nhận được cảnh sát bắt giữ lệnh.

Người hiềm nghi đã bắt được, tiếp xuống dĩ nhiên chính là trong đêm tra hỏi. Mà ngoại trừ thẩm vấn bên ngoài, cảnh sát còn cần tìm đến cùng Trần gia cùng Bách Thế Lợi Hài nghiệp tập đoàn có liên quan nhân viên tiến hành tra hỏi. Bởi vậy, một đêm này, Nhữ Dương phân cục đừng đề cập cỡ nào náo nhiệt, thật sự là người đến người đi, nối liền không dứt.

Thẳng đến lúc này, Triệu Ngọc lúc này mới phát hiện, mình muốn đợi đến tiếp xúc Ngải Lỵ Lỵ cơ hội chỉ sợ không quá dễ dàng, đến một lần té lầu án sự tình rất khó thẩm thanh; thứ hai, Vương Thánh Nghiêu bọn người một mực tại bên cạnh mắt lom lom nhìn chằm chằm Triệu Ngọc, càng là sẽ không để cho hắn toại nguyện.

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc cảm thấy, sớm biết dạng này, còn không bằng về nhà trước

ngủ một giấc lại nói.

Thế nhưng là, nơi này khoảng cách đường Thuận Phong thực sự quá xa, rơi vào đường cùng, vì cam đoan mình tinh lực dồi dào, hắn đành phải đến Nhữ Dương phân cục bên ngoài tìm một nhà mau lẹ khách sạn nghỉ ngơi.

Nằm tại thoải mái dễ chịu khách sạn trên giường ngủ, Triệu Ngọc rốt cục đạt được một tia thanh tịnh. Thế nhưng là, nằm xuống về sau vừa định đi ngủ, trong đầu hệ thống nhưng lại nói chuyện:

"Lần này kỳ ngộ đã hoàn thành, độ hoàn thành: 155. Chúc mừng, thu hoạch được ẩn hình đạo cụ năm kiện, mời kiểm tra và nhận!"

Mặc dù hệ thống đã thăng cấp, nhưng là hệ thống tiếng nói vẫn là bất âm bất dương, bất nam bất nữ, không tình cảm chút nào sắc thái.

155!

Ân. . . Triệu Ngọc thở dài, không hổ là đại biểu cho sự kiện lớn "Khôn" quẻ a!

Theo hệ thống tuyên bố kết thúc, trước kia tại giao diện trung ương "Khôn Cấn" hai chữ đã biến mất không thấy gì nữa, ngược lại biến thành một cái sóng nước trạng "Mở" chữ.

A?

Triệu Ngọc chỉ nhìn một chút liền minh bạch, xem ra, đợi đến lần sau mở quẻ thời điểm, trực tiếp điểm cái này "Mở" chữ là được rồi a? Thật sự là quá tốt, về sau tránh khỏi mình có khói không rút chứa chơi, mỗi một lần đều ho khan dục sinh dục tử, quá khó tiếp thu rồi!

Xuống chút nữa, nhưng gặp góc trái trên cùng quẻ văn cũng đã hoàn

toàn biến mất không thấy gì nữa, hắn là chờ đợi một lần mở quẻ.

Triệu Ngọc phát hiện, đạo cụ cột bên trong xuất hiện một cái nho nhỏ chữ số Ả rập "5", không cần phải nói, cái này tất nhiên là đại biểu cho vừa mới đạt được đạo cụ.

Mở ra xem, nguyên lai lại là cái đạo cụ 5 kiện bộ: Ẩn hình máy theo dõi + ẩn hình máy nghe trộm + vạn năng giải tỏa khí + ẩn hình camera + ẩn hình đèn pin.

Ai?

Phía trước mấy cái, Triệu Ngọc tất cả đều gặp qua, nhưng cái cuối cùng ẩn hình đèn pin lại là lần đầu nhìn thấy, mà lại. . . Hắn tinh tế phẩm vị một chút, cảm giác cái này đạo cụ có vẻ như có hại trí thông minh a?

Cái gì gọi là ẩn hình đèn pin? Đèn pin bản thân là ẩn hình, vẫn là nó bắn ra chỉ riêng sẽ ẩn hình? Ta mẹ nó. . . Cái này chẳng lẽ không phải một cái chuyện cười lớn sao?

Chờ ấn mở đạo cụ giới thiệu vắn tắt về sau, Triệu Ngọc lúc này mới thấy rõ, nguyên lai, cái gọi là ẩn hình đèn pin, chính là cùng bình thường đèn pin công năng đồng dạng, chỉ bất quá, mở ra về sau người khác không nhìn thấy, chỉ có mình có thể nhìn thấy mà thôi!

Nha. . .

Nguyên lai, thứ này bất quá là cùng ẩn hình nhìn ban đêm nghi không sai biệt lắm đồ vật a! Chỉ là nhìn ban đêm nghi là hồng ngoại cảm ứng, nhìn không ra nhan sắc, mà đèn pin thì có thể nhìn ra nhan sắc thôi!

Kỳ hoa, kỳ hoa. . .

Bất quá, mặc dù lần này không có đạt được đặc cấp đạo cụ, nhưng là

những này đạo cụ đều rất thực dụng, chính là Triệu Ngọc phi thường cần thiết, hắn tự nhiên phi thường hài lòng.

Bây giờ, tra xét xong đạo cụ về sau, liền chỉ còn lại có một sự kiện —— mở quẻ!

Lần này, rốt cục không chi phí lực địa điểm khói, Triệu Ngọc vẻn vẹn dùng ý niệm một điểm cái kia "Mở" chữ, hệ thống liền thình lình vang lên "Tuyển quẻ bên trong" thanh âm nhắc nhở.

Chốc lát, mới quẻ văn mở ra, nhưng gặp trong hệ thống ương toát ra hai cái chữ to —— "Cấn Chấn" .

Bởi vì dĩ vãng mỗi lần phá án về sau, đều sẽ có đại biểu cho địa vị "Chấn" mở ra, Triệu Ngọc thậm chí đã nhanh muốn tập mãi thành thói quen.

Thế nhưng là, đối với "Cấn" quẻ liên tục mở ra giảng, ý nghĩa nhưng là khác rồi!

"Cấn" quẻ vừa ra, tình tiết vụ án liền có điều tiến triển.

Cho nên, Triệu Ngọc càng phát ra cảm thấy, tại một ngày mới bên trong, liên quan tới Phùng Khoát án, nên được có đột phá mới đi?

Lúc này, thời gian đã đến sau nửa đêm, mặc dù Triệu Ngọc rất mệt mỏi, nhưng vẫn không cách nào an toàn nhưng ngủ. Nghĩ tới chết thảm Mễ Lỵ tỷ muội, trong lòng của hắn vẫn là rất không thoải mái.

Căn cứ phó bản kỳ ngộ bên trên vị trí cùng độ cao, tất cả đều chỉ thị khoang miệng bệnh viện dưới lầu, mà cũng không phải là mái nhà, mà thời gian càng là vừa lúc ở Mễ Lỵ tỷ muội rơi xuống thời điểm.

Bởi vì, Triệu Ngọc trong lòng một mực tại oán trách hệ thống, nếu như

có thể đem thời gian sớm một chút, mà lại đem vị trí chỉ hướng mái nhà, vậy hắn chẳng lẽ có thể kịp thời cứu hai tỷ muội rồi?

Đây chính là hai đầu nhân mạng a?

Vì cái gì. . . Càng muốn để cho ta trơ mắt nhìn xem các nàng té lầu đâu? Đây có phải hay không là có chút tàn nhẫn?

Chẳng lẽ, chỉ là muốn ta bắt được tội phạm sao?

Ai!

Hồi tưởng đến cùng Mễ Lỵ tỷ muội ngắn ngủi tiếp xúc, mặc dù đối với các nàng tính cách không dám lấy lòng, thế nhưng là. . . Trong lòng lại luôn có chút không hiểu thương cảm.

Chỉ mong, cảnh sát có thể bắt được chân chính phía sau màn hắc thủ, lấy an ủi hai tỷ muội trên trời có linh thiêng đi. . .

. . .

Cốc cốc cốc. . .

Cốc cốc cốc. . .

Trong mê ngủ, Triệu Ngọc nghe được tiếng gõ cửa, trằn trọc mà tỉnh.

Giờ phút này, trời đã sáng rõ, nhưng Triệu Ngọc vẫn là không có ngủ đủ.

"Ai nha?" Triệu Ngọc buồn bực đắc đi một câu, nhưng một giây sau chợt ý thức được, không đúng? Mình bây giờ không phải ở nhà, mà là tại mau lẹ khách sạn!

Cái này. . . Ai sẽ tới tìm ta? Ai sẽ biết ta ở chỗ này?

Ai ngờ, người ngoài cửa nghe được Triệu Ngọc câu kia "Ai nha?" Thế là, nơi đó rõ ràng truyền đến một cái sợ hãi thanh âm: "Triệu cảnh sát, ta là tô Kim muội a. . . Ngươi. . . Ngươi có thể mở hạ môn sao?"

A! ?

Triệu Ngọc ngoài ý muốn, làm sao. . . Là nàng! ?

Chương 501: Chương 501: Hèn hạ giao dịch

Chương 501: Hèn hạ giao dịch

Không cần cho biết tên họ, Triệu Ngọc cũng có thể nghe ra, ngoài cửa nữ tử chính là Nhữ Dương phân cục vị kia nữ cảnh sát viên.

Ngay từ đầu, thám viên nhóm tất cả đều Kim muội Kim muội bảo nàng, Triệu Ngọc còn tưởng rằng nàng họ Kim đâu, không nghĩ tới, nàng họ Tô, tên đầy đủ gọi Tô Kim Muội.

Triệu Ngọc đoán chừng, vị này nữ cảnh sát viên vừa tới cảnh đội không lâu, cũng hẳn là một cái cùng Lý Bối Ny tương tự văn viên mà thôi . Bất quá, tiểu cô nương này là cái thân thể đầy đặn Minion muội, dáng dấp cũng là nghe lấy vui.

Không biết lúc này, nàng làm sao lại tìm tới cửa đâu?

Triệu Ngọc không khỏi buồn bực, một cái nữ hài tử nhà tìm tới mau lẹ khách sạn đến cùng mình gặp mặt, trong này. . . Có phải hay không có chút ý tứ gì khác?

Nhưng mà, đương Triệu Ngọc thật mở cửa về sau, chợt minh bạch, nàng đến cùng ý gì!

Bởi vì, sau lưng Tô Kim Muội còn đi theo một người khác, chính là Nhữ Dương phân cục đương nhiệm đội trưởng tiểu Trương.

Cho tới bây giờ, Triệu Ngọc cũng không biết, cái này tiểu Trương đến cùng tên gọi là gì? Chỉ biết là, trước kia Miêu Anh đương đội trưởng thời điểm rất coi trọng hắn, trước khi đi còn đề cử hắn kế nhiệm đội trưởng chức vụ.

"Triệu cảnh sát, ngươi tốt!" Tiểu Trương khách khí cùng Triệu Ngọc lên tiếng chào, lại không đợi Triệu Ngọc tỏ thái độ, liền dẫn Kim muội cùng một chỗ tiến vào Triệu Ngọc gian phòng, đồng thời khép cửa phòng lại.

Tô Kim Muội vẫn là chiếp ầy dưới đất thấp lấy đầu, một tấc cũng không rời cùng sau lưng tiểu Trương.

"Trương đội, ngươi đây là ý gì?" Triệu Ngọc mặc dù đoán được cái gì, thế nhưng là ra ngoài xã giao, nhưng lại không thể không giả vờ ngây ngốc.

"Triệu cảnh sát a, ta sáng sớm đặt vào nhiều như vậy công việc chạy đến ngươi nơi này tới. . ." Tiểu Trương nhìn một chút Kim muội, nói, "Ta muốn. . . Ngài hắn là hiểu ý của ta không? Kim muội nàng đã đem hôm qua lời của ngươi nói, tất cả đều nói cho ta biết!"

"Vậy thì thế nào?" Triệu Ngọc kéo màn cửa sổ ra, ánh nắng từ bên ngoài đầy vung vãi tiến đến, xuyên thấu qua ánh nắng có thể nhìn thấy màn cửa nâng lên hạt bụi nhỏ trên không trung bay múa."Ta chỉ là biểu đạt một chút cái nhìn của ta mà thôi, tại không có xác thực chứng cứ phía dưới, căn bản không thể chứng minh cái gì! Còn nữa nói, ta chỉ là chứng nhân, vụ án này không thuộc quyền quản lý của ta!"

"Ừm. . ." Tiểu Trương tựa hồ sớm có chuẩn bị tâm lý, hắn lại nhìn một chút Tô Kim Muội, lúc này mới thở dài một hơi, nói, "Triệu cảnh sát a, trải qua hôm qua cả đêm thẩm vấn, Ngải Lỵ Lỵ kiên trì công bố, mình là vô tội! Nàng cái gì cũng không biết!

"Hiện tại tình cảnh của chúng ta có chút xấu hổ a, mặc dù Cận Siêu thê tử trong trương mục 200 vạn, đích thật là thông qua Ngải Lỵ Lỵ danh nghĩa công ty chuyển khoản, nhưng là, lại không thể làm trực tiếp chứng cứ đến xác định Ngải Lỵ Lỵ mua hung giết người!

"Chờ tại nói, chúng ta bây giờ cũng không có thể nhận định Ngải Lỵ Lỵ liền là thủ phạm thật phía sau màn, nhưng cũng không thể hoàn toàn phủ định. Thời gian vừa đến, chúng ta chỉ có thể thả người!

"Tối hôm qua, chúng ta đề ra nghi vấn đại lượng căn cứ chính xác người, hoàn toàn chính xác chứng thực, tại Trần Bỉnh Quang hôn mê trước đó, hoàn toàn chính xác có đổi lập di chúc ý tứ, mà lại cũng xác thực cùng Ngải Lỵ Lỵ phát sinh qua nhiều lần cãi lộn; ngoài ra, Ngải Lỵ Lỵ cùng Trần gia hai tỷ muội quan hệ, cũng phi thường ác liệt, lẫn nhau ở giữa là cây kim so với cọng râu, cơ hồ gặp mặt liền bóp.

"Nhất là tại Trần Bỉnh Quang sau khi hôn mê, nàng thậm chí còn tại bệnh viện cùng hai tỷ muội động thủ một lần, đánh một cái tương đương náo nhiệt. . .

"Cho nên, từ những này chủ quan tình huống đến xem, Ngải Lỵ Lỵ hoàn toàn chính xác hiềm nghi lớn nhất, nếu như Trần gia tỷ muội ngoài ý muốn bỏ mình, như vậy Trần gia bạc triệu gia sản, liền tất cả đều rơi vào Ngải Lỵ Lỵ trên tay!" Tiểu Trương lúc nói chuyện, nghiêm túc quan sát đến Triệu Ngọc phản ứng, gặp Triệu Ngọc có bị hấp dẫn, lúc này mới tiếp tục nói, "Dùng chúng ta lời nói tới nói, đây chính là cùng một chỗ hào môn huyết án! Nhìn như thường nhân không thể nào hiểu được, nhưng là tại xã hội thượng lưu bên trong, lại cũng không hiếm thấy! Bất quá. . ."

Nói đến đây, tiểu Trương lần thứ ba nhìn một chút Kim muội, nói ra: "Bất quá. . . Làm ta nghe xong Triệu cảnh sát phân tích về sau, lại là rất có cảm ngộ a! Nếu như Ngải Lỵ Lỵ thật sự là thủ phạm thật phía sau màn, nàng hiển nhiên làm được quá mức mạo hiểm! Coi như Trần Bỉnh

Quang thật qua đời, vậy theo pháp luật quy định, nàng cũng có thể đạt được năm mươi phần trăm di sản, vậy cũng chừng mười mấy ức!

"Người tới loại trình độ kia, mười mấy ức cùng vài tỷ khác nhau ở chỗ nào?" Tiểu Trương lắc đầu, "Ổn ổn đương đương đạt được mười mấy ức gia sản, làm gì còn muốn mạo hiểm mua hung giết người đâu?"

"Di chúc, ngươi không phải nói, ông trùm hôn mê trước đó muốn đổi lập di chúc sao?" Triệu Ngọc nói, "Nếu như đổi dựng lên di chúc, có thể hay không tổn hại Ngải Lỵ Lỵ lợi ích, lúc này mới bức bách nàng ra tay giết người đâu?"

"Sẽ không, " tiểu Trương nói, "Chúng ta trưng cầu ý kiến qua tương quan luật sư, mặc kệ Trần Bỉnh Quang làm sao đổi lập di chúc, làm thê tử đều là được hưởng hợp pháp bảo hộ, một nửa di sản là nhất định! Chênh lệch chỗ, bất quá là công ty cổ quyền phương diện mà thôi, mặc dù số lượng không nhỏ, nhưng là đối với Ngải Lỵ Lỵ tới nói, cũng cơ bản không ảnh hưởng toàn cục!

"Trừ phi. . . Trần Bỉnh Quang cam nguyện đem toàn bộ di sản quyên cho xã hội, chỉ có như thế mới có thể xúc động đến Ngải Lỵ Lỵ căn bản lợi ích, nhưng là. . . Khi đó Trần Bỉnh Quang thân thể khỏe mạnh, căn bản không có khả năng lập dạng này di chúc. Lại nói, hắn làm sao cũng phải vì mình một đôi nữ nhi cân nhắc a?"

"Trương đội, ta không biết, ngươi nói với ta chuyện này để làm gì?" Ai ngờ, Triệu Ngọc bỗng nhiên sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn nói, "Ngươi quên ta nói qua cái gì? Vụ án này không thuộc quyền quản lý của ta!"

"Ngài nghe ta nói hết lời, " tiểu Trương vội vàng nói, "Chúng ta trước đó dựa theo ngài mạch suy nghĩ cân nhắc qua, nếu như Ngải Lỵ Lỵ bị trói lại, như vậy ai sẽ là kế tiếp được lợi người? Kết quả, chúng ta nhìn một chút, thật là có một người như vậy! Người này là Trần Bỉnh Quang

đường đệ —— Trần Bỉnh Tiên!

"Người này không phải là Trần Bỉnh Quang chí thân, hơn nữa còn là công ty cổ đông! Nếu như Trần Bỉnh Quang qua đời, Ngải Lỵ Lỵ ngồi tù, như vậy người này chính là thuận vị người thừa kế! Mà lại, không riêng gì kế thừa gia sản, nếu như hắn có thể kế thừa Trần Bỉnh Quang cổ phần, như vậy hắn sẽ trở thành toàn bộ Bách Thế Lợi tập đoàn chân chính chưởng môn nhân!"

Tiểu Trương nói đến kích động, nhưng là Triệu Ngọc lại vẫn mười phần bình tĩnh: "Tốt, bây giờ nói xong a? Còn có khác sự tình sao?"

"Ừm. . ." Tiểu Trương sắc mặt đỏ lên, vội vàng nói, "Triệu cảnh sát, đã dạng này, vậy ta liền cùng ngài nói thẳng đi! Ta lần này đến, là muốn hướng thỉnh giáo ngài! Hi vọng ngài có thể chỉ điểm một hai!"

Hừ!

Triệu Ngọc thỏa mãn cười cười, hắn chính đang chờ câu này. Kỳ thật, hắn đã sớm nhìn ra, tiểu Trương là hướng mình xin giúp đỡ. Chỉ bất quá, lời này nếu là chính mình nói ra, liền có vẻ hơi cắm mặt.

"Ta nghe Kim muội nói. . ." Tiểu Trương cẩn thận từng li từng tí nói, "Ngài có biện pháp, có thể tra ra ai là thủ phạm thật phía sau màn? Không biết. . . Là phương pháp gì a?"

"Xuy, lời này cũng không thể nói lung tung, " Triệu Ngọc lắc đầu thở dài, "Ta thế nhưng là khoác lác đại vương, chẳng lẽ, ngươi quên sao?"

"Ừm. . ." Tiểu Trương mặt đỏ tới mang tai nói, "Triệu cảnh sát, từ Miêu tỷ nơi đó luận lời nói, ta phải gọi ngài một tiếng tỷ phu đâu! Tỷ phu a, ta trước kia trẻ tuổi nóng tính, nếu là có không thích hợp địa phương, còn hi vọng ngài nhiều hơn bao hàm a!"

Tiểu Trương chỉ, tự nhiên là ban đầu ở ngọc lang cửa hàng lúc, Triệu Ngọc trộm hắn ghi âm bút sự kiện kia. Đương nhiên, từ đầu đến cuối, đều là Triệu Ngọc đang tiêu khiển hắn. Coi như xin lỗi, cũng hắn là là Triệu Ngọc xin lỗi.

"Hoắc ha ha. . . Dễ nói, dễ nói, em vợ! Ha ha. . ." Triệu Ngọc ngang bướng cười ngượng ngùng, Tô Kim Muội thì rụt cổ lại không dám ngẩng đầu.

"Ừm. . . Còn có một việc a, tỷ phu!" Tiểu Trương ngược lại nói, "Huynh đệ ta tình cảnh hiện tại, thật là quá gian nan! Ngươi cũng nhìn thấy, Vương Thánh Nghiêu những tên kia đều đang đợi lấy xem chúng ta việc vui đâu! Nếu như Ngải Lỵ Lỵ bị vô tội phóng thích, mà chúng ta lại tìm không ra hung phạm, ta nhìn. . . Ta cái đội trưởng này cũng không cách nào làm đi! Chúng ta Nhữ Dương phân cục nếu là mất mặt, Miêu tỷ nơi đó cũng khó nhìn mà! Cho nên. . . Tỷ phu, bênh người thân không cần đạo lý, ngài mau nói cho ta biết, ngài đến cùng có biện pháp nào a?"

"Hoắc ha ha. . . Bênh người thân không cần đạo lý. . ." Triệu Ngọc ngửa mặt lên trời cười to, cao giọng nói, "Tốt một cái nhanh mồm nhanh miệng em vợ a! Vì phá án, ngươi cũng thật sự là liều mạng!

"Tốt a, đã xem ở ngươi Miêu tỷ phân thượng, chuyện này ta có thể giúp ngươi! Nhưng là. . . Ta cái chủ ý này, quá mẹ nó thất đức! Lão tử hiện tại đã cải tà quy chính, cho nên, ta chỉ là cho ngươi nói bậy mà (nghĩ kế), chân chính có đi hay không, vậy liền nhìn ngươi!

"A, đúng rồi! Còn có một việc, tại ta giúp ngươi trước đó, ngươi trước tiên cần phải giúp ta làm một chuyện! Ta cần đơn độc hỏi ý Ngải Lỵ Lỵ, không thể bị bất luận kẻ nào quấy rầy!" Triệu Ngọc trong mắt lóe vẻ hưng phấn, "Ngươi nếu là ngay cả chuyện này đều không làm được, vậy chúng ta cũng chỉ có thể không bàn gì nữa!"

"Tốt! Tốt! Không có vấn đề, không có vấn đề!" Tiểu Trương liên tục không ngừng gật đầu nói, "Một lời đã định! Một lời đã định!"

Chương 502: Chương 502: Trí mạng chân tướng

Chương 502: Trí mạng chân tướng

"Triệu cảnh sát, đi theo ta!" Nhữ Dương phân cục bên trong, Tô Kim Muội một mặt xông Triệu Ngọc ngoắc, một mặt nhỏ giọng nói, "Hiện tại ngay tại mở điều hành sẽ, những người lãnh đạo cùng thám viên nhóm đều phải tham gia! Trương đội trưởng đã chào hỏi, hiện tại chính là thời điểm tốt!"

Nói xong, Tô Kim Muội đi vào phòng thẩm vấn trước cửa gõ cửa một cái, môn liền thình lình từ bên trong mở ra.

Đợi đến Tô Kim Muội cùng bên trong phòng thủ thám viên giao lưu vài câu về sau, bọn hắn liền cùng một chỗ đứng ở ngoài cửa, mà Triệu Ngọc thì đã được như nguyện đạt được thẩm vấn Ngải Lỵ Lỵ cơ hội.

Mấy tháng trước đó, Triệu Ngọc chính là từ căn này phòng thẩm vấn thẩm vấn Lưu Bằng Phi, biết được tàn sát án chân tướng. Không biết lần này thẩm vấn Ngải Lỵ Lỵ, sẽ có hay không có thu hoạch gì?

Dưới ánh đèn lờ mờ, nhưng gặp thân mang quý báu váy liền áo Ngải Lỵ Lỵ, chính tinh thần uể oải ghé vào trên mặt bàn, tóc cũng là trở nên mười phần lộn xộn.

Trải qua một đêm thẩm vấn, hiển nhiên nàng đã tinh bì lực tẫn.

Mặc dù Ngải Lỵ Lỵ ghé vào trên mặt bàn không nhúc nhích, nhưng Triệu Ngọc biết, nàng cũng không có ngủ.

"Cảnh sát, ngươi còn muốn hỏi cái gì? Ta đã nói rồi, ta thật không phải là hung thủ, ta không có mua hung giết người, không có a. . ." Quả nhiên, Ngải Lỵ Lỵ liền như thế nằm sấp nói, "Lão công ta còn tại bệnh viện, còn cần ta tới chiếu cố đâu! Các ngươi rốt cuộc muốn quan ta bao lâu?"

"Không bao lâu! Chờ ngươi trả lời xong vấn đề của ta, ngươi liền có thể đi!" Triệu Ngọc đi thẳng vào vấn đề nói, "Nhưng là, ngươi nhất định phải nói thật!"

Nghe được cái này không giống bình thường thanh âm, Ngải Lỵ Lỵ lúc này mới ngẩng đầu lên, nhìn Triệu Ngọc một chút.

Xuyên thấu qua đầu tóc rối bời, Triệu Ngọc thấy được một trương dung mạo tú lệ mặt. Ngải Lỵ Lỵ năm nay bất quá 27 tuổi, mặc dù không phải phục trang đẹp đẽ, nhưng là ung dung hiển lộ rõ ràng, khí chất trác tuyệt.

"Ngươi muốn ta nói thế nào, các ngươi mới có thể tin tưởng? Ta thật không có nói sai a!" Ngải Lỵ Lỵ mở ra hai tay, hỏi, "Kia là giết người a, ta làm sao lại làm chuyện như vậy? Là, ta cùng bọn nha đầu quan hệ không tốt, nhưng. . . Chúng ta dù sao cũng là người một nhà a! Ta làm sao lại giết các nàng. . ."

Nói đến đây, Ngải Lỵ Lỵ vậy mà đổ rào rào rơi xuống nước mắt.

"Ta nhìn, chúng ta vẫn là nắm chặt thời gian đi!" Triệu Ngọc biết, điều hành sẽ tầm mười phút liền có thể mở xong, cho nên mình nhất định phải mau mau tiến vào chính đề, thế là, hắn lúc này trầm giọng nói, "Ngải Lỵ Lỵ, ta hôm nay muốn hỏi ngươi một kiện sự tình khác, nếu như ngươi có thể thành thật trả lời ta, ta liền có biện pháp giúp ngươi thoát khốn!"

"Ừm? Khác. . ." Ngải Lỵ Lỵ tự nhiên không hiểu.

"10 năm trước, ngươi tại nước chuyên lúc đi học, có biết hay không một cái tên là Phùng Khoát nam tử?" Triệu Ngọc tra hỏi lúc, còn đem Phùng Khoát nhà địa chỉ cũng nói cho nàng nghe.

"Phùng Khoát? 10 năm trước? Biệt thự? Cảnh sát. . . Ngươi. . . Ngươi đây là ý gì?" Ngải Lỵ Lỵ nghi hoặc lắc đầu, "Không biết người này a! Làm sao lại bỗng nhiên nâng lên 10 năm trước đâu?"

"Ừm. . ." Triệu Ngọc nhíu mày, sau đó bắt đầu bổ sung, "Phùng Khoát là cái phim diễn viên, lúc ấy ngay tại Tần Sơn quay phim, còn dẫn ngươi đi qua studio, các ngươi còn đánh qua hữu nghị pháo. . ."

"Uy!" Ngải Lỵ Lỵ kinh ngạc hỏi, "Ngươi. . . Ngươi không phải là cái gì Bát Quái phóng viên a? Ngươi hỏi cái này chút làm cái gì? Ta 10 năm trước cùng người lên giường, chẳng lẽ cũng coi như vượt quá giới hạn a?"

"Nói thật đi được không?" Triệu Ngọc đề cao âm lượng nói, "Nếu là tin mới gì phóng viên, ta có thể tới nơi này tới sao? Ta hiện tại không có máy ghi âm, cũng không có mở camera, sẽ không tiết ra ngoài! Nói thật với ngươi, ta đang điều tra một kiện khác bản án, mà ngươi là trọng yếu chứng nhân, cho nên ta khuyên ngươi hảo hảo trả lời!"

"Ngươi. . . Ngươi có phải hay không không có an cái gì hảo tâm mắt a?" Ngải Lỵ Lỵ dị thường cảnh giác, "Muốn lừa gạt ta?"

"Con bà nó là con gấu!" Triệu Ngọc nắm quyền nói, "Ngải Lỵ Lỵ, thời gian của ta rất căng! Nói cho ngươi đi, ngươi bây giờ đã bị cảnh sát lập án lên án, nếu có người nào còn có thể giúp cho ngươi lời nói, vậy cũng chỉ có ta! Chính ngươi nhìn xem xử lý đi!"

"Ta. . . Cái này. . ." Ngải Lỵ Lỵ nhíu mày nói, "Ngươi cũng quá bất an sáo lộ ra bài, ta dựa vào cái gì tin tưởng ngươi có thể cứu ta?"

"Chỉ bằng ta tự tay bắt được cái kia giết chết Mễ Lỵ cùng Ma Kỳ hung thủ! Hung thủ té chết, nhưng là. . . Hắn tại trước khi chết nói với ta một ít lời!" Triệu Ngọc mở ra điện thoại, cho Ngải Lỵ Lỵ nhìn một chút Cận Siêu tử vong ảnh chụp, quát, "Cho nên, ta là ngươi có thể thoát khỏi lên án duy nhất cơ hội! Nếu như ngươi lựa chọn từ bỏ, vậy coi như ta không hề nói gì, ta hiện tại liền đi, ngươi liền đợi đến bị tuyên án tử hình đi!"

"Thật. . . Tốt. . ." Ngải Lỵ Lỵ thoáng suy nghĩ một chút, nói, "Dù sao là 10 năm trước sự tình, nói cứ nói đi! Là, ta biết nam hài kia, nhưng đã sớm quên hắn kêu cái gì! Ta cùng hắn chơi qua mấy lần, nhưng về sau lại gọi điện thoại liền không tiếp! Ta chỉ nhớ rõ, hắn dáng dấp rất đẹp trai, nhưng phương diện kia lại thật rất đệ đệ của hắn kém nhiều!"

"Ta dựa vào!" Nghe đến lời này, Triệu Ngọc đột nhiên giật nảy mình, không nghĩ tới câu nói đầu tiên hỏi lên trọng điểm! Hắn vội vàng hỏi, "Ngươi nói cái gì? Đệ đệ của hắn? Là. . . Tiêu Chấn sao?"

"Đúng! Là Tiêu Chấn! Cái tên này sẽ không nhớ lầm! Chúng ta trước sau tốt đến có hơn một năm đi. . ." Ngải Lỵ Lỵ hồi ức nói, " khi đó, đều là trẻ con, ta vừa mới thượng trung một lòng niên cấp, nhiều lắm là 17 a?"

"Ngươi cùng Tiêu Chấn. . . Tốt một năm! ?" Chỉ một thoáng, Triệu Ngọc lần nữa nổi lên cả người nổi da gà.

"Đúng vậy a!" Ngải Lỵ Lỵ hồi ức nói, " trường học của chúng ta cùng nhà hắn biệt thự cách nhau một bức tường, trong biệt thự có cái công viên nhỏ, chúng ta có đôi khi sẽ đi nơi đó chơi, sau đó liền quen biết Tiêu Chấn. Hắn thích điêu khắc đồ vật, đến đâu mà đều mang một đống gỗ! Ta cảm giác chơi rất vui, sau đó liền chậm rãi quen biết!"

"Lão thiên, ngươi cùng Tiêu Chấn. . .. . ." Triệu Ngọc kinh ngạc hỏi.

"Ừm. . . Nhà hắn thường xuyên không ai, mà ta một cái đến từ dân nghèo giai cấp tiểu cô nương, đối biệt thự lớn cũng thật tò mò. . ." Ngải Lỵ Lỵ gật đầu nói, "Mỗi một lần đều là từ trong nhà hắn tới! Đừng nhìn tên kia không thích nói chuyện, nhưng phương diện này lại đặc biệt điên cuồng!"

"Wow, kia. . . Ngươi cùng Phùng Khoát đâu?"

Chỉ một thoáng, Triệu Ngọc tựa hồ đã tìm được cái kia chờ mong đã lâu đáp án, nếu như sát hại Lưu Kiều chân hung thật là Tiêu Chấn, như vậy. . . Trước mắt Ngải Lỵ Lỵ liền rất có thể liền là hắn động cơ giết người!

"Hắn ca ca sao?" Ngải Lỵ Lỵ hồi ức nói, " đúng vậy, có một ngày, Tiêu Chấn mang ta đi hắn ca gian phòng làm loại chuyện đó. Xong việc về sau, ta thấy được hắn ca ca ảnh chụp, sau đó đã nói câu 'Ca của ngươi dáng dấp thật là đẹp trai a!' kết quả, Tiêu Chấn vậy mà cùng ta gấp, giống nổi điên gấp, hướng ta la to, ta chưa hề gặp hắn như thế qua, nhưng làm ta dọa sợ!

"Thế nhưng là quay đầu trở lại đến, ta cảm thấy đặc biệt ủy khuất, sau đó liền muốn trả thù hắn. Cho nên liền chủ động đi tìm hắn ca, thế nhưng là. . ." Ngải Lỵ Lỵ hơi có vẻ cảm khái nói, "Hắn ca dáng dấp thật rất đẹp trai, lại là cái đóng phim, ta cùng hắn hàn huyên vài câu, sau đó liền. . . Liền. . . Ai. . ."

"Ông trời ơi..!" Triệu Ngọc nặng nề mà lắc đầu nói, "Ngải Lỵ Lỵ, ngươi không cảm thấy, ngươi làm như vậy, rất thất đức sao?"

"Vâng! Ta thừa nhận ta làm sai!" Ngải Lỵ Lỵ thản nhiên nói, "Kỳ thật cùng hắn ca ca tới mấy lần, ta liền hối hận! Cảm thấy đặc biệt có lỗi với Tiêu Chấn, cho nên, về sau cũng không dám lại đi tìm Tiêu Chấn! Đúng, cảnh sát. . . Ta thật không rõ, ngươi hỏi cái này chút làm cái gì?"

"Làm cái gì?" Triệu Ngọc bất đắc dĩ lời nói, "Ngay tại ngươi cùng Phùng Khoát lăn ga giường về sau một ngày nào đó, Phùng Khoát bạn gái bị người từ chung cư sát hại! Sau đó, Phùng Khoát vì thế làm 10 năm đại lao đâu!"

"Oa! Ngồi tù? Thế nhưng là. . . Có quan hệ gì với ta? Hắn nhưng không có nói cho ta, hắn còn có cái gì bạn gái a?" Ngải Lỵ Lỵ lắc đầu nói, chợt lĩnh ngộ được cái gì, vội vàng hỏi, "Ai nha! Cảnh sát. . . Ngươi. . . Ngươi không phải là muốn nói, Tiêu Chấn. . . Tiêu Chấn. . . Hắn là hung thủ a?"

"Ta dựa vào, ngươi mẹ nó đủ thông minh!" Triệu Ngọc tức giận trả lời một câu, "Vậy ngươi nói đâu?"

"Ta. . . Ông trời ơi..!" Bỗng dưng, Ngải Lỵ Lỵ chán nản thấp xuống dưới, trong miệng thì thào thì thầm, "Nói như vậy. . . Ngày đó. . . Người kia. . . Thật là Tiêu Chấn rồi?"

"A?" Triệu Ngọc ngoài ý muốn, "Cái gì ngày đó người kia, có ý tứ gì?"

"Kia là ta một lần cuối cùng cùng hắn ca ca hẹn hò. . ." Ngải Lỵ Lỵ sợ hãi hồi ức nói, " cùng ngày, hắn ca ca mang ta đi studio nhìn một chút điện ảnh, sau khi xem xong, chúng ta liền về biệt thự của hắn làm chuyện đó đi.

"Lúc ấy, hắn ca ca nói, Tiêu Chấn đi nhà máy sẽ không trở về. Thế nhưng là, chúng ta chơi lấy chơi, ta lại thấy được một bóng người, từ ngoài cửa phòng mặt chợt lóe lên. Lúc ấy. . . Ta bị hắn ca ca đặt ở dưới thân, hắn ca ca không nhìn thấy, nhưng là ta thấy được! Hiện tại nhớ tới. . . Người kia. . . Rất có thể liền là Tiêu Chấn đi! ?"

Chương 503: Chương 503: Chủ ý ngu ngốc

Chương 503: Chủ ý ngu ngốc

Đương Triệu Ngọc từ phòng thẩm vấn sau khi đi ra, điều hành sẽ trả chưa kết thúc, hắn liền tới đến tổ trọng án một bên uống vào cà phê, một bên chải vuốt ý nghĩ của mình.

Bây giờ nhìn lại, toàn bộ chung cư án giết người mạch lạc đã vô cùng rõ ràng, Phùng Khoát đệ đệ Tiêu Chấn chính là lớn nhất người hiềm nghi. Động cơ, quá trình còn có vết máu hai điểm nước tất cả đều ăn khớp, bây giờ còn kém một điểm cuối cùng, nếu như lại có thể đem hắn không ở tại chỗ chứng minh lật đổ, như vậy liền có thể xin bắt giữ làm!

Bất quá, vừa nhắc tới lời khai, Triệu Ngọc nhưng không có biện pháp vòng qua một người khác —— Tiêu Quốc Phong!

Đúng là hắn năm đó làm chứng mới khiến cho Tiêu Chấn miễn ở cảnh sát hoài nghi, nhưng là bây giờ nhìn, Tiêu Quốc Phong tám thành là làm ngụy chứng, cùng ngày bọn hắn mặc dù đi Lăng Vân đưa hàng, nhưng là Tiêu Chấn cũng không nhìn thấy ngay tại trong đó.

Bởi vậy có thể thấy được, Tiêu Quốc Phong liên quan tới chính mình thân nhi tử, cũng hắn là là biết chút ít cái gì! Nếu như có thể từ trong miệng hắn đạt được tình hình thực tế, có lẽ hết thảy liền có thể kết thúc!

Thế nhưng là, Tiêu Chấn dù sao cũng là hắn thân nhi tử, mà lại cái này

cũng liên quan đến danh dự của mình, còn có Phùng Lâm bên kia cảm thụ, cho nên, Triệu Ngọc có thể kết luận, liền là đánh chết Tiêu Quốc Phong, hắn cũng tuyệt đối sẽ không nói ra!

Bất quá không có quan hệ, tại Tiêu Quốc Phong năm đó lời khai bên trên, thế nhưng là còn có một người khác. Người kia là nhà hắn đồ gỗ nhà máy nhân viên, nếu như Tiêu Quốc Phong cho hắn một chút chỗ tốt, hắn tự nhiên sẽ theo Tiêu Quốc Phong chỉ thị đi nói?

Nếu như lấy người này làm đột phá khẩu, có phải hay không liền sẽ lại càng dễ một chút đâu?

Triệu Ngọc ngay tại suy nghĩ ở giữa, tiểu Trương cùng Nhữ Dương tổ trọng án thám viên nhóm đã mở xong sẽ từ bên ngoài đi tới. Người còn chưa tới, liền nghe được bọn hắn phê bình kín đáo lời oán giận.

"Cái này Vương Thánh Nghiêu quá phận, ỷ vào mình là thị đội hình sự đầu lĩnh, cứ như vậy nói chuyện, thật sự là khinh người quá đáng!"

"Liền là a, " một cái khác nói, "Vụ án phát sinh đến bây giờ còn không đến 24 giờ đâu, hắn nói những lời này có phải hay không sớm điểm đây? Đây không phải biến đổi biện pháp mắng chúng ta vô năng sao?"

"Chỉ riêng mẹ nó nói ngồi châm chọc, chúng ta hao tâm tổn trí hết sức chạy chân gãy, bọn hắn vẫn đứng ở một bên mù tất tất, ta không rõ, thượng cấp phái mấy tên khốn kiếp này tới làm cái gì? Nãi nãi, lúc nói chuyện, cái mũi đều vểnh đến bầu trời, nhìn xem liền muốn đánh bọn hắn!"

"Được rồi, đi, nói ít vài câu đi!" Đội trưởng tiểu Trương quát bảo ngưng lại nói, " chỉ cần có thể đem bản án phá, liền là đối bọn hắn tốt nhất đánh trả! Nói khác đều không dùng!"

Triệu Ngọc hiện tại rốt cuộc biết, tiểu Trương tên là trương tử xuân, nói

là tiểu Trương tiểu Trương, lại cùng mình là đồng niên, chỉ là so với mình nhỏ hơn mấy tháng mà thôi.

"Ai? Triệu cảnh sát? Ngươi ra rồi?" Tiểu Trương vừa nhìn thấy Triệu Ngọc, trong mắt lập tức thả lên ánh sáng, bận bịu chỉ vào ngoài cửa nói, "Tới tới tới, chúng ta bên này mà đến nói một chút đi!"

Lúc này, Kim muội mau từ trên bàn công tác đứng dậy dẫn đường, tính cả tiểu Trương cùng một chỗ đem Triệu Ngọc dẫn tới một gian khác không người trong văn phòng.

"Thế nào, Triệu. . . Ân. . . Tỷ phu?" Tiểu Trương tâm nhãn linh hoạt hiện, ngữ khí biến hóa rất nhanh.

"Ừm. . . Sự tình của ta, không sai biệt lắm giải quyết!" Triệu Ngọc lại nhấp một hớp cà phê, thâm trầm nhẹ gật đầu.

"Kia. . . Vậy là tốt rồi. . . Vậy ngài nhìn. . . Chuyện của chúng ta. . ." Tiểu Trương sợ Triệu Ngọc lật lọng, nói đến cực kỳ cẩn thận.

"Yên tâm, ta Triệu Ngọc cũng không phải lật lọng gà tặc, " Triệu Ngọc nghiêm túc nói, "Ta hiện tại liền đem biện pháp của ta nói cho ngươi, nhưng là. . . Có một số việc ta cần nhắc lại ngươi một chút! Ta đưa cho ngươi thế nhưng là cái chủ ý ngu ngốc, một khi các ngươi lương tâm trải qua không đi, nhưng tuyệt đối đừng đem ta đi bán!"

"Yên tâm, yên tâm!" Tiểu Trương gật đầu.

"Ai!" Triệu Ngọc thở dài một hơi, nói, "Ta vừa rồi lại xem qua tài liệu, hung thủ Cận Siêu gia đình tình huống. . . Chậc chậc. . . Hắn đại nhi tử lên đại học, nhị nhi tử được một loại hiếm thấy võng mạc mẫu tế bào lựu, loại bệnh này không sai biệt lắm liền là mắt ung thư một loại, nghiêm trọng là có thể trí mạng!"

"Ừm. . ." Nghe được Triệu Ngọc, tiểu Trương trong lòng lộp bộp một tiếng, đã cảm thấy rất không thích hợp.

"Ta hỏi qua chúng ta đồng sự, nói loại bệnh này hàng năm đều cần đến chuyên nghiệp bệnh viện đổi mắt phiến, mỗi một năm phí tổn cộng lại, chí ít tại mười vạn nguyên trở lên!

"Cận Siêu thê tử là nghỉ việc công nhân, tựa ở tiệm thợ may làm công sống qua. Mà Cận Siêu lại bị cảnh đội cách chức, mà lại mình còn phải bệnh nan y, người một nhà này. . . Ai. . ."

"Chính là bởi vì dạng này, bọn hắn mới có thể bị người xấu nhắm vào!" Kim muội bỗng nhiên xen vào nói nói, " cho nên, cái này kẻ chủ mưu phía sau mới là xấu nhất gia hỏa, chúng ta nhất định phải đem hắn bắt tới! Mặc kệ là Ngải Lỵ Lỵ cũng tốt, vẫn là cái gì khác người, chúng ta không thể để cho bọn hắn ung dung ngoài vòng pháp luật!"

"Triệu. . . Tỷ phu. . ." Tiểu Trương trán mồ hôi chảy ròng ròng nói, "Ngươi. . . Không phải là muốn từ Cận Siêu trên người con trai làm văn chương a? Cái này. . ."

"Khả năng. . ." Triệu Ngọc có chút giơ lên lông mày, "Khả năng. . . So cái này còn tổn hại!"

"Đừng a, chuyện phạm pháp, sao có thể làm đâu? Chúng ta thế nhưng là cảnh sát a!" Tiểu Trương khiếp đảm.

"Trương đội, mặc kệ như thế nào, chúng ta vẫn là trước hết nghe Triệu cảnh sát nói hết lời đi!" Lúc này, luôn luôn chiếp ầy Tô Kim Muội ngược lại trở nên tương đối trấn định, vậy mà khuyên lên tiểu Trương tới.

"Hô!" Triệu Ngọc thở dài ra một hơi, nói, "Kỳ thật. . . Là như vậy! Mua hung giết người trên giang hồ chia làm mấy loại, Cận Siêu cùng vụ án

bên trong tất cả mọi người không có quan hệ, cái này một loại mua hung giết người gọi là rời tay hàng, nói đúng là, thuê tới hung thủ cùng bị giết nhân chi ở giữa không có gút mắc.

"Ừm. . . Cái này đi, ta mặc dù không có tự mình trải qua, nhưng là hơi có nghe thấy. Đối với rời tay hàng thuê, đều là có giảng cứu, thế nhưng là Cận Siêu tình huống có chút đặc thù, còn không thể hoàn toàn áp dụng những này quy định! Cho nên, chúng ta mới có cơ nhưng thừa!"

Nhìn thấy tiểu Trương cùng Kim muội hai mặt nhìn nhau, một mặt chết lặng về sau, Triệu Ngọc lúc này mới nói ra:

"Tốt a, ta tận lực đem lời nói được đơn giản một chút đi!

"Chúng ta liền lấy Cận Siêu thị giác đến vuốt một chút a, các ngươi nhìn, Cận Siêu thân mắc bệnh nan y, gia cảnh quẫn bách, hiện tại có người tìm tới hắn, muốn cho hắn một số tiền lớn, muốn hắn hỗ trợ giết người!

"Vì có thể cứu được sinh bệnh hài tử, để người nhà được sống cuộc sống tốt, cho nên Cận Siêu đáp ứng bọn hắn, quyết định dựa theo đối phương yêu cầu đi giết chết Trần gia tỷ muội.

"Thế nhưng là, nơi này có một vấn đề, tiền thuê làm sao thanh toán đâu?"

"Tiền thuê? Giết người tiền thuê a?" Kim muội hỏi.

"Đúng, bình thường đến giảng, khẳng định là trước giao tiền đặt cọc, chờ sau khi chuyện thành công lại đánh tiền đặt cọc!" Triệu Ngọc nói, "Ta đoán, ước định của bọn hắn tất nhiên là dạng này, Cận Siêu giết người, giết hết về sau cố ý bị bắt, sau đó chính miệng chỉ ra chỗ sai Ngải Lỵ Lỵ! Cứ như vậy, liền có thể đem sự tình làm được hoàn mỹ! Mà đối phương cũng tất nhiên sẽ đem tiền đặt cọc thanh toán, bởi vì, Cận Siêu

còn sống, không trả tiền hắn cũng sẽ đổi giọng cung cấp!"

"Nha. . . Thế nhưng là, Cận Siêu đã chết a?" Kim muội nhíu mày.

"Đúng! Chính là bởi vì Cận Siêu chết rồi, ta mới có như thế một cái chủ ý ngu ngốc!" Triệu Ngọc nói, "Ta truy qua Cận Siêu, mặc kệ là băng qua đường cũng tốt, vẫn là nhảy núi cũng được! Ta phỏng đoán, Cận Siêu có lẽ đã làm tốt quyết tử chuẩn bị!

"Các ngươi tuyệt đối không nên quên, Cận Siêu trước kia thế nhưng là một cảnh sát, đã hắn muốn làm chuyện nguy hiểm như vậy, biết mình có khả năng như vậy về không được, như vậy. . . Hắn có thể không cho mình lưu đầu đường lui sao?"

"Ta. . . Không rõ! Hắn đều đã chết, còn lưu cái gì đường lui?" Kim muội càng nghe càng mơ hồ.

"Không được a! Nếu là hắn cứ như vậy chết rồi, " tiểu Trương giải thích nói, "Đối phương lại bội ước, không giao tiền đặt cọc làm sao bây giờ đâu?"

"Đúng!" Triệu Ngọc gật đầu nói, "Cho nên, Cận Siêu khẳng định sẽ lưu lại một chút chứng cớ trọng yếu. Nếu như mình sau khi chết, đối phương không chịu thực hiện, hắn liền sẽ đem thứ này đem ra công khai!"

"Thế nhưng là. . . Cận Siêu đều đã chết, làm sao công bố?" Kim muội còn tại buồn bực, nhưng mà, sau khi hỏi xong, nàng chợt nghĩ đến một điểm, "Hắn. . . Hắn hắn —— thê tử! ? Cận Siêu đem hắn chứng cứ xem như di chúc lưu cho hắn thê tử. . . Thế nhưng là. . . Có phải là quá muộn hay không? Nếu như đối phương trả nợ, vậy cái này phần chứng cứ chẳng phải không có sao?"

"Không nhất định a, khi biết té lầu án có thể là mua hung giết người về sau, cảnh sát đã ngay đầu tiên khống chế Cận Siêu thê tử, bằng không,

kia trong trương mục 200 vạn từ nơi nào điều tra ra?" Tiểu Trương nói, "Muốn ta nói, Cận Siêu chết bởi ngoài ý muốn, như vậy đột nhiên, đối phương tất nhiên cũng không có chuẩn bị sẵn sàng! Có lẽ, hắn là đợi đến Ngải Lỵ Lỵ định tội về sau, bọn hắn mới có thể thanh toán tiền đặt cọc a?"

"Nha. . . Đúng a! Ta nghe nói, Cận Siêu thê tử đã bị mang đến Tần Sơn điều tra, " Tô Kim Muội trừng to mắt nói, "Thế nhưng là. . . Cận Siêu thê tử làm sao có thể nói thật đâu? Nàng lại không có phạm tội, nếu như nàng có thể cắn răng chịu đựng, như vậy thì có thể được đến một số tiền lớn! Chịu không nổi, Cận Siêu há không chết vô ích?"

"Cho nên. . . Đây chính là ta muốn nói —— chủ ý ngu ngốc!" Triệu Ngọc lắc đầu nói, "Thất đức như vậy sự tình, vẫn là các ngươi đi làm đi!"

Chương 504: Chương 504: Thu đồ đệ không?

Chương 504: Thu đồ đệ không?

Hai giờ chiều một khắc, Cận Siêu thê tử Tân Hiểu Như bị Vân Châu cảnh sát chuyển giao đến Nhữ Dương phân cục tra hỏi.

Cùng thẩm vấn tội phạm không giống, Tân Hiểu Như cũng không có rõ ràng phạm tội đặc thù, cho nên chỉ có thể được đưa tới phổ thông phòng khách tra hỏi, mà cũng không phải là chuyên nghiệp phòng thẩm vấn.

Mới đầu, quả nhiên như cảnh sát đoán như thế, mặc kệ cảnh sát hỏi chút gì, Tân Hiểu Như đều là hoàn toàn không biết, công bố Cận Siêu làm hết thảy, mình toàn không biết rõ tình hình. Trừ cái đó ra, liền là một vị khóc ròng ròng, khóc lóc kể lể mình sinh hoạt không dễ.

Nhìn thấy tình huống như vậy, tiểu Trương bất đắc dĩ, mới dựa theo Triệu Ngọc cung cấp chủ ý ngu ngốc xuất thủ. . .

Tiểu Trương khác đều không mang, chỉ là cầm hai bộ bệnh lịch biểu đi vào phòng khách. Sau khi đi vào, hắn liền đem hai phần bệnh lịch biểu bỏ vào Tân Hiểu Như trước mắt, để chính nàng nhìn.

Tân Hiểu Như mới đầu còn nhìn không rõ, nhưng là nhìn lấy nhìn xem, nàng chợt phát hiện cái gì, thân thể không khỏi run giống như run rẩy, trên mặt lộ ra mọi loại kinh ngạc, hối hận, uể oải. . .

Lúc này, tiểu Trương liền bắt đầu dựa theo Triệu Ngọc cho hắn thiết kế lời kịch nói chuyện, Thủ tướng, hắn nói cho Tân Hiểu Như, trượng phu ngươi Cận Siêu thân thể ban đầu bổng bổng, căn bản liền bệnh gì đều không có!

Bác sĩ nói cái gì bạch huyết ung thư màn cuối, bất quá là bởi vì có người thay xà đổi cột, sửa lại bệnh của hắn lịch mà thôi. Mà cái này sửa đổi bệnh lịch người, liền là cái kia ghê tởm thủ phạm thật phía sau màn, cái kia thuê trượng phu ngươi sát hại Trần gia tỷ muội người!

"Ngươi xem thật kỹ một chút đi!" Tiểu Trương chỉ vào phần thứ hai bệnh lịch nói, "Một cái là Cận Siêu lúc đầu bệnh lịch, một cái là cảnh sát nghiệm thi báo cáo, trong cơ thể hắn căn bản một cái tế bào ung thư đều không có!"

"Không. . . Không. . . Đây không có khả năng!" Nghe được dạng này sấm sét giữa trời quang tin dữ, Tân Hiểu Như cả người đều hỏng mất. Nàng trừng mắt không thể tưởng tượng nổi con mắt, làm sao cũng không thể tin được hết thảy trước mắt.

"Cho nên, ngươi bây giờ minh bạch đi?" Tiểu Trương thừa cơ nói, "Đã những người xấu này vì để cho Cận Siêu xuất thủ, ngay cả bệnh lịch đều có thể giả tạo, vậy ngươi suy nghĩ thật kỹ, hiện tại làm duy nhất chứng nhân Cận Siêu đã tử vong, vậy bọn hắn làm sao có thể lại dựa theo hiệp ước giao cho các ngươi tiền đâu? Cận Siêu. . . Bị người lừa! Lừa. . . Quá thảm rồi! Đem mệnh đều mắc vào, thật sự là. . . Không đáng giá!"

Sau khi nói đến đây, Tân Hiểu Như nước mắt đã đình chỉ chảy xuôi, thế nhưng là tiểu Trương cũng không chú ý tới, lại còn đang nói chuyện: "Đáng tiếc a! Người đi nhà trống, hiện tại chứng cớ gì cũng không có! Cận Siêu là cái giải nghệ cảnh sát, cái này chỗ bẩn sẽ vĩnh viễn. . ."

"Ai u! Đến cùng được hay không a?" Giờ phút này, Triệu Ngọc tại một gian phòng khác bên trong nghe hiện trường ghi âm, gấp đến độ là ma

quyền sát chưởng, trong miệng oán giận nói, "Cái này tiểu Trương a, lời nói có chút nhiều! Làm sao không dựa theo ta cho hắn từ nói sao? Nói nhiều tất nói hớ, một khi Tân Hiểu Như kịp phản ứng, vậy liền không tốt! Lúc này, hắn là xoay người rời đi!"

Triệu Ngọc lúc nói chuyện, bên cạnh Tô Kim Muội cùng một đám Nhữ Dương thám viên tất cả đều nghe được hết sức chăm chú, tập trung tinh thần, trong lòng không khỏi dị thường khẩn trương, lo lắng tiểu Trương lộ hãm.

Tiểu Trương bên kia căn bản nghe không được Triệu Ngọc cái này kẻ già đời chỉ đạo, chính ở chỗ này kiên nhẫn khuyên nhủ lấy Tân Hiểu Như.

Bất quá, mặc dù tiểu Trương diễn có chút quá nóng, nhưng là, Tân Hiểu Như tâm lý phòng tuyến, nhưng vẫn là tại kế hoạch bên trong triệt để hỏng mất. Giờ này khắc này, nàng trong lòng bi thống dần dần bị phẫn nộ thay thế.

"Cảnh sát, ta có biện pháp, có thể đem cái kia hại trượng phu ta người —— bắt tới! ! !" Nói tới chỗ này thời điểm, Tân Hiểu Như trong mắt đã tràn đầy cừu hận chi hỏa.

"Nha! ?" Tiểu Trương bỗng dưng sợ ngây người, hắn cũng là vạn nghĩ không ra, Triệu Ngọc kế sách thế mà thật sự có thể thành công, cái này Tân Hiểu Như quả nhiên là cái người biết chuyện! Tiểu Trương vội hỏi, "Đại tỷ, ngươi. . . Nói cái gì? Biện pháp gì?"

"Cảnh sát, các ngươi mau mau về chuyến Vân Châu đi!" Tân Hiểu Như nói, "Tại nhà ta tầng hầm tầng thứ ba tấm ngăn trong rương có thứ gì, là trượng phu ta để lại cho ta! Kia là cái USB, USB bên trên có đoạn trượng phu ta ghi lại video! Đoạn video này, có thể chứng minh, trượng phu ta là bị người hãm hại!"

Nghe đến lời này, những cái kia ngay tại nghe trộm Nhữ Dương thám viên nhóm tất cả đều choáng váng một cái mắt lớn trừng mắt nhỏ,

Quá lợi hại, không nghĩ tới, Cận Siêu quả nhiên lưu lại chứng cứ.

"Nha! ? Video! ?" Tiểu Trương kinh ngạc hỏi, "Đại tỷ, cái này. . . Đến cùng là chuyện gì xảy ra?"

"Ngay từ đầu, ta thật cái gì cũng không biết!" Tân Hiểu Như nói, "Nếu như ta cảm kích, ta nhất định sẽ ngăn cản Cận Siêu! Coi như hắn mắc phải tuyệt chứng, ta cũng tuyệt không cho phép hắn làm cái gì chuyện thương thiên hại lý. Thế nhưng là. . . Ta thật không biết a. . .

"Là như vậy, tại chiều hôm qua hơn sáu giờ thời điểm, ta bỗng nhiên nhận được một phong chuyển phát nhanh, " Tân Hiểu Như nói, "Mở ra về sau, lại phát hiện kia chuyển phát nhanh lại là Cận Siêu cho ta viết một phong thư, hắn ở trong thư đem hết thảy đều báo cho ta. Ta thế mới biết, hắn đến cùng đều đã làm những gì!

"Hắn ở trong thư dặn dò ta rất nhiều chuyện, nói một khi hắn đem sự tình hoàn thành, đối phương liền sẽ tại trong vòng nửa tháng đem 500 vạn tiền mặt đưa đến trên tay của ta! Thế nhưng là, nếu như vạn nhất hắn có cái gì không hay xảy ra, hay là đối phương không chịu thanh toán, vậy liền gọi ta đem cái này USB đưa đến cục cảnh sát!"

"Ở trong đó có cái gì?" Tiểu Trương vội vàng hỏi, "Ngươi xem qua không có?"

"Ta. . . Ta không có nhìn qua. . ." Tân Hiểu Như hồi đáp, "Ta ngược lại thật ra ở phòng hầm tìm được, nhưng là không dám loạn động. Trên thư nói, kia là một đoạn trượng phu ta sớm ghi lại video!

"Ta không nghĩ tới, cảnh sát nhanh như vậy liền đến nhà ta, ta còn một mực chưa kịp xử lý đâu! Bất quá, ta trong trương mục 200 vạn, ta liền

thật không biết là chuyện gì xảy ra!"

"Được rồi, tốt! Những cái kia. . . Chúng ta sẽ tra rõ ràng!" Tiểu Trương tranh thủ thời gian thu thập những cái kia bệnh lịch tư liệu, bởi vì nội tâm khẩn trương, tay khẽ run rẩy, lại đem một bản bệnh lịch rơi xuống đất.

"Cảnh sát, ta van cầu ngươi!" Tân Hiểu Như đầy ngập bi phẫn nói, "Ta tuy nghèo, nhưng ta tịnh không để ý tiền gì! Lão công ta lúc đầu không có việc gì, lại bị những người này hại thành dạng này, ta nhất định cùng bọn hắn không xong! Mời các ngươi xem ở chúng ta cô nhi quả mẫu phân thượng, nhất định phải đem hung phạm bắt được a!"

"Nha! Tốt, tốt, chúng ta nhất định. . . Nhất định!" Bởi vì cực độ chột dạ, tiểu Trương đã là đầu đầy mồ hôi.

. . .

Cùng lúc đó, tại một gian phòng khác bên trong, Tô Kim Muội lại là một mặt ngưỡng mộ xông Triệu Ngọc khen: "Triệu cảnh sát, ngươi thật không hổ là Tần Sơn thần thám a, cái này. . . Cái này lợi dụng giả bệnh lịch phá án phương pháp, mặc dù có chút không quá nhân đạo, lại là có một phong cách riêng! Ta cảm thấy, hắn là có thể ghi vào sách giáo khoa đi?"

"Khách khí, khách khí. . . Ha ha ha. . ." Triệu Ngọc hưởng thụ gật gật đầu, nói, "Tiểu muội a, còn lại sự tình, các ngươi hắn phải biết làm sao bây giờ a? Ta cũng phải tranh thủ thời gian chơi ta chính sự đi! Có lẽ. . . Nếu như kịp, hai cọc bản án không chừng có thể cùng một chỗ kết án đâu!"

"Nha. . . Tốt!" Tô Kim Muội bận bịu xông Triệu Ngọc bái, cung cung kính kính nói, "Triệu cảnh sát, chờ một lúc chúng ta bên này tra được cái gì tiến triển, nhất định trước hết nhất nói cho ngài!"

"Đúng đấy, là được!" Lúc này, cái khác thám viên nhóm cũng thay đổi ngày xưa đối Triệu Ngọc thành kiến, tất cả đều đối vị này thần thám vô cùng cảm kích. Lúc này có người nhiệt tình nói, "Liền là không nói cho lãnh đạo, cũng phải cái thứ nhất thông tri Triệu cảnh sát a! Lần này, chúng ta xem như có thể từ cục thành phố đám kia điểu nhân trước mặt mở mày mở mặt!"

"Đúng, hảo hảo ngượng một chút cái kia Vương Thánh Nghiêu, gọi hắn trang đại gia!" Triệu Ngọc phụ họa một câu, lập tức thắng được chúng thám viên một mảnh tiếng vỗ tay.

Để tỏ lòng thành ý của mình, Tô Kim Muội tự mình đem Triệu Ngọc đưa đến cửa chính.

"Ai nha, muội tử, không cần khách khí như vậy! Ngươi nhanh bận bịu đi thôi!" Triệu Ngọc xông Tô Kim Muội khoát tay áo, quay đầu muốn đi.

"Ai? Triệu cảnh sát. . ." Ai ngờ, Tô Kim Muội chợt mặt như hoa đào nói, "Ngài. . ."

"Làm sao. . . Còn có chuyện gì?" Triệu Ngọc công khai như thế đặt câu hỏi, trong lòng vẫn đang suy nghĩ một thanh âm khác, làm sao, có phải hay không là ngươi cũng coi trọng ta, muốn cùng ta mướn phòng đi?

"Ừm. . ." Tô Kim Muội lại cung kính bái, nói, "Triệu cảnh sát, về sau nếu là có cơ hội, ngài có thể hay không chỉ đạo nhiều hơn, ân. . . Ta. . . Ta có thể làm ngài đồ đệ a?"

Chương 505: Chương 505: Vận rủi quấn thân

Chương 505: Vận rủi quấn thân

Lỗ Duy Sâm là Tiêu Quốc Phong nhà đồ gỗ nhà máy già công nhân, ngày bình thường chủ yếu phụ trách hàng hoá chuyên chở dỡ hàng cùng vận chuyển.

10 năm trước, tên của người nọ cùng Tiêu Quốc Phong cùng lúc xuất hiện tại cảnh sát căn cứ chính xác từ mỏng bên trên, hai người nhất trí chứng minh, Tiêu Quốc Phong nhi tử Tiêu Chấn, có trong hồ sơ phát cùng ngày cùng bọn hắn cùng một chỗ tiến về Lăng Vân đưa hàng, tại đêm đó 11 điểm tả hữu trở về Tần Sơn.

Chính là bởi vì có phần này lời khai tại, Tiêu Chấn mới một mực không có bị cảnh sát xếp vào hoài nghi đối tượng.

Hiện nay, liên quan tới Lưu Kiều ngộ hại một án, tất cả chứng cứ đã tất cả đều chỉ hướng Tiêu Chấn trên thân, cho nên phần này lời chứng cũng càng ngày càng không đáng tin!

Lúc này đã đến đêm rất khuya, lỗ Duy Sâm từ đồ gỗ nhà máy làm xong mình một ngày làm việc, đang chuẩn bị lái xe rời đi. Hắn ngồi chính là một cỗ chuyên môn kéo hàng dùng cỡ trung xe hàng, bởi vì nhà máy nghiệp vụ bận rộn, chiếc xe này hắn cơ hồ mỗi ngày đều muốn mở ra.

Nhưng mà, hôm nay khi hắn mở cửa xe, vừa mới ngồi vào trên ghế lái

thời điểm, lại bỗng nhiên phát hiện, tại trên ghế lái phụ vậy mà xuất hiện một người!

Người này đầu đội mũ lưỡi trai, trên mặt mang theo cái kính râm lớn, căn bản thấy không rõ bộ dáng. Chỉ có thể nhìn ra, đây là một cái thân thể cường tráng nam nhân!

"Ngươi. . . Ngươi là ai? Làm cái gì?" Lỗ Duy Sâm giật nảy mình, nhưng mà, hắn vẻn vẹn nói một câu như vậy, đối phương liền nhào lên trọng quyền vung lên, đem nó lôi hôn mê bất tỉnh!

Mấy phút về sau, lỗ Duy Sâm dần dần thức tỉnh, lại phát hiện mình bị cột vào một cái cũ xưởng trên cây cột, mà trước đó cái kia chụp mũ nam nhân, lại lạnh như băng đứng ở trước mặt mình.

"Ngươi. . . Ngươi. . . Tha mạng a. . . Tha mạng a. . . Ta. . ." Lỗ Duy Sâm run rẩy năn nỉ nói, "Ta đã cùng Quân ca nói qua, thiếu tiền của các ngươi, lại thư thả mấy ngày, liền mấy ngày! Làm sao. . . Đã nói xong sự tình, lại động thủ đâu? Huynh đệ, ngươi mau đánh điện thoại đi!"

"Hừ, con bà nó là con gấu!" Nam tử trước mắt bỗng nhiên mắng một câu, sau đó ngồi xổm người xuống, khoan lỗ Duy Sâm nói, "Ngươi suy nghĩ nhiều, ta hôm nay không phải đến cùng ngươi đòi nợ, chính tương phản, là cho ngươi phát phúc lợi tới. . ."

Có thể mắng nãi nãi gấu người, tự nhiên trừ Triệu Ngọc ra không còn có thể là ai khác.

Giờ phút này, Triệu Ngọc từ một cái trong bóp da móc ra số xấp chỉnh tề tiền mặt, sau đó một xấp một xấp nhét vào lỗ Duy Sâm trước mặt, nói ra: "Lão Khổng a, ta hôm nay đến, chỉ là muốn ngươi một câu lời nói thật, chỉ cần ngươi chịu thành thật khai báo, số tiền này, liền đều là của ngươi!"

"A?" Lỗ Duy Sâm rất là ngoài ý muốn, vội vàng nói, "Ngươi. . . Ngươi không gạt ta chứ? Trên đời này nào có loại chuyện tốt này?"

"Không tin a, kia tốt. . ." Nói, Triệu Ngọc lại bắt đầu hướng trong bọc nhặt tiền, đồng thời nói, "Vậy ta liền đi a! Ta sau khi ra ngoài, Quân ca người liền sẽ tiến đến! Mà lại, ta nghe nói, bọn hắn còn muốn đi vệ sinh chỗ tìm ngươi nàng dâu đi. . . Bái bai a. . ."

"Đừng đừng đừng. . ." Lỗ Duy Sâm dọa sợ, vội vàng cầu khẩn nói, "Ngươi hỏi, ngươi hỏi, ngươi hỏi cái gì ta nói cái gì! Chỉ cần ngươi có thể cho ta tiền!"

"Tốt, vậy ta hỏi ngươi!" Triệu Ngọc trầm giọng hỏi, "10 năm trước, lão bản của các ngươi Tiêu Quốc Phong nhà đại nhi tử Phùng Khoát bị cảnh sát bắt giữ, lúc ấy, ngươi cùng Tiêu Quốc Phong còn có Tiêu Chấn làm chứng, nói các ngươi lúc ấy đi Lăng Vân đưa hàng! Chuyện này, là thật sao?"

"A? Cái gì? Ngươi. . . Ngươi đến cùng là ai?" Lỗ Duy Sâm bỗng nhiên cảm giác tình huống không đúng, vội vàng hỏi một câu.

"Nói như vậy, ngươi là không có ý định tiếp nhận tiền của ta rồi?" Triệu Ngọc lắc đầu nói.

"Không phải. . ." Lỗ Duy Sâm nhìn một chút trên đất tiền, nói, "Huynh đệ a, chuyện này cùng ta hiện tại tiền nợ đánh bạc có quan hệ gì sao? Ngươi đây là muốn làm gì?"

Hô. . .

Triệu Ngọc nhẹ nhàng lắc đầu, kính râm phía dưới trong con ngươi, đã lóe lên lạnh lẽo ánh sáng.

Từ lỗ Duy Sâm biểu hiện, Triệu Ngọc đã đó có thể thấy được, hắn năm

đó khẩu cung tuyệt đối có vấn đề! Bằng không mà nói, hắn sẽ không giống tại dạng này lo lắng khó xử. Nếu như hắn năm đó nói đến đều là lời nói thật, như vậy hắn hiện tại đã sớm gật đầu!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc cũng lười lại cùng người này nói nhảm, lúc này cũng không để ý tới hắn, trực tiếp ngồi xổm trên mặt đất, bắt đầu hướng trong túi nhặt tiền.

"Đừng đừng đừng. . . Vạn sự hảo hảo thương lượng a huynh đệ, " lỗ Duy Sâm nhìn thấy Triệu Ngọc nhặt tiền, lập tức vạn phần lo lắng, vội vàng nói, "Ta nói, ta nói, ta thật không có nói sai, ta cùng bọn hắn hai người đích thật là đến Lăng Vân đưa hàng đi. . ."

Nghe được lỗ Duy Sâm không có tiết tháo, Triệu Ngọc không thể kìm được, lúc này đem một xấp tiền mặt túm tại hắn trên mặt, sau đó đi lên liền là một cước, hung hăng đá trúng bụng của hắn!

Đón lấy, Triệu Ngọc mở ra đại thủ, ba một cái bàn tay xuống dưới, nhất thời đánh cho lỗ Duy Sâm miệng mũi chảy máu, miệng méo mắt lác!

"A! Đừng. . . Đừng động thủ a! A. . ." Lỗ Duy Sâm đau đến gào khóc kêu to.

Triệu Ngọc không động thủ về không động thủ, nhưng là động thủ, định thôi không thể, lúc này xoay tròn bàn tay, ba ba đánh tới, không có chút nào ngừng ý tứ.

"Ô ô. . ." Lỗ Duy Sâm răng đều rơi mất, mắt nhìn thấy Triệu Ngọc có muốn đem mình đánh chết ý tứ, hắn lập tức dọa đến hồn bay lên trời, tranh thủ thời gian cầu xin tha thứ, "Ta nói, ta nói. . . Ta nói! Van cầu ngươi, đừng đánh nữa! Đừng đánh nữa! Ô ô. . ."

Nghe được lỗ Duy Sâm lộ ra giọng nghẹn ngào, Triệu Ngọc lúc này mới thoáng ngừng một chút.

"Vâng, ta là nói dối! Lão Tiêu cho ta một vạn khối tiền, để cho ta làm giả khẩu cung!" Lỗ Duy Sâm ô ô nói, "Hắn nói, kỳ thật Tiêu Chấn ngày đó đi tìm tiểu thư đi, nếu như cảnh sát điều tra, nói ra quá mất mặt, cho nên mới để cho ta nói bọn hắn cùng đi Lăng Vân, dạng này liền không ai biết! Cái này. . . Cái này lại không phải việc ghê gớm gì, ta làm gì không nên đâu!"

"Hừ, không phải ghê gớm sự tình!" Triệu Ngọc ba lại cho hắn một bàn tay, "Cũng bởi vì ngươi một câu khẩu cung, Phùng Khoát hơi kém bị bắn chết! Cái này mẹ nó còn không tính đại sự sao?"

"A? Cái gì? Phùng Khoát. . . Lão Tiêu đại nhi tử a? Có ý tứ gì. . ."

"Hừ! Có ý tứ gì!" Triệu Ngọc đem mũ cùng kính mắt hái một lần, sau đó móc ra giấy chứng nhận cùng còng tay nói, "Cảnh sát a! Cùng ta về cục cảnh sát nói rõ ràng đi!"

"A? Ngươi. . ." Lỗ Duy Sâm mạch đắc sợ choáng váng, "Ngươi. . . Là cảnh sát? Ta. . . Tiền của ta. . . Ai. . ."

Vì để phòng vạn nhất, Triệu Ngọc sớm đã dùng ghi âm bút lục âm, không sợ lỗ Duy Sâm đến cục cảnh sát không thừa nhận.

Đương Triệu Ngọc đem lỗ Duy Sâm bắt giữ lấy trên xe về sau, hắn cảm giác thời cơ đã không sai biệt lắm thành thục! Liền trước mắt hắn nắm giữ mới nhất chứng cứ, đã hoàn toàn đạt đến thẩm vấn Tiêu Chấn tiêu chuẩn!

Thế là, Triệu Ngọc tại chỗ cho các đồng nghiệp gọi điện thoại, một mặt để Lương Hoan đi Mạt Dương phân cục nhận lấy năm đó vật chứng; một mặt yêu cầu Trương Cảnh Phong, Đại Phi bọn người trong đêm bắt giữ Tiêu Quốc Phong cùng Tiêu Chấn phụ tử!

Thật có ý tứ!

Xe phát động về sau, Triệu Ngọc không khỏi lắc đầu thở dài, trong vòng một đêm, Tiêu Quốc Phong một nhà bốn miệng lốp bảo mẫu cùng bảo mẫu trượng phu, vậy mà tất cả đều tiến kết thúc tử!

Cái này toàn gia, phải là đời trước làm nhiều ít nghiệt, mới có thể như thế vận rủi quấn thân a!

Chương 506: Chương 506: Ai dám ngăn cản ta?

Chương 506: Ai dám ngăn cản ta?

Đương Triệu Ngọc mang theo chứng nhân lỗ Duy Sâm trở lại Dung Dương phân cục về sau, Dung Dương tổ trọng án đã sớm mở nồi!

Ngoại trừ Lý Bối Ny cùng đang chạy về Mạt Dương phân cục nhận lấy vật chứng Lương Hoan bên ngoài, những người khác không có bất kỳ cái gì chuẩn bị tâm lý, không rõ Triệu tổ trưởng đây là hát đến cái nào một màn?

Rõ ràng vụ án bắt cóc đều đã kết thúc, nhưng vì cái gì hắn còn muốn bắt người?

Giờ phút này, Triệu Ngọc đã tiếp vào tin tức, Trương Cảnh Phong cùng Đại Phi đã từ Phùng Khoát gia tướng Tiêu Quốc Phong cùng Tiêu Chấn bắt giữ, ngay tại áp hướng Dung Dương phân cục trên đường.

Vì chờ một lúc có thể càng thêm đầy đủ thẩm vấn Tiêu Chấn, Triệu Ngọc chẳng những công khai để thám viên nhóm vơ vét Tiêu gia tư liệu, mà lại vụng trộm còn phân phó Lan Bác đi làm một kiện chuyện khẩn cấp.

Nhưng mà, ngay tại Triệu Ngọc khua chiêng gõ trống mà chuẩn bị thời điểm, Mao Vĩ cùng Loan Tiêu Tiêu cục trưởng chợt xuất hiện ở tổ A cửa phòng làm việc.

"Triệu Ngọc! Ngươi đây là ý gì?" Loan cục trường chân trước còn không có vào nhà, liền vội không dẫn nổi đón đầu hỏi, "Đây rốt cuộc là thế nào? Ngươi hôm nay đã tại Nhữ Dương phân cục xuất tẫn danh tiếng, cho chúng ta tranh quang! Nhưng vì cái gì. . . Vì cái gì còn không hảo hảo nghỉ một chút? Nói cho ta, ngươi tại sao muốn bỗng nhiên hạ lệnh bắt người? Hai người kia, cùng chúng ta có quan hệ gì?"

"Loan cục trường!" Triệu Ngọc thẳng tắp sống lưng nói, "Ta hiện tại đã tra được, Tiêu Chấn mới là năm đó chung cư án mưu sát chân hung! Phùng Khoát là bị oan uổng! Mà lại, ta đã có được sung túc chứng cứ. . ."

"Triệu Ngọc! Đã dạng này, vậy ngươi thì càng không nên như thế lỗ mãng!" Không đợi Triệu Ngọc nói xong, Loan cục trường lập tức xen lời hắn, "Trong lòng ngươi rõ ràng, món kia bản án đã kết án! Mà lại, nó không tại chúng ta Dung Dương phân cục phạm vi quản hạt, ngươi làm như thế, không riêng gì vượt cấp, mà lại là đang vũ nhục Nhữ Dương phân cục đồng liêu, ngươi hiểu không? Ngươi có suy nghĩ hay không qua, làm như thế hậu quả?"

"Đúng vậy a, huynh đệ!" Mao Vĩ không ngừng xông Triệu Ngọc nháy mắt, "Vinh dự kiếm không dễ, nhưng là một khi vô ý, thế nhưng là sẽ hủy hoại chỉ trong chốc lát! Nghe ta, tranh thủ thời gian cho lão Trương bọn hắn gọi điện thoại đi! Thả người, còn kịp!"

"Không được!" Triệu Ngọc kiên quyết nói, "Việc này không nên chậm trễ, binh quý thần tốc! Người hôm nay nhất định phải bắt, nghi phạm hôm nay nhất định phải thẩm! Tiêu Chấn người này tâm tư kín đáo, nếu như bỏ qua hôm nay cái này thời cơ tốt, về sau liền lại khó để hắn nhận tội!"

"Chậc chậc. . ." Loan cục trường tức giận đến bờ môi run rẩy, "Triệu Ngọc, chẳng lẽ ngươi nghe không rõ ta ý tứ sao? Kia vụ án là 10 năm

trước bản án cũ, đã kết án! Ngươi bây giờ hạ lệnh bắt người, là không hợp pháp! Coi như ngươi nghĩ nhúng tay, cũng nhất định phải từng cấp xin mới được! Ngươi làm như vậy, hậu quả quá nghiêm trọng! Nghe ta, tranh thủ thời gian thu tay lại đi!"

Loan cục trường vừa mới nói đến đây, tiểu Bạch bỗng nhiên từ cổng thở hồng hộc chạy vào, vừa vào cửa liền cao giọng hô: "Triệu tổ trưởng, Triệu tổ trưởng! Người đã bắt trở lại, có phải hay không trực tiếp bắt giữ lấy phòng thẩm vấn? Ân. . ."

Sau khi nói xong, tiểu Bạch lúc này mới phát hiện Loan cục trường ở đây, lập tức giật mình một cái.

"Biết, trước bắt giữ lấy phòng thẩm vấn!" Triệu Ngọc khoát tay nói.

"Không được! Thả người!" Loan cục trường thì cao giọng phản đối, sau đó khuyên nhủ, "Triệu Ngọc, chớ hồ nháo có được hay không! Chuyện này ngươi quản không xuống, ngươi thật không biết sao? Năm đó phụ trách chung cư án giết người, là hiện tại Hồng cục trưởng? Ngươi làm như thế, không riêng gì ngươi, thậm chí ngay cả toàn bộ Dung Dương phân cục đều sẽ tương đương bị động!"

"Huynh đệ a, ngươi liền nghe Loan cục trường một câu đi!" Mao Vĩ cũng là đau khổ khuyên nhủ, "Đừng cố chấp như vậy, chúng ta suy nghĩ lại một chút những biện pháp khác có được hay không? Cần gì phải câu tại nhất thời đâu?"

"Ta liền không rõ!" Triệu Ngọc lại lập lông mày trừng mắt quát, "Phùng Khoát rõ ràng là bị người oan uổng, hung phạm rõ ràng liền bày ở trước mắt, lão tử mẹ nó muốn thẩm phạm nhân, làm sao lại khó như vậy đâu? Chúng ta làm cảnh sát hình sự trách nhiệm, chẳng lẽ không phải vì tra ra chân tướng sao? A, vì cho đại cục trưởng chiếu cố một chút mặt mũi, liền để Phùng Khoát một mực chết già ở ngục giam sao? Các ngươi. . . Các ngươi những này làm lãnh đạo, đều là nghĩ như thế nào? Tiểu Bạch!

Cho ta đem người hiềm nghi mang đến phòng thẩm vấn!"

Triệu Ngọc hét lớn một tiếng, mọi người đều chấn!

"Tổ trưởng. . . Cái này! ?" Tiểu Bạch dọa sợ, nhìn xem Loan cục trường, lại nhìn xem Triệu Ngọc, nơi nào còn dám động đậy?

"Mẹ nó!" Triệu Ngọc quơ lấy chén trà trực tiếp ngã một cái vỡ nát, lớn tiếng mắng, " ngươi đến cùng nghe không nghe thấy? Đem người bắt giữ lấy phòng thẩm vấn!"

"Nha. . . Nha. . ." Tiểu Bạch dọa đến toàn thân loạn chiến, gặp Loan cục trường không có phản ứng, lúc này mới cúi đầu đi ra.

"Điên rồi, điên rồi!" Loan cục trường tức giận đến bờ môi trắng bệch mặt phát xanh, "Triệu Ngọc, hôm nay tất cả mọi người thấy được, nếu là tương lai xảy ra vấn đề, ngươi phải hoàn toàn chịu trách nhiệm!"

"Phụ trách liền phụ trách!" Triệu Ngọc khinh thường nói, "Trước kia có cái nào một lần không phải lão tử ta phụ trách? Các ngươi làm lãnh đạo chỉ biết ăn có sẵn, có ân huệ liền hướng trên mặt mình thiếp, thế nhưng là xảy ra chuyện, lại trước tiên đem mình phiết đến không còn một mảnh! Biết sao? Các ngươi làm như thế, ngay cả những cái kia giang hồ đại lão cũng không bằng, giang hồ đại lão còn biết bảo hộ tiểu đệ đâu!"

Lời nói cẩu thả lý không cẩu thả, đương Triệu Ngọc trách móc xong câu này về sau, Loan cục trường đã là xấu hổ không chịu nổi, rốt cuộc nói không ra lời.

Triệu Ngọc thì trực tiếp phóng qua nàng, cất bước hướng phòng thẩm vấn đi đến.

Ai ngờ, đương Triệu Ngọc vừa mới đến phòng thẩm vấn chỗ hành lang, từ thang lầu ở giữa lại hùng hùng hổ hổ lại chạy tới một đại bang người.

Ta đi!

Cảnh tượng như thế này, Triệu Ngọc cũng không biết mình đã xem qua bao nhiêu khắp cả!

Nhưng gặp tới không phải người khác, vậy mà lại là cục thành phố đội cảnh sát hình sự đám người kia! Mà lại, Vương Thánh Nghiêu lại cái thứ nhất xông vào đằng trước.

"Triệu Ngọc. . . Triệu Ngọc! Dừng tay!" Vừa nhìn thấy Triệu Ngọc, Vương Thánh Nghiêu lập tức hét to lên.

Triệu Ngọc bỗng nhiên minh bạch, nguyên lai những người này cũng là hướng về phía chung cư án giết người mà đến, đây là muốn ngăn cản hắn vì Phùng Khoát lật lại bản án đâu! Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc hung ác trừng mắt nhìn Mao Vĩ một chút, quát: "Mao Vĩ, ngươi hại ta! Ngươi vậy mà nói cho cái kia họ Vương?"

"Tiểu Triệu mà! Ngươi cái này nói gì vậy!" Mao Vĩ cũng là nổi giận, "Ngươi vẫn chưa rõ sao? Ta đây là bảo hộ ngươi a! Nếu là lại để cho càng lớn lãnh đạo biết, ngươi liền xong rồi! Ngươi không hảo hảo ngẫm lại, ta lấy ngươi làm huynh đệ mới làm như thế! Ngươi bây giờ việc cần phải làm thế nhưng là đắc tội lãnh đạo, đắc tội toàn bộ Tần Sơn giới cảnh sát a, ngươi cho rằng, ta đây là hại ngươi sao? Ngươi có thể phá án thì thế nào? Đến lúc đó, ai có thể giữ được ngươi?"

"Con bà nó là con gấu!"

Triệu Ngọc lại trừng Mao Vĩ một chút, quay người hướng phòng thẩm vấn đi đến, nhưng mà Vương Thánh Nghiêu bọn người cũng đã cực nhanh lẻn đến phụ cận, ngăn cản Triệu Ngọc đường đi.

"Triệu Ngọc, ngươi thật sự là nghĩ phá án muốn điên rồi! Tại Nhữ

Dương phân cục tai họa cả ngày, vẫn chưa xong sao?" Vương Thánh Nghiêu vênh váo hung hăng mà quát, "Ngoại trừ gây sự tình, ngươi sẽ còn làm cái gì?"

"Họ Vương, ngươi nói ngươi muốn làm sao lấy a? Là đánh nhau vẫn là liều mạng, là đơn đấu vẫn là quần ẩu, chính ngươi chọn!" Triệu Ngọc khinh thường nói, "Ta Triệu Ngọc muốn thẩm người bị tình nghi, ta nhìn cái nào dám cản ta!"

Nói xong, hắn không khách khí phá tan một cái cản đường người, lại lần nữa hướng phòng thẩm vấn đi đến.

"Ngăn lại hắn, nhanh!" Vương Thánh Nghiêu một mặt mệnh lệnh thủ hạ ngăn cản, một mặt xông Triệu Ngọc quát lớn, "Triệu Ngọc, ngươi không có đạt được bất luận cái gì cho phép liền muốn lật lại bản án, đây là không hợp chương trình! Các ngươi bắt mấy người kia đều là vô tội thị dân, ngươi làm như vậy, là tại phạm tội! Đến lúc đó, không riêng gì chuyện của cá nhân ngươi, các ngươi toàn bộ Dung Dương phân cục đều muốn chịu không nổi!"

Kết quả, Vương Thánh Nghiêu la to, chỉ đổi tới Triệu Ngọc bốn chữ: "Đi ngươi MP!"

Mắng xong, Triệu Ngọc lại lần nữa hướng về phía trước, không nhìn trước mắt một bang thám tử.

"Nhanh, ngăn lại hắn, ngăn lại hắn a!" Vương Thánh Nghiêu nộ khí trùng thiên rống to, "Hôm nay vô luận như thế nào, cũng không thể để hắn đi vào phòng thẩm vấn! !"

Chương 507: Chương 507: Không phải 1 náo nhiệt

Chương 507: Không phải 1 náo nhiệt

Kỳ thật, Vương Thánh Nghiêu sở dĩ nhất định phải ngăn cản Triệu Ngọc vì Phùng Khoát lật lại bản án, bất quá là vì lấy lòng đương nhiệm đại cục trưởng Hồng Kiến Vinh mà thôi.

Bản án năm đó là Hồng cục trưởng thân thẩm, nếu như bị Triệu Ngọc phạm vào án, hắn liền có sai lầm xem xét chi trách, đối với mình hoạn lộ thế tất có trọng đại ảnh hưởng.

Bởi vậy, Vương Thánh Nghiêu liền muốn lấy thay cục trưởng bãi bình chuyện này, không cho Triệu Ngọc lật lại bản án.

"Nhanh! Mấy người các ngươi! Đến phòng thẩm vấn thả người!"

Vương Thánh Nghiêu cũng là rất có chủ ý, hắn biết dưới loại tình huống này, bọn hắn không thể tùy ý làm loạn, chỉ có thể nghĩ biện pháp bức bách Triệu Ngọc dẫn đầu động thủ, bọn hắn mới có đánh người lý do.

Nhưng mà, Triệu Ngọc mặc dù phách lối cuồng vọng, cũng không có xuất thủ đánh người!

Thế là, hắn lúc này mới ngược lại mệnh lệnh bộ hạ của mình đến phòng thẩm vấn thả người, nếu như người hiềm nghi bị thả đi, kia Triệu Ngọc lật lại bản án tự nhiên là sẽ ngâm nước nóng!

"Dám! Ta nhìn cái nào dám phóng!"

Triệu Ngọc giận tím mặt, lập tức ngăn ở cửa phòng thẩm vấn.

Ai ngờ, tại Triệu Ngọc ngăn cửa thời điểm, Lý Bối Ny, Trương Cảnh Phong còn có Trương Diệu Huy cùng tiểu Lưu bọn người lại không chút do dự đứng ở Triệu Ngọc sau lưng.

"Điên rồi, điên rồi! Lão Trương, Diệu Huy! Các ngươi làm cái gì vậy?" Mao Vĩ rống to, "Mau tránh ra, các ngươi đây là tại hại Triệu Ngọc đâu!"

"Khác ta mặc kệ!" Trương Diệu Huy bóp lấy eo, ngẩng đầu nói, "Nơi này là Dung Dương phân cục, không có chính thức mệnh lệnh, ai cũng đừng nghĩ tại chúng ta nơi này giương oai! Chúng ta đang điều tra tình tiết vụ án, người khác không có lý do cản trở."

"Đúng đấy, còn có vương pháp sao?" Trương Cảnh Phong vênh vang đắc ý trách móc một cuống họng, sau đó xông Lý Bối Ny nói, "Tiểu ny tử tranh thủ thời gian né tránh, tránh khỏi một hồi tung tóe ngươi một thân máu!"

"Ta không đi!" Lý Bối Ny quật cường hô, "Tại sao có thể dạng này? Chúng ta chỉ là muốn phá án, còn người bị hại một cái công đạo mà thôi! Vì cái gì cứ như vậy khó?"

"Công đạo?" Vương Thánh Nghiêu dắt cổ quát, "Các ngươi hiện tại tự mình lật lại bản án, thế nào lại là công đạo? Còn muốn cái gì chính thức mệnh lệnh? Ta chính là các ngươi thượng cấp, ta liền đại biểu cho mệnh lệnh, ta hiện tại yêu cầu các ngươi. . ."

"A -- anh hùng, xin lưu lại ta mộng đẹp. . ."

Ai ngờ, Vương Thánh Nghiêu vừa mới nói một nửa, Triệu Ngọc điện thoại bỗng nhiên vang lên, to lớn tiếng chuông reo triệt hành lang, để Vương Thánh Nghiêu nửa vời, hết sức khó xử.

Triệu Ngọc lấy điện thoại cầm tay ra xem xét, mặc dù là cái số xa lạ, nhưng ở như thế thời điểm, hắn vẫn là tranh thủ thời gian nhấn xuống nút trả lời.

"Sư phụ, sư phụ!" Ai ngờ, trong điện thoại thình lình truyền đến vị kia Tô Kim Muội hưng phấn tiếng kêu to, "Tìm được! Tìm được! Ngài đoán được một chút đều không sai! Ngải Lỵ Lỵ quả nhiên là bị oan uổng! Vân Châu cảnh sát trong USB phát hiện một đoạn video, kia video là chính Cận Siêu quay xuống bảo mệnh dùng! Ngươi đoán. . . Cái kia thủ phạm thật phía sau màn là ai?"

"Ừm. . ."

Nghe Tô Kim Muội như chuông bạc vui sướng thanh âm, nhìn lại trước mắt hung thần ác sát Vương Thánh Nghiêu bọn người, Triệu Ngọc cũng là có chút lúng ta lúng túng.

"Đừng nói nhảm! Lên! Xông đi vào đem người hiềm nghi thả! Nhanh!" Vương Thánh Nghiêu cũng mặc kệ Triệu Ngọc tiếp cái gì điện thoại, hét lớn một tiếng, lập tức mang theo chúng thám viên vọt lên.

"Ta dựa vào! Thật lên a! Chắn. . . Chắn chắn ngăn chặn cho ta!" Trương Cảnh Phong tranh thủ thời gian cùng Trương Diệu Huy bọn người vây thành lấp kín bức tường người, giữ cửa chặn lại cực kỳ chặt chẽ.

"Cộc cộc cộc cộc!" Trong điện thoại, Tô Kim Muội chợt hoạt bát xông Triệu Ngọc nói, "Liền là Trần Bỉnh Quang đệ đệ Trần Bỉnh Tiên! Tại trong video thấy rất rõ ràng! Mà lại, Cận Siêu cũng mình ghi chép một đoạn video, đem chuyện tiền căn hậu quả tất cả đều. . ."

Nghe được nơi đây lúc, đi đầu một cái thám viên đã vọt tới Triệu Ngọc trước mặt, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian nắm lấy điện thoại lẻn đến phụ cận, cùng đụng vào nhau!

"Ai? Là lạ a? Sư phụ. . . Sư phụ?" Trong điện thoại, Tô Kim Muội nghe ra cái gì, vội hỏi, "Sư phụ, xảy ra chuyện gì ngươi bên kia? Làm sao như thế nhao nhao? Ngươi. . . Không có sao chứ?"

Người kia gắt gao ghìm chặt Triệu Ngọc cổ, muốn đem Triệu Ngọc kéo đến một bên, Triệu Ngọc thì xoay tròn thân thể, đem nó quăng bay đi ra ngoài, sau đó nắm chặt điện thoại nói ra: "Không có chuyện, chính đánh nhau đâu! Tiểu đồ đệ a, nếu không. . . Chúng ta quay đầu trò chuyện tiếp?"

"Đừng đừng đừng. . . Ngươi tuyệt đối đừng treo,

Ngươi mau cùng ta nói một chút, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?" Tô Kim Muội lo lắng hỏi, "Nói không chừng, ta có thể giúp chút gì không đâu!"

Triệu Ngọc lông mày một trận hắc tuyến, trong lòng nói chuyện, tiểu đồ đệ a, ta chuyện này ngươi nhưng không thể giúp a!

Lúc này, lại có hai tên thám viên tới lôi kéo Triệu Ngọc, Triệu Ngọc không thể động thủ đánh người, đành phải dùng bả vai đụng bay một cái, sau đó "Thớt" cỗ một vểnh lên, lại vểnh lên bay một cái.

"Tiểu đồ đệ, nói rất dài dòng a!" Triệu Ngọc bất đắc dĩ nói một câu, "Ta nhìn. . . Vẫn là cúp trước a!"

"Đừng đừng đừng, sư phụ, ngươi nói cho ta, có phải hay không là ngươi tra món kia bản án xảy ra vấn đề? Ngươi nói cho ta, ta giúp ngươi giải quyết!"

Tô Kim Muội đau khổ truy vấn, làm cho Triệu Ngọc không có ý tứ quải

điệu, đành phải một bên cùng những cái kia cục thành phố thám tử va chạm so sánh lực, một bên cùng Tô Kim Muội đơn giản giảng thuật tình huống, nói hắn lúc đầu hảo hảo tra án, nhưng bây giờ lại gặp phải phiền toái. . .

"Nha. . . Nếu như là cục cảnh sát chuyện bên này, vậy thì dễ làm rồi! Ta còn tưởng rằng ngươi gặp được cái gì địch nhân rồi đâu! Làm ta sợ muốn chết!" Tô Kim Muội như trút được gánh nặng nói một câu.

"Ta đi!" Triệu Ngọc lại là không khỏi một trận thổn thức, lúc này nhả rãnh, "Ta tình nguyện gặp được địch nhân a! Như thế lão tử liền có thể đánh cái thống khoái!"

"Tốt sư phụ, việc này giao cho đồ đệ ta! Ngươi chờ, chờ lấy a. . ." Nói xong, Tô Kim Muội ba cúp xong điện thoại.

"Ta chờ. . . Chờ lôi a ta! ?" Triệu Ngọc lắc đầu buồn bực nói, cái này tân thu tiểu đồ đệ nói chuyện luôn luôn nhẹ dạ, nàng bất quá là cái còn không có chuyển chính thức thực tập văn viên, ta tình huống này, nàng khả năng giúp đỡ được gấp cái gì?

Ai! Triệu Ngọc thình lình nhớ tới Miêu Anh. Nếu là ta thân yêu Miêu Anh ở đây liền tốt, một điện thoại, cam đoan Vương Thánh Nghiêu bọn người chạy trối chết!

Nhưng là đáng tiếc a, nàng hết lần này tới lần khác muốn đi không có tín hiệu địa phương đánh cái gì săn? Đã cả ngày đều liên lạc không được!

Giờ này khắc này, Vương Thánh Nghiêu người đã toàn bộ vọt lên, Trương Cảnh Phong bọn người đã sớm bị đụng một cái ngã trái ngã phải, mắt nhìn thấy phòng thẩm vấn đại môn liền muốn thất thủ.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian thoải mái, ngay cả đụng mấy người. Đối phương mắt thấy Triệu Ngọc hung ác, không dám chính diện va chạm,

trong lúc nhất thời tất cả đều khó khăn lắm tránh đi.

"Lên! Lên! Chúng ta nhiều người như vậy, không tin ngay cả cái phòng thẩm vấn đều xông vào không nổi!" Vương Thánh Nghiêu ở một bên khí diễm phách lối hét to.

"Dừng tay! Dừng tay! Cái này. . . Cái này đều làm gì chứ đây là?"

Ai ngờ, ngay tại song phương dùng sức va chạm đỉnh ngưu thời điểm, đầu hành lang lại truyền tới một cái thanh âm vang dội. Đám người quay đầu trở lại xem xét, nhưng gặp cục thành phố Liêu Cảnh Hiền phó cục trưởng còn có hình sự trinh sát đại đội trưởng Phùng Tiêu, đã song song đuổi tới.

"Triệu Ngọc! Tiểu vương! Cái này. . . Mau dừng tay, dừng tay a!" Liêu Cảnh Hiền cấp tốc chạy đến phụ cận, toàn thân run rẩy quát, "Cái này nếu là truyền đi, chúng ta Tần Sơn cảnh đội coi như thật ném đi đại nhân! Cái này đều làm cái gì a! A. . . A. . ."

Ai ngờ, đương Liêu Cảnh Hiền vừa mới gầm thét đi vào Triệu Ngọc trước mặt về sau, hắn chợt tát hai cái, rất đột ngột ngã trên mặt đất.

Người đều ngã xuống về sau, hắn mới nhớ tới dùng tay che ngực, sau đó rên thống khổ nói: "Xong, xong, bệnh tim phạm vào, bệnh tim phạm vào. . ."

"Ai? Ai ai ai. . ."

Chúng thám viên tất cả đều dọa sợ, Mao Vĩ tranh thủ thời gian lẻn đến trước mặt rống to: "Đều. . . Cũng còn thất thần làm cái gì? Gọi xe cứu thương a? Nhanh a?"

Mao Vĩ một hô, thám viên nhóm lúc này mới nhớ tới gọi điện thoại.

Nhưng mà, Triệu Ngọc lại đẩy ra Mao Vĩ, quát: "Chậm rãi, chậm rãi. . ."

Nói xong, Triệu Ngọc quệt mồm ngồi xổm ở Liêu Cảnh Hiền trước người, nhíu mày nói ra: "Lão Liêu a, uy, ngươi đây có phải hay không là có chút quá? Ngươi một cái đường đường đại lãnh đạo, có phải hay không không quá phù hợp? Ta không thể chơi người giả bị đụng a?"

"Móa!" Ai ngờ, nghe nói như thế, Liêu Cảnh Hiền vậy mà vụt ngồi lên, dọa đám người tốt kêu to một tiếng.

"Triệu Ngọc!" Liêu Cảnh Hiền chỉ vào Triệu Ngọc chửi ầm lên, "Ngươi cái này khốn nạn, ngươi nhìn không ra, ta đây là tại cho ngươi tìm lối thoát hạ sao? Ngươi còn dám vạch trần điểm yếu của ta! ?"

Nói, Liêu Cảnh Hiền còn không coi ai ra gì phủi phủi bụi bặm trên người.

Nhưng mà, bên cạnh một đám thám viên nhóm, đã sớm thấy choáng, từng cái là —— trợn mắt hốc mồm!

Chương 508: Chương 508: Áp lực cực lớn

Chương 508: Áp lực cực lớn

"Ai nha, lão Liêu!" Đại đội trưởng Phùng Tiêu nhíu mày oán giận nói, "Ngươi đây là làm gì? Cần thiết hay không? Mất mặt hay không?"

Nói xong, hắn một mặt ra hiệu cục thành phố chúng nhân viên cảnh sát tránh ra, một mặt cất bước đi vào Triệu Ngọc trước mặt, nghĩa chính ngôn từ nói ra: "Triệu Ngọc, ta hi vọng ngươi có thể hiểu rõ một chút, ngươi muốn đem món kia 10 năm trước bản án cũ lật lại bản án, cũng không phải là không thể! Nhưng là, ngươi cần đem chứng cứ nộp, từ những người lãnh đạo từng cấp xét duyệt mới được!

"Cho nên, ngươi bây giờ tự tiện bắt người là không hợp chương trình! Mà lại, coi như thượng cấp phê chuẩn, cũng không tới phiên các ngươi Dung Dương phân cục nhúng tay. Bản án tại Mạt Dương phân cục quản hạt bên trong, tra cũng phải từ bọn hắn tra mới được!"

"Đại đội trưởng, ta không nói muốn thay người khác lật lại bản án a?" Triệu Ngọc bỗng nhiên đổi giọng nói, "Trước đó vài ngày vụ án bắt cóc không phải để ta tới tra sao? Nhưng là, mặc dù chúng ta bắt được người hiềm nghi, cũng cứu ra con tin, nhưng là bản án cũng chưa xong kết a? Ta hiện tại có mới chứng cứ, cho nên, nhất định phải đem vụ án này thẩm xong, cái này tổng không có vấn đề chứ?"

"Ngươi. . . Ngươi đây là cưỡng từ đoạt lý!" Phùng Tiêu hơi sững sờ, nói,

"Vụ án bắt cóc là vụ án bắt cóc, chung cư án giết người là công ngụ án giết người, ngươi tại sao có thể đem hai kiện bản án lẫn lộn?"

"Không có lẫn lộn a?" Triệu Ngọc ngụy biện nói, "Ta bây giờ hoài nghi, liên quan tới tiểu nữ hài bắt cóc, Phùng Lâm toàn gia đều có tham dự, cho nên, ta nhất định phải làm rõ chân tướng! Kết án báo cáo còn không có viết xong đâu, ta thế nhưng là có quyền lợi điều tra vụ án này a?"

"Ngươi. . . Ngươi. . ." Phùng Tiêu không nghĩ tới Triệu Ngọc sẽ lợi dụng hai kiện bản án liên quan đến lợi dụng sơ hở, nhất thời một trận nghẹn lời.

"Triệu Ngọc, ngươi làm sao lại cố chấp như vậy?" Liêu Cảnh Hiền dùng lực xông Triệu Ngọc nháy mắt, "Đừng quên, ngươi điều tra viên xin ngay tại xét duyệt bên trong, ngươi còn có nhiệm vụ trọng yếu hơn đâu!"

"Lão Liêu, cái gì cũng đừng nói! Ta Triệu Ngọc là cái gì tính tình, ngươi cũng không phải không biết?" Triệu Ngọc ngẩng đầu ưỡn ngực nói, "Nếu như ngay cả vụ án này đều giải quyết không được, như vậy tương lai làm sao đi đem những ngày kia lớn bản án điều tra rõ?"

"Triệu Ngọc, ngươi không muốn minh ngoan bất linh, " Phùng Tiêu chỉ vào Triệu Ngọc nói, "Ngươi đừng tưởng rằng ngươi phá Miên Lĩnh đại án, vừa tìm được Kim Phật bảo tàng, liền có thể muốn làm gì thì làm! Làm nhân viên cảnh sát, ngươi cần phục tùng chỉ huy, phá án và bắt giam vụ án cũng cần phù hợp chương trình! Cho nên, hôm nay vụ án này, ngươi vô luận như thế nào cũng không thể động!"

Phùng Tiêu nói như vậy, những cái kia cục thành phố chúng nhân viên cảnh sát lại tới tinh thần, lập tức làm xong lần nữa xung kích chuẩn bị.

"Tốt! Tới đi!" Triệu Ngọc triển khai một bộ không quan trọng tư thế, nói, "Có loại liền đến! Chỉ cần cuối cùng ta Triệu Ngọc còn đứng, ta liền nhất định phải đem vụ án này thẩm đến cùng!"

"Ngươi!" Phùng Tiêu cũng là nổi giận, tay giơ lên liền muốn ra hiệu thủ hạ tiến công.

Liêu Cảnh Hiền tự nhiên không muốn nhìn thấy tình thế chuyển biến xấu, vội vàng từ đó hòa giải, nhưng bất đắc dĩ song phương lập trường kiên định, không chịu nhượng bộ, mắt nhìn thấy trận thứ hai va chạm lôi kéo lại muốn bắt đầu.

Nhưng mà, để cho người ta không tưởng tượng được là, ngay tại như thế thời khắc mấu chốt, hiện trường vậy mà xuất hiện lần nữa to lớn chuyển hướng.

"Dừng tay! Đều cho ta —— dừng tay!"

Theo lại một cái âm thanh vang dội vang lên, từ đầu hành lang chỗ vậy mà lại toát ra một đám người tới.

Đám người nhìn lại, không chịu được một mảnh xôn xao. . . Đến! Lần này thế nhưng là náo nhiệt hơn!

Nhưng gặp từ đằng xa đi tới, lại là Tần Sơn giới cảnh sát lãnh đạo tối cao nhất —— Hồng Kiến Vinh cục trưởng!

Tại Hồng cục trưởng bên người, còn có Loan Tiêu Tiêu cục trưởng, cùng đến từ cục thành phố rất nhiều lãnh đạo, từ xa nhìn lại, thật sự là đội ngũ khổng lồ, thanh thế hạo đãng!

r/ nhìn thấy lập tức tới nhiều người như vậy, Triệu Ngọc còn tại trong lòng buồn bực đâu, không đúng sao? Hôm nay cũng không có mở ra "Khôn" quẻ đến a, làm sao cũng có thể toát ra như thế một cái cảnh tượng hoành tráng đến đâu?

Đợi nhìn thấy Hồng cục trưởng đích thân tới hiện trường về sau, Vương

Thánh Nghiêu lập tức ưỡn thẳng sống lưng. Hắn thấy, cố gắng của mình không có uổng phí, Hồng cục trưởng tất nhiên sẽ đối với mình nhìn với con mắt khác. Mà lại, Hồng cục trưởng cũng tất nhiên sẽ đem Triệu Ngọc nghiêm trị, giúp hắn xuất ngụm ác khí!

Nhưng mà, đương Hồng cục trưởng đi vào trước mặt về sau, chỉ nói một câu, Vương Thánh Nghiêu liền hơi kém đầu tựa vào trên mặt đất!

Hồng cục trưởng nói với Phùng Tiêu: "Phùng đội trưởng, mau đem ngươi người rút đi đi, làm như vậy, thực sự quá không ra gì!"

"A? Cái gì?" Phùng Tiêu cũng là sững sờ, không rõ Hồng cục trưởng có ý tứ gì?

Vương Thánh Nghiêu hữu tâm nói chuyện, nhưng nhìn đến Hồng cục trưởng một mặt nghiêm túc, nhưng lại không thể không lựa chọn ngậm miệng.

"Tiểu Phùng a!" Hồng cục trưởng chậm rãi hướng Triệu Ngọc đi đến, đồng thời đối sau lưng Phùng Tiêu nói, "Ta cũng là làm hình sự trinh sát xuất thân! Ta so với các ngươi càng có thể hiểu được, chúng ta làm hình sự trinh sát người không dễ! Một vụ án, vận mệnh du quan! Nếu như thẩm sai, hủy người hại mình, hậu hoạn vô tận a! Ai!"

Nói, Hồng cục trưởng chuyển hướng Triệu Ngọc, nói ra: "Triệu cảnh sát! Ngươi làm rất đúng! Làm tốt! Chúng ta làm cảnh sát hình sự, chính là muốn tra ra chân tướng, mặc kệ cái này chân tướng. . . Đến cỡ nào hỏng bét!"

"Hồng. . . Cục trưởng. . ." Phùng Tiêu vạn nghĩ không ra, Hồng cục trưởng có thể nói ra dạng này đại công vô tư đến, có lòng muốn muốn thuyết phục cái gì, lại là mở không nổi miệng.

Mà lúc này, Vương Thánh Nghiêu sắc mặt đã biến thành sương đánh quả

cà, ỉu xìu đến không thể lại ỉu xìu!

"Kỳ thật. . ." Hồng cục trưởng nhìn Triệu Ngọc nói, "Liên quan tới vụ án này, năm đó ta cũng có rất nhiều nghi vấn! Thế nhưng là, bất đắc dĩ chứng cứ vô cùng xác thực, vật chứng rõ ràng, ngoại trừ Phùng Khoát, lại tìm không đến bất luận cái gì người hiềm nghi! Cho nên. . . Triệu cảnh sát, hôm nay, liền để ta kiến thức kiến thức, ta đến cùng sai ở nơi nào đi! Xin nhờ!"

Nói xong, Hồng cục trưởng liền dùng tay chỉ phòng thẩm vấn, làm ra một cái "Mời" thủ thế.

Nghe đến lời này, hiện trường đột nhiên hoàn toàn yên tĩnh.

Triệu Ngọc vốn cho rằng, Vương Thánh Nghiêu huyên náo như vậy hoan, chính là bởi vì có Hồng cục trưởng thụ ý. Nhưng bây giờ xem ra, đó bất quá là Vương Thánh Nghiêu mong muốn đơn phương vuốt mông ngựa mà thôi!

Thật không nghĩ tới, làm một đại cục trưởng tới nói, vậy mà có thể có như thế độ lượng, Triệu Ngọc không khỏi đối Hồng cục trưởng rất là kính nể.

"Đi thôi, đều đi thôi!"

Phùng Tiêu đã nhìn ra đại cục trưởng ý đồ, liền vội vàng phân phát rất nhiều cục thành phố thám viên. Nhưng là, bản thân hắn lại cùng Vương Thánh Nghiêu lưu tại hiện trường, bọn hắn cũng nghĩ nhìn một chút, Triệu Ngọc đến cùng làm sao có thể vì Phùng Khoát lật lại bản án?

Bất quá, kể từ đó, Triệu Ngọc ngược lại áp lực đột ngột tăng!

Có thể nghĩ, nếu như Tiêu Chấn có thể nhận tội, hắn có lẽ không ngại. Thế nhưng là, nếu như Tiêu Chấn không nhận tội, vậy hắn tình cảnh, coi

như mọi loại không ổn!

Mặc dù Hồng cục trưởng đã đồng ý hắn vì Phùng Khoát lật lại bản án, nhưng là một khi thẩm không ra chân tướng, hắn liền không còn có cơ hội thứ hai!

Mà lại, một ít người vẫn muốn nhìn Triệu Ngọc trò cười, một khi lần này lật lại bản án không thành, hắn tất nhiên sẽ trở thành mục tiêu công kích, lâm vào vạn kiếp bất phục!

Huống chi, hắn lần này lật lại bản án, bởi vì thời gian vội vàng, cũng không có vạn toàn nắm chắc nhất định có thể để cho Tiêu Chấn nhận tội!

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc biết, cái kia Tiêu Chấn tâm tư kín đáo, mười phần thông minh, nếu như không có chứng cớ xác thực, hắn lại há có thể tuỳ tiện nhận tội?

Chương 509: Chương 509: Nguyên lai là dạng này?

Chương 509: Nguyên lai là dạng này?

Bởi vì cái gọi là tên đã trên dây không phát không được, chuyện cho tới bây giờ, Triệu Ngọc cũng chỉ có thể tuân theo Miêu Anh năm đó thẩm vấn pháp tắc, đến cái có táo không có táo đánh trước ba sào tử lại nói!

Giờ phút này, Hồng cục trưởng dẫn theo một đám yếu viên đã tiến vào sát vách nghe lén thất, đều tại có chút hăng hái chờ đợi, Triệu Ngọc nên như thế nào phá giải cái này tông 10 năm trước giết người oan án.

Còn tốt, tại Triệu Ngọc mới vừa tiến vào phòng thẩm vấn không lâu, lúc trước hắn bàn giao cho Lan Bác nhiệm vụ, Lan Bác đã làm xong!

Lan Bác đem một lớn chồng chất văn kiện đưa tới Triệu Ngọc trong tay, đồng thời còn cùng Triệu Ngọc thông báo thứ gì, thẳng đến Triệu Ngọc hài lòng gật đầu, hắn mới rời khỏi phòng thẩm vấn.

Sau đó, trong phòng thẩm vấn liền chỉ còn lại có Triệu Ngọc cùng Tiêu Chấn hai người. Đừng nhìn vừa rồi bên ngoài chiêng trống vang trời, phi thường náo nhiệt, nhưng là phòng thẩm vấn có hoàn mỹ cách âm hiệu quả, làm người hiềm nghi Tiêu Chấn tới nói, căn bản không biết vừa rồi bên ngoài đều phát sinh thứ gì?

Tiêu Chấn chẳng những nhận biết Triệu Ngọc, mà lại đối Triệu Ngọc khắc sâu ấn tượng, lúc này chợt nhìn đến tiến đến thẩm vấn mình thế mà

liền là vị kia thần thám, nét mặt của hắn dẫn đầu liền lâm vào một loại ngưng kết trạng thái.

"Khụ khụ. . ."

Triệu Ngọc dùng khục lắm điều làm một cái lời dạo đầu, sau đó đưa trong tay văn kiện để lên bàn, chuẩn bị bắt đầu thẩm vấn.

Ai ngờ, mọi người ở đây tất cả đều chờ mong Triệu Ngọc như thế nào thẩm vấn thời điểm, Triệu Ngọc điện thoại lại không đúng lúc vang lên.

Triệu Ngọc nhận ra cái số này, vậy mà lại là mình vừa thu tiểu đồ đệ Tô Kim Muội.

"A -- anh hùng, xin theo giúp ta truy mộng đẹp. . ."

Lúc đầu, Triệu Ngọc muốn đóng lại không tiếp, nhưng là tiếng điện thoại di động âm chói tai, hắn cuối cùng vẫn là nhấn xuống nút trả lời.

"Sư phụ a? Thế nào, làm xong không?" Tô Kim Muội không kịp chờ đợi hỏi.

"Ừm. . . Xem như. . . Xem như làm xong chưa!" Triệu Ngọc một trận xấu hổ, không biết, lúc này những cái kia ngay tại nghe lén các đại lãnh đạo sẽ có cảm tưởng thế nào?

"Ha ha ha. . . Ta đã nói đi! Ta có thể đến giúp ngươi!" Tô Kim Muội lại nói, "Như vậy. . . Ngươi bây giờ có rảnh nghe ta nói nói sao? Trương đội trưởng đã đem Trần Bỉnh Tiên bắt được, Trần Bỉnh Tiên đối với hắn mua hung giết người phạm tội sự thật thú nhận bộc trực đâu! Ngải Lỵ Lỵ nàng. . ."

"Xuy. . . Ô. . ." Triệu Ngọc nhíu mày nói, "Đồ đệ a, như vậy đi, ta chính thẩm vấn phạm nhân đâu! Quay đầu lại gọi cho ngươi có được hay

không?"

"Dạng này a. . ." Tô Kim Muội suy nghĩ một chút, nói, "Thật sự là đáng tiếc, sư phụ a, về sau gặp lại thẩm vấn phạm nhân sự tình, ngươi cho ta biết một chút có được hay không? Ta cũng cần cùng ngài học tập một chút nha. . ."

"Tốt tốt tốt, lần sau đi! Ai u. . . Phòng thẩm vấn không có tín hiệu, nghe không rõ, treo a. . ."

Tích. . .

Triệu Ngọc rốt cục cúp xong điện thoại, hắn không nghĩ tới, cái mới nhìn qua này chiếp ầy khiếp đảm tiểu đồ đệ còn rất có thể nói linh tinh? Thế nhưng là, ta hiện tại giải quyết vấn đề, thật cùng với nàng có quan hệ sao?

Vừa nghĩ tới đơn mặt pha lê bên ngoài ngay tại nhìn chăm chú mình đông đảo những người lãnh đạo, Triệu Ngọc không khỏi ngẩng đầu nhìn một chút, theo đoán chừng, các lãnh đạo trên trán hắn là cũng đều đổ mồ hôi a?

"Tốt, tốt!" Triệu Ngọc lại ho khan hai tiếng, lúc này mới ngồi trên ghế, đối Tiêu Chấn nói, "Không có ý tứ, tiếp điện thoại! Phía dưới, chúng ta chính thức bắt đầu đi! Tiêu Chấn, ngươi biết, hôm nay vì sao lại bị bắt vào cục cảnh sát sao?"

"Cảnh. . . Cảnh sát. . ." Tiêu Chấn khẩn trương nhìn xem Triệu Ngọc, nhưng là không có lắc đầu, cũng không gật đầu.

"Tốt, rất tốt!" Triệu Ngọc khoát tay áo, nói, "Tiêu Chấn a, ngươi hắn là nhìn qua không ít pháp chế tiết mục, một cái phạm nhân hạ sai lầm, cuối cùng là phải trả giá thật lớn, chẳng qua là thời gian vấn đề sớm hay muộn! Nên tới, chung quy là muốn tới! Không biết, ngươi chuẩn bị tâm

lý thật tốt rồi sao?"

Triệu Ngọc nói chuyện thời điểm, Tiêu Chấn thân thể không tự giác run rẩy một chút, hắn yên lặng cúi đầu xuống, không còn dám nhìn thẳng Triệu Ngọc, cũng không có trả lời Triệu Ngọc vấn đề.

"Ta ưa đi thẳng vào vấn đề, " Triệu Ngọc lại nói, "Tiếp xuống, ta liền coi ngươi là năm sát hại Lưu Kiều, đồng thời giá họa Phùng Khoát chân tướng, cùng ngươi hoàn chỉnh giảng thuật một lần đi! Nhìn xem, cùng ngươi khi đó sở tác sở vi, có phải hay không nhất trí?"

Nghe nói như thế về sau, Tiêu Chấn càng là lộ ra khó mà che giấu khẩn trương,

Thái dương chỗ đã chảy ra mồ hôi lạnh.

"10 năm trước, ngươi cùng năm gần 17 tuổi nước chuyên học sinh Ngải Lỵ Lỵ yêu đương yêu đương, còn thường xuyên đến nhà ngươi lăn ga giường, " Triệu Ngọc nhẹ nhàng linh hoạt nói, "Ta đoán, ngươi chuyện này đậu sơ khai tiểu nam sinh, hắn là bị nàng triệt để mê hoặc đi! Ta đoán, ngươi là thật tâm thích nàng!

"Nhưng là, chính là bởi vì ngươi thích nàng, quan tâm nàng, cho nên mới không thể chịu đựng nàng đối ngươi ca ca ảnh chụp nói hắn rất đẹp trai!

"Kết quả, ngươi lòng tự trọng gặp khó, ngươi nổi trận lôi đình, cùng Ngải Lỵ Lỵ cãi nhau!

"Qua không lâu, ngươi cảm giác tự mình làm sai, liền muốn muốn cùng Ngải Lỵ Lỵ xin lỗi, cùng với nàng hòa hảo như lúc ban đầu, nhưng lúc này, ngươi lại thấy được đủ để cho ngươi sụp đổ một màn!

"Ngươi thấy, ngươi âu yếm nữ hài tử, bị ca ca của ngươi Phùng Khoát ép

đến dưới thân. . ."

Sau khi nói đến đây, Tiêu Chấn gấp rút ma sát thân thể, lộ ra tương đương khó chịu.

Mà nghe lén trong phòng những người lãnh đạo, cũng là kinh dị mở to hai mắt nhìn! Ai cũng nghĩ không ra, năm đó lại còn có dạng này nghiệt nợ ẩn tình?

"Một khắc này, ngươi mất hết can đảm, vì yêu sinh hận, từ hận sinh giận, ngươi bắt đầu thống hận Phùng Khoát, thống hận hắn cướp đi ngươi yêu mến nhất đồ vật!" Triệu Ngọc tiếp tục ngôn từ sắc bén nói, "Sau đó, ngươi liền bắt đầu ấp ủ một cái kế hoạch, muốn trả thù một chút ngươi cái này khác cha khác mẹ, lại dài hơn ngươi đến đẹp trai ca ca!

"Hắn cướp đi nữ nhân của ngươi, cho nên, ngươi cũng muốn cướp đi nữ nhân của hắn! Mà lại, còn muốn cho Phùng Khoát vì mình nghiệt đi trả giá đắt!"

Nói đến đây, Triệu Ngọc dẫn đầu lấy ra phần thứ nhất chứng cứ. Đây là một phần Phùng Khoát lời khai, Phùng Khoát chứng thực, hắn đã từng mang Tiêu Chấn đi qua studio, mà Tiêu Chấn cũng biết hắn cùng Lưu Kiều quan hệ.

"Kỳ thật, kế hoạch này nói đến cũng không hoàn mỹ!" Triệu Ngọc lắc đầu nói, "Thế nhưng là, bởi vì đủ loại trời xui đất khiến, còn có ngươi kia ái tử sốt ruột phụ thân, cuối cùng vẫn để ngươi đào thoát luật pháp chế tài!

"Ngươi cũng coi là nhọc lòng. Ngươi trước đó chuẩn bị hai thanh giống nhau như đúc chủy thủ, mà lại chủy thủ chuôi đao chỉ lên mục đinh không có đánh nhựa cây.

"Sau đó, ngươi thừa dịp Phùng Khoát đi ngủ, hoặc là cái gì khác cơ hội, để Phùng Khoát ở trong đó một cây đao chuôi bên trên lưu lại hắn vân tay!

"Khi ngươi làm tốt đây hết thảy về sau, ngươi báo thù kế hoạch rốt cục có thể giao chi hành động!

"Ngày đó, ngươi đã sớm biết được Phùng Khoát sắp xếp thời gian, cho nên đuổi tại Phùng Khoát đập xong hí về sau, không người nào có thể chứng minh hắn ở đâu thời điểm, đối Lưu Kiều hạ thủ!

"Ngươi đi vào Lưu Kiều chung cư, công bố mình là Phùng Khoát đệ đệ, Lưu Kiều không có đề phòng, cho nên liền mở cửa cho ngươi!

"Nhưng mà, ngươi lại trực tiếp dùng một thanh khác chủy thủ ám sát Lưu Kiều! !

"Giết người quá trình rất nhanh, Lưu Kiều cơ hồ không có thể làm ra cái gì phản kháng! Thế nhưng là, có một việc ngươi vẫn là không có nghĩ đến!" Nói, Triệu Ngọc xuất ra tấm kia mang theo hai điểm nước vết máu ảnh chụp cho hắn nhìn, "Lúc ấy, Lưu Kiều cũng không còn khí tuyệt, mà là dùng mang máu ngón tay, từ trên mặt đất viết xuống cái này hai điểm nước!

"Từ xưa tới nay, cảnh sát vẫn cho rằng, hai điểm này nước đại biểu là Phùng Khoát 'Phùng' chữ, nhưng ai cũng không nghĩ ra, kỳ thật nó chân chính hàm nghĩa, chính là đệ đệ —— 'Đệ' chữ! !"

"A! ?" Nói đến đây, Tiêu Chấn bỗng nhiên ngẩng đầu đến, trong mắt lóe mọi loại không thể tưởng tượng nổi.

"Đây chính là ta nói tới trời xui đất khiến, nếu như Phùng Khoát không họ Phùng, hoặc là Lưu Kiều có thể kiên trì đem chữ viết xong, vậy bây giờ ngồi tại Tần Nam trong ngục giam người, liền là ngươi!"

"Không. . . Không. . ." Tiêu Chấn thì thào mà nói, lại là không có chút nào lực lượng.

"Không cái gì không?" Triệu Ngọc lại nói, "Giết người xong về sau, ngươi cầm cái kia thanh mang máu hung khí trở lại Phùng Khoát phòng ngủ, sau đó dỡ xuống hung khí bên trên mang máu lưỡi đao, đổi được có Phùng Khoát vân tay chủy thủ bên trên. Cứ như vậy, một kiện hoàn mỹ hung khí liền hiện ra tại cảnh sát trước mắt!"

"A! ?" Giờ này khắc này, đương nghe lén trong phòng Hồng cục trưởng nghe được Triệu Ngọc phỏng đoán về sau, không khỏi toàn thân run lên, như gặp sét đánh."Ta nói. . . Năm đó ta vì cái gì nghĩ mãi mà không rõ, hung thủ nhất định phải đem hung khí mang về nhà đâu? Nguyên lai. . . Nguyên lai là. . . Dạng này! ? Bọn hắn một nhà —— đều là thợ mộc!"

Chương 510: Chương 510: Tội án kết thúc

Chương 510: Tội án kết thúc

"Khi ngươi ca ca bị bắt giữ về sau, ngươi bỗng nhiên ý thức được, hung khí vấn đề có khả năng đưa ngươi bại lộ, " Triệu Ngọc tiếp tục nói, "Cho nên, ngươi tìm đến phụ thân của ngươi, muốn hắn giúp ngươi chế tạo không ở tại chỗ chứng minh!

"Trong này, ta không biết phụ tử các ngươi hai cụ thể nói thứ gì? Nhưng là, ta biết các ngươi cuối cùng thương lượng kết quả. Phụ thân ngươi dùng một vạn khối tiền mua được lái xe Khổng Duy Sâm, để hắn cùng các ngươi cùng một chỗ làm giả khẩu cung, chứng minh các ngươi cùng ngày đi Lăng Vân đưa hàng, là có trong hồ sơ phát về sau mới trở lại Tần Sơn! Cứ như vậy, ngươi tự nhiên mà vậy liền bị loại bỏ hiềm nghi."

Nói, Triệu Ngọc đem sớm biên tập tốt Khổng Duy Sâm ghi âm phát hình ra. Nghe được đoạn này ghi âm, Tiêu Chấn tâm lý phòng tuyến rõ ràng lại tan tác một bước, thân thể đã run như run rẩy.

"Tiêu Chấn, ngươi vì trả thù ngươi ca ca, tự tay giết chết vô tội Lưu Kiều, lại hại Phùng Khoát ngồi xổm 10 năm đại lao, hại mụ mụ ngươi Phùng Lâm chảy máu não phát tác, hại phụ thân ngươi hoảng sợ không chịu nổi một ngày, ta muốn hỏi hỏi ngươi, cái này 10 năm qua, trong lòng ngươi thật dễ chịu sao?" Lúc này, Triệu Ngọc cuối cùng đem Lan Bác cho hắn cuối cùng một phần văn kiện nhét vào Tiêu Chấn trước mặt, nói, "Chính ngươi xem một chút đi! Đây chính là như sắt thép chứng cứ,

ngươi còn có lời gì nói?"

Nhưng gặp văn kiện chính diện có một tấm hình, chính là năm đó món kia hung khí.

"Mặc dù qua 10 năm, nhưng là chứng cứ là không có tốt như vậy tiêu diệt!" Triệu Ngọc cao giọng nói, "Chuyên gia đã kiểm nghiệm qua, cây chủy thủ này có rõ ràng tháo dỡ vết tích, mà lại tại chủy thủ mục đinh trong khe hở, còn phát hiện không phải Phùng Khoát da mảnh tổ chức!

"10 năm trước, da mảnh tổ chức giám định còn không có phổ cập, cho nên ngươi mới trốn khỏi một kiếp, nhưng là bây giờ, ngươi đừng nghĩ lại tránh thoát! Ngươi xem thật kỹ một chút đi!" Triệu Ngọc đem văn kiện lật đến cuối cùng một trương, nặng nề mà nói, "Giám định kết quả, cùng da của ngươi mảnh tổ chức xong - toàn - hôn - hợp! !"

"A!" Tiêu Chấn kinh ngạc về sau, bỗng cảm giác một trận mê muội, hơi kém ngất đi.

Lúc này, Triệu Ngọc nhìn thấy hỏa hầu đã vừa đúng, liền không còn có nói chuyện, mà là ngồi trên ghế ngồi chậm rãi chờ đợi.

Kỳ thật, Triệu Ngọc trong lòng đã vô cùng gấp gáp, hắn biết, nếu như lúc này, Tiêu Chấn còn có thể cắn chặt răng quan, như vậy mình trước đó làm cố gắng chính là uổng phí!

Nhưng mà, Triệu Ngọc lo lắng sự tình cũng không có phát sinh. Không biết, là Tiêu Chấn sớm có chuẩn bị tâm lý, hay là thật bị Triệu Ngọc đánh tan tâm lý phòng tuyến.

Tại chậm sáu bảy phút về sau, hắn rốt cục đình chỉ run rẩy, dần dần ngẩng đầu lên, chậm rãi nói ra: "Kỳ thật. . . Kỳ thật. . . Tại ca ca ta ngồi tù về sau, ta liền đã hối hận!"

Nói xong, Tiêu Chấn ánh mắt nhìn chăm chú xa xa trần nhà, lại trầm mặc hơn mấy chục giây, lúc này mới mọi loại chán nản tiếp tục nói ra: "Ta coi là, ta đem ca ca đưa vào ngục giam, Ngải Lỵ Lỵ liền có thể trở lại bên cạnh ta! Nhưng mà, chờ ta đi trường học tìm nàng thời điểm, lại tận mắt thấy nàng lên một cái lão nam nhân xe sang trọng, mà lại, còn. . . Còn. . ."

Nói đến chỗ này, Tiêu Chấn nước mắt một viên một viên tràn ra hốc mắt, nghênh không rơi xuống. . .

"Cảnh sát! Ta sai rồi, ta vì một cái. . . Một cái không đáng thích nữ hài nhi, hại chúng ta một nhà. . . Ta sai rồi! Ô ô. . ."

Rốt cục, Tiêu Chấn cũng chịu không nổi nữa, nghẹn ngào khóc rống. . .

Trận này khóc rống, đem Tiêu Chấn bị đè nén 10 năm tình cảm tất cả đều phát tiết ra, khóc đến kêu trời kêu đất, tình bi ý cắt. . .

Hô. . .

Nhìn xem đã khóc như nước mắt người Tiêu Chấn, Triệu Ngọc rốt cục thật dài thở phào một cái, như trút được gánh nặng dựa vào ghế trên lưng.

Giờ này khắc này, đơn mặt pha lê phía sau nghe lén trong phòng, lấy Hồng cục trưởng cầm đầu một đám những người lãnh đạo tất cả đều giữ im lặng, hiện trường an tĩnh lạ thường.

Hồng cục trưởng nghĩ sâu xa hồi lâu, lúc này mới rốt cục gật đầu nói ra: "Ta sai rồi! Nếu như. . . Năm đó ta có thể giống Triệu Ngọc dạng này, mọi thứ suy nghĩ nhiều đo một cái, phá án lại cẩn thận một chút, có lẽ liền sẽ không tạo thành cái này oan án phát sinh! Ta. . . Khó từ tội lỗi!"

"Hồng cục trưởng, mọi thứ cũng không thể tuyệt đối!" Phùng Tiêu ở một

bên khuyên nhủ, "Vụ án này nhìn như đơn giản, nhưng trên thực tế phi thường phức tạp! Hai điểm nước vết máu, hung khí, chứng nhân khẩu cung, tổng hợp những yếu tố này,

Bất kể là ai, cũng sẽ đem Phùng Khoát làm hàng đầu hoài nghi đối tượng!"

"Ha ha. . . Lão Phùng a, những thứ này. . . Đều là mượn cớ!" Hồng cục trưởng một mặt thoải mái nói, "Mặc kệ lúc nào, thiếu giám sát đều là không thể tha thứ! Làm cảnh sát hình sự, càng là sai lầm trí mạng! Chuyện này, ta sẽ như thực ghi vào báo cáo, giao cho ta lãnh đạo. Đến lúc đó, ta nhất định sẽ tự nhận lỗi từ chức, tiếp nhận thượng cấp xử phạt! Về sau. . . Chỉ mong đừng có người tái phạm ta như vậy sai lầm!"

"Hồng cục trưởng. . ." Phùng Tiêu yên lặng cúi đầu.

Triệu Ngọc dù sao cũng là tổ trưởng thân phận, đã Tiêu Chấn đã nhận tội, như vậy tiếp xuống cụ thể thẩm vấn nhiệm vụ, liền có thể từ phổ thông thám viên nhóm tiếp thủ.

Giao tiếp hoàn tất về sau, Triệu Ngọc đi vào phòng thẩm vấn bên ngoài hành lang, mà cùng thời khắc đó, Hồng cục trưởng một nhóm cũng đã đi ra nghe lén thất.

Hồng cục trưởng bước nhanh đi đến Triệu Ngọc trước mặt, cùng hắn nặng nề mà nắm tay, cảm khái nói ra: "Triệu Ngọc cảnh sát, ta Hồng mỗ người làm cả một đời hình sự trinh sát, vẫn là lần đầu trông thấy đặc biệt như vậy xử án, thật sự là đặc sắc tuyệt luân, khiến Hồng mỗ mở rộng mắt thấy, tâm phục khẩu phục!"

"Quá khen, quá khen!" Triệu Ngọc khẽ cười nói, "Đã đại cục trưởng nói đến đây, ta cũng muốn nói cho ngài, ta Triệu mỗ chỉ là vì tra ra chân tướng, mà không phải cố ý nhằm vào ai? Cho nên, mong rằng Hồng cục trưởng nhiều hơn quản giáo thủ hạ của ngài, đừng để bọn hắn không có

việc gì tổng cùng ta gây chuyện, nhất là vị kia phó đội trưởng đại nhân a!"

"Triệu Ngọc, ngươi. . ." Vương Thánh Nghiêu nhất thời tức giận đến mặt đỏ tía tai, không nghĩ tới Triệu Ngọc vậy mà ở trước mặt đánh lên mình báo nhỏ cáo.

"Ha ha. . . Tính toán chi li, có thù tất báo!" Hồng cục trưởng vẫn cầm Triệu Ngọc tay nói, "Ta hiện tại rốt cuộc minh bạch, vì cái gì ngươi có thể phá mất nhiều như vậy án chưa giải quyết cùng đại án! Dũng giả không sợ, tín niệm siêu tuyệt, thật hi vọng chúng ta Tần Sơn giới cảnh sát có thể thêm ra một chút giống Triệu cảnh sát nhân tài như vậy a!"

"Quá khen quá khen, bất quá nói thật, nếu là ta làm phó đội trưởng, khẳng định so họ Vương làm được tốt!" Triệu Ngọc ngang bướng lại tìm một câu, chỉ đem Vương Thánh Nghiêu tức giận đến lỗ tai bốc khói.

"Tốt, Triệu cảnh sát, cảm tạ ngươi lên cho ta như thế sinh động bài học!" Hồng cục trưởng lại lần nữa nói, "Liên quan tới vụ án này, ta sẽ thông báo cho ngành tương quan, lập tức giao trách nhiệm nặng tra, vì Phùng Khoát lật lại bản án! Mà ta cũng sẽ tự xét lại tự tra, tuyệt không nhân nhượng! Ngươi nói đúng, chúng ta làm cảnh sát hình sự chính là muốn tra ra chân tướng, hiển lộ rõ ràng chính nghĩa! Sau này, ta hi vọng tất cả Tần Sơn nhân viên cảnh sát, đều có thể hướng ngươi học tập!"

Nói xong, Hồng cục trưởng quay người muốn đi gấp.

Nhưng mà, cùng thời khắc đó, chợt từ đằng xa hùng hùng hổ hổ chạy qua một người đến, người này chính là tiến về Mạt Dương phân cục nhận lấy vật chứng Lương Hoan.

Lương Hoan không có trông thấy các đại lãnh đạo, chỉ là thấy được Triệu Ngọc, cho nên vừa mới xông lại, liền vội không dằn nổi đối Triệu Ngọc báo cáo:

"Tiểu Triệu, Tiểu Triệu! Cái kia thanh hung khí bị ta lấy được, ha ha, ngươi biết không? Ta phí cái kia sức lực u. . . Ân. . . Hả? !"

Lúc đầu, Lương Hoan đều đã mở ra cất giữ chủy thủ hộp, thế nhưng là bỗng nhiên nhìn thấy nhiều như vậy đại lãnh đạo đều ở chỗ này, hắn lúc này mới ý thức được tình huống không ổn, mau đem hộp một lần nữa đắp kín.

"Vật chứng? Hung khí? Chủy thủ. . ." Vương Thánh Nghiêu không ngốc, trong nháy mắt liền tiếp nhận qua buồn bực đến, bận bịu chỉ vào phòng thẩm vấn kinh ngạc nói, "Cái này bất tài vừa mới lấy tới sao? Nha. . . Ngươi. . . Các ngươi dám can đảm giả tạo chứng cứ. . . Vừa rồi đều là giả! Ngươi. . . Các ngươi thật to gan. . ."

"Ha ha ha. . ." Ai ngờ, nghe đến lời này về sau, Hồng cục trưởng lại là ngửa mặt lên trời cười to, sau đó lắc đầu khen, "Tuyệt, thật sự là tuyệt! Ha ha ha. . ."

Nói xong, Hồng cục trưởng dẫn hắn người nghênh ngang rời đi.

"Ai? Giả tạo chứng cứ, chuyện này làm sao bây giờ? Xử lý như thế nào?" Vương Thánh Nghiêu còn tại không buông tha, mà đại đội trưởng Phùng Tiêu lại nhẹ nhàng vỗ vỗ bờ vai của hắn, sau đó lôi kéo hắn đi ra.

"Hoắc!" Chờ những người kia rời đi về sau, Triệu Ngọc lúc này mới nặng nề mà thở ra một hơi, mắng, " lão Lương a, hơi kém bị ngươi hại chết!"

"Tổ trưởng, tổ trưởng. . ." Ai ngờ, Triệu Ngọc bên này còn không có quở trách xong, tiểu Bạch chợt đẩy ra phòng thẩm vấn đại môn, hướng hắn nói, "Tổ trưởng, cái kia Tiêu Chấn muốn gặp ngài! Nói có chuyện trọng yếu, muốn nói cho ngài!"

A?

Triệu Ngọc khẽ nhíu mày, không biết, Tiêu Chấn tìm ta, còn có chuyện gì?

Chương 511: Chương 511: Cô gái này không đơn giản

Chương 511: Cô gái này không đơn giản

"Cảnh sát, ta muốn theo ngài nói một chút chuyện của ba ta!" Trong phòng thẩm vấn, Tiêu Chấn dùng gần như cầu khẩn ngữ khí nói với Triệu Ngọc, "Kỳ thật, cha ta hắn cái gì cũng không biết! Ngài nói không sai, ta đích xác là giết nhân chi về sau, mới ý thức tới hung khí sự tình không ổn, vạn nhất cảnh sát điều tra, sớm muộn cũng sẽ tra được trên đầu của ta tới.

"Cho nên. . . Ta cũng là cùng đường mạt lộ, mới đi tìm cha ta!" Tiêu Chấn trầm trọng nói, "Kỳ thật, chúng ta ngày đó nói lời cũng không phức tạp, ta chỉ là nói cho cha ta biết. . . Nếu có cảnh sát hỏi, ngươi liền nói đi Lăng Vân đưa hàng người trong, cũng có ta một cái!

"Nói xong, ta liền đi! Không có giải thích thêm một câu, cha ta về sau cũng chưa bao giờ hỏi qua ta vì cái gì.

"Cho nên, cảnh sát, ta van cầu ngươi, cha ta hắn cái gì cũng không biết, " Tiêu Chấn năn nỉ nói, "Các ngươi không nên làm khó hắn được không? Ta đi vào không quan trọng, ta phạm vào tội, ta hại anh ta, ta đáng chết!

"Nhưng là, ta hi vọng anh ta ra, còn có thể có một cái hoàn chỉnh nhà a!" Tiêu Chấn lại lần nữa hai mắt đẫm lệ nói, "Van cầu ngươi, xem ở ta kia mắc phải tuyệt chứng mẫu thân phân thượng, tha phụ thân ta đi!"

"Ai! Người một nhà, lúc đầu có thể hạnh phúc mỹ mãn , đáng tiếc. . ." Triệu Ngọc thở dài nói, "Bởi vì ngươi một ý nghĩ sai lầm, lại rơi đến như thế ruộng đồng! Nói cho ngươi. . . Phụ thân ngươi cũng không chỉ là làm giả khẩu cung vấn đề, hắn còn cần tiền mua được Khổng Duy Sâm, cho nên, ta không giúp được hắn! Pháp luật sẽ cho hắn vốn có trừng phạt!"

"Ô. . . Ô. . ." Tiêu Chấn khóc đến toàn thân run rẩy, "Thật xin lỗi. . . Ta thật xin lỗi. . . Bọn hắn. . ."

"Ngươi sai, ngươi nhất có lỗi với, không hoàn toàn là người nhà của ngươi a Tiêu Chấn!" Triệu Ngọc lắc đầu nói, "Chẳng lẽ ngươi vẫn chưa rõ sao? Ngươi nhất có lỗi với, là vô tội Lưu Kiều a! Giết người thì đền mạng, thiếu nợ thì trả tiền, ngươi vẫn là làm tốt chuộc tội chuẩn bị đi! Ta không giúp được ngươi!"

Nói xong, Triệu Ngọc quay người muốn đi gấp.

Nhưng mà, Tiêu Chấn lại gấp cắt nói ra: "Cảnh sát, ta. . . Ta còn có chuyện muốn nói với ngài. . . Ngải. . . Ngải Lỵ Lỵ. . . Nàng. . ."

"Ngải Lỵ Lỵ?" Triệu Ngọc quay người lại.

"Ta đã nghe nói. . ." Tiêu Chấn nói, "Nàng làm giày vương nữ nhân, gả vào hào môn. Ta cũng nghe nói, nàng hôm qua bị cảnh sát bắt lại! Ta. . . Ta vừa rồi tại trong điện thoại, nghe ngài nâng lên nàng, ta có thể hỏi một chút, mua hung giết người sự tình, thật là nàng làm sao?"

Triệu Ngọc vô ý thức sờ lên điện thoại, không nghĩ tới, vừa rồi Tô Kim Muội nâng lên Ngải Lỵ Lỵ sự tình, thế mà bị Tiêu Chấn nghe được.

Bất quá, Triệu Ngọc không biết Tiêu Chấn mục đích, tự nhiên không thể ăn ngay nói thật, lúc này hỏi ngược lại:

"Thế nào? Ngươi hỏi cái này làm cái gì?"

"Cảnh sát, ta không biết có phải hay không là ngài tra món kia bản án, " Tiêu Chấn nói, "Nhưng là ta có thể phụ trách nhiệm nói cho ngài, Ngải Lỵ Lỵ là tuyệt đối có thể làm được chuyện như vậy tới!"

"Ừm. . ." Triệu Ngọc hé miệng, vốn muốn đem Ngải Lỵ Lỵ bị oan uổng sự tình nói cho hắn biết, nhưng suy nghĩ liên tục vẫn là không có nói ra.

"Xin ngài tin tưởng ta, ta tuyệt đối không phải ra ngoài người thành kiến!" Tiêu Chấn kích động nói, "Ta hiểu rõ Ngải Lỵ Lỵ làm người, nữ nhân này luôn luôn là vì đạt được mục đích không từ thủ đoạn! Mua hung giết người sự tình, chỉ có nàng mới phải làm ra! Cho nên, ngài nhất định phải hảo hảo điều tra thêm nàng, không nên bị nàng che đậy!"

"Ai!" Triệu Ngọc thở dài một hơi, khuyên nhủ, "Tiêu Chấn a, ngươi bây giờ đã tự thân khó bảo toàn, vẫn là quan tâm nhiều hơn quan tâm mình sự tình đi!

"Không thể phủ nhận, tại nhà các ngươi trong chuyện này, Ngải Lỵ Lỵ cũng là một cái trọng yếu nhân tố! Nhưng là, nàng chỉ là một cái nhân tố mà thôi, ngươi không nên quên, người giết người thủy chung là ngươi!

"Tiêu Chấn, nếu như ngươi tự thân không có tà niệm, người khác lại thế nào làm, cũng vô pháp để ngươi phạm tội.

"Vâng, theo một ý nghĩa nào đó, ngươi cũng là người bị hại, nhưng là, phạm tội liền là phạm tội, ngươi lại tìm một vạn cái lý do, cũng vô pháp sửa đổi sự thật này! Ta nói như vậy, đã hiểu a?"

"Ta. . . Đã hiểu, đã hiểu. . ." Nghe nói như thế, Tiêu Chấn rốt cục yên lặng cúi đầu.

Chờ Triệu Ngọc lần nữa đi ra phòng thẩm vấn về sau, trong hành lang chỉ còn lại có Dung Dương tổ trọng án các đồng nghiệp, mà Mao Vĩ

cũng bởi vì xấu hổ mà sớm rời đi nơi đây.

Sau đó sự tình, Triệu Ngọc liền tất cả đều giao cho các đồng nghiệp xử lý, mình thì rời đi cục cảnh sát, về tới đường Thuận Phong nhà.

Trên đường đi, Triệu Ngọc lại cho Miêu Anh đánh mấy cái điện thoại, thế nhưng là điện thoại y nguyên không cách nào kết nối, vẫn là ở vào mất liên lạc trạng thái.

Ai ngờ, đương Triệu Ngọc lúc về đến nhà, ngược lại là vị kia tiểu đồ đệ Tô Kim Muội lại điện báo.

Tô Kim Muội nói cho Triệu Ngọc, thuyết phục qua một đêm điều tra, bọn hắn Nhữ Dương phân cục bên kia đã cơ bản đem Trần gia tỷ muội té lầu án quá trình thẩm rõ ràng.

Cái kia gọi là Trần Bỉnh Tiên người lợi dụng Cận Siêu thân mắc bệnh nan y, cùng nhà hắn kinh tế túng quẫn khốn khó làm thẻ đánh bạc, yêu cầu hắn trợ giúp mình giết chết Trần gia tỷ muội, đồng thời giá họa cho Ngải Lỵ Lỵ!

Trần Bỉnh Tiên cho Cận Siêu mở ra 500 vạn giết người tiền thuê, tại chỗ cho 100 vạn tiền đặt cọc, đáp ứng việc khác thành về sau, lại đem dư khoản thanh toán.

Mà Cận Siêu thê tử thẻ ngân hàng bên trên 200 vạn, cũng là Trần Bỉnh Tiên tại nội bộ ra tay, căn bản không có quan hệ gì với Ngải Lỵ Lỵ.

Căn cứ chính Trần Bỉnh Tiên bàn giao, hắn duy nhất không có nghĩ tới sự tình, liền là Cận Siêu đột nhiên tử vong. Dựa theo nguyên kế hoạch, đương Cận Siêu bị bắt về sau, sẽ ở cục cảnh sát vu hãm Ngải Lỵ Lỵ. Thế nhưng là hắn chết lại lập tức làm rối loạn Trần Bỉnh Tiên tiết tấu.

Hắn càng không có nghĩ tới chính là, Cận Siêu thế mà lưu lại một tay,

đem bọn hắn giao dịch thâu video! Nên như vậy trọng yếu chứng cứ hiện ra về sau, Trần Bỉnh Tiên đã không thể không cúi đầu nhận tội!

Sau đó, cảnh sát cũng tại Cận Siêu nhà tìm ra kia 100 vạn tiền đặt cọc, cả kiện sự tình liền triệt để tra ra manh mối, Ngải Lỵ Lỵ cũng bị vô tội phóng thích.

Bởi vì phá án thần tốc, hiện tại Nhữ Dương tổ trọng án cũng là lần thụ khen ngợi, vinh dự gia thân. Chẳng những lập tức nâng lên địa vị của mình, còn hung hăng đánh Vương Thánh Nghiêu đám người kia mặt.

"Chỉ bất quá. . ." Tô Kim Muội có chút ít cảm khái nói với Triệu Ngọc, "Sư phụ a, có chuyện ta một mực không cách nào tiêu tan. Ngươi nói, chúng ta dùng một phần giả bệnh lịch bộ lấy Cận Siêu thê tử khẩu cung, cái này. . . Có phải hay không có chút không quá đạo đức đâu?"

"Cái này sao. . ."

Kỳ thật, giống tương tự chuyện thất đức, Triệu Ngọc cũng không phải làm lần một lần hai, bao quát Khổng Duy Sâm lời khai, còn có lừa gạt Tiêu Chấn kia phần hung khí giám định sách, đều là Triệu Ngọc dùng không quá đang lúc thủ đoạn đạt được.

Trước kia, Triệu Ngọc chưa từng có cảm giác làm như vậy có cái gì không thích hợp? Bởi vì, hắn cũng không phải là tại vu hãm người tốt, chỉ là một lòng vì tra ra chân tướng mà thôi!

Nếu như Tiêu Chấn không phải sát hại Lưu Kiều hung thủ, kia dù cho Triệu Ngọc ngụy tạo chứng cứ lại nhiều, hắn cũng không có khả năng nhận tội! Bởi vì cái gọi là có táo không có táo đánh ba sào, theo Triệu Ngọc, đây bất quá là một loại nhanh chóng hữu hiệu phá án thủ đoạn mà thôi.

Thế nhưng là, hiện tại đối mặt Tô Kim Muội tra hỏi, Triệu Ngọc lại thật

không biết trả lời như thế nào!

Hắn suy nghĩ thật lâu, mới cảm giác mà khái chi nói ra: "Kim muội a, làm người, nhưng cầu không thẹn với lương tâm! Ta nghĩ, chỉ cần chúng ta có thể tra ra chân tướng, còn người bị hại công đạo, cái kia hắn là. . . Liền là đúng a?"

"Ah xong, sư phụ, ta hôm nay thật sự là mở rộng mắt thấy, được ích lợi không nhỏ!" Tô Kim Muội cung kính nói, "Về sau, mong rằng sư phụ chỉ giáo nhiều hơn!"

Sau đó, hai sư đồ lại hàn huyên vài câu, lúc này mới cúp xong điện thoại.

Đối với cái này tân thu tiểu đồ đệ, Triệu Ngọc cảm giác rất là mới mẻ. Mà lại, tại tươi mới đồng thời, hắn còn cảm nhận được một loại bị người sùng bái cảm giác tự hào cùng cảm giác thỏa mãn.

Bất quá, có kiện sự tình Triệu Ngọc lại quên hỏi, cái này Minion muội trước đó nói, là nàng tìm người giúp mình giải vây! Thế nhưng là. . . Có vẻ như cũng không phải là như thế đi? Cuối cùng, bất quá là người ta cầm chính không thiên vị Hồng cục trưởng ủng hộ mình, mới có thể để cho Tiêu Chấn nhận tội a?

Chẳng lẽ. . . Cái này Hồng cục trưởng là Tô Kim Muội sai người kêu đến?

Không thể nào?

Cái này Tô Kim Muội chẳng lẽ cũng có hậu đài, là cái cũng không đơn giản —— nữ hài! ?

Chương 512: Chương 512: Lỗ thủng

Chương 512: Lỗ thủng

Từ lúc hệ thống thăng cấp về sau, hệ thống tuyên bố kỳ ngộ hoàn thành lúc, cũng không giống trước đó như thế tới dị thường đột ngột. Theo hệ thống giao diện nhẹ nhàng lóe lên, Triệu Ngọc liền có thể thấy rõ hoàn thành kết quả.

Nhưng gặp góc dưới bên trái độ hoàn thành hiện ra "140" chữ, mà dưới góc phải đạo cụ trên lan can thì xuất hiện một cái ngay tại lấp lóe "2" chữ.

Mở ra đạo cụ cột về sau, nhưng gặp bên trong thình lình nhiều hai kiện ẩn hình phi hành khí.

Oa!

Triệu Ngọc trong lòng khen lớn, cái này ẩn hình phi hành khí thế nhưng là tuyệt đối lợi hại đặc cấp đạo cụ, lần trước ngã xuống sườn núi thời điểm nếu không phải không có nó, cái mạng nhỏ của mình cũng đã chơi xong!

Hệ thống thật đúng là đủ ý tứ, nhìn thấy tiêu hao một kiện, bây giờ lại bù hai kiện trở về!

Đủ ý tứ!

Giờ phút này đã là nửa đêm canh ba, Triệu Ngọc vốn đang có thể tiếp

lấy mở lên một quẻ.

Thế nhưng là, hắn thật sự là quá mệt mỏi, hồi tưởng hai ngày qua này kinh lịch, kỳ ngộ thật sự là rất rất nhiều, để cho mình đáp ứng không xuể, thể xác tinh thần đều mệt!

Không được, nhất định phải nghỉ ngơi thật tốt! Triệu Ngọc cảm thấy, vẫn là chờ ngày mai nhìn xem tinh thần của mình trạng thái lại nói mở quẻ sự tình đi, nếu là chịu không được, vẫn là trước mở ra cái khác, cho mình đừng cái giả cũng tốt!

Kỳ ngộ tuy tốt, nhưng mỗi ngày có kỳ ngộ, thiết nhân cũng chịu không được! Bởi vì cái gọi là khổ nhàn kết hợp, trong đầu đường này cũng không thể căng đến quá chặt.

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc liền đi phòng vệ sinh tắm rửa một cái, sau đó nằm ở trên giường chuẩn bị đi ngủ.

Thế nhưng là, dù sao hai ngày qua này kinh lịch sự tình rất rất nhiều, từ Phùng Khoát, Tiêu Chấn, lại đến té lầu Trần gia tỷ muội, Cận Siêu, Vương Thánh Nghiêu, Hồng cục trưởng, đủ loại nhân vật từ trong đầu không ngừng loé sáng lại, để Triệu Ngọc tư duy sinh động, thật lâu không cách nào lắng lại.

Nhất là cái kia đã té lầu mà chết Cận Siêu, không biết là nào đó loại tâm lý tại quấy phá, vẫn là nguyên nhân gì khác, Triệu Ngọc phảng phất vừa nhắm mắt, liền có thể nhìn thấy hắn đứng tại đường cái đối diện, nhìn mình cằm chằm cái chủng loại kia ánh mắt.

Ánh mắt ấy rất khó hình dung, giống như một loại nào đó khinh miệt khiêu khích, lại giống là tại biểu đạt một loại oán khí, hoặc là một loại nào đó xa nhau chi ý. . .

Vì cái gì! ?

Triệu Ngọc bóp bóp mình huyệt Thái Dương, không rõ, vì cái gì cái này Cận Siêu cái bóng tại trong đầu vung đi không được? Là bởi vì hắn chết cùng ta có quan hệ, hay là bởi vì hắn trước kia là cảnh sát?

Ai!

Bởi vì lâu dài không cách nào ngủ, Triệu Ngọc cảm giác có chút khát nước, liền đứng dậy rót chén nước.

Ai ngờ, chờ hắn đứng dậy thời điểm, lúc này mới phát hiện ngoài cửa sổ đã phong vân đột biến, đúng là tí tách tí tách dưới mặt đất lên mưa nhỏ.

Mùa thu mưa phùn, vào đêm lạnh xuống.

Triệu Ngọc cảm giác một tia lãnh ý, liền tranh thủ thời gian đến bệ cửa sổ trước nhốt cửa sổ, sau đó mới ngồi ở trên giường uống nước.

Ai!

Uống nước lúc, hắn không chịu được thở dài một hơi, mắt nhìn thấy trời muốn sáng, mình lại mất ngủ! Ngày mai khẳng định còn có một đống lớn giải quyết tốt hậu quả công việc đang đợi mình đi xử lý đâu! Ngủ không yên nhưng làm sao bây giờ?

Kỳ quái!

Triệu Ngọc một mặt nước sông một mặt suy nghĩ , ấn lý thuyết, dĩ vãng đại án kết về sau, chính mình cũng có thể bình yên chìm vào giấc ngủ, nhưng hôm nay đây là thế nào?

Chung cư án giết người cùng Trần gia tỷ muội té lầu án đã phá án và bắt giam, hai tên hung thủ tất cả đều bàn giao riêng phần mình tội ác, nhưng vì cái gì, trong đầu lại vẫn không bỏ xuống được đâu?

Là bởi vì đang lo lắng cái gì sao?

Vẫn là. . . Vẫn là. . . Mình cảm thấy, có cái gì chỗ sơ sót?

Sơ hở ai? Tiêu Chấn, Cận Siêu vẫn là cái kia. . . Ngải Lỵ Lỵ! ?

Nghĩ tới Ngải Lỵ Lỵ, Triệu Ngọc tư duy lại lần nữa sinh động.

Mặc dù, Triệu Ngọc mặt ngoài nói đến kiên định, nói cái gì tội ác nguồn gốc từ tại Tiêu Chấn nội tâm, thế nhưng là đối với cái này Ngải Lỵ Lỵ tới nói, hắn vẫn là rất có thành kiến!

Nếu như năm đó không có Ngải Lỵ Lỵ thủy tính dương hoa, đùa bỡn hai huynh đệ tình cảm, Tiêu Chấn cũng sẽ không thẹn quá hoá giận, giết người vu oan. Hảo hảo toàn gia, cũng sẽ không giống rơi xuống hiện tại tình cảnh như thế này!

Bởi vậy, nói theo một ý nghĩa nào đó, Ngải Lỵ Lỵ cũng coi như được là chung cư án giết người kẻ đầu têu một trong, chỉ bất quá, tại án giết người bên trong, nàng lưng đeo chỉ là đạo đức trách nhiệm, mà cũng không phải là pháp luật trách nhiệm!

Thế nhưng là. . .

Không biết có phải hay không là đơn thuần trùng hợp, ngay tại Triệu Ngọc đại phá chung cư án giết người thời khắc, cái này Ngải Lỵ Lỵ vậy mà lại bày ra té lầu án!

Chẳng lẽ, cái này từ nơi sâu xa, có cái gì an bài?

Bất quá, mặc dù tại lâu án bên trong, Ngải Lỵ Lỵ bị người hãm hại, sâu liên quan trong đó. Nhưng là theo Cận Siêu chứng cứ, cùng Trần Bỉnh Tiên nhận tội, nàng đã thoát thân sự tình bên ngoài!

Nữ nhân này. . .

Oa!

Triệu Ngọc không khỏi chuyện đương nhiên nghĩ đến, sau này, nữ nhân này thế nhưng là khó lường!

Thử nghĩ một cái đi, phú hào lão công hôn mê bất tỉnh, tính mệnh đáng lo. Lúc này, làm người thừa kế hai cái nữ nhi lại bất hạnh bỏ mình, Ngải Lỵ Lỵ liền không gì đáng trách trở thành Trần gia chưởng môn nhân, thu được Trần Bỉnh Quang kếch xù gia sản!

Mà càng may mắn hơn là, bởi vì em vợ Trần Bỉnh Tiên bị bắt , tương đương với Trần Bỉnh Tiên đã thối lui ra khỏi Bách Thế Lợi tập đoàn hội đồng quản trị. Mà trong tay hắn nắm giữ cổ phần, cũng đem đạt được tương ứng phân phối.

Trong thời gian này, nếu như Ngải Lỵ Lỵ vận hành thoả đáng, tương đương nàng chẳng những có thể kế thừa giày nghiệp ông trùm gia sản, còn có thể chưởng khống toàn bộ Bách Thế Lợi tập đoàn! !

Lão thiên!

Kể từ đó, nữ nhân này chẳng phải là một đêm quật khởi, phú quý cập thân! ?

Cái này. . .

Cái này không phải chỉ là để một cái trùng hợp a?

Nếu như là, há không so Kỳ Ngộ hệ thống còn muốn lợi hại hơn?

Thế nhưng là. . . Nếu như. . . Không phải đâu?

Nếu như, đây hết thảy đều là người vì thao tác đâu?

Có loại khả năng này sao?

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc nhớ tới Tiêu Chấn nói với hắn tới. Hắn nói, Ngải Lỵ Lỵ là loại kia vì đạt được mục đích mà không từ thủ đoạn nữ nhân, nếu như té lầu án thật là mua hung giết người, như vậy nhất định chính là Ngải Lỵ Lỵ làm!

Khó. . .

Chẳng lẽ. . .

Chuyện này. . . Cũng không có mặt ngoài đơn giản như vậy?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc càng thêm không cách nào đi ngủ! Hắn cưỡng ép ức chế lấy mệt mỏi của mình, lại đem té lầu án toàn bộ quá trình cẩn thận cân nhắc, lặp đi lặp lại cắt tỉa một lần.

Thế nhưng là, hắn càng chải vuốt, lại càng thấy đến trong này thật sự có không ít lỗ thủng. Càng chải vuốt, lại càng thấy đến hãi hùng khiếp vía.

Lão thiên!

Chẳng lẽ. . .

Té lầu án. . . Thật có khác chân tướng! ?

Triệu Ngọc sở dĩ sinh ra loại cảm giác này, hoàn toàn là bởi vì Cận Siêu tại toàn bộ phạm tội quá trình bên trong, biểu hiện được quá mức khác thường! Hắn thật nhiều hành vi, đều không thể cho ra giải thích hợp lý.

Vì cái gì, hắn muốn như thế trương dương mà đem người từ trên nóc lầu

đẩy xuống ngã chết? Vẻn vẹn là vì giá họa Ngải Lỵ Lỵ sao?

Còn có, nếu như dựa theo trước đó cùng Trần Bỉnh Tiên ước định, như vậy Cận Siêu tại giết người xong về sau, trực tiếp tại khoang miệng bệnh viện chờ lấy bị bắt chẳng phải có thể sao?

Vì cái gì còn muốn chạy trốn đâu?

Vì để cho vu oan hãm hại càng thêm chân thực? Cố ý tại chạy trốn quá trình bên trong bị cảnh sát bắt giữ?

Thế nhưng là, hắn sao không dứt khoát thoát đi hiện trường, sau đó về nhà chờ lấy cảnh sát đuổi bắt đâu? Khoang miệng bệnh viện lưu lại Cận Siêu hình ảnh, cảnh sát có thể rất nhanh tra được hắn liền là giết người hung phạm! Hắn giết người xong về sau, chỉ cần về nhà chờ lấy bị bắt là được rồi! Cần gì phải nhất định phải cùng Triệu Ngọc trình diễn kia một phen truy đuổi đại chiến?

Triệu Ngọc Thanh sở nhớ kỹ, đang đuổi xua đuổi bên trong, Cận Siêu lúc đầu có cơ hội chạy trốn, nhưng hắn cũng không có lựa chọn đào thoát, giống như. . . Là hắn cố ý phải chờ đợi Triệu Ngọc giống như!

Lại hồi tưởng hắn đi ngang qua đường cái, cùng nhảy vọt vách núi thời điểm, rõ ràng có rõ ràng muốn chết dấu hiệu! Đây hết thảy, cũng cùng Trần Bỉnh Tiên đối với hắn yêu cầu không hợp a?

Cuối cùng, chính là bởi vì Cận Siêu đột nhiên tử vong, kia phần chứng cứ mới bị khai quật ra!

Kia phần chứng cứ. . .

Nha! Ông trời ơi. . . Triệu Ngọc bỗng nhiên giật mình một cái, kinh hãi nghĩ đến đạo, chẳng lẽ. . . Kia phần chứng cứ, cũng không phải là Cận Siêu dùng để bảo mệnh, mà là. . . Mà là hắn cái nào đó —— kế hoạch! ?

Chương 513: Chương 513: Phá án chấp niệm

Chương 513: Phá án chấp niệm

Triệu Ngọc càng nghĩ càng kinh hãi, càng nghĩ càng đáng sợ, hắn dần dần cảm giác được, Cận Siêu chết, tựa hồ cũng không có nhìn đơn giản như vậy!

Không riêng gì Cận Siêu chết, thậm chí cả kiện té lầu án cũng đều không có nhìn qua đơn giản như vậy!

Vụ án này, có thể hay không còn có một cái khác chân tướng đâu?

Thế nhưng là... Trần Bỉnh Tiên đã nhận tội a? Cái này ít nhất nói rõ, hắn mua hung giết người tội danh là xác thực thành lập! Là hắn thuê Cận Siêu, sát hại Trần gia tỷ muội! Đây đều là sự thật không thể chối cãi!

Chẳng lẽ... Là mình bởi vì đầu não hưng phấn, suy nghĩ nhiều?

Vân vân...

Bỗng dưng, Triệu Ngọc bỗng nhiên nghĩ đến một cái kỳ hoa biện pháp!

Con bà nó là con gấu, đã trong lòng lẩm bẩm, vậy dứt khoát liền gọi nó tới làm quyết định đi!

Triệu Ngọc nói tới "Nó" chỉ chính là trong đầu hệ thống, mà biện pháp

kia, ngay tại lúc này lập tức mở lên một quẻ. Nếu như quẻ văn bên trong không có "Cấn" quẻ, vậy liền tạm thời có một kết thúc. Nhưng nếu như lại mở ra "Cấn" quẻ đến, vậy coi như không thể không nghiêm túc đối đãi!

Có lẽ, tại té lầu án phía sau, thật có ẩn tình khác!

Tốt!

Mở...

Triệu Ngọc nói làm liền làm, lập tức ấn mở hệ thống tuyển quẻ, kết quả, quẻ văn bên trong thình lình xuất hiện hai chữ, nhất thời cả kinh Triệu Ngọc giật mình một cái, chén nước cũng là đông ném xuống đất.

Nhưng gặp trung ương hai cái chữ to chính là —— "Càn khảm" ! ! !

Nãi nãi của ta gấu a!

Trong lúc nhất thời, Triệu Ngọc là khóc không ra nước mắt, ngửa mặt lên trời ai thán.

Hệ thống lão đại a, tại sao có thể dạng này?

Có phải hay không muốn đùa chơi chết ta?

Đùa chơi chết ta, đối ngươi có chỗ tốt sao?

Có năng lực, ngươi trực tiếp mở "Càn khôn" quẻ chẳng phải hết à? Sao chổi đụng Địa Cầu, tận thế, hả?

Nhìn xem cái này kinh thế hãi tục quẻ văn, Triệu Ngọc kích động lời nói không mạch lạc đều!

Chậm hơn nửa ngày, hắn mới thoáng bình phục lại một điểm.

Ai!

Đây chính là... Quẻ càn a! ?

Muốn chết người!

Không phải trò đùa!

Giờ này khắc này, Triệu Ngọc buồn ngủ mỏi mệt tất cả đều biến mất không còn tăm tích. Hắn biết, đại biểu cho sự kiện lớn khôn quẻ liền đã đủ để cho mình hãi hùng khiếp vía, thế nhưng là đối với quẻ càn tới nói, sẽ chỉ so khôn quẻ uy lực càng lớn!

Trước đó, Triệu Ngọc chỉ mở ra qua một lần "Càn" quẻ, kết quả, tướng quân lĩnh chiến dịch bên trong ngay cả nhân viên cảnh sát mang đạo tặc, hết thảy chết nhiều người như vậy!

Như vậy... Lần này đâu?

Thật mẹ nó đáng chết! Làm sao đột nhiên lại chơi lớn đâu?

Triệu Ngọc Thanh sở nhớ kỹ, lần trước quẻ càn vẫn là mở tại cấn quẻ phía sau, cái kia uy lực liền đã kinh thiên động địa! Mà lần này, quẻ càn lại là mở tại đẳng trước, vậy nhưng nghĩ mà biết, uy lực này còn có thể nhỏ đến sao?

Mà lại...

Càng không thể lý giải chính là, quẻ càn đẳng sau vì sao lại đi theo một nấc thang quẻ đâu?"Khảm" đại biểu cho nữ nhân... Lúc đầu nữ nhân không có gì thật là kỳ quái, thế nhưng là... Đương nữ nhân phối hợp quẻ càn xuất hiện, cái này. . .

Triệu Ngọc buồn bực nghĩ đến, nếu là có "Cấn" quẻ ở đây, vậy ta chí ít có thể đi dò tra té lầu án lỗ thủng đi, thế nhưng là..."Khảm" quẻ lời nói, ta lại nên làm những gì đâu?

Lưu ý nữ nhân bên cạnh ta nhóm sao? Trong các nàng cái nào sẽ có nguy hiểm? Hay là, trong các nàng có người muốn giết ta?

Triệu Ngọc không cách nào ước đoán cái này kinh thiên quẻ càn phía sau hàm nghĩa, thế nhưng là, có một chút lại là nhất định phải làm, đó chính là phó bản kỳ ngộ!

Triệu Ngọc căn cứ giao diện bên trên mở ra quẻ văn, rất nhanh liền đem hôm nay có quan hệ phó bản kỳ ngộ thời gian địa điểm phá giải ra. Không nghĩ tới, kỳ ngộ địa điểm lần thứ hai mở đến Dung Dương trong cục cảnh sát, thời gian thì là buổi chiều 2 giờ 10 phút, đúng lúc là đi làm điểm.

Bởi vì mở ra kinh thế hãi tục quẻ càn, như vậy đối mặt cái này phó bản kỳ ngộ, Triệu Ngọc tự nhiên cũng không dám khinh thường. Nói không chừng cùng té lầu án như thế, cái này phó bản kỳ ngộ cũng có thể có cái gì trọng yếu tác dụng!

Mặc dù trời đều sắp sáng, nhưng bây giờ dù sao còn tại trong đêm khuya. Triệu Ngọc nhặt lên rơi trên mặt đất cái chén, nặng lại nằm ở trên giường.

Thời gian này, hắn cũng không biết mình lại mơ mơ hồ hồ suy nghĩ thứ gì, càng không biết mình rốt cuộc có hay không ngủ? Nói tóm lại, khi hắn lần nữa mở mắt thời điểm, thời gian đã đi tới buổi sáng tám điểm!

Triệu Ngọc từ mỏi mệt bên trong thức tỉnh,

Nhìn xem hệ thống giao diện bên trên lớn chừng cái đấu "Càn khảm" hai

chữ, lúc này mới rõ ràng nhận thức đến, tối hôm qua mở ra quẻ văn, đều là thật sự hữu hiệu, cũng không phải là mộng hoặc ảo giác!

Tốt a, quẻ càn... Vậy liền quẻ càn đi!

Đã đây đã là cố định sự thật, vậy mình ngoại trừ thản nhiên tiếp nhận, cũng là không còn cách nào khác!

Đi lên!

Triệu Ngọc rời giường đánh răng súc miệng, mặc quần áo đi ra ngoài. Không nghĩ tới, mưa còn tại tí tách tí tách dưới đất. Bởi vì cái gọi là một cơn mưa thu một trận lạnh, lại thêm để cho mình tâm thần bất định quẻ văn, Triệu Ngọc luôn cảm thấy trong lòng có chút nắm chặt đến hoảng.

Mặc dù thời tiết không tốt, nhưng là mình cũng phải đi ra ngoài đi làm. May mắn hôm qua đem đường xe hổ mở đến dưới lầu, giờ phút này hắn ngay cả dù che mưa cũng không có đánh, liền tới đến trên xe.

Cảm giác được trong bụng đói, hắn lại trực tiếp lái xe đi đến đường Thuận Phong phụ cận một cái quán ăn ăn điểm tâm.

Triệu Ngọc tuyển một cái vị trí gần cửa sổ, vị trí này có thể trực tiếp nhìn thấy Dung Dương cục cảnh sát đại lâu văn phòng. Mưa rơi không lớn, lại là bởi vì nhiệt độ tương phản khắp lên một tầng đầy trời hơi nước, để cho người ta nhìn qua hàn ý càng đậm.

Đang đợi phục vụ viên đưa bữa ăn thời điểm, Triệu Ngọc lại nhìn một chút điện thoại. Không nghĩ tới, vẫn là không có Miêu Anh tin tức. Cái này nha đầu chết tiệt kia, đến cùng chạy đi đâu? Cũng không biết lúc nào mới có thể trở về? Nếu là trước đó có nàng ở đây, mình liền sẽ không phá án phá đến khổ cực như vậy!

Bữa sáng đưa đến, nhìn xem tinh xảo sữa đậu nành bánh quẩy, Triệu

Ngọc khẩu vị mở rộng, ăn như gió cuốn.

Thế nhưng là... Ăn ăn, tốc độ của hắn lại bỗng nhiên chậm lại, bởi vì, đang ăn đồ vật quá trình bên trong, trong đầu hắn liền nghĩ tới đêm qua liên quan tới té lầu án đủ loại suy đoán, nhớ tới liên quan tới Cận Siêu kia không hợp với lẽ thường sự tình...

Chậc chậc...

Bỗng dưng, Triệu Ngọc buông đũa xuống, ở trong lòng yên lặng thì thầm, mặc dù hôm nay không có mở ra "Cấn" quẻ, thế nhưng là... Cũng không thấy cái này Cận Siêu nhất định không có vấn đề chứ!

Không được!

Nó con bà nó là con gấu!

Mặc kệ cái gì quẻ càn khảm quẻ, lão tử nếu là không đem chuyện này tra rõ ràng, trong lòng vĩnh viễn có một vướng mắc!

Cho nên...

Cho nên...

Triệu Ngọc nhìn một chút trước mặt ăn một nửa bữa sáng, lại nhìn một chút ngoài cửa sổ liên miên mưa dầm, trong đầu đã sinh ra một loại chấp niệm!

Thế là, hắn vội vàng tính tiền rời đi, sau đó lái xe hơi, chớp mắt biến mất tại xa xa mưa bụi bên trong...

...

20 phút về sau, Triệu Ngọc chống đỡ đem màu đen dù che mưa, đi tới

khoang miệng bệnh viện mái nhà sân thượng. Vài ngày trước, Trần gia tỷ muội chính là từ nơi này bị Cận Siêu đẩy tới lâu đi!

Giờ phút này, tại nước mưa cọ rửa dưới, nơi này sớm đã nhìn không ra bất luận cái gì dấu vết để lại.

Thế nhưng là, Triệu Ngọc trong đầu, lại tại cố gắng trả lại nguyên trạng tình hình lúc đó. Hắn phảng phất có thể nhìn thấy, đổi lại bác sĩ áo khoác trắng Cận Siêu, ngay tại theo thứ tự hướng mái nhà lưng giơ lên Trần gia tỷ muội...

Trần gia tỷ muội mặc dù thân thể nhỏ nhắn xinh xắn, nhưng kia dù sao cũng là cái người sống sờ sờ, Cận Siêu nhất định phải phân hai lần mới có thể đem người mang lên nóc nhà... Sau đó, ngay trước mặt của nhiều người như vậy, đem đã hôn mê tỷ muội vô tình đẩy tới lâu!

Cận Siêu đã từng là tên ưu tú cảnh sát, làm ra loại này mưu tài sát hại tính mệnh sự tình thời điểm, trong lòng của hắn liền sẽ không sinh ra một tia áy náy sao?

Ngay tại Triệu Ngọc nghiêm túc trải nghiệm thời điểm, điện thoại bỗng nhiên vang lên.

Sau khi nhận nghe, là hắn tiểu đồ đệ Tô Kim Muội đánh tới: "Sư phụ a, ngươi để cho ta chuyện điều tra, ta đều tra rõ ràng!

"Trần Bỉnh Tiên nói, là hắn chủ động tìm tới Cận Siêu, ngoại trừ chọn trúng Cận Siêu kinh tế khó khăn cùng thân mắc bệnh nan y bên ngoài, cũng bởi vì hắn trước kia làm qua cảnh sát, quen thuộc cảnh sát quá trình, dạng này lại càng dễ vu oan giá họa thành công!"

"Nha... Nói như vậy, không phải Cận Siêu hướng Trần Bỉnh Tiên chủ động yêu cầu?" Triệu Ngọc hỏi một câu.

"Ừm..." Tô Kim Muội ừ một tiếng, sau đó cẩn thận từng li từng tí hỏi, "Sư phụ a! Ngươi để cho ta lật xem khẩu cung, chẳng lẽ... Ngươi cảm thấy vụ án này còn có cái gì vấn đề sao?" (chiến trường văn học)

Chương 514: Chương 514: Chân chính cố chủ

Chương 514: Chân chính cố chủ

Mưa dầm phía dưới, bầu trời cũng biến thành mờ mịt không ánh sáng, liền ngay cả sắc thái cũng giống như bị nước mưa cuốn đi, khiến cho đập vào mắt về sau cảnh vật, biến thành một loại thủy mặc màu trắng đen điều.

Giờ này khắc này, Triệu Ngọc đang đứng tại lúc trước Cận Siêu té lầu nhà máy mái nhà, nghiêm túc điều tra lấy hiện trường.

Mặc dù đánh lấy dù che mưa, nhưng nước mưa còn thấm ướt hắn hơn phân nửa quần áo . Bất quá, thời khắc này Triệu Ngọc không có chút nào cảm thấy, đầu óc tất cả đều đầu nhập vào phản bác kiến nghị kiện trong suy tư.

Không sai!

Triệu Ngọc nhìn xem vài mét bên ngoài nhà trệt đỉnh chóp, vài ngày trước, hắn cùng Cận Siêu chính là từ nơi đó liều mạng nhảy qua tới!

Mặc dù mình ngã xuống vách núi, nhưng may mắn có ẩn hình phi hành khí hộ thân, lúc này mới có thể thoát hiểm. Nhưng mà, Cận Siêu lại trời đất xui khiến từ nóc nhà một cái lỗ rách rơi xuống mà chết.

Tiểu Trương đã từng nói, Cận Siêu té chết Trần gia tỷ muội, lại không

nghĩ rằng mình cuối cùng cũng là lấy phương thức giống nhau kết thúc sinh mệnh. Không biết, cái này từ nơi sâu xa, phải chăng tự có số mệnh?

Không!

Giờ phút này, nhìn xem nóc nhà hiện trường hoàn cảnh, Triệu Ngọc nhẹ nhàng lắc đầu thở dài, không đúng! Cận Siêu chết, có lẽ cũng không phải là cái gì số mệnh, cũng không phải ra ngoài một trận ngoài ý muốn!

Trước đó, bởi vì sự tình tới đột nhiên, Triệu Ngọc còn chưa hề nghĩ tới nơi này có gì không ổn, chỉ cho là Cận Siêu chính là đụng phải mình va chạm, bị bắn ngược đến nóc nhà lỗ rách bên trong, lúc này mới rơi xuống ngã chết!

Thế nhưng là, đương Triệu Ngọc dùng ánh mắt hoài nghi một lần nữa thẩm tra về sau, chợt phát hiện, sự thật có lẽ cũng không hề tưởng tượng đến đơn giản như vậy.

Bởi vì, Triệu Ngọc phát hiện, cái kia ở vào nóc nhà lỗ rách, mặc dù khoảng cách nóc phòng biên giới không xa, nhưng là cùng lúc trước Cận Siêu đứng góc độ lại rất có xuất nhập!

Lúc ấy, Cận Siêu nâng lên một tấm ván gỗ, đem ngay tại bay vọt vách núi Triệu Ngọc ngăn trở xuống tới. Thế nhưng là, hắn chỗ đứng, cùng cái kia lỗ rách chính là dịch ra!

Nói cách khác, vô luận lúc ấy Triệu Ngọc sử dụng bao lớn lực đạo, cũng căn bản không có khả năng đem Cận Siêu băng đến cái kia lỗ rách bên trong đi!

Mà lại...

Triệu Ngọc nhớ kỹ, Cận Siêu ngã chết thời điểm, là chính diện chạm đất! Nhưng nếu như hắn là bị băng đến lỗ rách bên trong đi, cái kia hắn

là là ngửa mặt chạm đất mới đúng chứ?

Mặc dù, Triệu Ngọc đối loại này té lầu quỹ tích cũng không mười phần hiểu rõ, nhưng hắn có thể nhìn thấy, nhà máy nội bộ không trung không có treo vật cùng che chắn vật, dưới loại tình huống này, không quá có lăn lộn khả năng. Mà lại cho dù có qua lăn lộn, chính diện chạm đất tỉ lệ cũng hắn là không lớn!

Lão thiên!

Nghĩ đến đây về sau, Triệu Ngọc trong lòng không thể tránh khỏi dâng lên một cái nghi vấn: Chẳng lẽ... Cận Siêu cũng không phải là bị ta đập xuống lâu? Mà là tự sát! ?

Không thể nào?= "

Hắn... Tại sao muốn tự sát?

Chẳng lẽ là bởi vì ta ngã xuống sườn núi, hắn cho là ta chết rồi, áy náy rồi?

Không có khả năng!

Nếu là áy náy, hắn làm gì còn cầm tấm ván gỗ cản ta?

Không đúng!

Cận Siêu chết, khẳng định có vấn đề!

"Sư phụ, sư phụ! Hắc! Ngươi quả nhiên ở chỗ này đây!"

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc suy nghĩ vấn đề thời điểm, tiểu đồ đệ Tô Kim Muội lại mặc một bộ màu vàng áo mưa xuất hiện ở mái nhà.

Ta dựa vào!

Triệu Ngọc thầm mắng một tiếng, lập tức tiến lên, đem nàng từ thẳng bậc thang bên trên kéo đi lên.

"Ngươi... Sao ngươi lại tới đây? Ai bảo ngươi tới?" Triệu Ngọc vội vã cuống cuồng mà hỏi thăm, con mắt còn không ngừng nhìn thấy bốn phía.

"Ta... Ta thông qua điện thoại di động của ngươi định vị tới, ta tới là muốn cùng ngài học tập!" Tô Kim Muội ánh mắt kiên định nói, "Ngài... Ngài không thể bạch thu ta tên đồ đệ này a?"

"Ái chà chà, thêm phiền a thật sự là! Đi! Đi nhanh lên đi!" Nói, Triệu Ngọc lại lôi kéo nàng đi xuống dưới.

"Ai? Thế nào? Thế nào..." Tô Kim Muội nhìn ra Triệu Ngọc khẩn trương,

Lộ ra rất là không hiểu.

"Nơi này quá nguy hiểm!" Triệu Ngọc thở dài nói, "Nơi này... Cao như vậy! Vẫn là nguy phòng! Nhanh, nhanh đi xuống đi! Ta cũng xong việc đã!"

Kỳ thật, Triệu Ngọc nguy hiểm mà nói cũng không phải là lời nói vô căn cứ, đến một lần cái này nhà máy lâu năm thiếu tu sửa, thật không rắn chắc; thứ hai, hắn hôm nay chẳng những có kinh thiên động địa "Càn" quẻ, hơn nữa còn có đại biểu nữ nhân "Khảm" quẻ, cho nên, hắn thật không xác định, đến cùng sẽ phát sinh thứ gì? Nhất là khi hắn cùng nữ nhân tiếp xúc thời điểm, tự nhiên muốn phá lệ cẩn thận.

...

Hơn mười phút về sau, Triệu Ngọc cùng Tô Kim Muội rốt cục xuôi theo cái thang bò xuống nhà máy, đi tới con đường của hắn xe hổ bên trên.

"Cái này mưa... Giống như không có ngừng ý tứ đâu!" Tô Kim Muội một mặt lấy xuống áo mưa, một mặt nhìn ngoài cửa sổ nước mưa đối Triệu Ngọc hỏi, "Sư phụ, thế nào, tra được thứ gì không? Nha... Ngươi chờ một chút..."

Nói chuyện, tiểu cô nương vậy mà từ trong túi móc ra một bao thuốc lá thơm đến, hai tay đưa cho Triệu Ngọc: "Sư phụ, ta cố ý cho ngài bán!"

"Đi đi đi..." Triệu Ngọc quyệt miệng nói, "Cái này đều chỗ nào học được? Ta không hút thuốc lá!"= " " Võng Du chi võ hiệp kiến thức ghi chép /a&

"Ồ? Thật sao?" Tô Kim Muội tự nhủ, "Ta... Ta rõ ràng thấy qua, ngài trước kia trong túi chứa khói đâu!"

"Cái này gọi có khói không rút chứa chơi, ngươi quản ta đây?"

Triệu Ngọc tức giận nhả rãnh một câu, tiểu cô nương dọa đến vội vàng rút tay trở về. Tô Kim Muội có óng ánh lấp lóe con ngươi, tựa như manga bên trong phim hoạt hình nhân vật giống như.

Nhìn thấy Tô Kim Muội một mặt manh thái động lòng người, Triệu Ngọc lúc này mới thở dài một hơi, nói ra: "Ta luôn cảm thấy đi, cái kia Cận Siêu rất không thích hợp mà! Ta vừa rồi nhìn một chút hiện trường, ta cảm thấy, hắn có lẽ tự sát! !"

"Nha..." Tô Kim Muội nhẹ gật đầu, hai giây về sau mới trở lại mùi vị đến, nhất thời kinh ngạc hỏi, "Ngươi... Ngươi nói cái gì? Tự sát? Không thể nào? Cái này. . . Chẳng lẽ... Thế nhưng là..."

"Ai!" Triệu Ngọc một mặt lắc đầu, một mặt đưa tay đem thuốc lá Trung

Hoa bắt tới cất vào mình túi quần. Hắn mặc dù không rút, nhưng đồ vật đắt như vậy, cũng có thể tặng người mà!

"Tiểu nha đầu, nhớ kỹ, muốn làm hợp cách thám tử, nhất định phải làm được trấn định!" Triệu Ngọc thừa cơ làm bộ dạy bảo tiểu cô nương, "Về sau mặc kệ gặp được cái gì kinh người sự tình, nhất định phải gặp trấn định tự nhiên, tấc vuông bất loạn, hiểu không?"

"Nha... Nha... Đã hiểu, đã hiểu!" Tô Kim Muội gật đầu nói, "Sư phụ a, ngươi cho rằng, nếu như Cận Siêu là tự sát, kia thì phải làm thế nào đây đâu?"

"Ừm... Ta cũng đang suy nghĩ đâu!" Triệu Ngọc dùng lông mày chọn lấy một chút tiểu cô nương, "Đây không phải bị ngươi cắt đứt mà!"

"A, thật xin lỗi, thật xin lỗi!" Tô Kim Muội sợ hãi gật đầu, nhìn qua hảo hảo sở sở đáng yêu.

"Ta cảm thấy, nếu như Cận Siêu thật sự là tự sát, như vậy... Hắn rất có thể là cố ý hãm hại Trần Bỉnh Tiên!" Triệu Ngọc lại nói, "Lúc đầu , dựa theo nguyên kế hoạch, Cận Siêu cần bị cảnh sát bắt được, sau đó chính miệng chỉ ra chỗ sai Ngải Lỵ Lỵ! Thế nhưng là, hắn lại cố ý tự sát, hơn nữa còn lưu lại một phần Trần Bỉnh Tiên chứng cứ phạm tội, để cảnh sát rất mau tìm đến thủ phạm thật phía sau màn! Ngươi nói... Đây có phải hay không là thật trùng hợp một chút?"

"Ừm... Ngài như thế vừa phân tích, vẫn đích xác là đâu!" Tô Kim Muội nghiêm túc suy nghĩ nói, " chẳng lẽ, Cận Siêu trước kia cùng Trần Bỉnh Tiên có thù? Đây là cố ý muốn hố hắn? Ta nhớ được, Cận Siêu là bởi vì tại cảnh đội phạm sai lầm mới bị cách chức, cái kia sai lầm có thể hay không cùng Trần Bỉnh Tiên có quan hệ đâu?"

"Không!" Triệu Ngọc lắc đầu nói, "Tiểu đồ đệ nghĩ đến vẫn là đơn giản chút! Lấy Cận Siêu vị trí hoàn cảnh đến xem, hắn không có khả năng

không phải là vì tiền! Cho nên, chuyện này hắn là cùng cừu hận không quan hệ. Thử nghĩ một chút, làm một mắc phải tuyệt chứng sát thủ, chỉ sợ hắn nguyện vọng lớn nhất, liền là có thể sử dụng mình chết để người nhà được sống cuộc sống tốt a?"

"Vậy ta cũng nghĩ không thông!" Tô Kim Muội nói, "Tiền đã không có a? Từ hiện tại kết quả đến xem, Cận Siêu là lớn nhất kẻ thất bại, tiền cũng mất, mệnh cũng mất!"

"Có lẽ... Còn có một loại khác khả năng!" Triệu Ngọc trong mắt lóe ra thâm thúy ánh sáng, "Nếu như, Cận Siêu chân chính cố chủ, cũng không phải là Trần Bỉnh Tiên đâu? Bởi như vậy, Cận Siêu coi như không phải cái gì kẻ thất bại đi!"

Chương 515: Chương 515: Kinh thiên kế trong kế

Chương 515: Kinh thiên kế trong kế

"A! ?" Tô Kim Muội sợ hãi than nói, "Sư phụ a, ngài nói cái gì? Còn mặt khác có người thuê Trần Bỉnh Tiên? Ai? Nha. . ." Tiểu cô nương suy nghĩ một chút, lập tức há to mồm hô, "Không phải là. . . Cái kia. . . Ngải Lỵ Lỵ đi! ? Cái này. . . Cái này cũng. . ."

"Chậc chậc. . ." Triệu Ngọc mí mắt không nhấc chậc lưỡi, "Dạy thế nào ngươi vừa rồi? Trấn định! Trấn định! Hiểu không? Ta đây chỉ là làm giả thiết mà thôi, nhìn đem ngươi hưng phấn!"

"Nha. . . Vâng vâng vâng!" Tô Kim Muội vội vàng thu hồi kinh ngạc biểu lộ, nghiêm túc hỏi, "Sư phụ, thật là Ngải Lỵ Lỵ sao? Muốn nói như vậy , tương đương với Trần Bỉnh Tiên lại trở thành bị oan uổng? Không. . . Không đúng. . . Trần Bỉnh Tiên đã nhận tội a! ?"

"Nếu như. . ." Triệu Ngọc nhíu mày nói, "Nếu như là Ngải Lỵ Lỵ tìm được trước Cận Siêu, sau đó thiết kế một cái kế trong kế đâu? Nàng phái Cận Siêu đi cố ý tiếp cận Trần Bỉnh Tiên, dụ khiến cho hắn làm ra mua hung giết người sự tình. Sau đó, lại để cho Cận Siêu lưu lại Trần Bỉnh Tiên chứng cớ phạm tội, mà Cận Siêu thì đến cái cái chết chi. Cứ như vậy, Ngải Lỵ Lỵ đã có thể từ té lầu án bên trong hoàn mỹ thoát thân, lại có thể thanh trừ Trần gia tỷ muội cùng Trần Bỉnh Tiên những này chướng ngại, trở thành Bách Thế Lợi tập đoàn mới chưởng môn! ?"

"Ông trời ơi. . . Cái này cũng. . . Đây cũng quá ly kỳ a?" Tô Kim Muội trừng mắt mắt to nói, "Kế trong kế a, cái này Ngải Lỵ Lỵ đến có bao nhiêu thông minh, mới có thể làm ra như thế đốt não phạm tội đến? Mà lại, đến đem mình làm làm thẻ đánh bạc áp ở bên trong, cái này cũng. . . Quá mạo hiểm đi?"

"Cái này có gì có thể mạo hiểm?" Triệu Ngọc nói, "Chỉ cần nàng có thể bãi bình Cận Siêu, hết thảy liền tất cả trong lòng bàn tay của nàng!"

"Thế nhưng là. . ." Tô Kim Muội suy nghĩ một chút, hỏi, "Không đúng sư phụ? Nếu như là Ngải Lỵ Lỵ thuê Cận Siêu, cái kia hẳn là là Cận Siêu chủ động đến gần Trần Bỉnh Tiên mới đúng! Thế nhưng là, Trần Bỉnh Tiên khẩu cung nói đến rất rõ ràng, rõ ràng là Trần Bỉnh Tiên dẫn đầu tìm tới Cận Siêu a?"

"Không sai, ngay từ đầu ta cũng là nghĩ như vậy! Bất quá. . ." Triệu Ngọc khóa chặt lông mày, nói một cách đầy ý vị sâu xa nói, " tiểu đồ đệ a! Có đôi khi, càng là loại kia mưu kế bên trong mang theo trùng hợp tội án, mới là nhất không dễ dàng bị chúng ta trinh sát ra. Cho nên, Ngải Lỵ Lỵ chính là hoàn mỹ lợi dụng điểm này, mới trở thành cuối cùng người thắng lớn!"

"Sư phụ, ta mặc dù nghe không hiểu ngươi ý tứ, nhưng là ta cảm giác, ngươi nói thật thâm ảo a!" Tô Kim Muội một mặt ngưỡng mộ khen, "Thế nhưng là, ngươi có thể lại nho nhỏ giải thích một chút sao?"

"Còn giải thích cái gì?" Triệu Ngọc nhẹ nhàng cười một tiếng, "Không biết sư phụ ngươi nhất biết trang bức sao? Đến, đem ta vở lấy ra, ta muốn làm một cái kỹ càng điều tra kế hoạch, ta hiện tại cực kỳ cần chính là, biết rõ Trần Bỉnh Tiên cùng Trần Bỉnh Quang, Ngải Lỵ Lỵ còn có Trần gia tỷ muội quan hệ, liên quan tới điểm này, ta cần biết được càng kỹ càng càng tốt!

"Còn có, ngươi bây giờ liền cùng các ngươi Trương đội trưởng liên lạc

một chút, ta có một số việc cần cùng hắn thông báo một chút!"

"Trương đội? Ngài muốn để hắn cũng tham dự vào a?" Tô Kim Muội hỏi.

"Nói nhảm, bản án là các ngươi Nhữ Dương phân cục phụ trách, ta một ngoại nhân sao có thể cắm vào tay?" Triệu Ngọc thừa dịp vỗ bộ ngực khoe khoang nói, " cũng chính là gặp được ta loại này có đức độ, bất kể danh lợi đại thám tử thôi! Biến thành người khác, ai sẽ quản những này chuyện không quan hệ! ?"

"Sư phụ, ngài yên tâm, có ta ở đây, liền tuyệt đối sẽ không mai một công lao của ngài!" Tô Kim Muội cũng vỗ bộ ngực bảo đảm nói, "Chỉ cần ngài giúp chúng ta tra ra chân tướng, ta sẽ để cho tất cả mọi người biết, chân chính phá án người là ngài!"

"Được, nhìn tới. . . Tên đồ đệ này thật đúng là không thu không!" Triệu Ngọc xông Tô Kim Muội gật đầu nói, "Tiểu đồ đệ, vậy liền chuẩn bị sẵn sàng đi! Chúng ta cùng một chỗ đem té lầu án chân tướng —— móc ra!"

"Ừm! Tốt!" Mặc dù vẫn không hiểu Triệu Ngọc dụng ý, nhưng Tô Kim Muội vẫn kiên định nhẹ gật đầu, sau đó liền đem tiểu Trương đội trưởng số điện thoại giao cho Triệu Ngọc.

Triệu Ngọc lúc này cho tiểu Trương gây nên một điện, đương tiểu Trương biết được tình huống về sau, cũng là rất cảm thấy coi trọng, vội vàng hướng Triệu Ngọc cam đoan, nói hắn tuyệt đối sẽ không làm loại kia vì tham công cực khổ mà không để ý chân tướng người, nếu như còn có lỗ thủng, vậy nhất định sẽ nghe theo Triệu Ngọc điều khiển, toàn lực phối hợp.

Triệu Ngọc đối vị này em vợ thái độ hết sức hài lòng,

Lúc này cho hắn làm ra ba điểm chỉ thị:

Thứ nhất, muốn tiểu Trương tra rõ Trần gia quan hệ nhân mạch, nhất thiết phải làm rõ ràng giữa bọn hắn tất cả ân oán tình cừu.

Thứ hai, cường điệu điều tra một chút, Trần Bỉnh Quang tại ba tháng trước đó, đến cùng là bởi vì gì hôn mê? Trong này có phải hay không tồn tại ngoài ý muốn?

Thứ ba, lập tức phái người nghiêm mật giám thị Ngải Lỵ Lỵ nhất cử nhất động, không thể bỏ qua bất luận cái gì chi tiết.

Nghe được Triệu Ngọc cái này ba đầu vô cùng có tính nhắm vào chỉ thị, tiểu Trương không chút nào lãnh đạm, lập tức bắt đầu chuẩn bị đi.

"Sư phụ a, " sau khi cúp điện thoại, Tô Kim Muội không kịp chờ đợi hỏi, "Vậy kế tiếp, chúng ta còn muốn làm được gì đây?"

"Ăn cơm!" Triệu Ngọc nhìn đồng hồ đeo tay một cái, dứt khoát nói một câu, "Đã bái sư, ngươi làm sao cũng phải tỏ một chút thành ý a?"

"Nha. . . Không có vấn đề, không có vấn đề. . ." Tô Kim Muội ngoài miệng đáp ứng, gương mặt hai bên cũng đã thấm ra mồ hôi lạnh. . .

. . .

Một giờ trưa, Triệu Ngọc cùng Tô Kim Muội tại một nhà nhà hàng nhỏ điểm mấy cái đơn giản thức nhắm. Triệu Ngọc bất quá là cùng tiểu đồ đệ nói đùa mà thôi, sao có thể để một cái tiểu nữ sinh mời một mình mình đại lão gia?

Ngoài cửa sổ mưa vẫn như cũ hạ cái không ngừng, giọt mưa từ mái hiên rì rào nhỏ xuống, đánh vào cổng uông lên trong vũng nước. Trên đường người đi đường thưa thớt, một mảnh quạnh quẽ.

"Đúng rồi, " Triệu Ngọc đối ngay tại ăn say sưa ngon lành Tô Kim Muội hỏi, "Ngươi lần trước chỉ nói giúp ta, ngươi đến cùng tìm ai giúp ta? Ta làm sao một chút cũng nhìn không ra đến đâu?"

"Lần trước?" Tô Kim Muội nhớ lại một chút, lúc này mới nhớ tới Triệu Ngọc tra án nhận cản trở sự tình, thế nhưng là, tiểu cô nương chỉ là vểnh vểnh lên miệng, thần thần bí bí nói, "Tóm lại là giúp ngươi tìm người! Nhưng là. . . Không thể nói a! Đây là bí mật!"

"Ai? Đúng sao? Cùng sư phụ đều không giao cái thực ngọn nguồn sao? Thật là!" Triệu Ngọc làm bộ tức giận nhấp một hớp bia.

Kỳ thật, trong lòng của hắn căn bản không có coi ra gì. Bởi vì, hắn vẫn cho rằng, lần trước chân chính giúp mình giải vây người, hắn là vị kia Hồng cục trưởng bản nhân mới đúng. Nếu như không phải Hồng cục trưởng công chính vô tư, thừa nhận sai lầm của mình, như vậy Triệu Ngọc cuối cùng cũng rất khó giúp Phùng Khoát lật lại bản án!

"Hì hì. . ." Tô Kim Muội lại là lo lắng Triệu Ngọc sinh khí, vội vàng làm một cái hoạt bát mặt quỷ, sau đó đứng dậy cho Triệu Ngọc rót rượu.

"Ai!" Triệu Ngọc thở dài, "Đừng nhìn Nhữ Dương phân cục địa phương nhỏ, lại là khối tàng long ngọa hổ phong thuỷ bảo địa a! Trước có Miêu Nhân Phụng, sau có Tô Kim Muội, ha ha. . ."

"Sư phụ, " Tô Kim Muội Minion manh nói, "Ta nghe Trương đội trưởng nói qua, Miêu tỷ tỷ cũng là một vị quát tháo Tần Sơn giới cảnh sát nhân vật phong vân đâu! Mà lại, " Tô Kim Muội có chút ít hâm mộ nói, "Ta có phải hay không hắn là quan tâm nàng gọi sư nương a? Trương đội trưởng còn nói, các ngươi song kiếm. . . Ân. . ."

Có thể là ý thức được câu nói kế tiếp không quá phù hợp, tiểu cô nương tranh thủ thời gian ngậm miệng.

"Làm sao? Tại sao không nói?" Triệu Ngọc miễn cưỡng trừng lên mí mắt, "Khẳng định còn có ngưu tầm ngưu, mã tầm mã loại hình nói nhảm a?"

"Không không không. . . Không phải!"

Ai ngờ, ngay tại Tô Kim Muội hốt hoảng thời điểm, Triệu Ngọc điện thoại di động vang lên.

Điện thoại là tiểu Trương đội trưởng đánh tới:

"Tỷ phu a, ngươi chuyện phân phó, chúng ta đã làm theo!" Bây giờ, tiểu Trương đối Triệu Ngọc cũng là sửa lại xưng hô, cực kì cung kính báo cáo, "Từ khi Ngải Lỵ Lỵ ra ngục về sau, chúng ta để phòng có người gây bất lợi cho nàng, cho nên một mực giám thị đâu! Điểm này tuyệt đối không ra được sai lầm!

"Còn có, liên quan tới Trần Bỉnh Quang hôn mê nguyên nhân, chúng ta cũng tra ra được!" Tiểu Trương nhanh chóng nói, "Nguyên lai, cũng không phải là ngoại giới nói cái gì đột phát tật bệnh, mà là bởi vì CO trúng độc đưa đến!"

"Cái gì? CO trúng độc?"

Triệu Ngọc chưa phát giác thần kinh xiết chặt, một cái quát tháo giới kinh doanh giày nghiệp ông trùm, sẽ CO trúng độc? Chẳng lẽ. . . Hắn hôn mê, cũng là kia kinh thiên kế trong kế bên trong một vòng! ?

: Lưới ★

Chương 516: Chương 516: Chuyển phát nhanh! Chuyển phát nhanh!

Chương 516: Chuyển phát nhanh! Chuyển phát nhanh!

"Chúng ta thăm dò rõ ràng, " tiểu Trương ở trong điện thoại nói, "Trần Bỉnh Quang nữ nhân vô số, ba tháng trước, hắn mới coi trọng một cái tiểu tam, tại tiểu tam trong nhà pha trộn. Kết quả đang tắm thời điểm, trong bất hạnh khí ga, lúc này mới một mực hôn mê đến bây giờ!

"Bất quá, chúng ta cùng lúc ấy đi qua hiện trường cảnh sát nhân dân nghe ngóng một chút, bọn hắn nói, lần này trúng độc sự cố, hắn là chỉ là một trận ngoài ý muốn. Mà lại. . . Cái kia tiểu tam, đã đem mệnh cũng trộn vào! Bởi vì cứu giúp vô hiệu, cùng ngày chết tại bệnh viện!

"Bởi vì chuyện này cực độ bất nhã, cho nên mới đối ngoại tuyên bố cái gì đột phát tật bệnh!"

"Nha. . ." Triệu Ngọc chân mày nhíu chặt, nghiêm túc suy nghĩ, mặc dù chuyện này nhìn qua giống như là ngoài ý muốn, nhưng cũng không thể bài trừ những khả năng khác. Nếu quả như thật có người muốn hãm hại Trần Bỉnh Quang, vẫn là không khó làm được.

"Tỷ phu, nếu như ngươi cảm thấy còn có cần phải cẩn thận điều tra, như vậy ta liền lại phái một người quá khứ!" Tiểu Trương nói, "Bất quá, liên quan tới điều tra Trần gia tư nhân quan hệ phương diện này, chúng ta nhưng không có quá lớn tiến triển. Ta tra xét một chút Trần Bỉnh Tiên trước đó khẩu cung, đối với gia đình phương diện miêu tả rất ít.

"Nếu như chúng ta muốn có được tin tức xác thật, cần đến trại tạm giam lần nữa thẩm vấn hắn mới được!" Nói đến đây, tiểu Trương hơi có vẻ khó xử nói, "Tỷ phu a, ngươi hẳn phải biết khó xử của ta! Những người lãnh đạo bên kia đều cho là chúng ta đã kết án, ngay tại chuẩn bị khánh công đâu! Nếu là lúc này ta gióng trống khua chiêng lại đi hỏi han phạm nhân, liền lộ ra có chút cái kia, ngài. . . Có thể hiểu chưa?"

"Được rồi, không cần!" Triệu Ngọc trực tiếp nơi đó nói, "Ta cũng không hi vọng đem động tĩnh huyên náo quá lớn, một khi đánh cỏ động rắn, đối chúng ta điều tra cũng không có chỗ tốt! Đi, cái này ngươi không cần phải để ý đến, ta tự có biện pháp! Ngươi bây giờ chỉ cần giúp ta chằm chằm chết Ngải Lỵ Lỵ là được rồi!"

"Tốt!" Tiểu Trương thống khoái đáp ứng.

Cúp điện thoại về sau, Tô Kim Muội vội vã không nhịn nổi mà hỏi thăm: "Sư phụ a, nếu như không thẩm vấn phạm nhân, vậy ngài còn có cái gì biện pháp giải Trần gia nội tình đâu?"

"Hừ, quá coi thường sư phụ ngươi a?" Triệu Ngọc đắc ý nói, "Kỳ thật, ta đã hẹn trước một cái người biết chuyện, buổi chiều 4 giờ nửa, ngươi đến Dung Dương phân cục cổng chờ ta, ta dẫn ngươi đi thấy chút việc đời!"

"Người biết chuyện? Ai nha?" Tô Kim Muội rất là ngoài ý muốn, "Buổi chiều 4 giờ? Vậy bây giờ. . . Ngươi muốn làm gì?"

Triệu Ngọc nhìn xem biểu, nói ra: "Nhanh hai điểm, ta phải về trước một chuyến cục cảnh sát! Nhanh lên một chút ăn đi!"

"Nha. . ." Tô Kim Muội lần nữa cầm lấy đũa, lại sớm đã vô tâm gắp thức ăn.

Triệu Ngọc gặp không sai biệt lắm, liền trực tiếp đi vào sân khấu tính

tiền.

Lúc này, phòng ăn đại môn bỗng nhiên bị người thối lui, từ ngoài cửa đi vào một người mặc áo mưa chuyển phát nhanh viên tới.

"Ông chủ, ngươi chuyển phát nhanh!"

Nói chuyện, chuyển phát nhanh viên bưng một cái to lớn bao khỏa, đưa đến sân khấu.

"Ai nha, ngươi cũng quá chuyên nghiệp a?" Lão bản nương lắc đầu nói, "Lần này ngày mưa, muộn đưa chút thời gian thì thế nào? Tiểu hỏa tử, ăn cơm chưa? Nếu không tại ta chỗ này tùy tiện ăn một chút đây? Không thu ngươi tiền!"

"Ha ha. . ." Chuyển phát nhanh viên đem bao khỏa buông xuống, ngu ngơ cười nói, "Tạ ơn ngài, đều cái giờ này, đã ăn rồi! Những này kiện không thể đọng lại, bằng không càng làm không hết! Trời mưa xuống cũng không có cách nào a! Đi a. . ."

Nói, chuyển phát nhanh viên quay người muốn đi.

"Ai! ?" Ai ngờ, Triệu Ngọc lại bỗng dưng nhớ ra cái gì đó, vậy mà kìm lòng không đặng ai một tiếng.

"Ừm? Thế nào?" Chuyển phát nhanh viên lúc đầu đều mang lên trên áo mưa mũ, nghe được Triệu Ngọc lên tiếng, không thể không lại hái xuống.

"Ừm. . ." Triệu Ngọc thẳng tắp nhìn xem vị này chuyển phát nhanh viên, thế nhưng là nửa ngày nhưng không có nói ra một câu.

Kia chuyển phát nhanh viên lại đợi mấy giây, gặp Triệu Ngọc vẫn không có phản ứng, lúc này mới không thú vị xoay người đi.

"Sư phụ, sư phụ, không có sao chứ?" Tô Kim Muội nhìn thấy Triệu Ngọc biểu lộ không đúng, vội vàng tiến lên hỏi thăm.

Ai ngờ, Triệu Ngọc lại chợt đem chân giẫm một cái, trong miệng hô to: "Con bà nó là con gấu! Hơi kém quên một sự kiện!"

"Sư phụ. . . Chuyện gì?"

"Ta đi!" Triệu Ngọc hưng phấn giương nanh múa vuốt, xoa tay dậm chân, "Đồ đệ, ngươi còn nhớ rõ, Cận Siêu là dùng phương pháp gì thông tri vợ hắn, hắn đem gây án chứng cứ phạm tội giấu ở tầng hầm sao? Có phải hay không chuyển phát nhanh? Có phải hay không! ?"

"Sư phụ, " Tô Kim Muội nhíu lông mày nhả rãnh một câu, "Mới vừa rồi là người nào nói, làm thám tử phải học sẽ trấn định?"

"Nha. . . Ta đi!" Triệu Ngọc không nghĩ tới, Tô Kim Muội lại ở chỗ này bóc mình ngắn, vội vàng nghiêm mặt nói, "Ngươi. . . Ngươi suy nghĩ một chút, Cận Siêu vì cái gì sử dụng chuyển phát nhanh thông tri vợ của hắn?"

"Vì cái gì?" Tô Kim Muội đảo tròn mắt, "Vì che giấu tai mắt người?"

"Không!" Triệu Ngọc kích động nói, "Bởi vì hắn không muốn để cho vợ hắn tham dự vào! Nói cách khác, vợ hắn Tân Hiểu Như, thật không biết Cận Siêu vì tiền giết người sự tình!"

"Kia. . . Lại có thể thế nào?" Tô Kim Muội y nguyên không hiểu.

"Cái này nói rõ, nếu như đây là một cái kế trong kế, vợ hắn càng thêm sẽ không cảm kích! Ngươi hiểu không? Nàng nàng dâu căn bản cái gì cũng không biết!"

"Nha. . . Ân. . ." Tô Kim Muội càng thêm lộn xộn, "Sư phụ, ngươi có thể hay không chậm một chút nói?"

"Chậm cái đầu của ngươi a, nghe cho kỹ!" Triệu Ngọc gấp rút nói, "Ngươi bây giờ nhanh về các ngươi cục cảnh sát, giúp ta điều tra một chuyện trọng yếu phi thường!"

"Sự tình gì trọng yếu như vậy?" Tô Kim Muội hỏi.

"Ta muốn ngươi đi thăm dò một chút, tất cả lấy Cận Siêu người sử dụng mục đích chưa đưa đạt chuyển phát nhanh!" Triệu Ngọc nói, "Không, không riêng gì Cận Siêu nhà, còn có Tân Hiểu Như nhà mẹ đẻ, hài tử trường học, tóm lại người nhà bọn họ có khả năng thu được chuyển phát nhanh địa chỉ, tất cả đều tìm tòi ra đến, một phong chuyển phát nhanh cũng không thể buông tha!"

"Cái này. . ."

"Ngươi nếu là mình làm không đến, vậy liền nói cho tiểu Trương, để hắn giúp ngươi, vô luận như thế nào phải đem chuyện này điều tra ra!" Triệu Ngọc dùng mệnh khiến giọng điệu nói, "Vẫn chưa rõ sao? Cận Siêu mặc dù đã chết, nhưng là, ta hoài nghi hắn còn có không phát ra tin tức trọng yếu! Cho nên, chúng ta nhất định phải sớm biết tin tức này, hiểu không?"

"Sư phụ. . . Ân. . ."

Tô Kim Muội còn có thật nhiều vấn đề, nhưng Triệu Ngọc lại sớm giao xong trướng, quay người rời đi.

Hai giờ chiều, Triệu Ngọc sớm về tới Dung Dương phân cục. Dựa theo phó bản kỳ ngộ mở ra vị trí, lần này muốn phát sinh kỳ ngộ địa phương, tại tầng 4 kế tài khoa cổng.

Chậc chậc. . .

Bởi vì mở ra kinh thiên quẻ càn, cho nên đối với lần này phó bản kỳ ngộ, Triệu Ngọc cùng dĩ vãng cảm giác hoàn toàn không giống. Hắn đứng tại kế tài khoa cổng, trong lòng là vạn phần thấp thỏm, chú ý cẩn thận, không biết nơi này muốn phát sinh cái gì kinh người đại sự?

Thế nhưng là, không biết trời mưa vẫn là thế nào, tầng 4 trong hành lang trống rỗng, một bóng người đều không có, căn bản không có bất luận cái gì muốn phát sinh đại sự dấu hiệu.

Triệu Ngọc chờ a chờ, cảm giác cái này mấy phút trôi qua tương đương dài dằng dặc, thậm chí để hắn cho là mình sai lầm kỳ ngộ địa điểm.

Nhưng mà, 2 giờ 10 phút vừa đến, Triệu Ngọc điện thoại lại bỗng dưng vang lên:

"A —— anh hùng, xin lưu lại ta mộng đẹp. . ."

To lớn tiếng chuông đột ngột vang lên, sửng sốt đem chính Triệu Ngọc dọa một cái giật mình, hơi kém không có đưa di động quăng bay ra đi.

"Uy?" Hắn nhanh lên đem điện thoại nắm lấy , ấn xuống nút trả lời hỏi, "Vị kia?"

"Ừm. . . Là Triệu Ngọc sao?" Trong điện thoại thình lình vang lên một cái vang dội âm thanh nam nhân, "Ta là Cao Thư Hải a! Ngươi ở chỗ nào vậy?"

Cao Thư Hải?

Triệu Ngọc nhớ lại một chút, rất nhanh nhớ tới, cái này Cao Thư Hải chính là Dung Dương phân cục kế tài khoa khoa trưởng, chưởng quản lấy toàn bộ phân cục tài vật đại quyền.

"Cao khoa trưởng? Sao. . . Thế nào?" Triệu Ngọc còn chưa hề cùng vị này khoa trưởng nói chuyện qua, hắn không biết rõ, lúc này, tài vụ khoa trưởng vì sao lại gọi điện thoại cho mình?

"Triệu Ngọc a, ngươi tranh thủ thời gian đến ta kế tài khoa một chút, xảy ra chuyện lớn! Nhanh lên một chút đi!" Cao Thư Hải thúc giục nói, "Loan cục trường cũng ở nơi đây đâu! Ngươi nhớ kỹ, đơn độc đến, tuyệt đối đừng để người khác trông thấy!" (chiến trường văn học)

Chương 517: Chương 517: Nhân sinh đến tận đây còn cầu mong gì?

Chương 517: Nhân sinh đến tận đây còn cầu mong gì?

"Ta... Ta ngay tại các ngươi kế tài khoa cổng đâu!" Triệu Ngọc một mặt cầm điện thoại, một mặt bất khả tư nghị nhìn xem kế tài khoa đại môn, trong đầu đã có chút lộn xộn.

Ba...

Cửa chống trộm từ bên trong mở ra, nhưng gặp mặc đồ vét quần áo trong Cao Thư Hải đang bưng điện thoại, một mặt kinh ngạc mà nhìn xem Triệu Ngọc: "Wow, thật không hổ là Dung Dương thần thám a? Huynh đệ a, ngươi đây là biết trước sao? Quá lợi hại đi?"

"Ừm..." Triệu Ngọc nhất thời nghẹn lời, cũng không biết nên nói những gì, điện thoại thậm chí đều quên cúp máy.

"Tới tới tới... Tranh thủ thời gian tiến đến!" Một giây sau, Cao Thư Hải kịp phản ứng, cơ hồ là đem Triệu Ngọc kéo vào trong phòng.

Người vừa mới tiến đến, hắn liền quỷ quỷ túy túy đóng lại đại môn.

"Cao khoa trưởng, cái đại sự gì a? Ngươi cũng đừng hù dọa ta, ta nhát gan!" Triệu Ngọc làm bộ tâm e sợ nói, nhưng vừa dứt lời, lại ngẩng đầu một cái thấy được Loan Tiêu Tiêu cục trưởng!

"Chuyện tốt, hắc hắc, chuyện tốt!" Cao Thư Hải thần thần bí bí nói một câu, sau đó kéo đem ghế đưa cho Triệu Ngọc, mình lại đứng qua một bên.

"Triệu Ngọc đồng chí a, ta phải... Cùng ngươi đạo cái hỉ!" Loan cục trường đi vào Triệu Ngọc trước mặt, mặt mỉm cười nói, "Ta liền nói ngắn gọn đi! Ngươi lần trước tại tướng quân lĩnh sự kiện bên trong không phải phát hiện Kim Phật bảo tàng sao? Chúng ta thông qua văn quản xử lý, đem ngươi tư liệu cùng báo cáo tất cả đều giao cho quốc gia văn vật cục quản lý phê duyệt. Hiện tại thế nào... Kết quả xuống tới, quốc văn cục quyết định trao tặng ngươi một mặt đặc biệt cờ thưởng, giúp cho khen ngợi ngươi anh dũng hộ bảo anh hùng sự tích!"

Khục...

Triệu Ngọc thật dài thở hổn hển khẩu đại khí, trong lòng nói chuyện, ta đương cái đại sự gì đâu! Khiến cho như thế còn thần thần bí bí, không phải liền là trao tặng một mặt cờ thưởng, cần thiết hay không?

"Còn có đây này, " Loan cục trường lại cầm lấy một phần văn kiện thật dầy nói, "Ta liền không cùng ngươi niệm những cái kia lễ nghi phiền phức, vẫn là trực tiếp nói cho ngươi kết quả đi! Ầy, xét thấy Triệu Ngọc đồng chí vì Tần Sơn Kim Phật di bảo duy nhất người phát hiện, cùng tại bảo vệ nên di bảo quá trình bên trong làm ra trọng yếu cống hiến, trải qua quốc văn cục đặc biệt phê chỉ thị, đặc biệt ban thưởng Triệu Ngọc đồng chí nhân dân tệ 3984 vạn ngũ thiên nguyên lấy tư cổ vũ!"

Sau khi đọc xong, Loan cục trường liền để văn kiện xuống, bất động thanh sắc nhìn thấy Triệu Ngọc.

"Nha... Cám ơn! Cám ơn! Hắc hắc..." Triệu Ngọc xông Loan cục trường cùng Cao khoa trưởng ôm quyền, thế nhưng là, nắm đấm còn nâng tại không trung thời điểm, hắn bỗng nhiên trở lại mùi vị đến, nhất thời đất bằng nhảy lên cao khoảng một trượng, xông Loan cục trường giương

nanh múa vuốt hỏi, "Ngươi... Ngươi nói cái gì? Nhiều... Bao nhiêu tiền?"

Loan cục trưởng cười cười, trực tiếp đem văn kiện đưa cho Triệu Ngọc.

Triệu Ngọc xem xét phía trên chữ số Ả rập, lúc này mới bỗng dưng giật mình ngay tại chỗ. Trên văn kiện thanh thanh sở sở viết "39845000 nguyên" ! Càng trâu chính là, đằng sau còn đi theo một cái miễn thuế chữ.

Ta đi!

Ông trời ơi..!

Nãi nãi của ta gấu!

Lão thiên gia của ta nãi nãi gấu...

Cái này. . . Cái này mẹ nó không phải nằm mơ a?

Triệu Ngọc cả người đều choáng váng, hắn trước kia dự đoán qua một ngàn hai trăm lượt, làm thế nào cũng không nghĩ ra, quốc gia vậy mà lại ban thưởng hắn nhiều như vậy tiền thưởng! ?

Lúc trước Lương Hoan cho hắn tính toán, có thể quá ngàn vạn coi như kỳ tích! Thật không nghĩ đến, hắn vậy mà thoáng cái đạt được gần 4 ngàn vạn tiền thưởng! Cái này. . . Cái này trả hết chỗ nào nói rõ lí lẽ đi ta?

Ta...

Nhiều tiền như vậy, ta làm sao tiêu a?

Thời khắc này Triệu Ngọc đã mơ hồ đến không có lý trí...

"Triệu Ngọc đồng chí, đây là ngươi nên được!" Loan cục trường có chút ít vui sướng nói, "Ngươi dùng sinh mệnh của ngươi bảo vệ quốc gia bảo tàng, giữ gìn pháp luật kỷ cương, đạt được những phần thưởng này, ngươi không gì đáng trách! A, còn có, những này bất quá là quốc gia cho ngươi ban thưởng, chúng ta hệ thống cảnh vụ cũng sẽ không mai một ngươi cái này đại công thần, ta đoán chừng, đến tiếp sau hẳn là còn có không ít huân chương cùng tiền thưởng đang chờ ngươi đây!"

"Oa ha ha!" Triệu Ngọc đẹp đến mức không muốn không muốn, trong sự kích động, vậy mà ôm chặt lấy Loan cục trường, tại trên mặt nàng 唼唼 hôn hai cái.

"Cái này. . ." Cao Thư Hải tranh thủ thời gian che mặt, Loan cục trường cũng là đỏ bừng cả khuôn mặt, dị thường xấu hổ.

"Huynh đệ a, cao hứng thì cao hứng! Nhưng là đi..." Chờ Triệu Ngọc khoa tay múa chân đến không sai biệt lắm về sau,

Cao Thư Hải bắt đầu trịnh trọng nhắc nhở, "Nhưng là, bởi vì loại này giá trên trời tiền thưởng tại toàn Trung Quốc đều đúng là hiếm thấy, cho nên thượng cấp quyết định, nhất định phải giữ bí mật xử trí, không được bên ngoài tuyên. Cho nên, ngươi tại nhận lấy tiền thưởng trước đó, còn phải ký một bản giữ bí mật văn thư. Kỳ thật, đây cũng là vì tốt cho ngươi a!"

"Ha ha ha, đương nhiên, đương nhiên!" Triệu Ngọc vẫn ở vào đẹp choáng trạng thái bên trong, "Lão cao a, Loan cục, chờ ta làm xong trong tay sự tình, nhất định hảo hảo mời mời các ngươi!"

Nói, Triệu Ngọc lại hướng Loan cục trường tới gần, Loan cục trường sợ hắn lại muốn làm loạn, vội vàng tránh ra, nhấc hai tay nói ra: "Triệu Ngọc, điệu thấp, điệu thấp! Nhớ kỹ, càng là vinh dự gia thân, càng là trách nhiệm trọng đại! Ngươi đã trở thành chúng ta Tần Sơn giới cảnh sát mẫu mực, như vậy về sau, nhất định phải không ngừng cố gắng,

không thể đập chính ngươi chiêu bài a!"

"Nhất định, nhất định!" Triệu Ngọc giang hai cánh tay, lại hướng Cao Thư Hải đánh tới.

Cao Thư Hải sớm có phòng bị, đã sớm chạy tới sau cái bàn mặt, vội nói: "Còn có a, Tiểu Triệu, không phải hôm nay ký tên liền có thể lĩnh, ngươi như thế lớn số lượng, chúng ta phân cục là không có quyền qua tay, ngươi đợi chút nữa ký xong chữ đến cầm Loan cục phê chuẩn, đến cục thành phố tìm Hồng cục trưởng ký tên, sau đó lại báo cho thị cục tài chính mới được!

"Loan cục đã cùng tất cả mọi người đánh tốt chào hỏi, có liên quan đến ngươi kếch xù tiền thưởng sự tình, những người lãnh đạo đều sẽ cho ngươi độ cao bảo mật!"

"Dễ nói, dễ nói! Đa tạ, đa tạ..." Triệu Ngọc lại lần nữa ôm quyền đáp tạ.

Cứ như vậy, đương Triệu Ngọc ký tên, Loan cục trường đánh xong phê chuẩn về sau, hắn rốt cục rời đi kế tài khoa, hướng phòng làm việc của mình đi đến.

Dọc theo con đường này, Triệu Ngọc trong đầu chỗ đó còn có thể nghĩ khác? Đã đẹp đến mức thân thể của hắn đều đám mây nhẹ nhõm.

4 ngàn vạn a đây chính là!

Nếu như lại thêm mình hiện hữu tài chính, Triệu Ngọc tổng tư sản đã vượt qua 5000 vạn! Cái này có thể so sánh lúc trước ngàn vạn dế nhũi lại lợi hại một bước a!

Như vậy...

Thình lình ở giữa, Triệu Ngọc trong lòng không thể tránh khỏi sinh ra

một cỗ tính trơ.

Đúng a! Đã dạng này... Lão tử còn chơi cái gì mệnh a?

Ta hiện tại 5000 vạn tới tay, lại thu hoạch nữ thần Miêu Anh, nhân sinh đến tận đây, còn cầu mong gì a? Tiếp xuống, có phải hay không nên hảo hảo hưởng thụ một chút cuộc sống tốt đẹp rồi?

Ta... Ta còn hao tâm tổn trí phí sức đi thăm dò cái gì té lầu án chân tướng, tội gì khổ như thế chứ? Mà lại, vụ án này căn bản không phải mình thuộc bổn phận sự tình, thậm chí còn kết án, ta cần gì phải tự tìm khổ ăn đâu?

Ta hiện tại, muốn mua hào trạch mua hào trạch, muốn mua xe sang trọng mua xe sang trọng! Ta... Ta vì cái gì đặt vào như thế tiêu sái thời gian bất quá, lại nhất định phải tại trời mưa to thời gian bên trong, còn muốn đến nhà máy xi măng mái nhà tra án đâu?

Ta đến cùng vì cái gì?

Hồi tưởng trước khi trùng sinh kia phóng đãng không bó sinh hoạt, lão tử cuối cùng cả đời không phải là vì tiền sao? Ta hiện tại đã không thiếu tiền, có phải hay không, đã thực hiện mục tiêu cuộc sống của ta rồi?

Ta...

Ta...

Nghĩ đi nghĩ lại, hắn bỗng nhiên nghĩ đến quẻ văn phía trên. Lão thiên gia, chẳng lẽ hôm nay mở ra quẻ càn, cũng không phải là đại biểu cho cái gì nhất định phải chết một đại bang người kinh thiên sự kiện? Mà là... Đại biểu cho ta được đến siêu cự ngạch tiền thưởng! ?

Thế nhưng là... Đại biểu tiền thưởng lời nói, chí ít hắn là có "Đoái" quẻ

mới tốt a?

Nếu như hôm nay mở ra chính là một cái "Khôn Đoái" quẻ, hoặc là "Đoái càn" quẻ, có phải hay không càng hợp lý một chút? Nhưng vì cái gì, nhất định phải là "Càn khảm" quẻ đâu?

Ngay tại Triệu Ngọc dụng tâm suy nghĩ ở giữa, điện thoại di động của hắn lại vang lên, nhưng lúc này đây, điện thoại lại là Lý Bối Ny đánh tới.

Lúc này, Triệu Ngọc đã đi tới cửa phòng làm việc bên ngoài, cho nên cũng không có tiếp, mà là trực tiếp cất bước đi vào. Nhưng mà, chờ hắn vừa mới đi vào, liền thình lình nhìn thấy trong văn phòng, thế mà đã là kín người hết chỗ!

"Ai? Cái này không phải liền là Triệu cảnh sát sao?" Trong đám người, bỗng nhiên có người xông Triệu Ngọc hô một cuống họng.

Kết quả, có mấy người lập tức vọt tới trước mặt, giơ lên trong tay máy chụp ảnh, nhắm ngay Triệu Ngọc răng rắc răng rắc chiếu lên tướng. Chỉ một thoáng, còn có hai cái khiêng camera, cũng đem ống kính nhắm ngay Triệu Ngọc.

Ta mẹ nó con bà nó là con gấu!

Triệu Ngọc vừa dùng tay cản trở con mắt, một mặt thấp giọng mắng: Loan cục trường, Cao Thư Hải, các ngươi cũng quá không giữ chữ tín! Các ngươi không phải nói, cao hơn độ bảo mật sao? Làm sao một cái chớp mắt liền phái truyền thông đến lộ ra ánh sáng ta rồi? (chiến trường văn học)

Chương 517: Chương 517: Nhân sinh đến tận đây còn cầu mong gì?

Chương 517: Nhân sinh đến tận đây còn cầu mong gì?

"Ta... Ta ngay tại các ngươi kế tài khoa cổng đâu!" Triệu Ngọc một mặt cầm điện thoại, một mặt bất khả tư nghị nhìn xem kế tài khoa đại môn, trong đầu đã có chút lộn xộn.

Ba...

Cửa chống trộm từ bên trong mở ra, nhưng gặp mặc đồ vét quần áo trong Cao Thư Hải đang bưng điện thoại, một mặt kinh ngạc mà nhìn xem Triệu Ngọc: "Wow, thật không hổ là Dung Dương thần thám a? Huynh đệ a, ngươi đây là biết trước sao? Quá lợi hại đi?"

"Ừm..." Triệu Ngọc nhất thời nghẹn lời, cũng không biết nên nói những gì, điện thoại thậm chí đều quên cúp máy.

"Tới tới tới... Tranh thủ thời gian tiến đến!" Một giây sau, Cao Thư Hải kịp phản ứng, cơ hồ là đem Triệu Ngọc kéo vào trong phòng.

Người vừa mới tiến đến, hắn liền quỷ quỷ túy túy đóng lại đại môn.

"Cao khoa trưởng, cái đại sự gì a? Ngươi cũng đừng hù dọa ta, ta nhát gan!" Triệu Ngọc làm bộ tâm e sợ nói, nhưng vừa dứt lời, lại ngẩng đầu một cái thấy được Loan Tiêu Tiêu cục trưởng!

"Chuyện tốt, hắc hắc, chuyện tốt!" Cao Thư Hải thần thần bí bí nói một câu, sau đó kéo đem ghế đưa cho Triệu Ngọc, mình lại đứng qua một bên.

"Triệu Ngọc đồng chí a, ta phải... Cùng ngươi đạo cái hỉ!" Loan cục trường đi vào Triệu Ngọc trước mặt, mặt mỉm cười nói, "Ta liền nói ngắn gọn đi! Ngươi lần trước tại tướng quân lĩnh sự kiện bên trong không phải phát hiện Kim Phật bảo tàng sao? Chúng ta thông qua văn quản xử lý, đem ngươi tư liệu cùng báo cáo tất cả đều giao cho quốc gia văn vật cục quản lý phê duyệt. Hiện tại thế nào... Kết quả xuống tới, quốc văn cục quyết định trao tặng ngươi một mặt đặc biệt cờ thưởng, giúp cho khen ngợi ngươi anh dũng hộ bảo anh hùng sự tích!"

Khục...

Triệu Ngọc thật dài thở hổn hển khẩu đại khí, trong lòng nói chuyện, ta đương cái đại sự gì đâu! Khiến cho như thế còn thần thần bí bí, không phải liền là trao tặng một mặt cờ thưởng, cần thiết hay không?

"Còn có đây này, " Loan cục trường lại cầm lấy một phần văn kiện thật dầy nói, "Ta liền không cùng ngươi niệm những cái kia lễ nghi phiền phức, vẫn là trực tiếp nói cho ngươi kết quả đi! Ầy, xét thấy Triệu Ngọc đồng chí vì Tần Sơn Kim Phật di bảo duy nhất người phát hiện, cùng tại bảo vệ nên di bảo quá trình bên trong làm ra trọng yếu cống hiến, trải qua quốc văn cục đặc biệt phê chỉ thị, đặc biệt ban thưởng Triệu Ngọc đồng chí nhân dân tệ 3984 vạn ngũ thiên nguyên lấy tư cổ vũ!"

Sau khi đọc xong, Loan cục trường liền để văn kiện xuống, bất động thanh sắc nhìn thấy Triệu Ngọc.

"Nha... Cám ơn! Cám ơn! Hắc hắc..." Triệu Ngọc xông Loan cục trường cùng Cao khoa trưởng ôm quyền, thế nhưng là, nắm đấm còn nâng tại không trung thời điểm, hắn bỗng nhiên trở lại mùi vị đến, nhất thời đất bằng nhảy lên cao khoảng một trượng, xông Loan cục trường giương

nanh múa vuốt hỏi, "Ngươi... Ngươi nói cái gì? Nhiều... Bao nhiêu tiền?"

Loan cục trưởng cười cười, trực tiếp đem văn kiện đưa cho Triệu Ngọc.

Triệu Ngọc xem xét phía trên chữ số Ả rập, lúc này mới bỗng dưng giật mình ngay tại chỗ. Trên văn kiện thanh thanh sở sở viết "39845000 nguyên" ! Càng trâu chính là, đằng sau còn đi theo một cái miễn thuế chữ.

Ta đi!

Ông trời ơi..!

Nãi nãi của ta gấu!

Lão thiên gia của ta nãi nãi gấu...

Cái này. . . Cái này mẹ nó không phải nằm mơ a?

Triệu Ngọc cả người đều choáng váng, hắn trước kia dự đoán qua một ngàn hai trăm lượt, làm thế nào cũng không nghĩ ra, quốc gia vậy mà lại ban thưởng hắn nhiều như vậy tiền thưởng! ?

Lúc trước Lương Hoan cho hắn tính toán, có thể quá ngàn vạn coi như kỳ tích! Thật không nghĩ đến, hắn vậy mà thoáng cái đạt được gần 4 ngàn vạn tiền thưởng! Cái này. . . Cái này trả hết chỗ nào nói rõ lí lẽ đi ta?

Ta...

Nhiều tiền như vậy, ta làm sao tiêu a?

Thời khắc này Triệu Ngọc đã mơ hồ đến không có lý trí...

"Triệu Ngọc đồng chí, đây là ngươi nên được!" Loan cục trường có chút ít vui sướng nói, "Ngươi dùng sinh mệnh của ngươi bảo vệ quốc gia bảo tàng, giữ gìn pháp luật kỷ cương, đạt được những phần thưởng này, ngươi không gì đáng trách! A, còn có, những này bất quá là quốc gia cho ngươi ban thưởng, chúng ta hệ thống cảnh vụ cũng sẽ không mai một ngươi cái này đại công thần, ta đoán chừng, đến tiếp sau hẳn là còn có không ít huân chương cùng tiền thưởng đang chờ ngươi đây!"

"Oa ha ha!" Triệu Ngọc đẹp đến mức không muốn không muốn, trong sự kích động, vậy mà ôm chặt lấy Loan cục trường, tại trên mặt nàng 唼唼 hôn hai cái.

"Cái này. . ." Cao Thư Hải tranh thủ thời gian che mặt, Loan cục trường cũng là đỏ bừng cả khuôn mặt, dị thường xấu hổ.

"Huynh đệ a, cao hứng thì cao hứng! Nhưng là đi..." Chờ Triệu Ngọc khoa tay múa chân đến không sai biệt lắm về sau,

Cao Thư Hải bắt đầu trịnh trọng nhắc nhở, "Nhưng là, bởi vì loại này giá trên trời tiền thưởng tại toàn Trung Quốc đều đúng là hiếm thấy, cho nên thượng cấp quyết định, nhất định phải giữ bí mật xử trí, không được bên ngoài tuyên. Cho nên, ngươi tại nhận lấy tiền thưởng trước đó, còn phải ký một bản giữ bí mật văn thư. Kỳ thật, đây cũng là vì tốt cho ngươi a!"

"Ha ha ha, đương nhiên, đương nhiên!" Triệu Ngọc vẫn ở vào đẹp choáng trạng thái bên trong, "Lão cao a, Loan cục, chờ ta làm xong trong tay sự tình, nhất định hảo hảo mời mời các ngươi!"

Nói, Triệu Ngọc lại hướng Loan cục trường tới gần, Loan cục trường sợ hắn lại muốn làm loạn, vội vàng tránh ra, nhấc hai tay nói ra: "Triệu Ngọc, điệu thấp, điệu thấp! Nhớ kỹ, càng là vinh dự gia thân, càng là trách nhiệm trọng đại! Ngươi đã trở thành chúng ta Tần Sơn giới cảnh sát mẫu mực, như vậy về sau, nhất định phải không ngừng cố gắng,

không thể đập chính ngươi chiêu bài a!"

"Nhất định, nhất định!" Triệu Ngọc giang hai cánh tay, lại hướng Cao Thư Hải đánh tới.

Cao Thư Hải sớm có phòng bị, đã sớm chạy tới sau cái bàn mặt, vội nói: "Còn có a, Tiểu Triệu, không phải hôm nay ký tên liền có thể lĩnh, ngươi như thế lớn số lượng, chúng ta phân cục là không có quyền qua tay, ngươi đợi chút nữa ký xong chữ đến cầm Loan cục phê chuẩn, đến cục thành phố tìm Hồng cục trưởng ký tên, sau đó lại báo cho thị cục tài chính mới được!

"Loan cục đã cùng tất cả mọi người đánh tốt chào hỏi, có liên quan đến ngươi kếch xù tiền thưởng sự tình, những người lãnh đạo đều sẽ cho ngươi độ cao bảo mật!"

"Dễ nói, dễ nói! Đa tạ, đa tạ..." Triệu Ngọc lại lần nữa ôm quyền đáp tạ.

Cứ như vậy, đương Triệu Ngọc ký tên, Loan cục trường đánh xong phê chuẩn về sau, hắn rốt cục rời đi kế tài khoa, hướng phòng làm việc của mình đi đến.

Dọc theo con đường này, Triệu Ngọc trong đầu chỗ đó còn có thể nghĩ khác? Đã đẹp đến mức thân thể của hắn đều đám mây nhẹ nhõm.

4 ngàn vạn a đây chính là!

Nếu như lại thêm mình hiện hữu tài chính, Triệu Ngọc tổng tư sản đã vượt qua 5000 vạn! Cái này có thể so sánh lúc trước ngàn vạn dế nhũi lại lợi hại một bước a!

Như vậy...

Thình lình ở giữa, Triệu Ngọc trong lòng không thể tránh khỏi sinh ra

một cỗ tính trơ.

Đúng a! Đã dạng này... Lão tử còn chơi cái gì mệnh a?

Ta hiện tại 5000 vạn tới tay, lại thu hoạch nữ thần Miêu Anh, nhân sinh đến tận đây, còn cầu mong gì a? Tiếp xuống, có phải hay không nên hảo hảo hưởng thụ một chút cuộc sống tốt đẹp rồi?

Ta... Ta còn hao tâm tổn trí phí sức đi thăm dò cái gì té lầu án chân tướng, tội gì khổ như thế chứ? Mà lại, vụ án này căn bản không phải mình thuộc bổn phận sự tình, thậm chí còn kết án, ta cần gì phải tự tìm khổ ăn đâu?

Ta hiện tại, muốn mua hào trạch mua hào trạch, muốn mua xe sang trọng mua xe sang trọng! Ta... Ta vì cái gì đặt vào như thế tiêu sái thời gian bất quá, lại nhất định phải tại trời mưa to thời gian bên trong, còn muốn đến nhà máy xi măng mái nhà tra án đâu?

Ta đến cùng vì cái gì?

Hồi tưởng trước khi trùng sinh kia phóng đãng không bó sinh hoạt, lão tử cuối cùng cả đời không phải là vì tiền sao? Ta hiện tại đã không thiếu tiền, có phải hay không, đã thực hiện mục tiêu cuộc sống của ta rồi?

Ta...

Ta...

Nghĩ đi nghĩ lại, hắn bỗng nhiên nghĩ đến quẻ văn phía trên. Lão thiên gia, chẳng lẽ hôm nay mở ra quẻ càn, cũng không phải là đại biểu cho cái gì nhất định phải chết một đại bang người kinh thiên sự kiện? Mà là... Đại biểu cho ta được đến siêu cự ngạch tiền thưởng! ?

Thế nhưng là... Đại biểu tiền thưởng lời nói, chí ít hắn là có "Đoái" quẻ

mới tốt a?

Nếu như hôm nay mở ra chính là một cái "Khôn Đoái" quẻ, hoặc là "Đoái càn" quẻ, có phải hay không càng hợp lý một chút? Nhưng vì cái gì, nhất định phải là "Càn khảm" quẻ đâu?

Ngay tại Triệu Ngọc dụng tâm suy nghĩ ở giữa, điện thoại di động của hắn lại vang lên, nhưng lúc này đây, điện thoại lại là Lý Bối Ny đánh tới.

Lúc này, Triệu Ngọc đã đi tới cửa phòng làm việc bên ngoài, cho nên cũng không có tiếp, mà là trực tiếp cất bước đi vào. Nhưng mà, chờ hắn vừa mới đi vào, liền thình lình nhìn thấy trong văn phòng, thế mà đã là kín người hết chỗ!

"Ai? Cái này không phải liền là Triệu cảnh sát sao?" Trong đám người, bỗng nhiên có người xông Triệu Ngọc hô một cuống họng.

Kết quả, có mấy người lập tức vọt tới trước mặt, giơ lên trong tay máy chụp ảnh, nhắm ngay Triệu Ngọc răng rắc răng rắc chiếu lên tướng. Chỉ một thoáng, còn có hai cái khiêng camera, cũng đem ống kính nhắm ngay Triệu Ngọc.

Ta mẹ nó con bà nó là con gấu!

Triệu Ngọc vừa dùng tay cản trở con mắt, một mặt thấp giọng mắng: Loan cục trường, Cao Thư Hải, các ngươi cũng quá không giữ chữ tín! Các ngươi không phải nói, cao hơn độ bảo mật sao? Làm sao một cái chớp mắt liền phái truyền thông đến lộ ra ánh sáng ta rồi? (chiến trường văn học)

Chương 518: Chương 518: Cùng tiền không quan hệ

Chương 518: Cùng tiền không quan hệ

Triệu Ngọc khác đều tốt, liền là thấy một lần camera ống kính cùng đèn flash liền sẽ tim đập nhanh đổ mồ hôi.

Giờ phút này cũng không ngoại lệ, nhìn xem nhiều như vậy ống kính nhắm ngay mình, đèn flash tránh đến con mắt đều không mở ra được, hắn liền muốn hét lớn một cuống họng, đem những này chán ghét người đuổi đi.

Nhưng mà, hắn còn chưa kịp phát tác, từ trong đám người thình lình chạy ra một nhà ba người, chính là Lan Thư Bình, Cao Đình cùng bọn hắn nữ nhi Nữu Nữu.

"Triệu cảnh sát, " Lan Thư Bình kích động nói, "Chúng ta hôm nay tới đây, liền là đặc biệt vì cảm tạ ngài mà đến!"

"Đúng vậy a!" Cao Đình hơi có vẻ kích động nói, "Cảm tạ ngài đã cứu chúng ta nữ nhi, cũng cảm tạ ngài tra ra chung cư án giết người chân tướng, còn chúng ta nhà lão Lan một cái trong sạch! Ngài không biết, những ngày này, nhà chúng ta đều là làm sao qua được..."

Nói đến chỗ này, Cao Đình nước mắt không tự giác rớt xuống.

"Thúc thúc, thúc thúc!" Lúc này, tiểu nữ hài Nữu Nữu cũng từ trong đám

người đi ra, trong tay của nàng bưng lấy thổi phồng hoa tươi, trực tiếp đưa tới Triệu Ngọc trước mặt, "Thúc thúc, cám ơn ngươi đã cứu ta!"

"Ừm..."

Đây là Triệu Ngọc hai đời trong đời, lần thứ nhất gặp được nữ sinh hướng mình tặng hoa, hơn nữa còn là một vị đáng yêu 9 tuổi tiểu nữ sinh.

"Tạ... Tạ ơn..." Triệu Ngọc nơm nớp lo sợ tiếp nhận hoa tươi, ấp úng một giọng nói tạ ơn.

Hoa...

Trong văn phòng, thình lình tiếng vỗ tay như sấm, đèn flash lần nữa ba ba cuồng thiểm.

Trong chốc lát, Triệu Ngọc giống như minh bạch thứ gì, Lan Thư Bình dù sao cũng là đài truyền hình lãnh đạo, hiện tại có được trầm oan giải tội, thứ nhất là muốn lợi dụng truyền thông tuyên truyền một chút, lấy nhìn thẳng vào nghe; thứ hai cũng muốn nhờ vào đó tán dương một chút Dung Dương phân cục tổ trọng án, còn có hắn vị này không thể bỏ qua công lao Triệu thần thám!

Đến!

Xem ra, lần này, mình lại muốn nổi danh!

"Triệu cảnh sát, " Lan Thư Bình kích động nắm chặt Triệu Ngọc tay, "Ngài không biết, tại Nữu Nữu bị bắt cóc, còn có ta bị ép tự thú nhận tội những ngày kia, ta là cỡ nào đến tuyệt vọng! Nhờ có ngài tra ra chân tướng, trả ta một cái trong sạch! Là ngài cứu vãn ta, cứu vãn nhà chúng ta!"

Nói xong, người một nhà cùng nhau hướng Triệu Ngọc cúi người chào nói tạ, Triệu Ngọc thì tranh thủ thời gian ôm quyền thở dài, đèn flash lần nữa ba ba lấp lóe.

"A, đúng, còn có một chuyện ta muốn nói với ngài một chút..." Nói, Lan Thư Bình kéo Cao Đình tay, nói với Triệu Ngọc, "Phùng Lâm lão sư là ân sư của ta cùng trưởng bối, nàng lúc trước làm như vậy, cũng là bởi vì ái tử sốt ruột. Mà lại, nàng cũng không có thực tình muốn tổn thương nhà chúng ta Nữu Nữu, cho nên... Ta từng nói trước đây, chỉ cần Lưu Kiều bị hại chân tướng có thể điều tra rõ, chúng ta liền huỷ bỏ đối nàng tất cả lên án. Hiện tại, chúng ta đã triệt tiêu!"

Lúc nói chuyện, Cao Đình cũng thành khẩn nhẹ gật đầu.

Chỉ một thoáng, trong văn phòng lại vang lên một mảnh tiếng vỗ tay.

Triệu Ngọc trong lòng minh bạch, mặc kệ Lan Thư Bình là ra ngoài giả vờ giả vịt cũng tốt, chân tình cũng được, đối với thân hãm nguyên lành Phùng Lâm một nhà tới nói, đều xem như một kiện đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi chuyện tốt.

Nếu như bọn hắn huỷ bỏ lên án, như vậy Phùng Lâm bản nhân còn có bảo mẫu Mai Phương, cũng liền có thể miễn đi lao ngục tai ương. Phùng Lâm cũng có thể tại sau cùng một đoạn thời gian bên trong, cùng Phùng Khoát gặp nhau.

"Nhiều năm như vậy... Ai!" Lan Thư Bình trong mắt lóe nước mắt, kích động nói, "Ta cùng Phùng Khoát là cùng nhau chơi đùa đến lớn huynh đệ, đi học cùng một chỗ, ăn ở cùng một chỗ, thế nhưng là bởi vì Lưu Kiều bản án, ta ghi hận hắn ròng rã 10 năm! Hiện tại chân tướng rõ ràng, hai chúng ta đều là vô tội, cho nên ta cùng hắn y nguyên vẫn là huynh đệ! Ta sẽ tận chính mình có khả năng, đi trợ giúp Phùng Khoát..."

Không biết là vì phiến tình, vẫn là tận lực an bài. Có vị đài truyền hình

nhân viên công tác, vậy mà dùng laptop phát hình Lan Thư Bình, Phùng Khoát còn có Lưu Kiều năm đó cùng một chỗ tham gia diễn kịch bản lúc video.

Vừa nhìn thấy những này khiến người hoài cựu ống kính, Lan Thư Bình tại chỗ nước mắt chạy, khóc không thành tiếng...

Sau đó hơn một giờ, Triệu Ngọc ngoại trừ tiếp nhận truyền thông phỏng vấn bên ngoài, còn xử lý rất nhiều có quan hệ Phùng Khoát án tương quan công việc.

Đầu tiên tới nói, bởi vì Hồng cục trưởng đã làm đặc biệt phê chỉ thị, vì Phùng Khoát sửa lại án xử sai trình tự tư pháp đã khởi động, qua không được bao lâu, hắn liền có thể bị vô tội phóng thích.

Mà lại, bởi vì Phùng Khoát là bị oan uổng,

Mặc kệ là bản thân hắn cũng tốt, vẫn là cái kia trợ giúp hắn vượt ngục Mai Phương lão công Trương Hải Ba cũng được, liên quan tới bọn hắn vượt ngục tội danh, đều sẽ bị xét giảm bớt.

Một phương diện khác, bởi vì Tiêu Chấn đã nhận tội, thừa nhận chính mình là sát hại Lưu Kiều chân hung. Cho nên, tương ứng đến tiếp sau công việc cũng cần Triệu Ngọc từng cái xử lý.

Về phần làm ra giả khẩu cung Tiêu Quốc Phong cùng Khổng Duy Sâm, thì còn tại trại tạm giam giam giữ bên trong, tương lai cũng sẽ đối bọn hắn làm ra tương ứng trừng phạt.

Kể từ đó , tương đương với Phùng Khoát một nhà bốn miệng, vẫn tất cả đều tại bắt giam bên trong.

Trước mắt, Triệu Ngọc còn không có gặp qua Phùng Lâm, không biết Phùng Lâm đối vụ án này sẽ có cái gì tiếng vọng, nhưng đoán chừng

nhất định không sẽ hạnh phúc xem!

Bởi vì, mặc dù đại nhi tử Phùng Khoát rốt cục có thể xuất ngục, thật là hung lại đổi thành mình nhị nhi tử! Kết quả như vậy, lại như thế nào là Phùng Lâm hi vọng nhìn thấy đây này?

Mặc dù Tiêu Chấn cũng không phải là Phùng Lâm thân sinh, nhưng là đối với cái này tiểu nhi tử, Phùng Lâm một mực coi như con đẻ, yêu thương phải phép. Ngày bình thường, Tiêu Chấn cũng là cực kì hiếu thuận, coi Phùng Lâm là mẹ ruột đối đãi.

Ai!

Thật sự là thiên ý trêu người, thiên ý trêu người!

Chỉ một thoáng, Triệu Ngọc liền nghĩ tới cây hồng bì laptop bên trên câu nói kia: "Mỗi cái cọc tội án phía sau đều có một lít nước mắt!"

Đúng a! Thế gian vạn vật, hỗn loạn phức tạp, cho dù là một cọc phổ thông tội án, cũng vô pháp dùng đen trắng đem nó đơn giản tách ra.

Mà xem như một cái người chấp pháp tới nói, có đôi khi, cũng không phải là đơn giản bắt lấy một cái tội phạm liền có thể hoàn mỹ kết án.

Liền lấy trước mắt cái này lên 10 năm trước án giết người tới nói, Triệu Ngọc vẫn cảm thấy, án này còn có một cái không hoàn mỹ địa phương, đó chính là, cái kia chỉ gánh vác đạo đức trách nhiệm, lại có thể đào thoát pháp luật chế tài —— Ngải Lỵ Lỵ!

Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa mới nghĩ đến điểm này, điện thoại di động của hắn bỗng nhiên vang lên.

Mở ra xem, nguyên lai là tiểu đồ đệ Tô Kim Muội đánh tới: "Sư phụ a, ta đã đến các ngươi phân cục cửa! Chênh lệch thời gian không nhiều

lắm, chúng ta có phải hay không, có thể đi gặp ngươi nói người biết chuyện kia rồi?"

Đưa điện thoại di động dán tại bên tai, Triệu Ngọc cất bước đi vào ngoài cửa sổ, nhưng gặp ngoài cửa sổ cùng mưa bụi tràn ngập, vẫn không có bất kỳ cái gì trời trong ý tứ.

Gặp Triệu Ngọc thật lâu không làm trả lời, Tô Kim Muội lại sợ hãi hỏi tới một câu: "Sư phụ, ngài không có sao chứ?"

"Ừm... Không có việc gì, không có việc gì!" Triệu Ngọc lúc này mới kịp phản ứng, vội vàng nhanh chóng nói, "Được rồi, ngươi tại cửa ra vào chờ ta một chút, ta lập tức xuống lầu!"

Cúp điện thoại về sau, Triệu Ngọc vội vàng cùng các đồng nghiệp vội vàng bàn giao một chút công việc, mình thì chộp lấy một thanh dù che mưa, hướng cao ốc đi ra ngoài.

Ngay tại hắn xuống lầu lấy xe, tiến đến cùng Tô Kim Muội tụ hợp trên đường, Triệu Ngọc lúc này mới nhận thức lại đến một việc, nguyên lai, hết thảy đều cùng tiền tài không quan hệ a!

Cứ việc mình bây giờ đã có được 5 ngàn vạn giá trị bản thân, có thể hảo hảo đi hưởng thụ sinh hoạt, không cần lại làm những này bực mình chịu tội, thậm chí phí sức không có kết quả tốt sự tình.

Thế nhưng là, loại kia đối với truy cầu chân tướng chấp niệm lại sớm đã trong lòng mình mọc rễ nảy mầm!

Cho dù mình mơ mộng vui vẻ hạnh phúc thổ hào sinh hoạt, thế nhưng là thực chất bên trong nhưng xưa nay không có thật sinh ra loại kia không còn làm thám tử, không còn đi thăm dò bản án suy nghĩ!

Cho nên, đương Tô Kim Muội cho mình điện báo về sau, hắn vẫn không

thể ức chế lựa chọn —— tiếp tục!

Ngải Lỵ Lỵ!

Tại mình chống đỡ dù che mưa đi vào trong mưa thời điểm, Ngải Lỵ Lỵ danh tự lần nữa ở trong đầu hắn thoáng hiện.

Mặc dù, tại chung cư án giết người bên trong, ngươi có thể không phụ bất cứ trách nhiệm nào. Nhưng là, đối với Trần gia tỷ muội té lầu án, ngươi còn muốn hoàn mỹ thoát thân sao?

Hừ!

Chờ lấy, ta Triệu thần thám đến rồi!

Đừng tưởng rằng, ngươi thiết kế vừa ra hoàn mỹ kế trong kế, liền có thể đào thoát trách tội! Ngươi yên tâm, chỉ cần ngươi thật tham dự phạm tội, ta nhất định khiến ngươi —— không chỗ ẩn trốn! (chiến trường văn học)

Chương 519: Chương 519: Bị trì hoãn chuyển phát nhanh

Chương 519: Bị trì hoãn chuyển phát nhanh

"Ngươi tới được có phải hay không sớm điểm đây?" Tô Kim Muội vừa mới lên xe, Triệu Ngọc liền không kịp chờ đợi hỏi, "Ta giao phó ngươi sự tình làm được thế nào?"

"Sư phụ a, toàn Vân Châu có hơn bốn mươi nhà chuyển phát nhanh công ty!" Tô Kim Muội nói, "Muốn điều tra bọn hắn hậu cần tin tức, cũng không phải một lát liền có thể tra được a! Bất quá ngươi yên tâm, Trương đội trưởng đã phái người đi làm! Nếu quả thật có quan hệ với Cận Siêu một nhà chuyển phát nhanh, khẳng định sẽ điều tra ra!"

"Cái này còn tạm được!" Đang khi nói chuyện, Triệu Ngọc nổ máy xe, hướng cục cảnh sát ngoài cửa lớn lái đi.

Giờ phút này, mưa rơi chẳng những không có yếu bớt, ngược lại càng rơi xuống càng lớn, thậm chí nơi xa còn truyền đến vài tiếng sấm rền. Trên đường cái người đi đường càng thêm thưa thớt, lộ ra phá lệ quạnh quẽ.

Tô Kim Muội lấy xuống áo mưa, gấp rút xoa xoa đôi bàn tay, hơn nữa còn hướng trên tay hà hơi sưởi ấm.

Triệu Ngọc thấy thế, lập tức mở ra trong xe gió mát.

"Sư phụ a, nếu quả như thật có như vậy một phong chuyển phát nhanh, như vậy ngươi cho rằng bên trong sẽ viết cái gì đâu?" Tô Kim Muội hỏi, "Có phải hay không liên quan tới té lầu án một cái khác chân tướng? Hay là, Cận Siêu còn giữ một phần khác chứng cứ?"

"Khó nói!" Triệu Ngọc lắc đầu, chỉ trả lời như thế hai chữ.

"Kia... Ngươi có thể nói cho ta, chúng ta hiện tại rốt cuộc muốn đi nơi nào sao?" Tô Kim Muội lại lần nữa hỏi, "Ngươi nói người biết chuyện kia, rốt cuộc là người nào?"

"Đến ngươi sẽ biết!" Triệu Ngọc thần bí đáp, "Kia là một cái mở Bentley người!"

...

Bốn giờ chiều một khắc, Triệu Ngọc mở ra đường hổ đạt tới Bách Thế Lợi Hài nghiệp tập đoàn tổng bộ.

Bởi vì sớm đã hẹn trước, Triệu Ngọc thuận lợi gặp được vị kia đã từng lái Bentley xe, muốn thông báo tuyển dụng hắn làm bảo tiêu Lý Thầm quản lý.

Nguyên lai, Triệu Ngọc nói tới người biết chuyện, chính là vị này Bách Thế Lợi tập đoàn giám đốc.

Lý Thầm văn phòng cũng là có đủ xa hoa, khi hắn lui bên người nhân viên công tác về sau, trong phòng liền chỉ còn lại có ba người bọn họ.

"Lý quản lý, ta tới gặp ngươi mục đích đã ở trong điện thoại nói rõ!" Triệu Ngọc đi thẳng vào vấn đề nói, "Chúng ta chỉ là muốn tìm hiểu một chút Trần chủ tịch quan hệ nhân mạch!"

"Tốt, tốt!" Lý Thầm phi thường nghiêm túc nói, "Chỉ cần là ta biết, ta

nhất định biết gì nói nấy! Nói với ngài câu xuất phát từ tâm can, ta là từ nhỏ nhìn xem Mễ Lỵ tỷ muội lớn lên, đối với hai người bọn họ chết thảm, ta cái này trong lòng... Ai!"

"Ta âm thầm điều tra một chút!" Triệu Ngọc nghiêm túc nói, "Phát hiện lần trước ngươi thông báo tuyển dụng ta trong lúc các nàng bảo tiêu sự tình, hoàn toàn là ra ngoài của cá nhân ngươi quyết định. Cho nên, ta mới có thể tới tìm ngươi tìm hiểu tình hình!"

"Không sai!" Lý Thầm gật đầu thừa nhận, "Ngươi lần trước một hơi đánh bại ta mấy cái ưu tú thủ hạ, hơn nữa còn thâm thụ Ma Kỳ tiểu thư ngưỡng mộ, cho nên, ta liền muốn từ đó dựng tuyến, vì Ma Kỳ tiểu thư tìm một vị đáng tin bảo tiêu!"

"Lý quản lý, " Triệu Ngọc theo sát lấy nói, "Chúng ta bây giờ nói, không thể lại để cho người thứ tư biết!"

"Minh bạch, minh bạch!" Lý Thầm cực kì thành khẩn nói, "Ngài yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không lộ ra nửa chữ đi ra! Ai!" Nói, hắn lại thở dài một tiếng, tràn ngập u oán nói, "Không dối gạt ngài nói, Trần gia gia đình quan hệ thật là quá phức tạp đi. Nhị lão gia Trần Bỉnh Tiên, Mễ Lỵ cùng Ma Kỳ tỷ muội, phu nhân Ngải Lỵ Lỵ, thậm chí ngay cả Trần chủ tịch bản thân đều tính đi vào, bọn hắn một nhà nhân chi ở giữa bất kể là ai gặp được ai, tất cả đều thế như nước với lửa!"

A?

Triệu Ngọc giơ lên lông mày, thật không nghĩ tới, cái này hào môn một nhà, lại còn có như thế ân oán?

"Kỳ thật, từ lúc Trần chủ tịch ngoài ý muốn sau khi hôn mê, ta sớm liền ngửi ra xảy ra đại sự hương vị. Đáng tiếc a, ta vẫn là chưa thể ngăn cản tai nạn phát sinh, thực sự thẹn với Trần chủ tịch!"

Nói đến đây, Lý Thầm ngực kịch liệt chập trùng, lộ ra kích động dị thường.

"Đừng có gấp, từ từ nói!" Triệu Ngọc khuyên nhủ, "Từng cái từng cái đến!"

"Được..." Lý Thầm một lần nữa tổ chức một chút ngôn ngữ, nói, "Vậy trước tiên từ nhị lão gia Trần Bỉnh Tiên nói lên đi! Kỳ thật, hắn cùng chủ tịch chính là cùng cha khác mẹ, cũng không phải là thân huynh đệ. Lại bởi vì trên lợi ích đấu tranh, quan hệ một mực chỗ không tốt.

"Mấy năm trước, bởi vì cổ quyền trọng tổ sự tình, hai người minh tranh ám đấu, đấu Đến túi bụi. Cuối cùng, vẫn là chủ tịch cao hơn một bậc, chẳng những bảo vệ chủ tịch ghế, mà lại đem Trần Bỉnh Tiên hố không nhẹ!

"Bởi vậy, Trần Bỉnh Tiên một mực đối chủ tịch một nhà hận thấu xương, ta nghĩ, chính là bởi vì dạng này, hắn mới làm ra chuyện cực đoan như vậy tới đi!"

"Nha..." Triệu Ngọc gật đầu, "Như vậy... Ngải Lỵ Lỵ đâu? Ngươi đối người này thấy thế nào?"

"Nữ nhân này nha..." Lý Thầm nghĩ nghĩ, nói, "Nàng trước kia liền là một cái khoát phu nhân mà thôi, rất ít can thiệp công chuyện của công ty. Chỉ là tại chủ tịch sau khi hôn mê, mới lấy thay mặt chủ tịch thân phận tham dự vào . Bất quá, nữ nhân này ngược lại là rất có thể làm, vì không cho Trần Bỉnh Tiên thừa lúc vắng mà vào, nàng nghĩ hết tất cả biện pháp, một mực tại để bảo toàn hội đồng quản trị ổn định.

"Ta nghĩ, đây cũng là Trần Bỉnh Tiên một mực trăm phương ngàn kế muốn diệt trừ nàng một nguyên nhân a?"

"Kia Trần gia tỷ muội đâu?" Triệu Ngọc lại hỏi.

"Ai!" Lý Thầm lại lần nữa nặng nề mà thở dài, "Đối với hai vị đại tiểu thư, ta nghĩ, Triệu cảnh sát hẳn là thấm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ a? Trần chủ tịch đối với các nàng bỏ bê quản giáo, quá dung túng, khiến hai vị tiểu thư đặc lập độc hành , tùy hứng làm bậy. Không riêng gì cùng mẹ kế Ngải Lỵ Lỵ cây kim so với cọng râu, cùng Trần chủ tịch cũng không chút khách khí, thường xuyên đem chủ tịch tức giận đến nổi trận lôi đình!"

Nghe đến đó, Tô Kim Muội trừng to mắt nhìn Triệu Ngọc một chút, ý kia là tại hỏi thăm Triệu Ngọc, làm sao? Chẳng lẽ sư phụ ngươi cùng hai vị này đại tiểu thư còn từng có giao tình sao? Trách không được, ngươi đối vụ án này như thế để bụng đâu!

Triệu Ngọc nhưng không có để ý tới Tô Kim Muội đặc biệt ánh mắt, còn tại tụ tinh hội thần nghe Lý Thầm nói chuyện.

"Trước kia, chủ tịch cho hai vị tiểu thư phối đủ bảo tiêu, nhưng những người hộ vệ này cuối cùng tất cả đều từ chức không làm, ai cũng hầu hạ không được hai vị này bốc đồng đại tiểu thư!"

"Ừm... Lại nói chủ tịch bản nhân đi, hắn cùng Ngải Lỵ Lỵ cũng là một mực có mâu thuẫn, tại trong những năm gần đây, bọn hắn cũng là thường xuyên làm cho túi bụi." Lý Thầm nhớ lại nói, "Trên đại thể, đều là một chút chuyện nhà sự tình đi! Phu nhân ngại chủ tịch quá hoa tâm, hơn nữa còn không quản giáo nữ nhi. Chủ tịch thì ngại phu nhân quá dài dòng, quản được sự tình quá nhiều. Tóm lại, bọn hắn cùng ở tại chung một mái nhà, tâm lại đã sớm tản!"

"Kia... Liên quan tới di chúc sự tình, ngươi có biết hay không đâu?" Triệu Ngọc lại hỏi, "Ta nghe nói, tại Trần Bỉnh Quang xảy ra chuyện trước đó, đã từng muốn đổi lập di chúc? Có chuyện này sao?"

"Phía ngoài cơ bản đều là lời đồn!" Lý Thầm lập tức làm sáng tỏ nói, "

tình huống chân thật là, đó bất quá là chủ tịch nói qua một câu nói nhảm mà thôi!

"Có một ngày, cái đôi này cãi nhau nhao nhao gấp mắt, Ngải Lỵ Lỵ tranh cãi muốn ly hôn phân tài sản, mà chủ tịch thì nói, ta chính là đem ta di sản tất cả đều quyên cho xã hội, cũng không cho ngươi!"

"Nha..." Nghe được tin tức này, nhất thời đưa tới Triệu Ngọc chú ý.

"Cho nên, đó bất quá là một câu nói nhảm mà thôi." Lý Thầm tiếp tục nói, "Kỳ thật, có lẽ là trước kia, chủ tịch liền thông qua luật sư hiệp hội lưu lại di chúc. Không ngại cùng hai vị nói thẳng, làm giám đốc tới nói, chủ tịch cùng ta tư nhân quan hệ tâm đầu ý hợp. Nếu như hắn thật sự có tâm đổi lập di chúc, ta là không thể nào không biết!

"Lại nói, thật đem di sản quyên ra ngoài , tương đương với hai vị đại tiểu thư cũng không có kế thừa phần! Hắn sẽ không làm như vậy!"

"Nha..." Triệu Ngọc không khỏi một trận thổn thức, phát hiện cái này hào môn bên trong, cũng không phải là ngoại nhân nhìn qua đẹp như vậy vòng đẹp rực rỡ. Tại tiền tài cùng lợi ích điều khiển, thường thường có thể đem một người hoàn toàn thay đổi!

Ai ngờ, nhưng vào lúc này, Triệu Ngọc điện thoại bỗng nhiên vang lên, điện thoại là tiểu Trương đội trưởng đánh tới. Vì tránh hiềm nghi, Triệu Ngọc vội vàng xông Lý Thầm ra hiệu một chút, sau đó mình đi ra phòng làm việc của hắn , ấn xuống nút trả lời.

"Tỷ phu! Tìm được! Tìm được!" Kết quả, vừa mới kết nối, trong điện thoại di động liền thình lình truyền đến tiểu Trương hưng phấn kêu to, "Tỷ phu! Thật sự có chuyển phát nhanh a! Chúng ta tra được! Kia là một phong sẽ kéo dài thời hạn gửi đi nặc danh bưu kiện, bưu kiện sẽ tại sau ba tháng đưa đạt tới tiệm thợ may!"

"Tiệm thợ may?" Triệu Ngọc nhíu mày.

"Liền là Cận Siêu thê tử đi làm địa phương a! Vợ hắn không phải tại tiệm thợ may làm công sao?" Tiểu Trương gấp rút nói, "Phong thư này thu kiện người đúng là hắn thê tử —— Tân Hiểu Như!"

Chương 520: Chương 520: Lợi hại tỷ phu của ta

Chương 520: Lợi hại tỷ phu của ta

"A? Thật sự có chuyển phát nhanh?" Triệu Ngọc cảm thấy kinh ngạc. Mặc dù kiểm tra chuyển phát nhanh là hắn nói ra, nhưng hắn bất quá là thử nhìn một chút mà thôi, không nghĩ tới vậy mà thật trúng rồi!

"Bởi vì có khách hộ đi xa nhà loại hình tình huống, cho nên có chuyển phát nhanh công ty đẩy ra một loại trì hoãn đưa đạt nghiệp vụ!" Tiểu Trương giải thích nói, "Cái này phong thư nặc danh bị kéo dài ba tháng đưa đến Tân Hiểu Như đi làm tiệm thợ may, thu kiện người cũng là Tân Hiểu Như. Cho nên, ta đoán chừng, phong thư này hơn phân nửa liền là Cận Siêu viết! Tỷ phu, ta đã thông tri Vân Châu cảnh sát, để bọn hắn nhanh đi điều lấy cái này phong chuyển phát nhanh!"

"Tốt!"

Triệu Ngọc cúp điện thoại về sau, trong đầu lập tức suy nghĩ như nước thủy triều.

Tiểu Trương nói không sai, cái này trang bìa ba tháng về sau mới có thể bị đưa đạt tới Tân Hiểu Như trong tay chuyển phát nhanh, hắn là Cận Siêu viết!

Như vậy. . . Cái này phong chuyển phát nhanh bên trong, đến cùng sẽ có cái gì đâu?

Té lầu án chân tướng? Vẫn là Cận Siêu lâm chung di ngôn? Hoặc là thứ gì khác?

Ba tháng! ?

Tại sao muốn ba tháng về sau lại bị đưa đạt đâu?

Nha. . .

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc nghĩ đến một cái khả năng: Cận Siêu trước kia làm qua cảnh sát, hắn quen thuộc cảnh sát quá trình. Hắn biết ba tháng về sau, té lầu án liền có thể hết thảy đều kết thúc! Khi đó, liền sẽ không còn có người chăm chú nhìn Tân Hiểu Như!

Nếu nói như vậy, vậy đã nói rõ phong thư này tất nhiên —— phi thường trọng yếu! !

Nghĩ tới đây, Triệu Ngọc tâm niệm hơi động một chút, phảng phất tại trận này kinh thiên kế trong kế bên trong, rốt cục bắt lấy cái gì.

Sau đó, Triệu Ngọc trở lại văn phòng, lại cùng Tô Kim Muội cùng một chỗ tiếp tục hướng Lý Thầm hỏi thăm Trần gia tình huống.

Kỳ thật, Triệu Ngọc sở dĩ muốn tìm vị này giám đốc tới tìm hiểu tình hình, vừa đến, là bởi vì Lý Thầm cùng Trần Bỉnh Quang quan hệ cá nhân rất thân, biết rất nhiều liên quan tới Trần gia nội tình tin tức; thứ hai, vị này Lý Thầm đã từng ý đồ thuê Triệu Ngọc bảo hộ đại tiểu thư, cái này chí ít có thể nói rõ, hắn là đứng tại hai vị đại tiểu thư bên này.

Bất quá, lúc trước hẹn trước thời điểm, Triệu Ngọc cũng không lộ ra mình chân thực ý đồ đến, chỉ nói mình là đại biểu cảnh sát tới trước tìm hiểu tình hình.

Thế nhưng là, Lý Thầm dù sao cũng là người thông minh, hiện tại hỏi hỏi, hắn rất nhanh liền cảm thấy là lạ, liền hỏi: "Triệu cảnh sát, không đúng? Liên quan tới hai vị đại tiểu thư té lầu sự tình, không phải đã kết án sao? Mua hung giết người không phải liền là nhị lão gia Trần Bỉnh Tiên sao?

"Nhưng. . . nhưng các ngươi hỏi những vấn đề này, giống như. . . Đã vượt qua bình thường phạm vi a?

"Chẳng lẽ. . . Trong này, còn có cái gì chỗ không đúng sao?"

Triệu Ngọc nhìn một chút Tô Kim Muội, hai người khẽ gật đầu, hắn lúc này mới hạ giọng nói với Lý Thầm:

"Là như vậy, Lý quản lý! Liên quan tới té lầu án, cảnh sát chúng ta hoàn toàn chính xác còn có mấy cái điểm đáng ngờ không có làm rõ ràng. Mặc dù Trần Bỉnh Tiên mua hung giết người chứng cứ vô cùng xác thực, nhưng là. . . Vụ án này cũng không có nhìn qua đơn giản như vậy!"

"Ồ?" Lý Thầm sững sờ, "Trần Bỉnh Tiên đã nhận tội, cái này. . . Còn có cái gì có thể nghi địa phương sao? Ta. . . Ta coi là. . . Trách không được, các ngươi muốn ta giữ bí mật đâu! Thế nhưng là. . . Ta vẫn là không rõ a? Điểm đáng ngờ ở đâu?"

"Vẫn là trực tiếp nói với ngài đi!" Tô Kim Muội gặp Lý Thầm thất kinh, vội nói, "Chúng ta hoài nghi, là Ngải Lỵ Lỵ dẫn đầu thuê Cận Siêu, để Cận Siêu cố ý tiếp cận Trần Bỉnh Tiên, sau đó hướng dẫn Trần Bỉnh Tiên mua hung giết người, lại thừa cơ giá họa với hắn!"

"A! ?" Lý Thầm nghe được lời như vậy, càng thêm chấn kinh đến không khép miệng được, nói một mình nói, "Ngải Lỵ Lỵ sao? Nàng. . . Khả năng sao? Cái này. . . Cái này so đóng phim còn lợi hại hơn a?

"Không. . . Ta cùng chủ tịch phu nhân thường xuyên tiếp xúc, nàng mặc

dù làm sự tình tương đối lôi lệ phong hành, nhưng là, nàng hẳn không có cao như vậy trí thông minh a? Nàng hẳn là thiết kế không đến cao thâm như vậy mưu kế! Các ngươi sai lầm, không phải nàng, nhất định không phải nàng!"

"Lý quản lý, vì cái gì nói như vậy?" Triệu Ngọc vội hỏi.

"Xin ngươi tin tưởng ta, Triệu cảnh sát!" Lý Thầm lời thề son sắt nói, "Ta kinh thương nhiều năm như vậy, nhìn người cực chuẩn! Ta thừa nhận, chúng ta chủ tịch phu nhân làm việc quả quyết, có quyết đoán! Nhưng là, luận tâm cơ, nàng so với chúng ta những này lão giang hồ kém xa! Ân. . . Nói như vậy, nàng là loại kia sướng vui giận buồn tất cả đều viết lên mặt người. Dạng này người, không có khả năng làm ra như thế tâm tư kín đáo sự tình tới! Này làm người không thể tin được!"

"A, thật sao?"

Nói đến chỗ này, Triệu Ngọc lông mày cũng là chăm chú khóa lại. Bởi vì, lúc trước hắn cùng Ngải Lỵ Lỵ cũng từng có tiếp xúc, nữ nhân này mang đến cho hắn một cảm giác, chính như Lý quản lý nói như vậy, cảm giác chỉ bằng vào Ngải Lỵ Lỵ bản sự, không đủ để hoàn thành dạng này một cái gan lớn mà kín đáo kế trong kế!

Trước kia, Triệu Ngọc tiếp xúc qua một chút IQ cao tội phạm, tỉ như chặt tay án Lý Đan, tem án Phương Nghị còn có lưu thi án Cừu Tân Dương, những người này tâm tư thâm trầm, ánh mắt sắc bén.

Thế nhưng là, từ Ngải Lỵ Lỵ trên thân, hắn hoàn toàn tìm không thấy loại cảm giác này.

Chẳng lẽ. . .

Ngoại trừ Ngải Lỵ Lỵ bên ngoài, còn có khác cao nhân sao? Cái này cao nhân, mới là thiết hạ kế trong kế thủ phạm thật phía sau màn! ?

"Ai? Ai! ? Vân vân. . ." Ai ngờ, bỗng nhiên, Lý Thầm phảng phất bị người gõ một gậy, vội vàng hai tay ôm đầu đứng thẳng người lên.

"Thế nào?" Tô Kim Muội vội vàng hỏi một câu.

"Ta. . . Ta giống như nhớ đến một chuyện!" Nói đến đây, Lý Thầm lúc này mới chợt dừng bước, vỗ tay một cái, nói, "Một tháng trước đó, có người động đậy chủ tịch tư nhân tài khoản, từ tài khoản bên trong lấy đi 1000 vạn!"

"Ồ? 1000 vạn a?" Triệu Ngọc cùng Tô Kim Muội đồng thời sững sờ.

"Chủ tịch để cho ta làm tập đoàn giám đốc, là có đạo lý của hắn! Bởi vì ta ngoại trừ có thể giải quyết chuyện của công ty vụ bên ngoài, còn có thể giúp hắn xử lý một chút việc nhà. Cho nên, hắn để bảo đảm tài khoản của mình an toàn, sớm giao cho ta một cái cảm kích quyền hạn, một khi có người động đậy tài khoản của hắn, ta đều sẽ thu được thông báo!"

"Một tháng trước kia. . ." Tô Kim Muội trừng to mắt nói, "Tô Bỉnh Quang vẫn còn đang hôn mê đây! Vậy cái này bút tiền, là ai cầm?"

"Chỉ có ba người!" Lý Thầm nói, "Ngải Lỵ Lỵ cùng Mễ Lỵ tỷ muội! Đây là chủ tịch tư nhân tài khoản, chỉ có chính bọn hắn một nhà mới có thể biết mật mã."

"Trần gia tỷ muội đã chết, kia không hề nghi ngờ, tiền là Ngải Lỵ Lỵ động đúng không?" Tô Kim Muội suy đoán nói, "Nàng cầm 1000 vạn, muốn làm gì? Sẽ không phải. . ."

"Có lẽ người khác không thể nào hiểu được. . ." Lý Thầm nói, "Nhưng là, tại bọn hắn Trần gia, cái này 1000 vạn thật không phải là một cái số lượng lớn! Cho nên, ta lúc ấy cũng không có quá mức để ý, qua đi liền

quên đi. Nhữ Dương phân cục tìm ta làm chứng thời điểm, ta cũng quên xách chuyện này!"

"A -- anh hùng. . ."

Ai ngờ, nhưng vào lúc này, Triệu Ngọc điện thoại lại vang lên, mở ra xem, lại là tiểu Trương đội trưởng đánh tới.

Bởi vì Triệu Ngọc không còn có cần tị huý, liền ngay tại chỗ nghe điện thoại.

"Tỷ phu a, thật sự là lợi hại tỷ phu của ta!" Lần này, tiểu Trương so vừa rồi còn muốn hưng phấn, cơ hồ là ca hát cao giọng nói, "Vân Châu cảnh sát tìm được kia phong chuyển phát nhanh! Chuyển phát nhanh bên trong có một phong Cận Siêu thân bút thư, cùng một cái chìa khóa!

"Tin không có gì đặc biệt, đều là hắn lâm chung di ngôn, muốn lão bà cùng hài tử hạnh phúc sinh hoạt loại hình. Chỉ là tại tin cuối cùng, mới có nâng lên chiếc chìa khóa kia. Nói chìa khoá là hắn đưa cho lão bà cùng bọn nhỏ lễ vật!

"Vân Châu bên kia ca môn cũng thật lợi hại, bọn hắn trực tiếp tìm được Tân Hiểu Như đi làm nhà kia tiệm thợ may. Kết quả, bọn hắn phát hiện tiệm thợ may thuộc về một nhà cỡ lớn thị trường tự do, mà vì thuận tiện những khách chú ý tồn bao, nhà này thị trường tự do liền tại tiệm thợ may ngoài cửa kiến tạo rất nhiều tủ chứa đồ!

"Ngươi đoán làm gì? Cái chìa khóa này, chính là mở ra trong đó một gian tủ chứa đồ!

"Tỷ phu, ảnh chụp đều đã truyền đến trên điện thoại di động của ta! Ngươi đoán, kia tủ chứa đồ bên trong cất giấu cái gì?"

"Ta siết cái nãi nãi gấu!" Triệu Ngọc vụt từ trên ghế đứng lên, kích động

nói, "Sẽ không phải là mẹ nó 1000 vạn tiền mặt đi! ?"

"A! ?" Tiểu Trương bỗng dưng choáng váng, bận bịu run run rẩy rẩy tán thán nói, "Tỷ. . . Tỷ phu, ngươi là thần tiên sao? Ngươi đến cùng. . . Là thế nào đoán được? Một chút không sai a, đó chính là —— 1000 vạn tiền mặt!"

Chương 521: Chương 521: Nguyên lai là hắn!

Chương 521: Nguyên lai là hắn!

"Sư phụ, cái này còn cần lại nói cái gì khác sao?" Tô Kim Muội ngay trước mặt Lý Thầm đối Triệu Ngọc la lớn, "Quá rõ ràng, sự thật liền là chúng ta suy nghĩ như thế a! Ngải Lỵ Lỵ dùng 1000 vạn sớm mua được Cận Siêu, muốn hắn đến gần Trần Bỉnh Tiên, sau đó giết người hãm hại, một chút liền đem Ngải Lỵ Lỵ tất cả chướng ngại toàn bộ thanh trừ! Phía sau màn chân hung liền là Ngải Lỵ Lỵ a, chúng ta hiện tại liền có thể bắt người!"

"Tuyệt, thật sự là tuyệt!" Lý Thầm kinh ngạc vỗ tay nói, "Ta làm sao lại nhìn không ra, chủ tịch phu nhân như thế có thể tính toán đâu! Quả nhiên là cái kế trong kế a! Cao! Thật sự là cao!"

Tô Kim Muội cùng Lý Thầm hưng phấn dị thường, nhưng Triệu Ngọc lại như cũ nhíu chặt lông mày.

"Sư phụ, thế nào?" Tô Kim Muội hỏi, "Trương đội bọn hắn đã tại làm chuẩn bị, ngươi còn đang chờ cái gì?"

"Lý quản lý!" Triệu Ngọc không có trả lời Tô Kim Muội, ngược lại hỏi kia Lý Thầm, "Ngải Lỵ Lỵ có thể thiết kế ra như thế hoàn mỹ kế sách, sao có thể có thể xuất hiện rõ ràng như vậy lỗ thủng đâu? Ta hỏi ngươi, nếu như Ngải Lỵ Lỵ từ ngân hàng lấy ra 1000 vạn, liền là Cận Siêu đặt ở tủ chứa đồ bên trong 1000 vạn, có biện pháp có thể chứng minh sao?"

"Đương nhiên là có thể! Cái này còn phải nói sao?" Tô Kim Muội chen miệng nói, "Ngân hàng lấy ra 1000 vạn tiền mặt, đều là có ghi chép! Thẩm tra đối chiếu một chút, chứng cứ vô cùng xác thực!"

"Không, chưa chắc..." Ai ngờ, Lý Thầm chợt hạ thấp thân thể nói, một mặt chán nản nói, "Kia 1000 vạn là từ chủ tịch tư nhân trong trương mục lấy ra, không phải ngân hàng, cũng không phải tiền mặt. Các ngươi không biết, giống bọn hắn dạng này phú hào cấp bậc nhân vật, ngày thường tài chính lưu động tương đối lớn, hơn nữa còn có một chút... Màu xám khu vực... Các ngươi hiểu được! Cho nên, bởi vì dính đến phạm pháp vi quy, hắn tư nhân tài khoản đều là tương đối ẩn nấp..."

"A? Đây là ý gì?" Tô Kim Muội trừng to mắt, "Ngươi không phải là nói, chúng ta bây giờ biết rõ Ngải Lỵ Lỵ liền là thủ phạm thật phía sau màn, nhưng không có biện pháp đem nó định tội sao? Ngươi là giám đốc, chắc chắn sẽ có chút biện pháp đi!"

"Có là có, nhưng là..." Lý Thầm nhíu mày nói, "Coi như ta toàn lực phối hợp, truy tra ra cũng sẽ lớn phí trắc trở, bởi vì rất nhiều tài chính đều là từ hải ngoại lưu động tới, cái này sao... Nói ít cũng phải hai ba tháng mới được! Mà lại, coi như tra được tài chính hướng chảy, cũng chưa chắc nhất định liền có thể chứng minh, tiền là Ngải Lỵ Lỵ lấy ra! Càng không thể xác định, là hung thủ giết người tiền thù lao, cho nên..."

"Không thể nào..." Tô Kim Muội buồn bực nói, "Số tiền kia thế nhưng là duy nhất chứng cứ a, nếu như không thể chứng minh là cùng một bút tiền, cái này. . . Này làm sao xử lý?"

"Đây chính là ta trước đó lo lắng!" Triệu Ngọc lắc đầu nói, "Trần Bỉnh Tiên sở dĩ thống khoái nhận tội, là bởi vì Cận Siêu lưu lại kia phần bằng chứng! Thế nhưng là đối với Ngải Lỵ Lỵ, liền hoàn toàn khác biệt!

"Nếu như không thể chứng minh cái này 1000 vạn là Ngải Lỵ Lỵ cho

Cận Siêu, vậy chúng ta liền không có bất cứ chứng cớ gì đi lên án Ngải Lỵ Lỵ! Cho nên, vẫn là nói cho tiểu Trương, tạm thời không nên khinh cử vọng động tốt!"

"Thật giảo hoạt!" Tô Kim Muội nắm vuốt cằm của mình, tức giận nói, "Chẳng lẽ, chúng ta cứ như vậy trơ mắt nhìn thấy Ngải Lỵ Lỵ ngồi thu ngư ông đắc lợi sao?"

"Mấu chốt là..." Triệu Ngọc đồng dạng nắm vuốt cằm của mình nói, "Hiện tại tình tiết vụ án cũng không sáng tỏ, chúng ta không thể chỉ đơn giản như vậy khẳng định, Ngải Lỵ Lỵ nhất định chính là cái kia thủ phạm thật phía sau màn!"

"1000 vạn a? Còn không công khai sao sư phụ?" Tô Kim Muội nói, "Chẳng lẽ, ngươi cho rằng còn có khác hung thủ? Còn có ai a? Rõ ràng, Ngải Lỵ Lỵ liền là người được lợi lớn nhất mà! Không phải nàng còn có thể là ai?"

"Không!" Triệu Ngọc lắc đầu nói, "Mặc dù Ngải Lỵ Lỵ đích thật là người được lợi lớn nhất, nàng cũng vô cùng có khả năng tham dự tiến đến! Nhưng ta từ đầu đến cuối đều cảm thấy, đây hết thảy, cũng không phải là Ngải Lỵ Lỵ bày kế!"

"Kia... Còn có thể là ai?" Tô Kim Muội kinh ngạc nói, "Chẳng lẽ, còn có thể là cái kia đã hôn mê Trần Bỉnh Quang

--0---0--- nhỏ -- nói --- đây là hoa lệ đường phân cách --

Cuồng dò xét 00

Tiểu thuyết Internet bạn mời nhắc nhở: Thời gian dài đọc xin chú ý con mắt nghỉ ngơi. 00 tiểu thuyết đề cử đọc: Truy vợ thường ngày

-0--0--- nhỏ -- nói --- đây là hoa lệ đường phân cách ---

Sao?"

"Ngươi... Ngươi nói cái gì a đây là?" Lý Thầm dọa đến mặt mũi trắng bệch,

"Không... Không nên nói bậy có được hay không?"

"Cũng là!" Tô Kim Muội cúi đầu nói, "Coi như Trần Bỉnh Quang giả bộ hôn mê, nhưng hắn sao có thể thuê hung thủ đi giết mình nữ nhi đâu? Nếu như là hắn bày kế lời nói, giết Ngải Lỵ Lỵ còn tạm được!"

"Ừm... Giết Ngải Lỵ Lỵ a?" Triệu Ngọc hơi động một chút, nói, "Đúng a? Lúc trước, Trần Bỉnh Tiên mua hung giết người, vì cái gì không trực tiếp đi giết Ngải Lỵ Lỵ đâu? Lại nhất định phải giết chết một đôi tỷ muội?"

"Cái này ta biết!" Tô Kim Muội trả lời, "Trần Bỉnh Tiên khẩu cung bên trong có nâng lên, hắn nói nếu như trực tiếp giết Ngải Lỵ Lỵ, liền không cách nào giải quyết Trần gia tỷ muội! Mà giết chết Trần gia tỷ muội, tái giá họa cho Ngải Lỵ Lỵ, như thế liền có thể một hòn đá ném hai chim! Dù sao Ngải Lỵ Lỵ là cái mẹ kế, hãm hại cho nàng, tại dư luận bên trên sẽ càng có lợi hơn!"

"Cái này Trần Bỉnh Tiên, tâm quá độc ác!" Lý Thầm kích động nói, "Mễ Lỵ cùng Ma Kỳ dù sao cũng là hắn cháu gái ruột, cái này đều có thể hạ thủ được, quả thực súc sinh không bằng!"

"Đúng!" Tô Kim Muội nói, "Nếu như Trần Bỉnh Tiên chỉ giết Ngải Lỵ Lỵ, mặc dù hắn có thể đoạt lấy chủ tịch vị trí khống chế công ty. Thế nhưng là, bởi như vậy, động cơ của hắn quá rõ ràng, tất nhiên lại nhận cảnh sát trọng điểm hoài nghi!

"Mà giết chết Trần gia tỷ muội, tái giá họa Ngải Lỵ Lỵ lại khác biệt!

Một khi thành công, hắn chẳng những có thể đoạt lấy công ty, còn có thể chiếm lấy Trần Bỉnh Quang gia sản! Cái này hiểm, thế nhưng là đáng giá bốc lên!"

"Nha... Nha..." Chỉ một thoáng, Triệu Ngọc con mắt đột nhiên sáng như tuyết, hắn bừng tỉnh đại ngộ nói, "Ta giống như đã hiểu rõ chuyện toàn bộ trải qua! Nguyên lai, bày ra trận này kế trong kế thủ phạm thật phía sau màn —— là hắn! ! !"

"A? Cái gì?" Tô Kim Muội giật nảy mình, vội vàng hỏi, "Sư phụ a, hung phạm đến cùng là ai? Nhanh lên một chút nói!"

"Kim muội, " Triệu Ngọc rất là kích động nói, "Còn nhớ rõ lúc trước ta đã nói với ngươi câu nói kia sao? Chỉ có loại kia mưu kế bên trong mang theo trùng hợp tội án, mới là nhất không dễ dàng bị chúng ta kiểm trắc ra?"

"Nhớ kỹ, nhớ kỹ, thế nhưng là... Không rõ a, sư phụ?" Tô Kim Muội trừng to mắt , chờ đợi lấy Triệu Ngọc công bố đáp án.

Nhưng mà, Triệu Ngọc chỉ nói "Cho nên" hai chữ, Lý Thầm làm việc điện thoại bỗng nhiên đột ngột vang lên.

Đinh linh linh...

Đinh linh linh...

Lý Thầm nói câu không có ý tứ, vội vàng nghe điện thoại. Nhưng mà, hắn vừa mới nghe mấy chữ, thân thể liền bỗng dưng chấn một cái, sắc mặt tất cả đều thay đổi.

Cúp điện thoại, Lý Thầm lúc này mới thất kinh đối Triệu Ngọc hai người nói ra: "Hai vị, không xong, bệnh viện đánh tới điện thoại, nói Trần chủ tịch hắn... Hắn đã không được!"

"A? Làm sao..." Triệu Ngọc cùng Tô Kim Muội đồng thời giật mình.

"Không có ý tứ, ta hiện tại... Được nhanh chút chạy tới!" Lý Thầm mặt mũi tràn đầy lo lắng nói, "Chuyện của chúng ta, vẫn là sau này hãy nói đi! Ngài hai vị xin cứ tự nhiên..."

Nói xong, Lý Thầm lại không lo được bất cứ chuyện gì, trực tiếp hướng bên ngoài phòng làm việc bước nhanh tới.

"Sư phụ... Cái này. . ." Tô Kim Muội một mặt bất đắc dĩ nhìn xem Triệu Ngọc.

Mà lúc này giờ phút này, Triệu Ngọc lại phảng phất bị làm định thân pháp, con mắt nhìn thẳng xa xa trần nhà, cũng không nhúc nhích!

"Sư phụ... Sư phụ..." Tô Kim Muội nhỏ giọng thúc giục hai câu, nhưng Triệu Ngọc vẫn còn không phản ứng.

Mãi cho đến mấy chục giây về sau, Triệu Ngọc lúc này mới bỗng dưng từ trên ghế nhảy.

"Con bà nó là con gấu! Có! Có!" Nói, Triệu Ngọc kích động nắm lấy Tô Kim Muội bả vai nói, "Đồ đệ a, tranh thủ thời gian cho tiểu Trương gọi điện thoại! Chờ một lúc, chúng ta cũng đi bệnh viện đi một chuyến! Nếu như thuận lợi, ta hôm nay liền có thể để cái kia thủ phạm thật phía sau màn —— lộ ra nguyên hình! ! !"

Chương 522: Chương 522: 1 ra trò hay

Chương 522: 1 ra trò hay

Trời mưa đến càng lúc càng lớn, không đến sáu điểm, sắc trời liền đã hoàn toàn đen lại.

Nước mưa từ đường xe hổ kính chắn gió bên trên hình thành một đạo màn nước, đã mở tối đa chặn lại cần gạt nước khí vừa đi vừa về xóa động, đem từng đạo màn nước không ngừng đánh tan.

"Đúng, tuyệt đối không nên để ngươi người làm loạn, hết thảy đều muốn nghe theo chỉ huy của ta! Nếu như ta kế hoạch không thành công, vậy các ngươi coi như nghiêm hình bức cung cũng vô dụng, hiểu không?" Triệu Ngọc ở trong điện thoại đối tiểu Trương đội trưởng nói, "Ngươi chỉ cần nhớ cho kĩ ta để ngươi làm những chuyện kia là được! Đúng, tuyệt đối đừng quên Cận Siêu cái kia USB. Nhớ kỹ, ta muốn là cái kia USB, nhất định phải là nguyên bản cái kia! Ta mặc kệ ngươi dùng phương pháp gì, nhất định phải lấy tới, đúng. . ."

Triệu Ngọc một mặt lái xe, một mặt xông tiểu Trương đội trưởng giao phó rất nhiều công việc.

Tô Kim Muội mãi mới chờ đến lúc hắn cúp điện thoại, vừa định hỏi thăm thứ gì, nhưng Triệu Ngọc nhưng lại không ngừng nghỉ chút nào cho một người khác gọi điện thoại.

"Uy, là quý ông chủ sao? Ta là Triệu Ngọc a, huynh đệ có chuyện gì cần ngươi giúp đỡ, ta nhớ được, ngươi cùng luật sư hiệp hội bên kia rất

quen, đúng không?

"Cái gì? Không quen a. . .

"A, không có việc gì, ta chỉ là gần nhất đêm xem thiên tượng, bấm ngón tay tính toán, phát hiện ngươi gần nhất có tai a. . .

"Ồ? Ngươi nói cái gì? Luật sư hiệp hội có mấy cái bạn tốt a, ha ha, vậy là tốt rồi, ha ha. . ."

Nguyên lai, Triệu Ngọc là cho cái kia Quý Xuân Hoa ông chủ gọi điện thoại, mà lại, hai người một trò chuyện liền là gần 20 phút.

Tô Kim Muội là càng nghe càng hồ đồ, càng nghe càng sốt ruột, hoàn toàn không rõ, Triệu Ngọc rốt cuộc muốn làm gì?

Cuối cùng, một mực chờ đến đường xe hổ mở đến cửa bệnh viện thời điểm, Triệu Ngọc điện thoại lúc này mới đánh xong.

"Sư phụ a, ngươi có thể hay không cùng ta thông báo một chút kế hoạch của ngươi a?" Tô Kim Muội rốt cục bắt được tra hỏi cơ hội, vội vàng hỏi, "Cái kia thủ phạm thật phía sau màn đến cùng là ai? Chờ một lúc, ngươi rốt cuộc muốn làm thế nào? Ngươi nói cho ta, ta cũng tốt phối hợp ngươi a?"

"Sai, sai!" Ai ngờ, Triệu Ngọc nhìn một chút bệnh viện đại môn, vậy mà lại đem xe gạt ra, nói, "Kim muội a, thị bệnh viện phụ cận giống như có nhà sủi cảo quán không tệ, ta tính toán một chút thời gian, chúng ta hoàn toàn có thể một cân sủi cảo, trở lại làm việc!"

"Cái gì? Sủi cảo? Xin nhờ nha. . . Uy. . ."

Ai ngờ, Triệu Ngọc nói được thì làm được, vậy mà thật đem ô tô mở đến bệnh viện bên cạnh nhỏ sủi cảo quán. Mặc dù bên ngoài dông tố mịt mờ,

phá lệ thanh lãnh, nhưng sủi cảo trong quán lại kín người hết chỗ, mười phần náo nhiệt.

Triệu Ngọc hai người điểm xong đồ ăn đợi thời gian thật dài, mới rốt cục ăn vào mỹ vị ngon miệng sủi cảo.

Tô Kim Muội tự nhiên một chút cũng ăn không vô, còn tại không ngừng truy vấn Triệu Ngọc đáp án.

Triệu Ngọc bị thúc giục gấp, lúc này mới đối nàng nói ra: "Ta một chiêu này, đều là cùng ngươi sư nương học qua tới, gọi là có táo không có táo đánh ba sào tử! Thành công, hôm nay liền có thể chân tướng rõ ràng! Nếu như thất bại, các ngươi Nhữ Dương phân cục coi như có sự tình muốn làm, các ngươi chỉ có thể lại đi điều tra thêm kia 1000 vạn sự tình!"

"Xin nhờ, nói điểm chính, nói điểm chính được hay không?" Tô Kim Muội đều nhanh sắp điên, cầm đũa lung tung bay múa, phảng phất chỉ cần Triệu Ngọc còn không giao ngọn nguồn, nàng liền muốn đâm Triệu Ngọc một đũa giống như.

"Tốt tốt. . ." Triệu Ngọc gặp tiểu đồ đệ thật gấp, lúc này mới đè thấp cuống họng, lặng lẽ đem kế hoạch của mình báo cho nàng.

"A? Cái này. . . Có thể làm sao?" Tô Kim Muội nghe xong lắc đầu liên tục, "Ngải Lỵ Lỵ cũng không phải Cận Siêu nàng dâu, nàng tất nhiên đã làm tốt đầy đủ chuẩn bị tâm lý, ngươi làm như vậy. . . Có thể thành sao? Mà lại, sư phụ a, ta phải nhắc nhở ngươi một chút, ngươi lần này kế hoạch nhưng cùng lừa gạt Tân Hiểu Như không giống, cái này không riêng gì thất đức, mà là. . . Phạm pháp a! ?"

"Kia tốt. . ." Triệu Ngọc lại không để ý quơ lấy điện thoại, "Đã dạng này, vậy ta hiện tại liền nói cho tất cả mọi người hủy bỏ kế hoạch, về sau đều xem các ngươi Nhữ Dương phân cục! Ngươi nói, ta cái này lớn trời mưa

xuống không đi cua gái phồng rộp, lại tại nơi này cùng các ngươi chơi đùa lung tung, ta đồ cái gì?"

Nói, Triệu Ngọc làm bộ muốn đánh.

"Đừng đừng. . ." Tô Kim Muội vội vàng ngăn cản, "Ta chỉ nói là, ngươi kế hoạch này quá. . . Quá. . . Quá điên cuồng! Cũng không phải là nhất định phải hủy bỏ a. . ."

"Hắc hắc. . . Cũng là bởi vì điên cuồng, mới có thể một cái búa đem chân tướng ném ra đến!" Triệu Ngọc đem một cái hoàn chỉnh sủi cảo kẹp đến miệng bên trong, nói, "Nếu như gò bó theo khuôn phép, như vậy trận này tỉ mỉ bày kế kế trong kế, vĩnh viễn cũng không biết bơi đá rơi ra!"

"Thế nhưng là. . . Ta vẫn là cảm giác. . ." Tô Kim Muội cau mày thở dài, "Cái này tựa như là một trận đánh bạc a? Thua. . . Thua làm sao bây giờ?"

"Ngươi suy nghĩ nhiều!" Triệu Ngọc cười nói, "Cái này một gậy tre xuống dưới, đánh ra táo đến càng tốt hơn. Đánh không ra vậy thì nhanh lên chạy, ngươi yên tâm, Ngải Lỵ Lỵ vĩnh viễn sẽ không biết chúng ta đều là ai đối với người nào! Huống chi, ta còn tìm một đám ngoại nhân đến giúp đỡ đâu?"

"A, vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi. . ." Mặc dù ngoài miệng nói, nhưng Tô Kim Muội vẫn bị Triệu Ngọc điên cuồng kế hoạch dọa sợ, một mực hãi hùng khiếp vía, lộ ra dị thường lo lắng.

Triệu Ngọc lại khẩu vị mở rộng ăn hơn phân nửa cân sủi cảo, chờ hắn ăn đến bồn làm bát chỉ toàn về sau, điện thoại rốt cục vang lên.

"Tốt!" Triệu Ngọc rút ra giấy ăn lau miệng, đầu tiên là nhìn một chút trên điện thoại di động tiếp thu được tin tức, sau đó mới nói với Tô Kim

Muội, "Cơm nước no nê, khởi công!"

Nói xong, hắn mang theo Tô Kim Muội ra sủi cảo quán, lái xe đi tới bệnh viện. Chờ dừng xe xong tử về sau, bọn hắn trực tiếp đi đến bệnh viện lầu một giữa thang máy, ở nơi đó gặp được ba người.

Ba người này đều là Quý Xuân Hoa phái tới, nhìn thấy Triệu Ngọc về sau, song phương đơn giản hàn huyên vài câu. Triệu Ngọc ra hiệu bọn hắn chia ra hành động về sau, ba người lúc này mới ngồi thang máy lên lầu.

Triệu Ngọc cùng Tô Kim Muội thì không có cùng nhau đi theo, mà là cưỡi mặt khác một bộ thang máy, đi tới thứ 12 tầng hô hấp khoa phòng bệnh.

Khi hắn hai đi vào Trần Bỉnh Quang chỗ phòng bệnh trước mặt về sau, rất nhanh liền nghe được một mảnh khóc nức nở thanh âm. Nhưng gặp có không ít quần áo ngăn nắp các loại người sĩ, chính vây quanh ở phòng bệnh bên ngoài, trong đó còn có không ít người thấp giọng khóc sụt sùi. Những người này, đều là Bách Thế Lợi tập đoàn các bộ môn lãnh đạo, cùng một chút Trần Bỉnh Quang khi còn sống hảo hữu.

Lúc này, đã sớm chờ đã lâu tiểu Trương đội trưởng lập tức xuyên qua đám người, đi tới Triệu Ngọc hai người trước mặt.

"Ây!" Tiểu Trương đem một cái USB đưa tới Triệu Ngọc trong tay, nói, "Thứ này thế nhưng là trọng yếu vật chứng, ngươi nhưng tuyệt đối đừng làm hư a tỷ phu, đây chính là ta ký chữ!"

"Yên tâm đi!" Triệu Ngọc tiếp nhận USB, sau đó đem tiểu Trương kéo đến một bên hỏi thăm, "Tình huống bên trong thế nào?"

"Trần Bỉnh Quang đã qua đời!" Tiểu Trương thấp giọng nói, "Nửa giờ trước đó đi đi! Mục sư vừa mới cho hắn làm xong sám hối, hiện tại bên

trong phòng bệnh, đều là hắn khi còn sống người thân cận nhất, đang thương lượng lấy xử lý hậu sự đâu!"

"Bên trong đều có ai a?" Triệu Ngọc lại hỏi.

"Hội đồng quản trị thành viên hội đồng quản trị, còn có Trần Bỉnh Quang người nhà a?" Tiểu Trương nói, "Ngải Lỵ Lỵ cũng ở đây!"

Đang khi nói chuyện, Triệu Ngọc nghiêng đầu hướng trong phòng bệnh nhìn một chút, không ngờ nhìn thấy, giám đốc Lý Thầm cũng ở bên trong đâu!

"Không được a!" Triệu Ngọc nghĩ nghĩ, nói, "Phải đem Lý Thầm kêu đi ra mới được, hắn ở bên trong, dễ dàng chuyện xấu!"

Nghĩ đến chỗ này, hắn tranh thủ thời gian cho Lý Thầm gọi điện thoại, đem hắn hô lên phòng bệnh.

Lý Thầm bên này mới vừa đi ra phòng bệnh, Triệu Ngọc thì lập tức hướng trước đó kia ba tên nam tử đưa cái nhan sắc, ba tên nam tử sửa sang lại cổ áo, lúc này mới bước chân vội vàng đi vào.

Lý Thầm nhìn thấy Triệu Ngọc về sau, vừa định nói cái gì, Triệu Ngọc lại kéo lại hắn, sau đó ra hiệu hắn cùng mình cùng một chỗ đứng tại cổng, quan sát trong phòng bệnh sắp diễn ra vừa ra —— trò hay!

Chương 523: Chương 523: Tội ác hoạt động

Chương 523: Tội ác hoạt động

"Các vị, " ba tên nam tử đi vào phòng bệnh về sau, đi đầu một người mặc ngăn chứa đồ vét người cao, phòng đối diện bên trong mọi người nói, "Chúng ta là Tần Sơn luật sư hiệp hội, Trần Bỉnh Quang tiên sinh khi còn sống ủy thác chúng ta làm thay hắn di chúc sự vụ, đây là chúng ta hiệp hội văn thư cùng hiệp ước!"

Lúc nói chuyện, đằng sau có người phối hợp với lộ ra ngay một phần văn kiện.

"Bây giờ Trần tiên sinh đã qua đời, " nên nam tử tiếp tục nói, "Cho nên dựa theo hiệp ước quy định, chúng ta bây giờ có cần phải trước mặt mọi người tuyên bố hắn di chúc, căn cứ pháp luật quy định, nên di chúc tức thời có hiệu lực!"

Nghe được câu này, đứng tại cổng Triệu Ngọc tranh thủ thời gian vỗ vỗ Lý Thầm bả vai, Lý Thầm đã bị Triệu Ngọc mặt thụ tuỳ cơ hành động, lúc này nhanh chóng trở lại phòng bệnh, sau đó ra dáng kiểm tra lên kia phần văn thư tới.

Bởi vì Lý Thầm chính là Trần Bỉnh Quang người thân cận nhất, mà lại tiếp xúc qua Trần Bỉnh Quang ký kết di chúc sự vụ, cho nên mọi người ở đây, bao quát Ngải Lỵ Lỵ ở bên trong, đối với hắn tất cả cũng không có sinh nghi.

Lý Thầm cẩn thận nhìn hồi lâu, lúc này mới đối đám người nhẹ gật đầu, ra hiệu phần văn kiện này hợp lý hợp pháp. Thế là, mọi người đối trước mắt ba người thân phận lại không hoài nghi.

Sau đó, ngăn chứa đồ vét từ một cái có mật mã khóa trong túi công văn lấy ra một phong bịt kín túi văn kiện, đồng thời hướng đám người ra hiệu, nên túi văn kiện bịt kín hoàn hảo.

Đồng thời, ba tên nam tử trong đó một tên còn mở ra camera, bắt đầu toàn bộ hành trình thu hình lại, lộ ra phi thường chuyên nghiệp.

Ngăn chứa đồ vét thuần thục xé mở giấy niêm phong về sau, từ bên trong cẩn thận từng li từng tí lấy ra một phần văn kiện. Đem văn kiện nhẹ nhàng lật ra, lúc này mới đối mặt với đám người cao giọng đọc.

Làm một giày nghiệp ông trùm, hắn di chúc tự nhiên không hề tầm thường, tại di chúc phía trước có nước cờ đoạn tương quan giới thiệu, tỉ như Trần Bỉnh Quang người sơ yếu lý lịch, cùng hắn ký kết di chúc tình huống vân vân.

Nên nam tử niệm thời gian thật dài, mới đem niệm xong.

Chính Trần Bỉnh Quang công bố, làm Bách Thế Lợi tập đoàn chủ tịch, vì ngăn ngừa bởi vì người ngoài ý muốn mà sinh ra tài sản tranh chấp, cho nên mới sớm lập xuống nên di chúc.

Di chúc bên trên còn bày ra mấy nhân chứng, cùng mấy vị nổi danh đại luật sư cùng luật sư hiệp hội ủy thác hạng mục công việc vân vân.

Lại sau này, hắn lại đơn giản tường thuật tóm lược một chút tài sản của mình tin tức, tỉ như có bao nhiêu phòng sinh, cổ quyền, tiền tiết kiệm loại hình.

Một mực chờ niệm xong những này về sau, mới rốt cục đi tới di chúc chủ thể, cụ thể tài sản phân phối trên tình huống.

Nhưng mà, đương ngăn chứa đồ vét sau đó niệm xong tài sản phân phối về sau, lại thật sự chấn kinh mỗi người, để hiện trường một mảnh kinh ngạc.

"Đối đầu thuật tài sản, bản nhân xử lý như sau: " ngăn chứa đồ vét thì thầm, "Trừ Đông Sơn đường số 53 trang viên lưu cho thê tử Ngải Lỵ Lỵ cùng nữ nhi Trần Tư Tuệ, Trần Tư Kỳ kế thừa bên ngoài, bản nhân nguyện đem mặt khác tất cả tài sản quyên tặng cho —— xã hội cơ quan từ thiện! ! !"

"A! ?"

"Cái gì! ?"

"Không thể nào! ?"

Lời vừa nói ra, đầy phòng phải sợ hãi, nhất là ngay tại giường bên cạnh lắng nghe Ngải Lỵ Lỵ, càng là như gặp sét đánh, bỗng dưng nhảy dựng lên!

"Bản nhân từ cảm giác tại xã hội tác thủ chiếm đa số, cống hiến cực ít, mỗi nghĩ đến đây, lòng mang rất thẹn, cho nên đặc biệt lập này di chúc, nguyện bằng vào ta chi thân, vì xã hội tận ít ỏi lực lượng nhỏ bé. Có quan hệ tài sản cụ thể phân phối hết thảy từ Tần Sơn luật sư hiệp hội phụ trách, Hứa Thiên Miểu đại luật sư chủ trì. . ."

"Không. . . Không không không. . . Nói hươu nói vượn!" Ngăn chứa đồ vét còn không có niệm xong, Ngải Lỵ Lỵ đã bạo nộ rồi, nàng đi vào trước mặt rống to, "Không có khả năng! Trượng phu ta, hắn sẽ không lập dạng này không hợp thói thường di chúc! Ngươi. . . Các ngươi. . . Gạt người!"

Ngải Lỵ Lỵ gầm rú thời điểm, ngăn chứa đồ vét đám ba người trên trán đã bốc lên mồ hôi.

"Không sai a!" Nhưng mà, giám đốc Lý Thầm lại đoạt lấy di chúc, một mặt cẩn thận phân biệt, một mặt gật đầu nói, "Trần chủ tịch hoàn toàn chính xác có đã nói với ta chuyện này, hắn nói mình bị sự nghiệp cùng gia đình khiến cho thể xác tinh thần mỏi mệt, nhưng lại chưa bao giờ làm qua cái gì hữu ích xã hội sự tình, cho nên mới hữu tâm muốn đem tài sản quyên tặng đi ra!"

Lúc đầu, những cái kia ở đây thành viên hội đồng quản trị cũng là cầm thái độ hoài nghi, thế nhưng là trải qua Lý Thầm kiểu nói này, bọn hắn nhưng lại không thể không tin.

"Không. . . Không có khả năng. . ." Ngải Lỵ Lỵ cả người đều sụp đổ, nàng chán nản hạ thấp thân thể, trong miệng lầm bầm lẩm bẩm, "Không có khả năng. . . Hắn sẽ không như thế vô tình. . ."

"Hứa Thiên Miểu đại luật sư ngay tại trên đường trở về, nếu như các vị còn có cái gì dị nghị, chi bằng gọi điện thoại cho hắn hỏi thăm!" Ngăn chứa đồ vét sửa sang lại cà vạt, lại nói với Ngải Lỵ Lỵ, "Hiện tại di chúc tuyên bố xong, làm phòng có biến, chúng ta đến lưu lại nguyên kiện, sao chép kiện chúng ta sẽ sau đó dâng lên!"

Nói xong, ngăn chứa đồ vét quay người muốn đi gấp.

"A! A. . ." Ai ngờ, Ngải Lỵ Lỵ lại như điên vọt lên, giữ chặt ngăn chứa đồ vét xé rách nói, " không có khả năng! Các ngươi gạt ta, lão Trần hắn. . . Hắn sẽ không như vậy đối ta! Không có khả năng. . ."

Lý Thầm thấy thế tranh thủ thời gian tới kéo túm, đem ngăn chứa đồ vét bảo hộ ở sau lưng.

"A. . ." Ngải Lỵ Lỵ rống lớn một tiếng, quay người hướng phía trên giường bệnh người chết di thể điên cuồng mà quát, "Trần Bỉnh Quang, ngươi thật là không có lương tâm! Ngươi tại sao có thể đối với ta như vậy! ? Tại sao có thể a? Ô. . ."

Ngải Lỵ Lỵ gào khóc, toàn thân run rẩy. . .

Ngăn chứa đồ vét thì xông các đồng nghiệp khoát tay áo, ba người vội vàng rời đi phòng bệnh.

Đương ba người ra phòng bệnh đại môn thời điểm, vừa vặn cùng Triệu Ngọc sượt qua người, Triệu Ngọc thì lặng lẽ hướng bọn hắn khoa tay một cái ngón tay cái, sau đó mới đối tiểu Trương cùng Tô Kim Muội nói ra:

"Hai người các ngươi chuẩn bị xong chưa? Tiếp xuống, nhưng nên chúng ta lên trận!"

Hai người dùng sức nhẹ gật đầu, mặc dù trong mắt lộ ra hưng phấn, nhưng thân thể lại không thể tránh khỏi bởi vì khẩn trương mà run lên.

"Khí thế! Chờ một lúc nhất định phải chú ý khí thế! Đây là trang bức điểm trọng yếu nhất, hiểu không?" Triệu Ngọc lại dặn dò một câu, lúc này mới bỗng nhiên đẩy ra phòng bệnh đại môn, sải bước hướng bên trong đi đến.

Vừa mới đi vào giường bệnh trước mặt, hắn liền dùng sức lộ ra ngay mình cảnh sát chứng, sau đó tiếng như hồng chung xông Ngải Lỵ Lỵ nói ra: "Là Ngải Lỵ Lỵ sao? Chúng ta là Nhữ Dương tổ trọng án, bây giờ hoài nghi ngươi cùng mua một lần giết người án có quan hệ, làm phiền ngươi cùng chúng ta về cục cảnh sát tiếp nhận điều tra!"

Hoa. . .

Nghe được lời này, hiện trường lại là một mảnh xôn xao. . .

"Cái gì?" Ngải Lỵ Lỵ vẫn ở vào độ cao phấn khởi bên trong, nghe được Triệu Ngọc về sau, quay người hỏi, "Ngươi. . . Các ngươi muốn làm sao? Cái gì mua hung giết người?"

"Đừng giả bộ hồ đồ rồi!" Triệu Ngọc thẳng tắp sống lưng, lạnh lùng nói, "Ngươi dùng 1000 vạn mua được Cận Siêu, muốn hắn sát hại Trần gia tỷ muội, sau đó hãm hại cho Trần Bỉnh Tiên, còn muốn chống chế sao?"

Hoa. . .

Ở đây thành viên hội đồng quản trị tất cả đều mộng, hoàn toàn không rõ trước mắt đến cùng xảy ra chuyện gì? Nhưng mà, Ngải Lỵ Lỵ lại không thể tránh khỏi thân thể xiết chặt, rõ ràng có chút ngoài ý muốn cùng khẩn trương.

"Ngươi. . . Các ngươi nói cái gì đó?" Ngải Lỵ Lỵ trừng to mắt nói, "Sát hại ta hai cái nữ nhi, không phải liền là Trần Bỉnh Tiên sao? Là Trần Bỉnh Tiên hãm hại ta có được hay không, ngươi. . . Các ngươi sao có thể đổi trắng thay đen đâu?"

"Hừ hừ. . . Còn mạnh miệng sao?" Triệu Ngọc lắc đầu nói với Ngải Lỵ Lỵ, "Tốt! Đã ngươi còn không thừa nhận, vậy liền để ta ở trước mặt mọi người, đem các ngươi tội ác hoạt động, từ đầu tới đuôi giảng bên trên một lần đi! Không nói gạt ngươi, ta ngay từ đầu thật sa vào đến một cái lầm lẫn bên trong, cho rằng ngươi liền là cái kia phía sau màn đại BOSS! Nhưng bây giờ ta nghĩ thông suốt, kỳ thật, chân chính bày ra trận này hoàn mỹ kế hoạch người —— là hắn! ! !"

Chương 524: Chương 524: Thường nhân không cách nào tưởng tượng kế hoạch

Chương 524: Thường nhân không cách nào tưởng tượng kế hoạch

"A?"

"Nha..."

"Đây là..."

Đương Triệu Ngọc nói ra lời ấy về sau, mọi người ở đây tất cả đều sửng sốt, thậm chí ngay cả tiểu Trương đội trưởng cùng Tô Kim Muội cũng cảm giác phi thường ngoài ý muốn.

Đám người đồng loạt nhìn xem Triệu Ngọc, nhưng Triệu Ngọc mặc dù trong miệng nói "Là hắn", ngón tay nhưng lại chưa chỉ hướng ở đây bất luận kẻ nào.

Ngay tại trước mắt bao người, Triệu Ngọc lúc này mới đều đâu vào đấy lấy điện thoại cầm tay ra, sau đó chỉ vào trên điện thoại di động một tấm hình nói ra:

"Kỳ thật... Chân chính bày ra hết thảy người —— là hắn!"

"A!"

Dưới khiếp sợ, đám người vội vàng quan sát, phát hiện Triệu Ngọc trên

điện thoại di động, thình lình xuất hiện một người trung niên nam tử ảnh chụp.

"Cái này. . . Người này... Không phải liền là cái kia hung thủ giết người sao?" Lý Thầm nhận ra trên tấm ảnh người, vội vàng nói, "Tên gọi là gì tới?"

"Cận Siêu!" Triệu Ngọc gật đầu nói, "Không sai! Trận này kế hoạch tất cả đều là hắn một tay bày kế!"

"Thế nhưng là..." Lý Thầm nhíu mày hỏi, "Hắn... Không phải chết sao?"

"Đúng a, " Triệu Ngọc cười nói, "Chính là bởi vì hắn chết, cho nên mới có thể giấu diếm được ánh mắt của mọi người!"

"Ngươi... Ngươi đến cùng đang nói cái gì! ?" Ngải Lỵ Lỵ gặp qua Triệu Ngọc, biết hắn là cảnh sát, lúc này chỉ vào hắn nói, "Đã người này liền là hung thủ, mà lại đã chết, kia... Vậy ngươi còn tới tìm ta làm cái gì?"

"Hừ!" Triệu Ngọc lúc này nói, "Mặc dù Cận Siêu là người vạch ra, nhưng là... Không có ngươi cùng Trần Bỉnh Tiên tham dự, không có ngươi cho hắn kia 1000 vạn, lại như thế nào có thể để cho kế hoạch của hắn thực hiện đâu? Cho nên, ba người các ngươi —— tất cả đều có tội! !"

A?

Hiện trường lại lần nữa xôn xao, mà Ngải Lỵ Lỵ thân thể run nhè nhẹ một chút, sắc mặt cũng bỗng nhiên trở nên càng thêm khó xử.

"Không nên gấp gáp, chuyện này nhìn qua không dễ lý giải, nhưng chỉ cần ta đem cả kiện sự tình từ đầu tới đuôi giảng một lần, các ngươi liền tất cả đều minh bạch!" Triệu Ngọc khoát tay nói, "Kỳ thật, hết thảy tất cả, đều muốn từ ba tháng trước, Trần Bỉnh Quang bất hạnh hôn mê bắt

đầu nói lên!"

Nói, Triệu Ngọc xông trên giường bệnh người chết ôm quyền, một mặt nghiêm túc nói ra: "Trần chủ tịch, ngài nhưng tuyệt đối không nên trách móc a! Ta cũng không phải nhất định phải bắt ngươi tới nói sự tình, ta đây cũng là vì giúp ngươi hai cái đáng thương nữ nhi lấy lại công đạo! Cho nên, ngươi trên trời có linh thiêng nhất định phải phù hộ ta à..."

Nhìn thấy Triệu Ngọc xông người chết nói chuyện, hiện trường đám người tất cả đều thấy câm như hến, nổi da gà ứa ra.

"Ha ha... Mọi người nghe ta nói a, cảnh sát chúng ta đã cẩn thận điều tra qua, " Triệu Ngọc nói, "Liên quan tới Trần chủ tịch hôn mê, có lẽ vẻn vẹn một cái ngoài ý muốn! Nhưng là, cái ngoài ý muốn này đưa đến hậu quả, lại là vô cùng nghiêm trọng!

"Liền lấy cái kia Trần Bỉnh Tiên tới nói, hắn nhìn thấy đại ca hôn mê bất tỉnh, liền muốn thừa cơ đoạt lấy chủ tịch vị trí, khống chế toàn bộ tập đoàn!" Triệu Ngọc một chỉ Ngải Lỵ Lỵ, "Thế nhưng là, chúng ta vị này chủ tịch phu nhân bậc cân quắc không thua đấng mày râu, tại nàng trăm phương ngàn kế giữ gìn phía dưới, không có để Trần Bỉnh Tiên có cơ hội để lợi dụng được, kết quả tạo thành một cái giằng co không xong tình huống!

"Lúc này, Trần Bỉnh Tiên đầu tiên an nại không ở, bởi vì, hắn phát hiện Ngải Lỵ Lỵ cũng là một cái phi thường có thủ đoạn nữ nhân, tương lai coi như đại ca không có ở đây, hắn cũng giống vậy làm không được chủ tịch!

"Mọi người đều biết, tại mấy năm trước trận kia cổ quyền gây dựng lại đấu tranh bên trong, Trần Bỉnh Tiên chẳng những bị Trần Bỉnh Quang đánh bại, hơn nữa còn bị Trần Bỉnh Quang hố một số tiền lớn! Đã mất mặt, lại ném đi tiền, thử hỏi Trần Bỉnh Tiên như thế nào nuốt trôi cơn giận này đâu?

"Cho nên, tại cừu hận điều khiển, không cam lòng Trần Bỉnh Tiên liền quyết định bí quá hoá liều, chơi một lần lớn, tới một cái mua hung giết người, diệt trừ đối lập!

"Quyết định về sau, hắn rất nhanh tìm kiếm đến một cái nhân vật thích hợp.

"Người này liền là —— Cận Siêu!

"Cận Siêu là một cái bị cách chức cảnh sát, gia cảnh quẫn bách, tiểu nhi tử lại ly hoạn mắt ung thư, cần dùng gấp tiền. Càng quan trọng hơn là, chính Cận Siêu cũng bị tra ra bạch huyết ung thư màn cuối, đã ngày giờ không nhiều. Cho nên, nếu như lợi dụng người này đến giết người diệt khẩu, thực sự không có gì thích hợp bằng!

"Kỳ thật, Trần Bỉnh Tiên ngay từ đầu cũng không có suy nghĩ nhiều, chỉ là muốn để Cận Siêu đem Ngải Lỵ Lỵ cái này chướng ngại vật giết chết mà thôi! Chỉ cần Ngải Lỵ Lỵ vừa chết, công ty liền sẽ thuận lý thành chương rơi xuống trong tay của hắn!"

Triệu Ngọc nói đến đây lúc, Tô Kim Muội cùng tiểu Trương bỗng nhiên kinh ngạc liếc mắt nhìn nhau, bởi vì, hai người bọn họ biết, tại Trần Bỉnh Tiên khẩu cung bên trong căn bản không có một đoạn như vậy. Rất rõ ràng, đây là Triệu Ngọc tăng thêm đi vào!

Bất quá, bọn hắn đương nhiên sẽ không đi bóc Triệu Ngọc ngắn, đành phải giữ im lặng, tiếp tục lắng nghe.

Triệu Ngọc tiếp tục nói ra: "Nhưng mà, Cận Siêu lại là từng cái bên trong lão thủ, hắn chủ động cho Trần Bỉnh Tiên nghĩ kế, nói giết chết Ngải Lỵ Lỵ cũng không tốt, Ngải Lỵ Lỵ vừa chết, cảnh sát ngay lập tức sẽ tra được Trần Bỉnh Tiên trên đầu!

"Cho nên, không bằng tới cái ác hơn, trực tiếp giết chết Trần gia tỷ muội, sau đó giá họa cho Ngải Lỵ Lỵ! Cứ như vậy, chẳng những có thể để Trần Bỉnh Tiên đạt được công ty, có có thể được đại ca hắn gia sản, càng có thể tiêu trừ cảnh sát đối với hắn hoài nghi, một cục đá hạ ba con chim, cớ sao mà không làm đâu?

"Nghe được Cận Siêu tuyệt diệu chủ ý, Trần Bỉnh Tiên tự nhiên động tâm. Mặc dù Trần gia tỷ muội là hắn cháu gái ruột, nhưng bọn hắn trước đó cũng không cái gì tình cảm, cho nên, Trần Bỉnh Tiên cùng Cận Siêu ăn nhịp với nhau, đáp ứng cho hắn 500 vạn giết người tiền thù lao, đồng thời tại chỗ dự chi 100 vạn!

"Các vị, chú ý, tiếp xuống... Thời điểm mấu chốt nhất đến!"

Triệu Ngọc quét mắt đám người một chút, sau đó nói ra:

"Đương Cận Siêu cùng Trần Bỉnh Tiên thỏa đàm về sau, hắn cũng không có sốt ruột đi thực hiện hắn giết người hiệp ước, mà là nghĩ biện pháp lặng lẽ tiếp cận Ngải Lỵ Lỵ, đồng thời đem Trần Bỉnh Tiên toàn bộ kế hoạch tất cả đều báo cho Ngải Lỵ Lỵ!"

"A! ?"

"Cái này. . ."

Triệu Ngọc kiểu nói này, đám người ngoại trừ kinh ngạc bên ngoài, tất cả đều không thể tránh né đem ánh mắt chuyển hướng Ngải Lỵ Lỵ.

Ngải Lỵ Lỵ lập tức mặt đỏ tới mang tai, ngực chập trùng, nàng vừa định phản bác một chút, nhưng Triệu Ngọc lại tiếp tục nói ra:

"Các vị, các ngươi đoán xem, Cận Siêu tại sao muốn làm như vậy đâu?" Triệu Ngọc đầu tiên là thần bí hỏi một câu, sau đó căn bản không chờ đám người phản ứng ra sao, liền mình cấp ra đáp án, "Đúng! Bởi vì Cận

Siêu cảm thấy, chỉ cùng Trần Bỉnh Tiên một người hợp tác, căn bản không an toàn!

"Trận này phú hào nhà giết người âm mưu, có to lớn lại rõ ràng lợi ích liên đang điều khiển.

"Cận Siêu cảm thấy, nếu như hắn vẻn vẹn cùng Trần Bỉnh Tiên hợp tác, cảnh sát y nguyên có khả năng tra được trên đầu của hắn. Đến lúc đó, một khi Trần Bỉnh Tiên lộ ra chân ngựa, vậy mình lưu cho người nhà 500 vạn cũng chỉ có thể đi theo ngâm nước nóng!

"Thử nghĩ một chút, Cận Siêu tại dùng tính mạng của mình vì người nhà kiếm chác phúc lợi, hắn thế tất yếu tìm tới một cái càng thêm biện pháp ổn thỏa mới được!

"Mà biện pháp này nhân vật mấu chốt, liền là chủ tịch phu nhân —— Ngải Lỵ Lỵ!"

Nói, Triệu Ngọc một chỉ Ngải Lỵ Lỵ, đề cao giọng nói ra: "Cận Siêu tìm tới Ngải Lỵ Lỵ, chẳng những hợp bàn nắm ra Trần Bỉnh Tiên âm mưu, hơn nữa còn cho Ngải Lỵ Lỵ đưa ra một cái càng thêm kinh người, càng thêm hoàn mỹ mưu kế! Cái này mưu kế, chính là ta trước đó nói tới —— kế trong kế!

"Cận Siêu hoàn toàn chính xác phi thường thông minh, hắn đã đem tất cả chi tiết tất cả đều nghĩ đến.

"Mà lại, kế hoạch của hắn cũng phi thường trâu bò tách ra, thường nhân căn bản là không có cách tưởng tượng!

"Kế hoạch kia chính là, khi hắn dựa theo cùng Trần Bỉnh Tiên ước định, sát hại Trần gia tỷ muội về sau, hắn cũng sẽ không bị cảnh sát bắt được, càng sẽ không ra chỉ chứng Ngải Lỵ Lỵ, mà là... Hắn sẽ dùng một loại nhìn qua tương đối ngoài ý muốn phương thức kết mình —— tính

mệnh! Dùng tính mạng của mình, đến bảo đảm kế hoạch thuận lợi áp dụng!"

Hoa...

Nói đến đây, hiện trường lại một lần nữa truyền đến khó mà ức chế tiếng kinh hô.

"Đúng vậy a!" Triệu Ngọc thản nhiên nói, "Còn có cái gì gan lớn kế hoạch, có thể so sánh được đem mạng của mình đều góp đi vào đâu? Nhưng là, Cận Siêu lại thật làm được! Cũng chính là bởi vì dạng này, mới khiến cho cảnh sát chúng ta đi nhiều như vậy đường quanh co!"

Chương 525: Chương 525: Chứng cứ vô cùng xác thực

Chương 525: Chứng cứ vô cùng xác thực

Sau đó, Triệu Ngọc liền đem hắn như thế nào đuổi bắt Cận Siêu, Cận Siêu lại như thế nào từ nhà máy xi măng mái nhà té chết sự tình, đơn giản cùng đám người nói một lần.

Đám người đã sớm nghe choáng váng đều, bọn hắn căn bản là không có cách tưởng tượng, cái này cái cọc mua hung giết người án sẽ như thế phức tạp.

"Kỳ thật, sớm tại Cận Siêu cùng Trần Bỉnh Tiên lúc gặp mặt, Cận Siêu cũng đã lưu lại chuẩn bị ở sau, " Triệu Ngọc tiếp tục nói, "Hắn đem có thể chứng minh Trần Bỉnh Tiên mua hung giết người chứng cứ, còn có kia 100 vạn tiền đặt cọc đặt ở trong nhà, chính là vì muốn để cảnh sát tìm tới!

"Mà lại, để cho an toàn, hắn còn sớm dùng chuyển phát nhanh hình thức thông tri nàng thê tử. Làm như vậy, đã có thể bảo đảm cảnh sát tìm tới chứng cứ, lại có thể chứng minh thê tử của hắn đối với chuyện này không biết chút nào, sẽ không liên lụy trong đó!

"Thế nào?" Triệu Ngọc hỏi, "Cái này Cận Siêu có phải hay không đủ đa mưu túc trí a? Nhưng là, đây bất quá là hắn khổng lồ trong kế hoạch một phần nhỏ mà thôi, chúng ta tiếp tục. . .

"Cận Siêu sở dĩ đi tìm Ngải Lỵ Lỵ, hướng nàng đưa ra cái này đã long trời lở đất lại hoàn mỹ không thiếu sót kế hoạch, ngoại trừ muốn cho mình nhiều hơn một phần bảo hiểm bên ngoài, còn có một cái mục đích, đó chính là có thể kiếm một bút khả quan giết người tiền thù lao!

"Thử nghĩ một chút, Cận Siêu kế hoạch một khi thành công, Ngải Lỵ Lỵ không thể nghi ngờ sẽ trở thành người được lợi lớn nhất, chẳng những có thể kế thừa công ty cùng gia sản, còn có thể diệt trừ Trần Bỉnh Tiên cái này lớn chướng ngại. Mà càng quan trọng hơn là, nàng còn có thể hoàn mỹ đưa mình nằm ngoài mọi việc, không nhận cảnh sát hoài nghi!

"Cho nên, đôi này Ngải Lỵ Lỵ tới nói, quả thực liền cùng bánh từ trên trời rớt xuống, nàng vì cái gì không đồng ý đâu?"

"Ngươi. . . Ngươi nói bậy. . ." Ngải Lỵ Lỵ chỗ đó còn nghe được xuống dưới, lập tức lớn tiếng phản bác, "Đây đều là ngươi tận lực lập, ngươi đây là ngậm máu phun người!"

"Yên tâm, " Triệu Ngọc đã tính trước nói, "Nếu như không có mười phần chứng cứ, ta hôm nay làm sao có thể mang theo bắt giữ khiến đến đâu?"

Nói, Triệu Ngọc xông tiểu Trương đội trưởng đưa cái ánh mắt, tiểu Trương vội vàng móc ra một phần bắt giữ khiến ở trước mặt mọi người lung lay nhoáng một cái.

Bất quá, cái này bắt giữ khiến cũng không phải là thật, tiểu Trương lắc xong sau, liền vội vàng thu vào. Đám người tất cả đều ở vào cực độ trong lúc khiếp sợ, lại có người nào sẽ nhìn đến cẩn thận?

"Có người có lẽ sẽ nói, chẳng lẽ, Ngải Lỵ Lỵ liền không sợ Cận Siêu lật lọng, đem mình cũng chơi đến bên trong đi sao? Bằng như thế mấy câu, liền có thể để nàng tin tưởng?" Triệu Ngọc tự hỏi tự trả lời nói, " các vị, các ngươi suy nghĩ một chút đi, Cận Siêu muốn thuyết phục Ngải Lỵ Lỵ,

tất nhiên sẽ cho nàng một phần cam đoan, mà phần này cam đoan liền là Trần Bỉnh Tiên mua hung giết người video! Có phần này video, Ngải Lỵ Lỵ liền không có nỗi lo về sau!"

"Ngoài ra, Cận Siêu sở dĩ đem tính mạng của mình cũng đã tính toán rồi, nhiều ít cũng có triển vọng có thể để cho Ngải Lỵ Lỵ yên tâm ý tứ! Người đều chết rồi, trả hết đi đâu lật lọng?

"Mà lại, còn có một chút, kia 1000 vạn cũng có thể xem như một cái cự đại bảo hộ!" Triệu Ngọc nhìn chằm chằm Ngải Lỵ Lỵ nói, "Ta đoán, cái này 1000 vạn, hắn là Cận Siêu nói ra a? Cận Siêu đem mệnh đều thông suốt tiến vào, hắn tự nhiên sẽ đưa ra một hợp lý thù lao rồi? Thiếu đi 1000 vạn, đổi ta cũng không biết làm, đúng không?

"Cứ như vậy, Ngải Lỵ Lỵ đồng ý Cận Siêu kế hoạch về sau, liền trực tiếp đem cái này 1000 vạn tiền thù lao giao cho Cận Siêu!" Triệu Ngọc lắc đầu nói, "Ta không biết, bọn hắn đến cùng là thế nào hiệp thương, cũng không biết đây là tiền đặt cọc vẫn là tiền đặt cọc, nói tóm lại, tiền xác thực đến Cận Siêu trong tay!

"Cận Siêu cầm tới tiền về sau, đem tiền đổi thành tiền mặt, giấu ở vợ hắn tiệm thợ may cổng thị trường mua bán trữ container bên trong, " Triệu Ngọc nói, "Sau đó, hắn lại đến nào đó chuyển phát nhanh công ty gửi đi một phong trì hoãn ba tháng mới có thể gửi đi phát chuyển nhanh, chẳng những cho thê tử hài tử viết xuống di thư, hơn nữa còn đem tủ chứa đồ chìa khoá để lại cho bọn hắn!

"Tất cả mọi người tưởng tượng một chút đi, " Triệu Ngọc hướng mọi người nói, "Ba tháng về sau, cái này lên té lầu án sớm đã hết thảy đều kết thúc! Đến lúc đó, ai còn sẽ đi lưu ý, Cận Siêu thê tử nhận được kia phong chuyển phát nhanh đâu?

"Cận Siêu kế hoạch có thể xưng hoàn mỹ, tất cả chi tiết, đều là hắn sớm thiết kế tốt! Cho nên, bản thân hắn mới là cái này lên té lầu án ——

người vạch ra!

"Chỉ bất quá, nói thật. . . Ta thật không biết Cận Siêu là thế nào nghĩ,

Hắn thật đúng là mẹ nó coi trọng chữ tín, vậy mà thật đi giết người!

"Mà lại. . . Hơn nữa còn tàn nhẫn đem hai tỷ muội từ trên nóc lầu đẩy xuống tới!" Triệu Ngọc nói với mọi người nói, " các vị, hiện tại chân tướng đã ra tới! Mặc kệ kế hoạch là ai thiết kế, Trần Bỉnh Tiên cùng Ngải Lỵ Lỵ đều như thế có tội, bọn hắn nhất định phải tiếp nhận luật pháp thẩm phán!"

"Không! Không không không!" Ngải Lỵ Lỵ nghe được về sau, lập tức ưỡn ngực đứng lên, xông Triệu Ngọc quát, "Ngươi. . . Các ngươi thuần túy là ngậm máu phun người, mọi chuyện cần thiết đều là ngươi tại nói mò mà thôi, có. . . Có cái gì chứng cứ?"

"Chứng cứ? Ta dựa vào!" Triệu Ngọc tròng mắt trừng một cái, quát, "Chứng cứ còn chưa đủ vô cùng xác thực sao?" Nói, hắn một chỉ bên cạnh giám đốc Lý Thầm, "Ta đoán ngươi căn bản cũng không biết a? Trần Bỉnh Quang sớm tại mình tư nhân trong trương mục thiết lập qua bảo hộ biện pháp, chỉ cần trong trương mục vừa có gió thổi cỏ lay, Lý Thầm tất cả đều sẽ biết! Đúng hay không?"

"Ta. . . Cái này. . ." Lý Thầm bỗng dưng choáng váng, hoàn toàn nghĩ không ra, Triệu Ngọc vậy mà bán đứng chính mình ra. Thế nhưng là, trước mắt bao người, hắn cũng chỉ có thể xấu hổ phối hợp xuống đi, hướng mọi người nhẹ gật đầu!

"Ngươi! ?" Ngải Lỵ Lỵ trừng Lý Thầm một chút, nói, "Kia. . . Những số tiền kia ta tùy tiện bỏ ra, lại không có. . ."

"Ai u, ngươi làm sao nghe không rõ đâu?" Triệu Ngọc không đợi Ngải Lỵ Lỵ giảo biện, nói thẳng, "Lý Thầm là lão công ngươi thân mật vô

gian đại quản gia, ngươi những số tiền kia lưu động cùng đi hướng, hắn biết tất cả nhất thanh nhị sở! Đúng hay không?"

"Ừm. . . Là. . . là. . . Đi. . ." Lý Thầm đỏ bừng cả khuôn mặt, mồ hôi lạnh ứa ra.

"Không. . . Không có khả năng!" Ngải Lỵ Lỵ kích động toàn thân run rẩy, run rẩy nói, "Ta căn bản không biết Cận Siêu, ta là vô tội! Những số tiền kia cũng không phải ta cho hắn!"

"Ai!" Triệu Ngọc thở dài, nói, "Ngải Lỵ Lỵ, đều lúc này, ngươi còn có cái gì tốt giảo biện? Tốt, cho ngươi xem một chút, đây là cái gì? Xem thật kỹ một chút, nhận ra không?"

Nói, Triệu Ngọc đem Cận Siêu cái kia USB lấy ra, nâng trước mặt Ngải Lỵ Lỵ.

"Nhìn kỹ, " Triệu Ngọc nói, "Tại Trần gia tỷ muội té lầu tử vong về sau , dựa theo các ngươi kế hoạch bước đầu tiên, ngươi là phải bị xem như thứ nhất người hiềm nghi bị cảnh sát bắt thẩm vấn! Ngươi vì có thể bảo đảm mình có thể từ cục cảnh sát ra, tự nhiên muốn cho mình lưu cái hậu thủ?

"Bằng không, một khi cảnh sát không có tìm được Cận Siêu lưu lại chứng cứ, vậy ngươi chẳng phải là đem mình chơi đi vào?"

"A! ?" Nhìn thấy Triệu Ngọc trong tay USB về sau, Ngải Lỵ Lỵ cả người đều choáng váng, ánh mắt của nàng phảng phất đều có thể trừng ra máu, lúc này run rẩy hô, "Làm sao. . . Làm sao có thể? Ngươi. . . Ngươi từ nơi nào tìm tới? Ngươi. . . Các ngươi vậy mà trộm cướp! Các ngươi. . . Các ngươi. . . A. . ."

Thét lên nơi này, Ngải Lỵ Lỵ đã triệt để sụp đổ, ngửa mặt lên trời kêu to lên!

"A. . . A. . ." Kêu kêu, nàng bỗng nhiên vọt tới giường bệnh trước mặt, một thanh xốc lên đóng trên người Trần Bỉnh Quang vải trắng, xông người chết rống to, "Trần Bỉnh Quang, ngươi cái này không có lương tâm! Ngươi tình nguyện đem tiền quyên ra ngoài cũng không chịu cho ta, ngươi cái này hỗn đản, ngươi không phải người, a. . ."

Nói, nàng vậy mà như điên hướng người chết mãnh chùy.

Oa!

Đám người kinh hãi, vội vàng tiến lên ngăn cản, Lý Thầm càng là nơm nớp lo sợ đem vải trắng nặng lại đắp lên!

"Các ngươi đừng cản ta, đừng cản ta! A. . ." Ngải Lỵ Lỵ gào khóc kêu to, như điên cùng mọi người xô đẩy nói, " ta muốn cùng lão Trần đồng quy vu tận, ta cũng không sống được. . . A. . . Ô. . ."

Thành viên hội đồng quản trị tranh thủ thời gian dùng sức ngăn cản, hiện trường hỗn loạn tưng bừng.

Thế nhưng là, trong hỗn loạn, Tô Kim Muội chợt kéo Triệu Ngọc, đồng thời dùng nháy mắt ra hiệu cho trong tay hắn USB. Ý kia là tại hỏi thăm, vì cái gì Ngải Lỵ Lỵ nhìn thấy cái này USB liền sẽ hỏng mất đâu?

Cái này USB, căn bản chính là Cận Siêu a?

Đông!

Ai ngờ, Triệu Ngọc còn chưa trả lời , bên kia Ngải Lỵ Lỵ lại tại mọi người đẩy đẩy phía dưới, nặng nề mà ngã trên mặt đất! Phía sau lưng nàng đụng phải ngăn tủ, đem ngăn tủ xô ra thật xa, trong ngăn tủ tạp vật cũng đều rơi xuống.

Có thể là lo lắng Ngải Lỵ Lỵ thụ thương, chúng thành viên hội đồng quản trị lúc này mới tranh thủ thời gian vung ra tay, lui về phía sau một bước.

"Ô. . . Ô ô. . ." Ngải Lỵ Lỵ tóc tai rối bời, nghẹn ngào khóc rống, một mực khóc mấy chục giây, lúc này mới mất hết can đảm loạng choạng đầu nói, "Vâng! Các ngươi thắng, các ngươi thắng, Cận Siêu kia 1000 vạn chính là ta cho hắn! Ô. . .

"Ta. . . Ta trong nhà này thực sự đè nén quá lâu quá lâu, ta trôi qua thời gian, các ngươi không tưởng tượng nổi! Bọn hắn từng cái, không ai chân chính tôn trọng qua ta, không ai coi ta là thành người nhà của bọn hắn! Kia hai cái không có giáo dưỡng nha đầu càng là vừa thấy mặt liền gọi ta gà rừng, ta chịu đủ, thật chịu đủ! A. . . Ha ha. . ."

Lúc nói chuyện, trong phòng bệnh thình lình hoàn toàn yên tĩnh, chỉ có thể nghe được Ngải Lỵ Lỵ kia khiến người lông tơ đứng thẳng tiếng cười. . .

Chương 526: Chương 526: Đánh táo cũng có dây đỏ

Chương 526: Đánh táo cũng có dây đỏ

"Ha ha ha. . ." Ngải Lỵ Lỵ xông Triệu Ngọc tố chất thần kinh cười, trong mắt lộ ra không nói ra được tà dị, "Ngươi không phải là muốn biết ta cùng Cận Siêu lúc ấy là thế nào thương lượng sao? Kỳ thật, chúng ta cái gì cũng không có thương lượng, chỉ là lên giường mà thôi! Ha ha. . .

"Ước chừng 6 năm trước, ta tại thủ đô cùng Cận Siêu từng có ngắn ngủi giao tình, hắn đi thăm dò một vụ án, trùng hợp gặp, rất nói chuyện rất là hợp ý, cho nên. . . Ta nghĩ, hắn nhiều ít bởi vì nhớ thương tình cũ, mới có thể tới tìm ta đi!

"Ai. . . Kỳ thật, làm ta đem tiền cho Cận Siêu về sau, ta kỳ thật. . . Đặc biệt hi vọng hắn là lường gạt, có thể mang theo tiền chạy trốn, ha ha. . ." Ngải Lỵ Lỵ có chút ít thảm đạm nói, "Ta thậm chí không có tìm người đi tra bệnh của hắn lịch, tra hắn địa chỉ, ngoại trừ lên giường, ta chẳng hề làm gì. . .

"Các ngươi không phải muốn biết ta là thế nào nghĩ sao?" Ngải Lỵ Lỵ trên mặt phút chốc lộ ra phẫn hận, "Tốt! Ta hiện tại sẽ nói cho các ngươi biết! Ta mẹ nó chỉ là một nữ nhân, ta có thể nghĩ như thế nào? Lão công ta hôn mê bất tỉnh, cho ta vứt xuống một cái cục diện rối rắm; ta kia cái gọi là hai cái nữ nhi đối ta như nước với lửa, hận không thể đem ta đuổi ra khỏi cửa; ta em vợ kia, càng là muốn phái người tới. . . Tới giết ta! Các ngươi. . . Các ngươi cái nào nghĩ tới, ta lúc ấy là cảm giác gì?

"Ta coi như không đáp ứng Cận Siêu, kia Trần Bỉnh Tiên cũng sẽ lại phái một cái khác Cận Siêu tới giết ta a!" Nói, Ngải Lỵ Lỵ cắn răng nói, "Tốt! Đã hắn phái người tới giết ta, như vậy vì cái gì ta không thể hãm hại hắn đâu? Đổi lại các ngươi, các ngươi sẽ làm thế nào, a! ! ?"

Ngải Lỵ Lỵ một tiếng gào thét, chấn động đến hiện trường đám người toàn thân run lên.

"Ha ha. . . Ha ha ha. . . Lão Trần a, ngươi bây giờ hài lòng đi. . ." Ngải Lỵ Lỵ ngược lại hướng về phía trên giường bệnh tử thi, âm trầm nói, "Ngươi bây giờ là chân chính cửa nát nhà tan a! Con gái của ngươi chết rồi, ngươi cũng đã chết, đệ đệ ngươi cùng nàng dâu đã ngồi tù, ngươi hài lòng a? Ha ha ha. . . Có tiền. . . Có tiền có mẹ nó cái gì dùng a! Ha ha ha. . ."

Nhìn thấy Ngải Lỵ Lỵ cảm xúc càng phát ra mất khống chế, Triệu Ngọc vội vàng cho tiểu Trương nháy mắt, tiểu Trương lúc này mới kịp phản ứng, mau tới trước cho Ngải Lỵ Lỵ mang lên trên còng tay.

Mang còng tay thời điểm, mất hết can đảm Ngải Lỵ Lỵ không có làm ra bất luận cái gì phản kháng.

"Nha. . . Không nghĩ tới, chân tướng sẽ là dạng này!" Tô Kim Muội xông Triệu Ngọc gật đầu nói, "Sư phụ a, nguyên lai đây chính là như lời ngươi nói, mưu kế bên trong mang theo trùng hợp tội án a! Chúng ta một mực đưa ánh mắt đặt ở thu hoạch được lợi ích trên thân người, lại không để ý đến từ giữa đó nghĩ kế người!

"Còn có, cái này Cận Siêu, không hổ là cái lợi hại cảnh sát a! Lại có thể nghĩ ra phức tạp như vậy mưu kế đến! Nếu như lúc trước hắn không có bị cách chức, hiện tại khẳng định cũng là một cái cùng sư phụ ưu tú nhân viên cảnh sát đi?"

"Không!" Triệu Ngọc lắc đầu nói, "Chúng ta trước kia lăn lộn giang hồ có câu danh ngôn, gọi là tâm tà hết thảy tà, tâm chính hết thảy chính! Một người, mặc kệ gặp lại như thế nào ngăn trở, cũng không nên trở thành hắn giết người lý do! Cho nên, bằng Cận Siêu sở tác sở vi, coi như hắn không có bị cách chức, tương lai cũng chưa chắc có thể trước sau vẹn toàn!"

"Nha. . . Có đạo lý, thế nhưng là. . ."

Tô Kim Muội vốn muốn hỏi hỏi một chút, Triệu Ngọc lúc nào hỗn qua gian hồ? Nhưng Triệu Ngọc lại ngược lại đối kia Ngải Lỵ Lỵ nói ra: "Ngải Lỵ Lỵ, ngươi cũng giống vậy, nếu như ngươi trong lòng còn có từ đọc lời nói, Cận Siêu tái xuất một trăm cái chủ ý cũng không hề dùng! Ngươi lúc đó, hoàn toàn có mặt khác lựa chọn!

"Cho nên, đây hết thảy đều là chính ngươi chọn, trách không được người khác!" Triệu Ngọc lạnh lùng lời nói, "Còn có, ta cũng không tin, ngươi ban đêm lúc ngủ, sẽ không nhớ tới kia đối té lầu chết thảm Mễ Lỵ tỷ muội!"

Oa nha. . .

Không biết là ứng nghiệm vẫn là thế nào, Triệu Ngọc vừa mới nói xong lời này, ngoài cửa sổ liền thình lình đánh một cái tiếng sấm. Trong phòng tất cả mọi người, tất cả đều bị cái này tiếng sấm dọa giật mình, thậm chí ngay cả Triệu Ngọc bản nhân cũng không ngoại lệ.

Mà Ngải Lỵ Lỵ càng là thần sắc đau thương ngồi phịch ở trên mặt đất. . .

Rất nhanh, tại tiểu Trương kêu gọi phía dưới, người mặc đồng phục Nhữ Dương tổ trọng án thám viên nhóm cùng nhau chen vào, bắt đầu đem nghi phạm Ngải Lỵ Lỵ áp giải về bọn hắn cục cảnh sát.

Triệu Ngọc thì thừa cơ đem trong tay USB còn đưa tiểu Trương.

Chợt nhìn đến cái này USB, Tô Kim Muội lúc này mới nhớ tới trước đó nghi hoặc đến, vội vàng đem Triệu Ngọc kéo đến vừa nói: "Sư phụ a, ngươi mau nói cho ta biết, vì cái gì Ngải Lỵ Lỵ vừa nhìn thấy cái này USB, liền cúi đầu nhận tội đây?

Cái này USB, rõ ràng là Cận Siêu sao?"

"Chờ một chút, " Triệu Ngọc đi đến hành lang một cái yên lặng nơi hẻo lánh bên trong, cho Quý Xuân Hoa ông chủ đánh tới một điện thoại."Quý ông chủ a, ta bên này mà đã xong việc, ngươi nơi đó cũng có thể kết thúc công việc, có thể để Hứa Thiên Miểu đại luật sư hiện thân!

"Ừm. . . Ta biết, lần này ngươi thật sự là giúp huynh đệ ta đại ân! Ta Triệu Ngọc thề, về sau cũng không tiếp tục trộm nhà ngươi lá trà có được hay không? Ha ha ha. . ."

Vừa mới cúp điện thoại, Tô Kim Muội liền níu lại Triệu Ngọc cánh tay khen lớn nói: "Sư phụ a, ngươi thật sự là quá lợi hại! Lại là lăn lộn giang hồ, lại là trộm lá trà, làm sao như vậy toàn năng đâu?"

"Đi đi đi, đừng lấy lòng ta, ta sẽ kiêu ngạo!" Triệu Ngọc mở câu trò đùa, lúc này mới cùng Tô Kim Muội nói ra USB tình hình thực tế, "Kỳ thật, cái kia USB chẳng qua là dùng để lừa gạt Ngải Lỵ Lỵ một chút mà thôi, lại không nghĩ rằng, vậy mà thật bị ta đoán đúng!

"Là như vậy, ta trước đó đã từng nghĩ tới, vì có thể để cho Ngải Lỵ Lỵ tin tưởng mình kế hoạch có thể thực hiện, Cận Siêu nhất định sẽ đem Trần Bỉnh Tiên thuê hắn mua hung giết người video lưu cho Ngải Lỵ Lỵ một phần.

"Mà Ngải Lỵ Lỵ cũng tất nhiên sẽ không dễ dàng đem phần này chứng cứ tiêu hủy, bởi vì một khi nàng hãm sâu cảnh sát hoài nghi lời nói, liền có thể dùng vật này tự vệ!

"Đã dạng này, vậy ta liền muốn, Cận Siêu mình giữ lại kia phần chứng cứ là trang trong USB, vậy hắn giao cho Ngải Lỵ Lỵ kia một phần, có thể hay không cũng sử dụng một cái giống nhau như đúc USB đâu?

"Cho nên, ta vừa rồi liền đem USB lấy ra lừa gạt một chút, để Ngải Lỵ Lỵ nghĩ lầm, là ta dùng cái gì bàng môn tả đạo, đã đem nàng giấu kín lên USB tìm được!

"Nghĩ một hồi đi, nếu như chúng ta thật tìm được Ngải Lỵ Lỵ giấu đi USB, kia chẳng phải có thể trực tiếp nói thẳng, Ngải Lỵ Lỵ cùng Cận Siêu có quan hệ sao? Cho nên. . . Ha ha. . ."

"Oa. . ." Tô Kim Muội trừng mắt manh manh mắt to khen, "Sư phụ a, ta thật sự là quá bội phục ngươi! Như thế âm hiểm chú ý, đều có thể bị ngươi nghĩ đến a! Thật tài tình! Bất quá. . . Thế nhưng là. . . Muốn vạn nhất Cận Siêu cho Ngải Lỵ Lỵ chính là đĩa CD, hoặc là bộ dáng khác USB đâu? Kia không sẽ mặc giúp?"

"Mặc cái gì giúp?" Triệu Ngọc cười nói, "Ngươi quên, ta vừa rồi từ đầu đến cuối, nói qua USB là từ Ngải Lỵ Lỵ nơi đó tìm tới sao?

"Hừ! Nếu như lừa gạt không ra, ta liền đi kéo chút khác, nói USB bên trên có Ngải Lỵ Lỵ vân tay cũng tốt, hoặc là nói Cận Siêu lưu lại liên quan tới Ngải Lỵ Lỵ cho hắn tiền chứng cứ phạm tội cũng được, nói tóm lại, nhất định phải làm cho Ngải Lỵ Lỵ không ngừng sợ hãi cùng mơ hồ, không thể cho nàng bất luận cái gì nghiêm túc cơ hội suy tính! Bằng không mà nói, nàng hơi động một chút đầu óc, chúng ta liền uổng phí sức lực!"

"Nha. . ." Tô Kim Muội rốt cục lĩnh ngộ, "Ta nói, ngươi tại sao muốn phí khí lực lớn như vậy, tại di chúc bên trên làm bộ! Nguyên lai, đây cũng là đánh tan Ngải Lỵ Lỵ tâm lý phòng tuyến một loại thủ đoạn a!"

"Có tiến bộ, " Triệu Ngọc ngoắc ngoắc Tô Kim Muội cái cằm, nói, "Bất quá, chuyện này di chúc thế nhưng là trọng yếu nhất một vòng, chỉ có để Ngải Lỵ Lỵ mất hết can đảm, cho là mình hao tổn tâm cơ lại không chiếm được bất cứ thứ gì, tâm lý của nàng phòng tuyến mới có thể sụp đổ! Bằng không mà nói, đừng nói cửa, ngay cả cái cửa sổ đều không có!"

"Oa! Thật sự là quá lợi hại!" Tô Kim Muội thở dài, "Nói thật với ngươi, trước đó, ta thật đặc biệt lo lắng, cho là ngươi sẽ không thành công đây này! Mà lại. . . Chúng ta làm như thế, thực sự quá thiếu đạo đức!"

"Ta cũng là bây giờ không có biện pháp khác!" Triệu Ngọc thở dài, "Ngẫm lại đi, trên tay chúng ta không có bất kỳ chứng cớ nào. Coi như chúng ta có thể chứng minh Cận Siêu tiền là Ngải Lỵ Lỵ cho! Thế nhưng là, chỉ cần Ngải Lỵ Lỵ có chủ tâm chống chế, chết không thừa nhận, tương lai dù là lên toà án, cũng căn bản không có cách nào cho nàng định tội! Nàng có thể nói, những số tiền kia là gặp Cận Siêu đáng thương đưa cho hắn, chúng ta thì có biện pháp gì đâu?"

"Cũng thế. . ." Tô Kim Muội nhẹ gật đầu.

Lúc này, Triệu Ngọc chợt nhớ tới Miêu Anh lúc trước đến, liền nói: "Không sai, chúng ta loại này có táo không có táo đánh ba sào phương pháp hoàn toàn chính xác không quá địa đạo. Thế nhưng là nói trở lại, nếu như Ngải Lỵ Lỵ thật không thẹn với lương tâm, chúng ta coi như đem cây táo đánh gãy thì có ích lợi gì đâu?

"Cho nên nói, chúng ta không buông tha một cái người xấu, cũng tuyệt không oan uổng một người tốt! Cái nguyên tắc này, mới là chúng ta hình sự trinh sát người chân chính dây đỏ!"

Chương 527: Chương 527: Chưa kết thúc quẻ càn

Chương 527: Chưa kết thúc quẻ càn

Oanh. . .

Ngoài cửa sổ lại một cái sấm rền nổ vang, mưa to mưa lớn.

Không thể nào?

Triệu Ngọc nhìn một chút ngoài cửa sổ đường Thuận Phong, cả con đường đều đã bao phủ tại màn nước bên trong, nước mưa tại đường nhựa trên mặt cấp tốc lưu động, giống như tạo thành một dòng sông nhỏ. . .

Ai u. . . Cái này Thiên nhi u. . .

Triệu Ngọc kéo lên màn cửa, lại lần nữa cảm nhận được một hơi khí lạnh.

Giờ phút này đã là buổi chiều 11 điểm nhiều giờ, bởi vì mưa rơi quá lớn, đương Triệu Ngọc chạy về nhà thời điểm, mặc dù đánh lấy dù che mưa, nhưng quần áo vẫn là ướt một mảnh lớn.

Hắn đem quần áo ướt cởi ra, tất cả đều ném vào máy giặt.

Một ngày này nha!

Mặc dù hôm nay không cùng người khô cầm, nhưng Triệu Ngọc cảm giác so dĩ vãng bất kỳ lần nào đều muốn mỏi mệt.

Có lẽ. . . Là bởi vì hắn đã hai ngày hai đêm không có hảo hảo ngủ!

Cũng có lẽ. . . Bởi vì hôm nay rốt cục phá té lầu án a?

Ma Kỳ, Mễ Lỵ, mặc kệ như thế nào, ta đã đem hại chết các ngươi tất cả hung phạm, tất cả đều tìm đến, hai người các ngươi có thể nghỉ ngơi đi!

Hô. . .

Triệu Ngọc dùng khăn mặt xoa xoa bị nước mưa ướt nhẹp tóc, thở phào một hơi dài.

Tốt, chung cư án giết người cùng té lầu án tất cả đều chân tướng rõ ràng, tiếp xuống, rốt cục có thể nghỉ ngơi thật tốt một chút đi?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc không tự chủ được mở ra hệ thống nhìn một chút. Không nghĩ tới, tại kỳ ngộ ghi điểm kia một cột bên trên số lượng ngay tại càng không ngừng lóe ra.

Hắn lúc này mới phát hiện, mình trước đó 77 điểm tích lũy, vậy mà đã biến thành 278 điểm!

Oa!

Triệu Ngọc không khỏi một tiếng sợ hãi thán phục, thật không nghĩ tới, hôm nay phó bản kỳ ngộ, vậy mà có thể một hơi đạt được 201 điểm siêu cao điểm tích lũy!

Bất quá, cẩn thận hồi tưởng một chút, vào hôm nay phó bản kỳ ngộ bên trong, mình thế nhưng là thu được gần bốn ngàn vạn tiền thưởng a!

Cùng bốn ngàn vạn tương đối, điểm ấy điểm tích lũy, không coi là nhiều a?

Cứ theo đà này, khoảng cách lần tiếp theo thăng cấp, chẳng phải là đã không xa?

Bất quá. . .

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc nặng lại đem ánh mắt bỏ vào hệ thống trung ương nhất khu vực, ở nơi đó, "Càn khảm" hai cái chữ to, y nguyên vô cùng rõ ràng biểu hiện ở nơi đó.

Càn khảm quẻ. . .

Nói như vậy. . . Cái này càn khảm quẻ còn chưa kết thúc rồi?

Nghĩ tới chỗ này thời điểm, Triệu Ngọc chưa phát giác cảm thấy rất ngờ vực. Hắn lại đem mở quẻ về sau kinh lịch nhớ lại một lần, lần này, hắn rốt cục ngộ ra được thứ gì.

Đầu tiên tới nói, mình hôm nay thu được gần 4 ngàn vạn siêu cấp tiền thưởng, điều này không nghi ngờ chút nào là "Đoái" quẻ một loại biểu hiện!

Tiếp theo, Lan Thư Bình hô đài truyền hình người cho mình làm tuyên truyền, đây cũng là "Chấn" quẻ đối ứng phạm trù;

Lại sau này nhìn, mình nghĩ hết biện pháp, rốt cục tra ra té lầu án chân tướng, vậy cũng hẳn là đối ứng "Cấn" quẻ mới đúng a?

Thế nhưng là. . . Thế nhưng là. . .

Quẻ văn tại sao là "Càn khảm" quẻ đâu?

Chẳng lẽ. . .

Chẳng lẽ. . .

Cái này "Càn" đại biểu, cũng không phải là cái gì thiên tai nhân họa siêu cấp sự kiện lớn? Mà là. . . Mà là đại biểu cho một loại nhiều cái quẻ văn dung hợp! ?

Lúc này đem phát sinh kỳ ngộ, không đủ để dùng hai loại quẻ văn để diễn tả thời điểm, mới có thể xuất hiện "Càn" quẻ?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc không khỏi một trận hưng phấn, cảm giác mình khả năng bắt lấy trọng điểm.

Hồi tưởng ban đầu ở tướng quân lĩnh lần thứ nhất mở ra quẻ càn về sau, mình cũng là tao ngộ nhiều loại khiến người khiếp sợ kỳ ngộ:

Cùng đạo trưởng, Lý Tu Sinh đám người đấu tranh, có thể dùng "Cấn" quẻ biểu thị; phát hiện kinh thiên Kim Phật bảo tàng, có thể dùng "Đoái" quẻ biểu thị; cùng Miêu Anh sinh tử hào hùng, có thể dùng "Khảm" quẻ biểu thị; mà Phó Kiếm Tinh chờ nhân viên cảnh sát bất hạnh gặp nạn, lại vừa lúc đối ứng sự kiện lớn "Khôn" quẻ. . .

Cho nên. . . Cho nên cái này Bát Quái đứng đầu "Càn" quẻ, cũng không thấy đại biểu chết rất nhiều người, mà là đại biểu cho một loại nhiều cái quẻ văn dung hợp, biểu thị sắp phát sinh kỳ ngộ, sẽ xuất hiện nhiều loại tình trạng!

Chậc chậc. . .

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc lông mày chưa phát giác lại vặn chặt, hắn đang suy nghĩ, nếu như mình phỏng đoán là đúng? Như vậy quẻ càn đằng sau đi theo khảm quẻ, lại có ý gì đâu?

Khảm đại biểu nữ nhân. . .

Nữ nhân?

Nữ nhân là ai?

Tô Kim Muội sao?

Thế nhưng là, mặc dù tiểu cô nương đi theo mình bôn tẩu một ngày, nhưng nàng bất quá là cái tiểu đồ đệ mà thôi a? Cũng không phải lăn ga giường cái chủng loại kia quan hệ, cái này có thể xem như khảm quẻ sao?

Mà lại, nếu như dựa theo quẻ văn phân tích, cái này đại biểu cho "Khảm" quẻ nữ nhân hẳn là so bốn ngàn vạn tiền thưởng, lên ti vi còn có phá án và bắt giam té lầu án tướng lợi hại hơn mới đúng chứ?

Cái này lại giải thích thế nào đâu?

Đúng rồi. . . Triệu Ngọc ngược lại nghĩ đến, lần trước mở ra quẻ càn về sau, thế nhưng là liên tiếp hai ngày mới cuối cùng tuyên cáo hoàn tất! Như vậy hiện tại ngay cả 24 giờ cũng còn không đến, chẳng lẽ lại, muốn ứng nghiệm quẻ văn, đến ngày mai gặp rồi?

Vẫn là. . .

Triệu Ngọc ngược lại gỡ ra màn cửa nhìn một chút sấm sét vang dội, mưa to mưa lớn ngoài cửa sổ, trong lòng lo lắng nghĩ đến, vẫn là vậy chân chính sự kiện lớn, cũng không xuất hiện?

Đông đông đông. . .

Đông đông đông. . .

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc vì thế lo lắng thời điểm, cửa phòng chợt bị người dùng lực nện vang lên.

Nãi nãi của ta gấu, không thể nào?

Nghe kia tiếng gõ cửa dồn dập, Triệu Ngọc trong lòng hơi hồi hộp một chút, không tự chủ được nghĩ đến, có phải hay không, cái gọi là sự kiện lớn, cái này tìm tới cửa đâu?

Đương nhiên, mặc kệ trong lòng nghĩ như thế nào, hắn vẫn là gấp chạy mấy bước đi vào phòng khách, sau đó nhanh chóng mở cửa phòng ra.

Nhưng mà, khi hắn thình lình nhìn thấy ngoài cửa tình hình về sau, ánh mắt lại bỗng dưng thả lên ánh sáng!

Ông trời ơi..!

Làm sao. . .

Nhưng thấy ngoài cửa đứng đấy một người mặc đồng phục cảnh sát người cao nữ nhân, nữ nhân có không lộ lỗ tai cây nấm đầu, tóc đen nhánh tịnh lệ, khí khái anh hùng hừng hực!

Không sai, nữ nhân này chính là Triệu Ngọc mong nhớ ngày đêm —— Miêu Anh! ! !

Miêu Anh trở về!

Thế nhưng là. . . Triệu Ngọc tại con mắt sáng lên đồng thời, nhưng cũng phát hiện Miêu Anh đã bị mưa to ngâm một cái tinh ẩm ướt, tóc, gương mặt, cái cổ còn có trên vạt áo, tất cả hướng xuống chảy xuống nước mưa. . .

"Mầm. . . Meo meo. . . Ngươi đây là. . ."

Triệu Ngọc vẻn vẹn hỏi một câu, ngoài cửa Miêu Anh lại bỗng dưng đất bằng vọt lên, một chút nhảy tới Triệu Ngọc trên thân! Ngay sau đó, nàng ôm Triệu Ngọc bả vai, thâm tình lại dùng sức hôn xuống!

Mặc dù tình huống tới đột nhiên, để Triệu Ngọc nguyên địa đánh một vòng, nhưng Triệu Ngọc vẫn là ổn định trọng tâm, tại một cước đem cửa đạp quan bế về sau, lập tức kích tình mênh mông nghênh hợp đi lên.

Miêu Anh trên thân, ngoại trừ nước mưa ướt lạnh hương vị bên ngoài, vẫn như cũ tản ra nàng đặc hữu mùi thơm cơ thể, để Triệu Ngọc trong nháy mắt say mê trong đó.

Tại đầu một cái kịch liệt nụ hôn dài về sau, Miêu Anh lúc này mới lắc lắc mái tóc, si mị mà hỏi thăm: "Thân ái, ngươi có thể nghĩ chết ta rồi!"

"Móa, còn nói sao!" Triệu Ngọc rốt cuộc tìm được nôn nước đắng cơ hội, một mặt thâm tình ôm Miêu Anh, một mặt oán giận nói, "Điện thoại đánh không thông, tin nhắn cũng không trở về, ngươi nghĩ gấp chết ta à! Ân. . . Ô. . ."

Triệu Ngọc còn chưa nói xong, Miêu Anh liền lần thứ hai tiến lên đón.

Trong chốc lát, cảm thụ được Miêu Anh thực chất bên trong loại kia khí khái anh hùng hừng hực, cùng nàng triều khí phồn thịnh lực lượng, Triệu Ngọc bị triệt để đốt lên, hắn trực tiếp ôm Miêu Anh vọt vào phòng vệ sinh. . .

Bởi vì nữ thần đột nhiên trở về, đối với Triệu Ngọc tới nói, cái này chú định lại là một cái điên cuồng kịch liệt ban đêm. May mắn lầu dưới Khương Đại Phong một nhà ra ngoài du lịch, bằng không, không biết Khương Đại Phong lại được suy nghĩ gì biện pháp khiếu nại Triệu Ngọc đâu!

Lúc đầu, Triệu Ngọc có một bụng lời nói nghĩ đối Miêu Anh kể ra, một cái là hỏi thăm nàng những ngày này đến cùng đi đâu? Một cái khác, thì là muốn cùng với nàng giảng một chút mình liên phá hai kiện bản án dũng mãnh phi thường biểu hiện.

Thế nhưng là, Miêu Anh tựa hồ đối với những này hoàn toàn không có hứng thú, chỉ là một vị trên người Triệu Ngọc thăm dò phát tiết, hoàn toàn không cho Triệu Ngọc hảo hảo phát biểu cơ hội.

Ngoài cửa sổ vẫn như cũ tiếng sấm ù ù, mưa rào xối xả, trong phòng thì sục sôi bành trướng, sóng to gió lớn. . . Cuối cùng, Triệu Ngọc cũng không nhớ rõ hắn đến cùng cùng Miêu Anh giày vò đến mấy điểm mới rốt cục ngủ, hắn chỉ nhớ rõ, sắp sửa lấy trước đó, Miêu Anh ghé vào lỗ tai hắn thâm tình đưa tình nói ba chữ:

"Ta - yêu - ngươi. . ."

Chương 528: Chương 528: Làm thần thám

Chương 528: Làm thần thám

Nha...

Sáng sớm ngày thứ hai, Triệu Ngọc sờ lên đầu nặng trĩu, vẫn cảm giác buồn ngủ u ám.

Hắn nhắm mắt lại, nghiêng tai lắng nghe, ngoài cửa sổ lại nghe không đến ù ù dông tố âm thanh, đoán chừng, mưa rốt cục ngừng a?

Lại qua mấy giây, hắn lúc này mới chậm rãi mở to mắt, xuyên thấu qua hơi mờ màn cửa, hắn có thể nhìn thấy màn cửa bị ánh mặt trời chiếu ra một cái cự đại vầng sáng.

Ân... Xem ra, ngây thơ chính là tinh!

Sau đó, Triệu Ngọc đưa cánh tay đưa về phía bên cạnh, muốn kiểm tra thân yêu Miêu Anh. Nhưng mà, đưa tay phía dưới, lại cái gì đều không có sờ đến...

Ân...

Quay mặt lại, Triệu Ngọc lúc này mới phát hiện, giường khác một bên không có một ai, cái gì cũng không có. Chỉ có thể nhìn thấy bởi vì tối hôm qua kịch liệt hoạt động mà tràn đầy nếp uốn chăn đệm ga giường.

"Thân ái, uy... Chạy đi đâu lại? Ai..." Triệu Ngọc ngồi thẳng lên lúc, vẫn cảm giác có chút hoa mắt váng đầu.

Hồi ức tối hôm qua kịch liệt điên cuồng, hắn không khỏi nghiễm nhiên cười một tiếng, dư vị vô tận.

Ha ha, mặc dù ngang ngược một điểm, nhưng là... Ta thích!

"Miêu Anh? Meo meo..." Ai ngờ, Triệu Ngọc lại hô vài tiếng, nhưng gian phòng bên trong từ đầu đến cuối không có truyền đến Miêu Anh đáp lại.

"Thế nào đây là..." Hắn duỗi một cái thật dài lưng mỏi, lúc này mới phí sức đi xuống giường.

Xoẹt xẹt...

Màn cửa bị hắn kéo ra về sau, ánh mặt trời sáng rỡ đối diện chiếu vào, tránh đến hắn mở mắt không ra. Kinh lịch mưa gió sau ánh nắng, luôn luôn như vậy ấm áp ấm áp, Triệu Ngọc mặc dù chướng mắt, lại cảm giác phi thường dễ chịu.

A nha...

Tại lại ngáp một cái về sau, hắn lúc này mới đi ra phòng ngủ, đi vào ngoài cửa tìm kiếm Miêu Anh. Mới đầu, hắn chỉ cho là, Miêu Anh hoặc là tại phòng vệ sinh, hoặc là ngay tại phòng bếp...

Nhưng mà, khi hắn mới vừa tới đến phòng khách về sau, liền lập tức phát hiện một ít không đúng lắm địa phương.

Nhưng gặp trên kệ áo, đã không có Miêu Anh quần áo, mà giày trên kệ cũng không có giày của nàng...

Cái này. . .

Bỗng dưng, Triệu Ngọc lại nhìn thấy, tại trên bàn trà, song song trưng bày hai cái điện thoại, một cái là mình, một cái thì là Miêu Anh. Mà tại hai cái điện thoại bên cạnh, còn đặt vào một thanh ô tô chìa khoá, chìa khoá chính là Miêu Anh chiếc kia đại chúng Phaeton.

Chậc chậc...

Trong chốc lát, Triệu Ngọc trong lòng hiện lên một tia nghi hoặc, trước mắt tình hình, tựa hồ không quá phù hợp lẽ thường.

Đây là... Thế nào?

Hắn tranh thủ thời gian đi vào trước mặt, quơ lấy hai cái điện thoại cẩn thận xem xét.

Điện thoại di động của mình mở ra sau khi, không có cái gì rõ ràng biến hóa, giao diện bên trên hết thảy đều là như cũ. Thế nhưng là, khi hắn mở ra Miêu Anh điện thoại về sau, lại phát hiện giao diện bên trên đã không thấy rất nhiều thứ.

Wechat, QQ loại hình phần mềm không có, sổ truyền tin cùng điện báo trong ghi chép cũng là rỗng tuếch.

Làm sao...

Thế nào đây là?

"Miêu Anh? Miêu Anh..." Triệu Ngọc trong lòng có chút sốt ruột, hắn cầm Miêu Anh điện thoại đem phòng chuyển toàn bộ, nhưng căn bản không có Miêu Anh cái bóng.

Sau đó, hắn lại lẻn đến trước ban công hướng phía dưới xem xét, lại là nhìn thấy đường hổ cùng Phaeton hai chiếc ô tô song song dừng ở dưới lầu.

Không thể nào?

Chơi mất tích sao?

Triệu Ngọc lo lắng đi mặc quần áo, muốn đến dưới lầu tìm một chút.

Thế nhưng là, ngay tại hắn buông xuống Miêu Anh điện thoại di động thời điểm, chợt phát hiện, tại điện thoại trang thứ hai giao diện bên trên, xuất hiện một cái điện thoại di động ghi âm đồ tiêu.

Nhìn thấy cái này đồ tiêu, Triệu Ngọc không chút suy nghĩ, trực tiếp đem nó ấn mở. Kết quả, Miêu Anh thanh âm thình lình từ trong điện thoại di động truyền đến:

"Thân ái, không cần sẽ tìm, ta đã đi..."

Ta dựa vào!

Triệu Ngọc bỗng nhiên giật mình, tranh thủ thời gian dừng bước, cẩn thận lắng nghe.

"Thật xin lỗi, thân yêu..." Nói được đây, Miêu Anh thanh âm đã trở nên trầm thấp nghẹn ngào, "Thật xin lỗi, ta... Ta không thể cùng ngươi đi phá giải những cái kia án chưa giải quyết...

"A Ngọc, từ nay về sau, đáp ứng ta hai cái sự tình đi: Thứ nhất, làm thần thám! Tựa như chúng ta kề vai chiến đấu lúc như thế, tra ra tội án chân tướng, quét dọn nhân gian tội ác;

"Thứ hai..." Trải qua thời gian dài một đoạn trầm mặc về sau, Miêu Anh

quyết tuyệt nói ra ba chữ, "Quên ---- ---- ta!"

"Không..." Nghe đến lời này,

Triệu Ngọc như gặp sét đánh, cả người đều mộc tại nơi đó, làm sao cũng không thể tin tưởng.

Chi chi...

Ai ngờ, tại kia đoạn ghi âm vừa trầm yên tĩnh mấy giây về sau, Miêu Anh kia thanh âm nghẹn ngào lại lần nữa vang lên: "Cuối cùng... Để cho ta cho ngươi hát một bài đi, không muốn chê ta hát đến khó nghe nha...

"Trước khi biết ngươi, là không dựa vào không nơi nương tựa, nhận biết ngươi sau không có thuốc chữa; vốn cho là ngươi, chỉ là ngắn ngủi nhạc đệm, chưa hề nghĩ đến lại thành bất hủ truyền kỳ..."

Trong điện thoại di động, Miêu Anh thanh xướng lộ ra khô khốc mà thê oán, nhưng nghe vào Triệu Ngọc trong tai, lại giống như đao giảo.

"Biết rất rõ ràng tương tư khổ, hết lần này tới lần khác vì ngươi nóng ruột nóng gan... Trải qua mấy phần mảnh. . . Nghĩ. . . Lượng, tình nguyện. . . Tiếp nhận. . . Thống khổ này..."

Hát đến cuối cùng, Miêu Anh đã khóc không thành tiếng, cơ hồ là đem ca từ nói ra, tiếng ca cuối cùng không thể tiếp tục được nữa, tại nương theo lấy sau cùng chi chi âm thanh về sau, đoạn này ghi âm cuối cùng đi đến điểm kết thúc.

"Không... Không không không..." Triệu Ngọc lập tức tâm như sóng triều, mọi loại kích động, hắn chăm chú nắm chặt điện thoại, trong miệng thì thào nói, "Đây không có khả năng! Vì cái gì? Vì cái gì! ?"

Hắn mau từ trên điện thoại di động tìm kiếm, còn muốn lại tìm đến đầu

mối mới, nhưng trên điện thoại di động không còn có cái gì nữa!

"Không... Không không không..."

Bỗng dưng, hắn tranh thủ thời gian mở ra điện thoại di động của mình cẩn thận xem xét, lúc này mới rốt cục phát hiện, tại điện thoại di động của hắn album ảnh bên trong, có quan hệ hắn cùng Miêu Anh trước đó ảnh chụp tất cả cũng không có! Wechat bên trong, cũng lại không Miêu Anh tài khoản, cơ hồ tất cả liên quan tới Miêu Anh đồ vật, tất cả đều bị xóa bỏ!

"Vì cái gì! ?" Triệu Ngọc ngửa mặt lên trời gào to, hoàn toàn không thể nào tiếp thu được biến cố bất thình lình.

Đêm qua...

Đêm qua...

Đáng chết!

Triệu Ngọc nặng nề mà vỗ vỗ đầu của mình, kỳ thật, đêm qua hắn cùng Miêu Anh điên cuồng lăn ga giường thời điểm, hắn cũng đã phát hiện Miêu Anh có cái gì không đúng!

Lúc ấy, hắn nhìn không ra Miêu Anh có bất kỳ cửu biệt trùng phùng vui sướng, tương phản, Miêu Anh trong ánh mắt một mực tràn đầy một loại thê oán chi sắc.

Bây giờ trở về nhớ tới, Triệu Ngọc lúc này mới lĩnh ngộ, nguyên lai, tối hôm qua, chính là Miêu Anh cùng mình một trận xa nhau!

Thế nhưng là...

Vì cái gì đây?

Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

Là tương lai mẹ vợ cùng cha vợ không thích mình sao? Không có khả năng a? Theo Miêu Anh cá tính, cha mẹ của nàng chưa chắc ngăn được nàng a?

Kia... Còn có thể thế nào?

Sẽ không...

Triệu Ngọc vô cùng lo âu nghĩ đến, không phải là Miêu Anh trong nhà xuất hiện nguy hiểm gì a?

Không được!

Bất kể như thế nào, ta nhất định phải tìm tới nàng!

Nghĩ đến chỗ này, hắn tranh thủ thời gian chạy đến phòng ngủ lấy đồ vật. Kết quả, khi hắn từ trên tủ đầu giường lấy tiền bao thời điểm, chợt thấy chén nước bên cạnh đặt vào một hộp chưa từng thấy qua bình thuốc.

Quơ lấy bình thuốc xem xét, nhưng gặp bình thuốc bên trên có Peek long chữ. Lại xem xét dược hiệu, nguyên lai là một loại thần kinh hướng dẫn loại thuốc ngủ.

Đáng chết!

Triệu Ngọc lúc này mới nghĩ rõ ràng, vì cái gì về sau mình ngủ được như vậy chết! Náo loạn nửa ngày, là Miêu Anh cho mình ăn vào thuốc ngủ!

Vì cái gì?

Miêu Anh... Ngươi tại sao muốn làm như thế? Tại sao muốn rời đi ta?

Vứt bỏ bình thuốc, Triệu Ngọc cầm túi tiền muốn đi ra ngoài, ai ngờ, nhưng vào lúc này, trong đầu hắn hệ thống bỗng nhiên lóe lên.

Chờ hắn mở ra hệ thống giao diện xem xét, lúc này mới bỗng dưng phát hiện, nguyên lai hôm qua mở ra "Càn khảm" quẻ, đã kết thúc!

Nha...

Nhìn thấy "Càn khảm" hai chữ về sau, Triệu Ngọc lúc này mới rốt cục bừng tỉnh đại ngộ. Náo loạn nửa ngày, chân chính "Khảm" quẻ, ở chỗ này chờ ta đây!

Miêu Anh rời đi, đây mới là ta tại nữ nhân trên người tao ngộ kỳ ngộ a!

Miêu Anh, ngươi đến cùng ở đâu! ? (chiến trường văn học)

Chương 529: Chương 529: Không tầm thường mất tích

Chương 529: Không tầm thường mất tích

Chủ quan!

Chủ quan!

Nhìn xem trong đầu hoàn tất tin tức, Triệu Ngọc hối hận cuống quít, hắn hoàn toàn không nghĩ tới, cái gọi là "Khảm" quẻ, vậy mà lại là cái dạng này!

Nếu như sớm biết, tối hôm qua liền sẽ không bị Miêu Anh buông xuống thuốc ngủ!

Mà lại, mình đạo cụ trên lan can còn có một cái ẩn hình máy theo dõi, nếu như phóng ra trên người Miêu Anh, hiện tại cũng có thể đưa nàng tìm đến!

Đáng chết!

Thật không hổ là "Càn khảm" quẻ a!

Nếu như cùng 4 ngàn vạn tiền thưởng, lên ti vi cùng phá án so ra, Miêu Anh rời đi, tự nhiên là đầu của mình chờ đại sự, tự nhiên muốn xếp ở vị trí thứ nhất!

Chỉ tiếc, mình không có hảo hảo suy nghĩ. Đêm qua, còn tưởng rằng Miêu Anh trở về, chính là khảm quẻ ứng nghiệm đâu, thật sự là không nên!

Miêu Anh a, ngươi đến cùng có cái gì đại sự, không thể cùng ta thương lượng một chút đâu? Vì cái gì, nhất định phải rời đi ta không thể? Là có người bức ngươi làm như thế sao?

Giờ này khắc này, trong đầu hệ thống còn tại không ngừng lóe ra, ngoại trừ có thể nhìn thấy kỳ ngộ độ hoàn thành vì 183% chữ bên ngoài, đạo cụ cột cũng xuất hiện một cái chữ số Ả rập "5" .

Theo lý thuyết, 183% độ hoàn thành lại một lần nữa đổi mới mình lịch sử mới cao, cho là một kiện thật đáng mừng sự tình! Thế nhưng là, Triệu Ngọc lại nơi nào còn có nửa điểm tâm tình vui sướng? Nếu như có thể đổi về Miêu Anh, liền xem như số âm độ hoàn thành, hắn cũng không thèm quan tâm!

Mặc dù lại lấy được 5 kiện mới đạo cụ, nhưng Triệu Ngọc căn bản không có tâm tư đi xem, hắn hiện tại đầy đầu đều đang nghĩ lấy Miêu Anh sự tình.

Sau đó, hắn vội vàng thu thập một chút đồ vật, ngay cả mặt đều không lo được tẩy, liền trực tiếp ra cửa.

Nước mưa đem đường Thuận Phong cọ rửa thanh tẩy một bên, ở ngoài sáng mị ánh nắng chiếu xuống, cả con đường đều lộ ra hào quang rạng rỡ, mà dừng ở cổng hai chiếc xe sang trọng, càng là phá lệ hút người nhãn cầu.

Triệu Ngọc tự nhiên không tâm tư quan sát phong cảnh, chui lên đường xe hổ, liền như bay chạy về phía Dung Dương phân cục.

Ở trên đường, hắn càng là không kịp chờ đợi cho Trương Cảnh Phong

gọi điện thoại, muốn vị này tìm người cao thủ trợ giúp hắn tra tìm một chút Miêu Anh hạ lạc.

Nhưng mà, chờ hắn đi vào tổ trọng án văn phòng về sau, Trương Cảnh Phong lại bất đắc dĩ nói cho hắn biết, nói Miêu Anh thân phận đã bị người tẩy sạch, mặc kệ là nội vụ hệ thống, vẫn là ngoại vi mạng lưới, tất cả đều tìm không thấy liên quan tới Miêu Anh bất luận cái gì tư liệu! Bao quát thân phận, tài chính, chữa bệnh, thậm chí ngay cả mỹ dung thẻ cùng sách báo thẻ đều tra xét, không còn có cái gì nữa!

A! ?

Nghe được cái tin tức kinh người này, Triệu Ngọc lại lần nữa toàn thân chấn động, hắn lúc này mới ý thức được, nguyên lai Miêu Anh mất tích, so với hắn tưởng tượng được muốn phức tạp được nhiều!

Cái này không chỉ là người tìm không thấy sự tình, hiện tại ngay cả Miêu Anh thân phận đều cùng nhau biến mất! Nếu như không phải có đại sự xảy ra, làm sao có thể dạng này?

Biết được tin tức về sau, các đồng nghiệp cũng là rất cảm thấy lo lắng, không rõ Miêu Anh vì sao lại dạng này không minh bạch biến mất?

"Đi cục thành phố đi!" Trương Cảnh Phong nghĩ kế nói, " phòng hồ sơ tìm ngọn nguồn ngăn đi, giấy chất, cái kia hắn là xóa đi không được!"

"Sư huynh, Miêu đội trưởng mất tích cũng không phải một chuyện nhỏ, " Lý Bối Ny nói, "Chúng ta hắn là tranh thủ thời gian cùng Loan cục trường hồi báo một chút, thông qua chính thức lực lượng đến tìm kiếm a!"

"Đúng!" Thình lình ở giữa, Triệu Ngọc cũng ý thức được, Miêu Anh thân là Dung Dương phân cục đội trưởng, nàng mất tích tự nhiên không giống trò đùa. Cho nên, tìm kiếm Miêu Anh hạ lạc, cũng không chỉ là

một mình hắn sự tình.

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc vội vàng nói với Lý Bối Ny: "Được rồi, ngươi đi báo cáo!"

Đón lấy, hắn lại đối Trương Cảnh Phong ra lệnh: "Lão Trương, ngươi đi cùng thất tung khoa nói một chút, để bọn hắn cũng hỗ trợ tìm kiếm!"

Trương Cảnh Phong tự nhiên không dám thất lễ, lập tức chuẩn bị khởi hành.

"Đại Phi, ngươi cùng tiểu Bạch lập tức thông tri nhà ga cùng sân bay các vùng, để bọn hắn cùng nhau tra tìm Miêu đội trưởng hạ lạc!" Triệu Ngọc lại nói.

"Tốt!" Đại Phi đáp ứng một tiếng, lại ngược lại nói, "Thế nhưng là, ai có thể cho ta một trương Miêu đội trưởng ảnh chụp a? Ta chỗ này không có!"

Nghe đến lời này, đám người vội vàng cúi đầu từ điện thoại di động của mình hoặc trên máy vi tính tìm kiếm, thế nhưng là một trận tìm kiếm xuống tới, đúng là không ai tìm tới Miêu Anh ảnh chụp.

"Làm sao có thể?" Lương Hoan lắc đầu nói,

"Ta nhớ rõ ràng, lần trước mở trao giải sẽ thời điểm, ta cho Miêu đội trưởng cùng Tiểu Triệu chiếu qua ảnh chụp, thế nhưng là... Làm sao không có?"

"Đúng vậy a, ta..." Tiểu Bạch nhíu mày nói, "Ta trên máy vi tính tất cả liên quan tới Miêu đội trưởng tư liệu, tất cả cũng không có! Trời ạ, đây là ai động a?"

"Oa..." Lý Bối Ny bất khả tư nghị nói với Triệu Ngọc, "Sư huynh a, nếu

có người có thể xâm nhập điện thoại di động của chúng ta cùng máy tính xóa bỏ Miêu đội trưởng tư liệu, kia... Chuyện này... Coi như phiền toái..."

"Ừm..." Triệu Ngọc nhẹ gật đầu. Lý Bối Ny nói không sai, theo như cái này thì, Miêu Anh mất tích tất nhiên cùng chính thức có lớn lao liên quan! Bởi vì chỉ có chính thức mới có thể trong khoảng thời gian ngắn, có tính nhằm vào xóa bỏ nhiều như vậy tư liệu.

"Một người, từ Tần Sơn sinh sống nhiều năm như vậy, thật nói không có liền có thể không có sao?" Triệu Ngọc phẫn hận cắn răng nói, "Ta cũng không tin cái này tà! Lương Hoan, ngươi đến thất tung khoa mời chuyên gia chân dung, đem Miêu Anh chân dung vẽ ra đến, sau đó gửi đi đến sân bay cùng nhà ga!"

"Được... Tốt..." Lương Hoan đáp ứng một tiếng về sau, bỗng nhiên nhấc tay nói, "Chờ một chút, lần trước chúng ta đến trên núi nấu cơm dã ngoại, ta không phải mang ta nhi tử đi sao? Ta nhớ được, ta lúc ấy soi rất nhiều tướng, mà lại, ta trước mấy ngày đều tẩy ra! Kia bên trên, khẳng định có Miêu đội trưởng ảnh chụp!"

"Tốt, vậy thì nhanh lên thông tri vợ ngươi, đem ảnh chụp tìm ra!" Triệu Ngọc cơ hồ là gào thét nói.

"Tốt, tốt... Ta cái này đi, cái này đi..." Nói, Lương Hoan tranh thủ thời gian cùng Trương Cảnh Phong rời phòng làm việc, đi hoàn thành nhiệm vụ đi.

"Ta hiện tại liền đi cục thành phố điều đi hồ sơ tư liệu, " Triệu Ngọc lớn tiếng nói, "Nơi này liền xin nhờ mọi người! Miêu Anh rất có thể gặp cái gì đại phiền toái, chúng ta nhất định phải nhanh đưa nàng tìm tới!"

"Vâng!"

Đám người cùng kêu lên đáp ứng, Triệu Ngọc lại quay người như bay chạy ra ngoài.

...

Trước khi đến cục thành phố trên đường, Triệu Ngọc một mực tại càng không ngừng gọi điện thoại.

Hắn đầu tiên gọi cho Nhữ Dương phân cục tiểu Trương, muốn hắn hỗ trợ tra tìm bọn hắn bên kia liên quan tới Miêu Anh tư liệu, lại nghĩ hắn đi hỏi thăm Nhữ Dương phân cục Lương cục trưởng.

Triệu Ngọc trước kia nghe Miêu Anh nói qua, vị kia Lương cục trưởng cùng bọn hắn nhà quan hệ rất tốt, có lẽ có thể từ trong miệng hắn hỏi ra thứ gì.

Tiểu Trương rất được Miêu Anh coi trọng, bây giờ biết được Miêu Anh mất tích tin tức, tự nhiên lòng nóng như lửa đốt, lúc này đáp ứng Triệu Ngọc.

Ngay sau đó, Triệu Ngọc lại đem điện thoại đánh tới Liêu Cảnh Hiền nơi đó, hỏi hắn có biết hay không Miêu Anh mất tích sự tình?

Liêu Cảnh Hiền đồng dạng cảm thấy phi thường chấn kinh, nói hắn hiện tại liền đi tìm đại cục trưởng hỏi một chút, hơn nữa còn thông tri phòng hồ sơ, trợ giúp Triệu Ngọc tra tìm.

Lúc đầu, Triệu Ngọc nghĩ trực tiếp chạy về phía cục thành phố, cùng Liêu Cảnh Hiền tụ hợp, thế nhưng là lái xe đến một nửa thời điểm, Triệu Ngọc chợt nhớ tới một sự kiện tới. Tại một lần nào đó tụ hội về sau, hắn từng lái xe đưa Miêu Anh từng tới cái nào đó cư xá.

Đây chính là liên quan tới Miêu Anh địa chỉ con đường duy nhất, cho nên hắn lúc này quay đầu, hướng nên cư xá lái đi. Đến cửa tiểu khu, hắn

thậm chí không tiếc lãng phí một cái quý giá ký ức tránh về khí, đem cùng ngày tình hình nhớ lại ra.

Lúc ấy, Miêu Anh chỉ vào trong đó một tòa lâu nói cho hắn biết, lầu sáu trái đếm cái thứ tư cửa sổ, còn nói nàng cùng cái gì biểu cô một nhà cùng một chỗ ở lại.

Tìm tới ký ức về sau, Triệu Ngọc trực tiếp chui lên lâu, tìm được đối ứng gian phòng.

Thế nhưng là, hắn cạch cạch đập nửa ngày môn, trong môn nhưng không có bất luận cái gì động tĩnh. Cuối cùng, hắn không thể không vận dụng mình cảnh sát thân phận, gọi tới nhân viên quản lý, để nhân viên quản lý giúp hắn mở cửa.

Nhưng mà, chờ hắn sau khi vào nhà, lại phát hiện trong phòng căn bản không có bất kỳ vật gì, nơi này bất quá là một gian không người ở lại phòng trống.

Nhân viên quản lý tra tìm một chút ghi chép, lúc này mới nói cho Triệu Ngọc một cái tin tức kinh người, căn phòng này đã có 10 năm không có có người ở! (chiến trường văn học)

Chương 530: Chương 530: Ta muốn tìm tới ngươi

Chương 530: Ta muốn tìm tới ngươi

"Tại sao có thể như vậy? Hai ngươi yêu đương thời gian dài như vậy, " cục thành phố bên trong một phòng làm việc, Liêu Cảnh Hiền nhíu chặt lông mày hỏi Triệu Ngọc nói, " ngươi thậm chí ngay cả nhà nàng ở chỗ nào cũng không biết? Đôi này tượng làm cũng quá thất bại đi?"

"Nàng không nói, ta có thể làm gì?" Triệu Ngọc sốt ruột phát hỏa mà quát, "Ta chỉ biết là sinh nhật của nàng, lớn hơn ta mấy tháng!"

"Kia... Cha mẹ của nàng tên gọi là gì? Nàng có phải hay không con gái một đâu?" Liêu Cảnh Hiền phủi tay, "Những này cũng không biết sao?"

Triệu Ngọc bất đắc dĩ lắc đầu, sau đó tức hổn hển nói: "Vậy các ngươi đâu? Miêu Anh cũng làm bên trên đội trưởng, các ngươi mới phát hiện phòng hồ sơ không có hồ sơ của nàng sao? Nàng là cái gì? Quỷ sao? Các ngươi thế nào làm việc? Cái này mẹ nó là chuyện tiếu lâm a?"

"Ta cũng muốn biết a!" Liêu Cảnh Hiền nói, "Khi đó, ta còn tại phía dưới làm việc chút đấy! Ta làm sao biết cục thành phố sự tình? Ta duy nhất biết đến, liền là tất cả mọi người tại truyền thuyết, nói cái này Miêu Anh hậu trường cứng đến bao nhiêu, không có việc gì tuyệt đối không nên chọc giận nàng loại hình! Nhưng nàng đến cùng có cái gì hậu trường, ai cũng không biết a?"

"Không có khả năng!" Triệu Ngọc hỏi, "Nàng làm sao từ Nhữ Dương phân cục điều đến Dung Dương phân cục đi? Các ngươi làm lãnh đạo không biết sao?"

"Thật đúng là không biết, ta vừa hỏi qua Hồng cục trưởng!" Liêu Cảnh Hiền lắc đầu nói, "Hắn nói là trong tỉnh tới điều lệnh, mà lại là lập tức chấp hành, hắn mặc dù là đại cục trưởng, cũng không dám chống lại a?"

"Hồng cục trưởng cũng không biết..." Triệu Ngọc lòng nóng như lửa đốt, "Kia... Ta liền đến trong tỉnh đi tìm! Mụ nội nó cái gấu, ta cũng không tin tra không ra thứ gì đến!"

"Tỉnh táo, lãnh tĩnh một chút có được hay không?" Liêu Cảnh Hiền siêu cấp lớn tiếng hô, "Ngươi trước ổn định lại tâm thần hảo hảo suy nghĩ một chút, có lẽ chúng ta sơ hở thứ gì đâu?

"Ta nói cho ngươi, ngươi không nhìn ra được sao? Miêu Anh cũng không phải là vô cớ mất tích, nàng chí ít cùng ngươi chào tạm biệt xong đúng hay không?

"Còn có, hồ sơ của nàng tư liệu tất cả đều bị người xóa đi, ngươi cũng biết, có thể xóa đi những thứ này, chỉ có chính thức mới có thể làm đến! Cho nên, ngươi bây giờ trước đừng có gấp, chí ít, Miêu Anh an toàn không có vấn đề!"

Đừng nói, thông qua Liêu Cảnh Hiền như thế vừa phân tích, Triệu Ngọc thật đúng là tỉnh táo không ít.

Lão Liêu nói rất có lý, Miêu Anh cùng mình nói tạm biệt, ít nhất nói rõ nàng không phải bị người bắt cóc. Mà lại, nàng đã hạ quyết tâm muốn rời khỏi mình, vậy liền nhất định có nỗi khổ tâm riêng của nàng.

Mới đầu, Triệu Ngọc chỉ cho là Miêu Anh là bởi vì gia đình tranh chấp, nhưng bây giờ xem ra cũng không phải là như thế. Tại trên người nàng,

tất nhiên xảy ra đại sự gì!

Đã chính thức vận dụng lực lượng lớn như vậy muốn tiêu trừ Miêu Anh tư liệu, vậy đã nói rõ chính thức cũng là muốn bảo hộ nàng.

Ân... Thật sao?

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc bỗng nhiên nghĩ đến một cái khả năng.

Đậu xanh rau má, Miêu Anh nếu là xóa đi thân phận, có phải hay không muốn làm cái gì nội ứng đi a? Kia... Nhé nhé nhé... Há không quá nguy hiểm?

Thế nhưng là... Triệu Ngọc cẩn thận phân tích một chút, lại cảm thấy khả năng này cũng không lớn.

Đầu tiên, nếu như Miêu Anh thật đi làm nội ứng, vậy hắn không có lý do không nói cho mình. Mà lại làm nội ứng cũng không phải cả một đời, nàng há có thể để Triệu Ngọc quên mình đâu?

Ngoài ra, Miêu Anh lão mụ lo lắng như vậy nữ nhi an nguy, tự nhiên không có khả năng để nàng đi làm nội ứng rồi?

Ai?

Nhấc lên Miêu Anh lão mụ, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian nói với Liêu Cảnh Hiền, lão Liêu a, ta biết một việc, đó chính là Miêu Anh lão mụ đặc biệt lợi hại, lợi hại đến có thể dễ dàng quyết định trong cục cảnh sát thay đổi nhân sự, lớn đến cục trưởng, nhỏ đến viên chức, muốn để ai thăng chức liền thăng chức, để ai xuống chức liền xuống chức, điều động công việc càng là trò trẻ con!

Nghe nói như thế, lão Liêu một miệng nước trà tất cả đều phun tới. Hắn trịnh trọng kỳ sự nói cho Triệu Ngọc, nói chúng ta hiện tại cũng không

phải xã hội phong kiến, từ Hoàng Thượng một người định đoạt? Bất cứ người nào biến cố động đều là có khắc nghiệt điều lệ chế độ, mặc kệ người này quyền Patent lớn, cũng căn bản không thể nào làm được.

Triệu Ngọc thì tranh thủ thời gian cử ra một ví dụ, nói lúc trước Miêu Anh tại Nhữ Dương phân cục thời điểm, chẳng những quyền đả phó cục trưởng, còn đem phó cục trưởng đày đến trong huyện sự tình.

Liêu Cảnh Hiền thì nói, chuyện kia vốn chính là phó cục trưởng nghĩ chấm mút trước đây, các đại lãnh đạo lo lắng đắc tội Miêu Anh hậu trường,

Mới lâm thời như thế quyết định, về sau quan phục nguyên chức lại. Cho nên, đây chẳng qua là từng cái án mà thôi, không phải là toàn bộ.

Liêu Cảnh Hiền nhiều lần cường điệu, nói ngoại trừ người bị bệnh tâm thần bên ngoài, hắn nghĩ không ra chức vị gì bên trên người, mới có thể nói ra Miêu Anh lão mụ nói như vậy tới.

"Nói tóm lại, " Liêu Cảnh Hiền nói thẳng, "Giống Miêu Anh tình huống như vậy, dù sao ta là chưa bao giờ gặp! Như vậy đi, ta cũng vận dụng ta quan hệ, đuổi theo cấp nghe ngóng nghe ngóng phong thanh ngươi không phải cũng nhận biết tỉnh lý người sao? Ngươi cũng đi tìm hắn hỏi một chút.

"Triệu Ngọc a, " nói đến đây, Liêu Cảnh Hiền lại không khỏi lo âu nói, "Ta biết tính tình của ngươi, nhưng là, ngươi nhất định phải nghiêm túc suy nghĩ một chút, nếu thật là Miêu Anh, hoặc là Miêu Anh một nhà gặp nguy hiểm gì tình huống, kia chính thức làm như vậy, vậy khẳng định liền là tại bảo vệ bọn hắn!

"Thế nhưng là... Nếu như ngươi đem động tĩnh huyên náo quá lớn, ta lo lắng... Dạng này ngược lại đối Miêu Anh càng thêm bất lợi a!"

Hô...

Liêu Cảnh Hiền lời nói đến mức nhập lý nhập tình, để Triệu Ngọc không thể không áp chế một chút mình nôn nóng cảm xúc, bắt đầu nghiêm túc cân nhắc.

Không sai, nếu như Miêu Anh một nhà thật gặp được nguy hiểm, vậy mình gióng trống khua chiêng tìm kiếm, ngược lại sẽ hại nàng! Thế nhưng là, tìm không thấy Miêu Anh, mình lại như thế nào yên tâm được đâu?

Cũng không có thể từ bỏ, lại không thể gióng trống khua chiêng, kia... Còn có thể thế nào?

Tích tích...

Lúc này, Lương Hoan cho Triệu Ngọc phát tới một trương dùng di động quay chụp ảnh chụp, trên tấm ảnh đúng là bọn họ ban đầu ở Tần Sơn nấu cơm dã ngoại thời điểm quay chụp.

Trên tấm ảnh, Miêu Anh mang theo thật to kính râm, mặc thời thượng hào phóng, để Triệu Ngọc suy nghĩ bỗng dưng chuyển nhượng đến lúc trước. Lúc ấy, Triệu Ngọc lo lắng khôn quẻ sẽ mang đến nguy hiểm, còn cùng Miêu Anh cùng một chỗ lăn xuống sông, ướt thân...

"Triệu Ngọc... Triệu Ngọc..." Liêu Cảnh Hiền kêu hai tiếng, lúc này mới đem Triệu Ngọc tỉnh lại, "Lời ta nói, ngươi tốt nhất có thể nghe lọt. Tra về tra, nhưng là, hết thảy đều muốn cẩn mà thận chi!"

"Ta đã hiểu, cám ơn lão Liêu!" Triệu Ngọc xông Liêu Cảnh Hiền ôm quyền, quay người muốn đi gấp. Nhưng mới vừa đi mấy bước, nhưng lại nhớ đến một chuyện, lúc này mới móc ra trong ngực một chồng bảng biểu giao cho hắn, nói, "Đây là ta tiền thưởng mẫu đơn, cần Hồng cục trưởng cùng thị cục tài chính ký tên, ngươi giúp ta giải quyết đi!"

Nói xong, hắn trực tiếp đem văn kiện để lên bàn, cũng mặc kệ Liêu Cảnh Hiền có đồng ý hay không, mình liền quay người rời đi.

Từ cục cảnh sát sau khi đi ra, Triệu Ngọc trong lòng càng thêm không thoải mái. Lấy hắn đối Miêu Anh hiểu rõ, hắn cảm thấy coi như ra thiên đại sự tình, Miêu Anh cũng hắn là cùng hắn thương lượng một chút, không nên cứ như vậy đi thẳng một mạch!

Chẳng lẽ... Còn có so trời càng lớn sự tình sao?

Trở lại đường xe hổ bên trên về sau, Triệu Ngọc ý nghĩ này càng thêm bức thiết, hắn rốt cục bắt đầu ý thức được, Miêu Anh rời đi, rất có thể cũng không phải là nàng chuyện riêng!

Vô cùng có khả năng, là trong nhà của nàng có đại sự xảy ra! Chỉ có Miêu Anh vì người nhà, mới có thể lựa chọn cùng mình xa nhau, nếu không, Triệu Ngọc lại nghĩ không ra lý do khác.

Xe còn chưa phát động, Triệu Ngọc không chịu được lại hồi tưởng lại tối hôm qua kia điên cuồng một màn, Miêu Anh kia xinh đẹp rắn chắc thân thể, phảng phất vẫn kề sát tại ngực mình...

Thế nhưng là, trên điện thoại di động nàng cho mình ghi âm nhắn lại, nhưng lại là như thế thực sự hòa thanh tích:

"Triệu Ngọc, đáp ứng ta hai cái sự tình đi: Thứ nhất, làm thần thám! Thứ hai, quên ta..."

Quên ta...

"Không!" Triệu Ngọc nắm thật chặt tay lái, kiên nghị quả quyết nói, "Ta vĩnh viễn cũng không quên được! Miêu Anh, ngươi chờ, mặc kệ nỗ lực đại giới cỡ nào, ta nhất định phải tìm tới ngươi!" (chiến trường văn học)

Chương 531: Chương 531: Mới đạo cụ

Chương 531: Mới đạo cụ

Nào đó Taekwondo trong quán.

Một đạo màu trắng quang ảnh hiện lên về sau, Triệu Ngọc bị Lôi Bân toàn phong thối đánh trúng, hướng về sau bay ngược mấy mét.

"Họ Triệu, ta hôm nay nếu không để ngươi vào ở nặng chứng giám hộ thất, ta mẹ nó không họ Lôi!" Lôi Bân cắn răng nghiến lợi quát, "Lần trước, bất quá là ngươi sử dụng hạ lưu chiêu số mà thôi, hôm nay còn dám tới cửa muốn chết, hừ, ngươi..."

Ai ngờ, Lôi Bân nói còn chưa dứt lời, Triệu Ngọc đã từ dưới đất vọt lên, lại lần nữa hướng hắn vọt mạnh tới.

Có lần trước thê thảm đau đớn giáo huấn, Lôi Bân tự nhiên không dám thất lễ, vội vàng bày ra nghênh địch tư thế.

Triệu Ngọc như đầu man ngưu vọt tới, hoàn toàn là một loại không quan tâm vứt mạng trạng thái!

Lôi Bân gặp Triệu Ngọc môn hộ mở rộng, lúc này cười lạnh một tiếng, sau đó giơ lên mình đôi chân dài, cho Triệu Ngọc tới một cái đón đầu bổ xuống! Hắn khổ luyện bổ xuống chân vài chục năm, sớm đã đạt tới mở gạch đoạn thạch trình độ, tự nhận là một cước này vỗ xuống, liền có thể triệt để đem Triệu Ngọc đánh.

Ầm!

Theo một tiếng vang giòn, Lôi Bân bổ xuống chân nặng nề mà bổ vào Triệu Ngọc trên đỉnh đầu! Theo lý thuyết, như thế lớn lực đạo, Triệu Ngọc vốn hẳn nên một đầu đập xuống đất, ngoan ngoãn bất tỉnh nhân sự!

Nhưng mà, để Lôi Bân ngoài ý muốn chính là, Triệu Ngọc vậy mà không có ngã xuống đất, chỉ là bởi vì trọng tâm bất ổn mà hơi hơi lay động một cái, sau đó hắn gào thét một tiếng, tiếp tục vọt mạnh!

Ta đi!

Lôi Bân kinh ngạc phía dưới đã không kịp phản ứng, nhất thời bị như đạn pháo Triệu Ngọc đánh trúng, hướng về sau bay rớt ra ngoài...

Ai ngờ, tay mắt lanh lẹ Triệu Ngọc lại thừa cơ bắt lấy Lôi Bân chân phải, đem hắn mãnh lực kéo một cái ở giữa không trung. Ngay sau đó, Triệu Ngọc chân đạp đất mặt, hai tay phát lực, lại đem Lôi Bân giống tạ xích nguyên địa xoay tròn.

A...

Lôi Bân dọa đến oa oa kêu to, hắn một đám các đồ đệ thì tranh thủ thời gian tiến lên đón đến giải cứu.

Triệu Ngọc oa nha một tiếng buông tay ra, đem Lôi Bân hướng những người kia vung đi... Phanh... Lại một tiếng tiếng vang cực lớn qua đi, Lôi Bân giống như bowling, nặng nề mà đâm vào chúng đồ đệ trên thân, đem bọn hắn đập một người ngửa ngựa lật, đầy đất lăn loạn!

"Ta x bà ngươi cái gấu..."

Triệu Ngọc không cho bọn hắn bất luận cái gì thở dốc cơ hội, như điên

xông vào đám người, gặp người liền đánh!

Bởi vì Miêu Anh đột nhiên rời đi, khiến cho Triệu Ngọc lệ khí mọc lan tràn, oán khí bức người! Hắn vốn là không chỗ phát tiết, như thế rất tốt, giết sau khi đi vào, hắn giống như hổ vào bầy dê, đôm đốp một trận loạn đạp loạn đả, khiến người ta trong đám nhất thời một mảnh quỷ khóc sói gào.

Bất quá, những này Taekwondo đệ tử dù sao đều có kinh nghiệm thực chiến, tại Triệu Ngọc hung mãnh ẩu đả bọn hắn đồng thời, bọn hắn cũng tìm được không ít cơ hội phản kích.

Nhưng mà, để bọn hắn tuyệt vọng là, Triệu Ngọc toàn thân trên dưới tựa như làm bằng sắt đồng dạng, mặc kệ bọn hắn quyền đả vẫn là chân đá, Triệu Ngọc căn bản liền chút mà phản ứng đều không có!

Có đệ tử thậm chí kinh khủng nghĩ đến, chẳng lẽ... Đây chính là trong truyền thuyết ma quỷ cơ bắp người sao?

Ngắn ngủi mấy phút về sau, một đám Taekwondo đệ tử toàn bộ đánh mất năng lực chống cự, bị Triệu Ngọc đánh cho mặt mũi bầm dập, lăn lộn đầy đất, thống khổ rú thảm...

Thế nhưng là lại nhìn đánh mắt đỏ Triệu Ngọc, lại phảng phất vừa mới nhập hí, hắn một tay nắm lấy Lôi Bân Taekwondo phục, một tay dùng nắm đấm ba ba hướng trên mặt hắn hung ác nện...

Ba...

Ba...

Năm sáu quyền xuống tới về sau, Lôi Bân lại một lần nữa bị hắn đánh cho da tróc thịt bong, miệng méo mắt lác, mặt mũi tràn đầy đều là máu!

Nhìn thấy Triệu Ngọc vẫn không có nửa điểm dừng tay ý tứ, Lôi Bân lúc này mới phốc đông một tiếng cho Triệu Ngọc quỳ trên mặt đất, trong miệng phun bọt máu kêu khóc nói: "Anh hùng, ta sai rồi! Ta sai rồi! Tha...tha mạng a... Tha mạng a... Ta... Ta cũng không dám nữa..."

Ba...

Triệu Ngọc lại một cái miệng rộng tử vỗ xuống đến, đem Lôi Bân cả người đều đập ngã trên mặt đất.

"Nãi nãi chó gấu!" Triệu Ngọc xì ngụm nước bọt, dùng chân giẫm lên Lôi Bân phía sau lưng, hung dữ nói, "Ta mẹ nó vừa rồi liền muốn cùng ngươi thật dễ nói chuyện, ngươi không phải khoe khoang sao? Các ngươi không phải trang mẹ nó đại gia sao? Ngươi kia trâu * bức sức lực đâu, đi nơi nào?"

"Ta sai rồi, ta sai rồi..." Lôi Bân nằm rạp trên mặt đất, run rẩy nói, "Ta sai rồi, anh hùng! Ta nói, ta nói, kỳ thật... Ta thật không biết Miêu Anh ở nơi đó a,

Chúng ta trước kia mặc dù tại một chỗ luyện công, nhưng là ta từ trước tới nay chưa từng gặp qua gia trưởng của nàng, nàng mỗi một lần đều là một người độc lai độc vãng! Ta chỉ là thấy qua mấy lần Cadillac, ân... Có mở ra Cadillac người đưa đón nàng... Nhưng ta thật không biết, vậy cũng là người nào a!"

"Móa!" Triệu Ngọc lau khóe miệng vết máu, quát, "Không biết ngươi nha còn không nói sớm? Vậy ngươi nói cho ta, còn có ai nhận biết Miêu Anh nhà? Có ai biết Miêu Anh nhà tình huống?"

"Ta... Sư phụ ta a? Bất quá... Sư phụ ta đã qua đời!" Lôi Bân trong lời nói đều lộ ra giọng nghẹn ngào, nếu là hắn sớm biết Triệu Ngọc chỉ là hỏi mấy câu mà thôi, nơi nào còn dám cùng cái này không muốn sống ma vương động thủ?

"Tốt, qua mấy ngày, ta còn tới cùng các ngươi luận bàn võ nghệ, " Triệu Ngọc hung ác mà quát, "Đến lúc đó, nếu là ngươi còn nói không biết! Ta đập nát ngươi tràng tử!"

Nói xong, Triệu Ngọc lúc này mới buông ra chân, sau đó lảo đảo rời đi Taekwondo quán.

Nhìn thấy Triệu Ngọc sau khi đi, trong đó một cái đồ đệ dùng sức leo đến Lôi Bân trước mặt, lo lắng nói ra: "Sư phụ a, muốn không được... Chúng ta trước đóng quán đi..."

...

Trở lại đường xe hổ ghế lái về sau, Triệu Ngọc đầu tiên là dùng khăn giấy xoa xoa máu trên mặt dấu vết, sau đó mới dùng nước khoáng súc súc miệng.

Mặc dù Lôi Bân cùng hắn Taekwondo các đệ tử bị Triệu Ngọc thảm đánh cho một trận, nhưng là Triệu Ngọc trên người bị thương cũng thực không nhẹ!

Mà lại, nếu như không phải sử dụng một cái năng lượng tăng cường tề, hắn cũng không có khả năng thật đánh bại Lôi Bân.

Giờ phút này, năng lượng tăng cường tề biến mất về sau, hắn cảm thấy mình xương cốt tựa như tan ra thành từng mảnh, thụ thương địa phương cũng là truyền đến trận trận đau đớn.

"Con bà nó là con gấu!"

Triệu Ngọc sờ lấy đầu tức giận mắng một câu, trong lòng nói, xem ra, Lôi Bân đường dây này cũng đi không thông! Từ hắn nơi này, y nguyên không chiếm được Miêu Anh gia đình tin tức.

Nhìn tới...

Hắn vừa cẩn thận suy nghĩ một chút Lôi Bân, nhìn tới... Miêu Anh tại lúc còn rất nhỏ, cũng đã phi thường chú ý gia đình phương diện. Đi học cũng tốt, luyện công cũng được, đều bị gia đình của nàng bảo vệ.

Khó trách, Miêu Anh trước kia không có cái gì bằng hữu!

Cùng Miêu Anh yêu đương về sau, Triệu Ngọc cũng thỉnh thoảng có thể cảm nhận được, Miêu Anh có đôi khi sẽ toát ra một loại không hiểu thương cảm, phảng phất tuổi thơ của nàng nhất định đặc biệt cô đơn!

Bởi vậy có thể thấy được, Miêu Anh gia đình tình huống tất nhiên không phải bình thường. Lợi hại lão mụ, thần bí lão ba, đã có tiền lại có quyền, thật không biết, nhà các nàng đến cùng đều là thần thánh phương nào?

Như vậy... Lôi Bân đi không thông, còn có cái gì manh mối nhưng tra đâu?

Triệu Ngọc móc ra laptop nhìn một chút, chuẩn bị xuống một trạm đến nhà kia kiểu dáng Châu Âu phòng ăn dây vào tìm vận may. Lúc trước, Miêu Anh từng tại nhà này tràn đầy ngoại quốc phục vụ viên trong nhà ăn, mời các đồng nghiệp nếm qua một lần hào môn dạ yến.

Nhà này phòng ăn không riêng gì giá cả đắt đỏ vấn đề, mà lại đặt trước bàn cực kì khó khăn , bình thường đều muốn sớm hai ba tháng, mới có thể đặt trước đến chỗ ngồi.

Thế nhưng là, Miêu Anh lúc ấy vẻn vẹn gọi một cú điện thoại, phòng ăn liền đem tốt nhất sân thượng bàn dài để lại cho bọn hắn. Cho nên, Triệu Ngọc nghĩ tra một chút phòng ăn ông chủ, xem hắn có biết hay không Miêu Anh tình huống?

Bất quá, tại phát động xe trước đó, Triệu Ngọc vừa nghĩ tới vừa mới tiêu hao hết năng lượng tăng cường tề, trong đầu lại chợt tung ra mới ý nghĩ tới.

Khục!

Hắn vỗ trán một cái, đều trách cứ tự nhủ, ta thật mẹ nó ngốc! Mình trong đầu có nhiều như vậy thần kỳ đạo cụ, ta làm sao sớm không nghĩ tới, dùng những này đạo cụ đến tìm kiếm Miêu Anh đâu?

Nghĩ đến chỗ này, hắn tranh thủ thời gian mở ra hệ thống đạo cụ cột, đem phía trên đạo cụ từ đầu tới đuôi tra xét một lần.

Lần trước càn khảm quẻ kết thúc về sau, hắn chẳng những nhận được 183% siêu cao độ hoàn thành, hơn nữa còn đạt được 5 kiện mới đạo cụ ban thưởng.

Bởi vì Miêu Anh mất tích, hắn còn một mực chưa kịp cẩn thận xem xét. Giờ phút này sau khi xem mới phát hiện, cái này 5 kiện đạo cụ rõ ràng đều là trước kia chưa hề mở ra qua mới đạo cụ.

Trong đó, có 3 kiện phổ thông đạo cụ, một kiện cấp 1 đạo cụ, cùng một kiện đặc cấp đạo cụ!

Ba kiện phổ thông đạo cụ theo thứ tự là:

Ẩn hình kính hiển vi, có thể thực hiện kính hiển vi công năng;

Ẩn hình mùi thối đạn, một khi sử dụng, sẽ phóng xuất ra cùng loại thối chồn sóc khí thể, thuận tiện chạy trốn;

Ẩn hình bật lên khí, sử dụng về sau, tựa như dưới chân lắp đặt lò xo, có thể nhảy rất cao rất xa.

Ngoài ra, món kia cấp 1 đạo cụ cũng có một ít ý tứ, gọi là răng tái sinh khí . Sử dụng về sau, có thể tại thiếu răng vị trí bên trên, một lần nữa mọc ra một viên răng mới đến! Có cái này đạo cụ, Triệu Ngọc từ nay về sau cũng không tiếp tục sợ bị người đánh rụng răng!

Lại nhìn cuối cùng món kia đặc cấp đạo cụ, tên là khẩn cấp dự cảnh khí. Giới thiệu đã nói, một khi người sử dụng sắp tiếp xúc đến nguy hiểm trí mạng, nên dự cảnh khí liền sẽ tự động khởi động, nhắc nhở người sử dụng chú ý.

Nên đạo cụ sở dĩ vì đặc cấp đạo cụ, là bởi vì nó cùng ẩn hình lên đọ sức khí phương pháp sử dụng giống nhau, nếu có cần thời điểm, là sẽ tự động khởi động.

Nói cách khác, nếu như tương lai Triệu Ngọc gặp được bị người ám sát loại hình nguy hiểm, dự cảnh khí liền sẽ kịp thời nhắc nhở! (chiến trường văn học)

Chương 532: Chương 532: Chờ đến rồi hộp ma

Chương 532: Chờ đến rồi hộp ma

Mới nhất thu hoạch hệ thống đạo cụ tuy tốt, nhưng không có một cái có thể đối Triệu Ngọc tìm kiếm Miêu Anh đưa đến trợ giúp.

Nhìn chung toàn bộ đạo cụ cột, Triệu Ngọc cho rằng chỉ có hai cái đạo cụ, có lẽ còn có thể đưa đến tác dụng, một cái là ẩn hình thiết bị theo dõi, một cái là Hacker chỉ lệnh.

Ẩn hình thiết bị theo dõi cùng loại với mũi chó, sử dụng về sau, Triệu Ngọc có lẽ có thể truy tìm lấy Miêu Anh mùi, tra tìm đến nàng rời đi phương hướng cùng lộ tuyến.

Nhưng mà, nên đạo cụ tại té lầu án bên trong đuổi bắt Cận Siêu thời điểm, đã bị Triệu Ngọc tiêu hao hết. Mà lại, loại này đạo cụ chỉ có thể truy tung phạm vi có hạn, huống chi Miêu Anh rời đi thời điểm còn đổ mưa to, hiện nay đã là không trông cậy được vào.

Về phần Hacker chỉ lệnh, Triệu Ngọc tưởng tượng thông qua nên đạo cụ từ trên mạng tra tìm Miêu Anh tin tức. Nhưng mà, khi hắn nhìn kỹ giới thiệu về sau, lại phát hiện nên đạo cụ chỉ có thể tác dụng tại chế định tồn trữ khí bên trên, cũng không thích hợp với mạng lưới.

Mà lại, coi như Hacker chỉ lệnh thật sự hữu hiệu, Triệu Ngọc cũng không dám tuỳ tiện sử dụng. Bởi vì nếu như Miêu Anh một nhà thật

đứng trước nguy hiểm, đen như vậy khách xâm nhập có khả năng tiết lộ cơ mật, đem bọn hắn lâm vào càng thêm tình cảnh nguy hiểm.

Theo như cái này thì, hệ thống đạo cụ cũng là không giúp đỡ được cái gì.

Bất quá. . .

Triệu Ngọc cũng không nản chí, mặc dù đạo cụ không được tác dụng, nhưng là mình hệ thống còn tại a? Chỉ cần có cái này thần kỳ Kỳ Ngộ hệ thống tại, mình liền còn có tìm tới Miêu Anh hi vọng.

Nghĩ tới đây, Triệu Ngọc lúc này mới thình lình ý thức được, mình vào xem lấy tìm kiếm Miêu Anh, thậm chí ngay cả mới quẻ đều quên mở! Thế là, hắn tranh thủ thời gian tâm niệm cấp chuyển, từ hệ thống giao diện bên trên mở mới một quẻ.

Kết quả, hệ thống mở ra một cái "Chấn Ly" quẻ tới.

Bình thường mà nói, mỗi khi Triệu Ngọc phá án về sau, đều sẽ có đại biểu cho địa vị "Chấn" quẻ mở ra, thế nhưng là, đối với hôm nay Triệu Ngọc tới nói, hắn muốn nhìn nhất đến lại vô tình là đại biểu cho tình yêu cùng nữ nhân "Khảm" quẻ!

Chỉ có mở ra khảm quẻ, hắn mới có thể tìm tới Miêu Anh.

Giờ phút này, thất vọng phía dưới, Triệu Ngọc ngược lại đem hi vọng ký thác vào phó bản kỳ ngộ bên trên, bởi vì phó bản kỳ ngộ có thể chỉ thị thời gian địa điểm, như vậy đối với mình tìm người tới nói, tự nhiên sẽ càng thêm minh xác cụ thể.

Nhưng mà, đương Triệu Ngọc nghiêm túc phá giải về sau, lại phát hiện phó bản kỳ ngộ thời gian chính là 9 giờ sáng, cũng sớm đã quá khứ!

Đáng chết!

Triệu Ngọc căm giận đập một cái tay lái, thật không nghĩ tới, phó bản kỳ ngộ căn bản không quản ngươi chừng nào thì mở quẻ, đều là sớm liền an bài tốt, mở quẻ chậm liền không dự được!

Cho nên, bắt đầu từ ngày mai, nếu như mình muốn thông qua hệ thống tìm kiếm Miêu Anh, liền muốn kiên trì mỗi ngày đúng hạn mở quẻ, mỗi ngày đúng hạn đi hoàn thành phó bản kỳ ngộ. . .

Mặc dù hôm nay hệ thống không trông cậy được vào, nhưng Triệu Ngọc vẫn không hề từ bỏ.

Sau đó thời gian bên trong, hắn còn tại không dư di lực tìm kiếm lấy có quan hệ Miêu Anh hết thảy.

Đầu tiên, hắn cho tỉnh lý tô Dương khoa trưởng gọi điện thoại, gọi hắn ở phía trên hỗ trợ tìm kiếm.

Sau đó, hắn lại đi nhà kia ngoại quốc phòng ăn.

Thế nhưng là, phòng ăn quản lý lại nói, bọn hắn bình thường đều là đối thẻ không đối người, bởi vì Miêu Anh trong tay có bọn hắn phòng ăn chí tôn thẻ khách quý, cho nên mới không cần hẹn trước cũng có thể đặt trước đúng chỗ đưa.

Chưa từ bỏ ý định Triệu Ngọc lại để cho bọn hắn thẩm tra xử lý thẻ tin tức, nhưng mà, nên tấm thẻ tin tức cùng ghi chép tất cả đều đều không ngoại lệ bị xóa đi!

Lại sau này, Triệu Ngọc lại đi Miêu Anh trước kia đề cập với mình từng tới võ quán hoặc thẩm mỹ viện tra tìm tin tức, nhưng cuối cùng tất cả đều không có kết quả. Miêu Anh thật tựa như bốc hơi khỏi nhân gian, chẳng những người không thấy, thậm chí ngay cả nàng trên thế giới này

dấu vết lưu lại đều cùng nhau xóa đi!

Nếu như không phải Lương Hoan tìm được tấm kia đã cọ rửa ảnh chụp, Triệu Ngọc thật sự có một loại hoảng hốt ảo giác, cho là mình âu yếm Miêu Anh, bất quá là một trận kỳ quái mộng!

Từ bỏ hai chữ, xưa nay không từng tại Triệu Ngọc nhân sinh trong từ điển xuất hiện. Cuối cùng, hắn thậm chí tìm đến Hồ Bân, để hắn tại Phaeton trên xe thu thập Miêu Anh vân tay còn có lông tóc, sau đó nghiệm ra DNA đến kho số liệu đi so với. . .

Đến ban đêm, hắn còn mệnh lệnh tiểu hoàng mao chờ một đám huynh đệ, tiến đến nhà ga cùng sân bay tìm người, mà chính Triệu Ngọc cũng tự mình đi đến sân bay phòng quan sát, xem xét cùng ngày hành khách video.

Từ nơi sâu xa, Triệu Ngọc luôn luôn có loại cảm giác, cảm thấy Miêu Anh hắn là thay đổi thân phận, cưỡi máy bay rời đi. Cho nên, hắn muốn đem cùng ngày tất cả hành khách tất cả đều tra tìm một lần, nhìn xem Miêu Anh đến cùng có hay không tại bên trong. . .

Nhưng mà, một mực sau khi thấy nửa đêm, khi hắn đem tất cả video tất cả đều sau khi xem xong, cũng vẫn không có phát hiện Miêu Anh bất kỳ tung tích nào.

Cuối cùng, thể xác tinh thần đều mệt Triệu Ngọc, nằm tại đường xe hổ bên trong ngủ thiếp đi.

Thế nhưng là vẻn vẹn ngủ không đến một giờ, hắn liền bỗng dưng bừng tỉnh. Sau đó, hắn tranh thủ thời gian xem xét trong đầu hệ thống, chờ phân phó hiện kỳ ngộ đã hoàn tất về sau, lập tức lại mở mới một quẻ.

Lần này, quẻ văn rốt cục xuất hiện "Khảm" chữ, chính là một cái "Chấn Khảm" quẻ.

Nhìn thấy mở ra khảm quẻ, Triệu Ngọc không khỏi lại tới hi vọng, lúc này nghiêm túc đem phó bản kỳ ngộ phá giải ra, chờ mong tại một ngày mới bên trong, có thể có thu hoạch mới.

Bởi vì phó bản kỳ ngộ chỉ thị 8 giờ tối, cho nên Triệu Ngọc nặng lại nằm xuống dưới, chuẩn bị ngủ tiếp một hồi.

Thế nhưng là, thật sâu tưởng niệm phía dưới, hắn cũng không còn cách nào ngủ, liền đem Miêu Anh lưu cho hắn ghi âm mở ra, nặng lại nghe. . .

"Biết rất rõ ràng tương tư khổ. . ."

Nghe tới Miêu Anh kia ngây ngô mà thê oán tiếng ca về sau, Triệu Ngọc nội tâm lại một lần nữa bị thật sâu xúc động, nhớ lại mình cùng Miêu Anh cùng một chỗ trải qua đủ loại, hắn không khỏi tâm như sóng triều, tinh thần chán nản. . .

. . .

8 giờ sáng một khắc, Tần Sơn cảnh vụ trong huấn luyện tâm bên trong một phòng làm việc.

"Lão Kim a, ngươi xem một chút, ngươi xem một chút. . ." Liêu Cảnh Hiền đem mình lớn tăng thể diện đặt tại kim chấn bang trước mặt, chỉ mình mắt phải hỏi, "Nhìn thấy không? Ta nói cái gì tới. . ."

"Không có. . . Không có dử mắt a?" Kim đội trưởng lại là khí định thần nhàn Địa phẩm phẩm vừa mới pha trà ngon nước.

"Ta đi!" Liêu Cảnh Hiền tức hổn hển mà quát, "Mù a ngươi! Không thấy được mắt của ta da một mực tại nhảy sao? Mắt phải. . . Mắt phải a thế nhưng là! Ngươi chẳng lẽ không tin cái này tà sao? Triệu Ngọc. . . Khẳng định phải gây sự tình. . ."

"Được rồi, đi!" Kim đội trưởng đặt chén trà xuống nói, "Ta biết, Triệu Ngọc sự tình phi thường khó giải quyết. . . Thế nhưng là, ngươi cái này phó cục trưởng đều không giải quyết được, ta tìm hắn có làm được cái gì?"

"Ai!" Liêu Cảnh Hiền đông ngồi ở trên ghế sa lon, nóng vội như lửa vỗ tay vịn nói, "Ngươi nói, chuyện này là sao? Miêu Anh một người sống sờ sờ, nói thế nào không có liền không có đâu? Đừng nói Hồng cục trưởng, ngay cả thị ủy người ta đều hỏi qua! Không ai biết a! Còn tiếp tục như vậy, ta chỉ có thể cho em vợ gọi điện thoại, hỏi một chút trung ương bên kia! Ai. . . Chuyện này là sao!"

"Nhữ Dương Lương cục trưởng, nếu không. . . Hỏi một chút hắn?" Kim đội trưởng nghĩ kế nói, " ta nghe hắn nói khẩu khí, tựa như là biết chút ít cái gì a?"

"Cái kia không cần ngươi quan tâm!" Liêu Cảnh Hiền trừng mắt kim chấn bang nói, "Ta hiện tại lo lắng nhất liền là Triệu Ngọc! Ngươi nhất định phải mau chóng nghĩ biện pháp! Lão Kim, ngươi ta trong lòng rõ ràng, Triệu Ngọc đối chúng ta trọng yếu bực nào! Nếu là hắn có cái gì sơ xuất, ngươi đời này tưởng niệm liền đoạn mất!"

"Thế nhưng là. . . Ta thật không có cách nào a. . ." Nói, Kim đội trưởng lại uống một ngụm trà.

"Miêu Anh mất tích, khẳng định sẽ đối với tiểu tử này tạo thành kích thích!" Liêu Cảnh Hiền lo âu nói, "Trong cơ thể của hắn, tựa như cất giấu một cái chờ đến rồi hộp ma, nếu là một khi bộc phát, hậu quả khó mà lường được a! Ngươi làm sao một chút cũng không nóng nảy đâu?"

"Là Pandora có được hay không, còn phó cục trưởng đâu!" Kim đội trưởng nhả rãnh nói, " lão Liêu a, tâm bệnh còn cần tâm dược y, nếu như hắn ngay cả mình tâm ma đều không khống chế được, tương lai như thế

nào trở thành đỉnh tiêm thần thám? Cho nên. . . Thuận theo tự nhiên đi vẫn là! Có lẽ, không có chúng ta tưởng tượng được bết bát như vậy đâu. . ." (chiến trường văn học)

Chương 533: Chương 533: Điên mang lộ ra

Chương 533: Điên mang lộ ra

Buổi sáng 11 điểm, Nhữ Dương phân cục cục trưởng trong văn phòng.

"Triệu cảnh sát, cái này địa chỉ ngài lấy được, " Nhữ Dương phân cục người đứng đầu Lương cục trưởng, khách khí duỗi hai tay, đưa cho Triệu Ngọc một cái tờ giấy, đồng thời nói, "Lúc trước Miêu Anh đến chúng ta đơn vị báo đến, là một vị cục thành phố lão lãnh đạo cố ý đề cử, vị này lão lãnh đạo cũng là tại hạ ân sư.

"Ầy, đây là địa chỉ của hắn, ngươi có thể cùng hắn hỏi thăm một chút. Ta cảm thấy, hắn hẳn là hiểu rõ Miêu Anh gia đình tình huống.

"Chỉ bất quá, lão lãnh đạo gần đây thân thể không tốt lắm, phải xem vận khí của ngươi!"

"Tốt!" Triệu Ngọc lưu loát thu hồi tờ giấy, ôm quyền nói, "Cám ơn!"

"Đừng khách khí, kỳ thật. . . Nói tạ ơn người hẳn là ta mới đúng!" Lương cục trưởng trịnh trọng lời nói, "Ta nghe tiểu Trương nói, món kia phú thương nữ nhi té lầu án, nếu như không phải ngài đưa tay tương trợ lời nói, chúng ta tuyệt đối không thể nhanh như vậy phá án!

"Ngài yên tâm, tại kết án trong báo cáo, chúng ta đều sẽ chi tiết báo cáo! Quay đầu, ta cũng nhất định sẽ cùng cục thành phố lãnh đạo nhấc lên,

nhất định cho ngài một cái kết quả vừa lòng!"

"Không cần, không cần!" Triệu Ngọc đáp lễ nói, " việc rất nhỏ, không đáng nhắc đến! Nhữ Dương phân cục là Miêu Anh nhà mẹ đẻ, xuất thủ tương trợ đều là chuyện đương nhiên!"

"Ai!" Vừa nhắc tới Miêu Anh, Lương cục trưởng có chút ít thâm tình thở dài, "Miêu Anh là cái yêu ghét rõ ràng đồng chí tốt, chính trực dũng cảm, văn võ song toàn, cho chúng ta phân cục thế nhưng là lập xuống công lao hãn mã a!

"Chỉ bất quá, bởi vì một ít nguyên nhân đi, bằng hữu của nàng thực tình không nhiều, có đôi khi, ta có thể cảm thụ được, đứa bé kia thật không dể dàng! Cho nên, Triệu cảnh sát, hi vọng ngươi có thể mau mau tìm đến nàng đi! Nếu như còn có cái gì cần chúng ta bên này viện thủ, xin cứ việc nói chuyện!"

"Được rồi, đa tạ!" Triệu Ngọc lại ôm quyền, lúc này mới từ biệt Lương cục trưởng, ra phòng làm việc của hắn.

Hắn chân trước mới vừa ra tới, sớm đã chờ ở ngoài cửa tiểu Trương cùng Tô Kim Muội lập tức tiến lên đón.

"Thế nào, tỷ phu? Có mặt mày sao?" Tiểu Trương vội vàng hỏi, "Lương cục trưởng chí ít hắn phải biết thứ gì a?"

Triệu Ngọc lắc đầu bất đắc dĩ, đem tình huống vừa rồi cùng hai người giảng thuật một lần.

"Sư phụ a, " Tô Kim Muội phân tích nói, "Miêu Anh đội trưởng từ Tần Sơn sinh sống thời gian dài như vậy, thật chẳng lẽ có thể làm được không đấu vết sao? Nếu không như vậy đi? Chúng ta đi điều tra một chút video theo dõi, suy luận một chút, nhìn nàng một cái nhà đến cùng ở nơi nào?"

"Ngươi nói có lý, kỳ thật, ta cũng đang suy nghĩ đây!" Triệu Ngọc nói, "Nhiều như vậy video theo dõi, nàng không có khả năng tất cả đều xóa bỏ a?"

"Đúng rồi, Miêu tỷ Phaeton trên xe có chạy ký lục nghi loại hình đồ vật sao?" Tiểu Trương nghĩ kế nói, " nếu như xem xét một chút, chí ít có thể hiểu rõ đến nàng mấy ngày gần đây quỹ tích a?"

"Đã tìm đã, chạy ký lục nghi thẻ nhớ bị người sớm tháo xuống!" Triệu Ngọc lắc đầu.

Đang khi nói chuyện, ba người đã đi tới trong thang lầu, một bên trò chuyện, một bên hướng phía dưới đi đến.

Ai ngờ, khi bọn hắn mới vừa tới đến lầu hai cửa hành lang thời điểm, chợt nhìn thấy nơi đó vây quanh rất nhiều người. Triệu Ngọc đối Nhữ Dương phân cục cũng coi như có chút hiểu rõ, lúc này nhận ra, trong đám người đại bộ phận đều là Nhữ Dương tổ trọng án thám viên.

Giờ phút này, chúng thám viên đem một cái cánh tay trần nam tử vây quanh ở trung ương, có người còn tức giận bất bình mắng lấy cái gì.

"Thế nào? Thế nào?"Ngực trần tử nam tử phách lối giơ bị còng tay còng lại hai tay, một mặt khinh thường xông thám viên nhóm quát, "Ta không có cáo các ngươi lầm nắm chắc người còn có phỉ báng, coi như tiện nghi các ngươi! Các ngươi còn muốn làm gì? Nhanh, cho lão tử đem còng tay mở ra! Mở ra!"

Nghe được tiếng rống, Triệu Ngọc cúi đầu nhìn thoáng qua, nhưng gặp nên nam tử trước ngực bên trên hoa văn Che Guevara ảnh chân dung hình xăm, miệng bên trong khảm mấy khỏa răng vàng, đang khi nói chuyện là một mặt hung ác tướng!

"Ai!" Tiểu Trương thấy thế về sau, một mặt lắc đầu một mặt xông Triệu Ngọc giới thiệu nói, "Người này là lớn Đông Hải Khâu gia đại thiếu, chúng ta hoài nghi hắn mê nhiều tên thiếu nữ, đồng thời khiến trong đó một tên thiếu nữ uống thuốc độc tự sát, hơi kém mất mạng!"

"Đúng vậy a," Tô Kim Muội căm giận bất bình nói, "Lúc đầu đã lập án điều tra, mắt nhìn thấy liền muốn kết án! Cũng không biết vì cái gì, những cái kia chứng nhân nhóm lại đột nhiên sửa lại khẩu cung, ngay cả phí hoài bản thân mình nữ đều rút đơn kiện! Ai. . ."

"Cái này còn phải hỏi sao?" Tiểu Trương thở dài, "Không phải dùng tiền mua thông, liền là uy hiếp thôi!"

"Nhanh lên một chút a?" Lúc này, cái kia Khâu gia đại thiếu còn tại phách lối hô, "Làm gì? Không phải chờ ta ngự dụng đại luật sư tới rồi sao? Phùng Triêu Dương a đây chính là, hù chết các ngươi! Nhanh, nhanh lên một chút. . ."

Cái gì?

Phùng Triêu Dương?

Triệu Ngọc nhỏ giọng lầm bầm một tiếng, lúc này mới nhớ tới, Phùng Triêu Dương không phải liền là lúc trước cho Hách Cương biện hộ tên kia sao? Gia hỏa này ngang ngược, không coi ai ra gì, cuối cùng vẫn là mình dùng túi nhựa bao lấy đầu của hắn, đánh hắn một trận.

Lúc này, tiểu Trương bất đắc dĩ nhẹ gật đầu, một vị thám viên lúc này mới không tình nguyện mở ra Khâu gia đại thiếu còng tay.

"Đúng. . . Cái này đúng rồi. . . Hắc hắc hắc. . ." Khâu gia đại thiếu vuốt vuốt mình bị còng tay còng lại địa phương, tức giận mắng, " thế nào? Các ngươi đám này thối cảnh sát, kia ngưu bức hống hống sức mạnh đâu? Làm sao không có? Ha ha ha. . ."

Lúc này, Triệu Ngọc ba người tiếp tục hướng phía trước hành tẩu, khi bọn hắn cùng vị này Khâu gia đại thiếu sắp sượt qua người thời điểm, người này thế mà sắc mị mị nhìn thấy Tô Kim Muội cười nói: "U, cô em gái này rất duyên dáng nha! Có hứng thú cùng ca ca hẹn pháo đi không? Ca ca là có tiền. . ."

"A nha. . ." Tô Kim Muội dù sao chỉ là cái thực tập nhân viên cảnh sát, còn chưa hề cùng loại người này đã từng quen biết, lúc này dọa đến bịt lấy lỗ tai, run lẩy bẩy.

"Uy, đi a, " tiểu Trương mắng, " mở ra còng tay liền cút nhanh lên! Đừng cho là chúng ta không biết, ngươi là thế nào trốn qua pháp luật chế tài! Nói cho ngươi, sớm tối, ngươi còn phải rơi xuống chúng ta trên tay!"

"Hừ, làm sao, hù dọa quỷ đâu?" Khâu gia đại thiếu thử lấy Đại Kim răng căm giận nói, "Có chứng cứ sao các ngươi? Có chứng cứ tại sao phải thả ta đây? Hừ. . ." Hắn lại lườm Tô Kim Muội một chút, mắng, " tiểu nha đầu, đừng tưởng rằng mặc vào đồng phục liền làm gì, ta mẹ nó trải qua một xấp nữ cảnh sát đâu! Chỉ cần đem tiền vừa mới hiện ra, các nàng đều toàn không kịp chờ đợi cho lão tử thoát. . ."

Ai ngờ, Khâu gia đại thiếu nói còn chưa dứt lời, giữa không trung một cái lớn chừng cái đấu bàn tay bỗng nhiên đối diện mà tới, ba. . . Theo một tiếng doạ người giòn vang, Khâu gia đại thiếu nhất thời nguyên địa đánh một vòng, sau đó một cái lảo đảo ngã xuống trên tường!

"A. . . A?"

Khâu gia đại thiếu bị đánh cho choáng váng, hai tay vịn tường, muốn đứng người lên. Nhưng mà, thân thể còn chưa đứng lên, một cái đại thủ lại tựa như ưng trảo, hung hăng nắm chặt tóc của hắn, đem hắn từ trên mặt đất kéo đi ra ngoài.

"Ai? Ai ai? Ai nha đây là, đánh. . . Đánh đánh đánh người a, đây là. . . Đau đau đau đau. . ." Khâu gia đại thiếu đau đến nhe răng nhếch miệng, lại là không có lực phản kháng chút nào.

Nắm chặt vị này Khâu gia người của đại thiếu, tự nhiên là không sợ trời không sợ đất Triệu Ngọc.

Vừa đến, cái này Khâu gia đại thiếu nóng nảy cuồng phách lối, Triệu Ngọc nhìn xem không vừa mắt; thứ hai, vì người này biện hộ, lại là cái kia không coi ai ra gì Phùng Triêu Dương, hắn càng thêm khó chịu; thứ ba, Khâu gia đại thiếu vừa rồi mở miệng vũ nhục nữ cảnh sát viên! Điểm này, đã để Triệu Ngọc không thể nhịn được nữa.

Giờ phút này, Triệu Ngọc níu lấy Khâu gia đại thiếu tóc, đem hắn trực tiếp kéo vào trong hành lang toilet nam. . .

"Trương. . . Trương đội. . . Vậy phải làm sao bây giờ?" Thám viên nhóm dọa sợ, "Đây là phạm pháp! Mà lại. . . Đừng có lại náo ra nhân mạng. . . Chúng ta có phải hay không đến ngăn cản một chút a?"

"Ngăn cản ngươi cái đại đầu quỷ!" Tiểu Trương hung hăng mắng, " nhanh đi phòng quan sát, đem cái này bánh xe video theo dõi bóp! Về sau đừng quản ai hỏi, liền mẹ nó nói là trục trặc!"

Tiểu Trương vừa dứt lời, trong toilet đã truyền đến Khâu gia đại thiếu thê lương rú thảm. . . (chiến trường văn học)

Chương 534: Chương 534: Chưa từng tùy tiện

Chương 534: Chưa từng tùy tiện

Khâu gia đại thiếu tại trong toilet, bị Triệu Ngọc đánh cho hoàn toàn thay đổi, ô hô rú thảm.

Triệu Ngọc cũng không nói chuyện, một mực đánh!

Mới đầu, vị đại thiếu gia này còn hùng hùng hổ hổ còn vài câu miệng, nhưng theo thời gian kéo dài, hắn dần dần ý thức được, ác ma này đồng dạng nhân vật căn bản không chỉ là đánh một chút mà thôi, rất rõ ràng là muốn mạng của mình!

Thế là, hắn ngược lại bắt đầu xin khoan dung nhận sợ nói tốt, thậm chí quỳ trên mặt đất hô gia gia. Thế nhưng là, Triệu Ngọc vẫn còn không để ý tới, đánh cho mệt mỏi, dứt khoát đem hắn đầu ấn vào trong bồn cầu!

Nha. . .

Hoảng hốt ở giữa, Triệu Ngọc vậy mà sinh ra một loại thời không đảo lưu ảo giác, khi hắn án lấy Khâu gia đại thiếu đầu, nhìn xem hắn từ trong bồn cầu không ở giãy dụa thời điểm, phảng phất lại về tới mình trước kia trà trộn giang hồ thời điểm!

Đao quang kiếm ảnh, tranh cường hiếu thắng, chỉ cần ngươi đối với địch nhân có hơi nhân từ, địch nhân đều có khả năng tùy thời cắn ngược lại

ngươi một ngụm.

"A. . ."

Hồi tưởng ngày xưa huyết tinh, Triệu Ngọc chỉ cảm thấy thể nội lệ khí mọc lan tràn, không cách nào tự kềm chế, kìm lòng không được thời điểm, hắn ngửa mặt lên trời rống to một tiếng, tay trái kéo Khâu gia đại thiếu đầu, tay phải thì nắm chặt nắm đấm oanh đập vào bồn cầu bể nước lên!

Bành!

Theo một tiếng to lớn giòn vang, bồn cầu bể nước rầm rầm đập một cái vỡ nát, gốm sứ mảnh vỡ bắn tán loạn ra bốn phía!

Bởi vì Khâu đại thiếu đầu vừa vặn từ trong nước nâng lên, cho nên hắn đem Triệu Ngọc gần như cuồng bạo động tác nhìn một cái đầy mắt!

A! ?

Hụ khụ khụ khụ. . .

Khâu gia đại thiếu một mặt ho khan nước bẩn, một mặt bị Triệu Ngọc cuồng bạo dọa tê liệt. Bỗng dưng, theo phốc đông một tiếng, hắn hai đầu gối quỳ xuống đất, toàn thân run rẩy xông Triệu Ngọc nói ra:

"Flunitrazepam. . . Flunitrazepam. . ." Lúc nói chuyện, vừa rồi như vậy khí diễm phách lối Khâu đại thiếu vậy mà khóc, khóc ròng ròng, "Ta nói, ta bàn giao. . . Ta dùng chính là Flunitrazepam, hết thảy 6 nữ hài nhi, tất cả đều là ta làm! Ta van cầu ngươi. . . Đừng đánh nữa. . . Ô ô ô. . . Ta đem danh tự tất cả đều nói cho các ngươi biết. . . Ô ô. . ."

A. . .

Nghe được Khâu đại thiếu, vừa mới chạy vào tiểu Trương bọn người tất cả đều sợ ngây người!

Bọn hắn chỉ cho là Triệu Ngọc bất quá là đem người này hành hung một trận, thay mọi người hả giận mà thôi, lại chỗ đó nghĩ đến, cái này Khâu đại thiếu lại đem tội của mình cũng bàn giao ra.

Flunitrazepam là một loại cường hiệu thuốc ngủ, xem ra, cảnh sát thật không có oan uổng hắn, những cái kia nữ hài thật đều là bị hắn làm hại.

"Nhanh nhanh nhanh. . ." Tiểu Trương tranh thủ thời gian xông thủ hạ khoát tay, mọi người lập tức hành động, có cho Khâu đại thiếu ghi khẩu cung, có cho Khâu đại thiếu xử lý vết thương, còn có thu thập hiện trường.

"Ai nha, sư. . ."

Tô Kim Muội nhìn thấy Triệu Ngọc cánh tay cũng chảy ra máu, vừa định hô một tiếng "Sư phụ", lại bị tiểu Trương đẩy một cái. Nàng lúc này mới ý thức được mình hơi kém nói nhầm, tranh thủ thời gian lặng lẽ đem Triệu Ngọc lôi đi.

Chép xong khẩu cung về sau, Khâu đại thiếu lúc này mới dần dần từ vừa rồi trong lúc khiếp sợ tỉnh táo lại, hắn run run rẩy rẩy mở to mắt, hướng từ trong đám người tìm kiếm một chút vừa rồi hành hung mình người, có thể tìm ra tìm nửa ngày cũng không tìm được.

"Ngươi. . . Các ngươi. . ." Hắn rốt cục tỉnh ngộ lại, vô cùng kinh ngạc hô, "Các ngươi lại dám đánh ta, cảnh sát đánh người á! Các ngươi đây là phạm pháp. . ."

"Uy, đừng nói lung tung có được hay không?" Tiểu Trương hét lên một tiếng, "Mở ra mắt chó của ngươi nhìn xem, vừa rồi người đánh ngươi cũng không phải chúng ta! Mắc mớ gì đến chúng ta?"

"Ai?" Khâu gia đại thiếu phút chốc từ dưới đất ngồi dậy, mở to cái kia đã bị đánh sưng con mắt quát, "Kia. . . Đó là ai?"

"Ta chỗ nào biết?" Tiểu Trương giả vờ ngây ngốc nói, " ta còn tưởng rằng, là bằng hữu của ngươi đâu!"

"A! ? Cái này. . ."

Khâu gia đại thiếu khóc không ra nước mắt, tiểu Trương thì mỉm cười nói ra: "Bất quá, ngươi vừa rồi nói, chúng ta nhưng tất cả đều quay xuống! Tiếp xuống, vẫn là nói một chút ngươi phạm tội quá trình đi. . ."

Nói, tiểu Trương nháy mắt, lúc này có người cầm qua còng tay, nặng lại cho Khâu gia đại thiếu đeo lên. . .

. . .

"Ô ô. . ."

Phòng cấp cứu bên trong, nhìn xem bác sĩ cho Triệu Ngọc khâu vết thương, nhát gan Tô Kim Muội thế mà ô ô khóc lên.

"Uy, " Triệu Ngọc giận quát, "Ta lại không chết, ngươi khóc cái gì sức lực a ngươi?"

"Ta. . . Ta không có ngăn lại sư phụ, khâu vết thương đều. . . Ô ô. . ." Tô Kim Muội mặc dù ngừng tiếng khóc, nhưng nước mắt vẫn là rì rào hướng xuống rơi.

"Không sao đi, khâu vết thương người cũng không phải ngươi?" Triệu Ngọc nhìn xem tiểu đồ đệ manh manh bộ dáng, đúng là nhịn không được nhếch miệng cười.

"Sư phụ a, người tốt có hảo báo! Thầy ta nương nhất định không có chuyện gì, ngài cũng nhất định có thể tìm tới nàng! Nhất định!" Tô Kim Muội ý chí quyết tuyệt nói.

Nguyên lai, Tô Kim Muội đã sớm nhìn ra, vừa rồi Triệu Ngọc cuồng bạo như vậy cũng không phải là tất cả đều bởi vì Khâu gia đại thiếu, mà là trong lòng của hắn tích tụ bố trí.

"Được rồi, đi, cho ngươi mượn cát ngôn đi! Ta không sao. . ." Triệu Ngọc thu hồi tiếu dung, nói, "Ta chính là nhìn tiểu tử kia không vừa mắt, muốn đánh hắn mà thôi! Đồ đệ a, trên thế giới này có như vậy hai loại người, một loại người sẽ chỉ nói, một loại khác người sẽ chỉ làm! Sư phụ ngươi là thuộc về cái sau, không quen nhìn sự tình, liền mẹ nó dùng nắm đấm giải quyết!"

"Thế nhưng là. . ." Tô Kim Muội lo âu nói, "Ta nghe nói, kia Khâu gia đại thiếu cũng không dễ chọc, chẳng những có tiền có bối cảnh, mà lại cho hắn biện hộ thế nhưng là trứ danh Phùng đại luật sư, người kia phi thường lợi hại đâu! Sư phụ a, mặc dù hắn cung khai, thế nhưng là. . . Dưới tình huống đó cung khai, từ đầu đến cuối khó thoát bức cung chi ngại! Ta lo lắng, sẽ gây bất lợi cho ngài a!"

"Được rồi, đừng mù quan tâm!" Triệu Ngọc gặp vết thương đã xử lý hoàn tất, lúc này xông Tô Kim Muội khoát tay áo, nói, "Ta còn có việc muốn làm đâu! Đi a!"

"Nha. . . Vậy ta đưa tiễn ngươi đi. . ." Nói chuyện, Tô Kim Muội đem Triệu Ngọc một mực đưa đến Nhữ Dương phân cục ngoài cửa, trên đường, nàng còn đem té lầu án xử lý tình huống hướng Triệu Ngọc giới thiệu sơ lược một chút.

Trước mắt, mặc dù Ngải Lỵ Lỵ đã thừa nhận, là nàng giao cho Cận Siêu 1000 vạn mua hung giết người, nhưng là bởi vì nên án chủ mưu chính là Cận Siêu bản nhân, cho nên liên quan tới Ngải Lỵ Lỵ chịu tội, có khả

năng muốn so trong tưởng tượng nhỏ một chút.

Có lẽ, khả năng cần một đoạn thời gian tương đối khá dài, mới có thể đạt được kết quả cuối cùng . Bất quá, mặc kệ như thế nào, bản án bên trong dù sao cũng là liên lụy tới hai cái trẻ tuổi sinh mệnh, cho nên, tất cả tham dự trận này âm mưu người, cuối cùng đều đem đạt được vốn có thẩm phán!

Từ Nhữ Dương phân cục sau khi đi ra, Triệu Ngọc dựa theo Lương cục trưởng cho hắn địa chỉ, tìm được vị kia có khả năng biết được Miêu Anh một nhà nội tình lão lãnh đạo, nhưng không khéo chính là, vị này lão lãnh đạo tuổi tác đã cao, mà lại được Aziz biển mặc chứng, đã cái gì đều không nhớ được!

Triệu Ngọc bôn ba một cái buổi chiều, vẫn là hiệu quả quá mức bé nhỏ.

Theo thời gian trôi qua, Triệu Ngọc càng phát ra cảm giác, từ Tần Sơn tìm tới Miêu Anh cơ hội, đã phi thường mong manh.

Bất quá dù là như thế, hắn vẫn là đúng hạn chạy tới sắp phát sinh phó bản kỳ ngộ địa phương, kỳ vọng có thể từ nơi này gặp được thứ gì.

Dù sao hôm nay mở ra khảm quẻ, muốn vạn nhất có thể từ phó bản bên trong tìm được có quan hệ Miêu Anh manh mối đâu?

Nhưng mà, đương Triệu Ngọc dựa theo chỉ thị tìm tới mục tiêu sở tại địa thời điểm, lại phảng phất có thể đoán được một chút cái gì, lập tức cảm thấy thất vọng.

Nguyên lai, lần này phó bản kỳ ngộ chỉ thị, cũng là một cái Triệu Ngọc hết sức quen thuộc địa phương.

Tần Sơn trung tâm thành phố bệnh viện xương hai khoa.

Vừa đến, Diêu Giai chính là chỗ này y tá trưởng; thứ hai, lúc trước đại chiến lính đặc chủng về sau, hắn ở chỗ này ở nửa tháng viện, há có thể chưa quen thuộc đâu?

Lúc này đã là tám giờ tối, trong phòng bệnh lại như cũ một mảnh bận rộn, y tá môn hoặc là đẩy truyền dịch xe nhỏ, hoặc là bưng mâm thuốc, vội vàng hành tẩu tại rất nhiều phòng bệnh ở giữa.

"A? Triệu cảnh sát, tại sao là ngươi?"

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc cúi đầu tìm kiếm cuối cùng phát sinh kỳ ngộ vị trí chính xác lúc, một cái quen thuộc mà ôn nhuận thanh âm, thình lình truyền vào trong tai của hắn.

Ngẩng đầu nhìn lên, nhưng gặp đứng đối diện, quả nhiên là duyên dáng yêu kiều y tá trưởng Diêu Giai! Diêu Giai mặc một thân đồng phục y tá, lại vẫn không che giấu được mình kia hoàn mỹ dáng người.

Không thể nào?

Triệu Ngọc từ trong lòng lẩm bẩm, hệ thống lão đại a, ngươi sẽ không như thế cẩu huyết a? Miêu Anh đi, chẳng lẽ. . . Ngươi lại muốn đem Diêu Giai đưa cho ta sao?

Ngươi đến cùng an cái gì tâm?

Ta nhưng nói cho ngươi, lão tử mặc dù tùy tiện không phải người, nhưng lão tử chưa từng tùy tiện!

. . .

Chương 535: Chương 535: Ta gọi Triệu Thiên Phách

Chương 535: Ta gọi Triệu Thiên Phách

"Được... Đã lâu không gặp, gần nhất thế nào a?" Duyên dáng yêu kiều Diêu Giai chậm rãi đi vào Triệu Ngọc trước mặt, vừa mới hỏi một câu, liền thình lình nhìn thấy hắn trên cánh tay phải băng bó.

"Thế nào?" Y tá trưởng quan tâm hỏi, "Bị thương quan trọng sao? Đến, ta giúp ngươi tìm đại phu xem một chút đi?"

"Không... Không cần!" Trong lúc nhất thời, Triệu Ngọc cảm giác có chút khẩn trương, cũng không biết nên như thế nào trả lời.

"Trước mấy ngày, ta đã gọi điện thoại cho ngươi, thế nhưng là ngươi cũng không có nhận, có phải hay không... Gần nhất bề bộn nhiều việc a?" Đang khi nói chuyện, Diêu Giai thâm tình chậm rãi mà nhìn xem Triệu Ngọc, để Triệu Ngọc càng thêm trong lòng còn có bối rối.

"Ta... Đã khâu vết thương, xử lý xong, không có việc gì... Ha ha..." Triệu Ngọc hỏi một đằng, trả lời một nẻo cười khổ một tiếng, làm trận này nói chuyện trở nên càng thêm xấu hổ.

Đúng lúc, một y tá bỗng nhiên xông Diêu Giai hô: "Y tá trưởng, ngài mau đến xem nhìn bệnh nhân này đi, vết thương vừa sưng đi lên!"

"A, tốt, tốt..." Diêu Giai thâm tình đưa tình xông Triệu Ngọc nhẹ gật

đầu, "Triệu cảnh sát, ngài trước chờ một chốc lát, ta chẳng mấy chốc sẽ trở về..."

Nhìn xem Diêu Giai tạm thời rời đi, Triệu Ngọc rốt cục nhẹ nhàng thở ra. Thật là, vì cái gì vừa nhìn thấy Diêu Giai liền sẽ không hiểu khẩn trương đâu? Mặc kệ là vận mệnh cũng tốt, hệ thống cũng được, ta có thể hay không mở ra cái khác loại này nói giỡn?

Ta hiện tại một cách toàn tâm toàn ý đang tìm kiếm Miêu Anh, nhưng các ngươi hết lần này tới lần khác đem Diêu Giai đưa đến trước mắt ta, có ý tứ gì a đến cùng? Mặc dù Diêu Giai là ta trước kia yêu nữ nhân, nhưng không phải một cái thời không a? Dạng này sẽ rất xấu hổ tích...

"Sang bên, sang bên..." Theo sau lưng một vị xuyên y phục giải phẫu nhân viên y tế cao giọng kêu to, một cỗ chở có bệnh nhân xe đẩy thình lình từ Triệu Ngọc bên người xẹt qua.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian vọt đến một bên, sau đó trở lại phòng bệnh một cái khác đầu hành lang, nơi này cũng là kín người hết chỗ, trong hành lang tăng max giường bệnh.

Ai!

Triệu Ngọc thở dài, bệnh viện này thật sự là quá phát hỏa.

Thẳng đến lúc này, hắn mới rốt cục nhớ tới mình mục đích của chuyến này, thế là tranh thủ thời gian mở ra điện thoại địa đồ so với, muốn tìm được kỳ ngộ sắp phát sinh chuẩn xác địa điểm.

Kết quả, hắn điện thoại di động vừa mới mở ra, trước mắt liền thình lình xuất hiện khiến người không tưởng tượng được một màn.

Ngay tại Triệu Ngọc ngay phía trước năm sáu mét chỗ, một vị tiểu hộ sĩ ngay tại cho một nữ tử ghim kim truyền dịch.

Nữ tử kia có một đầu bắt mắt tóc đỏ, ăn mặc yêu diễm quái dị. Mà tại nữ tử này bên cạnh, thì ngồi xổm một cái mang theo Đại Kim dây xích nam tử trung niên.

Nên nam tử mặc màu đen áo thun, trong tay vác lấy một cái bao da, rất giống một cái nhà giàu mới nổi. Thế nhưng là, hắn sắc mặt đỏ bừng, ánh mắt mê ly, xem xét liền là uống nhiều rượu quá!

Không biết là tiểu hộ sĩ khẩn trương, hay là bởi vì nguyên nhân khác, nàng đâm hai châm, tất cả cũng không có vào đi.

"Ai u, đau chết mất!" Hồng đầu nữ tử giận quát một tiếng, xông tiểu hộ sĩ mắng, " được hay không a ngươi? Không được liền biến thành người khác đi! Đau chết mất, ta là tới chữa bệnh, không phải tới làm bia ngắm!"

"Hắc hắc hắc..." Nghe nói như thế, kia Đại Kim dây xích cười hắc hắc vài tiếng, không nói gì.

Kết quả, tiểu hộ sĩ càng căng thẳng hơn, thứ ba châm lại không có đóng tốt, đau đến kia hồng đầu nữ nhân ngao một cuống họng mặt mày ảm đạm.

"Ai u, lăn... Mẹ nó cút ngay cho lão nương trứng, các ngươi cái này đều cái gì trình độ, lấy ta làm vật thí nghiệm sao? Lăn..."

Tại nữ nhân kêu gào phía dưới, tiểu hộ sĩ dọa đến sắc mặt trắng xanh, vội vàng há miệng run rẩy thu hồi dụng cụ, quay người muốn đi gấp.

Nhưng mà, khiến ai cũng chuyện không nghĩ tới phát sinh, cái kia một mực ngồi xổm ở bên cạnh Đại Kim liên nam tử, say khướt đem con mắt trừng một cái, từ dưới đất đứng dậy về sau, vậy mà nhấc chân hướng tiểu hộ sĩ trên đùi đạp một cước.

"Ai nha!" Tiểu hộ sĩ nhất thời bị gạt ngã trên mặt đất, mâm thuốc cũng keng lang lang quẳng xuống đất.

Nghe đến bên này truyền đến động tĩnh, cái khác y tá tranh thủ thời gian chạy đến trước mặt xem xét. Diêu Giai nhìn thấy về sau, càng là quá sợ hãi hô: "Ai nha, tại sao có thể dạng này, nàng mang mang thai đâu!"

"Ngươi, ngươi tại sao có thể đánh người?" Một cái khác tiểu hộ sĩ một mặt đỡ lấy ngã sấp xuống đồng sự, một mặt quay người xông một nam một nữ kia quát, "Các ngươi chờ lấy, chúng ta cái này báo cảnh!"

"Hừ! Báo! Tùy ngươi báo!" Đại Kim liên nam tử cười lạnh nói, "Mẹ nó ngay cả cái châm đều đâm không đi vào, đem bạn gái của ta đâm hỏng đều, ta còn không có cáo các ngươi đâu! Ha ha ha..."

Nhìn thấy cái này nam uống nhiều quá, nói chuyện tiểu hộ sĩ lập tức rụt rè, vội vàng lôi kéo bị gạt ngã y tá lui về phía sau.

"Hừ!" Hồng đầu nữ vênh mặt hất hàm sai khiến nói, "Báo cảnh! Trò cười, cũng không nhìn một chút các ngươi chọc người nào? Chúng ta sang đây xem bệnh, chỉ cấp chúng ta an bài một cái hành lang vị trí, ngay cả ghim kim đều đâm không tốt, bệnh viện các ngươi cũng đủ đớp cứt!"

"Làm sao vậy, thế nào..." Ai ngờ, cảnh sát không tới, bảo an cũng cũng không đến, lại ngược lại từ phòng bệnh bên ngoài chạy vào hai cái đại mập mạp tới.

Hai cái này đại mập mạp xem xét đều là giang hồ nhân sĩ, cánh tay hình xăm, mặt mũi tràn đầy dữ tợn, vừa tiến đến liền xông một nam một nữ kia hỏi: "Đại ca đại tẩu, thế nào đây là?"

"Hừ, " hồng đầu nữ khinh thường nói, "Cái này không nha, có người

đem tay ta đều đâm hỏng, còn muốn báo cảnh bắt chúng ta đâu!"

"Hừ!" Đại Kim dây xích hừ lạnh nói, "Đá người, đá ngươi thế nào? Tin hay không, ta đem các ngươi bệnh viện cũng đập! ?"

"Ngươi... Các ngươi tại sao có thể dạng này?" Diêu Giai giận tím mặt, lập tức đi lên phía trước, xông những người này quát, "Châm không có đóng tốt, là chúng ta sai lầm, chúng ta có thể thừa nhận sai lầm! Nhưng là, các ngươi tùy tiện đánh người coi như không đúng, các ngươi chờ lấy, chúng ta bây giờ liền báo cảnh, chuyện này, chúng ta không xong!"

"Hừ, cô nàng này dáng dấp như thế thủy linh, nói chuyện ngược lại là đủ hung ác đi a..." Lúc này, trong đó một tên mập sắc mị mị đi đến trước mặt, lạnh lùng quát, "Ta cho ngươi biết, đừng nói lão đại của chúng ta đá một cước, liền là đem các ngươi đè vào trên giường đánh cái pháo, lại có thể làm gì? Biết chúng ta là ai sao, hả?"

Nói, mập mạp đem trên cánh tay một cái đầu sói hình xăm lấy ra, mặc dù bình thường người nhìn không rõ, nhưng có thể đoán chừng, cái này tiêu chí tất nhiên biểu thị đám người này đều là có tổ chức!

"Ta... Ta quản ngươi nhóm là ai?" Diêu Giai giận không kềm được reo lên, "Chúng ta y tá chính mang mang thai đâu! Nàng nếu là có cái gì sơ xuất, các ngươi đến phụ pháp luật trách nhiệm!"

"Hừ!" Đại mập mạp đi về phía trước hai bước, "Pháp luật trách nhiệm đúng không? Tốt, vậy ta liền nhiều thua một xuống đi!"

Nói, hắn giơ lên quạt hương bồ cánh tay, vậy mà trực tiếp hướng Diêu Giai trên mặt phiến đến!

Nhưng mà, thời khắc này Triệu Ngọc, đang đứng sau lưng Diêu Giai. Đại mập mạp bàn tay, làm sao có thể thật rút đến Diêu Giai trên mặt đâu?

Ba...

Triệu Ngọc đem không có thụ thương cánh tay trái nâng lên, trực tiếp nắm lấy đại mập mạp cổ tay.

"Ai!" Tại nắm lấy đối phương cánh tay thời điểm, Triệu Ngọc trách trời thương dân thở dài một tiếng, mắng, " hôm nay đây là thế nào? Vì sao lại có nhiều như vậy ngu xuẩn đến trứng * đau ma cà bông xuất hiện đâu? Làm ta mẹ nó là quét rác sao?"

Chỉ một thoáng, Triệu Ngọc trong lòng đã như gương sáng. Căn bản không cần lại cẩn thận đội giáo viên, trước mắt trận này sự kiện đánh người, đúng là mình muốn tao ngộ phó bản kỳ ngộ!

Tại sao muốn an bài như vậy đâu?

Nha... Triệu Ngọc lại suy nghĩ minh bạch, không chừng, đây là hệ thống lão đại nhìn ta gần nhất khí mà không thuận, đây là cố ý an bài cho ta cái phát tiết cơ hội đâu!

Tốt a, đã dạng này...

"Uy!" Đại mập mạp cánh tay bị Triệu Ngọc nắm lấy, hắn gặp Triệu Ngọc so với mình cả gầy một vòng, liền muốn lấy lợi dụng lực lượng đem Triệu Ngọc áp đảo. Thế nhưng là, hắn đè ép nửa ngày, lại phát hiện cánh tay của mình như bị cái kìm kẹp lấy, căn bản động đậy không được mảy may!

"Tê dại, " lúc này, một cái khác đại mập mạp thấy thế, lập tức mắng to một tiếng, sau đó nhô lên bả vai, giống xe lửa hướng Triệu Ngọc đánh tới.

Triệu Ngọc cười lạnh một tiếng, tay trái đem mập mạp cánh tay phản

vặn một vòng, hắn liền nghe lời sai lệch thân thể một cái, kết quả, hai tên mập mạp ầm vang chạm vào nhau, nhao nhao ngã xuống đất.

"A? Ngươi... Ngươi là ai?" Đại Kim dây xích thình lình giật mình, vội vàng hỏi.

Lúc đầu, Triệu Ngọc trực tiếp biểu lộ cảnh sát thân phận, trận chiến đấu này cũng chỉ tới mà thôi. Nhưng là, hắn lúc này mới mới vừa tới một chút mà tinh thần đầu, tại sao có thể qua loa kết thúc đâu?

Thế là, Triệu Ngọc mở ra cánh tay, gằn từng chữ nói ra: "Tại hạ đường Thuận Phong —— Triệu Thiên Phách!"

"Triệu Thiên Phách?" Đại Kim dây xích lắc đầu, "Chưa nghe nói qua a?"

"Ngươi chẳng mấy chốc sẽ biết đến!" Triệu Ngọc cười khinh miệt cười, nói, "Cho ngươi 10 phút, đem ngươi người đều gọi qua đi! Chúng ta hảo hảo chơi chơi..."

Chương 536: Chương 536: Xuất lồng mãnh thú

Chương 536: Xuất lồng mãnh thú

Đêm đó 9 điểm, đương bệnh viện bảo an, còn có rất nhiều đồn công an cảnh sát nhân dân đuổi tới hiện trường về sau, thình lình bị trước mắt hùng vĩ một màn sợ ngây người!

Nhưng gặp hơn 10 tên cổ hoặc tử ăn mặc người, đồng loạt quỳ gối phòng bệnh trong hành lang. Những người này không có một cái là hoàn hảo không chút tổn hại, bọn hắn hoặc là cánh tay bị người bẻ gãy, hoặc là ngón tay bị người tách ra gãy, bao quát tên kia hồng đầu nữ tử ở bên trong, tất cả mọi người là một bộ mặt mũi bầm dập, máu me đầy mặt bộ dáng.

Bất quá, những người này mặc kệ bị thương cỡ nào nghiêm trọng, lại tất cả đều đàng hoàng quỳ gối trong hành lang, không có một cái dám tự tiện loạn động.

Giờ phút này, Triệu Ngọc chộp lấy Đại Kim dây xích nam tử Đại Kim dây xích, một mặt cuồng tát một phát, một mặt để hắn quỳ gối bị đánh tiểu hộ sĩ trước mặt, cho tiểu hộ sĩ xin lỗi.

Dân cảnh môn thấy thế, vốn định vọt tới trước mặt ngăn cản. Nhưng mà, Triệu Ngọc lại xoay quay đầu lườm bọn họ một cái, hung hăng reo lên: "Đều mẹ nó xéo ngay cho ta, cái nào lại hướng phía trước đến, đừng trách lão tử không khách khí!"

Giờ phút này, Triệu Ngọc quần áo tất cả đều xé rách, trên thân cũng là vết thương chồng chất, lông mày xương chỗ càng không ngừng ra bên ngoài chảy máu.

Chợt nhìn qua, cả người hắn giống như đến từ Địa Ngục Tu La, dọa đến dân cảnh môn cũng không dám lại gần phía trước.

"Mẹ nó, không nghe ta nói chuyện sao?" Triệu Ngọc đông một cước đá vào Đại Kim dây xích trên lỗ tai, "Xin lỗi!"

"A a a. . ." Đại Kim dây xích run rẩy úp sấp tiểu hộ sĩ trước mặt, cơ hồ mang theo tiếng khóc nức nở hô, "Thật xin lỗi, thật xin lỗi!"

"Con bà nó là con gấu!" Triệu Ngọc theo sát lấy lại là một cước quá khứ, Đại Kim dây xích đầu đâm vào trên tường, thùng thùng rung động.

"Biết cái gì gọi là lớn một chút mà âm thanh a?" Ngay sau đó, hắn dắt Đại Kim dây xích lỗ tai hô, "Lại đến một lần!"

"Nha. . ." Đại Kim dây xích máu me đầy mặt, nghe được Triệu Ngọc quát lớn về sau, không thể không nằm rạp trên mặt đất, đề cao tiếng nói, lại nói một tiếng thật xin lỗi!

Giờ này khắc này, bị đánh tiểu hộ sĩ đã sớm dọa đến mặt không có chút máu, toàn thân run rẩy, căn bản cũng không biết nên nói những gì.

"Triệu cảnh. . . Ân. . ." Diêu Giai cũng là khóa chặt lông mày, mọi loại khiếp đảm khuyên Triệu Ngọc nói, " bọn hắn đã nói xin lỗi, nếu không, coi như xong đi. . ."

Triệu Ngọc hừ lạnh một tiếng, chỉ vào Đại Kim dây xích trên cánh tay đầu sói hình xăm nói ra: "Ta mặc kệ các ngươi là hỗn cái nào một mảnh, cũng mặc kệ các ngươi lớn bao nhiêu thế lực, nhưng là, tùy tiện khi dễ

người không được!

"Ta biết các ngươi khẳng định không phục, cho nên, chúng ta hẹn một cái đi! Ba ngày sau, ta đến các ngươi địa bàn hất lên tràng tử, đến lúc đó, ta Triệu Thiên Phách nói được thì làm được,

Các ngươi chuẩn bị sẵn sàng đi!"

"Khụ khụ. . ." Đại Kim dây xích ho ra một ngụm máu tươi, sớm đã ngay cả con mắt cũng không dám nhòm lên Triệu Ngọc một chút.

"Tốt, các ngươi có thể xéo đi!" Triệu Ngọc hướng phía cửa khoát tay áo, đồng thời nhắc nhở, "Ta hi vọng, các ngươi đều biết quy củ. . ."

Triệu Ngọc sau khi nói xong, Đại Kim dây xích bọn người lúc này mới dám từ dưới đất đứng lên thân đến, từng cái chán nản, lảo đảo đi ra ngoài.

Theo đạo lý, chuyện này tự nhiên muốn về nơi đó đồn công an xử lý, thế nhưng là đương dân cảnh môn tiến lên hỏi thăm về sau, những cái kia bị đánh người, lại tất cả đều không chút nào để ý, trực tiếp đi, cũng không tìm kiếm cảnh sát nhân dân trợ giúp.

"Không có việc gì. . . Không có việc gì. . ." Triệu Ngọc lau mặt một cái trên má máu tươi, bình tĩnh nói với Diêu Giai, "Bệnh viện các ngươi bên này tổn thất ta bồi!"

"Không không không. . . Ta, ta nghĩ biện pháp. . ." Diêu Giai nói, "Dù sao ngươi là đến giúp đỡ chúng ta, sao có thể để ngươi bỏ tiền đâu? Nhanh. . ."

Diêu Giai hai tay nâng Triệu Ngọc, lo lắng nói ra: "Vẫn là trước giúp ngươi xử lý một chút vết thương đi!"

Nói xong, Diêu Giai đỡ lấy Triệu Ngọc muốn đi, thế nhưng là đồn công an cảnh sát nhân dân tự nhiên không làm, lập tức tiến lên muốn đối Triệu Ngọc tra hỏi.

May mắn Mao Vĩ suất lĩnh Dung Dương phân cục các đồng nghiệp nghe hỏi chạy đến, Mao Vĩ hiểu rõ xong tình huống về sau, cùng dân cảnh môn tốt một phen giải thích, lúc này mới cuối cùng đem việc này trấn an xuống dưới.

Thế nhưng là, cái này dù sao cũng là một trận tại công chúng trường hợp phía dưới đánh nhau sự kiện, ảnh hưởng mười phần ác liệt, không bao lâu liền truyền đến Loan cục trường, cùng cục thành phố từng cái lãnh đạo trong tai.

Ngày thứ hai, Loan cục trường liền đem Triệu Ngọc gọi vào văn phòng, tìm hắn nói chuyện.

Mặc dù là thượng hạ cấp quan hệ, nhưng Loan cục trường đối Triệu Ngọc cho tới bây giờ đều là phi thường kiêng kị, mặc dù là đang phê bình trách cứ, nhưng Loan cục trường lại giảng được cực kì nghệ thuật, nói Miêu đội trưởng sự tình, bọn hắn sẽ nghĩ biện pháp, để Triệu Ngọc an tâm. Sau đó khuyên nhủ hắn, gặp lại loại này chuyện không công bình, nhất định phải tìm kiếm chính quy thủ đoạn, đừng lại hành động theo cảm tính loại hình. . .

Triệu Ngọc đối Loan cục trường ngược lại là quy củ, tại chỗ nghiêm túc nghe, còn không ngừng gật đầu.

Loan cục trường gặp Triệu Ngọc thái độ không tệ, cũng liền không có ở truy đến cùng, nàng vốn cho rằng tình thế có thể dần dần bình ổn lại, lại không nghĩ rằng, lần này bệnh viện sự kiện, bất quá là Triệu Ngọc vừa mới bắt đầu mà thôi.

Không quá hai ngày, Triệu Ngọc liền tại một lần bắt giữ nghi phạm quá

trình bên trong, lần nữa ra tay đánh nhau, đã xảy ra là không thể ngăn cản.

Lúc ấy, cảnh sát hoài nghi nào đó nghi phạm cùng cùng một chỗ ác tính đả thương người sự kiện có quan hệ, vốn định bắt trở lại thẩm vấn một chút. Thật không nghĩ đến, Triệu Ngọc vậy mà tại hiện trường ra tay đánh nhau, tại trong một cái hẻm nhỏ cùng nghi phạm đông đảo đám tay chân triển khai vật lộn.

Chiến đấu kết quả, cuối cùng lấy Triệu Ngọc tàn sát đẫm máu chấm dứt, tính cả người hiềm nghi bản nhân ở bên trong, cuối cùng đều bị Triệu Ngọc đánh vào nặng chứng giám hộ thất. . .

Ngày thứ ba, Triệu Ngọc vẫn không có nhàn rỗi, hắn dẫn theo tiểu hoàng mao chờ một đám thủ hạ, thật đi Đại Kim dây xích đám người địa bàn chọn tràng tử. Đại Kim dây xích sớm đã vô tâm ham chiến, quân lính tan rã, vô dụng bao nhiêu lực khí liền bị Triệu Ngọc ngay cả ổ diệt đi.

Nhưng là, Triệu Ngọc cảm thấy không thế nào đã nghiền, vậy mà dẫn người xông vào bệnh viện, lại đem Đại Kim dây xích bọn người một lần nữa đánh một lần. . .

Ngày thứ tư, Triệu Ngọc một thân một mình trở lại Taekwondo quán đi tìm Lôi Bân. Lôi Bân không dám lộ diện, chỉ là sai người cho Triệu Ngọc đưa lên một trương Miêu Anh khi còn bé lấy được thưởng ảnh chụp!

Nhìn thấy Miêu Anh ảnh chụp, Triệu Ngọc cảm giác trong lòng không quá dễ chịu, lúc này liền tìm cái cớ, lại đem Taekwondo quán đại náo một trận, dẫn đến Taekwondo quán lần hai ngày đóng cửa, thậm chí dán ra chuyển nhượng thông tri. . .

. . .

Cứ như vậy, liên tiếp mấy ngày xuống tới, Triệu Ngọc giống như một đầu xuất lồng mãnh thú, một đường làm theo ý mình, chưa từng phân rõ phải trái. Tựa như hắn kiếp trước lời răn đồng dạng, phàm là có thể dùng quyền đầu giải quyết sự tình, hắn xưa nay không suy nghĩ thêm những biện pháp khác.

Đương nhiên, Triệu Ngọc như thế một phen giày vò xuống tới, đối với hắn khiếu nại, cũng như hoa tuyết, liên tiếp không ngừng mà đưa đến Loan cục trường trên bàn công tác, làm Loan cục trường một mảnh sứt đầu mẻ trán.

Cuối cùng, thực sự bất đắc dĩ phía dưới, Loan cục trường lúc này mới lệnh cưỡng chế Triệu Ngọc cưỡng chế nghỉ, tỉnh lại hối lỗi.

Nhưng mà, Triệu Ngọc vẫn còn không quan trọng, tiếp ba xóa năm cũng nên làm ra một chút bạo lực sự tình tới.

Các đồng nghiệp đều lo lắng Triệu Ngọc tương lai không dễ thu thập, mặc kệ là Dung Dương bên này vẫn là Nhữ Dương bên kia, phàm là cùng Triệu Ngọc có chút giao tình người, tất cả đều chạy tới khuyên giải.

Thế nhưng là Triệu Ngọc ai cũng nghe không lọt, bằng hữu tới, hắn liền trực tiếp lôi kéo bọn hắn uống rượu, không uống không được, không uống nhiều cũng không được.

Dần dà, rốt cuộc không ai chạy đến thuyết phục hắn. . .

Lại qua mấy ngày, Triệu Ngọc bỗng nhiên nhận được một trương pháp viện lệnh truyền, nhìn kỹ, nguyên lai là có người bắt hắn cho cáo! Cáo hắn cũng không phải người khác, chính là vị kia Khâu gia đại thiếu luật sư biện hộ Phùng Triêu Dương!

Cái này Phùng Triêu Dương quả nhiên lợi hại, mặc dù Nhữ Dương phân

cục tiểu Trương đám người đã kiệt lực tại thay Triệu Ngọc che giấu, nhưng Phùng Triêu Dương vẫn tìm được Triệu Ngọc trên đầu.

Hắn hiện tại lấy phi pháp ẩu đả, nghiêm hình bức cung tội danh đem Triệu Ngọc cáo lên toà án, đồng thời còn muốn vì Khâu gia đại thiếu biện hộ, chứng minh hắn mê kiên tội danh không thành lập, chứng minh vị này Khâu đại thiếu chỉ là một vô tội người bị hại.

Chiếm được tin tức này về sau, Triệu Ngọc đồng sự cùng các bằng hữu tất cả đều dọa sợ, nhao nhao đến đây giúp Triệu Ngọc nghĩ kế. Nhưng mà, Triệu Ngọc nhưng căn bản không thèm để ý chút nào.

"Đại luật sư Phùng Triêu Dương a!" Hắn cười gằn đối đồng sự cùng các bằng hữu nói, "Coi như hắn không tìm đến ta, ta còn muốn đi tìm hắn chơi chơi đâu! Các ngươi yên tâm đi, chuyện này, ta chẳng mấy chốc sẽ giải quyết!"

. . .

Chương 537: Chương 537: Đại luật sư ngươi tốt

Chương 537: Đại luật sư ngươi tốt

Nào đó cao cấp khu dân cư bãi đậu xe dưới đất.

"Ngươi yên tâm đi! Ta nếu là ngay cả như thế cái lính cảnh sát đều bãi bình không được, còn làm cái gì luật sư?" Phùng Triêu Dương một mặt cầm điện thoại giảng điện thoại, vừa dùng điều khiển chìa khoá mở ra cái kia cỗ xe Infiniti cửa xe."Lão Khâu a, ngươi chờ xem, thân bại danh liệt là họ Triệu tất nhiên hạ tràng, ngoại trừ cho nhà chúng ta thiếu gia báo thù bên ngoài, ta cũng phải cấp mình xuất ngụm ác khí!

"Lần trước bởi vì Hách Cương sự tình, hắn đoạn mất tài lộ của ta, lần này, ta liền muốn hắn gấp bội hoàn trả!" Đang khi nói chuyện, Phùng Triêu Dương đem bao da cất kỹ, bắt đầu nịt giây nịt an toàn, "Nói thật cho ngươi biết đi, ta đã nắm giữ họ Triệu không ít chứng cứ phạm tội, chớ nhìn hắn phá nhiều như vậy đại án, nhưng ở vụng trộm gia hỏa này cũng không có bớt làm chuyện thất đức, phi pháp xui khiến xưng tội, giả tạo chứng cứ, dã man chấp pháp, có thể nói việc xấu loang lổ!

"Ngươi yên tâm, ta chỉ cần đem thưa kiện tiêu chuẩn tăng lên tới toàn bộ Tần Sơn giới cảnh sát độ cao, liền có thể cam đoan hắn chịu không nổi, đến lúc đó, chỉ sợ bọn họ nội bộ cảnh sát liền sẽ sớm giúp chúng ta đem hắn tiêu hóa đi, hắc hắc hắc. . ."

Nói, hắn rốt cục khởi động ô tô động cơ, đắc chí vừa lòng tiếp tục nói ra:

"Được rồi, ngươi liền nhìn tốt a, chỉ cần Triệu Ngọc xong đời, Khâu công tử sự tình liền là nhất định tra tấn bức cung. Đừng nói Triệu Ngọc, liền ngay cả toàn bộ Nhữ Dương phân cục cũng đừng nghĩ đẹp mắt. . . Tốt. . . Ngươi yên tâm. . ."

Phùng Triêu Dương lại cùng đối phương nói linh tinh vài câu, lúc này mới rốt cục cúp điện thoại. Sau đó, hắn phủ lên ngăn, chân đạp chân ga muốn đem xe chạy ra khỏi đi.

Ai ngờ, từ đâm nghiêng bên trong lại bỗng nhiên mở qua một cỗ xe hơi màu đen đến, ô tô thế tới rất mãnh, ngay cả cái ngoặt đều không ngoặt, trực tiếp bịch một tiếng đâm vào Phùng Triêu Dương trên xe.

To lớn va chạm phía dưới, Infiniti bị xô ra thật xa, Phùng Triêu Dương quá sợ hãi, la thất thanh. . .

Hơn mười giây về sau, hai chiếc xe lúc này mới rốt cục hết thảy đều kết thúc.

Phùng Triêu Dương từ thất kinh bên trong tỉnh táo lại, đợi nhìn thấy mình động cơ đã bị đâm đến bốc lên khói trắng, hắn không khỏi giận tím mặt, tranh thủ thời gian mở dây an toàn chạy xuống xe.

Nhưng gặp cùng mình đụng nhau, chính là một cỗ phổ thông Jetta, Jetta xe toàn bộ trước đóng đều xốc, đâm đến so Lăng Chí còn khốc liệt hơn.

"Ngươi. . . Ngươi làm sao lái xe?" Phùng Triêu Dương hướng đối phương trên ghế lái chạy tới, chỉ vào lái xe mắng to, "Bãi đỗ xe a đây là, mở nhanh như vậy? Có tin ta hay không cáo ngươi mưu sát?"

"Không có ý tứ, không có ý tứ!" Lúc này, Jetta lái xe cũng mở dây an toàn đi xuống xe, nhưng gặp lái xe nhuộm một đầu hoàng mao, dáng dấp còm nhom."Không có ý tứ a, ta coi chân ga là thắng! Nha. . . Không. . . Không đúng. . ." Hắn ngẩng đầu lên bàn bạc một chút, lúc này mới sửa

chữa nói, " hắn là đem phanh lại đương chân ga!"

"Ngươi. . ."

Phùng Triêu Dương trong cơn giận dữ vừa định phát tác, không ngờ nhìn thấy, từ bãi đỗ xe chính diện lại bắn tới một cỗ to lớn đường hổ.

Theo cửa xe mở ra, nhưng thấy hết lấy cánh tay Triệu Ngọc, từ trên xe chậm rãi đi xuống.

"U. . . Đây không phải Phùng đại luật sư sao?" Triệu Ngọc ha ha cười nói, "Làm sao thảm liệt như vậy tai nạn xe cộ đều không có đem ngươi đâm chết đâu? Nha. . . Buộc lên dây an toàn a, an toàn ý thức rất mạnh, không sai không sai. . ."

"Ừm?" Chợt nhìn đến Triệu Ngọc xuất hiện, Phùng Triêu Dương bỗng nhiên ý thức được cái gì, vội vàng nhanh chóng thối lui mấy bước, kinh hoảng hỏi, "Triệu Ngọc! Sao. . . Chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ. . . Các ngươi muốn mưu sát ta sao?"

"Xuy, cái rắm có thể ném loạn, nhưng lời nói không thể nói lung tung a!" Triệu Ngọc cười nói, "Cũng không phải ta đụng ngươi, ngươi thế nhưng là vu cáo nha!"

"Hừ!" Phùng Triêu Dương cẩn thận suy nghĩ một chút, nhất thời ưỡn ngực nói, "Nghĩ rằng các ngươi cũng không dám! Triệu Ngọc, ngươi liền cười đi, ta nhìn ngươi có thể cười đáp lúc nào, ngươi bây giờ đã tội ác chồng chất, tội ngấn từng đống, ngươi vẫn là chờ lấy ngồi tù đi! Còn có, hôm nay đem ta xe đụng hư, ngươi biết ta xe này bao nhiêu tiền không? Các ngươi. . . Các ngươi đến. . ."

Mới nói được nơi này, theo một trận ô tô tiếng oanh minh, từ lối vào vậy mà lại cực nhanh lái tới bốn năm chiếc xe hơi, ô tô tại Phùng Triêu Dương chung quanh két dừng hắn về sau, lại xuống tới hơn hai mươi

người.

Những người này từng cái cách ăn mặc yêu dị, không phải hình xăm liền là smart tạo hình, có trong tay thậm chí còn mang theo côn sắt. Những người này đi vào sau khi xuống xe, tất cả đều xông Jetta trên xe hoàng mao cung kính bái, trong miệng còn gọi một câu "Đại ca!"

Kia hoàng mao hướng mọi người khoát tay áo, sau đó nghiêng người đứng hầu tại Triệu Ngọc bên cạnh, lộ ra cực kì cung kính.

Chỉ một thoáng, Phùng Triêu Dương bị cỗ này tư thế dọa sợ, vội vàng run run rẩy rẩy nói ra: "Ngươi. . . Các ngươi muốn làm gì? Ta thế nhưng là luật sư, các ngươi nếu dám làm loạn, nhìn ta không cáo các ngươi ngồi tù!"

"Ha ha. . ." Triệu Ngọc một mặt chê cười, một mặt đi về phía trước hai bước, nói với Phùng Triêu Dương, "Đại luật sư, xe đụng, huynh đệ của ta tự nhiên sẽ bồi thường cho ngươi! Nhưng mà, ta cũng có chuyện gì muốn tìm ngươi nói chuyện. Không bằng dạng này, ngươi đừng cáo ta có được hay không? Cuối cùng làm một ngôi nhà phá người vong, không lạ tốt!"

"Hừ, ngươi thật sự là dõng dạc!" Phùng Triêu Dương cắn răng nói, "Triệu Ngọc, ngươi biết không? Chỉ bằng ngươi vừa rồi câu nói kia, ta liền có thể đem ngươi bẩm báo toà án đi lên! Ngươi cho rằng ngươi là ai? Để cho ta rút đơn kiện, môn đều không có!"

Tích tích. . . Tích tích tích. . .

Ai ngờ, Phùng Triêu Dương mới nói được nơi này, điện thoại bỗng nhiên vang lên, điện thoại chính là hắn ngay tại bên trên sơ trung nữ nhi đánh tới: "Ba ba, ba ba, làm ta sợ muốn chết, trong bọc sách của ta bỗng nhiên toát ra một con chuột chết tới. . ."

"A?" Phùng Triêu Dương trừng to mắt nhìn xem Triệu Ngọc.

Không ngờ, hắn điện thoại di động rất nhanh lại vang lên, lần này là vợ hắn đánh tới: "Triêu Dương a, ngươi mau về nhà xem một chút đi, nhà ta pha lê bên trên tất cả đều là sơn a! Chuyện gì xảy ra. . ."

"Ngươi. . ." Cúp điện thoại, Phùng Triêu Dương mặt không có chút máu, xông Triệu Ngọc trợn mắt quát, "Họ Triệu, ngươi cái này âm hiểm tiểu nhân, ngươi vậy mà sử dụng loại này hạ lưu thủ đoạn, ta. . . Ta nhất định phải. . ."

"Cùng ta có cọng lông quan hệ a?" Triệu Ngọc giả ngu, "Ta chỉ nhớ rõ, có chiếc xe hơi giấy phép là 6743a, màu trắng Volvo đúng không?" Nói, hắn dùng ngón tay chỉ tiểu hoàng mao, "Về sau đừng già chiếu vào một chiếc xe đụng!"

"Vâng!" Tiểu hoàng mao tranh thủ thời gian xoay người gật đầu.

"Ngươi. . ." Phùng Triêu Dương tức giận đến toàn thân run rẩy, Triệu Ngọc vừa rồi nói đúng là hắn thê tử ô tô. Cái này rõ ràng là Triệu Ngọc đang uy hiếp mình đâu!

"Ha ha ha. . ." Triệu Ngọc lại đi đi về trước hai bước, âm trầm nói, "Đại luật sư, huynh đệ của ta có xe hiểm, công ty bảo hiểm sẽ tới lý bồi! Lại lớn không được, để hắn cùng ngươi chiếc xe đi! Nhưng là. . . Về sau cái này tai nạn giao thông cũng không bảo đảm con a, muốn vạn nhất đem bỏ ra nhân mạng, huynh đệ của ta coi như không thường nổi đi. . ."

"Ngươi. . . Triệu Ngọc. . . Ngươi khinh người quá đáng!" Phùng Triêu Dương hận đến hàm răng ngứa.

"Ta khinh người quá đáng sao?" Triệu Ngọc bỗng nhiên trợn to tròng mắt quát, "Vậy ngươi nói cho ta một chút, Khâu đại thiếu dùng thuốc mê mê choáng 6 tên thiếu nữ, đem các nàng chà đạp, cái này không gọi

khinh người quá đáng sao?"

"Ngươi kia là nói mò, không có chứng cứ, không thể định tội!" Phùng Triêu Dương giảo biện.

"Khâu đại thiếu đã chính miệng thừa nhận!" Triệu Ngọc phản bác.

"Đó là các ngươi dùng hình bức cung, là không có pháp luật hiệu quả!" Phùng Triêu Dương một câu không cho.

"Hừ, tốt một cái nhanh mồm nhanh miệng. . ." Triệu Ngọc lạnh lùng nói, "Đại luật sư, ta hỏi ngươi, nếu như bị hắn mê 'Kiên' chính là ngươi nữ nhi, ngươi bây giờ sẽ còn nói đến như thế lẽ thẳng khí hùng sao?"

"Ngươi. . . Ta. . ." Phùng Triêu Dương bị Triệu Ngọc nói đến á khẩu không trả lời được, nửa ngày mới nói quanh co lấy đáp, "Thân là luật sư, chúng ta liền muốn luận sự giảng chứng cứ! Ngươi cũng giống vậy, Khâu thiếu gia lúc đi ra, liền là ngươi ngồi tù thời điểm, ngươi vẫn là chuẩn bị sẵn sàng đi!"

"Ồ? Thật sao?" Triệu Ngọc nghiêng đầu, ánh mắt tà dị nói, "Xem ra, ngươi thật sự là muốn theo ta đến cái cá chết lưới rách rồi? Bất quá, tại ngươi quyết định trước đó, tốt nhất vẫn là xem trước một chút điện thoại di động của ngươi lại nói!"

Triệu Ngọc một nhắc nhở như vậy, Phùng Triêu Dương lúc này mới nhớ tới trên điện thoại di động vừa rồi nhận được mấy cái văn kiện. Hắn tranh thủ thời gian mở ra văn kiện xem xét, xem xét phía dưới, nhất thời dọa đến lông tơ đứng thẳng, mặt không có chút máu!

Nguyên lai, những văn kiện này đều là hắn trên máy vi tính mã hóa văn kiện, trong này có hắn tư ẩn sổ sách vụ, trọng yếu chứng cứ, còn có một số không thể lộ ra ngoài ánh sáng đồ vật.

"Ngươi. . . Ngươi làm sao. . . A. . ." Phùng Triêu Dương chợt cảm thấy ngực bị đè nén, cảm giác sắp thổ huyết.

"A, hơi kém quên, ta chỗ này còn có ngươi đồ điện gia dụng não bên trên một phần tư liệu, thê tử ngươi khẩu vị thật sự là quá nặng đi, ta cũng không dám phát cho ngươi xem! Ha ha. . ." Triệu Ngọc lắc đầu cười cười, sau đó xông tiểu hoàng mao nói, "Nhanh, cho công ty bảo hiểm gọi điện thoại đi! Đụng vào người nhà xe, nhất định phải bồi, chúng ta đều là coi trọng chữ tín tốt công dân đâu!"

"Vâng, đại ca!" Tiểu hoàng mao Chu Dương tranh thủ thời gian quơ lấy điện thoại, làm bộ muốn đánh.

"Tính. . . Tính. . . Được rồi!" Phùng Triêu Dương toàn thân run rẩy ngăn cản nói, "Ta. . . Chính ta tu đi!"

"Ha ha. . ." Triệu Ngọc hướng tiểu hoàng mao ra hiệu một chút, sau đó nói, "Đại luật sư, cái này đúng rồi! Nhân gian còn có rất nhiều chuyện bất bình, ngươi thân là pháp luật người làm việc, nên bảo vệ cho hắn nhóm quyền lợi, cam đoan bọn hắn công bằng mới đúng.

"Chúng ta tiền bối có mây, người đang làm, trời đang nhìn, mọi thứ đều là muốn giảng lương tâm. Nếu như ngươi có thể dừng cương trước bờ vực, hết thảy cũng còn tới kịp."Nhưng nếu như ngươi còn muốn chơi xuống dưới, vậy ta Triệu Ngọc cũng sẽ tùy thời phụng bồi. . . Hoắc ha ha. . ."

Nói xong, Triệu Ngọc ngang bướng xông Phùng Triêu Dương đánh cái cúi chào, lúc này mới quay người cùng đông đảo các huynh đệ đón xe rời đi. . .

Chương 538: Chương 538: Lại gặp quẻ càn

Chương 538: Lại gặp quẻ càn

Quả nhiên không ra Triệu Ngọc sở liệu, không đợi được ngày thứ hai, Phùng Triêu Dương liền triệt tiêu đối Triệu Ngọc khởi tố, đồng thời chủ động rời đi Khâu gia đại thiếu biện hộ đoàn đội.

Lần này, vì giải quyết Phùng Triêu Dương vấn đề, Triệu Ngọc tuần tự tiêu hao ba cái quý giá đạo cụ, hắn trước dùng ẩn hình camera cẩn thận quan sát Phùng Triêu Dương một chút, sau đó dùng vạn năng giải tỏa khí mở ra phòng làm việc của hắn, tiếp theo lại sử dụng một đầu Hacker chỉ lệnh, lúc này mới đạt được những cái kia tin tức bí ẩn.

Bất quá, Triệu Ngọc mặc dù thu được hắn bí ẩn tư liệu, nhưng những tài liệu này bất quá đều là hắn hộ khách tư ẩn, cùng một chút màu xám tài khoản thôi, nếu như tiết ra ngoài, Phùng Triêu Dương nhiều lắm là sẽ bị thu hồi luật sư tư cách, lại cũng không có thể làm hắn ngồi tù.

Cho nên, cân nhắc liên tục, Triệu Ngọc liền quyết định dùng những tài liệu này đến áp chế hắn rút đơn kiện, đồng thời từ bỏ vì Khâu đại thiếu biện hộ . Còn lão bà hắn những cái kia đặc thù đam mê, thì đều là hắn thông qua ẩn hình camera tận mắt thấy, chỉ là mình qua đã nghiền, lại không biện pháp lấy ra.

Đương Phùng Triêu Dương rời khỏi về sau, Khâu gia đại thiếu đã một bàn tay không vỗ nên tiếng. Mà Nhữ Dương tổ trọng án thám viên nhóm

cũng là thông qua khinh thường cố gắng, chẳng những thu được mới chứng cứ, mà lại thu được người bị hại ủng hộ.

Thế là, nhân chứng vật chứng cỗ tại, Khâu gia đại thiếu không thể không triệt để thừa nhận mình phạm vào tội ác. . .

Bất quá, mặc dù Phùng Triêu Dương cùng Khâu đại thiếu sự tình có một kết thúc, nhưng Triệu Ngọc cưỡng chế nghỉ ngơi nhưng vẫn không kết thúc.

Mỗi một ngày, Triệu Ngọc đều đúng hạn mở quẻ, nghiêm túc hoàn thành phó bản kỳ ngộ. Thế nhưng là, mỗi một lần đều là thất vọng mà về, theo thời gian một chút xíu trôi qua, hắn tính tích cực đã kém xa tít tắp lúc trước, mỗi một lần sau khi hoàn thành thu hoạch cũng là phượng mao lân giác.

Mà theo tìm kiếm Miêu Anh cơ hội càng phát ra xa vời, hắn kiếp trước những cái kia thói quen, cũng dần dần đối với hắn sinh ra ảnh hưởng. Say rượu, đánh nhau, gây hấn gây chuyện. . . Thời gian phảng phất bỗng nhiên đổi qua một cái luân hồi, để Triệu Ngọc nặng lại về tới hắn vô lại thời đại!

Trương Cảnh Phong, Lý Bối Ny, Lương Hoan, Lan Bác chờ một đám hảo bằng hữu, mắt nhìn thấy Triệu Ngọc hướng tới sa đọa, nội tâm cũng là mười phần sốt ruột, nhưng bọn hắn nghĩ hết biện pháp khuyên nhủ Triệu Ngọc, Triệu Ngọc lại tất cả đều nghe không vào.

Một cái chớp mắt, gần nửa tháng quá khứ, Triệu Ngọc mỗi ngày vẫn là ở vào một loại ngơ ngơ ngác ngác trạng thái bên trong.

Nhưng mà, một ngày này đi lên, đương Triệu Ngọc từ trên giường mở một quẻ về sau, chợt từ ngây ngô bên trong đánh thức! Không nghĩ tới, hắn hôm nay, vậy mà mở ra một cái "Càn Đoái" quẻ đến!

Quẻ càn!

Vậy mà lại một lần mở ra quẻ càn, chẳng lẽ. . .

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc mau từ trên giường lăn xuống đến, sau đó đá văng ra một chỗ chai bia, lúc này mới đi vào trước bàn gõ phá giải phó bản kỳ ngộ.

Kỳ ngộ địa điểm tại bốn cây số có hơn, thời gian thì là 15 phút về sau!

Không thể nào?

Lại là vội vã như vậy?

Con bà nó là con gấu. . . Triệu Ngọc mắng một câu, tranh thủ thời gian chạy đến phòng khách mặc quần áo. Nhưng mà quần áo vừa mới mặc vào một nửa, cửa phòng liền thình lình bị người gõ!

Đông đông đông. . .

Tiếng gõ cửa dồn dập, để Triệu Ngọc cảm giác có chút hãi hùng khiếp vía, hắn liên tục không ngừng một thanh kéo cửa ra.

Bên ngoài cửa đứng đấy một nam một nữ, nữ nhận biết, chính là mặc một bộ váy dài trắng Hoa Hoa. Nam không biết, nhưng xem thấu lấy cách ăn mặc, hắn là một cái chuyển phát nhanh viên, trong tay hắn còn cầm một cái bao đâu!

"Ngọc ca, ngươi. . . Ở nhà a!" Hoa Hoa nhìn thấy Triệu Ngọc về sau, lập tức biểu lộ mình ý đồ đến, "Ta gần nhất toàn hai vạn khối tiền, trước trả lại cho ngươi đi!"

Nói, Hoa Hoa liền từ trong bọc lấy tiền.

"Ta nói đại tỷ a, ta đưa chuyển phát nhanh, ta nhanh!" Chuyển phát nhanh viên vượt lên trước đem cái xách tay kia đưa tới Triệu Ngọc trước mặt, hỏi, "Là Triệu Ngọc tiên sinh sao? Ngài chuyển phát nhanh. . ."

"A! ?"

Triệu Ngọc thấy một lần chuyển phát nhanh viên cầm bao khỏa, không khỏi quát to một tiếng, mau đem Hoa Hoa kéo đến phía sau mình, rống to: "Đừng nhúc nhích! Cảnh. . . Cảnh sát!"

Nói, Triệu Ngọc thậm chí làm ra móc súng dáng vẻ.

"Cái gì?" Chuyển phát nhanh viên dọa đến rụt cổ lại, vội hỏi, "Tiên sinh? Sao rồi đây là?"

"A. . ." Hoa Hoa không biết tình huống như thế nào, vội vàng quát to một tiếng, núp ở Triệu Ngọc sau lưng, nhưng bởi vì trong tay nàng chính cầm tiền, hai vạn khối tiền lúc này tản ra, Thiên Nữ Tán Hoa rơi xuống một chỗ.

"Cái này. . ." Chuyển phát nhanh viên bưng bao khỏa, hoàn toàn choáng váng.

Bởi vì hôm nay mở ra quẻ càn, Triệu Ngọc lại chưa bao giờ tại trên mạng đặt trước qua đồ vật, hắn tự nhiên hoài nghi kiện hàng này rất có vấn đề!

Mặc dù ngay cả mấy ngày gần đây Triệu Ngọc bỏ bê huấn luyện, nhưng hắn từ đối với hệ thống hiểu rõ, vẫn là bản năng sử dụng một cái ẩn hình máy thăm dò ra.

Nếu như trong bao thật có bom loại hình vật nguy hiểm, máy thăm dò ngay lập tức sẽ phát ra cảnh báo.

Nhưng mà, cảnh báo cũng không phát ra, ngoại trừ có thể phát hiện chuyển phát nhanh viên cùng Hoa Hoa trên người điện thoại bên ngoài, hiện trường cũng không cái gì nguy hiểm.

"Ta đi!" Triệu Ngọc xoa xoa trên đầu mồ hôi lạnh, nguyên lai là sợ bóng sợ gió một trận.

"Ngươi. . . Không có sao chứ?" Chuyển phát nhanh viên mau đem bao khỏa quẳng xuống, quay đầu trượt.

"Hoa Hoa, không sao, không sao! Chỉ là một cái chuyển phát nhanh mà thôi!" Triệu Ngọc tranh thủ thời gian nhặt lên bao khỏa, nói với Hoa Hoa, "Ngươi nhìn ngươi, không có chuyện còn tiền gì a?"

Hoa Hoa nhìn thấy tiền của mình rơi lả tả trên đất, tranh thủ thời gian cúi đầu đi nhặt, đồng thời nói ra: "Ta lo lắng ngươi dùng tiền a, nghĩ đến có một ít trước hết trả lại cho ngươi thôi!"

"Ngươi nghe ta nói, tiền không cần trả lại!" Triệu Ngọc mau đem tình hình thực tế nói ra, nói cảnh sát đã đem tiền trả lại cho hắn, còn có Phì Tràng bọn người liên lụy đến trọng đại vụ án, những sự tình này về sau cũng sẽ không có người truy cứu.

Nhưng mà, Hoa Hoa nghe xong lại chảy nước mắt, nguyên lai nàng căn bản không tin, chỉ cho là đây là Triệu Ngọc tại hảo tâm lừa gạt mình đâu, đúng là cảm động đến khóc. . .

"Không thể nào?" Triệu Ngọc bỗng cảm giác bất đắc dĩ, không nghĩ tới chính mình nói lời nói thật cũng không ai tin.

Ngay từ đầu, hắn còn giúp Hoa Hoa nhặt được mấy trương tiền, nhưng nhìn lấy thời gian càng ngày càng gần, hắn đã gấp đến độ không được, tranh thủ thời gian nói với Hoa Hoa: "Hoa Hoa a, ta có chuyện khẩn yếu muốn làm, chờ một lúc đem tiền nhặt xong, giúp ta khóa lại môn, ta đi

trước a!"

Nói xong, Triệu Ngọc vội vàng cầm chìa khóa, ôm bao khỏa, chạy xuống lầu dưới.

"Ai?" Hoa Hoa vội vàng hô, "Ngọc ca a, ngươi thật sự là một cái người tốt, mặc dù ta đã chuyên làm chính hành, nhưng nếu như ngươi có cần, có thể tùy thời tìm ta a. . . Ngọc ca. . ."

Cứ việc Hoa Hoa kêu rất lớn tiếng, nhưng Triệu Ngọc sớm đã nghe không được.

Miêu Anh lưu lại đại chúng Phaeton cùng đường hổ tất cả đều dừng ở dưới lầu. Trước đó, Triệu Ngọc điều tra qua cỗ xe tin tức, lại phát hiện kinh người, hai chiếc ô tô vậy mà tất cả đều vạch đến hắn danh nghĩa. Rất rõ ràng, đây là Miêu Anh cố ý muốn tặng cho hắn.

Triệu Ngọc nhân cao mã đại, đã mở đã quen đường hổ, lúc này dùng điều khiển mở cửa xe, chuẩn bị cấp tốc tiến về phó bản kỳ ngộ chuyện xảy ra điểm.

Nhưng mà, cửa xe mở ra, nhưng từ ô tô bên cạnh không ngờ toát ra ba cái lão đầu tử, đem hắn ngăn ở nơi đó.

Ba người này cũng đều không phải ngoại nhân, theo thứ tự là Liêu Cảnh Hiền, Kim Chấn Bang cùng Chu An Đông.

"Uy, Triệu Ngọc, lại làm gì đi a ngươi?" Liêu Cảnh Hiền mặt đen lên hô, "Nhanh, chúng ta có việc muốn nói với ngươi. . ."

"Nha. . . Ân. . ." Triệu Ngọc nhìn đồng hồ tay một chút, lại kéo dài thêm, coi như thật không còn kịp rồi.

"Ai? Ngươi cũng nghỉ, điều này vội vàng hoảng đi làm cái gì? Không

phải là. . . Đã làm gì chuyện thất đức. . . Muốn chạy đường a?" Liêu Cảnh Hiền đi vào trước mặt, vậy mà quở trách hắn một câu.

Triệu Ngọc mắt thấy như thế, lập tức càng ngày càng bạo, mở cửa xe về sau, trực tiếp liền đem Liêu Cảnh Hiền đẩy vào.

"Ai. . . Ai ai? Ngươi nha điên rồi, làm gì. . ."

Liêu Cảnh Hiền giật nảy mình, Kim Chính Bang cùng Chu An Đông mau tới trước ngăn cản, Triệu Ngọc lại y dạng họa hồ lô, đem ba cái lão gia hỏa tất cả đều nhét vào trên xe.

"Ba vị đại lãnh đạo, ta thật sự có chuyện khẩn yếu muốn làm!" Triệu Ngọc trừng to mắt quát, "Như vậy đi, các ngươi chơi giòn cùng ta cùng một chỗ đi xem một chút đi! Đến lúc đó, bao các ngươi mở rộng tầm mắt!"

Nói xong, Triệu Ngọc phanh đóng kỹ cửa lại, sau đó như bay tiến vào phòng điều khiển, lái xe đi. . .

Đương nhiên, Triệu Ngọc mặc dù trong miệng nói mở rộng tầm mắt, nhưng hắn cũng không biết, mình sắp gặp được sự tình gì?

Trong lòng của hắn còn băn khoăn đâu, muốn vạn nhất lại là một cái đỡ lão thái thái băng qua đường kỳ ngộ, kia quay đầu làm như thế nào cùng ba lão đầu tử giải thích đâu?

Bất quá, hắn ngược lại lại nghĩ, hôm nay dù sao cũng là mở ra quẻ càn, cho nên, hôm nay phó bản kỳ ngộ, tuyệt đối sẽ không phổ thông!

. . .

Chương 539: Chương 539: Đặc biệt điều tra viên

Chương 539: Đặc biệt điều tra viên

"Triệu Ngọc, ngươi có phải hay không điên rồi?" Liêu Cảnh Hiền ở phía sau xe chỗ ngồi vỗ chỗ ngồi quát, "Mở rộng cái gì tầm mắt cái gì a, chúng ta ba lão đầu tử ôn tồn tìm ngươi nói chuyện, ngươi vậy mà như thế đối đãi với chúng ta. . ."

"Không có việc gì, không có việc gì, mở rộng tầm mắt liền mở rộng tầm mắt thôi!" Kim Chấn Bang đội trưởng không coi ai ra gì móc ra thuốc lá cùng cái bật lửa đến, chuẩn bị đốt thuốc. Điện thoại nhất tỉnh lưu lượng, không quảng cáo trạm điểm.

"Uy! Bóp!" Triệu Ngọc nổi giận gầm lên một tiếng, "Có giáo dưỡng không? Dám ở ta trên xe hút thuốc, nhưng tất cả đều tiến nặng chứng giám hộ thất!"

"Đúng vậy a Lão Kim!" Chu An Đông cục trưởng phụ họa nói, "Có chút lòng công đức được không? Đừng để ta cũng đi theo quất ngươi hai tay khói!"

"Triệu Ngọc a, ngươi đến cùng mang bọn ta đi chỗ nào a?" Liêu Cảnh Hiền cau mày nói, "Đến cùng là chuyện gì khẩn cấp, nói cho ta biết trước một tiếng được không? Ngươi xem chúng ta ba, cái nào giống như là có thể chịu được ngươi giày vò người?"

"Đến liền biết, cho. . ." Nói, Triệu Ngọc đem bao khỏa ném cho bọn hắn, không khách khí nói, "Giúp ta đem bao khỏa mở ra trước, ta còn không có nhìn đâu!"

"Bao khỏa?" Liêu Cảnh Hiền cùng Kim Chấn Bang nhìn nhau, khi bọn hắn nhìn thấy bao khỏa bên trên tin tức về sau, lập tức vui mừng nhướng mày.

Liêu Cảnh Hiền càng là nhanh lên đem bao khỏa mở ra, bên trong thình lình xuất hiện một phong chính quy thư tín.

"Không sai, liền là thư thông báo! Còn rất nhanh!" Liêu Cảnh Hiền vui mừng quá đỗi, một bên mở thư một bên nói với Triệu Ngọc, "Tiểu Triệu a, chúng ta hôm nay tìm ngươi, liền là muốn nói chuyện này! Ngươi lần trước xin đặc biệt điều tra viên đã xuống tới, đây là thư thông báo! Trước mấy ngày bọn hắn cho cục thành phố đã điện thoại qua, ta biết ngươi còn chưa lên ban, cho nên liền đem đưa kiện địa chỉ đổi đến nhà ngươi!"

"Cái gì? Đặc biệt điều tra viên?" Triệu Ngọc lúc này mới nhớ tới, tại Miêu Anh mất tích trước đó, hắn đã từng xin qua cái này đặc biệt điều tra viên. Một khi sau khi thông qua, hắn liền có thể tiến vào trung ương điều tra tiểu tổ, đi điều tra cây hồng bì laptop bên trên ghi chép loại kia quốc gia cấp một hình sự đại án.

"Đúng vậy a!" Liêu Cảnh Hiền vội vàng mở ra văn kiện, cùng Triệu Ngọc giải thích, "Bất quá, cái này đặc biệt điều tra tiểu tổ tính chất, muốn so ngươi tưởng tượng đến phức tạp một chút. Nó là từ trung ương hình sự đình đặc phê, có được rất nhiều tra án đặc quyền. Mà lại, không chỉ là những cái kia chưa kết thúc án chưa giải quyết, còn có cái khác một chút đặc biệt lớn vụ án, cũng sẽ từ nên tiểu tổ tham dự phụ trách.

"Bất quá nha. . . Bởi vì tổ viên đều là từ cả nước phạm vi bên trong chọn lựa giới cảnh sát tinh anh, nhân số khá nhiều. . . Cho nên. . ."

"Cho nên cái gì?" Triệu Ngọc liền biết cho nên phía sau tất nhiên có ngoài ý muốn.

"Cho nên, ngươi hôm nay nhận được trương này, cũng không phải là thư thông báo trúng tuyển, mà là trúng tuyển thư thông báo!" Liêu Cảnh Hiền đem văn kiện giơ lên, trịnh trọng nói, "Nói cách khác, ngươi bây giờ chỉ là thu được trúng tuyển tư cách, cuối cùng có làm hay không thành đặc biệt điều tra viên, còn phải thông qua bọn hắn khảo hạch mới được! Theo ta suy đoán, đại khái là trong trăm có một dáng vẻ a?"

"Vậy thì nhanh lên cho ngươi em vợ gọi điện thoại, " Triệu Ngọc nghiêm túc nói đùa, "Để hắn đi cho ta cái cửa sau đi!"

"Cái này. . ." Liêu Cảnh Hiền trán đều là hắc tuyến, "Cái này không thể được a, kia là trung ương cấp bậc điều tra tiểu tổ, không phải đùa giỡn! Nếu là hợp thành viên tuyển chọn đều có tấm màn đen, kia truyền đi há không quá có ý trào phúng!"

"Kia. . . Đương cái này đặc biệt điều tra viên, tiền lương cao sao? Đãi ngộ thế nào?" Triệu Ngọc lại hỏi.

"Thuộc về điều tạm tính chất, tiền lương còn tại Dung Dương phân cục cho ngươi mở, chỉ là tên tuổi nghe vào vang dội mà thôi!" Liêu Cảnh Hiền thật nói, "Đãi ngộ nha, đến lại nhìn! Mà lại, cạnh tranh tất nhiên mười phần kịch liệt, một sai lầm, liền có khả năng bị đánh trở về!"

"Nha. . . Vậy ta liền lại suy nghĩ một chút đi!" Triệu Ngọc lắc đầu.

"Ngươi cái thằng ranh con!" Kim Chấn Bang bỗng nhiên nhịn không được, lúc này mắng, " còn lại suy nghĩ một chút, ngươi biết không, toàn bộ Tần Sơn, chỉ có một người đã từng trúng tuyển qua a! Ngươi biết đây là bao lớn vinh quang sao? Còn mẹ nó không hảo hảo tranh thủ, còn suy nghĩ một chút. . ."

"Một người, là ai?" Triệu Ngọc hỏi một câu, lại rất nhanh mình cấp ra đáp án, "A, nguyên lai là Lão Kim bán dưa a!"

"Uy, làm sao nói đâu?" Liêu Cảnh Hiền giận quát, "Triệu Ngọc, Lão Kim tốt xấu cũng coi như sư phụ của ngươi, Lão Kim làm chúng ta Tần Sơn một cái duy nhất từng tiến vào đặc biệt tổ điều tra người, đã từng bị nhiều ít người hâm mộ qua, ngươi biết không? Còn có, chẳng lẽ. . . Ngươi quên kia cây hồng bì laptop chuyện sao?"

"A, muốn vở a, quay đầu trả lại ngươi!" Triệu Ngọc khinh thường nói một câu.

"Ngươi!" Kim Chấn Bang lập tức phát hỏa, gào thét nói, "Triệu Ngọc, ngươi xem thật kỹ một chút chính ngươi? Ngươi xem một chút ngươi gần nhất làm những này lạn sự phá sự, cùng cái đầu đường lưu manh khác nhau ở chỗ nào? Không phải liền là bạn gái rời đi sao? Bao lớn sự tình, ngươi tên tiểu tử thúi này, còn không mau một chút mà tỉnh lại?"

Ông. . .

Nghe nói như thế, Triệu Ngọc bỗng nhiên giẫm mạnh chân ga, xe giống như bay lên, sáng rõ ba cái lão đầu tả diêu hữu hoảng.

"Uy, Triệu Ngọc, đừng kích động, đừng kích động!" Chu An Đông sắc mặt trắng xanh khuyên nhủ, "Ta lần này đến liền là muốn nói cho ngươi một chút, ta đã vận dụng ta tất cả quan hệ đang giúp ngươi tìm, liền ta trước mắt biết, Miêu Anh một nhà so ngươi tưởng tượng phải phức tạp! Ngươi trước. . . Chậm một chút. . . Chậm một chút. . ."

Nghe được Chu An Đông bỗng nhiên nâng lên Miêu Anh, Triệu Ngọc lúc này mới thoáng giảm bớt tốc độ.

"Ta mặc dù không có thăm dò được tình huống cụ thể, nhưng là liền

Miêu Anh một nhà biến mất tình huống đến xem, hắn là bị chính thức bảo vệ! Ngươi hắn là nghĩ đến, bọn hắn sinh hoạt vết tích bị người tiêu trừ, hoàn toàn là ra ngoài một loại bảo hộ sách lược!

"Cho nên, cá nhân ta cho rằng, Miêu Anh rời đi ngươi đúng là tình thế bất đắc dĩ, cũng không phải là các ngươi tình cảm xảy ra vấn đề gì, " Chu An Đông cục trưởng thành khẩn khuyên nhủ, "Tiểu Triệu, cái này đối ngươi là cái cơ hội tuyệt vời a! Nếu như ngươi có thể trở thành cái này đặc biệt điều tra viên, tương lai ngươi liền có thể tiếp xúc đến cao hơn điều tra quyền hạn. Đến lúc đó, ngươi tuyệt đối còn có hi vọng tìm tới Miêu Anh!"

Chu cục trưởng một câu, rốt cục nói đến một chút bên trên, Triệu Ngọc nghe được về sau, trong mắt lập tức toát ra chờ mong chi quang.

Lúc này, xe cũng cơ bản mở đến mục đích, ngẩng đầu nhìn lên, nhưng gặp trước mắt chính là Tần Sơn thị thắng lợi quảng trường. Căn cứ phó bản kỳ ngộ tọa độ biểu hiện, muốn phát sinh kỳ ngộ địa phương ngay tại quảng trường cửa chính chỗ.

Triệu Ngọc lại nhìn một chút biểu, nhưng thấy thời gian đã còn thừa không có mấy. Hắn nhanh lên đem xe dừng ở ven đường, sau đó nhanh chóng xuống xe, sốt ruột bận bịu hoảng hướng mục tiêu chỗ chỗ chạy tới.

Triệu Ngọc như thế vừa chạy, ba cái lão đầu hai mặt nhìn nhau. Liêu Cảnh Hiền còn đắc ý xông mặt khác hai người nhả rãnh đâu: "Nhìn thấy sao? Không phải nói cho các ngươi biết, không cho phép ngay trước mặt Triệu Ngọc xách Miêu Anh sao? Thế nào? Hỏng mất đi đây là?"

"Là ngươi cái đại đầu quỷ a!" Kim Chấn Bang cho lão Liêu một quyền, "Nhanh, xuống xe đi xem một chút, nói không chừng. . . Thật mẹ nó có cái gì đại sự đâu!"

"Đúng, đúng!" Chu cục trưởng tranh thủ thời gian đẩy cửa xe ra, ba cái lão đầu lúc này đi theo.

Đương Triệu Ngọc thở hồng hộc chạy đến quảng trường cổng về sau, rất nhanh liền nhìn thấy, nơi này chính tụ tập một đại bang người.

Làm cái gì a?

Nhiều người như vậy?

Nghĩ tới hệ thống mở ra quẻ càn, Triệu Ngọc chỉ cảm thấy trái tim phanh phanh trực nhảy, cái này nếu là có cái bom, hoặc là tập kích khủng bố cái gì còn chịu nổi sao?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc lại lần nữa sử dụng một cái hiệu suất cao ẩn hình máy thăm dò ra. Đón lấy, hắn bắt đầu vây quanh đám người không ngừng xuyên qua, muốn đem nơi này tất cả đều cẩn thận xem xét một lần, đến cùng có hay không nguy hiểm?

Ai ngờ, khi hắn mới vừa tiến vào đám người về sau, không ngờ nhìn thấy một chút người mặc người tình nguyện trang phục thiếu nam thiếu nữ, ngay tại bậc thang bên cạnh cấp cho lấy truyền đơn.

Mà trong đó một cái phát truyền đơn tiểu nữ hài không phải người khác, đúng là mình tân thu tiểu đồ đệ Tô Kim Muội!

Ai?

Trùng hợp như vậy, vì cái gì Tô Kim Muội lại ở chỗ này đâu?

Cái này. . .

Chẳng lẽ. . .

Triệu Ngọc dừng bước lại, vò đầu phỏng đoán, lại hoàn toàn đoán không ra, lần này phó bản kỳ ngộ đến cùng là cái gì?

"Ai? Sư phụ? Tại sao là ngươi?" Tô Kim Muội vừa nhấc mắt thấy được Triệu Ngọc, vội vàng mang theo trong tay truyền đơn hướng Triệu Ngọc vui vẻ ra mặt chạy tới. . .

. . .

Chương 540: Chương 540: Chí lý nói rõ

Chương 540: Chí lý nói rõ

Tươi đẹp ấm áp dưới ánh mặt trời, Tô Kim Muội tiếu dung xán lạn, chói lọi.

Hoảng hốt ở giữa, Triệu Ngọc đúng là thấy ngây dại, tiểu cô nương tiếu dung phảng phất có được một loại có thể xuyên phá mây đen ma lực, đem Triệu Ngọc tích tụ đã lâu vẻ lo lắng quét dọn trống không.

"Sư phụ, sư phụ, ngươi cũng nhìn thấy ta chinh tập lệnh sao?" Tô Kim Muội chạy tới thân thiết giữ chặt Triệu Ngọc cánh tay nói, "Mau tới, ta cùng các bạn học giới thiệu một chút, bọn hắn vẫn muốn nhìn xem sư phụ ta đến cùng là thần thánh phương nào đâu!"

"Cái này. . . Chờ một chút!" Triệu Ngọc tranh thủ thời gian giơ cánh tay lên hỏi, "Kim muội a, cái này. . . Đến cùng là chuyện gì xảy ra? Các ngươi đang làm gì đó?"

Tra hỏi thời điểm, Triệu Ngọc thông qua trong đầu máy dò đem cảnh vật chung quanh cẩn thận dò xét một phen, cũng không phát hiện bất kỳ nguy hiểm nào tình trạng.

"Không thể nào?" Tô Kim Muội cười nói, "Sư phụ a, ngươi là đại thám tử, làm sao lại không biết đâu? Lại tại đùa ta đi?"

"Ừm. . . Ta muốn nói, ta chỉ là trùng hợp đi ngang qua, ngươi tin không?" Triệu Ngọc nhíu mày.

"Ngươi. . ." Tô Kim Muội rốt cục nhìn ra, Triệu Ngọc không hề giống đang nói đùa, nàng lúc này mới bưng lên trong tay tuyên truyền chỉ nói, "Là như vậy, chúng ta đang giúp trợ Tân Hiểu Như làm từ thiện quyên tiền đâu! Nhìn, chúng ta đã trù tập hơn bốn vạn từ thiện!"

"Ừm?" Triệu Ngọc vò đầu, "Tân Hiểu Như? Như thế quen tai đâu? Nha. . ." Hắn bỗng dưng nghĩ tới, "Tân Hiểu Như không phải liền là Cận Siêu thê tử sao? Làm sao. . ."

"Đúng vậy a!" Tô Kim Muội nháy ngập nước mắt to nói, "Liền là Cận Siêu thê tử. Ngươi quên rồi? Cận Siêu nhị nhi tử được mắt ung thư, hiện tại Cận Siêu không có ở đây, Tân Hiểu Như sinh hoạt tự nhiên là trở nên càng thêm khó khăn! Cho nên, ta mới liên hợp ta trường cảnh sát đồng học, hô hào xã hội các giới vì nàng quyên tiền đâu!"

"Cái này. . ." Trong lúc nhất thời, Triệu Ngọc hoàn toàn không cách nào lý giải, không chút nghĩ ngợi hỏi, "Thế nhưng là. . . Cận Siêu không phải tội phạm giết người sao?"

"Ai? Sư phụ, lời này của ngươi nói đến nhưng quá làm ta thất vọng!" Tô Kim Muội giận trách, "Có tội người là Cận Siêu, nhưng hắn hài tử nhưng không có sai lầm a?"

"Thế nhưng là. . ." Triệu Ngọc vẫn là không thể lý giải, lại hỏi, "Nhà bọn hắn tại Vân Châu, không tại Tần Sơn. . ."

"Uy, sư phụ, ngươi dạng này không thể được a!" Tô Kim Muội quyệt miệng nói, "Đồ đệ ta phải nói ngài hai câu, chúng ta không cần đeo lấy thành kiến nhìn người có được hay không? Là, mặc dù Cận Siêu là tội phạm giết người, mặc dù nhà bọn hắn tại Vân Châu, thế nhưng là, ngươi liền không cảm thấy, thê tử của hắn cùng hài tử rất đáng thương sao?"

Đáng thương?

Liên quan tới Cận Siêu thê tử cùng hài tử đáng thương, Triệu Ngọc hoàn toàn chính xác chưa hề nghĩ tới.

"Chính là bởi vì Cận Siêu là tội phạm giết người, chúng ta mới càng hắn là đối với hắn quả phụ cùng hài tử chú ý nhiều hơn mới đúng!" Tô Kim Muội hạo nhiên chính khí nói, "Sư phụ a, ngươi suy nghĩ một chút, chúng ta thân là nhân viên cảnh vụ, ngoại trừ muốn giữ gìn pháp luật kỷ cương, trừ gian diệt ác bên ngoài, có phải hay không, cũng hắn là có một ít xã hội trách nhiệm a?

"Cận Siêu chết, đã là một cái bi kịch! Nếu như chúng ta đối với hắn người nhà hờ hững nhìn tới, tương lai liền có khả năng tạo thành càng lớn bi kịch!" Tô Kim Muội nói đến âm vang hữu lực, "Sư phụ, tội ác khó nói hết, nhưng là đại ái vô cương a!"

"Đại ái vô cương?"

Nghe được Tô Kim Muội một phen chí lý nói rõ về sau, Triệu Ngọc phảng phất bị thứ gì mãnh kích, lập tức tâm như sóng triều, gợn sóng hù dọa.

Tội ác khó nói hết, đại ái vô cương!

Trước kia, hắn chỉ là nghe nói qua đại ái vô cương cái này thành ngữ, nhưng là bây giờ phẩm vị, lại giống như thể hồ quán đỉnh, làm hắn hoàn toàn tỉnh ngộ.

Chỉ một thoáng, ngày xưa những cái kia đối mặt tội phạm tràng cảnh, lại một lần nữa hiện lên ở Triệu Ngọc trước mắt, từ chặt tay án Lý Đan, tàn sát án Lâm Mỹ Phượng, lại đến tem án Phương Nghị, tồn thi án Cừu Tân Dương, còn có vụ án bắt cóc cùng chung cư án giết người Phùng Lâm mẹ con. . .

Thẳng đến lúc này, Triệu Ngọc mới rốt cục minh bạch một việc, vì cái gì tại phá được những cái kia bản án, bắt được tội phạm về sau, hắn lại hoàn toàn cao hứng không nổi!

Bởi vì, mỗi một vụ án đặc biệt kiện ẩn chứa tội ác, đều để hắn không cách nào tiêu tan. Từ nội tâm của hắn tới nói, vẫn là cực kì mâu thuẫn, mỗi một lần phá án về sau, hắn cũng sẽ ở trong lòng suy nghĩ một vấn đề, nếu như vụ án này không có phát sinh, thật là tốt biết bao a?

Nếu có nhiều người quan tâm kỹ càng Lý Đan, liền sẽ không có chặt tay án phát sinh; nếu có người có thể cho Phương Nghị khai thông tâm lý, vậy liền sẽ không phát sinh ngân hàng cướp bóc án; mà nếu như mất đi mẫu thân Cừu Tân Dương có thể nhìn thẳng vào mình, đi ra vẻ lo lắng, cũng sẽ không có lưu thi án phát sinh. . .

"Sư phụ!" Tô Kim Muội tiếp tục nói, "Điện thoại di động của ngươi tiếng chuông bên trong thường xuyên hát đến 'Anh hùng' hai chữ, thế nhưng là, ngươi là có hay không nghĩ tới anh hùng hàm nghĩa đâu? Sư phụ, ngài dũng mãnh ương ngạnh, không sợ quyền quý, cùng ác thế lực làm đấu tranh, cùng lưu manh vật lộn, ngài không thẹn với anh hùng hai chữ!

"Nhưng là, ta cho rằng, ta hôm nay làm. . ." Tô Kim Muội đem tuyên truyền đơn nhất sáng, "Đồng dạng là anh hùng hành vi, cho nên, ta cũng có thể tự hào xưng mình là anh hùng a!"

Nói đến đây, một sợi ánh mặt trời sáng rỡ vung vãi tại Tô Kim Muội trước mắt, nàng mặc dù vóc dáng thấp bé, nhưng tại ánh nắng phụ trợ phía dưới, lại có vẻ cao lớn như vậy!

"Nói đúng!" Chỉ một thoáng, Triệu Ngọc đại triệt đại ngộ, hắn nhẹ nhàng vỗ vỗ Tô Kim Muội đỉnh đầu, "Ngươi nói quá đúng! Ta đến bây giờ mới hiểu được, nếu như muốn làm một ưu tú cảnh sát hình sự, không chỉ là tra ra chân tướng mà thôi!"

"Đúng a!" Tô Kim Muội cao hứng kéo Triệu Ngọc cánh tay, "Chỉ cần chúng ta tận một chút xíu chút sức mọn, nhiều một phần yêu mến cùng chú ý, có lẽ liền có thể giảm bớt càng nhiều tội hơn vụ án phát sinh sinh! Sư phụ a, " Tô Kim Muội lại run lên tuyên truyền đơn, "Ngươi có phải hay không cũng ra một chút lực đâu?"

"Tốt, ta quyên năm vạn!" Triệu Ngọc lúc này lấy điện thoại cầm tay ra, chuẩn bị quyên tiền.

Tô Kim Muội một phen, để Triệu Ngọc triệt để tỉnh ngộ. Hắn dần dần minh bạch, hôm nay quẻ càn, tựa hồ cũng không phải là cái gì doạ người sự kiện lớn, mà là đại biểu cho mình đạt được một lần tâm hồn tẩy lễ!

Hắn cũng dần dần lĩnh ngộ được, tâm hồn tẩy lễ, có đôi khi muốn so những cái kia chém chém giết giết còn trọng yếu hơn!

Trong chốc lát, hắn lại kìm lòng không đặng nhớ tới Miêu Anh lưu cho hắn câu nói kia —— làm thần thám!

Làm thần thám!

Tốt!

Vậy liền. . . Làm thần thám!

"Tới đi, sư phụ, " Tô Kim Muội đưa tay che lấy Triệu Ngọc lỗ tai nhỏ giọng nói, "Tiếp xuống, nên ta khoe khoang khoe khoang!"

Nói xong, nàng vui sướng kéo Triệu Ngọc cánh tay, cùng một chỗ hướng nàng các bằng hữu đi đến.

"Các bạn học, đều tới xem một chút đi, đây chính là sư phụ của ta, đại danh đỉnh đỉnh Triệu Ngọc Triệu đại thần dò xét. . ." Tô Kim Muội mặt

mày hớn hở hô, "Không thể giả được a! Miên Lĩnh án biết ai phá không? Kim Phật bảo tàng biết là ai tìm tới không. . ."

Oa. . .

Trong đám người, nhất thời truyền đến một tràng thốt lên. . .

. . .

Nhìn xem Triệu Ngọc cùng tuổi trẻ những người tình nguyện cười cười nói nói, đánh thành một mảnh, Liêu Cảnh Hiền bọn người ba người không khỏi liên tục gật đầu.

Vừa rồi, Tô Kim Muội cùng Triệu Ngọc nói tới kia một phen, ba người bọn họ cũng nghe được rõ ràng.

"Ai!" Chu An Đông cục trưởng cảm khái thở dài, "Nhìn thấy không? Chúng ta ba lão đầu tử một phen khổ khuyên, còn bù không được người ta tiểu cô nương mấy câu đâu!"

"Ha ha!" Liêu Cảnh Hiền vui mừng cười nói, "Lão Kim a, ngươi nói, lần này, Triệu Ngọc xem như chiến thắng tâm ma của hắn đi?"

"Ai!" Kim Chấn Bang cũng là thở dài một tiếng, "Mỗi cái cọc tội án phía sau, đều có một lít nước mắt! Hôm nay, tiểu cô nương này, cũng cho ta lên bài học a! Có đôi khi, chúng ta cho rằng kết án liền là viết cái báo cáo mà thôi, hôm nay mới biết, chúng ta khiếm khuyết rất nha!"

"Tội ác khó nói hết, đại ái vô cương!" Chu An Đông nói, "Ta phải đem câu nói này hảo hảo nhớ kỹ, về sau làm tuyên truyền thời điểm dùng. . ."

"Đi đi đi, ngươi bây giờ quản trải qua trinh thám có được hay không?" Liêu Cảnh Hiền trợn nhìn Chu An Đông một chút, "Câu nói này thuộc về ta, nếu là lại cho nhân viên cảnh sát họp, bảo đảm để bọn hắn khắc

sâu ấn tượng. . ."

"Hai cái quan nhi mê!" Kim Chấn Bang khinh thường nói, "Các ngươi đoạt cái gì sức lực? Ta tại nhân viên cảnh sát trong huấn luyện trong lòng biết đạo không? Dùng cũng phải là ta dùng nha. . ."

Ngay tại ba lão đầu vì câu này danh ngôn tranh đoạt không hạ thời điểm, Triệu Ngọc đã từ trong đám người chạy trở về. Khi hắn chạy đến ba người trước mặt về sau, lập tức thu hồi tiếu dung, trịnh trọng nói với bọn họ:

"Liêu cục trưởng, Chu cục trưởng, Kim đội trưởng! Ta đi!" Giờ phút này, Triệu Ngọc trên mặt vẻ lo lắng quét vào, trong mắt lóe ra một mảnh chờ mong, "Các ngươi yên tâm, coi như một vạn người bên trong chọn một cái, ta cũng nhất định có thể tranh thủ đến! Cái này đặc biệt điều tra viên, lão tử —— đương định!"

. . .

Chương 541: Chương 541: Xuất phát

Chương 541: Xuất phát

Sáng sớm hôm sau, Triệu Ngọc lái Miêu Anh đại chúng Phaeton, tiến về thủ đô dự thi.

Giờ phút này, xe đã mở đến Tần Hà cầu lớn phía trên. Trước đây thật lâu, hắn chính là tại toà này cầu lớn bên trên, tự tay bắt được Miên Lĩnh án hung phạm Hách Cương.

Kỳ thật, chân chính đặt vững Triệu Ngọc thám tử địa vị, chính là một lần kia đối Miên Lĩnh đại án phá án và bắt giam.

Bởi vì nên án độ khó chi lớn, ảnh hưởng rộng, cho nên đối với vụ án này phá án và bắt giam, tại cả nước đều đưa tới oanh động, Triệu Ngọc cũng bởi vậy nhất cử thành danh.

Chính vì vậy, Triệu Ngọc mới có tư cách tiến vào cả nước hình sự trinh sát đặc biệt điều tra viên tuyển chọn, có cơ hội tiến vào cao hơn hình sự trinh sát sân khấu.

Tại kia phần từ kiện bên trong, đã minh xác đặc biệt điều tra viên tính chất. Bọn hắn ngoại trừ muốn một lần nữa điều tra những cái kia đến nay chưa kết án cấp quốc gia hình sự vụ án bên ngoài, còn muốn trợ giúp các nơi phương xử lý một chút đặc biệt khó giải quyết hình sự vụ án.

Nói cách khác, một khi Triệu Ngọc dự thi thành công, trở thành đặc biệt

điều tra viên, hắn liền muốn tiến về cả nước các nơi, đi phá án và bắt giam những cái kia khó giải quyết bản án.

Đây đối với Triệu Ngọc tới nói, đã là một loại khiêu chiến, lại là một loại hi vọng.

Triệu Ngọc suy nghĩ tỉ mỉ qua, Chu An Đông cục trưởng nói đúng, nếu như hắn có thể tại cái này trung ương cấp bậc đặc biệt điều tra trong tiểu tổ đứng vững gót chân, tương lai liền có khả năng tiếp xúc đến cao hơn quyền hạn. Đến lúc đó, nói không chừng liền có thể dò thăm Miêu Anh hạ lạc.

Ngoài ra, hắn có thần kỳ Kỳ Ngộ hệ thống mang theo, hắn cảm thấy, nếu như mình bôn tẩu tại cả nước các nơi, kia nói không chừng, có thể dựa vào mình Kỳ Ngộ hệ thống, tăng lớn tìm tới Miêu Anh cơ hội.

Cuối cùng, còn có chủ yếu nhất một điểm chính là, thông qua tại Dung Dương phân cục tôi luyện, Triệu Ngọc đã triệt để thích phần này nghề nghiệp, thích loại kia lần lượt tìm kiếm manh mối dò xét chân tướng quá trình!

Bất quá, hắn biết rõ, cái này đặc biệt điều tra viên cạnh tranh cũng là phi thường kịch liệt, nếu như mình dự thi không thành công, liền có khả năng cả một đời mất đi cái này trọng yếu cơ hội.

Cho nên, mình nhất định phải treo lên mười hai phần tinh thần, nhất định phải tranh thủ đến tư cách này! Bằng không, mình bây giờ ngay tại ép buộc nghỉ ngơi bên trong, nếu như thất bại tan tác mà quay trở về, trên mặt mũi cũng liền càng thêm khó coi!

Ô tô hành sử đến nhanh chóng, một cái chớp mắt, Triệu Ngọc liền mở lên thông hướng thủ đô đường cao tốc.

Mà liền tại lúc này, hắn lần trước mở ra kỳ ngộ cũng tuyên bố kết thúc.

Hệ thống giao diện bên trên biểu hiện ra, hắn lần trước kỳ ngộ độ hoàn thành vì 130%, thu được một cái từ phổ thông đạo cụ tạo thành năm kiện bộ, theo thứ tự là: Ẩn hình biến âm thanh khí, năng lượng tăng cường tề, ẩn hình camera, ẩn hình dụng cụ nhìn thấu còn có một cái vạn năng giải tỏa khí.

Cái này 5 dạng đạo cụ mặc dù đều là phổ thông đạo cụ, nhưng đều là Triệu Ngọc thường xuyên sẽ dùng đến đạo cụ, mà lại đều tại thiếu hàng bên trong. Bây giờ được, tự nhiên như cá gặp nước.

Càn Đoái quẻ!

Triệu Ngọc đem ngày hôm qua mở ra quẻ văn lại nhìn một lần, trong lòng không khỏi cảm khái không thôi.

Thông qua cái này lần thứ ba quẻ càn mở ra, Triệu Ngọc đối với nó lại có hiểu biết mới. Hắn càng phát ra cảm thấy, mình trước kia phỏng đoán là đúng, cái gọi là quẻ càn cũng không phải là cái gì siêu cấp sự kiện lớn, mà là một loại tổ hợp quẻ!

Đương rất nhiều quẻ đều tập trung ở cùng nhau thời điểm, hệ thống liền sẽ dùng cái này quẻ càn đến khái quát.

Tỉ như, hắn tối hôm qua chút thời gian nhận được một đầu tới sổ tin nhắn, quốc gia ban thưởng hắn 3984 vạn miễn thuế tiền thưởng, đã đánh tới hắn thẻ ngân hàng lên!

Cái khác tài sản đều cộng lại, Triệu Ngọc đã là một cái có được 5 ngàn vạn phú hào! Chính là bởi vì cái số này cơ số đủ lớn, cho nên hệ thống mới có thể đem đoái quẻ đặt ở quẻ càn đằng sau.

Bất quá, ngoại trừ đoái quẻ ứng nghiệm bên ngoài, tại cái khác mấy đầu quẻ văn phía trên, Triệu Ngọc đồng dạng đều có ứng nghiệm.

Đầu tiên, hắn liên tiếp gặp Hoa Hoa cùng Tô Kim Muội, đồng thời nhận lấy Tô Kim Muội gợi mở, giải khai tâm kết của mình, cái này có thể tính tại khảm quẻ trong giới hạn.

Mặt khác, hắn nhận được dự thi thông tri, quyết định đi thủ đô dự thi đặc biệt điều tra viên, mở ra mình mới thám tử hành trình, tự nhiên có thể đối ứng cấn quẻ.

Còn có, chiều hôm qua, thu hoạch được tạm tha Phùng Lâm cùng đã ra tù Phùng Khoát, tính cả Lan Thư Bình một nhà, lại đến Dung Dương phân cục, đối Triệu Ngọc hảo hảo cảm tạ một phen.

Nhìn thấy nhi tử hàm oan mười năm, rốt cục trầm oan giải tội, vui đến phát khóc Phùng Lâm không biết nên như thế nào cảm tạ Triệu Ngọc, chẳng những đưa tới cho hắn một mặt cờ thưởng, hơn nữa còn đem đầu kia quý báu hoa hướng dương khăn lụa đưa tặng cho hắn!

Đầu này khăn lụa là thế kỷ trước những năm tám mươi Chanel bản số lượng có hạn, lúc trước giá cả đã không ít, bây giờ càng là hướng tới giá trên trời. Mặc dù Triệu Ngọc đủ kiểu chối từ, nhưng Phùng Lâm cuối cùng vẫn là kiên trì muốn hắn nhận.

Cho nên, nếu như đối ứng quẻ văn, cái này cũng có thể tính là quẻ Chấn cùng đoái quẻ kết hợp.

Cuối cùng, tại buổi chiều thời điểm, đại lãnh đạo Tô Dương từ tỉnh lị cố ý gấp trở về thăm hỏi Triệu Ngọc, hai người lại đến thuận tiệm lẩu ăn một bữa thịt dê nướng, nâng cốc sướng nói một phen, đây cũng là cách quẻ đại biểu hữu nghị ứng nghiệm.

Bởi vậy, cái này rất nhiều nhân tố chung vào một chỗ về sau, Triệu Ngọc cơ bản có thể xác định, quẻ càn liền là một loại tổ hợp quẻ. Quẻ càn vừa ra, liền biểu thị hắn muốn kinh lịch nhiều loại kỳ ngộ, mà cũng không

phải là nhất định phải ra đại sự!

Đương xe tại trên đường cao tốc hướng tới bình ổn về sau, Triệu Ngọc gặp Càn Đoái quẻ đã kết thúc, lúc này lại mở mới một quẻ, muốn thông qua nên quẻ nhìn một chút, hôm nay dự thi khí vận như thế nào?

Nếu như có thể khai ra một cái "Chấn" quẻ, có phải hay không, liền biểu thị mình dự thi không ngại đây?

Nhưng mà, lần này Triệu Ngọc chưa thể toại nguyện, quẻ Chấn không có mở ra, mà là mở ra một cái "Cấn Ly" quẻ tới. Cấn đại biểu công việc, cách đại biểu bằng hữu.

Tốt a!

Quẻ văn một khi mở ra liền không thể sửa đổi, Triệu Ngọc đành phải dựa theo thói quen trước kia, đem quẻ văn bên trong báo trước phó bản kỳ ngộ phá giải ra.

Phá giải thời điểm, Triệu Ngọc còn tại lo lắng, mình lần này đi xa thủ đô. Muốn vạn nhất phó bản kỳ ngộ lại mở tại Tần Sơn làm sao bây giờ? Có phải hay không, chỉ có thể cứ thế từ bỏ rồi?

Kết quả, phá giải về sau hắn mới rốt cục thoải mái, nhưng gặp phó bản kỳ ngộ chỉ thị địa phương, vậy mà liền tại thủ đô phụ cận.

Nha...

Triệu Ngọc lại lần nữa lĩnh ngộ, xem ra, hệ thống phó bản kỳ ngộ, cũng là theo hắn mở quái vị đưa phát sinh cải biến, sẽ không vĩnh viễn cố định tại một tòa thành thị.

Tần Sơn ở vào cả nước nam bắc giao tiếp chi địa, khoảng cách thủ đô vẫn là có khoảng cách nhất định. Triệu Ngọc sáng sớm xuất phát, thẳng

đến hơn ba giờ chiều, mới rốt cục đi tới thủ đô địa giới.

Ai ngờ, thông qua chính xác đội giáo viên về sau, Triệu Ngọc ngạc nhiên phát hiện, hắn lần này sắp tao ngộ phó bản kỳ ngộ, vừa vặn ở vào một cái cao tốc khu phục vụ bên trong.

Cái này khu phục vụ tại thủ đô bên trong phạm vi quản hạt, qua khu phục vụ liền có thể hạ cao tốc.

Thật không nghĩ tới, phó bản kỳ ngộ vậy mà lại ở chỗ này chờ mình, mà lại, chẳng những vị trí phù hợp, thời gian cũng là vừa vặn tới kịp, hắn thậm chí còn có thời gian lên một chuyến toilet.

Bởi vì nên khu phục vụ khoảng cách thủ đô rất gần, khu phục vụ bên trong cũng là phi thường náo nhiệt, người đến người đi, ngựa xe như nước.

Triệu Ngọc đợi đến chênh lệch thời gian không nhiều thời điểm, liền dựa theo điện thoại trên bản đồ chính xác chỉ thị, đi tới kỳ ngộ phát sinh điểm.

Nơi đó điểm ở vào khu phục vụ toilet cạnh ngoài, tương đối vắng vẻ một chút. Đương Triệu Ngọc đạt tới thời điểm, chỉ thấy nơi đó ngừng lại hai chiếc ô tô, cũng không nhìn thấy bóng người.

Hai chiếc ô tô, bên tay phải chính là một cỗ màu lam 7 tòa lao vụt, bên tay trái thì là một cỗ màu trắng hải mã suv, bởi vì địa phương chật hẹp, hai chiếc xe ngừng rất gần.

Chỉ chốc lát sau, từ toilet phương hướng đi tới một vị người mặc đồ vét, mang theo kính mắt trung niên nữ tử. Nữ tử vừa tẩy xong tay, hai tay gác ở không trung, đi vào hải mã ô tô bên cạnh về sau, nàng liền đưa tay luồn vào túi móc chìa khoá.

Ai ngờ, nàng vừa mới giải khai ô tô phòng trộm, từ nữ nhân sau lưng chợt đi ra mấy người tới. Những người này có nam có nữ, trẻ có già có, xem bọn hắn mặc quần áo cách ăn mặc, cũng đều là đến đây thủ đô du lịch du khách.

"Ai?" Trong đó một cái cầm chìa khóa xe nam tử đi vào đại bôn trước mặt về sau, nhất thời kinh ngạc ngơ ngác một chút, sau đó chỉ mình lao vụt ô tô, xông cái kia trung niên nữ tử hỏi, "Uy, ngươi... Ngươi xem một chút, ngươi đem chúng ta xe cho chà xát!"

"Cái gì?"

Cái kia trung niên nữ tử nhíu nhíu mày, vội vàng đi vào trước mặt xem xét, nhưng gặp lao vụt cùng nàng hải mã liền nhau khía cạnh, có một đạo thật dài vết cắt!

"Không thể nào?" Trung niên nữ tử kinh ngạc nói, "Không phải ta hoạch, ta vừa rồi... Ta vừa rồi rõ ràng là trực tiếp lái vào đây, không có đụng phải xe của ngươi a?"

"Còn nói không phải?" Nam tử lại chỉ vào hải mã ô tô trước thanh bảo hiểm nói, "Chính ngươi nhìn xem, xe của ngươi trên đầu còn mang theo lam sơn đâu! Còn nói không phải ngươi treo?"

"Ta..." Trung niên nữ tử lúc này mới nhìn thấy, nguyên lai mình đầu xe chỗ cũng xuất hiện vết trầy.

"Ai nha, nhà chúng ta xe là vừa mua!" Lúc này, đối diện một cái tuổi trẻ nữ nhân đông tích nói, "Ngươi làm sao không cẩn thận như vậy đâu!"

"Đúng vậy a!" Nam tử điên lấy trong tay chìa khóa xe, đối cái kia trung niên nữ tử nói, "Cái này còn có cái gì còn nói, tranh thủ thời gian bồi thường tiền đi ngươi!" 8)

. . .

Chương 542: Chương 542: Làm việc tốt không lưu danh

Chương 542: Làm việc tốt không lưu danh

Rất nhanh, song phương lâm vào giằng co, mở hải mã ô tô trung niên nữ nhân chết sống không thừa nhận tự mình lái xe róc thịt cọ xát đối phương, mà mở đại bôn nam tử lại kiên trì muốn nàng bồi thường tiền.

Cứ việc Triệu Ngọc không nhìn thấy chuyện toàn bộ trải qua, nhưng hắn vẻn vẹn dựa vào kinh nghiệm của mình, cũng đã có rốt cuộc.

Mặc dù, chạy Mercedes-Benz người một nhà mặc thể diện, xe cũng hoàn toàn chính xác nhìn qua giống như là bị đối phương róc thịt cọ, thế nhưng là, Triệu Ngọc trong lòng rõ ràng, bọn hắn rõ ràng là tại thiết kế ngoa nhân.

Coi như không có từ sự tình hình sự trinh sát công việc, Triệu Ngọc cũng có thể nhìn ra được, người một nhà bên trong, chỉ có cái kia cầm chìa khóa xe nam tử diễn kỹ khá tốt một chút, mà người nhà của hắn thì ánh mắt né tránh, rõ ràng đã xuất diễn.

Nếu như đặt ở trước kia, Triệu Ngọc thật lười đi quản những này nhàn sự. Thế nhưng là, lúc này không giống ngày xưa, nếu như hắn muốn thu hoạch được kỳ ngộ điểm tích lũy, liền phải tiến đến hỗ trợ giải quyết mới được.

Lần trước, khi lấy được gần 4 ngàn vạn tiền thưởng về sau, kỳ ngộ của

hắn giá trị bạo tăng, đã đến 4 hơn 60 điểm, mắt nhìn thấy liền muốn lần thứ hai thăng cấp.

Thời điểm mấu chốt như thế, Triệu Ngọc tự nhiên càng thêm không thể bỏ qua một cái đạt được cơ hội.

Thế là, hắn cất bước hướng phát sinh tranh chấp địa phương đi đến. Trên đường, hắn còn nhìn đồng hồ đeo tay một cái, bởi vì hôm nay còn muốn đuổi tới hình sự sảnh đưa tin, hắn quyết định tới một cái tốc chiến tốc thắng.

"Không được, ta nhớ được rõ ràng, ta dừng xe thời điểm tuyệt đối không có đụng phải xe của ngươi, nói không chừng, vẫn là các ngươi róc thịt cọ ta đây!" Trung niên nữ tử ngẩng đầu ưỡn ngực, lý trực khí tráng nói, "Ta bây giờ hoài nghi, các ngươi là đang cố ý đe doạ, không được, ta muốn báo cảnh! Mà lại, ta trên xe có chạy ký lục nghi, chỉ cần xem xét một chút, lập tức liền có thể thấy rõ ràng!"

"Tốt, báo cảnh liền báo cảnh, " mở đại bôn nam tử không chút nào yếu thế, "Ngươi xem một chút cảnh sát tới sẽ nói thế nào? Có chạy ký lục nghi vậy thì càng tốt hơn, ngươi bây giờ tranh thủ thời gian nhìn xem rõ ràng đi!"

"Tốt, báo cảnh liền báo cảnh, khu phục vụ liền có cảnh sát!" Nói, cái kia trung niên nữ tử móc điện thoại ra.

"Ta nhìn không cần!" Thình lình ở giữa, Triệu Ngọc cất bước đi vào giữa đám người, xông nữ nhân kia nói, "Báo cảnh cũng vô dụng! Ngươi không có phát hiện sao? Các ngươi dừng xe địa phương là một cái giám sát điểm mù? Cảnh sát thấy vết trầy về sau, cũng sẽ tán đồng bọn hắn thuyết pháp!"

"..." Trung niên nữ tử nhìn một chút Triệu Ngọc, mà mở đại bôn người một nhà cũng là có chút ngoài ý muốn.

"Chạy ký lục nghi càng không dùng!" Triệu Ngọc chỉ vào hải mã ô tô nói, "Ngươi xem một chút góc độ của ngươi, từ ký lục nghi bên trên căn bản không nhìn thấy phát sinh róc thịt cọ vị trí! Chính tương phản, hai người các ngươi chiếc xe ngừng đến gần như vậy, cảnh sát thấy về sau, ngược lại sẽ gây bất lợi cho ngươi a!"

"Ngươi... Nha..." Trung niên nữ tử một chỉ Triệu Ngọc,

"Các ngươi là một đám? Đây là người giả bị đụng đâu? Các ngươi có biết hay không ta là ai a? Các ngươi... Ân..."

Nàng vừa mới nói đến đây, không ngờ nhìn thấy Triệu Ngọc lộ ra ngay mình cảnh sát chứng.

Xem xét Triệu Ngọc là cảnh sát, mở đại bôn nam tử bỗng dưng ngơ ngác một chút, người nhà của hắn cũng là khẩn trương lui về phía sau một bước.

"Đại tỷ, ngươi còn không có phát hiện sao?" Triệu Ngọc mỉm cười, chỉ vào đại bôn nam tử nói, "Đây đều là bọn hắn tính toán kỹ, xe cách, vị trí, giám sát, còn có... Ngươi bạch xe! Biết tại sao là bạch xe sao? Bởi vì bọn họ đại bôn liền là bị một cỗ bạch xe đụng! Cho nên, mới muốn lựa chọn bạch xe tới làm lừa bịp tiền đối tượng mà!"

"Uy, ngươi nói cái gì a? Cái gì lừa bịp tiền?" Đại bôn nam tử trừng to mắt nói, "Cảnh sát, ngươi nhìn kỹ một chút, chứng cứ ở chỗ này bày biện đâu, rất rõ ràng mà!"

"Ngươi có phải hay không ngốc?" Triệu Ngọc quay đầu xông nam tử kia nói, "Cảnh sát đã kịp thời xuất hiện, ngươi cho rằng đó là cái ngẫu nhiên hiện tượng? Ta nhìn chằm chằm các ngươi rất lâu biết không? Ta xe cảnh sát liền dừng ở toilet đối diện, có cần hay không ta điều lấy một chút giám sát a?"

"Giám sát?" Đại bôn nam tử bị nói sửng sốt, "Nơi này không có giám sát a?"

"Ta dựa vào!" Triệu Ngọc hơi vung tay liền đem còng tay lấy ra, quát, "Ngươi mẹ nó vừa rồi đứng tại cửa phòng rửa tay nhìn chằm chằm bên này mà nhìn, nhìn cái gì đấy?"

"Ta..." Đại bôn nam mơ hồ.

"Ngươi..." Trung niên nữ tử nghi hoặc.

"Tốt a, mặc dù ta thời gian đang gấp, nhưng vẫn là để cho ta từ đầu nói lên đi!" Triệu Ngọc chỉ vào đại bôn nam một nhà nói, "Xe của các ngươi tại trước đây không lâu bị một cỗ màu trắng ô tô đụng, các ngươi không có tìm được người bị hại. Sau đó, các ngươi liền muốn như thế một cái biện pháp, ở chỗ này chờ màu trắng nơi khác trên xe câu.

"Màu trắng hải mã tại các ngươi bên cạnh ngừng tốt về sau, các ngươi liền dùng sớm chuẩn bị tốt màu lam sơn phấn xóa đến người ta trên đầu xe, tạo thành một loại phát sinh róc thịt cọ giả tượng, sau đó lại ra ngoa nhân!"

"Không, ngươi nói mò, không phải, thật sự là bị nàng đụng!" Đại bôn nam mặc dù ngoài miệng giảo biện, nhưng trên mặt đã rụt rè.

"Ngươi không cho rằng, ngươi mánh khoé yếu phát nổ sao?" Triệu Ngọc chỉ vào đại bôn nam người nhà nói, "Các ngươi toàn gia sớm không xuất hiện, trễ không xuất hiện, hết lần này tới lần khác đợi đến hải mã xe chủ xe vừa về đến, các ngươi liền tập thể xuất hiện, không cảm thấy quá tận lực sao?

"Còn có, " hắn lại chỉ vào trên ô tô vết trầy nói, "Ngươi xem một chút xe của ngươi môn đều xẹp, nếu như là hải mã xe dừng xe thời điểm đụng,

chủ xe có thể không có cảm giác sao?"

"Hừ, là được!" Trung niên nữ tử ưỡn ngực.

"Ta nói anh em a!" Triệu Ngọc dùng còng tay vỗ vỗ nam tử bả vai, nói, "Trang bức là cần tiền vốn! Chiếc xe này, là ngươi mướn được a? Bị đụng về sau sợ không thường nổi, lúc này mới ra hạ sách này?"

"Ngươi... Làm sao ngươi biết?" Nam tử kinh ngạc hỏi một câu.

"Nói nhảm, ngươi gặp qua cái kia có đại bôn mở còn chơi người giả bị đụng a?" Triệu Ngọc khác biệt giải thích nói ra: "Ta còn biết, ngươi là mang theo bạn gái của ngươi một nhà ra du lịch! Đây đều là ngươi tương lai mẹ vợ, cha vợ, em vợ, cô em vợ đúng không?"

"Ngươi... Chuyện gì xảy ra? Ngươi làm sao biết tất cả mọi chuyện?" Nghe nói như thế, đại bôn nam hơi kém cho Triệu Ngọc quỳ.

"Nếu là mang theo ngươi cha ruột mẹ ruột, còn cần thuê đại bôn trang bức sao?" Triệu Ngọc một chỉ phía sau hắn nữ tử, "Nữ nhân này cùng ngươi mặc tình lữ trang, không có mang nhẫn cưới, lại so ngươi tuổi trẻ mấy tuổi, vậy khẳng định là ngươi bạn gái nhỏ rồi? Vì cưới được tiểu tức phụ, ngươi cũng thật sự là liều mạng! Thế nhưng là, ta nói anh em a, ngay trước ngươi mẹ vợ một nhà, làm như vậy thật được không?"

Nói xong, hắn lại chỉ vào hai chiếc xe nói ra: "Là thật không thể giả, nếu như ngươi còn cảm thấy ủy khuất, vậy ta liền phái người đến cho hai chiếc xe làm giám định, nhìn xem hai bên róc thịt cọ sơn phải chăng nhất trí?"

"Ta sai rồi, cảnh sát, ta sai rồi!" Đại bôn nam xấu hổ cúi đầu xuống, xông Triệu Ngọc làm thở dài, lại cùng trung niên nữ nhân khom khom cung, nói xin lỗi, "Thật xin lỗi, đại tỷ! Xe thật sự là ta mướn được, ta sợ hãi không thường nổi... Cho nên..."

Nói đến đây, hắn tranh thủ thời gian dùng ống tay áo xoa xoa hải mã trên xe vết rạch, nhưng gặp màu lam sơn phấn bong ra từng màng về sau, hải mã xe bình yên vô sự...

Trung niên nữ tử cũng coi như thông tình đạt lý, thấy mình xe không có việc gì, cũng không cùng bọn hắn so đo. Thế là, một trận tranh chấp cứ như vậy bị Triệu Ngọc nhẹ nhõm giải quyết.

"Tiểu hỏa tử, " trước khi đi, cái kia trung niên nữ tử gọi lại Triệu Ngọc nói, "Ngươi ở đâu cái phân cục công việc? Ta phải thật tốt cảm tạ ngươi một chút!"

"Không cần!" Triệu Ngọc lắc đầu, "Ta làm việc tốt chưa từng lưu danh! Ta gọi Triệu Ngọc, đến từ Tần Sơn thị Dung Dương phân cục tổ trọng án, ta là tổ A tổ trưởng, số điện thoại xxxxxx, mã hoá bưu chính xxxxxx..."

"Ừm..." Trung niên nữ tử bị Triệu Ngọc bức cách trấn trụ, nói quanh co lấy hỏi, "Ngươi... Ngươi không tại thủ đô công việc a?"

"Không sao, có thể chuyển phát nhanh tới mà! Cùng lắm thì lựa chọn chúng ta trả tiền, nơi khác cờ thưởng rất kiếm điểm, cám ơn a..." Triệu Ngọc liếm láp mặt cười một tiếng, chờ nữ nhân kia trên điện thoại di động từng cái ghi lại về sau, lúc này mới khoát tay nói, "Đại tỷ, ta thật còn có việc gấp, đi trước!"

Nói xong, Triệu Ngọc đánh một nửa cái siêu cúi chào, quay người rời đi.

Chờ hắn trở lại mình ô tô về sau, hệ thống thình lình truyền đến tin tức, nhưng thấy mình kỳ ngộ điểm tích lũy, đã đạt đến 496 điểm, kém một chút mà liền có thể thăng cấp!

Không biết, chờ hệ thống lần thứ hai thăng cấp về sau, lại biến thành bộ dáng gì?

Chương 543: Chương 543: Phỏng vấn

Chương 543: Phỏng vấn

Trung ương hình sự sảnh, nhưng thật ra là hệ thống cảnh vụ một trong đó bộ xưng hô, ngoại giới quản nó gọi là hình sự điều tra chỗ, chính là hình sự trinh sát giới quy cách cao nhất bộ chỉ huy môn.

Bất quá, mặc dù là bộ chỉ huy tối cao môn, nhưng từ chức trách đi lên giảng, cơ bản vẫn là lấy xử lý chính vụ làm chủ . Bình thường ra hình sự vụ án, đều là từ các nơi phương hình sự trinh sát bộ môn phụ trách.

Thế nhưng là, tại thực tế bên trong, có một ít trọng đại vụ án bởi vì việc này lớn, hoặc ảnh hưởng ác liệt, hoặc khó mà phá án và bắt giam, cho nên, làm hình sự trinh sát giới tối cao bộ môn vẫn là phải ra mặt phụ trách.

Bởi vì hình sự sảnh không có một tuyến nhân viên, cho nên bọn hắn hàng năm đều sẽ tổ kiến một chút đặc biệt điều tra tiểu tổ, đi điều tra những này trọng đại vụ án.

Tiểu tổ thành viên bình thường đều vì từng cái địa phương đề cử đi lên ưu tú hình sự trinh sát nhân viên cấu thành, một khi tiểu tổ tạo dựng thành công, bọn hắn liền sẽ dựa theo thượng cấp chỉ lệnh, đi hoàn thành những cái kia khó giải quyết nhiệm vụ.

Đến lúc đó, có thể đúng hạn hoàn thành nhiệm vụ tiểu tổ , bình thường đều có thể lưu lại, tiếp tục đi giải quyết cái khác vụ án. Mà không có hoàn thành nhiệm vụ, hoặc thành tích không tốt tiểu tổ, thì sẽ bị từng cái

phân phát, tổ viên cũng sẽ bị đánh về các nơi cục cảnh sát.

Nghe nói, mặc dù quan hệ nhân sự thuộc về điều tạm, nhưng là làm trung ương đặc biệt hình sự điều tra viên tới nói, chỗ tốt cũng là rõ ràng.

Không riêng gì tên tuổi tương đối vang dội, quyền hạn so với bình thường nhân viên cảnh vụ cao, mà lại tại trợ cấp cùng trợ cấp phương diện, cũng vượt xa địa phương tài chính.

Ngoài ra, nếu như cống hiến đột xuất, công trạng nổi bật, có điều tra viên sẽ còn bị một chút trung ương cấp bậc bộ môn chọn trúng, từ đây lên như diều gặp gió, thẳng lên mây xanh.

Cho nên, chính là bởi vì có có thể cải biến vận mệnh chỗ cực tốt, cho nên tổ điều tra ở giữa cạnh tranh phi thường kịch liệt, mỗi một cái điều tra viên đều sẽ cực điểm có khả năng, toàn lực ứng phó, vô cùng tốt kích phát bọn hắn tính tích cực.

Tiểu tổ phân công cũng có khác biệt, có chuyên môn phụ trách khẩn cấp yếu án, có chuyên môn phụ trách chưa kết án chưa giải quyết, còn có chuyên môn xử lý oan án sai án , vân vân vân vân...

Về phần tiểu tổ tạo dựng, cũng đều là phi thường có giảng cứu. Cơ bản mỗi một tiểu tổ, đều là từ năm loại người viên tạo thành: Một cái kinh nghiệm phong phú, có năng lực chỉ huy tổ trưởng; một cái am hiểu máy tính thao tác, giỏi về thu thập tình báo máy tính cao thủ; một cái giỏi về thu thập vật chứng, kiểm tra thực hư thi thể pháp y; một cái giỏi về cầm nã cách đấu, truy kích lưu manh công việc bên ngoài nhân viên; còn có một cái am hiểu phạm tội tâm lý học trắc tả sư.

Mặt khác, căn cứ các điều tra tiểu tổ chuyên hạng phân công khác biệt, hình sự sảnh sẽ còn chiêu mộ một chút có được kỹ năng đặc thù thành viên, tỉ như giỏi về truy tung, giỏi về thẩm vấn loại hình.

Bởi vì Triệu Ngọc là đỉnh lấy đại phá Miên Lĩnh đặc biệt lớn vụ án bắt cóc danh hào tới, cho nên hắn chỗ dự thi, chính là một cái phụ trách chưa kết án kiện tiểu tổ, mà hắn dự thi chức vụ cũng là tổ trưởng chức!

Triệu Ngọc lần này lớn nhất không xác định nhân tố ngay ở chỗ này,

Bởi vì dựa theo hình sự sảnh lệ cũ , bình thường ủy nhiệm tổ trưởng đều là những năm kia kỷ khá lớn, uy vọng tương đối cao, kinh nghiệm phong phú hình sự trinh sát người làm việc. Bọn hắn không những ở một tuyến công việc 10 năm trở lên, mà lại cơ bản đều là đội trưởng cất bước.

Nhưng Triệu Ngọc mới vừa vặn từ thực tập nhân viên cảnh sát chuyển chính thức không đến một năm, mặc dù từng có đương tổ trưởng kinh nghiệm, nhưng từ lý lịch bên trên nhìn, thực sự quá không kiếm điểm.

Kỳ thật, tại lúc trước lấp biểu thời điểm, Triệu Ngọc đối với mấy cái này đồ vật hoàn toàn không rõ, chỉ là nhìn thấy tổ trưởng so người khác quan lớn một cấp, mới điền đi lên, bây giờ nhìn lại, hoàn toàn chính xác có chút thất sách.

Nếu như hắn chỉ là dự thi một cái phụ trách truy kích nghi phạm công việc bên ngoài nhân viên, có lẽ tỉ lệ sẽ còn lớn hơn một chút.

Bất quá, Triệu Ngọc ở trong nội tâm cho rằng, mặc dù mình tuổi trẻ, nhưng là đối với tổ trưởng chức, hắn còn có thể đảm nhiệm. Nếu như thật xa chạy tới, chỉ là đương một cái bắt giặc tay chân, cũng không phải bản ý của hắn.

Bởi vì tài nguyên có hạn, lần này, hình sự sảnh chỉ tính toán chiêu mộ năm tiểu tổ, hết thảy 20 mấy người mà thôi, nhưng đến đây dự thi cảnh sát hình sự lại nhiều đến trăm người, tỉ lệ đào thải vẫn là rất lớn, điều này không khỏi làm Triệu Ngọc áp lực tăng gấp bội.

Hình sự sảnh cùng trung ương trường cảnh sát tiếp giáp, tại hình sự sảnh

đưa tin về sau, Triệu Ngọc đạt được một trương trường cảnh sát trong huấn luyện tâm thẻ phòng cùng phiếu ăn, ăn ở tất cả đều từ trường cảnh sát phụ trách.

Thư thông báo bên trên viết rõ ràng, muốn Triệu Ngọc ngày mai 9 giờ sáng đến trường cảnh sát phòng họp lớn phỏng vấn, phỏng vấn thành tích đem trực tiếp quyết định hắn đi ở.

Bởi vì thấp thỏm trong lòng, Triệu Ngọc trong đêm cho Liêu Cảnh Hiền gọi điện thoại, cùng hắn miêu tả một chút trước mắt tình thế, cũng yêu cầu hắn tìm xem em vợ, cho mình đi một chút cửa sau.

Liêu Cảnh Hiền thì nói cho Triệu Ngọc, nói nếu không phải em vợ hắn trong bóng tối vận hành, hắn ngay cả cái này dự thi tư cách đều chưa chắc có thể được đến. Em vợ hắn bất quá là hình sự sảnh nhỏ khoa trưởng, hắn thật đã tận lực, cho tới bây giờ loại thời điểm này, chỉ có thể dựa vào chính hắn.

Triệu Ngọc lại tiếp tục năn nỉ, nói để ta em vợ cho để lộ một chút phỏng vấn đề mục cũng tốt?

Liêu Cảnh Hiền nhất thời liền cấp nhãn, đừng nói cái gì phỏng vấn đề mục, em vợ hắn thân là khoa trưởng, lại ngay cả phỏng vấn quan là ai cũng còn không biết đâu! Giúp thế nào?

Xong!

Cúp điện thoại, Triệu Ngọc xem xét vài lần hệ thống giao diện, trong lòng nhắc tới, hệ thống lão đại a, ta lần này có làm hay không thành đặc biệt điều tra viên, cũng chỉ có thể trông cậy vào ngươi a!

Đừng nói, Triệu Ngọc lời hữu ích thật đúng là không có phí công nói, khi hắn vừa rạng sáng ngày thứ hai mở quẻ về sau, vậy mà mở ra một cái "Chấn Ly" quẻ tới.

Như thế thời điểm, sẽ không có gì đồ vật, có thể so sánh cái này "Chấn" quẻ càng làm cho Triệu Ngọc cao hứng.

Có quẻ Chấn, đã nói lên mình có hi vọng cải biến địa vị, có hi vọng nên được bên trên cái này đặc biệt điều tra tiểu tổ tổ trưởng!

Thế là, khi thời gian không sai biệt lắm thời điểm, Triệu Ngọc tràn đầy tự tin đi tới trường cảnh sát phòng họp bên ngoài, chuẩn bị nghênh đón phỏng vấn.

Ai ngờ, hắn vừa mới đi vào phòng họp bên ngoài chuẩn bị khu, liền thình lình nhìn thấy, nơi này đã ngồi đầy chuẩn bị phỏng vấn người ứng cử.

Triệu Ngọc biết, làm dự thi tổ trưởng người ứng cử, cũng sẽ ở cùng một nơi tiến hành phỏng vấn. Nói cách khác, hiện trường những người này đều là mình đối thủ cạnh tranh!

Hắn cẩn thận quan sát một chút, phát hiện ở đây hết thảy có 2 8 người, chẳng những là thuần một sắc nam tính, mà lại số tuổi đều lớn hơn mình được nhiều hơn nhiều. Trong đó, thậm chí còn có hai vị tóc trắng phơ già thám tử đâu!

Chậc chậc...

Triệu Ngọc âm thầm chậc lưỡi, trong lòng suy nghĩ, nếu là hệ thống có cái ẩn hình thuốc xổ loại hình đạo cụ tốt biết bao nhiêu a? Khiến cái này người chen bể toilet, một cái cũng ra không được!

Trước mặt mọi người nhiều dự thi người nhìn thấy Triệu Ngọc về sau, trên mặt cũng đều lộ ra vẻ ngạc nhiên, bọn hắn hoàn toàn không nghĩ tới, sẽ có như thế một người trẻ tuổi đến dự thi tổ trưởng chức.

Bất quá, mấy phút về sau, trên mặt bọn họ ngạc nhiên, liền dần dần bị mừng thầm thay thế. Tại những kinh nghiệm này phong phú già thám tử nhóm xem ra, Triệu Ngọc đến, không thể nghi ngờ cho bọn hắn giảm bớt một cái đối thủ cạnh tranh. Lấy Triệu Ngọc dạng này tư lịch, căn bản không xứng cùng bọn hắn cạnh tranh.

Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa mới tìm một chỗ ngồi vững vàng, trong phòng họp nhân viên tiếp tân liền gọi hàng: "Triệu Ngọc! Triệu Ngọc cảnh sát tới rồi sao? Xin ngài tiến đến phỏng vấn đi!"

Ta đi!

Triệu Ngọc làm sao cũng không nghĩ ra, mình lại là cái thứ nhất!

Nhìn thấy Triệu Ngọc đứng người lên triều hội nghị thất đi đến, những cái kia già thám tử nhóm cười đến càng thêm an ủi, từ trước phỏng vấn, cái thứ nhất đều là nhất thua thiệt! Không cần nói, tên tiểu tử này, rất nhanh liền có thể trở về nhà đi! ?

Chương 544: Chương 544: Ai là giả giám khảo?

Chương 544: Ai là giả giám khảo?

Lớn như vậy trong phòng họp, chỉ có trên giảng đài ngồi ba người, ba người này ngồi tại cái bàn về sau, phía sau đứng thẳng đứng thẳng to lớn mà lóe sáng hình chiếu màn hình, trên màn hình là một bộ phổ thông tranh phong cảnh.

Bởi vì màn hình tia sáng quá mạnh, khiến cho Triệu Ngọc không cách nào thấy rõ ba vị diện thử quan tướng mạo, chỉ có thể miễn cưỡng thông qua hình dáng để phán đoán, ở giữa chính là một cái tên nhỏ con nữ nhân, mà hai bên thì theo thứ tự là hai cái thân hình cao lớn nam tử.

"Triệu Ngọc cảnh sát, " không đợi Triệu Ngọc đi đến trước mặt, ở giữa nữ phỏng vấn quan bỗng nhiên nói, "Ngươi vừa rồi chờ phỏng vấn thời điểm, tại góc đông nam trên ghế dài ngồi một cái mang theo đỏ khăn quàng cổ người, xin miêu tả một chút hắn bề ngoài đặc thù!"

"Ta đi!"

Triệu Ngọc bỗng dưng đậu ở chỗ đó, hoàn toàn không nghĩ tới, đối phương vậy mà lại hỏi ra một vấn đề như vậy? Đỏ khăn quàng cổ người? Góc đông nam?

Đáng chết!

Hắn chau mày, đau khổ hồi ức, nhưng hắn vừa rồi chỉ muốn phỏng vấn sự tình, căn bản không có lưu ý.

Nhìn thấy Triệu Ngọc không có lập tức làm ra trả lời, ba vị diện thử quan bất động thanh sắc, hiện trường lộ ra hoàn toàn yên tĩnh.

Con bà nó là con gấu!

Dưới vạn bất đắc dĩ, Triệu Ngọc đành phải ấn mở ký ức tránh về khí, đem vừa rồi tình hình bên ngoài một lần nữa chiếu lại một lần. Kết quả, sau khi xem xong, Triệu Ngọc không tự chủ được lại mắng nhỏ một tiếng nãi nãi gấu, lúc này mới há mồm nói ra:

"Các ngươi đủ sẽ chơi a? Nơi đó có cái gì mang đỏ khăn quàng cổ người?" Triệu Ngọc trừng mắt tròng mắt, không phục nói, "Còn chưa tới mùa đông đâu! Bệnh tâm thần mới mang Microblog... Ân. . . chờ một chút. . . chờ một chút..."

Lúc nói chuyện, Triệu Ngọc lại từ hệ thống chiếu lại trên màn hình thấy được thứ gì, vội nói: "Nha... Nguyên lai, thật là có cái mang đỏ Microblog, nhưng là hắn cũng không tại góc đông nam, mà là tại góc tây nam! Kia là cái mặc màu nâu áo jacket nam tử trung niên, 50 tuổi khoảng chừng, tóc quăn, mày rậm mắt to, trên chóp mũi có cái ngộ tử, hừ, xem xét liền là cái già mà không đứng đắn!"

"Ừm?" Ba vị diện thử quan vạn không nghĩ tới, Triệu Ngọc vậy mà có thể nhớ kỹ rõ ràng như vậy, ngay cả hắn trên chóp mũi ngộ tử đều có thể biết, bên cạnh nam phỏng vấn quan vội vàng hỏi, "Vì cái gì nói như vậy?"

"Lão nhân này trên lỗ tai ghim bông tai, ngày nắng to mang đỏ Microblog, xem xét liền là cái sóng đến khó chịu hình nhân vật! Không phải già mà không đứng đắn là cái gì?"

Một câu, đem ba vị giám khảo nói đến đầu vai run run, buồn cười.

"Tốt, quan sát của ngươi năng lực cùng ký ức năng lực hoàn toàn chính xác xuất chúng, vậy kế tiếp, chúng ta tới mấy đạo đơn giản Logic phân tích đề!" Ở giữa nữ phỏng vấn quan nói,

"Mời xem màn hình lớn..."

Theo tia sáng lóe lên, trên màn hình lớn thình lình xuất hiện một đạo trí lực đề, nói một cặp tỷ muội, tỷ tỷ buổi sáng nói thật ra, buổi chiều nói láo, muội muội cùng tỷ tỷ vừa lúc tương phản. Một người lạc đường muốn biết thời gian, liền đi hỏi các nàng ai là tỷ tỷ? Mập nói ta là, gầy cũng nói ta là...

"Xin hỏi, các nàng ai là tỷ tỷ, ai là muội muội?" Nữ phỏng vấn quan hỏi.

"Không thể nào? Ngây thơ như vậy?" Triệu Ngọc nhả rãnh một câu, lúc này chém đinh chặt sắt hồi đáp, "Giám khảo đại nhân, ta có 72 loại biện pháp, có thể để cho cái này hai tỷ muội đều nói thật ra! Không tin, các ngươi tìm hai nữ đến, ta có thể cho các ngươi làm làm mẫu!"

Nghe được Triệu Ngọc suy nghĩ khác người trả lời, ba vị diện thử quan tất cả đều nhún vai, nữ thì hoán đổi một chút màn hình, nhưng gặp trên màn hình lại tung ra một đạo mới đề mục đến:

Nói tại một cái 5 người ở lại trường học trong túc xá, trong đó một cái bị người mưu sát, não bộ thụ cùn khí nhiều lần trọng kích, nhưng hiện trường tìm không thấy hung khí, chỉ có thể nhìn thấy người chết trong tay có một trương có nếp gấp giấy...

Mặt khác 4 tên bạn cùng phòng đều không có không ở tại chỗ chứng minh, phía dưới đều là liên quan tới cái này 4 cái người hiềm nghi giới thiệu, giới thiệu xong về sau, hỏi bọn hắn 4 cái cái nào khả năng nhất là hung thủ, hung khí lại là cái gì?

Triệu Ngọc xem hết, không chút nghĩ ngợi hồi đáp: "Nếu như bốn người này bên trong không có não tàn, vậy bọn hắn ai cũng không thể nào là hung thủ! Ngẫm lại đi, ai sẽ ngốc đến ở trường học trong túc xá giết người đâu? Bất quá, nếu quả thật có như thế một cái não tàn lời nói, vậy ta chỉ cần một cái buổi chiều liền có thể phá án!"

"..." Ba vị giám khảo mặc dù không có tỏ thái độ, nhưng hiển nhiên đối Triệu Ngọc trả lời cảm thấy đặc biệt ngoài ý muốn.

Sau đó, bọn hắn lại cho Triệu Ngọc ra một đạo xử án đề, Triệu Ngọc thì há miệng đáp: "Bọn hắn đang chơi tiên nhân khiêu đâu trưởng quan, nếu để cho ta xử lý, ta gọi một bang huynh đệ, hung hăng... Ân... Gọi một bang cảnh sát đem bọn hắn bắt về cục cảnh sát đi vẫn là..."

"..." Ba vị giám khảo hai mặt nhìn nhau, sửng sốt nửa ngày, tựa hồ bị Triệu Ngọc trả lời đảo loạn tiết tấu.

"Chậc chậc..." Triệu Ngọc đập chậc lưỡi, nghiêm túc suy nghĩ một chút, cảm thấy mình trả lời có lẽ quá tiền vệ một chút, người ta không dễ lý giải. Thế là, hắn mau đem ẩn hình trình duyệt sử dụng ra, thông qua cường đại công cụ tìm kiếm, rất nhanh liền từ hệ thống giao diện bên trên trình duyệt tìm thấy được có sẵn đáp án.

Thế là, Triệu Ngọc trang bức đã đến giờ, hắn tranh thủ thời gian nâng lên cánh tay nhấc tay nói ra: "Hoắc ha ha, giám khảo đại nhân, vừa rồi ta chỉ là nhìn hiện trường quá khẩn trương, muốn sống vọt một chút bầu không khí, ta hiện tại sẽ nói cho các ngươi biết câu trả lời chính xác đi, được không?

"Đạo thứ nhất đề, mập là tỷ tỷ, gầy chính là muội muội!

"Đề thi thứ hai, có khả năng nhất hung thủ là c, bởi vì 4 tên người hiềm nghi bên trong, chỉ có c sẽ không hạ cờ, mà người chết tấm kia có nếp

gấp giấy, biểu thị hung thủ là cái sẽ không hạ cờ người. Hung khí là hắn từ thư viện mượn đến sách...

"Thứ ba đề, nếu như hung thủ thật muốn giết người, làm gì còn muốn đem đèn xe mở ra đâu? Rõ ràng là muốn chơi một vị tiên nhân nhảy nha..."

Nghe được Triệu Ngọc tràn đầy tự tin trả lời, ba vị diện thử quan lại lần nữa cả kinh hai mặt nhìn nhau. Đợi chậm hơn nửa ngày về sau, bọn hắn lúc này mới rốt cục tiến vào lần này phỏng vấn chủ đề. Nghĩ Triệu Ngọc xâm nhập hỏi thăm một chút, bản thân hắn đối với đặc biệt điều tra tiểu tổ lý giải, đối với chưa kết án chưa giải quyết phân tích, cùng đối với tổ trưởng chức trách nhận biết vân vân.

Đối với những vấn đề này, Triệu Ngọc thế nhưng là không chút nào rụt cổ, trả lời là có trật tự, Logic rõ ràng. Nhất là tại chưa kết án chưa giải quyết phương diện, hắn trích dẫn rất nhiều Kim đội trưởng kia cây hồng bì laptop bên trên phân tích kỹ xảo, đem điều tra chưa kết án chưa giải quyết lý niệm phương pháp trình bày ra, nói đến ba vị giám khảo liên tục gật đầu.

"Tốt! Triệu Ngọc cảnh sát, phỏng vấn đến nơi đây, chúng ta chỉ còn lại có một vấn đề cuối cùng..." Nữ chính giám khảo dừng lại một lúc sau, nói một cách đầy ý vị sâu xa nói, " ta hiện tại nói cho ngươi một việc, tại ba chúng ta vị diện thử quan bên trong, có một người là giả mạo, ngươi bây giờ có thể nói cho ta, là ba người chúng ta bên trong cái nào sao?"

"Cái này. . ."

Triệu Ngọc trừng to mắt, muốn đem ba người bọn họ xem cho rõ ràng, thế nhưng là phía sau hình chiếu màn hình thực sự sáng quá, hắn căn bản thấy không rõ.

Chậc chậc...

Không nghĩ tới, đến cuối cùng, bọn hắn còn gặp nạn đề đang đợi mình.

Như vậy... Cái nào mới là giả đây này?

Trên cơ bản, một mực là ở giữa nữ nhân ở tra hỏi, bên cạnh hai nam nhân nói chuyện rất ít, giả giám khảo hắn là ngay tại hai người kia bên trong, thế nhưng là...

Triệu Ngọc nhíu mày, nghiêm túc suy tư. Hắn rất nhanh ý thức được, đã nữ nhân này như thế đặt câu hỏi, vậy đã nói rõ, tại vừa rồi phỏng vấn quá trình bên trong, bọn hắn hắn là lưu lại đầu mối gì mới đúng?

Thế nhưng là... Là đầu mối gì đâu?

Đúng, Triệu Ngọc nhớ tới, mình khi tiến vào phòng họp trước đó, là có cái dẫn đạo viên, dẫn đạo viên là nữ, mình sau khi đi vào, nàng đã không thấy tăm hơi! Như vậy... Người nàng đâu?

Chẳng lẽ... Cái này nữ giám khảo liền là dẫn đạo viên? Cho nên, bản thân nàng mới là tên giả mạo?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc cúi đầu xuống, muốn đem nữ giám khảo tướng mạo thấy rõ ràng, đồng thời, hắn còn đi về phía trước mấy bước.

"Không thể càng đi về phía trước!" Bên cạnh nam giám khảo vội vàng nhắc nhở, "Không nhìn thấy trên đất đường ranh giới sao? Không cho phép quá tuyến!"

Triệu Ngọc cúi đầu nhìn một chút, trên đất thật có một đầu dùng màu vàng băng dán dính lên đường ranh giới.

"Triệu cảnh sát, có đáp án không?" Ở giữa nữ giám khảo thúc giục nói.

Loại này đề...

Triệu Ngọc tại trong đầu suy nghĩ, nếu như dùng ẩn hình trình duyệt, là khẳng định vô dụng!

Như vậy... Ký ức chiếu lại đâu?

Lúc trước hắn rút ra một đoạn ký ức còn chưa biến mất, hắn tranh thủ thời gian nặng lại đem đoạn video kia cẩn thận quan sát một chút. Hắn cảm thấy, nếu như không phải nữ dẫn đạo viên vấn đề, đó chính là hai vị nam giám khảo bên trong một vị, từng tại bên ngoài xuất hiện qua...

Thế nhưng là...

Vấn đề là, hắn bây giờ nhìn không rõ ràng ba vị này giám khảo bộ dáng a? Chẳng lẽ chỉ bằng hình dáng sao? Như vậy sao được?

Ai?

Có!

Thình lình ở giữa, Triệu Ngọc nghĩ đến một cái ám chiêu mà!

Hắn ngẩng đầu lên đến xem dưới màn hình lớn ba vị giám khảo, sau đó dùng tốc độ nhanh nhất ấn mở điện lực che đậy nghi. Ca một tiếng, chu vi điện lực toàn bộ mất đi hiệu lực, màn hình lớn thình lình phai nhạt xuống.

Ba vị giám khảo giật nảy mình, lúc này mới ý thức được cúp điện.

Triệu Ngọc thì cực nhanh mở ra một kiểu khác đạo cụ ẩn hình đèn pin! Ẩn hình đèn pin không nhận điện lực che đậy chế ước, mà lại bắn đi ra điện quang, chỉ có mình có thể nhìn thấy.

Nơi tay đèn pin chiếu xạ phía dưới, Triệu Ngọc lúc này mới rốt cục thấy được ba vị quan chủ khảo hình dáng. Thế nhưng là, hắn cẩn thận quan sát so sánh phía dưới, lại phát hiện mình trước đó cũng chưa gặp qua bọn hắn, mà vị kia nữ phỏng vấn quan, cũng cùng nữ dẫn đạo viên không phải cùng là một người.

Cái này. . .

Nha...

Triệu Ngọc rốt cuộc hiểu rõ, lúc này mắng một câu nãi nãi gấu, cao giọng nói ra: "Náo loạn nửa ngày, các ngươi còn tại chơi đâu? Căn bản cũng không có cái gì giả giám khảo a! ?" 21019

Chương 545: Chương 545: Thành kiến

Chương 545: Thành kiến

Lúc đầu, đương Triệu Ngọc nói ra đáp án về sau, hắn đặc biệt đặc biệt nghĩ răn dạy một chút trước mắt ba vị này huấn luyện viên! Bởi vì, hắn cảm thấy ba người này ra phỏng vấn đề mục quá biến thái, đó căn bản không phải đang chọn thám tử, mà là tại tuyển thiên tài!

Mà lại, Triệu Ngọc nhìn ra, cái này ba cái phỏng vấn quan thư quyển khí đặc biệt dày đặc, bọn hắn có lẽ đều là tại cao đẳng trong học viện làm học vấn chuyên gia, nhưng bọn hắn tuyệt đối không có trải qua một tuyến, căn bản không biết chân chính tra án là cái bộ dáng gì!

Chẳng lẽ bọn hắn coi là, phá án liền là dựa vào đùa nghịch một chút tiểu thông minh, phá giải mấy cái đầu óc đột nhiên thay đổi sao? Đây chính là tối cao cấp bậc phỏng vấn, bọn hắn làm như vậy, có phải hay không quá mức qua loa rồi?

Bất quá, đương Triệu Ngọc muốn phát tác thời điểm, hắn đầu óc nhất chuyển, bỗng nhiên nghĩ đến một phương hướng khác, lúc này mới cuối cùng đem hỏa khí ép xuống.

Bởi vì, hắn bỗng nhiên nghĩ đến, nếu như phỏng vấn quan môn một mực ra dạng này biến thái đề mục, kia đối chính mình chẳng phải là có rất nhiều lợi?

Thử hỏi bên ngoài cửa những người kia, có mấy cái có thể trả lời đi lên vừa rồi những vấn đề kia?

Mình có hệ thống đạo cụ hỗ trợ, nhưng người khác không có a? Cho nên, cuộc thi này đề mục càng biến thái càng đối với mình có lợi a?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc lúc này mới một mảnh thoải mái rời đi hiện trường.

Hắn vừa mới đi ra phòng họp, phía ngoài thám viên nhóm liền không kịp chờ đợi tiến lên hỏi thăm, hỏi hắn các giám khảo hỏi vấn đề gì? Cho không dễ dàng loại hình?

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian nghiêm trang nói cho bọn hắn: "Các ngươi tranh thủ thời gian chuẩn bị một chút đi! Chờ một lúc sau khi đi vào, giám khảo muốn để các ngươi tài nghệ biểu hiện ra đâu!"

"Thật sao? Thật sao?" Không nghĩ tới, mặc dù đều là thám tử, lại thực sự có người tin tưởng Triệu Ngọc chuyện ma quỷ, lập tức quơ lấy điện thoại, bắt đầu lục soát ca từ.

"Giám khảo còn nói!" Triệu Ngọc vỗ tay phát ra tiếng, "Biết nhảy váy rơm múa ưu tiên trúng tuyển đâu! Hoắc ha ha. . ."

Nghe nói như thế, những cái kia lục soát ca từ người lúc này mới ý thức được bị mắc lừa, nhất thời thu hồi điện thoại, đối Triệu Ngọc trợn mắt nhìn. . .

Sau đó, những người khác lần lượt tiến vào phòng họp phỏng vấn. Triệu Ngọc nghĩ đến những thứ này người đem muốn đối mặt những cái kia biến thái vấn đề lúc dáng vẻ, liền cảm giác đặc biệt vui vẻ. . .

Thời gian không dài, hơn 20 tên dự thi người toàn bộ phỏng vấn hoàn tất. Căn cứ thông tri yêu cầu, phỏng vấn kết thúc về sau, thành tích chẳng mấy chốc sẽ hiện trường công bố. Cho nên, đám người tất cả đều đứng ở ngoài cửa chờ tin tức.

Đối với những này đến từ cả nước các nơi thám tử tới nói, lần này phỏng vấn ý nghĩa trọng đại. Mặc dù tương lai công việc vượt mọi khó khăn gian khổ, sẽ bốn phía bôn ba, phiết nhà cửa nghiệp, thế nhưng là làm một hình sự trinh sát người tới nói,

Lại đại biểu cho một vinh quang to lớn.

Mà lại, nếu quả như thật có thể phá án và bắt giam trọng đại yếu án, lấy được thành tích, đối với mình chuyện tương lai nghiệp, cũng là có lợi thật lớn. Coi như không bị cái gì cao cấp bậc đơn vị chọn trúng, về địa phương về sau, cũng có thể vững vàng lên chức!

Đám người không có chờ đợi bao lâu, hai vị hình sự sảnh khoa viên liền mở ra phòng họp đại môn, trong đó một cái trong miệng thì thầm: "Các vị cảnh sát, thành tích đã ra tới, lần này phỏng vấn năm người đứng đầu, sẽ trực tiếp thu nhận. Chờ một lúc chúng ta niệm đến tên ai, người đó liền có thể tiến đến!"

"Bất quá, " một vị khác khoa viên tranh thủ thời gian phụ họa, "Không có niệm đến danh tự các cảnh sát cũng không cần nhụt chí, chúng ta sang năm còn hữu chiêu quyên, cám ơn ngài tham dự!"

"Hạng năm, Triêu Hải thị Ngụy Hồng Lâm, 91 phân."

Cái thứ nhất khoa viên niệm xong, một vị trung niên cảnh sát vội vàng ngoắc thét lên, sau đó hăng hái đi tiến phòng họp.

"Thứ tư, Lâm Phụ thị Trì Bân. . ."

"Tên thứ ba. . ."

Một mực niệm xong thứ hai về sau, vẫn không có Triệu Ngọc danh tự, Triệu Ngọc tâm đã nâng lên cổ họng.

"Hạng nhất, Tần Sơn thị Triệu Ngọc, 95 phân!"

Oa!

Triệu Ngọc nhất thời nguyên địa nhảy lên, cao giọng reo hò.

Không nghĩ tới, mình chẳng những đã được như nguyện lấy được cái này trung ương đặc biệt điều hình sự tra viên tư cách, hơn nữa còn là lấy hạng nhất thân phận tấn cấp, thật sự là quá có mặt mũi!

Hoắc ha ha. . .

Triệu Ngọc hưng phấn dùng sức nắm quyền, trong lòng nói chuyện, ta Triệu Ngọc không có nuốt lời, ta thật lên làm đặc biệt điều tra viên! Hơn nữa còn là một cái tổ trưởng!

Bất quá, hưng phấn qua đi, Triệu Ngọc cũng phát hiện một vấn đề, chớ nhìn hắn thu được hạng nhất, thế nhưng là thành tích của hắn cũng không có chiếm được bao lớn ưu thế, vẻn vẹn so hạng năm cao 4 phân mà thôi.

Không thể nào?

Triệu Ngọc không khỏi đối với mấy cái này già thám tử nhóm nổi lòng tôn kính, chẳng lẽ. . . Biến thái như vậy đề mục, bọn hắn thế mà cũng có thể đáp được đến?

Đừng quên, mình là bởi vì có hệ thống đạo cụ hỗ trợ, mới có thể cầm tới cao như thế phân! Nhưng những này già thám tử nhóm. . . Bọn hắn thực lực. . . Cũng quá kinh khủng a?

Bất quá, hiện trường kinh ngạc nhất cũng không phải là Triệu Ngọc bản nhân, mà là tại trận già thám tử nhóm, lần này, bọn hắn thật sự là nhìn

sai rồi. Không nghĩ tới dự thi người bên trong một cái duy nhất người trẻ tuổi, mà lại là cái thứ nhất phỏng vấn tuyển thủ, vậy mà thu được hạng nhất!

Đương Triệu Ngọc cùng đi theo tiến phòng họp về sau, hai vị nhỏ khoa viên đầu tiên là chúc mừng một phen, sau đó muốn bọn hắn điền một chút bảng biểu, còn gia nhập một cái lâm thời Wechat bầy.

Sau đó, hai vị khoa viên muốn bọn hắn tới trước lầu năm phòng học tiến hành một chút lệ cũ tâm lý xác định và đánh giá, lại đến nhà ăn ăn một chút gì, sau đó liền có thể đến nơi đây chờ cái khác tuyển chọn tổ kết quả.

Đợi đến tất cả tuyển chọn kết thúc về sau, tranh cử cái khác chức vụ điều tra viên cũng tới đến nơi đây, bắt đầu tổ kiến riêng phần mình đội ngũ.

Giao phó xong về sau, Triệu Ngọc liền đi theo mặt khác bốn vị trúng tuyển người chạy lên lầu.

Bởi vì đã được như nguyện thu được tổ trưởng tư cách, mấy người tự nhiên đều là vui vẻ ra mặt, cao hứng phi thường. Không có áp lực, mọi người cũng buông xuống đề phòng, chẳng những lẫn nhau giới thiệu một phen, hơn nữa còn nói tới vừa rồi phỏng vấn, thảo luận lên riêng phần mình gặp phải phỏng vấn đề mục.

Kết quả, nghe được bọn hắn thảo luận về sau, Triệu Ngọc lúc này mới thình lình phát hiện, những người này gặp phải đề mục, căn bản cùng mình gặp phải không giống!

Đề mục của bọn hắn cơ bản đều hợp tình hợp lí, không có đặc biệt khác người cùng biến thái địa phương.

Móa!

Triệu Ngọc không khỏi âm thầm mắng to, cái này ba cái chim giám khảo, náo loạn nửa ngày, bọn hắn cho mình ra đề mục cùng người khác hoàn toàn không giống a? Cái này chẳng phải là rõ ràng muốn âm ta sao? May mắn lão tử có hệ thống đạo cụ hộ thân, bằng không, há không liền sớm bị bọn hắn đuổi ra khỏi cửa rồi?

Hắn làm sao cũng nghĩ không thông, vì cái gì ba vị giám khảo sẽ như thế làm khó dễ mình? Chẳng lẽ, cũng là bởi vì mình so những người khác tuổi trẻ sao?

Không được!

Chuyện này, không thể cứ tính như vậy!

Mặc dù đạt được hạng nhất, nhưng Triệu Ngọc cảm giác trong lòng phi thường không nhanh, hắn rất mong muốn tìm tới ba cái kia giám khảo, cùng bọn hắn lý luận một phen! Nếu không nữa thì, nghĩ biện pháp ròng rã bọn hắn!

Bởi vậy, tại làm xong tâm lý xác định và đánh giá về sau, hắn cũng không cùng người khác cùng nhau ăn cơm, mà là nghĩ biện pháp đi tìm kia ba vị giám khảo rơi xuống.

Hắn cảm thấy, ba người này rất có thể liền là trung ương trường cảnh sát lão sư, cho nên hắn trước từ trong trường học tìm hiểu.

Ai ngờ, hắn vừa mới tìm hiểu không bao lâu, nhưng lại chợt nhớ tới một sự kiện tới.

Mình buổi sáng mở ra một cái "Chấn Ly" quẻ đến, nhưng bởi vì chỉ mới nghĩ lấy phỏng vấn sự tình, còn quên phá giải hôm nay phó bản kỳ ngộ đâu!

Nghĩ đến chỗ này, hắn tranh thủ thời gian phá giải quẻ văn, rất mau tìm

ra một cái địa chỉ tới.

Đến!

Khi hắn đem địa chỉ cùng địa đồ so với về sau, không khỏi một trận cảm thán! Không nghĩ tới, phó bản kỳ ngộ chỉ thị địa phương, ngay tại lúc trước hắn báo cáo trung ương hình sự trong sảnh! Lại nhìn thời gian, cũng vừa tốt chỉ kém năm sáu phút mà thôi!

Xảo a!

Thật sự là xảo a!

Thật không hổ là Kỳ Ngộ hệ thống, địa điểm này mở thực sự ý vị quá sâu xa.

Triệu Ngọc ngẩng đầu nhìn cùng trường cảnh sát chỉ có cách nhau một bức tường hình sự sảnh cao ốc, càng phát ra cảm giác, ở nơi đó sắp phát sinh kỳ ngộ, có lẽ đối với mình cực kỳ trọng yếu! 19

Chương 546: Chương 546: Chẳng cần biết ngươi là ai

Chương 546: Chẳng cần biết ngươi là ai

Không thể nào?

Nghe toilet nam cái nào đó ngăn cách bên trong truyền đến gấp rút kiều * tiếng thở, Triệu Ngọc thật hồ đồ rồi! Rất rõ ràng, ngăn cách bên trong một cặp không biết xấu hổ nam nữ, ngay tại. . .

Thế nhưng là. . . Hệ thống lão đại a? Ngươi để phó bản kỳ ngộ chỉ thị nơi này làm gì? Chẳng lẽ. . . Để cho ta xông đi vào bắt giữ bọn hắn? Thế nhưng là , có vẻ như người ta không có phạm pháp a?

Vậy ngươi để cho ta tới là có ý gì? Chẳng lẽ lại. . . Ta hiện tại xông đi vào, sau đó cùng bên trong nam nói, anh em ngươi mệt không, chúng ta thay đổi?

Cái này. . . Thật là không có đạo lý a! ?

Ai! Hai người này cũng thật là, bên ngoài có là mau lẹ khách sạn, lại nhất định phải ở chỗ này. . . Là cảm thấy nơi này kích thích sao?

Chỉ một thoáng, Triệu Ngọc đứng tại ngăn cách bên ngoài, lộ ra dị thường xấu hổ. Xông đi vào không có đạo lý, cứ vậy rời đi lại được không đến kỳ ngộ điểm tích lũy. . .

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc khó xử ở giữa, sát vách trong toilet nữ lại bỗng nhiên truyền đến một trận hoảng sợ gào thét!

"A. . ."

Kia là thanh âm một nữ nhân, thanh âm thê lương đến cực điểm, đem Triệu Ngọc dọa một cái giật mình.

Ọc ọc, ngay tại ngăn cách bên trong happy kia đối nam nữ cũng bị giật nảy mình, lập tức truyền đến một trận huyên thuyên lộn xộn thanh âm.

Không thể nào?

Triệu Ngọc lúc này mới phát hiện, nam nữ toilet vẻn vẹn cách nhau một bức tường, chẳng lẽ là mình sai lầm kỳ ngộ địa điểm?

Bất kể như thế nào, nghe được thét lên về sau, Triệu Ngọc hay là dùng tốc độ nhanh nhất đi ra ngoài, sau đó quên mình vọt vào toilet nữ!

Hắn vừa mới đi vào, liền thình lình nhìn thấy một cái trung niên phụ nữ sắc mặt trắng bệch chỉ vào toilet nữ cái nào đó ngăn cách, ngăn cách cửa mở ra, Triệu Ngọc vội vàng xông lên trước, hướng bên trong quan sát.

Mới đầu, Triệu Ngọc từ nữ nhân sợ hãi trình độ phán đoán, ngăn cách bên trong, tám thành sẽ có cỗ tử thi! Nhưng mà, lần này, Triệu Ngọc còn đánh giá thấp nữ nhân sợ hãi độ, bởi vì, kia ngăn cách bên trong quả nhiên có cỗ tử thi, bất quá không phải người, mà là một con to lớn —— chuột!

Ta đi!

Triệu Ngọc phát điên nắm tóc, sắp điên rồi đều. Mấy phút trước đó, hắn lấy bắn vọt tốc độ vọt tới hình sự sảnh cao ốc, lại không nghĩ rằng cái gọi là kỳ ngộ, lại là cái dạng này!

"Thế nào? Thế nào? Hả?"

Triệu Ngọc vừa phiền muộn đến nơi đây, sát vách kia đối nam nữ cũng cuống không kịp chạy vào, đi đầu chạy vào nam tử nhân cao mã đại, hắn thấy một lần bị dọa dẫm phát sợ phụ nữ chỉ vào ngăn cách, lập tức vọt vào.

"Móa, làm thần mã? Một con chuột mà thôi, vẫn là chết! Cần thiết hay không?" Nói chuyện, hắn xoay người nắm chuột cái đuôi, đem chuột xách ra.

"A! A!" Phụ nữ trung niên lại lần nữa thét lên.

"Xuy. . . Buồn nôn chết!" Đứng tại cổng một cái tuổi trẻ nữ hài lại một mặt chán ghét, một mặt sửa sang lấy quần áo của mình, một mặt xông nam tử hô, "Ném đi đi nhanh!"

Nam tử cười ha ha, tiện tay đem chuột ném vào thùng rác.

"Ngươi. . . Các ngươi nhanh lên một chút ra ngoài. . ." Ai ngờ, chuột vừa mới giải quyết, phụ nữ trung niên kia lại đem nam tử cùng Triệu Ngọc đánh ra. Rất rõ ràng, nàng cũng nhanh muốn nhịn gần chết!

"Dừng a! Không có lễ phép, ngay cả tiếng cám ơn đều không nói!" Nam tử xông nữ hài mỉm cười, đưa tay muốn nắm ở nữ hài bả vai.

Nữ hài lại tranh thủ thời gian nhảy ra, chán ghét nói ra: "Dẹp đi đi Nhiễm Đào, ngươi cũng quá không nói vệ sinh, sẽ đến dịch chuột!"

"Dừng a!" Tên là Nhiễm Đào nam tử nhếch miệng lên, khinh thường nói, "Một con chuột mà thôi, lão tử tại một tuyến làm nhiều năm như vậy, không biết tiếp xúc qua nhiều ít người chết thi thể đâu! Đây coi là cái gì?"

"Ồ!" Nữ hài sửa sang lại tóc, lắc đầu nói, "Thật là buồn nôn, ngươi mới vừa rồi còn sờ ta đây, thật là buồn nôn. . ."

Nói xong, nữ hài vậy mà cuống không kịp mà chạy mất rồi.

"Dừng a!" Nhiễm Đào xông nữ hài bóng lưng thụ cái ngón giữa, khinh thường nói, "Vẫn là tại hình sự trên sảnh ban đây này! Cái gì mao bệnh? Tại xí * trong sở làm * sự tình đều được, sờ qua người chết đến không được?"

Nói xong, hắn ngược lại mặt hướng Triệu Ngọc, bản thân đánh trống lảng nhún vai: "Chê cười, ca môn!"

Triệu Ngọc nhìn kỹ một chút tên tiểu tử này, hắn cùng mình niên kỷ tương tự, cái đầu tương xứng, lại dáng dấp phi thường suất khí, bề ngoài hình dáng đặc biệt giống Tứ Đại Thiên Vương bên trong Quách Phú Thành.

"Được, có phẩm vị!" Triệu Ngọc chỉ chỉ toilet, khen một câu.

Tên là Nhiễm Đào tiểu hỏa tử xoay người, đến bên cạnh cái ao rửa tay đi, đồng thời còn lắc đầu nói ra: "Có đôi khi, ta cũng không có cách nào a! Ta chỉ là đến báo cáo mà thôi, tiểu cô nương này liền sắt quấn lên ta. Ta đoán chừng, nàng có thể là nhìn thấy lý lịch của ta bề ngoài, viết trường cảnh sát khỏe đẹp cân đối quán quân đi. . ."

Nhiễm Đào phối hợp nói, Triệu Ngọc lại sớm đã quay người rời đi, hắn hiện tại không có nửa điểm hứng thú nghe gia hỏa này mù tất tất cái gì cua gái tâm đắc.

Ai ngờ, Triệu Ngọc bên này mới vừa đi ra toilet, lại nghe được vừa rồi chạy đi nữ hài kia đang cùng người nào chào hỏi.

Hắn tò mò giương mắt nhìn lại, chợt nhìn thấy một cái thân ảnh quen thuộc từ cửa thang lầu hiện lên.

Trùng hợp như vậy?

Hắn một chút nhận ra được, cái kia cùng nữ hài chào hỏi, chính là hôm nay phỏng vấn hắn vị kia nữ giám khảo.

Ai?

Thật sự là tự nhiên chui tới cửa, ta đang muốn tìm ngươi đây!

Triệu Ngọc vội vàng bước nhanh đuổi tới, nhưng gặp nữ giám khảo thông qua trên bậc thang lầu ba về sau, trực tiếp đi vào một gian văn phòng.

Triệu Ngọc theo tới nhìn một chút, nhưng gặp cửa phòng làm việc bài bên trên viết nhân sự khoa ba chữ.

Nhân sự khoa?

Ân. . .

Triệu Ngọc vừa nhìn đến đây, liền thình lình nghe được trong văn phòng truyền đến một tiếng gầm thét: "Vương giáo sư, ngươi đây là làm sao làm? Không phải nói cho các ngươi biết, không thể để cho Triệu Ngọc quá quan sao?"

A?

Triệu Ngọc vạn không nghĩ tới, trong văn phòng vậy mà lại xuất hiện tên của mình, hắn nhanh lên đem lỗ tai áp vào trên cửa cẩn thận lắng nghe.

Chỉ nghe kia nữ giám khảo nói ra: "Dương khoa trưởng, chúng ta dựa

theo ngươi ý tứ làm, cái thứ nhất gọi hắn tiến đến phỏng vấn, mà lại cho hắn ra một chút thường nhân căn bản là không có cách giải đáp đề mục! Thế nhưng là. . ." Nữ giám khảo do dự nói, "Thế nhưng là, cái này thí sinh thực sự quá có tài hoa, khó như vậy đề mục đều không có làm khó hắn, mà lại hắn bảo vệ đã thiết thực lại mới lạ, cũng là chúng ta thấy qua tốt nhất! Lại nói. . . Hiện trường đều có thu hình lại, không tốt làm bộ!"

"Làm cái gì a?" Dương khoa trưởng tức giận nói, "Hắn một cái tiểu cảnh viên, căn bản không biết chuyện gì xảy ra! Nếu như hắn thật sự có tài hoa, vậy các ngươi chỉ cần cho hắn cái hạng sáu, chẳng phải kết rồi?"

"Không!" Vương giáo sư trịnh trọng nói, "Không phải tên thứ mấy vấn đề, mà là liên quan đến lương tâm của chúng ta! Ba người chúng ta nhất trí cho rằng, nếu như không cho hắn thông qua lời nói, chúng ta cũng quá có lỗi với mình lương tâm!"

"Ngươi. . ." Dương khoa trưởng tức giận nói, "Các ngươi tại sao có thể làm như thế? Ta không phải đã nói rồi sao? Triệu Ngọc tuổi trẻ, về sau còn có rất nhiều cơ hội! Thế nhưng là đằng sau những cái kia già hình sự trinh sát nhóm, có người đợi cả đời đều!"

"Dương khoa trưởng, ngài nói như vậy, chúng ta cũng không dám gật bừa!" Nữ giám khảo nghĩa chính ngôn từ nói, "Tổ chúng ta xây đặc biệt điều tra tiểu tổ mục đích là cái gì? Không phải là vì tốt hơn triển khai hình sự điều tra công việc sao? Năng giả cư chi, cơ hội là muốn lưu cho những cái kia người có năng lực, không thể chỉ vì chiếu cố mặt mũi a?"

"Ngươi. . . Ai!"

Nhìn thấy Dương khoa trưởng không lời nào để nói, vị kia nữ giám khảo liền phối hợp từ bên trong đi ra. Triệu Ngọc phản ứng nhanh nhẹn, vội vàng hướng hành lang mặt khác đi đến.

Nữ giám khảo sau khi ra ngoài, nhìn Triệu Ngọc bóng lưng một chút,

nhưng lại không hay biết cảm giác cái gì, rất nhanh dọc theo dưới bậc thang lâu đi.

Nhìn thấy nữ giám khảo biến mất, Triệu Ngọc vội vàng quay người lại, muốn lại nghe nghe xong đoạn dưới. Ai ngờ, theo một tiếng cửa phòng mở, vị kia Dương khoa trưởng cũng từ văn phòng đi ra.

Triệu Ngọc gặp thực sự tránh né không ra, đành phải cúi đầu từ Dương khoa trưởng bên người đi qua. Dương khoa trưởng mặc dù nhiều lần nâng lên Triệu Ngọc danh tự, lại cũng không thật nhận biết Triệu Ngọc, lập tức cũng là không có làm nhiều hoài nghi, trực tiếp hướng hành lang chỗ sâu một gian khác văn phòng đi đến.

Rất nhanh, hắn từ trong văn phòng gọi ra một cái Âu phục giày da khoa viên đến, sau đó hai người thần thần bí bí đi vào lầu ba toilet.

"Không thể nào, khoa trưởng, dạng này đều không có ngăn lại hắn sao?"

Trong toilet, truyền đến nhỏ khoa viên kinh ngạc thanh âm.

"Đúng vậy a, người này thật đúng là không thể xem thường a!" Dương khoa trưởng suy nghĩ một chút, thấp giọng hỏi, "Tiểu Lưu, ngươi nói, chúng ta bây giờ còn có những biện pháp khác, đem hắn làm xuống dưới sao?"

"Ừm. . . Quá sức a, thành tích đã công bố!" Tiểu Lưu khó xử nói.

"Kia. . . Như vậy đi, ngươi giúp ta cùng tâm lý ước định bên kia liên lạc một chút, nhìn xem là ai phụ trách? Hừ hừ, nếu như tâm lý của hắn ước định báo cáo không hợp cách, ta liền có thể nghĩ biện pháp xin thay người!"

"Dạng này a. . . Vậy ta bây giờ lập tức gọi điện thoại. . ."

"Tốt, nhất định phải mau chóng làm!" Dương khoa trưởng nói, "Nếu như tổ đội trước đó còn không giải quyết được, liền rốt cuộc không có cơ hội. . ."

Hai người lần này nói chuyện, bị toilet phía ngoài Triệu Ngọc nghe cái rõ ràng. Hắn rốt cuộc minh bạch, vì cái gì ba vị giám khảo sẽ như thế khó xử mình, nguyên lai kẻ cầm đầu, chính là ở đây!

Triệu Ngọc hung ác thử nhe răng, trong mắt sát khí bỗng hiện.

Con bà nó là con gấu!

Ta cũng mặc kệ ngươi là thần thánh phương nào, dám chọc ta Triệu Ngọc, ta liền muốn ngươi đẹp mắt!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc nhẹ nhàng đem cửa phòng rửa tay mở ra mấy phần, đem cái mông của mình lặng lẽ nhắm ngay bên trong, sau đó điểm kích hệ thống đạo cụ, sử dụng một cái ẩn hình mùi thối bắn ra tới.

Loại này mùi thối đạn cùng loại với thối chồn sóc công năng, chủ yếu là dùng để dùng để chạy trốn, Triệu Ngọc lại đem nó dùng tại nơi này.

Đương ẩn hình mùi thối đạn thông qua cái mông của mình đánh vào phòng vệ sinh về sau, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian đóng cửa thật kỹ, sau đó dùng kim loại đem giẻ lau nhà giữ cửa dùng sức cái chốt chết.

Vẻn vẹn qua ba giây, trong phòng vệ sinh liền thình lình truyền đến tiếng kinh hô:

"Ai? Làm sao bốc khói? Oa! Thối quá a!"

"Khụ khụ khụ. . . Đây là vật gì a? Nhanh. . . Mau đi ra. . ."

Ba ba ba. . .

Hai người ở bên trong liều mạng phá cửa, nhưng môn nói cái gì cũng đẩy không ra. . . 89

. . .

Chương 547: Chương 547: Ta chỗ dựa

Chương 547: Ta chỗ dựa

"Triệu Ngọc cảnh sát, ta gọi Dương Trác, về sau, ta chính là các ngươi 0521 tổ liên lạc viên! Thượng cấp có dặn dò gì, ta sẽ kịp thời liên hệ ngài!" Trường cảnh sát trong phòng họp, một cái hào hoa phong nhã nhỏ khoa viên đối Triệu Ngọc cung kính nói, "Hi vọng sau này hợp tác vui vẻ!"

Triệu Ngọc cùng người này nắm tay, bất quá, bởi vì lúc trước Dương khoa trưởng cố ý xa lánh chuyện của hắn, hắn còn tại canh cánh trong lòng bên trong, cho nên một mực biểu lộ nghiêm túc, ánh mắt băng lãnh. Để vị này tên là Dương Trác liên lạc viên, cảm giác áp lực nặng nề.

"Có mấy món sự tình đến cùng ngài thông báo một chút, " Dương Trác đem một phần tư liệu giao cho Triệu Ngọc trong tay, "Ngài tổ viên đã chọn lựa ra, nhưng là, bởi vì tổ chúng ta tính chất đặc thù, còn có pháp y tương đối khan hiếm, cho nên trước mắt còn không có biện pháp phân phối pháp y.

"Nếu như ngài đang điều tra bên trong cần pháp y, có thể tạm thời tại địa phương trưng dụng!" Dương Trác thành khẩn lời nói, "Làm trung ương điều tra tiểu tổ lời nói, là tuyệt đối có cái đặc quyền này! Ân. . . Cái khác đội viên đều đã phân phối tốt, những đội viên này đều là căn cứ tiểu tổ tính chất có mục đích tính phân phối, tư liệu của bọn hắn đều tại trong tay của ngài, ngài có thể xem qua một chút!"

Triệu Ngọc cúi đầu nhìn một chút trong tay hồ sơ, bởi vì pháp y không

có đúng chỗ, trước mắt chỉ có ba tên tổ viên hoạch tại hắn dưới trướng. Không nghĩ tới, tại trong ba người này, thế mà còn có Triệu Ngọc một người quen.

Phụ trách Triệu Ngọc tiểu tổ công việc bên ngoài công tác, là một cái tên là Nhiễm Đào người, người này chính là trước đó Triệu Ngọc tại toilet đụng phải vị kia ăn vụng soái ca.

"Ai nha, thật sự là không nghĩ tới a!" Lúc này, vừa vặn Nhiễm Đào cũng chạy tới báo cáo, thấy một lần Triệu Ngọc, hắn lập tức nhiệt tình vươn tay ra, "Tổ trưởng tốt! Đội viên Nhiễm Đào đến đây đưa tin!"

Triệu Ngọc nhìn một chút Nhiễm Đào tay, không có nhúc nhích.

"Yên tâm, đã rửa sạch! Đại tổ trường sẽ không cũng có bệnh thích sạch sẽ đi! Ha ha. . ."

Nhiễm Đào cởi mở cười to, Triệu Ngọc lúc này mới thoải mái cùng hắn nắm tay. Lý lịch bên trên viết, Nhiễm Đào là đặc công xuất thân, người của thủ đô sĩ, hắn am hiểu cầm nã, xạ kích, bác kích, hơn nữa còn thật sự là trong đội cảnh sát khỏe đẹp cân đối quán quân.

Mặc dù người này tại một tuyến công việc nhiều năm, nhưng là cho Triệu Ngọc cảm giác, người này vẫn là có chút có hoa không quả. Bởi vì theo Triệu Ngọc, một cái ưu tú đặc công là sẽ không tận lực đi luyện khỏe đẹp cân đối. Luyện được một cái khỏe đẹp cân đối dáng người, hơn phân nửa hay là vì chiêu phong dẫn điệp mà thôi. Toilet một màn, liền là chứng minh tốt nhất.

Bất quá, Triệu Ngọc đối cái này Nhiễm Đào cũng không ghét, bởi vì từng có lúc, Triệu Ngọc có thể so sánh hắn điên cuồng hơn được nhiều, toilet chỉ là một cái trò trẻ con địa phương. . .

"Xin hỏi, ngài là Triệu Ngọc tổ trưởng sao?" Lúc này, một người dáng

dấp đặc biệt văn tĩnh nam sinh chạy đến trước mặt, đối Triệu Ngọc hỏi, "Ta là ngài tổ này tổ viên, ta gọi Tằng Khả, phụ trách tình báo thu thập công việc!"

Triệu Ngọc nhìn một chút người này, nhưng gặp vị này tiểu nam sinh thực sự quá trẻ tuổi, chợt nhìn qua, giống như một học sinh trung học. Mà lại, hắn ngày thường làn da trắng nõn, nếu không phải nhìn thấy dưới hàm hầu kết, còn tưởng rằng là tiểu cô nương đâu!

Bất quá, lý lịch của hắn bề ngoài nhưng viết hết sức rõ ràng, cái này Tằng Khả chính là cảnh lớn tốt nghiệp cao tài sinh, đã có thể bị đặc biệt điều tổ chọn trúng, tuyệt không phải hạng người bình thường.

Lẫn nhau dẫn tiến về sau, Triệu Ngọc lại nhìn một chút lý lịch biểu, hiện tại, còn kém vị kia tâm lý trắc tả sư! Bởi vì Triệu Ngọc phụ trách tiểu tổ, chủ yếu nhằm vào quốc gia cấp một chưa kết án chưa giải quyết. Cho nên, cái này tâm lý trắc tả sư trình độ trọng yếu, lộ ra rất là trọng yếu.

Ngô Tú Mẫn?

Triệu Ngọc nhìn thấy, cho bọn hắn tiểu tổ phân phối tâm lý sư gọi là Ngô Tú Mẫn, chính là một cái lớn hơn mình 5 tuổi nữ nhân! Người này cũng là cao đẳng học phủ tốt nghiệp, một mực tại cục cảnh sát xử lí có quan hệ phạm tội tâm lý công việc.

"Không có ý tứ, đến muộn, đến muộn!"

Đương Triệu Ngọc buông xuống lý lịch biểu thời điểm, nhưng gặp một người mặc một thân trang phục màu vàng nữ nhân, thình lình xuất hiện tại trước mắt mình.

Nữ nhân này cái đầu không thấp, còn mang giày cao gót. Nàng có một đầu đen nhánh xinh đẹp tóc dài, dáng dấp ngược lại là mi thanh mục tú, chỉ bất quá. . . Giờ phút này, nàng trang phục màu vàng kia bên trên tràn

đầy bùn điểm, còn có rất nhiều xé rách vết tích, mà lại chân trái giày cao gót còn gãy gót giày, đi trên đường khập khễnh.

"Ta là Ngô Tú Mẫn, đến đây đưa tin, " hoàng y phục nữ nhân hỏi, "Các ngươi. . . Chính là ta đồng nghiệp mới a?"

"Tiểu thư, ngươi. . ." Nhiễm Đào quan sát tỉ mỉ một chút Ngô Tú Mẫn, nghi hoặc hỏi, "Ngươi đây là. . . Gặp cái gì?"

"Ha ha. . ." Ngô Tú Mẫn mỉm cười, mở ra hai tay hướng mọi người nói, "Đã đều là cảnh sát hình sự, vậy liền xin mọi người suy luận một cái đi! Ai có thể đoán được, ta vừa rồi gặp cái gì đâu?"

"Oa, lời mở đầu này rất có ý tứ mà!" Nhiễm Đào vây quanh Ngô Tú Mẫn dạo qua một vòng, nói, "Tại nhà ăn lúc ăn cơm, cơm vẩy lên người rồi?"

"Không phải, đây rõ ràng là bùn điểm!" Tằng Khả nghiêm túc phân tích nói, "Toàn bộ trong sân trường, chỉ có ngay tại tu kiến mặt cỏ địa phương có nước bùn, cho nên, tỷ, ngươi là ở nơi đó ngã một phát a?"

"Có kiến giải!" Ngô Tú Mẫn mỉm cười, ngược lại xông Triệu Ngọc hỏi, "Ngươi đây?"

"Hừ!" Triệu Ngọc từ lỗ mũi hừ lạnh một tiếng, hai tay khoanh trước ngực, sau đó thổn thức thở dài, "Ta coi là, tâm lý sư đều là giảng đạo lý, mà chưa từng đánh nhau đâu!"

"Ngươi? Có ý tứ gì?" Ngô Tú Mẫn sững sờ, những người khác cũng là hiếu kì.

"Y phục của ngươi rõ ràng là bởi vì xé rách phá vỡ, tóc của ngươi cũng có bị bắt vết tích, không phải cùng người đánh nhau còn có thể làm gì?"

"Ai. . . Lợi hại a?" Ngô Tú Mẫn không khỏi con mắt tỏa ánh sáng, đối Triệu Ngọc hứng thú.

Triệu Ngọc trước kia gặp quá nhiều nữ nhân đánh nhau, tự nhiên một chút liền có thể xem thấu.

"Còn có, quần áo ngươi bên trên bùn điểm không phải liên miên, mà là phun tung toé trạng! Cho nên. . ." Triệu Ngọc lại nói, "Khi ngươi trải qua kia đoạn sửa chữa lại mặt cỏ thời điểm, vừa vặn một chiếc xe hơi chạy qua, tung tóe ngươi một thân, sau đó ngươi liền cùng lái xe làm một khung! Lái xe cũng là một nữ, hẳn là đánh không lại ngươi, ngươi dính ánh sáng, lại thời gian đang gấp, cho nên liền không có lại truy đến cùng!"

"Oa!" Ngô Tú Mẫn trừng to mắt, tự nhủ, "Có phải hay không, có người cho ta ghi chép coi thường nhiều lần, phát đến trên mạng? Còn gì nữa không? Ngươi còn có thể nhìn ra cái gì?"

"Còn có. . ." Triệu Ngọc chỉ chỉ Ngô Tú Mẫn, "Ngươi sở dĩ muốn để chúng ta đoán một cái, kỳ thật, chính là vì hóa giải một chút ngươi xấu hổ!"

"Thú vị, còn gì nữa không?" Ngô Tú Mẫn lại hỏi.

"Còn có. . ." Triệu Ngọc lại nói, "Ngươi đến nay chưa lập gia đình, nhóm máu o hình, chòm Bò Cạp, mang theo kính sát tròng. . ."

"Ngươi. . . Làm sao ngươi biết nhiều như vậy, vì cái gì?" Ngô Tú Mẫn tranh thủ thời gian đánh gãy, không dám để cho Triệu Ngọc lại nói.

"Bởi vì lý lịch của ngươi biểu trong tay ta, ta gọi Triệu Ngọc, hoan nghênh sự gia nhập của ngươi. . ." Nói, Triệu Ngọc hữu hảo đưa tay phải ra, cùng đối phương cầm một chút.

"A, nguyên lai là tổ trưởng đại nhân a! Thất kính!" Ngô Tú Mẫn hợp thời lấy lòng một câu.

"Oa! Thật sự là mở rộng tầm mắt!" Liên lạc quan Trần Trác sợ hãi than nói, "Ta dám cam đoan, các ngươi tổ chẳng những là tất cả đặc biệt điều tổ bên trong nhan giá trị cao nhất, trí thông minh khẳng định cũng nhất định là cao nhất, ta tựa hồ có thể dự cảm đến, các ngươi sẽ làm ra một phen đại thành tích đến đâu!"

"Quá thú vị, " Tằng Khả nói với Ngô Tú Mẫn, "Tổ trưởng đoán đúng ngươi khảo đề, kia làm tâm lý sư, ngươi có phải hay không hẳn là phản kích một chút đâu? Giống trên TV diễn như thế, đem tổ trưởng đại nhân phân tích một chút?"

"Vậy cũng là diễn TV a, tiểu đệ đệ, chúng ta tâm lý sư cũng không phải xem tướng! Chúng ta cũng không có trên TV diễn như vậy cay nghiệt vô sỉ!" Ngô Tú Mẫn cười ha hả nói, "Ta không có kết hôn, cũng không phải bởi vì công việc! Bất quá. . ."

Nói, Ngô Tú Mẫn nghiêm túc nhìn Triệu Ngọc một chút, nói ra: "Bất quá, có một chút ta có thể khẳng định, chúng ta tổ trưởng đại nhân, khẳng định tại hình sự sảnh có chỗ dựa!"

"Vì cái gì?" Tằng Khả không hiểu.

"Bởi vì, đặc biệt điều tổ từ xưa đến nay, cũng không có xuất hiện qua còn trẻ như vậy tổ trưởng, " Ngô Tú Mẫn nói, "Ta trước kia cạnh mời qua mấy lần, tổ trưởng đều là thuần một sắc lão đầu tử!"

"Ta có chút hoài nghi chuyên ngành của ngươi năng lực!" Triệu Ngọc lúc này phản bác, "Ta có thể phụ trách nhiệm nói cho ngươi, ta tuyệt đối không có cái gì chỗ dựa, bằng đều là thực lực của mình!"

"Ai? Triệu Ngọc? Ngươi ở đây này!" Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa dứt lời,

liền thình lình đi tới một cái chào hỏi hắn nam tử trung niên.

"Trâu khoa trưởng? Sao ngươi lại tới đây?" Trần Trác tranh thủ thời gian cùng người này chào hỏi.

Cái này trâu khoa trưởng không phải người khác, chính là Liêu Cảnh Hiền em vợ.

"Thật đúng là không tệ a ngươi! Vậy mà hạng nhất, quá cho ta tỷ phu lộ mặt!" Trâu khoa trưởng quen thuộc vỗ vỗ Triệu Ngọc bả vai, "Chúc mừng, chúc mừng a. . ."

Cái này. . .

Triệu Ngọc trong nháy mắt cuồng mồ hôi, hắn vừa nói xong chưa chỗ dựa, cái này toát ra một cái em vợ khoa trưởng đến, mặt mũi này đánh cho thật sự là quá ba ba!

Ngô Tú Mẫn ba người nhìn xem Triệu Ngọc chỉ muốn vui, nhưng lại ngay trước lãnh đạo không tiện phát tác, nhịn được gọi là một cái khó chịu.

Nhưng mà, hôm nay Triệu Ngọc bức cách chú định nghịch thiên, bên này trâu khoa trưởng còn chưa nói xong lời nói, bên kia vậy mà lại truyền tới thanh âm một nữ nhân:

"Ai? Tại sao là ngươi? Cảnh sát a, ngươi không phải Tần Sơn sao? Làm sao cũng ở nơi đây?"

Triệu Ngọc nhìn lại, nhưng gặp cùng hắn nói chuyện, chính là trước đó tại cao tốc khu phục vụ gặp qua cái kia trung niên nữ tử.

Là. . . Nàng! ?

Làm sao. . .

Triệu Ngọc còn tại lộn xộn bên trong, nhưng trâu khoa trưởng cùng Trần Trác lại giật nảy mình, hai người tranh thủ thời gian túc nhiên nhi lập, trong miệng cùng kêu lên xưng hô nói: "Tiêu trưởng phòng, ngài tốt!"

Nghe được trưởng phòng danh hào, Ngô Tú Mẫn ba người cũng không dám tiếp tục cười, tất cả đều cứng họng mà nhìn xem Triệu Ngọc, bọn hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ ra, Triệu Ngọc chỗ dựa, vậy mà như thế lớn! ! ! 19

. . .

Chương 548: Chương 548: Hành trình mới

Chương 548: Hành trình mới

Cái gì?

Trưởng phòng! ?

Triệu Ngọc không thể tưởng tượng mà nhìn xem vị này bề ngoài xấu xí trung niên nữ nhân, vạn vạn nghĩ không ra, nàng lại là một vị trưởng phòng đại nhân!

Như thế nói đến, tại khu phục vụ bên trong , tương đương với mình là giúp người giả bị đụng một nhà bận rộn, bằng không, bọn hắn dám can đảm người giả bị đụng trưởng phòng đại nhân, khẳng định phải xui xẻo!

Thế nhưng là. . . Nghĩ tới chiếc kia màu trắng hải mã ô tô đến, Triệu Ngọc nhưng lại không thể không mày nhăn lại, đã nàng là trưởng phòng đại nhân, vậy tại sao còn muốn lái một chiếc nơi khác bảng số ô tô đâu?

"Tiêu trưởng phòng, ngài sao lại tới đây?" Ngưu khoa trường tò mò hỏi một câu, ngôn ngữ rất là cung kính.

"Ai!" Tiêu trưởng phòng thở dài một hơi , đạo, "Lúc đầu, đặc biệt điều tổ sự tình đều là nhân sự khoa Dương khoa trưởng đang phụ trách, nhưng là ta vừa tiếp vào thông tri, nói hắn ra một điểm nho nhỏ ngoài ý muốn, tới không được! Không có cách, chỉ có thể bất đắc dĩ, ha ha. . ."

Nha. . .

Chuyện này Triệu Ngọc ngược lại là so với ai khác đều rõ ràng, vị kia Dương khoa trưởng cùng thư ký của hắn tiểu Lưu trúng mùi thối đạn về sau, đã hôn mê, hiện tại đang ở bệnh viện cứu giúp trị liệu đâu!

"Triệu. . . Triệu Ngọc, đúng hay không? Ta không có nhớ lầm a?" Tiêu trưởng phòng quay người đối Triệu Ngọc cười nói, "Ngươi chỉ nói ngươi là Tần Sơn cảnh sát, nhưng ta không nghĩ tới, ngươi lại là đến dự thi đặc biệt điều tổ, thật sự là thật trùng hợp! Làm sao, đã ngươi có thể xuất hiện ở đây, thành tích phải rất khá a?"

"Ai u, phỏng vấn hạng nhất đâu! Mà lại dự thi chính là tổ trưởng!" Ngưu khoa trường tranh thủ thời gian thay Triệu Ngọc khoe khoang.

"Đúng vậy a?" Tiêu trưởng phòng cao hứng nói, "Cái này ta ngược lại thật ra tin tưởng, bởi vì ta tự mình nhìn thấy qua thực lực của ngươi a! Lần trước, thật sự là cám ơn ngươi!"

"Đừng khách khí!" Triệu Ngọc đúng lúc đó lấy lòng một câu, "Kỳ thật, ta còn thực sự là múa rìu qua mắt thợ!"

"Đừng nói như vậy, thấy việc nghĩa hăng hái làm, hạo nhiên chính khí, chúng ta cảnh đội thực sự quá cần ngươi dạng này tốt nhân viên cảnh sát!" Tiêu trưởng phòng từ đáy lòng khen, "Ngươi yên tâm, về sau tại hình sự sảnh có cái gì khó khăn, cứ việc tìm ta! Ta xem trọng ngươi!"

Triệu Ngọc vội vàng chắp tay ôm quyền, trong miệng cảm ơn.

Đợi cho vị trưởng phòng này đại nhân rời đi nơi đây, đến trên giảng đài chuẩn bị chủ trì hội nghị đi về sau. Ngưu khoa trường lúc này mới hung hăng đập Triệu Ngọc một chút, kinh ngạc hô:

"Triệu Ngọc, ngươi cũng quá mãnh liệt a? Trưởng phòng đại nhân ngươi cũng nhận biết, làm sao không còn sớm nói cho ta? Ta nếu sớm biết các ngươi cái tầng quan hệ này, còn phí khí lực lớn như vậy làm gì?"

"Kỳ thật, ta cũng nghĩ biết sớm một chút a!" Triệu Ngọc bất đắc dĩ lời nói thật bẩm báo, "Ta cũng là vừa biết đến a!"

"Thế nào a tiểu đệ đệ, " bên cạnh Ngô Tú Mẫn cười ha hả nói với Tằng Khả, "Ta suy luận không phải là dùng để trưng cho đẹp a? Nhìn thấy không? Đây chính là như sắt thép sự thật a! Chúng ta tương lai tổ trưởng, thế nhưng là có núi dựa lớn!"

"Lợi hại! Lợi hại!" Nhiễm Đào sờ lấy đầu nói, "Ta cảm giác, lần này ta là cùng đúng người!"

Sự thật bày ở trước mắt, Triệu Ngọc là trăm miệng khó cãi, đành phải nói sang chuyện khác, hướng Ngưu khoa trường nghe ngóng một chút.

Nguyên lai, vị này Tiêu trưởng phòng, chính là hình sự sảnh chủ quản nghiệp vụ phó trưởng phòng. Chỉ bất quá, nàng cũng vừa mới vừa lên mặc cho không bao lâu, lại bởi vì nhà ở nơi khác, cho nên mới một mực lái một chiếc nơi khác bảng số ô tô.

"Dương khoa trưởng chuyện này cũng rất kỳ quặc, " Ngưu khoa trường giới thiệu xong về sau, lại đem chủ đề kéo tới Dương khoa trưởng trên đầu, đối Trần Trác nói, "Làm sao lại không giải thích được té bất tỉnh đâu? Hơn nữa còn tại toilet. . ."

"Đúng vậy a, thư ký của hắn cũng ở đây!" Trần Trác phụ họa, "Muốn nói chỉ có một người đi, có lẽ có thể dùng huyết áp cao hứng bệnh đường sinh dục cái gì để giải thích! Thế nhưng là, hai người toàn choáng, này làm sao giải thích? Có thể hay không. . . Là toilet toát ra khí mê-tan đây?"

"Ta dựa vào!" Nhiễm Đào che ngực, một mặt sợ nói, "Không hổ là hình sự sảnh a, khắp nơi đều có cạm bẫy, ngay cả toilet cũng có cơ quan? May mắn. . . May mắn. . ."

Nhiễm Đào, tự nhiên không thể nói minh bạch, bất quá nghe vào Ngưu khoa trường cùng Trần Trác trong tai, lại có đủ ý trào phúng.

Sau đó, Triệu Ngọc lại cùng Ngưu khoa trường nghe ngóng một chút vị kia Dương khoa trưởng tình huống cặn kẽ. Triệu Ngọc cảm thấy, cái này Dương khoa trưởng dạng này xa lánh nhằm vào mình, mà lại tên gọi đến chuẩn xác như vậy, tựa hồ cũng không phải là chỉ là muốn chiếu cố già thám tử đơn giản như vậy!

Hắn mơ hồ ngửi ra một chút âm mưu hương vị, cảm giác tại cái này Dương khoa trưởng phía sau, tựa hồ ẩn giấu đi cái gì.

Đương nhiên, Ngưu khoa trường cũng chỉ là giới thiệu sơ lược một chút, căn bản không nghe được gì. Bởi vậy, Triệu Ngọc cảm thấy, về sau có cơ hội, còn phải hảo hảo điều tra thêm cái này Dương khoa trưởng mới được.

Đội ngũ tổ kiến hoàn tất về sau, các lộ lãnh đạo toàn bộ đăng tràng, có quan hệ đặc biệt điều tổ thành lập đại hội sắp bắt đầu.

Mới đầu, Triệu Ngọc động qua tâm nghĩ, muốn đem hắn tại phỏng vấn bên trong gặp không công chính đãi ngộ, hướng Tiêu trưởng phòng đánh cái báo nhỏ cáo. Bởi vì phỏng vấn hiện trường đều có thu hình lại, chỉ cần Triệu Ngọc một cáo, tất nhiên có thể để cho ba vị giám khảo chịu không nổi.

Thế nhưng là, hắn nghĩ lại, chân chính muốn hại mình người, chính là cái kia Dương khoa trưởng. Nếu như hắn đánh báo nhỏ cáo, không những dao động không đến người này, ngược lại sẽ đem mình bạo lộ ra.

Huống hồ, ba vị giám khảo mặc dù nhận người xấu sai sử, nhưng bọn hắn tại tối hậu quan đầu lương tâm phát hiện, cho mình một cái hạng nhất, nói rõ bọn hắn vẫn có chút lương tri!

Đã mình bây giờ đã đã được như nguyện tiến vào đặc biệt điều tổ, vậy những này trướng, vẫn là lưu đến về sau lại cũng được a!

Triệu Ngọc đoán chừng, không bao lâu, toàn bộ hình sự sảnh đều sẽ biết, hắn cùng Tiêu trưởng phòng quan hệ không tầm thường. Cho nên, chờ cái kia Dương khoa trưởng thức tỉnh về sau, hắn cũng tất nhiên không còn dám dễ dàng đối với mình làm chuyện xấu!

Rất nhanh, hội nghị chính thức bắt đầu.

Hội nghị quy cách tuy cao, nhưng cơ bản đều là tại làm theo thông lệ, đầu tiên là gây nên hoan nghênh từ, cường điệu đặc biệt điều tạo thành lập ý nghĩa trọng đại, lãnh đạo nói chuyện, đại biểu phát biểu , vân vân vân vân. . .

Một mực chờ tất cả chương trình toàn bộ đi đến, lãnh đạo rút lui về sau, lúc này mới cuối cùng đã tới trọng yếu nhất khâu phân phối nhiệm vụ.

Năm tiểu tổ bên trong, chỉ có Triệu Ngọc tiểu tổ là phụ trách điều tra chưa kết án chưa giải quyết. Kỳ thật, mặc kệ sân khấu đổi được địa phương nào, đối với phá án và bắt giam chưa kết án chưa giải quyết, nhất là trước đây thật lâu chưa kết án chưa giải quyết tới nói, vẫn là một cái bị tất cả mọi người nhận định, là cực kỳ tốn công mà không có kết quả công việc!

Giống như trước đây, bởi vì tuế nguyệt ăn mòn, nhân chứng vật chứng biến mất, đối với chưa kết án kiện tới nói, phá án và bắt giam độ khó có thể nghĩ. Coi như xem toàn bộ đặc biệt điều tổ lịch sử, cũng chưa có có thể phá án và bắt giam cấp một án chưa giải quyết ghi chép.

Chính là bởi vì dạng này, hình sự sảnh người, đều quản phụ trách loại này vụ án tiểu tổ gọi là tự sát tiểu tổ!

Bọn hắn thậm chí có thể rõ ràng mà đem tiểu tổ tương lai công việc tình trạng nói ra, tiểu tổ thành lập về sau, tra một cái liền là một năm thậm chí mấy năm, thẳng đến cuối cùng không có kết quả về sau, tiểu tổ tuyên bố giải tán.

Bao nhiêu năm rồi, đây tựa hồ là chưa kết án chưa giải quyết tiểu tổ khó mà cải biến số mệnh.

Lý lịch bề ngoài, mặc dù Nhiễm Đào, Tằng Khả cùng Ngô Tú Mẫn đều có phá án và bắt giam chưa kết án kiện kinh nghiệm. Nhưng là Triệu Ngọc biết, những cái kia chưa kết án kiện đừng nói Miên Lĩnh án, thậm chí ngay cả tàn sát án cấp bậc đều không đạt được.

Bởi vậy, đối với Triệu Ngọc vị tổ trưởng này tới nói, phần này mới hình sự trinh sát công việc, thật áp lực to lớn! Còn chưa xuất phát, cũng đã khó khăn trùng điệp.

Nhưng mà, từ một phương diện khác giảng, Triệu Ngọc nhưng lại cảm thấy đặc biệt hưng phấn!

Chuyện cho tới bây giờ, hắn rốt cục có thể danh chính ngôn thuận đi thăm dò cây hồng bì laptop bên trên ghi chép những quốc gia kia cấp một án chưa giải quyết!

Hắn đến nay còn rõ ràng nhớ kỹ, lúc trước Kim đội trưởng vì tìm kiếm hắn người nối nghiệp này, dùng hết một phen khổ tâm.

Hắn cũng nhớ kỹ, đương Miêu Anh nhìn thấy laptop bên trên siêu cấp án chưa giải quyết về sau, loại kia lộ rõ trên mặt hưng phấn, nàng phải cứ cùng mình cùng đi tìm kiếm chân tướng!

Nhưng mà, ngắn ngủi mấy tháng, đã cảnh còn người mất.

Bây giờ Triệu Ngọc, chỉ có thể trên lưng mình bọc hành lý, đạp vào cái này hành trình mới!

Miêu Anh a, ngươi yên tâm. . .

Triệu Ngọc ở trong lòng yên lặng nói, mặc kệ tiền đồ gian nan dường nào, ta cũng nhất định sẽ đem chân tướng tra cái tra ra manh mối! Ta nhớ lời của ngươi, nhất định phải làm cái thần thám! 7119

. . .

Chương 549: Chương 549: Khởi động lại cấp 1 án chưa giải quyết

Chương 549: Khởi động lại cấp 1 án chưa giải quyết

Tấn An tỉnh là nằm ở trung bộ địa khu một cái tỉnh lớn, nhân khẩu đông đảo, tài nguyên phong phú, sản xuất tổng giá trị một mực tại cả nước đứng hàng đầu.

Tấn Biên thị, là Tấn An tỉnh Đông Nam bộ một tòa thành thị to lớn, mặc dù không phải tỉnh lị, nhưng vô luận nhân khẩu diện tích, vẫn là kinh tế phát đạt trình độ, đồng đều tại tỉnh lị phía trên.

24 năm trước, thứ nhất lên không đầu nữ thi án, bắt đầu từ tòa thành thị này phát sinh.

Tại cái nào đó ướt lạnh sáng sớm, một vị ngay tại bên hồ thả câu lão nhân, bởi vì quá mót chui vào bên hồ rừng cây. Nhưng mà, hắn lại tại trong đó một gốc dưới cây thông, thấy được rùng mình một màn, nhưng gặp tại dưới cây thông, vậy mà ngồi ngay thẳng một bộ —— không đầu nữ thi! !

Tại cảnh sát vụ án trên báo cáo viết, nên thi thể toàn thân đỏ "La", lưng tựa cây tùng, mặc dù không có đầu lâu, lại là sinh động như thật, phi thường quỷ dị. . .

Ai ngờ, đó bất quá là mới bắt đầu, ở đây sau 5 năm bên trong, Tấn Biên thị phụ cận lâm phụ, vui bình đẳng địa, lại lần lượt xuất hiện đếm lên

không đầu nữ thi án mạng, bởi vậy chấn kinh cả nước.

Thông qua giám định về sau, cảnh sát phát hiện hung thủ thủ pháp giết người hoàn toàn giống nhau, cho nên đem án này định tính vì đặc biệt lớn liên hoàn hung sát án!

5 năm bên trong, 6 bộ thi thể!

Như thế ảnh hưởng ác liệt hình sự đại án, tự nhiên sớm đã đưa tới lãnh đạo cấp cao nhóm coi trọng, bọn hắn đã từng phái ra to lớn nhân lực vật lực tiến hành tiếp tục mấy năm lâu điều tra, nhưng cuối cùng vẫn không tìm được hung phạm, khiến cho án này trở thành một cọc thế kỷ án chưa giải quyết!

Về sau, Kim Chấn Bang làm trung ương đặc biệt điều viên thời điểm, đã từng cũng tiếp xúc vụ án này. Căn cứ cây hồng bì laptop bên trên ghi chép, Kim lão tại năm 2003 đến năm 2005 hai năm ở giữa, một mực tại tìm kiếm vụ án này đột phá khẩu, đáng tiếc cuối cùng vẫn chưa thể phá giải, trở thành hắn một nỗi tiếc nuối khôn nguôi một trong.

Triệu Ngọc sở dĩ đem cái này đại án, làm mình tiền nhiệm sau kiện thứ nhất bản án đến xử lý, chính là bởi vì hiện nay khoảng cách cuối cùng một bộ không đầu nữ thi xuất hiện, đã qua ròng rã 19 năm!

Từ khi năm 1998 về sau, lại không tương tự không đầu nữ thi vụ án phát sinh sinh qua. 19 năm, hung thủ cũng không lại gây án, mọi người đều đang lo lắng, cái kia tàn nhẫn hung thủ giết người, đã không tại nhân thế!

Theo tuế nguyệt trôi qua, nếu như lại tìm không ra được đầu mối gì, chỉ sợ tên này hung phạm, cũng sẽ như năm đó xú danh chiêu lấy Jack the Ripper như thế, vĩnh viễn trở thành một cái ác mộng truyền thuyết!

Đương nhiên, Triệu Ngọc khởi động lại nên án, áp lực cũng là to lớn!

Lúc đầu, liên lạc quan Trần Trác muốn để Triệu Ngọc trước nếm thử một chút độ khó nhỏ hơn chưa kết án chưa giải quyết, trước lấy được một chút công tích lại nói! Nhưng là, Triệu Ngọc đã tại xin báo cáo biểu lộ ý nguyện của mình, đồng thời nhằm vào nên án làm mình có tính nhắm vào trình bày, đồng thời thu được thượng cấp phê chuẩn.

Lại nói, Triệu Ngọc sở dĩ dự thi đặc biệt điều viên, liền là hướng về phía cây hồng bì laptop bên trên đại án tới.

Trước đó, hắn cùng Miêu Anh đã từng thảo luận qua rất nhiều lần liên quan tới cái này không đầu nữ thi án điều tra mạch suy nghĩ, đã đối vụ án này sinh ra hứng thú nồng hậu!

Cho nên, hắn mới khăng khăng muốn trước tra án này.

Mới đầu, Triệu Ngọc vốn cho là mình tổ viên nhóm sẽ đưa ra ý kiến phản đối, cho rằng vụ án này độ khó quá lớn, sẽ ảnh hưởng bọn hắn tiền đồ loại hình.

Nhưng mà, đương phân phối xong nhiệm vụ về sau, ba vị tổ viên vậy mà không một phản đối, lại là vượt quá Triệu Ngọc sở liệu.

Bất quá, về sau hắn rốt cục suy nghĩ minh bạch, ba vị tổ viên sở dĩ không có phản đối hắn, cũng không phải là bởi vì bọn hắn đối phá án lòng tin mười phần, mà là bọn hắn nhất trí cho rằng, Triệu Ngọc có vị trưởng phòng kia đại nhân làm chỗ dựa, đến lúc đó coi như không phá được án, cũng không trở thành bị phân phát về nhà!

Cứ như vậy, ba vị bản tính khác nhau tổ viên, lại thêm mê vụ không đầu nữ thi án, đối Triệu Ngọc tới nói, tiền đồ hết thảy đều là không biết. Nhưng là, Triệu Ngọc tín niệm nhưng lại chưa bao giờ dao động qua, mặc kệ kết quả cuối cùng như thế nào, hắn nhất định sẽ đem hết toàn lực!

Đương Triệu Ngọc lái xe chở ba vị tổ viên đến Tấn Biên thị về sau, hắn lúc này mới rốt cuộc hiểu rõ một chuyện khác, vì cái gì, tất cả mọi người đặc biệt muốn làm cái này đặc biệt điều tra viên!

Mặc dù mình không có gì chức vụ, nhưng đến nơi đó về sau, lại nhận lấy lãnh đạo cao cấp đãi ngộ.

Tấn bên cạnh cục cảnh sát đại cục trưởng tự mình suất đội nghênh đón, tràng diện cực kỳ long trọng! Chẳng những vì bọn họ chuẩn bị phong phú đón tiếp tiệc tối, hơn nữa còn an bài nơi đó xa hoa khách sạn, cung cấp bốn người bọn họ nghỉ ngơi.

Vì phối hợp đặc biệt điều tổ công việc, tấn bên cạnh cảnh sát cũng là lôi lệ phong hành, ngày thứ hai ngay tại cục cảnh sát trong đại lâu, vì Triệu Ngọc bọn người đưa ra một gian đã xa hoa khí phái, lại công trình đầy đủ hết văn phòng tới.

Ngoài ra, đại cục trưởng còn đem nơi đó phụ trách hình sự trinh sát công tác các cấp lãnh đạo, tất cả đều gọi qua giới thiệu cho Triệu Ngọc nhận biết, đồng thời tại chỗ biểu thị, mặc kệ là pháp y, giám chứng, mất tích, thậm chí súng ống quản lý các ngành, phàm là bọn hắn dùng đến đến, nhất định sẽ toàn lực chờ đợi điều khiển!

Triệu Ngọc bọn người trước kia đều là tại một tuyến công tác lính cảnh sát, ai cũng không có nhận qua cao như thế quy cách lễ ngộ, không nghĩ tới địa phương cục cảnh sát vậy mà lại như thế ủng hộ công tác của bọn hắn, rất có thụ sủng nhược kinh cảm giác.

Đã không có nỗi lo về sau, vậy liền chỉ chờ vén tay áo lên cố lên làm. Ngày thứ hai buổi chiều, tại tất cả công tác chuẩn bị sẵn sàng về sau, đặc biệt điều tổ công việc coi như chính thức triển khai.

Đối mặt hoàn toàn mới làm việc hoàn cảnh, hoàn toàn mới đồng sự, Triệu Ngọc cũng không có làm cái gì cổ vũ sĩ khí loại hình lời dạo đầu,

mà là dứt khoát nói hai chữ —— khởi công!

Bởi vì bọn họ đối mặt chính là một cọc năm xưa bản án cũ, cho nên bốn người bước đầu tiên muốn làm công việc liền là chỉnh lý tư liệu.

Mặc dù căn này phòng làm việc tạm thời bên trong, có chuyên nghiệp cảm ứng phân tích tấm. Nhưng là quen thuộc tự mình động thủ điền tư liệu Triệu Ngọc, hay là gọi người tìm tới vài lần đời cũ bạch bản.

Hắn cảm thấy, chỉ có mình tự mình qua tay tư liệu, mới có thể ở trong lòng lưu lại ấn tượng.

Bất quá, cái này không đầu nữ thi án dù sao vì quốc gia cấp một đại án, lại thêm người bị hại đông đảo, tư liệu sửa sang lại đến, cũng không phải là một lát liền có thể hoàn thành.

Mà lại, bởi vì 6 cái cọc án mạng tất cả đều phát sinh ở khác biệt thành thị, thật điều tra, cần không ngừng bôn tẩu tại mấy cái này thành thị ở giữa, có chút phiền phức.

"Kỳ thật, vụ án này tại lúc ấy tới nói, lớn nhất độ khó ngay tại ở người chết không thể xác nhận!" Tại tăng thêm tư liệu thời điểm, Triệu Ngọc thừa cơ đem mình trước kia mạch suy nghĩ cùng cái nhìn, cùng tổ viên nhóm biểu đạt ra, "Người chết trên ngón tay vân tay, tất cả đều bị hung thủ cắt đứt, lại thêm không có đầu lâu, cho nên tại cái kia tin tức không phát đạt niên đại, phân biệt người chết liền trở thành một vấn đề khó khăn không nhỏ!"

"Hoàn toàn chính xác, không biết người chết người nào, sẽ rất khó triển khai điều tra!" Nhiễm Đào phụ họa một tiếng.

"Ta nhớ được, ngoại trừ Lâm Phụ thị tên kia người chết bên ngoài, cái khác người bị hại thân phận, cuối cùng đã xác định a?" Tằng Khả nhìn xem màn ảnh máy vi tính nói.

"Kia là về sau chuyện!" Triệu Ngọc giới thiệu, "Năm đó, bởi vì thi thể trường kỳ không người nhận lãnh, cảnh sát chỉ có thể dựa theo quy định, lưu lại bộ phận chứng cứ, hoả táng di thể! Mãi cho đến về sau DNA kỹ thuật phổ cập về sau, cảnh sát mới dần dần hạch thật người bị hại thân phận!"

"Quá muộn!" Nhiễm Đào nhìn xem bạch bản lắc đầu, "Cách nhiều năm như vậy, coi như biết người chết người nào, cũng không tốt lại tìm kiếm các nàng năm đó tình huống cụ thể! Tên hung thủ này. . . Rất giảo hoạt a. . ."

"Chẳng những giảo hoạt, mà lại lớn mật!" Triệu Ngọc chỉ vào bạch bản nói, "Các ngươi nhìn, chờ cuối cùng xác nhận người chết thân phận về sau, cảnh sát lại kinh ngạc phát hiện, những này người chết cũng không phải là chuyện xảy ra điểm người địa phương! Các nàng không ở nơi đó ở lại, cũng không ở nơi đó công việc!

"Cái này nói rõ, hung thủ là từ những thành thị khác đưa các nàng bắt cóc đến nơi khởi nguồn điểm!

"Có thể là trước hết giết người lại vận chuyển, cũng có khả năng, là trước vận chuyển lại giết người!"

"Quá lợi hại!" Nhiễm Đào vỗ đùi, "Cứ như vậy, cảnh sát liền càng thêm không tốt tra tìm người chết thân phận! Ai có thể nghĩ tới, mất tích người, sẽ chết tại một cái cùng nàng không chút nào muốn làm nơi khác thành thị đâu? Tên hung thủ này. . . Thật muốn hiện tại đem hắn bắt tới, xem hắn đến cùng là cái gì người!" 5689

. . .

Chương 550: Chương 550: Hủy đi đạn bộ đội

Chương 550: Hủy đi đạn bộ đội

"Sư phụ a, quá là không tử tế thực sự là..." Trong điện thoại truyền đến Tô Kim Muội chất vấn âm thanh, "Ta chỗ này vừa mới chuẩn bị cùng ngài học tập cho giỏi đâu! Ngươi chợt chạy tới đương đặc biệt điều viên, ngươi để đồ đệ ta làm sao chịu nổi a?"

Giờ phút này đã là đêm khuya 11 điểm nhiều, Triệu Ngọc tại trong nhà khách đều chuẩn bị đi ngủ, không nghĩ tới tiểu đồ đệ lại cho hắn đánh tới hưng sư vấn tội điện thoại.

"Ha ha, " Triệu Ngọc chỉ có thể giả vờ ngây ngốc, "Ta cũng không nghĩ tới đột nhiên như vậy a! Lần đầu xin liền thông qua được, hơn nữa còn làm một cái tổ trưởng, ngươi nói lên cái nào nói rõ lí lẽ đi?"

"Ngươi liền thèm ta đi, hừ!" Tô Kim Muội giận trách, "Tấn bên cạnh a, xa như vậy... Ta mặc kệ, chờ thả giả, ta liền đi tìm ngươi! Nhất định phải cùng ngươi hảo hảo tính sổ sách!"

"Đừng làm rộn, " Triệu Ngọc líu lưỡi, "Ta đang làm công việc, cũng không phải chơi?"

"Ta mặc kệ, ngươi là sư phụ ta, liền có nghĩa vụ dạy ta, không thể cứ như vậy đi thẳng một mạch!" Tiểu cô nương vung xong kiều, lại sinh lên lòng hiếu kỳ, "Sư phụ, ngươi đến cùng đang tra dạng gì đại án tử nha?

Mau nói cho ta biết ngươi là thế nào tra? Phá án không?"

"Không có đâu!" Triệu Ngọc trả lời, "Vừa mới bắt đầu mà thôi!"

"Vậy ngươi còn không mau một chút mà nói cho ta một chút, đến cùng là cái gì đại án tử a? Khẳng định không đơn giản! Tốt chờ mong nha..."

Đông đông đông...

Nhỏ đông...

Điện thoại vẫn còn đang đánh, Triệu Ngọc cửa phòng chợt bị người gấp rút gõ vang , vừa gõ cửa còn bên cạnh nhấn chuông cửa.

"Ai nha? Đến rồi!" Triệu Ngọc một mặt đứng dậy mở cửa, một mặt đối trong điện thoại Tô Kim Muội nói, "Được rồi, không nói, đến nhiệm vụ, cúp trước..."

"Lừa gạt quỷ đi lại? Nửa đêm mười hai giờ, còn tới nhiệm vụ, không phải là đến nữ nhân đi..."

Không đợi Tô Kim Muội nói xong, Triệu Ngọc trực tiếp cúp xong điện thoại, sau đó nhanh chóng mở cửa phòng ra.

Không nghĩ tới, Tô Kim Muội thật sự là liệu sự như thần, đứng ngoài cửa thật đúng là một nữ nhân, chính là vị kia tâm lý sư Ngô Tú Mẫn.

"Tổ trưởng, nhanh lên..." Ngô Tú Mẫn thấy một lần Triệu Ngọc, lập tức trừng tròng mắt hô, "Ngươi nhanh quản quản cái kia Nhiễm Đào đi! Người nào a? Từ ăn cơm đến bây giờ, hắn một mực tại tao * nhiễu ta! Không ngừng mà gọi điện thoại, không ngừng mà cùng ta mở lưu trò đùa, còn gõ ta cửa phòng, có hạng người như vậy sao? Ta mặc kệ, ngươi bây giờ liền cho thượng cấp đánh báo cáo, để bọn hắn đem người này khai trừ!"

"Con bà nó là con gấu!" Triệu Ngọc nghe xong liền gấp, lớn tiếng mắng,

"Thỏ không ăn cỏ gần hang, cái này Nhiễm Đào cũng quá đáng! Ngô tỷ, ngươi yên tâm, đối phó loại người này, ta nhất có biện pháp!"

"Thật sao?" Ngô Tú Mẫn mừng rỡ, vội vàng hỏi, "Biện pháp gì?"

"Quá đơn giản!" Triệu Ngọc trịnh trọng kỳ sự nói, "Đêm nay, ngươi ngay tại ta chỗ này ở lại đi! Từ nay về sau, ta cam đoan Nhiễm Đào không còn dám đến quấy rối ngươi!"

"..." Ngô Tú Mẫn mắt lộ kinh dị, "Ngươi... Ý định gì đây là? Ta sao có thể ở nhà của ngươi, muốn vạn nhất ngươi đối ta..."

Nói, Ngô Tú Mẫn không tự giác kéo lại quần áo.

"Vậy thì càng đúng rồi! Chỉ cần hai ta lăn ga giường, Nhiễm Đào lại không dám như thế nào đi nữa ngươi, " Triệu Ngọc giơ lên lông mày, xông Ngô Tú Mẫn bay một chút, "Thế nào? Ta cái chủ ý này không sai đi! ?"

"Ngươi... Ngươi ngươi ngươi..." Ngô Tú Mẫn trợn mắt nhìn, "Trời ạ, ta đây là đời trước tạo cái gì nghiệt? Ta... Có phải hay không lên phải thuyền giặc rồi?"

"Tận dụng thời cơ, mất rồi sẽ không trở lại, ta muốn tắm rửa, cùng một chỗ không?"

Triệu Ngọc lại sắc mị mị tới một câu, dọa đến Ngô Tú Mẫn quay người chạy trối chết...

Ha ha, Triệu Ngọc nghiền ngẫm cười một tiếng, trong lòng nói chuyện, lão tử là tổ trưởng, cũng không phải bảo mẫu.

Mặc dù Nhiễm Đào quấy rối Ngô Tú Mẫn không đúng, nhưng là Ngô Tú Mẫn muốn hất ra hắn, cũng hắn là có là biện pháp.

Nếu là ngay cả những chuyện này đều không giải quyết được, cũng căn bản không xứng làm cái này đặc biệt điều tổ tổ viên.

Bây giờ đang là tra án bắt đầu, lão tử mới không thèm để ý những thuộc hạ này ở giữa nhàn sự.

Đóng cửa lại về sau, hết thảy bình tĩnh lại, Triệu Ngọc rốt cục có thể ổn định lại tâm thần.

Tấn so Tần Sơn hơi ôn hòa một chút, ngày đêm độ chênh lệch nhiệt độ trong ngày nhỏ bé. Nhưng là, này tế đã là cuối thu, vẫn là cho người ta một loại lạnh bức người cảm giác.

Bị những này loạn sự tình quấy, Triệu Ngọc tỉnh cả ngủ, liền mở tài liệu ra, dốc lòng nghiên cứu vụ giết người tới.

Liên quan tới cái này cái cọc không đầu nữ thi liên hoàn án giết người, Triệu Ngọc một mực có loại cảm giác, vụ án này cùng hắn trước kia điều tra bất luận một cái nào bản án cũng không giống nhau.

Bởi vì, sáu tên người bị hại đồng đều đến từ khác biệt thành thị, ngoại trừ thân là nữ tính, làn da trắng nõn bên ngoài, không còn gì khác điểm giống nhau.

Triệu Ngọc trước kia làm qua bản án, người chết cùng hung thủ ở giữa nhiều ít đều có quan hệ, không phải có thù, liền là có hận.

Nhưng cái này không đầu nữ thi án lại không giống, từ người chết thân phận cùng hung thủ gây án thủ pháp đến xem, hung thủ ngẫu nhiên lựa chọn mục tiêu giết người khả năng phi thường lớn.

Mà lại, mặc kệ lúc trước cảnh sát phỏng đoán, vẫn là về sau chuyên gia phân tích, tất cả đều cho rằng, nên án hung thủ, có rõ ràng tâm lý vấn đề.

Tư liệu biểu hiện, sáu tên người chết đều là nữ nhân trẻ tuổi, mặc dù bị hung thủ cắt mất đầu lâu, mà lại toàn thân đỏ la, cũng không có bị ngược đãi, hoặc là bị mạnh báo vết tích.

Càng làm cho người ta không thể lý giải chính là, hung thủ tại tàn sát người chết về sau, còn cho người chết tiến hành tỉ mỉ thanh lý cùng chống phân huỷ công việc, làm người chết nhìn qua sinh động như thật!

Lấy tàn nhẫn như vậy biến * thái phương thức, sát hại mấy nữ tính, nói rõ hung thủ nhân cách cực không kiện toàn, tâm lý khẳng định có vấn đề.

Tại dân gian, càng là có người đem mang theo biến thái sát nhân ma xưng hô, làm lòng người bàng hoàng.

Hồi ức trước kia ngân hàng tồn thi án, mặc dù đồng dạng người chết đông đảo, nhưng là bởi vì hung thủ gây án phương thức tương đối ẩn nấp, cho nên ảnh hưởng trình độ cũng không phải là rất cao.

Mà trước mắt nữ thi án vừa vặn hoàn toàn tương phản, hung thủ cách làm cực kỳ lớn gan, cấp mọi người tạo thành khủng hoảng cũng cực kỳ ác liệt.

Hung thủ đến cùng là ai? Hắn vì sao muốn tàn nhẫn sát hại nhiều người như vậy? Mà sau đó, lại vì cái gì thu tay lại?

Triệu Ngọc đang suy nghĩ tình tiết vụ án, trong đầu hệ thống giao diện bỗng nhiên lóe lên, nhắc nhở hắn hôm nay kỳ ngộ đã hoàn thành!

Hắn hôm nay mở ra vẫn là một cái Chấn Ly quẻ, chấn đại biểu địa vị cải

biến, cách đại biểu kết bạn bạn mới.

Công tác mới, đồng nghiệp mới, vừa vặn ứng nghiệm quẻ văn.

Lần này, để Triệu Ngọc ngạc nhiên sự tình lại lần nữa phát sinh, hắn mặc dù vẻn vẹn đạt được 109% độ hoàn thành, lại đạt được một kiện đặc cấp đạo cụ ẩn hình hủy đi đạn khí!

Giới thiệu đã nói, cái này ẩn hình hủy đi đạn khí, có thể nhẹ nhõm dỡ bỏ phổ thông bom, ngay cả cái cái kìm đều không cần.

Lợi hại!

Triệu Ngọc tùy tâm tán thưởng, cái này đạo cụ thật đúng là quá ngưu , tương đương với mình trong lúc vô hình nhiều một cái hủy đi đạn bộ đội.

Quan sát xong đạo cụ về sau, Triệu Ngọc gặp mười hai giờ đã qua, lại thông lệ mở một quẻ.

Hệ thống thăng cấp về sau, mở quẻ trở nên càng phát ra đơn giản. Hắn vẻn vẹn tâm niệm một điểm, mới quẻ lập tức mở ra.

Kết quả, Triệu Ngọc xem xét quẻ văn, nhất thời ngẩn ra mắt.

Nhưng gặp hệ thống giao diện trung ương nhất thình lình viết hai cái chữ to: "Khôn Chấn" !

. . .

Chương 551: Chương 551: Cấp tốc giết chóc

Chương 551: Cấp tốc giết chóc

Cho đến ngày nay, Triệu Ngọc đã làm rõ ràng tất cả quẻ văn hàm nghĩa. Mà tại tất cả quẻ văn bên trong, hắn kiêng kỵ nhất, không thể nghi ngờ liền là cái này khôn quẻ!

Khôn quẻ vừa ra, liền ý vị sắp phát sinh sự kiện lớn! Mà cái này sự kiện lớn bên trong, rất có thể sẽ xuất hiện —— người chết!

Làm cái gì a?

Nhìn xem hệ thống giao diện bên trên hai cái chữ to, Triệu Ngọc cả kinh không thể cho nên.

Hệ thống lão đại a! Ta mới vừa vặn lên làm đặc biệt điều viên, làm sao lại có thể dạng này vô tình cho ta một cái khôn quẻ đâu! ? Ta đây là chọc người nào? Ta mới đến, liền không thể để cho ta trước thích ứng một chút sao?

Mà lại, ta hiện tại đang điều tra, chính là một cọc cực kỳ lâu trước kia chưa kết án chưa giải quyết, ngươi mở ra khôn quẻ là có ý gì?

Chẳng lẽ. . . Không đầu nữ thi, lại sẽ kinh hiện ở thế sao? Cái này trò đùa thế nhưng là quá lớn, nếu là thật thời gian qua đi 19 năm lại tung ra một bộ không đầu nữ thi ra, ta muốn phải đầu tiên chịu không nổi!

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc dùng tay xoa mặt, đặc biệt hi vọng trong đầu khôn quẻ chỉ là một cái huyễn tượng.

Thế nhưng là, lớn chừng cái đấu Khôn Chấn hai chữ còn tại đó, không thể nghi ngờ.

Làm sao bây giờ?

Vừa mới đến, liền mở ra như thế cái "Tốt đầu", chẳng lẽ nói, cái này không đầu nữ thi án, thật không có cách nào tra xét sao?

Mang theo đối khôn quẻ kính sợ cùng lo lắng, Triệu Ngọc tự nhiên không ngủ được cái gì tốt cảm giác.

Đêm nay, hắn làm rất nhiều ác mộng, như cái gì không đầu nữ thi phục sinh a, Ngô Tú Mẫn biến thành không đầu nữ thi a, Miêu Anh mang theo một bộ không đầu nữ thi đến tìm mình. . . Nói tóm lại, ngày có chút suy nghĩ đêm có chỗ mộng, Triệu Ngọc trong mộng, tràn đầy nữ thi, mà lại không đầu. . .

Đợi đến ngày thứ hai tỉnh lại sau giấc ngủ, Triệu Ngọc lúc này mới bỗng nhiên nhớ tới một kiện chuyện quan trọng, hắn cái này một đêm ngoại trừ khôn quẻ liền là nữ thi, vậy mà quên phó bản kỳ ngộ còn chưa mở đâu!

Tại kinh lịch lên lần trước toilet sự kiện về sau, Triệu Ngọc tại hôm qua lại kinh lịch một lần phó bản kỳ ngộ, nhưng cũng bất quá là giúp một cái lạc đường lái xe chỉ chỉ đường mà thôi.

Cho nên hai lần cộng lại, hắn vẻn vẹn đạt được3 điểm kỳ ngộ điểm tích lũy, hắn tổng điểm tích lũy vậy mà đạt đến một cái lúng túng 4 99 điểm,

còn thiếu một chút liền có thể lần thứ hai hệ thống tăng cấp!

Còn kém một điểm a!

Chỉ cần hoàn thành hôm nay phó bản kỳ ngộ,

Liền hết thảy ok!

Nhưng mà, Triệu Ngọc nghĩ đến vẫn là đơn giản chút, hắn không nghĩ tới, khi hắn đem phó bản kỳ ngộ giải khai về sau, lại phát hiện lần này kỳ ngộ phát sinh, vậy mà cách bọn họ phi thường xa xôi, thậm chí xa tới190 cây số có hơn!

Triệu Ngọc mở ra điện thoại địa đồ, đem phương hướng cùng khoảng cách so với một chút, nhưng kiến giải đồ bên trên xuất hiện, chính là một cái tên là Tấn Bình địa phương.

Không thể nào?

Tấn Bình thị chính là Tấn An tỉnh tỉnh lị, mặc dù so Tấn Biên thị quy mô hơi nhỏ hơn một chút, lại dù sao cũng là toàn bộ tỉnh trung tâm chính trị.

Nhưng vì cái gì, sẽ như vậy xa?

Cái này tại Triệu Ngọc kinh lịch phó bản kỳ ngộ bên trong, vẫn là lần đầu mở ra như vậy xa xôi, mà không thể làm chung địa phương.

Theo lý thuyết, phó bản kỳ ngộ xa xôi như thế, mình chỉ có thể lựa chọn từ bỏ. Thế nhưng là, lần này thế nhưng là mở ra khôn quẻ, như vậy bỏ lỡ, có thể hay không lọt mất cái gì trọng yếu kỳ ngộ?

Muốn vạn nhất, Miêu Anh là ở chỗ này đâu?

Làm sao bây giờ?

Có đi hay là không?

Chờ Triệu Ngọc cẩn thận châm chước về sau, rất nhanh có so đo.

Nguyên lai, lần này phó bản kỳ ngộ chỉ bày ra thời gian cũng phi thường ý vị sâu xa, lại là tại ban đêm 11 giờ 59 phút.

Cái giờ này , chẳng khác gì là để lại cho hắn đầy đủ thời gian. Hắn hoàn toàn có thể đợi tan tầm về sau, một mình lái ô tô đi Tấn Bình.

Hạ quyết tâm, hắn liền bắt đầu rời giường rửa mặt, chuẩn bị đi Tấn Biên cục cảnh sát khai công.

Không đầu nữ thi án vừa mới bắt đầu, làm tổ trưởng hắn, tự nhiên muốn giữ vững tinh thần, làm gương tốt.

Ai ngờ, nhưng vào lúc này, liên lạc quan Trần Trác chợt gọi điện thoại cho hắn:

"Triệu tổ trưởng, các ngươi bây giờ còn đang Tấn Biên sao?" Trong điện thoại, Trần Trác thanh âm phát run, lộ ra rất là khẩn trương.

"Tại a, thế nào?" Triệu Ngọc nghe được Trần Trác khẩn trương, vừa nghĩ tới khôn quẻ, hắn lập tức trở nên cảnh giác.

"Ta vừa mới tiếp vào thượng cấp chỉ thị, " Trần Trác gấp rút nói, "Muốn các ngươi 0521 tổ lập tức tập hợp xuất phát, tiến về Tấn Bình thị!"

Lộp bộp!

Nghe đến lời này, Triệu Ngọc không khỏi rất là kinh ngạc, cái này. . .

"Đây là mệnh lệnh khẩn cấp, một khắc cũng không thể bị dở dang!" Trần Trác dùng không dung cãi lại giọng điệu nói, "Nơi đó xuất hiện một kiện sự kiện khẩn cấp, cần các ngươi lập tức tiến về xử lý!"

"Sự kiện khẩn cấp? Tấn Bình thị?" Triệu Ngọc vội vàng truy vấn, "Đến cùng là cái gì sự kiện khẩn cấp a?"

"Triệu tổ trưởng, nghe nói qua dài mới Thái Long xưởng chế thuốc sao?" Ai ngờ, Trần Trác cư nhiên như thế hỏi một câu.

"Trường Tân Long Thái?" Triệu Ngọc nhớ lại một chút, cái tên này xác thực hết sức quen thuộc, giống như rất nhiều nổi danh dược phẩm, đều là xưởng này tử chế tạo.

"Đúng!" Trần Trác nói, "Ba ngày trước, Trường Tân Long Thái xưởng chế thuốc cao tầng, nhận được một phong nặc danh đe dọa thư tống tiền. Người nào đó công bố, nếu như xưởng chế thuốc không thanh toán cho hắn 500 vạn nhân dân tệ, hắn liền sẽ một ngày giết một bọn hắn nhà máy nhân viên hoặc lãnh đạo!

"Mới đầu, xưởng chế thuốc chỉ cho là đây là một cái đùa ác.

"Thật không nghĩ đến, ngày thứ hai, tại Tấn Bình nào đó trong công viên xuất hiện một bộ tử thi. Sau khi được cảnh sát xác minh, nên nam tính người chết, vì Trường Tân Long Thái xưởng chế thuốc nào đó tiêu thụ bộ quản lý!

"Ngày thứ ba, cũng chính là hôm qua, " Trần Trác nói, "Tấn Bình thị nào đó chung cư cháy, thiêu chết một nữ tính hộ gia đình, mà đáng chết người, đồng dạng đến từ Trường Tân Long Thái xưởng chế thuốc, chính là một xét nghiệm sư. . ."

"Không thể nào?" Triệu Ngọc bỗng dưng ý thức được, Trần Trác nói với hắn chuyện này, vô cùng có khả năng liền là khôn quẻ đại biểu sự kiện

lớn!

"Triệu tổ trưởng, " Trần Trác lại nói, "Vụ án này tuyệt không phải việc nhỏ, ngươi biết không? Trường Tân Long Thái xưởng chế thuốc là cả nước bài danh phía trên chế dược đại hán, chẳng những là xí nghiệp nhà nước, mà lại trước đây không lâu vừa mới từ nước ngoài treo biển hành nghề đưa ra thị trường! Việc này lớn, nếu như cái này cấp tốc giết chóc không chiếm được kịp thời ngăn lại, hậu quả khó mà lường được!

"Thế nào, ngươi bây giờ hiểu ta ý tứ sao?" Trần Trác nghiêm túc nói, "Tại tất cả đặc biệt điều tổ bên trong, các ngươi là khoảng cách Tấn Bình gần nhất.

"Cho nên, lãnh đạo cấp trên quyết định phái các ngươi quá khứ xử lý việc này, hi vọng các ngươi có thể mau chóng tra ra chân tướng, bắt lấy hung thủ!"

"Được rồi, minh bạch!" Triệu Ngọc cái gọi là minh bạch, không riêng gì minh bạch vụ án này can hệ trọng đại. Hơn nữa còn minh bạch phó bản kỳ ngộ bên trên, vì sao cũng muốn sai sử Tấn Bình thị!

Nguyên lai hết thảy đều là mệnh trung chú định, hắn hôm nay, là vô luận như thế nào đều muốn đến Tấn Bình đi!

"Đúng rồi, có chuyện ngươi nhất định phải rõ ràng, " Trần Trác lại dặn dò, "Chúng ta đã sớm thông tri Tấn An tỉnh sảnh cùng Tấn Bình cục cảnh sát, bọn hắn sẽ dốc toàn lực phối hợp các ngươi điều tra. Nhưng là có một chút các ngươi nhất định phải nhớ kỹ, nơi đó cảnh sát, chỉ là phụ trợ các ngươi điều tra mà thôi, bọn hắn không cần có được tuyệt đối cảm kích quyền.

"Mà các ngươi mới thật sự là người chỉ huy!" Trần Trác dừng một chút, nói, "Ta nghĩ, ngươi hắn là có thể minh bạch ta ý tứ đi? Nếu như đang điều tra ở trong tra ra cái gì tình huống đặc biệt, ngàn vạn nhớ kỹ muốn

hướng ta báo cáo, vạn vạn không được tự tiện làm chủ a!"

"ok!" Triệu Ngọc tự nhiên minh bạch, Trần Trác nói tới tình huống đặc biệt, đơn giản liền là bê bối. Một khi cái này bắt chẹt án giết người, liên lụy ra cái gì bê bối, vậy hắn nhất định phải làm ra chính xác mà thích đáng xử lý mới được.

Giờ này khắc này, Triệu Ngọc đã cảm giác được, cái này cấp tốc giết chóc án, tất nhiên không có mặt ngoài đơn giản như vậy!

Một khi xử lý vô ý, hắn đặc biệt điều viên kiếp sống cũng kém không nhiều có thể tuyên bố kết thúc. . .

. . .

Chương 552: Chương 552: Lại là báo thù?

Chương 552: Lại là báo thù?

"Thật sự là một đợt không yên tĩnh, một đợt lại lên a!" Trên ghế lái phụ Nhiễm Đào nói, "Ta thật vất vả đem không đầu nữ thi án tư liệu ghi nhớ, tại sao lại toát ra một cái lung tung giết người bản án đến đâu? Thông qua giết người phương thức đến bắt chẹt doạ dẫm, hung thủ cũng quá điên cuồng a?"

"Đúng vậy a," Ngô Tú Mẫn nói, "Ta coi là, đặc biệt điều tổ công việc rất thanh nhàn đâu! Không nghĩ tới, sẽ là điên cuồng như vậy!"

Giờ phút này, Triệu Ngọc mở ra Phaeton ô tô, chính mang theo mình tổ viên vội vàng chạy tới Tấn Bình thị.

Theo lý thuyết, hắn là từ phụ trách công việc bên ngoài Nhiễm Đào lái xe, nhưng là xe là Miêu Anh lưu cho Triệu Ngọc, Triệu Ngọc không yên lòng để người khác mở.

"Tổ trưởng, ngươi để cho ta tra tư liệu ta tất cả đều làm xong." Tăng Khả loay hoay Laptop, nói, "Quốc hữu cổ phần khống chế, trung ngoại hùn vốn. Trường Tân Long Thái chế dược tập đoàn không riêng gì Tấn An tỉnh xí nghiệp trụ cột, cũng là quốc gia công nghiệp chế thuốc điện thoại di động, tại cả nước có được bảy nhà phân công ty, chỉ là Tấn Bình thị tổng xưởng, liền có nhân viên mấy vạn!"

"Oa! Nhiều người như vậy?" Ngô Tú Mẫn nói, "Cái này nếu là một ngày giết một cái, giết cả một đời cũng giết không hết a!"

"Xin nhờ, ngươi là bác sĩ tâm lý, không phải sát nhân cuồng ma có được hay không?" Nhiễm Đào nhả rãnh, "Ngươi có phải hay không chỉ sợ thiên hạ bất loạn a?"

"Ai, ngươi người này làm sao nói đâu?" Ngô Tú Mẫn gấp, "Ta chỉ là đánh cái so sánh mà thôi! Là đầu óc ngươi không khỏe mạnh a?"

"Tổng xưởng hết thảy có 10065 người, hung thủ thật một ngày giết một cái, cần giết năm 274!" Tằng Khả lời nói.

"Được, lại một cái thay đổi nhỏ * thái!" Nhiễm Đào hai tay ôm vai, nói với Triệu Ngọc, "Tổ trưởng, ngươi xem một chút, cái này đều tuyển nhận người nào?"

"Ta nhìn, nếu là thật có không bình thường, đó chính là ngươi!" Ngô Tú Mẫn phản kích nói, " từng ngày chỉ biết là lung tung nhả rãnh, còn giảng hạ lưu trò cười, đây chính là trong lòng thiếu thốn một loại! Tiểu tử, ngươi có phải hay không cô nhi viện lớn lên a?"

"Ngươi. . ." Nhiễm Đào giận không kềm được, nắm quyền trảo cuồng.

"A anh hùng, cùng ngươi lưu lại ta mộng đẹp. . ."

Ai ngờ, ngay tại kịch liệt già mồm bên trong, Triệu Ngọc điện thoại bỗng nhiên vang lên, to lớn tiếng chuông, lập tức chế trụ tổ viên nhóm thanh âm.

"Uy? Cái...cái gì! ?" Triệu Ngọc nghe điện thoại chỉ đút một câu, sắc mặt liền bỗng dưng thay đổi!

Tổ viên nhóm chú ý tới biến hóa của hắn, nhất thời câm như hến.

Một phút về sau, Triệu Ngọc cúp điện thoại,

Đối đám người nặng nề mà nói một câu: "Các ngươi đạt được ước muốn, lại chết một cái! Lần này hài lòng a?"

Cái gì! ?

Mọi người đều kinh, vạn không nghĩ tới cấp tốc án giết người, vậy mà nhanh như vậy lại xuất hiện mới người chết! Bọn hắn lúc này mới ý thức được, mình vừa rồi thảo luận đề, phi thường không chịu trách nhiệm, từng cái tất cả đều hổ thẹn cúi đầu!

. . .

Triệu Ngọc bọn người là ở trên buổi trưa mười điểm đạt tới Tấn Bình thị cục cảnh sát cao ốc, mặc dù đồng dạng nhận lấy đối phương cao quy cách nghênh đón, nhưng lần này bầu không khí lại cùng lần trước rõ ràng khác biệt.

Bởi vì tình tiết vụ án khẩn cấp, song phương căn bản không kịp hàn huyên, liền cùng một chỗ tiến vào cục cảnh sát phân tích án tình thất, bắt đầu phân tích tình tiết vụ án công việc.

Hội nghị bắt đầu, mặc kệ là tỉnh thính vẫn là cục cảnh sát lãnh đạo, tất cả đều đã giảm bớt đi không cần thiết hàn huyên, vừa lên đến, liền đơn giản là như chủ đề, từ Tấn Bình cục cảnh sát cảnh sát hình sự đại đội trưởng Lý Lạc Vân, vì Triệu Ngọc bọn người kỹ càng giới thiệu vụ án phát sinh trải qua, đồng thời cho bọn hắn lấy ra kia phong thư tống tiền.

Thư tống tiền là điện tử in, bọn cướp yêu cầu Trường Tân Long Thái xưởng chế thuốc người phụ trách, cho hắn chỉ định trong trương mục đánh 500 vạn, không, hắn liền sẽ một ngày giết chết bọn hắn xưởng thuốc một người!

Mới đầu, mọi người còn chỉ cho là đó là cái không rời đầu đùa ác, lại không nghĩ rằng thật đã chết rồi người!

Đương hạng nhất người bị hại xuất hiện về sau, xưởng thuốc lãnh đạo đã ý thức được tình thế không ổn, kịp thời báo cảnh sát. Cảnh sát tuần tra thư tống tiền bên trên tài khoản, lại phát hiện căn bản là một cái giả tài khoản!

Theo như cái này thì, hung thủ hoàn toàn biết, hắn không có khả năng chỉ bằng một phong thư tống tiền, liền để đối phương ngoan ngoãn dâng lên 500 vạn!

Cho nên, hắn lựa chọn thủ đoạn đẫm máu, tại nào đó trong công viên, dùng cùn khí đánh chết một xưởng thuốc tiêu thụ bộ môn quản lý.

Nhưng kỳ quái là, tại hung thủ sát hại hạng nhất người bị hại về sau, nhưng lại chưa chủ động liên hệ xưởng thuốc, không có lần nữa đưa lên nặc danh thư tống tiền loại hình.

Mãi cho đến thứ hai người bị hại xuất hiện về sau, hung thủ lúc này mới cho xưởng thuốc hội đồng quản trị gọi một cú điện thoại, trong điện thoại, hắn vẫn kiên trì yêu cầu xưởng thuốc đưa cho hắn 500 vạn thu tay lại phí!

Thế nhưng là, bởi vì điện thoại tới quá mức đột nhiên, nghe người đã không có chút nào chuẩn bị, lại không làm chủ được, còn không có đàm vài câu, hung thủ liền đem điện thoại cúp, ngay cả cái trả tiền phương thức đều không nói ra!

Cái nào nghĩ đến, sáng sớm hôm nay, liền lại xuất hiện tên thứ ba người bị hại!

Tên thứ ba người bị hại chết được càng thêm làm cho người kinh hãi,

đáng chết người chính là xưởng thuốc một nam tính chất kiểm viên, sáng nay sau khi vào sở, đột nhiên xuất hiện triệu chứng trúng độc, còn chưa chờ đến xe cứu thương đuổi tới, liền đã đình chỉ nhịp tim.

Cảnh sát sơ bộ hoài nghi, hắn là bởi vì uống văn phòng thùng đựng nước mà trúng độc, thùng đựng nước đã đưa đi kiểm nghiệm.

Trước mắt, cảnh sát đã phái người khống chế xưởng thuốc hội đồng quản trị tất cả điện thoại, xưởng thuốc phương diện cũng làm xong tương ứng chuẩn bị, để phòng hung thủ lần nữa đánh tới bắt chẹt điện thoại.

Sau đó, đội trưởng cảnh sát hình sự Lý Lạc Vân lại đem cảnh sát trước mắt nắm giữ tư liệu cùng bước đầu phân tích, cũng cùng Triệu Ngọc bọn người giới thiệu một chút.

Cảnh sát hiện tại không thể xác định là, cái này cái cọc cực tốc án giết người hung thủ, đến cùng có mấy người? Không biết là một người gây nên, vẫn là đội gây án?

Còn có, hung thủ mục đích cũng không phải là mười phần rõ ràng, hắn nói lên điều kiện, nhìn qua là vì cầu tài. Thế nhưng là, từ hắn đủ loại làm đến xem, nhưng lại không quá giống là hướng về phía tiền tới.

Phải biết, như loại này lấy không ngừng giết người đến bắt chẹt tiền chuộc phạm tội phương thức đừng nói mười phần hiếm thấy, quả thực liền là từ xưa đến nay chưa hề có, liền là tại cổ đại, cũng giống như chỉ tồn tại ở hư ảo trong tiểu thuyết võ hiệp.

Cho nên, Tấn Bình cảnh sát hoài nghi, cực tốc án giết người hung thủ, nhất định có mục đích khác!

"Chúng ta tổng hợp tất cả tư liệu, thông qua tầng tầng phân tích về sau, đã cơ bản có thể xác nhận, " Lý Lạc Vân nói, "Hung thủ mục đích, hắn

là đang trả thù! !"

Nghe được báo cáo về sau, Triệu Ngọc liên tục gật đầu, rất rõ ràng đồng ý Lý Lạc Vân suy đoán.

Xuyên qua trước đó, Triệu Ngọc thật sự là được chứng kiến quá nhiều giang hồ báo thù. Hắn cho rằng, nếu như nên án hung thủ chỉ là vì cầu tài, hắn hoàn toàn có thể sử dụng bắt cóc loại hình phạm tội thủ đoạn thu hoạch tiền chuộc, căn bản không cần thiết không phải giết người.

Ba tên người bị hại, một cái bị cùn khí kích đầu mà chết, một cái bị hỏa thiêu chết, một cái bị kịch độc hạ độc chết!

Triệu Ngọc cơ hồ có thể kết luận, dạng này thủ đoạn giết người, căn bản chính là vì báo thù!

Chỉ bất quá, Triệu Ngọc nghĩ không ra, hung thủ đến tột cùng là muốn trả thù ai đây?

Nhà máy vẫn là những người chết kia?

Nếu như là vì trả thù nhà máy, kia làm gì không đi ám sát nhà máy đại lãnh đạo? Như thế há không càng hả giận?

Thế nhưng là, nếu như báo thù chỉ nhằm vào những người chết kia, hắn cần gì phải phát ra thư tống tiền, hướng xưởng thuốc yêu cầu 500 vạn đâu?

Đây rõ ràng liền là một cái mâu thuẫn chỗ, nếu như không cách nào đem điểm ấy tra rõ ràng, vậy liền rất khó tìm ra hung thủ chân chính động cơ gây án!

Hung thủ, đến cùng muốn làm gì! ?

Bỗng nhiên, liên tưởng đến mình mở ra khôn quẻ, Triệu Ngọc dần dần xác nhận một việc, liên quan tới cái này cấp tốc án giết người, mặc kệ hung thủ đến cùng ở vào cái mục đích gì, đều thế tất là một cọc kinh thiên đại án! ! !

. . .

Chương 553: Chương 553: Thư tống tiền hơi thở

Chương 553: Thư tống tiền hơi thở

"Hung thủ hẳn là sớm làm xong kế hoạch chu toàn!" Đội trưởng cảnh sát hình sự Lý Lạc Vân tiếp tục nói, "Tại thứ nhất vụ giết người bên trong, chúng ta điều tra công viên phụ cận tất cả camera, không có phát hiện một khả nghi nghi phạm.

"Lúc ấy là tại buổi chiều 8 điểm, người chết khi còn sống mỗi ngày đều có chạy bộ thói quen, khi hắn chạy đến một chỗ không người đường nhỏ thời điểm, bị hung thủ tập kích.

"Hung khí chưa tra ra, căn cứ vết thương hình dạng phán đoán, hẳn là một thanh đại hào búa!"

Theo Lý Lạc Vân giới thiệu, màn hình điện tử bên trên kịp thời xuất hiện có quan hệ hình tượng. Trên tấm hình một mảnh huyết tinh, tử trạng cực thảm.

"Pháp y giám định, người chết đầu cái ót chỗ bị chí ít sáu lần trọng kích, mỗi một lần đều hung ác đến cực điểm, rất rõ ràng, hung thủ mục đích đúng là lấy mạng của hắn!"

Nhìn thấy cái này đầy rẫy máu tanh hình tượng, hiện trường xuất hiện một trận nho nhỏ bạo động, thám viên nhóm châu đầu ghé tai, khe khẽ bàn luận.

"Thứ hai lên phóng hỏa án đồng dạng sớm có dự mưu, " Lý Lạc Vân tiếp tục giới thiệu, "Lúc ấy là lúc nghỉ trưa ở giữa, xưởng thuốc nào đó chung cư bỗng nhiên cháy, một nữ tính dược phẩm xét nghiệm sư bị thiêu chết tại trong căn hộ.

"Cùng thứ nhất lên vụ án đồng dạng, giám sát bên trong cái gì cũng nhìn không ra, chung cư bốc cháy rất nhanh, mặc dù rất sớm đã có người phát hiện tình hình hoả hoạn, nhưng đợi đến nhân viên chữa cháy lại chạy đến lúc sau đã quá muộn!

"Chúng ta tra được, người chết là một độc thân nữ tính, mới từ nơi khác điều đến tổng xưởng không đến một năm, bởi vì bản địa không phòng, cho nên ở tại xưởng thuốc trong căn hộ.

"Còn có, người chết cùng ngày là xuống ca tối, mỗi khi gặp xuống ca tối đều có thói quen ngủ trưa." Lý Lạc Vân nói, " cho nên, chúng ta hoài nghi, hung thủ hẳn là đối nàng làm việc và nghỉ ngơi thời gian hiểu rõ vô cùng."

Kiện thứ hai bản án hình tượng thảm hại hơn, phòng ốc bị đốt còn có thể đập vào mắt, nhưng nhìn đến cỗ kia đã đốt cháy khét tử thi, một ít mới nhập chức cảnh sát hình sự liền có chút không dám nhìn thẳng.

"Tên thứ ba người bị hại là chất kiểm bộ môn chất kiểm viên, " Lý Lạc Vân lập tức mở ra thứ ba vụ án hình tượng , đạo, "Chúng ta vừa mới tiếp vào tin tức mới nhất, từ chất kiểm văn phòng thùng đựng nước bên trong, hoàn toàn chính xác kiểm tra ra liều lượng cao Nitroamine thành phần, loại độc này vô sắc vô vị, có thể khiến gan cùng thận tổn thương nghiêm trọng, trong nước hàm lượng đủ để trí mạng!

"Cư tất, người chết bởi vì sáng nay có một nhóm khẩn cấp dược phẩm cần kiểm nghiệm, cho nên cái thứ nhất đến văn phòng công việc. Chúng ta cũng từ giám sát trông được đến hắn từ thùng đựng nước tiếp nước

hình tượng, sau khi uống xong, rất nhanh liền xuất hiện triệu chứng. . ."

"Ai u, may mắn là sáng sớm tăng ca a, " Nhiễm Đào tại Triệu Ngọc bên cạnh nhỏ giọng thì thầm, "Cái này nếu là bình thường giờ làm việc, coi như không phải chỉ chết một cái đi?"

"Chúng ta từ trong video suy luận một chút, phát hiện kia thùng nước chỉ còn lại một phần ba thùng. Nói rõ một ngày trước, có rất nhiều người đều uống qua bên trong nước, khi đó nước còn không có gì vấn đề!

"Cái này nói rõ, độc là về sau bị người hạ đi vào ! Bất quá, đáng tiếc là, " Lý Lạc Vân tiếc nuối nói, "Văn phòng video theo dõi biến chất nghiêm trọng, buổi chiều tắt đèn về sau, căn bản đập không đến bất luận cái gì hình ảnh, trước mắt chúng ta còn tại bộ kỹ thuật lý bên trong. Ân. . . Cái gì. . ."

Lý Lạc Vân đang nói, từ bên cạnh nhanh chóng chạy tới một cảnh sát hình sự, nên cảnh sát hình sự đem một xấp tư liệu giao đến Lý Lạc Vân trong tay, nhẹ giọng nói vài câu, sau đó cúi đầu rời đi.

"Các vị lãnh đạo, liên quan tới tên thứ ba người bị hại kiểm tra thi thể báo cáo ra!" Lý Lạc Vân ngược lại nói với mọi người nói, " người chết bị trúng chi độc, cùng thùng đựng nước bên trong nhất trí! Đã có thể chứng minh, hắn liền là uống thùng đựng nước mà trúng độc.

"Chúng ta cho rằng, hung thủ liên sát ba tên xưởng thuốc nhân viên, mặc dù địa điểm khác biệt, gây án phương thức khác biệt, nhưng là hung thủ đối với người chết làm việc và nghỉ ngơi quy luật, còn có xưởng thuốc công việc chế độ hắn là hiểu rõ vô cùng! Cho nên, " Lý Lạc Vân trịnh trọng nói, "Chúng ta có lý do hoài nghi, cái này sốt ruột mau giết người án hung thủ, rất có thể là xưởng thuốc nhân viên, hoặc là trước nhân viên!

"Người này, hoặc nhóm này mà người cùng xưởng thuốc sinh ra qua

mâu thuẫn gì, lúc này mới khiến bọn hắn lấy thủ đoạn giết người làm trả thù!"

Lý Lạc Vân sau khi nói xong, Tấn An tỉnh tỉnh thính chủ quản lãnh đạo lên tiếng, hắn nói Trường Tân Long Thái xưởng chế thuốc, chính là toàn tỉnh thậm chí cả nước kinh tế trụ cột sản nghiệp, loại này giết chóc vụ án ảnh hưởng quá lớn. Bằng không, thượng cấp cũng không sẽ phái ra đặc biệt tổ điều tra đến tự mình chỉ đạo.

Hắn còn nói, xưởng chế thuốc thành viên hội đồng quản trị đã đi tìm hắn, mặc dù bọn hắn đã hết sức che giấu, nhưng cái này nhằm vào xưởng thuốc gia tốc giết nhân sự kiện, vẫn là đưa tới nhất định khủng hoảng. Việc quan hệ nhân mạng, hiện tại toàn nhà máy nhân viên tâm tình chập chờn cực lớn, mọi người đều lo lắng cho mình sẽ trở thành kế tiếp kẻ bị giết!

Cho nên, bọn hắn xin nhờ cục cảnh sát, vô luận như thế nào, cũng muốn mau chóng bắt lấy hung thủ, không thể lại để cho tình thế ác liệt phát triển tiếp!

Sau đó, đại lãnh đạo còn nói, vụ án này làm cục cảnh sát tới nói, đồng dạng áp lực to lớn! Xảy ra chuyện lớn như vậy, nếu như không thể nhanh chóng giải quyết, kia đừng nói bọn hắn Tấn Bình cục cảnh sát, liền là toàn bộ tấn an giới cảnh sát, đều sẽ đem mặt ném đến cả nước phương diện đi lên!

Hiện tại, mặc kệ là cảnh sát vũ trang bộ môn, vẫn là chống khủng bố bộ môn, đều đã chuẩn bị kỹ càng, mặc kệ nỗ lực đại giới cỡ nào, cũng nhất định phải đem vụ án này nhanh chóng giải quyết!

Thông qua lãnh đạo nói chuyện, mọi người đã nhận thức đến, vụ án này mặc kệ tại tầng cao nhất mặt, vẫn là vụ án bản thân tới nói, đều đã đến nghiêm trọng nhất thời khắc, cái này không thể nghi ngờ để Tấn Bình cảnh sát áp lực to lớn.

Mà lại, không riêng gì bọn hắn, Triệu Ngọc đồng dạng cảm nhận được nặng nề trọng áp! Hắn không nghĩ tới mình vừa mới lên làm đặc biệt điều viên, liền sẽ gặp được như thế khó giải quyết, tà môn như vậy mà bản án!

Xử lý loại án này, rõ ràng cùng trước kia điều tra án chưa giải quyết hoặc cái khác hung sát án khác biệt, hắn trước kia có đầy đủ thời gian, đi điều tra, đi suy nghĩ. . .

Thế nhưng là, trước mắt hung thủ nhóm lại một ngày liền muốn giết một người! Loại tốc độ này, thực sự để cho người ta cảm giác sâu sắc lo nghĩ. Xưởng chế thuốc có hơn 10000 tên nhân viên, không có khả năng đem nó từng cái bảo vệ. Nếu như không thể khóa chặt hung phạm, sẽ xuất hiện càng nhiều án mạng!

Làm sao bây giờ?

Triệu Ngọc mặc dù không có xử lý qua loại này khẩn cấp vụ án, nhưng hắn trong lòng rõ ràng một việc, càng là gặp được nóng nảy thời điểm, càng không thể luống cuống tay chân.

Kỳ thật, cùng trước kia án giết người đồng dạng, hung thủ gây án số lần càng nhiều, lưu lại chứng cứ phạm tội cùng sơ hở cũng càng nhiều. Rất có thể, liên quan tới hung thủ tin tức, đã giấu ở trước mắt nắm giữ trong tin tức! Chỉ cần có thể tính nhẫn nại mà đem tìm ra, như vậy vấn đề có lẽ liền có thể giải quyết dễ dàng.

Các đại lãnh đạo phát biểu hoàn tất về sau, liền rời đi hội nghị hiện trường.

Mặc dù không có trên văn kiện văn bản rõ ràng quy định, nhưng là Triệu Ngọc suất lĩnh đặc biệt điều tiểu tổ, không thể nghi ngờ là hiện trường tối cao cấp bậc. Làm đội trưởng cảnh sát hình sự Lý Lạc Vân, tự nhiên

muốn trước trưng cầu ý kiến một chút Triệu Ngọc mục đích.

"Triệu tổ trưởng, " Lý Lạc Vân khách khí nói, " chúng ta đã vận dụng tất cả cảnh lực, ba kiện án mạng đều có tổ chuyên án lại tra. Mặt khác, chúng ta còn có hai tổ người tại xưởng thuốc, một tổ là đi tìm manh mối, một cái khác tổ thì toàn lực theo vào xưởng thuốc hội đồng quản trị. Ngài nhìn, chúng ta còn có lọt mất địa phương sao?"

"Không có!" Triệu Ngọc bất động thanh sắc nói, "Chỉ cần đem tình tiết vụ án thời gian thực tiến triển nói cho chúng ta biết là được rồi!"

"A, tốt!" Lý đội trưởng không nghĩ tới Triệu Ngọc nói chuyện như vậy dứt khoát, con mắt lóe lên một cái, tựa hồ có lời gì nói, nhưng hắn cuối cùng vẫn là nhẹ gật đầu, quay người muốn đi gấp.

"Lý đội trưởng!" Triệu Ngọc thì mỉm cười ôm quyền, lấy lòng nói, "Hao tổn nhiều tâm trí đi!"

"Ừm. . . Hắn là, hắn là!" Lý Lạc Vân trong miệng đáp ứng, trên trán lại không tự chủ được thấm ra mấy giọt giọt mồ hôi. Không biết tại sao, mặc dù người trẻ tuổi trước mắt này so với mình nhỏ hơn 10 tuổi, thế nhưng là trên người người này lại lộ ra một cỗ không nói ra được cảm giác áp bách.

Lý Lạc Vân tranh thủ thời gian cho Triệu Ngọc đánh chào một cái, lúc này mới lần thứ hai quay người muốn đi gấp.

Ai ngờ, hắn thân thể còn chưa quay tới, bên cạnh liền vội vàng chạy tới một cảnh sát hình sự, gấp rút nói ra: "Gửi thư mà, gửi thư mà! Đội trưởng, ân. . . Đặc phái viên!" Cảnh sát hình sự vội vàng xông Triệu Ngọc đánh cái cúi chào, sau đó mới nói, "Xưởng thuốc một vị nào đó đổng sự vừa mới nhận được một đầu Wechat, có tiếng người xưng là cấp tốc án giết người hung thủ, lại bắt đầu bắt chẹt tiền chuộc!"

Chương 554: Chương 554: Giết chóc không ngưng

Chương 554: Giết chóc không ngưng

"Quá tà môn!" Chờ Triệu Ngọc bọn người trở lại Tấn Bình cục cảnh sát vì bọn họ chuẩn bị văn phòng về sau, Nhiễm Đào vội vã không nhịn nổi nói với Triệu Ngọc, "Tổ trưởng a, giao tiền chuộc thời điểm, chúng ta liền không theo tới nhìn xem sao? Muốn vạn nhất, bọn hắn không giải quyết được đâu?"

"Chúng ta đi có làm được cái gì?" Triệu Ngọc vững vàng nói, "Ngoại trừ thêm phiền bên ngoài, không có bất kỳ cái gì chỗ tốt!"

"Đúng vậy a!" Ngô Tú Mẫn dùng dao móng tay xoa xoa móng tay, "Chúng ta là đặc biệt điều viên, là lãnh đạo, không cần thiết có chuyện đều tự thân đi làm!"

"Ta không nghĩ ra, giết ba người!" Tằng Khả nhíu mày nói, "Mới nhớ tới chính thức yêu cầu tiền chuộc, hung thủ là không phải có chút thật ngông cuồng rồi? Ngô tỷ, ngươi không phải tâm lý trắc tả sư sao? Phân tích một chút a?"

"Đồ ngốc, không phải tiền chuộc! Là bắt chẹt phí có được hay không?" Ngô Tú Mẫn đình chỉ mài móng tay động tác, nói, "Cũng có thể gọi thu tay lại phí, ngươi cho ta tiền, ta liền không loạn sát người!

"Nếu như cái này ba kiện bản án đều là cùng là một người gây nên, vậy

ta còn có thể họa cái mặt bên ra! Nhưng nếu là đội gây án, ta đem mặt bên làm được, coi như có sai đạo khả năng! Ba người đều là chết bởi khác biệt thủ đoạn, thật rất khó phán đoán, bọn hắn phải chăng vì cùng là một người giết chết!" x2

"Nói thẳng mình không có bản sự, có phải hay không càng tốt hơn một chút?" Nhiễm Đào bỗng nhiên xông Ngô Tú Mẫn tức giận tới một câu.

"Ngươi! ? Nhiễm Đào, đủ a!" Ngô Tú Mẫn khó thở, "Cái đầu của ngươi lớn vô não sóng đen nạn dân! Gây chuyện đúng không?"

"Sóng đen chỉ là lịch sử học thượng một cái địa lý khu vực mà thôi, cũng không phải là chính trị thực thể!" Tăng Khả làm như có thật giải thích một câu, sau đó đối Triệu Ngọc nghiêm túc nói, "Tổ trưởng! Hung thủ thư tống tiền hơi thở viết, hai giờ chiều, Tinh Vân thương mậu cao ốc, để bọn hắn đem tiền phóng tới 9 lâu đi bộ cửa thang máy trong thùng rác! Không cho phép báo cảnh!" Hắn đập chậc lưỡi, "Hung thủ đến cùng nghĩ như thế nào? Đem tiền đặt ở một chỗ như vậy, quay đầu làm sao lấy đâu?"

"Đúng vậy a! Nói đùa cái gì?" Ngô Tú Mẫn mạch suy nghĩ cũng bị Tăng Khả kéo lại, vội nói, "500 vạn phóng tới thùng rác, nhưng phải thả đi vào a?"

"Ai? Có thể hay không?" Nhiễm Đào nhãn tình sáng lên, "Tiền cất kỹ về sau, hung thủ có thể hay không lại tới một đầu tin nhắn, để bọn hắn đem tiền từ 9 trên lầu ném xuống, sau đó tại lầu một chờ lấy? Hắc! Tổ trưởng, nếu không, vẫn là ta đi cùng lấy xem một chút đi!"

"Ngươi cũng quá coi thường Tấn Bình cảnh sát đi?" Triệu Ngọc lắc đầu, "Nếu như Lý Lạc Vân ngay cả chuyện như vậy cũng không nghĩ đến, cái kia còn đương cái gì đội trưởng cảnh sát hình sự? Các ngươi ngẫm lại đi, tỉnh thính lãnh đạo cùng chúng ta đặc biệt điều tổ đều tới, Tấn Bình cảnh sát có thể không chọn một cái người tốt nhất đến chỉ huy phá án sao?"

"A, cũng đúng, cũng đúng!" Nhiễm Đào vò đầu, "Nói như vậy, chúng ta chỉ cần chờ lấy bọn hắn bắt được hung thủ là được rồi?"

"Ngươi yên tâm!" Triệu Ngọc đã tính trước nói,

"Lần này giao tiền chuộc hành động, bọn hắn tuyệt đối sẽ không có bất kỳ thu hoạch!"

A! ?

Cái gì?

Triệu Ngọc nói xong, ba người tất cả đều kinh ngạc không hiểu.

"Vì cái gì?" Nhiễm Đào vội hỏi.

"Hung thủ rõ ràng không phải hướng về phía tiền tới, " Triệu Ngọc nói, "Hắn kế hoạch đến như vậy chu đáo chặt chẽ, làm sao lại đem lấy tiền địa phương tuyển ở nơi đó đâu?"

Tằng Khả nhãn châu xoay động, tranh thủ thời gian gõ mấy lần bàn phím, nói ra: "Đội trưởng, ta tra được, hôm nay là cuối tuần, Tinh Vân thương mậu cao ốc còn có một trận cỡ lớn bán hạ giá hoạt động, người khẳng định không thiếu được!"

"Chuyện này, các ngươi cũng đừng lại phí sức suy nghĩ!" Triệu Ngọc hướng mọi người nói, "Chúng ta còn có chuyện trọng yếu hơn muốn làm!"

"A?" Ba người kinh ngạc, vội hỏi, "Sự tình gì?"

"Ta hoài nghi, " Triệu Ngọc trịnh trọng nói, "Hung thủ không những đối với xưởng thuốc bất mãn, hơn nữa còn đối ba người này có thâm cừu đại

hận! Cho nên, hắn mới có thể đã giết người lại đòi tiền!"

"Ồ?" Ngô Tú Mẫn suy nghĩ nói, " ngươi nói là, cái này ba tên người chết, đã từng đắc tội qua hung thủ?"

"Xem ra, cái kia Lý đội trưởng nói đúng!" Nhiễm Đào nói, " hung thủ vô cùng có khả năng liền là trước kia tại xưởng thuốc đi làm! Đây là một lần báo thù sự kiện!"

"Thế nhưng là, " Ngô Tú Mẫn lại nói, "Các ngươi chú ý một chút thứ ba vụ án, đã hung thủ tại thức uống trung hạ độc, kia há không nói rõ, hung thủ căn bản không quan tâm giết người là ai, chỉ cần là xưởng thuốc nhân viên là được sao?"

"Không!" Triệu Ngọc nói, "Vụ án này có rất rõ ràng tính nhắm vào! Hung thủ hắn là đã sớm biết tên kia trúng độc người chết sáng sớm tăng ca, sẽ cái thứ nhất đến đơn vị, đồng thời uống nước!"

"Đúng, tình tiết vụ án trên báo cáo viết, người chết có sáng sớm xông trà thói quen!" Tằng Khả cầm báo cáo nói, "Xem ra, hung thủ khẳng định cùng người chết là nhận biết!"

"Đội trưởng, " Nhiễm Đào nói, "Nếu như động cơ thật rõ ràng như vậy, vì cái gì Lý đội trưởng bọn hắn còn không có điều tra ra đâu? Chỉ cần tra một chút cái này ba tên người chết đắc tội qua người nào, chẳng phải có thể tìm tới mục tiêu?"

"Thế nhưng là bọn hắn không có tìm được, " Triệu Ngọc gật đầu lời nói, "Cái này nói rõ, bên trong khả năng có cái gì không thể lộ ra ngoài ánh sáng sự tình! Bọn hắn đắc tội hung thủ sự tình, ngoại nhân không được biết!"

"Nha. . ." Nhiễm Đào giật nảy cả mình, lúc này mới hoàn toàn tỉnh ngộ, nhỏ giọng thì thầm, "Trách không được, phía trên muốn chúng ta đặc

biệt điều tổ đến tra đâu! Đội trưởng a, chúng ta. . . Nhưng phải cẩn thận! Trong này đều là lôi a!"

"Cho nên. . ." Triệu Ngọc đem hai vai ôm một cái, khoan thai nói, "Ba người các ngươi, vừa vặn một người đi thăm dò một cái, cũng là thời điểm, để cho ta nhìn xem bản lãnh của các ngươi! Ta cũng không cho các ngươi làm áp lực, cái nào không giải quyết được, liền cho ta cuốn gói rời đi là được rồi!"

"Cái này. . . Cái này còn không phải làm áp lực? Ngươi. . ." Nhiễm Đào nuốt khô ngụm nước bọt, không nghĩ tới vị này Triệu tổ trưởng lại đem áp lực chuyển hóa đến bọn hắn trên đầu.

"Ta đi thăm dò cái này trong nước độc!" Ai ngờ, Tăng Khả không có bất kỳ cái gì cãi lại, vội vàng ôm lấy mình tay xách máy tính nói với Triệu Ngọc, "Đội trưởng, ta cái này đi thăm dò, ngày mai trước hừng đông sáng, nhất định hoàn thành nhiệm vụ!"

"Bị thiêu chết chính là cái nữ tính, " Ngô Tú Mẫn cũng là lòng tin mười phần đứng dậy nói, "Ta liền đi tra cái này một cái đi!"

Đương nàng chậm rãi đi qua Nhiễm Đào bên người thời điểm, vẫn không quên giễu cợt hắn một câu: "Đều nói là nhức đầu vô não sóng đen nạn dân, thời điểm then chốt, chiếp a?"

Nói xong, Ngô Tú Mẫn lại chưa hết giận lườm hắn một cái, lúc này mới quay người rời đi.

"Uy, nói cái gì đó?" Nhiễm Đào nhìn một chút Triệu Ngọc, lập tức vén tay áo lên đuổi theo, đồng thời hô, "Họ Ngô, hôm nay liền để ngươi kiến thức một chút bản lãnh của ta, ta nếu để cho ngươi cướp được ta đằng trước, ta cùng ngươi họ. . ."

Ba người tất cả đều rời đi về sau, Triệu Ngọc lại yên lặng trầm tư thật

lâu, đem cả kiện tình tiết vụ án lại từ đầu gỡ một chút. Hắn thấy, vụ án này không hề giống một người gây nên, tựa hồ, một người năng lực cũng không thể đạt tới loại trình độ kia.

Một ngày giết một người có lẽ không khó, nhưng nếu là mỗi một lần giết người đều muốn tỉ mỉ bày ra, không lưu lại sơ hở, nhưng là không còn dễ dàng như vậy.

Bất quá, hồi tưởng trước kia chặt tay án Lý Đan, cùng tồn thi án Cừu Tân Dương đến, bọn hắn đều là chỉ dựa vào sức một mình phạm phải những cái kia ngập trời tội án! Cho nên, trước mắt cấp tốc giết chóc án, cũng không thể bài trừ chỉ có một hung thủ khả năng!

Như vậy. . . Chân tướng đến tột cùng sẽ là như thế nào?

. . .

Ngay tại Triệu Ngọc nghiêm túc suy nghĩ tình tiết vụ án thời điểm, từ Lý Lạc Vân suất lĩnh cảnh sát mặc thường phục, đã tới Tấn Bình thị tinh vận thương mậu cao ốc.

Mới đầu, bọn hắn cũng nghĩ không thông, 500 vạn như thế nào mới có thể nhét vào nho nhỏ thùng rác? Một mực chờ đến 9 lâu về sau mới nhìn minh bạch, nguyên lai tại 9 lâu cửa thang máy chỗ, chính là một cái rác rưởi tập hợp địa phương, nơi đó bày biện một cái mang vòng nhựa plastic thùng rác!

Thùng rác so thùng rác lớn, 500 vạn hoàn toàn có thể bỏ vào!

Kiểm tra xong hiện trường về sau, cảnh sát mặc thường phục nhóm liền bắt đầu tại hiện trường bố khống, đừng nói 9 lâu cùng tầng 1, Lý Lạc Vân thậm chí đem mỗi một tầng, thậm chí cao ốc bên ngoài đều làm an bài.

Đám cảnh sát hoặc là ngụy trang thành nhân viên công tác, hoặc là ngụy trang thành du khách, đã ở chỗ này bày ra thiên la địa võng! Một khi có người lấy tiền, tất nhiên khó mà đào thoát!

Để bảo đảm vạn nhất, bọn hắn còn tại tiền mặt bên trong sắp đặt vi hình thiết bị theo dõi, để phòng hung thủ sẽ ủy thác người khác thay mặt lấy!

Buổi chiều nhanh đến hai điểm thời điểm, xưởng thuốc hai vị cao cấp người phụ trách, lúc này mới mang theo túi tiền đi tới 9 lâu.

Dựa theo đối phương yêu cầu, bọn hắn dùng hai cái đặc biệt lớn hào màu đen túi nhựa đem túi tiền khỏa, sau đó chú ý cẩn thận bỏ vào trong thùng rác.

Ai ngờ, đương hai người vừa mới rời đi hiện trường, thùng rác nơi đó liền xuất hiện một cái ngoài ý muốn tình trạng. Một cái quần áo lam lũ kẻ lang thang, bỗng nhiên quỷ quỷ túy túy xuất hiện ở thùng rác bên cạnh.

Sau đó, khiến người kinh ngạc một màn xuất hiện! Cái kia kẻ lang thang cũng không tìm kiếm đồ vật, mà là đánh một cái cái bật lửa, sau đó ngay cả đánh bật lửa cùng một chỗ, ném vào thùng rác!

Oanh. . .

Rác rưởi kia trong thùng không biết thêm cái gì chất dẫn cháy đồ vật, cái bật lửa vừa mới vào đi, bên trong liền lập tức bốc lên một đoàn ——trùng thiên hỏa diễm! ! !

Chương 555: Chương 555: Ban đêm xông vào bệnh viện tâm thần?

Chương 555: Ban đêm xông vào bệnh viện tâm thần?

Hung thủ quả nhiên không phải là vì tiền!

Nhận được tin tức mới nhất về sau, Triệu Ngọc đối mặt với viết đầy vụ án tư liệu điện tử màn hình lớn, khẽ thở dài một tiếng.

Thông qua cảnh sát kiểm nghiệm, trong thùng rác bôi lên một loại dùng lân cùng ni-trát ka-li chờ hỗn hợp mà thành chất dẫn cháy, đương kẻ lang thang châm lửa về sau, thế lửa trong nháy mắt biến lớn, chớp mắt nuốt sống kia 500 vạn tiền chuộc!

Tuyệt hơn chính là, không biết là hung thủ cố ý, vẫn là trùng hợp, sắp đặt tại 9 lâu bình chữa lửa, vậy mà đều là trống không! Cuối cùng, các cảnh sát vẫn là từ những tầng lầu khác tìm đến bình chữa lửa diệt lửa, bởi vì thế lửa lan tràn rất nhanh, 500 vạn đã bị thiêu đến còn thừa không có mấy!

Thẳng đến khi đó, Lý Lạc Vân đội trưởng mới rốt cục ý thức được, hung thủ ý đồ, căn bản cũng không phải là vì tiền! Bọn hắn tất cả đều bị đùa nghịch!

Mà lại, hắn còn rõ ràng một chút, đó chính là vì cái gì hung thủ sẽ cố ý yêu cầu, muốn bọn hắn dùng túi nhựa bao khỏa tiền chuộc! Bởi vì túi nhựa thiêu đốt đến càng nhanh, nếu như đổi lại tiền rương, vậy thì có

khả năng đốt không đến tiền!

Ngoài ra, kẻ lang thang cũng thật là kẻ lang thang, hắn công bố có người cho hắn một cái cái bật lửa cùng 500 khối tiền, muốn hắn làm như vậy. Hắn vốn cho rằng chỉ là một cái đùa ác mà thôi, cho nên liền làm theo! Giam giữ về sau, cảnh sát còn phát hiện, cái này kẻ lang thang tồn tại nhất định trí lực chướng ngại, căn bản không thể nào là cấp tốc án giết người hung thủ!

Theo như cái này thì, đây hết thảy đều là hung thủ sớm thiết kế tốt. Có thể đem 500 vạn thiêu hủy, đã nói hắn chẳng những không phải là vì tiền, mà lại đối Trường Tân Long Thái xưởng chế thuốc cũng có được nghiến răng mối hận! Đem tiền thiêu hủy, rất rõ ràng cũng là báo thù một loại!

Càng đáng sợ chính là, hung thủ đốt rụi tiền chuộc, cũng liền mang ý nghĩa trận này cấp tốc giết chóc cũng không dừng, vẫn đem tiếp tục! Ngày mai, vô cùng có khả năng xuất hiện thứ tư người bị hại!

Giờ phút này, Lý Lạc Vân đã phái ra nhân mã, cường điệu sưu tập Tinh Vân thương mậu cao ốc manh mối. Hắn cho rằng, đã hung thủ sớm tại trong thùng rác động tay động chân, vậy liền không có khả năng tránh đi tất cả giám sát thăm dò, tất nhiên sẽ lưu lại hình ảnh manh mối!

Bất quá, Triệu Ngọc cũng không cho rằng như vậy, hắn càng phát ra cảm giác, cái này cấp tốc án giết người hung thủ phi thường không đơn giản, hắn đã có thể không lưu dấu vết giết chết nhiều người như vậy, vậy thì càng đừng bảo là một cái nho nhỏ thùng rác!

Quả nhiên, đương Lý đội trưởng phái người tra lượt tất cả giám sát thăm dò về sau, đồng thời tìm tới bất luận cái gì rõ ràng video manh mối. Mặc dù có không ít người hướng bên trong khuynh đảo qua rác rưởi, nhưng những người kia cơ bản đều là 9 lâu nhân viên công tác, thương hạ người phụ trách tất cả đều nhận biết.

Thương hạ nhân viên quét dọn bộ môn công bố, cái kia thùng rác cũng không phải là có người tận lực đặt ở chỗ đó, mà là bọn hắn thương hạ cố định bày ra vị trí. Bởi vì thương hạ 9 lâu đều là tiệm ăn uống, rác rưởi lượng so những tầng lầu khác lớn, vì có thể kịp thời thanh lý, cho nên mới thả một cái đại hào thùng rác!

Lý Lạc Vân bởi vậy phán đoán, hung thủ có lẽ cũng không phải là từ hiện trường động tay chân, mà là sớm từ địa phương khác cho thùng rác bôi lên chất dẫn cháy.

Bất quá, mặc dù thương hạ bên này không có tra được hữu dụng manh mối, thế nhưng là cảnh sát lại căn cứ hung thủ gửi đi đầu kia bắt chẹt tin nhắn, tra được một đầu mối khác.

Bắt chẹt tin nhắn chính là thông qua Wechat, gửi đi đến xưởng thuốc một vị nào đó lãnh đạo trên điện thoại di động. Cảnh sát thông qua truy tung về sau, đã tra được gửi đi Wechat điện thoại tin tức, đồng thời tìm được điện thoại di động chủ nhân.

Nhưng mà, đợi đến cảnh sát xác nhận thời điểm, điện thoại chủ nhân lại công bố, điện thoại di động của nàng bị người đánh cắp, hơn nữa còn là sáng sớm vừa mới bị người đánh cắp!

Kết quả khiến người thất vọng, nhưng là Lý Lạc Vân vẫn chưa từ bỏ ý định phái ra nhân viên cảnh sát, đi điều tra điện thoại đường dây này, nhìn xem có thể hay không tìm tới giấu nghề cơ người!

Không có khả năng!

Không có khả năng. . .

Đối mặt với màn hình điện tử màn, Triệu Ngọc lại lần nữa sinh ra lo nghĩ, hắn càng phát ra cảm giác được, cấp tốc án giết người hung thủ,

cũng không phải là một người có thể một mình hoàn thành!

Những này bản án làm được thực sự quá cẩn thận!

Thử nghĩ một chút, một người đã muốn kế hoạch thế nào giết người không lộ ra dấu vết, lại được thiết kế như thế nào thiêu hủy 500 tiền chuộc, còn muốn nghĩ biện pháp đi trộm một cái điện thoại di động gửi đi bắt chẹt tin nhắn. . .

Như thế cẩn thận, phức tạp công việc, làm sao có thể là một thân một mình hoàn thành đâu?

Cho nên. . . Triệu Ngọc dùng tay điểm một cái màn hình điện tử, trong lòng nói, trận này cấp tốc án giết người, không thể nào là một người làm!

Hắn phải đối mặt, có lẽ là một cái giống Triệu Khánh như thế, bày ra kín đáo, rất có năng lực hành động công nghệ cao phạm tội đội!

Nếu thật là như vậy, vậy cái này trận cấp tốc án giết người đẳng cấp coi như cùng lúc trước suy nghĩ hoàn toàn khác biệt, thậm chí đã tăng lên tới chống khủng bố độ cao!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc lần đầu cảm thấy thời gian là như vậy cực kỳ bách! Nếu như bây giờ vẫn không thể khóa chặt người hiềm nghi, một khi xuất hiện thứ 4 tên người bị hại, hậu quả không thể nghi ngờ liền càng thêm nghiêm trọng!

Thế nhưng là, chính như hắn sở liệu nghĩ như vậy, cứ việc hung thủ liên sát ba người, hỏa thiêu tiền chuộc, làm xuống nhiều như vậy phạm tội sự thật, nhưng cảnh sát đối với hung thủ manh mối lại lác đác không có mấy, mặc dù đã làm đại lượng điều tra công việc, nhưng như cũ hiệu quả quá mức bé nhỏ.

Theo thời gian một chút xíu xói mòn, vô luận là Tấn Bình cảnh sát, vẫn là Triệu Ngọc, đều cảm giác áp lực dị thường to lớn!

Cuối cùng, Tấn Bình cảnh sát bất đắc dĩ làm ra một cái hạ hạ sách, từ xưởng thuốc hội đồng quản trị hiệp thương, sau đó cho xưởng thuốc tất cả nhân viên hạ đạt một đầu an toàn cấm đoán lệnh, yêu cầu bọn hắn chú ý tự thân an toàn, tăng cường đề phòng ý thức, mà lại không ở tại chỗ trong lúc đó, nhất định phải ở lại trong nhà, cấm chỉ tùy ý đi ra ngoài.

Có thể nghĩ, này ra lệnh đạt về sau, đối với xưởng thuốc nhân viên mà nói, không thể nghi ngờ đưa tới một trận sóng to gió lớn!

Chết ba người, trong xưởng lúc đầu đã tin đồn truyền bay đầy trời, bây giờ an toàn khiến một chút, càng thêm ấn chứng mọi người một ít suy đoán.

Trong lúc nhất thời, xưởng thuốc loạn trong giặc ngoài, lòng người bàng hoàng, rất nhiều xe ở giữa cùng bộ môn không thể không tạm thời ngừng kinh doanh. Thậm chí, vậy mà tập thể ngốc tại đơn vị, ngay cả nhà cũng không dám trở về!

Ngoài ra, cái này bạo tạc tính chất tin tức cũng không thể tránh khỏi truyền đến Trường Tân Long Thái từng cái phân xưởng bên trong, ác liệt ảnh hưởng có thể nghĩ. . .

Mặc dù cấp tốc án giết người mang tới ảnh hưởng càng phát ra khó mà khống chế, nhưng đã đến buổi chiều 11 điểm, Triệu Ngọc vẫn là lái xe chạy tới một nơi nào đó, đi làm một kiện "Việc tư" .

Bất quá, bởi vì hôm nay mở ra khôn quẻ, Triệu Ngọc lại cho rằng, cái này "Việc tư" có lẽ cũng có khả năng biến thành một kiện "Công sự" đi! ?

Căn cứ hệ thống nhắc nhở, phó bản kỳ ngộ sẽ tại buổi chiều 11 giờ 59

phút phát sinh , dựa theo địa đồ so với về sau, Triệu Ngọc ngạc nhiên phát hiện, nơi khởi nguồn điểm, vậy mà lại là một nhà bệnh viện!

Càng ngạc nhiên hơn chính là, nơi đó không chỉ có là một nhà bệnh viện, hơn nữa còn là một nhà đặc thù bệnh viện, Tấn Bình thị hoa hân tâm lý bệnh viện.

Tâm lý bệnh viện chỉ là mặt ngoài thuyết pháp, dân gian thuyết pháp thì là bệnh viện tâm thần!

Nói thật, Triệu Ngọc thật, thật rất hiếu kì, vì cái gì hôm nay phó bản kỳ ngộ, sẽ chỉ thị một cái đặc biệt như vậy địa phương?

Hắn kiểm tra một hồi tư liệu, mặc dù nhà này hoa hân tâm lý bệnh viện chính là một nhà tư nhân bệnh viện, nhưng từ quy mô đi lên giảng, lại là Tấn Bình thị quy mô lớn nhất một nhà tâm lý bệnh viện!

Dùng trên internet một câu không nghiêm cẩn lời nói tới nói, Tấn Bình thị một nửa trở lên bệnh tâm thần người bệnh, đều ở nơi này ở đâu!

Còn tốt!

Còn tốt. . .

Đương Triệu Ngọc lái xe đuổi tới bệnh viện, tìm được phó bản kỳ ngộ vị trí chính xác về sau, hắn lúc này mới thoáng nhẹ nhàng thở ra. Bởi vì mục tiêu vị trí, cũng không tại bệnh viện trong phòng bệnh, mà là chỉ thị bệnh viện kề sát bắc lâu vách tường hậu viện!

Bây giờ đang là đêm khuya, nếu như mục tiêu chỉ thị phòng bệnh, ban đêm xông vào bệnh viện tâm thần nhưng tuyệt đối không phải cái gì tốt chơi sự tình đi! ?

. . .

Chương 556: Chương 556: Từ trên trời giáng xuống ngươi

Chương 556: Từ trên trời giáng xuống ngươi

Bởi vì thời gian còn sớm, Triệu Ngọc cũng không lập tức leo tường mà vào, mà là đem xe dừng sát ở chân tường dưới đáy , chờ đợi lấy thời gian đến.

11 giờ 59 phút!

Triệu Ngọc cảm thấy, hệ thống đã lựa chọn thời gian này, có lẽ có cái gì ám chỉ! Phải biết, 11 giờ 59 phút thoáng qua một cái, nhưng chính là một ngày mới, cấp tốc án giết người hung thủ rất có thể sẽ xuất thủ lần nữa!

Đã như vậy, vậy mình lần này tới bệnh viện tâm thần, có thể hay không được cái gì thu hoạch ngoài ý muốn đâu?

Đêm tối im ắng, tĩnh đến dọa người.

Tuy có ánh trăng trút xuống, nhưng vừa nghĩ tới trong tường mặt những cái kia đặc thù bệnh nhân, Triệu Ngọc liền cảm giác toàn thân là lạ.

Vì làm dịu bầu không khí, Triệu Ngọc mở ra radio, bắt đầu nghe đài tiết mục.

Radio bên trong tất cả đều là một cái tiếp một cái quảng cáo, hắn đem tất

cả kênh tất cả đều điều một bên, lúc này mới rốt cuộc tìm được một cái ngay tại phát ra ca khúc kênh.

Nơi đó ngay tại phát hình một bài niên đại phi thường xa xưa ca khúc, Triệu Ngọc mặc dù quên ca khúc xuất xứ, lại quên không được kia quen thuộc giai điệu cùng ca từ:

"Ngươi từ trên trời giáng xuống ngươi, rơi vào trên lưng ngựa của ta. Như ngọc bộ dáng, thanh thủy ánh mắt, một tia cười yếu ớt để cho ta tâm nóng lên..."

Triệu Ngọc chỉ nhớ rõ, đây là một cái mình hồi nhỏ nhìn qua một bộ cổ trang phim truyền hình, cụ thể tên gọi là gì, đã không nhớ nổi.

Mặc dù ca khúc là vị nam ca sĩ biểu diễn, thế nhưng là ca từ uyển ước u nhã, giai điệu âm vang du dương, bao hàm lấy một loại anh hùng yêu mến mỹ nhân, lại tiếc nuối không đạt thổn thức chi ý!

"Ta không có loại lực lượng kia, muốn quên cũng hầu như không thể quên. Chỉ chờ đến đen nhánh ban đêm, mộng một lần kia đã từng cô nương yêu dấu..."

Nghe giai điệu duyên dáng ca khúc, Triệu Ngọc không khỏi nhớ tới Miêu Anh. Tư thế hiên ngang, như mộc xuân phong, đen nhánh tỏa sáng cây nấm đầu, nóng hổi mà mềm mại môi...

Miêu Anh, không biết, ngươi bây giờ thân ở phương nào, trôi qua được chứ?

Tình ý sâu sắc ở giữa, Triệu Ngọc phảng phất có thể nhìn thấy Miêu Anh ngay tại một cái hư ảo trong suy tưởng, ngay tại hướng mình ngoắc...

Làm thần thám...

Quên ta...

Không!

Quên ngươi,

Ta làm không được! Nhưng là thần thám, ta nhất định phải làm...

Trong lúc bất tri bất giác, ca khúc phát ra hoàn tất, mà thời gian cũng không còn nhiều lắm nhanh đến.

Triệu Ngọc điều chỉnh một chút tâm tính, sau đó mở cửa xe đi ra ngoài.

Trước đó, hắn cố ý đem Phaeton xe đứng tại chân tường dưới đáy, giờ phút này, hắn chỉ cần giẫm lên trần xe, liền có thể nhẹ nhõm vượt qua đi vào.

Hoa hân tâm lý bệnh viện hậu viện, là một cái phong bế khu vực, nhiều năm không người hỏi thăm, trong nội viện mọc đầy cỏ dại. Triệu Ngọc vừa hạ xuống địa, liền nhìn thấy một con chuột bự từ trong bụi cỏ chợt lóe lên.

Không đúng!

Nhìn đến đây cỏ hoang mọc thành bụi dáng vẻ, Triệu Ngọc lập tức cảnh giác lên. Bởi vì, loại này rách mướp địa phương, thường thường là vứt xác nơi tốt, nơi này... Có thể hay không...

Căn cứ địa đồ chỉ thị, Triệu Ngọc từng bước một cẩn thận từng li từng tí đi tới mục tiêu chỗ chỗ. Ai ngờ, chỗ mục tiêu ở vào lâu nền tảng dưới, nơi đó ngoại trừ vách tường bên ngoài, căn bản không có vật khác!

Cái này. . . Chuyện gì xảy ra...

Triệu Ngọc nhìn đồng hồ đeo tay một cái, đã là 11 giờ 57 phút, cái địa phương quỷ quái này, đến cùng sẽ phát sinh sự tình gì đâu?

Ai ngờ, hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, chợt nghe được từ đỉnh đầu của mình truyền đến một trận tiếng xột xoạt thanh âm, hắn lúc này mới vội vàng nhìn lên.

Bệnh viện cao ốc có mười mấy tầng chi cao, Triệu Ngọc không rõ, vì cái gì trên đỉnh đầu sẽ có vang động?

Kết quả, chờ hắn ngẩng đầu nhìn lên phía dưới, nhất thời kinh ngạc đến không muốn không muốn!

Nhưng gặp từ đại lâu tường ngoài bên trên, đúng là thình lình xuất hiện một cái bóng đen, kia rất rõ ràng là một người mặc quần áo màu đen, thân hình nhỏ bé người! ! !

Ta dựa vào!

Trong chốc lát, Triệu Ngọc nhớ tới vừa rồi ca từ: Ngươi từ trên trời giáng xuống ngươi...

Lại... Vậy mà... Thật sự có người từ trên trời giáng xuống! ?

Cái này. . .

Triệu Ngọc kinh ngạc ở giữa, liền như thế không nhúc nhích đứng tại chỗ nhìn thấy. Không bao lâu, cái bóng đen kia đã trở nên càng thêm rõ ràng, Triệu Ngọc nhìn thấy, người này dọc theo một sợi dây thừng, ngay tại nhanh nhẹn thiếp vách tường rủ xuống hàng.

Người này người mặc màu đen y phục dạ hành, mang theo một cái màu đen mũ, trên lưng còn đeo một cái màu đen hai vai bao! Mặt khác, Triệu Ngọc còn nhìn ra một chút, cái này thân người hình nhỏ nhắn xinh xắn,

chạy theo làm nhìn lại, hắn là một cái nữ nhân!

Nãi nãi của ta gấu...

Triệu Ngọc nuốt khô ngụm nước bọt, trong đầu thình lình lóe ra năm chữ to: Mẹ nó nữ phi tặc!

Hôm nay, thật sự là trướng kiến thức!

Triệu Ngọc con mắt không nháy mắt ngẩng lên đầu nhìn xem, nhưng gặp vị này nữ phi tặc động tác phi thường thuần thục, rủ xuống hàng ở giữa, không có phát ra nửa chút tiếng vang, xem xét liền là cái trong tay hành gia!

11 giờ 59 phút, một giây đều không kém thời điểm, nữ phi tặc vừa vặn bình yên rơi xuống đất, rơi vào Triệu Ngọc trước người.

Bởi vì nàng ngay tại hết sức chăm chú rủ xuống hàng bên trong, cũng không phát giác được sau lưng khác thường. Sau khi rơi xuống đất, nàng ngửa đầu, nghiêm túc quan sát đến trên đỉnh đầu tình trạng.

Triệu Ngọc còn tưởng rằng, nàng còn có cái gì đồng bọn đâu! Nào biết được theo trong tay nàng ấn xuống một cái thứ gì, đầu kia dây thừng vậy mà xoát đến từ trên cao rơi xuống, rơi trên mặt đất.

Thẳng đến lúc này, nữ phi tặc vẫn không có lưu ý đến Triệu Ngọc tồn tại, đúng là cúi người, bắt đầu thu thập dây thừng.

Triệu Ngọc cũng không có loạn động, mà là có chút hăng hái mà nhìn xem nhất cử nhất động của nàng, trong lòng còn tại suy nghĩ, cái này nữ phi tặc cũng thật là kỳ hoa, vậy mà lại đến bệnh viện tâm thần bên trong đến trộm đồ?

Nhìn nàng chuyên nghiệp như vậy dáng vẻ, không cần phải nói, nàng

khẳng định là cạy mở két sắt, trộm được rất nhiều tiền mặt a?

Triệu Ngọc ngay tại suy nghĩ ở giữa, không biết là thấy được nơi xa trên tường cái bóng, vẫn là cảm nhận được Triệu Ngọc hô hấp, nữ phi tặc bỗng dưng run rẩy một chút, vội vàng quay người lại xem xét.

Triệu Ngọc tượng đá đứng ở nơi đó, nữ phi tặc vừa quay đầu lại, hơi kém một đầu đụng Triệu Ngọc trên thân.

"A! ?"

Nữ phi tặc dọa đến đất bằng nhảy lên cao hơn hai trượng, giống như gặp quỷ run rẩy một chút! Sau khi rơi xuống đất, cũng bởi vì cực độ hoảng sợ, hơi kém không cho Triệu Ngọc quỳ xuống!

Triệu Ngọc lúc này mới nhìn thấy, nữ phi tặc lại còn mang theo một cái to lớn mép đen che đậy, che phải là cực kỳ chặt chẽ.

Lúc đầu, Triệu Ngọc nghĩ đến hét lớn một tiếng, lộ ra thân phận của mình. Thế nhưng là, hắn cảm thấy nơi này chính là trời tối người yên bệnh viện tâm thần, cứ như vậy hô to một cuống họng, tựa hồ không tốt lắm.

Bởi vậy, hắn không nói gì, mà là đưa tay đi bắt nữ nhân kia cánh tay, như muốn bắt lấy lại nói.

Ai ngờ, như thế thời điểm, nữ nhân đã từ cực độ hoảng sợ bên trong tỉnh táo lại, mắt nhìn thấy Triệu Ngọc đại thủ duỗi ra, nàng vậy mà một cái ngay tại chỗ lăn lộn, lăn đến một bên trong bụi cỏ, động tác lưu loát đến cực điểm.

U?

Triệu Ngọc nhếch miệng lên, trong lòng nói chuyện, đến ta Triệu thần

thám trong tay, còn muốn chạy? Nghĩ đến chỗ này, hắn một cái đánh ra trước, lại lần nữa đi bắt nữ phi tặc.

Nữ phi tặc thì mau từ trên mặt đất bò lên, hướng tường viện chạy tới.

Triệu Ngọc giương mắt nhìn một chút, tường viện gần như ba mét, như thế một cái tiểu nữ nhân làm sao có thể lật quá khứ?

Ai ngờ, Triệu Ngọc còn đánh giá thấp nữ nhân này năng lực, nàng khẽ vươn tay từ sau trên lưng thân ra một vật, sau đó đột nhiên hướng tường viện bên cạnh một cái trên nhánh cây bắn tới.

Ngay sau đó, một màn phảng phất chỉ có trong phim ảnh mới có thể nhìn thấy hình tượng xuất hiện, một cỗ dây thừng bắn ra về sau, vững vàng buộc tại trên nhánh cây, sau đó nữ nhân này nhấn một cái trong tay nút bấm, vậy mà trống rỗng bay lên, theo thân thể trên không trung lung lay, sau đó thuận lợi vượt qua tường viện, rơi xuống bên ngoài đi!

Ta đi!

Triệu Ngọc dưới sự kinh hãi, cũng không suy nghĩ nhiều, trực tiếp điểm mở trong đầu hệ thống giao diện, đem cái kia gọi là ẩn hình bật lên khí đạo cụ sử dụng ra.

Thời gian cấp bách, Triệu Ngọc một cái vọt mạnh về sau, trực tiếp từ dưới đất bật lên đến, cường đại bật lên khí nhất thời đem Triệu Ngọc bắn ra đi, vừa vặn từ cao cao tường viện vượt qua!

Ai ai ai...

Đương vượt qua tường viện về sau, Triệu Ngọc chợt nhớ tới một kiện chuyện trọng yếu, bật lên khí nhảy tuy cao, thế nhưng là... Rơi xuống đất làm sao bây giờ đâu?

Tường viện bên ngoài là đầu hắc ín đường cái, cái này nếu là trực tiếp ngã tại phía trên, vậy liền...

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, Triệu Ngọc còn không có nghĩ đến biện pháp, người cũng đã rơi xuống! Không nghĩ tới, người ta bật lên khí tự có ảo diệu, rơi xuống đất thời điểm, lò xo lập tức giảm lực giảm xóc, để Triệu Ngọc bình ổn rơi xuống.

Thế nhưng là, Triệu Ngọc dù sao cũng là lần thứ nhất sử dụng, bởi vì mình trọng tâm không có khống chế tốt, sau khi rơi xuống đất, lại mượn quán tính bắn ngược mấy lần, cuối cùng vậy mà bình lấy hướng về phía trước ngã văng ra ngoài.

Xảo chính là, vừa mới rơi xuống đất nữ phi tặc hoàn toàn không nghĩ tới, Triệu Ngọc vậy mà có thể từ phía sau cùng lên đến, liền dừng bước, quay đầu nhìn thoáng qua.

Kết quả, Triệu Ngọc vừa vặn đối diện bay đến, hai người đụng một cái đầy cõi lòng! Càng cẩu huyết chính là, sau khi ngã xuống đất, Triệu Ngọc một đầu đè vào đối phương trước ngực, gương mặt còn đụng phải một chút vừa mềm lại đạn đồ vật...

. . .

Chương 557: Chương 557: Như thấy quỷ

Chương 557: Như thấy quỷ

"Nha... Ừ..."

Ngã sấp xuống về sau, nữ phi tặc bị đau ah xong vài tiếng, lập tức nâng lên hai tay đập Triệu Ngọc đầu.

Lão thiên!

Triệu Ngọc vẫn còn ghé vào trước ngực nàng không ở tán thưởng, người nhỏ như vậy, nhưng nơi này lại... Như thế lớn, hồi tưởng cái kia danh từ, đồng nhan cự cái gì tới...

"A!" Lúc này, nữ phi tặc đã chậm quá mức mà đến, ngoại trừ liều mạng đập bên ngoài, còn nhấc chân thẳng đạp.

Triệu Ngọc bị đánh cho đau đớn, liền dứt khoát đưa tay bắt lấy nữ nhân mắt cá chân, sau đó đứng lên.

"Ai ai ai..."

Triệu Ngọc so nữ phi tặc cao hơn một cái đầu, giờ phút này đem nó đảo ngược tới, quả thực giống xách gà con đồng dạng. Nữ phi tặc treo không trung, trong miệng nghẹn ngào kêu to, hai tay lung tung vung vẩy.

Nhìn thấy này hình, Triệu Ngọc chỉ cảm thấy có chút buồn cười, liền muốn mở miệng cho thấy thân phận.

Ai ngờ, kia nữ phi tặc đang lay động bên trong, vậy mà không biết từ nơi nào biến ra người đứng đầu đèn pin tới. Đông! Chỉ một chút liền tinh chuẩn đập vào Triệu Ngọc trên đầu gối!

A nha!

Triệu Ngọc cũng là chủ quan, bỗng nhiên bị đối phương đánh trúng đầu gối, lập tức bị đau buông lỏng tay. Nữ nhân phốc đông quẳng xuống đất, lại hét thảm một tiếng.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian hai lần đi bắt, nữ nhân kia lại linh xảo đánh cái xoáy, đúng là từ Triệu Ngọc "Đương" hạ xuyên qua, trượt đến hắn sau lưng.

Triệu Ngọc động tác cũng không chậm, vội vàng trở lại đi bắt, một chút liền bắt lấy nàng ba lô.

Kết quả, tại nữ phi tặc giãy dụa xé rách phía dưới, ba lô xoạt một tiếng , liên đới lấy khoá kéo giật ra, đúng là từ bên trong rơi ra ngoài rất nhiều màu trắng hộp thuốc cùng bình thuốc...

Đát lạp lạp...

Hộp thuốc bình thuốc vãi đầy mặt đất, Triệu Ngọc thoáng ngơ ngác một chút, nữ phi tặc thì lập tức tháo bỏ xuống ba lô, nhanh chóng hướng trong bóng tối chạy mà đi...

Không thể nào?

Trong bọc vậy mà tất cả đều là thuốc! ?

Trong chốc lát, Triệu Ngọc nhớ tới trước kia có cái gọi là « bảo bối kế hoạch » phim đến, trong phim ảnh liền có nhân vật chính tiến về bệnh

viện trộm thuốc kiều đoạn!

Không nghĩ tới, trong hiện thực,

Thật là có dạng này người?

Cái này nữ phi tặc từ cao như vậy địa phương rủ xuống hạ, chẳng lẽ... Chỉ là vì những thuốc này! ? Mà lại, hắn lại dành thời gian nhìn thoáng qua bên cạnh cao ốc, hơn nữa, còn là từ bệnh viện tâm thần bên trong trộm ra?

Chẳng lẽ... Nữ phi tặc cũng là bệnh tâm thần?

Chậc chậc...

Nhìn xem nữ phi tặc sắp biến mất trong bóng đêm, Triệu Ngọc lòng hiếu kỳ đại thịnh, vội vàng hất ra cánh tay mau chóng đuổi xuống dưới.

Nữ phi tặc đừng nhìn là nữ nhân, nhưng chạy tốc độ thật nhanh, một cái chớp mắt liền chạy ra rất xa. Bất quá, Triệu Ngọc tốc độ đồng dạng không chậm, hắn theo sát phía sau, hai người liền tại cái này đêm khuya yên tĩnh trên đường nhỏ triển khai một trận truy đuổi.

Hoa hân tâm lý bệnh viện vốn là ở vào một chỗ rời xa thị khu địa phương, vị trí mười phần vắng vẻ, chu vi ngoại trừ một chút nhà máy bên ngoài, không có bất kỳ cái gì khu cư trú.

Đoạn đường này truy đuổi mà đến, ngay cả cái đèn đường đều không có. Thế nhưng là, hôm nay hết lần này tới lần khác ánh trăng trong sáng, nữ phi tặc không cần chiếu sáng cũng có thể thấy rõ con đường, nàng tại những này bờ ruộng dọc ngang tung hoành đường nhỏ bên trong xuyên tới xuyên lui chạy, ý đồ đem Triệu Ngọc vứt bỏ.

Thế nhưng là, mặc kệ nàng chạy thế nào, Triệu Ngọc nhưng thủy chung

theo sát phía sau, liền là không vung được. Cuối cùng, nữ phi tặc bị bức ép đến mức nóng nảy, nàng vậy mà hai ba lần lẻn đến trên một cây đại thụ, sau đó dọc theo đại thụ nhánh cây, nhảy tới cái nào đó nhà máy khu xưởng bên trong.

Oa, không hổ là phi tặc, thật mẹ nó lưu loát!

Triệu Ngọc ngẩng đầu nhìn kia tráng kiện đại thụ, phát hiện thân cây đặc biệt bóng loáng, cũng không biết nữ nhân kia đến cùng làm sao leo đi lên?

Bất quá, Triệu Ngọc đối với leo tường cũng có một bộ, hắn nhìn thấy tường viện phía dưới đứng thẳng một cái lớn thùng rác, lập tức xông lên, sau đó lợi dụng thùng rác độ cao, trực tiếp bay qua tường viện!

Kết quả, ngay tại hắn sau khi rơi xuống đất, một kiện ngoài ý muốn chợt phát sinh.

Triệu Ngọc vừa mới nhảy đến khu xưởng bên trong, vốn cho rằng kia nữ phi tặc hắn là sớm đã đi xa, nhưng ngẩng đầu ở giữa, lại bỗng dưng nhìn thấy, nữ phi tặc vậy mà không nhúc nhích đứng tại trước chân.

Ngay từ đầu, Triệu Ngọc còn tưởng rằng nữ phi tặc bị truy gấp mắt, đây là muốn cùng hắn đến cái liều chết quyết đấu đâu! Nhưng hắn vừa mới làm tốt chuẩn bị nghênh chiến, lại phát hiện nữ phi tặc chính toàn thân run rẩy mà nhìn xem ngay phía trước, căn bản không nhìn Triệu Ngọc tồn tại.

Triệu Ngọc dọc theo tầm mắt của nàng nhìn lại, lúc này mới bỗng dưng giật nảy mình, cơ hồ là không tự chủ được đem bàn tay đến lưng quần bên trên móc súng!

Thế nhưng là, hắn lần này cũng không phải là chấp hành nhiệm vụ, căn bản cũng không có mang thương.

Hỏng!

Triệu Ngọc trong lòng hơi hồi hộp một chút, cũng cùng nữ phi tặc đồng dạng, thân thể ngăn không được run rẩy lên.

Nguyên lai, giờ này khắc này, ngay tại hai người ngay phía trước 10 m địa phương xa, thình lình xuất hiện hai đầu hung ác mà to lớn —— chó săn! !

Hai đầu chó săn tất cả đều không có buộc dây xích, chính mở ra huyết bồn đại khẩu, một mặt ô Lỗ Lỗ gầm nhẹ, vừa dùng hung ác mắt chó trừng mắt nhìn Triệu Ngọc hai người, mắt nhìn thấy liền muốn bổ nhào đi lên!

Cái này hai đầu Đại Lang Cẩu so ông trùm còn phải cao hơn một đầu, cái này nếu là nhào lên một trận cắn xé, Triệu Ngọc hai người tính mệnh đáng lo.

Lúc này, Triệu Ngọc nhìn thấy nữ phi tặc run rẩy lui về phía sau một bước, hắn vội vàng mở miệng nhắc nhở: "Đừng nhúc nhích, ta là cảnh sát!"

"Ừm..." Nữ phi tặc quả nhiên dừng bước, run run rẩy rẩy hỏi Triệu Ngọc một câu, "Ngươi... Lời này của ngươi, là nói với ta, vẫn là cùng chó nói a?"

"Ta muốn để chó đừng nhúc nhích, nhưng là... Nó nhưng phải nghe a?" Triệu Ngọc nói thẳng mình bất đắc dĩ.

"Kia... Ngươi để cho ta đừng nhúc nhích, có phải hay không muốn để bọn chúng cắn chết ta, ngươi tốt chạy a?" Nữ phi tặc trợn nhìn Triệu Ngọc một chút.

Kỳ thật, Triệu Ngọc có ý tứ là, nếu như không chạy, có lẽ còn có thể giằng co chút thời gian, chỉ khi nào chạy trốn, hai đầu chó dữ tất nhiên dồn sức!

Thế nhưng là, đối mặt chó dữ, nữ phi tặc vẫn là không nhịn được lùi về phía sau mấy bước, kết quả, hai đầu chó dữ quả nhiên buông ra yết hầu, cuồng khiếu:

"Gâu gâu... Gâu gâu..."

To lớn tiếng chó sủa, đột nhiên phá vỡ đêm tối yên tĩnh, cũng triệt để phá vỡ nữ phi tặc tâm lý phòng tuyến. Nữ phi tặc rốt cuộc trấn tĩnh không ở, vội vàng xoay người liền chạy!

"Gâu gâu gâu..."

Quả nhiên, nàng bên này vừa mới chạy trốn, hai đầu chó dữ lập tức liền đuổi đi theo.

Đáng chết!

Triệu Ngọc mắng to một tiếng, vội vàng đi theo nữ phi tặc chạy như điên.

Gâu gâu gâu...

Gâu gâu gâu...

Nghe sau lưng Đại Lang Cẩu nóng nảy cuồng tiếng kêu, Triệu Ngọc cùng nữ phi tặc chơi bạc mạng chạy trốn. Nhưng cũng tiếc chính là, khu xưởng trống trải, căn bản không chỗ ẩn núp, như muốn tránh qua chó săn cắn xé, chỉ có một lần nữa vượt qua tường viện mới được.

Thế nhưng là, đầu tường cao cao, lật tiến đến dễ dàng, lật ra đi khó a!

Cái này. . .

Dưới tình thế cấp bách, Triệu Ngọc vốn định sử dụng một cái phi hành khí, mang theo nữ phi tặc cùng một chỗ bay qua. Thế nhưng là, cái này ẩn hình phi hành khí thực sự quá trân quý, hắn là thật tâm không nỡ a!

"Uy! Ngươi... Nhanh lên một chút đem ta từ trên tường đẩy lên đi!" Lúc này, nữ phi tặc xông Triệu Ngọc dùng mệnh khiến khẩu khí hô một tiếng.

"Nha!" Triệu Ngọc gật đầu đáp ứng xong sau, lập tức mắng cái nãi nãi gấu, ta đến lượt ngươi đúng không hả? A, ta đem ngươi đẩy lên tường đi? Vậy ta đâu? Phải bị chó cắn sao?

Trong chốc lát, Triệu Ngọc thậm chí toát ra một cá biệt nữ phi tặc trượt chân, để chó cắn nàng ác niệm!

Bất quá, hắn đương nhiên không có khả năng làm như vậy, tại nguy cấp như vậy thời khắc, Triệu Ngọc vẫn là lại nghĩ tới một cái khác chủ ý! Tại hắn đạo cụ cột bên trong, còn có một loại đạo cụ gọi là —— ẩn hình nước hoa!

Hắn nhớ kỹ, trước kia đang tra nhìn đạo cụ thời điểm, nó từng nhìn kỹ ẩn hình nước hoa giới thiệu. Nên đạo cụ sử dụng về sau, có thể tại sử dụng người trên thân tự động tạo ra chỉ định loại hình nước hoa. Mà tại rất nhiều nước hoa thuộc loại bên trong, giống như có một loại gọi là heo vị nước hoa.

Đúng!

Liền là cái này, hắn lúc ấy cảm thấy danh tự cổ quái liền nhìn nhiều mấy lần, phát hiện loại này heo vị nước hoa chủ yếu công hiệu, liền là dùng để đánh lui chó dữ!

Đã như vậy, vậy bây giờ sử dụng, không thể nghi ngờ không có gì thích hợp bằng.

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc không dám tiếp tục trì hoãn nửa giây, lập tức ấn mở nước hoa, từ bên trong tìm được loại kia heo vị nước hoa loại hình, sau đó trên người mình sử dụng ra.

Trong chốc lát, một cỗ gay mũi khó ngửi mùi bỗng nhiên thoát ra.

Không nghĩ tới, nước hoa này quả nhiên hiệu quả nhanh chóng, lúc đầu, trong đó một con Đại Lang Cẩu đã nhanh muốn bổ nhào vào Triệu Ngọc trên thân, lại bởi vì nước hoa đột nhiên phát ra, nó nhất thời chi chi kêu vài tiếng, sau đó chấn kinh rút lui trở về.

Bất quá, Triệu Ngọc có nước hoa hộ thân, nhưng nữ phi tặc cũng không có, thình lình ở giữa, bên kia Đại Lang Cẩu lao thẳng tới nữ phi tặc mà đi, mắt nhìn thấy liền muốn bổ nhào vào trên người nàng.

Triệu Ngọc tay mắt lanh lẹ, tranh thủ thời gian một tay lấy nữ phi tặc ôm trong ngực chính mình, sau đó dụng lực mà đưa nàng thân thể tại trước ngực mình dừng lại ma sát cọ lung tung...

"A... Ngươi... Bệnh tâm thần... A... Thối quá... A..." Chỉ một thoáng, nữ phi tặc lộn xộn mơ hồ, cộng thêm hoảng sợ thất thố, nàng hoàn toàn lý giải không được, Triệu Ngọc vì sao lại tại như thế thời điểm, sử dụng loại này phi chủ lưu lại hạ lưu động tác.

Chi chi... Con thứ hai chó săn nghe được mùi vị nước hoa về sau, cũng trong nháy mắt đình chỉ sủa gọi, hù đến giống như lui trở về.

Triệu Ngọc biết rõ chó dữ đã lui, lại vẫn ôm nữ phi tặc cọ a cọ, hắn cảm giác cô gái này phi tặc thân thể đặc biệt mềm mại có co dãn, nhất là...

Nhưng mà, ngay tại Triệu Ngọc cuồng cọ thời điểm, nữ phi tặc khẩu trang bỗng nhiên bị hắn cọ rơi mất, hai người khoảng cách gần như thế, Triệu Ngọc một chút liền thấy rõ nữ tử này dung mạo!

A! ! !

Ai ngờ, Triệu Ngọc lại bỗng dưng giật nảy mình, chẳng những buông ra nữ phi tặc, mà lại cấp tốc lui về phía sau hai bước, hơi kém đưa tại trên mặt đất!

"Ngươi..."

Nữ phi tặc mặc dù không rõ nội tình, nhưng vẫn là quay người lại trèo lên đầu tường, leo tường rời đi, hiện trường chỉ để lại mắt lộ hoảng sợ, phảng phất như là thấy quỷ Triệu Ngọc...

. . .

Chương 558: Chương 558: Heo vị nước hoa

Chương 558: Heo vị nước hoa

Sống gặp quỷ!

Triệu Ngọc cảm giác lông tơ đứng thẳng, tê cả da đầu, quả thực không thể tin được mình vừa rồi tất cả những gì chứng kiến.

Nữ nhân này, làm sao như vậy giống...

Chi chi... Chi chi...

Hai đầu Đại Lang Cẩu kiêng kị Triệu Ngọc trên thân tán phát heo vị nước hoa, không dám tới gần, nhưng cũng không chịu rời đi. Triệu Ngọc lo lắng vạn nhất nước hoa biến mất, bọn chúng sẽ còn vọt tới, cũng tranh thủ thời gian hai, ba bước chui lên đầu tường, vượt qua đến khu xưởng bên ngoài.

Thối...

Không là bình thường thối, loại kia gay mũi nước hoa thật sự là danh phù kỳ thực, Triệu Ngọc chỉ cảm thấy mình giống như rớt xuống trong chuồng heo đồng dạng, hun đến mình sắp nôn!

Thế nhưng là, loại nước hoa này là ẩn hình nước hoa, cho dù hắn cởi áo khoác, lại vẫn là thoát khỏi không xong.

Bởi vì trước đó một trận loạn truy chạy loạn, Triệu Ngọc có chút không biết rõ phương hướng, tại tĩnh mịch trên đường nhỏ đi vòng vo hơn nửa ngày, mới tìm được hoa hân tâm lý bệnh viện cao ốc chỗ.

Khi hắn dọc theo bệnh viện tường viện trở lại Phaeton xe phụ cận về sau, phát hiện kia nữ phi tặc ba lô, cùng rơi lả tả trên đất hộp thuốc bình thuốc, vẫn lưu tại nguyên địa.

Bởi vậy có thể thấy được, nữ phi tặc cũng không có mạo hiểm trở về nhặt thuốc.

Bất thường!

Triệu Ngọc đem đồ vật nhặt lên ném vào mình ô tô rương phía sau, lúc này mới mở cửa xe ngồi xuống trên ghế lái. Nhưng mà, heo vị nước hoa thực sự xú khí huân thiên, vừa mới tiến đến, trong ôtô liền tất cả đều biến thành chuồng heo hương vị.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian mở ra trong đầu hệ thống, tìm tới ẩn hình nước hoa đạo cụ, đem nó cưỡng ép quan bế.

Nào biết được, chờ hắn quan bế lúc vừa cẩn thận kiểm tra một hồi đạo cụ nói rõ về sau, hơi kém không có một đầu đâm chết! Nguyên lai, loại này heo vị nước hoa chủ yếu thành phần gọi là hùng ankin đồng, chính là từ phát tình heo đực nước tiểu cùng nước bọt bên trong đề luyện ra! Loại vật này mặc dù vừa thối lại tao, nhưng đối với ác khuyển công kích lại có hiệu quả.

Giờ phút này, cứ việc nước hoa đã cưỡng ép quan bế, nhưng nó trước đó bay hơi ra "Hương" vị, lại vẫn vung đi không được, để Triệu Ngọc dị thường buồn nôn.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian mở ra ô tô thông Phong hệ thống, ý đồ

đem mùi thối mau chóng khu trừ.

Bất quá, cùng heo vị mùi nước hoa tương đối, liên quan tới vừa rồi kia gặp quỷ một màn, đồng dạng để Triệu Ngọc lòng còn sợ hãi, kinh ngạc không thôi!

Vì cái gì?

Làm sao có thể là nàng! ?

Nguyên lai,

Triệu Ngọc vừa rồi không cẩn thận cọ rơi mất nữ phi tặc khẩu trang về sau, hắn bỗng dưng phát hiện, cái này nữ phi tặc dung mạo, vậy mà cùng hắn trước kia thấy qua một bộ tử thi giống nhau như đúc! ! !

Mấy tháng trước đó, sớm tại Triệu Ngọc phá án và bắt giam cổ mộ án giết người thời điểm, đã từng tiện thể chân còn phá án và bắt giam cùng một chỗ cổ trang nữ thi án. Về sau, trải qua điều tra chứng thực, cổ trang nữ thi án người chết, chính là một cái ngoại hiệu gọi là "Cách cách" văn vật con buôn.

Thế nhưng là, mãi cho đến đạo trưởng Viên Thụ Tài đền tội về sau, đối với cái này "Cách cách" thân phận cũng không có để lộ, ai cũng không biết nàng lai lịch cụ thể, không biết tên thật của nàng gọi là gì.

Triệu Ngọc Thanh sở nhớ kỹ, tại hắn dốc lòng phá án và bắt giam án này thời điểm, bởi vì năm đó "Cách cách" thi thể đã tại trong huyệt mộ phát sinh hư thối, cho nên, hắn từng để cho ảnh hình người chuyên gia hoàn nguyên qua "Cách cách" chân dung.

Lợi hại hơn là, Triệu Ngọc tra án thường thường đều là toàn thân tâm đầu nhập, cho nên tại rất nhiều cái phân tích tình tiết vụ án ban đêm, hắn từng vô số lần mà đối với "Cách cách" chân dung suy nghĩ qua tình tiết

vụ án. Cho nên, "Cách cách" dung mạo đã giống lạc ấn khắc ở trong đầu của hắn.

Cũng chính là bởi vì dạng này, khi hắn tại như thế một cái nửa đêm canh ba, đột nhiên khoảng cách gần nhìn thấy một cái cùng "Cách cách" dáng dấp giống nhau như đúc nhân chi về sau, tự nhiên sẽ dọa kêu to một tiếng!

So với bình thường người đến, Triệu Ngọc coi như đủ thần kinh thô, thế nhưng là đột nhiên nhìn thấy một bộ mình khắc sâu ấn tượng thi thể, liền như thế sống sờ sờ đứng tại trước mắt, dù cho là hắn cũng chịu không được, tại chỗ dọa đến trái tim thình thịch trực nhảy, mặt mũi trắng bệch!

Bất quá... Đương Triệu Ngọc giờ phút này một lần nữa trở lại trên ô tô, dần dần tỉnh táo lại về sau, nhưng dần dần lĩnh ngộ được cái gì.

Nha... Không đúng...

Hắn không khỏi một trận thoải mái, cái này nữ phi tặc mặc dù bộ dáng cùng "Cách cách" không có sai biệt, nhưng các nàng hai là không thể nào vì cùng là một người! Bởi vì, nếu như "Cách cách" còn sống, năm nay đã hơn 40 tuổi! Mà cái kia nữ phi tặc lại rõ ràng phi thường trẻ tuổi, có lẽ ngay cả 20 tuổi cũng chưa tới!

Hô...

Triệu Ngọc đem đầu duỗi ra ngoài cửa sổ, dùng sức hít thở một chút, heo vị nước hoa y nguyên vẫn là như vậy gay mũi.

Bất quá, tại thoáng nghĩ rõ ràng về sau, Triệu Ngọc cảm giác sợ hãi đã không còn sót lại chút gì . Bất quá, hắn vẫn cảm thấy, trên đời này rất không có khả năng sẽ xuất hiện trùng hợp như thế sự tình!

Đã cái này nữ phi tặc dáng dấp cùng "Cách cách" giống nhau như đúc,

nói không chừng, hai người ở giữa có lẽ có cái gì quan hệ máu mủ.

Chẳng lẽ... Nữ phi tặc là "Cách cách" con gái tư sinh hay sao?

Ông...

Triệu Ngọc nổ máy xe, chuẩn bị rời đi nơi đây.

Bất quá, hắn thứ nhất lựa chọn cũng không phải là về khách sạn, cũng không phải trở về Tấn Bình cục cảnh sát, mà là tiếp tục truy tung cái kia nữ phi tặc hạ lạc!

Nguyên lai, mặc dù tại nữ phi tặc chạy trốn một nháy mắt, Triệu Ngọc ở vào thật sâu trong sự sợ hãi, nhưng hắn cuối cùng vẫn là bản năng bắn một cái ẩn hình camera ra ngoài.

Camera chuẩn xác trúng đích nữ phi tặc, được đặt ở nàng trên thân.

Nói cách khác, Triệu Ngọc hiện tại có thể rõ ràng xem đến, nữ phi tặc trải qua hết thảy, có thể dựa theo video đến tìm kiếm nàng.

Thế là, Triệu Ngọc một mặt lái xe, một mặt mở ra camera truy tung nàng đường chạy trốn.

Kết quả, đương giám thị ống kính mở ra về sau, Triệu Ngọc lập tức phát hiện hai chuyện: Một cái là, hắn camera đánh sai lệch, đánh thẳng tại nữ phi tặc trên cánh tay, cho nên bây giờ thấy hình tượng, tất cả đều là từ nàng cùi chỏ góc độ bên trên nhìn thấy, ống kính lắc lư đến kịch liệt, video hỗn loạn tưng bừng mơ hồ.

Thứ hai, ống kính mặc dù mơ hồ, nhưng Triệu Ngọc có thể nhìn thấy hình tượng ngay tại phi tốc lấp lóe, bởi vậy có thể thấy được, nữ phi tặc tất nhiên là đón xe rời đi, mà lại tốc độ không chậm.

Bất quá, từ cùi chỏ ngẫu nhiên bắt giữ video đến xem, nữ phi tặc hắn là ngay tại một người lái xe, cũng không đồng bọn.

Chậc chậc...

Càng là như thế, Triệu Ngọc thì càng hiếu kì. Hắn đặc biệt muốn biết, hệ thống an bài lần này phó bản kỳ ngộ, để hắn gặp được một cái cùng "Cách cách" giống nhau như đúc nữ nhân, rốt cuộc là ý gì?

Bất quá, truy tung cũng không phải một chuyện dễ dàng sự tình. Bởi vì ống kính đều là từ nữ phi tặc cùi chỏ bên trên nhìn thấy, từ những cái kia lắc lư mơ hồ hình ảnh bên trong, rất khó bắt được nàng động tĩnh.

Bất quá, đương Triệu Ngọc nghiêm túc quan sát mấy phút sau, chợt phát hiện ống kính xuất hiện ngắn ngủi ổn định. Theo đoán chừng, hắn là nữ phi tặc ngay tại giao lộ chờ đèn đỏ, sau đó đem cùi chỏ đặt ở trên cửa sổ xe.

Xuyên thấu qua ống kính, Triệu Ngọc có thể nhìn thấy rõ ràng cảnh đường phố, rất nhanh, hắn liền từ trong màn ảnh thấy được một cái lớn biển quảng cáo, đối với cái này biển quảng cáo, lúc trước hắn cũng đã gặp qua.

Thế là, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian tăng thêm tốc độ, hướng biển quảng cáo vị trí lái đi. Bây giờ đang là trời tối người yên thời khắc, Triệu Ngọc không bao lâu liền tìm được biển quảng cáo.

Sau đó, hắn thông qua trong đầu giám sát ống kính, thời gian dần qua làm rõ ràng nữ phi tặc hướng đi, sau đó lặng lẽ đi theo.

Mười mấy phút về sau, Triệu Ngọc nhìn thấy, nữ phi tặc lái xe ngoặt vào một mảnh khu dân cư, kia phiến khu dân cư ở vào vắng vẻ ngoại ô, bên trong đại bộ phận đều là nhà trệt.

Lại một lát sau, nữ phi tặc rốt cục dừng xe xong, đi tới một cái bề ngoài nhìn qua mười phần rách rưới hai tầng lầu trước mặt.

Kia hai tầng lầu xây ở gian nào đó nhà trệt trên đỉnh, đều là dùng giá rẻ bọt biển tấm kiến tạo lên. Nữ phi tặc mở ra thông hướng lầu hai cửa nhỏ, sau đó dọc theo bên ngoài thang lầu trực tiếp lên lầu hai.

Triệu Ngọc lưu ý đến, kia nữ phi tặc hành tẩu vội vàng, tựa hồ là một loại phi thường nóng nảy trạng thái.

Bất quá, cũng không lâu lắm, hắn liền thình lình minh bạch, nữ phi tặc vì sao vội vã như thế rồi? Nguyên lai, nàng mới vừa tiến vào phòng của mình, liền không kịp chờ đợi chạy đến một cái nhỏ hẹp phòng tắm, gần như điên cuồng cởi y phục của mình...

Nha...

Triệu Ngọc lúc này mới thấy rõ, nữ phi tặc tất nhiên là chịu không được kia cỗ thần kỳ "Hương" nước hương vị...

Chương 559: Chương 559: Mùi vị gì?

Chương 559: Mùi vị gì?

Buồn bực nhất ngay ở chỗ này, mặc dù Triệu Ngọc thông qua tràn ngập hơi nước, đó có thể thấy được cái kia nữ phi tặc đang tắm, nhưng bởi vì ẩn hình camera được đặt ở nàng cùi chỏ vị trí, cho nên hắn cơ hồ cái gì cũng không nhìn thấy, coi như ngẫu nhiên nhìn thấy trắng lóa như tuyết đùi, cũng bất quá là chợt lóe lên, thấy không rõ lắm. . .

Xuyên thấu qua camera, hắn nhìn thấy càng nhiều, đều là kịch liệt đung đưa vách tường. Trên vách tường dán cũ kỹ gạch men sứ, rất nhiều nơi đều có tổn hại, bởi vậy có thể thấy được, nữ phi tặc chỗ ở, điều kiện hắn là mười phần đơn sơ.

Lúc này, Triệu Ngọc lái xe, đã chui vào nữ phi tặc chỗ hẻm, mặc dù trong ngõ hẻm giao thoa tung hoành, tình huống phức tạp, nhưng Triệu Ngọc vẫn là rất mau tìm đến nữ phi tặc chỗ tầng hai lầu nhỏ.

Ngẩng đầu nhìn lại, nhưng gặp trong phòng tản ra ngọn đèn hôn ám, nếu như đặt ở lúc bình thường, ai cũng sẽ không chú ý tới cái này đơn sơ mà rách nát địa phương.

Triệu Ngọc biết, nữ nhân tắm rửa lề mề, mà lại, nữ phi tặc thân trúng heo vị nước hoa, cái này tắm, nàng làm sao cũng phải tẩy hơn nửa canh giờ mới được a!

Lúc này, Triệu Ngọc đem nữ phi tặc từ bệnh viện tâm thần trộm được túi kia thuốc lấy ra kiểm tra một hồi, đồng thời căn cứ tên thuốc từ trên điện

thoại di động tra tìm một chút.

Kết quả, những thuốc này đều không ngoại lệ, đều là một loại đinh tiên bổn loại kháng bệnh tâm thần dược vật. Loại thuốc này vật chẳng những giá cả đắt đỏ, mà lại đều là đơn thuốc loại dược phẩm , người bình thường cho dù có tiền cũng không mua được!

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc không khỏi càng thêm hiếu kì, nữ phi tặc phí đi lớn như vậy công phu, chẳng lẽ, chỉ là vì trộm như thế mấy bao thuốc sao? Hay là nói, bản thân nàng là một cái bệnh tâm thần người bệnh, cần những dược vật này đến ức chế bệnh tình của mình?

Theo lý thuyết, nữ nhân tắm rửa đều rất lề mề, thế nhưng là, nữ phi tặc lại chỉ dùng không đến 5 phút bộ dáng, liền vội vàng cọ rửa hoàn tất.

Bỗng dưng, nữ nhân kia có thể là bỗng nhiên giương lên cánh tay, cùi chỏ bên trên ống kính chỉ một cái trở nên rõ ràng. Triệu Ngọc có thể rõ ràng xem đến, tại một cỗ lờ mờ lại nhiệt khí bốc hơi không gian thu hẹp bên trong, nữ phi tặc dung mạo cùng đại bộ phận thân thể thình lình xuất hiện ở một chiếc gương bên trong!

Nha. . .

Triệu Ngọc thấy rõ, nữ phi tặc hắn là ngay tại chải vuốt tóc, cho nên cùi chỏ nâng lên về sau, lúc này mới chiếu đến trên gương.

Lão thiên!

Nhìn xem trong kính nữ nhân, Triệu Ngọc không khỏi hít một hơi lãnh khí, đã bị nữ nhân dung mạo tươi đẹp rung động thật sâu, lại cảm nhận được một loại không thể gọi tên không rét mà run!

Nữ nhân này. . . Cùng cổ trang nữ thi thật sự là quá giống! Trong gương tấm kia tuyệt mỹ mặt, cùng hắn phá án lúc mỗi ngày thưởng thức quan sát nữ thi chân dung, quả thực không sai chút nào!

Hồi ức "Cách cách" hình dáng đặc thù, hai người thân cao thể trọng, thậm chí một ít tứ chi hình thái tất cả đều duy trì nhất trí kinh người!

Hoảng hốt ở giữa, Triệu Ngọc thậm chí sinh ra một cỗ ảo giác, phảng phất vị kia cổ trang nữ thi thật sống lại!

Làm sao có thể giống như vậy đâu?

Chẳng lẽ. . . Cái này nữ phi tặc, là cách cách nữ nhi sao?

Căn cứ Lý Tu Sinh hồi ức, "Cách cách" lúc ấy cùng đại lão bản Hoàng Tinh khiến cho lửa nóng, chẳng lẽ lại, cái này nữ phi tặc liền là cách cách cùng Hoàng Tinh hài tử? Hay là, là cách cách đang cùng theo Hoàng Tinh trước đó, cùng những người khác sinh ra con gái tư sinh! ?

Không biết tại sao, nhìn xem trong đầu nữ phi tặc mê người ống kính, Triệu Ngọc đang ngạc nhiên bên ngoài, bỗng nhiên sinh ra một tia khô nóng. Không biết, là hắn thấy được trong kính cỗ kia đồng nhan cự x hoàn mỹ thân thể, vẫn là trên người heo vị nước hoa có một loại nào đó thôi tình tác dụng, tóm lại, hắn cảm giác ý thức của mình có chút không bị khống chế, phảng phất tẩu hỏa nhập ma, ý loạn tình mê.

Bất quá, Triệu Ngọc cỗ này khô nóng cũng không tiếp tục bao lâu, liền bị giám sát ống kính bên trên bỗng nhiên xuất hiện một màn hạ nhiệt, bại lửa!

Trong màn ảnh, nữ phi tặc tắm rửa xong vừa mới mặc xong quần áo, lại tựa như chợt nghe cái gì dị hưởng, vội vàng dọa đến co rụt lại thân thể, sau đó tắt đi phòng tắm đèn.

Ẩn hình camera không có nhìn ban đêm công năng, Triệu Ngọc tự nhiên là cái gì cũng nhìn không thấy. Thế nhưng là, hắn lại vô ý thức cảm giác được, tình huống tựa hồ gây nên!

Quả nhiên, đương Triệu Ngọc ngẩng đầu hướng ngoài cửa sổ xe nhìn lại về sau, thình lình nhìn thấy, trong bóng tối vậy mà xuất hiện năm sáu người đến, những người này chính nhanh chóng hướng nữ phi tặc chỗ tầng hai trên tiểu lâu di động đi qua.

Những người này hành động bí ẩn, rón rén, có trong tay người còn cầm đao tử, xem xét cũng không phải là người tốt lành gì! Đương Triệu Ngọc nhìn sang thời điểm, mấy người kia đã lưu loát mở ra khóa cửa, đi vào nữ phi tặc trong phòng.

Ngay sau đó, bọn hắn thình lình mở ra trong phòng đèn lớn.

Triệu Ngọc thấy thế, vội vàng lại lần nữa quan sát trong đầu video theo dõi. Lúc này, video theo dõi cũng phát sáng lên, kia nữ phi tặc rõ ràng phát hiện những cái kia khách không mời mà đến, lúc này đang muốn từ sau cửa sổ đào tẩu.

Nhưng mà, để nàng không kịp chuẩn bị chính là, cửa sau bên ngoài thế mà sớm có mai phục, nàng vừa mới đem thân thể nhô ra đi, liền bị hai cái lưng hùm vai gấu nam tử chặn ngang tóm lấy.

Ngay sau đó, ống kính bắt đầu một trận kịch liệt lắc lư, thẳng đến mấy chục giây về sau, mới rốt cục khôi phục bình ổn. Thế nhưng là, bởi vì ống kính đến từ cùi chỏ, Triệu Ngọc chỉ có thể nhìn thấy mấy đầu không ở lắc lư đùi người, lại thấy không rõ những người kia tướng mạo.

Ai ngờ, ống kính vừa mới ổn định một hồi, lại theo người nào đó vọt tới trước, lần nữa trở nên một mảnh lộn xộn.

Móa!

Triệu Ngọc thấy rõ, trận này lay động kịch liệt, tất nhiên là có người cho nữ phi tặc một cái bàn tay, đưa nàng đập ngã trên mặt đất!

Không được. . .

Nhìn thấy đám người này thế tới hung mãnh, Triệu Ngọc lo lắng nữ phi tặc có sinh mệnh nguy hiểm, không thể lại ở tại trong xe yên lặng theo dõi kỳ biến, hắn tranh thủ thời gian xuống xe, lặng lẽ đi tới hai tầng lầu gian phòng bên ngoài, nghiêng tai lắng nghe.

"Ba!"

Kết quả, một cái thanh thúy tiếng bạt tai vang lên lần nữa, chờ Triệu Ngọc dọc theo khe cửa đi đến xem xét, phát hiện nữ phi tặc đã khóe miệng chảy máu ngã trên mặt đất!

"Hừ! Ngươi nha đầu này, thật là sống dính nhau!" Nói chuyện, là một cái mặt đen nam tử, người này chẳng những một mặt hung tướng, mà lại bên phải trên gương mặt còn có một đạo doạ người mặt sẹo."Ngươi có biết hay không, cái gì gọi là động thủ trên đầu thái tuế, hả? Ngươi lá gan cũng quá lớn!"

"Ta muốn. . . Thóa. . ." Nữ phi tặc nôn một ngụm máu mạt, trừng mắt vết sẹo đao kia mặt nói, "Ta muốn gặp nhị gia! Ta tự mình cùng hắn giải thích một chút, chuyện này căn bản không phải ta làm, các ngươi không nên ngậm máu phun người! Bằng không, ta cũng sẽ không lưu tại nơi này!"

"Hừ! Nghĩ đến thật đúng là đẹp!" Mặt thẹo hung ác nói, "Thôi Lệ Châu, ngươi còn muốn làm sao giảo biện? Hiện tại toàn bộ Tấn Bình đều truyền khắp! Làm chúng ta nghề này quy củ, ngươi sẽ không không hiểu sao? Nếu như còn muốn mệnh, mau đem hàng giao ra, nếu không. . . Đừng trách ca ca ta không khách khí!"

"Nhị gia nhìn rõ mọi việc, hắn tất nhiên biết ta là vô tội! Lão nhân gia ông ta sẽ thay ta chủ trì công đạo!" Nữ phi tặc lau,chùi đi khóe miệng tụ huyết, quát, "Bàng Dũng, ngươi mau dẫn ta đi gặp nhị gia!"

"Hừ! Tiểu nha đầu. . ." Tên là Bàng Dũng mặt thẹo nhìn một chút Thôi Lệ Châu trần trụi bên ngoài đùi, tà dị cười nói, "Ha ha, xem ra, ngươi vẫn là không biết rõ hiện tại tình trạng a! Ngươi cho rằng, ngươi bây giờ không đem hàng giao ra, còn có thể nhìn thấy nhị gia sao?"

"Hỗn đản! Không phải ta làm, ta đi chỗ nào cho ngươi tìm hàng đi?" Thôi Lệ Châu phẫn nộ quát, "Chẳng lẽ, ngươi nghĩ công báo tư thù sao? Nói cho ngươi, quay đầu nếu để cho nhị gia biết, ta muốn ngươi đẹp mặt!"

"Hừ! Đừng cầm nhị gia tới dọa ta có được hay không, " Bàng Dũng hung hăng trừng một cái, "Ngươi còn không biết a? Nhị gia đã tiến vào, mà lại cả một đời đều không ra được! Ngươi chỗ dựa, đã xong đời!"

"A! ?" Thôi Lệ Châu kinh ngạc muôn dạng, "Ngươi. . . Ngươi nói bậy!"

"Ha ha, tốt, không tin đúng không? Vậy ta liền dùng sự thực để chứng minh một chút, ta không phải nói bậy tốt a?" Bàng Dũng nhìn một chút một đám thủ hạ, quát, "Đến a, các ngươi không phải vẫn muốn nhìn xem Thôi tiểu thư thân thể sao? Cơ hội tới, các ngươi hiện tại liền cho ta đem nàng lột! Sau đó, để đại ca ta cho các ngươi làm hiện trường làm mẫu, cam đoan so với các ngươi nhìn bàn kích thích, ha ha ha. . ."

"Bàng Dũng! Ngươi dám!" Thôi Lệ Châu dọa đến trừng to mắt, ánh mắt bên trong đã che kín sợ hãi.

"Ha ha ha, quá tốt rồi. . ." Bàng Dũng chúng thủ hạ lại một trận hân hoan, lập tức hướng Thôi Lệ Châu xúm lại quá khứ, chuẩn bị động thủ.

Ai ngờ, đúng lúc này, đứng tại cạnh cửa Bàng Dũng lại phồng lên cái mũi ngửi ngửi, đồng thời tò mò hỏi một câu: "Ai? Đây là vị gì con a? Làm sao thúi như vậy? Có vẻ giống như. . . Rơi chuồng heo như vậy đâu? Chẳng lẽ. . . Thôi tiểu thư nhà hầm phân heo rồi?"

. . .

Chương 560: Chương 560: Không chính thức thẩm vấn

Chương 560: Không chính thức thẩm vấn

"Không đúng! Mùi vị kia. . . Giống như mới vừa rồi còn không có đâu!" Bàng Dũng vừa dùng cái mũi nghe, một mặt hướng cửa chính chỗ tìm kiếm, "Giống như. . . Từ bên ngoài truyền vào tới đi. . . Thật thối!"

Ai ngờ, hắn bên này vừa mới đến gần cổng , bên kia nằm dưới đất Thôi Lệ Châu chợt bạo khởi. Nàng đầu tiên là dùng chân đá ngã một tay chân, sau đó nhanh chóng xuyên qua đám người, ý đồ từ sau cửa sổ chạy trốn ra ngoài.

Thế nhưng là, những cái kia tay chân đã sớm chuẩn bị, đi đầu một cái đã sớm đem Thôi Lệ Châu lộ tuyến ngăn trở!

"Hừ hừ. . . Muốn chạy, mấy anh em còn không hảo hảo thưởng thức một chút đâu!" Trong đó một cái tay chân cười gằn nói, "Thôi tiểu thư thế nhưng là chúng ta mấy anh em nữ thần trong mộng a! Vóc người này, quá phát nổ. . ."

Nói, mấy tên tay chân giang hai tay ra, giống như đang chơi diều hâu bắt gà con, đang không ngừng thu nhỏ lại vòng vây.

"Đừng tới đây, đừng tới đây! Lại tới, ta liền báo cảnh sát!" Thôi Lệ Châu hét lớn một tiếng, nhưng rống xong mới phát hiện, mình vừa mới tắm rửa xong thay đổi áo ngủ, trong túi căn bản không có điện thoại.

Nhìn thấy Thôi Lệ Châu đồng nhan cự như, ăn mặc lại ít, mấy tên tay chân chảy nước miếng đều chảy ra, rốt cuộc kìm nén không được, cùng một chỗ hướng nàng nhào tới!

Cạch!

Kết quả, ngay tại nguy cấp như vậy trước mắt, Triệu Ngọc cuối cùng từ bên ngoài vọt vào!

Bởi vì Bàng Dũng ngay tại nơi cửa kiểm tra mùi thối nơi phát ra, Triệu Ngọc vừa mới xông vào, Bàng Dũng liền bị cánh cửa đụng bay ra ngoài.

"Tất cả chớ động! Cảnh sát!" Triệu Ngọc hét lớn một tiếng đồng thời, còn làm ra một cái móc súng động tác.

"A! ?" Chúng tay chân bỗng dưng giật nảy mình, tất cả đều nhìn về phía Triệu Ngọc.

"Các ngươi đã bị bao vây!" Triệu Ngọc lại quát một tiếng, súng ngắn vẫn không có móc ra ý tứ.

Cái nào nghĩ đến, Bàng Dũng dẫn đầu một đám tay chân, đều là ngày bình thường chuồn vào trong nạy ra khóa tên trộm kẻ cắp chuyên nghiệp, tên trộm cùng lưu manh nhất không giống địa phương, liền là bọn hắn đặc biệt sợ hãi cảnh sát, tất cả đều cùng chuột gặp mèo đồng dạng.

Bởi vậy, chợt nhìn đến Triệu Ngọc miệng nói cảnh sát, những người này căn bản không có suy nghĩ nhiều, vội vàng trốn bán sống bán chết! Khoảng cách cửa sau hộ gần nhất hai cái, một trước một sau chui ra ngoài, quả thực cùng bay đồng dạng.

Bàng Dũng cùng còn lại tay chân thì là từ địa phương khác phá cửa sổ

mà chạy, tốc độ kia quả là nhanh như thiểm điện, cơ hồ là thời gian một cái nháy mắt, liền tất cả đều không còn bóng dáng!

Ta dựa vào!

Triệu Ngọc đứng tại cổng con mắt đều nhìn thẳng, hắn lúc đầu kế hoạch ở chỗ này cùng bọn hắn có một trận liều chết đại chiến, lại không nghĩ rằng, một cái chớp mắt người liền cũng bị mất!

A! ?

Thôi Lệ Châu thấy một lần Triệu Ngọc, kinh ngạc đến có thể so sánh Triệu Ngọc lợi hại hơn được nhiều, nàng rốt cuộc không lo được vừa rồi nguy cấp, tranh thủ thời gian một cái vọt mạnh, cũng hướng về sau cửa sổ vọt tới!

Triệu Ngọc liền là hướng về phía cái này nữ phi tặc mà đến, tự nhiên không thể để cho nàng chạy! Hắn tay mắt lanh lẹ, vội vàng quơ lấy một cái ghế ném tới.

Thôi Lệ Châu nhìn thấy cái ghế đập tới, đành phải từ bỏ cửa sau, ngược lại hướng phòng ngủ một cái cửa sổ nhỏ chạy tới. Nhưng mà, Triệu Ngọc lại sớm một cái bước xa vọt tới, phi thân bắt lấy Thôi Lệ Châu quần áo!

Kết quả, cẩu huyết sự tình lần thứ hai phát sinh, Thôi Lệ Châu xuyên bản thân liền là rộng rãi áo ngủ, Triệu Ngọc ác như vậy lực một trảo, hậu quả có thể nghĩ.

Áo ngủ vải vóc tại Thôi Lệ Châu bóng loáng trên thân thể ma sát ra tiếng xột xoạt thanh âm, đợi nàng vẫn chạy đến bên cửa sổ thời điểm, lúc này mới sợ hãi phát hiện mình đã không mảnh vải che thân!

A! ?

Thôi Lệ Châu phát điên phía dưới, một thanh giật xuống màn cửa bao lấy thân thể, còn muốn đoạt cửa sổ mà chạy. Triệu Ngọc thì lại lần nữa một cái đánh ra trước, lần thứ hai bắt lấy nàng mắt cá chân.

"Đến đây đi ngươi!" Triệu Ngọc hô một cuống họng, cổ tay hơi chút dùng sức, liền đem Thôi Lệ Châu từ trên cửa sổ túm trở về. Kết quả, Thôi Lệ Châu tay không có nắm vững, ngăn trở thân thể màn cửa lần nữa rơi xuống, mà cả người của nàng, lại một lần bị Triệu Ngọc ngã nhấc lên.

"Hừ!" Triệu Ngọc đem miệng một vểnh lên, hừ lạnh nói, "Lần này, ta nhìn ngươi còn có thể lấy cái gì đánh ta đầu gối?"

Ai ngờ, Triệu Ngọc ngược lại nhắc nhở Thôi Lệ Châu, nàng trên không trung dùng sức rung động về sau, vậy mà duỗi hai tay ôm lấy Triệu Ngọc bắp chân, sau đó hé miệng, két xùy liền là một ngụm!

Cái này một ngụm, vừa vặn cắn lấy Triệu Ngọc bắp chân trên bụng, cách quần đều cắn ra máu đến!

A. . .

Triệu Ngọc bị đau, tranh thủ thời gian hơi vung tay đem Thôi Lệ Châu ném xuống đất, hắn vạn không nghĩ tới, nữ nhân này không có đèn pin, lại còn sẽ dùng miệng! ?

Bất quá, lần này cùng lần trước không giống, đương Thôi Lệ Châu bị ném xuống đất về sau, nàng cũng không có chạy trốn, cũng không có tìm kiếm quần áo ngăn trở thân thể, mà là theo ngực kịch liệt chập trùng, vậy mà phun một ngụm nôn trên mặt đất.

Ta đi!

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian một chân nhảy ra, hơi kém bị nàng nôn đến.

Răng rắc!

Triệu Ngọc gặp Thôi Lệ Châu nằm rạp trên mặt đất nôn mửa, vậy mà tới cái phương pháp trái ngược, vậy mà đưa tay còng tay còng ở nàng trên chân, đem hai chân của nàng còng tay.

Nhưng mà, Thôi Lệ Châu lại vẫn không quan tâm, còn tại buồn nôn nôn mửa, nhả rối tinh rối mù.

Không thể nào?

Triệu Ngọc trong lòng suy nghĩ, chẳng lẽ. . . Nàng có tin vui đây là?

Cuối cùng, Triệu Ngọc bây giờ nhìn không nổi nữa, liền mau tới trước, hảo tâm cho nàng vỗ vỗ phía sau lưng. Ai ngờ, hắn vỗ không sao, Thôi Lệ Châu ngược lại nhả lợi hại hơn!

"Cứu. . . Cứu mạng a. . ." Thôi Lệ Châu hai tay giãy dụa, toàn thân run rẩy, "Quá. . . Quá thối. . ."

Nha. . .

Triệu Ngọc ngửi ngửi y phục của mình, mới chợt hiểu ra. Nguyên lai, là bởi vì chính mình trên người mùi vị nước hoa a! Nàng vừa rồi tại mình trên quần cắn một cái, có phải hay không cảm giác cùng ăn heo fen đồng dạng đâu?

Thật sự là lúng túng ta ca, trong chốc lát, Triệu Ngọc liền nghĩ tới tình cảnh vừa nãy, chẳng lẽ, những cái kia tên trộm chạy trốn đến nhanh như vậy, cũng là bởi vì trên người ta đặc biệt hương vị sao?

Không được!

Triệu Ngọc nhìn chung quanh, bởi vì những người kia vừa mới rời đi không lâu, nếu như bọn hắn phát hiện nơi đây chỉ có hắn một người cảnh sát về sau, nói không chừng sẽ còn giết trở lại đến! Cho nên nơi đây không nên ở lâu, nhất định phải rời khỏi nơi này trước lại nói.

Thế là, Triệu Ngọc đem Thôi Lệ Châu áo ngủ cho nàng nặng lại mặc vào, sau đó không để ý nàng buồn nôn buồn nôn, đưa nàng cưỡng ép mang tới ô tô.

Đương nhiên, bởi vì nàng hai chân bị còng, lúc hành tẩu, Triệu Ngọc cũng chỉ có thể đem nó vác lên vai.

Bất quá, Triệu Ngọc cân nhắc liên tục, cũng không có đem nàng đưa đến cục cảnh sát xử lý, mà là trực tiếp mang về mình ở lại khách sạn.

Hắn sở dĩ làm như thế, cũng không phải ra ngoài cái gì tư tâm, mà là bởi vì chính mình trên người xác thực quá thối! Loại này heo vị nước hoa không biết làm sao làm, thời gian càng lâu hương vị càng dày đặc, đến cuối cùng, thậm chí ngay cả chính hắn cũng bắt đầu buồn nôn. Thật sự nếu không trở về hảo hảo cọ rửa một chút, đoán chừng hắn đến nôn!

Tiến vào khách sạn gian phòng về sau, Triệu Ngọc Thanh sở biết, Thôi Lệ Châu cũng không phải là tiểu tặc, coi như cho nàng còng lại 12 bộ còng tay, nàng cũng có thể nhẹ nhõm mở ra.

Cho nên, Triệu Ngọc vẫn là cho nàng tới một cái trói gô, lúc này mới an tâm tắm rửa một cái!

Gian tắm rửa bên trong, Triệu Ngọc cơ hồ đem nguyên một bình sữa tắm đều dùng hết, lúc này mới cảm giác trên thân cuối cùng không có kia cỗ heo mùi khai nói.

Ai!

Tại tắm rửa xong mặc quần áo thời điểm, Triệu Ngọc nặng nề mà thở dài.

Hắn cảm thấy, mình mặc dù tìm được một cái cùng "Cách cách" giống nhau như đúc nữ nhân, hơn nữa còn là một cái dám trộm bệnh viện tâm thần nữ phi tặc, nhưng từ chỉnh thể tới nói, thu hoạch của mình cũng không lớn.

Bởi vì, hắn cũng không có thu hoạch được liên quan tới cấp tốc án giết người manh mối. Mắt nhìn thấy một ngày mới sắp xảy ra, nói không chừng, hung thủ đã tại chuẩn bị hướng thứ tư người bị hại động thủ đâu!

Việc quan hệ nhân mạng, việc cấp bách, tự nhiên là phá án quan trọng.

Bất quá, liên quan tới vị này nữ phi tặc, Triệu Ngọc đồng dạng tràn đầy điểm rất tốt kỳ. Hắn suy nghĩ, không bằng thừa cơ hội này, trước thẩm thẩm nàng lại nói, sau đó lại mang nàng đi cục cảnh sát cũng không muộn!

Thế là, tại tắm rửa xong về sau, Triệu Ngọc trước cho Thôi Lệ Châu lỏng ra trói buộc, sau đó liền ngồi tại khách sạn trên giường, đối nàng tiến hành một trận không chính thức thẩm vấn. . . 8)

. . .

Chương 561: Chương 561: Đấu pháp

Chương 561: Đấu pháp

"Ta là anh hùng cứu tặc! Nếu không phải ta, ngươi bây giờ là kết cục gì, chính ngươi còn không rõ ràng lắm sao?" Triệu Ngọc đối mặt với Thôi Lệ Châu oán giận nói, "Đừng không biết tốt xấu có được hay không?"

"Ngươi là cứu ta? Trò cười!" Thôi Lệ Châu hỏa khí so Triệu Ngọc phải lớn hơn nhiều, "Ngươi cho ta mang còng tay, đem ta trói gô, quần áo 'Kéo' ánh sáng, còn. . . Còn đem ta làm cho thúi như vậy. . . Ngươi sẽ là người tốt lành gì? Còn anh hùng cứu tặc? Tự luyến a ngươi?"

"Uy, ngươi nói chuyện đến bằng lương tâm!" Triệu Ngọc phản bác, "Ta là cảnh sát ngươi là tặc, ta cho ngươi mang còng tay thiên kinh địa nghĩa! Ngươi là nạy ra khóa chuyên gia, ta sợ còng tay còng tay không ở ngươi, cho nên mới trói lại ngươi! Còn có, đừng nói cái gì y phục, ta bây giờ hoài nghi là ngươi cố ý đem quần áo ở trước mặt ta 'Kéo' rơi, ý đồ 'Sắt' dụ ta đây!"

"Ngươi. . . Ngươi cũng quá không biết xấu hổ a?" Thôi Lệ Châu tức giận đến lông mày đứng đấy, "Còn cảnh sát! Có ngươi dạng này cảnh sát sao? Tại khách sạn thẩm vấn phạm nhân sao? Cảnh sát, ta hiểu pháp, ngươi cái này gọi phi pháp giam cầm, ý đồ cưỡng x có được hay không?"

"Xin nhờ, ngươi động động ngươi đầu óc heo!" Triệu Ngọc mở ra hai tay, một mặt khinh thường nói, "Ta nếu là nghĩ làm ngươi, ngươi bây giờ sẽ như vậy bình an không việc gì ngồi ở nơi đó nói chuyện với ta sao? Ta. . . Ta chỉ là bởi vì trên thân quá thối, tắm rửa trước!"

"Thế nào? Thừa nhận a?" Thôi Lệ Châu nheo mắt lại, khinh bỉ nói, "Tắm rửa đều! Là, ta hiện tại vẫn ngồi ở nơi này, nhưng đêm dài đằng đẵng, ai biết ngươi chờ một lúc sẽ đem ta như thế nào? Dù sao, người đều bị ngươi xem qua. . ."

"Ai? Ngươi làm ta vui lòng nhìn sao?" Triệu Ngọc đập thẳng giường chiếu, "Ai bảo ngươi quần áo không rắn chắc?"

"Ta quần áo không rắn chắc, nhưng ngươi còn đem ta đảo lại. . . Ngươi. . . Cái gì đều bị ngươi thấy được. . ." Quở trách ở giữa, Thôi Lệ Châu vậy mà lộ ra giọng nghẹn ngào.

"Ngươi? Thời gian ngắn như vậy, ta nhìn thật cẩn thận sao ta?" Trong lúc nhất thời, Triệu Ngọc cũng không biết nói cái gì cho phải, tức hổn hển nói, "Tốt! Đừng có gấp, đừng có gấp, ta cái này dẫn ngươi đi cục cảnh sát, để ngươi đã được như nguyện!"

"Đi thì đi, ai sợ ai? Dù sao cũng so ngươi cái này thối người cho ta lạm dụng tư hình tốt!" Ai ngờ, Thôi Lệ Châu căn bản không sợ.

"Cái gì thối người?" Triệu Ngọc reo lên, "Rõ ràng là ta hôm nay hai lần cứu được ngươi, nhưng ngươi chẳng những không lĩnh tình, còn lấy oán trả ơn! Tốt a. . ."

Nói, Triệu Ngọc lần nữa quơ lấy còng tay, đem Thôi Lệ Châu cánh tay hai tay bắt chéo sau lưng phía sau, lại cho nàng đeo tại trên tay.

"Hừ! Nếu không phải ngươi, ta hôm nay sẽ trôi qua rất tốt!" Thôi Lệ Châu biết mình không phải là đối thủ của Triệu Ngọc, cho nên cũng không giãy dụa phản kháng.

"Nói đi!" Triệu Ngọc đem túi kia thuốc bày ở trên giường, nói, "Tại sao muốn đến người điên. . . Ân, tâm lý bệnh viện trộm thuốc?"

"Ta không có trộm a?" Thôi Lệ Châu đem mắt trợn trắng lên, tới cái chết không nhận, "Ta lúc nào từng tới tâm lý bệnh viện? Có phải hay không là ngươi sinh ra ảo giác, tới giờ uống thuốc rồi đi ngươi? Đừng nói, thuốc này còn thật thích hợp!"

"Ngươi! Ai, có chút ý tứ a ngươi!" Triệu Ngọc lại bị Thôi Lệ Châu có chút tức giận, vừa cười vừa nói, "Xem ra, quả nhiên là cái lão thủ a? Trước kia hẳn là cục cảnh sát khách quen a?"

"Nếu như ngươi là cảnh sát, vậy thì nhanh lên mang ta đi cục cảnh sát!" Thôi Lệ Châu đem con mắt trừng một cái, "Nhưng nếu như ngươi không phải cảnh sát, kia muốn chém giết muốn róc thịt ngươi cứ tự nhiên, ta quyết định, ta cũng không tiếp tục cùng ngươi cái này thối người nói một câu! Thối người!"

"Chậc chậc. . ."

Triệu Ngọc trong lòng nói chuyện, tốt một cái không nói lý nữ phi tặc! Thật sự là nghé con mới đẻ không sợ cọp, nếu như ngươi biết ngươi Triệu Ngọc ca ca trước kia những thủ đoạn kia, cho ngươi mượn cái gan, ngươi cũng không dám nói như vậy!

Bất quá. . . Ai! Ai bảo lão tử hiện tại là cảnh sát đâu! Tốt, ngươi không phải không tin phải không? Ta hiện tại liền đưa ngươi đi cục cảnh sát, nhìn ngươi tin hay không?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc trực tiếp từ trong tủ quần áo lật ra đồng phục cảnh sát mặc vào, sau đó lại tìm một kiện rộng rãi áo khoác ở Thôi Lệ Châu trên bờ vai.

"Ai? Ngươi. . ." Lúc này, Thôi Lệ Châu sắc mặt thay đổi, "Ngươi. . . Thật sự là cảnh sát?"

Triệu Ngọc không để ý tới hắn, tiếp tục thu dọn đồ đạc, chuẩn bị xuất phát.

"Đừng, đừng đừng. . . Chờ một chút , chờ một chút. . ." Thôi Lệ Châu vội vàng kêu dừng, hỏi, "Ta không rõ, ngươi là thế nào biết, ta muốn tới bệnh viện tâm thần đi trộm thuốc? Chuyện này chỉ có ta một người biết a!"

"Ta không phải cảnh sát!" Triệu Ngọc nghiêm trang nói đùa, "Ta kỳ thật liền là một người bệnh tâm thần, mới từ bệnh viện tâm thần bên trong chạy đến, ta nhìn ngươi trộm đồ trộm đến rất đầu nhập, cho nên mới cùng ngươi hảo hảo chơi một chút! Ta cảm giác. . . Ta hiện tại bệnh tình sắp phát tác, ta có nóng nảy cuồng thêm bạo lực khuynh hướng, ngươi nói, là trước x sau giết đâu! Vẫn là trước hết giết sau x đâu?"

Nghe được Triệu Ngọc, Thôi Lệ Châu quả nhiên gan hư, dùng một loại cực đoan ánh mắt khác thường trừng mắt Triệu Ngọc.

"Ngươi. . . Ngươi là tại hù ta đi?" Thôi Lệ Châu trong giọng nói rõ ràng lộ ra khiếp đảm, "Nào có bệnh tâm thần nói mình là bệnh tâm thần?"

"Ai! Là bệnh tinh thần người, không phải bệnh tâm thần có được hay không?" Triệu Ngọc thở dài, từ trên giường quơ lấy dây thừng, đối Thôi Lệ Châu quát, "Tiểu tử, còn muốn chơi? Đưa tay ra! Bằng không hiện tại liền x ngươi!"

Triệu Ngọc hét lớn một tiếng phía dưới, Thôi Lệ Châu lúc này mới cực không tình nguyện đem hai tay nâng tại trước người. Không nghĩ tới, nàng mặc dù hai tay bắt chéo sau lưng lấy hai tay, nhưng vẫn là thoải mái mà đem còng tay tránh thoát.

Chiêu này. . .

Triệu Ngọc nhướng mày, hắn mặc dù có thể nhìn ra Thôi Lệ Châu tránh

thoát còng tay, lại nhìn không ra thủ pháp của nàng.

"Cảnh sát, ta nếu là thành thật khai báo, ngươi có thể giơ cao đánh khẽ tha ta một mạng không?" Thôi Lệ Châu tựa hồ nhìn ra Triệu Ngọc tâm tư, vội vàng đổi giọng điệu nói, "Ta cam đoan, về sau cũng không dám nữa! Ta nói với ngài lời nói thật đi, mẹ ta hoạn có nghiêm trọng bệnh tâm thần, cần dùng lâu dài đinh tiên bổn, thế nhưng là loại thuốc này quá đắt, thực sự mua không nổi a!"

"Muốn ăn đòn có phải không?" Triệu Ngọc đen nàng một câu, một mặt cho nàng buộc chặt dây thừng, một mặt nói, "Không trung rủ xuống hàng cũng không là bình thường phi tặc! Đến ngươi cái này cấp bậc, là không thiếu tiền mà mua thuốc! Chậc chậc. . . Ngươi nói, nếu là ta điều tra ra, ngươi trộm những thuốc kia có thể hợp thành cái gì làm trái * cấm * phẩm, ha ha. . ."

Ai ngờ, Triệu Ngọc kiểu nói này, Thôi Lệ Châu mặt nhất thời liền cứng đờ! Nàng không nghĩ tới, trước mắt cái này tự xưng cảnh sát người, đối bọn hắn nghề hiểu rõ như vậy!

"Oa, bị ta nói trúng! Đã dạng này, ngươi coi như không chỉ là trộm cướp sự tình!" Triệu Ngọc lúc nói chuyện, trong lòng một mảnh thoải mái, hắn rốt cục bắt lấy đối phương mệnh môn.

"Cảnh sát, ngươi tuyệt đối không nên nói lung tung a, ta chỉ là trộm thuốc mà thôi!" Thôi Lệ Châu cái trán toát ra mồ hôi lạnh.

"Vấn đề thứ nhất làm xong, sau đó là cái thứ hai!" Triệu Ngọc hỏi, "Vừa rồi ngươi trong phòng những cái kia mã tử, vì cái gì tìm ngươi phiền phức? Trong miệng các ngươi nhị gia, là ai?"

"Ừm. . . Không có gì! Nhị gia liền là một cái sống trong nghề đại nhân vật, bất quá đã hỗn trong ngục giam đi, ngươi cũng nghe được!" Thôi Lệ Châu thờ ơ nói, "Ta cũng không biết chỗ nào xuất hiện tin tức, nói ta từ

một cái đại phú hào trong tay trộm một hộp kim cương! Ngươi nói khôi hài không khôi hài? Cái này rõ ràng là có người vu oan hãm hại ta mà!"

"Ừm!" Triệu Ngọc nhẹ gật đầu.

"Ngươi. . . Tin tưởng ta là vô tội?" Thôi Lệ Châu nhãn tình sáng lên.

"Nói nhảm!" Triệu Ngọc tức giận quát, "Ngươi nếu là có kim cương, còn đi bệnh viện tâm thần trộm thuốc sao?"

"Ừm. . . Cũng đúng! Này! Lợi hại a ngươi!" Thôi Lệ Châu khen một câu, "Ngươi là thám tử a?"

"Đừng nói nhảm, vấn đề thứ ba!" Triệu Ngọc nặng nề mà hỏi, "Ngươi có biết hay không một cái ngoại hiệu gọi là cách cách nữ nhân?"

"Cách cách?" Thôi Lệ Châu vò đầu, "Hoàn Châu Cách Cách sao?"

Triệu Ngọc từ trong điện thoại di động điều ra cổ trang nữ thi chân dung cho nàng nhìn. Ai ngờ, Thôi Lệ Châu lại bừng tỉnh đại ngộ nói ra: "Nha. . . Ta rốt cuộc biết, ngươi là thế nào truy ta đến bệnh viện tâm thần đi! Nguyên lai. . . Ngươi thầm mến ta à! ?"

"Chơi đi!" Triệu Ngọc cố ý đem dây thừng nắm chặt, quát, "Ta hỏi ngươi, nhà ngươi có hay không thân thích ở tại Tần Sơn?"

"Tần Sơn?" Thôi Lệ Châu nhíu mày, "Ta ngay cả cái thân thích đều không có, như thế nào lại có thân thích tại Tần Sơn đâu?"

A?

Không có thân thích, chẳng lẽ là cô nhi a! ?

Triệu Ngọc suy nghĩ một chút, cảm thấy chờ một lúc đi đến cục cảnh sát,

liền sẽ có nàng tài liệu cặn kẽ, không cần thiết hiện tại tra hộ khẩu! Mà lại, đợi đến tương lai so với một chút DNA, cũng liền có thể biết, nàng liệu sẽ cùng "Cách cách" có quan hệ.

Cho nên, vẫn là nắm chặt thời gian hỏi một chút vấn đề mấu chốt đi!

Lúc này, Triệu Ngọc đã trói kỹ dây thừng, hắn ngồi nghiêm chỉnh tại Thôi Lệ Châu trước mặt, cực kì nghiêm túc hỏi: "Thôi Lệ Châu, ta hỏi lại ngươi một sự kiện! Nếu như đáp thật tốt, nói không chừng, ta thật sẽ thả ngươi một ngựa! Ta hỏi ngươi, Trường Tân Long Thái xưởng chế thuốc án giết người, đến cùng cùng ngươi có cái gì —— quan hệ! ! ?"

. . .

Chương 562: Chương 562: Trong tửu điếm hỗn loạn

Chương 562: Trong tửu điếm hỗn loạn

Triệu Ngọc sở dĩ như thế đặt câu hỏi, cũng không phải là phát hiện cái gì, mà là đơn thuần cố ý. Bởi vì, hắn luôn luôn có loại cảm giác, cho rằng đã mở ra khôn quẻ, như vậy hôm nay phó bản kỳ ngộ có lẽ có thể cùng chủ tuyến dựng vào cái gì liên hệ.

Cho nên, hắn căn cứ trước kia đánh táo nguyên lý, trước cho Thôi Lệ Châu đánh một gậy!

Nhưng mà, lần này cũng không có đánh ra táo đến, khi hắn nhấc lên Trường Tân Long Thái xưởng chế thuốc án mưu sát về sau, Thôi Lệ Châu ngoại trừ một mặt mơ hồ bên ngoài, không còn cái khác phản ứng, nàng thậm chí ngay cả cái này sốt ruột mau giết người án cũng không nghe nói.

Kỳ thật, đừng nhìn xưởng chế thuốc nội bộ đã khiến cho xôn xao, nhưng là đối với quảng đại quần chúng tới nói, còn xa không có đạt tới phụ nữ trẻ em đều biết trình độ.

Ai!

Triệu Ngọc có thể từ Thôi Lệ Châu phản ứng nhìn ra, nàng cùng cái này lên vụ án hắn không có quá lớn liên quan! Xem ra, từ trên người nàng, không có khả năng tra được đầu mối gì.

Thôi Lệ Châu bất quá là cái trộm thuốc tên trộm, làm đặc biệt điều viên thân phận Triệu Ngọc tới nói, bắt tên trộm hoàn toàn chính xác có chút cắm mặt. Thế nhưng là, Triệu Ngọc có thể cảm giác được, tại cái này Thôi Lệ Châu phía sau, tựa hồ ẩn giấu đi càng nhiều phạm tội tin tức. Cho nên, hắn tự nhiên không thể tuỳ tiện thả nàng đi.

"Ta hiện tại... Có chút tin tưởng ngươi lời mới vừa nói!" Thôi Lệ Châu thì trừng tròng mắt nói với Triệu Ngọc, "Ta cảm thấy, tinh thần của ngươi thật sự có vấn đề gì! Ầy..." Nàng dùng cằm điểm một cái tản mát trên giường dược phẩm, "Ngươi ăn kia hộp phấn chính là tĩnh đi, một lần một mảnh, cam đoan thấy hiệu quả!"

"Đi đi đi..." Triệu Ngọc liếc nàng một cái, nhả rãnh, "Ngươi cũng sắp chết đến nơi, miệng còn như vậy thiếu!"

"Thối người! Ngươi trên trời một cước trên mặt đất một cước, khẳng định tinh thần có vấn đề!" Thôi Lệ Châu tựa hồ cùng Triệu Ngọc đòn khiêng lên, toàn vẹn không sợ nói, "Ta biết mấy cái không sai bác sĩ, có cần hay không giới thiệu cho ngươi một chút?"

"Muốn chết!"

Triệu Ngọc ngoài miệng nói, trong lòng lại bị cái này cổ linh tinh quái nữ phi tặc chọc cười. Có thể là bởi vì có cổ trang nữ thi "Cách cách" nguyên nhân, hắn chợt phát hiện, mình đã đối trước mắt cái này tuổi trẻ nữ hài sinh ra một loại cảm giác đặc biệt, cảm giác kia không phải thích, cũng không phải chán ghét, mà là một loại cùng loại với cùng chung chí hướng cảm giác.

Thật giống như, hắn tại Miêu Anh rời đi cô độc bên trong, tìm được một loại nào đó tâm linh an ủi giống như.

Lúc đầu, Triệu Ngọc còn muốn cùng với nàng đùa bên trên một đùa,

nhưng đột nhiên, hắn phát hiện trong đầu hệ thống ngay tại không ngừng lấp lóe, hắn là xuất hiện tin tức mới.

Mở ra hệ thống về sau, hắn lúc này mới phát hiện, nguyên lai chẳng những lần này Khôn Chấn quẻ đã hoàn thành, mà lại kỳ ngộ điểm tích lũy đã vượt qua 500 điểm, đạt đến mới thăng cấp tiêu chuẩn.

Oa! ?

Lại có thể thăng cấp!

Nghĩ đến chỗ này,

Triệu Ngọc không khỏi trở nên kích động, tranh thủ thời gian điểm kích thăng cấp. Theo trong đầu lóe lên, giao diện bên trên thình lình xuất hiện một cái ngay tại thăng cấp thanh tiến độ.

Trong khi chờ đợi, Triệu Ngọc không khỏi ma quyền sát chưởng, không biết... Lần này thăng cấp về sau, lại sẽ thêm thứ gì công năng?

"Uy, ngươi nhìn, ngươi nhìn..." Thôi Lệ Châu lại không rõ ràng cho lắm, vội vàng kêu lên, "Ánh mắt ngươi đều thẳng, còn nói tinh thần không có tâm bệnh?"

"Ngươi..." Triệu Ngọc không muốn cùng nàng làm nhiều lý luận, quay người hướng toilet đi đến.

Thôi Lệ Châu nhìn thấy Triệu Ngọc tiến toilet, vội vàng dùng lực giãy dụa. Thế nhưng là, dây thừng buộc đến rắn chắc, tránh thoát không được. Rơi vào đường cùng, nàng đành phải khom người, phòng nghỉ môn phương hướng chạy tới!

Thôi Lệ Châu hai tay bị hai tay bắt chéo sau lưng sau lưng, nếu muốn đánh mở cửa phòng, nàng nhất định phải đưa lưng về phía cửa phòng,

hơn nữa còn muốn nhón chân lên tới.

Thế nhưng là, nàng uổng phí nửa ngày khí lực, lại phát hiện cửa phòng chính là song trọng khóa, nhất định phải có thẻ từ mới được!

"Đáng chết!" Thôi Lệ Châu buồn bực nhếch miệng, sau đó nặng lại trở về gian phòng, bắt đầu tìm kiếm Triệu Ngọc thẻ phòng.

Làm nữ phi tặc tới nói, Thôi Lệ Châu nhạy cảm độ vẫn phải có, nàng rất nhanh nhớ tới, Triệu Ngọc vừa rồi đem thẻ phòng bỏ vào quần áo túi, mà món kia quần áo, liền máng lên móc áo mặt.

Sau đó, Thôi Lệ Châu hoàn mỹ hiện ra công lực của mình, vậy mà giẫm trên bàn, làm một cái độ khó cực cao móc bao động tác, lúc này mới đem thẻ phòng lấy được tay!

Thôi Lệ Châu đại hỉ, vội vàng cầm thẻ phòng đi mở cửa. Ai ngờ, nàng vừa mới chạy đến cổng, Triệu Ngọc lại nghe được động tĩnh, bỗng nhiên từ bên cạnh toilet vọt ra, tại một cái bay lên không về sau, đem Thôi Lệ Châu té nhào vào trên mặt đất!

"A! Cứu mạng a... Cứu..."

Lần này, Thôi Lệ Châu triệt triệt để để nhận lấy kinh hãi, bắt đầu nghẹn ngào kêu to...

"Ngươi cái nãi nãi gấu!"

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian đưa tay bụm miệng nàng lại, ai ngờ, Thôi Lệ Châu dưới tình thế cấp bách vậy mà há miệng liền cắn lấy Triệu Ngọc trên tay!

"A..."

Triệu Ngọc ngửa mặt lên trời kêu dài, dùng sức tránh thoát. Nhưng cùng lúc đó, điện thoại di động của hắn vậy mà kêu lên:

"A... Anh hùng, xin lưu lại ta mộng đẹp..."

Bây giờ đang là đêm hôm khuya khoắt, cú điện thoại này tất nhiên mười phần trọng yếu. Nhưng mà, Triệu Ngọc đang cùng nữ phi tặc run rẩy, căn bản không có công phu đi đón.

"Cứu mạng..."

Thôi Lệ Châu hết sức tránh thoát, liên tục kêu to, vậy mà bò tới toilet trên sàn nhà, trên thân cọ xát rất nhiều nước đọng. Triệu Ngọc vội chạy tới, gắt gao đặt ở trên người nàng, đồng thời đưa tay rút vào ống tay áo, lần nữa ngăn chặn miệng của nàng!

"Lần này kỳ ngộ đã hoàn thành, độ hoàn thành: 137%. Chúc mừng, thu hoạch được ẩn hình đạo cụ ba kiện, mời kiểm tra và nhận!" Trong hỗn loạn, vừa mới thăng cấp xong hệ thống cũng ra tham gia náo nhiệt.

"Ô ô ô... Ô ô ô..." Muốn mạng chính là, giãy dụa ở giữa, Thôi Lệ Châu quần áo lần nữa giải thể, lại đi ánh sáng.

"A..." Triệu Ngọc sắp điên rồi đều, hắn nhanh lên đem Thôi Lệ Châu ôm lấy, đem nó kéo tới gian phòng chỗ sâu, sau đó tìm tới băng dán, dính lên nàng miệng.

Nhìn xem Thôi Lệ Châu quần áo không chỉnh tề mê người bộ dáng, Triệu Ngọc thật muốn trực tiếp đem nàng đẩy ngã, đến cái hoặc là không làm, đã làm thì cho xong! Thế nhưng là, mình chính là cảnh sát, muốn thật sự là làm như vậy lời nói, há không thật thành tinh thần bệnh?

"Ngươi... Đừng làm rộn, đừng làm rộn!" Triệu Ngọc không còn nói đùa Thôi Lệ Châu , nghiêm mặt nói, "Ta thật sự là cảnh sát, ta hiện tại liền

dẫn ngươi đi cục cảnh sát, ngươi đừng có lại náo loạn được hay không?"

Nói chuyện, Triệu Ngọc đem nàng lộ hàng chỗ từng cái sửa soạn xong hết, sau đó mới cầm lên điện thoại.

Ai ngờ, hôm nay chú định là một cái tràn đầy phiền phức thời gian, hắn vừa cầm điện thoại di động lên, cửa phòng liền bị người thùng thùng nện vang lên.

Chỉ nghe ngoài cửa có cái nam nhân hô: "Ngươi tốt, chúng ta ở sát vách, vừa mới nghe được ngài gian phòng bên trong có người hô cứu mạng, ngài không có sao chứ! ?"

"Ô ô ô..." Thôi Lệ Châu nghe được về sau, lập tức ô ô trực khiếu.

Chậc chậc...

Triệu Ngọc chỉ cảm thấy bó tay toàn tập, hắn mặc dù đúng là cảnh sát, nhưng gian phòng bên trong trói gô lấy một nữ nhân, kêu người nào cũng sẽ không hướng chỗ tốt nghĩ?

Rơi vào đường cùng, Triệu Ngọc đành phải kiên trì đi tới cửa, sau đó sử dụng ẩn hình biến card âm thanh, đồng thời lựa chọn thanh âm của một nữ tử, xông bên ngoài quát:

"Lăn, đừng quấy lão nương hào hứng!"

"Cắt..."

Người ngoài cửa nghe được về sau, lập tức hùng hùng hổ hổ đi.

Chờ Triệu Ngọc trở về về sau, Thôi Lệ Châu ánh mắt nhìn về phía hắn quả thực như là gặp ma, mặt mũi trắng bệch!

"Hoắc ha ha..." Triệu Ngọc dùng biến card âm thanh bên trong giọng nữ cười nói, "Thế nào a, tiểu muội muội, nhìn tỷ tỷ tư sắc như thế nào a?"

Trong chốc lát, đừng nói Thôi Lệ Châu, liền ngay cả chính Triệu Ngọc, đều nhanh cho là mình thật là người bệnh tâm thần!

Ai ngờ, ngay tại như thế thời điểm, điện thoại di động của hắn vang lên lần nữa, to lớn tiếng chuông dọa đến Thôi Lệ Châu giật mình một cái.

"Uy..."

Lần này, Triệu Ngọc rốt cục thuận lợi nghe, chỉ nghe trong điện thoại di động truyền đến Tằng Khả thanh âm hưng phấn:

"Tổ trưởng a, ngươi làm sao không tiếp điện thoại đâu? Nói cho ngươi một tin tức tốt, liên quan tới cấp tốc án giết người, ta đã tra được đầu mối..."

. . .

Chương 563: Chương 563: Hung phạm chợt hiện

Chương 563: Hung phạm chợt hiện

Rạng sáng 4 điểm nửa, Tấn Bình cục cảnh sát văn phòng.

Triệu Ngọc không có nuốt lời, quả nhiên đem Thôi Lệ Châu dẫn tới nơi này, đương Thôi Lệ Châu nhìn thấy Triệu Ngọc tiến vào cục cảnh sát một đường thông suốt về sau, lập tức ỉu xìu!

Càng làm cho nàng kinh ngạc chính là, trong cục cảnh sát trực ban chúng nhân viên cảnh sát khi nhìn đến Triệu Ngọc giấy thông hành về sau, tất cả đều nổi lòng tôn kính, giống như đối đãi lãnh đạo.

Mặc dù Thôi Lệ Châu bị dây thừng buộc, lộ ra đặc biệt kỳ hoa, nhưng những này nhân viên cảnh sát không có một cái dám cẩn thận hỏi thăm.

Một mực chờ đến Triệu Ngọc mang theo nàng đi vào văn phòng về sau, lúc này mới rốt cục có cái hình dạng thanh tú tiểu hỏa tử hỏi một câu: "Tổ trưởng, ngươi đây là. . ."

"Đừng nói trước những này, " tiến vào văn phòng về sau, Triệu Ngọc để Thôi Lệ Châu ngồi ở một bên trên ghế, sau đó nhanh chóng đi vào Tằng Khả trước mặt, hỏi, "Thế nào? Ngươi nói manh mối đâu?"

"Nha. . ." Tằng Khả vội vàng mở ra mình máy tính, nói với Triệu Ngọc, "Tổ trưởng, ta kỹ càng điều tra tên thứ ba người chết, ầy. . ." Hắn đem

màn ảnh máy vi tính nhắm ngay Triệu Ngọc, "Người chết tên là Trương Khải Bân, là Trường Tân Long Thái xưởng chế thuốc chất kiểm bộ Phó chủ nhiệm, vừa đề lên không lâu.

"Một đêm này, ta cơ hồ đem tổ tông của hắn bát đại đều tra xét ra, " Tằng Khả hưng phấn nói, "Người này quan hệ nhân mạch không tệ, đừng nói tại xưởng thuốc, liền là tại trong sinh hoạt, cũng cơ bản không có cùng người náo qua mâu thuẫn.

"Bất quá, làm ta cẩn thận điều tra lý lịch của hắn về sau, chợt phát hiện một cái là lạ địa phương!"

Nói, Tằng Khả cười thần bí, nói với Triệu Ngọc: "Tổ trưởng ngươi nhìn, Trương Khải Bân là Chương Châu đại học y khoa tốt nghiệp, hắn học chính là lâm sàng, cũng không phải là y dược. Còn có. . . Ngươi nhìn, ta đem hắn đi học lúc phiếu điểm tất cả đều liệt ra, thành tích của hắn thật rất kém cỏi, khó trách hắn sau khi tốt nghiệp không có đến bệnh viện công việc, mà là đi tới xưởng thuốc!"

"Ừm. . ." Triệu Ngọc kỳ quái mà nhìn xem Tằng Khả, không biết hắn tại sao muốn đem phiếu điểm lấy ra.

"Tổ trưởng, ngươi lại nhìn lý lịch của hắn biểu, " Tằng Khả y nguyên hưng phấn dị thường nói, "Hắn tại đảm nhiệm chất kiểm Phó chủ nhiệm trước đó, là từ bộ nghiên cứu môn điều tới. Bởi vì nghiên cứu chế tạo một loại bán chạy tân dược lục án nắm bình, cho nên mới bị thăng chức tăng lương!

"Thế nhưng là, ta điều tra hắn tại bộ nghiên cứu ghi chép, hắn tại bộ nghiên cứu một mực bừa bãi vô danh, mà lại bằng hắn đi học lúc như vậy cặn bã thành tích, đừng nói nghiên cứu chế tạo cái gì tân dược, thậm chí ngay cả đợi tại cái đoàn đội này tư cách đều không có!"

"Oa! Lục án nắm bình? Ta nghe nói qua!" Ai ngờ, nghe nói như thế, bên

cạnh Thôi Lệ Châu bỗng nhiên tinh thần tỉnh táo, "Đây là một loại trước mắt tác dụng phụ nhỏ nhất tinh thần dược vật! Hơn 500 khối tiền một hộp đâu! So đinh tiên bổn cần phải đắt hơn!"

"Ngậm miệng,

Ngươi không nói lời nào, không ai biết ngươi là bệnh tâm thần!" Triệu Ngọc đen nàng một câu.

"A? Bệnh tâm thần?" Tằng Khả giật nảy mình, nhìn xem cái này bị trói gô nữ nhân xinh đẹp, hắn nuốt khô ngụm nước bọt, nói với Triệu Ngọc, "Tổ trưởng, vì cái gì không dùng tay còng tay?"

"Ngươi cũng ít mẹ nó nói nhảm, nhanh!" Triệu Ngọc một chỉ máy tính, đối Tằng Khả hét lên một tiếng.

"A, loại này tân dược mặc dù quý, lại rất có thị trường, một khi nghiên cứu phát minh thành công, đơn đặt hàng đều đầy, ngay cả nước ngoài cũng không ngoại lệ!" Tằng Khả nhanh chóng nói, "Lần này Trường Tân Long Thái có thể ở nước ngoài treo biển hành nghề đưa ra thị trường, loại này tân dược cũng là bọn hắn kiếm điểm hạng mục một trong!

"Tổ trưởng, là lạ địa phương ngay tại ở, loại này tinh thần loại tân dược nghiên cứu phát minh , bình thường đều là một cái dài đằng đẵng quá trình, ít nhất phải 8 năm trở lên!" Tằng Khả chỉ vào người bị hại ảnh chụp, "Thế nhưng là cái này Trương Khải Bân đi làm công việc ngay cả 5 năm cũng chưa tới đâu! Mặc dù chỉ là một cái trên danh nghĩa, nhưng tân dược nghiên cứu chế tạo cũng không so học thuật luận văn, đây chính là có thể lưu danh sử xanh đại sự, cho nên, ta cảm thấy. . . Trong này tất có mờ ám!"

"Ồ?" Triệu Ngọc nghiêm túc suy nghĩ rồi nói ra, "Ngươi ý tứ, là có người không phục Trương Khải Bân danh tự bị viết tại tân dược nghiên cứu phát minh trên danh sách, mới hạ độc giết hắn sao?"

"Có khả năng, so cái này còn lợi hại hơn!" Tằng Khả nói, "Ta đã điều tra, ngoại trừ Trương Khải Bân bên ngoài, Lục Hiểu Hồng cùng Bành An Khang danh tự cũng tại nghiên cứu phát minh trên danh sách đâu!"

"A?" Triệu Ngọc bỗng nhiên kinh hãi, Lục Hiểu Hồng cùng Bành An Khang chính là cái này sốt ruột mau giết người án thứ hai cùng hạng nhất người bị hại."Nói như vậy. . . Hung thủ là dựa theo danh sách này. . ."

Bành. . .

Triệu Ngọc mới nói được nơi này, văn phòng đại môn bỗng nhiên bị người đẩy ra, nhưng gặp Ngô Tú Mẫn hùng hùng hổ hổ từ bên ngoài chạy vào:

"Tổ trưởng, tổ trưởng, tra được, ta tra được. . . Ân. . ."

Bỗng dưng, Ngô Tú Mẫn thấy được trói gô, một mặt mộng bức Thôi Lệ Châu, nàng nhất thời giật mình tại nơi đó, một mặt nhìn thẳng Thôi Lệ Châu, một mặt hỏi: "Cái này. . . Tình huống như thế nào? Cái này liền là hung thủ giết người sao?"

"Không phải, ta quay đầu lại giải thích với ngươi, nhanh, ngươi lại phát hiện cái gì?" Triệu Ngọc vội hỏi.

"Ta. . . Nha. . ." Ngô Tú Mẫn lúc này mới nhớ tới chính sự, vội vàng nói, "Ta đi điều tra thứ hai người chết Lục Hiểu Hồng, nàng là xưởng thuốc bộ nghiên cứu môn cao cấp xét nghiệm sư, nữ nhân này vừa tới đến xưởng thuốc đi làm vẫn chưa tới một năm, liền tấn thăng làm cao cấp xét nghiệm sư, tựa hồ có chút không quá bình thường!

"Cho nên, ta hôm nay cả ngày đều đang điều tra nàng quan hệ nhân mạch, ta cơ hồ đem đồng nghiệp của nàng tất cả đều tìm một mấy lần.

Kết quả, bị ta phát hiện một cái kinh thiên đại bí mật!"

"Không thể nào?" Tằng Khả kinh ngạc, "Ngô tỷ, cảnh sát đã điều tra bọn hắn rất nhiều lần rồi, nếu là có đại bí mật, hắn là đã sớm biết a?"

"Ha ha ha. . ." Ngô Tú Mẫn đắc ý nói, "Đây chính là chúng ta tâm lý sư phát huy tác dụng thời điểm! Tại ta điều tra thời điểm, ta phát hiện tại người chết đồng sự bên trong, có mấy người phản ứng rất không bình thường. Bọn hắn khẩn trương, lo nghĩ, sợ hãi, tựa hồ ngoại trừ Lục Hiểu Hồng cái chết bên ngoài, còn tại quá phận lo lắng đến cái gì!

"Cho nên, ta cường điệu chiếu cố bọn hắn một chút, kết quả. . . Các ngươi đoán, ta phát hiện cái gì?"

Ngô Tú Mẫn như thế một thừa nước đục thả câu, lập tức đưa tới đám người hiếu kì, thậm chí ngay cả bên cạnh Thôi Lệ Châu đều thân cổ nghiêng tai lắng nghe.

"Ta dùng một loại bí ẩn thủ pháp, cho trong đó một người lặng lẽ thôi miên!" Ngô Tú Mẫn con mắt lóe ánh sáng nói, "Thôi miên bên trong, hắn mặc dù nói chuyện hàm hàm hồ hồ, nhưng là. . . Ta vẫn là nghe được một vài thứ!"

"Thôi miên?" Tằng Khả kinh ngạc, "Ngươi. . ."

Triệu Ngọc lại cũng không chấn kinh, bởi vì tại Ngô Tú Mẫn lý lịch bề ngoài đã biểu lộ nàng có thôi miên năng khiếu.

"Cái này lại không có gì lớn!" Ngô Tú Mẫn đắc ý nói, "Nghe hắn ý tứ, chuyện hắn lo lắng, hắn là cùng bọn hắn bộ nghiên cứu nghiên cứu một loại nào đó tân dược có quan hệ. Giống như. . . Ngay lúc đó tân dược nghiên cứu phát minh một mực là một vị nào đó tiến sĩ đang phụ trách, cũng không biết vì cái gì, tại tân dược sắp thông qua thẩm tra thời điểm, người kia chợt từ chức!

"Ta hoài nghi, cả kiện cấp tốc án giết người, rất có thể liền cùng chuyện này có quan hệ!" Ngô Tú Mẫn nói, "Ta tra xét một chút tư liệu, phát hiện ngoại trừ Lục Hiểu Hồng bên ngoài, hai gã khác người chết, khi còn sống cũng tại bộ nghiên cứu trải qua ban! Cho nên. . ."

"Tiến sĩ? Tân dược?" Triệu Ngọc trừng to mắt, cảm giác mình đã tìm được mấu chốt phá án.

"Thế nhưng là, ta điều tra xưởng thuốc phương diện ghi chép, nhưng lại không biết ra ngoài nguyên nhân gì, " Ngô Tú Mẫn nhíu mày nói, "Cũng không có tìm được vị kia nghiên cứu phát minh tân dược tiến sĩ tư liệu!"

"Cái này. . ." Tằng Khả nói, "Nếu như có thể đi đến xưởng thuốc số liệu đầu cuối, ta có lẽ có thể đem người này tư liệu tìm ra!"

Ai ngờ, Tằng Khả vừa mới nói xong, văn phòng đại môn lại lần nữa bị người dùng lực đẩy ra. Nhưng gặp vô cùng lo lắng Nhiễm Đào từ bên ngoài chạy vào, thở hồng hộc nói ra:

"Tổ trưởng, ta muốn. . . Ta đã tìm tới hung phạm!" Nhiễm Đào nuốt ngụm nước bọt, vội vã không nhịn nổi nói, "Người này gọi Lưu Vũ, là bị xưởng thuốc khai trừ bộ nghiên cứu chủ nhiệm! Trận này cấp tốc án giết người, rất có thể đều là hắn báo thù!"

A! ?

Đám người tất cả đều cả kinh từ trên ghế đứng lên, thế nhưng là, Ngô Tú Mẫn lại ôm cánh tay, một mặt không phục nói ra: "Nhiễm Đào, bất kể nói thế nào, ngươi cũng xếp tại ta đằng sau, ngươi không phải nói muốn cùng ta họ sao? Về sau, liền quản ngươi gọi Ngô Đào đi!"

. . .

Chương 564: Chương 564: Tiến sĩ báo thù

Chương 564: Tiến sĩ báo thù

"Không thể nào? Nhanh như vậy?" Nhiễm Đào bỗng dưng sửng sốt, "Các ngươi. . . Các ngươi là thế nào phát hiện? Đây cũng quá lợi hại! Ta thế nhưng là đã hao hết sức chín trâu hai hổ đâu!"

"Đào. . . Đào ca!" Tằng Khả kinh ngạc hỏi, "Ngươi mới vừa nói cái gì? Lưu Vũ là ai? Là bộ nghiên cứu cái kia bác sĩ phải không?"

"Đúng a! Ai?" Nhiễm Đào nhãn tình sáng lên, vội vàng chỉ vào Ngô Tú Mẫn nói, "Nha. . . Ta hiểu được, náo loạn nửa ngày ngươi đây là lừa ta đâu! Còn Ngô Đào, ta nhìn, về sau ngươi hay là gọi Nhiễm Tú Mẫn đi! Cùng ta họ!"

"Uy! Ít mẹ nó nói nhảm!" Triệu Ngọc hét lớn một tiếng, "Mau nói, ngươi đến cùng phát hiện cái gì?"

"Tổ. . . Tổ trưởng!" Nhiễm Đào bị Triệu Ngọc khí thế giật nảy mình, tranh thủ thời gian thành thật trả lời, "Là bộ nghiên cứu Lưu Vũ chủ nhiệm, tiến sĩ không tiến sĩ không biết, nhưng là, người này tại một năm trước bị xưởng thuốc khai trừ, lý do là hắn tự tiện đầu cơ trục lợi dược phẩm nghiên cứu phát minh tư liệu!"

"Đào ca, vậy là ngươi làm sao tra được đây này?" Tằng Khả hiếu kì.

"Ta. . . Ân. . ." Nhiễm Đào lúc này mới chợt nhìn thấy bên cạnh bị trói gô Thôi Lệ Châu, nhất thời giật nảy mình, "Cái này. . . Cô nương này. . . Từ đâu tới? Các ngươi. . . Đối nàng làm cái gì?"

Thôi Lệ Châu tức giận lườm hắn một cái, nhưng Nhiễm Đào lại bị Thôi Lệ Châu dung mạo hấp dẫn, vội vàng hỏi: "Cô nương a, ta gọi Nhiễm Đào, hạnh ngộ, hạnh ngộ! Ngại hay không thêm cái nick Wechat a?"

"Xong, gia hỏa này không cứu nổi!" Ngô Tú Mẫn bất đắc dĩ lắc đầu.

"Nhanh, nói tiếp đi, tra hỏi ngươi đâu!" Triệu Ngọc trực tiếp đem ký hiệu bút nhét vào Nhiễm Đào trên thân.

"Được rồi, tốt. . . Ân. . . Ta. . ." Nhiễm Đào tổ chức một chút ngôn ngữ, rồi mới lên tiếng, "Ta không phải đi tra cái thứ nhất người bị hại sao? Người kia là xưởng thuốc tiêu thụ bộ môn quản lý, gọi là Bành An Khang.

"Kỳ thật, ta chính là trung quy trung củ đi thăm dò, số điện thoại, quan hệ nhân mạch, thành viên gia đình vân vân vân vân, tra thẳng đến trời tối, ta mới làm đến một đầu tin tức. Theo hắn một cái anh em kết nghĩa nói, tại non nửa năm trước đó, có một ngày Bành An Khang uống nhiều quá, đã từng nói qua một việc, nói hắn ở đơn vị bên trên làm một kiện chuyện thất đức, cảm giác có lỗi với hắn lão sư!"

"Sau đó thì sao?" Tăng Khả truy vấn.

"Sau đó, ta liền tra được, lúc ấy Bành An Khang còn tại xưởng thuốc bộ nghiên cứu, mà lão sư của hắn, liền là bọn hắn bộ nghiên cứu chủ nhiệm Lưu Vũ!" Nhiễm Đào nói thẳng, "Lại sau đó, ta liền trực tiếp đi tìm xưởng thuốc xưởng trưởng đi! Cùng xưởng trưởng như thế sau khi nghe ngóng, lúc này mới hiểu được Lưu Vũ sự tình!

"Lúc ấy, ra như thế một cọc bê bối về sau, vì giảm nhỏ ảnh hưởng dư

luận, xưởng thuốc cũng không có đem việc này lộ ra, mà là lặng lẽ đem Lưu Vũ đuổi ra khỏi cửa!

"Bất quá, người xưởng trưởng kia cũng đã nói, mặc dù chứng cứ vô cùng xác thực, nhưng là đến cuối cùng, Lưu Vũ vẫn kiên trì mình là bị người ta vu cáo!

"Mà lại, hắn lúc ấy đang chủ trì nghiên cứu phát minh một loại tân dược, đã vì này cố gắng 7 năm, mắt thấy lâm sàng thí nghiệm sắp thành công. Một khi nên dược phẩm đưa ra thị trường, hắn đem thu hoạch được một bút số lượng khả quan tiền thưởng! Loại thời điểm này, hắn cũng rất không có khả năng đi đầu cơ trục lợi dược phẩm tư liệu, tự hủy tương lai!

"Thế nhưng là, xưởng thuốc hội đồng quản trị cuối cùng vẫn là giữ vững được nguyên phán, đem nó sa thải!" Nhiễm Đào nhìn một chút đám người, nói, "Cho nên, ta liền muốn, hãm hại Lưu Vũ người, có thể hay không liền là Bành An Khang bọn người đâu? Bọn hắn hãm hại Lưu Vũ về sau, tân dược nghiên cứu chế tạo thành quả, liền sẽ vạch đến trên đầu của bọn hắn, đạt được chỗ tốt?"

"Đúng!" Tằng Khả kích động nói, "Vị này Lưu Vũ trên tiến sĩ đến phát hiện chân tướng, đây là trở về báo thù đến rồi! Tổ trưởng a, ngươi thật sự là quá lợi hại!" Tằng Khả không quên cho Triệu Ngọc đập một cái mông ngựa, "Manh mối quả nhiên ngay tại những này người quan hệ nhân mạch lên! Những này người bị hại vụng trộm hãm hại Lưu Vũ, chính là việc không thể lộ ra ngoài, cho nên cảnh sát mới tra không được!"

"Lưu Vũ trở về! Hắn là tiến sĩ trình độ, khẳng định có lấy thông minh đầu não, cùng kín đáo tư duy." Ngô Tú Mẫn trầm tư nói, "Cái này cũng mười phần phù hợp cấp tốc án giết người trắc tả, hắn mang theo thật sâu cừu hận, chẳng những muốn đem người hãm hại hắn giết chết, hơn nữa còn muốn trả thù xưởng thuốc, thậm chí không tiếc đem kia 500 vạn trực

tiếp thiêu hủy!"

"Tổ trưởng!" Tằng Khả thúc giục nói, "Đã các phương diện đặc thù tất cả đều ăn khớp, kia chúng ta có phải hay không đến nhanh hành động? Đã là ngày thứ tư, ta lo lắng sẽ có mới người bị hại xuất hiện a?"

"Ừm!" Triệu Ngọc nhẹ gật đầu, nói với Tằng Khả, "Ngươi nhanh tra một chút cái này Lưu Vũ tài liệu cặn kẽ, chúng ta nhất định phải biết, cái này Lưu Vũ là người thế nào!"

"Còn có a, tổ trưởng!" Ngô Tú Mẫn nhắc nhở, "Ngươi vừa rồi thấy được không? Tân dược nghiên cứu phát minh trên danh sách, thế nhưng là có hơn mười người danh tự đâu! Những người này, vô cùng có khả năng trở thành hung thủ mục tiêu kế tiếp, chúng ta nhất định phải nhanh đem bọn hắn bảo vệ!"

"Đúng, muốn ta nói, đem những này người tất cả đều nhốt lại, hảo hảo thẩm nhất thẩm!" Nhiễm Đào nói, "Những người này, tất nhiên biết Lưu Vũ bị vu hãm nội tình!"

"Ừm!" Triệu Ngọc gật đầu về sau, đối Nhiễm Đào phân phó nói, "Vậy ngươi nhanh đi liên hệ Lý Lạc Vân đội trưởng, để hắn khai thác hành động!"

"Vâng!" Nhiễm Đào đánh cái cúi chào, nhưng đánh xong sau, ánh mắt lại thẳng tắp mà nhìn xem Thôi Lệ Châu, hỏi, "Tổ trưởng, vậy cái này cô nương làm sao bây giờ?"

"Cái này vẫn là ta tự hành xử lý đi!" Triệu Ngọc khoát tay áo.

"Đừng. . . Đừng a. . ." Thôi Lệ Châu sớm đã nhìn ra, Triệu Ngọc chẳng những là cái chân chân chính chính cảnh sát, hơn nữa còn là một vị lãnh đạo, nàng vội vàng năn nỉ nói, "Cảnh sát, ta sai rồi! Ta không nên nói ngươi là thối người, cũng không nên nói ngươi là bệnh tâm thần, ngài

liền giơ cao đánh khẽ tha ta lần này đi!"

"Hừ! Lúc này biết nhận lầm? Muộn!" Triệu Ngọc quát to một tiếng, "Chờ ta đem trong tay vụ án này phá, chúng ta tại hảo hảo tính sổ sách!"

"Biệt giới!" Thôi Lệ Châu vội nói, "Chúng ta có cái gì trướng tốt tính a? Rõ ràng là ngươi dính ta tiện nghi mà! Tại trong tửu điếm, thân thể của ta đều bị ngươi. . ."

"Xuy. . . Ô. . ."

Triệu Ngọc vội vàng quát bảo ngưng lại, nhưng lời này bị Tằng Khả cùng Ngô Tú Mẫn bọn người nghe được, tất cả đều đầy mồ hồi nhan.

"Tổ trưởng. . . Ra! Ngài nhìn. . ." Vì che giấu xấu hổ, Tằng Khả mau đem Lưu Vũ tư liệu đưa lên tại trên màn hình lớn.

Lưu Vũ quả nhiên là cái tiến sĩ, năm nay 47 tuổi, cơ hồ tại Trường Tân Long Thái xưởng chế thuốc làm cả một đời! Có thể nghĩ, nếu như hắn thật sự là bởi vì bị người hãm hại, mà bị đuổi ra khỏi cửa, có thể nghĩ oán khí của hắn sẽ có bao nhiêu lớn?

Bất quá, đương Lưu Vũ ảnh chân dung bị đưa lên tại màn hình lớn thời điểm, bởi vì Triệu Ngọc vừa vặn đứng tại Thôi Lệ Châu trước người, hắn tại lơ đãng ở giữa, lại phát hiện Thôi Lệ Châu sắc mặt có chút thay đổi một chút.

A?

Triệu Ngọc trong lòng hơi động một chút, chẳng lẽ. . . Nàng nhận biết cái này Lưu Vũ hay sao?

Thôi Lệ Châu vẻn vẹn nhìn mấy lần, lập tức cúi đầu xuống không còn lên tiếng. Triệu Ngọc mặc dù có cảm giác, nhưng cũng không có cách

nào truy đến cùng xuống dưới.

Rất nhanh, tiếp vào thông báo Lý Lạc Vân hoả tốc đuổi tới, đương Nhiễm Đào đem bọn hắn tra được manh mối cáo tri về sau, Lý Lạc Vân bỗng cảm giác can hệ trọng đại, lập tức điều động nhân thủ, một phương diện đuổi bắt Lưu Vũ, một phương diện khác thì phái ra số cảnh sát đường sắt tìm kiếm bảo hộ những cái kia có khả năng người bị hại!

Mặt khác, Triệu Ngọc còn đem Thôi Lệ Châu giao cho Tấn Bình cục cảnh sát tạm giam, đồng thời áp sau thẩm vấn. Hắn muốn đợi đến phá án và bắt giam cấp tốc án giết người về sau, mình tự mình thẩm vấn.

Đợi đến tất cả nhiệm vụ an bài hoàn tất về sau, Triệu Ngọc lúc này mới nhớ tới một chuyện trọng yếu phi thường. Bởi vì vẫn bận đến túi bụi, hắn thế mà quên mở quẻ!

Hệ thống lần thứ hai thăng cấp về sau, giao diện trở nên càng thêm tinh tế, Triệu Ngọc không có thời gian tinh tế xem xét, tranh thủ thời gian điểm kích vị trí trung ương, mở mới một quẻ.

Kết quả, giao diện bên trên thình lình toát ra hai cái chữ to —— Khôn Cấn!

. . .

Chương 565: Chương 565: Thứ 4 tên người bị hại

Chương 565: Thứ 4 tên người bị hại

Thăng cấp về sau, hệ thống giao diện chẳng những trở nên càng thêm tinh tế, mà lại tại công năng phương diện cũng trước vào rất nhiều. Đương Triệu Ngọc dùng tâm niệm đi điểm kích quẻ văn về sau, quẻ văn hội lập tức bắn ra một tổ đại biểu cho phương hướng, khoảng cách, thời gian chờ tin tức số lượng.

Nói cách khác, về sau Triệu Ngọc rốt cuộc không cần phí sức đi phá giải phó bản kỳ ngộ, chỉ cần đem tổ này số lượng tại trên địa đồ làm so sánh là đủ.

Ngoài ra, tại đạo cụ cột bên trong cũng xuất hiện mới công năng, trước đó một mực không cách nào điểm kích "Cường hóa" công năng đã bị kích hoạt, hắn có thể thông qua nên công năng đi cường hóa đạo cụ.

Triệu Ngọc đơn giản thử một cái, phát hiện cường hóa đạo cụ hoàn toàn chính xác cần tiêu hao đại lượng kỳ ngộ điểm tích lũy. Lấy ẩn hình áo chống đạn làm thí dụ, nếu như muốn cường hóa áo chống đạn thời gian sử dụng, cần tiêu hao hơn 80 điểm kỳ ngộ điểm tích lũy; mà nếu như muốn cường hóa áo chống đạn độ cứng, thì cần muốn tiêu hao càng nhiều!

Mặt khác, thông qua đơn giản xem đó có thể thấy được, càng cao cấp đạo cụ, cần có cường hóa điểm tích lũy thì càng nhiều.

Hai lần thăng cấp về sau, Triệu Ngọc kỳ ngộ điểm tích lũy chỉ còn lại chỉ là hơn 100 điểm, hiển nhiên không cách nào thỏa mãn cường hóa đạo cụ cần. Nếu như muốn thí nghiệm, cũng cần lại góp nhặt một đoạn thời gian lại nói.

Tại điểm tích lũy trên lan can, điểm tích lũy đằng sau xuất hiện "1000" chữ, không hề nghi ngờ, điều này đại biểu lấy hệ thống lần tiếp theo thăng cấp, cần đạt tới 1000 điểm tích lũy mới được.

Giờ phút này, bởi vì thời gian cấp bách, Triệu Ngọc căn bản không có thời gian đi cẩn thận xem xét hệ thống mới công năng, mà lại, hắn còn bị mới nhất mở ra quẻ văn cho thật sâu kinh đến!

Khôn Cấn quẻ!

Nhìn xem "Khôn Cấn" hai cái chữ to, Triệu Ngọc không khỏi có loại hãi hùng khiếp vía cảm giác. Mở ra một cái "Khôn" quẻ, cũng đủ để đại biểu một trận đại sự kiện! Mà liên tục mở ra hai cái "Khôn" quẻ, hậu quả càng thêm khó có thể tưởng tượng. . .

Lúc này chính vào phá giải cấp tốc án giết người thời khắc mấu chốt, như thế thời điểm mở ra như thế một quẻ, thực sự để Triệu Ngọc không cách nào thoải mái.

Hắn tối hôm qua dù sao cùng nữ phi tặc Thôi Lệ Châu đánh một đêm quan hệ, hiện tại là vừa mệt lại buồn ngủ.

Bây giờ Triệu Ngọc cùng trước kia tại Dung Dương phân cục thời điểm khác biệt, hắn chỉ cần phụ trách toàn diện chỉ huy là được, không cần thiết mọi thứ tự thân đi làm.

Cho nên, tại giao phó xong nhiệm vụ về sau, hắn vẫn là có thời gian hơi nghỉ ngơi một hồi. Nhưng mà, bởi vì khôn quẻ mở ra, sớm đã để hắn

kinh ngạc đầu óc, nơi nào còn có tâm tư đi ngủ?

Thế là, thừa dịp như thế thời điểm, Triệu Ngọc đứng tại màn hình lớn trước mặt, lại đem cấp tốc án giết người toàn bộ tình tiết vụ án một lần nữa gỡ một lần.

Loại này tiên tiến điện tử phân tích bình phong công năng đầy đủ, chỉ cần dùng tay điểm kích, liền có thể bắn ra tương ứng tin tức tư liệu, so trước kia bạch bản chỗ bao dung lượng tin tức phải lớn hơn gấp mấy trăm lần.

Thế nhưng là, Triệu Ngọc đến bây giờ còn là không quá thích ứng loại này công nghệ cao, luôn cảm giác loại này đưa vào tư liệu, không giống tay mình viết sâu như vậy khắc.

Bởi vì án này xuất hiện trọng yếu người hiềm nghi, Lưu Vũ danh tự đã bị cất đặt tại màn hình lớn trung ương nhất. Từ trước mắt đủ loại manh mối đến xem, Lưu Vũ rất có thể liền là cái này cấp tốc án giết người hung thủ!

Hắn làm hết thảy, cũng tất cả đều là vì báo thù, chẳng những muốn trả thù những cái kia hãm hại hắn, đồng thời cướp đoạt mình thành quả lao động đồng sự, còn muốn trả thù toàn bộ xưởng thuốc!

Thế nhưng là. . .

Đối mặt với trên màn hình lớn rất nhiều tư liệu, Triệu Ngọc cảm giác vẫn có một ít đồ vật, vẫn mười phần mơ hồ.

Đầu tiên tới nói, một kiện hảo hảo tân dược nghiên cứu phát minh, Lưu Vũ dẫn đầu đoàn đội của hắn làm nhiều năm như vậy cố gắng, nhưng vì cái gì kết quả là, những này đồng sự đều muốn phản hắn đâu?

Theo lý thuyết, tân dược nghiên cứu chế tạo thành công, toàn bộ bộ

nghiên cứu đều có công lao, không đáng nhất định phải dùng một loại ác độc thủ đoạn, đem Lưu Vũ hãm hại a? Nếu như chỉ là vì tranh công, tựa hồ không thể nào nói nổi, chẳng lẽ. . . Trong này có cái gì ẩn tình hay sao?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc ẩn ẩn ngửi được âm mưu gì hương vị. Hắn càng phát ra cảm giác, tại Lưu Vũ bị người hãm hại sự tình bên trên, có lẽ còn có phương diện cao hơn vấn đề! Nếu như không có cao cấp hơn nhân vật tham dự, chỉ dựa vào bộ nghiên cứu những cái kia khoa viên, chưa chắc dám làm chuyện như vậy!

Bất quá. . . Đối với điểm này, Triệu Ngọc cũng không có truy đến cùng. Bởi vì, Lý Lạc Vân đã phái người đi bảo hộ cùng hỏi thăm những người này, đến như thế tính mệnh du quan thời điểm, bọn hắn tất nhiên không còn dám có giấu diếm.

Không bao lâu, chuyện này liền có thể tra cái rõ ràng.

Thế nhưng là, trừ cái đó ra, Triệu Ngọc còn có một chút đồng dạng không thể xác định. Đó chính là, nếu quả thật hung thật là vị này Lưu Vũ tiến sĩ, như vậy. . . Hắn có hay không đồng lõa đâu?

Vẫn là trước đó lý do kia, nhìn xem trên màn hình lớn giết người tư liệu, hắn thật không thể tin được, phức tạp như vậy cấp tốc án giết người tất cả đều là một người gây nên!

Nếu như muốn làm được điểm này, thật thật quá khó khăn! Giết người bản thân cũng không phải là một chuyện dễ dàng, liền tính toán hoạch tốt hết thảy, cũng khó nói sẽ xuất hiện cái gì ngoài ý muốn.

Thế nhưng là, trước mắt trận này cấp tốc án giết người lại không giống, ba tên người bị hại lần lượt tử vong, hung thủ thủ đoạn giết người đa dạng, gọn gàng, thấy thế nào, đều không giống như là Lưu Vũ một người làm!

Nếu như Lưu Vũ thật sự có đồng lõa, vậy người này thì là ai đâu?

Ngay tại Triệu Ngọc suy nghĩ vụ án thời điểm, tin tức mới cùng mới tư liệu lần lượt truyền đến. Căn cứ một vị nào đó xưởng thuốc bộ nghiên cứu khoa viên nói, bộ nghiên cứu chủ nhiệm Lưu Vũ tiến sĩ, chính là một cái tính tình cổ quái, phi thường xảo trá cay nghiệt người, tại bộ nghiên cứu nhân duyên lẫn vào rất kém cỏi.

Người này dựa vào lấy mình là xưởng thuốc nguyên lão, ngày bình thường không coi ai ra gì, đối đãi bọn thuộc hạ cực kì hà khắc, động một chút lại chửi ầm lên, mắng phi thường khó nghe.

Mà lại, không riêng gì đối đãi thuộc hạ, đối đãi lãnh đạo cũng là từ trước đến nay làm theo ý mình. Thế nhưng là, bởi vì hắn là xưởng thuốc kỹ thuật cốt cán, mặc kệ là lãnh đạo cũng tốt, nhân viên cũng được, đều đối với hắn không có biện pháp, đành phải yên lặng chịu đựng.

Thế nhưng là, mặc dù Lý Lạc Vân liên tục hỏi ý nghiên cứu phát minh trên danh sách nhiều người, nhưng những người này một mực chắc chắn, mình căn bản không biết Lưu Vũ bị hãm hại sự tình. Bọn hắn chỉ cho rằng, Lưu Vũ là quả thật bán dược phẩm tư liệu, lẽ ra bị xưởng thuốc khai trừ!

Cùng lúc đó, một đường khác tìm kiếm Lưu Vũ hạ lạc nhân mã cũng truyền về tin tức, bọn hắn tìm khắp cả Lưu Vũ khả năng ẩn tàng địa phương, lại vẫn không thấy hành tung của hắn.

Ngoài ra, có quan hệ Lưu Vũ điện thoại, ngân hàng tài khoản, thẻ tín dụng, ô tô chờ tin tức thẩm tra cũng là không thu được gì. Bởi vậy có thể thấy được, Lưu Vũ sớm đã làm xong đầy đủ chuẩn bị, trong thời gian ngắn khó tìm được người.

Mà liền tại lúc này, càng thêm nghiêm trọng sự tình phát sinh!

Lúc đầu, cảnh sát coi là tìm được Lưu Vũ giết người mục tiêu, chỉ cần đem tân dược nghiên cứu phát minh trên danh sách người bảo vệ, liền sẽ không lại có mới án mạng xuất hiện.

Nhưng mà, bọn hắn còn đánh giá thấp Lưu Vũ năng lực, buổi sáng 10 điểm, Tấn Bình cảnh sát đã dựa theo trên danh sách danh tự, đem phần lớn người mời vào cục cảnh sát.

Thế nhưng là, duy chỉ có có một cái gọi là Diệp Thanh người làm thế nào cũng tìm không thấy. Người này là bộ nghiên cứu Phó chủ nhiệm, đương Lưu Vũ bị xưởng thuốc khai trừ về sau, hắn thuận lý thành chương làm tới chính chủ nhiệm.

Bởi vì thân phận của người này so với bình thường khoa viên cao hơn, có lẽ có thể biết nội tình gì, Lý Lạc Vân tự nhiên rất muốn tìm hắn nói một chút.

Nhưng mà, cảnh sát tìm khắp cả chỗ ở của hắn, cũng không có phát hiện tung ảnh của hắn. Cuối cùng, cảnh sát đành phải căn cứ điện thoại di động của hắn định vị, lúc này mới phát hiện, hắn ở vào vùng ngoại ô một mảnh vắng vẻ trong rừng cây.

Kết quả, đợi đến cảnh sát tìm tới hắn thời điểm, lại phát hiện hắn đã chết tại mình ô tô toa xe bên trong!

. . .

Chương 566: Chương 566: Tâm điện cảm ứng

Chương 566: Tâm điện cảm ứng

Liên quan tới thứ tư người bị hại Diệp Thanh cái chết, vẫn là rung động thật sâu đến cảnh sát, đánh bọn hắn một trở tay không kịp!

Mọi người không nghĩ tới, cấp tốc án giết người hung thủ vậy mà lại trong thời gian ngắn như vậy, lại sát hại một xưởng thuốc nhân viên!

Căn cứ hiện trường truyền đến đưa tin, hiện làm thuốc nhà máy bộ nghiên cứu chủ nhiệm Diệp Thanh, chết bởi mình xe cá nhân bên trong.

Mặc dù nghiệm thi báo cáo còn chưa ra, nhưng theo hiện trường suy đoán, hắn hắn là chết bởi ô tô đuôi khói trúng độc! Có người dùng ống mềm đem ống bô xe cùng rương phía sau kết nối, sau đó khởi động động cơ, dẫn đến người chết trúng độc.

Bởi vì hiện trường không có phát hiện giãy dụa vết tích, cảnh sát phỏng đoán có hai loại khả năng, thứ nhất, người chết chết bởi tự sát. Thứ hai, người chết bị người mưu sát, lại tại trúng độc trước đó, người chết bị người sử dụng dược vật hôn mê.

Đương nhiên, bởi vì có cấp tốc án giết người tồn tại, còn có người chết thân phận đặc thù, cảnh sát tự nhiên càng thêm có khuynh hướng mưu sát khả năng!

Tin tức truyền đến về sau, Triệu Ngọc cũng là rất cảm thấy kinh ngạc. Không nghĩ tới, bọn hắn đã đem hết toàn lực, lại vẫn không có ngăn cản hung thủ hành hung giết người!

Cùng lúc đó, Triệu Ngọc càng chắc chắn một việc, hung thủ khẳng định còn có đồng bọn!

Bởi vì, chợt nhìn qua, tựa hồ Diệp Thanh chết là hợp tình hợp lí. Nhưng nếu như cẩn thận cân nhắc, lại có thể phát hiện, dùng phương pháp như vậy đi giết một người, kỳ thật cũng không phải là một kiện sự tình đơn giản.

Đầu tiên tới nói, nếu như là Diệp Thanh tự mình lái xe đi vào vụ án phát sinh địa điểm, như vậy hung thủ cần một cái đầy đủ lý do, đem nó dụ ở đây.

Thế nhưng là, hiện tại đang ở tại cấp tốc án giết người xôn xao thời điểm, làm người trong cuộc Diệp Thanh không có lý do không để ý tới tự thân an nguy, làm sao có thể tuỳ tiện bị lừa đâu?

Đương nhiên, còn có một loại khác khả năng, đó chính là hung thủ sớm đem Diệp Thanh hôn mê, sau đó lái Diệp Thanh xe cá nhân đem nó vận chuyển đến rừng cây, đem nó sát hại.

Thế nhưng là, quả thật như thế, hung thủ tất nhiên muốn cân nhắc một vấn đề, hắn phải chăng có thể tránh thoát trên đường lớn giám sát thăm dò, không bị người khác phát hiện đâu?

Nói tóm lại, muốn thuận lợi sử dụng loại phương pháp này giết chết Diệp Thanh, cần sớm làm tốt đại lượng công tác chuẩn bị, chỉ bằng Lưu Vũ một người, tựa hồ không quá nói còn nghe được.

Chuyện xảy ra về sau, Lý Lạc Vân cũng là luống cuống tay chân, hắn tranh thủ thời gian điều động đại lượng nhân mã đi điều tra thứ tư lên án

giết người, muốn mau chóng từ đó tìm ra manh mối.

Cùng lúc đó, hắn càng là không chút do dự đem tân dược trên danh sách nhân viên, toàn bộ an bài vào Tấn Bình cục cảnh sát, đem bọn hắn bảo vệ, để phòng lại sinh biến cố.

Đương nhiên, còn có một cái chuyện khó giải quyết, cũng gấp cần hắn đến chuẩn bị. Đã thứ tư người bị hại đã xuất hiện, như vậy hung thủ vô cùng có khả năng lần nữa liên hệ xưởng thuốc hội đồng quản trị, đưa ra hắn điều kiện mới!

Cho nên, cảnh sát muốn sớm bố khống tốt hết thảy, nghĩ biện pháp tìm tới Lưu Vũ.

Mới đầu, Triệu Ngọc cũng là có chút kỳ quái, hắn vốn cho rằng, đương tân dược trên danh sách những người kia bị cảnh sát thẩm vấn về sau, bọn hắn liền có thể biết lúc trước có quan hệ Lưu Vũ thật tình!

Nhưng thẩm vấn một vòng về sau, lại là không thu được gì, những người này vẫn kiên trì, bọn hắn cái gì cũng không biết.

Về sau, Triệu Ngọc dần dần suy nghĩ minh bạch, có lẽ, những người này cũng không phải là tận lực giấu diếm, mà là thật không biết chút nào.

Lý do cũng rất đơn giản, nếu như đem trên danh sách những người còn lại viên si tra một lần, liền sẽ phát hiện những người này bất quá đều là tân dược nghiên cứu đoàn đội phổ thông nghiên cứu phát minh nhân viên, mặc kệ Lưu Vũ bị không bị xưởng thuốc khai trừ, chỉ cần tân dược nghiên cứu phát minh thành công, thì nhất định sẽ có công lao của bọn hắn.

Thế nhưng là, đối với kia bốn tên người chết tới nói, tình huống coi như không bình thường lắm.

Đầu tiên tới nói, cái thứ nhất Bành An Khang chính là Lưu Vũ học sinh, thuộc về quan hệ thầy trò. Nghe nói, lúc trước Lưu Vũ đầu cơ trục lợi dược phẩm tình báo, liền là từ hắn tố giác. Học sinh bán lão sư, mặc kệ Lưu Vũ có phải hay không bị oan uổng, hắn đều tất nhiên sẽ ghi hận cái này Bành An Khang.

Thứ hai người chết Lục Hiểu Hồng, nàng bất quá mới vừa tới đến bộ nghiên cứu không đến một năm phổ thông dược phẩm sư , ấn lý thuyết tân dược nghiên cứu phát minh trên danh sách, là không thể nào xuất hiện tên của nàng;

Lại nhìn tên thứ ba người chết Trương Khải Bân, hắn trước đây cũng không tại Lưu Vũ nghiên cứu phát minh tổ, nhưng sau cùng nghiên cứu phát minh trên danh sách chẳng những có tên của hắn, hắn còn bị điều đến chất kiểm bộ môn làm quan!

Về phần thứ tư người chết Diệp Thanh thì càng không cần phải nói, Lưu Vũ sau khi đi, hắn trực tiếp xách chính, rõ ràng là người được lợi lớn nhất.

Bốn người này tình huống rất rõ ràng không quá bình thường. Có lẽ, liền là mấy người này liên hợp hãm hại Lưu Vũ, cho nên Lưu Vũ mới muốn dẫn đầu hướng bọn hắn hạ thủ!

"Tổ trưởng!" Ngô Tú Mẫn nghe xong Triệu Ngọc phân tích, lập tức nhún vai nói, "Nếu quả thật như ngươi đoán như thế , tương đương với Lưu Vũ đã báo xong thù, sẽ không lại đi giết trên danh sách những người khác a?"

"Chưa chắc!" Triệu Ngọc chân mày nhíu chặt, nói ra lo lắng của mình, "Ta cảm giác, nếu quả như thật có người hãm hại Lưu Vũ, có lẽ còn có cao cấp hơn nhân vật tham dự trong đó! Chỉ dựa vào bộ nghiên cứu một đám người, chỉ sợ rất khó đem Lưu Vũ vặn ngã!"

"Có đạo lý!" Nhiễm Đào vò đầu nói, "Muốn ta nhìn, chúng ta phải hảo hảo đem xưởng thuốc những người lãnh đạo si tra một lần, nhìn xem ai cùng Lưu Vũ có khúc mắc? Nếu như có thể tìm tới người này, nói không chừng liền có thể tìm tới chân tướng!"

"Đúng!" Triệu Ngọc gật đầu, "Chuyện này liền giao cho ngươi đi! Ta biết xưởng thuốc lãnh đạo đông đảo, cho nên, ngươi đi cùng Lý Lạc Vân yếu điểm mà người đi đi!"

"Được rồi!" Nhiễm Đào gật đầu, quay người rời đi văn phòng.

"Tổ trưởng, tình huống không ổn a!" Ngô Tú Mẫn cũng là mười phần lo âu nói, "Nếu như hãm hại Lưu Vũ trong đám người, cũng có xưởng lãnh đạo phần, như vậy tiếp xuống, Lưu Vũ có thể hay không lựa chọn bọn hắn đi báo thù a? Nói cách khác, cấp tốc giết người còn đem tiếp tục?"

"Quá có khả năng!" Tằng Khả nói, "Từ Bành An Khang đến Diệp Thanh, người chết một cái so một cái quan lớn, hung thủ cũng là tại dựa theo từ nhỏ đến lớn trình tự giết người a! Lần tiếp theo, nếu là lại đến cái xưởng lãnh đạo, tựa hồ phi thường có khả năng!"

"Ông trời phù hộ, cũng không nên lại chết người! Lại chết người, chúng ta đặc biệt điều viên kiếp sống cũng liền có thể gameover!" Ngô Tú Mẫn chắp tay trước ngực, không ngừng cầu nguyện.

"Bất quá, đã chết bốn người. . ." Triệu Ngọc suy nghĩ nói, " ta nghĩ, nếu quả thật có như vậy một vị xưởng lãnh đạo, hắn cũng đã ý thức được, mình sẽ là Lưu Vũ mục tiêu kế tiếp đi? Cho nên, Nhiễm Đào hắn là có thể tra được ra!"

"Hừ! Ta phải xem tốt cái kia chết gia hỏa, " Ngô Tú Mẫn nhả rãnh, "Dựa vào mình lớn lên giống Quách Phú Thành, liền đến chỗ cua gái, nhìn xem cũng làm người ta chán ghét!"

"Bất quá, ta nhìn Đào ca vẫn là rất đáng tin cậy!" Tằng Khả lại cấp ra trái ngược ý kiến, "Dù sao Lưu Vũ là hắn trước điều tra ra a!"

"Hừ, mèo mù gặp cá rán mà thôi, không có một chút kỹ thuật hàm lượng!" Ngô Tú Mẫn vẫn khinh thường, "Nếu là thật có năng lực, hiện tại liền đem Lưu Vũ tìm ra đi thôi?"

Lưu Vũ! ?

Một câu, nhắc nhở Triệu Ngọc.

Đúng a?

Hiện tại tất cả vấn đề, tất cả đều tập trung ở Lưu Vũ trên thân, nếu như có thể đem người này tìm ra, vội vã như vậy mau giết người án há không liền có thể chân tướng rõ ràng?

Thế nhưng là. . . Cái này Lưu Vũ đã che giấu hành tung của mình, còn có thể đi đâu đi tìm đâu?

Ai?

Đúng rồi!

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc nhớ tới nữ phi tặc Thôi Lệ Châu tới. Hắn nhớ kỹ, đương Thôi Lệ Châu nhìn thấy Lưu Vũ ảnh chụp thời điểm, đã từng lơ đãng ngơ ngác một chút.

Chẳng lẽ. . . Nàng thật nhận biết Lưu Vũ hay sao?

Bằng không. . .

Ai ngờ, tựa như trong cõi u minh có cái gì tâm điện cảm ứng, ngay tại Triệu Ngọc vừa mới nghĩ đến Thôi Lệ Châu thời điểm, bên ngoài phòng

làm việc bỗng nhiên có người gõ cửa.

Có vị tiểu cảnh viên chạy tới đối Triệu Ngọc báo cáo, nói bị hắn bắt lại nữ nhân kia muốn gặp hắn, hơn nữa còn nói, có chuyện quan trọng —— thương lượng!

. . .

Chương 567: Chương 567: Đặc thù giao dịch

Chương 567: Đặc thù giao dịch

Tấn Bình cục cảnh sát nào đó trong phòng thẩm vấn.

"Thế nào, muốn thành thật khai báo rồi?" Triệu Ngọc giơ lên lông mày, nghiền ngẫm mà nhìn chằm chằm vào đối diện nữ phi tặc Thôi Lệ Châu.

Dùng dây thừng buộc chặt dù sao không lịch sự, giờ phút này, Thôi Lệ Châu hai tay đã bị đổi thành còng tay . Bất quá, nơi này chính là cục cảnh sát, sáng Thôi Lệ Châu cũng không dám làm loạn.

"Cảnh sát a, " Thôi Lệ Châu không có cùng Triệu Ngọc lẫn nhau đỗi ý tứ, mà là một bộ khẩn trương nghiêm túc cộng thêm thấp thỏm biểu lộ, "Chúng ta. . . Có thể làm cái giao dịch sao?"

"Ồ?" Triệu Ngọc nhãn tình sáng lên, lúc này hỏi, "Làm sao? Ngươi thật nhận biết cái kia Lưu Vũ sao?"

"Lợi hại a? Làm sao ngươi biết?" Thôi Lệ Châu hơi kinh hãi, lời nói, "Ta. . . Ta không biết hắn tên gọi là gì, nhưng là. . ." Nàng lại cân nhắc một chút, lúc này mới do dự nói, "Nhưng là, ta xác định ta gặp qua hắn! Mà lại, ta còn biết hắn hiện tại giấu ở nơi nào!"

"Nha! ?" Triệu Ngọc trong lòng khẽ động, thật không nghĩ tới, lần này phó bản kỳ ngộ thật mở đúng, mình từ bệnh viện tâm thần gặp phải cái

này nữ phi tặc, vậy mà nhận biết cấp tốc án giết người người bị tình nghi?

"Nếu như. . . Ân. . ." Thôi Lệ Châu cắn môi, do dự nói, "Nếu không, ngươi trước giúp ta làm một chuyện có thể hay không? Chúng ta làm tặc, cũng là có quy củ. Ta nghĩ xin giúp ta xác nhận một chút, trương bình đường phố Mã Cường, đến cùng ngồi không có ngồi tù? Hắn vấn đề có nghiêm trọng hay không a?"

"Cái gì? Mã Cường?" Triệu Ngọc nhãn châu xoay động, nhất thời lĩnh ngộ, vội hỏi, "Cái này Mã Cường, có phải hay không các ngươi trong miệng nói tới Tam gia?"

"Đúng!" Thôi Lệ Châu gật đầu, "Ta chỉ có xác định, hắn cũng không đi ra được nữa, ta mới có thể nói! Ngươi. . . Hiểu ý của ta không?"

"Ta minh bạch, giang hồ quy củ mà! Xem ra, cái này Tam gia là các ngươi đại ca móc túi thôi?" Triệu Ngọc cười nói, "Làm sao? Chẳng lẽ Lưu Vũ cùng các ngươi ổ trộm cướp có quan hệ?"

"Ừm. . ." Thôi Lệ Châu nhìn Triệu Ngọc một chút, không nói gì.

Triệu Ngọc minh bạch nàng ý tứ, lúc này quay người đi ra phòng thẩm vấn. Sau đó, hắn đứng tại cổng chẳng hề làm gì, liền như thế đứng ròng rã hai phút, lúc này mới nặng lại đi vào phòng thẩm vấn.

"Được rồi, tra được!" Triệu Ngọc há mồm liền nói, "Các ngươi Tam gia đích thật là phạm tội mà, chẳng những phạm tội, hơn nữa còn bị người chặt, đang ở bệnh viện cứu giúp đâu! Bên kia đồng sự nói cho ta, nói coi như người có thể cướp về, cũng hơn nửa biến thành người thực vật!"

"A! ?" Thôi Lệ Châu giật nảy cả mình, lo lắng mà hỏi thăm, "Nghiêm trọng như vậy, bị. . . Bị. . . Bị ai chặt?"

"Không biết, còn chưa hiểu đâu! Bất quá, ngươi có thể yên tâm, các ngươi vị này đại ca móc túi là sẽ không còn tìm ngươi gây chuyện!" Triệu Ngọc thúc giục nói, "Hiện tại, có thể nói chuyện chuyện của ngươi a?"

"Nha. . . Tốt. . . Tốt. . ." Thôi Lệ Châu mặc dù nửa tin nửa ngờ, nhưng vẫn là từ trên ghế chậm rãi ngồi xuống, nói với Triệu Ngọc, "Là như vậy, cảnh sát. Ta từ chúng ta tổng bộ nơi đó, hoàn toàn chính xác gặp qua ngươi mới vừa nói người kia! Lúc ấy, hắn đang cùng ta một sư huynh nói chuyện, ngươi cũng biết, chúng ta loại địa phương kia rất ít xuất hiện người sống, cho nên ta ấn tượng thế nhưng là phi thường khắc sâu!"

"Tổng bộ? Liền là ổ trộm cướp rồi?"

Triệu Ngọc bỗng dưng nghĩ đến, tại cấp tốc án giết người hung thủ bắt chẹt xưởng thuốc thời điểm, đã từng sử dụng qua một cái trộm được điện thoại. Hiện tại Thôi Lệ Châu còn nói Lưu Vũ cùng ổ trộm cướp có quan hệ, chẳng lẽ, cái kia điện thoại, là đám này tiểu thâu giúp hắn làm được rồi?

"Như vậy. . . Có một ngày nhìn thấy đâu?" Triệu Ngọc nghĩ nghĩ, hỏi.

"Ba ngày trước gặp qua một lần, sáng sớm hôm qua cũng đã gặp một lần, " Thôi Lệ Châu hồi ức nói, " ta đoán chừng, người này hắn là còn ở chúng ta tổng bộ đi!"

"Kia tốt!" Triệu Ngọc đứng dậy, nói, "Vậy ngươi bây giờ mau nói cho ta biết, các ngươi ổ trộm cướp ở đâu?"

"Nói đùa sao, đại ca?" Thôi Lệ Châu trừng to mắt, "Ngươi biết ta bây giờ tại làm chuyện gì sao? Khi sư diệt tổ a! Nếu là tương lai truyền đi, ta còn thế nào tại đạo nhi bên trên hỗn a ta?"

"Tốt! Minh bạch, " Triệu Ngọc sảng khoái nói, "Ta biết ngươi có ý tứ gì,

yên tâm, chỉ cần ngươi giúp ta tìm tới Lưu Vũ, ngươi trộm thuốc sự tình, chúng ta liền xóa bỏ!"

"Đầu tiên nói trước a!" Thôi Lệ Châu đồng dạng sảng khoái, "Ta nhất định phải tự mình mang theo các ngươi đi, ngươi hẳn phải biết, đây chính là tiểu thâu ổ trộm cướp, coi như ta cho ngươi biết vị trí, các ngươi cũng chưa chắc có thể tìm được!"

"Ừm. . ." Triệu Ngọc khẽ nhíu mày, "Cái này sao. . ."

"Xin nhờ rồi đại ca!" Thôi Lệ Châu thè lưỡi, "Chúng ta ổ trộm cướp bốn phương thông suốt, nếu như không phải ta mang theo các ngươi đi, các ngươi muốn tìm người nếu là rẽ đường nhỏ chạy, vậy nhưng đừng trách ta không có nhắc nhở ngươi a!"

"Ừm. . . Tốt a!" Triệu Ngọc trong lòng suy nghĩ, dù sao ngươi cùi chỏ bên trên còn có ta camera đâu! Ta còn có thể sợ ngươi thừa cơ chạy sao?

"Cảnh sát!" Thôi Lệ Châu tinh nghịch nói, "Biết ta sư huynh là ai chăng? Ngày đó tại nhà ta, ngươi cũng đã gặp! Tên của hắn gọi Bàng Dũng, gia hỏa này một mực đối ta ý nghĩ kỳ quái, cũng không phải cái gì đồ tốt! Không bằng, ngươi mang nhiều một chút người, tranh thủ đem bọn hắn một tổ mà bưng đi! Chỉ có bọn hắn tất cả đều xong đời, ta mới có thể an toàn a?"

"Ha ha. . ." Triệu Ngọc cười, nhẹ nhàng địa gật gật cái cằm hài, "Được a nha đầu, đủ hung ác!"

"Hừ! Hắn bất nhân ta bất nghĩa!" Thôi Lệ Châu thản nhiên nói, "Nói thật cho ngươi biết đi, tại chúng ta nơi đó, chỉ có Tam gia là bảo bọc ta, đã lão nhân gia ông ta hiện tại không được, ta cũng liền không có cách nào lăn lộn!

"Cảnh sát, đừng nói bọn hắn tư tàng tội phạm giết người, ta cam đoan,

chỉ là ổ trộm cướp bên trong những vật kia, liền đủ bọn hắn ăn một bình!

"Bất quá, chúng ta thế nhưng là đã nói trước, đợi đến tội phạm bắt được, ngươi cũng không thể lại gây khó khăn cho ta a! Ngài yên tâm, sau này ta nhất định hấp thủ giáo huấn, cải tà quy chính, tốt a?"

Triệu Ngọc bị cái này cổ linh tinh quái tiểu nha đầu nói đến dở khóc dở cười, hồi tưởng lại tối hôm qua tại chuyện của quán rượu đến, trong lòng càng là manh động một loại tri kỷ hảo cảm.

Hoảng hốt ở giữa, hắn thậm chí lóe lên một cái ý niệm trong đầu, nếu như tương lai đem cái này nữ phi tặc chiêu đến mình dưới trướng, có phải hay không, đối với hắn phá án công tác hội càng có lợi hơn đâu?

Thời gian cấp bách, Triệu Ngọc cũng không xác định, Lưu Vũ hiện tại phải chăng còn tại ổ trộm cướp bên trong ẩn tàng, bọn hắn nhất định phải nhanh hành động mới được.

Thế là, hắn lập tức thông tri Lý Lạc Vân, để bọn hắn Tấn Bình cảnh sát điều phối cảnh lực.

Bởi vì cấp tốc án giết người ảnh hưởng quá lớn, hiện tại cơ hồ toàn bộ Tấn Bình cảnh sát hình sự tất cả đều điều đến nơi này , chờ mệnh lệnh.

Mà Lý Lạc Vân nhận được mệnh lệnh, tự nhiên không dám thất lễ, lập tức thân điều người ngựa, tiến đến ổ trộm cướp đuổi bắt Lưu Vũ.

Bởi vì manh mối là đặc biệt điều tổ tra được, cho nên Triệu Ngọc cũng chuyện đương nhiên tham dự cảnh sát hành động. Huống hồ, hắn còn phải nhìn cho thật kỹ cái kia nữ phi tặc đâu!

Cứ như vậy, 12 giờ trưa vừa qua khỏi, Triệu Ngọc suất lĩnh đại đội nhân mã cũng đã dựa theo Thôi Lệ Châu nói, đi tới ổ trộm cướp vị trí.

Thế nhưng là, đợi đến đạt mục tiêu khu vực về sau, tất cả cảnh sát hình sự tất cả đều bị thật sâu khiếp sợ đến. Bọn hắn vạn vạn nghĩ không ra, cái này ổ trộm cướp, vậy mà giấu ở một cái cỡ lớn bán buôn trong chợ!

Người ở đây đến xe đi, phi thường náo nhiệt, những này lũ kẻ trộm lá gan cũng quá lớn a?

Bất quá, khi bọn hắn nghiêm túc suy nghĩ một phen về sau, lại rất nhanh suy nghĩ minh bạch đạo lý trong đó.

Chính là bởi vì bán buôn trong chợ phi thường náo nhiệt, cho nên tiểu thâu mới có thể lựa chọn nơi này xây ổ. Nơi này khắp nơi đều là đưa hàng tiếp hàng cỗ xe, ở loại địa phương này giấu kín tang vật, thật sự là không có gì thích hợp bằng! Bởi vì cái gọi là vàng thau lẫn lộn, rất nhiều tang vật, thậm chí đều có thể đặt tới bên ngoài đến!

Cao!

Cao!

Thật sự là cao!

Các cảnh sát tất cả đều rất là cảm thán, thật sự là đạo cao một thước ma cao một trượng, những này lũ kẻ trộm thật sự là quá giảo hoạt!

Bất quá, đã mục tiêu xuất hiện tại bán buôn thị trường, cái này cũng không thể nghi ngờ cho cảnh sát tạo thành phiền toái cực lớn. Nơi này bốn phương thông suốt, lối ra đông đảo, chẳng những có dưới mặt đất hành lang, thậm chí còn có không trung thông đạo. Một khi đánh cỏ động rắn, thật rất khó đem người bắt được!

Thế là, Lý Lạc Vân tại chỗ quyết định, muốn mọi người toàn bộ đổi thành thường phục, sau đó đi trấn giữ từng cái vị trí cửa ra vào, sau đó mới phái ra một đội kinh nghiệm phong phú nhân mã, xâm nhập bán

buôn chợ nội bộ, tiến đến bắt tội phạm!

. . .

Chương 568: Chương 568: Như thế nào mở còng tay?

Chương 568: Như thế nào mở còng tay?

Thôi Lệ Châu nói đến thật đúng là không có sai, bán buôn trong chợ ngư long hỗn tạp, địa hình phức tạp, nhờ có nàng xe nhẹ đường quen, lúc này mới mang theo cảnh sát một đường tìm được cái nào đó dưới mặt đất nhà kho.

"Không thể càng đi về phía trước!" Khi đi tới chỗ ngoặt thời điểm, Thôi Lệ Châu liền nhắc nhở mọi người, "Bọn hắn đều có báo cảnh hệ thống, càng đi về phía trước, liền sẽ bị bọn hắn phát hiện! Ầy..." Nàng đưa tay chỉ xa xa một cái cửa cuốn, nói, "Phía sau cửa bên cạnh liền là nơi ở của bọn hắn, cái giờ này, ta đoán chừng phần lớn người hắn là đều tại!"

"Được rồi!" Lý Lạc Vân lập tức hướng các đơn vị hạ lệnh, muốn bọn hắn chuẩn bị phá cửa thiết bị, mà lại cường điệu nhắc nhở các lộ nhân viên cảnh sát, nhất định phải đặc biệt chú ý Lưu Vũ! Dù sao, bọn hắn lần này tập kích bất ngờ ổ trộm cướp, chính là hướng về phía cấp tốc án giết người tới.

"A, đúng rồi..." Thôi Lệ Châu lại xông Lý Lạc Vân cùng Triệu Ngọc khoát tay áo, "Các ngươi còn phải phái một đội người đi với ta bọc đánh một chút, ta biết nơi này có một đầu mật đạo, nhất định phải đem nơi đó giữ vững mới được!"

"Tốt!" Lý Lạc Vân lập tức phái một tổ cảnh sát hình sự, phân cho Triệu

Ngọc cùng Thôi Lệ Châu.

"Triệu tổ trưởng, vất vả!" Lý Lạc Vân một mặt đưa cho Triệu Ngọc một cây súng lục, một mặt dặn dò, "Chờ một lúc chờ ta nhân mã vào chỗ về sau, chúng ta cùng một chỗ hành động! Ngài nhưng ngàn vạn phải chú ý an toàn a!"

Triệu Ngọc tiếp nhận súng ngắn nhẹ gật đầu, sau đó để Thôi Lệ Châu dẫn đường, suất lĩnh lấy mấy tên cảnh sát hình sự hướng dưới mặt đất nhà kho chỗ sâu mà đi.

Nhà kho chỗ sâu tựa hồ đã hoang phế, khắp nơi đều là vứt bỏ kho hàng, ánh đèn cũng mười phần lờ mờ, có địa phương thậm chí còn cần chiếu sáng.

Thôi Lệ Châu đối với nơi này rất là quen thuộc, lúc này dẫn Triệu Ngọc bọn người ở tại trong kho hàng xuyên qua, rất nhanh liền tới đến một đầu khẩn cấp thông đạo trước mặt.

Ai ngờ, tại khẩn cấp thông đạo đầu bậc thang phụ cận, có một loại tựa như điện áp rương cửa nhỏ, đẩy cửa sau khi đi vào, nhưng gặp bên trong ngoại trừ công tắc nguồn điện bên ngoài, lại còn xuất hiện một đầu hẹp dài thông đạo.

"Chúng ta nhất định phải chui vào, đi đến thông đạo bên kia mới được!" Thôi Lệ Châu nói, "Bằng không, bên trong có mấy đầu đường ra đâu! Rất khó cam đoan bọn hắn đi đâu một đầu!"

Triệu Ngọc gật đầu đồng ý, đợi Thôi Lệ Châu sau khi đi vào, hắn chăm chú cùng sau lưng Thôi Lệ Châu.

Cũng may thông đạo không dài, không bao lâu, bọn hắn liền tới đến một chỗ tương đối rộng rãi địa phương. Nơi này trước kia là cái bãi đậu xe dưới đất, hiện tại cũng đều hoang phế. Trên mặt đất khắp nơi đều là rác

rưởi, hơn nữa còn có nồng đậm mùi nước tiểu khai.

"Chính là chỗ này!" Thôi Lệ Châu chỉ vào bãi đỗ xe ngay phía trước nói, "Các ngươi ngay ở chỗ này mai phục tốt a! Ta cam đoan các ngươi sẽ có thu hoạch!"

Triệu Ngọc quan sát một chút địa hình, lúc này mới xông chúng các cảnh sát nhẹ gật đầu,

Mọi người lập tức phân tán ra, tìm kiếm phục kích vị trí đi.

"Lý đội, chúng ta đã vào chỗ!" Thông qua bộ đàm, Triệu Ngọc đem nơi đây tình huống thông tri cho Lý Lạc Vân.

"Được rồi! Chúng ta cũng chuẩn bị sẵn sàng! Kia... Triệu tổ trưởng, chúng ta... Bắt đầu?" Dù sao Triệu Ngọc là cấp bậc cao nhất tổng chỉ huy, Lý Lạc Vân không dám bao biện làm thay, liền cực kì khách khí xin chỉ thị một chút.

Triệu Ngọc một lòng chỉ nghĩ phá án, đương nhiên sẽ không so đo những lễ tiết này, lúc này sảng khoái nói ra: "Lý đội trưởng, toàn nghe ngươi!"

"Tốt! Các đơn vị chú ý, hành động!" Lý Lạc Vân cũng không khách khí, lúc này hạ đạt tiến công chỉ lệnh. Các đơn vị đã hướng ổ trộm cướp triển khai đột kích hành động.

Bất quá, mặc dù hành động đã triển khai, nhưng là đối với Triệu Ngọc vị trí tới nói, lại là không hề có động tĩnh gì, bọn hắn chỉ có thể ở nơi này kiên nhẫn chờ đợi.

"Cảnh sát, " lúc này, Thôi Lệ Châu bỗng nhiên nhỏ giọng nói với Triệu Ngọc, "Ta không biết, chờ một lúc có thể chạy ra nhiều ít người đến! Nếu không, ngươi giúp ta đem còng tay mở ra, ta cũng giúp các ngươi

bắt mấy người a?"

"Hừ, nghĩ hay lắm!" Triệu Ngọc lườm nàng một chút, nói, "Thế nào, cái này còng tay đem ngươi làm khó sao? Khách sạn thời điểm, tay ngươi ở sau lưng đều có thể giải khai đâu!"

"Hừ! Biết rõ còn cố hỏi!" Thôi Lệ Châu mân mê miệng nhỏ, "Đây là đội cảnh sát hình sự chuyên dụng còng tay, cùng ngươi cái kia giá rẻ hàng tự nhiên không đồng dạng! Nhanh lên một chút, mở ra cho ta đi, nơi này nhiều như vậy cảnh sát, ta còn có thể chạy hay sao?"

"Ai?" Ai ngờ, Thôi Lệ Châu ngược lại khơi gợi lên Triệu Ngọc lòng hiếu kỳ, hắn nhíu nhíu mày, hỏi, "Đừng nói, có kiện sự tình, ta còn thực sự nghĩ mãi mà không rõ... Tại khách sạn thời điểm, ngươi đến cùng là thế nào mở ra còng tay đây này? Ngươi lúc ấy không chút mặc quần áo đi..."

Triệu Ngọc có ý tứ là, Thôi Lệ Châu lúc ấy vẻn vẹn mặc đồ ngủ, trên thân căn bản không có có thể cạy mở còng tay công cụ, mà lại hai tay của nàng còn bị hai tay bắt chéo sau lưng, làm sao có thể mở ra còng tay đâu?

Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa mới hỏi một câu như vậy, phía trước một vị nào đó cảnh sát hình sự chợt nhắc nhở: "Chú ý, có động tĩnh!"

Hắn kiểu nói này, đám người tranh thủ thời gian cúi đầu.

Hướng bãi đỗ xe phương hướng nhìn sang về sau, quả nhiên thấy vài bóng người, ngay tại thất kinh hướng bọn hắn chạy tới. Chờ sắp đến trước mặt về sau, Triệu Ngọc lúc này mới nho nhỏ ngoài ý muốn một chút, không nghĩ tới trốn từ nơi đó tới, lại có bảy tám người nhiều!

Nhiều như vậy?

Triệu Ngọc quay đầu nhìn một chút Thôi Lệ Châu, Thôi Lệ Châu lần

nữa đem hai tay đưa tới trước mặt, ý kia, là ngươi bây giờ có thể mở ra cho ta còng tay đi?

Bất quá, Triệu Ngọc tự nhiên không có khả năng cho nàng mở còng tay, hắn lúc này bưng lên Lý Lạc Vân cho hắn súng ngắn, đắc ý liếc nàng một cái. Ý kia là, lão tử có súng, đến lại nhiều người cũng không sợ!

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, bảy tám tên tiểu thâu chớp mắt chạy đến trước mặt, chúng cảnh sát hình sự thừa cơ cùng nhau tiến lên, đánh bọn hắn một trở tay không kịp.

Thế nhưng là, tính đến Triệu Ngọc, bọn hắn hết thảy mới có 6 người, một đoàn hỗn chiến phía dưới, vẫn là có người lọt lưới!

Bất quá, đối phó những này mao tặc, Triệu Ngọc đương nhiên không cần dùng sử dụng súng ngắn, hắn xông lên phía trước về sau, chỉ dùng nhất quyền nhất cước, liền nhẹ nhõm đem hai cái cá lọt lưới đánh bại trên mặt đất!

Nhưng mà, ngay tại Triệu Ngọc đánh xong người quay đầu về sau, hắn lại đột nhiên phát hiện, Thôi Lệ Châu không thấy! ?

Móa!

Tiểu nha đầu này...

Triệu Ngọc vội vàng bốn phía tìm kiếm, cũng không có phát hiện tung ảnh của nàng.

Ai?

Bất thường!

Người đâu...

Triệu Ngọc tả hữu nhìn không thấy người, liền đành phải hướng bọn họ vừa rồi mai phục trong bóng tối tìm kiếm. Kết quả, chờ hắn tìm được mùi thối dỗ dành góc tường về sau, lúc này mới kinh ngạc phát hiện, nguyên lai nơi đó vẫn còn có một đầu hướng phía dưới thông đạo đâu!

Trong thông đạo hắc ám bát ngát, xú khí huân thiên, có thể là thông hướng cống thoát nước!

Con bà nó là con gấu... Làm cái gì a đây là?

Trong chốc lát, Triệu Ngọc rốt cục ý thức được, hết thảy trước mắt, tựa hồ là Thôi Lệ Châu đã sớm an bài tốt! Nàng đã sớm biết nơi này có cái thông hướng cống thoát nước thông đạo, cho nên mới yêu cầu ở chỗ này chặn đường!

Nàng... Vì sao phải trốn chạy? Lo lắng ta Triệu Ngọc nói không giữ lời, vẫn là...

Thời gian cấp bách, Triệu Ngọc không kịp nghĩ nhiều, vội vàng mở ra trong đầu hệ thống giao diện, muốn thông qua trước đó sắp đặt ở trên người nàng camera xem xét một chút.

Kết quả, chờ mở ra về sau, hắn lúc này mới buồn bực phát hiện, cái kia ẩn hình camera tiếp tục thời gian, chỉ có 12 giờ mà thôi, hiện tại đã mất hiệu lực!

Đáng chết!

Ta làm sao sớm không có chú ý tới điểm này đâu?

Lúc này, các cảnh sát còn tại cùng những cái kia tiểu thâu dây dưa, nhưng Triệu Ngọc nơi nào còn có tâm tư quản nhiều như vậy, hắn mở ra điện thoại đèn pin, tranh thủ thời gian vọt vào cống thoát nước.

Trong cống thoát nước không có bất kỳ cái gì ánh đèn, ngoại trừ nước bẩn liền là mùi thối, cơ hồ không có những vật khác.

Cộc cộc...

Ai ngờ, hắn vừa mới chạy hai bước, liền thình lình nghe được ngay phía trước truyền đến rất nhỏ động tĩnh, hắn tranh thủ thời gian nhanh chóng chạy vội tới.

Kết quả, khi hắn đưa tay điện hướng tiếng vang chỗ chiếu đi về sau, thình lình thấy được một đạo hàng rào sắt!

Đạo này hàng rào sắt đem cống thoát nước chặn đứng, ngăn cản lại Triệu Ngọc đường đi.

Thế nhưng là, khiến Triệu Ngọc kinh ngạc chính là, giờ phút này, Thôi Lệ Châu lại đang đứng tại hàng rào sắt mặt khác!

Không thể nào?

Triệu Ngọc trừng to mắt, làm sao vượt qua đây là? Hắn nhìn kỹ một chút, đạo này hàng rào sắt không phải môn, căn bản không có khả năng bị mở ra!

Chẳng lẽ...

Nhìn xem hàng rào môn lan can, Triệu Ngọc nghĩ đến một cái khả năng, chẳng lẽ... Nàng là chui qua hay sao?

"Cảnh sát!" Lúc này, Thôi Lệ Châu đứng tại đối diện khá xa địa phương, quay đầu trở lại xông Triệu Ngọc thăm hỏi một tiếng, sau đó giơ hai tay lên, khẽ cười nói, "Ngươi không phải muốn biết, ta là như thế nào mở ra còng tay sao? Nhìn kỹ..."

Theo nàng nói chuyện, Triệu Ngọc sợ hãi nhìn thấy, nàng dùng tay trái của mình đem tay phải dùng sức bóp mấy cái, theo tay phải xương cốt phát ra tiếng tạch tạch vang, tay kia còng tay vậy mà thuận lợi tróc ra...

Oa!

Triệu Ngọc giờ mới hiểu được, nguyên lai, Thôi Lệ Châu mở còng tay, căn bản không phải dùng đồ vật cạy! Nàng... Thật sẽ Súc Cốt Công! ! !

appapp

. . .

Chương 569: Chương 569: Nhìn sai rồi

Chương 569: Nhìn sai rồi

Xoát...

Một nháy mắt, Triệu Ngọc giơ tay lên thương!

Mặc dù hắn xuyên bất quá cái kia đạo hàng rào sắt, nhưng đạn lại là ăn mặc qua, nếu như Triệu Ngọc nổ súng, Thôi Lệ Châu căn bản là không có cách tránh né. m.

Thế nhưng là, Thôi Lệ Châu tựa hồ hiểu rõ Triệu Ngọc, mặc dù nhìn thấy Triệu Ngọc giơ súng, nhưng nàng cũng không có bất kỳ cái gì e ngại, ngược lại xông Triệu Ngọc tới một này hôn gió, sau đó liền quay người hướng xuống thủy đạo chỗ sâu đi...

Triệu Ngọc tự nhiên không có nổ súng ý tứ, nhìn xem Thôi Lệ Châu bóng lưng biến mất, trong lòng của hắn ngược lại dâng lên một loại cùng chung chí hướng cảm giác.

Có lẽ, Thôi Lệ Châu sở dĩ làm như vậy, liền là sợ hãi mình không tin thủ hứa hẹn a?

Nếu như vẻn vẹn bởi vì bệnh viện tâm thần trộm thuốc, Triệu Ngọc tự nhiên sẽ tha cho nàng một lần. Bất quá... Đương Triệu Ngọc cẩn thận quyền hành một phen về sau, lại cảm thấy sự thật có khả năng cũng không phải là hắn nghĩ đến đơn giản như vậy. Mặc dù, Thôi Lệ Châu trợ giúp bọn hắn tìm được ổ trộm cướp, thế nhưng là, Lưu Vũ thật ngay ở

chỗ này sao?

Còn có, nếu như Thôi Lệ Châu trên thân, còn có cái khác bản án đâu? Nàng một lòng muốn chạy trốn, có phải hay không lo lắng cho mình đem nàng trước kia làm qua bản án tất cả đều bắt tới đâu?

Không được...

Triệu Ngọc càng nghĩ, càng cảm thấy không thể cứ như vậy tuỳ tiện thả đi Thôi Lệ Châu. Thế là, hắn tranh thủ thời gian đi vào hàng rào sắt trước mặt dùng sức kéo túm, nhưng cái này hàng rào sắt đều là mới thay đổi đi, căn bản không nhúc nhích tí nào.

Chậc chậc...

Triệu Ngọc không khỏi cảm khái không thôi, tại hắn đạo cụ cột bên trong không còn có 20 bò giống tách ra đạo cụ, nhưng không có một loại có thể giúp hắn giải quyết trước mắt hàng rào sắt.

Rơi vào đường cùng, hắn đành phải thông qua bộ đàm, liên lạc hắn tổ viên.

Giờ phút này, Nhiễm Đào mấy người cũng đi theo cảnh đội tại bán buôn thị trường bên ngoài bố khống, đương Triệu Ngọc đem Thôi Lệ Châu xuôi theo cống thoát nước chạy trốn sự tình nói cho bọn hắn về sau, ba người lập tức triển khai hành động.

Tằng Khả ngay đầu tiên lấy được cống thoát nước bản đồ phân bố, Nhiễm Đào cùng Ngô Tú Mẫn thì chia binh hai đường, tiến về khả năng cửa ra vào chặn đường Thôi Lệ Châu.

Ngay tại Triệu Ngọc một lần nữa trở lại bãi đậu xe dưới đất về sau, Lý Lạc Vân bên kia cũng đã truyền đến tin tức, cái này mai phục tại bán buôn trong chợ ổ trộm cướp đã bị bọn hắn triệt để diệt đi! Hiện trường

15 tên tên trộm, bị một mẻ hốt gọn không một chạy thoát.

Bất quá, mặc dù cảnh sát tìm được đại lượng của trộm cướp, nhưng kết cục lại phi thường khiến người thất vọng, bọn hắn tìm khắp cả hiện trường, cũng không có phát hiện Lưu Vũ tung tích!

...

Sau một giờ,

Tấn Bình cục cảnh sát đặc biệt điều sắp lập tổ công thất.

Tin tức xấu, giống tuyết rơi đồng dạng, liên tiếp truyền đến.

Đầu tiên, Nhiễm Đào bọn người tìm khắp cả cống thoát nước lối ra, vẫn không có tìm được Thôi Lệ Châu bóng dáng, cái này nữ phi tặc đào thoát năng lực mười phần cao minh, rốt cuộc không có tin tức.

Tiếp theo, trước đó ý đồ phi lễ Thôi Lệ Châu Bàng Dũng, hoàn toàn chính xác ngay tại ổ trộm cướp bên trong, đã bị cảnh sát bắt được. Thế nhưng là, đương thẩm vấn về sau, Bàng Dũng lại công bố, hắn căn bản liền không biết cái gì Lưu Vũ!

Cảnh sát lại tra hỏi cái khác tên trộm, bọn hắn cũng là muôn miệng một lời, nói mình chẳng những không có từ ổ trộm cướp bên trong gặp qua Lưu Vũ, thậm chí căn bản đều chưa nghe nói qua cái tên này.

Hỏng!

Chiếm được tin tức này về sau, Triệu Ngọc lúc này mới ý thức được, hắn có khả năng bị nữ phi tặc Thôi Lệ Châu cho xuyến! Ổ trộm cướp cùng Lưu Vũ có lẽ căn bản cũng không có bất kỳ quan hệ gì, cái này tất cả đều là nàng cố ý lập!

Nàng sở dĩ muốn làm như thế, đơn giản liền là hai cái lý do: Thứ nhất, lợi dụng cảnh sát diệt đi Bàng Dũng đội, rõ ràng rơi địch nhân của mình; thứ hai, nàng tốt lợi dụng cơ hội lần này đào thoát!

Sự thật chứng minh, nàng đích xác làm được!

Đáng chết!

Triệu Ngọc không khỏi một trận tức giận, thật sự là mỗi năm đánh ngỗng lại bị nhạn mổ vào mắt! Thôi Lệ Châu a Thôi Lệ Châu, lão tử thật sự là nhìn sai rồi, không nghĩ tới, ngươi tuổi còn nhỏ, cũng dám tính toán như thế!

Ngươi chờ đó cho ta, lần sau lại để cho ta bắt được ngươi, tất nhiên muốn ngươi cái đẹp mắt...

Bởi vì lần này hành động không có kết quả, đặc biệt điều tổ trong văn phòng có vẻ hơi sĩ khí sa sút. Lưu Vũ không có bắt được, ngược lại để Thôi Lệ Châu trốn thoát, cái này không thể nghi ngờ để đám người trên mặt không ánh sáng.

"Thật không nghĩ tới, tiểu nha đầu này vậy mà như thế giảo hoạt, ngay từ đầu, ta còn thực sự không nhìn ra đâu!" Ngô Tú Mẫn tức giận nói, "Nếu như sớm biết trong bụng của nàng có hàng, ta nên hảo hảo thẩm thẩm nàng mới đúng! Tổ trưởng a, ngươi vì cái gì không sớm một chút mà nói rõ với chúng ta một chút đâu?"

"Ta cũng không biết a!" Triệu Ngọc buồn bực nói, "Ta chỉ là trùng hợp thấy được nàng trộm đồ mà thôi mà!"

"Dáng dấp còn rất tuấn, dáng người cũng đặc biệt bổng!" Nhiễm Đào tò mò hướng Triệu Ngọc hỏi, "Tổ trưởng, ngươi tận mắt thấy, nàng từ hẹp như vậy hàng rào sắt bên trong chui qua sao? Coi như sẽ Súc Cốt Công, nàng nơi này... Làm sao vượt qua..."

Nhiễm Đào khoa tay một chút lồng ngực của mình, nhất thời trêu đến Ngô Tú Mẫn bạch nhãn nhìn nhau.

"Không có tận mắt thấy..." Triệu Ngọc nhớ lại một chút Thôi Lệ Châu đồng nhan cự như, đồng dạng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

"Nói như vậy..." Tằng Khả phán đoán, "Nữ hài kia chẳng qua là đang gạt chúng ta? Nàng căn bản không biết cái gì Lưu Vũ, cho nên, chúng ta trước tiên có thể đem nàng thả một chút, vẫn là hảo hảo tra Lưu Vũ sự tình đi! Hiện tại đã là xế chiều, Lưu Vũ cũng kém không nhiều nên cho nhà máy đánh bắt chẹt điện thoại đi! Không biết, lần này có thể hay không đem hắn khóa chặt?"

"Không... Không đúng..." Triệu Ngọc lắc đầu nói, "Ta lưu ý qua Thôi Lệ Châu biểu lộ, ta cảm thấy, nàng hắn là gặp qua Lưu Vũ, chỉ bất quá, cũng không phải là tại ổ trộm cướp mà thôi!"

"Ồ? Thật sao?" Tằng Khả sững sờ, vội hỏi, "Tổ trưởng, cái này kì quái. Tiểu cô nương kia nếu quả như thật nhận biết Lưu Vũ, nhưng lại không nói, chẳng lẽ... Giữa bọn hắn còn có cái gì không tầm thường quan hệ hay sao?"

"Cũng hoặc là... Hoặc là..." Trong lúc nhất thời, Triệu Ngọc tựa hồ nghĩ tới điều gì suy nghĩ, nhưng lại không cách nào nói cho đúng ra. Hắn trầm tư nửa ngày, nghĩ đến bệnh viện tâm thần bên trong một màn, lúc này mới hướng Tằng Khả hỏi, "Tằng Khả, đinh tiên bổn loại dược vật, ngươi nghe nói qua không?"

"Cái gì?" Tằng Khả sững sờ, nói, "Ngươi nói là một loại kháng tinh thần loại dược vật sao?"

"Đúng!" Triệu Ngọc nói, "Có phải hay không, loại thuốc này giá cả đắt đỏ, mà lại có thể chế tạo 'Độc' phẩm loại hình đồ vật?"

"Nói đùa!" Ngô Tú Mẫn lập tức trở về nói, " tổ trưởng a, ta là làm tâm lý nghiên cứu, bệnh tâm thần cũng thuộc về ta phạm trù, đinh tiên bổn đều là kháng bệnh tâm thần, chứa nhất định trấn tĩnh thành phần! Mà 'Độc' phẩm đều là thuốc kích thích, tác dụng đều là hoàn toàn tương phản!"

"Ồ?" Triệu Ngọc nao nao, không nghĩ tới, mình trước đó suy đoán, hoàn toàn là sai lầm. Thôi Lệ Châu sở dĩ đào tẩu, cũng không phải là bởi vì dược phẩm có thể hợp thành "Độc" phẩm sự tình.

Cái này. . .

"Ngươi nói loại thuốc này hoàn toàn chính xác rất đắt, mà lại đều là đơn thuốc loại dược phẩm, trên thị trường không mua được!" Ngô Tú Mẫn nói, "Chỉ có bệnh viện tâm thần có thể!"

Chậc chậc...

Hồ đồ rồi, hồ đồ rồi...

Chỉ một thoáng, Triệu Ngọc cảm giác một đoàn hỗn loạn, không cách nào ước đoán.

Thôi Lệ Châu nếu như chỉ là trộm thuốc, nàng là hoàn toàn có thể ăn ngay nói thật, không đáng xuyến cảnh sát một thanh, còn mạo hiểm lẩn trốn.

Nàng hẳn phải biết, nàng như thế vừa chạy, sự tình coi như làm lớn chuyện! Nếu như nàng lần nữa sa lưới, hậu quả sẽ vô cùng nghiêm trọng.

Như vậy... Nàng vì cái gì còn muốn làm như vậy đâu?

Tằng Khả nói không sai, nếu như Lưu Vũ cùng với nàng không có quan

hệ, kia nàng vì cái gì không đem Lưu Vũ bàn giao ra đâu? Đương nàng cuối cùng từ dưới thủy đạo rời đi thời điểm, thế nhưng là có cơ hội nói với mình!

Nàng đã không chịu nói, chẳng lẽ... Nàng cùng Lưu Vũ là bằng hữu, muốn bao che Lưu Vũ? Vẫn là, nàng cùng Lưu Vũ có thân thích... Hay là... Hoặc là...

Ai?

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc bỗng nhiên lại nghĩ đến một cái mới khả năng. Có thể hay không, Thôi Lệ Châu có cái gì phạm tội tay cầm, tại Lưu Vũ trên tay? Một khi cảnh sát bắt được Lưu Vũ, như vậy tội của nàng, cũng liền bại lộ?

Cho nên, nàng mới không chịu đem Lưu Vũ khai ra?

Như vậy... Ngoại trừ trộm thuốc bên ngoài, Thôi Lệ Châu còn phạm qua tội gì đâu?

Nha...

Chẳng lẽ... Chẳng lẽ là như thế này! ?

. . .

Chương 570: Chương 570: Tự xông vào nhà dân

Chương 570: Tự xông vào nhà dân

Tấn Bình cục cảnh sát, nào đó trong phòng thẩm vấn.

Tên trộm đội Bàng Dũng chính ỉu xìu đầu đạp não ngồi tại Triệu Ngọc trước mặt tiếp nhận hỏi thăm, Triệu Ngọc muốn hắn đem có quan hệ Thôi Lệ Châu trộm đồ sự tình, tất cả đều nói ra.

"Cảnh sát, chuyện đã xảy ra là như vậy, " đối mặt Triệu Ngọc thẩm vấn, Bàng Dũng không dám giấu diếm, lúc này đàng hoàng bàn giao nói, " đại khái một tháng trước đó, chúng ta tìm kiếm đến một mục tiêu. Có một vị du học về Hoa kiều, tại hổ an đường khu biệt thự mua một tòa biệt thự. Mà lại, tại hắn trong biệt thự còn cố ý trang một cái quý báu 'Xe tăng da' !

"Nha...'Xe tăng da' chỉ là Kha Nhĩ Lâm Bảo hiểm tủ, loại này két sắt phi thường rắn chắc, thuốc nổ đều nổ không ra!

"Chúng ta suy nghĩ, đã hắn có như thế quý báu két sắt, kia trong tủ bảo hiểm đồ vật tự nhiên có giá trị không nhỏ, cho nên chúng ta liền đánh lên chủ ý của nó.

"Thế nhưng là, làm chúng ta làm xong tất cả kế hoạch, đồng thời chuẩn bị giao chi hành động về sau, chợt phát hiện có người nhanh chân đến trước! Thông qua chúng ta nhiều mặt nghe ngóng, người này, rất có thể

chính là chúng ta tiểu sư muội Thôi Lệ Châu!" Bàng Dũng giải thích nói, "Toàn bộ Tấn Bình, chỉ có nàng có thể không dựa vào khoan mở ra xe tăng da! Mà lại, chúng ta trước đó làm kế hoạch thời điểm, Thôi Lệ Châu thường xuyên xuất hiện tại chúng ta chung quanh, rất có thể là nàng điều tra đến bí mật của chúng ta, lúc này mới tiệt hồ chúng ta!

"Ngài nghĩ a, chúng ta nhận được tin tức về sau, đến có bao nhiêu sinh khí, cho nên mới sẽ đi tìm nàng tính sổ!"

"Nha..." Triệu Ngọc nhíu nhíu mày, hỏi, "Vậy ngươi có biết hay không, trong tủ bảo hiểm, đến cùng có đồ vật gì đâu?"

"Cái này, thật đúng là không biết!" Bàng Dũng khó xử nói, "Chúng ta đoán chừng, dù cho thật có thứ đáng giá, cũng đều là không thể lộ ra ngoài ánh sáng a? Bởi vì tại mất trộm về sau, người mất cũng không báo cảnh, cũng không có trên giang hồ truyền ra tin tức gì, cùng treo đỏ loại hình..."

Kỳ quái...

Triệu Ngọc nghiêm túc hồi ức, tại khách sạn thời điểm, Thôi Lệ Châu liên quan tới chuyện này nói đến hời hợt, chỉ nói Bàng Dũng bọn người oan uổng nàng ăn cắp một bao kim cương.

Như vậy... Trong tủ bảo hiểm thật là kim cương sao?

Trải qua cẩn thận suy tư, Triệu Ngọc càng phát ra cảm thấy, Thôi Lệ Châu rất có thể cùng mình nói hoang, phú thương trong tủ bảo hiểm đồ vật, nói không chừng chính là nàng trộm, Bàng Dũng bọn người căn bản không có oan uổng nàng.

Thế nhưng là... Nếu như nàng thật trộm được kim cương, cái kia còn làm gì đi bệnh viện tâm thần trộm thuốc đâu? Chẳng lẽ... Nàng trộm được đồ vật, cũng không phải là kim cương? Hay là, trong tủ bảo hiểm

căn bản cái gì cũng không có? Nàng bất quá là bị mắc lừa?

Chậc chậc...

Triệu Ngọc không khỏi cảm khái không thôi,

Ngay từ đầu, hắn cho là mình đã đem Thôi Lệ Châu nhìn một cái thấu triệt, nhưng là bây giờ nhìn, cái này nữ phi tặc nhưng lại có quá nhiều bí mật!

Thôi Lệ Châu đến cùng là lai lịch gì, nàng lại cùng Lưu Vũ có quan hệ hay không đâu?

"Thôi Lệ Châu cũng không phải là Tấn Bình sinh trưởng ở địa phương, " Bàng Dũng giới thiệu nói, "Nàng gia nhập chúng ta cũng bất quá một hai năm dáng vẻ, tiểu nha đầu này đừng nhìn tuổi còn trẻ, nhưng là kỹ thuật nhất lưu, rất được chúng ta nhị gia thưởng thức! Tới không bao lâu, liền có thể cùng ta bình khởi bình tọa!

"Căn cứ chính nàng nói, nàng quê quán tại Tấn Biên cùng cam lũng một vùng, nhưng là sư tòng người nào liền không được biết rồi, bất quá, sư phụ của nàng tất nhiên là vị cao nhân!" Bàng Dũng nói thẳng, "Bằng không, chỉ dựa vào tự học, trình độ của nàng không có khả năng cao như vậy!"

Sư phụ?

Trong chốc lát, Triệu Ngọc liền nghĩ tới một việc, Thôi Lệ Châu cùng "Cách cách" dáng dấp như vậy giống, chẳng lẽ... Đây cũng là có nguyên nhân gì sao?

"Ta hỏi ngươi, phú thương két sắt bị trộm, là một ngày nào sự tình?" Triệu Ngọc lại hỏi.

"Ừm... Ba ngày trước a?" Bàng Dũng trả lời, "Chúng ta phát hiện về sau, vẫn giấu ở Thôi Lệ Châu nhà phụ cận, muốn cùng với nàng hỏi cho rõ, buộc nàng đem đồ vật giao ra. Không phải sao, thẳng đến đêm qua, thật vất vả tìm được nàng, nhưng lại bị một cái tự xưng cảnh sát người cho quấy nhiễu! Ta không biết, người kia có phải hay không cùng với nàng một đám?"

Triệu Ngọc nhìn Bàng Dũng một chút, Bàng Dũng lúc nói chuyện căn bản không dám ngẩng đầu, không có nói sai dáng vẻ. Xem ra, hắn căn bản không biết, tối hôm qua cứu Thôi Lệ Châu cảnh sát chính là mình.

Từ phòng thẩm vấn sau khi đi ra, Triệu Ngọc chỉ cảm thấy một mảnh sương mù nồng nặc. Lúc đầu, cấp tốc án giết người sự tình liền đủ khó giải quyết, hiện tại lại toát ra một điều bí ẩn đồng dạng Thôi Lệ Châu đến, thật là khiến người nhức đầu.

Bất quá, dù cho cho tới bây giờ, Triệu Ngọc vẫn kiên trì cho rằng, Thôi Lệ Châu cùng Lưu Vũ ở giữa, hắn là tồn tại quan hệ thế nào!

Ở văn phòng thời điểm, Thôi Lệ Châu ánh mắt đã bán nàng!

Thử nghĩ một chút, nếu như nàng vẻn vẹn ở nơi nào gặp qua Lưu Vũ mà thôi, như vậy nàng làm gì không hướng cảnh sát tranh công đâu? Chẳng lẽ, đúng như Triệu Ngọc đoán như thế, Lưu Vũ trong tay có Thôi Lệ Châu phạm tội tay cầm? Bọn hắn tại một lần nào đó phạm tội bên trong, từng có gặp nhau?

Mà lại, Thôi Lệ Châu phạm tội tay cầm, có phải hay không là bởi vì két sắt trộm cướp?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc lúc này làm ra một cái quyết định, hắn muốn tới cái kia về nước Hoa kiều trong nhà đi một chuyến, tự mình hỏi một chút người này liên quan tới két sắt sự tình.

Nếu như có thể biết Thôi Lệ Châu đến cùng trộm được cái gì, có lẽ, liền có thể tìm tới có quan hệ Lưu Vũ manh mối a?

Giờ phút này, Nhiễm Đào dựa theo Triệu Ngọc phân phó, còn tại điều tra xưởng thuốc lãnh đạo bên trong, nhìn xem còn không có không có người tham gia hãm hại Lưu Vũ.

Thế là, Triệu Ngọc đành phải mang lên Ngô Tú Mẫn cùng Tằng Khả cùng nhau đi tới. Bởi vì bọn họ lần này đi cũng không phải là vì cấp tốc án giết người, cho nên hắn cũng không có thông tri Lý Lạc Vân.

Tại làm sơ điều chỉnh về sau, ba người liền lái xe đi đến hổ an đường khu biệt thự.

Tấn Bình thị dù sao cũng là một phương tỉnh lị, lại chỗ Trung Nguyên, tại thành thị kiến thiết phương diện tự nhiên so Tần Sơn muốn phát đạt một chút, nhân khẩu cũng càng thêm đông đúc.

Hổ an đường khoảng cách cục cảnh sát rất xa, lại gặp phải tan tầm giờ cao điểm, đoạn đường này bắn tới, rất là gian nan. Chờ bọn hắn thật vất vả chạy đến thời điểm, đã là đèn hoa mới lên thời điểm, sắc trời sớm đã đen lại.

Không khéo chính là, khi bọn hắn lái xe tiến vào khu biệt thự, tìm được két sắt mất trộm kia một nhà về sau, một mực ấn nửa ngày chuông cửa, cũng không có người mở cửa.

Rơi vào đường cùng, Triệu Ngọc đành phải liên hệ tiểu khu Công Nghiệp, tìm được chủ phòng tính danh cùng điện thoại. Chủ phòng gọi là Tô Hải phong, sổ ghi chép bên trên biểu hiện, nên biệt thự chính là hắn từ trong tay người khác thuê tới, thời hạn mướn một năm.

Ai?

Biệt thự là mướn, không phải bán?

Nhìn thấy điểm này về sau, Triệu Ngọc bản năng đưa tới cảnh giác. Bởi vì, nếu như người này thật sự là phổ thông phú thương, kia tại sao phải thuê biệt thự đến ở đâu?

Nhìn tới... Bàng Dũng nói đúng, cái này Tô Hải phong có lẽ thật có cái gì không thể lộ ra ngoài ánh sáng sự tình.

Sau đó, Triệu Ngọc dựa theo điện thoại cho Tô Hải phong treo một điện, nhưng điện thoại đả thông về sau, từ đầu đến cuối không người nghe. Tằng Khả thừa cơ truy lùng một chút, phát hiện Tô Hải phong điện thoại, căn bản không có ở địa phương khác, ngay tại trong biệt thự!

Chậc chậc...

Cái này lại càng kỳ quái, Tô Hải phong rõ ràng liền tại bên trong, lại vì cái gì không tiếp điện thoại? Cũng không cho bọn hắn mở cửa?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc quả quyết quyết định, muốn mạnh mẽ đi vào xem xét.

Bọn hắn biết, tại loại này cấp cao khu biệt thự bên trong, nếu như không có chính thức lệnh kiểm soát, vật nghiệp là không thể nào hỗ trợ mở cửa.

Cho nên, bọn hắn cũng không có ý định muốn vật nghiệp hỗ trợ, ba người tìm cái tường viện thấp bé địa phương, trực tiếp vượt qua đi vào.

Đón lấy, ba người xuyên qua trước cửa tiểu viện, trực tiếp chạy về phía cửa chính. Cửa chính khóa lớn đóng chặt, bọn hắn dùng sức gõ cửa một cái, nhưng trong phòng vẫn còn không phản ứng.

"Làm sao bây giờ a, tổ trưởng?" Tằng Khả nhíu mày nói, "Nếu không, chúng ta liên lạc một chút Tấn Bình cảnh sát, để bọn hắn mở cửa ra đi?"

"Nói đùa, không thấy chúng ta mở bao lâu thời gian xe sao?" Triệu Ngọc lắc đầu, "Nếu như chờ cảnh sát lời nói, chúng ta còn không bằng ngủ trước một giấc đi!"

"Kia... Vậy làm sao bây giờ?"

"Chưa từng nghe qua câu cách ngôn kia sao?" Triệu Ngọc cười một tiếng, "Không cửa có cửa sổ a!"

"Cái gì, cửa sổ?"

Ngay tại Tằng Khả cùng Ngô Tú Mẫn hơi sững sờ ở giữa, Triệu Ngọc quơ lấy trước cửa bình hoa, trực tiếp đánh tới hướng phòng khách lớn pha lê, theo rầm rầm miểng thủy tinh vang, lớn pha lê bị nện một cái vỡ nát.

"Tổ trưởng..." Tằng Khả không nghĩ tới mình tổ trưởng sẽ như thế bạo lực, lúc này nuốt ngụm nước bọt, lo lắng hỏi, "Làm như thế... Có chút không ổn đâu? Đây chính là tự xông vào nhà dân, hư hao người khác vật phẩm, chúng ta phải chịu trách nhiệm..."

Nhưng mà, Triệu Ngọc cùng Ngô Tú Mẫn căn bản không có để ý đến hắn, sớm đã cất bước tiến vào trong biệt thự...

. . .

Chương 571: Chương 571: Khôn quẻ ứng nghiệm

Chương 571: Khôn quẻ ứng nghiệm

"Tổ trưởng, điện thoại tìm được!" Tằng Khả căn cứ định vị tín hiệu, tại biệt thự lầu hai cái nào đó gian phòng bên trong tìm được một cái điện thoại di động, mở ra xem, mới nhất một cái miss call chính là Triệu Ngọc số điện thoại di động. m.

"Điện thoại đủ già, lại là cái lão nhân cơ..." Tằng Khả mở ra điện thoại nhìn một chút, phát hiện dãy số sổ ghi chép rỗng tuếch.

"Tổ trưởng, bầu không khí có chút không đúng lắm a?" Ngô Tú Mẫn nhìn xem chung quanh nói, "Nơi này, tựa hồ có chút cổ quái. Nhìn, tất cả địa phương đều là làm như vậy sạch sẽ chỉ toàn, không nhuốm bụi trần, giống như có người tận lực dọn dẹp qua giống như. Cái này gọi Tô Hải phong người, không phải là bị người bắt cóc a?"

"Tổ trưởng, ta tại cửa ra vào thấy được camera, " Tằng Khả nói, "Không bằng, ta đi xem một chút biệt thự trang bị theo dõi, nhìn xem có thể hay không tìm tới cái gì?"

"Ừm..." Triệu Ngọc gật đầu, Tằng Khả lúc này đi xuống lầu.

Sau đó, Triệu Ngọc mang theo Ngô Tú Mẫn đem lầu hai cùng lầu ba tìm tòi một chút, ngay tại lầu hai gian nào đó trong thư phòng, Triệu Ngọc rốt cục gặp được Bàng Dũng nói tới cái kia két sắt.

Két sắt nhìn qua không có gì chỗ đặc biệt, nhưng Triệu Ngọc biết, vật này ngoại hiệu gọi là xe tăng da.

Ba ngày trước, Thôi Lệ Châu liền là tại cái này trong tủ bảo hiểm lấy đi đồ vật. Chỉ là không biết, nàng trộm đi, đến cùng là cái gì?

Tò mò, Triệu Ngọc còn tìm tòi một chút, nhưng kia két sắt chăm chú khóa bế, không nhúc nhích tí nào.

"Tổ trưởng, hệ thống theo dõi không có xếp vào nguồn điện, " lúc này, Tằng Khả thông qua bộ đàm hướng hắn báo cáo, "Tất cả đều ra ngoài trạng thái tê liệt, hắn là cái gì cũng ghi chép không tới..."

Ai ngờ, Tằng Khả lời còn chưa nói hết, bộ đàm bên trong lại đột nhiên truyền tới một thanh âm trầm thấp: "Không được nhúc nhích!"

A! ?

Triệu Ngọc giật mình, vạn không nghĩ tới, trong biệt thự vậy mà cất giấu người!

Cách cách...

Tằng Khả bộ đàm rơi hắn là rơi trên mặt đất, cách cách qua đi, liền yên tĩnh âm.

"Ngô tỷ, nhanh!" Triệu Ngọc tranh thủ thời gian chào hỏi một tiếng, sau đó rút súng lục ra, cực nhanh hướng lầu một chạy tới.

Ai ngờ, hắn cùng Ngô Tú Mẫn vừa mới chạy xuống thang lầu, lại đột nhiên nhìn thấy, tại lầu một trong đại sảnh vậy mà đã xông tới sáu bảy tên tráng hán!

Những người này tất cả đều cầm súng ngắn, Tằng Khả đã sớm bị bọn hắn chế trụ, té quỵ dưới đất.

Không thể nào?

Triệu Ngọc căn bản không nghĩ tới sẽ có nhiều người như vậy,

Nhưng hắn lại nghĩ trốn về lầu hai, hiển nhiên không thể nào.

"Không được nhúc nhích!" Phía dưới lập tức có người đem họng súng nhắm ngay bọn hắn, đồng thời lớn tiếng quát một tiếng, "Cảnh sát!"

Cái gì?

Cảnh sát?

Triệu Ngọc buồn bực, những người này... Là cảnh sát?

"Ai? Cái này. . . Đây không phải đặc biệt điều tổ trưởng quan sao?" Ai ngờ, đương ánh đèn chiếu xạ về sau, lại còn có người nhận ra Triệu Ngọc.

Hả?

Triệu Ngọc càng thêm buồn bực, chẳng lẽ, bọn hắn thật đều là cảnh sát, hơn nữa còn nhận biết mình?

Chính lúc này, từ cửa chính chỗ nhanh chóng xông vào một người đến, Triệu Ngọc lúc này mới triệt để nhẹ nhàng thở ra, nhưng thấy người này chính là Lý Lạc Vân đội trưởng!

"Ai? Triệu tổ trưởng, các ngươi làm sao lại như vậy?" Nhìn thấy Triệu Ngọc, Lý Lạc Vân cũng là giật nảy cả mình, vội vàng ra hiệu chúng nhân viên cảnh sát bỏ súng xuống.

"A, người một nhà a nguyên lai!" Tăng Khả mau từ trên mặt đất đứng lên, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc xông Lý Lạc Vân hỏi, "Lý đội trưởng, các ngươi đây là... Có ý tứ gì a?"

Triệu Ngọc cùng Ngô Tú Mẫn cũng là bước nhanh xuống lầu, đi tới trước mặt.

"Ngươi... Các ngươi cũng tiếp vào tin tức?" Lý Lạc Vân đầu tiên là cảm thấy ngoài ý muốn, sau đó mới nói, "Triệu tổ trưởng, không có ý tứ, tình huống khẩn cấp, ta còn chưa kịp cùng ngài báo cáo đâu! Bất quá, các ngươi đặc biệt điều tổ thật đúng là lợi hại, vậy mà lại đoạt tại chúng ta phía trước, thế nào, có thu hoạch không?"

"Ngươi... Có ý tứ gì?"

Lý Lạc Vân hỏi lên như vậy, Triệu Ngọc ngược lại hồ đồ rồi.

"Lý đội trưởng, chúng ta là đến điều tra một kiện khác bản án, liền là cùng chạy trốn nữ tặc có quan hệ sự tình, không biết... Các ngươi làm sao cũng tới?" Ngô Tú Mẫn hỏi ngược một câu.

"Một kiện khác bản án? Làm sao... Trùng hợp như vậy?" Lần này, đến phiên Lý Lạc Vân buồn bực.

"Chúng ta hoài nghi, nữ phi tặc trộm cướp qua nơi này két sắt, đồng thời trộm đi trong tủ bảo hiểm đồ vật!" Triệu Ngọc không có gì tốt giấu diếm, lúc này thản nhiên nói, "Chúng ta tới, là muốn tìm người mất hỏi một chút, nhưng là không có tìm được người! Kia... Các ngươi đâu?"

"Chúng ta?" Lý Lạc Vân lắc đầu liên tục, nói, "Triệu tổ trưởng a! Xem ra, các ngươi thật đúng là không biết đâu! Nói cho ngươi, ra đại sự!"

Cái gì?

Nhìn thấy Lý Lạc Vân mặt mũi tràn đầy dáng vẻ lo lắng, Triệu Ngọc bỗng nhiên nhớ tới mình hôm nay mở ra khôn quẻ, khôn quẻ đại biểu cho xảy ra đại sự, chẳng lẽ... Lại người chết?

Thế nhưng là... Lúc này mới ngày thứ tư a? Không phải đã xuất hiện thứ tư người bị hại sao?

"Ai nha!" Lý Lạc Vân lắc đầu nói, "Diệp Thanh kiểm tra thi thể báo cáo ra, trên người hắn có lỗ kim, mà lại thể nội hoàn toàn chính xác chứa một loại nào đó thuốc mê thành phần. Cho nên, chúng ta đã có thể chứng thực, Diệp Thanh hoàn toàn chính xác chết bởi mưu sát, hắn liền là cấp tốc án giết người thứ tư người bị hại!

"Cho nên, chúng ta hôm nay một mực tại chú ý xưởng thuốc phương diện động tĩnh, cho rằng Lưu Vũ nhất định sẽ lần nữa liên lạc xưởng thuốc hội đồng quản trị, đưa ra điều kiện của hắn. Thế nhưng là, không nghĩ tới, chúng ta đợi một ngày, lại chờ được cái này..."

Nói, Lý Lạc Vân cầm lấy điện thoại di động của mình, mở ra nào đó web page cho Triệu Ngọc nhìn.

"Ngài nhìn, ngay tại 30 phút trước đó, có người đem toàn bộ cấp tốc án giết người tư liệu, tất cả đều gửi đi đến trên internet!" Lý Lạc Vân một mặt kích thích màn hình điện thoại di động, một mặt cùng Triệu Ngọc giới thiệu, "Phần văn kiện này khẳng định là hung thủ giết người tiết lộ ra ngoài, có chút ảnh chụp, tất cả đều là tại giết người hiện trường quay chụp!

"Lượng tin tức quá lớn, tới phi thường đột nhiên, Internet Security bên kia căn bản khống chế không nổi!" Lý Lạc Vân nói, "Mà lại, còn có một bộ phận tin tức đều là thông qua mã hóa con đường gửi đi ra, còn có trải qua hải ngoại Server phát!

"Triệu tổ trưởng, chuyện này thật làm lớn chuyện!

"Ngươi nhìn... Giết người nguyên nhân, chi tiết, bình luận, còn có những cái kia kích động tính văn chương, cái này đã vượt ra khỏi chúng ta Tấn Bình cảnh sát khả khống phạm vi!"

Lợi hại như vậy! ?

Triệu Ngọc nhìn xem điện thoại, tự nhiên rất là giật mình! Vạn không nghĩ tới, cái này Lưu Vũ ra tay vậy mà như thế tàn nhẫn, hắn làm như thế, căn bản không phải vì đòi tiền, đây rõ ràng chính là muốn đem toàn bộ xưởng thuốc cả đổ mà!

Nếu như đem xưởng thuốc án giết người truyền bá ra ngoài, hậu quả kia quả thực thiết tưởng không chịu nổi. Không riêng gì xưởng thuốc nhân viên, thậm chí tại xã hội các giới đều sẽ gây nên sóng to gió lớn!

"Thế nhưng là..." Triệu Ngọc dùng nghi hoặc ánh mắt nhìn xem Lý Lạc Vân, hỏi, "Thế nhưng là, ta vẫn là không rõ, các ngươi tới nơi này làm cái gì đây?"

"Đương nhiên a!" Lý Lạc Vân vội vàng đáp, "Chúng ta tra được, những cái kia có quan hệ án giết người tin tức, đều là từ ngôi biệt thự này bên trong gửi đi đi ra! Đương nhiên muốn tới nơi này đến tra xét a!"

"what! ?"

Triệu Ngọc ba người lại lần nữa giật nảy cả mình, hoàn toàn nghĩ không ra, sự tình sẽ là cái dạng này.

"Cái này không sai được!" Lý Lạc Vân xông sau lưng mấy tên cầm trong tay chuyên nghiệp dụng cụ nhân viên kỹ thuật khoát tay áo, "Tin tức tuyệt đối là từ nơi này truyền đi! Nói cách khác, Lưu Vũ rất có thể liền giấu ở nơi này!"

"Cái này trò đùa... Lớn rồi a?" Tằng Khả giương mắt cứng lưỡi, không thể tin được hết thảy trước mắt.

Con bà nó là con gấu...

Triệu Ngọc đầu óc xoay nhanh ở giữa, bỗng nhiên nghĩ đến một cái khả năng. Nếu như đây hết thảy cũng không phải gì đó trùng hợp, như vậy chỉ có một loại giải thích có thể đi đến thông.

Đó chính là, Thôi Lệ Châu ba ngày trước tới đây trộm cướp két sắt thời điểm, nàng hẳn là từ nơi này thấy được một người, mà người kia không phải người khác, chính là Lưu Vũ! ! !

. . .

Chương 572: Chương 572: Mất tích phó trưởng xưởng

Chương 572: Mất tích phó trưởng xưởng

Nghĩ như vậy liền tất cả đều đối ứng lên!

Đương Thôi Lệ Châu đi vào biệt thự này trộm cướp két sắt lúc, rất có thể từ nơi này nhìn thấy qua Lưu Vũ bản nhân, cho nên nàng mới có thể công bố biết Lưu Vũ ở đâu.

Thế nhưng là, nàng lại không thể ăn ngay nói thật. Mặc dù nàng bản thân cùng Lưu Vũ không có quan hệ, nhưng nếu như nói thẳng bẩm báo, không thể nghi ngờ liền sẽ đem nàng trộm cướp két sắt sự tình bạo lộ ra, nàng đương nhiên không thể nói rồi?

Cho nên, nàng mới nghĩ đến như vậy một cái mưu ma chước quỷ, láo xưng Lưu Vũ tại ổ trộm cướp, dạng này đã giải quyết Bàng Dũng bọn người, lại có thể làm mình hoàn mỹ thoát thân.

Kể từ đó, việc này liền không phải một cái trùng hợp, Triệu Ngọc bọn người là vì Thôi Lệ Châu cùng két sắt mà đến, mà Lý Lạc Vân bọn người thì là vì Lưu Vũ mà tới.

Biệt thự chủ nhân gọi là Tô Hải Phong, như vậy... Cái này Tô Hải Phong cùng Lưu Vũ sẽ là quan hệ thế nào đâu? Có thể hay không, người này liền là Lưu Vũ đồng lõa? Còn có, Lưu Vũ vẫn sẽ hay không trốn ở chỗ này?

Không!

Hắn là sẽ không!

Tiềm thức nói cho Triệu Ngọc, đã Lưu Vũ thông minh như vậy, hắn tự nhiên biết cảnh sát sẽ truy tung đến nơi đây, tuyệt đối không có khả năng lại lưu ở nơi đây!

Bất quá, mặc dù như thế, biệt thự vẫn là phải tìm tòi tỉ mỉ một phen. Vì có thể mau chóng tra được mục tiêu, Triệu Ngọc không tiếc sử dụng một cái ẩn hình máy dò.

Máy dò có thể rõ ràng dò xét ra điện tử trang bị, Triệu Ngọc liền muốn này tìm tới Lưu Vũ thượng truyền tư liệu địa phương.

Nhưng mà, ngoài ý muốn chính là, hắn máy dò vẫn là lãng phí một cách vô ích, hắn đem toàn bộ biệt thự dò xét một vòng, cũng không phát hiện dị thường.

Ngược lại là máy dò mất đi hiệu lực về sau, có cảnh sát hình sự từ biệt thự trong ga-ra phát hiện tình huống.

Nguyên lai, biệt thự này thiết kế, cùng lúc trước phát hiện Cừu Tân Dương lúc biệt thự có dị khúc đồng công chi diệu, nhà để xe phía dưới tất cả đều kết nối lấy tầng hầm.

Chỉ bất quá, nơi đây tầng hầm chính là một cái giấu rượu dùng hầm rượu. Làm hình cảnh nhóm vừa mới đi vào, đập vào mặt đều là nồng đậm mùi rượu.

Trong hầm rượu hoàn toàn chính xác tồn phóng không ít thịnh rượu dùng thùng gỗ lớn, thế nhưng là đến hầm rượu chỗ sâu về sau, bọn hắn không ngờ thấy được một bộ không giống bình thường hình tượng.

Theo đèn lớn mở ra, nhưng gặp tại hầm rượu chỗ sâu đứng thẳng hai đài máy tính, cùng một chút không gọi nổi tên tới thiết bị điện tử. Lại hướng trên tường nhìn lại, nhưng gặp ba mặt trên vách tường, tất cả đều tràn đầy dán rất nhiều tư liệu.

Những tài liệu này cùng cảnh sát dùng làm vụ án phân tích bạch bản đồng dạng,

Phía trên ngoại trừ có ảnh chụp, tư liệu bên ngoài, còn có rất nhiều viết tay văn tự phân tích cùng ghi chép.

"Ông trời ơi..!" Tăng Khả đi vào vách tường trước mặt, chỉ một chút liền nhận ra được, "Cái này... Đây không phải Bành An Khang sao?"

Triệu Ngọc dọc theo Tăng Khả chỉ chỗ nhìn lại, quả nhiên thấy được cấp tốc án giết người hạng nhất người bị hại Bành An Khang ảnh chụp, nơi đó ngoại trừ hình của hắn, còn có giản lịch của hắn, cùng làm việc và nghỉ ngơi thời gian chờ các loại, mà tại tư liệu phía sau cùng, thì dùng đỏ bút đánh lấy một cái to lớn đối câu!

Không hề nghi ngờ, cái này đối câu mang ý nghĩa Bành An Khang đã bị hắn thuận lợi giết chết!

Lại sau này mặt nhìn, bị hỏa thiêu chết Lục Hiểu Hồng, bị độc chết Trương Khải Bân cùng chết ngạt ở trong ôtô Diệp Thanh, tất cả đều xuất hiện ở trên mặt tường. Thậm chí ngay cả hỏa thiêu tiền chuộc tư liệu đều có, phía trên còn biểu thị ra thùng rác vị trí, cùng chất dẫn cháy phối trộn các loại, rất là kỹ càng...

"Không cần nói!" Ngô Tú Mẫn kinh ngạc vô cùng nói, "Nơi này chính là Lưu Vũ phòng làm việc! Hắn quả nhiên liền là cấp tốc án giết người hung thủ a!"

Tích tích...

Nhưng vào lúc này, Lý Lạc Vân điện thoại bỗng nhiên vang lên, nghe hoàn tất về sau, Lý Lạc Vân vội vàng hướng Triệu Ngọc báo cáo:

"Triệu tổ trưởng, ta vừa tiếp vào thông tri, phòng cho thuê Tô Hải Phong tra không người này, hắn phòng cho thuê lúc sử dụng căn cứ chính xác kiện những vật này, tất cả đều là giả! Còn có..." Lý Lạc Vân biểu lộ phức tạp nói, "Chúng ta thám viên đem Lưu Vũ ảnh chụp cho vật nghiệp cùng chủ phòng nhìn qua, bọn hắn nhất trí nhận định, phòng cho thuê người, liền là Lưu Vũ bản nhân!"

A! ?

Lời vừa nói ra, mọi người đều kinh.

Ai cũng nghĩ không ra, cái này Tô Hải Phong lại chính là Lưu Vũ bản nhân! Đây bất quá là hắn sử dụng thân phận giả mà thôi. Nguyên lai, tất cả mọi thứ, tất cả đều là Lưu Vũ một tay làm ra a!

"Không thể nào! ?" Ngô Tú Mẫn quá sợ hãi, "Cái này Lưu Vũ... Lợi hại như vậy? Phức tạp như vậy báo thù kế hoạch, chẳng lẽ... Đều là hắn một người gây nên! ? Đây cũng quá thông minh a?"

"Đội trưởng!" Lúc này, có vị nhân viên kỹ thuật đối mặt với máy tính đối Lý Lạc Vân nói, "Ngài nhìn máy vi tính này màn hình, trên mạng nội tình tư liệu đều là từ nơi này truyền đi lên..."

Lý Lạc Vân nghe vậy đi tới, nhưng gặp trên màn hình hoàn toàn chính xác có ngộ hại người ảnh chụp. Nhân viên kỹ thuật thì đeo lên thủ sáo, chuẩn bị chạm đến con chuột, xem xét máy tính tư liệu.

Ai ngờ, ngay tại như thế một cái thời điểm, Triệu Ngọc điện thoại cũng vang lên. To lớn tiếng chuông, dọa đám người nhảy một cái.

Triệu Ngọc xem xét là Nhiễm Đào đánh tới, tranh thủ thời gian nghe.

"Tổ trưởng, ta tìm được, tìm được!" Trong điện thoại truyền đến Nhiễm Đào hưng phấn lại âm thanh kích động, "Ngươi không phải để cho ta điều tra có khả năng hãm hại Lưu Vũ xưởng lãnh đạo sao? Ta tra một cái liền tra được, bọn hắn xưởng thuốc có cái gọi là Hàn Chấn Hải phó trưởng xưởng, người này là Lưu Vũ người lãnh đạo trực tiếp, chủ quản xưởng thuốc khoa học kỹ thuật.

"Ta thăm dò được, người này tại bình chức danh thời điểm, đã từng muốn Lưu Vũ tại tân dược nghiên cứu phát minh trên danh sách cho hắn treo cái tên, nhưng mà, Lưu Vũ chẳng những không có đồng ý, hơn nữa còn chế nhạo hắn một phen. Từ đó về sau, hai người liền giao ác, ai cũng không nói chuyện với người nào!

"Ta cảm thấy, cái này Hàn xưởng trưởng rất có thể ghi hận trong lòng, sau đó liên hợp Bành An Khang bọn người cùng một chỗ hãm hại Lưu Vũ! Tổ trưởng, tổ trưởng!" Nhiễm Đào càng nói càng gấp, "Càng chết là, cái này Hàn Chấn Hải, đã không thấy! Ta tìm khắp cả tất cả địa phương,..."

"Uy!"

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc nghe điện thoại thời điểm, Tằng Khả bỗng nhiên xông lại, đối cái kia mang theo thủ sáo, đang muốn xem xét máy vi tính nhân viên kỹ thuật quát: "Ngươi làm gì? Biết hay không thao tác quy tắc?"

"A! ?" Nhân viên kỹ thuật sững sờ phía dưới, tay đã chạm tới máy tính con chuột.

"Thế nào? Thế nào?" Bên cạnh Lý Lạc Vân vội hỏi.

"Ai! Làm sao như thế không chuyên nghiệp đâu?" Tằng Khả vội vàng xông về phía trước, tức giận oán giận nói, "Các ngươi không có học qua điện tử vật chứng điều tra quy tắc sao? Tại không có xem xét rõ ràng trước đó, sao có thể loạn động đâu? Muốn vạn nhất hung thủ lắp đặt virus phần mềm, ngươi vừa chạm vào đụng, tư liệu liền xóa bỏ đây?"

"Nha..." Lý Lạc Vân vội vàng giải thích, "Điều tra viên đồng chí, ngươi quá lo lắng! Ngươi nhìn..." Hắn chỉ vào màn ảnh máy vi tính nói, "Nếu như Lưu Vũ không muốn cho chúng ta nhìn những thứ này lời nói, vậy hắn đã sớm hắn là đem tư liệu xóa bỏ, đã đồ vật ở chỗ này, như vậy nói rõ..."

Ai ngờ, Lý Lạc Vân vừa mới nói đến đây, kia trên màn ảnh máy vi tính lại đột nhiên tung ra một cái cự đại màu lam hình tượng đến, càng kinh khủng chính là, trong tấm hình, còn ra hiện một cái màu đỏ đếm ngược khí!

Lý Lạc Vân như bị bỗng nhiên đánh mặt, bỗng dưng giật mình tại nơi đó. Tằng Khả vội vàng đi tới gần quan sát, đồng dạng dọa đến mặt không có chút máu.

"Ta cạch! Còn có 27 giây, 26 giây... A..." Tằng Khả lúc này mới kịp phản ứng, vội vàng la lớn, "Hỏng, hỏng! Bom, có bom, chạy mau a!"

Cái gì! ?

Chúng cảnh sát hình sự nghe xong, tất cả đều giật nảy mình.

Không thể nào?

Triệu Ngọc đồng dạng giật nảy cả mình, vội vàng quắng xuống Nhiễm Đào điện thoại. Ai ngờ, điện thoại vừa mới quắng xuống, trong đầu hắn món kia đặc cấp đạo cụ khẩn cấp dự cảnh khí, đột nhiên từ động dẫn dắt.

Dẫn dắt về sau, tựa như kéo vang lên phòng không cảnh báo, trong đầu một mảnh đèn đỏ chớp loạn.

Con bà nó là con gấu!

Thật mẹ nó có bom a...

"Ông trời ơi..! Các ngươi mau nhìn, mau nhìn..." Cùng lúc đó, Ngô Tú Mẫn chỉ vào trên tường nơi nào đó tư liệu nói, "Chỗ này rõ ràng có bom ảnh chụp đâu! Các ngươi đều đi làm cái gì rồi? c4 a, thế nhưng là..."

Ngô Tú Mẫn kiểu nói này, đám người còn có người nào tâm tình đi xem, tất cả đều thất kinh hướng ngoài cửa chạy tới.

"Nhanh... Chạy mau..." Lý Lạc Vân mặc dù tại một tuyến công việc nhiều năm, nhưng cũng chưa từng có gặp được tình huống nguy hiểm như vậy, lúc này hướng mọi người hô to "Chạy mau", mình cũng đi theo đội ngũ nhanh chóng rút lui ra ngoài.

Tằng Khả cùng Ngô Tú Mẫn cũng là không chút nào ngoại lệ, thế nhưng là, hai người vừa mới vọt tới cổng, Ngô Tú Mẫn chợt phát hiện, Triệu Ngọc cũng không ra.

"Tổ trưởng... Tổ trưởng! !" Ngô Tú Mẫn gấp đến độ kêu to, "Ngươi làm gì chứ? Chạy mau a!"

Ai ngờ, hô xong về sau, nàng thình lình nhìn thấy, Triệu Ngọc vậy mà ngay tại sử dụng điện thoại, hướng trên tường tư liệu chụp hình chứ!

15... 14... 13...

"Tổ trưởng, ngươi không muốn sống nữa! Đừng soi! Chạy mau a..." Ngô Tú Mẫn gấp đến độ muốn trở về chạy, Tằng Khả lại tranh thủ thời gian giữ nàng lại.

Triệu Ngọc không chút nào để ý, vẫn như cũ ken két chiếu vào. Ai ngờ, chờ hắn thật vất vả soi sáng cuối cùng một chỗ tư liệu thời điểm, lại kinh ngạc phát hiện, nơi đó còn bao trùm lấy một trương to lớn tường giấy.

Chờ hắn đem tường giấy để lộ về sau, lúc này mới kinh ngạc nhìn thấy, nguyên lai tường dưới giấy mặt, vẫn còn có một người khác tư liệu đâu!

Nha...

Hắn thình lình minh bạch, người này, khẳng định liền là Nhiễm Đào nói tới cái kia phó trưởng xưởng Tô Chấn Hải!

. . .

Chương 573: Chương 573: Cái thứ 5

Chương 573: Cái thứ 5

Kỳ thật, Triệu Ngọc không nghĩ quá nhiều, hắn sở dĩ muốn đem tư liệu vỗ xuống đến, bất quá là nuốt không trôi khẩu khí này mà thôi.

Hắn cảm giác, từ khi cái này cấp tốc án giết người xuất hiện về sau, bọn hắn vẫn ở vào bị động cục diện, từ đầu đến cuối bị cái này Lưu Vũ nắm mũi dẫn đi.

Lưu Vũ đã giết 4 người, còn đốt rụi 500 vạn tiền chuộc, nhưng cảnh sát lại một mực bắt hắn không có biện pháp. Hiện tại thật vất vả tìm được tư liệu của hắn, nhưng lại bị hắn chôn xuống bom.

Một khi bom bạo tạc, chứng cứ phạm tội toàn hủy , tương đương với lại để cho Lưu Vũ thắng đoạn đường!

Mà lại, hiện tại cái kia phó trưởng xưởng Tô Chấn Hải sinh tử chưa biết, nếu như lại được không đến tiến triển, như vậy người này chắc chắn trở thành cấp tốc án giết người hạng năm người bị hại!

Lúc đầu, Triệu Ngọc nghĩ tới lợi dụng mình ẩn hình hủy đi đạn khí đem bom dỡ bỏ, nhưng cũng tiếc chính là, khẩn cấp dự cảnh khí bên trên biểu hiện bom vị trí, vậy mà che dấu tại thùng rượu bên trong.

Bom đếm ngược quá ngắn, coi như hắn có thần kỳ bom dỡ bỏ khí mang theo, cũng căn bản không có khả năng trong thời gian ngắn ngủi như thế đem bom dỡ bỏ.

Rơi vào đường cùng, Triệu Ngọc đành phải lùi lại mà cầu việc khác, bắt đầu dùng di động cho những tài liệu kia chụp ảnh. Ai ngờ, khi hắn soi sáng sau cùng thời điểm, lại phát hiện Lưu Vũ lại đem liên quan tới Hàn Chấn Hải tư liệu ẩn giấu đi.

Giờ phút này, khoảng cách bom bạo tạc đã không đến 10 giây, Triệu Ngọc rốt cuộc không kịp dừng lại lâu, tranh thủ thời gian dùng di động ken két soi hai lần, sau đó cực nhanh hướng đại môn chạy tới.

"Nhanh a, tổ trưởng!" Ngô Tú Mẫn nhìn thấy Triệu Ngọc chạy tới, lúc này mới rốt cục yên tâm, lập tức cùng Tăng Khả cùng một chỗ chạy lên thang lầu.

Triệu Ngọc tốc độ không chậm, ngắn ngủi mấy giây, liền đã đi theo đám bọn hắn chạy ra nhà để xe.

Bất quá, ai cũng không biết bom uy lực đến cùng lớn bao nhiêu, chạy ra nhà để xe về sau, ba người đem hết toàn lực, tận khả năng chạy hướng về phía nơi xa.

Oanh. . .

Ba người còn đang chạy, sau lưng nhà để xe theo một trận quang mang chói mắt bắn ra, toàn bộ bị tạc nở hoa!

"Nằm xuống!"

Đả kích cường liệt sóng truyền đến, Triệu Ngọc hét lớn một tiếng, ba người đồng thời ngã xuống đất.

Mãnh liệt bạo tạc rung động ầm ầm, đem xe kho nổ một cái vỡ nát, rất nhiều gạch ngói khối vụn đầy trời sụp đổ, có một ít còn đập vào Triệu Ngọc đám người trên thân.

Một cỗ nóng rực khí lãng từ đỉnh đầu hiện lên, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian hai tay ôm đầu, một cử động cũng không dám.

Một mực chờ đến mấy chục giây qua đi, ánh lửa mới dần dần lùi về, tiếng nổ cũng theo đó tinh thần sa sút. Quay đầu lại nhìn thời điểm, toàn bộ nhà để xe đã bị tạc vì đất bằng!

"Triệu tổ trưởng. . . Triệu tổ trưởng. . ." Lúc này, Lý Lạc Vân mang theo chúng nhân viên cảnh sát đuổi tới, đem Triệu Ngọc ba người từng cái đỡ dậy.

Ai ngờ, chờ bọn hắn đem Ngô Tú Mẫn đỡ dậy về sau, lại phát hiện trước ngực của nàng đã là một mảnh đỏ thắm!

"Đáng chết!" Lý Lạc Vân kinh ngạc xông thủ hạ kêu to, "Nhanh! Xe cứu thương, mau gọi xe cứu thương!"

Triệu Ngọc nghe được thanh âm không đúng, vội vàng chạy tới xem xét, nhưng gặp một khối tán toái pha lê, thật sâu đâm vào Ngô Tú Mẫn cái cổ!

Ngô Tú Mẫn thống khổ toét miệng, nhưng cũng không dám kêu to lên tiếng. Thế nhưng là, khối kia pha lê khả năng thương tổn tới nàng động mạch, máu tươi từ chỗ thủng chỗ cốt cốt tuôn ra, mắt nhìn thấy liền muốn đem nóc pha lê ra.

"Ngô tỷ, Ngô tỷ. . ." Tằng Khả cũng là dọa sợ, vội vàng lôi kéo Ngô Tú Mẫn tay, không cho nàng loạn động.

"Nhanh. . ." Trong đội cảnh sát có hiểu được cấp cứu nhân viên cảnh sát, hắn vội vàng dây dưa một khối cấp cứu băng gạc, ý đồ ổn định khối kia mảnh kiếng bể. Thế nhưng là, theo máu tươi càng tuôn ra càng nhiều, mắt nhìn thấy liền muốn không chống nổi.

"Né tránh! Né tránh!" Trong lúc tình thế cấp bách, Triệu Ngọc bỗng nhiên vọt tới trước mặt, một tay lấy Ngô Tú Mẫn ôm vào trong ngực. Sau đó, hắn tại Ngô Tú Mẫn miệng vết thương chú mục mấy giây, vậy mà khẽ vươn tay liền đem pha lê rút ra.

"Uy! Ngươi làm gì? Điên rồi sao? Nàng sẽ chết!" Cấp cứu viên nổi giận gầm lên một tiếng, muốn ngăn cản, lại vì lúc đã muộn.

"Đi bà ngươi cái gấu!" Triệu Ngọc chửi ầm lên một câu, quát, "Nhanh, băng bó!"

Trong chốc lát, cấp cứu viên ngây ngẩn cả người! Hắn kinh ngạc phát hiện, tại pha lê rút ra về sau, Ngô Tú Mẫn vết thương cũng không có hướng ra phía ngoài phun máu, máu giống như đột nhiên từ nội bộ ngừng lại.

"Làm sao. . . Làm sao có thể?" Cấp cứu viên bất khả tư nghị nói, "Động. . . Động mạch a đây chính là. . ."

"Động mạch? Còn nhịp đập đâu!" Triệu Ngọc quát to một tiếng, "Mẹ nó nhanh lên một chút băng bó a! Chớ ngẩn ra đó!"

"Nha. . . Nha. . ."

Cấp cứu viên lúc này mới tranh thủ thời gian giật ra băng gạc, cho Ngô Tú Mẫn băng bó vết thương. Để bảo đảm vạn nhất, băng bó xong tất về sau, Lý Lạc Vân tranh thủ thời gian phái chuyên môn nhân viên cảnh sát, đem Ngô Tú Mẫn đưa đi bệnh viện trị liệu đi.

Triệu Ngọc trong lòng rõ ràng, hắn đã cho Ngô Tú Mẫn sử dụng ẩn hình thuốc cầm máu, nàng sẽ không còn có lo lắng tính mạng. Ngô Tú Mẫn vừa bị đưa đi, hắn liền lập tức đi tới Lý Lạc Vân trước mặt, nói ra:

"Lý đội trưởng, chúng ta nhanh lên một chút bắt đầu đi!" Hắn nhìn đồng hồ đeo tay một cái , đạo, "Lưu Vũ rất có thể đã bắt cóc xưởng thuốc Hàn Chấn Hải phó trưởng xưởng, chúng ta nhất định phải tại 12 điểm trước đó đem bọn hắn tìm ra! Bằng không, Hàn Chấn Hải tất nhiên sẽ trở thành cấp tốc án giết người hạng năm —— người bị hại!"

"A? Làm sao. . . Còn có một cái? Vì cái gì?" Chỉ một thoáng, Lý Lạc Vân cả người đều mộng. Từ khi hắn xử lí hình sự trinh sát công việc đến nay, còn xưa nay chưa bao giờ gặp đối thủ lợi hại như vậy!

Triệu Ngọc liền đem Nhiễm Đào lấy được tình báo thuyết minh sơ qua một chút, sau đó bưng lên điện thoại di động của mình nói ra: "Lý đội trưởng, từ vừa mới bắt đầu, chúng ta vẫn bị Lưu Vũ nắm mũi dẫn đi! Lần này, chúng ta nhất định phải phản kích một chút! Buổi tối hôm nay, nhất định phải đem vụ án này chấm dứt!"

c4 uy lực nổ tung to lớn, chẳng những đem xe kho nổ vì đất bằng, thậm chí còn lan đến gần bên cạnh biệt thự, khiến cho pha lê toàn nát, điện lực hoàn toàn không có.

Nơi đây không cách nào hạ trại, Triệu Ngọc bọn người đành phải lâm thời trưng dụng vật nghiệp phòng gát cửa, đem nơi đó trở thành một cái lâm thời phá án bộ chỉ huy.

Hiện tại, cảnh sát việc khẩn cấp trước mắt, chính là muốn dùng tốc độ nhanh nhất, đem Hàn Chấn Hải tìm ra! Bởi vì Lưu Vũ muốn đem Hàn Chấn Hải giết chết, cho nên tìm được Hàn Chấn Hải, cũng liền tương đương tìm được Lưu Vũ.

Thế nhưng là, cứ việc Triệu Ngọc bốc lên bị tạc nguy hiểm, chiếu đến trên tường tư liệu. Thế nhưng là, khi hắn đem những tài liệu kia xem xét về sau, lại cũng không biết, Hàn Chấn Hải đến cùng bị Lưu Vũ mang đến chỗ đó?

Lưu Vũ trong tư liệu, chỉ có Hàn Chấn Hải ảnh chụp, sơ yếu lý lịch, gia đình, làm việc và nghỉ ngơi bảng giờ giấc các loại, phía trên cũng không có hắn thủ đoạn giết người, cùng xác thực vị trí.

"Đáng chết. . ." Lý Lạc Vân nhìn xem điện thoại tư liệu không ngừng vò đầu, "Cái này Lưu Vũ thực sự quá giảo hoạt! Mặc dù cho tư liệu, lại không cho trọng điểm! Hắn đến cùng sẽ ở chỗ đó giết người đâu?"

Triệu Ngọc một mặt nhìn xem điện thoại tư liệu, vừa dùng tâm hồi ức tại trong biệt thự chứng kiến hết thảy, Hoắc đến, hắn bỗng nhiên nghĩ đến một cái trọng điểm, vội nói:

"Xe! Ô tô! Lưu Vũ trong ga-ra có tươi mới lốp xe dấu vết, hắn hắn là có xe!"

"Xe?" Lý Lạc Vân không biết rõ.

"Ngươi nhìn a. . ." Triệu Ngọc còn nói, "Nhiễm Đào nói cho ta, Hàn Chấn Hải đã mất tích hai ngày! Điều này nói rõ, Lưu Vũ hắn là tại hai ngày trước liền đã bắt cóc hắn! Như vậy. . . Hắn sẽ đem người giấu ở đâu đâu?"

"Xe. . . Rương phía sau. . . Nếu là hai ngày, như vậy. . ." Lý Lạc Vân nhanh chóng nghĩ đến, "Biệt thự! Chỉ có đem người đặt ở bên cạnh mình mới an toàn! Kia. . . Ngươi ý tứ, là Lưu Vũ một mực đem Hàn Chấn Hải giấu ở trong biệt thự sao?"

"Ta hoài nghi, " Triệu Ngọc gật đầu nói, "Hàn Chấn Hải mới là lúc trước hãm hại Lưu Vũ chủ mưu. Cho nên, Lưu Vũ mặc dù khống chế hắn, nhưng lại chưa giết hắn, mà là muốn đợi đến ngày thứ năm thời điểm, đem hắn làm cái cuối cùng đại Boss giết chết! Cừu hận càng lớn, liền càng phải đặt ở phía sau cùng chấp hành!"

"Đúng, " Tăng Khả phân tích nói, "Lưu Vũ biết rõ, đương Bành An

Khang, Lục Hiểu Hồng bọn người vừa chết, Hàn Chấn Hải liền tất nhiên biết là chuyện gì xảy ra! Cho nên, Lưu Vũ lo lắng hắn sẽ giấu đi, lúc này mới sớm động thủ bắt được hắn, không cho hắn có chạy thoát khả năng! Ông trời của ta, trọn bộ kế hoạch, thực sự quá tinh vi! Quả thực liền là một cái tội phạm thiên tài a!"

"A, ta hiểu được!" Lý Lạc Vân giật mình tỉnh ngộ, vội nói, "Triệu tổ trưởng có ý tứ là, nếu như Lưu Vũ một mực khống chế Hàn Chấn Hải, như vậy hắn rất có thể là mở ra mình ô tô đi ra! Trên mạng giết người tư liệu là 30 phút trước đó gửi đi ra, nói cách khác, bọn hắn vừa mới rời đi biệt thự chỉ có 30 phút mà thôi! Chỉ cần. . . Chỉ cần chúng ta đem hắn xe tìm tới, liền có khả năng đuổi kịp bọn hắn rồi?"

"Đúng!" Triệu Ngọc gật đầu, hắn liền là ý tứ này.

"Vậy thì tốt, " Lý Lạc Vân vội vàng xông thủ hạ phân phó, "Nhanh, các ngươi tranh thủ thời gian tra một chút cư xá giám sát, nhìn xem Lưu Vũ là ngồi xe gì tử đi ra?"

"Vâng!" Mấy tên nhân viên cảnh sát lĩnh mệnh mà đi.

"Mấy người các ngươi!" Lý Lạc Vân lại đối khiến cái khác nhân viên cảnh sát phân phó nói, "Các ngươi lập tức thông tri giao thông bộ môn, lập tức khai thác giới nghiêm, sau đó muốn bọn hắn điều động lớn nhất cảnh lực, nhất định phải dùng tốc độ nhanh nhất đem Lưu Vũ xe tìm ra! Triệu tổ trưởng nói không sai, buổi tối hôm nay, chúng ta nhất định phải đem vụ án này —— chấm dứt!"

Chương 574: Chương 574: Long trời lở đất

Chương 574: Long trời lở đất

"Tìm được! Tìm được!" Phòng thường trực bên trong, Lý Lạc Vân cơ hồ là chạy như bay đến Triệu Ngọc trước mặt báo cáo, "Là một cỗ kim sắc truyền kỳ! Chúng ta thông qua video phân biệt, xác định lái xe người liền là Lưu Vũ! 25 phút trước đó, xe chạy ra khỏi cư xá, về phía tây nam phương hướng lái đi!

"Triệu tổ trưởng, chúng ta đã thông tri giao thông bộ môn thực hành giao thông quản chế, toàn lực truy tra nên xe đi hướng!" Lý Lạc Vân chỉ chỉ ngoài cửa sổ, "Chúng ta hiện tại liền có thể xuất phát!"

Triệu Ngọc gật đầu, lập tức mang theo Tằng Khả, cùng người khác thám viên cùng một chỗ đón xe xuất phát, truy kích mà đi.

Bởi vì can hệ trọng đại, giao thông bộ môn cơ hồ điều động toàn bộ cảnh lực, tập trung truy tra Lưu Vũ xe. Triệu Ngọc bọn người vừa mới mở đến cái thứ nhất giao lộ, bọn hắn liền truyền đến tin tức, nói Lưu Vũ ô tô dọc theo tây vòng thẳng đến cửa xa lộ mà đi.

Lại qua mấy phút, cao tốc quản lý chỗ truyền đến tin tức, nói bọn hắn đã điều tra nên đoạn thời gian bên trong cao hơn nhanh toàn bộ cỗ xe, không có phát hiện mục tiêu, nói rõ Lưu Vũ cũng không có đem xe của hắn mở lên cao tốc.

Sau đó, lại có cảnh sát giao thông thông qua phụ cận giám sát tra được, có một cỗ kim sắc truyền kỳ dọc theo cao tốc phụ đường, lái vào nào đó thôn trang. Cẩn thận phân biệt về sau, xác nhận liền là Lưu Vũ đưa ra chiếc kia.

Lý Lạc Vân lập tức mang theo chúng cảnh sát hình sự truy tung quá khứ, đương đuổi tới nên thôn trang về sau, lại lần nữa truyền đến tin tức, nói nên cỗ xe không tiếp tục thôn trang dừng lại, mà là dọc theo một đầu hồi hương đường nhỏ, tiếp tục hướng tây mà đi.

"Hắn rốt cuộc muốn đi nơi nào a đây là?" Trên xe Lý Lạc Vân chân mày nhíu chặt, hướng thủ hạ phân phó, "Các ngươi nhanh đi điều tra một chút, nhìn xem Lưu Vũ hoặc là Hàn Chấn Hải cùng phiến khu vực này có cái gì liên quan? Vô duyên vô cớ, tại sao phải chạy đến nơi đây đến?"

Các cảnh sát nhận được mệnh lệnh lập tức đi tra, mà trên xe Tằng Khả cũng là tranh thủ thời gian bật máy tính lên, lợi dụng kỹ thuật của mình, bắt đầu lục soát tin tức.

Ai ngờ, khi bọn hắn dọc theo hồi hương đường nhỏ truy lùng không bao xa, chợt gặp một cái ngã tư đường. Nơi này vị trí vắng vẻ, giao lộ không có bất kỳ cái gì giám sát công trình, trong lúc nhất thời, bọn hắn không cách nào xác định, Lưu Vũ đến cùng đi phương hướng nào?

Lý Lạc Vân tranh thủ thời gian sai người xuống xe xem xét, nhìn xem có thể hay không bánh xe phụ vết bớt dấu vết bên trên đoán được. Ở giữa, hắn thậm chí càng cầu tổng bộ đi điều lấy vệ tinh video.

Triệu Ngọc mở ra điện thoại địa đồ, cũng là đang bay nhanh tra xét địa hình nơi này. Nhưng gặp bên tay phải đường thông hướng một cái khác thôn trang; một mực hướng về phía trước, có thể thẳng tới đường cái; mà bên tay trái một con đường đất, thì thông hướng một rừng cây. Trên bản đồ còn biểu hiện ra, tại rừng cây biên giới, còn có một cái diện tích không nhỏ hồ nước.

Như vậy. . . Lưu Vũ đến cùng sẽ hướng chỗ đó mở đâu?

Giờ phút này, Triệu Ngọc cũng không lo lắng tìm không thấy Lưu Vũ xe, hắn lo lắng hơn, là Lưu Vũ có thể hay không từ chạy trốn trên đường đùa nghịch hoa dạng gì?

Gia hỏa này thông minh tuyệt đỉnh, hắn hắn là đã sớm biết, cảnh sát nhất định sẽ truy tung xe của hắn. Như vậy. . . Hắn có thể hay không ở trên đường đổi xe, hay là làm thứ gì khác mờ ám?

"Tổ trưởng!" Lúc này, Tằng Khả bỗng nhiên nói chuyện, "Ta vừa mới thông qua Lưu Vũ Weibo tra được, hắn bình thường rất thích câu cá, trước kia có thể tới qua nơi này. Có thể hay không. . . Hắn hướng hồ nước nơi đó đi?"

"Nói đùa sao?" Lý Lạc Vân lập tức phản đối, "Hắn hiện tại là muốn giết người đi đường, chẳng lẽ. . . Còn có nhàn hạ thoải mái đi câu cá?"

"Không phải, ý của ta là. . ." Tằng Khả nói, "Cấp tốc án giết người sau khi bắt đầu, bốn tên người bị hại phân biệt bị đánh chết, thiêu chết, hạ độc chết, hun chết, vậy ngươi có thể hay không đoán một chút, kế tiếp sẽ chết như thế nào đâu?"

"Chẳng lẽ. . . Chết đuối! ?" Lý Lạc Vân lập tức đáp, "Ngươi ý tứ, là Lưu Vũ muốn trong hồ đem Hàn Chấn Hải chết đuối? Thế nhưng là, ngươi không cảm thấy, cái này rất phiền phức sao? Muốn chết đuối một người, tìm chậu nước đều được!"

"Thời gian a!" Tằng Khả chỉ vào đồng hồ nói, "Còn chưa tới ngày thứ năm đâu! Hắn cần qua 12 điểm lại giết người, đã còn có thời gian, vậy hắn rất có thể là muốn tìm cái thích hợp hơn địa phương a?"

Lý Lạc Vân nhìn đồng hồ, lúc này mới không qua đêm ở giữa 9 giờ hơn

chuông, khoảng cách nửa đêm 12 điểm còn có chút thời điểm.

"Bất quá, đây đều là suy đoán của ngươi, chúng ta còn cần xác thực chứng cứ a!" Lý Lạc Vân nói xong, lập tức xông bọn thủ hạ ra lệnh, muốn bọn hắn lập tức chia ra ba đường, phân biệt hướng ba phương hướng truy kích mà đi.

Ai ngờ, ba đường nhân mã vừa xuất phát không lâu, tổng bộ liền truyền đến tin tức, thông qua bọn hắn đối đường cái giao lộ giám sát, cũng không phát hiện Lưu Vũ xe có chạy bên trên đại lộ dấu hiệu.

Cho nên, hắn hoặc là đi bên phải thôn trang, hoặc là đi bên trái rừng rậm cùng hồ nước.

Lại qua mấy phút, tung tích các chuyên gia vừa tìm được xác thực chứng cứ, chứng minh tại thông hướng rừng rậm phương hướng trên đường nhỏ, xuất hiện tươi mới, cùng truyền kỳ ô tô độ cao ăn khớp lốp xe vết tích.

Thế là, cảnh sát mục tiêu một chút trở nên vô cùng rõ ràng, Lưu Vũ liền là đi rừng rậm phương hướng.

"Kỳ quái, trên bản đồ biểu hiện. . ." Tằng Khả nghi hoặc hỏi một câu, "Đây là một đầu tử lộ a! Chẳng lẽ, hắn không biết sao? Hắn đây là muốn làm cái gì?"

"Không thể nào. . ." Lý Lạc Vân lo lắng nói, "Ông trời của ta, chẳng lẽ. . . Lưu Vũ còn chuẩn bị thuyền? Nếu là hắn từ đường thủy đào thoát, chúng ta nhưng lại muốn luống cuống! Không được, lần này, nói cái gì cũng không thể để hắn chạy!"

Nói xong, Lý Lạc Vân lập tức cầm điện thoại di động lên, hướng trong cục xin hai khung điều tra máy bay trực thăng đến đây hỗ trợ. Lần này, hắn hạ quyết tâm, mặc kệ nỗ lực đại giới cỡ nào, cũng nhất định phải

đem Lưu Vũ tróc nã quy án!

"Đội trưởng, đội trưởng. . ." Ai ngờ, ngay tại Lý Lạc Vân còn tại liên lạc tổng bộ thời điểm, bộ đàm bên trong chợt truyền đến quân tiên phong tin tức, "Chúng ta. . . Chúng ta hẳn là phát hiện khả nghi cỗ xe!"

"A! ?" Lý Lạc Vân giật mình, tranh thủ thời gian quẳng xuống điện thoại, quơ lấy bộ đàm hỏi, "Lập tức báo cáo vị trí!"

"Chúng ta dọc theo rừng rậm đường nhỏ một mực hướng về phía trước, một chỗ ngoặt đều không có ngoặt, ngay tại ven bờ hồ thấy được một cỗ khả nghi cỗ xe, từ ngoại hình bên trên nhìn, rất như là rộng hơi truyền kỳ! Ân. . . Trên xe. . . Trên xe giống như. . . Có người. . ."

"Cái gì! ? Có người?"

Nghe đến lời này, chẳng những Lý Lạc Vân giật nảy cả mình, Triệu Ngọc cùng Tằng Khả cũng là bỗng dưng đứng thẳng người lên. Chẳng lẽ. . . Lưu Vũ rốt cục xuất hiện sao?

"Các ngươi. . . Các ngươi phải chú ý ẩn nấp, " Lý Lạc Vân tranh thủ thời gian mệnh lệnh, "Tuyệt đối không nên đánh cỏ động rắn, chúng ta lập tức liền đến!"

"Là. . ."

Oanh. . .

Ai ngờ, bộ đàm bên trong vẻn vẹn đáp ứng một cái "Phải" chữ, loa bên trong bành nhưng truyền đến một tiếng vang thật lớn!

Oanh!

Kia là một tiếng to lớn mà mãnh liệt nổ vang! Vừa mới truyền đến, lập

tức cả kinh Lý Lạc Vân vứt bỏ bộ đàm. Trong chốc lát, một cỗ khí lãng thổi qua rừng cây, khiến cho bọn hắn ô tô phát sinh kịch liệt run run, phảng phất động đất!

Két. . .

Lái xe tranh thủ thời gian đạp gấp thắng xe, đứng tại giữa lộ.

"Thế nào? Thế nào! ?" Tằng Khả đánh cái lảo đảo, đầu nặng nề mà đâm vào trên cửa sổ xe.

Triệu Ngọc thì nhanh lên đem thò đầu ra ngoài cửa sổ, nhưng gặp tại ngay phía trước rừng cây trên không, vậy mà bốc lên một cỗ —— trùng thiên hỏa diễm!

Bạo. . . Bạo tạc!

Tuyệt đối là bạo tạc!

Triệu Ngọc thình lình kịp phản ứng, cỗ này thạch phá thiên kinh nổ vang, cùng biệt thự nhà để xe bạo tạc lúc đồng dạng!

"Uy uy. . ." Lý Lạc Vân dọa đến mặt không có chút máu, toàn thân run rẩy nhặt lên bộ đàm, gấp rút hỏi, "Hai đội, hai đội, thế nào? Rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Đáp lời, mau trở lại lời nói! ! Các ngươi. . . Các ngươi không có sao chứ?"

"Nha. . . A. . ." Vài giây đồng hồ về sau, bộ đàm bên trong rốt cục truyền đến quân tiên phong hồi âm, một vị nào đó thám viên một mặt thống khổ rên rỉ, một mặt đối Lý Lạc Vân đáp lời, "Đội. . . Đội trưởng. . . Không xong, người hiềm nghi ô tô —— nổ tung! ! !"

. . .

Chương 575: Chương 575: Tội án kết thúc?

Chương 575: Tội án kết thúc?

Tài xế lái xe cũng là dọa sợ, nhìn phía trước trùng thiên ánh lửa, dọa đến toàn thân loạn chiến.

"Uy! Thất thần làm gì, lái xe a!" Triệu Ngọc hét lớn một tiếng, lái xe lúc này mới như ở trong mộng mới tỉnh, tranh thủ thời gian khởi động ô tô, hướng bên hồ lái đi.

Vẻn vẹn mấy phút về sau, bọn hắn liền tại rừng cây trên đường nhỏ thấy được quân tiên phong xe, bọn hắn ô tô đâm vào một gốc cây nhỏ bên trên, pha lê đã bị đánh rách tả tơi.

Giờ phút này, trên xe mấy tên nhân viên cảnh sát đã lảo đảo xông về bên bờ, trong tay bọn họ còn mang theo bình chữa lửa. Lại hướng bên bờ nhìn lại, nhưng gặp nơi đó có chiếc xe hơi đã biến thành một quả cầu lửa!

"Ông trời ơi..! Làm sao. . . Tại sao có thể như vậy! ?" Lý Lạc Vân đặc biệt không thể tưởng tượng nổi, hắn vạn vạn nghĩ không ra, truy tung đến cuối cùng, thế mà lại đạt được một kết quả như vậy!

"Tổ trưởng!" Tăng Khả tới gần Triệu Ngọc, tại sau lưng của hắn nói Lưu Vũ cũng không có đem bom tất cả đều chôn ở hầm rượu, còn có một bộ phận đặt ở trên xe! Ta đoán sai! Hạng năm người bị hại, không phải chết

đuối, mà là. . . Nổ chết!"

"Không được!" Bỗng nhiên, Triệu Ngọc nhớ ra cái gì đó, vội vàng vỗ Lý Lạc Vân bả vai nói, "Lý đội trưởng, tranh thủ thời gian phái ngươi người đến phụ cận lục soát, Lưu Vũ rất có thể còn tại phụ cận!"

"Nha. . . Nha. . ." Lý Lạc Vân lúc này mới kịp phản ứng, vội vàng hạ mệnh lệnh đi.

Triệu Ngọc cùng Tăng Khả thì chạy đến bạo tạc ô tô trước mặt xem xét. Lúc này, trước hết nhất chạy đến nhân viên cảnh sát đã đang dùng bình chữa lửa dập lửa, mặc dù thế lửa đã khống chế lại, nhưng nhìn đến nổ hoàn toàn thay đổi ô tô, bọn hắn tất cả đều biết rõ, trên xe là không thể nào lại có cái gì người sống sót!

"Chúng ta. . . Chúng ta nhìn thấy trên xe có người!" Lúc này, trong đó một tên không có bình chữa lửa cảnh sát hình sự, khi nhìn đến Triệu Ngọc hai người về sau, lập tức chạy tới báo cáo, "Trưởng quan, chúng ta có thể xác định, lúc nổ, ô tô trên ghế lái có người! Mà lại, người kia. . . Lúc ấy. . . Tuyệt đối là còn sống!"

"Các ngươi có thể thấy rõ ràng, người kia đến cùng là ai chăng?" Tăng Khả vội hỏi.

Nên cảnh sát hình sự lập tức lắc đầu: "Bạo tạc tới quá đột nhiên, chúng ta căn bản không có cơ hội thấy rõ ràng!"

Chi chi. . .

Theo bình chữa lửa bọt biển phun ra, trên ô tô một điểm cuối cùng ánh lửa cũng bị dập tắt, chu vi thình lình tối xuống. Nhưng gặp cả chiếc xe hơi đã bị tạc đến chỉ còn lại một cái vặn vẹo dàn khung, đã cái gì đều không thấy được.

"Lão Phong, ngươi nhanh lên một chút. . . Nhanh lên một chút tới. . ." Ai ngờ, nhưng vào lúc này, hai gã khác dập lửa cảnh sát hình sự bỗng nhiên xông Triệu Ngọc bên này hô, "Có. . . Có biến!"

Hả?

Triệu Ngọc vội vàng hướng ô tô trước mặt chạy tới, mặc dù lửa đã diệt đi, nhưng là cực nóng nhiệt độ, vẫn nướng người. Nhưng gặp hai tên cảnh sát hình sự đang dùng tay chỉ ô tô rương phía sau, ra hiệu nơi đó có cái gì đồ vật.

Ta dựa vào!

Đương Triệu Ngọc đi vào trước mặt về sau, thình lình nhìn thấy một bộ đã bị tạc đến thi thể nám đen! ! !

Có thể là bom nổ tung vị trí cách ô tô rương phía sau khá xa, bạo tạc qua đi, trong cóp sau thi thể cũng không có bị tạc tán, vẫn duy trì nhân thể hình dạng. Mà lại, còn có thể rõ ràng nhìn ra, thi thể là một nam tính.

Ông trời ơi. . . Triệu Ngọc yên lặng nhắc tới, thật không hổ là uy lực vô cùng "Khôn" quả a! Khôn quả vừa ra, tất có người chết!

"Chẳng lẽ. . ." Tăng Khả nhìn xem rương phía sau thi thể, nhíu mày nói, "Chẳng lẽ. . . Người này liền là Hàn Chấn Hải? Thế nhưng là. . ." Hắn lại kinh nghi không chừng nhìn nhìn ghế lái, "Trên ghế lái người, là ai đâu?"

"Không thể nào?" Bỗng nhiên, Triệu Ngọc bỗng nhiên nghĩ đến một loại khả năng, chẳng lẽ. . . Trên ghế lái bị tạc chết người, là. . . Lưu Vũ?

Khả năng sao?

Vì cái gì?

Lưu Vũ dẫn bạo bom, đây là muốn cùng Hàn Chấn Hải đồng quy vu tận?

"Không đúng, tổ trưởng!" Tằng Khả đồng dạng ý thức được tình huống này, vội vàng nói, "Bây giờ còn chưa đến ngày thứ năm đâu! Trong vòng một ngày giết hai người, hơn nữa còn đem mình cũng trộn vào, không giống Lưu Vũ tác phong a? Ta cảm thấy, Lưu Vũ không có lý do đem mình cũng nổ chết! Chẳng lẽ. . . Trên ghế lái bị tạc chết, một người khác hoàn toàn?"

Ai nha!

Ai ngờ, trong hách nhiên, Triệu Ngọc vậy mà ảo não hô lớn một tiếng: "Đáng chết, ta làm sao đem chuyện trọng yếu như vậy đem quên đi! Tức chết cái nãi nãi hùng!"

Nhìn thấy Triệu Ngọc liên tiếp buồn nản, Tằng Khả bọn người đương nhiên sẽ không minh bạch. Nguyên lai, Triệu Ngọc sở dĩ như thế ảo não, chính là bởi vì hắn hôm nay vậy mà quên phó bản kỳ ngộ!

Hôm nay mở quẻ thời điểm, đúng lúc là Triệu Ngọc sự tình nhiều nhất thời điểm, một phương diện vừa mới cùng Thôi Lệ Châu tại khách sạn đấu pháp; một phương diện chính vào cấp tốc án giết người tìm tới manh mối; còn có một phương diện, lúc ấy vừa vặn gặp phải hệ thống thăng cấp.

Mọi chuyện cần thiết cơ hồ tất cả đều chạy tới cùng một chỗ, vậy mà để Triệu Ngọc đem trọng yếu phó bản kỳ ngộ tất cả đều ném sau ót.

Đáng chết!

Triệu Ngọc hối hận không ngã, không biết hôm nay phó bản kỳ ngộ sẽ chỉ thị cái gì, vạn nhất hắn bỏ qua cái gì trọng đại manh mối, thật sự là

hối tiếc không kịp.

Bất quá, cái này cũng không thể hoàn toàn trách cứ chính mình. Hồi tưởng cả ngày hôm nay, từ khách sạn thời điểm, hắn liền một khắc cũng không có nhàn rỗi. Sau đó lại là tiêu diệt toàn bộ ổ trộm cướp, lại là biệt thự truy hung, còn có trước mắt nổ lớn, những chuyện này tất cả đều để hắn đáp ứng không xuể, căn bản không có thời gian đi suy nghĩ quá nhiều chuyện.

Nói tóm lại, Lưu Vũ làm ra cấp tốc án giết người thật sự là tiết tấu quá nhanh, nhanh đến mức chẳng những để cho mình sứt đầu mẻ trán, thậm chí làm cho cả Tấn Bình cục cảnh sát đều không thể ứng đối!

Giờ phút này, Triệu Ngọc cảm giác giống như Lý Lạc Vân, hắn cũng chưa từng có đụng phải như thế khó giải quyết, điên cuồng như vậy bản án!

Trong vòng bốn ngày, vậy mà đã chết 6 người! Lại thêm cửa hàng đốt tiền cùng hầm rượu bạo tạc, dạng này xưa nay chưa từng có phạm tội, thực sự để Triệu Ngọc có chút chống đỡ không được.

Không đúng, không đúng. . .

Thẳng đến lúc này, Triệu Ngọc cảm giác mình vẫn không có bắt lấy cấp tốc án giết người hạch tâm chỗ! Nhìn xem trong cóp sau thi thể, cùng bị tạc đến hoàn toàn thay đổi toa xe, Triệu Ngọc ẩn ẩn dâng lên một loại chẳng lành cảm giác, hắn cảm thấy vụ án này, rất có thể còn đem tiếp tục. . .

. . .

Ban đêm 12:30, Tấn Bình cục cảnh sát phòng họp.

"Bom là c4 thuốc nổ, cùng biệt thự hầm rượu loại hình giống nhau!" Lúc

này, một vị cảnh sát hình sự thám viên, ngay tại hướng Lý Lạc Vân cùng Triệu Ngọc bọn người báo cáo tình huống, "Bom được đặt ở tay lái phụ xe tọa hạ mặt, bom là như thế nào khởi động, trước mắt còn không rõ. Giám chứng khoa trong xe tìm được người rồi thể tổ chức cùng bộ phận hài cốt, hiện tại có thể chứng thực, trong xe chí ít có hai tên người chết!"

"Ra, ra. . ." Trước một cái thám viên còn chưa hồi báo xong tất, một cái khác thám viên vừa vội vội vàng xông vào phòng họp, "Trong cóp sau xe hơi người chết đã chứng thực, liền là Trường Tân Long Thái xưởng chế thuốc Hàn Chấn Hải phó trưởng xưởng. Mà toa xe bên trong người chết DNA đã thu thập hoàn tất, ngay tại xét nghiệm bên trong. Giám chứng khoa cần tìm tới Lưu Vũ thân thuộc về sau, mới có thể cuối cùng xác định, người chết có phải hay không Lưu Vũ!"

"Đội trưởng!" Nên thám viên hồi báo xong tất, lại có một thám viên nhấc tay báo cáo, "Ba đội bên kia gửi thư, nói bọn hắn đã đem toàn bộ hồ khu tìm tòi một lần, không có phát hiện tình huống khả nghi! Ân. . . Bọn hắn muốn theo ngài xin phép một chút, có thể hay không. . . Thu đội. . ."

"Không được!" Lý Lạc Vân cũng là gấp, lập tức tức hổn hển mà quát, "Nói cho bọn hắn, mở rộng lục soát phạm vi, ngoại trừ hồ khu, còn có rừng rậm cùng phụ cận thôn trang, tất cả đều muốn lục soát! Thiếu người, để bọn hắn nghĩ biện pháp đi điều cảnh sát nhân dân!"

"Nha!" Nên thám viên vội vàng gọi điện thoại đi.

"Tổ trưởng, tổ trưởng!" Thật sự là đáp ứng không xuể, bên này vừa đi, vậy mà lại từ cổng chạy vào một cái . Bất quá, người này không phải xông Lý Lạc Vân mà đến, mà là trực tiếp chạy hướng về phía Triệu Ngọc.

Nguyên lai, người này chính là đặc biệt điều tổ Nhiễm Đào, hắn đương nhiên là trước muốn hướng Triệu Ngọc báo cáo tình huống: "Tổ trưởng,

bạo tạc sự tình ta đều nghe nói. Cho nên, ta vừa rồi lại đi một chuyến xưởng thuốc, cầm lại một chút đồ vật, đã đưa đến giám chứng khoa đi!"

"Thứ gì?" Triệu Ngọc vội hỏi.

"Bởi vì công việc cần, bọn hắn xưởng thuốc bộ nghiên cứu nhân viên đều có DNA dành trước, ta tìm được Lưu Vũ, đã đưa cho bọn họ so với đi!" Nhiễm Đào trả lời, "Ta đoán chừng, hắn là chẳng mấy chốc sẽ có kết quả!"

Tích tích. . . Tích tích. . .

Ai ngờ, Nhiễm Đào vừa dứt lời, Lý Lạc Vân điện thoại liền vang lên, Lý Lạc Vân xem xét là giám chứng khoa đánh tới, vội vàng nghe.

Kết quả, hắn chỉ nghe một câu, cả người liền mộc tại nơi đó. Đợi đến sau khi để điện thoại xuống, hắn lúc này mới một mặt bất khả tư nghị hướng mọi người nói ra:

"So với kết quả ra! Bọn hắn đã chứng thực, ô tô toa xe bên trong người chết, liền là Lưu Vũ bản nhân! ! !"

A! ?

Lời vừa nói ra, một mảnh xôn xao.

"Lưu Vũ chết rồi? Sợ tội tự sát a?" Tằng Khả nghi hoặc nói một mình, "Nếu như hắn chết, đây chẳng phải là nói, cái này cấp tốc án giết người, cũng đã chấm dứt?"

appapp

. . .

Chương 576: Chương 576: Bị lợi dụng cừu hận

Chương 576: Bị lợi dụng cừu hận

Đêm khuya hai giờ.

Tấn Bình nào đó xa hoa trung tâm tắm rửa, khách nam bộ.

Nhiệt khí bốc hơi phía dưới, Triệu Ngọc, Tằng Khả còn có Nhiễm Đào, ba người ngâm mình ở trong bồn tắm, chính hưởng thụ lấy sảng khoái suối nước nóng ngâm.

"Tổ trưởng, cái kia tâm lý chuyên gia tỷ tỷ không có việc gì a?" Bên phải Nhiễm Đào, lo lắng hướng ở giữa Triệu Ngọc hỏi, "Nếu là cắt đả thương động mạch, đó cũng không phải là đùa giỡn a!"

"Không sao!" Bên trái Tằng Khả thay mặt Triệu Ngọc hồi đáp, "Bác sĩ nói, pha lê cũng không có cắt tổn thương động mạch, chỉ là bị thương ngoài da mà thôi . Bất quá, vì để phòng vạn nhất, còn muốn nằm viện quan sát một chút. Sáng sớm ngày mai, chúng ta liền đi tiếp nàng."

"Không có việc gì liền tốt!" Nhiễm Đào nhẹ nhàng thở ra, "Ta thật lo lắng, nàng nếu là treo, liền không ai cùng ta đấu võ mồm!"

"Ha ha, ngươi được lắm đấy!" Tằng Khả lắc đầu, lúc này mới quay đầu xông Triệu Ngọc nhỏ giọng nói, "Tổ trưởng, chúng ta cứ như vậy ra ngâm trong bồn tắm, có phải hay không có chút không thích hợp a? Mặc

dù Lưu Vũ chết rồi, nhưng ta cảm thấy, bản án hắn là. . . Hắn là còn có rất nhiều vấn đề a? Nếu không, ta bây giờ đi về nghe một chút tin đi?"

"Đúng vậy a!" Tằng Khả kiểu nói này, Nhiễm Đào lập tức phụ họa nói, "Cái này cấp tốc án giết người thật rất quỷ dị a! Ta làm sao cũng đoán không được sẽ là kết cục này, đến cuối cùng, Lưu Vũ tại sao muốn tự sát đâu? Chẳng lẽ. . . Hắn trước kia liền muốn cùng Hàn Chấn Hải đồng quy vu tận sao?"

"Đích thật là giải thích không thông!" Máy hát một khi mở ra, Tằng Khả cũng là nói ra cái nhìn của mình, "Lưu Vũ coi như không có cơ hội bắt chẹt đến kếch xù tiền chuộc, nhưng cũng hoàn toàn có cơ hội chạy trốn, cứ như vậy đồng quy vu tận, lộ ra quá đột nhiên chút! Ta luôn cảm thấy, chuyện này hắn là còn có ẩn tình, mà lại tại Lưu Vũ bên ngoài, không chừng còn có cái khác đồng đảng loại hình."

"Ta cũng có cái này đồng cảm, chỉ bất quá. . ." Nhiễm Đào vò đầu nói, "Động cơ a, Lưu Vũ giết người là bởi vì cùng người chết còn có xưởng thuốc có thâm cừu đại hận, tự sát cũng có thể quy tội cùng sợ tội. Nhưng nếu là thật có đồng đảng, vậy bọn hắn lại đồ cái gì đâu? 500 vạn đều đốt đi, cái này nói rõ không phải là vì tiền mà!"

"Ngươi kiểu nói này, chẳng lẽ. . . Lưu Vũ tự sát, là vì yểm hộ hắn đồng đảng sao?" Tằng Khả phán đoán, "Hắn vừa chết, cảnh sát liền sẽ không lại truy cứu hắn đồng đảng rồi?"

"Đúng vậy a. . . Cho nên nói, vụ án này thực sự quá kỳ hoặc. . . Tổ trưởng, ngươi thấy thế nào đâu?" Nhiễm Đào quay đầu xông Triệu Ngọc hỏi một câu, ai ngờ, lần này Triệu Ngọc vẫn không có lên tiếng.

Giờ phút này, Triệu Ngọc trên mặt được một đầu khăn lông trắng. Nhiễm Đào xích lại gần quan sát một chút, đợi lấy xuống khăn lông trắng về sau, lúc này mới thình lình nhìn thấy, Triệu Ngọc vậy mà đang đánh hãn, đã sớm ngủ thiếp đi!

"Ta dựa vào, cái này cũng có thể ngủ lấy?" Nhiễm Đào lắc đầu.

"Không được a, đây cũng không phải là chỗ ngủ!" Tăng Khả tâm địa thiện lương, vội vàng xông Nhiễm Đào ra hiệu một chút, "Tổ trưởng quá mệt mỏi, chúng ta đem hắn nhấc phòng nghỉ thiếp đi đi!"

Ai ngờ, hai người vừa mới động thủ, Triệu Ngọc chợt quát to một tiếng: "Đừng nhúc nhích! Lại ngâm chút. . ."

Ân. . .

Nhiễm Đào nhưng Tăng Khả không dám cãi lệnh, đành phải buông.

"Bốn ngày, chết sáu người! Đốt tiền, bạo tạc, động tĩnh lớn như vậy. . . Ha ha. . ." Triệu Ngọc dùng tay phật ngoảnh mặt bên trên giọt nước, nhắm mắt lại nói, "Đáng tiếc a, ta lĩnh ngộ quá muộn! Nếu là Lưu Vũ bất tử, chỉ sợ ta con mắt còn một mực nhìn chòng chọc như thế một cái địa phương nhỏ đâu!"

"Ừm. . . Tổ trưởng, ngươi đây là ý gì?" Nhiễm Đào đã nghe ra Triệu Ngọc trong lời nói có hàm ý.

"Các ngươi có hay không nghĩ tới, có lẽ. . . Từ vừa mới bắt đầu, chúng ta liền muốn sai rồi?" Triệu Ngọc nói một cách đầy ý vị sâu xa nói, " nếu như giết người chân hung, căn bản cũng không phải là Lưu Vũ đâu?"

"Cái gì? Không phải Lưu Vũ? Kia. . . Sẽ là ai?" Tăng Khả hỏi.

"Hừ!" Triệu Ngọc hừ lạnh một tiếng, "Nếu là sớm cua cái tắm nước nóng, có lẽ liền có thể sớm một chút tỉnh ngộ! Các ngươi phát không có phát hiện, từ lúc ra vụ án này về sau, chúng ta một mực liền muốn người xem đồng dạng, chỗ nào giết hết người, chúng ta liền liên tục không ngừng chạy đến đâu mà đi? Nhưng chờ quay đầu, lại ngay cả một cái

chứng cứ cũng không tìm tới, từ đầu đến cuối đi theo hung thủ phía sau cái mông mù đi dạo? Các ngươi nghĩ tới, đây là tại sao không?"

"Chẳng lẽ. . . Ý của ngươi là có nội ứng! ?" Nhiễm Đào kinh hỏi.

"Không! Có lẽ. . . So nội ứng còn muốn lợi hại hơn!" Triệu Ngọc vểnh lên khóe miệng nói, "Ta hiện tại rốt cuộc minh bạch, thượng cấp tại sao muốn đem chúng ta đặc biệt điều tổ phái đến đây! Vụ án này, căn bản cũng không phải là một kiện phổ thông cấp tốc án giết người đơn giản như vậy!"

"A? Kia. . . Kia là chuyện gì xảy ra đâu?" Tằng Khả hỏi.

"Đây là một cái bẫy!" Triệu Ngọc nói, "Kinh nghiệm nói cho ta, kế hoạch cùng hành động căn bản chính là hai chuyện khác nhau, chỉ bằng vào Lưu Vũ một cái y học tiến sĩ, căn bản không có khả năng giải quyết như thế dày đặc lại chính xác giết người hành động! Cho nên, ta cho rằng, hắn là có nhân vật càng lợi hại, lợi dụng Lưu Vũ cừu hận, tỉ mỉ chế tạo ra cái này sốt ruột mau giết người án! Lợi dụng xong, giết người diệt khẩu!"

"Ý của ngươi là, Lưu Vũ cũng là bị người lợi dụng? Vậy người này, há không lợi hại hơn?" Tằng Khả kinh ngạc nói, "Thế nhưng là, ta nghĩ mãi mà không rõ, tại sao muốn làm như vậy đâu? Có chỗ tốt gì sao?"

"Chính ngươi đều nói qua, xưởng thuốc đã từ nước ngoài treo biển hành nghề thượng thị!" Triệu Ngọc có chút mở to mắt, nói, "Làm một năm giá trị sản lượng trên trăm ức cỡ lớn tập đoàn xí nghiệp tới nói , bất kỳ cái gì sự tình đều có thể liên lụy đến lợi ích! Cho nên, từ hôm nay trở đi, chúng ta muốn đem phá án ánh mắt, liếc về phía cao hơn địa phương!"

"Kia. . . Vậy coi như lợi hại. . ." Nhiễm Đào lo lắng nói, "Đã có thể làm ra dạng này chuyện kinh thiên động địa, vậy đã nói rõ, đám người này khẳng định lợi hại đến khó lấy tưởng tượng, chúng ta mấy cái, có thể đối

phó được không?"

"Còn có. . ." Tằng Khả có chút ít lo lắng nói, "Ta lo lắng. . . Đã chết nhiều người như vậy, hình sự sảnh bên kia sẽ có động tĩnh a, xảy ra chuyện lớn như vậy, bọn hắn rất có thể sẽ phái mới người tới!"

"Không sao, ta đã cùng Trần Trác liên lạc qua, sáng sớm ngày mai, ta sẽ viết một phần kỹ càng báo cáo giao cho Phan trưởng phòng, tình tiết vụ án phức tạp như vậy, nàng hẳn là sẽ lý giải chúng ta!" Triệu Ngọc giải thích nói, "Bất quá, tiếp xuống, chúng ta nhưng nhất định phải lấy ra chút mà bản lĩnh thật sự! Nếu như không thể đem chân tướng điều tra ra, cho thượng cấp một cái giá thỏa mãn, vậy chúng ta cũng liền lại không có cơ hội đi thăm dò không đầu nữ thi án!"

"Minh bạch!" Tằng Khả tại trong bồn tắm đánh cái cúi chào.

"Được rồi!" Nhiễm Đào trịnh trọng gật đầu, nhưng từ trên nét mặt nhìn, hắn lực lượng rõ ràng không đủ.

"Nhiễm Đào, bắt đầu từ ngày mai, ngươi liền đi tìm một chỗ nơi thích hợp, làm chúng ta căn cứ!" Triệu Ngọc phân phó nói, "Tấn Bình cục cảnh sát văn phòng, chúng ta không thể đợi tiếp nữa! Liền ngay cả chúng ta ở lại khách sạn, cũng muốn đặc biệt lưu ý."

"Vì... vì cái gì? Ngươi lo lắng, cục cảnh sát thật sự có nội ứng sao?" Nhiễm Đào kinh ngạc.

"Chỉ là để phòng vạn nhất!" Triệu Ngọc nói, "Nếu như sau lưng Lưu Vũ, thật sự có một cái cường đại phạm tội tổ chức, như vậy chúng ta nhất định phải cẩn thận làm việc! Tằng Khả, một khi địa chỉ chọn tốt, ngươi liền đi bố trí trang bị của ngươi, bắt đầu điều tra về sau, chúng ta cần đại lượng tư liệu!"

"Thật. . . Tốt. . ." Tằng Khả liên tục gật đầu, lại hỏi, "Như vậy. . . Triệu

tổ trưởng, chúng ta bây giờ đang làm gì vậy?"

"A nha. . ." Triệu Ngọc duỗi lưng một cái, nghiền ngẫm nói, "Trước mẹ nó ngủ một giấc lại nói, tương lai, còn có một trận trận đánh ác liệt muốn đánh đâu!"

. . .

Chương 577: Chương 577: Không có ném đồ vật?

Chương 577: Không có ném đồ vật?

Thật giống như ứng tình hợp với tình hình, sáng sớm hôm sau, bỗng nhiên có một cỗ hàn lưu càn quét Tấn Bình địa khu, khiến cho nhiệt độ chợt hạ.

Ra ngoài những người đi đường tất cả đều đổi lại mùa đông áo bông, tại bên ngoài a một hơi, thậm chí đều có thể a ra bạch khí.

Thế nhưng là, tại Tấn Bình cục cảnh sát đại lâu văn phòng bên trong, lại là một mảnh chưa từng có náo nhiệt cảnh tượng. Chúng nhân viên cảnh sát vội vàng xuyên qua trong đó, còn có thật nhiều đến từ tỉnh cục đại lãnh đạo cũng lần lượt trình diện, lắng nghe cấp tốc án giết người có quan hệ báo cáo, cùng định ra đến tiếp sau xử lý công việc.

Làm đặc biệt điều tổ tổ trưởng, Triệu Ngọc tự nhiên cũng bị an bài vào lãnh đạo tịch vị trí bên trên.

Tấn Bình cảnh sát lo lắng xưởng thuốc vào tay DNA có sai lầm lầm, lại tìm tới Lưu Vũ thân thuộc làm so với, kết quả chứng thực, tại truyền kỳ ô tô toa xe bên trong nổ chết người chết, đúng là Lưu Vũ bản nhân không thể nghi ngờ!

Tình thế phát triển, cùng Triệu Ngọc dự đoán đến không kém quá nhiều, tại báo cáo sẽ lên, Tấn Bình cảnh sát từ đầu đến cuối đem Lưu Vũ sợ tội

tự sát kết luận, bày tại bắt mắt nhất vị trí bên trên!

Từ trên xuống dưới, tất cả mọi người đối cái kết luận này phi thường hài lòng. Bởi vì nếu như Lưu Vũ thật là sợ tội tự sát, như vậy tương đương cái này chấn động một thời cấp tốc án giết người liền có thể như vậy kết án!

Án giết người nhìn như hung mãnh quỷ dị, nhưng để ở tình tiết vụ án trong báo cáo, lại đơn giản đến cực điểm:

Lưu Vũ bởi vì năm người kia đã từng hợp mưu hãm hại mình, đem mình đá ra xưởng thuốc mà ghi hận trong lòng. Cho nên hắn trải qua kín đáo bày ra về sau, áp dụng giết người đại kế, chẳng những liên tục sát hại năm tên người bị hại, hơn nữa còn thiêu hủy xưởng thuốc 500 vạn tiền chuộc, cùng đem hắn giết người trên tư liệu truyền mạng lưới, gây nên khủng hoảng.

Nói tóm lại, đây hết thảy tất cả đều là Lưu Vũ một người làm! Người cũng giết, thù cũng báo, hắn tự giác đại thế đã mất, liền sợ tội tự sát, cùng Hàn Chấn Hải đồng quy vu tận!

Tại báo cáo sẽ lên, Triệu Ngọc lưu ý đến, Lý Lạc Vân một mực uể oải núp ở trong một góc khác, lộ ra cực kỳ sa sút.

Trước đó, Triệu Ngọc đã nghe ngóng đến một chút tin đồn, bởi vì Lý Lạc Vân không thể kịp thời bắt được cấp tốc án giết người hung thủ, hiện tại đang ở tại một cái lúng túng quan sát giai đoạn. Mặc dù hắn vẫn là trên danh nghĩa đội trưởng, nhưng là quyền lực đã rõ ràng bị giá không.

Toàn bộ báo cáo sẽ lên, hắn đều không có phát một lời, hoàn toàn như cái người ngoài cuộc.

Triệu Ngọc nhìn ra được, tại toàn bộ phá án quá trình bên trong, Lý Lạc

Vân đã dùng hết toàn lực. Bản án phá không thuận, kỳ thật không riêng gì một mình hắn nguyên nhân.

Thế nhưng là, hiện tại bản án xuất hiện vấn đề, hắn lại trở thành các lãnh đạo một cái lấy cớ.

Ai... Triệu Ngọc ở trong lòng cảm thán,

Mình cùng vận mệnh cùng Lý Lạc Vân cũng giống như nhau, nếu như tương lai một khi xuất hiện trọng đại sai lầm, mình đem cái thứ nhất bị đuổi ra khỏi cửa.

Triệu Ngọc minh bạch, là chủ bắt vụ án Lý Lạc Vân tới nói, hắn tất nhiên sẽ cho rằng, cấp tốc án giết người điểm đáng ngờ trùng điệp, tuyệt đối không có mặt ngoài đơn giản như vậy. Có lẽ, bản thân hắn phi thường muốn đem bản án tiếp tục tra được, nhưng cũng tiếc hắn hiện tại đã tự thân khó đảm bảo.

Tại báo cáo sẽ lên, những người lãnh đạo nhất trí có khuynh hướng mau chóng kết án, bọn hắn thậm chí cũng đang lo lắng buổi họp báo nội dung, cùng trấn an công chúng dư luận các loại sự nghi.

Bất quá, những này cơ bản đều tại Triệu Ngọc trong dự liệu. Triệu Ngọc có thể lý giải tình cảnh của bọn hắn, cấp tốc án giết người từ lúc xuất hiện về sau, ở trong xã hội đưa tới mãnh liệt tiếng vọng, ảnh hưởng thực sự quá lớn.

Mà xưởng thuốc phương diện càng là khiến cho người người cảm thấy bất an, vô tâm sản xuất, đã nghiêm trọng thương tới đến xưởng thuốc căn cơ.

Trường Tân Long Thái dù sao cũng là toàn bộ Tấn An tỉnh kinh tế trụ cột, mặc kệ từ chỗ nào cấp một lãnh đạo tới nói, tự nhiên đều muốn mau sớm đem việc này bình ổn lại.

Theo như cái này thì, nếu như Triệu Ngọc còn muốn tiếp tục tra được, thế tất lại nhận nhất định lực cản . Bất quá, Triệu Ngọc tâm ý đã quyết, nếu như không thể đem án này tra đến cùng, đào ra chân tướng, như vậy hắn làm đặc biệt điều tổ tổ trưởng tới nói, cũng không có ý nghĩa gì.

Đêm qua, hắn cùng Nhiễm Đào, Tằng Khả đang tắm trung tâm qua đêm. Hệ thống hoàn tất tin tức, cũng là tại hắn trong lúc ngủ mơ hoàn thành.

Bất quá, hệ thống thăng cấp về sau, là có thể đem độ hoàn thành bảo lưu lại tới, mặc dù cái trước "Khôn Cấn" quẻ độ hoàn thành chỉ có 119%, nhưng hắn lại đạt được ba kiện cấp một đạo cụ.

Cái này ba kiện đạo cụ đều là giống nhau, gọi là ẩn hình phòng cháy áo. Mặc nó vào, liền có thể nhẹ nhõm chống cự hoả hoạn, tiếp tục thời gian vì 10 phút.

Triệu Ngọc biết, hệ thống cho ra đạo cụ , bình thường đều so trong hiện thực vật thật mạnh hơn, cho nên, cái này phòng cháy áo tuyệt đối là một kiện cực phẩm hàng tốt.

Cái trước kỳ ngộ đã hoàn tất, tại sau khi rời giường, Triệu Ngọc đương nhiên lại cùng mở một quẻ.

Lần này còn tốt, muốn mạng "Khôn" quẻ rốt cục ngừng lại, hắn mới mở ra một cái "Cấn Ly" quẻ đến, cấn đại biểu cho sự nghiệp, cách đại biểu cho bằng hữu.

Nhìn thấy "Cấn" quẻ phía trước, Triệu Ngọc không khỏi lòng tin tăng gấp bội. Xem ra, chỉ cần hắn hôm nay chịu nỗ lực cố gắng, nhất định sẽ có trong hồ sơ tình bên trên có chỗ tiến triển.

Đương nhiên, lần này, Triệu Ngọc sẽ không lại bỏ lỡ bất luận cái gì phó bản kỳ ngộ, mở xong quẻ về sau, hắn lập tức đem phó bản kỳ ngộ thuộc

nằm lòng.

Hiện nay, đương hệ thống lần thứ hai thăng cấp về sau, hắn thậm chí ngay cả quyển kia « quỷ công Bát Quái » đều không cần, chỉ cần nhẹ nhàng điểm kích quẻ văn, phía trên liền lập tức sẽ bắn ra tin tức tương quan tới.

Triệu Ngọc vội vàng ghi xuống thời gian, địa điểm cùng vị trí. Hôm nay phó bản kỳ ngộ sẽ tại hai giờ chiều phát sinh, khoảng cách bây giờ còn có chút thời gian.

Rời đi Tấn Bình cục cảnh sát về sau, Triệu Ngọc trực tiếp đi đến bọn hắn đặc biệt điều tổ trụ sở mới, ở vào Tấn Bình cục cảnh sát cách đó không xa một tòa tầng hai lầu nhỏ.

Nhiễm Đào sáng sớm đã tìm được nhà này phòng ở, đồng thời thuận lợi mướn. Đợi đến Triệu Ngọc đạt tới thời điểm, phòng chẳng những đã thu thập lưu loát, mà lại đã đơn giản quy mô, Tằng Khả thậm chí đã đem một chút thiết bị điện tử tất cả đều lắp đặt tốt.

Mặt khác, tối hôm qua bởi vì bạo tạc thụ thương Ngô Tú Mẫn cũng đã về hàng. Giờ phút này, nàng ngay tại dựa theo Triệu Ngọc phân phó, bắt đầu hướng bạch bản phía trên tăng thêm tình tiết vụ án tư liệu.

Không biết là bởi vì hoài cựu, vẫn là thói quen mà thôi, Triệu Ngọc vẫn là đối loại này bạch bản tình hữu độc chung. Vừa nhìn thấy bạch bản bên trên tình tiết vụ án tư liệu, hắn liền cảm giác mạch suy nghĩ mở rộng, tinh thần tập trung.

Bởi vì cấp tốc án giết người tình tiết vụ án phức tạp, đặc biệt điều tổ hết thảy chuẩn bị 4 mặt trắng tấm, trong đó 3 mặt tăng thêm cấp tốc án giết người tài liệu tương quan, mà đổi thành bên ngoài một mặt, thì là chuyên môn vì nữ phi tặc Thôi Lệ Châu chuẩn bị.

Mặc dù, hiện tại không có bất kỳ chứng cớ nào cho thấy, Thôi Lệ Châu cùng cấp tốc án giết người có quan hệ. Nhưng là, đối với người nữ nhân thần bí này, Triệu Ngọc cho rằng phi thường có cần phải đem nó tra rõ một phen. Mà lại, nàng còn có thể đánh cắp Lưu Vũ trong tủ bảo hiểm đồ vật, cho nên, nếu như có thể đem nàng tìm ra, nói không chừng sẽ đối với tình tiết vụ án có chỗ trợ giúp.

Khả năng bao hàm một loại đặc thù tình cảm ở bên trong, Thôi Lệ Châu tư liệu, đều là Triệu Ngọc tự tay tăng thêm đi lên. Khi hắn đem Thôi Lệ Châu bệnh viện tâm thần trộm thuốc sự tình viết lên thời điểm, trong đầu bỗng nhiên tung ra một cái dấu hỏi tới.

Cho tới bây giờ, hắn cũng nghĩ không rõ ràng, Thôi Lệ Châu đến cùng bởi vì cái gì trộm thuốc? Chẳng lẽ lại, chỉ là vì bán thuốc mà thôi? Nàng trộm được những thuốc kia phẩm, cộng lại cũng phải có cái hơn ngàn khối tiền, thế nhưng là... Hồi tưởng nàng lúc trước cao lầu rủ xuống hàng dáng vẻ, hắn cảm giác đối với Thôi Lệ Châu loại này cấp bậc tên trộm tới nói, vì chỉ là mấy ngàn khối tiền, tựa hồ không đáng a?

Kia... Là vì cái gì đâu?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc liền để Tằng Khả liên hệ bệnh viện tâm thần, hướng bọn hắn hỏi thăm một chút, bị trộm dược phẩm sự tình. Nhìn xem trong này có phải thật vậy hay không chứa cái gì quý giá đồ vật?

Ai ngờ, đợi đến Tằng Khả giao đấu hơn điện thoại về sau, bọn hắn lại đạt được một cái phi thường tin tức ngoài ý muốn. Thông qua nhiều lần xác minh về sau, viện phương rất có trách nhiệm nói cho bọn hắn, nói hoa hân tâm lý bệnh viện, gần đây bên trong căn bản không có bất luận cái gì dược phẩm mất trộm!

Cái gì! ?

Chiếm được tin tức này, Triệu Ngọc chợt cảm thấy mọi loại kỳ quặc!

Làm sao... Sao lại thế... Dạng này...

Vân vân...

Bỗng dưng, hắn nghĩ tới một cái khả năng!

Hỏng!

Hắn từ dưới đất nhảy cẫng lên, gấp rút bận bịu gấp rút gấp hướng mọi người hô: "Hỏng! Những thuốc kia... Bị Thôi Lệ Châu trộm được những thuốc kia còn tại khách sạn! Nếu như những thuốc kia rất trọng yếu, kia Thôi Lệ Châu... Nàng..."

"Tổ trưởng, " Ngô Tú Mẫn tò mò hỏi một câu, "Nếu như thuốc tại khách sạn của ngươi gian phòng, kia há không nói rõ, ngươi cùng tiểu nha đầu kia qua một đêm, kia... Các ngươi có hay không... Cái kia một chút..."

"Móa! Đến lúc nào rồi rồi? Còn Bát Quái đâu! Ngươi nghe không hiểu sao?" Nhiễm Đào khẩn trương, "Tiểu nha đầu kia, rất có thể về khách sạn trộm thuốc đâu! Chúng ta phải nhanh lên một chút trở về bắt nàng a!"

. . .

Chương 578: Chương 578: Đừng trách ta tâm ngoan thủ lạt!

Chương 578: Đừng trách ta tâm ngoan thủ lạt!

"Không thể nào? Nha đầu này lá gan cũng quá lớn đi..." Nhìn xem Triệu Ngọc kia đầy rẫy bừa bộn khách sạn gian phòng, Ngô Tú Mẫn bất đắc dĩ mở ra hai tay, xông Triệu Ngọc hỏi, "Tổ trưởng a, ngươi đến cùng là từ đâu mà tìm đến như thế một cái kỳ nhân a? Ổ trộm cướp nơi đó đem chúng ta đùa nghịch xoay quanh, lại còn dám trở lại khách sạn trộm đồ... Thật sự là bội phục, bội phục..."

Triệu Ngọc không để ý đến Ngô Tú Mẫn, hắn cẩn thận đối chiếu một chút, phát hiện mặc dù phòng lật rất loạn, có thể trừ những dược vật kia bên ngoài, cũng không có mất đi vật gì khác.

"Tổ trưởng..." Lúc này, Tằng Khả từ cổng tiến vào, bưng laptop đối Triệu Ngọc báo cáo, "Giám sát vỗ xuống tới, cơ hồ ngay tại chúng ta diệt đi ổ trộm cướp 20 phút về sau, Thôi Lệ Châu tiến vào ngươi gian phòng! Trước sau một phút không đến, nàng liền dẫn một cái ba lô rời đi."

"Nhìn thấy sao? Nhìn thấy sao?" Ngô Tú Mẫn lắc đầu thở dài, "Chúng ta thế nhưng là đặc biệt điều tra tiểu tổ a, cứ như vậy bị tiểu thâu trộm, có phải hay không quá châm chọc rồi? Truyền đi mất mặt ném đại phát!"

"Hừ! Có cái gì châm chọc? Đặc biệt điều tổ cũng là người mà!" Nhiễm Đào vỗ vỗ Tằng Khả bả vai, sau đó nói với Triệu Ngọc, "Tổ trưởng, ta đi

ra bên ngoài nhìn xem, nhìn có thể hay không đem tiểu nha đầu kia hướng đi điều tra ra!"

Triệu Ngọc vẫn không để ý đến, nhưng Nhiễm Đào vẫn là nhanh chóng rời đi.

Thuốc! ?

Triệu Ngọc nhìn xem rỗng tuếch giường chiếu, trong đầu cực nhanh suy tư có quan hệ những thuốc kia phẩm cùng Thôi Lệ Châu sự tình.

Nếu như những thuốc này không phải nàng từ bệnh viện tâm thần trộm ra, như vậy sẽ từ đâu tới đây? Vì sao lại xuất hiện tại bệnh viện tâm thần đâu? Mà lại... Thôi Lệ Châu còn sử dụng không trung rủ xuống hàng, đủ để thấy nhóm này dược phẩm có lai lịch lớn.

Chẳng lẽ... Những thuốc kia bình cùng hộp thuốc bên trong, cũng không phải là bình thường dược vật? Bên trong còn có khác đồ vật?

Trừ cái đó ra, Triệu Ngọc còn có một chút nghĩ mãi mà không rõ.

Hồi ức cái kia tao ngộ Thôi Lệ Châu ban đêm, lúc ấy, hai người xé rách phía dưới, kia bao trùm dược vật tất cả đều vẩy vào trên mặt đất. Về sau, đương hai người miệng chó sau khi thoát hiểm, Thôi Lệ Châu thế nhưng là trước một bước thoát đi hiện trường.

Nếu như những thuốc này phi thường trọng yếu, như vậy Thôi Lệ Châu vì cái gì lúc ấy không chạy về đem thuốc nhặt đi đâu?

Về sau, vẫn là Triệu Ngọc đem những thuốc kia mang về khách sạn. Chính là bởi vì dạng này, Triệu Ngọc mới một mực không có lưu ý những thuốc kia phẩm, cho rằng bất quá đều là Thôi Lệ Châu từ bệnh viện tâm thần trộm được mà thôi.

Thế nhưng là, hiện tại Thôi Lệ Châu nhưng lại bốc lên lớn lao phong hiểm về khách sạn đem thuốc trộm đi, đây cũng là ý tứ gì?

Ai?

Bỗng nhiên,

Hắn bỗng nhiên nghĩ đến một cái khả năng.

Có thể hay không... Những thuốc này chính là nàng từ Lưu Vũ trong tủ bảo hiểm trộm ra đồ vật đâu?

Thử nghĩ một chút, Lưu Vũ là nghiên cứu phát minh dược phẩm chủ quản, hắn trong tủ bảo hiểm cất giấu dược vật, có lẽ hợp tình hợp lý a? Thế nhưng là... Tại sao là thuốc đâu?

Mà lại, nếu như Thôi Lệ Châu từ Lưu Vũ nơi đó trộm được thuốc, kia nàng lại chạy tới bệnh viện tâm thần tính chuyện gì xảy ra?

Đây rốt cuộc...

Lưu Vũ "Xe tăng da" két sắt, Thôi Lệ Châu thuốc, bệnh viện tâm thần còn có cấp tốc án giết người, mấy cái này điểm mấu chốt ở giữa, liệu sẽ tồn tại cái gì liên hệ đâu?

Thật không nghĩ tới, tại cái này Thôi Lệ Châu trên thân, lại có nhiều như vậy bí ẩn. Lúc đầu, dung mạo của nàng cực giống "Cách cách" liền đã đủ khiến Triệu Ngọc ngạc nhiên, hiện tại lại cùng cấp tốc án giết người kéo ở cùng nhau, thật là khiến người không hiểu.

Triệu Ngọc không khỏi có chút hối hận, sớm biết dạng này, ban đầu ở cống thoát nước thời điểm, còn không bằng nghĩ biện pháp bắt lấy nàng đâu! Bất quá, chính Triệu Ngọc phi thường rõ ràng, nếu như nhất định phải đối mặt Thôi Lệ Châu nổ súng lời nói, hắn cũng là căn bản không

hạ thủ được.

Như vậy... Đã người mất đi, bây giờ còn có biện pháp gì có thể đem nàng tìm ra đâu?

Thôi Lệ Châu phi thường giảo hoạt, loại thời điểm này, nàng không có khả năng lại về nhà mình. Đã hắc bạch hai đạo đều đang tìm nàng, cũng khó nói, nàng hiện tại đã chạy đường a?

Chậc chậc...

Triệu Ngọc cảm thấy, muốn thám thính đến Thôi Lệ Châu chuẩn xác tin tức, còn phải từ giang hồ trên đường tìm lên. Dù sao tại xuyên qua trước đó, Triệu Ngọc công việc chủ yếu liền là tìm người tính tiền! Cho nên, đối với chuyện này, hắn đã có so đo.

Bất quá, hiện tại đã tiếp cận hai giờ chiều, liên quan tới hôm nay phó bản kỳ ngộ, hắn nói là cái gì cũng không thể bỏ qua.

Thế là, tại đối tổ viên nhóm bàn giao một phen về sau, chính hắn mở ra Phaeton ô tô, thẳng đến phó bản kỳ ngộ phát sinh điểm mà đi.

Lần này kỳ ngộ phát sinh điểm khoảng cách khách sạn mười mấy cây số dáng vẻ, từ trên bản đồ nhìn, nơi đó chính là một cái ở vào Tấn Bình thị ngoại vi sủng vật thị trường.

Triệu Ngọc dọc theo cầu vượt lái xe hành sử, tại kém mấy phút thời điểm, vừa vặn đuổi tới. Ai ngờ, cái này sủng vật thị trường thế mà đã bỏ phế, bên trong khắp nơi đều là rác rưởi.

Sủng vật thị trường đều là một cái tiếp một cái lều lớn, diện tích không nhỏ. Triệu Ngọc lái xe hơi xuyên qua ở giữa, muốn tìm được phó bản kỳ ngộ xác thực vị trí.

Ai ngờ, hắn vừa mới đem ô tô mở đến hai cái lều lớn ở giữa tiểu thập tự giao lộ, từ giao lộ phía bên phải vậy mà kít một tiếng, bay ra một xe MiniBus đến!

Không biết là lái xe uống say, hay là bởi vì cái này tiểu thập tự giao lộ vứt bỏ quá lâu, lái xe biết không ai, kia xe van vậy mà thẳng tắp vọt ra.

A! ?

Triệu Ngọc cũng là không nghĩ tới lại đột nhiên bay ra một chiếc xe hơi, dưới tình thế cấp bách, hắn dồn sức đánh tay lái né tránh, mặc dù đem Phaeton xe ngang tới, thế nhưng là chiếc kia mạnh mẽ đâm tới xe van vẫn là róc thịt cọ tại xe phía bên phải thanh bảo hiểm bên trên.

Phốc!

Đầu xe phát ra một tiếng vang trầm, Triệu Ngọc thầm kêu không tốt, lần này chẳng những thanh bảo hiểm sẽ bị va nứt, đèn xe cũng tất nhiên khó đảm bảo.

Con bà nó là con gấu!

Ai ngờ, Triệu Ngọc vẻn vẹn mắng một nửa, không ngờ nhìn thấy, chiếc kia màu trắng xe van tại đụng phải hắn về sau, vậy mà căn bản không có dừng xe ý tứ, ngược lại tăng tốc độ, hướng thị trường bên ngoài lái đi.

Ta mẹ nó!

Triệu Ngọc gấp ấn còi, nhưng kia xe van căn bản không chút nào để ý, trực tiếp mà đi...

Móa!

Triệu Ngọc hung hăng mắng một tiếng, trong lòng nói chuyện, thật mẹ

nó chán sống rồi, cũng dám đụng lão tử, hơn nữa còn dám gây chuyện bỏ trốn! ?

Cái này còn chịu nổi sao?

Chiếc này Phaeton xe chính là Miêu Anh lưu cho mình, bình thường Triệu Ngọc thậm chí không nỡ để người khác ngồi. Bây giờ lại bị người đụng, hắn làm sao có thể từ bỏ ý đồ?

Chỉ một thoáng, Triệu Ngọc rốt cuộc không lo được sắp đến phó bản kỳ ngộ, giẫm mạnh chân ga, quay đầu xe liền đuổi theo.

Không biết kia xe van đến cùng chuyện gì xảy ra? Tại mở ra sủng vật thị trường về sau, lập tức xông lên đại lộ như điên hướng vọt tới trước đi, vận tốc thậm chí đạt đến 100 mạch!

Ta dựa vào, làm cái cọng lông a?

Triệu Ngọc đương nhiên sẽ không sợ hãi đầu, hắn không tin, mình giá trị hơn hai trăm vạn Phaeton, sẽ đuổi không kịp một cỗ phổ thông xe van. Thế là, Triệu Ngọc đạp mạnh chân ga, như bay cùng đi lên.

Triệu Ngọc kỹ thuật lái xe chẳng ra sao cả, nhưng là tuyệt đối đủ mãnh, đoạn đường này nhanh như điện chớp, không cố kỵ gì, không bao lâu liền đem màu trắng xe van đuổi kịp.

Giờ phút này, xe van đã mở lên rộng lớn đường cái, Triệu Ngọc phát hiện, xe van khía cạnh cửa kiếng xe tất cả đều là dùng tấm sắt hàn chết, đây cũng là một cỗ kéo hàng dùng xe.

Triệu Ngọc đem Phaeton mở đến xe van cân bằng vị trí, sau đó hạ xuống cửa kiếng xe, xông xe van trên ghế lái quát: "Tê dại, ngừng cho ta xe! Cảnh sát! Nghe thấy được không đó?"

Một bên hô hào, hắn còn bên cạnh ấn còi.

Xe van trên ghế lái cửa sổ thủy tinh cũng là đóng, pha lê còn dán phản quang miếng dán, thấy không rõ người điều khiển cái gì bộ dáng.

Con bà nó là con gấu!

Triệu Ngọc thấy đối phương không chút nào để ý, hắn không khỏi quyết định, nhất định phải làm cho đám này không biết tốt xấu gia hỏa nỗ lực thê thảm đau đớn đại giới!

Ai ngờ, ngay tại cái này trong lúc mấu chốt, Triệu Ngọc còn không có làm ra động tác, kia xe van ngược lại dẫn đầu làm khó dễ! Xe van bỗng nhiên rẽ trái, vậy mà không hề cố kỵ đánh tới Triệu Ngọc!

Ta cạch!

Triệu Ngọc dưới sự kinh hãi, vội vàng chân đạp phanh lại, đem tốc độ giảm bớt.

Xe van thuận thế đoạt lấy làn xe, đè vào Triệu Ngọc phía trước.

Triệu Ngọc tức giận đến bốc hỏa, nếu là đặt ở thường ngày, hắn đã sớm trực tiếp đụng tới! Thế nhưng là, hắn thực sự đau lòng mình Phaeton ô tô, không thể làm như vậy.

Tốt!

Tốt!

Tốt!

Nhìn xem xe van phách lối mở tại xe của mình trước, Triệu Ngọc con mắt trừng một cái, lập tức toát ra một cái cực kì tàn nhẫn chủ ý đến!

Tốt!

Đây chính là các ngươi tự tìm, đến lúc đó, cũng đừng trách ta Triệu Thiên Phách tâm ngoan thủ lạt!

Ngay tại Triệu Ngọc chuẩn bị xuất kích thời điểm, hai chiếc ô tô đã mở đến một cái rộng lớn ngã tư đường. Giao lộ đèn xanh vừa mới quan bế, chuyển thành đèn đỏ. Nhưng nhìn xe van tình thế, nhưng căn bản không có dừng xe dáng vẻ.

Cùng thời khắc đó, ngã tư đường phía bên phải đã biến thành đèn xanh, nơi đó xe đã làm tốt khởi động thông hành chuẩn bị.

Nếu là dựa theo tốc độ bình thường tới nói, xe van tất nhiên có đầy đủ thời gian xông qua giao lộ. Nhưng mà, Triệu Ngọc độc kế lại vừa vặn dùng tại nơi đây.

Lúc này, bên phải trước hết nhất khởi động, chính là một cỗ cồng kềnh xe phun nước! To lớn thân xe ngay tại chậm rãi gia tốc, Triệu Ngọc chờ đúng thời cơ, một cái ẩn hình máy gia tốc liền bắn ra ngoài, vừa vặn tác dụng tại xe phun nước bên trên.

Ngay sau đó, hắn đem máy gia tốc tốc độ nâng lên tối cao, nhưng gặp xe phun nước tựa như lắp đặt hỏa tiễn động cơ, vèo liền từ giao lộ vọt ra!

Xe van nơi nào sẽ nghĩ đến sẽ có loại này nghịch thiên tình trạng phát sinh? Trong nháy mắt phía dưới, căn bản tránh cũng không thể tránh, theo bịch một tiếng vang thật lớn, xe phun nước đầu xe nặng nề mà đâm vào xe van toa xe phía trên.

Nhưng gặp mặt xe tải giống như bị co rúm con quay đồng dạng, trong nháy mắt đánh lên chuyển. Bởi vì xoay tròn bên trong đụng phải đường vai, ô tô lại oanh một tiếng xoay chuyển tới, sau đó chổng vó ngã vào

dải cây xanh...

. . .

Chương 579: Chương 579: Không có tố chất quần chúng vây xem

Chương 579: Không có tố chất quần chúng vây xem

Từng có lúc, Triệu Ngọc ảo tưởng qua rất nhiều lần mình sử dụng ẩn hình máy gia tốc tràng cảnh, hắn cảm thấy, hoặc là chính là mình truy kích lưu manh, hoặc là liền là cùng người khác đua xe lúc mới sẽ sử dụng.

Thật không nghĩ đến, hôm nay thế mà đưa nó dùng tại một cỗ xe phun nước lên!

Xung đột nhau về sau, xe phun nước đầu xe chỉ là có chút rất nhỏ tổn hại, cũng không lo ngại. Lái xe cũng là dọa sợ, hắn từ lúc điều khiển xe phun nước đến nay, cho tới bây giờ không có vượt qua 30 mạch qua, nhưng mới rồi nhưng thật giống như ngồi lên hỏa tiễn đồng dạng, đem xe van đụng thành tróc ra, hiện tại cảm giác, thật sự là quá không rõ ràng.

Hắn tranh thủ thời gian nhảy xuống xe, tiến đến xem xét bị đụng xe van. Thật không nghĩ đến, một cỗ màu lam đại chúng Phaeton lại như bay bắn tới, đem hắn ngăn ở xe phun nước cùng xe van ở giữa.

Ngay sau đó, trên xe nhảy xuống một nam tử, cực nhanh chạy hướng về phía xe van.

Xe phun nước lái xe còn tưởng rằng đây là một cái người hảo tâm, muốn

tiến đến nghĩ cách cứu viện người bị thương đâu! Nhưng khi người này đem trong xe tải lái xe đưa ra phòng điều khiển về sau, vậy mà trực tiếp đi lên cho lái xe tới một cái miệng rộng tử!

Xe van lái xe là một đeo kính râm nam tử trung niên, lúc này kính râm chỉ còn lại có hai cái khung kính, bị người này quạt một cái bàn tay về sau, khung kính nhất thời bay ra hơn mười mét đi.

Đánh người người, dĩ nhiên chính là Triệu Ngọc!

"Con bà nó là con gấu, bảo ngươi đụng ta! Bảo ngươi bỏ trốn!" Triệu Ngọc lại cho người này hai quyền, chỉ đem hắn đánh cho da mặt nứt ra, răng băng tán.

"Ô ô... Ô ô... Đừng... Đừng đánh nữa!" Xe van lái xe bị Triệu Ngọc đánh cho thống khổ kêu rên, cuối cùng ừng ực một tiếng quỳ xuống đất xin khoan dung.

"A... Ân..."

Ai ngờ, từ vị trí kế bên tài xế bên trên, lại leo ra ngoài một người khác tới. Người này đã bị xe họa đâm đến đầu rơi máu chảy, thiên hôn địa ám, bò lên hai, ba bước về sau, chân mình hạ chuếnh choáng, cũng quỳ trên mặt đất.

Triệu Ngọc cũng mặc kệ kia một bộ, lúc này giống xách như chó chết, đem xe van lái xe kéo túm tới, sau đó một cước giẫm tại tay lái phụ trên ót, đem người này đạp một chó gặm phân.

"Cũng không nhìn một chút, các ngươi đụng xe của ai!" Triệu Ngọc móc ra còng tay, trực tiếp đem hai người còng ở cùng một chỗ.

"Ngươi... Ngươi đây là..." Lúc này, xe phun nước lái xe nhìn trợn tròn mắt, đột nhiên trông thấy Triệu Ngọc móc ra còng tay, đã lộn xộn đến

không biết như thế nào cho phải?

"Nhìn cái gì vậy?" Triệu Ngọc hướng hắn rống lên một tiếng, "Báo cảnh a ngươi thế nhưng là?"

"Báo cảnh? Thế nhưng là... Là ta đụng vào người a..." Xe phun nước lái xe chiếp ầy hỏi,

"Ngươi tại sao muốn còng tay bọn hắn đâu?"

Đông đông đông...

Ai ngờ, lái xe vừa mới nói không có hai câu, hai người bọn họ chợt nghe được, xe van trong xe truyền đến một trận thùng thùng thanh âm, rất rõ ràng là bên trong có người!

Tốt a, còn có đồng bọn! ?

Triệu Ngọc đang lo có khí không có chỗ vung đâu! Lúc này đi vào xe van cửa sau, kéo cửa xe ra then cài cửa.

Cửa xe mở ra về sau, Triệu Ngọc lúc đầu đã chuẩn bị kỹ càng động thủ, nhưng theo từ trong xe chạy đến một cái trần trùng trục nhân chi về sau, hắn tranh thủ thời gian thu hồi nắm đấm.

Ngay sau đó, Triệu Ngọc bị trước mắt xuất hiện kỳ hoa một màn triệt để trấn trụ!

Ta dựa vào, làm cọng lông a đây là?

Nhưng gặp từ trong xe lảo đảo chạy đến, lại là một cái không mảnh vải che thân, đồng thời bị trói gô —— nữ nhân!

Nữ nhân này cũng bởi vì tai nạn xe cộ bị đâm đến đầy người máu ứ

đọng, nàng có như thác nước mái tóc đen dài, tóc dài tản mát mà xuống, đã chặn mặt, lại thay nàng thoáng che một chút trước ngực xấu hổ.

Thế nhưng là...

Triệu Ngọc còn không có kịp phản ứng, nhưng gặp tại nữ nhân sau lưng, lại con giun mọc ra một cái trần truồng nam tử tới. Cái này nam nhân chẳng những đồng dạng bị trói gô, mà lại ngoài miệng còn quấn đầy băng dán, lộ ra cực kỳ chật vật.

Đột nhiên nhìn thấy như thế một cái chỉ riêng định người sống sờ sờ trên mặt đất ủi a ủi, chẳng những Triệu Ngọc nhìn ngây người, xe phun nước lái xe, cùng bên cạnh vây xem xem náo nhiệt quần chúng cũng đều mắt choáng váng.

Thẳng đến hơn mười giây về sau, bọn hắn lúc này mới nhớ tới cầm điện thoại chụp ảnh đến!

Nhìn thấy đèn flash ba ba lấp lóe, nữ nhân kia đầy mặt xấu hổ, vậy mà không có chạy hai bước, lại rút về xe van toa. Thế nhưng là, nam tử kia ngay tại ra bên ngoài ủi, nữ nhân về sau đẩy, vừa lúc bị hắn trượt chân, nữ nhân a một tiếng mới ngã xuống nam tử trên thân, ngã một bốn chân chổng lên trời.

Kể từ đó, hai người càng thêm làm trò hề, ném đi được rồi người. Thế nhưng là, quần chúng vây xem lại là càng xem càng càng hăng, càng xem càng có mùi vị...

Móa!

Nhìn xem những này cầm điện thoại quần chúng, Triệu Ngọc thật muốn rống bọn hắn một cuống họng, những người này thật sự là một chút lòng công đức đều không có! Cái này. . . Có cái gì tốt chiếu?

Hừ!

Nói, Triệu Ngọc thuận tay đem điện thoại di động của mình cũng móc ra, trực tiếp mở ra thu hình lại công năng! Mà lại, vì có thể ghi chép đến rõ ràng, hắn thậm chí còn mở ra đèn flash...

"Ô ô... Ô ô..." Rốt cục, cái kia chỉ riêng định nam tử leo ra ngoài toa xe, hắn ngẩng đầu lên, máu me đầy mặt nước mắt hô, "Ô ô... Ô ô ô..."

"Thóa!" Lúc này, ngã sấp xuống nữ tử tựa hồ tránh thoát quấn ở ngoài miệng băng dán, nàng vội vàng lớn tiếng la lên, "Cứu... Cứu mạng... Cứu mạng a! Có người muốn giết người rồi!"

Nghe được nữ nhân miệng hô cứu mạng, Triệu Ngọc lúc này mới thu hồi tâm tư, đem hai người nặng vừa cẩn thận quan sát một chút.

Mặc dù chuyện này nhìn qua đã kỳ quặc lại kỳ hoa, nhưng làm người trong giang hồ Triệu Ngọc, vẫn là cơ bản nhìn ra một chút đầu mối.

Hắn cảm giác, trước mắt một màn này, cũng không tính là nghiêm ngặt trên ý nghĩa bắt cóc, mà càng giống là một trận tróc gian hành động.

Đừng nhìn nữ nhân này đầy người chật vật, nhưng nàng làn da non mịn, dáng người siêu bổng, không chừng là một vị nào đó nhân vật lợi hại phu nhân hoặc là nhỏ mật.

Mà cái này nam nhân, thì có thể là bởi vì cùng ông chủ nữ nhân trộm * tình, bị người phát hiện, cho nên mới sẽ bị trói thành như vậy.

Cho nên, Triệu Ngọc kết luận, trước mắt hắn là một cái hiển nhiên tróc gian hiện hình nhớ!

Xe van sở dĩ mở vội vã như vậy, nói rõ kia hai người thủ hạ vội vã hướng ông chủ giao phó. Mà bọn hắn đụng Triệu Ngọc, vẫn còn như vậy

ngưu khí hống hống, thì nói rõ lão bản của bọn hắn cũng tất nhiên phi thường có thế lực!

Bất quá, Triệu Ngọc cũng mặc kệ kia một bộ, đã bọn hắn đụng xe của mình, hắn tất nhiên không thể ăn thua thiệt.

Thế là, hắn tranh thủ thời gian xông lên phía trước, đưa tay kéo qua nữ nhân kia nói ra: "Tiểu thư đừng sợ, ta tới cứu ngươi! Nhanh, ta trước tiên đem dây thừng cho ngươi giải khai!"

Nói, hắn cũng mặc kệ nữ nhân vui không vui, hai tay trên đó, trước lau chùi đem dầu lại nói.

"Chậc chậc..." Triệu Ngọc bức cách nghịch thiên, một bên chấm mút còn một liền tìm cho mình lấy cớ, "Cái này dây thừng ai mẹ nó buộc, làm sao như thế rắn chắc đâu? Ta làm sao lại không giải được đâu! Chờ một chút, để cho ta nhìn xem, nút buộc có phải hay không đánh vào ngực..."

"Ô ô... Ô ô ô..." Dưới lòng bàn chân nam tử cũng là gấp đến độ không được, nhìn hắn dạng như vậy, là muốn cho Triệu Ngọc trước cho hắn giải dây thừng.

Lúc này, xe phun nước lái xe cũng tới tham gia náo nhiệt, hắn nói với Triệu Ngọc: "Vị tiên sinh này, có cần hay không ta hỗ trợ a?"

"Chớ lộn xộn!" Triệu Ngọc vội vàng quát, "Ta là cảnh sát! Cái này nam thân phận không rõ, trước không thể loạn giải! Ngươi vẫn là trước tìm một chút mà quần áo đến đây đi!"

"Nha... A nha..." Xe phun nước lái xe quay người đi, miệng bên trong còn lẩm bẩm, "Nam có vấn đề, kia nữ liền không có à..."

Triệu Ngọc thì mặc kệ người khác ánh mắt, vẫn như cũ vong ngã đầu nhập tiếp tục cho nữ nhân kia "Mở trói", nhưng vừa nới lỏng hai lần, hắn

chợt thấy, phía trước hai cái bị còng ở xe van lái xe, vậy mà vượt qua dải cây xanh muốn chạy.

Không nghĩ tới, hai người này chậm đến còn rất nhanh!

Nếu như bọn hắn chạy, vậy mình xe nhưng là không còn xử lý bồi đi, thế là, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian buông xuống nữ nhân, đuổi tới.

Ai ngờ, khi hắn vừa mới đuổi theo ra dải cây xanh về sau, lại đột nhiên nhìn thấy, tại trên đường lớn lại bắn tới một cỗ màu trắng xe van.

Xe van tại kia hai người trước mặt dừng lại, cửa xe kéo một phát, trên xe phần phật chép xông xuống sáu tên cầm trong tay côn sắt tráng hán!

Bị đánh cho hoàn toàn thay đổi xe van lái xe thấy một lần tới đồng bọn, tranh thủ thời gian quay người dùng tay chỉ Triệu Ngọc hô: "Nhanh, người này dám đánh ta, các ngươi nhanh đi đánh hắn! Cho hắn một chút nhan sắc nhìn xem!"

. . .

Chương 580: Chương 580: Không muốn mặt giới thế ngoại cao nhân

Chương 580: Không muốn mặt giới thế ngoại cao nhân

Không thể nào?

Nhìn xem xe van xông lên tới tráng hán, Triệu Ngọc vô cùng kinh ngạc, cái này Tấn Bình bọn côn đồ làm sao phách lối như vậy? Kia hai bị còng lên gia hỏa biết rất rõ ràng ta là cảnh sát, bọn hắn ngay cả cảnh sát cũng dám đánh sao?

Bất quá. . .

Hắc hắc hắc. . .

Quá tốt rồi!

Triệu Ngọc vuốt nhẹ một chút bàn tay, từ lúc làm đặc biệt điều viên về sau, hắn còn một mực không có hảo hảo nóng qua thân đâu! Những ngày này bị cấp tốc án giết người khiến cho đầy người lệ khí, hắn đang lo không có địa phương phát tiết, vừa vặn vậy bọn hắn bớt giận.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, Triệu Ngọc vừa chà xát một chút bàn tay, đi đầu hai cái cầm côn sắt tay chân liền đổ ập xuống hướng Triệu Ngọc đánh tới.

Triệu Ngọc đầu tiên là nghiêng người tránh ra, sau đó bả vai dùng sức va

chạm, liền đem đi đầu một người húc bay ra ngoài, đồng thời còn chặn một người khác tiến công.

Ngay sau đó, hắn đầu tiên là một cước đem nó đá văng ra, sau đó thuận thế đoạt lấy một người khác côn sắt, cùng bọn hắn đánh vào một chỗ.

Ai ngờ, Triệu Ngọc vẫn còn có chút coi thường những người này, hắn vốn cho là mình có thể lông tóc không thương đem bọn hắn toàn bộ giải quyết. Nhưng đánh lấy đánh lấy, phía sau lưng của hắn cùng trên bờ vai vẫn là chịu không ít cây gậy.

Vừa đến, những địch nhân này chẳng những cái đầu uy mãnh, mà lại đều là một chút đặc biệt có kinh nghiệm thực chiến người luyện võ, cũng không phải là phổ thông lưu manh.

Thứ hai, từ lúc Miêu Anh rời đi về sau, Triệu Ngọc liền một mực bỏ bê huấn luyện. Miêu Anh trước kia dạy cho hắn những cái kia lợi hại đấu pháp, có một ít đã lạnh nhạt.

Bởi vậy, chiến đấu bắt đầu, Triệu Ngọc vẫn sử dụng loại kia bẩm sinh lưu manh đấu pháp, cùng đối phương chơi lên đối oanh!

Loại này lưu manh đấu pháp, hoàn toàn liền dựa vào một cái "Hung ác" chữ, đối phương đánh hắn một quyền, hắn muốn về quá khứ mấy quyền, đối phương cho hắn một côn, hắn liền muốn cho đối phương hai côn!

Loại phương pháp này lợi hại ngược lại là lợi hại, nhưng mỗi lần đánh nhau về sau, mình tất cả đều không thể tránh khỏi sẽ làm bị thương ngấn từng đống.

Đánh lấy đánh lấy, Triệu Ngọc cũng dần dần ý thức được điểm này, nếu như mình còn như vậy đánh xuống, mặc dù cuối cùng có thể đánh thắng, nhưng mình thụ thương tất nhiên không nhẹ.

Xem ra, vẫn là lúc trước Miêu Anh dạy cho mình những vật kia càng đáng tin cậy một chút. Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc bắt đầu đổi con đường, đem Miêu Anh dạy cho hắn những cái kia bác kích kỹ xảo, từng cái thử ra.

Đang đánh nhau phương diện, Triệu Ngọc dù sao có nhất định thiên phú, lập tức thi triển đi ra về sau, nhất thời chiếm cứ chủ động.

Lật cổ tay, cản tay, đá ngang, toàn phong cước, cầm nã. . . Từng cái tinh xảo động tác thi triển đi ra về sau, lập tức uy lực đại tăng. Triệu Ngọc xuyên qua chúng tay chân ở giữa, đánh cho càng phát ra phong sinh thủy khởi, thủy ngân chảy.

Đám tay chân rất nhanh thua trận, bị Triệu Ngọc đánh cho đầy chỗ bay loạn, rú thảm không ngừng. . .

Không thể nào?

Trước đó hai cái mang còng tay người, làm sao cũng không nghĩ ra Triệu Ngọc vậy mà như thế lợi hại! Hai người bọn họ thấy một lần đại thế đã mất, tranh thủ thời gian một trước một sau tiến vào mới xe van, muốn đi đường.

Triệu Ngọc quơ lấy một cây côn sắt, phút chốc đánh ra ngoài, chính giữa xe van tay lái phụ cửa kiếng xe.

Bành!

Côn sắt bên trong, miểng thủy tinh nứt, dọa đến hai người cúi đầu la lên.

Ngay sau đó, Triệu Ngọc lại quơ lấy trên mặt đất nằm sấp một tay chân, trực tiếp đem hắn nâng quá đỉnh đầu, sau đó quát to một tiếng, đem nó nhét vào xe van cửa hông lên!

Theo oanh một tiếng tiếng vang, người quẳng xuống đất, cửa kiếng xe toàn bộ chấn vỡ.

Giờ này khắc này, quần chúng vây xem càng ngày càng nhiều, đã là ba tầng trong ba tầng ngoài, chật như nêm cối! Bọn hắn ai cũng chưa từng gặp qua giống Triệu Ngọc cuồng bạo như vậy dữ dội nhân vật, lập tức cũng tất cả đều nhìn ngây người!

Chờ Triệu Ngọc đem kia hai mang còng tay người từ trong xe tải dựng thẳng lôi ra ngoài về sau, lại còn có người xem vì hắn vỗ tay lên.

Ong ong ong. . .

Rốt cục, cảnh sát giao thông cùng tuần tra cảnh sát nhân dân cũng chạy tới . Bất quá, khi nhìn đến trên mặt đất nằm nhiều như vậy ô hô kêu rên đại hán về sau, bọn hắn nhất thời không hiểu rõ, nơi này đến cùng xảy ra chuyện gì?

Triệu Ngọc đem mang còng tay hai người kéo về dải cây xanh bên trong, lại ba ba quạt mấy bàn tay, trong miệng quát: "Tê dại, thật sự là không muốn sống! Biết đụng xe của ai sao? Nhanh, đem các ngươi lão đại gọi qua, bồi thường tiền! Xe của ta đèn, một cái chí ít 20 vạn!"

"Ô ô. . ." Hai cái mang còng tay người bị đánh cho hoàn toàn thay đổi, căn bản ngay cả lời đều nói không lưu loát.

"Anh hùng! Anh hùng a! !" Ai ngờ, ngay tại như thế cái ngay miệng, trước đó cái kia bị trần truồng buộc chặt nam tử, vậy mà chợt chạy đến Triệu Ngọc trước mặt, ôm lấy bắp đùi của hắn.

"Lăn. . ." Triệu Ngọc nhanh lên đem hất ra.

Phải biết, nam này thế nhưng là không mảnh vải che thân, cứ như vậy mập mờ ôm lấy bắp đùi mình, thực sự không quá lịch sự.

"Anh hùng a, ngươi ra cái giá!" Ai ngờ, người nam kia vậy mà không có chút nào xấu hổ lần nữa lẻn đến trước mặt, hai tay thở dài nói, " về sau. . . Ngươi coi như bảo tiêu của ta đi! Đi theo ta hỗn, ta cam đoan ngươi có tiền đồ. . ."

Triệu Ngọc nhìn người này một chút, nhưng gặp đây là một cái niên kỷ nhẹ nhàng nam tử, hắn mặc dù bị đâm đến đầu rơi máu chảy, thật đáng giận sắc lại lạ thường thật tốt.

Nguyên lai, tại vừa rồi Triệu Ngọc tại nữ nhân trên người chấm mút thời điểm, hắn đã cơ bản giải khai nữ nhân dây thừng. Mà đang đánh nhau về sau, nữ nhân kia thì lại cho nam tử lỏng ra trói buộc, mà lại lấy xuống hắn trên miệng băng dán.

"Anh em, đại ca! Ngươi đánh cho quá hết giận! Đánh chết đám này quy tôn tử!" Nói, hắn cũng nâng lên đùi, đá mang còng tay người một cước, "Hừ! Dám chọc ta đường Trương Bình Mã Lão Đán, muốn chết!"

"Uy! Mã Lão Đán!" Ai ngờ, nữ nhân bên cạnh bỗng nhiên nói chuyện, mặc dù nàng buông lỏng ra dây thừng, lại vẫn tìm không thấy thích hợp quần áo che giấu. Giờ này khắc này, nữ nhân này khả năng đã con rận quá nhiều rồi chưa phát giác cắn, vậy mà không cố kỵ gì chạy tới, xông nam tử quát, "Nói cho ngươi, chúng ta. . . Hai chúng ta tách ra! Đi theo ngươi, ngay cả mẹ nó mệnh đều nhanh giữ không được! Nhìn. . . Nhìn. . ." Nàng giang hai cánh tay, mặt hướng quần chúng nói, "Mặt của ta, đã bởi vì ngươi vứt sạch! Ta về sau. . . Ta mẹ nó còn thế nào gặp người! ?"

Tạch tạch tạch. . .

Giống như là phối hợp, quần chúng vây xem vậy mà lại lóe lên một trận đèn flash. Chạy tới cảnh sát giao thông cùng dân cảnh môn vội vàng tự giác vây ở nơi đó, không cho bọn hắn lại dùng điện thoại chụp ảnh.

"Không sao, thân yêu! Ha ha ha. . ." Ai ngờ, cái này tên là Mã Lão Đán nam tử vậy mà cười ha ha, thờ ơ mở ra tay nói, " cái này lại không phải mất mặt gì mất mặt sự tình? Chiếu liền chiếu đi! Ngày mai hai ta nhưng chính là danh nhân, chờ lấy vòng phấn đi ngươi liền! Ha ha ha. . ."

Móa!

Triệu Ngọc mắng một câu, trong lòng nói chuyện, cái này đều cái quái gì? Thật sự là một núi vẫn còn so sánh một núi cao, ta Triệu Ngọc tự nhận liền đủ không muốn mặt, thật không nghĩ đến hôm nay vậy mà gặp cao thủ tuyệt thế!

Trước mặt mọi người không mảnh vải che thân, lại còn có thể chuyện trò vui vẻ? Vị nhân huynh này độ dày da mặt, cũng là không có người nào.

"Anh hùng, anh hùng! Nghiêm chỉnh mà nói!" Mã Lão Đán cười giữ chặt Triệu Ngọc, "Ngươi hôm nay đã cứu ta, tiểu đệ nhất định phải hảo hảo báo đáp báo đáp! Nếu không, chúng ta tam tiên cư uống dừng lại đi, phần mặt mũi không?"

"Ta đi ngươi cái nãi nãi gấu!" Triệu Ngọc sắp điên rồi, vội vàng móc ra cảnh sát chứng hô lớn, "Cảnh sát! Ta là cảnh sát!"

Ai ngờ, Triệu Ngọc một hô cảnh sát, những cái kia bị hắn đánh bại tay chân lại là dọa cho phát sợ, có mấy cái vậy mà quay người muốn chạy. Thế nhưng là, bọn hắn hoặc là gãy xương, hoặc là chân gãy, căn bản không có cách nào chạy trốn.

"Cảnh sát? Cảnh sát tốt hơn a!" Mã Lão Đán tranh thủ thời gian đánh một cái hoạt bát cúi chào, xông Triệu Ngọc nói, "Cảnh sát đồng chí, mau đem những người này bắt đi ngồi tù! Bọn hắn đều là hợp thắng hoạt động tín dụng người, bọn hắn nhìn thấy cha ta mất tích, đây là muốn bắt ta trả thù đâu!

"Ta muốn cáo bọn hắn phi pháp giam cầm, bắt cóc, đả thương người. . . Mà lại, còn để cho ta bạn gái lộ hàng. . ."

Nhìn xem Mã Lão Đán nước miếng văng tung tóe, Triệu Ngọc thật là không có gì để nói, chậm nửa ngày mới nói: "Ngươi nha vẫn là trước xuyên chút đồ vật đi, nếu không ta trước cáo ngươi một cái có tổn thương phong hoá!"

"Không có chuyện, ta chỉ riêng định không sợ mặc quần áo, Mỹ Lệ, Mỹ Lệ a. . ." Hắn xông nữ nhân vẫy vẫy tay, nguyên lai nữ nhân này tên là Mỹ Lệ. Mã Lão Đán nói với nàng, "Ngươi nhanh bày cái poss, để mọi người tốt tốt chiếu chiếu! Chỉ bằng ngươi cái này tốt dáng người, không chừng ngày mai liền có người tìm ngươi đập quảng cáo đâu!"

"Ta đi ngươi chó x đồ vật. . . Lão nương mặt tất cả đều vứt sạch, hừ. . ."

Nữ nhân xông Mã Lão Đán thụ một ngón giữa, sau đó quay người hướng đám người đi đến. Lúc này, có vị cảnh sát nhân dân thực sự nhìn không được, liền đưa bộ y phục, cho nàng mặc vào.

Sau đó, lại có người cho Mã Lão Đán ném qua một bộ y phục, nhưng Mã Lão Đán vậy mà kiên trì không mặc, còn nói cái gì xuân che thu đông lạnh loại hình tự giễu lời nói. . .

Lúc đầu, Triệu Ngọc không muốn sẽ cùng cái này kỳ hoa một nam một nữ dây dưa, chỉ muốn tìm ra đám tay chân sau màn lão bản, cho mình bồi tiền xe.

Thế nhưng là, đột nhiên, hắn nhớ tới Mã Lão Đán mới vừa nói qua một đoạn văn.

Ai?

Triệu Ngọc vội vàng bắt lấy Mã Lão Đán, hỏi: "Ngươi mới vừa nói,

ngươi là cái gì đường phố Mã Lão Đán tới?"

"Làm sao? Bị danh hiệu ta hù dọa a?" Mã Lão Đán bản thân tốt đẹp nói, "Đường Trương Bình Mã Lão Đán, trên đường không có không biết! Cha ta liền là tiếng tăm lừng lẫy —— nhị gia!"

"Ta đi!" Triệu Ngọc một tay lấy bắt được trước mặt, hỏi, "Kia. . . Thôi Lệ Châu, ngươi có biết hay không?"

. . .

Chương 581: Chương 581: Còn có tâm tư cưa gái?

Chương 581: Còn có tâm tư cưa gái?

"Thôi Lệ Châu? Đương nhiên quen biết!" Mã Lão Đán không chút do dự trả lời, "Đây chính là chúng ta đường Trương Bình ngựa đầu đàn, kỹ thuật tốt nhất. . . Ân. . ."

Mã Lão Đán kém chút nói ra nghề nghiệp của bọn hắn, tranh thủ thời gian ngậm miệng.

"Kia. . . Ngươi có thể hay không giúp ta tìm tới nàng?" Triệu Ngọc vội vàng hỏi.

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc sốt ruột tra hỏi thời điểm, từ bên ngoài bỗng nhiên đi vào một đội người mặc đồng phục nhân viên cảnh sát ra. Cái này đoàn người thân phận cũng không thấp, vừa mới đi vào, bên cạnh duy trì trật tự cảnh sát nhân dân liền tranh thủ thời gian chạy tới báo cáo tình huống, ngôn từ rất là cung kính.

Sau khi nghe xong, những người này trực tiếp đi hướng Triệu Ngọc, trong đó một vị dẫn đầu già nhân viên cảnh sát không khách khí hướng hắn hỏi: "Uy, ngươi là làm cái gì? Có người nói ngươi vừa rồi tự xưng cảnh sát, ngươi là cái nào phân cục? Nơi này đến cùng chuyện gì xảy ra?"

"Cảnh sát. . ." Ai ngờ, trước kia vị kia xe phun nước lái xe lại bỗng

nhiên xông ra, nói với mọi người nói, " lúc đầu, là ta xe phun nước đụng xe van, cũng không biết vì cái gì, vị này tự xưng cảnh sát tiên sinh lại đem bọn hắn đánh cho một trận, sau đó lại toát ra hai không mặc quần áo, sau đó lại tới một cái khác xe MiniBus, bọn hắn còn đánh lên. . ."

"Khá lắm, ngươi ngữ văn là dưỡng thai sao?" Bên cạnh Mã Lão Đán trêu ghẹo nói, "Khó trách mở cả một đời xe phun nước! Bất quá. . . Ta nhưng phải hảo hảo cảm tạ ngươi một chút, nếu không phải ngươi đụng bọn hắn, ta hiện tại khả năng đã bị bọn hắn diệt khẩu. . ."

"Im miệng!" Triệu Ngọc thét ra lệnh một tiếng, sau đó quay đầu trở lại xông chúng nhân viên cảnh sát nói, "Ta là trung ương đặc biệt điều tra tiểu tổ!" Triệu Ngọc móc ra mình căn cứ chính xác kiện, trịnh trọng kỳ sự nói, "Ta đang điều tra cùng một chỗ bản án! Mà lại, ta ô tô bị đám người này đụng, bọn hắn còn gây chuyện bỏ trốn! Ta cùng bọn hắn lý luận, bọn hắn lại xuất thủ đánh người, cho nên ta liền đem bọn hắn tất cả đều đánh!"

"Ừm. . ." Chúng nhân viên cảnh sát vò đầu, vị kia già nhân viên cảnh sát giơ lên khóe miệng hỏi, "Ngươi có phải hay không cũng xảy ra tai nạn xe cộ? Ngươi nói đều là có ý tứ gì, chúng ta làm sao nghe không rõ?"

"Chính là. . . Cái gì trung ương đặc biệt điều tra tiểu tổ?" Đằng sau một vị tiểu cảnh viên cười nói, "Đầu này ngậm nghe vào rất đáng sợ a! Ta tại sao không có nghe nói qua đâu? Ha ha. . ."

Hắn như thế cười một tiếng, đám người tất cả đều đi theo buồn cười.

Triệu Ngọc quay đầu xem xét tiểu cảnh viên một chút, lạnh lùng trả lời một câu: "Ta không riêng gì danh hiệu dọa người ngươi tin hay không? Nếu không, ngươi nói cho ta ngươi cảnh hào, thử một lần?"

"Cái . . . Cái gì. . ." Tiểu cảnh viên sững sờ.

"Uy, nói cái gì đó?" Già nhân viên cảnh sát không làm, "Ta bây giờ hoài nghi ngươi giả mạo cảnh sát! Ngươi nha, vẫn là trước cùng ta về cục cảnh sát giải thích giải thích đi thôi!"

Nói, hắn từ bên hông móc ra còng tay.

"Đúng a!" Tiểu cảnh viên gặp già nhân viên cảnh sát chỗ dựa, vội vàng kiên cường nói, "Vừa rồi có người nhìn thấy, là ngươi đem những người này đả thương! Ngươi đánh người vốn cũng không đúng, còn dám ngang như vậy? Không chừng, ngươi là từ bệnh viện tâm thần chạy đến a?"

"Tốt, tốt! Vậy ta không ngang. . ." Triệu Ngọc cười quơ lấy điện thoại, trực tiếp cho Tấn An tỉnh tỉnh thính Phó thính trưởng văn phòng treo một điện, "Uy, là Sở trưởng thư ký sao? Ta muốn tìm Trần Kiến Quốc Sở trưởng, ta là trung ương đặc biệt điều tổ Triệu Ngọc, ngươi nói chuyện là hắn biết!"

Nhìn thấy Triệu Ngọc vậy mà trực tiếp đem điện thoại đánh tới tỉnh thính, mấy vị này nhân viên cảnh sát nhất thời đổi sắc mặt.

"Uy? Trần thính trưởng sao? Ta là Tiểu Triệu, đối. . . ta còn tại Tấn Bình tra án đâu! Bất quá, nơi này có mấy cái nhân viên cảnh sát tại tìm ta gây phiền phức a!" Triệu Ngọc nhìn nhìn già nhân viên cảnh sát, hỏi hắn một câu, "Uy, các ngươi là cái nào phân cục?"

Lần này, già nhân viên cảnh sát không dám nói tiếp nữa, đám người tất cả đều lặng ngắt như tờ.

"Câm ngươi? Nói chuyện a? Cái nào phân cục?" Triệu Ngọc vừa trừng mắt hạt châu, chúng nhân viên cảnh sát bỗng dưng dọa run một cái.

"Tốt! Tốt!" Nói, Triệu Ngọc trực tiếp đưa di động đưa cho hắn, "Nhanh, Trần thính trưởng tìm ngươi!"

"Trần. . . Sở trưởng. . ." Già nhân viên cảnh sát trán đã bốc lên mồ hôi, làm phổ thông nhân viên cảnh sát tới nói, bọn hắn chỗ đó tiếp xúc qua cao cấp như vậy nhân vật? Hắn há miệng run rẩy nhận lấy điện thoại, đợi nghe được bên trong truyền đến Sở trưởng phát biểu về sau, hắn tranh thủ thời gian nghiêm đứng vững, trong miệng liên tục xưng là.

Cúp điện thoại về sau, cả người hắn đều nhanh tê liệt.

"Không. . . Không có ý tứ a, đặc phái viên đồng chí!" Già nhân viên cảnh sát lập tức đổi sắc mặt, cúi đầu khom lưng nói với Triệu Ngọc, "Chúng ta có mắt không biết Thái Sơn, mong rằng ngài không nên trách tội! Nơi này có chuyện gì, ngài cứ việc phân phó. . ."

"Còn đặc phái viên! Ta cũng không phải đặc vụ!" Triệu Ngọc hừ lạnh nói, "Là đặc biệt điều tra viên có được hay không? Ta vừa rồi đã nói với các ngươi qua tình huống! Những thứ này. . ." Hắn chỉ chỉ những cái kia bị hắn đánh cho thảm không nỡ nhìn tay chân nói, "Những người này đụng xe của ta, gây chuyện bỏ trốn, hơn nữa còn dính líu phạm pháp câu nệ người khác! Cho nên, nhất định phải hết thảy mang về cục cảnh sát thẩm vấn!"

"Ha ha, các ngươi cảnh sát làm được thật đúng là sáng chói a!" Triệu Ngọc âm hiểm chế nhạo nói, "Nhìn thấy sao? Ta vừa rồi rõ ràng đã ra hiệu qua bọn hắn, ta là một người cảnh sát! Thế nhưng là đâu, bọn hắn lại cầm cây gậy liền đến đánh ta, ta không tự vệ được không? Được không? Được không?"

Triệu Ngọc âm điệu một cái so một cái cao, dọa đến chúng nhân viên cảnh sát mồ hôi lạnh ứa ra, cổ thẳng co lại.

"Vâng! Là! Ngài nói đúng, nói đúng!" Già nhân viên cảnh sát một mặt a dua nịnh hót, một mặt xông thủ hạ mệnh lệnh, "Có nghe thấy không? Tất cả đều mang về cục cảnh sát! Nhất định phải nghiêm túc xử lý!"

Lần này, chúng nhân viên cảnh sát lại không có một cái dám lắm miệng, tranh thủ thời gian ba chân bốn cẳng cho những cái kia tay chân mang tới còng tay.

"Kia. . . Vậy ta đâu?" Mã Lão Đán xông Triệu Ngọc năn nỉ nói, "Ngài nhìn, ta cùng ta bạn gái đều cái này đức hạnh, nếu không, chúng ta về nhà trước uống chén trà lạnh ép một chút đi?"

"Đi bà ngươi cái gấu!" Triệu Ngọc trực tiếp đỗi trở về, "Ngươi là làm sự tình người, ngươi không quay về ghi khẩu cung sao được? Đi!"

. . .

Hơn mười phút về sau, Triệu Ngọc đi theo chúng nhân viên cảnh sát đi tới nơi đó phân cục.

Bọn hắn người còn chưa tới, cục thành phố lãnh đạo điện thoại cũng đã đánh tới. Ngay sau đó, phân cục cục trưởng cũng là độ cao chú ý, thậm chí tự mình đứng tại phân cục cổng nghênh đón.

Triệu Ngọc trong lòng một trận đắc ý, đặc biệt điều viên thân phận mặc dù không có cái gì thực tế quyền lực, thế nhưng là tên tuổi lại là thật vang, quả thực liền là một cái trang bức lợi khí!

Phân cục cục trưởng lúc này phê bình mấy vị kia nhân viên cảnh sát, sau đó đối Triệu Ngọc biểu thị, nhất định sẽ hảo hảo coi trọng việc này, đối những cái kia phần tử ngoài vòng luật pháp nghiêm trị không tha.

Lúc đầu, Triệu Ngọc chuẩn bị một đống lớn lừa đảo, muốn để những cái kia đám tay chân bồi hắn sửa xe tiền. Thế nhưng là, bởi vì bỗng nhiên toát ra một cái nhận biết Thôi Lệ Châu Mã Lão Đán đến, hắn lại không nhàn hạ thoải mái đi giả trang cái gì bức.

Đi vào phân cục không bao lâu, hắn liền tự mình tìm tới Mã Lão Đán tra

hỏi.

Mã Lão Đán dù sao thân phận đặc thù, trả lời tra hỏi cũng là chọn ba lấy bốn, không dám nói sai một câu. Hắn chỉ là nhiều lần cường điệu, vài ngày trước, cha hắn mất tích, ai cũng không biết hắn đi chỗ đó?

"Tốt a, đã ngươi không chịu nói lời nói thật, vậy liền để ta tới nói đi!" Triệu Ngọc thẳng vào chủ đề nói, "Không phải là các ngươi nhà xảy ra chuyện lớn, mà là các ngươi tập đoàn xảy ra chuyện lớn! Thôi Lệ Châu cõng các ngươi chơi một món lớn mua bán, trộm người nào đó két sắt! Sau đó, cha ngươi mất tích! Lại sau đó, các ngươi tại bán buôn thị trường nhà kho bị cảnh sát kê biên tài sản, Bàng Dũng bọn người toàn bộ sa lưới; lại lại sau đó, ngươi lại bị người tìm thù, hơi kém khó giữ được tính mạng, đúng hay không?"

"Ông trời của ta?" Mã Lão Đán nghe xong liền choáng váng, trợn to tròng mắt hỏi, "Ngươi. . . Ngươi rốt cuộc là ai? Làm sao đối với chúng ta sự tình, rõ ràng như vậy?"

"Cùng ngươi cùng một chỗ bị trói nữ nhân là ai?" Triệu Ngọc hùng hổ dọa người hỏi một câu.

"Ta. . . Bạn gái của ta a! Nhận biết không có mấy ngày đâu!" Mã Lão Đán không chút nghĩ ngợi trả lời, "Hai chúng ta đang ở nhà bên trong chơi đây, bỗng nhiên liền bị Hợp Thắng hoạt động tín dụng người cho bắt cóc tống tiền! Đám người này các ngươi cũng nhìn thấy, ngay cả bộ y phục cũng không cho chúng ta xuyên! Nhiều thất đức?"

"Kia. . . Bọn hắn tại sao muốn buộc ngươi? Ai? Vân vân. . ." Triệu Ngọc nhíu lông mày quát, "Ta dựa vào! Cha ngươi mất tích, nhà kho bị tịch thu, người cũng bị bắt, ngươi nha thế mà còn có tâm tư cua gái đây? Ngươi. . . Ngươi đủ xua đuổi khỏi ý nghĩ a?"

. . .

Chương 582: Chương 582: So ta còn ô

Chương 582: So ta còn ô

"Hắc hắc. . ." Mã Lão Đán thử lấy một ngụm tiểu bạch nha, ra vẻ ngây thơ nói, "Cảnh sát a, ta lời nói thật nói với ngài đi! Kỳ thật, ta chính là một cái sẽ chỉ hưởng thụ phú nhị đại, liên quan tới ta cha bọn hắn làm cái gì nghề, ta thế nhưng là tuyệt không biết a!

"Ta ngay cả nhà kho ở đâu cũng không biết, không có quan hệ gì với ta!" Mã Lão Đán khôi hài chỉ chỉ lồng ngực của mình, "Ta duy nhất biết đến chính là, cái kia Thôi Lệ Châu chỗ này rất lớn, ta còn không có gặp qua làm phi tặc nghề muội tử bên trong, có như thế lớn đâu! Người cũng thật mẹ nó dáng dấp đẹp mắt!

"Không nói gạt ngươi, ta lúc đầu dùng tiền nện qua nàng, nhưng cái này muội tử mềm không được cứng không xong, đến nay còn chưa lên tay đâu!" Mã Lão Đán ngẩng đầu nhìn Triệu Ngọc, "Cảnh sát, ngươi vì cái gì đối Thôi Lệ Châu sự tình cảm thấy hứng thú như vậy đâu?"

"Ha ha. . . Cặn bã!" Triệu Ngọc cười chửi đổng, sau đó sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn hỏi, "Ta hỏi ngươi, ngươi có biết hay không Thôi Lệ Châu đến cùng trộm thứ gì?"

"Không biết a? Ta chỉ biết là nàng trộm đồ vật về sau, giống như hắc bạch hai đạo đều đang tìm nàng! Cho nên, ta đoán chừng, nàng trộm đồ vật hẳn là rất đáng tiền a?"

Mã Lão Đán, cùng Bàng Dũng nói đến phi thường tương tự. Theo như

cái này thì, Thôi Lệ Châu hắn là thật từ Lưu Vũ két sắt trộm được đồ vật.

"Vậy ngươi có biết hay không như thế nào mới có thể tìm tới nàng?" Triệu Ngọc lại hỏi.

"Không biết a! Xảy ra chuyện về sau, thật giống như ta lão ba cũng đang tìm nàng đâu! Đáng tiếc là, cha ta tìm được tìm được, lại đem mình cũng cho tìm hết rồi!" Mã Lão Đán quyệt miệng nói, "Bất quá. . . Nếu như Thôi tiểu thư thật trộm được giá trị liên thành đồ vật, chỉ sợ sớm đã cao chạy xa bay đi? Nha đầu kia thế nhưng là cái đứa bé lanh lợi, nếu quả thật giấu đi, chỉ sợ quá sức có thể tìm tới!"

"Như vậy. . . Nếu như. . ." Triệu Ngọc cân nhắc một chút, hỏi dò, "Nếu như nàng trộm được đồ vật cũng không đáng tiền đâu? Theo ta được biết, tại Thôi Lệ Châu trộm lấy két sắt về sau, còn đã từng chui vào qua bệnh viện tâm thần trộm thuốc! Nếu là trộm được đồ tốt, làm gì còn muốn trộm thuốc?"

"Cái gì? Trộm thuốc? Bệnh viện tâm thần?" Mã Lão Đán kinh ngạc nói, "Ta dựa vào, Thôi Lệ Châu đây là thế nào? Nghèo đến điên rồi sao? Ta trước kia chỉ nghe nói bọn hắn đi bệnh viện lớn trộm thuốc, làm sao hiện tại ngay cả bệnh viện tâm thần đều không buông tha rồi?"

"Nhưng kỳ quái là, " Triệu Ngọc cố ý cau mày hỏi, "Bệnh viện tâm thần bên kia lại nói, bọn hắn căn bản không có dược phẩm mất trộm! Ngươi nói, đây là chuyện gì xảy ra chứ?"

"A, cái này a, ha ha. . ." Mã Lão Đán không chút nghĩ ngợi nói, "Cái này đúng rồi! Nàng không phải đi nơi đó trộm thuốc, mà là thủ tiêu tang vật đi thôi! Bệnh viện tâm thần bên trong có bác sĩ giá cao thu dược, bọn hắn trước kia từ bệnh viện lớn trộm được đồ vật, cũng tới đó thủ tiêu tang vật. Bệnh viện tâm thần là cái ít lưu ý khu vực, giám sát bộ môn tra không nghiêm, ha ha. . ."

A?

Nghe đến lời này, Triệu Ngọc bỗng dưng giật mình, mới chợt hiểu ra.

Nha. . .

Nếu như Thôi Lệ Châu đi bệnh viện tâm thần không phải trộm thuốc, mà là thủ tiêu tang vật. . . Vậy cái này hết thảy, tựa hồ liền có thể thuyết phục a?

Thử nghĩ một chút, Thôi Lệ Châu từ Lưu Vũ trong tủ bảo hiểm trộm đồ, vốn cho rằng bên trong có giá trị liên thành đồ tốt, nhưng kết quả lại trộm được một đống lớn thuốc.

Vì đem thuốc đổi thành tiền, nàng liền đem nó bán cho bệnh viện tâm thần bác sĩ.

Thế nhưng là. . . Nàng vì cái gì lại muốn đem thuốc trộm trở về đâu?

Có phải hay không. . . Nàng bán xong thuốc về sau, chợt nghe tin tức gì, ý thức được những thuốc kia phẩm khả năng có khác giá trị, cho nên mới mạo hiểm chui vào bệnh viện tâm thần, lại đem thuốc trộm trở về?

Kể từ đó, liền có thể giải thích, nàng tại sao muốn tại hơn nửa đêm từ bệnh viện tâm thần không trung rủ xuống hàng!

Mà lại, nếu thật là như vậy, còn có thể nói rõ một vấn đề, đám kia dược phẩm, tuyệt đối không đơn giản!

Trong mơ hồ, Triệu Ngọc có loại cảm giác, cho rằng Thôi Lệ Châu cùng dược phẩm sự tình, rất có thể cùng giấu ở cấp tốc án giết người phía sau chân hung có quan hệ gì!

Hiện tại, Thôi Lệ Châu giấu đi, ngay cả cái kia nhị gia cũng mất tích. Trong này, có thể hay không ẩn giấu đi nội tình?

"Nếu là Thôi Lệ Châu không có trộm được đồ tốt, kia nàng coi như không dễ chơi mà, ha ha. . ." Mã Lão Đán cười nói, "Hiện tại nhiều người như vậy đều đang tìm nàng, nàng chỉ sợ muốn chạy đường cũng khó khăn!"

Triệu Ngọc cũng là cho rằng như thế, Thôi Lệ Châu sở dĩ mạo hiểm về khách sạn đem thuốc trộm đi, không chừng là muốn dùng những thuốc kia đổi lấy càng nhiều giá trị. Như vậy, ai muốn theo nàng làm giao dịch, ai liền có khả năng cùng cấp tốc án giết người có quan hệ!

Bất quá, cái kia mất tích nhị gia, lại tại bên trong đóng vai lấy cái gì nhân vật đâu?

Nghĩ đến chỗ này, hắn lần nữa xông Mã Lão Đán hỏi: "Hiện tại nói cho ta một chút, cha ngươi đến cùng chuyện gì xảy ra? Hắn lúc nào mất tích? Làm sao mất tích?"

"Khục!" Mã Lão Đán nói, "Ba ngày trước đi đại khái, cha ta mang theo một đại bang người đi tìm Thôi Lệ Châu, nhưng tìm lấy tìm được, cũng không biết thế nào, cha ta lại đem mình tìm hết rồi! Đến bây giờ cũng không có tin tức . Bất quá, cha ta dù sao cũng là lão đại, chúng ta người cũng không có đem tin tức thả ra, chớ nói chi là báo cảnh sát!"

"Đầu tiên là Thôi Lệ Châu trộm đồ, sau đó là cha ngươi mất tích, sau đó là nhà kho bị tịch thu, sau đó. . ." Triệu Ngọc lại hỏi, "Bắt ngươi Hợp Thắng hoạt động tín dụng lại là chuyện gì xảy ra?"

"Nhà kho bị cảnh sát dò xét, ở trong đó áp lấy Hợp Thắng hàng đâu!" Mã Lão Đán quyệt miệng nói, "Cha ta lại mất tích, bọn hắn lo lắng chúng ta làm mờ ám hố bọn hắn hàng, cho nên mới muốn đem ta chộp tới đấy chứ?"

"Ngươi có thể xác định, những cái kia đều là Hợp Thắng vay người?" Triệu Ngọc lại hỏi.

"Xác định, rất nhiều người đều là quen mặt, có còn từng uống rượu đâu!" Mã Lão Đán xúi quẩy nói, "Thế nhưng là, lợi ích trước mặt, không có thể diện có thể giảng! Mấy cái kia cứt chó tại buộc chặt chúng ta thời điểm, còn mẹ nó tại bạn gái của ta trên thân khai du đâu! Ngẫm lại liền đến khí, bất quá, may mắn mà có cảnh sát ngươi dũng mãnh phi thường vô địch, đánh đập bọn hắn! Bằng không, ta khẩu khí này hiện tại cũng thuận không đến. . ."

Nói nhảm, Triệu Ngọc ở trong lòng nói, nếu không phải ta cũng tại bạn gái của ngươi trên thân cũng lau chùi dầu, ta khí còn thuận không đến đâu!

"Ha ha. . ." Triệu Ngọc cười lạnh một tiếng, bắt đầu ngả bài, "Tiểu tử, còn nói ngươi không tham gia cùng ổ trộm cướp sinh ý? Ta nhìn ngươi mới vừa nói đến có trật tự, thế nhưng là môn thanh đây! Như vậy đi, ngươi thật vất vả đến lội cục cảnh sát, vậy trước tiên chớ đi, cùng chúng ta nhiều lảm nhảm lảm nhảm đi!"

"Đừng. . . Biệt giới a?" Mã Lão Đán lúc này mới ý thức được lên Triệu Ngọc bộ, tranh thủ thời gian không có chút nào không hài hòa cảm giác hai đầu gối quỳ rạp xuống Triệu Ngọc trước mặt, "Cảnh sát nha! Ta thế nhưng là lương dân, đại đại tích lương dân! Ta mới vừa nói những cái kia, bất quá đều là. . . Đều là nghe người khác nói, ta nhưng không có làm qua làm điều phi pháp sự tình, ngài muốn minh xét a! Mà lại, ngài đều thấy được ta cùng bạn gái của ta cái kia trần trùng trục dáng vẻ, chúng ta thế nhưng là người bị hại a. . ."

Nói, Mã Lão Đán lại còn ngay cả nước mũi mang nước mắt tất cả đều chảy ra.

Ta đi!

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian lẫn mất thật xa, sau đó nghĩa chính ngôn từ đưa ra một hợp lý hóa đề nghị đến: "Như vậy đi, nếu như ngươi có thể giúp ta tìm tới Thôi Lệ Châu, vậy ta liền có thể cân nhắc thả ngươi! Thế nào?"

"Thôi Lệ Châu? Ân. . ." Mã Lão Đán chau mày, "Cảnh sát, ta có thể toàn lực giúp ngài tìm, nhưng là cha ta đều không tìm được, ta coi như không dám đảm bảo!"

"Chậc chậc. . ." Triệu Ngọc lắc đầu nói, "Tiểu tử ngươi lúc đầu không ngốc, làm sao hiện tại còn nghĩ không ra đâu? Nếu như có thể tìm tới Thôi Lệ Châu, nói không chừng, cũng liền có thể tìm tới cha ngươi!"

"A? Hắn. . . Hai người bọn họ tại cùng một chỗ rồi? Làm sao có thể?" Mã Lão Đán kinh ngạc nói, "Cảnh sát, ngài đừng có hiểu lầm, cha ta mặc dù coi Thôi Lệ Châu là con gái ruột đối đãi, nhưng bọn hắn hai cái nhưng tuyệt đối không có tư tình! Thôi Lệ Châu không có khả năng làm ta tiểu mụ. . ."

"Ngươi cái nãi nãi gấu!" Triệu Ngọc mắng to một tiếng, phát điên mà quát, "Ngươi nha trong đầu đều là * sao? Tại sao có thể so ta còn ô! ?"

. . .

Chương 583: Chương 583: Thu hoạch ngoài ý muốn

Chương 583: Thu hoạch ngoài ý muốn

Hơn sáu giờ chiều chuông, Nhiễm Đào tại bệnh viện tâm thần xác nhận Mã Lão Đán thuyết pháp. Quả nhiên có một vị bác sĩ, phi pháp thu mua Thôi Lệ Châu dược phẩm, nhưng là, những thuốc này không biết tại sao lại không cánh mà bay!

Căn cứ vị bác sĩ này bàn giao, nói Thôi Lệ Châu bán cho hắn thuốc, đúng lúc là bọn hắn bình thường thường xuyên cần đinh tiên bổn loại dược phẩm. Loại thuốc này phẩm giá cả đắt đỏ, mà Thôi Lệ Châu chỉ xuất giá thị trường một nửa, cho nên hắn mới có thể động tâm đem nó mua sắm.

Xác định điểm này về sau, Triệu Ngọc rốt cục làm rõ ràng Thôi Lệ Châu tại bệnh viện tâm thần hoạt động . Bất quá, Thôi Lệ Châu cũng là đủ âm hiểm, nếu như nàng muốn cầm về dược phẩm, làm gì không đem tiền trả lại cho người ta đâu? Lại đem đồ đã bán đi trộm trở về, cái này tại tên trộm giới thế nhưng là một kiện cực kì khinh thường sự tình.

Bất quá. . . Chính là bởi vì dạng này, Triệu Ngọc mới phát giác được, đám kia dược phẩm khả năng đối Thôi Lệ Châu cực kỳ trọng yếu, cho nên nàng mới có thể làm ra loại này làm trái nguyên tắc sự tình.

Từ khi cùng Mã Lão Đán đạt thành hiệp nghị về sau, mãi cho đến 10 giờ tối, Mã Lão Đán dẫn Triệu Ngọc, cơ hồ chuyển khắp cả tất cả Thôi Lệ

Châu khả năng đi đến địa phương. Thế nhưng là, cùng theo dự liệu đồng dạng, Thôi Lệ Châu vẫn tung tích hoàn toàn không có.

Thôi Lệ Châu mặc dù tại Tấn Bình làm nhiều năm như vậy, thế nhưng là bằng hữu rất ít, ngày thường thâm cư không ra ngoài, rất khó tìm đến.

"Cảnh sát a, " Mã Lão Đán khổ cực nói, "Ngài cũng nhìn thấy, ta cũng là thật tâm thực lòng muốn giúp ngài đâu! Mà lại, ta cũng nghĩ tìm tới cha ta! Thế nhưng là, bọn hắn đều là trộm đồ người trong nghề, ẩn nấp hành tung của mình, cũng là hạ bút thành văn, ta nhìn, ta đã không thể ra sức!"

Triệu Ngọc trầm tư nửa ngày, đành phải thở dài một hơi, nói ra: "Tốt a, đã ngươi biện pháp mất linh, vậy liền thử một chút biện pháp của ta đi! Đi, lại đi với ta một chỗ tìm xem nhìn!"

Ai ngờ, Triệu Ngọc lái xe hơi, vậy mà trực tiếp đi đến Thôi Lệ Châu trong nhà, chính là ngày đó ban đêm Bàng Dũng bọn người đùa giỡn Thôi Lệ Châu tầng hai lầu nhỏ.

"Đại ca, đừng nói giỡn!" Mã Lão Đán đem đầu lắc đến cùng trống lúc lắc đồng dạng, "Nơi này là Thôi Lệ Châu nhà, nàng làm sao có thể ngốc về đến nhà đâu?"

"Vâng!" Triệu Ngọc tự tin trả lời, "Thôi Lệ Châu là không thể nào về nhà, nhưng là, chính là bởi vì nàng không dám về nhà, nơi này mới có thể bảo lưu lấy đầu mối gì!"

Nói xong, Triệu Ngọc đi vào thông hướng lầu hai thông đạo, sau đó để Mã Lão Đán cạy mở Thôi Lệ Châu nhà cửa phòng. Từ Mã Lão Đán thuần thục thủ pháp đến xem, gia hỏa này khẳng định cũng là một cái kỹ thuật không kém tiểu tặc.

Mở đèn lên về sau, nhưng gặp Thôi Lệ Châu trong nhà một mảnh hỗn

độn, vẫn duy trì cùng ngày rời đi lúc dáng vẻ. Triệu Ngọc từ nàng trong phòng dạo qua một vòng, ý đồ tìm tới một chút bị sơ sót manh mối.

Thôi Lệ Châu căn này phòng nhỏ chính là dùng màu thép tấm dựng lên tới giản dị phòng, bên trong chẳng những cực kỳ đơn sơ,

Mà lại không gian nhỏ hẹp.

Lúc trước lần đầu tiên tới nơi này thời điểm, Triệu Ngọc liền có một loại nghi hoặc. Cho rằng bằng vào Thôi Lệ Châu thân thủ, không nên ở loại này đơn sơ phòng ốc.

Hiện tại, khi hắn hiểu rõ Thôi Lệ Châu tình huống về sau, cái nghi vấn này không thể nghi ngờ càng sâu. Hắn luôn cảm thấy, Thôi Lệ Châu hắn là có tốt hơn nơi ở điểm mới đúng, nơi này bất quá là nàng một cái trụ sở tạm thời thôi!

Có lẽ, lúc ấy bởi vì trên người nàng trúng heo vị nước hoa, nàng nóng lòng tắm rửa, cho nên mới lại tới đây a?

Tắm rửa. . .

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc đến trong toilet nhìn một chút, nhưng gặp Thôi Lệ Châu lúc ấy người mặc y phục dạ hành còn nhét vào toilet trên sàn nhà, mà lại, y phục kia bên trên còn ẩn ẩn tản ra heo vị nước hoa mùi hôi thối.

"Ngươi. . ." Triệu Ngọc chỉ huy Mã Lão Đán, "Ngươi đi xem một chút nàng trong quần áo có cái gì không có?"

Mã Lão Đán không rõ tình huống, đành phải làm theo, chờ hắn thật cầm lên Thôi Lệ Châu quần áo về sau, lúc này mới hơi kém không có buồn nôn nôn . Bất quá, Thôi Lệ Châu y phục dạ hành căn bản không có túi, tự nhiên không có cái gì vật có giá trị.

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc vừa cẩn thận quan sát một vòng, không biết tại sao, hắn luôn cảm thấy nơi này hắn là lưu lại đầu mối gì, thế nhưng là trong lúc nhất thời liền là không cách nào tìm tới.

"Đừng nói, " Mã Lão Đán tranh thủ thời gian rửa tay một cái, nói, "Nơi này ta còn thực sự chưa từng tới! Cái này Thôi tiểu thư từ lúc gia nhập chúng ta về sau, rất được cha ta yêu thích! Cho nên, tại chúng ta nơi này không ai dám động nàng, ngay cả ta đều không được ! Bất quá, nàng ở thảm như vậy, ta coi như thật nghĩ không ra! Có lẽ, nơi này chỉ là nàng một cái lâm thời điểm dừng chân a?"

Mã Lão Đán nói chuyện, cùng Triệu Ngọc suy nghĩ đồng dạng.

Bất quá, Triệu Ngọc nghĩ đến tự nhiên càng nhiều hơn một chút, hắn luôn cảm thấy, Thôi Lệ Châu lựa chọn tại cái này đơn sơ chỗ đặt chân, sẽ có cái gì nguyên nhân đặc biệt. Đối với nàng dạng này đã có tay nghề, lại lớn lên xinh đẹp nữ phi tặc tới nói, làm sao có thể một chút đề phòng cũng không có chứ?

Không biết, là nơi này cất giấu thứ gì, vẫn là cất giấu một cái bí mật căn cứ? Nơi này là lầu hai, lầu một nhìn qua giống như để đó không dùng dáng vẻ, kia có phải hay không, nơi đó có cái chỗ ẩn thân đâu?

Thình lình ở giữa, Triệu Ngọc nhớ tới trước kia tại Tần Sơn phát hiện phòng tập thể thao hắc trang sự tình đến, một lần kia hắn là sử dụng ẩn hình máy thăm dò phát hiện.

Cho nên, hiện tại vì cái gì không sử dụng một cái máy thăm dò thăm dò một chút đâu? Nếu như nơi này thật có mật đạo cửa ngầm loại hình, kia Thôi Lệ Châu có phải hay không cũng sẽ lắp đặt máy báo động, hoặc camera loại hình đồ vật?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc lập tức sử dụng một cái ẩn hình máy thăm dò ra.

Thế nào! ?

Kết quả, máy thăm dò vừa mới mở ra, liền thình lình bắt được một cái dễ thấy điện tử trang bị!

Căn cứ trong đầu màn hình biểu hiện, tại gian phòng góc đông nam có một cái ẩn nấp quay phim cùng nghe trộm trang bị.

Ai?

Kỳ quái, Triệu Ngọc lập tức nhíu mày, hoặc là liền là camera, hoặc là liền là máy nghe trộm, vì cái gì còn ra hiện một cái đã quay phim lại nghe trộm đồ vật đâu?

Bởi vì có camera tại, Triệu Ngọc vì để tránh cho đánh cỏ động rắn, liền không có nhìn tới đi, mà là làm bộ tìm kiếm những vật khác, len lén liếc một chút.

Nguyên lai, góc đông nam đứng thẳng một đài tủ lạnh nhỏ, ngay tại tủ lạnh phía trên, có một cái đồ chơi búp bê, bởi vì nơi đó còn chất đống rất nhiều thứ, cái này đồ chơi búp bê cũng không thu hút.

Từ máy dò bắt được chính xác vị trí bên trên nhìn, cái này quay phim cùng nghe trộm trang bị, hẳn là liền giấu ở đồ chơi búp bê bên trong.

Nhìn thấy này hình, Triệu Ngọc quay người hướng tủ lạnh đi đến, sau đó mở ra cửa tủ lạnh, làm bộ xem xét đồ vật bên trong. Rất nhanh, máy dò liền cấp ra nên trang bị cụ thể tin tức.

"Amip op thức ngụy trang camera, tự mang nghe trộm công năng,

camera có thể bên trong đưa xoay tròn, vô tuyến điều khiển, nhận thức. . ."

Ta két?

Tân tiến như vậy?

Nhìn thấy cái này camera về sau, Triệu Ngọc bản năng nghĩ đến, thứ này khẳng định liền là Thôi Lệ Châu cất đặt! Giờ phút này, nàng vô cùng có khả năng giấu ở địa phương nào, nhìn chăm chú lên mình đâu!

Thế nhưng là. . . Nàng đến cùng giấu ở chỗ nào rồi đâu?

Triệu Ngọc ẩn hình máy thăm dò, có thể dò xét ra nên camera quay chụp cùng nghe lén phạm vi. Triệu Ngọc liền làm bộ đến phòng tắm lục soát đồ vật, chờ đi ra phạm vi về sau, lúc này mới tranh thủ thời gian cho Tằng Khả phát đi một đầu tin tức, một mặt đem hắn phát hiện nói cho Tằng Khả, một mặt hướng hắn trưng cầu ý kiến, có thể hay không thông qua camera tìm tới giám sát người vị trí?

Tằng Khả hiệu suất cực cao, cơ hồ là giây trả lời:

"Ta két, tổ trưởng, ngươi có phải hay không tại nói đùa ta đâu? Loại này amip op, là nước Mỹ FBI chuyên dụng thiết bị, đào bảo bên trên căn bản không mua được! Cô gái này phi tặc đem nước Mỹ đặc công cho trộm sao?"

what! ?

Triệu Ngọc ngoài ý muốn.

Nước Mỹ đặc công?

Làm cái thuần cọng lông a đây là?

"Tổ trưởng, loại này camera là thông qua mạng wireless gửi đi, mà lại sử dụng đều là mã hóa con đường, giám sát người có thể ở Địa Cầu bất luận cái gì nơi hẻo lánh bên trong xem xét đâu! Bất quá, ta vẫn là có biện pháp đưa nó đầu nguồn tìm tới, ngươi đem vị trí của ngươi phát cho ta, ta cái này mang theo trang bị quá khứ!"

Nha. . .

Vậy là tốt rồi!

Triệu Ngọc mau đem vị trí của mình điều đi ra, chuẩn bị gửi đi cho hắn.

Thế nhưng là, ngay tại sắp gửi đi trong chốc lát, hắn đột nhiên nghĩ tới điều gì.

Không. . .

Không đúng!

Hắn đột nhiên nghĩ đến, lúc trước Thôi Lệ Châu bị Bàng Dũng trong phòng bắt được thời điểm, nàng đã từng đụng vào qua tủ lạnh, tủ lạnh chẳng những sai lệch, mà lại bên trên còn rơi xuống rất nhiều thứ.

Thế nhưng là. . . Hiện tại tủ lạnh là chính, mà phía dưới cũng không có tán lạc đồ vật, cái này. . . Chẳng lẽ. . .

Thình lình ở giữa, Triệu Ngọc nổi lên cả người nổi da gà.

Nãi nãi của ta gấu!

Chẳng lẽ. . . Cái này camera, cũng không phải là Thôi Lệ Châu đặt ở chỗ đó! ?

. . .

Chương 584: Chương 584: Hung

Chương 584: Hung

Bởi vì can hệ trọng đại, Triệu Ngọc không dám khinh thường, hắn lúc này không tiếc sử dụng một cái ký ức tránh về khí ra, đem trước đó ở chỗ này nhìn thấy tình hình lại chiếu lại một lần.

Quả nhiên, khi hắn xem xét tỉ mỉ phía dưới, đã có thể xác định, lúc trước tủ lạnh đích thật là bị Thôi Lệ Châu đụng sai lệch, mà lại vô luận trên mặt đất vẫn là tủ lạnh bên trên, đồng đều không có cái kia đồ chơi búp bê bóng dáng.

Ông trời ơi..! ?

Triệu Ngọc đầu óc xoay nhanh, cấp tốc suy nghĩ, nếu như cái này tiên tiến camera không phải Thôi Lệ Châu bản nhân cất đặt, kia. . . Còn có thể là ai?

Là Lý Lạc Vân chờ Tấn Bình cảnh sát cất đặt sao?

Không có khả năng!

Vừa đến, cảnh sát giám sát cùng nghe trộm trang bị không có tân tiến như vậy; thứ hai, Lý Lạc Vân bọn người một mực tận sức tại phá án và bắt giam cấp tốc án giết người, căn bản không có nhàn hạ thoải mái đến Thôi Lệ Châu trong nhà sắp đặt máy nghe trộm!

Như vậy. . . Còn có thể là ai?

Không tốt. . .

Trong chốc lát, Triệu Ngọc cảm giác việc này không thể coi thường, hắn nhất định phải cẩn thận ứng đối mới được.

Nghĩ đến chỗ này, hắn tranh thủ thời gian ra toilet, đối ngay tại trong phòng lục soát Mã Lão Đán nói ra: "Ta nhìn, nơi này cũng tìm không thấy cái gì, chúng ta vẫn là về trước đi rồi nói sau!"

"Nhanh như vậy?" Mã Lão Đán lắc đầu nói, "Nếu không lại lật qua đi, ngươi không biết, Thôi Lệ Châu trước kia thế nhưng là trộm qua không ít đồ tốt, ta cũng không tin, nơi này có thể không có một chút chất béo!"

"Chúng ta bây giờ là tìm người, không phải thối tiền lẻ!" Triệu Ngọc ra vẻ trấn định búng tay một cái, sau đó giống xách gà con đồng dạng đem Mã Lão Đán xách ra gian phòng.

Mặc dù phát hiện tình huống, nhưng là Triệu Ngọc không muốn nói cho vị này tặc nhà đại thiếu biết.

Lúc này, tiếp tục thời gian vì 10 phút ẩn hình máy dò đã không sai biệt lắm sắp hoàn tất, vì có thể tiếp tục thăm dò tình báo, Triệu Ngọc không tiếc tiêu hao 50 điểm kỳ ngộ điểm tích lũy, đem nên đạo cụ cường hóa một chút, khiến cho dùng thời gian kéo dài 5 phút.

Hôm nay đang cùng những cái kia mở xe van người ra tay đánh nhau về sau, Triệu Ngọc một hơi đạt được hơn 100 điểm kỳ ngộ điểm tích lũy. Lúc này mặc dù tiêu hao 50 điểm chỉ có thể đổi lấy 5 phút, nhưng hắn cho rằng phi thường có cần phải.

Đây cũng là Triệu Ngọc lần thứ nhất sử dụng đạo cụ cường hóa công năng, hắn rốt cục thể nghiệm được cường hóa đạo cụ niềm vui thú. Nếu như hắn hiện tại điểm tích lũy đủ nhiều, chẳng những có thể lấy kéo dài

đạo cụ thời gian sử dụng, còn có thể đem nó công năng cường hóa, trở nên càng thêm lợi hại.

Bất quá, thời gian cấp bách, Triệu Ngọc không tâm tư đi tinh tế trải nghiệm hệ thống. Đãi hắn cùng Mã Lão Đán trở lại Phaeton trên ô tô về sau, hắn liền tìm cái cớ muốn lên nhà vệ sinh, sau đó một lần nữa lại trở lại trong ngõ hẻm.

Nguyên lai, Triệu Ngọc là nghĩ như vậy. Mặc dù cái kia cao cấp máy nghe trộm, có thể nhẹ nhõm không chế từ xa, nhưng là, giờ này khắc này, cái kia sắp đặt máy nghe trộm người, tất nhiên liền tại phụ cận!

Bởi vì, Triệu Ngọc kết luận, sắp đặt máy nghe trộm người, nhất định là hướng về phía Thôi Lệ Châu tới. Thế nhưng là, nếu như Thôi Lệ Châu thật từ trong nhà xuất hiện, bọn hắn tự nhiên cần đem nó kịp thời bắt được.

Cho nên, tại Thôi Lệ Châu nhà phụ cận, tất nhiên mai phục bọn hắn người.

Mà lại, mặc kệ những người này mai phục tại chỗ đó, trên người của bọn hắn cũng tất nhiên không thể thiếu mang theo thiết bị điện tử. Cho nên, Triệu Ngọc vẫn cần thông qua máy thăm dò, đem bọn hắn tìm ra.

Thế là, Triệu Ngọc nhanh chóng lại cẩn thận tại trong ngõ hẻm tìm kiếm. Tại tiểu nhị lâu phụ cận, hẻm giao thoa, nhà trệt san sát.

Triệu Ngọc đem nó từng cái lục soát về sau, rất nhanh liền tại tầng hai lầu nhỏ hậu phương phát hiện một cỗ khả nghi ô tô.

Kia là một cỗ nhìn qua rách rưới rương xe hàng, dừng ở dạng này trong ngõ hẻm lộ ra phi thường không đáng chú ý.

Thế nhưng là, Triệu Ngọc máy thăm dò bên trên lại rõ ràng biểu hiện ra,

tại toa xe hàng trong xe, chẳng những có chính mở ra lấy máy tính, hơn nữa còn có rất nhiều máy truyền tin loại điện tử trang bị.

Không cần nói, chiếc này toa trong xe vận tải, khẳng định có mờ ám!

Nhìn thấy loại tình huống này, Triệu Ngọc bản năng móc móc hầu bao, nhưng cũng tiếc chính là, nơi đó cũng không có súng ngắn.

Nhắc tới cũng là có chút xấu hổ, mặc dù hắn thân là đặc biệt điều tiểu tổ tổ trưởng, thế nhưng là thượng cấp cũng không vì hắn phối phát bất luận cái gì súng ống.

Nguyên lai, « sổ tay » bên trên viết rõ ràng, đặc biệt điều tiểu tổ chức trách chủ yếu là chỉ đạo cùng giám sát nơi đó hình sự trinh sát bộ môn điều tra trọng đặc đại án kiện. Cho nên, giống xuất ngoại cần đuổi bắt hung thủ sự tình , bình thường đều là giao cho nơi đó hình sự trinh sát bộ môn để hoàn thành, căn bản không cần đến tự mình động thủ.

Thế nhưng là, hiện tại Triệu Ngọc tra bản án cực kì đặc thù, cũng chỉ có thể tự thân đi làm.

Bất quá, bởi vì cái gọi là kẻ tài cao gan cũng lớn, mặc dù Triệu Ngọc đã ý thức được nguy hiểm, nhưng hắn vẫn là nghĩa vô phản cố nghênh đón tiếp lấy.

Nhưng là, tại nghĩa vô phản cố trước đó, hắn vẫn là căn cứ từ mình kinh nghiệm của kiếp trước làm một việc: Hắn từ bên cạnh đống rác nhặt được một đoàn vải rách đầu, đem nó đoàn tốt về sau, tất cả đều nhét vào toa xe hàng ống bô xe.

Một mực chờ nhét tràn đầy, kín không kẽ hở về sau, hắn lúc này mới đi vào toa xe hàng đằng sau, dùng nhẹ tay nhẹ vịn một chút nắm tay.

Không nghĩ tới, kia rương môn lại là mở.

Không thể nào. . .

Dễ dàng như vậy?

Két!

Triệu Ngọc một tay lấy rương môn rộng mở, đang chuẩn bị trước hô một cuống họng "Cảnh sát, đừng nhúc nhích!" Sau đó liền vọt vào đi bắt người.

Nhưng mà, rương môn rộng mở về sau, bên trong lại không hề có động tĩnh gì.

Đập vào mắt chỗ, Triệu Ngọc thấy được bên trong máy tính, cùng những cái kia ngay tại vận hành nghe lén thiết bị, mặc dù tia sáng lờ mờ, nhưng có thể thấy rõ, bên trong không có một người.

Ai?

Người đâu?

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc hơi chút ngây người thời điểm, hắn đột nhiên phát giác được sau lưng khác thường, vội vàng chuyển người qua tới.

Nhưng gặp sau lưng không biết lúc nào, vậy mà toát ra một người mặc áo jacket áo người đến!

Người này cái đầu so Triệu Ngọc hơi thấp một chút, người mặc màu xanh sẫm dài khoản áo khoác, trên đầu mang theo một cái màu xám khăn trùm đầu mũ. Càng có ý tứ chính là, một cái tay của hắn ngay tại lôi kéo quần mở miệng chỗ, xem ra, hắn là mới vừa từ trong góc giải qua tay nhỏ.

Lúc này gần ban đêm 11 điểm, trong ngõ hẻm hắc ám tĩnh mịch, bỗng nhiên toát ra một người như vậy đến, hiển nhiên không quá bình thường.

Gặp mặt về sau, hai người nhìn nhau mà đứng, ai cũng không nói gì.

Kia áo khoác nam nhìn một chút toa xe vận tải nội bộ, sau đó lại nhìn một chút Triệu Ngọc, ánh mắt lộ ra lạnh lẽo sắc bén. Triệu Ngọc chưa hề trên khí thế thua ai, lúc này cũng liếc mắt nhìn liếc qua người này.

Xoẹt. . .

Mấy giây về sau, áo khoác nam kéo xong quần khóa kéo, rốt cục hướng về phía trước bước một bước nhỏ. Nhưng mà, hắn vẻn vẹn bước một bước nhỏ, thân thể chợt bạo khởi, giống như chụp mồi báo săn, bay thẳng đến Triệu Ngọc trước mặt.

Triệu Ngọc sớm có chuẩn bị tâm lý, đi đầu nghiêng người lóe lên, ý đồ tránh thoát khỏi đi. Thật không nghĩ đến, cái này áo khoác nam tốc độ kinh người, bộ pháp linh hoạt, vậy mà quỷ mị lẻn đến Triệu Ngọc sau lưng. Nhìn dáng vẻ của hắn, tựa hồ muốn từ phía sau đem Triệu Ngọc chế trụ.

Triệu Ngọc há có thể để hắn toại nguyện, tranh thủ thời gian quay người tránh né, đồng thời còn nhanh chóng mà đánh ra một quyền. Áo khoác nam gặp không cách nào chế trụ Triệu Ngọc, đối diện một quyền bổ xuống, chẳng những lóe lên Triệu Ngọc nắm đấm, còn kém chút mà bổ vào Triệu Ngọc trên đầu.

Hô hô. . .

Ngay sau đó, áo khoác nam liên tục xuất kích, quyền chưởng đan xen, như gió bão mưa rào hướng Triệu Ngọc đánh tới.

Bởi vì cái gọi là người trong nghề vừa ra tay liền biết có hay không, mặc dù vẻn vẹn vừa đối mặt, nhưng Triệu Ngọc lập tức cảm giác được một cỗ bài sơn đảo hải cảm giác áp bách truyền đến, đủ để thấy cái này áo khoác nam bản sự không thể coi thường, cũng không phải là tiểu tặc.

Hắn đánh ra quyền chưởng uy lực to lớn, dị thường tấn mãnh, mặc dù Triệu Ngọc tất cả đều ngăn trở, lại ngăn cản mười phần miễn cưỡng . Bất quá, Triệu Ngọc dù sao cũng là vật lộn người trong nghề, mắt thấy đối phương công kích lăng lệ, hắn một mặt cản gọt, một mặt lợi dụng thân thể va chạm, cuối cùng miễn cưỡng không có bị đối phương chiếm đi tiện nghi.

Ai ngờ, kia áo khoác nam tựa hồ nóng lòng cầm xuống Triệu Ngọc, thấy một lần Triệu Ngọc khó đối phó, hắn lại lần nữa cải biến phương thức tấn công, tay trái vừa mới kéo lên Triệu Ngọc cánh tay đem nó đẩy ra, tay phải liền vụt một tiếng lóe ra một thanh lóe hàn mang chủy thủ!

Hô. . .

Tiến công sắc bén, chủy thủ loá mắt, bay thẳng Triệu Ngọc mặt đâm tới.

Triệu Ngọc kinh hô một tiếng, một mặt sử dụng hai tay đón đỡ, một mặt nghiêng đầu tránh né!

Xoẹt. . .

Áo khoác nam đại lực ép xuống, chủy thủ dán Triệu Ngọc bên tai đâm qua, xoẹt một tiếng, nặng nề mà đâm vào ô tô rương trên cửa!

. . .

Chương 585: Chương 585: Lập lại chiêu cũ cùng cục gạch

Chương 585: Lập lại chiêu cũ cùng cục gạch

Kia chủy thủ sắc bén đến cực điểm, đâm xuống đến về sau, mũi đao sửng sốt đâm vào nặng nề rương kim loại môn.

"A nha!"

Triệu Ngọc quát to một tiếng, hai tay phát lực, muốn đem áo khoác nam cánh tay nhô lên, để hắn mất đi chủy thủ. Thế nhưng là, cái này áo khoác nam chẳng những lực lượng siêu tuyệt, mà lại động tác cấp tốc, mắt thấy đao không có đâm trúng, hắn lập tức nâng lên đầu gối hướng Triệu Ngọc mãnh đập.

Vội vàng phía dưới, Triệu Ngọc đành phải đè xuống bàn tay đi cản, thế nhưng là đối phương thế đại lực trầm, đầu gối vẫn là thọt tới bụng của hắn. Triệu Ngọc bị đau vừa hô, lập tức dùng bả vai hướng về phía trước hung ác đụng.

Kết quả, áo khoác nam bị hắn phá tan, nhưng đâm vào rương trên cửa chủy thủ, cũng bị hắn rút ra ngoài.

Áo khoác nam không rên một tiếng, lập tức cầm ngược lấy chủy thủ, lần nữa hướng Triệu Ngọc đâm tới, chặt đâm bổ gọt, người này đem chủy thủ sử dụng đến xuất thần nhập hóa, rất là thuần thục. Nếu không phải Triệu Ngọc phản ứng không phải so với thường nhân, chỉ sợ sớm bị hắn

tổn thương tới.

Hỏng!

Triệu Ngọc lúc này mới ý thức được, lần này thật sự là gặp được kẻ khó chơi lên!

Trước mắt cái này áo khoác nam nhìn qua không quá thu hút, thế nhưng là nhìn hắn tiến công chiêu thức, lại chiêu chiêu đều là hướng về phía mình mệnh môn tới, hoặc là đâm mặt, hoặc là cắt yết hầu, để Triệu Ngọc rất là bị động.

Từ khi sau khi xuyên việt, Triệu Ngọc cũng là trải qua không ít liều mạng tranh đấu, thế nhưng là lần này cảm giác lại cùng dĩ vãng bất kỳ lần nào đều không giống nhau. Người này chiêu thức cũng không cùng với Triệu Khánh chờ lính đặc chủng, cũng khác biệt tại Lôi Bân như thế bác kích cao thủ, nói chính xác, cái này áo khoác nam căn vốn cũng không có bất luận cái gì chiêu thức có thể nói, hắn mỗi một lần tiến công đều để Triệu Ngọc không cách nào dự phán.

Hắn tiến công sắc bén, động tác tấn mãnh, chiêu chiêu đoạt mệnh, để Triệu Ngọc lập tức liền nghĩ đến một cái danh từ —— sát thủ!

Mẹ nó vẫn là nghề nghiệp!

Không sai!

Người này, rất có thể là một chân chính sát thủ chuyên nghiệp! Nếu không phải là mình thân kinh bách chiến, chỉ sợ hiện tại sớm bị dao của hắn đâm chết!

Triệu Ngọc không có vũ khí, đánh cho phi thường bị động, hắn kiêng kị sắc bén kia chủy thủ, cũng không dám làm ra quá lớn động tác, để phòng bị đối phương thừa cơ đánh lén.

Đánh nhau ở giữa, hắn chỉ có thể dựa vào không ngừng va chạm đến miễn cưỡng quần nhau. Khả thi ở giữa một dài, hắn vẫn là bị đao trúng cánh tay trái, giữa không trung hoạch xuất ra một đạo tơ máu!

Kể từ đó, áo khoác nam rốt cục đắc thủ, không khỏi sĩ khí tăng nhiều, tiến công càng hung hiểm hơn!

Không được, Triệu Ngọc vẫn là có nhất định tự biết rõ, trong lòng của hắn phi thường rõ ràng, mình căn bản không phải cái nghề nghiệp này sát thủ đối thủ.

Mỗi một cái sơ xuất, đều đủ để để cho mình trí mạng!

Làm sao bây giờ?

Ngay từ đầu, Triệu Ngọc vốn định cướp được toa xe hàng phòng điều khiển, sau đó lái xe chạy trốn. Nhưng mà, ống bô xe đã bị chính hắn cho chặn lại, xe hiển nhiên không có cách nào phát động.

Làm sao bây giờ?

Ai!

Rơi vào đường cùng, Triệu Ngọc thở dài một hơi, không có cách, trong lúc nguy cấp, hắn cũng chỉ có thể đến cái lập lại chiêu cũ!

Thế là, hắn lập tức không có nửa điểm do dự, khi hắn hòa phong áo nam dây dưa xoay đánh thời điểm, lập tức sử xuất một cái ẩn hình loa phóng thanh đến!

"A. . ."

Ngay sau đó, hắn nhắm chuẩn đối phương lỗ tai, trực tiếp một cái chấn

thiên rống quá khứ! Siêu cường tiếng rống lại thêm loa phóng thanh, nhất thời bộc phát ra uy lực vô cùng sóng âm, chấn động đến áo khoác nam giật mình một cái, lỗ tai trong nháy mắt liền bị chấn động đến nghe không được đồ vật!

"Đi bà ngươi cái gấu. . ."

Triệu Ngọc lợi dụng đúng cơ hội, rốt cục bay ra một cước, đem nó gạt ngã trên mặt đất. Sau đó hắn rèn sắt khi còn nóng, tranh thủ thời gian lại một cước đá đi, trực tiếp chạy về phía đối phương dưới háng yếu hại!

Kia áo khoác nam mặc dù lỗ tai bị chấn, nhưng phản ứng cực nhanh, tranh thủ thời gian nghiêng thân, Triệu Ngọc chỉ là đá phải hắn trên đùi, đem hắn đá một cái lăn ra ngoài.

Áo khoác nam nhanh chóng từ dưới đất bò dậy, bởi vì lỗ tai còn tại ông ông tác hưởng, rõ ràng động tác so trước đó chậm mấy phần. Triệu Ngọc rốt cục nhìn đến một cái tuyệt hảo thực tế, lập tức một cái toàn phong thối bổ tới, chính giữa người này ngực!

Sưu. . .

Áo khoác nam từ không trung xẹt qua một đường vòng cung, sau đó nặng nề mà đâm vào toa xe hàng rương trên bảng, chủy thủ trong tay cũng là đinh linh linh rớt xuống đất.

Mắt nhìn thấy đối phương không có trí mạng vũ khí, Triệu Ngọc coi như buông tay buông chân, lúc này vọt mạnh đi lên, lại một cái đạn chân ra ngoài, lại một lần nữa vốn định đối phương yếu hại.

Nhưng mà, Triệu Ngọc vẫn là coi thường vị này sát thủ chuyên nghiệp bản sự, lần này, hắn không trốn không né, vậy mà cầm trực tiếp đưa tay quờ lấy Triệu Ngọc mắt cá chân, sau đó dụng lực vịn lại, Triệu Ngọc lúc này bị vặn ngã trên mặt đất.

Bất quá, Triệu Ngọc tại sau khi rơi xuống đất, thuận thế đá ra một cước, đá vào bắp chân của hắn bên trên, đồng dạng đem nó đá một cái lảo đảo.

Chờ Triệu Ngọc bò lên về sau, áo khoác nam một cái vọt mạnh, hai người nhanh như chớp lăn trên mặt đất, đánh nhau ở một chỗ.

Đông!

Áo khoác nam một quyền lôi tại Triệu Ngọc trên mặt!

Triệu Ngọc xoay người, sau đó loạn quyền kích ra, đồng dạng canh chừng áo nam đánh cho da tróc thịt bong!

Cứ như vậy, hai người một mặt trên mặt đất không ngừng lăn lộn, một mặt triển khai một trận quyền quyền đến thịt thảm liệt chém giết. Kỳ thật, Triệu Ngọc đối cái này khâu, hay là vô cùng thích, loạn quyền đánh lẫn nhau bên trong, hắn vẫn không quên cắn lên đối phương mấy ngụm, canh chừng áo nam cắn đến ngao ngao trực khiếu.

Nhưng mà, hai người đánh thắng đến túi bụi, lại phát hiện trong ngõ hẻm bỗng nhiên trở nên sáng lên.

Nguyên lai, Triệu Ngọc vừa rồi kia một tiếng lớn loa kêu to về sau, rất nhiều ngay tại ngủ say cư dân đều bị đánh thức. Không rõ tình huống mọi người nhao nhao mở cửa đèn, mở cửa nhìn nhìn.

"Ai? Cái này đêm hôm khuya khoắt, làm sao. . . Ta dựa vào. . . Đánh nhau đâu!"

"Đúng vậy a, mau đến xem a, mau đến xem a, đánh nhau bên này mà nhỏ có. . ."

"Thật sao? Ta xem một chút. . ."

Trong lúc nhất thời, đại môn toàn bộ triển khai, bóng người nổi lên bốn phía, còn kém khua chiêng gõ trống.

Như thế phía dưới, cái kia áo khoác nam rõ ràng hiển lộ e sợ. Xem ra, hắn chuyện đang làm tất nhiên mười phần bí ẩn, là không muốn bị người biết. Mắt nhìn thấy quần chúng vây xem càng ngày càng nhiều, hắn rất nhanh chịu không được, lúc này bán cái sơ hở, hất ra Triệu Ngọc, sau đó nghĩ thoáng xe chạy trốn!

Mới đầu, Triệu Ngọc biết ống bô xe tử đã bị mình ngăn chặn, cho nên không có đuổi đến thật chặt.

Thế nhưng là, hắn vạn vạn không nghĩ tới chính là, ống bô xe tử mặc dù ngăn chặn, nhưng áo khoác nam vẫn là đem toa xe hàng đánh lửa.

Không thể nào?

Nhìn xem áo khoác nam lập tức liền phải lái xe đào tẩu, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian xông tới. Cũng không biết Triệu Ngọc trong lòng đến cùng nghĩ như thế nào, hắn đi lên về sau, cũng không có hướng trong xe chui, cũng không có đi bắt đối phương phương hướng bàn, mà là đào lấy cửa sổ xe đem mình bờ mông nhắm ngay phòng điều khiển, sau đó trực tiếp bắn một cái ẩn hình mùi thối đạn đi vào!

Ngay từ đầu, áo khoác nam còn chưa ý thức được đại nạn lâm đầu, trực tiếp đem Triệu Ngọc từ cửa sổ xe đẩy xuống dưới. Nhưng mấy giây về sau, trong phòng điều khiển liền dâng lên thối chồn sóc đánh rắm hôi thối, hun đến hắn thẳng cay con mắt.

"A. . . Khụ khụ. . . Khụ khụ. . ."

Hắn vẻn vẹn ho khan hai tiếng, toa xe hàng liền đụng đầu vào nào đó góc tường bên trên, ầm vang đứng tại nơi đó. Xảo chính là, xung đột

nhau về sau, tay lái phụ bên kia cửa xe vừa vặn ngăn ở một mặt tường bên trên, không mở được.

"Khụ khụ. . . Khụ khụ!"

Áo khoác nam bị hun mãnh liệt ho khan, liền muốn từ ghế lái bên này mở cửa xe xuống xe. Nhưng ai biết, Triệu Ngọc vậy mà đã sớm chuẩn bị xong một cục gạch, trực tiếp hướng áo khoác nam trên mặt đập tới!

Ba!

Theo một tiếng vang giòn, áo khoác nam bị cục gạch đập một vừa vặn, kêu thảm ngã tiến toa xe.

Hừ hừ!

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian lại quơ lấy một cái khác cục gạch, sau đó một bên nắm lỗ mũi, một bên chờ lấy, chỉ cần áo khoác nam còn dám ra, lập tức lại một cục gạch quá khứ.

Bất quá, kia mùi thối đạn hương vị thực sự sang tị cay con mắt, hun đến Triệu Ngọc không tự giác lùi về phía sau mấy bước.

"Cảnh. . . Cảnh sát. . . Ngươi đây là làm gì đâu?" Ai ngờ, từ đầu hẻm bỗng nhiên chạy qua một người đến, người này chính là Mã Lão Đán, "Ngươi không phải lên nhà vệ sinh sao? Ngươi cầm cục gạch làm gì?"

Triệu Ngọc quay đầu trở lại đến trừng mắt liếc hắn một cái, vốn muốn cho hắn ngậm miệng.

Kết quả, ngay tại cái này xoay người một nháy mắt, một kiện ngoài ý muốn bỗng nhiên phát sinh!

Theo toa xe hàng hiện lên một tia ánh lửa chói mắt, toa xe nội bộ vậy mà

oanh một tiếng nổ tung!

Oanh. . .

Theo một tiếng trùng thiên tiếng vang, toàn bộ toa xe hàng trong nháy mắt biến thành một cái đại hỏa cầu! Cường đại khí lãng nhất thời đem Triệu Ngọc xông bay ra ngoài. . .

. . .

Chương 586: Chương 586: Ta nhớ tới 1 sự kiện

Chương 586: Ta nhớ tới 1 sự kiện

"A. . ."

Triệu Ngọc bỗng nhiên ngồi thẳng lên, quát to một tiếng.

"A. . ."

Triệu Ngọc kêu xong, bên người lại thình lình vang lên mấy nữ tử kinh hô thanh âm.

Mở to mắt, Triệu Ngọc lúc này mới nhìn thấy mình đang ngồi ở nào đó chiếc xe cứu thương trên cáng cứu thương, hai tên người mặc cứu hộ phục nữ y tá, bị mình bạo khởi dọa đến núp ở một góc.

Ong ong ong. . .

Tích tích tích. . .

Ô ô ô. . .

Bên ngoài còi cảnh sát vang lên, xe cứu thương tích tích án lấy loa, xe cứu hỏa cũng là cảnh báo không ngừng, lại thêm tiếng người huyên náo, một mảnh náo nhiệt.

Ta két. . .

Triệu Ngọc sờ lên sau gáy của mình muôi, cảm giác cái ót tính cả toàn bộ phía sau lưng một mảnh nóng bỏng, toàn thân xương cốt tựa như tan ra thành từng mảnh.

"Tổ trưởng, tổ trưởng!" Lúc này, Ngô Tú Mẫn nghe tiếng chạy đến, đợi nhìn thấy Triệu Ngọc đã thức tỉnh về sau, lập tức yên tâm, "Ngươi. . . Tỉnh? Cảm giác thế nào?"

Cái này. . .

Xảy ra chuyện gì?

Trải qua ngắn ngủi u ám mê muội về sau, Triệu Ngọc rốt cục nhớ tới trước đó phát sinh sự tình. Toa xe hàng đột nhiên bạo tạc, mình bị khí lãng xông ngược lại, hắn là hôn mê đi.

"Tổ trưởng, tổ trưởng. . ."

Tằng Khả cùng Nhiễm Đào cũng là nghe hỏi đuổi tới, Ngô Tú Mẫn thì vượt lên trước một bước đi tới gần, đỡ Triệu Ngọc.

Không. . . Không có khả năng a?

Triệu Ngọc đột nhiên nhớ tới, lúc ấy, tại hắn phát hiện toa xe hàng có vấn đề thời điểm, trong đầu ẩn hình máy thăm dò vẫn là mở. Nếu như trong xe có bom, không có khả năng thăm dò không đến a?

Thế nhưng là. . . Vì sao lại nổ tung đâu?

Chẳng lẽ. . . Là bởi vì chính mình ngăn chặn ống bô xe? Sẽ không, ngăn chặn ống bô xe, nhiều lắm là để xe không cách nào phát động, không có khả năng gây nên bạo tạc!

Mà lại, nhìn vừa rồi bạo tạc dáng vẻ mãnh liệt như vậy, khẳng định đến có thuốc nổ mới được. . .

Nha. . .

Thình lình ở giữa, Triệu Ngọc bỗng nhiên lĩnh ngộ một việc, nếu quả thật có thuốc nổ, như vậy cái này thuốc nổ khẳng định ngay tại áo khoác nam trên thân!

Không sai!

Cũng chỉ có như thế một loại khả năng!

Bởi vì, đương áo khoác nam xuất hiện ở trước mặt mình thời điểm, vừa lúc là máy thăm dò mất đi hiệu lực thời điểm. Nếu như áo khoác nam trên thân có giấu thuốc nổ, vậy thì có khả năng kiểm trắc không tới.

Thế nhưng là. . .

Nếu là áo khoác nam trên thân thật mang theo thuốc nổ, như vậy. . . Hắn chẳng phải là cái —— bom thịt người! ?

Cái này. . . Chuyện này có phải hay không lại chơi lớn?

"Tổ trưởng. . . Ngươi mau nói cho chúng ta biết, rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra a?" Nhiễm Đào lo lắng hỏi, "Tại sao lại nổ tung đâu? Người chết không có?"

"Đúng vậy a, ngài trước đó hỏi ta máy nghe trộm sự tình, ta chỗ này đang muốn chạy tới đâu! Làm sao còn ra chuyện lớn như vậy?" Tằng Khả cũng là như hòa thượng sờ mãi không thấy tóc.

"Uy, hai người các ngươi chạy đi đầu thai sao?" Ngô Tú Mẫn không vui,

nàng một mặt đỡ lấy Triệu Ngọc, một mặt cho Triệu Ngọc mở ra một bình nước khoáng, "Tổ trưởng vừa mới bị tạc, để hắn chậm rãi đi không? Tổ trưởng a. . ." Nàng lại an ủi xông Triệu Ngọc nói, "Ta vừa rồi kiểm tra qua, ngoại trừ trên cánh tay trái có vết đao bên ngoài, không có cái khác rõ ràng ngoại thương! Bất quá. . . Nhìn dáng vẻ của ngươi, hẳn là có não chấn động, ta nhìn, ngươi vẫn là tranh thủ thời gian về bệnh viện kiểm tra một chút đi!"

Triệu Ngọc ngữa cổ uống vào mấy ngụm nước khoáng, sau đó đem nước trực tiếp tưới lên trên mặt của mình.

Lạnh buốt phía dưới, lúc này mới thanh tỉnh rất nhiều.

Triệu Ngọc ngoan cường bỏ qua một bên Ngô Tú Mẫn, nhanh chóng đi xuống xe cứu thương, hướng ra phía ngoài nhìn lại.

Xe cứu thương dừng ở hẻm một góc, từ nơi này có thể nhìn thấy nơi xa vẫn bốc khói lên ô tô hài cốt, mặc dù lửa đã diệt, nhưng nhân viên chữa cháy còn đang không ngừng tưới lấy nước.

Cảnh tượng này. . . Thế nhưng là giống như đã từng quen biết a!

Thuốc nổ!

Lại là thuốc nổ!

Lưu Vũ biệt thự, bên hồ truyền kỳ ô tô, hiện tại lại đến phiên trong ngõ hẻm toa xe hàng, lại liên tưởng cái kia áo khoác nam sát thủ chuyên nghiệp hung ác sát chiêu, cùng những cái kia tiên tiến nghe lén thiết bị. . .

Lão thiên!

Chẳng lẽ áo khoác nam cùng cấp tốc án giết người chân hung, đều là

một đám? Cấp tốc án giết người cùng cái này áo khoác nam cũng có quan hệ sao?

Có phải hay không, bởi vì Thôi Lệ Châu trộm đi Lưu Vũ đồ vật, cho nên bọn hắn mới có thể chỗ này giám thị Thôi Lệ Châu nhà?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc vội vàng đè lại Tằng Khả bả vai, nhỏ giọng dặn dò: "Tằng Khả, ngươi bây giờ tranh thủ thời gian cùng Nhiễm Đào đi đến Thôi Lệ Châu trong nhà, đem ta nói với ngươi cái kia máy nghe trộm nắm bắt tới tay, nhanh!"

Nói xong, Triệu Ngọc đem tầng hai lầu nhỏ vị trí chỉ cho hắn nhìn, Tằng Khả liền vội vàng cùng Nhiễm Đào hành động đi.

"A? Triệu tổ trưởng, ngươi làm sao tỉnh?" Lúc này, Lý Lạc Vân bỗng nhiên từ trong đám người bước nhanh chạy tới, "Ngươi. . . Không có chuyện gì chứ? Nhân viên chữa cháy nói, trong ôtô có bộ thi thể, ngươi. . . Ngươi có thể nói cho ta, chuyện này rốt cuộc là như thế nào sao?"

"Đại ca! Cảnh sát! Uy. . ." Ai ngờ, Lý Lạc Vân nói xong, Mã Lão Đán cũng giãy dụa lấy chạy tới, hắn giơ cao lên trong tay còng tay đối Triệu Ngọc hô, "Đại ca a, ngươi tranh thủ thời gian cùng bọn hắn giải thích một chút, cái này mẹ nó nhưng cùng ta thí điểm quan hệ đều không có a! Làm gì đeo lên cho ta còng tay?"

Triệu Ngọc bị đau nhéo nhéo sau cái cổ, xông Lý Lạc Vân gật đầu nói ra: "Mặc kệ chuyện của hắn, trước thả hắn đi!"

"Đúng đấy, là được!" Mã Lão Đán vội vàng thở dài, "Vừa rồi nếu không phải ta hô một cuống họng, để hắn quay đầu lại, vậy coi như phiền toái! Tương đương ta gián tiếp cứu được hắn một mạng a! Ta là người tốt. . ."

Lý Lạc Vân xông thủ hạ ra hiệu, lập tức có người vì Mã Lão Đán giải khai còng tay.

Triệu Ngọc thì cùng Lý Lạc Vân khoát tay áo, hai người tới một cái yên lặng nơi hẻo lánh về sau, lúc này mới đem vừa rồi đại khái tình huống báo cho hắn.

Lý Lạc Vân sau khi nghe xong không khỏi giật nảy cả mình, hắn phản ứng đầu tiên giống như Triệu Ngọc, cũng cho rằng cái này áo khoác nam vô cùng có khả năng cùng cấp tốc án giết người có quan hệ!

"Ta liền biết, chuyện này không có đơn giản như vậy!" Lý Lạc Vân nhìn trái phải một cái không người, lúc này mới nhỏ giọng nói cho Triệu Ngọc, "Triệu tổ trưởng, truyền kỳ xe bên kia điều tra đã ra tới, chúng ta nhân viên kỹ thuật trong xe tìm được một cái khống chế Chip hài cốt, hoài nghi Lưu Vũ cùng Hàn Chấn Hải là bị một loại điều khiển bom nổ chết! Mà tại hiện trường, cũng không có tìm tới cùng loại điều khiển từ xa trang bị!"

"Nha. . . Nói như vậy, Lưu Vũ căn bản cũng không phải là tự sát?" Triệu Ngọc nhẹ gật đầu, kết quả này bản thân ngay tại trong dự liệu của hắn.

"Còn có, chúng ta kỹ thuật chuyên gia nói, loại kia khống chế Chip là thông qua Bluetooth điều khiển, rất khó không chế từ xa. Cho nên. . ." Lý Lạc Vân nhíu chặt lông mày, đem thanh âm ép đến thấp nhất, "Nổ chết Lưu Vũ hung thủ, lúc ấy hắn là liền tại phụ cận! Chỉ tiếc. . . Chúng ta không có tìm được hắn!"

"Chúng ta bây giờ có hai kiện chuyện quan trọng vẫn không rõ!" Triệu Ngọc nghĩ nghĩ, nói, "Thứ nhất, hung phạm lợi dụng Lưu Vũ cừu hận giết chết nhiều người như vậy, đến cùng là vì cái gì? Có thể từ bên trong được cái gì chỗ tốt? Thứ hai, Thôi Lệ Châu từ Lưu Vũ nơi đó trộm đi đồ vật, lại là cái gì?"

"Đúng! Nếu như có thể tìm tới Thôi Lệ Châu, có lẽ liền có thể minh bạch! Mà lại, cũng không chừng có thể đem những cái kia hung phạm

dẫn ra!" Lý Lạc Vân nhìn thoáng qua toa xe hàng hài cốt, thở dài, "Nếu quả thật như Triệu tổ trưởng lời nói, vậy những này thủ phạm thật phía sau màn, chỉ sợ lai lịch không nhỏ a! Chỉ tiếc, vì bảo hộ xưởng thuốc danh dự, phía trên đã quyết định, để cấp tốc án giết người mau chóng kết án, hiện tại tất cả mọi người vui lòng nhìn thấy, Lưu Vũ liền là hung phạm kết quả này!"

"Chậc chậc. . . Lý đội trưởng, ngươi còn không nhìn ra được sao?" Triệu Ngọc nói, "Những này hung phạm rõ ràng là nhằm vào xưởng thuốc mà đến, coi như cảnh sát muốn để Lưu Vũ cõng cái oan ức, cũng căn bản không có cách nào từ trên căn bản đem vấn đề giải quyết!"

"Ồ? Ý của ngài là. . ." Lý Lạc Vân kinh ngạc, "Những cái kia thủ phạm thật phía sau màn, sẽ còn xuất thủ? Chẳng lẽ. . . Cấp tốc án giết người vẫn còn tiếp tục hay sao?"

"Không biết, bom đều đã vận dụng, khẳng định không có đơn giản như vậy! Ta có loại dự cảm bất tường. . ." Triệu Ngọc híp mắt nói, "Nếu để cho những này hung phạm được như ý lời nói, hậu quả, có khả năng so cấp tốc giết người còn muốn lợi hại hơn!"

"A! ? Kia. . ." Lý Lạc Vân lập tức không có chủ ý, "Kia. . . Chúng ta nên làm cái gì? Không thể cứ như vậy buông tay mặc kệ a!"

Tích tích. . .

Triệu Ngọc vừa định nói chuyện, điện thoại bỗng nhiên vang lên, mở ra xem, nguyên lai là Tằng Khả cho hắn phát tới một đầu tin nhắn, nói hắn cùng Nhiễm Đào tìm khắp cả phòng, cũng không thấy được cái gì chứa máy nghe trộm đồ chơi búp bê.

Không thể nào?

Chẳng lẽ. . . Nhanh như vậy liền đem chứng cứ hủy diệt sao? Những

người này. . . Đến cùng đều là lai lịch gì?

Hỏng bét!

Toa xe hàng nổ bay, máy nghe trộm cũng bị người lấy đi, như vậy còn có cái gì biện pháp có thể đem đám người này tìm ra đâu?

Ai?

Vân vân. . .

Đột nhiên, Triệu Ngọc nhớ đến một chuyện, sớm tại hắn từ Thôi Lệ Châu trong nhà tìm kiếm đồ vật thời điểm, hắn liền cảm giác mình giống như sơ hở cái gì mấu chốt manh mối, hiện tại nhớ tới, hắn thật đúng là quên một cái trọng yếu đồ vật!

. . .

Chương 587: Chương 587: Phá đại án tiết tấu?

Chương 587: Phá đại án tiết tấu?

Bởi vì cấp tốc án giết người nguyên nhân, đương hệ thống lần thứ hai thăng cấp về sau, Triệu Ngọc còn một mực không có cẩn thận nghiêm túc xem xét một chút chức năng mới.

Nguyên lai, ngoại trừ những cái kia rõ ràng đặc tính bên ngoài, tại một chút chi tiết cũng so trước kia trước vào rất nhiều. Tỉ như nói hắn trước đây không lâu mới vừa vặn đã dùng qua ký ức tránh về khí. Triệu Ngọc dùng cái này tránh về khí về nhìn lúc trước Thôi Lệ Châu về nhà lúc tràng cảnh, lúc này mới xác định tủ lạnh bên trên máy nghe trộm không phải chính Thôi Lệ Châu chỗ thả.

Đặt ở trước kia, những này bị tránh về khí chiếu lại hình tượng, qua không được bao lâu, liền sẽ tại trong đầu biến mất không còn tăm tích, rốt cuộc không chỗ tìm.

Nhưng mà, hiện tại thăng cấp về sau, đoạn video kia dĩ nhiên đã biến thành trong điện thoại di động văn kiện, chỉ cần Triệu Ngọc dùng tâm niệm một điểm, nó liền có thể bị lặp đi lặp lại truyền phát ra.

Lúc này, vì xác định ý nghĩ của mình có chính xác không, Triệu Ngọc tiến vào hệ thống, lần nữa đem kia đoạn hình tượng truyền phát ra. Hình tượng bên trong ngoại trừ có Thôi Lệ Châu về nhà tao ngộ Bàng Dũng đám người tình huống, còn có nàng vừa mới về nhà lúc, bị Triệu Ngọc

thông qua ẩn hình camera giám thị đến một chút hình tượng.

Đợi nhìn qua đoạn này hình tượng về sau, Triệu Ngọc lúc này mới rốt cục xác định ý nghĩ của mình, đúng a! Thôi Lệ Châu không phải còn có chiếc xe hơi sao?

Cùng ngày, từ bệnh viện tâm thần bị Triệu Ngọc lau heo vị nước hoa về sau, Thôi Lệ Châu chính là lái một chiếc xe hơi nhỏ trở lại chỗ ở. Về sau, nàng đầu tiên là tao ngộ Bàng Dũng đám người tập kích, sau đó lại bị Triệu Ngọc mang đến khách sạn, ở giữa căn bản không có tới kịp động xe hơi kia.

Mà lại, Triệu Ngọc có thể khẳng định, coi như Thôi Lệ Châu chạy trốn về sau, nàng cũng tuyệt đối không dám trở về lái xe. Hiện tại hắc bạch hai đạo đều đang tìm nàng, nàng căn bản không còn dám trở lại tầng hai lầu nhỏ nơi này. Nếu như nàng thật trở lại qua, áo khoác nam cũng sẽ không một mực giám thị tới hôm nay.

Đã dạng này, như vậy nàng ô tô, hẳn là còn ở nơi này mới đúng! Như vậy. . . Nếu như có thể tìm tới nàng ô tô, có phải hay không có thể tìm tới thứ gì manh mối đâu?

Thế là, Triệu Ngọc bắt đầu thông qua ký ức tránh về khí video tiến hành tìm kiếm. Mặc dù lúc trước camera được đặt ở Thôi Lệ Châu cùi chỏ vị trí bên trên, hình tượng phi thường lắc lư, nhưng hắn còn có thể nhìn ra, Thôi Lệ Châu lúc trước xuống xe đại thể vị trí tới.

Kết quả, khi hắn vây quanh tầng hai lầu nhỏ trước mặt về sau, lập tức đem ánh mắt khóa chặt tại một cỗ màu lam Bắc Đẩu tinh bên trên.

Không sai!

Triệu Ngọc còn có thể nhớ kỹ, lúc trước video theo dõi bên trên xuất hiện, liền là loại này màu lam, cho nên, chiếc này Bắc Đẩu tinh hắn là

Thôi Lệ Châu xe.

Hắn tiến lên lôi kéo cửa xe, cửa xe đương nhiên là khóa lại. Lúc đầu, hắn nghĩ một đấm đem pha lê đánh nát, nhưng quay đầu ở giữa, lại liếc nhìn tặc công tử Mã Lão Đán.

Mã Lão Đán kỹ thuật cũng không phải đóng, thuần thục, liền đem Bắc Đẩu tinh xe khóa mở ra.

Giờ phút này, Lý Lạc Vân cùng Ngô Tú Mẫn đều tại Triệu Ngọc bên người, Triệu Ngọc liền xông hai người gật đầu ra hiệu một chút, ý kia gọi là bọn hắn cùng lên xe lục soát một chút.

"Y. . ." Ai ngờ, Ngô Tú Mẫn vừa mới chui vào xe, liền thình lình ngửi thấy một cỗ mùi vị khác thường, vội vàng nắm lỗ mũi nói, "Cái này vị gì con a? Trong xe có phải hay không chứa qua lợn chết?"

Triệu Ngọc thăm dò hít hà, quả nhiên ngửi thấy một cỗ heo mùi khai. Không nghĩ tới, kia heo vị nước hoa uy lực như thế lớn? Qua lâu như vậy, thế mà hương vị còn như vậy nồng đậm!

Đương nhiên, Triệu Ngọc không cách nào cùng với nàng giải thích, đành phải xung phong đi đầu cái thứ nhất tiến vào trong xe lục soát.

Ai ngờ, hắn vừa mới tiến vào phòng điều khiển, trong đầu hệ thống lại nhanh chóng lóe lên. Mở ra xem, nguyên lai là ngày hôm qua kỳ ngộ đã kết thúc!

Lần này, Triệu Ngọc thu được 136% kếch xù độ hoàn thành, mà lại đạt được ẩn hình nước hoa, ẩn hình thuốc cầm máu cùng ký ức biên tập khí ba kiện đạo cụ.

Ân. . .

Vì có thể nhìn thật cẩn thận, Triệu Ngọc dứt khoát từ Bắc Đẩu tinh xe chỗ ngồi ngồi xuống. Hắn nhìn xem biểu, hiện tại đã lại là một ngày mới, hắn lại có thể mở lên mới một quẻ.

Hiện tại đang ở tại thời khắc mấu chốt nhất, Triệu Ngọc không lo được thân tâm của mình mỏi mệt, trực tiếp điểm kích giao diện trung ương "Mở" chữ, lại mở ra mới một quẻ.

Ông trời ơi. . .

Đương quẻ văn mở ra về sau, Triệu Ngọc là lại hưng phấn vừa bất đắc dĩ, lại cao hứng lại thấp thỏm, nhưng gặp giao diện trung ương thình lình viết hai cái chữ to: Càn cấn!

Ông trời của ta, cái này quẻ văn, thế nhưng là Triệu Ngọc lần đầu tiên lần đầu mở ra!

"Cấn" quẻ đối Triệu Ngọc tới nói, tuyệt đối là một cái tốt nhất ký. Cấn quẻ vừa ra, liền đại biểu lấy hắn có hi vọng thu hoạch được mới phá án manh mối!

Thế nhưng là. . . Quẻ càn đâu?

Thông qua mấy lần tự mình thí nghiệm về sau, Triệu Ngọc đã ý thức được, cái này quẻ càn cũng không phải là đại biểu thiên tai nhân họa đại sự như vậy kiện, mà là theo một ý nghĩa nào đó tổ hợp quẻ! Trong đó đã bao hàm khôn, cấn, ly, khảm chờ. . .

Một khi mở ra quẻ càn, đã nói lên hắn sắp tao ngộ đại lượng kỳ ngộ, đủ vị kỳ ngộ vô tận. . .

Bất quá, cực kỳ có ý tứ chính là, hiện tại mở ra, lại là một cái càn cấn quẻ, cấn chữ mở tại càn chữ phía trước, như vậy. . . Cái này lại nói rõ cái gì đâu?

Nhớ kỹ ban đầu ở tướng quân lĩnh thời điểm, hắn mở ra bất quá là một cái Cấn Càn quẻ, liền đại phá Kim Phật án! Như vậy. . . Hiện tại mở ra càn cấn quẻ, đây có phải hay không là nói rõ, hắn hôm nay, sẽ phá một cái siêu cấp đại án đâu?

Triệu Ngọc càng nghĩ càng hưng phấn, đã sớm đem vừa rồi bạo tạc không hề để tâm, vì có thể làm tốt đầy đủ chuẩn bị, hắn lập tức lại đem phó bản kỳ ngộ kiểm tra một hồi. Phát hiện phó bản kỳ ngộ chỉ thị thời gian, chính là buổi sáng 10 điểm nửa, khoảng cách bây giờ còn có chút thời gian.

Triệu Ngọc hưng phấn không phải là không có lý do, từ hắn mấy ngày nay liên tục mở ra cấn quẻ đến xem, hắn hiện tại tra án phương hướng, hắn là đúng!

Cho nên, chiếc này màu lam Bắc Đẩu tinh bên trong, nói không chừng thật có thể tìm tới thứ gì. . .

Vân vân. . .

Vừa nghĩ tới ô tô, Triệu Ngọc suy nghĩ lập tức lại bay đến lúc trước video theo dõi bên trong, lúc ấy, bởi vì camera được đặt ở Thôi Lệ Châu cùi chỏ bên trên, cho nên, hắn rõ ràng xem đến xe nội bộ hình tượng.

Hắn nhớ đến lúc ấy. . . Ngay tại ghế lái phụ vị bên trên, giống như đặt vào một cái thứ gì. . .

Thứ gì tới?

Một mặt nhớ lại, Triệu Ngọc một mặt ghé vào chỗ ngồi kế bên tài xế cẩn thận tìm kiếm, kết quả, hắn rất nhanh từ xe tọa hạ mặt tìm được một trương dài nhỏ đầu biên lai đơn.

Nhặt được trong tay nhìn kỹ, nguyên lai đây là một trương pos ký mua đơn, là sử dụng thẻ ngân hàng thanh toán về sau bằng chứng.

Theo lý thuyết, một trương phổ thông ký mua đơn cũng không có cái gì ly kỳ, thế nhưng là, Triệu Ngọc vẻn vẹn nhìn thoáng qua, con mắt liền bỗng dưng phát sáng lên.

Nhưng gặp biên lai trên cùng thương hộ danh xưng được, vậy mà viết Tấn Bình thị hạnh phúc viện dưỡng lão chữ.

Ai?

Viện dưỡng lão?

Kỳ quái, tại Thôi Lệ Châu trên ô tô, tại sao có thể có một trương viện dưỡng lão ký mua đơn đâu?

Mang tò mò mãnh liệt, Triệu Ngọc cẩn thận nhìn xuống, nhưng gặp trương này ký mua đơn ngày khoảng cách hiện tại rất gần, không vượt qua được một tuần lễ bộ dáng.

Mà khi hắn xem đến phần sau giao dịch kim trán về sau, càng là kinh ngạc không khép miệng được, nhưng gặp tờ đơn bên trên giao dịch kim ngạch, vậy mà đạt đến 17 vạn nhiều!

Không thể nào?

Cái gì viện dưỡng lão, có thể sang sổ 17 vạn đâu?

Cái này. . . Trong này khẳng định có mờ ám a?

Chẳng lẽ. . . Là Thôi Lệ Châu lợi dụng viện dưỡng lão rửa tiền? Hay là, là cùng viện dưỡng lão có cái gì hoạt động?

Cái này Thôi tiểu thư thật đúng là một cái kỳ hoa phi tặc, hoặc là bệnh viện tâm thần, hoặc là viện dưỡng lão, con đường của nàng thật đúng là dã không thể lại dã!

Triệu Ngọc lại đi xuống nhìn một chút, tại kí tên ngăn bên trên không có bất kỳ cái gì chữ viết, ngoại trừ một chút thương hộ số hiệu cùng đơn đặt hàng hào bên ngoài, rốt cuộc nhìn không ra những vật khác.

Mặc dù, hắn không cách nào xác định, trương này ký mua đơn khẳng định là thuộc về Thôi Lệ Châu. Thế nhưng là, liền xông thương hộ danh xưng đặc thù, cùng kia 17 vạn khoản tiền lớn, hắn cũng cảm thấy mình có cần phải tra bên trên tra một cái.

Thế là, đang cùng Lý Lạc Vân cùng Ngô Tú Mẫn sau khi trao đổi, Triệu Ngọc quyết định hiện tại liền đến cái này hạnh phúc viện dưỡng lão đi một chuyến.

Lý Lạc Vân tán đồng Triệu Ngọc quan điểm, lúc này biểu thị, nguyện ý phái ra một đội nhân mã, nghe theo Triệu Ngọc điều khiển.

"Tạm biệt!" Triệu Ngọc vội vàng khoát tay, sau đó nắm ở Lý Lạc Vân bả vai, đối với hắn nhỏ giọng nói, "Người ta cũng không muốn rồi! Nếu như ngươi thật muốn giúp ta, vậy liền cho ta đến một khẩu súng đi!"

. . .

Chương 588: Chương 588: Quý tộc viện dưỡng lão

Chương 588: Quý tộc viện dưỡng lão

Nửa đêm ba điểm, chính là cực kỳ trời tối người yên thời điểm.

Trên bầu trời trời u ám, khiến đêm tối không ánh sáng, đen kịt một màu.

Triệu Ngọc, Lý Lạc Vân, Nhiễm Đào, Tằng Khả, Ngô Tú Mẫn còn có cái kia tặc đời thứ hai Mã Lão Đán, tất cả đều cưỡi một cỗ cảnh sát điều tra xe, đi tới hạnh phúc viện dưỡng lão tường viện bên cạnh.

Lúc đầu, Triệu Ngọc muốn đặc biệt điều tổ độc lập để hoàn thành, thế nhưng là cân nhắc liên tục về sau, hắn vẫn là đem Lý Lạc Vân cùng Mã Lão Đán cũng mang theo tới.

Sở dĩ mang lên hai người kia, ngoại trừ bọn hắn có thể giúp một tay bên ngoài, Triệu Ngọc còn lưu lại một cái tâm nhãn.

Trải qua mấy lần trước cùng cấp tốc án giết người tiếp xúc, hắn phát hiện hung phạm luôn luôn có thể nhanh cảnh sát một bước hoàn thành phạm tội. Cho nên, hắn không thể không hoài nghi hung thủ tại cảnh sát bên này có nội ứng, chính là bởi vì bọn hắn có thể sớm nhận được tin tức, mới có thể lần lượt được như ý.

Bởi vậy, Triệu Ngọc đem Lý Lạc Vân cùng Mã Lão Đán hai cái này người biết chuyện mang đến, tự nhiên là không muốn để cho tin tức tiết

ra ngoài. Một khi áo khoác nam những người kia biết được viện dưỡng lão sự tình, nói không chừng lại sẽ làm ra cái gì gợn sóng!

Đừng quên mình hôm nay thế nhưng là mở ra quẻ càn, cho nên vô luận làm chuyện gì, vẫn là cẩn thận mới là tốt thật tốt.

Ken két. . .

Còn chưa xuống xe, Triệu Ngọc liền đem Lý Lạc Vân cho hắn một cây súng lục kéo ra thương xuyên, làm tốt xuất phát chuẩn bị.

"Triệu tổ trưởng. . ." Lý Lạc Vân mặc dù không nghi ngờ Triệu Ngọc năng lực, thế nhưng là đối mặt trước mắt viện dưỡng lão, hắn vẫn là không cách nào cho rằng, Thôi Lệ Châu nhất định trốn ở chỗ này. Thế là, đang hành động trước đó, hắn lần nữa đối Triệu Ngọc đưa ra đề nghị, "Bằng không, chúng ta vẫn là theo chính quy con đường làm việc đi! Ta giấy chứng nhận đều mang đâu! Chỉ cần đem viện dưỡng lão người phụ trách tìm ra, chúng ta liền có thể làm rõ ràng!"

"Không được!" Triệu Ngọc quả quyết nói, "Thôi Lệ Châu cẩn thận như vậy, có lẽ chúng ta nhấn một cái chuông cửa, nàng liền đã biết! Chúng ta nhất định phải áp dụng không phải chính quy biện pháp mới được! Tằng Khả, Ngô tỷ, hai ngươi lưu tại nơi này phối hợp tác chiến chúng ta, những người khác cùng ta đi vào tìm kiếm."

"Tổ trưởng, cái này viện dưỡng lão diện tích không nhỏ, chúng ta đi vào về sau, đi chỗ nào tìm đi?" Nhiễm Đào nhíu mày hỏi, "Mà lại, môn cũng mở không ra a?"

"Môn không cần lo lắng! Ta mang theo cao thủ đâu!" Triệu Ngọc vỗ vỗ Mã Lão Đán, "Sau khi đi vào, chúng ta thẳng đến hồ sơ của bọn họ thất, đi thăm dò đối một chút ký mua đơn bên trên tin tức, nhìn xem Thôi Lệ Châu đem tiền hoa tới nơi nào?"

"Chờ một chút. . ." Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa muốn động thân, Tằng Khả chợt gọi hắn lại, "Tổ trưởng, không cần đi cái gì phòng hồ sơ! Hệ thống đều là kết nối lấy, ta đã hack vào đi! Ngươi nhìn. . ."

A?

Triệu Ngọc quên phía bên mình còn có một vị Hacker cao thủ đâu, vội vàng tiến lên xem xét Tằng Khả tra được tin tức.

"Ta dựa vào!" Nhiễm Đào nhìn mấy lần, nhất thời kinh ngạc nói, "Náo loạn nửa ngày, nơi này cũng không phải là viện dưỡng lão a! Các ngươi nhìn. . . Nơi này, còn có nơi này, không có nhỏ hơn 10 vạn khoản đâu! Cái này. . . Đây rốt cuộc là cái gì địa phương?"

"Nha. . . Ta nhớ ra rồi!" Lý Lạc Vân vỗ trán một cái, nói với mọi người nói, " ta nói như thế quen tai đâu! Ta trước kia nghe người ta nhắc qua, nói có người tại Tấn Bình xây dựng một tòa quý tộc viện dưỡng lão, tới đây dưỡng lão người đều có thể được đến quý tộc phục vụ, giá cả cũng cao đến quá đáng! Chẳng lẽ. . . Bọn hắn nói, chính là chỗ này?"

"Ông trời của ta, một năm hơn 10 vạn phí tổn sao?" Ngô Tú Mẫn sợ hãi thán phục, "Kia phải là như thế nào phục vụ a? Người bình thường khẳng định ở không dậy nổi!"

"Không phải!" Lý Lạc Vân lắc đầu, "Ta nghe nói, hơn 10 vạn hoặc là một cái quý, hoặc là liền là một tháng! Nơi này mỗi người đều có mình tư nhân bác sĩ cùng vật lý trị liệu sư, nếu là ta nhớ không lầm, trong này còn có một cái xa hoa sân đánh Golf đâu!"

"Ohh my Thiên!" Tằng Khả líu lưỡi, chỉ vào trên máy vi tính số liệu nói, "Trên trương mục biểu hiện, ở chỗ này chí ít ở hơn 100 vị lão nhân, kẻ có tiền thật nhiều a!"

"Còn không phải sao!" Lý Lạc Vân gật đầu, "Ta còn nghe nói, có rất

nhiều kẻ có tiền thậm chí không tới dưỡng lão tuổi tác, còn thường thường ở tiến đến hưởng thụ một chút đâu! Không cầu tốt nhất, chỉ cầu quý nhất!"

"Nếu là nói như vậy mà nói. . ." Nhiễm Đào sờ lên cái ót , đạo, "Cái kia ngực lớn muội tử, nói không chừng thật đúng là sẽ trốn ở chỗ này đâu! Tằng Khả, ngươi tranh thủ thời gian điều tra thêm, có tên của nàng sao?"

"Không có!" Tằng Khả nhanh chóng đập máy tính, "Bất quá, ta có thể căn cứ ký mua đơn bên trên số hiệu, đem nàng giao khoản cụ thể tin tức điều tra ra! Ầy , có rồi. . ."

Triệu Ngọc cúi đầu xem xét, nhưng thấy phía trên biểu hiện ra một cái "606" chữ số phòng mã, Tằng Khả đem nên gian phòng tin tức điều ra về sau, nhưng gặp một cái lão niên nam tử ảnh chụp thình lình xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Mọi người cẩn thận phân biệt một chút, nhưng gặp nam tử này mặc dù đã cao tuổi, nhưng là hình dạng dáng dấp mười phần xuất chúng. Chỉ bất quá, ai cũng chưa từng gặp qua người này.

Tằng Khả vội vàng mở ra một cái khác máy tính cửa sổ, đem nên nam tử danh tự cùng giấy chứng nhận dãy số đưa vào, muốn tìm được tin tức của hắn.

Kết quả, máy tính biểu hiện, người này giấy chứng nhận dãy số đều là vô hiệu.

"Lý đội trưởng nói không sai, " Tằng Khả nói, "Căn cứ giao dịch ghi chép biểu hiện, có người cho hắn dự chi hơn 17 vạn dưỡng lão tiền nằm bệnh viện, mà cái này 17 vạn bất quá là ba tháng phí tổn mà thôi!"

"Ông trời của ta, 17 vạn cho ta, ta đều có thể chu du thế giới đi!" Mã Lão Đán chen miệng nói, "Bạch bạch đưa cho viện dưỡng lão thật sự là

đáng tiếc! Chúng ta Thôi tiểu thư cũng thật sự là lợi hại, nàng vậy mà sớm để mắt tới cục thịt béo này! Nơi này khắp nơi đều có phú ông người giàu có gia thuộc, không cần phải nói, nàng khẳng định ở chỗ này mò được không ít chỗ tốt! Bất quá. . . Ta cảm thấy, Thôi Lệ Châu chưa chắc thực sẽ trốn ở chỗ này a?"

Chậc chậc. . .

Mã Lão Đán kiểu nói này, Triệu Ngọc cũng là có chút nhụt chí. Ngay từ đầu, hắn chỉ cho là Thôi Lệ Châu cùng viện dưỡng lão có cái gì không thể cho ai biết hoạt động! Hoặc là rửa tiền, hoặc là liền là viện dưỡng lão giúp nàng đi đường loại hình.

Nhưng bây giờ xem ra, kia 17 vạn bất quá là một bút phổ thông dưỡng lão phí, thật sự là thế giới chi lớn, không thiếu cái lạ!

Triệu Ngọc yên lặng ở trong lòng nhắc tới, đến tương lai mình có thời gian, không bằng cũng làm một cái dạng này viện dưỡng lão chơi chơi, bảo đảm rất có tiền đồ!

Bất quá, đã hiện tại đã binh lâm thành hạ, bọn hắn tự nhiên không có lâm trận lùi bước lý do. Mặc kệ kết quả như thế nào, bọn hắn cũng đều muốn đi vào xem xét một phen.

Mà lại, đã ký mua đơn xuất hiện tại Thôi Lệ Châu trên xe, như vậy tại 606 gian phòng ở vị lão nhân này, nói không chừng sẽ cùng Thôi Lệ Châu nhấc lên quan hệ thế nào!

Nếu như kia 17 vạn là Thôi Lệ Châu giao phó, như vậy càng thêm nói rõ, nàng cùng lão nhân này quan hệ không ít.

Cho nên, vô luận như thế nào, đều muốn tra ra cái mánh khóe mới được.

Chuẩn bị thỏa đáng về sau, Triệu Ngọc bọn người rốt cục xuất phát. Lại

xuất phát trước đó, vì không còn giẫm lên vết xe đổ, Triệu Ngọc còn sớm sử dụng một cái trong vòng 10 ngày trì hoãn máy dò.

Có vật này, hắn liền có thể tùy thời lưu ý đến bên người thiết bị điện tử, cũng vì an toàn của mình nhiều hơn một phần bảo hộ.

Lần này, bởi vì đạt được Lý Lạc Vân trợ giúp, chẳng những Triệu Ngọc trong tay có súng, Nhiễm Đào đồng dạng đạt được một thanh.

Bốn người từ viện dưỡng lão trên tường rào lật ra đi vào, sau đó thẳng đến trung tâm cao ốc. Trước đó, Tằng Khả đã lấy được viện dưỡng lão kiến trúc đồ, đợi bọn hắn sau khi tiến vào, liền bắt đầu vì bọn họ chỉ đường.

Lý Lạc Vân cùng Nhiễm Đào mặc dù tại một tuyến công việc nhiều năm, nhưng xưa nay không có làm qua loại này chuyện trộm gà trộm chó, lập tức lộ ra cực kì khẩn trương. Mà Triệu Ngọc cùng Mã Lão Đán liền hoàn toàn ngược lại, hai người này thế nhưng là trong đó trong tay hành gia, lập tức đi được ung dung không vội, không bao lâu liền chui vào tiến trong đại lâu.

Trên đại lầu khóa cửa tất cả đều ngăn không được kỹ thuật nhất lưu Mã Lão Đán, bốn người sau khi đi vào, thậm chí ngay cả thang lầu đều không đi, trực tiếp sử dụng thang máy thẳng tới tầng 6.

Nơi này không hổ là đỉnh cấp viện dưỡng lão, liền ngay cả trong đại sảnh đều là rường cột chạm trổ, tráng lệ, quả thực liền theo vào hoàng cung.

Từ giữa cách về khoảng cách đó có thể thấy được, mỗi cái diện tích của căn phòng cũng tất nhiên phi thường to lớn, thật sự là cực điểm xa hoa, đế vương phái đoàn.

606. . . 606. . .

Bốn người rón rén đi tới 606 cửa phòng, đợi nhìn thấy cửa phòng áp dụng chính là cao cấp khóa điện tử về sau, Mã Lão Đán không khỏi nhíu nhíu mày, nhỏ giọng nói ra:

"Các cảnh sát a, nếu muốn đánh mở cái này, ta phải cần chút hồi nhỏ ở giữa!"

"Bao lâu thời gian?" Triệu Ngọc vội hỏi.

"Không biết, không riêng gì thời gian sự tình, có thể hay không mở ra còn hai chuyện đây!" Mã Lão Đán bất đắc dĩ lắc đầu, "Loại này khóa điện tử là loại hình mới nhất, thị trường của chúng ta bên trên không có xứng đôi!"

"Kia. . ." Lý Lạc Vân ngồi thẳng lên nói, "Bằng không, chúng ta vẫn là trực tiếp đi tìm gác cổng đi! Chúng ta là cảnh sát, bọn hắn sẽ không không cho!"

"Nếu không. . . Trực tiếp dùng xà beng cạy mở?" Nhiễm Đào làm cái nạy ra đồ vật động tác.

"Được rồi, vẫn là xem ta đi!"

Triệu Ngọc quyệt miệng nói một câu, lập tức từ trong đầu ấn mở một cái vạn năng giải tỏa khí.

Lúc đầu, Triệu Ngọc con muốn nhân cơ hội cài bức, để cái này ba người mở rộng tầm mắt đâu! Ai ngờ, khi hắn đem vạn năng giải tỏa khí tác dụng tại khóa điện tử bên trên về sau, hệ thống đạo cụ chợt nhắc nhở nó, nên đạo cụ vô hiệu.

Vô hiệu?

Không thể nào?

Cái này vạn năng giải tỏa khí dụng qua bao nhiêu lần, vạn sự vạn linh, làm sao hôm nay muốn trang bức, lại vô hiệu đây?

Nha. . . Triệu Ngọc lúc này mới thình lình lĩnh ngộ, vội vàng đưa tay ấn xuống một cái chốt cửa. Kết quả, kia cửa phòng ứng thanh mà mở!

Náo loạn nửa ngày, cái này cửa phòng bản thân liền là mở!

Bốn người hai mặt nhìn nhau, Triệu Ngọc thì đẩy cửa đi vào.

Gian phòng bên trong quả nhiên đồng dạng khí phái xa hoa, to đến không hợp thói thường, thậm chí tại góc tường còn trưng bày xoa bóp ghế dựa cùng một chút máy tập thể dục. Nhưng mà, Triệu Ngọc vừa mới vào đi, liền lập tức phát hiện —— dị trạng!

. . .

Chương 589: Chương 589: Vô gian đạo

Chương 589: Vô gian đạo

Kỳ thật, sớm tại vừa rồi mọi người thương lượng làm sao cạy mở khóa điện tử thời điểm, Triệu Ngọc cũng đã cảm giác được chỗ đó rất không thích hợp mà.

Ở trong đầu hắn máy thăm dò trên màn hình, rõ ràng biểu hiện ra, trước đó nhắm ngay 606 gian phòng camera, đã thay đổi phương hướng!

Kể từ đó , tương đương với tại nên cửa phòng khu vực, xuất hiện một mảnh điểm mù.

Nhìn thấy cái hiện tượng này, cho Triệu Ngọc cảm giác đầu tiên, liền là camera bị người động đậy, mà động qua camera người rất có thể liền là Thôi Lệ Châu!

Không chừng, Thôi Lệ Châu lợi dụng viện dưỡng lão gian phòng này che giấu mình, vì không bị ngoại nhân nhìn thấy, cho nên mới thay đổi camera.

Bởi vậy, tại phát hiện cửa không có khóa về sau, hắn cái thứ nhất vọt vào, liền là muốn xem một chút, Thôi Lệ Châu đến cùng có hay không tại nơi này?

Ai ngờ, khi hắn đi vào gian phòng chỗ sâu về sau, không ngờ nhìn thấy hoàn toàn tương phản một màn.

Trong phòng ngủ đèn bàn là sáng, Triệu Ngọc có thể rõ ràng xem đến, ngay tại giường chiếu bên cạnh trên mặt đất, vậy mà nằm một nữ nhân!

Nữ nhân kia thân thể mập mạp cồng kềnh, nằm trên mặt đất như cái cầu đồng dạng. Nàng mặc một thân hộ công trang phục, đang nằm trên mặt đất không nhúc nhích, tựa hồ là bị người đánh ngất xỉu!

Không được!

Thình lình ở giữa, Triệu Ngọc bỗng nhiên ý thức được nguy hiểm, vội vàng nâng lên thương, phòng nghỉ ở giữa chỗ sâu ngắm đi.

Bên tay phải có một cái chỗ rẽ, Triệu Ngọc vừa mới chuyển qua góc tường, liền sợ hãi nhìn thấy, nơi đó vậy mà đối diện đứng vững hai người! !

Gần phía trước một chút, chính là một người có mái tóc tán loạn, cái đầu nhỏ bé lão nhân. Người này chẳng những người mặc áo ngủ, mà lại miệng còn bị băng dán cuốn lấy.

Mà tại phía sau lão nhân, thì đứng thẳng một cái đầu báo mắt hổ, thân hình cao lớn nam tử.

Ngay tại kia ngắn ngủi một nháy mắt, Triệu Ngọc liền đã nhận ra, cái này bị chế trụ lão nhân, chính là nên chủ nhân của gian phòng, trên tấm ảnh lão đầu kia.

Mà đứng tại lão đầu sau lưng nam tử này, hắn nhưng chưa từng thấy qua.

Triệu Ngọc cảm giác, có thể là mình vào nhà thời điểm làm ra vang động, giờ phút này, nam tử này đã có chỗ chuẩn bị, hắn dùng kìm sắt cánh tay ghìm chặt lão nhân, thân thể hoàn toàn giấu ở lão nhân đằng sau.

Cái này. . .

Triệu Ngọc vẫn là lần đầu gặp được dạng này con tin sự kiện,

Mặc dù cầm trong tay thương, nhưng trở ngại thương pháp của mình không cho phép, cho nên ngay đầu tiên không dám mạo hiểm nhưng nổ súng.

"Tổ trưởng... Cái này tình huống như thế nào?" Nhiễm Đào mới vừa tiến vào gian phòng, từ vị trí của hắn chỉ có thể nhìn thấy Triệu Ngọc, mà không nhìn thấy bên trong cưỡng ép hiện trường.

Kết quả, nghe được cổng lại tiến đến người, nam tử kia lập tức nâng lên cánh tay phải, trực tiếp liếc về Triệu Ngọc!

Móa!

Không nghĩ tới, trong tay người này vậy mà cũng có súng...

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, theo phù một tiếng, trải qua dụng cụ giảm thanh đạn thẳng đến Triệu Ngọc mà tới. May mắn Triệu Ngọc phản ứng rất nhanh, mặc dù khoảng cách tương đối gần, hắn vẫn là lách mình tránh đi.

Bất quá, bởi vì tránh né vội vàng, hắn đặt mông đưa tại trên mặt đất.

Nam tử cầm súng rất rõ ràng là cái dùng thương cao thủ, đang bức lui Triệu Ngọc đồng thời, lập tức nhô ra cánh tay, ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn một chút, trực tiếp hướng Nhiễm Đào bắn tới!

Nhiễm Đào nhìn thấy Triệu Ngọc ngã xuống đất, không khỏi sửng sốt một chút, hoàn toàn nghĩ không ra sẽ có người hướng hắn nổ súng, căn bản ngay cả nửa chút phản ứng đều không có.

Bất quá, bởi vì một thương này là mù mở, đạn cũng là không có đoan chắc phương hướng, dán Nhiễm Đào bả vai bay ra ngoài.

A!

Phía sau Mã Lão Đán giật nảy mình, vội vàng ôm đầu trốn đến trong hành lang đi.

Lý Lạc Vân cũng là giật nảy cả mình, lập tức một cái ngư dược vọt tới trên mặt đất, sau đó hướng trong phòng ngủ nổ súng.

Phanh...

Lý Lạc Vân súng ngắn nhưng không có ống giảm thanh, to lớn tiếng súng thình lình vang lên, chấn động đến đầy hành lang đều là tiếng vang. Nhiễm Đào lúc này mới thình lình bừng tỉnh, đồng dạng giơ súng phản kích.

Không được!

Trong điện quang hỏa thạch, Triệu Ngọc vẫn là bằng nhanh nhất tốc độ làm ra phản ứng. Nếu quả thật từ nơi này triển khai một trận bắn nhau, hậu quả không thể nghi ngờ là hắn không muốn nhìn thấy. Trong phòng ngủ, trên mặt đất nằm một cái, lưu manh trong tay còn nắm cả một cái, nếu như đánh nhau, vô cùng có khả năng thương tới vô tội.

Không được!

Súng ngắn không có mắt, nhất định phải sử dụng trực tiếp nhất phương pháp mới tốt.

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc không chút do dự giây mở một cái ẩn hình áo chống đạn ra, sau đó trực tiếp từ dưới đất luồn lên, lao thẳng tới

lưu manh mà đi.

Lưu manh vạn không nghĩ tới Triệu Ngọc sẽ như thế dữ dội, biết rõ có súng, còn xông về phía trước? Có phải hay không ngốc?

Lưu manh trực tiếp một thương băng tại Triệu Ngọc trên thân, kết quả, Triệu Ngọc rốt cục trang bức thành công, hắn lông tóc không thương vọt tới trước mặt, sau đó một quyền đánh vào trên mặt của đối phương.

Đông...

Lưu manh bị đánh ngã xuống đất, chưa từ bỏ ý định hắn lại bắn liên tục hai phát, tất cả đều đánh trên người Triệu Ngọc. Triệu Ngọc lại mỉm cười, một thương đáp lễ tới, chính giữa lưu manh đùi phải.

Chống đỡ gần xạ kích đạn uy lực to lớn, tại lưu manh trên đùi tuôn ra một cỗ huyết hoa.

A...

Lưu manh một tiếng rú thảm, Triệu Ngọc thì đi lên liền là một cước, hung ác đá vào mặt của hắn bên trên, đem nó đá ngất tới.

"Không được nhúc nhích!" Nhiễm Đào cực nhanh vọt tới trước mặt, hai tay nắm súng ngắn nhắm chuẩn.

Kết quả, ngay tại một sát na này ở giữa, một cái khiến ai cũng chuyện không nghĩ tới phát sinh.

Nhưng gặp vừa rồi cái kia bị lưu manh chế trụ lão nhân, tại xé mở ngoài miệng băng dán về sau, vậy mà hai chân nhảy một cái, làm một cái cùng Nhiễm Đào giống nhau như đúc cầm súng động tác, trong miệng hắc hắc hô một tiếng:

"Không được nhúc nhích! Hắc hắc..."

Cái này. . .

Triệu Ngọc quay đầu cùng Nhiễm Đào liếc nhau, hai người ánh mắt không khỏi tất cả đều chuyển hướng lão nhân này. Ai ngờ, nhìn thấy Nhiễm Đào quay đầu, lão nhân vậy mà cũng chuyển xuống đầu.

"Đội trưởng, ngươi không sao chứ?" Nhiễm Đào nhìn thấy vừa rồi Triệu Ngọc vọt mạnh một màn, lo lắng hỏi một câu.

Kết quả, Triệu Ngọc còn chưa trả lời, lão nhân kia vậy mà cười hắc hắc, đồng dạng xông Triệu Ngọc hỏi: "Đội trưởng, ngươi không có sự tình a? Hắc hắc hắc..."

Nhiễm Đào nuốt khô ngụm nước bọt, lão nhân này bắt chước tú lập tức để vừa rồi bắn nhau, trở nên dị thường kỳ hoa. Xem ra, lão nhân này thần kinh tựa hồ không lớn bình thường!

Lúc này, Lý Lạc Vân cũng cầm súng ngắn lao đến, đợi nhìn thấy lưu manh đã hôn mê, Triệu Ngọc cũng bình yên vô sự về sau, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Ai ngờ, Lý Lạc Vân vừa mới tiến lên, Triệu Ngọc lại bỗng nhiên đem họng súng nhắm ngay Lý Lạc Vân, sau đó quát to một tiếng: "Đừng nhúc nhích!"

A! ?

Triệu Ngọc cử động, mọi người giật nảy cả mình.

"Triệu tổ trưởng, ngươi... Đây là ý gì?" Lý Lạc Vân mặt mũi tràn đầy nghi hoặc.

"Tổ trưởng, sao... Thế nào?" Nhiễm Đào cũng là phi thường không hiểu.

"Tổ trưởng, ngươi thế nào?" Ai ngờ, lão nhân kia lại còn đang bắt chước Nhiễm Đào.

"Nhiễm Đào! Giao nộp hắn thương! Nhanh!" Triệu Ngọc hét lớn một tiếng, Nhiễm Đào lúc này mới ý thức được, Triệu Ngọc cũng không phải là nói đùa, vội vàng đi qua, đem Lý Lạc Vân súng ngắn đoạt lấy.

Lão nhân kia cũng nghĩ học Nhiễm Đào động tác, Nhiễm Đào thực sự chê hắn vướng bận, trực tiếp đem hắn đẩy ra.

"Ngươi... Các ngươi khi dễ người, ta không cùng các ngươi chơi... Ô ô ô..." Ai ngờ, lão nhân kia vậy mà cùng tiểu hài tử, ngồi dưới đất xóa lên nước mắt...

"Ta đi... Các ngươi đây là... Hát cái nào ra?" Lúc này, đứng tại cổng Mã Lão Đán cũng là bị một màn trước mắt kinh ngạc đến ngây người.

"Lý đội trưởng, " Triệu Ngọc dùng thương chỉ vào Lý Lạc Vân, "Sự thật đã lại rõ ràng bất quá! Ngươi cùng cấp tốc án giết người hung thủ, là thế nào liên hệ?"

"Triệu tổ trưởng, ngươi đây là ý gì?" Lý Lạc Vân một mặt vô tội, "Ngươi có phải hay không có cái gì hiểu lầm a?"

"Hiểu lầm?" Triệu Ngọc lạnh lùng nhìn thấy Lý Lạc Vân nói, "Chuyện cho tới bây giờ, ngươi còn không thừa nhận sao? Ngươi cũng nhìn thấy người này vừa rồi nổ súng bộ dáng, người này cùng tại trong ngõ hẻm bị tạc người chết kia người, rất rõ ràng đều là sát thủ chuyên nghiệp!"

"Sát thủ chuyên nghiệp?" Nhiễm Đào trừng to mắt, "Chẳng lẽ, những người này liền là cấp tốc án giết người thủ phạm thật phía sau màn? Những người bị hại kia, đều là bị bọn hắn giết chết?"

"Lý đội trưởng, " Triệu Ngọc nói, "Ta một mực kỳ quái, vì cái gì cấp tốc án giết người hung thủ, mỗi một lần đều có thể đi đến cảnh sát phía trước đâu? Nguyên lai, là ngươi vô gian đạo diễn tốt!

"Ta mới vừa từ Thôi Lệ Châu nơi ở phát hiện một cái tiên tiến máy nghe trộm, nhưng quay người lại đi tìm, lại không tìm được!

"Còn có, đến viện dưỡng lão sự tình, chỉ có chúng ta mấy người biết!" Triệu Ngọc một chỉ té xỉu lưu manh, "Thế nhưng là, chúng ta chân trước vừa đến, sát thủ chuyên nghiệp cũng đến, trừ ngươi ở ngoài, nơi này đều là ta người, ngươi còn nói không phải ngươi mật báo sao?"

"Không... Không không không..." Lý Lạc Vân cấp tốc giải thích, "Ngươi nghĩ sai! Căn bản không phải ta, nếu như là ta, biết rõ các ngươi nhiều người như vậy, làm sao lại chỉ phái một cái sát thủ chuyên nghiệp tới đây chứ? Mà lại, thương của các ngươi cũng đều là ta cho a! Ta muốn hắc các ngươi, đừng giả bộ đạn chẳng phải là được rồi?"

Chậc chậc...

Lý Lạc Vân giải thích không phải không có lý, Triệu Ngọc lập tức không chắc.

"Không... Không đúng! Là lạ..." Đột nhiên, Nhiễm Đào nhớ ra cái gì đó, vội vàng đối Triệu Ngọc nhắc nhở: "Tổ trưởng, là lạ a! Chúng ta vừa rồi đánh cho náo nhiệt như vậy , ấn lý thuyết, bảo an hẳn là đã sớm tới a?"

Đúng a?

Một câu nhắc nhở Triệu Ngọc, vừa rồi tiếng súng mãnh liệt như vậy, nhưng vì cái gì bảo an còn chưa tới đâu?

Hỏng!

Triệu Ngọc một phát bắt được Lý Lạc Vân cổ áo, rống to: "Nguyên lai, ngươi sát chiêu còn tại đằng sau đâu!"

Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa nói xong một câu nói kia, nhưng gặp đang đứng tại cửa ra vào Mã Lão Đán, ngực bỗng nhiên bạo khởi một cỗ huyết hoa, người trong nháy mắt liền ngã trên mặt đất! ! !

. . .

Chương 590: Chương 590: Huyết chiến viện dưỡng lão

Chương 590: Huyết chiến viện dưỡng lão

A! ?

Thình lình nhìn thấy Mã Lão Đán trúng đạn ngã xuống đất, trong phòng ba người giật nảy cả mình. Triệu Ngọc lúc này mới ý thức được, cổng cái kia camera vì sao lại thay đổi vị trí.

Nguyên lai, sát thủ chuyên nghiệp cũng không phải là như gió áo nam như thế đơn độc hành động, tại nhà này viện dưỡng lão bên trong còn có bọn hắn đồng bọn!

Trong chốc lát, Triệu Ngọc rốt cuộc không lo được Lý Lạc Vân vấn đề, hắn thấy một lần Mã Lão Đán trúng đạn, lập tức quên mình hướng phía cửa phóng đi.

"A? Tổ trưởng... Đừng a..."

Chợt nhìn đến Triệu Ngọc vọt thẳng đến hành lang, Nhiễm Đào dọa đến sợ hãi thất sắc, hắn thấy, Triệu Ngọc loại này điên cuồng biểu hiện quả thực liền cùng tự sát đồng dạng!

Quả nhiên, Triệu Ngọc vừa mới xông ra gian phòng, trong hành lang liền thình lình tiếng súng đại tác.

Nhưng mà, Triệu Ngọc nhưng căn bản không quan tâm, trực tiếp đưa tay đem Mã Lão Đán kéo lại. Mã Lão Đán trước ngực đã là một mảnh đỏ thắm, hắn che ngực rên thống khổ, lại là ngay cả kêu to khí lực cũng không có.

"Cái này. . ." Nhiễm Đào muốn xông tới, thế nhưng là lại sợ Lý Lạc Vân thật sự có quỷ, nhất thời gấp đến độ hoang mang lo sợ.

"Cho ta thương! Thương a!" Lý Lạc Vân la lớn, "Đều nói với các ngươi, ta không phải nội gian! Nhanh a!"

"Ừm... Tổ... Tổ trưởng..." Nhiễm Đào nhìn một chút Triệu Ngọc, muốn có được Triệu Ngọc mệnh lệnh. Nhưng mà, đương Triệu Ngọc đem Mã Lão Đán lôi trở lại về sau, vậy mà lần thứ hai xông về hành lang.

"Ông trời của ta, tổ trưởng... Điên rồi! Đúng là điên!" Nhiễm Đào mắt thấy Triệu Ngọc mất tung ảnh, rốt cuộc không lo được Lý Lạc Vân sự tình, mình vậy mà cầm hai thanh súng ngắn, cũng đi theo vọt tới.

Triệu Ngọc có ẩn hình áo chống đạn mang theo, hắn đương nhiên không sợ bị đạn đánh trúng! Hắn lo lắng duy nhất chính là, cái này áo chống đạn tiếp tục thời gian quá ngắn, nếu là không có thể tại hữu hiệu thời gian bên trong đem đối thủ cầm xuống, vậy sẽ phải lãng phí một cách vô ích!

Càng chết là, Triệu Ngọc phát hiện tại hành lang hai bên trái phải vậy mà đều có một địch nhân. Nếu như muốn đem hai địch nhân tất cả đều giải quyết, hắn nhất định phải nắm chặt thời gian mới được.

Thế là, xông ra gian phòng về sau, hắn dẫn đầu hướng bên tay phải địch nhân vọt tới, một bên xông một bên ngay cả bắn mấy phát...

Ầm! Phanh...

To lớn tiếng súng vang triệt hành lang, đinh tai nhức óc, trong hành lang rất nhiều cửa phòng phanh phanh mở ra.

"Làm gì nha đây là? Đêm hôm khuya khoắt không ngủ được đốt pháo chơi? Có hay không lòng công đức a?" Một vị tóc hoa râm lão nãi nãi đứng tại cổng hô,

"Còn tiếp tục như vậy, ta muốn các ngươi lui... Tiền... Ân..."

Phanh...

Một viên đạn sát chóp mũi của nàng bay qua, dọa đến lão thái thái ngay cả gậy chống đều ném đi, tranh thủ thời gian co rụt lại cái cổ lui về phòng, đem cửa phòng trùng điệp quan bế.

Cái khác mở cửa xem xét các gia đình cũng là như thế, đợi nhìn thấy trong hành lang chính là súng ống đầy đủ bắn nhau về sau, bọn hắn dọa đến la thất thanh, nhao nhao tránh về phòng của mình.

Triệu Ngọc vọt mạnh quá khứ, phát hiện bên tay phải ngay tại hướng hắn công kích, chính là một cái mọc ra râu quai nón nam tử, người này thương pháp cực chuẩn, mỗi một thương đều tinh chuẩn trúng đích Triệu Ngọc.

Thế nhưng là, chính vì hắn thương pháp tinh chuẩn, cho nên khi nhìn đến Triệu Ngọc vậy mà không việc gì về sau, kinh ngạc của của hắn trình độ cũng so với ai khác đều cao.

Sao... Làm sao có thể?

Hắn trừng tròng mắt nhìn thấy đao thương bất nhập Triệu Ngọc, trong lúc nhất thời có chút hoảng hốt, mắt nhìn thấy Triệu Ngọc đã vọt tới trước mặt, hắn lúc này mới quay người chạy trốn.

Triệu Ngọc thời gian cấp bách, lập tức đưa tay phanh phanh mấy súng bắn tới, khoảng cách gần như vậy xạ kích, hắn muốn đánh không trúng cũng khó khăn.

Theo phù một tiếng, đạn chính giữa người này phía sau lưng, to lớn lực trùng kích khiến cho râu quai nón lăng không bay lên, trùng điệp quẳng xuống đất!

Phanh...

Phanh...

Lúc này, trong hành lang lại lần nữa vang lên dày đặc tiếng súng.

Triệu Ngọc quay đầu nhìn lại, nhưng gặp Nhiễm Đào đã cùng bên tay trái địch nhân giao thủ, song phương đạn bay tứ tung, đánh cho dị thường kịch liệt.

Triệu Ngọc chính suy nghĩ có phải hay không chỗ xung yếu trở về trợ giúp Nhiễm Đào, nhưng lại tại lúc này, hắn chợt nghe được sau lưng truyền đến "Ken két" tiếng vang.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian quay đầu trở lại đến, nhưng gặp mới vừa rồi bị đạn đánh trúng râu quai nón, vậy mà ngửa mặt ngã xuống đất, đang dùng súng ngắn ngắm lấy Triệu Ngọc.

Chỉ bất quá, hắn đạn đã đả quang, bóp cò về sau chỉ có thể phát ra ken két không hưởng âm thanh.

Ta dựa vào!

Cái này cũng không đánh chết hắn a?

Nha... Áo chống đạn!

Triệu Ngọc nhìn thấy, râu quai nón quần áo nặng nề, rất có thể là mặc vào tránh đạn áo.

Râu quai nón mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, nhìn thấy súng ngắn không có đạn, nhanh lên đem tay vươn vào túi áo đi đổi đạn kẹp.

Hắc hắc hắc...

Triệu Ngọc giơ tay lên thương nhắm ngay hắn "Đương" hạ yếu hại, trong lòng nói chuyện, ngươi nha tổng sẽ không mặc vào chống đạn bên trong * quần a? Chuẩn bị kỹ càng đương thái giám đi! Ha ha ha...

Ken két...

Ai ngờ, Triệu Ngọc bóp hai lần, lại phát hiện súng lục của mình đạn vậy mà cũng đả quang!

Không thể nào?

Triệu Ngọc phiền muộn vô cùng.

Lúc đầu, kia râu quai nón đều đã nhắm mắt lại, cho là mình chết chắc! Đợi nghe được Triệu Ngọc súng ngắn cũng ken két không hưởng về sau, lúc này mới như nhặt được trùng sinh, tranh thủ thời gian tiếp tục móc băng đạn.

Con bà nó là con gấu!

Lý Lạc Vân chỉ là cho Triệu Ngọc một cây súng lục mà thôi, cũng không có cho hắn băng đạn, Triệu Ngọc không chỗ có thể đổi. Thế là, hắn mắng to một câu, trực tiếp đem súng lục hướng râu quai nón trên mặt ném đi!

Râu quai nón phản ứng cực nhanh, vừa nhấc cánh tay liền đem súng lục ngăn trở. Triệu Ngọc thì ngao một cuống họng vọt mạnh tới, nhấc chân liền đá!

Trong lòng vội vàng, râu quai nón cả súng ngắn mang băng đạn tất cả đều bị Triệu Ngọc đá bay . Bất quá, người này thân là sát thủ chuyên nghiệp, công phu tự nhiên không phải là dùng để trưng cho đẹp, lúc này một cái diều hâu xoay người từ dưới đất vọt lên, sau đó lao thẳng tới Triệu Ngọc mà tới.

Triệu Ngọc bay lên một cước, chính giữa người này bụng dưới, nhưng người này trọng quyền đồng dạng đánh trúng Triệu Ngọc bả vai. Hai người rút lui mấy bước về sau, lại lần nữa ra sức vọt tới trước, chiến tại một chỗ.

Cái này râu quai nón tiến công sáo lộ hòa phong áo nam không có sai biệt, tiến công tấn mãnh linh lực, chiêu chiêu chạy trí mạng yếu hại mà đi . Bất quá, bởi vì thiếu một thanh chủy thủ, Triệu Ngọc cùng hắn đánh vào một chỗ về sau, cũng không rơi xuống hạ phong, mặc dù mình liên tiếp trúng quyền, nhưng cũng để râu quai nón bỏ ra đại giới.

Râu quai nón hiển nhiên không ngờ đến, trước mắt cảnh sát vậy mà võ công như thế cao minh!

Người này dù sao cũng là phỉ, đánh mười cái hiệp về sau, tâm e sợ hắn liền đã manh động thoái ý, đợi dùng sức đem Triệu Ngọc đẩy lên một bên về sau, liền trực tiếp hướng 606 gian phòng phương hướng vọt tới.

Giờ này khắc này, 606 bên kia tiếng súng đã ngừng, đoán chừng bọn hắn đạn cũng đã đánh cho không sai biệt lắm! Nhưng gặp Nhiễm Đào đang cùng một cái mang theo mũ đen người chiến tại một chỗ, cái này mũ đen thân cao gần một mét chín, dáng người uy mãnh cao lớn, Nhiễm Đào rõ ràng không phải là đối thủ của hắn.

Đương Triệu Ngọc đuổi theo râu quai nón chạy đến thời điểm, Nhiễm Đào bị mũ đen một quyền nện bay ra ngoài, phía sau lưng nặng nề mà đâm vào trên tường.

Sau đó, mũ đen ung dung móc ra băng đạn, cho mình súng ngắn đổi lại mới đạn.

Đáng chết!

Triệu Ngọc khoảng cách nơi đó còn có năm sáu mét dáng vẻ, trong tay lại không có ứng tay vũ khí, căn bản là không có cách cứu được Nhiễm Đào.

Ai ngờ, ngay tại mũ đen sắp thời điểm nổ súng, 606 trong phòng lại phù một tiếng, dẫn đầu bắn ra một viên đạn tới. Đạn tới rất là đột nhiên, mũ đen căn bản là không có cách né tránh, đạn trực tiếp bắn trúng gương mặt của hắn!

A!

Mũ đen một tiếng rú thảm, thống khổ ngã trên mặt đất!

Một giây sau, nhưng gặp Lý Lạc Vân cầm một thanh mang theo ống giảm thanh súng ngắn cực nhanh từ trong nhà xông ra, lại phốc phốc bắn trúng ngã trên mặt đất mũ đen, khiến cho mũ đen trên thân tuôn ra vài luồng huyết hoa.

Cùng lúc đó, râu quai nón cũng đã vọt tới trước cửa, thình lình nhìn thấy trong đồng bạn thương ngã xuống đất, hắn tranh thủ thời gian tung người một cái bay vọt, muốn chạy tới cứu người.

Ai ngờ, tốc độ cực nhanh Triệu Ngọc sớm đã giết tới, hắn trước một cái ngư dược bổ nhào, trực tiếp đem râu quai nón ngã nhào xuống đất, lần thứ hai xoay đánh nhau.

Cùng lúc đó, Lý Lạc Vân xông ra gian phòng, đang muốn đi xạ kích cùng Triệu Ngọc đánh lẫn nhau râu quai nón. Ai ngờ, cái kia mũ đen mặc dù trúng thương, nhưng là cũng không trí mạng, hắn đưa tay trở lại một thương đến, chính giữa Lý Lạc Vân bả vai!

Lý Lạc Vân sau khi trúng đạn té ngã tại trong phòng, nhưng bên cạnh Nhiễm Đào chợt bạo khởi, trực tiếp nhào vào mũ đen trên thân, một tay bắt hắn lại súng ngắn, một tay liều mạng cùng nó đánh lẫn nhau.

Trong nguy cơ, Triệu Ngọc cũng là lâm vào một loại bạo cuồng trạng thái, hắn hết sức quơ nắm đấm, đánh cho râu quai nón hai tay hộ đầu, rơi thẳng hạ phong!

Thế nhưng là, cái này râu quai nón dù sao cũng là nghiêm chỉnh huấn luyện sát thủ, mặc dù Triệu Ngọc trọng quyền tăng theo cấp số cộng, nhưng trong lúc nhất thời không cách nào đem nó triệt để chế phục.

Mà lại, người này nhắm ngay cơ hội xoay người một cái lăn lộn, lại cùng Triệu Ngọc lăn tại một chỗ. Triệu Ngọc sớm đã tức giận, lúc này cái gì cũng không nghĩ, vậy mà cắn một cái tại hắn trên lỗ tai!

A... A a a...

Râu quai nón đau đến đập thẳng mặt đất, dưới tình thế cấp bách sử xuất một cỗ man lực, rốt cục đem Triệu Ngọc đẩy ra.

Kết quả, hắn vừa mới đẩy ra Triệu Ngọc, lại theo phù một tiếng, một viên đạn nghiêng phóng tới, chính giữa mặt của hắn! Theo một cỗ huyết hoa tuôn ra, râu quai nón trong nháy mắt khí tuyệt bỏ mình, hoàn toàn thay đổi.

A?

Triệu Ngọc ngẩng đầu nhìn lại, nhưng gặp máu me khắp người Lý Lạc Vân lảo đảo đứng người lên, sớm đã chuyển đổi im ắng súng ngắn họng súng, đem nó nhắm ngay bên cạnh mũ đen!

"Không... Không không không..."

Triệu Ngọc hét lớn một tiếng, lại vì lúc đã muộn, theo phù một tiếng, đạn chính giữa mũ đen huyệt Thái Dương, mũ đen nhất thời một mệnh ô hô!

. . .

Chương 591: Chương 591: Chân tướng

Chương 591: Chân tướng

Đáng chết!

Triệu Ngọc lúc đầu muốn lưu một người sống, thật không nghĩ đến, Lý Lạc Vân lại đem hai người tất cả đều đánh chết!

Chẳng lẽ... Hắn đây là muốn giết người diệt khẩu sao?

Hô hô...

Nhiễm Đào phí sức hất ra mũ đen thi thể, miệng lớn thở hổn hển.

Mà Lý Lạc Vân thì dựa lưng vào bả vai, dần dần hạ thấp thân thể, cuối cùng ngồi trên mặt đất, thống khổ thở hổn hển.

Lúc đầu, Triệu Ngọc còn muốn đi lên chất vấn một câu, nhưng chờ hắn đi vào trước mặt về sau, lúc này mới sợ hãi nhìn thấy, Lý Lạc Vân ngoại trừ bả vai trúng đạn bên ngoài, tại trên bụng của hắn, lại còn cắm một thanh cơ hồ cắm thẳng chuôi đao chủy thủ!

Cái này. . .

"Lý đội trưởng! Ngươi..." Triệu Ngọc vọt tới trước mặt, lúc này mới ý thức được cái gì.

Chính Lý Lạc Vân súng ngắn đã bị Nhiễm Đào cầm đi, hắn vừa rồi sử

dụng súng ngắn lại là một thanh im ắng súng ngắn, thanh thương này, hắn là thuộc về trong phòng tên sát thủ kia!

Trong phòng...

Hỏng...

Triệu Ngọc chợt nhớ tới, trong phòng còn có một sát thủ đâu! Mặc dù lúc trước hắn bị mình đá bất tỉnh, nhưng là không chừng lúc nào sẽ tỉnh!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian chạy vào trong phòng xem xét, sau khi đi vào lúc này mới sợ hãi nhìn thấy, tên sát thủ kia đã không nhúc nhích nằm ở trên giường ngủ, cái cằm của hắn hài bên trên có cái huyết động, hiển nhiên là bị Lý Lạc Vân cho dùng súng bắn chết!

Nha...

Triệu Ngọc rốt cục thấy rõ, rất có thể, là bọn hắn vừa rồi tại hành lang kịch chiến thời điểm, tên sát thủ này bỗng nhiên thức tỉnh, cùng Lý Lạc Vân phát sinh vật lộn.

Vật lộn bên trong, sát thủ đâm Lý Lạc Vân một chủy thủ, mà Lý Lạc Vân thì đoạt lấy hắn im ắng súng ngắn đem nó đánh chết tại trên giường!

Nhìn như vậy tới... Mình khẳng định là nghĩ sai, Lý Lạc Vân căn bản không phải cái gì nội gian, nội gian hắn là có khác người khác. Lý Lạc Vân cũng không phải giết người diệt khẩu, mà là lo lắng ba người bọn hắn không chịu nổi, cho nên mới muốn đem lưu manh đánh chết!

"Uy! Ngươi làm gì nằm tại trên giường của ta? Ta có bệnh thích sạch sẽ!" Lúc này, vị kia vui buồn thất thường lão nhân ngồi xổm ở người chết trước mặt, cùng người chết nghiêm túc nói, "Ngươi không nên ở chỗ này, nhanh... Nhanh xuống dưới! Ta còn phải đi ngủ cảm giác đâu..."

Lão nhân này...

Lý Lạc Vân...

Lý Lạc Vân không phải nội gian...

Đúng a!

Triệu Ngọc chợt nhớ tới,

Bọn hắn là tại đến hiện trường thời điểm, mới tao ngộ đến cái này ba cái sát thủ chuyên nghiệp! Nếu như Lý Lạc Vân thật mật báo, vậy những này sát thủ chẳng lẽ sẽ không sớm mai phục một chút, đánh bọn hắn một trở tay không kịp sao?

Thế nhưng là...

Nếu như Lý Lạc Vân không phải nội gian, vậy những này sát thủ vì cái gì cũng có thể tìm tới nơi này?

...

Nha...

Ta hiểu được!

Thình lình ở giữa, Triệu Ngọc rốt cục nghĩ đến một loại khác khả năng, hỏng, nếu quả thật như mình đoán như thế, vậy chuyện này hiển nhiên liền càng thêm khẩn cấp!

Giờ phút này, Triệu Ngọc một mặt cực nhanh suy tư suy đoán của mình, một mặt nhìn xem trong phòng đầy đất bừa bộn, một mảnh thảm liệt.

Lúc này, Mã Lão Đán che lấy lồng ngực của mình, chán nản nằm trên mặt đất, đã là thoi thóp. Trên sàn nhà khắp nơi đều là máu đỏ tươi, mà cái kia mập mạp hộ công, thì vẫn như cũ hôn mê...

"Lý đội trưởng, chịu đựng, chịu đựng a!" Nhiễm Đào từ cổng lớn tiếng la lên, sau đó xông Triệu Ngọc hô, "Tổ trưởng, tổ trưởng, chúng ta tín hiệu bị che giấu! Ta liên lạc không được Tằng Khả cùng Ngô Tú Mẫn! Điện thoại cũng không có tín hiệu! Ngươi mau nhìn xem..."

"Nha..."

Triệu Ngọc nhẹ gật đầu, vội vàng chạy về cổng.

Kỳ thật, sớm tại vừa rồi cùng sát thủ kịch chiến thời điểm, hắn liền đã thông qua máy thăm dò phát hiện, nơi này bị người sắp đặt màn hình điện tử che nghi, đã đem cả tòa đại lâu tín hiệu đều che đậy lại!

Bất quá, máy dò bên trên có thể rõ ràng phát hiện cái kia che đậy nghi sắp đặt vị trí, chỉ cần đem nó dỡ bỏ, nơi này che đậy liền sẽ tiêu trừ.

Triệu Ngọc ngồi xổm người xuống nhìn một chút Lý Lạc Vân, chủy thủ đâm trúng vị trí của hắn tại nơi bụng, nếu như không đem chủy thủ rút ra, hắn tạm thời hắn không có lo lắng tính mạng.

Thế nhưng là, Mã Lão Đán bộ ngực trúng đạn, cũng đã là nguy cơ sớm tối! Thế là, Triệu Ngọc mau đem một cái duy nhất thuốc cầm máu cho Mã Lão Đán sử dụng quá khứ, giúp hắn tạm thời ngừng lại máu.

"Nhiễm Đào!" Triệu Ngọc án lấy Nhiễm Đào bả vai dặn dò, "Ta biết che đậy nghi đặt tại chỗ nào, ngươi lấy được thương, thủ tại chỗ này, chờ một lúc che đậy tiêu trừ, ngươi liền tranh thủ thời gian báo cảnh cầu cứu, hiểu không?"

"Ừm... Thế nhưng là..." Nhiễm Đào hiển nhiên nghe không hiểu.

"Còn có, " Triệu Ngọc lại lần nữa dặn dò, "Ngươi hàng vạn hàng nghìn đem bên trong lão đầu kia tập trung vào, người này khẳng định đối với chúng ta cực kỳ trọng yếu! Hiểu không?"

"Nha... Thế nhưng là, ngươi đến cùng đi chỗ nào a?" Nhiễm Đào vẫn là không hiểu.

"Ta đi cứu Thôi Lệ Châu!" Nói xong, không đợi Nhiễm Đào có phản ứng, Triệu Ngọc nhặt lên mũ đen đã sắp xếp gọn băng đạn súng ngắn, bước nhanh hướng dưới lầu chạy tới.

"Cái gì... Thôi Lệ Châu? Tại sao lại toát ra Thôi Lệ Châu tới đâu? Cái này. . . Đến cùng... Ai..." Nhiễm Đào vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, mà Triệu Ngọc lại sớm đã mất tung ảnh.

Triệu Ngọc căn cứ ẩn hình máy thăm dò chỉ thị, rất nhanh tại lầu một trong hành lang tìm được cái kia công suất lớn điện tử tín hiệu che đậy nghi.

Cái này che đậy nghi rất rõ ràng là sát thủ chuyên nghiệp nhóm sắp đặt, vì chính là không cho trong lầu người báo cảnh. Giờ phút này, chỉ cần nhổ che đậy nghi, tín hiệu liền có thể khôi phục, Triệu Ngọc có thể lập tức liên hệ Tẳng Khả bọn người, tìm kiếm chi viện.

Nhưng mà, Triệu Ngọc suy đi nghĩ lại, cũng không có động thủ đi nhổ nguồn điện.

Không được...

Triệu Ngọc ý thức được, nếu như bây giờ liền đem thứ này nhổ, vậy hắn có khả năng rốt cuộc không cứu được Thôi Lệ Châu!

Nguyên lai, vừa rồi tại 606 trong phòng, Triệu Ngọc rốt cục suy nghĩ

minh bạch một việc.

Những nghề nghiệp này bọn sát thủ sở dĩ có thể tìm tới cửa, nếu như không phải Lý Lạc Vân để lộ cho bọn hắn tin tức, như vậy thì chỉ còn lại có một loại khả năng, Thôi Lệ Châu đã bị bọn sát thủ bắt được! ! !

Mặc dù trước mắt nắm giữ manh mối không nhiều, toàn bộ sự tình lộ ra mông lung, nhưng là Triệu Ngọc y theo mình kinh nghiệm của kiếp trước, vẫn là đem toàn bộ đầu đuôi sự tình cắt tỉa ra.

Có lẽ, chuyện đã xảy ra là cái dạng này:

Nào đó tập đoàn tội phạm lợi dụng Lưu Vũ cừu hận đả kích xưởng thuốc, phạm vào cái này lên tội ác cấp tốc án giết người.

Xong việc về sau, bọn hắn liền đem Lưu Vũ diệt khẩu!

Thế nhưng là, Lưu Vũ khả năng tại trong tủ bảo hiểm bình thuốc bên trong lưu lại chứng cớ gì, xảo chính là, chứng cớ này lại bị Thôi Lệ Châu cho trộm đi.

Thế là, tập đoàn tội phạm bắt đầu toàn lực tìm kiếm Thôi Lệ Châu, muốn tìm về chứng cứ.

Lại nhìn Thôi Lệ Châu bên này, nàng vốn cho rằng trộm được liền là phổ thông dược phẩm, cho nên bán cho bệnh viện tâm thần vô lương bác sĩ. nhưng sau đó nghe được phong thanh về sau, mới ý thức tới trong dược có cái gì mờ ám, cho nên nàng lại mạo hiểm đem thuốc trộm trở về, lại vừa lúc bị Triệu Ngọc đụng vào.

Lại sau này, tập đoàn tội phạm vì tìm kiếm Thôi Lệ Châu, một mặt bắt lấy nhị gia, một mặt thả ra giá cao thu mua tin tức, muốn đem Thôi Lệ Châu dẫn ra.

Rõ ràng, đến cuối cùng, bọn hắn hắn là bắt được Thôi Lệ Châu! Thông qua nghiêm hình ép hỏi về sau, Thôi Lệ Châu đã bàn giao, nàng đem dược phẩm giấu ở viện dưỡng lão 606 dặm mặt, cho nên ba tên sát thủ mới có thể tới đây tìm thuốc.

Kể từ đó, tựa hồ mọi chuyện cần thiết, liền tất cả đều có thể giải thích đến thông!

Mà lại, Triệu Ngọc còn có một loại cảm giác, đó chính là giờ này khắc này, Thôi Lệ Châu rất có thể liền tại phụ cận! Bởi vì, kiếp trước Triệu Ngọc chuyên môn lấy ép trả nợ mà sống, đối với loại này ép trả nợ sáo lộ phi thường rõ ràng.

Dĩ vãng bắt được một cái thiếu nợ người về sau, hắn đều muốn áp lấy thiếu nợ người bốn phía thối tiền lẻ. Hiện tại cũng là đồng dạng đạo lý, nếu như những sát thủ kia muốn Thôi Lệ Châu giao ra đồ vật, cũng thế tất sẽ đem nàng mang tới!

Cho nên, Thôi Lệ Châu rất có thể liền tại phụ cận! !

. . .

Chương 592: Chương 592: Sinh tử vận tốc

Chương 592: Sinh tử vận tốc

Bởi vì có ẩn hình máy thăm dò mang theo, tại vừa rồi cùng bọn sát thủ đại chiến thời điểm, Triệu Ngọc cũng đã biết, những sát thủ kia trên lỗ tai tất cả đều mang theo tiên tiến thông tin máy truyền tin.

Thế nhưng là, bởi vì có điện tử tín hiệu che đậy nghi nguyên nhân, bọn hắn máy truyền tin cũng bị che giấu. Cho nên, Triệu Ngọc kết luận, nếu như bọn sát thủ còn có bên ngoài tiếp ứng người, như vậy những cái kia tiếp ứng người, hắn còn chưa biết trong lầu rốt cuộc xảy ra sự tình gì!

Cũng chính bởi vì cân nhắc đến tầng này, Triệu Ngọc mới không có mạo hiểm quan bế màn hình điện tử che nghi. Bởi vì một khi đem nó đóng lại, những cái kia tiếp ứng lấy liên lạc không được sát thủ, bọn hắn vô cùng có khả năng sớm chạy trốn. Bởi như vậy, hắn liền rốt cuộc không có cơ hội cứu được Thôi Lệ Châu.

Bất quá, Lý Lạc Vân cùng Mã Lão Đán thụ thương nghiêm trọng, nếu như không chiếm được kịp thời cứu viện, cũng là một cái nguy hiểm cực lớn. Thế là, đợi ra cao ốc về sau, Triệu Ngọc tăng thêm tốc độ, trực tiếp hướng cửa chính chạy tới.

Giờ này khắc này, mặc dù tầng 6 bên trên đám người dọa đến không dám ra phòng, nhưng thấp tầng lầu ở lại những lão đầu kia cùng các lão thái thái cũng mặc kệ kia một bộ, nghe được tiếng súng về sau, bọn hắn

từng cái tông cửa xông ra, cũng chính hướng phía cửa chính chạy tới.

Phóng tầm mắt nhìn tới, nhưng gặp đẩy xe lăn, chống quải trượng, đập vào mắt chỗ tất cả đều là không rõ tình huống lão đầu lão thái. Đương Triệu Ngọc vượt qua một vị nào đó lão đại gia thời điểm, lão đại gia còn tưởng rằng Triệu Ngọc là cái lưu manh, dọa đến ngay cả răng giả đều rơi xuống đất.

Cái này cũng không diệu!

Triệu Ngọc ý thức được, một khi ngoại vi tiếp ứng người nhìn thấy mảnh này hỗn loạn tình huống, rất có thể đem bọn hắn dọa chạy!

Thế nhưng là, lo lắng cũng không có cách nào, Triệu Ngọc chỉ có thể đem hết toàn lực, tốc độ cao nhất hướng cửa chính phóng đi.

Cổng lúc đầu có bảo an, nhưng đào đầu hướng phòng an ninh bên trong xem xét, lại nhìn thấy hai tên bảo an đã bất tỉnh nhân sự! Không cần phải nói, bọn hắn tất nhiên đều là bị mấy tên sát thủ kia làm mê muội quá khứ.

Triệu Ngọc tuổi trẻ khỏe mạnh cường tráng, hai ba lần liền từ cửa chính bật đi ra, nhưng những lão đầu kia lão thái nhóm lại ra không được, từng cái đứng tại cổng gấp đến độ xoay quanh!

Triệu Ngọc nhưng rốt cuộc không cố được rất nhiều, hắn nhanh chóng chạy đến Tăng Khả cùng Ngô Tú Mẫn chỗ xe chỉ huy nơi đó, dùng tốc độ nhanh nhất đem trong đại lâu tình huống báo cho bọn hắn, gọi hắn hai tranh thủ thời gian tìm kiếm chi viện cùng xe cứu thương.

Sau đó, chờ không nổi nhìn thấy hai người lộ ra kinh ngạc, Triệu Ngọc liền một tay lấy hai người từ kéo xuống xe, mình đem lái xe đi!

Triệu Ngọc mở ra xe chỉ huy, dọc theo viện dưỡng lão tường viện một

mực lái về phía trước, trong đầu thì nhanh chóng loại bỏ lấy máy thăm dò bắt được thiết bị điện tử.

Mục tiêu của hắn phi thường minh xác, chỉ cần máy thăm dò có thể tìm tới cùng bọn sát thủ loại hình đồng dạng thông tin máy truyền tin, liền có thể đem bọn sát thủ bên ngoài đồng bọn tìm đến.

Viện dưỡng lão tường vây bên ngoài đều là dừng xe khu vực, ven đường ngừng lại không dưới trăm chiếc xe hơi, vì có thể thăm dò rõ ràng, Triệu Ngọc không dám đem chiếc xe mở quá nhanh, chỉ có thể chậm rãi tiến lên.

Triệu Ngọc trong lòng tự nhiên là phi thường thấp thỏm, hắn biết rõ, ba tên sát thủ tất cả đều chết rồi, bởi vì cái gọi là không có chứng cứ. Nếu như hắn hiện tại không thể tìm ra bọn sát thủ đồng bọn, rất có thể liền rốt cuộc không có cơ hội! Kết quả là, chẳng những cứu không được Thôi Lệ Châu, thậm chí ngay cả chân chính hung thủ sau màn đều bắt không được!

Mà lại, cái này hết thảy tất cả, đều là Triệu Ngọc phỏng đoán, chưa chắc nhất định chính là sự thật. Muốn vạn nhất, Thôi Lệ Châu đã... Chết đâu?

Kết quả, ngay tại Triệu Ngọc suy nghĩ lung tung thời khắc, hắn đột nhiên nhìn thấy, tại đông đảo trong ôtô, có một cỗ màu đen xe con đột nhiên đánh lửa, đồng thời sáng lên đèn xe.

Hiện tại là hơn 4 giờ sáng chuông, hơn nửa đêm bỗng nhiên có người khởi động ô tô, tự nhiên đưa tới Triệu Ngọc cảnh giác, hắn nhanh lên đem xe lái đi.

Ẩn hình máy thăm dò hữu hiệu phạm vi là 20 m, ai ngờ, Triệu Ngọc còn không có lái xe đến phạm vi dò xét bên trong, chiếc kia màu đen xe con liền bỗng nhiên tăng tốc độ, trực tiếp chạy bên trên đại lộ, mau chóng đuổi theo.

Con bà nó là con gấu...

Triệu Ngọc lập tức một trận lo lắng, không có phát hiện tình huống cụ thể, hắn liền không cách nào xác nhận, trên chiếc xe kia người đang ngồi có phải hay không bọn sát thủ đồng bọn!

Thế nhưng là, chiếc xe này lại rõ ràng rất có cổ quái, nhìn kia lái xe bộ dáng, rất giống chạy trối chết. Không truy, vạn nhất thật sự là đâu?

Mặc kệ!

Đánh cược một lần!

Triệu Ngọc lập tức đạp mạnh chân ga, dọc theo đại lộ hướng chiếc kia màu đen xe con đuổi theo.

Giờ phút này chính là trên đường cái không có bất kỳ ai thời điểm, chiếc kia màu đen xe con vừa mới mở ra, tựa như thoát cương ngựa hoang, nhanh như điện chớp mà đi.

Triệu Ngọc xe chỉ huy vốn cũng không phải là dùng để truy đuổi, mặc dù hắn đã đem chân ga dẫm lên ngọn nguồn, lại vô luận như thế nào cũng đuổi không kịp chiếc kia xe con.

Tốt a!

Vì đuổi kịp đối phương, Triệu Ngọc bất đắc dĩ sử dụng cái cuối cùng ẩn hình tên lửa đẩy, đem nó tác dụng tại chỉ huy của mình trên xe.

Sớm tại hôm qua hắn dùng tên lửa đẩy tác dụng tại xe phun nước bên trên về sau, hắn cũng đã thật sâu cảm nhận được cái này tên lửa đẩy lợi hại.

Giờ phút này sử dụng về sau, hắn lập tức đem tốc độ xe tăng lên một nửa, xe thình lình gia tốc về sau, giống như giống như hỏa tiễn hướng trước chạy tới!

Sưu...

Tăng tốc về sau, phảng phất đã không thể dùng trên Địa Cầu vật lý pháp tắc để diễn tả chiếc này xe chỉ huy! Nhưng gặp bánh xe phảng phất đã rời đi mặt đất, như bay xông về phía trước, cơ hồ là trong nháy mắt, liền đem vừa rồi chiếc kia màu đen xe con đuổi kịp.

Triệu Ngọc lúc này mới thấy rõ, tình cảm kia là một cỗ giá cả không ít bảo mã x5, bởi vì đã đến 20 m phạm vi dò xét, máy thăm dò quả nhiên phát hiện, tại chiếc xe hơi kia bên trên có hai cái thông tin máy truyền tin.

Thế nhưng là, bởi vì song phương tốc độ quá nhanh, máy thăm dò lộ ra cực không ổn định, trong lúc nhất thời, Triệu Ngọc không cách nào xác nhận, hai cái này thông tin máy truyền tin cùng bọn sát thủ đeo trên người có phải hay không đồng dạng.

Nhưng mà, ngoại trừ hai cái máy truyền tin bên ngoài, máy thăm dò còn phát hiện một kiểu khác đồ vật, đợi nhìn thấy vật như vậy về sau, Triệu Ngọc liền cũng không tiếp tục hoài nghi!

Hắn đã có thể xác định, chiếc này bảo mã xa thượng người, liền là sát thủ đồng bọn không thể nghi ngờ!

Tới đi!

Mắt nhìn thấy mình nhẹ nhõm đuổi kịp xe BMW, Triệu Ngọc trong lòng ẩn ẩn sinh ra một cỗ tốc độ cùng kích tình hưng phấn, hắn lại một lần nữa ngón tay giữa vung tốc độ xe tăng lên, muốn vượt qua xe BMW, sau đó từ khía cạnh đụng nó một chút.

Triệu Ngọc xe nặng nề lại to lớn, va chạm phía dưới tất nhiên sẽ không lỗ. Thế nhưng là, Triệu Ngọc nghĩ đến rất tốt, lại quên một kiện đại sự, đó chính là rẽ ngoặt!

Kia đi BMW xe người tựa hồ đã ý thức được tình huống không ổn, vậy mà xoẹt một tiếng chuyển đổi phương hướng, mở đến một con đường khác bên trên.

Kể từ đó, Triệu Ngọc coi như bị thiệt lớn, cao tốc hành sử bên trong, hắn không thể gấp nhanh rẽ ngoặt, nếu không tất nhiên lật xe. Hắn chỉ có thể trước đem tên lửa đẩy tốc độ giảm xuống, sau đó mới có thể rẽ ngoặt.

Thế nhưng là, khi hắn lần thứ hai tăng tốc, chuẩn bị xung kích về sau, kia xe BMW vậy mà lại đổi góc.

Chậc chậc...

Chuyện này cũng không hề tốt đẹp gì cho cam, tên lửa đẩy cũng là có thời gian hạn chế, nếu là tại trong vòng thời gian quy định ngăn không được bọn hắn, quay đầu như thường bắt không được a?

Làm sao bây giờ?

"Tổ trưởng, tổ trưởng, ngươi đến cùng đi đâu?" Lúc này, Triệu Ngọc trong tai nghe truyền đến Tằng Khả thanh âm lo lắng, "Hồi lời nói, mau mau trả lời a?"

Triệu Ngọc hạ xuống xe chỉ huy cửa sổ xe, đem cầm súng lục tay trái nhô ra ngoài cửa sổ, đồng thời nói với Tằng Khả: "Ta phát hiện một bộ khả nghi cỗ xe, là một cỗ BMW màu đen x5, ta hoài nghi trên xe có sát thủ đồng đảng! Ngươi tranh thủ thời gian căn cứ ta định vị, an bài chặn đường một chút!"

Nói xong, Triệu Ngọc ngón tay giữa vung xe đề cao tốc độ, sau đó nhắm ngay xe BMW lốp xe, chuẩn bị nổ súng.

Ai ngờ, cò súng còn chưa chụp xuống, hắn không ngờ nhìn thấy, từ xe BMW cửa sau hộ bên trong, vậy mà bỗng nhiên nhô ra một người đến!

Ta cạch!

Triệu Ngọc không khỏi một trận líu lưỡi, nhưng gặp tay của người kia bên trong vậy mà bưng một thanh súng tiểu liên! ! !

. . .

Chương 593: Chương 593: Xuất kỳ chế thắng

Chương 593: Xuất kỳ chế thắng

Không thể nào, khoa trương như vậy?

Triệu Ngọc còn đến không kịp nhả rãnh, súng tự động họng súng liền đã toát ra ánh lửa, theo cộc cộc cộc kêu gào âm thanh, mưa đạn điểm hướng Triệu Ngọc phóng tới!

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian rụt cổ lại, giấu ở bên trong buồng lái này tránh né. Giờ phút này, cái kia ẩn hình áo chống đạn sớm đã đến hoàn tất thời gian, nếu như lại bị viên đạn bắn trúng, coi như không phải đùa giỡn.

Bất quá, cảnh sát xe chỉ huy cũng không phải ăn chay, ô tô pha lê tất cả đều chống đạn, đạn bắn tại phía trên về sau, chỉ là đánh ra từng đạo bông tuyết trạng vết rạn, cũng không thể đem pha lê bắn thủng.

Oa!

Triệu Ngọc âm thầm may mắn, lúc này đạp mạnh chân ga hướng bảo mã đánh tới . Bất quá, bởi vì pha lê bên trên bị đánh ra rất nhiều vết rạn, hắn gần như sắp muốn nhìn không rõ phía ngoài xe huống, khống chế lên phương hướng đến cũng là cố hết sức.

Kia đi BMW xe người cũng phi thường có kinh nghiệm, đang chỉ huy

trước xe lúc ẩn lúc hiện, để Triệu Ngọc không chắc vị trí.

Nổ súng lưu manh khoan khoái một con thoi đạn sau khi ra ngoài, lúc này mới phát hiện xe chỉ huy chính là đánh không thấu kiếng chống đạn, thế là, hắn lại chuyển đổi góc độ, đem họng súng liếc về xe chỉ huy bánh xe.

Triệu Ngọc lợi dụng đúng cơ hội, lập tức đưa tay duỗi ra cửa sổ xe nổ súng, phốc phốc hai tiếng, đạn bắn về phía phần tử có súng. Đáng tiếc là, ô tô lắc lư lợi hại, hai viên đạn tất cả đều sát lưu manh thân thể bay đi.

Bất hạnh hơn chính là, súng lục giảm thanh băng đạn bên trong, vậy mà chỉ còn lại có cái này hai cái đạn. Triệu Ngọc chỉ đánh hai thương, liền không thể tiếp tục được nữa rồi.

Cộc cộc cộc...

Lưu manh thì một con thoi đạn phóng tới, chẳng những đánh bay xe chỉ huy kính bên, còn đem xe chỉ huy phía bên phải săm lốp cũng cùng nhau đánh nổ!

Két...

Theo đầu xe trầm xuống, xe chỉ huy tại trên đường lớn vẽ lên đường cong, mắt nhìn thấy liền muốn lật xe.

Thời khắc mấu chốt, Triệu Ngọc cũng là không thèm đếm xỉa! Hắn đem thân thể toàn bộ ghé vào hình vuông trên bàn, đem nó gắt gao ngăn chặn, sau đó trong đầu niệm lóe lên, liền đem tên lửa đẩy tốc độ điều đến lớn nhất!

Sưu...

Xe chỉ huy trong nháy mắt bạo khởi, cơ hồ là sát mặt đất bay đi.

Lúc đầu, xe BMW người điều khiển đã bắt đầu quẹo cua, có thể chỉ huy xe tốc độ thực sự nhanh đến mức khó có thể tưởng tượng, xe BMW vừa mới vượt qua mấy phần, xe chỉ huy đầu xe liền nặng nề mà truy tại bảo mã đuôi xe bên trên, đem xe BMW đụng bay ra ngoài.

BMW màu đen x5 từ giao lộ đánh cái xoáy, trực tiếp đâm vào đối diện cột đèn đường lên! Cường đại lực trùng kích thình lình đem nặng nề cột đèn đường đụng cong, dưới nền đất cáp điện thì thình thịch mà bốc lên điện quang.

Thế nhưng là, tại va chạm đồng thời, Triệu Ngọc rốt cuộc khống chế không nổi xe chỉ huy, xe chỉ huy kít nữu một tiếng phóng lên tận trời, vậy mà tại không trung đánh một cái lộn mèo, sau đó ầm vang rơi xuống đất, đúng lúc nện trúng ở ven đường phòng cháy cài chốt cửa!

Phòng cháy cái chốt va chạm liền phá, thình lình phun ra một cỗ cột nước, nhưng cột nước lại bị xe chỉ huy đặt ở trong xe, không thể phóng lên tận trời, mà là ào ào hướng bên ngoài dâng trào, màu trắng nước mạt trong nháy mắt liền chảy tràn đầy đất đều là...

Đâm gai...

Dưới đèn đường điện quang lấp lóe.

Ào ào...

Phòng cháy cái chốt bên cạnh tiếng nước ào ào...

Trong xe BMW người điều khiển mặc dù bị đụng một cái thất điên bát đảo, nhưng cũng không có trở ngại, lập tức bắt đầu nếm thử phát động ô tô, chuẩn bị tiếp tục chạy trốn.

Không nghĩ tới, cái này bảo mã x5 quả nhiên danh bất hư truyền, trải

qua như thế mãnh liệt sau khi đụng, động cơ vậy mà vẫn có phản ứng, tại xuy xuy xuy vang lên vài tiếng về sau, mắt nhìn thấy liền muốn khởi động thành công.

Ai ngờ, ngay tại như thế thời khắc mấu chốt, xe BMW chợt lại tắt lửa, chẳng những tắt lửa, tất cả đồng hồ đo cũng không sáng!

Càng thêm không thể tưởng tượng chính là, dưới đèn đường bại lộ cáp điện cũng không nhấp nháy nữa, thậm chí ngay cả chung quanh mấy cái đèn đường cũng đều trong nháy mắt dập tắt!

Cảm giác kia, thật giống như phương viên hai mươi mét bên trong điện lực, bị thứ gì bỗng nhiên rút đi như vậy, thình lình sa vào đến một vùng tăm tối bên trong.

Người điều khiển lại thử mấy lần, nhưng nút khởi động không còn có bất kỳ phản ứng nào.

"Bất thường!" Người điều khiển hung hăng vỗ vỗ tay lái, ủ rũ nói, "Thật mẹ nó bất thường! A Bưu, nhanh, đổi xe!"

A Bưu chính là cái kia tay cầm súng tự động lưu manh, nghe được người điều khiển nói chuyện về sau, hắn vậy mà không có chút nào để ý tới, mà là ghìm súng hướng Triệu Ngọc chỗ xe chỉ huy đi đến.

"Uy! A Bưu, nổi điên làm gì! Đi rồi!" Người điều khiển lo lắng ngoắc.

Nhưng mà, cố chấp A Bưu nhưng căn bản không nghe, ngược lại là tăng nhanh tốc độ, rất mau tới đến lật ngược xe chỉ huy cùng, sau đó không nói lời gì, trực tiếp một con thoi đạn hướng phòng điều khiển bắn phá quá khứ!

"Ta dựa vào! Tên điên!" Người điều khiển tranh thủ thời gian xuống xe chạy tới.

Bắn phá hoàn tất về sau, A Bưu đi đến xe chỉ huy trước mặt, cúi đầu hướng phòng điều khiển nhìn lại, lúc này mới kinh dị nhìn thấy, trong phòng điều khiển căn bản không có một ai!

Ai?

Người đâu?

Kết quả, ngay tại hắn kinh ngạc thời điểm, lại đột nhiên cảm giác bên người một cỗ kình phong lái tới, ra ngoài bản năng, hắn lập tức dùng cánh tay chặn mặt.

Đông!

Một cỗ đại lực đánh tới, đánh vào cánh tay của hắn bên trên, chấn động đến hắn hướng về sau mãnh lùi lại mấy bước!

A?

A Bưu không khỏi quá sợ hãi, vừa rồi hắn rõ ràng cái gì cũng không thấy, nhưng thật giống như bị người khó chịu một quyền giống như. Tà môn... Thật sự là quá...

Ken két...

A Bưu tranh thủ thời gian một Latin, hướng trước mặt không khí ngắm đi.

Nhưng hắn còn chưa nổ súng, liền cảm giác cánh tay chua chua, thình lình bị thứ gì cho chế trụ! Càng chết là, trong lúc vô hình có cái nhìn không thấy đồ vật, ngay tại đoạt thương của hắn!

"A! ?" A Bưu quát to một tiếng, tranh thủ thời gian nắm chặt súng tiểu

liên, không cho đối phương cướp đi. A Bưu lực lượng không yếu, đối phương lực lượng cũng là siêu cường, hai người xé rách ở giữa, nguyên địa xoay lên vòng, tựa như khiêu vũ.

"Ta dựa vào, A Bưu! Ngươi quỷ nhập vào người rồi?" Người điều khiển thấy rùng mình, tranh thủ thời gian móc ra một thanh mang theo ống giảm thanh súng ngắn liếc về A Bưu.

Ai ngờ, A Bưu bên kia bị xé rách gấp, vậy mà thoáng cái bóp súng tự động cò súng.

Đột đột đột đột...

Một con thoi đạn thình lình vung bắn ra ngoài, không biết là cố ý vẫn là trùng hợp, đạn vung lấy vung lấy, vậy mà quăng về phía người điều khiển.

A?

Người điều khiển giật nảy cả mình, tranh thủ thời gian lách mình tránh né. Nhưng mà, tốc độ của hắn lại nhanh cũng không nhanh bằng đạn, nhất thời có một viên đạn bắn trúng bắp chân của hắn, một viên khác đạn thì đánh xuyên qua hắn bả vai!

A...

Nhìn thấy trong đồng bạn thương ngã xuống đất, A Bưu bỗng dưng khẽ giật mình, kết quả, súng máy lập tức bị cái kia trong lúc vô hình lực lượng cho tranh đoạt quá khứ.

"Hừ! Đi ngươi cái nãi nãi gấu đi! Hoắc ha ha..." Trống rỗng bên trong vậy mà truyền ra một cái phách lối cuồng ngạo thanh âm tới.

Chờ A Bưu lại nhìn kỹ đi về sau, lúc này mới không thể tưởng tượng

xem đến, trước mặt lại làm ảo thuật giống như biến ra một người đến! Nhưng gặp đoạt lấy hắn súng tự động chính là Triệu Ngọc!

Nguyên lai, tại lật xe về sau, Triệu Ngọc chẳng những sử dụng điện lực che đậy nghi không cho xe BMW đánh lấy lửa, hơn nữa còn sử dụng một cái áo tàng hình ra.

Hắn cũng là bây giờ không có biện pháp, cái này hai tên lưu manh tất cả đều có súng, hắn thì tay không tấc sắt, không sử dụng một chút kỳ chiêu, vậy cũng chỉ có thể ngồi chờ chết!

"Đi ngươi!"

Triệu Ngọc đem báng súng vẩy một cái, trực tiếp đánh trúng A Bưu cằm, đem A Bưu sinh sinh đánh ra một cái bơi ngửa động tác đến, ngã về phía sau.

Ngay sau đó, Triệu Ngọc đem súng tiểu liên nhắm ngay A Bưu, nhắm chuẩn hai chân của hắn bóp lấy cò súng.

Nhưng mà, hắn chụp đến mấy lần, thương lại không vang. Chờ nhìn kỹ về sau, lúc này mới kinh ngạc nhìn thấy, súng tự động băng đạn vậy mà không thấy!

Nguyên lai, sớm tại vừa rồi xé rách ở giữa, A Bưu sớm đã tháo xuống băng đạn.

"A!"

A Bưu đưa trong tay băng đạn trực tiếp hướng Triệu Ngọc trên mặt ném đến, sau đó liền man ngưu tiến lên vọt mạnh, trong miệng hô: "Mẹ nó, ta liều mạng với ngươi! A..."

Triệu Ngọc dùng tay đánh rơi băng đạn, sau đó trực tiếp đem súng tiểu

liên xem như cây gỗ, hướng phía A Bưu trên đầu đập tới! Ai ngờ, A Bưu tốc độ cực nhanh, vọt tới trước mặt một cái gấu ôm, liền cùng Triệu Ngọc ôm ở một chỗ...

. . .

Chương 594: Chương 594: Ngoài ý liệu

Chương 594: Ngoài ý liệu

Triệu Ngọc dùng súng tiểu liên đập mạnh A Bưu phía sau lưng, A Bưu thì ôm Triệu Ngọc hướng về phía trước mãnh chạy, đem Triệu Ngọc phía sau lưng nặng nề mà đâm vào trên xe chỉ huy!

Triệu Ngọc bị đau bên trong, súng tiểu liên rớt xuống đất!

Đã ngã lật xe chỉ huy khắp nơi đều tại phun nước, phảng phất trời mưa, cơ hồ là một nháy mắt, liền để hai người ướt thân!

Giội gáo nước lạnh vào đầu, Triệu Ngọc lại giống một đầu như dã thú gầm thét, mặc dù phía sau lưng gặp trọng kích lại không hề hay biết, hắn dùng nắm đấm đánh mạnh đối phương, quyền quyền đến thịt, rung động đùng đùng!

Ai ngờ, cái này A Bưu cũng nghiêm túc, lúc này vung vẩy nắm đấm, toàn lực đánh ra, cùng Triệu Ngọc đối oanh!

Triệu Ngọc rất nhanh phát hiện, cái này A Bưu tiến công đường đi cùng trước đó gặp phải sát thủ chuyên nghiệp nhóm có chỗ khác biệt, hắn cùng mình kiếp trước có chút tương tự, cũng không giảng cứu cái chiêu số gì, thuần dựa vào một cỗ man lực.

Hai người này có thể nói cây kim so với cọng râu, vừa ra tay liền tất cả đều là dã lộ! Triệu Ngọc chộp lấy A Bưu đầu hướng xe trên bảng đụng, A Bưu thì ôm Triệu Ngọc đùi mãnh kích bụng của hắn. . .

Con bà nó là con gấu. . .

Lúc đầu, Triệu Ngọc còn muốn dựa theo Miêu Anh dạy cho mình sáo lộ đến cái không đánh mà thắng khắc địch chế thắng, thế nhưng là tại A Bưu dã man công kích phía dưới, lại lập tức đem hắn kia cỗ nguyên thủy dã man lệ khí kích phát mà ra, để hắn trở nên càng thêm cuồng bạo.

Triệu Ngọc bình sinh không ưa nhất, liền là so với mình càng ngang ngược người, cho nên, hắn hôm nay vô luận như thế nào cũng muốn dùng nắm đấm của mình, đem đối phương đánh phục!

Thế là, hắn nâng lên nắm đấm của mình, bắt đầu hướng A Bưu trên đầu mãnh kích, một quyền tiếp lấy một quyền, mặc kệ A Bưu dùng tay đón đỡ, vẫn là tùy ý phản kích, hắn tất cả đều toàn vẹn không để ý, tựa như một cái ngoan cố cố chấp thợ rèn, một nhát lại một nhát búa gõ nện thuộc về mình đồ sắt!

Đông!

Đông. . .

Cũng không lâu lắm, A Bưu liền có chút không chống nổi, hắn dùng tay xô đẩy muốn rút lui. Nhưng mà, Triệu Ngọc thì gắt gao ôm lấy cổ của hắn, còn tại một quyền tiếp một quyền hung ác nện!

Rất nhanh, A Bưu hai tay đã không cách nào ngăn cản Triệu Ngọc tấn công mạnh, theo Triệu Ngọc thiết quyền càng hung mãnh hơn, chỉ nện đến hắn đầy mặt nở hoa, tất cả đều là máu!

A Bưu thân thể dần dần thấp xuống dưới, đã đánh mất năng lực chống cự. Nhưng mà, Triệu Ngọc lại điên cuồng vẫn như cũ, còn tại nghiêm túc dùng nắm đấm mãnh kích mặt của hắn, mỗi một quyền xuống dưới, đều sẽ tràn ra một cỗ doạ người huyết thủy!

"A. . . A. . ."

Thình lình ở giữa,

Vừa rồi trúng đạn ngã xuống đất người điều khiển bỗng nhiên kêu to lên, hắn giống trông thấy ác ma đồng dạng nhìn Triệu Ngọc một chút, lúc này mới nhặt lên mình im ắng súng ngắn, một mặt trên mặt đất bò, một mặt đem họng súng nhắm ngay Triệu Ngọc.

"Hắc hắc hắc. . ."

Triệu Ngọc xông người này cười cười, tiếng cười kia muốn bao nhiêu kinh khủng, khủng bố đến mức nào, đúng là dọa đến người điều khiển run rẩy một chút.

Kết quả, lạnh run về sau lại xem xét, Triệu Ngọc vậy mà lách mình trốn đến phía sau xe hơi đi. A Bưu thì tựa như một bãi bùn nhão, nghiêng trên mặt đất, đã là thoi thóp. . .

"A!" Người điều khiển tức giận đến điên cuồng gọi, đúng là lảo đảo đứng lên, hướng Triệu Ngọc bước nhanh đuổi theo.

Nhưng mà, Triệu Ngọc mặc dù người trốn ở phía sau xe hơi, lại sớm đã sử dụng một cái ẩn hình dụng cụ nhìn thấu ra, có thể xuyên thấu qua ô tô nhìn trộm đến hắn động tĩnh.

Phòng cháy cái chốt bên trong phun ra nước càng lúc càng lớn, càng ngày càng vang, kia người điều khiển kéo lấy một đầu què chân, khó khăn hướng xe chỉ huy bên này đi tới.

Triệu Ngọc cười lạnh, đầu tiên là quơ lấy trên ô tô rơi xuống một cái đệm văng ra ngoài, sau đó thừa dịp đối phương phân thần thời khắc, mình thì từ ô tô phần đuôi xông ra, trực tiếp đem người điều khiển ngã

nhào xuống đất!

Người điều khiển thân trúng hai thương, vốn là khí lực hoàn toàn không có, lại bị Triệu Ngọc như thế bổ nhào về phía trước, súng ngắn cũng bay, người cũng sắp ngất đi.

Triệu Ngọc giơ tay lên đánh hắn hai quyền, lại phát hiện gia hỏa này vậy mà điên cuồng lộ ra tiếu dung.

"Hừ. . . Hừ hừ hừ. . ." Người điều khiển thử lấy răng, dữ tợn nói với Triệu Ngọc, "Chết đi! A. . ."

Người điều khiển một tiếng tru lên, đầu lưỡi cơ hồ đều hô lên.

Thế nhưng là hô xong về sau, hắn lại bỗng dưng sững sờ tại nơi đó, không nghĩ tới, vậy mà sự tình gì đều không có phát sinh.

"Hắc hắc!" Triệu Ngọc cười khẩy, đầu tiên là quạt người này một cái cái tát vang dội, rồi mới lên tiếng, "Đồ đần, ngươi cho rằng, ta sẽ ở cùng một nơi té ngã hai lần sao?"

"Ừm. . . Ngươi?" Người điều khiển khó khăn ngẩng đầu lên, lại lần nữa lộ ra gặp quỷ biểu lộ.

"Có phải hay không, ngươi tại hiếu kì, vì cái gì trên người thuốc nổ không có bạo tạc, đúng hay không?" Triệu Ngọc cười hắc hắc nói, "Nếu là ta cho ngươi biết, ta đã đem cái này bom cho dỡ bỏ, ngươi tin hay không?"

"Cái gì? Ngươi. . . Làm sao ngươi biết?" Hắn vô ý thức sờ lên bên hông, mọi loại kinh ngạc hỏi, "Ngươi. . . Ngươi đến cùng là ai?"

"Cái này cũng nhìn không ra sao? Ta là tổ tông của ngươi a! Thân!" Nói, Triệu Ngọc lại một cái bàn tay vỗ xuống đi, sau đó đẩy ra người này

quần áo, đem cắm ở bên hông hắn một cái kim loại hộp kéo xuống.

"Lợi hại a, mãnh liệt như vậy bạo tạc, vậy mà đến từ nhỏ như vậy một cái hộp, " Triệu Ngọc khen, "Các ngươi thật sự là quá cao khoa học kỹ thuật! Bội phục, bội phục!"

Nguyên lai, Triệu Ngọc trước đó đuổi kịp xe BMW thời điểm, liền đã từ máy dò bên trên phát hiện, bảo mã xa thượng có giấu bom. Cũng chính vì vậy, hắn mới có thể xác định bảo mã xa thượng ngồi đều là sát thủ chuyên nghiệp đồng bọn!

Có ẩn hình máy dò tại, hắn liền có thể thời khắc phát hiện bom vị trí chính xác.

Bởi vậy, tại đem người điều khiển bổ nhào đồng thời, hắn cũng đã sớm sử dụng ẩn hình hủy đi đạn khí, muốn đem bom dỡ bỏ.

Nhưng trùng hợp chính là, hệ thống đạo cụ lại nhắc nhở hắn, nói nên bom đã không cách nào dẫn bạo, không cần tái sử dụng nên đạo cụ.

Triệu Ngọc lúc này mới lĩnh ngộ được, hắn đã sử dụng điện lực che đậy nghi che giấu điện lực, chắc hắn dẫn bạo bom cũng là cần điện lực mới được a?

Đã như vậy, vừa vặn vì Triệu Ngọc tiết kiệm một cái trân quý hủy đi đạn khí, tự nhiên là không thể tốt hơn!

Bất quá, Triệu Ngọc chưa hề mân mê qua bom, không biết cái đồ chơi này vẫn sẽ hay không bạo tạc? Cho nên nhanh lên đem còn tại một bên, sau đó móc ra còng tay, cho người điều khiển đeo tại trên tay.

Theo phòng cháy cái chốt nước lạnh phun xối, Triệu Ngọc cũng dần dần tỉnh táo lại, hắn biết, đã lần này mình ngăn trở thuốc nổ bạo tạc, vậy thì nhất định phải đến lưu một người sống xuống tới, cũng không thể lại để

cho những này cùng cấp tốc án giết người có liên quan lưu manh chết mất!

Mà lại, hắn còn có một cái chuyện trọng yếu hơn muốn làm, đó chính là tìm tới Thôi Lệ Châu!

Nếu như mình phỏng đoán thành lập, như vậy Thôi Lệ Châu hiện tại vô cùng có khả năng ngay tại chiếc này bảo mã xa thượng! Thế nhưng là. . . Suy đoán của mình. . . Đến cùng đúng hay không đâu?

Ong ong ong. . .

Ngay tại Triệu Ngọc nhặt lên lưu manh súng ngắn, hướng xe BMW đi đến thời điểm, từ đường đi nơi xa đã truyền đến dồn dập tiếng còi cảnh sát, không cần phải nói, cái này tất nhiên là Tằng Khả kêu gọi tiếp viện đến.

Thôi Lệ Châu. . .

Thôi Lệ Châu. . .

Triệu Ngọc yên lặng lẩm bẩm, từng bước một đi đến xe BMW trước mặt, nhưng mà, khi hắn mở ra trước sau cửa xe về sau, lại phát hiện trên xe căn bản không có một ai!

Không tốt. . .

Chỉ một thoáng, một cỗ dự cảm bất tường đánh lên Triệu Ngọc trong lòng, hắn vội vàng chạy đến xe BMW rương phía sau, kết quả mở ra xem, bên trong đồng dạng là rỗng tuếch!

Đáng chết!

Đoán sai!

Thôi Lệ Châu căn bản cũng không có tại trên chiếc xe này, như vậy. . . Nàng còn có thể chỗ nào đâu?

. . .

Chương 595: Chương 595: Cứu mạng tạp âm

Chương 595: Cứu mạng tạp âm

Sau Triệu Ngọc cũng không biết vì cái gì, từ khi cái này cấp tốc án giết người sau khi bắt đầu, hắn chú ý nhất cũng không phải là kia khẩn trương phức tạp tình tiết vụ án, ngược lại đối cái kia từ trên trời giáng xuống nữ phi tặc Thôi Lệ Châu sinh ra hứng thú nồng hậu.

Không biết, là bởi vì Thôi Lệ Châu quá giống nhau cách cách, hay là bởi vì nghề nghiệp của nàng phi thường đặc thù, hoặc là bởi vì nàng đồng nhan cự như cùng tuyệt sắc dung mạo, nói tóm lại, Triệu Ngọc đối nàng ấn tượng phi thường khắc sâu, trong đầu luôn luôn thỉnh thoảng sẽ nghĩ tới nàng.

Chính vì vậy, khi hắn không có từ trong xe BMW tìm tới Thôi Lệ Châu hạ lạc về sau, chẳng những cảm giác có chút thất vọng, mà lại cực kì lo lắng.

Từ những nghề nghiệp này sát thủ phong cách làm việc đến xem, nếu như Thôi Lệ Châu thật không tại bảo mã xa thượng, vậy đã nói rõ nàng rất có thể đã dữ nhiều lành ít!

Bất quá, Triệu Ngọc không muốn từ bỏ một tia hi vọng cuối cùng, hắn tranh thủ thời gian chạy đến người điều khiển trước mặt, hung hăng cho hắn một bàn tay: "Nói, Thôi Lệ Châu đâu?"

Triệu Ngọc rống xong, nhưng người điều khiển lại khóe môi vểnh lên, lộ ra vẻ mặt khinh thường.

"Con bà nó là con gấu! Ta bảo ngươi không nói. . ." Triệu Ngọc duỗi ra ngón tay, trực tiếp cắm đến hắn bắp chân trúng đạn trong vết thương.

"A. . ."

Người điều khiển đau đến tê tâm liệt phế, chết đi sống lại.

"Hô. . . Hô. . . Hô. . ." Hắn đau đến trực suyễn thô khí, lại như cũ cắn chặt hàm răng, không nói một lời.

Lúc đầu, Triệu Ngọc còn muốn tiếp tục ép hỏi, thế nhưng là, hắn phát hiện cái này người điều khiển sắc mặt tái nhợt, hiển nhiên đã mất máu quá nhiều, nếu như ép hỏi thêm nữa, vô cùng có khả năng náo ra nhân mạng!

Mà lại, hắn vừa rồi đều nghĩ dẫn bạo thuốc nổ cùng mình đồng quy vu tận, một cái ngay cả mệnh đều không cần người, hiển nhiên không có cách nào trong khoảng thời gian ngắn để cung khai.

Đáng chết!

Triệu Ngọc lại nhìn một chút nơi xa cái kia tên là A Bưu gia hỏa, A Bưu bị hắn đánh cho hoàn toàn thay đổi, đã nằm trên mặt đất ngất đi, hiển nhiên cũng không thể lại đi ép hỏi hắn!

Rơi vào đường cùng, Triệu Ngọc đành phải đưa tay từ người điều khiển trên thân tìm tòi, ý đồ tìm ra cái gì đầu mối hữu dụng.

Ong ong ong. . .

Rốt cục, theo một trận còi cảnh sát vang lên, mấy chiếc cảnh sát đã chạy

tới hiện trường. Nhưng kỳ quặc chính là, đương xe cảnh sát mới vừa tới đến trước mặt về sau, chẳng những đèn xe diệt, còi cảnh sát cũng không vang.

Triệu Ngọc lúc này mới ý thức được, mình điện lực che đậy nghi còn mở đâu! Quan bế về sau, xe cảnh sát đèn xe lúc này mới lại lần nữa sáng lên, bất quá, bên dưới đèn đường rò điện địa phương, lại độ lóe ra doạ người hỏa hoa, dọa chúng nhân viên cảnh sát nhảy một cái.

Chúng nhân viên cảnh sát sau khi xuống xe, lập tức đi vào Triệu Ngọc trước mặt, một mặt xác nhận xác minh Triệu Ngọc thân phận, một mặt dựa theo thượng cấp chỉ thị, chờ đợi vị này Triệu tổ trưởng chỉ huy.

Triệu Ngọc liền để bọn hắn trước tiên đem hai tên lưu manh cứu chữa, chuyện cho tới bây giờ, nhất định phải nghĩ biện pháp bảo vệ hắn nhóm mệnh mới được. Ngoài ra, hắn còn sai người phong tỏa hiện trường, sau đó cẩn thận thanh lý, một khi phát hiện bất luận cái gì khả nghi vật phẩm, nhất định phải lập tức cáo tri.

Nhận được mệnh lệnh về sau, chúng nhân viên cảnh sát lập tức triển khai hành động, có phong tỏa hiện trường, có lục soát vật phẩm, có thì liên hệ giao thông cùng thị chính bộ môn, xử lý đèn đường cùng phòng cháy cái chốt vân vân.

Ai u, hơi kém quên!

Thẳng đến lúc này, Triệu Ngọc lúc này mới nhớ tới cái kia bị hắn vứt bỏ bom đến, hắn tranh thủ thời gian đưa tay chỉ thị chúng nhân viên cảnh sát bom vị trí, nhưng bởi vì buông tay quá nhanh, trong ngực lưu manh người điều khiển thì đông ném xuống đất.

Nhưng thấy người này mặt không có chút máu, đã sa vào đến cơn sốc trạng thái, thế nhưng là, theo hắn vừa té như vậy, nhưng từ trên lỗ tai cạch cạch cạch rơi ra một cái màu đen đồ vật tới.

Triệu Ngọc thuận tay nhặt lên, đồ vật còn không có thấy rõ ràng, trong đầu máy dò cũng đã dẫn đầu cấp ra giới thiệu. Nguyên lai, thứ này liền là mang tại lưu manh trên lỗ tai thông tin máy truyền tin.

Cái này máy truyền tin loại hình cùng quy cách, cũng cùng viện dưỡng lão bên trong kia ba tên sát thủ chuyên nghiệp giống nhau như đúc. Bởi vậy có thể thấy được, bọn hắn tuyệt đối đều là một đám!

Ai?

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc chưa phát giác hai mắt tỏa sáng. Hắn đang suy nghĩ, vừa rồi điện lực một mực ở vào che đậy trạng thái, hai tên lưu manh tất nhiên không cách nào đem tin tức truyền ra ngoài.

Như vậy. . . Có thể hay không từ nơi này trên máy truyền tin hạ hạ công phu, tìm ra giấu ở những này lưu manh người sau lưng đến đâu? Nếu như có thể tìm tới cái này người giật dây, có phải hay không liền có thể tìm tới Thôi Lệ Châu?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc mau đem máy truyền tin đeo ở lỗ tai của mình bên trên, ai ngờ, máy truyền tin vừa mới đeo lên, bên trong chợt truyền đến một trận tạp âm.

Kít. . .

Không biết là máy truyền tin đã hư hao, vẫn là xuất hiện điện tử quấy nhiễu, dòng điện chi chi âm thanh chấn động đến Triệu Ngọc một trận ù tai, tranh thủ thời gian thuận tay lấy xuống.

Thế nhưng là, vừa mới lấy xuống, Triệu Ngọc lại bỗng dưng giật mình, vậy mà lại đem máy truyền tin đeo ở trên lỗ tai, cẩn thận lắng nghe.

Không đúng!

Mặc dù máy truyền tin bên trong đều là tạp âm, nhưng là tại tạp âm bên ngoài, Triệu Ngọc vẫn là nghe được một chút thanh âm kỳ quái, thanh âm kia có chút ồn ào, có người nói chuyện, hơn nữa còn có còi cảnh sát vang lên âm thanh.

Ai?

Những âm thanh này, làm sao cùng hiện trường đồng dạng?

Ngay từ đầu, Triệu Ngọc coi là, là cái kia A Bưu mang theo máy truyền tin mở ra, cho nên Triệu Ngọc mới có thể nghe được đến từ hiện trường tạp âm. Thế nhưng là nghĩ lại, không đúng! Bởi vì, đương Triệu Ngọc hung ác công kích A Bưu đầu thời điểm, A Bưu máy truyền tin chẳng những rớt xuống đất, mà lại đã bị hắn giẫm hỏng!

Mà lại, ẩn hình máy thăm dò bên trên thấy rất rõ ràng, hiện trường chỉ còn lại có như thế một cái máy truyền tin.

Thế nhưng là. . . Máy truyền tin bên trong tạp âm, là từ đâu tới đâu? Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc lần nữa tĩnh tâm lắng nghe, kết quả, cẩn thận lắng nghe phía dưới, hắn vậy mà từ máy truyền tin bên trong mơ hồ nghe được một cái thô trọng tiếng thở dốc.

A! ?

Còi cảnh sát vang lên, thanh âm ồn ào, hơn nữa còn có một cái thô trọng tiếng thở dốc. . .

Chẳng lẽ. . .

Triệu Ngọc bỗng dưng đứng dậy, hướng bốn phía nhìn lại.

Tích tích tích. . .

Lúc này, từ đằng xa bắn tới một cỗ xe cứu thương, xe cứu thương đã ngừng vị trí tốt, từ phía trên đi xuống mấy cái giơ lên cáng cứu thương nhân viên y tế. Nhân viên y tế nhóm động tác nhanh nhẹn, tại nào đó nhân viên cảnh sát chỉ huy dưới, bọn hắn bắt đầu cho hai tên lưu manh áp dụng cấp cứu, sau đó chuẩn bị đặt lên cáng cứu thương, đưa đi bệnh viện cứu chữa.

"Nhất định phải mang hảo thủ còng tay, mấy người này đều là trọng phạm! Ngàn vạn muốn trông giữ tốt, không được liền phái thêm một ít nhân thủ!" Triệu Ngọc xông phụ trách nhân viên cảnh sát dặn dò một câu.

"Vâng! Trưởng quan!" Nhân viên cảnh sát gật đầu về sau, lập tức điều động nhân thủ đi.

Triệu Ngọc mặc dù nhìn chăm chú lên trước mắt công việc, nhưng trong lòng vẫn đang quan sát hoàn cảnh chung quanh, hắn thông qua máy thăm dò nhìn thấy, những này vây bên người hắn nhân viên y tế cùng chúng nhân viên cảnh sát, ngoại trừ cần thiết điện thoại cùng bộ đàm bên ngoài, cũng không có loại kia máy truyền tin cái bóng.

Cái này nói rõ, những người này hắn không có vấn đề.

Thế nhưng là. . . Cái kia thô trọng tiếng hít thở, lại là chuyện gì xảy ra đâu?

Triệu Ngọc mau chóng rời đi nơi đây, vây quanh giao lộ tìm kiếm. Hắn cảm giác, nơi này rất có thể còn có một cái mang theo đồng dạng máy truyền tin nhân tài đúng!

Là ai! ?

Nếu quả như thật có một người như thế tồn tại, vậy người này tất nhiên

liền là bọn sát thủ đồng đảng. . .

Nghĩ đến tầng này, Triệu Ngọc cảm giác sau cột sống ứa ra mồ hôi lạnh, một loại đang bị ác ma thăm dò ngạt thở cảm giác tự nhiên sinh ra.

Là ai! ?

Triệu Ngọc trong đám người nhanh chóng tìm kiếm lấy, nhưng đột nhiên, hắn nghe được máy truyền tin bên trong truyền đến tín hiệu đứng im sau âm thanh bận, rốt cuộc nghe không được những cái kia ồn ào tiếng vang cùng người nào đó tiếng thở dốc.

A?

Rất rõ ràng, đối phương rất có thể đã đem máy truyền tin đóng lại!

Triệu Ngọc bỗng dưng giật mình, đã đã nhận ra dị thường, hắn tranh thủ thời gian quay đầu trở lại đến, đem ánh mắt quét về phía nơi nào đó. Nơi đó chính là xe cứu thương vị trí, giờ phút này, người nơi đâu viên đông đảo, khắp nơi đều là bận rộn nhân viên cảnh sát cùng nhân viên công tác.

Nhưng gặp một cỗ lóe đèn báo hiệu xe cảnh sát, đã xuyên qua đám người đứng tại xe cứu thương bên cạnh, cùng xe cứu thương song song đặt.

Đương Triệu Ngọc quay đầu trở lại thời điểm, vừa hay nhìn thấy chiếc kia trên xe cảnh sát xuống tới một người, người này mang theo cảnh mũ, chẳng những cúi đầu lưng xông Triệu Ngọc, mà lại sau khi xuống xe còn vội vã hướng phía ngoài đoàn người mặt đi đến.

Không đúng!

Triệu Ngọc một chút nhìn ra, người này rất có vấn đề.

Hắn tranh thủ thời gian tăng thêm tốc độ, hướng người kia đuổi theo. Ai ngờ, hắn vừa chạy mấy bước, liền thình lình từ máy thăm dò bên trên phát hiện một vật, máy thăm dò từ chiếc kia trên xe cảnh sát phát hiện một cái máy truyền tin, cái này máy truyền tin loại hình, cùng đám bắt cóc sử dụng hoàn toàn nhất trí!

Móa!

Con bà nó là con gấu!

Những này đám bắt cóc lá gan cũng quá lớn a?

Cũng dám phách lối như vậy, lại còn dám lộ diện? Tốt, tốt. . . Nhìn lão tử làm sao hảo hảo dọn dẹp một chút ngươi. . .

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc vội vàng hướng người kia nhanh chóng đuổi theo. Nhưng mà, người kia tựa hồ là đã nhận ra cái gì, nhất thời cũng bước nhanh hơn.

Lần này, Triệu Ngọc càng thêm xác nhận, người này tất nhiên liền là đám bắt cóc đồng bọn! Thế là, hắn một bên chạy, một bên móc ra cái kia thanh mang theo ống giảm thanh súng ngắn.

Nhưng mà, súng ngắn vừa mới chuẩn bị kỹ càng, Triệu Ngọc lại bỗng dưng tới thắng gấp, sau đó vô cùng kinh hãi đứng ở nguyên địa!

Nguyên lai, ngay tại một sát na kia ở giữa, trong đầu hắn thăm dò trên màn hình vậy mà sáng lên đèn đỏ, một cái có đánh dấu bom bộ dáng biểu thị, thình lình ánh vào tầm mắt của hắn!

Ông trời ơi..!

Triệu Ngọc xoay quay đầu lại, vạn không nghĩ tới, tại chiếc kia trên xe

cảnh sát, vậy mà cũng sắp đặt bom! ! !

. . .

Chương 596: Chương 596: Ai là người thần bí?

Chương 596: Ai là người thần bí?

, a?

Ngay tại Triệu Ngọc quay đầu ở giữa, thình lình nhìn thấy những nhân viên y tế kia đã cho hai tên thụ thương lưu manh làm xong khẩn cấp xử lý, chính đẩy xe đẩy, đem bọn hắn đẩy hướng trên xe cứu thương!

Mà vừa rồi người thần bí kia vừa vặn đem chứa thuốc nổ ô tô, đặt tại xe cứu thương bên cạnh, kể từ đó, ý đồ của hắn tự nhiên là rõ ràng đi nữa bất quá!

Người này, muốn giết người diệt khẩu!

Một khi xe cảnh sát bạo tạc, tất nhiên sẽ lan đến gần xe cứu thương, kia hai tên thụ thương lưu manh cũng liền hẳn phải chết không nghi ngờ!

Đáng chết!

Ngắm nhìn bốn phía, nơi này cũng không chỉ hai tên lưu manh, còn có nhiều như vậy nhân viên cảnh sát, nhân viên y tế còn làm việc nhân viên, một khi ô tô bạo tạc, hậu quả đem thiết tưởng không chịu nổi!

Thế nhưng là, ngay tại Triệu Ngọc lúc xoay người, hai tên lưu manh bên trong, đã có một cái bị đẩy lên xe cứu thương, một cái khác cũng đã đẩy

một nửa, nếu như lúc này Triệu Ngọc lại để cho đám người rút lui lời nói, hiển nhiên đã tới đã không kịp!

Dưới tình thế cấp bách, Triệu Ngọc chỗ đó còn nhớ được truy kích người thần bí? Hắn tranh thủ thời gian thông qua máy thăm dò thăm dò bom vị trí cụ thể.

Nguyên lai, bom lại bị sắp đặt tại chiếc kia xe cảnh sát dưới đáy.

Triệu Ngọc cũng không dám lại suy nghĩ nhiều, lúc này tâm niệm thay đổi thật nhanh, một hơi đem hai cái đạo cụ đồng thời sử dụng ra, một cái là có thể tăng cường lực lượng năng lượng tăng cường tề, một cái khác thì là ẩn hình hủy đi đạn khí.

Thời gian cấp bách, vừa rồi người thần bí kia lúc nào cũng có thể dẫn bạo bom, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian chui vào xe cảnh sát dưới đáy, hai tay dùng sức nắm nâng ô tô địa bàn, bởi vì năng lượng tăng cường tề làm ra tác dụng, hắn sửng sốt dùng hai đầu cánh tay đem ô tô sinh sinh nâng lên.

Sau đó, hắn nhìn trộm đến thuốc nổ vị trí cụ thể về sau, lập tức đem hủy đi đạn khí sử dụng ra ngoài.

Lần này, hệ thống rốt cục truyền đến an toàn nhắc nhở, chứng thực hủy đi đạn khí đã sử dụng thành công, sắp đặt tại ô tô dưới đáy bom đã bị dỡ bỏ!

Hô. . .

Nhìn thấy bom dỡ bỏ, Triệu Ngọc lúc này mới thở dài ra một hơi, toàn thân cũng đã bị ướt đẫm mồ hôi! Hắn đem thân thể chuyển ra xe ngọn nguồn về sau, lúc này mới thình lình thả tay.

Đông!

Ô tô trùng điệp quẳng xuống đất, phát ra một tiếng vang trầm, dẫn tới phụ cận các nhân viên làm việc ngừng chân vây xem, bọn hắn ai cũng không biết, kỳ thật, bọn hắn vừa rồi đã từ Quỷ Môn quan bên trên đi một lượt!

Nếu là Triệu Ngọc chậm thêm trên nửa đập, chỉ sợ nơi này liền đã là một mảnh Luyện Ngục!

Mmp!

Triệu Ngọc thầm mắng một câu, lập tức mạnh cắn răng quan từ dưới đất đứng lên thân thể. Hắn ý tứ, tự nhiên là muốn tìm được vừa rồi người thần bí kia, đem hắn bắt được.

Người này, có thể là cái trọng yếu nhân vật!

Chính là bởi vì bom không có bạo tạc, Triệu Ngọc kết luận thần bí nhân này tất nhiên sẽ không đi xa! Hắn khẳng định sẽ ở phụ cận xem xét tình huống!

Nhưng mà, Triệu Ngọc đứng dậy về sau, còn chưa kịp tìm kiếm người thần bí hạ lạc, lại bỗng dưng phát hiện, chiếc kia chứa bom xe cảnh sát, vậy mà từ nội bộ kít nữu lắc lư mấy lần. . .

Ai?

Nhìn kỹ, hắn lúc này mới kinh ngạc phát hiện, chiếc xe kia bên trong giống như có cái gì sống đồ vật! Thế nhưng là, pha lê là trong suốt, rõ ràng xe chỗ ngồi không có người a?

Nha. . .

Triệu Ngọc bỗng nhiên ý thức được cái gì, hắn vội vàng chạy đến xe

cảnh sát rương phía sau trước mặt, sau đó phịch một tiếng mở cửa ra.

Ông trời ơi..!

Nhưng gặp trong cóp sau chồng nằm hai cái bị dây thừng buộc chặt, miệng quấn băng dán người! ! !

Mặc dù hai người này cả người là máu, tóc rối tung, nhưng Triệu Ngọc vẫn là một chút nhận ra được, cái kia nằm ở phía trên nữ nhân không phải người khác, chính là nữ phi tặc Thôi Lệ Châu!

Về phần nam nhân kia thân phận, Triệu Ngọc cũng đoán cái tám chín phần mười, người này hẳn là Mã Lão Đán cái kia mất tích cha người xưng nhị gia đường Trương Bình Mã Cường!

A! ?

Chúng nhân viên cảnh sát thấy một lần trong xe có người, lập tức phát ra một tiếng kinh hô!

"Nhanh, " Triệu Ngọc tranh thủ thời gian khoát tay ra lệnh, "Mau đưa cấp cứu viên gọi tới. . ."

Triệu Ngọc nói xong, tranh thủ thời gian xoay người kiểm tra một hồi, nhưng gặp Thôi Lệ Châu đầy mặt vết máu, dị thường chật vật, bất quá, mặc dù trạng thái tinh thần của nàng không tốt lắm, nhưng là đó có thể thấy được, tính mạng của nàng hẳn là cũng không lo ngại!

Lại nhìn cái kia nhị gia, lại so Thôi Lệ Châu thê thảm nhiều, thậm chí ngay cả khóe miệng đều bị lưỡi dao thông suốt mở một cái lỗ hổng, cái cằm ngực chờ chỗ tất cả đều là máu, lọt vào trong tầm mắt thảm liệt.

Con bà nó là con gấu!

Triệu Ngọc tức giận mắng một câu, vừa rồi người thần bí kia thật đúng là đủ hung ác! Hắn đem nhị gia cùng Thôi Lệ Châu đặt ở rương phía sau, rõ ràng là muốn đem bọn hắn tính cả A Bưu hai người cùng một chỗ nổ chết, hiếu sát người diệt khẩu, hủy thi diệt tích!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc không khỏi trong lòng tức giận, tranh thủ thời gian vọt tới đám người bên ngoài, tìm kiếm người thần bí kia hạ lạc. Nhưng mà, quanh hắn lấy giao lộ dạo qua một vòng, lại sớm đã không biết người kia đi hướng!

"Nhanh nhanh nhanh. . . Cầm máu mang, nhanh cầm cầm máu mang. . ."

Lúc này, chạy tới nhân viên y tế đối mặt với ô tô rương phía sau lớn tiếng kêu gọi, Triệu Ngọc nhìn lại, lúc này mới thình lình nhìn thấy, Thôi Lệ Châu tay phải quấn lấy một đầu đã bị máu tươi nhiễm đỏ băng vải, nhìn kia băng vải dây dưa dáng vẻ, tựa hồ ngón tay của nàng. . .

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian chạy tới, hỗ trợ đem Thôi Lệ Châu ôm ra rương phía sau.

"Là. . . Ngươi nha. . ." Trong mông lung, Thôi Lệ Châu nhận ra Triệu Ngọc, vậy mà hé miệng lộ ra một vòng mỉm cười, sau đó mới chảy nước mắt nói với Triệu Ngọc, "Thật xin lỗi. . . Ô ô. . . Thật xin lỗi. . ."

Không nói vài câu, nàng vốn nhờ khí lực chống đỡ hết nổi, hôn mê đi. . .

. . .

Hai giờ về sau, sắc trời sáng lên, từ Tấn Bình cục cảnh sát văn phòng cửa sổ hướng ra phía ngoài nhìn lại, có thể nhìn thấy một phái mặt trời mới mọc, ánh bình minh đầy trời mỹ cảnh.

Thế nhưng là, ngồi ở trong phòng làm việc đám người, lại vô tâm chú ý cái gì cảnh đẹp.

Giờ phút này, đặc biệt điều tiểu tổ thành viên đều ở nơi này chờ đợi mới nhất điều tra kết quả, thời khắc chuẩn bị hành động.

Ngô Tú Mẫn thì tự thân vì Triệu Ngọc xử lý vết thương. Kỳ thật, đừng nhìn Triệu Ngọc cùng đám bắt cóc ba lần giao phong tất cả đều toàn thắng, nhưng hắn trên thân chịu tổn thương cũng không nhẹ, nhất là cùng cái kia A Bưu đối oanh thời điểm, mình cũng không ít bị đánh. Mà lại, áo khoác nam còn cần chủy thủ quẹt làm bị thương hắn cánh tay.

"Không có khả năng! Dạng này đều tìm không ra tới sao?" Tằng Khả lắc đầu thở dài, "Bọn hắn Tấn Bình cảnh sát thật là đủ có thể, hiện trường có nhiều như vậy giám sát thăm dò, nhưng không có một cái có thể đem người thần bí thấy rõ ràng."

"Người kia đội mũ, rời đi hiện trường về sau còn mang lên trên khẩu trang, cao cấp như vậy nhân vật, tự nhiên phản theo dõi ý thức rất mạnh!" Nhiễm Đào lắc đầu giải thích nói, "Cảnh sát đem trên xe cứu thương chạy ký lục nghi cũng tìm tới, phía trên chỉ có thể nhìn thấy người thần bí chiếc xe hơi kia, lại không nhìn thấy người lái xe! Chiếc kia xe cảnh sát cũng là thật xe cảnh sát, là đỏ tháp phân cục phiên trực xe, bị người thần bí cho trộm!"

"Ta đi! Xe cảnh sát đều có thể trộm?" Ngô Tú Mẫn kinh ngạc, "Không cần phải nói, người này khẳng định cũng là cảnh sát! Bằng không, làm sao lại đối cảnh sát hiểu rõ như vậy?"

"Ngô tỷ, cũng có thể là là giả trang cảnh sát a, như loại này cấp bậc phạm tội cao thủ, chưa chắc không phải thân ở hệ thống nội bộ!" Tằng Khả lắc đầu.

"Thế nhưng là, ngươi cũng nhìn thấy, từ khi ra cấp tốc án giết người về sau, hung thủ vẫn đi tại cảnh sát phía trước!" Ngô Tú Mẫn không phục, "Cái này vẫn chưa thể nói rõ, bọn hắn Tấn Bình cảnh sát nội bộ có nội

ứng sao?"

Kỳ thật, Ngô Tú Mẫn nói tới, cũng chính là Triệu Ngọc trước đó suy nghĩ. Mà lại, Triệu Ngọc so với nàng nghĩ đến còn nhiều, tại kinh lịch ba lần sinh tử sau đại chiến, Triệu Ngọc càng phát ra cảm giác, cấp tốc án giết người chân chính hung thủ, cũng cùng lúc trước Triệu Khánh bọn người đồng dạng, chính là một cái nghiêm chỉnh huấn luyện đội!

Bọn hắn lợi dụng Lưu Vũ cừu hận, áp dụng lần này cấp tốc án giết người.

Dựa theo lệ cũ tới nói, đội viên phụ trách chấp hành nhiệm vụ, lão đại thì phụ trách tọa trấn chỉ huy cùng thu thập tàn cuộc! Cho nên, áo khoác nam, viện dưỡng lão bên trong ba cái sát thủ, cùng A Bưu cùng người điều khiển, càng giống là nhóm người này thành viên! Mà cái kia ý đồ dẫn bạo thuốc nổ thần bí nam, mới có thể là bọn hắn chân chính lão đại!

Bởi vậy, chỉ có đem người này bắt sống, mới có thể biết tất cả chân tướng!

Như vậy. . . Người này rốt cuộc là người nào?

. . .

Chương 597: Chương 597: Giết chóc động cơ

Chương 597: Giết chóc động cơ

Đã giờ này khắc này, Tấn Bình cảnh sát đang toàn lực điều tra cả sự kiện, bọn hắn đã ý thức được, cấp tốc án giết người khả năng có khác trọng đại ẩn tình.

Bởi vậy, tỉnh thính lập tức một lần nữa điều động nhân mã tới, phụ trợ Tấn Bình cục cảnh sát tiến hành điều tra công việc.

Bởi vì Triệu Ngọc bị thương, nơi đó không ít lãnh đạo cũng nhao nhao chạy đến xem nhìn, lại tất cả đều bị Triệu Ngọc cự tuyệt. Hắn bây giờ căn bản không có thời gian nhận lời những này hoạt động chính trị, hiện tại thời gian cấp bách, mau chóng tìm ra tất cả chân tướng, mới là hắn quan trọng nhất.

Giờ phút này, Lý Lạc Vân, Mã Lão Đán phụ tử, Thôi Lệ Châu còn có kia hai tên may mắn còn sống sót lưu manh tất cả đều tiến vào bệnh viện, đồng thời tất cả đều ở thủ thuật thất tiến hành giải phẫu.

Đáng được ăn mừng chính là, mặc dù sáu người này thương thế nghiêm trọng, nhưng bệnh viện phương diện đã truyền đến tin tức, bọn hắn tất cả cũng không có lo lắng tính mạng, ngay cả lợi hại nhất Mã Lão Đán cũng đã thoát ly nguy hiểm tính mạng. Đương nhiên, Triệu Ngọc cho hắn chi kia ẩn hình thuốc cầm máu cũng là làm ra mấu chốt tác dụng.

Bởi vì nhị gia Mã Cường cùng Thôi Lệ Châu cũng ở thủ thuật thất, cho nên trong lúc nhất thời còn không cách nào từ hai người bọn họ trong miệng thu hoạch tình báo hữu dụng, không biết hai người bọn họ đến cùng đều gặp cái gì?

Triệu Ngọc bọn người chỉ có thể chờ đợi Tấn Bình cảnh sát điều tra tiến triển, từ trong tay manh mối vào tay. Ai ngờ, bọn hắn rất nhanh liền chờ đến một tin tức tốt, thông qua cảnh sát tìm tòi tỉ mỉ, vậy mà thật từ viện dưỡng lão 606 trong phòng tìm được Thôi Lệ Châu thuốc!

Kia một ba lô thuốc đều bị người giấu ở điều hoà không khí trong thông đạo, đêm đó cũng không bị sát thủ chuyên nghiệp nhóm tìm tới.

Triệu Ngọc đã sớm biết thuốc này bên trong có gì đó quái lạ, liền để cảnh sát lập tức cầm tới xét nghiệm thất đi xét nghiệm, vì cam đoan không có gì bất ngờ xảy ra, hắn còn đặc biệt phái ra Nhiễm Đào tên đầy đủ giám sát.

Lúc này, xét nghiệm kết quả đã ra tới, quả nhiên mọi người giật nảy cả mình! Thông qua kiểm nghiệm biết được, tại những cái kia đinh tiên bổn loại dược phẩm bên trong, vậy mà xuất hiện một loại đặc thù chất xúc tác, loại này chất xúc tác có thể làm đinh tiên bổn biến thành một loại đặc thù bổn, loại này đặc thù bổn có thể ảnh hưởng thần kinh của con người hệ thống, gây nên tế bào thần kinh bệnh biến cùng hoại tử, nếu như dùng qua lượng, thậm chí có thể gây nên người tử vong.

"Nha..." Nhìn thấy kết quả này, Triệu Ngọc bừng tỉnh đại ngộ, "Nguyên lai... Là như thế này! Đây mới là cả kiện cấp tốc án giết người động cơ a!"

"Cái gì?" Nhiễm Đào cùng Ngô Tú Mẫn song song lắc đầu, vẫn là nghĩ mãi mà không rõ.

"Ông trời ơi..! Nguyên lai, hung thủ đây là cùng chúng ta sử dụng

chướng nhãn pháp đâu!" Triệu Ngọc thở dài, "Chúng ta một mực bị hung thủ kia cấp tốc giết người cho che đậy lại, lại không để ý đến những ta kia căn bản không thấy được đồ vật! Tằng Khả, ngươi bây giờ lập tức điều tra một chút Trường Tân Long Thái xưởng chế thuốc ở nước ngoài đưa ra thị trường tình huống đi! Ta đoán, xảy ra chuyện lớn như vậy, bọn hắn giá cổ phiếu nhất định ngã thảm rồi a?"

"Nha..." Tằng Khả tranh thủ thời gian nhanh chóng đánh bàn phím,

Chỉ chốc lát sau liền điều ra Triệu Ngọc kết quả mong muốn, "Tổ trưởng, ngươi nói không sai, hoàn toàn chính xác ngã thảm rồi! Mà lại nước ngoài chính sách cùng trong nước không giống, xưởng thuốc phương diện đã xin ngừng bài điều chỉnh, nhưng lại chưa được phép."

"Nguyên lai, cái này mẹ nó liền là một trận quốc tế cấp đại âm mưu a!" Triệu Ngọc thở dài, "Ta đối đầu tư cổ phiếu không quá lành nghề, nhưng là các ngươi hắn là sẽ thạo a? Nếu như sớm biết xưởng thuốc treo biển hành nghề đưa ra thị trường về sau giá cổ phiếu sẽ sụt giảm, như vậy là không phải liền sẽ có người từ đó kiếm lời đây?"

"Ông trời ơi..! Tổ trưởng, ta rốt cuộc minh bạch ngươi ý tứ..." Tằng Khả bừng tỉnh đại ngộ, vội vàng cuồng ấn phím bàn, chỉ chốc lát sau liền tra được tình huống mới, "Ngươi nói không sai, xưởng thuốc giá cổ phiếu giảm lớn, hoàn toàn chính xác có người thu lợi! Quốc tế thao bàn vốn là t+0 song hướng giao dịch, là có thể mua ngã! Giao dịch ghi chép bên trên tỏ rõ, không còn có 20 gia quốc tế công ty cùng cá nhân, sớm lợi dụng đầu tư bỏ vốn tan khoán các loại thủ đoạn đã tham dự xưởng thuốc cổ phiếu!

"Giá cổ phiếu giảm lớn về sau, những công ty này đã thu lợi gần 30 ức!"

"A! ? Như thế không hợp thói thường đây?" Nhiễm Đào kinh ngạc thẳng sờ đầu, "Lại còn có thể chơi như vậy? Kia như thế nói đến, những này sớm mua ngã công ty, mới là cấp tốc án giết người thủ phạm thật phía

sau màn rồi?"

"Du mộc đầu sao ngươi là?" Ngô Tú Mẫn cầm lên cánh tay hề lạc đạo, "Cái này rõ ràng là có người đang bán tin tức cho bọn hắn mà! Bán tin tức nhân tài là hung phạm! Chỉ bất quá, lợi dụng giết người đến cưỡng ép giết ngã giá cổ phiếu hành vi, thật đúng là lần đầu tiên đầu một lần đâu!"

"Nha... Trách không được, bọn hắn không riêng giết người, hơn nữa còn đốt tiền, thậm chí càng đem giết người ảnh chụp truyền đến trên internet đi!" Tăng Khả lắc đầu thở dài, "Nguyên lai, chính là vì cái này a! Lưu Vũ, bất quá là bị bọn hắn lợi dụng một viên nhỏ quân cờ mà thôi!"

"6 cái nhân mạng, đổi hơn 30 ức, " Nhiễm Đào tính toán, "Cái này mua bán thế nhưng là đáng giá làm a!"

"Không chỉ!" Triệu Ngọc lắc đầu nói, "Xưởng thuốc thị giá trị hơn trăm tỷ, 30 ức sao có thể thỏa mãn được khẩu vị của bọn hắn đâu? Kỳ thật, bọn hắn chân chính sát chiêu mà còn không có phóng xuất đâu!"

"Ồ?" Nhiễm Đào ba người bỗng dưng sững sờ, Tăng Khả nghĩ nghĩ, dẫn đầu nói ra đáp án, "Nha... Ngươi ý tứ, là những thuốc kia?"

"Đúng!" Triệu Ngọc nói, "Ta đoán, những thuốc này đều là Lưu Vũ sớm cho bọn hắn điều chế tốt, từ mặt ngoài nhìn, những thuốc này cùng Trường Tân Long Thái xưởng chế thuốc sản xuất thuốc giống nhau như đúc, chỉ khi nào đầu nhập thị trường, khiến người bệnh dùng ăn trúng độc, các ngươi ngẫm lại... Hậu quả kia..."

"Ông trời ơi..!" Nhiễm Đào trừng to mắt, "Nói như vậy, xưởng thuốc còn không phải sụp đổ? Không cần nhiều, chỉ cần có bên trên năm sáu trong đó độc chí tử, liền đầy đủ bọn hắn kiếm cái đầy bồn đầy bát! Trách không được, những sát thủ kia nhóm không tiếc bốc lên lớn như vậy phong hiểm, cũng muốn đạt được những thuốc kia đâu!"

"Thế nhưng là... Chỉ là tham gia một điểm độc dược mà thôi..." Ngô Tú Mẫn buồn bực, "Thuốc mất đi, vậy bọn hắn làm gì không còn chế tác mới, mà nhất định phải đem Thôi Lệ Châu tìm ra đâu?"

"Ngô tỷ, đáp án đến rồi!" Vừa dứt lời, Tằng Khả liền cầm điện thoại di động lên nói, "Xét nghiệm thất vừa mới truyền đến một đầu tin tức, bọn hắn mời tới dược phẩm chuyên gia, các chuyên gia kiểm trắc sau công bố, viên thuốc bên trên loại kia chất xúc tác hợp thành thủ pháp phi thường đặc biệt, cùng xưởng thuốc dây chuyền sản xuất bên trên ra cơ hồ giống nhau như đúc, nếu quả thật đi kiểm nghiệm, khẳng định sẽ cho rằng là xưởng thuốc xảy ra vấn đề!"

"Ông trời ơi..!" Nhiễm Đào thở dài, "Bởi như vậy, sự tình nhưng lớn lắm! Tổ trưởng, ta nhìn, ngươi đến tranh thủ thời gian hướng thượng cấp báo cáo! Cái này không riêng gì xuyên quốc gia phạm tội vấn đề, còn liên quan đến quốc gia chúng ta lợi ích đâu! Tiền của chúng ta, cũng không thể bạch bạch để những cái kia ngoại quốc lão kiếm đi a!"

"Báo cáo tất nhiên là tất nhiên, bất quá..." Triệu Ngọc nhướng mày, "Chúng ta nhất định phải nắm giữ càng nhiều chứng cứ, mà lại nhất định phải đem người thần bí kia bắt được mới được! Bằng không, cũng có lỗi với đặc biệt điều tổ cái này hai chữ!"

"Ừm..." Nhiễm Đào duỗi ra ngón tay, "Tổ trưởng, tựa như là ba chữ a?"

"Tổ trưởng, người thần bí kia đã lợi hại như vậy, ta lo lắng, hắn đã chạy đường đi!" Tằng Khả lắc đầu, "Thật đáng tiếc, chúng ta ngay cả hắn hình dạng thế nào cũng còn không biết đâu!"

"Chênh lệch thời gian không nhiều lắm!" Triệu Ngọc nhìn xem biểu, cầm lấy áo khoác nói, "Đoán chừng giải phẫu cũng nhanh muốn làm xong, các ngươi đi trước bệnh viện chờ xem! Cái nào hiện ra, trước hết thẩm cái nào! Hiện tại chúng ta chỉ có thể cùng thời gian thi chạy! Đúng,

các ngươi phải nhớ kỹ một sự kiện, ngàn vạn nếu coi trọng cái kia Thôi Lệ Châu, nha đầu này rất quỷ, cũng đừng lại để cho nàng chạy! Còng tay thế nhưng là còng tay không ở nàng!"

"Vâng!"

"Được rồi!"

Các đội viên trả lời xong tất về sau, lúc này mới nghe ra tư vị đến, Tằng Khả vội vàng hỏi: "Tổ trưởng, ngươi để chúng ta đi bệnh viện, vậy còn ngươi? Ngươi không cùng ta nhóm cùng đi sao?"

. . .

Chương 598: Chương 598: Người giả bị đụng đụng ra hỏa hoa

Chương 598: Người giả bị đụng đụng ra hỏa hoa

"Tổ trưởng. . ." Trong điện thoại, Tằng Khả ngay tại hướng Triệu Ngọc hồi báo tình huống mới nhất, "Thôi Lệ Châu hai cái ngón út tất cả đều bị người cắt đoạn mất, bởi vì tìm không thấy ngón út hạ lạc, không có cách nào khâu lại! Còn có, nàng hắn là từng chịu đựng thời gian dài đánh đập, không chỉ có bị thương ngoài da, nội tạng khí quan cũng có khác biệt trình độ tổn thương . Bất quá, tình huống của nàng coi như ổn định, chí ít không có lo lắng tính mạng. . ."

Triệu Ngọc một mặt nghe Tằng Khả báo cáo, một mặt gấp giẫm chân ga, tăng tốc ô tô tốc độ. Bởi vì trước đó đã từng phát sinh qua tai nạn giao thông, hắn Phaeton xe còn lưu tại Tấn Bình phân cục bãi đỗ xe, nơi đó chúng nhân viên cảnh sát ngay tại tích cực hiệp điều bồi thường công việc.

Hiện tại Triệu Ngọc mở, chính là một cỗ phổ thông Jetta, bất quá phổ thông Jetta đặt ở Triệu Ngọc dưới chân, cũng có thể mở ra Ferrari hương vị.

Ô tô nhanh như điện chớp, hướng phía Tấn Bình thị nào đó thương hạ mà đi.

"Tằng Khả, ta để bọn hắn đi thăm dò 606 lão nhân kia, tra được cái gì không?" Chờ Tằng Khả hồi báo xong tất về sau, Triệu Ngọc lại hỏi một

câu.

"Điều tra, cái này bệnh tâm thần cũng rất tà môn!" Tằng Khả do dự trả lời, "Tấn Bình cảnh sát đã lấy hết cố gắng lớn nhất, lại vẫn tra không được hắn bất luận cái gì nội tình. Tên giả, CMND giả, giả hộ khẩu còn là giả răng mang tóc giả, người này từ trên xuống dưới, từ trong ra ngoài giống như không có một vật là thật!"

"Thật sao? Là rất tà môn, bất quá. . . Chính là bởi vì tà môn, cho nên càng phải tra, hảo hảo tra!" Triệu Ngọc nói, "Ta cảm giác, Thôi Lệ Châu như vậy trùng hợp trộm được Lưu Vũ thuốc, có lẽ cũng không phải là trùng hợp! Chúng ta nhất định phải biết lão gia tử kia lai lịch mới được!"

"Minh bạch! Bất quá. . ." Tằng Khả lòng tin tràn đầy nói, "Đã Thôi Lệ Châu trộm được dược tàng tại lão đầu gian phòng, vậy đã nói rõ Thôi Lệ Châu cùng cái này bệnh tâm thần quan hệ không phải bình thường, cho nên, chỉ chờ tới lúc Thôi Lệ Châu giải phẫu ra, hỏi một chút liền có thể biết!"

"Tốt, nhưng là, nhất định phải xem trọng Thôi Lệ Châu!" Triệu Ngọc lại một lần nữa dặn dò, "Phòng bệnh của nàng cũng muốn sớm kiểm tra xong, nàng thế nhưng là sẽ Súc Cốt Công!"

"Yên tâm đi, tổ trưởng, nếu như ngươi xem qua Thôi Lệ Châu chẩn bệnh báo cáo, ngươi liền sẽ không lại lo lắng, nàng hiện tại ngay cả đi đường còn đi không được đâu!" Tằng Khả cười nói, "Đúng rồi tổ trưởng, còn có một chuyện, ta mới vừa từ bệnh viện đạt được một tin tức! Lý Lạc Vân ở thủ thuật trước đó, đã phân phó thủ hạ của hắn, đi tra rõ Tấn Bình cục cảnh sát tất cả hình sự trinh sát thám viên! Ngươi nói, có phải là hắn hay không đã ý thức được cái gì? Thật sự có trong đó quỷ tồn tại sao?"

"Không biết, bất quá. . . Điều tra thêm liền điều tra thêm đi!" Triệu Ngọc dặn dò, "Ngươi để Nhiễm Đào thời khắc chú ý một chút, một khi có cái gì gió thổi cỏ lay, chúng ta nhất định phải sớm biết!"

"Minh bạch, thế nhưng là. . ." Tằng Khả do dự một chút, lại hỏi, "Thế nhưng là. . . Tổ trưởng, ngươi đến cùng đi đâu a?"

"Ngươi chớ để ý, chằm chằm tốt ngươi kia một đám, ta xong việc về sau, ngay lập tức sẽ cùng các ngươi tụ hợp!" Nói xong, Triệu Ngọc trực tiếp đem điện thoại quải điệu.

Giờ phút này đã đến chín giờ sáng một khắc, căn cứ phó bản kỳ ngộ chỉ thị, lần này kỳ ngộ đem phát sinh ở mười lăm phút về sau chín giờ rưỡi.

Mới đầu, Triệu Ngọc còn đang do dự, đối mặt lần này phó bản kỳ ngộ, mình rốt cuộc có nên tới hay không? Hắn hiện tại chính là bận rộn nhất thời điểm, muốn vạn nhất không có gặp được cùng tình tiết vụ án có liên quan kỳ ngộ, thật sự là lãng phí thời gian.

Thế nhưng là, đến một lần hôm nay mở ra chính là quẻ càn, thứ hai, hắn đã nếm đến kỳ ngộ điểm tích lũy ngon ngọt, nếu như bỏ lỡ phó bản chẳng khác nào bỏ lỡ điểm tích lũy.

Thế là, Triệu Ngọc điều chỉnh tốt phương hướng, thẳng đến kỳ ngộ phát sinh điểm mà tới. Ai ngờ, chờ hắn đem phương hướng cùng khoảng cách tại trên địa đồ so với về sau, nhịp tim lại bỗng dưng tăng nhanh tốc độ!

Thật không nghĩ tới, lần này phó bản kỳ ngộ chỉ thị vị trí, lại là Tấn Bình thị một cái tên là Tinh Vân thương mậu cao ốc địa phương!

Đối với nơi này, Triệu Ngọc cũng không lạ lẫm, mấy ngày trước, cấp tốc án giết người hung thủ chính là từ nơi này thiêu hủy kia 500 vạn tiền chuộc!

Hiện tại, đã phó bản kỳ ngộ đem mình chỉ dẫn đến nơi này, chẳng lẽ, hắn thật có thể từ nơi này thu hoạch được cái gì manh mối trọng yếu sao?

Chờ hắn dừng xe xong tử, tiến vào thương hạ nội bộ về sau, tâm tình một chút trở nên càng thêm kích động. Không nghĩ tới, phó bản kỳ ngộ chỉ thị độ cao, vậy mà đúng lúc là lúc trước phát sinh đốt tiền sự kiện 9 lâu!

Trùng hợp như vậy?

Triệu Ngọc ở trong lòng yên lặng cầu nguyện, hệ thống lão đại a, lần này trùng hợp, nhưng tuyệt đối đừng lại chỉ là trùng hợp, xin thương xót, cho ta đến một chút nghiêm chỉnh. . .

Ngồi thang máy thẳng tới 9 lâu về sau, thời gian cũng vừa vừa vặn đi tới 9 điểm nửa, cơ hồ một phần đều không kém.

Bất quá, để Triệu Ngọc hơi có chút thất vọng là, kỳ ngộ địa điểm cũng không tại đi bộ cửa thang máy thùng rác chỗ, mà là tại một cái khác khá xa hành lang khu vực.

Tinh vân thương hạ 9 lâu, cơ bản đều là ăn uống, nơi đó có đủ loại nhà hàng tiệm cơm, mặc dù bây giờ vẫn chưa tới ăn cơm một chút, nhưng nơi này đã người đến người đi, dị thường náo nhiệt.

Kết quả, đương Triệu Ngọc khó khăn lắm đuổi tới mục tiêu địa điểm thời điểm, nơi đó không ngờ truyền đến một đứa bé tiếng khóc!

"A. . . Đau. . . Mụ mụ. . . Đau. . ."

Ngẩng đầu nhìn lại, nhưng gặp một cái tiểu bàn đôn đang ngồi ở trên mặt đất gào khóc, mà tại tiểu bàn đôn sau lưng lại đứng thẳng một cái màu bạc trắng người máy!

Chợt nhìn qua, hắn là tiểu bàn đôn cùng người máy đụng vào nhau, người máy càng không ngừng lóe ra đèn đỏ, giống như đã ra khỏi trục trặc.

Cái người máy này mặc dù cái đầu 1m5 chi cao, lại là một cái vô cùng đơn giản người máy, hai tay của hắn nâng một cái đĩa, trong mâm đặt vào, đều là một xấp xấp tuyên truyền đơn.

Người máy trong hành lang đi tới đi lui, vì chính là để lui tới khách hàng lấy đi nó tuyên truyền đơn, đạt tới vì phòng ăn tuyên truyền hiệu quả.

Thế nhưng là, không nghĩ tới, bây giờ lại bỗng nhiên xảy ra tai nạn giao thông.

"Ai nha! Con của ta a, không có đụng hư đi ngươi?" Lúc này, từ bên cạnh nhà hàng chạy ra một cái thân thể tròn vo mập bà, nàng một mặt quan tâm hỏi thăm thương thế của con trai, một mặt xông người máy chửi ầm lên, "Ngươi cái thối người máy, sao có thể tùy tiện đụng người đâu? Có nhân viên quản lý không có? Đây cũng quá không an toàn đi?"

"Uy, căn bản không phải có chuyện như vậy! Ngươi chớ nói lung tung a!" Rất nhanh, từ thang lầu khác một bên chạy tới một cái nhân viên công tác, hắn tức giận xông hai mẹ con này nói, "Người máy của chúng ta nhanh nhất chỉ có thể cùng người đi đường tốc độ đồng dạng, làm sao có thể đụng người đâu!"

"Ai nha? Các ngươi đụng vào người, còn lý luận sao? Làm sao? Làm chúng ta đùa với ngươi mà người giả bị đụng đâu? Giảng hay không sửa lại còn? Rõ ràng là các ngươi trước đụng nhi tử ta, người đều đụng hư, làm sao bây giờ?"

"Không phải a, " nhân viên công tác dựa vào lí lẽ biện luận, "Cái này quá rõ ràng, rõ ràng là con của ngươi chạy quá nhanh, đụng phải người máy a! Ngươi nhìn, người máy đều bị đụng hư, cái này lại làm sao bây giờ đâu?"

"Ai. . . Trả đũa đúng không? Được được được. . . Báo cảnh! Báo cảnh

được đi, chúng ta để cảnh sát đến phân xử thử!"

"Không cần, căn bản không cần!" Nhân viên công tác nắm tay bãi xuống, "Chúng ta người máy này đều chứa camera, ngươi chờ, ta cho ngươi điều ra đến, ngươi vừa nhìn liền biết!"

"Tốt, điều liền điều, ta ngược lại muốn xem xem, đến cùng là ai đụng ai?" Mập bà không chút nào yếu thế.

"Ta dựa vào!"

Ai ngờ, hai người ngay tại giằng co, bên cạnh lại đột nhiên xông qua một người đến, người này tiến lên về sau, một thanh liền tóm lấy nhân viên công tác tay, cao giọng quát: "Ta siết cái nãi nãi gấu! Ta rốt cuộc minh bạch, vì mà muốn tới nơi này! Ngươi. . . Mau nói cho ta biết, người máy này trên thân, thật sự có camera sao?"

"Ngươi. . . Ngươi là ai a?" Nhân viên công tác sửng sốt.

"Đúng đấy, ngươi là ai a?" Mập bà cũng hỏi.

Triệu Ngọc mau đem cảnh sát chứng móc ra, sau đó xông nhân viên công tác quát: "Nhanh, ta hiện tại cần ngươi đem người máy video điều cho ta nhìn! Nhanh!"

"Oa. . ."

Ai ngờ, cái kia tiểu bàn đôn không biết bởi vì cái gì, vậy mà vừa khóc.

"Ngậm miệng! Lại khóc đem ngươi đánh thành người máy!"

Triệu Ngọc kéo mặt đến hắc uống một câu, tựa như hung thần ác sát, dọa đến kia tiểu bàn đôn lập tức ngừng lại âm thanh. . .

. . .

Chương 599: Chương 599: Bình chữa lửa huyền cơ

Chương 599: Bình chữa lửa huyền cơ

"Cảnh sát a, chúng ta cái người máy này mặc dù có camera, nhưng là nó cũng không đi đầu bậc thang, chỉ là tại bữa ăn khu vừa đi vừa về ngược lại đã!" Nhân viên công tác khó xử cùng Triệu Ngọc giải thích, "Căn bản đập không đến ngài nói cái chỗ kia! Mà lại, tốc độ nó chẳng những đặc biệt chậm, hơn nữa còn có tự động né tránh người đi đường công năng, rõ ràng liền là tiểu nam hài trực tiếp chạy tới trang người máy! Hắn là để bọn hắn bồi thường tiền mới đúng!"

Triệu Ngọc ý tứ, tự nhiên là nghĩ điều lấy một chút hung thủ đốt cháy 500 vạn tiền chuộc trước đó video, nhìn xem người máy có hay không đập tới cái gì khả nghi tình huống.

Hắn cảm giác, hôm nay đã mở ra quẻ càn, mà lại phó bản kỳ ngộ lại đem hắn dẫn tới nơi này, rất có thể cùng đốt cháy tiền sự kiện có quan hệ.

Nhưng mà, căn cứ nhân viên công tác nói, cái này mang theo camera người máy căn bản không đến được đầu bậc thang vị trí, bữa ăn khu khoảng cách đầu bậc thang tương đương xa, người máy cũng không có khả năng đập tới cái gì.

Thế nhưng là. . . Triệu Ngọc đối Kỳ Ngộ hệ thống hiểu rõ vô cùng, trận này nhìn như phổ thông kỳ ngộ, không có khả năng không hề có đạo lý, không nên chỉ là một đứa bé đụng người máy phổ thông sự kiện?

Bất quá, mặc kệ như thế nào, đã gặp cái người máy này, vậy hắn hôm nay nhất định phải đem người máy video mang về, hảo hảo kiểm tra, muốn vạn nhất có thể từ bên trong phát hiện thứ gì đâu?

Lúc này, tiểu bàn đôn mụ mụ nhìn thấy Triệu Ngọc là cảnh sát, mà lại như thế ngang ngược, lại nghe nhân viên công tác muốn nàng bồi thường tiền, nàng cũng không dám lại nhiều lời, tranh thủ thời gian lôi kéo tiểu bàn đôn xám xịt rời đi.

Thân thể cơ hồ tròn vo hai mẹ con, lân cận hướng hành lang một đầu nhỏ hẹp hành lang bên trong chạy đi.

Triệu Ngọc vô ý thức nhìn bọn hắn một chút, từ trên vách tường bảng hướng dẫn đó có thể thấy được, đầu kia trong hành lang ngoại trừ có cái toilet bên ngoài, còn có một bộ thang máy.

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc hồi tưởng một chút, lúc trước hung thủ đốt tiền thời điểm, bản thân hắn cũng không có tới đến tòa cao ốc này . Bất quá, hắn biết, lúc ấy Lý Lạc Vân tại cao ốc tất cả lối ra đều làm qua bố khống! Cho nên, cái này có thang máy cửa ra vào, lúc ấy tất nhiên có người trấn giữ.

Thế nhưng là. . .

"Cảnh sát. . . Ngài nhìn. . ." Nhân viên công tác chỉ chỉ đã cơn sốc người máy, không biết tiếp xuống nên làm cái gì.

"Bớt nói nhảm!" Triệu Ngọc khoát tay áo, ra lệnh, "Mau đem người máy giám sát thẻ nhớ cho ta, hiệp trợ cảnh sát điều tra, còn có. . . Các ngươi nơi này nếu là còn có khác người máy, cũng đều cho ta hết thảy đem thẻ nhớ lấy tới!"

"Không có. . . Không có, liền cái này một cái. . ."

Nhân viên công tác còn không có giải thích xong, Triệu Ngọc nhưng căn bản không để ý tới hắn, mà là một mặt chân mày nhíu chặt, một mặt hướng hai mẹ con rời đi đầu kia hành lang mà đi.

Ai?

Ai ngờ, khi hắn vừa mới vượt qua chỗ ngoặt, không ngờ thấy được một vật bình chữa lửa rương!

Màu đỏ cái rương cất đặt tại hành lang một bên trên mặt đất, bên trong đặt vào hai cái màu đỏ bình chữa lửa.

Triệu Ngọc nhớ kỹ, lúc trước hung thủ lợi dụng kẻ lang thang hỏa thiêu tiền thời điểm, những cái kia phụ trách giám thị chúng nhân viên cảnh sát căn bản trở tay không kịp, chỉ có thể tranh thủ thời gian đến phụ cận đi lấy bình chữa lửa, thích hợp đến về sau, lại phát hiện bình chữa lửa là xấu!

Hắn đánh giá một chút khoảng cách, nơi này mặc dù khoảng cách khá xa, lại có thể là khoảng cách đầu hành lang gần nhất một chỗ bình chữa lửa rương.

"Uy. . ." Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian xông nhân viên công tác khoát tay, hỏi, "Còn nhớ rõ có người đốt tiền vào cái ngày đó sao? Lúc ấy, là có người hay không đến nơi đây cầm bình chữa lửa, tiến đến dập lửa đi?"

"Cái gì?" Nhân viên công tác chau mày, "Ta. . . Ta nếu không hỏi một chút bảo an, ngươi chờ một chút a. . ."

"Hỏi cái gì hỏi a?" Lúc này, bên cạnh nhà hàng ra một phục vụ viên, trực tiếp nói với Triệu Ngọc, "Ngươi nói không sai, đốt tiền địa phương tại

đầu bậc thang, nơi này là gần nhất một cái bình chữa lửa rương! Đốt tiền ngày đó ta nhìn cái đầy mắt , bên kia một nước lửa, bên này liền có người dẫn theo bình chữa lửa quá khứ! Về sau chúng ta mới biết được, kia bình chữa lửa bên trong căn bản đều là xấu, ta nghe nói, rất nhiều tiền đều bị đốt đi!"

Nha. . . Dạng này a. . .

Nghe được phục vụ viên nói, Triệu Ngọc đại thể minh bạch sảng khoái trời tình huống, phục vụ viên nói tới người kia, hắn là phụ trách tại cửa thang máy phòng thủ thường phục nhân viên cảnh sát. Nghe được bên kia lửa cháy tin tức về sau, tên này nhân viên cảnh sát liền tranh thủ thời gian dẫn theo bình chữa lửa quá khứ cứu hỏa, lại không nghĩ rằng bình chữa lửa đều là xấu.

Về sau, Lý Lạc Vân còn điều tra qua chuyện này, cho rằng bình chữa lửa hắn là bị người từng giở trò, mà động tay chân người, không thể nghi ngờ cũng là hung thủ đồng bọn!

Thế nhưng là, bọn hắn về sau tra tìm quá lớn hạ người phụ trách điều tra tình huống, bởi vì bình chữa lửa sắp đặt chỗ không có camera, bọn hắn từ đầu đến cuối không có tìm tới có giá trị manh mối.

Cao ốc bảo an nhân viên có thể chứng thực, bình chữa lửa chẳng những là đầy, mà lại là mới, ngoài ra, thông qua kiểm nghiệm, bọn hắn cũng chứng thực kia hai cái bình chữa lửa không có bị người đổi qua, vẫn là bọn hắn cao ốc nguyên lai an trí kia hai cái!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tiến vào hành lang đi vào bình chữa lửa rương trước mặt xem xét, không cần phải nói, hiện tại bình chữa lửa khẳng định tất cả đều đổi mới rồi.

Như vậy. . . Lúc trước hung thủ, là như thế nào động tay chân đâu?

Có phải hay không, hắn sớm đem bình chữa lửa bột khô vứt sạch? Thế nhưng là. . . Làm sao rửa qua đâu?

Ai?

Triệu Ngọc cơ hồ vô ý thức nghĩ đến bên trong phòng vệ sinh, như vậy. . . Có thể hay không, hung thủ sớm tới, đem bình chữa lửa mở ra, đem bột khô tất cả đều rót vào phòng vệ sinh đâu?

Nghĩ đến chỗ này, hắn lại đi toilet đi đến. Đầu này hành lang không gian không lớn, toilet cũng phi thường mini.

Triệu Ngọc lưu ý đến, bên phải bên cạnh cửa thang máy bên trên, là có một cái camera . Bất quá, hắn biết, cái kia camera hắn là mất đi hiệu lực! Cái này toàn bộ hành lang, tất cả đều là một khối giám sát điểm mù.

Quan sát một hồi, hắn lại đi vào toilet nam, kiểm tra một chút. Toilet nam công trình cũng vô cùng đơn giản, không có ngựa thùng, chỉ có hai cái ngồi xổm bồn cầu cùng hai cái bồn tiểu tiện.

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc đối bình chữa lửa không quá lành nghề, nhưng là hắn ra ngoài bản năng cảm giác được, bình chữa lửa bên trong bột khô hắn là không dễ dàng như vậy rửa qua.

Thế là, hắn lập tức lấy điện thoại cầm tay ra, từ trên mạng đơn giản tìm tòi một chút, lúc này mới kinh ngạc phát hiện một sự thật. Nguyên lai, muốn để bình chữa lửa không có tác dụng, căn bản không cần đến đi phí sức rửa qua bình chữa lửa bên trong dập lửa phấn, chỉ cần dùng một cái dụng cụ đơn sơ, đem bình chữa lửa bên trong áp lực thả đi, bình chữa lửa liền sẽ mất đi tác dụng!

Nha. . .

Triệu Ngọc giờ mới hiểu được, Lý Lạc Vân bọn hắn vì sao đem bình chữa lửa manh mối này đem thả bỏ, bởi vì nơi này không có video giám sát, nhưng người lui tới viên rất nhiều, cho nên rất khó tìm ra, đến cùng là ai động đậy kia hai cái bình chữa lửa?

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc cẩn thận suy nghĩ, càng phát ra cảm giác, mình tựa như là tại làm một trận uổng công.

Bởi vì, hắn hiện tại đã gặp áo khoác nam chờ mấy tên sát thủ chuyên nghiệp, đồng thời còn bắt sống hai cái. Như vậy, động đậy cái này bình chữa lửa người, rất có thể liền là mấy người này một trong.

Nói cách khác, coi như mình tra ra bình chữa lửa vốn có từ đầu đến cuối, cũng không còn tác dụng gì nữa!

Thế nhưng là. . .

Không biết tại sao, Triệu Ngọc luôn có loại chưa từ bỏ ý định cảm giác, vừa đến, hắn cho rằng phó bản kỳ ngộ tất có chỉ; thứ hai, hắn luôn cảm thấy, tại cái này nho nhỏ bình chữa lửa bên trong, giống như có huyền cơ khác.

Bất quá, hiện tại Triệu Ngọc thời gian cấp bách, nhất định phải nhanh chạy về bệnh viện.

Tại Triệu Ngọc rời đi thời điểm, nhân viên công tác tự nhiên không dám thất lễ, nhanh lên đem người máy kia giám sát thẻ nhớ giao cho Triệu Ngọc.

Trở lại trên xe về sau, Triệu Ngọc vẫn còn có chút chưa từ bỏ ý định, liền dứt khoát đem thẻ nhớ liên tiếp đến máy tính bảng thượng khán.

Kỳ thật, Triệu Ngọc cũng không nghĩ quá nhiều, hắn cơ hồ là vô ý thức liền đem video điều đến đốt tiền kia thời khắc này, muốn nhìn một chút đốt tiền thời điểm, người máy có thể hay không soi sáng thứ gì.

Kết quả, Triệu Ngọc một mực chờ đợi trùng hợp, vẫn là phát sinh!

Nhưng gặp tại 500 vạn bị đốt cùng thời khắc đó, người máy vừa vặn từ cái kia bình chữa lửa chỗ hành lang trải qua, từ trong video, hắn thậm chí có thể rõ ràng xem đến có một thường phục nhân viên cảnh sát mang theo bình chữa lửa tiến đến cứu hỏa ống kính.

Vì nhìn càng thêm thêm rõ ràng, Triệu Ngọc lại đem thời gian tuyến hướng về phía trước kích thích một chút, sau đó cẩn thận xem xét. Ai ngờ, cái này xem xét phía dưới nhưng rất khó lường, trong lòng của hắn không khỏi lộp bộp một vang, tóc đều nổ!

Ông trời ơi..!

Sao lại thế. . . Dạng này?

. . .

Chương 600: Chương 600: Hung thủ là hắn!

Chương 600: Hung thủ là hắn!

Chẳng lẽ. . . Hung thủ —— liền là hắn! ?

Triệu Ngọc vạn vạn không nghĩ tới, sẽ từ người máy ghi chép giám sát bên trong, nhìn thấy dạng này cảnh tượng khó tin.

Khi hắn đem video thời gian tuyến sớm đến đốt tiền trước đó mấy giây thời điểm, người máy camera góc độ vừa vặn có thể đập tới đầu kia trong hành lang một bộ phận. Triệu Ngọc có thể nhìn thấy, tên kia thường phục nhân viên cảnh sát một nửa thân thể.

Nhưng mà, làm hắn giật mình là, video mặc dù chỉ bắt được một nửa thân thể, lại có thể thấy rõ, vậy liền áo nhân viên cảnh sát bên trái dưới nách, vậy mà kẹp lấy một cái màu đỏ bình chữa lửa!

Chợt nhìn trước đó, giống như không có cái gì dị thường. Nhưng cẩn thận một suy nghĩ, lại rõ ràng không hợp lý! Bởi vì căn cứ ngay lúc đó thời gian đến xem, 9 lâu nơi thang lầu thùng rác còn chưa chưa bốc cháy.

Nói cách khác, khi đó chúng nhân viên cảnh sát, căn bản không ai biết, chờ một lúc thùng rác vậy mà lại bị người điểm!

Lửa là từ mấy giây về sau mới bốc cháy lên, nhưng vì cái gì, tên này

nhân viên cảnh sát lại sớm đem bình chữa lửa cầm lên đây? Chẳng lẽ. . . Hắn có thể biết trước?

Vì xác nhận mình không có tính sai, Triệu Ngọc vừa cẩn thận kiểm tra một hồi thời gian, người máy trong video có rõ ràng thời gian ghi chép, căn bản sẽ không tính sai!

Như vậy. . . Như thế nói đến, tên này thường phục nhân viên cảnh sát hiển nhiên rất có vấn đề!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc vội vàng đem video tiếp tục phát ra. Rất nhanh, người máy đi qua đầu kia hành lang, thùng rác bên kia bắt lửa, sau đó tên này nhân viên cảnh sát liền mang theo trước đó chuẩn bị xong bình chữa lửa tiến đến dập lửa!

Mà lúc kia, hắn rất có thể đã biết, cầm trong tay hắn bình chữa lửa căn bản là phun không ra dập lửa phấn! Cho nên, người này rất có thể cùng hung thủ nhóm là một đám!

Vân vân. . .

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc lại phát hiện càng thêm khiếp sợ một việc, đương tên này thường phục nhân viên cảnh sát từ trong video lóe lên thời điểm, vừa vặn lưu lại cái bóng lưng cho ống kính!

Cái bóng lưng này. . . Làm sao còn có một chút nhìn quen mắt đâu?

Ông trời ơi..!

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc chỉ cảm thấy lông tơ đứng thẳng, cái bóng lưng này, vậy mà cùng cái kia chuẩn bị dẫn bạo xe cảnh sát bom người thần bí dị thường tương tự!

Chẳng lẽ. . . Là hắn! ?

Cái này phụ trách chằm chằm thủ nhân viên cảnh sát, liền là người thần bí! ?

Triệu Ngọc càng nghĩ, lại càng thấy đến có khả năng này. Trách không được, người thần bí có thể làm đến xe cảnh sát cất đặt bom, nguyên lai, hắn quả nhiên liền là hệ thống nội bộ người, hơn nữa còn là một một tuyến nhân viên cảnh sát!

Đây thật là. . .

Đây quả thực có thể so với phim Hollywood a? Trách không được cấp tốc án giết người phức tạp như vậy đâu! Những này tội phạm thật đúng là đủ không theo sáo lộ ra bài!

Người thần bí liền là phụ trách chằm chằm thủ nhân viên cảnh sát! Người này trước kia liền biết sắp phát sinh cái gì, cho nên hắn sớm tìm tới cái kia có phòng cháy khí nhưng không có giám sát địa phương phụ trách chằm chằm thủ, sau đó lặng lẽ tháo bỏ xuống bình chữa lửa áp lực.

Đợi đến lửa lấy sau khi thức dậy, hắn liền mang theo bình chữa lửa đi dập lửa, có thể diệt súng đạn lại là xấu, cứ như vậy, hắn đã không làm cho người ta hoài nghi, lại có thể kéo dài thời gian, khiến 500 vạn thiêu đốt hầu như không còn!

Trách không được, Lý Lạc Vân làm sao cũng tìm không thấy là ai phá hư bình chữa lửa đâu! Hắn làm sao có thể nghĩ đến, tội phạm liền là thủ hạ của hắn?

Con bà nó là con gấu. . .

Người này, đến cùng là ai?

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian lại đem video trọng phóng một lần,

nhưng tiếc nuối là, mặc kệ cái nào góc độ video, tất cả cũng không có đập tới người này ngay mặt!

Trong lúc nhất thời, Triệu Ngọc còn không thể biết người này xác thực thân phận!

Bất quá, như là đã phát hiện rõ ràng như thế lại trọng yếu manh mối, kia liên quan tới thân phận của người này, tự nhiên là tra một cái liền biết.

Thế là, Triệu Ngọc cầm điện thoại di động lên, chuẩn bị cho Tấn Bình cảnh sát gọi điện thoại tra một chút. Nhưng mà, điện thoại cầm lên về sau, hắn nhưng lại rất mau thả hạ!

Không được!

Triệu Ngọc cảm giác, việc này không thể coi thường, nhất định phải cẩn thận xử trí mới được. Đã người này có thể tại Tấn Bình cảnh sát nội bộ xếp vào, nói rõ người này tất có ỷ vào! Nếu như mình mạo muội gọi điện thoại, nói không chừng sẽ đánh cỏ kinh rắn, để hắn chạy mất!

Mà lại, hiện tại Lý Lạc Vân còn tại giải phẫu bên trong, Triệu Ngọc cũng không biết đến cùng nên tin tưởng cái nào?

Cho nên, cùng nó liên hệ bọn hắn, còn không bằng mình âm thầm hành động bảo hiểm.

Hạ quyết tâm về sau, Triệu Ngọc vẫn là đem Tằng Khả điện thoại điều ra, dự định trước hết để cho Tằng Khả đem người này tìm ra lại nói!

Nhưng mà, ngay tại Triệu Ngọc sắp đè xuống quay số điện thoại khóa thời điểm, trong đầu chợt lại tung ra một cái ý niệm trong đầu đến!

Ai?

Vân vân. . .

Thời khắc mấu chốt, cái này chợt nhớ tới một chuyện khác đến! Nhớ ngày đó, Lý Lạc Vân từng theo hắn nói qua, nói cảnh sát tại nổ chết Lưu Vũ trong ôtô tìm được điều khiển bom tàn phiến, hoài nghi quả bom kia là tại ở cự ly gần bị người điều khiển nổ tung!

Nói cách khác, dẫn bạo bom người, lúc ấy ngay tại ô tô phụ cận!

Vì thế, Lý Lạc Vân còn cảm giác đặc biệt ảo não, cho là mình bỏ qua quào một cái ở tội phạm cơ hội tuyệt hảo!

Thế nhưng là, hiện tại kết hợp trước mắt manh mối mới một lần nữa loại bỏ một lần, hiển nhiên tình huống liền hoàn toàn khác biệt! Nếu như, cái kia dẫn bạo bom nổ chết Lưu Vũ người, căn bản không có ở phụ cận, mà là tại trên xe cảnh sát đâu?

Người kia liền là một người cảnh sát, tại cái thứ nhất đuổi tới hiện trường về sau, lợi dụng điều khiển từ xa dẫn nổ bom, cứ như vậy, liền càng thêm sẽ không có người hoài nghi đến hắn!

Ông trời ơi..!

Nếu thật là dạng này, vậy cái này trận âm mưu động trời, quả thực đều có thể đập thành phim!

Mà lại, nếu như cái kia dẫn bạo bom nổ chết Lưu Vũ người thật sự là một người cảnh sát, kia có phải hay không cùng trong thương trường dập lửa nhân viên cảnh sát, cùng xe cảnh sát bom người thần bí, đều là cùng là một người! ?

Nha. . .

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc rốt cục hồi tưởng lại, lúc trước Lưu Vũ truyền

kỳ xe bạo tạc thời điểm, tại trước mặt hắn thật là có một xe cảnh sát! Lúc ấy, chiếc kia trên xe cảnh sát có ba tên nhân viên cảnh sát, đương Triệu Ngọc đuổi tới thời điểm, ba người này ngay tại ra sức dập lửa, đồng thời cùng Triệu Ngọc từng có gặp nhau!

Chẳng lẽ. . . Người thần bí, liền là ba người này bên trong một cái?

Là. . . Cái nào?

Triệu Ngọc cố gắng nghĩ lại một chút, thế nhưng là, hắn mặc dù cùng ba người này nói chuyện qua, lại hoàn toàn không nhớ ra được tướng mạo của bọn hắn, bởi vì lúc ấy ô tô vừa mới bạo tạc, hắn còn ở vào một loại chấn kinh trạng thái bên trong, nào có tâm tư chú ý những này?

Tốt a!

Vì có thể mau chóng đem người này tìm ra, Triệu Ngọc đành phải lại sử dụng một cái ký ức tránh về khí, đem ô tô bạo tạc lúc tràng cảnh lại xuất hiện.

Rất nhanh, ngay lúc đó toàn bộ hình tượng sôi nổi tại Triệu Ngọc trong đầu trên màn hình, Triệu Ngọc dụng tâm quan sát, cẩn thận phân biệt, kết quả, hắn rốt cục đem người thần bí xác định ra!

Náo loạn nửa ngày, người này liền là —— hắn!

Lúc trước, Lưu Vũ ô tô bạo tạc về sau, Triệu Ngọc chạy tới hiện trường, nhìn thấy hai tên nhân viên cảnh sát ngay tại ra sức dập lửa, mà có một người trung niên nhân viên cảnh sát bởi vì không có bình chữa lửa, liền không có dập lửa, mà là chạy tới hướng Triệu Ngọc báo cáo tình huống.

Không sai!

Chân chính người thần bí, nguyên lai liền là nam tử trung niên này! Mặc

dù không có gặp qua người thần bí bộ mặt thật, nhưng nhìn đến đoạn video này, Triệu Ngọc vẫn là có thể xác nhận, người này cùng người thần bí, cùng thương hạ dập lửa nhân viên cảnh sát, liền là cùng là một người!

Thật sự là vạn vạn không nghĩ tới a!

Cấp tốc án giết người phía sau màn thủ lĩnh, thế mà vẫn giấu kín tại Tấn Bình trong đội cảnh sát!

Video là căn cứ Triệu Ngọc ký ức chiếu lại, ngoại trừ hình tượng còn có âm thanh. Lúc ấy, hai vị khác nhân viên cảnh sát cây đuốc diệt đi về sau, từng theo người này nói chuyện qua, bọn hắn quản người này gọi —— lão Phong!

Lão Phong!

Triệu Ngọc đem nắm đấm nắm cờ rốp vang lên, trong lòng nói chuyện, hừ hừ, cuối cùng đem ngươi tìm đến! Lần này, nhìn ngươi còn trốn nơi nào!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian mở ra điện thoại, muốn để Tằng Khả thẩm tra một chút người này tư liệu. Ai ngờ, điện thoại vừa mới móc ra, điện thoại lại dẫn đầu vang lên!

Xảo chính là, điện báo biểu hiện cho thấy, điện thoại chính là Tằng Khả đánh tới!

"Uy!" Triệu Ngọc vừa mới kết nối, liền thình lình nghe được Tằng Khả âm thanh kích động, "Tổ trưởng, tổ trưởng, tin tức mới nhất, tin tức mới nhất! Ngươi nói cái kia trộm xe cảnh sát, đồng thời cất đặt bom muốn giết người diệt khẩu người thần bí, đã bị Tấn Bình cảnh sát tìm đến! Tên của người này gọi là Cao Cách Phong, mọi người đều quản hắn gọi là —— lão Phong!"

. . .

Chương 601: Chương 601: Để phòng có trá

Chương 601: Để phòng có trá

Nghe được Tằng Khả về sau, Triệu Ngọc lập tức có một loại chơi mạt chược thuần một sắc một con rồng, lại bị người tiệt hồ cảm giác!

Tại sao có thể dạng này?

Mình tân tân khổ khổ điều tra ra manh mối, lại bị Tằng Khả một điện thoại tất cả đều cướp đi? Trên thế giới này nhất khổ cực sự tình cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi, sớm biết dạng này, làm gì còn muốn lãng phí một cái quý giá ký ức tránh về khí?

Cao Cách Phong!

Lão Phong!

Người này, đến cùng là người thế nào?

"Tổ trưởng ngươi đang nghe sao?" Tằng Khả gặp Triệu Ngọc chậm chạp không có trả lời, lo lắng hỏi một câu, "Ta thế nào cảm giác, ngươi thật giống như một chút cũng không kinh hãi đâu?"

"Giật mình, coi như giật mình đi!" Triệu Ngọc dùng một loại mướp đắng giọng điệu hồi đáp, "Vậy ngươi nói cho ta, Tấn Bình bên kia là thế nào đem người này điều tra ra?"

"Hắc! Đừng nói nữa! Ta sống như thế lớn, còn lần đầu gặp được cao cấp như vậy sự tình!" Tằng Khả lập tức khôi phục trước đó hưng phấn, "Ngươi mới làm gì? Cái này lão Phong chẳng những là Tấn Bình cục cảnh sát cảnh sát hình sự đại đội thám viên, hơn nữa còn là Lý Lạc Vân anh em thân thiết đâu! Ta đoán, Lý Lạc Vân làm sao cũng không nghĩ ra, cái kia nội ứng, sẽ là hắn a?"

"Ta hỏi ngươi làm sao điều tra ra?" Triệu Ngọc tức hổn hển.

"Nha... Tốt tốt tốt, cái kia... Lý Lạc Vân khi tiến vào phòng giải phẫu trước đó, đã ý thức được, ở bên cạnh hắn khả năng có vô gian đạo! Cho nên, hắn tìm tới hắn tại giám sát bộ môn bằng hữu hỗ trợ, để bọn hắn vụng trộm tra rõ đội cảnh sát hình sự tất cả nhân viên! Nhất là từ ngày đầu tiên liền theo hắn điều tra cấp tốc án giết người những người kia!

"Kết quả, tổ giám sát trải qua một phen điều tra về sau, rất nhanh liền đưa ánh mắt khóa chặt tại cái này Cao Cách Phong trên đầu!" Tằng Khả nhanh chóng nói, "Cao Cách Phong mấy năm gần đây xuất ngoại đặc biệt tấp nập, chẳng những hành tung bí ẩn, mà lại trong trương mục xuất hiện qua rất nhiều bút không rõ tài chính, mỗi một bút đều số lượng to lớn!

"Tiến vào hoài nghi liệt biểu về sau, kiểm tra tổ lại kỹ càng điều tra hắn hành động quỹ tích. Mặc dù ngay từ đầu không có tìm được trực tiếp chứng cứ, nhưng là điều tra biểu hiện, hắn tại cấp tốc án giết người xuất hiện đoạn thời gian kia bên trong, ra ngoài hoạt động đặc biệt tấp nập, hành tích phi thường khả nghi.

"Cứ như vậy, đốc sát tổ càng tìm càng càng hăng, càng tìm càng đồ vật càng nhiều. Cuối cùng, bọn hắn rốt cuộc tìm được mấu chốt chứng cứ!" Tằng Khả thở dốc một hơi, tiếp tục nói, "Ngay tại tối hôm qua xuất hiện ô tô bom thời điểm, cái này lão Phong vốn là muốn cùng một cái khác tổ xuất ngoại cần! Thế nhưng là, hắn chợt xin nghỉ bệnh, nói phải đi bệnh

viện xem bệnh.

"Xuống chút nữa thì càng tốt tra xét, căn cứ video suy luận còn có chính thức điều tra, đốc sát tổ phát hiện, hắn căn bản không có đi cái gì bệnh viện, mà là đi một cái cảnh sát hợp tác xưởng sửa xe.

Ngươi đoán làm gì, tổ trưởng?" Tằng Khả thừa nước đục thả câu.

"Chứa bom chiếc kia xe cảnh sát, liền là từ nơi này xưởng sửa xe bị trộm ra!" Triệu Ngọc trực tiếp cấp ra đáp án.

"Lợi hại! Không hổ là ta tổ trưởng!" Tằng Khả bội phục nói, "Không sai, đương lão Phong tiến vào xưởng sửa xe về sau, liền rốt cuộc không nhìn thấy hắn từ trong video xuất hiện, hắn khẳng định là trộm được xe cảnh sát, sau đó từ cái khác lối ra chạy trốn!

"Cho nên, đốc sát tổ kết luận, cái này lão Phong vô cùng có khả năng liền là đêm đó cất đặt bom người thần bí kia!" Tằng Khả nói, "Tổ trưởng, ta đoán, cái này lão Phong, không chừng liền là những cái kia tội phạm phần tử đầu mục! Hắn sớm trộm tốt xe cảnh sát, rất có thể liền là muốn dùng xe cảnh sát đem Thôi Lệ Châu cùng Mã Cường nổ chết diệt khẩu!

"Lúc ấy, bọn hắn đã bắt lấy Thôi Lệ Châu, cũng từ Thôi Lệ Châu miệng bên trong đạt được thuốc giả hạ lạc! Lúc đầu, kế hoạch của bọn hắn đơn giản thô bạo, chỉ cần đến viện dưỡng lão tìm tới thuốc giả, sau đó lại nổ chết Thôi Lệ Châu cùng Mã Cường là được rồi!

"Nhưng bọn hắn vạn vạn không nghĩ tới, chúng ta vậy mà cũng sẽ xuất hiện ở nơi đó!

"Chúng ta chẳng những xử lý ba cái lấy thuốc người, hơn nữa còn bị ngươi bắt sống hai cái phụ trách canh chừng tiếp ứng người!

"Kể từ đó, lão Phong liền rốt cuộc không giữ được bình tĩnh, hắn lâm thời thay đổi chủ ý, mở ra chứa bom xe cảnh sát đi đến ngươi nơi đó, dự định tới một lần kinh thiên động địa nổ lớn, đem tất cả chứng cứ toàn bộ hủy diệt, đến cái xong hết mọi chuyện!

"Thật không nghĩ đến, hắn lần này lại không có chơi qua tổ trưởng ngài!" Tằng Khả thừa cơ xu nịnh nói, "Hắn quỷ kế vẫn là bị ngài cho khám phá! Tổ trưởng a, ta thật sự là quá sùng bái ngài, bom vậy mà đều sẽ hủy đi! Quá lợi hại!"

"Ít mẹ nó vuốt mông ngựa, " Triệu Ngọc khiêm tốn nói, "Đây là chỉ riêng sẽ hủy đi bom sự tình sao? Ta thế nhưng là bốc lên nguy hiểm tính mạng tại hủy đi bom đâu! Nếu là hủy đi chậm một chút, liền oanh liệt biết không? Nhớ kỹ, quay đầu viết báo cáo thời điểm, nhất định phải đem chuyện này làm trọng điểm đột xuất ra, hiểu không? Thêm mắm thêm muối cũng là nhất định!"

"Vâng vâng vâng, nhất định! Nhất định!" Điện thoại bên kia Tằng Khả đoán chừng đã xấu hổ.

"Được rồi, vậy bây giờ tình huống thế nào? Người bắt được hay chưa?" Triệu Ngọc lần nữa hỏi trọng điểm vấn đề.

"Tấn Bình bên kia đã xuất động đặc công, đang toàn lực truy nã!" Tằng Khả trả lời, "Lúc này, cũng đã đuổi tới lão Phong trong nhà, đoán chừng chẳng mấy chốc sẽ truyền đến tin tức!"

"Nha..." Triệu Ngọc gật đầu.

"Kia... Ngài... Của ngài sự tình xong xuôi không?" Tằng Khả yếu ớt hỏi một câu.

"Nói nhảm! Cái này không đều bị ngươi làm sao?" Triệu Ngọc ủ rũ nói một câu, sau đó nhanh chóng nổ máy xe, "Chờ, ta hiện tại liền chạy trở

về!"

"Nha... Tốt tốt..."

Kết quả là, Triệu Ngọc lái xe hơi hướng bệnh viện mà đi. Trên đường đi, tâm tình của hắn có thể nghĩ, ngoại trừ phiền muộn vẫn là phiền muộn, mặc dù kỳ ngộ điểm tích lũy tăng lên hơn một trăm điểm, nhưng hắn vẫn là cảm giác, mình làm một trận triệt triệt để để vô dụng công.

Nếu là mình có thể sớm một chút chú ý tới cái này lão Phong, nói không chừng, liền sẽ không lại phát sinh phía sau một hệ liệt sự kiện!

Bất quá, hiện tại suy nghĩ kỹ một chút, lão Phong bọn người làm việc lớn mật, khác hắn với thường nhân, hoàn toàn chính xác rất khó để cho người ta đoán được. Hồi tưởng lúc trước Lưu Vũ ô tô lúc nổ, lão Phong từng chủ động tiến lên đón hướng mình báo cáo tình huống, lúc kia, ai có thể nghĩ tới, người này liền là dẫn bạo bom chân hung đâu?

Trong mơ hồ, Triệu Ngọc có một loại cảm giác, đã cái này lão Phong lợi hại như thế, như vậy lần này Tấn Bình cảnh sát chỉ sợ cũng rất khó đem hắn bắt được!

Nếu như bị gia hỏa này chạy, hậu quả kia coi như không ổn! Chẳng những cấp tốc án giết người không có cách nào kết án, hơn nữa còn sẽ ảnh hưởng đến mình tại đặc biệt điều tổ hoạn lộ!

Mười phút về sau, ngay tại Triệu Ngọc sắp đuổi tới bệnh viện thời điểm, Tằng Khả lại đánh tới điện thoại báo cáo tình huống.

Tằng Khả nói cho Triệu Ngọc, nói cảnh sát đi đến lão Phong trong nhà bắt người thời điểm, lão Phong hoàn toàn chính xác đã bỏ trốn mất dạng. Cảnh sát không những ở trong nhà hắn phát hiện thuốc nổ vật tàn lưu, còn phát hiện một chút vết máu, thậm chí còn từ trong thùng rác tìm được một ít nhân loại ngón tay hài cốt!

Không cần phải nói, những này ngón tay hài cốt rất có thể đều là Thôi Lệ Châu! Bởi vì hư hao nghiêm trọng, đã đã mất đi phục hồi như cũ khả năng!

Bởi vậy vừa đến, cảnh sát càng thêm vững tin, lão Phong liền là cấp tốc án giết người tội phạm một trong.

Bất quá, mặc dù người không có bắt được, nhưng là cảnh sát từ hắn trướng vụ ghi chép bên trên, tìm được một đầu có quan hệ sân bay mua phiếu tin tức, đoán chừng hắn hắn là lấy trộm người khác thân phận tin tức đặt trước vé máy bay, chuẩn bị đi đường!

Chiếm được tin tức này về sau, tỉnh thính những người lãnh đạo lập tức quyết định phong tỏa sân bay, sau đó phái ra đại bộ phận cảnh lực tiến về sân bay điều tra lão Phong hạ lạc, vô luận như thế nào cũng muốn mau chóng đem nó tróc nã quy án!

Không đúng!

Không đúng...

Nghe được Tằng Khả báo cáo, Triệu Ngọc không khỏi lần nữa nhíu mày. Hắn bỗng nhiên cảm giác, cảnh sát điều tra tựa hồ có chút quá thuận lợi, quá đơn giản!

Dựa theo lão Phong phong cách làm việc tới nói, cấp tốc án giết người cũng có thể làm đến như vậy thỏa đáng, thiên y vô phùng, vậy hắn nếu như muốn đi đường, làm thế nào khả năng lưu lại rõ ràng như vậy manh mối cho cảnh sát đâu?

Không đúng!

Trong này, rất có thể có trá! ! !

Chương 602: Chương 602: Thần cơ diệu toán

Chương 602: Thần cơ diệu toán

Bạch cầu ân bệnh viện, là Tấn Bình thị quy mô lớn nhất bệnh viện.

Mặc kệ là Lý Lạc Vân cũng tốt, vẫn là Mã Lão Đán phụ tử, Thôi Lệ Châu, cùng kia hai tên bị Triệu Ngọc đánh cho gần chết lưu manh, tất cả đều ở tại nơi này nhà bệnh viện trị liệu.

12 giờ trưa một khắc, ngoại trừ thụ thương nghiêm trọng Lý Lạc Vân bên ngoài, những người khác đã toàn bộ làm xong giải phẫu, được đưa vào phòng bệnh.

Tại vào ở phòng bệnh năm người bên trong, chỉ có Mã Lão Đán không tại nghi phạm liệt kê, bốn người khác thì tất cả đều an bài chuyên môn cảnh sát hình sự trông coi.

Dựa theo quy định, những này nghi phạm mặc dù vẫn còn đang hôn mê bên trong, nhưng bọn hắn tay vẫn là phải dùng còng tay còng!

Vì giảm bớt trông coi độ khó, cảnh sát đem kia hai tên lưu manh an trí tại chung phòng trong phòng bệnh. Giờ phút này, mấy đã làm tốt chuẩn bị nhân viên cảnh sát chính chờ đợi tại trong phòng bệnh, một khi lưu manh có thức tỉnh dấu hiệu, bọn hắn liền sẽ lập tức triển khai hỏi thăm.

Nhưng mà, ngay tại chúng nhân viên cảnh sát lo lắng chờ đợi thời điểm,

từ bệnh viện gian nào đó thay giặt phòng bên trong, lại truyền đến một trận tiếng xột xoạt thanh âm.

Nhưng gặp có một bóng người quỷ quỷ túy túy chui vào không người trông coi thay giặt ở giữa, sau khi vào nhà, hắn lập tức cho mình đổi lại một kiện bác sĩ giải phẫu lúc mới xuyên lục sắc y phục giải phẫu.

Sau đó, hắn đeo lên giải phẫu mũ cùng khẩu trang, đem mình che một cái cực kỳ chặt chẽ.

Đương mặc hoàn tất về sau, hắn ngẩng đầu lên làm một cái hít sâu, tay trái luồn vào y phục giải phẫu che lấp lại quần áo túi, chạm đến một chút bên trong cất đặt kim loại hộp.

Kim loại trong hộp tràn đầy cường hiệu c4 thuốc nổ, một khi bom bạo tạc, uy lực sẽ cực kỳ kinh người!

Một khắc này, ánh mắt của hắn theo hô hấp nặng nề âm thanh, trở nên càng phát ra kiên định. Hắn hết sức rõ ràng, tiếp xuống sẽ phát sinh cái gì! Hắn sẽ giả trang bác sĩ tiến vào A Bưu cùng tên kia người điều khiển phòng bệnh, sau đó xuất kỳ bất ý dẫn bạo bom, cùng bọn hắn hai cái đồng quy vu tận!

Không quan hệ... Không quan hệ...

Hắn từng lần một ở trong lòng nhắc tới, có nhiều như vậy nhân viên cảnh sát vì hắn chôn cùng, cũng coi như đáng giá!

Hạ xuống quyết định về sau, hắn ngồi thang máy tiến về mục tiêu tầng lầu. Tâm nặng như thạch, để hắn cảm giác trong thang máy phá lệ oi bức, giải phẫu mũ hạ búi tóc tuôn ra không ít mồ hôi, đã đem cái trán thấm ướt.

Trong thang máy người như sóng triều, căn bản sẽ không có người chú ý

tới hắn. Theo nhỏ đông một tiếng, cửa thang máy mở ra, hắn liền cất bước hướng lưu manh chỗ phòng mà đi.

Trước đó, hắn đã được đến tin tức xác thật, biết A Bưu hai người ở tại cái nào ở giữa phòng bệnh.

Hắn cũng biết, hiện tại chính là thảo mộc giai binh thời điểm, phụ trách thủ vệ phòng bệnh cảnh sát hình sự, tuyệt đối sẽ đối với hắn tiến hành nghiêm ngặt kiểm tra.

Cho nên, hắn căn bản cũng không có muốn lừa dối quá quan ý tứ, chỉ cần có thể tới gần cửa phòng bệnh, hắn liền sẽ áp dụng đột nhiên tập kích, tới một cái xuất kỳ bất ý, trực đảo hoàng long!

Quả nhiên, khi hắn tiếp cận phòng góc đông nam thời điểm, thình lình thấy được mấy súng ống đầy đủ nhân viên cảnh sát, đang ở nơi đó nghiêm túc phòng thủ.

Liều mạng!

Hắn tay trái siết chặt bom dẫn bạo khí, tay phải thì luồn vào túi quần móc súng!

Đông!

Ai ngờ, ngay tại khẩn trương như vậy khiến người ngạt thở thời điểm, một kiện để hắn vạn vạn không nghĩ tới sự tình phát sinh!

Thương của hắn còn chưa kịp móc ra, sau lưng liền bỗng nhiên toát ra một người đến, người này nhanh như thiểm điện, người còn chưa tới, cây gậy tới trước!

Theo bịch một tiếng, cây gậy hung hăng đập vào trên gáy của hắn! Bởi vì lực lượng quá lớn, cổ tay thô gậy gỗ vậy mà cách cách một chút gãy

vì hai đoạn!

Phốc đông!

Người này căn bản không kịp làm ra bất kỳ phản ứng nào, bạch nhãn đi lên một phen liền trực tiếp đầu tựa vào trên mặt đất, ngất đi...

"Tổ trưởng, dạng này... Thật được không?"

Người này sau khi ngã xuống đất, bên cạnh thình lình truyền tới một nam tử trẻ tuổi thanh âm, chính là đặc biệt điều tổ tổ viên Tăng Khả, hắn trừng mắt kinh dị mắt to, xông Triệu Ngọc oán giận nói: "Đây đã là cái thứ ba! Cái thứ ba a! Nếu là... Ngươi đem bác sĩ này cho đánh thành người thực vật, vậy phải làm sao bây giờ a?"

"Đúng vậy a!" Bên cạnh Ngô Tú Mẫn cũng là lo lắng trách cứ, "Tổ trưởng, chúng ta có cường hiệu thuốc mê, còn có súng kích điện, cũng có thể làm cho người trong nháy mắt hôn mê, làm như vậy, chí ít tác dụng phụ sẽ nhỏ một chút a! Như ngươi loại này đánh hôn mê phương thức, có phải hay không... Có chút... Ân..."

"Hắc hắc..." Triệu Ngọc một trận cười gian, "Ngươi có phải hay không muốn nói, ta loại phương pháp này quá hạ lưu a? Hoắc ha ha..."

Triệu Ngọc như thế cười một tiếng, không riêng gì Tăng Khả cùng Ngô Tú Mẫn, tại cửa phòng bệnh trước phụ trách thủ vệ cảnh sát hình sự thám viên nhóm cũng là có chút không rét mà run.

Bọn hắn tham gia công tác lâu như vậy, cũng chưa từng thấy qua như thế tâm ngoan thủ lạt nhân vật! Ngắn ngủi trong vòng một giờ, Triệu Ngọc đã dùng đánh hôn mê phương thức, đánh ngất xỉu một cái bác sĩ cùng một cái nam y tá, hiện tại lại đánh bất tỉnh một cái, loại hành vi này đã không thể lại dùng "Điên cuồng" để hình dung, quả thực khiến người giận sôi!

"Yên tâm! Lão tử trước kia đánh cả một đời muộn côn, tay ta đầu có chắc, hắc hắc hắc..." Triệu Ngọc cười đến càng phát ra dữ tợn, "Ai bảo bọn hắn mang theo cái khẩu trang to thấy không rõ mặt đâu? Chỉ cần là thấy không rõ mặt, hết thảy muộn côn hầu hạ! Con bà nó là con gấu, ta cũng không tin, cái này lão Phong sẽ không trở lại giết người diệt khẩu!"

"Ừm..." Tăng Khả dọa đến nuốt ngụm nước bọt, lúc này mới cúi đầu xem xét vị này đáng thương bị muộn côn người, kết quả, hắn vừa mới liếc nhìn, liền phát hiện có nhiều chỗ là lạ, "Ai? Các ngươi mau nhìn, hắn... Trong tay hắn..."

Tăng Khả kiểu nói này, Triệu Ngọc cùng Ngô Tú Mẫn tranh thủ thời gian ngồi xổm người xuống, cẩn thận xem xét. Theo Tăng Khả đẩy ra người này tay trái, lúc này mới thấy được một cái cùng loại ô tô điều khiển từ xa đồ vật.

"Ông trời ơi..!" Tăng Khả dọa đến run rẩy một chút, "Tổ... Tổ tổ tổ trưởng... Thứ này... Tựa như là cái dẫn bạo khí a?"

"Thật sao?" Triệu Ngọc đưa tay đem người này lật đến chính diện, sau đó lấy xuống hắn khẩu trang, rốt cục để người này hiện ra nguyên hình.

A! ?

Tăng Khả cùng Ngô Tú Mẫn không khỏi la thất thanh, bọn hắn vạn vạn nghĩ không ra, cái này bị Triệu Ngọc đánh muộn côn người, vậy mà chính là —— lão Phong! ! !

"Ta dựa vào, không thể nào?" Kỳ thật, Triệu Ngọc cũng không nghĩ tới sự tình tới đột nhiên như vậy, bởi vì hắn vừa rồi tại bí mật quan sát người này thời điểm, cảm thấy người này cùng lão Phong bóng lưng có chút sai lệch.

Bây giờ nhìn lại, hắn rốt cục nghĩ rõ ràng, nguyên lai lão Phong ở thủ thuật phục bên trong, còn mặc thật dày quần áo, cho nên ngoại hình bên trên xuất hiện khác biệt.

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian đưa tay giải khai đồng phục giải phẫu của hắn, lúc này mới sợ hãi nhìn thấy, lão Phong kia đừng ở dưới thân trong tay phải, lại còn cầm một thanh im ắng súng ngắn!

Lại lật ra túi của hắn xem xét, một cái cùng hắn từ lưu manh trên thân, cùng trên xe cảnh sát dỡ xuống giống nhau như đúc c4 bom, thình lình xuất hiện ở trước mắt!

A! ?

Tăng Khả hai người lại lần nữa kinh hô, bên cạnh những cái kia phụ trách trông coi các cảnh sát lúc này mới nhanh chóng xúm lại tới, cũng tất cả đều bị một màn trước mắt giật nảy mình!

Nãi nãi của ta gấu!

Triệu Ngọc mồ hôi lạnh đều xuống tới, cùng tẩy đầu đồng dạng!

Hắn mau đem bom để qua một bên, sau đó trừng mắt trâu con mắt hướng mọi người quát: "Ngươi... Mấy người các ngươi nhưng tất cả đều thấy được! Ta... Ta đây cũng không phải là cái gì chó ngáp phải ruồi! Đây là ta mẹ nó thần cơ diệu toán, thần cơ diệu toán a, nhớ không có..."

. . .

Chương 603: Chương 603: Cờ kém 1 chiêu a?

Chương 603: Cờ kém 1 chiêu a?

"Hoắc ha ha, rốt cuộc biết sự lợi hại của ta đi!" Bệnh viện gian nào đó trong phòng nghỉ, Triệu Ngọc mặt mày hớn hở đối Tằng Khả cùng Ngô Tú Mẫn đắc ý nói, "Từ vừa mới bắt đầu, chúng ta liền tổng bị cái này xuất kỳ bất ý gia hỏa nắm mũi dẫn đi, hiện tại làm gì? Lão tử rốt cục đi đến hắn đằng trước đi, ha ha ha. . ."

Lúc này, bị Triệu Ngọc đánh muộn côn lão Phong đã được đưa vào phòng quan sát, vì để phòng vạn nhất, cảnh sát một hơi phái ra 10 tên cầm súng cảnh sát hình sự nghiêm mật trông coi. Chỉ chờ hắn vừa tỉnh dậy, liền lập tức đối với hắn tiến hành thẩm vấn.

Bất quá, Triệu Ngọc muộn côn vừa chuẩn lại hung ác, đoán chừng một lát, hắn là trước tỉnh không được.

"Ta. . . Ta vẫn là không biết rõ. . ." Tằng Khả lắc đầu hỏi, "Tổ trưởng ngươi làm sao lại kết luận như vậy, cái này lão Phong nhất định sẽ trở về giết người diệt khẩu đâu?"

"Ta đương nhiên kết luận!" Triệu Ngọc đắc ý quên hình, "Lão tử lăn lộn giang hồ đã bao nhiêu năm? Hắn vừa nhấc cái mông, ta liền biết hắn kéo cái gì. . . Ân. . ." Ý thức được mình thất ngôn về sau, hắn tranh thủ thời gian rẽ ngoặt trở về , đạo, "Kỳ thật, đây đều là bằng vào ta nhiều năm phá án kinh nghiệm mà! Ha ha. . .

"Các ngươi cũng đều thấy được, đêm qua, tại ta từ viện dưỡng lão việc làm thêm nắm hai tên canh chừng lưu manh về sau, là chủ mưu lão Phong, hắn trước tiên nghĩ tới không phải đi đường cũng không phải cứu người, mà là nghĩ biện pháp dùng bom đi diệt khẩu!

"Bởi vậy. . . Các ngươi có thể nghĩ đến cái gì?"

"Ừm. . ." Tăng Khả vượt lên trước trả lời, "Cái này nói rõ, lão Phong không muốn để cho hai người kia rơi xuống cảnh sát trong tay! Bằng không mà nói, thân phận của hắn liền có khả năng bại lộ!"

"Không đúng!" Ngô Tú Mẫn phản ứng cũng không chậm, vội vàng nói, "Lão Phong hắn phải biết, thân phận của hắn sớm muộn cũng phải bại lộ! Hắn như vậy nóng lòng giết người diệt khẩu, tất nhiên còn có nguyên nhân trọng yếu hơn!"

"Đúng!" Triệu Ngọc mỉm cười, xông Ngô Tú Mẫn chọn lấy một chút ngón tay cái , đạo, "Ta hoài nghi, cái này lão Phong nhiều nhất, liền là những nghề nghiệp này sát thủ đầu mục mà thôi! Liền ngay cả hắn, cũng chưa chắc nhất định là cấp tốc án giết người chân chính chủ mưu!"

"Ồ?" Tăng Khả giật mình, "Chẳng lẽ, ở sau lưng của hắn, còn có nhân vật càng lợi hại? Là ai?"

"Kỳ thật, đừng nhìn cái này sốt ruột mau giết người án nhìn qua có chút hỗn loạn, nhưng trên cơ bản, chủ tuyến đã có thể lý giải đến rồi!" Nói đến chỗ này, Triệu Ngọc tận lực nhìn một chút ngoài cửa, sau đó mới giảm xuống thanh âm nói, "Mặt ngoài nhìn, lão Phong lẫn lộn một bang sát thủ chuyên nghiệp, lợi dụng Lưu Vũ đối xưởng thuốc cừu hận, chế tạo cấp tốc án giết người, mục đích đúng là vì cưỡng ép chèn ép giá cổ phiếu, đạt tới bọn hắn bán ra tin tức, phi pháp vơ vét của cải mục đích!

"Thế nhưng là, lại là c4 thuốc nổ, lại là súng tiểu liên, còn có như vậy

chu đáo chặt chẽ kế hoạch, chỉ dựa vào lão Phong chỉ là mấy người, căn bản không có khả năng chơi đến chuyển!

"Cho nên, ta hoài nghi, hắn là còn có một cái lợi hại hơn tập đoàn đang ủng hộ bọn hắn! Mà cái này tập đoàn, hắn là cũng không ở trong nước!"

"Có đạo lý, trong phim ảnh đều là diễn như vậy đâu!" Tăng Khả hít một câu.

"Đây cũng không phải là đóng phim!" Ngô Tú Mẫn sửa chữa nói, " không có hải ngoại tập đoàn ủng hộ, lão Phong bọn người coi như giết nhiều người hơn nữa cũng không kiếm được tiền! Ngươi không thấy được sao? Không riêng gì thuốc nổ cùng vũ khí, liền ngay cả truyền tin của bọn hắn thiết bị, cũng đều là trên quốc tế tân tiến nhất đâu! Cho nên, ta cảm thấy, tổ trưởng đoán được không sai, lão Phong bọn hắn cũng bất quá đều là do binh mà thôi!"

"Bất quá. . . Trong phim ảnh sáo lộ, cũng không phải không có đạo lý!" Triệu Ngọc tiếp tục nói, "Muốn ta đoán, những này phía sau màn tập đoàn hắn là phi thường có thế lực, mà lại thủ đoạn cực kỳ tàn khốc! Nếu như lão Phong bọn người kết thúc không thành nhiệm vụ, tất nhiên sẽ chết đến đặc biệt thảm, hay là sẽ liên luỵ cả nhà! Cho nên, khi bọn hắn bị cảnh sát bắt được thời điểm, thà rằng dùng thuốc nổ nổ chết mình, cũng không dám tiết lộ nửa điểm bí mật!

"Phụ trách giám thị Thôi Lệ Châu nhà áo khoác nam, hắn không tiếc dẫn bạo bom, cũng không chịu bị ta sống bắt!" Triệu Ngọc lại nói, "Còn có cái kia xe BMW người điều khiển, hắn cũng làm ra qua chuyện giống vậy. Những người này đem bom tùy thời mang ở trên người, có thể nghĩ, tình cảnh của bọn hắn cũng không dễ chịu!

"Cho nên, ta bởi vậy phán đoán, lão Phong tất nhiên sẽ còn nghĩ biện pháp trở về giết người diệt khẩu! Người này luôn luôn bất an sáo lộ ra bài, hắn cố ý dùng thân phận giả dự định một trương vé máy bay, đơn

giản liền là muốn đem cảnh sát lực chú ý chuyển dời đến sân bay đi! Ai có thể nghĩ tới, hắn cũng dám đến bệnh viện giết một cái hồi mã thương đâu?"

"Lợi hại a!" Tằng Khả líu lưỡi nói, " ta cảm giác nổi da gà đều xuất hiện! Nhìn vừa rồi lão Phong lại cầm súng ngắn, lại cầm dẫn bạo khí dáng vẻ, hắn rõ ràng là nghĩ vọt tới trong phòng bệnh, đến trận thịt người nổ lớn a! Vẫn là tổ trưởng lợi hại, cái này một muộn côn cho, quả thực thần!"

"Chậc chậc, không phải nói cho ngươi biết, đây đều là ta thần cơ diệu toán sao?" Triệu Ngọc vỗ tay phát ra tiếng, đối Tằng Khả nghiêm mặt nói, "Khi ngươi nói cho ta cảnh sát tất cả đều chạy tới sân bay bắt người thời điểm, ta liền biết cái này lão Phong lại muốn chơi cái gì giương đông kích tây bả hí!

"Lúc ấy, ta cho rằng lão Phong nếu như muốn đền bù sai lầm của hắn, như vậy hắn sẽ có ba cái lựa chọn. Thứ nhất, liền là mạo hiểm trở về bệnh viện giết người, không có nhân chứng, liền có thể giữ vững bọn hắn phía sau bí mật; thứ hai, liền là đi cục cảnh sát vật chứng khoa, đem túi kia Lưu Vũ chế tạo thuốc giả cướp về! Nếu như nhóm này thuốc giả một lần nữa trở lại trong tay bọn họ, liền có khả năng cho xưởng thuốc vu oan hãm hại, tiếp tục chèn ép giá cổ phiếu! Cho nên, ta đã đem Nhiễm Đào phái quá khứ, tử thủ vật chứng khoa! Tiểu Tằng a, ngươi bây giờ có thể cho hắn gửi tin tức, để hắn trở về!"

"Nha. . ." Tằng Khả quả thực nghe choáng váng đều.

"Tổ trưởng, kia lựa chọn thứ ba đâu?" Ngô Tú Mẫn lại hỏi.

"Thứ ba, hắn sẽ đi xưởng thuốc chế tạo phiền phức!" Triệu Ngọc trả lời, "Hoặc là đi ám sát xưởng thuốc nhân viên nghiên cứu khoa học hoặc lãnh đạo, hoặc là liền là lợi dụng bom đi làm phá hư! Chỉ có xưởng thuốc tiếp tục phong ba không ngừng, giá cổ phiếu mới có thể tiếp tục

ngã xuống! Cứ như vậy, chỉ cần được lợi vẫn còn, tập đoàn mới có thể buông tha lão Phong."

"Nha. . ." Tằng Khả vội hỏi, "Vậy ngươi phái ai đi đề phòng đây này?"

"Ta ai cũng không có phái!" Triệu Ngọc nói, "Xưởng thuốc lớn như vậy, căn bản khó lòng phòng bị, vô dụng! Bất quá. . . Ta nghĩ sâu tính kỹ một chút, cảm thấy nếu như ta là lão Phong, vẫn là trở về giết người sẽ lại càng dễ thực hiện một chút! Cho nên, ta mới đợi tại bệnh viện, đồng thời chuẩn bị gậy gỗ mà!"

"Nha. . . Hoàn toàn chính xác. . ." Tằng Khả nhíu mày, "Thế nhưng là. . . Làm sao ngươi biết, hắn nhất định sẽ trang điểm thành y sinh đâu?"

"Ta không biết a?" Triệu Ngọc dứt khoát đáp, "Ta cũng mặc kệ kia một bộ, nhưng phàm là muốn hướng phòng bệnh bên này gần lại gần, đồng thời không chịu lộ mặt, mặc kệ nam nữ, mặc kệ mấy cái, ta đi lên liền cho bọn hắn đến một gậy! Cho tới bây giờ tình trạng này, cũng không có lời nào dễ nói, thà rằng sai buồn bực một trăm, cũng không thể buông tha một cái!"

Nghe đến lời này, Tằng Khả cùng Ngô Tú Mẫn liếc mắt nhìn nhau. Tại buồn bực ngược lại lão Phong trước đó, Triệu Ngọc còn buồn bực đổ hai người vô tội, bây giờ còn chưa thức tỉnh đâu!

Bất quá, sự thật chứng minh, Triệu Ngọc lựa chọn mặc dù kỳ hoa, lại hoàn toàn chính xác làm ra tốt nhất hiệu quả! Nếu như vừa rồi hắn không có nhanh chóng xuất thủ, một khi lão Phong dẫn bạo bom, hậu quả đem thiết tưởng không chịu nổi! Coi như nổ không đến kia hai tên lưu manh, cũng tất nhiên sẽ nổ tổn thương không ít nhân viên cảnh sát!

"Thế nào?" Triệu Ngọc lông mày sắp giương lên đỉnh đầu, "Ta một côn này tử, buồn bực kịp thời a? Đối phó loại bất an này lẽ thường ra bài người, ngươi liền phải càng thêm thoát ly sáo lộ! Tiểu Tằng a, quay đầu

hướng hình sự sảnh nộp trên báo cáo, nhưng phải đem ta thần cơ diệu toán đột xuất ra a! Ân. . . Liền nói Triệu Ngọc tổ trưởng túc trí đa mưu, cơ trí hơn người. . ."

Triệu Ngọc chính khoan thai tự đắc nói, cửa phòng lại bỗng nhiên bị người đẩy ra, nhưng gặp một nhân viên cảnh sát nhanh như liệt hỏa chạy vào, đối Triệu Ngọc bọn người hô: "Báo cáo lãnh đạo, không. . . Không xong. . . Cái kia bị cắt đứt ngón út nữ nhân —— không thấy!"

Ai u!

Ta siết cái đi!

Nghe được cái này tin tức kinh người, Triệu Ngọc vỗ trán một cái, trong lòng nói chuyện, ta chỗ này trả à nha mà đi mà nói thần cơ diệu toán đâu! Lại nhanh như vậy liền đến cái cờ kém một chiêu mà!

. . .

Chương 604: Chương 604: Đừng gọi ta già Vương Bát

Chương 604: Đừng gọi ta già Vương Bát

Tấn Bình thị ở vào bắc địa Trung Nguyên khu vực, bởi vì mặt phía bắc không có núi cao ngăn cản, vừa đến đầu mùa đông mùa, liền thường có lạnh thấu xương tiêu sát gió bấc thổi tới.

Sáng hôm nay vẫn là một mảnh trời trong gió nhẹ, có thể trúng buổi trưa thoáng qua một cái, gió bấc liền hô hô nổi lên, nhiệt độ chợt hạ, lá rụng phiêu bại.

Một cỗ màu đỏ xe taxi xuyên qua đầy chỗ lá rụng đường đi, đứng tại hạnh phúc viện dưỡng lão trước cửa. Cửa xe mở ra về sau, một người mặc màu nâu áo khoác nữ tử co rúm lại lấy chui ra xe.

Giao qua tiền xe về sau, nữ nhân cũng không có trực tiếp đi hướng cửa chính, mà là dọc theo viện dưỡng lão tường viện, hướng khác một bên đi đến.

Nữ tử thân thể suy yếu, lại thêm hàn phong lạnh thấu xương, đi trên đường lay động đến kịch liệt, phảng phất lúc nào cũng có thể té xỉu.

Nhưng mà, nàng quật cường cắn răng kiên trì, đi thẳng tới ở vào viện dưỡng lão tây tường chỗ một cái nhỏ cửa sắt trước mặt.

Cái này nhỏ cửa sắt đã bị viện dưỡng lão bỏ xó nhiều năm, sớm đã

không người hỏi thăm. Đi vào trước mặt về sau, nữ nhân từ cửa sắt chỗ thủng chỗ nhô ra tay đi, rất nhanh từ cửa sắt bên trong móc ra một cái chìa khóa.

Kít nữu, cửa sắt bị chìa khoá mở ra, nữ tử cảnh giác nhìn nhìn bốn phía, đợi xác nhận không người phát hiện về sau, lúc này mới nhanh chóng đi vào viện dưỡng lão trong nội viện.

Nữ tử xuyên qua viện dưỡng lão sân đánh Golf, trực tiếp đi tới viện dưỡng lão trung tâm an dưỡng cao ốc. Bởi vì tối hôm qua phát sinh nghiêm trọng thương kích sự kiện, hiện tại cả tòa cao ốc còn ở vào phong bế trạng thái, đại bộ phận ở nơi này lão nhân, đều đã được an trí đến địa phương khác.

Bất quá, cảnh sát đã xử lý xong hiện trường, mặc dù có mấy tên lưu thủ nhân viên cảnh sát, cũng bất quá là đi một chút hình thức mà thôi, căn bản không người chú ý tới nữ tử này tồn tại.

Tiến vào cao ốc về sau, nữ nhân đi đến chuyên môn vì các lão nhân đảm bảo vật phẩm trọng yếu phòng chứa đồ, đồng thời dùng mật mã mở ra trong đó một cái rương trữ vật.

Trong rương trữ vật chứa rất nhiều thứ, nữ nhân đầu tiên là vì chính mình đổi lại một bộ quần áo sạch sẽ, sau đó mới móc ra một bộ điện thoại, xem xét tin tức.

Ngay tại nàng xem xét điện thoại di động thời điểm, ánh mắt lại lần nữa dừng lại tại trên hai tay của mình, nhưng gặp tại hai bàn tay cuối cùng, dây dưa lấy màu trắng băng vải, nàng hai cây ngón út, đã không có!

Không sai, nữ nhân này, chính là nữ phi tặc Thôi Lệ Châu!

Cảm giác được hai tay của mình giảm bớt phân lượng, trong lòng của nàng không khỏi âm trầm như nước . Bất quá, thời gian cấp bách, nàng

không kịp hối tiếc chuyện cũ, tranh thủ thời gian mở ra điện thoại xem xét, lúc này mới rốt cuộc tìm được tin tức mình muốn. Nguyên lai cái kia tại 606 ở lại lão nhân, đã bị viện phương an trí tại bên cạnh phó lâu bên trong.

Thế là, Thôi Lệ Châu nhanh chóng thu thập một chút tủ chứa đồ bên trong vật phẩm, đem bó lớn bó lớn tiền mặt cất vào ba lô, sau đó cầm lên ba lô, ra cao ốc, hướng phó lâu bước đi.

Phó lâu bên này lại không cảnh sát phòng thủ, lui tới đều là viện phương nhân viên công tác, cùng những cái kia bị tạm thời an trí ở chỗ này lão nhân.

Không ra mấy phút, Thôi Lệ Châu liền tại lầu hai tìm được lão nhân gian phòng, cửa phòng là mở rộng ra, nàng tranh thủ thời gian đẩy môn, bước nhanh đi vào.

"Nhất định cao thăng, hai tướng tốt! Tam tinh cao chiếu, bốn mùa phát tài. . ." Ai ngờ, gian phòng bên trong vậy mà truyền đến đi tửu lệnh thanh âm, chỉ nghe một cái âm thanh vang dội quát, "Hoắc ha ha, ngươi nha thua, cho ta hát!"

Thôi Lệ Châu cảm thấy ngoài ý muốn, vội vàng gấp đi hai bước, lúc này mới thình lình nhìn thấy, tại gian phòng trên bàn trà, lại có hai nam nhân ngay tại oẳn tù tì uống rượu.

Càng làm nàng hơn khiếp sợ là, trong đó một cái nam nhân chính là lão đầu kia, mà đổi thành một cái nam nhân, thì là —— Triệu Ngọc! ! !

"Tại sao lại là ta thua?" Lão nhân không tình nguyện ngữa cổ uống một chén, sau đó không cam lòng reo lên, "Lại đến, lại đến! Ta cũng không tin không thắng được ngươi, ngũ tử đăng khoa, sáu sáu thuận, thất xảo xảo. . ."

Lúc này Triệu Ngọc, sớm đã thấy được vội vàng chạy đến Thôi Lệ Châu, thế nhưng là, hắn vẫn không để ý tới, vẫn tại đầu nhập cùng lão đầu vạch lên quyền.

Thôi Lệ Châu nhìn quanh bốn phía một cái, mặc dù không có nhìn thấy khác nhân viên cảnh sát, nhưng nàng trong lòng rõ ràng, nàng không có khả năng lại từ Triệu Ngọc ngay dưới mắt chạy mất!

Ai ngờ, đợi không có ý niệm trốn chạy về sau, Thôi Lệ Châu ngược lại bình thường trở lại, nàng ném đi ba lô, sau đó chậm rãi đi tới Triệu Ngọc trước mặt.

"Nha đầu, nha đầu đến rồi!" Lão nhân nhìn thấy Thôi Lệ Châu về sau, vội vàng xông Triệu Ngọc khoát tay áo, nói, "Đến, để cho ta nha đầu cùng ngươi đến, hai người chúng ta cùng một chỗ, cũng không tin không thắng được ngươi!"

"Cha!" Thôi Lệ Châu vô lực oán trách một câu, "Bác sĩ nói, không thể uống rượu! Ngươi đến cùng có còn muốn hay không chữa khỏi bệnh của ngươi rồi?"

"Chỉ là quả táo dấm mà thôi!" Triệu Ngọc nâng chén nhấp một cái, xông Thôi Lệ Châu nói, "Không bằng. . . Trước xử lý kiện chính sự đi, oắn tù tì về oắn tù tì, nhưng là trộm tay ta biểu liền không đúng! Nhanh, để ngươi lão ba đem đồng hồ đeo tay trả ta! Quý đây!"

"Ừm. . ." Thôi Lệ Châu nhướng mày, vừa định cất bước đi đến già người trước mặt, chợt cảm giác một trận mê muội, hơi kém mới ngã xuống đất.

Triệu Ngọc tay mắt lanh lẹ, kéo lại nàng, sau đó đem nó đỡ đến bên cạnh trên giường.

Lúc này, Nhiễm Đào từ cửa gian phòng nhô đầu ra đến, còn mang theo còng tay chỉ thị một chút, Triệu Ngọc lại hướng hắn đưa mắt liếc ra ý

qua một cái, muốn hắn trước tiên lui ra ngoài lại nói.

"Ai! Loại này đi tửu lệnh, đã không có nhiều ít người sẽ, " Triệu Ngọc đập chậc lưỡi, nói với Thôi Lệ Châu, "Ta đoán, cha ngươi, quá khứ hắn là một cái tặc vương a?"

"Ai? Ta hảo tâm cùng ngươi uống rượu, ngươi làm sao còn mắng chửi người đâu?" Ai ngờ, lão nhân vậy mà không làm, "Cái gì con rùa con rùa? Ngươi mắng ai đây? Không phải liền là một cái đồng hồ đeo tay mà! Cho, trả lại cho ngươi chính là!"

Nói, lão nhân tựa như ảo thuật đồng dạng, đem Triệu Ngọc đồng hồ thay đổi ra. Triệu Ngọc vừa mới đưa tay, lão nhân lại cổ tay chuyển một cái, đồng hồ vậy mà ổn ổn đương đương đeo ở Triệu Ngọc trên cổ tay.

"Ừm. . ." Triệu Ngọc cũng là nhướng mày, nói với Thôi Lệ Châu, "Ta có một vấn đề làm không rõ ràng, liền xông cha ngươi cái này thân thủ, những lão đầu khác lão thái nhóm, còn không cũng phải bị hắn trộm sạch sành sanh? Viện dưỡng lão sao có thể. . . Nha. . . Trách không được, ngươi muốn vì cha ngươi giao bên trên 17 vạn tiền nằm bệnh viện đâu!"

"Không. . . Không phải. . ." Thôi Lệ Châu sắc mặt trắng bệch nói, "Bởi vì ta cha không riêng cần an dưỡng, còn cần chữa bệnh!"

Nói, nàng chỉ chỉ đầu của mình, ý kia là tại nói cho Triệu Ngọc, lão nhân đầu óc có vấn đề.

"Cảnh sát. . . Van cầu ngươi. . ." Ai ngờ, một giây sau, Thôi Lệ Châu vậy mà khóc rống lên, "Cha ta hắn. . . Nếu là không có người chiếu cố, hắn sẽ chết! Van ngươi!"

Nói, Thôi Lệ Châu càng là giãy dụa lấy xuống giường, muốn cho Triệu Ngọc quỳ đi xuống.

"Uy uy uy. . ." Triệu Ngọc mau đem nàng đè lên giường, nói, "Giang hồ quy củ, suy bụng ta ra bụng người, nếu như ngươi muốn cho ta giúp ngươi, vậy ngươi đầu tiên muốn lấy thành đối đãi mới đúng! Thế nhưng là, ngươi sở tác sở vi, lại làm cho ta phi thường thất vọng a. . ."

"Không. . . Không phải!" Thôi Lệ Châu nước mắt đầy mặt năn nỉ nói, "Ta không phải cố ý muốn lừa gạt ngài, ta thật là có nỗi khổ tâm a! Nếu là ta bị các ngươi bắt đi cục cảnh sát, cha ta hắn, hắn liền không ai chiếu cố! Ta van cầu ngươi. . ."

Thôi Lệ Châu sắc mặt trắng bệch, bờ môi khô nứt, lại khóc đến lê hoa đái vũ, thê thảm đến cực điểm, nhìn nhìn lại nàng kia ghim băng vải bàn tay, Triệu Ngọc không khỏi sinh ra một chút thương hại.

"Tốt, đã dạng này, vậy ngươi bây giờ liền đem ngươi hết thảy, tất cả đều nói ra đi!" Triệu Ngọc nặng nề mà nói, "Ta cam đoan, đây là ngươi sau cùng một cơ hội! Nếu như ngươi còn dám nói với ta nửa câu lời nói dối, ta liền đem ngươi tặc Vương lão cha tin tức truyền đi!"

"A! ? Không muốn. . . Tuyệt đối không nên. . . Ta nói, ta cái gì đều nói. . ." Thôi Lệ Châu dọa đến hai tay thở dài.

Nhưng mà, này lão đầu tử lại hướng về phía Triệu Ngọc hung tợn nói ra: "Uy, ngươi có phải hay không muốn chết a? Nói với ngươi mấy lần? Đừng gọi ta con rùa già, Vương lão bát cũng không được. . ."

. . .

Chương 605: Chương 605: Thái Murs chi tinh

Chương 605: Thái Murs chi tinh

Một không biết nguyên nhân gì, Thôi Lệ Châu vị này tinh thần có vấn đề lão ba, đối Nhiễm Đào đặc biệt có hảo cảm. Nhiễm Đào vừa tiến đến, hắn liền bắt đầu bắt chước Nhiễm Đào động tác cùng nói chuyện, Nhiễm Đào làm cái gì, hắn liền học làm cái gì.

Thế là, Triệu Ngọc liền để Nhiễm Đào ngồi ở một bên giả bộ như đọc sách, lúc này mới rốt cục để hắn an tĩnh lại.

"Cha ta liền là trong truyền thuyết kia Đào Hương!"

Lần này, Thôi Lệ Châu không dám tiếp tục cùng Triệu Ngọc giấu diếm, nói thẳng ra lão nhân danh hào . Bất quá, Thôi Lệ Châu có chút ngoài ý muốn, bởi vì đương nàng nâng lên Đào Hương danh tự về sau, Triệu Ngọc cũng không lộ ra cái gì vẻ kinh ngạc.

Nguyên lai, Thôi Lệ Châu nói tới Đào Hương, chính là tên trộm giới một cái nhân vật đại danh đỉnh đỉnh. Thôi Lệ Châu vốn cho rằng sẽ để cho Triệu Ngọc giật mình, nhưng Triệu Ngọc tại xuyên qua trước thế giới bên trong, căn bản không có như thế Đào Hương một người như vậy, cho nên hắn cũng không có cái gì nghe thấy.

"Tốt a! Ngươi đoán được không sai, cha ta hoàn toàn chính xác liền là ngươi nói tặc vương!" Thôi Lệ Châu đành phải tiếp tục giới thiệu nói,

"Kỹ thuật của hắn, tại nghiệp nội có thể xưng đỉnh tiêm cao thủ! Rất nhiều nữa tên trộm cướp án, đều là hắn làm! Quát tháo tên trộm giới cả một đời, nhưng lại chưa bao giờ bị cảnh sát bắt được qua! Thậm chí có người cho hắn cái ngoại hiệu, gọi là Đào Thần!"

Nha. . .

Triệu Ngọc khẽ gật đầu, xem ra, trực giác của hắn không sai, lão đầu này quả nhiên không đơn giản.

"Đúng, năng lực của ta đều là cha ta dạy cho ta! Lại là lão ba, lại là sư phụ. Từ ta kí sự lên, hắn liền đã tại nghiêm ngặt huấn luyện ta!" Thôi Lệ Châu có chút bất đắc dĩ nói, "Cho nên, vận mệnh của ta từ khi đó cũng đã chú định! Không phải ta muốn thay đổi, liền có thể đổi!"

"Khó trách. . . Kỹ thuật của ngươi tốt như vậy! Nguyên lai là đại thần thân truyền đệ tử, thất kính, thất kính!" Triệu Ngọc kia Thôi Lệ Châu trêu ghẹo đồng thời, tận lực nhìn xa xa lão nhân một chút. Thật không nghĩ tới, nhất đại tặc vương, vậy mà lại biến thành như bây giờ. Không biết, ở trên người hắn, đến cùng xảy ra chuyện gì cố sự?

"Bất quá, cha ta mặc dù nghiêm khắc, nhưng vẫn là rất thương ta, hắn luôn luôn mua cho ta tốt nhất đồ chơi, xuyên đẹp mắt nhất quần áo!" Thôi Lệ Châu mặc sức tưởng tượng tại tràn đầy trong hồi ức, "Mặc dù hắn là tặc vương, nhưng là chúng ta một mực mai danh ẩn tích, trải qua cuộc sống của người bình thường, người ở bên ngoài xem ra, hắn liền là một cái tràn đầy từ ái phụ thân! Chỉ tiếc. . ."

Nói đến đây, Thôi Lệ Châu rốt cục thu hồi mỹ hảo hồi ức, lộ ra đắng chát.

"6 năm trước, cha ta tiếp thủ một đơn siêu cấp làm ăn lớn, hắn bị người ủy thác, đi trộm đồng dạng giá trị liên thành đồ vật! Nếu như thành công, hắn liền có thể công thành danh toại, xin nghỉ hưu sớm! Thế

nhưng là. . ." Thôi Lệ Châu nhìn một chút đối diện Đào Hương, nói, "Thế nhưng là, không biết xảy ra điều gì ngoài ý muốn, cha ta rõ ràng đã đắc thủ, nhưng vật kia, nhưng lại bỗng nhiên không thấy! Vì thế, cha ta nhận cố chủ truy sát, còn kém chút mà bị mất mạng.

"Vì tránh né bọn hắn, cha ta mang theo ta vong mệnh thiên nhai, bốn phía ẩn núp, lúc này mới khó khăn lắm trốn khỏi bọn hắn truy sát!" Thôi Lệ Châu có chút ít đắng chát nói, "Thế nhưng là, đối với chuyện này, cha ta nhận lấy mãnh liệt kích thích, tinh thần tình trạng càng ngày càng kém! Trước sau cũng chính là một năm quang cảnh, hắn liền biến thành hiện tại bộ dáng này!

"Cha ta không thể lộ ra ngoài ánh sáng, đã có cừu gia truy sát, lại có cảnh sát truy nã, " Thôi Lệ Châu bất đắc dĩ thở dài, "Ta nghe nói Tấn Bình mở một nhà xa hoa viện dưỡng lão, lúc này mới đến chỗ này! Chỉ cần cho đủ tiền, nhà này viện dưỡng lão liền sẽ bảo thủ hộ khách tư ẩn, không bị ngoại giới quấy rầy!

"Vì thanh toán kếch xù phí tổn, ta bất đắc dĩ gia nhập đường Trương Bình Mã Cường tổ chức, vì bọn họ hiệu lực!" Nói đến chỗ này, Thôi Lệ Châu mới rốt cục đem chủ đề dẫn tới cấp tốc án giết người đi lên, "Thế nhưng là, viện dưỡng lão thực sự quá đốt tiền, ta đã dùng hết toàn lực, lại luôn nhập không đủ xuất! Ngươi cũng thấy được, ta ở cái chỗ kia, đến cỡ nào cũ nát đi?"

Nha. . .

Triệu Ngọc giờ mới hiểu được, vì cái gì nữ phi tặc có kỹ thuật cao siêu, lại vẫn trải qua người nghèo thời gian.

"Về sau, có một ngày, Bàng Dũng bọn hắn để mắt tới nào đó trong biệt thự 'Xe tăng da' két sắt, muốn áp dụng bạo trộm." Thôi Lệ Châu lời nói, "Ta liền suy nghĩ, có phải hay không, cơ hội của ta tới đâu? Ta có thể mở ra loại kia két sắt, nếu như có thể từ trong tủ bảo hiểm đại phát một bút,

ta có phải hay không cũng không cần làm khổ cực như vậy?

"Cho nên, ta sớm đánh cắp Bàng Dũng tư liệu của bọn hắn, cho bọn hắn tới một cái nhanh chân đến trước!" Nói đến đây, Thôi Lệ Châu khẽ nhíu mày, "Thế nhưng là. . . Để cho ta làm sao đều không nghĩ ra chính là, làm ta mở ra két sắt về sau, ở trong đó ngoại trừ một đống lớn dược phẩm bên ngoài, vậy mà cái gì cũng không có! Ta phiền muộn có thể nghĩ!

"Bất quá, bởi vì ta cha thường xuyên ăn một chút kháng bệnh tâm thần loại dược vật, cho nên ta nhận ra những thuốc kia, nếu như đầu cơ trục lợi ra ngoài, chí ít còn có thể giá trị ít tiền! Cho nên, ta liền đem những thuốc kia trộm đi!

"Ai ngờ, tại ta trước khi đi, chủ phòng bỗng nhiên trở về, người kia lái một chiếc truyền kỳ, trực tiếp lái vào nhà để xe. Mặc dù chỉ là thoáng nhìn ở giữa, nhưng ta vẫn là nhớ kỹ hình dạng của hắn, người này, liền là ngươi ở cục cảnh sát lúc hỏi qua ta một cái kia, hắn liền là cái kia Lưu Vũ!

"Ta về sau nghe nói, người này đã chết!"

"Nha. . ." Triệu Ngọc gật gật đầu, nói, "Về sau, ngươi liền đem thuốc bán cho bệnh viện tâm thần vô lương bác sĩ?"

"Đúng!" Thôi Lệ Châu nói thẳng, "Ta bán cho bác sĩ về sau, chợt nghe được phong thanh, có người thả ra tin tức, muốn đem bạo trộm két sắt người tìm ra, hơn nữa còn cấp ra giá cao treo đỏ! Loại chuyện này đặc biệt hiếm thấy, ta lúc này mới ý thức được, đám kia dược phẩm bên trong, rất có thể còn có khác giá trị!

"Cho nên, ta đêm đó lại mạo hiểm trở lại bệnh viện tâm thần, đem đám kia thuốc trộm trở về!" Thôi Lệ Châu nói, "Ai ngờ, ngay tại ta trộm thuốc thời điểm, chợt gặp ngươi!"

"Ừm. . . Ta nhớ được, tại gặp chó về sau, ngươi lúc đầu trước ta một bước đào tẩu, " Triệu Ngọc hỏi, "Thế nhưng là, ngươi vì cái gì không vào lúc đó đem thuốc lấy đi đâu?"

"Xin nhờ rồi đại ca, đã có người ra treo đỏ, ta biết ngươi là lộ nào thần tiên?" Thôi Lệ Châu lắc đầu nói, "Ta cũng không biết ngươi còn có hay không đồng bọn, loại kia thời điểm, ta chỗ nào còn có tâm tư lo lắng thuốc a! Ta càng không biết, ngươi thả cái rắm vậy mà thúi như vậy, chẳng những ngay cả chó đều sợ, còn tản ra không đi ra, làm cho ta đầy người đều là.

"Rơi vào đường cùng, ta không thể làm gì khác hơn là mau về nhà tắm rửa thay quần áo, ai ngờ Bàng Dũng bọn hắn nhanh như vậy lại tìm cửa. . . Ân. . . Phía sau sự tình, ngươi chẳng phải đều biết sao?"

"Không được đầy đủ biết, " Triệu Ngọc trợn nhìn Thôi Lệ Châu một chút, tức giận hỏi, "Nói một chút ngươi từ dưới thủy đạo đào tẩu về sau sự tình đi!"

"Kia chính là ta tự làm tự chịu, bị ma quỷ ám ảnh!" Thôi Lệ Châu thở dài, bất đắc dĩ lời nói, "Ta chạy trốn về sau, liền trở lại khách sạn đem thuốc trộm đi! Sau đó, để cho an toàn, ta đem dược tàng tại cha ta dưới giường!

"Lúc ấy, ta đã tại chuẩn bị đi đường! Thế nhưng là, không nghĩ tới, ngay tại khi đó, ta lại nhận được nhị gia truyền đến một đầu tin tức. Hắn thông qua một đầu chỉ có chúng ta biết đến đường dây bí mật lưu cho ta một cái lời nhắn, nói có người muốn ra 500 vạn mua ta từ két sắt trộm đi đồ vật!

"Ta vậy mà ngốc đến tin tưởng, thật đi giao dịch địa điểm!" Thôi Lệ Châu một mặt áo não nói, "Lúc ấy, ta ngược lại thật ra để ý, không dám trực tiếp lộ diện, chỉ là muốn tránh ở bên cạnh quan sát một chút. Cái

nào nghĩ đến, ta vừa tiến đến trước mặt, liền bị bọn hắn cho bắt được!

"Lại sau này, liền là nghiêm hình tra tấn, còn có cắt chém đầu ngón tay của ta!" Thôi Lệ Châu đau khổ lời nói, "Sự tình quan hệ đến phụ thân ta an nguy, ta chính là chết cũng không thể nói! Thế nhưng là, không biết bọn hắn cho ta rót thuốc gì, trong mơ mơ màng màng, ta lại đem mọi chuyện cần thiết tất cả đều bàn giao ra!

"Lúc kia, ta thật coi là, ta cùng cha ta tất cả đều chết chắc!" Thôi Lệ Châu tràn ngập cảm kích nói với Triệu Ngọc, "Triệu cảnh sát, ta còn không có hảo hảo cám ơn ngài ân cứu mạng đâu! Nếu là không có ngươi, ta cùng cha ta chỉ sợ đã tại Hoàng Tuyền tụ thủ!"

Nha. . .

Triệu Ngọc suy nghĩ, lúc trước, Thôi Lệ Châu đem dược tàng tại dưới giường, có thể là hắn tinh nghịch lão ba muốn cùng nữ nhi đùa ác, cho nên mới đem dược tàng tiến điều hoà không khí rương.

Đợi đến sát thủ chuyên nghiệp tiến đến tìm thuốc thời điểm, cũng không có dưới giường tìm tới thuốc, cho nên mới sẽ đem Thôi Lệ Châu lão ba khống chế lại, muốn đối với hắn tiến hành thẩm vấn.

Kể từ đó, mọi chuyện cần thiết, liền tất cả đều nối liền với nhau. Thôi Lệ Châu cùng cấp tốc án giết người ở giữa, hoàn toàn là bởi vì một trận ngoài ý muốn ăn cắp mà lên.

"Triệu cảnh sát, ta van cầu ngài!" Thôi Lệ Châu lại lần nữa chảy nước mắt cầu khẩn nói, "Ta ngồi tù không có quan hệ, thế nhưng là, xin ngài ngàn vạn muốn bảo vệ cha ta thân phận a! Bên ngoài một khi nhận được tin tức, hắn liền hắn phải chết không nghi ngờ!"

"A, thật sao? Một cái tên trộm mà thôi, mà lại đã qua nhiều năm như vậy, còn sẽ có người nhớ hắn sao?" Triệu Ngọc không để ý chút nào lắc

đầu.

"Không phải, không có đơn giản như vậy!" Thôi Lệ Châu vội vàng nói, "Ngươi còn không biết, lúc trước cha ta xảy ra chuyện lúc chỗ trộm đồ vật là cái gì sao? Kia là từ một cái triển lãm sẽ lên trộm được, bị trộm đồ vật là người Ấn Độ, tên là thái Murs chi tinh!"

Lạch cạch. . .

Nghe được "Thái Murs chi tinh" cái này năm chữ về sau, Nhiễm Đào tay khẽ run rẩy, sách rơi trên mặt đất. Vì học được Nhiễm Đào dáng vẻ, Đào Hương cũng đem sách của mình ném chi tại đất.

"Ngươi biết không?" Thôi Lệ Châu vô cùng lo âu nói, "Bên ngoài bây giờ vẫn một mực đang truyền ngôn, nói viên kia thái Murs chi tinh, còn tại cha ta trong tay đâu! Ta van cầu ngài, một khi cha ta thân phận lộ ra ánh sáng, liền thật tất cả đều xong!"

. . .

Chương 606: Chương 606: Cao cấp người giả bị đụng

Chương 606: Cao cấp người giả bị đụng

Một "Không thể nào? Thái Murs chi tinh a!" Nhiễm Đào dùng gặp quỷ ánh mắt nhìn chằm chằm Đào Hương thở dài, "Ông trời của ta, lại đây không phải nói đùa sao! ?"

"Không thể nào? Thái Murs chi tinh a. . ." Đào Hương còn say mê đang bắt chước niềm vui thú bên trong, đi theo Nhiễm Đào một chữ không kém địa học một lần.

Liên quan tới khối bảo thạch này, mặc dù Triệu Ngọc kiếp trước không có tiếp xúc, nhưng là tại đương thời trong trí nhớ vẫn là rất có ấn tượng.

6 năm trước, tại một lần từ thủ đô cử hành quốc tế đấu giá hội bên trên, phát sinh cùng một chỗ trong lúc khiếp sợ bên ngoài trộm cướp đại án! Một viên đến từ Ấn Độ lam bảo thạch, vậy mà không cánh mà bay, đến nay tung tích không rõ!

Nghe nói, viên kia lam bảo thạch trọng lượng ròng 67 carat, óng ánh sáng long lanh, tinh mỹ tuyệt luân, đã từng một lần khảm nạm tại Ấn Độ cổ đại nước nào đó vương vương miện phía trên, chính là Ấn Độ cấp bậc quốc bảo văn vật.

Vật này tại năm đó thị giá trị cũng đã quá trăm triệu, hiện nay càng là vô giới chi bảo.

Mặc dù bảo thạch thuộc về tư nhân có được, nhưng là bị trộm về sau, vẫn nhấc lên một trận ngoại giao phong ba, hơi kém đưa tới quốc tế tranh chấp, ảnh hưởng có chút ác liệt!

Bởi vậy, cái này kinh thiên đại án, một mực xếp tại cả nước trộm cướp trước án ba tên vị trí bên trên, làm trung ương hình sự sảnh trọng điểm điều tra yếu án. Vì thế, hình sự sảnh còn đặc biệt thành lập tổ chuyên án, 6 năm qua, một mực không có đình chỉ qua truy tra bảo thạch hạ lạc!

Thật sự là không nghĩ tới a, không nghĩ tới. . .

Đánh cắp thái Murs chi tinh người, lại chính là trước mắt cái này tinh thần rối loạn tiểu lão đầu mà!

Đào Hương! !

Người này thật sự là không hổ tặc vương xưng hào, thậm chí ngay cả dạng này cấp bậc bảo vật cũng dám đi trộm!

Thế nhưng là, vì cái gì hắn rõ ràng đã đắc thủ, nhưng bảo thạch nhưng lại ly kỳ không thấy đâu?

Năm đó. . . Tại vị này tặc vương trên thân đến cùng xảy ra chuyện gì?

"Triệu cảnh sát, mấy năm qua này, ta một mực tại chú ý chuyện này, " Thôi Lệ Châu tiếp tục nói, "Truy sát ta phụ thân nhóm người kia, đến nay không có huỷ bỏ cao tới trăm vạn ngầm hoa lệnh truy nã. Mà lại, cha ta năm đó ở trên giang hồ đắc tội qua không ít người, một khi thân phận của hắn bại lộ, liền sẽ lập tức dẫn tới vô số cừu gia, hắn khẳng định hắn phải chết không nghi ngờ! Cho nên, ta van cầu ngươi, nhất định phải giúp chúng ta bảo thủ bí mật a!"

Nha. . .

Triệu Ngọc suy nghĩ, đã cố chủ còn tại truy sát Đào Hương, vậy đã nói rõ cố chủ cũng không có đạt được bảo thạch. . . Cái này có ý tứ, viên này thái Murs chi tinh, đến cùng rơi xuống trên tay người nào đây?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc ở trong lòng tán thán nói, quẻ càn, thật không hổ là Kỳ Ngộ hệ thống bên trong lợi hại nhất một quẻ a! Không nghĩ tới, hôm nay mình chẳng những bắt lấy cấp tốc án giết người hung thủ lão Phong, hơn nữa còn đạt được như thế một kinh hỉ thu hoạch ngoài ý muốn.

Phải biết, cái này bảo thạch mất trộm án, chính là quốc gia nhất đẳng đại án! Bây giờ bắt được trộm bảo thạch tên trộm, không thể nghi ngờ cũng là một cái công lớn!

Quay đầu, coi như tìm không thấy bảo thạch hạ lạc, hắn cũng có thể đủ tại hình sự sảnh những người lãnh đạo, cùng với khác đặc biệt điều tổ trước mặt, bản thân khoe một phen!

Bất quá, đối với bảo thạch mất trộm án, Triệu Ngọc trong lòng vẫn là có phổ. Bởi vì hình sự sảnh có đặc biệt tổ chuyên án một mực tại tra, cho nên liên quan tới vụ án này, là không thể nào đến phiên trên đầu mình.

Cho nên, có quan hệ Thôi Lệ Châu thỉnh cầu, hắn căn bản không thể làm chủ.

"Thôi Lệ Châu a, Thôi Lệ Châu!" Triệu Ngọc bất đắc dĩ lắc đầu, "Không nghĩ tới. . . Cha con các người hai, đều là danh phù kỳ thực nhân vật truyền kỳ a! Nha. . . Không đúng, ta hắn là quản ngươi gọi Đào Lệ Châu mới đúng chứ? Hay là, căn bản không gọi Lệ Châu? Châu châu? Được rồi, mặc kệ tên gọi là gì đi, ta hiện tại có thể rất có trách nhiệm nói cho ngươi, chuyện của ngươi, đã vượt ra khỏi phạm vi năng lực của ta, ta cũng không thể ra sức, nhất định phải theo nếp làm việc mới được!"

"A? Không muốn a! Cha ta hắn đã đều như vậy, chẳng lẽ, ngươi thật muốn hắn đi chết sao?" Thôi Lệ Châu la thất thanh, khóc ròng ròng.

"Chúng ta giang hồ có câu nói, ra lẫn vào, sớm muộn phải trả, bất kể là ai, đều muốn vì mình sở tác sở vi phụ trách! Ngươi là như thế, phụ thân ngươi càng là như vậy! Bất quá. . ." Triệu Ngọc mở ra tay nói, "Theo nếp làm việc, cũng không có nghĩa là không phải có người muốn chết! Ngươi yên tâm, phụ thân ngươi bản án liên lụy đến quốc tế tranh chấp, bảo thạch không có tìm được, tổ điều tra là sẽ không ngốc đến khắp nơi đi tuyên dương!

"Mà lại, cha ngươi là tìm về bảo thạch con đường duy nhất, tổ điều tra cũng không nỡ muốn hắn chết a? Hắn chết, kim cương còn thế nào tìm?

"Cho nên, ngươi an tâm thoải mái ăn ngươi cơm tù đi thôi! Cha ngươi liền giao cho chúng ta đến xử lý!" Nói đến đây, Triệu Ngọc vỗ vỗ Thôi Lệ Châu bả vai, "Ngươi có muốn hay không qua, chỉ có giao cho nhất chuyên nghiệp đội ngũ xử lý, mới có thể bảo hộ cha ngươi an toàn! Cứ như vậy, ngược lại sẽ so ngươi chạy trốn đến tận đẩu tận đâu phải tốt hơn nhiều!"

"Ừm. . ." Nghe được Triệu Ngọc, Thôi Lệ Châu lúc này mới có chút hiểu được, cảm thấy Triệu Ngọc nói tới có lý. Trước đó, nàng chỉ là lo lắng, Đào Hương sẽ bị đơn giản thô bạo giao cho cảnh sát, bởi như vậy, thân phận của hắn liền sẽ trực tiếp bại lộ.

Nhưng bây giờ xem ra, nếu như có thể đem hắn giao cho quốc tự hào tổ điều tra xử lý, ngược lại là đối với hắn một loại bảo hộ.

Nghĩ đến tầng này về sau, Thôi Lệ Châu lúc này mới rốt cục yên tâm bên trong bao phục, trở nên một mảnh thoải mái.

"Triệu cảnh sát, cám ơn ngươi!" Thôi Lệ Châu thành khẩn nói, "Cha ta bệnh, mấy năm này càng ngày càng lợi hại! Mặc dù ta mời rất nhiều bác

sĩ, bỏ ra bó lớn tiền tiến đi, nhưng từ đầu đến cuối không có chuyển biến tốt đẹp dấu hiệu. Nhờ ngươi, để bọn hắn đừng quá khó xử cha ta, có thể chứ?"

"Cái này ngươi cũng không cần sầu muộn!" Nhiễm Đào thực sự nhịn không được chen miệng nói, "Vì tra ra chân tướng, tổ điều tra khẳng định sẽ cho hắn mời thầy thuốc giỏi nhất trị liệu, nói không chừng, không chừng còn có thể cho hắn chữa khỏi đâu!"

"Tốt! Ta cùng các ngươi trở về, ta gặp qua những cái kia bắt cóc tội phạm của ta, ta có thể giúp các ngươi xác nhận bọn hắn! Triệu cảnh sát!" Nói, Thôi Lệ Châu kích động nắm chặt Triệu Ngọc tay, "Hai cha con chúng ta mệnh, đều là ngài cứu trở về! Ta mặc dù là tặc, nhưng cũng hiểu được có ơn tất báo, về sau, ta tất cả đều nghe ngài, làm trâu làm ngựa đều có thể! Đời này trả không hết, vậy liền kiếp sau còn. . ."

"A —— anh hùng, xin lưu lại ta mộng đẹp. . ."

Triệu Ngọc vốn định cùng Thôi Lệ Châu lại nói linh tinh vài câu, lại không nghĩ rằng điện thoại đột nhiên vang lên.

Kết nối về sau mới biết được, nguyên lai điện thoại là Tấn Bình thị nào đó phân cục người đứng đầu cục trưởng cho hắn đánh tới.

"Triệu tổ trưởng ngài tốt, ta là xx phân cục Mục An Thuận, chúng ta gặp mặt qua!" Trong điện thoại, một cái lão luyện thành thục, nhưng lại cực kỳ thanh âm cung kính nói, "Liên quan tới ngài chiếc kia Phaeton chuyện xe, chúng ta đã liên hệ Hợp Thắng hoạt động tín dụng phương diện. Bọn hắn tổng giám đốc nắm ta cho ngài chuyển lời, đối với róc thịt đả thương ngài ô tô một chuyện, hắn biểu thị vạn phần thật có lỗi, đồng thời vui lòng bồi thường ngài toàn bộ tổn thất!"

"Ồ? Nguyên lai là chuyện này. . ." Triệu Ngọc nhãn châu xoay động, hỏi, "Như vậy, Mục cục trưởng, bọn hắn bên kia dự định làm sao bồi thường

đâu?"

"Triệu tổ trưởng, " Mục cục trưởng cười làm lành nói, " ta biết, chuyện này không riêng gì va chạm sự kiện, mấy cái kia phần tử ngoài vòng luật pháp chẳng những mạo phạm ngài, hơn nữa còn liên lụy tới cùng một chỗ bắt cóc sự kiện bên trong! Điểm này, xin ngài yên tâm, chúng ta nhất định sẽ nghiêm túc xử lý mấy người kia!

"Nhưng mà, chúng ta đã tra rõ ràng, những chuyện này đơn thuần mấy người kia hành vi cá nhân, cùng Hợp Thắng hoạt động tín dụng công ty cũng không quan hệ!" Nói đến đây, Mục cục trưởng hơi dừng lại, sau đó nói, "Hợp Thắng tổng giám đốc sau khi hiểu rõ tình huống, cũng là tức giận phi thường. Hắn chủ động biểu thị, tuyệt đối không thể để cho Triệu tổ trưởng ngài bị ủy khuất! Mặc dù đều là mấy người kia hành vi cá nhân, nhưng bọn hắn dù sao đại biểu cho Hợp Thắng. Cho nên, hắn nguyện ý ra 200 vạn đến bồi thường ngài tiền xe, không biết. . . Ngài ý như thế nào đâu?"

Nghe đến lời này, Triệu Ngọc khóe miệng hơi nhếch lên, ánh mắt trở nên dị thường nghiền ngẫm.

Trách không được, hôm nay biết lái ra quẻ càn đến đâu! Nguyên lai, cuối cùng còn có một cái tiền tài ban thưởng, lưu tại đằng sau đâu!

Phaeton xe cố nhiên đáng tiền, nhưng là sửa chữa một chút, cũng vẻn vẹn mấy vạn khối tiền mà thôi. Hiện tại, cái này Hợp Thắng ông chủ vậy mà trực tiếp mở ra 200 vạn giá trên trời, vậy cơ hồ là một bộ xe mới giá tiền, chuyện tốt như thế. . .

Ha ha. . .

Triệu Ngọc mỉm cười, đối trong điện thoại Mục cục trưởng nói ra: "Ai u, Mục cục trưởng a, cái này Hợp Thắng ông chủ thật đúng là đủ ý tứ a, ta rơi mất một cái đèn xe, hắn liền muốn bồi ta 200 vạn, thực sự là. . .

Ngươi nói, cái này khiến ta nói như thế nào đây?"

"Đúng, đủ ý tứ, đủ ý tứ. . ." Mục cục trưởng miệng đầy cười làm lành.

"Nhưng mà. . ." Ai ngờ, Triệu Ngọc bỗng nhiên lời nói xoay chuyển, nói, "Có chuyện, khả năng ngài còn không biết a? Ta cũng không chỉ là xe bị bọn hắn va chạm, bọn hắn đụng ta xe thời điểm, đầu của ta cũng bị đụng! Thật, ta đến bây giờ còn cảm giác choáng đầu hoa mắt cùng buồn nôn đâu! Về sau, tại bọn hắn ẩu đả ta thời điểm, đầu của ta lại nhận lấy nhiều lần đả kích! Ai u. . ."

Hắn làm bộ rên rỉ thống khổ nói:

"Nếu không phải mắt nhìn thấy phá án sắp đến, ta đã sớm đi bệnh viện kiểm tra đi! Mục cục trưởng a, " nói đến đây, Triệu Ngọc thanh âm thình lình trở nên ngoan lệ, "Ta nghĩ, ngươi cũng biết, ta bây giờ tại tra vụ án gì! Nếu là bởi vì ta thụ thương, mà làm trễ nải phá án, ngươi nói. . . Ảnh hưởng này. . . Lớn không lớn đâu?"

"Lớn. . . Lớn. . ." Mục cục trưởng âm thanh run rẩy nói, "Ngài yên tâm, Triệu tổ trưởng, ta cái này đi tìm bọn họ Hợp Thắng tổng giám đốc, nhất định phải làm cho bọn hắn cho ngài một cái hài lòng trả lời chắc chắn! !"

Chương 607: Chương 607: Vẫn còn tiếp tục quẻ càn!

Chương 607: Vẫn còn tiếp tục quẻ càn!

Một hừ!

Cúp điện thoại về sau, Triệu Ngọc hừ lạnh một tiếng. Có quan hệ cái kia Hợp Thắng hoạt động tín dụng sự tình, kỳ thật Mã Lão Đán đã sớm nói với hắn đến nhất thanh nhị sở, cái công ty này cùng Mã Cường đám người đạo tặc đoàn băng rắn chuột một ổ, căn bản không phải vật gì tốt!

Nói cái gì bắt cóc con tin, còn có đụng hắn xe, cùng đối với hắn ác ý công kích đều là hành vi cá nhân, những lời này tự nhiên cũng đều là đơn thuần nói nhảm.

Nếu như không có Hợp Thắng người dẫn đầu thụ ý, những cái kia tay chân sao dám ngông cuồng như thế? Hiện tại xảy ra sự tình, bọn hắn nói rõ là khiến cái này người ra đỉnh bao.

Chỉ là 200 vạn liền muốn bãi bình, cũng không phải Triệu Ngọc phong cách làm việc.

Theo lý thuyết, 200 vạn đích thật là cái con số không nhỏ, nhưng là đối với đã là ngàn vạn phú hào Triệu Ngọc tới nói, còn không đến mức vì này một ít tiền vứt bỏ nguyên tắc!

Cho nên, hắn muốn cho Hợp Thắng hoạt động tín dụng loại này không

biết sống chết người một cái hung hăng giáo huấn mới được, không thể lại để cho bọn hắn làm xằng làm bậy, vô pháp vô thiên!

Triệu Ngọc phán đoán mấy giây, lúc này mới thu hồi điện thoại, một lần nữa đem tâm tư quay lại đến Thôi Lệ Châu sự tình bên trên.

Chuyện cho tới bây giờ, hắn trước hết nhất muốn làm, liền là đem Thôi Lệ Châu cha con bắt quy án, sau đó áp giải đến cục cảnh sát trông giữ.

Thế nhưng là, Thôi Lệ Châu mới vừa vặn động xong giải phẫu, tình huống của nàng vẫn chưa ổn định, cần trở lại bệnh viện trị liệu một chút thời gian mới được.

Bởi vậy, hắn quyết định trước tiên đem Thôi Lệ Châu đưa về bệnh viện . Còn Đào Hương, thì từ Nhiễm Đào phụ trách, trực tiếp đưa đến Tấn Bình cục cảnh sát trông coi thất, trọng điểm bảo vệ.

Đương nhiên, liên quan tới Đào Hương thân phận, Triệu Ngọc tự nhiên sẽ giữ bí mật cho hắn, liền ngay cả Tấn Bình cảnh sát cũng sẽ không biết, cái này tiểu lão đầu sẽ là xú danh chiêu lấy tặc vương.

Gió bấc gào thét, hàn phong lạnh thấu xương.

Thôi Lệ Châu ăn mặc quần áo đơn bạc, Triệu Ngọc liền đem mình rộng lớn áo khoác giật ra, đưa nàng ôm ở trong ngực tiến lên. Thôi Lệ Châu thân thể suy yếu, lung lay sắp đổ, đến cuối cùng, cơ hồ là Triệu Ngọc đưa nàng ôm vào xe.

Sau khi lên xe, gió mát thổi, Thôi Lệ Châu lúc này mới dịu đi một chút.

Triệu Ngọc nổ máy xe, bắt đầu hướng bệnh viện phương hướng lái đi.

Trong xe bên ngoài độ chênh lệch nhiệt độ trong ngày to lớn, khiến cho thành cửa sổ pha lê bịt kín một tầng sương mù, Triệu Ngọc đành phải

giảm bớt tốc độ, sau đó đem gió mát mở đến lớn nhất.

Ngay tại gió mát ông ông tác hưởng thời điểm, Triệu Ngọc thông qua kính chiếu hậu nhìn Thôi Lệ Châu một chút. Đúng lúc,

Thôi Lệ Châu cũng đúng lúc thông qua kính chiếu hậu đang nhìn hắn.

Bốn mắt nhìn nhau, để Triệu Ngọc bỗng nhiên sinh ra một tia xúc động. Hoảng hốt ở giữa, phảng phất cái kia đã chết đi nhiều năm cách cách, lại lần nữa phục sinh với mình trước mắt.

Giống!

Thật sự là quá giống, quả thực liền là một cái khuôn đúc ra. Chẳng lẽ. . . Thôi Lệ Châu thật cùng cách cách có quan hệ máu mủ sao?

"Ừm. . ." Triệu Ngọc do dự một chút, lúc này mới mở miệng hỏi một câu, "Hỏi một chút, mẹ của ngươi là ai? Sẽ không. . . Cũng là một vị nhân vật truyền kỳ a?"

"Không biết. . ." Thôi Lệ Châu trả lời rất thẳng thắn, "Cha ta nói cho ta, nói mẹ ta tại sinh hạ ta về sau, liền cùng nam nhân khác chạy! Là một cái rất không chịu trách nhiệm nữ nhân!"

"Ta đi, cha ngươi là tặc vương, ngay cả nữ nhân đều nhìn không ở sao?"

Triệu Ngọc lắc đầu, thế nhưng là trong lòng lại tại suy nghĩ, nếu như Thôi Lệ Châu thật sự là cách cách nữ nhi, đây chẳng phải là nói, Thôi Lệ Châu là Đào Hương cùng cách cách sở sinh? Cách cách bỏ tặc vương, lại lựa chọn một cái văn vật con buôn? Ông trời của ta, đám tội phạm tâm tư, lão tử là thật tâm không hiểu a!

"Ta cũng không biết đó là một loại dạng gì cảm giác. . ." Thôi Lệ Châu réo rắt thảm thiết thở dài, "Ta toàn bộ thế giới, chỉ có phụ thân của ta, ta

căn bản không biết, tình thương của mẹ là cái bộ dáng gì!"

Nghe được Thôi Lệ Châu, Triệu Ngọc không khỏi đối nàng lại thêm một phần đồng tình. Quay đầu nhìn xem, kỳ thật nha đầu này cũng thật đáng thương, thân là tặc vương nữ nhi, vận mệnh từ sinh ra liền là chú định!

Ngay tại Triệu Ngọc vì thế phiền muộn thời điểm, Thôi Lệ Châu lại nhẹ nhàng hướng di chuyển về phía trước bỗng nhúc nhích thân thể, sau đó vỗ vỗ Triệu Ngọc bả vai, đưa cho hắn một tấm hình!

"Ầy, cái này. . . Hắn là mẹ của ta!" Thôi Lệ Châu hữu khí vô lực nói, "Đây là một ngày nào đó, ta chỉnh lý cha ta vật phẩm lúc, vô ý tìm tới! Biên giới địa phương có đốt cháy vết tích, ta không biết, là cha ta tận lực lưu lại, vẫn là nghĩ đốt nhưng không có đốt sạch. . ."

"Thật sao?"

Triệu Ngọc lần nữa giảm bớt ô tô tốc độ, đem ảnh chụp lấy đến trong tay quan sát. Nhưng gặp ảnh chụp là một trương phi thường cổ xưa thải sắc ảnh chụp, trên tấm ảnh có một cái cách ăn mặc thời thượng nữ nhân, nữ nhân trong ngực thì ôm một cái nhiều lắm là chỉ có hai tuổi tiểu nữ hài.

Tiểu nữ hài mặc dù chỉ có hai tuổi, lại mọc lên một đầu mái tóc đen nhánh, mắt to mày rậm, rất là xinh đẹp. Từ nữ hài tướng mạo hoàn toàn có thể phân biệt ra được, đó chính là khi còn bé Thôi Lệ Châu.

"Mụ mụ ngươi. . . Dáng dấp thật đúng là. . . Ân. . ." Triệu Ngọc cẩn thận nhìn một chút trên tấm ảnh nữ nhân, muốn bình luận một phen.

Thế nhưng là, nhìn một chút, hắn bỗng nhiên giật mình, đợi đến hắn bỗng nhiên ý thức được sự tình gì về sau, vậy mà "A" kêu lên tiếng!

Chấn kinh tới quá mức đột nhiên, Triệu Ngọc chỉ cảm thấy toàn thân lông tơ đứng thẳng, trái tim thật lạnh, dưới lòng bàn chân một cái không

có giẫm ổn, đúng là bỗng nhiên dẫm lên chân ga, đem xe trực tiếp đánh tới dải cây xanh.

A. . .

Triệu Ngọc chợt tỉnh ngộ, tranh thủ thời gian chân đạp phanh lại, sau đó ôm chặt tay lái. Xe cảnh sát lộp bộp đăng xông lên dải cây xanh, phía bên phải bánh xe từ đường cái trên vai xóc nảy mấy mét ra ngoài, lúc này mới rốt cục dừng hẳn!

"Triệu cảnh sát. . . Sao. . . Thế nào. . ." Xóc nảy về sau, Thôi Lệ Châu như muốn hôn mê, vội vàng giãy dụa lấy hỏi một câu.

Nhưng mà, Triệu Ngọc lại mắt điếc tai ngơ, cũng mặc kệ xe như thế nào, hai tay của hắn cầm chặt tấm hình kia, tròng mắt trừng đến cơ hồ muốn rớt xuống đất!

"Nãi nãi của ta gấu a!" Nửa ngày qua đi, Triệu Ngọc lúc này mới ngửa mặt lên trời quát to một tiếng, quay đầu lại hướng Thôi Lệ Châu hỏi, "Ngươi xác định, người này liền là mụ mụ ngươi sao?"

"Ừm. . ." Thôi Lệ Châu đau thương gật gật đầu, có thể nghĩ nghĩ về sau, nhưng lại bắt đầu lắc đầu, "Ta. . . Ta biết cha ta tính tình, tấm hình này chưa từng có để hắn nhìn qua, ta cũng không biết, nữ nhân kia đến cùng phải hay không mẹ ta. . . Cảnh sát. . . Ngươi mau nói cho ta biết, đến cùng thế nào a?"

"Tiểu Thôi, ân, Lệ Châu. . ." Triệu Ngọc kích động có chút nói năng lộn xộn, lại lần nữa hỏi, "Qua nhiều năm như vậy, ngươi thử nghiệm đi tìm trên tấm ảnh cái này có thể là mẫu thân ngươi người sao?"

"Không có a, nàng đều vứt bỏ chúng ta, ta còn tìm nàng làm cái gì?" Thôi Lệ Châu có chút ít đắng chát lắc đầu, nhưng lông mày lại cao cao nhăn lại, không biết Triệu Ngọc vì sao phản ứng to lớn như thế.

Lúc đầu, Triệu Ngọc muốn đem hắn biết đến sự tình, trực tiếp nói cho Thôi Lệ Châu. Thế nhưng là lời đến khóe miệng về sau, hắn làm thế nào cũng nói không nên lời.

Không được a. . .

Hắn nhìn xem Thôi Lệ Châu bộ dáng yếu ớt, sợ nàng không thể nào tiếp thu được sự thật này.

Thế là, hắn lần nữa phát động xe, đem xe chạy ra khỏi dải cây xanh, thẳng đến bệnh viện mà đi. Trên đường, cứ việc Thôi Lệ Châu liên tục thúc hỏi, nhưng Triệu Ngọc vẫn không có nói cho nàng tình hình thực tế.

Mãi cho đến bệnh viện, đem Thôi Lệ Châu an trí trở về phòng bệnh, một lần nữa tiếp nhận trị liệu về sau, hắn lúc này mới cầm ảnh chụp, vội vã không nhịn nổi đem Tăng Khả cùng Ngô Tú Mẫn gọi vào một gian phòng làm việc tạm thời bên trong.

"Thế nào? Tổ trưởng? Người đều bắt trở về, ngươi làm sao còn như thế sốt ruột đâu?" Tăng Khả hỏi.

"Đúng vậy a, nhìn ngươi hấp tấp bộ dáng, chẳng lẽ. . . Lại xảy ra đại sự gì hay sao?" Ngô Tú Mẫn cũng là phi thường nghi hoặc.

"Hô hô. . ."

Triệu Ngọc thở hổn hển mấy hơi thở hồng hộc, đem tấm hình kia đưa cho hắn hai, đồng thời, hắn quơ lấy điện thoại di động của mình, trực tiếp gọi cho Nhiễm Đào:

"Nhiễm Đào, ngươi nghe kỹ cho ta, cái này Đào Hương vô cùng vô cùng trọng yếu!" Triệu Ngọc kích động ra lệnh, "Sau khi đến bót cảnh sát, ngươi gọi bên kia lại tăng phái 10 tên nhân viên cảnh sát tới,

nhất định cho ta đem Đào Hương nhìn kỹ! Ngày đêm trông coi, 24 giờ, một giây đồng hồ cũng không cho phép rời người, biết sao?"

"Biết. . . Thế nhưng là. . ." Nhiễm Đào lĩnh mệnh, lại là không rõ ý gì.

"Đừng mẹ nó nói nhảm , ấn ta nói làm! Nếu là Đào Hương có bất kỳ sơ xuất, ta muốn mạng của ngươi!" Nói xong, không đợi Nhiễm Đào làm phản ứng gì, hắn trực tiếp cúp xong điện thoại.

"Mẹ nha! Mẹ nha!" Ai ngờ, xem hết ảnh chụp về sau Tằng Khả hơi kém từ dưới đất nhảy dựng lên, gần như điên cuồng rống to, "Tổ trưởng, cái này ảnh chụp. . . Từ đâu tới? Tại sao có thể như vậy?"

"Ông trời của ta, nữ nhân này. . . Không phải liền là cam lũng thị Bạch Lệ Lệ sao? Trời ạ, thế nào lại là nàng đâu?" Ngô Tú Mẫn cũng là cả kinh không được, "98 năm! Người này. . . Liền là 98 năm, không đầu nữ thi án bên trong một tên sau cùng người bị hại a! ! !"

. . .

Chương 608: Chương 608: Đi theo ta hỗn có kinh hỉ

Chương 608: Đi theo ta hỗn có kinh hỉ

"Tiểu nữ hài này. . . Chẳng lẽ. . . Chính là. . ." Tằng Khả cầm trong tay ảnh chụp, mọi loại bất khả tư nghị nói, "Tiểu nữ hài này không phải là Thôi Lệ Châu a? Chẳng lẽ. . . Bạch Lệ Lệ chính là nàng mẫu thân? Tấm hình này. . ."

"Có lẽ, chân tướng sẽ càng thêm khiến người giật mình!" Triệu Ngọc đè nén tâm tình kích động, lời nói, "Tấm hình này là Thôi Lệ Châu từ Đào Hương vật cũ phẩm bên trong phát hiện, cho nên, đập tấm hình này người, vô cùng có khả năng liền là Đào Hương bản nhân. Còn có, trên tấm ảnh có bị bỏng vết tích, không biết là không có đốt sạch, vẫn là Đào Hương không muốn thiêu hủy.

"Các ngươi lại nhìn kỹ một chút tấm hình này, nhìn kỹ nó quay chụp góc độ, nữ nhân kia động tác tùy ý, hiển nhiên không có lưu ý đến ống kính. Cho nên, tấm hình này rất có thể không phải bình thường chụp ảnh, mà là chụp lén!"

"Nha. . . Ông trời ơi. . ." Ngô Tú Mẫn líu lưỡi mà nói, " Đào Hương chụp lén hai mẹ con này, tổ trưởng, ngươi ý tứ, Đào Hương có khả năng liền là không đầu nữ thi án —— hung thủ! ?"

"Ác ác ác. . ." Tằng Khả dọa đến cà lăm đều, "Ngô tỷ a, đây cũng không phải là trò đùa! Đừng quên, Đào Hương là Thôi Lệ Châu phụ thân, nếu

như Bạch Lệ Lệ là Thôi Lệ Châu mẫu thân, vậy bọn hắn liền là cặp vợ chồng, trượng phu mưu sát thê tử, cảnh sát hắn là đã sớm tra được đi!"

"Thôi Lệ Châu nói cho ta, Đào Hương nói Thôi Lệ Châu mẫu thân sinh hạ nàng về sau, liền chạy theo người khác!" Triệu Ngọc lại giới thiệu một câu.

"Không đầu nữ thi án hồ sơ bên trên có qua ghi chép, cảnh sát hoài nghi, hung thủ tồn tại rõ ràng tình sát nhân tố, " Ngô Tú Mẫn suy đoán, "Có thể hay không, Đào Hương giận thê tử phản bội, cho nên cắt lấy nàng đầu đâu?"

"Thật bất khả tư nghị, trên đời này tại sao có thể có trùng hợp như vậy sự tình?" Tăng Khả lắc đầu thở dài, "Chúng ta vốn là đến điều tra không đầu nữ thi án, nhưng từ cấp tốc án giết người bên trong tìm được manh mối, cái này. . . Cảm giác giống như đang nằm mơ a. . ."

"Cái này nói rõ, đi theo ta hỗn, có kinh hỉ! Ha ha ha. . ." Bởi vì có Kỳ Ngộ hệ thống nguyên nhân, Triệu Ngọc coi như thoáng thích ứng một chút, lúc này mở lên trò đùa.

"Mà lại. . . Còn không chỉ chừng này, Đào Hương trên thân, còn gánh vác lấy thái Murs bảo thạch mất trộm án manh mối! Ba kiện trọng đại yếu án, tất cả đều để chúng ta đuổi kịp!" Tăng Khả hợp thời xu nịnh nói, "Triệu tổ trưởng a, ngài thật sự là phúc tinh hạ phàm a quả thực! Cái này nếu là đem ba kiện bản án tất cả đều phá, ông trời của ta, ta cũng không dám suy nghĩ đơn giản. . ."

"Tổ trưởng!" Ngô Tú Mẫn chợt nhớ tới cái gì, vội vàng nhắc nhở, "Đã dạng này, vậy chúng ta đến nhanh đưa Đào Hương bảo vệ tốt, người này nhưng tuyệt đối không cho sơ thất! Hắn không phải bệnh tâm thần sao? Ta hiểu được một loại thôi miên hỏi han pháp, ta. . . Ta có thể làm một chút chuẩn bị, nghĩ biện pháp từ trong miệng hắn thu hoạch một chút tình báo. . ."

"Tốt!" Triệu Ngọc cuối cùng từ ban sơ trong lúc khiếp sợ khôi phục lại, một mặt xông Ngô Tú Mẫn gật đầu, một mặt yêu cầu nói, "Muốn biết được chân tướng, còn phải từ chứng cứ vào tay! Ta nhớ được, ta trước đó để các ngươi rút ra qua Thôi Lệ Châu DNA, rút ra tới rồi sao?"

"Rút ra đến, đã xét nghiệm ra!" Tằng Khả vội nói, "Đều tại Tấn Bình cục cảnh sát đâu!"

"Tốt!" Triệu Ngọc bận bịu nói với Tằng Khả, "Vậy ngươi cũng trở về cục cảnh sát điều lấy một chút, sau đó cùng Bạch Lệ Lệ DNA làm so với, nha. . . Còn có Đào Hương. . . Tất cả đều so với một chút, xem bọn hắn quan hệ máu mủ!"

"Minh bạch!" Tằng Khả vội vàng đứng dậy chuẩn bị.

"Ừm, đúng rồi. . . Còn có một người DNA cũng cần cùng Thôi Lệ Châu so với một chút!" Triệu Ngọc liền nghĩ tới cách cách đến, vội nói, "Các ngươi đi trước, ta quay đầu đem người thứ ba hàng mẫu phát cho các ngươi, đem người này hàng mẫu cũng cùng Thôi Lệ Châu so với một chút!"

"Người thứ ba? Ai nha?" Tằng Khả chưa từng nghe nói qua cách cách sự tình.

"Là chúng ta Tần Sơn bên kia một bộ nữ thi, " Triệu Ngọc thản nhiên nói, "Cỗ này nữ thi tướng mạo cùng Thôi Lệ Châu đặc biệt tương tự, ta luôn cảm thấy, các nàng có lẽ có cái gì quan hệ máu mủ, cho nên, vẫn là so với một cái đi, lo trước khỏi hoạ!"

"Nha. . . Nha. . . Ông trời của ta, tổ trưởng thật sự là thần thông quảng đại, chuyện như vậy đều có thể gặp được, thật sự là không phản đối. . ." Ngô Tú Mẫn tán thưởng hoàn tất, chợt lĩnh ngộ, "Nha. . . Tổ trưởng a, ta rốt cuộc minh bạch, ngươi vì cái gì đối Thôi Lệ Châu cô gái nhỏ này như

thế để ý! Nguyên lai. . . Nguyên lai ngươi coi nàng là trưởng thành quỷ tình chưa hết a?"

"Chưa hết ngươi cái đại đầu quỷ, " Triệu Ngọc trực tiếp khoát tay, "Tranh thủ thời gian XXX các ngươi việc đi thôi ! Bất quá, hai người các ngươi quá khứ về sau nói cho Nhiễm Đào, có quan hệ bất luận cái gì Đào Hương bất cứ chuyện gì, tất cả đều là độ cao tuyệt mật, ngoại trừ bốn người chúng ta nhân chi bên ngoài , bất kỳ người nào không thể biết, can hệ trọng đại, các ngươi hiểu được?"

"Minh bạch!" Hai người cùng kêu lên đáp ứng, quay người rời phòng làm việc, tiến về Tấn Bình cục cảnh sát đi.

Người sau khi đi, Triệu Ngọc lúc này mới ổn định lại tâm thần, đem mọi chuyện cần thiết tất cả đều một lần nữa loại bỏ một lần, sau đó bắt đầu chuẩn bị tương lai công việc phương hướng.

Trước mắt, hắn có ba kiện trọng yếu công việc muốn làm: Cấp tốc án giết người, bảo thạch mất trộm án cùng không đầu nữ thi án.

Từ trước mắt nắm giữ tư liệu đến xem, cấp tốc án giết người hiển nhiên đã tiến vào giai đoạn kết thúc, mặc dù trước mắt còn không có thu hoạch được tỉ mỉ xác thực cụ thể lời khai, nhưng là lão Phong đám người đã sa lưới, chỉ cần đối bọn hắn kiên nhẫn thẩm vấn, sớm muộn sẽ đem chân tướng làm rõ ràng.

Triệu Ngọc biết, cấp tốc án giết người liên lụy rất rộng, ngoại trừ lão Phong bọn người bên ngoài, tất nhiên còn có càng lớn kẻ chủ mưu phía sau tồn tại . Bất quá, bởi vì những này tập đoàn giấu ở hải ngoại, cho nên chuyện kế tiếp, liền sẽ không tại bọn hắn đặc biệt điều tổ điều tra phạm vi bên trong.

Đến lúc đó, hình sự sảnh tất nhiên lại phái chuyên gia tiếp nhận vụ án này, đến tiếp sau sự tình, liền không cần hắn lại đi quan tâm, chỉ cần làm

tốt thủ tục bàn giao là đủ.

Về phần món kia bảo thạch mất trộm án, càng không có hắn sự tình gì, hình sự sảnh một mực có tổ chuyên án đang phụ trách chuyện này, chỉ cần hắn chi tiết báo cáo, chuyên án tiểu tổ liền sẽ tới xử lý.

Cho nên, Triệu Ngọc có thể thật sâu cảm giác được, không bao lâu, điểm xuất phát sẽ còn trở lại nguyên điểm, không đầu nữ thi án mới là hắn tương lai công tác quan trọng nhất, hắn cần sớm chuẩn bị sẵn sàng mới được.

Mà lại, hắn hiện tại đứng trước một nan đề, đó chính là không đầu nữ thi án cùng bảo thạch mất trộm án tất cả đều cùng tặc vương Đào Hương có quan hệ, mà Đào Hương hiện tại lại tinh thần thất thường, không biết có thể hay không thuận lợi từ trong miệng hắn thu hoạch được tin tức?

Nếu như Triệu Ngọc đem bảo thạch án chuyên án tiểu tổ gọi tới, chuyên án tiểu tổ khẳng định sẽ đem Đào Hương mang về thủ đô, đi tra rõ bảo thạch mất trộm án, bởi như vậy, thế tất sẽ ảnh hưởng hắn điều tra không đầu nữ thi án sự tình.

Mới đầu, Triệu Ngọc rất muốn đem Đào Hương tự mình chụp xuống, chờ mình đem không đầu nữ thi án xử lý đến không sai biệt lắm, lại đem hắn giao cho chuyên án tiểu tổ. Dù sao bảo thạch án đều phát sinh 6 năm, cũng không nhất thời vội vã.

Thế nhưng là, chính như Thôi Lệ Châu lo lắng như thế, Đào Hương thân phận hết sức đặc thù, nếu như không thể mời đến quốc tự hào nhân viên chuyên nghiệp xử lý, vô cùng có khả năng phát sinh nguy hiểm gì.

Mà lại, vô duyên vô cớ giam một người, dù cho là đặc biệt điều tiểu tổ cũng không có cái quyền lợi này, bọn hắn căn bản là không có cách cam đoan Đào Hương an toàn.

Bởi vậy, càng nghĩ, Triệu Ngọc cảm thấy, vẫn là phải đem Đào Hương cùng bảo thạch mất trộm án sự tình chi tiết báo cáo, mới càng thêm ổn thỏa.

Đương nhiên, tại đem Đào Hương chuyển giao trước đó, hắn chí ít còn có hai ngày thời gian. Nếu như Ngô Tú Mẫn thôi miên pháp hữu hiệu, nói không chừng có thể đem vấn đề tại hai ngày này bên trong giải quyết! Bởi như vậy, liền có thể một lần vất vả suốt đời nhàn nhã!

Thế nhưng là, sự tình sẽ thuận lợi như vậy sao?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc lần nữa đem Thôi Lệ Châu cho hắn ảnh chụp đặt ở trong tay nghiêm túc xem xét. Trong tấm ảnh, Bạch Lệ Lệ cách ăn mặc thời thượng, ngăn nắp xinh đẹp; mày rậm mắt to nho nhỏ Thôi Lệ Châu cũng là vô cùng đáng yêu, làm người khác ưa thích.

Bạch Lệ Lệ, Thôi Lệ Châu, Đào Hương, ba người ngay cả dòng họ đều không giống nhau, lại thêm cái kia đến nay thân phận không rõ cách cách, bọn hắn những người này ở giữa, đến cùng có như thế nào liên hệ đâu?

Không đầu nữ thi án chân tướng, đến cùng là cái gì?

. . .

Chương 609: Chương 609: Ngoài dự liệu so với kết quả

Chương 609: Ngoài dự liệu so với kết quả

Một bởi vì lần trước xuất hiện lão Phong giấu trong lòng bom, ý đồ giết người diệt khẩu sự kiện, bệnh viện hiện tại là một mảnh đề phòng sâm nghiêm. Tấn Bình cảnh sát cố ý điều động trước đó mấy lần cảnh sát vũ trang binh lực, cơ hồ đem cả tòa bệnh viện đều quản khống.

Nhất là tại ra vào tù phạm chỗ phòng cổng, thậm chí dựng lên một cái lâm thời trạm kiểm tra , bất kỳ cái gì tiến vào nên phòng người, đều cần tiến hành nghiêm khắc kiểm tra mới được.

Triệu Ngọc gặp nơi này đã vững như thành đồng, vốn định về trước cục cảnh sát đi chủ trì công việc.

Thế nhưng là, theo lão Phong, A Bưu cùng người tài xế kia lần lượt tỉnh lại, cảnh sát đã bắt đầu đối bọn hắn triển khai tra hỏi. Tấn Bình cục cảnh sát các cảnh sát cũng là rất có kinh nghiệm, biết vừa mới làm xong giải phẫu thời điểm, mới là tốt nhất thẩm vấn thời cơ.

Lúc này, tội phạm ý thức thường thường còn không thanh tỉnh, rất dễ dàng hỏi ra cái gì tin tức trọng yếu.

Nhìn thấy này hình, Triệu Ngọc cũng không tốt cứ thế mà đi, đành phải từ gian kia phòng làm việc tạm thời bên trong tiếp tục chờ đợi tin tức.

Hiện tại đã đến mặt trời xuống núi thời điểm. Mã Lão Đán phụ tử cũng bị an bài tại chung phòng trong phòng bệnh. Bởi vì có Triệu Ngọc ẩn hình thuốc cầm máu hỗ trợ, Mã Lão Đán mặc dù bộ ngực trúng đạn, lại là cũng không nguy hiểm tính mạng.

Mà Mã Lão Đán phụ thân Mã Cường, cũng là không có trở ngại, chỉ là có vài chỗ gãy xương cùng xuất huyết bên trong, hiện tại cũng đã thoát ly nguy hiểm tính mạng.

Cảnh sát đồng dạng phái ra nhân viên chuyên nghiệp, đi cho Mã Cường ghi khẩu cung . Bất quá, Triệu Ngọc trước đó đã từ Thôi Lệ Châu trong miệng hiểu rõ bọn hắn tao ngộ, đoán chừng từ nơi này đường Trương Bình nhị gia trong miệng, hắn là hỏi không ra cái gì có thành tích sự tình tới.

Tại tất cả nhân viên bị thương bên trong, đội trưởng cảnh sát hình sự Lý Lạc Vân xem như nghiêm trọng nhất một cái. Thanh chủy thủ kia đâm vào bụng của hắn, cắt đứt hắn ruột, hơn nữa còn thương tổn tới lá lách. Thủ thuật của hắn một mực kéo dài 5 cái nhiều giờ, mới tiến hành hoàn tất.

Giải phẫu rất thành công, hắn đồng dạng đã thoát ly nguy hiểm tính mạng.

Đợi Lý Lạc Vân sau khi tỉnh lại, Triệu Ngọc cũng đi thăm hắn, vị này kính nghiệp đội trưởng câu đầu tiên liền là hỏi trước bản án tra thế nào?

Khi hắn biết cái kia nội ứng lại là lão Phong về sau, cũng là cảm thấy phi thường kinh ngạc, hắn căn bản nghĩ không ra, cái này cùng hắn làm việc với nhau nhiều năm đồng sự, vậy mà lại là cấp tốc án giết người chủ mưu!

Mặc dù thụ nghiêm trọng như vậy tổn thương, nhưng Lý Lạc Vân đã trước mặt mọi người kiểm điểm mình, nói nếu như hắn có thể trước thời

gian chú ý tới cái này lão Phong, vậy liền sẽ không để cho cấp tốc án giết người thuận lợi như vậy áp dụng. Lão Phong là hắn cấp dưới trực tiếp, cho nên, chính hắn cũng cần thua một định trách nhiệm.

Triệu Ngọc liền khuyên hắn, nói hiện tại bản án vẫn chưa hoàn toàn tra rõ ràng, còn không phải bản thân kiểm điểm thời điểm,

Ngươi vẫn là an tâm tĩnh dưỡng, chữa khỏi thương thế lại nói.

Từ Lý Lạc Vân phòng bệnh ra, Triệu Ngọc lại thuận tiện thăm một chút Thôi Lệ Châu. Thôi Lệ Châu không riêng gì ngón tay bị cắt, nàng giống như Mã Cường, đã từng từng chịu đựng tội phạm tàn nhẫn đánh đập, thụ thương vô cùng nghiêm trọng.

Đương Triệu Ngọc đi vào phòng thời điểm, Thôi Lệ Châu đã phục dụng trấn tĩnh dược vật, ngủ thật say.

Đi vào Thôi Lệ Châu trước giường, Triệu Ngọc ngồi ở bên cạnh trên ghế, lại lần nữa cẩn thận quan sát một chút Thôi Lệ Châu mặt.

Đây là một trương Mỹ Lệ mà quen thuộc mặt, trước đó, Triệu Ngọc luôn luôn đem gương mặt này cùng cái kia có dung nhan tuyệt mỹ cách cách lẫn lộn.

Kỳ thật, Triệu Ngọc cũng không phải là hoa si, còn không đến mức bởi vì nữ nhân mỹ mạo mà sa vào trong đó. Chỉ bất quá, lúc trước cách cách bức họa kia giống thực sự quá có ma tính, để hắn ấn tượng quá mức khắc sâu.

Giờ phút này, nhìn trước mắt Thôi Lệ Châu, Triệu Ngọc đáy lòng không khỏi lại nổi lên một trận dị dạng gợn sóng. Mặc dù hai người hình dạng đồng dạng, nhưng trước mắt Thôi Lệ Châu, không thể nghi ngờ càng thêm chân thực.

Thôi Lệ Châu a Thôi Lệ Châu... Ở trên người của ngươi, đến cùng phát sinh qua cái gì đâu?

Triệu Ngọc một bên nhìn xem, một bên lâm vào trầm tư, muốn từ chỉ có manh mối bên trong, suy luận ra cái gì tới. Nhưng mà, trước mắt manh mối thực sự quá ít quá ít, căn bản không có biện pháp phỏng đoán.

Suy nghĩ bên trong, hắn lại một lần nữa cầm lên tấm hình kia, cẩn thận quan sát.

Trước đó, Triệu Ngọc cũng là bây giờ không có biện pháp nói cho Thôi Lệ Châu tình hình thực tế. Chẳng lẽ, cứ như vậy không chút nào mịt mờ nói cho nàng, trên tấm ảnh cái kia có thể là mẫu thân của nàng người, về sau biến thành một bộ không đầu nữ thi sao?

Hoặc là bổ sung lại một câu, chém đứt mẫu thân ngươi đầu người, có thể là phụ thân của ngươi Đào Hương?

Ai!

Triệu Ngọc thở dài một cái thật dài, hắn cũng là không nghĩ tới, mình mới vừa tiến vào đặc biệt điều tổ làm tổ trưởng, vậy mà lại liên tiếp gặp được chuyện như vậy, bản án chẳng những càng tra càng nhiều, mà lại càng tra càng phức tạp.

Hiện tại, mặc dù nhìn như tìm được trọng đại manh mối, thế nhưng là không biết, khoảng cách chân chính đáp án, còn muốn đi bao xa?

"Tích tích... Tích tích..."

Ngay tại Triệu Ngọc phiền muộn thổn thức thời điểm, điện thoại truyền đến tin tức mới. Mở ra xem, nguyên lai là Tằng Khả đã đem phần thứ nhất DNA so với kết quả phát cho hắn.

19 năm trước, không đầu nữ thi án một tên sau cùng người bị hại Bạch Lệ Lệ, mới đầu cũng cùng cái khác không đầu nữ thi đồng dạng, bởi vì không có đầu lâu cùng vân tay, thân phận của nàng vẫn luôn không cách nào xác nhận.

Mặc dù, thời điểm đó DNA kỹ thuật đã truyền vào nước ta, đồng thời ứng dụng tại hình sự trinh sát vụ án bên trong. Thế nhưng là, cảnh sát chỉ có thể thu thập được người bị hại DNA, lại cũng không có thể tìm tới người bị hại gia thuộc.

Mãi cho đến hai năm sau, đương DNA kỹ thuật trắng trợn phổ cập, cảnh sát lúc này mới rốt cuộc tìm được Bạch Lệ Lệ thân thuộc, xác nhận Bạch Lệ Lệ thân phận.

Cũng chính là bởi vì dạng này, Bạch Lệ Lệ ảnh chụp còn có nàng DNA hàng mẫu cùng tư liệu, cũng toàn bộ tồn tại xuống dưới. Trước đó, Triệu Ngọc đã vì không đầu nữ thi án phá án và bắt giam làm đủ bài tập, cho nên khi hắn nhìn thấy Thôi Lệ Châu ảnh chụp về sau, một chút là có thể đem Bạch Lệ Lệ phân biệt ra.

Tằng Khả phát tới giám định trên báo cáo rõ ràng cho thấy, Thôi Lệ Châu cùng Bạch Lệ Lệ không có bất kỳ cái gì quan hệ máu mủ. Cho nên, Thôi Lệ Châu căn bản cũng không phải là Bạch Lệ Lệ nữ nhi.

A?

Không phải?

Triệu Ngọc ngẩng đầu nhìn một chút trong ngủ mê Thôi Lệ Châu, tư duy bánh răng lần nữa thúc đẩy.

Nếu như, Thôi Lệ Châu không phải Bạch Lệ Lệ nữ nhi, như vậy... Tấm hình này lại là chuyện gì xảy ra đâu?

Chẳng lẽ... Thôi Lệ Châu thật là cách cách nữ nhi? Cách cách vì thượng vị, đem Thôi Lệ Châu bán cho Bạch Lệ Lệ?

Hay là, Bạch Lệ Lệ là người con buôn?

Sau đó, không đầu nữ thi án cùng bọn buôn người có quan hệ? Kia mấy tên không đầu nữ thi, khi còn sống cũng đều là bọn buôn người?

Không đúng...

Triệu Ngọc đối người con buôn coi như có chút hiểu rõ, hắn nhìn kỹ một chút ảnh chụp, nhưng gặp trên tấm ảnh Bạch Lệ Lệ quần áo ngăn nắp, căn bản cùng bọn buôn người không dính dáng.

Mà lại, cảnh sát trước đó đã từng điều tra cặn kẽ qua Bạch Lệ Lệ, nếu như nàng thật sự là bọn buôn người, không có khả năng không có ghi chép.

Chậc chậc...

Ngay tại Triệu Ngọc chậc lưỡi thời điểm, điện thoại lại tích tích mà vang lên.

Mở ra xem, nguyên lai là phần thứ hai DNA so với báo cáo cũng truyền tới. Phần báo cáo này, là dùng Thôi Lệ Châu cùng cách cách DNA so với.

Cách cách tại năm 1999 bị đạo trưởng Viên Thụ Tài giết chết. Lúc trước, vì tồn tại chứng cứ, cảnh sát đồng dạng bảo lưu lại cách cách DNA hàng mẫu.

Về sau, đương Triệu Ngọc phá án và bắt giam án này thời điểm, đã từng điều lấy ra có sẵn hồ sơ. Cho nên, từ Tần Sơn bên kia truyền tới về sau, rất nhanh liền có thể cùng Thôi Lệ Châu làm so với.

Kết quả, khiến Triệu Ngọc thất vọng sự tình lần nữa truyền đến, trải qua giám định, Thôi Lệ Châu cùng cách cách DNA cũng không xứng đôi, căn bản không có bất luận cái gì quan hệ máu mủ, thậm chí ngay cả cái không ra Ngũ Phúc thân thích đều không phải!

Chậc chậc...

Đối mặt một kết quả như vậy, Triệu Ngọc không thể không tiếp tục chậc lưỡi. Thiên hạ chi lớn, thật sự là không thiếu cái lạ. Dung mạo giống nhau như đúc người, thật là có không có quan hệ máu mủ!

Xem ra, từ đầu đến cuối, đều là mình mong muốn đơn phương mà thôi, Thôi Lệ Châu căn bản cùng cách cách không có bất cứ quan hệ nào!

Ba phần DNA so với bên trong, truyền về trễ nhất, liền là Thôi Lệ Châu cùng Đào Hương so với. Bởi vì Đào Hương không có hiện thành DNA hồ sơ, chỉ có thể hiện trường rút ra, sau đó lại xét nghiệm ra. Cho nên chậm trễ công phu, muốn so mặt khác hai phần muốn dài.

Một mực chờ đến Triệu Ngọc rời đi Thôi Lệ Châu phòng bệnh về sau, Tằng Khả lúc này mới đem nên so với kết quả truyền đến Triệu Ngọc trên điện thoại di động.

Ai ngờ, khiến Triệu Ngọc đại xuất đoán sự tình lại lần nữa phát sinh, hắn vạn vạn nghĩ không ra, Thôi Lệ Châu vậy mà cũng không phải Đào Hương con gái ruột!

Giám định kết quả cho thấy, Thôi Lệ Châu cùng Đào Hương đồng dạng không có bất kỳ cái gì quan hệ máu mủ!

Ta siết cái nãi nãi gấu... Đây cũng không phải là, vậy cũng không phải, thật đáng thương Thôi Lệ Châu a, chẳng lẽ đứa nhỏ này, thật là từ trong khe đá đụng tới sao?

. . .

Chương 610: Chương 610: Nặc danh điện thoại

Chương 610: Nặc danh điện thoại

Triệu Ngọc bữa tối, cùng đông đảo chúng nhân viên cảnh sát đồng dạng, đều là từ bệnh viện nhà ăn đưa tới cơm hộp.

Ngay tại hắn hưởng dụng cơm hộp thời điểm, từ tội phạm chỗ trong phòng bệnh rốt cục truyền đến tin tức tốt, cái kia bị Triệu Ngọc đánh cho hoàn toàn thay đổi A Bưu, đã cung khai!

Có lẽ, bởi vì hắn vừa mới động xong giải phẫu, trạng thái tinh thần còn ở vào yếu ớt thời kì; cũng có lẽ, cảnh sát mở cho hắn ra ưu đãi điều kiện đả động hắn; càng hoặc là, khi hắn biết được lão Phong hai lần muốn giết hắn diệt khẩu về sau, nội tâm đã sụp đổ.

Nói tóm lại, hắn đem hắn biết liên quan tới cấp tốc án giết người hết thảy, tất cả đều nói ra.

Cùng Triệu Ngọc bọn người trước đó phỏng đoán không sai biệt lắm, A Bưu bọn người là bị A Phong triệu tập đến một đám dân liều mạng, những người này tất cả đều trải qua chuyên nghiệp huấn luyện, tinh thông nhiều loại phạm tội kỹ xảo.

Bọn hắn lợi dụng Lưu Vũ đối xưởng thuốc cừu hận, diễn ra vừa ra cấp tốc án giết người, nó mục đích, chính là vì chèn ép xưởng thuốc giá cổ phiếu, để một ít hải ngoại tập đoàn giành bạo lợi, sau đó thu hoạch được

kếch xù thù lao.

Kỳ thật, tại cấp tốc án giết người bên trong tất cả người bị hại, cũng không phải là Lưu Vũ giết chết, mà là toàn bộ ra ngoài những này tội phạm chi thủ.

Dựa theo nguyên kế hoạch, bọn hắn bước đầu tiên trước phải không ngừng giết người, tại xưởng thuốc gây nên nội bộ khủng hoảng, sau đó lại lợi dụng Lưu Vũ chế tác thuốc giả, cho xưởng thuốc một kích trí mạng!

Nhưng mà, tại toàn bộ kế hoạch áp dụng bên trong, bọn hắn gặp hai cái ngoài ý muốn, một cái là Lưu Vũ không phối hợp.

Mới đầu, Lưu Vũ một lòng muốn trả thù xưởng thuốc, đoạt lại mình mất đi đồ vật, lúc này mới bị cừu hận che đôi mắt, đồng ý hợp tác với bọn họ.

Nhưng mà, gánh tội phạm nhóm không ngừng tàn nhẫn giết chóc, đồng thời thiêu hủy kia 500 vạn tiền chuộc về sau, Lưu Vũ lúc này mới ý thức được, mình nguyên lai là rơi vào đến một trận tỉ mỉ bày kế trong âm mưu!

Thế nhưng là, hoàn toàn tỉnh ngộ Lưu Vũ đã cái gì cũng không làm được, A Bưu bọn người trước kia đem hắn một mực khống chế, cuối cùng còn để hắn làm dê thế tội, cùng phó trưởng xưởng Hàn Chấn Hải cùng một chỗ bị tạc chết tại trong ôtô.

Căn cứ A Bưu nói, kỳ thật tại bọn hắn chỉnh thể trong kế hoạch, Lưu Vũ cũng vốn chính là cần làm kẻ chết thay. Cho nên, Lưu Vũ không xứng hòa, cũng tất cả đều tại bọn hắn trong khống chế, cũng không thể đều là nghiêm ngặt trên ý nghĩa ngoài ý muốn.

Chân chính để bọn hắn không có dự liệu được, là cái thứ hai ngoài ý

muốn, cũng chính bởi vì cái này cái thứ hai ngoài ý muốn, mới cuối cùng đưa đến bọn hắn đầy bàn đều thua.

Bọn hắn làm sao cũng không nghĩ ra, lại có người có thể mở ra két sắt, đồng thời trộm đi bọn hắn tỉ mỉ chuẩn bị xong thuốc giả!

Những cái kia thuốc giả, đều là bọn hắn lừa gạt Lưu Vũ chế ra, cùng xưởng thuốc dây chuyền sản xuất bên trên sản xuất ra dược phẩm giống nhau như đúc, một khi đầu nhập thị trường đồng thời gây nên người sau khi trúng độc, ai cũng kiểm trắc không ra, mọi người đều sẽ cho rằng, đó là bọn họ xưởng thuốc xuất hiện trọng đại sai lầm!

Kể từ đó, xưởng thuốc giá cổ phiếu tất nhiên sẽ có sập bàn nguy cơ!

Thế nhưng là, bọn hắn vạn không nghĩ tới, trọng yếu như vậy thuốc giả lại bị một cái tên trộm cho trộm đi, cái này không thể nghi ngờ để lão Phong bọn người rất là nổi nóng.

Khi đó, Lưu Vũ đã chết, bọn hắn không có khả năng một lần nữa chế tác. Một khi mất đi thuốc giả, toàn bộ của bọn họ kế hoạch liền sẽ ngâm nước nóng! Bởi vậy, bọn hắn không tiếc bất kỳ giá nào, cũng phải đem cái kia tên trộm tìm ra.

Rất nhanh, bọn hắn thông qua rải tin tức cùng ngầm hoa treo đỏ, rất mau đem ánh mắt khóa chặt tại đường Trương Bình tên trộm đội trên thân. Sau đó, bọn hắn dùng tốc độ nhanh nhất bắt lấy thủ lĩnh đạo tặc Mã Cường, sau đó buộc hắn nói ra Thôi Lệ Châu thân phận.

Xuống chút nữa, liền tất cả đều như Thôi Lệ Châu nói như vậy, lão Phong bọn người lợi dụng mình tiên tiến thủ đoạn cùng đối Mã Cường áp chế, rất nhanh có liên lạc Thôi Lệ Châu, đồng thời đem nó thuận lợi bắt được.

Sau đó, thông qua nghiêm hình tra tấn, bọn hắn lại từ Thôi Lệ Châu

trong miệng đạt được thuốc giả hạ lạc, lúc này mới toàn thể xuất động, tiến đến viện dưỡng lão lấy thuốc.

Lúc ấy, cùng Triệu Ngọc bọn người phát sinh bắn nhau ba tên sát thủ phụ trách lấy thuốc, những người này ngoại trừ lấy thuốc bên ngoài, còn muốn đi mê choáng bảo an, cùng điều chỉnh thiết bị giám sát góc độ, để phòng lưu lại chứng cứ.

Cùng lúc đó, A Bưu cùng tên tài xế kia chạy BMW x5 ở bên ngoài tiếp ứng; mà lão Phong thì mở ra chiếc kia trộm được xe cảnh sát, đồng dạng chờ ở viện dưỡng lão bên ngoài. Lúc ấy, Thôi Lệ Châu cùng Mã Cường tất cả đều bị cột vào xe cảnh sát rương phía sau bên trong, trên xe cảnh sát từ lâu sắp xếp gọn bom.

Dựa theo nguyên kế hoạch, một khi thuốc giả được thuận lợi tìm tới, hắn liền sẽ dẫn bạo bom, đem Thôi Lệ Châu cùng Mã Cường tất cả đều nổ chết, dùng cái này hủy thi diệt tích!

Nhưng mà, bởi vì Triệu Ngọc cùng Lý Lạc Vân đám người đột nhiên xuất hiện, kế hoạch của bọn hắn chẳng những bị toàn bộ xáo trộn, còn cuối cùng rơi vào hiện tại tình cảnh như thế này.

A Bưu còn bàn giao ra, tại mấy người bọn hắn phía sau, hoàn toàn chính xác có cái thân ở hải ngoại đại Boss tập đoàn tại điều khiển lấy toàn cục, mấy người bọn hắn cũng bất quá là nghe lệnh làm việc mà thôi.

Nghe nói, cái này phía sau màn đại Boss tập đoàn phi thường lợi hại, bọn hắn thưởng phạt nghiêm minh, thủ đoạn tàn nhẫn. Cho nên, bọn hắn những này nghe lệnh làm việc người, không dám có bất kỳ sai lầm, một khi hành động thất bại, bọn hắn liền sẽ đụng phải cực kì tàn nhẫn trừng phạt, thậm chí sẽ liên luỵ người nhà.

Cho nên, bọn hắn thà rằng dùng bom đem mình nổ chết, cũng không muốn lọt vào đại Boss tập đoàn truy sát!

Bất quá, bởi vì cái này phía sau màn tập đoàn làm việc vô cùng cẩn thận, liền ngay cả A Bưu cũng không rõ ràng, bọn hắn cụ thể nội tình. Tại mấy người bọn hắn bên trong, chỉ sợ cũng chỉ có lão Phong mới có thể biết được càng nhiều hơn một chút!

Bất quá, bất kể nói thế nào, đạt được A Bưu phần này lời khai, chẳng khác nào cấp tốc án giết người đã có thể kết án!

Về phần cái kia phía sau màn đại Boss tập đoàn, đã không tại Triệu Ngọc đặc biệt điều tổ, cùng Tấn Bình cục cảnh sát trong vòng phạm vi quản hạt. Đến lúc đó, hình sự sảnh tất nhiên sẽ phái ra hải ngoại tổ chuyên án, đi chuyên môn điều tra việc này.

Cái này phía sau màn tập đoàn lợi dụng giết người cùng vu oan thủ đoạn, cưỡng ép chèn ép xưởng thuốc giá cổ phiếu, dùng cái này thắng được kếch xù tư lợi. Loại này ác liệt phạm tội hành vi, đã tăng lên tới quốc gia phương diện. Quốc gia là tuyệt đối không cho phép dạng này tập đoàn tội phạm ung dung ngoài vòng pháp luật, tin tưởng không bao lâu, cái này phía sau màn tập đoàn tất nhiên lại nhận pháp luật chế tài, đạt được bọn hắn vốn có hạ tràng!

Lời khai vừa ra, Triệu Ngọc bên này cũng có thể khởi thảo báo cáo. Tại cùng Tằng Khả bọn người điện thoại thương nghị một phen về sau, Triệu Ngọc chuẩn bị hướng thượng cấp khởi thảo hai phần báo cáo, một phần là cấp tốc án giết người kết án báo cáo; một phần khác, thì là có quan hệ thái Murs chi tinh bảo thạch mất trộm báo cáo.

Hai phần báo cáo nộp đến hình sự sảnh về sau, hình sự sảnh lập tức làm ra đáp lại. Yêu cầu Triệu Ngọc bọn người nhất định phải chặt chẽ trông coi những này trọng yếu tội phạm, hình sự sảnh thì sẽ dùng tốc độ nhanh nhất xử lý việc này. Trong vòng hai ngày, bọn hắn liền sẽ phái ra hai đội nhân mã tiến về Tấn Bình.

Trong đó, cùng một đội ngũ chủ yếu phụ trách cấp tốc án giết người điều tra công việc, đến lúc đó, bọn hắn sẽ đem tất cả phạm nhân áp tải thủ đô xử lý, sau đó trọng điểm điều tra phía sau màn tập đoàn.

Mà đổi thành cùng một đội ngũ, chính là một mực phụ trách bảo thạch mất trộm án chuyên án tiểu tổ. Những người này đồng dạng sẽ đem tặc vương Đào Hương áp tải thủ đô, tiếp tục đuổi tra bảo thạch hạ lạc.

Đương nhiên, khen ngợi cũng là ắt không thể thiếu. Hình sự sảnh tương quan lãnh đạo, đối với Triệu Ngọc biểu hiện hết sức hài lòng, đưa ra độ cao khen ngợi!

Mặc dù cấp tốc án giết người chết rất nhiều người, nhưng dù sao vụ án này quá mức phức tạp, mà lại đối phương tất cả đều là chuyên nghiệp tội phạm, lại thêm Triệu Ngọc bọn hắn chính là nửa đường tham gia, có thể cuối cùng bắt lấy tội phạm, làm rõ chân tướng, đã đúng là không dễ!

Còn nữa nói, Triệu Ngọc còn thuận tiện bắt được xong bảo thạch mất trộm án người bị tình nghi, càng là lập xuống một cái công lớn, há có không nhắc tới giương lý lẽ?

Lần này tốt!

Khi lấy được hình sự sảnh khen ngợi về sau, Triệu Ngọc nhìn một chút trong tay ba phần DNA so với kết quả, trong lòng thở dài, lần này, rốt cục có thể ổn định lại tâm thần, hảo hảo điều tra thêm không đầu nữ thi án a?

Nhưng mà, có thể là bởi vì quẻ càn chưa kết thúc, Triệu Ngọc kỳ ngộ vẫn còn tiếp tục.

Khi hắn thu thập xong đồ vật, chuẩn bị đi cục cảnh sát cùng các đội viên tụ hợp thời điểm, chợt nhận được một cái —— nặc danh điện thoại!

. . .

Chương 611: Chương 611: Các ngươi tìm nhầm người!

Chương 611: Các ngươi tìm nhầm người!

Rời đi bệnh viện, tiến về bệnh viện phụ cận một rừng cây nhỏ thời điểm, Triệu Ngọc càng không ngừng ở trong lòng suy nghĩ, chờ một lúc hắn có thể sẽ gặp được tình huống như thế nào?

Triệu Ngọc chưa hề làm qua cái gì lãnh đạo, nhưng hắn tựa hồ từ kia thông nặc danh trong điện thoại nghe được một chút mánh khóe. Cho nên, hắn không sai biệt lắm có thể đoán ra một cái tám chín phần mười.

Mặc dù, nặc danh trong điện thoại tiếng người xưng, hắn có quan hệ với vụ án manh mối trọng yếu muốn hướng Triệu Ngọc đơn độc bí mật báo cáo, nhưng Triệu Ngọc nhưng vẫn là cảm thấy, chờ một lúc kỳ ngộ, tám chín phần mười cùng "Đoái" quẻ có quan hệ.

Xem ra, quẻ càn chậm chạp không có kết thúc, hắn là còn có một cái kỳ ngộ, ở phía trước chờ đợi hắn.

Giờ phút này đã là buổi chiều chín điểm, gào thét gió bấc đuổi đi tất cả bên ngoài hoạt động người, trong rừng cây nhỏ ngoại trừ lá rụng sàn sạt bên ngoài, sẽ không còn được gặp lại một bóng người.

Triệu Ngọc che kín áo khoác, còn đem áo khoác mũ mang tốt, thế nhưng là hàn phong lạnh thấu xương, hắn vẫn cảm giác hoàn toàn lạnh lẽo.

Đi một chút lúc, tại rừng cây chỗ sâu đỗ lấy một cỗ màu đen xe con, bỗng nhiên sáng lên đèn xe. Vì nhắc nhở Triệu Ngọc chú ý, người trong xe còn nhẹ nhẹ ấn xuống một cái loa.

Triệu Ngọc biết, cho hắn đánh nặc danh điện thoại, hắn là ngồi trên xe người.

Quả nhiên, cửa xe bị người kéo ra, có người xông Triệu Ngọc bên cạnh ngoắc , vừa khách khí nhỏ giọng hô: "Lãnh đạo, bên này, bên này. . ."

Thấy có người ngoắc, Triệu Ngọc có chút hừ lạnh một tiếng, sau đó bước nhanh hướng xe con đi đến.

"Lãnh đạo, ngài đã tới, thật sự là quá tốt!" Trên xe một cái mang theo hắc bên cạnh kính mắt nam tử cười rạng rỡ nói, "Đến, lên xe hẳng nói đi, bên ngoài gió quá lớn!"

Triệu Ngọc cũng là kẻ tài cao gan cũng lớn, sáng những người này cũng không dám động đến hắn, cho nên hắn không chút do dự cúi đầu chui được xe con chỗ ngồi phía sau phía trên.

Đây là một cỗ đời cũ lao vụt, trong xe ấm áp như xuân, dị thường thoải mái dễ chịu. Giờ phút này, ngoại trừ Triệu Ngọc bên ngoài, trong xe chỉ có hai người, ngồi trước ngồi lấy một mang theo bao tay trắng lái xe, chỗ ngồi phía sau thì là tên kia hắc bên cạnh kính mắt nam tử.

Nên nam tử 40 tuổi khoảng chừng, nhìn qua một mặt thành thục ổn trọng.

"Lãnh đạo, thật sự là vất vả!" Hắc bên cạnh kính mắt nói, "Tự giới thiệu mình một chút, ta là Hợp Thắng hoạt động tín dụng công ty giám đốc Phó Tiền, nhận biết ngài thật cao hứng!"

Nói, hắn cung kính đưa tay phải ra.

"Trả tiền?" Triệu Ngọc mỉm cười, một mặt cùng hắn nhiệt tình nắm tay, một mặt xu nịnh nói, "Khó trách các ngươi công ty mở như thế lửa đâu! Quản lý danh tự lên thật sự quá tốt rồi,

Trả tiền trả tiền, nói ngay cả ta đều muốn tìm các ngươi đầu tư đâu! Ha ha ha. . ."

"Quá khen! Ân. . ." Phó Tiền vừa cười vừa nói, "Không có ý tứ a lãnh đạo! Chúng ta cũng là rất mong muốn kết bạn ngài một chút, cho nên mới láo xưng có manh mối trọng yếu muốn hướng ngài cung cấp! Ân. . . Chúng ta đường đột, mong rằng đại lãnh đạo ngài tha lỗi nhiều hơn! Tha lỗi nhiều hơn!"

"Ồ? Không có manh mối a?" Triệu Ngọc ra vẻ thất vọng oán giận nói, "Ta còn tưởng rằng, ta hôm nay đụng đại vận, có thể đem bản án phá đâu!"

Kỳ thật, nặc danh điện thoại vừa mới kết nối, Triệu Ngọc cũng đã đoán được mục đích của đối phương. Đã đối phương là Hợp Thắng hoạt động tín dụng người, như vậy hôm nay bọn hắn chỉ có một cái mục đích, đó chính là hướng hắn —— đút lót!

Triệu Ngọc trước đó đã thông qua phân cục Mục cục trưởng cho Hợp Thắng ông chủ mang hộ lời nhắn, nói hắn không đồng ý kia 200 vạn phí sửa xe.

Đã không đồng ý, đơn giản liền là hai cái ý tứ, một cái là ngại Tiền thiếu, một cái khác, thì là muốn đem bọn hắn Hợp Thắng hoạt động tín dụng tra đến cùng.

Hợp Thắng hoạt động tín dụng căn bản cùng trộm cướp tập đoàn rắn chuột một ổ, nếu như tra rõ, bọn hắn chắc chắn đầy bàn lật úp.

Bởi vậy, bọn hắn hôm nay mạo hiểm phái người để tới gần mình, khẳng định là muốn cho mình một cái hài lòng trả lời chắc chắn.

"Đại lãnh đạo a, ta trước cho ngài bồi cái không phải! Lần trước, chúng ta những cái kia hỗn trướng thủ hạ thật sự là có mắt không biết Thái Sơn, từng cái ăn gan hùm mật gấu!" Phó Tiền hai tay thở dài, chịu nhận lỗi nói, " có nhiều đắc tội, có nhiều đắc tội, mong rằng đại lãnh đạo ngài đại nhân không nhớ tiểu nhân qua, đừng chấp nhặt với bọn họ! Ân. . . Để tỏ lòng một chút thành ý của chúng ta, ngài nhìn. . ."

Tại Phó Tiền ra hiệu dưới, ngồi trước lái xe đưa qua một cái tinh xảo rương nhỏ.

Phó Tiền mở ra cái rương về sau, chỉ vào bên trong một xấp màu lam tiền giấy nói ra: "Đây là một chút không ký danh công trái, tổng giá trị tại 400 vạn nhân dân tệ tả hữu, ngài đến trong nước bất luận cái gì một nhà có quốc tế tư chất căn cứ chính xác khoán nơi giao dịch, đều có thể nhẹ nhõm hối đoái, cam đoan ngài tuyệt không hậu hoạn. Ha ha. . . Mong rằng lãnh đạo vui vẻ nhận a!"

Nha. . .

Triệu Ngọc ở trong lòng thở dài, không nghĩ tới, đút lót nhận hối lộ, thế mà cũng là thẳng như vậy đến thẳng hướng a? Đây có phải hay không là quá đơn giản?

"Lão bản của các ngươi thật là khá hào phóng a!" Triệu Ngọc khen một câu, "Các ngươi chỉ là đụng hư xe của ta đèn cùng thanh bảo hiểm mà thôi, không cần đến khách khí như vậy a? Ha ha. . ."

"Ai, đâu có đâu có. . . Lãnh đạo nhưng tuyệt đối không nên nói như vậy a, " Phó Tiền cười làm lành nói, " vừa đến, chúng ta người đụng ngài xe, bồi thường tự nhiên là hắn là! Thứ hai, chúng ta những cái kia có mắt không tròng gia hỏa, lại còn dám mạo phạm ngài, để ngài nhận lấy kinh

hãi, cái này tổn thất tinh thần phí, cũng là muốn bồi mà! Cái này thứ ba nha, chúng ta tổng giám đốc cũng là thực tình muốn kết giao ngài người bạn này! Bởi vì cái gọi là không đánh nhau thì không quen biết, còn hi vọng lãnh đạo ngài không muốn ghét bỏ chúng ta a. . ."

"Hoắc ha ha. . ." Triệu Ngọc chợt ngửa mặt lên trời cười to, đem Phó Tiền cùng lái xe tất cả đều giật nảy mình.

"Ừm. . . Lãnh đạo ý tứ. . ." Phó Tiền trong lòng càng phát ra không chắc, nhưng hé miệng, nhưng lại không dám đặt câu hỏi.

"Hừ!" Triệu Ngọc cười xong về sau, lập tức kéo căng lên mặt đến, vỗ chỗ ngồi quát, "Các ngươi thật to gan, thật sự là lẽ nào lại như vậy, các ngươi đem ta Triệu Ngọc xem như người nào? Dám trắng trợn hối lộ ta, đây là đối ta vũ nhục, biết sao? Nói cho các ngươi biết, ta Triệu Ngọc thân là quốc gia đặc biệt tổ điều tra tổ trưởng, nên minh xét chân tướng, tận chức tận trách, cúc cung tận tụy chết thì mới dừng, há có thể tham ô nhận hối lộ, hỏng thanh danh?

"Nói cho các ngươi biết, đừng nói chỉ là 400 vạn, coi như ngươi đưa cho ta núi vàng núi bạc, ta Triệu Ngọc cũng tuyệt không động dung!" Triệu Ngọc quang minh lẫm liệt quát, "Hừ! Ta hiện tại không có đem hai ngươi bắt vào cục cảnh sát, coi như phá lệ khai ân! Về sau còn dám dùng tiền hối lộ ta, ta sẽ không dễ dãi như thế đâu! Đi!"

Nói xong, Triệu Ngọc mang tốt mũ, đẩy cửa hạ xe con, sau đó phịch một tiếng, nặng nề mà đem cửa xe quan bế, rất nhanh liền không thấy bóng dáng.

. . .

Trong xe, Phó Tiền bị Triệu Ngọc kia một phen nói sửng sốt, tại cùng lái xe nhìn nhau mấy mắt về sau, lúc này mới lấy lại tinh thần, cau mày hỏi: "Ngươi nói, hắn ý tứ, có phải hay không còn ngại Tiền thiếu đâu?"

"Không. . . Không thể nào?" Lái xe cũng là một mặt mộng bức, "Liền xem như quốc tự hào quan viên, 400 vạn cũng không ít! Công ty chúng ta một năm mới kiếm nhiều ít?"

"Tê liệt!" Phó Tiền tức giận nôn một câu, "Người này, quả thực liền mẹ nó một người bị bệnh thần kinh! Nếu là ngại Tiền thiếu, ngươi mẹ nó nói thẳng a? Nếu là thật thủy hỏa bất xâm, cũng không đáng cùng chúng ta biểu quyết tâm a? Ngươi nhìn hắn vừa rồi như thế. . . Đọc diễn cảm tranh tài đâu, nói đến còn như vậy. . . Ai. . . Ai ai ai. . ."

Phó Tiền chính tức giận nhả rãnh, lại bỗng nhiên phát hiện, có một gốc cây nhỏ bị gió phá ngược lại, đúng lúc nện trúng ở xe con động cơ đắp lên.

"Ta đi!"

Phó Tiền cùng lái xe tất cả đều dọa sợ, hai người tranh thủ thời gian xuống xe xem xét. Còn tốt, cây nhỏ không phải rất nặng, cũng không có đem xe có lọng che trầy thương. Hai người tranh thủ thời gian hợp lực đem cây nhỏ đẩy ra, lúc này mới về tới trên xe.

"Trời ạ!" Lái xe dọa đến mồ hôi lạnh đều đi ra, "Ông chủ quan tâm nhất chiếc xe này, nếu là phá hỏng, ta coi như gặp vận rủi lớn!"

"Vậy ngươi còn đứng ngây đó làm gì? Hai ta đã tận lực, nhanh đi về phục mệnh đi!" Phó Tiền thúc giục nói, "Cái này gió cào đến tà dị, nhưng phải cẩn thận một chút mà! Ân . . . chờ chút. . ."

Bỗng nhiên, Phó Tiền chú ý tới cái gì không đúng mà địa phương, hắn vội vàng đem thịnh phóng lấy công trái mở rương ra, lại phát hiện bên trong sớm đã —— rỗng tuếch!

A. . .

Yên tĩnh trong rừng cây nhỏ, thình lình truyền đến Phó Tiền phát điên rống lên một tiếng. . .

. . .

Chương 612: Chương 612: Không thể quá phận

Chương 612: Không thể quá phận

Lục lọi trong ngực 400 vạn không ký danh công trái, Triệu Ngọc ở trong lòng nghiêm túc mặc niệm, nói đùa, nói đùa, lão tử thế nhưng là một cái có nguyên tắc người!

Ân. . . Hắn là có nguyên tắc a?

Tốt a. . . Đổi thành "Giống như" có, được đi?

Lão tử nguyên tắc liền là đen ăn đen, không có thương lượng, hắc hắc. . . Đạo nghĩa giang hồ, bởi vì cái gọi là ngươi không âm ta, ta không âm ngươi! Lần này, thế nhưng là các ngươi lòng mang ý đồ xấu phía trước, cho nên, cũng liền đừng trách lão tử ra tay ngoan độc. . .

Nguyên lai, Triệu Ngọc trong đầu trì hoãn máy thăm dò một mực là mở, hắn vừa lên xe, liền từ Mercedes bên trong phát hiện ngay tại vận hành hai cái lỗ kim camera, cùng một bộ vi hình máy nghe trộm.

Triệu Ngọc một chút liền hiểu, trách không được, bọn hắn hối lộ quan viên sẽ như thế không có sợ hãi đâu! Đây là rõ ràng muốn cho mình lưu lại chứng cứ phạm tội, chỉ cần mình tiếp nhận tang vật, như vậy về sau liền sẽ bị bọn hắn một mực khống chế.

Những người này lá gan cũng thật sự là quá lớn, Triệu Ngọc làm sao có

thể để bọn hắn đạt được? Bởi vậy, Triệu Ngọc mới trong xe nói ra kia một phen dõng dạc, tựa như diễn thuyết đến, đem bọn hắn mắng một chó máu xối đầu, không cho bọn hắn có cơ hội để lợi dụng được.

Bất quá, Triệu Ngọc bản thân liền là âm người cao thủ, nếu như cứ như vậy tuỳ tiện đi, cũng thực sự có chút mất mặt. Bởi vì cái gọi là tặc không đi không, đã đối phương cho mình một cái cơ hội tốt, kia tại sao phải uổng phí hết đâu?

Thế là, hắn sử dụng trước một cái ẩn hình giám định nghi ra, đem những cái kia công trái âm thầm giám định một chút. Giám định kết quả cho thấy, công trái hoàn toàn chính xác đều là thật, mà lại tổng giá trị đã vượt xa 400 vạn.

Xác nhận không sai về sau, Triệu Ngọc trước làm bộ bị tức giận rời đi, vụng trộm lại đem cái cuối cùng áo tàng hình sử dụng ra. Dạng này, hắn liền sẽ không lại từ camera bên trong lưu lại bất kỳ chứng cớ nào!

Đón lấy, hắn trước tiên đem một gốc cây nhỏ bẻ gãy, nhét vào động cơ đắp lên, lừa gạt hai người xuống xe. Sau đó liền nghênh ngang tiến vào xe, đem công trái lấy đi!

Bất quá, Triệu Ngọc làm việc cẩn thận, hắn không muốn để cho đối phương giám sát thăm dò đập tới công trái lăng không trôi nổi quỷ mị tràng cảnh, cho nên hắn sớm dùng trong xe trang sức đem hai cái lỗ kim camera che lại.

Kể từ đó, coi như đối phương hoài nghi đến trên đầu mình, cũng tuyệt đối không có bất kỳ chứng cớ nào!

Hắc hắc hắc. . .

Trong gió lạnh, Triệu Ngọc cất 400 vạn công trái trở lại mình trên xe cảnh sát, gió mát mở ra về sau, trong lòng còn tại vui sướng trở về chỗ

sự tình vừa rồi.

Bất quá, từ lúc sau khi xuyên việt, đã làm thời gian dài như vậy cảnh sát, bây giờ Triệu Ngọc, tại tư tưởng giác ngộ bên trên đã có rất lớn đề cao.

Cho nên, hắn cầm cái này 400 vạn công trái, trong lòng cảm thấy có chút bất an, không được a. . . Lần này, chính mình có phải hay không làm có chút quá mức?

Mình bây giờ đã là ngàn vạn phú hào, làm sao lại coi trọng này một ít tiền trinh đâu?

Ân. . .

Nếu không. . . Dạng này?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc lấy điện thoại cầm tay ra, cho Tấn Bình phân cục Mục cục trưởng đánh tới điện thoại.

"Mục cục trưởng a, ta là đặc biệt điều tổ Tiểu Triệu. . ."

Triệu Ngọc cho biết tên họ về sau , bên kia Mục cục trưởng lập tức nổi lòng tôn kính.

"Mục cục trưởng a, " Triệu Ngọc thấm thía nói, "Là như thế này nhỏ, ta trở về lại hảo hảo suy nghĩ một chút, ta cảm giác đi, Hợp Thắng hoạt động tín dụng bên kia nói lên điều kiện cũng xem là không tệ. Ngươi nhìn, ta bản án hiện tại đã phá, rất rõ ràng cùng bọn hắn không có cái gì quan hệ nha. Mà lại, xe của ta luôn dừng ở các ngươi nơi đó, cũng không tiện lắm! Như vậy đi, ta liền cố mà làm, đồng ý bọn hắn bồi thường điều kiện đi!"

"Ừm. . . Nha. . . A nha. . ." Mục cục trưởng ngay từ đầu không có kịp phản ứng, dạ nửa ngày mới liên tục không ngừng nói, "Vậy là tốt rồi,

vậy là tốt rồi! Ngài yên tâm, ta ngày mai liền cùng bọn hắn liên hệ, để bọn hắn mau chóng bồi giao ngài xe khoản, ân, còn có tổn thất tinh thần phí, 200 vạn, một điểm sẽ không thiếu!"

"Ha ha. . . Vậy ngài liền hao tổn nhiều tâm trí, thật không có ý tứ, cho ngài thêm phiền toái nhiều như vậy, ha ha ha. . ." Triệu Ngọc cười đến âm dương quái khí, nghe được Mục cục trưởng phía sau lưng đều là nổi da gà.

"Chuyện này, chuyện này, đây đều là phải làm, phải làm!" Mục cục trưởng mồ hôi lạnh sưu sưu nói, "Để ngài dạng này đại lãnh đạo tại chúng ta phân cục khu quản hạt bên trong thụ hiểm, ta cái này trong lòng cũng một mực bất an đâu! Triệu tổ trưởng a, mong rằng nhiều hơn đảm đương, nhiều hơn đảm đương a. . ."

"Ha ha ha. . . Cái này hiển nhiên yên tâm, bất quá, Mục cục trưởng a, nói trở lại, " Triệu Ngọc đúng lúc đó điểm hắn một câu, "Giống Hợp Thắng hoạt động tín dụng công ty như vậy, ngài cần phải nhìn chằm chằm a! Lần này, là gặp dễ nói chuyện ta, nếu là đổi thành người khác, chỉ sợ ngay cả ngài cũng sẽ nhận liên luỵ đâu!"

"Vâng vâng vâng, ngài nói quá đúng!" Mục cục trưởng hắn là đánh chào một cái, "Ngài yên tâm, sau này chúng ta nhất định đánh bóng hai mắt, tuyệt đối sẽ không để những chuyện tương tự lại lần nữa phát sinh!"

Sau đó, Triệu Ngọc lại với hắn hàn huyên vài câu, lúc này mới cúp xong điện thoại.

Ân. . .

Hắn khoan thai tự đắc gật gật đầu, 400 vạn lại thêm 200 vạn, cứ như vậy, trong lòng của mình đã cảm thấy cân bằng rất nhiều, cũng không tiếp tục cảm giác tự mình làm đến quá phận. . .

Đã từ Hợp Thắng hoạt động tín dụng âm đến 600 vạn, Triệu Ngọc tâm lý cũng đã chuẩn bị kỹ càng. Hắn biết, 600 vạn tuy nhiều, nhưng bởi vì thu hoạch được con đường quan hệ, hệ thống là sẽ không cho kỳ ngộ của hắn độ hoàn thành thêm điểm cao.

Quả nhiên, 11 giờ tối, đương Triệu Ngọc lái xe trở lại nhà khách, hệ thống tuyên bố lần này kỳ ngộ lúc kết thúc, dù cho là lợi hại như thế quẻ càn, hắn cũng bất quá là đạt được143% độ hoàn thành mà thôi.

Xem ra, làm việc tốt đến điểm cao nguyên tắc, y nguyên không thay đổi.

Xem cái này khẩn trương một ngày, Triệu Ngọc cảm giác giống như là qua một thế kỷ lâu như vậy. Thậm chí ngay cả tối hôm qua huyết chiến viện dưỡng lão sự tình, đều giống như là trước đây thật lâu sự tình giống như.

Viện dưỡng lão huyết chiến, ô tô truy đuổi, xung đột nhau, dũng đấu A Bưu, hủy đi bom, cửa hàng điều tra bình chữa lửa; lại đến cho lão Phong đánh hôn mê, trí cầm Thôi Lệ Châu, ngẫu nhiên gặp tặc vương Đào Hương, thu được bảo thạch mất trộm án cùng không đầu nữ thi án manh mối trọng yếu; cuối cùng lại đến trí đấu Hợp Thắng hoạt động tín dụng, thu hoạch 600 vạn. . .

Những chuyện này, vậy mà đều là tại ngắn ngủi không đến 20 giờ bên trong phát sinh, bây giờ trở về nhớ tới, thật sự là quá mức không thể tưởng tượng nổi!

Quẻ càn quả nhiên là một cái siêu cấp hỗn hợp quẻ, tại Triệu Ngọc hôm nay kinh lịch kỳ ngộ bên trong, khôn, chấn, khảm, đoái, cấn giao thế xuất hiện, quả thực là đáp ứng không xuể.

Triệu Ngọc cũng không biết, mình rốt cuộc là như thế nào kiên trì nổi?

Hô. . .

Hắn thật dài thở ra một hơi, trong lòng không ngừng mà nhắc nhở mình, chờ một lúc qua 12 điểm, vẫn là trước đừng lại mở quẻ! Đừng nói lại mở ra quẻ càn, liền là lại mở ra một cái khôn quẻ, mình cũng không chịu đựng nổi!

Hắn thô sơ giản lược nhớ lại một chút, giống như mấy ngày gần đây, mình ngay cả một cái tốt cảm giác đều không ngủ qua, thân thể đã nghiêm trọng tiêu hao, hiện tại thậm chí ngay cả cảm giác mệt mỏi đều không cảm giác được.

Ai nha!

Nếu là tương lai có cái có thể nhanh chóng khôi phục tinh thần cùng thể lực đạo cụ tốt biết bao nhiêu a? Kém nhất, đến cái ẩn hình thuốc ngủ, cũng không tệ mà!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc liền tâm niệm chớp động, đi thăm dò nhìn mới nhất lấy được hệ thống đạo cụ. Quẻ càn vô địch, lần này, mặc dù độ hoàn thành không quá lý tưởng, nhưng hắn vẫn là một hơi thu được 10 kiện bộ siêu cấp gói quà lớn.

Mở ra xem, phía trước nhất đạt được một cái, chính là một kiện đặc cấp đạo cụ. Đạo cụ danh tự cũng là tương đương vang dội, gọi là —— ẩn hình cột thu lôi!

Đạo cụ giới thiệu rõ, nên đạo cụ tự động khởi động, có thể khiến cho hắn miễn ở điện giật cùng sét đánh!

Ta đi!

Nhìn thấy cái này đạo cụ, Triệu Ngọc vô ý thức sờ lên 400 vạn công trái, trong lòng nói chuyện, hệ thống lão đại a, ngươi đây có phải hay không là là ám chỉ ta, về sau không muốn như thế ngang bướng sao?

Bất quá, nói trở lại, đã không sợ bị sét đánh lời nói, vậy có phải hay không đại biểu sau này mình có thể loạn phát thệ đây? Hoắc ha ha, ta Triệu Ngọc về sau nếu là lại không giảng nguyên tắc, tùy ý làm bậy, liền để lão thiên gia dùng sét đánh ta đi, hoắc ha ha. . .

Răng rắc. . .

Triệu Ngọc vừa mới ý "Ngân" đến tận đây, bên ngoài lại ứng tình hợp với tình hình đánh một cái tiếng sấm, dọa đến Triệu Ngọc rụt cổ lại, đã mặt không có chút máu.

Chờ hắn lần nữa nhìn về phía ngoài cửa sổ thời điểm, lúc này mới phát hiện bên ngoài đã phong vân đột biến, chẳng những gió lớn hạ nhiệt độ, hơn nữa còn rơi ra lạnh lùng băng vũ. . .

. . .

Chương 613: Chương 613: Ta động lực

Chương 613: Ta động lực

Oa nha...

Thiểm điện cùng tiếng sấm đan xen bên trong, mưa to mưa lớn mà xuống.

Thật không nghĩ tới, như thế đầu mùa đông mùa, lại còn sẽ hạ lên như thế một trận mưa lớn.

Trận mưa này, để Triệu Ngọc không thể tránh né nhớ tới trong đầu cái kia ký ức khắc sâu tịnh ảnh. Miêu Anh rời đi thời điểm, cũng là rơi xuống như thế một trận mưa lớn.

Mưa to mưa lớn, giai nhân không tại...

Miêu Anh, ngươi bây giờ người ở phương nào, qua như thế nào?

Ngươi là có hay không, cũng sẽ tại như thế giống nhau một cái đêm mưa, vì ta phiền muộn, vì ta dắt ruột oanh tâm đâu?

Hệ thống lão đại a, không biết, ngươi có hay không tìm người đạo cụ, có thể hay không mở cho ta ra một cái đến a? Nếu là có loại này đạo cụ, há không liền có thể tìm về Miêu Anh rồi?

Mang mỹ hảo ước mơ, Triệu Ngọc lại đem mình vừa mới đạt được 10 kiện bộ gói quà lớn nhìn một cái, nhưng gặp ngoại trừ ẩn hình cột thu lôi

cùng một kiện cấp một đạo cụ ẩn hình sinh hóa ăn vào bên ngoài, cái khác đạo cụ, đều là trước kia đã từng mở ra qua: Ẩn hình mùi thối đạn, ẩn hình hủy đi đạn khí, ẩn hình tên lửa đẩy, ẩn hình thuốc cầm máu, ký ức tránh về khí, ẩn hình áo chống đạn, điện lực che đậy nghi, vạn năng giải tỏa khí...

Mặc dù cái này 10 kiện đạo cụ mọi thứ đều là hoa quả khô, nhưng Triệu Ngọc vẫn còn không vừa lòng. Giờ phút này, trong lòng của hắn chỉ có Miêu Anh, ngày xưa hết thảy, bây giờ còn rõ mồn một trước mắt: Trường cảnh sát huấn luyện lúc Long Hổ đại chiến, tướng quân lĩnh bên trên đồng cam cộng khổ, Kim Phật trong động sinh tử hào hùng, cùng cùng nữ thần lăn ga giường lúc sục sôi bành trướng...

Cho tới hôm nay, Triệu Ngọc cũng không biết, Miêu Anh một nhà đến cùng xảy ra chuyện gì? Nàng đến cùng vì sao nhẫn tâm rời đi mình?

Mọi người đều nói tuế nguyệt vong tình, nhưng qua thời gian dài như vậy về sau, Triệu Ngọc lại đối Miêu Anh tưởng niệm lại càng phát ra khắc sâu, mộng oanh hồn dắt.

Miêu Anh cuối cùng dặn dò hắn hai chuyện, hắn vĩnh viễn cũng sẽ không quên rơi.

Thứ nhất, làm thần thám!

Thứ hai, quên ta...

Thật xin lỗi, Miêu Anh! Triệu Ngọc ở trong lòng yên lặng nói, quên ngươi ta làm không được! Nhưng là... Làm thần thám, ta biết!

Mấy ngày liên tiếp, tựa hồ chỉ có tại suy nghĩ phá án khẩn trương bên trong, Triệu Ngọc mới có thể tạm thời buông xuống mình vẻ u sầu. Nhưng hắn thật sâu biết, mình buông xuống chỉ là vẻ u sầu, lại không phải Miêu Anh!

Cho nên, mặc kệ tương lai bỏ ra cái giá gì, hắn cũng nhất định phải tìm tới Miêu Anh!

Ngay tại loại này kiên định tín niệm cổ vũ phía dưới, Triệu Ngọc tựa hồ đạt được một loại nào đó dẫn dắt, hắn chợt nhớ tới một việc: Mình Kỳ Ngộ hệ thống, thế nhưng là còn đang không ngừng thăng cấp bên trong.

Nếu như tương lai cấp bậc cao, kia có phải hay không thật có thể mở ra tìm người loại hình đạo cụ đâu? Hay là, đợi đến tương lai cường hóa công năng càng thêm hoàn thiện, mình có hay không có thể thông qua cường hóa hiện hữu đạo cụ, chế tạo ra một loại tìm người đạo cụ đến đâu?

Tỉ như, đem cái kia ẩn hình thiết bị theo dõi cùng Hacker chỉ lệnh tổ hợp cường hóa, có phải hay không liền có thể thông qua mạng lưới, truy tung đến Miêu Anh tin tức đâu?

Ai?

Ý niệm tới đây, Triệu Ngọc không khỏi rất là phấn chấn. Đừng nói, cái này suy luận cũng không phải là lời nói vô căn cứ, tương lai hay là vô cùng có khả năng thực hiện!

Hắn cảm thấy, đạo cụ cột bên trong có nhiều như vậy loại đạo cụ, chỉ cần hệ thống không ngừng thăng cấp, tương lai tất nhiên có thể tìm được một loại hữu hiệu biện pháp, tìm tới Miêu Anh!

Thình lình ở giữa, Triệu Ngọc rốt cuộc tìm được đã lâu mục tiêu, cảm giác lòng tin tăng nhiều.

Làm thần thám!

Đúng!

Lão tử nhất định phải làm cái thần thám, nhất định phải thu hoạch được càng nhiều kỳ ngộ điểm tích lũy để hệ thống thăng cấp, nhất định phải tìm tới Miêu Anh...

...

Từ khi xuất hiện cấp tốc án giết người về sau, Triệu Ngọc hoàn toàn chính xác còn không có hảo hảo ngủ lấy qua một giấc. Hiện tại, bản án cũng giải quyết, hơn nữa còn tìm được tìm kiếm Miêu Anh phương pháp, rốt cục có thể nghỉ ngơi thật tốt một chút.

Mặc dù bên ngoài gió táp mưa sa, sấm sét vang dội, nhưng cái này một giấc, Triệu Ngọc vẫn là ngủ được kêu trời kêu đất, thiên hôn địa ám, mãi cho đến sáng ngày hôm sau hơn 10 giờ chuông, hắn mới rốt cục từ trong lúc ngủ mơ tỉnh lại.

Ai nha...

Hắn thử nghiệm duỗi cái lưng mệt mỏi, lại phát hiện toàn thân xương cốt cùng tan ra thành từng mảnh, trên cánh tay vết đao cũng là ẩn ẩn làm đau.

A nha...

Hắn không dám đem động tác làm lớn, đành phải ẩn nhẫn lấy ngáp một cái.

Màn cửa kéo ra về sau, nhưng gặp mưa to sớm đã đình chỉ,

Ánh mặt trời sáng rỡ khuynh tả tại trên mặt của hắn, để hắn rất cảm thấy thoải mái dễ chịu.

Bất quá, mưa mặc dù ngừng, nhưng là gió lại như cũ không ngưng, từ

nơi này có thể nhìn thấy thay đổi trang phục mùa đông đám người, trong gió rét dọc theo đường đi đón gió tiến lên. Mà bên đường cây ngô đồng, thì phảng phất trong vòng một đêm, rụng sạch tất cả lá cây.

Triệu Ngọc nhớ kỹ, sáu lên không đầu nữ thi án, đều là phát sinh ở rét lạnh mùa đông. Nhất là phát sinh ở Tấn Biên thị thứ nhất vụ giết người, cũng là tại một cái cùng hiện tại đồng dạng thanh lãnh đầu mùa đông mùa.

Kim Chấn Bang đội trưởng cây hồng bì laptop bên trên, lưu lại lão nhân đối với cái này án phân tích. Kim đội trưởng cho rằng, hung thủ sở dĩ lựa chọn tại mùa đông gây án, rất có thể là muốn để làm qua chống phân huỷ xử lý thi thể, giữ lại thời gian càng dài một chút.

Cũng chính vì vậy, rất nhiều tâm lý trắc tả sư đều tại hung thủ tâm lý phác hoạ bên trong, tăng thêm "Biểu hiện ra dục vọng" cái này nhãn hiệu, cho rằng hung thủ có mãnh liệt biểu hiện ra dục vọng, đem thi thể xem như một kiện triển lãm phẩm như thế biểu hiện ra ở trước mặt người đời.

Ngô Tú Mẫn cũng làm ra qua phân tích của mình, nàng chẳng những đồng ý các tiền bối phân tích, hơn nữa còn cho rằng hung thủ là một cái hoàn mỹ chủ nghĩa người, mặc dù thi thể đã không trọn vẹn, vẫn còn muốn thập toàn thập mỹ, không muốn thi thể bởi vì quá sớm hư thối, mà ảnh hưởng thưởng thức.

Căn cứ vào trở lên hai điểm, cảnh sát cơ hồ có thể xác nhận, hung thủ chính là một cái cố chấp, bệnh trạng người! Chỉ bất quá, làm cho tất cả mọi người cảm thấy kỳ quái là, nếu như những này đối hung thủ miêu tả phụ họa sự thật lời nói, như vậy dựa theo hung thủ tính cách, hẳn hẳn là sẽ còn tiếp tục gây án mới đúng.

Cũng không biết vì cái gì, không đầu nữ thi án tại 98 năm về sau, hung thủ bỗng nhiên thu tay lại. Từ đó về sau, không còn xuất hiện tương tự

vụ án.

Mọi người đến nay đoán không ra, hung thủ vì sao lại đột nhiên đình chỉ gây án, là bởi vì hung thủ xảy ra điều gì ngoài ý muốn? Vẫn là hung thủ lương tâm phát hiện? Hay là, là bởi vì hung thủ đã có tuổi, rốt cuộc không làm được án?

Bây giờ 19 năm đã qua, mọi người đều đang lo lắng, hung thủ là không đã không tại nhân thế! Nếu như hắn đã chết, bản án chỉ sợ rốt cuộc khó mà tìm tới chân tướng.

Thu hồi ngắn ngủi suy nghĩ, Triệu Ngọc cầm điện thoại di động lên, xem xét nhận được tin tức.

Vì tranh thủ thời gian, tối hôm qua Ngô Tú Mẫn lợi dụng tự mình sáng chế thôi miên pháp tra hỏi Đào Hương suốt cả đêm, không biết, hiện tại phải chăng đã có thu hoạch?

Mặc kệ là bảo thạch hạ lạc cũng tốt, vẫn là Bạch Lệ Lệ cùng Thôi Lệ Châu thân phận cũng được, chỉ cần có thể tra được một chút xíu tương quan tin tức, cũng tất nhiên có thể cho điều tra mang đến trọng đại đột phá.

Mở ra điện thoại xem xét, phía trên quả nhiên có Ngô Tú Mẫn cho hắn gửi tới tin tức, thế nhưng là Ngô Tú Mẫn tin tức lại cùng thẩm vấn không chút nào tương quan, mà là nhắc nhở Triệu Ngọc, nói nàng vừa mới tiếp vào mới nhất thông tri, hình sự sảnh phái tới tiếp nhận bản án hai tiểu tổ, vào khoảng sáng hôm nay đến Tấn Bình, cần bọn hắn sớm làm tốt giao tiếp chuẩn bị.

Không thể nào?

Nhanh như vậy?

Triệu Ngọc hôm qua mới cùng hình sự sảnh làm báo cáo, không nghĩ tới chuyên án tiểu tổ hôm nay liền đến rồi? Tốc độ này thực sự ra ngoài ý định.

Hắn cho rằng, Tấn Bình cùng thủ đô khác rất xa, chuyên án tiểu tổ cần áp giải trọng phạm, khẳng định là muốn mở ra xe cảnh sát mà đến, lại thêm tổ chức nhân viên, mang theo thiết bị các loại, cho nên làm sao cũng phải có cái hai ba ngày thời gian mới đúng.

Thật không nghĩ đến, sáng hôm nay liền đến. Kể từ đó, không thể nghi ngờ làm rối loạn Triệu Ngọc kế hoạch, một khi Đào Hương bị bọn hắn áp giải trở về thủ đô, hắn liền không còn cách nào từ trên thân Đào Hương thu hoạch tin tức!

Nhìn xem biểu, lúc này còn kém 20 phút liền 11 điểm, đoán chừng, hai cái chuyên án tiểu tổ cũng đã đến đi?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc cũng không dám trì hoãn thêm, vội vàng rửa mặt một phen, liền lập tức lái xe chạy tới Tấn Bình cục cảnh sát đi...

Chương 614: Chương 614: Nữ nhân này có lửa

Chương 614: Nữ nhân này có lửa

Triệu Ngọc vốn cho rằng, hai cái chuyên án tiểu tổ đến về sau, khẳng định người xe đông đảo, tràng diện náo nhiệt.

Nhưng mà, khi hắn tại Tấn Bình cục cảnh sát phòng họp gặp được tổ chuyên án nhân viên về sau, lại vẻn vẹn thấy được 3 người mà thôi. Mà lại, cái này 3 người bên trong, còn có một cái là hắn liên lạc quan Trần Trác , tương đương với hết thảy mới tới hai người!

Triệu Ngọc chạy đến thời điểm, hai người này đã tại Tấn Bình cục cảnh sát phòng làm việc tạm thời bên trong chờ. Bởi vì bọn họ hành trình độ cao giữ bí mật, cũng không làm kinh động Tấn An tỉnh sảnh cùng Tấn Bình thị cục cảnh sát. Trước mắt ngoại trừ đặc biệt điều tổ bên ngoài, không người nào biết thân phận của bọn hắn.

Thông qua Trần Trác giới thiệu, Triệu Ngọc thế mới biết, nguyên lai hôm nay chạy tới hai người, đều là hai cái chuyên án tiểu tổ người phụ trách.

Trong đó, một vị nhìn qua lão luyện thành thục, hào hoa phong nhã nam tử trung niên gọi là Mã Nhuận Khuê. Người này là hình sự bên ngoài phòng sự tình làm phó khoa trưởng, lần này thụ lãnh đạo cắt cử, đặc địa chạy tới xử lý xưởng thuốc án giết người sự kiện.

Một vị khác, thì là một cái chừng ba mươi tuổi, chải lấy bím tóc đuôi ngựa nữ nhân! Người này tên là Ô Phương Phương, là trường kỳ phụ trách thái Murs chi tinh bảo thạch mất trộm án chuyên viên.

Hai người kia đều là cưỡi máy bay dẫn đầu chạy tới tìm hiểu tình hình, trợ thủ của bọn hắn nhóm thì còn tại trù bị bên trong, vào khoảng mấy ngày sau mới có thể đuổi tới.

Cửa phòng làm việc đóng lại về sau, Trần Trác tranh thủ thời gian cho đám người làm dẫn tiến. Mã Nhuận Khuê làm người nhiệt tình, tại cùng Triệu Ngọc lúc bắt tay, chính là nhiệt tình vươn hai cánh tay, từ đáy lòng khen ngợi nói:

"Triệu tổ trưởng thật sự là tuổi trẻ tài cao a, vừa mới nhậm chức liền phá án và bắt giam trọng yếu như vậy một kiện đại án, thật sự là tiền đồ vô lượng! Tiền đồ vô lượng!"

Mặc dù cùng là chuyên án tiểu tổ tổ trưởng, nhưng Mã Nhuận Khuê chính là phó khoa trưởng, thân phận rõ ràng cao hơn một bậc. Bởi vậy, Triệu Ngọc đối vị này đại lãnh đạo lấy lòng cực kỳ hưởng thụ, lúc này cùng người ta khách sáo vài câu.

Nhưng mà, đến phiên hắn cùng nữ nhân kia lúc bắt tay, chợt tao ngộ hoàn toàn tương phản tình huống.

Cái này tên là Ô Phương Phương nữ nhân, cái đầu tại 1m65 tả hữu, người mặc một thân bó sát người đồ vét, ngày thường mày kiếm mắt sáng, lạnh lùng như băng, xem xét liền là một cái vô cùng có cá tính nữ nhân.

Nắm chắc tay thời điểm, nàng chẳng những không có lộ ra nửa điểm ý cười, hơn nữa còn bất âm bất dương tới một câu như vậy: "Nguyên lai, ngươi chính là người kia nhóm thường nói, Tiêu trưởng phòng thân thích a! Thật sự là cửu ngưỡng đại danh!"

Ân

Triệu Ngọc hơi sững sờ, cảm giác tay của nữ nhân này một mảnh lạnh buốt, tựa như nàng kia lãnh diễm dung nhan đồng dạng.

Trong miệng nàng nói tới Tiêu trưởng phòng, chính là lúc trước hắn tại cao tốc khu phục vụ giúp giải thích vây nữ nhân kia. Về sau, bởi vì hắn cùng Tiêu trưởng phòng từng có bắt chuyện, cho nên tại hắn làm tới đặc biệt điều tổ tổ trưởng về sau, bên ngoài rất nhanh lời đồn nổi lên bốn phía, đều nói Triệu Ngọc là Tiêu trưởng phòng thân thích, mà Triệu Ngọc chức vị, cũng là thông qua không phải bình thường con đường đạt được.

Triệu Ngọc còn biết, tại tất cả truyền bá lời đồn trong đám người, Ngô Tú Mẫn cũng đã chiếm trọng yếu một tịch . Bất quá, thông qua tiếp xúc ngắn ngủi về sau, Ngô Tú Mẫn đã biết Triệu Ngọc tình hình thực tế, đồng thời đã đơn độc hướng Triệu Ngọc bồi thường không phải.

Giờ phút này, Triệu Ngọc cũng là không nghĩ tới, mới vừa vặn gặp mặt, cái này Ô Phương Phương vậy mà lại dạng này không chút khách khí nói chuyện, cái này rõ ràng mang theo tràn đầy khiêu khích cùng địch ý.

Không riêng gì Triệu Ngọc, Ô Phương Phương, cũng làm cho Trần Trác bọn người không có chút nào chuẩn bị, tràng diện lập tức lâm vào một trận xấu hổ bên trong.

Thế nhưng là, Triệu Ngọc ở đâu là người chịu thua thiệt mà ứng phó loại khiêu khích này chính là của sở trường của hắn, hắn căn bản ngay cả bản nháp đều không cần đánh, lúc này bật thốt lên lời nói:

"Ha ha ha, ô tổ trưởng thật sự là quá khen! Nếu như chỉ là thân thích, coi như thật tốt hơn nhiều! Nhiều nhất, ta cũng chính là một cái dựa vào quan hệ bám váy làm cái tiểu quan mà thôi! Thế nhưng là, ta nghe nói,

có thật nhiều nữ tổ trưởng, thế nhưng là dựa vào quan hệ nam nữ thượng vị đây này! Vậy nhưng nói ra liền không dễ nghe, ngươi nói đúng không nhất là giống ô tổ trưởng xinh đẹp như vậy đại mỹ nữ, tuổi còn trẻ liền thân cư cao vị. . . Chậc chậc. . ."

"Ngươi. . ." Ô Phương Phương không nghĩ tới Triệu Ngọc phản ứng nhanh như vậy, mà lại nói lời nói như thế khó nghe, lập tức nhướng mày, hai mắt bốc hỏa.

"Đừng hiểu lầm! Bị hiểu lầm, " Triệu Ngọc vội vàng làm sáng tỏ, "Ta tin tưởng, ô tổ trưởng khẳng định là dựa vào thực lực, đúng không "

"Ngươi. . ." Ô Phương Phương dung nhan đại động,

Trong mắt lộ ra bừng bừng sát khí, lạnh lùng nói, "Triệu Ngọc tổ trưởng, xưởng thuốc một án, chết nhiều người như vậy, chẳng lẽ, ngươi còn cho rằng ngươi làm một kiện xinh đẹp bản án có đúng không "

"A" Triệu Ngọc nhãn châu xoay động, lúc này tới một cái thuận nước đẩy thuyền, lời nói, "Ai nha, tỷ tỷ nhắc nhở Tốt a! Ta chỉ cho là phá án, bắt lấy hung thủ coi như lập công đâu! Xem ra, ta vẫn là quá non! Về sau nhưng phải cùng tỷ tỷ học tập cho giỏi a! Tỷ tỷ tại bảo thạch mất trộm tổ làm sáu năm, khẳng định đặc biệt có kinh nghiệm đi về sau mong rằng chỉ giáo nhiều hơn, chỉ giáo nhiều hơn!"

Phốc. . .

Ngô Tú Mẫn bây giờ không có nhịn xuống, vậy mà che miệng cười ra tiếng.

Triệu Ngọc, thế nhưng là lại âm hiểm bất quá. Hắn ý tứ, rõ ràng là châm chọc Ô Phương Phương, đuổi 6 năm, ngay cả khối mất trộm bảo thạch đều không có đuổi trở về, còn có mặt mũi ở chỗ này nói này nói kia

"Ngươi!" Ô Phương Phương tức đến xanh mét cả mặt mày, bờ môi phát run, "Tốt! Về sau có cơ hội, vậy ta liền nhiều chỉ giáo một chút ngươi! Hừ!"

Mắt nhìn thấy vừa mới gặp mặt liền phát sinh như thế không hài hòa một màn, trần Trác Hòa Mã Nhuận Khuê tranh thủ thời gian ngăn ở giữa hai người hoà giải, sau đó đông một câu tây một câu cãi cọ, lúc này mới khó khăn lắm hóa giải cục diện khó xử.

Sau đó, giao tiếp công việc chính thức bắt đầu. Đặc biệt điều tiểu tổ đem xưởng thuốc cấp tốc án giết người toàn bộ từ đầu đến cuối chi tiết, hướng hai vị chuyên viên làm kỹ càng báo cáo, đem tất cả tình huống tất cả đều lời nhắn nhủ nhất thanh nhị sở.

Sau đó, bọn hắn cùng một chỗ thông tri Tấn An tỉnh sảnh cùng Tấn Bình cục cảnh sát, sau đó liên hợp ký tên mấy phần văn kiện, giao tiếp công việc lúc này mới tuyên bố kết thúc.

Từ nay về sau, cấp tốc án giết người cùng bảo thạch mất trộm án, liền tất cả đều cùng Triệu Ngọc đặc biệt điều tổ không quan hệ. Tiếp xuống, Triệu Ngọc có thể chuẩn bị trở về Tấn Biên cục cảnh sát, dốc lòng điều tra không đầu nữ thi án đi.

Bất quá, Trần Trác thế nhưng là Triệu Ngọc liên lạc quan kiêm cấp trên, hiện tại lại đến giờ cơm, cho nên về tình về lý, Triệu Ngọc cũng phải biểu thị một chút.

Thế là, Triệu Ngọc liền mời hắn đến một nhà có nơi đó đặc sắc tiệm cơm chung tiến cơm trưa. Đương nhiên, Mã Nhuận Khuê cùng Ô Phương Phương đều là cùng Trần Trác cùng đi, theo lễ phép, Triệu Ngọc cũng hướng hai người phát ra mời.

Bất quá, vừa rồi Ô Phương Phương bị Triệu Ngọc đỗi một cá thể không xong da, ngay tại nổi nóng, cho nên lấy cớ có công chuyện phải làm,

không có tham gia.

Không có Ô Phương Phương, trên bàn ăn bầu không khí rõ ràng hòa hài rất nhiều. Bởi vì buổi chiều còn có công chuyện phải làm, đám người cũng không có uống rượu, chỉ là tự ôn chuyện, sau đó nói chuyện bàn công việc.

Mã Nhuận Khuê nói cho Triệu Ngọc, ý của thượng cấp, cũng không phải là muốn đem lão Phong bọn người áp tải thủ đô thụ thẩm. Bởi vì bản án là tại Tấn Bình phát sinh, cho nên, bọn hắn hi vọng y nguyên đem tội phạm lưu tại nơi đó xử lý. Đợi đến từ tội phạm trong miệng sưu tập đến đầy đủ chứng cứ về sau, hình sự sảnh liền sẽ khai thác ngoại giao thủ đoạn, đem những cái kia giấu kín tại hải ngoại phần tử ngoài vòng luật pháp một mẻ hốt gọn.

Liên lạc quan Trần Trác thì thừa cơ hướng Triệu Ngọc giới thiệu nói: "Mã khoa trưởng bên ngoài sự tình làm việc nhiều năm, thế nhưng là xử lý qua không ít tương tự bản án. Ngươi yên tâm, những cái kia ác ý chèn ép xưởng thuốc giá cổ phiếu, tổn hại quốc gia chúng ta lợi ích phần tử ngoài vòng luật pháp, một cái cũng chạy không được!"

"Ha ha, " Mã Nhuận Khuê khiêm tốn cười nói, "Trần cán sự quá khen, kỳ thật, cả vụ án chân chính công lao, nhưng tất cả Tiểu Triệu đặc biệt điều tổ trên thân đâu! Nếu không phải là các ngươi kịp thời thất bại âm mưu của bọn hắn, vậy chúng ta quốc gia tổn thất nhưng lớn lắm! Đến, ta liền lấy trà thay rượu, mời các ngươi một chén đi! Vất vả!"

Mã Nhuận Khuê để cho người ta nghe rất là dễ chịu, đám người lúc này cùng một chỗ nâng chén.

"Ai!" Sau khi uống xong, Mã Nhuận Khuê thở dài, nói với Triệu Ngọc, "Tiểu Triệu con a, liên quan tới Ô Phương Phương tổ trưởng, ngươi cũng không nên quá mức giới hoài! Nàng người này với ai đều như vậy, nói thẳng đến thẳng đi, tùy tâm sở dục, tính tình còn đặc biệt nóng nảy.

Cùng với nàng chung qua sự tình người, đều cho nàng lên cái ngoại hiệu, so với nàng lớn quan tâm nàng gọi lửa muội, nhỏ hơn nàng quan tâm nàng gọi lửa tỷ!"

"Lửa tỷ lửa muội" Triệu Ngọc mỉm cười, "Nữ nhân này, có lửa a "

Kỳ thật, Triệu Ngọc đằng sau còn có một câu "Có cần hay không ta giúp nàng diệt dập lửa" đương nhiên, loại lời này là không thể nói ra được.

"Ta đã sớm nhìn ra, " Ngô Tú Mẫn nhịn không được chen miệng nói, "Căn cứ phân tích của ta, nữ nhân này là một cái quá mức bản thân người, cảm xúc bên trên nắm chắc không ở, thường xuyên coi nhẹ người khác cảm thụ, dễ kiếm tội nhân. Ta đoán, nàng khẳng định không có bạn trai!"

"Khụ khụ. . ." Triệu Ngọc gặp Ngô Tú Mẫn lời nói được có chút qua, vội vàng ho khan hai tiếng.

"Không sao, không sao!" Mã Nhuận Khuê vội vàng khoát tay ra hiệu, "Ngươi đoán được cũng không tệ, nàng đích xác không có bạn trai!

"Bất quá, Ô Phương Phương thế nhưng là cái tương đương có năng lực nữ nhân. Nói đến, cùng Triệu tổ trưởng có chút tương tự, nàng cũng là từ địa phương tuyển chọn đến đặc biệt điều tổ, đã từng thế nhưng là phá qua không ít khó giải quyết đại án đâu!

"Chỉ bất quá, tại nửa năm trước, bởi vì phạm vào một sai lầm, lúc này mới bị sung quân đến bảo thạch mất trộm tổ chuyên án." Mã Nhuận Khuê nhún vai, "Cho nên, nàng hỏa khí, cũng so trước còn lớn hơn một chút!"

Nha. . .

Triệu Ngọc giờ mới hiểu được, nguyên lai nữ nhân này cũng không phải

là một mực tại bảo thạch tổ chuyên án. Xem ra, cái này tính tình rất thúi nữ nhân, thật đúng là chẳng phải đơn giản. . .

Chương 615: Chương 615: Tin tức trọng đại

Chương 615: Tin tức trọng đại

Buổi chiều, Triệu Ngọc mang theo Trần Trác đám người đi tới Bạch Cầu Ân bệnh viện xác nhận nghi phạm.

Trước mắt, mặc dù A Bưu cùng tên tài xế kia đồng đều đã cung khai, nhưng là đối với cái kia phía sau màn Boss tập đoàn, hai người bọn họ hiển nhiên biết rất ít, chưa điều tra rõ nên tập đoàn cụ thể tin tức.

So sánh dưới, lão Phong mới là một cái nhân vật mấu chốt. Hắn là nhóm này tội phạm đầu mục, từ xưa tới nay, đều là hắn tại cùng phía sau màn tập đoàn liên hệ, khẳng định biết càng nhiều tin tức hơn. Thế nhưng là, lão Phong thái độ lại vô cùng cường ngạnh, từ lúc thức tỉnh về sau, đến nay không chịu nhận tội.

Bất quá, đối với điểm này, kinh nghiệm phong phú Mã Nhuận Khuê cũng không sốt ruột. Hắn biết, tại cái kia phía sau màn trong tập đoàn, tất nhiên có đối lão Phong một loại nào đó kiềm chế, cho nên lão Phong mới không chịu cung khai. Tiếp xuống, chỉ cần bọn hắn nhịn ở tính tình, tra ra lợi hại quan hệ, không sợ lão Phong không chịu ăn ngay nói thật.

Còn nữa, lần này điều tra cũng không phải một tuyến hành động, hình sự sảnh tổng bộ đã phái người đến khả nghi tập đoàn đi tìm hiểu tin tức. Chèn ép xưởng thuốc giá cổ phiếu chuyện làm như vậy trắng trợn, tin tưởng tất nhiên sẽ có rất nhiều chứng cứ phạm tội lưu lại.

Đợi xác nhận ba tên còn sống người bị tình nghi về sau, bọn hắn lại trở lại cục cảnh sát pháp y giám chứng khoa, đi xác nhận kia mấy tên đã tử vong người bị tình nghi, đồng thời tra xét thi thể của bọn hắn.

Hiện nay, cảnh sát đã tra được thân phận của bọn hắn, cứ việc áo khoác nam đã tự bạo bỏ mình, nhưng cảnh sát vẫn tìm được thân phận của hắn tin tức.

Nguyên lai, mấy người này đồng đều đã làm di dân thủ tục, đã không phải là nghiêm ngặt trên ý nghĩa người Trung Quốc. Trước mắt, cảnh sát đang điều tra tài khoản của bọn họ tin tức, hi vọng có thể từ nơi này tìm tới có quan hệ phía sau màn tập đoàn manh mối.

Xuống chút nữa, Triệu Ngọc lại cố ý mang theo vị kia tính tình nóng nảy Ô Phương Phương, đi trọng phạm trông coi thất thấy qua tặc vương Đào Hương.

Bất quá, người này mặc dù đã bị cảnh sát khống chế, nhưng cảnh sát lại một mực không cách nào xác nhận thân phận của hắn. Hiện tại ngoại trừ Thôi Lệ Châu người lời khai bên ngoài, ai cũng không thể chứng minh, cái này tinh thần có vấn đề lão nhân, liền là trong truyền thuyết tặc vương chi vương!

Bởi vì người này thân phận bí ẩn, hành tung quỷ dị, không có mấy người gặp qua hắn bộ mặt thật. Từ xưa tới nay, tặc vương Đào Hương chỉ là một cái tồn tại cùng dân gian truyền thuyết, bị mọi người truyền đi thần hồ kỳ thần, thậm chí thu được Đào Thần ca ngợi.

Cảnh sát thông qua DNA, ảnh hình người, vân tay chờ nhiều loại con đường tiến hành so với, nhưng không có tìm tới bất luận cái gì xứng đôi. Người này, phảng phất căn bản không tại thế gian tồn tại, thật sự là một điều bí ẩn đồng dạng nam nhân. . .

Đợi đến tất cả nghi phạm xác nhận hoàn tất, Triệu Ngọc giao tiếp công việc lúc này mới tính triệt để hoàn thành.

Sau đó, hắn từ biệt trần Trác Hòa Mã Nhuận Khuê bọn người, sau đó đem mình tổ viên gọi vào văn phòng, bắt đầu thương thảo bước kế tiếp kế hoạch.

Bọn hắn lúc đầu nhiệm vụ, liền là điều tra không đầu nữ thi án, đã hiện tại tất cả mọi chuyện đều đã chấm dứt, tự nhiên là chuẩn bị trở về Tấn Biên cục cảnh sát, tiếp tục tra án.

Bất quá, bởi vì bỗng nhiên đạt được Bạch Lệ Lệ ảnh chụp, bọn hắn tất cả đều cảm thấy, đã Đào Hương tạm thời sẽ không bị tổ chuyên án mang đi, vậy bọn hắn hắn là lại trên người Đào Hương hạ hạ công phu mới đúng.

Ngô Tú Mẫn nói cho Triệu Ngọc, nàng tối hôm qua đã sử dụng thôi miên pháp thẩm vấn qua Đào Hương. Thế nhưng là, Đào Hương ký ức bị hao tổn nghiêm trọng, hỏi một đêm cũng không hỏi ra cái một hai ba tới.

Đào Hương ký ức tương đương hỗn loạn, đừng nói giảng thuật trước kia phát sinh sự tình, thậm chí có đôi khi ngay cả lời đều nói không lưu loát.

Thôi Lệ Châu trước đó nói với Triệu Ngọc qua, nàng đã từng cho Đào Hương làm qua kiểm tra cặn kẽ, bác sĩ nói, Đào Hương đầu đã từng từng bị trọng thương, đại não có bao nhiêu chỗ bị hao tổn, hôm nay loại này trạng thái tinh thần không ổn định, ký ức thiếu thốn tình trạng, phải cùng lần này tổn thương rất có quan hệ.

Mà lại chính như Thôi Lệ Châu nói như vậy, loại này tổn thương chính là mãi mãi, chữa trị tỉ lệ tương đương nhỏ.

Thôi Lệ Châu từ nhỏ đi theo Đào Hương lớn lên, thế nhưng là nàng cũng

nói không rõ ràng, Đào Hương đầu đến cùng từ lúc nào từng bị trọng thương!

Bác sĩ nói, từ Đào Hương đại não bị hao tổn tình huống đến xem, tai nạn xe cộ, va chạm, người vì công kích chờ nhân tố cũng có thể tồn tại.

Chính Thôi Lệ Châu cho rằng, Đào Hương triệu chứng chính là tại hắn trộm viên kia thái Murs chi tinh về sau mới xuất hiện. Cho nên, nàng hoài nghi hắn là tại lần kia đi trộm bên trong, Đào Hương xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn.

Thế nhưng là, bởi vì lúc ấy niên kỷ còn nhỏ, liên quan tới lần kia kinh thiên trộm cướp, Đào Hương cũng không để Thôi Lệ Châu tham dự. Cho nên Thôi Lệ Châu cũng không biết cụ thể là như thế nào một cái tình huống?

Ngay từ đầu, Triệu Ngọc còn cân nhắc qua, có hay không có thể lợi dụng trí nhớ của mình tránh về khí, đến nhìn trộm một chút Đào Hương ký ức đâu? Nếu như có thể coi hắn là năm gặp được Bạch Lệ Lệ lúc ký ức tìm ra, có phải hay không liền có thể có chỗ phát hiện?

Thế nhưng là, đạo cụ tuy tốt, nhưng Triệu Ngọc lại đứng trước một nan đề. Đó chính là hắn không cách nào xác thực Định Đào hương tao ngộ Bạch Lệ Lệ chuẩn xác thời gian, ký ức tránh về khí chỉ có thể tránh về 10 phút video, nếu như không có lựa chọn đối thời gian, chỉ có thể là uổng phí hết.

Đương nhiên, Triệu Ngọc cũng đang suy nghĩ, nếu như sử dụng kỳ ngộ điểm tích lũy đem ký ức tránh về khí cường hóa, kéo dài nó thu lấy hồi ức thời gian là không có thể thực hiện?

Thế nhưng là, đãi hắn vừa nhìn thấy cường hóa cần thiết điểm tích lũy, lại chỉ có thể là chùn bước.

Nguyên lai, nếu như muốn đem tránh về khí kéo dài gấp đôi thời gian, cần tiêu hao 1000 điểm tích lũy mới được! Đây không phải nói đùa sao? Hắn hiện tại chỉ có 1 hơn 40 điểm tích lũy mà thôi, nếu là thật có 1000 điểm tích lũy, đã có thể lại tăng cấp một đi!

Theo như cái này thì, sử dụng đạo cụ phương pháp vẫn là không quá thực tế.

Bất quá, ngoại trừ sử dụng đạo cụ bên ngoài, Triệu Ngọc ngược lại là còn có một cái tra án phương hướng có thể cân nhắc, vậy chính là có quan Thôi Lệ Châu thân thế.

Hiện tại đã thông qua DNA so với chứng minh, Thôi Lệ Châu cùng cách cách, Đào Hương còn có Bạch Lệ Lệ tất cả cũng không có quan hệ máu mủ, đã dạng này, như vậy tấm hình kia hiển nhiên càng thêm khiến người hoài nghi.

Bạch Lệ Lệ đã không phải Thôi Lệ Châu mẫu thân, vậy tại sao sẽ cùng Thôi Lệ Châu cùng lúc xuất hiện tại trên tấm ảnh đâu?

Cho nên, Triệu Ngọc cho rằng, nếu như có thể tìm tới Thôi Lệ Châu thân sinh phụ mẫu, có lẽ liền có thể tìm tới đầu mối trọng yếu gì.

Thế là, hắn lúc này gọi Tằng Khả cầm Thôi Lệ Châu DNA đi quốc gia tài nguyên trong kho so với, nhìn xem có thể hay không tìm tới cha mẹ ruột của nàng.

Không biết tại sao, từ khi dựa theo phó bản kỳ ngộ chỉ thị, tại bệnh viện tâm thần tao ngộ từ trên trời giáng xuống Thôi Lệ Châu về sau, Triệu Ngọc liền luôn cảm thấy, cái này nữ phi tặc không đơn giản!

Chẳng lẽ. . . Nàng thật sẽ trở thành phá án và bắt giam không đầu nữ thi án nhân vật mấu chốt sao?

"Ai nha, ai nha, tổ trưởng, xảy ra chuyện, xảy ra chuyện. . ." Ai ngờ, Tăng Khả vừa ra ngoài không bao lâu, vậy mà tìm vội vàng hoảng chạy trở về.

Không thể nào?

Triệu Ngọc giơ lên lông mày, trong lòng nói chuyện, ta hôm nay còn chưa kịp mở quẻ đâu! Tại sao lại xảy ra chuyện đây?

"Ông trời ơi..! Không thể nào?" Ngô Tú Mẫn nhìn thấy Tăng Khả thở không ra hơi bộ dáng, nhịn không được đứng người lên kinh ngạc nói, "Ngươi nhưng tuyệt đối đừng nói cho ta, Đào Hương hoặc là cái kia Thôi Lệ Châu lại chạy trốn!"

Tăng Khả nhanh chóng lắc đầu.

"Đó chính là, lại có sát thủ tới, đem lão Phong bọn hắn diệt khẩu?" Nhiễm Đào cũng là bóp lấy eo, mở to hai mắt nhìn.

"Không phải, đều không phải!"

Tăng Khả lúc này mới móc ra điện thoại di động của mình, đưa di động bên trên nào đó tin tức phần mềm mở ra cho bọn hắn nhìn.

Đám người sau khi xem xong, không khỏi giật nảy cả mình, nhưng tu sửa nghe đầu đề bên trên thình lình viết:

"Chấn kinh! Trộm cướp thái Murs chi tinh bảo thạch đạo tặc tái hiện nhân gian, đã bị cảnh sát bắt được. . ."

. . .

Chương 616: Chương 616: Là ai bày ta 1 đạo?

Chương 616: Là ai bày ta 1 đạo?

"Làm sao... Tại sao có thể như vậy?"

Nhìn thấy cái tin tức kinh người này, Triệu Ngọc bọn người như bị sét đánh. Phải biết, từ khi đặc biệt điều tổ ngoài ý muốn bắt lấy Đào Hương về sau, việc này một mực là tại tuyệt mật trạng thái bên trong tiến hành. Triệu Ngọc biết việc này lớn, cho nên làm việc cực kỳ cẩn thận , ấn đạo lý giảng, là không thể nào tiết lộ tin tức.

Mặc dù Đào Hương bản nhân áp tại Tấn Bình cục cảnh sát, nhưng Tấn Bình cảnh sát, chỉ là dựa theo hình sự sảnh văn kiện chỉ thị, đem người này tuyệt mật tạm giam mà thôi, căn bản không biết thân phận của hắn.

Vì cái gì?

Vì cái gì nhanh như vậy, vậy mà lên tin tức đâu?

Tin tức này, đến cùng là từ đâu tiết lộ ra ngoài?

Mở ra điện thoại tin tức về sau, bên trong lập tức xuất hiện có quan hệ tình tiết vụ án tin tức cặn kẽ, Đào Hương danh tự, Tấn Bình cục cảnh sát, thậm chí ngay cả Đào Hương bị bắt hạnh phúc viện dưỡng lão đều trên bảng nổi danh.

"Ông trời ơi..! Đây cũng quá kỹ càng đi?" Ngô Tú Mẫn líu lưỡi nói, " rõ ràng, đó là cái người bên trong làm! Là ai a đến cùng? Hắn tại sao muốn làm như thế?"

Triệu Ngọc đương nhiên minh bạch, chuyện này không thể coi thường. Phải biết, năm đó có quan hệ thái Murs bảo thạch mất trộm sự tình, cũng đã đưa tới không nhỏ ngoại giao phong ba. Hiện tại như là đã tìm được trọng yếu nghi phạm, vậy dĩ nhiên hắn là bí mật xử lý mới đúng. Bằng không mà nói, một khi người mất biết được tin tức, khẳng định sẽ tìm đến làm áp lực, đến lúc đó tất nhiên lại là một trận phiền phức.

Huống hồ, Đào Hương cừu gia đông đảo, thân phận một khi tiết lộ, cũng sẽ gia tăng hắn nguy hiểm.

"Nha..." Nhiễm Đào vỗ đùi, "Không có chạy! Khẳng định là cái kia thời mãn kinh nữ nhân khô! Liền là cái kia có lửa nữ nhân! Nàng sinh Triệu tổ trưởng khí, cho nên đem chúng ta báo cáo vật liệu bán cho truyền thông, nghĩ bày chúng ta một đạo!"

"Có đạo lý!" Lần này, Ngô Tú Mẫn ngoài ý liệu đứng ở Nhiễm Đào bên này, "Ta cũng cảm thấy, là nữ nhân kia bán tin tức! Bằng không, không ai biết đến như vậy kỹ càng a?"

Chậc chậc...

Nghe được hai người suy đoán, Triệu Ngọc chưa phát giác nhíu chặt lông mày. Mang đến cho hắn một cảm giác, chuyện này hắn là sẽ không là Ô Phương Phương gây nên, bởi vì Ô Phương Phương đã tại giao tiếp trên văn kiện ký tên, nếu như bán cho truyền thông, chỉ có thể là đem mình đẩy lên nơi đầu sóng ngọn gió.

Cho nên, Triệu Ngọc ẩn ẩn cảm thấy, chuyện này rất có thể không có nhìn từ bề ngoài đơn giản như vậy.

"Ta... Ta hảo hảo tra một chút, nhìn xem trước hết nhất tuyên bố tin tức chính là nhà ai truyền thông? Tìm bọn hắn tính sổ sách đi!" Tăng Khả đưa di động liên tiếp đến máy tính, sau đó nhanh chóng thao tác, vừa ấn không có mấy lần, liền nhịn không được sợ hãi than nói,

"Má ơi, lúc này mới vừa mới tuyên bố không đến 20 phút, đã có vượt qua 50 vạn điểm kích đo! Tốc độ này..."

"Chuyện gì xảy ra a? Đến cùng chuyện gì xảy ra?" Tăng Khả vẫn đang tra tuân lấy tin tức nơi phát ra, văn phòng đại môn lại bị liên lạc quan Trần Trác đẩy ra, Trần Trác vô cùng lo lắng nói với Triệu Ngọc, "Tiểu Triệu con a, chuyện này là thế nào làm? Không phải đã nói tuyệt mật sao? Làm sao lại lên tin tức? Ngươi cũng đã biết, điều này có ý vị gì sao? Ngươi ta tất cả đều phải tao ương! Cái này. . . Đến cùng là ai làm?"

"Trần trưởng quan, ta cũng không rõ ràng đâu!" Triệu Ngọc khoát tay nói, "Ta hoàn toàn đều là dựa theo chương trình đi, ta bên này xác nhận chưa từng xuất hiện sai lầm!"

"Kia... Vậy làm sao lại?" Trần Trác vò đầu bứt tai, "Nếu như không phải là các ngươi bên này, còn có thể là ai?"

"Triệu Ngọc... Ngươi cái tên điên này!" Thình lình ở giữa, văn phòng đại môn lại lần nữa bị người thô bạo mở ra, nhưng gặp Ô Phương Phương nổi giận đùng đùng tiến đến reo lên, "Nhìn ngươi làm chuyện tốt? Chúng ta bất quá là trộn lẫn vài câu miệng mà thôi, ngươi vậy mà tại phía sau đâm ta một đao, ngươi tại sao có thể dạng này?"

"Uy, nói thật giống như ta đem ngươi làm gì như vậy, " Triệu Ngọc cũng là tức giận trả lời, "Cái rắm có thể ném loạn, lời nói không thể nói lung tung a? Ta làm cái gì ta?"

"Còn nói không phải ngươi?" Ô Phương Phương chỉ mình điện thoại nói, "Hiện tại toàn thế giới đều biết Đào Hương bị bắt chuyện, ngươi hài

lòng, hả? Tâm của ngươi thật sự là quá đen, mặt ngoài cùng ta giao tiếp, chờ ta chân trước ký xong chữ, ngươi chân sau liền bày ta một đạo! Tốt, ta cái này cùng trưởng phòng đại nhân báo cáo đi, ta nhìn ngươi bàn giao thế nào?"

"Ai? Thật sự là kỳ quái!" Tằng Khả chỉ vào màn ảnh máy vi tính nói, "Mười mấy nhà truyền thông, cơ hồ đều là trong cùng một lúc đổi mới tin tức! Cái này. . . Không hợp tình lý a? Ta... Ta phải gọi điện thoại hỏi một chút đi..."

"Nha... Triệu tổ trưởng, ô tổ trưởng, " giờ phút này, Trần Trác tựa hồ lĩnh ngộ được cái gì, vội vàng đứng tại giữa hai người du thuyết nói, " hai người các ngươi trước không nên gấp gáp, chuyện này tới kỳ quái, ta nhìn, chúng ta vẫn là trước hảo hảo điều tra một chút lại nói! Nói không chừng, trong này có cái gì hiểu lầm?"

"Trần cán sự, chẳng lẽ ngươi vẫn chưa rõ sao?" Ô Phương Phương kích động nói, "Hiện tại đã không phải là hiểu lầm không hiểu lầm chuyện, tin tức tiết lộ ra ngoài, chúng ta khẳng định cũng sẽ không có quả ngon để ăn! Lần này thật sự là bị chơi khăm rồi, nếu như tên trộm bắt được, bảo thạch cũng tìm tới, thế thì không có cái gì!

"Thế nhưng là, tên trộm đã bắt được, nhưng bảo thạch vẫn tung tích không rõ, vậy coi như không nói được!" Ô Phương Phương tức hổn hển bóp lấy eo nói, "Đây chính là chưa bắt được hồ ly, phản gây một thân tao, ta nhìn, chúng ta là thế nào cũng rửa không sạch!"

"Ừm, ta cũng rửa không sạch!" Triệu Ngọc phụ họa một câu, "Xoa xà bông thơm đều không được!"

"Muốn ta nhìn, " lúc này, biết được tin tức Mã Nhuận Khuê cũng là đuổi tới hiện trường, nghĩ kế nói, " bằng không liền sử dụng biện pháp cũ đi! Chúng ta tranh thủ thời gian liên hệ trung ương cảnh sát mạng bên kia, một bên phong tỏa tin tức, một bên ra mặt bác bỏ tin đồn, nói đây đều là

lời đồn! Đem tin tức xóa trở về!"

"Không thành!" Ô Phương Phương lắc đầu nói, "Nếu như ngươi là người mất, ngươi sẽ nghĩ như thế nào? 6 năm, bỗng nhiên toát ra như vậy một đầu tin tức đến? Nếu như lúc này chúng ta lại cố ý san bằng tin tức, ngược lại sẽ càng xóa càng hắc! Mà lại, đó căn bản không phải tung tin đồn nhảm, mà là sự thật a!"

"Chậc chậc... Kia, còn có thể làm sao đâu?" Trần Trác tuyệt vọng nắm tóc.

Kết quả, đầu hắn trả về không có bắt lưu loát, điện thoại liền thình lình vang lên.

"Xong, xong!" Trần Trác nhất thời không có mạch, "Lãnh đạo, lãnh đạo tới hỏi, vậy phải làm sao bây giờ?"

Không ai có thể trả lời Trần Trác vấn đề, hắn đành phải cực không tình nguyện nghe điện thoại, kết quả, hắn quả nhiên bị mắng một chó máu xối đầu. Lãnh đạo cấp trên yêu cầu hắn mau chóng xử lý việc này, nếu như lại một lần nữa gây nên ngoại giao tranh chấp, vậy liền bắt bọn hắn những người này thử hỏi...

Bên này còn không có cùng lãnh đạo giải thích rõ ràng, những cái kia tiếp vào tin tức Tấn An tỉnh tỉnh thính lãnh đạo, cùng Tấn Bình cục cảnh sát cao quan môn cũng đều lòng như lửa đốt chạy đến văn phòng, hướng Triệu Ngọc bọn người hỏi thăm tình huống. Chờ bọn hắn phát hiện tình thế vậy mà như thế nghiêm trọng về sau, cũng là gấp đến độ sứt đầu mẻ trán...

Hiện nay, Tấn Bình cục cảnh sát những người lãnh đạo cũng là phi thường phiền muộn, lúc đầu, xưởng thuốc cấp tốc án giết người cũng đã đem bọn hắn đẩy lên trên đầu sóng ngọn gió, bây giờ mới vừa vặn lắng lại không đến một ngày, vậy mà lại toát ra như thế một nồi sự tình đến!

Phải biết, mặc dù bảo thạch mất trộm án không có nhân mạng kiện cáo, thế nhưng là thái Murs chi tinh một lần được xưng là Ấn Độ bảo, trộm bảo thạch tên trộm vậy mà quỷ thần xui khiến bị giam giữ tại Tấn Bình cục cảnh sát, cái này khiến bọn hắn rất có một loại nằm trúng đạn cảm giác.

Thế nhưng là, nằm trúng đạn cũng là trúng đạn, cho nên Tấn Bình cục cảnh sát không thể không kiên trì, lại tăng phái mười mấy tên cảnh sát vũ trang quan binh tới, tăng cường giới cảnh sát công việc bảo vệ, để phòng tặc vương có sai lầm.

Cùng lúc đó, Tằng Khả bên kia cũng truyền về điều tra kết quả. Tuyên bố tin tức hơn mười nhà truyền thông tất cả đều công bố, có quan hệ bảo thạch mất trộm án tin tức, căn bản không phải bọn hắn biên tập ban bố.

Nguyên lai, cái này hơn mười nhà truyền thông đều là cỡ nhỏ tin tức công ty, ngày bình thường, bọn hắn đều là lấy trực thuộc cỡ lớn tin tức truyền thông hình thức đến tuyên bố tin tức.

Bình thường đều là cỡ lớn tin tức truyền thông ban bố tin mới gì về sau, bọn hắn sẽ trì hoãn một chút thời gian, sau đó lại tại mình trang web cùng phần mềm bên trên đăng lại.

Thế nhưng là, hôm nay cũng không biết làm sao vậy, tuyên bố của bọn họ hệ thống tiếp vào chỉ lệnh về sau, trực tiếp liền đem cái tin tức này ban bố ra ngoài. Ban bố một đoạn thời gian rất dài về sau, bọn hắn mới phát hiện, nguyên lai cỡ lớn truyền thông bên trên căn bản không có đăng cái tin tức này.

Sau đó điều tra biết được, nguyên lai là nhà kia cỡ lớn truyền thông tin tức cùng hưởng bình đài bị Hacker xâm lấn, cái tin tức này, thuần túy là Hacker gây nên!

Mặc dù, hiện tại các truyền thông đã xóa bỏ có quan hệ tin tức, nhưng là internet bình đài cường đại như vậy, tin tức này sớm đã không bị khống chế, truyền khắp trong ngoài nước.

Không thể nào?

Chơi đến như thế lớn, thậm chí ngay cả Hacker đều xuất hiện, cái này. . . Cái này. . .

Triệu Ngọc nghiêm túc suy tư, càng phát ra cảm giác, đây là một trận mưu đồ đã lâu âm mưu!

Con bà nó là con gấu! Cái này Đào Hương, thật không hổ là tặc vương chi vương a, người đều biến thành bệnh tâm thần, nhưng vừa mới hiện thân, liền đưa tới như thế một trận sóng to gió lớn!

. . .

Chương 617: Chương 617: Chỉ có 1 cái biện pháp

Chương 617: Chỉ có 1 cái biện pháp

Tại Triệu Ngọc trước mặt trên màn hình lớn, viên kia 6 năm trước mất trộm thái Murs chi tinh, đã bị phóng đại đến trình độ nhất định, từ Triệu Ngọc góc độ nhìn lại, khối bảo thạch này quả thật tinh mỹ tuyệt luân, cho người ta thật sâu rung động!

Trọng lượng ròng 67 carat bảo thạch màu lam hiện lên hoàn mỹ hình bầu dục, bị khảm nạm tại một đầu hào quang rạng rỡ bạch kim dây chuyền phía trên. Đổi mới nhanh không quảng cáo. Mặc dù là lam bảo thạch, nhưng là mị huyễn màu lam bên trong, vẫn còn lóe ra u lục ánh sáng, làm cả khối bảo thạch lộ ra thần bí khó lường.

Nghe nói, khối này bảo thạch đã từng một lần khảm nạm tại Ấn Độ vương quyền trượng phía trên, về sau kinh lịch nhiều lần chiến loạn cùng nhiều lần mất đi về sau, lúc này mới cuối cùng rơi xuống một vị Ấn Độ người thu thập trong tay.

6 năm trước, tại thủ đô cử hành nào đó triển lãm hội bên trên, khối bảo thạch này cũng lấy được mời thi triển, lại không nghĩ rằng, vừa mới triển lãm không đến hai ngày, liền bị người đánh cắp!

Nghe nói, trận kia triển lãm hội áp dụng chính là tân tiến nhất bảo an thủ đoạn, vốn là vạn vô nhất thất, thật không nghĩ đến, cuối cùng vẫn bị người đánh cắp đi!

Chuyện này, đã từng gây nên qua không nhỏ oanh động, trọng yếu như vậy một viên bảo thạch tại triển lãm hội bên trên mất đi, thật sự là lệnh chủ xử lý phương uy tín quét rác.

Kết quả là, hình sự sảnh phái ra ưu tú nhất cảnh sát hình sự đi điều tra việc này, lại không nghĩ rằng tra một cái liền là 6 năm. 6 năm bên trong, viên này thần bí bảo thạch không còn có lộ mặt qua, từ đây tung tích không rõ.

Lúc ấy, dân gian từng có qua truyền ngôn, nói việc này chính là tặc vương Đào Hương gây nên. Thế nhưng là, từ xưa tới nay, tặc vương Đào Hương bất quá là cảnh sát điều tra ghi chép cái trước tin đồn thất thiệt danh từ mà thôi, không ai biết được thân phận của hắn, lại không người biết, hắn đến cùng người ở phương nào?

"Ta, Ô Phương Phương, Trần Trác, Thôi Lệ Châu, Tấn Bình cục cảnh sát, hình sự sảnh..." Một mặt nhìn xem kim cương, Triệu Ngọc một mặt từ bạch bản bên trên viết xuống từng chuỗi danh tự, nguyên lai, hắn đang cố gắng phân tích, đến cùng là ai ở sau lưng bày hắn một đạo, đem Đào Hương tin tức tiết lộ ra ngoài.

Thế nhưng là, càng nghĩ, hắn làm thế nào cũng không thể yếu lĩnh.

Đầu tiên, hắn tự tin, hắn lãnh đạo đặc biệt điều tổ sẽ không xuất hiện vấn đề. Thông qua thời gian ngắn tiếp xúc, hắn đối Ngô Tú Mẫn, Tằng Khả cùng Nhiễm Đào năng lực, vẫn tương đối công nhận. Nếu như bán tin tức, đối bọn hắn căn bản không có chỗ tốt gì.

Tiếp theo, hắn cảm thấy Ô Phương Phương càng không khả năng tiết lộ tin tức, bởi vì ký xong chữ về sau, nàng thế nhưng là bảo thạch án người phụ trách chủ yếu, tin tức tiết lộ ra ngoài, đối nàng công việc cùng hoạn lộ đều bất lợi.

Trần Trác là liên lạc quan, nhưng là Trần Trác rất chuyên nghiệp, tại báo cáo tình tiết vụ án thời điểm, hắn căn bản không ở tại chỗ, cho nên cũng không thể nào là hắn.

Lại có, cũng rất không có khả năng là Tấn Bình cảnh sát làm, nếu như là phổ thông nhân viên cảnh sát hành vi cá nhân, không có khả năng ngay cả Hacker đều có thể sử dụng ra. Mà nếu như là Tấn Bình cảnh sát cao cấp,

Cũng sáng bọn hắn cũng không có lá gan kia.

Còn có, Thôi Lệ Châu thì càng sẽ không, Đào Hương là nghĩa phụ của nàng, bán tin tức chỉ làm cho Đào Hương mang đến họa sát thân. Mà lại, Thôi Lệ Châu còn tại bắt giữ bên trong, cũng căn bản không có cơ hội.

Bởi vậy, càng nghĩ, Triệu Ngọc cảm thấy chỉ có một khả năng, tiết lộ bí mật sự tình, rất có thể xuất hiện ở hình sự sảnh trên thân, hơn nữa còn có có thể là cái nào đó cao tầng!

Hắn sở dĩ cho rằng như vậy, chủ yếu có bốn điểm căn cứ:

Một, hắn đã từng đem Đào Hương sự tình hướng hình sự sảnh báo cáo qua, hình sự sảnh lãnh đạo đông đảo, nếu có một vị nào đó lãnh đạo muốn tìm hiểu tình hình, không khó lắm làm được;

Hai, có thể sử dụng Hacker loại này cao cấp thủ đoạn, tựa hồ cũng chỉ có hình sự sảnh lãnh đạo cấp cao, mới có thể làm được;

Ba, về mặt thời gian nhìn, cũng là hình sự sảnh bên này xảy ra vấn đề tỉ lệ lớn. Bởi vì Triệu Ngọc là một ngày trước ban đêm hồi báo, tiết lộ bí mật người có đầy đủ thời gian đến áp dụng để lộ bí mật kế hoạch;

Bốn, Triệu Ngọc có ẩn hình máy dò mang theo, nếu có ai muốn cùng hắn làm nghe trộm, hắn lập tức liền có thể nhìn thấu. Đã không phải

Triệu Ngọc người bên cạnh, như vậy đến hình sự sảnh tỉ lệ cũng rõ ràng tăng lớn!

Tổng hợp trở lên mấy điểm, Triệu Ngọc cho ra một cái để hắn lông tơ đứng thẳng kết luận, không biết, là nhằm vào hắn, vẫn là nhằm vào Ô Phương Phương, tại hình sự sảnh lãnh đạo cấp cao bên trong, hắn là có người muốn chơi chết bọn hắn một cái trong đó.

Nghĩ đến đây một điểm, Triệu Ngọc cơ hồ ra ngoài bản năng nghĩ đến vị kia Dương khoa trưởng.

Chậc chậc...

Triệu Ngọc nghiêm túc suy nghĩ, chẳng lẽ... Là cái này Dương khoa trưởng phát hiện hắn tại nhà vệ sinh thân trúng mùi thối đạn sự tình, là ta làm đúng không? Đây là muốn thừa cơ báo thù?

Ân... Có vẻ như, có loại khả năng này a? Mặc dù mùi thối đạn sự tình, hắn không có khả năng đạt được chứng cứ. Nhưng là, hắn xảy ra chuyện thời điểm, mình thế nhưng hoàn toàn chính xác xác thực tại hình sự sảnh cao ốc trong hành lang xuất hiện qua.

Cho nên, hắn có phải hay không đã đã nhận ra cái gì, cho là ta cùng hắn trúng độc có quan hệ? Chính vì hắn tìm không thấy chứng cứ, lúc này mới sử như thế một cái ám chiêu, lợi dụng tiết lộ tin tức, để hãm hại lão tử?

Con bà nó là con gấu...

Muốn thật sự là dạng này, kia...

Không, không đúng... Triệu Ngọc cẩn thận cân nhắc một chút, cảm giác mình không thể như thế võ đoán dưới mặt đất kết luận. Mặc dù cái kia Dương khoa trưởng có khả năng hãm hại mình, nhưng là, lợi dụng

Hacker khống chế truyền thông, tựa hồ không đáng a?

Ai cũng biết, tiết lộ Đào Hương chẳng khác nào tiết lộ quốc gia cơ mật, làm như vậy sẽ có tổn hại quốc thể, một khi tra ra, tất nhiên xử nặng! Hắn chỉ là một cái khoa trưởng, còn không đáng vì ân oán cá nhân, mà làm ra lớn như thế không nghịch sự tình tới đi?

Như vậy... Nếu như không phải nhằm vào ta đây? Có phải hay không, có người hướng về phía Ô Phương Phương tới? Ô Phương Phương miệng thúi như vậy, có phải hay không nàng đắc tội đại nhân vật gì?

Nghĩ tới chỗ này thời điểm, Triệu Ngọc liền không có cách nào tiếp tục nữa. Mặc dù âm mưu hương vị càng ngày càng nặng, nhưng bởi vì khuyết thiếu chứng cứ, hắn cũng không có cách nào nhẹ có kết luận.

Chính lúc này, Tằng Khả ủ rũ cúi đầu đi vào văn phòng nói với Triệu Ngọc: "Tổ trưởng, ta đã phái người điều tra kia mấy nhà truyền thông máy tính, đã dấu vết gì cũng không có! Cái kia Hacker, tuyệt đối không là bình thường cao thủ! Cho nên, muốn từ nơi này tìm tới chứng cứ, chỉ sợ là không thể nào!"

Tằng Khả, Triệu Ngọc sớm có chuẩn bị tâm lý. Đã đối phương đã xuất thủ, tất nhiên là làm xong vạn toàn chuẩn bị, tuyệt đối không có khả năng lưu lại chứng cớ.

"Lần này nhưng làm sao bây giờ?" Tằng Khả bất đắc dĩ nói, "Ta nghe nói, bảo thạch người mất đã mò tới tin tức, chính thông qua ngoại giao thủ đoạn nghe ngóng chuyện này đâu! Theo ta thấy, chuyện này thế nhưng là không dễ thu thập!"

"Khục! Có cái gì không dễ thu thập?" Nhiễm Đào lật ra một cái liếc mắt, thờ ơ nói, "Giao tiếp văn kiện đều ký xong, còn có chúng ta thí sự? Muốn ta nói, chúng ta đừng ở Tấn Bình bên này giày vò khốn khổ, tranh thủ thời gian thu thập bao phục, về Tấn Biên đi thôi! Còn có hay không

đầu nữ thi đang chờ chúng ta đâu!"

"Ta mỗ mỗ a, ngươi là nhược trí sao?" Ngô Tú Mẫn thừa cơ đả kích Nhiễm Đào nói, " đi? Đi hướng nào? Chẳng lẽ ngươi nhìn không ra, nếu là tiết lộ bí mật sự tình không giải quyết được, chúng ta đặc biệt điều viên kiếp sống liền đã kết thúc rồi à?"

"Không thể nào? Có nghiêm trọng như vậy? Không phải liền là một khối bảo thạch sao?" Nhiễm Đào xem thường, "Bảo hiểm đều bồi cho hắn đi? Còn sợ hắn tìm cái gì điểu sự đây?"

"Không có, không có!" Ngô Tú Mẫn quả quyết nói, "Liên quan tới văn vật triển lãm bảo hiểm, nước ta cất bước muộn. Mà lại, một lần kia triển lãm, là quốc gia cơ cấu cùng nhà bảo tàng cộng đồng phụ trách, cũng không phải là lợi nhuận tính chất, căn bản cũng không có mua cái gì bảo hiểm! Bằng không, người mất cũng không sẽ tìm cầu ngoại giao viện trợ! Ngươi suy nghĩ đi, làm người mất, lần này khẳng định phải so với lần trước huyên náo lợi hại!"

"Ta đi, nếu nói như vậy, cấp trên có thể hay không cầm chúng ta khai đao đâu?" Nhiễm Đào lúc này mới lĩnh ngộ tới, "Thảm rồi, thảm rồi, trách không được, ta vừa rồi nhìn thấy Trần Trác làm việc cùng chết cha ruột giống như đây này! Chúng ta đám người này, há không đều muốn gặp nạn a?"

"Ừm!" Triệu Ngọc khẽ gật đầu, thấm thía nói, "Chuyện cho tới bây giờ, cũng chỉ còn lại một cái biện pháp!"

"Ồ?" Nghe xong có biện pháp, mọi người tất cả đều ngẩng đầu, tò mò nhìn Triệu Ngọc.

Nhưng mà, Triệu Ngọc còn không có nói ra đáp án, liên lạc quan Trần Trác lại giống như hỏa tiễn vọt vào văn phòng, đối đám người cao giọng nói ra:

"Được rồi, lần này đi! Cấp trên cho chúng ta hạ ngày quy định làm, yêu cầu Triệu Ngọc đặc biệt điều tổ cùng Ô Phương Phương tổ chuyên án cộng đồng điều tra bảo thạch mất trộm án! Sau đó... Ân..." Trần Trác giương mắt nhìn một chút Triệu Ngọc , đạo, "Cấp trên nói, hạn các ngươi tại trong vòng 7 ngày, đem thái Murs chi tinh tìm trở về, nếu không, các ngươi hai cái này tiểu tổ ngay tại chỗ giải tán!"

. . .

Chương 618: Chương 618: Thật muốn tra?

Chương 618: Thật muốn tra?

"Cái gì?" Nghe thấy lời ấy, mọi người đều kinh, Nhiễm Đào lập tức lôi kéo Trần Trác cánh tay hô, "Mở vui đùa mà đây không phải? Bắt chúng ta làm trò cười sao? Cái này lại không phải xã hội phong kiến, từ đâu tới cái gì ngày quy định khiến?"

"Liền là a, chúng ta oan uổng a!" Tăng Khả buồn bực nói, "Không phải chúng ta tiết lộ tin tức, dựa vào cái gì bắt chúng ta vung phiệt tử (trút giận)?"

"7 ngày? 6 năm, bảo thạch đều không tìm được! Lại chỉ cấp chúng ta 7 ngày?" Ngô Tú Mẫn đại diêu kỳ đầu, "7 ngày có thể làm gì? Đây không phải rõ ràng muốn giết hết bên trong chúng ta mà! Thật không rõ, những người lãnh đạo đến cùng là thế nào nghĩ?"

"Triệu tổ trưởng..." Trần Trác Trùng Triệu Ngọc nhíu mày nói, "Bằng không, ngươi hỏi riêng hỏi Tiêu trưởng phòng, nhìn xem chuyện này rốt cuộc là như thế nào a? Ta đây là lần thứ nhất đương liên lạc quan, nếu là đặc biệt điều tổ giải tán, ta công trạng liền sẽ về không, về sau ngay cả cái tấn chức cơ hội cũng không có!"

"Ai? Đúng rồi!" Nhiễm Đào chợt nhớ tới cái gì, vội vàng chuyển hướng Triệu Ngọc hỏi, "Tổ trưởng, ngươi không phải mới vừa nói, ngươi có một cái biện pháp sao? Đến cùng là biện pháp gì, mau nói một chút a?"

"Biện pháp của ta chính là..." Triệu Ngọc một mặt đắng chát, "Liền là đem trộm cướp án phá, đem bảo thạch tìm tới!"

"Ta đi, kia không cùng không nói giống nhau sao?" Nhiễm Đào bất đắc dĩ, đám người lắc đầu.

"Ai!" Ngô Tú Mẫn thở dài một hơi, "Nếu là Đào Hương đầu óc không có tâm bệnh, có lẽ còn có cơ hội! Thế nhưng là, gia hỏa này đã triệt để thần kinh, thôi miên đều vô dụng, còn có thể làm gì?"

"Đúng vậy a, nếu sớm biết dạng này!" Nhiễm Đào khoát tay áo, nhỏ giọng nói, "Lúc trước, chúng ta còn không bằng cái gì đều mặc kệ đâu! Tiếp tục để Đào Hương tại viện dưỡng lão khi hắn quái lão đầu, tốt bao nhiêu?"

"Hiện tại nói cái gì đều vô dụng!" Tằng Khả lắc đầu bất đắc dĩ, nói với Triệu Ngọc, "Tổ trưởng, đã phía trên để chúng ta cùng bảo thạch tổ chuyên án hiệp đồng tra án, vậy có phải hay không, chúng ta hiện tại đi tìm cái kia lửa tỷ tỷ, đem tư liệu muốn một phần tới?"

"Ô Phương Phương?" Triệu Ngọc giương mắt nhìn một chút Tằng Khả, sau đó xông liên lạc quan Trần Trác hỏi, "Trần cán sự, Ô Phương Phương người đâu? Nếu là liên hợp phá án, chúng ta có phải hay không phải đem nàng gọi qua cùng một chỗ thương lượng một chút?"

"A, Phương Phương tổ trưởng tổ viên nhóm đã chạy tới, " Trần Trác chỉ vào cửa sổ nói, "Ta nghe nói, bọn hắn ngay tại cho Đào Hương làm thủ tục bàn giao, muốn đem hắn mang về thủ đô đi đâu! Ta nghĩ, nàng hắn là tiếp vào ngày quy định làm a? Thế nhưng là..." Hắn nhíu chặt lông mày nói với Triệu Ngọc, "Triệu Ngọc, ngươi đây là ý gì, chẳng lẽ... Các ngươi thật muốn tra sao? Ngươi sẽ không tìm Tiêu trưởng phòng thương lượng một chút rồi?"

"Ngươi nhìn không ra, đây là có người cố ý chỉnh chúng ta sao?" Triệu Ngọc lắc đầu, "Đừng nói trưởng phòng, liền là bộ trưởng cũng không hề dùng! Chỉ có tìm tới bảo thạch, mới là chúng ta đường ra duy nhất!"

"Thế nhưng là... 7 ngày a chỉ có! Cái này. . ." Trần Trác lại lần nữa nhíu mày,

Sau đó không tình nguyện lấy điện thoại cầm tay ra, cho Ô Phương Phương gọi một cú điện thoại, nhưng mà, không biết nguyên nhân gì, đối phương vậy mà không tiếp điện thoại, vang lên thật lâu cũng không ai nghe.

"Chậc chậc... Ô Phương Phương thì thế nào?" Trần Trác bất đắc dĩ cúp xong điện thoại.

Nha...

Nhìn thấy này hình, Triệu Ngọc tựa hồ minh bạch cái gì, vội vàng xông Nhiễm Đào nói ra: "Nhiễm Đào, Tăng Khả nói đúng, nếu như muốn tra án, chúng ta liền phải cần tư liệu của bọn hắn. Cho nên, ngươi bây giờ đi tìm Ô Phương Phương, quan tâm nàng muốn tư liệu đi! Nàng hiện tại khẳng định tại giam giữ Đào Hương địa phương, chuẩn bị áp giải phạm nhân đâu!"

"Nha... Tốt!" Nhiễm Đào đáp ứng một tiếng, quay người muốn đi gấp.

"Đúng rồi!" Ai ngờ, Triệu Ngọc dặn dò, "Nhớ kỹ một sự kiện, chúng ta hiện tại thế nhưng là tại dựa theo thượng cấp mệnh lệnh làm việc, nếu như Ô Phương Phương không cho, vậy ngươi liền đánh nàng nha! Đã hiểu a?"

"what?" Nhiễm Đào choáng váng, "Tổ... Tổ trưởng, còn muốn đánh người! ?"

Nhiễm Đào phạm mộng, đám người cũng là rất là ngoài ý muốn.

"Đúng!" Triệu Ngọc lại không có hảo ý cười nói, "Không cho tư liệu, liền là xem thường chúng ta! Ta đã sớm nhìn cô nương kia không vừa mắt, cho nên ngươi không cần sợ nàng, không cho liền đánh! Ra bất luận cái gì hậu quả, ta cho ngươi chịu trách nhiệm! Thế nhưng là, ta cảnh cáo nói đến đằng trước, ngươi nếu là nếu không đến tư liệu, cũng đừng trách ta không khách khí! Hiểu không?"

"Ừm... Nha... A nha..." Nhiễm Đào mặc dù có chút mộng, nhưng vẫn là dựa theo Triệu Ngọc đi làm.

Nhiễm Đào bên này vừa ra đi, Triệu Ngọc liền đối với Trần Trác nói ra: "Trần cán sự, không cần đào đầu nhìn, Nhiễm Đào nhất định cầm không đến tư liệu! Cho nên, chuyện này, liền trông cậy vào ngươi! Nếu là ngươi về sau còn muốn tấn chức, vậy liền theo ta nói đi làm, mặc kệ dùng phương pháp gì, cũng phải đem bảo thạch án tài liệu cặn kẽ cho ta lấy ra! Nắm bắt tới tay liền lưu cho ta cái nói, ta sẽ liên hệ ngươi!"

"Nha... Ân..." Trong nháy mắt, lại mộng bức một cái.

"Ngô tỷ, Tằng Khả, đi thôi! Hai người các ngươi đi theo ta, ta có chuyện trọng yếu hơn giao cho các ngươi!" Nói xong, cũng không đợi đám người phản ứng ra sao, Triệu Ngọc trực tiếp đem Ngô Tú Mẫn hai người lôi đi.

Sau đó, Triệu Ngọc ba người cùng nhau lên xe cảnh sát, hướng cục cảnh sát bên ngoài lái đi.

"Tổ trưởng, ngươi có thể nghĩ rõ ràng, bảo thạch án chúng ta thật muốn tra sao?" Ngô Tú Mẫn lo lắng mà hỏi thăm, "Chẳng lẽ... Chúng ta không nghĩ thêm nghĩ những biện pháp khác? Tỉ như, đem tiết lộ tin tức người tìm ra? Chúng ta không thể vô duyên vô cớ cõng cái oan ức a!"

"Đúng vậy a! Chỉ cần chúng ta tra một cái, chẳng khác nào công nhận ngày quy định lệnh!" Tằng Khả cũng nói, "Bởi như vậy, chúng ta liền không có đường rút lui! Chỉ có 7 ngày a, cái này căn bản là một cái nhiệm vụ không thể hoàn thành!"

"Hừ! Các ngươi nghĩ không nghĩ tới..." Triệu Ngọc dừng lại một chút, hỏi, "Vạn nhất chúng ta tìm không thấy tiết lộ tin tức người làm sao xử lý? Nếu như hãm hại người của chúng ta đến từ hình sự sảnh cao tầng, chúng ta sẽ làm thế nào đâu?"

"A... Không thể nào?" Hai người kinh ngạc không hiểu, Tằng Khả vội nói, "Tổ trưởng, ngươi có phải hay không suy nghĩ nhiều? Hình sự sảnh cao tầng... Bọn hắn tại sao phải làm như vậy?"

"Không biết!" Triệu Ngọc lắc đầu, "Ta chỉ biết là, từ chúng ta tình cảnh trước mắt đến xem, chỉ có đem bảo thạch tìm ra, mới có thể vượt qua nan quan! Cho nên, cùng nó lãng phí thời gian đi thăm dò tiết lộ bí mật sự tình, chẳng bằng làm chút mà chính sự! Cho nên, hai người các ngươi hiện tại liền đi chúng ta trước đó kiến thiết tốt phòng làm việc, đi sưu tập tất cả liên quan tới bảo thạch mất trộm án tư liệu!"

"Phòng làm việc?" Hai người lúc này mới nhớ tới, trước đó đang điều tra cấp tốc án giết người thời điểm, bọn hắn đã từng kiến tạo một cái bí mật căn cứ. Thế nhưng là căn cứ xây xong không bao lâu, cấp tốc án giết người liền cáo phá, không có phát huy được tác dụng.

"Kia... Ngươi đây? Ngươi đi nơi nào?" Tằng Khả vội hỏi.

"Chớ để ý!" Triệu Ngọc trực tiếp khoát tay, "Xuống xe đi, theo lời ta nói làm, ta sẽ mau chóng cùng các ngươi tụ hợp!"

Mặc dù Ngô Tú Mẫn cùng Tằng Khả còn có rất nhiều nghi hoặc cùng lo lắng, nhưng là thấy đến Triệu Ngọc tâm ý đã quyết, bọn hắn cũng không tốt lại nói cái gì, đành phải dựa theo Triệu Ngọc an bài, đi trước phòng

làm việc làm công tác chuẩn bị.

Buông xuống hai người về sau, Triệu Ngọc lúc này mới tăng thêm tốc độ, đem xe hướng Bạch Cầu Ân bệnh viện lái đi.

Nguyên lai, Triệu Ngọc sớm đã nhìn ra, cái kia Ô Phương Phương căn bản không có ý nghĩa hợp tác với mình! Nàng mặc dù ý thức được người tiết lộ bí mật cũng không phải là Triệu Ngọc bọn người, cũng biết hiện tại cùng Triệu Ngọc ngồi chung một đầu thuyền. Thế nhưng là, nàng lại vẫn xem thường Triệu Ngọc đặc biệt điều tổ, không muốn để cho Triệu Ngọc tham dự vào.

Nhưng mà, Triệu Ngọc há lại loại kia tuỳ tiện kinh ngạc người? Ô Phương Phương xem thường hắn, hắn còn không điểu cái này nóng nảy nữ đâu!

Cho nên, hắn trước kia có chủ ý của mình. Hắn để Nhiễm Đào đi cùng Ô Phương Phương muốn tư liệu, đơn giản là muốn quấy nhiễu đối phương, kéo dài thời gian. Mà hắn mục đích thật sự, lại là muốn tới bệnh viện tiếp Thôi Lệ Châu.

Triệu Ngọc lại quá là rõ ràng, nếu quả như thật muốn phá được bảo thạch mất trộm án, kỳ thật Thôi Lệ Châu so Đào Hương càng trọng yếu hơn! Bởi vì Thôi Lệ Châu là duy nhất hiểu được Đào Hương sinh hoạt quỹ tích người, chỉ có nàng mới có thể biết liên quan tới bảo thạch manh mối.

Thực sự là... Thái nãi nãi cái hùng!

Một mặt lái xe, Triệu Ngọc cũng là một mặt không ngừng chửi đổng.

Thật không nghĩ tới, hắn muốn hảo hảo tra cái không đầu nữ thi án, vậy mà khó như vậy! Đầu tiên là toát ra một kiện cấp tốc giết chóc, sau đó lại không giải thích được cuốn vào bảo thạch trộm cướp án, thật là khiến

người đau đầu!

Hiện tại xem ra, tiết lộ bí mật sự tình để lãnh đạo rất tức giận, nếu như không thể đúng thời hạn đem bảo thạch tìm trở về, hắn thật là có khả năng bị phân phát về nhà.

Đến lúc đó, đừng nói không đầu nữ thi án, ngay cả cây hồng bì laptop bên trên cái khác bản án, cũng tất cả cũng không có cơ hội tra xét nữa.

Thế nhưng là, ai cũng biết, tìm kiếm khối này thái Murs chi tinh độ khó lớn bao nhiêu! Tổ chuyên án đau khổ tìm kiếm 6 năm như cũ không có kết quả gì, hắn xuất thủ, liền thật sự có thể tìm tới sao?

Kỳ thật, Triệu Ngọc quyết định tìm kiếm bảo thạch, một phương diện ra ngoài bị ép bất đắc dĩ, một phương diện khác, thì có càng nhiều thành phần, đến từ quật cường của mình!

Hắn cảm thấy, mình đã làm tới đặc biệt điều tổ tổ trưởng, liền muốn đi tranh một hơi, không thể bị người coi thường! Trước đây, mặc dù hắn phá án và bắt giam cấp tốc án giết người, nhưng vụ án này dù sao tham dự quá nhiều người, gãy làm giảm hắn rất nhiều cao quang, để hắn cảm giác chưa đủ nghiền!

Cho nên, hắn rất nghĩ thông suốt qua điều tra bảo thạch án đến gia tăng mình lộ ra ánh sáng độ, để những cái kia xem thường hắn người, nhất là cái kia tại phía sau màn bố trí hắn người, đối với hắn nhìn với con mắt khác!

. . .

Chương 619: Chương 619: Mệnh Vận chi thạch

Chương 619: Mệnh Vận Chi Thạch tiểu thuyết: Cuồng Thám Tác Giả: Khoáng Hải Vong Hồ

7 giờ tối, đám người Triệu Ngọc đang ở trong phòng bí mật.

Nhiễm Đào mặt mũi sưng vù quay trở lại giao nhiệm vụ, vừa vào cửa liền hướng Triệu Ngọc oán giận: “Tổ trưởng a, nữ nhân kia quá hung bạo! Nhất quyết không cho! Sau đó ta cứ dựa theo ngươi nói động thủ, cuối cùng thành bộ dạng này đây!”

“Không thể nào?” Ngô Tú Mẫn hai tay khoanh, “Ngươi một nam tử hán đại trượng phu, hơn nữa trước đây còn làm bên đội cơ động, ngay cả đàn bà cũng không đối phó được sao?”

“Không phải vậy?” Nhiễm Đào uể oải nói, “Lão bà nóng tính đó căn bản không động thủ, thủ hạ của nàng có đến 5 6 tên nam nhân kìa! Nói cho ngươi, đừng nhìn ta bây giờ thế này nghĩa là ta chịu thiệt, mấy tên kia cũng so với ta mạnh không nơi nào! Cuối cùng nếu không phải đám Cảnh sát Tấn Bình lấy ra súng, ta khẳng định đem bọn họ tất cả đều đánh gục!”

“Tốt!” Triệu Ngọc cho Nhiễm Đào điểm khen, “Đánh thật hay! Muốn chính là cái này hiệu quả!”

“What?” Nhiễm Đào nhíu mày một cái, tựa hồ biết cái gì, vội vàng

hướng Triệu Ngọc hỏi, “Tổ trưởng a, ta làm sao cảm giác, ngươi thật giống như biết ta sẽ bị đánh tựa như chứ ?”

“Ư hừm ư hừm. . .” Triệu Ngọc ho khan mấy câu, vội vàng giải thích, “Ta chỉ là lường trước, cái kia đàn bà tuyệt đối sẽ không cho ngươi tài liệu! Cho nên, ngươi cứ đòi tài liệu như vậy không buông tha, sẽ bị đánh thôi!”

“Phải không?” Nhiễm Đào hồ nghi, “Ta làm sao cảm giác, ta thật giống như bị ai lợi dụng tựa như chứ ?”

“Hu! Xâu thịt nướng tới rồi! Mau tránh ra, mau tránh ra. . .” Lúc này, đi ra bên ngoài mua xâu thịt dê Tăng Khả xách một lớn túi xách nóng hổi xâu thịt chạy vào, “Ai muốn đại cật nga, có chính là lâu!”

Ngửi được xâu thịt dê phiêu hương, Triệu Ngọc lui về phía sau hai bước, mở ra buồng trong cửa, hướng bên trong Thôi Lệ Châu hô: “ Này, ngươi cũng tới ăn chút gì đi!”

“Tổ trưởng. . .” Ngô Tú Mẫn nhíu mày một cái, lấy tay báo cho biết mình một chút ngón tay, ý kia là đang nhắc nhở Triệu Ngọc, Thôi Lệ Châu mới vừa động tới tiểu phẫu đầu ngón tay, vẫn không thể ăn thịt dê loại này “Thức ăn kích thích” .

“Cái kia. . . Nếu không cho ngươi gọi món khác?” Triệu Ngọc hỏi một câu.

Ai ngờ, hắn vừa dứt lời, Thôi Lệ Châu nhưng từ trong phòng đi ra, một bên cầm lên xâu thịt vừa nói: “Xâu thịt dê tốt vô cùng, ít ngày chưa ăn thịt nướng, hay là để cho ta ăn chút gì đi! Ừ. . . Có hay không miếng gân ?”

“Ừ. . .” Nhiễm Đào thấy Thôi Lệ Châu sau, không kiềm được sững sốt một chút, cấp bận bịu ngẩng đầu nhìn Triệu Ngọc, dùng ánh mắt hỏi,

nàng làm sao sẽ xuất hiện ở chỗ này?

Nguyên lai, Triệu Ngọc đến bệnh viện sau, trực tiếp dùng danh nghĩa thẩm vấn tội phạm, đem Thôi Lệ Châu mang đi! Hiện trường tạm giam nàng, đều là Cảnh sát Tấn Bình, bọn họ tự nhiên không dám ngăn trở Triệu Ngọc.

Hơn nữa,

Căn cứ phòng hình sự chỉ thị mới nhất, Triệu Ngọc là đá quý mất trộm án hợp pháp điều tra viên, mà Thôi Lệ Châu cùng đá quý mất trộm có liên quan, cho nên Triệu Ngọc thẩm vấn nàng cũng là danh chánh ngôn thuận, dễ hiểu.

Ra bệnh viện sau, Triệu Ngọc dựa theo ban đầu kế hoạch trực tiếp đem Thôi Lệ Châu đưa đến bọn họ phòng bí mật.

Dĩ nhiên, ở trên đường, Triệu Ngọc cũng đem trước mặt tình huống cùng Thôi Lệ Châu nói biết! Thôi Lệ Châu lo lắng mình cha gặp nguy hiểm, tự nhiên là bày tỏ một trăm cá phối hợp Triệu Ngọc.

“Ta hỏi qua phía trên!” Triệu Ngọc vừa ăn phún hương xâu thịt, vừa hướng các tổ viên nói, “Bảy ngày hạn kỳ làm, là từ rạng sáng ngày mai tính từ, bây giờ còn chưa có chính thức bắt đầu đâu! Cho nên, chúng ta còn có thời gian thật tốt nhạc a một chút!”

Nói xong, Triệu Ngọc dẫn đầu đánh khai một chai bia, ngữa cổ uống một hớp lớn.

“Tổ trưởng a, ngươi thật đúng là lạc quan!” Ngô Tú Mẫn không biết làm sao lắc đầu, “Đừng nói bảy ngày, chính là cho chúng ta bảy mươi ngày, thời gian cũng không đủ a! Nếu là vạn nhất, đá quý bây giờ đã đến rồi nước ngoài chứ ? Làm thế nào?”

“A a. . .” Triệu Ngọc lại thống khoái uống một hớp lớn, nói với mọi người, “Các ngươi nhìn kỹ một chút đi, Ô Phương Phương ở bên cạnh mắt lom lom, phòng hình sự bên kia lại có người hao tổn tâm cơ gạt bỏ chúng ta!

“Người sống, chính là vì tranh một hơi!

“Cho nên, các ngươi nhớ, điều tra bắt đầu sau, các ngươi mỗi người đều phải cho ta đem hết toàn lực!” Triệu Ngọc mặc dù thanh âm không lớn, nhưng là không giận tự uy, “Nói cho các ngươi, đừng nói nước ngoài, chính là khối kia đá quý rơi ở Nhà Trắng nước Mỹ, ta cũng sẽ nghĩ hết biện pháp đem nó thu hồi lại! Có lúc, không ép mình một cái, ngươi căn bản cũng không biết tự có bao lớn năng lượng!”

Nói xong, Triệu Ngọc giơ bia lên bình, uống một hơi cạn sạch!

Tăng Khả, Ngô Tú Mẫn đám người tất cả đều bị Triệu Ngọc nói về sững sốt, bọn họ trầm tư mấy giây sau, ánh mắt lúc này mới trở nên kiên định. Nhiễm Đào cùng Tăng Khả vội vàng nhặt lên bia tới, nâng ly uống thỏa thích. Mà Thôi Lệ Châu nhìn về phía Triệu Ngọc trong mắt, cũng là nhiều một tia khác thường.

Cơm nước no nê sau, có liên quan đá quý điều tra công việc coi như chính thức bắt đầu.

Trên màn ảnh lớn, lại lần nữa xuất hiện khối kia mị huyễn vậy bảo thạch màu lam. Lam ngọc, mặc dù không so với kim cương cùng hồng ngọc quý giá, bởi vì thâm thúy như bầu trời đêm màu xanh da trời, bị mọi người trùm lên một loại sắc thái thần bí, bị mọi người gọi là Mệnh Vận Chi Thạch!

Liền lấy khối này nổi tiếng Tamil Star mà nói, nó trừ bản thân số mạng đa suyễn ra, còn chứng kiến Ấn Độ cổ đại nhiều vương triều hưng suy thịnh bại, là là một khối xứng danh Mệnh Vận Chi Thạch!

Không biết, Triệu Ngọc có thể hay không bởi vì tảng đá này, mà thay đổi mình số mạng?

“Năm đó, ta cùng ba ta ẩn cư ở Triều Hải thị nội thành một huyện thành duyên hải, đó là một tòa đặc biệt yên lặng, đặc biệt không tranh chấp với đời thành nhỏ. Ta ở nơi đó thượng trung học đệ nhất cấp, ba ta thì ở bưu điện trữ súc đánh một phần đi làm thêm. . .” Thôi Lệ Châu cặn kẽ giới thiệu mình trải qua, “Ta cảm thấy, cha ta mặc dù bị mọi người trở thành Tặc Vương, thật ra thì, cũng không phải là hắn kỹ thuật có bao nhiêu xuất thần nhập hóa, mà là hắn ngụy trang công việc làm so với ai khác đều tốt, ngụy trang công việc gì thì y như công việc đó!

“Ta nhớ, có vị sống một mình nữ chủ tiệm bán cá còn coi trọng ba ta, thường cho nhà ta đưa hải sản, có lúc căn bản cũng không ăn nổi. . .

“Bất quá, ba ta bản chức công tác, hay là từ tới không có trì hoãn qua. Có lúc, hắn nhận được buôn bán, dù sao phải biến mất như vậy mấy ngày. Nếu như là một chút khoảng cách hơi gần lại đặc biệt đơn giản việc, hắn sẽ còn mang ta theo cùng nhau! Ta kỹ thuật, chính là ở cái kia lần lượt thực tập trung đột nhiên tăng mạnh!”

“Bà nội ta là con gấu, lý luận liên lạc thực tế, đây thật là các hành các nghiệp cùng chung tọa hữu minh a!” Triệu Ngọc không khỏi khen ngợi liễu một câu.

“6 năm trước đi, cũng chính là lam ngọc mất trộm trước, “ Thôi Lệ Châu rốt cuộc nói đến trọng điểm, “Có một ngày, ba ta nói cho ta, hắn nhận một bút đại sinh ý, cần khoảng 10 ngày mới có thể trở về! Lúc ấy, ta cũng không cảm thấy thế nào, ba ta tư chất tâm lý đặc biệt tốt, ngay cả là Tamil Star loại cấp bậc này bảo vật, cũng không thể để cho hắn sinh ra chút nào chập chờn.

“Ba ta mới vừa đi không mấy ngày, ta liền từ tin tức thượng nghe nói đá

quý bị trộm chuyện, “ Thôi Lệ Châu nói, “Ta lúc ấy cũng thật kinh ngạc. Nhưng là, ta không chắc chắn lắm, chuyện này rốt cuộc có phải hay không cha ta làm? Ta nhớ, ba ta làm người khiêm tốn, trước kia rất ít trộm cắp loại ảnh hưởng này lớn đặc biệt đồ.

“Sau đó, ta chờ a chờ, nhưng là, 10 ngày trôi qua, hắn cũng không trở về!” Thôi Lệ Châu thở dài nói, “Nửa tháng trôi qua, cũng không trở lại! Cuối cùng, gần 1 tháng trôi qua, ta cũng chuẩn bị đi thủ đô tìm hắn đâu, hắn rồi mới trở về!

“Nhưng là, người mặc dù trở lại rồi, nhưng hắn trạng thái nhưng đặc biệt không tốt!” Thôi Lệ Châu nhớ lại nói, “Mới đầu là mau quên, quên cái này quên cái kia, nói chuyện lộn xộn bừa bãi, có lúc thậm chí thời gian điên đảo, ngay cả ngày sáng đêm tối cũng không phân biệt rõ! Lui về phía sau nữa, hắn khứu giác cùng vị giác cũng có sở thoái hóa, cho đến cuối cùng, biến thành bộ dáng bây giờ!

“Đúng vậy, ở hắn mới vừa lúc trở lại, ta nóng lòng muốn biết tận tường, đã từng hỏi hắn rất nhiều lần có liên quan Tamil Star chuyện!” Thôi Lệ Châu không quá chắc chắn nói, “Hắn có lúc nói cho ta, đá quý là hắn trộm! Có lúc lại nói cho ta không phải là! Tuy nhiên ta cảm giác, lúc hắn khẳng định, hắn là thanh tỉnh! Cho nên, ta vẫn cho rằng, đá quý chính là hắn trộm!

“Ta còn hỏi qua hắn đá quý tung tích cùng hắn gặp loại, nhưng hắn bao giờ cũng nói chút đồ ngổn ngang, đáp một nẻo,. còn có. . . Hắn trở lại một cái, sẽ để cho ta vội vàng thu dọn đồ đạc, chuẩn bị dọn nhà!

“Ta lúc ấy không nghĩ tới hắn bệnh như vậy nghiêm trọng, liền nghe liễu hắn lời, lục tục dời mười mấy lần nhà. Cho đến ta xác nhận hắn tinh thần xảy ra vấn đề sau, lúc này mới không nữa nghe hắn lời.

“Trong đó, ta cũng cho hắn làm qua kiểm tra, xem qua rất nhiều thầy thuốc. Thầy thuốc nói, đầu hắn bộ bị đụng, đưa đến đầu bị hư hại, bệnh

tình chỉ càng ngày sẽ càng nghiêm trọng, phục hồi như cũ tỷ lệ cực thấp.

“Về sau nữa, chính là những chuyện ở sở cảnh sát Tấn Bình ta đã nói, từ nhà kia viện dưỡng lão an tâm xuống. Mà ta cưỡng bức sinh kế, thì đầu phục đường Trương Bình Mã Cường!”

“Phải!” Ngô Tú Mẫn không biết làm sao lắc đầu, “Nói hồi lâu, hay là giống như chưa nói vậy! Đến bây giờ, chúng ta thậm chí ngay cả đá quý có phải hay không Đào Hương trộm, cũng không thể nói rõ nữa!”

“Đúng vậy!” Thôi Lệ Châu không hề phủ nhận nói, “Nếu là cha ta đem đá quý tung tích nói cho ta, ta phải lăn lộn đến mức này sao?”

“Không, không đúng. . .” Ai ngờ, đột nhiên, Triệu Ngọc bỗng nhiên lắc đầu đối Thôi Lệ Châu nói, “Ta làm sao cảm giác, cha ngươi thật giống như một cái hàng giả chứ ?”

Chương 620: Chương 620: Lừa đảo quang minh chính đại

Thứ sáu trăm hai mươi chương quang minh chính đại bị lừa! Tiểu thuyết: Cuồng Thám Tác Giả: Khoáng Hải Vong Hồ

Nửa đêm 12 giờ đúng, Triệu Ngọc khởi động hệ thống, mở ra mới một quẻ.

Vốn là, cấp tốc vụ án giết người mới vừa kết thúc, hơn nữa còn là lấy uy mãnh vô cùng quẻ Càn kết thúc, cho nên cả người mệt mỏi Triệu Ngọc, hôm nay cũng không có khai quẻ, lựa chọn nghỉ phép một ngày.

Nhưng không nghĩ tới là, không có mở quẻ, nhưng vẫn như cũ là gặp phải cơ hội, rốt cuộc lại chọc phải tràng này đá quý mất trộm án tới.

12 điểm, là 7 ngày hạn kỳ làm bắt đầu. Bắt đầu từ bây giờ, hắn muốn đi vào trạng thái, bắt đầu tìm viên kia Tamil Star liễu! Cho nên, không ra quẻ làm sao có thể được?

"Đoái Chấn!"

Khai quẻ sau, trung tâm hệ thống bất ngờ xuất hiện hai cái chữ to này.

Hư, vừa nhìn thấy mở ra quẻ không có "Cấn" quẻ, Triệu Ngọc không tránh khỏi một trận mất mác. Xem ra, nếu muốn rất nhanh đạt được phá án đầu mối cũng không dễ dàng.

Bất quá, Triệu Ngọc biết rõ quẻ mở ra quy luật, bây giờ vụ án vừa mới bắt đầu, chỉ có mình bỏ ra cố gắng, mới có thể đạt được đầu mối, mới có thể mở ra "Cấn" quẻ.

Vào giờ phút này, Triệu Ngọc dựa theo mình truyền thống sáo lộ, đem trước mắt hắn nắm giữ có liên quan đá quý án tin tức, tất cả đều tăng thêm đưa tới trước mặt bảng trắng.

Thật ra thì, Triệu Ngọc tâm lý đã có một điểm dựa vào. Hắn nhận định, Thôi Lệ Châu cái này vị cha nuôi, nhất định là đạo tặc Đào Hương! Mà từ hội triển lãm trộm đi đá quý người, cũng tất nhiên là hắn!

Ăn xâu thịt dê lúc, Triệu Ngọc chi sở dĩ nói ra như vậy hoài nghi, chẳng qua là bày tỏ mình một chút ý tưởng mà thôi. Hắn sở dĩ hoài nghi Đào Hương, không ngoài những điểm sau:

Đệ nhất, Đào Hương chưa từng nói , hắn mất tích lúc rốt cuộc đã làm gì? Muốn vạn nhất cùng đá quý án không liên quan chứ ?

Thứ hai, nếu Đào Hương sau khi đầu bị chấn thương, khi thì tỉnh táo, khi thì mơ hồ, vậy hắn tại sao không thừa dịp mình lúc thanh tỉnh, đem tất cả mọi chuyện cũng cùng Thôi Lệ Châu nói rõ ràng?

Thứ ba, thân là Tặc Vương, nhưng nghèo khổ vất vả, muốn con gái mang hắn trốn đông tránh tây, hơn nữa còn muốn con gái đi "Kiếm tiền" nuôi gia đình, cái này quả thực không hợp với lẽ thường.

Bất quá, Triệu Ngọc cũng coi là lăn lộn qua giang hồ người, hắn cẩn thận nghĩ tới sau, liền tự đưa ra đáp án cho ba câu hỏi này của mình.

Đầu tiên, đá quý mất trộm án lúc, Đào Hương vừa vặn cùng Thôi Lệ Châu nói đi làm một chuyến mua bán lớn! Đào Hương là Tặc Vương, hắn chỉ mua bán lớn, khẳng định cùng ăn trộm có liên quan, cho nên, hắn đi trộm Tamil Star tỷ lệ lớn vô cùng!

Ngoài ra, căn cứ Thôi Lệ Châu nhớ lại, Đào Hương tinh thần thác loạn sau,

Cũng từng đề cập tới đá quý các loại, cho nên, Triệu Ngọc y theo này kết luận, đá quý xác thực được Đào Hương trộm tới.

Chẳng qua là không biết, sau khi hắn trộm đá quý sau, lại xảy ra cái gì?

Thứ hai điểm, Đào Hương ngay cả lúc thanh tỉnh, cũng không đem thật tình nói ra, thật ra cũng không có gì khó hiểu.

Bởi vì, Triệu Ngọc đối Đào Hương thứ người như vậy tính tình bản tính hiểu rõ vô cùng. Bọn họ cả đời lăn lộn giữa chốn giang hồ gian trá hiểm ác, mỗi ngày đều ở sợ hãi lo lắng, mỗi ngày đều ở cẩn thận đề phòng, rất sợ bị người mưu hại.

Cho nên, thứ người như vậy thường thường đối với người nào cũng sẽ không tín nhiệm, cho dù là mình chí thân, bọn họ cũng tùy tiện không dám thổ lộ tiếng lòng.

Nhất là giống như Đào Hương như vậy nhất đẳng đạo tặc, ngày ngày sống cuộc sống ngụy trang, căn bản đã không xác định rõ được bản thân chân thật rồi!

Cho nên, cho dù hắn là thanh tỉnh, cũng không thấy sẽ tùy tiện tiết lộ bí mật.

Đến nổi điểm thứ ba, Triệu Ngọc càng là hiểu rõ ràng. Kiếp trước hắn, đã từng tiếp xúc qua vô số đạo tặc ăn trộm, hắn nhưng từ những người này người phát hiện một cái kinh người quy luật: Bất kể những người này kỹ thuật có bao nhiêu tốt, có thể trộm được đáng giá dường nào tiền đồ, nhưng quay đầu lại, nhưng không có một người có thể dựa vào ăn trộm mà thăng quan tiến chức nhanh chóng, làm giàu!

Những vị thành công xí nghiệp gia kia, cũng chưa nghe nói qua, vị nào trước kia làm qua kẻ gian, làm qua ăn trộm.

Có thể, là những kẻ trộm này có một cảm giác tự ti bẩm sinh, hoặc có thể, là bọn họ đối trộm được đồ không hiểu quý trọng, tùy ý phung phí.

Tóm lại, những thứ này kẻ trộm cùng cực một kiếp sống, đến cuối cùng nhất cũng chỉ có như vậy mấy kết cục, hoặc là bị tóm vào cục công an, hoặc là hay là nghèo khổ vất vả, nghèo rớt mồng tơi, bất kể trộm được thứ gì, cũng không thay đổi được bọn họ số mạng!

Cho nên, Triệu Ngọc suy đoán, ngay cả là Tặc Vương cũng không nên có thể ngoại lệ chứ ? Hoặc là, hắn thích đánh bạc thành tánh, phung phí vô độ? Muốn, là kẻ thù đông đảo, lấy tiền tiêu tai? Vả lại, là gặp người không quen, bị người lừa gạt tài sản vân vân. . .

Ngoài ra, trải qua như vậy nhiều chuyện, Thôi Lệ Châu cũng không có đối hắn cần phải nói láo, cho nên, Triệu Ngọc nhận định, lão đầu bị thần kinh này, nhất định là Đào Hương. Tamil Star, cũng khẳng định cùng hắn có liên quan!

Giờ phút này, đêm khuya vắng người, tổ điều tra đặc thù các tổ viên đều đã đi nghỉ, ở bảng trắng trước mặt bàn làm việc thì để hai bản tài liệu, một phần là Thôi Lệ Châu cặn kẽ lời khai; một phần khác chính là Tăng Khả thông qua lạc tra được đá quý án có liên quan tài liệu.

Thôi Lệ Châu lời khai là Ngô Tú Mẫn cho ghi chép. Vì không bỏ sót bất kỳ một chi tiết, Triệu Ngọc yêu cầu Thôi Lệ Châu đem 6 năm trước có liên quan Đào Hương bất kỳ chi tiết, toàn đều ghi chép xuống, bao gồm hắn ban đầu nói qua mỗi một câu nói, cùng với mỗi một cái động tác biểu lộ, thậm chí ngay cả hắn lời nói điên khùng đều phải ghi nhớ!

Triệu Ngọc cảm thấy, một người điên rồi, ngược lại càng không dễ dàng

bảo thủ bí mật, cho nên, nói không chừng, có liên quan đá quý đầu mối, ẩn núp ở những thứ này lơ đãng chi tiết chi.

Trải qua hơn 4 giờ làm việc, Thôi Lệ Châu rốt cuộc ghi chép xong phần này lời khai, đem nàng có thể nhớ tới đồ, tất cả đều nói hết.

Mà phần tài liệu này, dài hơn 20 trang, trong chốc lát, Triệu Ngọc còn không cách nào nhìn xong.

Vì vậy, Triệu Ngọc trước hay là đem Tăng Khả tìm được tài liệu, cầm lên sơ lược xem một chút.

Năm đó, cái kia tràng ở thủ đô cử hành hội triển lãm, dùng lúc ấy quốc nội tân tiến nhất các biện pháp an ninh, có thể nói không chê vào đâu được, vạn vô nhất thất.

Nhưng mà, làm người ta mở rộng tầm mắt là, lam ngọc lại còn là không cánh mà bay. Sau chuyện này, đừng nói là tìm thấy đầu mối, thậm chí ngay cả kẻ trộm một cái hình ảnh cũng không có để lại.

Tăng Khả tra được tài liệu, đều là từ cảnh bộ nội bộ lưu trữ tìm được. Trên tài liệu ghi chép cặn kẽ, ban đầu đá quý mất trộm lúc tình cảnh.

Không nghĩ tới, kẻ trộm vì trộm được đá quý, lại tới rồi một cái to gan ngược đường hành động, thật là để cho người không thể tưởng tượng nổi,. khó lòng phòng bị.

Nguyên lai, cùng ngày đá quý mất trộm, hội triển lãm các nhân viên an ninh tất cả đều nhận được một cái đến từ cấp trên chỉ thị, nói là tăng cường các biện pháp an ninh, hệ thống muốn ở mấy giờ mấy phút đó tiến hành thăng cấp điều chỉnh thử, phòng triển lãm nguồn điện (power supply) sẽ tự động đóng lại 15 phút, để cho tất cả nhân viên an ninh tạm thời rời sân. Đến lúc đó, không tiếng động báo động cũng sẽ bị kích động, để cho các nhân viên an ninh không cần để ý.

Vì vậy, nghe lời các nhân viên an ninh dựa theo cấp trên chỉ thị, dừng lại điện, toàn đều lui tràng, mà chờ đến báo động kích động sau, cũng không có người coi là chuyện gì.

Kết quả, đá quý ở ngắn ngủi này 15 phút bên trong không cánh mà bay, sau chuyện này các nhân viên an ninh mới biết, nguyên lai cái kia điều chỉ thị căn bản không phải cấp trên phát đến, bọn họ tất cả đều bị kẻ trộm lừa !

Lợi hại!

Lợi hại!

Triệu Ngọc trong nội tâm thật lòng bội phục cái này vị đạo tặc, nếu như người này thật là Đào Hương, cái kia Đào Hương thật đúng là không hổ được khen là Tặc Vương!

Ai ngờ, Triệu Ngọc đang xem tài liệu, sau lưng chợt lóe lên một cái màu trắng bóng người. Triệu Ngọc quay đầu nhìn lại, không biết lúc nào, khoác cả người màu trắng vũ nhung phục Thôi Lệ Châu đã lặng yên không một tiếng động xuất hiện ở trước mặt mình. . .

Chương 621: Chương 621: Hướng đông không sáng hướng tây sáng

Thứ sáu trăm hai mươi mốt chương hướng đông không sáng hướng tây sáng! Tiểu thuyết: Cuồng Thám Tác Giả: Khoáng Hải Vong Hồ

"Triệu cảnh quan, không thèm còng tay ta, cũng chẳng buộc dây, " Thôi Lệ Châu giang hai tay ra nói, "Ngươi đối ta, thật là yên tâm đấy. . ."

"A a, a a. . ." Triệu Ngọc ổi * tỏa đất cười một tiếng, vỗ ngực nói, "Ta Triệu Ngọc là người nào? Nghi người thì không dùng người, dùng người thì không nghi người! Ta lồng ngực, rộng rãi như biển khơi vậy. . ."

"Mồ hôi. . ." Thôi Lệ Châu làm một cái lau mồ hôi động tác, sau đó nhắc tới ống quần, chỉ một cái màu đen định vị vòng chân nói, "Nếu là thật giống ngươi nói như vậy lồng ngực rộng rãi, làm gì không đem vật này tháo ra chứ ?"

Triệu Ngọc cười trách móc, chỉ vào vòng chân giải thích: "Ngươi ngu a, cái này định vị vòng chân chính là năm nay mới nhất khoản, hơn nữa còn là bản hạn chế đâu! Một cái này trị giá sáu mươi lăm ngàn đồng tiền, ta đặc biệt đem mắc như vậy đồ đưa cho ngươi, chẳng lẽ ngươi còn không cảm kích sao?"

"Hừ! Nói không giữ lời người, ban đầu là ai nói có thể bảo đảm cha ta an toàn?" Thôi Lệ Châu oán giận nói, "Bây giờ như thế nào? Chỉ thiếu việc mở họp báo cho cha ta nữa thôi nhỉ? Bây giờ toàn thế giới đều biết hắn là đại đạo tặc Đào Hương rồi! Hắn trộm qua quá nhiều quá nhiều thứ,

hôm nay có bao nhiêu kẻ thù, ngay cả chính hắn cũng không biết đâu!"

"Hắn có nhiều kẻ thù, ít kẻ thù, đều không liên quan tới ta!" Triệu Ngọc khinh thường giải thích, "Dù sao không phải là ta bán đứng tin tức! Chuyện này nhưng không thể oán hận ta được!"

"Ta bất kể, " Thôi Lệ Châu thành thực đi tới Triệu Ngọc trước gót chân, hàm tình mạch mạch nói nhẹ, "Đệ nhất, các ngươi muốn bảo đảm cha ta an toàn! Thứ hai, nếu như ta có thể giúp các ngươi đem đá quý tìm trở về, ngươi muốn cùng ngươi thượng cấp xin, cho ta giảm hình!"

"Cái này tự nhiên không thành vấn đề, " Triệu Ngọc thoải mái mau đáp ứng, "Nếu là trên tay ngươi không nhiễm phải một sinh mạng nào, nói không chừng, ta còn có thể để cho ngươi miễn cho lao ngục tai ương đâu! Thậm chí, ta còn có thể xin, đem ngươi điều đến ta tổ điều tra đặc biệt, làm thủ hạ của ta, sau đó lợi dụng ngươi sở trường vì chúng ta phục vụ, điều tra những thứ kia khó giải quyết vụ án."

"Cái chủ ý này. . ." Thôi Lệ Châu bị Triệu Ngọc lời hấp dẫn, chớp chớp mắt to, nói, "Cái chủ ý này còn thật không tệ! Nếu là vừa có thể trộm đồ, còn lại hợp pháp, hắc hắc. . . Thật đúng là thật có ý tứ. . ."

"Nhưng điều kiện tiên quyết là, trong vụ tìm kiếm đá quý mất tích này ngươi phải lập công mới được!" Triệu Ngọc nhíu nhíu lông mày.

"Được a, nói tới lập công, ta thật vẫn nhớ tới một chuyện tới đây! Không biết, đối ngươi có hay không trợ giúp. . ." Thôi Lệ Châu bỗng nhiên thu hồi nụ cười, hạ thấp giọng đối Triệu Ngọc nói, "Thật ra thì, cha ta ở 'Phương diện kia' . . . Có vấn đề! Hắn không thượng nữ nhân được!

"Hắn nói qua, lúc trước trong một lần làm việc, địa phương kia bất ngờ bị thương tổn, không có cái loại đó chức năng! Ta muốn, các ngươi nếu như cho hắn làm cặn kẽ kiểm tra người lời, liền sẽ phát hiện!"

"Nga? Phải không?" Triệu Ngọc quyệt miệng, "Như vậy nói, cái kia người bán cá bà chủ, không có ở cha ngươi trên người dính vào tiện nghi? A a. . . Ừ. . . Ai?"

Bỗng dưng, Triệu Ngọc biểu lộ bỗng nhiên cứng đờ. Trong phút chốc, hắn chợt nhớ tới một chuyện tới, hắn nhớ rõ ràng, ở thi thể nữ không đầu hồ sơ thượng ghi chép, ở tất cả thi thể nữ không đầu kiểm nghiệm xác trong báo cáo, tất cả cũng không có xuất hiện "Hạnh" xâm dấu vết.

Ban đầu, cảnh sát hoài nghi, hoặc là hung thủ là đàn bà, hoặc là hung thủ tâm lý hình quái dị, nữa hoặc là, chính là hung thủ căn bản không có phương diện này năng lực!

Bà nội gấu của ta a!

Trong phút chốc, Triệu Ngọc tim đập rộn lên, cảm giác rợn cả tóc gáy. Chẳng lẽ cái này một đời Tặc Vương Đào Hương, chính là thi thể nữ không đầu hung thủ?

Thật giống như. . . Dường như. . . Có chút giống như chứ ?

Đệ nhất, hắn có Bạch Lệ Lệ hình!

Thứ hai, hắn không có phương diện kia công năng. Có phải hay không, chính vì hắn có loại này sinh lý thiếu sót, mới đưa đến hắn tâm lý mất thăng bằng, lấy tàn sát đàn bà tìm kiếm an ủi chứ ?

Thứ ba, ở một tên sau cùng người chết Bạch Lệ Lệ sau khi chết, hung thủ bỗng nhiên im hơi lặng tiếng. Khi đó, đúng lúc là Đào Hương thu nuôi Thôi Lệ Châu lúc. Có phải hay không, bởi vì thu nuôi đứa trẻ, khiến cho hắn lấy được nào đó thỏa mãn, lúc này mới thu tay lại không nữa gây án?

Còn có, Đào Hương là Tặc Vương, che giấu thân phận là giỏi nhất, cho

nên hắn mới chém đứt người chết đầu lâu, hơn nữa cắt đứt các nàng chỉ tay, để cho cảnh sát xác không nhận được người chết thân phận? Cho nên,

Từ lâu nay, cảnh sát mới không cách nào phong tỏa án này hung thủ?

Ông trời của ta, ông trời của ta a!

Thật là hướng đông không sáng hướng tây sáng!

Nếu là. . . Triệu Ngọc không khỏi kích động nghĩ đến, nếu có thể đem vụ án này phá, vậy ta còn quản cái rắm đá quý án? Phải biết, thi thể nữ không đầu án nhưng là quốc gia nhất cấp huyền án, cùng nó so sánh, đá quý án chẳng là cái thá gì, nếu có thể đem vụ án này phá, vậy lão tử coi như trâu rồi. . . Hoắc ha ha. . .

"Triệu cảnh quan, Triệu cảnh quan. . . Uy. . ." Thôi Lệ Châu luôn miệng kêu gào, Triệu Ngọc rồi mới từ ức tưởng trung tỉnh hồn lại.

"Ừ, ngươi. . . Không có sao chứ?" Thôi Lệ Châu nghi ngờ hỏi, "Ta nói một chút cha ta không cái loại đó công năng, ngươi làm sao cao hứng ngay cả chảy nước miếng cũng chảy ra, ngươi không có mao bệnh đi. . ."

"Ta chửi bà nội. . . Ừ. . ." Triệu Ngọc phát hiện trường hợp không đúng, vội vàng đem lời nửa đoạn sau nuốt trở vào, quay lại cười gắn nói, "Tới tới tới, Tiểu Châu Châu a, tiếp tục nói với ca ca nào, ta cảm giác, ta thật giống như đã tìm được đầu mối trọng đại đâu! Ngươi vội vàng lại theo ta nói một chút, cha ngươi cùng những đàn bà kia chuyện đi!"

"A lô ? Ngươi. . . Ngươi muốn làm gì?" Thôi Lệ Châu không tự chủ được che kín mình quần áo, giận dữ quát lên, "Ngươi có ý gì, chẳng lẽ, ngươi lấy bệnh của cha ta ra làm niềm vui sao?"

"Không, ta đây là đang phá án nữa!" Triệu Ngọc cười gian,. "Nhanh,

Tiểu Châu Châu! Mau nói cho ta, cái kia người bán cá bà chủ tên gọi là gì a? Nhìn một chút ta có biết hay không nàng?"

"Di!" Thôi Lệ Châu chắc lưỡi hít hà, "Triệu cảnh quan, ngươi cười tốt hơn ổi * tỏa a! Ai?"

Ai ngờ, Thôi Lệ Châu đang theo Triệu Ngọc nói đùa, nhưng chợt nhìn thấy trên bảng trắng dấu hiệu một nơi tài liệu.

Ai nha!

Triệu Ngọc thấy sau, còn muốn ngăn che đã không làm nên chuyện gì, chỉ thấy Thôi Lệ Châu cắn môi nói: "Nguyên lai, cha ta hay là lừa gạt ta a! Xem ra, hắn tật xấu, khả năng có từ lâu rồi!"

Nguyên lai, Thôi Lệ Châu đúng dịp thấy DNA so sánh kết quả.

"Bất quá. . . Ta trong lòng sớm có chuẩn bị!" Thôi Lệ Châu không khỏi phiền muộn nói, "Như vậy nhiều năm, chẳng qua là không muốn tin tưởng mà thôi! Cho nên, ta cho tới bây giờ không có nghĩ muốn điều tra DNA cái gì. A a. . ." Nàng cười khổ một hồi, tiếp tục nói, "Xem ra, nói cái gì mà mẹ ta sinh ra ta liền đem ta vứt bỏ các kiểu, tất cả đều là hắn chuyện hoang đường rồi! Đúng là một tên lừa gạt đại khốn kiếp, ngay cả ta cũng lừa gạt!"

"Ừ. . ." Triệu Ngọc nhìn thấu Thôi Lệ Châu thương cảm, nhưng không biết nên như thế nào an ủi khuyên giải.

"Nữ nhân trong tấm hình kia cũng không phải, cái kia. . . Ta rốt cuộc là từ đâu tới chứ ? Còn có. . ." Nàng chỉ trên bảng trắng tên nói, " 'Cách cách' lại là ý gì?"

Chặc chặc. . .

Nhìn Thôi Lệ Châu phản ứng, Triệu Ngọc nhưng không khỏi đem ý nghĩ lật trở lại mới vừa rồi. Cái này Tặc Vương Đào Hương, thật sẽ là thi thể nữ không đầu hung thủ sao?

Tuổi tác phụ họa, thời gian phụ họa, động cơ phụ họa, trạng thái tinh thần cũng phụ họa, Triệu Ngọc càng xem, liền càng cảm thấy Đào Hương khả nghi.

Nhưng là, cùng trước kia điều tra Miên Lĩnh đại án lúc tình huống vậy, mặc dù có người hiềm nghi, nhưng hắn nhưng thiếu cực kỳ trọng yếu chứng cớ!

Nếu như Đào Hương thật chính là thi thể nữ không đầu hung thủ, như vậy. . . Chứng cớ rốt cuộc sẽ đang ở đâu vậy?

Chương 622: Chương 622: Thảo luận phá án ?

Thứ sáu trăm hai mươi hai chương thảo luận phá án ? Tiểu thuyết: Cuồng Thám Tác Giả: Khoáng Hải Vong Hồ

Thật ra thì, Triệu Ngọc muốn hỏi một chút cái kia người bán cá bà chủ chuyện, chủ yếu là muốn biết, cái này bà chủ có phải hay không cũng là thi thể nữ không đầu người bị hại một trong.

Nếu quả là như vậy, như vậy hắn cơ bản có thể xác nhận, Đào Hương chính là bản án hung thủ.

Nhưng mà, khi hắn cẩn thận suy nghĩ sau nhưng mới lĩnh ngộ, cái kia người bán cá bà chủ đều là ở Bạch Lệ Lệ sau chuyện xảy ra, ở Bạch Lệ Lệ sau, cũng không có xuất hiện nữa tương tự thi thể nữ không đầu. Cho nên, hắn suy đoán hoàn toàn là không đúng.

Hắn cần điều tra, chính là Đào Hương ở 1998 năm chuyện lúc trước, nhưng khi đó, Thôi Lệ Châu mới vừa hai tuổi mà thôi, không thể suy xét được.

Vì vậy, Triệu Ngọc nghĩ tới nghĩ lui, cho là Thôi Lệ Châu căn bản không thể nào biết nàng còn chưa ra đời chuyện lúc trước, cho nên, hắn bây giờ cùng Thôi Lệ Châu nói vào sâu hơn, cũng đúng vụ án không tạo được tác dụng.

"Triệu cảnh quan, nói cho ngươi một cái bí mật, có thể, ngươi sẽ không

tin tưởng đâu!" Ai ngờ, Thôi Lệ Châu đang cùng Triệu Ngọc trêu chọc mấy câu miệng sau, lại gò má ửng đỏ nói, "Ngươi biết không? Cũng không có ngươi tưởng tượng như vậy, ta cho tới bây giờ chưa từng có bạn trai đây!"

"Ừ?" Triệu Ngọc cau mày, không hiểu phong tình nhổ nước miếng nói, "Ngươi nha có bạn trai hay không, liên quan rắm gì tới ta? Tiểu Châu Châu a, ta bây giờ đang theo ngươi tham khảo vụ án đâu! Ngươi chớ lão nói sang chuyện khác có được hay không?"

Trong phút chốc, Thôi Lệ Châu như bị muộn côn, thần sắc uể oải đi xuống. Nguyên lai, trải qua trước mấy phen gặp, còn có Triệu Ngọc ân cứu mạng, cái này mới biết yêu nữ phi tặc thật đúng là đối Triệu Ngọc sinh ra hảo cảm.

Triệu Ngọc nhưng là người lão luyện, hắn thậm chí biết, chỉ cần hắn tiến hành thổi phồng, tối nay là có thể đưa cái này đồng nhan cự như nữ phi tặc bắt lại. Nhưng là, Triệu Ngọc bây giờ thật không có tâm tư, động những thứ này tư tình nhi nữ.

Hơn nữa, hắn cùng Thôi Lệ Châu quan hệ giữa tương đối đặc thù, tựa hồ căn bản không ở nơi này chút tình tình yêu yêu nhân tố giữa.

"Được rồi!" Thôi Lệ Châu cũng là băng tuyết thông minh, rất nhanh từ Triệu Ngọc trong khẩu khí nghe ra cái gì, không thể làm gì khác hơn là kế đem Đào Hương câu chuyện kể đi xuống.

Cũng không biết nói bao nhiêu lúc, Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu tất cả đều không chịu đựng được rồi, lúc này mới đi vào riêng mình phòng ngủ, ngủ thật say.

Thứ hai ngày trời vừa sáng, Triệu Ngọc liền người thứ nhất tỉnh lại. Trải qua một phen nghĩ cặn kẽ, Triệu Ngọc cảm thấy, mặc dù Đào Hương bây giờ có được trọng đại hoài nghi, nhưng là, hắn bây giờ cũng không có

chứng cớ xác thực, không thể chắc chắn hắn chính là thi thể nữ không đầu hung thủ.

Cho nên, Triệu Ngọc lựa chọn lùi một mà tiến hai, định một mặt truy tìm đá quý mất trộm án đầu mối, một mặt đồng thời điều tra Đào Hương qua lại tài liệu, nhìn một chút hắn rốt cuộc có khả năng hay không là cái kia tên biến thái sát thủ?

Vì vậy, dựa theo nguyên kế hoạch, trời vừa sáng, Triệu Ngọc liền đem mình điện thoại di động mở, hơn nữa đưa điện thoại di động đặt ở bọn họ trụ sở bí mật trong sân.

Quả nhiên không ra hắn đoán, sáng sớm 8 điểm một khắc, số lượng màu đen xe nhỏ bất ngờ dừng ở trụ sở bí mật cửa. Cái đó chuyên án tổ Ô Phương Phương, dẫn mình mấy tên tổ viên, xông vào Triệu Ngọc đám người chỗ ở sân.

"Quá vô lý! Quá vô lý!" Người còn chưa tới, Triệu Ngọc liền nghe được Ô Phương Phương tiếng ầm ỉ, "Triệu Ngọc, ngươi cho ta đi ra!"

Nghe được Ô Phương Phương gào thét, Triệu Ngọc cùng hắn các tổ viên lục tục xuất hiện ở trong sân.

"Không thể nào?" Ngô Tú Mẫn cau mày nói, "Chúng ta không mở điện thoại di động, cũng không hề thông báo ai khác người, nàng làm sao biết chúng ta ở chỗ này?"

"Đúng vậy, chẳng lẽ mấy người chúng ta trong đám người, còn có phản đồ sao?" Tăng Khả nhìn một chút mọi người.

"Không có, " Triệu Ngọc chỉ chỉ mình điện thoại di động, "Là ta đem bọn họ dẫn tới!"

Vừa nói, Triệu Ngọc người thứ nhất đi ra khỏi phòng, đi tới Ô Phương

Phương trước mặt.

"Triệu Ngọc, nhìn ngươi làm chuyện tốt, ta nhất định phải khắp nơi lớn lên người nơi đó cáo ngươi một trạng, để cho ngươi ăn không hai bao đi!" Ô Phương Phương vênh mặt hất hàm sai khiến nói nhẹ, "Các ngươi len lén mang đi ta trọng yếu nhân chứng! Sau đó, lại còn phái người tới đánh ta đồng nghiệp! Cái này. . . Cái này còn ra cái thể thống gì chứ?"

Triệu Ngọc giương mắt thấy, Ô Phương Phương mấy tên thủ hạ, quả nhiên toàn bộ đều biến thành mắt gấu trúc. Xem ra, Nhiễm Đào không có nói láo, hắn đích xác đem những người này hung hăng đánh một cái.

"Thức thời, bây giờ liền đem nhân chứng giao cho ta! Sau đó cùng ta người nói xin lỗi! Bằng không. . . Bằng không. . ."

Ai ngờ, Ô Phương Phương lời còn không có nói lanh lẹ, Triệu Ngọc nhưng cướp trước một bước nghênh đón, lại cho Ô Phương Phương tới rồi một cái vạn ác bích đông!

" Này ! Phương phương tổ trưởng, ngươi có bị nhầm gì không?" Triệu Ngọc tà tà cười nói, "Là ngươi lầm, hay là ta không có nghe rõ, thượng cấp rõ ràng yêu cầu chúng ta tổ hai hợp tác, cùng nhau tra án sao! Cho nên, ta thẩm vấn nhân chứng, dường như hợp lý hợp pháp chứ ?"

"Ngươi. . . Cưỡng từ đoạt lý!" Ô Phương Phương giận đến ngực kịch liệt phập phồng, "Có ngươi như vậy làm việc sao? Còn đánh người nữa!"

"Ừ. . ." Nhiễm Đào đang đang bực bội thượng, nghe lời này một cái càng là nóng nảy con mắt.

Nhưng mà, Triệu Ngọc cũng không chờ Nhiễm Đào phát tác, cướp trước một bước quát lên: "Phương phương tổ trưởng, ta nói bà nội nhà ngươi chứ! Ngươi nha là rõ ràng trả đũa đâu! Ngươi nhìn một chút, các ngươi nhìn một chút, các ngươi còn có lương tri sao?"

Vừa nói, Triệu Ngọc bày ra một bộ khổ đại cừu thâm dáng điệu, chỉ Nhiễm Đào nói: "Ta đồng nghiệp tốt bất quá là phụng mệnh làm việc, cùng các ngươi muốn vụ án tài liệu mà thôi! Các ngươi không cho cũng được đi, lại vẫn đánh người, các người còn là con người sao chứ?

"Các ngươi nhìn một chút, ta thật tốt một cái tổ viên,. lại bị các ngươi đánh thành như vậy, ta còn không có yêu cầu các ngươi thường tiền, các ngươi ngược lại đã tìm tới cửa! Các ngươi thật sự là lấn hiếp người quá đáng!"

"Ngươi! Ngươi. . . Ngươi. . ." Ô Phương Phương bị tức thất khiếu bốc khói, lớn tiếng mắng chửi, "Triệu Ngọc, ngươi. . . Ngươi lấn hiếp người quá đáng!"

"Phải không? Ta lấn hiếp người quá đáng? Vậy ngươi chứ ?" Vừa nói, Triệu Ngọc cố ý đem mặt dán hướng Ô Phương Phương, tà dị cười nói, "Hắc hắc hắc. . . Ta lấn hiếp người quá đáng lúc, ngươi còn không có ra đời đâu! Ô Phương Phương, cái đầu của ngươi có bị lừa đá hay không thế? Thượng cấp không phải là chỉ cho một mình ngươi hạ lệnh kỳ hạn đấy chứ, cho nên phá án ta cũng có phần, ngươi hiện tại như vậy, có phải hay không quá xem thường chúng ta chứ ?"

"Chính là! Chúng ta bây giờ ngồi chung một cái thuyền, chúng ta có quyền cùng các ngươi cùng chung tài liệu!" Nhiễm Đào phụ họa nói, "Là các ngươi động thủ trước đánh người!"

"Triệu Ngọc!" Ô Phương Phương mặc dù bị Triệu Ngọc bích đông, nhưng vẫn không phục không cam lòng hét, "Ta cùng ngươi không giống nhau! Ngươi cùng trưởng phòng là thân thích, điều lệnh đến kỳ hạn , ngươi bất quá là đổi một công việc ngành mà thôi! Nhưng chúng ta người đâu! Tất cả đều phải hồi phủ, trở về quê nhà hết! Ngươi biết không?"

"Đi nãi nãi ngươi con gấu!" Triệu Ngọc cũng là da miệng mắng to, "Ai đặc biệt là trưởng phòng thân thích? Ngươi người này thật là có bệnh a! Ngươi còn thấy không rõ ràng , chúng ta bây giờ là ngồi chung một cái thuyền sao? Ngươi cùng ta cướp tài nguyên, không chịu chung hưởng tài liệu với chúng ta, đối ngươi có ích lợi gì?

"Ngươi đừng tưởng rằng ta không biết!" Triệu Ngọc chỉ Ô Phương Phương đầu nói, "Ngươi chính là trong đầu xem thường chúng ta mà thôi! Ngươi cảm thấy các ngươi là đá quý án chuyên án tổ, chúng ta đều là chó lại bắt chuột có phải hay không? Đầu ngươi thật không suy nghĩ gì hết à? Ngươi muốn chưa từng nghĩ, ta nếu là vạn nhất có thể đem vụ án phá chứ ?"

"Phá án? Hừ!" Ô Phương Phương cay đắng lắc đầu, "6 năm, chuyên án tổ thành lập 6 năm, hôm nay chẳng qua là chộp được một người bị bệnh thần kinh, thảo luận phá án?"

Chương 623: Chương 623: Trương Lương kế và thang vượt tường

Thứ sáu trăm hai mươi ba chương Trương Lương kế cùng Quá Tường thê tiểu thuyết: Cuồng Thám Tác Giả: Khoáng Hải Vong Hồ

"Thượng cấp không phải là chỉ cho một mình ngươi hạ lệnh kỳ hạn đấy chứ, phá án ta cũng có phần, " Triệu Ngọc chặc siết chặc Ô Phương Phương cổ tay, quát lên, "Ngươi hiện tại như vậy, thật sự là quá không chuyên nghiệp!"

"Chính là! Chúng ta bây giờ ngồi chung một cái thuyền, chúng ta có quyền cùng các ngươi cùng chung tài liệu!" Ngô Tú Mẫn ở một bên thêm dầu thêm mỡ, "Quá vô lý, căn bản là các ngươi!"

"Triệu Ngọc!" Ô Phương Phương cho tới bây giờ không có bị như vậy làm nhục, lúc này tức tối hét, "Ta cùng ngươi không giống nhau! Ngươi cùng trưởng phòng là thân thích, điều lệnh đến kỳ hạn , ngươi bất quá là đổi một công việc ngành mà thôi! Nhưng ta cùng ta người tất cả đều phải hồi phủ, đày đi nguyên tịch! Ngươi biết, đày đi nguyên tịch cùng áo gấm về làng có cái gì khác nhau sao?"

"Đi nãi nãi ngươi con gấu!" Ai ngờ, Triệu Ngọc càng nghe càng khí, lúc này tức miệng mắng to, "Các ngươi những thứ này bà tám, ai đặc biệt là trưởng phòng thân thích? Ngươi có phải hay không tuổi mãn kinh đến sớm? Ngươi không thấy rõ, chúng ta bây giờ là ngồi chung một cái thuyền sao? Chúng ta đều bị cái đó tiết lộ bí mật người hại! Lúc này, ngươi còn cùng ta cướp tài nguyên, không cùng ta cùng chung tài liệu,

đối ngươi có ích lợi gì?

"Hừ! Ngươi đừng tưởng rằng ta không biết!" Triệu Ngọc bỏ qua Ô Phương Phương tay, chỉ trích, "Thật ra thì, ngươi chính là trong đầu xem thường chúng ta! Ngươi cảm thấy các ngươi là đá quý án chuyên án tổ, chúng ta đều là chó lại bắt chuột có phải hay không? Ngươi không cảm thấy, ngươi quá khinh thường người sao?"

"Phá án? Hừ!" Ô Phương Phương cay đắng lắc đầu, "6 năm, chuyên án tổ thành lập 6 năm, hôm nay chẳng qua là chộp được một cái không minh bạch bệnh thần kinh, thảo luận phá án?"

"Được a!" Triệu Ngọc rốt cuộc rút lui mở ra hắn bích đông, thờ ơ nói, "Vậy chúng ta liền nhất phách lưỡng tán, nhìn một chút ai xui xẻo nhất đi!"

Nói xong, Triệu Ngọc xoay người muốn đi.

"Triệu Ngọc! Ngươi ngươi nghe kỹ cho ta!" Ô Phương Phương thẹn quá thành giận hét, "Hôm nay, ngươi nếu là không đem Thôi Lệ Châu giao cho ta, ta ta liền "

Ai ngờ, vừa nói chuyện, Ô Phương Phương lại từ trong bao súng rút ra súng, hơn nữa dùng súng chỉ hướng Triệu Ngọc đầu!

Hoắc

Mọi người toàn đều bị dọa sợ, chẳng ai nghĩ tới, cái này Ô Phương Phương vậy mà sẽ móc súng?

"Nếu là không đem người giao cho ta, đừng trách ta không khách khí!" Ô Phương Phương mắt lộ hung quang, cánh tay mãnh chiến.

"Tổ trưởng!" Lần này, Ô Phương Phương thủ hạ toàn đều bị dọa sợ,

dùng súng chỉ người mình, đây cũng là trái luật nghiêm trọng.

"Tĩnh táo, tĩnh táo a!" Mọi người khuyên can. Nhiễm Đào cùng Ngô Tú Mẫn cũng không tự chủ hướng lui về phía sau mấy bước.

"A" Triệu Ngọc đối mặt với họng súng đen ngòm, nhưng là lần nữa cười, "A a Phương Phương tổ trưởng thật là thật là quyết đoán a! Làm sao, ta hôm nay nếu là không thả người, ngươi còn phải đánh chết ta sao? Tốt, tới đi!"

Vừa nói, Triệu Ngọc còn cố ý nghênh đón.

Ô Phương Phương trợn tròn đôi mắt, lại thật làm bộ muốn đánh.

"Tổ trưởng, chớ làm loạn!" Nàng các tổ viên bị dọa sợ, lúc này có một tiểu tử chui lên tới, định ngăn lại Ô Phương Phương súng.

Ai ngờ, Triệu Ngọc nhưng chợt bay lên một cước, đem tên tiểu tử này đá một bên.

"Ngươi" Ô Phương Phương thấy Triệu Ngọc động tác nhanh chóng dử tợn, lúc này dọa run một cái.

"Nhiễm Đào!" Triệu Ngọc hướng Nhiễm Đào khoát tay một cái, quát lên, "Còn nhớ ngươi là làm sao bị đánh sao? Bây giờ cơ hội báo thù tới rồi, đem những người này, cho ta đánh vào chỗ chết!"

Nói xong, Triệu Ngọc một cước đi lên, đem mới vừa rồi tiểu tử lần nữa đá bay.

"Oa" tiểu tử kia tử há có thể cấm ở Triệu Ngọc đánh, nhất thời miệng phun máu tươi.

"Triệu Ngọc, ngươi ngươi" Ô Phương Phương tiếp tục dùng họng súng

chỉa trứ Triệu Ngọc, nhưng là cả người đều đã run sợ.

Lúc này, Nhiễm Đào đã giết vào đám người, và những người khác đánh đấu. Nhiễm Đào là công việc bên ngoài xuất thân, giống như hổ vào bầy dê vậy, nhất thời đem người đánh kêu cha gọi mẹ, một mảnh thê thảm.

"Triệu Ngọc! A!" Ô Phương Phương mắt dòm thủ hạ chịu đủ khi dễ, lại cũng không nhẫn nại được, rốt cuộc đem súng ngắn ba lạp một tiếng ném xuống đất.

Thấy súng ngắn rơi xuống đất sau, Triệu Ngọc cùng Nhiễm Đào lúc này mới dừng tay.

"Tốt! Triệu Ngọc, coi là ngươi ác!" Ô Phương Phương rêu rao, chỉ Triệu Ngọc lỗ mũi hét, "Như vậy đi chúng ta có thể đem tài liệu cùng các ngươi cùng chung,

Nhưng là, các ngươi phải đem Thôi Lệ Châu giao cho chúng ta, như thế nào?"

Nghe được Ô Phương Phương thỏa hiệp, Triệu Ngọc không có trả lời ngay, mà là ngồi xổm người xuống, đem súng ngắn nhặt lên, đưa tới Ô Phương Phương trong tay, sau đó nói:

"Thật xin lỗi, Phương Phương tổ trưởng, ngươi chỉ số thông minh thiếu phí nghiêm trọng, quả thực để cho ta rất khó cùng ngươi hợp tác!" Triệu Ngọc chỉ một cái cửa, lạnh lùng thốt, "Thừa dịp ta còn không có tức giận, cút đi!"

Nói xong, Triệu Ngọc đánh một cái hưởng chỉ, lúc này mới mang Nhiễm Đào cùng Ngô Tú Mẫn đi lên lầu, cuối cùng đem Ô Phương Phương bỏ rơi trong sân.

Ô Phương Phương đã sớm giận đến sắc mặt tái xanh, môi trắng bệch,

nhìn trong tay súng ngắn cùng thương tích khắp người thủ hạ, nàng cảm giác bị vô cùng nhục nhã, làm sao cũng nuốt không trôi khẩu khí này!

Nhưng là, trừ tức giận ra, nàng nhưng không có biện pháp gì. Trong phút chốc, nàng rốt cuộc minh bạch, chính mình vấn đề ở chỗ nào! Nàng phạm nhất sai lầm lớn, chính là coi thường Triệu Ngọc, coi thường cái này đặc điều tổ.

Thật là người sốt ruột quá thì không lý trí!

Ô Phương Phương cắn răng nghĩ đến, lần này, mình bởi vì điều lệnh có kỳ hạn, hoàn toàn rối loạn tay chân, cái này mới đưa đến trước mắt tràng này thất bại!

Tốt!

Triệu Ngọc!

Nàng trong lòng yên lặng thì thầm: Chuyện này giữa chúng ta mới chỉ bắt đầu, ngươi cho ta chờ, nhìn một chút ai, mới có thể cười nói cuối cùng!

Nghĩ đến chỗ này, Ô Phương Phương lúc này mới khoát khoát tay, mang mình bị đánh các đội viên hậm hực rời đi.

Bên trong căn phòng, xuyên thấu qua rèm cửa sổ giữa khe hở, Ngô Tú Mẫn thấy được Ô Phương Phương đám người rời đi, vội vàng quay đầu trở lại tới đối Triệu Ngọc nói:

"Đi đi, tổ trưởng! Bọn họ đi!"

Ngô Tú Mẫn nói chuyện đồng thời, chỉ thấy thở hào hển Tăng Khả cùng Thôi Lệ Châu cùng xuất hiện ở hậu viện cửa thang lầu, Tăng Khả trong tay, còn ôm một máy vi tính xách tay.

"Như thế nào? Lấy được không?" Triệu Ngọc vội vàng hỏi một câu.

"Dĩ nhiên!" Thôi Lệ Châu đan xoa hai tay vào nhau cười nói, "Ta mở cửa xe, hắn trộm tài liệu! Nguyên lai, các ngươi cái gọi là đặc điều tổ, cùng chúng ta ngày xưa làm việc cùng một dạng hết? Chỉ bất quá, các ngươi nhắc tới, giống như cao thượng hơn mà thôi!"

Thôi Lệ Châu lời, nhất thời đưa đến mọi người một mảnh cười to.

Náo loạn nửa ngày, hết thảy các thứ này đều là Triệu Ngọc quỷ kế! Hắn một sớm đoán được, Ô Phương Phương đám người sẽ vì Thôi Lệ Châu mà tìm tới tận cửa, cho nên trước thời hạn sắp xếp xong xuôi Thôi Lệ Châu cùng Tăng Khả, để cho bọn họ thừa dịp loạn đi đối phương trên xe làm tình báo.

Triệu Ngọc biết, Ô Phương Phương đám người tới Tấn Bình , chủ yếu là vì đem phạm nhân mang trở về thủ đô, cũng không có chân chính điểm dừng chân. Cho nên, bọn họ tài liệu, tất nhiên mang theo người.

Thôi Lệ Châu là mở khóa hành gia, Tăng Khả cũng là hacker cao thủ, hai người hợp lực đánh ra, rất nhanh liền thuận lợi lấy được rồi có liên quan đá quý án tài liệu.

Nguyên lai, từ vừa mới bắt đầu, Triệu Ngọc cũng không có tâm tư cùng cái này Ô Phương Phương hợp tác. Mặc dù đá quý chuyên án tổ nắm giữ nhiều tư liệu hơn, nhưng là hắn thật lòng coi thường Ô Phương Phương người này!

Cho nên, coi như Ô Phương Phương đồng ý hợp tác, Triệu Ngọc cũng không thèm quan tâm người này.. nếu bây giờ tài liệu đã tới tay, hắn càng không cần phải để ý tới bọn họ.

"Người đàn bà này đúng là người điên!" Mặc dù đại công cáo thành,

nhưng Ngô Tú Mẫn canh cánh trong lòng , "Lại dám lấy súng ngắn chỉ tổ trưởng! Thật hối hận chưa cho nàng ghi xuống tới, bằng không, lấy được phòng hình sự đi, nhất định để cho nàng đi đời!"

Ai?

Ai ngờ, Ngô Tú Mẫn vừa nói như vậy, Triệu Ngọc nhưng bỗng dưng sững sốt một chút, trong lòng suy nghĩ, thật giống như không thoải mái a? Hắn nhớ, lúc ấy, hắn đang muốn cùng Nhiễm Đào, Ngô Tú Mẫn trở về nhà, sau đó Ô Phương Phương mới móc ra súng!

Nàng biết rất rõ ràng mình sẽ không nổ súng, vậy nàng tại sao còn muốn rút súng chứ ?

Chẳng lẽ

Hư! Triệu Ngọc vội vàng quan sát bốn phía rồi căn phòng một chút, hạ một giây, hắn chạy mau đến đứng thẳng bảng trắng địa phương cẩn thận kiểm tra.

"Này Tăng Khả" Triệu Ngọc hướng Tăng Khả duỗi hai cá ngón tay, Tăng Khả lập tức lãnh hội hắn ý, vội vàng đem gian phòng camera điều lấy ra ngoài.

Kết quả, mọi người rất nhanh từ camera trung thấy được kinh người một màn!

Không nghĩ tới, ngay tại bọn họ ở trong sân cùng Ô Phương Phương giao thiệp lúc, lại có cá mang khăn trùm đầu người chìm vào bọn họ nhà, chẳng những đem trên bảng trắng tài liệu chụp hình, còn đem Thôi Lệ Châu lời khai tất cả đều quay chụp hết lại

Cùng thời khắc đó, Ô Phương Phương xe chỉ huy thượng, một tên tổ viên đối Ô Phương Phương tức tối nói: "Tổ trưởng, bọn họ làm sao có

thể đánh người chứ? Sớm biết, nên cho bọn họ ghi xuống tới, đến phòng hình sự thật tốt cáo bọn họ một trạng!"

"Hừ!" Ô Phương Phương bưng lên điện thoại di động, một mặt tra xét từ Triệu Ngọc đám người nơi đó trộm được tài liệu, một mặt hung hãn nói, "Triệu Ngọc, không nghĩ tới sao! Ngươi có ngươi Trương Lương kế, ta có ta Quá Tường thê! Mặc dù không có Thôi Lệ Châu, nhưng là quay đầu lại, còn là của ta tài liệu nhất toàn!

"Hừ, tiểu tử, ngươi không phải là cuồng sao? Vậy chúng ta thì tốt tốt so một lần, nhìn xem là ai trước đem đá quý tìm được!"

Chương 624: Chương 624: Vừa đánh trống vừa la làng

Thứ sáu trăm hai mươi bốn chương vừa đánh trống vừa la làng? Tiểu thuyết: Cuồng Thám Tác Giả: Khoáng Hải Vong Hồ

"Ít nhất, ta thay mình báo thù!" Nhiễm Đào tự mình an ủi vậy nói nhẹ, "Cho nên, hắn không coi như là đánh ngang tay chứ ?"

"Dĩ nhiên, " Ngô Tú Mẫn dòm Triệu Ngọc nói, "Tổ trưởng trả lại cho cô đó tới một bích đông đâu! Hắc hắc, nhìn liền thoải mái! Đối phó loại này bạo tỳ khí đàn bà, phải giống như tổ trưởng như vậy lấy bạo chế bạo mới được!"

"Phải! Ta làm sao nghe, ngươi thật giống như là đang chửi ta đùa bỡn lưu manh chứ ?" Triệu Ngọc mặt đầy không biết làm sao, không nghĩ tới, Ô Phương Phương cũng không có mình tưởng tượng yếu như vậy, lại vẫn tự mình làm một chiêu giải quyết tận gốc.

"Sai ! Ta cũng không nói tổ trưởng là lưu manh a!" Ngô Tú Mẫn nghiêm cẩn sửa lại nói, "Tổ chúng ta trường hắn là 'Thúi' lưu manh mới đúng!"

Lời vừa nói ra, nhất thời đưa tới cả sảnh đường cười ầm lên. Thôi Lệ Châu từ chỗ tối nhìn Triệu Ngọc một cái, trong lòng không biết lại dâng lên như thế nào cô gái tâm sự?

Mấy phút sau, từ Ô Phương Phương cái kia lấy được tài liệu, đã bị in ra. Triệu Ngọc cùng các đội viên cẩn thận xem một phen.

Nguyên lai, hành động đá quý mất trộm chuyên án tiểu tổ mà nói, bọn họ đích xác ở vụ án này thượng bỏ đủ công phu.

Trừ phá án chi tiết ra, bọn họ làm vòng ngoài công việc nhiều hơn. Bọn họ tại thế giới trong phạm vi trải rộng tin tức lưới, một khi viên kia Tamil Star tái hiện nhân gian, bọn họ cũng sẽ trước tiên biết được.

Trong đó, để cho Triệu Ngọc đám người cảm thấy ngoài ý muốn là, bất kể là Ô Phương Phương đón lấy trước, hay là đón lấy sau, tất cả đá quý chuyên án tổ, cũng đem một người coi như số một hiềm nghi phạm. Nhưng mà, người này lại cũng không phải là Tặc Vương Đào Hương!

Cái này người hiềm nghi tên gọi là Akakha, chính là một cái người Ấn Độ. Vì tiện việc gọi, chuyên án tổ tất cả đều quản hắn gọi tắt vì AK!

AK là tới từ Ấn Độ một tên phú thương, hắn khai sáng công ty thuộc da trải rộng toàn cầu, chính là đương kim quốc tế nổi danh đại hanh.

Bất quá, trừ đại hanh bên ngoài, hắn còn có một cái trọng yếu thân phận, đó chính là Tamil Star —— chủ nhân!

Không sai, làm bảo thạch mất trộm sau, cảnh sát trước nhất hoài nghi, chính là cái này vị người mất đồ, hoài nghi là hắn mướn người trộm đi đá quý, diễn ra vừa ra vừa đánh trống vừa la làng!

Nguyên lai, viên này Tamil Star bởi vì chiến loạn lưu lạc đến Âu Châu, chính là AK tự mình từ Âu Châu hội đấu giá thượng dùng giá trên trời đem trở về, sau khi mua về, hắn liền đem cái này Ấn Độ quốc bảo biến thành mình tư nhân đồ cất giữ.

Từ lâu nay, bởi vì viên bảo thạch này ý nghĩa trọng đại, Ấn Độ phương diện một mực hy vọng AK có thể đem đá quý quyên hiến cho quốc gia, nhưng là AK không chịu, hắn cho là mình dùng đến một con số lớn, đá

quý nên thuộc về hắn hợp pháp tất cả! Đừng nói quyên hiến, chính là dùng ngang hàng giá thu mua trở về, hắn cũng không chấp nhận.

Nữa càng về sau, AK công ty chọc phải một trận kiện tụng, cần hắn thoát khỏi Ấn độ quốc tịch mới có thể giải quyết. Kết quả, Ấn Độ chính phủ thấy cơ hội, lại lần nữa đưa ra quyên hiến đá quý chuyện, muốn lợi dụng AK khốn cảnh đem đá quý thu hồi.

Vốn là, tất cả mọi người đều cho là, AK sẽ chọn phá tài miễn tai, vì mình tiền đồ mà buông tha đá quý.

Nhưng ai biết, liền ở giờ phút quan trọng này, đá quý lại đang một trận Trung quốc hội triển lãm thượng bị người đánh cắp đi! Cân nhắc đến trộm cắp xảy ra dưới tình huống này, quả thực không thể không để cho người hoài nghi AK.

Đá quý ném, hơn nữa còn nhét vào khác quốc gia, cái kia Ấn Độ chính phủ liền lại cũng không có biện pháp lấy này tới lợi dụng điểm yếu người khác uy hiếp AK . Mà nếu quả thật là AK mình bày kế, như vậy tương đương với hắn vừa có thể tránh thoát phiền toái, lại có thể được đá quý, nhất cử lưỡng tiện.

Cũng chính bởi vì có như vậy một tầng vi diệu quan hệ, cho nên lúc ban đầu liên quan tới đá quý mất, mới đưa tới lớn như vậy ngoại giao sóng gió.

Ngoài ra, chuyên án tổ quen thuộc quốc nội thu tang vật hoàn cảnh, giống như Tamil Star như vậy cao cách thức bảo vật, rất ít có người có thể ăn được, cho dù có người có thể ăn, cũng không dám ăn! Bởi vì ăn cái này tang vật, đó chính là khiêu khích quốc gia quyền uy, ai cũng phạm không được vì món đồ này mà tự hủy tương lai!

Vì vậy, cảnh sát không thể không đưa cái này AK liệt vào số một hiềm phạm, điểm chính điều tra.

Nhưng mà, Ô Phương Phương điều tra ghi chép thượng đã rõ ràng chứng tỏ, trải qua thời gian dài như vậy theo dõi điều tra, không có bất kỳ dấu hiệu chứng tỏ, AK thật tham dự cái kia tràng trộm cắp.

Hơn nữa, cảnh sát đã từng phái ra qua đặc công điều tra, phát hiện đã cơ bản chứng thật, viên kia Tamil Star, đúng là không có ở AK trên tay!

Thật ra thì, không riêng gì Trung quốc cảnh sát, Ấn Độ phương diện cũng từng phái ra vô số gián điệp điều tra kỹ AK, nhưng cuối cùng cũng tất cả đều không công mà về.

Như vậy thứ nhất, chuyện trở nên càng có ý tứ!

Nếu như đá quý không có ở AK trên tay, cũng không ở Đào Hương trên người, hơn nữa nhiều năm qua cũng không có tái hiện giang hồ, như vậy. . . Nó bây giờ rốt cuộc ở nơi nào chứ?

Nếu như đá quý thật sự là Đào Hương đánh cắp, cái kia tại sao cuối cùng không có rơi vào hắn trên người? Trong thời gian này, lại đến ngọn nguồn xảy ra cái gì?

"Ta ban đầu có một ý tưởng. . ." Thôi Lệ Châu đi theo cùng nhau phân tích nói, "Cha ta trở lại sau, chẳng những đầu óc xảy ra vấn đề, hơn nữa, ta ở trên người hắn phát hiện nhiều chỗ trầy da cùng máu ứ đọng! Cho nên, ta hoài nghi, cha ta rất có thể là gặp phải phản bội!

"Tỷ như, cái đó phái cha ta đi trộm đá quý người không nghĩ trả tiền, muốn giết hắn diệt khẩu. Sau đó bị cha ta phát hiện, cho nên mới miễn cưỡng đào thoát đi ra."

"Ta xem qua Đào Hương bệnh tình phân tích, " Ngô Tú Mẫn gật đầu nói, "Hắn xương sọ không có đổi hình, cũng không có gảy xương, nhưng là não tổ chức lại có không thể phục hồi như cũ tổn thương nghiêm trọng.

Điều này nói rõ, Đào Hương não bộ ban đầu khả năng gặp phải trọng kích, cũng có thể là ngã từ trên cao xuống, cũng có thể là bởi vì người khác gây ra.

"Ta cảm giác, hắn có thể là đang đuổi giết trong gặp phải đả kích nghiêm trọng, hơn nữa, từ chỗ cao rơi xuống có khả năng lớn hơn một chút! Trên người hắn trầy da cùng máu ứ đọng, chính là tại lúc rơi xuống lưu lại!"

"Có lý!" Tăng Khả suy đoán nói, "Các ngươi nói, có thể hay không, đuổi giết Đào Hương người, chính là cái đó AK chứ ? AK cùng Đào Hương hợp tác, để cho Đào Hương giúp đỡ trộm hắn đá quý, được chuyện sau, AK muốn giết người diệt khẩu, đem Đào Hương ép xuống vách đá?"

"Không đúng sao?" Nhiễm Đào gãi đầu, "AK nếu là giết người diệt khẩu người thuê, vậy hắn tại sao sau đó không có được đá quý chứ ? Chẳng lẽ. . . Đá quý vẫn còn ở Đào Hương trên người?"

Nhiễm Đào vừa nói như vậy, mọi người đều sửng sốt, sau đó đem tầm mắt nhìn về phía Thôi Lệ Châu.

" Này, ta nếu là ra mắt viên kia đá quý, bây giờ liền không đến nổi nghèo như vậy khốn vất vả rồi!" Thôi Lệ Châu bất đắc dĩ khoát tay một cái.

"Thật ra thì. . . Còn có một cái vấn đề, chúng ta không có nghĩ thông!" Lúc này, Triệu Ngọc đi tới bảng trắng trước gót chân, cau mày nói, "Đào Hương đi trộm đá quý, vốn là định ngày trở lại, nhưng cuối cùng, nhưng dùng nhiều ngày mới trở về, như vậy những ngày qua trong, hắn đi nơi nào chứ ?"

"Ta nhớ, ba ta rời đi sau, không phải 5 ngày liền là 6 ngày, trên ti vi liền truyền ra đá quý mất trộm chuyện." Thôi Lệ Châu nhớ lại nói, "Nhưng chờ cha ta trở về nhà lúc, là rất nhiều ngày sau, hắn lúc trở lại vô cùng chật vật, quần áo cũng đều không phải là nguyên lai rồi!

"Ta hỏi hắn rất nhiều vấn đề, hỏi hắn gặp cái gì, đi nơi nào, nhưng hắn chính là không nói!"

"Ta cảm giác, hắn càng không nói, lại càng có vấn đề!" Ngô Tú Mẫn hoài nghi nói, "Cho nên, nếu như có thể biết trong những ngày đó, Đào Hương rốt cuộc đi nơi nào, ra mắt người nào lời, nói không chừng liền có thể tìm được đầu mối gì rồi chứ ?"

"Hội triển lãm ở thủ đô, nhiều ngày, hắn thậm chí có thể chạy cả nước a?" Tăng Khả bất đắc dĩ nói, "Đào Hương lại là một người không có thân phận người, sợ rằng không có cách nào tìm lại rồi chứ ?"

"Cho nên, cái này căn bản là một nút chết!" Ngô Tú Mẫn nói, "Không trách, chuyên án tổ năm cũng không có tra ra đá quý tung tích đâu!"

"Chớ như vậy nản chí, " Triệu Ngọc vỗ tay một cái, nói với mọi người, "Thế sự không có tuyệt đối! Các ngươi muốn chưa từng nghĩ, mặc dù Đào Hương được gọi là Tặc Vương, có thể coi là hắn bản lãnh lớn hơn nữa, mỗi lần làm mua bán, cũng đều phải cần người trung gian chứ ? Tiểu Châu Châu a, " Triệu Ngọc quay lại đối Thôi Lệ Châu nói, "Ngươi thì sao, lại cẩn thận nhớ lại một chút, nhìn một chút ai có thể là cái đó người trung gian? Người này có thể là cha ngươi bạn, cũng có thể hóa trang thành ngươi hàng xóm!"

"Di!" Thôi Lệ Châu dùng khinh bỉ ánh mắt nhìn một chút Triệu Ngọc,. "Không nên kêu ta Tiểu Châu Châu có được hay không? Nói giống như ta là nhân vật hoạt hình vậy!"

"Ừ. . ." Nhiễm Đào nhướng lông mày một cái, sau đó chỉ mình ngực nhỏ giọng nói, "Chỗ này, đến thật là hoạt hình. . ."

"Nhiễm Đào, Không phải vậy? Chú ý tư chất!" Ngô Tú Mẫn lập tức cho hắn một câu.

"Được rồi, ta cẩn thận suy nghĩ lại một chút!" Thôi Lệ Châu trả lời, "Thật ra thì, dài như vậy thời gian tới nay, ta cũng có qua loại này hoài nghi! Nhưng cha ta cho tới bây giờ chưa nói với ta, hắn tin tức rốt cuộc là từ nơi nào lấy được! Hơn nữa, ở ta trong ấn tượng, hắn thật không có bạn bè gì!"

"Không có sao, ngươi nữa suy nghĩ thật kỹ, một khi nghĩ đến đâu cá nhân vật khả nghi, chúng ta thì tốt tốt tra một chút!" Triệu Ngọc nói, "Nếu quả thật có một cái như vậy người trung gian lời, nói không chừng, hắn sẽ biết chút gì!"

"Tốt lắm. . . Vậy trước tiên từ cái kia người bán cá bà chủ nói tới đi!" Thôi Lệ Châu nhún vai một cái, "Người này là ta đã gặp, cùng cha ta nói chuyện nhiều nhất người!"

"Tốt. . . Chuyện này giao cho ta đi!" Tăng Khả chỉ máy vi tính nói, "Nói một chút nàng tình huống, ta bây giờ liền đem nàng tìm ra. . ."

"Tốt! Các ngươi làm việc trước, ta phải đi ra ngoài làm một chuyện rồi!" Triệu Ngọc chỉ chỉ Thôi Lệ Châu, "Các ngươi được coi kỹ Tiểu Châu Châu, ta luôn cảm thấy, cái đó Ô Phương Phương có thể kéo nhau trở lại! Nhất định phải đề cao cảnh giác!"

"Biết rồi!" Mọi người đáp ứng sau, Thôi Lệ Châu vội hỏi, "Triệu cảnh quan, cái kia. . . Ngươi cái này là muốn đi nơi nào chứ ?"

"Ta mấy ngày nay hỏa khí vượng, phải tìm một chỗ giảm bớt bớt vượng hỏa đi. . ." Khi nhìn đến mọi người khác thường ánh mắt sau, Triệu Ngọc lúc này mới sửa lại nói, "Ra đùa giỡn, ta huy đằng còn ở bót cảnh sát đây! Ta phải lái xe trở lại đi, đi. . ."

Nói xong, Triệu Ngọc lúc này mới nghênh ngang mà đi. . .

Chương 625: Chương 625: Vạn Lý Trường Thành Ngàn Năm Không Đổ

Thứ sáu trăm hai mươi lăm chương Vạn Lý Trường Thành Vĩnh Bất Đảo tiểu thuyết: Cuồng Thám Tác Giả: Khoáng Hải Vong Hồ

Sự tình tông xe vô cùng thuận lợi, chẳng những phân cục người đứng đầu Mục cục trưởng tự mình tiếp đãi Triệu Ngọc, hơn nữa 200 vạn tiền bồi thường cũng đúng hạn đánh tới hắn trên thẻ.

Mặc dù Hợp Thắng tín dụng trước bị Triệu Ngọc âm đi như vậy nhiều trái phiếu, nhưng khổ nổi không có chứng cớ, chỉ có thể đưa cái này người câm thua thiệt ăn rốt cuộc!

Dĩ nhiên, coi như phân rõ mà nói, cũng chỉ mong không nhanh một chút đem Triệu Ngọc tên ôn thần này đưa đi, cho nên xe đã sớm cho hắn chuẩn bị xong!

200 vạn tiền bồi thường, thêm nữa 400 vạn không ký tên trái phiếu, Triệu Ngọc tổng cộng âm của Hợp Thắng tín dụng 600 vạn nhiều, cái này khẩu ác khí cũng tính ra phải không sai biệt lắm.

Nga không trách, hôm nay mở ra sẽ là "Đoái Chấn" quẻ đâu!

Triệu Ngọc hài lòng nghĩ đến, nguyên lai hôm nay nhất định là muốn kiếm tiền a!

Thật ra thì, Triệu Ngọc xe Phaeton hư hại không nghiêm trọng lắm, đèn

xe mặc dù bị đụng bể, lại cũng không ảnh hưởng bình thường chạy, chẳng qua là trước thanh bảo hiểm có một miếng xước trầy to mà thôi.

Hắn cảm thấy, nếu như đưa về 4s tiệm sửa chữa mà nói, sợ rằng ngay cả mười ngàn khối cũng không dùng được.

Bất quá, bây giờ mình đang đá quý án hạn kỳ làm trong, nào còn có thời gian đi sửa chữa xe?

Vì vậy, khi hắn lái xe rời đi phân cục sau, thẳng hướng Tấn Bình phía bắc lái đi.

Nguyên lai, Triệu Ngọc lần này rời đi căn cứ, trừ phải đến phân cục đề xe bên ngoài, còn có khác một món chuyện trọng yếu phải làm, đó chính là hoàn thành hôm nay bản sao kỳ ngộ.

Theo hệ thống thăng cấp, Triệu Ngọc càng phát ra ý thức được kỳ ngộ tích phân tầm quan trọng. Có đầy đủ tích phân là có thể thăng cấp, là có thể cường hóa đạo cụ, là có thể mở chức năng mới, cái này không thể nghi ngờ đối với bản thân có chỗ tốt cực lớn.

Mà từ trước mắt mà nói, hắn đạt được kỳ ngộ tích phân duy nhất con đường, chính là hoàn thành bản sao kỳ ngộ! Bây giờ, hắn tích phân chỉ có hơn 100 điểm, cần gia tăng trong.

Còn có, giống như lần trước từ bệnh viện tâm thần gặp Thôi Lệ Châu như vậy, nói không chừng, hắn còn có thể từ bản sao kỳ ngộ trong đạt được cái gì phá án đầu mối.

Lại là một cái vạn vạn không nghĩ tới, căn cứ bản sao kỳ ngộ chỉ thị, Triệu Ngọc lái xe tới một cái tên là Lưu Biên trang địa phương. Chờ hắn tìm được vị trí cụ thể sau, lúc này mới phát hiện, mục đích lại là một mảnh nghĩa địa!

Làm cái gì a?

Triệu Ngọc nặng nề hô giọng, thật là không nghĩ ra, tại sao bản sao kỳ ngộ sẽ đem hắn chỉ hướng như vậy một chỗ?

Lúc này đã tiến vào mùa đông, mộ phần trong cỏ hoang khô kiệt, đưa mắt tiêu điều, khiến cho Triệu Ngọc một cái có thể thấy, ở nghĩa địa trong, có một đám mặc đồ tang người, đang cử hành một trận tang lễ.

Đùng đùng

Tiếng pháo nổ triệt hoang dã, đốt giấy theo gió loạn phiêu

Không thể nào?

Triệu Ngọc cẩn thận quan sát một chút, phát hiện bản sao kỳ ngộ vị trí chính xác, lại ở cái kia tràng tang sự kế cận.

Chặc chặc

Vì đạt được tích phân, Triệu Ngọc cũng không để ý cái gì xui, trực tiếp đem xe Phaeton hướng nơi đó lái đi.

Chờ cách rất gần sau, Triệu Ngọc lúc này mới nhìn thấy, ở nghĩa địa chung quanh còn đậu không ít xe cộ, nơi này bóng người nhốn nháo, xem ra tràng này tang sự kích thước còn không nhỏ!

Trừ thả pháo đốt giấy ra, chủ nhà còn mời tới hòa thượng đạo sĩ làm lễ cúng, ngoài ra, còn có một ít thổi kéo đàn hát ban nhạc lễ tang.

Khi Triệu Ngọc đem xe đậu xong sau, vừa vặn đuổi kịp ban nhạc bắt đầu tấu nhạc. Nhưng mà, làm Triệu Ngọc kinh ngạc chính là, ban nhạc diễn tấu, lại là một bài Vạn Lý Trường Thành Vĩnh Bất Đảo!

Khúc nhạc dạo sau này, càng là có vị người mặc âu phục lão đại ca đi tới sân trung ương, cầm ống nói ngẩng đầu cao ca: "Ngủ mê man trăm năm, quốc nhân tiệm đã tỉnh "

Ta đi

Triệu Ngọc trợn mắt hốc mồm nhìn, làm sao cũng không nghĩ ra, trong buổi lễ tang, vậy mà sẽ hát một ca khúc như vậy? Bất quá, cái kia diễn hát người thanh âm vang vọng, hát còn đặc biệt chuyên nghiệp, cùng trong kịch ti vi giống nhau như đúc!

Lợi hại hơn còn ở phía sau, hát hát hò hò, trước phần mộ trên một cái đài vừa dựng, lại toát ra mấy người mặc cẩm đoạn y đèn lồng khố tiểu tử tới, theo một trận a a hắc hắc tiếng gào, lại luyện võ thuật!

Có ý tứ!

Triệu Ngọc ngồi ở trong xe nghiêm cẩn xem nhìn, không nghĩ tới, Tấn An nơi này phong tục thói quen đặc biệt như vậy, tang sự làm được cùng dạ tiệc tựa như!

Ai ngờ, Triệu Ngọc đang có nhiều hăng hái nhìn, cửa xe chỗ ngồi cạnh tài xế bỗng nhiên bị người mở ra,

Một cái mặc màu hồng vũ nhung phục cô gái một mặt hướng bàn tay ủ ấm bạch khí, một mặt hết sức tự nhiên ngồi vào chỗ ngồi.

Hả

Triệu Ngọc nâng lên mắt phải lên lông mày, vừa định câu hỏi, đàn bà kia thì mặt đầy bán manh cười nói: "Đại ca a, sắp đóng băng rồi, cho ta sưởi ấm có được hay không, ở ngươi nơi này! ?"

Triệu Ngọc nhìn kỹ nhìn nàng, chỉ thấy người đàn bà này mặc màu hồng

vũ nhung phục, nhuộm thùy vai tóc vàng, trên đầu đội một cái màu trắng mao tuyến cái mũ. Nhưng mà, nàng hạ thân thì mặc một cái màu đen vượt qua quần da ngắn!

"Đây là Volkswagen Phaeton chứ ? Đại ca quá có tiền a?" Cô gái cười nói, "Ngài là chủ nhà thân thích sao? Làm sao mới vừa rồi không có ra mắt ngươi thì sao! ?"

"Xe này không phải là của ta!" Triệu Ngọc chìm một chút, bắt đầu nghiêm trang nói, "Là ta sát nhân giành được, tử thi vẫn còn ở cóp sau đâu! Ngươi có muốn nhìn một chút hay không?"

Ực, nghe lời ấy, đàn bà đầu tiên là kiền nuốt nước miếng một cái, sau đó mới vô cùng mất tự nhiên cười nói: "A a, đại ca nhưng thật biết nói đùa!"

"Ta không ra đùa giỡn, ta không phải là tới tham gia tang lễ, chỉ là muốn tìm một chỗ đem thi thể chôn!" Triệu Ngọc hết sức nghiêm túc nói, "Nhìn tới nơi này có ca hát, lúc này mới tới xem một chút! Vạn Lý Trường Thành Vĩnh Bất Đảo ngàn dặm Hoàng Hà nước cuồn cuộn "

Triệu Ngọc đi theo tiết tấu hát âm dương quái khí, bị sợ đàn bà kia trực nổi da gà.. không hát mấy câu, đàn bà kia liền không chịu nổi, nhỏ giọng mắng một câu bệnh thần kinh, lúc này mới kinh hoảng thất thố mở cửa chạy đi.

Hừ!

Triệu Ngọc tức giận hừ một tiếng, trong lòng nói chuyện, nữ lầu xanh, cùng ta chơi? Ngươi còn non một chút mà!

Nguyên lai, Triệu Ngọc sáng sớm nhìn thấu đàn bà này thân phận, nàng lấy cớ để mình trên xe sưởi ấm, không phải là thấy chiếc xe này đáng tiền, sau đó muốn cùng mình sáo sáo cận hồ, sau đó lại nghĩ biện pháp

cùng nhau lên giường.

Mặc dù người đàn bà này dáng dấp tạm được, nhưng Triệu Ngọc nhưng không phải tùy tiện người.

Đúng như dự đoán, khi một bài Vạn Lý Trường Thành Vĩnh Bất Đảo hát xong sau, Triệu Ngọc liền thấy, mới vừa rồi vị kia thanh thuần em gái, đã thay cả người diêm dúa quần áo, lên đài khiêu vũ đi!

Kịch liệt tiết tấu, giãy giụa thân thể, nhìn ở Triệu Ngọc trong mắt, nhưng là một mảnh tẻ nhạt vô vị!

Nhưng vào lúc này, Triệu Ngọc phát hiện, hắn kỳ ngộ tích phân, đã lặng yên không một tiếng động tăng lên.

Không thể nào?

Hệ thống lão đại!

Triệu Ngọc oán giận nói, cái này thì xong rồi sao? Đây coi là cái gì? Ta cái này thật xa chạy tới hoàn thành bản sao kỳ ngộ, kết quả ngươi liền cho ta an bài một cái nữ lầu xanh sao? Hơn nữa, ngươi rốt cuộc muốn ta làm gì? Chẳng lẽ chỉ có cùng nàng cuốn tra trải giường đi, mới được càng nhiều hơn kỳ ngộ tích phân?

Vạn Lý Trường Thành Vĩnh Bất Đảo, lão tử muốn tìm nữ lầu xanh?

Thật là thật là quá bẫy cha

Tức tối đất mắng đôi câu sau, Triệu Ngọc không thể làm gì khác hơn là cho xe chạy, chuẩn bị rời đi.

Ai ngờ, liền ở giờ phút quan trọng này, hắn điện thoại bỗng nhiên vang lên, mở nhìn một cái, nguyên lai là Tăng Khả đánh tới.

"Thế nào rồi, Tăng Khả?" Triệu Ngọc đang rầu rỉ, lúc này tức giận nói, "Ngươi cũng ngàn vạn lần chớ nói cho ta cái gì tin tức xấu! Cẩn thận ta "

"Tin tức tốt, tin tức tốt" Tăng Khả hưng phấn nói, "Tổ trưởng a! Ta mới vừa vừa lấy được kho tư liệu thông báo, bọn họ đã tìm được Thôi Lệ Châu trực hệ thân thuộc rồi!"

Chương 626: Chương 626: Trọng yếu thời gian tuyến

Thứ sáu trăm hai mươi sáu chương trọng yếu thời gian tuyến tiểu thuyết: Cuồng Thám Tác Giả: Khoáng Hải Vong Hồ

"Nam Giang tỉnh, Bách Linh thị!" Trong căn cứ, Tăng Khả hướng về phía màn ảnh máy vi tính nói, "Không nghĩ tới, Thôi Lệ Châu lại thật họ Thôi!"

Giờ phút này, Triệu Ngọc cùng một đám đặc điều tổ thành viên, bao gồm Thôi Lệ Châu ở bên trong, tất cả đều vây ở máy vi tính trước gót chân, tra xét mới nhất tài liệu.

"Ngươi chân chính cha, kêu Thôi Phương Vũ!" Tăng Khả hướng Thôi Lệ Châu tỏ ý, "Bất quá, phần này so sánh hồ sơ, đến từ Nam Giang ngục giam! Thật bất hạnh, cha ngươi, là tên tù phạm!"

"Ta đi, câu nói kia tại sao nói đến?" Thôi Lệ Châu không biết làm sao than thở, "Đây cũng là số mạng a!"

"Đáng tiếc, người này. . . Đã không ở nhân thế rồi!" Tăng Khả tiếc nuối nói, "Căn cứ ngục phương ghi chép, Thôi Phương Vũ bởi vì buôn lậu án bị xử 10 năm bản án, mới vừa phục hình không tới nửa năm, liền bởi vì tắc nghẽn cơ tim qua đời! May mắn chính là, mặc dù lúc ấy DNA kỹ thuật vẫn chưa có hoàn toàn thông dụng, nhưng Nam Giang cảnh sát hay là để lại DNA của hắn hồ sơ! Bằng không, sợ rằng rất khó mà so sánh!"

"Cái kia. . . Mẹ ta chứ ? Ta. . . Có mẹ sao?" Thôi Lệ Châu lời nhìn như không quan tâm, nhưng lại tràn đầy cay đắng.

"Chờ một chút a!" Tăng Khả nhanh chóng gõ bàn phím, không bao lâu liền điều ra tài liệu tương quan, "Ta nơi này chỉ có ngục giam phương diện tài liệu, Thôi Phương Vũ là một tên chuyển vận công ty ông chủ, hắn vợ. . . Hả. . ." Tăng Khả mặt liền biến sắc, trầm giọng đối Thôi Lệ Châu nói, "Xin lỗi a tiểu Thôi, trong tài liệu viết góa vợ! Mẹ ngươi, đã qua đời trước cha ngươi!"

"Ta nhìn một chút, 98 năm ngồi tù. . ." Ngô Tú Mẫn nói, "Lúc ấy tiểu Thôi chỉ có hai tuổi, nói cách khác, mẹ nàng vừa mới sinh ra tiểu Thôi, liền. . ."

"Không thể nào. . ." Thôi Lệ Châu rõ ràng tâm tình nặng nề, "Ngàn vạn lần chớ nói cho ta, mẹ ta là bởi vì sinh ta mà chết! Cần như vậy lời, ta thật thành thiên sát cô tinh!"

"Không có, tạm thời không có tìm được ghi chép! Ngươi đừng có gấp, hồ sơ quá rất xưa, ta nữa nghĩ một chút biện pháp!" Tăng Khả khuyên lơn, "Cho ta chút thời gian, ta nhất định có thể tìm được tài liệu cặn kẽ!"

Lúc này, thấy Thôi Lệ Châu tâm tình không yên, Ngô Tú Mẫn lập tức đi tới Thôi Lệ Châu trước gót chân, nhẹ nhàng nắm cả nàng bả vai, nói: "Ta muốn. . . Lúc này, ngươi cần nhất chính là ôm một cái!"

Ngô Tú Mẫn không hổ là tâm lý chuyên gia, nàng chẳng qua là nhẹ nhàng bao quát, Thôi Lệ Châu liền thật chặc nhào vào nàng trong ngực, thấp giọng khóc thút thít.

Đúng là, loại thời điểm này, chính là Thôi Lệ Châu tâm lý yếu ớt nhất lúc, vô cùng cần một cái dựa.

"Ta cảm giác thế nào. . . Không là cái gì trùng hợp đâu!" Lúc này, Triệu

Ngọc nhìn Thôi Lệ Châu cha mẹ tài liệu, hoài nghi nói, "Thôi Lệ Châu tên, là Đào Hương cấp cho, Đào Hương để cho nàng họ Thôi mà không họ Đào, chẳng lẽ nói. . . Đào Hương biết Thôi Lệ Châu cha mẹ?"

"Ta đã từng hỏi cha ta,

Hả. . . Hỏi qua Đào Hương, tại sao ta không cùng hắn họ đào?" Thôi Lệ Châu một bên khóc sụt sùi, một bên không quên giải thích, "Hắn nói cho ta, nói để cho ta họ Thôi, là là vì muốn che giấu tai mắt người, ngấm ngầm yêu họ gì họ gì! Các ngươi cũng biết, cha ta không ngừng ở đổi thân phận, chúng ta tên cũng bất quá là một danh hiệu mà thôi! Cho nên, ta cũng không có tra cứu!"

"Nhưng là. . . Bạch Lệ Lệ. . . Bạch Lệ Lệ lại đóng vai một cái gì nhân vật chứ ?" Tăng Khả chỉ trên bảng trắng tài liệu nói, "Đào Hương có Bạch Lệ Lệ cùng tiểu Thôi hình, tại sao, tiểu Thôi sẽ cùng Bạch Lệ Lệ chung một chỗ?"

"Nga!" Nhiễm Đào vỗ tay nói, "Đào Hương cùng Bạch Lệ Lệ làm đối tượng, Đào Hương không có con, liền đem Tiểu Châu Châu, hả. . . Tiểu Thôi cho trộm được! Sau đó, hai người bọn họ nháo vạch, cho nên Đào Hương mới đúng tiểu Thôi nói, mẹ ngươi còn lại ngươi hãy cùng người chạy!"

" Này, cái gì chạy? 98 năm a đây chính là, Bạch Lệ Lệ biến thành thi thể nữ không đầu rồi! Chớ mù nói tốt hay không?" Ngô Tú Mẫn phản bác, "Hắng nói, Bạch Lệ Lệ dáng dấp như vậy xinh đẹp, tại sao phải đi theo không có phương diện kia chức năng Đào Hương chứ ? Muốn ta nhìn, cái này Bạch Lệ Lệ phải cùng tiểu Thôi cha mẹ có quan hệ thế nào, không phải là nhà bọn họ thân thích chính là bà vú, là được mời tới chiếu cố hài tử!"

"Đừng có gấp, đừng có gấp!" Trong phút chốc, Triệu Ngọc mơ hồ dâng lên một loại cảm giác, tựa như hắn đã tìm được cái đó cực kỳ trọng yếu

đầu mối, chẳng qua là còn không có bắt được mà thôi! Hắn nhận thật cẩn thận đất suy nghĩ một chút, đối Tăng Khả ra lệnh, "Tăng Khả, nhanh, đem Thôi Lệ Châu cha mẹ tài liệu viết ở trên bảng trắng! Đem ngày tháng viết biết, chúng ta đối chứng một chút thời gian, có thể có thể lý ra đầu mối gì!"

" Đúng, đối!" Tăng Khả vội vàng dựa theo Triệu Ngọc phân phó, đem tài liệu dựa theo thời gian thứ tự viết ở trên bảng trắng.

"Nhạ, sớm nhất một năm kia, là Thôi Lệ Châu ra đời!" Viết xong sau, Tăng Khả bắt đầu phân tích tài liệu, "Ra đời sau, mẹ bất hạnh qua đời, chỉ còn lại thôi phụ một mình nuôi dưỡng trứ nàng!

"Nhưng là, ngày vui ngắn ngủi, không qua hai năm, thôi phụ bởi vì buôn lậu ở tù, ở tù ước chừng nửa năm liền đột phát bệnh qua đời. Chúng ta không biết, ở cha mẹ đều mất sau, chỉ có hai tuổi Thôi Lệ Châu đi nơi nào?"

"Ở Bạch Lệ Lệ trên tay!" Ngô Tú Mẫn nói, "Trong hình nhìn, khi đó tiểu Thôi vừa vặn hai tuổi trái phải chứ ? Hãy chờ xem, Bạch Lệ Lệ rất có thể chính là Thôi gia mời tới bà vú. Thôi Phương Vũ vào ngục giam, không người nhìn đứa trẻ, cho nên đứa trẻ liền giao cho Bạch Lệ Lệ rồi!"

"Nhưng là. . . Nếu như khi đó tiểu Thôi hai tuổi, vậy coi như là 98 năm!" Triệu Ngọc cau mày nói, "Chính là một năm kia, Bạch Lệ Lệ bị hung thủ giết chết, trở thành thi thể nữ không đầu một tên sau cùng người bị hại!"

"Ông trời của ta, Thôi Lệ Châu vừa sau đó tới rơi vào Đào Hương trong tay, chẳng lẽ, Đào Hương chính là. . . Chính là thi thể nữ không đầu hung thủ! ?" Ngô Tú Mẫn sững sờ, "Đào Hương giết Bạch Lệ Lệ sau, phát hiện Bạch Lệ Lệ còn mang đứa trẻ, cho nên liền đem con nuôi dưỡng thành người, hơn nữa lúc này thu tay lại?"

"Ông trời của ta, nổi da gà a đều là. . ." Nhiễm Đào hù hai tay ôm vai.

"Không. . . Không thể nào! Các ngươi không nên đùa giỡn như vậy có được hay không?" Thôi Lệ Châu lập tức phản bác, "Cha ta cho tới bây giờ chưa từng giết người! Hắn là Tặc Vương a, không phải là người phạm tội giết người! Ngươi. . . Các ngươi tin tưởng ta, ta là hắn một tay nuôi lớn, hắn là người nào ta rõ ràng nhất, hắn thật không thể nào là cái gì người phạm tội giết người!"

"Tĩnh táo, tĩnh táo. . . Ta làm sao cảm giác, thật giống như chúng ta đã nghĩ đến chút lên chứ ?" Triệu Ngọc trên miệng tỏ ý mọi người tĩnh táo, nhưng trong lòng đã lâm vào vô cùng sốt ruột trạng thái.

"Ai? Có thể hay không. . . Hung thủ giết người, là Thôi Lệ Châu cha a?" Nhiễm Đào bỗng nhiên nói, "Cha nàng chết ở ngục giam, cho nên từ 98 năm sau này, liền lại cũng không có phạm án!"

"Óc heo, ngươi chớ nói chuyện được không?" Ngô Tú Mẫn giận dữ quát lên, "Thuần túy là mù quấy nhiễu! Bạch Lệ Lệ là ở Thôi Lệ Châu cha ngồi tù sau chết! Không có nghe nói ngục giam tù phạm còn có thể ra đi giết người! Nhờ, chớ làm loạn thêm có được hay không?"

"Đúng vậy!" Tăng Khả nói, "Khác không biết, nhưng là Thôi Phương Vũ ngồi tù thời gian, cùng Bạch Lệ Lệ thời gian chết là xác định, Thôi Phương Vũ là vừa qua khỏi hoàn năm ngồi tù, mà Bạch Lệ Lệ thì chết tại bắt đầu mùa đông lúc. Nói cách khác, Bạch Lệ Lệ chết lúc, Thôi Phương Vũ đã sớm xuống đất vi an! Cho nên, không thể nào!"

"Bất quá. . ." Triệu Ngọc nhìn lê hoa đái vũ Thôi Lệ Châu, nói, "Chúng ta vẫn không thể qua loa đúng là định Thôi Lệ Châu sinh nhật! Nàng chẳng qua là từ Đào Hương trong miệng biết mình kia năm ra sinh mà thôi, muốn vạn nhất Đào Hương nói càn chứ ? Còn có, cái kia tấm hình cụ thể quay với một năm kia, cũng nói không chừng a? Cho nên, chúng ta phải đem điều này thời gian tuyến thu dọn sạch sẻ rồi, mới có thể tiếp

tục nữa."

"Tuổi tác không dám !" Ngô Tú Mẫn nói, "Chỉ cần đem tiểu Thôi mang tới bót cảnh sát giám chứng khoa, kiểm tra một chút răng liền có thể biết tuổi tác chính xác rồi! Nhưng là, cái kia tấm hình. . ."

"Hình có thể thông qua kiểm tra các bon, " Tăng Khả tiếp tra nói, "Nhưng là, chúng ta không có cách nào biết hình là lúc nào cọ rửa! Cho nên, chỉ có thể biết hình bản thân tuổi tác, lại không thể biết hình chụp thời gian chính xác!"

"Ha ha ha. . ." Ai ngờ, đề tài nói tới chỗ này sau, Triệu Ngọc lại đắc ý,. cấp vội vàng chỉ hình nói với mọi người, "Cho nên, chúng ta làm trinh thám, phải chú ý chi tiết, chi tiết quyết định thành bại, hiểu không? Các ngươi nhìn kỹ, trong hình Bạch Lệ Lệ mặc quần áo, nhìn thấy nhãn hiệu không? Bosideng đúng không? Vũ nhung phục đúng không?

"Cho nên, chỉ cần chúng ta tìm được cái này khoản vũ nhung phục là một năm kia phát hành, không là được súc phạm vi nhỏ rồi sao?"

"Lợi hại a, không hổ là đội trưởng!" Nhiễm Đào nhất thời nâng lên ngón tay cái.

Tăng Khả là tìm tư liệu tay tổ, hắn mở máy vi tính ra, lập tức bắt đầu liên lạc nhà máy so sánh, so sánh kết quả cũng rất nhanh truyền tới.

Náo loạn nửa ngày, Bạch Lệ Lệ mặc số tiền kia vũ nhung phục, lại bị nhà máy xưng là hạn chế bán chạy khoản, từ 95 năm cho tới bây giờ, mỗi năm đều có sản xuất, kiểu tất cả đều là giống nhau như đúc!

"A a, a a. . ." Thấy mọi người ánh mắt tất cả đều dòm mình, vì hóa giải lúng túng, Triệu Ngọc lập tức nghiêm trang nói sang chuyện khác, "Nhìn một chút? Ta mới vừa nói cái gì tới? Hạn chế bán chạy khoản vũ nhung phục cũng không phải là người bình thường có thể mua được, cho nên,

cái này Bạch Lệ Lệ không thể nào chỉ là một nhìn hài tử bà vú, các ngươi nói. . . Ta nói đúng không đúng a?"

Nghe được Triệu Ngọc không biết xấu hổ nói sang chuyện khác, mọi người rối rít lấy ra khăn lông khăn tay, bắt đầu lau mồ hôi. . .

Chương 627: Chương 627: Nhập liễm sư cùng miệng lải nhải

Thứ sáu trăm hai mươi bảy chương nhập liễm sư cùng ngu ngốc lải nhải miệng tiểu thuyết: Cuồng Thám Tác Giả: Khoáng Hải Vong Hồ

Vì không đưa tới Ô Phương Phương đám người chú ý, Nhiễm Đào cùng Ngô Tú Mẫn mang Thôi Lệ Châu đến một nhà chuyên nghiệp nha khoa bệnh viện làm giám định. Cuối cùng chứng thật, Đào Hương cũng không có lừa gạt Thôi Lệ Châu, Thôi Lệ Châu đích xác là sinh năm 96, cha hắn qua đời lúc, chỉ có hai tuổi mà thôi.

Ngoài ra một mặt, Triệu Ngọc sử dụng một cái ẩn hình giám định cụ, đem cái kia tấm hình cũng làm giám định. Giám định cụ cho ra số liệu nữa chính xác bất quá, cái kia tấm hình đúng là thiết niên đại, cũng vừa vặn là cực kỳ trọng yếu 98 năm!

Còn có, Tăng Khả thông qua kiên nhẫn tìm, đã đem Thôi Lệ Châu mẹ tài liệu tìm được. Nguyên lai, Thôi Lệ Châu mẹ cũng không phải là bởi vì bệnh qua đời, mà là mất mạng với một trận bất hạnh tai nạn xe cộ trong. Lúc ấy, Thôi Lệ Châu còn chưa đầy tháng!

Như vậy thứ nhất, có liên quan vụ án thời gian tuyến cơ bản có thể xác định được:

96 năm, Thôi Lệ Châu ra đời, cùng tuổi mất đi mẹ;

Hơn nửa năm 98, cha bị bắt ở tù, nửa năm sau bởi vì bệnh mất; cùng

tuổi, Thôi Lệ Châu cùng Bạch Lệ Lệ đồng thời xuất hiện ở cái kia tấm hình thượng; tới 98 năm mùa đông, Bạch Lệ Lệ lại đột nhiên bị tai vạ bất ngờ, trở thành thi thể nữ không đầu án trúng một tên sau cùng người bị hại.

"Bạch Lệ Lệ, là Mông Hương tỉnh Bắc Tề Lâm người Bát Kỳ." Tăng Khả chỉ trên bảng trắng tài liệu nói, "Sau đó thi đậu Nam Giang sư phạm học viện, ở tỉnh Nam Giang tỉnh lị đi học, tốt nghiệp sau ở lại trường thực tập. Nhưng là thực tập sau, trong hồ sơ cũng chưa có hạ văn!

"Có nói, nàng trở về quê quán đi. Có nói, nàng đi theo bạn trai đi nhà đàn trai. Nhưng là, bởi vì Bạch Lệ Lệ cùng nhà làm quan hệ không tốt, cho nên ở nàng ngộ hại trước, một mực thuộc về một loại không bị người biết trạng thái chân không!"

"Điểm này đã chắc chắn qua!" Triệu Ngọc lập tức sửa lại nói, "03 chuyên án tổ đã từng đi nàng Mông Hương quê quán điều tra, quê quán người nói nàng đi học sau cho tới bây giờ không có trở lại qua! Chuyên án tổ còn tìm được Bạch Lệ Lệ bạn học, chứng thật Bạch Lệ Lệ một mực ở lại Nam Giang tỉnh lị! Nhưng là cụ thể làm công việc gì, cũng không biết được!"

Triệu Ngọc nói 03 chuyên án tổ, chính là Kim Chấn Bang đội trưởng năm đó chỗ ở tổ điều tra. Hoàng Bì Bút Ký vốn thượng liên quan tới án này ghi chép, cũng là khi đó lưu lại.

"Các ngươi nhìn a!" Triệu Ngọc chỉ Bạch Lệ Lệ tài liệu phân tích nói, "Ta trong tài liệu chứng thật, Bạch Lệ Lệ gia cảnh bần hàn, chính là học sinh nhà nghèo. Theo lý thuyết, nàng thành tích ưu dị, nếu muốn tìm cá công việc tốt, không khó lắm! Nhưng là, nàng hiển nhiên lựa chọn một con đường khác. . .

"Các ngươi nữa nhìn trong hình Bạch Lệ Lệ, nhìn nàng mặc trang phục, có phải hay không rất thành thục modern, rất rõ ràng giống như một cái

quý phu nhân. . ."

"Nga. . ." Nhiễm Đào thật giống như lãnh ngộ cái gì, há miệng mới vừa muốn nói, chợt bị Ngô Tú Mẫn thô bạo ngăn chận miệng.

"Im miệng ngươi cho ta!" Ngô Tú Mẫn trợn mắt nói, "Chờ tổ trưởng nói xong có được hay không? Thêm loạn người,

Thật không chịu nổi ngươi!"

"Các ngươi nhìn nữa, " Triệu Ngọc vừa chỉ chỉ Thôi Lệ Châu cha, "Thôi Phương Vũ nhà ở Bách Linh thị, Bách Linh thị khoảng cách Nam Giang tỉnh lị chỉ có 150 cây số! Hơn nữa, Thôi gia làm là chuyển vận xí nghiệp, nếu như hắn thường xuyên đi đến tỉnh lị mà nói, như vậy có khả năng hay không. . ."

"Ngươi ý, nói là. . ." Thôi Lệ Châu cau mày, "Bạch Lệ Lệ là tình nhân của cha ta?"

"Hả. . . Ta có một vấn đề. . ." Ai ngờ, bên này chưa nói mấy câu, Nhiễm Đào lại giơ tay lên. Không đợi Ngô Tú Mẫn ngăn trở, hắn giành nói trước, "Ta muốn hỏi một chút, chúng ta dường như là ở điều tra phá án đá quý mất trộm án chứ ? Đá quý là 6 năm trước bị trộm, nhưng là, chúng ta làm cái gì vậy chứ ? Bạch Lệ Lệ coi như là Tiểu Châu Châu mẹ kế, cũng cùng đá quý không có quan hệ chứ ?"

"Ai u ta đi, chắc ta chết mất!" Ngô Tú Mẫn che mặt, "Sau này, đừng nói hai chúng ta là quen biết nhé? Đội cảnh sát cơ động có khác, đều là đầu to óc nhỏ a!"

"Đào ca, " Tăng Khả vội vàng nói, "Ngươi nhìn không biết sao? Tổ trưởng ý, cũng không chỉ là đá quý án đâu! Chẳng lẽ ngươi không cảm thấy, nếu là chúng ta có thể đem thi thể nữ không đầu án phá, cái kia đá quý án liền không coi vào đâu sao?"

"Hả? Nga. . . Nga. . . Nga. . ." Nga nửa ngày, Nhiễm Đào mới dần dần làm rõ hai vụ án quan hệ lợi hại.

"Chỉ có thể là cá giả thiết!" Triệu Ngọc lại lần nữa dựa theo mình ý nghĩ nói tiếp, "Cho nên, chúng ta tương lai muốn làm công việc chính là, tìm được Thôi Lệ Châu tất cả thân thích, còn có năm đó biết Thôi Phương Vũ người, nhìn một chút những người này có biết hay không Thôi Phương Vũ cùng Bạch Lệ Lệ cùng với Đào Hương quan hệ giữa!"

"Tốt, chuyện này giao cho ta đi!" Tăng Khả gật đầu nói, "Tối nay tăng giờ làm việc, cũng phải giải quyết!"

"Cực khổ!" Triệu Ngọc lại lần nữa chỉ Bạch Lệ Lệ hình nói, "Tiếp theo, chúng ta giả thiết một chút a! Nếu như lúc ấy, Bạch Lệ Lệ còn ở lại Nam Giang tỉnh lị lời, như vậy tấm hình này, có phải hay không cũng là ở Nam Giang tỉnh lị chụp chứ ? Nếu như có thể đem trong hình địa điểm xác định được, nói không chừng sẽ đối với vụ án có trợ giúp!"

"Ai nha. . ." Lúc này, Ngô Tú Mẫn nhìn thấu một vấn đề tới, "Tổ trưởng a, cái này thi thể nữ không đầu án, thật đúng là đủ treo hồ a! Đừng quên, Bạch Lệ Lệ thi thể, nhưng là từ Cam Lũng thành phố xuất hiện! Cam Lũng thành phố thuộc về Tấn An tỉnh, cùng Nam Giang tỉnh lị lời, khoảng cách này. . . Hả. . ."

"550 cây số cả!" Đối với mấy con số này, Triệu Ngọc nhưng là trí nhớ sâu sắc, vào sáng sớm lúc ban đầu lấy được Hoàng Bì Bút Ký vốn lúc, hắn cũng đã khắc ghi trong lòng!

"550 cây số, xa như vậy. . ." Ngô Tú Mẫn cau mày, "Hung thủ giết xong rồi người, đem thi thể vận chuyển đến ngoài ngàn dặm, vứt xác ở một cái không biết trong rừng, cái này. . ."

"Hả. . ." Ai ngờ, Thôi Lệ Châu bỗng nhiên chen miệng nói, "Cũng có

thể, hung thủ là trước đem người bắt cóc, đến rồi mục đích sau, nữa sát hại chứ ? Ta làm một đời ăn trộm, cho tới bây giờ chưa thấy qua như vậy biến thái người!"

"Ngươi mới mấy tuổi a, còn làm cả đời?" Triệu Ngọc quyệt miệng, "Cái này còn không là nhất biến thái địa phương, nhất biến thái, là hung thủ còn đem thi thể cẩn thận xử lý qua, đem thi thể máu rút sạch, hơn nữa đổi lại một loại chất bảo quản thi thể. Nếu như là ở mùa đông giá rét, thi thể thậm chí có thể giữ một tháng không mục lạn!"

"Ông trời của ta!" Thôi Lệ Châu chắc lưỡi hít hà, "Vậy khẳng định không phải là cha ta làm, ba ta là kẻ gian, cũng không phải là nhập liễm sư, nào hiểu những thứ này phòng hủ kỹ thuật?"

" Đúng, ngươi nói không sai, " Triệu Ngọc thở dài một cái, "Ban đầu, cảnh sát cũng là như vậy hoài nghi, hoài nghi hung thủ có thể là một tên có xử lý người chết kinh nghiệm nhập liễm sư! Hơn nữa còn là một tên cao thủ!"

"Cái kia. . . Đầu chứ ?" Thôi Lệ Châu khiếp khiếp hỏi, "Người chết đầu, cũng đi nơi nào? Chẳng lẽ, sẽ bị biến thái sát thủ thu. . . Cất giữ. . ."

"Như vậy, ngược lại là một chuyện tốt đâu!" Triệu Ngọc nhún vai một cái,. "Ít nhất có thể tìm được chứng cớ! Chúng ta bây giờ lớn nhất khó khăn chính là không có chứng cớ! Coi như tìm tới người hiềm nghi, chỉ cần hắn không mở miệng, chúng ta cũng lấy hắn không có cách nào!"

"Không phải là cha ta, ngươi yên tâm đi!" Thôi Lệ Châu nói, "Không sợ các ngươi cười nhạo, cha ta sợ máu! Hơn nữa, hắn sau đó cũng mơ hồ thành như vậy, nếu là đã giết người lời, làm sao cũng phải ngu ngốc lải nhải ra mấy câu tới đi?"

"A a, vậy thì có ý tứ!" Nhiễm Đào lại lần nữa không nhịn được lên tiếng, "Tamil Star rõ ràng là cha ngươi trộm, ngươi mới vừa rồi cũng nói, hắn

cũng mơ hồ thành như vậy, cái kia tại sao không đem đá quý tung tích ngu ngốc lải nhải đi ra chứ?"

"Vậy thì nói rõ, đá quý căn bản cũng không ở cha ta trong tay thôi?" Thôi Lệ Châu liếc Nhiễm Đào một cái.

"Hả. . . Chặc chặc. . ." Ai ngờ, nghe được hai người nói chuyện sau, Triệu Ngọc thật giống như suy nghĩ đến rồi cái gì, hắn chặc chặc đất đập trúng mấy cái miệng, rồi mới hướng Nhiễm Đào nói, "Đào a, ngươi mới vừa nói cái gì? Cái gì ngu ngốc lải nhải miệng?"

"Ta nói, Đào Hương tại sao không đem đá quý tung tích ngu ngốc lải nhải đi ra chứ!" Nhiễm Đào lập lại một câu.

"Nga. . ." Triệu Ngọc đem người nhích về phía sau một chút, lầm bầm lầu bầu vậy thì thầm một câu, "Xem ra, ta phải đi Nam Giang, đi một chuyến. . ."

Chương 628: Chương 628: Cùng kẻ trộm đồng hành

Thứ sáu trăm hai mươi tám chương cùng kẻ gian đồng hành tiểu thuyết: Cuồng Thám Tác Giả: Khoáng Hải Vong Hồ

Triệu Ngọc không có đến kịp trễ nhất lớp một đi tỉnh Nam Giang phi cơ, không thể làm gì khác hơn là đổi thành ngồi tàu cao tốc, cả đêm đi. Thật ra thì, tốc độ của tàu cao tốc không hề so với phi cơ chậm bao nhiêu, vậy chỉ cần 3 giờ là được đến, hơn nữa nhanh nhẹn thuận lợi.

Lần này, Triệu Ngọc cũng không có mang hắn tổ viên, mà là lựa chọn chỉ một thân một mình đi. Hắn để cho các tổ viên ở lại Tấn Bình chờ đợi, tiếp tục điều tra hai vụ án có liên quan tài liệu.

Vào giờ phút này, thời gian đã tới nửa đêm 12 giờ, nhưng Triệu Ngọc cũng không có thời gian nghỉ ngơi, còn ở trong điện thoại thu nghe Tăng Khả mới nhất báo cáo.

"Tổ trưởng, ta đã tra được Thôi Phương Vũ hộ tịch, hắn vợ kêu Đỗ Mạn Đình, hộ tịch nguyên thủy ghi chép lên xác ghi rõ, bọn họ năm đó đẻ ra một bé gái, tên gọi là. . . Thôi Tĩnh Hảo, 96 năm 1 tháng 25 ngày sinh người. Hơn nữa, ở hộ tịch thay đổi ghi chép thượng cũng có chú thích, cái này Thôi Tĩnh Hảo vì người mất tích!"

"Nga. . . Xem ra, cái này Thôi Tĩnh Hảo, chắc là Thôi Lệ Châu nguyên danh rồi?" Triệu Ngọc thở dài nói.

"Tổ trưởng, ta điều tra đồn công an ghi chép, " Tăng Khả lại nói, "Thôi Tĩnh Hảo qua mất tích 10 năm kỳ, đã bị cơ quan công an tuyên bố tử vong!"

"Ai! Đáng thương Tiểu Châu Châu, cha mẹ đều mất, lại bị Tặc Vương thu nuôi! Xem ra, sau này anh tốt hơn thật là đau thương nàng rồi!" Triệu Ngọc nói, "Bất quá, ta cảm thấy, năm đó Đào Hương thu nuôi Thôi Lệ Châu, có thể cũng là có cái gì ẩn tình! Cái này ẩn tình, không đúng mà sẽ cùng thi thể nữ không đầu án quấy nhiễu chung một chỗ nữa đây!"

Triệu Ngọc đang suy đoán trung, hệ thống chợt truyền đến kỳ ngộ kết thúc tin tức, đang đang không ngừng từ trong đầu lóe lên.

"Ai u, " Triệu Ngọc biết, hôm nay hệ thống kết thúc cực kỳ trọng yếu, cho nên hắn vội vàng đối trong điện thoại Tăng Khả nói, "Tiểu Tăng a, ta trước hết trò chuyện tới chỗ này, chờ lát nữa nữa có cái gì nhất tin tức mới, đừng quên cùng ta báo cáo a! Khuya bao nhiêu cũng không có hỏi đề!"

"Hả. . . Tổ trưởng!" Trong điện thoại, Tăng Khả bỗng nhiên trở nên nói quanh co, "Hả. . . Thật ra thì, thật là có tin tức. . ."

Ai ngờ, Triệu Ngọc cuống cuồng kiểm tra hệ thống, lại không đợi Tăng Khả nói xong cũng cúp điện thoại. Ngủm sau mới ý thức được, người ta khả năng còn có nhất tin tức mới đâu!

Bất quá, hệ thống chuyện cũng thật quan trọng, cho nên hắn không lại gọi điện thoại, mà là vội vàng tra xét kỳ ngộ kết thúc tình huống.

Lần này, Triệu Ngọc mở ra "Đoái Chấn" quẻ hoàn mỹ thu quan, thu được 144% cao độ hoàn thành. Hệ thống phần thưởng hắn ba cái không tệ đoọ cụ, cái này ba món đạo cụ, đều là hắn trước kia không có mở ra qua, theo thứ tự là: Sinh mạng máy dò xét, biên dịch ngôn ngữ từ cử động môi cùng kim loại tham trắc khí.

Sinh mạng máy dò xét chủ yếu dùng cho cứu viện, có thể phát hiện quy định trong phạm vi dấu hiệu sinh mạng; biên dịch ngôn ngữ từ cử động môi, danh như ý nghĩa, đó là có thể căn cứ đối phương khẩu hình, đoán được nói chuyện nội dung; mà kim loại tham trắc khí, thì hiển nhiên dùng cho tìm bảo công dụng.

Bất quá, Triệu Ngọc tâm tư cũng không ở nơi này. Bây giờ 12 điểm đã qua, hắn gấp nhất, chính là mới nhất mở ra cái này một quẻ!

Thông qua Triệu Ngọc đối hệ thống hiểu, hắn hết sức rõ ràng cái này một quẻ tầm quan trọng.

Đừng quên, hắn bây giờ đang ngồi trước xe đi tỉnh Nam Giang, nếu như mở ra quẻ văn trong mặt mang "Cấn" quẻ, đó không thể nghi ngờ nói rõ hắn lần này tới đúng rồi phương hướng!

Mà ngược lại lời, hắn liền có thể trực tiếp đi trở về phủ!

Kết quả, công phu không phụ người có lòng, Triệu Ngọc lại khai ra một cái "Đoái Cấn" quẻ tới, mặc dù "Cấn" khai ở phía sau, nhưng là chỉ cần có "Cấn" quẻ xuất hiện, liền đủ để nói rõ, hắn phương hướng là đúng!

Hơn nữa, cái đó lái ở trước mặt "Đoái" quẻ, cũng là để cho Triệu Ngọc rất là hưng phấn, cái này cũng vừa vặn ấn chứng mình suy đoán, có thể là đúng!

Tỉnh Nam Giang a, không biết, ở chỗ này, ta có thể hay không đạt được đột phá?

Ai ngờ, mới vừa nghĩ tới chỗ này, Triệu Ngọc điện thoại di động lại vang lên, mở nhìn một cái, rốt cuộc lại là Tăng Khả đánh tới.

Xem ra, Tăng Khả tất nhiên có tình huống trọng yếu phải hướng mình

báo cáo, vì vậy, Triệu Ngọc vội vàng phím ấn nhận nghe.

"Hả. . . Cái đó tổ trưởng a, mới rồi có chuyện này, không nhớ cùng ngài hồi báo!" Tăng Khả nói chuyện có chút nói quanh co, để cho Triệu Ngọc mơ hồ sinh ra một tia không ổn.

"Thế nào rồi?" Triệu Ngọc lo lắng hỏi một câu.

"Cái đó. . . Cái đó Thôi Lệ Châu. . . Nàng lại. . . Lại chạy!"

"Cái gì? Chạy cá bà nội gấu a, các ngươi thấy thế nào? Ai? Không đúng a, nàng. . ." Triệu Ngọc bỗng nhiên bị nhớ tới, "Nàng trên chân không phải là khóa máy xác định vị trí rồi sao? Cái này còn có thể chạy? Ngươi nhưng đừng nói cho ta, hơn 6 vạn khối vòng chân định vị, nàng cũng có thể mở?"

"Không! Máy xác định vị trí vẫn còn ở, nàng cũng không có cưa chân cái gì! Chẳng qua là. . . Chỉ bất quá. . ."

"Cưa chân? Chửi thề một tiếng ! Nghĩ như thế nào các ngươi? Thôi Lệ Châu hai đầu ngón tay cũng bị mất, còn cưa chân? Ta đi, nhanh, tra một chút xác định vị trí tin tức, nhìn nàng bây giờ ở nơi nào rồi? Không biết là cứu nàng lão gia tử đi đi. . . Hả. . . Các loại. . . Chờ một chút. . ."

Ai ngờ, Triệu Ngọc còn giơ điện thoại ở đó đi mà đi mà nói xấu, nhưng giương mắt giữa, nhưng đúng dịp thấy mặc một bộ bạch y Thôi Lệ Châu, ngồi ngay ngắn ở rồi mình đối diện!

Hơn nữa, có thể là nghe được đoạn ngón tay cùng cưa chân chuyện, Thôi Lệ Châu hướng Triệu Ngọc cổ lỗ mũi trợn mắt không hợp coi là, trả lại cho hắn đồng thời dựng lên hai cá ngón giữa!

"Hả, được rồi, ta biết nàng ở nơi nào! Hồi đầu lại tìm các ngươi tính sổ! Hừ!" Nói xong, Triệu Ngọc lúc này mới tức tối đất cúp điện thoại.

"Triệu tổ trưởng a, ta chợt phát hiện một chuyện!" Thấy Triệu Ngọc để điện thoại xuống, Thôi Lệ Châu vội vàng lim dim mắt nói, "Ngươi cái này tổ điều tra đặc thù tổ trưởng lão đại, dường như so với chúng ta những thứ này làm kẻ gian còn âm tổn đâu! Nói chuyện cũng là khi người một bộ, cõng người một bộ a!"

"Cái này kêu là lấy độc công độc! Bất quá. . . Tiểu Châu Châu, ta nơi nào đùa bỡn tổn âm đức?" Triệu Ngọc cố làm quở trách nói, "Hắn là ta nói ngươi mới đúng chứ? Ta là tổ trưởng! Ngươi biết, ngươi như vậy không phục tòng mệnh lệnh sẽ có hậu quả gì không? Ca ca ta mà tức giận lên, hậu quả nhưng là rất nghiêm trọng! Nếu là đem ta chọc bực , ta liền đem ngươi đưa cho Ô Phương Phương đi nơi nào! Để cho nàng cho ngươi quất roi da cùng đèn cầy, nga, không đúng không đúng, là quất ngươi roi da ngấm tiêu ớt!"

"Tổ trưởng, ta trước kia làm sao không thấy ngươi nói qua như vậy nói nhiều chứ ? Muốn ta nhìn a, ngươi trong lòng có quỷ đâu!" Thôi Lệ Châu ánh mắt giống như đao vậy, trực oan Triệu Ngọc đáy lòng.

Lợi hại a? Triệu Ngọc trong lòng thở dài nói, không nghĩ tới cái này Thôi Lệ Châu tuổi còn trẻ, thậm chí ngay cả mình tính toán cũng xem thấu.

"Ta chỉ số thông minh cũng không có thiếu phí!" Thôi Lệ Châu nói, "Ngươi hoặc là nói cho ta ngươi mục đích thật sự, hoặc là, ngươi liền mang theo ta hành động chung!"

"Ta mục đích thật sự, chính là đem ngươi tiền "Dâm" hậu sát, sau đó làm thành thi thể nữ không đầu!" Triệu Ngọc tức giận nói, "Ta nói cho ngươi, chờ lát nữa xe lửa đến trạm, ngươi vội vàng mua tấm đường về vé xe, bằng không, đừng trách ta tâm ngoan thủ hắc! Cảnh cáo ngươi, không muốn khảo nghiệm ta sự chịu đựng!"

"Được a, tổ trưởng, đưa ngươi món đồ đi!" Vừa nói,. Thôi Lệ Châu trực tiếp ném cho Triệu Ngọc một cái đồng hồ đeo tay, nói, "Cái này cái đồng hồ đeo tay là sau lưng ngươi cái kia lão đầu, ngươi nếu là không để cho ta đi theo ngươi, ta bây giờ liền chơi mạng lớn kêu, nói ngươi trộm hắn đồng hồ đeo tay!"

"A a a. . . Ngươi cái này không biết trời cao đất rộng Tiểu Châu Châu!" Chỉ một thoáng, Triệu Ngọc bị Thôi Lệ Châu chọc cho vui vẻ, lúc này đeo cái đồng hồ lên tay, sau đó cười ha hả nói, "Ta đếm ba tiếng, ngươi nếu là không kêu, ta nhưng liền kêu! Chúng ta nhìn một chút ai kêu lớn tiếng có được hay không? Một. . . Hai. . ."

"Tổ trưởng, tổ trưởng, ta sai rồi, ta sai rồi!" Thôi Lệ Châu rốt cuộc ý thức được, Triệu Ngọc da mặt so với mình dầy phải quá nhiều, nàng vội vàng chắp hai tay xin tha, "Tốt tổ trưởng rồi, van cầu ngươi, liền mang theo ta cùng nhau đi! Nói không chừng, ta có thể giúp ngươi bận rộn đâu! Hơn nữa, ngươi biết ta tại sao phải theo tới, nơi này là ta nhà a, ta thật rất muốn biết, ta là từ đâu tới, ta ở trên đời này, có còn hay không thân nhân a? Tổ trưởng, nhìn ở ta đáng thương thân thế thượng, ngươi liền mang theo ta đi, ta bảo đảm không cho ngươi gây họa!"

"Hả. . . Cái này còn không sai biệt lắm! Sau này, nhất định phải chú ý thái độ, hiểu không?" Nói xong, Triệu Ngọc lúc này mới hài lòng cười một tiếng, sau đó đem sau dựa lưng vào trên ghế ngồi, hơi nhắm hai mắt lại.

Nhưng mà, hắn con mắt nhắm, trong lòng nhưng vẫn ở tính toán, nếu cái này tinh minh Thôi Lệ Châu cùng tới, vậy xem ra hoa kế của mình, cũng phải làm ra tương ứng điều chỉnh chứ ?

Chương 629: Chương 629: Dương quang đại đạo

Thứ sáu trăm hai mươi chín chương dương quang đại đạo tiểu thuyết: Cuồng Thám Tác Giả: Khoáng Hải Vong Hồ

Bách Linh thị mặc dù không phải là tỉnh lị, nhưng cũng có đường sắt bắc ngang, Triệu Ngọc trạm thứ nhất liền là tới nơi này nghe ngóng Thôi Lệ Châu thân thế.

Bất quá, hắn cùng Thôi Lệ Châu đến lúc, đã là nửa đêm hai điểm, tự nhiên vẫn là trước muốn tìm một quán rượu nghỉ ngơi một chút.

Vì vậy, bọn họ liền gần tìm một nhà tinh cấp quán rượu, chuẩn bị dừng chân.

Ai ngờ, có ý nghĩa chuyện tới rồi, ở trước quán rượu đài, Thôi Lệ Châu thế nào cũng phải ồn ào la hét, để cho Triệu Ngọc chỉ mở một gian phòng, hai người bọn họ người ở một gian là được.

Thôi Lệ Châu nói, tới một cái vì tiết kiệm tiền, thứ hai nàng không có thẻ căn cước, không có biện pháp mướn phòng, không bằng khai một cái hai người đang lúc.

Ai!

Chỉ một thoáng, Triệu Ngọc có chút thoáng như từ trước, giống như đã từng quen biết. Còn nhớ ban đầu cùng Miêu Anh đến Lăng Vân tra án

lúc, mình cũng là trăm phương ngàn kế muốn cùng nữ thần sống chung một phòng đâu! Đáng tiếc cuối cùng không có sính.

Ai ngờ, bây giờ lại có một đồng nhan cự nhũ tiểu mỹ nữ chủ động đưa tới cửa.

Nhưng mà, đối mặt Thôi Lệ Châu, Triệu Ngọc nhưng không có chút nào hùng dũng lên đẩy ngã người xúc động, cho nên hắn cuối cùng vẫn là cố chấp thuê hai gian phòng, hai người mỗi người ở một gian.

Triệu Ngọc nhưng là trung ương đặc biệt tổ điều tra tổ trưởng, nếu là ngay cả căn phòng cũng không mở được, thực sự quá thật mất mặt. Hơn nữa, hắn mướn phòng cũng căn bản không thể sử dụng thẻ căn cước ghi danh. Nếu không, hắn bên này mở một cái phòng, Ô Phương Phương đám người thì biết biết được hắn động tĩnh.

Nếu là Ô Phương Phương biết tự mình tới đến rồi tỉnh Nam Giang, không chừng lại biết làm xảy ra cái gì yêu con bướm?

Nhưng là, cho dù mỗi người mở ra một gian phòng, nhưng Triệu Ngọc còn đánh giá thấp Thôi Lệ Châu cố chấp, khi hắn tắm xong tiến vào chăn sau, nhưng phát hiện Thôi Lệ Châu không biết lúc nào, đã nằm ở hắn trên giường!

"Làm cái gì a?" Thấy một cái đại cô nương nằm ở trên giường mình, Triệu Ngọc đúng là sinh ra một tia không thể tránh khỏi sợ hãi. Bất quá, hắn lý trí nhưng thủy chung chiếm cứ thượng phong, không có trực tiếp nhào tới.

"Tổ trưởng a, nếu là ta nói, ta mới vừa rồi muốn cho ngươi kể quỷ câu chuyện dọa ngươi một chút, nhưng là cuối cùng đem chính ta hù dọa, không dám một mình ngủ, ngươi tin không?" Thôi Lệ Châu nằm ở trên giường, đầu tựa vào dưới gối nói.

Hả. . .

Đừng nói, lý do này nghe vào còn rất có cảm giác mới mẽ.

"Ai!" Hạ một giây, Triệu Ngọc bất đắc dĩ thở dài, đưa tay khoác lên Thôi Lệ Châu cái kia bóng loáng trên bắp chân, nội tâm thở dài nói, "Tiểu Châu Châu a, không phải là ca ca ta không hiểu phong tình, mà là ngươi căn bản không có biết rõ thực chất a! Thật ra thì, ngươi bây giờ cần chẳng qua là một loại an ủi mà thôi! Mà không phải là cái loại đó 'An ủi' ngươi biết không?

"Trước kia,

Ta cũng đã gặp qua loại này mê man không lối, nhưng là, tâm kết cần tự mình giải, cuối cùng có thể trợ giúp ngươi người, chỉ có chính ngươi!

"Nói lại, lão tử nhưng là một có nguyên tắc người, con thỏ không ăn cỏ gần hang, thừa dịp người gặp nguy không tính là hảo hán. . . Cho nên. . . Cho nên. . ." Triệu Ngọc nhìn chằm chằm Thôi Lệ Châu bắp đùi, nghiêm túc nói, "Cho nên, ngươi bây giờ liền cởi quần áo đi, ta cái này thì đi xuống lầu mua cây nến cùng roi. . ."

Nói xong lời này, hiện trường một mảnh tĩnh mịch.

Chìm có chừng một phần chung, Thôi Lệ Châu lúc này mới ôm gối đứng dậy, cúi đầu tức giận mắng: "Tổ trưởng, ngươi chính là một biến thái bệnh thần kinh, hừ. . ."

Hừ hoàn sau, nàng đem gối trực tiếp nhét vào Triệu Ngọc trên đầu, sau đó xoay người muốn đi.

"Chậm!" Triệu Ngọc khoát tay một cái, trách móc nói, "Người có thể đi, đồ cho ta lưu lại! Không chừng một chút thời gian nữa Tăng Khả còn phải cùng ta báo cáo tình huống đâu!"

Cho ngươi, cho ngươi. . ." Vừa nói, Thôi Lệ Châu vén lên mình đồ ngủ, đem khỏa ở bên trong điện thoại di động, đồng hồ đeo tay còn có tiền túi xách, tất cả đều tức giận ném cho Triệu Ngọc.

"Kẻ gian không đi không đúng không? Ta cảnh cáo ngươi a, liền lần này hiểu không? Nếu là còn nữa thứ hai lần, cẩn thận. . ." Triệu Ngọc còn chưa nói hết, Thôi Lệ Châu đã từ bên ngoài khép cửa phòng lại.

"Tiểu nha đầu, ngươi đặc biệt muốn mệt chết ta a?" Triệu Ngọc chạy mau tới cửa, đem cửa phòng khóa lại, trên ót lại đã trùm lên một tầng mồ hôi châu.

Thật ra thì, Triệu Ngọc trong lòng rõ ràng, Thôi Lệ Châu như vậy chủ động đầu hoài tống bão, nhất định là coi trọng mình. Muốn là thật đem nàng lưu lại, tối nay chắc chắn sẽ không sống uổng.

Nhưng là, vẫn là câu nói kia, Triệu Ngọc đối Thôi Lệ Châu tình cảm bất quá là đồng tình mà thôi! Cô bé này nhìn như kiên cường, nhưng bởi vì mình ly kỳ thân thế cùng bất hạnh gặp, đã kế cận yếu ớt, cần có người thương yêu an ủi. Triệu Ngọc lòng biết rõ, cái loại đó an ủi cũng không phải là thành lập ở giường trên!

Nếu muốn thật trợ giúp cho nàng, còn phải đem cả chuyện chân tướng moi ra, để cho nàng sống một biết mới phải!

Trời sáng ngày thứ hai sau, Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu ở quán rượu ăn sáng xong, liền bắt đầu một ngày theo dõi điều tra.

Tối hôm qua, Tăng Khả nhịn suốt một đêm, đem Thôi Lệ Châu gia tộc tra xét một cái ngọn nguồn rơi, nhưng phát hiện Thôi Lệ Châu trực hệ thân thuộc, cơ bản đều đã không ở nhân thế rồi!

Cái này ngược lại không hoàn toàn là bởi vì bọn họ gia môn bất hạnh,

mà là bởi vì Thôi gia vốn chính là đời thứ ba đơn truyền, mà Thôi Lệ Châu mẹ cũng là con gái một gây ra.

Tra xét rất lâu, Tăng Khả cũng chỉ là tìm được Thôi Lệ Châu mấy bà con xa mà thôi, mà những người này bởi vì lâu dài không lai vãng, đã giống như người dưng, không có hỏi thăm tìm giá trị.

Vì vậy, Triệu Ngọc quay lại đem sự chú ý tập trung ở những thứ kia đã từng cùng Thôi gia từng có cùng xuất hiện trên người. Ở vốn cũng không nhiều trong mục tiêu, có một cái tên là Mã Văn Lượng người rất nhanh tiến vào hắn mục tiêu.

Người này là là năm đó Thôi Phương Vũ thủ hạ, trên danh nghĩa giám đốc công ty, ở Thôi Phương Vũ bị bắt ở tù sau, hắn cũng bị phán án 5 năm tù.

Cho nên, cái này cùng Thôi Phương Vũ quan hệ mật thiết người, tất nhiên sẽ biết chút ít cái gì, chỉ cần tìm được hắn, có thể là có thể làm rõ ràng năm đó tình huống.

Vì vậy, Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu bắt đầu tìm người này tung tích, dựa theo Tăng Khả tra được địa chỉ, bọn họ tìm tới một nơi đơn sơ nhà dân. Nhưng mà, chỗ này nhà dân sớm bị Mã Văn Lượng thế chân cho người khác.

Chủ nhà nói, Mã Văn Lượng là một không việc làm đàng hoàng người, làm người đặc biệt thích đi dạo * kỹ viện đánh cuộc tiền, năm năm trước, cũng đã đem nhà cũng thế chân ra ngoài, bây giờ sớm nhìn không thấy bóng dáng, thậm chí ngay cả sống chết cũng không biết!

Triệu Ngọc lại hướng chủ nhà tảo nghe một chút Thôi gia chuyện, nhưng chủ nhà căn bản không biết. Bất đắc dĩ, Triệu Ngọc không thể làm gì khác hơn là giữ lại số điện thoại cho hắn, nói một khi hỏi thăm được Mã Văn Lượng tung tích, hắn nhất định có hậu tạ.

Mở đầu không thuận, nhưng cũng không ảnh hưởng Triệu Ngọc lòng tin, tiếp theo, hắn mang Thôi Lệ Châu, lại đi thăm Thôi gia nhà cũ cùng với Thôi Phương Vũ đã từng ở qua địa phương. Nhưng tiếc là, bất kể là nhà cũ cũng tốt, chỗ ở cũng được, những chỗ này toàn đều đã phá bỏ và dời đi nơi khác! Hai người bọn họ nghe ngóng rất lâu, cũng không có tìm được cái gì nhân sĩ biết chuyện.

Thời gian trôi qua thật nhanh, một cái chớp mắt liền đến cơm trưa thời khắc, Triệu Ngọc không thể làm gì khác hơn là cùng Thôi Lệ Châu tìm một nhà nhanh nhẹn phòng ăn, ăn một bữa đơn giản cơm trưa.

Đột nhiên lấy được thân thế tin tức, Thôi Lệ Châu rõ ràng không đói bụng. Ở lúc ăn cơm, một mực tỏ ra bức rức nóng nảy.

"Tổ trưởng a, kỳ hạn 7 ngày đã trải qua gần một nửa rồi, nhưng là. . ." Thôi Lệ Châu lo lắng nói, "Chúng ta còn cái gì thu hoạch cũng không có chứ! Hơn nữa, chúng ta phát hiện ở chuyện điều tra, cũng căn bản cùng đá quý án không có quan hệ a? Coi như đã điều tra xong ta thân thế, thì phải làm thế nào đây chứ ?"

"Hoàng đế không gấp thái giám gấp!" Triệu Ngọc một mặt ăn ngốn nghiến, một mặt cùng Thôi Lệ Châu ra đùa giỡn, "Đừng nói cái gì người ngoài biên chế, ngươi bất quá là chúng ta đặc điều tổ bắt được một tên tội phạm! Kỳ hạn đến rồi, chúng ta cùng lắm thì tại chỗ giải tán, đày đi nguyên tịch mà thôi! Ngươi cũng đừng quan tâm bậy bạ!"

"Ngươi nói chuyện tốt không chịu trách nhiệm!" Thôi Lệ Châu cắn răng nghiến lợi, "Các ngươi phá án, ta có thể đạt được giảm hình! Các ngươi nếu là toi hết rồi, ta thật tốt thanh xuân, cũng chỉ có thể ở trong ngục vượt qua! Hơn nữa, phát hiện đang điều tra, nhưng là của ta thân thế a! Ta có thể không nóng nảy sao được? Nếu không như vậy?" Thôi Lệ Châu con mắt sáng lên, "Ta đi tiếp xúc một chút địa phương này địa đầu xà, sau đó chúng ta cũng phân phát một cái ám hoa lồng đèn có được

hay không?"

"Ngươi bỏ tiền?" Triệu Ngọc liếc nàng một cái.

"Tiền còn không dễ nói? Cho ta chút thời gian, rất nhanh liền có thể làm được!" Thôi Lệ Châu vỗ ngực một cái, "Tổ trưởng a, ta có một loại cảm giác, ta cái đó thân lão ba trước kia rất có thể là lăn lộn giang hồ! Ngươi nhìn, chúng ta tìm cái đó Mã Văn Lượng thích đánh bạc háo sắc, quá như vậy vất vả, tại sao có thể là ở công ty lớn làm qua quản lý người chứ ?"

"Ta đi, cái này còn cần cảm giác sao?" Triệu Ngọc không chút nào uyển chuyển nói,. "Cha ngươi cùng cái này Mã Văn Lượng cũng là bởi vì buôn lậu đi vào, chẳng lẽ ngươi còn cho là bọn họ đều là bị oan uổng sao? Ngươi nhất định không xem tài liệu thật kỹ chứ ? Buôn lậu xe hơi cùng thuốc lá thì thôi, ngay cả di sản văn hóa đều có liên quan đến đâu! Nếu là không có một chút mà xã hội bối cảnh, căn bản không làm được chuyến đi này!"

"Nếu như vậy, vậy chúng ta càng hẳn dựa theo quy củ của giang hồ tới rồi!" Thôi Lệ Châu khẳng định nói, "Tìm được trước kia cùng cha ta có tiếp xúc cổ hoặc tử, liền có thể nhận được tin tức!"

"Được cái đầu của ngươi!" Triệu Ngọc cau mày, "Ta nhưng cảnh cáo ngươi, chúng ta nhưng là cảnh sát, hả. . . Ta là cảnh sát! Ngươi nếu là còn dám đi làm nghề cũ của ngươi, đừng trách ta không khách khí!"

"Cái kia. . . Vậy làm thế nào chứ ?" Thôi Lệ Châu nóng nảy, "Cũng không thể chỉ như vậy chờ chứ ?"

"Cũng không thấy. . ." Triệu Ngọc ngữa cổ uống một ly trà, khí định thần nhàn nói, "Có lẽ, ta có một con đường, có thể đi thông!"

"Nga? Đường chết gì?" Thôi Lệ Châu vội hỏi.

"A a, " Triệu Ngọc khẽ mỉm cười, lời nói thành khẩn nói, "Tiểu Châu Châu a, ngươi có phát hiện hay không? Ngươi ta trà trộn giang hồ quá lâu, gặp phải chuyện bao giờ cũng trước đi u ám một mặt suy nghĩ, nhưng là, chúng ta lại không có lưu ý đến, có điều dương quang đại đạo một mực đặt ở chúng ta trước mặt đâu!"

Chương 630: Chương 630: Lòng mang quỷ kế

Thứ sáu trăm ba mươi chương mang lòng quỷ thai tiểu thuyết: Cuồng Thám Tác Giả: Khoáng Hải Vong Hồ

Buổi chiều hai điểm một khắc, Bách Linh thị bót cảnh sát hình cảnh đại đội.

Căn cứ chuyện hẹn trước, Triệu Ngọc mang Thôi Lệ Châu đi thẳng tới rồi hình trinh Đại đội trưởng phòng làm việc. Đại đội trưởng họ Tôn, năm nay 59 tuổi chẳn, 19 năm trước, chính là người này đem Thôi Phương Vũ tự tay dẫn độ.

Bởi vì Triệu Ngọc trước thời hạn lấy ra mình thân phận, cái này vị tôn Đại đội trưởng tự nhiên không dám thờ ơ, vừa vào nhà liền tự mình cho Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu châm trà rót nước.

"A a a, những người lãnh đạo tới thật đúng là đúng dịp a!" Tôn đội trưởng cung cung kính kính nói, "Trễ nữa tới một tuần lễ ta sẽ phải về hưu lâu! Ta đã nghe các ngươi nói, đây chính là 20 năm trước vụ án, lúc ấy, ta vẫn còn ở đồn công an đi làm chứ!"

Vừa nói chuyện, Tôn đội trưởng lại khách khí cho Triệu Ngọc dâng thuốc lá, lại bị Triệu Ngọc xin miễn.

"Thôi Phương Vũ, danh tự này ta đã không có ấn tượng gì rồi, nhưng là người còn có thể nhớ một ít, " Tôn đội trưởng ngồi vững vàng xứng

đáng sau, lúc này mới bắt đầu nghiêm cẩn nhớ lại nói, "Ta nhớ, tòa án mới vừa xử không bao lâu, hắn cũng bởi vì bệnh tim liền được đưa ra ngoài chạy chữa rồi, mới vừa đưa đến chữa trị không phải, liền bởi vì cấp cứu không có hiệu quả qua đời!

"Nói thật, buôn lậu án cũng không phải cái gì đại án, hơn nữa qua như vậy nhiều năm, thật là nhiều chi tiết thật không nhớ rõ. . . Thật giống như, cái đó Thôi Phương Vũ cùng ta tuổi không sai biệt lắm!" Tôn đội trưởng thấy Triệu Ngọc hai người nghe nghiêm cẩn, cho nên nói phải cũng đặc biệt cẩn thận, " Đúng, hắn là một mở công ty, bất quá, có tiền thuộc về có tiền, nhưng rất rõ ràng, bọn họ công ty là một nhóm người không tuân thủ luật pháp! Công ty chẳng qua là bình phong của bọn họ, trừ tham dự buôn lậu ra, bọn họ còn dính líu rửa tiền cùng mua đi bán lại di sản văn hóa chờ nhiều hạng tội danh."

"Nga, như vậy. . . Liên quan tới những thứ kia phần tử ngoài vòng luật pháp, ngài bây giờ còn có quen biết chưa ?" Triệu Ngọc hỏi, "Ta như thế nào mới có thể tìm được hiểu rõ hơn Thôi Phương Vũ tình huống người chứ ?"

"Không có, ngàn hi năm nghiêm trị, những thứ kia vô pháp tập đoàn tất cả đều cây đổ cáo tán, chết đi chạy trốn thương tổn, không còn một ai!" Tôn đội trưởng tò mò hỏi, "Lãnh đạo a, không biết, các ngươi tại sao đối người này cảm thấy hứng thú như vậy chứ ? Hắn đã chết nhiều năm như vậy! Hơn nữa, thật giống như cũng không tham dự cái gì trọng đại án tử chứ ? Đúng rồi, " vừa nói, hắn chợt nhớ tới cái gì, vội vàng nói, "Năm đó, Thôi Phương Vũ bị chết có chút đột nhiên, thượng cấp còn lo lắng bị người diệt khẩu loại, để cho chúng ta cố ý điều tra tới!

"Nhưng là, bất kể là ngục giam phương diện hay là phía bệnh viện, tất cả đều cho xảy ra ngoài ý muốn tử vong kết luận. Thôi Phương Vũ mặc dù trẻ tuổi, nhưng là trái tim một mực có vấn đề! Hơn nữa, nhóm người phạm tội cũng bị đánh rớt, không liên lụy cái gì diệt khẩu không diệt khẩu."

"Cái kia. . . Vậy hắn vợ cùng người nhà chứ ?" Thôi Lệ Châu không nhịn được hỏi một câu, "Ngài còn còn nhớ sao?"

"Cái này hả. . ." Lão hình cảnh nhíu mày một cái, ngẫm nghĩ nửa ngày mới lắc đầu nói, "Như vậy đi, các ngươi chờ một chút a, ta đánh mấy điện thoại, hỏi một chút lúc ấy cùng ta cùng nhau phá án những thứ kia đồng nghiệp! Nhìn một chút bọn họ còn có ấn tượng hay không. . ."

Nói xong,

Tôn đội trưởng ngay trước Triệu Ngọc hai người mặt, cho hắn đồng nghiệp cũ cửa đánh rồi hỏi ý kiến điện thoại.

Kết quả, chỉ có một người còn coi là trẻ tuổi đồng nghiệp nói cho hắn, nói Thôi Phương Vũ bị bắt lúc, là một thân một mình, hắn vợ vào lúc đó liền đã chết rất lâu! Đến nổi đứa trẻ, liền càng không người biết rồi.

Sau đó, ở nơi này vị Tôn đội trưởng dưới sự giúp đở, bọn họ lại tra được Thôi Phương Vũ sau khi chết một ít chuyện.

Lúc ấy, Thôi Phương Vũ cha mẹ cũng còn khỏe mạnh, tang sự đều là hai người già lo liệu. Hơn nữa, liên quan tới Thôi Tĩnh Hảo mất tích, cũng là hai người già hướng cảnh sát báo án. Nhưng tiếc là lúc, không qua mấy năm, hai người già liền bởi vì thân thể nguyên nhân, cũng lần lượt qua đời.

Tôn đội trưởng vô cùng nóng lòng, hắn lợi dụng trong tay mình tài nguyên, lại giúp Triệu Ngọc đám người tuần tra một chút cái đó Mã Văn Lượng tung tích, kết quả phát hiện, ở mấy ngày trước, Mã Văn Lượng mới vừa bởi vì đánh nhau đánh lộn bị nào đó đồn công an câu lưu qua. Bộ ghi danh thượng còn để lại hắn phương thức liên lạc cùng tạm thời địa chỉ.

Chỉ cần có thể tìm được người này, tất nhiên có thể được càng cặn kẽ tài liệu.

"Thật là rất cảm tạ ngài!" Trước khi đi trước, Triệu Ngọc cùng Tôn đội trưởng nhiệt tình bắt tay một cái, hơn nữa lẫn nhau giữ lại điện thoại.

Tôn đội trưởng bày tỏ, hắn dù sao nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi, sẽ nữa đi sưu tập một ít tài liệu, nếu như có giá trị lời, sẽ lập tức thông báo Triệu Ngọc hai người.

Cám ơn lần nữa sau, Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu lúc này mới rời đi bót cảnh sát.

"Như thế nào?" Đi ra sau, Triệu Ngọc đối Thôi Lệ Châu nói, "Ta tìm đầu này dương quang đại đạo như thế nào a? Cảnh đội lực lượng mới là cường đại nhất! Chúng ta để như vậy ưu việt tài nguyên không cần, ngược lại đi trêu chọc những thứ u ám kia, căn bản không trị giá!"

"Tổ trưởng, ngươi đây là đang khuyên nhủ ta cải tà quy chánh sao?" Thôi Lệ Châu mỉm cười, "Nhưng là, ta nghe ngươi trong lời nói có hàm ý chứ ? Ta trước kia lăn lộn giang hồ là cuộc sống vội vả, như vậy ngươi thì sao? Ta nhìn ngươi biết như vậy nhiều quy củ giang hồ, chẳng lẽ, ngươi trước kia còn làm qua nằm vùng sao?"

"Đi đi đi, chớ kéo xa!" Triệu Ngọc lấy ra Mã Văn Lượng địa chỉ, "Muốn ta nhìn, chúng ta trước hay là đem người này tìm ra đi!"

Đất khách tra án không giống với bản xứ, Triệu Ngọc không có xe, đi nơi nào chỉ có thể cùng Thôi Lệ Châu đánh hoặc là ngồi xe buýt. Bọn họ mất rất lớn khí lực mới tìm được Mã Văn Lượng chỗ ở tạm thời, nhưng mà, làm người ta thất vọng chính là, cái này chỗ ở tạm thời cũng không có ai.

Căn cứ hàng xóm bày tỏ, Mã Văn Lượng chẳng qua là một năm trước ở

qua nơi này, hắn cùng cảnh sát báo cáo, căn bản là cá giả địa chỉ. Điện thoại cũng không cần tra xét nữa, khẳng định cũng đều là giả!

"Tức!" Ở trở về trên đường, Thôi Lệ Châu nản chí ủ rủ nói nhẹ, "Nội là tìm người này, cũng đã phí sức như vậy nhiều công phu! Ta nhìn, chúng ta rất khó ở trong thời gian quy định hoàn thành nhiệm vụ!"

"Tiểu ngu ngốc, " Triệu Ngọc vỗ một cái Thôi Lệ Châu bả vai, "Ngươi khi tra án cũng cùng ngươi trộm đồ như vậy đơn giản sao? Đây cũng là hạng nhất cần kiên nhẫn cùng nghị lực công việc đâu! Đi, chúng ta đi câu lưu hắn đồn công an tìm một chút, nhìn một chút có không có thu hoạch gì? Muốn vạn nhất hắn lại bị câu dậy rồi chứ ? Căn cứ ta kinh nghiệm, càng khó mà tìm được nhân chứng, thường thường càng có giá trị!"

"Hả. . . Tổ trưởng. . ." Ai ngờ, Thôi Lệ Châu bỗng nhiên vén lên Triệu Ngọc mặn heo tay, cau mày nói, "Ta luôn cảm thấy, ngươi dương quang đại đạo cũng không phải thật đáng tin, nếu không như vậy đi, chúng ta chia binh hai đường, tiến hành song song, cái đó Mã Văn mới không phải thích đánh bạc háo sắc sao? Vậy ta đi hắn bị bắt địa điểm phụ cận sòng bạc cùng tràng sở giải trí tra một chút đi!"

"Hả. . . Cái này hả. . ." Triệu Ngọc cau mày, "Ngươi một cô nương nhà đi chỗ đó làm ruộng phương không quá thích hợp đâu? Nếu không, hai ta đổi một chút?"

"Không cần!" Thôi Lệ Châu khẽ mỉm cười, "Ta cũng không phải là tay mơ, nếu là ngay cả loại chuyện này cũng ứng phó không được, ta cũng chỉ chớ ở các ngươi đặc điều tổ lăn lộn! Hắng nói, ngươi có giấy chứng nhận, ngươi đi đồn công an mới thích hợp sao, cảnh sát tiên sinh!"

"Cái kia. . . Ta cho ngươi mua cái điện thoại di động, chúng ta phải tùy thời giữ liên lạc!" Triệu Ngọc vừa nói, bắt đầu đưa tay móc túi.

"Không cần!" Ai ngờ, Thôi Lệ Châu nhưng đưa tay móc ra một bộ màu trắng điện thoại di động,. "Có chuyện ta sẽ liên lạc ngươi!"

"Ta đi, ngươi cái này không biết hối cải người, uy, Tiểu Châu Châu, ngươi như vậy không được. . ." Không đợi Triệu Ngọc nói xấu, Thôi Lệ Châu sớm đã biến mất ở đầu đường.

Hô. . .

Triệu Ngọc hô giọng, đầu tiên là nhấc quần một cái, sau đó mới vui mừng vậy tự nhủ, cái này khôn khéo quỷ nhưng coi là đi! Ta vừa vặn thừa dịp cơ hội khó có này, đi làm mình chuyện.

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc âm hiểm cười một tiếng, sau đó giơ tay kêu chiếc xe taxi.

Sau khi lên xe, hắn lấy điện thoại di động ra cho một người gọi điện thoại. Không nghĩ tới, nhận điện thoại người này lại xa ở Tần Sơn, chính là cho dương phân cục tìm người cao thủ Trương Cảnh Phong.

" Này, lão Trương a!" Triệu Ngọc hạ thấp giọng hỏi, "Ta để cho ngươi tra chuyện, rốt cuộc thế nào rồi? Tìm được vị trí xác thực sao?"

"Tìm tới, tìm tới!" Trương Cảnh Phong trả lời, "Ta cái này thì đem vị trí gởi cho ngươi. Nhưng là, đến rồi mục đích sau, ngươi tốt hơn tốt tìm một chút mới được! Ngươi biết, ta tìm được chẳng qua là Thôi gia mộ tổ tiên vị trí, nhưng ta không có thể bảo đảm, ngươi muốn tìm phần mộ, nhất định đang ở nơi đó a!"

Chương 631: Chương 631: Chỉ tính theo ý mình

Thứ sáu trăm ba mươi mốt chương chỉ tính theo ý mình tiểu thuyết: Cuồng Thám Tác Giả: Khoáng Hải Vong Hồ

Nguyên lai, Triệu Ngọc lần này không ngại ngàn dặm đến Bách Linh thị tới, trừ muốn điều tra Thôi Lệ Châu thân thế, tìm thi thể nữ không đầu án cùng đá quý mất trộm án đầu mối ra, đích xác là ôm một cái ý nghĩ xấu xa!

Thật ra thì, hắn còn có một cái nhất mục đích chủ yếu nhất, đó chính là tìm Thôi Lệ Châu cha mẹ phần mộ. Nói chính xác hơn, là Thôi Lệ Châu mẹ Đỗ Mạn Đình phần mộ!

Nguyên lai, đây hết thảy hết thảy, đều phải từ hôm qua Triệu Ngọc gặp cái kia tràng bản sao kỳ ngộ nói tới.

Ngày hôm qua, bản sao kỳ ngộ đem hắn chỉ hướng nào đó nghĩa địa bên trong cử hành một trận tang lễ, hơn nữa để cho hắn gặp một cái hám tiền nữ lầu xanh.

Vốn là, chuyện này nhìn qua không đặc biệt gì, Triệu Ngọc hù dọa làm chạy mất nữ nhân kia, cũng không có cái gì hạ văn.

Nhưng là, chờ đến tối, khi Triệu Ngọc lặp đi lặp lại kiểm tra vụ án tư liệu lúc, chợt có một cái phát hiện trọng đại. Chỉ thấy ở Thôi Lệ Châu nhớ lại ghi chép thượng, lại ghi chép như vậy một cái tin tức.

Thôi Lệ Châu nói, Đào Hương xuất hiện ở chuyện trước kia, từng theo nàng nói qua như vậy một câu nói: "Đứa trẻ, chờ ta chết, ngươi nhất định phải đem ta cùng mẹ ngươi táng chung một chỗ!"

Ban đầu, tò mò Thôi Lệ Châu liền hỏi Đào Hương, nói mẹ ta cũng chạy theo người khác, ta còn lên nơi đó tìm nàng đi chứ ? Nhưng mà, Đào Hương nghe xong, cũng rốt cuộc không nói tiếp rồi.

Lúc ấy, Thôi Lệ Châu cũng không để ý, chỉ cho là đó là Đào Hương bởi vì nhớ nhung mà sinh ra nào đó ức nguyện.

Ai ngờ, sau đó khi Đào Hương thần kinh thất thường sau, lại cũng đúng Thôi Lệ Châu nói qua mấy lần lời giống vậy: "Đứa trẻ, chờ ta chết, nhất định phải đem ta cùng mẹ ngươi táng chung một chỗ!"

Bởi vì Thôi Lệ Châu một mực không biết mình thân thế, cũng không biết mình mẹ là ai, cho nên nàng vẫn không đem những lời này coi là chuyện gì mà.

Nhưng là, khi Đào Hương bị bắt, hơn nữa bị hoài nghi thành thi thể nữ không đầu hung thủ sau, Thôi Lệ Châu nhưng lại không thể bình tĩnh nữa rồi.

Nàng lập tức nhớ lại những lời này, liền đem những lời này viết ở nhớ lại lục thượng.

Thôi Lệ Châu lo lắng, Đào Hương có phải là thật hay không có một người yêu, mà đây cá người yêu đã bị hắn giết chết, biến thành thi thể nữ không đầu, cho nên hắn mới sẽ nói ra như vậy quỷ dị lời?

Nghĩ đến đây, Thôi Lệ Châu chỉ cảm thấy rợn cả tóc gáy, lông măng đứng thẳng. Chẳng lẽ, cái đó tân tân khổ khổ đem nàng nuôi dưỡng thành người cha kế, thật sự là một cái tâm lý u ám điên cuồng giết người

ma sao?

Ban đầu, cùng Thôi Lệ Châu lo lắng vậy, Triệu Ngọc cũng nghĩ đến tầng này. Nhưng là, khi hắn lặp đi lặp lại suy tính mấy lần sau, nhưng từ trong ngộ ra được mới ý.

Đầu tiên mà nói, câu nói kia sớm nhất là ở Đào Hương lúc thanh tỉnh nói ra,

Không quá có thể là thuận miệng nói bậy bạ, hắn có cái gì thâm ý. Ra chuyện sau, thần chí không rõ hắn lại lặp đi lặp lại nhắc tới, thì giống vậy nói rõ, những lời này hắn không phải là lời nói vô căn cứ, mà là có nhất định căn cứ.

Thứ yếu, Đào Hương biết rất rõ ràng Thôi Lệ Châu không phải là mình ruột thịt khuê nữ, cho nên, hắn sẽ không đem một cái cùng chính mình liên quan đàn bà, gọi là Thôi Lệ Châu mẹ.

Cuối cùng, Triệu Ngọc càng là từ trong lời này lãnh ngộ ra rồi một cái kinh người tin tức, hắn đang suy nghĩ, nếu như Đào Hương những lời này, cũng không phải là lời nói dối, mà là một câu nói thật, sẽ như thế nào?

Cái kia sẽ xuất hiện tình huống gì? Há chẳng phải là nói, Đào Hương cùng Thôi Lệ Châu mẹ ruột, có tình huống?

Dĩ nhiên, chỉ dựa vào như vậy một câu không đáng tin cậy lời, cũng không thể để cho Triệu Ngọc theo dõi đến nhiều thứ hơn, thật chặc giới hạn suy đoán. Cho nên, hắn mới đầu cũng không có vào sâu hơn nghiên cứu.

Nhưng là, khi Thôi Lệ Châu DNA so sánh kết quả đi ra sau, hết thảy liền toàn đều bất đồng! Nhất là khi Triệu Ngọc biết được, Thôi Lệ Châu mẹ, lại vào sáng sớm nàng ra đời không lâu liền qua đời tin tức sau, hắn

không thể không lại đem những lời này lần nữa lấy ra.

Mà lần này, hắn rất rõ ràng lại từ trung thu được càng kinh người tin tức.

Nếu như Đào Hương những lời này thật là nói thật, như vậy khởi không nói rõ, Đào Hương cùng Thôi Lệ Châu mẹ ruột, thật sự có quan hệ đặc thù rồi?

Chuyện, sẽ sẽ không là như vậy?

Đào Hương cùng Thôi Lệ Châu mẹ Đỗ Mạn Đình đã từng là một đôi người yêu, khi đó Đào Hương còn trẻ, có thể phương diện kia công năng còn không có chịu ảnh hưởng.

Nhưng là, Đỗ Mạn Đình cuối cùng không có cùng Đào Hương đi tới cuối cùng nhất, mà là gả cho Thôi Phương Vũ, hơn nữa cho Thôi Phương Vũ sinh một con gái.

Nhưng là, Đào Hương cho là đứa trẻ là mình, cho nên đem con trộm đi?

Suy nghĩ một chút nữa, đứa trẻ còn không có ra đầy tháng, Đỗ Mạn Đình liền xảy ra tai nạn xe cộ gặp nạn! Trong này có thể hay không có cổ quái gì chứ ?

Tai nạn trong báo cáo nói, Đỗ Mạn Đình ngày tuyết lái xe, bởi vì xe mất khống chế, đụng vào một chiếc xe hàng lớn thượng, đưa đến tại chỗ mất mạng.

Theo đạo lý nói, vừa mới sinh em bé không được một tháng, không thể nào một mình lái xe đi ra! Nàng là muốn cùng Đào Hương bỏ trốn, hay là bởi vì Đào Hương trộm đi con gái, nàng là vội vả đi tìm đứa trẻ?

Bất quá, có thể khẳng định là, mặc dù Đỗ Mạn Đình chết, nhưng ở Đào Hương trong lòng, còn đang một mực nhớ nhung trứ nàng, cho nên mới

đối Thôi Lệ Châu nói ra như vậy:

Ta chết, muốn đem ta cùng mẹ ngươi táng chung một chỗ!

Táng chung một chỗ!

Từ Thôi Lệ Châu nhớ lại lục thượng có thể thấy được, Đào Hương bởi vì sinh lý chức năng thiếu sót, sau đó lại cũng không có đối cô gái khác người động tới tình.

Có thể, ở hắn thế giới nội tâm trong, chỉ có cái này Đỗ Mạn Đình, mới là hắn duy nhất! Đỗ Mạn Đình đã trở thành hắn một loại chấp niệm!

Như vậy. . .

Như vậy. . .

Nếu như viên kia Tamil Star vẫn còn ở Đào Hương trên người, như vậy. . . Hắn có thể hay không. . . Có thể hay không chôn ở Đỗ Mạn Đình rồi trong mộ mặt, cho nàng chôn theo chứ ?

Biết sao?

Ban đầu, Triệu Ngọc cũng bị mình cái này hoang đường, điên cuồng, thậm chí ngây thơ ý niệm cho kinh động! Nhưng là, cái ý niệm này, nhưng giống như thủy ấn vậy khắc ở hắn trong đầu, thật lâu huy tán không đi.

"Đem ta cùng mẹ ngươi táng chung một chỗ. . ."

"Táng chung một chỗ. . ."

Những lời này, thật giống như đã biến thành nào đó lời nguyền, ở giựt giây Triệu Ngọc tất cả tâm tư. Ban đầu, Đào Hương trộm hoàn đá quý,

dùng lâu như vậy thời gian mới về nhà, hắn có thể hay không đi cho Đỗ Mạn Đình thượng mộ phần rồi? Hắn có thể hay không đem đá quý giấu ở Đỗ Mạn Đình trong mộ mặt?

Hơn nữa, lúc này, Triệu Ngọc hết lần này tới lần khác từ bản sao kỳ ngộ trung gặp phải nghĩa địa tang lễ, hơn nữa còn nghe được 《 Vạn Lý Trường Thành Vĩnh Bất Đảo 》. . . Đây hết thảy hết thảy, đều giống như là hệ thống ở tận lực nhắc nhở hắn tựa như.

Nhất là khai phân tích hội lúc, khi Nhiễm Đào chế nhạo Thôi Lệ Châu, nói cha ngươi tại sao không nói ngu ngốc lải nhải miệng, đem đá quý tung tích nói ra lúc, càng là nặng nề cho Triệu Ngọc nói ra một cái tỉnh.

Đào Hương sở dĩ cùng Thôi Lệ Châu nhắc tới những lời này, có thể chính là đang nhắc nhở Thôi Lệ Châu, mẹ nàng trong mộ có đồ!

Vì vậy, Triệu Ngọc lúc này mới cuối cùng quyết định, phải đến Đỗ Mạn Đình trước mộ tự mình đi một chuyến!

Dĩ nhiên, Triệu Ngọc khẳng định cho mình đánh chân tính toán nhỏ nhặt. Hắn ngã không phải là muốn tận lực giấu giếm Ngô Tú Mẫn đám người, chỉ là bởi vì mình ý tưởng quá mức không bình thường, hắn sợ một khi mình phách lối lên đường, kết quả nhưng tay không mà về lời, sẽ gặp người trò cười.

Cho nên, hắn mới tìm một cái tra án mượn cớ, một mình đi Nam Giang. Cứ như vậy, tìm được đá quý liền bỗng nhiên nổi tiếng, không tìm được đá quý cũng không đến nổi xấu hổ mất mặt.

Chính bởi vì như vậy, khi Triệu Ngọc ở đường sắt trên mở ra "Đoái Cấn" quẻ sau, mới sẽ hưng phấn không nên không nên rồi."Cấn" đại biểu tiến triển vụ án, như vậy "Đoái" chứ ? Há chẳng phải là vừa vặn đối ứng đá quý trở về?

Cũng chính vì vậy, cho nên khi Thôi Lệ Châu nóng nảy thất thố, cảm giác là đang lãng phí thời gian lúc, Triệu Ngọc còn có thể như vậy khí định thần nhàn! Điều tra Thôi Lệ Châu thân thế, tìm Mã Văn Lượng vân vân, bất quá là chút không quan trọng theo thông lệ chuyện công mà thôi.

Trong lòng hắn đã sớm mâm coi là tốt, chỉ chờ Trương Cảnh Phong tra được Đỗ Mạn Đình phần mộ vị trí, hắn liền lập tức bỏ rơi Thôi Lệ Châu, sau đó đến nghĩa địa tìm bảo!

Phải biết, hắn có khả năng đi đào Đỗ Mạn Đình mộ phần, Đỗ Mạn Đình là Thôi Lệ Châu mẹ, coi chuyện này nhiên không thể để cho Thôi Lệ Châu biết rồi?

Hắc hắc hắc hắc. . .

Ngồi ở trong xe taxi, Triệu Ngọc một mặt đem nghĩa địa vị trí đưa cho tài xế nhìn, một mặt không nhịn được hắc hắc cười không ngừng, nếu là mình thật có thể tìm được Tamil Star, lão tử nhưng lại muốn ra đại danh!

A a a. . .

Ô Phương Phương a,. hối xanh ruột đi đi, đây chính là ngươi chê lão tử báo ứng! Cùng ta đấu, ngươi quá non nớt!

Tài xế taxi thấy Triệu Ngọc một cái kính nhi cười ngây ngô, vốn là cho là hắn tinh thần không thế nào bình thường, mà khi xe lái vào nghĩa địa sau, tài xế càng là gan hư phải không được, buông xuống người liền mau lái xe chạy.

Triệu Ngọc một mặt ca hát, một mặt bắt đầu ở mộ phần trung qua lại, tìm Thôi gia mộ tổ tiên vị trí.

Cái này phiến nghĩa địa diện tích không phải là đặc biệt lớn, hơn nữa

mùa đông trong trẻo lạnh lùng, không có gì cỏ cây ngăn che, Triệu Ngọc rất nhanh chú ý tới, ở một nơi mộ phần khâu trước gót chân, lại đậu một chiếc hai người ngồi nhỏ xe chạy bằng bình điện.

Càng kỳ quái chính là, chờ hắn cách xe chạy bằng bình điện gần, còn nghe được bên cạnh nơi nào đó ngôi mộ trước gót chân phát ra sa xào xạt đào thanh.

Ai?

Đây là tình huống gì? Ôm mãnh liệt lòng hiếu kỳ, Triệu Ngọc dè dặt mèo quá khứ, kết quả, chờ cách gần như vậy nhìn một cái, nhất thời cả kinh hắn thất khiếu mở hết!

Ta giọt cá bà nội gấu, làm sao biết. . . Như vậy! ! ?

Chương 632: Chương 632: Vô thần luận người

Chương 632: Vô thần luận người

Khi Triệu Ngọc lặng lẽ đi vào, nhưng thấy Thôi Lệ Châu thân mặc một thân màu xanh da trời quần áo thể thao, đang dùng xẻng một hân một hân ra bên ngoài xúc đất nì!

Ta lặc cái đi. . .

Triệu Ngọc tròng mắt hơi kém không có rớt xuống đất, hoàn toàn không thể tưởng được, trước mắt sẽ xuất hiện như thế một màn. Cái này Thôi Lệ Châu, làm sao sẽ không hiểu thấu xuất hiện ở đây?

"Ah, nguyên lai là tổ trưởng ah!" Ai ngờ, tại nhìn thấy Triệu Ngọc về sau, Thôi Lệ Châu không có chút nào ngoài ý muốn, nàng đưa tay ném tới một cái khác xẻng, sau đó chỉ vào xa xa mộ bia nói ra, "Ái thê Mạn Đình, không sai được, chính là chỗ này một tòa rồi! Ta cha năm đó, đều là dựa theo mới hình thức đi, tại trên bia mộ còn khảm ảnh chụp nì!"

"Ừm. . . Phải không?"

Triệu Ngọc cầm xẻng, cảm giác cả người cũng không tốt rồi, hắn vốn xấu hổ đứng trong chốc lát, sau đó mới vượt qua thấp bé phần mộ, đi tới trước mộ bia xem xét.

Bi văn hoàn toàn chính xác chứng thật, cái ngôi mộ này chủ nhân chính

là Thôi Lệ Châu mẫu thân Đỗ Mạn Đình. Chỉ có điều, bởi vì lâu năm, trên bia mộ ảnh chụp đã muốn cái gì đều thấy không rõ.

"Ừ. . ." Thôi Lệ Châu lại đào vài hân, sau đó chỉ vào bên cạnh một tòa khác phần mộ nói ra, "Cái kia một cái chính là ta thân lão cha rồi! Tuy nhiên vận mệnh không được, nhưng hai người cuối cùng là một đi tới cùng một chỗ, vậy cũng là một loại khác loại hạnh phúc đi! ?"

"Ừm. . . Cái kia. . . Tiểu Châu Châu . . ." Triệu Ngọc đến Thôi Lệ Châu trước mặt, sờ lên chính mình phía sau lưng nói ra, "Ngươi bây giờ lập tức dừng tay cho ta, bằng không, ta liền móc súng rồi!"

"Ha ha, tổ trưởng, đừng làm rộn!" Thôi Lệ Châu không cho là đúng, "Ổ chăn đều chui qua rồi, trên người của ngươi mang theo cái gì đó ta còn không rõ ràng lắm sao? Căn bản cũng không có thương!"

"Ngươi cái này. . . Ừm. . ." Triệu Ngọc nói quanh co một chút, tiện đà dựng râu trợn mắt nói, "Ngươi biết ngươi đang làm gì đó sao? Đào móc mộ phần vốn là chuyện thương thiên hại lý, hơn nữa, ngươi đào chính là thân nương phần mộ? Ngươi không sợ gặp báo ứng sao?"

"Tổ trưởng, ta là vô thần luận người!" Thôi Lệ Châu tiếp tục đào móc, "Nếu như ngươi không nên nói với ta báo ứng, ta đây thượng nửa đời người còn chưa đủ thảm sao? Phụ mẫu đều mất, đi theo một tên trộm lớn lên, vì sinh kế, ta phải cùng những kia âm hiểm xảo trá bọn côn đồ liên hệ? Cái loại nầy thời gian, ta qua đủ rồi!"

"Đúng vậy, qua đủ rồi là được rồi!" Triệu Ngọc thừa cơ thuyết giáo, "Ta đây không phải chính đem ngươi hướng chính đạo thượng chỉ dẫn sao? Nghe lời, đừng làm chuyện ngu xuẩn được không?"

"Hừ!" Thôi Lệ Châu lại xúc 2 hân, tức giận nói, "Ngươi chỉ dẫn ta? Ngươi là chúa Giê-xu sao? Hơn nữa, ngươi đừng cho là ta không biết ngươi tới nơi này là vì cái gì? Đừng nói với ta, mục đích của ngươi cùng

ta không giống với ah!"

"Cái kia tốt, ngươi nói một chút, mục đích của ta rốt cuộc là cái gì?" Triệu Ngọc con vịt chết mạnh miệng.

"Tốt!" Thôi Lệ Châu rốt cục buông xẻng, đi đến Triệu Ngọc trước mặt, oán hận nói ra, "Ta không phải không thừa nhận, ngươi không hổ là đặc biệt điều tổ tổ trưởng! Không nghĩ tới, như vậy không dễ dàng bị phát hiện sự tình, vẫn bị ngươi phát hiện! Ngươi rõ ràng thật sự đem cha ta nói câu nói kia cho nhớ kỹ!

"Ăn ngay nói thật, ta là một mực chờ ngươi mua được vé xe lửa, mới cân nhắc qua mùi vị đến!" Thôi Lệ Châu nói ra, "May mắn ta phản ứng rất nhanh, bằng không, đã bị ngươi nhanh chân đến trước rồi!"

Nghe được Thôi Lệ Châu lời mà nói..., Triệu Ngọc cũng rốt cục suy nghĩ cẩn thận. Xem ra, Thôi Lệ Châu đồng dạng ý thức được, bảo thạch khả năng giấu ở Đỗ Mạn Đình phần mộ sự tình.

Phải biết rằng, hắn một ngoại nhân đều có thể hiểu Đào Hương trong lời nói ý tứ, làm người trong cuộc Thôi Lệ Châu, như thế nào lại nghĩ mãi mà không rõ đâu này?

Bất quá, nếu Thôi Lệ Châu đã sớm lĩnh ngộ ý đồ của mình, xem ra, nàng ban ngày lo lắng tâm tình, cũng hơn nửa đều là biểu diễn ra tới!

Cái này khôn khéo nữ phi tặc!

"Đúng vậy. . . Ta không rõ. . ." Triệu Ngọc chỉ chỉ phần mộ, "Ngươi là như thế nào cướp được ta trước đây này? Ngươi là làm sao tìm được đến cái này khối mồ?"

"Cái này còn không đơn giản?" Nói xong, Thôi Lệ Châu lấy ra điện thoại di động của mình, "Ngươi lưu lại vị kia Tôn đội trưởng điện thoại,

chẳng lẽ sẽ không cho ta lưu sao?"

"Nha. . . Là cái kia Tôn đội trưởng giúp ngươi tìm được hay sao?" Triệu Ngọc ngoài ý muốn, sau đó chỉ vào bên cạnh bình điện xe cùng trên mặt đất xẻng nói ra,

" nói như vậy, những thứ kia, không có có một dạng là chính ngươi đúng không?"

"Không. . . Cái này quần áo thể thao là dùng tiền mua!" Thôi Lệ Châu chỉ chỉ chính mình y phục trên người, "Trước kia quần áo quá chặt!"

"Dùng tiền mua hay sao?" Triệu Ngọc phát điên, "Còn nói dùng tiền mua hay sao? Ngươi chỗ nào làm được tiền? Còn không phải trộm đến hay sao? Tiểu Châu Châu, ngươi rốt cuộc muốn ta như thế nào, ngươi mới nghe lời?"

"Hư! Tốt rồi, ta tổ trưởng đại nhân, nhỏ giọng một chút, đào mộ nì!" Thôi Lệ Châu chỉ chỉ trước mắt phần mộ, nghiêm trang nói, " được chưa như vậy? Giang hồ quy củ, gặp mặt phân một nửa! Gì đó đào sau khi đi ra, ngoại trừ cái kia khối bảo thạch lấy về phục mệnh bên ngoài, còn lại mấy cái gì đó chúng ta một nửa nhi, OK?"

"Ngươi. . . Ngươi nói cái gì?" Triệu Ngọc nhíu mày, "O ngươi một cái đại đầu quỷ ah?"

"Xin nhờ! Ta nói chính sự nì!" Thôi Lệ Châu chân thành nói, "Ta cha đúng vậy trộm vương! Ngươi không biết cho rằng tại đây gần kề chôn một khối Ấn Độ bảo thạch mà thôi a? Ngươi biết hắn đã từng trộm quá nhiều thiếu thứ tốt sao? Ngươi vẫn chưa rõ sao? Mẹ ta phần mộ, có khả năng là một tòa kim sơn!"

"Hồ đồ!" Triệu Ngọc gầm lên, "Ngươi tựu khẳng định như vậy, Đào Hương sẽ đem hắn trộm đến bảo vật, chôn ở chỗ này? Đây chỉ là giả

thiết, giả thiết mà thôi!"

"Khuê nữ, ta chết đi về sau, ngươi nhất định phải đem bả ta và mẹ của ngươi chôn cất tại cùng nơi! Nhớ kỹ, ngàn vạn phải nhớ kỹ!" Thôi Lệ Châu bỗng nhiên bắt chước Đào Hương ngữ khí, đem bả câu nói kia lại nói một lần, sau đó đối với Triệu Ngọc nói ra, "Tổ trưởng, ngươi còn không nhìn ra được sao? Ta cha đây là đang biến tướng cho ta lưu di sản nì!"

"Ai!" Triệu Ngọc lại thở dài.

Trong chốc lát, hắn lại hiểu rõ một việc. Nguyên lai, Thôi Lệ Châu có lẽ hay là hiểu lầm chính mình, cho là mình muốn độc chiếm Đào Hương bảo tàng nì!

Kỳ thật, Triệu Ngọc căn bản không có độc chiếm ý tứ, những vật này mặc kệ cỡ nào có giá trị, cũng không quá đáng đều là của trộm cướp mà thôi, hắn không có khả năng làm của riêng.

Hắn chi như vậy bí mật làm việc, nhưng thật ra là sợ vạn nhất tìm không thấy gì đó mà dọa người! Đúng vậy, Thôi Lệ Châu ý tứ, lại rõ ràng quá mức hiệu quả và lợi ích rồi!

Không được ah!

Triệu Ngọc ý thức được, nếu như lúc này không để cho Thôi Lệ Châu sơ giải thoáng một tý, cho nàng hảo hảo tốt nhất khóa, chỉ sợ nàng cả đời đều chỉ có thể làm trộm rồi!

Đúng vậy, hắn còng tay đều nhanh móc ra rồi, nhưng nghĩ lại, không cần gấp gáp như vậy a? Hiện tại tất cả suy luận đều là tới từ ở Đào Hương một câu mà thôi! Muốn vạn nhất, Đào Hương chỉ là thuận miệng nói lung tung đâu này?

Chính mình a nhi a nhi a nhi theo sát Thôi Lệ Châu giảng một chầu đạo lý lớn, kết quả đào mở phần mộ xem xét, dưới căn bản không có cái gì? Cái kia chẳng phải bạch phí lời sao?

Ai?

Đúng rồi!

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc nhớ tới chính mình mới nhất lấy được cái kia kiện đạo cụ đến —— kim loại máy dò xét!

Đúng vậy?

Ta trước dùng máy dò xét dò xét thoáng một tý thật tốt? Muốn là căn bản không có gì đó, cũng cũng không cần bạch phí sức lực rồi!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc lập tức tâm niệm thay đổi thật nhanh, tại đạo cụ kênh ở phía trong đem bả cái này đạo cụ điểm mở dùng đến.

Hệ thống ban thưởng đạo cụ, giống nhau đều so thực tế đạo cụ muốn cường đại hơn nhiều, cái này máy dò xét thậm chí có thể dò xét ra dưới mặt đất 20 mét sâu kim loại vật thể đến.

Tích, tích, tích. . . Theo máy dò xét bắt đầu công tác, Triệu Ngọc liền vây quanh phần mộ bắt đầu đi dạo, thấy Thôi Lệ Châu không hiểu thấu.

Ai ngờ, Triệu Ngọc gần kề đi ba bốn bước, máy dò xét liền bỗng nhiên có phản ứng.

Tích tích tích. . . Tích tích tích. . . Máy dò xét nhanh hơn lập loè tần suất, cũng không lâu lắm, vậy mà tại Triệu Ngọc trong đầu vẽ ra một bộ giản dị dò xét đồ đến!

Ta cái lão thiên gia!

Vừa nhìn thấy cái kia phó dò xét đồ, Triệu Ngọc kích động đắc toàn thân run rẩy đều!

Không nghĩ tới. . . Này đến xuống. . . Thật sự có gì đó ah! ! !

Chương 633: Chương 633: Đều có tâm sự

Chương 633: Đều có tâm sự

"Tổ trưởng, chậm một chút nhi, chậm một chút nhi, " Thôi Lệ Châu chứng kiến Triệu Ngọc xẻng sắt như bay, mồ hôi như mưa, sớm đã cả kinh trợn mắt há mồm, vội vàng chửi rủa, "Đây là đào phần móc mộ ah ca, hơn nữa là mẹ của ta ah, ngươi nhã nhặn một chút không được sao? Ngươi. . . Ngươi rốt cuộc thấy cái gì rồi? Như thế nào so với ta còn gấp?"

"Ít nói nhảm, trong chốc lát trời liền đã tối, nhanh chút được không?" Triệu Ngọc xông bàn tay thóa hai phần, tiếp tục ra sức đào móc, "May mắn còn không có đóng băng, nếu đến chậm chút, đào đều đào bất động! Tiểu Châu Châu, đừng nhàn rỗi, nhanh đem ngươi trộm đến bình điện xe đẩy trong rừng đi, thật xa có thể chứng kiến, quá gây chú ý rồi!"

"Nha. . . Đúng vậy. . ." Thôi Lệ Châu giao nhau cánh tay, vẻ mặt mộng nói, "Ngươi không phải đặc biệt điều tra tổ cảnh quan sao? Sợ cái gì? Có người tới hỏi, liền nói ngươi tại phá án!"

"Cho ngươi đi, ngươi tựu đi! Chỗ nào đến như vậy nói nhảm? Ngươi bái kiến phá án còn cần đào mộ hay sao?" Triệu Ngọc ra lệnh đạo, "Còn có, rất nhanh trời muốn tối, ngươi chuẩn bị một chút chiếu sáng mấy cái gì đó đi!"

Nghe được Triệu Ngọc mệnh lệnh, Thôi Lệ Châu lúc này mới không

tình nguyện lái đi bình điện xe.

Nguyên lai, Triệu Ngọc thông qua kim loại dò xét nghi phát hiện, tại Đỗ Mạn Đình phần mộ phía dưới, quả nhiên có một cái cự đại kim loại vật thể. Cái kia vật thể hiện lên hình chữ nhật, theo lớn nhỏ cùng hình dạng xem, rất giống một cái kim loại rương!

Vật ấy chôn ở 3 (m) sâu địa phương, liên tiếp huyệt mộ đạo khẩu. Nói cách khác, thùng là chôn ở huyệt bên ngoài, bọn hắn chỉ cần đem thùng móc ra có thể, căn bản không cần phải đi cố sức mở huyệt, đi vào bên trong đi.

Vì phòng ngừa vạn nhất, Triệu Ngọc càng làm chung quanh dò xét một phen, thậm chí ngay Thôi Phương Vũ phần mộ cũng không có buông tha. Nhưng máy dò xét, không còn có truyền đến đặc thù phản ứng.

Theo dò xét đồ xem, cái này kim loại thùng thể tích cực lớn, bên trong có thể để không ít gì đó!

Không cần nói nữa, cái này kim loại thùng khẳng định chính là trộm vương Đào Hương lưu lại bảo tàng, cái kia khỏa Tamil Star, cũng vô cùng có khả năng giấu ở trong rương!

Vừa nghĩ tới đây, Triệu Ngọc làm sao có thể không kích động, cho nên khi tức quơ lấy xẻng, so Thôi Lệ Châu đào còn muốn ra sức!

Mấy phút đồng hồ sau, Thôi Lệ Châu phóng hết xe trở về, cũng quơ lấy xẻng cùng Triệu Ngọc làm việc.

"Sai rồi, sai rồi, hướng ta đây bên cạnh dựa vào một ít, dọc theo dấu vết của ta đào!" Triệu Ngọc tỉ mỉ chỉ huy một chút.

"Không thể nào?" Lúc này đây, Thôi Lệ Châu càng thêm ngạc nhiên, "Ngươi. . . Ngươi rốt cuộc trông thấy cái gì? Làm sao ngươi biết đào địa

phương nào?"

"Ngươi đoán?" Triệu Ngọc chẳng muốn giải thích, cũng không cách nào giải thích, liền dứt khoát lấy tiến làm lùi quăng hai chữ đi ra.

"Nha. . . Ta đại tổ trưởng, ngươi thật sự thật là lợi hại!" Thôi Lệ Châu chỉ vào đào ra đất nói, "Chẳng lẽ, ngươi chính là trong truyền thuyết mạc kim giáo úy không thành? Ngươi có thể nhìn ra cái này thổ nhưỡng bên trong, nói đó có đào móc dấu vết sao?"

"Mạc kim giáo úy? Ngươi tại sao không nói ta là Mao Sơn tổ sư đâu này?" Triệu Ngọc đắc ý cười một tiếng, "Nói thiệt cho ngươi biết, ta có thấu thị mắt! Chẳng những có thể trông thấy cái này dưới mặt đất mấy cái gì đó, hơn nữa, ngươi ở trước mặt ta mặc hay không mặc quần áo, đều chỉ là hình thức!"

"Ồ!" Thôi Lệ Châu thè lưỡi, lúc này nói một câu đại lời nói thật đi ra, "Tổ trưởng ah, ta phát hiện, ngươi thực một cái thật đồ lưu manh! Nếu như không thêm một chữ mà nói..., thì phải là làm cho người chán ghét đến chết đồ lưu manh!"

"Đa tạ khích lệ, không cần phải hâm mộ!" Triệu Ngọc càng nói càng đắc ý, trên tay tần suất tăng, đào hầm đào càng thêm ra sức.

"Bất quá. . ." Thôi Lệ Châu tựa hồ cảm thấy cái gì, vội vàng lại truy hỏi một câu, "Bất quá, ngươi ngược lại nói cho ta một chút, ngươi thấy cái gì nữa à? Thật sự bên dưới có gì đó ư?"

"Ừm. . ." Nghe được, Triệu Ngọc cái này mới nhớ tới một kiện chính sự, vội vàng đổi thành vẻ mặt nghiêm túc bộ dáng, sau đó lời nói thấm thía, "Tiểu Châu Châu, người xuất gia nói, khổ hải vô biên, quay đầu là bờ! Mặc kệ như thế này đào ra cái gì đó, ngươi nhưng cho ta nhớ cho kĩ, vật kia nhưng cũng không phải ngươi!"

"Ta đi!" Ai ngờ, Thôi Lệ Châu lập tức buông xuống xẻng sắt, xông Triệu Ngọc vểnh lên miệng nói, "Tổ trưởng, không có như ngươi vậy, có hiểu quy củ hay không ah ngươi? Lúc này, ngươi theo ta cố định lên giá sao? Vừa rồi làm gì vậy đi?"

"Thở dài!" Triệu Ngọc cũng buông xuống xẻng, ân cần dạy bảo, "Ta không phải cố định lên giá, ta là tại giúp ngươi, hiểu không? Đào Hương mấy cái gì đó đều là tang vật, không phải di sản! Ngươi tất phải minh bạch, đây bất quá là ngươi một cái lập công cơ hội thật tốt, cũng không có nghĩa là ngươi có thể nuốt riêng tang vật!"

"Ngươi, ngươi nói cái gì đó?" Thôi Lệ Châu quát lớn, "Tốt! Xem như ngươi lợi hại! Như vậy, ngươi 8 ta 2, cái này được đi à nha?"

"Đồ ngốc, làm sao ngươi vẫn không rõ?" Triệu Ngọc vậy mà chắp tay trước ngực, xếp đặt một cái Phật gia thủ thế, "Cái này căn bản không phải liên quan đến tiền! Mà là của ngươi đại tiền đồ tốt! Ngươi còn trẻ, ngươi không thể bởi vì. . ."

"Tổ trưởng " không đợi Triệu Ngọc nói xong, Thôi Lệ Châu lớn tiếng ngắt lời nói, "Ta không rõ, ngươi rốt cuộc là nghĩ như thế nào hay sao? Ngươi cũng đã biết, nếu như ta cha di sản thật sự chôn ở chỗ này, hội giá trị bao nhiêu tiền sao? Dù là chỉ là 1%, cũng cũng đủ ngươi phát một số lớn tài rồi! Có tiền, ngươi còn làm gì cảnh sát? Làm gì đặc biệt điều tra tổ ah?"

"Đủ rồi!" Triệu Ngọc quát, "Này một ít phá gì đó tính cái cọng lông? Tần Sơn tướng quân lĩnh Kim Phật bảo tàng đều là ta phát hiện! Thôi Lệ Châu, ngươi tỉnh, những này tài bảo đều là tang vật, căn bản vốn cũng không phải là ngươi! Chẳng lẽ, ngươi tình nguyện bị cảnh sát truy nã cả đời sao? Nghe ta, ta nhận thức trộm bên trong, không có một người nào, không có một cái nào là kết cục tốt!

"Nghe ta, nếu như ngươi dựng lên công, ta sẽ hướng hình sự sảnh xin

cho ngươi giảm tội, đến lúc đó, ngươi có thể thành làm một người tự do, qua người bình thường sinh sống! Lúc này, ngươi ngàn vạn không thể hồ đồ?"

"Hừ! A!" Thôi Lệ Châu cười khổ mấy tiếng, giơ lên chính mình cái kia thiếu đi hai ngón tay bàn tay, "Tổ trưởng, ngươi thật sự cho rằng, ta về sau còn có thể qua người bình thường cuộc sống sao?"

"Có thể! Vì cái gì không thể đâu này?" Triệu Ngọc kiên định nói ra, "Chỉ cần ngươi chịu, không có gì không thể!"

"Ha ha . . ." Thôi Lệ Châu tố chất thần kinh nở nụ cười hai tiếng, tựa đầu uốn éo hướng hơi nghiêng, mặt không biểu tình lời nói, "Được rồi, tổ trưởng, ta nghe lời ngươi, nhưng là. . . Chúng ta giống như nói được có chút quá sớm! Muốn vạn nhất, căn bản cái gì đều đào không được đâu này? Ngươi thuyết giáo chẳng phải toàn bộ đều không có ý nghĩa rồi?"

"Hừ! Hãy chờ xem! Ta thật sự có thấu thị mắt!" Triệu Ngọc khẳng định một câu, lúc này mới quơ lấy xẻng, lại lần nữa bắt đầu đào móc.

Bình phục vài phút tâm tình, Thôi Lệ Châu cũng cầm lấy xẻng, cùng Triệu Ngọc làm việc với nhau. Đúng vậy, lúc này, tràng diện tựa hồ sa vào đến một loại lạnh lùng, hai người ai cũng không có nói nhiều một câu.

Kỳ thật, Triệu Ngọc trong nội tâm tinh tường, đừng nhìn Thôi Lệ Châu ngoài miệng đáp ứng, nhưng hắn có thể cảm giác được, chính mình cũng không có đem nàng thuyết phục.

Có lẽ, Thôi Lệ Châu hiện tại chính trong lòng tính toán, như thế nào theo trong tay mình cướp đi bảo tàng đâu này?

Cho nên, Triệu Ngọc không thể không nhắc nhở chính mình, một khi

thật sự tìm được bảo tàng, nhất định phải gấp bội chú ý nữ nhân này, tuyệt đối không thể để cho Thôi Lệ Châu thừa cơ!

Chương 634: Chương 634: Trộm vương bảo tàng

Chương 634: Trộm vương bảo tàng

Kỳ thật, đào mộ thật đúng là một cái việc khổ cực nhi, 3 m sâu hố, Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu một mực bận việc đến bầu trời tối đen, mới đào một thứ đại khái.

Giờ phút này, trong mồ hoàn toàn yên tĩnh tiêu điều, gió lạnh trận trận, mặc dù hai người mệt mỏi cả người mồ hôi, nhưng vẫn cảm giác cột sống ứa ra hơi lạnh, trong nội tâm chột dạ.

Thôi Lệ Châu thậm chí một bên xúc đất, còn một bên lên tiếng cầu nguyện: "Mẹ phù hộ, mẹ phù hộ. . ."

Bởi vì có kim loại máy dò xét nguyên nhân, Triệu Ngọc rõ ràng thùng vị trí, phỏng chừng không được bao lâu thời gian, liền có thể đào được.

Hắn cũng sớm chuẩn bị xong tâm lý, một khi kim loại trong rương thật sự chứa Đào Hương bảo tàng, vậy hắn sẽ lập tức báo động, thỉnh cầu địa phương cảnh đội trợ giúp. Nếu như Thôi Lệ Châu thực có dị động, vậy hắn không tiếc dùng vũ lực, cũng không thể khiến nàng lại phạm sai lầm.

Bất quá, Thôi Lệ Châu không biết bảo rương sâu cạn, vẫn còn nhận thức chăm chú trong hố đào xới, không giống có cái gì đặc thù cách nghĩ ý tứ.

Đông!

Đúng lúc này, Thôi Lệ Châu một hân xuống dưới, vừa vặn xúc tại một cái cứng rắn vật thể thượng, phát ra kim loại đặc biệt tiếng va chạm.

"A?"

Thôi Lệ Châu vui vẻ, vội vàng mở ra trên điện thoại di động đèn pin công năng, hướng mục tiêu nơi chiếu đi. Triệu Ngọc cũng tranh thủ thời gian tiến vào, cẩn thận xem xét, nhưng thấy tại đất tầng phía dưới, quả nhiên lộ ra một cái màu ngân bạch kim loại vật thể đến!

"Phải . . Là cái rương!"

Hưng phấn Thôi Lệ Châu lập tức thay đổi, thay thế một cái xẻng, bắt đầu dọc theo kim loại rương biên giới đào móc, Triệu Ngọc cũng ra tay giúp đỡ. . .

Không bao lâu, hai người liền hợp lực đào ra thùng một bộ phận, đúng vậy, bởi vì thùng rất sâu, có hơn phân nửa đoạn còn chôn ở trầm trọng trong đất bùn, trong lúc nhất thời không tốt toàn bộ đào ra.

Bất quá, kim loại rương nắp hòm lại đã hoàn toàn lộ ra, có thể đem nắp hòm mở ra.

"Không thể nào? Như thế nào còn mang theo khóa đâu này?" Thôi Lệ Châu cẩn thận kiểm tra một chút, phát hiện cái mới nhìn qua này cũ kỹ thùng tổng cộng lắp đặt hai đạo khóa khấu trừ, một cái cần mật mã, cái khác chính là cần chìa khóa.

"Ngươi có thể mở sao?" Triệu Ngọc hỏi, "Ngươi đúng vậy trộm vương con gái!"

"Mật mã ta biết rõ, ta cha đã nói với ta! Khóa nha, đương nhiên có thể

mở ra, chỉ có điều. . ." Thôi Lệ Châu khó xử nói, "Ta hiện tại không có ứng tay công cụ! Không có công cụ tựu không thể nào mở ra! Ta xem trước một chút. . ."

Nói xong, Thôi Lệ Châu cẩn thận lục lọi vài cái, phát hiện thùng mật mã còn có thể xoay tròn, liền dựa theo trong trí nhớ mật mã đem con số so với tốt.

Kết quả, theo thanh thúy tiếng răng rắc, điều thứ nhất khóa khấu trừ vậy mà thoải mái mở ra. Đúng vậy, hai cái khóa khấu trừ vị trí là giao thoa, quang mở ra điều thứ nhất khóa khấu trừ, cũng không thể đem thùng mở ra.

"Sa lầy rồi!" Thôi Lệ Châu vừa cẩn thận kiểm tra một chút lỗ khoá, bất đắc dĩ nói, "Nơi này là mồ, chúng ta tới trước nội thành mua công cụ mới được! Đúng vậy, giờ này, thiệt nhiều địa phương cũng đã đóng cửa? Hơn nữa. . ." Thôi Lệ Châu xông Triệu Ngọc trát trát nhãn tình, cái kia ý là, hai ta lưu lại ai ở chỗ này xem bảo rương cũng đều không thích hợp a?

"Nếu không. . ." Vì vậy, Thôi Lệ Châu lui mà cầu việc khác, nói, "Hai ta có lẽ hay là đón lấy đào a, một mực đem bả thùng tất cả đều móc ra nói sau!"

"Tấm tắc. . ." Triệu Ngọc trong lòng suy nghĩ một chút, đồng dạng ý thức được sự tình phức tạp, xem cái này thùng thể tích, nếu như bên trong thật sự tràn đầy bảo tàng mà nói..., cái kia Thôi Lệ Châu trộm đến tiểu bình điện xe hiển nhiên không có cách nào bốc xếp và vận chuyển.

"Cái kia. . . để cho ta đến xem . . ."

Nói chuyện, Triệu Ngọc đi vào trước mặt, thay thế Thôi Lệ Châu vị trí. Cùng lúc đó, hắn không chút nào đình trệ điểm mở công cụ kênh, sử dụng một cái vạn năng mở khóa khí đi ra.

Mở khóa khí vừa ra, cao tới đâu cấp rương khóa cũng ngăn không được.

Bất quá, Triệu Ngọc đúng vậy diễn trò người trong nghề, hắn biết rõ khi này, không thể để cho Thôi Lệ Châu biết được bản lãnh của mình. Vì vậy hắn làm một cái vận khí hình dáng, sau đó phối hợp với mở khóa khí ah nha gọi một tiếng, lúc này mới mãnh liệt mở ra đạo thứ hai khóa khấu trừ!

"Nhìn thấy không có? Cái này kêu là lực mạnh xuất kỳ tích!" Vì không làm cho Thôi Lệ Châu hoài nghi, hắn còn thêm mắm thêm muối khoe khoang vài câu, "Không cần phải bội phục ca, ca hội kiêu ngạo!"

Thôi Lệ Châu quả nhiên không có miệt mài theo đuổi,

Chỉ là xoa xoa trên gương mặt đổ mồ hôi, hơn nữa lộ ra vài tia hèn mọn ánh mắt mà thôi.

Chứng kiến hai cái khóa khấu trừ đều đã mở ra, một giây sau, Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu trái tim không khỏi đột nhiên gia tốc, ầm ầm vật lộn đọ sức, hai người trừng to mắt, nín thở tập trung tư tưởng suy nghĩ, đều đang đợi cái kia chứng kiến kỳ tích thời khắc đã đến!

Thùng chính là kim loại chỗ chế, ngay nắp hòm đều dị thường trầm trọng. Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu hai người tất cả duỗi ra một tay, lúc này mới hợp lực đem nắp hòm toàn bộ mở ra!

Nắp hòm vừa mới rộng mở, bên trong liền thình lình toát ra một cổ cổ xưa ẩm ướt khí tức, nhưng kỳ quái chính là, cùng với cổ ẩm ướt khí tức, lại vẫn truyền đến một cổ tanh hôi khí.

Triệu Ngọc cũng phản xạ, lập tức sử dụng một cái có thể kiểm tra đo lường không khí chất lượng ẩn hình kiểm tra đo lường nghi đi ra. Kết quả, kiểm tra đo lường nghi chứng thật, trong rương không khí hết thảy

bình thường, không có bất kỳ độc tác dụng phụ.

Nha. . . Triệu Ngọc lúc này mới yên lòng lại, cùng Thôi Lệ Châu hướng trong rương nhìn lại.

"A?" Lúc này, Thôi Lệ Châu đã phát hiện vấn đề, nhíu mày nói ra, "Như thế nào. . . Thế nào lại là đen hay sao?"

Đúng vậy a. . . Triệu Ngọc cũng có đồng cảm.

Hắn cho rằng sẽ cùng lúc trước tìm được Kim Phật bảo tàng lúc như vậy, đầu tiên mắt phía dưới, chính là vàng bạc lập loè, châu báu chói mắt nì! Thật không nghĩ đến trong rương, vậy mà một mảnh đen kịt!

"Không thể nào? Chẳng lẽ là không hay sao?" Triệu Ngọc lúc nói chuyện, trong nội tâm dĩ nhiên rớt xuống ngàn trượng.

"Không đúng. . . Đây là. . . Đây là vật gì?" Thôi Lệ Châu cơ hồ đem cả cái điện thoại đều tìm được trong rương, đợi chứng kiến đồ vật bên trong về sau, nàng cũng không dám thân thủ đi sờ, đành phải cầm lấy trước kia cái thanh kia xẻng ngả vào bên trong, kích thích vài cái. . .

Theo cái xẻng kích thích, bên trong một cái đen thui mấy cái gì đó, dần dần trở nên rõ ràng.

"Đây là. . ." Thôi Lệ Châu vẫn còn cúi đầu cẩn thận xem xét, lại bỗng dưng thấy rõ vật kia. . .

"Ah! ! ! ! !"

Thôi Lệ Châu sợ tới mức toàn thân run lên, điện thoại rơi, xẻng cũng rơi, chính mình lại càng về phía sau đảo đi, đặt mông ngồi trên mặt đất!

"Bà nội của ta gấu. . ."

Triệu Ngọc cũng đang cầm điện thoại di động của mình hướng bên trong chiếu nì! Hắn cơ hồ là cùng Thôi Lệ Châu đồng thời nhìn rõ ràng, trong lúc này rốt cuộc là cái thứ gì!

Cái kia lại là một khỏa —— đầu người! ! !

"Sao. . . Làm sao sẽ. . . Như vậy. . ." Thôi Lệ Châu sợ tới mức mặt như giấy trắng, thất hồn lạc phách, nàng toàn thân run rẩy về phía Triệu Ngọc hỏi, "Phải . . Có thật không vậy?"

Giờ này khắc này, ngay cả là thần kinh không ổn định Triệu Ngọc, cũng dọa đến sắc mặt trắng bệch, da đầu run lên.

Hắn thấy rất rõ ràng, trong rương chứa, tuyệt đối là một khỏa đầu người! Mặc dù lớn bộ phận đã muốn biến thành cháy đen mốc meo khô lâu, nhưng trên đầu còn có tóc nì!

Không phải giả dối, thật sự. . .

Hơn nữa. . . Hơn nữa. . . Chỉ một thoáng, Triệu Ngọc cảm giác thần kinh chết lặng, tựa như toàn thân huyết dịch đều bị tắc như vậy.

Vì xác nhận ý nghĩ của mình, hắn lại một lần nữa bưng điện thoại, hướng trong rương chiếu đi.

Cái kia khỏa đầu lâu ở vào thùng một góc, Triệu Ngọc thân thủ đi vào, bắt được cái thanh kia đoản xúc, sau đó lại hướng mặt khác địa phương quấy vài cái.

Nguyên lai, thùng tầng dưới chót thậm chí có tầng một giọt nước, theo đoản xúc quấy, theo tích trong nước, lại dần dần lộ ra một ít gì đó đến.

Ông trời của ta ah!

Chỉ một thoáng, một cổ mãnh liệt hít thở không thông cảm giác truyền đến, sử Triệu Ngọc triệt để ngốc tại chỗ đó!

"1. . . 2. . . 3. . ." Hắn biểu lộ chết lặng đếm, một mực đếm tới "6" thời điểm, mới rốt cục dừng lại!

"6!" Hắn trong lòng yên lặng thì thầm, "6 khỏa đầu người, trong rương vậy mà chứa 6 khỏa đầu người! ! ? Không cần phải nói rồi, không cần phải nói. . ." Đón lấy, hắn quay đầu lại, một mảnh lộ vẻ sầu thảm đối với Thôi Lệ Châu nói, "Đào Hương. . . Đào Hương chính là không đầu nữ thi án —— hung phạm! ! !"

Chương 635: Chương 635: 2 cái tin tức

Chương 635: 2 cái tin tức

Buổi tối 10 điểm, bách linh thành phố sân thể dục đang cử hành một hồi quy mô chưa từng có buổi hòa nhạc, ca hậu Trương Tử Thần ở chỗ này cử hành chính mình lần thứ 100 cá nhân buổi hòa nhạc!

Đến từ cả nước các nơi Fans hâm mộ không sai, tràng diện dị thường to lớn, đến đây trợ trận minh tinh cũng đáp ứng không xuể, lại để cho chúng mê ca hát kinh hỉ không ngừng.

Đương làm Triệu Ngọc lòng như lửa đốt, thở hổn hển đuổi tới đây, buổi hòa nhạc đã tiếp cận khâu cuối cùng, Trương Tử Thần đang tại trên đài biểu diễn cuối cùng một ca khúc « nếu như là ngươi » , toàn trường người xem đều say mê tại nàng cái kia mê người trong tiếng ca.

Kỳ thật, Triệu Ngọc thật xa chạy tới nơi này, cũng thật không có cách nào, ai kêu hắn hôm nay khai ra phó bản kỳ ngộ chỉ hướng tại đây đâu này?

Hơn nữa, vì có thể tiến vào hội trường, Triệu Ngọc cũng liều mạng, cuối cùng cơ hồ là lấy quả đấm đánh vào!

Giờ phút này, còn có mấy cái bảo an, bảo vệ tại trong hội trường tìm kiếm lấy hắn nì!

Theo lý thuyết, hôm nay theo phần mộ trong đất tao ngộ rồi như thế kinh hồn động phách một màn, hắn vốn không nên lại bốn phía bôn ba. Đúng

vậy, chính là bởi vì không đầu nữ thi án xuất hiện tiến triển to lớn, hắn càng thêm không thể buông tha cho lần này khó được phó bản kỳ ngộ.

Muốn vạn nhất, hắn có thể từ nơi này tìm được đầu mối gì đâu này?

Bất quá, Triệu Ngọc cố gắng đáng được khẳng định, nhưng quá trình lại làm hắn mở rộng tầm mắt. Khi hắn bưng điện thoại, rốt cuộc tìm được vị trí chính xác về sau, trên đài thiên hậu Trương Tử Thần cũng đúng lúc ca xong cuối cùng một ca khúc, vong tình nàng, vậy mà lấy xuống chính mình dây cột tóc, ném về phía đám người.

Phó bản kỳ ngộ uy lực ở chỗ này biểu hiện làm hết phận sự, đại minh tinh dây cột tóc công bằng, đúng lúc nện trúng ở Triệu Ngọc trên người, Triệu Ngọc khẽ vươn tay, liền bắt lấy!

Sau đó, diễn xuất triệt để tiến vào khâu cuối cùng, Trương Tử Thần đem phần đông diễn viên chính minh tinh thét lên trên đài, cùng khán giả từng cái tạm biệt, chuẩn bị chào cảm ơn.

"Anh em, anh em!" Lúc này, có một đeo mắt kiếng đệ tử bộ dáng tiểu tử lách vào, chui được Triệu Ngọc trước mặt, vội vàng nói, "Đến, nói cho ta biết ngươi vi tín, ta hiện tại chuyển khoản cho ngươi! Ngươi đem Trương Tử Thần dây cột tóc, lại để cho ta đi!"

"Không được, không được!" Ai ngờ, lời còn chưa dứt, lại có một tên mập chen đến trước mặt, đối với Triệu Ngọc nói ra, "Ta ra hai vạn, bán cho ta! Hôm nay, ta phải tìm được cái kia dây cột tóc!"

"Bà mẹ nó! Cố chấp đúng không?" Kính mắt đồng học vừa trừng mắt, trực tiếp duỗi ra năm ngón tay, "Ta ra năm vạn! Cho ta tài khoản, ta đây tựu cho ngươi chuyển khoản! Trương Tử Thần dây cột tóc, ta muốn định rồi!"

"6 vạn, bên này, bên này!" Ai ngờ, một giây sau, vậy mà lại toát ra một

cái xuyên đeo áo trắng phục nữ sinh đến, đại thật xa tựu xông Triệu Ngọc la lên, "Ta ra 6 vạn, cho ta! Cho ta! Ta muốn. . ."

"7 vạn. . . Ta ra 7 vạn!"

". . ."

Ba người không ngừng tăng giá, tràng diện dị thường náo nhiệt.

Ta đi! Nhìn xem những này điên cuồng Fans hâm mộ, Triệu Ngọc chỉ cảm thấy một hồi quáng mắt. Theo bản tâm ở phía trong, kỳ thật Triệu Ngọc đặc biệt muốn đem cái này đầu dây cột tóc trước mặt mọi người xé nát, dùng phát tiết chính mình úc khí!

Đúng vậy, nghĩ lại trong lúc đó, hắn lại nhịn được loại này xúc động. Bởi vì, hắn tuy nhiên hiện tại không kém tiền, nhưng lại nhu cầu cấp bách đạt được càng nhiều kỳ ngộ điểm tích lũy! Nếu như hắn thô bạo xé bỏ dây cột tóc, điểm tích lũy tất nhiên hội chịu ảnh hưởng.

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc đành phải cưỡng chế cơn tức trong đầu, đem dây cột tóc giơ lên cao, hét lớn một tiếng: "Đều cho lão tử nghe kỹ! Một ngụm giá 20 vạn! Có muốn, hiện trường trả thù lao! Không có muốn, ta hiện tại tựu mang đi! Ta đếm ba tiếng, 20 vạn lần đầu tiên. . . 20 vạn lần thứ hai. . ."

"A? Ở chỗ này!"

Ai ngờ, Triệu Ngọc như vậy một hô, cư nhiên bị tìm kiếm hắn bảo an, bảo vệ phát hiện. Hai gã bảo an, bảo vệ lập tức hướng hắn vọt tới, làm bộ dục trảo!

Nhưng mà, Triệu Ngọc đang một bụng tà hỏa không chỗ phát tiết, lúc này nhất quyền nhất cước, đem bả hai gã bảo an, bảo vệ đánh bay ra ngoài, lần lượt lăn xuống đài.

"Còn có ... hay không? Còn có ... hay không? Không có thu quán!" Triệu Ngọc quơ quơ đại minh tinh dây cột tóc, "20 vạn lần thứ ba, lần thứ ba. . ."

"Tốt! Ta muốn, cho ta rồi!" Phấn váy tiểu nữ nhân nhẫn tâm cắn răng, cuối cùng nhất cạnh tranh thành công. Triệu Ngọc rất nhanh dùng 20 vạn giá trên trời, đem dây cột tóc bán cho nàng.

. . .

Lúc này đây đuổi tới sân thể dục, Triệu Ngọc là mở ra bách linh cục cảnh sát xe cảnh sát đến, hắn cũng không nghĩ tới, mặc kệ hắn lộ ra thân phận gì, buổi hòa nhạc bảo an, bảo vệ cũng không lại để cho hắn đi vào, lúc này mới khiến hắn tại hổn hển phía dưới động thủ!

Ai nha!

Fans hâm mộ thật sự là quá điên cuồng!

Một đầu phá dây cột tóc, vậy mà có thể xào đến 20 vạn! Cái này thượng chỗ nào nói rõ lí lẽ đi?

Bất quá, tiền tuy nhiên tới tay, nhưng Triệu Ngọc nhưng căn bản không cao hứng nổi. Chính sự khác biệt, nội tâm của hắn y nguyên còn ở vào một loại khó có thể ức chế kinh hãi bên trong, bảo rương 6 khỏa đầu người, giống như khủng bố ác mộng, hoàn toàn chiếm cứ suy nghĩ của hắn.

Tại sao là như vậy?

Cho dù trước đó cho Triệu Ngọc một trăm lần cơ hội, hắn cũng tuyệt không khả năng đoán đúng! Vốn, có thể theo Đỗ Mạn Đình trong phần mộ tìm được thùng, cũng đã xem như thần kỳ rồi! Nhưng ai có thể nghĩ

đến, cái kia trong rương, vậy mà. . .

Ai!

Triệu Ngọc trong nội tâm ngũ vị tạp trần, sóng cả cuồn cuộn. Lúc này đây, sự tình thật sự tới quá mức đột nhiên! Nếu như trên xe lửa mở ra một cái đại biểu "Khôn" quẻ đại sự kiện, như vậy ít nhất cũng có thể lại để cho hắn thoáng có chỗ chuẩn bị.

Đúng vậy, mình mở ra rõ ràng là "Đoái cấn" quẻ ah! Hắn tin tưởng tràn đầy cho rằng, "Đoái" quẻ đối ứng lấy tài phú, cho nên trong rương, nhất định là Đào Hương bảo tàng!

Nhưng hiện tại xem ra, hết thảy đều là sai!

"Đoái" quẻ chỗ chỉ cũng không phải là bảo tàng, mà là một đầu dây cột tóc!

Xe càng mở càng nhanh, Triệu Ngọc phảng phất đã muốn nhức đầu óc, đương làm "A anh hùng" chuông điện thoại di động vang lên về sau, hắn hơi kém không khống chế được lật xe.

"Này?" Điện thoại là liên lạc quan Trần Trác đánh tới, "Triệu Ngọc, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Không phải nói tốt rồi điều tra bảo thạch mất trộm án đấy sao? Làm sao sẽ toát ra đầu người đến nữa nha? Chỗ nào làm được đầu người, chẳng lẽ cùng không đầu nữ thi án có quan hệ sao? Các ngươi chạy đến bách linh làm cái gì?"

"Ngươi chậm một chút được không? Ăn thuốc súng rồi?" Triệu Ngọc hiển nhiên tâm tình sắp không khống chế được, vậy mà hướng về phía Trần Trác rống mở, "Ta không phải tất cả đều nói cho cho ngươi sao? Đào Hương, Đào Hương người đâu này? Bây giờ đang ở chỗ nào? Cho dù không phải không đầu nữ thi án, Đào Hương cũng là một cái hiển nhiên tội phạm giết người!"

"Hắn. . . Ta. . . Ta hỏi qua rồi!" Trần Trác bị chửi mộng, nói quanh co, "Đào Hương bị Ổ Phương Phương áp đi, đang tại áp tải thủ đô trên đường!"

"Đừng đi thủ đô rồi, trực tiếp đưa đến bách linh đi!" Triệu Ngọc tuy nhiên thấp xuống nửa cái âm điệu, lại như cũ nghe dọa người, "Tuy nhiên hắn đã bị thần kinh rồi, nhưng là hắn chỗ phạm phải tội ác, là phải tiếp nhận Thẩm Phán!"

"Tốt, tốt. . . Ngươi mau chóng, mau đem kỹ càng tư liệu chia ta!" Trần Trác bối rối lời nói, "Ta đây tựu đi theo thượng cấp xin! Rối loạn, rối loạn, toàn bộ rối loạn. . ."

Vừa mới cúp điện thoại, Tằng Khả lại đánh tới: "Tổ trưởng, tổ trưởng, chúng ta đã muốn lên xe lửa! Đêm nay có thể đuổi tới, ngươi trước. . . Trước ổn vững, trước đừng có gấp ah! Ra chuyện lớn như vậy, chúng ta cũng tất cả đều mộng! Chờ chúng ta, có tin tức, đừng quên kịp thời nói cho chúng ta biết. . ."

"A. . . Anh hùng. . ."

Tằng Khả điện thoại cúp, bách linh cục cảnh sát điện thoại lại đến. Lúc này đây, cho Triệu Ngọc gọi điện thoại, đúng là vị kia nhiệt tâm Tôn đội trưởng.

Bởi vì đầu người là ở bách linh thành phố xuất hiện, bản án tự nhiên quy bách linh cục cảnh sát xử lý, mà vị cảnh sát hình sự đại đội trưởng cũng đứng mũi chịu sào, đã trở thành người phụ trách chủ yếu một trong.

"Lãnh đạo, ngươi ở chỗ đâu này?" Tôn đội trưởng tuy nhiên làm cả đời một đường công tác, nhưng giờ phút này vẫn bị cái kia 6 khỏa đầu người kinh đến, khẩn trương kích động về phía Triệu Ngọc báo cáo, "Ta. . . Chúng ta tại đây vừa mới nhận được rồi hai cái tin tức! Một tin tức là,

ngươi muốn tìm Mã Văn Lượng, đã bị chúng ta tìm được, đang tại áp hướng cục cảnh sát!

"Thứ hai tin tức là, chúng ta bây giờ đã xét nghiệm ra trong đó 2 bộ hài cốt DNA, thông qua so sánh, đã muốn chứng thật, cái này hai gã người chết đều là tấn trung không đầu nữ thi án người bị hại, một người là 96 năm tại tấn lãng khu phát hiện người chết Tịch Diễm Mai; cái khác, thì là 98 năm, tại cam lũng phát hiện người chết -- Bạch Lệ Lệ. . ."

Chương 636: Chương 636: Đã đoán đúng 1 nửa

Chương 636: Đã đoán đúng 1 nửa

Đột nhiên xuất hiện như thế kinh thiên đại sự kiện, bách linh cục cảnh sát không thể nghi ngờ đã trở thành nước xoáy trung tâm. Giờ phút này, chẳng những là bách linh lãnh đạo, thậm chí ngay Nam Giang tỉnh thính đều đã kinh động, tương quan lãnh đạo suốt đêm chạy đến.

Đương làm Triệu Ngọc mở ra xe cảnh sát trở lại bách linh cục cảnh sát thời điểm, tại đây cũng một mảnh bận rộn cảnh tượng. Nhân viên cảnh sát ai cũng không có trải qua như thế đại trận trận chiến, dĩ nhiên là một mảnh trông gà hoá cuốc, như lâm đại địch trạng thái.

Bất quá, bởi vì đang mang trọng đại, cảnh sát tạm thời còn không có hướng truyền thông tuyên bố bất cứ tin tức gì, hiện trường cũng không có chứng kiến truyền thông bóng dáng.

Đương làm Triệu Ngọc đi vào bách linh cảnh sát hình sự tổ trọng án về sau, lại có hai cỗ di hài DNA đối chiếu được, cái này hai gã người chết đồng dạng thuộc về không đầu nữ thi án người bị hại.

Tuy nhiên còn có hai cỗ chưa so sánh được, nhưng là cảnh sát đã cơ bản có thể khẳng định, kim loại trong rương đầu lâu, tất cả đều là không đầu nữ thi án người chết.

Không hề nghi ngờ, những này đầu lâu khẳng định là hung thủ bỏ vào!

Bởi vì Triệu Ngọc là dựa theo Đào Hương lưu lại manh mối tìm tới đó, cho nên Đào Hương tự nhiên có được trọng đại hoài nghi, hắn đã có khả năng, chính là ẩn nấp gần 20 năm biến thái sát thủ!

Bởi vậy, phát sinh ở tấn trung quốc gia cấp một đại án, đã muốn cơ bản tập trung hung phạm! Chuyện này một khi ngồi thực, tất nhiên oanh động cả nước!

Tổ trọng án trong văn phòng, địa phương nhân viên cảnh sát vẫn còn theo sát Triệu Ngọc báo cáo tình huống, Thôi Lệ Châu bỗng nhiên theo một góc vọt ra, một đầu vào Triệu Ngọc trong ngực nghẹn ngào khóc rống.

"Ô ô. . . Ô ô. . ." Thôi Lệ Châu khóc đến động tình, ruột gan muốn đứt đoạn, thấy bên cạnh chúng nhân viên cảnh sát toàn bộ cũng không dám lên tiếng.

"Ngươi. . . Ngươi lại chạy đi đâu? Ta cho rằng, ngươi không để ý đến, ô ô. . ." Thôi Lệ Châu dụng quyền đầu đánh Triệu Ngọc ngực, thê oán giận nói, "Ô ô. . . Cha ta là hung thủ giết người! Hắn lừa ta. . . Ô ô ô. . . Vì cái gì? Tại sao có như vậy. . ."

Ngay từ đầu, Triệu Ngọc cũng không rõ, Thôi Lệ Châu vì cái gì kích động như thế? Cho tới giờ khắc này, hắn mới rốt cục nghĩ thông suốt, nếu như Đào Hương thật là hung thủ, như vậy tương đương Thôi Lệ Châu bị một cái sát nhân cuồng ma nuôi dưỡng đại! Như vậy làm cho người sởn hết cả gai ốc sự tình, đặt ở ai trên người không thể khiến nàng sụp đổ đâu này?

"Tốt rồi, tốt rồi! Ta tại, ta tại!" Triệu Ngọc nhẹ vỗ về Thôi Lệ Châu phía sau lưng, nhẹ giọng an ủi, "Không có việc gì rồi, hết thảy đều đi qua! Ta nói rồi, phàm là đều được về phía trước xem, ngươi về sau còn có người bình thường thời gian muốn qua nì! Đừng khóc. . ."

"Lãnh đạo. . ." Lúc này, vị kia Tôn đội trưởng vội vã theo cửa ra vào đi tới, "Mã Văn Lượng đã bị áp giải đến phòng thẩm vấn rồi, ngài có thể. . . Ừm. . ."

Một cước bước đi vào, Tôn đội trưởng cái này mới nhìn đến Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu ôm một chỗ, nói còn chưa dứt lời liền tranh thủ thời gian thu thanh âm.

"Tốt! Ta đây tựu đi!" Triệu Ngọc chứng kiến Thôi Lệ Châu trạng thái rất không ổn định, liền dứt khoát lôi kéo tay của nàng, nói ra, "Đến đây đi, chúng ta cùng đi!"

Vài phút về sau, Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu rốt cục tại phòng thẩm vấn gặp được cái kia Mã Văn Lượng.

Mã Văn Lượng năm nay chỉ có 47 tuổi, nhưng vì trải qua nhiều tang thương, nhìn về phía trên cùng tiểu lão đầu không có gì khác nhau.

Người này là một cái thường xuyên dùng cục cảnh sát làm nhà lão bánh quẩy, tuy người ngồi ở trên ghế thẩm vấn, lại một bộ không sao cả.

Dựa theo thường ngày, Triệu Ngọc có hơn một ngàn chủng phương pháp, có thể cùng loại người này "Vui sướng" câu thông, nhưng là hôm nay không giống với, cái kia sáu khỏa đầu người, đã muốn làm rối loạn hắn tiết tấu, lại để cho hắn có một loại nỗi lòng hỗn loạn cảm giác, trong lúc nhất thời vậy mà không biết nên từ nơi này vào tay?

Triệu Ngọc còn như thế, tựu càng không cần phải nói Thôi Lệ Châu rồi, thẩm vấn còn không có chính thức bắt đầu, Thôi Lệ Châu liền kích động đứng lên xông Mã Văn Lượng hỏi:

"Ngươi mau nói cho ta biết, ba mẹ ta chết như thế nào, mẹ ta cùng Đào Hương, rốt cuộc có quan hệ gì? Nói mau. . . Nói mau. . ."

"Ừm, cái gì? Cái quái gì?" Mã Văn Lượng lập tức mộng bức, tự nhủ, "Hôm nay sợi như thế nào trở nên quỷ dị như vậy? Đây là nghiên cứu ra cái gì mới chiêu rồi sao?"

"Ừm. . . Cái kia. . ." Triệu Ngọc cũng bị Thôi Lệ Châu cho nói mơ hồ, nói quanh co hồi lâu, mới chỉ vào Mã Văn Lượng nói ra,

"Mã Văn Lượng, ngươi xem thật kỹ xem vị này nữ quan cảnh sát! Nhận thức sao?"

"Ah? Ta. . . Ta. . . Không biết ah?" Mã Văn Lượng tiếp tục mộng bức.

"Nghe cho kỹ, tên của nàng gọi Thôi Tịnh Hảo, nàng chính là Thôi Phương Vũ cùng Đỗ Mạn Đình con gái! !"

Triệu Ngọc vừa mới nói xong, Mã Văn Lượng nhất thời "Ah" một tiếng, cả người hơi kém từ trên ghế trồng xuống đến.

"Tịnh Hảo? Không. . . Không không không. . . Không thể nào đâu?" Mã Văn Lượng cố sức phù chính thân thể, trừng to mắt cẩn thận nhìn thấy Thôi Lệ Châu, "Làm sao sẽ. . . Ừm. . . Đừng nói, thật là có một chút giống! Đúng vậy. . . Không đúng? Các cảnh sát, cái này. . . Đây rốt cuộc là ý gì?"

"Mã Văn Lượng, không phát hiện, hôm nay chưa cho ngươi dẫn còng tay sao?" Lúc này, bên cạnh Tôn đội trưởng mở miệng, "Chúng ta tìm ngươi tới, chỉ là muốn cùng ngươi hiểu được tình huống mà thôi! Ngươi nhớ kỹ, chỉ cần đem bả ngươi biết sự tình một năm một mười nói cho chúng ta là được rồi!"

"Nha. . . Ah nha. . . Nguyên lai, mặc kệ ta chuyện gì ah? Làm ta sợ muốn chết!" Mã Văn Lượng ngẩng đầu lên, đối với Thôi Lệ Châu nói ra, "Đại muội tử, ta đừng nói giỡn, ngươi thật sự là Thôi tam ca con gái

sao? Nếu hắn trên trời có linh, biết rõ ngươi thành cảnh sát, hắc hắc. . . Quá châm chọc rồi!"

"Đã thành, hãy bớt sàm ngôn đi, " Tôn đội trưởng khoát tay ý bảo, "Tranh thủ thời gian, đem ngươi cũng biết, có quan hệ Thôi Phương Vũ một nhà sự tình tất cả đều nói ra đi! Ngươi phải biết rằng, ngươi bây giờ theo lời sự tình, liên lụy tới cùng một chỗ trọng đại án kiện, nếu như đối với chúng ta có trợ giúp, chúng ta là có ban thưởng!"

"Không có vấn đề, không có vấn đề, ta thích nhất cùng cảnh sát hợp tác rồi, hắc hắc. . ." Mã Văn Lượng không có lại hẹp hòi, lúc này đem hắn biết rõ tình huống, từng cái giảng thuật đi ra.

Lại để cho Triệu Ngọc cảm thấy ngoài ý muốn chính là, lúc trước hắn về Thôi Lệ Châu cha mẹ suy đoán, cũng chỉ là đoán đúng phân nửa mà thôi.

Chân thật phiên bản, kỳ thật là như vậy:

Thôi Phương Vũ cùng Đỗ Mạn Đình mới được là từ nhỏ thanh mai trúc mã một đôi, trong lúc này căn bản không có Đào Hương chuyện gì! Sớm mấy năm gian, Thôi Phương Vũ là lăn lộn giang hồ, ngay tại chỗ cũng là có chút một phen danh khí, bị người giang hồ xưng là tam ca!

Tuy nhiên thân là người trong giang hồ, nhưng là Thôi Phương Vũ tương đối có buôn bán ý nghĩ, rất nhanh đem bả mục tiêu liếc về phía buôn lậu ngành sản xuất, kết quả sinh ý càng làm càng lớn, chẳng những đã trở thành Đại lão bản, nhưng lại thành lập công ty của mình.

Đỗ Mạn Đình tự nhiên cũng đi theo hắn vượt qua đại phu nhân cuộc sống, hơn nữa còn vì Thôi Phương Vũ sinh ra một đứa con gái, đúng là từ nay về sau Thôi Lệ Châu.

Đúng vậy, nhìn như hạnh phúc cuộc sống phía dưới nhưng lại mạch

nước ngầm bắt đầu khởi động, Đỗ Mạn Đình vẫn còn mang thai trong lúc, liền phát hiện Thôi Phương Vũ khả năng có Tiểu Tam.

Về sau, một mực đợi cho hài tử sinh hạ, Đỗ Mạn Đình lúc này mới thuê trinh thám xác nhận chuyện này. Nguyên lai, Thôi Phương Vũ sau lưng Đỗ Mạn Đình, thật sự cùng tỉnh lị một nữ nhân song túc song tê, vượt qua thời gian.

Tức giận phía dưới, vẫn còn ở cữ bên trong Đỗ Mạn Đình mở ra trong nhà Mercedes, đi suốt đêm hướng tỉnh lị bắt * gian. Nhưng tuyệt đối không thể tưởng được chính là, Đỗ Mạn Đình vậy mà trên đường ra tai nạn xe cộ, bất hạnh gặp nạn!

Biết được tin tức về sau Thôi Phương Vũ hối hận không thôi, bi thống vạn phần, cho nên tại an táng thê tử về sau, liền cùng nữ nhân kia chia tay, sau đó một mình nuôi dưỡng hài tử.

Đúng vậy, tiệc vui chóng tàn, không có qua hai năm, công ty hình thức chuyển tiếp đột ngột, bởi vì cảnh sát nghiêm đánh, hơn nữa phản đồ bán đứng, Thôi Phương Vũ chọc phải một thân quan tòa, mỗi ngày đều ở sứt đầu mẻ trán bên trong.

Ai ngờ, ở này cái trong lúc mấu chốt, vốn lại toát ra một kiện khác ngoài ý muốn sự tình. Cái kia đã từng cùng Thôi Phương Vũ cấu kết nữ nhân, tại bị Thôi Phương Vũ vứt bỏ về sau trôi qua càng phát ra thất vọng, vậy mà trở về tìm Thôi Phương Vũ đòi tiền.

Nhưng Thôi Phương Vũ mình cũng nhập bất phu xuất, nơi nào có tiền cho nàng? Kết quả, nữ nhân kia trong cơn tức giận, lại đem Thôi Tịnh Hảo cho trộm đi rồi!

"Nha. . ." Nói đến đây, Triệu Ngọc cuối cùng nhớ ra chính mình trước kia phỏng đoán. Xem ra, chính mình phỏng đoán bên trong, chí ít có một

nửa hay là chính xác. Vì vậy, hắn hướng Mã Văn Lượng hỏi, "Cái kia trộm đi hài tử nữ nhân, có phải gọi Bạch Lệ Lệ?"

Chương 637: Chương 637: Nhất giải thích hợp lý

Chương 637: Nhất giải thích hợp lý

"Đúng đúng đúng, chính là Bạch Lệ Lệ! Ai u... Các ngươi đúng vậy không biết ah!" Nói đến đây, Mã Văn Lượng tựa như nổi da gà cả người nói, "Nữ kia, về sau bị chết lão thảm rồi, ngay đầu cũng bị mất nì! Hơn nữa... Còn không phải tại Nam Giang bên này, vậy mà chạy đến tấn trung đi..."

Nói đến đây, Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu liếc nhau một cái, xem ra, Triệu Ngọc sớm nhất suy đoán hay là đúng, Mã Văn Lượng thật sự cùng Bạch Lệ Lệ làm đến một chỗ. Chỉ có điều, không nghĩ tới bởi vì Mã Văn Lượng bên ngoài..., hội gián tiếp hại chết Thôi Lệ Châu mẫu thân.

"Vậy ngươi... Nghe nói qua Đào Hương cái tên này sao? Người này cùng Thôi gia vợ chồng là quan hệ như thế nào?" Triệu Ngọc hỏi.

"Đào Hương?" Mã Văn Lượng suy nghĩ vài giây, đúng là đem tay phải che tại ngực, thề nói, "Cảnh quan, ta ngay cả cái họ Đào đều chưa nghe nói qua! Tuyệt đối không biết một người như vậy!"

"Cái kia... Hài tử đã đánh mất về sau, lại xảy ra chuyện gì?" Triệu Ngọc hỏi lại.

"Đúng, không có báo động! Tam ca đảo không phải là không muốn báo động, đơn giản là chính hắn đang bị cảnh sát điều tra!" Mã Văn Lượng

nhớ lại, "Cuối cùng, tam ca giống như tìm người bằng hữu đến hỗ trợ, nhưng không bao lâu, ta cùng tam ca tất cả đều tiến vào, chuyện này cũng sẽ không có bên dưới! Ừm... Ta nghe nói, về sau tam ca cha mẹ trả lại cho hài tử lập án, nhưng cuối cùng vẫn là mất tích không rõ! Không nghĩ tới, Tịnh Hảo ngươi nháy mắt đều như vậy..."

Mã Văn Lượng chỉ chỉ trước mắt Thôi Lệ Châu, cố tình muốn nói gì, lại bởi vì không quá phù hợp, cuối cùng nhất không có nói ra.

"Ai!" Thôi Lệ Châu thê ngải thở dài, nói, "Ta nếu có thể nhớ kỹ chuyện xảy ra lúc hai tuổi thì tốt rồi!"

Thôi Lệ Châu lời nói nhắc nhở Triệu Ngọc, Triệu Ngọc đúng vậy có thần kỳ trí nhớ trở lại khí, nếu như cho Thôi Lệ Châu sử dụng mà nói..., liền có thể đã gặp nàng hai tuổi thời điểm phát sinh tình cảnh.

Đúng vậy, chỉ có ngắn ngủn 10 phút đồng hồ thu lấy thời gian, nếu như lúc ấy Thôi Lệ Châu đang ngủ, vậy cũng lãng phí một cách vô ích.

Càng nghĩ, Triệu Ngọc vẫn cảm thấy, nên đem cái này đạo cụ dùng tại càng chỗ mấu chốt mới tốt.

"Là như vậy..." Mã Văn Lượng chìm vài giây, lại nói đến Thôi Lệ Châu gia sự đến, "Đừng xem Thôi tam ca là tam đại con một mấy đời, nhưng là hắn cùng cha mẹ của hắn quan hệ đặc biệt không tốt! Bằng không, hắn cũng sẽ không đánh tiểu tựu đi ra xã hội đen rồi! Ta còn nghe hắn nhắc tới qua, nói hắn lúc ấy còn lấy người học qua cái này..."

Nói xong, Mã Văn Lượng khoa tay múa chân hai ngón tay, cũng làm một cái đào bao động tác!

"Ta lặc cái đi..." Triệu Ngọc không tự giác lại nhìn một chút Thôi Lệ Châu, Thôi Lệ Châu cũng hai gò má ửng đỏ, trong đầu cũng đang suy tư "Gien di truyền" cái này bốn chữ to.

"Không riêng như vậy, " Mã Văn Lượng vẫn còn tiếp tục, "Ta Tam tẩu tử cũng là đồng hành, có đôi khi tại cùng nơi uống rượu, hai người bọn họ còn sư huynh sư muội cái kia sao gọi nì!"

"Ah?" Triệu Ngọc sững sờ, không nghĩ tới, cái này đôi vậy mà đều là ăn trộm? Khó trách Thôi Lệ Châu có cao như thế đích thiên phú, đúng vậy...

A?

Bỗng dưng, Triệu Ngọc bỗng nhiên nghĩ đến một cái khả năng, vội vàng hỏi: "Mã Văn Lượng ah, ngươi luôn quản Thôi Phương Vũ gọi tam ca, ngươi cũng đã biết, cái này tam ca là làm sao tới hay sao? Nhưng hắn là tam đại con một mấy đời?"

"Ai? Thật đúng là nì! Ừm... Khả năng..." Mã Văn Lượng suy nghĩ nói, "Có phải là hắn học nghệ thời điểm sắp xếp Hành lão tam ah? Dù sao từ lúc ta nhận thức hắn về sau, cứ như vậy tam ca tam ca kêu! Bất quá... Thật đúng là không có nghe hắn đề cập qua cái gì đại ca cùng nhị ca các loại... Lời nói nì! Chúng ta tuy nhiên quản hắn khỉ gió gọi tam ca, nhưng hắn vẫn luôn là lão đại!"

"Tổ trưởng..." Lúc này, Thôi Lệ Châu tựa hồ nghe ra môn đạo, vội vàng nói khẽ với Triệu Ngọc, "Ý của ngươi, Đào Hương cùng ta thân cha là anh em kết nghĩa sao? Đào Hương là đại ca hoặc là nhị ca?"

Triệu Ngọc khẽ gật đầu: "Có khả năng, nếu thật là sư huynh đệ, vậy thì có thể giải thích Đào Hương nhận thức cha mẹ của ngươi, hơn nữa quan hệ không phải là nông cạn sự tình! Hơn nữa, Đào Hương thân là trộm vương, có thể hay không, hắn chính là ngươi phụ thân thỉnh tới tìm ngươi cái kia người bằng hữu đâu này?"

"Quá có khả năng rồi!" Thôi Lệ Châu kinh ngạc nói, "Còn nhớ rõ cái kia

tấm hình sao? Ta bị Bạch Lệ Lệ bắt cóc rồi, ta cha ủy thác Đào Hương tìm kiếm, cái kia tấm hình đủ để chứng minh, Đào Hương tìm được ta, hơn nữa... Hơn nữa..."

"Hoàn toàn chính xác!" Triệu Ngọc nói ra, "Đừng quên, Đào Hương mang thứ đó chôn ở mụ mụ ngươi trong phần mộ, nói rõ hắn đối với mụ mụ ngươi có đặc thù cảm tình! Mụ mụ ngươi tử, Bạch Lệ Lệ có nhất định trách nhiệm, cho nên, Đào Hương không riêng đem ngươi tìm được, hơn nữa... Còn..."

"Cái này chính là các ngươi theo lời giết người động cơ a?" Thôi Lệ Châu cũng mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, "Đúng vậy, giết Bạch Lệ Lệ có động cơ, nhưng những người khác đâu?"

"Không biết!" Triệu Ngọc lắc đầu, "Xem ra... Chúng ta hảo hảo hướng cái phương hướng này tra một chút rồi!"

"Còn có " Thôi Lệ Châu lại nói, "Nếu Đào Hương tìm được ta, vì cái gì không đem ta trả lại đâu này? Chẳng lẽ... Hắn là cố ý đem ta bắt đi hay sao? Bởi vì tưởng niệm mẹ của ta, cho nên muốn nuôi dưỡng ta trưởng thành, cũng hoặc là, làm của riêng?"

"Không nhất định, " Triệu Ngọc phân tích, "Chúng ta chú ý một ít thời gian. Ngươi xem, ngươi vừa bị Bạch Lệ Lệ trộm đi không bao lâu, cha ngươi tựu tiến vào! Có phải là, Đào Hương muốn còn cũng không được rồi? Tuy nhiên ngươi còn có gia gia nãi nãi, nhưng là bọn hắn trong lúc đó cũng không lui tới, Đào Hương cùng cha ngươi đều lo lắng?"

"Đúng đúng đúng..." Ai ngờ, Mã Văn Lượng nghe được bọn hắn nói chuyện, tranh thủ thời gian xen vào nói, "Không riêng gì cùng lão gia gia bà cố nội không tốt, tam ca là vì buôn lậu đi vào, thiếu không ít khoản nợ, cũng đắc tội không ít người, cho dù hài tử đi theo gia gia nãi nãi, hắn cũng tuyệt đối sẽ không yên tâm!"

"Cho nên, đi theo Đào Hương mới an toàn nhất? Đúng vậy..." Thôi Lệ Châu vẫn cảm thấy tồn tại rất nhiều điểm đáng ngờ, "Đúng vậy, ta cha qua đời thời điểm, Bạch Lệ Lệ còn sống ah? Bạch Lệ Lệ là mùa đông mới bị làm hại? Nếu Đào Hương muốn giết nàng, vì cái gì lại đợi hơn phân nửa năm mới ra tay đâu này?"

"Khả năng, là vì cần chiếu cố ngươi, không có thời gian đàm báo thù sự tình?" Triệu Ngọc suy đoán.

"Không đúng..." Thôi Lệ Châu chăm chú khóa lại lông mày, chính là cảm giác không đúng chỗ nào, "Tổ trưởng, ta vẫn cảm thấy, Đào Hương không là hung thủ! Ta là hắn một tay nuôi lớn, nếu như hắn thực là một cái ác ma giết người, ta làm sao có thể không có phát giác đâu này? Cho dù hắn có người cách phân liệt chứng, ta cũng vậy ít nhất có thể... Có thể cảm giác được chứ?"

"Phải không? Ngươi xem cha ngươi hiện tại bộ dạng, đây còn không phải là nhân cách phân liệt sao?" Triệu Ngọc phản bác.

"Cái kia không đồng dạng như vậy! Đó là bởi vì đầu hắn nhận lấy trọng thương, là bị thương tổng hợp chứng, hơn nữa là về sau chuyện đã xảy ra!" Thôi Lệ Châu vội vàng nói ra, "Ngươi suy nghĩ thật kỹ, Đào Hương nói câu nói kia, chẳng lẽ, hắn cho chúng ta nhắc nhở, chính là vì để cho chúng ta thưởng thức thoáng một tý trong rương sáu khỏa đầu người sao? Nếu như hắn yêu thích ta mụ mụ, tại sao phải đem người vùi đầu tại nàng trong mộ? Đó căn bản không thể nào nói nổi!"

"Không..." Triệu Ngọc vẻ mặt chán nản lắc đầu nói ra, "Tiểu Châu Châu, nói được đi qua! Quá nói được đi qua! Nếu như... Cái này sáu gã người chết tất cả đều cùng cha ngươi cấu kết đâu này?"

"Ah? Cái gì?" Thôi Lệ Châu bỗng dưng sửng sờ ở này ở phía trong.

"Ngươi còn không nhìn ra được sao? Đào Hương là ở cho mẹ ngươi báo

thù, đem những này cùng cha ngươi cấu kết nữ nhân giết chết chôn cùng!" Triệu Ngọc nghiêm túc nói, "Nếu như đem bả sáu người tất cả đều vùi tại đó chôn cùng hiển nhiên không quá hiện thực, cho nên, hắn tựu sử dụng cắt đầu phương pháp xử lý! Bởi như vậy, cả kiện không đầu nữ thi án, liền tất cả đều giải thích thông..."

"Không... Không..." Thôi Lệ Châu bất lực lắc đầu, có lẽ hay là không chịu tin tưởng Triệu Ngọc theo lời hết thảy.

Tuy nhiên Triệu Ngọc cũng cảm giác có chút tàn nhẫn, nhưng hắn có lẽ hay là không thể không tiếp tục nữa: "Biết rõ, vì cái gì theo 98 năm về sau, sẽ không còn không đầu nữ thi án đã xảy ra sao? Bởi vì... Đỗ Mạn Đình đã muốn qua đời! Đào Hương thì không… muốn giết người rồi!"

Chương 638: Chương 638: Kỳ lạ chứng cứ

Chương 638: Kỳ lạ chứng cứ

Tại hỏi xong Mã Văn Lượng về sau, thời gian đã qua nửa đêm 12 điểm, Triệu Ngọc hôm nay kỳ ngộ cũng đã hoàn tất.

Lúc này đây, Triệu Ngọc bị "Đoái cấn" quẻ hung hăng lóe lên một cái, hoàn toàn không nghĩ tới sự thật sẽ là cái dạng này. Bất quá, mặc dù như thế, hắn vẫn phải là đến 136% cao hoàn thành độ, hơn nữa nhận được rồi ba kiện ẩn hình xem xét nghi ban thưởng.

Nếu 12 điểm đã qua, hơn nữa lại đến phá án thời khắc mấu chốt, cho nên Triệu Ngọc không có chút gì do dự, trực tiếp mở một quẻ.

Kết quả, lúc này khai ra quẻ văn còn muốn ly kỳ, vậy mà khai ra một cái hiếm thấy "Khảm ly" quẻ đến, khảm đại biểu nữ nhân, ly đại biểu bằng hữu, tại Triệu Ngọc trong ấn tượng, cái này hai cái quẻ văn có lẽ hay là lần đầu đồng thời khai ra.

Tấm tắc. . .

Triệu Ngọc nghiêm túc phân biệt rõ lấy trong đó tư vị, nếu không có "Cấn" quẻ cũng không có "Khôn" quẻ, xem ra, trong tương lai trong vòng một ngày, tình thế hắn là có thể gần như vững vàng đi à nha?

Nhất là không có "Cấn" quẻ khai ra, cái này có phải là nói rõ, không đầu

nữ thi án thật sự đã muốn có thể kết án rồi? Đào Hương chính là cái đồ biến thái sát nhân cuồng ma? Hắn vì trong lòng nữ thần Đỗ Mạn Đình bênh vực kẻ yếu, cho nên giết chết những nữ nhân kia?

Vừa rồi, đang hỏi tuần sắp lúc kết thúc, cái kia Mã Văn Lượng tựa hồ nghe ra manh mối gì, phút cuối cùng lại bổ sung một câu, nói hắn rất sớm hãy theo Thôi Phương Vũ lăn lộn giang hồ, hắn có thể dùng tánh mạng cam đoan, Thôi Phương Vũ chỉ có qua Bạch Lệ Lệ như vậy một cái tình nhân mà thôi, tuyệt đối không có lại cùng những nữ nhân khác làm bừa làm loạn qua!

Đúng vậy, những lời này hiển nhiên đã không có cái gì sức nặng. Bởi vì, theo tình huống hiện tại đến xem, không đầu nữ thi án trung sáu gã người chết, không có thể cần phải là Thôi Phương Vũ đích tình nhân, các nàng có lẽ đã từng bởi vì sự tình khác, đắc tội qua Đỗ Mạn Đình, mà bị Đào Hương trả thù!

Đào Hương đối với Đỗ Mạn Đình yêu, hiển nhiên đã muốn sa vào đến một loại thường người không thể giải thích bệnh trạng bên trong!

Kế tiếp, chỉ cần cảnh sát có thể tìm được những kia người chết cùng Đỗ Mạn Đình ở giữa liên lạc, chỉ sợ cái này dậy khiếp sợ cả nước một bậc đại án, liền có thể tiến vào kết án giai đoạn!

Tại thật lâu trước kia, Triệu Ngọc từng vô số lần tượng tượng qua, không đầu nữ thi án chân tướng rốt cuộc hội là cái dạng gì nữa? Nhưng bây giờ chân tướng rốt cục trồi lên mặt nước, lại cùng hắn phỏng đoán hoàn toàn bất đồng. . .

Tại kế tiếp trong một đoạn thời gian, Triệu Ngọc Hòa Thôi Lệ Châu vai sóng vai ngồi ở bách linh tổ trọng án trong văn phòng trên ghế dài, tiến nhập ngắn ngủi mà khó được thời gian nghỉ ngơi.

Thôi Lệ Châu thể xác và tinh thần mệt mỏi rúc vào Triệu Ngọc bả vai,

mặc dù là tại nghỉ ngơi, nhưng ánh mắt lại như cũ mờ mịt nhìn về phía trước.

Triệu Ngọc tuy nhiên nhắm mắt dưỡng thần, trong đầu cũng suy nghĩ hỗn loạn, vẫn còn nhiều lần nhớ lại lấy theo cấp tốc án giết người về sau chuyện đã xảy ra.

Hắn trước kia rất ít gặp được loại tình huống này, bản án chẳng những một kiện đón lấy một kiện, hơn nữa giúp nhau giao thoa, có tất cả ràng buộc. Cho cảm giác của hắn, hình như là tra xét thời gian dài như vậy bản án, nếu không bản án chưa kết, ngược lại càng tra càng nhiều, càng tra càng loạn!

Chính là vì sinh ra loại này ảo giác, mới khiến cho Triệu Ngọc thể xác và tinh thần đều mệt, giống như nhiều ngày như vậy đến nay, thần kinh của mình vẫn là căng cứng lấy, quả thực đều nhanh muốn đứt đoạn rồi!

Hơn nữa, càng có ý tứ chính là, Đào Hương cùng Thôi Lệ Châu đây là phụ nữ, rõ ràng tại ba kiện đại án bên trong đều có liên lụy, thật là khiến người không thể tưởng tượng.

Hiện tại, tuy nhiên không đầu nữ thi án càng ngày càng tiếp cận chân tướng, nhưng Triệu Ngọc biết rõ, bởi vì Đào Hương bản thân trạng thái tinh thần, kế tiếp lấy chứng nhận nhiệm vụ thế tất sẽ phi thường khó giải quyết!

Cứ việc Đào Hương vô cùng có khả năng chính là nữ thi án hung phạm, cần phải muốn cho hắn định tội, lại hiển nhiên không dễ dàng như vậy. Hơn nữa, xét thấy tinh thần của hắn trạng thái, cho dù định rồi tội, cũng chỉ sợ rất khó được đến xứng đáng Thẩm Phán.

Kết quả như vậy, rất rõ ràng là những kia người bị hại gia thuộc người nhà đám bọn họ không muốn nhìn qua.

Ngoại trừ lấy chứng nhận định tội sự tình, Triệu Ngọc còn có một việc không nghĩ ra, chính là khối Tamil Star, rốt cuộc chạy đi đâu?

Phải biết rằng, tuy nhiên không đầu nữ thi án lấy được tiến triển to lớn, nhưng tại đặc biệt điều tổ trên người, lại còn gánh vác lấy tìm kiếm bảo thạch quy lệnh!

Nếu như bảo thạch tìm không thấy, nữ thi án lại không thể kết án, kết quả là, Triệu Ngọc có lẽ hay là hội ở vào một cái xấu hổ cảnh.

Tấm tắc. . .

Làm sao bây giờ? Như thế nào mới có thể tìm được bảo thạch, thì sao mới có thể cho Đào Hương định tội?

Ngay tại Triệu Ngọc đau khổ suy tư thời điểm, hắn đoàn đội đã đuổi tới. Tăng Khả, Nhiễm Đào cùng Ngô Tú Mẫn mang theo giản yếu trang bị cùng tư liệu, rốt cục chạy tới bách linh cục cảnh sát, cùng Triệu Ngọc tụ hợp một chỗ.

Tuy nhiên tiếp xúc không lâu, nhưng cái này ba người lại thật sự người một nhà, gặp mặt về sau, Triệu Ngọc liền thình lình có lo lắng.

Triệu Ngọc tự nhiên muốn đem mọi chuyện cần thiết, theo chân bọn họ giải thích một phen. Triệu Ngọc cũng là ăn ngay nói thật, chính mình tuy nhiên tìm được rồi mồ cái này đầu manh mối, nhưng sợ cái gì cũng tìm không thấy, cho nên mới không có nói trước cho bọn hắn.

Tổ viên đám bọn họ cũng đều minh bạch Triệu Ngọc tâm tư, người sĩ diện cây muốn da, Triệu Ngọc làm như vậy cũng có thể hiểu. Bất quá, ba vị tổ viên nhưng hoàn toàn chính xác xác thực bị cái kia sáu khỏa đầu người cho kinh đến! Mặc cho ai cũng không nghĩ ra, Đào Hương bảo rương, vậy mà chứa đầu người! Hơn nữa, những người này đầu, có lẽ hay là không đầu nữ thi án người chết đám bọn họ!

Đương làm Triệu Ngọc đem Mã Văn Lượng căn cứ chính xác từ, cùng phân tích của mình giảng thuật một lần về sau, mọi người lúc này mới lĩnh ngộ. Bọn hắn cũng là phi thường đồng ý Triệu Ngọc phỏng đoán, cho rằng Đào Hương thật là hung phạm không thể nghi ngờ!

Nếu người đã đến đông đủ, đặc biệt điều tổ công tác cũng phải cấp bách triển khai. Vì vậy, mọi người tại bách linh cục cảnh sát tìm một gian văn phòng, bắt đầu bố dồn chính mình thiết bị.

Trước mắt, bọn hắn hàng đầu công tác, chính là tìm kiếm sáu gã người chết cùng Đỗ Mạn Đình quan hệ trong đó, nhìn xem giữa các nàng có không giao thoa liên quan?

Mặt khác, bọn hắn còn muốn cực lực tìm kiếm Đào Hương quá khứ, nhìn xem có không khả năng tìm được cái gì mới chứng cớ?

Rạng sáng bốn giờ thời điểm, theo bách linh cục cảnh sát giám chứng khoa truyền đến tin tức, thông qua DNA, hiện đã toàn bộ chứng thật, sáu khỏa đầu lâu xác thực vì không đầu nữ thi án sáu gã người chết không thể nghi ngờ, một cái không nhiều một cái không thiếu.

Bất quá, lại để cho pháp y đám bọn họ nghi hoặc sự tình cũng tùy theo xảy ra, pháp y đám bọn họ phát hiện, sáu khỏa đầu lâu tuy nhiên đã muốn độ cao hư thối, cơ hồ biến thành khô lâu. Nhưng là thông qua kiểm nghiệm về sau, bọn hắn làm mất đi đầu lâu thượng tìm được rồi đại lượng chất bảo quản thành phần, hơn nữa, trong rương giọt nước, cũng đựng cao độ dày chống phân huỷ dịch thành phần!

Theo đạo lý nói, năm đó không đầu nữ thi án thi thể, cũng bị hung thủ đã làm chống phân huỷ xử lý. Cho nên, đầu lâu cũng có chất bảo quản lời mà nói..., hắn là hợp tình hợp lý!

Đúng vậy, làm cho người ta cảm thấy kỳ quặc chính là, cái kia sáu khỏa

đầu lâu hư thối trình độ, lại là hoàn toàn nhất trí! Điểm này, nhưng lại làm cho người ta có chút không dễ lý giải rồi!

Bởi vì, không đầu nữ thi án là hung thủ tại mấy năm trong lúc đó gây nên, thời gian khoảng cách dài đến 5 năm! 5 năm trong, hung thủ hại 6 đầu tánh mạng. Theo lý thuyết, đầu của nó sọ hư thối trình độ nhất định là không đồng dạng như vậy, nhưng vì cái gì sẽ xuất hiện loại tình huống này đâu này?

Có kinh nghiệm pháp y đám bọn họ dưới đây làm ra một cái phỏng đoán, cho rằng chỉ có một khả năng, mới có thể khiến cho đầu lâu hư thối trình độ nhất trí.

Thì phải là, hung thủ giết người xong về sau, đem bả cắt bỏ đầu lâu làm chống phân huỷ xử lý, sau đó ngâm tại chống phân huỷ dịch bên trong.

Sau đó đợi 6 khỏa đầu lâu gom góp về sau, lúc này mới toàn bộ theo trong thùng ngã xuống kim loại trong rương. Bởi vì tiếp xúc đến không khí, dần dà, đầu lâu mới có thể bày biện ra hôm nay loại này hư thối trạng thái!

Ông trời của ta!

Đương làm Triệu Ngọc biết được tin tức về sau, trong đầu hiện ra người thứ nhất tình cảnh, chính là ban đầu ở Lí Đan gia phát hiện băm tay án người bị hại cánh tay cảnh tượng!

Cái bình ở phía trong, bị chất lỏng ngâm trắng bệch cánh tay, làm hắn thời gian thật dài đều lái đi không được. Đúng vậy. . . Cái kia bất quá là người cánh tay, nếu đổi thành. . . Đầu. . .

Bà mẹ ngươi chứ gấu à, Triệu Ngọc thậm chí ngay muốn đều không dám nghĩ tiếp rồi, tên hung thủ này nội tâm đến cỡ nào âm u ah! Thật sự là quá biến * thái. . .

Chương 639: Chương 639: Chuyên gia

Chương 639: Chuyên gia

Nam Giang tỉnh tuy ở phía nam, lại chạy không thoát rét lạnh xâm nhập, một hồi dòng nước lạnh đánh úp lại, bên ngoài nhiệt độ đã muốn tiếp cận 0 độ.

Hơn nữa, bởi vì không khí ẩm ướt, làm cho người ta cảm giác ẩm ướt lạnh, tuy nhiên trong phòng mở ra điều hòa, lại như cũ cảm giác toàn thân phát nhanh.

Trong ngoài phòng chênh lệch nhiệt độ cực lớn, cũng khiến cho cửa sổ thủy tinh khắp nổi lên một tầng dày đặc bạch khí, mặc dù trời đã sáng choang, lại vẫn đang thấy không rõ lắm bên ngoài mấy cái gì đó, chỉ có thể nhìn thấy một mảnh mênh mông bạch quang.

Tằng Khả hướng thủy tinh a một ngụm nhiệt khí, sau đó thân thủ bôi mở một khối khu vực, cái này mới rốt cục xem ra đến bên ngoài cục cảnh sát đại viện.

"A đến rồi, đến rồi, đến rồi!" Ai ngờ, đầu tiên mắt phía dưới, Tằng Khả liền mở to hai mắt nhìn, tranh thủ thời gian la lên mọi người tới xem.

"Phải không chỗ nào nì chỗ nào nì" Nhiễm Đào cũng tranh thủ thời gian bôi mở một khối hơi nước, hướng ra phía ngoài nhìn lại. Nhưng thấy cục cảnh sát trong đại viện đã muốn trong tầng ba ba tầng ngoài đứng đầy súng vác vai, đạn lên nòng vũ cảnh, cả kinh Nhiễm Đào liên tục líu lưỡi, "Oa! Thật lớn trận chiến ah! Đào Hương thân phận lại thay đổi, hiện tại

nhưng không riêng gì cái gì trộm vương rồi! Đã muốn biến thành sát nhân cuồng ma!"

"Như thế nào" Ngô Tú Mẫn thừa cơ trào phúng, "Ta xem ngươi chảy nước miếng đều chảy ra, chẳng lẽ ngươi đây là hâm mộ Đào Hương ư ngươi cũng muốn như vậy cảnh tượng lần thứ nhất "

"Hừ! Trong mồm chó nhả không ra ngà voi!" Nhiễm Đào trắng rồi Ngô Tú Mẫn liếc mắt, "Chỗ nào đều có ngươi còn "

"Ai các ngươi xem, Trần quản lý cũng tới!" Tằng Khả lại thấy được tình huống mới.

Ba người cùng một chỗ xuống phía dưới nhìn lại, quả nhiên thấy liên lạc quan Trần Trác thân ảnh. Hơn nữa, tại Trần Trác bên cạnh, còn đứng lấy một người mặc kiểu áo Tôn Trung Sơn lão giả, lão nhân kia tuy nhiên ăn mặc cũ kỹ, hắn mạo xấu xí, nhưng tinh thần quắc thước, có vẻ vô cùng có phái đoàn.

"Nha. . ." Tằng Khả nghĩ tới, "Ngày hôm qua ta nghe được Trần quản lý cùng tổ trưởng nói chuyện, nói hắn sẽ phái một gã pháp y đại lão tới, sẽ không phải. . . Chính là chỗ này vị a tổ trưởng. . . Ừm. . ."

Tằng Khả quay đầu lại nhìn xem trong phòng, cái này mới phát hiện, Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu sớm không thấy bóng dáng. Chờ hắn lại hướng trong sân nhìn lại thời điểm, cái này mới phát hiện, Triệu Ngọc sớm đã đến Trần Trác cùng vị lão nhân kia trước mặt, cùng người ta nắm tay nì!

"Đi, đi!" Ngô Tú Mẫn tranh thủ thời gian ngoắc, "Chúng ta cũng nhanh lên một chút đi xuống đi!"

. . .

Tằng Khả nói không sai, cái kia ăn mặc kiểu áo Tôn Trung Sơn lão giả, đích thật là hình sự sảnh mời riêng mời đến pháp y giám chứng nhận chuyên gia, là chuyên môn đến hiệp trợ cảnh sát tiến hành không đầu nữ thi án lấy chứng nhận công tác.

Nghe nói, người này làm việc trong danh khí rất lớn, đã từng tham dự qua rất nhiều trong ngoài nước trọng đại án kiện, chẳng những thành tích nổi bật công tác xông ra, nhưng lại bị rất nhiều trường cao đẳng mời làm giảng sư, là một cái có số má quyền uy nhân vật.

Chỉ có điều, người này danh tự lại cực không đến kình, cùng thân phận trâu bò của hắn đặc biệt không hợp, người này họ Cao, tên viết Phát Tài!

Cao Phát Tài!

Cái tên này, như thế nào nghe, như thế nào cũng giống như thôn khẩu bán rau củ lão đại gia.

Bất quá, Triệu Ngọc trong nội tâm tinh tường, mặc kệ danh tự như thế nào hình sự sảnh mời đến chuyên gia khẳng định đều có chút tài năng, nói không chừng, người này thật có thể tại không đầu nữ thi án trung giúp đỡ đại ân, cho nên tất phải rất tốt đối đãi.

Hơn nữa, chính mình hôm nay khai ra đại biểu cho bằng hữu "Ly" quẻ, nói không chừng, lão gia tử này chính là hắn hôm nay sắp sửa gặp được bằng hữu!

Cao Phát Tài làm người hiền hoà, công tác tích cực, đang cùng Triệu Ngọc nắm tay về sau, liền tranh thủ thời gian thay quần áo, công tác chuẩn bị đi.

Kế tiếp, Triệu Ngọc còn không có cùng Trần Trác nói mấy câu, liền thình lình thấy được một cái thân ảnh quen thuộc, nhưng thấy vị kia Ổ Phương Phương tổ trưởng, chính suất lĩnh lấy nàng một đám bộ hạ, cũng

xuất hiện ở trong đại viện, đang tại an bài lấy chuyển giao nghi phạm Đào Hương công việc.

Ổ Phương Phương đã sớm thấy được Triệu Ngọc, nhưng là cừu nhân gặp mặt, há có thể đáp lời cho nên hắn trông thấy cũng giả bộ không phát hiện, như cũ phối hợp bận việc lấy.

Nhất có ý tứ chính là, Ổ Phương Phương một đám thủ hạ, vẫn đang còn ở vào mặt mũi bầm dập. Những người này tại Triệu Ngọc trước mặt đi tới đi lui, tất cả đều xấu hổ cúi đầu không dám ngẩng đầu, sợ lại bị cái này tánh khí táo bạo Ma vương bắt được phát tác cơ hội!

"Tiểu Triệu!" Trần Trác cùng Triệu Ngọc dặn dò, "Cùng dược nhà máy án giết người bất đồng, cái này không đầu nữ thi án đang mang trọng đại,

Đúng vậy quốc gia một bậc đại án! Đầu lâu phát hiện, đã khiến cho cao tầng lãnh đạo độ cao chú ý, ngươi nhưng nhất định phải xử lý thích đáng!

"Ta vừa nhận được tin tức, trễ nhất hậu thiên, hình sự sảnh mấy vị chủ quản lãnh đạo, cũng sẽ đến đây bách linh thị sát, Tiêu trưởng phòng rất có thể cũng trong đó. Cho nên, tận khả năng ... chưởng nắm một ít chứng cớ! Đừng đến lúc đó, lãnh đạo đến rồi, bản án lại không có bất kỳ tiến triển, vậy thì khó coi!

"Đúng rồi, chúng ta biết rõ, Đào Hương tinh thần tình huống bất lợi với tình tiết vụ án điều tra. Vì thế, ta đã hướng Thanh Hoa Đại Học hệ tâm lý giáo sư đám bọn họ phát ra mời, bọn hắn sau đó sẽ phái ra tâm lý chuyên gia, chuyên môn đến vì Đào Hương kiểm tra.

"Còn có, chúng ta biết rõ không đầu nữ thi án người chết ở vào bất đồng khu, nhân thủ của các ngươi nghiêm trọng chưa đủ! Cho nên, chúng ta đã muốn thông tri tất cả tương quan đơn vị, muốn bọn hắn toàn lực phối

hợp! Đến lúc đó, dùng đến cái nào khu cục cảnh sát, các ngươi chỉ cần gọi điện thoại, đem bả nhiệm vụ theo chân bọn họ bàn giao tinh tường là được rồi! Điểm này, chúng ta hình sự sảnh vẫn có ưu thế!"

Chứng kiến Trần Trác chuẩn bị như thế cẩn thận tỉ mỉ, Triệu Ngọc vội vàng ôm quyền cảm ơn.

Trần Trác theo lời, hoàn toàn chính xác đều là Triệu Ngọc trước mắt gặp phải chủ yếu khó khăn, nếu những người lãnh đạo tất cả đều hỗ trợ giải quyết, không thể nghi ngờ có thể làm cho điều tra lấy chứng nhận công tác rất tốt khai triển,mở rộng.

Đương làm Triệu Ngọc cùng Trần Trác nói chuyện với nhau đắc không sai biệt lắm thời điểm, Đào Hương cũng bị chúng vũ cảnh áp ra xe chở tù, hướng bách linh trong cục cảnh sát áp giải mà đi.

"Cha. . . Cha. . ." Thôi Lệ Châu thật vất vả tại vạn chủng túm tụm thấy được Đào Hương bóng dáng, liền vội xông về trước đi, muốn cùng phụ thân gặp mặt một lần.

Triệu Ngọc tay mắt lanh lẹ, tranh thủ thời gian một bả túm ở nàng.

Lúc này, bất luận kẻ nào cũng không thể đơn giản tiếp cận Đào Hương.

"Lệ Châu, Lệ Châu!" Triệu Ngọc đem Thôi Lệ Châu ôm đến phía sau của mình, mở miệng khuyên lơn, "Đừng đi qua. . . Ổn định. . ."

"Cha. . . Ô ô. . . Cha. . ."

Tuy nhiên không phải thân lão cha, nhưng dù sao phụ nữ tình thâm, chứng kiến Đào Hương biến thành trọng hình tù phạm, Thôi Lệ Châu như thế nào còn có thể gắng giữ tỉnh táo, tại chỗ nức nở nghẹn ngào khóc ồ lên.

Trong một phần đông vũ cảnh tạm giam hạ, mà ngay cả Triệu Ngọc cũng căn bản ngay Đào Hương bóng dáng cũng không thấy, chỉ chốc lát sau thời gian, người đã bị mang vào cao ốc, mà cục cảnh sát trong đại viện rất nhanh khôi phục yên tĩnh.

Ai ngờ, lúc này, Ổ Phương Phương lại không biết từ nơi này xông ra nàng đứng ở khoảng cách Triệu Ngọc xa hơn một chút địa phương, con mắt thẳng tắp nhìn thấy Triệu Ngọc sau lưng Thôi Lệ Châu, trong ánh mắt tắc chính là lộ ra vài bôi ngoan lệ cùng hung ác.

Triệu Ngọc đương nhiên minh bạch, hắn và Ổ Phương Phương trở mặt ngọn nguồn, chính là sau lưng Thôi Lệ Châu. Hiện tại, Ổ Phương Phương chứng kiến Thôi Lệ Châu chẳng những không có đeo còng tay, ngược lại cùng mình như thế thân cận, nàng khó tránh khỏi không biết toát ra cái gì ý nghĩ xấu đến

Nói không chừng, nàng chính nổi lên lấy, như thế nào cùng lãnh đạo cáo chính mình một cái hắc hình dáng nì! Đừng quên, không đầu nữ thi án đúng vậy cùng nữ nhân này hào không quan hệ, tìm kiếm bảo thạch ngày quy định lệnh đối với nàng mà nói hơi trọng yếu hơn!

Hiện tại, Triệu Ngọc chẳng những đoạt Thôi Lệ Châu, nhưng lại làm cho nàng bị ép giao ra Đào Hương, thù này, rõ ràng càng ngày càng sâu.

Bất quá, Triệu Ngọc rất không truật nữ nhân này, chứng kiến Ổ Phương Phương đang tại nhìn thấy chính mình, hắn ẩn nấp hướng nàng dựng lên ngón giữa, lại không lại để cho Trần Trác phát giác.

Ổ Phương Phương sau khi thấy được, nhất thời nổi trận lôi đình, hàm răng hung ác khanh khách rung động. . .

Chương 640: Chương 640: Sai lệch chứng cứ

Chương 640: Sai lệch chứng cứ

.

Chuyên gia không hổ là chuyên gia, Cao Phát Tài vừa tới không lâu, giám chứng khoa liên tục truyền đến mới tin tức.

Đầu tiên, Cao Phát Tài theo kim loại rương tầng ngoài vào tay một loại thổ nhưỡng thông thường vi sinh vật, hơn nữa thông qua vi sinh vật sinh trưởng chu kỳ, suy tính ra năm kim loại rương chôn dấu tại thổ nhưỡng.

Theo hắn suy tính, Đào Hương kim loại rương là ở 10 đến 13 năm trước vùi vào, Đỗ Mạn Đình chết vào 21 năm trước, phát hiện này, nói rõ Đào Hương cũng không phải tại Đỗ Mạn Đình vừa mới hạ táng về sau, đem thùng vùi phóng.

Ngay sau đó, cấp quan trọng phát hiện lại nối gót tới. Cao Phát Tài vậy mà thông qua đầu lâu hài cốt cùng với chất bảo quản trung nào đó nguyên tố vi lượng, kiểm tra đo lường ra tương quan thời gian.

Nguyên lai, chất bảo quản cùng đầu lâu, đều là tại 5 đến 7 năm trước cùng một chỗ bị bỏ tại kim loại trong rương.

5 đến 7 năm trước lời mà nói..., đúng lúc là Đào Hương trộm lấy Tamil Star thời gian, hắn vừa vặn ở phía sau đem đầu lâu người chết bỏ vào

bảo rương, rốt cuộc là dụng ý gì nì

Rất nhanh, Cao Phát Tài lại dẫn đầu hắn đoàn đội, sử dụng nào đó hóa học phương pháp, theo kim loại trong rương bộ vết cắt bên trong, kiểm tra đo lường ra vi lượng đồ sơn cùng vàng bạc bột phấn.

Như thế, liền có thể chứng minh, tại cái đó kim loại trong rương, nên vậy còn gửi qua mặt khác vàng bạc đồ sơn. Không biết, những kia vàng bạc đồ sơn, có phải là Đào Hương bảo tàng

Thông qua cái này ba cái phát hiện, Triệu Ngọc bọn người, đã muốn có thể thân thể to lớn lý ra một cái thời gian mạch lạc đến:

Ước chừng 10 năm trước, Đào Hương tại Đỗ Mạn Đình trong mộ chôn xuống một cái kim loại rương, lúc ấy, kim loại trong rương khả năng để không ít vàng bạc bảo vật. Có lẽ, Đào Hương là vì tế điện Đỗ Mạn Đình, có lẽ là bởi vì Đào Hương cần một cái gửi bảo vật địa phương.

Đúng vậy, đến 6 năm trước kia ngày nào đó, Đào Hương lại đem bảo vật trong rương lấy ra, hơn nữa đổi thành người chết đầu lâu!

Vì vậy, 6 năm trước ngày nào đó tựa hồ đã trở thành một cái mấu chốt tiết điểm, không biết chuyện gì xảy ra, khiến cho Đào Hương muốn làm như vậy

Chẳng lẽ, thật sự cùng Tamil Star có quan hệ ư

Có phải là, nếu như có thể phá giải cái vấn đề khó khăn này, là có thể đem bảo tàng mất tích, cùng với cái kia khỏa Tamil Star tìm được rồi

Cao Phát Tài hiệu suất kinh người, mới đến giữa trưa mười giờ, hắn liền lại có phát hiện mới. Thông qua đối với sáu khỏa đầu lâu kiểm nghiệm, hắn phát hiện những này đầu lâu chống phân huỷ xử lý phương pháp, cùng với lúc trước ngâm chống phân huỷ dịch thành phần, đều không

giống.

Niên đại càng lâu xa đầu lâu, hắn chống phân huỷ phương pháp cùng chống phân huỷ chất lỏng thành phần thập phần đơn giản. Đúng vậy đến hậu kỳ, chống phân huỷ thủ pháp lại càng ngày càng tiên tiến, càng ngày càng cao minh.

Phát hiện này tuy nhiên làm cho người khiếp sợ, nhưng là đối với Triệu Ngọc mà nói, nhưng lại sớm có chuẩn bị tâm lý.

Bởi vì, Cao Phát Tài phát hiện này, cùng không đầu nữ thi trên bàn kiểm tra thi thể báo cáo, là phi thường ăn khớp.

Năm đó ra bản án về sau, pháp y đám bọn họ đồng dạng phát hiện một cái quy luật, càng là sau này xuất hiện không đầu nữ thi, hắn chống phân huỷ thủ đoạn lại càng phát cao minh.

Cho nên, cảnh sát cho rằng, hung thủ tại cả phạm án trong quá trình, cũng là đang không ngừng nếm thử, không ngừng tiến bộ. Hắn tại xử lý thi thể trong quá trình, cũng đang tìm kiếm lấy hiệu quả rất tốt chống phân huỷ biện pháp.

Thực tế về sau Bạch Lệ Lệ trên người, cỗ thi thể kia xử lý tương đương hoàn hảo.

Hung thủ theo thi thể háng bộ động mạch chủ mở một cái lổ hổng, dùng một loại chuyên nghiệp dụng cụ rút người chết huyết dịch, sau đó lại từ động mạch cổ rót tiến vào một loại tự chế chất lỏng. Loại này chất lỏng chẳng những có thể phát ra lưu giữ tác dụng, hơn nữa có thể làm cho người chết trông rất sống động!

Nghe nói, loại thủ pháp này đều là tương đương chuyên nghiệp nhập liệm sư mới có thể hiểu được, nhất là cái loại nầy đặc chế chống phân huỷ chất lỏng, giống nhau đều là gia tộc bí phương, sẽ không dễ dàng

truyền ra bên ngoài.

Cao Phát Tài kiểm tra thi thể trên báo cáo vạch, tại Bạch Lệ Lệ đầu lâu còn phát hiện một cái lỗ thủng, hắn hoài nghi hung thủ lúc trước khả năng nếm thử lấy ra Bạch Lệ Lệ óc, muốn nếm thử nào đó đầu chống phân huỷ thí nghiệm. Hơn nữa, tại bộ phận làn da tổ chức, cũng tìm được rồi bôi lên qua nào đó chống phân huỷ dược tề dấu vết.

Bởi vậy thứ nhất, các loại dấu hiệu cho thấy, hung thủ tại thi thể chống phân huỷ xử lý mất rất lớn công phu, giết người càng giống là vì làm thí nghiệm giống nhau, hiển nhiên đã muốn vượt ra khỏi bình thường tội phạm giết người tâm lý phạm trù.

"Ai nha!" Nhìn xem giám chứng nhận khoa truyền đến một phần phần báo cáo,

Vốn đang tại hưởng dụng cơm trưa đặc biệt điều tổ các thành viên, lại không còn có khẩu vị ăn hết rồi, Ngô Tú Mẫn một mặt nhìn xem báo cáo, một mặt nhíu mày, nói với mọi người, "Ta như thế nào cảm giác, cái này bản án, giống như không có đơn giản như vậy nì thiệt nhiều địa phương nhìn như hợp lý, rồi lại giống như giải thích không thông!"

"Phải không ví dụ như" Nhiễm Đào buông cặp lồng đựng cơm, tò mò hỏi một câu.

"Ngươi xem . . . Đào Hương ưa thích nữ nhân kia, không cho bất luận kẻ nào khi dễ Đỗ Mạn Đình, ai dám đắc tội Đỗ Mạn Đình, hắn tựu muốn đem ai làm thành không đầu nữ thi!" Ngô Tú Mẫn nhíu mày, "Đúng vậy, hắn làm gì vậy không trực tiếp đem bả Thôi Phương Vũ giết nì các ngươi không hiểu rõ, là Thôi Phương Vũ bị phản bội, mới đưa đến Đỗ Mạn Đình tử vong ư hơn nữa, chẳng những không giết Thôi Phương Vũ, về sau còn giúp trợ Thôi Phương Vũ tìm hài tử đi, cái này có phải là không hợp lý "

"Cái này hay giải thích ah, Đào Hương không có cái loại nầy công năng, giết Thôi Phương Vũ thì phải làm thế nào đây" Nhiễm Đào vỗ bộ ngực ΘΘ nói ra, "Ta xem ah, mọi chuyện cần thiết, đều là Đào Hương âm thầm làm, đều là của hắn một bên tình nguyện, bất kể là Đỗ Mạn Đình có lẽ hay là Thôi Phương Vũ, một mực không biết!"

"Ừm. . . Tấm tắc. . ." Ngô Tú Mẫn còn nói, "Nếu như Đào Hương giết chết 6 cái nữ nhân đều là vì Đỗ Mạn Đình, vậy tại sao, không đợi Đỗ Mạn Đình hạ táng về sau, sẽ đem đầu lâu vùi tại đó, ngược lại phải đợi thượng nhiều năm như vậy hơn nữa, cho dù chờ thêm nhiều năm như vậy, thì tại sao không trực tiếp đem bả đầu lâu phóng ở bên trong, mà là trước phóng rất nhiều bảo vật, sau đó lại đây trở lại chuyển thật sự giải thích không thông ah! Bảo tàng, đầu lâu, đổi để đổi lại, đây rốt cuộc là vì cái gì "

"Ngươi không có kết hôn, ngươi không biết!" Nhiễm Đào lại bắt đầu cầm Ngô Tú Mẫn trêu ghẹo, "Ngươi cho rằng dưỡng đứa bé rất dễ dàng ư Đào Hương nuôi dưỡng Thôi Lệ Châu, vừa muốn cần phải thời gian, lại rất cần tiền, cho nên vì đem bả hài tử dưỡng dục trưởng thành, hắn càng làm bảo vật đều đào đi bán đi quá "

"Ta đã nói, về sau thảo luận tình tiết vụ án, ngươi còn là đừng sáp vào!" Ngô Tú Mẫn vểnh lên miệng, "Ngươi lớn nhất bổn sự, chính là đảo loạn phương hướng! Ăn ngươi cặp lồng đựng cơm đi thôi, ngàn vạn chớ nói chuyện! Xin nhờ. . ."

Tấm tắc. . .

Nghe tổ viên đám bọn họ nghị luận, Triệu Ngọc cũng cảm thấy một tia khác thường. Hắn cũng hiểu được, Đào Hương sự tình, hoàn toàn chính xác còn có rất nhiều kỳ quặc địa phương.

Hơn nữa, Đào Hương đích cá nhân tình huống cũng cùng trước kia chính mình rất nhiều phỏng đoán một trời một vực.

Ví dụ như, theo hung thủ xử lý không đầu nữ thi chi tiết, tỉ mĩ nhìn lại, người này tất nhiên là một cái tâm tư tinh tế tỉ mỉ, tâm lý tối tăm phiền muộn, gần như cố chấp hoàn mỹ chủ nghĩa người!

Đúng vậy, ngoại trừ tâm tư tinh tế tỉ mỉ bên ngoài, trộm vương Đào Hương, tựa hồ không quá phù hợp những này đặc điểm.

Nếu như Đào Hương thực là một cái hoàn mỹ chủ nghĩa người, cái kia đặt ở trong rương đầu lâu, không phải là cái dạng kia. Thùng lớn như vậy, bên trong có rất nhiều không gian, hắn hoàn toàn có thể đem đầu lâu tính cả thịnh có chống phân huỷ dịch cái chai cùng một chỗ bỏ vào!

Tựa như lúc trước băm tay án Lí Đan như vậy, Lí Đan còn không tính toán một cái nghiêm khắc trên ý nghĩa hoang tưởng, cũng đều đem bả chặt đi xuống cánh tay gửi tốt! Làm như vậy không đầu nữ thi án hung thủ mà nói, chẳng phải càng nên vậy chú ý chứa đựng

Tấm tắc. . . Triệu Ngọc càng cân nhắc, lại càng thấy hôm nay đạt được những chứng cớ này có chút chạy lệch.

Chẳng lẽ. . . Cái này trong vụ án, còn có cái khác ẩn tình

Là Đào Hương còn có đồng lõa, có lẽ hay là. . . Đào Hương căn bản vốn cũng không phải là hung phạm!

Chương 641: Chương 641: Chơi cái trò chơi được không?

Chương 641: Chơi cái trò chơi được không?

Đương làm Cao Phát Tài đạt được trực tiếp chứng cớ, bắt đầu lại để cho Triệu Ngọc sinh ra dao động về sau. Theo các lộ địa phương cục cảnh sát lục tục truyền về điều tra báo cáo, càng làm cho Triệu Ngọc đại dao động đầu của nó, không thể không bắt đầu một lần nữa xem kỹ cái này cái cọc ly kỳ quốc gia một bậc đại án!

24 năm trước, bên cạnh tấn trung ngoại ô thành phố khu trong rừng cây, phát hiện đệ nhất danh ngộ hại người. Lúc ấy, bởi vì nữ thi không đầu, mà lại bị hung thủ lột bỏ vân tay. Cho nên mãi cho đến 4 năm về sau, cảnh sát mới thông qua nhiều mặt tìm kiếm, xác nhận người chết thân phận.

Chết người tên là Trình Vĩ Hồng, là tấn an tỉnh vệ lĩnh huyện nhân sĩ.

Theo tư liệu biểu hiện, người chết mất tích lúc vì 46 tuổi, là một gã thổ sản vùng núi bán ra thương, chuyên môn đầu cơ trục lợi óc chó, hạnh nhân các loại... Quả vỏ cứng ít nước thổ sản vùng núi.

Hôm nay, tại Triệu Ngọc bọn người yêu cầu, địa phương cảnh sát rồi hướng chết người kỹ càng tình huống, tiến hành rồi suốt cho tới trưa thăm viếng điều tra.

Hiện tại, địa phương cảnh sát đã muốn thông qua người chết gia thuộc

người nhà chứng thật, cái này Trình Vĩ Hồng, cả đời đều không có đi ra tấn an tỉnh. Cho nên, nàng cùng tại phía xa Nam Giang Đỗ Mạn Đình không quá có phát sinh cùng xuất hiện khả năng.

Đón thêm lấy nhìn xuống, nữ thi án tên thứ hai người bị hại, là tại đệ nhất án kiện hai năm sau phát sinh. Người chết bị hung thủ đặt tại lâm phụ thành phố một chỗ bờ sông trong rừng cây, phía sau lưng đồng dạng dựa vào một cây đại thụ.

Bất quá, bởi vì phát hiện muộn, cỗ thi thể kia bị phát hiện lúc, đã muốn xuất hiện nghiêm trọng hư thối. Càng tiếc nuối chính là, tuy nhiên cảnh sát tại cả nước phạm vi dán hồ nhận thức thi bố cáo, hơn nữa về sau đương làm dna kỹ thuật thành thục về sau, còn tiến hành qua phạm vi lớn đối chiếu.

Nhưng mãi cho đến hôm nay, cỗ thi thể này vẫn đang không người nhận lãnh, đến nay thân phận không rõ. Pháp y chỉ là căn cứ thi thể phán đoán, người chết làm một tên 30 tuổi trái phải, hơn nữa không có có sinh dục công năng nữ tính.

Lúc này đây, đương làm Cao Phát Tài vào tay về sau, đối với này nữ tính đầu lâu làm đặc thù thu thập, cùng lúc lấy thêm đi theo quốc gia dna kho số liệu so với; một phương diện khác, tắc chính là đem bả tư liệu chia hắn đồng liêu, đi làm đầu lâu phục hồi như cũ.

Tin tưởng lúc này đây, nên vậy có thể tìm đến vậy người thân phận!

Tình tiết vụ án tiếp tục, ngay tại thứ hai án kiện phát sinh đồng nhất năm, tại tấn an tỉnh phía Đông nhạc bình thành phố, lại xuất hiện danh thứ ba người bị hại.

Lại qua một năm, có lẽ hay là theo nhạc bình thành phố lại đã xảy ra thứ tư án mạng. Lúc này đây, hung thủ càng thêm lớn mật, để đặt thi thể địa điểm, vậy mà cùng danh thứ ba người bị hại cùng tồn tại một rừng cây.

Chính vì vậy nguyên nhân, địa phương cái kia tấm rừng cây, đến nay còn được một số người xưng là quỷ rừng cây, ai cũng không dám tới gần!

Sau đó, thứ năm không đầu nữ thi án lại đổi địa điểm, phát sinh ở tấn an tỉnh trung bộ tấn lãng thành phố. Từ đó về sau, không đầu nữ thi án thường thường được một số người xưng là tấn trung đại án, chính là bởi vậy mà đến.

Từ nay về sau, lại tính cả cuối cùng bị vứt xác tại cam lũng thành phố Bạch Lệ Lệ, 5 năm trong, 6 tên người chết, chấn kinh rồi thế nhân! Từ nay về sau, không đầu nữ thi án đã trở thành lúc ấy tấn trung các cư dân một giấc mộng, khiến rất nhiều nữ tính buổi chiều cũng không dám ra ngoài môn.

Hung thủ thủ đoạn tàn nhẫn, ảnh hưởng cực kỳ ác liệt. Mọi người đối với cái kia cái đồ biến thái ác ma giết người hận thấu xương, đều kỳ vọng lấy cảnh sát có thể đem bả hung thủ sớm ngày ngăn chặn. Lại không nghĩ rằng, mãi cho đến 24 năm sau hôm nay, cảnh sát lúc này mới lần đầu tiên bắt được trọng đại hiềm nghi người!

Đúng vậy, bây giờ nhìn tại Triệu Ngọc trong mắt, cái này trọng đại hiềm nghi người Đào Hương hiềm nghi, tựa hồ không hề tượng tối hôm qua như vậy ván đã đóng thuyền rồi! .

Thông qua địa phương cảnh sát trọng điểm điều tra, ngoại trừ cuối cùng Bạch Lệ Lệ bên ngoài, những thứ khác năm tên người chết cùng không có cùng Đỗ Mạn Đình phát sinh qua cùng xuất hiện dấu hiệu.

Căn cứ Mã Văn Lượng khẩu cung, Đỗ Mạn Đình là bách linh thành phố dân bản xứ, trước kia lăn lộn giang hồ thời điểm, không có khả năng đi ra ngoài. Mà cùng Thôi Phương Vũ vượt qua ngày tốt lành về sau, nàng ngoại trừ quản lý công ty sinh ý, còn có hài tử, càng thêm không có cơ

hội nhận thức những kia xa tại ngoại địa người chết.

Cho nên, bây giờ nhìn lại, Đào Hương cũng không phải bởi vì này những người này đắc tội Đỗ Mạn Đình, mới lần sau độc thủ! Hoặc là, chính là bên trong còn có nguyên nhân khác; hoặc là, Đào Hương căn bản chính là một cái bị người vu oan hãm hại người chịu tội thay!

Vạn nhất Đào Hương thật không phải là hung thủ, cái này kiện bản án, thật có thể phiền toái!

Vốn, Triệu Ngọc muốn dùng không đầu nữ thi án,

Đến triệt tiêu tìm kiếm bảo thạch ngày quy định lệnh! Nhưng hiện tại xem ra, tình huống càng trở nên không ổn. Nếu như ngay cả một hợp lý lý do đều cho không được, vậy thì càng thêm khó có thể cho Đào Hương định tội!

Làm sao bây giờ?

Cái này bản án còn có thể như thế nào tra? Mà cái kia khỏa Tamil Star, lại đã ngọn nguồn đi nơi nào?

Tamil Star. . .

Tamil. . .

A?

Nghĩ tới đây thời điểm, Triệu Ngọc bỗng nhiên linh quang lóe lên, nhớ tới một kiện chuyện trọng yếu. Đúng vậy? Nếu lại từ khối bảo thạch này bỏ công sức đâu này?

Ngay từ đầu, hắn cho rằng phá không đầu nữ thi án tựu có thể tìm tới bảo thạch, hiện tại nếu phá không được án, cái kia sao không tìm xem

bảo thạch đâu này?

Nếu hai người hỗ trợ lẫn nhau, cái kia nếu như tìm được bảo thạch, có thể hay không đồng thời tìm được không đầu nữ thi án manh mối?

Bảo thạch. . .

Bảo thạch. . .

Đúng rồi. . . Triệu Ngọc mãnh liệt nhớ tới, trước kia, nhưng hắn theo Ổ Phương Phương chỗ đó hắc đến không ít tư liệu, không bằng lại đem bả những tài liệu này sửa sang lại sửa sang lại, nhìn xem có không phát hiện?

Ví dụ như. . . Ai?

Dọc theo cái này đầu mạch suy nghĩ nghĩ tiếp, Triệu Ngọc bỗng nhiên khai khiếu, vội vàng đối với Tằng Khả nói ra: "Tằng Khả, ta nhớ được, Ổ Phương Phương chỗ đó có năm đó bảo thạch triển lãm hội tất cả giám sát và điều khiển trên màn hình, phải không?"

"Ah?" Tằng Khả không thể tưởng được Triệu Ngọc tư duy như thế nhảy lên, trì hoãn vài giây mới hồi đáp, "Đúng vậy, trước sau mười ngày, tất cả giám sát và điều khiển trên màn hình, tất cả đều ở đây! Đúng vậy. . . Ngươi hỏi cái này làm gì?"

"Ngốc ah?" Triệu Ngọc trừng to mắt nói ra, "Biết rõ trước kia vì cái gì những video này không phải sử dụng đến sao? Không là vì hắn không có ghi chép lại cái gì, mà là vì cảnh sát căn bản không biết bảo thạch là bị ai cho trộm đi! Đúng vậy. . . Hiện tại đâu này? Có phải là không giống với lúc trước?"

"Nha. . . Nha. . . Khục! Ta như thế nào không nghĩ tới đâu này?" Tằng Khả vỗ cái ót, "Nếu như bảo thạch là Đào Hương trộm, như vậy việc

mà...hắn trước tất nhiên đi triển lãm hội giẫm qua một chút, cho nên, hắn nhất định sẽ xuất hiện ở giám sát và điều khiển trên màn hình bên trong!"

"Đúng vậy. . . Tổ trưởng, ta không rõ, cho dù theo trên màn hình thượng tìm được rồi Đào Hương, " Nhiễm Đào nói chuyện, "Cũng chỉ là có thể chứng minh bảo thạch khả năng bị hắn chỗ trộm mà thôi! Lại có thể như thế nào??"

"Không được tốt lắm, nhưng này ít nhất là một đầu manh mối!" Triệu Ngọc dứt khoát nói ra, "Chỉ cần tìm ra, nói không chừng có thể có phát hiện mới! Ừm. . . Ta cảm thấy được a. . ." Sau đó,Triệu Ngọc lại bồi thêm một câu, "Ngô tỷ nói được thật đúng, lần sau phân tích tình tiết vụ án, ngươi có lẽ hay là chớ nói chuyện!"

"Ta. . . Cắt. . ." Nhiễm Đào lập tức xấu hổ.

Tăng Khả thấy thế, cũng không dám nhiều lời, vội vàng đem laptop liên tiếp đến máy kiểm soát, bắt đầu loay hoay những kia trên màn hình.

"Không được. . ." Triệu Ngọc lắc đầu, "Nhiều như vậy trên màn hình, chúng ta căn bản xem không đến, ta đi cùng cái kia Tôn đội trưởng nói nói, làm cho bọn họ phái một chút chuyên nghiệp người đi tới cùng một chỗ xem. Hơn nữa, Đào Hương như vậy giảo hoạt, ta hoài nghi, điều nghiên địa hình thời điểm khả năng nguỵ trang!"

"Không cần. . . Không cần. . . Tổ trưởng!" Tăng Khả vội vàng đứng người lên, khoát tay nói ra, "Chẳng lẽ ngươi đã quên, ta đúng vậy chuyên nghiệp ah! Chỉ cần ta đến Đào Hương chỗ đó kiểm tra đo lường thoáng một tý thân thể của hắn đặc thù, sau đó chỉ cần sử dụng Software so sánh, có thể đem người tìm đến! Yên tâm, hắn trang điểm thành cái dạng gì, cũng chạy không thoát ta pháp nhãn!"

"Nha. . . Nha. . ." Triệu Ngọc gật đầu, nói thật, hắn còn thật không biết,

cảnh sát lại vẫn có cao như thế khoa học kỹ thuật Thần Khí.

"Chúng ta đã trở lại. . ." Lúc này, theo cửa bị đẩy ra, Ngô Tú Mẫn cùng Thôi Lệ Châu từ bên ngoài tiến vào.

Bởi vì sắp tới gặp đả kích quá nhiều, Thôi Lệ Châu trạng thái tinh thần một mực không tốt, cho nên Ngô Tú Mẫn vừa mới cho nàng làm tâm lý khai thông.

Giờ phút này, Thôi Lệ Châu trạng thái rõ ràng có chỗ hòa hoãn, trong mắt khôi phục một ít thần vận.

"U? Làm sao vậy?" Ngô Tú Mẫn vừa mới tiến đến, liếc mắt tựu đáp lên Nhiễm Đào, nghi hoặc mà hỏi thăm, "Ngươi cái này trạng thái, giống đã trúng đột nhiên đạp phải cứt chó tựa như đâu này?"

"Oa!" Tằng Khả nghe vậy, tranh thủ thời gian nhảy lên ngón tay cái, khen viết, "Ngô tỷ Thần Toán ah!"

"Hừ!" Triệu Ngọc hừ lạnh một tiếng, lập tức xông chúng đội viên khoát tay nói ra, "Ta nói các vị, ta tính toán công rất không so Ngô tỷ kém nì! Như vậy đi, các ngươi có hứng thú hay không, chúng ta đến chơi cái trò chơi được không?"

Chương 642: Chương 642: Khảm quẻ không phải mở không

Chương 642: Khảm quẻ không phải mở không

"Tổ trưởng, làm cái gì" Ngô Tú Mẫn không rõ Triệu Ngọc ý tứ, "Lúc này rồi, còn có tâm tư chơi trò chơi gì "

"Chớ kinh ngạc, tin tưởng ta, cái trò chơi này sẽ rất có ý tứ. . ." Nói xong, Triệu Ngọc chậm rãi đến gần Ngô Tú Mẫn, sau đó thân thủ cầm lên bao tay của nàng, nói ra, "Chúng ta tựu chơi một cái khoa trương người trò chơi được không chọn một người, hướng chỗ chết khoa trương nàng! Ngươi nói, chúng ta nên khoa trương ai đó "

Ngô Tú Mẫn xách tay khoá kéo là mở rộng ra, Triệu Ngọc đem tay vươn vào đi, rất nhanh móc ra một cái màu đen cái hộp nhỏ, xem cái hộp bề ngoài, rất rõ ràng là một cái trang điểm dùng phấn hộp.

Chứng kiến cái này phấn hộp về sau, Ngô Tú Mẫn không khỏi nhíu nhíu mày, sau đó dùng ánh mắt nói cho mọi người, cái này phấn hộp căn bản không phải nàng.

Lúc này, không riêng Ngô Tú Mẫn khó hiểu, những người khác cũng là phi thường nghi hoặc, không biết Triệu Ngọc đây là làm cái gì, vài giây đồng hồ về sau, bọn hắn liền tất cả đều minh bạch.

Theo Triệu Ngọc nhẹ nhàng kéo một phát, trong hộp rất nhanh lộ ra một cây thật nhỏ dây điện.

"Bà mẹ nó, trộm. . ."

Nhiễm Đào cái kia "Máy nghe trộm" ba chữ còn chưa nói xong, Ngô Tú Mẫn thân thủ tựu ngăn chặn miệng của hắn, sau đó làm bộ cười ha hả đối với Triệu Ngọc nói ra: "Tổ trưởng, ta hiện tại biết rồi, ngươi nói cái trò chơi này, thật đúng là rất có ý tứ! Muốn ta nói, chúng ta không bằng khoa trương, bảo thạch tổ chuyên án Ổ Phương Phương tổ trưởng nàng nhưng là một cái khêu gợi đại mỹ nhân ah!"

Ngô Tú Mẫn nói như thế, rõ ràng là tại nhắc nhở chuyên gia, cái này máy nghe trộm, rất có thể là Ổ Phương Phương phái người cho nàng bỏ vào xách tay.

Triệu Ngọc dùng ngón tay một chút Thôi Lệ Châu cái ót, cái kia ý là nén giận Thôi Lệ Châu, ngươi một cái trộm vương con gái, Ngô Tú Mẫn bị người thả máy nghe trộm, ngươi đều không có phát giác, thật sự là quá trồng mặt!

Thôi Lệ Châu rất nhanh lĩnh ngộ Triệu Ngọc ý tứ, vậy mà làm một cái cỡi quần động tác đi ra, cái kia ý là tại nói cho Triệu Ngọc, ta vừa rồi đi nhà nhỏ WC rồi, căn bản cái gì cũng không phát hiện!

Ngô Tú Mẫn thấy thế liên tục gật đầu, xác nhận Thôi Lệ Châu nói chuyện.

Triệu Ngọc cũng là có chút dở khóc dở cười, không nghĩ tới, cái này Ổ Phương Phương đủ quỷ đầu, vậy mà nghĩ tới sử dụng máy nghe trộm đích thủ đoạn, nhưng lại đem bả Ngô Tú Mẫn với tư cách mục tiêu.

Đừng nói, một chiêu này nhi hoàn toàn chính xác đủ ẩn nấp, nếu như không phải Triệu Ngọc ẩn hình dò xét nghi còn chưa mất đi hiệu lực, nói không chừng thật sự muốn trúng chiêu rồi!

"Cái kia. . . Ta còn có chuyện gấp!" Tằng Khả xông mọi người khoa tay múa chân một chút, sau đó đem bờ môi tới gần cái kia máy nghe trộm, nói ra, "Vậy cho ta bắt đầu trước đi! Ta biết...nhất khoa trương người rồi, ta cảm thấy, Ổ Phương Phương tổ trưởng chính là một không già tiểu mỹ nhân, đều mãn kinh rồi, lại vẫn có vẻ còn trẻ như vậy, cùng chừng năm mươi tuổi tựa như!"

"PHỐC. . ." Nhiễm Đào vừa uống một ngụm nước, lập tức tất cả đều phun tới.

Một khắc này, thậm chí ngay Triệu Ngọc cũng kinh ngạc rồi, không nghĩ tới, Tằng Khả lĩnh ngộ năng lực mạnh như vậy, vậy mà có thể nói ra như vậy mới lạ khắc sâu lời nói đến, thật là khiến người lau mắt mà nhìn!

Tằng Khả đắc ý xông chuyên gia khoa tay múa chân một cái ngón tay cái, lúc này mới trong chớp mắt rời đi văn phòng.

"Cái kia. . . Kế tiếp tựu để cho ta tới a!" Ngô Tú Mẫn táp chậc lưỡi môi, nghiền ngẫm nói, "Ta cũng hiểu được Ổ Phương Phương tổ trưởng tượng một cái sống ngàn năm đại mỹ nhân nhi, ta yêu chết nàng, ta nguyện ý vì nàng trả giá hết thảy, về sau chờ ta có tiền rồi, ta nhất định thỉnh nàng đi ở tốt nhất bệnh tâm thần viện!"

Ngô Tú Mẫn nói xong, Thôi Lệ Châu hơi kém không có cười ra tiếng, nàng cũng muốn khoa trương thượng hai câu, lại bị Triệu Ngọc cho ngăn cản. Triệu Ngọc cảm thấy, Thôi Lệ Châu dù sao không phải người bên trong, cái này vui đùa không nên làm cho nàng tham dự.

"Ta cũng vậy đến, ta cũng vậy đến, " Nhiễm Đào rốt cục chuyển qua chỗ cong đến, tranh thủ thời gian tới tham gia náo nhiệt, "Ta cũng là siêu ưa thích Ổ Phương Phương đại tổ trưởng đâu rồi, cho nên, ta hận không thể đem nàng cái kia một ít các nam bằng hữu tất cả đều đập nát, đem bọn họ pin tất cả đều dỡ xuống đến. . ."

Ọt ọt, chứng kiến Nhiễm Đào chơi như thế quá mức, Triệu Ngọc không tự giác nuốt nước miếng, sau đó mắng: "Có các ngươi như vậy khoa trương người đấy sao Ổ Phương Phương tổ trưởng dài hơn nhiều xinh đẹp ah chim sa cá lặn bế nguyệt tu hoa, tất cả đều là dùng phụ viêm khiết xoát ra tới . . . Hoắc ha ha. . ."

Triệu Ngọc cái này một câu, vài người đã có thể toàn bộ ôm không thể,

Ngươi một lời ta một câu, đem bả Ổ Phương Phương "Khoa trương" một cái ngọn nguồn rơi. . .

Triệu Ngọc đoán được đúng vậy, cái này khỏa máy nghe trộm, đích thật là Ổ Phương Phương phái người nhét vào Ngô Tú Mẫn trong xách tay! Bởi vì, Triệu Ngọc theo trong phần mộ phát hiện kim loại rương sự tình, cũng đồng dạng kinh đến nàng. Nàng đến nay cũng nghĩ không thông, Triệu Ngọc rốt cuộc là như thế nào tìm được tuy nhiên trong rương không có bảo tàng cùng bảo thạch, thế nhưng quả thực lại để cho Ổ Phương Phương ra một thân mồ hôi lạnh.

Nàng cái này mới rốt cục ý thức được, Triệu Ngọc không chỉ là hội đùa giỡn lưu manh mà thôi, người này vẫn có lấy nhất định bổn sự. Bởi vậy, nàng cho là mình không thể lại khinh thị Triệu Ngọc, cũng không thể lại bỏ qua bất kỳ một cái nào cơ hội, cho nên mới áp dụng máy nghe trộm kế sách.

Nhưng ai biết, máy nghe trộm vừa cất kỹ, liền bị Triệu Ngọc khám phá. Lúc này, Triệu Ngọc bên kia nói lời, nàng cùng bọn thủ hạ của nàng tất cả đều nghe được nhất thanh nhị sở, có thể nghĩ, Ổ Phương Phương dĩ nhiên bị tức thành bộ dáng gì miệng cũng sai lệch, mắt cũng nghiêng qua, thực cùng dùng phụ viêm khiết giặt rửa qua rồi giống như. . .

. . .

Hai giờ chiều thoáng qua một cái, Triệu Ngọc cùng tổ viên đám bọn họ

dặn dò vài câu về sau, liền lặng lẽ rời đi bách linh cục cảnh sát.

Nguyên lai, giờ phút này khoảng cách phó bản kỳ ngộ bắt đầu thời gian, đã muốn rất gần. Lúc này đây phó bản kỳ ngộ vị trí xa hơn một chút, cho nên hắn tất phải sớm xuất phát.

Đêm qua, tại hoàn thành buổi hòa nhạc phó bản kỳ ngộ về sau, kỳ ngộ của hắn điểm tích lũy tăng vọt 200 điểm, tổng điểm tích lũy đã đạt đến 351 điểm.

Tuy nhiên buổi hòa nhạc cùng tình tiết vụ án không có có quan hệ gì, cũng không để cho Triệu Ngọc tăng vọt điểm tích lũy, nhưng lại lại để cho hắn nhận được rồi một số tiền lớn, thật sự là thu hoạch tương đối khá.

Bởi vậy, Triệu Ngọc không khỏi đối với hôm nay phó bản kỳ ngộ tràn đầy chờ mong, không biết, hôm nay lại gặp được cái gì

Bách linh thành phố cục cảnh sát ở vào bách linh thành phố cao vùng mới giải phóng, tại đây khoảng cách nội thành còn có một đoạn không gần lộ trình. Hôm nay cũng không phải là cuối tuần, hai giờ chiều lại là một cái đi làm giờ cao điểm, cho nên Triệu Ngọc xe mở dị thường cố hết sức, xuyên đeo phố qua ngõ hẻm, mất thật lớn trắc trở, lúc này mới khó khăn lắm chạy tới mục tiêu khu vực.

Lúc này đây, Triệu Ngọc mặc dù là mở ra bách linh cục cảnh sát xe cảnh sát tới, nhưng hiển nhiên không có gì đặc quyền, nên kẹt xe địa phương, giống như không có bất kỳ biện pháp nào.

Cái này không, hắn mới vừa tiến vào đến mục tiêu khu vực, liền bị chen chúc cỗ xe cùng đám người ngăn chặn đường đi. Nơi đây đã muốn tiến vào đến bách linh thành phố giải đất trung tâm, con đường bản cũng không rộng lắm rộng rãi, cho nên lấp kín tựu chắn một cái nghiêm nghiêm thực thực.

Ta đi!

Triệu Ngọc hung hăng vỗ vỗ tay lái, không có biện pháp, vì có thể kịp thời đuổi tới, hắn không thể không giống như trước như vậy, trực tiếp bỏ xe, chuẩn bị chạy bộ qua.

Nhưng ai biết, khi hắn đi ra xe cảnh sát, càng làm kỹ càng vị trí cẩn thận quan sát một lần về sau, rồi lại chợt phát hiện, cái mục tiêu kia vị trí, vừa vặn ngay tại hiện tại ô tô đỗ trên vị trí!

Ai

Đây là như thế nào cái tình huống thời gian từng phút từng giây trôi qua, mắt nhìn thấy kỳ ngộ tựu sắp xảy ra, đúng vậy, tại đây đã xảy ra kẹt xe, cái này còn có thể có kỳ ngộ gì

Rơi vào đường cùng, Triệu Ngọc đành phải một mở cửa, một lần nữa chui trở về trong xe.

Ai ngờ, hắn bờ mông còn chưa ngồi vững vàng, tay lái phụ cửa xe lại bỗng nhiên bị người mở ra, nhưng thấy một người mặc cao bồi phục, đeo mũ lưỡi trai, dáng người cực kỳ mảnh khảnh nữ nhân trực tiếp ngồi ở trên chỗ ngồi.

Một cổ tươi mát mùi thơm mê người lập tức đập vào mặt.

Không thể nào

Lại đây cái này một bộ

Trong nháy mắt, Triệu Ngọc nhớ tới mồ trà xanh bề ngoài đến, chẳng lẽ, đây cũng là một cái hám làm giàu nữ không thành

Nhưng hắn nghĩ lại, không đúng ta hôm nay mở cũng không phải là huy đẳng, mà là một xe cảnh sát

Cái này. . .

"Hư. . ." Nữ nhân kia duỗi ra một ngón tay, thở dài một tiếng, sau đó mới chắp tay trước ngực, khách khí nói, "Cảnh sát tiên sinh, cầu ngài giúp đỡ chút a! Ta cần tại ngài tại đây trốn một trốn a! Xin nhờ, xin nhờ!"

Ah

Nữ nhân lúc nói chuyện, Triệu Ngọc thình lình thấy rõ tướng mạo của nàng.

Ta tích cái thân bà nội gấu, trong chốc lát, hắn mãnh liệt nhớ tới hôm nay quẻ văn! Nguyên lai, cái này "Khảm" quẻ uy lực có thể thực không nhỏ ah!

Nữ nhân này ta đúng vậy nhận ra, cái này không phải là vị kia đại minh tinh Trương Tử Thần ư! !

Chương 643: Chương 643: Trọng đại phát hiện

Chương 643: Trọng đại phát hiện

Xoẹt xẹt. . .

Theo một nhà Nhật thức nhà hàng đẩy môn, bị đại minh tinh Trương Tử Thần kéo ra, trong phòng thình lình vang lên một hồi kinh hô.

Oa!

Này!

Răng rắc. . .

Kinh hô qua đi, tiếng vỗ tay theo sát lấy vang lên.

Nhưng thấy trong phòng thảm nền Tatami ngồi đầy người, đang nhìn đến đại minh tinh Trương Tử Thần hậu, bọn hắn tất cả đều hưng phấn mà vung vẩy cánh tay, cao giọng kêu to! Trong lúc, còn có người dùng sớm đã chuẩn bị cho tốt đeo ruy băng cùng kéo hoa vứt rơi vãi trên không trung, khiến cho trong phòng hào khí lập tức bạo rạp.

"Cảm ơn ngài, cảnh quan!" Trương Tử Thần có lễ phép xông Triệu Ngọc khom người thi lễ, hơn nữa theo trong bọc của mình móc ra một trương tinh mỹ đĩa CD, đưa cho Triệu Ngọc, "Đây là ta âm thuần chất kỷ niệm album, bên trong có kèm theo kí tên, đưa cho ngài, thay lòng biết ơn!"

"Nha. . . Cám ơn. . . Cám ơn. . ." Triệu Ngọc tại tiếp nhận đĩa CD đồng thời, giương mắt nhìn nhìn trong phòng những này nhiệt tình tăng vọt mọi người, nhưng thấy bọn họ tất cả đều là ngây thơ không cỡi người trẻ tuổi.

Lúc này, Triệu Ngọc cố tình muốn nói cái gì đó, rồi lại tìm không ra lý do thích hợp.

"Ừm. . ." Trương Tử Thần thấy Triệu Ngọc không có phải đi ý tứ, bề bộn lại dặn dò một câu, "Xin nhờ ngài, ta ở chỗ này tin tức, thỉnh nhất định không muốn nói cho người khác biết! Những điều này đều là ta tại bách linh bạn học cũ! Chúng ta thật sự không muốn bị ngoại nhân quấy rầy!"

"Ah, minh bạch, minh bạch! Yên tâm đi! Ừm. . ." Kỳ thật, Triệu Ngọc trong nội tâm vẫn còn cân nhắc, nếu là phó bản kỳ ngộ lời mà nói..., có phải là nên vậy còn sẽ phát sinh điểm sự tình gì nì đúng vậy. . . Trước mắt bất quá là cái tụ hội mà thôi. . . Vậy thì. . . Cho nên. . .

Triệu Ngọc đứng ở cửa ra vào do dự thời điểm, trong tay hắn một mực cầm điện thoại di động của mình, điện thoại theo cánh tay của hắn qua lại lắc lư.

Trương Tử Thần thấy Triệu Ngọc còn lại lấy không đi, lập tức nghĩ tới một cái ý tứ, liền vội vàng tiếp nhận Triệu Ngọc đích điện thoại, sau đó xông nàng một vị đồng học nói ra: "Tiểu Lâm, đến, giúp ta cùng vị này cảnh quan hợp cái ảnh! ok "

Tên là Tiểu Lâm nữ đồng học lập tức toát ra tới, lấy qua Triệu Ngọc điện thoại.

Ừm. . .

Vốn, Triệu Ngọc hoàn toàn cũng không còn nghĩ tới cái gì chụp ảnh chung các loại... Sự tình, nhưng nếu đại minh tinh nhiệt tình như vậy, hắn cũng không nên già mồm cãi láo, liền vui sướng cùng Trương Tử Thần sóng vai đứng thẳng, soi một bức ảnh.

Bất quá, chụp ảnh chung nhìn như vui sướng, nhưng nói rõ Trương Tử Thần bất đắc dĩ, Triệu Ngọc xấu hổ.

Chiếu xong sau, Triệu Ngọc cũng thật sự tìm không thấy cái gì lưu lại lý do, lúc này mới cáo từ đại minh tinh, ra nhà hàng.

Trở lại trên xe cảnh sát về sau, Triệu Ngọc cũng là cảm giác có chút khác thường, thật sự là không nghĩ tới, ngắn ngủi hai ngày, rõ ràng cùng vị này đại minh tinh đến hai lần tiếp xúc thân mật.

Bởi vì Triệu Ngọc là xuyên việt tới, tại nguyên lai trong thế giới, căn bản không có Trương Tử Thần cái này minh tinh. Mà trong thế giới này Triệu Ngọc đối với truy tinh cũng không thế nào mẫn cảm, cho nên Triệu Ngọc đối với Trương Tử Thần cũng không có có cảm giác đặc biệt gì.

So sánh dưới, hắn càng quan tâm chính là phá án manh mối, cùng với kỳ ngộ của mình điểm tích lũy.

Phiền muộn!

Rất rõ ràng, lần này cùng đại minh tinh ngắn ngủi tao ngộ, cũng không thể vì hắn thắng được quá nhiều điểm tích lũy. Hắn chỉ là đem bả Trương Tử Thần theo kẹt xe địa phương, đưa đến nhà này Nhật thức nhà hàng mà thôi.

Nguyên lai, Trương Tử Thần khi còn nhỏ, từng tại bách linh thành phố đi học, lúc này đây đến bách linh mở trăm sân buổi hòa nhạc, cũng là có nhất định kỷ niệm ý nghĩa.

Buổi hòa nhạc sau khi chấm dứt, Trương Tử Thần ứng bạn học cũ đám bọn họ mời đến đây dự tiệc, lại bởi vì thông cáo cùng đương kỳ nguyên nhân, cùng nàng người đại diện đã xảy ra một ít mâu thuẫn. Kết quả, Trương Tử Thần bị tức giận trốn đi, lúc này mới gặp Triệu Ngọc.

Đúng vậy, ngoại trừ khách mời một cái lái xe nhân vật bên ngoài, cũng không mặt khác kỳ ngộ phát sinh. Cho nên, khi hắn mở ra xe cảnh sát chạy về bách linh cục cảnh sát thời điểm, trong đầu kỳ ngộ điểm tích lũy gần kề gia tăng rồi 33 điểm mà thôi.

33 điểm thật sự quá ít!

Triệu Ngọc chưa phát giác ra có chút hối hận, nếu như sớm biết như thế, hắn còn không bằng dùng nhiều một chút thời gian đi nghiên cứu một chút tình tiết vụ án nì!

Khá tốt, khi hắn lái xe hơi trở lại cục cảnh sát về sau, đặc biệt điều tổ bên này thật đúng là truyền đến một cái tin tức tốt, Tằng Khả thông qua hắn siêu cấp Software, vậy mà thật sự tại 6 năm trước triển lãm hội trên màn hình bên trong, tìm được rồi Đào Hương!

Vì vậy,

Trước kia suy đoán hôm nay rốt cục trở thành sự thật, cái kia khỏa Tamil Star, quả nhiên là bị trộm vương Đào Hương chỗ trộm.

Cùng Triệu Ngọc lường trước giống như, Đào Hương hoàn toàn chính xác tại triển lãm hội hai ngày trước đi hiện trường giẫm qua một chút, có bốn năm đài giám sát và điều khiển trên màn hình tất cả đều đập đến hắn. Bất quá, có thể là kẻ tài cao gan cũng lớn, người này vậy mà không có bất kỳ trang điểm cùng che dấu, chính là ăn mặc một thân không chút nào thu hút đồ vét, xuất hiện ở triển lãm hội thượng.

Hắn tại triển lãm hội thượng nhìn xem cái này, nhìn một cái cái kia, biểu hiện cùng bình thường du khách giống như đúc, cho nên 6 năm qua, tuy nhiên tổ chuyên án nhiều lần quan sát những video này, lại là căn bản không hề phát giác.

Bất quá, làm cho người thất vọng chính là, Nhiễm Đào mỏ quạ đen cũng đồng dạng ứng nghiệm. Tuy nhiên bọn hắn theo trong video tìm được rồi Đào Hương, lại cũng căn bản cái tác dụng gì đều dậy không đến.

Cho dù bảo thạch thật sự là bị Đào Hương trộm đi, đúng vậy, bọn hắn y nguyên có lẽ hay là không biết bảo thạch mất tích!

Cảm giác kia, phảng phất mọi người dọc theo cái này hai kiện bản án lượn một cái đại vòng mấy lúc sau, cuối cùng vẫn đang lại nhớ tới khởi điểm tựa như. Kết quả là, bảo thạch cũng không biết rơi ở phương nào, không đầu nữ thi án cũng không có biện pháp cho Đào Hương định tội!

Bất quá, đối với kết quả này, Triệu Ngọc lại sớm có chuẩn bị tâm lý. Chẳng những không có bởi vậy tâm tình thất lạc, ngược lại tăng thêm càng lớn tin tưởng.

Lúc chiều, Triệu Ngọc thật sự nhịn không được, liền tìm cái trung tâm tắm rửa, lại dẫn Nhiễm Đào cùng Tăng Khả cái này ca lưỡng đi sung sướng rót tắm rửa.

Về tình tiết vụ án, Triệu Ngọc tuy nhiên trong nội tâm sốt ruột, nhưng hắn tinh tường biết rõ "Dục tốc bất đạt, người quá mau thì không trí" những này đạo lý, mấy ngày liên tiếp, thần kinh của bọn hắn đã muốn buộc được quá chặt, nhất định phải buông lỏng một chút mới được.

Ba người hết tắm về sau, liền tại trung tâm tắm rửa sung sướng ngủ một giấc.

Tỉnh ngủ giác, Triệu Ngọc thấy tình tiết vụ án không có gì mới tiến triển,

dứt khoát đem bả tổ viên đám bọn họ tất cả đều kêu lên, đến bách linh quà vặt phố nhấm nháp địa phương mỹ thực đi.

Có ý tứ chính là, Triệu Ngọc ẩn hình máy dò xét vẫn là mở ra, hắn rõ ràng phát hiện, ven đường thậm chí có người một mực theo dõi bọn hắn.

Không cần phải nói, những người này tất nhiên là vị kia chưa từ bỏ ý định Ổ Phương Phương phái ra. Bởi vậy có thể thấy được, hiện tại Ổ Phương Phương tựa hồ cũng không có rất tốt phương pháp xử lý phá án rồi!

Tuy nhiên thiên hàn địa đống, hơn nữa có người theo dõi, nhưng chuyên gia có lẽ hay là chơi thật vui vẻ, cơ hồ đem quà vặt trên đường mỹ thực, từ đầu tới đuôi nhấm nháp mấy lần.

Không biết chuyện gì xảy ra, hôm nay Triệu Ngọc cũng là thần kỳ hào phóng, chẳng những tất cả mỹ thực đều là hắn để đài thọ, hơn nữa chơi đến cuối cùng, hắn lại vẫn đến giữ độc quyền bán hàng, cho mọi người mua thật nhiều hàng hiệu quần áo, hơn nữa một mua chính là ba năm kiện, cả kinh Ngô Tú Mẫn bọn người liên tục líu lưỡi, thụ sủng nhược kinh.

Kỳ thật, Triệu Ngọc một mực chính là cái hào sảng tính tình người trong, đối với tại bằng hữu của mình, hắn hào sảng hào phóng! Huống chi, hắn tại phá án đồng thời, cũng một mực không có ngừng phát tài bước chân, này một ít món tiền nhỏ nhi không đáng kể chút nào.

Cứ như vậy, mọi người ngay ăn dẫn mua, một mực chơi đến 9 điểm nhiều chung, lúc này mới quay trở về bách linh cục cảnh sát.

Muốn nói thảm, không thể nghi ngờ phải kể tới những kia theo dõi người của bọn hắn, không công nhìn xem người ta lại ăn lại mua, đã sớm thèm ăn không muốn! Bọn hắn còn tưởng rằng đặc biệt điều tổ tiền thưởng nhiều ni, thậm chí có người hoàn sinh ra làm phản đến đặc biệt

điều tổ ý niệm trong đầu. . .

Trở lại cục cảnh sát văn phòng về sau, mọi người thu hồi tâm, lại bắt đầu khẩn trương bận rộn điều tra công tác.

Đúng vậy, cứ việc chuyên gia trạng thái tinh thần đã muốn khôi phục, có thể không nại bản án khó giải quyết, mãi cho đến nửa đêm 12 điểm về sau, cũng vẫn không có cái gì mới tiến triển.

Lúc này, Triệu Ngọc đang tại trên màn hình lớn nhiều lần quan sát Đào Hương tại triển lãm hội trên màn hình, trong đầu tắc chính là hợp thời truyền đến kỳ ngộ chấm dứt thanh âm.

115% hoàn thành độ, lại để cho hắn đã lấy được hai kiện mới đạo cụ, của một ẩn hình cái bao tay cùng một kiện phản quay phim khí, người phía trước có thể làm cho hắn không ở lại vân tay dấu vết; hắn tắc chính là có thể làm cho hắn biến mất tại giám sát và điều khiển bên trong!

Có chút ý tứ! Ẩn hình cái bao tay đừng nói rồi, đúng vậy cái này phản quay phim khí quả thật có một chút ý tứ, có hắn, chính mình có thể không bị cameras đập đến, đây chính là cái làm chuyện xấu Thần Khí nì!

Hơn nữa, ta hiện tại đang tại xem xét Đào Hương giám sát và điều khiển trên màn hình, hệ thống lão đại đột nhiên ban thưởng cho ta một món đồ như vậy đạo cụ, có thể hay không có cái gì nhắc nhở

"A"

Ngay tại Triệu Ngọc suy tư chi tế, trong văn phòng bỗng nhiên vang lên một tiếng kinh ngạc kêu to. Mà thanh âm kêu to, cũng không phải Triệu Ngọc phát ra.

Triệu Ngọc lại càng hoảng sợ, vội vàng quay đầu lại xem nhìn.

Nhưng thấy Thôi Lệ Châu rất nhanh chạy đến màn hình lớn trước mặt, kích động chỉ vào trên màn hình Đào Hương nói ra: "Nhanh! Các ngươi xa hơn trước điều thoáng một tý, ta giống như. . . Ta giống như nhìn thấy gì. . ."

Chương 644: Chương 644: còn có 1 cá nhân?

Chương 644: còn có 1 cá nhân?

"Làm sao vậy? Ngươi thấy cái gì rồi?"

Chứng kiến Thôi Lệ Châu kích động như thế, tổ viên bọn họ tất cả đều tinh thần tỉnh táo, Tằng Khả vội vàng chạy đến máy kiểm soát trước mặt, đem trên màn hình lớn màn ảnh đi phía trước kích thích vài phần.

"Xa hơn trước một ít, một ít một chút..." Thôi Lệ Châu nhìn đăm đăm màn ảnh, trong mắt lộ ra nói không nên lời kinh dị.

"Là ở đây sao?" Tằng Khả nói ra, "Ta đem bả trên màn hình thả chậm, ngươi tìm được rồi tựu hô ngừng..."

"A? Đúng rồi, chính là chỗ này, ngừng!"

Tằng Khả còn chưa kịp thả chậm tốc độ, Thôi Lệ Châu liền dĩ nhiên hô ngừng, bởi vì quá mức kích động, nàng còn bang bang vỗ vỗ cái bàn.

"Oa, quả... Quả nhiên..." Thôi Lệ Châu một bước nhảy tới màn hình lớn trước mặt, chỉ vào trong màn ảnh Đào Hương cánh tay nơi nói, "Các ngươi chú ý tay của hắn, xem!"

"Cái gì? Tay?" Tằng Khả vội vàng đem Thôi Lệ Châu chỗ chỉ địa phương phóng đại, đúng vậy, mọi người nhưng lại không phát hiện cái

gì dị thường, Đào Hương trong tay, căn bản không có cái gì.

"Tiểu Thôi, có ý tứ gì ah đây là?" Nhiễm Đào thẳng cong đầu, "Chẳng lẽ... Hắn cái kia lúc sau đã đem bả bảo thạch trộm đến tay rồi?"

"Không phải!" Thôi Lệ Châu vội vàng lắc đầu, vốn là nhìn nhìn Triệu Ngọc, lúc này mới chỉ vào Đào Hương tay phải nói ra, "Các ngươi nhìn kỹ, cha ta ba ngón tay niết cùng một chỗ, hơn nữa đem bả ngón trỏ lộ ra một ngón tay bụng! Đây là ta phụ thân trước kia thường xuyên sử dụng một loại tiếng lóng, cái kia ý là 'Nơi này có cảnh vệ, không thông!' "

"Cái gì?" Nhiễm Đào nghe được mơ hồ, "Có cảnh vệ? Không thông? Gì ý tứ?"

"Đúng đấy trộm gì đó thời điểm, không thể đi đến cái chỗ này, chỗ đó có cảnh vệ quá!" Ngô Tú Mẫn nho nhỏ giải thích thoáng một tý, đồng thời dùng hèn mọn ánh mắt trắng rồi Nhiễm Đào liếc mắt.

"Tổ trưởng, các cảnh sát!" Thôi Lệ Châu cắn môi, ngưng trọng dị thường nói, "Loại này tiếng lóng thủ thế, giống nhau đều là trong nhiều người hành động thời điểm mới sẽ sử dụng! Cho nên... Cho nên..."

"Ông trời của ta ah!" Tăng Khả phản ứng đầu tiên tới, kinh ngạc nói, "Ý của ngươi... Là cha ngươi còn có —— đồng lõa nhi! ?"

Tìm được cái này suy luận, Triệu Ngọc lại biểu hiện cực bình tĩnh, tựa hồ dự liệu của hắn bên trong. Hắn sở dĩ không phải phải tìm Đào Hương trên màn hình, đồng dạng có phương diện này nguyên nhân.

Triệu Ngọc đối với kẻ trộm giới vẫn có chỗ hiểu rõ, cho rằng Đào Hương một người căn bản ăn không vô như vậy một khối đại bảo thạch! Cho nên, hắn từ vừa mới bắt đầu liền cho rằng, Đào Hương cũng không phải là một mình một người gây, mà là còn có đồng lõa!

"Không... Không riêng gì đồng lõa nhi!" Thôi Lệ Châu kích động nói, "Cha ta sử dụng loại này tiếng lóng, trên giang hồ không có bao nhiêu người hiểu được! Cho nên, ta đoán, cái kia cùng ta cha cùng một chỗ trộm bảo thạch người, nhất định là một cái cùng hắn cực kỳ người thân cận!"

"Ah? Người thân cận? Đồng lõa?" Lúc này đây, Triệu Ngọc không thể không kinh ngạc há to miệng, đúng là không tự chủ được thốt ra, "Thôi Phương Vũ được xưng là tam ca, nếu như Đào Hương là sư huynh của hắn, như vậy có phải là..."

"Quá có khả năng rồi!" Thôi Lệ Châu nói ra, "Ta cảm thấy đắc... Cha ta có thể là lão đại của bọn hắn, mà cùng hắn cùng một chỗ trộm bảo thạch đồng lõa thì là lão Nhị! Chỉ có điều... Ta nhưng chưa từng có nghe cha ta nhắc tới qua, hắn còn có cái gì sư huynh đệ!"

"Ta đi, " Tằng Khả nắm chặt nắm tay quả đấm nói ra, "Nếu quả thật còn có cái khác kẻ trộm, như vậy cái kia khỏa Tamil Star, có thể hay không ngay tại trong tay người này đâu này? Người này... Rốt cuộc là ai? Ừm... Chờ một chút, ta xem xem góc độ ah..."

Nói xong, Tằng Khả bắt đầu so với cameras vị trí, muốn đem bả Đào Hương đồng lõa nhi tìm ra. Thôi Lệ Châu tắc chính là dựa theo Đào Hương khoa tay múa chân thủ thế vị trí, cho Tằng Khả làm ra nhắc nhở.

Đáng tiếc chính là, tại đây tổ trong màn ảnh, bởi vì Đào Hương đồng lõa chính ở vào một mảnh đui mù trong vùng, căn bản không tại cái khác cameras trong phạm vi.

Bất quá, Tằng Khả cũng không nản chí, hắn cảm thấy, nếu cameras có thể bắt đến Đào Hương, vậy thì nhất định có thể bắt đến hắn đồng lõa.

Đúng vậy... Đồng lõa đâu này?

Tại nơi nào đâu này?

Kế tiếp, Tằng Khả tìm vài nơi trên màn hình, cũng không có phát hiện cái gì khả nghi phần tử. Bất quá, thông qua cẩn thận xem xét, Thôi Lệ Châu lại tìm được mấy chỗ Đào Hương điệu bộ địa phương.

"Ừ, ta cha đánh cái này búng tay cũng không phải là không có vấn đề ý tứ, đây là nói đường này không thông, đắc thay hắn lộ! Còn có cái này, đây là chỉ cameras quá nhiều, không có cách nào khác vào tay! A? Kỳ quái, hắn rốt cuộc tại cùng với điệu bộ đây là?"

"Ở đây rồi, ở chỗ này rồi, xem tại đây!" Tằng Khả tranh thủ thời gian chuyển đổi màn ảnh, nói ra, "Ừ, đây là Đào Hương khoa tay múa chân thủ thế thời điểm, theo cái kia góc độ nhìn sang, hắn đồng lõa ứng nên xuất hiện tại 4 số cameras ở phía trong, bất quá... mẹ noá..."

Ai ngờ, gần đây văn tĩnh Tằng Khả, vậy mà mắng câu phố!

Chuyên gia hướng trên màn hình lớn xem xét, thế mới biết hắn vì sao tức giận, nguyên lai, 4 số cameras chỉ thị vị trí có một pho tượng cực lớn, pho tượng này vừa vặn đem có thể là Đào Hương đồng lõa người cho chặn!

Tằng Khả đem định dạng màn ảnh bỏ vào lớn nhất, lại cũng chỉ có thể chứng kiến người nọ thân thể cùng cánh tay mà thôi, không có cách nào trông thấy người này - hình dáng!

Ngoại trừ có thể nhìn người nọ mặc một bộ màu đen quần áo bên ngoài, cơ hồ rốt cuộc nhìn không tới mặt khác hữu hiệu đặc thù.

"Nguy rồi!" Thôi Lệ Châu lo lắng nói, "Ta biết rõ, cha ta tại sao phải cho người này điệu bộ rồi! Người này không tiện tại tại cameras hạ lộ diện, cho nên một mực núp ở bên ngoài, cho nên, cha ta mới chịu điệu bộ nói cho hắn biết! Người này... Đủ chú ý ah..."

"Đừng có gấp, đừng có gấp!" Triệu Ngọc chứng kiến mọi người có chút vội vàng xao động, tranh thủ thời gian ổn ổn tiết tấu, đối với chuyên gia nói ra, "Đừng quên, triển lãm hội cửa ra vào giám sát và điều khiển chúng ta đều có, từng bước từng bước so với, ta cũng không tin tìm không ra đến!"

"Đúng đúng đúng..." Mọi người nhất trí gật đầu. Vì vậy, kế tiếp, chuyên gia phân ra phân công, bắt đầu toàn lực ứng phó, xem xét trên màn hình.

Nhưng kỳ quái là, mọi người đau khổ tìm kiếm 2 cái giờ, chẳng những không có tìm ra Đào Hương đồng lõa rốt cuộc là ai, ngược lại tao ngộ rồi một kiện càng thêm kỳ quặc sự tình: theo triển lãm hội cửa ra vào trên màn hình bên trong, bọn hắn vậy mà không có chứng kiến Đào Hương bất luận cái gì bóng dáng!

A?

Cái này không đúng, nếu như cửa ra vào giám sát và điều khiển ở phía trong tìm không thấy Đào Hương, vậy hắn là như thế nào đi vào? Lại là như thế nào ra tới đâu này?

"Tiểu Thôi ah!" Nhiễm Đào xoa che kín tơ máu con mắt, thở dài, "Cha ngươi thật không hổ là nhất đại trộm vương, động còn xuất quỷ nhập thần đây này? Trong chốc lát lại có đồng lõa, trong chốc lát lại đây đi vô tung rồi, người này!"

Tấm tắc...

Triệu Ngọc cũng cảm giác phi thường kỳ quặc, đúng là không tự giác nhớ tới vừa mới lấy được cái kia đạo cụ đến. Chẳng lẽ, Đào Hương cũng có một phản quay phim khí? Có thể không bị cameras nhiếp đến sao?

Chuyện này rốt cuộc là thế nào?

Bất quá, vừa nghĩ tới hệ thống đạo cụ, Triệu Ngọc chợt nhớ tới chuyện của mình đến, hắn còn chưa kịp khai mới một quẻ nì! Nghĩ đến chỗ này, hắn tranh thủ thời gian dùng tâm niệm điểm kích, lại mở một quẻ.

Ai! Cái này mới đúng... Lúc này đây, Triệu Ngọc khai ra một cái truyền thống "Cấn khảm" quẻ đến, có "Cấn" quẻ, hắn cũng cảm giác có lo lắng, ít nhất nói rõ điều tra của hắn phương hướng không trật!

Kết quả, tựa như ứng nghiệm Triệu Ngọc cách nghĩ tựa như, Thôi Lệ Châu nhìn xem nhìn xem màn hình, thình lình lại phát ra một hồi kinh hô, chỉ vào máy tính trên màn hình Đào Hương nói ra:

"Nha... Các ngươi mau nhìn, mau nhìn cha ta trên người!" Thôi Lệ Châu hưng phấn mà rất nhanh nắm tay quả đấm, "Ta muốn, ta có thể biết, đây là có chuyện gì..."

Chương 645: Chương 645: Thật không ngờ

Chương 645: Thật không ngờ

"Không thể nào? Làm sao ngươi lại biết rồi?" Nhiễm Đào ngạc nhiên nhìn xem Thôi Lệ Châu, "Mau nói cho ta biết, ngươi rốt cuộc biết rõ cái gì? Đào Hương trên người rõ ràng không có cái gì sao!"

"Đúng vậy a! Tựu là bởi vì không có mới kỳ quái sao! Các ngươi xem..." Thôi Lệ Châu chỉ vào trên màn hình thượng mặt khác người tham quan nói, "Ngoại trừ nhân viên công tác bên ngoài, người khác giống như đều đeo đi thăm chứng nhận?"

"Đúng, thật đúng là không có chú ý tới điểm này, " Tằng Khả nói, "Trận kia văn vật thi triển, này đây con đường tơ lụa làm chủ đề triển lãm hội! Mua qua phiếu vé người tham quan, đều cũng tìm được một trương có kỷ niệm ý nghĩa đi thăm chứng nhận!"

"Cái đó thì như thế nào?" Nhiễm Đào còn không rõ, "Đi thăm chứng nhận cũng không phải tất phải đeo trên cổ, hắn cũng có thể có thể nhét vào trong túi quần đi rồi!"

"Cửa ra vào tìm không thấy Đào Hương trên màn hình... Vừa rồi không có đi thăm chứng nhận, nói rõ hắn và hắn đồng lõa cũng không phải theo cửa ra vào vào!" Triệu Ngọc cân nhắc đạo, "Lệ Châu ý tứ, có phải là nói, bọn họ là theo địa phương khác đi vào?"

"Bà mẹ nó, cái này trộm vương đủ gà trộm!" Nhiễm Đào thở dài, "Bảo thạch đều bị hắn trộm đi rồi, ngay tấm vé vào cửa đều không nỡ mua sao?"

"Không phải!" Thôi Lệ Châu tiếp tục nói, "Ta sẽ giải thích cha ta, nếu hắn là hướng về phía Tamil Star đi, nếu điều nghiên địa hình chỉ giẫm bên ngoài, mà không giẫm bên trong, hắn là không thể nào mạo muội hành động! Hắn tất phải đem bả tất cả mấy cái gì đó tất cả đều hiểu rõ rõ ràng mới sẽ làm ra kế hoạch!"

"Ah? Như vậy... Ý của ngươi là..." Nhiễm Đào lông mi đã muốn vặn đến cùng một chỗ, "Đào Hương cùng hắn đồng lõa căn bản chưa có chạy, bọn hắn một mực ở tại triển lãm trong quán sao? Ở tại... Trên trần nhà?"

"Không, ta không phải ý tứ này!" Thôi Lệ Châu cái ót toát ra xám xịt, vội nói, "Là như vậy, ta tính toán quá hạn gian, theo cha ta nói hắn phải làm một kiện đại mua bán, rời nhà đi về sau, mãi cho đến cuối cùng bảo thạch mất trộm tin tức truyền đến, bất quá là ngắn ngủn ba bốn ngày thời gian mà thôi! Nói một cách khác, ta cha theo điều nghiên địa hình đến động, chỉ sợ nhiều lắm chỉ có hai ngày thời gian!

"Phải biết rằng, tượng triển lãm có thể như vậy cao quy cách bảo an biện pháp mà nói, hai ngày thời gian hiển nhiên quá không bình thường rồi! Ngay cả là cha ta, cũng không có thể trong thời gian ngắn ngủi như thế làm ra kế hoạch, chớ đừng nói chi là đem bảo thạch trộm được rồi!" Thôi Lệ Châu quét mắt liếc mắt mọi người, "Cho nên... Cho nên..."

"Cho nên..." Triệu Ngọc nói ra, "Ngươi hoài nghi, cha ngươi đồng lõa, khả năng chính là triển lãm trong hội người! Là người này cho Đào Hương cung cấp tiện lợi?"

Lời vừa nói ra, mọi người đều kinh.

"Không kém bao nhiêu đâu!" Thôi Lệ Châu gật đầu đồng ý, "Cha ta là

một cái cực kỳ người cẩn thận, nếu như không phải không sơ hở tý nào, hắn là sẽ không dễ dàng ra!"

"Công nhân!" Ngô Tú Mẫn rất nhanh nói ra, "Cái này đồng lõa nhất định là triển lãm hội công nhân, hơn nữa còn là một cái có cao cấp quyền hạn công nhân!"

"Chờ một chút ... Các ngươi xem trước một chút cái này..." Đột nhiên, Tằng Khả giống như tìm được rồi cái gì, vội vàng đem hắn phát hiện truyền bá đặt ở trên màn hình lớn, "Các ngươi xem một đoạn này, đây là Đào Hương cuối cùng xuất hiện ở giám sát và điều khiển trong màn ảnh hình ảnh, hắn cuối cùng là hướng triển lãm quán tầng ba phía tây mà đi, sau đó tựu không còn có hình ảnh của hắn rồi! Phía tây là một mảnh phong bế khu vực, đừng nói khẩn cấp thông đạo, ngay cái cửa sổ đều không có nì!

"Chỗ đó chỉ có... Các ngươi nhìn xem..." Nói xong, Tằng Khả cầm lên triển lãm quán bản vẽ mặt phẳng so với, kết quả, đợi chứng kiến thấy rành mạch kết quả về sau, Tằng Khả vậy mà bỗng dưng sửng sờ.

"Làm sao vậy? Ta xem xem..." Nhiễm Đào đi vào Tằng Khả trước mặt, đem Tằng Khả chỉ vị trí nói ra, "Ấn Độ xử lý công việc xử lý... Cái gì... Có ý tứ gì? Sững sờ cái gì thần ah ngươi?"

"Ngu ngốc, AK ah!" Ngô Tú Mẫn nhắc nhở.

"What??? Ta còn 47 nì! Nha... Ah nha..." Nhiễm Đào giờ mới hiểu được tới, "Ta đi, ý của các ngươi là, Đào Hương đồng lõa, căn bản chính là bảo thạch chủ nhân AK! ? Ông trời của ta, cái này không... Cái này chẳng phải cùng lúc trước tổ chuyên án hoài nghi, hoàn toàn nhất trí sao!"

"Ngoại trừ Tamil Star, " Tằng Khả giải thích nói, "Akanksha còn có vài kiện đồ cất giữ tham gia triển lãm! Bất quá, bản thân của hắn cũng

không có trình diện, hết thảy sự vụ đều là do chuyên gia đại lý!

"Ta xem qua triển lãm hội nhật ký ghi chép, dựa theo quy củ, tại tham gia triển lãm trước, hàng triển lãm chủ nhân là có quyền lợi giám sát cùng tham dự chủ sự phương công tác bảo an! Cho nên, bọn hắn nên phi thường hiểu rõ triển lãm hội bảo an chương trình cùng biện pháp, nếu như bọn hắn đem bả tư liệu giao cho Đào Hương, như vậy Đào Hương tự nhiên sẽ rút ngắn điều nghiên địa hình thời gian!"

"Là!" Ngô Tú Mẫn bất đắc dĩ lời nói, "Đúng vậy, những này chỉ là chúng ta chủ quan suy luận, căn bản không tính là chứng cớ! Cầm cái này trên màn hình đi tìm Ấn Độ phương diện, sẽ bị người ta chê cười!"

"Thật không nghĩ tới, ngã đầu đến, bảo thạch án chủ mưu, lại còn là cái kia Ấn Độ lão!" Nhiễm Đào kinh ngạc nói, "Cái này khối bảo thạch rốt cuộc có nhiều hơn mị lực? Tên kia hơi kém bản thân khó giữ được rồi, lại còn dám vì bảo thạch trình diễn cái này ra vừa ăn cướp vừa la làng, cái này cũng thật bất khả tư nghị!"

"Ai! Các ngươi phát hiện không có, chúng ta nói hồi lâu, giống như lại tha một vòng lớn, sau đó lại quấn trở về nguyên điểm tựa như!" Tằng Khả bỗng nhiên ngộ xảy ra điều gì, "Ổ Phương Phương tư liệu đã nói đắc rành mạch, trung ấn song phương tất cả đều phái ra qua đặc công điều tra, đã muốn có thể khẳng định, bảo thạch cũng không có ở AK lên! Nếu như vậy... Tương đương nếu muốn tìm đến bảo thạch, còn phải đến hỏi Đào Hương ah?"

"Không nhất định?" Triệu Ngọc nói, "Ít nhất, chúng ta biết rõ Đào Hương đồng lõa, cùng người Ấn Độ có liên quan rồi! Cho nên, chúng ta có thể kỹ càng điều tra thoáng một tý lúc trước Ấn Độ phương diện nhân viên công tác tư liệu, nhìn xem cái nào cực kỳ có khả nghi!"

"Không không không..." Thôi Lệ Châu vội nói, "Tổ trưởng, ngươi hiểu lầm! Ngươi không có nhìn ra, tại bảo thạch trộm cướp án ở bên trong,

đồng lõa chính là đồng lõa, mà người Ấn Độ tắc chính là là người Ân Độ! Cha ta có lẽ là cùng người Ấn Độ hợp tác, giúp bọn hắn trộm lấy bảo thạch. Đúng vậy, cùng hắn cùng một chỗ đi trộm cái này đồng lõa, lại nhất định là sư huynh đệ của hắn! Tin tưởng ta, người Ấn Độ tuyệt đối xem không hiểu hắn tiếng lóng! Nói sau, hắn cũng không cần phải cùng người Ấn Độ khoa tay múa chân tiếng lóng ah?"

"Nha... Có đạo lý..." Triệu Ngọc chăm chú cân nhắc, Thôi Lệ Châu nói cực kỳ, xem ra, Đào Hương cái này đồng lõa, tất nhiên là một cái cực kỳ trọng yếu nhân vật, nói không chừng, Tamil Star thực có khả năng tại hắn thượng!

"Ai nha..." Triệu Ngọc vừa nghĩ tới đây, Tăng Khả bỗng nhiên thất vọng kêu một tiếng, "Ta cầm lên Ổ Phương Phương trong tư liệu tìm được rồi một đầu tin tức. Nguyên lai, lúc trước tổ chuyên án cũng tượng chúng ta như vậy, độ cao hoài nghi tới Ấn Độ phương diện đoàn đội, cho rằng là bọn hắn bán đứng bảo an tư liệu!

"Phía trên này ra một đại chồng chất danh sách. Trong đó, có một gọi Lô Cương người, còn bị liệt là số một người tình nghi. Người này là AK trung phương sự vụ người phụ trách, có quan hệ Tamil Star tham gia triển lãm sự tình, cũng đều là do hắn xử lý!

"Nhưng ly kỳ chính là, ngay tại năm đó tổ chuyên án điều tra người này thời điểm, trong nhà của hắn bỗng nhiên phát sinh khí than tiết lộ, hắn và vị hôn thê của hắn tất cả đều trúng độc mà chết rồi!

"Tuy nhiên theo biểu hiện ra xem như là một hồi ngoài ý muốn, đúng vậy tổ chuyên án hoài nghi, việc này vô cùng có khả năng cùng AK muốn diệt khẩu có quan hệ!

"Còn có, từ Lô Cương ngoài ý muốn tử vong về sau, AK ấn phương người đại lý cũng không thấy bóng dáng, Ấn Độ cảnh sát tìm kiếm qua một đoạn thời gian rất dài, đồng dạng cũng tìm không thấy rồi!

"Lại về sau, theo thời gian kéo dài, cũng chỉ có thể như vậy không giải quyết được gì..."

"Ừm, nếu cái này Lô Cương còn sống thì tốt rồi!" Ngô Tú Mẫn phán đoán, "Không chừng, tựu là người này, cho Đào Hương cùng AK giật dây đáp kiều! Thật sự là đáng tiếc..."

Lúc nói chuyện, Triệu Ngọc lại để cho Tằng Khả đem Lô Cương tư liệu cùng ảnh chụp tới Thôi Lệ Châu xem, đúng vậy, Thôi Lệ Châu xem xong lại lắc đầu liên tục, căn bản chưa thấy qua một người như vậy!

Triệu Ngọc chưa từ bỏ ý định, lại để cho nàng đem năm đó cảnh sát tất cả hiềm nghi người đều cẩn thận nhận thức một lần, nhìn xem có hay không đổ vào cái gì?

Mặc dù có chút sốt ruột, nhưng là Triệu Ngọc lại ẩn ẩn có một loại cảm giác, cảm giác, cảm thấy hắn cách...này chờ mong đã lâu đáp án, đã muốn không xa!

Chương 646: Chương 646: Nếu như là ngươi

Chương 646: Nếu như là ngươi

Đêm đã khuya, tuy nhiên buổi chiều tại trung tâm tắm rửa ngủ một giấc, nhưng rõ ràng giải không được tích tụ đã lâu mệt mỏi, mấy vị tổ viên, còn có Thôi Lệ Châu tất cả đều ghé vào văn phòng trên mặt bàn đang ngủ, Nhiễm Đào thậm chí còn đả khởi khò khè.

Giờ phút này, chỉ có Triệu Ngọc vẫn còn đồ trắng trước nghiêm túc ghi ghi vẽ lấy cái gì.

Giống như trước đây, tối hôm qua mới đạt được cái kia chút ít manh mối, nhìn như làm cho người ta hai mắt tỏa sáng, nhưng khi bọn hắn tinh tế cân nhắc về sau, tất cả đều sa vào đến một mảnh dài hẹp ngõ cụt ở bên trong, không thể tiếp tục được nữa.

Hiện tại, cho dù biết rõ bảo thạch vì Đào Hương chỗ trộm, biết rõ Đào Hương cùng người Ấn Độ hợp tác, biết rõ Đào Hương còn có một che giấu đồng lõa, đúng vậy, về cái kia khối Tamil Star mất tích, lại vẫn một mảnh khó bề phân biệt.

Triệu Ngọc biết rõ, nếu như dựa theo thường ngày phá án mạch suy nghĩ, hắn có thể có hai lựa chọn: một là đi trọng điểm điều tra AK, đem hắn thuê Đào Hương ăn cắp chính mình bảo thạch, cùng với giết người diệt khẩu sự tình điều tra ra, như vậy bảo thạch án sẽ giải quyết dễ dàng!

Thứ hai, thì là muốn trọng điểm điều tra Đào Hương đồng lõa, nhìn xem cái này một mực giấu ở phía sau màn gia hỏa, rốt cuộc là ai? Người này có trọng đại hiềm nghi, không riêng gì bảo thạch mất tích, nói không chừng, người này còn có thể cùng không đầu nữ thi án nhấc lên quan hệ!

Nhưng mà, khó khăn là rõ ràng! AK tại phía xa dị quốc tha hương, mà lại là một vị quốc tế nổi danh trùm, nếu muốn điều tra hắn, hiển nhiên không phù hợp thực tế.

Mà Đào Hương đồng lõa, lại càng không tốt tìm kiếm. Mà ngay cả Thôi Lệ Châu cũng không biết người này thân phận, đủ để thấy người này làm việc phi thường cẩn thận, há lại đơn giản có thể tìm được hay sao?

Hai con đường tất cả đều đi không thông ..., cái kia còn có thể nghĩ đến cái gì biện pháp đâu?

Như thế thời điểm, Triệu Ngọc nhớ tới một người, thì phải là tổ chuyên án Ổ Phương Phương tổ trưởng. Triệu Ngọc cảm thấy, nếu tự mình biết đi trong video tìm kiếm Đào Hương hình ảnh, cái kia với tư cách tổ chuyên án Ổ Phương Phương mà nói, lại há có thể không biết đâu này?

Nói không chừng, bọn hắn hiện tại cũng đã tra được, Đào Hương có khả năng cùng người Ấn Độ chuyện hợp tác lên! Không biết, cái này Ổ Phương Phương hay không còn có những phương pháp khác, có thể làm cho tình tiết vụ án càng tiến một bước đâu này?

Nữ nhân này cũng là thật là cố chấp, rõ ràng thượng cấp đã muốn hạ mệnh lệnh, làm cho nàng cùng hợp tác với mình, nhưng nàng hết lần này tới lần khác mắt cao hơn đầu, khư khư cố chấp!

Nếu hai tổ tài nguyên cộng hưởng, cùng một chỗ thương thảo tình tiết vụ án lời mà nói..., nói không chừng, thật có thể nghĩ ra cái gì con đường mới!

Giờ phút này, tại đồ trắng trên mặt, Triệu Ngọc đem bả Đào Hương danh tự cùng người Ấn Độ còn có cái kia thần bí đồng lõa liên tuyến lại với nhau, chính giữa còn viết lên hai cái chữ nhỏ —— bị thương!

Nguyên lai, Triệu Ngọc cảm thấy, nếu như người đại lý Lô Cương thật là bị AK cho diệt khẩu lời mà nói..., như vậy ít nhất nói rõ, cái này AK tâm ngoan thủ lạt!

Như vậy... Chuyện năm đó, có phải hay không là như vậy đây này?

Đào Hương dựa theo ước định trộm được bảo thạch, đúng vậy đang cùng người Ấn Độ giao dịch thời điểm, người Ấn Độ lại muốn giết người diệt khẩu, vĩnh tuyệt hậu hoạn, cho nên đối với Đào Hương cùng hắn đồng lõa rơi xuống Hắc Thủ?

Đào Hương đầu trọng kích, hội hay không nguyên ở lần này tập kích đâu này?

Bất quá, tuy nhiên bị trọng thương, nhưng Đào Hương cùng hắn đồng lõa có lẽ hay là trốn thoát. Kết quả, hắn đồng lõa vừa thấy Đào Hương hôn mê, cho nên dứt khoát đoạt bảo thạch xa chạy cao bay rồi?

Sau khi tỉnh lại, Đào Hương ngoại thương vốn là nghiêm trọng, hơn nữa bị đồng lõa đoạt đi rồi bảo thạch, lúc này mới tâm lý gặp trọng thương, khiến tinh thần hắn sụp đổ hay sao?

Đúng vậy...

Thôi Lệ Châu nói qua, Đào Hương vừa đi chính là hơn ba mươi ngày? Vì cái gì, hội dùng xong nhiều thời giờ như vậy đâu này? Chẳng lẽ... Đào Hương sau khi tỉnh lại, muốn tìm về bảo thạch, cho nên đi tìm kiếm khắp nơi đồng lõa? Cuối cùng không có tìm được, lúc này mới chỉ có thể thôi?

A!

Triệu Ngọc lắc đầu, nếu thật là nói như vậy, chuyện kia đã có thể càng thêm khó làm rồi! Đào Hương cũng không biết hắn đồng lõa chạy đi đâu, vậy hắn thì càng không có biện pháp đi tìm rồi!

Xem ra, nếu muốn tìm về cái này khối bảo thạch, độ khó thật sự quá lớn!

Ai!

Lại một tiếng thở dài qua đi, Triệu Ngọc chợt nhớ tới đại minh tinh Trương Tử Thần một đoạn ca từ đến, ca khúc danh tự đúng là cái kia thủ thành danh « nếu như là ngươi » :

Nếu như là ngươi, ta nguyện đến Hải Giác Thiên Nhai tìm kiếm...

Nếu như là ngươi, ta nguyện đợi dài đằng đẵng tuyệt kỳ...

Nếu như là ngươi,

Ta xác định ngẩng đầu gian một du, là cả đời ý nghĩa...

...

Bài hát này thường xuyên tại đầu đường cuối ngõ truyền xướng, mặc dù Triệu Ngọc không có tận lực học qua, cũng có thể đi theo ngâm nga vài câu. Giờ phút này, hắn càng là nhẹ nhàng ngâm nga, lại càng thấy rất có hương vị.

Vì vậy, hắn nhẹ nhàng đi vào trước bàn làm việc, đem bả Trương Tử Thần đưa cho mình cái kia trương đĩa CD lấy ra, sau đó cắm ở VCD cơ ở bên trong, truyền bá phóng ra.

Đĩa CD đệ nhất thủ khúc, vừa vặn cũng là cái này thủ « nếu như là

ngươi » , Triệu Ngọc sợ đánh thức đội viên, liền đem âm lượng điều đến nhỏ nhất trình độ.

Ai ngờ, khoảng cách VCD cơ khá gần Thôi Lệ Châu vẫn bị đánh thức, bất quá, Thôi Lệ Châu chẳng những không có nén giận Triệu Ngọc, ngược lại đi theo nhẹ nhàng hừ hát lên:

"Đi qua thanh xuân đuôi lông mày, vui sướng không phòng, thích nhất ngươi đang ở đây tai ta bờ nhẹ hát..."

Một mực đi theo hát suốt một đoạn, Thôi Lệ Châu lúc này mới ngẩng đầu lên, trừng mắt mắt to đối với Triệu Ngọc nói ra: "Tổ trưởng thật sự là hảo tâm tình ah, như thế nào tra án tra hát lên ca đến? Ta không rõ, bài hát này rõ ràng hát chính là đơn giản hạnh phúc, cùng tình tiết vụ án có quan hệ gì đâu này?"

"Không!" Triệu Ngọc mỉm cười, "Bài hát này chi như vậy làm cho người ta mê muội, là vì ca bên trong biểu đạt chính là 'Chấp nhất' hai chữ, bất kể là đối với cảm tình, có lẽ hay là cuộc sống..."

"Cố ý cảnh! Thật không nghĩ tới, một người cảnh sát, thật không ngờ lĩnh ngộ!" Thôi Lệ Châu hít một câu, "Còn thật không biết, ngươi rõ ràng ưa thích Trương Tử Thần ca..."

Nói chuyện, Thôi Lệ Châu mở rộng một chút thân thể, liền đem đĩa CD hộp cầm trong tay.

"U? Không tổn hao gì âm sắc kỷ niệm bản?" Thôi Lệ Châu sửng sốt một chút, kinh ngạc nói, "Cái này... Giống như tại bình thường ghi âm và ghi hình điếm mua không được a! Online cũng không có ah?"

"A? Người trong nghề ah ngươi, còn rất biết hàng!" Triệu Ngọc lập tức đến khoác lác chém gió hứng thú, nói ra, "Nói cho ngươi biết, đây là Trương Tử Thần đưa cho ta!"

"Cái gì?" Thôi Lệ Châu nở nụ cười, dùng ngón tay đốt Triệu Ngọc nói ra, "Khoác lác đi ngươi, không có cửa! Còn Trương Tử Thần tặng cho ngươi, thực có can đảm nói còn!"

"A? Ta lớn như vậy người rồi, lừa ngươi làm gì?" Triệu Ngọc khoe khoang, "Cái này thật sự là Trương Tử Thần tự tay đưa cho ta, không tin, ngươi xem..."

Nói xong, hắn liền đưa di động mở ra, đem Trương Tử Thần cùng mình chụp ảnh chung điều tra vội tới Thôi Lệ Châu xem.

"Không thể nào? PTS ngươi? Hắc hắc hắc..." Ai ngờ, Thôi Lệ Châu căn bản không tin, "Không nghĩ tới, ngươi lại là Trương Tử Thần thiết phấn, thậm chí ngay cả P đồ đều làm!"

"Đi đi đi, Trương Tử Thần ngay tại bách linh nì!" Triệu Ngọc giải thích nói, "Ngươi xem thật kỹ xem, chỗ nào có P đồ dấu vết? Đây là ta giúp nàng một cái chuyện nhỏ, với tư cách đáp tạ, cho nên đưa ta đĩa nhạc! Ngay tại hôm qua!"

"Ha ha a... Thổi... Đón lấy thổi..." Thôi Lệ Châu tuy nhiên không tin, nhưng vẫn là cầm ảnh chụp chăm chú nhìn lại. Vài giây về sau, nét mặt của nàng dần dần trở nên nghiêm túc, lấy tay vuốt ve Triệu Ngọc đích điện thoại nói ra, "Đừng nói, cái này đồ P thật đúng là rất... Nhìn không ra! Ta đi, chẳng lẽ... Ngươi không có nói dối sao?"

"Ta lúc nào nói dối rồi?" Triệu Ngọc trong nội tâm nói chuyện, may mắn soi tấm hình, bằng không còn không tốt khoác lác chém gió.

"Không thể nào? Ngày hôm qua... Ông trời của ta!" Thôi Lệ Châu kinh ngạc nói, "Tổ trưởng, ngươi phải mê nàng mê tới trình độ nào, mới có thể ngay bản án đều không để ý, đi chắn vị này đại minh tinh ah?"

"Ta đi ngươi, đều theo như ngươi nói, ta đi tra án, trùng hợp gặp được sao! Ta mê nàng làm gì?" Triệu Ngọc không nghĩ tới, chính mình vậy mà càng giải thích càng hắc.

"A? Chờ một chút..." Ai ngờ, Thôi Lệ Châu nhìn xem nhìn xem, bỗng nhiên tại trên tấm ảnh phát hiện cái gì, vội vàng hỏi, "Tổ trưởng, không... Không đúng... Các ngươi... Các ngươi đây là đang chỗ nào chiếu ảnh chụp? Cái này trên tấm ảnh, đều là những người nào ah?"

"Tại một nhà Nhật thức nhà hàng, đều là Trương Tử Thần bạn học cũ!" Triệu Ngọc cười trả lời, "Làm sao vậy? Có người quen sao?"

"Người quen không có, nhưng là..." Thôi Lệ Châu chỉ vào trong tấm ảnh một chỗ, dùng một loại không thể tưởng tượng nổi ngữ khí nói ra, "Vật này, ta đúng vậy nhận thức!"

Chương 647: Chương 647: Ta nhận thức không?

Chương 647: Ta nhận thức không?

"Cái gì đó?" Triệu Ngọc nhướng mày, bỗng nhiên theo Thôi Lệ Châu nghiêm túc bộ dạng ở bên trong, đã nhận ra không đúng.

"Phóng đại thoáng một tý, ta có nên không nhớ lầm!" Thôi Lệ Châu nhanh nhíu chặc mày, tựa hồ trước mắt phát hiện này, cùng nàng có lớn lao quan hệ.

Theo màn hình điện thoại di động không ngừng phóng đại, Triệu Ngọc cái này mới nhìn đến, Thôi Lệ Châu mục tiêu cũng không phải là đại minh tinh Trương Tử Thần, mà là Trương Tử Thần sau lưng một vị đồng học.

Ngày hôm qua Triệu Ngọc Hòa đại minh tinh chụp ảnh chung thời điểm, bởi vì góc độ nguyên nhân, vừa vặn đem bả các bạn học của nàng tất cả đều chiếu vào bên trong.

Nhưng thấy, Thôi Lệ Châu chỗ chỉ, chính là là một cái lớn lên rất xinh đẹp nữ hài tử, nàng mặc một kiện giá trị xa xỉ ô vuông quần áo trong, có vẻ tự nhiên hào phóng.

Bất quá, Thôi Lệ Châu mục tiêu hiển nhiên cũng không phải cô bé này, mà là nữ hài trên tay đeo một cái —— hình rồng vòng tay!

Cái kia vòng tay hiện lên một đầu tinh mỹ Tiểu Long hình dạng, mặc dù là màu vàng, lại lộ ra một cổ đen nhánh quang. Tại đầu rồng cùng đuôi rồng vị trí, còn khảm lấy một khỏa bảo thạch màu lam.

Tấm tắc...

Nói thật, Triệu Ngọc có lẽ hay là lần đầu chứng kiến loại vật này, phỏng chừng nên vậy rất đáng tiền.

"Ah! Thật sự là! Đúng vậy!" Ai ngờ, Thôi Lệ Châu tại xác nhận về sau, lại bỗng dưng hô một cuống họng. Kết quả, Nhiễm Đào khò khè cũng đừng đánh, Tăng Khả còn hơi kém trồng trên mặt đất.

"Làm sao vậy? Làm sao vậy..."

Mọi người ào ào bừng tỉnh.

Sau một lát, Tăng Khả đem bả Triệu Ngọc ảnh chụp liên tiếp tại trên màn hình lớn. Đợi cho phóng đại gấp mấy trăm lần về sau, nữ hài nhi trên tay đeo hình rồng vòng tay, liền càng thêm rõ ràng triển lộ tại mọi người trước mặt.

"Cái này vòng tay, là cha ta năm đó mang qua!" Thôi Lệ Châu giải thích nói, "Cái kia đại khái là mười năm trước kia a! Cha ta đắc thủ một số mua bán, sau đó tựu mang về một ít thứ tốt cho ta xem, trong đó có cái này đầu hình rồng vòng tay!

"Cha ta xem cái này vòng tay chế tác tinh mỹ, vẫn còn không có người thời điểm tại chính mình trên cổ tay mang qua nì!" Thôi Lệ Châu nhớ lại nói, "Hắn nói cho ta biết, ngàn vạn không nên xem thường cái này đầu vòng tay, có khả năng, Minh triều thời điểm hoàng đế còn đã từng mang qua!

"Ta lúc ấy còn cầm ta cha trêu ghẹo, nói nếu là hoàng đế mang qua, cái

kia chạy không được chính là trộm mộ ra tới người chết hàng, có lẽ không cần đeo tốt! Điềm xấu!

"Đúng vậy, cha ta lại nói, đeo lên thứ này, có thể cảm nhận được đế vương khí, mình ưa thích cực kỳ khủng khiếp!" Thôi Lệ Châu chỉ vào ảnh chụp giới thiệu, "Cái này đầu Long tuy nhiên nhìn về phía trên có chút tái đi, lại tất cả đều là vàng ròng chế tạo, đầu rồng cùng đuôi rồng thượng vây quanh, cũng là giá cả đắt đỏ mã não. Vật này là lão hàng, năm đó đáng giá vô cùng, hiện tại chớ nói chi là rồi!"

"Có ý tứ gì?" Nhiễm Đào còn ở vào hỗn độn trạng thái, thói quen gãi gãi đầu, "Cái này vòng tay, làm sao sẽ chạy đến cô bé này trên tay đâu này? Cô gái nhỏ này gia khẳng định đặc biệt tiền? Lớn lên còn rất tuấn tú, muốn ta xem, so Trương Tử Thần cũng không kém ..."

"Cuồn cuộn lăn... Chỗ nào đều có ngươi!" Ngô Tú Mẫn tức giận đến đưa hắn một cước đá văng ra.

"Thứ này tại nhà của ta tồn tại chưa tới nửa năm bộ dạng, ta liền cho rốt cuộc chưa từng thấy rồi!" Thôi Lệ Châu tiếp tục giới thiệu, "Ta phỏng chừng hắn là cùng những vật khác giống như, đều bị cha ta bán đi à nha?"

"Cũng không phải là bán đi quá!" Nhiễm Đào theo trên mặt đất đứng lên, lại lần nữa sủa bậy nhi, "Bằng không, làm sao sẽ đến nơi này nữ hài nhi trên tay nữa nha? A?" Nhiễm Đào hơi sững sờ, rốt cục ngộ ra đạo lý, "Đúng rồi, nếu như có thể hỏi cô bé này nhi vòng tay theo ai chỗ ấy mua, chẳng phải có thể tìm tới Đào Hương bán ra thương sao? Cái này bán ra thương, nên biết Đào Hương không ít chuyện a?"

"Đúng! Ta cũng là ý tứ này!" Thôi Lệ Châu gật đầu đồng ý.

"10 năm trước..." Triệu Ngọc tinh tế thưởng thức một lúc sau, lại bỗng nhiên cấp ra một cái làm cho người ta càng thêm hưng phấn phỏng đoán

đến, "Đừng quên, Cao Phát Tài chứng minh, Đào Hương chôn ở Đỗ Mạn Đình trong mộ kim loại rương, là 10 năm trước dưới chôn! Các ngươi nói... Có thể hay không... Đào Hương không có đem vòng tay bán đi, mà là theo chân thùng vùi đi lên đâu này?"

"Ác ác đó... Lão thiên gia ah!" Nhiễm Đào gãi gãi cái ót, kinh ngạc nói không ra lời.

Những người khác cũng bị Triệu Ngọc phỏng đoán khiếp sợ,

Tằng Khả tranh thủ thời gian nói ra: "Vậy cũng tựu lợi hại! Muốn thật sự là bị Đào Hương giấu vào bảo rương, cái kia há không nói rõ, bắt tay vòng tay bán cho nữ sinh này người, chính là trộm đi Đào Hương bảo tàng người? Hơn nữa, người này, cũng rất có thể chính là không đầu nữ thi án —— hung phạm! ?"

"Đúng! Đúng vậy!" Thôi Lệ Châu kích động đắc hô, "Ta đã nói, cha ta không thể nào là sát nhân cuồng ma! Các ngươi... Chúng ta... Chúng ta cần phải hảo hảo tra một chút ah!"

Ngô Tú Mẫn nghe vậy tranh thủ thời gian đứng người lên, đối với Triệu Ngọc nói ra: "Tổ trưởng, mặc kệ có không có khả năng, chúng ta đều được nếm thử một chút! Cho nên, việc này không nên chậm trễ, chúng ta ta sẽ đi ngay bây giờ đem bả cô bé này tìm ra! Nhìn xem, nàng rốt cuộc là thần thánh phương nào?"

"Nàng là Trương Tử Thần đồng học! Tham ngộ gia tăng họp lớp, nói rõ quan hệ không giống bình thường, cho nên..." Triệu Ngọc đối với Tằng Khả nói ra, "Chỉ cần tìm được Trương Tử Thần tại bách linh trường lúc đồng học danh sách, có thể tìm tới người này rồi!"

"Tốt! Giao cho ta!" Tằng Khả lập tức tinh thần phấn chấn, đánh bàn phím đi.

"Cha ta nói, " Thôi Lệ Châu nhớ lại, "Cổ đại hình rồng vòng tay, hoặc là quấn quanh ba vòng, hoặc là chỉ có một vòng, nhưng này đầu hình rồng vòng tay lại quấn quanh bốn vòng, đủ để biểu hiện hắn tôn quý. Hơn nữa, tuy nhiên đầu đuôi vây quanh mã não, nhưng loại này hình rồng vòng tay, là điển hình nam khoản, nữ nhân phải không nghi đeo!

"Những này, giống nhau có chút thưởng thức người cũng biết, lung tung đeo lời nói, sẽ làm bị thương đến mệnh ô! Ta không biết, cái tiểu nha đầu này nhìn về phía trên đã có tiền lại có thân phận, ủa sao không có ai vậy cho nàng nhắc nhở đâu này?"

"Dẫn ra không đề cập tới tỉnh không có sao!" Tằng Khả một mặt đánh máy tính, một mặt nói ra, "Chỉ cần ngươi có thể xác định, tay của nàng vòng tay cùng các ngươi gia cái kia một chỉ là cùng một cái là được!"

"Ta có thể xác định!" Thôi Lệ Châu chỉ vào đầu rồng thượng mã não nói ra, "Ta nhớ được tinh tường, cái khỏa hạt châu này một nửa Thâm Lam, một nửa lam nhạt, tuyệt đối không sai!"

"Vậy là tốt rồi..."

Ai ngờ, Tằng Khả đang tại tích cực tìm kiếm lấy mang hình rồng vòng tay nữ hài mất tích, văn phòng đại môn bỗng nhiên bị người gõ vang.

"Mời đến!"

Triệu Ngọc đáp ứng một tiếng, nhưng thấy vị kia bách linh cục cảnh sát Tôn đội trưởng từ bên ngoài vội vàng tiến vào.

"Các vị lãnh đạo, thật sự là khổ cực, nhịn một đêm, còn chưa ngủ đâu này?" Tôn đội trưởng nói thanh âm vất vả, liền không thể chờ đợi được tiến nhập chính đề, "Ta hiện tại tới, là muốn nói cho các ngươi biết một việc! Về thứ hai cụ không đầu nữ thi thân phận, chúng ta đã muốn thông qua kho số liệu so với lên! Ừ..."

Nói xong, tôn đội trưởng đem bả một xấp tư liệu đưa cho Triệu Ngọc, nói: "Về người này tư liệu, đều ở nơi này! Hy vọng có thể đến giúp các ngươi ah!"

Ah?

Tìm được rồi?

Triệu Ngọc vội vàng nói thanh âm tạ, sau đó tranh thủ thời gian cùng mọi người cùng nhau xem nhìn.

"Có ý tứ thật sự!" Triệu Ngọc còn không có nhìn kỹ tư liệu, trước nhíu nhíu mày, nói ra chính mình người thứ nhất cảm thụ, "Ta cho rằng, hắn là thông qua ảnh chân dung các loại... Tìm được! Như thế nào kết quả, nhưng vẫn là DNA đối được đây này? Chẳng lẽ... Mấy năm này một mực không có người đối chiếu sao?"

"Không phải!" Tôn đội trưởng vội vàng giải thích, "Nhắc tới cũng xảo! Người chết đường đệ tháng trước tại Lũng Tây phạm vào án, để lại án ngọn nguồn cùng DNA số dữ liệu! Sau đó, chúng ta dùng người chết DNA vậy mà cùng nàng vị này đường đệ so với! Sau đó, chúng ta liên hệ rồi địa phương cảnh sát, lúc này mới đem cái chết người thân phận xác nhận xuống!"

Nha... Triệu Ngọc lúc này mới lĩnh ngộ, xem ra, hay là trước tiến khoa học kỹ thuật lợi hại, ngay họ hàng gần DNA đều có thể so đối được.

"Lũng Tây tỉnh?" Triệu Ngọc bỗng nhiên ý thức được, "Ta chính là Lũng Tây người! Người chết là chỗ nào?"

"Tần Sơn!" Tôn đội trưởng không cần nghĩ ngợi, thốt ra, "Tuy nhiên hắn đường đệ là từ Vân Châu bị bắt, nhưng người chết bản thân nhưng lại Tần Sơn người!"

"Cái gì! ?"

Triệu Ngọc không khỏi lại càng hoảng sợ, trong nội tâm nói chuyện, Tần Sơn? Làm sao sẽ trùng hợp như vậy?

Ta cái hệ thống lão đại ah, ngươi nhưng ngàn vạn chớ cùng ta mở cái gì quốc tế vui đùa! Trung thực nói cho ta biết, cái này người chết, ta rốt cuộc nhận thức không?

Chương 648: Chương 648: Vận thi

Chương 648: Vận thi

Khá tốt, tuy không đầu nữ thi án tên thứ hai người chết, hoàn toàn chính xác đến từ Tần Sơn, nhưng là cùng Triệu Ngọc không chút liên quan.

Người này tên Tôn Tú Nga, là Tần Sơn tửu dương huyện nhân sĩ, mất tích lúc 38 tuổi, chưa lập gia đình, không có chức nghiệp. Bởi vì cùng trong nhà quan hệ không hòa thuận, tại mất tích về sau, trong nhà cũng không có người báo án, khiến một mực trì hoãn nhiều năm như vậy, thi thể cũng vô pháp xác nhận.

Bất quá, bách linh cục cảnh sát điều tra thập phần cẩn thận, bọn hắn thông qua thân phận tra tìm, vậy mà theo Tần Sơn cảnh sát hồ sơ tìm được rồi một đầu ghi chép. Nguyên lai, từ lúc xa xôi 80 niên đại thời kì cuối, cái này Tôn Tú Nga đã từng bởi vì buôn bán bán trẻ con tội, bị cảnh sát bắt qua, hơn nữa tại huyện ngục giam ngồi xổm hai năm đại lao.

Bọn buôn người!

Lại là bọn buôn người! ?

Chứng kiến cái này đầu tư liệu về sau, Triệu Ngọc cùng tổ viên bọn họ trước tiên liền nghĩ tới cá danh từ này. Từ lúc điều tra Bạch Lệ Lệ thời điểm, bọn hắn liền dĩ nhiên hoài nghi tới, không đầu nữ thi án động cơ, sẽ hay không cùng bọn buôn người có quan hệ?

Hơn nữa, không riêng gì Triệu Ngọc bọn người, từ lúc 03 năm trọng tra lần này án lão đặc biệt điều tổ cũng đồng dạng từng có giống nhau hoài nghi, Kim đội trưởng thậm chí còn đem bả điểm này ghi tại cây hồng bì bút kí!

Bạch Lệ Lệ tuy nhiên chưa tính là trên ý nghĩa bọn buôn người, đúng vậy, nàng buộc đi Thôi Lệ Châu, ít nhất hành vi cùng bọn buôn người giống nhau.

Như vậy. . . Cái này không đầu nữ thi án hung thủ, có phải là bởi vì ghi hận bọn buôn người, cho nên mới phạm phải như thế hung án đây này?

Kỳ thật, về cái này điểm đáng ngờ, từ lúc lúc ban đầu trong điều tra liền bị cảnh sát không nhận,chối bỏ rồi!

Bởi vì, không đầu nữ thi án trung tên thứ tư người bị hại Trương Tiếu Tiếu, chính là là một gã xí nghiệp nhà nước kế toán viên cao cấp, người này ngay tại chỗ phi thường nổi danh, gia đình điều kiện cũng phi thường tốt, căn bản cùng bọn buôn người cá danh từ này bắn đại bác cũng không tới.

Còn có, tên thứ năm người bị hại Tịch Diễm Mai, chính là là một gã dân xử lý giáo sư, lão công là mở cáp điện nhà máy, có thể nói phú giáp một phương, nàng càng không khả năng đi làm bọn buôn người hoạt động!

Cho nên, tuy nhiên vị này Tôn Tú Nga đã từng là một gã bọn buôn người, nhưng cũng không thể chứng minh, không đầu nữ thi án cùng bọn buôn người có quan hệ.

Ngoài ra, Tôn Tú Nga tại phía xa Tần Sơn, càng không khả năng cùng Đỗ Mạn Đình phát sinh cùng xuất hiện. Kể từ đó, tuy nhiên người chết thân phận xác nhận, lại vẫn không có cho tình tiết vụ án cung cấp cái gì tiến triển.

"Ông trời của ta!" Nhiễm Đào chỉ vào địa đồ nói ra, "Tôn Tú Nga thi thể là ở tấn an tỉnh lâm phụ thành phố bị phát hiện, lâm phụ khoảng cách Tần Sơn, không có 800 km sao? Kéo một người chết vận hành 800 km, cái này. . . Cái này cũng thật bất khả tư nghị a?"

"Đúng vậy! Khó trách. . . Tôn Tú Nga thi thể, hư thối đắc nghiêm trọng nhất!" Ngô Tú Mẫn phụ họa, "Xem ra, hung thủ hắn là trước hết giết người, lại xử lý thi thể, lại vận chuyển thi thể!"

"Hoàn toàn chính xác!" Nghe được chuyện đó, tôn đội trưởng nặng nề thở dài, đối với Triệu Ngọc nói ra, "Lãnh đạo, ta tốt xấu đã ở một đường thượng làm cả đời, không biết, ta có thể nói một câu, ta đối với cái này bản án cách nhìn sao?"

"Đương nhiên, cầu còn không được!" Triệu Ngọc cũng là không nghĩ tới Tôn đội trưởng sẽ như thế nhiệt tâm, vội vàng ôm quyền chắp tay.

Từ kết bạn vị này sắp về hưu đội trưởng cảnh sát hình sự về sau, Triệu Ngọc vẫn đối với người này ôm lòng hảo cảm. Cho cảm giác của hắn, tựa hồ là về một gã cảnh sát hình sự tốt đẹp phẩm chất, toàn bộ đều tại vị lão nhân này trên người nhận được rồi thuyết minh: không kiêu ngạo không siểm nịnh, một thân chính khí, yêu tốp chuyên nghiệp, nhiệt tình đầy ngập. . .

"Ta phát hiện một vấn đề, kỳ thật, đừng nhìn không đầu nữ thi án danh hào lớn như vậy, ảnh hưởng rộng như vậy!" Tôn đội trưởng nghiêm túc nói ra, "Nhưng là, ta phát hiện, kỳ thật hung thủ làm nhất tuyệt, chính là chỗ này chiêu nhi —— ngàn dặm vận thi!"

"Ah?"

Tôn đội trưởng lên tiếng, hoàn toàn chính xác rất có ý mới, lập tức đưa tới mọi người chú ý.

"Ta hoài nghi, hung thủ sở dĩ đem thi thể vận ra xa như vậy, chỉ có một nghĩa, chính là vì để cho cảnh sát không có cách nào xác nhận thi thể thân phận!

"Thực tế, ở chúng ta cái kia niên đại!" Tôn đội trưởng mở ra máy hát, "Khi đó, chúng ta phá án và bắt giam thủ đoạn rớt lại phía sau, tin tức không phát đạt, lấy việc chỉ có thể dựa vào thủ ấn, dấu chân cùng chứng nhân, không giống như bây giờ cameras bay đầy trời!

"Cho nên, chúng ta phá án hoàng kim thời kì, thường thường là ở phát hiện bản án sơ kỳ! Càng là sớm xác nhận người chết thân phận,

Đối với phá án trợ giúp lại càng lớn! Đúng vậy. . . Hung thủ lại vừa vặn lợi dụng điểm này!

"Hắn tại một chỗ giết người về sau, rõ ràng đem bả thi thể chuyển dời đến ngoài ngàn dặm, cái này không thể nghi ngờ gia tăng phá án độ khó! Hơn nữa, hắn còn khảm rơi người chết đầu lâu, cắt rơi người chết ngón tay, kể từ đó, cảnh sát thì càng gia tăng không tốt xác nhận người chết thân phận!

"Thân phận xác định không được, sẽ trở ngại tốt nhất lấy chứng nhận thời cơ, phá án tựu khó hơn!" Tôn đội trưởng trịnh trọng lời nói, "Cho nên, ta cho rằng, tên hung thủ này, khẳng định quen thuộc chúng ta cảnh sát sáo lộ! Khảm đầu, vận thi còn có băm rơi ngón tay, tất cả đều là hung thủ chủ quan hành vi, mục đích gì, chính là vì kéo dài cảnh sát xác nhận người chết thời gian!"

"Đúng!" Sau khi nghe xong, Triệu Ngọc nặng nề gật gật đầu, vô cùng đồng ý Tôn đội trưởng quan điểm.

Kỳ thật, Triệu Ngọc rất sớm liền nghĩ đến qua điểm này, người này hung thủ, hoặc là trong cảnh sát bộ người, hoặc là chính là một thường xuyên cùng cảnh sát liên hệ người!

Cũng chính như thế, Triệu Ngọc mới có thể hoài nghi đến Đào Hương trên đầu. Thân là trộm vương đạo tặc, hắn tự nhiên hiểu được cảnh sát sáo lộ rồi?

Đúng vậy, các loại dấu hiệu cho thấy, Đào Hương không có thể là nữ thi án hung phạm, như vậy. . . Là ai? Sẽ là Đào Hương cái kia thần bí đồng lõa sao?

Người này nếu cùng Đào Hương cùng đường, có phải là, cũng sẽ hiểu được cảnh sát sáo lộ? Cũng hoặc là, hai người hỗ trợ lẫn nhau, không đầu nữ thi án, căn bản chính là hai người bọn họ cùng một chỗ phạm phải hay sao?

"Nếu Tôn đội trưởng nói như vậy. . ." Nhiễm Đào suy nghĩ nói ra, "Cái kia tương đương có một chút có thể xác nhận! 98 năm về sau, hung thủ đình chỉ giết người! Chẳng lẽ, thật là bởi vì DNA kỹ thuật phổ cập sao? Có DNA kỹ thuật, hung thủ cho dù đem bả thi thể vận đến nước ngoài, cũng làm theo có thể xác nhận thân phận, cho nên, hắn cũng không dám tái phạm án rồi?"

"Đúng vậy, ta cho rằng, nên chính là như vậy!" Tôn đội trưởng gật đầu, "Hi vọng, có thể đối lãnh đạo có chỗ trợ giúp a!"

Tôn đội trưởng vừa nói đến đây, Tằng Khả bỗng nhiên hướng Triệu Ngọc đánh cho một thủ thế. Triệu Ngọc xem xét liền minh bạch, cái này tất nhiên là Tằng Khả đã đã tìm được này cái mang hình rồng vòng tay nữ hài nhi tin tức.

Thấy Tôn đội trường ở sân, Tằng Khả không biết Triệu Ngọc ý tứ, không dám nói thẳng lời nói.

Giờ này khắc này, Triệu Ngọc tại trong đầu cực kỳ nhanh suy tư về bước tiếp theo kế hoạch. Theo lý thuyết, sự tình tiến hành đến tình trạng như

thế, tất phải toàn lực ứng phó! Lợi dụng bách linh cảnh sát cảnh lực, đi tập trung điều tra hình rồng vòng tay lai lịch.

Đúng vậy, trong mơ hồ, Triệu Ngọc rồi lại ý thức được, nếu như gióng trống khua chiên làm việc, nhưng có thể có chút không ổn. Phải biết rằng, hiện tại bản án đã đến gay cấn giai đoạn, hình sự sảnh, Nam Giang tỉnh sảnh, bách linh cục cảnh sát, Ổ Phương Phương, có rất nhiều người chú ý chuyện này.

Hiện tại chẳng qua là phát hiện một cái hình rồng vòng tay mà thôi, nếu như cứ như vậy gióng trống khua chiên đi tìm manh mối mà nói..., tìm được rồi khá tốt, chỉ khi nào tìm kiếm không có kết quả, thế hội đối với chính mình đặc biệt điều tổ tạo thành ảnh hưởng.

Hơn nữa, Triệu Ngọc còn lo lắng, nếu có quá nhiều người biết được việc này, có thể hay không đánh rắn động cỏ? Muốn vạn nhất, nào đó hiềm nghi người một mực âm thầm chú ý việc này đâu này?

Cho nên, mọi sự có lẽ hay là chú ý thì tốt hơn! Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc thoáng một tý đưa ánh mắt chuyển dời đến Tôn đội trưởng trên người, sau đó, hắn trực tiếp nắm ở Tôn đội trưởng bả vai, cùng hắn nói một đống lớn lặng lẽ lời nói.

Triệu Ngọc đem hình rồng vòng tay sự tình còn có lo lắng của mình, tất cả đều cáo tri cho hắn. Tôn đội trưởng nghe xong rất là hưng phấn, đồng dạng cho rằng đây là một trọng yếu manh mối, cần ngay lập tức đi tra.

Nhưng là, Triệu Ngọc yêu cầu hắn, việc này cần bí mật chấp hành, tạm thời không thể hướng bất luận cái gì lãnh đạo báo cáo.

Tôn đội trưởng cũng là kinh nghiệm sa trường lão tướng, hắn tự nhiên minh bạch Triệu Ngọc lo lắng, lúc này vỗ bộ ngực ΟΟ hướng Triệu Ngọc cam đoan, hắn phái đi ra người, tuyệt đối đều là tin được, chuyện này, hắn nhất định sẽ hảo hảo xử lý!

Trong nháy mắt, Triệu Ngọc đối với vị này lão cảnh sát hình sự càng thêm nghiêm nghị kính nể, người ta còn có vài ngày tựu về hưu rồi, căn bản không đáng như thế chơi bạc mạng. Nhưng hắn y nguyên sảng khoái đáp ứng, nghĩa bất dung từ, đủ để thấy người này trung can nghĩa đảm, một mảnh hết sức chân thành!

Đợi Tằng Khả đem bả cô bé kia đích điện thoại định vị về sau, Tôn đội trưởng liền lập tức tổ chức nhân mã của mình, chuẩn bị xuất phát.

Vì có thể đạt được trực tiếp tư liệu, Triệu Ngọc cũng mang theo Nhiễm Đào, Ngô Tú Mẫn cùng Thôi Lệ Châu cùng nhau đi tới, chỉ để lại Tằng Khả tại tổng bộ áp trận.

Giờ phút này chính là rạng sáng 5 giờ rưỡi, sắc trời vẫn một mảnh đen kịt. Ngồi lại xuất phát trên xe cảnh sát, Triệu Ngọc không khỏi một hồi trướng hướng, không biết lúc này đây, có thể không tìm được mới thu hoạch?

Chương 649: Chương 649: Gừng càng già càng cay

Chương 649: Gừng càng già càng cay

Vì phòng ngừa vạn nhất, Tôn đội trưởng một hơi xuất động bốn cỗ xe cảnh sát, hơn mười tên thám viên! Những này thám viên đều là hắn bộ hạ đắc lực, nguyên một đám thân kinh bách chiến, kinh nghiệm phong phú, xử lý chuyện như vậy tự nhiên không nói chơi. Triệu Ngọc bọn người chỉ cần ngồi ở trong xe chờ đợi kết quả có thể.

"Tống Hiểu Viện!" Ngô Tú Mẫn nhớ kỹ tư liệu, "Nam Giang tốt nghiệp đại học, phụ thân mở tư nhân bệnh viện, mẫu thân là ngân hàng cao tầng, trong nhà đúng vậy tương đương có tiền!"

"Đúng vậy!" Thôi Lệ Châu ở một bên nói ra, "Tham gia Trương Tử Thần họp lớp, phỏng chừng đều không phải bình thường người? Bất quá, hình rồng vòng tay giá trị xa xỉ, giá thị trường khẳng định vượt qua 30 vạn. Ta cảm thấy, Tống Hiểu Viện hắn không phải là mình mua, nhất định là nhà nàng đại nhân mua!"

"Nhà nàng đại nhân, nàng phụ thân. . ." Ai ngờ, Nhiễm Đào bỗng nhiên nghĩ đến một điểm, vội nói, "Nàng phụ thân mở tư nhân bệnh viện, tư nhân bệnh viện? Có thể hay không cùng xử lý thi thể có quan hệ đâu này? Hắn không phải là đặc biệt giỏi cho thi thể làm chống phân huỷ xử lý?"

"Ta đi! Ngươi não động khá lớn!" Ngô Tú Mẫn lệ cũ cho hắn một cái

liếc mắt, "Chiếu ngươi nói như vậy, chúng ta hiện tại có thể kết án quá? Không đầu nữ thi án hung phạm chính là Tống Hiểu Viện phụ thân? Tamil Star đã ở cha hắn trong tủ bảo hiểm? Là hắn đào đi Đào Hương bảo tàng, sau đó đem đầu người đổ vào hay sao? Ha ha. . . Ta lại thật hy vọng, ngươi mộng tưởng hão huyền có thể trở thành hiện thực đâu rồi, như vậy, chúng ta đã có thể. . . Ừm. . ."

Ai ngờ, Ngô Tú Mẫn đang chế ngạo gian, lại bỗng nhiên phân biệt rõ một chút tư vị. Cùng lúc đó, nghe được chuyện Triệu Ngọc cùng nàng liếc nhau một cái, một giây sau, ngay Thôi Lệ Châu cũng không nói chuyện rồi, đồng dạng cùng mọi người cùng nhau hai mặt nhìn nhau.

Cứ như vậy, bốn người giúp nhau nhìn xem, trọn vẹn sửng sốt mười lăm giây, Triệu Ngọc lúc này mới khó nén khẩn trương cho Tằng Khả đánh tới một chiếc điện thoại, gọi hắn hảo hảo tra một chút Tống Hiểu Viện phụ thân, tra một chút cái kia gia sản người bệnh viện tính chất, nhìn xem có không cùng xử lý thi thể có quan hệ. . .

Nhưng mà, cho Tằng Khả điện thoại còn không có đánh xong, Tôn đội trưởng vậy mà đã muốn mang theo người của hắn, theo Tống Hiểu Viện gia đi ra.

Sau khi lên xe, Tôn đội trưởng một mặt đem cất vào vật chứng túi hình rồng vòng tay giao cho Triệu Ngọc, một mặt nói với mọi người nói: "Hỏi rõ ràng, cái này vòng tay là Tống Hiểu Viện bạn trai đưa cho nàng! Chúng ta đã muốn tập trung vị trí, cái này đi thăm dò!"

Nghe được kết quả này, Triệu Ngọc bọn người không khỏi tiết khẩu khí. Xem ra, bọn hắn vừa rồi kinh thiên đại suy luận, bất quá là một bên tình nguyện mà thôi!

Tôn đội trưởng lúc nói chuyện, mọi người thông qua cửa sổ xe, chứng kiến đã có nhân viên cảnh sát đem Tống Hiểu Viện một nhà dẫn lên xe, không hề nghi ngờ, đây là muốn dẫn bọn hắn trở lại cục cảnh sát câu

hỏi.

Kế tiếp, tại Tôn đội trưởng dưới sự dẫn dắt, chúng nhân viên cảnh sát đi ô-tô chạy tới tiếp theo trạm. Không đến nửa giờ, liền tại một chỗ trong khu nhà cao cấp tìm được rồi Tống Hiểu Viện bạn trai.

Thông qua hiện trường hỏi thăm, nàng bạn trai thành thật khai báo, cái này hình rồng vòng tay cũng không phải là bản thân của hắn mua sắm, mà là theo cha hắn bảo hiểm kho ở phía trong cầm! Hắn chỉ là chứng kiến cái này vòng tay xinh đẹp, liền lấy ra đưa cho Tống Hiểu Viện mà thôi, về vòng tay giá trị cùng lai lịch chính là một mực không biết!

Kết quả, cảnh sát lập tức áp lấy vị này phú nhị đại công tử ca, lại chạy tới đệ tam trạm, đi tới cha mẹ của hắn gia.

Nơi đó là một chỗ ở vào bách linh ngoại ô thành phố xa hoa trang viên. Theo tất, vị này phú nhị đại gia là mở ống tuýp nhà máy, không phải bình thường có tiền. Phụ thân hắn đặc biệt ưa thích cất chứa văn vật, hắn bảo hiểm kho nói là bảo hiểm kho, trên thực tế càng giống một cái bảo vật trưng bày thất, bên trong lấy rất nhiều thứ đáng giá!

Ai ngờ, tra được Đại lão bản gia trang viên về sau, cảnh sát vậy mà gặp một điểm nhỏ phiền toái. Cái này Đại lão bản không riêng hội mở nhà máy, nhưng lại hiểu pháp luật.

Đương làm cảnh sát như ong vỡ tổ xông vào nhà hắn, muốn hắn nói ra hình rồng vòng tay lai lịch, hơn nữa muốn mở ra bảo hiểm kho kiểm tra thời điểm, hắn chẳng những không phối hợp, nhưng lại dùng cảnh sát không có điều tra lệnh vì do, cự tuyệt cùng cảnh sát hợp tác, hơn nữa tuyên bố muốn báo động phương tự xông vào nhà dân, ác ý chấp pháp.

Người này ngoại trừ có tiền bên ngoài, rõ ràng nhân mạch rất rộng, tại chỗ còn vung ra vài vị bản địa đại lãnh đạo danh tự, công bố những người này cùng mình quan hệ đến cỡ nào lão Thiết các loại.

Đang mang như thế trọng đại án kiện, nếu như muốn xin hợp pháp văn bản tài liệu, đi đi chính quy chương trình lời mà nói...,

Tự nhiên không có vấn đề gì. Đúng vậy bởi như vậy, thế tất hội trì hoãn thời gian quá dài!

Thành như Triệu Ngọc nói, một khi kinh động này cái che dấu cảm kích người, sự tình tựu không dễ làm rồi!

Chính là bởi vì như thế, Triệu Ngọc dĩ nhiên rất nhanh nắm tay quả đấm, muốn cho Đại lão bản đến trước là chủ.

Nhưng mà, vị kia kinh nghiệm phong phú Tôn đội trưởng lại dẫn đầu vọt tới Triệu Ngọc đằng trước.

Như thế thời điểm, rốt cục nhìn ra Tôn đội trưởng đa mưu túc trí đến. Không nghĩ tới, tại trước khi lên đường, vị này làm cả đời hình trinh công tác Lão Khương đã sớm liệu đến sẽ có loại tình huống này phát sinh, cho nên, hắn vậy mà tùy thân mang theo một phần do chống khủng bố khoa ký phát chống khủng bố điều tra lệnh!

Chống khủng bố lớn hơn trời! Đương làm Tôn đội trưởng đem bả lần này văn bản tài liệu xuất ra về sau, lợi dụng hoài nghi đối phương chứa chấp phần tử khủng bố vì do, muốn mạnh mẽ tiến hành điều tra.

Hơn nữa, lợi hại nhất chính là, Tôn đội trưởng chẳng những lấy ra văn bản tài liệu, nhưng lại nghĩa chính ngôn từ nói ra một bộ chuyên nghiệp thuật ngữ đến, nói cái gì căn cứ « hình pháp » , « luật dân sự » , « chống khủng bố pháp » đệ bao nhiêu đầu bao nhiêu chương các loại, như nếu như đối phương ác ý cản trở, sẽ dùng nguy hại an toàn quốc gia tội danh bị khởi tố, thoáng cái sẽ đem lợi hại quan hệ thăng lên đến quốc gia mặt, sợ tới mức vị kia phú nhị đại phụ thân nhanh không có mạch đều, tranh thủ thời gian đào cái chìa khóa mở ra hắn bảo hiểm kho!

Lợi hại ah!

Triệu Ngọc ở bên cạnh xem ối chao ngạc nhiên, bội phục không thôi. Thật sự là cao thủ tại dân gian ah, không nghĩ tới, Tôn đội trưởng vị này cảnh sát hình sự Lão Khương rõ ràng cho mình lên như thế sinh động bài học! Nguyên lai có thiệt nhiều sự tình, cũng không tất phải dụng quyền đầu giải quyết!

Vị này mở nhà máy Đại lão bản thật đúng là không phải bình thường có tiền, khi hắn mở ra hắn bảo vật trưng bày thất về sau, chúng thám viên hơi kém bị sáng mắt bị mù! Đồ sứ, bức tranh, điêu khắc, đồ cổ vân...vân, quả thực rực rỡ muôn màu, hấp người nhãn cầu! Những vật này tất cả đều cộng lại, hắn giá trị cũng không phải là một ức 2 triệu có thể bao dung!

Người này, cũng quá có tiền đi à nha?

Lúc này, Ngô Tú Mẫn lấy ra cái kia kiện hình rồng vòng tay, muốn Đại lão bản phân biệt thoáng một tý, sau đó nói ra vật ấy lai lịch.

Nhưng mà, có thể là ý thức được cái này bảo vật lai lịch bất chính, Đại lão bản vậy mà thề thốt phủ nhận, không thừa nhận rồi! Nói hắn căn bản không nhớ rõ, chính mình từng có một món đồ như vậy gì đó!

Chứng kiến Đại lão bản thề thốt chống chế bộ dạng, Triệu Ngọc hận không thể đem bả vòng tay nhét trong miệng hắn. Nhưng mà, Triệu Ngọc còn chưa động, bên cạnh Thôi Lệ Châu lại lần nữa kinh ngạc hô kêu lên.

"Cái này một kiện là xảo quyệt núi Hồng Ngọc, cái này một kiện là huyết Phỉ Thúy. . . Còn có cái này một kiện, cái này một kiện. . ." Thôi Lệ Châu chỉ vào khung đang triển lãm thượng mấy thứ bảo vật, kích động nói, "Những vật này, tất cả đều là cha ta. . . Ah không. . . Tất cả

đều là Đào Hương trộm qua mấy cái gì đó, ta đã thấy, ta toàn bộ đều gặp! ! !"

"Ah?"

Triệu Ngọc bỗng nhiên cả kinh, không nghĩ tới manh mối đến mức như thế đột nhiên, hắn vội vàng duỗi bắt được cái kia Đại lão bản cổ áo, tượng xách con gà con giống nhau, đem kéo đến trước mắt mình, hung ác quát: "Nói! Những vật này, rốt cuộc là từ chỗ nào nhi lấy được! ?"

Triệu Ngọc phẫn giận lên, giống như hung thần ác sát, Đại lão bản sớm đã sợ tới mức hồn phi phách tán, vội vàng toàn thân run rẩy nói: "Ta nói, ta nói, ta toàn bộ nói. . ."

Chương 650: Chương 650: Ta là sư đệ

Chương 650: Ta là sư đệ

"Ven sông phố đồ chơi văn hoá thị trường, tại Bắc Hà xuôi theo! Lão Cao ngọc khí đi, chính là cái lão Cao bán cho ta!" Đại lão bản hai tay thở dài, đối với Tôn đội trưởng nói ra, "Cảnh quan tiên sinh, ta chỉ là ưa thích cất chứa mà thôi, nhưng ta thật sự không biết những này văn vật có cái gì không đúng địa phương ah? Các ngươi muốn tìm tìm cái này lão Cao đi thôi!"

Nghe được Đại lão bản khẩu cung, Triệu Ngọc vô ý thức đè lên máy bộ đàm, một chỗ khác Tằng Khả nhận được mệnh lệnh, lập tức bắt đầu đối với cái này lão Cao triển khai điều tra.

Cùng lúc đó, Tôn đội trưởng cũng xông hắn một vị thủ hạ gật đầu ý bảo, đồng dạng đi điều tra ngọc khí làm được lai lịch. Nếu như vị này Đại lão bản theo như lời là thật, như vậy nhà này ngọc khí đi rất có thể là một cái chuyên môn đầu cơ trục lợi văn vật dưới mặt đất hắc trang.

"Ngươi nha, còn là đừng trong lòng còn có cái gì may mắn tâm lý rồi!" Lúc này, Thôi Lệ Châu bỗng nhiên xông Đại lão bản nói ra, "Cái này đến lúc nào rồi rồi, ngươi còn muốn đem mình phiết không còn một mảnh sao? Ngươi đương làm ta không nhìn ra được? Ngươi nơi này có bao nhiêu buôn lậu, bao nhiêu đồ cổ đào được, ta sẽ không nhìn ra sao?"

"Ừm. . . Cái này. . ." Đại lão bản không nghĩ tới vị tiểu cô nương này như thế biết hàng, lập tức mặt như bụi đất.

Triệu Ngọc là bực nào cơ linh, vừa thấy Thôi Lệ Châu chọt trúng hắn uy hiếp, chính mình tranh thủ thời gian sử xuất một thân lưu manh thế võ, vừa dùng cánh tay nắm ở vị này Đại lão bản, một mặt cúi người, thấp giọng dữ tợn vừa cười vừa nói:

"Lão bản! Như vậy nói cho ngươi hay, ngươi hiện tại có ba thân phận có thể lựa chọn, đệ nhất: ngươi là một cái vô tội người mua, bị đồ cổ con buôn lừa gạt rồi, không cẩn thận mua một chút tang vật mà thôi, giao điểm phạt tiền OK;

Thứ hai: ngươi biết những này văn vật lai lịch, nhưng là vì tham món lời nhỏ, vẫn là đem hàng thu, phạm vào thu mua tang vật tội, cho ngươi lưu án đặc biệt ngọn nguồn, câu lưu, cộng thêm đại độ cứng phạt tiền;

Đệ tam nha, hắc hắc, ngươi nha cùng văn vật con buôn thông đồng làm bậy, thay hắn thủ tiêu tang vật, phạm vào đầu cơ trục lợi văn vật tội! Không riêng gì 5 năm trở lên tù có thời hạn chính là, mấu chốt chính là, ngươi trong phòng này mấy cái gì đó nhưng là một việc cũng đừng muốn bảo vệ?"

"Lão đại, đừng như vậy chơi được không, " Đại lão bản minh bạch Triệu Ngọc ý tứ, lúc này cắn môi, khó xử nói, "Tốt xấu ta cùng cục cảnh sát mấy vị cục trưởng cũng có chút giao tình, ngươi xem chuyện này nhi, có thể hay không giơ cao đánh khẽ thoáng một tý?"

"Tốt! Ta đây cho rằng, ngươi lựa chọn người thứ ba thân phận!" Triệu Ngọc lập tức thu hồi dáng tươi cười, móc ra chính mình căn cứ chính xác kiện, lạnh lùng nói ra, "Ta là trung tâm hình sự sảnh đặc phái viên, đang tại điều tra một kiện cả nước ác tính hung sát án! Ta hoài nghi, ngươi cất chứa những này tang vật cùng hung án có quan hệ! Đúng rồi, cái này bản án cũng liên lụy tới tham hủ thành phần, ngươi mới vừa nói, ngươi cùng cái nào cục trưởng có giao tình ấy nhỉ?"

"Ừm. .. từ từ. .. từ từ. . ." Chứng kiến Triệu Ngọc cả kiện thượng quốc

tên cửa hiệu con dấu, Đại lão bản hơi kém co quắp trên mặt đất, vội vàng lôi kéo Triệu Ngọc cánh tay nói ra, "Ta ta ta. . . Ta tuyển điều thứ nhất! Cảnh quan, ta là một cái hợp pháp thương nhân, ta không hiểu đi, bị lừa tử lừa gạt rồi! Ta là oan uổng!"

"Ai. . . Cái này là được rồi, " Triệu Ngọc thoả mãn gật gật đầu, "Ngươi chịu phối hợp, chỗ này của ta dễ làm sao! Ừ, ngươi nếu oan uổng, cái kia văn vật con buôn chính là tội ác tày trời, đúng hay không? Cho nên. . . Ngươi có phải hay không đắc xuất ra một chút thành ý đến?" Triệu Ngọc mở trừng hai mắt, muốn nhiều tao khí có nhiều tao khí.

Đại lão bản đúng vậy người biết chuyện, tranh thủ thời gian một năm một mười nói: "Lão Cao tên là Cao Vạn Lâm, bách linh người địa phương, tuổi chó, giấy căn cước số 5904. . .

"Ngọc khí đi chỉ là thân phận của hắn che dấu! Người này vụng trộm nên vậy tại làm văn vật đầu cơ trục lợi hoạt động, hắn nhận thức bách linh thành phố một nhiều hơn phân nửa văn vật con buôn! Ah, đúng rồi, ta nhận thức nhà của hắn, còn biết hắn nhà kho ở nơi nào, giấu đắc lão ẩn nấp rồi, tại XX phố. . ."

Nhìn xem Đại lão bản khí cũng không thở gấp mà đem văn vật con buôn lão Cao bán đứng, ở đây thám viên đám bọn họ không khỏi một hồi thổn thức. Trách không được, chuyển văn vật cái nghề này không thế nào khởi sắc nì! Không giảng nghĩa khí người thật sự nhiều lắm!

Người này, rõ ràng ngay người ta giấy căn cước số đều ghi xuống.

Đem bả địa chỉ sau khi đọc xong, có thể là đáng giận bất tử, Đại lão bản vậy mà lại bổ sung một câu: "Ah, Đúng rồi, ta còn biết một cái kinh thiên đại bí mật! Cái này lão Cao, tại xuất đạo trước kia cũng là làm trộm! Khẳng định phạm qua không ít chuyện! Hơn nữa, có một lần hắn uống nhiều quá, còn theo ta chấn động rớt xuống ra một cái đại bí mật đến, hắn nói, hắn chính là cái được xưng trộm vương Đào Hương nì!"

Ta lại!

Trong nháy mắt, Triệu Ngọc hơi kém mới ngã xuống đất! Chúng đội viên cũng sắp bị hắn nói gãy eo.

"Cái gì?

"Ngươi nói cái gì?

"Lập lại lần nữa?" Thôi Lệ Châu lớn tiếng thúc hỏi.

"Ah, sai rồi, sai rồi. . . Không có ý tứ, khí không có thở gấp tới, " Đại lão bản vội vàng khoát tay ý bảo, một lần nữa nói ra, "Hắn không phải trộm vương, hắn uống nhiều quá, hắn nói, hắn là trộm vương sư đệ ấy nhỉ!"

"Cái gì? Sư đệ?"

Đại lão bản lời mà nói..., càng phát ra làm cho người khiếp sợ cùng ngoài ý muốn.

Ngô Tú Mẫn mò mò cái ót xám xịt, hèn mọn nhỏ giọng thì thầm: "Đều say rượu nhả chân ngôn rồi, ca của ngươi lưỡng quan hệ cũng đủ thiết đi à nha?"

Thôi Lệ Châu khiếp sợ trình độ không thể nghi ngờ là lớn nhất, nàng vội vàng chỉ vào Đại lão bản kích động hỏi: "Ngươi nói, đều có thật không vậy? Đào Hương còn có sư đệ?"

"Ừm. . ." Đại lão bản do dự một chút, gật đầu nói, "Dù sao, hắn là nói như vậy! Nói lời này. . . Đúng vậy có thật nhiều năm đầu rồi! 4 năm, có lẽ hay là 5 năm qua lấy?

"Ừm, như vậy nói với các ngươi a, kể cả hình rồng vòng tay ở bên trong,

những vật này tất cả đều là hắn tại 5 năm trước duy nhất một lần bán cho ta, nói là nhà bán hàng sốt ruột dùng tiền, cho nên mở một cái 200 vạn bảng giá đi ra.

"Ngài nói, dễ dàng như vậy giá cả, chẳng phải cùng cho không giống như, ta có thể không động tâm sao?" Đại lão bản làm bộ bất đắc dĩ nói, "Cho nên ta liền mua, nhưng là, ta thật không biết tang vật các loại... Sự tình ah! Ta chỉ là nhìn xem hàng tốt mà thôi. . ."

"Trước đừng nói ngươi, nói Đào Hương!" Triệu Ngọc lớn tiếng quát đoạn.

"Tốt, Đào Hương, đúng!" Đại lão bản tranh thủ thời gian nói ra, "Làm xong lần kia mua bán về sau, ta cùng lão Cao cũng thân quen, sau đó có một lần, hai ta tại uống rượu thời điểm, hắn uống nhiều quá, liền hỏi ta, có biết hay không ta đám kia hàng là ai bán cho ta hay sao? Sau đó, ta liền cho. . . Ừm. . ."

Nói đến đây, Đại lão bản đột nhiên ý thức được tự ngươi nói lỡ miệng, nếu như hắn biết rõ hàng là ai bán cho hắn, cái kia chẳng phải chẳng khác nào hắn hoàn toàn cảm kích rồi?

Vì vậy, hắn tranh thủ thời gian ngậm miệng, không dám nói đi xuống.

"Ai nha!" Triệu Ngọc tâm nhãn linh hoạt, tranh thủ thời gian vỗ Đại lão bản bả vai nói ra, "Muốn ta xem, ngươi thật đúng là người bị hại ah, ngươi tiền đều cho hắn rồi, hắn mới nói cho ngươi biết văn vật lai lịch, cái này cũng chẳng trách ngươi a! ?"

Nói xong, Triệu Ngọc càng làm bờ môi dán ở bên tai của hắn, nhỏ giọng dặn dò: "Yên tâm, ta có đặc quyền, thành thật khai báo, bảo vệ bình an!"

"Ai! Ai! Là Vâng!" Đại lão bản tràn ngập cảm kích nhìn xem Triệu Ngọc, lúc này mới tiếp tục nói, "Ngài nói không sai, lão Cao chính là

đem bả ta cho lọt hố rồi! Hắn vậy mà nói, những vật kia đều là trộm vương Đào Hương! Ta lặc cái đi, Đào Hương trong tay có thể có sạch sẽ hàng sao?

"Đúng vậy, ta muốn cầu thối tiền, hắn như thế nào cũng không chịu rồi, nói tiền đã sớm không tại chỗ của hắn rồi, ngươi nói, ta có phải là người bị hại?"

"Xin nhờ, chuyện của ngươi, quay đầu lại lại đặc biệt nói!"

Chứng kiến Triệu Ngọc miệng phun chữ thô tục, Đại lão bản cũng không dám nữa già mồm cãi láo, tranh thủ thời gian tiếp tục nói:

"Ta trước kia tựu nghe nói qua, lão cao ngoại hiệu Phi Thử Cao, nhập hành trước kia cũng đã làm trộm đạo một chuyến này! Bất quá, người này cùng Đào Hương đúng vậy nhất thiên nhất địa, người nào cũng biết, người ta Đào Hương đúng vậy trộm vương, hắn Phi Thử Cao tính toán cái gì? Còn muốn cùng Đào Hương làm thân thích, nói hắn là Đào Hương sư đệ! Ta cảm thấy a, hắn nhất định là uống nhiều quá, có nước phân, có nước phân, ha ha. . ."

Phi Thử Cao. . . Đào Hương sư đệ. . . Triển lãm hội thượng đồng lõa. . .

Triệu Ngọc chăm chú cân nhắc, càng phát ra cảm giác cái này gọi là Phi Thử Cao người không phải chuyện đùa! Chẳng lẽ, hắn chính là cái cùng Đào Hương cùng một chỗ trộm Tamil Star người? Trong video, Đào Hương chính là tại cùng hắn điệu bộ?

Bảo thạch tại 6 năm trước kia mất trộm, 5 năm trước kia, con dơi cao đem bả Đào Hương bảo bối bán cho cái này Đại lão bản, chẳng lẽ. . . Đào Hương bảo tàng chính là người này bắt đi hay sao?

Cái kia. . . Những kia người bị hại đầu lâu đâu này?

Chương 651: Chương 651:Máu chó xối đầu

Chương 651:Máu chó xối đầu

Triệu Ngọc càng nghĩ càng kích động, Thôi Lệ Châu cũng như vậy, nàng tranh thủ thời gian hỏi lão bản kia, có biết hay không Thôi Phương Vũ cùng Đỗ Mạn Đình hai người?

Nhưng mà, Đại lão bản lắc đầu liên tục, tỏ vẻ không biết.

"Cái kia..." Triệu Ngọc nghĩ nghĩ, lại hỏi, "Ngươi nghe nói qua, Đào Hương tại triển lãm hội trộm bảo thạch sự tình sao?"

"Bà mẹ nó, đương nhiên rồi, có mấy cái không biết hay sao? Mấy ngày hôm trước tin tức thượng đều đưa tin nữa nha!" Đại lão bản hưng phấn mà lời nói, "Không nói gạt ngươi, ta bí mật cũng hỏi qua Phi Thử Cao bảo thạch sự tình! Gọi... Thái cái gì những vì sao lóng lánh ấy nhỉ? Bất quá, Phi Thử Cao lão tiểu tử kia cũng nói không biết nì!

"Cảnh quan, lời nói xuất phát từ nội tâm..., giống chúng ta như vậy ưa thích cất chứa, lại không kém tiền người, ai không muốn đem viên bảo thạch kia làm của riêng ah! ?" Đại lão bản nói được mặt mày hớn hở, "Đúng vậy, nhưng phàm là có chút đầu óc người, là không thể nào đi thu! Nhiều tiện nghi cũng không được! Viên bảo thạch kia chính là khỏa bom hẹn giờ, ai đụng ai không may! Ngươi yên tâm đi, ta đây tuyệt đối không có!"

Những lời này cũng không phải giả, Triệu Ngọc trong nội tâm suy nghĩ, Đào Hương sở dĩ đi trộm bảo thạch, là vì có người Ấn Độ cái này đại người mua! Đúng vậy, người Ấn Độ nếu không có được, cái kia khối bảo thạch này rất có thể tựu đập vào trong tay của hắn! Bảo thạch tự nhiên không ra tay, một khi bảo thạch gặp phải ánh sáng, tất nhiên sẽ cho hắn đưa tới họa sát thân!

Cho nên, bảo thạch lớn nhất khả năng, không phải dấu ở hắn bảo trong rương, chính là đã rơi vào cái kia cái thần bí đồng lõa trên tay!

Đúng!

Không thể đợi lát nữa rồi, việc này không nên chậm trễ, hiện tại phải lập tức, lập tức đem cái kia Phi Thử Cao bắt lấy! Người này cho dù không phải bảo thạch án cùng nữ thi án hung phạm, cũng tất nhiên biết được trọng đại nội tình!

Nhưng mà, vừa nghĩ tới bắt người này, Triệu Ngọc lại bỗng nhiên gặp được một cái khẩn cấp tình huống. Nguyên lai, hắn hôm nay khai ra phó bản kỳ ngộ, vậy mà cũng không sai biệt lắm muốn đến thời gian rồi!

Căn cứ tọa độ biểu hiện, hôm nay phó bản kỳ ngộ phát sinh vị trí, cách cách nơi này đường xá khá xa, nếu như hắn hiện tại nếu không đuổi đi qua, muốn không còn kịp rồi!

Đúng vậy, hiện tại đúng là bắt trọng yếu nghi phạm thời khắc mấu chốt, hắn cứ như vậy đi, có phải là không quá phù hợp?

Làm sao bây giờ?

Càng nghĩ, Triệu Ngọc cảm thấy, tội phạm có thể giao cho Tôn đội trưởng đi bắt, nhưng hắn vẫn không thể như vậy đơn giản buông tha cho chính mình phó bản kỳ ngộ. Phải biết rằng, hôm nay trọng đại manh mối, chính là theo ngày hôm qua phó bản kỳ ngộ ở bên trong lấy được,

nói không chừng, hôm nay kỳ ngộ còn sẽ có càng thêm trọng đại phát hiện!

Vì vậy, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian cùng chính mình đội viên, còn có Tôn đội trưởng khai báo vài câu, nói mình có chuyện trọng yếu muốn làm, muốn bọn hắn vô luận như thế nào cũng phải nhanh một chút đem bả Phi Thử Cao bắt được!

Tuy nhiên Triệu Ngọc lúc này rời đi không quá phù hợp, nhưng tổ viên đám bọn họ đã thành thói quen Triệu Ngọc độc lai độc vãng, cũng không có nói ra cái gì dị nghị, đợi đem bả Đại lão bản một nhà xử lý thích đáng về sau, liền như vậy rời đi.

Triệu Ngọc mở ra xe cảnh sát một đường nhanh như điện chớp, chạy tới phó bản kỳ ngộ phát sinh địa điểm.

Bách linh thành phố là một tòa có hơn hai nghìn năm lịch sử thành cổ, nội thành trong con đường hẹp hòi, tình hình giao thông phi thường khó khăn. Giờ phút này vốn lại vượt qua sớm cao điểm thời kì, Triệu Ngọc cơ hồ sử xuất tất cả vốn liếng, thậm chí đem ô tô lệch đường, lúc này mới sớm một chút chạy tới mục tiêu.

Bách linh thành phố đệ nhất trung học! ?

Không thể nào?

Không nghĩ tới, như thế thời điểm, phó bản kỳ ngộ rõ ràng đem địa điểm an bài vào một chỗ như vậy? Trong trường học, lại hội chuyện gì phát sinh đâu này?

Bởi vì thời gian cấp bách, Triệu Ngọc đem xe ngừng tốt, liền vội vàng hướng mục tiêu nơi tiến đến.

Bách linh một trung là một chỗ lịch sử đã lâu trường cấp 3 danh giáo,

trường học tường viện cũng đều là thế kỷ bảy tám chục niên đại bộ dáng. Triệu Ngọc thấy tường viện thấp bé, liền thừa dịp trái phải không người, trực tiếp xoay người càng tới.

Trường cao đẳng đệ tử đi học so sánh sớm, lúc này trong sân trường cơ bản nhìn không tới bóng người nào, Triệu Ngọc xuyên qua cổ Mộc Lâm lập rừng cây cùng hoa viên, đi thẳng tới một tòa kiểu cũ lầu dạy học trước mặt.

Chính là chỗ này!

Triệu Ngọc đem tọa độ cùng địa đồ đối lập một chút, nhưng thấy mục tiêu tại này lâu lầu một vị trí. Chỉ cần xuyên qua trước mắt vách tường, có thể đến!

Tại đây chính là cao ốc hậu tường, căn bản không có cửa, nếu muốn tiến vào, hắn phải vây quanh cửa trước mới được. Khả xảo chính là,

Triệu Ngọc vừa mới đi tới trước mặt, liền phát hiện một lâu cửa sổ lại là rộng mở!

Này mặt cửa sổ vốn có một đạo bảo vệ cửa sổ, nhưng vì lâu năm thiếu tu sửa, bảo vệ cửa sổ chặt đứt mấy cây thiết trụ, vừa vặn cho một người từ nơi này chui vào.

Theo trên vị trí xem, kỳ ngộ phát sinh địa phương, vừa vặn ngay tại trong cửa sổ một chỗ, nếu như từ đây đi vào, là được trực tiếp đến.

Triệu Ngọc nhìn xem đồng hồ, còn có không đến 20 giây, kỳ ngộ sắp xảy ra! Nếu chạy nữa đến cửa trước đi quấn, có khả năng không còn kịp rồi! Vì không qua lần này kỳ ngộ, Triệu Ngọc cũng không nghĩ nhiều, co rụt lại thân thể, liền từ bảo vệ cửa sổ chui đi vào!

Trong cửa sổ chính là một gian rách rưới lưu cột phòng nhỏ, trong

phòng chồng chất lấy rất nhiều rách rưới vật lẫn lộn, có cổ số các loại... Âm nhạc thiết bị, cũng có ngựa gỗ tay quay điều rương các loại... Thể dục thiết bị, vật lẫn lộn thượng che kín tro bụi, bẩn có thể.

Triệu Ngọc đi tới nơi này gian phòng nhỏ cuối cùng, nhưng thấy chỗ đó có một cái cũ nát đầu gỗ cửa nhỏ. Thấy cửa nhỏ chính mở ra, Triệu Ngọc liền rất nhanh từ nhỏ môn đi ra ngoài!

Cửa nhỏ bên ngoài là một đầu đặc biệt hẹp hòi hành lang, hành lang không dài, hai bên đều là cùng loại với vừa rồi nhỏ như vậy phòng.

Ai ngờ, hắn đi chưa được mấy bước, liền nghe được ào ào tiếng nước chảy, hắn cúi đầu nhìn nhìn, nhưng thấy trên mặt đất cũng hiện đầy lầy lội nước đọng.

Kháo, cái này là địa phương nào ah?

Triệu Ngọc nhìn xem bề ngoài, rõ ràng đã đến một chút nữa à?

Kỳ ngộ của ta đâu này?

Tại... Ừm...

Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa mới nghĩ tới đây, hành lang bên ngoài liền phần phật a xuất hiện một đám người! Hắn chỉ ngẩng đầu nhìn thoáng qua, cả người liền bỗng dưng ngốc tại chỗ đó!

Ta tích cái tinh khiết bà nội gấu, cái này đều tình huống nào ah?

Nguyên lai, tại cuối hành lang, thì là Triệu Ngọc trước mặt một cái xi-măng gian phòng, dĩ nhiên là một cái phòng tắm rửa! Hơn nữa, rất rõ ràng, còn là một nữ phòng tắm rửa!

Bởi vì, giờ phút này một ít ăn mặc đồ tắm, cái gì đều không có mặc nữ

hài tử, chính tại đó vặn mở vòi nước xông tắm vòi sen nì!

Không thể nào! ?

Hệ thống lão đại, chơi ta đâu này? Ta Triệu Ngọc là quang minh lỗi lạc hán tử, ngươi cho ta cả những này máu chó xối đầu sự tình, cái này tính toán chuyện gì xảy ra a?

A?

Không đúng?

Nơi này là trường học?

Bây giờ là buổi sáng 8 điểm?

Tại đây... Chỗ nào đến nhiều như vậy tắm rửa học sinh nữ?

Cái này...

Ngay tại Triệu Ngọc đầy đầu dấu chấm hỏi (???) thời điểm, càng vô địch sự tình lại đã xảy ra!

"Ah... Anh hùng, thỉnh cầu ngươi theo giúp ta truy mộng đẹp..."

Đúng vậy, Triệu Ngọc đích điện thoại vang lên, cực lớn tiếng chuông vang vọng cả phòng tắm rửa, tất cả nữ hài tử tất cả đều nghiêng đầu qua, trừng to mắt nhìn qua hắn!

Ta độn!

Ta chạy!

Ta ẩn hình!

Ta...

Ai!

Nói cái gì đều quá muộn!

"Ah... Anh hùng, thỉnh cầu ngươi lưu lại ta mộng đẹp..."

Chuông điện thoại di động đột ngột vang lên, tắm dội bọn nhỏ tất cả đều đứng ở nơi đó nhìn xem hắn.

Triệu Ngọc thì không nại lấy điện thoại cầm tay ra, nhấn xuống tiếp nghe khóa.

Trong điện thoại, thình lình truyền đến Tăng Khả nóng nảy thanh âm: "Tổ trưởng, tổ trưởng, bất hảo! Chúng ta đang tại đuổi bắt nghi phạm, nhưng Ổ Phương Phương bỗng nhiên phái một đại bang người đến, đem Thôi Lệ Châu cho bắt đi!"

"Cái gì! ?" Triệu Ngọc vừa nghe tựu nóng nảy mắt, "Các ngươi đều là ăn cứt đấy sao? Như thế nào còn có thể lại để cho cái kia người đàn bà chanh chua đem người mang đi đâu này? Đỗi nàng các ngươi! Những này kẻ bất lực!"

"Không... Không được, tổ trưởng, bọn hắn bên kia có hình sự sảnh đại lãnh đạo! Đại lãnh đạo lên tiếng, cái nào dám ngăn đón?"

"Ta đi!" Triệu Ngọc nhướng mày, đang nghĩ ngợi lại mắng vài câu, nhưng giương mắt trong lúc đó, vừa hay nhìn thấy này chút ít nhìn xem cô gái của mình tử đám bọn họ.

"Ừm... Các ngươi tốt!" Triệu Ngọc đem bả điện thoại để qua một bên, Hạo Nhiên Chính Khí xông các nàng hỏi, "Xin hỏi, ta có phải là đi nhầm

phòng nữa à?"

Ah! !

Ah... Ah! ! !

Thình lình gian, đám nữ hài tử tiếng kêu sợ hãi, vang vọng cả sân trường...

Chương 652: Chương 652: Ai tự cấp nàng chỗ dựa?

Chương 652: Ai tự cấp nàng chỗ dựa?

Đương làm đồng dạng ăn mặc đồ tắm nam lão sư cùng các cô giáo, quơ cứu sống bổng cùng cái chổi vũ khí xông vào gian tắm rửa về sau, Triệu Ngọc lúc này mới náo minh bạch, cảm tình hắn trong lúc lơ đãng xông vào chỗ ngồi này cao ốc, chính là trường học bơi lội quán!

Bởi vì gần đây có cái trọng yếu trận đấu, cho nên hiệu đội bọn nhỏ mỗi ngày sáng sớm đều muốn huấn luyện, cái này vừa vặn huấn luyện xong, đang tại phòng tắm rửa tắm dội nì!

Rất nhanh, trường học bảo an, bảo vệ cùng một ít thân thể khoẻ mạnh thể dục các sư phụ cũng ào ào chạy đến, tất cả đều đem bả Triệu Ngọc ngăn ở này đoạn trong hành lang.

Kỳ thật, Triệu Ngọc sớm có thể chuồn đi. Nhưng là, nói thật, hắn thật sự không cam lòng như vậy lưng đeo một cái toàn quay lén đắc tội tên!

Là trọng yếu hơn, là ở vừa rồi đám nữ hài tử kinh thanh âm thét lên đồng thời, hắn cũng chợt phát hiện một ít ảo diệu:

Bên ngoài không rắn chắc bảo vệ cửa sổ, rộng mở cửa sổ, hờ khép cửa nhỏ, cộng thêm trên mặt đất lầy lội nước đọng thượng giẫm ra dấu chân, đây hết thảy cũng làm cho Triệu Ngọc vị này thân kinh bách chiến đại trinh thám, dòm đến phó bản kỳ ngộ chính thức Huyền Cơ.

Bởi vậy, hắn cố ý chờ ở nơi đó, không có chuồn đi.

Giờ phút này, chứng kiến người đến đắc không sai biệt lắm, hắn lúc này mới đem mình cảnh quan chứng nhận sáng ngời, sau đó trung khí mười phần ngẩng đầu nói ra: "Các vị, không nên hiểu lầm, ta là cảnh sát! Ta tới nơi này là phá án tử! Không tin... Các ngươi xem!"

Nói xong, Triệu Ngọc bay lên một cước, đem bả hành lang phía trước nhất một cái phòng tạp hóa cửa gỗ nhỏ đá văng, mộc trong cửa thình lình truyền đến một tiếng thét kinh hãi.

Chúng lão sư một loạt trên xuống, lúc này mới kinh dị chứng kiến, tại cái đó vô cùng bẩn tiểu phòng tạp hóa bên trong, lại vẫn ẩn núp lấy một người!

Người này là một cái niên kỷ tại 50 tuổi trái phải lão nam nhân, mặc trên người bảo vệ Khiết Viên quần áo, trong tay còn tích ở phía trong cúi cầm một đống lớn quay phim thiết bị!

Bởi vì Triệu Ngọc một cước này tới đột nhiên, người này chẳng những sợ tới mức toàn thân run rẩy, nhưng lại dùng cánh tay bưng kín mặt.

"Ah? Tại sao là ngươi! ?"

Không nghĩ tới, che mặt căn bản không dùng được, chúng lão sư có lẽ hay là liếc mắt tựu nhận ra được, người này đúng là trường học thuê bảo vệ Khiết Viên.

"Được rồi, chân tướng rõ ràng rồi!" Triệu Ngọc vẫn đang giơ cảnh quan chứng nhận, chính khí nghiêm nghị nói, "Là như vậy, ta đang tại sân trường bên ngoài lộ quá, các ngươi tường viện thấp nha! Ta trùng hợp chứng kiến lão tiểu tử đó lén lén lút lút chui vào cửa sổ, còn tưởng rằng là ăn trộm nì! Cho nên mới một đường theo tiến đến, không nghĩ tới, hắn

sáng sớm vậy mà làm loại này nhận không ra người hoạt động!"

"Cái này... Đây đều là cameras?" Nào đó nữ huấn luyện viên chỉ vào lão trong tay nam nhân mấy cái gì đó nói ra, "Ngươi cái này thối không biết xấu hổ gia hỏa, biến * thái cuồng! Ngươi là người sao? Vậy mà cho bọn nhỏ chụp ảnh!"

Vị này còn ăn mặc áo tắm nữ huấn luyện viên thực nóng nảy, xông đi vào tựu cho người nọ một cước, đánh cho người nọ cuộn rút thân thể, một câu cũng không dám nói.

"Đánh hắn! Quá càn rỡ! Đánh..." Nữ huấn luyện viên cùng một chỗ đầu, các lão sư khác há có thể bình tĩnh, tất cả đều một loạt trên xuống, đem bả cái kia lão nam nhân chắn ở bên trong, một chầu quyền đấm cước đá...

Hô!

Triệu Ngọc lúc này mới nặng nề mà hô khẩu khí, sau đó nghênh ngang về phía ngoài cửa chính đi đến. Khi đi ngang qua lòng đầy căm phẫn đám người thời điểm, hắn còn bắt lấy một vị kích động nam lão sư nhắc nhở:

"Huynh đệ, ta là tổ trọng án, này một ít việc nhỏ không đáng nhắc đến, cũng đừng có hao tâm tổn trí cố sức đưa tiễn cờ thưởng cái gì rồi! Ta còn chưa kịp cao hơn cấp báo cáo, cho nên, có lẽ hay là tranh thủ thời gian thông tri các ngươi địa phương đồn công an! Đối đãi loại này cầm bọn nhỏ lấy vui vẻ biến thái lão, nhất định phải hảo hảo trừng trị!"

"Ai! Đúng! Đúng!" Nam kia lão sư cũng bị Triệu Ngọc phen này khoác lác chém gió lời nói cho làm mộng, đang cùng Triệu Ngọc nắm tay về sau, liền sững sờ, ngẩn người sững sờ nhìn xem Triệu Ngọc biến mất tại phòng tắm cuối cùng...

Vị này nam lão sư không biết, đương làm Triệu Ngọc bình tĩnh từ cửa chính đi ra về sau, đã sớm trên mông đít đâm hỏa tiễn, Tia Chớp giống nhau chạy không có Ảnh!

Ngoan ngoãn!

Tuy nhiên lão tử sáng cảnh quan chứng nhận, cũng bắt được toàn quay lén, nhưng muốn vạn nhất bị những lão sư này cuốn lấy, nói ta là toàn quay lén đồng lõa, vậy ta còn thượng chỗ nào nói rõ lí lẽ đi? Không chạy đợi sét đánh ah?

Một đường chạy đến xe cảnh sát, Triệu Ngọc bất chấp dẹp loạn chính mình thở hồng hộc, liền vội vàng đem điện thoại cho Tằng Khả gọi cho:

"Tằng Khả,

Nhanh lên một chút nói cho ta biết, rốt cuộc chuyện gì xảy ra? Thôi Lệ Châu rốt cuộc là bị ai cho mang đi hay sao? Ta không là để cho ngươi biết đám bọn họ sao? Chỉ cần Ổ Phương Phương dám bới lông tìm vết, cái kia tất phải hoành một chút, muốn nhiều hoành là hơn hoành, không được tựu đánh choáng! Các ngươi như thế nào không nghe đâu này?"

"Không được ah lão đại, " Tằng Khả khó xử nói, "Đại lãnh đạo đi theo rồi! Ổ Phương Phương có đại lãnh đạo chỗ dựa, chúng ta những này tham gia quân ngũ, nào dám chơi hoành ah!"

"Cái kia... Người bị tình nghi đâu này? Cái kia Phi Thử Cao bắt được không có?"

"Đừng nói nữa!" Tằng Khả phiền muộn nói, "Còn chưa tới hiện trường! Tôn đội trưởng đã bị bọn hắn cục trưởng gọi đi về! Còn lại để cho hắn ngưng hắn hết thảy hành động, đem hết thảy mọi người tất cả đều rút lui trở về! Lão Tôn cũng chủ không được chuyện lớn như vậy, đành phải nghe lệnh rồi!

"Còn có, cái kia đại lãnh đạo nói, muốn chúng ta đặc biệt điều tổ cũng nhanh ngưng hẳn hành động, trở lại bách linh cục cảnh sát chờ lệnh! Còn nói, thượng cấp có mới nhất tinh thần chỉ thị!"

"Tinh thần chỉ thị? Chỉ thị cái rắm! Đây là làm cái quỷ gì? Mắt nhìn thấy muốn phá án rồi, những này hỗn đãn con rùa con bê..." Triệu Ngọc tức giận đến nắm quyền cắn răng, chửi ầm lên, mắng hơn nửa ngày lúc này mới thoáng tỉnh táo một ít, nói ra, "Ổ Phương Phương cái này người đàn bà chanh chua, lại đem nàng núi dựa lớn đưa đến chơi chúng ta! Hừ, nghĩ khá lắm! Ngươi cho rằng tựu ngươi có chỗ dựa sao? Ta đây tựu cho Tiêu trưởng phòng gọi điện thoại đi, làm cho nàng đến nói cho ta nghe một chút đi lý! Ta cũng không tin, ta còn có thể bày bất bình..."

"Ừm... Tổ trưởng, tổ trưởng... Ta có câu nói không biết có nên nói hay không?" Tằng Khả do dự mà cắt đứt Triệu Ngọc.

"Giảng ngươi bà ngoại cái cháu trai, theo ta còn túm cái gì giọng quan, nói!" Triệu Ngọc đang tại nổi nóng, hét lớn một tiếng, sợ tới mức Tằng Khả hơi kém không có bắt được điện thoại.

"Là như vậy, " Tằng Khả run rẩy nói, "Cho Ổ Phương Phương chỗ dựa chính là cái kia đại lãnh đạo không phải người khác, đúng là ngươi nói Tiêu Quốc Phượng Tiêu trưởng phòng ah!"

"What! ?" Nghe được lời ấy, Triệu Ngọc hơi kém không có đau đầu lưỡi, lúc này không thể tưởng tượng nổi mà hỏi thăm, "Ngươi lập lại lần nữa? Tiêu trưởng phòng... Nàng làm sao sẽ chạy tới cho Ổ Phương Phương chỗ dựa đâu này?"

"Chúng ta chính nói chuyện này! Tiêu trưởng phòng không phải ngài thân thích sao? Như thế nào chạy đến Ổ Phương Phương cái kia đi một bên nữa nha?" Tằng Khả kinh ngạc lời nói, "Thôi Lệ Châu chính là bị nàng mang đi! Tất cả mệnh lệnh đều là nàng hạ, muốn bách linh cục

cảnh sát cùng chúng ta đặc biệt điều tổ, tất cả đều ngưng hẳn hành động!"

"Tiêu quốc Phượng! Làm sao sẽ..." Triệu Ngọc trói chặt lông mày, chăm chú cân nhắc, cái này mới ý thức tới việc này khó giải quyết trình độ, đã muốn xa xa vượt ra khỏi tưởng tượng của mình.

Tỉnh táo!

Tỉnh táo!

Triệu Ngọc cưỡng ép hiếp đè ép áp nóng tính, dụng tâm ngẫm nghĩ sau một lát, lúc này mới dứt khoát kiên quyết đối với Tằng Khả nói ra: "Tằng Khả, muốn ta xem, chuyện này ở phía trong khả năng có ẩn tình khác!

"Như vậy đi, ta hiện tại tựu chạy về bách linh cục cảnh sát, đi tìm những người lãnh đạo đem sự tình làm tinh tường!

"Nhưng là, mấy người các ngươi nhưng nghe kỹ cho ta! Việc này không nên chậm trễ, binh quý thần tốc! Nếu như lúc này không nhanh chóng đem Phi Thử Cao bắt được, chúng ta có khả năng bỏ qua một cái tập nã hung phạm thời cơ tốt nhất! Cho nên, các ngươi trước đừng động thượng cấp những kia điểu mệnh lệnh, đem bả bản lãnh của các ngươi tất cả đều cho lấy ra, đem Phi Thử Cao cho ta bắt được!"

"Đúng vậy, tổ trưởng, thượng cấp mệnh lệnh..." Tằng Khả khó xử.

"Đi mụ nội nó thượng cấp mệnh lệnh, các ngươi cũng không phải không biết người bị tình nghi trọng yếu trình độ?" Triệu Ngọc quát, "Nghe ta, người bắt được, một mình ta ban thưởng 5 vạn! Nếu là không có bắt được, ta đem bả ba người các ngươi đầu tất cả đều vặn xuống làm thành không đầu nữ thi! MMP! Ta cũng không tin trứng chọi đá!"

"Ừm... Tổ... Tổ trưởng..." Trong điện thoại, thình lình vang lên Nhiễm Đào kinh nghi thanh âm, "Ngài nói sai rồi, ta cùng Tắng Khả hắn là không đầu nam thi mới đúng chứ..."

Chương 653: Chương 653: Chọc ta không có kết cục tốt!

Chương 653: Chọc ta không có kết cục tốt!

Vừa vừa về tới bách linh cục cảnh sát, Triệu Ngọc liền phát hiện không đúng rồi! Nhưng thấy tại đây bố trí cảnh lực, so với trước lại tăng thêm không ít, hơn nữa ở bót cảnh sát đại viện trong ngừng đầy xe, xem xét chính là đến cái gì đại lãnh đạo bộ dạng!

Triệu Ngọc xe còn không có ngừng ổn, liên lạc quan Trần Trác liền vội vã đón chào, bới ra cửa sổ xe hô: "Triệu Ngọc, tranh thủ thời gian, Tiêu trưởng phòng chờ muốn gặp ngươi!"

"Trần quản lý, đây rốt cuộc là hát cái gì? Nàng dựa vào cái gì đem người của ta mang đi? Dựa vào cái gì để cho ta bỏ dở nhiệm vụ? Ngươi biết chúng ta bây giờ đều tới trình độ nào sao? Đây rốt cuộc là vì cái gì?" Triệu Ngọc vội vàng mà hỏi thăm.

"Ta chỗ nào biết rõ đi?" Trần Trác vẻ mặt bất đắc dĩ nói, "Dựa theo nguyên kế hoạch, những người lãnh đạo hắn là ngày mai mới đến, ta đây bên cạnh cái gì cũng còn không chuẩn bị! Ai biết cái này là đã xảy ra chuyện gì rồi? Ta chỉ là nghe nói, Ổ Phương Phương cho ngươi cáo trạng, nói Thôi Lệ Châu là tội phạm, lại bị các ngươi mang theo chạy, không hợp chương trình, ảnh hưởng không tốt các loại... Tranh thủ thời gian, xe đừng động rồi, lầu ba cục trưởng văn phòng! Tiêu trưởng phòng đều chờ ngươi đã lâu!"

"Bà mẹ ngươi chứ gấu à!" Triệu Ngọc âm thầm nghiến răng nghiến lợi, trong nội tâm nói chuyện, Ổ Phương Phương ngươi cái này âm hiểm tiểu nhân, xem lão tử quay đầu lại như thế nào cả ngươi!

Sau khi xuống xe, Trần Trác liên tục không ngừng mà dẫn dắt Triệu Ngọc hướng cục trưởng văn phòng đi đến.

Trần Trác cũng là kinh ngạc đầu óc, không biết trưởng đại nhân muốn gặp Triệu Ngọc là tốt là xấu? Chuyện cho tới bây giờ, hắn và Triệu Ngọc bọn người vận mệnh là buộc chặt cùng một chỗ, Triệu Ngọc nếu được xử phạt, hắn cũng tuyệt đối không có quả ngon để ăn! Bởi vậy, lên lầu thời điểm hắn lòng bàn chân chuếnh choáng, hơi kém đem mình cho trượt chân, may mắn Triệu Ngọc giúp đỡ hắn một bả.

Ai ngờ, đi vào cục trưởng văn phòng về sau, Triệu Ngọc hai người lại phát hiện, cửa ban công là mở rộng ra, bên trong chính vây quanh tốt một đám người nì!

Chỉ từ ăn mặc nhìn lại, có thể nhìn ra những người này đều là do các cấp lãnh đạo, có tỉnh sảnh, cũng có bách linh vốn là. Những người này tất cả đều trạm trong phòng làm việc, lắng nghe một vị đại lãnh đạo nói chuyện.

"Tiêu trưởng phòng, Triệu Ngọc đến rồi!" Trần Trác đứng ở cửa ra vào chiếp ừ hồi báo cho một tiếng.

"Ah, tốt!" Trong phòng truyền đến Tiêu trưởng phòng giỏi giang thanh âm, "Như vậy các vị, hôm nay tựu đến nơi đây, bản án sự tình về sau còn hi vọng chuyên gia nhiều hơn phối hợp, khổ cực!"

Lần này nói cho hết lời, rất nhiều lãnh đạo liền rời đi hiện trường. Triệu Ngọc chứng kiến, bách linh cục cảnh sát mấy vị đại lãnh đạo, tất cả đều lúc này, bất quá, rất rõ ràng, tại trong những người này, bọn hắn cấp bậc hắn là thấp nhất! Chẳng những trước hết nhất đi ra khỏi phòng, nhưng

lại vì những người khác duỗi dẫn đường.

Triệu Ngọc cũng mặc kệ cái gì lãnh đạo không lãnh đạo, không đợi người tất cả đều đi ra, liền đoạt bước bước đi vào!

Giương mắt xem xét, nhưng thấy vị kia hồi lâu không thấy Tiêu trưởng phòng, chính vững vàng ngồi ngay ngắn tại trên ghế làm việc. Cùng trước kia gặp mặt bất đồng, hôm nay Tiêu trưởng phòng dung quang toả sáng, tinh thần vô cùng phấn chấn, tuy nhiên mặt mỉm cười, nhưng là trong lúc biểu lộ lại lộ ra nói không nên lời uy nghiêm.

"Triệu Ngọc đồng chí, đã lâu không gặp!" Tiêu trưởng phòng sớm chỉ biết Triệu Ngọc trong nội tâm không thoải mái, cho nên vừa thấy Triệu Ngọc nổi giận đùng đùng tiến đến, liền dẫn đầu đánh cho cái bắt chuyện.

"Tiêu trưởng phòng, ngươi đây là cái gì..." Triệu Ngọc lựa chọn đi thẳng vào vấn đề, muốn đi thẳng vào vấn đề. Nhưng mà, Tiêu trưởng phòng lại không đợi hắn đem bả nói cho hết lời, dẫn đầu giương lên cánh tay, ý bảo muốn hắn chớ có lên tiếng.

"Ừm..." Triệu Ngọc bất minh sở dĩ, lúc này ngậm miệng lại.

"Tiểu Trương, tới..." Kế tiếp, Tiêu trưởng phòng xông cửa ra vào một cái tiểu tử xếp đặt bày, cái kia tiểu tử liền lập tức tiến vào văn phòng đóng lại đại môn, đem bả Trần Trác cho nhốt tại ngoài cửa.

Ngay sau đó, lại để cho Triệu Ngọc càng thêm ngoài ý muốn sự tình đã xảy ra, cái này tiểu Trương vậy mà móc ra một cái kiểm an dụng cụ, tại Triệu Ngọc trên người tìm tòi bắt đầu đứng dậy.

Cùng lúc đó, Tiêu trưởng phòng đứng người lên, đem sau lưng bức màn toàn bộ kéo lên!

Theo ánh sáng bỗng nhiên trở tối, Triệu Ngọc tâm tư cũng đã xảy ra 180

độ biến hóa, hắn nhịn không được một hồi nói thầm, xem nàng loại này trông gà hoá cuốc trạng thái, chẳng lẻ lại, thật sự xảy ra đại sự gì?

Triệu Ngọc ẩn hình dò xét nghi còn chưa mất đi hiệu lực, nếu như nơi này có cái gì nghe lén thiết bị, hắn đã sớm biết được. Tiểu Trương kiểm tra xong, xông Tiêu trưởng phòng nhẹ gật đầu,

Sau đó liền đi ra khỏi phòng, nhà tướng đóng cửa.

Cứ như vậy, trong phòng, liền chỉ còn lại có Tiêu trưởng phòng cùng Triệu Ngọc hai người.

"Triệu Ngọc, hay là trước chúc mừng một chút đi!" Tiêu trưởng phòng một mặt ý bảo Triệu Ngọc an vị, một mặt đâu vào đấy lời nói, "Tại dược nhà máy án giết người thượng, ngươi thật sự là không thể bỏ qua công lao! Sự tích của ngươi, ta đều nghe nói qua rồi! Tại như vậy gian nan dưới tình huống, ngươi đều có thể phá án, đúng là không dễ! Hơn nữa, nếu không ngươi nhanh phạm tội phần tử một bước, hậu quả thật sự thiết tưởng không chịu nổi!"

"Ừm, tỷ tỷ ah, " Triệu Ngọc thử hỏi một câu, "Ngươi nên biết, ta bây giờ không phải là nghe ngươi khen ngợi đến, chúng ta có thể nói nói Thôi Lệ Châu sự tình sao? Ngươi tại sao phải thay hắn chỗ dựa?"

"Ừm..." Nghe được chuyện đó, Tiêu trưởng phòng lúc này mới thu hồi dáng tươi cười, nghiêm túc nói, "Triệu Ngọc, tuy nhiên ngươi là đại trinh thám, nhưng ta cam đoan, ngươi căn bản nhìn không ra tại đây chuyện xấu! Ngươi nghĩ lầm rồi, ta không phải tự cấp Thôi Lệ Châu chỗ dựa, mà là... Mà là, vừa vặn sự khác biệt!"

"Ừm? Vì cái gì?" Một câu, liền đem Triệu Ngọc triệt để nói hồ đồ rồi.

"Sốt ruột là không có dùng!" Tiêu trưởng phòng xuống phía dưới đè ép áp chỉ, ý bảo Triệu Ngọc lạnh yên tĩnh một chút, đạo, "Ngươi yên tâm, ta

nếu tìm ngươi tới nói chuyện, chính là muốn đem ngươi muốn biết đáp án nói cho ngươi biết! Nhưng là, ngươi phải để cho ta từng cái từng cái, đem bả nói cho hết lời!"

"Ừm..." Triệu Ngọc càng phát ra cảm giác được việc này có nhiều bí ẩn, liền nhẫn nại tính tình, bày ra một bộ rửa tai lắng nghe bộ dạng đến.

"Trước theo dược nhà máy án giết người nói lên a, " Tiêu trưởng phòng nói ra, "Ta liền cho không lấy cho ngươi cái gì tư liệu cùng báo cáo, ngươi có thể minh bạch ý của ta tựu thành. Ừm... Còn nhớ rõ Mã Nhuận Khuê Mã khoa trưởng sao? Tiếp xử lý dược nhà máy án chính là cái kia?"

Triệu Ngọc nhẹ gật đầu, nhưng vẫn là không rõ, Tiêu trưởng phòng dẫn ra người này làm chi?

"Chuyện này còn không có công bố ra ngoài! Nhưng là ngươi có thể biết rõ, căn cứ Mã Nhuận Khuê khoa trưởng theo nghi phạm trong miệng đạt được tin tức, chúng ta đã muốn thông qua nước hắn cảnh sát hiệp trợ, bắt được cái kia phía sau màn đại boss, hơn nữa đem bọn họ tập đoàn một mẻ hốt gọn rồi!

"Ah? Nhanh như vậy?" Triệu Ngọc rất là kinh ngạc, không nghĩ tới, Mã Nhuận Khuê hiệu suất thật không ngờ độ cao.

"Hơn nữa. . ." Tiêu trưởng phòng nặng nề mà nói ra, "Tất cả tham dự lần này án nhân viên, sẽ bị dẫn độ đến chúng ta quốc gia tiếp nhận Thẩm Phán! !"

"Oa?" Triệu Ngọc mở to hai mắt, cảm giác phi thường thần kỳ. Dẫn độ nước hắn tội phạm, trở lại quốc gia của ta được thẩm, cái này nghe đi lên, là một việc một lần nữa cho lực bất quá sự tình. Đối với những kia lòng dạ ác độc cay, thảo gian nhân mạng đắc tội phạm mà nói, không thể nghi ngờ là đại khoái nhân tâm!

"Ta sẽ nói cho ngươi biết!" Tiêu trưởng phòng nói năng có khí phách nói, "Tại dược nhà máy án Trung Phi pháp thu lợi cái kia 20 nhiều gia quốc tế tập đoàn, bất kể là tư nhân, có lẽ hay là nhà nước, cũng đã bị bọn hắn chỗ quốc gia lệnh cưỡng chế ngừng kinh doanh chỉnh đốn rồi! Tuy nhiên phi pháp tiền tham ô thối không trở lại, nhưng là, bọn hắn cuối cùng nhất kết cục, nhất định là phá sản đóng cửa!

"Lúc này đây, chúng ta quốc gia quyết định trọng quyền phóng ra, phàm là chọc tới chúng ta, hết thảy chèn ép rốt cuộc, răn đe!" Tiêu trưởng phòng hãnh diện nói, "Triệu Ngọc, đây chính là chúng ta thái độ! Một cái cường đại quốc gia thái độ! Ai muốn muốn ám toán cùng khi dễ chúng ta, tựu tất yếu hắn trả giá thê thảm đau đớn giáo huấn!"

Oa!

Một câu, đem bả Triệu Ngọc nói được nhiệt huyết sôi trào! Mới đầu, hắn một mực cái này sốt ruột nhanh chóng án giết người thượng cảm thấy có chút biệt khuất, tuy nhiên bắt được hung, nhưng là phía sau màn đại boss cùng những kia thu lợi người lại như cũ nhởn nhơ ngoài vòng pháp luật, thật sự không có cam lòng.

Hiện tại, khi hắn tìm được như vậy đại khoái nhân tâm kết quả hậu, tâm tình thoáng cái trở nên đã thoải mái!

Thống khoái!

Nói cho cùng!

Chúng ta quốc gia cường đại rồi, còn dám chọc tới chúng ta, tuyệt đối lại để cho hắn không chiếm được kết cục tốt!

Ai?

Từ từ. . .

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc bỗng nhiên lĩnh ngộ một việc, vội vàng trừng to mắt, đối với Tiêu trưởng phòng nói ra:

"Nha. . . Ta hiện tại. . . Rốt cuộc hiểu rõ!" Hắn dùng một ngón tay Tiêu trưởng phòng, kích động nói, "Về bảo thạch trộm cướp án để lộ bí mật sự tình, nguyên lai. . . Nguyên lai thật là ngươi đám bọn họ làm ah! ? Là các ngươi đem bả Đào Hương bị bắt tin tức, truyền đi! ! !"

Chương 654: Chương 654: Lại 1 cái so với ta còn tổn hại

Chương 654: Lại 1 cái so với ta còn tổn hại

"Oa! Không hổ là đại phá dược nhà máy án giết người đại trinh thám!" Tiêu trưởng phòng xông Triệu Ngọc vươn ngón tay cái, "Cái này đều bị ngươi đoán được "

"Không thể nào thật sự" Triệu Ngọc không khỏi đại dao động đầu, "Ta không rõ, tại sao phải làm như vậy đem Đào Hương bị bắt tin tức tiết lộ ra ngoài, đối với các ngươi có chỗ tốt gì đây không phải đem chúng ta đổ lên nơi đầu sóng ngọn gió ư sẽ không sợ tái dẫn dậy cái gì ngoại giao phong ba "

"Ai ngươi nếu đoán được, không phải không biết lý do" Tiêu trưởng phòng nghiền ngẫm nhìn xem Triệu Ngọc, rất rõ ràng, là muốn lại để cho Triệu Ngọc nói ra đáp án kia.

"Nha..." Triệu Ngọc lập tức lĩnh ngộ, đồng dạng hướng về phía Tiêu trưởng phòng vươn một cái ngón tay cái, "Cảm tình... Các ngươi đây là cố ý chọc giận cái kia người Ấn Độ! Các ngươi cũng thực chế nhạo! Cố ý đem tin tức truyền khắp nơi đều là, chính là vì để cho cái kia AK biết rõ, chúng ta tuy nhiên tìm được rồi trộm ngươi bảo thạch nghi phạm, nhưng chính là tìm không thấy bảo thạch, ta tức chết ngươi!"

"Ha ha..." Tiêu trưởng phòng không khỏi mỉm cười, "Còn rất sinh động! Bất quá, không có ngươi nói như vậy trò đùa, không riêng gì âu một hơi

sự tình! Trong lúc này quan hệ cũng là phức tạp, nhưng là, không thể phủ nhận, Akanksha hoàn toàn chính xác đem chúng ta dẫn đến mao rồi!

"Nếu như nói, bảo thạch mất đi quả thật là ta phương trách nhiệm, như vậy bất kể là bồi thường cũng tốt, truy trách cũng thế, chúng ta thì nhận biết!" Tiêu trưởng phòng lạnh lùng lời nói, "Đúng vậy, các loại dấu hiệu cho thấy, là chính bản thân hắn trình diễn cái này ra mua trộm trộm mình trò hay!

"Đùa giỡn diễn xong, còn không biết xấu hổ liếm láp mặt đến theo chúng ta muốn, ngươi nói, chúng ta có thể nuốt xuống cơn tức này ư "

"Đúng, dựa vào ta, cho dù tìm được bảo thạch, cũng nói không tìm được!" Triệu Ngọc thản lời nói, "Loại này dối trá tiểu nhân, chính là khiếm trị!"

"Chúng ta thả ra tin tức nhưng không riêng gì vì khí hắn, " Tiêu trưởng phòng lại nói, "Lúc này không giống ngày xưa rồi, chúng ta chính ngóng trông hắn khơi mào cái gì ngoại giao phong ba! Người này liên lụy đến nhiều tông quốc tế phạm tội án kiện, kể cả năm đó Lô Cương khí than trúng độc ở bên trong, cảnh sát hình sự quốc tế đám bọn họ đã ở tra hắn, Ấn Độ phương diện cũng một mực ngấp nghé của hắn tài phú, hắn tình cảnh hiện tại, đã muốn phi thường không ổn!

"Lúc này, chúng ta thả ra bảo thạch tin tức, coi như là thả ra một khỏa chất xúc tác, cùng lúc muốn kích thích kích thích hắn; một phương diện khác, chúng ta cũng muốn này đến xem thúc hóa hiệu quả. Nếu như Akanksha vì bảo thạch mà đi vào khuôn khổ, chúng ta có thể đạt được càng nhiều là tin tức, nếu như có thể tìm được chứng cớ, có thể đưa hắn cột lại pháp!"

"Cao! Cao! Thật sự là cao!" Triệu Ngọc lại dựng thẳng lần thứ nhất ngón tay cái, ngược lại nói ra, "Bất quá... Nói trở lại, tỷ tỷ của ta ah, các ngươi cùng người Ấn Độ ân ân oán oán ta mặc kệ! Đúng vậy, không đáng cầm

chúng ta những này tham gia quân ngũ khai đao ngày quy định lệnh lại là cái gì quỷ "

"Ha ha..." Tiêu trưởng phòng không trả lời...ngay, mà là nghiêm túc trầm tư một lát, lúc này mới mở miệng nói ra, "Đây chính là ta muốn nói với ngươi một chuyện khác rồi! Người Ấn Độ cùng chúng ta, thuộc về quốc tế ân oán, nhưng ngày quy định lệnh sự tình chứ sao... Ừm..."

"Ân oán cá nhân ư! Hơn nữa..." Triệu Ngọc nhãn châu xoay động, chỉ vào tự thân nói, "Khẳng định không là vì ta! Bằng không, ngươi không khả năng nói cho ta biết!"

"Đúng!" Tiêu trưởng phòng gật đầu thừa nhận, "Ngươi có thể yên tâm, thứ nhất, ngươi phá dược nhà máy án giết người, đương làm thuộc công đầu một kiện! Thứ hai, ngươi tìm được rồi không đầu nữ thi án mất tích đầu lâu, hơn nữa bắt được trọng yếu nghi phạm Đào Hương! Ngươi bây giờ đã là hình sự sảnh hương bánh trái rồi, cho nên, cho dù không có ta rất ngươi, ngươi cũng sẽ không đã bị ảnh hưởng gì, tiếp tục tra ngươi bản án là được! Chỉ là... Về viên bảo thạch kia... Ngươi cũng đừng có sẽ tìm!"

"Nha... Thì ra là thế! Hắc hắc... Ổ Phương Phương ah, ngươi nha rốt cục xong đời!"

Triệu Ngọc tư duy nhanh nhẹn, sớm đã suy nghĩ cẩn thận cả quá trình. Nếu ngày quy định lệnh không phải hướng về phía chính mình đến, cái kia khẳng định chính là hướng về phía Ổ Phương Phương mà đến!

Không cần phải nói, nhất định là Ổ Phương Phương cái kia bạo tính tình đắc tội người, chọc giận lãnh đạo, này mới khiến những người lãnh đạo mượn nhục nhã người Ấn Độ cơ hội, ngay nàng cùng nơi giải quyết!

Mà Tiêu trưởng phòng đem Thôi Lệ Châu mang đi, hơn nữa bỏ dở đặc biệt điều tổ hành động, kỳ thật chính là vì không làm cho bọn họ tìm

được bảo thạch!

Chỉ cần bảo thạch tìm không thấy,

Ổ Phương Phương tựu xong đời!

Trong âm mưu âm mưu, lúc này đây, Triệu Ngọc xem như triệt để ăn xong, hình sự sảnh nước đồng dạng giống như biển sâu ah!

"Ai! Triệu Ngọc ah, có mấy lời, kỳ thật đứng ở ta đây cái góc độ đến xem, rất khó phân ra ai đúng ai sai, Ổ Phương Phương có nàng không đúng, đúng vậy, lấy việc cũng không thể tổng xem một bên!" Tiêu trưởng phòng khó xử nói một câu như vậy.

"Ah" Triệu Ngọc hiếu kỳ, vội vàng thúc hỏi, "Nơi trưởng đại nhân, Ổ Phương Phương rốt cuộc như thế nào đắc tội đại lãnh đạo "

"Ai! Kỳ thật cũng không phải là cái gì bí mật!" Tiêu trưởng phòng thở dài một tiếng, nói ra, "Ổ Phương Phương trước kia có một vị hôn phu, là làm tập độc! Không may, tại lần thứ nhất trong khi hành động, hắn vị hôn phu bị độc phạm ngay chọc tính ra đao, bất hạnh bỏ mình! Hơn nữa, chất độc kia phạm cuối cùng vẫn là chạy!

"Về sau, Ổ Phương Phương lợi dụng đặc biệt điều tổ chức vụ chi tiện, lượt tra tin tức, rốt cục tự tay bắt được xong tên kia sát hại nàng vị hôn phu thuốc phiện!" Tiêu trưởng phòng nhíu nhíu mày, "Nhưng mà, nàng không biết, tên kia thuốc phiện lúc ấy đã muốn phản bội, làm cảnh sát tuyến nhân! Vì lợi dụng người này tra được phía sau màn trùm buôn thuốc phiện, cho nên cảnh sát không thể không phóng ra người này thuốc phiện!

"Cho nên... Ổ Phương Phương tính tình...

"Kết quả, tại tập độc đại đội trưởng động viên trên đại hội, đang trước

hơn ngàn người mặt, nàng dùng trà nước giội cho một vị đại lãnh đạo mặt!"

"Wow, so với ta còn ngưu!" Triệu Ngọc vô ý thức làm rửa mặt.

"Đại lãnh đạo là tập độc phương diện cao nhất quan chỉ huy, cơn tức này hắn làm sao có thể nuốt xuống ba phen mấy bận cho hình sự sảnh gây áp lực, yêu cầu đem bả Ổ Phương Phương khai trừ công chức!" Tiêu trưởng phòng tiếp tục nói, "Nhưng là, chúng ta cục trưởng rất giảng nhân tình, chỉ là đem bả Ổ Phương Phương đánh vào đến bảo thạch tổ chuyên án mà thôi!

"Kỳ thật, Ổ Phương Phương cũng vì hình sự sảnh lập được không ít công lao hãn mã, rất có năng lực! Vốn, sảnh trường ý của đại nhân, là đợi chuyện này yên tĩnh rồi, lại chậm rãi đem nàng một lần nữa bắt đầu dùng! Đúng vậy... Tại nơi này trong lúc mấu chốt, lại ra kiện ngoài ý muốn!"

"Cái gì ngoài ý muốn "

"Cái kia được phóng thích thuốc phiện chết...rồi!" Tiêu trưởng phòng lắc đầu nói ra, "Đúng đấy bị trùm ma túy lớn giết chết! Nghe nói, chính là vì Ổ Phương Phương đã nắm người này, mà người này lại bị cảnh sát phóng thích, cho nên mới lộ ra chân ngựa! Kể từ đó, ngươi ngẫm lại, tập độc đại đội trưởng bên kia có thể từ bỏ ý đồ ư "

"Nha... Như vậy ah..." Triệu Ngọc suy nghĩ nói ra, "Cục trưởng chịu không được rồi, cho nên tựu lợi dụng lần này bảo thạch sự kiện, đến ngày quy định lệnh đem bả Ổ Phương Phương xử lý cái này... Không hợp đạo nghĩa a "

"Ngươi lại nghĩ lầm rồi!" Tiêu trưởng phòng mỉm cười lời nói, "Cục trưởng đây là đang cứu Ổ Phương Phương nì! Bên kia yêu cầu là, chẳng những muốn đem Ổ Phương Phương khai ra công chức, nhưng lại muốn

truy cứu trách nhiệm! Đúng vậy, ngày quy định lệnh thượng nói như thế nào tìm không thấy bảo thạch, ngay tại chỗ giải tán, sung quân nguyên quán!

"Bởi như vậy, Ổ Phương Phương cũng không cần bị khai ra cảnh đội rồi! Chỉ là trở về gia tộc tiếp tục làm cảnh sát hình sự mà thôi! Ngươi nói, đây là không nói đạo nghĩa ư "

"Nha..." Triệu Ngọc vẫn thật không nghĩ tới, sự tình sẽ như thế phức tạp. Vốn, hắn đối với Ổ Phương Phương là một lời thù hận lửa giận, đúng vậy, khi hắn biết được Ổ Phương Phương kinh nghiệm về sau, này cổ thù hận, lại ẩn ẩn sản sanh biến hóa.

"Cho nên, ngươi cùng Ổ Phương Phương có cừu oán cũng tốt, đồng tình cũng thế!" Tiêu trưởng phòng mở ra hai tay nói ra, "Tamil Star, ngươi đều không cần thối lại! Nếu như muốn tìm, cũng đợi ngày quy định lệnh qua rồi nói sau!"

Tấm tắc...

Nghe được nơi trưởng đại nhân lời mà nói..., Triệu Ngọc tuy nhiên ngũ vị tạp trần, rồi lại không lời nào để nói.

"Triệu Ngọc ah! Kế tiếp, có lẽ hay là nói nói ngươi đi, ngươi khả năng còn không biết, biểu hiện của ngươi đã khiến cho các cấp lãnh đạo chú ý, lúc này đây, chỉ cần có thể đem không đầu nữ thi án phá, vậy ngươi đã có thể tiền đồ vô lượng rồi! Ngươi có cơ hội đánh vỡ đặc biệt điều tổ nhiều hạng ghi chép! Không chừng, còn có thể đặc biệt tấn thăng đến hình sự sảnh!" Tiêu trưởng phòng lời nói thấm thía nói xong, cái này mới nhớ tới tình tiết vụ án, vội hỏi, "Đúng rồi, nếu hung thủ đã muốn bắt được, cái kia lấy chứng nhận công tác có phải là cũng không xê xích gì nhiều "

"Nha..." Triệu Ngọc thật dài ah xong một tiếng, phiền muộn nói, "Náo

loạn hồi lâu, ngươi ngăn cản hành động của ta, chỉ là đã cho ta đi tìm bảo thạch phải không "

"Đúng vậy" lúc này đây, rốt cục đến phiên Tiêu trưởng phòng ngoài ý muốn rồi, "Chẳng lẽ không đúng sao "

"Tỷ tỷ ah, ta bị ngươi hại thảm rồi!" Triệu Ngọc tranh thủ thời gian nói ra tình hình thực tế, "Ngươi biết không không đầu nữ thi án khả năng có...khác hung phạm, ta vừa mới thật không dễ dàng tìm được trọng đại manh mối, đó là đi bắt người đi rồi, ngươi lại làm cho ta triệt binh, ngươi biết, cái này ý vị như thế nào ư "

"Cái gì có...khác hung phạm như thế nào... Hội..." Tiêu trưởng phòng mắt choáng váng.

"Ah... Anh hùng..."

Thời khắc mấu chốt, Triệu Ngọc siêu cấp tiếng chuông lại vang lên. Lúc này đây, Triệu Ngọc cũng không có gì cấm kỵ, trực tiếp tiếp nghe xong điện thoại.

Trong điện thoại thình lình truyền đến Nhiễm Đào hưng phấn tiếng quát tháo: "Lão đại ah, ha ha ha... Mấy người chúng ta không cần làm không đầu nữ thi rồi! Cái kia Phi Thử Cao đã bị chúng ta —— bắt được! ! !"

Chương 655: Chương 655: Sư huynh sư đệ

Chương 655: Sư huynh sư đệ

Ngay từ đầu, Triệu Ngọc đã làm xấu nhất ý định, cho rằng Tiêu trưởng phòng chẳng những thay Ổ Phương Phương xuất đầu, hơn nữa, thượng cấp còn muốn lại để cho Đào Hương đem tội danh ngồi thực, mặc kệ chứng cớ vô cùng xác thực hay không, cũng làm cho hắn đảm đương cái này sát nhân cuồng ma!

Cho nên, nàng mới có thể cưỡng ép bỏ dở hành động của mình.

Thử nghĩ thoáng một tý, tuy nhiên Đào Hương trạng thái tinh thần thất thường, không có cách nào khác lấy chứng nhận, nhưng chính vì hắn tinh thần thất thường, cảnh sát ngược lại có thể rất tốt cho hắn định tội! Dù sao đầu người cùng kim loại rương đều tại đó bày biện, nói Đào Hương là tội phạm giết người, ai cũng sẽ không phản đối.

Cho đến ngày nay, tuy nhiên biến mất đầu lâu đã bị phát hiện, nhưng là do ở không đầu nữ thi án ảnh hưởng thật sự quá lớn, cảnh sát một mực không dám đối ngoại tuyên bố, thậm chí ngay người chết gia thuộc người nhà đều không dám thông tri.

Đúng vậy, lớn như vậy bản án, như vậy giấu diếm xuống dưới hiển nhiên không phải biện pháp. Cảnh sát tất phải cho công chúng cùng người chết gia thuộc người nhà một cái thoả mãn bàn giao!

Bởi vậy, nếu như Đào Hương tội giết người tên thành lập, hết thảy tựu toàn bộ đều đã bất đồng! Cảnh sát liền có thể kiêu ngạo về phía ngoại giới tuyên bố, không đầu nữ thi án hung thủ bị bắt, cái này dậy cả nước một bậc đại án rốt cục có thể kết án rồi!

Kể từ đó, này án tất nhiên sẽ ở cả nước nhấc lên một cổ dậy sóng, cảnh sát cũng hội hãnh diện! Mà đến lúc đó, ai còn sẽ đi để ý, cái này Đào Hương đến cùng phải hay không thật sự sát nhân cuồng ma dù sao, hắn đã là bệnh tâm thần rồi!

Đã ngoài những suy đoán này, mới được là Triệu Ngọc chính thức lo lắng địa phương! Bởi như vậy, bản án không có biện pháp tiếp tục, hung phạm cũng vô cùng có khả năng vĩnh viễn nhởn nhơ ngoài vòng pháp luật rồi!

Khá tốt!

Chứng kiến Tiêu trưởng phòng đối với mới nhất tình tiết vụ án không biết chút nào, Triệu Ngọc lúc này mới yên lòng lại. Xem ra, Tiêu trưởng phòng suy nghĩ điểm một mực đặt ở bảo thạch án cùng Ổ Phương Phương trên người, căn bản không nghĩ tới nàng bỏ dở mệnh lệnh, sẽ đối với Triệu Ngọc tạo thành lớn như thế ảnh hưởng!

"Ai nha... Đây là ta không đúng!" Tại biết được tình thế nghiêm trọng về sau, Tiêu trưởng phòng làm nhanh lên ra mình kiểm nghiệm, "Ta căn bản không biết tình tiết vụ án có biến hóa, còn tưởng rằng không đầu nữ thi án chỉ còn lại có ghi kết án báo cáo! Còn tưởng rằng, các ngươi là đi tìm bảo thạch!" Tiêu trưởng phòng lo lắng hỏi, "Cái kia... Chuyện này còn có ... hay không có thể bổ cứu hiện lại xuất phát, còn kịp ư "

"Khá tốt! Khá tốt!" Triệu Ngọc lau lau mồ hôi lạnh, đối với trưởng đại nhân nói ra, "Khá tốt ta có dự kiến trước, tuy nhiên ngươi ra lệnh, nhưng ta không có nghe ngươi! Hiềm nghi người, đã bị chúng ta bắt được!"

"Nha... Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi..." Tiêu trưởng phòng lúc này mới thở dài một hơi, lập tức khôi phục trước kia uy nghiêm, "Triệu Ngọc, về không đầu nữ thi án, các ngươi nhất định phải tra cái manh mối, cho người bị hại một cái công đạo! Chúng ta không thể buông tha người xấu, cũng tuyệt không có thể oan uổng một người tốt! Chúng ta hình sự sảnh chức trách chính là tra ra chân tướng, muốn cho cơ sở công các giả dẫn tốt đầu ah!"

Ừm...

Triệu Ngọc gật đầu trong lúc đó, trên ót tất cả đều là xám xịt. Hắn sớm chỉ biết, vị này Tiêu trưởng phòng là làm lý luận xuất thân, đối với một đường công tác mà nói, căn bản không tính là cái gì thành thạo. Bất quá, người ta đả khởi giọng quan đến nhưng lại có bài bản hẳn hoi, thường nhân không kịp, khó trách người ta đương làm lãnh đạo rồi!

Đương nhiên, Triệu Ngọc trong lòng vẫn là phi thường may mắn! Mặc kệ người ta thành thạo, nhưng tối thiểu nhất không có đổi trắng thay đen, thị phi không phân biệt.

Hơn nữa, đối với cái này lần nói chuyện, Triệu Ngọc cũng lấy được ích lợi nhiều, chẳng những phải biết rất nhiều không muốn người biết nội tình, nhưng lại minh bạch những người lãnh đạo đối với chính mình tán thành, cũng không cần biết cái gì ngày quy định lệnh rồi, cái này tự nhiên đều là chuyện tốt một kiện.

Bài trừ những này buồn phiền, kế tiếp, Triệu Ngọc liền có thể chú tâm vùi đầu vào không đầu nữ thi án phá án rồi!

Tiêu trưởng phòng tỏ vẻ, cái này bản án vốn do đặc biệt điều tổ phụ trách, cho nên, nàng lập tức hạ đạt chỉ thị, lại để cho Nam Giang tỉnh sảnh cùng bách linh cục cảnh sát toàn lực phối hợp, hết thảy nghe theo Triệu Ngọc điều khiển, phải tất yếu đem không đầu nữ thi án tra rõ, không để cho có mất!

Triệu Ngọc một mặt đập vào cúi chào, một mặt trong lòng nói thầm: ha ha, nếu sớm đem bả lời nói được rõ ràng như vậy, khả năng hung phạm sớm đã bị lão tử bắt được a

20 phút đồng hồ về sau, ngoại hiệu Phi Thử Cao ngọc khí hành lão bản, bị Nhiễm Đào bọn người mang về cục cảnh sát.

Tuy nhiên Nhiễm Đào tranh công sốt ruột, liên tục khoe khoang, nhưng nói trở lại,

Bắt lấy cái này Phi Thử Cao quá trình kỳ thật cũng không phức tạp.

Tằng Khả sớm đem điện thoại di động của hắn định vị, phát hiện hắn đang tại nào đó gia cửa hiệu cắt tóc, Nhiễm Đào đi vào đem hắn định trên mặt đất, sau đó mang lên còng tay!

Giờ phút này, vì thẩm vấn công tác càng thêm thuận lợi, Triệu Ngọc đem Ngô Tú Mẫn cùng Thôi Lệ Châu tất cả đều dẫn tới phòng thẩm vấn, cùng hắn cùng một chỗ thẩm vấn.

Ngô Tú Mẫn dù sao cũng là tâm lý chuyên gia, nàng có thể tùy thời thông qua nghi phạm phản ứng, đến tiến hành phán đoán; mà Thôi Lệ Châu chẳng những là kẻ trộm giới người trong nghề, biết được bọn hắn rất nhiều pháp môn kỹ xảo, hơn nữa còn là Đào Hương chí thân, do nàng cùng thẩm, tự nhiên lại phù hợp bất quá.

Mới đầu, Tiêu trưởng phòng đồng ý Ổ Phương Phương đem bả Thôi Lệ Châu bắt bớ, chỉ là không muốn làm cho Thôi Lệ Châu hỗ trợ tìm kiếm bảo thạch mà thôi. Hiện tại nếu đã không có lợi hại quan hệ, nàng cũng tự nhiên không biết ngăn trở, ra lệnh một tiếng, Thôi Lệ Châu liền lại một lần nữa cùng Triệu Ngọc sóng vai trạm lại với nhau.

Bất quá, tuy nhiên Triệu Ngọc đã làm xong đánh trận đánh ác liệt chuẩn

bị, thật không nghĩ đến thật sự thẩm vấn bắt đầu đứng dậy, lại phi thường thuận lợi.

Triệu Ngọc chỉ là đáp ứng Phi Thử Cao, chỉ cần hắn chịu thành thật khai báo, có thể giảm miễn hắn đầu cơ trục lợi tang vật đắc tội tên, thậm chí không cần ngồi tù về sau, hắn liền cái gì nói tất cả!

Kỳ thật, Phi Thử Cao cũng là người biết chuyện, hắn biết rõ nếu cảnh sát đem mình dẫn tới phòng thẩm vấn, cũng đã nắm giữ hắn chứng cớ xác thực. Cho nên, nói xạo cái gì cũng không có ý nghĩa, chẳng đến một chút thực tế.

Dùng hắn mà nói nói, chính hắn không có giết người phóng hỏa, cũng không còn phạm cái gì trọng tội! Nếu như mình khẩu cung có thể cho cảnh sát cung cấp manh mối, hơn nữa còn có thể trợ giúp chính mình giảm tội mà nói..., cái kia cớ sao mà không làm nì

Phi Thử Cao là một cái trường lấy mũi ưng tử, tóc tạ đỉnh, lớn lên tựa như « cánh rừng bao la bạt ngàn cánh đồng tuyết » ở phía trong tòa sơn điêu giống như nhân vật.

Nhìn người nọ há miệng, đã nói ra như thế cụ thể khẩn thiết lời nói đến, Triệu Ngọc cơ hồ xuất phát từ bản năng ý thức được 2 chuyện:

Đệ nhất kiện, người này, nên vậy cùng nữ thi án cùng bảo thạch án không quan hệ. Hắn có thể bình yên tự đắc tại bách linh mở ngọc khí đi, đã nói trong lòng của hắn không có quỷ!

Mà chuyện thứ hai, thì là người này, rất có thể biết rõ cái gì trọng yếu nội tình! Bởi vì, đối với mình đưa ra điều kiện, hắn đáp ứng cái kia thống khoái, nói chuyện lại như vậy thản nhiên, cho nên, Triệu Ngọc cảm giác được, người này rất có thể biết rõ rất nhiều tin tức, mà chút ít tin tức lại hoàn toàn là cảnh sát bức thiết phải cần!

Triệu Ngọc đoán được quả nhiên đúng vậy, Phi Thử Cao mới mở miệng, liền lời kinh người!

"Năm đó, chúng ta tổng cộng có sư huynh đệ sáu cái, nhưng là... Ta cùng lão Ngũ là đến tiếp sau!" Phi Thử Cao thanh âm bén nhọn mà khàn khàn, đúng vậy ngữ khí lại là phi thường thản nhiên bình tĩnh, "Chỉ là bị sư phụ treo rồi cái tên mà thôi, căn bản không có học được cái gì chính thức đại bổn sự! Nhưng là, phía trước cái kia bốn anh em có thể không giống! Tận đắc sư phụ chân truyền, ha ha...

"Nhất là Đào Hương, Đào Hương đại danh, đúng vậy mỗi người đều biết, là truyền kỳ một người như vậy! Cho nên, ta thường thường đem 'Ta là Đào Hương sư đệ' những lời này đọng ở bên miệng, chính là vì trang bức mà thôi! Nhưng kỳ thật, ta cùng người ta kỹ thuật, thật đúng là nhất thiên nhất địa! Không khoa trương nói, ngón tay của ta, thậm chí so ra kém chân của hắn đậu nhi!"

Nghe được chuyện đó, Triệu Ngọc bọn người liếc nhau, Triệu Ngọc trừng mắt nhìn, ý bảo chuyên gia tiếp tục nghe.

"Lão Tam cùng lão Tứ hỗn đắc cũng không tệ, còn hỗn thành xí nghiệp gia nữa nha! Hai người bọn họ còn thành đôi, cuộc sống gia đình tạm ổn trôi qua rất náo nhiệt! Chỉ là về sau không biết làm sao lại cửa nát nhà tan..." Nói đến đây, Phi Thử Cao nghiện thuốc lá phạm vào, gấp hướng Triệu Ngọc xin, "Cảnh quan, có thể tới điếu thuốc ư "

"Nói rõ, cho ngươi nghiêm chỉnh đầu đều được!" Triệu Ngọc lời nói..., tương đương không đáp ứng.

"Ngươi nói mau, lão Tam, lão Tứ tên gọi là gì" tuy nhiên đã biết đáp án, nhưng Thôi Lệ Châu có lẽ hay là vội vàng hỏi một câu.

Phi Thử Cao bất đắc dĩ nhún vai, lúc này mới trả lời: "Nam gọi Thôi Vũ, ừm, Thôi Phương Vũ! Nữ gọi Đỗ Mạn Đình! Ta nhập môn thời điểm,

cái này hai người rất dính, cho nên, ta vẫn tam ca Tứ tỷ như vậy kêu! Lão Ngũ ngoại hiệu gọi Lại Đầu, so với ta sớm vài ngày nhập môn, bất quá, là người trời sinh đoản mệnh quỷ, đã sớm bệnh chết!

"Không biết như thế nào, Lại Đầu chết...rồi về sau, sư phụ cùng sư mẫu cũng lần lượt qua đời, cơ bản không có dạy ta bao nhiêu, chúng ta tựu tách! Trước sau cộng lại, giống như ngay nửa năm đều không có a" Phi Thử Cao bất đắc dĩ nói, "Cho nên, kỳ thật, ta cùng Đào Hương cũng không phải rất thuộc, tổng cộng chưa thấy qua vài lần, ta ngay cả hắn trường cái dạng gì cũng không biết! Đào Hương thiên phú hơn người, thường xuyên xuất quỷ nhập thần, khi đó làm đại mua bán đi, nhưng hâm mộ chết ta! Ngược lại, đối với tại lão đại của chúng ta, coi như có chút giao tình!"

Lão đại!

Nghe đến đó, Triệu Ngọc trong nội tâm lộp bộp một chút, vội hỏi: "Đào Hương không phải lão đại ư "

"Đúng vậy, " Phi Thử Cao gật đầu mà nói, "Đào Hương là lão Nhị, hắn bên trên còn có một —— lão đại! ! !"

Chương 656: Chương 656: Lão đại khả nghi

Thứ sáu trăm năm mươi sáu chương khả nghi lão đại tiểu thuyết: Cuồng Thám Tác Giả: Khoáng Hải Vong Hồ

Lão đại. . .

Từ lâu nay, bởi vì Thôi Phương Vũ được người gọi là Tam ca, mà Đào Hương lại lớn tuổi với hắn, cho nên Triệu Ngọc vẫn cho là Đào Hương là bọn họ đại ca!

Nhưng không nghĩ tới, Đào Hương chẳng qua là lão Nhị, ở hắn mặt trên còn có một cái lão đại!

"Người này gọi là Lý Phi, các ngươi tra được nhóm hàng kia, ban đầu chính là hắn lấy tới!" Phi Thử Cao tiếp tục nói, "Mặc dù là lão đại, nhưng người này bình thời không thế nào thích nói chuyện, hơn nữa, hắn ánh mắt âm trầm, để cho người nhìn sợ hãi trong lòng. Bất quá, hắn đối ta coi như không tệ, ta mới vừa vào được lúc, đối ta thật chiếu cố!

"Cùng Đào Hương không giống nhau, Lý Phi mặc dù là đại sư huynh, nhưng là kỹ thuật tài nghệ so với Đào Hương kém một đoạn lớn, cho nên ngày thường thường xuyên ở trong nhà, giúp sư nương xử lý một ít chuyện nhà chuyện vụn vặt. Không giống Đào Hương như vậy, có thể thường xuyên phụng bồi thầy ra cửa làm việc. . .

"Sau đó đi, ra một chuyện!" Phi Thử Cao giảng đạo, "Có một lần, thầy

lại mang Đào Hương ra cửa. Nhưng thầy đi không bao lâu, đại sư huynh Lý Phi bỗng nhiên bỏ nhà ra đi!

"Mà kỳ hoặc chính là, Lý Phi đi sau, sư nương cũng không thấy!

"Thầy trở lại sau đương nhiên nóng nảy, lập tức phái người khắp nơi tìm kiếm, nhưng là không có tìm được. Không mấy ngày, thầy có thể là bởi vì quá rối loạn mà bị hỏa công tâm cao huyết áp, lại một bệnh không dậy nổi!

"Lúc ấy, chuyện đều là Đào Hương cùng Tam ca Tứ tỷ bọn họ lo liệu, ta cùng lão Ngũ cũng nhỏ, hai chúng ta cũng bị đưa về nhà, cho nên không biết lúc ấy rốt cuộc xảy ra cái gì?

"Trước sau vài tháng thời gian! Ta đầu tiên là nghe nói, tìm thấy sư nương rồi, nói gì sư nương sinh bệnh cấp tính, đại sư huynh mang nàng tiến vào bệnh viện các loại! Sau đó không mấy ngày, liền nghe được thầy cùng sư nương song song bị mất mạng tin tức!

"Có thể là sợ cảnh sát biết chúng ta lai lịch đi, tang lễ ta cùng lão Ngũ đều không tham gia, từ đó về sau, ta cùng lão Ngũ cũng nữa không trở về qua! Chính cái gọi là cây đổ cáo tán, chúng ta những người này, cũng chỉ coi là hoàn toàn mỗi người một ngã!

"Bất quá, dù sao đều sống tại Bách Linh, hơn nữa lại đang cùng sư môn dưới, ta sau đó cùng Tam ca Tứ tỷ từng có một ít tiếp xúc, hai người này ngược lại cũng trượng nghĩa, cái kia mấy năm thật đúng là không ít giúp ta, thậm chí còn mượn đã cho ta một số tiền lớn.

"Đáng tiếc là, ta thật sự rất kém cỏi, làm ăn lỗ, không trả được một đồng nào, liền xa xa tránh ra! Không tin được, hai người này lại cũng rơi vào rồi một cái cùng thầy sư nương kết quả giống nhau, cũng song song rời đi nhân thế!

"Ai! Thật là thế sự vô thường a!"

Nghe đến chỗ này, Thôi Lệ Châu cũng là khó nén kích động, khóe mắt rưng rưng. Nhìn nàng ý, tựa hồ là muốn đem mình thân phận nói cho cho Phi Thử Cao, nói mình chính là Tam ca Tứ tỷ đứa trẻ. Bất quá, Triệu Ngọc hay là nhẹ nhàng kéo nàng một chút, không để cho nàng nói.

"Phi Thử Cao, ngươi nữa cặn kẽ nói một chút, năm năm trước, Lý Phi ủy thác ngươi mua đi bán lại tang vật chuyện!" Triệu Ngọc hỏi, "Ngươi làm sao biết, cái kia ít thứ là Đào Hương?"

"Không phải là năm năm trước, là sáu năm trước!" Phi Thử Cao sửa lại nói, "Cái này ta tuyệt đối sẽ không nhớ lầm, một năm kia ta đắc tội người, bị người đánh gảy chân! Hơn nữa, Lý Phi tìm ta bán đồ lúc, đúng lúc là đá quý mất trộm án xảy ra không lâu, ta lúc ấy còn hỏi qua hắn, đá quý có phải là bọn hắn hay không trộm đâu!"

"Nga?" Triệu Ngọc nhất thời tinh thần tỉnh táo, vội vàng thúc giục hỏi, "Cẩn thận nói một chút!"

"Khi đó, ta đang ở nhà dưỡng thương!" Phi Thử Cao nhớ lại nói, "Các ngươi biết có nhiều đúng dịp sao? Ta đang xem ti vi trên tin tức nói đá quý mất trộm chuyện đâu! Không tin được cái này Lý Phi lại đã tìm tới cửa!

"Ta cũng không biết, hắn là làm sao tìm được ta! Vừa vào cửa, hắn liền dời một cái rương to bự từ đâu đến, muốn ta giúp hắn bán đi! Hơn nữa, hắn nói hắn đang rất cần tiền , cho nên có thể xuống giá xử lý.

"Ta không phải người ngu, đương nhiên biết cái kia ít thứ khẳng định lai lịch bất chánh! Nhưng là, hắn nói lên 100 vạn giá thật sự là quá mê người! Thành thật mà nói, những thứ đồ lung tung kia bán đúng giá, còn hơn mười triệu nữa cơ!

"Mặc dù, ta lúc ấy còn chưa mở đồ cổ được, nhưng trên đầu cũng có chút mạng giao thiệp. Cho nên, ta liền trực tiếp tìm tới khai hãng Lưu lão bản, đem đồ vật bán cho hắn!

"Lưu lão bản như nhất có tiền, thứ hai thích cất giữ,

Thứ ba chưa bao giờ khoe khoang, cho nên bán cho hắn không thể thích hợp hơn!"

"Hừ, ngươi bán 200 vạn, chỉ đảo tay một cái liền kiếm anh cả ngươi 100 vạn!" Triệu Ngọc cười lắc đầu, "Mua bán này ngược lại là thật tính toán!"

"Cái này hả. . . Ta cũng không giải thích nhiều rồi, các ngươi cũng biết, đừng nói sư huynh đệ, anh em ruột thịt lại có thể như thế nào? A a. . ." Phi Thử Cao cười khổ, "Ở ta cho hắn tiền lúc, ta liền hỏi mấy câu, hỏi hắn những thứ này thứ tốt cũng là từ đâu tới? Lý Phi liền thuận miệng nói cho ta, nói đồ đều là Đào Hương, Đào Hương thiếu tiền, muốn bỏ rơi hàng!

"Ta còn hỏi qua Lý Phi, hỏi hắn viên kia Ấn Độ đá quý chuyện, bất quá, liên quan tới đá quý, hắn nhưng lên tiếng từ chối không nhận, nói đá quý không liên quan gì với bọn họ, không phải là bọn họ trộm, đều là giang hồ lời đồn đãi mà thôi!"

Thấy Triệu Ngọc đám người nghe nghiêm cẩn, Phi Thử Cao cố ý dừng lại một chút, mới nói: "Bất quá, các vị sĩ quan cảnh sát, ta biết, Lý Phi căn bản không có cùng ta nói thật, Lý Phi cùng Đào Hương không giống nhau, hắn mặc dù giống vậy làm tặc, nhưng không quen che giấu nội tâm.

"Hắn trả lời ta lúc, ánh mắt né tránh, khẩn trương hề hề. Ta đoán, hắn nhất định là nói láo, khối kia Ấn Độ đá quý nhất định là hắn cùng Đào Hương cùng nhau trộm!

"Nói thật, mặc dù Đào Hương được gọi là Tặc Vương, nhưng có thể làm ra chuyện như vậy, ta cũng thật kinh ngạc! Trộm một món có cấp bậc cao như vậy, thường thường không có được kết quả gì tốt, thật sự là. . . Khiến người khác chăm chú quá mức!

"Cho nên, ta liền cho là, Đào Hương đem áp đáy rương bảo bối đều lấy ra đổi bán, rõ ràng cái này ca mà hai là muốn chạy đường đâu!

"Lý Phi cũng không phải người ngu, hắn làm sao có thể không biết những thứ kia tang vật giá trị? Hắn đau như vậy mau đồng ý 100 vạn giá sau cùng, đủ có thể thấy hắn có bao nhiêu trứ cần tiền!

"Nói không chừng, đã có người đang đuổi giết hắn đâu! Bởi vì Lý Phi thấy ta lúc,. trên người quần áo là phá, trên mặt còn có rất nhiều máu ứ đọng ứ thương tổn, rõ ràng là với ai vật lộn qua!

"Các ngươi không biết, Lý Phi người này nhìn rất là u ám, nhất là cặp mắt kia, nhìn khiếp người cũng! Cho nên, ta cũng không dám hỏi nhiều. Cho hoàn tiền, hắn liền đi!

"Bất quá, chuyện này hay là để cho ta sợ hãi lo lắng tốt ít ngày! Ta sợ mình đã bị dính líu tới, còn cố ý đến vùng khác né chút lúc, nhưng không nghĩ tới. . . A a. . ." Hắn nhún vai một cái, "Lại một mực qua 6 năm, lúc này mới có người nhớ tới ta tới!

"Đúng rồi. . . Ta nhìn tin tức, trước đó vài ngày, ta nghe nói Tặc Vương Đào Hương đã bị bắt chứ ? Chẳng lẽ. . . Viên kia Ấn Độ đá quý, các ngươi còn không có tìm được sao?"

. . .

Nửa giờ sau, Triệu Ngọc trở lại tổ điều tra đặc thù trong phòng làm việc, đối mặt với trên bảng trắng rất nhiều tài liệu, hắn một lần nữa cảm nhận

được ngũ vị tạp trần, suy nghĩ lung tung.

Mặc dù, đầu mối cái này tiếp theo cái kia bị mình đào đi ra, hiện nay, ngay cả trọng đại người hiềm nghi cũng đã nổi lên mặt nước.

Nhưng mà, to lớn khó khăn, cũng dần dần bày ở mình trước mắt.

Không nghi ngờ chút nào, nếu như Phi Thử Cao lời khai là thật, như vậy cái đó lão đại Lý Phi không thể nghi ngờ có trọng đại hiềm nghi. Người này, rất có thể chính là cái đó cùng Đào Hương cùng nhau nghiên cứu địa hình trộm thần bí đồng bọn mà! Chỉ có hắn, mới có thể biết Đào Hương ra dấu tay tiếng lóng.

Ngoài ra, Lý Phi đem Đào Hương tang vật bán cho Phi Thử Cao lúc, chẳng những là đá quý mới vừa mất trộm lúc, hơn nữa, còn đúng lúc là có người trộm đi Đào Hương bảo tàng, hơn nữa còn bỏ đầu người vào bên trong rương kim loại!

Người này, có cực lớn khả năng, chính là cái này Lý Phi!

Âm úc khuôn mặt, ánh mắt lạnh như băng. . .

Nếu, hắn có thể đem người đầu rót vào rương kim loại, đó không thể nghi ngờ nói rõ, người này mới là cái đó thi thể nữ không đầu chân chính hung thủ, cái đó chân chính —— điên cuồng giết người ma! ! !

Chương 657: Chương 657: Nguyên nhân giết người

Thứ sáu trăm bảy mươi chương giết người nguyên nhân tiểu thuyết: Cuồng Thám Tác Giả: Khoáng Hải Vong Hồ

Mặc dù Triệu Ngọc trở lại phòng làm việc, nhưng là có liên quan Phi Thử Cao hỏi thăm cũng chưa kết thúc. Ngô Tú Mẫn cùng Thôi Lệ Châu vẫn còn ở hướng hắn hỏi thăm một ít có châm đối tính vấn đề chi tiết, suy đoán muốn một mực kéo dài đến trời tối mới có thể kết thúc.

"Lão đại, " giờ phút này, Nhiễm Đào đẩy cửa ra tiến vào phòng làm việc, hướng Triệu Ngọc báo cáo tình huống, "Tôn đội trưởng đã phái người điều tra, Cao Vạn Lâm không có nói láo, đá quý mất trộm án lúc, hắn quả thật bởi vì cùng nhau tìm cớ gây sự sự kiện bị người đánh gảy chân!"

"Tổ trưởng, ta dùng qua tất cả biện pháp, nhưng là cũng không có tra được cái này Lý Phi!" Tăng Khả thì ngồi trước máy vi tính tiếc nuối nói, "Phải cùng Đào Hương vậy, đây cũng là một người không có thân phận người!"

"Nhiễm Đào, ta kêu Tôn đội trưởng an bài người giống như chuyên gia, cho Lý Phi bức họa, chuẩn bị thế nào rồi?" Triệu Ngọc đứng ở bảng trắng trước mặt, hướng Nhiễm Đào hỏi một câu.

"Đã tìm xong, là bọn họ Bách Linh đứng đầu nhất bức họa chuyên gia, đang ở trên đường chạy tới!" Nhiễm Đào mau trở về đáp.

"Hả. . ." Triệu Ngọc gật đầu một cái, con mắt còn đang nhìn chằm chằm trước mặt bảng trắng.

"Lão đại!" Tăng Khả trầm một cái, nói, "Ngươi tuyệt không cảm thấy, Cao Vạn Lâm đối cái này Lý Phi miêu tả, cùng chúng ta cảnh sát trước đã làm tâm lý trắc tả rất giống a! ? Lần này, chúng ta là không phải là tìm đúng người?"

Triệu Ngọc một lần nữa khẽ gật đầu, Tăng Khả nói không sai. Khuôn mặt phiền muộn, ánh mắt lạnh như băng, mặc dù Cao Vạn Lâm chẳng qua là ngắn ngủi mấy lời, nhưng tựa như một chút chọt trúng yếu hại!

Trở về nghĩ lúc đó hoài nghi Đào Hương lúc, Triệu Ngọc vẫn có trứ sâu đậm nghi ngờ, cảm thấy Đào Hương cùng hắn trong tưởng tượng cái đó điên cuồng giết người ma chênh lệch rất lớn.

Nhưng là, lần này nhưng hoàn toàn bất đồng.

Vừa nghĩ tới Phi Thử Cao đối với Lý Phi miêu tả, Triệu Ngọc liền càng kiên định rồi cái này tín niệm! Khuôn mặt phiền muộn, ánh mắt lạnh như băng, hắn tựa như có thể chính mắt nhìn thấy, thi thể nữ không đầu hung thủ, cứ như vậy đứng ở trước mặt mình!

Lý Phi!

Lý Phi! !

Hung thủ —— thật sự là ngươi sao! ?

Nhưng là. . . Mặc dù mục tiêu đã dần dần rõ ràng, nhưng là, một cái to lớn khó khăn nhưng giống như một ngọn núi lớn vậy bày ở Triệu Ngọc trước mặt!

Cái này Lý Phi, bây giờ —— ở nơi nào chứ?

Như thế nào mới có thể đem tìm được?

Căn cứ Phi Thử Cao lời khai, 6 năm trước, khi Lý Phi đổi bán Đào Hương bảo tàng sau, liền cũng không có xuất hiện nữa! Dựa theo lúc đó tình huống suy đoán, người này tất nhiên đã đi xa tha hương đi.

Lý Phi cùng Đào Hương vậy, đều là cái loại đó không có thân phận, nhưng lại giỏi về ngụy trang người. Cảnh sát truy nã Đào Hương nhiều năm như vậy cũng không có bắt, cái kia chớ nói chi là cái này Lý Phi rồi.

Không có hình, không có chỉ tay, không có DNA, một cái cơ hồ xu hướng vô hình người, lại nên như thế nào đem hắn tìm ra chứ ?

Ai. . .

Đối mặt với trước mắt khốn cảnh, Triệu Ngọc không tránh khỏi nặng nề thở dài.

Hắn biết, ban đầu sở dĩ ở trong lúc vô tình bắt Đào Hương, bất quá là bởi vì kỳ ngộ hệ thống an bài một trận bất ngờ. Mà đối với cái này Lý Phi, nhưng không quá có thể thông qua hệ thống đem đụng vào!

Triệu Ngọc đối kỳ ngộ hệ thống hiểu rõ vô cùng, hắn biết, coi như hắn muốn lợi dụng kỳ ngộ đi tìm Lý Phi, cũng ít nhất phải cùng Lý Phi khoảng cách hơi gần, hoặc là cùng tồn tại một thành phố mới được! Cho nên, dựa hệ thống, căn bản không đáng tin.

Như vậy. . . Còn khác biệt biện pháp sao?

Có thể là vô bệnh loạn chạy chữa, vắt hết óc giữa, Triệu Ngọc thậm chí nhớ lại hắn ở Bách Linh nhất trung cái kia tràng bản sao kỳ ngộ tới!

Có khả năng hay không, cái kia tràng kỳ ngộ cũng là hệ thống an bài cho mình một cái nhắc nhở chứ ? Cái đó rình coi cuồng sẽ không phải là Lý Phi? Hoặc có thể cùng Lý Phi có quan hệ thế nào?

Căn cứ không buông tha một đường hy vọng nguyên tắc, Triệu Ngọc hay là gọi Tôn đội trưởng phái người điều tra chuyện này đi. Nhưng là, kết quả điều tra rất nhanh truyền tới, cái đó rình coi cuồng chỉ là một rình coi cuồng mà thôi, cùng kẻ trộm căn bản dính không được đảm nhiệm quan hệ như thế nào.

Thời gian từng điểm từng điểm trôi qua, chớp mắt đi tới giờ cơm tối. Ngô Tú Mẫn cùng Thôi Lệ Châu rốt cuộc tra hỏi xong rồi Phi Thử Cao, trở lại phòng làm việc. Mà nóng lòng chu đáo Tôn đội trưởng, thì phái người cho bọn họ đưa tới liền khi.

Vì vậy, Ngô Tú Mẫn cùng Thôi Lệ Châu một bên hưởng dụng bữa ăn tối, vừa hướng Triệu Ngọc làm đơn giản báo cáo.

Ngô Tú Mẫn nói cho Triệu Ngọc, nói nàng cẩn thận quan sát Phi Thử Cao động tác nhỏ nhặt, người này tâm tình một mực hết sức ổn định, không có bất kỳ chỗ khả nghi. Hoặc là người này là cá nói láo cao thủ, hoặc là hắn nói lời khai hoàn toàn là thật!

"Ta cũng nếm thử qua!" Thôi Lệ Châu nói, "Phi Thử Cao căn bản không biết cha ta những thứ kia tiếng lóng ra dấu tay, cho nên hắn không có thể trở thành cha ta đồng bọn mà!"

"Tổ trưởng, Phi Thử Cao đem Lý Phi nhưng địa phương có thể đi cũng viết xuống, bất quá. . ." Ngô Tú Mẫn lắc đầu nói, "Chính hắn cũng nói, Lý Phi vẫn ở lại Bách Linh thị xác suất rất thấp! Cái này 6 năm trong, hắn cho tới bây giờ chưa từng nghe qua người này bất kỳ tin tức!"

"Hả. . ." Cái kết quả này đã ở Triệu Ngọc trong dự liệu, bất quá, mặc dù

cơ hội mong manh, nhưng cũng không thể để cho một tia lơ là, chờ đến Lý Phi bức họa làm xong sau, vẫn phải phái người đi cẩn thận điều tra.

"Nga, đúng rồi, còn có một việc. . ." Lúc này, Ngô Tú Mẫn bỗng nhiên buông đũa xuống, nghiêm túc đối Triệu Ngọc nói, "Chúng ta ở về sau hỏi cặn kẽ trong lời nói, còn chiếm được một cái liên quan tới Lý Phi chuyện, không biết, chuyện này sẽ hay không đối phá án có trợ giúp?"

" Đúng, ta cũng cảm thấy thật kỳ hoặc!" Thôi Lệ Châu phụ họa.

Thấy Triệu Ngọc gật đầu, Ngô Tú Mẫn lúc này mới cẩn thận nói: "Là như vậy, vào sáng sớm Phi Thử Cao lần đầu tiên cung khai lúc, ta liền phát giác một vài vấn đề. Đó chính là, liên quan tới Lý Phi năm đó rời nhà ra đi cái kia một thời gian đoạn có chút mơ hồ, Lý Phi tại sao phải bỏ nhà ra đi? Hắn sư nương tại sao cũng đi theo cùng nhau biến mất? Sau đó, thầy hắn thì tại sao cũng chết theo?

"Vì vậy, nhằm vào vấn đề này, chúng ta một lần nữa hỏi qua rồi Phi Thử Cao.. " Ngô Tú Mẫn hơi ngừng một lát, nói, "Phi Thử Cao nói như vậy, hắn nói, liên quan tới chuyện này, thật ra thì hắn cũng một mực đặc biệt tò mò. Vì thế, hắn sau đó còn chuyên môn hỏi qua Thôi Phương Vũ cùng Đỗ Mạn Đình, nhưng là, cái này hai người đối với chuyện này nhưng giữ kín như bưng, cái gì cũng không nói.

"Bọn họ càng không nói, Phi Thử Cao càng tò mò. Cho nên, hắn cùng lúc đó lão Ngũ suy đoán như vậy hai cá phiên bản đi ra: Người thứ nhất phiên bản, là bỏ trốn nói, bọn họ hoài nghi chính đang thời kỳ huyết khí phương cương Lý Phi cùng sư nương cấu kết, sau đó bỏ trốn sau lưng sư phụ! Thầy cùng nhau dưới tức chết, vì chiếu cố đến mặt mũi, lúc này mới nói gì sư nương nằm viện loại!

"Thứ hai cái, chính là sát nhân thuyết, bọn họ hoài nghi, đại sư huynh giết chết sư nương, sau đó chạy trốn! Thầy trở lại sau, đau buồn muốn chết, bệnh cũ tái phát, sau đó một mạng ô hô!

"Liên quan tới cái này hai cá phiên bản, Phi Thử Cao càng nghiêng về người sau. Bởi vì, bọn họ sư nương tuổi đã rất lớn, hơn nữa dáng dấp cũng chưa ra hình dáng gì, Lý Phi coi như mắt bị mù, cũng không có lý do cùng nàng bỏ trốn!

"Chính tương phản, vào sáng sớm Phi Thử Cao vào trước cửa, hắn liền đã nghe qua nói bóng nói gió, nói cái này vị chính đang trong thời mãn kinh sư nương có khuynh hướng ngược đãi, thường xuyên khi dễ ngược đãi Lý Phi cùng Đào Hương đám người.

"Mà vào cửa sau, Phi Thử Cao cũng nhiều lần thấy qua, Lý Phi trên người có không rõ máu ứ đọng cùng sưng lên chờ dấu vết. Vì vậy, hắn hoài nghi Lý Phi không chịu nổi bị ngược đãi, cho nên giết chết sư nương, lúc này mới đưa tới cái kia tràng chạy trốn sóng gió!"

"Nga? Ngược đãi?"

Nghe đến chỗ này, Triệu Ngọc không kiềm được trong lòng chấn động một cái, tựa hồ nghĩ tới một cái cực kỳ trọng yếu đồ. Hắn vội vàng quay đầu trở lại, lại đem thi thể nữ không đầu án sáu tên người bị hại thân phận nhìn một lần: Tên lường gạt, giáo sư nhân dân, ly dị ly dị, bắt cóc nhi đồng. . .

Bỗng dưng, hắn đột nhiên đánh giật mình một cái, chỉ bảng trắng thở dài nói:

"Lão Thiên! Ta thật giống như có chút biết, những người này rốt cuộc là bởi vì cái gì, mà bị hung thủ sát hại rồi!"

Chương 658: Chương 658: Lúc này đã quá muộn

Thứ sáu trăm năm mươi tám chương lúc này quá muộn tiểu thuyết: Cuồng Thám Tác Giả: Khoáng Hải Vong Hồ

"Ngược đãi! ?" Ngô Tú Mẫn trước nhất kịp phản ứng, "Ngươi ý, là những người này đều có ngược đãi tiền án, cho nên, từ nhỏ bị ngược đãi Lý Phi tìm được các nàng, đem các nàng giết chết? Nhưng là. . ."

"Trừ người thứ nhất ta không dám xác định, những thứ khác. . ." Triệu Ngọc chỉ trên bảng trắng người bị hại nói, "Những thứ khác, ta không sai biệt lắm có thể nói rõ! Tôn Tú Nga là tên lường gạt, chuyên môn gạt bán trẻ con, ở buôn bán trong quá trình, ngược đãi nhi đồng tỷ lệ rất lớn!

"Ta xem qua 03 năm điều tra ghi chép, hạng ba người bị hại Lý Hoa Mẫn lúc ấy ly dị ly dị, một mình nuôi dưỡng trứ hai đứa bé. Mặc dù đứa trẻ đều là ruột, nhưng nàng tinh thần có chút thất thường, không có thể bài trừ có ngược đãi hài tử hiềm nghi;

"Thứ tư cá, nhân viên kế toán Trương Tiếu Tiếu gả cho đi một lần cưới sanh con xí nghiệp gia, đứa trẻ không phải là ruột, trong này có phải hay không cũng có vấn đề?

"Thứ năm Tịch Diễm Mai là giáo sư nhân dân, thường xuyên tiếp xúc thiếu niên nhi đồng; đến nổi Bạch Lệ Lệ liền càng không cần phải nói. . ."

Nói đến Bạch Lệ Lệ, mọi người không tự chủ được đưa ánh mắt toàn đều nhìn về Thôi Lệ Châu. Nếu như điều phỏng đoán này là thật, như vậy Thôi Lệ Châu không thể nghi ngờ cũng là một vị đích thân trải qua làm chứng người.

" Này, nhìn ta làm gì? Khi đó ta mới hai tuổi, các ngươi sẽ không cho là ta còn có thể nhớ cái gì chứ ?" Thôi Lệ Châu quyệt miệng.

"Tiểu Thôi a, ngươi trên người. . . Hả. . . Có hay không vết sẹo các loại đồ?" Nhiễm Đào trợn mắt nhìn con ngươi to hỏi, "Tỷ như, tàn thuốc phỏng, cương châm cắm lỗ loại!"

Hỏi xong sau, hiện trường một mảnh an tĩnh, Thôi Lệ Châu chau mày, bên tai thật giống như bay qua mấy con cạp cạp gọi quạ đen.

"Hả. . ." Triệu Ngọc dùng ngón tay trỏ điểm mình môi, dụng tâm nhớ lại nói, "Thật sạch sẻ thật giống như, dường như. . . Không có gì vết sẹo chứ ?"

Ta ngã!

Tất cả tổ viên đồng loạt ngã xuống đất, Thôi Lệ Châu trợn mắt nhìn, Ngô Tú Mẫn thì che trán nhẹ khẽ mắng một câu: "Đồ lưu manh!"

"Ư hừm ư hừm. . ." Triệu Ngọc ý thức được mình diễn nghiêm trọng, vội vàng khôi phục nghiêm túc, hướng Tăng Khả phân phó nói, "Tăng Khả, ngươi đi liên lạc một chút tương quan người bị hại đứa trẻ, cùng bọn họ thẩm tra một chút, nhìn một chút chúng ta suy đoán có đúng hay không?"

"Tốt!" Tăng Khả vội vàng trả lời một tiếng, qua một bên hoàn thành nhiệm vụ đi.

"Lão đại, ta cảm giác. . ." Nhiễm Đào cau mày, "Nếu là bởi vì ngược đãi

lời, phía trước những thứ kia tổ điều tra, sẽ không không tra được chứ ?"

"Không, ngươi nói sai rồi!" Triệu Ngọc chợt nhớ tới Kim đội trưởng quyển sổ lên nội dung tới, nói, "Bọn họ không phải là không đi phương diện này cân nhắc qua. Chẳng qua là, tới một cái, năm đó còn có hai tên người chết thân phận không thể xác nhận; thứ hai, cảnh sát trước nhất điều tra là Bạch Lệ Lệ, bọn họ căn bản không biết Bạch Lệ Lệ bắt cóc Thôi Lệ Châu chuyện.

"Bạch Lệ Lệ lúc đó là cá độc thân đàn bà, vừa không có công tác chính thức, làm sao có thể cùng ngược đãi nhi đồng liên hệ với nhau chứ ? Cho nên, năm đó chẳng qua là đưa ra nghi vấn, cũng không từng cái một chứng thật!"

"Nga. . . Nhưng bây giờ nhìn lại, tất cả đều không giống nhau!" Ngô Tú Mẫn nói, "Lý Phi bởi vì thê thảm sư nương ngược đãi, sinh ra bóng ma trong lòng, đối ngược đãi nhi đồng đàn bà sinh ra một loại cừu hận. Ở trong lòng bắt chước, cái này gọi là làm áp lực trong lòng ứng kích dời đi. Khi loại tâm tình này mất khống chế sau, là rất dễ dàng đưa đến hậu quả nghiêm trọng! Nhất là giống như Lý Phi loại này có năng lực người!"

"Vậy thì không sai được!" Nhiễm Đào phụ họa nói, "Lý Phi là kẻ gian, đi từng nhà trộm đồ, rất có thể đụng vào những người này ngược đãi hài tử cảnh tượng! Lão Thiên, thật không nghĩ tới, thi thể nữ không đầu căn nguyên, lại là bởi vì cái này!"

Đang nói đến đây, cửa phòng làm việc bị gõ, chỉ thấy Tôn đội trưởng cầm một xấp văn kiện đi vào.

"Lãnh đạo, " Tôn đội trưởng mặt đầy tiếc nuối nói, "Thật đáng tiếc, liên quan tới Cao Vạn Lâm nói cái đó sư phụ cùng sư nương, chúng ta cũng không tra được! Niên đại quá rất xưa, hơn nữa, những người này vẫn đang làm không thấy được ánh sáng chuyện, cho nên nếu muốn tra tài

liệu cặn kẽ, sợ rằng phải cần một đoạn thời gian rất dài mới được!

"Bất quá, ngài yên tâm, ta sẽ phái thêm người, điểm chính đi thăm dò!" Vừa nói, hắn đem văn kiện đưa cho Triệu Ngọc, "Cái này một phần, là bức họa chuyên gia dựa theo Cao Vạn Lâm miêu tả, cho Lý Phi làm ra bức họa. Ta đã đưa đến nghành tương quan so sánh đi.

Nhưng là, ngài biết, bức họa so sánh cùng bình thường so sánh tồn tại rất lớn khác biệt, cái này rất khó bảo đảm nhất định có thể tra được!"

Triệu Ngọc đưa tay nhận lấy bức họa, chỉ thấy bức họa trúng Lý Phi, hoàn mỹ giải thích cái kia tám chữ to: Sắc mặt phiền muộn, ánh mắt lạnh như băng!

"Hả. . . Còn có một việc cần ngài tới định đoạt!" Tôn đội trưởng lại nói, "Chúng ta đã chuẩn bị sẵn sàng, phát ra lệnh truy nã! Nhưng là, ta lo lắng, một khi Lý Phi thấy lệnh truy nã, ngược lại sẽ đối chúng ta bắt bất lợi a!"

"Hả, vậy trước tiên ở cảnh đội nội bộ truyền đạt, tạm thời trước không nên để cho công chúng biết!" Triệu Ngọc nói, "Cho thêm chúng ta chút thời gian, nhìn một chút có còn hay không khác biện pháp, có thể đem hắn tìm ra!"

"Tốt! Nếu như còn có gì dặn dò, xin cứ việc phân phó!" Tôn đội thành khẩn nói, "Cao Vạn Lâm nói qua địa điểm kia, cùng với Đỗ Mạn Đình nghĩa địa, ta tất cả đều an bài người 24 giờ nằm vùng mà, những cơ sở này tính công việc, ngài cứ việc yên tâm!"

"Tốt, cực khổ!" Triệu Ngọc tùy theo đó nói tiếng cám ơn. Cái này vị Tôn đội trưởng không hổ là kinh nghiệm phong phú lão hình trinh, nghĩ so với mình còn phải chu đáo.

Tôn đội trưởng mới vừa đi, Tăng Khả bên kia liền truyền đến tin tức.

"Tổ trưởng a, ngươi đoán không lầm! Cái này mấy tên người bị hại, thật vẫn cũng cùng ngược đãi nhi đồng có liên quan đâu! Hơn nữa. . . Tình huống so với chúng ta tưởng tượng muốn nghiêm trọng!" Tăng Khả cầm tài liệu báo cáo, "Nhạ, ta đều là để cho địa phương bót cảnh sát hỏi thăm, căn cứ bọn họ truyền tới hồi báo, phát hiện những thứ này người bị hại tất cả đều có vấn đề.

"Tỷ như cái đó tinh thần thất thường Lý Hoa Mẫn, nàng bọn nhỏ thừa nhận, ban đầu bọn họ thường xuyên gặp Lý Hoa Mẫn gia bạo, thường xuyên đem bọn họ đánh thương tích khắp người, khổ không thể tả! Hắn con trai nhỏ thậm chí còn bị đánh gảy xương!

"Còn có, Trương Tiếu Tiếu con cũng thừa nhận, hắn lúc nhỏ, cái này vị mẹ ghẻ thường xuyên đối hắn thực hiện các loại ngược đãi, không để cho ăn cơm, không để cho ngủ,. thậm chí còn có tình dục phương diện xâm hại!

"Bất quá, trong này, lợi hại nhất, còn phải thuộc về nữ thi án người thứ nhất người bị hại Trình Vĩ Hồng, " Tăng Khả chỉ tài liệu nói, "Người đàn bà này ở trẻ tuổi lúc từng có qua một đứa con gái, nhưng con gái mới vừa một tuổi liền đột nhiên chết yểu! Nàng cùng chồng đối ngoại tuyên bố, đứa trẻ là bị bệnh mà chết. Nhưng là, các bạn hàng xóm nhưng rối rít suy đoán, lúc ấy đang là thời khắc thực hiện kế hoạch sinh đẻ nghiêm khắc nhất, bọn họ là vì muốn con, cho nên. . . Cố ý đem đứa trẻ hại chết!"

"Ông trời của ta, vì có thể sinh con, tại sao có thể như vậy chứ?" Ngô Tú Mẫn lòng đầy căm phẫn nói, "Cái kia. . . Đây chính là một cái sinh mạng a? Bọn họ làm sao có thể làm được?"

"Mặc dù chỉ là một lời đồn đãi, " Tăng Khả nói, "Nhưng có rất lớn độ có thể tin, bởi vì nàng con gái có tiên thiên tính bệnh, mà nhà bọn họ điều kiện kinh tế hết sức khó khăn, ngược lại là rất có thể làm ra chuyện như

vậy! Có lẽ là báo ứng đi, sau đó, nàng mặc dù sinh một đứa con trai, nhưng con nhưng là nhẹ não tê liệt!"

"Nga. . . Trình Vĩ Hồng tử vong lúc là 46 tuổi!" Triệu Ngọc nhìn trên bảng trắng tài liệu nói, "Con gái nàng chết, chính là phát sinh ở nàng trẻ tuổi lúc. Như vậy. . . Chúng ta giả thiết một chút, con gái nàng thật là bị nàng cùng chồng hại chết, nếu như Trình Vĩ Hồng cũng thật là vì vậy bị Lý Phi giết, như vậy Lý Phi lại là làm sao biết chuyện này chứ ?"

"Cái này không khó giải thích chứ ?" Nhiễm Đào nói, "Lý Phi phải cùng Trình Vĩ Hồng từng có mật thiết đồng thời xuất hiện, giữa bọn họ nhất định là có quan hệ!"

"Hả!" Triệu Ngọc trước sau khi gật đầu lắc đầu, "Chỉ tiếc, thi thể xác nhận phải quá muộn! Qua dài như vậy thời gian, cảnh sát đã không thể ra sức!"

Những lời này, Triệu Ngọc càng giống như là tự nhủ!

Đúng là, chân tướng phát hiện thật sự là quá muộn, chuyện cho tới bây giờ, Lý Phi đã sớm chẳng biết đi đâu, không biết còn có biện pháp gì, có thể đưa cái này Lý Phi tìm ra?

Chương 659: Chương 659: Ghiền

Thứ sáu trăm năm mươi chín chương ghiền tiểu thuyết: Cuồng Thám
Tác Giả: Khoáng Hải Vong Hồ

Lại là một cái mới nửa đêm mười hai điểm, cùng ngày hôm qua bất đồng, hệ thống kỳ ngộ kết thúc thanh âm từ đầu đến cuối không có vang lên. Kỳ ngộ không thể kết thúc, Triệu Ngọc liền không cách nào mở mới một quẻ.

Bởi vì bên ngoài phòng nhiệt độ kéo dài hạ xuống, bên trong phòng làm việc máy điều hòa không khí đã xem gió ấm mở đến lớn nhất trình độ. Nhưng là, nhiệt độ tăng cao, không những để cho người không cảm giác được ấm áp, ngược lại cảm giác bực bội dị thường.

Dĩ nhiên, tất cả mọi người mà trong lòng rõ ràng, loại này bực bội thật ra thì cùng máy điều hòa không khí không có quan hệ gì, mà là hoàn toàn bởi vì trước mắt vụ án lên!

Chuyện cho tới bây giờ, cơ hồ tất cả đầu mối tất cả đều hội tụ đến cuối cùng đầu giây trên, chỉ cần có thể đem Lý Phi bắt được, có thể vụ án là có thể chân tướng rõ ràng!

Nhưng mà, đối với cái này trọng đại người hiềm nghi Lý Phi bắt vấn đề, lại để cho bọn họ lâm vào trước đó chưa từng có trong khốn cảnh.

Lý Phi rốt cuộc ở nơi nào?

Như thế nào mới có thể đem hắn tìm ra chứ ?

Người này thân là Đào Hương sư huynh, tất nhiên tinh thông ẩn núp ngụy trang đường, nếu muốn từ trong biển người mênh mông đem người này tìm ra, quả thực khó hơn lên trời!

Càng làm cho người ta lo lắng chính là, nếu như dựa theo Phi Thử Cao cho ra tuổi tác suy tính, hôm nay Lý Phi đã là một cái 60 nhiều tuổi ông lão! Chánh sở vị thế sự vô thường, một sớm một chiều họa phúc, vạn nhất, hắn đã không ở nhân thế rồi làm thế nào?

Chẳng lẽ, mặc dù thi thể nữ không đầu án bị bọn họ oanh oanh liệt liệt lần nữa giằng co một phen, nhưng cuối cùng, vẫn giống như Jack the Ripper như vậy, trở thành một cọc vĩnh viễn án treo sao?

Ai!

Triệu Ngọc thở dài, nhưng ai biết, Tăng Khả chợt kích động đứng lên la lớn: "Tổ trưởng, ta phát hiện một vật! Các ngươi. . . Mau đến xem nhìn. . ."

A?

Triệu Ngọc sợ hết hồn, không biết Tăng Khả phát hiện cái gì, vội vàng nhào tới.

"Các ngươi nhìn. . ." Tăng Khả chỉ mình màn ảnh máy vi tính nói, "Ta mới vừa rồi dùng bức họa cạn ảnh kỹ thuật cùng chúng ta tài liệu làm một cái nhanh chóng so sánh! Không nghĩ tới, để cho ta tìm tới cái này. . ."

Theo Tăng Khả nhấn một cái con chuột, trên màn ảnh bất ngờ xuất hiện trên trăm tấm giấy chứng nhận hình, trong đó còn có một ít hắc bạch.

"Cái này. . ." Tăng Khả đem một người trong đó bị đỏ khuông vòng hình

phóng đại một chút, nói, "Nhìn, người này, có giống hay không Lý Phi, hả?"

Mọi người thất kinh, con mắt cơ hồ đều dán đến rồi trên màn ảnh, chỉ thấy bị phóng đại giấy chứng nhận trong hình, quả nhiên xuất hiện một cái cùng Lý Phi dáng dấp không sai biệt lắm đàn ông tới!

"Đây là. . ." Triệu Ngọc không quá rõ, vội vàng hỏi, "Tăng Khả, đây là đâu tới hình?"

"Kho tài liệu a!" Tăng Khả hưng phấn đáp, "Chính là ngài cho ta sao! 03 chuyên án tổ tất cả điện tử bản tài liệu, liên quan tới thi thể nữ không đầu!"

"Nga. . ." Triệu Ngọc lúc này mới nhớ tới, khi hắn đón lấy vụ án này lúc, Trần Trác cố ý từ phòng tài liệu cho hắn bản chính tới nữ thi án tài liệu.

"Những thứ này giấy chứng nhận hình, đều là các tiền bối đang điều tra vụ án lúc, nghiêm cẩn ghi xuống! Phần lớn đều là cùng vụ án tương quan nhân chứng hoặc người biết rõ tình hình loại!" Tăng Khả nói, "Tấm hình này, là một tấm giấy hành nghề, là thuộc về. . ." Hắn cẩn thận nhận rõ một chút trên giấy chứng nhận tin tức, "Cao Tân nhà tang lễ! Người có tên chữ kêu Hạ Liên Hỉ!"

"Ông trời của ta, Cao Tân nhà tang lễ?" Nhiễm Đào sợ hết hồn hết vía nói, "Cái này. . . Người này là nhà tang lễ nhân viên! Hắn thật sự là Lý Phi sao? Cái này. . . Đây là chuyện gì xảy ra a rốt cuộc?"

Nhiễm Đào như vậy, Triệu Ngọc càng là kinh ngạc. Trước mắt tấm hình này người trên, thật cùng Lý Phi bức họa rất giống. Hơn nữa người phân là nhà tang lễ nhân viên, cái này không thể không càng làm cho người ta thêm sanh nghi.

"Chờ một chút, ta tra một chút ghi chép!" Tăng Khả mở điện tử hồ sơ,

trong chốc lát liền đem mục tiêu văn kiện tìm tòi đi ra, tại chỗ đối mọi người thì thầm, "Nga. . . Đây là 03 chuyên án tổ lưu lại. Năm đó, chuyên án tổ phát hiện hung thủ xử lý thi thể thủ đoạn càng ngày càng cao minh, liền hoài nghi hung thủ khả năng cùng nhà tang lễ nhập liễm sư có liên quan.

"Vì vậy, bọn họ tập trung điều tra người chết khi còn sống sở tại khu nhà tang lễ hành nghề nhân viên, định từ trong tìm ra người hiềm nghi tới. Cho nên, chúng ta bây giờ thấy được, chính là lúc ấy lục soát lúc lưu lại hình.

"Cao Tân là thứ tư tên người bị hại Trương Tiếu Tiếu khi còn sống sinh hoạt thành phố,

03 chuyên án tổ đem địa phương nhà tang lễ tất cả đều tra xét một lần, không nghĩ tới, cái này Lý Phi thật đúng là ở bên trong đâu!"

"Ông trời của ta, cái kia. . . Cái kia cái kia cái kia. . . Hình đều có, tại sao không đem hắn tìm ra chứ ?" Nhiễm Đào kinh ngạc, "Người này không có thân phận, nếu như thật tốt tra một chút, có phải hay không hắn có thể tìm ra a?"

"Thời gian kém a! Đào ca!" Tăng Khả lắc đầu một cái, "Hung thủ là 96 năm giết chết Trương Tiếu Tiếu, mà kiểm soát lúc, đã đến 03 năm! Rất nhiều đầu mối đã không có, mà đây cá Lý Phi, cũng đã sớm không có ở đây nên nhà tang lễ công tác! Cảnh sát căn bản không cách nào đem phong tỏa!"

"Đúng vậy!" Triệu Ngọc xem qua Hoàng Bì Bút Ký vốn, giống vậy nhớ Kim đội trưởng đám người không biết làm sao, "Án phát cái đó niên đại, bởi vì tin tức không phát đạt, thẻ căn cước rất dễ dàng làm giả. Hơn nữa, nhà tang lễ nhân viên làm việc phần lớn đều là công việc tạm thời, lưu động tính rất lớn, căn bản không dễ tìm! Chuyên án tổ có thể đem những hình này tìm ra, đã coi như là một kỳ tích!"

"Đáng chết, cái này Lý Phi thật là xảo quyệt! Hạ Liên Hỉ nhất định là ngụy tạo tên?" Nhiễm Đào nói, "Hắn lợi dụng nhà tang lễ công việc để che giấu thân phận, còn có. . . Hả. . . Vận chuyển thi thể, đúng không? Tại sao hắn có thể thuận thuận lợi lợi đem thi thể vận chuyển xa như vậy ra ngoài? Mở xe mai táng là được làm được a! Ta đi, suy nghĩ một chút liền sợ hãi! Người này tâm lý, thật là quá biến thái. . ."

"Ai! Nói cách khác, " Thôi Lệ Châu thất vọng nói, "Mặc dù chúng ta tìm tới hình của đại ca của sư phụ ta, nhưng vẫn không có cách nào đem người tìm tới?"

"Đại ca của sư phụ ? Cái này. . ." Nhiễm Đào táp sờ một chút mùi vị, kiền nuốt nước miếng một cái.

"Lý luận là như vậy!" Triệu Ngọc nói, "Nhưng là, coi như chỉ có 0,1% hy vọng, chúng ta cũng không thể buông tha. Cho nên, Nhiễm Đào, ngươi vội vàng cầm lấy đi để cho Phi Thử Cao nhận một chút, nhìn một chút người này là không phải là Lý Phi? Nếu quả là như vậy, vậy hãy để cho Tôn đội trưởng đổi được trong lệnh truy nã!"

" Dạ, lão đại!" Nhiễm Đào không dám thờ ơ, lập tức cầm chắc hình tài liệu, đi ra ngoài cửa.

Ai ngờ, hắn mới vừa mở cửa một cái, ngoài cửa nhưng vừa vặn có một mặc áo khoác dài màu trắng người đang muốn vào.

Triệu Ngọc giương mắt nhìn một cái, nhưng thấy người này không là người khác, chính là phòng hình sự đặc biệt mời tới giúp vị kia nhân viên nghiệm xác Cao Phát Tài!

Phải biết, bây giờ đã qua nửa đêm mười hai điểm, lúc này, nhân viên nghiệm thi đột nhiên đến, để cho Triệu Ngọc đám người cảm giác có chút bất ngờ.

"Ai? Cao đại phu? Khách hiếm, khách hiếm. . ." Theo lễ phép, Triệu Ngọc vội vàng nghênh đón cùng người ta bắt tay một cái, "Hôm nay làm sao có rãnh rỗi đến chúng ta tới nơi này chứ ?"

Có thể là công việc mệt nhọc duyên cớ, Cao Phát Tài tỏ ra vô cùng mệt mỏi. Bất quá, hắn hay là khách khí biểu minh ý đồ: "Triệu tổ trưởng a, không có gì, trên đầu công việc trọng yếu đã hết bận, nhìn các ngươi nơi này đèn vẫn sáng, cho nên tới xem một chút các ngươi! Trò chuyện đôi câu, a a!"

"Nga, hoan nghênh hoan nghênh!" Bởi vì Cao Phát Tài vẫn là lần đầu tiên tới phòng làm việc, Triệu Ngọc liền vì hắn giới thiệu một chút về mình tổ viên.

Giới thiệu sau, Cao Phát Tài thì từ trong túi móc ra một bọc tinh sảo Tô yên, hướng Triệu Ngọc báo cho biết một chút: "Triệu tổ trưởng, tới một cây?"

"Không!" Triệu Ngọc lắc đầu, đồng thời không nói tình nghĩa nói nhẹ, "Ta khuyên ngươi, tốt nhất cũng chớ ở chỗ này rút ra!"

"Nga?" Cao Phát Tài có chút bất ngờ, không nghĩ tới Triệu Ngọc sẽ như vậy thẳng thắn, hắn chỉ thật là bất tiện đất cười một tiếng, đem khói thu cất.

Tiếp, hắn bị những thứ kia viết đầy tư liệu bảng trắng hấp dẫn, liền bước đi tới phụ cận xem, sau đó nói: "Triệu cảnh quan a, các ngươi công việc thật là tỉ mỉ a! Đừng nói khác, riêng là đem những thứ này viết lên, cũng đã không dễ dàng đi! Bội phục, bội phục! Như thế nào, vụ án có hay không mới tiến triển? Ta nghe nói,. tìm tới một cái khác trọng yếu người hiềm nghi rồi phải không?"

Triệu Ngọc biết, Cao Phát Tài nếu như vậy nói chuyện, chắc hắn cũng

đã biết được nhất tình huống mới. Bất quá, theo lễ phép, Triệu Ngọc hay là đem Lý Phi chuyện, cùng hắn đơn giản nói rõ một chút.

Nghe xong sau, Cao Phát Tài nửa ngày không có lên tiếng, một mực đối mặt với bảng trắng nhìn rất lâu, lúc này mới nặng nề thở dài một cái.

"Triệu tổ trưởng a, ta trước đưa tới báo cáo, ngươi nhìn chưa ?" Cao Phát Tài đột nhiên hỏi như vậy một câu.

"Nga, nhìn một chút rồi. . ." Liên quan tới phần kia báo cáo, Triệu Ngọc đúng là nhìn, nhưng là, phía trên viết đều là một ít chuyên nghiệp hóa học thuật ngữ, hắn nhìn không rõ lắm rồi. Vì vậy, hắn mở miệng hỏi, "Không biết, Cao đại phu có gì cao kiến a?"

"Cao kiến chưa nói tới!" Cao Phát Tài quay lại đối mặt Triệu Ngọc, mặt đầy thẳng thắn nói, "Bất quá sao. . . Triệu tổ trưởng, thực không dám giấu giếm, thật ra thì. . . Có chuyện, ta đích xác vô cùng lo lắng!"

"Nga? Chuyện gì?" Triệu Ngọc hỏi.

"Thi thể nữ không đầu 6 cổ thi thể cùng đầu lâu, rất rõ ràng bị hung thủ làm qua tương ứng phòng hủ xử lý!" Cao Phát Tài biểu lộ ngưng trọng nói, "Hắn phòng hủ thủ đoạn một lần so với một lần cao minh! Đến cuối cùng cổ thi thể kia lúc. . . Không dối gạt ngươi nói, hắn tài nghệ đã có thể cùng cao cấp nhập liễm sư sánh bằng!

"Cái này hai ngày, ta lặp đi lặp lại quan sát hắn thủ pháp, sau đó, ta cho ra một cái, mọi người đều không nguyện thấy kết quả. . ."

"Nga. . ." Thấy Cao Phát Tài mặt đầy ngưng trọng, Triệu Ngọc bỗng nhiên ý thức được cái gì, vội vàng mắt lộ kinh hãi hỏi, "Cái gì. . . Kết quả gì?"

"Ta cảm giác. . . Hung thủ đang xử lý thi thể trong quá trình thật giống

như —— ghiền! ! !" Cao Phát Tài lo âu nói, "Ta bây giờ lo lắng nhất chính là, cái đó Bạch Lệ Lệ có thể cũng không phải là người cuối cùng người bị hại! Hung thủ giết người, khả năng so với chúng ta tưởng tượng —— còn nhiều hơn! ! !"

Chương 660: Chương 660: Còn có chỗ đột phá sao ?

Thứ sáu trăm sáu mươi chương còn có đột phá khẩu sao? Tiểu thuyết: Cuồng Thám Tác Giả: Khoáng Hải Vong Hồ

"Ta ở Bạch Lệ Lệ đầu lưu lại bắp thịt trung phát hiện vi khuẩn Lactococcus Lactis, còn có ngậm hợp chất thủy ngân cùng một loại không biết tên dung dịch ngậm nước, " Cao Phát Tài cầm hắn hóa nghiệm báo cáo đối Triệu Ngọc đám người nói, "Vi khuẩn Lactococcus Lactis là một loại sinh vật chất bảo quản thi thể, ban đầu chủ yếu ứng dụng với thực phẩm giữ tươi. Nhưng là, hung thủ nhưng ở thử nghiệm cho thi thể làm phòng hủ chi dụng! Nhất là ở 19 năm trước, cái ý nghĩ này, thật sự là thật bất khả tư nghị! Nếu như dùng ở học thuật giới, tuyệt đối đủ lấy phần thưởng rồi!"

"Oa tắc, chuyên nghiệp như vậy! ?" Thôi Lệ Châu kinh ngạc thở dài nói, "Xem ra, ta cái này vị đại ca của sư phụ , đem tinh lực toàn cũng để ở phương diện này rồi! Khó trách hắn kỹ thuật ăn trộm kém hơn cha ta rồi!"

Những lời này là Thôi Lệ Châu bật thốt lên, nói xong sau, nàng mới ý thức được, ngay trước nhân viên nghiệm thi mặt đùa giỡn như vậy quả thực không thích hợp, nàng liền vội vàng ngậm miệng, còn xấu hổ quay người.

"Chính là những chứng cớ này kinh động ta!" Cao Phát Tài đối với Thôi Lệ Châu đùa giỡn cũng không thèm để ý, tiếp tục cùng mọi người giải

thích hắn suy đoán, "Hung thủ hiển nhiên là ở thử nghiệm một loại mới tinh phòng hủ phương pháp, nếu như thành công, liền có thể sáng tạo ra vĩnh viễn sẽ không thối rữa thi thể! Loại này thi thể không cần ngâm ở chất lỏng trong, hơn nữa còn sẽ trông rất sống động!"

"Má ơi! Quá đáng sợ!" Tăng Khả bị sợ sờ một cái ngực.

"Bất quá, ta làm mấy nho nhỏ thí nghiệm, nhưng phát hiện hắn loại này thuốc thử ở Bạch Lệ Lệ trên người cũng không thành công, ba loại thuốc thử hòa chung một chỗ sau thiếu ổn định, nếu như lượng dùng nắm giữ không tốt, liền sẽ phát sinh ăn mòn, từ đó hư hại thi thể!" Nói tới chỗ này, Cao Phát Tài đổi đề tài, "Nhưng là, mặc dù ở Bạch Lệ Lệ trên người không có thành công, nhưng là, ta không thể không lo lắng, hung thủ vì hoàn thiện hắn kỹ thuật, sẽ. . ."

"Ông trời của ta!" Ngô Tú Mẫn kinh ngạc chắc lưỡi hít hà, "Ý của ngài tư là, hung thủ có thể còn đang gây án? Cái kia. . . Vậy cũng quá đáng sợ!"

"Đúng vậy!" Tăng Khả cũng là vô cùng kinh hãi nói, "Ban đầu, hung thủ dừng lại gây án, là bởi vì cảnh sát có tân tiến DNA kỹ thuật, có thể nhanh chóng xác nhận người chết thân phận! Không có lần nữa xuất hiện thi thể nữ không đầu, chúng ta thuận tiện lấy vì thi thể nữ không đầu án đã ngưng!

"Nhưng. . . Nhưng là. . . Muốn vạn nhất không có dừng lại chứ ? Không xuất hiện nữa thi thể nữ không đầu, không phải là hung thủ ngừng tay, mà là bởi vì hung thủ đổi đổi mới rồi giết người thủ đoạn?"

"Thử nghĩ một chút!" Ngô Tú Mẫn nói, "Giết người, chỉ muốn tìm một địa phương ẩn núp đem người giấu, hắn là được tiếp tục làm mình phòng hủ thí nghiệm? Nếu như thành công, như vậy hắn phòng thí nghiệm sẽ là hình dáng gì? Ác. . . Ác ma a! Mười phần ác ma đây cũng là!"

"Hải!" Ai ngờ, mọi người ở đây chánh xử ở sâu đậm kinh hãi lúc, cửa phòng chợt bị Nhiễm Đào chợt đẩy ra, "Lão đại a! Cao Vạn Lâm nhận ra, trong hình người thật đúng là Lý Phi! Trăm phần trăm xác nhận. . . Hả. . ."

Hô xong sau, Nhiễm Đào lúc này mới chú ý tới, bên trong nhà các đồng nghiệp, lại tất cả đều đang dùng tay che ngực.

"Cái đó. . . Ngươi làm sao rồi cửa?" Nhiễm Đào sững sốt một chút, "Các ngươi ăn cái gì không tiêu hóa đồ sao?"

"Ngươi tên khốn kiếp này!" Ngô Tú Mẫn tức giận đem duy nhất ly nước lôi đi, "Hù chết ta ngươi nhưng!"

"Ai? Cao nhân viên nghiệm xác cũng ở đây!" Nhiễm Đào hướng Cao Phát Tài gật đầu một cái, sau đó nói cho Triệu Ngọc, hắn đã đem Lý Phi hình giao cho Tôn đội trưởng, lệnh truy nã lập tức có thể làm tốt rồi.

"Ai nha!" Thôi Lệ Châu thì cắn môi nói, "Kế Bạch Lệ Lệ sau, cái này cũng 19 năm trôi qua! Nếu là hung thủ còn duy trì trước kia giết người tần số, như vậy nhiều năm bên trong, hắn phải giết bao nhiêu người a?"

"Lý Phi như vậy xảo quyệt, " Tăng Khả nói, "Ta đoán, hắn khẳng định còn đang sử dụng trước kia mánh khóe, ở một chỗ tìm được mục tiêu sau, sau đó đem người trói đến rất xa những địa phương khác, nữa giết chết, làm thành thây khô! Lần này, ngay cả thi thể cũng không có, làm sao còn tìm?"

"Ai? Chúng ta có thể đi tra một chút người mất tích a!" Thôi Lệ Châu nghĩ kế nói, "Lý Phi chỉ giết có ngược đãi nhi đồng khuynh hướng người, hơn nữa chỉ giết đàn bà! Cho nên, chúng ta có thể từ người mất tích bên trong tìm điều kiện phù hợp, nhìn một chút, ai có thể trở thành Lý Phi mục tiêu?"

"Đại tỷ,

Ngươi biết, nước ta hàng năm có bao nhiêu người mất tích sao?" Tăng Khả lắc đầu nói, "Hơn nữa, ai sẽ đem ngược đãi nhi đồng viết ở trong lý lịch, để cho ngươi tra một cái cũng biết? Hắng nói, coi như tìm tới khả nghi đối tượng lại có thể làm gì? Không phải là vậy không bắt được hung thủ sao?"

"Cũng có thể, tình hình không có chúng ta tưởng tượng nghiêm trọng!" Ngô Tú Mẫn suy nghĩ nói, "Đừng quên, Lý Phi tuổi đã không nhỏ! Kiền như vậy việc, hắn còn có năng lực sao?"

"Cái này nào có chính xác a?" Thôi Lệ Châu lắc đầu, "Ngươi thấy cha ta Đào Hương rồi sao? Đừng xem hắn ngu, nhưng là cùng trẻ tuổi tráng hán vật tay, không người có thể thắng rồi hắn!"

"Uy uy uy, ta hồ đồ, các ngươi đây là đang nói gì chứ ?" Nhiễm Đào kinh ngạc, "Ta làm sao một chút cũng nghe không hiểu chứ?"

"Triệu tổ trưởng, " Cao Phát Tài lời nói thành khẩn đối Triệu Ngọc nói, "Trọng trách nặng mà đường lại xa a! Đừng xem chúng ta bây giờ tìm đến rồi nữ thi án đầu lâu, nhưng là. . . Nếu muốn chân chính đem vụ án kết, chúng ta còn cần bỏ ra càng gian khổ cố gắng mới được a!"

Nói đến đây, hắn hữu hảo đưa ra tay phải, cùng Triệu Ngọc nắm thật chặc một chút.

"Được rồi, thời gian không còn sớm, ta liền không quấy rầy các vị!" Cao Phát Tài khẽ gật đầu, "Ta nữa cùng ta đoàn đội thương nghị một chút, nhìn xem có thể hay không ở chứng cớ phía trên tìm một chút đầu mối! Chúng ta cùng nhau thêm dầu đi!"

Nói xong, Cao Phát Tài xoay người rời đi, Triệu Ngọc thì vô cùng lễ độ đem người ta đưa ra cửa.

Tự đánh tới đến Bách Linh phá án sau, Triệu Ngọc liền bội phục hai người, một vị là cái đó chánh khí lẫm nhiên, tận tụy Tôn đội trưởng; mà một vị khác chính là cái này kỹ thuật cao siêu, minh xét vật nhỏ cao nhân viên nghiệm xác!

Mặc dù, trước kia ở cho dương phân cục nhìn Vương Phi khoa trưởng kiểm nghiệm chứng cớ lúc, hắn cảm thấy đã quá chuyên nghiệp. Nhưng hôm nay khi nhìn đến Cao Phát Tài trạng thái làm việc sau, giờ mới hiểu được cái gì mới thật sự là chuyên gia!

Triệu Ngọc cũng coi là nghĩ sâu xa, hắn cảm thấy, nếu như tương lai hắn còn phải tiếp tục điều tra những thứ khác đặc biệt lớn án treo, nhưng là vô cùng cần một cái giống như Cao Phát Tài như vậy chuyên gia nhân vật!

Cho nên, sau này có cơ hội, nhất định phải cùng người này làm quan hệ tốt, nói không chừng, tương lai còn có thể cùng hắn hợp tác!

Bất quá, những thứ này tự nhiên đều là nói sau, trước mắt nhiệm vụ thiết yếu, chính là như thế nào mới có thể đem Lý Phi tìm được!

Cái này Lý Phi, đến chỗ này giấu ở nơi nào?

Căn cứ Phi Thử Cao nói, năm đó Lý Phi ủy thác hắn bán đi tang vật lúc, cũng không có đem Đào Hương bảo vật toàn đều bán hết, hắn còn giữ lại không ít. Nếu như từ từ bán đi, tất nhiên sẽ đại kiếm một mớ. Vả lại, hắn trên tay còn vô cùng có thể có viên kia giá trị liên thành Tamil Star!

Cho nên, Lý Phi tất nhiên quá không thiếu tiền cuộc sống! Chánh sở vị không sợ người phạm tội giết người giết người, chỉ sợ người phạm tội giết người có tiền! Có tiền, hắn thì càng tiện việc đi che giấu mình, càng không dễ dàng bị người tìm được!

Thành như Tăng Khả nói, nếu như Osama không có tiền, cũng sẽ không ẩn giấu nhiều năm như vậy mới bị quân Mỹ tìm tới.

Giờ phút này, Triệu Ngọc vẫn còn ở phản phục suy nghĩ trên bảng trắng vụ án tin tức, định từ nào đó cái đầu mối thượng đạt được đột phá khẩu, có thể đem Lý Phi tìm ra.

Nhưng mà, lần này cùng dĩ vãng hoàn toàn bất đồng.

Trước kia, Triệu Ngọc đều là ở hết sức phức tạp vụ án dưới, phát hiện mình bỏ quên đầu mối gì! Nhưng lúc này đây vừa vặn ngược lại, vụ án đã trở nên vô cùng sáng suốt, chỉ cần đem Lý Phi tìm được là được!

Cho nên, Triệu Ngọc trong lòng vô cùng rõ ràng, trên bảng trắng tài liệu chỉ có thể trợ giúp hắn phá án, lại cũng không có thể giúp hắn tìm được Lý Phi!

Chặc chặc. . .

Chẳng lẽ, lần này, liền thật không có cái gì đột phá khẩu rồi sao?

Chẳng lẽ, chỉ có thể sử dụng treo giải thưởng truy nã biện pháp,. đi dài đăng đẵng chờ đợi sao?

Đang Triệu Ngọc khổ khổ tư tác đang lúc, hắn trong đầu hệ thống, rốt cuộc truyền đến kỳ ngộ kết thúc tin tức. Lần này, Triệu Ngọc lấy được 133% độ hoàn thành, lấy được ba món ẩn hình truy tung khí, chính là tương tự với lỗ mũi chó cái loại đó đạo cụ.

Được rồi!

Đối mặt với viết đầy vụ án tư liệu bảng trắng, Triệu Ngọc ma sa một chút bàn tay, tràn đầy kỳ vọng đất đối hệ thống nói:

"Thiên linh linh địa linh linh, hệ thống lão đại tới hiển linh! Lần này, ta thật đã hết toàn lực! Có thể hay không đem điên cuồng giết người ma bắt được, người anh em ta có thể hay không ở phòng hình sự lộ cá mặt to, coi như toàn trông cậy vào ngươi! Tới đi. . ."

Cầu nguyện xong tất, Triệu Ngọc tâm niệm một chút, liền khai ra mới một quẻ. Chỉ thấy hệ thống mặt tiếp xúc trung ương, viết hai chữ to "Đoái Cấn" .

Chặc chặc. . .

Thấy cái kết quả này, Triệu Ngọc không khỏi hơi có chút thất vọng. Bởi vì, mặc dù khai ra "Cấn" quẻ, nhưng Triệu Ngọc cho là, cấn ở đổi phía sau, nói rõ hôm nay kỳ ngộ, chủ yếu vẫn là hướng về phía phát tài đi, mà cũng không phải là phá án!

Căn cứ Triệu Ngọc kinh nghiệm dĩ vãng, càng đến rồi mấu chốt phá án thời khắc, lại càng cần mở ra hạng nặng quẻ văn mới được, tỷ như cái gì "Cấn kiền" quẻ, hoặc là "Khôn cấn" quẻ loại, như vậy mới có thể phụ họa thi thể nữ không đầu siêu cấp địa vị!

Nhưng là, dưới so sánh, cái này "Đoái Cấn" quẻ, rõ ràng có chút lực đạo không đủ! Cho dù là cấn ở phía trước bên, cũng dường như sẽ hơi khá hơn chút chứ ?

Nhưng mà, để cho Triệu Ngọc vạn vạn không có nghĩ tới chuyện vẫn là xảy ra, ngay tại hắn mới vừa bởi vì quẻ văn không cho lực mà cảm thấy thất vọng lúc, hắn điện thoại bỗng nhiên vang lên.

Không nghĩ tới, cho hắn gọi điện thoại, lại còn là cái đó nhân viên nghiệm xác Cao Phát Tài.

"Triệu tổ trưởng, " trong điện thoại, Cao Phát Tài cao vút thanh âm rõ ràng mang hưng phấn cùng kích động, "Ta một người học sinh, mới vừa

rồi cho ta nói ra một điều hiển nhiên! Ta muốn, có thể chúng ta có cái phương pháp, có thể đi thông!"

Chương 661: Chương 661: Nguyên nhân của cái kỳ ngộ máu chó lần trước

Thứ sáu trăm sáu mươi mốt chương có nguyên nhân máu chó kỳ ngộ tiểu thuyết: Cuồng Thám Tác Giả: Khoáng Hải Vong Hồ

Thật là liễu ám hoa minh hựu nhất thôn! Triệu Ngọc hoàn toàn không nghĩ tới, phụ trách nghiệm thi giám chứng pháp y môn, lại vẫn có thể nghĩ ra bắt hung thủ phương pháp tới.

"Triệu tổ trưởng, " trong điện thoại, Cao Phát Tài cũng là khó nén kích động, "Nếu như chúng ta suy đoán là chính xác, cái này hung thủ giết người vẫn còn tiếp tục điều nghiên hắn hoàn mỹ thi thể! Như vậy. . . Chúng ta cho là, hắn nhất định sẽ nghĩ biện pháp cải tiến phòng hủ dịch cách điều chế, gia tăng nó ổn định tính.

"Cho nên, chúng ta mới vừa rồi hoàn nguyên ba loại phối phương hóa học kết cấu nên loại chất phòng hủ kia, sau đó nhất trí cho là, nếu như hung thủ muốn gia tăng cách điều chế ổn định tính, hắn cần hướng bên trong gia nhập chống ô-xy hóa vật, ất hy loại ngao hợp tề hoặc là nhựa cây tài liệu kiểu ổn định tề vân vân, cứ như vậy, là được ức chế phòng hủ dịch ăn mòn tác dụng, đạt tới hoàn mỹ nhất hiệu quả!"

"Nga. . ." Triệu Ngọc trên miệng ừ à, nhưng là hoàn toàn nghe không hiểu.

"Ngươi biết không? Nếu như cách điều chế thành công, hắn làm được thi thể thì biết giống như. . . Nhựa cây con nít như vậy! Nhưng là, nhựa cây

con nít là đồ chơi, nhưng hắn chế tạo, nhưng là. . ."

Nghe đến lời này, Triệu Ngọc không kiềm được lông măng đứng thẳng, sau lưng lạnh cả người!

"Bất quá. . . Cái này cũng không phải là ta phải nói điểm chính!" Cao Phát Tài tiếp tục nói, "Bất kể cuối cùng hung thủ lựa chọn loại nào tài liệu, nhưng là, đang để cho phòng hủ chất lỏng khởi phản ứng lúc, đều phải phải gia nhập một loại gọi là Enamine dụ phát tề. . ."

Tiếp theo, Cao Phát Tài nói mấy câu tiếng Anh, hơn nữa còn nói một tràng tối tăm khó hiểu phương trình hóa học thức, nói xong sau rốt cục mới tiến vào chủ đề:

"Là của ta một người học sinh nhắc nhở ta, Enamine loại vật này, là cần dụng cụ cỡ lớn mới có thể đề luyện ra, chỉ một người không cách nào đề luyện. Lại bởi vì giá rẻ tiền, ứng dụng cực ít, cho nên lượng sản xuất cực thấp. Cả nước, cũng chỉ có có thể đếm được trên đầu ngón tay mấy nhà sản xuất.

"Loại vật này, vậy chỉ có hai loại ứng dụng con đường, một là công nghiệp quân sự sở nghiên cứu khoa học, thứ hai là trường đại học hóa học thí nghiệm phương diện! Ở dân gian sử dụng tỷ số cơ bản là số không.

"Chúng ta điều tra, loại vật này ở trên mạng cũng là không có tiêu thụ! Nếu như có xí nghiệp tư nhân muốn mua lời, vậy thì chỉ có thể hướng nhà máy trực tiếp nộp đơn đặt hàng!" Cao Phát Tài kích động nói, "Cho nên, chỉ cần tra được ai mua loại vật này, thì có thể tìm được hung thủ!"

"Oa! Thần như vậy kỳ! ? Tốt! Ta vậy thì đi tra! Vậy thì đi tra. . ." Thật vất vả tìm được một cái biện pháp, Triệu Ngọc tự nhiên càng hưng phấn, vội vàng lại hỏi một câu, "Lại nói cho ta một lần, ngươi nói cái kia món đồ, tên là cái gì cái gì ấy nhỉ?"

Để điện thoại xuống, Triệu Ngọc lập tức đem chuyện này nói cho cho các tổ viên! Nhưng mà, các tổ viên phản ứng cũng không giống như Triệu Ngọc nghĩ như vậy, Thôi Lệ Châu người thứ nhất đứng lên hủy bỏ nói:

"Lão đại, đừng quên, ta cái đó đại ca của sư phụ nhưng là một chuyên nghiệp ăn trộm, nếu như hắn biết mua đồ có thể lộ hãm lời, hắn có thể đi trộm! Chỉ là một nhà máy mà thôi, còn chưa phải là một đĩa đồ ăn?"

"Cái kia. . . Vậy hãy để cho nhà máy thật tốt tra một chút, nhìn một chút loại tài liệu này có vô bị trộm!" Triệu Ngọc không tức giận chút nào nói nhẹ, "Bây giờ khoa học kỹ thuật như vậy phát đạt, ta cũng không tin hắn trộm đồ, còn có thể không lưu dấu vết!"

"Ta cảm thấy, cái phương pháp này có thể được!" Ngô Tú Mẫn thì công nhận đất gật đầu nói, "Đầu lâu là gần đây mới bị phát hiện! Hung thủ căn bản không thể nào biết, cảnh sát chúng ta có thể y theo này đoán được hắn ý đồ! Hắn hoàn toàn có thể nghênh ngang đi mua, phạm không đi lên mạo hiểm ăn trộm!"

"Bất kể như thế nào! Cũng phải thử một lần!" Triệu Ngọc kiên định đối Tăng Khả nói, "Tăng Khả, nhanh!"

"Tốt!" Thật ra thì, Tăng Khả đáp ứng lúc, hai tay đã sớm đang bay nhanh gõ bàn phím rồi. Không bao lâu mà, hắn liền đem nhà máy tin tức tuần tra đi ra.

"Cao pháp y nói không sai, cả nước có sản xuất Enamine thiết bị, cũng không vượt qua 10 nhà ra ngoài, hơn nữa. . . Thật giống như còn có mấy nhà căn bản cũng không có sản xuất qua. . ." Theo không ngừng bàn phím gõ, Tăng Khả rất nhanh lấy được một cái xác thực tin tức, "Quá tốt, cũng may những thứ này nhà máy đều là lớn xí nghiệp nhà nước, không có sập tiệm loại. Trong này lời, trừ đi không có sản xuất, còn là

mới vừa mới xây hãng trở ra, ta đi. . . Chỉ có hai nhà a!"

"Quá tốt!" Triệu Ngọc vỗ tay nói,

"Các ngươi tranh thủ thời gian để cho cảnh sát địa phương liên lạc nhà máy, lập tức đi tra hỏi cái kia cái gì hi hữu đó đặt hàng tin tức, nhìn một chút những năm gần đây, đều có ai mua qua?"

"Tốt, bất quá. . ." Tăng Khả nói, "Hay là để cho Đào ca cùng Ngô tỷ đi gọi điện thoại đi, ta thử một chút hack nhà máy firewall, nhìn xem có thể hay không trực tiếp tìm được đơn đặt hàng!"

"Ngưu * bức!" Triệu Ngọc duỗi hạ ngón tay cái, sau đó hướng Ngô Tú Mẫn cùng Nhiễm Đào gật đầu một cái, hai người liền mau liên lạc cảnh sát địa phương đi.

Tăng Khả không hổ là hacker cao thủ, mười phút không tới, hắn liền đem hai nhà hãng internet hệ thống tất cả đều xâm nhập. Sau đó, hai nhà hãng đơn đặt hàng cũng đều bị hắn tìm đi ra. Lại trải qua một phen si kiểm cùng lọc, tất cả mua qua Enamine khách hàng tin tức, liền tất cả đều dược nhiên với màn ảnh máy vi tính trên.

Bất quá, để cho mọi người không nghĩ tới là, mua qua loại này hóa học thuốc thử đơn vị lại không phải số ít. Coi như Tăng Khả đem tương quan quân công xí nghiệp trừ sau, nhưng in ra, hay là có chừng một trăm nhiều trang dáng vẻ!

Không có biện pháp, mọi người chỉ có thể gánh vác mở, một người cầm một xấp, bắt đầu nhân công sàng lọc lọc.

Triệu Ngọc nhìn kỹ nhìn, chỉ thấy mua tin tức thượng, tất cả đều là cùng một màu Cục Giáo Dục nét chữ, xx Cục Giáo Dục, xx Cục Giáo Dục loại.

Xem ra, Cao Phát Tài sở nói không sai, mua loại này hóa học thuốc thử trừ quân công bên ngoài, liền đều là những trường lớn! Đừng nói người mua, thậm chí ngay cả một cái kiểu khác đơn vị cũng không có!

Trên hóa đơn, trừ nào đó Cục Giáo Dục ra, còn thỉnh thoảng sẽ xuất hiện nào đó trường học nét chữ, nhưng những trường học này đều là kích thước khá lớn đại học trường cao đẳng!

Thấy những tin tức này sau, Ngô Tú Mẫn người thứ nhất đưa ra mình lo lắng: "Tổ trưởng a, hư! Ngươi nhìn, nhiều trường học như vậy đều có loại vật này, muốn vạn nhất Lý Phi trộm không phải nhà máy, mà là những trường học này, cái kia không phải xong đời sao?"

Ai ngờ, Ngô Tú Mẫn lời vừa dứt định sau, Triệu Ngọc không những không có thất vọng, nhưng ngược lại giống như hù dọa vậy nhảy cỡn lên!

"Ai? Tình huống gì a đây là? Tổ trưởng. . ." Ngô Tú Mẫn sợ hết hồn, khi nàng mở miệng hỏi thăm lúc, Triệu Ngọc nhưng đã sớm vọt tới Tăng Khả trước gót chân.

"Tăng Khả, nhanh, lục soát một chút trên hóa đơn cùng Bách Linh có liên quan tin tức! Nhất là trường cấp 3 Bách Linh!"

"A? Nga. . ." Tăng Khả cũng không biết Triệu Ngọc vì sao kích động,. nhưng vẫn dựa theo Triệu Ngọc phân phó làm, "Tra được, có có, Bách Linh thị Cục Giáo Dục ở 08 năm lúc trải qua một nhóm hàng!"

08 năm?

"Bà nội con gấu, Tôn đội trưởng! Vội vàng cho lão Tôn gọi điện thoại, đem hắn gọi tới! Mau!" Thấy Triệu Ngọc cũng mắng lên đường phố, Tăng Khả vội vàng cho Tôn đội trưởng gọi điện thoại.

Ai ngờ, Tôn đội trưởng còn không có tới, Cao Phát Tài nhưng đi trước một bước vào đi.

"Triệu tổ trưởng, tin tức tra được thế nào rồi?" Cao Phát Tài hỏi một câu, nói, "Mới vừa rồi không nhớ cùng ngươi nói rõ, Enamine mặc dù là dụ phát tề, nhưng bởi vì kỳ đặc thù thuộc tính duyên cớ, là cần tinh luyện. Cho nên, hung thủ cần số lớn tiến hóa mới được, không phải là trộm cá một túi hai túi liền có thể giải quyết vấn đề!"

"Nga. . ." Triệu Ngọc gật đầu, xem ra, Lý Phi trộm đồ khả năng cũng không phải là rất lớn.

"Triệu tổ trưởng, ngài tìm ta?" Tôn đội trưởng nhận được mệnh lệnh, cũng phong phong hỏa hỏa chạy tới.

Triệu Ngọc vừa thấy Tôn đội trưởng, vội vàng nói: "Lão Tôn a, ngươi lập tức để cho ngươi người liên lạc Bách Linh Cục Giáo Dục, tra một chút cái kia cái gì hi hữu đó mua vào tình huống, nhìn một chút bọn họ cũng phân cho kia ngôi trường học rồi?"

"Cái gì. . . Cái gì hi? Có ý gì?" Tôn đội trưởng tự nhiên không nghe rõ.

"Enamine!"

Ở Cao Phát Tài đơn giản giảng giải, Tôn đội trưởng giờ mới hiểu chuyện đầu đuôi. Ý thức được sự quan trọng đại, hắn tại chỗ liền cho Cục Giáo Dục cục trưởng đánh tới điện thoại.

Cũng không lâu lắm, Cục Giáo Dục truyền về tin tức, nói bọn họ khoa kế toán đã thẩm tra, 08 năm chánh trị trường cấp 3 Bách Linh hóa học thí nghiệm lầu xây lại làm xong, cho nên, mua nhóm kia hóa học chế tề còn có máy móc, tất cả đều là gởi cho trường cấp 3 Bách Linh!

Ông trời của ta sao!

Lấy được tin tức này sau, Triệu Ngọc trái tim không khỏi phanh nhiên cuồng vồ! Hắn rốt cuộc minh bạch, ngày hôm qua cái kia nhìn như cẩu huyết bản sao kỳ ngộ, có thể không phải là uổng công gặp trùng hợp!

Chương 662: Chương 662

Thứ sáu trăm sáu mươi hai chương tặng tiểu thuyết: Cuồng Thám Tác Giả: Khoáng Hải Vong Hồ

Trước, Triệu Ngọc đã từng yêu cầu Tôn đội trưởng, đi điều tra kỹ trường cấp 3 Bách Linh cái đó rình coi cuồng lai lịch, nhìn người nọ một chút là hay không cùng nữ thi án có quan hệ?

Mặc dù Tôn đội trưởng đầu óc mơ hồ, nhưng vẫn là phái người điều tra, nhưng sự thật chứng minh, người này mặc dù tuổi cùng Lý Phi xấp xỉ, nhưng thân phận nhưng là rất rõ ràng, không tồn tại bất kỳ vấn đề.

Bây giờ, Triệu Ngọc một lần nữa nhắc tới người này, lại không thể không để cho Tôn đội trưởng đầu óc mơ hồ, hắn làm sao cũng nghĩ không thông, Triệu Ngọc tại sao phải cùng cái này rình coi cuồng không qua được!

Giờ phút này, rình coi cuồng vẫn còn ở đồn công an buồng tạm giam, chờ đợi tiến một bước xử lý.

Vì không có nhiều thời gian, Triệu Ngọc không để cho cảnh sát đem hắn đặt đưa tới, mình cũng không có phái người quá khứ, mà là đem Lý Phi hình phát cho đồn công an cảnh sát mặc thường phục, sau đó muốn cái đó rình coi cuồng cẩn thận nhận một chút, nhìn một chút hắn có biết hay không trong hình người!

Xem hình nhận tội phạm một chiêu này mà, trước kia để cho Triệu Ngọc lần nào cũng đúng, ban đầu điều tra phá án ngân hàng đại kiếp án lúc,

hắn chính là thông qua này phương pháp đem phương nghị đám người tìm ra.

Bởi vì ngày hôm qua cái kia tràng máu chó bản sao kỳ ngộ, Triệu Ngọc cơ hồ chấp niệm đất cảm giác được, trong đó tất nhiên ẩn hàm trọng yếu nhắc nhở! Mà nghĩ tới nghĩ lui, hắn cho là có khả năng nhất, chính là cái này rình coi cuồng. Mặc dù người này không phải là Lý Phi, nhưng hắn có khả năng hay không ra mắt Lý Phi chứ ?

Nhưng mà, thực tế thì tàn khốc vô tình. Khi rình coi cuồng cẩn thận nhận hình sau, nhưng là hết sức khẳng định, hắn cho tới bây giờ cũng chưa từng thấy qua người này! Vì thế, hắn thậm chí còn dám thề!

"Bà nội con gấu, đánh hắn!" Triệu Ngọc theo bản năng đất đối đồn công an cảnh sát mặc thường phục hô, "Cho ta hung hăng đánh hắn, đánh tới hắn biết mới ngưng!"

Bất quá, khi nhìn đến Tôn đội trưởng cả kinh há hốc mồm cứng lưỡi sau, hắn vội vàng ho khan hai tiếng, tự mình đánh trống lảng đất đối dân cảnh môn nói: "Ra đùa giỡn, cho thêm ta thật tốt hỏi một chút hắn! Không chỉ hỏi hắn, chờ lát nữa có ai tới bảo lãnh hắn cái gì, cũng đều để cho bọn họ cẩn thận nhìn một chút, nếu là thật có thể tra được đầu mối, các ngươi chính là một cái công lớn. . ."

"Tổ trưởng!" Quăng ra điện thoại, Tăng Khả lập tức nhắc nhở Triệu Ngọc nói, "Trường cấp 3 Bách Linh mặc dù có Enamine, nhưng không có nghĩa là nhất định cùng Lý Phi có quan hệ a! Lý Phi không phải người ngu, cả nước tính ra có Bách Linh thị nguy hiểm nhất, hắn làm sao có thể còn ở Bách Linh chứ ?"

"Đúng vậy, " Ngô Tú Mẫn cũng là khuyên nhủ, "Muốn ta nhìn, chúng ta vẫn dựa theo trên hóa đơn từng nhà đi tra từng cái, nhìn một chút một nhà kia ở mua hàng sau xuất hiện qua ăn trộm hiện tượng đi! Mặc dù cần lượng rất lớn, nhưng Lý Phi bản lãnh lớn như vậy, nói không chừng

vậy có thể trộm!"

"Không!" Triệu Ngọc đầu tiên là một tiếng kiên quyết hủy bỏ, hủy bỏ xong rồi sau, cơ hồ là cắn răng đối Tôn đội trưởng nói, "Tôn đội trưởng, đem trường cấp 3 Bách Linh những thứ kia lãnh đạo tất cả đều đánh thức, đem Lý Phi hình gởi cho bọn họ, để cho bọn họ nhận! Chờ đến trời vừa sáng, các ngươi nữa gởi hình qua cho toàn trường thầy trò, để cho bọn họ tất cả đều xem một chút, ta cũng không tin, không tìm được đầu mối gì!"

"Lão đại, " Thôi Lệ Châu bị sợ le lưỡi một cái, nhỏ giọng nói, "Trường cấp 3 Bách Linh không trêu chọc ngươi chứ ? Ngươi làm cái gì vậy chứ ?"

"Im miệng!" Triệu Ngọc quay đầu trở lại đối Tôn đội trưởng nói, "Nhanh, theo như ta nói đi làm! Ta hoài nghi, trường cấp 3 Bách Linh cùng hiềm nghi phạm Lý Phi có trọng đại liên lạc!"

"Hả. . ." Tôn đội trưởng mặt đầy không biết làm sao, mặc dù cảm giác Triệu Ngọc hoài nghi chẳng phải đáng tin, nhưng Triệu Ngọc dù sao cũng là lãnh đạo, hắn không thể làm gì khác hơn là tuân lệnh làm theo đi. . .

"Triệu tổ trưởng. . ." Tôn đội trưởng vừa đi, Cao Phát Tài lại nói chuyện, "Cho thi thể làm phòng hủ chuyện, nhìn qua đơn giản, nhưng thật ra là vô cùng đốt tiền! Ta trước kia biết một cái nước ngoài làm thi thể phòng hủ chuyên gia, bất đồng phòng hủ trình độ, giá cũng không giống nhau, nếu muốn làm hung thủ như vậy vĩnh cửu đều không thối rữa, ít nhất một trăm ngàn trở lên đâu!

"Nếu như không có nhất định tài lực, nhưng là khó mà duy trì!"

"Cái này hắn không thành vấn đề, " Nhiễm Đào nhún vai một cái, nói, "Lý Phi đem Đào Hương bảo tàng trộm đi, bán một món liền giá trị liên

thành, nhất định là có là tiền!"

"Không phải vậy, nhìn một cái các ngươi liền chưa làm qua kẻ gian!" Thôi Lệ Châu cười nói, "Không có người so với ta rõ ràng hơn, những thứ kia thu đồ hai nói con buôn mới thật sự là quỷ hút máu! Chúng ta tân tân khổ khổ trộm được đồ, thường thường ngay cả một phần trăm giá cũng bán không được đâu!

"Các ngươi nghe nói qua có ăn trộm phát đại tài chuyện sao? Nếu như chúng ta trộm đồ bán số tiền lớn,

Giá tiền cao, lập tức sẽ đưa tới cảnh sát chú ý! Bằng không, cha ta cũng sẽ không đem như vậy nhiều đồ tốt, cũng chôn vào trong mộ đi!

"Ba ta hay là Tặc Vương đâu! Nhưng hắn mang ta đi dạo siêu thị lúc, hay là thường xuyên chiếu cố khu giảm giá! Ai! Một kiếp sống làm tặc, một kiếp sống bi thảm! Muốn ta đoán, ta cái này vị sư đại ca khẳng định cũng tốt không nơi nào! Trừ muốn né tránh theo dõi, che giấu thân phận ra, còn phải tiếp tục hắn mới tốt, độ khó nhưng là không nhỏ đâu!"

"Nếu như vậy, cái kia tại sao còn muốn lựa chọn làm kẻ gian chứ ?" Nhiễm Đào lắc đầu.

"Đúng vậy, ta cũng thường xuyên hỏi mình đâu!" Thôi Lệ Châu khổ sở gật đầu thừa nhận, "Nhưng là. . . Ngươi nhìn ta có chọn sao? Bất kể là ba ruột mẹ ruột hay là sau cha, còn có cái này vị sư đại ca, tất cả đều là kẻ gian a! Ai! Đây là số mệnh!"

Đang đang cảm khái trong, phòng làm việc cửa bỗng nhiên bị một người đẩy mạnh ra, lại đem mọi người sợ hết hồn.

Nghiêng đầu nhìn, chỉ thấy xông vào không là người khác, chính là vị kia mới vừa đi không lâu Tôn đội trưởng!

Tôn đội trưởng luôn luôn già dặn chững chạc, nhưng lúc này đây nhưng là ngay cả gõ cửa đều quên, chỉ thấy hắn vọt thở không ra hơi hướng mọi người hô: "Tra được! Tra được! Bách Linh. . . Hô hô. . . Trường cấp 3 Bách Linh, thật sự có vấn đề! ! !"

"A! ?"

Nghe lời ấy, mọi người cũng là thất kinh.

"Nói mau!" Triệu Ngọc vội vàng níu lại Tôn đội trưởng cánh tay, vội vàng hỏi, "Có phải là có người hay không nhận ra Lý Phi? Lý Phi đã từng ở trường học ẩn núp qua?"

"Không. . . Không phải là!" Tôn đội trưởng dùng sức lắc đầu.

"Đó chính là, trường cấp 3 Bách Linh hóa học phòng thí nghiệm bị trộm!" Tăng Khả đoán được, "Có người đem bọn họ Enamine cho trộm!"

"Không phải là, cũng không phải a!" Tôn đội trưởng thở hổn hển miệng to khí, lúc này mới khoát tay một cái nói, "Hay là để cho ta nói cho các ngươi đi! Trường cấp 3 Bách Linh, đem bọn họ 08 năm tiến vào Enamine, tặng cho người khác rồi!"

"What! ? Tặng người? Đưa người nào?" Mọi người không hiểu.

"Hô hô. . ." Tôn đội trưởng tiếp tục nói, "Trường cấp 3 phòng tài vụ Phó hiệu trưởng nói cho ta, từ lúc bọn họ 08 năm vào một nhóm tài liệu thí nghiệm sau, cái kia một đống Enamine liền cho tới bây giờ chưa từng dùng qua, một mực đang thí nghiệm trong kho hàng chất đống, quá chiếm chỗ.

"Nhưng là, năm ngoái cuối năm lúc,. chợt có người cùng nhà trường tiếp xúc, muốn hướng bọn họ mua nhóm kia Enamine." Tôn đội trưởng vội

vàng nói, "Nhà trường đang muốn thanh thanh kho hàng đây, cuối cùng ngay cả tiền đều không muốn, liền đem đồ vật đưa cho bọn họ!"

"Nga! Cái kia. . . Cho người nào chứ ? Chẳng lẽ, chính là Lý Phi?" Mọi người hỏi.

"Không phải là, không phải là một người, là xí nghiệp!" Tôn đội trưởng ổn ổn tâm thần, nói, "Nhưng là, cái xí nghiệp này nhưng là không tầm thường a! Là Bách Linh hạt khu phía dưới một cái huyện nhà tang lễ! ! !"

"Chửi thề một tiếng !" Triệu Ngọc nhất thời đánh giật mình một cái, "Nhà tang lễ! ?"

"Đúng vậy!" Cao Phát Tài cũng là cả kinh há hốc mồm cứng lưỡi, vội vàng nói, "Theo ta biết, Enamine ở chúng ta quốc nội công dụng, chỉ có ta nói cái kia hai loại, căn bản không có nhà tang lễ chuyện!"

"Nhưng là, nếu như nhà tang lễ vào phần lớn Enamine, vậy thì nói rõ. . ."

Triệu Ngọc vẫn chưa nói hết, Tôn đội trưởng lập tức cắt đứt hắn, tiếp tục nói: "Phó hiệu trưởng nói, lúc ấy nhà tang lễ người tới, liền nói như vậy! Nói bọn họ mua Enamine chính là muốn dùng đang cho thi thể làm phòng hủ xử lý thượng, vì có thể để cho những thứ kia không người nhận thi thể, bảo tồn thời gian lâu hơn một chút!"

"Cái kia. . . Cái kia cũng không cần nói!" Tăng Khả chỉ máy vi tính nói, "Lý Phi trước kia ở nhà tang lễ làm việc qua! Bây giờ, nhà này nhà tang lễ bỗng nhiên vào như vậy nhiều Enamine, khẳng định cùng Lý Phi có quan hệ! Tổ trưởng, hắn rất có thể, liền núp ở nhà này nhà tang lễ trong a!"

"Ta điều tra! Hương Lăng huyện nhà tang lễ khoảng cách Bách Linh thị

chỉ có 40 cây số, " Tôn đội trưởng kích động vạn phần nói, "Ta cái này thì. . . Vậy thì đi điều người! Đem bọn họ nhà tang lễ bao vây!"

"Tốt!" Triệu Ngọc cũng là tinh thần phấn chấn ra lệnh, "Tăng Khả, ngươi ở nhà, đem nhà tang lễ tài liệu cặn kẽ tra rõ! Những người khác cùng ta tới, lần này, nhất định phải đem Lý Phi cái này điên cuồng giết người ma cho ta bắt sống! ! !"

Chương 663: Chương 663: Nhập liễm sư

Thứ sáu trăm sáu mươi ba chương nhập liễm sư tiểu thuyết: Cuồng Thám Tác Giả: Khoáng Hải Vong Hồ

Thời gian đã tới rạng sáng 4 giờ rưỡi, Triệu Ngọc đang ngồi Bách Linh đồn cảnh sát xe cảnh sát nhanh như điện chớp chạy tới Bách Linh thị Hương Lăng huyện.

Mặc dù một đêm không ngủ, nhưng lúc này Triệu Ngọc, so với bất kỳ lúc đều phải hưng phấn. Bởi vì ở chỗ này trước, hắn đã thu được một cái xác thực mà có thể tin tin tức.

Cảnh sát đã liên lạc với Hương Lăng huyện nhà tang lễ quán trưởng, thông qua quán trưởng chứng thật, ở bọn họ trong nhà quàn mặt, đích xác có một vị nhập liễm sư cùng trong hình Lý Phi rất giống!

Theo quán trưởng giới thiệu nói, huyện bọn họ nhà tang lễ mặc dù là quốc gia công ích tính đơn vị, nhưng là mấy năm gần đây, lại gấp thiếu có kinh nghiệm nhập liễm sư. Ước chừng nửa năm trước, bọn họ vạn bất đắc dĩ đối ngoại mời một vị, người này chính là cùng Lý Phi dáng dấp rất giống người kia.

Quán trưởng nói, người này tên là Hạ Liên Hỉ, 60 tới tuổi, tự xưng là từ nhạc bình nhà tang lễ bên kia về hưu nhập liễm sư, hôm nay trở lại quê quán, liền muốn đánh đi làm thêm, lúc này mới tới nhận lời mời.

Quán trưởng còn nói, người này tay nghề giỏi vô cùng, chẳng những thân thụ thân nhân người chết hài lòng, cũng rất được các lãnh đạo

thưởng thức. Bất quá, liên quan tới từ trường cấp 3 Bách Linh mua Enamine cùng một, quán trưởng nhưng bày tỏ không biết chút nào!

Lấy được như vậy tin tức sau, không thể nghi ngờ tương đương với cho Triệu Ngọc đám người ăn một viên thuốc an thần!

Lần này tuyệt đối không sai được!

Hạ Liên Hỉ!

Lý Phi năm xưa ở nhạc bình nhà tang lễ kiền công việc tạm thời lúc sử dụng chính là cái danh tự này, không nghĩ tới, nhiều như vậy nhiều năm, hắn còn gọi danh tự này!

Hơn nữa, từ quán trưởng lời khai nhìn lên, mua Enamine chuyện, rất có thể là Lý Phi gạt nhà tang lễ làm. Như vậy. . . Hắn tại sao phải gạt nhà tang lễ chứ ? Chẳng lẽ. . . Người này, thật ở chế tạo đem thi thể làm thành nhựa cây con nít tà ác chuyện sao?

Quán trưởng nói, cái này Hạ Liên Hỉ ngay tại nhà tang lễ kế cận cho mướn đang lúc phòng trệt, ngày thường cũng là thâm cư giản xuất, không bạn bè gì. Bởi vì công việc quá bận rộn, hắn phần lớn thời gian cũng đều ở quán trong vượt qua.

Nghe nói, tối ngày hôm qua, nhà tang lễ mới vừa tiếp thu một tên người mất, sáng sớm ngày mai thì phải hỏa táng, cho nên Hạ Liên Hỉ tối hôm qua tăng ca. Nhưng không biết lúc này, hắn là hay không đã trở về nhà?

Dĩ nhiên, đối với võ trang đầy đủ có chuẩn bị mà đến bọn hình cảnh mà nói, cái này căn bản không coi là cái gì vấn đề khó khăn. Tôn đội trưởng lập tức sai người chia binh hai đường, hai bên cùng nhau vây bắt!

Chặc chặc. . .

Ngồi ở trong xe cảnh sát, cảm thụ xe cấp tốc bay vùn vụt, mắt nhìn trời bên lộ ra một tia hồng quang. Triệu Ngọc nhưng ở thấp thỏm trong, sinh ra một tia khác thường cảm giác.

Mặc dù, cái đó bị mọi người mong đợi 20 nhiều năm bắt thời khắc sẽ tới sắp, nhưng là Triệu Ngọc vẫn như cũ cảm giác nơi nào có chút không đúng.

Nhà tang lễ?

Tại sao có nhà tang lễ chứ ?

Hơn nữa, hay là một cái khoảng cách Bách Linh gần như vậy nhà tang lễ?

Ở Triệu Ngọc dự đoán bên trong, càng nhiều hơn, là đem Lý Phi tưởng tượng thành một cái Osama tựa như nhân vật, mình núp ở nơi nào đó không muốn người biết nhà sang trọng trong, sau đó lặng yên không một tiếng động làm mình tà ác thủ đoạn!

Mặc dù nhà tang lễ cùng Lý Phi khí tức trên người rất phù hợp, nhưng nhập liễm sư dù sao cũng là một cần thường xuyên ném đầu ló mặt nghề nghiệp, nhà tang lễ mỗi ngày người đến người đi, cái này cũng tăng lên hắn bại lộ thân phận nguy hiểm.

Chặc chặc. . .

Chẳng lẽ, hắn lựa chọn nhập liễm sư nghề nghiệp này, còn có cái gì những thứ khác ẩn tình sao? Là vì có thể thường xuyên tiếp xúc thi thể, ở trên thi thể làm thí nghiệm? Hay là, hắn muốn thần không biết quỷ không hay, đem hắn sát hại những thứ kia người chết ném vào lò hỏa táng, hủy diệt dấu vết?

Vừa nghĩ tới hủy thi diệt tích, Triệu Ngọc liền không tự chủ được nghĩ

tới một cái khác vấn đề khó khăn không nhỏ, mặc dù Lý Phi không giống Đào Hương như vậy tinh thần thất thường. Nhưng là, nếu như hắn cự không thừa nhận mình tội danh làm thế nào? Thi thể nữ không đầu án, đã không có bất kỳ chứng cớ trực tiếp, có thể chứng minh là Lý Phi gây nên a!

Dĩ nhiên, những thứ này đều là nói sau, trước mắt chi cấp, chính là mau sớm đem Lý Phi bắt về quy án.

Hương Lăng huyện là một cái không quá lớn nhỏ thành, cả tòa huyện thành chỉ có hai điều hỗ vì đan chéo đường chính. Bởi vì nhà tang lễ là đốt chết người địa phương, tự nhiên không thể xây ở huyện thành bên trong.

Vì vậy, ngay trước mọi người hình cảnh mới vừa tiến vào Hương Lăng huyện liền bất ngờ thấy được nhà tang lễ bên trong viện thật cao giơ lên ống khói!

Tôn đội trưởng kinh nghiệm phong phú,

Vì để tránh cho cắt cỏ kinh sợ xà, hắn hay là cẩn thận làm an bài, trước hết để cho người đem nhà tang lễ bốn phía bao vây, lúc này mới dẫn người vọt vào.

Cùng lúc đó, đi Lý Phi nhà vây bắt đội ngũ cũng đã đến vị, hai đạo nhân mã cơ hồ đồng thời đánh ra, chạy thẳng tới mục tiêu đi.

Triệu Ngọc là lãnh đạo cấp bậc, tự nhiên không cần tự mình tham gia hành động, chỉ cần ngồi trên xe chờ đợi kết quả là được.

Một phần, hai phân, ba phân. . . Lúc ấy đang lúc vượt qua mười phút sau, Triệu Ngọc bỗng nhiên ý thức được không ổn. Bởi vì căn cứ kinh nghiệm của dĩ vãng mà nói, hai phút, cũng đã có thể bắt người! Nhưng hôm nay mười phút đã qua, rõ ràng là xảy ra vấn đề gì!

Đúng như dự đoán, lại qua mấy phút đồng hồ, Tôn đội trưởng chán nản trở lên xe phục mệnh. Hắn nói cho Triệu Ngọc, nhà tang lễ cùng Lý Phi nhà tất cả cũng không có phát hiện mục tiêu!

Đáng chết!

Triệu Ngọc cũng là cảm giác có chút như đưa đám, theo lý thuyết, bọn họ tới như vậy đột nhiên, Lý Phi căn bản không khả năng có đề phòng!

Đây rốt cuộc. . .

"Triệu tổ trưởng, " tôn đội tiếc nuối nói, "Chúng ta mới vừa rồi tiến vào nhập liễm sư phòng làm việc, thấy được quán trưởng nói cái kia cổ thi thể. Ta nhìn thi thể dáng vẻ, hắn là đã làm xong! Cho nên, Lý Phi vẫn còn ở nhà tang lễ có khả năng không quá lớn, chúng ta đã đi thăm dò theo dõi!"

"Điện thoại di động xác định vị trí chứ ?" Triệu Ngọc vội hỏi.

"Tắt máy! Không cách nào xác định vị trí!" Tôn đội nói, "Triệu tổ trưởng, ta lo lắng, chúng ta vây bắt lúc, Lý Phi vừa vặn trên đường về nhà! Lời như vậy, không đúng mà sẽ bị hắn phát hiện, chúng ta phải mau mở rộng phạm vi lục soát!"

"Đừng hoảng hốt!" Triệu Ngọc vội vàng khoát tay nói, "Càng lúc này, càng không thể tự loạn trận cước! Như vậy, ngươi để cho Lý Vân nhà các đồng nghiệp cảnh giác trứ chút, ta trước vào xem một chút!"

Nói xong, Triệu Ngọc nhanh chóng đi vào nhà tang lễ kiểm tra. Dĩ nhiên, hắn nhưng không phải tùy tiện nhìn một chút, hắn lo lắng Lý Phi sẽ ẩn núp ở nhà tang lễ nơi nào đó, cho nên vừa tiến vào bên trong quán, liền lập tức mở ra một cái tên là sinh mạng máy dò xét đạo cụ..

Cái này đạo cụ, có thể dò xét ra phụ cận dấu hiệu sinh mạng, nếu như Lý Phi thật trốn ở chỗ này, tất nhiên chạy thoát bất quá.

Triệu Ngọc biết Lý Phi là kẻ gian, cho nên hắn điểm chính tuần tra một chút đường ống thông gió các nơi, cuối cùng, thậm chí ngay cả phòng giữ xác ướp lạnh đang lúc cũng không có bỏ qua.

Nhưng mà, một vòng, máy dò xét không phản ứng chút nào. Như vậy xem ra, Lý Phi thật đã không ở nơi này!

"Các cảnh sát, các cảnh sát, như thế nào, người đã tìm được chưa?" Khi Triệu Ngọc ra nhà tang lễ sau, quán trưởng mang mấy vị nhân viên tương quan cũng chạy tới hiện trường.

"Đáng chết a, " ai ngờ, tôn đội vẫn chưa trả lời, bên cạnh lại có vị sĩ quan cảnh sát chạy tới hướng cái kia quán trưởng hô, "Các ngươi đây là chuyện gì xảy ra a? Trừ linh đường ra, những thứ khác máy thu hình làm sao cũng là xấu?"

"Ai nha, xin lỗi xin lỗi, trước hai ngày có chiếc xe lớn tới đây chuyển đồ, vô tình đem video tuyến đụng gảy, một mực còn không có sửa đâu!" Quán trưởng trả lời xong, chợt ý thức được cái gì, vội vàng hỏi, "Làm sao, chẳng lẽ. . . Người không ở nơi này sao? Vậy hắn nhất định ở nhà! Sĩ quan cảnh sát, cái này Hạ Liên Hỉ rốt cuộc là người nào a?"

"Quán trưởng a, ta vừa mới nhìn thấy, xe mai táng không thấy!" Lúc này, bên cạnh có vị đeo mắt kiếng nhân viên làm việc nói, "Có phải hay không để cho lão Hạ lái đi a?"

"Ai? Đúng đúng đúng. . ." Quán trưởng vội vàng nói, "Các vị sĩ quan cảnh sát, cái này hạ thầy có lúc thường xuyên sẽ lái chúng ta xe mai táng đi ra!"

"Xe mai táng?" Triệu Ngọc cau mày, hỏi một câu, "Ngươi không phải là

nói, nhà hắn liền ở phụ cận đây sao? Vậy còn lái xe làm gì?"

"Hả. . . Hắn nói trở về quê quán các loại chứ ? Có lúc, đi một lần chính là một hai Trời. . ." Quán trưởng trả lời.

Xong rồi!

Triệu Ngọc trong lòng lộp bộp một chút, bất ngờ nhớ tới "Ngàn dặm chuyên chở xác" cái này bốn chữ tới! Chẳng lẽ. . . Đây là Lý Phi lại đi ra ngoài gây án đi! ! ?

Chương 664: Chương 664: Cấp tốc truy kích

Thứ sáu trăm sáu mươi bốn chương cấp tốc truy kích tiểu thuyết: Cuồng Thám Tác Giả: Khoáng Hải Vong Hồ

Không thể dùng ẩn hình truy tung khí! Triệu Ngọc trong lòng hủy bỏ nói, nếu Lý Phi là lái xe đi, khẳng định không để lại cái gì mùi, sử dụng truy tung khí khẳng định không được.

Như vậy. . . Làm sao bắt hắn?

Kết quả, ngay tại Triệu Ngọc vội vàng suy tư đối sách lúc, kinh nghiệm phong phú Tôn đội trưởng nhưng rất nhanh cho hắn câu trả lời: "Triệu tổ trưởng, ta đã liên lạc dễ làm đất bộ giao thông cửa, đem con đường quản chế cùng chúng ta cùng chung rồi! Ngươi yên tâm, nếu như hắn là quá giang xe trốn nặc lời, có thể còn phải phí chút thời gian! Nhưng là, hắn nếu là mở xe mai táng lời, vậy coi như tuyệt đối không chạy thoát! Vật kia quá trát nhãn!"

Bách Linh đồn cảnh sát hiệu suất quả nhiên cực cao, Tôn đội trưởng bên này vừa dứt lời, hắn điện thoại vô tuyến thì đã nhiên vang lên.

"Tôn đội trưởng, tìm tới, người hiềm nghi xe mai táng là một chiếc màu trắng kim bôi, trên đầu xe có rõ ràng hương lăng nhà tang lễ nét chữ!

"Chúng ta thấy, nên xe cộ dọc theo hương lăng đại lộ, đi về phía nam bên đi! Thời gian là 4 điểm 47 phân. . ."

"Cái gì! ?" Tôn đội trưởng vừa nghe liền nóng nảy, "4 điểm 47 phân, cái này không. . . Cái này không khác nào là mới vừa chạy mất sao?"

"Phía nam mà?" Triệu Ngọc rõ ràng địa phương bản đồ, bọn họ chính là từ phía nam mà tới, không biết, Lý Phi tại sao phải đi bên kia chạy? Chẳng lẽ. . . Hắn còn muốn trở về Bách Linh sao?

"Truy đuổi! Nhanh!" Ở Tôn đội trưởng dưới sự chỉ huy, đại đội nhân mã lập khắc lên xe.

Bất quá, vì lý do cẩn thận, hắn hay là ở nhà tang lễ giữ lại mấy người, một mặt tiếp tục lục soát, một mặt bảo vệ hiện trường, chờ đợi giám chứng khoa tới tìm kiếm chứng cớ.

"Tôn đội trưởng, ta hay là cùng ta người cùng nhau đi! Chúng ta dùng điện thoại vô tuyến giữ nói chuyện!"

Nói xong, Triệu Ngọc không có cùng Tôn đội trưởng cùng nhau, mà là lên mình tổ điều tra đặc thù xe. Lên xe sau, hắn lập tức đem Nhiễm Đào chạy tới ngồi kế bên người lái, mình thì một cước cần ga, người thứ nhất lái xe rồi ra ngoài.

Bây giờ mới vừa sáng sớm năm giờ nhiều một chút mà, mặt trời mùa đông dậy trễ, quanh mình vẫn ở vào một mảnh trong đêm tối, người đi đường tự nhiên vô cùng thưa thớt.

Vừa lên đại lộ, Triệu Ngọc liền đem cần ga đạp tới đáy, trực tiếp diễn vừa ra tốc độ cùng cảm xúc mạnh mẽ. Trên xe trừ Nhiễm Đào ra, còn ngồi Thôi Lệ Châu cùng Ngô Tú Mẫn, hai người này nhưng là bị Triệu Ngọc bị dọa sợ, hai người thẳng người bản, không dám nói câu nào.

"Tổ trưởng, chậm một chút, chú ý an toàn. . ." Nhiễm Đào cũng là bị sợ sắc mặt tái xanh, liên tục dặn dò.

"Triệu tổ trưởng, người hiềm nghi xe cộ dọc theo quốc lộ đi Bách Linh phương hướng đi, còn nữa 10 phút là được đến Bách Linh thị khu!" Điện thoại vô tuyến trong truyền đến Tôn đội trưởng tin tức, "Các ngươi lái tới chỗ nào rồi? Ta đã thông báo nghành tương quan, thực hành giao thông quản chế, chuẩn bị thiết trí chướng ngại vật trên đường!"

10 phút. . .

Nghe được Tôn đội trưởng lời, Triệu Ngọc chẳng những đem cần ga đạp tới đáy, hơn nữa còn đem người cuối cùng thôi tiến khí cũng cho sử dụng ra.

Theo lý thuyết, người hiềm nghi xe cộ đã bị cảnh sát phong tỏa, Triệu Ngọc vốn là không cần liều mạng như vậy! Nhưng là, Triệu Ngọc luôn cảm thấy, Lý Phi chạy trốn chuyện này tới kỳ hoặc, hắn lo lắng nửa đường sinh ra biến cố gì, cho nên mới không tiếc sử dụng thôi tiến khí, cũng muốn người thứ nhất đem hắn đuổi kịp!

Thôi tiến khí sử dụng được sau, xe càng là mau thật giống như hỏa tiễn, mọi người chỉ cảm thấy hai bên cảnh vật bay vậy đã không thấy tăm hơi, cảm giác kia thật là cùng đang chuyển kiếp thời không vậy!

A. . .

Nhiễm Đào đám người cũng không cầm giữ được nữa, tất cả đều thất thanh hô lên.

"Các đơn vị chú ý, các đơn vị chú ý, tình huống có biến, tình huống có biến. . ." Chỉ chốc lát sau, điện thoại vô tuyến trong lại lần nữa truyền tới tin tức, "Mục tiêu xe cộ đang theo dõi trong video biến mất, các đơn vị chú ý, một lần cuối cùng ống kính bắt là ở Khương Thôn kế cận, nhưng là qua Khương Thôn sau, liền cũng không có xuất hiện nữa! Mời đi ngang qua xe cộ mật thiết chú ý. . ."

Vừa nghe đến mục tiêu xe cộ biến mất, Triệu Ngọc vội vàng thấp xuống chạy tốc độ. Hô hô. . . Các tổ viên hô hô thở hổn hển, lúc này mới cảm giác có thể hít thở tựa như.

Ai ngờ, đang cùng dẫn đường nghi xác nhận sau, Triệu Ngọc chợt phát hiện, xe mình tử mở đến chỗ này chính là điện thoại vô tuyến thượng nói Khương Thôn!

Khương Thôn!

Chửi thề một tiếng !

Dụng cụ nhìn ban đêm!

Ống dòm!

Như vậy lúc mấu chốt,

Triệu Ngọc cũng là không tiếc huyết bổn, đem có thể dùng tới đạo cụ tất cả đều sử ra. Nhưng phí của trời chính là, hai cá đạo cụ mới vừa sử dụng được, Thôi Lệ Châu liền chỉ ngoài cửa sổ nơi nào đó hô:

"Tổ trưởng! Đó không phải là sao? Mau nhìn!"

Dọc theo Thôi Lệ Châu phương hướng chỉ nhìn, mọi người quả nhiên thấy bên tay phải một cái hương thôn trên đường mòn, xuất hiện tổ một đang đang dần dần đi xa xe hơi ánh đèn.

Ở dụng cụ nhìn ban đêm thêm ống dòm dưới tác dụng, Triệu Ngọc nhìn càng rõ ràng, chỉ thấy đó chính là một chiếc màu trắng xe hơi, bên ngoài hình cùng xe mai táng vô cùng tương tự!

"Không sai được, chính là hắn!" Triệu Ngọc một cua quẹo liền đuổi

theo. Cùng lúc đó, Nhiễm Đào vội vàng nhặt lên điện thoại vô tuyến hướng những người khác báo cáo tình huống.

Ở nông thôn đường mòn lắc lư bùn lầy, nhưng Triệu Ngọc nhưng không lo được rất nhiều, mở xe cảnh sát đuổi tới. Bên trong xe mấy người giống như làm lò xo xe, bị điên trên dưới tung bay, không ngừng kêu khổ!

Rất nhanh, Triệu Ngọc cách cách mục tiêu xe cộ càng ngày càng gần, giờ phút này ngày cũng không sai biệt lắm sáng, bọn họ có thể rất rõ ràng thấy, cái kia đích đích xác xác chính là một chiếc xe mai táng!

Xe mai táng mở cũng là không chậm, ở trên đường mòn lắc lư phải lảo đảo lắc lư.

Không nghĩ tới, xe mai táng cũng không có hướng thôn phương hướng đi tới, mà là dọc theo thôn ranh giới lái về phía một mảnh nghĩa địa!

Hả?

Nghĩa địa?

Triệu Ngọc nhớ lại một chút, nơi này cũng không phải là Đỗ Mạn Đình nghĩa địa chỗ. Không biết, trên xe người tại sao phải lái tới nơi này?

Lại qua mấy phút, khi Triệu Ngọc lái xe quẹo qua một gốc cây khổng lồ lão hòe thụ sau, lúc này mới bất ngờ thấy, chiếc kia xe mai táng lại đã dừng lại. Chỗ đậu xe, có một mảnh lớn sát bên nghĩa địa lại không người ở nhà cũ, xe mai táng liền dừng ở trong đó một cái nhà nhà cũ trước gót chân.

"Súng! Súng! Súng!" Triệu Ngọc mau mau xông Nhiễm Đào khoát tay, rất rõ ràng, bọn họ rất nhanh thì phải cùng cái đó thi thể nữ không đầu điên cuồng giết người ma khoảng cách gần gặp phải,. không cầm một

chút mà vũ khí phòng thân sao được?

Nhưng mà, Triệu Ngọc một mực ở vào trạng thái phấn khởi, lại quên cùng Tôn đội trưởng muốn súng.

Bất quá, cũng may Nhiễm Đào có trước thấy chi minh, không những tự mang một cái, còn sáng sớm thay Triệu Ngọc đeo một chi.

Triệu Ngọc đem xe đậu xong sau, lập tức cùng Nhiễm Đào cùng nhau xông xuống xe, Thôi Lệ Châu cùng Ngô Tú Mẫn thì theo sát phía sau.

Triệu Ngọc cùng Nhiễm Đào một trái một phải, đầu tiên là kiểm tra một chút màu trắng xe mai táng, chỉ thấy đầu xe chỗ quả nhiên ngọn có hương lăng nhà tang lễ nét chữ!

Chờ chắc chắn xe mai táng không có chút nào dị trạng sau, mọi người cái này mới đi tới cái kia nóc nhà cũ trước gót chân.

Lão cửa phòng là mở, chính giữa có một cái khi viện, bên trong viện mọc đầy đã bởi vì mùa mà khô héo cỏ dại. Sân hai bên có một hàng phòng, phía nam là ba gian phòng nhỏ, phía bắc chính là ba gian phòng chánh.

Triệu Ngọc vội vàng cùng Thôi Lệ Châu cùng Ngô Tú Mẫn ra dấu tay, để cho hai nàng giữ ở ngoài cửa, mình thì cùng Nhiễm Đào vọt vào sân.

Vốn là, Triệu Ngọc muốn cùng Nhiễm Đào chia binh hai đường, nhưng hai người bọn họ mới vừa đi vào, liền nghe được phía bắc phòng chánh trong truyền đến một trận vang động.

Nghe được tiếng vang, hai người lại cũng không làm dừng lại, lập tức đá văng ra cửa, một trước một sau đất vọt vào.

"Không được nhúc nhích!" Nhiễm Đào đem thanh âm hống đến rồi cực

hạn, nhưng bởi vì bên trong nhà ánh sáng bóng tối, hắn cũng không có nhìn quá mức rõ ràng.

Nhưng là, Triệu Ngọc nhưng cũng không giống nhau, hắn có dụng cụ nhìn ban đêm trong người, tại chỗ đem trong phòng tình huống nhìn rõ ràng.

Chỉ thấy, ở chính giữa đơn sơ bên trong phòng khách, có một cái mặc màu đen đồ bông người, đang xách một cái thùng ny lon, ở đi mình trên người tưới cái gì!

Trong nháy mắt, nồng nặc xăng vị tràn ra tới, không kiềm được để cho Triệu Ngọc thất kinh!

Một thấy có người hướng vào phòng, hơn nữa còn ghìm súng, người này lập tức vứt bỏ thùng nước, sau đó đốt trong tay bật lửa! ! !

Chương 665: Chương 665: Kẻ trộm bản sắc

Thứ sáu trăm sáu mươi lăm chương kẻ trộm bản sắc tiểu thuyết: Cuồng Thám Tác Giả: Khoáng Hải Vong Hồ

"Đừng động! Ta nổ súng!" Nhiễm Đào thấy được trong tay đối phương bật lửa, cũng ngửi thấy hiện trường nồng nặc xăng vị, nhưng hắn hay là dùng súng lục nhắm ngay người tới, uống như vậy một tiếng.

Thật ra thì, người này đi trên người mình tưới xăng, sau đó lại điểm bật lửa, rõ ràng là muốn tự sát sao! Hắn chết lòng đều có, còn quản ngươi có mở hay không súng?

Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, bật lửa điểm sau, người này lại không chút do dự nào, trực tiếp đem bật lửa vứt xuống đất, đốt xăng!

Oanh!

Trong nháy mắt, ngọn lửa hung mãnh vọt lên, không biết xăng đốt thứ gì, trong ánh lửa còn kẹp theo nồng nặc khói đen!

A! ?

Nhiễm Đào bị sợ quát to một tiếng, lại dĩ nhiên tay chân luống cuống, nổ súng không phải, xông tới cũng là không phải!

Nhưng mà, để cho Nhiễm Đào bất ngờ là, lửa đã dậy rồi, nhưng Triệu

Ngọc nhưng một cái bước dài, trực tiếp xông đi lên, đem đối phương trùng trùng ngã nhào xuống đất!

Bởi vì trên đất dầu trong thùng còn có một phần lớn xăng, khi lửa diễm đem dẫn hỏa sau, thùng xăng bành đất phát ra một tiếng rên, một trái cầu lửa thật lớn trong nháy mắt phun ra!

Mắt nhìn vô cùng nóng bỏng ngọn lửa tập kích tới, Nhiễm Đào a một tiếng, về phía sau ngã xuống ra ngoài.

"A. . . A. . . Tổ trưởng. . . Tổ trưởng. . . Chớ chớ chớ. . ."

Người còn không có bò dậy, Nhiễm Đào thì đã nhiên ý thức được Triệu Ngọc khả năng gặp phải bất trắc, hắn một mặt mang nức nở oa oa kêu to, một mặt chật vật từ dưới đất bò dậy.

Ai ngờ, tiếp theo, một màn làm hắn xốc xếch hình ảnh xuất hiện! Hắn đang chuẩn bị vọt vào biển lửa đi cứu Triệu Ngọc, nhưng mới vừa bò người dậy, nhưng bỗng dưng thấy, Triệu Ngọc lại thật sớm xách cái đó tự thiêu người hướng đến cửa, vừa vặn từ bên cạnh mình chạy qua. . .

"Cái này. . ." Nhiễm Đào sững sốt một chút, hoàn toàn không biết Triệu Ngọc là làm sao chạy ra.

"Nhiễm Đào! Ngươi ngu à ? Chạy mau. . ." Triệu Ngọc hướng hắn kêu một tiếng, mình liền kéo tự thiêu người chạy đi ra sân rồi.

"Ta. . . Ngươi. . . Mẹ ta ơi. . ." Nhiễm Đào thấy Triệu Ngọc cùng cái đó tự thiêu người lại không bị thương chút nào sau, mà mình còn hô không nên không nê. Nhưng là, mắt dòm thế lửa càng lúc càng lớn, hắn liền vội vàng vọt ra khỏi nhà.

Chờ hắn đi tới sân sau, Triệu Ngọc thì đã sớm móc ra còng tay, đưa cái này muốn tự thiêu người cho còng.

"Lý Phi, ngươi bị bắt!" Triệu Ngọc dùng sức đè ép một chút người này sau lưng, hung hãn nói một câu.

"Nga. . . Làm sao. . . Làm sao có thể. . . A. . ." Lý Phi bị đau kêu một tiếng, đầy mắt đều là hoảng sợ, hắn cũng không thể tin, mình khắp người đều là xăng, lại không có bị hỏa thiêu chết!

"Tổ trưởng! Tổ trưởng! Các ngươi. . . Không có sao chứ?" Lúc này, nghe được động tĩnh Ngô Tú Mẫn cùng Thôi Lệ Châu cũng chạy vào, chờ thấy trong nhà đã dấy lên hỏa hoạn sau, cũng là cảm thấy mọi thứ kinh ngạc.

"Chớ ngẩn ra. . . Tắt lửa!" Triệu Ngọc chỉ nhà nói, "Bên trong khả năng có chứng cớ trọng yếu!"

"Nga. . . Đúng đúng đúng. . ." Nhiễm Đào chạy mau đến trong sân từ trước đến nay ống nước chỗ, nhưng mở khóa vòi nước sau, nhưng căn bản không có nước.

"Đúng rồi, trên xe có bình chữa lửa! !"

Thời khắc mấu chốt, hay là Thôi Lệ Châu hơi trấn định một ít, nàng vội vàng chạy ra bên ngoài trên xe cảnh sát tìm tới bình chữa lửa, sau đó vọt vào nhà tắt lửa đi.

Ngô Tú Mẫn cũng không nhàn rỗi, nàng đến đậu bên ngoài xe mai táng thượng tìm một chút, lại cũng tìm được một bình cứu hỏa.

Vì vậy, nàng theo sát Thôi Lệ Châu hướng vào phòng, hai nữ cùng nhau tắt lửa.

Mặc dù bên trong nhà mới vừa đốt nổ thùng xăng, nhưng là bởi vì bên trong nhưng đốt vật không nhiều, thế lửa cũng không có trong tưởng

tượng như vậy lợi hại, bình chữa lửa phun một cái, ngọn lửa liền tất cả đều bị ức chế đi xuống, không bao lâu liền đều bị dập tắt.

Ông ông ông. . .

Lúc này, theo trận trận còi báo động kêu vang, Tôn đội trưởng đại đội nhân mã cũng đã chạy tới.

"Tổ trưởng, tổ trưởng. . . Để cho ta nhìn một chút, để cho ta nhìn một chút. . ." Nhiễm Đào cuống cuồng đất từ Triệu Ngọc trên người kiểm tra một phen, nhưng phát hiện Triệu Ngọc lại không có nửa điểm bị đốt dấu vết.

"Ngươi. . . Cuối cùng ngươi làm thế nào mà ra được?" Nhiễm Đào kinh ngạc hỏi, "Không có bị đốt tới sao? Ta thấy các ngươi hai cá. . ."

Nói nhảm!

Triệu Ngọc trong lòng mắng,

Lão tử mặc phòng hỏa y, dĩ nhiên đốt không tới!

Nguyên lai, sớm mới vừa rồi vừa vào nhà lúc, Triệu Ngọc liền bất ngờ nhận ra, cái đó đang lên người tưới xăng người, chính là cảnh sát toàn lực tội phạm truy nã Lý Phi rồi!

Nhưng là, để cho Triệu Ngọc nghĩ không hiểu là, Lý Phi tại sao phải chạy đến nơi này, thì tại sao muốn thiêu thân tự thiêu? Lý Phi một lòng muốn chết, không có làm bất kỳ do dự liền đem điểm bật lửa ném vào xăng.

Triệu Ngọc thấy mình trở không ngăn được, không thể làm gì khác hơn là thật nhanh sử dụng hai cái áo chống lửa đi ra, một cái cho Lý Phi mặc vào người, khác một kiện thì lưu cho mình!

Như vậy một kiện kinh thiên đại án, bọn họ trải qua trăm ngàn cay đắng mới tìm được trọng đại người hiềm nghi, nếu như Lý Phi cứ như vậy không minh bạch đem mình đốt chết rồi! Vậy thì bản án thi thể nữ không đầu án, sợ rằng vĩnh viễn cũng sẽ không chân tướng rõ ràng!

Cho nên, vô luận như thế nào, cũng phải đem hắn tánh mạng giữ được, không thể để cho hắn chỉ như vậy tiện nghi chết!

Dĩ nhiên, giống như mình không thể vì thế dẫn hỏa thiêu thân, cho nên hắn một hơi sử dụng hai món đi ra.

Lúc ấy, Triệu Ngọc xông tới ngã nhào Lý Phi, chỉ là muốn đem hắn chế ngự, không nghĩ đến trên đất thùng xăng lại nổ! May có áo chống lửa trên người, bằng không, Triệu Ngọc tất nhiên sẽ bị đốt nguy hiểm.

"Ta không có sao, chớ có sờ ta có được hay không, muốn sờ liền. . ."

Triệu Ngọc đẩy ra Nhiễm Đào tay bẩn, vừa định nói muốn sờ đi sờ Lý Phi, nhưng chỉ một thoáng, hắn trong đầu bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, liền vội vàng hai tay mình cùng lên, từ Lý Phi trên người lục lọi.

Kết quả, khi hắn đem tay phải đưa vào Lý Phi đồ bông túi sau, nhất thời từ bên trong mò tới một cái vật lạnh như băng. Tiếp, hắn không chút suy nghĩ, trực tiếp đem vật kia móc ra.

Chờ hắn cùng Nhiễm Đào nữa định thần nhìn lại sau, hai người không kiềm được toàn đều trợn to hai mắt, trong mắt lóe lên khó mà hình dung vui mừng!

Chỉ thấy Triệu Ngọc cầm trong tay, chính là một viên nhìn qua tương đối cao đương giây chuyền đá quý, màu bạc trắng giây chuyền trên, treo một viên to lớn lam ngọc, xanh da trời màu sắc trong còn mang màu xanh vầng sáng, nhìn qua vô cùng tinh xảo xinh đẹp.

"Thái. . . Tamil. . . Tinh. . ." Nhiễm Đào kinh ngạc lắp bắp cũng, "Lại. . . Thật ở tay hắn thượng a!"

"Không sai,. chắc là Tamil Star rồi!" Triệu Ngọc nặng nề hô giọng, trong lòng thở dài nói, không trách, hôm nay mở ra quẻ văn là "Đoái" tự đi đầu rồi! Nguyên lai, chỉ chính là viên bảo thạch này a!

Trước, Triệu Ngọc đã từng suy tưởng qua rất nhiều lần, nếu như đá quý thật bị tự tìm đến, sẽ là một loại như thế nào cảnh tượng? Không nghĩ tới a không nghĩ tới, cuối cùng, lại là ở nơi này nghĩa địa bên vắng lặng trong sân nhỏ, hơn nữa còn là từ Lý Phi cái này giản dị miên phục trong túi móc ra!

Giờ phút này, bị Triệu Ngọc đè dưới người Lý Phi không có chút nào phản kháng ý, cứ như vậy biểu lộ chết lặng nằm trên đất, cũng không nhúc nhích, một lời cũng không phát.

Chỉ thấy cái này Lý Phi đầu thấp bé, người gầy yếu hình dáng tiều tụy, trên tóc đã có một nửa đều là tóc trắng, hơn nữa thời gian rất lâu không có cắt tỉa dáng vẻ, tỏ ra hết sức lôi thôi, hơn nữa cái kia cả người mộc mạc hết sức quần áo, nhất định chính là một cái tiêu chuẩn lưu lãng hán bộ dáng, nơi nào giống như cái gì cùng hung cực ác điên cuồng giết người ma! ?

Mới rồi có như vậy một tia trong lúc hoảng hốt, Triệu Ngọc thậm chí cho là mình bắt lộn người, nhưng là, trừ lớn tuổi hơn trở ra, nhìn người này bộ dáng, lại cùng trong hình Lý Phi giống nhau như đúc! Hơn nữa, Tamil Star, đích đích xác xác là từ trên người hắn phát hiện!

Thật là người không thể xem bề ngoài, nước biển không thể đấu lượng, cái này gầy đét khô cạn, nhìn qua không có lực sát thương chút nào ông lão, thật chính là cái đó chém sáu người đàn bà đầu lâu điên cuồng giết người ma sao?

Ầm. . . Ầm. . . Ầm. . .

Vào giờ phút này, vội vả chạy tới xe cảnh sát đã dừng ở cửa tiểu viện, võ trang đầy đủ bọn hình cảnh mở cửa xe, tất cả đều vọt tới.

Triệu Ngọc đang muốn đứng dậy cùng bọn họ giao nhận, nhưng Ngô Tú Mẫn chợt đứng ở cửa phòng hướng Triệu Ngọc khoát tay tỏ ý nói: "Tổ trưởng, ngươi vội vàng tới. . . Nhìn một chút cái này đi. . ."

"Hả?" Thấy Ngô Tú Mẫn mặt đầy bộ dáng nghiêm túc, Triệu Ngọc trong lòng không kiềm được lộp bộp một chút, biểu lộ trong nháy mắt cương ở nơi đó. . .

Chương 666: Chương 666: Kẻ sát nhân điên cuồng

Thứ sáu trăm sáu mươi sáu chương điên cuồng người phạm tội giết người tiểu thuyết: Cuồng Thám Tác Giả: Khoáng Hải Vong Hồ

"Nhìn. . . Cái này cái túi đeo lưng, trước hắn là ẩn núp ở mặt trên trần nhà!" Ngô Tú Mẫn trước chỉ chỉ trên trần nhà lỗ hổng, vừa chỉ chỉ trên sàn nhà một cái đã bị đốt một nửa túi đeo lưng nói, "Bên trong bọc đồ. . ."

Triệu Ngọc nhìn kỹ nhìn, chỉ thấy lúc này trong phòng đã đầy màu trắng tắt lửa phấn, ở tắt lửa phấn che giấu hạ, có một cái màu xanh hai vai túi đeo lưng, bị ném bỏ ở mới vừa rồi Lý Phi muốn tự thiêu địa phương.

Triệu Ngọc còn nhớ mang máng, cái này cái túi đeo lưng, lúc ấy thì đặt ở Lý Phi dưới chân, bởi vì phía trên dính xăng xăng, cho nên lúc đó cũng bị đốt tới.

Lúc này, Thôi Lệ Châu tồn ở túi đeo lưng bên cạnh, đem bên trong đồ móc ra. Chỉ thấy bên trong đựng, lại đều là một ít vàng bạc châu báu, ngọc khí đồ cổ các loại trân bảo!

"Bà nội con gấu!" Ai ngờ, Thôi Lệ Châu nhìn những thứ này, lại học Triệu Ngọc bộ dáng mắng một câu, "Lại dùng cái túi này tới chứa đồ, thật là một đại khốn kiếp a! Các ngươi biết không? Túi này mà nhưng là cha ta từ cái đó ai ai nhà ai trộm được! Bảng kêu Mary Magdalene, Italia hàng giới hạn! Đặc biệt cứ như vậy đốt, lòng ta đây sao. . ."

"Hả. . ." Triệu Ngọc từ trong kẻ răng khạc ra một hơi tới, ở chỗ này trước, hắn thấy Ngô Tú Mẫn cái kia bộ dáng nghiêm túc, còn tưởng rằng là trong phòng lại phát hiện cái gì thi thể đâu! Tỷ như nhựa cây con nít, thân thể con người vật xét nghiệm loại! Nhưng không nghĩ tới, các nàng chẳng qua là tìm tới Đào Hương bảo tàng mà thôi.

Xem ra, hôm nay sở dĩ "Đoái" quẻ ở phía trước, vẫn là có đạo lý nhất định, chỉ bất quá sao. . . A a. . . Trân bảo tuy nhiều, nhưng tất cả đều không liên quan tới mình!

"Ngươi biết bao nhiêu tiền không, Ngô tỷ? Ngươi nói trước, ngươi nghe nói qua cái này tấm bảng sao?" Thôi Lệ Châu vẫn còn ở than trời trách đất, "Đừng xem là hai vai túi xách, nhưng là túi đeo lưng xa đồ trang sức bên trong lão tổ tông a đây cũng là! Nếu là không khoa trương, túi xách bên trong đựng những thứ này cũng cộng lại, cũng không thấy so với nó đáng tiền đâu! Cháy rồi, cháy rồi. . ."

"Được rồi, tất cả chớ động rồi!" Triệu Ngọc nhìn khắp phòng tắt lửa phấn, đối hai vị nữ đồng nghiệp nói, "Cũng để lại cho giám chứng khoa đi! Chúng ta hay là ít động hiện trường tốt!"

Mặc dù Triệu Ngọc nói như vậy, nhưng hắn hay là không nhẫn nại được đất mở ra hai bên cửa phòng ngủ, vào xem nhìn. Chỉ thấy hai đang lúc bên trong phòng ngủ có một ít đơn sơ đổ nát đồ xài trong nhà, nhà kia có đã sụp, rất rõ ràng rất lâu không có ở hơn người.

Chặc chặc. . .

Thấy tình cảnh này, Triệu Ngọc càng phát ra cảm thấy, những thứ này cùng trước kia mình dự đoán rất nhiều ra vào, ở hắn suy đoán mặt, mình biết bắt ở một cái nhà giàu thêm biến thái bản điên cuồng giết người ma, không tin được nhưng bắt được một cái mộc mạc dập đầu sầm bản Lý Phi!

Đá quý cùng bảo tàng đều ở đây hắn trên tay, nhưng hắn nhưng nghèo thành cái này điếu dạng, thật là làm người mở rộng tầm mắt.

Tại sao nhà cùng người cũng làm học trò nghèo như vậy?

Cái này ngôi nhà lại là dùng để làm gì?

Như vậy nhiều năm trong, cái này điên cuồng giết người rốt cuộc đã làm chút gì, tại sao sẽ là như vậy một loại bi thảm bộ dáng?

Mang sâu đậm nghi ngờ, Triệu Ngọc cùng hai vị nữ sĩ cùng đi ra khỏi nhà. Lúc này, bọn họ đúng dịp thấy Tôn đội trưởng đang Nhiễm Đào trong tay giao nhận tội phạm.

Tôn đội trưởng không hổ là cá kinh nghiệm lão luyện lão Khương, ở đón lấy sau, hắn cũng không có gấp để cho Lý Phi từ dưới đất đứng lên, mà là đè lại hắn sau lưng, nghiêm khắc quát hỏi:

"Lý Phi! Ngươi bị bắt!" Hắn cố ý đem môi gần sát Lý Phi lỗ tai, "Ngươi biết, chúng ta tại sao muốn bắt ngươi sao?"

Tôn đội trưởng sử dụng, đều là lão bọn hình cảnh tác dụng mánh khóe. Tội phạm đang bị dẫn độ lúc, thường thường là tâm lý phòng tuyến yếu ớt nhất lúc, nếu như lúc này có thể để cho hắn cúi đầu nhận tội, tự nhiên sẽ vì sau này bớt đi không ít phiền toái.

Bất quá, hiện trường bọn hình cảnh tất cả đều biết Lý Phi thân phận, người này cũng không phải là giống vậy tội phạm, chính là thi thể nữ không đầu trọng đại người hiềm nghi, tâm tư mịn hắn tất nhiên biết cảnh sát cho hắn định tội độ khó, cho nên, mọi người tất cả đều cho là, Tôn đội trưởng quát hỏi không tạo được tác dụng gì.

Nhưng mà, sự thật chứng minh, mọi người toàn đều nghĩ sai.

Mặc dù Lý Phi mặt xám như tro tàn, biểu lộ chết lặng, có ở đây không Tôn đội trưởng hỏi xong sau, hắn nhưng rõ ràng gật đầu một cái!

A! ?

Cái gật đầu vô cùng trầm trọng,

Triệu Ngọc bỗng dưng kinh sợ ở nơi đó. Hắn làm sao cũng không nghĩ ra, Lý Phi vậy mà sẽ dễ dàng như vậy gật đầu.

Bất quá, kinh ngạc sau này, Triệu Ngọc chợt biết. Đừng quên, Lý Phi mới vừa rồi cũng muốn tự thiêu đâu! Hắn ngay cả chết lòng đều có, nói rõ hắn tâm lý phòng tuyến đã sớm hỏng mất!

Tôn đội trưởng vừa thấy có môn nhi, lập tức xé ra cổ họng hỏi: "Lý Phi, nói, Tấn Trung sáu khởi thi thể nữ không đầu án, có phải hay không của ngươi làm?"

Hỏi xong lời này, hiện trường một mảnh yên lặng như tờ. Tất cả tham viên cửa tất cả đều nín thở ngưng thần, đem tầm mắt như ngừng lại Lý Phi trên mặt.

Một giây, hai giây, ba giây, cho đến thứ năm giây lúc, Lý Phi rốt cuộc lần nữa gật đầu một cái.

Ác ác ác. . .

Oa. . .

Vừa nghe lời ấy, tất cả hình cảnh không kiềm được một mảnh thấp giọng tiếng kêu sợ hãi.

"Cáp cáp cáp cáp. . ." Ai ngờ, hạ một giây, Lý Phi lại lên tiếng cười như

điên, " Đúng ! Người đều là ta giết! Ta giết, ta giết, cáp cáp cáp cáp. . ."

Lý Phi tà dị cười như điên, làm tại chỗ bọn hình cảnh trực nổi da gà, có người nhát gan, thậm chí đã cả người run sợ đứng lên.

"Cáp cáp cáp cáp. . . Ô ô ô. . ." Ai ngờ, cười không mấy tiếng, Lý Phi rốt cuộc lại thất thanh khóc rống lên, khóc nước mắt tung tóe, tốt Tự Thủy kho tiết hồng vậy, "Ô ô ô ô. . . Ngày này, cuối cùng đã tới. . . Tại sao, đợi lâu như vậy! Ô ô ô ô. . . Tại sao, tại sao! ?"

Kêu mấy tại sao sau, Lý Phi bỗng nhiên trở nên cáu kỉnh, bắt đầu kịch liệt giãy giụa, mấy tên thân thể cường tráng hình cảnh thấy vậy, lập tức tiến lên trợ giúp Tôn đội trưởng đem đồng phục.

Lý Phi thân thể đơn bạc, mấy người rất dễ dàng liền đem kỳ đè xuống. Nhưng mà, Lý Phi mặt sát mặt đất, nhưng vẫn cố chấp nữu hướng Triệu Ngọc bên này, hắn trong mắt trợn mắt nhìn tia máu, hướng Triệu Ngọc điên cuồng hét lên: "Tại sao, không có đem ta đốt chết, tại sao? A. . ."

Ai ngờ, hô xong sau,. Lý Phi nhưng kinh dị thấy, Triệu Ngọc lại ngồi ở hắn trước mặt, chẳng những ánh mắt lạnh như băng sắc bén, tay phải còn hướng hắn giơ lên ngón tay giữa. . .

. . .

Hai giờ sau, Bách Linh đồn cảnh sát, ngoài cửa phòng thẩm vấn trong hành lang.

Giờ phút này, Triệu Ngọc bưng một ly cà phê nóng hổi, đang đứng dài người ở cuối hành lang bên cửa sổ, một mặt suy nghĩ chuyện, một mặt nhìn ngoài cửa sổ cảnh trí.

Trời mặc dù sáng, nhưng trên bầu trời nhưng là mây đen giăng đầy, thật giống như nổi lên một trận bão. Triệu Ngọc tâm tình, cũng tốt tựa như

ngoài cửa sổ thời tiết vậy, trở nên kiềm chế âm trầm.

Lý Phi rốt cuộc bị bắt!

Hơn nữa, hắn cũng thừa nhận, hắn chính là tấn trung thi thể nữ không đầu hung thủ, không cần cảnh sát lại đi phí sức lấy chứng!

Nhưng là, Triệu Ngọc nhưng vẫn cảm thấy, có thật nhiều tốt nhiều chuyện, vẫn là không cách nào thuyết phục.

Ở Lý Phi bị bắt sau, cảnh sát cẩn thận lục soát hắn ở Hương Lăng huyện chỗ ở, Hương Lăng huyện nhà tang lễ cùng với hắn bị bắt lúc gian kia nhà cũ.

Mặc dù, cảnh sát tìm tới hắn từ trường cấp 3 Bách Linh mua Enamine cùng với những thứ khác phòng hủ tài liệu, thậm chí một ít hóa học phương diện sách, nhưng là cũng không phát hiện có những thứ khác tội án dấu hiệu, không có vết máu, đồ giết người hoặc những thứ khác người chết dấu vết.

Không biết, là Lý Phi ở thi thể nữ không đầu án sau thật ngưng giết người, hay là hắn khác có những thứ khác giết người nơi, hoặc có thể, hắn mượn dùng nhà tang lễ lò hỏa táng đem thi thể hủy thi tắt tích!

Xem ra, nếu muốn biết chân tướng, hiểu cả vụ án nguyên do đầu đuôi, còn phải thông qua đối Lý Phi tra hỏi mới có thể biết được.

Chẳng qua là. . . Hắn nhìn mới vừa rồi Lý Phi bị bắt lúc điên cuồng dáng vẻ, không kiềm được vô cùng lo lắng, hắn sẽ sẽ không trở thành thứ hai cái Đào Hương, cũng biến thành tinh thần thất thường?

Bất quá, hắn lo lắng hiển nhiên cũng không ứng nghiệm, trong tay cà phê còn chưa uống xong, Ngô Tú Mẫn liền từ phòng thẩm vấn đi ra kêu

hắn: "Tổ trưởng, Lý Phi tâm tình đã ổn định rồi, chúng ta. . . Có thể bắt đầu rồi !"

Chương 667: Chương 667: Ám ảnh

Thứ sáu trăm sáu mươi bảy chương bóng mờ tiểu thuyết: Cuồng Thám Tác Giả: Khoáng Hải Vong Hồ

Tràng này tra hỏi cấp bậc hiển nhiên rất phi phàm, tỉnh Nam Giang thính cùng với Bách Linh đồn cảnh sát những người lãnh đạo cho tới bây giờ chưa bao giờ nghĩ, có ý hướng một ngày, phát sinh ở tấn trung địa khu thi thể nữ không đầu đại án người hiềm nghi, vậy mà sẽ ở bọn họ nơi này bị thẩm vấn.

Mặc dù Bách Linh đồn cảnh sát chọn lớn nhất một gian phòng thẩm vấn đi ra, nhưng phòng thẩm vấn trong ngoài hay là đã sớm đầy ắp cả người.

Ở nghe lén thất bên này, cấp bậc cao nhất Tiêu Quốc Phượng trưởng phòng tự nhiên phải ngồi ở trung tâm, những thứ khác tỉnh thính lãnh đạo còn có một ít kỹ thuật chuyên nghiệp nhân viên vây ở trái phải. Đến cuối cùng, thậm chí ngay cả Bách Linh đồn cảnh sát cũng chỉ có một vị chánh cục trưởng đại nhân chen vào, những thứ khác lãnh đạo chỉ có thể đứng ở ngoài cửa dự thính.

Mà phòng thẩm vấn bên này, Triệu Ngọc suất lĩnh đặc điều tổ tự nhiên là đứng mủi chịu sào. Triệu Ngọc chủ thẩm, Ngô Tú Mẫn phụ trợ, Tăng Khả ghi chép, Nhiễm Đào phụ trách truyền tin tức.

Ngoài ra, bởi vì Thôi Lệ Châu cùng án này có trọng đại quan hệ, hơn nữa biết rõ bọn họ đạo tặc một nhóm tương quan nội tình, cho nên Triệu Ngọc cũng yêu cầu nàng cùng chung tiến vào phòng thẩm vấn, ở Ngô Tú Mẫn sau lưng làm công việc phụ trợ.

Hết thảy sắp xếp xong sau, tràng này kích thước chưa từng có tra hỏi, rốt cuộc bắt đầu.

Bất quá, mặc dù Triệu Ngọc trước làm xong đánh trận đánh ác liệt chuẩn bị, nhưng là, liên quan tới Lý Phi tra hỏi, nhưng là thuận lợi ngoài ý liệu, dưới so sánh, thậm chí so với xử lý những thứ kia vậy vụ án còn phải trôi chảy.

Ở chỗ này trước, tâm lý chuyên gia Ngô Tú Mẫn đã cùng Lý Phi làm liên lạc, Lý Phi chẳng những tâm tình đã ổn định lại, hơn nữa còn làm xong nhận tội chuẩn bị, đối mình phạm tội sự thật cung khai không kiêng kỵ.

Vì vậy, đang tra hỏi bắt đầu sau, song phương căn bản không có cái gì lời mở đầu cùng đối thoại, Lý Phi liền thản thản nhiên đem mình trải qua tất cả đều nói ra.

Làm người ta bất ngờ là, Lý Phi lại là từ đầu nói về, nội dung cơ hồ bao hàm hắn cả cuộc sống, mặc dù hắn tự thuật có chút vặt vãnh phân tạp, nhưng vẫn là nghe mọi người thoải mái phập phồng, kinh tâm động phách.

Triệu Ngọc càng là nghe lắc đầu liên tục, mặc dù hắn đoán trúng kết quả, nhưng có quan vụ án toàn bộ quá trình phát triển cùng với cái này điên cuồng giết người ma bụng dạ lịch trình, nhưng vẫn là cùng mình suy đoán sai một ly.

"Tòa kia nhà cũ, chính là lúc ban đầu thầy thu nhận chúng ta địa phương, " Lý Phi nói, "Lúc ấy, còn có mấy người giống như ta như vậy không biết từ đâu tới đứa trẻ, bị sư phụ cùng sư nương nuôi. Nhưng đến cuối cùng, chỉ còn sót ta cùng Đào Hương hai cá.

"Thật ra thì, Đào Hương cũng là sau đó thành danh, mới cho mình đổi

tên, nguyên lai tên gọi. . . Hả. . . Ai! Ta muốn, đã không quan trọng đi. . .

"Ta so với Đào Hương lớn một chút, nhưng cụ thể lớn bao nhiêu, ta cũng không biết!" Lý Phi trong giọng nói, ngậm mang một loại thổn thức vậy chán chường, để cho người nghe lòng cảm hàn lạnh, "Chúng ta ngay cả mình thuộc cái gì cũng không biết!

"Các ngươi cũng nhìn thấy, một mảnh kia nhà cũ kế cận nghĩa địa, vị trí tương đối vắng vẻ, nhưng là khoảng cách thành phố cũng không xa, là một cái tương đối thích hợp ổ trộm!

"Từ nhỏ, ta liền cùng Đào Hương đón nhận thầy nghiêm khắc huấn luyện, học tập làm sao trộm đồ. Các ngươi không biết, chúng ta hai cá lúc ấy chịu tội gì, ăn cái gì khổ! Hơi luyện không tốt, chính là một trận đòn độc, nhất là cái đó đáng giận mụ la sát!

"Nàng có bệnh! Mỗi một lần huấn luyện, nàng thật giống như cũng mong đợi chúng ta phạm sai lầm gì, có thể để cho nàng ở chúng ta trên người qua một cái ngược đãi ẩn, quyền đấm cước đá, dùng roi thép quất những thứ này đều vẫn là nhẹ! Sau đó dùng đầu thuốc, dùng dao nhíp, thậm chí dùng nước sôi. . ."

Nói tới chỗ này, Lý Phi tâm tình rõ ràng trở nên kích động, ngôn ngữ cũng là bởi vì nghẹn ngào mà trở nên đình trệ, như vậy có thể thấy, hắn ban đầu trải qua ngược đãi, không phải là người bình thường có thể tưởng tượng.

Ngô Tú Mẫn rất có kinh nghiệm, nàng lập tức tỏ ý Triệu Ngọc đám người chớ có lên tiếng, cho Lý Phi một ít thời gian, để cho chính hắn tỉnh táo lại.

"Các ngươi. . . Các ngươi. . . Nếu như ta có thể cởi quần áo xuống lời, các ngươi là được thấy. . ." Lý Phi trong mắt cầu nước mắt, kích động nói, "60 năm, những thứ kia dấu vết. . . Cả đời cũng lau không hết. . ."

Tiếp theo, Lý Phi lại nghẹn ngào chậm một hai phút đồng hồ, lúc này mới tiếp tục nói tiếp: "Ta cùng Đào Hương đều giống nhau, nhưng là, Đào Hương so với ta còn thảm hơn, ở một lần đánh dử dội cùng ngược đãi dưới, hắn địa phương kia bị sư nương đánh hư,

Lại cũng không có phái nam nên có công năng!"

"A. . ." Nghe đến lời này, Ngô Tú Mẫn sau lưng, bất ngờ truyền đến Thôi Lệ Châu tiếng kêu sợ hãi. Nàng không nghĩ tới, Đào Hương công năng, cuối cùng như vậy bị người hủy diệt.

"Bất quá. . . Đào Hương so với ta kiên cường, hắn cắn răng kiên trì tiếp, đem sư phụ tuyệt kỹ tất cả đều học được tay!" Lý Phi lại nói, "Nhưng là, ta cũng không giống nhau! Không thuộc về mình ngược đãi cho ta tạo thành nghiêm trọng bóng ma trong lòng, mỗi một lần huấn luyện, ta cũng không có cách nào hoàn thành, sau đó đi theo thầy ra ngoài làm việc, cũng chỉ có thể chạy một chút chân, hóng gió một chút, đã biến thành một tên phế nhân!

"Càng như vậy, ta gặp đánh dử dội tần số lại càng cao, sư nương tàn nhẫn trình độ cũng càng ngày càng lợi hại! Thật ra thì, thầy không phải là không biết nàng có tật xấu này, nhưng là, hắn cũng là mở một con mắt nhắm một con mắt, cho dù đem Đào Hương đánh thành như vậy, hắn cũng không làm sao quản!

"Ta là sau đó mới biết, nguyên lai sư nương có ám tật sinh không được đứa trẻ! Nhưng là, nàng sinh không được đứa trẻ cũng không phải chúng ta lỗi a! ? Tại sao phải như vậy đối với chờ chúng ta?

"Khi đó, có thể là thầy ý thức được ta không thể thành tài, cho nên ở trong một thời gian ngắn, hắn lại lục tục chọn không ít đứa trẻ tới. Sau đó, hắn chỉ để lại trong đó hai cá, nam họ Thôi, nữ họ Đỗ, hai người này chính là ta cùng Đào Hương Tam đệ cùng Tứ muội. Theo thầy nói, hai

người này cũng tương đối thích hợp vào được, nếu như luyện giỏi, tương lai khẳng định không kém!

"Mặc dù hai người này so với ta cùng Đào Hương nhỏ không ít, nhưng là chúng ta cũng coi là có bạn nhi, tình cảm lẫn nhau đều thật giỏi. Tứ muội dáng dấp xinh đẹp, chúng ta cái này ba cá nam cũng không làm sao ra mắt đàn bà, tất cả đều đối nàng đặc biệt thích, có thứ gì tốt ăn ngon, tất cả đều biết giữ lại đưa cho nàng!

"Bất quá, bất kể là ai, tất cả đều chạy thoát bất quá cái đó mụ la sát ma trảo, cách không mấy ngày sẽ bị nàng kiếm cớ độc đánh một trận, Tam đệ cùng Tứ muội cũng không ngoại lệ!

"Khi đó, chỉ có Đào Hương tạm được, hắn tài nghệ càng ngày càng cao, thậm chí thầy không làm được, hắn đều có thể làm được. Cho nên mỗi một lần thầy ra ngoài, cũng phải dẫn hắn.

"Về sau nữa, có thể là có tiền, thầy liền cho chúng ta đổi một cái khoảng cách thành phố gần hơn căn cứ, hơn nữa còn lấy cá tiệm nhôm kính danh nghĩa để yểm hộ.

"Một năm kia, ta cũng không nói được ta là 17, 18 hay là 19, hoặc có thể. . . Khả năng ngay cả 17 cũng không có chứ ?" Lý nhớ lại nói, "Thầy lại thu hai tên học trò, theo như thứ tự xếp hàng xuống, một người là lão Ngũ, một người là lão Lục. Bất quá, hai người này hình như là trên danh nghĩa học trò, chẳng qua là học nghệ, căn bản không ở trong tiệm ở, cho nên bọn họ cũng không biết sư nương cái loại đó đặc thù là tốt!

"Nhưng là,. ta cùng lão Tam lão Tứ nhưng là biết, mặc dù điều kiện tốt, nhưng sư nương mới tốt chẳng những không có giảm bớt, ngược lại càng phát ra biến thái! Khi đó, ta cũng không hiểu cái gì đến tuổi mãn kinh, sau lai toán coi là, cái kia mụ la sát đúng lúc là vào thời kỳ mãn kinh.

"Nàng đối chúng ta ngược đãi, đã đến không cách nào chịu được trình độ! Đối ta cùng lão Tam thì thôi, nhưng là, có một ngày, ta chợt thấy, nàng lại đem Tứ muội cho lột sạch, hơn nữa cầm một cái bình nước muốn đi ngực nàng thượng tưới!

"Tứ muội bị sợ cả người run rẩy, nhưng không dám phản kháng, thậm chí ngay cả kêu khóc cũng không dám, nhưng là, nàng chỉ là một mười ba mười bốn tuổi cô gái a, nàng thật sự là bị dọa sợ!

"Ta lúc nhỏ bị sư nương dùng nước sôi tưới qua, nếu là Tứ muội cũng bị nước sôi tưới, cái kia cả đời sẽ bị hủy!

"Một lần kia, ta là thật nóng nảy, cũng không biết từ đâu tới dũng khí, xông tới liền đem sư nương cho đụng vỡ! Bình nước cũng té!" Lý Phi bận tâm nói nhẹ, "Cái kia mụ la sát đứng lên sau, làm sao chịu từ bỏ ý đồ? Nàng nhất thời liền tức miệng mắng to cùng ta lôi xé đứng lên, đừng xem ta đã là một mười bảy mười tám tiểu tử, nhưng người ta cũng không mạnh tráng, không mấy cái liền bị nàng đẩy ngã xuống đất!

"Tiếp theo, nàng nhặt lên một cái xẻng sắt liền đem ta phách ở nơi đó! Sau đó, nàng giống như điên rồi vậy, dùng xẻng sắt đi ta trên đầu cùng trên người ác phách, nhìn bộ dáng kia, thế nào cũng phải đem ta đánh chết không thể!"

"Ta đã sớm bị nàng đánh choáng rồi, trên mặt tất cả đều là máu, trời đất quay cuồng, thậm chí ngay cả đau đớn cũng mau không cảm giác được. . ." Lý Phi thống khổ nói, "Nhưng là, đánh, đánh, ta chợt phát hiện, cái kia mụ la sát lại dừng tay!

"Chờ ta lau trên mặt máu, nữa nữu quay đầu nhìn lúc, lúc này mới hoảng sợ thấy, cái kia mụ la sát trên cổ, lại cắm một cây thọt lò dùng lửa đũa!

"Cây gậy cời than kia đây xuyên qua toàn bộ cổ nàng, nàng liền té ngã ngay xuống đất, sau đó máu thì chảy ra. . ."

Chương 668: Chương 668: Thành ma chi lộ (thượng)

Thứ sáu trăm sáu mươi tám chương thành ma đường (thượng) tiểu thuyết: Cuồng Thám Tác Giả: Khoáng Hải Vong Hồ

"Đó là ta lớn như vậy lần đầu tiên thấy người sắp chết lúc dáng vẻ. . ." Lý Phi mặt đầy thẩn thờ nói, "Sư nương con mắt mở, há miệng tất cả đều là máu, trên cổ càng là lợi hại, nằm ở nơi đó, một lát thôi mặt đất đã nhuộm thành màu đỏ! Nhưng là, sư nương người còn đang không ngừng co rúm, không biết qua quá lâu, mới không nhúc nhích. . .

"Sau đó, ta mới nhìn thấy, Tứ muội Đỗ Mạn Đình cứ như vậy đứng co rúm sau xác sư nương, đã sợ đến sắc mặt tái xanh. . . Gần như sắp chết rồi. . .

"Ta cũng một mực không nghĩ ra, Tứ muội là khí lực từ nơi nào tới, một cái mười ba mười bốn tuổi tiểu cô nương, lại dùng que cời than đâm xuyên cái đó mụ la sát cổ!

"Sư nương không động đậy nữa, chúng ta hai cá ai cũng không có động, Tứ muội cũng không mặc quần áo, ta cũng không có từ dưới đất đứng lên! Khi đó, ta cảm giác cả thế giới đều là màu đen! Ta không biết, chúng ta rốt cuộc làm cái gì, hết thảy đều tốt giống như nằm mơ vậy. . .

"Nhưng là, sư nương đích đích xác xác là chết! Quay đầu lại, chuyện bao giờ cũng phải giải quyết!" Lý Phi nuốt nước miếng một cái, chán nản nói, "Ta là lão đại, chuyện giết người, làm sao cũng không thể để

cho Tứ muội đi lưng! Cho nên. . . Ta liền nói cho Tứ muội, để cho nàng đem tất cả mọi chuyện tất cả đều đẩy tới ta trên đầu, nói người là ta giết! Sau đó. . . Ta liền chạy! Lúc ấy, ta không có lấy gì, trên đầu còn chảy máu, cứ như vậy chạy mất!

"Ta không biết sau đó trong nhà xảy ra chuyện gì, ta ra ngoài sau này, chỉ liều mạng trốn chạy, liều mạng chạy, một lòng nghĩ, ta sau này sẽ là phạm nhân giết người, ta nữa cũng không thể trở lại Bách Linh, nữa cũng không thể trở lại Nam Giang! Ta phải chạy, ta muốn chạy trốn. . .

"Lúc ban đầu cái kia mấy năm, ta hoàn toàn là bằng vào thầy dạy ta về điểm kia mà bản lãnh sống sót, lấy trộm đồ sống. Nhưng là, ta kỹ thuật vốn cũng không được, hơn nữa trong lòng có bóng mờ, là mình là kẻ sát nhân, một khi bị cảnh sát bắt được, cả đời liền nữa không có cơ hội!

"Cho nên, ta không dám trắng trợn đến trên đường chính đi trộm, cũng không dám đi chỗ đó chút đạt quan quý nhân nhà trộm quý trọng đồ. Vì vậy, ta cuộc sống một mực trải qua rất khó khăn, mỗi ngày cùng lưu lãng hán làm bạn, không đồ ăn, không chỗ ở.

"Khi đó, ta liền ý thức được, ta cấp cần phải có một công việc sống qua ngày, nhưng là, giống như ta như vậy không có thân phận người, muốn muốn đi tìm cá công việc đàng hoàng, độ khó có thể tưởng tượng được.

"Nhưng là, trời không tuyệt đường người, cuối cùng, khi ta lưu lạc đến tỉnh Tấn An huyện Vệ Lĩnh sau, trong lúc vô tình thấy địa phương nhà tang lễ đang thu nhận công việc tạm thời.

"Ta liền muốn, nhà tang lễ loại địa phương này hẳn tra được không phải là rất nghiêm, cho nên, ta liền cầm nhặt được một tấm thẻ căn cước, đến nơi đó xin việc đi!

"Nhà tang lễ loại địa phương này thường xuyên cùng người chết tiếp xúc với, công việc tạm thời tiền lương cũng không cao, cho nên cũng không

người cùng ta cạnh tranh, vừa xin việc liền lên cương vị luôn.

"Ta công việc chủ yếu chính là làm việc vặt, cơ hồ cái gì cũng làm, cho nhập liễm sư hạ thủ, cho người chết trang điểm, quét vệ sinh, hỏa táng thi thể, khai xe mai táng vân vân. . .

"Chính là vào lúc đó, ta đi theo một vị lão sư phụ, học được cho thi thể làm phòng hủ xử lý, cùng với trang điểm vân vân, đó cũng là ta đã làm thời gian dài nhất một việc làm.

"Một mực làm rồi rất nhiều năm, ta học được không ít tấn táng nghề nghiệp kiến thức, hiểu được rất nhiều xử lý thi thể phương pháp. Bất quá, nhà tang lễ thù lao quả thực cho quá ít, căn bản không cách nào thỏa mãn ta cần, có lúc ngay cả tiền mướn phòng cũng chưa đóng nổi. Vì đề cao chất lượng cuộc sống, cho nên một có thời gian, ta hay là trở về huyện thành làm chút nghề cũ.

"Ta mục tiêu đều là dân chúng bình thường nhà, mặc dù trộm không nhiều, nhưng cũng được ít thứ, tương đối mà nói tương đối an toàn.

"Để bảo đảm vạn vô nhất thất, ta mỗi một lần chẳng những trước đó điều nghiên địa hình mà, hơn nữa toàn đều lựa chọn ở đêm khuya hành động, khi đó mọi người đều đã ngủ say, coi như trộm không được đồ, cũng không đến nổi bị người bắt được.

"Nhưng là, nhưng có một ngày vào nửa đêm canh ba ta lẻn vào sau nhà một người thương nhât buôn bán sản vật rừng, nhưng phát hiện người nhà này lại không có nghỉ ngơi, cái kia nữ chủ nhân lại đang hậu viện mà bên trong đốt tiền vàng bạc.

"Lúc ấy, ta đã lẻn vào đến trong sân , không tốt chạy nữa, chỉ có thể ẩn núp ở nhà nàng chậu nước phía sau chờ đợi thời cơ.

"Ta dĩ nhiên cũng thật tò mò, đêm hôm khuya khoắc, người đàn bà này

tại sao phải chạy đến đốt tiền vàng bạc chứ ? Hơn nữa, đốt tiền vàng bạc lúc, còn bày bàn thờ cùng cung phẩm!

"Đàn bà kia một bên đốt giấy, vừa nói chuyện, ta cái này rốt cục mới nghe một biết, tình cảm nàng đây là đang cho nàng chết đi con gái đốt giấy đâu! Người đàn bà này. . . Hả. . ."

Ai ngờ, nói đến chỗ này, Lý Phi bỗng nhiên siết chặc quả đấm, trong mắt lộ ra khó mà hình dung tức giận, hắn cắn răng tiếp tục nói: "Không nghĩ tới, cái đó lòng dạ độc ác đàn bà, lại tự tay giết chết nàng chỉ có một tuổi rưỡi con gái! Chính nàng chính miệng nói, nàng con gái có tiên thiên tính bệnh, nhà bọn họ không chịu trách nhiệm nổi, nếu như con gái sống, sẽ chỉ liên lụy họ! Hơn nữa, bởi vì có kế hoạch sinh sản, bọn họ cũng không có cách nào sinh con thêm nữa!

"Cho nên, nàng liền thừa dịp con gái ngủ say đang lúc, dùng gối đem con gái sống chết ngộp!" Nói xong, Lý Phi hung hăng nện bàn một cái, kích động đến con ngươi đều đỏ.

"Các ngươi nói, đây là người sao? Đó là nàng con gái ruột thịt a. . ." Lý Phi kích động hét, "Sư nương của chúng ta ngược đãi chúng ta, dầu gì chúng ta không phải là nàng thân sinh! Dầu gì, chúng ta còn có thể phản kháng, nhưng một cái chỉ có một tuổi rưỡi trẻ sơ sinh, lại có thể làm gì chứ?

"Không công bình, quá không công bình! Người đàn bà này, giống như sư nương của chúng ta như vậy, căn bản không xứng trên đời này sống, nàng nhất định phải vì mình hành động trả giá thật lớn! Cho nên. . . Cho nên. . ." Lý Phi hung ác nói nhẹ, "Ta lúc ấy thì nổi lên sát niệm! Muốn phải đem nàng giết chết, vì cái đó đáng thương trẻ sơ sinh trả thù !

"Ta nghĩ qua, dù sao, ta khi đó đã là phạm nhân giết người! Ta không quan tâm nhiều đi nữa giết một cái! Vì vậy. . . Ta lặng lẽ giấu ở nơi đó chờ, một mực chờ đến đàn bà kia đốt xong giấy ngủ giác, lúc này mới

chìm vào nàng nhà. Nguyên lai, người đàn bà này chỉ có mình một người ở nhà, vừa vặn cho ta cơ hội hạ thủ!

"Ta lúc ấy không có chút nào do dự, sẽ dùng nàng giết chết con gái nàng phương pháp, dùng một cái gối đem nàng bưng bít chết! Mới đầu, nàng giãy giụa lợi hại, thậm chí còn dùng móng tay bắt phá ta cánh tay, nhưng ta không dám dừng lại tay, cứ như vậy ước chừng che nàng mười phút, cho đến nàng thân thể cũng không nhúc nhích nữa!

"Nói thật, giết người xong sau, ta cũng không xảy ra xảy ra cái gì hối hận cảm giác, chẳng qua là cảm thấy,. mình hẳn là đã điên mất rồi! Ta sở tác sở vi, hoàn toàn chính là một cái người điên, ta lại vì một cái một tuổi rưỡi trẻ sơ sinh, giết một người!

"Hoang đường. . . A a. . . Hoang đường sao? A a a. . ."

Lý Phi cười tà dị, hiện trường nhưng rơi vào một mảnh trầm mặc.

Đúng vậy. . .

Triệu Ngọc cũng trong lòng yên lặng hỏi một câu, hoang đường sao?

"Ta học nghệ lúc, thường xuyên nghe thầy nói những thứ kia cảnh sát phá án chuyện, " Lý Phi tiếp tục nói, "Ta cảm giác, ta chỉ như vậy đem người giết đi, sớm muộn sẽ bị cảnh sát bắt được!

"Cho nên, ta dứt khoát làm phải làm cho trót, đem thi thể chở đi! Nữ nhân này không nặng lắm, ta dùng nhà các nàng túi to đan dệt đem nàng bỏ vào, sau đó kéo đi tới rồi hoang vu đất hoang, muốn đào hố đem nàng chôn!

"Nhưng là, địa phương kia cách đàn bà nhà quả thực quá gần, ta lo lắng đào hố chôn lời, sẽ rất nhanh bị người tìm được! Ta nhưng là biết, cảnh sát có sẽ ngửi mùi chó cảnh sát, vừa nghe liền có thể tìm được."

"Vì vậy, ta cả đêm lại chạy về nhà tang lễ, đem xe mai táng lái tới, đem nàng vận trở lại nhà tang lễ.

"Nhà tang lễ vốn là cá âm u địa phương, ngày thường chỉ có một người ở nơi đó bảo đảm vệ, mà người này chính là chính ta!

"Vốn là, ta chỉ là muốn đem thi thể một cây đuốc đốt rụi chuyện! Nhưng là đến rồi sau nhưng phát hiện căn bản không thể thực hiện được, lò một chút, động tĩnh quá lớn, tất nhiên sẽ đưa tới người khác chú ý!

"Cuối cùng, ta liền bắt đầu suy nghĩ, dùng phương pháp gì mới có thể đem người an toàn xử lý xong, hơn nữa không bị cảnh sát tra được chứ ? Ta trước kia nghe thầy nói qua, cảnh sát nhức đầu nhất, chính là không tìm được thi thể, hoặc là xác không nhận được người chết thân phận!

"Lúc ấy cái đó niên đại, nếu muốn xác nhận người chết thân phận, trừ tướng mạo, răng hàm ngoài ra, chính là vân tay!" Lý Phi ánh mắt tà dị nói nhẹ, "Cho nên, ta dứt khoát chặt đứt nàng ngón tay, sau đó chặt xuống nàng —— đầu! ! !"

Chương 669: Chương 669: Thành ma chi lộ (hạ)

Thứ sáu trăm sáu mươi chín chương con đường trở thành ác ma (hạ) tiểu thuyết: Cuồng Thám Tác Giả: Khoáng Hải Vong Hồ

Mặc dù nghe lén thất hoàn toàn cách âm, nhưng Triệu Ngọc tựa như vẫn có thể nghe được, từ cách vách truyền tới tiếng kinh hô. Không nghĩ tới, thi thể nữ không đầu khởi điểm, lại đến từ như vậy một trận không có chút nào dự mưu giết hại!

Tàn nhẫn, nhưng lại làm người ta suy nghĩ sâu xa.

Tiếp theo, Lý Phi nói một ít xử lý thi thể chi tiết, làm sao xử lý máu, làm sao làm phòng hủ xử lý vân vân. . .

Sau đó, hắn liền tiếp tục cho mọi người giải thích hắn con đường trở thành ác ma:

"Thật ra thì, ta cũng đặc biệt không biết, ta lúc ấy rốt cuộc là nghĩ như thế nào? Ta vốn là, có thể đem vùi đầu rơi, hoặc là nhân cơ hội chui vào người khác quan tài, cùng nhau đốt thành tro cốt loại!

"Nhưng là, đang xử lý tốt thi thể sau, ta lại đem nàng đầu cất vào chứa đầy Formaldehyd bình thủy tinh, sau đó đặt bên trong nhà trọ mà ta mới thuê. . . Ta. . . Ta. . . Ta có thể là điên rồi, không biết tại sao, ta vừa giết người, nhưng lại cực kỳ muốn nói cho ai đó biết chân tướng. . . Ta. . . Ta hắn là điên rồi sao?

"Buổi tối hôm đó, ta đem xử lý xong thi thể bỏ vào xe mai táng quan tài, chờ đến ngày đi làm hôm sau, ta hãy cùng quán trưởng xin phép, nói quê quán có việc gấp, phải đi về hai ngày, hơn nữa muốn mở đơn vị xe mai táng đi.

"Ta ở đơn vị biểu hiện không tệ, quán trưởng không hề làm khó ta, thậm chí còn để cho ta làm giấy đi dường, quay đầu hắn cho thanh toán!

"Sau đó, ta cứ như vậy mở xe mai táng không có mục đích khai ra thành, ta dĩ nhiên cũng không biết đi nơi nào, cho nên liền một đường khai một đường khai, cảm giác mở không sai biệt lắm, liền thừa dịp một cái nửa đêm canh ba, đem thi thể đặt ở một cái trong rừng cây nhỏ mặt!

"Ta đem thi thể dựa lưng vào cây, thật ra thì liền là muốn cho mọi người có thể sớm một chút phát hiện thi thể, đừng để cho thi thể rửa nát!

"Toàn đều giải quyết sau, ta trở về đến nhà tang lễ tiếp tục ta công việc đi! Để cho ta cảm thấy ngoài ý muốn là, ta làm lớn như vậy một chuyện, mặc dù có chút khẩn trương, nhưng trong lòng trong nhưng mơ hồ cảm thấy một loại hưng phấn!

"Ta thậm chí ảo tưởng, nếu như cái kia cổ không có đầu thi thể, có thể vĩnh viễn sẽ không thối rữa thì tốt biết bao. . . Ta. . . Ta không biết, ta rốt cuộc là vì cái gì. . .

"Cùng ta tưởng tượng vậy, ta lại đang vệ lĩnh làm mấy tháng, nhưng căn bản không người chú ý tới chuyện này, ta ngày ngày cũng xem báo, cũng không có thấy liên quan tới cái kia đàn bà mất tích, hoặc là phát hiện thi thể nữ không đầu tin tức.

"Bất quá, mặc dù không có người chú ý tới ta, nhưng ta tại Vệ lĩnh làm cũng đã lâu rồi.

"Trong nhà tang lễ mới phân phối tới rồi nhân viên cùng nhập liễm sư, đã căn bản không có ta chuyện gì. Cái kia quán trưởng quả thật đối ta không tệ, còn muốn cho ta viết xin đơn, giúp ta chuyển chức đâu!

"Nhưng là, ta ngay cả thân phận cũng không có, lại đi đâu đi chuyển thành chính thức công chức chứ ?" Lý Phi lắc đầu nói, "Chỉ như vậy, ta liền trình đơn xin nghỉ việc, ngay khi mua chiếc Sedan xe, sau đó mang cái kia cái đầu người, rời đi vệ lĩnh!

"Ta muốn, các ngươi hẳn biết, rời đi vệ lĩnh, cũng không phải là của ta kết thúc, mà là của ta bắt đầu. Ở vậy sau này, ta lại triển chuyển mấy cái địa phương, tìm công việc, cũng đều cùng nhà tang lễ có liên quan. Khi đó, ta cuộc sống cũng đã cùng người chết thật chặc liên hệ với nhau, trở nên gắn bó không thể tách rời nữa!

"Ở Tần Sơn lúc, ta đụng phải một cái ngược đãi nhi đồng tên lường gạt, " Lý Phi nhớ lại nói, "Cái kia đàn bà cùng sư nương vậy ác độc, chẳng những cho các đứa trẻ ăn thức ăn như heo hay ăn, hơn nữa còn nhốt những đứa trẻ vào trong lồng, không đem bọn họ khi người nhìn!

"Cho nên, một lần kia, ta lại xuất thủ! Cùng lần đầu tiên thủ đoạn giống nhau như đúc, cuối cùng cũng là mở xe mai táng đem thi thể đưa đến rất xa địa phương. . .

"Chỉ bất quá, trên đường ra một chút ngoài ý muốn, xe mai táng gặp vấn đề, ta tìm tiệm sửa chữa, sửa mất hơn hai ngày! Cho nên dùng thời gian so với lần đầu tiên lâu một chút, thi thể đã sinh ra dấu hiệu rữa nát." Lý Phi bình tĩnh nói, "Bất quá, ta mở là xe mai táng, thi thể chứa ở trong quan tài! Thợ sửa xe ngay cả quan tài cũng không dám nhìn, tự nhiên sẽ không phát hiện cái gì! Trên con đường này, cảnh sát giao thông cũng sẽ không ngăn trở, càng không người nào dám đánh chiếc xe này chủ ý. . .

"Ở Tần Sơn dừng chân không lâu, ta luôn cảm giác một lần kia mình lưu lại sơ hở quá nhiều, cho nên không có làm thời gian bao lâu, liền mau

rời đi rồi!

"Lui về phía sau nữa,

Cơ bản đều là giống nhau trải qua! Nhà tang lễ xin việc, vào phòng trộm cắp, phát hiện ngược đãi nhi đồng mục tiêu, giết người, xử lý thi thể, chuyên chở xác. . ." Lý Phi đơn giản miêu tả hắn ác ma trải qua, thế nhưng người nghe lại sợ hết hồn vía, "Ta gặp được một người giáo viên ngược đãi học sinh, học sinh bị buộc cắt cổ tay tự sát! Còn gặp được người mẹ ghẻ cho con mình ăn sống một con chuột ! Còn có một cái căn bản là bệnh tâm thần đàn bà, nàng đem hai đứa bé bức bách đứng tít trên lan can ở ban công, chỉ xíu nữa là té chết!

"Cũng là đúng dịp, bị ta giết chết cái kia mấy người, lại tất cả đều là nữ!" Lý Phi dừng lại một chút, ánh mắt âm trầm nói, "Ta giết những người này, tất cả đều là cùng sư nương của chúng ta như vậy không có nhân tính người! Các nàng ngay cả trẻ nít cũng ngược đãi, các nàng không biết, các nàng hành động, sẽ cho những thứ kia đứa trẻ tạo thành nhiều ảnh hưởng lớn, giống như. . . Ta phát hiện ở cái bộ dáng này a!

"Đúng vậy, người là ta giết! Ta chính là tấn trung đại án hung thủ! Các nàng. . . Các nàng đều là ta giết, hoắc cáp cáp cáp cáp. . ." Lý Phi bệnh hoạn đất cuồng tiếu mấy tiếng, tăng thêm tốc độ nói, "Ta giết các nàng, giống như dọn dẹp đồ bẩn như vậy, không để cho các nàng nữa gieo họa người khác!

"Các nàng thân thể,. bị ta dùng tốt nhất phòng hủ kỹ thuật xử lý, các nàng đầu, cũng đều bị ta giữ lại. . . Hoắc ha ha ha. . ."

Nói đến chỗ này, Lý Phi ngửa mặt lên trời cười như điên, tựa hồ đã lâm vào gần như ranh giới tan rã.

"Nhiễm Đào. . ." Lúc này, Ngô Tú Mẫn thấy Lý Phi sắp mất khống, vội vàng hướng Nhiễm Đào nhỏ giọng tỏ ý nói, "Đem máy điều hòa không

khí khí lạnh mở, tốc độ gió điều đến lớn nhất!"

Nói xong, nàng lại nữu quay đầu hướng Thôi Lệ Châu nói: "Tiểu Thôi, ta mới vừa rồi cho ngươi đồ chứ ? Cho hắn!"

Nghe đến lời này, Thôi Lệ Châu vội vàng bưng một ly trang bị đầy đủ nước đá cô ca, cho Lý Phi đưa tới.

Ở đem cô ca đưa tới Lý Phi trước mặt lúc, Thôi Lệ Châu hai tay đã sớm đẩu như run cầm cập, vội vả đặt ở trên bàn, liền vội vàng xoay người chạy trở lại.

Người trước mắt này, mặc dù cùng nàng có gần gủi quan hệ, nhưng nhìn ở Thôi Lệ Châu trong mắt, hắn hay là cái đó làm người ta kinh khủng điên cuồng giết người ma!

"Lý Phi, ta nhìn ngươi nói khát nước, trước hay là uống chút đồ đi!" Ngô Tú Mẫn hướng Lý Phi báo cho biết một chút, cố ý nói sang chuyện khác, hỏi một câu, "Ngươi hút thuốc không?"

Nghe được Ngô Tú Mẫn câu hỏi, Lý Phi lúc này mới thu lại hắn đáng sợ kia nụ cười, hướng Ngô Tú Mẫn lắc đầu một cái.

Lúc này, theo máy điều hòa không khí gió lạnh mở, nhiệt độ trong phòng chợt giảm xuống, chờ đến Lý Phi bưng lên cô ca, đồng ý hút vài hơi ướp lạnh thức uống sau, trước cáu kỉnh trạng thái nhất thời giảm bớt rồi rất nhiều.

Ngô Tú Mẫn lập tức hướng Nhiễm Đào báo cho biết một chút, đem nhiệt độ điều đến rồi một cái cố định vị trí.

"Ực. . ." Lý Phi đích xác là khát, lại uống tốt một hớp lớn, lúc này mới tiếp tục đề tài mới vừa rồi, "Thật ra thì, giết người cũng không phải thâm tâm ta thích vậy, ta cũng không có từ giết người trung đạt được cái gì vui

thú cùng khoái cảm, ta cũng không có ghiền! Chỉ bất quá, từ giết người trong quá trình, ta nhưng đối xử lý thi thể, sinh ra nồng đậm hứng thú! Nhất là ở thi thể phòng hủ về phương diện này. . ."

Chương 670: Chương 670: Sát lục chi tâm

Thứ sáu trăm bảy mươi chương giết hại lòng tiểu thuyết: Cuồng Thám Tác Giả: Khoáng Hải Vong Hồ

"Có thể là bị ban đầu vị kia tài xế ảnh hưởng đi, " Lý Phi tiếp tục giải thích mình trải qua, "Có lẽ là một người trống không tịch mịch phải quá lâu, dù sao lâu ngày ta liền đối xử lý tử thi sinh ra hứng thú, nhất là cho thi thể làm phòng hủ xử lý. . .

"Nhà tang lễ cũng không phải nơi thái bình, thường xuyên sẽ thấy một ít nhân tình lạnh ấm, thói đời nóng lạnh, có lúc còn thường có tranh chấp, khiến cho người chết không thể mau sớm an táng. Lúc đó thì cần nhập liễm sư cho thi thể làm phòng hủ xử lý, cho nên. . . Ta liền ở lão sư phó kia trên người học được rất nhiều thứ.

"Về sau nữa, khi ta bắt đầu giết người sau, ta cũng bắt đầu thử cho các nàng làm phòng hủ xử lý, dần dần, ta liền nghiện rồi! Có lúc. Ta thậm chí sẽ muốn, nếu như ta có thể đem thi thể làm thành vĩnh viễn cũng không thối rữa, có thể vĩnh viễn bảo tồn được, cho mọi người lấy cảnh báo, thì tốt biết bao?

"Bây giờ nhớ lại, ta hơn nửa là điên cuồng rồi! Ngay lúc đó, ta loại này chấp niệm nhưng chiếm cứ ta hết thảy tư tưởng, ta bắt đầu đọc sách học tập, nỗ lực nghiên cứu, cố gắng thực hành, còn không tiếc bỏ ra số tiền lớn mua được tài liệu, có lúc, còn thậm chí sẽ mượn nhà tang lễ danh nghĩa, đi viếng thăm những thứ kia có kinh nghiệm nhập liễm sư, học

tập bọn họ tân tiến kỹ thuật!

"Chỉ như vậy, ta kỹ thuật đang không ngừng đề cao. Hơn nữa để cho ta không có nghĩ tới là, ta kỹ thuật còn hướng ta nho nhỏ kiếm tiền một chút, có lúc, bởi vì thi thể muốn chuyên chở đi xa chẳng hạn, sẽ có thân nhân người chết mời ta xử lý thi thể, vì người chết làm lâu dài phòng hủ xử lý, hơn nữa bọn họ nguyện ý vì vậy mà bỏ ra một cái giá lớn!

"Cho nên, ở phía sau tới có như vậy một đoạn thời gian, ta trong tay thoáng rộng rãi một ít. Ai! Ông trời già chính là giỏi về đùa bỡn người, thật ra thì, ta không chỉ một lần nghĩ tới, nếu như ta không phải là người phạm tội giết người lời, như vậy chỉ bằng ta nhập liễm sư tay nghề, chỉ sợ cũng đủ để cho ta biến thành người giàu rồi!

"Nhưng là, vậy hiển nhiên không phải là thuộc về ta số mạng, ta sợ làm cho cảnh sát chú ý, căn bản không dám để cho mình danh tiếng trở nên quá lớn, cho nên ở một chỗ chờ không bao lâu, cũng chỉ có thể từ chức rời đi!

"Bất quá, cũng may ta để dành được rồi không ít tiền vốn, mình cũng có xe hơi, cuộc sống không nữa quá giống như trước như vậy túng quẫn. . ." Nói tới chỗ này, Lý Phi dừng lại một chút, sau đó lại uống mấy hớp cô ca, lúc này mới tiếp tục nói, "Chỉ chớp mắt, đến rồi 98 năm lúc, một lần kia, tự dưng ta tâm huyết nổi lên, khi một ngày nào đó ta lái xe đi ngang qua Bách Linh, ta muốn quay lại ngó một chút.

"Mặc dù, ta không biết Bách Linh có tính hay không là của ta quê hương, nhưng ta dẫu sao từ nơi này lớn lên! Hơn nữa, ta đặc biệt muốn biết, sư phụ ta, còn có những thứ kia các sư đệ sư muội quá có được hay không? Nhất là Tứ muội, từ lúc ta bỏ đi trốn chạy biệt tích đó, liền lại cũng không có ra mắt nàng, khi đó, ta đặc biệt nhớ tìm được nàng, cùng nàng gặp mặt một lần! Ta đoán, nàng trong lòng khẳng định cũng là tưởng nhớ ta chứ ?

"Dĩ nhiên, ta chẳng qua là nghĩ như vậy suy nghĩ một chút mà thôi, nhưng căn bản không biết, nên đi nơi nào tìm bọn họ? Lúc ấy, ta đi xem qua cửa hàng nhôm kính, nơi đó đã sớm toàn thể phá bỏ và dời đi nơi khác!

"Ta ở trong thành phố tràn đầy không mục đích đi dạo mấy vòng, liền nhớ tới khi còn bé ở nghĩa địa bên ở qua nhà cũ, cho nên liền lái xe đi nơi đó. . .

"Ta vốn cho là, đã nhiều năm như vậy, nhà cũ đã sớm đổ nát phải không còn hình dáng chứ ?" Lý Phi tràn đầy nhớ lại nói nhẹ, "Nhưng đến nơi đó sau, ta nhưng thấy, nhà kia lại vẫn là thật tốt, rất rõ ràng, có người đem nhà tu sửa qua, hơn nữa. . . Cửa không có khóa lại, thật giống như bên trong còn có người ở đâu!

"Ta dĩ nhiên không dám đi gõ cửa, liền ngồi ở trong xe kiên nhẫn chờ, đợi đến cuối cùng, rốt cuộc thấy có người mở cửa.

"Kết quả, ta liếc mắt liền thấy. . . Thấy. . ." Nói tới chỗ này, Lý Phi kiềm lòng không đặng rơi xuống nước mắt, "Ta lại thấy, ta Nhị sư đệ Đào Hương, đang ôm một cô bé từ trong cửa đi ra!

"Nhiều năm như vậy đi qua. . . A a. . ." Nước mắt im lặng rơi xuống, chân để biểu hiện Lý Phi kích động, "Ta lại còn có thể thấy Đào Hương! Ta. . . Ta vội vàng xuống xe, chạy tới!

"Đào Hương cũng nhận ra ta, khi đó, hai chúng ta người không nói gì, ngồi chồm hổm dưới đất ôm đầu khóc ồ lên. . . Cuối cùng khóc ngay cả đứa trẻ cũng đi theo cùng nhau khóc. . ."

Nói đến chỗ này lúc,

Ngô Tú Mẫn sau lưng cũng là truyền tới một trận thấp giọng khóc sụt sùi. Thôi Lệ Châu con mắt đỏ bừng, cũng là kích động đến không được.

Rất rõ ràng, Lý Phi trong miệng nói cô bé kia mà, vô cùng có thể chính là Thôi Lệ Châu.

"Buổi tối lúc uống rượu, Đào Hương đem hết thảy đều nói hết cho cho ta!" Lý Phi chậm chậm, tiếp tục nói, "Ta lúc này mới biết, nguyên lai ở ta chạy trốn sau, rốt cuộc lại xảy ra như vậy nhiều chuyện!

"Ta chạy sau này, Tứ muội không biết nên làm cái gì, cứ như vậy một mực canh giữ ở thi thể bên cạnh, cũng không đi đâu hết. Sau đó, chờ đến tối, sư phụ ta cùng Đào Hương làm xong việc trở lại, bọn họ liền bất ngờ thấy được sư nương thi thể!

"Tứ muội chính là dựa theo ta nói cho nàng lời nói, nói sư nương là bị ta giết chết!

"Nhưng không nghĩ tới là, thầy bởi vì quá mức kích động, lại đột nhiên bệnh tim phát tác, ngất đi tại chỗ rồi! Sau đó, khi Đào Hương cùng lão Tam lại đem hắn mang đến bệnh viện lúc, thi thể cũng đã nguội!

"Thầy sư nương song song mất mạng, người làm ra chuyện đại sư huynh ta cũng đã chạy! Cho nên chuyện sau đó, cũng chỉ có thể tất cả đều do Đào Hương tới xử lý. Hắn cùng Tam đệ Tứ muội an táng thầy sư nương, sau đó chúng ta cái này đạo tặc nhóm người, cũng chỉ có thể tại chỗ giải tán, huynh đệ mấy đều vì mình tương lai mà tán!

"Từ đó về sau, Đào Hương bắt đầu mình Tặc Vương đường, tại giới ăn trộm dần dần thanh danh vang lên. Lão Tam lão Tứ cũng coi là lẫn vào không tệ, Thôi Phương Vũ lăn lộn nổi danh sau đó, khai trương mình công ty, còn đem Tứ muội Đỗ Mạn Đình cưới được tay, hơn nữa cho mình sanh ra một đứa con gái!

"Nhưng không nghĩ tới, Thôi Phương Vũ tên hỗn đản này lại phá hoại, ở Nam Giang nuôi một cô gái! Kết quả, Tứ muội đang đuổi đi bắt gian trên đường xảy ra tai nạn xe cộ, cũng đi!

"Thôi Phương Vũ tên khốn kiếp này! Nếu không phải hắn sau đó chết ở ngục giam, ta tuyệt đối không tha cho hắn!" Lý Phi đem răng cắn cách cách vang dội, hắn gầy như vậy nhỏ khô cạn một người, mặc dù nhìn qua không có lực sát thương gì, nhưng cho dù ai cũng không nghĩ ra, hắn chính là cái đó lòng dạ độc ác điên cuồng giết người ma!

"Ghê tởm hơn chính là, cái đó không biết xấu hổ đàn bà, sau đó vì tìm Thôi Phương Vũ đòi tiền, lại vẫn đem Tứ muội nữ nhi bắt cóc! Các ngươi nói, ta há có thể tha cho được nàng! ?

"Đào Hương nói cho ta, nói Thôi Phương Vũ sau khi con gái bị bắt cóc, chính lúc đang bị hắn đang bị cảnh sát điều tra không thể phân thân ra được,. cho nên hắn tìm được Đào Hương, để cho Đào Hương tìm giúp!

"Tứ muội chết, Đào Hương tự nhiên rất thương tâm, cũng rất tức giận! Bất quá, hắn cũng không muốn nhìn Tứ muội con gái xảy ra nguy hiểm, cho nên đáp ứng Thôi Phương Vũ.

"Nhưng là, khi Đào Hương đem con tìm trở về sau, Thôi Phương Vũ cũng đã ngồi đại lao! Thôi Phương Vũ cùng chúng ta không giống nhau, hắn có nhà, Đào Hương đi gặp hắn, bày tỏ muốn đem con đóng cho ông nội bà nội nuôi dưỡng, nhưng Thôi Phương Vũ nói cái gì cũng không để cho, cuối cùng còn hướng Đào Hương quỳ xuống!

"Thôi Phương Vũ nói, hắn thiếu nợ chồng chất, kẻ thù đông đảo, nếu đem hài tử giao cho ông bà nội, nhất định là hại đứa trẻ! Cho nên, hắn khẩn cầu Đào Hương, để cho hắn giúp đỡ trông chừng đứa trẻ, sau này chờ mình đi ra, nữa đón con trở về đi!

"Đào Hương cũng là không có cách nào, cho nên đáp ứng hắn! Nhưng là cũng không lâu lắm, Thôi Phương Vũ liền ở trong ngục tự sát!"

"Cái gì?" Thôi Lệ Châu nghe vậy, nhất thời không nhẫn nại được đất

hỏi, "Không phải là nói, Thôi Phương Vũ là được bệnh mà chết sao? Thế nào lại là tự sát! ?"

"Ta nghe Đào Hương nói, " Lý Phi không biết vị nữ cảnh quan này tại sao kích động, cẩn thận nhìn nàng hai mắt, lúc này mới tiếp tục nói, "Thôi Phương Vũ thân thể cường tráng, phải bệnh gì mới sẽ chết mất? Đào Hương đã sớm điều tra, hắn là tự sát, hắn cảm thấy thật xin lỗi ta Tứ muội, mình cũng đã thân bại danh liệt, cho nên liền treo cổ!

"Tù phạm trong ngục tự sát, các cảnh ngục sợ gánh trách nhiệm đảm nhiệm, cho nên liền nói hắn bởi vì bệnh mà chết, cái này cũng không mới mẽ đi!" Lý Phi lắc đầu nói, "Hừ, giống như Thôi Phương Vũ như vậy không chịu trách nhiệm khốn kiếp, chết thì chết đi! Hắn cũng là đáng đời! Nhưng là, cái đó làm hại ta Tứ muội xảy ra tai nạn xe cộ nữ tiện nhân, nhưng cũng không thể để cho nàng sống!

"Cho nên, đang cùng Đào Hương cáo biệt sau đó, ta trực tiếp đi Nam Giang, tìm tới cái kia đàn bà, sau đó. . ." Lý Phi đem tròng mắt trừng một cái, hung hăng nói, "Dựa theo ta dĩ vãng biện pháp, xử lý nàng! ! !"

Chương 671: Sát nhân bị lãng quên

“Ở ta trở lại Bách Linh sau cái kia đoạn trong cuộc sống, “ Lý Phi tiếp tục hắn giết người nhớ lại, “Ta một mực cùng Đào Hương, còn có Thôi Phương Vũ con gái ở tại nhà cũ sát nghĩa địa!

“Ta nhìn ra được, đừng xem Đào Hương ngoài mặt nói hài tử là gánh nặng , nhưng hắn đối cái kia đứa bé nhưng là để ý có phải hay không! Thậm chí ngay cả đi ra ngoài làm việc lúc, cũng mình mang, cho tới bây giờ không để cho ta đụng!

“Đào Hương nghiệp vụ đặc biệt nhiều, cứ hai ba ngày lại phải đi làm. Khi đó hắn đã lẫn vào phong sinh thủy khởi, ta cảm giác, hắn hắn ở phụ cận trong thành phố lớn đều có căn cứ. Cho nên, hắn ở nhà cũ thời gian không nhiều lắm.

“Ta chính là thừa dịp Đào Hương không có ở đây lúc, đi tìm cái đó Bạch Lệ Lệ báo thù!

“Cái kia đàn bà kêu Bạch Lệ Lệ, ta nhớ nàng, tên kia chữ tổng cũng không quên được!” Ai ngờ, vừa nhắc tới Bạch Lệ Lệ, Lý Phi lại sinh ra một loại biểu tình khốn hoặc, “Người đàn bà này, hả. . . Hắn là ta từng giết, duy nhất không có một người khuynh hướng ngược đãi người.

“Đào Hương cùng ta nói qua, khi hắn tìm được Thôi Phương Vũ con gái lúc, con gái hắn bị chiếu cố rất tốt, không có gặp ngược đãi. Cho nên, đang giết chết người này lúc, ta không giống như trước như vậy kiên quyết, đã từng cũng có như vậy một chút xíu do dự!

“Bất quá, người đàn bà này nếu hại chết ta Tứ muội, vậy nàng thì nhất định phải chết!” Lý Phi sắc mặt trở nên rất mau, chớp mắt liền phẫn hận cắn răng nói, “Đúng rồi. . . Ta thật giống như. . . Có chuyện không có đã nói với các ngươi, ta ở trong một đoạn thời gian rất dài bốn biển là nhà, không có chỗ ở cố định, tự nhiên là muốn mua một chiếc thích hợp xe. . .”

Mọi người hơi sững sốt, không biết Lý Phi tại sao vừa nói vừa nói Bạch Lệ Lệ, rốt cuộc lại chuyển đến hắn trên xe.

“Làm sao, đoán được? Không sai, ta mua chính là một chiếc xe mai táng! A a a a. . .” Lý Phi quái gở cười nói, “Nhiều năm qua như vậy, đã trở thành thói quen của ta rồi! Chỉ có ngồi ở xe mai táng trong, ta mới sẽ cảm thấy an toàn! Xe lái tới chỗ nào, cơ hồ đều là thông suốt không trở ngại, mà đầu lâu của những người bị ta giết chết đó, liền bị ta chứa ở trong xe, vì tốt hơn che giấu, ta còn đem cái kia mấy cái bình chứa kia dùng hộp tro cốt làm ngụy trang! Cho dù có người tra, cũng không khả năng mở hộp tro cốt đi xem!”

Lời vừa nói ra, hiện trường yên lặng như tờ. Nếu như trước, còn có người hoài nghi Lý Phi tinh thần bình thường, cái kia bây giờ đã nữa không hoài nghi, tùy thời tùy chỗ mang năm cái đầu người, chỉ có biến thái mới có thể làm được!

“Dĩ nhiên, ta những thứ kia dụng cụ, cũng đều ở! Chỉ bất quá, đang đối với Bạch Lệ Lệ động thủ trước, ta lại đến quan tài cửa hàng mua cái quan tài, vì chính là ở vận chuyển thi thể lúc, sẽ bí mật hơn một ít!

“Giết chết Bạch Lệ Lệ sau, ta liền đem nàng mang về nghĩa địa bên nhà cũ, sau đó dùng ta tân tiến nhất phương pháp xử lý thi thể. Các ngươi không biết, nếu như có khách hàng yêu cầu ta làm thế, ta ít nhất có thể thu hắn tám vạn khối!

“Liên quan tới Bạch Lệ Lệ thi thể, ta hay là trí nhớ như mới, cái kia cô

nương trẻ tuổi xinh đẹp, da thịt đặc biệt có co dãn, là một cái gần như hoàn mỹ nhân thể tiêu bản! Ta làm xong sau, cảm giác vô cùng hài lòng, lại một ngay cả thưởng thức rồi đã mấy ngày, lúc này mới đem thi thể chở đi!”

“Biến thái. . .” Nhiễm Đào ở Triệu Ngọc bên cạnh mắng một tiếng, Ngô Tú Mẫn lo lắng hắn lời sẽ quấy nhiễu được Lý Phi giao phó, mau mau xông Nhiễm Đào trừng mắt một cái, để cho hắn chớ loạn lên tiếng.

“Nhưng là. . . Từ ta giết Bạch Lệ Lệ sau, hết thảy liền cũng không giống nhau!” Ai ngờ, nói tới chỗ này, Lý Phi rốt cuộc lại tới rồi một cái to lớn chuyển biến, hắn mắt lộ hoảng sợ nói, “Ta không nghĩ tới, ta ngày cuối cùng lại tới nhanh như vậy, như vậy đột nhiên!

“Ta cố ý chạy đường rất xa trình, giống như trước như vậy, đem Bạch Lệ Lệ thi thể bỏ vào nào đó phiến trong rừng cây! Nhưng là, ta mới vừa lái xe, có còn hay không lái về nhà, điện đài bên trong liền bá báo rồi phát hiện thi thể tin tức. Kinh khủng nhất chính là, bọn họ lại vừa mở miệng liền nhắc tới Bạch Lệ Lệ cái này ba chữ, ta nghe cẩn thận, nghe cẩn thận, bọn họ chẳng những biết người chết là Bạch Lệ Lệ, hơn nữa còn biết Bạch Lệ Lệ cuộc sống ở Nam Giang, Bạch Lệ Lệ bao nhiêu tuổi, là nơi đó nơi đó tốt nghiệp. . .

“Một khắc kia, ta đầu ông đất liền nổ tung! Ta không biết, tại sao lần này,

Liền cùng trước kia không giống nhau chứ ?” Lý Phi xoắn lại tóc của mình, thần kinh hề hề nói, “Coi như phát hiện thi thể mau, nhưng cũng không thể nào biết người chết thân phận a? Đầu cũng không có, hơn nữa bị ta vận ra xa như vậy! Thực sự quá để cho ta kinh hãi!

“Ta là sau đó mới nghe nói gì gien so sánh các loại đồ, nhưng ở lúc ấy, ta thật sự là sợ!

“Ta lo lắng, cảnh sát rất nhanh sẽ tìm tới cửa, nữa cũng không dám ở Bách Linh đợi rồi, ta liền muốn đi về phía nam phương đi, đi một cái cực xa, người thật rất ít địa phương!

“Nhưng là, ở ta rời đi trước, ta lo lắng những thứ kia 'Đồ' tiếp tục ở lại ta trên xe, đã không thể thực hiện được!” Lý Phi thật giống như lâm vào nào đó tinh thần nhà tù trong, tự nhiên tiếp tục giải thích hắn trải qua, “Cho nên. . . Ta liền. . . Ta liền đem cái kia ít thứ, tất cả đều giấu ở bắc phòng trong hầm trú ẩn mặt!

“Cáp cáp cáp cáp. . .” Lý Phi âm trầm gấp rút cười mấy tiếng, cười mọi người rợn cả tóc gáy, “Ta không biết, ta lúc ấy rốt cuộc là nghĩ như thế nào. . . Ta đem cái kia ít thứ, tất cả đều chứa trong hầm trú ẩn mặt, còn đem một vài đồ ngổn ngang đặt ở hầm trú ẩn trên miệng!

“Ta có lẽ là ngây ngốc cho là, cái kia ít thứ sẽ không bị Đào Hương phát hiện! Hoặc có thể, ta trong đầu, có loại muốn bị người biết khát vọng, ta muốn để cho Đào Hương biết, là ta giết chết Bạch Lệ Lệ, là ta cho Tứ muội báo thù, Bạch Lệ Lệ đầu liền bị ta ẩn núp ở trong hầm trú ẩn mặt, a a a a a. . .”

Nói tới chỗ này, Lý Phi đã vượt nổi điên cuồng, trạng thái tinh thần đã rất rõ ràng mất hành.

“Lý Phi, ngươi ý là, ngươi đem đầu người cùng ngươi công cụ gây án, tất cả đều bỏ vào nhà cũ hầm trú ẩn?” Ngô Tú Mẫn lập tức mở ra dẫn đạo thuật, hỏi, “Nhưng là, chúng ta đã lục soát qua, không ở trong đó phát hiện thứ gì a?”

Đầu người sau đó xuất hiện ở Đào Hương bảo tàng trung, Ngô Tú Mẫn tự nhiên biết chuyện này, nàng hỏi như vậy lời, không thể nghi ngờ là muốn đem Lý Vân cảm ứng đến chủ tuyến đi lên.

“Cái kia. . . Đều là chuyện sau đó rồi!” Lý Phi quả nhiên ngưng cười

điên cuồng, đem lời đề tiếp tục đi xuống, “Thật ra thì, ta lái xe đi sau này, rất nhanh liền hối hận! Nhưng là, nếu đã đi rồi, cũng chỉ theo hắn đi đi! Nhưng là, ta thật không nghĩ tới, sau đó sẽ là cái kia dáng vẻ. . .”

“Sẽ là cái kia dáng vẻ?” Ngô Tú Mẫn lập tức bày tỏ mình tò mò, để cho Lý Phi sinh ra một loại nói ra câu trả lời cảm giác thỏa mãn.

“Nói trước ta đi! Rời đi Bách Linh sau, ta một đường hướng nam, đi rất nhiều xa lạ địa phương! Nhưng là. . . Cũng rốt cuộc không tìm được ta trước kia cảm giác. . .” Lý Phi lại lâm vào đến một loại chán nản trạng thái, “Ta cảm giác, rời đi Bách Linh, không có cái kia mấy cái đầu, không có ta dụng cụ, ta linh hồn cũng tốt giống như bị rút đi tựa như, mỗi ngày quá vô tri vô giác!

“Bất quá, dựa vào ta còn có chút tiền tài, mấy năm đó ta tìm vài người phụ nữ sống chung! Bất quá, ta không dám cùng một cá sống chung với nhau quá lâu, đều là không sai biệt lắm lúc,. liền lặng lẽ đi!

“Ta cũng đem xe mai táng bán hết, đổi thành một chiếc chính quy sedan. . . Mỗi một ngày, cứ như vậy sống vô tích sự. Vốn là, ta còn muốn làm tiếp nghề cũ, nhưng ta dần dần phát hiện, thời đại đã thay đổi, hết thảy đều không giống như trước như vậy!

“Thẻ căn cước cũng là có thể cà thẻ, căn bản không cách nào ngụy tạo; cảnh sát xác nhận người chết thân phận, có thể sử dụng DNA so sánh! Chém đầu chặt tay toàn đều vô ích! Còn có. . . Đầy phố hẻm nhỏ đều có quay phim quản chế, đừng nói giết người, chính là ngay cả làm tiểu thâu cũng không cách nào làm rồi!

“Thầy năm đó lưu cho ta những thứ kia tay nghề, một cái cũng không dùng được! Chống trộm lưới chống trộm cửa sổ cửa chống trộm, những cái khóa kia ta còn chưa từng nghe qua!

“Đột nhiên, ta có loại bị thời đại vứt bỏ cảm giác, ta hết thảy đều trở nên

chết lặng, chết lặng. . .” Lý Phi thống khổ nhớ lại, “Nếu không phải từ những đàn bà kia trên người cảm nhận được một chút mùi vị, ta trống rỗng như vậy, khả năng đã sớm lựa chọn tự sát!

“Đúng vậy. . . Ta tiền thì nhiều như vậy, trước sau cũng không giữ vững mấy năm! Vì sống qua ngày ăn cơm, ta không thể không lại bắt đầu tìm nhà tang lễ công việc. Nhưng là nam phương mai táng chế độ cùng bắc phương có chỗ bất đồng, hơn nữa quản lý thượng vô cùng nghiêm khắc, ta căn bản không có cơ hội.

“Cho nên, ta không thể không theo nam phương lần nữa trở về bắc phương, sau đó từ một tòa duyên hải thành nhỏ tìm một việc làm vặt, miễn cưỡng sống vất vả mấy năm. . .” Nói tới chỗ này, Lý Phi một lần nữa phát ra âm lãnh cười gằn, “Thật là trời không tuyệt đường người, ta thật không nghĩ tới, tại lúc ta tuyệt vọng chán chường nhất, rốt cuộc lại gặp đời ta một cái khác bước ngoặt!

“Một ngày nào đó, khi ta ở nhà tang lễ xử lý xong một cổ thi thể, đi quán mì trong trấn nhỏ ăn trưa, bỗng nhiên có một người ngồi vào ta đối diện!

“A a. . . Ta vốn cho là, ta cả đời cũng nữa không thấy được Đào Hương, nhưng không nghĩ tới, hắn rốt cuộc lại như vậy đột nhiên xuất hiện ở ta trước mặt! ! !”

Chương 672: Bảo thạch kinh hồn

“Ta không biết, Đào Hương là làm sao tìm được ta!”

Lý Phi mở nắp coca, đem côca trong lon uống một hơi cạn sạch, thậm chí còn đem mấy khối khối băng thả vào trong miệng nhai rôm rốp, nghe mọi người không ngừng cau mày.

“Hắn nói là ngẫu nhiên gặp phải, nhưng ta luôn cảm thấy không như vậy đơn giản!” Lý Phi tiếp tục nói, “Ta lúc ấy, là vừa sợ, lại vừa cao hứng! Ta sợ hắn đã biết, ta chính là thi thể nữ không đầu hung thủ, sợ hắn sẽ tố giác ta! Nhưng là, ta nhưng thật rất cao hứng có thể lại gặp lại hắn. . .

“Sau đó, thông qua trắng đêm trò chuyện, ta lúc này mới phát hiện, hắn nguyên lai thật không biết đầu người chuyện. Ta thử hỏi hắn trải qua, nguyên lai ở Bạch Lệ Lệ thi thể bị phát hiện lúc, Đào Hương cũng xảy ra chuyện, hắn gặp phải kẻ thù đuổi giết, vạn bất đắc dĩ mang Thôi Phương Vũ con gái đi xa tha hương!

“Lúc ấy, hắn sợ ta bị dính líu tới, còn mạo hiểm ở nhà cũ trong cho ta giữ lại một cái chạy trốn ám hiệu, sau đó liền vội vàng cầm ít thứ trốn đi!

“Cho nên, hắn căn bản không biết những thứ ở trong hầm kia. . .” Lý Phi đã hoàn toàn ném vào đi vào, lúc nói chuyện hiện ra một bộ như trút được gánh nặng dáng vẻ.”Sau đó, chúng ta một mực trò chuyện rất lâu, trò chuyện những năm này tình trạng gần đây loại! Đào Hương lúc nói chuyện, ta có thể nghe ra, hắn hắn là phát giác, Bạch Lệ Lệ chết khả năng có liên quan tới ta rồi!

“Bất quá, hắn đối Tứ muội tình cảm so với ta còn sâu, cho nên, hắn cũng không có vào sâu đào cái đề tài này.

“Đào Hương là một cái vô cùng cẩn thận người, lúc ấy, hắn cũng không có nói cho ta hắn địa chỉ, cũng không có để cho ta thấy Thôi Phương Vũ con gái. Bất quá. . .” Lý Phi hơi ngừng một lát, nói, “Bất quá, Đào Hương ngược lại là cùng ta nói một chuyện khác! Một kiện có thể để cho chúng ta phát đại tài chuyện!

“Hắn nói cho ta, có người chịu bỏ ra số tiền lớn, muốn hắn đi thủ đô hội triển lãm trộm một viên đá quý! Sau khi trộm được, có thể được 200 vạn tiền mặt thù lao! Nhưng là, hắn vừa vặn thiếu một cái tin được trợ thủ!

“Ta cảm thấy, Đào Hương hắn là nhìn ta sống quá thảm, muốn giúp đỡ ta một ít, cho nên mới mời ta cùng hắn cùng nhau trộm đá quý!” Lý Phi dụng tâm nhớ lại nói, “Thật ra thì, ta đã cùng hắn nói thẳng thắn ra, nói ta tay nghề đã sớm phế loại, không thể giúp hắn giúp cái gì. Nhưng là, hắn nhưng cố ý yêu cầu ta cùng hắn cùng nhau, còn nói ta chẳng qua là cho hắn làm trợ thủ mà thôi, không cần gì kỹ thuật hàm lượng! Còn nói, được chuyện sau, sẽ chia cho ta một phần ba!

“Gặp phải loại này chuyện tốt, ta cũng không có biện pháp cự tuyệt, cho nên ngay ngày hôm đó ta liền từ chức , sau đó lên chiếc sedan, cùng hắn đi thủ đô.

“Ban đầu, hết thảy cũng rất thuận lợi! Đào Hương không hổ là Tặc Vương, thật ra thì ta chẳng qua là canh gác mà thôi, căn bản không đưa đến cái gì lớn tác dụng, chính hắn hoàn toàn có thể một người giải quyết!

“Đào Hương thật cùng ta không giống nhau, hắn luôn luôn đi trước thời đại, tinh thông các loại tân tiến thủ đoạn, đến cuối cùng khi lấy được đá quý rồi, ta cũng không biết hắn rốt cuộc sử dụng cái gì pháp môn?

“Đá quý trộm ra sau, còn dư lại chính là giao dịch!” Lý Phi nói, “Hành động Tặc Vương, Đào Hương luôn luôn không lộ diện! Đây cũng chính là hắn muốn ta vào nhóm nguyên nhân, nguyên lai, hắn là muốn ta cầm đá quý đi theo những thứ kia người làm giao dịch!

“Dĩ nhiên, ta không có cự tuyệt hắn lý do, dẫu sao được chuyện sau ta có thể chia được 100 vạn, ít nhất có thể an an ổn ổn qua ta nửa đời sau rồi!

“Sau đó, ta đi ngay! Lúc ấy, chúng ta hẹn ở thủ đô ngoại ô một tòa cũ nát tháp truyền thanh dưới đáy giao dịch!

“Ngay khi ta trông thấy có mấy người râu quai hàm đứng ở nơi đó lúc, ta mới ý thức được, nguyên lai thuê Đào Hương trộm đá quý, lại là người ngoại quốc!

“Ta mặc dù luôn ở một mình, khá cô độc, nhưng là ta nhìn cái kia người ngoại quốc ánh mắt, nhưng cảm giác đặc biệt không thoải mái!

“Quả nhiên, khi ta lấy ra đá quý sau, bọn họ liền lập tức móc súng, muốn giết người diệt khẩu!” Lý Phi khẩn trương nói nói, “May Đào Hương sớm có dự liệu, quăng tới hai quả đạn khói, sau đó kéo ta liền chạy xuống núi!

“Thời khắc mấu chốt, ta đem đá quý cũng đoạt trở lại, sau đó bắt đầu liều mạng chạy như điên! Những thứ kia người ngoại quốc tự nhiên là không ngừng theo sát, bao lâu liền đuổi theo, hơn nữa còn hướng về phía chúng ta nổ súng. . .

“Lúc ấy,

Ta thật cho là, hai chúng ta cứ như vậy xong rồi! Trừ chạy thục mạng, căn bản cái gì cũng không biết!

“Kết quả, chúng ta không có chú ý tới dưới chân một cái sườn núi nghiêng, toàn bộ đều từ chỗ đó ngã xuống! Bất hạnh là, lăn xuống sau, Đào Hương đầu đụng vào trên một tảng đá lớn, ta không có thấy rõ ràng, sau đó ta gọi hắn, hắn đã không có phản ứng!

“Bất quá, chúng ta lăn xuống sau, lại rớt tiếp vào một cái rãnh sâu, ta đi dọc theo rãnh sâu vác hắn ra ngoài, đúng dịp thấy ta xe! Sau đó, chúng ta cứ như vậy thần kỳ chạy trốn!

“Nhưng là. . .” Lý Phi khó qua nói, “Chúng ta trốn thoát rồi, nhưng Đào Hương chỗ chấn thương kia bộc phát lợi hại vô cùng! Hắn nằm ở trên xe co co giật giật, trong miệng còn nổi lên bọt mép, vô luận ta làm sao kêu hắn, hắn cũng không có phản ứng. . .

“Ta lập tức liền luống cuống, trên người cũng không có bao nhiêu tiền, cũng không biết đi đâu nữa. . .

“Bệnh viện khẳng định không thể đi, thậm chí ngay cả quán rượu cũng không cách nào ở! Ta cũng không biết Đào Hương ở nơi nào, chính ta cũng không có nhà. . .” Lý Phi như đưa đám nói, “Ta chỉ có thể để cho hắn nằm ở trên xe, cứ như vậy một mực hôn mê bất tỉnh. . .

“Ta biết, tiếp tục như vậy, Đào Hương khẳng định thì xong rồi! Cuối cùng, ta cũng là quả thực không có biện pháp, không thể làm gì khác hơn là một hơi đem lái xe về rồi Bách Linh, lái về nghĩa địa bên gian kia nhà cũ, đem hắn tạm thời nằm nghỉ!

“Khi đó, Đào Hương tình trạng thật không tốt, ta cảm giác, hắn có thể là không sống nổi! Nhưng là, ta nhìn hắn đầu, nhưng cũng không nhìn ra đặc biệt rõ ràng ngoại thương. Ta không có lựa chọn nào khác, hắn giống như người không có tri giác vậy, không thể ăn uống, ta chỉ có thể nghĩ cách cho hắn truyền dịch!

“Ta nhớ, khả năng ở nhà cũ ở đây rồi một ngày hoặc là hai ngày dáng

vẻ, ta thấy Đào Hương trên người thực sự quá thúi, liền đem hắn cỡi quần áo, cho hắn lau người!

“Nhưng không nghĩ tới, lúc ta tháo xuống đồng hồ đeo tay, nhưng phát hiện hắn đồng hồ đeo tay lại là hai tầng, đồng hồ đeo tay phía dưới còn có một tầng khác, mở sau, xuất hiện một cái nhìn giống như ra đa bỏ túi vậy, nhấn một cái còn tích tích vang!

“Ta mặc dù đã không theo kịp thời đại, nhưng tối thiểu đạo lý hay là biết! Đào Hương đồ, tuyệt đối không phải vậy vật phẩm!” Lý Phi nói,. “Khi đó đã có thể lên mạng rồi, cho nên, ta cố ý đến trên nết kiểm tra một chút, phát hiện vật kia lại là một cái lúc ấy ở quân đội thượng đều là thuộc về công nghệ cao xác định vị trí máy báo động!

“Mới đầu, ta chỉ cho là máy xác định vị trí gắn ở Thôi Phương Vũ con gái trên người, Đào Hương nếu có thể thời khắc tìm được nàng!

“Nhưng là, theo ta vào sâu nghiên cứu, ta nhưng dần dần ý thức được cũng không phải là như vậy, máy xác định vị trí rõ ràng chỉ thị Bách Linh, có thể cùng con gái không liên quan!

“Sau đó, ta rốt cuộc nghĩ thấu, Đào Hương nhưng là Tặc Vương a, hắn trước kia nhưng là trộm không ít thứ tốt đâu! Cái này xác định vị trí máy báo động, có thể hay không chỉ thị hắn tàng bảo vị trí chứ ?

“Thật ra thì, ta lúc ấy còn không có nghĩ quá nhiều, ta chẳng qua là cảm thấy, ta nếu muốn cứu sống Đào Hương, đầu tiên phải có tiền mới được!” Lý Phi nghiêm túc nói, “Cho nên, ta cứ dựa theo máy xác định vị trí tìm đi qua! Khi đó, ta nằm mơ cũng không nghĩ ra, máy xác định vị trí lại đem ta dẫn tới Tứ muội Đỗ Mạn Đình trước mộ! Đào Hương, lại đem hắn bảo tàng giấu ở Đỗ Mạn Đình trong mộ! ! !

“Khi đó, ta thật là quá kinh hãi! Xem ra, như vậy đã nhiều năm qua, Đào Hương hay là thật sâu yêu chúng ta cái đó tiểu sư muội, hắn thậm chí

đem bảo tàng cũng giấu ở nơi này, hắn không chỉ là vì giấu mà thôi, mà là có nào đó truy điệu ý!”

Nói đến đây, Lý Phi xoa xoa hai tay nói: “Nhưng là bất kể vì cái gì, ta cũng đã không kịp đợi! Ta tìm tới xẻng, bắt đầu cả đêm đào, quả nhiên bị ta moi ra một lớn rương bảo vật!

“Ta đương nhiên là hưng phấn thêm cao hứng, vội vàng đem những thứ kia bảo vật chứa trên xe, lái về nhà cũ!” Nói tới chỗ này, Lý Phi biểu lộ bỗng nhiên trở nên ngưng trọng, hắn trầm trầm nói, “Nhưng là, ta không nghĩ tới, khi ta ôm những thứ kia bảo vật trở lại nhà cũ sau, cơ hồ là mới vừa vào cửa, liền thấy đã tỉnh lại Đào Hương, như bị điên cuồng cầm một cái xẻng sắt hướng ta tới, lập tức liền vỗ tới ta trên đầu! ! !”

Chương 673: Không phải là hiểu lầm

“Ta ngay từ đầu đích xác bối rối!” Lý Phi gấp rút nói, “Không biết Đào Hương là làm sao đột nhiên tỉnh lại, càng không biết, hắn tại sao phải tập kích ta? Cái kia một xẻng hung hãn đập vào ta trên đầu, đem ta phách ngã!

“Sau đó. . . Đào Hương giống như điên rồi vậy, dùng xẻng ở ta trên đầu cùng trên người chụp loạn đập loạn, đem ta đánh bò lổn ngổn đầy đất bò loạn, hắn dáng vẻ, tựa hồ muốn đem ta giết chết! !

“Ta bị ép, liền đá hắn một cước, hắn ngã xuống! Sau đó, chúng ta bắt đầu xé, mặc dù Đào Hương đã hôn mê thật nhiều ngày, nhưng hắn khí lực rất lớn, ta nhất thời không có đánh qua hắn, sau đó. . . Cũng không biết đánh như thế nào trứ đánh, ta có thể là chép được rồi một cái chậu bông, sau đó một chút đập vào hắn trên đầu, lúc này mới đem hắn đánh ngã!

“Hắn ngã xuống đất sau, ta mới thoáng biết chút gì, Đào Hương là từ phía bắc trong phòng nhỏ lao ra, ta đi vào nhìn một cái, chỉ thấy phòng nhỏ hầm trú ẩn miệng, đã bị hắn mở ra!

“Ta lúc này mới biết, hắn tại sao muốn giết ta! Hắn nhất định là thấy được ta trước kia ở nơi đó 'Đồ' ! Còn có. . . Khi hắn lại nhìn thấy ta xách hắn bảo tàng từ bên ngoài vào đi, hắn chắc chắn sẽ không đi chỗ tốt nghĩ!”

Nói tới chỗ này, Lý Phi gấp rút vuốt ve bàn tay, khẩn trương tiếp tục nói:

“Thật ra thì, nói thật, cho dù Đào Hương như vậy đối ta, ta cũng không có trách hắn. f/h/xiao/shuo/c/o/m Đào Hương dù sao cũng là trên đời này, ta duy nhất thân nhân! Hắn không có chuẩn bị tâm lý sao, chuyện tới quá đột nhiên, hắn không tiếp thụ nổi, tình hữu khả nguyên.

“Cho nên, ta liền muốn chờ hắn tỉnh rồi, cùng hắn thật tốt giải thích một chút. Có thể, hắn có thể nghĩ thông suốt. . .” Nói tới chỗ này, Lý Phi đổi đề tài, nói, “Nhưng là, ta không nghĩ tới, khi ta lại từ phòng nhỏ đi ra sau, nhưng phát hiện trước nằm dưới đất Đào Hương, lại không thấy!

“Người, cứ như vậy quỷ dị biến mất! Giống như bị một trận gió quát đi tựa như.

“Ta bị dọa sợ! Chạy mau đi ra bên ngoài tìm, ta vốn cho là, Đào Hương sẽ đoạt ta xe hơi, lái xe chạy trốn, nhưng là, ta xe tốt sanh sanh đậu ở chỗ đó, căn bản không bị động qua!

“Sau đó, ta bắt đầu quanh nhà đi loanh quanh, ta vốn cho là Đào Hương hắn không chạy nổi quá xa, hắn người như vậy suy yếu, nhưng là, ta tìm hồi lâu, làm thế nào cũng không tìm được hắn!

“Lúc ấy, ngày đen như vậy, chung quanh đều là nghĩa địa, ta căn bản không biết hắn sẽ về phương hướng nào chạy. . .

“Cuối cùng, ta rốt cuộc ý thức được, ta hắn là không thể nào tìm được hắn! Cho nên, ta cũng phải mau rời khỏi mới được, vì vậy ta chạy mau trở về nhà, đem hắn những thứ kia bảo tàng lần nữa tân trang tốt. . .

“Khi đó, ta cả người đều là mộng, ta trước nhất nghĩ, chính là cầm bảo tàng chạy trốn! Nhưng thay đổi ý nghĩ suy nghĩ một chút, Đào Hương nhất định sẽ đi báo cáo cho cảnh sát, cảnh sát một đến, thấy đầu người, thấy ta cái kia ít thứ, vậy ta cũng không tốt chạy!

“Cho nên, ta muốn đem cái kia ít thứ xử lý xong, ta muốn. . . Ta muốn

đem nhà đốt!” Lý Phi đã hoàn toàn đầu nhập vào trong hồi ức, nói được quên mình đưa vào, “Xe ta thượng có thùng xăng dự bị, ta trước kia khắp nơi phiêu bạc, khó tránh khỏi lo lắng không dầu, ta liền vội vàng đem thùng xăng níu qua, sau đó đi vào hầm trú ẩn, muốn một cây đuốc đem nơi đó tất cả đều thiêu hủy!

“Ai ngờ, chờ ta tiến vào hầm trú ẩn sau, nhưng trước nhất thấy được trên đất tán lạc tiền giấy! Nơi đó có cá đen ny lon đâu, tiền đều là từ ny lon trong túi tán lạc đi ra ngoài!

“Sau đó, ta lại thấy một người trong đó giả vờ đầu người hộp tro cốt, đã bị người mở ra!

“Nga. . . Ta lúc này mới suy nghĩ ra, nguyên lai, Đào Hương ở trong hầm trú ẩn ẩn giấu tiền, hành động hắn phòng hờ vốn. Hắn bỗng nhiên tỉnh lại sau, chỉ muốn tới nơi này đem tiền lấy ra, nhưng lấy tiền lúc, nhưng phát hiện trong hầm trú ẩn nhiều rất nhiều thứ, kết quả mở nhìn một cái, thấy được đầu người, hắn liền sợ. . .

“Người sợ hết hồn, tiền cũng vứt! Sau đó, hắn khẳng định ý thức được, đồ là ta để ở nơi đó, ta chính là cái đó thi thể nữ không đầu ác ma giết người! Cho nên hắn ngay cả tiền cũng không cần liền muốn chạy!

“Nhưng thiên đúng dịp lúc này, ta đột nhiên trở lại rồi, cho nên hắn mới nhặt lên xẻng muốn giết ta! Hiểu lầm,

Hiểu lầm a. . . Thật là tạo vật trêu người, tạo vật trêu người. . .”

Nghe được Lý Phi tự mình khuyên bảo, người dự thính cửa nhưng là không dám gật bừa. Giết người chính là giết người, cái này lại có cái gì tốt hiểu lầm? Đổi lại là ai, cũng sẽ có Đào Hương như vậy phản ứng.

“Vốn là, ta xăng cũng ngã không ít! Nhưng té té, ta chợt ý thức được, coi như ta đem đồ vật đốt, đầu lâu kia cũng nhất định là không đốt cháy!

“Hơn nữa, nếu như ta đốt lửa đốt phòng, ngược lại sẽ càng đưa tới người chú ý.

“Không được a, lửa đốt căn bản không thể thực hiện được! Ta nhất định phải. . . Phải nghĩ muốn khác biện pháp. . .” Nói tới chỗ này, Lý Phi sáp sáp cười khổ nói, “Khả năng đây chính là nhanh trí đi! Bất thình lình, ta thật vẫn nghĩ đến một cái biện pháp! Ta lúc ấy cảm thấy, ta cái kia cái biện pháp, là quá thông minh!

“Hắc hắc, ta bắt đầu dọn dẹp đồ, bất kể là đầu người hay là ta những thứ kia gây án dụng cụ, cùng với trên đất tiền giấy, ta hết thảy thu thập lanh lẹ, tất cả đều đựng ta trên xe hơi. Dĩ nhiên, Đào Hương những thứ kia bảo tàng, còn có viên kia Ấn Độ đá quý, cũng ở trong đó.

“Khi ta đem những thứ này chứa xe sau, ta lúc này mới lần nữa xem kỹ một chút nhân sinh của ta, ta phát hiện, có thể từ một khắc kia, ta sẽ qua hơn cùng người khác bất đồng cuộc sống chứ ?

“Cứ như vậy, ta đầy bụng đối tốt đẹp tương lai ước mơ, đem xe lần nữa lái về Đỗ Mạn Đình trước mộ, lúc ấy, bởi vì đào hết Đào Hương bảo tàng, ta căn bản không có đem hố lấp lại, cái đó rương bảo vật kia, còn cắm ở trong đất mặt đâu!

“Sau đó, ta mở bình thủy tinh, đem sáu cái đầu người, tất cả đều ngã ở bên trong! Rồi sau đó, ta đem cái rương lần nữa khóa kỹ, sau đó đem đất điền vùi vào đi, khôi phục nguyên lai dáng vẻ.

“Ta làm vô cùng cẩn thận, thậm chí còn tìm tới một ít đất khô, rắc vào trên mặt đất, một chút dấu vết đều không lưu lại.

“Chờ ta toàn bộ giải quyết sau, ta liền đem những bình thủy tinh kia, tùy ý ném bỏ ở phụ cận trong cống nước thúi!” Lý Phi đắc ý nói, “Làm xong sau chuyện này, ta trong lòng ổn định rất nhiều! Ta cảm thấy, nếu như

vạn nhất Đào Hương tìm cảnh sát cáo lời của ta, ta liền đem nghĩa địa chuyện lặng lẽ báo cáo ra ngoài, nếu như cảnh sát đem đồ vật moi ra, cái kia Đào Hương ngược lại sẽ trở thành người hiềm nghi, nhìn người đó xui xẻo!”

Nói đến chỗ này sau, Lý Phi lại lần nữa lâm vào dừng lại trong. Ngô Tú Mẫn tương đối có thể nắm chặc tội phạm tâm lý, lúc này lại để cho Nhiễm Đào lặng lẽ điều cao chút nhiệt độ, hơn nữa còn để cho Thôi Lệ Châu cho hắn đưa qua một ly nóng nước chanh.

Lý Phi uống mấy hớp, hóa giải một chút phấn khởi tâm tình, lúc này mới nói tiếp nói: “Khi đó, ta có Đào Hương bảo tàng còn có Ấn Độ đá quý, ta cho là, ta đã có hết thảy! Từ đây, ta liền có thể được sống cuộc sống tốt! Đáng tiếc,. sự thật cũng không phải là như vậy. . .

“Ta phát hiện, Đào Hương bảo vật tuy tốt, cũng rất khó ra tay. Những thứ kia đều là kẻ gian tang vật, nếu muốn thủ tiêu tang vật, liền phải tìm được thích hợp đường dây.

“Nhưng là, những thứ kia khai dưới đất đen trang nhiều người nửa đều có bối cảnh, vậy chỉ cùng khách quen làm giao dịch! Ta là một người sống, nếu như lỗ mãng cầm những thứ này đi thủ tiêu tang vật lời, chịu nhất định sẽ đưa tới bọn họ chú ý, không phải là đem ta làm cảnh sát nằm vùng, chính là đem ta hàng cướp đi!

“Vì có thể mau sớm đổi thành tiền, ta không thể làm gì khác hơn là mạo hiểm hiểm, đi lão Lục nơi đó!” Lý Phi nói, “Lão Lục họ Cao, tên gì đã sớm không nhớ. Ta là đang cùng Đào Hương đi thủ đô trộm đá quý trên đường, nghe Đào Hương nhắc tới, nói lão Lục ở Bách Linh nơi đó nơi đó khu vực làm đồ cổ buôn bán, có rất nhiều phương pháp.

“Ta liền muốn, hoặc Hứa lão lục có thể giúp ta một tay. Cho nên, ta cứ dựa theo địa chỉ tìm tìm tới, đem hắn tìm tới.

“Lúc ấy, hắn chống gậy, rất thảm! Mặc dù hắn nói là té, nhưng ta cảm thấy hắn là bị người đánh!” Nói tới chỗ này, Lý Phi thở dài, “Mặc dù là anh em đồng môn, nhưng là, người ở dưới mái hiên, ta cũng không cúi đầu không được, giá trị mấy triệu đồ, cuối cùng cũng bất quá bán chính là 100 vạn mà thôi!

“Chính bởi vì như vậy, ta cũng không có đem Đào Hương đồ toàn đều bán hết, chẳng qua là bán một nửa!” Lý Phi nhớ lại nói, “Hơn nữa, 100 vạn lời, đối ta mà nói, cũng coi là không ít! Đây chính là ta cả đời cũng cho tới bây giờ không có hy vọng xa vời qua!

“Lúc ấy, khi ta cầm tiền rời đi Bách Linh lúc, ta thật cho là, ta cuộc sống sẽ phát sinh biến đổi lớn! Ta nữa cũng không cần qua trước kia cuộc sống khổ rồi!” Lý Phi khổ sở nói, “Nhưng là, sự thật nhưng vẫn là vô tình lên cho ta rồi một giờ học, ngắn ngủi mấy năm trôi qua sau, ta liền kinh sợ nhiên phát hiện, bất kể ta có tiền hay không, nguyên lai ta cuộc sống căn bản không nhưng có thể thay đổi gì, hết thảy còn đều cùng trước kia vậy. . .”

Chương 674: Sát nhân cuồng ma 1

“Lúc mới bắt đầu nhất, ta đích xác là qua mấy ngày thoải mái cuộc sống, ăn xong uống xong mặc xong, còn có thể khắp nơi tìm đàn bà. . .” Lý Phi nhàn nhạt cười mấy tiếng, nhưng thần sắc nhưng là một mảnh lộ vẻ sầu thảm, “Nhưng là, ta có tiền đi nữa, cũng không thay đổi được ta người phạm tội giết người thân phận, bất kể ở nơi nào, trong lòng cũng cho tới bây giờ không có thực tế qua, luôn cảm giác cảnh sát lại đột nhiên phá cửa mà vào. . .

“Mới đầu, ta còn tiếp xúc qua một số người, muốn tiêu tiền đem mình thân phận giặt trắng. Nhưng quay đầu lại, những thứ kia người đều là tên lường gạt, lấy được từng tờ một thẻ căn cước giả, hại ta bạch mất toi rất nhiều uổng tiền!

“Còn có, những thứ kia cùng ta tiếp xúc qua đàn bà cũng có lợi nhìn chằm chằm ta tiền, ta không tin được các nàng, sau đó cũng chỉ tìm được càng ngày càng ít!

“Ai!

“Ở ta trong ấn tượng, 100 vạn hẳn là rất nhiều rất nhiều tiền, đủ ta nửa đời sau chi dụng! Nhưng tình huống hiện thật nhưng là hoàn toàn ngược lại, không tới hai năm quang cảnh, cũng đã phung phí phải không sai biệt lắm!” Không có biện pháp, bên cạnh vật giá leo thang. Ta thân phận lại không thấy được ánh sáng, làm chuyện gì, nếu so với người bình thường tốn nhiều tiền!

“Hơn nữa, coi như thân phận ta giặt trắng, cái kia ít tiền cũng không coi

vào đâu, thậm chí ngay cả nóc một ngôi nhà ổn ổn ta cũng mua không nổi!" Lý Phi càng nói càng là cay đắng, "Nhắc tới cũng thật là một chuyện tiếu lâm, ta trước kia một mực đang suy nghĩ, thầy như vậy có thể trộm, Đào Hương được gọi là Tặc Vương, nhưng bọn họ qua cuộc sống, làm sao vẫn quá như vậy nghèo khổ chứ ? Một chút cũng không tiêu sái!

"A a, cho đến ta sống 60 năm, rốt cục mới suy nghĩ ra cái vấn đề này, chúng ta là kẻ gian, chúng ta lòng là tặc tâm, chúng ta vĩnh viễn luôn có bóng mờ là kẻ gian, coi như đứng ở dưới ánh mặt trời, cũng sẽ cảm giác mình là không thấy được ánh sáng!

"Giống như ta như vậy, ta tùy thân mang như vậy nhiều kỳ trân dị bảo, còn có một khối giá trị liên thành Ấn Độ đá quý! Nhưng là, những thứ này, nhưng căn bản không cấp nổi cho ta lý tưởng trúng cuộc sống, đừng nói lý tưởng, ngay cả người bình thường cuộc sống cũng không cấp nổi cho!

"Ta không dám đem tiền gởi ngân hàng, không thể ở một chỗ an cư lạc nghiệp, không toàn tâm toàn ý đi tín nhiệm một người nào đó! Không có bạn, không có người thân, không có đàn bà. . . Hơn nữa, ta còn phải thời thời khắc khắc suy nghĩ làm sao giấu tốt ta đồ, không bị người khác biết!

"Cùng ta cuộc sống trước kia so sánh, thật ra thì trừ điều kiện vật chất thoáng tăng cao một chút trở ra, những thứ khác đều cùng trước kia vậy, mỗi ngày hay là như vậy vô tri vô giác, nơm nớp run rẩy, không biết mình rốt cuộc muốn muốn đi phương nào, không biết mình rốt cuộc muốn cái gì?

"Có một lần, tiền phung phí phải không sai biệt lắm, ta đi nào đó thành phố địa hạ hắc trang, muốn bán đi một kiện ngọc điêu. Kết quả, bảo vật không có bán thành, thiếu chút nữa mà bỏ mạng! Ta bị những thứ kia người theo dõi, nếu không phải ta cuối cùng đem ngọc điêu ném cho bọn họ, sợ rằng ngay cả thoát thân cơ hội cũng không có. . .

“Từ đó về sau, ta giống như chim sợ cành cong , nữa cũng không dám tùy ý đem bảo vật hiện ra! Đến nổi viên kia đá quý, ta lại không dám để cho người khác biết, một mực mang theo người, chưa bao giờ rời khỏi người!

“Khi đó, ta mới thật sâu biết, tại sao Đào Hương muốn đem những bảo vật này chôn sâu đến nghĩa địa trong đi! Đây hết thảy hết thảy, đều cùng ta tưởng tượng hoàn toàn khác nhau!

“Ai!” Lại là một tiếng thở dài, Lý Phi chán nản nói, “Chỉ như vậy, ngắn ngủi mấy năm qua, ta rất nhanh liền khôi phục những ngày qua trạng thái, bắt đầu nghèo rớt mồng tơi, ngày càng túng quẫn.

“Nghiêm trọng hơn là, ta ở năm tháng khá dài tiêu hao trong, dần dần trở nên già, nữa cũng không phải cái đó trẻ tuổi tiểu tử! Bệnh tim, cao huyết áp, khắp mọi mặt công năng suy thoái, một ít người lớn tuổi thường gặp chứng bệnh không ngừng ở trên người ta xuất hiện. Vì xem bệnh, ta cũng không ít hướng bên trong dựng tiền. . .

“Khả năng, người cũng có một loại lá rụng về cội ý nghĩ đi! Nhất là đến rồi già rất là rõ ràng, ta ở lưu lạc mấy năm sau, vẫn cố chấp quay trở về Bách Linh, một lần nữa đi đến rồi cái kia căn nhà cũ.

“Nhà cũ thật là bền chắc, như vậy nhiều năm qua, lại còn duy trì ta năm đó rời đi dáng vẻ. Có thể là nơi đó kế cận nghĩa địa, cho nên trong ngày thường xưa nay thanh tịnh, không người chú ý.

“Ta lúc ấy thì muốn, nếu như có một ngày ta phải đi, vậy ta không bằng liền chết ở chỗ này thôi! Đó là ta có trí nhớ tới nay, duy một khắc sâu ấn tượng,

Duy nhất quyến luyến địa phương!

“Khi đó, ta cũng sẽ không lo lắng cảnh sát chuyện! Ta đem ta đáng tiền đồ, tất cả đều giấu ở nhà cũ trên trần nhà. Sau đó, liền muốn tìm một ít phương pháp, đem bảo vật đổi lại một ít tiền tới.

“Bất quá, ở đổi tiền trước, ta cũng cần sống, cho nên ta liền ở trên mạng tìm quen thuộc công việc. Không nghĩ tới, vừa vặn gặp phải Hương Lăng huyện nhà tang lễ tuyển người, hương lăng khoảng cách nhà cũ không tính quá xa, hơn nữa nhập liễm sư cũng là ta đời này duy nhất quen thuộc công việc, cho nên, ta đi xin việc!

“Ta sử dụng, vẫn là cái thẻ đó Hạ Liên Hỉ thẻ căn cước giả.” Lý Phi nói tới chỗ này, tựa hồ đã sắp nói đến rồi câu chuyện cuối, ngữ tốc rõ ràng trở nên chậm mấy phần, “Bằng vào ta kỹ thuật, ta dĩ nhiên xin việc thành công, thành một tên nhập liễm sư, lại làm lên lúc còn trẻ nghề cũ.

“Sau đó, ta cảm giác chạy tới chạy lui không có phương tiện, cho nên dứt khoát từ nhà tang lễ kế cận cho mướn nhà.

“Nói thật, lần nữa kiền trở về nghề cũ cảm giác thật là không tệ, ta cảm giác mình lòng cũng dần dần ổn định lại, ta bắt đầu lần nữa nhặt ta trước kia kỹ thuật, giúp thân nhân người chết cửa xử lý từng cổ thi thể. . .

“Lại tìm về ngày xưa cảm giác, ta liền bắt đầu tìm kiếm phương diện kỹ thuật tiến bộ, tiếp tục nghiên cứ vấn đề còn chưa giải quyết được thời trẻ. Ta mua được rất nhiều tương quan sách, sau đó lợi dụng ta trước kia dụng cụ cùng điều kiện tiện lợi, muốn sáng tạo ra hoàn mỹ nhất phòng hủ phương pháp tới!

“Bởi vì cần một loại ổn định tề, ta liền đánh nhà tang lễ danh nghĩa đến trường cấp 3 Bách Linh mua Enamine, sau đó thử nghiệm điều chỉnh thử nhất tân hình phòng hủ thuốc thử, mặc dù bây giờ còn không có thành công, nhưng ta tin tưởng, nếu như có thể cho thêm ta chút thời gian, cũng có thể thành công!

“Nhưng là. . . Ai!” Lý Phi rốt cuộc ngẩng đầu, nhìn một chút tại chỗ các cảnh sát, thở dài nói, “Thật ra thì, đối với cái ngày này, ta đã làm xong trọn vẹn chuẩn bị tâm tư! Nói thật, ta không sợ bị bắt, cũng không sợ dính dấp ra ta lúc còn trẻ phạm vào vụ án!

“Dù sao, khi còn sống ta đã mất hết tất cả, hôm nay cũng không có cái gì tốt mất đi rồi!

“Nửa đêm hôm qua, ta đang xử lý một cổ người chết di thể lúc, bỗng nhiên nghĩ tới một loại mới pha chế biện pháp, cho nên, ta hơn nửa đêm liền mở trứ nhà tang lễ xe mai táng, muốn trở về nhà cũ lấy chút hóa học nguyên liệu!

“Nhưng không nghĩ tới, ta mới vừa lái xe ra ngoài, liền thấy được phần lớn xe cảnh sát đang đi nhà tang lễ lái đi!

“Ngay sau đó, ta mở xe mai táng đi đến rồi ta mướn phòng địa phương,. kết quả lại thấy được phần lớn cảnh sát, đã đem nơi đó bao vây!

“Đến lúc này, ta liền hoàn toàn biết, cảnh sát rốt cuộc tìm được ta!” Lý Phi mặt lộ thản nhiên nói, “Dĩ nhiên, mới đầu, ta phản ứng đầu tiên đương nhiên là muốn chạy trốn, dẫu sao, các ngươi còn không có bắt được ta!

“Cho nên, ta liền mở trứ xe mai táng trở lại nhà cũ, muốn đem những thứ kia bảo vật lấy đi! Nhưng là, khi ta phát hiện các ngươi xe đã đuổi theo thật sát ở phía sau ta lúc, ta liền ý thức được, ta là không thể nào nữa chạy mất rồi!

“Nếu, ta cái này buồn một kiếp sống đã như vậy, vậy ta cũng không có cái gì đáng giá lưu luyến rồi. Cho nên, vào nhà sau, ta đem bảo vật lấy ra, đem Ấn Độ đá quý giả bộ vào túi, muốn cùng những thứ này, còn có cái kia nóc nhà cũ lấy mạng đổi mạng.

“Có thể chết ở tuổi thơ ở qua nhà cũ trong, chưa chắc không phải là một loại an ủi! Cái kia vốn là ta một cái tâm nguyện, “ nói đến chỗ này, Lý Phi dừng lại một chút, con mắt không thể tránh khỏi nhìn về phía Triệu Ngọc, sau đó tràn đầy u oán nói, “Nhưng là, ta làm sao cũng không nghĩ tới, ta đã đốt lửa, lại không có đem ta đốt chết! Sau đó. . . Liền bị các ngươi bắt được!

“Bất quá, bị bắt cũng không có gì lớn không được, đối ta mà nói, kết quả cũng không sai biệt lắm!” Lý Phi mặt đầy thư thái nói nhẹ, “Ngược lại, đem ấm ức tích tụ ở trong lòng bí mật nói ra, ta ngược lại cảm thấy sung sướng!

“Các cảnh sát, ta đã đem ta buồn một kiếp sống nói cho các ngươi nghe, tiếp theo. . .” Lý Phi dừng một chút, nói, “Các ngươi có thể để cho ta gặp một lần Đào Hương sao?”

“Ngươi. . . Có ý gì?” Bất ngờ đang lúc, Triệu Ngọc nghe được Lý Phi trong lời nói có hàm ý, vội vàng hỏi một câu.

“Ta nghe trên tin tức nói, các ngươi đã bắt được Đào Hương, bất quá. . .” Lý Phi biểu lộ ngưng trọng nói, “Thứ cho ta nói thẳng, ra mắt Đào Hương mặt mũi thực người thật cũng không nhiều, cho nên, ta muốn nhìn một chút, các ngươi bắt được, rốt cuộc có phải hay không hắn —— tự mình! ?”

Chương 675: Thời gian lãng quên

Vốn là, khi mọi người nghe xong Lý Phi cung khai sau, tất cả đều lâm vào một mảnh trầm mặc cùng suy nghĩ sâu xa trong.

Ở chỗ này trước, ai cũng sẽ không nghĩ tới, cái này khởi khiếp sợ thiên hạ nhất cấp huyền án, lại biết là như vậy một loại phức tạp giao thoa tình huống.

Lý Phi cái kia u ám điên phái khi còn sống, để cho mọi người vừa cảm thấy kinh tâm động phách, lại cảm thấy u tối thổn thức.

Mọi người suy nghĩ tất cả đều là vô cùng phức tạp, tràn đầy mâu thuẫn, ai cũng không cách nào tùy tiện cho Lý Phi sở tác sở vi làm ra khách quan công chính phán xét.

Duy nhất không có thể phủ nhận, chẳng qua là Lý Phi tuổi thơ gặp bất hạnh, đúng là thúc đẩy cái này khởi kinh thiên đại án trực tiếp nguyên nhân! Mà Lý Phi tâm lý, cũng quả thật tồn tại nhất định thiên lệch!

Nhưng là, ở hắn giết người dưới bối cảnh, nhưng lại có không ít đáng giá phát người sâu tiết kiệm đồ. Người chưa thành niên bảo vệ thiếu sót, gia bạo, ngược đãi, trộm cắp vân vân vân vân, ở nơi này khởi kinh thiên đại án trung để lộ ra vấn đề, cũng không là một cái hai cá.

Ai ngờ, ngay tại mọi người còn chưa kịp tỉ mỉ lãnh hội đào lúc, Lý Phi rốt cuộc lại tuôn ra như vậy một câu kinh người tới.

Oa. . .

Hiện trường không kiềm được bộc phát ra một trận khẽ hô, Triệu Ngọc cũng là thật cao đất giương lên chân mày.

“ Này, có ý gì đây là?” Nhiễm Đào trợn mắt nhìn Lý Phi một cái, “Chẳng lẽ. . . Ngươi cho là cảnh sát chúng ta bắt lộn người sao?”

“Ta biết Đào Hương. . .” Lý Phi vô cùng nghiêm túc nói, “Hắn không như vậy dễ dàng bị cảnh sát bắt được! Trừ có hoàn mỹ kỹ thuật ăn trộm, Đào Hương am hiểu nhất chính là ngụy trang! Hơn nữa, ở trên thế giới này, không có mấy người chân chính ra mắt Đào Hương, cho nên, ta muốn, nếu là vạn nhất, thật. . .”

“Chớ ngu! Nghĩ gì vậy?” Nhiễm Đào đưa tay hướng Thôi Lệ Châu chỉ một cái, “Xem thật kỹ một chút đi! Biết cô nương này là ai chăng? Nói cho ngươi, nàng chính là Thôi Phương Vũ con gái ruột, là Đào Hương một tay đem nàng nuôi lớn!”

“ Này, Nhiễm Đào. . . Ngươi. . . Ngươi làm gì. . .” Thôi Lệ Châu tức giận trách mắng Nhiễm Đào một câu.

Từ đầu đến cuối, Thôi Lệ Châu liền ở vào một loại củ kết tâm tình trong, đối mặt Lý Phi, nàng cũng không muốn chứng tỏ mình thân phận. Mặc dù từ quan hệ nhìn lên, Lý Phi là một cái cùng nàng quan hệ mật thiết người, nhưng là, Lý Phi nhưng cũng là một cái gần như biến thái hung thủ giết người, để cho Thôi Lệ Châu sợ hãi chột dạ.

“Cái gì? Các ngươi. . . Các ngươi chớ lừa bịp ta. . .” Nghe đến lời này, Lý Phi tự nhiên là lớn vì kinh ngạc, nhưng khi hắn nghiêm túc nhìn một chút Thôi Lệ Châu sau, nhưng lắc đầu nói, “Nàng. . . Nàng cùng ta Tứ muội nhưng là dáng dấp một chút cũng không giống đâu!”

“Phí lời gì, DNA còn có giả sao?” Nhiễm Đào tức tối đất quát một câu.

“Nga? Phải không?” Lý Phi nhíu mày một cái, “Lại là DNA, nguyên lai, ở Thôi Phương Vũ chết lúc, cũng đã có loại kỹ thuật này rồi a!”

“Nhiễm Đào, thông báo Tôn đội trưởng, đem Đào Hương mang tới đi!” Lúc này, Triệu Ngọc đang cân nhắc rồi một phen sau, đối Nhiễm Đào ra lệnh.

Đừng nói, khi Lý Phi nhắc nhở sau, Triệu Ngọc còn thật lo lắng sẽ bị hắn nói trúng, vạn nhất bọn họ bắt được cái kia người bị bệnh thần kinh thật không phải là Đào Hương, vậy coi như uy bùn rồi!

Mặc dù loại này có khả năng rất nhỏ, nhưng là, Triệu Ngọc cũng không dám chút nào lơ là. Hắn biết, thật ra thì từ đầu đến cuối, có thể chứng minh Đào Hương thân phận, cũng chỉ có Thôi Lệ Châu lời một bên, muốn vạn nhất trong này thật có cái gì mờ ám chứ ?

Nhiễm Đào mặc dù trên miệng nói như vậy, tự nhiên cũng không dám thờ ơ, không bao lâu, liền ở Tôn đội trưởng dưới sự phối hợp, đem điên điên khùng khùng Đào Hương dẫn tới phòng thẩm vấn.

Bởi vì hung thủ thật sự đã bắt được, Đào Hương hiềm nghi giết người tự nhiên bị tẩy thoát rơi, đối với hắn trông chừng cũng sẽ không giống như trước như vậy phòng bị sâm nghiêm.

Đào Hương mới vừa tiến vào phòng thẩm vấn, Thôi Lệ Châu trước không chịu nổi, lập tức nghênh đón kéo lại Đào Hương tay, nước mắt không ngừng được đi xuống!

“Là ai, ở gõ ta cửa sổ. . . Là ai, ở gõ ta cửa sổ. . .” Ai ngờ, Đào Hương nhưng ánh mắt tán loạn hát một bài bài hát cũ, đối Thôi Lệ Châu khóc thút thít làm như không nghe.

“Hai. . . Nhị đệ. . . Đào. . .” Lúc này, Lý Phi cũng đã thấy rõ Đào Hương tướng mạo, nước mắt cũng là không tự chủ được chảy xuống.

Nga. . .

Thấy cái kết quả này, Triệu Ngọc đám người cuối cùng là yên tâm. Rốt cuộc,

Ở kết án cuối cùng giờ phút quan trọng sinh, không sinh ra nữa cái gì yêu con bướm.

Cái này điên lão đầu, quả nhiên chính là Tặc Vương Đào Hương không có lầm!

“Ba. . . Ngươi như thế nào a. . . Bọn họ. . . Không có khó dễ ngươi chứ ? Ba. . .” Thôi Lệ Châu khóc lê hoa đái vũ, nhưng Đào Hương nhưng liền đẩy ra nàng, “Chớ quấy rối, ta không nhớ nổi từ nhi tới rồi, phía sau cái gì tới? Là ai, ở gõ ta cửa sổ, là ai, bị quên thời gian. . .”

“Ngươi. . . Ngươi thật là Tứ muội khuê nữ?” Lúc này, Lý Phi cũng không hoài nghi nữa Thôi Lệ Châu thân phận, hắn mắt ngậm lệ nóng kích động nói, “Lại. . . Lại lớn như vậy! Lần trước ta thấy ngươi, ngươi vẫn chỉ là cá hai ba tuổi đứa trẻ! Thật. . . Thật sự là ngươi! Thôi Phương Vũ tên khốn kia là đời thứ ba đơn truyền, ta còn tưởng rằng, hắn lúc này vô hậu rồi đâu. . . Khuê nữ. . . Ô ô. . . Ta cùng ngươi mẹ. . . Ô ô. . . Ta nghĩ ta Tứ muội rồi, quá nhớ nàng. . .”

Lý Phi thất thanh khóc lóc, Thôi Lệ Châu cũng là khó nén nước mắt, hai người nhất thời khóc thành một mảnh.

“Ồn ào ồn ào ồn ào, ta không cùng các ngươi chơi!” Đào Hương khoát tay một cái, nhưng đem sau lưng hình cảnh sợ hết hồn, Đào Hương còng tay, lại chớp mắt đã không thấy tăm hơi!

“Ai! ?” Bọn hình cảnh sợ hết hồn, đưa tay phải đi kéo lôi Đào Hương, Triệu Ngọc nhưng đưa tay ngăn cản bọn họ, tỏ ý bọn họ không nên lộn

xộn.

“Hắn. . . Hắn. . .” Lý Phi cuối cùng ý thức được cái gì, cấp vội vàng chỉ Đào Hương hướng Thôi Lệ Châu hỏi, “Hắn đây là thế nào? Trạng thái này. . . Thật giống như. . .”

“Ngươi không nhớ sao? Hắn đầu bị thương tổn a!” Nhiễm Đào nói, “Ngoại thương đưa tới tinh thần thất thường! Bây giờ, ngươi biết tại sao Đào Hương không có đem nhà cũ bí mật tiết lộ ra ngoài chứ ?”

“Nguyên lai. . . Nguyên lai là như vậy! Không trách, các ngươi cảnh sát có thể bắt được hắn đâu!” Lý Phi đau lòng ôm đầu lắc đầu một cái.

“Ai? Ngươi lời này có ý gì a ngươi?” Nhiễm Đào lập tức phùng mang trợn mắt, “Cười nhạo chúng ta sao?”

“Sư đệ, ai. . . Là đại ca không tốt, đại ca không tốt!” Nhưng mà, Lý Phi nhưng không để ý tới Nhiễm Đào, mà là đi tới Đào Hương trước gót chân, chủy chân đốn ngực nói nhẹ, “Ta ban đầu, không nên lấy chậu bông đập ngươi a! Ngươi đầu, vốn là bị thương. . .”

“Thật ra thì. . .” Nghe đến lời này, Ngô Tú Mẫn không nhịn được lên tiếng, “Lý Phi a, chẳng lẽ, ngươi còn không nhìn ra được sao? Đào Hương sở dĩ sẽ điên mất, ngoại thương nhân tố cố nhiên tồn tại, nhưng thực. . . Hắn trong lòng bị kích thích, mới là lớn nhất nguyên nhân đâu!

“Nếu như, hắn không có từ hầm trú ẩn thấy cái kia cái đầu người, có thể, liền không đến nỗi biến thành bộ dáng bây giờ. . .”

Ngô Tú Mẫn nói xong, hiện trường một mảnh an tĩnh.

“Là ai, ở kích thích giây đàn. . . Là cái kia, bị quên thời gian. . .” Đào Hương nhưng vẫn còn đang ngây ngốc hát.

“Ô ô. . . Ta sai rồi! Ta sai rồi!” Rốt cuộc, Lý Phi khóc lóc chảy nước mắt nước mũi đất quỵ ở Đào Hương trước mặt, khóc lóc nói, “Nhị đệ, ta thật xin lỗi ngươi! Ta thật xin lỗi ngươi a. . .”

“Ai? Thầy? Ngươi làm sao tới rồi?” Ai ngờ, thấy Lý Phi quỳ xuống, Đào Hương chợt ngưng ca hát, mà là ngạc nhiên nhìn Lý Phi nói, “Thầy, ngươi làm sao còn khóc? Là. . . Nhớ ta không? Thầy, ta. . . Ta cũng nhớ ngươi a. . . Thầy. . . Ta thật xin lỗi ngươi a! Ta. . . Ta sai rồi. . .”

“Sư đệ, ta là đại ca, không phải là thầy, ngươi nhìn lầm rồi. . .” Lý Phi vội vàng kéo Đào Hương cánh tay trong vắt.

“Không sai, ngươi liền là của ta thầy, thầy a, ta cho ngươi quỳ xuống, ngươi tha thứ ta đi, ta van cầu ngươi. . .” Vừa nói, Đào Hương lại cũng cho Lý Phi quỳ xuống. . .

. . .

. . .

Thời gian nghịch lưu, chớp mắt trở lại mấy chục năm trước một buổi tối, Bách Linh thị, một nhà cửa hàng nhôm kính trong hậu viện.

Sắc trời đã tối hẳn xuống, trong sân nhưng đứng hết mấy người.

Mà ở sân ngay chính giữa, một cái trên cổ bị lửa đũa xuyên thấu đàn bà thi thể, hoành nằm ở nơi đó, trên đất tất cả đều là bắt mắt máu tươi. . .

“Thầy, đại sư huynh cũng là vì cứu ta, hắn cũng không muốn, van cầu ngươi, tha hắn đi!” Tên là Đỗ Mạn Đình cô bé quỳ xuống một ông già trước mặt, khổ khổ cầu khẩn.

“Im miệng! Người. . . Người đã chạy rồi! Để cho ta tha cho hắn? Ta. . . Ta. . .” Ông lão hai mắt máu đỏ, cả người run rẩy hét, “Hắn không phải

là tiểu hài tử, hắn giết sư nương, khi sư diệt tổ a! Ta làm sao tha cho hắn? Ta vậy thì đi tìm người, nhất định phải bắt hắn trở lại,. để cho hắn cho bạn già ta đền mạng! Ta đặc biệt thật là mắt bị mù, lại nuôi một cái như vậy bạch nhãn lang, Lý Phi! Ta muốn đem ngươi bằm thây vạn đoạn! A. . .”

“Thầy, thầy, không phải là đại sư huynh lỗi, ngươi bỏ qua nàng đi. . . Thật ra thì. . . Ô ô. . . Thật ra thì. . .” Đỗ Mạn Đình thật chặc níu lại sư phụ ống quần giác, ý chí quyết tuyệt nói, “Thật ra thì, sư nương là ta giết! Là ta vô tình giết, ngươi phải trừng phạt, liền trừng phạt ta đi!”

“Tứ muội, ngươi chớ nói nhảm! ?” Nghe lời này một cái, bên cạnh một cái tên là Thôi Phương Vũ đứa bé trai nhất thời nóng nảy, “Cũng lúc này, ngươi nói bậy gì?”

“Tốt! Ngươi giết đúng không? Vậy ta cũng trước đem lão đại bắt trở lại hỏi rõ ràng! Các ngươi hai người, ai cũng đừng nghĩ chạy!” Ông lão hung tợn đá một cước, đem Đỗ Mạn Đình đá qua một bên. Sau đó hướng một lớn một nhỏ hai tên nam sinh ra lệnh, “Các ngươi hai riêng biệt người coi kỹ, mẹ, thật là tạo phản! Ta cái này thì tìm người hỗ trợ, đem Lý Phi bắt trở lại. . . Các ngươi. . . Ai. . . Ô. . . Ô. . .”

Ai ngờ, ông lão ở xoay người giữa, nhưng vạn vạn không nghĩ tới, cái đó lớn một chút đàn ông, lại mãnh xông lên, hung hãn siết ở hắn cổ!

“Nhị ca, Nhị ca. . . Ngươi. . .” Thôi Phương Vũ ngu, kinh ngạc la lớn, “Ngươi. . . Làm cái gì vậy?”

“Đào. . . Hương, ngươi. . . Điên rồi. . . Súc vật. . . Nga. . . Ách ách. . .” Ông lão câu nói kế tiếp lại cũng không nói ra được, mặt đã bị Đào Hương siết đến đỏ bừng. . .

“Lão Tam, thầy nếu là không chết, đại ca cùng Tứ muội liền cũng không sống nổi!” Đào Hương một mặt gắt gao siết ông già cổ, một mặt hung

tợn nói, “Cho nên, hôm nay, chỉ có thể như vậy. . .”

“A. . .”

Thôi Phương Vũ mặc dù bị sợ sắc mặt trắng như tuyết, nhưng cũng vội vàng tiến ra đón, gắt gao kéo lại ông già cánh tay, không để cho hắn giãy giụa. Đỗ Mạn Đình cũng là run rẩy cắn chặc hàm răng, đè xuống ông già chân. . .

Chương 676: Đường xa trọng trách lớn

“Tuyết rơi, tuyết rơi!” Nhiễm Đào chỉ phòng làm việc ngoài cửa sổ nói, “Ta cũng biết, bên ngoài đen như vậy lợi hại, nhất định sẽ tuyết rơi!”

“Trận đầu tuyết a, hạ phải nhưng thật là đúng lúc!” Triệu Ngọc đi tới bên cửa sổ, dừng chân xem, bày tỏ cảm tưởng, “Nam Giang hắn rất ít tuyết rơi chứ ? Cái này có phải hay không ông trời già vì thi thể nữ không đầu án kết án chiêu tuyết, chuyên môn hạ a?”

“Không thấy được đi, tổ trưởng?” Tăng Khả cũng là đứng ở Triệu Ngọc bên cạnh, nói, “Thôi Lệ Châu mẹ, ban đầu cũng là bởi vì tuyết thiên lộ trợt mới trở ra tai nạn xe cộ đi! Muốn ta nhìn, nơi này tuyết rơi tỷ lệ hắn không so với bắc phương nhỏ!”

“Tổ trưởng a. . . Có chuyện, ta vẫn không nghĩ ra?” Nhiễm Đào suy tính một chút, không nhịn được nói, “Có phải hay không, bởi vì Lý Phi xăng ở nơi đó đặt rất nhiều năm, đã mất hiệu lực a? Ta rõ ràng thấy hắn đem xăng tưới lên trên người, mà ngươi lại đem hắn ngã nhào, nhưng là. . . Các ngươi làm sao biết chuyện gì cũng không có chứ? Không phải là nói thế nào cũng phải đốt chết, tối thiểu phỏng cũng không thể không có chứ ?”

“Bà nội con gấu, ngươi nha không thể phán tốt một chút mà sao?” Triệu Ngọc lấy cậy mạnh ứng đối chỉ trích, sau đó liền nhanh chóng lôi ra hắn ngày xưa quen dùng tìm cớ, “Ngươi biết không biết cái gì gọi là cũng như thần trợ? Nói thật nói cho ngươi đi, ta là La Hán phụ thể, có kim cương bất hoại thân, lửa như vậy không đốt được ta, bằng không, hai ta so một chút, nhìn ngươi có thể đánh thắng ta không?”

“Hu, “ Nhiễm Đào le lưỡi một cái, nói ba chữ, “Khinh bỉ ngươi!”

“Tăng Khả, tới, tới. . . Tới chụp cho ta một tấm ảnh nào! Mau a. . .” Lúc này, ba vị đàn ông nghe được Ngô Tú Mẫn thanh âm hưng phấn, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Ngô Tú Mẫn đang táy máy viên kia Tamil Star, đã đem đá quý đeo ở mình trên cổ.

Bởi vì đá quý tính đặc thù, trước mắt đặc điều tổ còn không có đem nó làm vật chứng có đưa lên. Đây cũng không phải bọn họ có ý kiến gì, mà là Tiêu trưởng phòng liền nói như vậy.

Bởi vì đá quý dính dấp đến ngoại giao công việc, cho nên Tiêu trưởng phòng cũng cần đưa lên thượng cấp xin phép, chờ làm xong an toàn chuẩn bị, mới có thể để cho viên này bão kinh thương tang dây chuyền đá quý thấy mặt trời lần nữa.

“Quá. . . Thật xinh đẹp rồi!” Ngô Tú Mẫn vừa hưởng thụ trứ chụp hình, một bên tự mình say mê nói nhẹ, “Tamil Star a, đã từng chứng kiến qua Ấn Độ vương triều hưng suy đâu! Loại này cơ hội quả thực hiếm thấy, nếu là tương lai phát đến vòng bạn hữu, còn không phải nhường những thứ kia bạn trời thần cửa hâm mộ chết ta?”

Chờ bày xong các loại poss sau, Ngô Tú Mẫn tháo xuống dây chuyền đá quý đối Triệu Ngọc nói: “Tới nha, tổ trưởng, một hồi liền phải giao cho Bách Linh vật chứng khoa rồi, cơ hội khó được, ngươi cũng tới một tấm đi! Sau này ra ngoài tán gái, bảo đảm thêm điểm!”

“Bớt đi!” Triệu Ngọc vội vàng khoát tay, “Ta có chết cũng không đeo, vật này cũng không giống như cái gì cát lợi đồ, ngươi có phát hiện không, lấy được nó người không một cái kết quả tốt đâu! Ta còn muốn sống thêm ít ngày, lấy đi, lấy đi. . .”

“Đáng ghét!” Ngô Tú Mẫn tự nhiên tức giận, “Nhân gia vừa mới chụp

nhiều ảnh như vậy, ngươi lại nói lời như vậy, quá đáng ghét!”

“Ai nha, tổ trưởng nói đúng nha! Đây chính là một viên bị nguyền rủa đá quý, ai đeo lên người đó xui xẻo!” Nhiễm Đào nhân cơ hội chèn ép nói, “Ngô tỷ, ngươi bị dính xui xẻo rồi, có muốn hay không, tối nay mời mấy ca uống mấy ly, giúp ngươi giải một chút xui a!”

“Khốn kiếp, không một cái nghiêm chỉnh!” Ngô Tú Mẫn tức giận thu cất đá quý, nói, “Không để ý tới các ngươi, ta cái này thì đem vật này nộp lên vật chứng khoa đi, đây chính là viên phỏng tay lựu đạn, cũng đừng sẽ ở chúng ta nơi này để!”

“Nhiễm Đào, Nhiễm Đào, “ Triệu Ngọc vội vàng khoát tay, “Vội vàng cùng Ngô tỷ cùng đi, đá quý được bảo vệ tốt rồi, cũng không phải là đùa giỡn!”

“Nga, tốt. . .” Nói xong, Nhiễm Đào liền phụng bồi Ngô Tú Mẫn nộp lên đá quý đi.

“Ai! Thật ra thì chính là như vậy một khối màu xanh đá mà thôi, lại có như vậy nhiều bị ma quỷ ám ảnh người, bởi vì nó mất đi lý tính!” Triệu Ngọc thở dài một tiếng, đối Tăng Khả nói, “Tăng Khả, Thôi Lệ Châu đã bị tạm thời tạm giam rồi, ngươi giúp ta nghĩ một chút biện pháp, nhìn có thể trước bảo lãnh ra không? Tiền không là vấn đề!

“Chờ quay đầu viết kết án báo cáo lúc, ngươi nhớ đi Thôi Lệ Châu bên này thiên về một chút, nhiều nói lại nàng, cứ như vậy,

Ta sau này thì tốt xin, đem nàng khi đặc biệt tổ viên điều đến tổ chúng ta trong tới rồi!”

“Oa, tốt tốt!” Tăng Khả vỗ ngực nói, “Những thứ này toàn tất cả giao cho ta, có thể đem một tên phi tặc điều đến làm đồng nghiệp cùng tổ với chúng ta, cảm giác này cũng rất mới mẻ! Ta cảm giác, ở ở một phương

diện khác, tiểu Thôi đích xác rất có năng lực, sau này nếu là lấy món đồ cái gì, nhất định có thể phái thượng trọng dụng tràng!”

“Tốt!” Triệu Ngọc suy nghĩ một chút, lại giơ tay nói, “Đúng rồi, ta mới vừa rồi nhận được Tiêu trưởng phòng điện thoại, tối hôm nay tỉnh thính an bài tiệc rượu, muốn làm một cái nhỏ tiệc khánh công, chúng ta cũng phải quá khứ, ngươi chờ lát nữa nói cho hai người bọn họ cá một tiếng!”

“Tốt!” Tăng Khả đáp ứng sau, liền ngồi ở máy vi tính trước gót chân lu bù lên.

Quay đầu trở lại, Triệu Ngọc lại nhìn một chút ngoài cửa sổ tuyết rơi, mặc dù tuyết không lớn, nhưng là tương đối ứng tình hợp với tình thế.

Lý Phi bị bắt cùng với cung khai, biểu thị thi thể nữ không đầu án cùng đá quý mất trộm án đôi án cáo phá, cái này ở phòng hình sự phá án trong lịch sử hay là lần đầu.

Hai vụ án cấp bậc không thấp, nhất là thi thể nữ không đầu án, từng một lần được gọi là quốc gia đệ nhất án treo, lúc đó thời gian treo án thậm chí dài đến 24 năm dài.

Có thể đem như vậy một kiện đại án án treo phá giải, đối với Triệu Ngọc đặc điều tổ cùng với hắn tự mình mà nói, đều là một kiện đủ để tái nhập sử sách chiến công.

Hắn biết, ở trong những ngày kế tiếp, hắn gặp qua như thế nào cuộc sống? Hắn phải đối mặt các loại xã giao, các loại khen ngợi, các loại phần thưởng, cùng với các loại ống kính. . .

Đại án kết thúc, một khi ra ánh sáng, cũng tất nhiên sẽ đăng lên tin tức tựa đề, trở thành náo động toàn quốc điểm nóng đề tài! Mà hành động phá được án này tổ điều tra đặc biệt nói, cũng tự nhiên đứng mủi chịu sào, vinh quang lóng lánh. . .

Thật ra thì, Triệu Ngọc trong lòng biết, nếu như chỉ từ tội án người bị hại về số lượng mà nói, thi thể nữ không đầu án thật ra thì cũng không thấy được so với Tần Sơn ngân hàng tồn thi án lợi hại bao nhiêu; mà từ án treo khóa độ thời hạn thượng, cũng cũng không bằng Miên Lĩnh đại án như vậy quá dài.

Chỉ bất quá, ngân hàng tồn thi án phát sinh tương đối ẩn núp, bị trình độ chú ý hơi ít, cảnh sát cũng thì không muốn cổ động khoe khoang; mà Miên Lĩnh đại án thì có nhất định địa bàn hạn chế, chỉ là ở Tần Sơn địa khu ảnh hưởng quá nhiều mà thôi.

Nhưng là nhìn lại thi thể nữ không đầu án, tới một cái, tử thi xuất hiện ở các địa khu, người bị hại lại là tới từ các thành phố, cho nên khiến cho án này ảnh hưởng phạm vi rất rộng, cơ hồ là cả nước đều biết;

Thứ hai, bởi vì người chết đầu lâu bị hung thủ tàn nhẫn cắt mất, lại sử dụng như vậy một loại quỷ dị phương pháp bại lộ thi thể, cho nên khiến cho vụ án trở nên cực kỳ dễ thấy kinh khủng, đối công chúng tạo thành khủng hoảng cũng là không cần nói cũng biết.

Ngoài ra, vụ án bị treo đó cả một thời gian dài không giải quyết được, hung thủ tiêu dao ngoài vòng pháp luật, cũng đưa tới không ít dân gian bịa đặt truyền thuyết, lúc này mới tạo cho án này hôm nay địa vị trọng yếu!

Chính vì vậy, cho nên Triệu Ngọc vô cùng rõ ràng, thi thể nữ không đầu án chỉ là một trong nhiều vụ án còn chưa kết án mà thôi, trừ Kim đội trưởng Hoàng Bì Bút Ký vốn ghi chép siêu cấp đại án ra, ở những địa khu khác, khẳng định cũng không ít vụ án tương tự tồn tại.

Cho nên, ở tương lai, hắn suất lĩnh đặc điều tổ, tất nhiên đường xa trọng trách lớn, còn có rộng lớn hơn võ đài cùng với càng khó phá vụ án,. đang chờ bọn họ!

. . .

Dạ tiệc cách thức tuy cao, nhưng bởi vì vụ án còn chỗ đang thẩm lý giai đoạn, cho nên những người lãnh đạo giữ vững tuyệt đối khiêm tốn, chỉ là mấy vị trọng yếu lãnh đạo, cùng với đặc điều tổ thành viên tham gia.

Thức ăn đều là thông thường thức ăn xào, rượu cũng là số độ rất thấp rượu chát.

Trong dạ tiệc, Triệu Ngọc phát huy trọn vẹn mình truyền thống tốt đẹp, bắt đầu tự mình tâng bốc, khoe khoang các kiểu, đem mình cự công lao lớn không có chút nào xấu hổ hiển bãi một phen.

Ngoài ra, hắn còn dẫn dùng Kim đội trưởng câu kia “Một một vụ án sau lưng đều có một lít nước mắt “ danh ngôn chí lý, đem vụ án tương quan độc đáo nhận xét, tất cả đều hoàn mỹ giải thích đi ra, để cho tất cả lãnh đạo cảm thấy mới mẽ độc đáo vào thắng, tai mắt đổi mới hoàn toàn, toàn bộ đều lắng nghe chú tâm dồn trí, đối cái này vị đặc điều tổ trưởng tâm phục khẩu phục, khen có thừa!

Tiêu trưởng phòng càng là nghe gật đầu liên tục, cũng là đối Triệu Ngọc năng lực, dành cho cao nhất khẳng định. Tiêu trưởng phòng còn bày tỏ, nàng sẽ đặc biệt hướng lên cấp xin phép, dành cho Triệu Ngọc đám người đặc biệt khen thưởng phần thưởng, lấy tư khích lệ.

Đồng thời, Tiêu trưởng phòng cũng biểu đạt mình, cùng với phòng hình sự các vị lãnh đạo ân ân kỳ vọng, hy vọng Triệu Ngọc suất lĩnh đặc điều tổ tương lai có thể phát huy sở trường, tiếp tục đi điều tra phá án những thứ khác tương tự không kết án treo, tra rõ chân tướng, còn người bị hại công đạo, để đạt được cao hơn thành tựu loại. . .

Mặc dù biết đường xa trọng trách lớn, khó khăn trùng trùng, nhưng các lãnh đạo kỳ vọng, nhưng cũng là Triệu Ngọc bổn ý. Hắn vốn chính là

hướng về phía Hoàng Bì Bút Ký vốn lên siêu cấp đại án mà đến, lần này, tự nhiên cách mình mục tiêu càng gần!

Dạ tiệc kết thúc sau, Triệu Ngọc cũng không có đi quán rượu nghỉ ngơi, mà là mở xe cảnh sát, một thân một mình đi đến rồi một nhà địa phương nổi danh quán cơm Trung Quốc.

Triệu Ngọc đã ăn xong cơm tối, bất chấp tuyết tới nơi này, tự nhiên không phải là vì thức ăn đêm. Mà là bởi vì, hắn hôm nay còn có một việc phải làm, đó chính là, ở quán ăn này trong, còn có một trận kỳ ngộ, đang chờ hắn. . .

Chương 677: Ta không làm đại ca nhiều năm rồi

“A di đà phật. . .” Tiến vào phòng ăn, Triệu Ngọc rung rụng hết những bông tuyết trên bộ đồ bông, trước trong lòng yên lặng cầu khẩn, “Hệ thống lão đại a, làm hệ thống muốn nói đạo nghĩa, thi thể nữ không đầu án đã kết, ngươi nhưng phải chú ý phân tấc, ngàn vạn lần chớ cho thêm ta tới cái đó vụ án đại nghịch chuyển loại! Ta thật đã hết sức mệt mỏi, ngược lại không bằng. . . An bài mấy em gái nhỏ, tới người anh hùng cứu mỹ nhân loại, để cho lão tử ung dung ung dung tốt nhất, hiểu không. . .”

Cầu nguyện giữa, Triệu Ngọc bước đi tới phòng ăn, chỉ thấy nơi này sửa sang sang trọng, cấp bậc cao nhã, ăn cơm bàn ăn, đều dùng từng cái màu đỏ cao dựa lưng ghế sa lon vây ngăn cách, là một loại nửa cởi mở kiểu phòng riêng.

Nhân viên phục vụ nhiệt tình tiếp đãi Triệu Ngọc, nhưng Triệu Ngọc cũng không phải tới ăn cơm, hắn dựa theo trên điện thoại di động xác định vị trí chỉ thị, tìm tới một tấm không người bốn người bàn ăn, sau đó nói dối là đang đợi người, liền tự nhiên ngồi ở nơi đó.

Lúc này, khoảng cách kỳ ngộ xảy ra còn có chút thời gian, Triệu Ngọc cảm thấy làm như vậy ngồi cũng không thích hợp, liền dứt khoát để cho nhân viên phục vụ cho hắn lên một bình miễn phí nước trà.

Dạ tiệc lúc, mặc dù uống là rượu chát rượu, nhưng Triệu Ngọc trái mời một vị, phải kính một vị, cũng uống không ít. Hơn nữa mấy ngày liên

tiếp chưa từng nghỉ ngơi cho khỏe, giờ phút này chỉ cảm thấy cả người mệt mỏi, uống mấy ngụm nước, liền mệt mỏi ngồi dựa ở trên ghế sa lon, bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần.

Nhưng là, loại này bàn ăn ngăn cách không ngăn được cái loại đó không có tư chất thực khách, bọn họ lớn tiếng thét to, lẫn nhau sang rượu, có còn ha ha cười to, tranh cãi Triệu Ngọc không cách nào an tâm.

Bất đắc dĩ, Triệu Ngọc không thể làm gì khác hơn là đem đồ nghe lỗ tai móc ra, ở trên điện thoại di động chiếu mấy thủ âm nhạc. Không biết là trùng hợp hay là thế nào, điện thoại di động mở ra ca khúc thứ nhất, chính là một bài trước đây thật lâu bài hát cũ, tên gọi là 《đại ca》.

Bài hát này tràn đầy khí tức giang hồ, sâu Triệu Ngọc thích, lời ca đã sớm đọc thuộc làu. Vì vậy, quen thuộc âm nhạc phủ vừa vang lên khởi, hắn liền đi theo nhỏ giọng hừ hát lên:

“Ta không làm anh cả thật nhiều năm, ta không thích giường lạnh như băng dọc theo. . .”

Ai!

Ca bài hát, Triệu Ngọc suy nghĩ không thể tránh khỏi lại bay trở lại thi thể nữ không đầu án trong. Không nghi ngờ chút nào, hung thủ Lý Phi cũng là một cái xứng danh đại ca a, chỉ bất quá, hắn người đại ca này nhưng làm rất không biết làm sao, rất biệt khuất!

Theo đạo lý nói, hắn đối mình các sư đệ sư muội cũng coi là có tình có nghĩa rồi. Nhưng là, đối mặt với cuộc sống đầu đường, hắn nhưng một lần lại hai lần rồi ba lần làm ra lựa chọn sai lầm, cuối cùng đưa đến hắn cả đời bất hạnh, cùng với cái kia tội ác một kiếp sống.

Như vậy. . . Hắn còn có lựa chọn khác sao?

Triệu Ngọc nghiêm cẩn suy tính tiền nhân hậu quả, phát hiện Lý Phi sanh ở ổ trộm, từ nhỏ bị sư nương không thuộc mình ngược đãi, cái này đã quyết định hắn trong lòng sẽ sinh ra hình quái dị, vì hắn sau này phạm vào tội ác gieo kết cục thảm hại.

Sinh trưởng ở đó loại u tối thời đại, Lý Phi không thể nào nói gì nữa sức khỏe lớn lên, hắn căn bản không phải có thể chọn! Cho nên quay đầu lại, vụ án này vẫn là cùng ngân hàng tồn thi án như vậy, căn bản không có được một cái khách quan công chính phán xét, tại án tử bên trong, chỉ có luật pháp, không có nhân tình.

Hắn cùng Cầu Tân Dương kết quả đều giống nhau, chỉ cần là hại nhân mạng tội phạm, cuối cùng sẽ chạy không khỏi luật pháp chế tài!

Đối mặt loại này đau thương tội án, mọi người duy nhất có thể làm, chính là chờ mong xã hội tiến bộ, có thể gạt bỏ đi những sự bất hạnh cùng bóng tối này, để cho tất cả đứa trẻ cũng có thể sức khỏe lớn lên. . .

Đinh linh linh. . .

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc nghe ca, suy tính vụ án lúc, từ trước mặt hắn ngăn cách trong, bỗng nhiên truyền tới một tiếng đinh linh linh thúy hưởng.

Triệu Ngọc vội vàng lấy xuống đồ nghe lỗ tai, giương mắt nhìn một cái, chỉ thấy có người vô tình té một cái chai rượu, bình rượu kia không có rớt bể, mà lăn lăn dưới đất như một con quay vậy.

Sau đó, chỉ thấy một cái giữ lại tóc dài đàn bà xuất hiện ở Triệu Ngọc trước mắt, đàn bà kia chắc cũng là say, nàng cúi người xuống, bắt nhiều lần, mới đem xoay tròn chai rượu bắt tù, lần nữa dẫn về mặt bàn.

Không thể nào?

Mặc dù đàn bà kia chỉ cho Triệu Ngọc một cái gò má, nhưng Triệu Ngọc nhưng cảm giác dị thường quen mắt. Nga. . . Hắn chợt nhớ lại mình bản sao kỳ ngộ, chẳng lẽ, lần này kỳ ngộ là bởi vì —— nàng! ?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc dè dặt đi ra ngăn cách,

Từ mặt bên nhận thật cẩn thận đất nhìn một chút cái kia đàn bà, lần này, hắn nhìn nữa rõ ràng bất quá!

Người đàn bà này, chính là đá quý chuyên án tổ —— Ô Phương Phương! ! !

Lại sẽ ở chỗ này gặp phải nàng! ?

Đúng dịp!

Đúng dịp sao?

Có bản sao kỳ ngộ, Triệu Ngọc tự nhiên giác không xảy ra cái gì trùng hợp tới, quán ăn này khoảng cách Bách Linh đồn cảnh sát ước chừng một bước xa, Ô Phương Phương xuất hiện ở nơi này, cũng thuộc về bình thường.

Chợt vừa nhìn thấy tính khí sôi động này đàn bà, Triệu Ngọc trước nhất nhớ tới hai người ân oán giữa tới, đương nhiên là muốn phải thừa dịp làm nàng một chút.

Nhưng là. . . Thay đổi ý nghĩ suy nghĩ một chút, nhưng lại để cho hắn buông tha.

Hôm nay, Triệu Ngọc đã biết rồi nàng trải qua, đối với nàng cảm giác đã không giống trước như vậy thế như nước lửa rồi.

Cẩn thận suy nghĩ một chút, người đàn bà này tựa hồ cũng thật để cho

người bội phục, có làm có chịu, dám yêu dám hận, chính là tính tình thực sự quá thúi chút.

Thật ra thì, lần này song án cộng phá, ở nào đó một tầng diện đi lên nói, Triệu Ngọc cũng coi là giúp người đàn bà này một cái bận rộn. Bởi vì, dẫu sao hai người bọn họ cá đều có tìm được đá quý hạn kỳ làm trong người, hôm nay đá quý đã bị tìm tới, như vậy phòng hình sự muốn kiếm cớ đem Ô Phương Phương đánh trở về nguyên tịch chuyện, cũng chỉ như bọt nước.

Bất quá, mặc dù hạn kỳ làm không có ở đây, nhưng Ô Phương Phương địa vị vẫn trở nên thập phần vi diệu, nàng tiền đồ hiển nhiên đã đến nhất thời khắc mấu chốt.

Đá quý tìm được, đá quý chuyên án tổ ắt sẽ tại chỗ giải tán, như vậy. . . Nếu phòng hình sự không thể đem Ô Phương Phương đánh trở về nguyên tịch, vậy sẽ phải tìm công việc khác cho nàng làm!

Nhưng là, bất kể sau này làm cái gì, bởi vì có tiền án trong người, Ô Phương Phương cũng tất nhiên sẽ khắp nơi bị hạn chế, khắp nơi gặp gạt bỏ. Cho nên, nàng bây giờ tình cảnh cũng không lạc quan.

Trước dạ tiệc tan cuộc sau, Tiêu trưởng phòng còn cố ý cùng Triệu Ngọc đề cập tới chuyện này.

Thật ra thì, tốt nhất biện pháp, chính là Ô Phương Phương tự viết một cái thư xin từ chức,. xin điều trở về nguyên tịch, như vậy đối với với bản thân nàng còn có phòng hình sự lãnh đạo đều tốt.

Ô Phương Phương dẫu sao ở đặc điều tổ làm nhiều năm như vậy, trở về sau, chỉ cần nơi này lãnh đạo điện thoại cho, như vậy nàng muốn làm cá khoa trưởng, cục phó các loại quan chức, là vô cùng dễ dàng.

Nhưng mà, cái này cố chấp đàn bà nhưng là cố ý không chịu, dùng chính

nàng nói về, nàng thà bởi vì không phá được vụ án bị đuổi, cũng tuyệt không cúi đầu! Tuyệt không xin từ!

Chính là nghe được những lời này, mới để cho Triệu Ngọc đối nàng thay đổi một ít cái nhìn. Ở Triệu Ngọc xem ra, người đàn bà này năng lực không dám tâng bốc, nhưng tối thiểu huyết tính vẫn phải có.

Xem ra. . . Triệu Ngọc lần nữa ngồi về mình vị trí, trong lòng suy nghĩ đến, xem ra Ô Phương Phương tối hôm nay tới nơi này uống rượu giải sầu, không phải là không có nguyên nhân.

Hả. . . Như vậy. . . Hôm nay hệ thống đem nàng an bài ở ta trước mặt, rốt cuộc là ý gì chứ?

Triệu Ngọc nhìn chung quanh một chút, không biết, một hồi có phải hay không có thể thoát ra mấy tên lưu manh đi xâm phạm tiết hạnh Ô Phương Phương, hay là Ô Phương Phương chờ lát nữa uống bất tỉnh nhân sự, phải nhường mình giúp nàng giải quyết tốt?

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc đang ngó trái ngó phải, cửa chính bỗng nhiên vội vả chạy vào tới một mình, đó là một cái trẻ tuổi tiểu tử, chợt vừa tiến vào, liền trực tiếp nổi giận đùng đùng chạy Triệu Ngọc chỗ ở phương hướng tới.

Ai?

Triệu Ngọc giương mắt nhìn một cái, tên tiểu tử này làm sao nhìn như vậy quen mắt chứ ? Thật giống như đã gặp qua ở nơi nào tựa như. . .

Kết quả, Triệu Ngọc còn không nhớ nổi hắn là ai tới, tiểu tử thì đã nhiên như sao xẹt bước chạy tới Triệu Ngọc trước gót chân, hướng về phía Triệu Ngọc sau lưng một cái phòng riêng quát lên:

“Tống Hiểu Viện, ngươi đặc biệt thật là quá đáng!” Tiểu tử trợn tròn đôi

mắt, lớn lối điên cuồng hét lên, “Ngươi đem nhà chúng ta cũng hành hạ thành dạng gì? Ta chỉ mắng ngươi có vài câu thôi mà? Lúc này ngươi muốn cùng ta chia tay, ngươi rốt cuộc nghĩ như thế nào? Chơi ta có phải hay không? Ngươi hôm nay. . . Cho ta nói rõ ràng!”

Chương 678: Đã lâu rồi không làm bại hoại

Triệu Ngọc nghiêng đầu nhìn một cái, chỉ thấy đang cùng phía sau trong bao sương, ngồi hai cá vóc người thon dài, tướng mạo xuất chúng cô gái, một cái mặc bề ngoài áo lông màu vàng cực kỳ đặc sắc, nhìn rất xinh xắn; một cái khác thì mặc áo sơ mi ca rô, dáng dấp có chút suất khí.

Oa. . .

Triệu Ngọc nhìn một cái, nhất thời con mắt sáng lên, chỉ thấy cái này xuyên áo sơ mi ca rô con gái mình cũng biết, chính là cái đó đeo vòng tay hình rồng con gái!

Nga. . .

Triệu Ngọc rốt cuộc nhớ tới, cái này vênh mặt hất hàm sai khiến, hùng hùng hổ hổ tiểu tử, không thể nghi ngờ chính là cái đó đưa cho Tống Hiểu Viện hình rồng vòng tay con nhà giàu, hắn tên gọi Lưu Hưng Huy.

Lưu Hưng Huy cha bởi vì thu mua tang vật, bây giờ còn đang Bách Linh đồn cảnh sát nhốt, chờ xử lý nữa! Bất quá, Lưu Hưng Huy tự mình lại cũng không tham dự phạm tội, tự nhiên không có hắn chuyện gì.

Thật là không có nghĩ đến, Triệu Ngọc nghiền ngẫm lắc đầu, hắn ở Bách Linh tổng cộng cũng không nhận biết mấy người, bây giờ đi trong bao sương một tòa, lại một lần nữa đụng phải ba cá!

Xem ra, lần này hệ thống lão đại an bài bản sao kỳ ngộ, cũng thật là mất không ít tâm tư.

“Ngươi. . . Ngươi làm sao biết chúng ta ở chỗ này?” Tống Hiểu Viện thấy Lưu Hưng Huy tìm tới cửa, nhất thời bị sợ cả người run rẩy, chỉ cửa nói, “Ngươi. . . Ngươi đi nhanh đi! Ta không muốn gặp lại ngươi!”

“Tống Hiểu Viện, chớ ở chỗ này giả bộ cái gì thanh khiết cô gái, “ Lưu Hưng Huy tức miệng mắng to, “Ngươi coi ta thành thứ gì vậy? Gọi tới là tới đuổi đi là đi sao? Ngươi thật là quá đáng!”

“Lưu Hưng Huy, ngươi có bị nhầm gì không, là ai quá đáng a?” Ai ngờ, bên cạnh áo lông vàng cô gái cũng không thiện hô, chỉ Lưu Hưng Huy lỗ mũi mắng lại nói, “Ngươi đánh người còn lý luận có phải hay không? Chúng ta viện viện làm gì sai nga? Cha ngươi bị cảnh sát bắt, quan viện viện chuyện gì? Ngươi nói nàng mấy câu cũng được đi, trả thế nào động thủ đánh người?”

“Tiểu Cần, nơi này không ngươi chuyện, thức thời nhanh lên một chút cút!” Lưu Hưng Huy tức giận nói, “Lúc ta tặng nàng thủ trạc, liền nói với nàng, kêu nàng khiêm tốn một chút mà, khiêm tốn một chút mà, nhưng nàng chứ ? Khoe khoang, không phải là khoe khoang sao? Thấy Trương Tử Thần tới rồi, ngươi liền khoe khoang đúng không? Bây giờ như thế nào? Cha ta đều bị bắt dậy rồi!”

“Ngươi để cho ta khiêm tốn một chút mà? Nhưng ngươi không có nói cho ta đó là kẻ gian tang vật a?” Tống Hiểu Viện khốc khốc đề đề la ầm lên, “Nga, xảy ra chuyện, ngươi lại trách ta, ngươi mới không nói phải trái! Ngươi luôn miệng nói đối ta tốt, cái kia tại sao đánh ta? Lưu Hưng Huy, chúng ta xong rồi! Ngươi đi nhanh đi!”

“Ngươi! ! !” Lưu Hưng Huy bước lên trước, kéo lại Tống Hiểu Viện cánh tay, trợn to tròng mắt quát lên, “Tống Hiểu Viện, ngươi cũng quá vô tình rồi, uổng ta ngày thường đối ngươi tốt như vậy, nga, làm sao?

Nhìn một cái nhà ta xảy ra chuyện, ngươi cái này thì muốn phủi sạch quan hệ sao? Ngươi hay là người sao?”

“ Này, Lưu Hưng Huy, là ai vô tình a?” Tiểu Cần thấy Lưu Hưng Huy muốn động thủ, lập tức ngăn ở Tống Hiểu Viện trước mặt, đánh rớt hắn cánh tay, nói, “Là ngươi trước lừa viện viện ở phía trước, ngươi còn đánh nàng, ngươi có nghĩ tới hay không chính ngươi nguyên nhân, ngươi bây giờ còn ngang như vậy, hoành cho ai nhìn a ngươi?”

“Tê dại, ngươi cho ta tránh ra, đây là hai chúng ta chuyện, tránh ra!” Lưu Hưng Huy bị Tiểu Cần mắng nóng nảy, lúc này cùng Tiểu Cần xé đứng lên.

“Ta cũng không tránh, đây là nơi công cộng, ngươi có thể đem ta thế nào, hả?” Tiểu Cần cũng thật lợi hại, một mặt che chở Tống Hiểu Viện, một mặt ở Lưu Huy trên người không ngừng vỗ vào.

Bên này một nháo, nhất thời đưa tới những thực khách khác cửa chú ý, toàn cũng nhìn về bên này.

Triệu Ngọc nhưng vẫn đứng tại chỗ không động, hắn cảm thấy loại chuyện này đi, mình thật không tốt đường đột động thủ. Tuổi trẻ gây gổ mà thôi, một mình mình Đại lão gia mà, quả thực không thích hợp tham dự.

Ai ngờ, xé giữa, Lưu Hưng Huy lại nóng nảy mắt, hắn một bạt tai phiến quá khứ, liền đem Tiểu Cần phiến ngã xuống đất. Sau đó, hắn không để ý mọi người ánh mắt, kéo Tống Hiểu Viện liền đi ra ngoài.

Tống Hiểu Viện không chịu, một cái tay gắt gao lôi Triệu Ngọc sau lưng ghế sa lon.

Lúc này, nghe được động tĩnh sau, có hảo tâm nhân viên phục vụ đi lên khuyên can, nhưng đều bị thở hổn hển Lưu Hưng Huy đẩy ra.

Triệu Ngọc buồn bực ngồi ở trên ghế sa lon, buồn bực nhìn cái này một bộ cẩu huyết hiện trường, trong lòng suy nghĩ, bây giờ nếu là một đấm đem Lưu Hưng Huy bực bội ở chỗ này,

Hệ thống có thể cho ta mấy điểm kỳ ngộ trị giá chứ ?

Chỉ sợ sẽ không rất nhiều đi?

Cho nên, nếu không. . . Chơi điểm khác?

Bởi vì Tống Hiểu Viện ngay tại trước mặt mình giãy giụa, đẹp trên người mùi thơm đã sớm chui vào Triệu Ngọc lỗ mũi.

Hắc hắc hắc. . .

Triệu Ngọc trong lòng suy nghĩ, thật lâu không khi làm người xấu rồi, nếu như vậy, vậy hôm nay thì tốt tốt hiểu ra một chút đi!

Nghĩ đến chỗ này, hắn chợt từ trên ghế salon bạo khởi, lại trực tiếp đụng vào Tống Hiểu Viện thân thể. Cùng lúc đó, hắn không những một cái đụng vỡ Lưu Hưng Huy tay, hơn nữa còn thuận thế nắm ở Tống Hiểu Viện trước ngực, đem nàng một cái ôm vào trong lòng.

Dĩ nhiên, hắn tay nhưng là không có nhàn rỗi, vừa vặn ở bộ vị mấu chốt sờ soạng một chút. . .

Hả. . . Tạm được, hắn trong lòng nhắc tới, mặc dù nhỏ một chút mà, nhưng cảm giác tạm được.

Bất quá, trong lòng nhắc tới, hắn trên miệng nhưng hết sức ân cần nói: “Tiểu thư, không có sao chứ? Cẩn thận trợt, đừng ngã. . .”

Ai ngờ, Triệu Ngọc bên này đang đang làm chuyện xấu, lại không nghĩ

rằng Lưu Hưng Huy bên kia nhưng xảy ra ngoài ý muốn.

Lưu Hưng Huy tay bị Triệu Ngọc bỗng nhiên đụng ra, hắn tự nhiên là mượn quán tính, té ngửa về phía sau trên đất.

Nhưng mà, mới vừa rồi xé lúc, cái đó ngồi ở hàng trước Ô Phương Phương nhưng cũng là không có nhàn rỗi, cũng không biết người đàn bà này nghĩ như thế nào, nàng lại xốc lên cái đó rượu đỏ bình, trực tiếp đập về phía Lưu Hưng Huy đầu!

Lần này thế đại lực trầm, nếu như đập thương tổn, tất nhiên sẽ cho Lưu Hưng Huy khai gáo!

Nhưng mà, Lưu Hưng Huy nhưng bởi vì Triệu Ngọc mới ngã xuống đất, vừa vặn tránh thoát một kiếp. Ô Phương Phương đập cá vô ích, thiếu chút nữa còn đem mình hoảng ngã.

Nhìn Ô Phương Phương dáng vẻ, nàng hôm nay nhưng là uống nhiều rượu,. một chút không có đập trúng, nàng lại xách chai rượu lại hướng Lưu Hưng Huy lảo đảo đi.

“Ngươi. . . Ngươi. . .”

Lưu Hưng Huy hoàn toàn không hiểu nổi người đàn bà này là chuyện gì xảy ra, bị sợ hắn hai tay chống đất về phía sau lui nhanh.

Kết quả, nhất làm người bi thảm chuyện xảy ra, Ô Phương Phương bởi vì uống thực sự quá nhiều, ở theo ngực kịch liệt phập phồng sau, nàng lại nôn một hớp phun ra ngoài.

Bởi vì nàng vừa vặn đối mặt với Lưu Hưng Huy, cho nên một hớp này tất cả đều ói ở Lưu Hưng Huy trên người còn có mặt mũi thượng, mặc dù chỉ có một chút, nhưng thật giống như đập nước mở vậy, ói xong sau, thậm chí có nửa kéo con tôm còn dính vào Lưu Hưng Huy trên mặt. . .

A. . .

A. . .

Lưu Hưng Huy điên rồi lòng đều có, vội vàng liền lăn một vòng chạy. . .

“Ta đi, cái này cũng được?” Triệu Ngọc một mặt ôm trong ngực mỹ nhân, một mặt há hốc mồm cứng lưỡi nhìn trước mắt hết thảy.

Chỉ thấy Ô Phương Phương ói xong sau, lại từ từ ngồi về mình chỗ ngồi, đã bởi vì uống quá nhiều, sắp bất tỉnh nhân sự.

Lúc này, xuyên áo lông vàng Tiểu Cần cũng bụm mặt từ phía sau chạy tới, khi nhìn đến Triệu Ngọc ôm thật chặc Tống Hiểu Viện sau, cũng có chút nằm mộng.

“Ai u, ác tâm như vậy. . . Cái này. . . Thế nào rồi đây là? Lưu Hưng Huy chứ ?”

Tống Hiểu Viện lúc này mới ý thức được Triệu Ngọc còn không có buông tay, vội vàng tránh thoát được, đối Tiểu Cần nói: “Ta. . . Ta cũng không nhìn biết! Lưu Hưng Huy chạy!”

Không dầu nhưng khai, Triệu Ngọc không thể làm gì khác hơn là hậm hực lắc đầu một cái, bất quá, hắn con mắt cũng đã như sói vậy đất theo dõi bất tỉnh nhân sự Ô Phương Phương.

Vì vậy, hắn chẳng biết xấu hổ đất đối Tống Hiểu Viện nói một câu: “Được rồi cô nương, ta mới vừa cứu ngươi, không cần cám ơn ta! Hắc hắc. . .” Hắn ma sa một chút bàn tay, từ khóe miệng ói nói, “Cứu hoàn tiểu mỹ nhân, bây giờ. . . Ta phải đi cứu đại mỹ nhân! Hắc hắc. . .”

Vừa nói, Triệu Ngọc liền đưa ra tà ác hai tay, hướng Ô Phương Phương mò tới. . .

Chương 679: Quẻ văn không đối ứng

Triệu Ngọc vô cùng rõ ràng, Tống Hiểu Viện cùng Lưu Hưng Huy, cũng là bởi vì cái đó long hình thủ trạc mới gây gổ nháo chia tay. Bởi vì Lưu Hưng Huy trộm ba hắn đồ cất giữ len lén đưa cho Tống Hiểu Viện, nhưng Tống Hiểu Viện nhưng khắp nơi khoe khoang, lúc này mới đưa tới cảnh sát, đem Lưu Hưng Huy cha đưa vào bót cảnh sát.

Nhưng là, dẫu sao người ta thuộc về hai cái miệng nhỏ nháo không được tự nhiên, Triệu Ngọc không tốt chen vào. Vả lại nói, chính là cái đó long hình thủ trạc mới cho phá án cung cấp mấu chốt đầu mối, cho nên Triệu Ngọc càng phạm không được thế nào cũng phải đem bọn họ thế nào.

Cho nên đối mặt loại này bản sao kỳ ngộ, Triệu Ngọc có thể làm, tựa hồ chỉ có nhân cơ hội khai chấm mút mà thôi.

Đối mặt Triệu Ngọc làm chuyện xấu, Tống Hiểu Viện cũng chỉ có thể là ăn một người câm thua thiệt, loại trường hợp này dưới, nàng nơi nào còn có thể truy cứu cái gì quấy rầy loại? Chỉ là hung hãn trợn mắt nhìn Triệu Ngọc một cái, liền cùng áo lông vàng con gái đến quầy tính tiền đi!

Lúc này, có hai vị nhân viên phục vụ đang đối mặt với cái kia một bãi nôn mửa vật buồn rầu. Đối mặt loại chuyện này, các nàng nhất định phải hãy mau đem hiện trường dọn dẹp sạch sẻ mới được, bằng không ảnh hưởng đến những thực khách khác, tất nhiên sẽ gặp ông chủ trách mắng. Nhưng là, loại này việc nhưng là thật lòng không dễ làm!

Triệu Ngọc là tình cảnh người, mặc dù chuyện cùng mình không liên quan, nhưng hắn hay là móc ra hai tấm trăm nguyên tiền giấy, tiêu sái

đưa cho hai vị nhân viên phục vụ.

Thấy tiền típ sau này, hai người nhất thời tinh thần tỉnh táo, vội vàng tích cực quét dọn dẹp.

“Hắc hắc hắc. . .” Triệu Ngọc một lần nữa chà xát tay, ngồi vào Ô Phương Phương bên cạnh.

Giờ phút này, Ô Phương Phương đã say như chết, không có phản ứng.

“Ta không làm đại ca thật nhiều năm, ta không thích giường lạnh như băng dọc theo. . .” Cùng lúc đó, bởi vì hiện trường an tĩnh lại, Triệu Ngọc trong điện thoại di động tiếng hát lần nữa truyền ra, hắn lúc này mới ý thức được, nguyên lai mình điện thoại di động âm nhạc điều đến rồi đan khúc tuần hoàn kiểu mẫu, lại vẫn ở lặp đi lặp lại bá hát cái kia thủ 《 đại ca 》 .

Tắt điện thoại di động, Triệu Ngọc lúc này mới giương lên mình tội ác tay, chuẩn bị thay đổi hành động.

“Ác. . .”

Nhưng mà, ở ngửi được một cổ ngất trời mùi rượu sau, Triệu Ngọc lại không thể không dừng lại tay, sau đó nhặt lên trên bàn ăn khăn ướt, nắm ở Ô Phương Phương bả vai, cho nàng lau.

Đây cũng là Triệu Ngọc lần đầu tiên cùng Ô Phương Phương khoảng cách gần tiếp xúc, đừng nói, cái này Ô Phương Phương thật ra thì dáng dấp vẫn đủ không tệ, mi thanh mục tú, da nhẵn nhụi, chỉ bất quá, lâu dài chất chứa uất khí để cho người đàn bà này khóe miệng chân mày, tất cả đều lộ ra một loại hung ác ngang ngược trạng thái.

Vóc người sao. . . Triệu Ngọc một bên cho nàng lau chùi, một bên cố ý đem người kéo ra mấy phần, cẩn thận xem.

Coi như được rồi? Đầu mặc dù không cao, nhưng thân thể đều đặn. Bất quá, nàng năng lực đúng là không dám tâng bốc, muốn đầu óc không đầu óc, muốn võ lực không võ lực, trừ cái kia sôi động tính tình trở ra, ai. . .

Vừa nhắc tới tính tình nóng nảy, Triệu Ngọc không khỏi nghĩ tới nàng trải qua, nhớ tới nàng cho đại lãnh đạo bát nước trà dáng vẻ, lại nghĩ tới nàng vị hôn phu gặp bất hạnh, nhớ tới nàng bây giờ một người uống rượu giải sầu buồn bã bộ dáng. . .

Được rồi!

Học chung với nơi này, Triệu Ngọc cái này mới thu hồi đã đưa vào đối phương áo lông dê tội ác tay, trong lòng thở dài nói, ai bảo ta Triệu Ngọc là một quang minh lỗi lạc hảo nhân?

Coi là đi, hôm nay liền không chỉnh ngươi! Cũng không đem ngươi mang về quán rượu, vậy là được rồi !

Lau xong tất sau, Triệu Ngọc cũng là người tốt làm tới cùng, vừa giúp nàng tính tiền, lại ôm nàng đi mình xe hơi đi tới, định đem nàng đưa về bót cảnh sát.

Không nghĩ tới, bên ngoài tuyết càng rơi xuống càng lớn, trên mặt đất đều đã biến thành màu trắng, bông tuyết bay bay dương dương, cảnh tượng thật là lãng mạn.

Bất quá, mặc dù trong ngực ôm say như chết đàn bà, nhưng Triệu Ngọc nhưng không cảm giác được bất kỳ lãng mạn mùi.

Hắn trong lòng, còn đang một mực nhớ Miêu Anh! Như vậy tuyết cảnh, chỉ có thể để cho hắn càng cô độc. Hắn không chỉ một lần nghĩ tới, nếu là Miêu Anh có thể cùng mình cùng chung điều tra phá án thi thể nữ

không đầu án, cái kia tốt biết bao nhiêu?

Anh anh a, ta đã hoàn thành Hoàng Bì Bút Ký trên đó đệ nhất vụ án rồi! Chúng ta ban đầu, nhưng tất cả đều đoán sai rồi đâu!

Quyển sổ thượng còn có bốn vụ án, nếu như ngươi không trở lại nữa, ta sẽ phải đem bọn họ toàn bộ phá hỏng, không ngươi phần. . .

“Nga. . .”

Ngay tại Triệu Ngọc tha hồ tưởng tượng lúc, chỗ ngồi kế bên tài xế Ô Phương Phương khó chịu “Nga “ một tiếng,

Lúc này mới phá vỡ Triệu Ngọc nhớ nhung tình.

“ Này, đại tỷ, mặc dù đây là cùng bót cảnh sát mượn tới xe, nhưng là, ngươi tốt nhất cũng đừng đi trong xe ói a. . .” Triệu Ngọc khuyên nhủ, “Ngươi kiên trì một hồi nữa, đến rồi bót cảnh sát, ngươi thích làm sao ói liền làm sao ói. . .”

“Đoàng đoàng đoàng. . . Ông. . .”

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc trong lúc nói chuyện, từ ngay phía trước bỗng nhiên truyền tới một trận vang động.

Ngẩng đầu lên, Triệu Ngọc đột nhiên thấy, ở tuyết quang nổi bật hạ, nhưng thấy phía trước một chiếc Buick xe thương vụ phanh nhiên đóng cửa xe, mắt dòm thì phải chạy, mà trước cái đó mặc áo lông vàng cô gái, nhưng như điên vậy đất mãnh đập cửa xe, tựa hồ trong xe người đoạt nàng thứ gì.

Ông. . .

Buick xe đột nhiên tăng tốc độ, đem cô bé kia mà bỏ rơi ở một bên.

Ai?

Tình huống gì đây là?

Triệu Ngọc theo bản năng cảm giác được không ổn, lập tức cho xe chạy, nghênh đón ngừng ở cô gái bên cạnh.

“A. . . Là ngươi. . . Mau. . . Mau. . .” Tiểu Cần la thất thanh nói, “Lưu Hưng Huy đem Tống Hiểu Viện bắt đi, mau, ngay ở phía trước trên xe!”

Vừa nói chuyện, Tiểu Cần đã mở cửa xe, chui vào.

“Đại ca, van cầu ngươi, nhanh lên một chút đuổi kịp bọn họ!” Tiểu Cần kinh hoảng thất thố hô, “Lưu Hưng Huy điên rồi, không chừng đối viện viện làm cái gì đây! Hả. . .”

Nhưng mà, cho xong rồi câu này, Tiểu Cần chợt nhìn thấy ngồi kế bên người lái say như chết Ô Phương Phương.

“Hả. . . Ngươi. . .” Tiểu Cần bỗng dưng hoảng sợ, bỗng nhiên ý thức được không ổn, “Ngươi. . . Ngươi làm sao đem nàng mang theo xe. . . Ngươi. . . A. . .”

Tiểu Cần còn chưa nói xong, Triệu Ngọc liền một cước đạp cần ga, thật nhanh hướng Buick xe đuổi theo.

“Báo báo báo. . . Báo cảnh sát! Ta muốn báo cảnh sát. . . Ngươi. . . Đậu xe, đậu xe, a. . .” Tiểu Cần chỉ cho là Triệu Ngọc cũng là một cướp tiền cướp sắc lưu manh, bị sợ thất thanh kêu to.

“Hu. . .” Triệu Ngọc quát một tiếng, “Ta đặc biệt liền là cảnh sát, báo cái rắm a ngươi?”

Triệu Ngọc đem xe lái được nhanh, Tiểu Cần thì bị sợ mặt không chút máu, mà Ô Phương Phương nhưng bởi vì bị kịch liệt đung đưa,. chỉ một cái nằm ở Triệu Ngọc trên đùi, mặt đâm vào giữa hai chân, làm ra một cái tương đối bất nhã tư thế.

“Ta đi. . .” Triệu Ngọc muốn muốn đẩy ra nàng, không ngừng lay động giữa, nhưng khiến cho hai người động tác càng mập mờ.

“Ngươi. . . Ngươi muốn nàng làm gì đây là? Lưu. . . Lưu manh. . . A. . . Đậu xe, mau đậu xe. . .” Tiểu Cần oa oa kêu loạn.

“Ai yêu cá bà nội gấu!” Triệu Ngọc cũng là mau muốn điên, vừa định hét lớn một tiếng kêu nàng im miệng, nhưng mình điện thoại di động chợt lại tham gia náo nhiệt vang lên.

“Nhìn thấy không? Ta là cảnh sát, ta cũng báo cảnh sát, chớ kêu. . .” Triệu Ngọc một mặt không giảm tốc độ đất lái xe, một mặt cầm điện thoại di động lên nhìn nhìn.

Cái này nhìn một cái dưới, nhưng là tương đối bất ngờ. Hắn vốn cho là đây là Tăng Khả đám người tìm hắn có chuyện đây! Nhưng nhìn một cái số điện thoại, nhưng là một người đến từ Tần Sơn điện thoại.

Ai a đây là, đã trễ thế này, làm sao từ Tần Sơn đánh tới chứ ?

Hơn nữa, xâu này số điện thoại, thật giống như trước đây ra mắt tựa như.

Không có biện pháp, Triệu Ngọc lo lắng có đại sự gì, vội vàng nhấn nút trả lời, nhưng bởi vì hắn đang lái xe, vừa không có răng xanh (bluetooth) đồ nghe lỗ tai, cho nên không thể làm gì khác hơn là nhấn chỗ nói.

“A lô ? Triệu cảnh quan, là ngươi sao?” Trong điện thoại bất ngờ truyền tới một cái dịu dàng như ngọc thanh âm cô gái.

“A? Là ngươi?” Triệu Ngọc một chút liền nghe ra, cái này gọi điện thoại người, lại là nữ y tá trường Diêu Giai!

Ai?

Hôm nay thật là có ý tứ, rõ ràng không có mở ra “Khảm” quẻ, làm thế nào lập tức gặp như vậy nhiều đàn bà chứ ?

Bây giờ đã nửa đêm 11 điểm nhiều, lúc này, Diêu Giai tại sao phải cho mình gọi điện thoại?

Hơn nữa, Triệu Ngọc ở gia nhập đặc điều tổ sau sửa lại số điện thoại, Tần Sơn bên kia trừ mấy thân cận nhất người bên ngoài, những người khác căn bản không biết hắn số điện thoại.

Gấp như vậy lời, chẳng lẽ. . . Diêu Giai xảy ra đại sự gì sao?

Chương 680: Tán tỉnh ve vãn

“Diêu Giai, ta là Triệu Ngọc a, thế nào rồi, xảy ra chuyện gì sao?” Bởi vì Triệu Ngọc đang đang đuổi theo Buick xe trong, nói chuyện tự nhiên là muốn đi thẳng vào vấn đề.

Cót két. . .

Lúc này, trước mặt Buick xe đã phát hiện có người đuổi theo, chẳng những tăng nhanh tốc độ, hơn nữa còn đánh quẹo thật nhanh cong.

Triệu Ngọc bị lung lay lập tức, vội vàng bẻ mạnh tay lái, quẹo cua đuổi theo. Nhưng bởi vì phương hướng xoay chuyển quá đột nhiên, xe bên phải lốc cốc tất cả đều vểnh lên, hơn nữa còn đánh bay một cái rác rưới thùng.

“A. . .” Tiểu Cần bị trùng trùng té ngồi ở đằng sau thượng, bị sợ nàng lại lần nữa thất thanh kêu sợ hãi.

“Hả?” Trong điện thoại Diêu Giai nghe được đàn bà tiếng thét, vội vàng tò mò hỏi, “Triệu cảnh quan, ngươi bây giờ. . . Là không phải là nói chuyện không quá thuận lợi a?”

“Nói đi, không có chuyện gì!” Triệu Ngọc ôm chặc tay lái, đem xe lần nữa bãi chánh, sau đó xuyên qua trơn trợt tuyết mặt, một lần nữa hướng Buick xe phóng tới.

Lần này, Triệu Ngọc đem tốc độ lại tăng lên một cấp bậc, chớp mắt liền đuổi tới Buick xe phía sau.

“Nga. . . Là như vậy. . .” Diêu Giai do dự nói, “Ta từ ngươi đồng nghiệp nơi đó, nghe nói ngươi chuyện, ta. . . Ta muốn hỏi một chút. . .”

“Ô. . . Hu. . .” Ai ngờ, Diêu Giai ước chừng nói như vậy một câu, nằm ở Triệu Ngọc trên đùi Ô Phương Phương chợt phát ra nôn mửa thanh âm.

“Chớ a! Đừng nữa ói ta khố * đang trong ngươi nhưng. . . Hả. . .” Triệu Ngọc không tự chủ được toát ra như vậy một câu, nói xong ngay cả không điểm giây cũng chưa tới, hắn liền hối hận.

“Ư hừm ư hừm. . . Ư hừm ư hừm. . .” Khá tốt, Ô Phương Phương đã ói không thể ói, chỉ là phát ra mấy tiếng ho khan.

“Hả. . .” Lần này, trong điện thoại Diêu Giai nghe càng khiếp sợ, vội vàng nói, “Triệu cảnh quan, ngươi nơi đó, rốt cuộc xảy ra cái gì? Nếu không. . . Chờ ngươi không vội vàng rồi hãy nói!”

Ta đi. . .

Triệu Ngọc từ Diêu Giai trong khẩu khí nghe ra, nàng nhất định là hiểu lầm mình, vội vàng nói: “Không có chuyện gì, không có chuyện gì, có một uống rượu say, ngươi nói ngươi. . .”

Mặc dù đang khẩn trương xe hơi truy đuổi trong, nhưng Triệu Ngọc hay là từ Diêu Giai nhăn nhó ngay giữa nghe ra cái gì, hắn lo lắng Diêu Giai thật gặp phải cái gì khó xử, cho nên mới không có cúp điện thoại.

“Nga. . . Ta muốn hỏi một chút, vị kia Miêu trưởng quan, hả. . . Chính là. . . Ngươi bạn gái, rốt cuộc tìm đã tới chưa?” Diêu Giai khiếp khiếp nói một câu.

Ai ngờ, nàng ước chừng nói một câu, bên trong xe hơi liền một lần nữa vang lên Tiểu Cần giọng kinh sợ tiếng thét:

“A. . .”

Tiếng này kêu sợ hãi nhưng lại kinh thiên địa quỷ thần khiếp, tiếng kêu sợ hãi trung thậm chí cũng có thể hiện ra Tiểu Cần lộ ra đầu lưỡi hình ảnh cảm tới!

Nguyên lai, Triệu Ngọc tăng nhanh tốc độ xe sau, lại thẳng đánh tới Buick xe đuôi xe!

Bành. . .

Theo một tiếng vang thật lớn, thân xe kịch liệt lắc lư lay động, Tiểu Cần từ xe ngồi lộn rơi xuống đất, mà Ô Phương Phương thì một con vùi vào Triệu Ngọc riêng tư chỗ, châm rất sâu. . .

Cái kia Buick xe cũng bị đụng trên đất vẽ một cái đường cong, xếp hàng khí quản đột đột khói đen bốc lên, nhưng cuối cùng, nó hay là lần nữa ổn định trọng tâm, một lần nữa bỏ rơi Triệu Ngọc truy đuổi.

“Bà nội con gấu. . .” Triệu Ngọc lại lần nữa đạp mạnh cần ga truy kích tới, đồng thời không quên đối trong điện thoại Diêu Giai trêu nói, “Y tá trưởng a, làm sao đột nhiên nhắc tới cái này tới rồi? Bạn gái ta đi, ngươi có phải hay không muốn thừa dịp giậu đổ bìm leo, để cua được ta một người nam nhân ưu tú mạnh mẽ sao?”

“Để ta. . . Để ta ra ngoài! Ô ô. . .” Tiểu Cần bị sợ khóc lóc chảy nước mắt nước mũi, một mặt không ngừng bận rộn hệ giây nịt an toàn, một mặt đối Triệu Ngọc năn nỉ nói, “Ta muốn xuống xe, nhờ ngươi!”

“Hả. . . Triệu cảnh quan, ngươi thật được, tất cả lúc này, còn ra đùa giỡn!” Diêu Giai quở trách nói, “Ta nhìn, ngươi nơi đó đàn bà thật đúng là không ít, sợ rằng. . . Đã không đáng giá người ta phó thác chung thân rồi chứ ?”

“A a a. . .” Triệu Ngọc hàm cười trong vắt nói, “Cũng biết ngươi sẽ hiểu lầm, nói cho ngươi, ta bây giờ ở trong xe đâu! Không phải là xe rung, mà là ta đang lái xe truy kích tội phạm, ngồi trên xe, tất cả đều là ta anh hùng cứu mỹ nhân cứu được! Nga. . . Chờ một chút a. . .”

Nói đến chỗ này, Triệu Ngọc một lần nữa đạp mạnh cần ga, thứ hai lần nặng nề đụng vào Buick xe đuôi xe thượng, Buick xe sau thanh bảo hiểm cùng với đèn xe tất cả đều bị đụng nát,

Nhưng xe lại dĩ nhiên còn đang nhanh chóng chạy trốn.

Triệu Ngọc mượn tới xe cảnh sát, là một chiếc không có xe cảnh sát ký hiệu Jetta, xe này cùng Buick đụng, tự nhiên là tương đối thua thiệt, hai lần đụng sau, đừng nói thanh bảo hiểm, thậm chí ngay cả nắp xe tất cả đều kiều!

“Được rồi, theo ngươi nói thế nào đi!” Trong điện thoại Diêu Giai nói, “Ta lần này gọi điện thoại, thật ra thì. . . Chính là muốn đặc biệt nói cho ngươi một chuyện!”

“Nga? Chuyện gì?”

Triệu Ngọc hỏi xong, nhưng thừa dịp quẹo cua đang lúc, đã đem Jetta đuổi tới cùng Buick xe cũng xếp hàng vị trí. Xuyên thấu qua Buick xe cửa kiếng xe, hắn lúc này mới nhìn thấy, Buick trên xe không chỉ chỉ có cái kia Lưu Hưng Huy một người, lại còn có hai ba cá đàn ông trẻ tuổi. Hơn nữa, hắn còn có thể thấy, Tống Hiểu Viện đã bị những người này chế trụ, đã sớm không thể giãy giụa.

“Ngươi còn nhớ chúng ta Khoa Lý có một kêu Tiểu Ái y tá sao?” Ai ngờ, nguy cấp, Diêu Giai lại nhắc tới một cái như vậy người tới.

“Nhớ, chính là cái đó nói chuyện đặc biệt không phân tấc cái đó đúng

không?” Triệu Ngọc ban đầu ở Diêu Giai khoa thất nằm viện hơn nửa tháng , đối những thứ kia như nước trong veo đám y tá tự nhiên là trí nhớ như mới.

“Ngươi miệng thật là thúi oa, làm đại lãnh đạo, nói chuyện cũng không giống nhau!”

Ngay tại Diêu Giai quở trách giữa, Triệu Ngọc vặn động tay lái, nặng nề cùng Buick xe đụng vào nhau! Phía sau Tiểu Cần bị sợ oa oa kêu loạn, trên đùi Ô Phương Phương thì ô ô nôn mửa. . .

Cót két. . .

Buick xe bị Triệu Ngọc chen lấn lau lên đường cạnh kim loại hàng rào, băng ra chi chi tia lửa. . .

“Ta chỉ là yêu nói nói thật mà thôi! Không biết, ngươi cùng ta nói tới tiểu y tá lại là ý gì?” Triệu Ngọc cười hắc hắc, “Cũng đừng nói, cấp cho ta giới thiệu sẽ đối giống a!”

“Cái gì đó! Người ta biết ngươi chung tình, đây là tới giúp ngươi chớ!” Diêu Giai cũng là a a cười nói, “Là như vậy, Tiểu Ái kết hôn rồi, cùng hắn đối tượng đến New Zealand độ trăng mật mới vừa trở lại. . .”

Nói tới chỗ này lúc,. Buick xe tài xế tỉnh hồn lại, vặn một cái tay lái, lại đem Triệu Ngọc cho lấn qua một bên. Buick xe so với Jetta nặng nề rất nhiều, chen qua tới sau, nhất thời đem Jetta chen lấn chi chi loạn hưởng, giống như muốn tán giá nhất dạng. . .

“Không. . . A. . . Ta còn không muốn chết a. . . Ô ô. . .” Tiểu Cần bị sợ che mắt.

“Y tá trưởng a, có thể hay không nói thẳng chút điểm chính!” Triệu Ngọc một mặt gắt gao ngăn chận tay lái, một mặt đối Diêu Giai thúc

giục, “Ta tay này thủ lãnh thượng, thật đúng là có một ngạnh tra mà! Ngươi nếu không nói, ta khả năng vĩnh viễn không có cơ hội nghe!”

Ông. . .

Jetta bị Buick chen vào vĩa hè ranh giới vùng, kính chiếu hậu cũng rớt, kiếng xe cũng bể, càng trí mạng là, ở Jetta xe cuối, còn có một cây cường tráng cây ngô đồng! Đây nếu là đụng vào, tất nhiên xe hư người chết!

“Tốt, tốt, là như vậy. . .” Diêu Giai thoáng tăng thêm tốc độ nói, “Ở New Zealand, Tiểu Ái độ trăng mật vỗ rất nhiều hình, ta từ một tờ trong đó trong hình thấy được ngươi bạn gái!”

“Hả. . . Thập. . . Cái gì?” Triệu Ngọc không kiềm được hét lớn một tiếng, “Ngươi nói gì! ?”

“Không sai, chính là cái đó Miêu trưởng quan! Tiểu Ái ở trước mặt chụp hình, vừa vặn vỗ tới nàng!” Diêu Giai lập lại lần nữa.

“Chửi thề một tiếng !”

Triệu Ngọc mắt báo trợn tròn, hai tay phát lực, ngay tại Jetta xe sắp đụng cây lúc, hắn một cái ẩn hình nảy lên khí liền cho bên cạnh Buick xe sử dụng ra.

Ngay sau đó, cái kia Buick xe bịch đất bằng bắn lên hai thước bao cao, Triệu Ngọc thì bẻ tay lái một cái, đem Jetta xe chui vào Buick đáy xe hạ!

Quang. . . Theo một trận vang lớn, tung tích Buick xe nặng nề đập vào Jetta xe nóc xe. Nóc xe nhỏ hẹp lại không bình thản, Buick xe rất nhanh trợt rơi xuống, theo quán tính đánh cá toàn, sau đó bịch một tiếng, trực tiếp đụng ở cái kia cây cây hòe lớn thượng, cũng không nhúc nhích nữa!

Chương 681: Cực phẩm đạo cụ

Oa. . .

Triệu Ngọc kinh ngạc thấy, theo Buick xe đụng cây, hắn hệ thống giao diện trên đó kỳ ngộ tích phân lại giống như đạn từ nòng súng lao ra như vậy, tăng lên ầm ầm, thời gian một cái nháy mắt, liền do trước 351 điểm tăng đến 462 điểm.

Hơn nữa, lên tới đó sau, tựa hồ còn không có dừng lại ý.

Hắc hắc. . .

Có điểm ý tứ!

Bởi vì bỗng nhiên lấy được Miêu Anh tin tức, Triệu Ngọc giống như đánh thuốc trợ tim vậy, cả người cũng trở nên vô cùng tinh thần. Hắn trước đem Ô Phương Phương đẩy qua một bên, sau đó liền ung dung khoan thai xuống xe.

Theo kim loại phát ra biến hình chi lên tiếng, Buick xe cửa xe rốt cuộc bị người đẩy ra. Dẫn đầu đi ra, là một cái giữ lại tóc dài đàn ông, người này thấy Triệu Ngọc đâm đầu đi tới, cuối cùng không biết sống chết bày ra dáng điệu, siết chặc quả đấm hướng Triệu Ngọc vọt tới.

“A nha. . .”

Tiểu tử thật giống như vũ trụ nhỏ bùng nổ vậy, tóc ở trong tuyết lâng lâng, quả đấm lạc băng vang dội, thật có chút thánh đấu sĩ hạ phàm dáng

vẻ!

Nhưng mà, để cho người mở rộng tầm mắt là, tiểu tử mới vừa dọn xong poss, Triệu Ngọc nhưng chợt lấy tay đè lại hắn đầu, sau đó dùng lực hướng xuống đè một cái, hắn liền nghe lời vậy dùng đầu đụng xe!

“Đông!”

Một tiếng rên sau này, người bị bắn ngược ngã xuống đất, bất tỉnh nhân sự. . .

Ái chà!

Lại tăng thêm 5 điểm?

467 . . .

Triệu Ngọc tại đếm đếm, trên xe khác mấy người cũng lục tục xuống xe, bao gồm cái đó khắp người hôi thối Lưu Hưng Huy ở bên trong.

Để cho Triệu Ngọc bất ngờ là, mấy người này lại ngu đến còn không nhìn ra tình hình không đúng, mắt dòm đồng bạn bị Triệu Ngọc ung dung giải quyết, bọn họ lại còn dám xông về phía trước!

Triệu Ngọc mắt dòm tích phân tăng mạnh, vừa vặn cầu cũng không được, lập tức nghênh đón, đầu tiên là bẻ gảy một người trong đó người cánh tay, lại đánh lệch một người sống mũi, cuối cùng còn đem người nào đó giống như quả banh da như vậy nhét vào thu hẹp cửa kiếng xe, Lưu Hưng Huy lúc này mới ừng ực một tiếng, hai đầu gối quỳ rạp xuống Triệu Ngọc trước mặt!

“Đại ca, ta sai rồi! Ta sai rồi!” Lưu Hưng Huy chắp tay xin tha, nhưng là Triệu Ngọc chính là đang máu me kiếm điểm tích phân, cho nên dứt khoát một cước đem đá bay, lại được 5 phân.

Đá xong sau, chỉ thấy mấy tiểu tử đã sớm mất năng lực chiến đấu, nếu như Triệu Ngọc đang còn muốn bọn họ trên người mò phân, thì phải mạo hiểm lỡ tay giết người nguy hiểm.

Vì vậy, Triệu Ngọc không thể làm gì khác hơn là lánh ích hề kính, cúi đầu chui vào Buick xe hơi. Trong buồng xe, chỉ thấy Tống Hiểu Viện đã là một bộ tóc tai bù xù, quần áo xốc xếch bộ dáng chật vật, người cũng là bị sợ sắc mặt tái nhợt, sắt súc phát run.

“Tới đi, bảo bối!” Triệu Ngọc khẽ mỉm cười, đưa tay đem nàng ôm ở trong ngực, ôn nhu đem ôm ra xe hơi.

Hắc hắc hắc. . .

Quả nhiên, ôm một cái dưới, lại phồng 2 điểm. . .

Có thể là cô gái đặc biệt anh hùng tâm tình, khi Tống Hiểu Viện thấy những thứ kia người xấu tất cả đều bị Triệu Ngọc đồng phục sau, lại không tự chủ được ôm Triệu Ngọc cổ, nhìn qua thật là thân mật.

Lại phồng 2 điểm. . .

“Cô nương a, chính là ân cứu mạng, ngươi cũng không cần dũng tuyền tương báo rồi, cũng không cần lấy thân báo đáp. . .” Mắt dòm mỹ nhân vào ngực, tích phân còn tăng, nhất thời gợi lên Triệu Ngọc chẳng biết xấu hổ, “Ngươi có thể hôn ta một chút không? Bằng không, để cho ta sờ một cái cũng được! Nếu là không đã ghiền, chờ lát nữa chúng ta đi hotel mở phòng nghỉ chứ?”

“Ực. . .” Tống Hiểu Viện bị sợ nuốt nước miếng một cái, vội vàng rút tay trở về cánh tay.

“Oa. . . Quá đẹp trai! Quá mạnh mẽ! Quá. . . Vô sỉ! !” Bên này, mới vừa

xuống xe Tiểu Cần sớm bị Triệu Ngọc bức cách kinh động, khi Triệu Ngọc ôm Tống Hiểu Viện từ nàng bên cạnh lúc đi qua, nàng không tự chủ được say mê mà nói, “Nhưng là. . . Ta thích. . .”

. . .

10 phút sau, chú định lao tâm bận rộn Tôn đội trưởng, đã suất lĩnh một đám cảnh sát viên chạy tới hiện trường.

Nếu như theo như bình thường thủ tục đi, Tôn đội trưởng đánh ngày hôm qua bắt đầu, cũng đã chính thức về hưu! Nhưng là, từ hắn làm quen Triệu Ngọc sau, muốn về hưu, nhưng chỉ có thể đợi thêm một đoạn thời gian rất dài.

Thi thể nữ không đầu án cùng đá quý án song án cũng phá, bọn họ Bách Linh đồn cảnh sát đội hình cảnh tự nhiên cũng là công lớn một kiện! Rồi sau đó tiếp theo công việc, cũng cơ bản đều muốn từ bọn họ nơi này hoàn thành, cho nên đại cục trưởng đã ra lệnh,

Để cho Tôn đội trưởng xử lý vụ án quan trọng.

Bất quá, đối với Tôn đội trưởng mà nói, nhưng cũng là cầu cũng không được, có thể mang như vậy vô thượng vinh dự về hưu, chính là hắn cả đời cũng không dám hy vọng xa vời chuyện.

Vì vậy, ở nào đó tình cảm đi lên nói, Tôn đội trưởng cũng phải thật tốt cảm ơn một chút Triệu Ngọc cái này phúc tinh phúc tướng. Cho nên, vừa nghe nói Triệu Ngọc báo cảnh sát, hắn nơi nào còn dám lạnh nhạt, lập tức tự mình dẫn người chạy tới hiện trường, sau đó dùng nhanh nhẹn nhất, ổn thỏa nhất phương thức xử lý chuyện này.

Tống Hiểu Viện, Tiểu Cần còn có Lưu Hưng Huy những thứ kia người tất cả đều bị mang về bót cảnh sát điều tra đi, mà Ô Phương Phương cũng ở đây Triệu Ngọc ủy thác hạ, do Tôn đội trưởng an bài bọn hình

cảnh đưa đi bệnh viện kiểm tra.

Chuyện cho tới bây giờ, Triệu Ngọc thật vất vả lấy được Miêu Anh tin tức, tự nhiên không tâm tư lại đi tham hợp những thứ này loạn chuyện, ở đơn giản giao phó mấy câu sau, mình liền tại chỗ lại cùng Tôn đội trưởng mượn chiếc xe tốt, trực tiếp rời đi hiện trường.

Bởi vì tìm Miêu Anh nóng lòng, Triệu Ngọc vốn định trực tiếp lái về phía phi trường, trở lại Tần Sơn. Nhưng là tới một cái không có thích hợp chuyến bay; thứ hai, thi thể nữ không đầu án vẫn chưa có hoàn toàn kết án, hắn còn có rất nhiều công việc cần muốn câu trả lời.

Cân nhắc dưới, Triệu Ngọc quyết định ngày mai trước đem trên đầu chuyện chỗ lý thanh sở, về lại Tần Sơn không muộn. Vì vậy, hắn không thể làm gì khác hơn là lái xe trước quay trở về hạ tháp quán rượu.

Quán rượu là thật sớm liền mở tốt, nhưng mấy ngày nay Triệu Ngọc một mực lấy Bách Linh đồn cảnh sát là nhà, căn bản không có trở về qua nơi này, chỉ là thả mấy món hành lý ở phòng mà thôi.

Trở về phòng bên trong, hắn ngay cả áo khoác cũng bất chấp cởi, vội vàng đem Diêu Giai mới vừa gởi cho hắn hình móc ra cẩn thận kiểm tra.

Không sai!

Miêu Anh!

Thật sự là nàng! ! !

Cái kia tấm hình, là y tá Tiểu Ái từ New Zealand một cái tên là Sardinia địa phương chụp. Trong hình, Tiểu Ái cùng nàng bạn trai ở nào đó con đường tiện tay tự chụp, lại không nghĩ rằng vừa vặn vỗ xuống Miêu Anh bóng dáng.

Ở Tiểu Ái hai người sau lưng, có thể thấy một nhà xinh xắn rất khác biệt quán cà phê, Miêu Anh liền ngồi ở chỗ gần cửa sổ thượng, một bên mang đồ nghe lỗ tai nghe âm nhạc, một bên nhàn nhã thưởng thức cà phê.

Bởi vì trong hình Miêu Anh không có đeo mắt kiếng các loại đồ,. cho nên Triệu Ngọc có thể rõ ràng chắc chắn, người đó chính là tim mình yêu Miêu Anh.

New Zealand?

Ông trời của ta, làm sao biết chạy xa như vậy ra ngoài? Miêu Anh a, ngươi ở nơi nào làm cái gì đây?

Chặc chặc. . .

Triệu Ngọc sở dĩ cuống cuồng chạy về Tần Sơn, thứ nhất là muốn phải thật tốt hỏi một chút cái kia y tá Tiểu Ái; thứ hai, nói ra thật xấu hổ, Triệu Ngọc vẫn còn không làm giấy thông hành đâu! Hắn phải trở về Tần Sơn làm cá giấy thông hành, mới có thể có cơ hội đi đến New Zealand tìm Miêu Anh.

Làm giấy thông hành là cần thời gian, Triệu Ngọc há có thể không nóng nảy chứ? Hắn sợ chậm rồi một bước, thì biết một lần nữa bỏ qua Miêu Anh.

Miêu Anh. . . Miêu Anh! Lần này, bất kể chuyện gì, ta cũng nhất định phải tìm đến ngươi!

Ngay tại Triệu Ngọc nhớ nhung đang quá mức lúc, trong đầu hệ thống bỗng nhiên truyền tới tin tức, hắn hôm nay kỳ ngộ rốt cuộc hoàn thành. Triệu Ngọc cũng không nghĩ tới, hắn chỉ là khai ra một cái nhìn như bình thường “Đoái Cấn” quẻ mà thôi, hơn nữa, mặc dù tìm tới bảo tàng cùng đá quý, nhưng cái kia ít thứ tất cả đều không thuộc về mình.

Cho nên, Triệu Ngọc cũng không có mơ mộng hão huyền, hôm nay có thể lái được ra cao cở nào độ hoàn thành tới. Nhưng mà, phàm là đều có không nghĩ tới, chờ hắn dựa theo hệ thống mặt tiếp xúc nhìn lúc, nhưng kinh sợ nhiên thấy được một cái 202% nét chữ!

Cái gì! ?

Triệu Ngọc một chút liền lừa!

202%! ?

Cái này. . . Cái này cũng thật bất khả tư nghị chứ ?

Làm sao biết như vậy cao chứ ?

Xem ra, hay là bởi vì phá được thi thể nữ không đầu duyên cớ chứ ? Vụ án này dù sao cũng là cả nước một cấp đại án a!

Cái kia. . . Cao như vậy độ hoàn thành, lại có thể được cái gì chứ?

Nghĩ đến chỗ này, hắn tiếp tục nhìn xuống dưới, chỉ thấy kết thúc tin tức trên viết, chúc mừng, đạt được cực phẩm đạo cụ một kiện!

Cái gì?

Cực phẩm đạo cụ?

Trước kia có bình thường đạo cụ, một cấp đạo cụ, đặc cấp đạo cụ, bây giờ, tại sao lại toát ra một người vô cùng phẩm đạo cụ tới đây? Cái này cực phẩm đạo cụ, sẽ là cái gì?

Chương 682: Ta phải tìm được ngươi

Cái gì?

Đây là cái gì trò vui?

Khẩn cấp tị hiểm cầu! ?

Triệu Ngọc chỉ cho là tự nhìn sai rồi, phản phản phục phục lại xem kỹ mấy lần, lúc này mới chắc chắn, mới lái ra cái này cái gọi là cực phẩm đạo cụ, thật gọi là khẩn cấp tị hiểm cầu!

Tác dụng sợi lông à?

Mới đầu, Triệu Ngọc chỉ cho là lần này có thể mở ra một cái vĩnh cửu tính đạo cụ, hoặc là có công kích tính đạo cụ tới, không tin được, đến cuối cùng nhất lại mở ra một cầu tới?

Hệ thống lão đại a, có dám hay không nói cho ta hộ khách của ngươi là ai? Ta đòi lại quyền của hộ khách, không mang theo khi dễ người như vậy! Đây chính là cao đến 202% kỳ ngộ độ hoàn thành a, nhưng quay đầu lại, ngươi nhưng cho ta quả banh, đây chẳng lẽ là đang ám chỉ, muốn ta chơi quả banh đi không?

Mẹ ta ơi bà nội gấu. . .

Xuống chút nữa nhìn, càng tức người chuyện xảy ra, cái này cái gọi là cực phẩm đồ dùng biểu diễn thời gian kéo dài, lại chỉ có ngắn phải không thể ngắn nữa 1 phút mà thôi.

1 phút?

Thật là khi dễ người không có chắc tuyến a. . . Gian thương. . .

Bất quá, mặc dù đã nộ phát trùng quan, nhưng biết rõ hệ thống quy luật lại lại không thể làm gì Triệu Ngọc, hay là đè nén trong lòng lửa, đem đạo cụ giản giới nhìn xuống.

Giản giới thượng nói, cái này khẩn cấp tị hiểm cầu tác dụng, cùng đạo cụ tên gọi vậy, chính là dùng để khẩn cấp tránh nguy hiểm, khi Triệu Ngọc gặp đủ để uy hiếp được sinh mạng khẩn cấp nguy hiểm lúc, nên đạo cụ sẽ tự động chạy.

Bất quá, liên quan tới tránh nguy hiểm banh là như thế nào một cái phương pháp khởi động, chạy sau lại là như thế nào một loại trạng thái, giới thiệu thượng nhưng là không rõ lắm rồi, đại khái là sẽ xuất hiện một cái bền chắc lại có co dãn hình cầu, đem hắn bảo vệ. . .

Nhưng mà, Triệu Ngọc ở nhận thật cẩn thận đất thưởng thức một phen sau, trước lửa giận, liền rất nhanh như thủy triều lui về. . .

Nga. . .

Dần dần, Triệu Ngọc có chút biết! Cái này cái gọi là cực phẩm đạo cụ, mặc dù tên có chút quê mùa, nhưng là nó tác dụng, nhưng vô cùng có thể vượt xa mình tưởng tượng.

Ở chỗ này trước, Triệu Ngọc đã từng đã đạt được một cái tên là khẩn cấp dự cảnh khí đặc cấp đạo cụ, cái đó đạo cụ cũng có thể lúc gặp nguy hiểm khẩn cấp chạy, hướng Triệu Ngọc báo cáo nguy hiểm.

Nhưng là, cái đó đạo cụ ước chừng có thể báo động trước mà thôi, tỷ như gặp phải lựu đạn, hoặc là có người tầm xa đánh lén loại. Nhưng là,

nó lại cũng không có thể ở trong nguy hiểm cứu mình, vẫn cần mình đi giải quyết nguy hiểm.

Hơn nữa, nếu như gặp phải tai nạn xe cộ, tuyết lở các loại nguy hiểm, coi như báo động trước khí có thể báo động trước, cũng căn bản không làm nên chuyện gì.

Nhưng mà, trước mắt cái này khẩn cấp tị hiểm cầu nhưng cũng không giống nhau, gặp phải nguy hiểm sau, nó có thể trực tiếp cứu mình trong lúc nguy cấp.

Vô luận là lựu đạn nổ, tai nạn xe cộ rơi lầu, ám thương minh tiễn, lửa đốt nước ngập, bất kể cái gì thiên tai nhân họa, cái này tránh nguy hiểm banh cũng có thể cứu Triệu Ngọc với vạn kiếp bất phục trong.

Nói cách khác, vật này, ở thời khắc mấu chốt có thể cho Triệu Ngọc tiếp theo một lần mạng, cái này làm sao không gọi được là cực phẩm đạo cụ chứ ?

Lợi hại. . . Lợi hại. . .

Triệu Ngọc xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, trong lòng nói chuyện, xem ra, mình hay là sai trách hệ thống lão đại, có cái này cực phẩm đạo cụ, thì có thể làm cho mình trang bức cao thêm một tầng rồi!

Cám ơn, lão đại!

Triệu Ngọc cho hệ thống lạy một cái, lúc này mới lại lái mới một quẻ. Từ có Miêu Anh tin tức sau, Triệu Ngọc hy vọng nhất mở ra, không thể nghi ngờ chính là đại biểu đàn bà “Khảm” quẻ!

Hắn đến nay còn nhớ rõ, Miêu Anh lúc đi, mở ra nhưng là một cái “Càn Khảm” quẻ. Cho nên, nếu như có thể đem Miêu Anh tìm trở về, hắn cảm thấy coi như không phải là “Càn Khảm” quẻ, cũng ít nhất phải hợp với

một cái “Khôn” quẻ mới được.

Bất quá, lần này, “Khảm” quẻ ngược lại là thuận lợi khai ra, chỉ bất quá, hắn mở ra là một cái “Khảm tốn” quẻ.

Không quan hệ, Triệu Ngọc trong đầu nghĩ, chỉ cần có “Khảm” quẻ, đã nói lên có hy vọng tìm được Miêu Anh.

Miêu Anh!

Chờ, bất kể ngươi ở nơi nào, ta nhất định phải tìm đến ngươi! ! !

Theo thông lệ nói, Triệu Ngọc rốt cuộc có được Miêu Anh tin tức, tất nhiên sẽ trằn trọc trở mình ngủ không yên giấc. Nhưng mà, nhiều ngày tới cấp tốc chạy như điên cùng sợ hết hồn hết vía, nhưng đã sớm khiến cho Triệu Ngọc mệt mỏi kiệt lực. Tắm xong sau, hắn chưa kịp làm nhiều suy tư, thì đã nhiên tiến vào mộng đẹp!

Ở trong mộng,

Triệu Ngọc không thể tránh khỏi gặp cái đó anh tư hiên ngang cô nương! Ở trong mộng, Miêu Anh như cũ như vậy anh tư cao ngất, như cũ như vậy quả cảm ngang tàng, Triệu Ngọc phí hết khí lực lớn, mới đúng nàng tiến hành một phen đặc thù giáo dục, làm mình ga trải giường cũng ướt. . .

. . .

Thứ hai ngày trời vừa sáng, Triệu Ngọc liền thật sớm thức dậy, đầu tiên là thu thập hành lý trả phòng, sau đó liền tới đến Bách Linh đồn cảnh sát, tìm Trần Trác chào từ giả.

Ai ngờ, Trần Trác nhận được mệnh lệnh, đã phản trở về thủ đô đi. Triệu Ngọc nghĩ tới nghĩ lui, cảm thấy hay là trực tiếp tìm Tiêu trưởng phòng

xin nghỉ tốt nhất. Trần Trác dẫu sao chỉ là một liên lạc viên, cũng không làm được bất kỳ quyết định.

Chánh sở vị lúc này không giống ngày xưa, nếu như để ở lúc trước, Triệu Ngọc lâm trận xin nghỉ, tất nhiên sẽ chịu nhiều chỉ trích, ảnh hưởng tiền đồ.

Nhưng mà, bây giờ toàn đều bất đồng, hắn mới vừa nhậm chức, liền dẫn đặc điều tổ liên phá ba món cao cấp đại án, loại này chiến công thật là chưa từng có ai, đã sớm phá vỡ phòng hình sự nhiều năm ghi chép, để cho tất cả lãnh đạo nhìn với cặp mắt khác xưa.

Nhất là thi thể nữ không đầu một án, ảnh hưởng trình độ từng một lần đứng hàng cả nước đệ nhất, lại là một cọc khóa độ quá dài không kết án treo, có thể đem như vậy vụ án điều tra phá án, quả thực tương đối hiếm thấy, thậm chí đều có thể dùng kỳ tích để hình dung.

Người, là phải dựa vào thực lực nói chuyện!

Chính vì vậy, Triệu Ngọc lúc này mới có xin nghỉ tiền vốn. Khi hắn ngồi ở Tiêu trưởng phòng trước mặt nói và chuyện này lúc, trong lòng cũng là nhiều một phần sức.

Tiêu trưởng phòng vốn là đối Triệu Ngọc hết sức coi trọng, giờ phút này thấy Triệu Ngọc đến, khóe mắt chân mày tất cả đều lộ ra đối hắn yêu thích.

Triệu Ngọc cũng không vết mực, trực tiếp đem hắn cùng Miêu Anh chuyện cùng Tiêu trưởng phòng cùng mâm thoái thác, nói mình bây giờ muốn mời một nhỏ nghỉ dài hạn, đi tìm bạn gái! Hơn nữa, hắn còn hy vọng Tiêu trưởng phòng có thể thông qua phía chính phủ tầng diện, giúp mình điều tra một chút.

Nghe được Triệu Ngọc muốn xin nghỉ, Tiêu trưởng phòng tự nhiên rất là

bất ngờ. Bất quá, ở nghe rõ ngọn nguồn sau, thiện giải nhân ý đại lãnh đạo hay là lúc này phê chuẩn Triệu Ngọc.

“Triệu Ngọc, ngươi hẳn hiểu rõ đi nữa bất quá, “ Tiêu trưởng phòng đối Triệu Ngọc nói, “Thật ra thì ta tới phòng hình sự nhậm chức cũng không có bao lâu thời gian, ngươi nói chuyện, ta có thể thông qua tư nhân quan hệ giúp ngươi tảo nghe một chút!

“Ta đương nhiên là hy vọng các ngươi có thể người hữu tình cuối cùng thành quyến thuộc rồi!” Tiêu trưởng phòng đúng trọng tâm nói nhẹ, “Nhưng là. . . Nếu như từ kỹ thuật tầng diện tới nói, ngươi cũng tốt nhất có thể làm tốt chuẩn bị tâm tư.

“Bởi vì, chỉ từ ta nhận thức ngay giữa, ta còn chưa bao giờ thấy hoặc nghe nói qua bạn gái ngươi loại này tương tự chuyện! Ta cũng không có biện pháp tưởng tượng ra được,. ai có thể có như vậy năng lực cùng quyền hạn, có thể lau đi nàng tất cả dấu vết! Cho nên, ta cảm giác, bạn gái ngươi chuyện, khả năng so với ngươi ta tưởng tượng còn phải làm phiền!”

“Ta biết!” Triệu Ngọc nhưng ý chí quyết tuyệt nói, “Nhưng bất kể như thế nào, ta nhất định sẽ đem hết toàn lực! Nàng là của ta đàn bà, cả đời đều là!”

“Nói thực hay!” Tiêu trưởng phòng hớn hở gật đầu một cái, “Ta thật vẫn rất muốn gặp ngươi một lần bạn gái đâu! Có thể đem ta kiện tướng đắc lực tâm bắt được, phải là như thế nào một người đàn bà hoàn mỹ mới phải?”

“Cám ơn!” Triệu Ngọc ôm quyền, “Chuyện của vụ án, ta sẽ giao cho ta các tổ viên xử lý, chờ ta đem mình chuyện xử lý xong, sẽ cố mau trở lại phục mệnh!”

Nói xong, Triệu Ngọc đánh cá chào, xoay người muốn đi.

“Chờ một chút, “ Tiêu trưởng phòng nhưng vội kêu ở hắn, quan tâm nói, “Triệu Ngọc, ngươi nhưng. . . Ngàn vạn lần phải chú ý an toàn, mọi việc cũng là nói nhờ duyên phận, không nên quá cưỡng cầu! Hả. . . Còn nhớ xưởng thuốc giết người chuyên án tổ Mã Nhuận Khuê khoa trưởng sao?”

“Nhớ, thế nào rồi?” Triệu Ngọc không hiểu.

“Mã khoa trưởng bên ngoài chuyện làm ngây người như vậy nhiều năm, ở nước ngoài có rất nhiều phương pháp!” Tiêu trưởng phòng lời nói thành khẩn nói, “Chờ lát nữa, ta sẽ cùng hắn chào hỏi! Nếu như ngươi ở bên ngoài gặp khó khăn gì, cho hắn gọi điện thoại là được!”

“Đa tạ!” Triệu Ngọc lại lần nữa ôm quyền.

“Còn có. . .” Tiêu trưởng phòng lại đặc biệt dặn dò, “Đừng quên ngươi thân phận, đi ra bên ngoài tận lực đừng gây chuyện mà! Làm xảy ra cái gì quốc tế tranh chấp, ta cũng không cứu được ngươi! Bất kể lúc nào, ngươi nhưng phải nhớ, ngươi còn phải trở lại tiếp tục giúp ta phá án nữa!”

Tiêu trưởng phòng lời vừa ấm lòng lại ấm áp phổi, lối nói chuyện giống như mình chị ruột vậy, để cho Triệu Ngọc do tâm cảm động, cuối cùng kiềm lòng không đặng cho Tiêu trưởng phòng tới một hôn gió. . .

Chương 683: Chuẩn bị xuất ngoại

Triệu Ngọc vừa làm qua người trong giang hồ, lại bản thân là người có tư sản, cho nên nói chuyện luôn luôn thực hiện.

Vào sáng sớm ban đầu bắt Phi Thử Cao lúc, Triệu Ngọc đã từng đáp ứng ba vị tổ viên, chỉ cần có thể bắt được Phi Thử Cao, hắn liền một người phần thưởng 5 vạn!

Triệu Ngọc chẳng những không có nuốt lời, hơn nữa còn hào sảng một người gởi 10 vạn, đem ba vị tổ viên bị sợ quá sức. Mặc dù bọn họ biết Triệu Ngọc mở là Volkswagen Phaeton, nhưng bọn họ vạn không nghĩ tới, cái này vị tổ đại hội trưởng lão hào sảng như vậy!

Đặc điều tổ tổ viên thân phận mặc dù không thấp, nhưng tiền lương nhưng quả thực không trách tích, đối với bọn họ mà nói, 10 vạn khối vừa vừa thực không phải là số lượng nhỏ, ba người tất cả đều đem Triệu Ngọc kinh sợ vì tài thần gia!

Thật ra thì, Triệu Ngọc phát tiền, cũng không phải là không có ý tưởng.

Tới một cái, hắn có nói trước, nhất định phải nói chuyện giữ lời;

Thứ hai, hắn vô cùng rõ ràng, mình xin nghỉ rời đi sau, tất cả gánh nặng liền cũng phải rơi vào bọn họ ba cá nhân trên đầu, có rất nhiều chuyện khiến người khổ cực.

Trước không nói đá quý chuyện, đối với thi thể nữ không đầu án mà nói, lớn như vậy vụ án, cũng không phải là đơn giản viết mấy phần báo cáo

là có thể thu công!

Trừ phải tiếp tục thẩm thanh tất cả vụ án chi tiết ra, tương lai còn cần áp tải hung thủ Lý Phi đi từng cái xác nhận hiện trường, sau đó còn có ứng đối truyền thông, hiệp đồng cơ quan tư pháp tiến hành công tố, còn có Thôi Lệ Châu cùng Đào Hương xử lý công việc, vân vân vân vân, những thứ này vặt vãnh tốn sức công việc, đều cần tổ điều tra đặc biệt tham dự hoàn thành.

Triệu Ngọc vừa đi, gánh nặng tất nhiên sẽ rơi vào ba vị tổ viên trên vai, Triệu Ngọc trong lòng không đành lòng, cho nên mới cho nhiều bọn họ gởi 5 vạn.

Đến nổi điểm thứ ba, dù sao Triệu Ngọc ở phá án trong quá trình cũng không ít ôm tiền, cùng hắn ở Tấn Bình gài bẫy Hợp Thắng tín dụng cái kia mấy triệu so với, cái này ít tiền căn bản không coi vào đâu.

Triệu Ngọc làm người chính là như vậy, đối đãi bạn từ không keo kiệt.

Khi hắn đem tất cả tiếp theo sau này công việc toàn cũng nói rõ ràng sau, cũng không có lập tức rời đi Bách Linh, mà là ở Bách Linh đồn cảnh sát lại cùng Thôi Lệ Châu gặp mặt một lần.

Thật ra thì, Triệu Ngọc cũng không biết, tại sao phải cùng nàng thấy cái này một mặt? Nhưng là rất rõ lộ vẻ, gặp mặt sau, Thôi Lệ Châu rất vui vẻ, Triệu Ngọc mình cũng rất vui vẻ yên tâm.

Thôi Lệ Châu nói, nàng vô cùng cảm ơn Triệu Ngọc làm hết thảy, chẳng những giúp nàng cởi ra mình thân thế chi mê, còn giúp Đào Hương tẩy thoát rồi hiềm nghi giết người, quan trọng hơn, là cho nàng một lần lần nữa làm người cơ hội!

Triệu Ngọc liền nhân cơ hội khuyên giải an ủi mấy câu, kêu nàng thật tốt phối hợp cảnh sát, tranh thủ sớm ngày đạt được tạm tha.

Mặc dù Thôi Lệ Châu không biết Triệu Ngọc rốt cuộc muốn đi làm cái gì? Nhưng trước khi đi, nàng hay là tình chân ý thiết đất dặn dò mấy câu, kêu Triệu Ngọc chú ý an toàn, bảo trọng thân thể, còn trêu nói, đừng nữa để cái loại đó đủ để xông chết người xú thí!

Hai người nhìn nhau cười một tiếng, Triệu Ngọc lúc này mới xoay người rời đi. . .

Thời gian cấp bách, Triệu Ngọc không kịp trở lại Tấn Bình lấy xe, trực tiếp ngồi phi cơ bay trở về Tần Sơn.

Ở sắp lên đường trước, hắn còn hướng Tấn Bình bót cảnh sát Lý Lạc Vân gọi điện thoại, kêu hắn phái người, giúp đỡ đem xe lái thẳng trở về Tần Sơn.

Trải qua giải phẩu sau, Lý Lạc Vân đội trưởng vẫn còn ở bệnh viện nằm viện điều dưỡng, hắn đã lấy được Triệu Ngọc phá được thi thể nữ không đầu tin tức, lúc này cũng hướng Triệu Ngọc bày tỏ chúc mừng, đối với chuyện nhờ xe, càng là cầu cũng không được đất đáp ứng.

Tỉnh Nam Giang trận đầu tuyết đã dừng lại, nhưng là ở trên phi cơ, vẫn có thể thấy trên vùng đất ngân trang làm khỏa, một mảnh tuyết trắng trắng ngần. . .

Rời đi Nam Giang, Triệu Ngọc cũng cảm giác ba món đại án trong phải phải không phải là không phải là, cũng đã dần dần nhạt đi. . .

Nam Giang xuống tuyết, Tần Sơn nhưng vừa vặn ngược lại, không khí hay là giống nhau từ trước lạnh giá khô ráo, gió bắc càng là giống nhau từ trước gào thét lạnh lùng.

Một chút phi trường, Triệu Ngọc liền vội vàng gói kỹ lưỡng rồi khăn quàng, trực tiếp đón xe hướng Mễ Dương huyện quê quán đi.

Nga. . .

Triệu Ngọc trong lòng suy nghĩ, không trách, hôm nay biết lái ra cùng gia đình và thân tình có liên quan “Tốn” quẻ đâu, nguyên lai là biểu thị mình phải về nhà a!

Nguyên lai, Triệu Ngọc ở trên phi cơ nhớ tới một kiện chuyện mấu chốt tới, mình mau mau chóng chóng phải đi New Zealand tìm Miêu Anh, nhưng là hắn đến nay còn không có giấy thông hành đâu!

Hắn phải trước trở về quê quán lấy được một bản hộ khẩu, mới có thể đi làm giấy thông hành. Triệu Ngọc thân ở hệ thống công an, đối làm giấy thông hành thủ tục vẫn là hiểu rõ vô cùng,

Phòng công an huyện không có làm giấy thông hành nghiệp vụ, hắn chỉ có thể đi đến cấp thành phố hoặc khu cấp đơn vị mới có thể làm.

Hơn nữa, vậy dưới tình huống, xin sau, cần phải chờ thêm 10 cá ngày làm việc, mới có thể lấy được giấy thông hành, nhưng Triệu Ngọc đã lòng như lửa đốt, nơi nào còn có thể chờ lâu như vậy?

Cũng may Triệu Ngọc chỗ làm Dung Dương phân cục thì có xuất nhập cảnh bộ môn. Hơn nữa, quản lý xuất nhập cảnh chỗ cái này vị khoa trưởng cùng Triệu Ngọc tư giao rất tốt, Triệu Ngọc đã cùng hắn liên lạc qua, nếu như làm thuận lợi, bọn họ chỉ dùng ba ngày, liền có thể cho Triệu Ngọc làm xong.

Cho nên, Triệu Ngọc việc cần kíp, chính là trước trở về quê quán cầm một bản hộ khẩu, sau đó sẽ trở lại phòng công an Dung Dương.

Dĩ nhiên, xuất ngoại cũng không phải là nghĩ ra liền chuyện xảy ra. Trừ giấy thông hành ra, hắn còn cần làm New Zealand visa mới được. Coi như thủ tục tất cả đều hợp cách, chờ visa còn cần ba cá ngày làm việc

mới được, đến lúc này đi một lần, cơ hồ một tuần lễ liền đi qua.

Triệu Ngọc dĩ nhiên không muốn chờ dài như vậy thời gian, không thể làm gì khác hơn là cho vị kia chuyện bên ngoài làm Mã Nhuận Khuê khoa trưởng đánh rồi nhờ giúp đỡ điện thoại.

Bởi vì Tiêu trưởng phòng đã trước thời hạn chiếu cố qua, Mã Nhuận Khuê tự nhiên không dám thờ ơ, hắn lúc này đánh nhịp bảo đảm, có thể cho Triệu Ngọc đi một cái quốc tế quan hệ công việc chỗ đặc biệt ký, chỉ cần hắn tự mình đến phòng hình sự tới một chuyến,. bảo đảm cùng ngày liền có thể làm được!

Triệu Ngọc bấm ngón tay tính rồi coi là, nếu như thuận lợi, tương đương với thứ tư ngày buổi tối, hắn là được ngồi lên đi New Zealand phi cơ!

Nghe Diêu Giai nói, cái đó Sardinia ở New Zealand thành phố lớn nhất Auckland hải vực phụ cận thượng, cho nên, hắn cần muốn đặt trước một tấm từ thủ đô bay thẳng Auckland vé phi cơ.

Nhưng là, Triệu Ngọc không có mua qua quốc tế chuyến bay vé phi cơ, không biết nên như thế nào xúi giục. Vì vậy, hắn không thể làm gì khác hơn là đem điện thoại gọi cho Diêu Giai, để cho Diêu Giai giúp hắn đặt trước.

Phi trường cách Mễ Dương huyện không xa, Triệu Ngọc đuổi ở ăn trước cơm trưa đến nhà.

Bấm ngón tay tính tới, Triệu Ngọc đã có thời gian thật dài chưa có trở về qua nhà, lần trước, vẫn là cùng Miêu Anh cùng nhau trở về quê quán, đại phá giết trâu án một lần kia đâu!

Tự đánh Triệu Ngọc sau khi đi, nhà biến hóa cũng là không nhỏ, nhà mới đều đã che lại, chủ thể cơ cấu đã làm xong, chỉ còn lại hậu kỳ sửa sang.

Hơn nữa, lần trước Triệu Ngọc như vậy một nháo, thôn trưởng đám người tất cả đều biết hắn lợi hại, nữa cũng không dám khi dễ lão Triệu nhà. Thật ra thì, thôn trưởng bọn họ còn không biết, bây giờ Triệu Ngọc thân phận so với trước kia nhưng lại lợi hại không ít!

Nếu như dựa theo đặc điều tổ tổ trưởng thân phận nói chuyện lời, đừng nói huyện cục, thị cục, chính là ngay cả tỉnh cục, cũng có thể nói thẳng thượng lời!

Văn sử chuyên gia đại hanh cuộc sống gia đình tạm ổn quá cũng rất thoải mái, lại so với trước kia lại mãnh tăng lên không ít. Bất quá, mặc dù nhiều ngày không thấy, nhưng đại hanh hay là cùng Triệu Ngọc dị thường thân cận, tự đánh Triệu Ngọc vào cửa, vẫn ở Triệu Ngọc trên đùi thặng a thặng, nị phải không được. . .

Mẹ cho Triệu Ngọc bao hắn thích nhất ăn sủi cảo, người một nhà vừa nói vừa cười, vui vẻ hòa thuận. Bất quá, liên quan tới Miêu Anh chuyện, Triệu Ngọc lại không có nói cho bọn họ, chỉ là nói Miêu Anh công vụ bề bộn không thể cùng chung tới.

Ăn nghỉ cơm trưa, Triệu Ngọc liền dẫn một bản hộ khẩu vội vả chạy về Dung Dương phân cục đi.

Khi đó, Diêu Giai đã đem vé phi cơ giúp hắn đặt tốt, không cho còn nữa bất kỳ sơ xuất. . .

Chương 684: đánh cược ái tình

Tần Sơn, buổi chiều, Quán lẩu Lục Hợp Thuận.

Trước tiệm cũ đã phá bỏ và dời đi nơi khác, tiệm mới xây ở đường Cửu Hòa dải đất phồn hoa, ông chủ buôn bán chẳng những không có chịu ảnh hưởng, ngược lại so với trước kia càng bốc lửa.

Khi Triệu Ngọc cùng Diêu Giai chạy đến lúc, tiệm cơm đã không còn chỗ.

Bất quá, ông chủ nhưng là một vị người trọng tình trọng nghĩa, hắn liếc mắt một cái liền nhận ra đại ân nhân Triệu Ngọc, còn có xinh đẹp hào phóng Diêu Giai tiểu thư.

Vì vậy, ông chủ lập tức đem dự lưu một cái thượng hạng nhã gian an bài cho rồi hai người bọn họ, hơn nữa còn tặng thêm một đĩa trái cây, thêm một dĩa rau trộn, tăng tốt một đống đồ.

“A a, thật không nghĩ tới, ông chủ lại còn nhận ra chúng ta đây!” Diêu Giai hào phóng cho Triệu Ngọc châm ly bia, cười nói, “Không biết, hắn hay không còn có thể nhớ ta phỉ hào. . . Mười ba muội, hahaha?”

Diêu Giai lông mày khinh thiêu giữa, mặc dù bướng bỉnh, nhưng vẫn không mất xinh đẹp.

“Được rồi, hay là nói chánh sự đi trước!” Triệu Ngọc cũng không tâm tư thưởng thức giai nhân, cũng không tâm tư uống rượu ăn cơm, hắn bưng điện thoại di động hỏi, “Đến rồi Auckland, ta đi thẳng đến bến tàu ngồi

thuyền là được rồi sao? Hả. . . Ngươi giúp ta ở trên đảo đặt trước quán rượu tên gọi là gì? Lột da?”

“Là Polski. . .” Diêu Giai thu hồi nụ cười, lo âu lắc đầu nói, “Đại ca a, ngươi rốt cuộc có được hay không? Chẳng lẽ. . . Ngươi không có ý thức được một cái vấn đề lớn sao? Coi như giấy thông hành cùng visa tất cả đều làm được thuận lợi, nhưng là. . . Ngươi sẽ không tiếng Anh a, ngươi cũng không thể, cùng bọn họ rêu rao cái gì bà nội gấu mèo chứ ?”

“Hả. . .” Triệu Ngọc trán hiện ra hắc tuyến, trong lòng nói chuyện, làm sao người đẹp liền mắng cá đường phố, cũng có thể mắng như vậy manh chứ ? Còn bà nội con gấu mèo?

“Ta. . . Hả. . . Ta có thể trước thời hạn đặt trước một cái tiếng Trung hướng đạo cái gì. . . Hoặc là địa phương du học sinh, nga, còn có, “ Triệu Ngọc bưng ti ly rượu, nghiêm túc hỏi, “New Zealand cũng không là người Maori sao? Tại sao lại phải nói tiếng Anh chứ?”

“Ta Trời. . .” Diêu Giai vỗ mình trán, bưng rượu lên ly nói, “Tới đi, trước cho ngươi đón gió tắm cá trần. . .”

Hai người đụng một cái ly, Triệu Ngọc ngữa cổ giết chết, Diêu Giai nhưng cầm ly rượu, tựa như có lời.

“Hả. . . Triệu cảnh quan a. . . Ta. . . Hả. . . Thật ra thì. . .” Diêu Giai hai gò má đỏ ửng, có chút khó vì tình nói, “Thật ra thì, ta có thể giúp ngươi! Ta đi qua New Zealand, ban đầu ký là 10 năm hữu hiệu, cho nên, hay là ta cùng ngươi cùng đi, khi ngươi hướng đạo đi! Hơn nữa. . .”

“Phốc. . .” Diêu Giai lời còn chưa dứt, Triệu Ngọc dẫn đầu đem rượu ói, kinh ngạc hỏi, “Cái gì? Ngươi. . . Cùng ta đi? Nhưng là. . . Cái này hả. . .”

Triệu Ngọc trong lòng nói chuyện, ta phải đi tìm bạn gái có được hay

không? Ta mang cá đại mỹ nữ đi tìm bạn gái, vạn nhất tìm tới Miêu Anh, có thể hay không đưa tới cái gì hiểu lầm a?

“Ngươi nhìn. . . Ta sẽ tiếng Anh, ta đi qua New Zealand, ta lại cùng Tiểu Ái rất quen, tùy thời có thể tảo nghe cụ thể vị trí cái gì!” Diêu Giai giải thích, “Hơn nữa, nhiều một người, liền nhiều một phần lực lượng, ngươi nói có đúng hay không? Còn có. . . Ngươi. . . Ngươi đừng có hiểu lầm, ta nhưng không có gì thừa dịp giậu đổ bìm leo ý, ta chỉ là muốn. . . Trả lại ngươi một cái nhân tình mà thôi!”

Nghe đến lời này, Triệu Ngọc trong lòng càng là gợn sóng phập phồng, không phải là mùi vị. Thật ra thì, hắn cũng không phải là sợ Diêu Giai thừa dịp giậu đổ bìm leo, mà là. . . Cùng như vậy một đại mỹ nhân cùng nhau du lịch, hắn sợ mình không quản được mình a!

Nhưng là, Diêu Giai nói cũng đúng, nhiều một người, nhiều một phần lực lượng, liền nhiều một phần tìm được Miêu Anh cơ hội! Nếu như không phải là thi thể nữ không đầu án còn có rất nhiều tiếp theo sau này công việc, hắn hận không được đem Tăng Khả, Nhiễm Đào đám người toàn đều mang cùng đi đâu!

“Hả. . . Cái này. . .” Nhưng mà, nhưng cũng là, nghĩ tới nghĩ lui, Triệu Ngọc vẫn cảm thấy không quá thỏa đáng.

“Tốt lắm!” Diêu Giai rốt cuộc đem trong ly bia uống một hơi cạn sạch, tướng quân nói, “Khi ta cũng không nói gì, ta cái này thì đem ta vé phi cơ lui! Ta còn phải cho hộ lý bộ khoa trưởng gọi điện thoại, đem ta mời tốt nghỉ dài hạn cũng tiêu rồi! Tiền thưởng sao, chụp liền chụp đi. . .”

“Chửi thề một tiếng !” Triệu Ngọc chính là tình trường lão luyện, vừa nghe liền biết chuyện gì rồi, lúc này không chút nào mịt mờ nói, “Giai giai a, ta còn chưa đáp ứng đâu! Ngươi giả cũng mời tốt, vé phi cơ cũng mua xong,

Còn nói, không phải là vừa ý ta? Còn nói, không phải là muốn thừa cơ mà vào sao?”

“Hả. . .” Diêu Giai không nghĩ tới Triệu Ngọc sẽ nói phải thẳng như vậy bạch, gò má không kiềm được một mảnh đỏ bừng. Bất quá, có thể là cùng Triệu Ngọc ngây ngô quá lâu, Diêu Giai da mặt dày sức lực cũng lên tới, lúc này vỗ bàn một cái, quát lên, “Triệu Ngọc, ngươi còn không nhìn ra được sao? Ta đây là. . . Hả. . . Đang khảo nghiệm ngươi thì sao! Nếu là dọc theo con đường này, ngươi ngay cả ta hấp dẫn cũng có thể thật ở, vậy thì nói rõ ngươi đối Miêu trưởng quan là tình như châu ngọc, trung trinh không thay đổi a!”

A?

Lần này, cũng làm Triệu Ngọc uống sững sốt, suy tính nửa ngày, mới miễn cưỡng nghe rõ nàng ý. Bất kể nàng tìm cái gì phá lý do, nhưng là, sự thật đã nữa rõ ràng bất quá, Diêu Giai là thật coi trọng mình!

“Cái này. . . Đây coi là cái gì?” Triệu Ngọc tựa hồ nhìn thấu cái gì, nhất thời thu hồi nụ cười, hết sức trịnh trọng nói, “Giai giai a, đây không phải là khảo nghiệm, đây là tình yêu đánh bạc a đây là! Chẳng lẽ. . . Ngươi thật không thấy rõ sao? Ta nếu bị thua, ngươi. . . Hả. . . Thật ra thì, bất kể ai thắng ai thua, thật giống như. . . Người thua làm sao đều là chính ngươi chứ ?”

Triệu Ngọc xích lõa lõa một lời phá, Diêu Giai bỗng dưng thân thể chấn động một cái, khóe mắt thậm chí đã mọc lên lệ quang. . .

“Giai giai a, ngươi ta đều không phải là tiểu hài tử,. nghe ta một câu. . .” Triệu Ngọc ý vị thâm trường khuyên nhủ, “Đánh bạc nguy hại gia đình, giống vậy cũng làm bị thương tình cảm! Không đánh cuộc, chúng ta ít nhất còn là bạn tốt. . . Đánh cuộc, chúng ta liền toàn đều được người thua! Không biết. . . Ta như vậy nói. . .”

“Được, ta biết!” Diêu Giai bưng rượu lên bình, cho tự mình rót đầy rượu, gật đầu nói, “Triệu cảnh quan, ngươi không cần nói nữa, ta toàn đều biết! Ta trước kia, còn chưa bao giờ thấy một cái giống như ngươi như vậy, có thể đem tình cảm nói như vậy rõ ràng, như vậy thấu triệt người! Ta thừa nhận, ta thích ngươi, ta cũng thừa nhận, ta đặc biệt hâm mộ vị kia Miêu trưởng quan! Nàng. . . Nàng thật sự là thật là có phúc!

“Bất quá, ngươi yên tâm. . . Ta thật biết!” Diêu Giai lại đem Triệu Ngọc ly rượu rót đầy, “Ngươi thắng như vậy bạch, là vì ta tốt, là vì không để cho ta bị thương! Cho nên, ta liền kính ngươi một ly đi, một ly này. . . Là thuần thuần, mười ba muội kính thiên phách ca!”

Thấy Diêu Giai một mảnh thư thái, Triệu Ngọc trong lòng một tảng đá lớn cuối cùng rơi xuống đất, lúc này giơ lên ly rượu nói một cái “Mời” chữ, sau đó liền uống một hơi cạn sạch.

Uống xong sau, Triệu Ngọc mới sảng khoái cười nói: “Không nghĩ tới, ta chỉ nói một lần, ngươi lại liền nhớ, còn thiên phách ca đâu! A a a. . .”

“Tới đi, mời rượu cũng không có chỉ kính một cái, ngày hôm nay ngươi bị thương em gái lòng, cũng không thể cứ như vậy tùy tiện bỏ qua cho!” Vừa nói, Diêu Giai lại cho Triệu Ngọc rót một ly.

“Hắc hắc hắc. . .” Triệu Ngọc cũng rất nhanh khôi phục bản sắc lưu manh, lấm la lấm lét nhỏ giọng nói, “Nói thật với ngươi đi cô em, ta là thật lo lắng mình không cầm được a, nếu là ngươi thật cùng ta đi, khả năng ta ngày thứ nhất phải nửa đêm chui ngươi chăn đi đâu, a a a. . .”

“Bà nội con gấu mèo, ngươi cũng quá coi thường ta mị lực chứ ?” Diêu Giai cũng là cởi mở cười nói, “Ta cũng nói thật với ngươi đi! Ta còn tưởng rằng, ở trên phi cơ ngươi thì biết không thể chờ đợi đâu! Tới tới tới. . . Phạt ba ly rượu, hát hát hát. . .”

Chương 685: Âm thầm lo lắng

Trước khi xuyên việt, Triệu Ngọc thường xuyên bơi với đủ loại đàn bà giữa, nhưng là đối đãi tình cảm giữa nam nữ, hắn nhưng luôn luôn dứt khoát lanh lẹ, chưa bao giờ dông dài.

Ngày thường ái muội sắc tình, chấm mút đánh * pháo đều được, nhưng hắn luôn luôn đem hữu tình cùng tình yêu phân phân biệt rõ ràng, chưa bao giờ làm xáo trộn.

Chuyển kiếp sau, hắn cũng là không có quá nhiều thay đổi, lúc ban đầu Lý Bối Ny cũng tốt, về sau Dương Hồng, hoa hoa cũng được, thậm chí bao gồm nữ phi tặc Thôi Lệ Châu ở bên trong, bất kể Triệu Ngọc cùng các nàng như thế nào thân cận chơi đùa, nhưng hắn chưa bao giờ dùng động tình lòng.

Từ đầu đến cuối, hắn chỉ đối hai đàn bà sinh ra qua khó mà ức chế tình cảm, một người là Diêu Giai, một cái khác chính là nữ thần Miêu Anh.

Bất quá, lúc mới bắt đầu nhất, Triệu Ngọc thích Diêu Giai, chỉ là bởi vì Diêu Giai cùng mình kiếp trước người yêu giống nhau mà thôi. Ở tiếp xúc một ít thời gian sau, hắn rất nhanh làm rõ ràng, cái thế giới này dặm Diêu Giai, căn bản không phải mình muốn cái kia đàn bà!

Vì vậy, ở về sau trong một đoạn thời gian, hắn lại không có từ Diêu Giai trên người dùng qua lòng, thà dần dần không thân.

Mà ngay sau đó, hắn gặp tâm nghi Miêu Anh, lúc này mới động chân tình, nhận định Miêu Anh mới là mạng mình trung đã định trước cái kia

đàn bà!

Nhưng mà, thế sự vô thường, khó mà dự liệu. Ban đầu Triệu Ngọc muốn đuổi theo Diêu Giai lúc, bao giờ cũng đuổi không đúng tiết tấu, thiếu chút nữa mà lộng khéo thành vụng. Nhưng là, khi Triệu Ngọc từ bỏ ý định sau, nhưng chó ngáp phải ruồi đất cùng Diêu Giai xảy ra mấy lần tiếp xúc thân mật, ngược lại để cho Diêu Giai đối mình sinh ra hảo cảm.

Nhất là ở Diêu Giai thất tình lúc, là Triệu Ngọc giúp nàng đi ra khốn cảnh, cho nên Diêu Giai vẫn đối với Triệu Ngọc tâm tồn cảm kích, hơn nữa nảy sinh thoang thoảng tình yêu.

Bất quá, khi đó, Triệu Ngọc đã có giai nhân bầu bạn, Diêu Giai cũng là biết khó mà lui, không cưỡng cầu nữa.

Nhưng là, chuyện cho tới bây giờ, hình thức lại xảy ra thay đổi, Miêu Anh rời đi, Triệu Ngọc lại biến thành người cô đơn! Cho nên, cái này lại để cho Diêu Giai thấy được một chút hy vọng, mặc dù nàng sâu đậm biết, Triệu Ngọc trong lòng chỉ có Miêu Anh một cái! Nhưng nàng từ hữu tình cũng tốt tình yêu cũng được, nhưng vẫn muốn phải thừa dịp thử một chút. . .

Thật ra thì, Diêu Giai cũng không có ác ý, nàng chỉ là cảm giác, chỉ cần có thể cùng Triệu Ngọc sống chung một chỗ, thì biết cảm thấy rất vui vẻ, rất thoải mái. Mỗi một lần, Triệu Ngọc luôn có thể lôi ra một ít mới mẻ độc đáo đồ, để cho nàng trở nên mê, mặc dù, Triệu Ngọc những thứ kia mới mẻ độc đáo đồ có lúc rất hạ lưu, nhưng Diêu Giai nhưng là mê luyến trong đó, cũng không có thật đang lo lắng qua hậu quả gì.

Nhưng mà, người thành tựu Triệu Ngọc, nhưng nhìn vô cùng rõ ràng, trong kịch ti vi mặt diễn ra những thứ kia thê mỹ trăn trở, làm người ta ruột gan đứt từng khúc câu chuyện tình yêu, hơn phân nửa cũng là bởi vì dông dài tạo thành! Tình yêu có thể khiến người trở nên mù quáng, có thể khiến người trở nên tham lam, ghiền, không thể tự kềm chế. . .

Cho nên, Triệu Ngọc không nghĩ lõm sâu trong đó, ở trên bàn rượu, hắn đã nói rất rõ! Nếu như Diêu Giai thật phụng bồi tự đi New Zealand, vậy không quản kết quả sau cùng như thế nào, cũng sẽ thật sâu thương tổn tới Diêu Giai mình.

Tìm được Miêu Anh, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh người hữu tình cuối cùng thành quyến thuộc, Diêu Giai tự nhiên sẽ bội cảm mất mác. Nhưng nếu như không tìm được Miêu Anh, hoặc có thể, thông qua lần này tìm người cuộc hành trình, nàng thật cùng Triệu Ngọc xảy ra quan hệ, đem Triệu Ngọc cướp được tay, vậy nàng trong lòng cũng vậy không thiết thực, vậy sẽ sinh ra cảm giác có tội, vĩnh viễn không có được công bình đối đãi. . .

Cho nên, nếu có thể thấy kết quả, cái kia cần gì phải đi nữa thử nghiệm chứ ? Nếu như kiểm định hệ lúc này dứt khoát chặt đứt, mặc dù nhìn như nhẫn tâm, nhưng trên thực tế, đối bọn họ hai người đều tốt. Cứ như vậy, bọn họ ít nhất còn có thể làm bạn, còn có thể tiếp tục làm làm nhỏ mập mờ. . .

Triệu Ngọc biết, Diêu Giai trong lòng càng rõ ràng, cho nên nàng mới sẽ đối Triệu Ngọc nói, nàng biết, Triệu Ngọc đây là vì nàng tốt!

Bất quá, bị cự tuyệt giai nhân cũng không có lớn như vậy phương, tối hôm nay, Diêu Giai đổ Triệu Ngọc suốt 10 chai bia đi xuống, đem Triệu Ngọc đổ một cái choáng váng chuyển hướng, đi bộ cũng không lanh lẹ rồi.

Khi hắn trở lại thuận phong đường phố lúc, đã bắt đầu vịn tường mà đi.

Ai ngờ, khi hắn rút chìa khóa mở cửa sau, nhưng phát hiện mình trong phòng, lại là đèn sáng. Sau khi đi vào lúc này mới kinh ngạc thấy, phòng khách trên ghế sa lon, đang ngã trái ngã phải đất ngồi bốn người: Lý Bối Ny, Trương Cảnh Phong, Lương Hoan, Lan Bác.

Vừa thấy Triệu Ngọc say khướt trở lại, Lý Bối Ny vội vàng xông về phía trước chất vấn: “Sư huynh a, ngươi làm sao mới trở về? Chúng ta cũng chờ ngươi một buổi tối, gọi điện thoại làm sao cũng không tiếp chứ ? Ngươi. . . Đây là uống rượu với ai đi? Làm sao còn uống như vậy nhiều?”

Đang khi nói chuyện, những thứ khác ba người cũng là đi tới trước gót chân.

“Hả? Là. . . Các ngươi a?”

Triệu Ngọc có chút bất ngờ, lần này hắn trở lại Tần Sơn làm giấy thông hành, một mực duy trì tương đối khiêm tốn, trừ Diêu Giai cùng người nhà trở ra, ai cũng không có nói cho.

Xế chiều hôm nay làm giấy thông hành lúc, hắn còn cùng ra nhập cảnh vị kia khoa trưởng cố ý đã thông báo, nhất định phải giúp hắn giữ bí mật, không nên để cho các đồng nghiệp biết hắn trở lại rồi, hắn không muốn cho người khác thêm phiền toái.

Nhưng không nghĩ tới, vẫn bị Lý Bối Ny đám người biết rồi, lại chận ở nhà chờ hắn.

Triệu Ngọc ở đi đặc điều tổ công việc trước, đem chìa khóa dự bị giao cho Lý Bối Ny, nhà có chuyện gì, để cho nàng giúp đỡ sắp xếp một chút.

“Tiểu Triệu con a, ta nhưng nếu nói ngươi mấy câu!” Trương Cảnh Phong lấy lão Đại ca thân phận chép miệng nói, “Mấy người chúng ta cũng không phải là người ngoài, làm gì ngay cả chúng ta cũng không nói cho một tiếng a?”

“Chính là a, ngọc ca!” Lan Bác phụ họa, “Ít nhất, mấy người chúng ta có thể giúp ngươi bày mưu tính kế, ra nghĩ kế, ngươi không thể chuyện gì

cũng một người gánh a!”

“Làm sao. . . Các ngươi biết rồi?” Triệu Ngọc lắc đầu, “Nhất định là ra nhập cảnh lão Đổng nói cho các ngươi?”

“Không thể nào?” Hay là con gái tử thận trọng, Lý Bối Ny lúc này cho Triệu Ngọc rót ly nước, nói, “Như vậy nói, giấy thông hành đã xin? Ngươi thật phải đi New Zealand tìm miêu đội trưởng sao?”

“Ngọc ca. . .” Lan Bác cau mày nói, “Vị kia Diêu Giai y tá,. là nàng tìm được trước chúng ta, bằng không, nàng nơi nào có thể biết ngươi số điện thoại di động nữa đây?”

“Ai!” Lương Hoan cũng là thở dài, không khỏi lo lắng nói, “Tiểu Triệu con a, người sốt ruột quá thì không lý trí, ngươi được ổn định tâm tư mới phải! Ta hỏi ngươi, ngươi rốt cuộc có nghĩ tới hay không, ngươi như vậy liều lĩnh đi tìm Miêu Anh, có thể mang tới hậu quả sao?”

“Hậu quả. . . Hậu quả. . .” Triệu Ngọc đem ly nước để ở một bên, chán nản ngồi vào trên ghế sa lon.

Thật ra thì, Lương Hoan lời chính giữa hắn mong muốn, Triệu Ngọc phá như vậy nhiều đại án tử, làm sao có thể không nghĩ tới điểm này chứ?

Nếu như ban đầu Miêu Anh rời đi, thật có nỗi niềm gì khó nói lời, cái kia nói không chừng, Triệu Ngọc lần này tìm, có có thể sẽ cho nàng mang đến nguy hiểm!

Muốn vạn nhất nàng làm nằm vùng, hoặc là hoàn thành cái gì nhiệm vụ trọng yếu loại, cái kia Triệu Ngọc tìm, không thể nghi ngờ sẽ gia tăng nàng bại lộ cơ hội, trễ nãi nàng đại sự!

Nhưng là, ra với mình chấp niệm, Triệu Ngọc cũng không nguyện đi cẩn thận cân nhắc điểm này. Hắn một lòng chỉ là vì tìm được Miêu Anh, cái

gì khác cũng không muốn để ý tới.

Hơn nữa, chính là lo lắng Miêu Anh khả năng gặp nguy hiểm, cho nên hắn mới càng nóng lòng đất muốn tìm được nàng!

“Sư huynh, ngươi cần phải suy nghĩ kỹ a!” Lý Bối Ny nói, “Chúng ta đều biết ngươi tính tình, cũng biết, khẳng định không ngăn được ngươi! Nhưng là, chúng ta hy vọng ngươi có thể tĩnh táo suy tính một chút, chuyến này, ngươi thật muốn đi sao?”

“Ngọc ca, “ Lan Bác nói, “Hôm nay, mấy người chúng ta tới, liền nghe ngươi một câu nói, nếu như ngươi đã quyết định chủ ý, như vậy chúng ta ngày mai sẽ đi làm visa, cùng ngươi cùng đi! Ngươi người bên kia sinh địa không quen, nhiều người, cũng có thể nhiều phối hợp!”

“Cám ơn, các anh em! Cám ơn, cô em!” Triệu Ngọc cảm kích nói, “Có các ngươi những lời này là đủ rồi! Các ngươi yên tâm, ta Triệu Ngọc là có chừng mực! Đến rồi bên kia, ta sẽ xem tình thế mà làm, sẽ không làm loạn. . .”

Chương 686: Không thể rời bỏ nữ nhân duyên

Lý Bối Ny đám người quen thuộc Triệu Ngọc tính tình bản tính, cũng biết hắn năng lực, cho nên thấy Triệu Ngọc tâm ý đã quyết, bọn họ cũng không có làm tiếp cưỡng cầu. Ở tự rồi một phen cũ sau, liền cùng nhau rời đi.

Lý Bối Ny đám người vừa đi, Triệu Ngọc kỳ ngộ hệ thống cũng lập tức truyền đến kết thúc nhắc nhở.

Bởi vì hôm nay kỳ ngộ tương đối vững vàng, Triệu Ngọc chỉ đạt được 99% độ hoàn thành. Hơn nữa, bởi vì người đi đường duyên cớ, hắn còn bỏ lỡ hôm nay bản sao kỳ ngộ.

Bất quá, hắn hôm nay lấy được đạo cụ ngược lại là vô cùng không tệ, chính là một cái tên là ẩn hình thuốc ngủ đồ. Giới thiệu thượng nói, loại này ẩn hình thuốc ngủ vô sắc, vô vị, vô hình, còn không có tác dụng phụ, uống sau, có thể đạt tới tăng cường giấc ngủ hiệu quả, là trợ giúp giấc ngủ, khôi phục tinh thần cao nhất thuốc hay.

Dĩ nhiên, lấy được loại này đạo cụ, Triệu Ngọc trước nhất nghĩ tới, nhưng cũng không phải là cho mình uống, đây nếu là muốn âm người hoặc là làm một chuyện xấu cái gì, nhưng là một cái tương đối lý tưởng đạo cụ, thần không biết quỷ không hay là được đánh ngã một người đâu!

Chỉ bất quá, loại này đạo cụ cũng không thể giống như thuốc mê kim như vậy trực tiếp tác dụng ở trên người, phải giống như thật thuốc ngủ

như vậy, đặt vào nước hoặc thức uống trong, bị người ăn vào mới có thể phát huy hiệu quả. Hơn nữa, vật này chỉ là phụ trợ giấc ngủ, chỉ có thể bảo đảm người ngủ càng hương, lại không thể bảo đảm cùng thuốc tê vậy không cảm giác chút nào.

Mặc dù uống rất nhiều rượu, nhưng Triệu Ngọc cũng không có uống say. Hắn đơn giản rửa mặt một chút, liền lên giường ngủ.

Chiều nay, Triệu Ngọc định trước trằn trọc trở mình, khó mà ngủ. Hắn cũng là không nghĩ tới, mới vừa giải quyết ba món thiên đại vụ án, còn chưa kịp thật tốt nghỉ dưỡng sức một chút, giả bộ một chút ép cái gì, rốt cuộc lại muốn bước lên mới hành trình.

Bất quá, cùng phá án không giống nhau, lần này là đi trước nước lạ tha hương tìm người, Triệu Ngọc lo lắng nhất, chính là Miêu Anh đã sớm không ở nơi đó! Thế giới lớn như vậy, nếu như Miêu Anh đã rời đi, vậy thì nữa cũng không dễ tìm rồi.

Thật lâu không có ở thuận phong đường phố nhà cũ trung ngủ, Triệu Ngọc cảm giác còn có chút không quá thích ứng, nằm ở trên giường nghĩ tới nghĩ lui, suy nghĩ đến rất khuya mới dần dần thiếp đi. . .

. . .

Kế tiếp trong ba ngày, để bảo đảm không xuất hiện bất ngờ, Triệu Ngọc cũng không có đúng hạn khai quẻ. Bởi vì, hắn lo lắng vạn nhất mở ra càn khôn các loại quẻ văn, đem mình trì hoãn ở Tần Sơn lời, cái kia cũng không có biện pháp lại đi New Zealand tìm Miêu Anh rồi.

Cho nên, cái này ba thiên lý, hắn cũng đang toàn lực chuẩn bị lần này tìm người hành động: Khai thông nước ngoài số điện thoại di động cùng lưu lượng; chuẩn bị toàn cầu thông dụng thẻ tín dụng; cho điện thoại di động kế tiếp tiếng Anh phiên dịch phần mềm (software); còn dành thời gian nhìn rất nhiều New Zealand địa phương nhân văn địa lý kiến thức

vân vân.

Ngoài ra, hắn vẫn còn ở thông qua in tờ nết sân thượng hẹn trước một vị tiếng Trung hướng đạo. Người này sẽ vì hắn an bài nhận điện thoại, quán rượu cùng với hành trình các loại sự nghi. Triệu Ngọc lại không thiếu tiền mà, muốn thuê một ưu tú hướng đạo tự nhiên không nói ở đây.

Dĩ nhiên, nếu trở lại Tần Sơn, có chút bạn cũ cũng là phải gặp mặt một lần, tỷ như tiểu Hoàng Mao Chu Dương đám người.

Ở Triệu Ngọc rời đi trong cuộc sống, tiểu Hoàng Mao đám người đem phòng thể dục xử lý thỏa đáng, mặc dù không có quá lớn kiếm tiền, nhưng công trạng một mực tương đối ổn định.

Ở chuyển vào chánh hành sau, Chu Dương đám người đã là triệt để hối cải, sớm không phải là trước kia những thứ kia lưu lý lưu khí lưu manh nhỏ. Chu Dương còn nói rồi một cái ở cửa hàng tổng hợp bán đồ trang điểm em gái, hôm nay đều đến nói chuyện cưới gả trình độ.

Thấy mình phòng thể dục hồng hồng hỏa hỏa, Triệu Ngọc cũng là vui vẻ cho các nhân viên gởi bao lì xì.

Bất quá, khi hắn đi tới phòng thể dục tán đả phòng huấn luyện sau, nhưng không kềm hãm được xúc cảnh sinh tình, nhớ lại ngày xưa trong cùng Miêu Anh ngươi nông ta nông tới:

“Vĩnh viễn không nên xem thường hai tay ngải. . .” Miêu Anh đích thân làm mẫu, giúp Triệu Ngọc uốn nắn động tác, “Ngươi lực lượng là ngươi ưu thế, nếu như muốn đem người ngã xuống, hai tay ngải không hắn là không thể thử một lần!”

“Nhưng là. . . Ta không biết. . .” Triệu Ngọc sắc mị mị kéo Miêu Anh ngọc thủ phản bác, “Ta làm gì nếu không phải là đem hắn ngã xuống chứ ? Một đấm đi xuống, hắn không phải mộng bức?”

“Già mồm, già mồm. . .” Miêu tiểu thư trực tiếp đưa tay níu lấy Triệu Ngọc lỗ tai, đem hắn vặn lên chuyển, “Lại dám không nghe lời của sư phụ. . . Đòi đánh,

Ai. . .”

Không để ý, Triệu Ngọc đưa tay ôm lấy Miêu Anh hai chân, đem vặn ngã xuống đất, hơn nữa đặt ở nàng trên người, đùa bỡn lưu manh nói: “Muốn học phải sẽ, phải cùng thầy ngủ a! Cho nên, thầy, hai ta hương cách lý lạp tới vừa về, đôi tay này ngải ta nhất định có thể bắt vào tay. . .”

Theo ngày xưa trí nhớ dần dần rút đi, Triệu Ngọc nhớ nhung Miêu Anh tâm tư càng tăng lên.

Được rồi, New Zealand, ta tới rồi! Miêu Anh, chờ ta, bất kể ngươi gặp phải tình huống gì, ta cũng nhất định có thể giải quyết!

. . .

Ba ngày trôi qua rất nhanh, giấy thông hành không có bất kỳ ngoài ý muốn lấy được rồi Triệu Ngọc trong tay.

Chuẩn bị xong xuôi sau, Triệu Ngọc từ biệt Lý Bối Ny đám đồng nghiệp, ngồi ngồi Cao Thiết đi tới thủ đô.

Ở chính giữa phòng hình sự chuyện bên ngoài bên trong phòng làm việc, đã sớm chờ đã lâu Mã Nhuận Khuê khoa trưởng, lập tức cho Triệu Ngọc làm visa công việc.

Bởi vì trước thời hạn viết xong đơn xin loại, nghiệp vụ làm phải dị thường thuận lợi, chỉ là soi mấy tờ tương, nhấn một ít dấu tay mà thôi, visa liền làm xong hết. Tiếp theo, chỉ cần Mã khoa trưởng phái người

đưa đến đại sứ quán nắp cá chương, liền có thể có hiệu lực.

Thật ra thì, coi như không có Tiêu trưởng phòng chiếu cố, Mã Nhuận Khuê đối Triệu Ngọc cái này đại hồng nhân cũng là không dám thờ ơ, huống chi, hắn có thể đem xưởng thuốc vụ án giết người xử lý thuận lợi như vậy, cũng tất cả đều dựa vào rồi Triệu Ngọc công lao. Nhắc tới, hắn cũng phải thật tốt cảm ơn Triệu Ngọc một phen mới đúng đâu!

Mã khoa trưởng nói cho Triệu Ngọc, nói hắn cho Triệu Ngọc làm loại này khẩn cấp visa, nhưng là đánh phòng hình sự danh nghĩa làm. Cho nên, hắn muốn Triệu Ngọc nhất định nhớ, muôn ngàn lần không thể ở bên ngoài chọc xảy ra chuyện, bằng không, truy cứu trách nhiệm tới, không riêng gì hắn, sợ rằng toàn bộ phòng hình sự cũng phải gánh vác trách nhiệm.

Ngoài ra, hắn còn nhắc nhở Triệu Ngọc, hắn cũng không phải là cái gì quốc tế cảnh sát, ở New Zealand căn bản không có bất kỳ quyền chấp pháp lực, đến rồi bên kia, cũng ngàn vạn lần chớ nữa đem mình làm cảnh sát.

Cuối cùng, hắn còn nói cho Triệu Ngọc, loại này khẩn cấp visa chỉ có 10 ngày hữu hiệu kỳ, 10 ngày vừa qua hắn nhất định phải trở lại. Bất quá, trong lúc này, hắn có thể nghĩ biện pháp giúp Triệu Ngọc bổ ký, nếu như bổ ký thành công, liền sẽ không ảnh hưởng kỳ hạn.

Tất cả đều chuẩn bị thỏa đáng sau, ở ngày thứ tư đêm khuya hết sức, Triệu Ngọc rốt cuộc được như nguyện leo lên thủ đô bay thẳng Auckland chuyến bay..

Triệu Ngọc phi cơ chỗ ngồi đúng lúc là một cái dựa cửa sổ vị trí, xuyên thấu qua cửa sổ mạn tàu, hắn một mặt nhìn bên ngoài hàng đứng lầu, một mặt mở hệ thống mặt tiếp xúc mở ra một quẻ!

Hắn biết, cái này một quẻ nhưng là cực kỳ trọng yếu, nếu như có thể mở

ra một cái “Khảm” quẻ, vậy thì nói rõ mình tìm Miêu Anh có hy vọng!

Kết quả, vận may thần quả nhiên chiếu cố Triệu Ngọc, thật vẫn khai ra một cái “Khảm Ly” quẻ tới.

Quá tốt!

Trong nháy mắt, Triệu Ngọc lòng tin tăng lên gấp bội, đại bị khích lệ.

Có kỳ ngộ hệ thống ủng hộ, ta cũng không tin không tìm được Miêu Anh!

Khai hoàn quẻ sau, Triệu Ngọc lúc này mới chú ý tới, mình bên cạnh vị trí hay là trống không không có ngồi người. Hắn biết, trước Diêu Giai giúp mình đặt vé phi cơ, là một chút đặt hai tờ. Hôm nay, Diêu Giai tự nhiên là không thể nào tới rồi, cho nên, nàng hắn đã đem phiếu lui chứ ?

Chặc chặc. . .

Triệu Ngọc ngoạn vị lại nhìn một chút trống không chỗ ngồi, trong lòng thật là có như vậy ném một cái ném tiếc nuối. Nếu là thật có Diêu Giai cái này đại mỹ nhân đồng hành lời, có người phụng bồi tự mình nói nói chuyện cũng là tốt chứ ?

“Nơi này, nơi này. . . Ai nha, thiếu chút nữa không đuổi kịp đâu!”

Kết quả, ngay tại Triệu Ngọc than ngắn thở dài đang lúc, bên tai lại bỗng nhiên vang lên một cái quen thuộc thanh âm, hơn nữa, hay là một người đàn bà thanh âm!

Di?

Làm sao biết. . .

Tò mò giữa, Triệu Ngọc vội vàng nghiêng đầu nhìn sang, mới đầu, hắn còn tưởng rằng là Diêu Giai tới thật đâu! Nhưng giương mắt sau, nhưng không kiềm được kinh ngạc một cái giương mắt cứng lưỡi.

Ta bà nội gấu, làm sao. . . Là nàng! ?

“Tốt, đến rồi, đến rồi!” Chỉ thấy một người mặc màu tím áo khoác tiểu cô nương, trong ngực ôm một cái tinh sảo nhỏ túi đeo lưng, khinh phiêu phiêu ngồi vào Triệu Ngọc bên cạnh chỗ ngồi. Đồng thời, nàng vô cùng lễ độ cùng Triệu Ngọc lên tiếng chào hỏi, “Hải! Thầy, lần này, ngươi nhưng lại cũng không bỏ rơi được ta đi! ?”

Chương 688: Đồ đệ của ai thì theo người đó

Mặc dù vị trí dựa cửa sổ, nhưng giờ phút này chính đang đêm khuya, phi cơ cất cánh sau, căn bản cái gì cũng không nhìn thấy.

Từ thủ đô bay đi Auckland cần 13 giờ mới có thể đến, ở trên phi cơ, Triệu Ngọc đem vượt qua rất dài một đoạn thời gian. Theo lý thuyết, hắn hẳn tựa vào chỗ ngồi ngủ một giấc thật ngon mới đúng!

Nhưng mà, tiểu đồ đệ Tô Kim Muội đột nhiên xuất hiện, hiển nhiên làm rối loạn hết thảy tất cả.

Không trách, mới vừa rồi biết lái ra một cái "Khảm" quẻ tới đây!

Nguyên lai là có một đàn bà ở chỗ này chờ ta đâu. . .

"Kim muội a, ngươi đây là. . . Từ chỗ nào tới a?" Triệu Ngọc kinh ngạc phải miệng oai mắt tà, không dám tin tưởng trước mắt hết thảy.

"A di đà phật, bần tăng từ đông đất đại. . ." Tô Kim Muội cười đểu chắp hai tay, miệng hô phật hiệu, bất quá, "Đường" chữ còn không ra khỏi miệng, Triệu Ngọc lực mạnh kim cương chỉ cũng đã đập vào tiểu nha đầu trên đầu.

"Đại cái đầu ngươi a?" Triệu Ngọc cổ võ nói, "Nói mau? Ngươi từ nơi nào nhô ra đây là?"

“Ai u, nhẹ một chút con a thầy. . .” Tô Kim Muội bị đau đất che đầu làm nũng nói, “Ta nhưng là ngươi học trò ruột a, ngươi làm sao có thể như vậy đối với ta ư ?”

“U? Mấy ngày không thấy, học bần tức giận phải không ? Mau nói cho ta, chuyện gì xảy ra rốt cuộc?” Triệu Ngọc chỉ chỗ ngồi nói, “Cái này chỗ ngồi, ngươi từ nơi nào đặt lên?”

“Ta từ trên mạng đặt a? Ta phải bồi thầy đến New Zealand tìm sư nương a?” Tô Kim Muội trợn mắt nhìn manh manh mắt to nói, “Chẳng lẽ. . . Ta trơ mắt thấy sư phụ chịu đủ tương tư khổ, cũng không ra một phần miên lực sao? Vậy ta hay là một cái xứng chức học trò sao?”

“Ta. . . Ngươi. . .” Triệu Ngọc có chút xốc xếch, vội vàng làm một cái tạm ngừng ra dấu tay, nói, “Chờ một chút a trước, ta trước vuốt một vuốt. . . Hả. . . Ngươi. . . Ngươi trước nói cho ta, ngươi làm sao biết chuyện này? Nói mau, bằng không, ta đem ngươi tiểu Bạch răng một viên một viên đất lột xuống!”

Ai ngờ, Triệu Ngọc mới vừa hung ác đất nói xong, Tô Kim Muội nhưng bướng bỉnh đất hướng về phía Triệu Ngọc há miệng, lộ ra một hớp hàm răng trắng nõn, ói chữ không rõ nói nhẹ: “Vừa vặn, ta dài chú răng, đang muốn rút ra đâu. . . Tới nha, tới nha. . .”

“A nha! ?” Thấy Tô Kim Muội như vậy vô lại, Triệu Ngọc đã xốc xếch mang vòng mê mẩn rồi, hắn than trời trách đất đất ngửa mặt lên trời thở dài nói, “Trời ơi! Oan gia a! Ta đây là làm cái gì nghiệt? Như vậy thanh thuần một cái nhỏ đang muội, lại bị ta dạy thành tiểu lưu manh, ngươi. . . Ngươi nói, ngươi làm sao không học ta tốt một chút mà chứ ?”

“Ngươi đừng nói những thứ vô dụng này nói nhảm!” Tô Kim Muội nắm tay cánh tay đường chéo, nghiêm túc nói, “Ngươi cũng đừng quản ta làm sao biết! Dù sao, ta vé phi cơ cũng mua, visa cũng làm xong! Đến rồi Auckland, ngươi phải để cho ta giúp ngươi! Hừ, làm đại án tử không nói

cho ta, tìm sư nương còn muốn không nói cho ta sao? Lẽ nào lại như vậy!”

“Ngươi. . .” Triệu Ngọc thật giống như bị đốt dán vậy, trước kia Tô Kim Muội nhưng hoàn toàn không phải là bộ dáng bây giờ, chẳng lẽ. . . Thật là ai học trò theo người nào không?

“Thầy a, “ Tô Kim Muội tựa hồ ở thông suốt đánh một cái tát cho thêm cá táo ngọt nguyên tắc, bỗng nhiên lại mặt mày tươi cười kéo Triệu Ngọc cánh tay nói, “Ta tiếng Anh tám cấp, hơn nữa còn nhỏ miệng ngọt, thật là nhiều ngươi cần dùng quả đấm giải quyết chuyện, ta đi lên yếu ớt nói chuyện, có thể là có thể giải quyết đâu!”

“Ngươi. . . Hả. . .” Triệu Ngọc thật sự là hết ý kiến. Thật là vạn vạn không nghĩ tới a, thật vất vả khuyên lui một vị đại mỹ nữ, nhưng lại xông lên một vị tiểu đồ đệ!

Triệu Ngọc a Triệu Ngọc, ngươi thật là có nữ nhân duyên a?

Bất quá. . . Hắn nghiêm cẩn suy tính một chút, cảm giác nếu như đổi thành Tô Kim Muội lời, ngược lại cũng chưa chắc không phải là một chuyện tốt! Nếu như là cùng Diêu Giai đi ra, mình lão thị trong lòng ngứa một chút, rất sợ thật đem người ta cho không kềm hãm được bắt lại!

Nhưng là, đối mặt Tô Kim Muội nhưng thì rõ ràng bất đồng! Cái này cô em gái mặc dù sống khả ái, nhưng Triệu Ngọc nhưng tự nhận là đáp lời miễn dịch. Hơn nữa, mặc dù không có chính thức bái sư, nhưng dầu gì cũng là thầy trò quan hệ, cho nên, mang nàng đồng hành lời, ít nhất không cần lo lắng mình sẽ không cầm được, phạm sai lầm cái gì!

Ngoài ra, Tô Kim Muội một cách tinh quái, thật có chủ ý, hơn nữa thật sự là còn nhỏ miệng ngọt, nói không chừng thật có thể cho mình giúp bận rộn.

Nghĩ tới đây một tầng,

Triệu Ngọc rốt cuộc bình thường trở lại, lúc này hung hãn câu một chút Tô Kim Muội lỗ mũi, nói: “Được rồi, vậy ta liền cố mà làm, để cho ngươi đi theo ta lăn lộn đi! Nhưng là, chúng ta được trước đó ước pháp tam chương, đến rồi Auckland sau này, ngươi được toàn nghe ta!”

“Được rồi, được rồi, toàn nghe sư phụ!” Tô Kim Muội cười hắc hắc nói, “Bất quá, ngươi phải trước cùng ta nói một chút, ngươi tiến vào đặc biệt tổ điều tra sau, rốt cuộc cũng phá cái gì đại án tử rồi? Có lợi hại sao?”

“Hừ hừ. . .” Vừa nhắc tới vụ án tới, Triệu Ngọc không khỏi dương dương đắc ý, lúc này đắc ý nói, “Đây là lời gì? Cái gì còn có lợi hại sao? Ta bây giờ chỉ sợ, nói ra sẽ hù chết ngươi nga. . .”

Bởi vì Triệu Ngọc tham dự trinh phá ba món đại án đã cáo phá, tin tức sớm muộn sẽ truyền khắp cả nước, cho nên Triệu Ngọc cũng không cần giữ bí mật cái gì, liền ở trên phi cơ đem vụ án nói cho Tô Kim Muội nghe.

Như vậy động trời đại án, hơn nữa Triệu Ngọc nhuận sắc, chút nào không ngoài suy đoán đem Tô Kim Muội hấp dẫn, nghe nàng tốt một cái kinh tâm động phách.

Tô Kim Muội cũng là không nghĩ tới, ngay cả ngắn ngủi một tháng cũng chưa tới, Triệu Ngọc lại một hơi phá như vậy nhiều vụ án, hơn nữa tất cả đều là siêu cấp đại án, không kiềm được khiến cho nàng đối Triệu Ngọc vị sư phụ này càng kính nể. . .

Thêm một người bầu bạn, nhất là Tô Kim Muội như vậy đòi mừng cô gái, ngay cả thời gian đều tựa như trôi qua rất nhanh, ngay tại hai người tán gẫu giữa, phi cơ khoảng cách mục đích đã càng ngày càng gần.

Ban đầu, Triệu Ngọc nghĩ rất tốt, phi cơ là buổi chiều hai giờ rưỡi đạt tới Auckland phi trường, rồi qua kiểm tra an ninh quan thuế loại,. chờ hắn cùng hẹn trước hướng đạo hội họp sau, thời gian cũng đã đi bốn giờ thượng đi.

Hướng đạo là một địa địa đạo đạo người Hoa, tên nhưng là thuần tên tiếng Anh chữ, gọi là Abbie. Ai ngờ, chờ gặp mặt sau sau khi nghe ngóng, tình cảm Abbie tên tiếng Trung chữ kêu Hàn Đức Vượng!

Hai cái danh tự này, quả thực so sánh mãnh liệt, để cho Triệu Ngọc hai người dở khóc dở cười.

Hàn Đức Vượng đã tuổi gần 40, là địa phương tiệm du lịch một tên chuyên nghiệp hướng dẫn du lịch, chuyên môn tiếp đãi Trung quốc du khách. Lý lịch đơn thượng biểu hiện, người này ngay khi còn có chút tên tuổi, là bọn họ tiệm du lịch kim bài hướng dẫn du lịch.

Bởi vì Triệu Ngọc xài số tiền lớn, người này cũng phải bày tỏ một phen vật có giá trị, ở phi trường nhận điện thoại sau, hắn liền lái một chiếc nhìn qua coi như khí phái xe nhỏ, đem hai người đưa về bến tàu.

Auckland là New Zealand lớn nhất thành phố, mặc dù con đường thông suốt, nhưng con đường khá xa, Hàn Đức Vượng mở ra nửa giờ rốt cục mới chạy tới bến tàu, cái này khó khăn lắm mới đuổi kịp cuối cùng lớp một hàng thuyền.

Sardinia khoảng cách Auckland cũng là tương đối không gần, cần một đoạn thời gian rất dài mới có thể đến.

Nam bắc bán cầu mùa ngược lại, lúc này Auckland chánh xử ở mùa hè y thủy, bất quá, nơi này khí hậu hết sức ôn hòa, không hề nóng bức, ở hàng thuyền trên gió biển thổi, thậm chí còn có trong trẻo lạnh lùng cảm giác.

“Triệu tiên sinh, “ Hàn Đức Vượng nói, “Ta đã ở ngài hạ tháp quán rượu đặt trước bữa ăn tối, bất quá. . . Hôm nay đã trễ thế này, tìm người lời, sợ rằng chỉ có thể chờ ngày mai!”

“Không. . .” Triệu Ngọc quả quyết nói, “Ngươi bây giờ lập tức tra một chút, cái đó trên đảo, có hay không luyện quyền luyện võ địa phương?”

“What? Luyện quyền luyện võ?” Hàn Đức Vượng suy nghĩ một chút, hỏi, “Ý của ngài tư, là võ quán có đúng hay không? Công phu?”

“ Đúng !” Triệu Ngọc gật đầu một cái, “Giúp ta tra một chút, phát hiện ở nơi này chút, võ quán chắc chắn sẽ không đóng cửa! Có thể, ta muốn tìm người, là ở chỗ đó đâu. . .”

Chương 688: Đảo người chết

“Không có, thật không có. . .” Hàng thuyền trên, tư nhân hướng dẫn du lịch Hàn Đức Vượng đối Triệu Ngọc nói, “Ta điều tra, cũng hỏi qua bạn, trên đảo không có võ quán loại!”

“Chưa ? Hả. . .” Triệu Ngọc chợt cảm thấy thất vọng, dựa theo hắn đối Miêu Anh hiểu, địa phương võ quán, nhất là có đặc sắc võ quán, khẳng định đối Miêu Anh có sức hấp dẫn. Nhưng tiếc là, trên đảo cũng không có.

“Hả. . . Ta không biết, Triệu tiên sinh ở sắp tới trước tra không điều tra tài liệu?” Hàn Đức Vượng quả nhiên là một xứng chức hướng dẫn du lịch, há miệng liền kéo đến rồi mình chuyên nghiệp thượng, “Các ngươi biết, Sardinia trước kia làm gì sao?”

“Ta biết, ta biết. . .” Tô Kim Muội giơ tay nói, “Ta điều tra tài liệu, Sardinia trước kia là nơi ở của dân địa phương, 19 thế kỷ lúc còn bùng nổ qua chiến tranh đâu! Sau đó, bởi vì trên đảo sản xuất nhiều một loại keo ong, cho nên tạo lập được nuôi dưỡng vườn, trên đảo có rất nhiều trang trại nuôi ong, hả, cái loại đó phong kêu. . . Hả. . .”

“Ong Manuka, “ Hàn Đức Vượng khẽ mỉm cười, nói, “Quả nhiên không ra ta đoán, thật ra thì, các ngươi từ trên mạng tra được tài liệu, đều là do đất chính phủ sau đó thêm thêm! Có rất nhiều thứ, đều cho vội vả lướt qua đâu!

“Từ thế kỷ trước 90 niên đại bắt đầu, địa phương chính phủ liền đang tích cực cố gắng mở mang hòn đảo này, muốn đem nó cải tạo thành du

lịch thắng cảnh.

“Cho nên, bọn họ liền đem đảo nhỏ lịch sử làm một ít sửa đổi cùng điều chỉnh, hơn nữa đem sửa đổi đổi mới hoàn toàn, sau đó lại đang Auckland các du lịch hàng hóa trung an bài đề cử, thông qua nhiều năm cố gắng, lúc này mới có hôm nay bộ dáng!” Nói đến chỗ này, Hàn Đức Vượng chợt đem đổi đề tài, thần bí hề hề nói, “Nhưng là, các ngươi nhưng sẽ không biết, thật ra thì, Sardinia căn bản không phải cái gì nơi sống của thổ dân, cũng không phải cái gì keo ong cố hương, nó lai lịch nhưng là tràn đầy bóng tối đâu!

“Trên đảo người Maori diễn xuất, đều là các nơi đi huyệt diễn xuất đoàn. Trang trại nuôi ong tất cả đều là hài hước, chủ yếu chính là vì bán mật ong cùng keo ong! Thật ra thì. . .

“A a, nói cho các ngươi đi, 100 nhiều năm trước, Sardinia nhưng là toàn bộ New Zealand lớn nhất ngục giam đâu! Bắc đảo tội phạm ít nhất có một nửa sẽ bị đày đi tới nơi này, hơn nữa cự đại đa số đều là trọng hình phạm!

“Cái đảo này tự vị trí đặc biệt, là một nhốt tù phạm lý tưởng địa điểm, nghe nói, vào năm đó cái loại đó lạc hậu tạm giam dưới điều kiện, cứ thế một lần vượt ngục sự kiện cũng không có phát sinh qua đâu!”

“Oa!” Tô Kim Muội không kiềm được chắc lưỡi hít hà, “Lại là nhốt tù phạm a! Nghe vào tốt có cảm giác! Hàn đạo a, ta không quá rõ, chính phủ nếu là đánh tù phạm đảo cờ hiệu, giống như 《 The Rock 》 như vậy, há chẳng phải là còn có hài hước? Hấp dẫn hơn người?”

“Lời nói này cũng đúng, nhưng là. . .” Hàn Đức Vượng cười một tiếng, nói, “Sardinia nhưng không riêng gì ngục giam, hơn nữa còn là nổi tiếng pháp trường đâu! Tội phạm tử hình đều là ở chỗ này bị giết! Trong quá khứ một trăm năm trong, dân bản xứ cũng đem nơi này gọi là người chết đảo! Muốn một chút đi, như vậy xui hài hước, chính phủ cũng không

dám đi đánh cuộc thanh này!

“Dưới so sánh, vẫn dựa theo chúng ta Trung quốc du lịch kiểu mẫu, làm làm văn hóa biểu diễn, bán một chút địa phương đặc sản, sẽ càng ánh mặt trời ổn thỏa hơn một ít!”

“Người chết đảo? Ông trời của ta!” Tô Kim Muội nhíu mày một cái, “Danh tự này, thật đúng là xui rất đâu! Nói ta cũng không muốn đi!”

Triệu Ngọc cũng là tràn đầy đồng cảm, liên tưởng tới mình đi Sardinia mục đích tới, luôn cảm thấy có chút không quá hên.

“A a, yên tâm, yên tâm!” Hàn Đức Vượng vội vàng nói, “Bây giờ sớm cũng không giống nhau! Trước kia ngục giam a, pháp trường cái gì đã sớm biến mất không còn rồi! Trên đảo trị an cũng cũng không có vấn đề, trên đảo ở 3000 nhiều tên dân bản xứ, hàng năm đến rồi mùa này, trên đảo đều sẽ có vượt qua hai chục ngàn tên du khách lên đảo du lịch, trừ nhìn diễn xuất cùng mua đồ trở ra, còn có lặn xuống nước, thuyền máy các loại du nhạc phương thức, không người trở về nữa nhớ lại cái kia đoạn bóng tối kinh khủng lịch sử!

“Nga, đúng rồi. . .” Nói tới mình nghiệp vụ, Hàn Đức Vượng nhưng là mặt mày hớn hở, “Trên đảo nhất mới xây sân bắn, New Zealand không cấm dùng súng, có thể thỏa mãn người nghiện súng. . .”

Câu nói kế tiếp, Triệu Ngọc cùng Tô Kim Muội lại không có nghe cẩn thận, bọn họ tới nơi này là vì tìm người, nơi đó có tâm tình gì đi du nhạc chơi đùa?

Khi hàng thuyền đến Sardinia bến tàu lúc,

Đã qua buổi chiều 9 điểm. Triệu Ngọc đặt trước Polski đại tửu điếm, chính là trên đảo kích thước lớn nhất, sang trọng nhất một nhà, bọn họ thậm chí phái ra chuyên môn xe buýt, ở bến tàu chuyên môn nghênh đón

vào ở nên quán rượu du khách.

Bởi vì đây là cuối cùng lớp một thuyền, trên thuyền du khách cũng không nhiều, cơ bản đều là dân bản xứ. Mà trên xe buýt, cũng là bóng người trác trác, trừ Triệu Ngọc ba người bên ngoài, những thứ khác cơ bản đều là quán rượu nhân viên làm việc.

Chất lượng nước, ở bọn họ đến quán rượu, chuẩn bị vào ở lúc, nhưng thoáng ra một chút ngoài ý muốn.

Ở chỗ này trước, Triệu Ngọc cũng không biết Tô Kim Muội sẽ đến, cho nên, hắn chỉ ở quán rượu này đặt trước một căn phòng khách. Sau đó, khi bọn họ mới vừa đến Auckland sau, Triệu Ngọc liền để cho Hàn Đức Vượng liên lạc quán rượu, cấp cho Tô Kim Muội nữa đặt một căn phòng.

Nhưng là, lúc ấy quán rượu phương diện rõ ràng là đáp ứng, nhưng là bây giờ đến rồi quán rượu sau, chợt lại nói cho bọn họ không có dư phòng!

Nguyên lai, có một cái Âu Châu du lịch đoàn xảy ra dừng lại sự kiện, cho nên phòng khách không cách nào an bài.

Ai!

Biết được tin tức này, Triệu Ngọc không khỏi một tiếng than thở.

Thiên ý trêu người, thế sự vô thường! Triệu Ngọc trong lòng rõ ràng, cái này hoặc giả còn là hôm nay “Khảm” quẻ đang phát huy trứ uy lực đâu!

Từng bao nhiêu lúc, mình là biết bao biết bao trông chờ, có thể gặp phải loại này và mỹ nữ đồng du, sau đó quán rượu chỉ còn lại một gian phòng chuyện tốt? Nhưng là, bây giờ nhìn mắt to manh manh Tô Kim Muội, hắn lại không có bất kỳ vui mừng xú mỹ ý.

“Hoàn. . . Rồi!” Tô Kim Muội khẩn trương đối Triệu Ngọc nói, “Thầy a, ngươi có thể nói qua,. chỉ cần ta nghe lời, ngươi thì biết quản ta! Thiên đô đã trễ thế này, ngươi nhưng không thể để cho ta đầu đường xó chợ đi a?”

“Hả. . .” Triệu Ngọc nhờ giúp đỡ vậy nhìn một chút Hàn Đức Vượng, hỏi, “Hướng dẫn du lịch, tối nay, ngươi nghỉ ngơi ở đâu chứ ?”

“Nga. . . Như vậy quán rượu sang trọng ta đương nhiên là không ở nổi rồi! Ta sáng mai tới đón ngài, bữa ăn sáng lời, ngài trực tiếp đi phòng ăn là được rồi. . .” Hàn Đức Vượng nói.

“Ta là hỏi ngươi ở đâu?” Triệu Ngọc lần nữa hỏi một câu.

“Nga. . . Là như vậy, ngài cho đạo uống chi phí bên trong, là chứa ta ngủ lại, nhưng là tiêu chuẩn tự nhiên cùng ngài không giống nhau!” Hàn Đức Vượng thành thật nói nhẹ, “Vốn là đâu, ta có thể đến phụ cận ít rượu tiệm đặt gian phòng, nhưng là, ta ngay ở chỗ này có người bạn, hôm nay liền ở nhà bọn họ rồi. Số tiền này, dĩ nhiên là có thể bị ta còn dư!”

“Cái kia. . .”

Nhìn một cái Triệu Ngọc do dự, Tô Kim Muội liền vội vàng nói: “Thầy, ngươi không phải là muốn ta cùng hắn đi thôi? Ta nhưng là cô gái a! Ngươi không thể tận tuyệt như vậy tình!”

“Hả. . . Ư hừm ư hừm. . .” Hàn Đức Vượng lúng túng ho khan một tiếng, nói, “Hai vị yên tâm, New Zealand chánh sách là vô cùng rộng thùng thình, trai gái vào ở quán rượu, không nhìn giấy hôn thú!”

“Ta đi ngươi cá nãi, hả. . .” Triệu Ngọc muốn mắng đường phố, nhưng cảm thấy không đúng lúc, liền tức giận phun một câu, “Ở trong nước cũng không cần a!”

“Dạ dạ dạ, “ Hàn Đức Vượng rất sợ chọc giận cái này vị khách hàng lớn, lúc này gật đầu nói, “Cái kia. . . Cái kia vậy ta đi trước! Nếu như ngôn ngữ không thông lời, bọn họ quán rượu có chuyên môn tiếng Trung giám đốc. Trời không còn sớm, hai vị sớm một chút nghỉ ngơi! Sớm một chút nghỉ ngơi!”

Nói xong, chân hắn ngọn nguồn mạt du, lưu mất bóng. . .

“Ai nha. . .” Tô Kim Muội như trút được gánh nặng đối Triệu Ngọc nói, “Thầy, ngươi yên tâm, ta sẽ không cho ngươi thêm phiền toái, ngươi ngủ giường, ta ngủ dưới đất là được! Bảo đảm sẽ không để cho ngươi phạm sai lầm. . .”

Chương 689: Nhìn không hiểu quẻ văn

“A nga. . .”

Tỉnh dậy, Triệu Ngọc thống thống khoái khoái duỗi người, chiều nay ngủ không tệ, đảo qua ngày hôm qua đường đi vất vả mệt mỏi.

Ai ngờ, hắn mới vừa trở mình, nhưng bỗng dưng đụng phải một cái mềm nhũn, nhiệt hồ hồ vật thể, vừa mở mắt nhìn, chỉ thấy mặc một kiện đơn bạc nhỏ quần áo ngủ Tô Kim Muội, lại không biết lúc nào, lại nằm ở tự bên cạnh mình, ngủ thật say đây!

“Ai u. . .” Triệu Ngọc sợ hết hồn, vội vàng dùng ngón tay lay động, “ Này, ngươi. . . Ngươi ngươi ngươi tại sao vậy? Không phải là nói xong rồi, ngươi ngủ ghế sa lon sao? Uy. . .”

“Nga. . .” Tô Kim Muội mắt lim dim buồn ngủ đất ngáp một cái, lười biếng nói, “Đừng làm rộn, người ta còn muốn ngủ một hồi nữa!”

“Đứng lên, đứng lên, đứng lên. . .” Triệu Ngọc dùng sức lắc lư mấy cái, vội vàng vén lên chăn nhìn một chút mình đồ ngủ.

Khá tốt!

Thấy mình đồ ngủ vẫn còn ở, Triệu Ngọc lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, vội vàng nói: “Ngươi cô gái nhỏ này, càng ngày càng không giống rồi, không muốn lão khảo nghiệm sư phụ định lực có được hay không? Ta đặc biệt là một nam a! Ngươi như vậy. . . Ngươi cái bộ dáng này. . . Hai ta tốt không thể nói nghe a. . .”

“Hả?” Tô Kim Muội quay đầu trở lại, mở ra mắt to manh manh đất nhìn một chút Triệu Ngọc, lại lười biếng nằm xuống đất, nói, “Cái này hay nói, ngươi đặc biệt đem ta làm đàn bà không liền thành?”

“Ngươi! ? Già mồm. . . Ngươi. . . Còn chữ bẩn, ngươi. . .” Triệu Ngọc giận đến môi run run, hắn lần đầu sâu đậm lãnh ngộ trò giỏi hơn thầy đạo lý. Mặc dù tiếp xúc thời gian không dài, nhưng cái này cá Tô Kim Muội tựa hồ đã đem mình kiệt tác nhất đi tiểu tính tất cả đều học đi, tựa hồ còn kém câu kia bà nội hùng. . .

Vào giờ phút này, Triệu Ngọc thật hận không được một cái lấy xuống nàng đồ lót, thật tốt đem nàng làm một chút. Nhưng mà, hắn chở nửa ngày khí, cuối cùng vẫn là không có biện pháp hạ thủ!

Không có biện pháp, mình cũng không phải là Tiểu Long Nữ, cũng không thể đối học trò hạ thủ chứ ? Đây nếu là truyền đi, quả thực có tổn mình danh tiếng.

Ai ngờ, giống như càng mập càng suyễn tựa như, thức dậy sau, Tô Kim Muội nửa điểm cũng không thấy bên ngoài, nên đi nhà cầu đi nhà cầu, nên tắm tắm, thậm chí ngay cả cửa phòng vệ sinh đều không quan, nhưng là đem Triệu Ngọc giận quá chừng.

Bất quá. . . Triệu Ngọc dĩ nhiên không phải thật tức giận, chính tương phản, có như vậy cá một cách tinh quái, dáng dấp vừa đẹp tiểu đồ đệ cùng mình cãi vả kiểu cách, cũng thật giải buồn, thật dưỡng nhãn, ít nhất so với tự mình một người cô khổ linh đình tốt.

Chỉ bất quá sao. . . Hắn cẩn thận nhìn đi tới đi lui, không coi ai ra gì Tô Kim Muội, trong lòng oán giận nói, nếu là cô gái nhỏ này quần áo dầy nữa chút là tốt, cái này lão thị đi sạch nhưng phải làm gì đây? Làm hại lão tử ba phút muốn đọc bát hồi “Xung động là ma quỷ!”

Bất quá, đọc thuộc về đọc, nhìn thuộc về nhìn, bởi vì hôm nay còn có chuyện quan trọng muốn làm, Triệu Ngọc vội vàng mở ra trong đầu hệ thống, mở ra một quẻ.

Còn mở quẻ lúc, trong lòng hắn một mực yên lặng nhớ tới khảm, khảm, khảm, khảm. . .

Hắn biết, chỉ có liên tục không ngừng mở ra "Khảm" quẻ, mới có thể tìm được Miêu Anh.

Kết quả, kỳ ngộ hệ thống quả nhiên bạn tâm giao, cho hắn khai ra một cái "Khảm cấn" quẻ tới.

Chặc chặc. . .

Mặc dù quẻ văn chỉ có ngắn ngủn hai chữ, nhưng Triệu Ngọc lại tựa hồ như có thể từ hai chữ trong nhìn ra thứ gì trọng yếu tới.

Đầu tiên, khảm quẻ cố nhiên vô cùng trọng yếu, nhưng là cái kia theo sát phía sau "Cấn" quẻ, lại gọi Triệu Ngọc không thể không trở nên cảnh giác.

Bởi vì, vậy dưới tình huống "Cấn" đại biểu sự nghiệp, đại biểu vụ án, nếu Triệu Ngọc bây giờ đã tới New Zealand, cái kia còn có chuyện gì nghiệp cùng vụ án phải nói chứ ?

Cho nên, ở Triệu Ngọc xem ra, cái này "Cấn" quẻ tựa hồ mở không phải là quá có lý, không biết, có phải hay không biểu thị tìm Miêu Anh, cần giống như phá án như vậy mới được? Hay là. . . Sẽ có gì không ổn địa phương chứ ?

Buông xuống quẻ văn, Triệu Ngọc lại nhìn một chút bản sao kỳ ngộ, cái này vốn kỳ ngộ cũng là nhập gia tùy tục, bây giờ Triệu Ngọc đến rồi Sardinia, cái này vốn kỳ ngộ phát sinh vị trí, liền cũng theo đến rồi

Sardinia.

Càng trùng hợp là, lần này, Triệu Ngọc thậm chí ngay cả bản đồ cũng không cần so sánh đối. Bởi vì bản sao kỳ ngộ mở ra vị trí, căn bản là hắn phát hiện ở vị trí này!

Có điểm ý tứ. . . Triệu Ngọc nghiêm túc nhìn nhìn,

Phát hiện hôm nay bản sao kỳ ngộ sẽ phát sinh ở buổi tối tám giờ nửa, như vậy. . . Chỉ cần đến lúc đó có thể trở lại quán rượu phòng là được rồi?

Chẳng lẽ. . . Triệu Ngọc lại nhìn một chút vừa hừ cười nhỏ, vừa đánh răng rửa mặt Tô Kim Muội, trong lòng thở dài nói, chẳng lẽ. . . Hôm nay bản sao kỳ ngộ sẽ cùng tiểu đồ đệ có liên quan sao? Ta sẽ bởi vì cuối cùng không tránh khỏi nàng hấp dẫn, mà đem nàng thế nào?

Tò mò thuộc về tò mò, mong đợi thuộc về mong đợi, nhưng là trước làm xong kế hoạch, nhưng không thể trì hoãn. Rửa mặt xong sau, Triệu Ngọc liền dẫn Tô Kim Muội đi tới phòng ăn ăn điểm tâm.

Vốn là, Triệu Ngọc đúng là nghĩ tới đem Tô Kim Muội hất ra, nhưng không có biện pháp a, ngủ mình sẽ không tiếng Anh chứ ?

Ai ngờ, bọn họ vừa mới tới phòng ăn, hướng đạo Hàn Đức Vượng liền đã sớm chờ ở nơi đó hậu rồi. Nhưng mà, ở chào hỏi sau, Triệu Ngọc nhưng lại ngoài dự đoán mọi người đem hắn chi đi.

Nguyên lai, bởi vì bỗng nhiên khai ra “Cấn” quẻ, Triệu Ngọc vì lý do ổn thỏa, vẫn cảm thấy tìm Miêu Anh, cần lặng lẽ tiến hành mới phải, không thể để cho quá nhiều người biết.

Đúng như hắn trước suy đoán như vậy, muốn vạn nhất Miêu Anh thật có nguy hiểm gì, vậy mình tìm, rất có lại sẽ cho nàng rước lấy phiền toái.

Cho nên, mình cũng phải cẩn thận làm việc mới được.

Mặc dù Hàn Đức Vượng biết Triệu Ngọc là tới trên đảo tìm người, nhưng Triệu Ngọc nhưng chưa bao giờ cho hắn xem qua Miêu Anh hình, cũng không có nói cho hắn, mình rốt cuộc tìm ai? Bây giờ, nếu Tô Kim Muội cũng biết nói tiếng Anh, vậy dĩ nhiên liền không cần lại để cho Hàn Đức Vượng tham dự vào.

Mới đầu, Hàn Đức Vượng còn lo lắng Triệu Ngọc là muốn sa thải hắn, bắt đầu hết sức giải bày cái gì, cho đến Triệu Ngọc bảo đảm tiền lương theo phát sau, hắn lúc này mới vui vẻ rời đi.. cái gì cũng không cần làm, còn bạch phải tiền, hắn tự nhiên cầu cũng không được.

Bởi vì trong lòng có chuyện, Triệu Ngọc đơn giản ăn nghỉ bữa ăn sáng, liền cùng Tô Kim Muội cùng đi rồi.

Bên ngoài phòng ánh nắng tươi sáng, không khí mát mẽ. Bởi vì là hải đảo duyên cớ, nơi này nhiệt độ so với Auckland thấp không ít, buổi sáng ra cửa, áo sơ mi bên ngoài còn phải mặc lên áo khoác mới được.

Triệu Ngọc cùng Tô Kim Muội chuẩn bị quần áo, hoặc là quá dầy, hoặc là quá mỏng, cũng không thích hợp. Vì vậy, Triệu Ngọc dứt khoát tìm nhà tiệm bán quần áo, cho hai người mua cả người.

Mặc dù cùng chân chính nhà giàu không cách nào so sánh được, nhưng Triệu Ngọc dầu gì cũng có 5000 nhiều vạn tổng tư sản, hắn ngày thường lớn nhất khổ não chính là không thời gian tiêu tiền!

Từ lâu nay, hắn quá bận rộn vụ án, nghĩ xong tốt tiêu tiền đều rất khó khăn. Vốn là, hắn đang còn muốn Tần Sơn xem xét một bộ nhà sang trọng cái gì, nhưng cuối cùng tất cả đều bị trì hoãn xuống.

Bất quá, có tiền dù sao cũng là chuyện tốt, tối thiểu, Triệu Ngọc sẽ không lo lắng mình vấn đề tiền bạc.

Hai người ra quán rượu, trực tiếp đón xe đi trước trong hình phố buôn bán.

Theo y tá Tiểu Ái nói, cái kia con phố là Sardinia một cái lớn nhất buôn bán đường dành cho người đi bộ, cơ hồ tất cả du lịch đoàn cũng sẽ đến nơi đó tự do hoạt động.

Quả nhiên, khi Triệu Ngọc hai người đạt tới lúc, phố buôn bán thượng người đến người đi, đúng là vô cùng náo nhiệt.

Hai người bọn họ dọc theo đường dành cho người đi bộ một mực về phía trước, nhận thật cẩn thận đất nhận rõ hai bên đường phố cửa tiệm, không bao lâu, liền tìm tới Miêu Anh xuất hiện qua cái kia một nhà.

Ngẩng đầu nhìn lên, đó là một cửa tiệm mặt không lớn, nhưng sửa sang cực kỳ tinh sảo quán cà phê. Trong cửa hàng trừ cà phê trở ra, còn ra bán một ít món điểm tâm ngọt kem loại.

Chính là chỗ này!

Tiến vào cửa tiệm sau, Triệu Ngọc tâm tình bỗng nhiên trở nên có chút khẩn trương. Chuyện cho tới bây giờ, mình rốt cuộc là tìm được liên quan tới Miêu Anh đúng là thực đầu mối!

Chỉ là không biết, dọc theo cái đầu mối này đi xuống, mình có thể hay không thật đem nàng tìm được. . .

Chương 690: Động tác kỳ quái

“Làm cái gì a? Rốt cuộc có được hay không?” Tiệm cà phê bên trong, ở Triệu Ngọc nói như vậy sau, hắn nhìn về phía Tô Kim Muội trong mắt đã lộ ra sâu đậm khinh bỉ.

Nguyên lai, khi Tô Kim Muội cùng tiệm cà phê điếm trưởng liên lạc, muốn kiểm tra bọn họ video theo dõi lúc, nàng tiếng Anh nói cuối cùng tương đối cà lăm, đem cái kia dài mũi ưng điếm trưởng nói không ngừng cau mày.

“Ngươi không phải là tiếng Anh tám cấp sao?”

Triệu Ngọc ở phía sau nhỏ giọng thầm thì, Tô Kim Muội mồ hôi trên ót đều xuống, cấp vội vàng quay đầu tức giận ói hỏi một câu: “Thi cấp cùng thực hành không giống nhau a, hơn nữa bọn họ nơi này có khẩu âm! New Zealand phương ngôn có được hay không?”

Tiếp theo, Tô Kim Muội lại cùng điếm trưởng nghiêm cẩn trao đổi một chút, điếm trưởng tựa hồ biết bọn họ ý, nhưng là chỉ máy thu hình không ngừng lắc đầu, trong miệng còn không ngừng vừa nói tiếng Anh “Cảnh sát” nét chữ, nhìn ý kia, hắn hắn là nói, chỉ có cảnh sát mới có quyền kiểm tra bọn họ quản chế.

Tô Kim Muội thì dựa theo nguyên kế hoạch, đòn ruột thân tình bài, nói Triệu Ngọc cùng bạn gái nháo không được tự nhiên, lo lắng bạn gái an nguy loại, hy vọng điếm trưởng có thể giúp đỡ.

Nhưng mà, có thể là phiên dịch phải không rõ lắm thích hợp, Tô Kim

Muội tốt một trận nũng nịu bán manh giả bộ nhỏ yếu, nhưng tất cả cũng không có đánh động cái này vị mũi ưng điếm trưởng, điếm trưởng không nhịn được xua tay một cái cánh tay, chuẩn bị rời đi.

Lúc này, Triệu Ngọc rốt cuộc không nhẫn nại được, kéo Tô Kim Muội quần áo nói: “Được rồi, được rồi, hay là để cho ta tới cùng hắn trao đổi một chút đi!”

“Chớ đảo loạn thầy, ngươi ngay cả tiếng Anh cũng sẽ không đâu. . .” Tô Kim Muội không để ý Triệu Ngọc, còn đang cực lực năn nỉ.

“Cái gì sẽ không?” Triệu Ngọc móc bóp ra, từ bên trong lôi ra một tấm tiền giấy, đơn giản thô bạo nói, “Money! Money! Cái này chẳng lẽ không phải là tiếng Anh sao?”

Vốn là, điếm trưởng kia cũng đứng lên, nhưng nhìn một cái Triệu Ngọc bỏ tiền, rốt cuộc lại đặt mông ngồi xuống.

Triệu Ngọc khóe miệng vểnh lên, xem ra, quân tử yêu tài, là toàn thế giới nhân dân yêu thích chung a!

New Zealand nguyên một khối tiền ứng với nhân dân tệ 5 khối, Triệu Ngọc trực tiếp rút ra một tấm trăm nguyên New Zealand giấy lớn, đặt ở trên bàn.

Điếm trưởng con mắt nhất thời để nổi lên ánh sáng, bất quá, rất rõ ràng, đây là một cái đã trải qua sa trường người làm ăn, mặc dù con mắt sáng lên, nhưng hắn cũng không gật đầu.

“Chửi thề một tiếng !” Triệu Ngọc lại móc ra một tấm, đồng thời để cho Tô Kim Muội cho hắn phiên dịch, nói chúng ta chẳng những muốn nhìn video, hơn nữa muốn đem video bản chính đi!

Tô Kim Muội phiên dịch hoàn sau, cái kia mũi ưng như có sở động,

nhưng là ở tự định giá một phen sau, cái này tham lam người lại vẫn lắc đầu một cái.

“Ngươi. . . Lòng quá tham chứ ?” Tô Kim Muội giận đến quyệt miệng, lại cướp ở Triệu Ngọc trước mặt mắng một câu, “Nãi nãi ngươi con gấu. . .”

“Ai?” Triệu Ngọc vốn là thật tức giận, nhưng vừa nhìn thấy Tô Kim Muội manh manh mắng đường phố bộ dáng, hắn ngược lại cười.

Triệu Ngọc dầu gì cũng là cá nói mua bán cao thủ, hắn thấy vậy sau, không thể làm gì khác hơn là bất đắc dĩ quơ quơ đầu, sau đó kéo Tô Kim Muội đi ra ngoài.

“Thầy, nếu không. . . Ta nơi này còn có chút tiền. . .” Mắt dòm đầu mối sắp tới tay, Tô Kim Muội tự nhiên không bỏ được.

“Bớt nói nhảm, đi chậm một chút!” Triệu Ngọc trong lòng có dự tính mấy lần đếm tới, “1, 2, 3. . .”

Quả nhiên, khi bọn họ đi tới cửa, đang chuẩn bị kéo cửa lúc, cái kia mũi ưng rốt cuộc không nhẫn nại được, mau mau xông bọn họ kêu một câu “Done”, ý là thành giao!

Oa!

Tô Kim Muội bội phục nhìn Triệu Ngọc một cái, Triệu Ngọc cũng là không khỏi một tiếng thở dài, nguyên lai, bất kể đến nơi đó, nói mua bán sáo lộ tất cả đều không sai biệt lắm a?

. . .

Vì bí mật điều tra Miêu Anh tung tích, Triệu Ngọc hai người chỉ là bản sao bánh ngọt điếm quản chế video, cũng không ở trong điếm kiểm tra.

Bản chính sau, bọn họ đi ra phố buôn bán, đi tới một nơi tương đối tĩnh lặng công viên nhỏ bên trong, lúc này mới ngồi ở trên ghế dài, bắt đầu tự kiểm tra video.

Video tự nhiên không khó tìm, Tiểu Ái trong hình có rõ ràng ngày tháng, hơn nữa nàng còn nhớ, lúc ấy chánh trị cơm trưa lúc, cho nên tìm ra được vô cùng thuận lợi.

“Tìm tới. . .” Lúc ấy đang lúc tuyến phân phối đến mục tiêu vị trí sau, trong video liền bất ngờ xuất hiện lúc ấy tiệm cà phê toàn cảnh.

Miêu Anh. . . Miêu Anh. . .

“Nơi này đây!” Triệu Ngọc rất nhanh liền tìm tới Miêu Anh bóng dáng. Vừa nhìn thấy cái đó quen thuộc vẫn như cũ tịnh ảnh, trong lòng hắn không kiềm được một trận sợ hãi.

Chỉ thấy Miêu Anh đang ngồi ở một cái dựa cửa sổ vị trí, trong tay bưng một ly cà phê, trên bàn còn để một bộ mốt kính mác.

“Oa! Cái này đại mỹ nữ chính là sư nương sao?” Tô Kim Muội khen, “Thật khốc oa!”

Tô Kim Muội điểm khen sau này, nhưng phát hiện Triệu Ngọc cả người đều ngây dại, hắn mí mắt không nháy mắt đất trợn mắt nhìn video nhìn, tựa như cả người đều phải châm đến trong màn ảnh đi.

“Thầy, đừng lo lắng. . .” Tô Kim Muội còn tưởng rằng Triệu Ngọc xúc cảnh sinh tình, cấp vội vàng khuyên nhủ, “Phố buôn bán thượng đều là máy thu hình, chúng ta hắn có thể tìm được sư nương tung tích!”

“Không. . . Không đúng. . .” Ai ngờ, Triệu Ngọc chăm chú nhìn ống kính, chợt nói ra như vậy một câu.

“Đúng không ? Cái gì không đúng?” Tô Kim Muội không khỏi cau mày, “Chẳng lẽ. . . Phía trên này người không phải là sư nương sao?”

“. . .” Triệu Ngọc vẫn chăm chú nhìn video, đang trầm mặc sau hồi lâu, mới không quá chắc chắn nói, “Là Miêu Anh không sai, nhưng là, nàng dáng vẻ, không thoải mái a?”

“Nga? Không thoải mái sao? Ta nhìn một chút. . .” Tô Kim Muội lại gần cẩn thận nhìn một chút, giống vậy nhìn thấu một ít đầu mối, cấp vội vàng chỉ trong video Miêu Anh nói, “Thật đúng là đâu! Nàng con mắt vẫn nhìn ngoài cửa sổ, có phải hay không. . . Đang theo dõi người nào a?”

“Không chỉ như vậy!” Triệu Ngọc mơ hồ lo âu nói, “Ta biết Miêu Anh, mỗi khi nàng khẩn trương lúc, đều biết làm ra một cái lơ đãng tha ngón tay động tác! Giống như đánh hưởng chỉ như vậy, nhưng là sẽ không phát ra âm thanh. . .”

Tô Kim Muội dựa theo Triệu Ngọc nói nhìn, quả nhiên thấy Miêu Anh tay phải đang vô ý thức vuốt ve, mặc dù uống mấy hớp để ở trên bàn cà phê, nhưng rõ ràng lòng không bình tĩnh.

“Xem ra. . . Sư nương thật sự là gặp đại sự gì a!” Tô Kim Muội cũng là cảm thấy một cổ trước đó chưa từng có khẩn trương.

“Còn có. . . Miêu Anh tóc lại dài không ít!” Triệu Ngọc chỉ Miêu Anh tóc nói, “Ngắn ngủi một phần chung bên trong, nàng sờ hai lần lỗ tai bên cạnh tóc, ta cảm giác, nàng trên lỗ tai hẳn mang đồ nghe lỗ tai các loại máy truyền tin mới đúng!

“Cho nên. . . Hoặc là nàng còn khác biệt đồng bạn, hoặc là chính là nàng ở nghe trộm trứ cái gì. . .” Nói đến chỗ này,. Triệu Ngọc trong lòng càng phát ra không có chắc, cảm giác Miêu Anh cái này không giống tầm

thường phản ứng, nhất định là biểu thị một ít không giống chuyện tầm thường.

Không biết, nàng rốt cuộc gặp cái gì?

Dọc theo video thời gian tuyến tiếp tục về phía trước, chỉ thấy Miêu Anh ước chừng ở tiệm cà phê ngồi hai giờ sau, cái này rốt cục mới khoá thượng túi tiền, đeo kính mác lên, rời đi quán cà phê.

“Ngừng!” Ai ngờ, ngay tại Miêu Anh xoay người rời đi ống kính thượng, Triệu Ngọc bỗng nhiên định ô vuông, hắn vô cùng lo âu chỉ Miêu Anh bên hông nói, “Ta dám cam đoan, nàng chỗ hông chớ súng đâu! Nàng mỗi một lần đeo súng hành động, rất thích mặc như thế trường khoản áo khoác, tốt cây súng lục che lại. . .”

“Thầy, ta luôn cảm thấy. . . Sư nương. . . Có phải hay không. . . Hả. . .” Tô Kim Muội lo lắng mình lời sẽ làm bị thương Triệu Ngọc, do dự mấy giây mới nói, “Nàng có thể hay không. . . Là đâm giết người nào đi a?”

Tô Kim Muội lời, chính là Triệu Ngọc lo lắng. Hắn cũng cảm thấy, Miêu Anh vô cùng hành động, cực kỳ giống muốn đi giết người!

Chẳng lẽ. . . Nàng thật sự là đang tìm thù sao! ?

Nàng. . .

Có phải hay không. . . Có người thương tổn Miêu Anh thân nhân, Miêu Anh đây là muốn trước đi trả thù?

Nhưng là. . .

Lấy được loại này suy đoán, Triệu Ngọc không kiềm được càng hoảng hồn, càng phát ra khẩn cấp muốn tìm được Miêu Anh. Nếu như nàng thật là gặp khó khăn gì, mình cũng tốt giúp nàng vượt qua cửa ải khó!

“Thầy, cũng không thấy, ngươi trước chớ suy nghĩ nhiều!” Tô Kim Muội an ủi khuyên giải tựa như quay lại nói, “Cũng hoặc là, nàng là phải hoàn thành cái gì nhiệm vụ đặc thù chứ ? Chỉ là. . . Tại sao phải ở New Zealand một cái như vậy trên đảo nhỏ? Nơi này chỉ là một địa phương du lịch mà thôi, lại có thể có cái gì chứ ?”

Nghe được Tô Kim Muội lời, Triệu Ngọc không khỏi nghĩ tới rồi hướng dẫn du lịch Hàn Đức Vượng lời, cái này đảo nhỏ quá khứ bị gọi là người chết đảo.

Chẳng lẽ. . . Cái này nhìn như gió êm sóng lặng, không tranh chấp với đời đảo nhỏ sau lưng, còn khác có —— huyền cơ! ! ?

Chương 691: Bản sao kỳ ngộ cùng kỳ quái

Suốt một ngày, Triệu Ngọc cùng Tô Kim Muội đều cực lực đất tìm kiếm Miêu Anh tung tích.

Không nghi ngờ chút nào, đây là một lần hết sức đặc thù tìm người, hai người bọn họ mặc dù tìm người, nhưng lại không thể trước bất kỳ ai tiết lộ, bọn họ tìm ai! Vì lý do an toàn, bọn họ không thể đem Miêu Anh hình cho bất kỳ người nhìn!

Như vậy cản trở dưới, bọn họ chỉ còn lại có duy nhất một cái biện pháp, đó chính là khắp nơi thu góp quản chế video, từ những video này trung, truy đuổi đạo ra Miêu Anh quỹ tích hành động, cùng với nàng hướng đi.

Khá tốt, phố buôn bán phần lớn cửa tiệm ông chủ cũng thật bạn thân, khi Tô Kim Muội dùng nàng cái kia chọc người rủ lòng thương xót tư thái, cùng với cô gái đặc biệt mị lực năn nỉ hạ, những cửa hàng này ông chủ, cơ bản đều là không có đền bù đất cho bọn họ cung cấp quản chế tài liệu.

Bất quá, vì không đưa tới phạm vi lớn hoài nghi, Triệu Ngọc cũng không có giống như dĩ vãng phá án như vậy từng nhà đất muốn, mà là chọn phố buôn bán thượng mấy nhà vị trí trọng yếu nhất cửa tiệm vào tay. Cái này mấy cửa tiệm rải rác ở phố buôn bán các phương hướng, nếu như cẩn thận kiểm tra lời, tất nhiên có thể bắt được Miêu Anh chiều hướng.

Bởi vì đòi video cần phải hao phí phần lớn miệng lưỡi; hơn nữa video

sức chứa lại lớn, bản chính đứng lên rất chiếm thời gian, cho nên khi Triệu Ngọc hai người thu thập không sai biệt lắm lúc, sắc trời đều đã đen xuống.

Tiếp theo, bọn họ liền dẫn những tài liệu này trở lại quán rượu phòng, bắt đầu từng cái kiểm tra. Vì tiết kiệm thời gian, Triệu Ngọc còn để cho Tô Kim Muội trực tiếp ở quán rượu điểm phòng khách bữa ăn, để cho nhân viên phục vụ đem bữa ăn tối đưa đến phòng.

Vội vả ăn nghỉ sau, hai người liền bắt đầu nghiêm túc kiểm tra khởi video tới.

Thật sự nói, từ Triệu Ngọc chuyển kiếp biến thành cảnh sát sau, hắn còn thật rất ít làm loại này kiểm tra video công việc. Vô luận là ở Dung Dương phân cục, hay là về sau đặc điều tổ, tất cả đều có người chuyên phụ trách, vậy không cần hắn.

Triệu Ngọc đương nhiên biết, kiểm tra video là hạng nhất khổ cở nào ép công việc, cần thời gian dài chú ý màn ảnh không tính, còn phải căn cứ video làm ra mình phân tích phán đoán, một tránh hình ảnh cũng không thể bỏ qua.

Lúc này mới tra tìm hai giờ không tới, hắn liền cảm giác con mắt có chút xài.

Kết quả, ngay tại hắn hơi chuyện nghỉ ngơi lúc, cửa phòng chuông bỗng nhiên bị người theo như vang.

Ai?

Triệu Ngọc vội vàng nhìn đồng hồ đeo tay một cái, lúc này mới chợt nhớ tới, giờ phút này thì đã đến rồi hôm nay nên xảy ra bản sao kỳ ngộ thời gian.

Bởi vì hôm nay kỳ ngộ sẽ phát sinh ở mình trong phòng, cho nên, Triệu Ngọc nhận định, thời khắc này gõ cửa tất nhiên sẽ cùng bản sao kỳ ngộ có liên quan.

Nhưng là, khi hắn mở cửa phòng sau, nhưng là thấy được một cái khuôn mặt quen thuộc. Không nghĩ tới, gõ cửa người, lại là vị kia hướng đạo Hàn Đức Vượng.

“Triệu tiên sinh, ta cho ngài lưu nói ngài nhìn thấy chưa?” Hàn Đức Vượng đứng ở ngoài cửa khách khí nói, “Ngài ngày mai có cái gì an bài a? Ta tốt trước thời hạn làm một chút chuẩn bị!”

“Nga. . . Xin lỗi. . .” Triệu Ngọc lúc này mới nhớ tới, hắn đích xác là nhận được Hàn Đức Vượng tin nhắn ngắn, chỉ là bởi vì Miêu Anh chuyện cho làm trễ nãi, vội vàng ngượng ngùng nói, “Tạm thời còn không có, làm hại ngươi lại chạy một chuyến! Như vậy đi, ngươi chỉ cần điện thoại di động giữ thông suốt là được, khi thời điểm ta cần ngươi, sẽ trước thời hạn liên lạc ngươi!”

“Hả. . . Nhưng là. . .” Hàn Đức Vượng tựa hồ còn đang lo lắng cái gì, vẫn đứng ở cửa không đi.

“Ngươi yên tâm đi!” Triệu Ngọc biết hắn ý, lúc này sảng khoái cười nói, “Tiền công theo cho, tiền típ không kém, nếu như ta chuyện làm được thuận lợi, còn có bao lì xì! Ngươi đã làm qua tới nghỉ phép, nghỉ ngơi trước ngươi đi đi!”

“Hả. . . Bất quá. . .” Ai ngờ, Hàn Đức Vượng vẫn không động địa phương, mà là do dự nói, “Triệu tiên sinh a, tiền cái gì ngã không là vấn đề, ta đâu, cũng là thật muốn giúp một chuyện! Hả. . . Là như vậy, ta biết, các ngươi tới Sardinia là đến tìm người, cho nên, ta liền muốn hỏi một chút, các ngươi muốn tìm, có phải là người này hay không a?”

Vừa nói chuyện, Hàn Đức Vượng móc ra mình điện thoại di động, lại

đem điện thoại di động lên một tấm hình giơ cho hắn nhìn.

Cái gì! ?

Hàn Đức Vượng hành động, nhất thời đưa tới Tô Kim Muội chú ý, nàng lập tức chạy tiến lên. Cùng nhất thời, Triệu Ngọc cũng là rất là bất ngờ, hắn nhìn chung quanh một chút, vội vàng đem Hàn Đức Vượng kéo đến rồi trong phòng nói chuyện.

Khi Hàn Đức Vượng vào nhà sau,

Hắn vội vàng đóng cửa phòng.

“Hả. . .” Thấy Triệu Ngọc hai người khẩn trương hề hề dáng vẻ, Hàn Đức Vượng cũng là không kiềm được nhíu mày, lo lắng hỏi, “Triệu tiên sinh a, ta. . . Ta không biết, có phải hay không ta xen vào việc của người khác? Nếu đúng, vậy ngài trực nói xong rồi! Ta. . . Ta cũng là muốn phải giúp ngài, mới. . .”

“Hư. . .”

Triệu Ngọc làm một cái chớ lên tiếng động tác, lúc này mới đem Hàn Đức Vượng điện thoại di động lấy được rồi mình trước mặt, Tô Kim Muội cũng là tò mò nhón chân tiến tới trước gót chân, trợn to hai mắt cẩn thận xem.

“Không phải là. . . Cái này. . . Ai a?” Tô Kim Muội nhìn một chút hình điện thoại di động người trên, nhất thời lắc đầu nói, “Hàn đạo a, cô gái này là ai ? Da tối như vậy, dường như đều không phải là người Trung quốc chứ ? Ngươi cho chúng ta nhìn cái này làm gì?”

“Nga. . . Nguyên lai. . . Không phải là a. . . Nga. . .” Hàn Đức Vượng có chút khẩn trương nói, “Ta còn tưởng rằng, các ngươi muốn tìm là cùng một người đâu!”

“Các ngươi? Chúng ta. . . Cái này. . .” Triệu Ngọc không hiểu, vội hỏi, “Ngươi khỏe mà tốt mà, đưa điện thoại cho ta nói rõ ràng!”

“Nga. . . Tốt, tốt!” Hàn Đức Vượng ổn định một chút tâm tình, tổ chức lần nữa ngôn ngữ nói, “Là như vậy, ta không phải là cùng ngài nói, ta bây giờ ở tại nhà một người bạn trong sao?

“Ta đâu, nói chuyện trời đất lúc, liền đem các ngươi chuyện tìm người tình cùng hắn nói. Hắn đâu liền chợt nhớ tới một chuyện mà tới, trước mấy ngày, cũng có như vậy mấy người, đến trên đảo tới tìm người!” Vừa nói, hắn chỉ một cái trên điện thoại di động hình, “Nhạ, tìm chính là cô bé này!

“Cô bé này là Auckland NUS Business School học viện học sinh, các ngươi nói đúng, nàng là một nước Thái người, kêu Tố Thiến. Tới tìm nàng người, đều là nàng bạn học, nói Tố Thiến tới một mình Sardinia nghiên cứu sinh, sau đó liền lại cũng không có trở về, cứ như vậy mất tích!

“Nghe nói, cảnh sát đã ở lập án tìm, không biết bây giờ tìm không tìm được. . .” Hàn Đức Vượng nói, “Ta ngày hôm qua nhìn Triệu tiên sinh thật sốt ruột, còn tưởng rằng, các ngươi cũng là đến tìm cô bé này đâu! Cho nên, liền tới hỏi một chút các ngươi!”

“Không thể nào, đùa gì thế? Người Trung quốc chúng ta ai, tìm một nước Thái cô gái làm gì?” Tô Kim Muội lắc đầu.

“Không phải vậy, không phải vậy!” Hàn Đức Vượng vội vàng giải thích, “Các ngươi không biết, ở Auckland lời, rất ít có mất tích chuyện! Ở nơi này Sardinia thượng càng là vô cùng hiếm thấy,. cho nên, ta mới sẽ cảm thấy, các ngươi muốn tìm, có thể sẽ là cùng một người!

“Hả, thật ngại, là ta suy nghĩ nhiều! Ta đâu cũng là một mảnh hảo ý, còn

hy vọng các ngươi bỏ qua cho a. . .”

Triệu Ngọc lại đem điện thoại di động lên nước Thái người nhìn một lần, chỉ thấy cô bé kia mà mặc dù da lê đen, nhưng là sống đẹp vô cùng, liền hướng Hàn Đức Vượng hỏi một câu: “Cô gái này mà, là lúc nào mất tích?”

“Là. . . Bạn ta nói, cô bé kia hẳn là tuần lễ trước tiến tới Sardinia! Nàng các bạn học, chính là ở ba bốn ngày trước đến tìm người, lúc ấy, bọn họ ở trên đảo trương thiếp rất nhiều hình, trên đảo rất nhiều người cũng biết chuyện này!” Hàn Đức Vượng nhớ lại một chút, “Bạn học nàng cửa nói, bởi vì là thương học viện duyên cớ, cái này Tố Thiến là tới trên đảo nghiên cứu sinh du lịch kinh tế các loại đồ. . .”

“Tốt, tốt, ngươi đem tấm hình gởi cho chúng ta đi!” Triệu Ngọc nói, “Nếu như chúng ta đang tìm trong, phát hiện nàng tung tích, sẽ thông báo cho ngươi!”

“Nga. . . Vậy cũng không cần, vậy cũng không cần, ta chỉ là muốn cho các ngươi giúp đỡ mà thôi, nếu không là cùng một người, vậy thì coi như đi!” Hàn Đức Vượng cúi người chào nói, “Xin lỗi, ta cũng là lập công nóng lòng, nếu như Triệu tiên sinh còn có yêu cầu gì, mời ngài xin cứ việc phân phó! Ta nhất định hết sức đi làm, như vậy bây giờ. . . Ta đi trước a!”

Nói xong, Hàn Đức Vượng liền không ngừng bận rộn rút lui, còn cung cung kính kính ở bên ngoài đóng kỹ cửa.

Người đi sau, Tô Kim Muội lúc này mới nhìn trên điện thoại di động hình, cõi lòng đầy nghi ngờ nói: “Thầy a, cái này hướng dẫn du lịch là lạ, làm gì lấy cá nước Thái con gái cho chúng ta thấy thế nào? Đừng nói. . . Cái này nước Thái con gái thật đúng là thật xinh đẹp đâu!”

“Hừ!” Triệu Ngọc cũng là bất đắc dĩ lắc đầu một cái, nhắc nhở, “Ta

nhưng nghe nói, ở nước Thái lời, dáng dấp càng đẹp con gái, nhưng không thấy được thật là nữ đâu. . .”

Chương 692: Thủy thổ không hợp

Liên quan tới hôm nay bản sao kỳ ngộ, Triệu Ngọc cũng là cảm giác có chút không giải thích được.

Hắn cũng cảm thấy, hướng dẫn du lịch Hàn Đức Vượng nhưng là có chút là lạ. Bất quá, ở hắn cẩn thận suy xét một phen sau, liền cơ bản biết cái này vị hướng dẫn du lịch ý.

Đúng như hắn nói như vậy, nước Thái con gái chuyện hắn chỉ là hắn chủ quan ý kiến mà thôi, Hàn Đức Vượng còn tưởng rằng Triệu Ngọc hai người cũng là tới tìm cái này nước Thái con gái, cho nên mới tới tốt bụng nhắc nhở.

Nhưng là, khi hắn phát hiện Triệu Ngọc muốn tìm cũng không phải là nước Thái con gái sau, hắn cũng có chút tim đập rộn lên, lo lắng Triệu Ngọc ngại hắn xen vào việc của người khác loại, cho nên mới biểu hiện như vậy nơm nớp run rẩy, không hợp với lẽ thường.

Mặc dù, nước Thái cô gái mất tích ngày tháng cùng Miêu Anh ở Sardinia xuất hiện ngày tháng có chút giống in, nhưng là, Triệu Ngọc lại cũng không cho là, hai người giữa sẽ có quan hệ thế nào?

Một cái nước Thái con gái, hay là học sinh, nghĩ như thế nào, cũng không thể cùng Miêu Anh dựng chung một chỗ chứ ?

Hơn nữa, ở Hàn Đức Vượng sau khi đi, Triệu Ngọc kỳ ngộ tích phân ước chừng tăng lên 3 điểm, liền không động đậy nữa. Như vậy có thể thấy, hôm nay bản sao kỳ ngộ cũng là vô cùng vậy, cũng không có gì

ngạc nhiên chỗ.

Cho nên, Triệu Ngọc không có hoài nghi Hàn Đức Vượng, cũng không có đối cái đó nước Thái cô gái đặc biệt để ý, chỉ là ở chỗ này sau video tìm trong, hơi lưu ý một chút mà thôi.

Hắn điểm chính, tự nhiên vẫn còn ở Miêu Anh trên người.

Sau đó, Triệu Ngọc cùng Tô Kim Muội một người một máy bình bản máy vi tính, tiếp tục kiên nhẫn tìm kiếm Miêu Anh tung tích.

Mặc dù kiểm tra video là một gian khổ công việc, nhưng Triệu Ngọc hai người dầu gì đã có xác thực thời gian. Cho nên, bọn họ tìm kiếm coi như dễ dàng một chút, không bao lâu, liền tìm tới một ít Miêu Anh ngày đó vận động quỹ tích đi ra.

Thông qua phố buôn bán video, bọn họ có thể thấy, Miêu Anh là từ phố buôn bán mặt đông mà đến, tiến vào phố buôn bán sau liền thẳng đi đến rồi nhà kia ở vào phố buôn bán trung bộ vị trí quán cà phê, sau đó một mực ở quán cà phê đợi 2 giờ, lúc này mới đi phố buôn bán mặt tây đi.

Lui về phía sau nữa, Miêu Anh hắn không lại vào qua những cửa tiệm khác, mà là dọc theo phố buôn bán một mực đi tây, cho đến cuối cùng biến mất.

Phố buôn bán mặt tây, có một cái nhỏ đầu đường. Thông qua đầu đường khúc quanh một cái quản chế video, có thể thấy Miêu Anh dọc theo đầu đường tiếp tục hướng tây mà đi, thẳng đến biến mất không thấy.

Vào hôm nay tìm kiếm lúc, Triệu Ngọc cùng Tô Kim Muội đi khắp cả điều phố buôn bán, tự nhiên cũng đến qua nơi đó. Bọn họ biết, đầu đường nữa đi tây, liền đã đến rừng rậm ranh giới vùng.

Sardinia diện tích không nhỏ, nhưng phần lớn đều là rừng rậm, thành

phố ước chừng xây dựng ở đảo đông bắc bộ mà thôi, ở hướng tây nam thượng cơ bản tất cả đều là mênh mông rừng rậm vùng.

Bởi vì địa phương đặc thù khí hậu hoàn cảnh, trong rừng rậm chẳng những ẩm ướt hơn nữa thường có chướng khí tràn ngập, khó chịu với nhân loại ở. Cho nên bình thời trừ một ít công việc đặc thù nhân viên bên ngoài, vậy rất ít có người sẽ tiến vào rừng rậm thủ phủ.

Từ cái đó đầu đường đi tây, chỉ có le que mấy nhà cửa hàng mà thôi. Qua cửa hàng, chính là ranh giới rừng rậm rồi. Nơi đó cũng không phải là chánh quy rừng rậm cửa vào, trong đó cũng không có rõ ràng con đường. Nhưng nếu có người từ đây chỗ tiến vào rừng rậm, cũng không phải là không thể được.

Triệu Ngọc cùng Tô Kim Muội không khỏi vô cùng hiếu kỳ, Miêu Anh từ nơi nào đi tây đi, rốt cuộc muốn làm gì?

Vào hôm nay lục soát trung, Triệu Ngọc hai người cũng đi nơi đó cửa hàng đòi quản chế video. Có thể là bởi vì vị trí vắng vẻ lý do, trong sáu nhà cửa hàng, có hai nhà đều là phòng trống, đến nay không có khai trương. Còn lại Tứ gia, có hai nhà bởi vì mới mở nghiệp không có gắn, còn có một nhà bán mật ong cửa tiệm quản chế ra trở ngại.

Cuối cùng, bọn họ chỉ là ở nhất đến gần ranh giới rừng rậm cửa tiệm kia cửa hàng lấy được video. Nhưng là, bởi vì vị trí cùng góc độ vấn đề, cửa hàng này trong video, chỉ có thể nhìn được Miêu Anh không có từ cửa tiệm trước cửa tiến vào rừng rậm, nhưng vẫn là không có thấy, Miêu Anh rốt cuộc đi nơi nào?

Bất đắc dĩ, Triệu Ngọc cùng Tô Kim Muội không thể làm gì khác hơn là lùi một mà tiến hai, lại tiếp tục đem ngã tư đường video về phía sau thôi đạo, rốt cuộc ở 20 mấy phút sau, lại thấy được Miêu Anh hình ảnh.

Chỉ thấy Miêu Anh trước kia còn là cái kia người lối ăn mặc, ở đầu

đường xuất hiện sau, quẹo cua hướng đầu đường phía nam đi.

Thông qua bản đồ nhận, chỉ thấy cái kia con đường mòn đi về phía nam, liền trực tiếp thông hướng Sardinia lớn nhất bến tàu. Bởi vì hôm nay Triệu Ngọc hai người một mực vây quanh phố buôn bán đang tìm, còn chưa kịp tìm đến nơi đó. Cho nên, bọn họ không biết Miêu Anh sau đó lại đi nơi nào?

Xem ra, ngày mai lời, hai người bọn họ phải dọc theo con đường này lại tiếp tục tìm một chút đi. Bất quá, Triệu Ngọc có loại cảm giác, hắn luôn cảm thấy, Miêu Anh hơn phân nửa là đi bến tàu đi! Nếu như như vậy, nói rõ nàng có thể đã rời đi Sardinia, quả thật như thế, vậy sau này liền rất khó tìm rồi.

Nhưng là, Triệu Ngọc cũng là vô cùng không nghĩ ra, Miêu Anh ở phố buôn bán vòng vo một vòng, lại đi đến gần rừng rậm địa phương, sau đó, cứ như vậy linh lợi đạt đạt đất rời đi rồi sao? Nàng rốt cuộc muốn làm gì?

Sau đó, vì xác nhận mình ý tưởng, Triệu Ngọc cùng Tô Kim Muội lại đem phía sau video tra xét một phen, nhưng là một mực tra xem đến nửa đêm, cũng không lại từ bất kỳ một cái máy quay phim nhìn lên đến Miêu Anh bóng người.

Xem ra, từ phố buôn bán thượng lộ một mặt sau, Miêu Anh thật có khả năng đã rời đi.

Lui về phía sau nữa, một cái chớp mắt đã đến đêm hôm khuya khoắc, Tô Kim Muội quả thực không chịu đựng được, đã nằm ngủ trên ghế sa lon.

Nhưng là Triệu Ngọc nhưng vẫn vẫn còn ở tư tư bất quyện tra xét video, tra xong rồi Miêu Anh xuất hiện sau video, hắn lại bắt đầu tra trước, muốn nhìn một chút Miêu Anh rốt cuộc là lúc nào đi tới Sardinia?

Nhưng mà, Triệu Ngọc một mực nhận thật cẩn thận đất tìm rất lâu, nhưng vẫn là không có bất kỳ phát hiện

Chỉ như vậy, một mực tra xem đến nửa đêm hai điểm, Triệu Ngọc cảm giác con mắt cũng sắp không mở ra được, cái này rốt cục mới tắt bình bản máy vi tính, chuẩn bị nghỉ ngơi.

Ai ngờ, liền đang đóng máy vi tính trong nháy mắt,. hắn trong đầu kỳ ngộ hệ thống cũng truyền đến kết thúc nhắc nhở, bất ngờ lóe lên.

Bởi vì cũng không tìm được hữu hiệu đầu mối, cho nên Triệu Ngọc nhận định, mình hôm nay “Khảm cấn” quẻ, tất nhiên độ hoàn thành sẽ không rất cao.

Nhưng mà, khi hắn mở hoàn thành mặt tiếp xúc sau, lại một lần bị 42% độ hoàn thành cho vui mừng ở!

Không thể nào?

Dường như, hôm nay không xảy ra chuyện lớn gì a? Làm sao độ hoàn thành sẽ cao như vậy chứ ?

Mở ra đạo cụ lan, chỉ thấy hắn hôm nay lại lấy được một cái vô cùng ngưu bức đạo cụ, gọi là ẩn hình hóa trang khí, sử dụng sau, có thể trong vòng thời gian ngắn thay đổi mình dung mạo!

Lợi hại a đây cũng là! ?

Triệu Ngọc kiềm lòng không đặng nghĩ đến, mình trước kia đã từng phản máy thu hình, ẩn hình cái bao tay các loại đồ, bây giờ lại lấy được hóa trang khí, đây nếu là thật ra ngoài kiền cá chuyện gì xấu, ai còn có thể ngăn được ta?

Chặc chặc

Hệ thống a thế nào rồi đây là?

Phía trước có không giải thích được khảm cấn quẻ, trung gian có không giải thích được bản sao kỳ ngộ, bây giờ lại bỗng nhiên toát ra một cái 42% cao độ hoàn thành tới?

Vậy làm sao

Không biết tại sao, tự đánh tới đến New Zealand sau, Triệu Ngọc liền mơ hồ có loại cảm giác, cảm thấy kỳ ngộ hệ thống khai quẻ cũng tốt, phần thưởng cũng được, bao giờ cũng có chút ba không hai, để cho hắn vừa không đoán ra lại khó hiểu! Chẳng lẽ hệ thống vẫn còn ở ngã chênh lệch thời gian không được sao? Hoặc là ngồi phi cơ choáng váng ky? Hoặc có thể thủy thổ không phục?

Lão đại a, Triệu Ngọc trong lòng yên lặng nhắc tới, bất kể ngươi rốt cuộc thế nào rồi, nhưng là, ta chuyện này ngươi nhưng nhất định phải giúp, cho nên, vô luận như thế nào, cho thêm ta tới một “Khảm” quẻ đi!

Đọc xong sau, Triệu Ngọc rốt cuộc mở ra mới một quẻ. Kết quả, quẻ văn vừa ra, Triệu Ngọc trong nháy mắt liền mộng bức.

Không thể nào, lão đại! ?

Cái này

Cái này cũng quả thực có chút không nói được chứ ?

Chỉ thấy hệ thống mặt tiếp xúc ngay chính giữa bất ngờ xuất hiện hai chữ to khôn chấn! ! !

Chương 693: Địa điểm giống nhau

Làm cái gì a đây là?

Đột nhiên thấy khai ra như vậy một quẻ tới, Triệu Ngọc trừ tràn đầy khiếp sợ trở ra, còn có một ít không nghĩ ra.

Tốt, khôn quẻ, lão tử cũng đành chịu!

Đại sự kiện có phải hay không?

Được a?

Tới a, lão tử ai sợ ai?

Nhưng là. . . Phía sau chấn quẻ là cái gì quỷ?

Chấn quẻ đại biểu địa vị, ta cũng chạy New Zealand tới rồi, còn toan tính gì địa vị? Ta thân phận bây giờ chính là một cái du khách mà thôi, thân phận còn có thể lên tới nơi nào? Chẳng lẽ, muốn ta ở New Zealand vừa làm cá tiểu quan mà sao?

Ai?

Nga. . .

Ai ngờ, trải qua lúc ban đầu khiếp sợ sau, Triệu Ngọc lại mơ hồ sinh ra một loại dự cảm. Hắn cảm thấy, cái này "Khôn chấn" quẻ, có phải hay không là đại biểu như vậy một trường hợp chứ ?

Tỷ như, ở khôn quẻ dưới tác dụng, mình ở nơi này trên đảo nhỏ cứu cái gì nhân vật trọng yếu, hoặc là bắt được cái gì trọng yếu bại hoại loại? Sau đó trở thành công chúng anh hùng, từ đó tăng lên mình địa vị?

Nghĩ đến đây một chút, hắn không thể tránh khỏi nhớ lại cái đó mất tích nước Thái con gái tới. Có thể hay không, ta hôm nay đang tìm Miêu Anh trong quá trình, sẽ tình cờ, ngẫu nhiên, vừa vặn tìm tới cái này nước Thái con gái tung tích? Sau đó, đem người cấp cứu? Hơn nữa còn cùng người bắt cóc tiến hành một phen vật lộn, sau đó thành lập mình uy tín?

Loại này khả năng. . . Có hay không chứ ?

Bất quá, nếu quả thật là lời như vậy, có phải hay không khai một cái "Khôn cấn" quẻ sẽ khít khao hơn một ít?

Còn có. . . Lão tử đã kinh phí lớn như vậy khí lực, nhưng là cũng không có mở ra lý tưởng trúng "Khảm" quẻ, cái kia cái này có phải hay không biểu thị, mình tìm Miêu Anh chuyện, chỉ có thể đến đây chấm dứt chứ ?

Chặc chặc. . .

Hệ thống lão đại a, ngươi nha rốt cuộc là thế nào? Nếu thật là thủy thổ lời không phục, ta cho ngươi tìm một đại phu nhìn một chút có được hay không? Ta chớ chơi có được hay không?

Ngươi đây coi là cái gì chứ ?

Chợt cho ta tới một cái "Khôn" quẻ không hợp coi là, còn làm một không giải thích được "Chấn" quẻ, ngươi hồ lô này trong rốt cuộc bán thuốc gì?

Triệu Ngọc càng nghĩ càng nhức đầu, càng nghĩ càng không nghĩ ra. Khó trách mọi người thường nói "Thế sự khó liệu" đâu! Nếu như ai có

thể nắm giữ mình tương lai, vậy hắn nhất định sẽ trở thành một thành công người!

Nhưng là, tương lai nào có tốt như vậy nắm giữ?

Liền lấy cái này đại biểu trứ kỳ ngộ quẻ văn tới nói đi, mặc dù biết rất rõ ràng mình sẽ gặp kỳ ngộ, nhưng quay đầu lại, nhưng vẫn không biết rốt cuộc sẽ xảy ra cái gì? Ở Triệu Ngọc trong ấn tượng, tựa hồ hắn trước một lần cũng không có chân chính đoán đúng qua đây!

Cho nên, hắn bây giờ cũng là tận lực ức chế mình, không đi suy nghĩ bậy bạ. Nếu như tương lai thật không cách nào đoán, ngã không suy nghĩ một chút như thế nào chuẩn bị sẵn sàng, chớ đến lúc đó mao tay chân!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc lúc này mới tạm thời buông xuống "Khôn" quẻ mang đến kinh tâm động phách, quay lại đưa mắt nhìn sang bản sao kỳ ngộ phương diện.

Ai ngờ, hắn mới vừa mở bản sao kỳ ngộ như vậy nhìn một cái, thật không dễ dàng bình phục lại đi tâm tình lại khó mà ức chế đất rộn ràng.

Ai?

Cái này. . .

Đây cũng không phải là có điểm ý tứ rồi, đây là quá có ý tứ!

Hệ thống lão đại a, chẳng lẽ, ngươi thật xảy ra vấn đề sao?

Làm sao sẽ lại tới một lần chứ ?

Chỉ thấy bản sao kỳ gặp tọa độ, lại cùng ngày hôm qua giống nhau như đúc, vẫn chỉ thị bọn họ phòng, vẫn còn buổi tối tám giờ!

Địa điểm, thời gian tất cả đều không thay đổi!

Hô. . .

Triệu Ngọc trùng trùng hà hơi, càng phát ra cảm giác khó mà đoán.

Tại sao có như vậy chứ? Là không phải là bởi vì cái này Sardinia có chút nhỏ, hơn nữa người còn thiếu, làm hệ thống lão đại không tốt cho an bài kỳ ngộ rồi? Cho nên, dứt khoát đem bản sao kỳ ngộ tất cả đều an bài ta trong phòng?

Ngày hôm qua là Hàn Đức Vượng đến thăm, như vậy hôm nay chứ ? Không biết là Hàn Đức Vượng lại tới một lần chứ ?

Như vậy. . . Được rồi, nếu hệ thống cho ta khai ra khôn quẻ, vậy ngươi thật có bản lãnh, có dám hay không đem Miêu Anh cho ta trực tiếp đưa đến ta trong phòng tới? Hệ thống! Lão đại! Nói chuyện nha ngươi. . .

Chỉ như vậy, làm người ta khiếp sợ quẻ văn, hơn nữa gần như vô ly đầu bản sao kỳ ngộ, để cho Triệu Ngọc một đêm này đầu óc hỗn loạn, suy nghĩ rối rít. Hắn thử nhiều lần,

Muốn lý ra một cái nói xuôi ý nghĩ tới, nhưng cuối cùng đều lấy thất bại chấm dứt.

Không có biện pháp, nếu không cách nào biết trước tương lai, như vậy tại sao nắm giữ chứ ?

. . .

Không biết là lòng vừa nghĩ, vẫn bị cái kia giống nhau bản sao kỳ ngộ cho quấy nhiễu, khi Triệu Ngọc ở một ngày mới sau khi tỉnh lại, lại xảy ra cùng ngày hôm qua giống nhau như đúc chuyện, để cho hắn có loại

nặng sống một ngày cảm giác.

Chỉ thấy cái đó vốn là ngủ trên ghế sa lon Tô Kim Muội, rốt cuộc lại nằm mình trên giường, hơn nữa còn tệ hại hơn đất chui vào mình chăn!

Bất quá, lần này, Triệu Ngọc kinh ngạc trình độ đã xa không có ngày hôm qua rồi, hắn thậm chí ngay cả đồ ngủ nguyên vẹn không hoàn chỉnh cũng lười đi xem, trực tiếp xuống giường rửa mặt đi.

Một mực chờ hắn dùng nước lạnh tỉnh táo sau, lúc này mới chợt ý thức được một chuyện: Một cái chỉ mặc quần áo ngủ thơm ngát tiểu cô nương, cùng mình nằm ở trên một cái giường ngủ hai ngày giác, mình lại không có đem nàng thế nào!

Cái này nói ra, hắn thậm chí ngay cả mình cũng không dám tin tưởng! Nhưng là, sự thật cứ như vậy đặt ở trước mắt, hắn cũng không biết mình là như thế nào làm được. . .

Thức dậy sau, hai người tất cả hành động, cũng tốt tựa như lần nữa diễn ra một lần ngày hôm qua. Ăn cơm, lên đường, đi tới phố buôn bán tiếp tục kiểm tra giam khống tham đầu, nhìn một chút Miêu Anh rốt cuộc đi nơi nào?

Bởi vì hôm qua đã một cái cạn ngày tương tự công việc, cho nên hôm nay y thủy, hai người làm được còn thật thuận tay, không bao lâu, liền lục tục từ mấy cửa hàng trong video, tìm tới Miêu Anh ngày đó bóng dáng.

Từ trong video có thể thấy, Miêu Anh quả nhiên dọc theo cái kia con đường một mực đi bến tàu phương hướng đi.

Nhưng là, Triệu Ngọc hai người tìm tìm, nhưng chợt phát hiện, Miêu Anh lại từ video theo dõi không thấy! Vốn là thượng một cửa hàng máy thu hình còn có thể thấy nàng tiếp tục hướng nam, nhưng chờ đến nhìn

nữa hạ một nhà lúc, người chợt không thấy! Lui về phía sau nữa, cũng tất cả cũng không có tra được.

Tô Kim Muội bởi vì, Miêu Anh sở dĩ sẽ biến mất, chỉ có hai loại khả năng, một người là nàng vào cửa tiệm,. một người khác chính là từ nơi nào ngồi rồi công cụ giao thông.

Rất nhanh, hai người liền loại bỏ loại khả năng thứ nhất, bởi vì phụ cận video theo dõi, cũng không nhìn thấy Miêu Anh ra vào cửa hàng dấu vết, ngược lại thì có một chiếc địa phương xe taxi từ Miêu Anh biến mất địa phương dừng lại qua. Cho nên, Triệu Ngọc hai người cảm thấy, Miêu Anh rất có thể là từ nơi nào đón xe.

Địa phương kia khoảng cách bến tàu còn có 3 cây số xa, như vậy xem ra, Miêu Anh hẳn là ngồi xe đi bến tàu.

Để ấn chứng mình ý tưởng, hai người liền trực tiếp đi bến tàu. Từ bến tàu phụ cận trong cửa hàng tiếp tục tìm xe taxi kia tung tích.

Nhưng là, mặc dù bọn họ từ nào đó nhà cửa hàng trong video tìm tới xe taxi kia, nhưng cũng không thể nhìn rõ ngồi trên xe người, rốt cuộc có phải hay không Miêu Anh? Bọn họ chỉ có thể nhìn được, xe taxi kia cuối cùng lái vào bến tàu bãi đậu xe, hơn nữa với mấy phút sau từ cửa ra lái đi, hơn nữa khai lúc đi, xe taxi đã đánh ra xe không nét chữ, nói rõ trên xe đã không có khách.

Cùng tới nơi này, Triệu Ngọc không kiềm được làm xong xấu nhất định. Bởi vì các loại dấu hiệu chứng tỏ, Miêu Anh hẳn là ngay ngày hôm đó đã lên thuyền rời đi Sardinia rồi.

Nhưng là, để cho Triệu Ngọc nghi ngờ chính là, Miêu Anh hành tung vô cùng làm người ta nghi ngờ, từ trong video hoàn toàn không thấy rõ, nàng rốt cuộc đang làm gì?

Tốt mô tốt lắm, nàng từ Sardinia phố buôn bán vòng vo một vòng, sau đó liền đi sao? Như vậy. . . Nàng ở tiệm cà phê dặm cái kia lần khẩn trương thần thái, lại là vì cái gì mà chuẩn bị chứ ?

Không được. . . Chưa từ bỏ ý định Triệu Ngọc lúc này quyết định, nhất định phải đến bến tàu bên trong tiếp tục tra được, nhìn một chút Miêu Anh là hay không thật từ trên bến tàu rồi thuyền, thật đã rời đi Sardinia?

Nhưng là, vấn đề khó khăn tới rồi, bến tàu loại địa phương này nhưng cùng bình thường tư nhân cửa hàng không giống nhau, nơi đó quản chế video cũng không phải là Tô Kim Muội rải nũng nịu liền có thể làm được!

Như vậy. . . Như thế nào, mới có thể lấy bến tàu quản chế video chứ ?

Chương 694: Cô gái người Thái ở chỗ này

7 giờ tối nửa, Triệu Ngọc cùng Tô Kim Muội ngồi ở Sardinia bên bờ biển lộ thiên bên trong phòng ăn, một mặt thưởng thức thơm ngon món ngon, một mặt thưởng thức say đẹp như tranh vẽ Thái bình dương cảnh đêm.

Xa xa cao ngất hải đăng dưới, có trận trận buồm trắng lướt qua. Hải âu lượn thấp, tiếng kêu thanh thúy, sóng biển vỗ đánh bãi cát, phát ra nhu hòa tiếng róc rách, hết thảy đều tỏ ra như vậy ôn hòa, như vậy an ninh. . .

“Thầy a, “ Tô Kim Muội tham lam đồng ý hút một con Úc châu tôm hùm to lớn tôm kiềm, đối Triệu Ngọc khen không dứt miệng thở dài nói, “Ta là càng ngày càng bội phục ngươi! Ngươi nói, trên thế giới này, còn có so với sư phụ ta lợi hại hơn người sao? Ta đều không nhìn ngươi làm sao xúi giục, liền đem bến tàu hệ thống theo dõi công phá! Khả năng này, có thể so với 《 điệp trung điệp 》 dặm a thang ca còn phải trâu trên trăm lần đâu!

“Thầy a, ta trước kia làm sao cho tới bây giờ không thấy ngươi lộ ra như vậy một tay bản lãnh chứ ? Lại nghành gì dụng cụ cũng không cần, trực tiếp một máy trực bản máy vi tính giải quyết, thực sự quá. . . Thái thái quá cái kia chứ ?”

Đối mặt Tô Kim Muội khen, Triệu Ngọc ngay cả mí mắt đều không mang, vẫn đang tra nhìn trong máy vi tính quản chế video, định tìm

được Miêu Anh bóng dáng.

Nguyên lai, hắn vì có thể lấy được đến bến tàu quản chế video, không tiếc sử dụng hai điều hacker chỉ thị đạo cụ đi ra.

Đúng như hệ thống khác công cụ như vậy, cái này hacker chỉ thị cũng so với thật hacker cao thủ lợi hại hơn rất nhiều. Hắn thậm chí ước chừng thông qua vô tuyến kết nối, liền thuận lợi tiến vào bến tàu trung ương máy theo dõi hệ thống trong, đã có thể sử dụng chung rồi.

Nói cách khác, hắn bây giờ ngay cả video bản chính cũng không cần, liền có thể trực tiếp thông qua trên tay trực bản máy vi tính để kiểm tra trên bến tàu tất cả giám sát và điều khiển quay phim video, không những có thể kiểm tra ngay hiện tại camera đang quay gì, còn có thể kiểm tra những thứ đã lưu lại.

“Ta chỉ không rõ, ngươi nếu có như vậy cao minh hacker kỹ thuật, “ Tô Kim Muội lại nói, “Làm gì không trực tiếp đem những thứ kia shop kia hack luôn đi? Đở cho chúng ta mất như vậy nhiều miệng lưỡi! Khổ như vậy chứ?”

“Hả. . . Không giống!” Triệu Ngọc không thể làm gì khác hơn là qua loa giải thích, “Thương cửa tiệm đều là tư nhân máy phục vụ, mà bến tàu chính là công cộng lưới, chỗ sơ hở sẽ càng nhiều hơn một chút!”

“Nga, phải không?” Tô Kim Muội nghi ngờ nhìn Triệu Ngọc, quả thực không đoán ra nàng cái này vị trẻ tuổi sư phụ lai lịch, suy nghĩ một chút, lại hỏi, “Thầy a, ta làm sao cảm giác, ngươi thật giống như còn thật có tiền tựa như chứ ? Ta mới vừa nhìn thực đơn, hai ta ăn bữa cơm này, nhưng là xài hơn mấy ngàn đâu! Ngươi làm sao một chút cũng không đau lòng chứ ? Ta nhớ ở Tần Sơn lúc, ngươi thật giống như thật keo kiệt chứ ?”

“Hô!” Triệu Ngọc rốt cuộc buông xuống máy vi tính, tức giận đối Tô

Kim Muội nói, “Như thế nào, ăn xong rồi không? Ăn xong rồi, chúng ta liền mau trở về quán rượu đi! Như vậy nhiều video, tối hôm nay, đủ chúng ta nấu rồi!”

“Không thể nào? Cái này. . . Nơi này còn có hơn phân nửa chỉ Úc châu tôm hùm đâu! Ngươi. . . Không ăn?” Tô Kim Muội tiếc.

“Bỏ túi, trở về quán rượu ăn đi, trễ nữa sẽ tới không vội!” Triệu Ngọc nói, dĩ nhiên là chỉ tối nay bản sao kỳ ngộ. Bây giờ đã xấp xỉ tám giờ, hắn phải chạy về quán rượu mới được.

Nhưng là, Tô Kim Muội nhưng không nghe rõ, vội hỏi: “Thầy, ngươi đã nói rồi, chúng ta có thời gian một đêm đâu! Gấp như vậy làm gì? Nghe học trò, ngươi cấp tìm được sư nương ta hiểu ngươi, nhưng là, ngươi cũng phải ăn cơm a! Đói bụng lắm thân thể, ta cũng phải chịu trách nhiệm! Tới tới tới, đem tôm thẻ ăn. . .”

Vừa nói, Tô Kim Muội xé ra tôm hùm da, đem một khối lớn tôm thịt đưa tới Triệu Ngọc trước mặt.

Nhìn một cái như vậy sẽ đau người tiểu đồ đệ, Triệu Ngọc cũng không tốt kiểu cách, liền cái miệng đem tôm ăn thịt rồi sạch sẻ! Ăn xong sau, hai người lúc này mới gọi chiếc taxi trở lại quán rượu.

Sardinia diện tích không nhỏ, nhưng thành phố diện tích nhưng nhỏ đến đáng thương, xe taxi ngay cả 10 phút cũng chưa tới, liền đem hai người đưa đến cửa tiệm rượu.

“A nga. . .” Ở đi thang máy lúc lên lầu, Tô Kim Muội mỏi mệt vươn vai một cái, nhổ nước miếng nói, “Buổi tối ăn quá no, hơi có chút mệt rồi lại! Thật muốn ngủ một giấc thật ngon a!”

“Hừ, ngươi còn có mặt mũi nói!” Triệu Ngọc sậm mặt lại mắng, “Ở ta ngủ trên giường như vậy thoải mái, còn khốn? Ta nhưng xấu xí nói được

trước đầu, lão tử nhẫn nại là có hạn độ,

Nếu là ngày hôm nay ngươi chạy nữa trên giường ta đi! Hắc hắc. . .”

Vừa nói, Triệu Ngọc làm ra một cái đại hôi lang động tác tới.

“Được a, tới đi, tới đi, cầu cũng không được!” Ai ngờ, Tô Kim Muội nhưng không để ý nói nhẹ, “Ngươi muốn thế nào đều có thể, nhưng là, chờ quay đầu lại thấy đến rồi sư nương, ta cũng nhất định sẽ đúng sự thật bẩm báo!”

Một câu nói, nói Triệu Ngọc nước lạnh tưới đầu, lòng tràn đầy thê lương.

“Ông trời của ta sao!” Triệu Ngọc ngửa mặt lên trời thê oán, “Ta đời trước thiếu cái gì đức, làm sao thu ngươi như vậy cá xấu xa học trò chứ ? Không được! Quay đầu, ta phải thanh lý môn hộ, cùng ngươi đoạn tuyệt thầy trò quan hệ!”

“Đừng nói ông trời của ta sao, ngươi như vậy không thể nói nghe. . .” Tiểu nha đầu mắt to manh manh đất vỗ ngực nói, “Ngươi có thể như vậy nói. . . Ai nha. . . Ta bà nội gấu a. . . Bà nội cá Hùng Đại! Bà nội con gấu hai. . .”

“Ta. . . Ta không chịu nổi! Ta muốn bóp chết ngươi. . .” Triệu Ngọc mau muốn điên, đưa ra bàn tay liền hướng Tô Kim Muội trên cổ bắt đi.

Lúc này, cửa thang máy vừa vặn mở, Tô Kim Muội a a cười một tiếng, trực tiếp vọt ra ngoài, chạy thẳng tới bọn họ phòng.

Triệu Ngọc đương nhiên là đùa giỡn, bất quá, cùng tiểu đồ đệ đùa giỡn một chút, không thể nghi ngờ có thể hóa giải một chút hắn mấy ngày liên tiếp ứ tích áp lực.

Triệu Ngọc hai tay bóp ở Tô Kim Muội trên cổ, Tô Kim Muội nhưng một mặt cười khanh khách, một mặt mở cửa phòng chui vào.

“Đi nơi đó chạy?” Triệu Ngọc âm sâm sâm cuồng tiếu, “Nhìn ta hôm nay làm sao thu thập ngươi!”

“Được a, ta còn vừa vặn muốn nhìn một chút đâu!” Vừa nói, Tô Kim Muội tránh thoát Triệu Ngọc hai tay, xoay người hướng phòng vệ sinh chạy đi, “Không nhịn nổi, không nhịn nổi, có bản lãnh, ngươi dám theo vào tới sao?”

“U?” Triệu Ngọc lông mày nhướn lên, cười lạnh nói, “Giẫm lên mặt mũi có phải hay không? Sư phụ ngươi ta dầu gì cũng là lưu manh tốt nghiệp đại học cao tài sinh, ta biết sợ ngươi? Được a, đây cũng là ngươi nói, ta hôm nay cứ nhìn ngươi đi vệ sinh, ta nhìn ngươi xấu hổ không. . .”

Vừa nói chuyện, Triệu Ngọc cũng hướng phòng vệ sinh chạy đi. Tô Kim Muội là một quỷ cơ trí, nàng vọt vào phòng vệ sinh sau,. quay người lại rắc rắc liền đem cửa khóa lại!

Triệu Ngọc ca ca đất lắc nửa ngày, nhưng căn bản mở cửa không ra.

Ba!

Bên trong phòng rửa tay đèn sáng lên, ai ngờ, đèn sáng lên, trong phòng rửa tay nhưng bỗng dưng vang lên một tiếng kêu sợ hãi!

“A! ! ! ! !”

Tiếng kêu kia rõ ràng là Tô Kim Muội phát ra, tiếng thét chói tai xuyên vân nứt đá, vang khắp phòng, đem Triệu Ngọc cũng sợ hết hồn.

Ca ca ca ca. . .

Theo khóa cửa thật nhanh chuyển động, Tô Kim Muội thật giống như trên người rồi lửa vậy, tăng đất từ bên trong chui ra.

“A! A. . . Sư. . . Sư sư phụ. . .” Tô Kim Muội cả người run rẩy, ngược cánh tay chỉ một chút phòng vệ sinh.

“Hừ!” Triệu Ngọc còn tưởng rằng Tô Kim Muội lại xảy ra cái gì yêu con bướm đâu, cười gạt bỏ khai nàng, nói, “Làm sao? Có con chuột, vẫn là có con gián a? Ta đã nhìn ra, ngươi có phải hay không không đem sư phụ ngươi đoạt tới tay, ngươi liền chưa từ bỏ ý định rồi? Còn giả bộ. . .”

“Không không không phải là. . .” Tô Kim Muội cả người run rẩy, sắc mặt tái xanh đất chỉ phòng vệ sinh nói, “Chết. . . Người chết! ! !”

“Cái gì! ?”

Thẳng đến lúc này, Triệu Ngọc mới giựt mình nhiên phát giác, Tô Kim Muội mặt đều đã bởi vì kinh sợ mà xảy ra vặn vẹo, nàng dáng vẻ, tựa hồ không giống đang nói láo.

Vì vậy, Triệu Ngọc vội vàng bước tiến vào phòng vệ sinh, hướng bên trong nhìn sang.

Kết quả, cái này nhìn một cái dưới, đầu hắn ông liền lớn. . .

Chỉ thấy ở bồn tắm trong, lại ngửa mặt nằm một cái không mảnh vải che thân đàn bà, đàn bà kia tóc bù xù, trên người đầy máu tươi, hết sức kinh người! Mà phun tràn ra máu tươi văng khắp nơi đều là, nơi nơi đỏ thắm, mùi máu tanh gay mũi. . .

Cái này. . . Cái này. . . Làm sao biết. . .

A! ?

Ai ngờ, khi Triệu Ngọc thấy đàn bà kia tướng mạo sau, nhưng một cái liền nhận ra được. Cái này đã không có kiểm tra sinh mạng đàn bà, lại chính là cái đó mất tích —— cô gái người Thái! ! !

Chương 695: Khôn quẻ ứng nghiệm

“Sao. . . Tại sao có thể như vậy? Cái này. . . Đây là chuyện gì xảy ra?” Tô Kim Muội đã sớm bị sợ cả người run sợ, hồn bất phụ thể, run rẩy hỏi, “Người. . . Người là từ đâu tới? Là ai giết người, hơn nữa. . . Còn từ chúng ta trong phòng! ?”

“Kim muội, cái này. . . Nữ nhân này, thật giống như chính là Hàn Đức Vượng cho chúng ta thấy qua cái đó mất tích cô gái! Ngươi nhìn. . .” Triệu Ngọc dù sao cũng là hình cảnh xuất thân, lúc này kiềm chế tâm tình kích động, chỉ chết người nói, “Cái đó nước Thái, tên gì Tố Thiến! ?”

“A? Là nàng? Thật là nàng a!” Tô Kim Muội đánh bạo hướng người chết nhìn, giống vậy gật đầu nói, “ Đúng, thật vẫn là nàng! Người này. . . Không phải là mất tích sao? Tại sao phải chạy đến chúng ta trong phòng tới? Thầy. . . Cái này. . . Vậy phải làm sao bây giờ? Chúng ta có phải hay không phải nhanh lên báo cảnh sát? Bọn họ. . . Sẽ không oan uổng là chúng ta làm chứ ?”

“Sẽ không, làm sao biết. . .” Triệu Ngọc gãi đầu nói, “Chúng ta mới vừa trở lại quán rượu, quán rượu đều có theo dõi! Lại nói, chúng ta không có động cơ, nữ nhân này đã mất tích thời gian rất lâu, khi đó, chúng ta cũng không có tới New Zealand. . .”

Vừa nói chuyện, Triệu Ngọc bắt đầu nghiêm túc kiểm tra một chút người chết, từ nghề nghiệp nhạy cảm nói: “Người chết là trẻ tuổi phái nữ, cả người 'Trần' trục, trên cánh tay có rõ ràng chém thương tổn, động mạch nghiêm trọng hư hại, nơi ngực tất cả đều là chém thương tổn gây ra! Cho

nên, gây án đồ giết người hắn là búa loại!

“Còn có, trên đất không có kéo được dấu vết, người chết hắn là trước bị kéo vào bồn tắm, sau đó bị giết! Hơn nữa, thật giống như còn không có giãy giụa dấu vết, người chết có thể là bị hôn mê! Vết máu chưa khô, án giết người hắn là mới vừa xảy ra, Kim muội. . .” Nhìn tới nơi này, Triệu Ngọc chợt nhớ tới cái gì, vội vàng chạy ra phòng vệ sinh, nhìn kỹ nhìn ngoài phòng tủ quần áo các nơi, nói, “Chú ý bảo vệ hiện trường! Ta cảm thấy, hung thủ có thể cũng không đi xa!”

“Nga? Phải không. . .” Tô Kim Muội bị sợ căng thẳng, vội vàng núp ở Triệu Ngọc sau lưng, con mắt nơm nớp lo sợ nhìn về phía gian phòng những địa phương khác.

Lúc này, Triệu Ngọc đã mở ra ẩn hình tham trắc khí, đơn giản kiểm tra một chút phòng, cũng không phát hiện có người khác tồn tại dấu vết?

Nhưng là, khi hắn nhìn về phía quán rượu sân thượng lúc, nhưng phát hiện sân thượng cửa là mở! Hắn rõ ràng nhớ, từ tối hôm qua bắt đầu, hắn liền từ không mở ra cánh cửa kia.

Vì vậy, hắn chạy mau đến sân thượng kiểm tra, trên ban công trống không một vật, hắn vội vàng nhìn xuống dưới. Ngay tại dương phía dưới đài vừa vặn có một mô hình nhỏ hồ bơi, bọn họ phòng ở vào 3 lầu, từ nơi này nhìn xuống dưới, Triệu Ngọc rất nhanh liền thấy hồ bơi trong nước rơi một kiện cùng người khác bất đồng đồ.

Mặc dù khoảng cách hơi xa, nhưng Triệu Ngọc vẫn là có thể nhìn ra, vậy hắn là là một cái kim loại đem búa!

Đồ giết người! ?

Ông trời của ta!

Hung thủ giết người, sau đó đem đồ giết người từ trên ban công ném tới trong hồ bơi?

Nhưng là. . .

Cái này có chút không hợp với lẽ thường chứ ?

Chuyện gì xảy ra rốt cuộc?

“Hướng dẫn du lịch. . . Hàn Đức Vượng. . . Chính là hắn!” Ai ngờ, Triệu Ngọc mới vừa một trở về phòng, liền nghe được Tô Kim Muội run sợ lại khẳng định thanh âm, “Thầy, nhất định là cái kia người hướng dẫn du lịch, ngày hôm qua ta cũng cảm giác hắn không thoải mái rồi! Hắn không phải là phải cùng chúng ta nói cái gì cô gái người Thái chuyện, không nghĩ tới, cô gái người Thái một mực ở tay hắn thượng!

“Hắn là một cái bắt cóc người phạm tội giết người! Hắn bây giờ đem người giết, vẫn còn ở chúng ta trong phòng giết, đây rõ ràng là muốn gài tang vật vùi lấp chúng ta!

“Nga. . . Không trách, hắn ngày hôm qua không phải hỏi chúng ta tìm kiếm có phải hay không cái này cô gái người Thái rồi! Hắn sợ chúng ta phát hiện hắn bí mật. . . Người này. . .”

Ai ngờ, đang lúc Tô Kim Muội nhắc tới Hàn Đức Vượng lúc, Triệu Ngọc điện thoại di động chợt vang lên, mở nhìn một cái, lại vừa vặn chính là Hàn Đức Vượng đánh tới.

A?

Tô Kim Muội sợ hết hồn, Triệu Ngọc càng là hoảng sợ, vội vàng mở điện thoại di động lên nhận nghe, đồng thời còn nhấn thu âm kiện, muốn cất giữ nói chuyện chứng cớ.

“Uy a? Triệu tiên sinh, hôm nay tiến triển như thế nào?” Điện thoại bên kia, Hàn Đức Vượng như thường lệ khách khí hỏi, “Là như vậy, thật ngại. . . Ta muốn cùng ngài xin phép một chút, ngày mai chúng ta trong tiện du lịch có một trọng yếu hoạt động, nếu như ngài ngày mai không cần lời của ta,

Ta có thể hay không xin một cái lịch nghỉ a?

“Hoạt động này đối ta thật rất trọng yếu! Cho nên, ta hy vọng ngài có thể phê chuẩn, cho dù nửa ngày cũng được. . . Triệu tiên sinh, a lô ? Ngài nghe không? Triệu tiên sinh. . . Uy uy uy. . .”

Vốn là, Triệu Ngọc còn muốn chất vấn hắn một cái. Nhưng là, nghe Hàn Đức Vượng khách khí cung kính, cùng với hắn nói đến chuyện, Triệu Ngọc nhưng đột nhiên ý thức được, nếu như hung thủ vạn nhất không phải là Hàn Đức Vượng lời, cái kia chuyện này coi như phiền phức lớn!

Nếu như chỉ một từ người cảm giác mà nói, hắn cảm thấy Hàn Đức Vượng thật đúng là không thấy được là cái gì hung thủ!

Đầu tiên, Hàn Đức Vượng là một cái làm n nhiều năm lá bài chủ chốt hướng dẫn du lịch viên, không đạo lý làm loại này giết người gài tang vật chuyện;

Thứ yếu, Triệu Ngọc biết rõ, nếu muốn dùng giết người tới gài tang vật hãm hại lời, nhưng là phải so với đơn thuần giết người muốn khó hơn rất nhiều lần! Nếu như Hàn Đức Vượng thật là bắt cóc người phạm tội giết người, vậy dứt khoát giết người xong tìm một chỗ chôn, chẳng phải càng ổn thỏa?

Nơi này là quán rượu, khắp nơi đều có quản chế, khắp nơi đều có người chứng, ai sẽ ngu đến từ chỗ này giết người gài tang vật?

Cuối cùng còn có một chút, nếu quả thật là Hàn Đức Vượng làm, vậy

hắn bây giờ đánh lần này điện thoại tới, lại là ý gì chứ ? Cười nhạo, hay là đơn thuần biến thái?

Không. . . Không đúng!

Triệu Ngọc càng phát giác, trong bồn tắm người chết, có thể cùng Hàn Đức Vượng không có đảm nhiệm quan hệ như thế nào!

Nghĩ đến đây một tầng, Triệu Ngọc nhất thời không lạnh mà run, bởi vì, nếu quả thật cùng Hàn Đức Vượng không có quan hệ! Như vậy thì chỉ còn lại một loại khả năng! Chẳng lẽ. . . Là bởi vì Miêu Anh! ?

Hư!

Triệu Ngọc càng nghĩ càng tệ hại, liền không có ở trong điện thoại cùng Hàn Đức Vượng nói một chữ, liền cúp điện thoại, sau đó gấp rút đối Tô Kim Muội nói:

“Kim muội, nhanh, báo cảnh sát!” Triệu Ngọc nói, “Chuyện này, chúng ta xử lý không được, phải giao cho cảnh sát địa phương tới làm!”

“Nga. . . Tốt!” Tô Kim Muội vội vàng móc ra mình điện thoại di động.

Kết quả, ngay tại hai người đã khẩn trương tới cực điểm lúc, một kiện thiên đại bất ngờ lại bỗng nhiên xảy ra! Tô Kim Muội bên này còn chưa tới nhận đè điện thoại xuống nút ấn, bọn họ cửa phòng lại bỗng nhiên bị người gấp rút gõ!

Đông đông đông. . .

Gõ đập thanh hết sức rung động, đủ để chứng minh gõ cửa người vô cùng dùng sức!

Mà đang ở cửa phòng bị gõ đồng thời, quán rượu dưới lầu cũng bỗng

dưng còi cảnh sát nổi lên, xe hơi tiếng nổ, rất rõ ràng là tới rồi không ít xe cảnh sát.

A! ?

Triệu Ngọc cùng Tô Kim Muội nhìn nhau một cái, càng phát ra cảm giác chuyện không ổn.

Quang quang quang. . .

Quang quang quang. . .

Tiếng gõ cửa càng ngày càng gấp rút, ngoài cửa còn truyền tới một trận huyên náo.

“who! ?” Tô Kim Muội do dự hỏi một câu, ngoài cửa thì lập tức truyền đến chuỗi dài tiếng Anh tiếng hô.

Nghe được cái này chút tiếng hô, căn bản không cần Tô Kim Muội phiên dịch, Triệu Ngọc cũng đã nghe hiểu, cửa ngoại lai, rất rõ ràng liền là cảnh sát! ! !

Hư!

Triệu Ngọc biết, nếu là bọn họ gọi điện thoại báo cảnh sát sau, cảnh sát đi tới hiện trường còn không đặc biệt gì.. nhưng là, bọn họ rõ ràng còn không có báo cảnh sát chứ!

Như vậy. . . Cảnh sát tại sao phải tới?

Rất rõ ràng, đây là cái đó chân chính hung thủ giết người báo cảnh! Nếu như mở cửa, cảnh sát nhất định sẽ đem hắn cùng Tô Kim Muội làm trọng đại người hiềm nghi!

Bất quá. . . Triệu Ngọc dù sao cũng là một cảnh sát, trong lòng hắn vô cùng rõ ràng, mặc dù hắn cùng Tô Kim Muội nhìn qua có hiềm nghi, nhưng nếu như cảnh sát cẩn thận điều tra, liền sẽ phát hiện hung thủ cũng không phải là bọn họ.

Huống chi, dưới tình huống này, bọn họ cũng không làm được khác cái gì, cũng không thể lúc này chạy trốn chứ ? Người một chạy, cái kia hiềm nghi nhưng càng lớn hơn!

Vì vậy, Triệu Ngọc mau mau xông Tô Kim Muội khoát tay một cái, tỏ ý nàng đi cho bọn cảnh sát mở cửa.

“Kim muội, nhớ, chờ lát nữa không nên phản kháng, phối hợp cảnh sát là được!” Triệu Ngọc khuyên nhủ, “Chúng ta là trong sạch, sẽ không bị oan uổng!”

“Nga. . . Tốt, tốt. . .” Tô Kim Muội nơm nớp lo sợ đáp ứng, từ từ hướng cửa phòng đi tới.

Ai!

Lúc này, Triệu Ngọc còn đang là hôm nay mở ra “Khôn” quẻ xúc động, hắn thật là vạn vạn không nghĩ tới, cái gọi là “Khôn” quẻ sẽ là một cái như vậy dáng vẻ!

Nhưng mà, Triệu Ngọc còn đánh giá thấp “Khôn” quẻ uy lực, ngay tại Tô Kim Muội đang chuẩn bị mở cửa lúc, khác một kiện vô cùng chuyện bất khả tư nghị tình lại xảy ra!

Ầm!

Lăng không trung đột nhiên truyền tới một trận gào thét, một viên đạn từ rộng mở sân thượng cửa phòng bắn vào, sau đó xuyên qua phòng, trực tiếp bắn trúng bọn họ cửa phòng!

Cái kia viên đạn uy lực to lớn, phủ nhất trung, lại xuyên thấu cửa phòng, tuôn ra một cái lổ nhỏ!

Bên ngoài cửa bất ngờ truyền tới một tiếng hét thảm, hắn là có người trúng đạn, còn truyền đến ngã xuống thanh âm. Ngay sau đó, cảnh sát bên ngoài cửa lại cũng không rêu rao rồi, nhất thời truyền tới tốt một mảnh ca ca ca kéo cò súng thanh âm, rõ ràng là muốn tiến hành phản kích. . .

Đáng chết!

Triệu Ngọc lúc này mới ý thức được, hắn cùng Tô Kim Muội đã là đại sự không ổn. . .

Chương 696: Viên đạn quỷ dị

“Kim muội, nằm xuống!”

Mắt dòm đại sự không ổn, Triệu Ngọc không thể nào nữa ngồi chờ chết, hắn lập tức nhanh chóng vọt tới Tô Kim Muội sau lưng, đem ngã nhào xuống đất!

Mới vừa rồi từ sân thượng bên ngoài bắn tới phát súng kia thực sự quá mức đột nhiên, Tô Kim Muội mặc dù sợ hết hồn, nhưng vẫn không có phản ứng kịp, còn không biết rốt cuộc xảy ra cái gì?

Kết quả, ngay tại Triệu Ngọc đem nàng đụng ngã đồng thời, cửa cảnh sát bên ngoài cửa đã mở súng!

Đoàng đoàng đoàng...

Để gần bắn đạn nhất thời đem bằng gỗ cửa phòng đánh thủng, trong nháy mắt, bên trong căn phòng đạn tung tóe, một đoàn hỗn loạn.

Tiếng súng đại tác giữa, Triệu Ngọc không dám thờ ơ, thật sớm mở ra một kiện ẩn hình áo chống đạn mặc lên người.

Nhưng mà, hắn vô cùng rõ ràng, sớm nhất phát súng kia, chính là từ sân thượng bên ngoài bắn tới. Bọn họ bây giờ rất có thể đã là hai mặt thụ địch. Nếu như là một mình đảm đương một phía lời, hắn có thể dùng thân thể bảo vệ Tô Kim Muội, nhưng bây giờ hai mặt cũng có thể bắn ra đạn, hắn liền không có cách nào bảo đảm Tô Kim Muội an toàn!

Vì vậy, vì lý do an toàn, hắn hay là đem cuối cùng một kiện quý báu ẩn hình áo chống đạn mở, cho Tô Kim Muội mặc vào người.

Như vậy thứ nhất, trong vòng thời gian ngắn, hai người ít nhất sẽ không lo lắng bị đạn bắn trúng.

Đoàng đoàng đoàng...

Không nghĩ tới, cảnh sát lại vẫn mang theo shotgun, yếu ớt cửa phòng sớm bị đánh thành tổ ong, buột miệng trung thậm chí cũng có thể nhìn thấy bên ngoài đung đưa bóng người, cùng với không ngừng chớp động thương hỏa.

“A... A...” Tô Kim Muội nơi nào thấy qua loại tràng diện này, đã sớm bị sợ hồn phi phách tán, oa oa kêu to.

Nhưng mà, nàng gào thét đã cũng không rõ ràng, bên trong nhà đăng sức, ghế sa lon, y giá, tất cả đều bị đạn đánh tứ tán băng cách, hỗn loạn không chịu nổi. Triệu Ngọc vội vàng che chở Tô Kim Muội, từ nơi cửa leo đến phòng khách một bên.

Không được!

Nhìn trước mắt đạn tung tóe, Triệu Ngọc suy nghĩ cũng là nhanh chuyển động. Hắn cảm giác, trong bồn tắm người chết, còn có mới vừa rồi cái kia viên đạn, đã xa xa vượt ra khỏi gài tang vật hãm hại phạm vi. Tràng này biến cố đột nhiên xuất hiện, tuyệt không phải tình cờ!

Cho nên... Tiếp tục như vậy, là tuyệt đối không được!

Mới vừa rồi cái kia xảy ra bất ngờ một phát súng, đã để cho bên ngoài súng đạn sẵn sàng bọn cảnh sát sinh ra hiểu lầm, cho là mình muốn nổ súng cự bộ. Như vậy dưới tình huống, nếu như kiên trì nữa ra ngoài đầu hàng, rất dễ dàng bị bọn họ ngộ thương hoặc đánh gục.

Mặc dù, bây giờ có áo chống đạn trong người, nhưng áo chống đạn dù sao cũng là có thời gian hạn chế! Huống chi, bây giờ tình huống như vậy phức tạp, Triệu Ngọc đã ăn không cho phép, bên ngoài những cảnh sát này rốt cuộc là đen là trắng rồi?

Nếu như những cảnh sát này cũng là người xấu, cái kia đầu hàng, há chẳng phải là chỉ có một con đường chết?

Ngoài ra, còn có một cái càng làm cho hắn vô cùng khiếp sợ chuyện! Hắn nhớ rõ ràng, sân thượng bên ngoài căn bản không có khác nhà cửa, nhưng mới vừa rồi cái kia viên đạn nhưng rõ ràng là bình trứ đánh vào!

Như vậy... Đạn rốt cuộc là từ nơi nào đánh vào chứ ?

Chẳng lẽ là... Đánh lén bước? Đạn là từ cực xa địa phương bắn tới?

Nhưng là, Triệu Ngọc nhớ lại một chút, mặc dù bọn họ chỉ là ở 3 lầu, nhưng dõi mắt toàn bộ Sardinia, vượt qua 3 tầng nhà cửa nhưng là lác đác không có mấy a?

Đây không phải là gặp quỷ sống sao?

Nổ súng người, là người nào?

Đây rốt cuộc... Là chuyện gì xảy ra?

Không được!

Tuyệt đối không được!

Cân nhắc dưới, Triệu Ngọc quyết định, vẫn phải là đem quyền chủ động nắm ở trong tay mình mới phải! Một khi rơi vào cảnh sát trong tay, mình cũng chỉ có thể ngồi chờ chết, mặc cho người làm thịt!

Nghĩ đến chỗ này, hắn giao trái tim đưa ngang một cái, đầu tiên là đem rơi trên mặt đất bình bản máy vi tính bỏ vào túi đeo lưng, sau đó liền ngay cả kéo mang ôm mang Tô Kim Muội hướng trên ban công chạy đi.

Hắn biết, sân thượng bên ngoài địch nhân có thể sẽ hai lần bắn, nhưng hắn bây giờ đã không lo được nhiều như vậy, nhất định phải dựa vào ẩn hình áo chống đạn còn chưa mất đi hiệu lực, mở một đường máu mới được!

Vì vậy, khi hắn vọt tới sân thượng lúc, không có bất kỳ do dự, trực tiếp ôm Tô Kim Muội nhảy xuống!

A...

Tô Kim Muội bị sợ thất thanh kêu to, nhưng ước chừng kêu một tiếng, hai người liền đông đất rơi vào hồ bơi trung.

Nước sôi trào, ở to lớn trọng lực tăng tốc độ dưới tác dụng,

Hai người rơi thẳng đáy nước. Triệu Ngọc nào dám chút nào đình trệ, vội vàng đem hết toàn lực vùng trứ Tô Kim Muội nổi lên mặt nước, hướng bờ bơi đi.

Ngay tại Triệu Ngọc mới vừa từ trong nước bò ra ngoài lúc, trên đỉnh đầu đã truyền đến gào thét gào khóc tiếng. Triệu Ngọc ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy nhóm lớn cảnh sát đã vọt vào bọn họ phòng, hơn nữa đã có người phát hiện bọn họ nhảy lầu, đang trên ban công dùng súng liếc bọn họ...

Ta đi!

Thấy này trạng, Triệu Ngọc vội vàng dùng sức kéo một cái Tô Kim Muội, cơ hồ là đem nàng cả người cũng nói lên. Bất quá, một mực chờ

đến hai người bọn họ lên bờ, chạy vào bên cạnh công viên, trên lầu cảnh sát cũng không có nổ súng.

Ban đầu, Triệu Ngọc còn tưởng rằng những thứ kia cảnh sát không chịu nổ súng, là muốn bắt sống miệng, hoặc là không đành lòng sát sinh loại.

Nào biết, hai người bọn họ mới vừa vừa vọt vào rừng cây, liền đối diện đụng phải ba tên đã sớm mai phục ở này cảnh sát!

“don-tmove!” Bọn cảnh sát rối rít giơ tay lên súng, hướng Triệu Ngọc hai người đánh bọc sườn.

“A! ?” Tô Kim Muội cả kinh thất sắc, vội vàng giơ hai tay lên, đối Triệu Ngọc nói, “Thầy... Chớ... Chớ động! Chúng ta... Không chạy khỏi!”

“Không nhất định!” Triệu Ngọc lạnh lùng nói, “Tiểu đồ đệ, tin tưởng thầy không?”

“Hô... Hô...” Tô Kim Muội thở hổn hển, mặc dù không nghe rõ Triệu Ngọc ý, nhưng còn dùng sức đất gật đầu một cái.

“Vậy ngươi liền nhắm mắt lại!” Triệu Ngọc ra lệnh, “Bất kể xảy ra cái gì, cũng chớ mở mắt!”

“Thầy, ngươi...”

“Mau!” Triệu Ngọc hét lớn dưới, Tô Kim Muội không thể làm gì khác hơn là nhắm hai mắt lại.

Ngay tại nàng nhắm mắt lại đồng thời, Triệu Ngọc đã chợt hướng cái kia ba tên cảnh sát phóng tới. Ba tên cảnh sát cũng là hoàn toàn không nghĩ tới, người này lại biết không để ý sống chết đất xông lên, tự nhiên là hướng hắn nổ súng.

Có thể là không muốn để cho đối phương cảm thấy quá mức ngạc nhiên thôi,. ở vọt mạnh giữa, Triệu Ngọc cố ý khom người lắc mình, cố ý làm một ít tương tự trong điện ảnh tránh đạn động tác đi ra.

Sớm vài năm đang lúc, Triệu Ngọc vẫn cảm thấy nhất cẩu huyết chính là loại này tránh đạn động tác, tự nhận là người tốc độ mau hơn nữa, cũng không khả năng bả tử đạn tránh thoát đi.

Nhưng là, bây giờ, hắn tin!

Bởi vì, khi hắn làm được những thứ này nhìn như không hợp suy luận thậm chí tức cười động tác sau, lại thật không có một viên đạn đánh trúng hắn!

Nói cách khác, chính là hắn không mặc ẩn hình áo chống đạn, cũng như thường sẽ không bị đạn bắn trúng!

Trong giây lát đó, Triệu Ngọc lòng tự tin nổ tung, còn tưởng rằng là mình thật đã luyện liền cái gì tránh đạn thần công đâu!

Nhưng trong thực tế mà nói, lại cũng không là hắn động tác có lợi hại dường nào. Mà là bởi vì, Sardinia thượng tội án quá ít, nơi này cảnh sát bao nhiêu năm đều không nhận lấy nhiệm vụ, đừng nói gì đến kinh nghiệm thực chiến, đột nhiên thấy Triệu Ngọc tìm chỗ chết vậy xông lại, hơn nữa còn làm ra cái loại đó bệnh tâm thần giống vậy động tác, bọn họ ba cá tất cả đều nhìn ngu, mặc dù theo bản năng mở ra mấy súng, nhưng không nghi ngờ chút nào tất cả đều đánh trật thôi!

Lòng tin bạo bằng Triệu Ngọc nhưng là tương đối đáng sợ, hắn như mãnh thú vậy xông lên, trực tiếp dùng bả vai gánh bay một cái! Cảnh sát kia một hơi té ra thật xa, trực tiếp té xuống đất bất tỉnh nhân sự, súng lục cũng ba lạp rồi đất không biết té tới nơi nào...

Ngay sau đó, Triệu Ngọc linh xảo chui vào một gã khác cảnh sát sau

lưng, hơn nữa siết ở hắn cổ, cứ như vậy, một tên sau cùng cảnh sát liền không dám nổ súng về phía hắn rồi!

Bất quá, cũng thật không biết cái kia một tên sau cùng cảnh sát nghĩ như thế nào, hắn thấy Triệu Ngọc hung mãnh như vậy, lại yểm nhĩ đạo linh vậy đất đổi lại đầu súng, đem họng súng liếc về đang đang nhắm mắt Tô Kim Muội!

“Đi nãi nãi ngươi cái chân...”

Theo Triệu Ngọc một cước bay ra, cảnh sát kia nhất thời bị Triệu Ngọc té ngã trên đất, sau đó phát ra thái giám vậy đau tiếng kêu...

Chương 697: Tự mình cứu mình

Ngắn ngủi mười mấy giây, bị Triệu Ngọc siết ở cái kia cảnh sát đã bởi vì thiếu dưỡng khí mà xảy ra ngắn ngủi ngất xỉu, Triệu Ngọc đem bắn ngã xuống đất, sau đó hướng Tô Kim Muội kêu một câu: “Được rồi, mở mắt đi!”

“A! ? Ngươi. . .” Chờ Tô Kim Muội thấy ba tên cảnh sát tất cả đều ngã xuống đất rên rỉ, bị sợ nàng thiếu chút nữa ngã xuống, “Thầy a, chúng ta đã bắt giữ rồi, ngươi đây là đánh cảnh sát, đánh cảnh sát a. . . Còn có, bọn họ có súng, ngươi. . . Ngươi làm sao làm được nhưng là? Ngươi không trúng đạn cái gì chứ ?”

“Được rồi, đừng nói nhảm!” Triệu Ngọc lượm một cây súng lục cùng một cái chìa khóa xe, sau đó kéo Tô Kim Muội liền hướng bên ngoài quán rượu chạy.

Lúc này, từ bên trong quán rượu đuổi theo ra cảnh sát, cũng là từ đàng xa truy đuổi chạy tới.

Quán rượu tường viện đều là không cao lan can, Triệu Ngọc bay qua, mà Tô Kim Muội thì trực tiếp từ kẽ hở trong chui ra.

Chạy trốn trên đường, Triệu Ngọc không ngừng đè chìa khóa xe hơi hộp điều khiển từ xa, đúng dịp là, hắn mới vừa bay qua tường viện, liền ở quán rượu cửa chính phụ cận ven đường lấy được đáp lại, một xe cảnh sát chống trộm đèn lóe lên mấy cái.

Triệu Ngọc không chút suy nghĩ, trực tiếp mở cửa xe liền thoan đi vào.

Ngay tại Triệu Ngọc xuất hiện đồng thời, quán rượu mấy tên an ninh đã chú ý tới hắn, vội vàng hét lớn hướng nơi này chạy tới.

Lúc này, chuyện buồn bực xảy ra, Triệu Ngọc vừa vào trong xe liền theo thói quen cắm chìa khóa, muốn phải nhanh lên một chút nổ máy xe, nhưng cắm nửa ngày, hắn lại phát hiện một cái thiên đại bất ngờ, chiếc xe này, lại không có tay lái! ?

Bành!

Tô Kim Muội từ một bên kia lên xe, thấy Triệu Ngọc mù làm việc sau, lập tức lớn tiếng hỏi: “Thầy, ngươi làm gì chứ? Chìa khóa cho ta, ta khai! !”

Triệu Ngọc ngẩng đầu nhìn lên, nhất thời mắng một câu bà nội gấu, nguyên lai, hắn quên mất một chuyện trọng yếu tình, New Zealand là liên bang Anh quốc gia, nơi này xe hơi dựa đi bên trái sử, mà chỗ điều khiển nhưng là cùng Trung quốc vừa vặn ngược lại, tương đương với hắn chỗ ngồi, chính là chỗ ngồi kế bên tài xế, nơi nào sẽ có cái gì tay lái?

“Bành bành. . .” Chạy tới an ninh chợt vỗ xe hơi, trong đó còn có một cái đã đưa tay mở ra Triệu Ngọc cái này một bên cửa xe!

Triệu Ngọc vội vàng cái chìa khóa đưa cho Tô Kim Muội, mình thì chợt hướng ra phía ngoài đẩy một cái cửa xe, cái kia mở cửa an ninh liền bị tát bay ra ngoài.

Sau đó, Triệu Ngọc mới vừa đóng kỹ cửa xe, Tô Kim Muội đã cho xe chạy, đem xe lái lên rồi quốc lộ.

Cùng lúc đó, những thứ khác cảnh sát đã đuổi tới nơi này, bọn họ thấy Triệu Ngọc muốn chạy trốn, một lần nữa phanh phanh nổ súng. Xe hơi một cái kính chiếu hậu bị đạn bắn trúng, lên tiếng đáp lại mà bể.

“A. . .” Tô Kim Muội bị sợ cúi đầu né tránh, xe hơi ở trên quốc lộ vạch ra một đường vòng cung, thậm chí xông lên đối diện xe cần cẩu nói. Đối diện vừa vặn có chiếc xe taxi lái tới, mắt dòm thì phải đụng vào cùng nhau!

Thời khắc mấu chốt, hay là Triệu Ngọc lanh tay lẹ mắt, vội vàng nắm chặc tay lái, lại đem xe quẹo trở về, khó khăn tránh khỏi xe taxi.

Nhưng là, tài xế xe taxi kia nhưng là bị dọa sợ, mãnh một cua quẹo, trực tiếp châm đến rồi ven đường thùng rác thượng. Bất quá, dẫu sao tốc độ không nhanh, tài xế cũng không bị thương.

Chi chi. . .

Tô Kim Muội đạp mạnh cần ga, xe hơi lốc cốc ở tốc độ cao xoay tròn dưới ầm ỉ đất bốc lên khói, sau đó chi một tiếng lần nữa lên đường, giống như mủi tên rời cung vậy, hướng đảo nào đó bên lái đi.

“go, go, go. . .” Đông đảo bọn cảnh sát lập tức chui vào xe cảnh sát, bắt đầu truy kích.

. . .

Thấy xe cảnh sát đã bị hất ra rất xa, Tô Kim Muội lúc này mới vội vàng đối Triệu Ngọc hỏi: “Thầy a, ai có thể nói cho ta đây là chuyện gì xảy ra a? Chúng ta làm sao bỗng nhiên thành đào phạm? Còn có. . . Chúng ta bây giờ đi đâu mà? Đi bến tàu chạy trốn sao? Ta. . . Ta cảm giác mới vừa rồi thật giống như có đạn đánh trúng ta đâu! Ngươi nếu không giúp ta nhìn một chút. . . Thầy. . . Thầy. . . Cái này đã là lúc nào rồi, ngươi còn nhìn máy vi tính làm gì?”

“Nói nhảm!” Triệu Ngọc nói, “Ta phải nhìn một chút bến tàu hình dáng ra sao!”

“Nga. . .” Tô Kim Muội lúc này mới nhớ tới, Triệu Ngọc máy vi tính có thể thấy trên bến tàu video quản chế, vội vàng hỏi, “Chúng ta mới vừa rồi nhảy nước rồi, máy vi tính còn được không?”

“Chống nước, máy vi tính không có sao, chỉ bất quá, bến tàu đang đóng cửa, hẳn là đã kịp chuẩn bị rồi! Không thể đi nơi đó!” Triệu Ngọc nói.

“Ta nhìn bản đồ thượng, Sardinia còn có một nhỏ bến tàu, nếu không chúng ta đi nơi nào thử một chút?” Tô Kim Muội gấp rút nói, “Nếu không, ta trước đi bên bờ biển khai, nhìn một chút có hay không thuyền máy hoặc thuyền nhỏ loại?”

“Không được a. . .” Triệu Ngọc buông xuống máy vi tính nói, “Kim muội, chúng ta trước tĩnh táo suy nghĩ một chút, coi như chúng ta có thể tìm được thuyền rời đi Sardinia, nhưng là ra đảo sau này, chúng ta lại có thể đi đâu chứ ? Chúng ta nhưng là hiềm nghi phạm thêm đào phạm a!”

“Đại sứ quán, Auckland có Trung quốc đại sứ quán, chỉ cần đến đại sứ quán, luôn sẽ có người giúp chúng ta tẩy thoát hiềm nghi!” Tô Kim Muội gấp đến độ chảy ra nước mắt, “Thầy a, chúng ta. . . Chúng ta cũng không thể cứ như vậy không minh bạch đất ở New Zealand biến thành người phạm tội giết người chứ ? Ta. . . Ta muốn về nhà!”

“Nhìn loại chuyện này, chúng ta căn bản không đến được đại sứ quán!” Triệu Ngọc nói, “Hơn nữa, chết chính là một cô gái người Thái, tất nhiên sẽ đưa tới ngoại quốc tranh chấp, suy nghĩ một chút. . . Viên kia đột nhiên đạn bắn ra, vẫn chưa rõ sao? Cái này đặc biệt đã không phải là đơn giản gài tang vật hãm hại!”

“Không phải là gài tang vật hãm hại, còn. . . Còn có thể là cái gì?” Tô Kim Muội lắc đầu nói, “Hung thủ chính là cái đó Hàn Đức Vượng a, chỉ cần cảnh sát có thể bắt được hắn, không là được chứng minh chúng ta sự trong sạch sao?”

“Chặc chặc. . .” Vừa nhắc tới Hàn Đức Vượng, Triệu Ngọc không khỏi chép miệng. Chuyện cho tới bây giờ, hắn cũng là kinh ngạc đầu óc, không cách nào chắc chắn, cái này Hàn Đức Vượng rốt cuộc có phải hay không người xấu? Cũng có thể, hắn cùng chuyện này không có chút quan hệ nào; cũng có thể, hắn biết cái gì ẩn tình!

“Tốt lắm. . . Nếu như vậy!” Triệu Ngọc cắn răng nói, “Chúng ta đi tìm hắn, tự mình hỏi một câu hắn!”

“Cái gì! ?” Tô Kim Muội kinh hãi, “Thầy a, hỏi thế nào? Ngươi điên rồi sao? Chúng ta căn bản không biết hắn ở nơi nào a? Hơn nữa, chúng ta bây giờ loại chuyện này, có phải hay không trước hết nghĩ chạy trốn thực tế hơn một ít? Ngươi cũng biết, nơi này là cá cô đảo, nếu như chúng ta không thừa dịp bọn họ cảnh lực chưa đủ lúc chạy đi, chờ đến bọn họ lấy được trợ giúp sau, coi như nữa không có cơ hội!”

“Kim muội!” Triệu Ngọc kiên quyết quả quyết nói, “Cơ hội là nắm ở trong tay mình! Nếu như chúng ta bây giờ rời đi Sardinia, chúng ta trong sạch, chỉ sợ cả đời tử cũng không tẩy sạch rồi! Cho nên, kế tiếp 24 giờ trong, chúng ta phải đem vụ án này đã điều tra xong! Dùng chúng ta mình hành động, để rửa sạch chúng ta hiềm nghi!”

“Nhưng là. . . Thầy a. . . Ta thật là sợ. . .” Tô Kim Muội cả người run lẩy bẩy nói, “Trên đảo tất cả cảnh sát đều đang truy đuổi chúng ta, dưới tình huống này, có thể không bị bắt coi như vạn hạnh, làm sao còn phá án, làm sao đi tìm hung thủ?

“Thầy. . . Ô. . .” Tiểu cô nương đã lộ ra nức nở, “Chúng ta không phải là ở đóng phim a! Bỏ mạng nơi xa xăm? Tự mình cứu chuộc? Chúng ta không phải là Harrison Ford, không phải là Tom Cruise, chúng ta đều là người bình thường, muốn ta nhìn, chúng ta hay là mau liên lạc quốc nội quan hệ, nghĩ biện pháp mau cứu chúng ta đi!”

Vừa nói, Tô Kim Muội lấy điện thoại di động ra liền muốn gọi điện thoại, nhưng phát hiện điện thoại di động bởi vì nước vào, đã sớm bị hư!

“Thầy, cho ta điện thoại di động, ta muốn gọi điện thoại!” Tô Kim Muội kích động chìa tay ra, mà hốt hoảng dưới, xe cảnh sát bào thiên, thiếu chút nữa xông lên liền nói.

“Cái kia. . . Hay là ta tới đánh đi!” Triệu Ngọc nói một câu, liền móc ra mình điện thoại di động, cho một người gọi điện thoại, kết quả, hắn mới vừa mới vừa nói một câu, Tô Kim Muội thiếu chút nữa mà tan vỡ..

Không nghĩ tới, Triệu Ngọc lại trực tiếp đem điện thoại gọi cho cái đó Hàn Đức Vượng!

“ Này, Triệu tiên sinh, mới vừa rồi thế nào rồi? Là tín hiệu không tốt sao?” Trong điện thoại bất ngờ truyền đến Hàn Đức Vượng thanh âm, “Ngài mới vừa nghe được ta nói chuyện sao? Uy, Triệu tiên sinh. . .”

“Hàn đạo, ngươi bây giờ ở nơi nào chứ? Vẫn còn ở trên đảo sao?” Triệu Ngọc cố gắng trấn định hỏi một câu.

“Dĩ nhiên ở, ở bạn ta nhà đâu! Không ngài phân phó ta làm sao dám tự tiện rời đi? Làm sao. . . Ngài có chuyện tìm ta sao? Vậy ta liền đi qua bây giờ!” Hàn Đức Vượng ân cần nói.

“Không được, ngươi nói cho ta ngươi ở nơi nào là được rồi!” Triệu Ngọc giữ vững.

“Nga. . . Tốt. . . Ở Đan Ni phố lớn. . .” Hàn Đức Vượng rất nói mau một vị trí cho Triệu Ngọc. Lấy được vị trí sau, Triệu Ngọc không nhiều lời nữa, trực tiếp cúp điện thoại.

“Nhạ. . . Nghe chưa? Đan Ni phố lớn, “ Triệu Ngọc hướng Tô Kim Muội nói, “Chúng ta sẽ đi ngay bây giờ tìm hắn!”

“Thầy, cái này có phải hay không là cạm bẫy?” Tô Kim Muội lo lắng cả người run lẩy bẩy, “Chúng ta không thể đi trong bẫy rập mặt chui a?”

“Kim muội!” Triệu Ngọc bắt lại Tô Kim Muội bả vai, lớn tiếng quát lên, “Ngươi cho lão tử tĩnh táo một chút! Nếu như ngươi còn muốn sống về nhà, vậy thì cho ta thật dễ nghe lời! Hiểu không?”

Hét lớn dưới, Tô Kim Muội rốt cuộc khôi phục một ít, lúc này run rẩy nói: “Đan Ni. . . Đan Ni phố lớn ngay ở phía trước, cách chúng ta không xa. . . Hả. . . Chỉ bất quá. . . Thầy, ngươi nhìn. . .”

Nói tới chỗ này, Tô Kim Muội đã không thể không đem xe tốc giảm bớt. Bởi vì bọn họ đã nhìn thấy, ngay tại ngay phía trước cách đó không xa trên đại lộ, đã có rất nhiều cảnh sát giao thông đang thiết trí chướng ngại vật trên đường!

“Thầy a, phải làm gì đây?” Tô Kim Muội đã tuyệt vọng.

“Làm thế nào? Liều hay không liều giờ cũng không quan trọng rồi!” Triệu Ngọc cắn răng, hung hãn kêu một câu, “Kim muội, đem cần ga mở tối đa, cho ta —— xông tới! ! !”

Chương 698: Mạng ta do ta không do trời

Thấy Tô Kim Muội bị sợ cả người run lẩy bẩy, Triệu Ngọc dứt khoát để cho nàng rời đi chỗ tay lái, lui đến rồi xe hơi hàng sau, mình thì nhận lấy tay lái, dưới chân đạp phải cần ga!

Ông. . .

Không gọi nổi bài gì chết xe cảnh sát ở Triệu Ngọc hung ác lái dưới, phát ra to lớn tiếng nổ, giống như mủi tên rời cung vậy, chạy thẳng tới xa xa đang thiết trí lộ chướng đám cảnh sát giao thông phóng tới!

Thật ra thì, hành động Sardinia lên giao thông cảnh sát mà nói, bọn họ cũng là xưa nay chưa thấy lần đầu gặp phải loại này sự kiện khẩn cấp, bọn họ cái gọi là thiết trí chướng ngại vật trên đường, cũng bất quá là đem mấy chiếc xe cảnh sát cản ở nơi đó mà thôi.

Kết quả, khi Triệu Ngọc mở xe cảnh sát cấp tốc đụng tới sau, đám cảnh sát giao thông người người bị sợ mặt không chút máu, tất cả đều trốn qua một bên.

Lúc này, hành động lộ chướng xe cộ cũng không khép lại, Triệu Ngọc xông lại sau, nhất thời từ đông đảo trong xe hơi đang lúc trong khe hở bạo lực đụng qua, sức trùng kích to lớn đem những thứ kia xe cảnh sát rối rít oán hận qua một bên, có thậm chí đâm vào bên cạnh cống nước. Đám cảnh sát giao thông cũng là bị đụng cá người ngã ngựa đổ, không ngừng kêu khổ. . .

Ông. . .

Giải khai chướng ngại vật trên đường sau, Triệu Ngọc xe cảnh sát mặc dù cửa xe biết tiến vào một phần lớn, nhưng xe vẫn có thể bình thường chạy, tiếp tục dọc theo đại lộ lao vùn vụt về phía trước.

Bất quá, mặc dù hắn đã chọc thủng chướng ngại vật trên đường, nhưng là bởi vì trước làm trễ nãi một ít thời gian, từ quán rượu truy đuổi tới xe cảnh sát, cũng đã vỗ ngựa chạy tới, ở phía sau còi báo động trỗi lên.

“Không được a, thầy!” Tô Kim Muội lo âu nói, “Nếu như bỏ rơi không ra bọn họ, vậy cho dù chúng ta đến rồi Đan Ni phố lớn, cũng giống vậy không có biện pháp đi vào tìm Hàn Đức Vượng a?”

“Cái kia. . . Vậy hãy để cho Hàn Đức Vượng đến tìm chúng ta!” Vừa nói, Triệu Ngọc một lần nữa gọi thông Hàn Đức Vượng điện thoại, kêu hắn đến trên đường chính chờ mình.

Ai ngờ, cái kia Hàn Đức Vượng lại không có chút nào dị tướng, nửa điểm cũng không do dự liền thống khoái đáp ứng Triệu Ngọc.

Chặc chặc. . .

Cúp điện thoại, trở về chỗ Hàn Đức Vượng các loại biểu hiện, Triệu Ngọc càng phát giác, cái này người hướng dẫn du lịch một chút cũng không giống như âm mưu gì nhà! Chẳng lẽ. . . Cả chuyện, thật cùng hắn không liên quan?

Bất quá, lý do an toàn, trước hay là cùng hắn gặp mặt, cẩn thận hỏi một câu tốt hơn!

Bởi vì Triệu Ngọc lái được nhanh, ở chỗ này sau trong một thời gian ngắn, còi báo động tiếng kêu to tựa hồ thoáng xa một chút. Nhưng là hai

người biết rõ, không dùng được mấy phút, bọn họ sẽ gặp một lần nữa đuổi theo. Hơn nữa, trước mặt cũng khó bảo đảm sẽ có mới chướng ngại vật trên đường cửa ải.

Đan Ni phố lớn là Sardinia lên một cái đường chính, Hàn Đức Vượng nói trong điện thoại, hắn sẽ đứng ở một cái đại tấm bảng quảng cáo phía dưới chờ bọn họ, cái kia quảng cáo bài thượng vẽ một cái váy đỏ mỹ nhân, trong tay còn cầm bọn họ địa phương nổi danh nhất mật ong.

Không nghĩ tới, quảng cáo này bài ngay tại Đan Ni phố lớn cửa vào cách đó không xa, Triệu Ngọc không lái một hồi, liền thấy được cái kia quảng cáo bài.

Hắn không thể làm gì khác hơn là giảm chậm một chút tốc độ, đem xe lái đến tấm bảng quảng cáo dưới đáy.

“Ở nơi nào chứ!” Tô Kim Muội vừa thấy được, hướng dẫn du lịch Hàn Đức Vượng mới vừa từ một cái nhà trong nhà nhỏ mặt đi ra, đang đi ven đường đi tới.

Tô Kim Muội vội vàng quay cửa kính xe xuống, hướng hắn hô: “Hướng dẫn du lịch, nơi này đây! Nơi này đây!”

Hàn Đức Vượng nghe được kêu gào, vội vàng hướng bọn họ nhìn tới, chờ thấy Tô Kim Muội lại ngồi ở trên xe cảnh sát sau, hắn đầu tiên là hơi ngẩn ra, sau đó liền một mặt lắc lắc cánh tay, một mặt tăng nhanh tiến về phía trước tốc độ.

Lúc này, sau lưng tiếng còi xe cảnh sát đang từ xa đến gần, Triệu Ngọc cuống cuồng, liền gấp rút nhấn xuống kèn

Nghe được kèn, Hàn Đức Vượng biết Triệu Ngọc Triệu Ngọc, không thể làm gì khác hơn là đi càng dồn dập, cơ hồ một đường chạy chậm tới.

Ai ngờ, ngay tại Hàn Đức Vượng sắp đến gần bọn họ xe hơi lúc, một kiện giống như ác mộng vậy sợ hãi chuyện xảy ra! Cái kia Hàn Đức Vượng giang hai cánh tay, đang muốn đi bắt cửa xe chỗ ngồi cạnh tài xế nắm tay. Nhưng ngay khi cái kia trong một sát na, theo phốc một tiếng rên, kiếng xe thượng lại tuôn ra một cổ đỏ thẫm! ! !

Phốc. . .

Cái kia cổ đỏ thẫm, lại đều là người máu tươi, văng tung tóe ở kiếng xe thượng sau, nhất thời nơi nơi mùi máu tanh!

A?

Chờ Triệu Ngọc nữa phản ứng lại lúc, Hàn Đức Vượng thi thể, đã ngã ở bên ngoài trên đất.

“A! ?” Tô Kim Muội cũng là dọa tốt giật mình, cho đến nhìn ra trên kiếng đều là máu người sau,

Lúc này mới bỗng dưng thất thanh la hoảng lên.

A. . . A. . . A. . .

Triệu Ngọc cũng là hoàn toàn không nghĩ tới, vậy mà sẽ xuất hiện như vậy sợ hãi kinh người một màn. Điều này sao có thể? Hàn Đức Vượng. . . Tại sao sẽ đột nhiên bị người bắn chết!

Hơn nữa. . .

Triệu Ngọc không thể tưởng tượng nổi nhìn một chút ngoài cửa sổ, nhưng chung quanh một mảnh yên tĩnh bóng tối, căn bản cái gì cũng không nhìn thấy!

“Đáng chết!”

Triệu Ngọc chợt nện một cái tay lái, lúc này mới vạn bất đắc dĩ đất đạp cần ga, đem xe lần nữa chạy. Còn mở động sau, hắn rất nhanh thông qua kính chiếu hậu thấy, Hàn Đức Vượng đã nằm ở ven đường, nữa không nhúc nhích!

Hàn Đức Vượng. . . Chết! !

Là ai! ?

Đây rốt cuộc là chuyện gì. . .

Tô Kim Muội đã sợ đến ô ô khóc lóc, Triệu Ngọc trong đầu cũng là trống rỗng. Ở hắn phạm vi nhận biết bên trong, hắn hoàn toàn không cách nào hiểu, những thứ này không thể tưởng tượng nổi chuyện, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Nhưng mà, Triệu Ngọc căn bản không kịp làm ra bất kỳ phán đoán cùng suy tư, chỉ thấy từ phía bên phải một cái nhỏ trên quốc lộ, chợt thoát ra một chiếc màu đen suv!

Xe mãnh vừa xuất hiện, liền cấp tốc hướng Triệu Ngọc đánh tới!

Chiếc xe kia trên mui xe lóe lên đèn cảnh sát, chắc cũng là địa phương cảnh sát. suv dáng người khổng lồ, Triệu Ngọc không dám thà cứng rắn đụng, không thể làm gì khác hơn là giãy giụa tay lái đánh cá xoay tròn, hướng bên trái một con đường mòn ghim xuống.

May là như vậy, cái kia suv hay là cùng hắn xe xảy ra kịch liệt va chạm, hai chiếc xe cơ hồ là ở trên đường mòn đi song song, chật với nhau.

Cũng may Triệu Ngọc có chút kinh nghiệm, ở một phen bên trái bỏ rơi bên phải bỏ rơi sau, rốt cuộc đem suv bỏ rơi ở phía sau.

Nhưng mà, hắn thật vất vả tránh thoát được, nhưng khi hắn mới vừa lái đến một cái ngã tư đường lúc, lại có hai chiếc xe cảnh sát từ phương hướng bất đồng thượng đuổi tới. Trí mạng nhất, là trong đó một xe cảnh sát còn chắn Triệu Ngọc trước đầu, như muốn ép ngừng!

Triệu Ngọc một lần nữa nhấn ga, đông đông đất đụng chiếc xe kia mấy cái, nhưng cái kia chiếc xe cảnh sát cũng không công nhận, vẫn chặt chẽ chận ở trước mặt, không chịu nhượng bộ.

Cùng lúc đó, suv cùng khác một xe cảnh sát đuổi theo, một tả một hữu đem Triệu Ngọc xe hơi kẹp ở giữa, cơ hồ làm hắn không thể động đậy.

Trên xe cảnh sát bọn cảnh sát người người cũng ghìm súng, một mặt đang ngắm trứ bọn họ, một mặt đang không ngừng hướng bọn họ tiếng hô, ý kia là nữa không ngừng xe, bọn họ vừa muốn nổ súng rồi!

“Thầy, thầy. . . Nghe ta. . . Buông tha đi. . .” Thấy tình cảnh này, Tô Kim Muội đã hoàn toàn tuyệt vọng, gần như kêu rên đất khuyên, “Thầy, chúng ta không chạy khỏi! Không bằng đầu hàng đi! Chúng ta là Trung quốc công dân, nếu như chủ động đầu hàng, bọn họ hắn sẽ không tổn thương chúng ta, thầy. . . Nhờ ngươi! Đậu xe đi!”

“Kim muội a. . .” Triệu Ngọc một mặt dựa vào nơi hiểm yếu chống cự, một mặt cắn răng nói, “Nếu có thể dừng, ta còn không biết ngừng sao? Nhưng là. . . Ngươi suy nghĩ kỹ một chút đi, chúng ta. . . Chúng ta không thể đầu hàng a! Ngươi suy nghĩ thật kỹ trước cái kia hai phát súng! Ngươi không cảm thấy,. nếu như chúng ta một khi bị cảnh sát bắt, chúng ta liền sẽ trở thành người kế tiếp Hàn Đức Vượng sao?”

“Cái gì! ? Tại sao?” Tô Kim Muội kinh ngạc khó hiểu, thất thanh hô, “Cái kia sát thủ là ai a? Tại sao sẽ như vậy? Hắn tại sao phải giết chúng ta?”

“Phát súng đầu tiên, hắn để cho chúng ta cùng cảnh sát khơi mào tranh

chấp! Thứ hai súng, trực tiếp đánh chết Hàn Đức Vượng!” Triệu Ngọc nói, “Ta cảm giác, bất kể tên sát thủ này là ai, hắn cũng rõ ràng muốn chơi chết chúng ta! Chỉ khi nào chúng ta đầu hàng, thì chẳng khác nào không thể chơi nữa mà đi xuống, ngươi hiểu không? Vậy bọn họ rất có thể ngay cả chúng ta cũng giết! Đây hết thảy hết thảy, căn bản cũng không phải là cái gì gài tang vật hãm hại chuyện!”

“Nhưng là. . . Ta làm sao không biết? Cái kia sát thủ ở nơi nào chứ? Chúng ta chạy ra như vậy thật xa, hắn là làm sao theo tới? Căn bản cũng không nhưng hiểu a!” Tô Kim Muội gần như sụp đổ nói, “Là người nào muốn hại chúng ta? Thầy. . . Chúng ta. . . Thật giống như không có chọc tới ai chứ ?”

“Sai rồi, bỗng dưng vô cớ, tuyệt đối không ra được loại chim này chuyện!” Triệu Ngọc gắt gao đè lại tay lái nói, “Chúng ta chẳng những chọc phải người nào, hơn nữa còn tuyệt đối là một nhân vật lợi hại!”

Giờ phút này. . . Ba chiếc xe cảnh sát đã đem Triệu Ngọc xe hơi vững vàng kẹp ở ngay giữa, ai ngờ, từ phía sau, cũng rất mau lại truy đuổi tới hai chiếc, đem Triệu Ngọc đường lui cũng cho toàn bộ lấp kín

“Thầy, không được. . . Thật không được!” Tô Kim Muội vạn niệm câu hôi nói nhẹ, “Không đầu hàng, chúng ta tuyệt đối sẽ chết! Nhưng nếu như đầu hàng, nói không chừng còn có một đường sinh cơ!”

“Sai rồi! Kim muội!” Thời khắc mấu chốt, Triệu Ngọc trong ánh mắt lóe lên một cổ khiếp người hung quang, hắn lạnh lùng nhìn chung quanh nói, “Mạng ta do ta không do trời! Ta Triệu Ngọc cho tới bây giờ cũng không chịu cam chịu số phận! Bất kể, đây là người nào ở sau lưng hãm hại chúng ta, ta nhất định phải đem hắn tìm ra, để cho hắn trả lại gấp đôi! ! !”

Chương 700: Rốt cuộc đắc tội với ai ?

[CHƯƠNG 699 ĐANG LỖI, MÌNH SẼ UP SAU]

“ Đúng, chính là như vậy tình huống!” Trong điện thoại, Triệu Ngọc đem chuyện đã xảy ra đều nói hết cho cho vị kia Mã Nhuận Khuê khoa trưởng, “Ta không biết trong này rốt cuộc có cái gì mờ ám, nhưng ngươi tin tưởng ta, chúng ta thật không có giết người, cũng không có lý do gì giết người! Ta hoài nghi, là thuần túy chính là một trận âm mưu!”

Chuyện cho tới bây giờ, Triệu Ngọc phải đem ở New Zealand chuyện xảy ra hồi báo cho phòng hình sự, mà đây cá Mã Nhuận Khuê là chuyện bên ngoài làm khoa trưởng, có thể hắn có thể cho Triệu Ngọc cung cấp trợ giúp. Cho nên Triệu Ngọc người thứ nhất trước thông báo hắn.

“Ông trời của ta, làm sao sẽ trở thành như vậy! ?” Nhưng mà, Mã Nhuận Khuê cũng cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp như vậy ly kỳ chuyện, lúc này cũng là hoảng hồn, vội vàng khuyên, “Triệu Ngọc, ta vậy thì đi cùng những người lãnh đạo báo cáo! Nhưng là, ngươi phải biết, ngươi bây giờ ổn thỏa nhất phương pháp, chính là đi theo cảnh sát địa phương tự thú, chớ phản kháng nữa, bằng không thì thật không tốt thu thập!”

Lúc nói lời này, Tô Kim Muội vô lực lắc đầu một cái, nàng trong lòng nói chuyện, “Không nên phản kháng” cái này bốn chữ có phải hay không nói hơi trễ? Hiện nay Triệu Ngọc người cũng đánh, xe cũng đụng, cái này còn không là phản kháng sao?

“Ngươi yên tâm, chúng ta trước tiên sẽ giao thiệp với bọn họ, yêu cầu trung phương cùng nhau tham dự xử lý! Bọn họ tuyệt đối không dám

làm loạn!” Mã Nhuận Khuê khuyên nhủ, “Nhưng điều kiện tiên quyết là, ngươi cũng không thể làm bậy a!”

“Ta biết, ta biết!” Triệu Ngọc trấn định trả lời, “Ta biết, bọn họ New Zealand cảnh sát không dám làm bậy, nhưng là. . . Trong này rõ ràng có người muốn hại chết chúng ta, ta không thấy rõ ai đen ai bạch! Nhất là cái đó thần bí tay súng, người này rất có thể liền núp ở bọn họ cảnh sát trong, ta không thể đi mạo hiểm như vậy!”

“Cái kia. . .” Mã Nhuận Khuê khó xử nói, “Vậy ngươi chỉ có thể tự thu xếp ổn thỏa rồi, nếu như ngươi thật làm ra chuyện khác người tình, có thêm mười cái phòng hình sự trung ương đi nữa, cũng không cứu được ngươi rồi! Như vậy đi, ngươi đối tốt điện thoại di động, chúng ta tùy thời giữ liên lạc, ta bên này một khi có tiến triển, ta sẽ thông báo cho ngươi!”

“Tốt!” Nói xong, Triệu Ngọc liền cúp điện thoại.

Giờ phút này, hắn cùng Tô Kim Muội mở chiếc kia đã đụng mặt mũi hư hao hoàn toàn xe cảnh sát, lái đến Sardinia ranh giới rừng rậm vùng, từ nơi này đi về trước nữa, liền tiến vào Sardinia lâm khu.

Ở Hàn Đức Vượng bị bắn chết sau, Triệu Ngọc kế hoạch lúc trước cũng tất cả đều phao thang, bây giờ tựa hồ không biết nên đi nơi nào?

Bọn họ biết, mặc dù trên đảo cảnh lực có hạn, nhưng là không bao lâu, đối phương thì biết điều phái càng nhiều hơn cảnh lực đuổi theo bộ bọn họ. Cho nên thời gian kéo dài càng lâu, liền đối với bọn họ càng thêm bất lợi.

“Thầy, chúng ta điện thoại di động sẽ bị định vị!” Tô Kim Muội chỉ Triệu Ngọc điện thoại di động nói, “Phải vứt bỏ mới được!”

“Ta không có sao, “ Triệu Ngọc nói, “Ta cái này là phòng hình sự đặc phát mã hóa điện thoại di động, chỉ cần không gọi điện thoại, cũng sẽ

không bị theo dõi! Bất quá. . . Chiếc xe này. . .”

“Đúng vậy!” Tô Kim Muội lúc này mới ý thức được, “Cái này trên xe cảnh sát nhất định là có máy xác định vị trí, bọn họ rất nhanh sẽ truy đuổi tới!”

“Hả. . . Xe cũng hết xăng đã!” Triệu Ngọc tỏ ý nói, “Như vậy, ngươi đem điện thoại di động để ở trên xe, chúng ta đi thôi!”

“Thầy a, đi, đi nơi nào chứ ?” Tô Kim Muội lắc đầu nói, “Phòng hình sự người đã nói rồi, để cho chúng ta đi tự thú đâu! Như vậy đi, nếu như ngươi lo lắng có người muốn ám sát chúng ta, vậy chúng ta trực tiếp đi bọn họ bót cảnh sát tự thú, sau đó liền chờ ở trong bót cảnh sát mặt, nhìn cái kia sát thủ có thể đem chúng ta như thế nào?”

“Được a, nhưng là. . . Chúng ta làm sao mới có thể lặng yên không một tiếng động đi đến bọn họ bót cảnh sát chứ ?” Triệu Ngọc nói, “Ngươi cho là, chúng ta có thể còn sống đến bọn họ bót cảnh sát sao? Chẳng lẽ, ngươi như vậy mau liền không nhớ Hàn Đức Vượng là chết thế nào?”

Lúc nói chuyện, Triệu Ngọc đã sửa sang lại mình bọc, kéo Tô Kim Muội đi xuống xe cảnh sát, hướng bên cạnh trong một rừng cây đi bộ đi tới.

“Thầy a, vậy cũng phải thử một chút. . .” Tô Kim Muội mặc dù bị nói đánh giật mình một cái, vẫn còn đang kiên trì nói, “Chẳng lẽ ngươi vẫn chưa rõ sao? Chúng ta thật đã không có lựa chọn khác rồi!”

“Có a. . .” Ai ngờ, Triệu Ngọc nhưng móc ra mình bình bản máy vi tính, nói, “Ai nói chúng ta không có lựa chọn? Chúng ta có thể đem chân tướng tra được,

Mình cứu mình sao! Đừng quên, sư phụ ngươi ta nhưng là thần thám đâu!”

“A. . .” Tô Kim Muội cười khổ một tiếng, “Thầy a, ta thật thật không nghi ngờ ngươi năng lực phá án, ta cũng tin tưởng, ngươi có thể tra được chân tướng! Nhưng là, ngươi biết, bây giờ toàn Sardinia, thậm chí toàn Auckland, toàn New Zealand cảnh sát đều đang truy đuổi bộ chúng ta đây! Ở như vậy dưới tình huống, ngươi lại thảo luận phá án?”

“Cho nên, chúng ta nhanh hơn!” Triệu Ngọc kiên định quả quyết đất kéo Tô Kim Muội đi rừng rậm hướng ngược lại chạy đi, “Thật ra thì, đột nhiên gặp như vậy chuyện, chúng ta hai cá toàn đều bị dọa sợ! Là, đổi ai cũng phải như vậy! Nhưng ta cảm thấy, cái này hoặc giả chính là cái đó thần bí sát thủ kết quả mong muốn đâu!”

“Hả? Cái gì. . . Có ý gì?” Tô Kim Muội không hiểu.

“Kim muội a, ta có loại cảm giác, chuyện này. . . Có thể cũng không có chúng ta tưởng tượng như vậy phức tạp, chỉ là chuyện tới quá mức đột nhiên, khiến cho chúng ta lõm sâu trong đó, bị kinh ngạc đầu óc mà thôi!”

“Thầy, ngươi nói cũng là cái gì a? Ta thật một chút cũng không nghe rõ!” Tô Kim Muội vẫn còn ở lắc đầu.

“Đầu tiên, chúng ta phải ổn định tâm tính, tĩnh táo phân tích một chút!” Triệu Ngọc nói, “Liền từ chúng ta tình huống gặp gỡ đến xem, vùi lấp hại chúng ta người, còn có giết chết nước Thái cô gái cùng với Hàn Đức Vượng người, hẳn vô cùng lợi hại, vô cùng có thực lực, vô cùng. . . Chuyên nghiệp!

“Mà vậy dưới tình huống, chuyên nghiệp như vậy người, nhưng không thấy được chỉ có một cái, mà rất có thể là một đoàn đội! Như vậy. . . Chúng ta bây giờ sẽ tới phân tích một chút đi!”

Lúc nói chuyện, hai người hướng một nhà phong nhà máy bước đi, lúc này đã là đêm hôm khuya khoắc, chung quanh hoàn toàn yên tĩnh.

Nhưng hai người bọn họ trong lòng biết, đây chẳng qua là trước bão táp yên lặng ngắn ngủi mà thôi.

“Phân tích. . . Sao. . . Phân tích thế nào?” Tô Kim Muội vặn một cái tóc còn ướt, đã sớm không dẫn nổi.

“Người thứ nhất, chính là mục đích!” Triệu Ngọc nói, “Coi như đối phương là một lợi hại đoàn đội, nhưng là cũng không khả năng tùy tùy tiện tiện hao phí lớn như vậy khí lực tới làm chúng ta! Cho nên, bọn họ tất nhiên có một cái mục đích! Tới. . . Chúng ta tới đoán một chút, cái mục đích này sẽ là gì chứ?”

“Hả. . . Không. . . Không biết. . .” Tô Kim Muội mặc dù lắc đầu một cái, nhưng vẫn là nói một câu, “Có phải hay không, bởi vì chúng ta chọc phải bọn họ? Tỷ như, vô tình biết rồi bọn họ bí mật, hoặc là, thấy được bọn họ chứng cớ phạm tội cái gì. . . Nhưng là, chúng ta mới mới vừa đến Sardinia, còn chưa làm gì cả!”

“Đúng nha, ngươi nói không sai! Ta cũng nghĩ như vậy, trừ ngươi nói mấy cái này lý do bên ngoài, ta cũng không nghĩ ra cái gì khác lý do!

“ Dạ, ta trước kia bởi vì phá án, đích xác là đắc tội qua một ít tương đối lợi hại người, nhưng những người này đã không có gì thế lực, cho nên, hẳn không phải là nhằm vào ta trả thù.

“Hơn nữa, chuyện này tới vừa đột nhiên lại kỳ hoặc, Tuy nhiên ta cảm giác, cũng không giống như mưu đồ đã lâu a!” Triệu Ngọc nói, “Đừng quên, ở chúng ta đến New Zealand trước,. cái đó cô gái người Thái cũng đã mất tích!”

“Đúng vậy! Chúng ta mới tới hai ngày, vẫn luôn đang tìm sư nương, cũng không đánh nhau, cũng không trêu chọc chuyện, làm sao có thể sẽ chọc cho đến ai đó? Bất quá. . . Ngươi nói cô gái người Thái. . .” Nghĩ đến chỗ này, Tô Kim Muội bỗng nhiên con mắt sáng lên, vội vàng nói,

“Ai? Thầy. . . Ngươi nói, sẽ sẽ không là như vậy? Trên cái đảo này có một buôn bán dân số hoặc là mua đi bán lại khí quan tập đoàn phạm tội? Bọn họ bắt cóc cô gái người Thái, mà Hàn Đức Vượng cũng là bọn họ đồng bọn?

“Sau đó, chúng ta qua tới tìm sư nương, bọn họ nhưng cho là chúng ta là hướng bọn họ mà đến, cho nên phải tiên hạ thủ vi cường? Kết quả, thấy chúng ta đào thoát cảnh sát đuổi bắt, sợ Hàn Đức Vượng đem thật tình nói ra, cho nên mới giết người diệt khẩu, đem Hàn Đức Vượng giết đi?”

“Không thể nào!” Triệu Ngọc lắc đầu nói, “Nếu thật là như vậy, trực tiếp đem hai ta giết chết không nên cái gì chuyện cũng không có? Kim muội a, ta biết buôn bán dân những tên, ngay cả là nước ngoài cũng không sai biệt lắm, coi như cho bọn họ làm một huấn luyện bổ túc, bọn họ cũng không làm được như vậy chuyên nghiệp chuyện tới!

“Hơn nữa, ở ta xem ra, Hàn Đức Vượng hắn không có vấn đề, hắn là vô tội! Bằng không, hắn ở trong điện thoại không thể nào biểu hiện như vậy bình thường! Cũng không khả năng ta gọi điện thoại một cái, hắn liền đến ven đường tới chờ chúng ta! Ta tới trước kia cũng làm qua điều tra, Hàn Đức Vượng không có gì không tốt bối cảnh!

“Vả lại nói, muốn thật có như vậy cá buôn bán dân tập đoàn, cái kia liên quan tới nước Thái cô gái mất tích chuyện, Sardinia lên cư dân cũng sẽ không cảm thấy mới mẽ!”

“Hả. . . Chặc chặc. . . Không phải là buôn bán dân số, cũng không phải Hàn Đức Vượng, cái kia. . . Còn có thể là như thế nào chứ ?” Tô Kim Muội càng phát ra hỗn loạn.

“Hừ!” Triệu Ngọc nhưng là hừ lạnh một tiếng, trong lòng có dự tính nói, “Bất quá, chính bởi vì Hàn Đức Vượng không có vấn đề, ta ngược lại càng khẳng định một loại khả năng, có thể, ta đã thân thể to lớn biết, chúng ta rốt cuộc chọc tới cái gì!”

Chương 700: Rốt cuộc đắc tội với ai ?

[CHƯƠNG 699 ĐANG LỖI, MÌNH SẼ UP SAU]

“ Đúng, chính là như vậy tình huống!” Trong điện thoại, Triệu Ngọc đem chuyện đã xảy ra đều nói hết cho cho vị kia Mã Nhuận Khuê khoa trưởng, “Ta không biết trong này rốt cuộc có cái gì mờ ám, nhưng ngươi tin tưởng ta, chúng ta thật không có giết người, cũng không có lý do gì giết người! Ta hoài nghi, là thuần túy chính là một trận âm mưu!”

Chuyện cho tới bây giờ, Triệu Ngọc phải đem ở New Zealand chuyện xảy ra hồi báo cho phòng hình sự, mà đây cá Mã Nhuận Khuê là chuyện bên ngoài làm khoa trưởng, có thể hắn có thể cho Triệu Ngọc cung cấp trợ giúp. Cho nên Triệu Ngọc người thứ nhất trước thông báo hắn.

“Ông trời của ta, làm sao sẽ trở thành như vậy! ?” Nhưng mà, Mã Nhuận Khuê cũng cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp như vậy ly kỳ chuyện, lúc này cũng là hoảng hồn, vội vàng khuyên, “Triệu Ngọc, ta vậy thì đi cùng những người lãnh đạo báo cáo! Nhưng là, ngươi phải biết, ngươi bây giờ ổn thỏa nhất phương pháp, chính là đi theo cảnh sát địa phương tự thú, chớ phản kháng nữa, bằng không thì thật không tốt thu thập!”

Lúc nói lời này, Tô Kim Muội vô lực lắc đầu một cái, nàng trong lòng nói chuyện, “Không nên phản kháng” cái này bốn chữ có phải hay không nói hơi trễ? Hiện nay Triệu Ngọc người cũng đánh, xe cũng đụng, cái này còn không là phản kháng sao?

“Ngươi yên tâm, chúng ta trước tiên sẽ giao thiệp với bọn họ, yêu cầu trung phương cùng nhau tham dự xử lý! Bọn họ tuyệt đối không dám

làm loạn!” Mã Nhuận Khuê khuyên nhủ, “Nhưng điều kiện tiên quyết là, ngươi cũng không thể làm bậy a!”

“Ta biết, ta biết!” Triệu Ngọc trấn định trả lời, “Ta biết, bọn họ New Zealand cảnh sát không dám làm bậy, nhưng là. . . Trong này rõ ràng có người muốn hại chết chúng ta, ta không thấy rõ ai đen ai bạch! Nhất là cái đó thần bí tay súng, người này rất có thể liền núp ở bọn họ cảnh sát trong, ta không thể đi mạo hiểm như vậy!”

“Cái kia. . .” Mã Nhuận Khuê khó xử nói, “Vậy ngươi chỉ có thể tự thu xếp ổn thỏa rồi, nếu như ngươi thật làm ra chuyện khác người tình, có thêm mười cái phòng hình sự trung ương đi nữa, cũng không cứu được ngươi rồi! Như vậy đi, ngươi đối tốt điện thoại di động, chúng ta tùy thời giữ liên lạc, ta bên này một khi có tiến triển, ta sẽ thông báo cho ngươi!”

“Tốt!” Nói xong, Triệu Ngọc liền cúp điện thoại.

Giờ phút này, hắn cùng Tô Kim Muội mở chiếc kia đã đụng mặt mũi hư hao hoàn toàn xe cảnh sát, lái đến Sardinia ranh giới rừng rậm vùng, từ nơi này đi về trước nữa, liền tiến vào Sardinia lâm khu.

Ở Hàn Đức Vượng bị bắn chết sau, Triệu Ngọc kế hoạch lúc trước cũng tất cả đều phao thang, bây giờ tựa hồ không biết nên đi nơi nào?

Bọn họ biết, mặc dù trên đảo cảnh lực có hạn, nhưng là không bao lâu, đối phương thì biết điều phái càng nhiều hơn cảnh lực đuổi theo bộ bọn họ. Cho nên thời gian kéo dài càng lâu, liền đối với bọn họ càng thêm bất lợi.

“Thầy, chúng ta điện thoại di động sẽ bị định vị!” Tô Kim Muội chỉ Triệu Ngọc điện thoại di động nói, “Phải vứt bỏ mới được!”

“Ta không có sao, “ Triệu Ngọc nói, “Ta cái này là phòng hình sự đặc phát mã hóa điện thoại di động, chỉ cần không gọi điện thoại, cũng sẽ

không bị theo dõi! Bất quá. . . Chiếc xe này. . .”

“Đúng vậy!” Tô Kim Muội lúc này mới ý thức được, “Cái này trên xe cảnh sát nhất định là có máy xác định vị trí, bọn họ rất nhanh sẽ truy đuổi tới!”

“Hả. . . Xe cũng hết xăng đã!” Triệu Ngọc tỏ ý nói, “Như vậy, ngươi đem điện thoại di động để ở trên xe, chúng ta đi thôi!”

“Thầy a, đi, đi nơi nào chứ ?” Tô Kim Muội lắc đầu nói, “Phòng hình sự người đã nói rồi, để cho chúng ta đi tự thú đâu! Như vậy đi, nếu như ngươi lo lắng có người muốn ám sát chúng ta, vậy chúng ta trực tiếp đi bọn họ bót cảnh sát tự thú, sau đó liền chờ ở trong bót cảnh sát mặt, nhìn cái kia sát thủ có thể đem chúng ta như thế nào?”

“Được a, nhưng là. . . Chúng ta làm sao mới có thể lặng yên không một tiếng động đi đến bọn họ bót cảnh sát chứ ?” Triệu Ngọc nói, “Ngươi cho là, chúng ta có thể còn sống đến bọn họ bót cảnh sát sao? Chẳng lẽ, ngươi như vậy mau liền không nhớ Hàn Đức Vượng là chết thế nào?”

Lúc nói chuyện, Triệu Ngọc đã sửa sang lại mình bọc, kéo Tô Kim Muội đi xuống xe cảnh sát, hướng bên cạnh trong một rừng cây đi bộ đi tới.

“Thầy a, vậy cũng phải thử một chút. . .” Tô Kim Muội mặc dù bị nói đánh giật mình một cái, vẫn còn đang kiên trì nói, “Chẳng lẽ ngươi vẫn chưa rõ sao? Chúng ta thật đã không có lựa chọn khác rồi!”

“Có a. . .” Ai ngờ, Triệu Ngọc nhưng móc ra mình bình bản máy vi tính, nói, “Ai nói chúng ta không có lựa chọn? Chúng ta có thể đem chân tướng tra được,

Mình cứu mình sao! Đừng quên, sư phụ ngươi ta nhưng là thần thám đâu!”

“A. . .” Tô Kim Muội cười khổ một tiếng, “Thầy a, ta thật thật không nghi ngờ ngươi năng lực phá án, ta cũng tin tưởng, ngươi có thể tra được chân tướng! Nhưng là, ngươi biết, bây giờ toàn Sardinia, thậm chí toàn Auckland, toàn New Zealand cảnh sát đều đang truy đuổi bộ chúng ta đây! Ở như vậy dưới tình huống, ngươi lại thảo luận phá án?”

“Cho nên, chúng ta nhanh hơn!” Triệu Ngọc kiên định quả quyết đất kéo Tô Kim Muội đi rừng rậm hướng ngược lại chạy đi, “Thật ra thì, đột nhiên gặp như vậy chuyện, chúng ta hai cá toàn đều bị dọa sợ! Là, đổi ai cũng phải như vậy! Nhưng ta cảm thấy, cái này hoặc giả chính là cái đó thần bí sát thủ kết quả mong muốn đâu!”

“Hả? Cái gì. . . Có ý gì?” Tô Kim Muội không hiểu.

“Kim muội a, ta có loại cảm giác, chuyện này. . . Có thể cũng không có chúng ta tưởng tượng như vậy phức tạp, chỉ là chuyện tới quá mức đột nhiên, khiến cho chúng ta lõm sâu trong đó, bị kinh ngạc đầu óc mà thôi!”

“Thầy, ngươi nói cũng là cái gì a? Ta thật một chút cũng không nghe rõ!” Tô Kim Muội vẫn còn ở lắc đầu.

“Đầu tiên, chúng ta phải ổn định tâm tính, tĩnh táo phân tích một chút!” Triệu Ngọc nói, “Liền từ chúng ta tình huống gặp gỡ đến xem, vùi lấp hại chúng ta người, còn có giết chết nước Thái cô gái cùng với Hàn Đức Vượng người, hẳn vô cùng lợi hại, vô cùng có thực lực, vô cùng. . . Chuyên nghiệp!

“Mà vậy dưới tình huống, chuyên nghiệp như vậy người, nhưng không thấy được chỉ có một cái, mà rất có thể là một đoàn đội! Như vậy. . . Chúng ta bây giờ sẽ tới phân tích một chút đi!”

Lúc nói chuyện, hai người hướng một nhà phong nhà máy bước đi, lúc này đã là đêm hôm khuya khoắc, chung quanh hoàn toàn yên tĩnh.

Nhưng hai người bọn họ trong lòng biết, đây chẳng qua là trước bão táp yên lặng ngắn ngủi mà thôi.

“Phân tích. . . Sao. . . Phân tích thế nào?” Tô Kim Muội vặn một cái tóc còn ướt, đã sớm không dẫn nổi.

“Người thứ nhất, chính là mục đích!” Triệu Ngọc nói, “Coi như đối phương là một lợi hại đoàn đội, nhưng là cũng không khả năng tùy tùy tiện tiện hao phí lớn như vậy khí lực tới làm chúng ta! Cho nên, bọn họ tất nhiên có một cái mục đích! Tới. . . Chúng ta tới đoán một chút, cái mục đích này sẽ là gì chứ?”

“Hả. . . Không. . . Không biết. . .” Tô Kim Muội mặc dù lắc đầu một cái, nhưng vẫn là nói một câu, “Có phải hay không, bởi vì chúng ta chọc phải bọn họ? Tỷ như, vô tình biết rồi bọn họ bí mật, hoặc là, thấy được bọn họ chứng cớ phạm tội cái gì. . . Nhưng là, chúng ta mới mới vừa đến Sardinia, còn chưa làm gì cả!”

“Đúng nha, ngươi nói không sai! Ta cũng nghĩ như vậy, trừ ngươi nói mấy cái này lý do bên ngoài, ta cũng không nghĩ ra cái gì khác lý do!

“ Dạ, ta trước kia bởi vì phá án, đích xác là đắc tội qua một ít tương đối lợi hại người, nhưng những người này đã không có gì thế lực, cho nên, hẳn không phải là nhằm vào ta trả thù.

“Hơn nữa, chuyện này tới vừa đột nhiên lại kỳ hoặc, Tuy nhiên ta cảm giác, cũng không giống như mưu đồ đã lâu a!” Triệu Ngọc nói, “Đừng quên, ở chúng ta đến New Zealand trước,. cái đó cô gái người Thái cũng đã mất tích!”

“Đúng vậy! Chúng ta mới tới hai ngày, vẫn luôn đang tìm sư nương, cũng không đánh nhau, cũng không trêu chọc chuyện, làm sao có thể sẽ chọc cho đến ai đó? Bất quá. . . Ngươi nói cô gái người Thái. . .” Nghĩ đến chỗ này, Tô Kim Muội bỗng nhiên con mắt sáng lên, vội vàng nói,

“Ai? Thầy. . . Ngươi nói, sẽ sẽ không là như vậy? Trên cái đảo này có một buôn bán dân số hoặc là mua đi bán lại khí quan tập đoàn phạm tội? Bọn họ bắt cóc cô gái người Thái, mà Hàn Đức Vượng cũng là bọn họ đồng bọn?

“Sau đó, chúng ta qua tới tìm sư nương, bọn họ nhưng cho là chúng ta là hướng bọn họ mà đến, cho nên phải tiên hạ thủ vi cường? Kết quả, thấy chúng ta đào thoát cảnh sát đuổi bắt, sợ Hàn Đức Vượng đem thật tình nói ra, cho nên mới giết người diệt khẩu, đem Hàn Đức Vượng giết đi?”

“Không thể nào!” Triệu Ngọc lắc đầu nói, “Nếu thật là như vậy, trực tiếp đem hai ta giết chết không nên cái gì chuyện cũng không có? Kim muội a, ta biết buôn bán dân những tên, ngay cả là nước ngoài cũng không sai biệt lắm, coi như cho bọn họ làm một huấn luyện bổ túc, bọn họ cũng không làm được như vậy chuyên nghiệp chuyện tới!

“Hơn nữa, ở ta xem ra, Hàn Đức Vượng hắn không có vấn đề, hắn là vô tội! Bằng không, hắn ở trong điện thoại không thể nào biểu hiện như vậy bình thường! Cũng không khả năng ta gọi điện thoại một cái, hắn liền đến ven đường tới chờ chúng ta! Ta tới trước kia cũng làm qua điều tra, Hàn Đức Vượng không có gì không tốt bối cảnh!

“Vả lại nói, muốn thật có như vậy cá buôn bán dân tập đoàn, cái kia liên quan tới nước Thái cô gái mất tích chuyện, Sardinia lên cư dân cũng sẽ không cảm thấy mới mẽ!”

“Hả. . . Chặc chặc. . . Không phải là buôn bán dân số, cũng không phải Hàn Đức Vượng, cái kia. . . Còn có thể là như thế nào chứ ?” Tô Kim Muội càng phát ra hỗn loạn.

“Hừ!” Triệu Ngọc nhưng là hừ lạnh một tiếng, trong lòng có dự tính nói, “Bất quá, chính bởi vì Hàn Đức Vượng không có vấn đề, ta ngược lại càng khẳng định một loại khả năng, có thể, ta đã thân thể to lớn biết, chúng ta rốt cuộc chọc tới cái gì!”

Chương 701: Hợp lý suy đoán

“Thật ra thì, ngươi nói không sai, “ ở dọc theo trang trại nuôi ong tường viện, hướng thành phố phương hướng mà đi lúc, Triệu Ngọc đối Tô Kim Muội nói, “Chúng ta đi tới Sardinia sau, đúng là chỉ làm một chuyện, đó chính là tìm Miêu Anh! Hơn nữa, chúng ta tìm Miêu Anh phương pháp, cũng chỉ có một loại!”

“Đúng vậy, kiểm tra các cửa hàng quản chế video, hả. . .” Tô Kim Muội bỗng nhiên ý thức được cái gì, vội vàng trợn to hai mắt nói, “Chẳng lẽ. . . Ngươi ý, là ở chúng ta cùng thương gia phải tới trong video, ghi lại cái gì không nên ghi xuống đồ sao? Là những thứ này, mới đem chúng ta hại thành như bây giờ?”

“Hả. . . Mới đầu, ta đích xác là nghĩ như vậy!” Triệu Ngọc gật đầu nói, “Có thể, không biết một nhà kia quản chế trong video mặt, ghi được nào đó tập đoàn phạm tội hiện trường phạm tội, giết người cũng tốt, phiến * độc cũng tốt, sau đó, chúng ta mới ở trong lúc vô tình chọc phải bọn họ, gặp phải trả thù!”

“Đúng vậy. . . Ta mới vừa rồi thật giống như liền là nghĩ như vậy. . .” Tô Kim Muội kích động nói, “Tỷ như, chúng ta trong video vừa vặn ghi được cùng cái đó nước Thái cô gái có liên quan chuyện gì, cho nên, bọn họ mới sẽ đem nước Thái cô gái giết chết ở chúng ta trong phòng, giá họa cho chúng ta?

“Ông trời của ta!” Tô Kim Muội kinh ngạc nói, “Không trách, ngươi một mực phải dẫn chúng ta bình bản máy vi tính đâu! Nếu quả thật là ngươi đoán như vậy, chẳng phải không khác nào, có thể chứng minh

chúng ta trong sạch chứng cớ, vẫn ở trên tay chúng ta rồi? Thầy a, ngươi nhanh lên một chút nhìn một chút, nước. . . Máy vi tính thật không có nước vào sao? Còn có thể hay không mở máy?"

"Yên tâm đi, máy vi tính không có sao, nhưng là, ta vẫn chưa nói hết đâu!" Triệu Ngọc cau mày nói, "Mặc dù, chúng ta suy đoán nhìn qua thật hợp lý, nhưng nếu như cẩn thận đắn đo lời, nhưng là căn bản giải thích không thông! Hả. . . Giống như ta mới vừa nói qua như vậy!"

Triệu Ngọc giang hai tay ra, hiện ra một loại không biết làm sao.

"Ngươi mới vừa nói. . ." Tô Kim Muội nhớ lại một chút, bỗng nhiên nghĩ tới, "Nga. . . Ngươi nói là, nếu như chúng ta thật vô tình phát hiện nào đó tập đoàn phạm tội bí mật, vậy bọn họ có thể trực tiếp đối chúng ta hạ thủ, mà sẽ không sử dụng gài tang vật hãm hại phương thức?

"Thầy a, muốn vạn nhất, những thứ này tập đoàn phạm tội người đều là cùng ngươi vậy người điên chứ ? Bọn họ làm như vậy, là muốn xem một trận kịch hay? Nhìn một chút hai ta có nhiều chật vật?"

"Cái gì gọi là cùng ta vậy người điên?" Triệu Ngọc lắc đầu, "Ngươi suy nghĩ một chút đi! Sardinia chỉ là một đảo nhỏ, phần tử phạm tội cửa sẽ làm như vậy khoe khoang sao? Bọn họ ngu a, đem toàn New Zealand cảnh sát cũng dẫn tới nơi này, còn sợ chuyện bại lộ phải không đủ nhanh sao?"

"Hả. . . Cũng phải a. . ." Tô Kim Muội cau mày, "Gài tang vật hãm hại! Hơn nữa, còn muốn giết người, nổ súng bắn cảnh sát, còn đem Hàn Đức Vượng cũng giết! Thật sự là quá trương dương, đây nhất định sẽ leo lên New Zealand tựa đề!"

"Đúng nha!" Triệu Ngọc gật đầu nói, "Nếu như ta là những thứ này tội phạm, vậy ta ít nhất có thể trước thử một chút, đem chúng ta phải đến quản chế video trộm trở lại lại nói, vậy thì không đến nổi gây ra lớn như

vậy động tĩnh chứ ?”

“Thật đúng là!” Tô Kim Muội rốt cuộc nạp qua bực bội tới, thở dài nói, “Cái này. . . Cái này thật đúng là thật không hợp suy luận! Cái kia. . . Nếu không phải như vậy, còn có thể là kia giống vậy chứ ?”

“Ngươi nhìn, chúng ta một lần nữa lọc một lần a!” Triệu Ngọc vừa đi, bên kiên nhẫn nói, “Giả thiết, không phải là Hàn Đức Vượng có vấn đề, cũng không phải tập đoàn phạm tội lời, cái kia cũng chỉ còn lại có một chút!”

“Điểm nào?” Tô Kim Muội tò mò.

Triệu Ngọc đầu tiên là cắn môi một cái, lúc này mới nặng nề nói ra hai chữ: “Miêu - anh! ! !”

“A! ? Cái gì?” Nghe được “Miêu Anh” hai chữ sau, Tô Kim Muội cả người cũng mộng quyển, nàng nháy không thể tưởng tượng nổi mắt to hỏi, “Thầy a. . . Ngươi khai. . . Đùa gì thế? Chẳng lẽ. . . Ngươi cho là, đây là sư nương làm? Đây coi là cái gì? Các ngươi hai người nháo chơi sao đây là?”

“Đương nhiên không phải!” Triệu Ngọc vội vàng giải thích, “Nháo chơi cũng không mang bắt người mạng nháo chơi a! Tiểu đồ đệ, ngươi suy nghĩ thật kỹ, nhìn một chút ta nói có đúng hay không a. . . Ta hỏi ngươi, ngươi có phải hay không cảm thấy, chúng ta hai cá bây giờ gặp có chút đặc biệt mơ hồ a?”

“Cái này còn phải nói sao?” Tô Kim Muội dùng sức gật đầu, “Thật hy vọng cũng nằm mộng a! Nếu không. . . Ta cắn ngươi một cái, ngươi nhìn đau không?”

“Cho nên, ta mới cảm thấy, chuyện này khả năng cùng Miêu Anh có liên quan a!” Triệu Ngọc nói, “Chúng ta là bởi vì tìm Miêu Anh mà đến,

bằng không, bỗng dưng vô cớ, làm sao có thể gặp phải như vậy cao cấp chuyện chứ ?”

“Chậm. . . Chậm một chút mà, ta có chút không theo kịp, “ Tô Kim Muội báo cho biết một chút, hỏi, “Ngươi lặp lại lần nữa, tại sao vừa nhắc tới sư nương, là có thể gặp phải như vậy cao cấp chuyện?”

“Kim muội a, nói thật với ngươi đi!” Triệu Ngọc thở dài nói, “Tới hôm nay mới ngưng, ta cũng không nghĩ ra, ban đầu Miêu Anh rốt cuộc tại sao phải rời đi ta! Ở dài như vậy trong thời gian mặt, ta suy nghĩ qua vô số khả năng, thậm chí ngay cả nàng đi cứu thế giới cũng muốn qua. . .

“Nhưng là, ở ta suy nghĩ như vậy nhiều khả năng bên trong, từ đầu đến cuối có một loại có thể là nhất có khả năng tồn tại, đó chính là, Miêu Anh cùng nàng người nhà, rất có thể gặp một cái vô cùng mạnh mẽ địch nhân! Tên địch nhân này có thể là bất kỳ người, cũng có thể là vượt qua lợi hại tập đoàn phạm tội, thích khách sát thủ, hoặc có thể, là cả quốc gia loại. . .”

“Ta Trời. . . Cả quốc gia?” Tô Kim Muội bỗng nhiên ý thức được cái gì, vội vàng nói, “Sư phụ ý là, sư nương một nhà có thể bị chúng ta quốc gia đuổi giết! ?”

“Chỉ là suy đoán mà thôi, nhưng cái này cá cường đại địch nhân rất có thể là tồn tại, điểm này, ngươi biết chưa?” Triệu Ngọc tiếp tục giải thích, thấy Tô Kim Muội gật đầu, hắn lúc này mới nói tiếp, “Nhạ, lại cẩn thận nhớ lại một chút đi! Còn nhớ tiệm cà phê trong video mặt, Miêu Anh khẩn trương dáng vẻ sao?”

“Nhớ. . . Nhớ, nàng trên người còn mang cây súng. . . Hả. . .” Tô Kim Muội nghiêm cẩn suy nghĩ, tựa hồ đã ngộ ra được một ít con đường.

“Miêu Anh nhất định là phải chuẩn bị làm chuyện nguy hiểm gì!” Triệu Ngọc khẳng định nói, “Giết người cũng tốt, lấy hàng cũng được, tóm lại,

khẳng định đặc biệt nguy hiểm, nàng phải đối mặt người cũng vô cùng lợi hại, vô cùng chuyên nghiệp!”

“Ông trời của ta, ta. . . Ta có chút biết, “ Tô Kim Muội kinh ngạc lại run rẩy nói, “Chúng ta ở trong video thấy, sư nương cuối cùng một mực đi bến tàu, cho nên, nàng có thể là thành công! Nàng thành công giết chết một người nào đó, hoặc có thể, là thành công đoạt đi người nào đó đồ! Sau đó đến bến tàu đi thuyền rời đi. . .”

“ Đúng ! Đối!” Triệu Ngọc hài lòng gật đầu một cái nói, “Nhưng là, Miêu Anh là thành công, nhưng. . .”

“Nhưng là chúng ta. . . Chúng ta nhưng ngu không sót mấy đất tìm tìm tới, còn cùng bọn họ muốn video!” Tô Kim Muội một mảnh lộ vẻ sầu thảm nói, “Cho nên, những thứ kia người xấu liền hoài nghi đến rồi trên đầu chúng ta, cho là. . . Chúng ta là tìm sư nương, hoặc có thể cùng sư nương có quan hệ thế nào! ?”

“Cho nên, bọn họ mới không giết chết chúng ta, mà là dùng ác độc như vậy biện pháp để hãm hại chúng ta!” Triệu Ngọc cắn răng nói, “Bọn họ mục đích, chính là muốn nhìn một chút hai ta lai lịch, nhìn nhìn có thể thông qua hay không chúng ta hai cá, đem Miêu Anh bức ra!”

“A. . . Ta. . . Ông trời của ta! ! !” Tô Kim Muội cả người đều ngu, “Làm sao. . . Tại sao sẽ là như vậy?”

“Như thế nào, bây giờ cảm thấy, ta suy đoán hợp lý một chút không?” Triệu Ngọc nhưng là hận hận nói, “Sardinia, người chết đảo! Xem ra, ở trên cái đảo này, thật đúng là cất giấu rất nhiều để cho người khiếp sợ đại bí mật a! ! !”

Chương 703: Thị huyết hưng phấn

Không sai, mặc dù điều phỏng đoán này cực kỳ khó tin, nhưng Triệu Ngọc căn cứ thực tế phát sinh tình huống, cho là chỉ có cái này một loại giải thích nhất hợp lý.

Như vậy thứ nhất, hắn cũng là được biết, tại sao sát thủ ở bắn xong thứ một viên đạn sau, vẫn còn có thể một mực đuổi theo bọn họ.

Mà mới vừa nghĩ đến đây loại khả năng, hắn liền kinh ngạc ý thức được, nếu quả thật có một cái như vậy biết bay lời của sát thủ, đây chẳng phải nói rõ, hắn vẫn vẫn còn ở mình kế cận? Còn đang giám thị mình hết thảy! ?

Chính là bởi vì nghĩ tới đây một tầng, Triệu Ngọc mới không nhịn được nghĩ muốn ngẩng đầu kiểm tra. Nhưng là, hắn mới vừa nâng lên gật gật đầu, nhưng chợt nghĩ đến, hắn không thể chỉ như vậy liều lĩnh đất đi tìm cái hội này bay sát thủ! Bởi vì sát thủ có súng, một khi phát hiện khác thường, tùy thời cũng sẽ hướng mình cùng Tô Kim Muội nổ súng!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc lúc này mới cố làm trấn tĩnh kéo Tô Kim Muội đi rừng rậm đi, hắn cho là, tiến vào khu rừng rậm rạp, liền có thể tạm thời ức chế một chút cái hội này bay sát thủ.

Ở phía trước đi rừng rậm trên đường, Triệu Ngọc bánh răng tư duy nhanh chóng chuyển động, rất nhanh lại có nhận thức mới.

Đệ nhất, bởi vì cái này thần bí sát thủ một mực theo mình, nhưng vẫn không có nổ súng, vậy thì nói rõ, mình trước suy đoán cũng là đúng!

Bọn họ chính là muốn bức bách mình, nhìn một chút mình rốt cuộc cùng Miêu Anh có không quan hệ, cùng với mình lai lịch loại.

Nghĩ đến cái này khả năng, Triệu Ngọc thậm chí có chút hối hận cho Mã Nhuận Khuê gọi điện thoại. Nếu như tình báo đã bị cái này thần bí sát thủ nghe trộm rồi quá khứ, biết Triệu Ngọc là trung ương phòng hình sự người, có lẽ sẽ sinh sinh ảnh hưởng không tốt gì.

Thứ hai điểm, Triệu Ngọc tự nhiên biết, một cái sống sờ sờ sát thủ bay trên không trung hiển nhiên không quá có thể. Cho nên, cái đó biết bay sát thủ hẳn không phải là người, mà là nào đó phi hành khí, tỷ như. . . Máy bay không người! ?

Nhắc tới máy bay không người tới, Triệu Ngọc đối loại này công nghệ cao vũ khí không phải là đặc biệt hiểu được, hắn chỉ là ở tổ điều tra đặc thù lúc, thường xuyên nghe Tăng Khả nói tới những thứ này công nghệ cao đồ để qua.

Tăng Khả đã từng nhắc tới, nước Mỹ quân đội mới nhất nghiên cứu ra một loại mini máy bay không người, loại này máy bay không người thể tích nhỏ vô cùng, nhỏ thật giống như tinh đình vậy, vô cùng không dễ dàng bị người phát hiện. Trừ điều tra nghe lén ra, loại này mini máy bay không người đáng sợ nhất địa phương chính là, trong cơ thể nó mang theo thuốc nổ, một khi dán chặc người nào đó thân thể dẫn thuốc nổ, liền đủ để đem giết chết!

Loại vật này nghe vào không thể tưởng tượng nổi, nhưng thực tế nhưng là thật tồn tại. Chỉ bất quá, Triệu Ngọc biết, giết chết Hàn Đức Vượng máy bay không người, hẳn không phải là cái này một loại, mà là một loại càng kinh khủng hơn tay súng máy bay không người!

Máy bay không người thượng mang một cái xuyên thấu lực siêu cường súng lục, giết lên người tới càng xuất kỳ bất ý.

Như vậy. . . Thật sự có loại này máy bay không người sao?

Từ chạy trốn sau, Triệu Ngọc ẩn hình tham trắc khí liền một mực mở, nếu quả thật có máy bay không người đến gần, hắn chắc có phát giác mới đúng?

Nhưng là, tham trắc khí thượng một mực không phản ứng chút nào, cái này lại nói rõ cái gì?

Đối!

Triệu Ngọc nghĩ thông suốt, nếu như không có bị tham trắc khí bắt được, vậy thì nói rõ, cái đó máy bay không người cùng hắn khoảng cách khá xa, đã vượt ra khỏi tham trắc khí 20 thước phạm vi dò xét.

Sau đó, ở Triệu Ngọc cùng Tô Kim Muội tiến vào rừng rậm sau, hắn cũng là một viên cũng không có dừng lại điều tra. Hắn không tiếc mở ra một cái tên là ẩn hình lưu lãm khí đạo cụ tới tra hỏi chuyện này. Khi hắn ở lưu lãm khí thượng thâu nhập máy bay không người, ám sát cùng xuyên thấu tính tình đạn chờ từ điều sau, lưu lãm khí thượng quả nhiên bắn ra tổ một nói rõ.

Không nghĩ tới, trên thế giới lại thật sự có loại này có thể nổ súng giết người máy bay không người!

Ẩn hình lưu lãm khí công năng mạnh mẽ, có thể lục soát một ít bình thường trang web không cách nào lục soát đồ, căn cứ bắn ra nói rõ biểu hiện, đến từ Mỹ quốc một nhà vũ khí nghiên cứu công ty, mới nhất nghiên chế ra được một loại tay súng máy bay không người!

Bọn họ dùng một loại có vượt qua xuyên thấu lực hạng nhẹ đạn, vượt qua nổ súng tác dụng ngược lại lực cùng phi hành khí động lực giữa khó mà thăng bằng khuyết điểm, chế tạo ra loại này lấy chữ K đi đầu tay súng máy bay không người.

Lưu lãm khí trên viết phải rất rõ ràng, chẳng những có cặn kẽ chữ viết giới thiệu, thậm chí còn có một bộ đơn giản cấu tạo đồ. Phía trên còn giới thiệu, bởi vì nên máy bay không người ổn định tính chưa đủ duyên cớ, loại súng này tay máy bay không người trước mắt còn chưa có nhóm số lượng lớn đưa vào sản xuất, còn thuộc về không ra xưởng tân hình vũ khí.

Nghe nói, loại này máy bay không người trừ có ám sát công năng bên ngoài, còn có bộ mặt phân biệt, tự động theo dõi, tầm xa điều khiển, thậm chí tự bạo chờ siêu cấp lợi hại công năng.

Ta bà nội gấu. . .

Thấy lưu lãm khí lên lục soát kết quả, Triệu Ngọc ở tim đập rộn lên giữa, không thể nghi ngờ lại hiểu rõ một chuyện. Có thể có được cũng sử dụng loại này vẫn còn nước Mỹ quân đội chế tạo giai đoạn ám sát tính vũ khí người, khẳng định không phải là người bình thường! Như vậy thứ nhất, bọn họ nhưng không riêng gì thực lực cường đại vấn đề, rất rõ ràng còn có càng cứng rắn hơn hậu thuẫn!

Bất quá, ở biết khả năng này sau, Triệu Ngọc ngược lại cảm thấy một loại thư thái. Nếu như đây hết thảy hết thảy, thật cùng Miêu Anh có liên quan, như vậy ít nhất nói rõ. Miêu Anh hẳn là ở vì quốc gia làm việc, mà cũng không phải là cái gì nhân dân công địch, hoặc là người phản quốc loại.

Nga. . .

Không trách, Miêu Anh nếu không phải là cố ý cách ta đi đâu! Xem ra, nàng đối thủ, đích xác là đủ cường đại a! Nàng lo lắng sẽ liên lụy mình, lúc này mới nhẫn tâm mà bỏ ta đi?

Bất quá sao. . .

Khi biết đối thủ trình độ cường đại sau, Triệu Ngọc không những không có lùi bước, ngược lại mơ hồ sinh ra một loại là máu vậy hưng phấn!

Hừ hừ hừ. . .

Hắn trong lòng cười lạnh nói, được a, nếu như vậy, vậy hãy để cho ta tới sẽ sẽ những thứ này cường đại địch nhân đi!

Miêu Anh, ngươi cho ta coi kỹ, ngươi không muốn cho ta cùng đi sao? Vậy ta bây giờ sẽ dùng ta thực lực cho ngươi chứng minh một chút, để cho ngươi nhìn một chút, lão tử cũng không phải là ăn chay không thôi đâu!

Nếu như ta có thể tuyệt địa phản kích, đem trên đảo Sardinia những thứ này cặn bã giải quyết, vậy ngươi nhớ đến tìm ta, để cho ta cũng vào cá nhóm, cùng ngươi chiến đấu với nhau đi!

Nghĩ tới đây một tầng, Triệu Ngọc không khỏi càng phát ra hưng phấn, trong đầu đã lập kế rồi mấy loại đối sách đi ra. Vì vậy, hắn lúc này mới để cho Tô Kim Muội núp ở phía sau đại thụ, mình thì phải đi sẽ sẽ cái đó thần bí sát thủ!

Quả nhiên, khi Triệu Ngọc đứng ở trong rừng cây, dùng kỳ ngộ tích phân khuếch đại ra tham trắc khí phạm vi dò xét sau, tham trắc khí thượng rất nhanh thì có phản ứng.

Không nghĩ tới, ngay tại 30 thước ra ngoài địa phương, thật vẫn bắt được một cái treo lơ lửng trên không trung quản chế dụng cụ.

Bởi vì cây rừng tươi tốt, vật kia lại đang bầu trời thấp lơ lửng, hơn nữa một mực ở tự động đi theo Triệu Ngọc. Triệu Ngọc chạy đi nơi đâu, nó liền xa xa đi theo Triệu Ngọc mà đi, hơn nữa từ đầu đến cuối duy trì 30 nhiều thước khoảng cách, không để cho Triệu Ngọc có phát giác.

30 thước!

Nga oh. . .

Triệu Ngọc bỗng nhiên ý thức được, hắn A kế hoạch có thể không thể thực hiện được! Hắn vốn là định, sử dụng một cái điện lực che giấu nghi trực tiếp che giấu máy bay không người nguồn điện (power supply), để cho nó rơi xuống thì xong rồi. Nhưng mà, điện lực che giấu nghi phạm vi cũng là chu vi 20 thước, vừa vặn chạm không tới!

Chặc chặc. . .

Máy bay không người có bộ mặt phân biệt, tự động theo dõi công năng, nó đã đem Triệu Ngọc nhắm ngay, Triệu Ngọc làm sao động, nó thì biết làm sao động. Triệu Ngọc động mau hơn, nó cũng động mau hơn, ở như vậy dưới tình huống, Triệu Ngọc tự nhiên rất khó đến gần máy bay không người, để cho lẫn nhau giữa khoảng cách hạ xuống đến 20 thước bên trong.

Bất quá, Triệu Ngọc nhưng là quyết định muốn cùng cường địch tỷ thí tột cùng, điểm này hơi nhỏ khó khăn tự nhiên không làm khó được hắn, hắn ước chừng sử dụng một cái khác hệ thống đạo cụ, liền giải quyết vấn đề. . .

Chương 704: Tin tức trí mạng

Ở cường hóa năng lượng tăng cường tề cùng ẩn hình tham trắc khí sau, Triệu Ngọc tổng cộng tốn hết 400 điểm kỳ ngộ tích phân, hôm nay tích phân đã còn dư lại không có mấy, không đủ để lại đi cường hóa dụng cụ che giấu điện năng che giấu phạm vi.

Cho nên, muốn đem máy bay không người làm xuống, hắn phải khác tìm hắn pháp. Vì vậy, khi Triệu Ngọc thoáng xem một chút thanh đạo cụ sau, liền rất nhanh từ bên trong tìm tới thích hợp công cụ.

Hắn biết, nếu máy bay không người đã đem mình phong tỏa, vậy nó tất nhiên là lợi dụng nào đó công nghệ cao dụng cụ tới thực hiện tỏa định. Cho nên, bất kể nó sử dụng là phương pháp gì, cũng tất nhiên sẽ sinh thành một loại tín hiệu. Cho nên, Triệu Ngọc lập tức đem lâu không sử dụng qua dụng cụ che giấu tín hiệu cho sử dụng ra.

Nghĩ lúc đó, hắn chính là dùng cái này dụng cụ che giấu tín hiệu đem Miêu Anh thật tốt chập chờn một phen, nhưng bởi vì dụng cụ che giấu tính đặc thù, sau đó liền cơ bản không làm sao dùng qua. Hôm nay, thông qua trường kỳ tích lũy, hắn dụng cụ che giấu tín hiệu số lượng đã đến gần 10 cá, hôm nay lấy ra một cái tới thử một chút, tất nhiên chút nào không đau lòng.

Dụng cụ che giấu tín hiệu che giấu phạm vi nhưng là có chừng chu vi 100 thước, không những có thể cắt đứt máy bay không người đối mình tín hiệu phong tỏa, thậm chí ngay cả máy bay không người cùng điều khiển người giữa tần số cũng có thể thiết!

Quả nhiên như Triệu Ngọc đoán như vậy, dụng cụ che giấu mới vừa một sử dụng, Triệu Ngọc liền thông qua tham trắc khí màn ảnh, thấy cái kia máy bay không người trên không trung xảy ra ngắn ngủi đình trệ, cùng mình di động tiết tấu bị loạn mất.

Tốt!

Triệu Ngọc chờ chính là cái cơ hội này, vội vàng một cái vọt mạnh, chạy thẳng tới máy bay không người chỗ làm phương hướng chạy đi. 10 thước khoảng cách chớp mắt liền đến, Triệu Ngọc không có bất kỳ do dự, trực tiếp đem đã sớm chuẩn bị xong dụng cụ che giấu điện năng sử dụng ra.

Nơi này vốn là đen sẫm vô tận rừng rậm, che giấu điện lực sau, chung quanh không có biến hóa chút nào.

Nhưng mà, Triệu Ngọc thông qua tham trắc khí màn ảnh, nhưng có thể rõ ràng thấy, trước cái đó treo lơ lửng trên không trung quản chế dụng cụ, đột nhiên ngừng hoạt động rồi! Hơn nữa, vật kia đã thẳng tắp ngã rơi xuống đất!

Ẩn hình đèn pin!

Thời khắc mấu chốt, Triệu Ngọc cũng là không đếm xỉa đến, một cái ẩn hình đèn pin đi ra, liền bất ngờ thấy rõ dưới chân con đường.

Cũng may hệ thống đạo cụ giữa hỗ không quấy nhiễu, ẩn hình đèn pin chút nào không chịu dụng cụ che giấu điện năng trở ngại, vẫn có thể sử dụng bình thường.

Triệu Ngọc lập tức mãnh xông tới, rất nhanh liền từ dưới đất phát hiện cái đó vật kỳ lạ.

Không nghĩ tới, vật này cùng thông thường máy bay không người căn

bản không có khác nhau mấy, bốn cá xoắn ốc tưởng thân phi cơ dưới treo tổ một có thể chuyển động máy thu hình, nhìn qua cũng không có gì đặc biệt.

Nhưng là nếu như cẩn thận quan sát lời, liền sẽ phát hiện ở máy thu hình phía dưới còn gắn một cái tương tự với súng lục họng súng đồ, cái loại đó xuyên thấu lực cực mạnh đạn, chắc là từ nơi này bắn ra.

Thật là không nghĩ tới, như vậy một cái nho nhỏ đồ, lại có thể dễ dàng đoạt đi một người sinh mạng! Hàn Đức Vượng chắc là bỏ mạng với nó!

Vốn là, Triệu Ngọc tìm tảng đá, muốn đem cái này máy bay không người một chút đập bể, tốt hiểu một chút mối hận trong lòng!

Nhưng là thay đổi ý nghĩ giữa, hắn nhớ tới lưu lãm khí giới thiệu thượng nhưng là nói, loại này quân sự máy bay không người thượng mang theo thuốc nổ, có tự hủy công năng. Hắn không biết thuốc nổ là như thế nào một cái kích động phương pháp, cho nên không dám làm bậy.

Kết quả, khi hắn ngồi xuống cẩn thận kiểm tra sau, trong đầu máy dò xét lập tức truyền đến phản ứng, ở máy bay không người thân phi cơ nội bộ, quả nhiên có một loại hóa học thuốc nổ!

Bà nội con gấu. . .

Thật là có mai phục!

Nhưng là, Triệu Ngọc biết cái này máy bay không người lợi hại, điện lực che giấu dù sao cũng là có thời gian hạn chế, cho nên hắn làm sao cũng phải nghĩ biện pháp đem vật này sờ loạn phá hoại mới phải.

Chặc chặc. . .

Triệu Ngọc không dám tùy tiện làm việc, không thể làm gì khác hơn là

lần nữa mở trước lưu lãm khí lên nói rõ, lại đem cái kia cấu trúc bản vẽ nhìn một chút. Ai ngờ, chờ hắn dựa theo cấu trúc bản vẽ so sánh sau, nhưng kinh ngạc phát hiện, mình tra được cấu trúc bản vẽ lại cùng trước mắt cái này giết người máy bay không người cấu tạo là giống nhau như đúc.

Càng vui mừng chính là, giới thiệu thượng còn chứng tỏ, để bảo đảm dò xét tin tức sẽ không mất, ở máy bay không người trên thân phi cơ là cắm vào bộ nhớ trong. Nói cách khác, máy bay không người chẳng những sẽ đem nó chụp đồ thực thì truyền tống cho điều khiển người, hơn nữa còn sẽ đem video lưu trữ lại.

Nói cách khác, nếu như Triệu Ngọc có thể tìm được trước mắt cái này máy bay không người bộ nhớ trong, liền có thể chứng minh mình cùng Tô Kim Muội sự trong sạch!

Bởi vì máy bay không người rất có thể đem trước giết người những thứ kia cảnh tượng tất cả đều quay chụp xuống!

Vui mừng tới quá mức đột nhiên, Triệu Ngọc vội vàng cúi đầu đi tìm bộ nhớ trong khe cắm thẻ. Khe cắm thẻ ngược lại là vô cùng rõ ràng, liền ở phi hành khí thân phi cơ trên, chỉ muốn mở ra máy đọc thẻ là có thể đem bộ nhớ trong lấy ra.

Nhưng là. . . Triệu Ngọc cũng là to trung có nhỏ, hắn vô cùng rõ ràng, loại này giết người máy bay không người, bình thời đều là thi hành những thứ kia không thấy được ánh sáng nhiệm vụ, cho nên, nếu như hắn tự tiện chạm đến máy đọc thẻ lời, có thể hay không lúc này nổ bên trong lựu đạn chứ ?

Hắn không biết cái kia lựu đạn hóa học uy lực bao lớn, nhưng coi như sẽ không nổ bị thương mình, cũng ít nhất có thể đem bộ nhớ trong hủy diệt chứ ?

Mặc dù dụng cụ che giấu điện năng đã cắt đứt nó tất cả nguồn điện (power supply), nhưng lựu đạn kích động trang bị có rất nhiều loại, Triệu Ngọc không dám mạo hiểm như vậy!

Dĩ nhiên, khó giải quyết đi nữa vấn đề cũng không làm khó được Triệu Ngọc, hắn đầu óc chuyển một cái, liền lập tức có so đo. Hắn mở thanh đạo cụ, lại đem cái đó ẩn hình dỡ đạn khí sử dụng ra.

Hệ thống đạo cụ cũng so với trong thực tế đạo cụ lợi hại, cái này ẩn hình dỡ đạn khí công năng, cũng không chỉ là tháo bỏ lựu đạn như vậy đơn giản, nó còn có thể kiểm tra ra lựu đạn vị trí cùng với tài liệu cặn kẽ.

Khi Triệu Ngọc đem dỡ đạn khí tác dụng ở máy bay không người thượng sau, dỡ đạn khí lập tức truyền đối lại, đem lựu đạn tài liệu cặn kẽ báo cáo cho Triệu Ngọc.

Triệu Ngọc nhìn một cái dưới, không kiềm được âm thầm lấy làm kinh hãi. Không nghĩ tới, cái này máy bay không người ngay lúc mất khống chế rơi tan cái kia một sát na, cũng đã khởi động tự hủy trình tự! Chỉ bất quá, nó tự hủy thủ tục là dựa một khối độc lập pin hành động chạy nguồn điện. Bởi vì dụng cụ che giấu điện năng che giấu tất cả nguồn điện (power supply), cho nên mới không có nổ.

Oa!

Nguy hiểm thật!

Triệu Ngọc lúc này mới ý thức được, nếu như hắn không phải là sử dụng dụng cụ che giấu điện năng lời, kia máy bay không người đã sớm tự hủy, như vậy tới một cái, nó sẽ đem tất cả chứng cớ tất cả đều hủy diệt!

Nếu như. . . Triệu Ngọc lại nhìn một chút dỡ đạn khí, giờ mới hiểu được, nếu như giờ phút này điện lực che giấu một khi tiêu trừ, như vậy máy bay không người lập tức thì biết tự bạo!

Vậy còn chờ gì? Triệu Ngọc vội vàng hai tay tề hạ, ca ca mấy cái liền đem máy đọc thẻ mở, đem bên trong bộ nhớ trong lấy vào tay trung.

Bất quá, lấy được bộ nhớ trong sau, Triệu Ngọc nhưng do dự. Nếu như hắn bây giờ không tháo bỏ lựu đạn lời, như vậy chờ lát nữa máy bay không người thì sẽ nổ; mà nếu như đem lựu đạn tháo bỏ lời, như vậy. . . Hắn có không có cách nào, lợi dụng cái này máy bay không người đến tìm đến sau lưng nó người chủ sử chứ ?

Tỷ như, lợi dụng hacker chỉ thị, cho máy bay không người truyền vào chỉ thị, dùng mình máy vi tính đem phản điều khiển? Hoặc có thể, là cho máy bay không người lắp một cái máy xác định vị trí, theo thứ tự tới tra tìm đến hắc thủ sau màn?

Ai?

Có, như vậy lúc, Triệu Ngọc lại nghĩ tới một kiểu đồ tới, thanh đạo cụ bên trong có một ẩn hình giám định cụ, sao không đưa cái này đạo cụ lấy ra, cho máy bay không người làm một giám định chứ ?

Giám định cụ tra được số liệu tự nhiên phải so với lưu lãm khí lên càng tường tận, nói không chừng, còn có thể từ phía trên tra được đầu mối gì, hoặc là biết được cái gì cửa ngầm loại.

Nói làm liền làm, theo giám định cụ tác dụng ở máy bay không người thượng, hệ thống lập tức cho ra máy bay không người tài liệu cặn kẽ, trừ lưu lãm khí thượng nói khuôn mặt phân biệt, mục tiêu phong tỏa, tự động né tránh chướng ngại vật chờ công năng ra, còn cho ra máy bay không người một ít con số cụ thể, tỷ như nó khả khống phạm vi đạt tới 10 cây số, thời gian phi hành dài đến 20 giờ vân vân. . .

Ai ngờ, Triệu Ngọc nhìn không có mấy lần, chợt bị trong đó một cái giới thiệu cho hấp dẫn. Phía trên nói, loại này sát thủ máy bay không người

mặc dù lợi hại, nhưng mỗi một lần nhưng chỉ có thể bắn phát một viên đạn mà thôi! Nếu như nữa bắn, cần phải có nhân công lắp vào đạn mới được.

Chặc chặc. . .

Chỉ có thể bắn phát một viên đạn. . .

Nói cách khác. . .

Ở quán rượu hướng cảnh sát bắn một phát sau, có người cho máy bay không người đổi qua đạn, lúc này mới có thể để cho nó ở không lâu sau, lại bắn chết Hàn Đức Vượng, như vậy. . .

Triệu Ngọc vội vàng hướng giám định cụ phía sau tài liệu nhìn, trong lòng không kiềm được lộp bộp một chút, hư! Phía trên rõ ràng hiện lên, bây giờ máy bay không người đạn thuộc về lắp vào trạng thái! Nói cách khác, đang giết chết Hàn Đức Vượng sau, lại có người cho nó lên thứ ba viên đạn, cái kia. . .

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc vội vàng ngẩng đầu lên, hướng rừng rậm cửa vào phương hướng nhìn. Ai ngờ, hắn mới vừa ngẩng đầu một cái, trong đầu khẩn cấp dự cảnh khí liền chợt kêu vang rồi báo động!

A! ?

Nguy hiểm! ! !

Triệu Ngọc phản ứng vượt qua mau, báo động trước khí vừa vang lên, hắn lập tức bát hướng bên cạnh buội cỏ. Kết quả, ngay tại hắn mới vừa rơi xuống đất lúc, từ hắn mới vừa rồi nhảy ra địa phương, liền vèo bắn qua rồi một viên đạn!

Chương 705: Chơi chết bỏ ngươi luôn

Ngay tại đạn phá không sau, Triệu Ngọc lúc này mới thất vọng nhớ tới một chuyện. Ban đầu, ở hắn từ quán rượu trong công viên đánh ngã cái kia ba tên cảnh sát sau, hắn vốn đã đoạt được một cây súng.

Nhưng tiếc là, ở phía sau tới cùng người khác nhiều xe cảnh sát đụng nhau lúc, cây súng này cũng không biết đụng rớt đi lúc nào? Khi Triệu Ngọc quyết định bỏ xe lúc, còn tận lực tìm một chút, nhưng không có tìm được.

Lúc ấy, Triệu Ngọc cũng là không nghĩ thật sự cầm súng đi theo New Zealand cảnh sát tranh chấp, cho nên liền không nữa tìm tiếp.

Nhưng là, bây giờ tình huống nhưng rõ ràng bất đồng, hắn đối thủ có thể so với New Zealand cảnh sát cường đại hơn nhiều, hôm nay mình ngay cả món vũ khí cũng không có, thực sự quá mức bị động.

Thật là không có nghĩ đến, địch nhân sẽ đến phải nhanh như vậy!

Mới vừa rồi, khi Triệu Ngọc phát hiện có người cho máy bay không người đổi qua đạn lúc, liền đã ý thức được, cái đó điều khiển máy bay không người địch nhân, rất có thể đang ở phụ cận.

Nếu máy bay không người ra trở ngại, hắn tự nhiên phải đến hiện trường để kiểm tra rồi!

Phốc. . .

Phốc. . .

Đối phương súng lục hẳn là mang theo ống hãm thanh, bắn dị thường ẩn núp, không dễ phát hiện. Súng của đối phương pháp cũng giỏi vô cùng, Triệu Ngọc mới vừa vừa rơi xuống đất, đạn liền lập tức hướng hắn bắn tới, may hắn tại chỗ lộn mèo, nếu không tất nhiên sẽ bị đạn bắn trúng!

Mã đức!

Triệu Ngọc mắng to một tiếng, mau đánh rồi cá cá nhảy, trốn vào một cây đại thụ phía sau.

Chuyện cho tới bây giờ, Triệu Ngọc áo chống đạn dùng hết, ẩn thân y cũng là một cái cũng không có, trong tay còn không có vũ khí, như này dưới tình huống, thật sự là lớn lớn đến bất lợi.

Bất quá. . .

Sự thật cũng không phải là Triệu Ngọc nghĩ như vậy tệ hại, khi cái đó cầm súng lục, muốn bắn chết Triệu Ngọc người cuối cùng xuất hiện ở máy bay không người kế cận sau, người nọ chợt phát ra một tiếng kỳ quái thanh âm, cả người cũng đứng ở nơi đó bất động.

Triệu Ngọc cảm thấy tò mò, lúc này mới lặng lẽ nhìn một cái. Một cái dưới, Triệu Ngọc nhất thời liền hiểu. Nơi này chính là một mảnh đen nhánh ban đêm rừng rậm, mới vừa rồi cái kia sát thủ mặc dù có thể ở trong bóng tối đem súng lục nhắm đúng Triệu Ngọc, là bởi vì hắn trên đầu mang một bộ hồng ngoại tuyến kính nhìn ban đêm, có thể thông qua nhiệt thành giống như tới chuẩn xác tìm được Triệu Ngọc chỗ.

Nhưng mà, cái loại đó hồng ngoại tuyến kính nhìn ban đêm rõ ràng là cần điện lực để duy trì, nhưng máy bay không người kế cận đã bị Triệu Ngọc dụng cụ che giấu điện năng cho che giấu, cho nên hắn kính nhìn ban đêm hiển nhiên mất đi hiệu quả.

Nhưng là, Triệu Ngọc nhưng không giống nhau, hắn mặc dù cũng không có ẩn hình dụng cụ nhìn ban đêm, nhưng hắn dầu gì còn có một ẩn hình đèn pin, ít nhất còn có thể thấy rõ ràng khoảng cách gần bên trong đồ.

Chỉ thấy cái này phủ nhiên xuất hiện người, chính là một cái mặc màu đỏ nhạt áo thun ngoại quốc đàn ông, người này thân cao ở một thước chín trở lên, thân hình cao lớn, dáng người khôi ngô, mặc dù cho người một loại tướng tá to lớn cảm giác, nhưng hắn động tác nhưng là ra nhanh nhẹn không tầm thường.

Ở phát hiện dụng cụ nhìn ban đêm làm sao cũng không mở ra sau, hắn lanh lẹ đất đem một cái tháo xuống, sau đó nhanh như tia chớp móc ra một cái đèn pin, hướng Triệu Ngọc chỗ làm phương hướng theo tới.

Nhưng mà, dụng cụ nhìn ban đêm cũng hết điện, huống chi đèn pin chứ ?

Ngoại quốc mãnh nam ca ca crack đánh chừng mấy lần, nhưng đèn pin nhưng là nửa điểm đều không lượng, không thể làm gì khác hơn là bất đắc dĩ chớ trở về bên hông.

“Uh huh! ?” Mãnh nam kỳ quái hừ một tiếng, hiển nhiên không cách nào hiểu trước mắt kỳ hoặc chuyện. Trong bóng tối, hắn căn bản cái gì cũng không nhìn thấy, rõ ràng có chút mê muội vòng, cầm súng lục tay, cũng bắt đầu không biết nên liếc về phía nơi nào?

Ai!

Núp ở cây phía sau Triệu Ngọc rất là tức, nếu mà bây giờ hắn có một cây súng lục , liền trực tiếp có thể đem người này tiêu diệt! Không nghi ngờ chút nào, người này khẳng định chính là máy bay không người người giật giây, hắn mới là giết chết Hàn Đức Vượng chân chính hung thủ! ! !

Bà nội con gấu. . .

Vừa nghĩ tới mình chịu đủ người này hãm hại, Triệu Ngọc nhất thời tức giận dâng trào, đi lên một cổ hung ác mà.

Được a!

Nếu hung thủ đã lộ mặt, ta làm sao có thể để cho ngươi khỏe qua?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc móc ra mình điện thoại di động, làm xong vọt mạnh chuẩn bị. Hắn định ném điện thoại di động qua một bên, trước hấp dẫn cái kia ngoại quốc mãnh nam chú ý, mình tắc lai cá giương đông kích tây, xông tới một quyền đem hắn đánh lừa gạt.

Nhưng mà, Triệu Ngọc ý tưởng tuy tốt, nhưng vẫn là thật to đánh giá thấp người này thực lực. Ở hắn chuẩn bị ném điện thoại di động lúc, dưới bàn chân vô tình đạp phải cành cây, phát ra thọt lét một thanh âm vang lên động.

Kết quả, ngoại quốc mãnh nam súng lục cơ hồ nửa giây không kém hướng về phía Triệu Ngọc nổ súng!

Phốc. . .

Đạn bắn vào Triệu Ngọc bên tai trên thân cây, bạo khởi một đoàn mạt gỗ, bị sợ Triệu Ngọc vội vàng đem cúi đầu, trái tim nhỏ bị sợ tim đập bịch bịch.

Ta siết cá bà nội gấu, tên kinh khủng là người nào?

Hắn rõ ràng cái gì cũng không nhìn thấy a?

Cái này. . .

Trong phút chốc, Triệu Ngọc rốt cuộc ý thức được, hướng hắn nổ súng cái này ngoại quốc mãnh nam, tuyệt không phải hắn trước kia gặp qua những thứ kia đối thủ. Suy nghĩ một chút đi, có thể điều khiển nước Mỹ quân đội còn ở vào nghiên cứu giai đoạn sát thủ máy bay không người người, có thể là hời hợt hạng người sao?

Nổ súng sau, ngoại quốc mãnh nam ghìm súng, từng bước từng bước hướng Triệu Ngọc đến gần. Ngay sau đó, thành thạo vào trên đường, hắn lại crack đánh một cái hộp quẹt, trực tiếp vứt xuống Triệu Ngọc bên chân.

Như vậy thứ nhất, Triệu Ngọc đường ranh liền ở dưới ánh lửa toàn bộ lộ ra ngoài, cái kia mãnh nam cười lạnh một tiếng, nhất thời tăng tốc độ, trực tiếp vọt tới Triệu Ngọc chỗ làm đại bên cạnh cây.

Nhưng mà. . .

Chuyện lạ tới rồi, mãnh nam xông tới sau phốc phốc bắn hai phát súng, nhưng bắn xong sau, nhưng phát hiện phía sau cây mặt căn bản không có người.

Ba lạp. . .

Lúc này, có một vật cứng rơi vào mãnh nam bên tay phải, mãnh nam cơ hồ là điều kiện phản xạ vậy phốc phốc hai phát súng bắn tới, bắn xong sau, lúc này mới phát hiện đó bất quá là một cái từ trời cao rơi xuống điện thoại di động mà thôi.

Xào xạc sa. . . Xào xạc sa. . .

Ai ngờ, càng làm cho mãnh nam kinh ngạc chuyện xảy ra, hắn trên đầu cành cây, lại xào xạc đất cát xảy ra vang động, mãnh nam sợ hết hồn, mặc dù liếc một cái chính xác, nhưng cũng không nổ súng.

Ở bật lửa ánh sáng nhạt dưới, hắn có thể cảm giác được, cây to này có chừng mười thước tới cao, một người mới vừa mới vừa tránh dưới tàng cây xuống người, là làm sao cũng không khả năng chớp mắt liền nhảy đến cây đi lên chứ ?

“Hải! Nổ súng a cháu trai, ông nội ngươi ở nơi này đây!”

Ai ngờ, ngay tại mãnh nam suy nghĩ không chắc chắn lắm, trên cây mặt bỗng nhiên truyền đến một tiếng gào thét.

A! ?

Mãnh nam sợ hết hồn, lập tức phốc phốc phốc đất bắn liên tục ba súng quá khứ, nhưng bắn xong sau, hắn vẫn như cũ nhíu chặc trứ thấy quỷ vậy chân mày, cảm giác đặc biệt quỷ dị.

Rào rào rào rào rào rào. . .

Kết quả, càng không thể tưởng tượng nổi chuyện lại xảy ra, hắn mới vừa hướng trên cây khai hoàn súng, nhưng đột nhiên nghe được xa xa khác một cây đại thụ tàng cây thượng lại truyền tới động tĩnh.

Hai cây cây giữa, ít nhất đặt mười thước khoảng cách, một người, căn bản không khả năng như vậy mau nhảy đi nơi nào! Cái này cái này cái này. . .

“Tới a, cháu trai, tới cho ông nội dập đầu một cái đi!”

Ai ngờ, cây kia thượng lại lần nữa truyền đến giống nhau gào thét.

Lần này, ngoại quốc mãnh nam thật là ngu, hắn căn bản không nghĩ ra, đây rốt cuộc là chuyện gì?

“Hắc hắc hắc. . .” Xa xa tàng cây thượng, một lần nữa truyền tới một cái tà dị tiếng cười, “Hừ, cùng ông nội ngươi chơi, ngươi còn non một chút mà! Nhìn ta hôm nay, chơi thế nào mà chết ngươi!” Có thể là sợ ngoại quốc mãnh nam nghe không hiểu Trung quốc lời, hắn ngay sau đó lại bồi thêm một câu, “Phạt ca ra bưu a mẹ đát. . . Phạt ca ra bưu a mẹ thước nha. . .”

Lần này, ngoại quốc mãnh nam rốt cuộc nghe hiểu, hắn thẹn quá thành giận quát một tiếng, sau đó lắc mình lao ra buội cây, hướng thanh âm truyền tới tàng cây thượng bắn tới rồi đạn.

Nhưng mà, hắn mới vừa vọt không mấy bước, chợt đạp phải một vật, cúi đầu nhìn một cái, chính là hắn chiếc kia sát thủ máy bay không người!

Ngay tại lúc này, theo bên hông một trận tia chớp, ngoại quốc mãnh nam chợt phát hiện, mình mới vừa rồi đã mở chốt mở điện đèn pin lại sáng.

Di?

Tại sao lại có điện rồi chứ ?

Oanh. . .

Ngoại quốc mãnh nam còn không có phát tiết bực bội, dưới bàn chân máy bay không người thì đã nhiên —— nổ tung! ! !

Chương 706: Chơi một cái hung ác

Một tiếng nổ, máy bay không người trong nháy mắt nổ, đem cái đó ngoại quốc mãnh nam nổ ngã xuống đất!

Hừ hừ hừ. . .

Giờ phút này, đang trôi lơ lửng ở tàng cây lên Triệu Ngọc không khỏi nhếch miệng lên, cười nhạt ba tiếng.

Nguyên lai, hết thảy các thứ này đều là hắn mới vừa rồi nhanh trí, thiết kế ra kế hoạch, không nghĩ tới thật thành công! Hắn biết cái này ngoại quốc mãnh nam hắn là chuyên nghiệp đặc công loại, trong tay có súng, thương pháp còn chuẩn như vậy, nếu như mình nếu không phải là cùng hắn chống cự, rõ ràng là châu chấu đá xe, không phải là đối tay.

Cho nên, hắn quyết định kiếm tẩu thiên phong, không bằng lợi dụng đạo cụ của mình cứ việc chơi mà một chơi hắn. Mình bị người này sắp xếp rồi lâu như vậy, bây giờ, cũng hắn đổi nhau một chút chứ ?

Vì vậy, đang khẩn cấp giây phút, Triệu Ngọc không tiếc sử dụng một cái đặc cấp đạo cụ —— ẩn hình phi hành khí đi ra, trực tiếp bay đến mười mấy thước cao tàng cây trên, lúc này mới thật tốt đùa bỡn ngoại quốc mãnh nam một phen.

Hơn nữa, hắn cũng trước tính toán tốt rồi, muốn lợi dụng máy bay không người tự bạo, để chấm dứt cái này cường đại địch nhân, cho nên mới cố ý bay đến máy bay không người phụ cận tàng cây thượng, hơn nữa lên tiếng làm nhục đối thủ, đem chọc giận.

Không nghĩ tới, người nầy quả nhiên mắc bẫy, khi hắn mới vừa tới gần một chút máy bay không người, Triệu Ngọc liền lập tức kết thúc điện lực che giấu, đưa đến máy bay không người lập tức nổ tung!

Hoắc ha ha. . .

Thấy ngoại quốc mãnh nam bị nổ ngã xuống đất, Triệu Ngọc trong lòng lúc này mới cảm giác thoáng thống khoái một ít, trong lòng nói chuyện, nhìn thấy không? Cái này thì chọc giận ngươi thiên phách ca hậu quả!

Tiếp theo, Triệu Ngọc khống chế phi hành khí muốn bay tới mặt đất, thừa dịp mãnh nam còn không có tắt thở, thật tốt thẩm vấn một phen, nhìn một chút bọn họ rốt cuộc lai lịch gì?

Nhưng mà, làm Triệu Ngọc cảm thấy ngoài ý muốn chuyện xảy ra, đang bị máy bay không người nổ ngã sau, cái kia ngoại quốc mãnh nam khoảng chừng trên đất nằm mấy giây, liền bỗng dưng từ dưới đất bạo khởi, sau đó làm một cái quỳ một chân trên đất, thật giống như Kẻ Hủy Diệt vậy động tác tới.

Ta ca. . .

Triệu Ngọc sững sốt một chút, không nghĩ tới, mới vừa rồi nổ lại cũng không đem hắn nổ chết, thậm chí ngay cả nổ gần chết cũng không có! ?

Người nầy. . . Cũng. . .

Bất quá, mặc dù mãnh nam không có bị nổ chết, nhưng hắn mới vừa rồi thấy giống như gặp quỷ vậy một màn, cũng đã rung động thật sâu đến rồi hắn! May là như vậy thân trải qua bách chiến, trải qua huấn luyện chuyên nghiệp đặc công, cũng chưa từng gặp được loại này người thường không cách nào hiểu chuyện.

Vì vậy, ở đứng dậy sau, hắn nữa cũng không để ý những thứ khác, cuối cùng nhanh chân chạy!

Lúc này, Triệu Ngọc mới thông qua hắn khập khễnh dáng vẻ thấy, mới vừa rồi máy bay không người nổ hay là cho hắn tạo thành ảnh hưởng không nhỏ, hắn là bị thương không nhẹ!

Muốn chạy! ?

Không như vậy dễ dàng!

Triệu Ngọc vội vàng lại đang tàng cây thượng quát một tiếng: “Thái, cháu trai, ngươi chạy tới đó, chạy đi đâu oa. . .”

Tiếng hô lúc, Triệu Ngọc cố ý phát ra giọng run rẩy, thật tốt tựa như lệ quỷ vậy, bị sợ cái kia mãnh nam cả người run một cái, trở tay liền bắn một phát.

Nhưng mà, hắn đạn đã bắn sạch, căn bản không có bắn ra đạn.

Nga. . .

Cái kia mãnh nam thống khổ kéo thân thể khó khăn chạy trốn, vừa chạy, còn một bên từ trong túi quần móc ra mới băng đạn.

Bởi vì mãnh nam bên hông đèn pin sáng, Triệu Ngọc đã thấy rõ hắn động tác.

Không được!

Triệu Ngọc biết, một khi người nầy thay băng đạn, mình liền lại cũng không làm gì được hắn! Vì vậy, hắn lập tức đem phi hành khí tốc độ điều đến lớn nhất, sau đó giống như một viên đạn đại bác vậy lao xuống tàng cây, chạy thẳng tới mãnh nam đi.

A! ?

Mãnh nam mới vừa tháo xuống băng đạn, đang chuẩn bị thay mới, nhưng vừa quay đầu lại nhưng chợt thấy một vật vội vả, phiêu hồ hồ đất liền hướng tự bay tới, nhất thời bị sợ tay run run một cái, không có đem mới băng đạn đổi đi vào.

Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, Triệu Ngọc vèo bay đến trước gót chân mãnh lực đụng một cái, liền đem hung hãn đụng ngã xuống đất.

Mãnh nam té một cái chó gặm cứt, súng lục cũng ba lạp rồi đất quăng xa xa, mà bên hông đèn pin cũng bị té tắt, lần nữa rơi vào đến một đoàn trong bóng tối.

Triệu Ngọc đương nhiên biết tranh thủ thời cơ đạo lý này, thừa dịp mãnh nam đặt chân chưa ổn, hắn lập tức vọt tới trước gót chân, một cước đá vào đối phương trên ót.

Triệu Ngọc hung ác tứ tuy, một cước này là chạy giết người đi, một cước sau, cái kia mãnh nam đầu liền nặng nề đụng ở trên mặt đất, cả người cũng té xuống.

Nếu là đổi thành người bình thường, Triệu Ngọc một cước này coi như đá người không chết, cũng đủ để làm hắn bất tỉnh.

Nhưng mà, cái này ngoại quốc mãnh nam hiển nhiên không phải là người bình thường, ở đầu đụng đất sau, hắn lại đá ra một cái tương đối không thể tưởng tượng nổi bò cạp vẫy đuôi tới, kém một kém liền đá Triệu Ngọc.

Triệu Ngọc nghiêng người sang, lần nữa hướng đầu hắn đá ra một cước, nhưng mà, ngoại quốc mãnh nam nhưng một tay chống đất, chuyển đổi một chút góc độ, khiến cho Triệu Ngọc chân đá vào hắn dưới nách.

Mãnh nam đưa tay muốn giữ được Triệu Ngọc chân, Triệu Ngọc thì thừa dịp lại đá ra khác một cước, đem đá văng ra.

Oa nha!

Triệu Ngọc cuồng kêu một tiếng, sử xuất bạo đạp thần công, một cước tiếp một cước đất đá vào hắn trên người. Nhưng mà, cái này mãnh nam đúng là không giống tầm thường, hắn mặc dù bị động, nhưng tấc vuông không loạn, ở ba ba hai hoảng sau, rốt cuộc lại một cái bò cạp vẫy đuôi đột nhiên đánh ra, chạy thẳng tới Triệu Ngọc trước ngực tới.

Mắt dòm đối phương ra chân tàn bạo, Triệu Ngọc vạn bất đắc dĩ né tránh một chút. Kết quả, chính là cái này ngắn ngủi né tránh giữa, cái kia ngoại quốc mãnh nam đột nhiên lao người tới, cuối cùng đốt được một vật, hơn nữa đem vứt ở không trung!

Vật kia giống như pháo bông vậy đột đột bốc lửa ánh sáng, nhất thời chiếu sáng bọn họ địa phương sở tại. Triệu Ngọc lúc này mới thấy rõ, cái kia lại là một chi cháy gậy chiếu sáng!

Có cái này cây gậy chiếu sáng, cái kia mãnh nam rốt cuộc cũng có thể thấy rõ đồ, giờ phút này, hắn tựa hồ đã từ trước kinh sợ trung phục hồi tinh thần lại, một cái lý ngư đả đĩnh liền đứng thẳng tắp ở Triệu Ngọc trước mặt.

Triệu Ngọc cũng mặc kệ một bộ kia, đi lên một quyền liền đánh vào hắn trên mặt, bởi vì mãnh nam thân hình cao lớn, Triệu Ngọc một quyền này là nghiêng hướng lên đánh ra, theo đạo lý nói, một quyền đi xuống cũng đủ để đánh lệch hắn càm.

Nhưng mà, một quyền sau này, cái kia đặc công nhưng chỉ là nghiêng đầu xuống, lại thật giống như không có cảm giác đau vậy, sau đó đưa tay liền bắt được Triệu Ngọc cổ áo. Triệu Ngọc lập tức bay lên mấy cước, đá

mạnh đối phương bụng, nhưng tên kia vẫn không phản ứng chút nào, mặc cho Triệu Ngọc đấm đá.

A! ?

Mụ nội nó con gấu, Triệu Ngọc kinh hãi, người nầy chẳng lẽ còn luyện qua Kim Chung Tráo Thiết Bố Sam sao?

Dưới khiếp sợ, Triệu Ngọc không thể làm gì khác hơn là sử dụng bình sanh tuyệt học, một bãi đàm phun ra, trực treo mãnh nam gò má!

Thóa!

A. . .

Cái kia mãnh nam không nghĩ tới Triệu Ngọc còn có ác tâm như vậy một chiêu mà, thật là giận điên lên, hất tay một cái liền đem Triệu Ngọc ném ra ngoài.

Hắn lấy tay xóa sạch trên mặt cục đàm, sau đó xuy đất rút ra một cái lóe hàn quang chủy thủ tới.

“Oa nha. . .” Mãnh nam hét lớn một tiếng, chạy thẳng tới Triệu Ngọc đánh tới.

Triệu Ngọc ngã xuống địa phương có một đống loạn thạch, mặc dù chỉ là té một chút, nhưng ngã hắn khổ không thể tả. Giờ phút này, thấy mãnh nam cầm đao vọt tới, hắn tự biết khó đối phó, liền dứt khoát tiện tay nhặt lên một khối lớn đá, sau đó lợi dụng phi hành khí vèo bay đến không trung!

Ngay sau đó, giống như phi cơ oanh tạc vậy, hắn ở giữa không trung đem khối đá kia nhìn về phía mãnh nam.

Mãnh nam cũng có điểm phát mông, ở gậy chiếu sáng chiếu xuống, hắn thấy rất rõ ràng, Triệu Ngọc cứ như vậy trực tiếp bay lên, không mang bất kỳ trang bị, loại này không thể tưởng tượng nổi trình độ, đã xa xa vượt ra khỏi hắn nhận thức.

Ở sâu đậm dưới khiếp sợ, hắn hơi chần chờ không điểm giây, chờ đá lớn vỗ vào trước mắt, hắn lúc này mới vội vàng nâng lên cánh tay ngăn cản!

Ba lạp, nặng nề đá nện ở trên cánh tay, khiến cho mãnh nam lảo đảo lui về phía sau, chủy thủ cũng thiếu chút nữa mà rời tay.

Thời khắc mấu chốt, Triệu Ngọc lợi dụng đúng cơ hội, một cái lao xuống trực tiếp vỗ vào hắn trên cổ tay, đem chủy thủ đánh rụng.

Xuống chút nữa, hai người liền cận chiến ở một nơi, triển khai kịch liệt sáp lá cà.

Triệu Ngọc cũng không để ý cái gì Kim Chung Tráo Thiết Bố Sam loại, quyền quyền đáo nhục, từng chiêu độc ác, đánh đối phương không ngừng lay động.

Nhưng là, cái này ngoại quốc đặc công cũng không hàm hồ, cho dù đã bị Triệu Ngọc chơi thành cái này bà nội dạng nhi, nhưng hắn sức chiến đấu vẫn không thể khinh thường, ở bị đánh trong tìm cơ hội phản kích, rất nhanh liền cho Triệu Ngọc tạo thành phiền toái không nhỏ.

Cao thủ chính là cao thủ, một lúc sau, chờ ngoại quốc mãnh nam thoáng lấy lại được sức, Triệu Ngọc liền cảm giác đánh càng phát ra cố hết sức. Người này thực lực, cũng không phải là Triệu Ngọc trước kia gặp phải những thứ kia đối thủ có thể so. Hắn động tác không có sáo lộ không có chương pháp, nhưng quả nhiên là nhanh mạnh vô cùng, chiêu chiêu cũng có thể đánh được Triệu Ngọc chỗ đau.

Giờ phút nguy hiểm đó, người nầy cả người thật giống như tấn thiết vậy,

ngay cả là cuồng bạo Triệu Ngọc, cũng là đánh cho giật gấu vá vai.

Hai người lại đánh mấy hiệp, mãnh nam lợi dụng đúng cơ hội, bắt lại Triệu Ngọc cánh tay!

Triệu Ngọc trở tay một quyền đánh vào hắn trên mặt, hắn cũng không cố đau đớn bả vai chuyển một cái, liền đem Triệu Ngọc cánh tay phản kéo, hơn nữa đè lại Triệu Ngọc bả vai, để cho hắn không chuyển qua người.

Ngay sau đó, hắn hai tay nảy sinh ác độc, mắt dòm thì phải đem Triệu Ngọc cánh tay bài đoạn, Triệu Ngọc ác lực giãy giụa, nhưng là làm sao cũng không tránh thoát.

Bà nội con gấu!

Ngay tại như vậy lúc, Triệu Ngọc trong lòng mắng to một tiếng, được rồi cháu trai, đây cũng là ngươi tự tìm, ngươi không phải là muốn chơi mà sao? Vậy lão tử dứt khoát liền cho ngươi chơi cá —— ngoan! ! !

Chương 707: Kinh khủng nhất phản kích

Ngoại quốc mãnh nam chặt chẽ phản đè Triệu Ngọc cánh tay, định dùng hắn bạo lực cưỡng ép đem Triệu Ngọc cánh tay bẻ đoạn.

Nhưng mà, thời khắc mấu chốt, Triệu Ngọc nhưng là cúi đầu một cái, sau đó mở ra trong đầu ẩn hình hóa trang khí, đem bên trong một cái nhất kinh khủng nhất mặt quỷ trong nháy mắt sử dụng ra!

Cái mặt quỷ này chính là một cái Frankenstein cùng hắc bạch vô thường kết hợp thể, trên mặt chẳng những đánh kinh khủng băng, hơn nữa ngũ quan thất khiếu tất cả đều đi chảy máu ra ngoài, lợi hại hơn, là hắn đầu lưỡi bỗng nhiên biến thành một thước dài hơn, hơn nữa còn có thể động, thật là phải nhiều sợ hãi có nhiều sợ hãi! Phải nhiều dọa người có nhiều dọa người!

Đổi hoàn mặt quỷ sau, Triệu Ngọc đem đầu quay lại, thiếu chút nữa dán đến ngoại quốc mãnh nam trên mặt cũng, kinh khủng nhất chính là, hắn cái kia đại lưỡi dài đầu lại vẫn ở đối phương trên mặt liếm như vậy một chút!

Ngoại quốc mãnh nam vốn là đang một lòng một ý muốn đem Triệu Ngọc cánh tay làm gảy, nhưng nơi nào nghĩ đến thời gian một cái nháy mắt, Triệu Ngọc lại biến thành một cái sống sờ sờ lệ quỷ! ! !

“A! ! ?”

Cho dù mãnh nam bản lãnh lớn hơn nữa, cũng không khả năng chịu được như vậy kinh sợ, nhất thời bị sợ đánh lảo đảo một cái, ngã ngồi dưới đất.

“Hoắc cáp cáp cáp cáp. . .” Triệu Ngọc cũng là lần đầu tiên giả quỷ, không có kinh nghiệm gì, cho nên dứt khoát học lên rồi cấp thấp thú vị cương thi nhảy, giật giật đất hướng ngoại quốc mãnh nam nhảy đi.

“A. . .”

Ở đó dần dần yếu bớt lửa khói gậy chiếu sáng ánh chiếu hạ, Triệu Ngọc thật là hoạt thoát thoát chính là một cái tới từ địa ngục ác quỷ, liên tưởng đến trước các loại không tưởng tượng nổi, mãnh nam nơi nào còn có tâm tư ham chiến, vội vàng kéo mình chân què, đi trong rừng cây chạy đi.

“Hừ, tiểu dạng mà!” Triệu Ngọc trong lòng nói, “Nhìn lão tử chơi thế nào mà chết ngươi!”

Khi đó đang lúc, Triệu Ngọc vốn định một lần nữa lợi dụng phi hành khí tới một bầu trời thấp phi hành, mãnh xông tới. Hắn tin tưởng, chỉ cần hắn bay qua hướng mãnh nam ngang hông ôm một cái, mãnh nam tất nhiên phải bị sợ bị sốc!

Nhưng mà, ngay tại Triệu Ngọc chuẩn bị thời điểm cất cánh, lại liên tiếp xảy ra hai món bất ngờ.

Người thứ nhất bất ngờ, là hắn phi hành khí đã đến kết thúc thời gian, không thể sử dụng. Nếu như muốn bay, nhất định phải nữa mở ra một cái mới mới được.

Mà thứ hai cái ngoài ý muốn chính là trí mạng, khi cái kia ngoại quốc mãnh nam mới vừa vừa vọt vào rừng cây sau, từ trong rừng lại bằng bằng vang lên một trận dồn dập tiếng súng!

Ầm. . .

Bịch bịch. . .

Theo tiếng súng vang lên, chỉ thấy mới vừa rồi cái đó vọt vào lâm tử mãnh nam, rốt cuộc lại che ngực chạy ra, hắn không dám giương mắt đi xem Triệu Ngọc, chỉ đành phải lảo đảo hướng một hướng khác rừng cây chạy đi.

Triệu Ngọc vốn muốn đi truy đuổi, nhưng cũng bị mới vừa rồi tiếng súng kinh động. Không biết, có phải hay không cái kia ngoại quốc mãnh nam còn có đồng bọn?

Nhưng là, nếu có đồng bọn lời, tại sao lại sẽ hướng về phía mãnh nam nổ súng chứ ?

Bất quá, bất kể như thế nào, Triệu Ngọc không có vũ khí phòng thân, cho nên để lý do an toàn, hắn vội vàng trốn vào một thân cây sau, lúc này mới dè dặt bái đầu xem nhìn.

Kết quả, nhìn một cái dưới, Triệu Ngọc nhất thời ngu, chỉ thấy từ mới vừa rồi nổ súng trong rừng hoảng không ngừng chạy ra tới một mình, người này không là người khác, chính là —— Tô Kim Muội!

Giờ phút nguy hiểm đó, Tô Kim Muội trong tay còn cầm một cây súng lục, nàng lao ra sau, hai tay đỡ súng lục, khẩn trương liếc ngoại quốc mãnh nam biến mất phương hướng.

A?

Triệu Ngọc một chút lừa vòng, hoàn toàn nhìn không biết đây là tình huống gì, cấp vội vàng xoay người cây, đưa tay hướng Tô Kim Muội tỏ ý nói: “ Này, Kim muội, ngươi từ đâu tới súng? Tên kinh khủng rốt cuộc chuyện gì xảy ra?”

Nhưng mà, dưới tình thế cấp bách, Triệu Ngọc lại không nhớ mình bây giờ là bộ dáng gì!

Kết quả, hắn mới vừa lộ diện một cái, cái kia Tô Kim Muội liền bị sợ nguyên nhảy lên lão Cao, lại hướng về phía Triệu Ngọc nổ súng.

Ầm. . .

Thật may Tô Kim Muội thương pháp cũng không trách tích, tất cả đều bắn tới không trung.

“A. . . Quỷ a. . .”

Nổ súng sau, Tô Kim Muội bị sợ xoay người chạy. Nhưng trong rừng rậm một mảnh đen nhánh, nàng căn bản không nhớ phía sau mình có cây cây, cái này hoảng bất trạch lộ một chạy, đầu vừa vặn đụng vào trên cây, đem mình đụng ngất đi.

Ta đi!

Triệu Ngọc không tưởng tượng nổi gãi đầu một cái phát, lúc này mới ý thức được mình dung mạo không đúng, hắn vội vàng đóng hóa trang khí, đem mình lại đổi trở lại diện mạo như trước, lúc này mới không ngừng bận rộn chạy tới Tô Kim Muội trước gót chân.

Giờ phút này, Tô Kim Muội bị đụng chóng mặt, không thể nhúc nhích. Triệu Ngọc thấy nàng vô ngại, trong lòng thì lo lắng cái đó ngoại quốc mãnh nam lúc này chạy trốn. Vì vậy, hắn vội vàng giành lại Tô Kim Muội súng lục, lại lần nữa đuổi theo.

Ai ngờ, hắn mới vừa theo đuổi mấy bước, liền trên đất phát hiện từng mảnh vết máu. Như vậy có thể thấy, Tô Kim Muội mới vừa mới mở lấy mấy súng, hắn là đánh trúng hắn.

Triệu Ngọc cũng như vậy kết luận, người này hắn chạy không nhiều xa!

Đúng như dự đoán, Triệu Ngọc dọc theo vết máu theo dõi đi xuống, phát hiện vết máu trên đất càng ngày càng đậm, mới vừa mới vừa đi mấy chục thước ra ngoài, liền bất ngờ ở một mảnh buội cây dưới, thấy được cái đó ngoại quốc mãnh nam.

Chỉ thấy cái kia mãnh nam lại cũng mãnh không nổi, cứ như vậy cả người là máu nằm ở buội cây trong, cũng không nhúc nhích. Triệu Ngọc lúc này mới nhìn thấy, hắn ngực cùng cổ dưới đáy, toàn đều trúng súng, người đã nuốt khí.

Đáng chết!

Làm sao. . . Sẽ như vậy?

Mặc dù, người này đúng là cái đó hãm hại mình, cùng với sát hại Hàn Đức Vượng hung thủ, nhưng là, cứ như vậy bị Tô Kim Muội đánh chết, hiển nhiên là vô cùng hậu hoạn.

Triệu Ngọc vốn muốn đem hắn đánh gần chết, sau đó buộc hắn nói ra chân tướng, lần này người đều chết hết, rất có thể sẽ đứt đầu mối.

Vả lại nói, muốn vạn nhất máy bay không người bộ nhớ trong thượng không có thể chứng minh bọn họ trong sạch chứng cớ, chẳng phải không khác nào bạch làm việc uổng công một trận, không những chứng minh không được mình vô tội, ngược lại sẽ càng tắm càng đen?

Chặc chặc. . .

Vậy phải làm sao bây giờ?

Triệu Ngọc thiên toán vạn toán làm thế nào cũng không tính được,

chuyện sẽ biến thành bộ dáng bây giờ. Bất đắc dĩ, hắn chỉ đành phải đi phiên động mãnh nam thi thể, nhìn xem có thể hay không tìm được hữu dụng đồ?

Không nghĩ tới, mãnh nam quần áo không có mặc bao nhiêu, trên người chứa đồ nhưng là rất nhiều.

Hắn trên lỗ tai bỏ vào máy truyền tin liên lạc, Triệu Ngọc biết, do với mình một mực mở dụng cụ che giấu tín hiệu, nếu như mãnh nam còn có đồng bọn lời, giữa bọn họ hắn là không cách nào liên lạc. Nói cách khác, hắn những đồng bọn, hắn còn chưa biết hắn rốt cuộc xảy ra cái gì?

Ngay sau đó, Triệu Ngọc lại từ tử thi trên người nhảy ra khỏi một cái kiểu cũ lật nắp điện thoại di động, một cái không biết người bảng hiệu chìa khóa xe hơi cùng một cái thật giống như bàn tay trò chơi ky vậy trang bị. Triệu Ngọc cảm thấy, cái này trang bị, chắc là cái đó máy bay không người hộp điều khiển từ xa. . .

Ở lật xem những thứ này lúc, Triệu Ngọc đầu óc cũng đang bay nhanh chuyển động, định tìm ra một cái có thể tìm hiểu nguồn gốc, đem địch nhân đồng bọn tìm ra phương pháp.

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc lục soát tử thi lúc, từ trong rừng bỗng nhiên truyền đến Tô Kim Muội mang nức nở tiếng hô: “Triệu Ngọc, thầy. . . Triệu Ngọc. . . Ngươi. . . Ngươi ở nơi nào a? Ô ô ô. . . Ô ô ô. . .”

“Ai!” Triệu Ngọc thở dài, mặc dù Tô Kim Muội kéo mình chân sau, nhưng nàng dẫu sao chỉ là một không có kinh nghiệm tiểu cô nương, hết thảy các thứ này vốn không nên là nàng có thể trải qua. Nàng không có vì vậy tinh thần tan vỡ, liền đã coi như là có đủ kiên cường rồi.

Nghe được Tô Kim Muội kêu gào, Triệu Ngọc lúc này mới vội vàng hướng nàng đi tới, cùng cái này vị tiểu đồ đệ gặp nhau lần nữa.

“Ta mới vừa rồi nói gì cũng? Tại sao không nghe lời chứ ?” Vừa thấy mặt, Triệu Ngọc tự nhiên trước muốn mắng một phen, lấy lộ vẻ khi sư phụ uy nghiêm.

Nhưng mà, đã sớm hù xấu Tô Kim Muội nhưng trực tiếp nhào vào Triệu Ngọc trong ngực, khóc một cái hi lý hoa lạp.

“Ô ô ô. . . Ô ô ô. . .”

Thấy Tô Kim Muội khóc lóc chảy nước mắt nước mũi, Triệu Ngọc lúc này mới thu hồi nghiêm túc mặt, hỏi: “Ngươi nói mau, ngươi thế nào chạy tới nơi này? Còn có, ngươi súng. . . Từ đâu tới?”

“Ô ô ô. . .” Ai ngờ, Tô Kim Muội nói câu nói đầu tiên cũng không phải là tự có nhưng có thể giết người chuyện, ngược lại là cả người run sợ về phía Triệu Ngọc khóc kể lể:

“Thầy a, hù chết ta, ngươi không biết, ta mới vừa rồi. . . Nhìn thấy quỷ. . . Ô ô ô. . . Là thật quỷ đâu! Hơn nữa, cái đó quỷ, còn mặc trứ cùng ngươi không sai biệt lắm quần áo đâu. . .”

Chương 708: Khẩn cấp truy xét

“Không có chuyện gì, thật không có chuyện gì. . .” Ở mang Tô Kim Muội đi ra bên ngoài cánh rừng, Triệu Ngọc một mực đang không ngừng an ủi khuyên giải nàng, “Nhất định là ngươi nhìn hoa mắt, từ đâu tới quỷ? Chớ tự mấy hù dọa mình!”

Lúc nói chuyện, hai người đã đi ra rừng. Triệu Ngọc nhớ mang máng cái đó ngoại quốc mãnh nam lúc tới phương hướng, giờ phút này, cũng là dọc theo cái phương hướng này mà đi.

Hắn cho là, cái kia người tuyệt đối không thể nào là đi bộ tới, hắn có thể một đường theo dõi mình, tất nhiên có công cụ giao thông thích hợp.

Hơn nữa, từ trên người hắn tìm được chìa khóa xe, cũng là một cái tốt nhất chứng minh.

Giờ phút này, xuất hiện ở rừng sau, Triệu Ngọc liền không ngừng đè chìa khóa xe mở khóa kiện, định tìm được đối ứng xe.

Quả nhiên không ngoài sở liệu, hắn ước chừng nhấn mấy cái, liền thấy cái kia trang trại nuôi ong tường viện phía dưới bóng đen trong, truyền đến một trận đèn xe lóe lên.

“Tới, bên này, đi thôi!” Triệu Ngọc kéo Tô Kim Muội hướng xe đi tới.

Tô Kim Muội vẫn bị sợ cả người phát run, hai tay ôm chặc lấy Triệu Ngọc cánh tay, hận không được chui vào Triệu Ngọc trong quần áo đi.

“Ái chà!”

Khi hai người đi tới trước gót chân sau, Triệu Ngọc lúc này mới phát hiện, nguyên lai ngoại quốc mãnh nam ngồi, lại là một chiếc chỉ có hai người chỗ ngồi mô hình nhỏ xe điện!

“Hắn lớn như vậy vóc dáng, làm sao ngồi một cái như vậy xe nhỏ? Cái này không giống như chó cưỡi thỏ vậy sao?” Triệu Ngọc mặc dù lắc đầu, nhưng vẫn là mở ra xe điện cửa xe, đem xe bên trong tìm tòi một hồi. Bất quá, bên trong xe trống trơn như dã, không có để lại thứ gì trọng yếu.

Loại này xe điện tiết kiệm năng lượng bảo vệ môi trường, tinh xảo nhẹ nhàng, Triệu Ngọc trước ở trên đảo gặp qua không ít, thật giống như trên đảo Sardinia cư dân, nhà nhà đều có loại xe này tử.

“A? Đây là. . .” Lúc này, Tô Kim Muội lúc này mới ý thức được mình phạm vào khác một kiện sai lầm lớn, “Cái này có phải hay không người kia xe? Thầy a, người khác chứ ? Hắn thế nào rồi? Chẳng lẽ. . . Ta. . . Ta nổ súng về phía hắn rồi. . . Không biết. . .”

“Không có sao, không có chuyện gì!” Triệu Ngọc vội vàng đem Tô Kim Muội nhét vào xe hơi nhỏ chỗ ngồi kế bên tài xế, khuyên lơn, “Ngươi chớ suy nghĩ quá nhiều, nói cho ngươi, chính là người kia khống chế máy bay không người để hãm hại chúng ta!”

“A?” Tô Kim Muội thật mau muốn qua đời, trong lúc nhất thời, nàng biểu lộ chết lặng, ánh mắt đờ đẫn, cả người cũng chậm mấy phách. Một mực chờ đến Triệu Ngọc đem xe lái lên quốc lộ, nàng lúc này mới run rẩy đối Triệu Ngọc nói, “Thầy, ngươi. . . Bây giờ muốn đi nơi nào a?”

“Ta cũng không biết, “ Triệu Ngọc dứt khoát trả lời, “Nhưng ta biết, mới vừa rồi địa phương kia không thể ở tiếp nữa, chúng ta phải đổi cái địa phương, tiếp tục đem chuyện nữa phân tích một chút. Đúng rồi, ngươi

còn không có nói cho ta, súng kia là từ đâu tới chứ ? Còn có, tại sao không nghe lời của ta, không dưới tàng cây hạ thật tốt ngây ngô chờ ta?”

“Ta. . . Ta chính là muốn cho ngươi đưa súng đi sao!” Tô Kim Muội nói, “Ngươi mở xe cảnh sát đụng xe lúc, ta từ trên xe nhặt được một cây súng lục, sau đó liền đeo lên người. Nhưng là, sau đó cuống cuồng liền quên mất, một mực chờ ngươi đi, ta mới nhớ, hắn cây súng sớm một chút cho ngươi sao!

“Cho nên, ngươi đi chỉ chốc lát sau, ta liền cho ngươi đưa súng đi. Lúc ấy, ta còn nghe được ngươi nói gì cháu trai ông nội các loại, còn dùng tiếng Anh mắng chửi người cái gì, sau đó ta liền men theo thanh âm tìm đi qua.

“Ai ngờ, tìm tìm, ta liền thấy ngươi cùng một người ngoại quốc đánh, cái kia người ngoại quốc. . . Chính là bị ta nổ súng bắn đến cái đó. . .

“Lúc ấy. . . Hả. . . Lúc ấy ta thấy ngươi bị hắn đè lại, liền muốn đi giúp ngươi bận bịu, nhưng trợt chân một cái liền té lộn mèo một cái. Ai ngờ, chờ ta nữa lúc thức dậy, ta liền thấy cái kia người ngoại quốc đã chạy đến ta trước mặt, ta cho là. . . Ta cho là hắn là tới giết ta, cho nên ta sẽ nổ súng. . . Ta lúc ấy. . . Thật sự là bị dọa sợ mới mở súng, ta. . . Ta hắn là đánh trúng hắn, hắn. . . Hắn thật đã chết rồi sao?”

Triệu Ngọc còn chưa kịp gật đầu, Tô Kim Muội thì chợt cả người run một cái, sắc mặt tái xanh nói nhẹ: “Đúng rồi đúng rồi, chính là ta nổ súng sau thấy cái đó quỷ! Hắn dáng dấp nhưng dọa người, ta thật giống như còn hướng hắn nổ súng, hả. . . Đúng rồi, thầy, ngươi lúc ấy là ở chỗ đó, làm sao sẽ không có thấy chứ ? Hù. . . Hù chết ta. . .”

Chặc chặc. . .

Triệu Ngọc nhất thời cứng họng, thật không biết nên nói như thế nào mới phải rồi? Không nghĩ tới, cái này hóa trang khí lên mặt quỷ hiệu

quả, lại giống như thật như thế!

Vì không để cho Tô Kim Muội tiếp tục cái đề tài này, Triệu Ngọc vội vàng đem cái thẻ nhớ trong đó lấy ra, để cho Tô Kim Muội cắm vào trong máy vi tính nhìn một chút.

Sau đó, ngay tại Tô Kim Muội mở máy vi tính ra trong quá trình, Triệu Ngọc cũng đem máy bay không người chuyện có liên quan đến cùng nàng đơn giản nói rõ một chút.

Vừa nghe nói có thể chứng minh mình trong sạch chứng cớ, Tô Kim Muội rõ ràng phấn chấn một ít, vội vàng đem thẻ chen vào, ở trong máy vi tính đọc lấy ra ngoài.

Video mở sau, phía trên quả nhiên đều là máy bay không người quay phim video ống kính, từ mới vừa thấy đệ nhất tránh bắt đầu, Triệu Ngọc cùng Tô Kim Muội liền không kiềm được trước mắt sáng lên.

Triệu Ngọc mau tìm rồi cá chỗ khuất, đem xe đậu xong, hai người lúc này mới cẩn thận kiểm tra đứng lên.

Mặc dù, máy bay không người ống kính thượng không có quay đến nước Thái cô gái là bị người nào mang đến quán rượu gian phòng, nhưng rõ ràng quay đến Triệu Ngọc cùng Tô Kim Muội trở lại quán rượu sau chuyện xảy ra.

Đầu tiên là hai người nói đùa lẫn nhau đùa giỡn, sau đó là Tô Kim Muội phát hiện trong phòng vệ sinh thi thể, sau đó là cảnh sát đến cửa, rồi sau đó chính là cái này máy bay không người len lén nả một phát súng, nâng lên tranh chấp. . .

Lui về phía sau nữa nhìn, còn có thể thấy cái đó ngoại quốc mãnh nam cho máy bay không người thay đạn, cùng với như thế nào bắn chết Hàn Đức Vượng, bao gồm sau đó Triệu Ngọc bạo lực đụng xe, đây hết thảy

hết thảy, toàn ở máy bay không người ống kính thượng vừa xem trọn vẹn.

Có phần này chứng cớ, không thể nghi ngờ đối Triệu Ngọc hai người vô cùng có lợi, cái này ít nhất có thể đủ chứng minh, bọn họ là bị người hãm hại.

“Thầy a, nếu như vậy, vậy chúng ta còn do dự cái gì?” Tô Kim Muội ôm thật chặc máy vi tính nói, “Chúng ta còn không mau một chút lái đi bót cảnh sát, đem chứng cớ giao cho bọn họ nhìn a?”

“Chờ một chút, “ nhưng mà, Triệu Ngọc vẫn như cũ cau mày nói, “Kim muội a, mặc dù như vậy, nhưng là, phần này chứng cớ nhưng cũng không hoàn toàn đâu! Mới vừa rồi người chết kia người, hắn còn có đồng bọn!”

“Ho khan! Đã là lúc nào rồi, quản hắn đồng bọn bất đồng nhóm?” Tô Kim Muội kiên quyết nói, “Thầy a, lần này, thật không thể nghe nữa ngươi rồi! Chúng ta đi trước chứng minh chúng ta trong sạch, sau đó còn dư lại chuyện, liền toàn tất cả giao cho bọn họ cảnh sát tốt? Có được hay không. . . Ta thật không nghĩ không thể tiếp tục như vậy nữa!”

“Chớ ngu, tiểu đồ đệ!” Ai ngờ, Triệu Ngọc nhưng là so với Tô Kim Muội còn bền hơn quyết, hắn nặng nề lắc đầu nói, “Chẳng lẽ, ngươi còn chưa ý thức được sao? Chuyện này, căn bản không ngươi tưởng tượng như vậy đơn giản đâu!”

“Tại sao? Chứng cớ. . . Chứng cớ đều có, chẳng lẽ còn chưa đủ sao?” Tô Kim Muội không hiểu.

Tiếp theo, Triệu Ngọc khổ sở chỉ nói một câu nói, Tô Kim Muội biểu lộ liền bất ngờ cứng lại.

Triệu Ngọc nói: “Nếu như, bọn họ sát thủ máy bay không người. . .

Không chỉ một chiếc chứ ?”

“A. . .”

Tô Kim Muội nhất thời ngẩn ra mắt, cái này mới rốt cuộc minh bạch Triệu Ngọc rốt cuộc đang lo lắng cái gì rồi, nếu như địch nhân đồng bọn trong tay còn có sát thủ máy bay không người lời, như vậy chỉ cần Triệu Ngọc hai người một ở nơi công cộng lộ mặt, liền tùy thời có thể gặp phải bọn họ ám sát!

“Chúng ta bây giờ chứng cớ, chỉ có thể chứng minh chúng ta không có giết chết Hàn Đức Vượng, lại cũng không có thể chứng minh tất cả mọi chuyện ngọn nguồn, “ Triệu Ngọc nói, “Một khi chúng ta bị ám sát rơi, tương đương với những thứ kia phía sau màn người, vẫn chuyện gì cũng không có! Cảnh sát căn bản cái gì cũng không tra được!

“Kim muội a, ta biết những thứ kia các địch nhân làm việc thủ đoạn!” Triệu Ngọc lại nói, “Ta hoài nghi ở Sardinia cảnh sát bên trong, chắc có bọn họ người, nếu như chúng ta thật cầm chứng cớ đi bót cảnh sát, ngược lại sẽ rơi vào bọn họ bẫy rập!”

“A? Cái kia. . . Vậy chúng ta nên làm cái gì bây giờ?” Tô Kim Muội một lần nữa rơi vào tuyệt vọng.

“Địch ở trong tối ta ở ngoài sáng, đây là binh gia đại kỵ, cho nên. . .” Triệu Ngọc trong mắt lần nữa bắn ra một cổ hàn quang, lạnh lùng nói, “Cho nên, chúng ta muốn ngược lại mới được! Trước đem những thứ kia vùi lấp hại chúng ta người tìm ra, sau đó sẽ cho bọn họ tới một một kích trí mạng!”

“A! ?” Tô Kim Muội rất là kinh ngạc, vội hỏi, “Thầy a, ngươi nói đơn giản, nhưng cái đó người ngoại quốc đã chết, chúng ta làm sao đem hắn đồng bọn tìm ra chứ ? Máy bay không người video là từ chúng ta tiến vào quán rượu bắt đầu thâu, phía trên cũng không có cái gì đầu mối chứ

?”

“Sách sách sách. . .” Triệu Ngọc chép miệng một cái, nói, “Kim muội, ngươi có phát hiện không, thật ra thì từ đầu đến cuối, chúng ta tựa hồ tất cả đều bỏ quên một người đâu!”

“Hả? Một người, ai a?” Tô Kim Muội không hiểu.

“Chính là cái đó chết ở chúng ta gian phòng cô gái người Thái a?” Triệu Ngọc thâm trầm nói, “Ta cảm giác, người đàn bà này chết cũng không phải là tình cờ, có thể, nếu như có thể làm rõ nàng bị giết nguyên nhân, chúng ta là có thể đem cả món vụ án, tất cả đều làm rõ ràng!”

Chương 709: Tuyệt địa đại trinh thám

“Nước Thái cô gái thế nào rồi?” Tô Kim Muội lắc đầu nói, “Ta cảm thấy, nàng có thể là cùng bọn người bại hoại một nhóm, bọn họ xảy ra lục đục, bị người tắt miệng, sau đó coi như là một kiện công cụ, lấy để hãm hại chúng ta!”

“Không!” Triệu Ngọc hủy bỏ, “Ta trước kia cũng đã gặp qua tương tự tập đoàn phạm tội, bọn họ thân phận cũng không thấy được ánh sáng, coi như náo loạn lục đục, giết người, cũng chỉ sẽ bí mật xử lý, không thể nào làm như vậy khoe khoang!”

“Cái kia. . . Cái này cô gái người Thái rốt cuộc đóng vai cái gì nhân vật?” Tô Kim Muội càng hiếu kỳ hơn.

“Không biết!” Triệu Ngọc nói thẳng, “Nhưng là, cô gái người Thái rất rõ ràng cùng những thứ kia người có quan hệ, chỉ cần có thể tra được nàng lai lịch, thì có thể tìm được địch nhân đồng bọn!”

“Thầy a. . .” Tô Kim Muội không khỏi lo lắng nói, “Chính ngươi đã nói rồi, máy bay không người đều là nước Mỹ quân đội công nghệ cao, ngươi tuyệt không cảm thấy, chúng ta những thứ kia địch nhân, có thể là nước Mỹ đặc công chứ ? Ngươi như vậy công khai cùng bọn họ đối nghịch, có phải hay không sẽ chọc cho đến phiền phức lớn a?”

“Phiền toái không phiền toái ta không biết, nhưng là. . .” Triệu Ngọc kiên quyết nói, “Oan có đầu nợ có chủ, ta bất kể ai chọc ta, ta nhất định để cho hắn trả lại, làm người phải nói nguyên tắc!”

“Ngươi. . . Ngươi lòng cũng quá lớn rồi! Nước Mỹ đặc công cũng không coi vào đâu sao?” Tô Kim Muội không biết làm sao lắc đầu, nhưng vẫn là cầm lên ngoại quốc mãnh nam điện thoại di động cùng với máy bay không người hộp điều khiển từ xa, bắt đầu kiểm tra. Nhưng là, những thứ này cũng mang mã hóa công năng, căn bản không mở ra.

“Ngươi nhìn a, máy bay không người quản chế video, là từ chúng ta tiến vào quán rượu sau bắt đầu thâu! Như vậy. . . Trước lúc này chứ ?” Triệu Ngọc nói, “Tại sao, máy bay không người không có ghi xuống cô gái người Thái bị bỏ vào chúng ta gian phòng ống kính chứ ?”

“Tại sao?”

“Có thể hay không, là bởi vì lái phi cơ người, đang đang làm việc mà?” Triệu Ngọc nói, “Nói cách khác, đem nước Thái cô gái bỏ vào chúng ta phòng, sau đó đem nàng giết chết người, chính là cái đó máy bay không người điều khiển người?”

“Nhưng là, đem một cái đại hoạt nhân mang vào chúng ta phòng, không thể nào không lưu lại sơ hở gì chứ ? Máy thu hình cũng không tránh thoát a?” Tô Kim Muội lắc đầu.

“Không biết. . . Có lẽ, những đặc công này cửa đều có bọn họ phương pháp, có lẽ. . .” Triệu Ngọc nói, “Bọn họ ở bên trong quán rượu có người tiếp ứng!”

“Thầy, nếu như vậy, vậy chúng ta còn lo lắng cái gì?” Tô Kim Muội nói, “Nếu như ngươi đoán đúng rồi, hung thủ giết người chính là cái đó người ngoại quốc lời, đây chẳng phải là nói, hắn không có đồng bọn? Sát thủ máy bay không người, cũng chỉ có một chiếc? Chúng ta. . . Chúng ta hay là đi tự thú đi!”

“Không đúng, nếu như bọn họ như vậy đại phí chu chương tới sắp xếp chúng ta, “ Triệu Ngọc lắc đầu nói, “Vậy thì nói rõ, bọn họ vô cùng

muốn lợi dụng chúng ta tìm được Miêu Anh, như vậy có thể thấy, Miêu Anh ở bọn họ trên người làm chuyện, khẳng định vô cùng nghiêm trọng! Hoặc là giết bọn họ đại nhân vật, hoặc là chính là đoạt bọn họ thứ gì. . . Ta cảm thấy, bọn họ khẳng định còn có đồng bọn mới đúng. Chúng ta phải tra rõ chân tướng, mới có thể bảo đảm mình an toàn. . .”

“Tra rõ chân tướng. . .” Tô Kim Muội quyệt miệng, “Thầy a, ta bây giờ đều được phạm nhân giết người, nơi đó có như vậy dễ dàng a?”

“Hu!” Triệu Ngọc lung lay một chút ngón tay, nói, “Ta thật giống như. . . Có biện pháp rồi! Nếu như. . . Chúng ta đem cái này nhìn làm cùng nhau vụ án, như vậy thì thật giống như điều tra phá án vụ án vậy, nếu như có thể tìm được một cái điểm mấu chốt lời, có thể là có thể phá án! Cho nên, chúng ta phải tĩnh hạ tâm lai, trinh thám một chút!”

“Điểm mấu chốt mà? Trinh thám?” Tô Kim Muội trợn to hai mắt, “Làm sao chỉnh?”

“Hả. . .” Triệu Ngọc càng nghĩ càng cảm thấy mình nghĩ tới chút thượng, liền vội vàng nói, “Còn nhớ, chúng ta ban đầu kiểm tra Miêu Anh quỹ tích hành động chuyện sao? Miêu Anh ở tiệm cà phê lộ ra phải chặc như vậy tấm, cái này có phải hay không nói rõ, khi đó, nàng vẫn không có động thủ?”

“Hả. . . Thầy, ngươi chậm một chút có được hay không, có chút nhún nhảy, ta không theo kịp. . .” Tô Kim Muội cau mày thêm lắc đầu.

“Ra tiệm cà phê, nàng dọc theo phố buôn bán một mực hướng tây, đã từng đang đến gần rừng rậm địa phương biến mất 20 phút, “ Triệu Ngọc nói, “Sau đó, nàng lại vòng trở lại, đi bến tàu phương hướng bước đi rồi, có thể đã rời đi Sardinia!”

“Đúng vậy, cái kia 20 phút. . .”

“Ta sau đó cẩn thận kiểm tra qua, ta phát hiện Miêu Anh đi bến tàu đi lúc, đã không khẩn trương nữa rồi, cái này khởi không nói rõ. . . Nàng khi đó, đã hoàn thành nhiệm vụ?” Triệu Ngọc nói, “Bởi vì hoàn thành nhiệm vụ, cho nên nàng mới sẽ rời đi Sardinia?”

“Hoàn thành nhiệm vụ. . .” Tô Kim Muội rốt cuộc hiểu rõ Triệu Ngọc ý, “Nói cách khác, vấn đề, nằm ở chỗ nàng biến mất cái kia 20 phút bên trong? Lúc ấy. . .”

“Chúng ta đã từng đi nơi đó đòi qua video, “ Triệu Ngọc cấp tốc nói, “Nơi đó tổng cộng có 6 cửa tiệm, hai nhà là phòng trống, hai nhà mới mở nghiệp không gắn quản chế, còn có một nhà nói là quản chế ra trở ngại. Chúng ta cuối cùng chỉ ở nhất dựa rừng rậm cái kia một nhà lấy được quản chế video!”

“ Đúng !” Tô Kim Muội phụ họa nói, “Cái kia duy nhất quản chế chúng ta xem qua, sư nương cũng không có ở nơi đó xuất hiện. Nói cách khác, sư nương nàng không có tiến vào rừng rậm!”

“Tổng cộng có 6 cửa tiệm, “ Triệu Ngọc gật đầu, “Nói cách khác, vấn đề, rất có thể nằm ở chỗ cái này 6 nhà trong!”

“Có theo dõi nhà kia, cùng nó cửa đối diện phòng trống đều có thể loại bỏ!” Tô Kim Muội nói, “Như vậy cũng chỉ còn lại có 4 nhà. . . Lão Thiên, chẳng lẽ. . . Địch nhân đồng bọn ở nơi này Tứ gia một nhà trong đó, bởi vì. . . Bởi vì chúng ta đến nơi đó cùng bọn họ đòi video, cho nên bị bọn họ theo dõi?”

“Vậy thì còn dư lại Tam gia!” Triệu Ngọc nói, “Có thể đem khác một cái nhà phòng trống cũng loại bỏ rơi!”

“Còn dư lại Tam gia. . . Hai cá không có gắn quản chế, một người nói xảy ra vấn đề. . .” Tô Kim Muội cố gắng nhớ lại, “Thầy, ngươi còn có thể nhớ lúc đó tình huống sao? Cái này ba trong nhà, một nhà kia có khả

năng nhất có vấn đề chứ ?”

“Ông trời của ta! ! !” Trong phút chốc, Triệu Ngọc chợt mở to hai mắt, kích động nói, “Ta biết, là một nhà kia rồi! Chính là. . . Ở giữa nhất nhà kia, từ đầu đường đi qua bên tay phải nhà thứ hai, nói mình quản chế xảy ra vấn đề nhà kia!”

“Hả? Phải không?” Tô Kim Muội nhớ lại nói, “Cái kia một nhà nhìn qua không vấn đề gì a? Bán mật ong nhà kia phải không ? Chủ tiệm người là một số tuổi không nhỏ đàn bà, chúng ta đi vào lúc, còn có một đang lau nhà nhân viên. Ta. . . Không nhìn ra cái gì không giống địa phương tới a?”

“Nhưng là. . .” Triệu Ngọc há to mồm nói, “Ta nhớ rất rõ ràng, ở cửa tiệm kia cửa, nhưng là đậu một chiếc xe chạy bằng bình điện đâu!”

“Xe chạy bằng bình điện, ta. . . Ta không nhớ được, chẳng lẽ. . . Ngươi cho là, chính là chúng ta phát hiện đang ngồi cái này hai xe chạy bằng bình điện sao?” Tô Kim Muội cũng là cảm thấy mọi thứ kinh ngạc.

“Cái kia hai nhà không có theo dõi cửa tiệm, ta cũng nhìn kỹ, đích xác là không có gắn, bọn họ cũng không nói láo!” Triệu Ngọc nói, “Như vậy xem ra, cũng cũng chỉ còn lại có nhà này bán mật ong rồi! Nó vị trí đúng lúc là giữa khu không thấy được, nếu như Miêu Anh tiến vào, chúng ta không cách nào từ trong video thấy!”

Để ấn chứng mình cách nói, Triệu Ngọc vốn định mở ra một cái trí nhớ tránh trở về khí, lần nữa xem nhìn một chút lúc đó tình hình, nhìn một chút chiếc kia xe chạy bằng bình điện cùng mình bây giờ ngồi chiếc này rốt cuộc một không giống nhau?

Ai ngờ, lúc này, Tô Kim Muội nhưng a nha đất kêu một tiếng, hưng phấn nói: “Thầy! Ta thật giống như có cái biện pháp, có thể chứng minh. . .”

Vừa nói, Tô Kim Muội mở bình bản máy vi tính, ở phía trên mở ra một cái toàn tiếng Anh phần mềm (software), mặc dù Triệu Ngọc xem không hiểu, nhưng nhìn qua, vậy hẳn là là nào đó buôn bán du lịch đạo lãm đồ các loại đồ.

Tô Kim Muội cà cà địa điểm mấy cái, rất nhanh từ đạo lãm đồ thượng tìm tới cửa tiệm kia cửa hàng.

“Thầy. . .” Tô Kim Muội một vừa điều khiển một bên giới thiệu, “Cái này phần mềm (software) là Hàn Đức Vượng giới thiệu ta tải xuống, phía trên có toàn bộ Sardinia du lịch tin tức, hơn nữa còn có mỗi cửa hàng cặn kẽ giới thiệu. Ngươi nhìn. . . Chúng ta muốn tra một nhà này gọi là honeyhoney, nhạ. . . Đây là bọn họ cửa tiệm tin tức cùng nhân viên tin tức!”

Theo Tô Kim Muội bấm, trên màn ảnh bất ngờ xuất hiện mấy tờ trong điếm nhân viên hình.

Chờ thấy tổ này hình sau, Triệu Ngọc bỗng dưng ngẩn người ra đó, nhịp tim cũng là khó mà ức chế bắt đầu gia tăng tốc độ. . .

Chương 710: Không đàm tam giác luyến

“Tuyệt đối không sai, “ Triệu Ngọc khẳng định nói, “Chúng ta đi đòi video lúc, căn bản không phải trong hình mấy người này, cái này cái gì điếm trưởng, còn có nhân viên phục vụ loại toàn đều không đúng!”

“Nói rõ thượng giới thiệu, cửa tiệm kia cửa hàng chẳng những bán ra bản xứ mật ong keo ong sản phẩm, hơn nữa còn chế tạo mật ong bánh ngọt, cùng một ít cùng mật ong có liên quan nhỏ thực phẩm, tính luôn điếm trưởng tổng cộng có ba tên nhân viên!” Tô Kim Muội giới thiệu, “Mặc dù điếm trưởng cũng là một nữ, nhưng tuyệt đối không phải chúng ta ngày đó thấy cái đó, lúc ấy, ta cùng nàng nói qua! Ông trời của ta sao, nàng cùng ta lúc nói chuyện, như vậy tự nhiên, như vậy bình tĩnh, thật. . . Sẽ có vấn đề sao?”

“Có khả năng quá lớn, “ Triệu Ngọc gật đầu, “Đừng quên, những thứ kia người cũng đều là chuyên nghiệp đây!”

“Thật sự có vấn đề?” Tô Kim Muội cau mày, “Nhưng là. . . Một nhà mật ong tiệm, sẽ có vấn đề gì chứ ? Sư nương tại sao phải đi nơi nào? Chẳng lẽ. . . Nguyên lai ông chủ thị phôi đản, đã bị sư nương đánh chết?”

Triệu Ngọc còn chưa tới kịp nói chuyện, hắn điện thoại di động bỗng nhiên vang lên, nhận nghe sau, chính là vị kia Mã Nhuận Khuê khoa trưởng đánh tới.

“Ai nha, Triệu Ngọc, ngươi nhưng cấp chết ta, làm sao điện thoại tổng cũng không gọi được chứ ?” Mã Nhuận Khuê lo lắng hỏi, “Như thế nào, các ngươi không có sao chứ? Tình huống bây giờ rốt cuộc thế nào rồi?”

Triệu Ngọc lúc này mới nhớ tới, do với mình vẫn không có đóng dụng cụ che giấu tín hiệu, cho nên Mã khoa trưởng điện thoại căn bản đánh không tiến tới.

Bây giờ điện thoại thật vất vả tiếp thông, Triệu Ngọc vội vàng đem tình huống cùng hắn đơn giản nói rõ một chút, đem ngoại quốc mãnh nam cùng với máy bay không người chuyện đều nói hết cho cho hắn.

Bởi vì Triệu Ngọc trong đầu ẩn hình tham trắc khí ở, hắn bảo đảm mình điện thoại di động cũng không bị người nghe lén.

Mã khoa trưởng nghe được sau, đang khiếp sợ hơn cũng là cảm giác thở phào nhẹ nhõm, vội vàng nói: “Nếu có chứng cớ, vậy thì không thể tốt hơn nữa! Như vậy chúng ta là thêm thương lượng tiền đặt cuộc!

“Triệu Ngọc, ta đã cùng những người lãnh đạo xin phép qua rồi, chúng ta bên này đã phái hai đạo nhân mã quá khứ, một đường là quan phương, bọn họ sẽ cùng địa phương chính phủ giao thiệp, cho các ngươi xin bảo vệ; khác một đường là tư nhân, bọn họ sẽ bảo vệ các ngươi nhân thân an toàn, ta chờ lát nữa đem tọa độ cùng ám hiệu gởi cho các ngươi, các ngươi đi theo bọn họ hội họp là được rồi!

“Đúng rồi, quan phương bây giờ còn đang trên đường, nhưng là tiếp ứng các ngươi người không sai biệt lắm đã vào vị trí, ngay tại Sardinia thượng! Các ngươi vội vàng đi qua hội họp đi, sau đó toàn nghe bọn họ là được!”

Điện thoại mới vừa ngủm, Mã Nhuận Khuê nói tọa độ cùng ám hiệu, liền tất cả đều gởi đến Triệu Ngọc trên điện thoại di động.

“Ai nha, như thế rất tốt rồi, cuối cùng mưa qua thiên tình, một đêm này nhưng là hù chết ta!” Tô Kim Muội như trút được gánh nặng nói, “Thầy, đi thôi, chúng ta vội vàng đi hội họp địa điểm đi đi! Có người mới có thể

bảo vệ được chúng ta, thầy. . . Thầy. . .”

Ai ngờ, Tô Kim Muội kêu hai tiếng, Triệu Ngọc lại không có đảm nhiệm phản ứng gì.

“Thầy, ngươi còn nghĩ gì vậy?” Tô Kim Muội thúc giục, “Mau lái xe đi! Tọa độ ở đảo mặt tây bên bờ biển, cách nơi này không xa! Chúng ta phải đuổi ở nhóm lớn cảnh sát trước cùng bọn họ hội họp a!”

“Tốt. . . Tốt. . .” Triệu Ngọc lại ngẩn ra, cái này rốt cục mới khai chạy xe, hướng thành phố phương hướng lái đi.”Kim muội, ngươi bây giờ đem máy bay không người bộ nhớ trong lên tài liệu tất cả đều bản chính xuống, nhiều bản chính mấy phần, để ngừa vạn nhất!”

“Tốt!” Tô Kim Muội làm theo, nhưng là, chờ nàng bản chính xong sau, nhưng chợt phát hiện, Triệu Ngọc lái xe phương hướng không đúng, lại hướng phố buôn bán lái đi, hơn nữa rất rõ ràng lái về phía phố buôn bán mặt tây.

“Không không không. . .” Tiểu cô nương lập tức phản ứng lại, vội vàng lớn tiếng đối Triệu Ngọc hô, “Thầy, ngươi điên rồi sao? Không được, không được a! Ngươi rốt cuộc nghĩ như thế nào? Chẳng lẽ. . . Ngươi còn muốn đi chỗ đó nhà có vấn đề cửa tiệm sao?”

“Những thứ kia người tin tức linh thông, nghiêm chỉnh huấn luyện, một khi nghe được cái gì gió thổi cỏ lay, người sớm liền chạy!” Triệu Ngọc kiên định nói, “Ta nhất định phải sẽ đi ngay bây giờ sẽ một hồi bọn họ!”

“Đáng chết! Người điên, ngươi thật là một người điên!” Tô Kim Muội lôi Triệu Ngọc cánh tay, hô, “Thầy, chính ngươi cũng biết, bên trong cửa hàng đều là người nào? Bọn họ đều là chuyên nghiệp đặc công! Có máy bay không người, có súng, có lựu đạn! Ngươi đi tìm bọn họ, đó không phải là muốn chết sao? Nghe ta, để cho người khác đi đối phó bọn họ có được hay không?”

“Yên tâm, ta sẽ không liên lụy ngươi, chờ lát nữa mở đến kế cận, ngươi đi ngươi! Chính ta đi là được!” Triệu Ngọc hậm hực ói một câu, nhưng là tăng nhanh tốc độ lái xe.

“Ngươi! ! !” Tô Kim Muội thật nóng nảy, cuồng loạn vậy hét, “Triệu Ngọc, những lời này ta một mực không muốn nói! Ta biết, ngươi như vậy chơi mạng là vì cái gì? Ngươi chính là muốn lấy được Miêu Anh tin tức mà thôi, ngươi muốn tìm nàng! Trời ơi! Miêu Anh rốt cuộc đối ngươi trọng yếu bao nhiêu a, đáng giá ngươi ngay cả mạng cũng không cần sao?”

“Đáng giá!” Triệu Ngọc chỉ là nói đơn giản hai chữ, dưới bàn chân đạp động điện cửa, khiến cho tốc độ xe càng lúc càng nhanh, đã lái đến phố buôn bán phụ cận đầu đường.

“Không! Ta không để cho ngươi đi! Cũng không để cho ngươi đi!” Lúc này, Tô Kim Muội nắm chặc Triệu Ngọc cánh tay, như điên vậy đất la ầm lên, “Đậu xe, ngươi cho ta đậu xe! Ngươi bây giờ đã ma chướng ngươi biết không? Ngươi có nghĩ tới hay không, trừ Miêu Anh trở ra, còn có rất nhiều người đều là quan tâm ngươi, quan tâm ngươi! Tỷ như ta. . . Ta van cầu ngươi, đừng đi. . . Ngàn vạn lần chớ đi. . . Ô ô ô, Triệu Ngọc, ta lo lắng ngươi xảy ra chuyện a. . .”

Khuyên khuyên, Tô Kim Muội rốt cuộc lại khóc lên rồi lỗ mũi.

Cót két. . .

Thấy Tô Kim Muội khóc động tình, Triệu Ngọc lúc này mới bất đắc dĩ đạp thắng xe. Bất quá nơi này, đã cách cái đó phố buôn bán đầu đường rất gần!

“Kim muội, ngươi nghe ta nói!” Triệu Ngọc khuyên nhủ, “Ngươi yên tâm, sư phụ ngươi ta chỉ là đi thăm dò minh chân tướng mà thôi, thuận

tiện cho mình đòi một cách nói, nhưng cũng không phải là cái gì đưa chết chứ! Đừng nói phải như vậy ủ rủ có được hay không!”

“Không. . . Ta không để cho ngươi đi. . .” Ai ngờ, Tô Kim Muội chẳng những gắt gao ôm lấy Triệu Ngọc, lại đột nhiên đem môi nghênh đến rồi Triệu Ngọc trên môi, hung hãn hôn xuống. . .

“ Này !” Cái lưỡi thơm tho cửa vào, Triệu Ngọc nhưng vội vàng đem nàng đẩy ra, “Tiểu nha đầu, chớ làm ẩu! Uy. . .”

“Thầy, ta thích ngươi. . .” Tô Kim Muội nhưng một lần nữa ôm lên, muốn ngừng cũng không được đất hôn Triệu Ngọc, “Ta là thật thích ngươi, ta nguyện vì ngươi bỏ ra ta hết thảy, thầy. . . Thầy. . . Ta không nghĩ ngươi có chuyện, ta muốn để cho ngươi biết, trừ Miêu Anh, ngươi còn có ta. . .”

Cảm thụ trong ngực nóng rực lại nóng lên thân thể, Triệu Ngọc không khỏi một trận tâm thần hoảng hốt, huyết khí cuồn cuộn, hắn mặc dù đã sớm nhìn ra, tiểu đồ đệ khả năng đối tự có ý, lại cũng không nghĩ tới sẽ đến phải như vậy đột nhiên, như vậy kịch liệt.

“Không được, không được!” Triệu Ngọc lý trí thượng tồn, đối với tình cảm, hắn từ trước đến giờ phân biệt rõ ràng, chút nào không hàm hồ, vì vậy, hắn một lần nữa nhẫn tâm đất đẩy ra Tô Kim Muội, trịnh trọng nói, “Kim muội, ngươi cho ta nghe! Bất kể là có phải hay không ngươi thầy, ta cũng không thể cùng ngươi cái đó. . . Cho nên, ta không hy vọng ngươi hiểu lầm cái gì!

“Nói thật với ngươi đi, ta vừa nhìn thấy trên ti vi diễn cái gì tam giác yêu kịch tình liền muốn ói, thật! Cho nên, ngươi cũng hiểu, ta trong lòng chỉ có ngươi sư nương một cái! Chỉ có Miêu Anh!”

Nghe được Triệu Ngọc như vậy quyết tuyệt nói chuyện, Tô Kim Muội cái này mới cuối cùng ngưng trên tay cùng ngoài miệng động tác.

“Nga, còn có, “ Triệu Ngọc lại nói, “Thật ra thì, ta bây giờ phải đi mật ong tiệm, cũng không chỉ là vì Miêu Anh! Ta cùng ngươi nói qua, ta Triệu Ngọc làm việc, trừng mắt phải trả, ai chọc ta, ta tuyệt không buông tha! Ta còn phải cho mình, cho ngươi cho hả giận đi đâu!

“Cho nên, ta làm sao cũng phải nhường những thứ kia người biết biết ta lợi hại mới được!” Nói đến đây, Triệu Ngọc lúc này mới cầm xong súng lục, đi xuống xe, đối Tô Kim Muội nói, “Như vậy, ngươi bây giờ lái xe đi điểm hội hợp chờ ta, ta sau này liền đến, sẽ không trễ nãi quá dài công phu! Yên tâm đi. . .”

Nói xong, hắn liền cũng không quay đầu lại hướng phố buôn bán đi tới. . .

“Thầy. . . Thầy. . . Ô ô ô. . .” Xe chạy bằng bình điện trong, Tô Kim Muội nhìn Triệu Ngọc biến mất bóng lưng, chán nản nằm ngửa trên ghế ngồi, một lần nữa lã chã rơi lệ. . .

Chương 711: Kỳ nhân chi đạo

Thiệt là. . .

Triệu Ngọc cân nhắc súng lục, một mặt hướng phố buôn bán đi tới, một mặt cảm khái mới vừa rồi ở trong xe chuyện xảy ra. Thật không nghĩ tới, tiểu đồ đệ Tô Kim Muội, rốt cuộc hay là đối với mình sinh ra tình cảm, hơn nữa còn như vậy sâu sắc.

Nếu như sớm biết sẽ là như vậy, Triệu Ngọc là tuyệt đối không thể nào cùng nàng cùng đi New Zealand.

Thật ra thì, đây chính là Triệu Ngọc ban đầu cự tuyệt Diêu Giai cùng đi nguyên nhân. Triệu Ngọc biết mình không phải là thánh nhân, nếu như, mới vừa rồi cái kia tình thâm ý thiết, chủ động đầu hoài tống bão người đổi lại là Diêu Giai, hắn sợ rằng rất khó cầm giữ ở mình.

Thật may mình đối cái này vị mắt to manh manh tiểu đồ đệ coi như miễn dịch, bằng không, hôm nay không những chuyện gì cũng không làm thành, ngược lại còn sẽ để cho mình ở trong tình cảm phạm cá siêu cấp sai lầm lớn!

Nếu như chỉ là vì ở trên người đàn bà khai thông tình dục, Triệu Ngọc ngược lại không phải là như vậy lưu tâm, nhưng là, một khi mình thật cùng tiểu đồ đệ xảy ra quan hệ, sinh sinh tình cảm gì bất hòa, vậy coi như vô cùng hậu hoạn rồi!

Thiệt là. . .

Ngẩng đầu giữa, Triệu Ngọc đã thấy phố buôn bán đầu đường, chỉ cần quẹo qua đi, là có thể đến nhà kia khả năng có vấn đề cửa tiệm.

Giờ phút này, đầu đường đang đậu hai chiếc xe cảnh sát, có mấy tên võ trang đầy đủ cảnh sát, đã ở nơi đó thiết trí tốt cửa ải, đang tra xét qua lại xe cộ.

Thấy cảnh sát sau, Triệu Ngọc rồi mới từ mới vừa rồi tình cảm bất hòa trung khôi phục như cũ, vội vàng mượn bụi cây xuống bóng mờ, đổi qua đầu đường, hướng mục tiêu chỗ bước đi.

Triệu Ngọc dĩ nhiên không phải kẻ ngu, hắn mặc dù trên miệng vừa nói muốn ăn miếng trả miếng, lấy mắt còn mắt, nhưng trong lòng nhưng vẫn đang đánh những thứ khác bàn tính.

Vì vậy, khi hắn đi tới cái kia nóc cửa tiệm dưới lầu sau, hắn cũng không có tùy tiện đến gần, mà là dẫn đầu lợi dụng mình ẩn hình tham trắc khí, đem bên trong thiết bị điện tử thật tốt dò xét một phen.

Đó là một cái nhà nhìn qua nữa phổ không qua lọt hai tầng tiểu lâu, cửa tiệm đọng thật chặc, cửa hàng mặt tiền trên tường vẽ làm người ta thèm thuồng mật ong cùng một ít tuyệt đẹp bánh ngọt thực phẩm, cửa biển thượng còn ngọn cờ tiếng Anh “Mật ong” nét chữ.

Kết quả, Triệu Ngọc ước chừng dùng tham trắc khí quét xuống, liền càng chắc chắn, cái này bên trong cửa hàng tất nhiên có mờ ám! Bởi vì tham trắc khí biểu hiện, cả tiệm cửa hàng hệ thống theo dõi, căn bản không có bất kỳ vấn đề, vẫn vẫn còn ở bình thường vận hành.

Nhưng là, cửa hàng ông chủ lại nói quản chế hư, đây rõ ràng là đang nói láo.

Bởi vì Triệu Ngọc có thể biết rõ nơi nào là quản chế khu vực, cho nên hắn dán góc tường, tránh máy thu hình đi tới trước gót chân, lại đem bên

trong cẩn thận dò xét một phen.

Dò xét dưới, hắn không kiềm được thất kinh, không nghĩ tới, bên trong trừ có rất nhiều tân tiến thiết bị điện tử bên ngoài, cũng không ít địa phương trang bị thuốc nổ!

Hảo gia hỏa!

Lần này, Triệu Ngọc nữa không nghi ngờ, vội vàng lại sử dụng một cái ẩn hình nhìn thấu nghi đi ra, đem bên trong tình huống nhìn thấu một chút.

Mặc dù nhìn thấu nghi thành giống như không phải rất rõ, nhưng Triệu Ngọc vẫn có thể thân thể to lớn thấy bên trong một ít tình huống, nhất là người tình huống.

Chỉ thấy bên trong cửa hàng tổng cộng có ba người, ba cá cũng là đàn ông. Lầu một phòng khách có người đang vội vả đi du lịch rương bên trong chứa đồ gì, mà người này bên cạnh, thì có một người đang một máy vi tính trước nhanh chóng gõ cái gì.

Ta nhìn lầu hai trên, thì có người đang ở nơi đó lo lắng đi tới đi lui, hắn một tay cầm súng lục, một tay cầm điện thoại di động, tựa hồ đang cùng ai nói điện thoại.

Triệu Ngọc nhìn đồng hồ đeo tay một cái, bây giờ là nửa đêm 3 điểm 20 phân, lúc này, bên trong người đều không nghỉ ngơi, trong tay còn cầm súng, cái này vẫn chưa thể nói rõ vấn đề gì sao?

Hơn nữa, nhìn cái này ba cá người nóng nảy lật đật dáng vẻ, bọn họ rất có thể đã ý thức được cái gì, đang chuẩn bị rút lui đâu!

Hô. . .

Triệu Ngọc nặng nề hô một hơi, trong lòng nói chuyện, may mình tới kịp thời, nếu là đến chậm một bước, rất có thể liền nhà không lầu trống rồi.

Bất quá. . .

Ba tên địch, súng lục không biết, còn có thuốc nổ. . .

Nhìn bên trong tình huống, Triệu Ngọc đang cân nhắc mình vọt vào bắt người có thể được tính.

Cân nhắc nửa ngày, hắn vẫn bỏ qua mình A kế hoạch, không được, mặc dù bên trong chỉ có ba người, nhưng có thể tưởng tượng được, cái này ba người tất nhiên cũng là ngoại quốc mãnh nam một loại kia hình siêu cấp đặc công.

Nếu như chỉ như vậy vọt vào, Triệu Ngọc tin chắc mình không có phần thắng. Tới một cái, cái này ba người không có ngủ, chánh xử ở cảnh giác trạng thái; thứ hai, bọn họ ở cửa chính cùng hậu viện tất cả đều cài đặt máy báo động, xông vào, tất nhiên sẽ bị bọn họ phát hiện; thứ ba, bọn họ vũ khí cùng võ lực tất cả đều chiếm ưu; bốn tới, mình còn có thể sử dụng đạo cụ, thật không nhiều lắm!

Cho nên. . .

Tổng hợp trở lên ý kiến, Triệu Ngọc cảm thấy, mình hay là thực hành B kế hoạch càng ổn thỏa một ít. Cái gọi là B kế hoạch, chính là Triệu Ngọc báo cảnh sát bắt người, nói hiềm nghi phạm giấu ở cửa hàng này trong, đem cảnh sát dẫn tới, thăm dò một chút bọn họ hư thật.

Nhưng là. . .

Đúng như hắn trước lo lắng như vậy, nếu như đối phương ở trong bót cảnh sát mặt có nội ứng, như vậy Triệu Ngọc bên này vừa báo cảnh, có thể hay không bên trong người liền có thể biết rồi chứ ?

Đến lúc đó, coi như bọn họ không có chạy trốn, chỉ khi nào nổ thuốc nổ, chẳng phải sẽ chết không có đối chứng?

Hơn nữa, những người này đã chuẩn bị chạy trốn, coi như báo cảnh sát, sợ rằng chờ cảnh sát chạy tới, đã không còn kịp rồi!

Như vậy. . . Như thế nào, mới có thể nghĩ ra một cái sách lược vẹn toàn chứ ? Vừa có thể bảo đảm mình an toàn, vừa có thể đem những thứ này tên ghê tởm bắt sống?

Hả. . .

Triệu Ngọc thật nhanh suy nghĩ, xem ra. . . Chuyện cho tới bây giờ chỉ có thể căn cứ tình huống, thiết kế một cái C kế hoạch mới phải!

Hừ hừ. . .

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc vội vàng lại lui ra ngoài, từ mặt bên lại đem nhà quét nhìn một phen, hắn cảm thấy, nếu những thứ kia người chọn ở chỗ này đặt chân, như vậy căn nhà này ứng không nhìn thấy như vậy đơn giản, nói không chừng, bên trong còn giấu khác cái gì.

Nhưng là, hắn dùng nhìn thấu nghi nhìn hồi lâu, trừ có thể thấy cửa tiệm có một hậu viện ra, cũng không có lại nhìn thấy khác đồ.

Nhưng lúc này, sắp xếp rương đồ người tựa hồ đã hoàn thành công việc, đang và những người khác nói gì, nhìn ý kia, tựa hồ bọn họ lập tức sẽ phải rời khỏi!

Được rồi. . .

Có chủ ý rồi!

Thời khắc mấu chốt, Triệu Ngọc một chút nhớ tới mình cùng Tô Kim Muội ở quán rượu lúc gặp tới. Được a, hắn bất giác một trận cười nhạt, trong lòng nói chuyện, nếu như vậy, vậy ta liền dứt khoát tới một lấy gậy ông đập lưng ông, để cho các ngươi cũng nếm thử một chút bị sắp xếp mùi vị đi!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc xoay người liền hướng đầu đường chạy đi, cùng lúc đó, hắn còn mở ra một cái mới nhất lấy được gọi là phản máy thu hình đạo cụ.

Giờ phút này, cái kia mấy tên cảnh sát mới vừa kiểm tra xong một chiếc xe hơi, đang chuẩn bị trở về trên xe nghỉ ngơi, Triệu Ngọc nhưng vội vàng chạy tới bọn họ trước gót chân, ở tới gần lúc, còn cầu cứu vậy la lên “police, police. . .”

Nghe có người kêu, mấy tên cảnh sát toàn đều không rõ cho nên đi ra xe cảnh sát, dừng chân xem.

“Police, do you know Who am I! ?”

Thời khắc mấu chốt, cái thế giới này dặm Triệu Ngọc tiếng Anh căn cơ bỗng nhiên phát huy tác dụng, Triệu Ngọc hướng về phía những thứ kia cảnh sát lại không chút nghĩ ngợi lôi ra như vậy một câu tới.

“What! ?” Mấy vị cảnh sát hoàn toàn không hiểu, đồng thời phát ra nghi vấn.

“Ta đi đại gia ngươi đi!” Ai ngờ, tiếng Anh sau này, Triệu Ngọc lại mắng đường phố, sau đó chợt đụng ra hai tên cảnh sát, cùng với một quyền lôi ngã đứng ở nơi cửa xe một cái khác.

Sau đó, hắn không nói hai lời, trực tiếp chui vào chỗ điều khiển, ông một tiếng, liền lái xe đi.

Mấy tên cảnh sát lúc này mới bất ngờ kịp phản ứng, dẫn đầu hai tên chạy hướng Triệu Ngọc đuổi theo, mấy người khác vội vàng chui vào ngoài ra một bộ xe cảnh sát, cũng hướng Triệu Ngọc đuổi theo.

Triệu Ngọc đem xe lái được nhanh, lại cũng không khai xa, mà là chạy thẳng tới cửa tiệm kia cửa hàng đi.

Đừng xem Triệu Ngọc lái xe chưa ra hình dáng gì, nhưng đụng xe tài nghệ nhưng là nhất lưu! Hắn đem xe mở đến cửa tiệm trước cửa sau, đầu tiên là đánh cá hoành súy, đem đầu xe nhắm ngay cửa tiệm, sau đó liền khai chân Mã Lực, trực tiếp hướng cửa chính đụng tới!

Tốc độ xe hơi thật nhanh, một tiếng nổ, liền hung hãn đụng vỡ cửa, vọt tới bên trong cửa hàng. Mà Triệu Ngọc thì đuổi ở đụng trước, đã từ chỗ điều khiển nhảy ra ngoài!

Lúc này, sau lưng cảnh sát còn có xe cảnh sát tất cả đều đuổi tới, Triệu Ngọc thì nâng lên tay, trước hướng đã bị xe cảnh sát đụng mở bên trong cửa hàng mở ra hai phát súng, sau đó liền lắc mình chui vào một cái góc tường xuống bóng mờ chỗ, một chút ẩn hình phi hành khí, liền trực tiếp bay đến nóc phòng.

Ngay tại hắn bay đến nóc phòng đồng thời, cảnh sát cùng xe cảnh sát đã đuổi tới rồi cửa tiệm trước gót chân, Triệu Ngọc thì ba ba đất lại hướng xe cảnh sát bắn hai phát súng.

Cảnh sát cửa không có thấy rõ đạn là từ nơi nào bắn tới, toàn giật nảy mình, rối rít né tránh, sau đó móc súng đánh trả! Trong lúc vội vàng, bọn họ chỉ cho là Triệu Ngọc vẫn vẫn còn ở cái kia xe cảnh sát trên, cho nên tất cả đều bả tử đạn, bắn vào cửa tiệm. . .

Chương 712: Tính toán người khác thật vui vẻ

Đúng như Triệu Ngọc kế hoạch như vậy, làm cảnh sát xe vọt vào cửa tiệm sau, bên trong cửa hàng bọn đặc công tự nhiên là chấn kinh đến không tưởng tượng nổi.

Nhất là đang ở cửa kế cận gõ máy vi tính vị kia, xe hơi vừa mới lao vọt vào, hắn căn bản không kịp làm ra đảm nhiệm phản ứng gì, ngay cả người mang máy vi tính tất cả đều bị đụng phải trong phòng.

Bởi vì phía sau cửa theo sát tủ kiếng đài, quầy bị xe đụng nát, thủy tinh bay đầy trời, cũng đồng thời đem cái đó đang khóa chặt rương đồ người cho đập ngã đất. . .

Ngay sau đó, Triệu Ngọc tới rồi hai phát súng loạn xạ, nghe vào cái này hai người trong tai, tự nhiên bị giật mình không nhỏ, chờ bọn họ nữa nhìn thấy bên ngoài lại lái tới một xe cảnh sát, cùng với mấy tên cầm súng cảnh sát sau, tự nhiên sẽ theo bản năng đất ý thức được, cái này là cảnh sát tới tiễu trừ bọn họ!

Mà theo bọn cảnh sát hướng trong cửa hàng nổ súng, bọn họ càng là lại không hoài nghi, lập tức móc ra mình vũ khí, cùng bọn cảnh sát triển khai đối oanh.

Phốc phốc phốc. . .

Những người này súng lục thượng toàn đều mang ống hãm thanh, bắn

lên đạn tới, tất cả cũng không có tiếng vang.

Mà bọn cảnh sát súng lục nhưng là bịch bịch vang dội, vô cùng rung động. . .

Lúc này, trên lầu cái đó đang gọi điện thoại người nghe được động tĩnh, lập tức lao xuống lầu tới. Chờ thấy bọn họ bị cảnh sát tập kích sau, hắn vội vàng kích thích điện thoại di động phím ấn, tựa hồ muốn liên lạc người nào. Nhưng mà, theo như hoàn sau, hắn nhưng phát hiện điện thoại di động bỗng nhiên không cách nào đả thông, thậm chí ngay cả nửa điểm tín hiệu cũng không có!

Nguyên lai, Triệu Ngọc đã sớm kế hoạch tốt vòng này tiết, để phòng địch nhân tìm kiếm trợ giúp, hoặc là cùng nội ứng liên lạc cái gì, đã sớm sử dụng một cái dụng cụ che giấu tín hiệu đi ra, đem tất cả tần số tất cả đều che giấu!

Gọi điện thoại người nóng nảy dưới, không thể làm gì khác hơn là cùng hai người khác cùng nhau hướng cảnh sát bắn.

Trên đảo Sardinia cảnh sát cho tới bây giờ cũng chưa từng thấy qua như vậy đại trận ỷ vào, từ sợ chết bản năng, bọn họ tất cả đều né tránh ở cảnh phía sau xe, sau đó hướng cửa tiệm hồ nổ súng bậy, chỉ là tạo tạo thanh thế mà thôi, căn bản đánh không người.

Mà trong phòng bọn đặc công mặc dù thương pháp tinh chuẩn, nhưng cũng không có biện pháp đánh trúng cảnh sát bên ngoài, từ cửa chính xông ra.

Nhưng là, bọn cảnh sát rõ ràng tâm tính bất đồng, bởi vì vào sáng sớm Triệu Ngọc cướp đoạt xe cảnh sát lúc, bọn họ cũng đã hướng trụ sở chính đã thỉnh cầu trợ giúp, vào giờ phút này, toàn trên đảo cảnh lực, đều ở đây hướng nơi này hỏa tốc chạy tới.

Không cần thiết một phút, từ đầu đường nơi đó liền lại xông lại một xe cảnh sát.

Thấy cảnh sát tới rồi trợ giúp, ba tên đặc công cũng không kiềm chế được nữa, cái đó xách lữ rương hành lý người, dẫn đầu sau khi mở ra cửa, hướng cửa hàng hậu viện chạy đi.

Cửa hàng hậu viện có một cửa sau, sau bên ngoài cửa là một cái không rõ lắm rộng rãi đường hẻm, đường hẻm một con đi thông đại lộ, làm một con thì đi thông rừng rậm, là một chạy trốn tuyệt cao đường giây.

Nhưng mà, Triệu Ngọc nhưng thật sớm bay đến hậu viện chờ đợi đã lâu, nhìn người nọ xách mở rương ra cửa sau muốn chạy, hắn lập tức đối diện bịch bịch chính là hai phát súng! Một súng bắn trúng người này bả vai, khác một phát súng thì đánh trúng hắn cánh tay.

Phác lạp lạp. . .

Cái rương rơi xuống đất, mà trúng thương người, vội vàng che bả vai lui về trong phòng.

Hừ. . .

Triệu Ngọc hừ lạnh một tiếng, trong lòng nói chuyện, lần này, để cho các ngươi cũng nếm thử một chút bị kẹt mùi vị đi!

Vào giờ phút này, cửa tiệm ngoài cửa chính lại ông ông ông chạy đến hết mấy chiếc xe cảnh sát, cùng Triệu Ngọc ở quán rượu lúc gặp vậy, cảnh sát trừ súng lục ra, còn mang tới rồi uy lực lớn hơn shotgun, bịch bịch bịch bắn tới, nhất thời đem cửa tiệm đánh một cái mặt mũi hư hao hoàn toàn!

Hơn nữa, bọn cảnh sát cũng không ngu, bọn họ đã phân ra hết mấy chiếc xe cảnh sát lượn quanh hướng cửa tiệm phía sau đường hẻm, để ngừa có

người chạy trốn.

Thấy mình âm nhân đại kế đã thực hiện phải không sai biệt lắm, Triệu Ngọc mau điều khiển trứ phi hành khí, bay đến trời cao, tránh ra xa xa chỗ thị phi này, sau đó kiên nhẫn chờ đợi tình hình phát triển.

Giờ phút này, hắn cảm giác mình tâm tình, phải cùng ban đầu ngoại quốc mãnh nam hãm hại mình lúc tâm tình là vậy vậy, hắn dùng máy bay không người xem cuộc vui, mà mình thì tự mình bay trên không trung lạnh lùng bên cạnh xem.

Hừ!

Đừng nói, cảm giác này còn đặc biệt thoải mái. . .

Quả nhiên, cái này ra kịch hay rất nhanh liền tiến vào cao triều phần, bởi vì cửa chính chỗ hỏa lực hung mãnh, trong phòng ba tên đặc công chỉ đành phải lựa chọn cửa sau hành động đột phá khẩu, không bao lâu, cuối cùng cùng nhau từ cửa sau vọt ra!

Triệu Ngọc thấy đánh bọc xe cảnh sát mới vừa mở đến đầu hẻm, nếu như những người này xông ra lời, sợ rằng còn có chạy trốn khả năng, vì vậy, hắn vội vàng ở trên không trung lại thả bắn lén.

Nhưng mà, để cho hắn không nghĩ tới là, ở hắn khai bắn lén sau, thậm chí ngay cả tiếp theo xuất hiện mấy món bất ngờ:

Một người là, những người này lao ra sau, nhất phía trước người lại đánh một cây dù đi mưa, Triệu Ngọc đạn bắn vào cây dù trên, lại không có xuyên thấu qua!

Oa ca! ?

Triệu Ngọc đại cảm thấy ngoài ý muốn, cái này. . . Cái này tại sao dường

như 《 Mật vụ Kingsman 》 dặm tình cảnh tựa như, còn toát ra chống đạn cây dù tới?

Mà thứ hai cái ngoài ý muốn là, Triệu Ngọc trước chỉ là phát hiện ba người mà thôi, nhưng bây giờ từ bên trong cửa hàng lao ra, nhưng rõ ràng là bốn người! Trừ cái kia ba cá nam trở ra, còn nhiều hơn một người nữ!

Nga. . .

Hắn cái này mới đột nhiên nhớ tới, ban đầu hắn cùng Tô Kim Muội đi vào cửa hàng lúc, nhưng là còn có một cái bà chủ đâu! Xem ra, người này chắc là cái đó bà chủ rồi?

Nhưng là. . .

Mình thấu thị nghi như vậy lợi hại, vì sao lại trước không có phát hiện nàng chứ ? Nàng trước giấu chỗ nào rồi? Chẳng lẽ. . . Cái này bên trong cửa hàng, còn khác biệt che giấu không gian sao?

Ngay tại Triệu Ngọc do dự lúc, thứ ba cái ngoài ý muốn lại xảy ra, Triệu Ngọc một phát súng đánh vào bọn họ chống đạn cây dù thượng, mà dù xuống bọn đặc công lại có thể đoán được Triệu Ngọc phương hướng bắn, cuối cùng phốc đất hướng hắn bắn tới rồi một phát súng.

Cũng may Triệu Ngọc phản ứng khá nhanh, vèo bay đến lầu chót trên, tránh đi.

Lúc này, cái kia bốn người ở cây dù dưới sự che chở, đã sau khi mở ra cửa, hướng đến bên ngoài trong đường hẻm. Bất quá, từ đầu hẻm đuổi vào xe cảnh sát, nhưng cũng không sai biệt lắm đuổi đến nơi đó, song phương phủ vừa thấy mặt, liền lập tức nổ súng.

Oanh. . .

Cảnh sát shotgun dẫn đầu đánh tới, nhất thời đem trong đó một tên đặc công oanh ngã xuống đất! Những người khác lập tức nổ súng phản kích, súng lục trỗi lên, lúc này mới lại đem cảnh sát hỏa lực áp chế xuống.

Ai nha. . .

Thẳng đến lúc này, Triệu Ngọc lúc này mới chán nản phát hiện, nguyên lai ở đó sau cửa đậu bên ngoài một chiếc màu đen xe suv. Nhìn chiếc xe này đậu vị trí, rõ ràng chính là bản thân bọn đặc công.

Giờ phút này, bọn họ đã mở cửa xe, vọt vào trong xe, chuẩn bị lái xe rồi. Trước bị tán đạn đánh ngã đặc công, cũng bị bọn họ ngay cả kéo lê trên đất mang lên xe.

Đoàng đoàng đoàng. . .

Cảnh sát tiếng súng vẫn chưa ngừng nghỉ, nhưng bọn cảnh sát rõ ràng sợ chết lòng khiếp, chỉ là hồ nổ súng bậy mà thôi, thậm chí ngay cả xe suv lớn như vậy mục tiêu đều không đánh trúng.

Ông ông ông. . .

Bọn đặc công đã khởi động xe, mắt dòm thì phải lái xe đi.

Sách sách sách. . .

Triệu Ngọc liên tục chép miệng, lòng như lửa đốt, nếu như bọn đặc công lái xe chạy, sợ rằng hắn kế hoạch liền tất cả đều rơi vào khoảng không. Làm thế nào? Mình làm sao cũng không có lưu ý đến chiếc xe này đâu, nếu là sớm đem nó bánh xe châm thủng, hoặc là chận lại xếp hàng khí quản, cái kia không phải là không có chuyện sao?

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc cuống cuồng nghĩ biện pháp lúc, hắn nhưng

chợt phát hiện, bọn đặc công xe suv mặc dù phát động, lại cũng không lái đi, lại thật giống như đang đợi cái gì tựa như.

Lúc này, bọn cảnh sát rốt cuộc bắt được cơ hội, một lần nữa đem họng súng nhắm đúng xe suv, đùng đùng nổ súng. Shotgun đánh tới sau, nhất thời đem việt dã xa sau thủy tinh đánh nát. . .

Trong xe bọn đặc công một lần nữa nổ súng đánh trả, đánh đánh, bỗng nhiên có một đặc công từ cửa sổ trên nóc chui ra, sau đó vèo hướng xe cảnh sát phương hướng ném qua một viên màu đen đồ.

Ta fack, lựu đạn bỏ túi! ?

Triệu Ngọc kinh hãi lúc, tay kia lôi đã rơi xuống đất, trong nháy mắt, lựu đạn bỏ túi từ xe cảnh sát đáy xe nổ, một tiếng nổ, cứ thế đem lớn như vậy xe cảnh sát cho nổ một cái lộn ngược ra sau cộng thêm toàn 360 độ, trùng trùng rơi xuống đất. Chỉ một thoáng, bên cạnh tường viện cũng bị nổ sụp, trần ồn ào bạo khởi, một mảnh hỗn loạn. . .

Thấy cảnh sát hỏa lực biến mất, xe suv chỗ điều khiển cửa xe chợt mở, chỉ thấy cái đó nữ đặc công một tay nắm nóc xe, một tay đưa dài cánh tay, dùng trong tay một cái hộp điều khiển từ xa bộ dáng đồ, hướng về phía cửa tiệm một trận mãnh theo như. . .

Nhưng là nàng nhấn nửa ngày, cửa tiệm bên này cũng không có xảy ra bất kỳ biến hóa!

Nga. . .

Triệu Ngọc rốt cuộc nhìn biết, nàng đây là muốn theo như vang lựu đạn hộp điều khiển từ xa, đem cả tiệm cửa hàng nổ bay, lấy này tới tiêu hủy chứng cớ đâu!

Hoắc ha ha. . . Triệu Ngọc núp ở lầu chót một trận cười nhạt, may tự có

trước thấy chi minh, đã dùng dụng cụ che giấu đem nơi này tín hiệu che giấu!

Hừ, ngươi liền chơi mạng theo như đi, ta nhìn ngươi còn có tài năng gì. . .

Chương 713: Tuyệt mệnh chạy trốn

“The fuck. . .”

Triệu Ngọc thậm chí từ trên nóc nhà đều có thể nghe được, nữ đặc công trong miệng mắng ra ngoại quốc chữ bẩn, nàng ca ca một trận nhấn loạn, cơ hồ đều mau đưa hộp điều khiển từ xa theo như tồi tệ, nhưng cửa tiệm vẫn là không có nổ!

Hả. . .

Triệu Ngọc khẽ gật đầu, như vậy có thể thấy, ở bên trong cửa hàng, bọn họ hẳn là có cái gì đặc biệt đồ trọng yếu cần tiêu hủy. Mặc dù bây giờ đã lửa đốt lông mày, nhưng nàng vẫn không muốn buông tha, cũng không có kịp thời lái xe chạy trốn.

Không nghĩ tới, kịch hay còn ở phía cuối.

Nữ đặc công dưới tình thế cấp bách, lại hướng cái đó đứng ở cửa sổ trên nóc trong ném lựu đạn bỏ túi đặc công khoát tay một cái, lớn tiếng kêu chút gì. Cái kia đặc công lập tức lĩnh ngộ, cà móc ra hai trái lựu đạn bỏ túi, hơn nữa đồng thời nhổ xong lựu đạn bỏ túi ngòi nổ, sau đó giang hai cánh tay, mắt dòm thì phải hướng cửa tiệm ném đi. . .

Bà nội con gấu, Triệu Ngọc kinh hãi, nếu như lựu đạn bỏ túi ném vào cửa tiệm, rất có thể đem bên trong thuốc nổ cùng nhau nổ, như vậy tới một cái, liền rất có thể dã tràng xe cát.

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc cũng là nóng nảy mắt, vội vàng hướng

ném lựu đạn bỏ túi người mở ra hắc thương. Nhưng mà, Triệu Ngọc trong súng lục vốn cũng không có bao nhiêu đạn, bóp cò dưới ca ca vang dội, cuối cùng đã đem đạn toàn đều bắn sạch!

Hư!

Hắn một cấp, lại chỉ cái kia ném lựu đạn bỏ túi đặc công hô to một tiếng: “Thái! Buông ra cái đó lựu đạn bỏ túi. . .”

Cái kia đặc công vạn không nghĩ tới trên nóc nhà lại có người hướng hắn gào thét, nhất thời dừng lại một chút, thật ra thì, lần này cũng chỉ có như vậy không điểm giây mà thôi, nhưng mà, xe hơi hài cốt bên kia bọn cảnh sát nhưng vừa vặn tỉnh hồn lại, lại lần nữa hướng xe suv bắn tới một trận đạn!

Phốc. . .

Trong đó một viên đạn vừa vặn bắn trúng đặc công cánh tay, khiến cho hắn tại lựu đạn bỏ túi xuất thủ lúc, người kịch liệt lay động một cái. Kết quả, một trái lựu đạn bỏ túi ném tới trong sân, mà một cái khác lựu đạn bỏ túi, thì cô lỗ lỗ rơi đến việt dã xa phía dưới.

“A. . .”

Cái kia nữ đặc công đầu cả kinh thất sắc dưới tóc cũng dựng lên, nàng liền mắng đường phố cũng không kịp mắng, liền một cái xoay mình thoát ra xe, lăn đến cùng lựu đạn ngược lại một bên.

Cùng lúc đó, hai trái lựu đạn bỏ túi đồng thời nổ!

Oanh. . .

Bên trong viện cùng xe suv ầm ầm nổ vang, bạo khởi hai luồng trần ồn ào.

Ở to lớn nổ dưới, cửa hàng cửa sau bị nổ một nát bấy, trên cửa sổ thủy tinh cũng là toàn bộ bị chấn bể, to lớn sóng trùng kích phóng lên cao, bị sợ Triệu Ngọc vội vàng trốn vào nóc phòng lan can phía sau.

Mà xe suv dưới đáy viên kia nổ càng thảm thiết, xe suv bành đất nổ bay ra ngoài, trên không trung xoay một vòng, sau đó hoành đụng phải đường hẻm một bên kia trên vách tường, sau đó ừng ực rơi xuống đất.

Nặng nề xe hơi bị nổ vặn vẹo biến hình, mà ném lựu đạn cái đó đặc công bởi vì tránh né không kịp, cả người đều bị đập vào xe phía dưới.

Ai ngờ, ngay tại hai viên nổ sau, chung quanh ngược lại đột nhiên rơi vào một mảnh an tĩnh.

Triệu Ngọc dò đầu nhìn xuống dưới, chỉ thấy đường hẻm cùng trong sân bụi bặm tràn ngập, đã không thấy rõ tình huống cụ thể rồi, chỉ có thể nhìn được sân tường viện tất cả đều bị nổ tung nổ nát vụn, một mảnh hỗn độn. . .

Ư hừm ư hừm. . . Ư hừm ư hừm. . .

Ai ngờ, không qua mấy giây, trong bụi mù lại vang lên ho khan tiếng, như vậy có thể thấy, những thứ kia đặc công bên trong hẳn còn có còn sống.

Lúc này, xa xa bọn cảnh sát cũng từ trong khiếp sợ tỉnh hồn lại, mới vừa chạy tới tăng viện cảnh sát giơ chống chất nổ tấm chắn, bắt đầu từng bước một hướng việt dã xa hài cốt đến gần.

Ai ngờ, ngay tại bọn cảnh sát mới vừa đến gần lúc, từ đáy xe hạ lại chợt thoát ra hai người tới, cái này hai người động tác bén nhạy, thương pháp tinh chuẩn, bịch bịch mấy súng, lại đánh trúng phía trước nhất một người cảnh sát mắt cá chân!

“A. . .” Cảnh sát trúng thương ngã xuống đất, phát ra thê thảm kêu gào, bị sợ phía sau người cũng không dám xông lên.

Thừa cơ hội này, hai người lập tức từ xe suv hài cốt trung chui ra, hướng rừng rậm phương hướng chạy tới. Cái này hai người trong, một người là cái đó dẫn đầu nữ đặc công, một người khác chính là một cái may mắn còn sống sót nam đặc công, mà hắn trong tay vẫn thật chặc xách cái đó du lịch rương.

Bọn cảnh sát ở phía sau nổ súng bắn, nhưng hai người tốc độ rất nhanh, đã chạy ra đường hẻm.

Bất quá, ngay tại hai tên đặc công mới vừa chạy đến rừng rậm cửa vào lúc, từ một bên kia đánh bọc sườn cảnh sát cũng đã vào vị trí rồi, hai chiếc xe cảnh sát đường chéo ngừng ở rừng rậm cửa vào, vừa vặn chặn lại hai người đường đi.

Theo cửa xe mở ra, bên trong xe võ trang đầy đủ cảnh sát lập tức lao ra xe, hướng hai người nổ súng bắn.

Nhưng mà, đến lúc này, bọn đặc công năng lực cũng đã hoàn toàn triển hiện ra, nhất là cái đó nữ đặc công, nàng đầu tiên là trên đất lộn mèo tránh thoát đạn, sau đó phanh một phát súng, liền tinh chuẩn bắn ngã một tên cảnh sát.

Phía sau nam đặc công thì đem du lịch rương ngăn cản ở trước người, mình cũng là phốc phốc mấy súng quá khứ, bắn trúng một tên cảnh sát, còn bức lui mấy cái khác.

“A. . .”

Cái kia nữ đặc công quát to một tiếng, vọt tới hai chiếc xe cảnh sát trước gót chân, nổ liền mấy phát súng, lại bắn ngã một tên cảnh sát.

Nhưng đang lúc nàng muốn đem tất cả mọi người tất cả đều bắn ngã lúc, nàng đạn cũng đã bắn sạch, trong lúc vội vàng, chính nàng cũng bị cảnh sát bắn trúng cánh tay, bị đau đất kêu một tiếng.

Bất quá, nữ đặc công hiển nhiên thân trải qua bách chiến, mặc dù trúng thương, nhưng là tốc độ không giảm, trực tiếp vượt qua xe cảnh sát, vọt tới một tên cảnh sát trước gót chân, quyền đấm cước đá, không mấy cái liền sạch sẻ lanh lẹ đất đem đánh ngất đi.

Lúc này, phía sau lại xông lên hai tên cảnh sát, nữ đặc công thì chút nào không hàm hồ đất tả trùng hữu đột, nhảy lên nhảy xuống, mặc dù cảnh sát phanh phanh nổ súng, nhưng không những không có đụng tới nàng, nhưng ngược lại tất cả đều bị nàng một người cho đánh ngã.

Trong nháy mắt, tới bao vây bọn cảnh sát, lại tất cả đều bị nàng giải quyết. Nữ đặc công vội vàng mở cửa xe, sau đó gọi đồng bạn lên xe.

Nhưng lúc này, rương hành lý xách tay nam đặc công rõ ràng xảy ra vấn đề, hắn dưới bàn chân tất cả đều là máu, đi một bước lảo đảo một bước, rất rõ ràng bị thương trí mạng.

Tiếp theo, hai người dùng tiếng Anh ô trong ò e nói lớn tiếng một chút, sau đó, đàn ông kia liền đem du lịch rương ném cho nữ đặc công, mình thì ngồi lên khác một xe cảnh sát, sau đó trực tiếp hướng đường hẻm trung lái đi.

Đường hẻm bên này, chạy tới tiếp viện bọn cảnh sát mới vừa chạy đến nơi đây, nhưng đột nhiên thấy một xe cảnh sát đối diện đánh tới, tất cả đều bị sợ vãng hồi né tránh.

Nhưng là, lái xe đặc công đã làm xong phải chết chuẩn bị, cho nên đem xe lái được nhanh, đem bọn cảnh sát đụng một cái người ngã ngựa đổ, một mảnh kêu thảm thiết.

Bất quá, còn không chờ phản ứng lại bọn cảnh sát nổ súng bắn, cái kia đặc công cũng đã không được, xe hơi vọt vào đường hẻm sau, trực tiếp đụng vào việt dã xa hài cốt thượng, sau đó cũng không nhúc nhích nữa!

Chờ Triệu Ngọc lần nữa nhìn về phía đường hẻm lúc, chỉ thấy đường hẻm bên trong đã là một mảnh hỗn độn, nơi nơi thê thảm, khắp nơi đều là hài cốt mảnh vụn, tường ngược lại cũng, xe cũng lật, bị thương bọn cảnh sát cũng là thống khổ rên, một mảnh kêu rên. . .

Thừa dịp tên đặc công này tiến hành tự sát tập kích lúc, trước mặt nữ đặc công thì sớm đã mở khác một xe cảnh sát, hướng rừng rậm chỗ sâu bỏ trốn đi.

Xe lái đi sau, hiện trường còn dư lại bọn cảnh sát, lại không một người còn có năng lực tiếp tục đuổi theo, chỉ có thể trơ mắt nhìn nàng chạy trốn.

Thấy này trạng, Triệu Ngọc cũng là bị những tên đặc công này tàn nhẫn trình độ cho chấn kinh sợ. Không nghĩ tới, như vậy nhiều cảnh sát, nhiều vũ khí như vậy, đến cuối cùng nhất lại vẫn là không có ngăn lại nàng!

Hảo gia hỏa, Triệu Ngọc cũng là mọi thứ vui mừng, may tự có đủ cơ trí, ban đầu không có lựa chọn cùng bọn họ đan đả độc đấu. Bằng không, làm sao có thể còn có mình sống đầu?

Dĩ nhiên, Triệu Ngọc thừa dịp ẩn hình phi hành khí vẫn chưa kết thúc, hắn tự nhiên không thể bỏ qua cơ hội này, để cho nữ đặc công chạy.

Tới một cái, cái này nữ đặc công có thể là cá nhân vật trọng yếu; thứ hai, nàng trong tay du lịch rương tất nhiên là cá đồ trọng yếu; thứ ba, một khi nàng vượt ra khỏi dụng cụ che giấu tín hiệu phạm vi, vậy nàng coi như có thể một lần nữa nổ bên trong cửa hàng thuốc nổ rồi!

Cho nên, hôm nay vô luận như thế nào, cũng không thể để cho nàng chạy!

Vì vậy, Triệu Ngọc đầu tiên là nhập bay xuống nhà lầu, từ dưới đất tùy lượm một cái shotgun, sau đó liền sát mặt đất cấp cướp mà qua, hướng nữ đặc công thật nhanh đuổi theo. . .

Chương 714: Muốn chết cũng không được

Không được a. . .

Triệu Ngọc một bên bay, một bên ở trong lòng lẩm bẩm, cái này phi hành khí thời gian kéo dài thực sự quá đoản, một cái chớp mắt liền đến nhanh mấy giây giai đoạn.

Hệ thống đạo cụ còn rất có lương tâm, ở trong đầu không ngừng nhắc nhở trứ Triệu Ngọc, nhất định phải tìm một cái an toàn địa phương hạ xuống, bằng không liền sẽ trực tiếp té chết!

Nhưng là, Triệu Ngọc đang truy đuổi địch nhân, nơi nào sẽ nghe cảnh cáo? Giờ phút này, hắn đã đuổi tới rồi xe hơi phía trên, cảm giác được thời gian cấp bách, hắn liền nâng lên trong tay shotgun, trực tiếp hướng xe cảnh sát chỗ ngồi tài xế nả một phát súng.

Bành. . .

Shotgun phun ra ra uy lực mạnh mẽ viên đạn, chỉ một chút liền đem chỗ điều khiển phía bên ngoài thủy tinh đánh nát, Triệu Ngọc thậm chí còn có thể nghe được bên trong nữ đặc công đau ô một tiếng.

Bất quá, đàn bà kia hiển nhiên không có bị đả kích trí mạng, lập tức lộ ra người, nhắm đúng Triệu Ngọc nổ súng. Nhưng mà, khi nàng chợt thấy rõ, Triệu Ngọc lại là bay trên không trung một cái đại hoạt nhân sau, không kiềm được ngẩn người một chút.

Cho dù ai cũng chưa từng thấy qua bực này không thể tưởng tượng nổi chuyện, trước ở Triệu Ngọc kêu “Buông ra cái kia trái lựu đạn bỏ túi “ lúc, nữ đặc công ngược lại là nghe được Triệu Ngọc thanh âm. Nhưng là, lúc ấy Triệu Ngọc vừa vặn đứng ở nóc phòng, hơn nữa nơi đó một mảnh đen nhánh, nàng căn bản không có thấy rõ là chuyện gì xảy ra, chỉ cho là trên nóc nhà có người mai phục mà thôi.

Giờ phút này nhưng chợt thấy Triệu Ngọc lại hoạt thoát thoát đất bay trên không trung, không ngốc mới là lạ.

Triệu Ngọc cũng không để ý một bộ kia, thấy nữ đặc công lú đầu, vội vàng lại một súng kéo đi quá khứ. Nhưng là, cái này nữ đặc công phản ứng thần tốc, ở Triệu Ngọc nổ súng lúc, nàng lại bẻ tay lái một cái, đem xe lái về phía đón Triệu Ngọc cái này một bên, kết quả, Triệu Ngọc một thương này đi xuống, tất cả đều đánh vào trên mui xe, thậm chí đem xe đỉnh cửa sổ trên nóc thủy tinh tất cả đều đánh nát!

Đánh xong một thương này sau, nữ đặc công một lần nữa hất ra trống chỗ, bịch bịch hướng Triệu Ngọc bắn hai phát súng.

Triệu Ngọc cũng là quả thực không chờ được, mắt dòm mình thì sẽ đến chút rơi xuống, hắn vội vàng đem hết toàn lực một cái vọt mạnh, lại té từ ngày đó cửa sổ chui vào trong xe.

“Đi chết đi!”

Phủ vừa tiến vào trong xe, Triệu Ngọc bất chấp ngã xoay người, liền dẫn đầu đổi lại đầu súng, hướng về phía nữ đặc công nả một phát súng. Nhưng bất hạnh là, shotgun không đạn!

Ta đi!

Triệu Ngọc bấm bấm cò súng chừng mấy lần, nhưng là súng lại cũng

không vang.

Cái kia nữ đặc công mặc dù bị Triệu Ngọc sợ hết hồn, nhưng vẫn là theo bản năng đất hất ra cánh tay, đem họng súng liếc về Triệu Ngọc.

“Đi nãi nãi ngươi con gấu!” Thời khắc mấu chốt, Triệu Ngọc cây súng làm cây gậy, trực tiếp hướng nữ đặc công trên cánh tay thọc xuống, vừa vặn thọt ở nàng chỗ đau.

“A. . .” Nữ đặc công bị đau, họng súng sai lệch nửa tấc, nhưng là cò súng đã bóp, súng lục nhất thời cũng nháy nháy cò vang lên hai tiếng.

Nga. . .

Náo loạn nửa ngày, nàng súng lục cũng không đạn!

Lần này, Triệu Ngọc rốt cuộc yên tâm, vội vàng đem thân thể ngã quay trở lại, sau đó dùng shotgun lại hướng nàng thọc một chút. Ai ngờ, lần này cái kia nữ đặc công kịp chuẩn bị, lại đem nàng súng lục trực tiếp bỏ rơi hướng Triệu Ngọc trên mặt.

Triệu Ngọc cúi đầu né tránh, shotgun thì bị đàn bà kia một cái giựt lại. Tiếp theo, hai người kéo qua kéo lại shotgun, Triệu Ngọc vốn định nhào qua trước bức bách nàng đem xe dừng lại lại nói, nhưng vừa nghĩ tới nữ đặc công cái kia chuyên nghiệp kỹ xảo giết người, hắn không thể không hơi cảm kiêng kỵ, không có tùy tiện đánh ra.

Nữ đặc công quả nhiên lợi hại, kéo lôi rồi mấy cái, phát hiện mình lực lượng không có Triệu Ngọc đại, nàng lại mãnh hoảng tay lái, đem xe bỏ rơi đung đưa trái phải, đong đưa Triệu Ngọc không có cách nào ngồi vững vàng, cuối cùng chỉ đành phải buông tha shotgun tranh đoạt.

Bất quá, mặc dù súng bị đoạt đi, nhưng Triệu Ngọc lại có mình biện pháp. Nếu đã đi đến bước này, hắn cũng sẽ không nữa đau lòng nói cổ

tiêu hao, vội vàng một cái ẩn hình mùi hôi thúi đạn thi triển ra.

Trong nháy mắt, mùi hôi thúi phún ra ngoài, chớp mắt liền đem toàn bộ buồng xe tràn ngập, mặc dù cửa kiếng xe là bể, nhưng mùi hôi thúi đạn uy lực thực sự quá lớn, không mấy giây liền để cho người gay mũi cay mắt không thở nổi.

Dĩ nhiên, Triệu Ngọc không có như vậy ngu, ở mùi hôi thúi đạn sau, hắn đã sớm lại đi theo một cái ẩn hình máy thở. Nhưng là, lần này Triệu Ngọc hay là tính sai, ẩn hình máy thở giống vậy không ngăn được mùi hôi thúi đạn uy lực, hắn mặc dù có thể bình thường hô hấp, nhưng con mắt hay là rơi lệ nghiêm trọng, bị thật sâu kích thích một chút.

Bất quá, hiển nhiên nữ đặc công bị kích thích lớn hơn, cái này mùi hôi thúi đạn không có màu sắc, cho nên đột nhiên ngửi được, nàng căn bản không biết là chuyện gì xảy ra, rất nhanh liền bị sặc phải ho khan thấu không ngừng, con mắt rơi lệ. . .

Thật lâu, nàng mới phát hiện có vấn đề, lúc này mới vội vàng đem đầu dò hướng ngoài xe, nhưng cho dù như vậy, cái kia mùi hôi thúi đạn vẫn có thể xông đến nàng, căn bản không chỗ né tránh.

Cuối cùng, nữ đặc công thật sự là không chịu nổi, lúc này mới một trảo bên cạnh du lịch rương nhảy xe!

Không người lái xe cảnh sát chạy thẳng tới một cây đại thụ đi, Triệu Ngọc phản ứng không chậm, nhìn một cái nữ đặc công nhảy xe, mình cũng chặc nhảy xuống theo!

Nhanh như chớp. . .

Nhanh như chớp. . .

Hai người lần lượt nhảy xe, ở trên đại lộ lăn xuống đến bên cạnh bụi cây.

Xe cảnh sát thì phanh một tiếng đụng vào từ trên cây, máy cũng xuất khói. . .

“Ư hừm ư hừm. . . Ư hừm ư hừm ho khan. . .” Nữ đặc công ho khan phải không được, thiếu chút nữa đem phổi ống cũng ho khan đi ra, nàng con mắt cũng là rào rào rào rào rơi lệ, không thấy rõ đồ.

Triệu Ngọc tự nhiên so với nàng tốt hơn rất nhiều, ít nhất không có ho khan. Bất quá, mới vừa rồi nhảy xe cái kia một chút cũng thật chợt, làm đầu hắn choáng váng não trướng, trong lúc nhất thời cũng không có lấy lại được sức.

Bởi vì đến gần thành phố cùng quốc lộ, nơi này rừng rậm cùng trước kia rừng rậm không quá giống nhau, có thể dựa vào trong thành phố ánh bắn tới ánh sáng nhạt, thấy rõ một vài thứ, cũng không phải là một mảnh đen nhánh.

Cho nên, khi nữ đặc công rốt cuộc có thể mở mắt ra, thấy rõ Triệu Ngọc sau, lúc này mới bỗng dưng thất kinh, trong miệng đột đột đột nhiên nói tốt một đống lớn tiếng Anh đi ra.

“Hừ hừ hừ. . .” Triệu Ngọc mỉm cười gật đầu nói, “ Đúng, không kém bao nhiêu đâu, ngươi rốt cuộc biết a! A a a. . .”

Dĩ nhiên, Triệu Ngọc căn bản nghe không hiểu nàng nói cũng là cái gì, chỉ là thông qua nàng cái kia kinh ngạc biểu lộ nhìn ra, nàng hẳn là nhận ra mình, biết mình là ai!

Suy đoán, nàng nhất định sẽ vô cùng giật mình, không nghĩ tới làm làm con mồi Triệu Ngọc, lại ngược lại đem để cho bọn họ đám này nhân sĩ chuyên nghiệp cho chỉnh cá hi thảm hi thảm!

“Được rồi, không cần cám ơn ta!” Triệu Ngọc một mặt ra đùa giỡn, một mặt đi tới nữ đặc công trước mặt, cười nói, “Tiếng kêu ông nội, hôm nay

cá liền vòng ngươi mạng chó!”

“Thóa. . .” Không biết, là đàn bà kia có thể nghe hiểu tự nói cái gì, hay là nàng đã tức giận cực kỳ, nàng trừ phun một cái ra, còn pháp khoa pháp khoa đất mắng mấy câu đường phố. . .

“Ta đi, thật chưa thấy quan tài chưa đổ lệ a ngươi!” Triệu Ngọc vén tay áo lên lại đi về phía trước mấy bước, chỉ thấy nữ đặc công trong cánh tay súng, cả người đẫm máu, đã không có sức chiến đấu gì có thể nói. Vì vậy, hắn quay lại đi về phía cái đó rương hành lý, muốn nhìn một chút bên trong là thứ gì.

Ai ngờ, cái kia nữ đặc công nhưng oa nha một tiếng điên cuồng la, chạy thẳng tới Triệu Ngọc nhào tới.

Triệu Ngọc nữa không sở nàng, hai người rất nhanh đánh nhau ở rồi cùng nhau. Nhưng mà nữ đặc công đã hết sức mệt mỏi, nơi nào hay là Triệu Ngọc đối thủ, ba lượng hạ sau liền bị Triệu Ngọc một cái trọng quyền lôi ngã, miệng phun máu tươi.

“Hừ. . .” Triệu Ngọc lau một cái trên nắm tay vết máu, hướng đàn bà nói, “Muốn hãm hại lão tử, các ngươi đạo hạnh còn chưa đủ đâu! Thức thời, vội vàng nói cho ta, cái đó cô gái người Thái là chuyện gì xảy ra? Còn có các ngươi tại sao phải hãm hại chúng ta? Tại sao phải giết chết hướng dẫn du lịch Hàn Đức Vượng? Nói!”

Vừa nói, Triệu Ngọc bước lên trước, muốn cưỡng ép ép cung, nhưng không nghĩ tới, đàn bà kia lại hướng Triệu Ngọc phốc đất khạc ra một ngụm máu tươi, sau đó thừa dịp Triệu Ngọc né tránh đang lúc nhanh chóng móc túi ra một vật, nhét vào trong miệng.

Tiếp, nàng dùng sức cắn một cái, con mắt liền lập tức liếc mắt. . .

A! ?

Ta ca. . .

Triệu Ngọc phản ứng cũng không chậm, lập tức liền hiểu, người nầy lại muốn tự vận!

Hừ!

Gặp ngươi Triệu gia gia coi là ngươi xui xẻo, muốn chết cũng không như vậy dễ dàng, đi ngươi. . .

Vừa nói chuyện, Triệu Ngọc một viên vạn năng huyết thanh, liền cho người đàn bà này sử dụng quá khứ. . .

Chương 715: Trong rương đồ du lịch

5 ngày sau, Wellington.

Trung quốc trú New Zealand đại sứ quán bên trong, Triệu Ngọc một bên thưởng thức địa phương thơm ngon cà phê, vừa ngắm trứ ngoài cửa sổ cây xanh hoa hồng, trời xanh mây trắng, rơi vào trầm tư.

Liên quan tới trên đảo Sardinia một trận đại chiến, mặc dù đã chấm dứt ở đây, nhưng vẫn không có bụi bậm lắng xuống. Trước mắt New Zealand cùng Trung quốc phương diện, cũng đang tích cực mà cẩn thận xử lý giải quyết tốt công việc.

Sự kiện lần này rắc rối phức tạp, ảnh hưởng khá lớn, xử lý, tự nhiên không phải là hai ba ngày là có thể xong chuyện.

Triệu Ngọc thích ý nếm một cái cà phê, đem mình điện thoại di động móc ra, lại đem Miêu Anh ở phố buôn bán tiệm cà phê dặm video lấy ra nhìn một lần, nhìn trong video cái đó quen thuộc vẫn như cũ tịnh ảnh, Triệu Ngọc vẫn là có chút không nghĩ ra, nàng rốt cuộc đang làm gì?

Ai. . .

Nhớ lại trên đảo Sardinia các loại trải qua, Triệu Ngọc không khỏi nhẹ khẽ thở dài một tiếng, hắn đến nay còn cảm thấy không tưởng tượng nổi không cách nào hiểu, chuyên nghiệp đặc công, công nghệ cao máy bay không người, giết người, đụng xe, sáp lá cà, nổ. . . Đây hết thảy hết thảy, đều tựa như cách mình thế giới trước kia vô cùng xa xôi, thật giống như chỉ có ở đó chút đại tràng diện trong phim ảnh mới sẽ thấy.

Nhất là những thứ kia giết người không nháy mắt đặc công, nếu như không phải là Triệu Ngọc có kỳ ngộ hệ thống cùng rất nhiều đạo cụ trong người, hết thảy các thứ này, tất nhiên thì biết vạn kiếp bất phục!

Như vậy xem ra, tại thế giới một ít trong góc, đúng là tồn tại rất nhiều không muốn người biết bí mật a. . .

Hồi tưởng ngày đó trong rừng cây, mặc dù Triệu Ngọc cho cái đó ý đồ uống thuốc độc cô gái tự vận sử dụng vạn năng huyết thanh. Nhưng là, không biết nàng ăn là cái gì kịch độc chất liệu, mặc dù huyết thanh hóa giải phần lớn độc tố, thế nhưng nữ đặc công hay là hôn mê, chẳng những hôn mê, hơn nữa mặt còn vặn vẹo biến hình, da biến thành màu đen, nhìn qua rất thảm dáng vẻ. . .

Khi đó, đuổi theo thật sát tới xe cảnh sát sắp chạy tới hiện trường, Triệu Ngọc không có biện pháp mang đi nữ nhân này, trong tình thế cấp bách, không thể làm gì khác hơn là đem nàng cái đó du lịch rương mang đi.

Lấy đi cái rương sau, hắn liền dựa theo Mã Nhuận Khuê cho ra tọa độ, tìm tới tiếp ứng hắn người. Lúc ấy, Tô Kim Muội đã cùng bọn họ hội họp, thấy Triệu Ngọc sống trở về, nàng tự là vô cùng cao hứng.

Triệu Ngọc đem tình huống nói đơn giản sáng tỏ một chút, tiếp ứng tiểu tổ liền dẫn Triệu Ngọc cùng Tô Kim Muội cùng nhau lên một chiếc —— phi cơ trực thăng!

Triệu Ngọc cũng không có nghĩ đến, Mã Nhuận Khuê lực độ lại lớn như vậy? Vì bảo đảm hai người bọn họ nhân thân an toàn, lại không có đem bọn họ giao cho New Zealand cảnh sát, mà là trực tiếp dùng phi cơ trực thăng đem hai người bọn họ bí mật dời đi. Cất cánh sau, phi cơ vòng qua Auckland, bay đến New Zealand thủ đô Wellington, cuối cùng đáp xuống Trung quốc đại sứ quán trong.

Sau đó 5 ngày, Triệu Ngọc liền một mực ở tại đại sứ quán trung, một mặt điều dưỡng thân thể, một mặt phối hợp điều tra lần này sự kiện. Mà trung phương thì đã sớm phái ra đại biểu, một mặt cùng New Zealand phương diện giao thiệp, một mặt cùng bọn họ cùng chung tra hỏi vụ án.

Bởi vì Triệu Ngọc từ máy bay không người trung lấy được chứng cớ trọng yếu, cho nên ở hắn đi tới đại sứ quán cùng ngày, hắn cùng Tô Kim Muội sát hại nước Thái cô gái Tố Thiến cùng với hướng dẫn du lịch Hàn Đức Vượng tội danh, cũng đã bị rửa sạch.

Thứ hai ngày, làm cảnh sát phương điều tra cặn kẽ nhà kia có vấn đề mật ong tiệm sau, từ bên trong lục tục phát hiện rất nhiều nhiều người rung động đồ.

Đầu tiên, bọn họ ở trong cửa hàng phát hiện rất nhiều thuốc nổ, thuốc nổ một khi nổ, cả tiệm cửa hàng đều đưa san thành bình địa!

Thứ yếu, bọn họ ở cửa hàng phòng ngầm dưới đất bên trong, phát hiện một cái to lớn lại kiên cố kho bạc, trong kho bạc mặt tất cả đều là tủ sắt. Bất quá, đông đảo tủ sắt rất rõ ràng đã bị người toàn bộ mở ra, bên trong đồ cũng là không cánh mà bay.

Cuối cùng, bọn họ lại đang cửa hàng tủ lạnh trong, phát hiện ba cổ thi thể, cái này ba cổ thi thể đã tỷ số chết thời gian rất lâu, đều là bị người một súng bắn bể đầu, làm dứt khoát lanh lẹ.

Trải qua kiểm nghiệm sau, cảnh sát phát hiện cái này ba cổ thi thể đều là nên cửa hàng ghi danh nhân viên tiệm, một cái bà chủ, hai tên nam nhân viên.

May Triệu Ngọc kịp thời ngăn cản thuốc nổ nổ, khiến cho một đại một phần chứng cớ tài liệu giữ lại. Thông qua cảnh sát điều tra, bọn họ chẳng những tìm được cực kỳ trọng yếu giết người video, hơn nữa còn rốt cuộc đem cô gái người Thái chuyện cũng cho biết rõ.

Nguyên lai, ở cửa hàng nội bộ quản chế video trong, trông đó có một cái máy quay phim ghi chép xuống lúc đó cảnh tượng, có thể rõ ràng chứng minh, trong điếm ba tên nhân viên tiệm đều là bị cái kia mấy tên đặc công sở sát hại!

Ở nào đó ngày buổi trưa, năm tên đặc công trực tiếp vọt vào cửa tiệm, bắn chết trong điếm hai tên nhân viên, hơn nữa đem bà chủ khống chế được, do hai người uy hiếp trứ mang dưới đất trong phòng đi. Bà chủ sau đó hơn phân nửa cũng bị bọn họ sát hại.

Bất quá, ngay tại bọn họ mới vừa giết người xong chuẩn bị đóng cửa, cùng với dọn dẹp vết máu lúc, một cái giữ lại tóc dài con gái chợt đẩy cửa đi vào, con gái trong ngực ôm một cái sổ ghi chép lớn, nhìn bộ dáng kia hắn là đang làm gì điều tra ghi chép.

Kết quả, khi nhìn đến bên trong nhà người chết sau, bị sợ xấu cô gái thất thanh kêu sợ hãi, muốn chạy trốn, lại bị bỗng nhiên vọt đi lên đặc công cho đánh ngất đi. . .

Thật không nghĩ tới, cái này cô gái người Thái chỉ là một bất hạnh đụng phải giết người hiện trường vô tội người bị hại, sau đó còn bị tàn nhẫn coi thành hãm hại Triệu Ngọc đám người công cụ!

Triệu Ngọc nhìn kỹ đoạn video này, phát hiện đặc công giết người, cùng với cô gái người Thái xảy ra chuyện ngày tháng, đúng lúc là ở Miêu Anh rời đi Sardinia sau ngày hôm đó.

Tương đương với Miêu Anh lúc ấy đi đến mật ong điếm lúc, nhìn thấy cũng không phải là những đặc công này, mà là cái kia mấy bị giết chết nhân viên tiệm.

Nói cách khác, nhân viên tiệm cửa cũng không phải là bị Miêu Anh giết chết, Miêu Anh đến nơi đó hắn là lấy thứ gì! Nếu mật ong tiệm có dưới

đất kho bạc, cho nên, Miêu Anh lấy đi đồ, tất nhiên là một kiện vô cùng trọng yếu đồ.

Hơn nữa, Triệu Ngọc thấy qua Miêu Anh sau khi rời đi video, tay nàng trong không có gì rương lớn các loại đồ, cho nên nàng lấy đi đồ, hắn không phải là cái gì món lớn mà.

Mà chờ Miêu Anh sau khi đi, đám này đặc công nhận được tin tức trước tới truy xét chuyện này, cho nên mới giết người.

Nếu như vậy, trong kho bạc mặt tủ sắt, cũng đều là những tên đặc công này mở ra, mà cái kia ít thứ rất rõ ràng tất cả đều cất vào cái đó thần bí rương hành lý, mà cái đó rương hành lý nhưng cuối cùng chó ngáp phải ruồi đất rơi xuống Triệu Ngọc trong tay. . .

Có ý tứ. . .

Mới đầu, Triệu Ngọc cũng là đối bên trong rương đồ đặc biệt tò mò, không biết bên trong rốt cuộc chứa cái gì bảo bối, mới đưa đến như vậy đặc công liều chết bảo vệ?

Nhưng là, chờ sau đó ở trên phi cơ trực thăng mở cặp táp ra sau, bên trong đồ lại để cho hắn mở rộng tầm mắt.

Ở trong đó lại giả bộ đều là nhiều loại văn kiện tài liệu, các loại các dạng trang giấy, các loại các dạng chữ viết, trong đó còn có rất nhiều tờ đơn các loại đồ, nhìn qua, giống như nào đó văn án phòng làm việc thùng rác tựa như.

Lúc ấy, Triệu Ngọc đúng là không hiểu giá trị của những thứ này ở chỗ nào, nhưng là, thấy cái kia mấy tên đặc công vì cái rương mà liều mạng dáng vẻ, hắn biết, những thứ này khẳng định cực kỳ trọng yếu! Cho nên, một mực chờ đến Mã Nhuận Khuê tự mình đến New Zealand đại sứ quán sau, Triệu Ngọc lúc này mới đem cái rương giao cho hắn tới xử lý.

Mặc dù chọc như vậy một trận kinh thiên đại sự kiện, nhưng để cho Triệu Ngọc kỳ quái chính là, bất kể là đại sứ quán bên này, phòng hình sự bên kia, thậm chí New Zealand phương diện, đều đúng hắn đặc biệt chiếu cố.

Trong mấy ngày, hắn chỉ như vậy thư thư phục phục ở trong đại sứ quán nghỉ ngơi lấy sức, mỗi ngày nhìn một chút báo, uống uống cà phê cái gì, ăn cho ngon ngủ đẹp, thậm chí có lúc cũng sẽ cảm thấy nhàm chán.

Hắn vốn cho là, mặc dù mình không có giết người, nhưng hắn ở Sardinia thượng lại là đụng xe lại là đánh người, New Zealand phương diện tất nhiên sẽ níu lấy chuyện này không thả, làm sao cũng muốn cùng hắn đòi một cách nói mới đúng.

Nhưng ngoài dự đoán mọi người chính là, mấy ngày tới nay, đừng nói cho hắn làm áp lực, hắn thậm chí ngay cả một cái New Zealand người cũng không nhìn thấy. Theo đạo lý nói, bọn họ làm sao cũng phải phái cá người tới hỏi một chút lời, làm làm biên bản cái gì mới đúng chứ?

Năm ngày qua, Triệu Ngọc cùng Tô Kim Muội đối mặt từ đầu đến cuối đều là đại nhân viên làm việc của sứ quán. Hơn nữa, dường như bọn họ đãi ngộ còn thật cao, đại sứ quán một vị chánh vụ tố khen cơ hồ mỗi ngày đều sẽ đích thân phụng bồi bọn họ dùng cơm, ân cần hỏi han, hết sức khách khí.

Ngoài ra, phòng hình sự bên kia cũng là không có bất kỳ trách tội bọn họ ý. Mỗi một lần cùng Tiêu trưởng phòng thông điện thoại, Tiêu trưởng phòng cũng gọi Triệu Ngọc nghỉ ngơi cho khỏe, chớ suy nghĩ quá nhiều. Vì để cho Triệu Ngọc an tâm, nàng còn bảo đảm, nói chờ chuyện này giải quyết sau, sẽ để cho Triệu Ngọc tiếp tục dẫn đặc điều tổ phá án loại. . .

Chặc chặc. . .

Tất cả mọi người thái độ, cũng để cho Triệu Ngọc cảm thấy một loại mơ hồ mập mờ, để cho trong lòng hắn có chút không có chắc. Hắn luôn cảm thấy, mình hắn là phạm vào thật rất lớn sai lầm mới đúng, đừng nói cái gì quốc tế tranh chấp, truy cứu trách nhiệm, chỉ sợ sẽ là về lại đặc điều tổ cũng rất khó.

Nhưng mà, sự thật nhưng vừa vặn ngược lại, ở trong đại sứ quán, hắn quá thật giống như đại gia vậy, nơi nào giống như là cái gì phạm vào sai lầm lớn người?

Lúc này, Triệu Ngọc đang uống trứ cà phê suy nghĩ chuyện, từ cửa đại sứ quán bỗng nhiên vội vả đi vào mấy người tới, đi tuốt ở đàng trước, chính là Mã Nhuận Khuê khoa trưởng, mà ở Mã khoa trưởng phía sau chính là một đám đồ vest giày da đại nhân vật. Trước, Triệu Ngọc cùng bọn họ gặp mấy lần, biết những thứ này đều là đại sứ quán hoặc là Bộ ngoại giao cao quan.

Thấy Triệu Ngọc sau, Mã Nhuận Khuê vội vàng hướng Triệu Ngọc khoát tay một cái, đem hắn hô đến bên cạnh một buổi họp phòng khách trong.

Triệu Ngọc biết, Mã Nhuận Khuê tất nhiên là cho hắn mang tới rồi nhất tin tức mới, vì vậy vội vàng đi theo vào, hơn nữa khép cửa phòng lại.

“Triệu Ngọc, hả. . . Ngươi thật là quá trâu! Ta không biết, ta nên dùng thiên sứ cùng ma quỷ trúng cái nào để hình dung ngươi!” Còn không có ngồi vững vàng, Mã Nhuận Khuê liền không kịp chờ đợi nói, “Bất quá, ta càng nghiêng về người sau đi, bởi vì, tiểu tử ngươi một tới chỗ nào, nơi nào là có thể làm ra đại sự! Cho dù là chạy đến cái này xa xôi nước ngoài, cũng vẫn là vậy. . .”

Chương 716: Dựa ai là tốt nhất ?

“Nói trước nhất tin tức mới, “ Mã Nhuận Khuê đem mình cặp táp để lên bàn, sau đó ngồi xuống uống một hớp, lúc này mới đem hắn gần đây lấy được tin tức, đều nói hết cho cho Triệu Ngọc, “Sardinia cảnh sát, đem ngươi nói nhà kia phong nhà máy phụ cận rừng cây tất cả đều tìm khắp, cũng không có tìm được ngươi nói cái đó lính đặc biệt! Sống chết toàn không thấy!”

“Nga? Không tìm được?” Triệu Ngọc sững sốt một chút, đoán nói, “Cái kia có thể hay không. . . Có người trước thời hạn đem thi thể cho xử lý?”

“Ta dĩ nhiên sẽ không cho là ngươi đang nói dối! Ngươi cho chúng ta máy bay không người bộ nhớ trong lên video, cuối cùng cũng chỉ hướng cái kia cánh rừng! Bất quá. . .” Mã Nhuận Khuê lại uống một hớp, “Ngươi không cảm thấy, không tìm được thi thể, sẽ tốt hơn một chút sao?”

“Hả?” Triệu Ngọc nâng lên lông mày, tựa hồ biết hắn ý.

“Không tìm được thi thể, liền không cách nào chứng minh ngươi hoặc là Tô Kim Muội nổ súng giết người, cứ như vậy. . . Mật ong trong tiệm thi thể, nước Thái cô gái, còn có cái đó nam hướng dẫn du lịch chết, liền tất cả đều cùng các ngươi hai cá vô quan! Các ngươi sẽ bị hái được trong sạch, không còn một mống, không có mao bệnh!”

“Nhưng là. . .” Triệu Ngọc muốn nói, mặc dù không tìm được thi thể, nhưng là hắn cùng New Zealand cảnh sát đề nghị xung đột, lại làm sao có thể không có mao bệnh chứ ?

“Thứ hai tin tức, “ Mã Nhuận Khuê thì không kịp chờ đợi nói tiếp nói, “Cái đó duy nhất bị cảnh sát dẫn độ đàn bà, cuối cùng. . . Cũng không giữ được tánh mạng! Quan phương cách nói, là bởi vì uống kịch độc tình hóa vật, cấp cứu không có hiệu quả mà chết!”

“Cái gì? Cũng đã chết?” Triệu Ngọc một trận tức, trong lòng nói chuyện, nếu là sớm biết không cứu sống lời, vậy còn không bằng đừng lãng phí một cái quý báu vạn năng huyết thanh, đây chính là một cấp đạo cụ a!

Bất quá. . . Triệu Ngọc suy nghĩ, nếu lúc ấy hệ thống không có đề kỳ mình đạo cụ vô hiệu, huyết thanh đó hẳn đưa đến tác dụng mới đúng a? Như vậy. . . Người tại sao lại chết chứ ? Chẳng lẽ. . . Cuối cùng vẫn là bị người diệt khẩu sao?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc không nhịn được nói một câu: “Ta cũng biết, những thứ kia người ở trên đảo tuyệt đối còn có đồng bọn!”

“ Đúng, không chỉ trên đảo, New Zealand phương diện cũng phải có, may ngươi không có cùng New Zealand cảnh sát trực tiếp tiếp xúc, ngươi ban đầu lo âu là đúng!” Mã Nhuận Khuê nói, “Nếu như các ngươi đi đầu án tự thú, cái kia thì thật nguy hiểm!”

“Nói tới chỗ này, ta được thật tốt cám ơn Mã khoa trưởng rồi!” Triệu Ngọc vội vàng hướng Mã Nhuận Khuê chắp tay ôm quyền, “Nếu không phải ngươi phi cơ trực thăng như vậy cho lực, ta cùng Tô Kim Muội sợ rằng thật mất mạng ra đảo!”

“Hả. . . Cái này hả. . .” Ai ngờ, Mã Nhuận Khuê lại làm ra một bộ khó chịu dáng vẻ, suy nghĩ mấy giây, lúc này mới cúi đầu nói, “Nhắc tới xấu hổ a, anh em! Thật ra thì. . . Cho ngươi đặt trước phi cơ trực thăng, đem các ngươi trực tiếp từ Sardinia nhận được đại sứ quán chuyện, cũng không phải là ta làm, lão ca ngươi cũng không lớn như vậy quyết đoán a! Hơn nữa. . . Thứ cho ta nói thẳng, đừng nói Tiêu trưởng phòng, chính

là chúng ta phòng hình sự Thính trưởng cũng không được!”

“Nga?” Triệu Ngọc bỗng dưng mở to hai mắt, trong lòng bắt đầu lẩm bẩm, không trách, hắn luôn cảm giác mình đãi ngộ có chút cùng thân phận không hợp chứ ? Vội vàng hỏi, “Vậy là ai chứ ?”

“Không biết a, ta nhận được ngươi điện thoại sau, đệ nhất, hướng lãnh đạo báo cáo tình huống; thứ hai, liên lạc New Zealand đại sứ quán; thứ ba, vận dụng ta chuyện bên ngoài làm mạng lưới quan hệ, tìm mấy người bạn giúp đỡ. Ta vốn là định, chính là tìm người hộ tống ngươi đến cảnh sát địa phương đầu thú, sau đó để cho đại sứ quán ra mặt, bảo đảm các ngươi thân người quyền lợi đã đủ không tệ! Ta cũng không nghĩ tới, đại sứ quán bên kia lại biết dùng tới phi cơ trực thăng tới bảo vệ ngươi a!”

“Cái này. . .” Nghe đến chỗ này, Triệu Ngọc không khỏi một trận sợ hãi, tựa hồ lại nghĩ tới điều gì khả năng.

“Trước khoan nói cái này!” Mã Nhuận Khuê lại nói, “Ngươi vận khí thật là không tệ, cũng coi là chó ngáp phải ruồi đi! Thật ra thì, cái kia người nữ chết, đối ngươi cũng là thật to có lợi a!”

“Hả? Có lợi?” Lần này, Triệu Ngọc không biết rõ, vội hỏi, “Người chết rồi thì không có lời khai, làm sao sẽ đối với ta có lợi chứ ?”

“Hắc hắc. . .” Mã Nhuận Khuê vội vàng hạ thấp giọng đối Triệu Ngọc nói, “Người chết, liền không người biết, cái đó rương hành lý bị ngươi cầm đi! Cũng không người biết, vật kia bây giờ rơi vào trong tay chúng ta a!”

“Nga? Cái kia. . . Cái kia trong rương hành lý mặt, rốt cuộc là thứ gì a?” Triệu Ngọc vội hỏi.

“Thật ra thì, cụ thể là thứ gì, ta cũng không hiểu lắm, nhưng là. . .” Mã

Nhuận Khuê vẫn đem thanh âm đè rất thấp, “Nhưng là, ta nghe nói, ở trong đó đồ tất cả đều là thế giới cấp bậc cao nhất, bên trong có các nước lớn xí nghiệp tập đoàn tình báo nội bộ tài liệu, thậm chí còn có rất nhiều quốc gia tính chất. . .”

“Tài liệu? Tình báo?” Triệu Ngọc lắc đầu, vẫn không rõ lắm rồi.

“Thật ra thì, ta mới đầu lý giải cũng thật phí kính nhi, nhưng là tư liệu trình độ trọng yếu, nhưng là xa xa vượt ra khỏi ta tưởng tượng. . . Hả. . . Cho ví dụ đi. . .” Mã Nhuận Khuê nói, “Nào đó cái thế giới trước 500 siêu cấp công ty lớn, lợi dụng công ty nghiệp vụ chi liền, trợ giúp nào đó Phi Châu quốc gia rửa tiền, còn tham dự quốc gia bọn họ tuyển cử;

“Còn có, nào đó nổi danh công ty y dược cùng nào đó đa quốc gia xí nghiệp liên hiệp, lợi dụng bọn họ chế tạo một loại hóa học thuốc men, khiến cho Campuchia diện tích lớn hoa màu xấu chết, sau đó sẽ hướng quốc gia bọn họ bán ra giá cao lương thực và chất giải độc. . .

“Trừ những thứ này ra, giống như ngươi có thể tưởng tượng mua đi bán lại súng ống đạn dược vũ khí, nhỏ như bình thường súng lục lớn đến phi cơ đại pháo, trong này nhưng là cái gì cần có đều có!

“Dưới so sánh, những thứ khác giống như cái gì phi pháp tín dụng, góp vốn, ác ý làm vô ích hoặc lên vùn vụt giá cổ phiếu, hối lộ vân vân vân vân, liền cũng coi như là tiểu nhi khoa! Nhưng mỗi một kiện lấy ra, đều đủ để long trời lỡ đất, để cho ngươi thiết thiết thực thực cảm nhận được thế giới bóng tối cùng kinh tởm!” Mã Nhuận Khuê trịnh trọng nói, “Ta lại nói cho ngươi, ở đó trong rương hành lý tài liệu, bao hàm ít nhất mấy chục nhà đa quốc gia xí nghiệp, cùng với hơn mười quốc gia! Cơ hồ trên thế giới bẩn thỉu nhất giao dịch, toàn đều ở trong này sao!”

“Ta đi. . . Có vật này. . . Vậy chẳng phải là. . .” Triệu Ngọc cũng là lần cảm thấy kinh ngạc, vội vàng nói, “Há chẳng phải là đối chúng ta có nhiều chỗ tốt rồi?”

“Dĩ nhiên! Cho nên, ngươi biết, ngươi lập bao lớn công lao sao?” Mã Nhuận Khuê vỗ Triệu Ngọc bả vai nói, “Không trách, đại sứ quán sẽ phái phi cơ trực thăng đón ngươi đi đâu! Có những tài liệu này, thì chẳng khác nào chúng ta nắm những thứ kia tập đoàn cùng quốc gia bảy tấc, sau này cũng phải ngoan ngoãn nghe lời!”

“Hả. . .”

Triệu Ngọc không kiềm được rơi vào một trận trầm tư, hắn cảm thấy, chuyện này tựa hồ cũng không phải là giống như nhìn bề ngoài đến như vậy đơn giản. Hắn không những một chút cũng không cao hứng nổi, ngược lại đột nhiên cảm thấy áp lực núi lớn.

“Lão huynh a, ta không phải người ngu. . .” Triệu Ngọc gạt bỏ khai Mã Nhuận Khuê tay, khổ sở nói, “Ngươi chớ chỉ hướng chỗ tốt nói, nếu những thứ kia tư liệu trọng yếu như vậy, vậy các ngươi liền chưa bao giờ nghĩ, nó nguyên lai chủ nhân là ai chăng? Muốn ta đoán, nếu có thể một chút điều khiển như vậy nhiều vượt qua công ty lớn, vậy khẳng định không phải là đặc biệt một cái nho nhỏ quốc tế tập đoàn phạm tội có thể giải quyết chứ ?”

“ Đúng, bất quá. . . Không cần lo lắng. . .” Mã Nhuận Khuê cười nói, “Ta nghe đám tham tán (viên chức ngoại giao) nói qua, đại sứ tiên sinh đã đang đang tích cực xử lý chuyện này, liền trước mắt mà nói, không người biết những thứ kia tài liệu bị ngươi lấy đi, cũng không người biết, sẽ cùng quốc gia chúng ta liên hệ quan hệ! Cho nên. . . Chờ chuyện này yên tĩnh sau, ngươi trở về ngươi đặc điều tổ, tiếp tục tra ngươi vụ án mới phải!”

“Ra đùa giỡn!” Triệu Ngọc quyệt miệng nói, “Lão đại a, ta không phải là hai ba tuổi trẻ nít, ta đặc biệt trải qua đại sự nhiều đấy? Cái loại đó máy bay không người là nước Mỹ quân đội còn chỗ đang nghiên cứu giai đoạn vật thí nghiệm, đám người này cũng có thể đem vật thí nghiệm

đoạt tới tay, vậy không thì chẳng khác nào nói rõ, bọn họ căn bản là nước Mỹ đặc công sao!

“Ngươi nhìn thêm chút nữa những thứ kia tài liệu, có thể bắt được như vậy nhiều đa quốc gia công ty mạch sống người, dõi mắt cả thế giới cũng không người nào chứ ?” Triệu Ngọc giang hai tay ra nói, “Mà ngươi còn nói cho ta, ta không có chuyện gì mà? Ta khả năng không có chuyện gì sao? Không đúng mà một đến phi trường liền bị người bể đầu đi!”

“Sẽ không, sẽ không!” Mã Nhuận Khuê khuyên nhủ, “Ngươi chớ như vậy kích động, ngươi thì sao, lại cẩn thận nhớ lại một chút, ngươi ở trên đảo Sardinia tất cả trải qua. Ngươi cảm thấy, những thứ kia người có thể tìm được ngươi trên đầu tới sao?

“Còn có. . . Mặc dù có thể là nào đó siêu cấp đại quốc ở phía sau màn ủng hộ, nhưng cái này loại chuyện người không thấy được, bọn họ nhưng là sẽ không thừa nhận. Cho nên, ngươi mặc dù hung hãn tối bọn họ một cái, nhưng bọn họ cũng không dám nữa trắng trợn đem thất thố thăng cấp!

“Cho nên, ngươi chớ quá lo lắng, bây giờ cả quốc gia cũng đang ủng hộ ngươi thì sao. . .”

“Coi là đi. . .” Trải qua trước kia giang hồ hiểm ác, lăn lộn, Triệu Ngọc thật sâu biết, thời khắc mấu chốt, trừ mình, ai cũng không nhờ vả được đạo lý này!

Bất quá. . . Thật may mình còn có kỳ ngộ hệ thống hộ thân, còn có hệ thống lão đại cái này vị đáng tin cậy cùng dựa vào bạn.

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc không tự chủ nhìn một cái hệ thống mặt tiếp xúc. Tự đánh lần trước “Khôn chấn” quẻ hoàn thành sau, hắn lại cũng không dám nữa mở mới một quẻ. Hiện nay, mình núp ở trong đại

sứ quán tốt sanh sanh, cũng không thể lại đi ra chơi mạng, hay là chờ tương lai trở về nước mở lại tốt.

Bất quá, nghĩ tới mình hệ thống tới, Triệu Ngọc nhưng không kiềm được bình thường trở lại rất nhiều. Chỉ thấy hắn lần trước hoàn thành kỳ ngộ sau tình huống, vẫn còn ở mặt tiếp xúc thượng treo đâu!

“Khôn chấn” quẻ hoàn thành như vậy kịch liệt, cái này cũng chút nào không ngoài suy đoán để cho Triệu Ngọc thu được từ trước tới nay độ hoàn thành cao nhất một lần kỳ ngộ, độ hoàn thành lại đạt tới nghịch thiên 249%! ! !

Trọng yếu hơn chính là, có thể là hệ thống cảm giác được Triệu Ngọc không dễ, hoàn thành sau, lại chưa từng có trong lịch sử đất phần thưởng cho hắn một cái siêu cấp sang trọng đại lễ túi xách, một hơi cho hắn suốt 20 món hệ thống đạo cụ! ! !

Chương 717: Bất thình lình ám sát

“Ống dòm, dụng cụ che giấu điện năng, thôi tiến khí, loa phóng thanh, vạn năng huyết thanh, ẩn thân y, áo chống đạn. . .”

Nhìn những thứ này mới nhất lấy được đạo cụ, Triệu Ngọc cảm giác có chút hoa cả mắt. Lần này thật đúng là kiếm một cái bồn mãn bát mãn!

Trừ những thứ kia thường xài đạo cụ ra, hắn còn chiếm được mấy mới đạo cụ, tỷ như trời cao rơi xuống dùng ẩn hình hạ xuống dù; có thể tự động chỉnh sửa xương cốt ẩn hình chỉnh xương khí; còn có một cái sử dụng sau có thể mười ngày không ăn không uống ẩn hình năng lượng tề. . .

Hơn nữa, trừ vượt qua độ hoàn thành cùng với rất nhiều đạo cụ ra, ở kỳ ngộ tích phân thượng, Triệu Ngọc cũng là thu hoạch rất phong phú.

Lần trước mở ra khôn quẻ, bản sao kỳ ngộ vốn là chỉ thị hắn quán rượu gian phòng. Nhưng là, từ Triệu Ngọc từ quán rượu phòng chạy trốn sau, dọc theo con đường này có thể nói kỳ ngộ không ngừng, kinh tâm động phách, cho nên hắn kỳ ngộ tích phân cũng một mực đang không ngừng tăng trưởng.

Đến cuối cùng, nguyên bổn đã bởi vì cường hóa hai cá đạo cụ mà sắp cáo kiệt kỳ ngộ chấm điểm, lại không giảm mà lại tăng, thậm chí còn phản siêu trước kia tích phân, biến thành 668 điểm!

Trải qua hai lần đạo cụ cường hóa sau, Triệu Ngọc càng thật sâu cảm nhận được cái này kỳ ngộ tích phân chỗ tốt. Nếu như ban đầu không thể

cường hóa tham trắc khí, hắn căn bản không phát hiện được máy bay không người, quay đầu lại, cũng chỉ có thể bị đối phương nắm mũi dẫn đi!

Hắc hắc. . .

Nhìn mình kỳ ngộ tích phân, Triệu Ngọc không nhịn được cười ra tiếng, không nghĩ tới mấy chữ này còn thật cát lợi. . .

“Ư hừm ư hừm. . .” Thấy Triệu Ngọc thất thần cười ngây ngô, Mã Nhuận Khuê không nhịn được ho khan một tiếng, nói, “Anh em, ngươi không có sao chứ? Ngươi yên tâm, Tiêu trưởng phòng nói, coi như địch nhân mạnh mẽ đi nữa, cũng nhất định sẽ bảo đảm ngươi an toàn!

“Nga, còn có, ta bây giờ chạy tới, còn có một việc phải nói cho ngươi, các ngươi ở Sardinia thượng đụng xe cùng đánh người chuyện, Lãnh sự quán đã giúp các ngươi giải quyết! Ngươi cùng Tô Kim Muội đã hoàn toàn không sao, nữa nghỉ dưỡng sức mấy ngày, là được trở về nước! Đến rồi chúng ta mình trên địa bàn, lượng những thứ kia người cũng không dám làm bậy!”

Hừ. . .

Đối với lời như vậy, Triệu Ngọc cũng không dám gật bừa, phải biết, ở đá quý mất trộm án trung, cái đó người Ấn Độ AK còn không tính là cái gì nhân vật hung ác đâu, nhưng vậy có thể đem cái đó trung phương đại biểu giết chết, hơn nữa ngụy trang thành hơi ga trúng độc! Như vậy đối với những thứ này càng thêm lợi hại đặc công mà nói, ai có thể bảo đảm mình an toàn đây?

Ai. . .

Triệu Ngọc liên tục chép miệng, trong lòng nói chuyện, may lần này, hệ thống chẳng những phần thưởng hắn một cái khẩn cấp dự cảnh khí, hơn

nữa lại cho hắn một cái cực phẩm ẩn hình tránh nguy cầu tới!

Có mấy dạng này đạo cụ, hắn ít nhất sẽ không lo lắng mình sẽ bị đột nhiên ám sát chết!

“Anh em, đại sứ quán người đối ngươi không tệ a?” Mã Nhuận Khuê mặt đầy hâm mộ nói, “Ta vào đi trước, nghe tham tán nói, hắn tối nay vì ngươi chuẩn bị Úc châu đại long tôm, còn phải vì ngươi mở một chai 80 năm cái gì rượu gì đâu! Ngươi có lộc ăn!”

“Nói nhảm, ngươi tại sao không nói, ta cho bọn họ mang đến nhiều nhiều chỗ tốt chứ ?” Triệu Ngọc đã ăn rồi đại long tôm rồi, tự nhiên lơ đễnh.

“Ngươi yên tâm đi, anh em!” Mã Nhuận Khuê nói, “Ta bên ngoài chuyện làm làm như vậy nhiều năm, cũng không nhìn thấy ai lập được ngươi như vậy công lao lớn đâu! Những người lãnh đạo tuyệt đối sẽ không bạc đãi ngươi, mặc dù, chuyện này không thể nào bày đến trên mặt nổi tới nói, nhưng là đối với ngươi sau này sĩ đồ rồi, tấn thăng rồi loại, khẳng định có nhiều chỗ tốt!”

“Được rồi, ta trước hay là suy nghĩ một chút, làm sao đem tánh mạng lưu lại rồi hãy nói!” Triệu Ngọc làm bộ khổ sở lắc đầu một cái, nói xong, liền đi bộ đạt đất rời đi phòng tiếp khách.

“Đúng rồi, đúng rồi. . .” Mã Nhuận Khuê vội vàng đi theo ra ngoài, “Còn có chuyện phải nói cho ngươi, hôm nay dạ tiệc sợ rằng chỉ có chúng ta mấy người. Sứ quán các quan viên tất cả đều theo thông lệ chuyện công đi, bao gồm đại sứ ở bên trong. Đối ngoại lời, mọi người cũng phải giả bộ một bộ như không có chuyện gì xảy ra dáng vẻ tới đây! Cho nên, anh em a, tối nay ca ca ta thật tốt bồi ngươi uống một chút. . .”

“Hả? Không phải vậy?” Lúc này, Tô Kim Muội nghe được động tĩnh, từ một bên kia trên lầu đi xuống, hỏi, “Mã khoa trưởng, hôm nay có cái gì

nhất tin tức mới rồi không? Ta. . . Ta có thể nữa cùng ta người nhà liên lạc một lần sao? Ta sợ bọn họ vì ta lo lắng đây!”

“Nga. . . Có thể. . . Có thể a. . .” Mã Nhuận Khuê vội vàng khoát tay tỏ ý, sau đó mang Tô Kim Muội hướng mới vừa rồi gian kia phòng tiếp khách đi tới.

Ở vào nhà trước, Tô Kim Muội lại không nhịn được quay đầu thâm tình phức tạp nhìn một cái Triệu Ngọc, nhưng mà, Triệu Ngọc nhưng đã sớm xoay người, hướng mình phòng trên lầu đi tới.

Hắn một mặt đi, một mặt còn đang suy nghĩ trên đảo Sardinia kỳ lạ gặp. Xem ra, cùng hắn trước dự cảm vậy, cái này Sardinia quả nhiên không có nhìn qua như vậy bình tĩnh!

Nhưng là, mặc dù đã biết rất nhiều thứ, nhưng là đối với chuyện toàn bộ ngọn nguồn, Triệu Ngọc vẫn còn không cách nào nghĩ thông suốt. Tỷ như, nếu như mật ong điếm kho bạc cùng đám kia đặc công đều là một nhóm, như vậy bọn đặc công tại sao phải đem người tất cả đều giết chết chứ ?

Chẳng lẽ. . . Bọn họ lẫn nhau cũng là địch nhân? Hoặc có thể, là thanh lý môn hộ?

Còn có, cái này thần bí tổ chức, rốt cuộc là tư nhân, hay là sau lưng thật sự có siêu cấp đại quốc ở ám thầm ủng hộ?

Những thứ kia tài liệu, tất cả đều là những thứ kia công ty lớn bí ẩn nhất, tối tăm nhất, nhất không muốn bị người biết đồ. Như vậy, những thứ kia tài liệu, lại là như thế nào tiết lộ ra ngoài chứ ?

Bọn họ đều là họp bọn mà, vẫn bị hãm hại chứ ?

Chặc chặc. . .

Thật là thế giới to lớn không thiếu cái lạ, Triệu Ngọc vạn vạn không nghĩ tới, mình bất quá là đến tìm người mà thôi, lại vẫn chọc tới như vậy cấp bậc cao quốc tế phiền toái.

Mặc dù, từ nhìn bề ngoài, mình vì quốc gia lập được công lớn một kiện! Nhưng là. . . Triệu Ngọc trong lòng, lại hết sức không có chắc, hắn thật không nhìn ra, chuyện này rốt cuộc tốt hay xấu! Mình chỉ là một lính cảnh sát mà thôi, làm sao liền hi lý hồ đồ làm đặc công việc chứ ?

Cứ theo đà này, sau này quốc gia có thể hay không thật hướng mộ ta làm cái đặc công hoặc gián điệp cái gì a. . .

Suy nghĩ một chút, đợi đến lên lầu sau, Triệu Ngọc lại đem mình ẩn hình tham trắc khí tra xét một lần, cái này ẩn hình tham trắc khí là tự mang duyên lúc chức năng cái loại đó, có thể duy trì 9 ngày thời gian sử dụng.

Hôm nay, đi ngang qua cường hóa sau, nó phạm vi dò xét đã đạt đến 40 hơn thước, nếu như địch nhân một lần nữa sử dụng máy bay không người tới đánh lén, như vậy hắn tự nhiên sẽ có chút cảnh giác.

Được rồi. . . Thấy tham trắc khí thượng hết thảy bình thường sau, Triệu Ngọc dần dần giao trái tim thái để nằm ngang, chánh sở vị ký lai chi tắc an chi, dù sao chuyện đã như vậy, không bằng buổi tối cùng Mã khoa trưởng thật tốt uống một chút, buông lỏng một chút. . .

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc liền đẩy ra mình cửa phòng, chuẩn bị đến phòng vệ sinh mổ cá tay trước.

Ai ngờ, ở hắn vào nhà sau mới vừa đóng cửa, từ phía sau cửa bất chợt tránh chỗ một cái bóng đen, Triệu Ngọc còn chưa tới kịp làm ra phản ứng, liền bị tay của một người cánh tay hung hăng siết ở cổ!

A! ?

Triệu Ngọc cả kinh thất sắc, hắn vô luận như thế nào cũng không đoán được, lại có người dám ở trong đại sứ quán đánh lén hắn! Người sau lưng khí lực không nhỏ, siết ở Triệu Ngọc cổ sau, hoàn toàn để cho hắn không tránh thoát.

Bất quá, Triệu Ngọc cũng không phải ăn chay, hắn vội vàng một cái về phía sau vọt mạnh, lợi dụng mình lực lượng, đem người sau lưng nặng nề đụng vào tường!

Nhưng là, bởi vì nơi đó khoảng cách vách tường rất eo hẹp, lần này cũng không để cho đối phương buông tay. Đối phương cánh tay siết càng chặc hơn, một cái tay khác, thì đột nhiên ở Triệu Ngọc trên huyệt thái dương siết một quyền, muốn đem Triệu Ngọc đánh ngất xỉu.

Triệu Ngọc mặc dù trúng quyền, nhưng là ảnh hưởng không lớn, hắn nhất thời làm một cái té túi động tác, muốn đem người sau lưng té bay ra ngoài.

Ai ngờ, người này kinh nghiệm phong phú, lấy cùi chỏ chỉa vào Triệu Ngọc xương bả vai, Triệu Ngọc té mấy cái, cũng không có đem hắn té quá khứ.

Hô. . .

Triệu Ngọc đã bị siết mặt đỏ bừng, bất đắc dĩ, hắn không thể làm gì khác hơn là mang người sau lưng, hướng phòng vệ sinh đại thủy tinh đánh tới.

Triệu Ngọc ý tưởng nữa rõ ràng bất quá, nơi này là Trung quốc đại sứ quán, chỉ cần hắn làm ra lớn đặc biệt động tĩnh, mấy tên lính võ trang đầy đủ cửa chớp mắt thì biết hướng tới nơi này!

Quả nhiên, Triệu Ngọc là nghiêng người đánh về phía thủy tinh, người sau lưng hiển nhiên không nghĩ bởi vì đụng vào thủy tinh mà làm ra

động tĩnh to lớn, cho nên chỉ đành phải buông lỏng cánh tay, hơn nữa một cước đem Triệu Ngọc đá bay ra ngoài.

Triệu Ngọc bị đá ngã xuống giường bên cạnh trên mặt đất, hắn vừa định quay đầu lại nhìn một chút thích khách mặt mũi, thích khách kia nhưng nhặt lên cửa y giá, trực tiếp hướng Triệu Ngọc đánh hạ.

A! ?

Ai ngờ, ngay tại y giá trong khe hở, Triệu Ngọc hay là thấy rõ cái này thích khách bộ dáng.

Không nghĩ tới, thích khách trên mặt, lại mang một cái đầy xương dọa người mặt nạ! Đối với trên mặt nạ xăm, Triệu Ngọc nhưng là nhận được, đó không phải là New Zealand người Maori sao?

Cái này mang người Maori mặt nạ thích khách, rốt cuộc là ai! ! ?

Chương 718: Không ăn bữa tối

Hô. . .

Nặng nề móc áo bị thích khách luân phải hô hô sanh phong, chạy thẳng tới Triệu Ngọc đánh tới, Triệu Ngọc thì trong nháy mắt đá ra một cước đem móc áo đá văng ra.

Hô. . .

Ngay sau đó, thích khách thứ hai này đập đem xuống, Triệu Ngọc thì xoay người nhảy qua một bên, móc áo ba lạp một tiếng đập xuống đất, nhất thời đập chết rồi hết mấy móc áo câu.

Triệu Ngọc thuận tay nhặt lên đài đèn thảy qua, thích khách kia vội vàng dùng móc áo đỡ ra. Mà Triệu Ngọc thì một cái mãnh xông tới, nhắm ngay thích khách mặt nạ trọng quyền đánh ra.

Thích khách đem móc áo xoay tròn, ngăn cản Triệu Ngọc tấn công, nhưng là Triệu Ngọc lực đại, hung mãnh một quyền đi xuống, mặc dù quả đấm đánh vào trên kệ áo, vẫn như cũ bức bách thích khách về phía sau mãnh lui, sau lưng đụng tường.

Triệu Ngọc nữa vọt tới trước ra quyền, đã lấn người đi tới thích khách trước gót chân.

Thấy Triệu Ngọc đã gần người, thích khách cũng là buông tha móc áo, bắt đầu huy quyền nghênh kích, hai người bắt đầu quyền cước tương gia, ở thu hẹp bên trong căn phòng triển khai đánh cận chiến.

Triệu Ngọc quyền cước hung mãnh, thích khách động tác ác liệt, hai người đùng đùng giao đấu hơn cá hội họp, cứ thế không phân thắng bại.

Bất quá, Triệu Ngọc cũng không phải người ngu, mặc dù cái này thích khách mang mặt nạ, nhưng hắn vẫn là rất mau khuy xuất rồi rất nhiều con đường:

Tới một cái, mới vừa rồi thích khách tập kích lúc, mình trong đầu khẩn cấp dự cảnh khí không có phản ứng, cái này đã nói lên thích khách bổn ý cũng không phải là muốn giết mình!

Thứ hai, từ trời sanh nhạy cảm, Triệu Ngọc có thể khẳng định, trước mắt thích khách tuyệt đối là một đàn bà;

Thứ ba sao, đối phương động tác, hắn thật sự là quá quen thuộc quá quen thuộc, cái này thích khách rõ ràng là mình một cái người quen cũ!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc không khỏi một trận kích động, nhưng là, thích khách nhưng cũng không có hạ thủ lưu tình ý, ngay tại Triệu Ngọc hoảng hốt thất thần đang lúc, đối phương một quyền đánh vào hắn trên vai, đem hắn đánh ngã lùi lại mấy bước. . .

Ai u?

Triệu Ngọc méo một chút đầu, trong lòng tánh bướng bỉnh cũng lên tới, hắn lập tức trọng chỉnh kỳ cổ một lần nữa xông tới. Lần này, Triệu Ngọc sử xuất áp đáy rương tuyệt chiêu, cùng thích khách lên đối công.

Lúc này, thích khách tựa hồ cũng đã ổn định tâm thần, bắt đầu làm cái gì chắc cái đó, một hồi đại chân dài đánh ra, một hồi lại là nhu đạo vật ngã. . .

Năm ba cá hiệp sau, thích khách kia chợt một cái bay bổng lên, cuối

cùng sử xuất một cái hung mãnh vô địch gió lốc chân, chém thẳng vào Triệu Ngọc trước ngực.

Triệu Ngọc tránh né không kịp, không thể làm gì khác hơn là hai quả đấm hộ ngực, bị đạp bay ra ngoài. . .

Triệu Ngọc từ không trung vạch qua đường vòng cung, sau lưng nặng nề đụng vào đầu giường một bên kia CD trên phi cơ, lại đem CD ky chốt mở điện đụng vỡ.

Triệu Ngọc ở căn phòng này ở đây rồi năm ngày, còn chưa bao giờ mở ra cái này kiểu cũ CD ky, không nghĩ tới, bên trong lại trang bị CD xướng phiến, sau khi mở ra, lập tức vang lên một cổ hào tình tráng chí âm nhạc, cuối cùng cái kia Anh hùng xạ điêu truyền 《thiết huyết đan tâm》:

“A ~ a ~ sa mạc mênh mông, kia sợ tuyết sương đập vào mặt. . .”

Làm cái này kích động lòng người âm nhạc vang lên, Triệu Ngọc tốt thắng sức mạnh càng hơn, mặc dù hắn đã nhận ra cái này đánh lén hắn thích khách có thể là ai, nhưng hắn hay là một lần nữa mãnh vọt tới.

Có thể là bị âm nhạc lây, thích khách kia cũng là bày ra một bộ tư thái cao, một lần nữa hung mãnh bén nhọn cùng Triệu Ngọc đấu ở một nơi!

Hai người từ dưới đất đánh tới trên giường, lại từ trên giường đánh tới phòng vệ sinh, song phương ngươi tới ta đi, một chiêu mà mau tựa như một chiêu mà, một chiêu mà ác tựa như một chiêu mà. . .

“Xạ điêu dẫn cung tắc ngoại bôn trì, tiếu ngạo cuộc đời này không chán quyện. . .”

Làm người ta phấn chấn trong tiếng nhạc, hai người đấu không thể tách rời ra, càng đánh càng hải, có thể là lẫn nhau giữa vũ kỹ quá mức quen

thuộc, đánh rất lâu, ai cũng không có chiếm được tiện nghi.

“Thân trải qua trăm cướp cũng ở buồng tim, ân nghĩa lưỡng nan đoạn. . .”

Rốt cuộc, rung động đến tâm can bài hát bá bỏ vào phần kết phân, hai người cũng đã đánh thở hồng hộc, cả người là mồ hôi. . .

Triệu Ngọc biết, mình bản lãnh có rất nhiều đều là cái này thích khách dạy, cho nên, tiếp tục như vậy trung quy trung củ đánh đấu nữa, mình căn bản không khả năng chiếm được thượng phong!

Vì vậy, hắn ý nghĩ xấu không thể ức chế xuất hiện, xuất thủ lần nữa sau, hắn đột nhiên lộ số đại biến, bắt đầu chuyên môn hướng đối phương bộ vị nhạy cảm đánh ra, cửu âm trảo hung thủ cộng thêm hầu tử thâu đào, ra tay một cái liền tất cả đều là tà môn ngoại đạo, nhất thời đem đối phương đánh một cái tấc vuông đại loạn.

“Đồ lưu manh. . .” Ai ngờ, đối phương dưới tình thế cấp bách, lại kiềm lòng không đặng mắng một câu đi ra. Mắng xong sau, nàng rất nhanh ý thức được khả năng lộ hãm, vội vàng lần nữa trọng quyền đánh ra, một cái gió lốc sét đánh thình lình chân lại hướng Triệu Ngọc trước ngực đạp tới.

Nghe được cái này thanh đã lâu sân mắng, Triệu Ngọc không kiềm được nhịp tim tăng nhanh, huyết mạch phẫn tấm. Mắt dòm đối phương gió lốc chân bổ tới, hắn chợt làm ra một cái liều mạng đánh vào động tác, đem đối phương đại chân dài đè ở mình trên bả vai, sau đó ngay cả chân dẫn người tất cả đều thọt tới trên tường, cho đối phương đánh một cái phách xoa đại bích đông!

“Nga a?” Đối phương hoảng sợ, vội vàng huy quyền đánh ra, chạy thẳng tới Triệu Ngọc mặt.

Triệu Ngọc thì tại chỗ đánh cá toàn, chẳng những tránh thoát đối phương quả đấm, còn nhân cơ hội chui vào sau lưng đối phương, đưa tay một cái liền siết ở nàng cổ!

Nhưng là, đối phương mặc dù ở vào hạ phong, nhưng là kinh nghiệm lão luyện, Triệu Ngọc mới vừa đè lại nàng cổ, nàng liền một cái ngửa về sau ngã xuống đất, đem Triệu Ngọc nặng nề té xuống đất!

Đông!

Ngã xuống sau, nàng lập tức khiến cho một cái khóa kỹ, muốn đem Triệu Ngọc khóa lại. Nhưng là, nàng còn đánh giá thấp Triệu Ngọc đi tiểu tính, mặc dù khóa lại Triệu Ngọc tay chân, nhưng Triệu Ngọc chợt thân dài cổ, cố ý ở nàng trên ngực hung hăng quẹt một chút!

“A. . .”

Thích khách khẩn trương, một quyền nện xuống! Triệu Ngọc nhưng cười hắc hắc, một tay giựt lại rồi nàng quả đấm, người lộn một cái, liền đem phản đặt ở dưới người!

“Nga?”

Thích khách kinh hãi, lúc này mới ý thức được lên Triệu Ngọc khi, vội vàng ưỡn ẹo thân thể, ngoan mệnh giãy giụa. Triệu Ngọc nhưng hai tay ngăn chận nàng cánh tay, làm một cái làm người ta chắc lưỡi hít hà lưu manh động tác, cuối cùng lè lưỡi, từ đối phương cái kia trắng như tuyết trên cổ ngay cả liếm mang hôn. . .

“Ô ô ô. . .”

Thích khách khẩn trương, không tránh thoát giữa, thân thể mãnh liệt run rẩy, cũng không thể nói là bởi vì tức giận, kích động hay là khác cái gì. . .

Triệu Ngọc thì còn đang chuyên tâm dồn trí làm mình động tác thô bỉ. . . Nhưng là, không qua mấy giây, hắn nhưng rất nhanh phát hiện, đối phương không những không giãy dụa nữa, ngược lại ngực kịch liệt phập phồng, tựa hồ. . . Tựa hồ là —— khóc! ?

Thấy tình cảnh này, Triệu Ngọc lúc này mới buông tay ra, tháo xuống nàng người Maori mặt nạ.

Quả nhiên. . .

Dưới mặt nạ mặt, bất ngờ hiện ra cái đó làm Triệu Ngọc hồn khiên mộng vòng tuyệt đẹp khuôn mặt —— Miêu Anh! ! !

Miêu Anh!

Thật sự là ngươi! ! ?

Mặc dù Triệu Ngọc đã sớm đoán ra, cái này thích khách chính là mình mến yêu nữ thần Miêu Anh! Nhưng giờ phút này thật thấy cái đó ngày nhớ đêm mong mặt mũi sau, Triệu Ngọc cũng là một trận gợn sóng phập phồng, tâm triều dâng trào!

“Miêu. . . Miêu miêu. . .” Chỉ một thoáng, Triệu Ngọc cảm giác như giống như nằm mơ, đã không biết nên nói cái gì cho phải.

“Ô. . . Ô. . .” Người dưới đáy Miêu Anh đã sớm là lệ rơi đầy mặt, khóc không thành tiếng, nhưng cho dù kích động như vậy, nàng hay là theo bản năng mắng, “Thúi. . . Đồ lưu manh. . . Cố chấp không thay đổi! Ngươi cái này đức hạnh. . . Là làm sao liều rơi những thứ kia người? Ô. . .”

“Anh anh. . . Thật sự là ngươi! ?” Dưới sự kích động, Triệu Ngọc đem kỳ thật chặc ôm ở trong ngực, cái kia một sát na, Triệu Ngọc mừng rỡ

như điên, hốc mắt ướt át, mặc dù nắm ở chính là Miêu Anh, nhưng tựa như lập tức nắm ở cả thế giới vậy!

“Ô ô. . .” Miêu Anh nhưng giống như đứa con nít vậy, một con đâm vào Triệu Ngọc trong ngực, thất thanh đỗng khóc, hai tay ôm thật chặc rồi Triệu Ngọc cổ!

Đương đương đương. . . Đương đương đương. . .

Ai ngờ, hai người đánh như vậy nửa ngày, bên ngoài rốt cục mới vang lên tiếng gõ cửa. Nhưng là, cái này bị trễ tiếng gõ cửa hiển nhiên đặc biệt không đúng lúc.

Rất nhanh, ở gõ cửa sau, bên ngoài cửa, truyền đến nào đó sứ quán nhân viên làm việc khách khí thanh âm: “Triệu tiên sinh, bữa ăn tối đã chuẩn bị xong, ngài có thể xuống lầu dùng cơm!”

“Cút!” Triệu Ngọc một mặt ôm thật chặc Miêu Anh, một mặt cuồng sư gầm thét vậy hướng về phía ngoài cửa la ầm lên, “Cơm tối ta không ăn! Các ngươi yêu ai ăn ai ăn đi! Ai nữa đặc biệt tới quấy rầy ta, đừng trách lão tử không khách khí. . . Cút! ! !”

Chương 719: Chó ngáp phải ruồi

“Ngươi. . . Ngươi tóc. . . Thành dài rồi! ?” Triệu Ngọc đem Miêu Anh từ dưới đất đở dậy, giúp nàng xoa xoa nước mắt, tay trái nhưng nắm chặc Miêu Anh cánh tay, rất sợ nàng sẽ chạy tựa như.

“Ta nói qua bao nhiêu lần, để cho ngươi không muốn luyện tập hời hợt, không muốn luyện tập hời hợt, “ Miêu Anh nhưng cổ trứ lỗ mũi dạy dỗ, “Ngươi nhìn ngươi đều lui bước thành hình dáng ra sao? Mới vừa rồi ta chỉ là siết ở ngươi cổ, nếu là ta cầm đao thọt ngươi một đao chứ ?”

“Hả. . .” Nghe đến lời này, Triệu Ngọc ngay cả vội vàng chỉ cái đó mặt nạ, đáp một nẻo nói, “Ngươi phẩm vị cũng là càng ngày càng kém, ngươi mang người Maori mặt nạ làm gì? Tương phản quá lớn biết không, thật ra thì, ta đã sớm biết là ngươi!”

“Nói sang chuyện khác đi ngươi liền!” Miêu Anh lau một cái nước mắt, giận trách, “Từ ta đi sau này, ta nhìn ngươi là một lần cũng không có huấn luyện qua chứ ? Ngươi nhìn ngươi cũng yếu đến hình dáng ra sao? Hay là những thứ kia hạ tam lạm chiêu số, hay là cái kia tên khốn kiếp nham thời kỳ cuối người bị bệnh, ngươi như vậy. . . Làm sao có thể để cho ta yên tâm chứ?”

“Lão đại, là ngươi nói sang chuyện khác có được hay không? Ngươi cuối cùng nhưng là bị ta đánh bại chứ ?” Triệu Ngọc không phục.

“Ngươi không nhìn ra, đó là ta đang để cho trứ ngươi sao?” Miêu Anh mạnh miệng, “Nếu không phải ta hạ thủ lưu tình, ngươi đã sớm thua!”

“Cái gì? Nhường ta á? Ngươi xem thật kỹ một chút cái đó móc áo, đập gãy luôn rồi! Đây là nhường ta á sao? Còn có. . .” Triệu Ngọc một chỉ mình đầu, “Ngươi lôi ta huyệt thái dương một quyền kia, ta nhưng không nhìn ra hạ thủ lưu tình ý tới đây. . .”

“Ngươi. . . Trả lời cứng rắn? Đồ lưu manh!”

Miêu Anh nâng tay lên cánh tay làm bộ muốn đánh, Triệu Ngọc nhưng không biết xấu hổ địa chủ động đem mặt dán lên, say mê vậy nói nhẹ: “Ai nha. . . Đã rất lâu không có người quản ta gọi đồ lưu manh rồi, rất thư thái, quá thân thiết, cũng chỉ có nhà ta miêu miêu mắng ra phải tốt nhất nghe a!”

“Ngươi! ? Ai!” Miêu Anh vừa bực mình vừa buồn cười đất thở dài, “Thật là chó không đổi được ăn cái đó. . . Đồ lưu manh. . .”

“Ai u. . . Ngươi mau đánh ta mấy cái đi, ta không chịu nổi. . .” Triệu Ngọc càng mập càng suyễn nói nhẹ, “Ta muốn chết ngươi quả đấm!”

“Được a!”

Miêu Anh không chút do dự giương ra quả đấm trực tiếp liếc về Triệu Ngọc mặt, tai nghe quyền phong kính mãnh, Triệu Ngọc nhưng thích ý chợt nhắm hai mắt, còn làm ra một bộ hưởng thụ đức hạnh!

Miêu Anh dĩ nhiên không thể nào nhẫn tâm hạ thủ, quả đấm cách Triệu Ngọc sống mũi 0. 5 li địa phương bất ngờ dừng lại. Triệu Ngọc vừa mở mắt nhìn, lập tức hai tay cùng lên, đem Miêu Anh thứ hai lần ôm được trong ngực.

Sau đó, hắn xoay người ngã một cái, hai người liền cùng nhau ngã ở trên giường.

“Anh anh a, thật ra thì, ta không phải là luyện tập hời hợt, mà là. . . Ta

một mực đang không ngừng tra án, căn bản không có thời gian a!” Triệu Ngọc nắm cả thân ái Miêu Anh, vừa dùng tay nhẹ nhàng phủ sờ mặt nàng bàng, một mặt đưa ra giải thích.

“Ta nghe nói, ngươi đi đặc điều tổ, còn coi thượng tổ trưởng, còn điều tra phá án rồi một kiện đại án tử!” Miêu Anh cũng là thâm tình nhìn Triệu Ngọc nói, “Đáng tiếc a, ta cuối cùng vẫn là không thể cùng ngươi cùng nhau! Thật là làm người ta hâm mộ a!”

“Đúng rồi!” Đề tài nói tới chỗ này, Triệu Ngọc cấp vội vàng nắm được Miêu Anh hai tay, vội vàng hỏi, “Ngươi mau nói cho ta, ngươi rốt cuộc có chuyện gì xảy ra? Tại sao phải rời đi ta? Tại sao lại thật xa đất chạy tới New Zealand? Đây rốt cuộc là tại sao? Ở Sardinia thượng, ngươi rốt cuộc làm cái gì?”

Ai ngờ, Triệu Ngọc vẫn chưa có hoàn toàn hỏi xong, Miêu Anh nhưng chợt nhào tới, ở Triệu Ngọc trên miệng hung hăng hôn xuống. . .

Miêu Anh động tình, một chút gợi lên Triệu Ngọc cái kia ẩn nhẫn thật lâu tương tư đau, bắt đầu kịch liệt nghênh hợp, hai người thống thống khoái khoái ôm hôn rồi rất lâu, sau đó liền nước chảy thành sông vậy tiến vào hạ một vòng tiết. . .

Triệu Ngọc đương nhiên biết, nếu Miêu Anh có thể xuất hiện ở mình bên trong căn phòng, nói rõ nàng cùng đại sứ quán quan hệ khẳng định không bình thường.

Nếu móc áo cũng đập, đài đèn cũng bể, trong máy nghe CD 《 thiết huyết đan tâm 》 cũng dùng lớn nhất âm lượng chiếu, nhưng là, trừ mới rồi có người tới kêu hắn ăn cơm ra, sứ quán người lại không phản ứng chút nào, cái này không thể nghi ngờ nói rõ, bọn họ hắn biết, bây giờ trong phòng đang ở xảy ra cái gì chứ ?

Cho nên, Triệu Ngọc cũng là hoàn toàn buông lỏng, không giữ lại chút

nào, đem một bầu nhiệt huyết tất cả đều dâng hiến đi ra!

Đại sứ quán kế cận Wellington bên bờ biển, ở Triệu Ngọc bên ngoài phòng mái hiên thượng vốn là đậu mấy chỉ nghỉ ngơi hải điểu. Nhưng bên trong căn phòng đột nhiên vang lên kịch liệt rung động, nhưng đem bọn họ toàn đều cả kinh bay đi. . .

Cho đến buổi tối tám giờ nhiều chung, bên trong căn phòng dị thường vang động cái này rốt cục mới chấm dứt ở đây.

Vào giờ phút này, Miêu Anh một tay bưng một ly rượu chát, một tay khác bưng ly rượu, cho mình châm gần nửa ly rượu chát.

“Đây là 79 năm Saint Clair Sauvignon Blanc!” Miêu Anh nếm một cái, nói, “Vì chào hỏi ngươi, ba ta cố ý muốn ta cho ngươi sao tới!”

“A?” Triệu Ngọc sững sốt một chút, vội vàng nói, “Cha vợ cho a? Như vậy nói. . .”

“Tới. . . Nếm thử một chút đi!”

Miêu Anh đem trong tay ly rượu đưa cho Triệu Ngọc. Ai ngờ, Triệu Ngọc bởi vì kích động, cũng không có nhận qua ly rượu, mà là đưa tay bắt mở chai rượu, tới một đối bình thổi!

Cô lỗ lỗ. . .

Mấy hớp rượu xuống bụng, Triệu Ngọc nga đất le lưỡi một cái, chép miệng nói: “Rượu này. . . Thật đúng là đặc biệt uống ngon! Thay ta cám ơn cha vợ đi!”

“Khốn kiếp, khốn kiếp!” Miêu Anh hờn dỗi vỗ một cái Triệu Ngọc bả vai, “Phí của trời a ngươi, loại rượu này trên thế giới cũng không vượt qua một trăm bình đi! Nếu như bị cha ta biết, ngươi. . . Ai. . .”

“Được rồi, thân ái, ngươi vội vàng nói cho ta, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra đi!” Triệu Ngọc rốt cuộc nhớ tới chánh sự tới, nói, “Như vậy, hành động trao đổi, ngươi nói cho ta ngươi bí mật, ta liền đem thi thể nữ không đầu điều tra phá án quá trình nói cho ngươi!”

“Cái gì! ?” Vừa nghe lời này, Miêu Anh trong mắt nhất thời để nổi lên ánh sáng, “Không. . . Không phải là xưởng thuốc vụ án giết người sao? Làm sao. . . Thi thể nữ không đầu. . . Trời ơi! Đây không phải là trên Hoàng Bì bản vụ án sao? Ngươi nhưng đừng nói cho ta, ở ta không có ở đây lúc, ngươi đem nó cũng phá! Lúc này mới. . . Lúc này mới thời gian bao lâu a?”

“Đáng đời. . .” Triệu Ngọc nói thẳng không kiêng kỵ nói nhẹ, “Ai bảo ngươi nhẫn tâm đất cách ta đi chứ ? Ta nếu là nữa không tìm được ngươi, sợ rằng còn dư lại vụ án, cũng chỉ tất cả đều bị ta bắt lại đi!”

“Ngươi. . . Ngươi mau nói cho ta, hung thủ rốt cuộc là ai! ?” Miêu Anh vội vàng giống như đứa con nít vậy, kéo lôi Triệu Ngọc cánh tay năn nỉ, nhưng là, chờ thấy Triệu Ngọc giam miệng không nói sau, nàng lúc này mới vểnh quyệt miệng, nói, “Được rồi, ta nói trước, ta nói trước được chưa?”

“Hả!” Triệu Ngọc lại ngữa cổ uống mấy hớp rượu đỏ, sau đó mới hài lòng làm ra một bộ rửa tai lắng nghe dáng vẻ tới.

“Hả. . . Từ nơi nào nói tới chứ ?” Miêu Anh nhìn chai rượu nói, “Hả. . . Từ lần trước ta về nhà bắt đầu đi! Ban đầu, ta đã đem chúng ta hai cái chuyện nói cho cho cha ta cùng mẹ rồi, nói như vậy, ngươi nhưng đừng nóng giận a, khi bọn họ hiểu rồi ngươi tình huống sau, nếu như dựa theo 100 phân mãn phân, cha ta cho ngươi đánh một cái 19. 5 phân, ta mẹ thì cho ngươi đánh 11. 5 phân. . .”

“Ta đi. . . Ba mẹ ngươi là khi kế toán viên sao? Con số nhỏ chút dùng rất

tốt a?” Triệu Ngọc bất đắc dĩ le lưỡi một cái, lại ngữa cổ uống một hớp rượu đỏ.

“Hả. . . Bất quá sao!” Miêu Anh quay lại nói, “Trước mặt mấy ngày, bọn họ biết được cái đó chứa ở du lịch trong rương tài liệu, là bị ngươi lấy được sau, số điểm này đã xảy ra kinh thiên đại nghịch chuyển rồi! Bằng không, cha ta cũng sẽ không cố ý dặn dò ta, cho ngươi sao cái này chai rượu chát rồi! Ngươi biết không? Úc châu có một du thuyền đại hanh, đã từng ra 200 vạn mỹ kim mua chai rượu này, ba ta đều không chịu bán đâu!”

Phốc. . .

Nghe được câu này sau, Triệu Ngọc thiếu chút nữa không đem trong miệng rượu phun tới Miêu Anh trên mặt!

“Ngươi. . . Ngươi cũng thật là cố chấp!” Nhưng mà, Miêu Anh cũng không thèm để ý cái gì rượu đỏ, mà là tâm tình kích động nói, “Ngươi cái này đại ngu ngốc! Bởi vì một tấm hình, ngươi lại chạy như vậy thật xa đến tìm ta! Có phải hay không ngu? Ta không phải đã nói, để cho ngươi không nhớ ta sao?”

“Như vậy. . .” Triệu Ngọc đưa tay nắm ở Miêu Anh ngọc cảnh, trịnh trọng hỏi ngược một câu, “Ngươi quên mất rồi ta sao?”

Triệu Ngọc lời chưa dứt, Miêu Anh hốc mắt lại lần nữa ướt át, nàng nhẹ nhàng vuốt ve Triệu Ngọc tay, nói: “Thật ra thì, hết thảy các thứ này đều là ta cho tới bây giờ chưa bao giờ nghĩ, cũng cho tới bây giờ không hy vọng!

“Triệu Ngọc, ta là thân bất do kỷ, mà ngươi nhưng là chó ngáp phải ruồi, ngươi khả năng còn không biết, ngươi ở trên đảo Sardinia một trận ám chiến, đã thay đổi toàn bộ cách cục! Bây giờ hết thảy đều bất đồng, cho nên. . . Ta hôm nay mới có thể mạo hiểm tới thấy ngươi! ! !”

Chương 720: Chiến tranh không thuốc súng

“Đúng vậy, ngươi nghĩ lầm rồi, ta không phải đi làm đặc công, cũng không phải cái gì gián điệp, “ Miêu Anh đem mình rượu chát trong ly uống một hơi cạn sạch, nói, “Càng không phải là cái gì sát thủ! Ta chỉ là thay cha ta lấy món đồ mà thôi! Ta cũng là bị buộc bất đắc dĩ!”

“Lấy món đồ?” Triệu Ngọc truy hỏi, “Mật ong điếm dưới đất kho bạc sao? Lấy. . . Thứ gì?”

“Hả. . . Hay là bắt đầu lại từ đầu nói đi!” Miêu Anh sắp xếp lời nói một chút, nhẹ nhàng nói, “Chuyện này. . . Còn phải trước từ ngươi cha vợ nói tới! Cha ta là tại Úc châu mở công ty, Australia, New Zealand còn có một ít Thái bình dương đảo quốc ở bên trong đi, cơ hồ mỗi quốc gia đều có mua bán lui tới!

“Bất quá. . . Những thứ này chỉ là bề ngoài, thật ra thì cha ta còn khác biệt thân phận. Hả. . . Bây giờ nói cho ngươi, cũng toàn cũng không sao cả! Ai. . .” Miêu Anh thở dài một tiếng, chỉ chỉ ngoài cửa sổ biển khơi, nói, “Ngươi biết không? Ở trong mắt thế nhân, Châu Đại Dương chỉ là một du lịch nghỉ phép thiên đường, một cái không tranh chấp với đời địa phương. Nhưng nào ngờ, từ đệ nhị thế chiến sau, nơi này liền đã sớm thành vì một khối không có khói súng chiến trường!

“Nga. . . Ngươi cũng chưa cần thiết phải biết phải quá cặn kẽ, ta tận lực đi nói đơn giản đi hay là, ngươi biết một cái đại khái ý là được rồi. . .” Miêu Anh tiếp tục nói, “Bởi vì Châu Đại Dương các nước đối ngoại

chánh sách rộng rãi, rất nhiều lớn công ty xí nghiệp, cùng với đặc biệt giàu có nhà giàu loại, cũng đem công ty mở ở nơi này.

“Nhưng trên thực tế, trong bọn họ, có một phần lớn đều là dùng để ẩn núp vốn, hoặc là rửa tiền dùng! Còn có một khác công ty khác có ý đồ, manh tâm không tốt!”

“Nga. . .” Triệu Ngọc gật đầu, uống rượu.

“Thân ái, hai ta đều là làm cảnh sát hình sự xuất thân, chúng ta luôn cho là cảnh sát hình sự so với cảnh sát kinh tế cấp bậc cao, nhưng trong thực tế mà nói, thật ra thì cao cấp nhất buôn bán phạm tội nhưng là so với đơn giản phạm tội hình sự còn đáng sợ hơn nhiều lắm! Nghiêm trọng nhất, thậm chí đều có thể đưa tới chiến tranh!” Miêu Anh nghiêm túc nói, “Cho nên, cha ta trách nhiệm, chính là nhìn rõ những thứ này ẩn bên trong nguy hiểm, thu góp bọn họ tình báo, bất kể là quốc nội hay là nước ngoài! Ta nói như vậy, hiểu không?”

“Không kém bao nhiêu đâu!” Triệu Ngọc nói, “Cha vợ ta chính là một ngưu bức gián điệp thương mại thôi?” Hắn vừa chỉ chỉ rượu trong tay bình, nói, “Không trách, như vậy có tiền đâu!”

“Tích điểm khẩu đức đi ngươi, đắc tội cha ta, có ngươi dễ chịu!” Miêu Anh bĩu môi, tiếp tục nói, “Nhiều năm qua như vậy, cha ta một mực nghe nói, quốc tế vòng buôn bán trong có một nhóm hết sức đặc thế lực khác, bọn họ gián điệp thấm vào ở toàn thế giới các lớn xí nghiệp trong công ty, đào lấy những xí nghiệp này cơ mật nòng cốt, sau đó sẽ lợi dụng những xí nghiệp này riêng tư cùng nhược điểm, tới uy hiếp bọn họ đạt được mình một ít mục đích!

“Những thứ này mục đích dĩ nhiên đều là lấy mưu lợi làm chủ, dính dấp đến càng rộng rãi phạm tội lãnh vực, ta đâu, cũng một câu đôi câu cùng ngươi không nói rõ ràng, ngươi nghe mới phải!”

“Hả, ta nghe đây!” Triệu Ngọc hạp một cái thiên giới rượu đỏ, nói, “Không trách, có người nói, thế giới là bóng tối đâu!”

“So với ngươi tưởng tượng còn phải bóng tối, “ Miêu Anh nghiêm túc nói, “Như vậy nhiều năm, cha ta một mực đang điều tra cái này đặc biệt tổ chức. Bất quá, hắn cũng biết, như vậy lợi hại tổ chức sau lưng, tất nhiên có một ít càng mạnh mẽ hơn đế quốc đang ủng hộ bọn họ, bọn họ đều là lợi dụng lẫn nhau! Cho nên, chúng ta bên này cũng một mực căn cứ nước giếng không phạm nước sông nguyên tắc, không có quá mức đi sâu vào cùng bọn họ tiếp xúc.

“Nhưng là, mấy năm gần đây hình thức thay đổi, cái này thần bí bên trong tổ chức bộ xảy ra chia nhóm, một nhóm càng cấp tiến thế lực dần dần ngẩng đầu. Vì hốt bạc cùng lũng đoạn, bọn họ thủ đoạn càng ngày càng cực đoan, đã nghiêm trọng uy hiếp đến quốc gia chúng ta ích lợi!

“Năm trước lập tức tới tây á dầu giếng tiết lộ tai nạn, Kiribati thông thiên đại kiều sụp đổ, New Guinea thương mậu cao ốc bốc cháy sự kiện vân vân, tất cả đều cùng bọn họ có liên quan. Hơn nữa, mặc dù địa điểm bất đồng, nhưng những chuyện này đương sự công ty, cũng đều là quốc gia chúng ta xí nghiệp, bọn họ rất rõ ràng là nhằm vào chúng ta mà đến!

“Nguyên nhân cuối cùng, một người là nhìn chúng ta kiếm tiền đỏ con mắt; một cái khác, là muốn mượn này đạt tới một ít tà ác mục đích chính trị! Cho nên, đây là một trận không nhìn thấy chiến tranh, nó thậm chí so với súng đạn sẵn sàng khai chiến còn còn đáng sợ hơn!

“Trong những ngày kế tiếp, cha ta nhiệm vụ lớn nhất, chính là điều tra cái này tổ chức thần bí, định tìm được đột phá khẩu, nắm giữ một ít sâu hơn tầng tin tức.

“Kết quả, ba ta rất nhanh liền dò thăm một cái càng kinh khủng hơn tin tức, cái này tổ chức thần bí đã ở nước ta hải ngoại lớn xí nghiệp trong cài gián điệp, bọn họ tương hội tại tương lai mấy năm trong, lục tục

nhằm vào nước ta hải ngoại lớn xí nghiệp hạ thủ, ý đồ hoàn toàn tan rã chúng ta ở hải ngoại buôn bán sức ảnh hưởng!

“Ngươi có biết, giống như lần trước dầu giếng tai nạn như vậy, một khi xảy ra chuyện tương tự cố, chúng ta xí nghiệp thì biết ở đó một quốc gia, thậm chí toàn bộ địa khu mất đi tín nhiệm! Mà hành động một ít hợp tác quốc gia mà nói, một khi bọn họ biết được hạng mục đầu tư khả năng tồn tại bị công kích tai họa ngầm sau, cũng sẽ thật to hạ xuống bọn họ hợp tác lòng tin!

“Cho nên, một khi địch nhân kế hoạch thành công, đây đối với quốc gia chúng ta mà nói, không thể nghi ngờ là một trận to lớn tai nạn a!”

“Oa, như vậy nghiêm trọng!” Triệu Ngọc gãi đầu, “Nhưng là, vậy cùng ngươi cách không rời đi có quan hệ gì chứ ? Nếu là sớm nói cho chồng ngươi ta, ta tới giúp ngươi giải quyết không phải là rồi?”

“Nói khoác mà không biết ngượng!” Miêu Anh đan xoa hai tay vào nhau, nhưng là khẽ mỉm cười, “Bất quá, ngươi nói khoác mà không biết ngượng, ta thật là nhớ!”

“Quá khen!” Triệu Ngọc giơ lên ly rượu, lại uống một hớp.

“Ở cha ta không giải cố gắng dưới, rốt cuộc lấy được đột phá, hắn tốn nhiều tiền kêu gọi đầu hàng cái này tổ chức thần bí trúng một tên thành viên cao cấp!” Miêu Anh tiếp tục nói, “Người kia đáp ứng sẽ đem tất cả đối hoa xí nghiệp gián điệp danh sách giao cho cha ta! Bất quá, người kia lo lắng cha ta sẽ bán hắn, lại đưa ra một cái vô cùng không bình thường yêu cầu, yêu cầu ta đi theo bọn họ giao dịch!”

“Cái gì? Để cho ngươi giao dịch?” Triệu Ngọc sững sốt một chút, bật thốt lên, “Lấy con gái trả nợ sao?”

“Nói cái gì đó!” Miêu Anh trợn mắt bỉu môi, “Người kia biết cha ta nhất

quan tâm nhất chính là ta bảo bối này con gái, cho nên chỉ cần hắn chịu phái ta đi hoàn thành giao dịch, đã nói lên hắn có thể tin cậy rồi!”

“Nhưng là, ai đặc biệt lại có thể bảo đảm cái kia tên khốn kiếp có đáng giá hay không tin cậy chứ ?” Triệu Ngọc lắc đầu, “Đây không phải là đánh bạc sao?”

“ Đúng, ngươi nói quá đúng!” Miêu Anh cắn môi nói, “Đây chính là một cuộc đánh bạc! Nhưng là, ta nhưng là đánh cuộc như thế nào cũng là một thua!”

“Hả. . .” Triệu Ngọc nhanh chóng suy tư, lần thứ nhất không có phản ứng kịp.

“Thua cuộc, ta mạng sẽ không có!” Miêu Anh nói, “Nhưng là thắng cuộc, ta cũng nhất định sẽ mất đi ngươi! Đối ta mà nói, hay là một cái thua chữ.”

“Tại sao?”

“Ngươi đều thấy được, cái kia tràng giao dịch, chính là ta cầm trương mục cùng mật mã, còn có ta chỉ tay đi đối phương kho bạc lấy tài liệu!” Miêu Anh nói, “Chỉ cần ta vừa vào mật ong tiệm, ta thân phận thì biết ra ánh sáng. Mà một khi lấy đi tài liệu, ta cũng sắp cả đời gặp bọn họ đuổi giết!”

“Thì ra là như vậy. . .” Triệu Ngọc lúc này mới nhớ tới, không trách ở phố buôn bán tiệm cà phê trong, Miêu Anh sẽ như vậy khẩn trương đây! Không trách nàng rời đi trước, sẽ đem nàng tài liệu cá nhân toàn bộ thanh trừ. . .

“Cái kia bản tài liệu trọng yếu bực nào, ngươi nên biết!” Miêu Anh nói, “Cho dù cha ta như vậy quan tâm ta, đau ta, nhưng hắn hay là không chậm trễ chút nào về phía ta mở miệng! Triệu Ngọc, như vậy dưới tình

huống, ta không có lựa chọn nào khác, ngươi. . . Có thể hiểu không?”

“Hiểu, bất quá. . .” Triệu Ngọc gãi đầu một cái, “Dường như, thật giống như. . . Ta cũng cầm bọn họ đồ nha, như vậy nói, hai ta bây giờ tất cả đều gặp phải bọn họ đuổi giết?”

“Không, chính tương phản!” Miêu Anh nản chí cười một tiếng, dùng khẳng định con mắt nhìn Triệu Ngọc nói, “Ngươi bắt được đồ, vừa vặn có thể hóa giải chúng ta nguy cơ! Hơn nữa, ngươi đã hoàn toàn thay đổi tràng này ám chiến cách cục, trực tiếp đem nó đẩy tới ác liệt giai đoạn, thậm chí còn để cho chúng ta chiếm cứ chủ động!”

“Nga. . .” Triệu Ngọc khẽ gật đầu, “Ta bây giờ rốt cuộc minh bạch, cha vợ tại sao phải thưởng ta chai rượu này uống. . .”

Nói xong, Triệu Ngọc ngửa cổ uống nữa mấy hớp, cuối cùng đem suốt một chai rượu chát một cái cạn cá thông suốt!

Chương 721: Ngũ đại huyền án

“Nói thực hay, ngươi thật để cho chúng ta thất kinh, không biết còn tưởng rằng ngươi là một chuyên nghiệp đặc công đâu!” Miêu Anh nhìn Triệu Ngọc đem một chai rượu chát uống sạch, hỏi, “Ngươi rốt cuộc là làm sao làm được? Ngươi làm sao biết, vấn đề nằm ở chỗ nhà kia mật ong tiệm chứ ?”

“Ta đã cùng sứ quán người nói qua vô số lần, “ Triệu Ngọc nói, “Là bọn họ tới trước đen ta, bằng không ta cũng không đến nổi như vậy tức giận! Ngươi biết, ta Triệu Ngọc người này nhỏ mọn mà, trừng mắt phải trả, ai chọc ta, ta nhất định sẽ không để cho hắn dễ chịu, coi như vẫn chưa trở lại, cũng phải chán ghét chán ghét bọn họ mới được!”

“A a. . .” Nhìn Triệu Ngọc dáng vẻ đắc ý, Miêu Anh quả thực không khỏi tức cười, “Không thể từ chối không nhận, đây là ngươi lưu manh quy luật phát huy tốt nhất một lần, người thường căn bản không thể hiểu đến! Khó trách. . .” Miêu Anh dùng tán thưởng cộng thêm ánh mắt hâm mộ nhìn Triệu Ngọc, “Ngươi có thể đem như vậy lợi hại thi thể nữ không đầu án phá hỏng đâu!”

“Nói nhảm. . . Bằng không. . . Ta cũng không cách nào mà ôm mỹ nhân về a!” Triệu Ngọc thuận thế bới một chút Miêu Anh càm, lại bị Miêu Anh nhanh trí đất tránh ra.

“Đừng làm rộn, “ Miêu Anh đè lại Triệu Ngọc tay bẩn, tiếp tục nói, “Ta đoán, cái đó thần bí tổ chức hay là phát hiện bí mật chuyện giao dịch tình, cho nên lập tức phái người tới điều tra! Bất quá, ta cũng không quá rõ, bọn họ tại sao phải đem trông chừng kho bạc người toàn đều giết!

“Có thể là tổ bọn họ đan nội bộ sinh ra chia nhóm gây ra, cũng có thể là thiên nộ vu nhân, cho là kho bạc giữ viên phạm sai lầm loại!”

“ Đúng, cái này cùng ta nghĩ vậy, “ Triệu Ngọc bổ sung nói, “Bất quá, ta càng nghiêng về người trước, bởi vì kho bạc đều là bị cưỡng ép cạy ra, bọn họ ở trong kho bạc mặt liên tiếp xúi giục rồi đã mấy ngày đây, nói rõ bọn họ cũng không có chìa khóa!”

“ Đúng !” Miêu Anh tiếp tra nói, “Bọn họ cùng cảnh sát địa phương có cấu kết, mặc dù bọn họ bắt được một cái vô tội nước Thái cô gái, nhưng một chút cũng không lo lắng con gái sẽ xảy ra vấn đề.”

“Nhưng mà, cũng không lâu lắm, ta nhưng chủ động tìm tới cửa tới, “ Triệu Ngọc tiếp nhận nói, “Bọn họ ăn không cho phép ta rốt cuộc là làm cái gì! Khi bọn họ thông qua theo dõi điều tra, hoặc là ủy thác cái kia người hướng dẫn du lịch hỏi, chắc chắn chúng ta không phải là đến tìm nước Thái cô gái sau, bọn họ liền nổi lên lòng xấu xa!”

“Đúng vậy!” Miêu Anh tiếp lực, “Bọn họ hoài nghi ngươi cùng kho bạc giao dịch có liên quan, muốn mượn này dò tìm tòi ngươi lai lịch, cho nên mới đem nước Thái cô gái giết chết ở các ngươi phòng, sau đó còn phái máy bay không người bắn cảnh sát, khiến cho các ngươi bị toàn đảo truy nã!”

“Yes!” Triệu Ngọc gật đầu, “Bọn họ làm như vậy, chính là muốn đem ta thế lực sau lưng bức ra, tốt nhìn một chút, chúng ta rốt cuộc đều là người nào!”

Triệu Ngọc nói xong, cùng Miêu Anh nhìn nhau một cái, mặc dù cách lâu như vậy, nhưng hai người ý tưởng hay là như vậy phải lưu loát nhất trí, phối hợp ăn ý.

“Nhưng bọn họ làm sao cũng không nghĩ ra, bọn họ đánh chỉ tính theo ý

mình lại đem mình coi là đi vào!” Miêu Anh chìm một chút, mới nói, “Bọn họ đánh giá thấp ngươi năng lực! Ngươi biết không thân ái? Ngươi sau làm chuyện, đổi lại một trăm cá đặc công cũng không thấy có thể thành công! Nhưng ngươi nhưng làm được, ta thật vì ngươi cảm thấy kiêu ngạo. . .”

“Ho khan, đây coi là cái gì?” Triệu Ngọc nhất thời đắc ý, “Làm chuyện tốt không làm được, nhưng là phá hoại nhưng là của ta cường hạng sao! Như vậy, các ngươi quay đầu lúc nào tra được cái kia cái gì phá tổ chức ổ ở nơi nào, nói cho ta một tiếng, ta quá khứ cho bọn họ phá hủy!”

“Hả. . .” Miêu Anh làm ra một bộ nhức đầu dáng vẻ, nói, “Chúng ta hay là nói một chút bây giờ tình huống đi! Ngươi từ bọn họ trong tay kiều tới tài liệu, hơn nữa ta làm giao dịch có được tài liệu, đã để cho chúng ta giành được tiên cơ.

“Quét sạch hành động đã mở ra, những thứ kia phân công ở chúng ta trong xí nghiệp bộ gián điệp đã cơ bản đều bị bắt rồi! Lần này, chúng ta có thể nói trước rút ra đầu trù, để cho đối phương thiệt hại to lớn!

“Lui về phía sau nữa, chúng ta sẽ thật tốt lợi dụng ngươi lấy được tài liệu, liên hiệp những công ty khác, tìm đồng minh vân vân, cùng đối phương toàn diện khai chiến, dĩ nhiên. . .” Miêu Anh thâm tình đối Triệu Ngọc nói, “Những chuyện này, đã cùng ngươi không có quan hệ gì rồi! Bọn họ đã giúp ngươi đem các ngươi ở trên đảo Sardinia tất cả video, tất cả chứng cớ tất cả đều tiêu hủy! Hơn nữa người trong cuộc chết, cho nên, ngươi cùng cái đó tiểu nữ sinh an toàn là có thể bảo đảm!”

“Ta không sao, vậy ngươi đâu. . .” Triệu Ngọc lo lắng hỏi.

“Ta dĩ nhiên không được, “ Miêu Anh nói, “Mặc dù ta ở trong nước thân phận đã lau đi, nhưng cha ta cái mục tiêu này nhưng là quá lớn đâu! Lại nói, ta ở Sardinia thượng để lại tin tức, suy đoán trong vòng thời gian ngắn, ta vẫn không thể khôi phục thân phận!” Thấy Triệu Ngọc mắt lộ

thất vọng, Miêu Anh cấp vội vàng khuyên nhủ, “Bất quá, ta tin tưởng hắn sẽ không rất dài! Ám chiến mở một cái, đối phương căn bản không rãnh chiếu cố đến đến ta chuyện, cho nên, cha ta ý, là trước hết để cho ta kiên nhẫn quan sát một chút tình thế, chờ chắc chắn an toàn sau, lại để cho ta khôi phục thân phận!”

“Ai. . .” Triệu Ngọc thở dài, nói, “Ta trở về sau, thì phải hướng Hoàng Bì Bản người kế tiếp vụ án hạ thủ! Ngươi tự xem làm đi!”

“Hả. . . Hả. . .” Nghe nói như vậy, Miêu Anh lập tức giống như tiểu cô nương vậy rải nổi lên kiều, xoa Triệu Ngọc bả vai nói, “Thân ái, ngươi. . . Ngươi trước tra một chút mà khác không được sao? Ngươi chờ ta, ta coi như không khôi phục được thân phận, cũng rất nhanh là được trở về nước! Đến lúc đó, ta lặng lẽ cùng ngươi cùng đi, có được hay không a?”

“Đùa giỡn hay sao?” Triệu Ngọc lắc đầu, “Vụ án cũng không phải là ta định đoạt! Cho nên, ngươi hay là cho ta nhanh một chút mà trở lại tốt! Hơn nữa. . . Ta quá nhớ ngươi a!”

“Phải không? Có nhớ bao nhiêu ?” Miêu Anh hờn dỗi ôm Triệu Ngọc bả vai.

“Nói nhảm! Phải nhiều nhớ ngươi còn không biết sao?” Triệu Ngọc thuận thế hôn một cái, “Bằng không, ta làm sao có thể chạy đến cái này thật xa New Zealand tới đây?”

“Ta cũng muốn a! Ngươi biết không, ở một ngày không có ngươi trong, ta quá có bao nhiêu khó khăn bị?” Miêu Anh làm nũng nói, “Không có khốn kiếp ở bên tai ta mắng bà nội con gấu, ta cũng sắp không thói quen! Tốt, ta đáp ứng ngươi, ta sẽ mau sớm trở về!

“Còn có a, trên Hoàng Bì bản những thứ kia đại án tử, ta cũng là vẫn không có buông xuống, ngày ngày đều ở đây nghĩ thế nào! Ta thật không kịp đợi, ngươi mau cùng ta nói một chút thi thể nữ không đầu

chuyện đi!”

“Tốt. . .”

Chỉ như vậy, kế tiếp trong thời gian, Triệu Ngọc chú tâm dồn trí cùng nàng nói về phá án chuyện tới.

Triệu Ngọc một chai rượu chát uống, trạng thái đang giai, nói được là thanh tình cũng tốt, dị thường đưa vào, nghe Miêu Anh ngay cả cũng không dám thở mạnh, rất sợ bỏ lỡ cái nào nho nhỏ chi tiết!

Chờ đến toàn bộ kể xong sau, Miêu Anh nghe mà nhập ma chướng luôn, sững sốt thật lâu cũng không có phục hồi tinh thần lại.

“Ai nha, ta thật là quá hối hận, xuất sắc như vậy vụ án, lại tất cả đều bỏ lỡ! Đều do cái này đáng chết phá nhiệm vụ, không được. . .” Miêu Anh lòng ngứa ngáy khó nhịn nói nhẹ, “Ta thật không kịp đợi, qua hai ngày, ta liền lại theo cha ta xin một lần! Đúng rồi, đúng rồi. . .”

Đột nhiên, Miêu Anh nhớ tới một chuyện trọng yếu tình tới, vội vàng hỏi: “Thân ái, ngũ đại huyền án, ngươi đã phá một cọc! Như vậy. . . Lần này ngươi trở về sau, định trước làm vậy một món chứ ?”

“Ngươi nói sai rồi, “ Triệu Ngọc vội vàng lắc đầu sửa lại nói, “Chỉ còn lại có ba món đại án mà thôi, món đó bằm thây án đã phá!”

“Nga? Phải không? Lúc nào phá?” Miêu Anh tò mò, “Ta tại sao không có nghe nói?”

“Hả, ta cũng là mới vừa nghe nói. . .”

Triệu Ngọc vừa nói, móc ra mình một cái tùy thân quyển sổ nhỏ, quyển sổ kia thượng đánh dấu Hoàng Bì Bút Ký trên đó năm món quốc gia nhất cấp huyền án, cái này ngũ đại huyền án theo thứ tự là:

Một, Tự Lưu trấn nông thôn hợp tác xã đặc biệt lớn vụ án giết người. Hai, địa khu Bắc Thiên ác ma án. Ba, thành phố Tấn Trung thi thể nữ không đầu án. Bốn, thành phố Ôn Tây đập nước Bạch Sơn bắm thây án. Năm, hoa vân núi thảm án diệt môn.

“Những thứ này vụ án tất cả đều là Kim đội trưởng năm đó tham dự điều tra, nhưng toàn bộ đều không phá được!” Triệu Ngọc nói, “Đập nước bắm thây án là cuối cùng một kiện, thời gian cách nhau cũng không phải là rất dài.

“Thật ra thì, chúng ta một mực cũng không biết, vụ án này vào sáng sớm năm ngoái, cũng đã bị địa phương cảnh sát hình sự cơ quan cho điều tra phá án rồi! Hung thủ là trên Bạch Sơn một tên người trông coi rừng, hắn tinh thần rõ ràng có vấn đề. Nghe nói, hắn trước sau sát hại nhiều tên phái nữ người bị hại, áp dụng đều là giết người bắm thây thủ đoạn tàn nhẫn. . .

“Bất quá, có ý nghĩa là, có truyền thuyết, ở dẫn độ tên này hung thủ trong quá trình, có một cái có công năng đặc dị người cho bọn họ giúp rất lớn bận bịu!”

“Công năng đặc dị?” Miêu Anh tò mò, “Công năng đặc dị gì?”

“Nói gì. . . Sờ một cái người chết di vật, liền có thể tìm được thi thể loại, dù sao truyền đi thật tà hồ!” Triệu Ngọc trả lời.

“Đó tính là công năng đặc dị gì vậy? Hơn nữa, cái kia cũng không đúng a?” Miêu Anh rất nhanh phát hiện vấn đề, “Coi như công năng đặc dị là thật, như vậy cũng chỉ có thể tìm được thi thể mà thôi, lại không thể tìm được hung thủ!”

“Ai biết được? Muốn ta nhìn, hơn phân nửa đều là lời nói vô căn cứ, đơn thuần nói bậy!” Triệu Ngọc lắc đầu, “Bất quá, vụ án phá ngược lại thật!

Chỉ là không biết nguyên nhân gì, cảnh sát địa phương tận lực giữ bí mật, cũng không cổ động thổi phồng chuyện này, ngay cả ta, cũng là vào đặc điều tổ sau này mới biết!

“Cho nên, bất kể nói thế nào, liền còn dư lại ba vụ án! Ngươi được nhanh một chút, ngươi nếu là không tới nữa. . .”

“Ta tới, ta tới. . . Như vậy. . .” Miêu Anh chỉ Triệu Ngọc quyển sổ nhỏ hỏi, “Như vậy. . . Còn dư lại cái này ba vụ án, ngươi định trước làm vậy một món chứ ?”

Chương 723: Mở lại Ác Ma án

“Nếu như dựa theo thời gian thứ tự tới nói, “ Triệu Ngọc chỉ quyển sổ nhỏ nơi nào đó nói, “Tự nhiên là cái này một món! Ác ma án, cũng ít nhất quá khứ 15 năm chứ ?”

“Cũng phải !” Miêu Anh gật đầu đồng ý, “Dịch SARS cũng là một năm kia bùng nổ chứ ? Ta có lúc đang suy nghĩ, là không phải là bởi vì dịch SARS chuyện, mới khiến cho vụ án này chịu ảnh hưởng chứ ?”

“Khó mà nói, ta cũng điều tra, dịch SARS là 11 tháng bắt đầu, mà vụ án này sớm vào năm đó mùa hè lúc, cũng đã bắt đầu rồi !” Triệu Ngọc lắc đầu, “Chỉ bất quá, lúc mới bắt đầu, không có đưa tới mọi người quá nhiều chú ý đi!”

“Ác ma án!” Miêu Anh trịnh trọng nói, “Thật ra thì, hắn gọi là án tự sát liên hoàn đặc biệt lớn mới đúng a! Thật không biết, mọi người tại sao phải khởi cái tên như thế chứ ?”

“Không biết, có lẽ, như vậy không thể tưởng tượng nổi chuyện, mọi người không nghĩ ra tốt hơn danh từ, chỉ có thể dùng 'Ác ma' tới đại biểu chứ ?” Triệu Ngọc nói, “Ở cùng địa khu, lại là ở so với thời gian ngắn ngủi đoạn bên trong, lại trước sau xuất hiện 9 tên người tự sát, bây giờ không có biện pháp lại dùng trùng hợp để giải thích!”

“Đúng nha, người chết tuổi tác, giới tính, nghề nghiệp cùng với điều kiện gia đình toàn đều bất đồng, hơn nữa cũng không có rõ ràng tinh thần vấn đề, như vậy người lần lượt tự sát, kết thúc mình sinh mạng, thật là làm người khó giải!” Miêu Anh nói, “Thi thể nữ không đầu án, từng

được công nhận vì đệ nhất án treo, chủ yếu là khó khăn ở thời gian khóa độ quá lớn thượng!

“Mà đây cọc liên hoàn vụ án tự sát, nhưng là khó khăn ở thủ đoạn gây án thượng a?” Miêu Anh thở dài nói, “Nếu như dùng tự sát để giải thích, không có cách nào giải thích 9 người tất cả đều tự sát! Nhưng nếu như dùng mưu sát để giải thích, nhưng lại không tìm được bất kỳ đầu mối cùng chứng cớ! Thật là đủ khó khăn!”

“Chúng ta đặc điều tổ có một tâm lý chuyên gia, ta cũng hỏi qua nàng chuyện này!” Triệu Ngọc bỗng nhiên nhấc lên Ngô Tú Mẫn tới, “Nàng nói, nếu như dựa tâm lý ám chỉ hoặc thôi miên muốn để cho một người tự sát lời, cũng không phải là không cách nào làm được, nhưng tỷ lệ thành công nhưng là rất nhỏ mọn! Cái này cùng một người tâm tính, ý chí lực còn có hoàn cảnh sinh hoạt chờ nhân tố mật thiết tương quan, tồn tại quá nhiều biến số, coi như toàn cầu đứng đầu nhất tâm lý sư, cũng không khả năng liên tiếp để cho 9 người tự sát!”

“Không sai, ta trước xác nghĩ tới loại này tâm lý thôi miên giết người khả năng, “ Miêu Anh nói thẳng, “Bất quá, trừ những thứ này ra, có thể còn có thể tìm được khác khả năng đi, tỷ như trong tiểu thuyết nói, có nào đó nhân loại không biết trí huyễn tề, hoặc là khác có thể khiến người uất ức dược vật chờ một chút ! Còn có. . . Hả. . . Tỷ như 'Tà' giáo loại?”

“Hả, ta quay đầu liệt kê một chút, chờ trở lại phòng hình sự, ta liền bắt đầu xin án này, lần nữa điều tra!” Triệu Ngọc gật đầu.

“Vụ án này cùng ngoài ra mấy món không giống nhau, “ Miêu Anh nhắc nhở, “Vụ án này mặc dù ảnh hưởng lớn vô cùng, nhưng cũng không có ở cảnh sát chính thức lập án, cho nên liên quan tới năm đó tài liệu, cũng là ít nhất một cái! Độ khó thật rất lớn a!”

“Không quan hệ, thi thể nữ không đầu án cũng phá, còn sợ cái gì?” Triệu Ngọc nhẹ nhàng ôm Miêu Anh, cười nói, “Ngươi nhanh lên đi, ta nhưng

đang mong đợi, có thể cùng ngươi song kiếm hợp bích đâu!”

“Hả!” Miêu Anh cũng là ôm chặc lấy Triệu Ngọc, nói, “Phòng hình sự bên kia, cha ta đã chào hỏi! Ngươi cứ yên tâm to gan làm đi! Đã xảy ra chuyện gì, để cho ngươi cha vợ giúp ngươi bao!”

“A, lời này nếu để cho cha ngươi nghe, có phải hay không phải mắng ngươi cùi chỏ đi bên ngoài quải a?” Triệu Ngọc cười nói, “Đúng rồi, gọi cha vợ, không biết, ta cha mẹ vợ lại là nhân vật thế nào chứ ?”

“Bà vợ giàu có thôi!” Miêu Anh thuận miệng nói, “Trước kia Bộ ngoại giao lui xuống, quan chức nhưng là không nhỏ. Bất quá, nhìn ba ta quả thực không giúp được, tự nhiên là phu xướng phụ tùy rồi!”

“Nga. . .” Đột nhiên đang lúc, Triệu Ngọc liền nghĩ tới trước kia nghe trộm Miêu Anh điện thoại chuyện tới, không trách, ở trong điện thoại mặt, Miêu Anh mẹ giọng lớn như vậy đâu!

“Nhà chúng ta quê quán đều ở đây thủ đô!” Miêu Anh nói, “Sở dĩ ở Tần Sơn An gia, hoàn toàn là bởi vì Tần Sơn có rất nhiều cha ta bạn, có thể tốt hơn chiếu cố ta mà thôi!

“Khi còn bé, ta một mực không nghĩ ra, bọn họ tại sao không mang theo ta thường ở hải ngoại, tại sao không thể ngày ngày bồi ta? Sau đó trưởng thành mới hiểu được, bọn họ tính chất công việc quyết định ta cô độc. Bất quá, ta biết, bọn họ cũng là vì ta tốt!” Nói đến đây, Miêu Anh không nhịn được ở Triệu Ngọc bên tai nhẹ nhàng a giọng, nói, “Thật ra thì, như vậy tốt hơn! Ít nhất để cho ta gặp ngươi tên khốn kiếp này!”

“Hả. . .” Triệu Ngọc nhột giữa, hơi nóng dốc thăng, “Được a, vậy hãy để cho ngươi khỏe tốt thể nghiệm một chút, khốn kiếp lợi hại. . .”

Nói xong, hai người một lần nữa cút vào ga trải giường. . .

. . .

Ở tương lai mấy ngày bên trong, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh lại như keo như sơn, vẫn như cũ không thôi ước hẹn mấy lần. Một lần cuối cùng, bọn họ thậm chí không tuân theo quy định, đi đến rồi Wellington bên bờ biển du ngoạn, thật tốt vượt qua một cái khoái trá thời gian hạnh phúc. . .

Bất quá, thời gian ngắn ngủi, cho dù vẫn như cũ không thôi, Triệu Ngọc cuối cùng vẫn phải tỷ số rời đi trước. Đại sứ quán giúp hắn cùng Tô Kim Muội lảm xong công việc tương quan, ở một cái ánh nắng tươi sáng buổi sáng, bọn họ cùng nhau ngồi máy bay đặc biệt quay trở về thủ đô.

Trước khi đi trước, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh tự nhiên là lại thân thân ngã ngã rồi một phen, Miêu Anh đáp ứng Triệu Ngọc, nàng sẽ tẫn lớn nhất cố gắng xử lý xong nàng vấn đề, mau sớm trở về nước cùng Triệu Ngọc đoàn tụ, cùng chung điều tra những thứ kia siêu cấp đại án!

Bởi vì Miêu Anh thân phận một mực giữ bí mật, cho nên đồng hành Tô Kim Muội thậm chí Mã Nhuận Khuê đám người, tất cả cũng không có ra mắt Miêu Anh, Triệu Ngọc cũng không có đem chuyện này nói cho bọn họ.

Chính bởi vì như vậy, ở trở về nước trên phi cơ, Tô Kim Muội cũng một mực vô cùng hiếu kỳ, không biết tại sao Triệu Ngọc giống như đổi thành một người khác, như vậy vui mừng, như vậy mặt mày hớn hở! Cùng sắp tới New Zealand lúc kiềm chế cùng buồn bã hoàn toàn ngược lại!

Trở lại thủ đô sau, một chút phi trường, bọn họ liền bị trực tiếp nhận được trung ương phòng hình sự, cùng Tiêu Quốc Phượng trưởng phòng, thậm chí Thính trưởng đại nhân thấy cá mặt.

Hai vị lãnh đạo biết một chút tình huống cụ thể, lại để cho bọn họ ký tên mấy phân giữ bí mật sách, cái này mới chánh thức biểu thị, lần này New Zealand sự kiện có thể chấm dứt!

Bất quá, Thính trưởng đại nhân tự nhiên đã biết được cá trung lợi hại, cho nên ở trước khi đi, hắn đơn độc đem Triệu Ngọc kêu qua một bên, đối hắn tiến hành một phen khen ngợi.

Thính trưởng đại nhân còn bày tỏ, căn cứ Triệu Ngọc biểu hiện ưu tú, hắn sẽ còn tùy tình hình cân nhắc, cho Triệu Ngọc tấn thăng chức danh, cùng với điều động công việc các loại sự nghi.

Nói cách khác, Triệu Ngọc tương lai có rất lớn cơ hội, có thể trở thành phòng hình sự chính thức nhân viên, mà không còn là Tần Sơn Dung Dương phân cục một tên lính cảnh sát rồi!

Bất quá, Triệu Ngọc bây giờ đã lấy được Miêu Anh tung tích, đối với những thứ này chức vụ chức danh các loại đồ, đã không có vấn đề chút nào rồi.

Lúc này, hắn trừ mong mỏi Miêu Anh sớm ngày trở về trở ra, chỉ có một việc trọng yếu nhất, đó chính là xin điều tra địa khu Bắc Thiên ác ma án cùng một.

Vì vậy, ở Thính trưởng đại nhân sau khi đi, hắn liền lập tức tìm được Tiêu Quốc Phượng trưởng phòng, hướng nàng nộp tra án xin. Tiêu trưởng phòng cũng là không nghĩ tới Triệu Ngọc lại sẽ như vậy chuyên nghiệp, một mặt đối hắn khen tặng bất giác, một mặt thống khoái phê chuẩn điều tra xin.

Nhưng là, mặc dù trưởng phòng đại nhân đã phê chuẩn, nhưng đúng như Miêu Anh nói như vậy, bởi vì cái này ác ma án trung không có tìm được rõ ràng mưu sát dấu vết, cho nên cho đến cuối cùng cũng không thật có lập án.

Nghiêm khắc mà nói, vụ án này cũng không thuộc về không kết án treo! Nếu như nếu muốn lần nữa điều tra như vậy vụ án, cũng không giống

như thi thể nữ không đầu án như vậy, cần làm rất nhiều chuẩn bị công việc. Chỉ cần phòng hình sự thông báo một tiếng cảnh sát địa phương, vì Triệu Ngọc đặc điều tổ cung cấp tài nguyên ủng hộ là được.

Nhưng là, cũng chính vì vậy, liên quan tới vụ án này tài liệu và đầu mối, cũng là ngũ đại huyền án trung ít nhất!

03 chuyên án tổ lúc, án này mới vừa xảy ra, nhưng Kim đội trưởng bọn họ vẫn không có tra rõ chân tướng. Cho nên, cách nhiều năm sau, nữa tra án này độ khó có thể tưởng tượng được. . .

Chương 723: Cuộc sống thoải mái

Dĩ nhiên, mặc dù thu được phê chuẩn, Triệu Ngọc đã có thể chính thức điều tra ác ma án, nhưng hắn dẫu sao mới từ New Zealand trở lại, làm sao cũng phải nho nhỏ nghỉ dưỡng sức một chút mới phải.

Hơn nữa, mặc dù hắn ở New Zealand đợi dài như vậy thời gian, nhưng trong thực tế, Tăng Khả, Ngô Tú Mẫn đám người nhưng vẫn còn đang vì thi thể nữ không đầu kết án công việc mà khắp nơi bôn ba đâu!

Vì vậy, làm sao cũng phải chờ bọn họ đem công việc làm xong mới được.

Vì vậy, Triệu Ngọc chỉ đành phải tạm trở về Tần Sơn nghỉ dưỡng sức.

Ai ngờ, chờ lần này Triệu Ngọc trở lại Tần Sơn sau, hắn cảnh ngộ đã cùng lần trước hoàn toàn bất đồng!

Bởi vì, khiếp sợ toàn quốc thi thể nữ không đầu án bị cảnh sát trinh phá tin tức, đã bị truyền thông phân phát, đã sớm mọi người đều biết! Đối với như vậy cấp bậc cao một kiện không kết án treo tới đem, tin tức này không khác nào một viên tạc đạn nặng ký, ở công chúng giữa đưa tới mãnh liệt phản ứng!

Mà hành động điều tra phá án án này chủ yếu công thần, Triệu Ngọc tên cũng là dần dần bị đời người biết được, danh tiếng dốc thăng.

Như vậy, đối với Tần Sơn cảnh giới mà nói, càng là một kiện tương đối chuyện vinh dự! Cho nên ở Triệu Ngọc mới vừa đến Tần Sơn ngày thứ

nhất, thị cục Hồng cục trường liền dẫn đầu vì hắn chuẩn bị một trận trọng thể tiệc ăn mừng, vừa vì Triệu Ngọc ăn mừng, lại vì Triệu Ngọc đón gió tẩy trần.

Theo lý thuyết, Triệu Ngọc quan hệ vẫn còn ở Tần Sơn, hay là một tên mới vừa nhậm chức một năm lính cảnh sát mà thôi, ngày thường đừng nói tiếp kiến, chính là muốn nhìn thấy mặt đại cục trưởng một mặt cũng rất khó.

Nhưng mà, tổ điều tra đặc thù cấp bậc nhưng lại so với cấp thành phố thậm chí cấp tỉnh cũng cao, Triệu Ngọc lại là tổ trưởng, hơn nữa còn phá đại án, cho nên mới gặp lại những đại lãnh đạo này, coi như cùng trước kia hoàn toàn bất đồng.

Triệu Ngọc đã sớm nhìn phi thường hờ hững, hắn ở đặc điều tổ đi như vậy một lần sau, mắt thấy cũng so với trước kia mở rộng rất nhiều, đến mỗi một nơi, lấy được đều là cảnh sát địa phương cao cách thức đãi ngộ, sớm thành thói quen những thứ này trong quan trường thủ tục cùng sáo lộ.

Cho nên, ở bàn rượu trên, Triệu Ngọc chuyện trò vui vẻ, diệu ngữ liên châu, chọc cho mọi người ha ha cười to, danh tiếng hoàn toàn lấn át những đại lãnh đạo này.

Lần này trong yến hội, Triệu Ngọc cũng là gặp được rất nhiều người quen cũ, hai vị cục phó Liêu Cảnh Hiền cùng Chu An Đông, cảnh sát hình sự Đại đội trưởng Phùng Tiêu, Dung Dương Cục trưởng Loan Tiêu Tiêu vân vân.

Trừ cảnh giới ra, hiện trường còn tới mấy tư pháp giới đồng liêu, tòa án, Kiểm soát viện, đều là ở Tần Sơn một ít nổi tiếng làm đại nhân vật.

Lợi hại hơn là, hiện trường còn tới một vị cấp thành phố đại lãnh đạo, người này tên là Tô Lâm, chính là chủ quản tư pháp phương diện Phó thị

trưởng. Ở hiện trường trong mọi người, người này cấp bậc hắn cao nhất, cho nên bị đẩy ở đang ngồi trên.

Triệu Ngọc mới đầu cũng không đem người này coi là chuyện gì mà, nhưng không nghĩ tới, người này nhưng liên tiếp kính Triệu Ngọc chừng mấy hồi rượu, một lần cuối cùng mời rượu, thậm chí còn đứng lên, tỏ ra hết sức nhiệt tình.

Triệu Ngọc cũng không phải không tán thưởng một loại kia, người ta làm sao kính mình, hắn liền làm sao kính người ta, hai người ngươi tới ta đi, cuối cùng uống mấy ly đi xuống.

Cho đến hai người uống mặt đỏ tới mang tai sau, Triệu Ngọc mới từ Liêu Cảnh Hiền trong miệng biết được, tình cảm cái này vị tô Thị trưởng cũng không phải người ngoài, hắn chính là cái đó tiểu đồ đệ Tô Kim Muội cha ruột!

Ta đi!

Triệu Ngọc khá cảm thấy ngoài ý muốn, không nghĩ tới tiểu đồ đệ lại cũng có đại bối cảnh. Không trách, ban đầu nàng nói chuyện như vậy tự tin đâu!

Trở về nghĩ lúc đó, Triệu Ngọc điều tra phá án nhà trọ vụ án giết người lúc, bởi vì chuyện dính líu tới Hồng cục trường, Triệu Ngọc bị nhiều mặt ngăn trở, mà Tô Kim Muội lại nói có thể giúp hắn giải quyết vấn đề.

Bây giờ nhìn lại, sợ rằng thật đúng là Tô Kim Muội tìm ba hắn giúp đỡ. Không trách, Hồng cục trường như vậy thản nhiên, đau như vậy mau thừa nhận mình sai lầm đâu! Lúc ấy, Triệu Ngọc còn tưởng rằng giúp mình người, là Miêu Anh đâu, không nghĩ tới là hắn!

Tô Thị trưởng làm người nhiệt tình thành thật, lúc này cũng không tị hiềm đất nói cho Triệu Ngọc, nói Tô Kim Muội đặc biệt thích phá án,

đối Triệu Ngọc đặc biệt sùng bái, cho nên hy vọng Triệu Ngọc có thời gian lúc nhiều dạy một chút cái này vị tiểu đồ đệ loại.

Hô. . .

Triệu Ngọc trên miệng đau mau đáp ứng trứ, trong tối nhưng là thật dài hô giọng, may ở New Zealand lúc, mình không có cùng tiểu nha đầu làm bậy. Bằng không, hôm nay thật không có biện pháp thu thập!

Đại lãnh đạo đều là như vậy, như vậy những người khác càng là không cần nói! Trừ liên tục mời rượu ra, mọi người tất cả đều đối Triệu Ngọc khen không dứt miệng, khen hắn là cảnh giới tấm gương, khen hắn vì Tần Sơn làm vẻ vang. . .

Đẩy ly đem ngọn đèn, tiền đặt cuộc ánh sáng lần lượt thay nhau giữa, Triệu Ngọc cũng là có chút hoảng hốt, từng bao nhiêu lúc, mình đơn giản chính là một cái ngày ngày cầm banh côn khắp nơi đánh nhau, khắp nơi đòi nợ côn đồ cắc ké, nhưng không nghĩ tới, một lần tình cờ cơ hội, một cái thần kỳ hệ thống, hoàn toàn thay đổi mình hết thảy.

Cho đến ngày nay, lại có thể đạt được như vậy nhiều đại lãnh đạo thưởng thức, thật là làm người cảm khái. . .

Từ trở lại Tần Sơn sau, Triệu Ngọc lại bắt đầu khai quẻ rồi! Tiệc rượu ngày đó, hắn mở ra là một cái “Chấn Đoái” quẻ.

Chấn quẻ không thể nghi ngờ đối ứng tiệc rượu, mà đoái quẻ cũng không uổng khai. Bởi vì điều tra phá án rồi xưởng thuốc cấp tốc vụ án giết người có công, phòng hình sự phương diện cho hắn phát xuống cao đến 25 vạn nguyên chuyên án tiền thưởng!

Cái gọi là chuyên án tiền thưởng, chính là nói, số tiền này là phần thưởng cho bọn họ toàn bộ tổ điều tra đặc thù.

Lúc này, coi như nhìn ra tổ trưởng đặc quyền tới rồi!

Nguyên lai đặc điều tổ có một quy định bất thành văn, tiền thưởng không chia đều, mà là do tổ trưởng tiến hành phân phối, luận công lãnh thưởng. Triệu Ngọc muốn phân cho người khác bao nhiêu chính là bao nhiêu!

Đối với những thứ khác đặc điều tổ mà nói, giống vậy tổ trưởng chỉ là tính cách tượng trưng cho tổ viên phát một chút mà, còn dư lại tất cả đều mình nuốt một mình. Cũng chính bởi vì như vậy, ban đầu cạnh tranh tổ trưởng lúc, mới sẽ như vậy kịch liệt.

Dĩ nhiên, Triệu Ngọc nhưng không phải loại người như vậy, hắn mặc dù phá án có công, nhưng là các tổ viên không ngày không đêm công việc tự nhiên vô cùng khổ cực. Cho nên, hắn tự cầm 7 vạn, sau đó đem còn dư lại cho ba vị tổ viên chia đều!

Lập tức lấy được như vậy bao nhiêu tiền, Tăng Khả, Ngô Tú Mẫn đám người tự nhiên là cao hứng không phải. Bọn họ còn chưa bao giờ nghĩ tới, phá án sau, lại còn có thể được như vậy nhiều tiền thưởng đâu!

Tính luôn Triệu Ngọc người cho, bọn họ đã lấy được 16 vạn, cái này còn không bao gồm phía sau đá quý mất trộm án cùng thi thể nữ không đầu án, cái này hai vụ án cấp bậc có thể so với xưởng thuốc án cấp bậc còn cao, đến lúc tiền thưởng khẳng định còn có thể được nhiều hơn!

Có sẽ có tiền động lực, mấy anh em tự nhiên là làm được càng ra sức, bày tỏ không dùng được một hai ngày, là có thể hoàn toàn hoàn thành kết thúc công việc, cùng Triệu Ngọc hội hợp.

Chờ đợi trong cuộc sống, Triệu Ngọc cuối cùng qua mấy ngày thoải mái cuộc sống, Miêu Anh cũng tìm được, đại án tử cũng phá, tâm tình cũng là phá lệ thoải mái.

Hắn mặc dù mỗi ngày khai quẻ, nhưng thủy chung không có gặp phải quá lợi hại kỳ ngộ. Cho nên, hắn rốt cuộc có thời gian làm một ít mình chuyện, tỷ như bảo dưỡng hai chiếc xe hơi, thi bằng lái, cùng những bạn cũ nói chuyện cũ ăn cơm, cùng với rèn luyện thân thể vân vân. . .

Dĩ nhiên, vì sắp triển khai ác ma án, hắn cũng đang tích cực làm chuẩn bị. Vì thế, hắn đặc biệt đi thăm hỏi nhiều lần Kim Chấn Bang Kim lão gia tử, một mặt cùng hắn giải thích thi thể nữ không đầu điều tra phá án chi tiết, một mặt tham khảo ác ma án có liên quan tình huống. . .

Lại qua mấy ngày, Tăng Khả, Ngô Tú Mẫn cùng Nhiễm Đào rốt cuộc hoàn thành nhiệm vụ, đi tới Tần Sơn cùng Triệu Ngọc hội họp.

Vì thể hiện tình cảm mình là người bản địa, Triệu Ngọc mời bọn họ ăn đặc sắc món lẩu, xin bọn họ tắm sauna cộng thêm đấm bóp, đem ba vị tổ viên phục vụ vựng vựng hồ hồ. . .

Bất quá, cái này ba vị tổ viên cũng không phải là hạng người bình thường, bọn họ đã sớm nhìn ra, Triệu Ngọc ân cần như vậy, nhất định có mờ ám. Quả nhiên, khi Triệu Ngọc ở trên bàn rượu nói lên, hắn đã xin điều tra ác ma án sau, ba người tất cả đều bày ra một bộ sớm có đoán biểu lộ.

Dĩ nhiên, ở liên phá ba cọc đại án sau, ba vị tổ viên đã đối Triệu Ngọc là tâm phục khẩu phục, cho nên bọn họ tự nhiên sẽ không có cái gì dị nghị. Hơn nữa, vừa nhắc tới ác ma đại án, bọn họ ngược lại lần cảm thấy hưng phấn, ở bàn rượu trên, liền không nhịn được bắt đầu nhắc tới vụ án!

Nhưng là, không biết tình huống gì, đang nói chuyện vụ án lúc, Triệu Ngọc liên tiếp đánh mười hết mấy nhảy mũi, hơn nữa trái tim còn không giải thích được tim đập bịch bịch.

Chặc chặc. . .

Cảm giác được trận trận lòng rung động, Triệu Ngọc theo bản năng nhíu mày một cái, trong lòng nói chuyện, đây là thế nào, chẳng lẽ. . . Đây là biểu thị lần này điều tra phá án ác ma án cuộc hành trình, cũng sẽ không như vậy thuận bườm xuôi gió sao?

Chương 724: Mười người da đen nhỏ ?

Ở Đồng Giang tỉnh thành phố Khúc Lương bên ngoài trên biển có một tòa cô đảo. Cô đảo tọa lạc tại Hoàng Hải cùng Nam Hải tiếp giáp chỗ, thời kỳ đầu giải phóng, nơi này từng trú đóng qua nước ta hải quân bộ đội, bộ đội bọn binh lính liền cho đảo nhỏ một cái tên gọi là đảo Dũng Tiến, tượng trưng cho các binh lính dũng cảm trực trước, vĩnh không thối lui.

Theo thời gian thấm thoát, nhật nguyệt qua lại, địa phương cư dân dần dần lẫn lộn ban đầu chữ nghĩa, đem đảo nhỏ gọi là đảo Vĩnh Tiến, do dũng cảm trực trước, biến thành vĩnh viễn về phía trước.

Bất quá, thời gian thoi đưa, đến rồi hôm nay, chỗ ngồi này cách xa lục địa không người cô đảo, đã dần dần bị mọi người quên mất, không có người nữa đi truy cứu nó hàm nghĩa chân chính rồi. . .

Rào rào rào rào. . .

Biển rộng mênh mông trên, sóng lớn cuồn cuộn, gió mạnh sóng cao. . .

Giờ phút này chính đang lúc bình minh , mặt trời từ xa xôi mặt biển lộ ra ánh sáng nhạt, còn chưa kịp chiếu sáng cả mặt biển, chỉ là đem xa xôi địa phương soi sáng ra rồi một đạo màu trắng đường vòng cung, chính là mọi người thường hay nói màu trắng bạc.

“Nga. . . Nga. . .” Trên đảo nhỏ phía nam bên bờ biển kế cận có một nơi đất bằng, giờ phút này, nơi đó bỗng nhiên truyền đến một người đàn bà yếu ớt tiếng rên rỉ.

Đàn bà tên gọi là Lý Thiến, nàng là mười mấy ngày trước, đi theo tổ làm phim tới đảo Vĩnh Tiến đóng kịch nữ diễn viên, hơn nữa còn là nữ số một.

“Nga. . .” Lý Thiến cảm giác đầu óc hôn mê, mí mắt nặng nề, loại cảm giác này thật giống như uống nhiều rượu vậy.

Lý Thiến mặc dù là nữ số một, lại cũng không phải là cái gì nổi tiếng diễn viên, nàng chỗ làm cái này kịch tổ, thậm chí ngay cả tam lưu cũng không tính.

Có lúc vì thượng hí, vì có thể đạt được diễn xuất cơ hội, nàng không thể không đi bồi một ít đạo diễn, người đầu tư uống rượu. Mà mỗi một lần, nàng cũng sẽ bị rót say túy lúy, cho nên, nàng đối với loại này uống rượu say cảm giác hết sức quen thuộc.

Nhưng mà, nàng loáng thoáng còn có thể nhớ, mấy ngày nay nàng một mực ở trên đảo nhỏ quay phim, căn bản không có uống rượu, tối ngày hôm qua, nàng chỉ là ngủ hơi trễ mà thôi.

Thế nào rồi. . . Đầu thật là đau. . .

“Nga. . .” Mờ mịt trong, Lý Thiến muốn duỗi người một cái, sau đó bóp bóp nặng nề trán. Nhưng mà, nàng theo bản năng đưa tay ra mời cánh tay, nhưng phát hiện hai cánh tay lại bị thứ gì cho trói buộc, căn bản không cách nào nhúc nhích.

“Hả?”

Trong giây lát, một cổ theo bản năng cảm giác sợ hãi tự nhiên nảy sanh, nàng lại dùng sức quẩy người một cái, nhưng vẫn không cách nào nhúc nhích.

Ngay sau đó, nàng bỗng nhiên cảm giác thân thể lay động mất trọng lực, thật giống như mình cũng không phải là nằm ở trên giường, mà là. . . Mà là. . . Treo ở không trung! ?

Thế nào rồi?

Kinh sợ lự dưới, nàng rốt cuộc mở mắt! Nàng đầu tiên nhìn thấy, chính là dưới chân cách đó không xa yếu ớt ánh lửa, cái đó đống lửa là tổ làm phim dùng để sưởi ấm, giờ phút này, lửa kia chất đã cơ bản tắt, bên cạnh đống lửa không có một người. . .

Nhưng là. . .

Tại sao đống lửa sẽ ở dưới chân chứ ?

“Nga. . . A! A! ?”

Bỗng dưng, Lý Thiến mọi thứ hoảng sợ phát hiện, mình lại là đứng trên một thứ đồ gì đó khá cao, không những cánh tay bị trói trói ở sau lưng, hơn nữa trên cổ. . . Trên cổ còn bộ một cây to phải dọa người —— sợi dây!

“A! ?”

Kinh hãi dưới, nàng chân không đứng vững, bỗng dưng sai lệch một hạ thân tử, thiếu chút nữa liền đem dưới bàn chân đồ đá văng ra! Trong phút chốc, nàng cảm thấy nơi cổ họng chợt buộc chặc, cuối cùng sắp không thể hít thở!

Nga. . . Nga. . . Ô. . . Ô. . .

Lý Thiến bị sợ cả người run sợ, vội vàng nhón chân lên, cố gắng khôi phục thăng bằng. Mặc dù nàng không thấy rõ dưới bàn chân đạp đồ, nhưng là thông qua hai chân tiếp xúc, nàng có thể đoán được, đó là tổ

làm phim sử dụng cái thang xếp!

“Sao. . . Chuyện gì xảy ra. . . A. . .” Lý Thiến bỗng dưng tỉnh hồn lại, cái này rốt cục mới ý thức được, có người chẳng những đem nàng hai tay trói, hơn nữa còn đem nàng gác ở trong không trung, hơn nữa giống như thực hiện phạt treo cổ như vậy, cho nàng cổ đeo lên dây thừng!

Nếu như dưới bàn chân cái thang lộn một cái, nàng nhất thời cũng sẽ bị sợi dây thừng siết chết!

“A. . . A. . .” Lý Thiến vội vàng dùng chân gắt gao đạp ở cái thang, nữa cũng không dám lộn xộn phân nửa, trong miệng thì thử phát ra kêu cứu, “Uy. . . Cứu. . . Cứu mạng. . . Cứu mạng. . . Có ai không? Có phải hay không. . . Có phải hay không các ngươi đang trêu cợt ta a? Chớ chơi, nhanh lên một chút cứu ta, đây không phải là đùa giỡn, đi ra, đi ra a. . .”

Nhưng mà, nàng kêu mấy tiếng sau, trên đảo nhỏ nhưng vẫn là một mảnh tĩnh mịch, không phản ứng chút nào, thậm chí trước vỗ vào đá ngầm sóng biển, cũng bởi vì nước xuống mà trở nên sắt súc không tiếng động. . .

“Không không không. . .” Lý Thiến bị sợ cả người run rẩy, nước mắt chảy ròng, khoảnh khắc, nàng bắt đầu nâng cao âm lượng, hướng xa xa hét: “ Này ! Có ai không? Rốt cuộc, rốt cuộc có ai không? Van cầu các ngươi, van cầu các ngươi, chớ chơi có được hay không, sẽ xảy ra án mạng. . .”

Ngay tại Lý Thiến rống to lúc, từ trên mặt biển bỗng nhiên thổi qua tới một trận xào xạc gió biển, ở gió biển lay động hạ, Lý Thiến chợt phát hiện, ở thân thể nàng phía bên phải, có cái bóng đen theo gió lúc lắc một cái.

Nàng vội vàng dùng sức xoay đầu một chút, kết quả cái này nhìn một cái dưới, nàng nhất thời bị sợ lông măng đứng thẳng, da đầu chợt nổi lên,

chỉ thấy ở nàng bên tay phải hai thước ra ngoài, bất ngờ xuất hiện một cái hai chân huyền không, đã bị treo chết đã lâu —— người! ! !

“A. . .”

Sợ hãi chói tai tiếng quát tháo bất ngờ vang dội toàn bộ đảo nhỏ, nhưng là, trên đảo nhưng vẫn một mảnh tĩnh mịch, lại không có truyền tới bất kỳ tiếng vang. . .

. . .

Buổi sáng 10 điểm, Tần Sơn thuận phong đường phố.

“A. . .”

Triệu Ngọc ngáp một cái, lười biếng đem đánh gói kỹ hành lý, đặt ở Land Rover xe bên trong cóp sau, Land Rover cóp sau quá lớn, hành lý gắn xong sau, bên trong còn có tốt một khối to không gian.

“Gấu gấu. . .” Cẩu cẩu đại hanh ở Triệu Ngọc dưới chân kêu mấy tiếng, nó ánh mắt chiếp nhạ, tựa hồ đã ý thức được cái gì, tỏ ra vô cùng không tình nguyện.

“Thiểu đặc biệt nói nhảm, “ Triệu Ngọc vỗ một cái đầu chó, tức giận nói, “Ai bảo ngươi gieo họa thôn thượng như vậy nhiều chó mẹ, chọc ta mẹ nổi dóa? Đáng đời!”

“Lão đại a!” Nhiễm Đào bỗng nhiên từ sau chỗ ngồi tài xế thò đầu ra, “Như vậy cũng được sao? Chúng ta là đi tra án, ngươi mang như vậy một cái chó lớn, hả hả. . . Chẳng lẽ. . . Chó này còn có thể trợ giúp chúng ta phá án sao?”

Nhiễm Đào vừa nói như vậy, Tăng Khả cùng Ngô Tú Mẫn cũng là không nhịn được bật cười.

“Hu, ngươi nhưng không nên coi thường nó!” Triệu Ngọc chỉ đại hanh nói, “Người nầy nhưng là không ít giúp ta phá án nữa! Còn nhớ ta nói qua với các ngươi ngân hàng tồn thi án sao? Nếu không phải nó giúp ta tìm tới mới mẻ người. . . Hả. . .”

Phía sau cái đó “Cứt” chữ, Triệu Ngọc làm sao có thể nói cửa ra?

“Mới mẻ cái gì?” Nhiễm Đào truy hỏi.

“Mới mẻ dấu chân thôi!” Triệu Ngọc cấp vội vàng sửa lời.

“Thiết! Nhà ngươi chó này cũng thần!” Ngô Tú Mẫn ở trong xe nói xấu, “Người ta chó đều là dùng để ngửi mùi, nhà ngươi chó này lại cũng có thể nhận dấu chân!”

“Không phải là! Ho khan! Dù sao. . . Ta cũng là không có cách nào rồi!” Triệu Ngọc bất đắc dĩ nói, “Chó này đến rồi phát tình kỳ, gieo họa phải khắp thôn chó mẹ kêu loạn, không được an bình. Không người xía vào, không thể làm gì khác hơn là cùng ta tới phá án!”

“Gấu gấu. . .” Đại hanh giống như là có thể nghe hiểu tựa như kêu mấy tiếng.

“Lời nói này, “ Ngô Tú Mẫn quyệt miệng, “Tổ trưởng a, chẳng lẽ. . . Ngươi sẽ không sợ chó này gieo họa chúng ta sao?”

“Hải, thật là chó theo chủ nhân a, chó mạnh như vậy, tổ chúng ta trường cũng như vậy mãnh. . . Hả. . .” Nhiễm Đào mới vừa nói một câu, liền bị Triệu Ngọc cái kia đằng đằng sát khí ánh mắt hù dọa, vội vàng cắn môi, đàng hoàng chui vào trong xe!

Đại hanh cũng là một kinh sợ túi xách, vừa thấy Triệu Ngọc khơi mào lông mày, vội vàng ngoan ngoãn nhảy vào cóp sau.

Phát sinh qua ác ma án địa khu Bắc Thiên cùng tỉnh Lũng Tây tiếp giáp, khoảng cách Tần Sơn chỉ có 400 nhiều cây số. Triệu Ngọc cảm thấy, hay là mình lái xe quá khứ thuận lợi một ít. Vả lại nói, hắn còn phải mang cẩu cẩu đại hanh, cũng không có biện pháp ngồi khác công cụ giao thông.

“Sách sách sách sách. . .” Ở xe khai động sau, chỗ ngồi phía sau Nhiễm Đào vẫn không ngừng chép miệng, khi xe sử lên xa lộ sau, hắn không nhịn được hỏi một câu, “Tổ trưởng a, ta lúc nhỏ, đã từng trên báo chí thấy qua liên quan tới ác ma án báo cáo! Ta còn nhớ, có người xem tuyên bố, từ người chết tự sát hiện trường, nhưng là thật gặp qua quỷ đâu! Ngươi nói, cái này ác ma án, có phải hay không như vậy tới a?”

“Lại tới!” Ngô Tú Mẫn nhưng coi là đãi trứ công kích Nhiễm Đào cơ hội, vội vàng nói, “Ngươi xem là chép tay báo chứ ? Từ đâu tới quỷ?”

“Hả. . . Ngươi. . .”

Nhiễm Đào đang tìm từ ngữ phản kích, Triệu Ngọc điện thoại di động bỗng nhiên vang lên. Lần trước từ New Zealand trở lại sau, vì lý do an toàn, phòng hình sự chuyên môn cho hắn đính chế một cái giữ bí mật công năng tốt hơn điện thoại di động, cái này điện thoại di động mới số trừ phòng hình sự trở ra, những người khác còn chưa biết!

“Uy. . .”

Nhận nghe sau, trong điện thoại di động bất ngờ vang lên liên lạc quan Trần Trác thanh âm.

Bởi vì đang lái xe, Triệu Ngọc cũng là dùng răng xanh (bluetooth) điện thoại di động nghe, chờ nghe được trong điện thoại Trần Trác vội vả nói thật lâu lời sau, Triệu Ngọc kinh ngạc đất hướng đồ nghe lỗ tai hỏi: “Trần cán sự a, ngươi đừng cho ta cả như vậy sau hiện đại từ nhi có

được hay không, cái gì Agatha Christie, cái gì 《 Mười Người Da Đen Nhỏ 》, nói chút ta có thể nghe hiểu có được hay không a?”

Rất nhanh, Trần Trác chuyển đổi một loại thông tục dễ hiểu cách nói nói ra, Triệu Ngọc nhưng bỗng dưng ngây ngẩn, vội vàng đem hắn lời nặng nề lập lại một lần: “Ngươi nói là, một cái đảo nhỏ thượng, đột nhiên chết một nhóm lớn người? Hay là đóng phim?”

Chương 725: Mệnh tuyệt cô đảo

Ông trời của ta!

Sau khi cúp điện thoại, Triệu Ngọc chợt nhớ tới một chuyện trọng yếu tình, lúc trước suy nghĩ như thế nào vào tay ác ma án, cùng với xử lý đại hanh các loại sự tình, hắn còn chưa kịp khai quẻ đâu!

Giờ phút này bỗng nhiên lấy được một cái như vậy kinh người tin tức, hắn lúc này mới nhớ tới khai quẻ. Kết quả, đúng như hắn dự đoán như vậy, theo hắn tâm niệm một chút, kỳ ngộ hệ thống bất ngờ khai ra một cái thật to "Khôn cấn" quẻ tới.

Đối với cái này hai cá quẻ văn tổ hợp, Triệu Ngọc nhưng là tương đối không xa lạ gì, căn cứ kinh nghiệm dĩ vãng phán đoán, mỗi khi khôn quẻ cùng cấn quẻ cảm xúc mạnh mẽ thời điểm đụng chạm, Triệu Ngọc tổng sẽ gặp cao cấp vô cùng kỳ ngộ!

Hả. . .

Như vậy xem ra, Trần Trác cùng hắn nói vụ án này, tất nhiên không phải chuyện đùa.

"Nói đùa sao! Ngươi nhưng là đặc điều tổ tổ trưởng a, hơn nữa. . . Ngươi còn đem thi thể nữ không đầu án phá, " Tăng Khả giang hai tay ra, nửa đùa nửa thật nói, "Nhưng ngươi nhưng không biết Agatha Christie, còn có 《 Mười Người Da Đen Nhỏ 》? Cái kia. . . Đại trinh thám Hercule Poirot ngươi tổng biết chưa?"

“Ba la đã từng ăn rồi, nhưng lúc thường không thế nào ăn, kiền ăn quá ngọt, dính nước muối quá mặn! Làm sao. . . Ba la cũng khi trinh thám sao?”

Triệu Ngọc một mặt nghiêm túc đáp trả, một mặt đem xe hơi từ từ đậu ở ven đường. Giờ phút này, hắn mới vừa mở ra Tần Sơn thành phố, còn chưa kịp lên xa lộ đâu!

“Lại là như vậy, lại là như vậy!” Ngô Tú Mẫn làm bộ đất nhổ nước miếng nói, “Tại sao chúng ta suy nghĩ một chút chú tâm tra án, liền sẽ xảy ra chuyện chứ ? Tổ trưởng, thật tới mới vụ án? Phía trên để cho chúng ta đón lấy?”

Triệu Ngọc như có điều suy nghĩ gật đầu một cái.

“Lão đại a, ngươi đem lời nói rõ một chút mà nữa. . .” Nhiễm Đào lắc đầu hỏi, “Rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Vụ án gì như vậy vô cùng lo lắng? Cũng ngàn vạn lần chớ giống hơn nữa xưởng thuốc vụ án giết người như vậy!”

“Hả. . . Trần cán sự mới vừa rồi nói cho ta, “ Triệu Ngọc xoay đầu lại nói với mọi người, “Có một cái đóng phim kịch tổ, đi đến Đồng Giang tỉnh một cái không người trên hải đảo quay phim, sau đó trong một đêm xảy ra đại sự, chết một số người.

“Bởi vì cái đó đảo nhỏ thuộc về Đồng Giang tỉnh thành phố Khúc Lương quản hạt, phía trên lo lắng Khúc Lương cảnh cục cảnh sát hình sự kỹ thuật tài nghệ không đủ để xử lý vụ án này, cho nên quyết định phái chúng ta trước đi hỗ trợ! Đến nổi ác ma án, thì trước phải buông xuống một chút!”

“Ông trời của ta sao!” Nhiễm Đào bấm ngón tay tính một chút, nói, “Từ Tần Sơn đến Khúc Lương còn không phải 2000 nhiều cây số xa? Chúng ta. . . Có phải hay không phải đổi thành phi cơ?”

Không biết là thật sự có linh tính hay là đơn thuần trùng hợp, Nhiễm Đào vừa dứt lời, từ trong cóp sau liền bất ngờ truyền đến một tiếng chó sủa.

“Ta không biết. . .” Ngô Tú Mẫn lắc đầu nói, “Theo ta biết, ở phụ cận Đồng Giang nhưng là có không ít đặc điều tổ đâu! Cũng bận rộn như vậy sao? Làm gì thế nào cũng phải để cho chúng ta đi? Tổ trưởng, ngươi nếu không đưa lên thượng cấp phản ảnh phản ảnh, chúng ta sở trường thị xử lý chưa kết án kiện, gấp như vậy vụ án, chúng ta cũng không tốt vào tay đi!”

“Trần Trác cùng ta nói, “ Triệu Ngọc chép miệng nói, “Phía trên cảm thấy chúng ta xử lý xưởng thuốc cấp tốc vụ án giết người xử lý không tệ, cho nên cảm thấy chúng ta là người chọn tốt nhất!”

“Phải, khi ta chưa nói đi! Bất quá. . .” Nói tới chỗ này, Ngô Tú Mẫn như là ý thức được cái gì, liền cau mày hỏi một câu, “Tổ trưởng, ta không biết, cái gì gọi là chết một số người chứ ? Ta trước kia cho tới bây giờ chưa từng nghe qua nói như vậy, nếu án giết người đã xảy ra, như vậy chết thì chết, sống liền sống, cái gì gọi là một số người?”

“Đúng vậy, rốt cuộc chết mấy?” Nhiễm Đào gãi đầu.

“Ta cũng không biết, xem ra, hắn là tình huống không ổn, bằng không, cũng không khả năng đem chúng ta thật xa đất điều qua xử lý!” Triệu Ngọc gật đầu nói, “Trần Trác còn nói, hắn sẽ hãy mau đem tình huống cụ thể cho chúng ta phát tới. Hơn nữa. . . Hắn còn liên lạc vị kia Cao Phát Tài nhân viên nghiệm xác, để cho bọn họ quá khứ khám nghiệm hiện trường, trợ giúp cảnh sát địa phương lấy chứng cùng với kiểm nghiệm xác hóa nghiệm chờ một chút !”

“Oa!” Tăng Khả không nhịn được kinh hô một tiếng, “Không thể nào? Cao pháp y cũng ra tay, cái kia. . . Vụ án này cấp bậc hắn không thấp

chứ ? Chẳng lẽ. . . Thật sự là diễn ra vừa xuất hiện thực bản 《 Mười Người Da Đen Nhỏ 》 sao?”

“Tà môn mà rồi thật là, “ Nhiễm Đào lắc đầu, “Một cái đóng kịch kịch tổ, làm gì thế nào cũng phải chạy già như vậy xa trên đảo nhỏ đi quay phim chứ ? Bây giờ cũng niên đại gì, ở màn xanh phía trước diễn một chút, hồi đầu lại hợp thành đi lên không thì xong rồi? Lại nói, ở bên bờ biển cũng giống vậy có thể phách chứ ? Thật là thêm rách việc!”

“Ta nghe nói, một cái đoàn phim mà nói, coi như đặc biệt nhỏ tổ quay phim, cũng ít nhất phải có mười mấy người hoặc mấy chục người đâu!” Ngô Tú Mẫn đan xoa hai tay vào nhau nói, “Không thể nào thật Mười Người Da Đen Nhỏ rồi chứ ? Nếu thật như vậy, chuyện này coi như quá lớn, chúng ta cũng không thấy có thể ứng phó được!”

“Chớ có nói đùa, đây không phải là thế giới võ hiệp, muốn ở trên đảo giết nhiều người như vậy, khả năng sao?” Nhiễm Đào lắc đầu phản bác.

“Làm sao không thể nào? Hạ cá độc dược, liền tất cả đều xong đời rồi. . .” Ngô Tú Mẫn không phục.

“Vậy ngươi hạ cá thuốc thử một chút, nhìn một chút có giết hay không được nhiều người như vậy?” Nhiễm Đào cùng Ngô Tú Mẫn giang thượng, “Lại nói, thật giống như cũng không thấy là trúng độc chứ ?”

“Ngừng! Đô. . . STOP! Hai ngươi cho ta im miệng!” Triệu Ngọc vội vàng làm một tạm ngừng ra dấu tay, đối ba người nói, “Tình huống bây giờ không rõ, nói gì đều vô dụng! Ta nhìn, chúng ta trước hay là chạy tới hiện trường rồi hãy nói! Chuyện này tới thật khó giải quyết, chúng ta hay là đi nhìn một chút tốt hơn! Tăng Khả, đặt vé phi cơ! Lập tức đi phi trường!”

“Dạ !” Tăng Khả lập tức lấy điện thoại di động ra.

“Hả, như vậy. . .” Triệu Ngọc nhìn một chút xe, rồi hướng Tăng Khả nói, “Đặt ba tấm nhanh nhất bay đi Đồng Giang là được!”

“Lão đại, nghĩ gì vậy? Chúng ta nhưng là bốn người a?” Nhiễm Đào vội vàng giơ lên bốn ngón tay.

Ai ngờ, Triệu Ngọc nhưng rút ra chìa khóa xe, ném cho Nhiễm Đào, sau đó lời nói thành khẩn dặn dò:

“Nhiễm Đào a, ngươi lái chậm chậm, không nóng nảy! Thức ăn cho chó ngay tại bên trong cóp sau, nhớ không sai biệt lắm lúc, để ta chó đi ra ăn một chút gì, giải một chút tay cái gì!”

“What! ?” Nhiễm Đào bỗng dưng ngu, “Lão đại, ta không nghe lầm chứ? Chẳng lẽ. . . Ngươi muốn ta đem xe mở đến Khúc Lương đi không? 2000 nhiều cây số đâu! Cái này. . .”

“1846 cây số!” Tăng Khả cải chánh một chút, sau đó đối Triệu Ngọc nói, “Tổ trưởng, 11 giờ rưỡi vừa vặn có một chiếc chuyến bay, nếu như đuổi tới kịp, chúng ta có thể đuổi buổi chiều 4 điểm trước đến mục đích! Như thế nào, đặt chứ?”

Triệu Ngọc gật đầu, sau đó đối Nhiễm Đào dặn dò: “Đào a, ngươi khai mệt mỏi liền nghỉ ngơi! Ngươi yên tâm, dọc theo đường đi tất cả chi phí, ta tất cả đều biết cho ngươi thanh toán!”

Nói xong, Triệu Ngọc ngay cả cóp sau hành lý cũng không có đi lấy, liền trực tiếp mang Tăng Khả cùng Ngô Tú Mẫn xuống xe, ngoắc đánh đi. Nhiễm Đào còn muốn nói thêm gì nữa, nhưng đổi lại, cũng chỉ có Ngô Tú Mẫn cười trên sự đau khổ của người khác vậy cười mỉa. . .

. . .

Ngay tại Triệu Ngọc đám người chuẩn bị ngồi phi cơ chạy tới Đồng

Giang lúc, thành phố Khúc Lương cục cảnh sát người đứng đầu Vương Thành cương cục trưởng, đã ngồi thuyền nhỏ đi tới đảo Vĩnh Tiến thượng.

Biết được lãnh đạo đến, vào sáng sớm trước tiên chạy tới án mạng hiện trường hình trinh đội trưởng Đậu Tự Lực, vội vàng tới báo cáo tình huống.

“Tự lực a!” Vương cục trưởng sắc mặt nặng nề, run giọng hỏi, “Ngươi bây giờ có thể nói cho ta, rốt cuộc chết mấy sao?”

“Vương cục trưởng, “ mặt đầy hồ mảnh vụn Đậu Đội trưởng vội vàng cho cục trưởng đưa điếu thuốc, không khỏi khổ sở nói, “Trước mắt. . . Đã tìm được 5 cổ thi thể, nhưng là. . . Chúng ta hoài nghi, khả năng này không phải là sau cùng con số!”

“Cái gì! ! ?” Nghe được lời này, Vương cục trưởng khói không bắt được, rơi xuống đất, hắn đôi mắt thấy trên đảo rất nhiều nhân viên làm việc, mặt mày ủ ê đất thở dài nói, “Không phải là sau cùng con số? Cái kia sau cùng con số, sẽ là bao nhiêu đâu. . .”

Chương 726: Hải đăng

“ Đúng, kết cục chính là như vậy, “ ở trên phi cơ, Ngô Tú Mẫn cho Triệu Ngọc nói về 《 Mười Người Da Đen Nhỏ 》 câu chuyện những nét chính, “Đến cuối cùng nhất, 10 người không chừa một mống! Thật ra thì. . . Cái này hết thảy tất cả, tất cả đều là vị kia đại pháp quan một tay bày kế, hắn dùng hắn tự cho là đúng chánh nghĩa thủ đoạn xét xử rồi những thứ kia người!”

“Nga. . .” Triệu Ngọc gật đầu, “Câu chuyện này ngược lại là rất có khán đầu, nhưng ta vốn cho là, cái kia quan tòa phải có một đồng bọn đâu! Một cái lão gia tử muốn giết chết nhiều người như vậy, còn phải căn cứ đồng dao đi giết người, thủ pháp giết người cùng thứ tự cũng phải tuân thủ, độ khó nhưng là không nhỏ đâu!”

“Tội ở lòng người đi!” Ngô Tú Mẫn nói, “Thật ra thì Agatha Christie bộ tác phẩm này, chỗ lợi hại nhất chính là bắt được lòng người chỗ sâu tội ác, những thứ kia người bởi vì vì mình tội bị người vạch trần, tâm tính đã sớm phát sanh biến hóa, bọn họ nghi kỵ lẫn nhau, lúc này mới bị quan tòa lợi dụng cơ hội!”

“Hả, có lý, mặc dù là tiểu thuyết, nhưng là xác để cho người khắc sâu ấn tượng!” Triệu Ngọc thở dài nói, “Chỉ mong chúng ta vụ án này, không là cái gì 《 Mười Người Da Đen Nhỏ 》 chứ ?”

“Không phải là, không phải là Mười Người Da Đen Nhỏ, có người sống sót. . .” Lúc này, Tăng Khả bỗng nhiên cầm hắn điện thoại di động cùng Triệu Ngọc hai người nói, “Ta nhận được trần cán sự phát tới tài liệu, đây là vụ án tình huống mới nhất, có người sống sót!”

“Ta fack. . .” Triệu Ngọc không nhịn được nhổ nước miếng nói, “Đây là trên phi cơ, ngươi làm sao nhận được tin tức đây là?”

“Ra đùa giỡn, nếu là ngay cả những thứ này cũng không làm được, ta nào còn có mặt mũi đi theo tổ trưởng lăn lộn a?” Tăng Khả đắc ý kiều kiều khóe miệng, sau đó chỉ điện thoại di động màn ảnh nói, “Trước mắt, cảnh sát ở đảo Vĩnh Tiến thượng đã tìm được ba tên người sống sót, nhưng là. . . Một người trong đó người thương thế vô cùng nghiêm trọng, đang ở bệnh viện trong cấp cứu, không biết, còn có thể hay không cứu sống?

“Ngoài ra còn có hai người sống sót, một người nữ, một người nam, nữ là kịch tổ dặm diễn viên, nam tự xưng là làm phim sinh hoạt, nhưng thực chính là một đầu bếp!” Tăng Khả nói, “Khúc Lương cảnh sát hình sự đại đội là nhận được báo cảnh sát sau, người thứ nhất đến hiện trường, bọn họ cảm giác chuyện quá lớn, cho nên liền trục cấp thượng báo, cuối cùng trình diện phòng hình sự, lúc này mới phái chúng ta tới.

“Nghe nói, cái kia hai tên người sống sót trừ trạng thái tinh thần bị thương nặng trở ra, ngược lại là không có quá lớn ngoại thương. Bất quá. . . Trong tài liệu biểu hiện, mặc dù là người sống sót, thế nhưng người nữ nhưng bị người dùng sợi dây bao lại cổ, đặt ở một cái trên thang xếp, thiếu chút nữa bị treo chết!

“Cái đó đầu bếp gặp càng quỷ dị, hắn bị người trói sau sống chôn ở trong đất, chỉ để lại hắn mặt thở hổn hển. . .

“Thấy rằng cái này hai người đụng phải kinh sợ, cảnh sát địa phương đã phái một chiếc thuyền lớn quá khứ, đem cái này hai người tạm thời an trí ở trên thuyền, một mặt phái bác sĩ tâm lý khai thông, một mặt hỏi vụ án cụ thể trải qua. . .”

“Tăng Khả, có thể hay không nói trước chút mấu chốt?” Ngô Tú Mẫn

nói xấu, “Rốt cuộc chết mấy người?”

“Trước mắt. . . Đã xác nhận có 6 người chết!” Tăng Khả thấp giọng, mặt đầy lộ vẻ sầu thảm đối Triệu Ngọc hai người nói, “Những người này phương thức chết cũng không giống nhau, hơn nữa bị phân tán ở đảo các nơi, cho nên cảnh sát trước mắt vẫn còn ở toàn đảo lục soát trong, cuối cùng số người chết, vẫn không thể chắc chắn!”

“Lão Thiên, 6 người sao! Đều là đóng phim, người nào sẽ đem bọn họ tàn nhẫn giết chết?” Ngô Tú Mẫn thở dài nói, “Các ngươi nói, cái này có phải hay không là một trận lục đục? Bọn họ bản thân thì có mâu thuẫn?”

“Tới, ta nhìn một chút. . .” Triệu Ngọc nhận lấy Tăng Khả điện thoại di động, đem Trần Trác phát tới tài liệu nhìn kỹ một lần.

Nguyên lai, xảy ra chuyện cái này kịch tổ, chính là Quan Quân Ảnh Nghiệp công ty kỳ hạ một cái độc lập nhiếp chế tiểu tổ.

Cái gọi là độc lập tổ làm phim, chính là một loại nửa tư cách cá nhân đơn vị, bọn họ có mình hoàn chỉnh sáng tác cùng quay đoàn đội, nhưng là bởi vì vốn cùng phát hành bị hạn, cho nên không thể không treo tựa vào đại công ty dưới cờ.

Vậy ở đầu phách trước, bọn họ sẽ hướng công ty lớn đệ giao quay dự án, nếu như công ty đồng ý, sẽ gặp cho bọn họ nhất định trợ giúp. Quay đầu chờ phim phách tốt phát hành sau, bọn họ lại từ bản quyền lợi nhuận trung lấy ra kếch xù tiền huê hồng.

Cái gọi là Quan Quân Ảnh Nghiệp bản thân thì không phải là trong nghề danh tiếng rất cao công ty lớn, bọn họ kỳ hạ tổ làm phim, cũng tự nhiên đều là một ít tam lưu hoặc căn bản bất nhập lưu tổ làm phim. Những thứ này tổ làm phim, chỉ có thể chụp một ít thấp giá vốn, đầu tư nhỏ con số phim hoặc là ngắn phiến, ghi chép phiến đẳng các loại. . .

Ở đảo Vĩnh Tiến xảy ra chuyện cái này kịch tổ, đã là như vậy tính chất một đoàn đội.

Thật ra thì, giống như bọn họ như vậy kịch tổ, ở điện ảnh và truyền hình vòng cơ bản thuộc về tầng dưới chót nhất rồi, cũng chính là lăn lộn ăn miếng cơm mà thôi. Bọn họ quay phim mục đích, bất quá là vì nhà đầu tư trong tay chút tiền đó mà thôi.

Tỷ như một cái chỉ có 50 vạn chế tạo phí tổn phim quèn, bọn họ vậy đều biết làm ra 100 vạn thậm chí 200 vạn dự tính tới tìm nhờ đầu tư! Giữa giá chênh lệch, thì cơ bản cũng là bọn họ lời, bọn họ mới sẽ không chân chính quan tâm điện ảnh chất lượng còn có hậu kỳ lợi nhuận.

Dĩ nhiên, nhà đầu tư cũng không phải người ngu, không thể nào lần nào cũng ngây ngốc tới rải tiền. Cho nên, trong này liền thôi sanh rất nhiều bóng tối nghiệp vụ, vì kéo tài trợ, kéo đầu tư, kịch tổ hoặc công ty sẽ thi triển vô số thủ đoạn, không chỗ nào không cần kỳ vô cùng.

Thí dụ như giống như xảy ra chuyện cái này kịch tổ, bọn họ vốn, hoàn toàn là thông qua diễn viên Tạ Hạo tư nhân quan hệ, từ một vị không hiểu được thổ hào bà chủ cái kia lấy được! Cũng chính bởi vì như vậy, Tạ Hạo dĩ nhiên là thành kịch tổ bên trong đương nhân không để cho nam số một!

Bất quá đáng tiếc là, người nam này số một, cũng ở đây tràng cô đảo giết hại trung, bất hạnh gặp nạn!

Căn cứ Triệu Ngọc nắm trong tay tài liệu biểu hiện, cái này tổ làm phim sở dĩ phải đến đảo Vĩnh Tiến thượng phách hí, là bởi vì đảo Vĩnh Tiến cùng bọn họ vở kịch có liên quan.

Lần này, bọn họ đang chụp hình một bộ được đặt tên là 《 hải đăng 》 con số phim, cả câu chuyện, liền tất cả đều vây quanh cô đảo cùng hải đăng mở ra.

Mà tổ làm phim sở dĩ chọn xong đảo Vĩnh Tiến hành động quay căn cứ, cũng là bởi vì đảo Vĩnh Tiến đích xác có một ngọn hải đăng, hơn nữa ở thế kỷ trước bảy tám chục niên đại lúc, cái đó hải đăng một mực vì địa phương chiếc thuyền chỉ dẫn phương hướng, đã từng đưa đến tác dụng trọng yếu.

Theo báo cáo, cảnh sát đã cùng Quan Quân Ảnh Nghiệp người phụ trách bắt được liên lạc, người phụ trách tuyên bố, nên kịch tổ tổng cộng có 17 tên thành viên tham gia quay!

Chỉ bất quá, bởi vì quay sân cách xa lục địa, những người này không thấy được cũng sẽ ở lại trên đảo. Bây giờ, bọn họ đang đang tích cực liên lạc những người này, suy đoán rất nhanh có thể có được xác thực tin tức.

Ngoài ra, căn cứ 《 hải đăng 》 đoàn kịch dự án biểu hiện, bọn họ toàn bộ giai đoạn trước quay vì cả một tháng, kịch tổ nhân viên đem ở trên đảo liên tục quay nửa tháng trái phải, hôm qua đã không sai biệt lắm đến gần sát thanh!

Ta lão Trời. . . 17 người! ?

Thấy cái này kinh người con số sau, Triệu Ngọc theo bản năng đất cảm thấy một cổ khẩn trương, càng phát ra cảm giác, vụ án này không phải chuyện đùa!

Một cái thật tốt quay kịch tổ, lại đang tới gần sát thanh lúc xảy ra chuyện lớn như vậy tình, ở đó một cách xa lục địa trên hải đảo, kết quả xảy ra —— cái gì! ?

Chương 727: Có tín hiệu điện thoại di động

Đoạn đường này bôn ba, hay là vượt ra khỏi Triệu Ngọc đám người dự liệu. Mặc dù từ Đồng Giang tỉnh tỉnh lị một xuống phi cơ, thì có tỉnh cục cảnh sát đồng liêu tiếp đãi, trực tiếp lái xe đem bọn họ đưa đến thành phố Khúc Lương thuyền đánh cá bến tàu.

Nhưng là, cái kia cái hải đảo khoảng cách lục địa có 27 công dặm xa, cảnh sát địa phương đã sử dụng tốt nhất thuyền máy, cũng ước chừng mở ra hơn một giờ khó khăn lắm mới chạy tới án mạng hiện trường.

Chờ Triệu Ngọc ba người đến đảo Vĩnh Tiến lúc, ngày cũng đã tối hẳn xuống. Sóng biển phiên trào dưới bóng đêm, Triệu Ngọc có thể thấy đảo Vĩnh Tiến thân thể to lớn đường ranh.

Bất quá, mặc dù là một tòa trong biển đảo nhỏ, nhưng liếc mắt dưới, đảo nhỏ diện tích có thể so với trong tưởng tượng lớn hơn nhiều lắm!

Trong tài liệu biểu hiện, toàn bộ đảo Vĩnh Tiến diện tích đến gần 10 héc ta, tương đương với 15 cá chánh quy sân đá banh lớn như vậy! Hơn nữa, đảo Vĩnh Tiến không giống vậy hải đảo như vậy trơ trụi, trên đảo cây cối tươi tốt, thậm chí còn có mấy phiến rừng cây.

Trên đảo địa hình cũng tương đối phức tạp, có cái gò đất, có lồng chảo, còn có đá ngầm cùng vách núi vân vân.

Ai!

Thấy trước mắt đảo Vĩnh Tiến, Triệu Ngọc không kiềm được liên tưởng tới mới vừa ở New Zealand trải qua Sardinia sự kiện tới. Thật không biết đây là thế nào, tại sao mình bao giờ cũng cùng hải đảo không qua được chứ ?

Bởi vì bỗng nhiên xảy ra như vậy cùng nhau kinh thiên huyết án, Khúc Lương địa phương bót cảnh sát cùng với Đồng Giang tỉnh thính tự nhiên là độ cao coi trọng, đã sớm phái ra phần lớn cảnh lực chạy tới hiện trường xử lý.

Vào giờ phút này, bên trong đảo đảo bên ngoài đều là người mặc đồng phục cảnh sát, trên đảo dựng lên thật cao đèn chiếu sáng, lượng như ban ngày.

Ngoài ra, thượng cấp còn đặc biệt điều động cảnh sát biển bộ đội tới trợ giúp giúp đỡ, ở đảo nhỏ bốn phía trên mặt biển, khắp nơi đều có thể thấy có cảnh sát biển dấu hiệu chiếc thuyền.

Tổ điều tra đặc thù cấp bậc tự nhiên là cao nhất, nhận được tin tức sau, tỉnh thính mấy vị lãnh đạo, thành phố Khúc Lương trưởng cục cảnh sát cùng với chủ yếu phụ trách án này hình trinh đội trưởng tất cả đều vội vàng qua tới đón tiếp.

Song phương ở trên bến tàu gặp mặt hàn huyên mấy câu sau, liền trực tiếp tiến vào chủ đề, bắt đầu do vị kia Đại đội trưởng vì Triệu Ngọc đám người báo cáo tình huống mới nhất.

Đại đội trưởng tên gọi là Đậu Tự Lực, là một ba mươi lớn mấy tuổi đàn ông khôi ngô. Bất quá, người này mặc dù dung mạo không kém, nhưng là một bộ bất tu biên phúc, thật giống như lôi thôi đại thúc bộ dáng.

Cùng Tấn Bình Lý Lạc Vân, cùng với Bách Linh thị Tôn đội trưởng so với, Khúc Lương cái này vị hình cảnh Đại đội trưởng thật sự là khác biệt

trời vực, tóc hắn rối tung, râu kéo mảnh vụn, trên người quần áo cũng là bẩn không giống dáng vẻ, nếu như không có mới vừa rồi các lãnh đạo giới thiệu, cái này vị đường đường cảnh sát hình sự Đại đội trưởng, ngược lại càng giống như là trà trộn đầu đường lưu lãng hán.

Lúc nói chuyện, không biết là chưa thấy qua đại lãnh đạo có chút khẩn trương hay là thế nào, Đậu Tự Lực từ đầu đến cuối khom người, tỏ ra dị thường cẩn trọng:

“Các sếp, chúng ta mới vừa xác minh tin tức, ở đảo Vĩnh Tiến thượng đóng kịch cái này kịch tổ, tổng cộng có 10 người!” Đậu Tự Lực nói chuyện mang theo nồng đậm địa phương khẩu âm, bất quá Triệu Ngọc đám người vẫn có thể nghe rõ.”Liền trước mắt mới ngưng, chúng ta tổng cộng phát hiện 6 tên người chết, 1 người trọng thương, 1 người mất tích, chỉ có hai người còn sống, hai người này bị chúng ta câu áp ở cảnh trên thuyền, đang do chuyên gia thẩm vấn!”

Nghe được Đậu Đội trưởng lời sau, Triệu Ngọc đám người không kiềm được ngẩn người một chút, ba người lẫn nhau nhìn mấy lần, trong mắt lộ ra khó che giấu âm thầm lo lắng.

10 người!

Làm sao trùng hợp như vậy?

《 Mười Người Da Đen Nhỏ 》 bên trong người bị hại, nhưng cũng là 10 cá a?

Cái này. . . Chỉ là một cái trùng hợp sao?

“Chúng ta kiểm tra qua, “ Đậu Đội trưởng tiếp tục giới thiệu, “Cái đó sống sót đàn bà mặc dù bị thằng sáo sáo vào cổ, hai tay còn ở sau lưng trói. Nhưng là hung thủ nhưng cố ý đem trói nàng hai tay sợi dây thừng, ở nàng hai cá kẻo kẹt ổ phía dưới vòng một vòng, sau đó buộc ở rồi đầu

dây thượng, cứ như vậy, coi như cái thang lật, cái kia đàn bà cũng là sẽ không bị thật treo chết!”

Nga?

Triệu Ngọc hơi ngẩn ra, trong lòng suy nghĩ, tại sao có thể như vậy? Chẳng lẽ. . . Hung thủ cũng không muốn giết chết cái đó nữ diễn viên? Vậy hắn tại sao phải uổng công vô ích?

“Còn có cái đó phụ trách nổi lửa nấu cơm nhà sản xuất phim, “ Đậu Đội trưởng lại nói, “Hắn mặc dù bị chôn sống, nhưng là. . .”

Ai ngờ, mới vừa nói tới chỗ này, Triệu Ngọc điện thoại bỗng nhiên vang lên, nhận nghe sau, Triệu Ngọc lập tức nghe được một cái quen thuộc thanh âm:

“Triệu tổ trưởng, các ngươi đã tới chưa? Ta là Cao Phát Tài!”

“Ai? Cao pháp y?” Triệu Ngọc không nghĩ tới gọi điện thoại tới lại là hắn, vội vàng đáp, “Chúng ta vừa mới tới! Ngươi thì sao?”

“Ta buổi sáng đến rồi!” Cao Phát Tài nói trong điện thoại nói, “Cùng ngươi nói cái chuyện này, Khúc Lương cảnh cục giám chứng khoa phương tiện quá đơn sơ, không đạt tới ta cần tiêu chuẩn! Ta định đem thi thể và chứng cớ toàn bộ chuyển tới hướng hải bên kia đi! Ta trước kia ở nơi đó chờ qua một đoạn thời gian, đó là khoảng cách Khúc Lương gần đây, cũng là thích hợp nhất tiến hành kiểm nghiệm địa phương!”

Cao Phát Tài trong lời nói không có mang đảm nhiệm hà giọng, vừa bình dị gần gũi, lại không cho phản bác.

Triệu Ngọc dĩ nhiên cũng không có lý do gì phản bác, lúc này gật đầu đáp ứng nói: “Giám chứng phương diện toàn nghe ngươi! Chúng ta đã đảo, có tình huống gì, nhưng phải nhanh nhất nói cho ta a!”

Cao Phát Tài đáp một tiếng, liền dứt khoát cúp điện thoại.

Triệu Ngọc chỉ thích cùng loại này sảng khoái lanh lẹ người tiếp xúc với, từ lần trước thi thể nữ không đầu án lúc, hắn liền đối cái này vị Cao pháp y ấn tượng đặc biệt tốt. Lần này, nếu thượng cấp đem hắn cũng phái tới, đủ có thể thấy đối với lần này án nặng bực nào coi!

Sau khi cúp điện thoại, không đợi Đậu Đội trưởng nói chuyện, Triệu Ngọc chợt ý thức được một chuyện, vội hỏi: “Ai? Trên cái đảo này, tại sao có thể có điện thoại di động tần số?”

“Có, có!” Đậu Đội trưởng cấp vội vàng chỉ bên tay phải mặt biển nói, “10 cây số bên ngoài có một dầu hỏa khoan giếng sân thượng, phía trên có cơ trạm! Chẳng những có thể gọi điện thoại, lên internet cũng không có vấn đề!”

“Ai? Vậy thì. . .” Triệu Ngọc cau mày nói, “Cái kia liền không được bình thường chứ ? Hung thủ giết nhiều người như vậy, không có người gọi điện thoại cầu cứu sao chẳng lẽ?”

“Hả. . .” Đậu Đội trưởng vội vàng nói, “Sếp, là như vậy, ta đem toàn bộ quá trình cùng ngài nói một chút a! Buổi sáng 6 điểm một khắc lúc, chúng ta tiếp tuyến viên nhận được một cái điện thoại báo cảnh sát, người báo cảnh sát tuyên bố đảo Vĩnh Tiến thượng xảy ra mưu sát án! Chúng ta đã hạch thật, người báo cảnh sát chính là cái đó may mắn còn sống sót nữ diễn viên!”

“Vân vân, “ Ngô Tú Mẫn vội vàng hỏi, “Cái kia đàn bà hai tay bị trói, trên cổ bộ treo cổ thằng, dưới chân đạp xếp đắng, nàng làm sao báo cảnh sát?”

“Không phải là. . . Ta. . . Ta mới vừa rồi chưa nói cẩn thận đúng không?” Đậu Đội trưởng cột nút ba, lúc này mới chỉ Triệu Ngọc tươi cười nói,

“Đúng rồi, ngài mới vừa rồi tiếp điện thoại, ta mới vừa rồi đang nói chuyện này đây, a a. . .” Hắn lúng túng cười một chút, vội vàng móc ra thuốc lá đưa về phía Triệu Ngọc, nói, “Cái đó làm phim sinh hoạt, chính là bị chôn sống một vị kia. . .”

Thấy Triệu Ngọc đám người cũng không hút thuốc lá, Đậu Đội trưởng không thể làm gì khác hơn là đem thuốc lá nắm chặc ở trong tay, tiếp tục nói: “Hả. . . Cái đó bị chôn sống người, hai tay mặc dù cũng bị đổi, nhưng hắn chôn phải không hề quá sâu, hắn nói hắn từ bên trong củng tới củng đi, liền từ trong hố bò ra ngoài! Sau đó, là hắn cứu cái đó nữ diễn viên, sau đó do nữ diễn viên báo cảnh!

“Hả. . . Còn có nữ diễn viên treo cổ thằng treo người không chết những chuyện kia, cũng là hắn cùng chúng ta nói!

“Đúng rồi!” Đậu Đội trưởng chợt nhớ tới cái gì, vội vàng nói, “Chúng ta đuổi lúc tới, hai tên người sống sót đều nói, bọn họ đối với mình là làm sao bị treo cổ cùng chôn sống, tất cả đều một mực không biết, chỉ là tỉnh dậy, thì như vậy!”

“Bỏ thuốc!” Nghe đến lời này, Ngô Tú Mẫn không nhịn được bật thốt lên, “Không cần nói! Hung thủ khẳng định cho những thứ này dưới người thuốc ngủ! ! !”

Chương 728: Hiện trường án mạng

“Ta cũng nghĩ như vậy, “ hình cảnh đội trưởng Đậu Tự Lực nói, “Ta trước đã xem qua tất cả hiện trường giết người, ta cảm giác hung thủ hắn là trong một đêm làm án, một buổi tối giết chết nhiều người như vậy, tất nhiên phải sử dụng một ít thủ đoạn phi thường mới được!”

Nghe đến lời này, Ngô Tú Mẫn không nhịn được lấy tay che miệng, ở Tăng Khả bên lỗ tai nói những gì. Tăng Khả nghe là vừa gật đầu, một bên lắc đầu.

Mặc dù Triệu Ngọc không có nghe thấy nàng đang nói gì, nhưng hắn có thể đoán được, Ngô Tú Mẫn hắn là cùng mình vậy sinh ra một cái nghi vấn, nếu hung thủ muốn giết chết những người này, như vậy... Hắn tại sao không trực tiếp hạ độc thuốc chứ ? Như vậy tới một cái, không phải tiết kiệm ai cá giết người phiền toái sao?

“Nói thật ra!” Đậu Tự Lực chán nản nói, “Ta đi làm như vậy nhiều năm, chưa từng thấy qua như vậy thảm thiết án mạng hiện trường, hơn nữa... Còn quái dị như vậy!”

“Quái dị?” Triệu Ngọc cắn cái chữ này mắt, không biết Đậu Tự Lực là ý gì.

“Tới đi, các sếp, ta dẫn các ngươi đi nhìn một chút án mạng hiện trường, “ Đậu Tự Lực chỉ chỉ bến tàu chỗ sâu, nói, “Vụ án này thật sự là... Hả... Thật là làm cho người ta khó hiểu! Hả...”

Lúc nói chuyện, Đậu Tự Lực cả người rung động, gãi đầu gãi tai, tỏ ra

vô cùng mất tự nhiên, trong tay hắn vẫn còn siết cái kia hộp thuốc lá, cũng sắp đem thuốc lá nắm chặc xẹp.

“Được rồi, hút đi!” Triệu Ngọc biết, đây là Đậu Tự Lực nghiện thuốc lá phạm vào, người này tất nhiên là cá người hút thuốc, một hồi không hút liền không chịu nổi.

“Ai u, cám ơn, cám ơn... Xin lỗi... Xin lỗi...” Đậu Tự Lực lấy được đồng ý, lúc này mới không dằn nổi đất đốt một điếu thuốc lá, ngậm đến rồi trên miệng.

Triệu Ngọc chú ý tới, cái này vị đường đường hình cảnh đội trưởng đại nhân hút thuốc lá, lại là chỉ có ba bốn đồng tiền một bọc hồng mai. Như vậy xem ra, Khúc Lương cái địa phương này tiền lương đãi ngộ, thật đúng là kém cường đạo ý a!

Khó trách, thượng cấp muốn đem đặc điều tổ phái tới chủ trì điều tra phá án công việc đâu!

Liên tưởng đến này, Triệu Ngọc liền không có lại theo cái này vị Đậu Đội trưởng so đo cái gì, lúc này mang Ngô Tú Mẫn cùng Tăng Khả theo người này hướng bến tàu chỗ sâu đi tới.

“Nhận được báo cảnh sát sau, trước nhất đến hiện trường, là duyên hải đồn công an mấy vị cảnh sát mặc thường phục. Bọn họ mới vừa đem thuyền mở đến bến tàu, liền thấy cái kia hai cá đã sợ đến không còn hình dáng người sống sót! Lúc ấy, hai người bị sợ cuộc rúc một đoàn, trong miệng một mực đang không ngừng tái diễn ba chữ: 'Đều chết hết!' 'Đều chết hết...

“Mà ngay sau đó, dân cảnh môn liền thấy cái này thứ một cổ thi thể...”

Đi chưa được mấy bước, Đậu Đội trưởng liền dừng bước lại, chỉ một nơi vẽ có bạch tuyến địa phương giới thiệu: “Nơi này, chính là bọn họ phát

hiện thứ một cổ thi thể địa phương! Người này... Là bị đốt chết, bị chết rất thảm! Các ngươi nhân viên nghiệm xác đồng liêu đã đem thi thể chở đi kiểm nghiệm đi!

“Mặc dù cháy sạch rất thảm, nhưng hai vị người sống sót còn có thể nhận ra, bị đốt chết người này là bọn họ người của gánh hát một trong, phụ trách trang phục đạo cụ, còn có giao thông chuyển vận các loại một người.”

Đốt chết?

Triệu Ngọc cùng Tăng Khả báo cho biết một chút, Tăng Khả vội vàng mở điện thoại di động lên đèn pin, hướng trên đất chết hiện trường theo đi. Chỉ thấy ở trên mặt đất, vẫn có thể thấy một ít lửa đốt dấu vết.

“Oa...” Tăng Khả chỉ chiếu một cái, liền kinh ngạc nói, “Tổ trưởng, ngươi nhìn cái này lửa đốt dấu vết, kéo dài dài như vậy, nói rõ người chết đang bị lửa đốt lúc, là từng có giãy giụa a?”

“ Đúng !” Triệu Ngọc nhìn một chút bạch tuyến, nói, “Trên người rồi lửa, trước tiên nghĩ tới, chính là mau tìm nước! Người này hẳn là muốn phải chạy đến bên bờ biển nhảy nước, nhưng bởi vì thế lửa quá lớn, không có chạy đến bên bờ biển cũng đã bị đốt chết rồi!”

“Nga... Nói cách khác...” Đậu Tự Lực gật đầu nói, “Người này là ở địa phương khác bị lửa đốt đến, sau đó mình chạy đến nơi này? Nhưng là, nếu như là xuống thuốc ngủ lời, người này hẳn lại không thể chạy chứ ?”

Triệu Ngọc ba người tất cả cũng không có nói chuyện, đều ở đây dụng tâm suy nghĩ sâu xa cái gì.

“Hả...” Thấy không có người phản ứng, Đậu Tự Lực không thể làm gì khác hơn là tự mình đánh trống lảng nói nhẹ, “Các vị sếp, đây bất quá là mới vừa bắt đầu, các ngươi cùng để ta đi! Phía sau còn gì nữa không...”

Vừa nói chuyện, hắn lần nữa tỏ ý mọi người cùng hắn đi.

Đảo Vĩnh Tiến là không người hoang đảo, nó bến tàu tự nhiên diện tích không lớn, hơn nữa cơ bản đều là rất sớm trước kia mọi người lợi dụng thiên nhiên địa hình sửa chữa đi ra ngoài, cho đến ngày nay, đã sớm là một mảnh tan hoang, lắc lư khó đi.

Ai ngờ, mới vừa đi mấy bước, Triệu Ngọc lại cảm thấy có chút nóng. Nguyên lai, mặc dù bây giờ chánh trị mùa đông, nhưng đảo Vĩnh Tiến vị trí hiện thời kế cận Nam Hải, trên đảo không hề lạnh giá.

Triệu Ngọc nhưng là từ bắc phương chạy tới, trên người đồ bông tự nhiên tỏ ra quá mức phong phú, đi mấy bước, hắn trên người liền thấm xuất mồ hôi.

Dọc theo ẩm ướt lắc lư bến tàu đi tới trên đảo, bọn họ con mắt thứ nhất nhìn thấy được càng nhiều hơn cảnh sát nhân viên làm việc. Dõi mắt nhìn lại, rõ ràng nhất, chính là bên tay phải ngoài mấy chục thước mấy cái lều vải.

Không cần phải nói, những thứ kia lều vải tất nhiên là quay đoàn kịch tạm thời đáp kiến khởi lai căn cứ, bọn họ tổng cộng muốn ở trên đảo quay nửa nhiều tháng, tự nhiên không thể ngủ ngoài trời hoang đảo.

Đậu Đội trưởng một mặt hung hãn toát trứ khói cuốn, một mặt đem Triệu Ngọc đám người dẫn tới đoàn kịch doanh trướng trong.

“Hạng nhì người chết là bị hung thủ cắt yết hầu tới chết!” Đậu Đội trưởng chỉ một cái trong đó một mặt lều vải, nói, “Khi dân cảnh môn chạy tới lều vải lúc, bọn họ ở cửa lều thấy được máu tươi, đi vào nhìn một cái, liền thấy được thi thể!”

Vừa nói, mấy người đã tới cửa lều, bởi vì trên mặt đất vẫn lưu lại bắt

mắt vết máu, Triệu Ngọc đám người cũng không tiến vào lều vải, chỉ là ở cửa lấy đèn pin đi vào trong chiếu một cái.

“Người chết đã xác nhận ra!” Đậu Đội trưởng nói, “Là... Là đoàn kịch nam diễn viên, tên gọi... Hả... Hả...”

Hắn gãi đầu, lại không nghĩ ra, vội vàng hướng bên cạnh nhân viên làm việc kêu một tiếng, muốn tìm xin giúp đỡ.

“Là cái đó Tạ Hạo chứ ?” Tăng Khả bỗng nhiên nói một câu.

“Đúng đúng đúng...” Đậu Đội trưởng gật đầu liên tục, nhìn về phía Tăng Khả ánh mắt đã trở nên kinh ngạc, “Thật không hổ là lãnh đạo tiểu tổ a, cái này đều biết?”

Tăng Khả nhìn một chút Triệu Ngọc, nói: “Tạ Hạo hắn là cái này kịch tổ bên trong nổi danh nhất một cái, hắn ở thật là nhiều chủ lưu trong kịch ti vi chạy qua long sáo! Lần này đoàn kịch đầu tư cùng tài trợ, cũng cơ bản đều là hắn kéo tới!”

Triệu Ngọc một lần nữa nghiêng đầu, nghiêm túc nhìn một chút trong lều án mạng hiện trường, chỉ thấy bên trong vết máu loang lổ, một mảnh thảm con mắt.

Nhưng là, Triệu Ngọc cũng đồng thời lưu ý đến, trong lều rương hành lý, hành quân đắng cùng với túi ngủ (sleeping bag) các loại vật phẩm thượng, tất cả đều chiếm làm của riêng vết máu, hơn nữa còn có lật ngã dấu vết.

“Đậu Đội trưởng, án mạng hiện trường, không người động tới chứ ?” Thấy như tình huống như vậy, Triệu Ngọc vội vàng hỏi một câu.

“Không... Không có... Ngài cũng ngàn vạn lần chớ ra đùa giỡn, “ Đậu Đội trưởng khẩn trương hề hề nói, “Chúng ta nơi này mặc dù lúc thường

rất ít phát sinh án mạng, nhưng là nguyên tắc cơ bản vẫn hiểu! Không người động tới, không người động tới, hơn nữa... Khi cái kia hai vị cảnh sát mặc thường phục thấy bên trong lều người chết sau, bọn họ toàn đều bị dọa sợ!

“Bọn họ cũng không có súng, sợ cái đó hung thủ giết người còn núp ở trên đảo, liền không có nữa hướng bên trong tìm, mà là trở lại bến tàu, đi chờ đợi trợ giúp đi!” Nói xong, hắn khả năng cảm thấy có chút không tốt lắm, liền vội bận bịu bổ sung nói, “Ngài cũng ngàn vạn lần không nên chê bai, chúng ta Khúc Lương loại địa phương nhỏ này, thật rất ít xảy ra án mạng! Ai thấy loại chuyện này, cũng đều sẽ hù mộng!

“Cùng ngài nói thực hay đi, chính là chúng ta những thứ này bọn hình cảnh chạy tới sau, cũng là bị dọa sợ không nhẹ đâu!” Ngắn ngủi mấy phút, Đậu Tự Lực lại đã hút xong suốt hai điếu thuốc thơm, hắn mặt đầy lo âu nói, “Chúng ta... Ai... Ta đến bây giờ còn mộng trứ đâu, ngài nói, vô duyên vô cớ, làm sao sẽ phát sinh loại chuyện này chứ ?”

Chương 729: Không chịu nổi đập vào mắt hình ảnh

“Nhạ. . .” Đậu Tự Lực đội trưởng đem Triệu Ngọc đám người mang tới doanh trại cạnh một cây đại thụ dưới, chỉ thật cao ngọn cây nói, “Nơi này chính là phát hiện cổ thi thể thứ ba, cùng với vị kia nữ người sống sót bị treo ngược lên địa phương!”

Triệu Ngọc đám người đánh đèn pin, đi ngọn cây trên chiếu một cái, quả nhiên thấy hai cây cường tráng sợi dây thừng, vẫn treo ở nơi đó.

“Hai người cũng bị xếp hàng treo, khoảng cách rất gần, chỉ bất quá, một cái bị treo chết, mà khác không có một người!” Đậu Đội trưởng hướng thủ hạ một tên sĩ quan cảnh sát khoát tay một cái, tên kia sĩ quan cảnh sát lập tức đem máy chụp hình lấy tới, mở ra lúc đó hiện trường bản chữ hình cho mọi người nhìn.

“Người chết chính là đoàn kịch đạo diễn!” Đậu Tự Lực giới thiệu, “Hắn tên ta nhớ, gọi là Tiễn Tiến, một cái chiêu tài tiến bảo tên, thật dễ nhớ!”

“Tiễn Tiến!” Tăng Khả bổ sung nói, “Người này năm nay 51 tuổi, là một du lịch vòng giải trí mấy chục năm lão giang hồ, hắn chẳng những là bộ này phim đạo diễn, hơn nữa còn là trên danh nghĩa chế phiến khoa trưởng cùng với giam chế, là bọn họ thủ lãnh.”

“Oa, như vậy nhiều tên hàm? Quyền lợi thật lớn chứ ?” Ngô Tú Mẫn cảm khái một câu.

“Không có gì quyền lợi không quyền lợi, loại này đạo diễn cùng chân chính đạo diễn nhưng là có khác biệt trời vực đâu!” Tăng Khả giới thiệu, “Bọn họ loại này mini kịch tổ, vậy đều là thân kiêm mấy chức! Đừng xem cũng là đạo diễn, nhưng trên căn bản cái gì cũng phải thân lực thân vi!”

Đạo diễn. . .

Triệu Ngọc trong lòng lặng lẽ nghĩ ngợi, đạo diễn bị treo chết, nữ số một nhưng còn sống? Hung thủ. . . Tại sao sẽ như vậy an bài chứ ?

Chẳng lẽ, hung thủ một chút cũng không lo lắng, nữ số một sống sót, sẽ đối với chính hắn bất lợi?

Bất giác đang lúc, Triệu Ngọc liền nghĩ tới mình hôm nay mở ra quẻ văn, trước mắt hết thảy, thật sự là nữa phụ họa cái đó “Khôn cấn” quẻ bất quá!

Chết như vậy nhiều người, tương ứng với “Khôn” quẻ! Ra một cọc đại án, thì tương ứng với “Cấn” quẻ. Chỉ bất quá. . . Nếu có “Cấn” quẻ xuất hiện, như vậy. . . Có phải hay không nói, hôm nay, mình là có thể đạt được đầu mối trọng yếu gì rồi chứ ?

Hoặc có thể. . . Triệu Ngọc ngẩng đầu nhìn cái kia treo dưới tàng cây sợi dây thừng, trong lòng suy nghĩ, có thể hay không, quẻ văn là đang ám chỉ mình, liên quan tới vụ án này đầu mối, đã xuất hiện?

Biết sao?

Mặc dù chết nhiều người như vậy, nhưng vụ án này cũng không khó làm, mình rất nhanh là có thể tìm ra hung thủ là ai?

“Tới đi. . . Chúng ta đi xem một chút người kế tiếp hiện trường, hả. . . Đi trước bên này đi, bên này gần một ít!” Lúc này, Đậu Tự Lực đầu tiên là

đốt cây thứ ba khói, sau đó nói với mọi người, “Từ doanh trại bắt đầu, phía sau án mạng hiện trường liền tất cả đều phân tán ra!”

“Nga? Phân tán ra?” Triệu Ngọc hơi cảm thấy bất ngờ. Ở hắn trong tưởng tượng, những thứ này người chết hắn tương đối tập trung một ít mới đúng!

Như vậy phân tán, tựa hồ chỉ có một cái hung thủ, không quá có thể làm được chứ ?

Hung thủ dẫu sao chỉ có một buổi tối thời gian, chẳng lẽ. . . Người giết người không chỉ một?

Không bao lâu, ở Đậu Đội trưởng dưới sự hướng dẫn, mọi người xuyên qua doanh trại bên cạnh rừng cây, đi tới một nơi bên bờ biển vách núi trên.

Vách núi có năm sáu thước cao, phía dưới vách núi đều là một ít to lớn màu đen đá ngầm. Giờ phút này, hung mãnh sóng biển vỗ đánh những thứ kia đá ngầm, tỏ ra cực kỳ hiểm trở đáng sợ, làm người ta sợ hãi.

“Từ nơi này bị hung thủ đẩy xuống, là đoàn kịch nhiếp ảnh gia, “ Đậu Đội trưởng chỉ vách núi hạ kéo cảnh giới tuyến địa phương nói, “Người trực tiếp té ở nơi đó phía trên tảng đá, phát hiện lúc, đã hết cứu!”

“Đậu Đội trưởng, ngươi nói chuyện không quá nghiêm cẩn a, “ nói tới chỗ này lúc, Ngô Tú Mẫn quả thực không chịu đựng nổi, lên tiếng trách nói, “Chúng ta thân là hình cảnh, không thể tự tiện đoán chừng, ngươi không thể võ đoán đất cho là, người chết nhất định là bị hung thủ đẩy xuống! Cũng có thể, hắn là mình nhảy xuống chứ ?”

“Hả? Nga. . . Nga. . .” Nghe được Ngô Tú Mẫn lời, Đậu Tự Lực lúc này mới ý thức được mình nói không hề thỏa, vội vàng giải thích, “Các vị lãnh đạo, không. . . Xin lỗi! Ta thấy chết nhiều người như vậy, cho nên

liền thuận lý thành chương như vậy cho là rồi, lần sau nhất định chú ý! Hả. . . Ta cũng thật sự là bị dọa sợ, cho nên, ngài ngàn vạn lần chớ cùng ta vậy kiến thức! Hắc hắc. . .”

“Tổ trưởng, nhiếp ảnh gia kêu Trương Thành Công, năm nay 51 tuổi!” Tăng Khả nhìn tài liệu giới thiệu, “Người này vẫn còn ở Quan Quân Ảnh Nghiệp trong công ty đảm nhiệm chức vụ trọng yếu, cùng công ty các cao tầng quan hệ mật thiết!”

“Hả. . .” Triệu Ngọc đang suy nghĩ cái gì, điện thoại bỗng nhiên lại vang lên, lấy lấy điện thoại ra nhìn một cái, rốt cuộc lại là nhân viên nghiệm xác Cao Phát Tài đánh tới.

Ai?

Triệu Ngọc theo bản năng ý thức được, Cao Phát Tài lúc này điện tới, chẳng lẽ là phát hiện cái gì sao?

Quả nhiên, điện thoại mới vừa vừa tiếp thông, trong điện thoại liền truyền tới Cao pháp y khó che giấu kích động thanh âm: “Triệu tổ trưởng, chúng ta bây giờ còn đang đi Triều Hải thị trên đường, nhưng là, ta đang sửa sang thi thể lúc, phát hiện một vật, khả năng đối ngươi phá án hữu dụng đâu!”

“Nga? Thứ gì?” Triệu Ngọc con mắt sáng lên, vội hỏi.

“Nơi này có một cái từ trời cao rơi xuống người chết!” Cao Phát Tài nói, “Ta thấy hắn trên miệng quấn cao su mang, cảm giác thật là tò mò, cho nên liền đem cao su mang mở ra!

“Kết quả, hắn trong miệng lại ngậm một cái thẻ usb!

“Thẻ usb dùng túi ny lon dán kín trứ, chúng ta bây giờ đã mở ra thẻ usb lên tài liệu, kết quả. . . Hả. . . Chúng ta phát hiện một ít tương đối đặc

thù đồ. . .”

“Nga? Thứ gì?” Triệu Ngọc vội vàng hỏi, “Té người chết kia. . . Có phải hay không, từ trên vách núi té người chết kia? Là đoàn kịch nhiếp ảnh gia, gọi là Trương Thành Công?”

“Nguyên lai. . . Hắn là nhiếp ảnh gia a. . . Vậy thì tốt giải thích!” Cao Phát Tài đáp một nẻo nói, “Ta đã để cho trợ thủ đem thẻ usb lên tài liệu gởi đến các ngươi tổ điều tra đặc thù độc lập cloud storage rồi, ngươi dùng các ngươi trương mục cùng mật mã đổ bộ một chút là được tra được! Nhưng là, tài liệu quá lớn, trong chốc lát trước truyền không xong. Các ngươi trước xem một chút đi! Còn có, ta đem người chết hình gởi cho ngươi, ngươi cũng cùng cảnh sát địa phương xác nhận một chút!”

“Tốt!”

Cúp điện thoại, Triệu Ngọc vội vàng đem Cao Phát Tài lời lập lại một lần, mọi người nghe xong trong lòng tất cả đều bỗng dưng chấn run lên một cái.

Tăng Khả vội vàng mở tay cầm máy vi tính, bắt đầu đổ bộ bọn họ tổ điều tra đặc thù dành riêng cloud trương mục. Mặc dù trên đảo có truyền tin tần số, nhưng dẫu sao cách xa cơ trạm, gọi điện thoại có thể, lên internet còn kém một ít.

Cuối cùng, hay là Cao Phát Tài cho Triệu Ngọc gởi hình dẫn đầu truyền tới. Triệu Ngọc vội vàng đem hình cho Đậu Đội trưởng nhìn một chút, Đậu Đội trưởng khẳng định gật đầu, nhận định cái này trong miệng ngậm thẻ usb người, chính là từ trên đá ngầm té chết nhiếp ảnh gia Trương Thành Công.

Lúc này, Tăng Khả rốt cuộc mở ra Cao Phát Tài gởi tới một cái coi thường tần. Kết quả, mọi người nhìn một cái dưới, toàn đều cả kinh há

hốc mồm cứng lưỡi! Bị ống kính trung không tưởng tượng nổi hình ảnh chấn động.

Chỉ thấy trong video mặt hình ảnh, lại là tổ một rõ ràng chụp lén hình ảnh, trong hình có một đang từ phòng thay quần áo trong thay quần áo cô gái. . .

Thứ hai cái video mở sau, chính là càng hạ lưu chụp lén phòng vệ sinh nữ hình ảnh. . .

Lui về phía sau nữa nhìn, còn có càng làm cho người ta thêm khiếp sợ chụp lén hình ảnh, bao gồm quan hệ nam nữ vân vân, tất cả đều không chịu nổi đập vào mắt. . .

“Nơi này. . .” Tăng Khả nhìn trên màn ảnh tài liệu nói, “Nơi này có một cái mới nhất ngày tháng, nhìn một chút cái này đi!”

Kết quả, khi mở ra sau, phía trên bất ngờ xuất hiện một cái đang từ bên bờ biển vách đá phía dưới cô gái đang đi vệ sinh!

Máy quay phim ống kính cắm ở đá trong khe hở, rất rõ ràng là đang trộm phách.

Vừa nhìn thấy người đàn bà này, Đậu Đội trưởng con mắt sáng, cấp vội vàng chỉ hình ảnh nói: “Đúng đúng đúng, cô bé này, chính là cái đó may mắn còn sống sót nữ diễn viên! ! ! Ông trời của ta, cái này. . . Đây đều là cái gì a? Nàng đó là đang tiểu tiện chứ?”

Thông qua Đậu Đội trưởng nhắc nhở, mọi người lúc này mới ý thức được, bức này chụp lén hình ảnh, hắn chính là ở nơi này đảo Vĩnh Tiến thượng.

Lúc này, cái kia nữ diễn viên đã xong, đang chuẩn bị nhấc quần, nhưng vừa quay đầu lại đang lúc, nhưng đúng dịp thấy chụp lén nàng người!

“Tê dại! Lão Trương, ngươi tên khốn kiếp này! Ngươi đặc biệt là người sao? Ngay cả ta ngươi cũng không buông tha a ngươi? Cút! Cho ta cút! ! !” Nữ diễn viên một mặt nhanh chóng nhắc tới quần, một mặt tức miệng mắng to.

Ai ngờ, thấy chuyện xấu bại lộ, cái đó chụp lén nhiếp ảnh gia nhưng không chút kinh hoảng, ngược lại một mực cầm máy quay phim tiếp tục quay, đồng thời ống kính trung còn truyền đến một trận làm người ta trực nổi da gà “Hắc hắc” cười nhạt. . .

Chương 730: Chôn sống

Vách núi bên gió biển lẫm lẫm, mặc dù gió nam ôn hòa, nhưng thổi tới Triệu Ngọc đám người trên mặt, lại để cho người cảm giác một trận hàn lạnh.

“Thật không nghĩ tới. . .” Đậu Tự Lực đội trưởng chắc lưỡi hít hà nói, “Đường đường kịch tổ đại nhiếp ảnh gia, lại là một quay trộm cuồng, làm như vậy nhiều hạ lưu thủ đoạn! Những thứ này bất nhã ống kính, cũng đều là hắn chụp lén chứ ?”

“Xem ra. . .” Ngô Tú Mẫn gật đầu nói, “Vụ án này, cũng không phải là cái gì chuyện ngoài ý muốn a!”

“Đậu Đội trưởng, “ Triệu Ngọc vội vàng hỏi, “Ngươi còn nhớ, những thứ khác người chết trên miệng có hay không dây dưa khỏa cao su mang sao?”

“Hả. . . Thật giống như không có chứ ?” Đậu Tự Lực đem tàn thuốc bỏ lại vách đá, khó xử nói, “Bất quá, ta lúc ấy sợ choáng váng, không có lưu ý. . .”

“Tăng Khả, “ Triệu Ngọc rồi hướng Tăng Khả nói, “Ngươi liên lạc một chút Cao pháp y, để cho hắn lưu ý một chút những thứ khác người chết, nhìn một chút có hay không giống vậy thẻ usb?”

“Tốt!” Tăng Khả vội vàng gọi điện thoại đi.

Triệu Ngọc thì cùng Ngô Tú Mẫn nhìn nhau một cái, hai người nói cái gì

cũng chưa nói, nhưng là trong lòng nghĩ sự tình nhưng là giống nhau, thẻ usb lại bị hung thủ nhét vào người chết trong miệng, cái này tỏ rõ là hung thủ có ám chỉ kỳ! Như vậy xem ra, đảo Vĩnh Tiến lên tràng giết người này đại án, rất có thể là một trận hết lòng bày kế mưu sát!

Nếu quả thật là mưu sát lời, như vậy 《 Mười Người Da Đen Nhỏ 》 dặm cảnh tượng, thật chẳng lẽ sẽ ở trên thực tế chiếu phim sao?

“Lãnh đạo, “ Đậu Đội trưởng thấy Triệu Ngọc không nói, cấp vội vàng chỉ xa xa mặt biển nói, “Hạng năm người chết là người nữ, là chúng ta người từ phía dưới bên bờ biển phát hiện! Người. . . Hắn là chết chìm!”

Bởi vì khoảng cách khá xa, mặc dù Triệu Ngọc đám người đánh đèn pin theo, nhưng còn là không cách nào thấy rõ.

“Từ vách núi bên trái có con đường mòn, có thể nối thẳng bên bờ biển!” Đậu Đội trưởng một mặt giới thiệu, một mặt mang mọi người đi về phía trước, “Thi thể ngâm ở đá ngầm vây một cái vũng nước lớn bên trong, cũng không có bị vọt tới trong biển!”

Ở Đậu Đội trưởng dưới sự hướng dẫn, mọi người bỏ vào đá ngầm mọc như rừng bên bờ biển, thấy được cái đó bị đá ngầm vây vũng nước, nhưng là bởi vì thi thể đã xử lý, nơi đó đã cái gì cũng không nhìn ra được.

“Tổ trưởng, “ Tăng Khả hướng Triệu Ngọc giới thiệu, “Kịch tổ trong trừ nữ số một Lý Thiến trở ra, sẽ còn có một người đàn bà. Nàng tên gọi Tần Hảo, năm nay 42 tuổi, là đoàn kịch thợ trang điểm kiêm đạo diễn phụ tá. Hả. . . Còn có, ta mới vừa rồi hỏi qua Cao pháp y, hắn nói đã phái người kiểm tra qua những thi thể khác miệng, cũng không những phát hiện khác!”

“Nga. . .” Triệu Ngọc gật đầu, trong đầu như có điều suy nghĩ.

Bên bờ biển án mạng hiện trường tra xét xong sau, Đậu Đội trưởng lại mang bọn họ quay trở về đoàn kịch doanh trại, sau đó hướng đảo chỗ sâu đi tới.

“Tổng cộng 6 người chết!” Ngô Tú Mẫn nói, “Chúng ta đã thấy 5 cá, cái kia một tên sau cùng người chết ở địa phương nào chứ?”

“Ở hải đăng bên kia, “ Đậu Đội trưởng trả lời, “Bất quá, ở đi đến hải đăng trước, có cái địa phương phải mang các ngươi đi nhìn một chút! Doanh trại phương hướng tây bắc trên có một mảnh vườn hoa, vị kia may mắn còn sống sót đầu bếp chính là từ nơi nào bị chôn sống!”

“Vườn hoa? Đây không phải là không người hoang đảo sao? Từ đâu tới vườn hoa?” Ngô Tú Mẫn tò mò hỏi một câu.

“Hả. . .” Đậu Đội trưởng chần chờ một chút, nói, “Là như vậy, tại thời kỳ giải phóng, cái này trên đảo nhỏ trú đóng qua hải quân bộ đội, trên đảo có rất nhiều mộc bằng nhà gỗ cái gì, đều là các binh lính lưu lại. Ta muốn, cái đó vườn hoa cũng là bọn họ xây chứ ?”

“Ra đùa giỡn, thời kỳ đầu giải phóng, lúc đó trên biển thế cục biết bao căng thẳng?” Tăng Khả lắc đầu nói, “Các binh lính nào có rỗi rãnh dật trí đi xây cái gì vườn hoa mà?”

“Ho khan!” Đậu Đội trưởng giống như bỗng nhiên tựa như nhớ tới cái gì, vội vàng sửa lại nói, “Nhìn ta trí nhớ này! Ta lại không nhớ, trên đảo này có hải đăng, thế kỷ trước bảy tám chục niên đại lúc, trên đảo cũng là có người ở! Đảo phía bắc rừng chắn gió, chính là những thứ kia người lưu lại!

“Cho nên. . . Cái này vườn hoa, không đúng mà cũng là những thứ kia trú đóng hải đảo người trồng đâu! Thật ra thì, nói là vườn hoa, như vậy nhiều năm không người phản ứng, cũng sớm đều được hoa dại cỏ dại rồi! Các ngươi chờ lát nữa nhìn một chút thì biết!”

Ngay tại Đậu Đội trưởng nói được thao thao bất tuyệt lúc, mọi người đã tới cái kia cánh hoa vườn. Có thể là bởi vì mùa màng nguyên nhân, trong vườn hoa trừ một ít lưu lại hoa cúc trở ra, căn bản không thấy được cái gì, trước mắt cơ bản đều là một mảnh cây khô cỏ dại.

Vườn hoa diện tích không lớn, nhưng là có thể thấy được một ít rõ ràng bởi vì sửa chữa dấu vết, đủ có thể thấy, cái này vườn hoa nhỏ đích xác là nhân công xây cất mà thành.

“Nhạ, chính là chỗ này. . .” Tiến vào vườn hoa sau, ở Đậu Đội trưởng tỏ ý hạ, mọi người rất nhanh thấy được một cái hố đất, “Đoàn kịch đầu bếp nói, hắn chính là ở chỗ này bị chôn sống! Bất quá, không biết nguyên nhân gì, hung thủ đã đem hắn chôn sống, lại không có toàn chôn, cho hắn giữ lại nửa mặt, còn có thể thở hổn hển!”

Nhìn trước mắt hố đất, cái hố mặc dù không sâu, nhưng là liên tưởng tới đem người sống chôn cảnh tượng lời, cũng có đủ kinh khủng.

Có thể tưởng tượng được, khi cái đó đầu bếp mở mắt tỉnh lại, phát hiện mình bị chôn sống nơi này, thân thể lại không thể động đậy, chỉ có thể hô hô thở hổn hển, hắn phải hù thành hình dáng gì! ?

“Người này tên là Trương Dũng, “ Tăng Khả giới thiệu, “Là đoàn kịch làm phim sinh hoạt. Làm phim sinh hoạt cùng chân chính nhà sản xuất phim căn bản không là một chuyện mà, nói trắng ra là chính là phụ trách đoàn kịch cuộc sống thường ngày ăn uống loại, quản quản hậu cần, làm một chút cơm cái gì. Người này năm nay đã 51 tuổi, cũng là đoàn kịch ông lão mà.”

“Nếu như đầu bếp bị chôn sống trước là hôn mê. . .” Triệu Ngọc ngồi xổm người xuống, cẩn thận kiểm tra một chút cái đó hố đất, nghi ngờ nói, “Như vậy. . . Hắn là làm sao bị chở tới đây chứ ? Chẳng lẽ. . . Là hung thủ gánh hắn, hoặc là cõng hắn, đi bộ đi tới?”

“ Dạ, có thể!” Đậu Đội trưởng nói, “Vườn hoa phụ cận đất bùn xốp, ban ngày lúc, chúng ta từ nơi này đào được rất nhiều rất sâu dấu chân, nói không chừng, thật là hung thủ gánh người đi tới lúc lưu lại đâu!”

“Nếu quả thật là vai gánh lời, nói rõ hung thủ khí lực rất lớn!” Tăng Khả đưa tay bóp một cái đất, nói, “Nơi này đất chất xốp, tương đối tốt đào hố, cho nên hung thủ mới không chối từ khổ cực đem hắn làm tới nơi này!”

“Nhưng là, ta không biết. . .” Ngô Tú Mẫn nói, “Hung thủ mất lớn như vậy khí lực đem người chở tới đây, cái hố cũng đào xong, nhưng vì cái gì không đem người giết chết chứ ?”

“Đúng vậy, chúng ta cũng thật buồn bực, “ Đậu Đội trưởng phụ họa, “Còn kém cuối cùng cái kia một xẻng đất thôi, hung thủ tại sao phải dừng tay chứ ? Muốn là thật không muốn giết hắn, vậy cần gì phải đại phí trắc trở đem người làm tới nơi này chứ ? Đào một cái như vậy hố to, cũng không phải là ung dung việc a!”

“Ai?” Trong giây lát, Ngô Tú Mẫn bỗng nhiên nghĩ tới một cái khả năng, vội vàng kích động đối Triệu Ngọc nói, “Tổ trưởng, ta bây giờ liền muốn đi gặp một lần cái kia hai người sống sót! Sẽ đi ngay bây giờ!”

“Nga?” Triệu Ngọc có chút bất ngờ.

“Cái đó nữ diễn viên bị treo cổ nhưng không chết được, đầu bếp bị chôn sống nhưng giống vậy còn sống!” Ngô Tú Mẫn dùng hai tay ra dấu nói, “Chẳng lẽ. . . Các ngươi liền không cảm thấy, cái này hai người đại có vấn đề sao?”

Chương 731: Phim kinh dị ?

“Từ đầu đến cuối, hai người kia trải qua, đều là chính bọn họ nói ra, nhưng căn bản không người nào có thể chứng minh! Muốn vạn nhất đều là nói láo chứ ?” Ngô Tú Mẫn nói, “Hơn nữa, bọn họ nói tạo ngộ thực có tính tương phản!”

“Đúng vậy, chính bởi vì như vậy, “ Đậu Đội trưởng phụ họa nói, “Chúng ta mới không dám đem cái kia hai người mang đi bệnh viện kiểm tra cái gì! Dân cảnh môn chạy tới đảo nhỏ lúc, chỉ có hai người bọn họ là còn sống, chúng ta cũng cảm thấy có chút kỳ hoặc đâu!”

“Ngô tỷ, “ Tăng Khả suy tính một chút, nói, “Ngươi ý, tràng này đảo nhỏ giết hại, đều là cái này hai cá cái gọi là người sống sót tự biên tự diễn? Bọn họ muốn lên diễn một màn Mười Người Da Đen Nhỏ kịch hay?”

“Nếu như tất cả người bị hại đều bị xuống thuốc, như vậy hành động đầu bếp là nhất tiện hạ thủ một cái!” Ngô Tú Mẫn nói, “Mà nếu như bọn họ không có bị xuống thuốc, như vậy thì chứng minh hai người bọn họ đang nói dối! Cho nên, chúng ta phải cho như vậy hai người làm một hoàn toàn kiểm nghiệm, nhìn một chút bọn họ rốt cuộc nói không có nói láo?”

“An bài đã!” Đậu Đội trưởng nghe vậy nói, “Dựa theo thông lệ, chúng ta đã cho cái kia hai người lấy máu, hóa nghiệm kết quả hẳn không dùng được thời gian quá dài là được đi ra!”

“Tốt lắm, “ Ngô Tú Mẫn đối Triệu Ngọc nói, “Vậy ta sẽ đi ngay bây giờ

thẩm vấn cái kia hai người, là người hay quỷ, ta nhất định có thể phân biệt ra được!”

“Đừng có gấp, trước đừng có gấp!” Ai ngờ, Triệu Ngọc mặc dù cũng là khóa chặc chân mày, nhưng hắn rõ ràng nếu so với người khác tĩnh táo rất nhiều, “Ngô tỷ, nếu người đã ở trong tay chúng ta rồi, cái kia cũng không cần nóng lòng nhất thời! Qua không được bao lâu, Cao pháp y bên kia sẽ có càng nhiều phát hiện, đến lúc đó ngươi cầm chứng cớ lại đi thẩm vấn bọn họ, cũng sẽ càng lấy phân!

“Cho nên, trước hay là để cho chúng ta đem tất cả án mạng hiện trường toàn bộ đi hết, sau đó sẽ nói tra hỏi sự tình đi!”

Nghe được tổ trưởng lên tiếng, Ngô Tú Mẫn lúc này mới kiềm chế mình kích động, cùng mọi người chung nhau đi trước người kế tiếp án mạng hiện trường.

Thật ra thì, Triệu Ngọc chi sở dĩ như vậy giữ vững, đến không phải thật không gấp với nhất thời, mà là hắn đã từ vụ án này trung, ngửi ra một loại cổ quái mùi!

Thử nghĩ một chút, nếu như hung thủ thật sự là nữ diễn viên cùng đầu bếp liên hiệp diễn ra một vỡ tuồng, cái kia hai người bọn họ biểu diễn liền quá mức vụng về! Một cái treo cổ không chết, một chôn sống may mắn còn sống sót, liền trực tiếp sẽ đem cảnh sát ánh mắt hấp dẫn đến bọn họ trên người!

Hơn nữa, nhất không nói được, chính là nhiếp ảnh gia trong miệng thẻ usb, nếu như nữ diễn viên thật sự là bởi vì chụp lén mà ghi hận giết người, vậy nàng liền càng không nên làm như vậy!

Dĩ nhiên, nếu quả thật là hai người bọn họ làm, cái kia vụ án này ngược lại thì đơn giản. Nhưng là. . . Triệu Ngọc không thể không lo lắng nghĩ đến, vạn nhất hung thủ không phải là hai người bọn họ chứ ? Như vậy

tới một cái, án này nhưng sẽ xuất hiện rất nhiều biến số rồi!

Vì vậy, hắn liền muốn trước đem vụ án toàn bộ mổ sau, xuống chút nữa mặt tiến hành.

Tiếp theo, ở phía trước đi hải đăng, kiểm tra người kế tiếp án mạng hiện trường trên đường, Đậu Đội trưởng đem bọn họ cảnh sát địa phương hành động an bài tất cả đều hướng Triệu Ngọc hồi báo một phen.

“Án phát sau, chúng ta trước tiên hướng tỉnh thính báo lên tình huống, những người lãnh đạo cũng kịp thời phái ra cảnh sát biển, đối chung quanh đảo tiến hành bố khống cùng kiểm soát, trước mắt còn chưa có phát hiện bất kỳ khả nghi chiếc thuyền!” Đậu Đội trưởng nói, “Cùng lúc đó, chúng ta cũng phái ra toàn bộ cảnh lực, ở trên đảo nhỏ tiến hành trải thảm thức lục soát, trước mắt còn chưa có toàn bộ lục soát xong tất. . .

“Bất quá. . . Ta cũng là lời thật nói thật a, mặc dù đảo Vĩnh Tiến khoảng cách lục địa khá xa, nhưng là chỉ cần có công cụ giao thông thích hợp, bất kỳ người cũng có thể lên đảo! Mà giết người xong sau, hung thủ cũng có đầy đủ thời gian thoát đi. Cho nên, nếu quả thật có người ngoại lai gây án lời, cũng là có khả năng lớn!”

“Bất kể là người ngoại lai còn là người bản xứ, “ Tăng Khả nói, “Cái đó thẻ usb đã đủ để chứng minh, hung thủ tất nhiên là một cái đối kịch tổ hiểu rõ vô cùng người!”

“Đúng đúng đúng, bất quá. . .” Đậu Tự Lực lắc đầu nói, “Ta làm sao cũng không nghĩ ra, chỉ là một đóng phim kịch tổ mà thôi, có chuyện ghê gớm gì, thế nào cũng phải dùng giết người để giải quyết chứ ?”

“Cái này cũng không chính xác, “ Tăng Khả nói, “Thế giới to lớn không thiếu cái lạ! Cũng có thể, là có người đến trên đảo tới chơi, thỉnh thoảng gặp những thứ này đóng phim người, sau đó ý muốn nhất thời, cướp bóc giết người đâu!”

“Chớ nói bậy bạ!” Ngô Tú Mẫn nói, “Đó là không thể nào chuyện! Mấy tên người chết phương thức chết toàn đều bất đồng. Rõ ràng cùng cướp bóc không liên quan. Nếu như là cướp tiền giết người côn đồ, bọn họ cũng sẽ chọn tương đối trực tiếp phương thức giết người, sẽ không phiền toái như vậy!”

“Đúng đúng đúng, “ Đậu Đội trưởng phụ họa, “Trong doanh trại có mấy người ví tiền, còn có máy vi tính cái gì, còn có bọn họ những thứ kia máy chụp hình khí cũng đều ở!”

Đậu Đội trưởng lúc nói chuyện, mọi người lại gặp không ít đang lục soát lấy chứng nhân viên làm việc. Triệu Ngọc cũng là có chút bất ngờ, không nghĩ tới, ở con đường phía bắc trên một miếng đất trống, lại xuất hiện rất nhiều nhà kiến trúc.

Lúc ban đầu mấy nóc nhà, đều là một ít vô cùng cũ kỹ nhà gỗ, bởi vì niên đại rất xưa, phần lớn đã sụp đổ. Nhưng là càng đi về phía trước, nhưng từ từ toát ra mấy nóc phòng gạch ngói tới. Hơn nữa, nhất đến gần trung ương mấy nóc phòng gạch ngói, bảo tồn được còn đặc biệt hoàn hảo, trên nóc nhà mảnh ngói căn bản là toàn, sắt trên cửa sơn thậm chí cũng không hoàn toàn rụng.

“Đậu Đội trưởng, “ thấy những thứ này nhà, Triệu Ngọc không nhịn được hỏi một câu, “Những phòng ốc này, có phải hay không những thứ kia bảo vệ hải đăng người chỗ ở?”

“Là. .. Đúng! Chính là những thứ kia người, “ Đậu Đội trưởng gật đầu nói, “Thế kỷ trước bảy mươi niên đại cùng tám mươi niên đại lúc, đảo Vĩnh Tiến hải đăng tác dụng rất lớn, Khúc Lương các ngư dân toàn dựa vào hải đăng tới dẫn hàng đâu! Bất quá, đến rồi chín mươi niên đại sau này, thiết bị điện tử thông dụng, hải đăng tác dụng cũng chỉ nhỏ. Nữa càng về sau, vậy thì tất cả đều hoang phế lâu!

“Bất quá sao. . . Trên đảo nhỏ mặc dù không có gì phong cảnh, cũng không có bãi cát cái gì, “ Đậu Đội trưởng còn nói, “Nhưng là chúng ta Khúc Lương một ít đám tiểu thanh niên, có lúc cũng sẽ chèo thuyền tới nơi này hạ trại picnic loại!

“Nga, đúng rồi, có lúc đến rồi mùa hè, chúng ta địa phương trường học thậm chí sẽ tổ chức bọn học sinh tới nơi này làm trại hè, con gái ta còn đã tham gia đâu. . .”

Ngay tại Đậu Đội trưởng thao thao bất tuyệt giới thiệu lúc, mọi người đã dọc theo một cái đá cửa hàng liền đường mòn, xuyên qua cái kia mấy nóc phòng gạch ngói, đi tới hải đăng dưới.

Hải đăng phía dưới sáng cảnh sát đèn chiếu sáng, mọi người có thể thấy chỗ ngồi này lâu lịch tang thương hải đăng toàn cảnh. Mưa gió ăn mòn dưới, chỗ ngồi này xi măng hải đăng đỉnh tháp chỗ, đã hoàn toàn sụp đổ! Trên thân tháp cũng là hiện đầy vết nứt, suy đoán không kiên trì được bao lâu, nó thì biết hoàn toàn sụp đổ!

“Ta thật không nhớ nó cao biết bao nhiêu, hẳn là hai mươi tới thước dáng vẻ!” Đậu Đội trưởng giới thiệu, “Trong quá khứ, hải đăng nhân viên quản lý mỗi ngày buổi tối đều phải đi lên đốt đèn, vì thuyền đánh cá chỉ dẫn hàng hướng!”

“Chặc chặc. . . Đã sụp. . .” Triệu Ngọc nhìn đổ nát không chịu nổi hải đăng hỏi, “Cái kia quay kịch tổ còn phách cái gì sức lực? Có phải hay không. . . Bọn họ phách chính là một phim kinh dị a?”

“Di!” Đậu Tự Lực gãi sau cổ nói, “Sếp, không nên nói như vậy có được hay không? Nơi này đã chết như vậy nhiều người, ngài nữa nói cái gì phim kinh dị mà lời, cái này. . . Dường như. . .”

“Không phải là, bọn họ vỗ không phải là phim kinh dị, mà là văn nghệ kịch tình phiến. . .” Tăng Khả cầm lên mình điện thoại di động, muốn

đem đoàn kịch quay tài liệu đọc cho mọi người nghe.

Đậu Đội trưởng nhưng giơ tay lên, chỉ hải đăng phía dưới cảnh giới tuyến nói: “Các vị, các ngươi nhìn, đây chính là phát hiện một tên sau cùng người chết địa phương! Người này bị chết đặc biệt thảm, hắn bị hung thủ dùng một tảng đá lớn đập trúng đầu. . .”

Chương 732: Người mất tích

“Người chết là kịch tổ biên kịch, tên gọi Thái Kim Đạt!” Tăng Khả giới thiệu, “Đừng xem là một tên biên kịch, nhưng người này nhưng là một cái tuyệt đối đại bài, trước kia viết không ít lợi hại vở kịch, giống như rất nhiều năm trước cái đó hồng thấu vòng bạn hữu vi điện ảnh hệ liệt 《 Hôi Sắc Lang Cẩu 》, chính là hắn tác phẩm!

“Bất quá, người này mấy năm này có chút xuống dốc rồi, tiên hữu tác phẩm ra đời, “ Tăng Khả nhìn điện thoại di động tài liệu nói, “Cho nên, lần này hắn có thể hạ mình đến cái này tam lưu kịch tổ tới tham gia sáng tác, cũng hợp tình hợp lý chứ ?”

“A lô ? Uy uy uy. . . Ta ở đảo Vĩnh Tiến thượng đâu, nơi này tín hiệu quả thực chưa ra hình dáng gì!” Lúc này, Đậu Tự Lực đang ở một bên nghe điện thoại, bởi vì điện thoại di động tần số không tốt, hắn bước nhảy tới trên một tảng đá lớn, hướng trong điện thoại hô, “Tốt, bên này khá hơn một chút, ngươi nói đi! Nga, hảo hảo hảo. . . Vậy thì quá tốt, cực khổ a. . .”

Sau khi cúp điện thoại, Đậu Tự Lực lúc này mới nhảy xuống đá, đối Triệu Ngọc đám người nói: “Các vị sếp, ta mới vừa nhận được tin tức, Đồng Giang tỉnh thính đã phái tới chuyên nghiệp lặn xuống nước đội, sáng mai sẽ đến nơi này vào đi trong nước lục soát. Nếu như đến lúc đó những người lãnh đạo có đặc biệt chỉ thị, trực tiếp nói cho ta là được rồi!”

Triệu Ngọc gật đầu một cái, hỏi: “Chúng ta đã nhìn rồi tất cả người chết chết hiện trường, như vậy. . . Còn có hai cá chứ ?”

“Nga. . .” Đậu Đội trưởng vội vàng nói, “Còn có một cái, là ở rừng chắn gió bên kia phát hiện, chính là cái đó bị trọng thương người sống sót. Ta lúc tới vừa vặn đuổi kịp, người kia bị thọc rất nhiều đao, cả người đều là máu, bất quá. . . Hắn mạng thật là lớn, chúng ta người phát hiện hắn lúc, hắn lại còn là còn sống!”

Vừa nói, Đậu Tự Lực móc ra mình điện thoại di động kiểm tra một chút, nói: “Xem ra, hắn là còn sống! Nếu như chết, ta sớm nên nhận được tin!”

“Khang Nhạc Minh!” Tăng Khả dựa theo tra được tài liệu giới thiệu, “Người này cũng là một toàn năng, kịch vụ, ánh đèn, âm hưởng, nhiếp ảnh gia phụ tá, thậm chí chạy cá diễn viên đóng thế, cơ hồ cái gì cũng làm qua! Năm nay 28 tuổi. . .”

“Rừng chắn gió xa không?” Triệu Ngọc lời mặc dù là một hỏi câu, nhưng ý của nó nhưng là khẳng định.

Đậu Tự Lực tương đối cơ trí, lúc này gật đầu nói: “Không xa. . . Nhưng cũng không gần! Từ vườn hoa bên kia trực tiếp đi bắc, chúng ta ban ngày lục soát lúc, đi phải có 10 phút. Nếu như đi mau một chút, cũng phải 5 phút mới được!”

Mặc dù Đậu Tự Lực lời có chút mâu thuẫn, nhưng là Triệu Ngọc đám người vẫn có thể biết. Hắn ý là, nếu như là bình thường đi bộ, đoạn khoảng cách này tự nhiên không tính xa. Nhưng là, nếu như hung thủ cõng một cái đại hoạt nhân quá khứ, nhưng lại không thể xưng là gần!

Ở phía trước đi rừng chắn gió lúc, mấy người ai cũng không nói gì. Đậu Tự Lực một mặt đánh đèn pin dẫn đường, một mặt đắm chìm vậy rút ra hắn cái kia giá rẻ thuốc lá. Mà Triệu Ngọc đám người, thì đều ở đây mỗi người suy đoán cái này làm người ta khiếp sợ, nhưng lại có chút cổ quái vụ án.

Muốn muốn đạt tới phía bắc rừng chắn gió, còn phải đi qua một mảnh ẩm ướt gập ghềnh đất trũng, trời tối đường trợt, tất cả người không cách nào đi nhanh, cơ hồ dùng xấp xỉ một khắc đồng hồ thời gian mới tính chạy tới hiện trường.

Không nghĩ tới, cũng cái điểm này mà rồi, nơi này vẫn còn có chuyên nghiệp cảnh sát viên, ở kế cận tìm kiếm hung thủ khả năng lưu lại đầu mối.

Thấy Đậu Đội trưởng mang người tới, những người này không sai biệt lắm đoán được Triệu Ngọc đám người thân phận, tự nhiên làm được càng ra sức.

“Thật là không gần đâu!” Tăng Khả thở hổn hển nói, “Nếu như án giết người là ở tối ngày hôm qua phát sinh, vậy cũng thật là hung thủ bận rộn a! Hơn nữa, nơi này một mảnh đen nhánh, đường lại khó đi, hung thủ đây là thần kinh đột phát chứ ? Muốn muốn giết người, tại sao phải đi xa như vậy?”

Triệu Ngọc cũng có này nghi vấn, mới vừa rồi bọn họ đi qua cái đó đất trũng vô cùng khó đi, nếu như hung thủ nữa cõng một người, hiển nhiên rất khó làm được.

Tăng Khả nói cũng đúng, coi như nếu không phải là ở bất đồng địa điểm giết người, cái kia giết chết ở đất trũng trong, cũng so với đường xá xa xôi đến rừng cây mạnh!

Chẳng lẽ. . . Hung thủ giết người, còn có cái gì chấp niệm sao? Hoặc có thể, cùng ngoài ra hai vị người sống sót vậy, hung thủ cũng không muốn người kia tánh mạng, mà là cố ý làm họ trọng thương?

Nhưng là. . . Hung thủ thọc người nọ mấy đao, có chết hay không người, thật như vậy có nắm chắc không?

Chặc chặc. . .

Ngay tại Triệu Ngọc chép miệng giữa, Đậu Tự Lực đã dẫn mọi người đi tới án mạng hiện trường, trên đất tán lạc một mảnh vết máu, chắc là vị kia người bị thương nặng lưu lại.

Triệu Ngọc đám người đem hiện trường cùng với hoàn cảnh chung quanh cẩn thận khám nghiệm rồi một phen, Triệu Ngọc lúc này mới đứng dậy đối Đậu Tự Lực hỏi: “Tốt, như vậy thứ nhất, cũng chỉ còn lại có một người!”

“Đúng vậy, còn không có tìm được đâu!” Đậu Tự Lực trả lời, “Điện ảnh và truyền hình công ty bên kia đã xác nhận, trên đảo kịch tổ tổng cộng có 10 người, còn kém không có một người tìm được, nói là. . . Một cái trẻ tuổi nam diễn viên!”

“ Đúng, hắn tên gọi Quách Nhất Hàng, “ Tăng Khả nói, “Năm nay 27 tuổi, nói là nam số hai, nhưng ở bọn họ chụp bộ kịch này bên trong, vai diễn không nặng lắm!”

“Điện thoại di động đã xác định vị trí, nhưng là không có phản ứng!” Đậu Tự Lực tiếp tra nói, “Ta suy đoán, hoặc là người này là hung thủ giết người, hoặc là. . . Chính là đã dữ nhiều lành ít!”

“Ta nhìn, người sau xác suất lớn hơn một chút!” Tăng Khả nói, “Người nam này diễn viên là mới vừa tiến vào cái này đoàn kịch, có thể có thâm cừu đại hận gì? Hung thủ thử như vậy nhiều loại giết người thủ đoạn, ta nhìn. . . Người này tình huống hẳn không lạc quan lắm!”

“Ban ngày lúc, chúng ta mang theo chuyên nghiệp tìm tòi chó, lục soát khắp toàn bộ đảo, nhưng là không thu hoạch được gì!” Đậu Tự Lực nói, “Cho nên, những người lãnh đạo đem lặn xuống nước đội cũng phái tới! Nếu như người này cũng ngộ hại, cái kia nói không chừng. . .”

Đang khi nói chuyện, Đậu Tự Lực điện thoại di động bỗng nhiên vang lên.

Đúng dịp là, hắn điện thoại di động mới vừa vang, Triệu Ngọc điện thoại di động cũng tham gia náo nhiệt vậy vang lên.

“Uy. . . Ngươi khỏe. . .”

“Uy. . . Ngươi khỏe. . .”

Há miệng, hai người cơ hồ nói giống nhau như đúc lời, nhìn Tăng Khả cùng Ngô Tú Mẫn không ngừng cau mày.

“Nga. . . Phải không? Vậy quá tốt, ta cái này thì liên lạc giám chứng khoa quá khứ, ngươi vội vàng phát một cụ thể vị trí cho ta!” Đậu Tự Lực lớn tiếng đối điện thoại nói nói, “Nhớ, giám chứng khoa không tới, các ngươi ngàn vạn lần không nên lộn xộn. . .”

“Nga? Ta biết, thế nào rồi?” Triệu Ngọc nơi này nội dung nói chuyện, tựa hồ cùng Đậu Tự Lực có chút khác hẳn, “Phải không? Là viết ở trên người? Người nào? Nga. . . Nga. . . Tốt, tốt, cực khổ. . . Ta chờ. . .”

Đúng dịp là, hai người cơ hồ là đồng thời buông xuống điện thoại.

Đậu Tự Lực khó nén kích động dẫn đầu nói: “Kịch tổ vốn là mướn một chiếc thuyền máy, cung bọn họ chạy đi chạy lại chi dụng. Hai vị người sống sót nói, bọn họ ra chuyện trước kia, chiếc kia thuyền máy liền ngừng ở đảo Vĩnh Tiến trên bến tàu, nhưng là xảy ra chuyện sau đã không thấy tăm hơi!

“Bây giờ, ta các đồng nghiệp đã ở Khúc Lương nơi nào đó bên bờ biển tìm tới chiếc kia thuyền máy!” Đậu Tự Lực cấp tốc nói, “Ta cái này thì an bài giám chứng khoa quá khứ lấy chứng, còn có phái người đi kiểm

tra duyên hải địa khu các lộ quản chế! Cái này đem thuyền lái đi người, hơn phân nửa chính là hung thủ!”

“Như vậy. . . Ngươi thì sao?” Tăng Khả vội vàng hỏi Triệu Ngọc một câu.

Tích tích. . .

Ai ngờ, theo Triệu Ngọc điện thoại di động vừa vang lên, hắn vội vàng mở điện thoại di động lên, hướng mọi người nói: “Cao Phát Tài một vị trợ thủ mới vừa nói cho ta, nói bọn họ từ một cổ thi thể phía trên cổ, phát hiện một chuỗi ký hiệu! Ký hiệu này là dùng dầu bút viết lên, rất có thể là hung thủ lưu lại đầu mối!”

“Oa! Thi thể, đầu mối?” Tăng Khả hai người thất kinh, cơ hồ hai miệng đồng thanh hỏi, “Kia cổ thi thể? Ký hiệu gì?”

“Chính là cái đó bị chết chìm đàn bà!” Vừa nói, Triệu Ngọc đem điện thoại di động lên bản chữ hình lượng cho bọn họ nhìn, chỉ thấy bản chữ hình thượng bất ngờ xuất hiện một chuỗi con số cùng chữ tiếng Anh mẫu hỗn hợp ký hiệu!

“A? Không thể nào?” Ai ngờ, Ngô Tú Mẫn chỉ nhìn một cái, liền nhận ra phù hiệu kia lai lịch, kinh ngạc nói, “Cái gì a đây là? C16H16N4O8S, đây là Cefuroxim phân tử thức sao!”

Cái gì! ?

Cefuroxim?

Triệu Ngọc không nhịn được phun ra bốn chữ tới: “Cái này cái quỷ gì?”

Chương 733: Thần bí chữ thập

Vì tốt hơn điều tra phá án cái này khởi đặc biệt lớn vụ án giết người món, Đồng Giang tỉnh thính không tiếc điều tới một chiếc dụng cụ tân tiến cảnh sát biển tàu chiến đậu sát ở đảo nhỏ bến tàu, hành động chỉ huy thuyền chi dụng.

Giờ phút này đã đến gần đêm khuya 12 điểm, chỉ huy trên thuyền vẫn là người đến người đi, một mảnh vội vàng.

Ở khám xét xong hiện trường sau, Triệu Ngọc đám người cũng đã trở lại chỉ huy trên thuyền.

Chánh sở vị một chỗ một cái đặc điểm, ở lúc trước điều tra và giải quyết đại án yếu án lúc, Triệu Ngọc lãnh đạo đặc điều tổ vậy cùng địa phương bót cảnh sát thuộc về phối hợp hợp tác quan hệ, hướng dẫn nhưng không chỉ huy.

Nhưng lúc này đây đến phiên Khúc Lương bên này nhưng xảy ra một ít bất ngờ, địa phương lãnh đạo lại trực tiếp đem phòng chỉ huy cho Triệu Ngọc đám người nhường lại, muốn đem tất cả quyền hành toàn tất cả giao cho Triệu Ngọc chỉ huy.

Triệu Ngọc mặc dù phá án thành thạo, nhưng là lập tức chỉ huy như vậy nhiều ngành nhưng là căn bản không làm được. Hơn nữa, bây giờ vụ án khẩn cấp, hắn cũng không có công phu đi chủ trì cái gì đại cuộc.

Cho nên, trải qua đơn giản giải thích sau, hắn vẫn dựa theo thông lệ, để cho địa phương lãnh đạo ở trên thuyền cho bọn họ chuẩn bị một gian

nhỏ đi ra phòng làm việc, vẫn là phải chuyên tâm đi nghiên cứu vụ án.

Thật ra thì, địa phương lãnh đạo cũng là cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp lớn như vậy vụ án, chỉ cho là phòng hình sự phái chuyên án tổ tới đều là toàn quyền chịu trách nhiệm đâu! Nghe được Triệu Ngọc giải thích sau, bọn họ giờ mới hiểu tổ điều tra đặc thù phần chức trách.

Bất quá, đặc điều tổ dù sao cũng là cấp bậc cao nhất, địa phương lãnh đạo không dám thờ ơ, chẳng những vì bọn họ an bài một gian tốt nhất khoang thuyền, hơn nữa còn cố ý an bài mấy tên thông minh lanh lợi cảnh sát viên vì bọn họ phục vụ.

Triệu Ngọc biết, án phát sau 24 giờ, là mấu chốt phá án thời kỳ, một phần chung cũng không thể lơ là. Cho nên, bọn họ vừa tiến vào mình phòng làm việc, liền lập tức phái người thu thập bản án tương quan chứng cớ, bắt đầu bắt tay nghiên cứu vụ án.

Vào giờ phút này, vị kia Đậu Tự Lực đội trưởng đã đi điều tra kỹ kịch tổ thuyền máy chuyện đi. Hắn cho là, cái đó đem thuyền máy từ đảo Vĩnh Tiến lái về lục địa người, tất lại chính là bản án hiềm nghi lớn nhất người! Chỉ cần có thể đem người này tìm được, vụ án tất nhiên sẽ rất nhiều mặt mũi. Vì vậy, hắn đã xin giới nghiêm làm, bắt đầu ở Khúc Lương địa khu nghiêm tra người này tung tích. . .

Vốn là, cái kia hai tên người sống sót cũng bị tạm giam đang chỉ huy trên thuyền, Triệu Ngọc đám người vốn định đi trước tra hỏi một chút hai người kia.

Nhưng mà, một cái có chuyện xảy ra nhưng làm rối loạn bọn họ tiết tấu, để cho bọn họ không thể không trước để hạ cái kia hai tên người sống sót, quay lại đem sự chú ý bỏ vào một địa phương khác.

Nguyên lai, kế nhân viên nghiệm xác đoàn đội ở nhiếp ảnh gia trong miệng phát hiện thẻ usb sau, bọn họ đầu tiên là ở thợ trang điểm trên cổ

phát hiện nào đó hóa học ký hiệu, sau đó lại từ cái đó bị đập chết soạn giả Thái Kim Đạt trên bụng, phát hiện một cái thật to chữ thập!

Thấy cái này hai phát hiện sau, Triệu Ngọc theo bản năng ý thức được, cái này cô đảo mưu sát án đã hoàn toàn thay đổi mùi, có thể, vụ án chân tướng so với mình tưởng tượng còn phức tạp hơn!

Những ký hiệu này hiển nhiên là hung thủ cố ý lưu lại, cho nên, việc cần kíp, Triệu Ngọc phải mau sớm phá giải ra những ký hiệu này hàm nghĩa, để ngừa vụ án có biến.

“Chữ thập đồng dạng cũng là dùng dầu bút vẽ lên, “ Tăng Khả chỉ trên màn ảnh bản chữ hình nói, “Vẽ xong sau, chữ viết chưa khô, bị quần áo lau một chút, chữ viết trở nên có chút mơ hồ! Bất quá. . . Nếu như viết chữ xong hậu nhân còn sống, khả năng chữ viết sẽ trở nên càng mơ hồ, cho nên, trước sau khi giết người viết chữ có khả năng rất lớn!”

“Thật là gặp phải chuyện mới mẻ. . .” Ngô Tú Mẫn cau mày nói, “Cefuroxim phân tử thức, còn có một cái đại chữ thập, hung thủ tại sao phải vẽ xuống như vậy đồ?”

“Người giết tất cả! Nếu như những thứ này thật là hung thủ lưu lại, như vậy. . .” Triệu Ngọc đối mặt với trên màn ảnh chữ thập nói, “Hắn rất có thể là muốn nói cho chúng ta chút gì!”

“Đúng vậy, nhưng là. . . Hắn muốn phải nói cho chúng ta cái gì chứ ?” Ngô Tú Mẫn nói, “Cefuroxim chỉ là một loại kháng sinh loại thuốc trừ sốt mà thôi, ứng dụng thực sự quá rộng hiện lên rồi, hung thủ cho chúng ta cái này là ý gì?”

“Ta. . . Hả. . .” Tăng Khả chỉ máy vi tính nói, “Nếu không như vậy, cái đó thợ trang điểm kêu Tần Hảo, phân tử thức nếu viết ở nàng trên cổ, vậy ta dứt khoát tra một chút, nhìn một chút người này cùng Cefuroxim có quan hệ thế nào. . .”

Nói xong, Tăng Khả liền bắt đầu gõ máy vi tính, Triệu Ngọc nhưng chợt nhớ tới cái gì, vội vàng hướng Khúc Lương bót cảnh sát phái tới một tên tham viên phân phó nói: “Phiền toái ngươi mang cái này hai tấm bản chữ hình đến phòng thẩm vấn đi hỏi một chút, nhìn một chút cái kia hai người sống sót có biết hay không Cefuroxim cùng chữ thập sự tình!”

“Tốt. . .” Nhỏ tham viên vội vàng cầm bình bản máy vi tính lĩnh mệnh đi.

“Lãnh đạo, “ lúc này, một vị khác cảnh sát viên tới bẩm báo nói, “Quan Quân Ảnh Nghiệp công ty lão tổng cùng người phụ trách toàn đều đến, ngài đi gặp một lần sao?”

“Không!” Triệu Ngọc dứt khoát nói, “Các ngươi trước phái người tiếp đãi đi đi, đem bọn họ đoàn kịch tình huống cặn kẽ cẩn thận hiểu một chút!”

“Tốt. . .” Ngô Tú Mẫn lĩnh mệnh đi.

Lúc này, Triệu Ngọc thấy trong phòng chỉ huy không có hắn thói quen bảng trắng, liền lại phân phó khác một tên cảnh sát viên đi chuẩn bị. Vì không trễ nãi nghiên cứu vụ án, hắn cầm một lớn tờ giấy trắng đi ra, bắt đầu đi phía trên thêm viết tài liệu.

Lui về phía sau nữa, lại có người cho hắn đã lấy tới đảo Vĩnh Tiến bản đồ, cùng với án mạng hiện trường tài liệu cặn kẽ cùng hình. . .

Thẻ usb lên video quay lén, Cefuroxim còn có thần bí chữ thập. . .

Thông qua phản phục suy nghĩ, Triệu Ngọc càng phát ra cảm giác được một loại sâu đậm cổ quái! Trước mắt vụ án này, tựa hồ cùng hắn trước kia tiếp xúc qua án mạng tất cả đều không giống nhau, nếu như chỉ là đơn giản giết người, hung thủ hắn không lưu lại nhiều đầu mối như vậy,

giết người cũng không nên lớn như vậy phí trắc trở!

Cái này thần bí hung thủ là ai? Hắn rốt cuộc muốn làm gì?

“Tổ trưởng, “ lúc này, Tăng Khả ôm máy vi tính đi tới nói, “Cefuroxim không có tra được, nhưng là. . . Cái đó chữ thập, ta thật giống như tìm tới một chút đầu mối!”

“Nga?” Nghe đến lời này, Triệu Ngọc vội vàng thu hồi mình ý nghĩ, đi tới trước máy vi tính xem. Ngô Tú Mẫn cũng là tò mò bu lại.

“Các ngươi nhìn. . .” Tăng Khả chỉ máy vi tính nói, “Chữ thập là ở đó tên soạn giả trên người xuất hiện. Cho nên, ta liền đem soạn giả, soạn giả tên còn có chữ thập cùng một chỗ sàng lọc thông tin rồi một chút, sau đó, ta từ tra tìm trong tin tức mặt, tìm tới như vậy một tấm bản chữ hình!”

“Đây là cái gì?”

Triệu Ngọc cùng Ngô Tú Mẫn thấy, cái kia bản chữ hình thượng phơi bày là một một trương bản thảo viết đầy văn tự, bởi vì chữ viết đã viết đầy, ở một cá trống không chỗ đưa tới một cái đầu mủi tên, sau đó ở đầu mủi tên chỉ thị địa phương, xuất hiện một cái “+” số, mà “+” số phía sau thì lại tăng thêm càng nhiều hơn chữ viết.

“Đây là ý gì?” Ngô Tú Mẫn không hiểu, “Chữ quá nhỏ, không thấy rõ viết cái gì a!”

“Ngô tỷ, tấm bản đồ này phiến biểu hiện, nhưng thật ra là quay phiến tràng thường xài vở kịch!” Tăng Khả giải thích, “Diễn viên, đạo diễn, soạn giả, còn có phụ tá trong tay cũng phải có một phần vở kịch! Cho nên, ta cảm giác cái đó thần bí chữ thập, hắn cùng vở kịch có liên quan! Hơn nữa. . .”

Ai ngờ, Tăng Khả lời còn chưa dứt, Triệu Ngọc điện thoại di động bỗng nhiên vang lên, mà điện thoại di động kêu đồng thời, vị kia trước phái đi ra ngoài tiểu cảnh viên, cũng đã trở lại phục mệnh!

“Lãnh đạo, lãnh đạo, “ tiểu cảnh viên bưng cái đó trực bản máy vi tính hưng phấn nói, “Ta mới vừa rồi hỏi qua cái kia hai người, cái kia nữ diễn viên nói, cái này chữ thập có thể là một cái thêm số, mỗi khi soạn giả hoặc đạo diễn ở trường quay thêm cảnh lúc, thì biết ở vở kịch thượng vẽ thượng như vậy một cái thêm số, sau đó sẽ phía sau tăng thêm kịch tình!

“Nàng còn nói, bọn họ đoàn kịch cái này vị thái soạn giả nổi danh yêu thêm hí, thường xuyên đem các diễn viên thêm phải khổ không thể tả đâu!”

Nga! ?

Thêm hí! ?

Ngay tại Triệu Ngọc vì thế kinh ngạc lúc, hắn điện thoại di động còn đang không ngừng vang. Hắn móc ra nhìn một cái, lại là vị kia Cao pháp y đánh tới.

“ Này, triệu tổ trưởng, muốn ta nhìn, chờ các ngươi bên kia dễ dàng, chúng ta hay là mau thành lập một cái video liên tiếp đi!” Cao pháp y nói, “Ta bên này đã an bài thỏa đáng, chuẩn bị bắt đầu! Nhưng là, thi thể còn không có kiểm nghiệm, chúng ta cũng đã phát hiện rất nhiều thứ.

“Ta sợ làm trễ nãi ngươi đại sự, cho nên, chúng ta hay là video một cái tốt! Ta từng bước từng bước cùng ngươi nói!”

“Nga, tốt! Ta đang chỉ huy trên thuyền rồi, chúng ta cái này thì mạng lưới liên lạc!” Triệu Ngọc vội vàng hướng Tăng Khả báo cho biết một chút, sau đó liền không dẫn nổi đất hỏi, “Cao pháp y, mau nói cho ta, các ngươi lại phát hiện thứ gì?”

Chương 734: Giải mê

“Điện thoại di động!” Trong video, Cao Phát Tài nhân viên nghiệm xác kêu hắn một vị mỹ nữ trợ thủ, đem mấy tên người chết điện thoại di động đặt ở ống kính trước, nói, “Chúng ta ở mấy tên người chết trên điện thoại di động phát hiện tình huống dị thường, bọn họ hình nền điện thoại bị người động tới! Ta trợ thủ sẽ đem những thứ này tranh ảnh cho các ngươi từng cái xem qua! Bất quá. . . Ta phải đi kiểm nghiệm thi thể đi. . .”

Nói xong, Cao Phát Tài rời đi ống kính, mà hắn cái kia vị mỹ nữ trợ thủ nhưng đem trong đó một bộ điện thoại di động đánh mở ở ống kính trước, giới thiệu:

“Vật chứng số thứ tự 0049, điện thoại samsung một bộ. Các vị sĩ quan cảnh sát, bộ điện thoại di động này là từ gọi là Tiễn Tiến trên người người chết phát hiện, trải qua kiểm nghiệm, nên điện thoại di động thuộc về Tiễn Tiến tự mình.

“Nhưng là, khi chúng ta mở bộ điện thoại di động này lúc, nhưng phát hiện điện thoại di động hình nền, đã biến thành cái bộ dáng này. . .”

Trong phòng làm việc, Triệu Ngọc đám người nghiêm cẩn xem, chỉ thấy cái kia bộ điện thoại di động hình nền thượng bất ngờ xuất hiện ba cá số Á Rập chữ: “2-5-5” !

255?

Triệu Ngọc chân mày thoáng nhíu một cái, cảm giác có chút kỳ hoặc.

“Đây là một tấm chức năng máy tính cắt ra, “ mỹ nữ trợ thủ cặn kẽ giới thiệu, “Có người mở người chết trên điện thoại di động máy tính công năng, nhấn cái này ba số chữ sau, trực tiếp chụp lại làm hình nền.

“Người bình thường rất ít dùng loại này tranh ảnh làm hình nền, cho nên chúng ta hoài nghi, đây là khả năng hung thủ cố ý lưu lại!

“Còn có, chúng ta đang kiểm tra thiết hoán bình bảo thời gian, nếu như là hung thủ lưu lại, chúng ta có thể có thể y theo này suy tính ra người chết thời gian chết!”

255. . . 255. . .

Triệu Ngọc ở trong miệng tái diễn tổ này con số, trong lúc nhất thời không cách nào hiểu kỳ ý.

“Vật chứng số thứ tự 0050, Meizu điện thoại di động một bộ.” Lúc này, mỹ nữ trợ thủ lại cầm lên thứ hai cái điện thoại di động, ở ống kính trước nói, “Bộ điện thoại di động này, là từ tên là Tạ Hạo trên người người chết phát hiện, điện thoại di động đã xác nhận thuộc về người chết. Nhưng là, chúng ta mở sau, nhưng phát hiện bình bảo bị người đổi thành. . . Hả. . . Cái này. . .”

Mọi người cẩn thận nhìn một chút, nhất thời mở rộng tầm mắt.

“Không thể nào. . . Lại tới?” Ngô Tú Mẫn cũng là nhìn một trận đỏ mặt.

Không nghĩ tới, cái kia bình bảo hình ảnh cuối cùng một tấm hút người con mắt ướt át giường chiếu: Hình trong một đôi trai gái, tất cả đều cởi áo cởi quần, đang tiến hành động tác khoa trương vận động, nam rất rõ ràng là diễn viên Tạ Hạo, mà tên kia cô gái tóc dài chỉ lộ một cái bóng loáng sau lưng, không cách nào nhận.

“Ta đi, lại dùng loại này tranh ảnh làm hình nền, có phải hay không có chút biến thái rồi chút? Để cho ta nhớ ra cái gì đó cửa gì. . .” Tăng Khả lắc đầu, nhưng con mắt nháy mắt đều không nháy mắt một chút.

“Không phải là!” Ai ngờ, Triệu Ngọc so với Tăng Khả nhìn càng cẩn thận, lúc này chỉ hình nói, “Ngươi chú ý nhìn Tạ Hạo mặt, rất rõ ràng là hóa trang qua! Còn có. . . Cái này hình động tác có chút khoa trương, cái loại đó tư thế, căn bản. . . Hả. . .” Triệu Ngọc cảm giác mình giảng giải không thích hợp thiếu nhi, liền dứt khoát nói thẳng ra câu trả lời, “Cho nên, ta cảm thấy, đây cũng là một tấm kịch chiếu! Bọn họ đang quay phim đâu!”

“Nga. . .” Tăng Khả bừng tỉnh hiểu ra, nói, “Nếu như là kịch chiếu lời, ta cũng có thể tra tìm được. Nhân viên nghiệm xác chị, phiền toái các ngươi đem những chứng cớ này mau sớm gởi cho ta đi!”

“Tốt, chúng ta sẽ lập tức truyền lên đến các ngươi dành riêng cloud.” Mỹ nữ trợ thủ nói xong, cũng không có đóng nhắm video, mà là tiếp tục đối Triệu Ngọc đám người nói, “Các vị sĩ quan cảnh sát, mời các ngài để ý nữa một chút thứ 23 số vật chứng, đó là một cái cầu cứu dùng súng bắn tín hiệu!”

“Nga?” Triệu Ngọc vội vàng hướng Tăng Khả tỏ ý, Tăng Khả nhanh chóng mở vụ án tài liệu, rất nhanh liền đem súng bắn tín hiệu tìm được.

“Mặc dù còn chưa có bắt đầu hóa nghiệm, nhưng là mới vừa rồi Cao lão sư nói, “ mỹ nữ trợ thủ chỉ súng bắn tín hiệu nói, “Bị đốt chết ở trên bến tàu đạo cụ sư có rất nhiều, rất có thể chính là bị cái thanh này súng bắn tín hiệu đốt chết!”

“Không thể nào? Súng bắn tín hiệu giết người?” Tăng Khả kinh ngạc nói, “Bình thường súng bắn tín hiệu chỉ có thể sinh ra 200 Joule nhiệt lượng, nếu muốn đốt chết một người. . .”

“Súng bắn tín hiệu có thể đem đạn tín hiệu đánh tới 50 thước trời cao, nếu như là khoảng cách gần đánh trúng thân thể con người lời, nhưng là không chỉ 200 Joule!” Mỹ nữ trợ thủ nói, “Vả lại, magie bị đốt nóng và bắt lửa khi để vào chỗ ẩm, là có thể dẫn hỏa thân thể con người quần áo, đem đốt chết!”

“Tốt, vậy chúng ta liên tiếp video cũng không đóng, các ngươi nơi đó có cái gì nhất tin tức mới, nhất định phải trước nhất nói cho chúng ta!” Triệu Ngọc hướng trong video mỹ nữ trợ thủ gật đầu một cái.

“Tốt! Ta đi trước gởi tài liệu!” Nói xong, mỹ nữ trợ thủ cũng cách mở video ra ống kính.

Ai ngờ, Tăng Khả nhưng vẫn hướng về phía ống kính ngẩn người, thật giống như đang hiểu ra cái gì tựa như. Ngô Tú Mẫn là tâm lý chuyên gia, lúc này vỗ một cái Tăng Khả đầu, cười nói: “ Này, có phải hay không vừa ý người ta? Chớ dại, ngươi không thấy, trên tay người ta mang nhẫn cưới sao?”

“A? Thật? Ta. . . Ta tại sao không thấy. . .” Tăng Khả sững sốt một chút, ánh mắt nhưng khó mà ức chế đất phai nhạt xuống, tỏ ra hết sức thất vọng.

“Ngu ngốc, lừa gạt ngươi thôi. . .” Ngô Tú Mẫn cười hoa chi loạn chiến, vội vàng đối Triệu Ngọc nói, “Tổ trưởng a, Tiểu Tăng si mê bệnh phạm vào, ngươi cùng Cao pháp y quan hệ tốt, quay đầu cho làm trung gian dựng một kiều thôi?”

“Cái này không thành vấn đề, “ Triệu Ngọc cười hắc hắc, chỉ Tạ Hạo tờ nào hương ** phiến nói, “Bất quá. . . Ta cảm thấy cái này nữ nhân trong tấm hình kia vóc người không tệ, cùng Tiểu Tăng khả năng càng phối hợp đâu!”

“Chớ. . . Chớ có nói đùa, “ Tăng Khả có chút phạm mộng, vội vàng nói,

“Nếu là truy đuổi cái này trong hình nữ, vậy ta không khác nào phải đi cướp nón xanh đi?”

“Đúng vậy, vậy ngươi còn không nhanh lên tra một chút, cô đó lai lịch ra sao? Còn đặc biệt dùng ta nói sao?” Triệu Ngọc sừng sộ lên quát một câu, Tăng Khả lúc này mới bỗng nhiên cảnh tỉnh, vội vàng đàng hoàng gõ máy vi tính bàn phím đi.

“Ngô tỷ, ngươi nhanh lên cho bệnh viện bên kia gọi điện thoại, “ Triệu Ngọc rồi hướng Ngô Tú Mẫn nói, “Để cho bên kia các cảnh sát viên lưu ý một chút, nhìn một chút tên kia trọng thương trên người có hay không đặc thù con dấu, còn có điện thoại di động loại. Không đúng mà, hung thủ cũng ở đây trên người hắn để lại đầu mối!”

“Nga. . . Dạ !” Ngô Tú Mẫn lập tức đi gọi điện thoại.

“Nếu như hung thủ ở mỗi người trên người toàn đều lưu lại đầu mối lời, như vậy. . .” Triệu Ngọc nghiêm cẩn suy nghĩ một chút, bỗng nhiên đối tại chỗ địa phương cảnh sát viên nói, “Các ngươi mấy, bây giờ liền đem cái kia hai người sống sót mang tới, ta muốn đích thân cùng bọn họ câu hỏi!”

“A?” Các cảnh sát viên có chút bất ngờ, một người trong đó vội vàng nói, “Lãnh đạo, cái kia hai người có thể là trọng yếu hiềm phạm, nếu là tự tiện rời đi phòng thẩm vấn lời. . .”

“Để cho ngươi mang tới, ngươi liền mang tới!” Triệu Ngọc chỉ đông đảo máy vi tính nói, “Ta cũng không thể ôm những thứ này đi gặp bọn họ chứ ? Nhanh, đem hai người này cho ta mang tới, mau!”

“Nga. . . Tốt, tốt. . .” Mấy tên cảnh sát viên không dám kháng mệnh, không thể làm gì khác hơn là dựa theo Triệu Ngọc phân phó đi làm.

Chờ đợi trên đường, Triệu Ngọc lại đem những thứ này đầu mối lần nữa

chỉnh sửa một chút, sau đó đơn giản viết ở trên tờ giấy trắng: Trang bị đầy đủ chụp lén tư liệu thẻ usb, Cefuroxim phân tử thức, thần bí chữ thập, rồi đến phía sau 255 còn có ướt át kịch chiếu. . .

Ai ngờ, khi hắn viết xong sau, mặc dù những thứ này đầu mối hay là nhìn qua không có chút quan hệ nào, nhưng hắn trong đầu lại dĩ nhiên nhớ lại một cái ý nghĩ tới.

Nga. . .

Chẳng lẽ. . . Hung thủ lưu lại những thứ này, cũng không phải là muốn cho cảnh sát lưu lại đầu mối, mà là. . . Mà là muốn hướng cảnh sát tỏ rõ một thứ gì đó! ?

Chương 735: Toàn bộ đều đáng chết ?

Nữ diễn viên Lý Thiến có một con tóc dài đen nhánh cùng một đôi ánh mắt mê người. Mặc dù nàng bây giờ còn chưa từ án mạng cực lớn sợ hãi trung tỉnh hồn lại, thân thể sắt súc, sắc mặt tái nhợt, nhưng vẫn không mất diễn viên đặc biệt tao nhã phong độ, tỏ ra không giống người khác.

Ở trên cô đảo, trải qua một đêm kinh hồn sau, Lý Thiến cái kia người màu tím lông đâu áo choàng dài thượng dính gật gật loang lổ, nhưng là, mặc ở xinh đẹp như vậy trên người một đàn bà, vẫn như cũ còn có thể cho người một loại tịnh lệ thoát tục, thậm chí mốt cảm giác.

Thấy nữ nhân này sau, nữa liên tưởng tới cái đó bị nhiếp ảnh gia hèn hạ chụp lén như xí cô gái, Triệu Ngọc cảm giác thật giống như căn bản không là cùng một người tựa như.

Nhưng mà, nhìn nữa vị kia đầu bếp Trương Dũng, nhưng liền hoàn toàn bất đồng.

Trương Dũng năm nay 51 tuổi, trên người vốn cũng không có bao nhiêu thịt, trải qua như vậy kinh sợ sau, hắn hai con mắt từ đầu đến cuối đều là trực. Người khác cùng hắn nói chuyện sau, hắn cũng phải đình trệ như vậy mấy giây, mới có thể có phản ứng.

Ngoài ra, hắn cái kia người trải qua chôn sống quần áo vẫn không có bị đổi hết, trên y phục vẫn dính có một ít đất khối, trên người cũng là tản ra một cổ cổ quái lên mốc vậy mùi.

Bởi vì hai người không thể tính là chính thức hiềm nghi phạm, cho nên

cảnh sát không có quyền cho bọn họ đeo còng tay lên, mặc dù hạn chế bọn họ tự do, nhưng cũng chỉ có thể lấy nhìn thấy tận mắt chứng nhân thân phận tiến hành hỏi.

Giờ phút này, hai người bọn họ bị mang tới đặc điều tổ phòng làm việc sau, bị an bài vào dễ chịu mềm mại phía trên ghế sa lon, còn có người cho bọn họ rót hai ly nước nóng.

“Tổ trưởng. . .” Lúc này, Ngô Tú Mẫn đem Triệu Ngọc kéo đến một bên, ở bên tai hắn lặng lẽ báo cáo, “Thầy thuốc đã cho cái này hai người bước đầu kiểm tra qua, bọn họ trên người không có dị trạng, cái kia đàn bà cũng không có bị ổi * tiết dấu vết, bọn họ tài vật không có mất, hơn nữa, điện thoại di động đã điều tra, không có phát hiện rõ ràng dấu vết, bình bảo cũng không có vấn đề. . .”

“Hả. . .”

Nghe xong Ngô Tú Mẫn báo cáo, Triệu Ngọc trong lòng lặng lẽ suy nghĩ, hung thủ sẽ hay không cũng ở đây hai cá trên người lưu lại đầu mối? Hơn nữa, hắn đến bây giờ cũng nghĩ không thông, hung thủ tại sao chỉ một muốn lưu lại hai người bọn họ không giết?

Rất nhanh, Tăng Khả đã đem những thứ kia từ thi thể trên người, hoặc là người chết trên điện thoại di động phát hiện đầu mối thả vào trên màn ảnh lớn. Ngô Tú Mẫn thì bắt đầu kiên nhẫn tỉ mỉ cùng hai người nói rõ tình huống, muốn bọn họ giúp đỡ phá giải hung thủ lưu lại đầu mối.

Ai ngờ, cái kia hai người ước chừng nhìn mấy lần, nữ diễn viên Lý Thiến liền có phát hiện. Nàng đứng lên, khẩn trương lại nghi ngờ chỉ bộ kia ướt át hình nói:

“Sĩ quan cảnh sát, màn này ta nhận ra, đây là phim 《 Tối Mỹ Quý Tiết 》 dặm một cái đoạn phim, cái đó nam chính là Tạ Hạo! Hả. . . Ở đó bộ hí bên trong, Tạ Hạo là nam số hai thật giống như!”

Lý Thiến vừa dứt lời, Tăng Khả lập tức khắc từ trong máy vi tính tìm tới tài liệu tương quan: “Tìm tới, bộ phim này là chút thành tựu vốn độc lập phim, do Hoài Viễn Ảnh Nghiệp công ty xuất phẩm, là một bộ thanh xuân văn nghệ phiến, diễn viên bên trong đích xác có Tạ Hạo tên!”

“Như vậy. . . Cái kia người nữ. . .” Triệu Ngọc chỉ tranh ảnh lên đàn bà hướng Lý Thiến hỏi, “Là ngươi sao?”

“Không phải là, ta không diễn. . . Khi đó, ta còn không có vào vòng đâu!” Lý Thiến khóa chặc chân mày, khẩn trương trả lời, “Cái kia người nữ ta cũng không nhận biết, ta chỉ là có người bạn ở lúc đó kịch tổ bên trong, hơn nữa. . . Hơn nữa. . .”

Lý Thiến nhìn quanh bốn phía một cái, giỏi về quan sát nàng sáng sớm nhìn ra Triệu Ngọc là những người này đầu óc, vì vậy, nàng lóe lên nàng cái kia sở sở ánh mắt thương hại, hướng Triệu Ngọc năn nỉ nói: “Sĩ quan cảnh sát, có thể. . . Có thể cho ta tới điếu thuốc sao?”

“Không có!” Triệu Ngọc dứt khoát trả lời, sau đó hướng một vị tiểu cảnh viên nói, “Đi, cho người chị này làm ly cà phê đi, đêm dài từ từ, chúng ta có thể phải nói rất nhiều chuyện đâu!”

“Coi là, coi là. . .” Lý Thiến bất đắc dĩ khoát tay một cái, cúi đầu nhìn hai chân nói, “Ta đã uống không ít!”

Lý Thiến trong lời nói rõ ràng mang tâm tình.

“Tiểu thư!” Triệu Ngọc vốn định cùng cái này vị nữ diễn viên nhạo báng một phen, nhưng là vụ án khẩn cấp, không cho phép hắn nói nhiều một chữ, chỉ đành phải nặng nề nói, “Bây giờ tình huống, không cần ta cùng ngươi cường điệu một lần nữa rồi chứ ? Các ngươi kịch tổ tổng cộng mười người, chết sáu, còn có một cái trọng thương, một cái mất tích, nếu như ngươi nữa không quá dễ phối hợp chúng ta đem hung thủ tìm ra lời,

vậy các ngươi hai cá rất có thể sẽ trở thành hiềm nghi phạm!”

“Không, không không không. . . Không phải là ta a. . . Ta thật cái gì cũng không biết. . .” Đầu bếp Trương Dũng vội vàng khoát tay trong vắt nói, “Ta. . . Ta ta chúng ta đều là đồng nghiệp, giết. . . Sát sát sát người làm gì tới?”

“Các ngươi. . . Các ngươi quá không có nhân tính rồi!” Ai ngờ, một câu nói, lại đem Lý Thiến tâm tình trở nên gay gắt, nàng kích động chảy nước mắt nói, “Các ngươi nghĩ tới chúng ta cảm thụ không có! ? Chúng ta thiếu chút nữa liền chết ở cái đó trên đảo! Các ngươi. . . Các ngươi lãnh hội qua cái loại đó bị treo cổ cảm giác sao? Các ngươi lại vẫn nói lời như vậy. . . Ô ô. . .”

“Lý Thiến, ngươi trước yên tĩnh một chút, “ Ngô Tú Mẫn vừa thấy không ổn, vội vàng tiến lên khuyên lơn, “Ta hy vọng ngươi cũng có thể thay chúng ta muốn một chút, chúng ta muốn tra rõ chân tướng, cũng là vì ngươi các đồng nghiệp a! Chẳng lẽ. . . Ngươi liền không muốn giúp giúp bọn họ đem hung thủ tìm ra, sẽ để cho bọn họ bị chết không minh bạch sao?”

“ Đúng, ngươi nói đúng! Ta không nghĩ! Ta không nghĩ! ! !” Ai ngờ, Lý Thiến lại cuồng loạn tới rồi như vậy một câu, nhất thời đem mọi người sợ hết hồn, “Ô ô ô. . .” Lý Thiến khóc lóc chảy nước mắt nước mũi đất hô, “Ta nói cho các ngươi, chết mấy người này bên trong, không có một cái tốt! Tất cả đều đặc biệt đáng chết! ! !”

A! ?

Thấy Lý Thiến nói như vậy, Triệu Ngọc đám người không thể không kinh ngạc trố mắt nhìn nhau. Mà vị kia đầu bếp Trương Dũng thì xấu hổ cúi đầu, không có lên tiếng.

“Lý Thiến, ngươi như vậy ngươi nói chuyện, rốt cuộc là ý gì?” Triệu

Ngọc tựa hồ ngộ xảy ra điều gì, vội vàng hỏi một câu.

“Có ý gì? Tốt! Ta kim Trời. . . Ta cũng không đếm xỉa đến! Dù sao người đều chết hết, sau này. . . Yêu đặc biệt trách tích liền trách tích đi!” Vừa nói, Lý Thiến tức giận lấy tay chỉ một cái trên màn ảnh lớn hương ** phiến, lớn tiếng nói, “Ta trước hết từ một cái này nói tới: Tạ Hạo tên khốn kiếp này, là một cái hèn hạ, hạ lưu, vô sỉ sắc lang! Một cái nhất âm hiểm nhất tiểu nhân!

“Hắn dựa vào tự có mấy phần vẻ thùy mị, dựa vào rất có nhiều tiền bà vợ giàu có cho hắn đầu tư tài trợ, để cho hắn có thể ở hí trong diễn vai nam chính, nam số một! Sau đó, chỉ dựa vào loại này hạ lưu bản lãnh, hắn ở kịch tổ trong kiêu hoành bạt hỗ, vậy kêu là một cái lấn hiếp người bá đạo.

“Người nầy chuyên môn thích khi dễ mới vào được em gái, chấm mút chiếm tiện nghi cũng sẽ không nói. Đáng hận nhất chính là, người nầy thích nhất ở phách giường hí lúc, nhân cơ hội đối nữ diễn viên tiến hành tao * nhiễu, có lúc, hắn thậm chí còn động thật, làm các nữ diễn viên khổ không thể tả!

“Người nầy nhưng khôn khéo đâu! Hắn chuyên giản những thứ kia không có kinh nghiệm, lại tánh ôn thuận nữ diễn viên hạ thủ. Những thứ này nữ diễn viên vậy đến từ tầng dưới chót nhất, cũng không có bối cảnh gì, có thể được một góc sắc tự nhiên vô cùng không dễ, cho nên, các nàng đến cuối cùng nhất phần lớn lựa chọn im hơi lặng tiếng.

“Loại chuyện này, vậy không có biện pháp nói ra khỏi miệng!” Lý Thiến thê oán nói nhẹ, “Trừ lựa chọn ẩn nhẫn, lựa chọn yên lặng chịu đựng, chúng ta cũng chớ không có cách nào khác!”

“Ta Trời. . .” Tăng Khả chỉ trên màn ảnh lớn hương ** phiến, kinh ngạc nói, “Nói như vậy, hung thủ để lại tấm hình này, chẳng lẽ. . . Chính là

muốn nói cho chúng ta, hắn giết người lý do sao? Hắn giết chết Tạ Hạo, chính là vì. . . Lý do này! ?”

Chương 736: Đều có câu chuyện

“ Này, “ Triệu Ngọc ý thức được sự quan trọng đại, vội vàng hướng một tên tiểu cảnh viên nói, “Cho nàng làm Bao nhi khói!”

“Nga, ta có, ta có. . .” Tiểu cảnh viên cũng là ẩn quân tử, lúc này móc ra một gói thuộc hiệu Liqun, cho nữ diễn viên Lý Thiến đưa tới, hơn nữa còn châm lửa.

Lý Thiến còn đắm chìm trong độ cao phấn khởi trong, nhận lấy điếu thuốc cuốn sau, đầu tiên là thuần thục toát rồi mấy hớp, sau đó liền tiếp tục kích động nói: “Và những người khác so với, Tạ Hạo còn chưa tính là xấu nhất! Liền cầm cái kia quay phim lão Trương tới nói đi, người nầy là một mười phần biến thái, ở kịch tổ trong khắp nơi đặt vào máy quay loại nhỏ, nhất là phòng thay quần áo cùng phòng vệ sinh! Có lúc, ngay cả chúng ta những thứ này biết rõ hắn lai lịch lão luyện cũng nói không phòng được, chớ nói chi là những thứ kia ra đời không lâu tiểu nữ sinh cửa rồi!

“Nhưng là, cái này Trương Thành Công là một lão lý lịch, ở kịch tổ trong rất có quyền phát biểu, chúng ta coi như bắt một tại chỗ, cũng lấy hắn không có cách nào!

“Người nầy rất thâm độc, nếu như ngươi đắc tội hắn, cái kia ở đóng kịch lúc, hắn sẽ nghĩ hết tất cả biện pháp cho ngươi chọc ngoáy! Hoặc là đi vị không đúng, hoặc là góc độ có vấn đề, nghiêm trọng, hắn có thể để cho ngươi phách 100 lần cũng không qua một tuồng kịch, đến cuối cùng nhất, một khi chọc giận đạo diễn, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi!

“Cho nên, giống vậy diễn viên không ai dám đắc tội hắn, rất nhiều chuyện cũng phải lựa chọn im hơi lặng tiếng!” Lý Thiến siết quả đấm nói, “Ta còn nghe nói. . . Cái này biến thái chẳng những chụp lén nữ diễn viên, hơn nữa, còn thường xuyên sẽ đem hắn vỗ tới ống kính, bán lại giá cao! Hoặc là bán cho đám trạch nam có sở thích , hoặc là chính là bán cho trang web đen! Còn không biết, có bao nhiêu nữ diễn viên trúng chiêu nữa đây!”

Nghe đến chỗ này, Triệu Ngọc bất giác kiền nuốt nước miếng một cái, thật là lòng người hiểm ác a, không nghĩ tới cái này nhìn như bình tĩnh kịch tổ dưới, lại cất giấu như vậy nhiều bí mật.

Ở chuyên viên quay phim Trương Thành Công thẻ usb thượng, trừ những thứ kia chụp lén nữ diễn viên video bên ngoài, Triệu Ngọc đám người còn thấy được một ít chụp lén trai gái bất nhã video. Mặc dù còn không có cẩn thận tra xét, nhưng có thể tưởng tượng được, những thứ kia trong video bị chụp lén người, khẳng định còn có đạo diễn, nhà sản xuất phim hoặc là nhà đầu tư các loại cao cấp nhân vật.

Nếu như Trương Thành Công lấy này làm làm uy hiếp lời, những thứ kia cao cấp nhân vật tự nhiên không dám lộ ra, cho nên Trương Thành Công mới có thể ở kịch tổ trong lẫn vào như cá gặp nước, ai cũng không dám đắc tội hắn!

“Đạo diễn Tiễn Tiến thì càng khỏi phải nói, “ Lý Thiến mặt đầy chán ghét nói, “Người nầy trước kia ở đại kịch tổ lý làm qua kém, biết một ít nổi danh đại đạo diễn cùng nhà sản xuất phim, cho nên, hắn đánh có thể đem nữ diễn viên giới thiệu đến đại kịch tổ làm lý do, nhưng là gieo họa không ít ngây thơ cô gái đâu!

“Nhưng là, đến cuối cùng nhất, những thứ kia ôm mơ ước các nữ hài tử, ngay cả vai diễn thế thấp kém nhất cũng lăn lộn không được, cơ bản cũng là cá bầy diễn, có thậm chí chỉ có thể đánh tạp phát cơm hộp. . .”

“Cái kia. . . 255 chứ ?” Triệu Ngọc chỉ Tiễn Tiến điện thoại di động hình nền lên con số nói, “Ngươi cảm thấy, cái này 255 sẽ là ý gì?”

“Không biết. . .” Lý Thiến hung hãn hít một hơi thuốc lá, giễu cợt vậy nói một câu, “Hai trăm năm thêm năm chứ ? Không biết. . . Lão Trương, ngươi biết không?”

Đầu bếp Trương Dũng ngẩng đầu lên nhìn một cái, biểu lộ chết lặng lắc đầu một cái.

Lúc này, Ngô Tú Mẫn bỗng nhiên đi tới Triệu Ngọc trước gót chân, nhỏ giọng hồi báo một câu: “Tổ trưởng, ta mới vừa nhận được hóa nghiệm báo cáo, phát hiện đã chứng thật, hai tên người sống sót trong máu chứa Dimethylthiambutene cùng Benzodiazepine cùng với một ít không rõ thành phần, loại vật này, đều là cường hiệu thuốc ngủ, cho nên. . .”

“Hả. . .” Triệu Ngọc gật đầu một cái, như vậy xem ra, cái này Lý Thiến cùng Trương Dũng đích xác không có nói láo, bọn họ quả nhiên là bị người hạ thuốc.

“Tần Hảo cũng không phải thứ tốt gì, “ Lý Thiến lại chỉ thợ trang điểm nói, “Đạo diễn phụ tá, hừ! Cái này đàn bà lớn tuổi đã sớm cùng đạo diễn chung một phe, nàng bất quá là một phá hóa trang, vẫn còn có thể ở hí bên trong liên tục thượng kính, suy nghĩ một chút liền bực người.

“Các ngươi là chưa thấy qua nàng cái miệng kia, hóa trang lúc một mực cùng ngươi đắc đi không ngừng, nói cái này không tốt cái đó không được, đơn giản là bát quái đến rồi trình độ cao nhất. Khích bác ly gián, tung tin vịt sanh sự nhưng là nàng sở trường kịch hay, thường xuyên đem một cái thật tốt kịch tổ xúi giục phải ô yên chướng khí, một chút đều không bổn phận!”

“Cái kia. . . Cefuroxim chứ ?” Ngô Tú Mẫn nhân cơ hội hỏi, “Thợ trang điểm Tần Hảo cùng Cefuroxim có quan hệ thế nào?”

“Cefu cái gì?” Lý Thiến phun một vòng khói, biểu thị không hiểu.

“Một loại thuốc trừ sốt! Cefuroxim!” Ngô Tú Mẫn bổ sung.

“Thuốc trừ sốt?” Lý Thiến nhíu mày một cái, sau đó lắc đầu nói, “Không biết, chưa nghe nói qua. . .”

“Hả. . . Hả. . . Ta cũng phải a!” Thấy mọi người đưa ánh mắt nhìn hướng mình, Trương Dũng cũng là mau trở về đáp.

“Cái kia. . . Người kế tiếp!” Triệu Ngọc chỉ chỉ hình, nói, “Soạn giả Thái Kim Đạt chứ ?”

“Hả. . . Nói thực hay, ta cùng người này cũng không phải là rất quen!” Lý Thiến lắc đầu nói, “Chúng ta đây là lần đầu tiên hợp tác, trước kia căn bản không biết. Ta chỉ biết, cái này vị thái soạn giả trước kia là một tên tai to mặt lớn, nhưng sau đó lăn lộn không chịu được, mới đến chúng ta cái này tam lưu nhỏ đoàn kịch!

“Nga, đúng rồi, ta thấy cái đó thêm số, thêm số phía dưới vẽ một cái nhỏ lằn ngang, “ Lý Thiến chỉ trên màn ảnh thêm số nói, “Thái soạn giả mỗi khi thêm hí lúc, sẽ gặp ở vở kịch thượng vẽ xuống một cái như vậy ký hiệu mà!”

Nga. . .

Thần bí chữ thập là một thêm số, mà thêm số thì đại biểu thêm hí, chẳng lẽ. . . Cái này vị thái soạn giả mặc dù bị hại, là bởi vì thêm hí duyên cớ?

“Cái kia. . . Các ngươi lần này quay phim, tăng thêm mấy trận hí? Cũng tăng thêm cái gì?” Triệu Ngọc lại hỏi.

“Tăng thêm rất nhiều đây, một câu đôi câu nhưng là không nói rõ ràng!

Đừng xem chúng ta cái này cái kịch bản đơn giản, “ Lý Thiến nói, “Nhưng là nhìn ra được, soạn giả là vô cùng để ý. Nghe nói, hắn vì cái này cái kịch bản suốt chuẩn bị hai năm, còn muốn mượn này đánh xoay mình ỷ vào đâu! Công ty cũng thật coi trọng chúng ta, mặc dù không phải là đại đầu tư đại chế tác, nhưng cái này loại phim kịch tình vẫn đủ đặc biệt, thật to gan, ta cũng là lần đầu tiên tiếp xúc đâu!”

“《hải đăng》. . .” Tăng Khả nhìn mình tài liệu nói, “Ta xem qua kịch tình, một chuyện rất đơn giản tình, điều này có thể phách ra đặc biệt gì đồ tới đây?”

“Hả. . .” Lý Thiến cau mày nói, “ Dạ, kịch bản xác rất đơn giản, nhưng thật chụp xong sau, vẫn là cảm giác rất phức tạp!”

“Nếu không. . .” Ngô Tú Mẫn không nhịn được chen miệng nói, “Nếu không chúng ta trước hay là đem cái chết người cửa câu chuyện kể xong được rồi? Hồi đầu lại nói kịch tình sự tình.”

“Hả, cũng phải ! Như vậy. . . Còn có. . .” Tăng Khả bấm mấy cái bàn phím, trên màn ảnh lớn, liền chỉ còn lại có không nhiều mấy, “Nhạ, còn có một tên sau cùng người chết, đạo cụ sư Hứa Hữu!”

“Hứa Hữu. . .” Ai ngờ, thấy Hứa Hữu hình sau, Lý Thiến cuối cùng không nhịn được nước mắt chảy xuống, “Hứa Hữu bị người đốt chết rồi, bị chết quá thảm. . .”

“Là. . . Đúng vậy. . .” Đầu bếp Trương Dũng tiếp tra nói, “Nếu như nói kịch tổ trong còn có cái gì người tốt, Hứa công nhất định phải coi là một cái!”

“ Đúng ! Ta không nghĩ ra, hung thủ tại sao ngay cả hắn cũng giết!” Lý Thiến lau đi nước mắt, nói, “Hắn thật sự là một người tốt, siêng năng chăm chỉ, nhẫn nhục chịu khó, đạo cụ, trang phục, trường quay thư ký, tài xế, thậm chí ngay cả phát cơm hộp cũng làm! Hắn ngày thường cười

ha hả, cho tới bây giờ không có với ai kết qua oán đâu! Thật không nghĩ tới, ta cũng chưa chết, nhưng hắn. . .”

Chặc chặc. . .

Nghe được Lý Thiến cùng Trương Dũng lời, Triệu Ngọc cũng là cảm thấy một tia sâu đậm nghi ngờ. Đến trước mắt mới ngưng, giám chứng khoa còn không có ở Hứa Hữu trên người phát hiện hung thủ lưu lại dấu vết, chẳng lẽ. . . Cái này Hứa Hữu căn bản không phải hung thủ sát hại mục tiêu?

Hứa Hữu là bị đạn tín hiệu đánh trúng đốt chết, như vậy. . . Hứa Hữu chết, có phải hay không là một trận bất ngờ chứ ?

“A! ? Cái gì! ! ?” Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc nghiêm cẩn suy tính lúc, Ngô Tú Mẫn chợt giơ mình điện thoại di động kinh ngạc kêu một tiếng, chờ xác nhận tin tức sau, lúc này mới vô cùng kích động đất đối Triệu Ngọc nói, “Tổ trưởng! Bệnh viện bên kia tới tin tức, trọng thương Khang Nhạc Minh đã tỉnh lại! Hơn nữa, hắn. . . Hắn đã đem hung thủ tên, nói ra! ! !”

Chương 737: Khả nghi nhân chứng

“Ai?” Khi Ngô Tú Mẫn đem hung thủ tên nói ra sau, Lý Thiến cực kỳ kinh ngạc nói, “Có lầm lẫn không? Tại sao có thể là hắn? Tại sao?”

“Là. . . Đúng vậy. . .” Đầu bếp Trương Dũng phụ họa nói, “Ta nhìn đứa bé kia điềm đạm nho nhã, thế nào lại là hung thủ?”

“Đây là Khang Nhạc Minh lời khai, trừ phi là hắn nói bậy bạ, nếu không không thể nào là giả!” Ngô Tú Mẫn lấy tay chỉ một cái màn ảnh lớn nói, “Hung thủ chính là cái đó mất tích —— Quách Nhất Hàng! ! !”

“Quách Nhất Hàng, 27 tuổi, diễn viên. Nam Giang điện ảnh trường học tốt nghiệp, nhà ở Triều Hải thị huyện Phúc Nguyên. . .” Tăng Khả đem Quách Nhất Hàng tài liệu nói ra.

Chặc chặc. . .

Triệu Ngọc lắng nghe Quách Nhất Hàng tài liệu, trong đầu cũng là đang bay nhanh suy nghĩ. Hắn vạn vạn không nghĩ tới, hung thủ tâm tư kín đáo như vậy, nhưng bại lộ như vậy đột nhiên!

Cái này diễn viên Quách Nhất Hàng, đúng lúc là cái đó mất tích kịch tổ nhân viên. Triệu Ngọc vẫn là có chút không thể nào tin nổi, hắn cảm giác tin tức này tới quá mức đột nhiên chút, làm sao sẽ trùng hợp như vậy, hết lần này tới lần khác Quách Nhất Hàng mất tích, mà Khang Nhạc Minh nhưng vừa vặn đem hắn xác nhận vì hung thủ đâu!

Trong này. . . Có thể hay không còn khác biệt vấn đề?

“Ai, đừng xem so với ta số tuổi lớn, nhưng đứa bé trai kia rõ ràng còn là một con nít đâu!” Lý Thiến hút thuốc nói, “Chúng ta lần này chụp lúc, có chúng ta hai người có một cảnh quay tình cảm, nhưng là, người nầy thậm chí ngay cả hôn môi cũng vỗ nơm nớp run rẩy! Ta còn cố ý dùng đầu lưỡi đụng hắn một chút, bị sợ hắn cả người run lập cập đâu!” Một cái vòng khói khạc ra sau, Lý Thiến nói ra mình nghi ngờ, “Như vậy người, sẽ là hung thủ giết người?”

“Đúng vậy, các cảnh sát!” Trương Dũng phụ họa nói, “Đứa bé này là mới tới đoàn kịch, cùng chúng ta đại đa số người đều chưa quen, ngươi nói cái này không thù không oán, hắn tại sao phải đem chúng ta tất cả đều giết chết chứ ?”

Trương Dũng mới vừa nói xong, Triệu Ngọc điện thoại di động liền vang lên, phảng phất từ chuông điện thoại di động là được nghe ra đối phương vội vàng, điện thoại nối thông sau, chính là vị kia Đậu Tự Lực đội trưởng đánh tới:

“Triệu cảnh quan, Triệu cảnh quan, ta mới vừa nghe nói, bệnh viện bên kia có tin đúng không?” Đậu Đội trưởng kích động nói, “Người bị thương nói hung thủ là cái đó mất tích Quách Nhất Hàng, cái kia. . . Cái kia cái kia cái kia. . . Ta bây giờ vội vàng hạ lệnh truy nã đi a?”

Triệu Ngọc tự định giá một chút, nói: “Tốt, bất kể như thế nào, nhất định trước đem người này tìm được mới được! Như vậy. . . Ngươi bên kia tra được cái gì sao?”

“Chúng ta tìm được thuyền, thuyền máy bị bỏ đưa ở một nơi cách xa thị khu trên bờ cát, nơi này quản chế rất ít, vẫn đang tra tìm trong!” Đậu Đội trưởng dồn dập nói, “Bây giờ chúng ta rốt cuộc có thể khẳng định, cái đó lái thuyền người nhất định chính là Quách Nhất Hàng rồi! Ngài yên tâm, chúng ta đã đem toàn bộ Khúc Lương tất cả đều giới nghiêm, Quách Nhất Hàng quê quán bên kia cũng phái người quá khứ, ngươi yên

tâm, nếu quả thật là cái này tiểu tử làm, chúng ta nhất định sẽ đem hắn bắt trở về!”

“Tốt!” Trong lúc nhất thời, Triệu Ngọc lại nghĩ tới rất nhiều thứ, liền không có cùng Đậu Đội trưởng nói nhiều, mà là trực tiếp cúp điện thoại.

“Ngô tỷ, “ Triệu Ngọc tự định giá một chút, đối Ngô Tú Mẫn nói, “Ngươi sẽ giúp ta liên lạc một chút phía bệnh viện, đem Khang Nhạc Minh hồ sơ bệnh lý tài liệu gởi cho ta nhìn một chút!”

“Nga. . .” Ngô Tú Mẫn băng tuyết thông minh, nhất thời biết Triệu Ngọc ý, vội vàng thấp giọng hỏi, “Tổ trưởng, chẳng lẽ. . . Ngươi đang hoài nghi Khang Nhạc Minh nói láo sao?”

“Ta chẳng qua là cảm thấy. . .” Triệu Ngọc nói thẳng không kiêng kỵ nói nhẹ, “Chuyện này vẫn là tới quá kỳ hoặc! Ngươi có loại cảm giác này chưa ? Từ đã tử vong cái kia 6 cá trên người, ta cảm giác hung thủ thủ pháp giết người dứt khoát lanh lẹ,

Phải là một tư chất tâm lý cực tốt lão luyện mới đúng!

“Như vậy người, làm sao có thể để mặc cho một cái có thể xác nhận mình nhân chứng lưu lại chứ ?” Triệu Ngọc trầm trầm nói, “Khang Nhạc Minh đã bị đâm nhiều đao, hung thủ không có lý do gì tha cho hắn một mạng!”

“Cái kia. . . Ta vậy thì đi muốn hồ sơ bệnh lý báo cáo, còn có một chút. . .” Ngô Tú Mẫn nói, “Chỉ cần chúng ta kiểm tra một chút Khang Nhạc Minh máu báo cáo, có thể liền có thể biết hắn là hay không nói dối! Nếu như hắn cũng uống trấn tĩnh thuốc, vậy thì nói rõ hắn nói đều là nói thật, nếu như không có, như vậy. . . Chúng ta phải thật tốt tra một chút hắn!”

Ngô Tú Mẫn gọi điện thoại lúc, Triệu Ngọc lại hướng Lý Thiến cùng Trương Dũng hỏi thăm một chút Quách Nhất Hàng tình huống. Nhưng

là, hai người tất cả đều bày tỏ, đối với cái này mới tới đoàn kịch diễn viên, bọn họ thật sự là không hiểu nhiều lắm. Chỉ là thấy hắn thường xuyên mang cá tùy thân nghe, lúc thường cũng rất ít trao đổi với người.

“Như vậy. . . Khang Nhạc Minh chứ ?” Triệu Ngọc quay lại lại hỏi tới rồi người bị thương nặng tình huống.

“Hả. . . Lão Khang quản chuyện cũng thật nhiều, kịch vụ, nhiếp ảnh gia phụ tá, ánh đèn, âm hưởng, hắn có một ngoại hiệu kêu người vạn năng đây này!” Lần này, Trương Dũng có thể là chậm qua tinh thần, lại trước tiên mở miệng, “Hơn nữa, người này thật biết nói chuyện, đặc biệt biết đưa đẩy, đám đạo diễn biên kịch đều đúng hắn không tệ!”

“Lão Trương, vậy kêu là nói năng ngọt xớt có được hay không?” Ai ngờ, Lý Thiến nhưng cho ra bất đồng cách nói, “Ngươi nhìn hắn cái kia lấm le lấm lét dạng nhi! Ta đoán, ngươi nhất định còn không biết hắn ngấm ngầm làm những thứ kia hạ lưu thủ đoạn chứ ?”

“Nga? Cái gì thủ đoạn?” Triệu Ngọc đang suy nghĩ cái này Khang Nhạc Minh vấn đề, nghe được Lý Thiến nói như vậy, vội vàng lên tiếng hỏi.

“Tổ trưởng, báo cáo tới rồi!” Ai ngờ, như vậy lúc, Ngô Tú Mẫn chợt cầm điện thoại di động ngắt lời nói, “Ngươi đoán đúng rồi, Khang Nhạc Minh thương tổn còn có chút kỳ lạ đây! Hắn bị đâm bảy nhát, nhưng từng đao đều không trúng yếu hại!”

“Nga?” Triệu Ngọc không khỏi một trận kinh ngạc.

“Ngươi biết không?” Ngô Tú Mẫn tiếp tục nói, “Người bình thường giết người, nếu muốn 7 đao cắm người không chết, cũng không thấy dễ dàng làm được đâu!”

“Nếu như vậy. . .” Triệu Ngọc suy nghĩ nói, “Hoặc là, là Khang Nhạc Minh mạng lớn, hoặc là, chính là hung thủ cố ý lưu hắn một cái mạng!”

“Không không không, lưu tính mạng hắn làm gì?” Tăng Khả nói lên ý kiến phản đối, “Hắn cũng đã gặp qua hung thủ, y theo ta nhìn, nhất định là người nầy mạng lớn, hung thủ làm sao cũng cho là hắn chết chắc!

“Vả lại nói, nếu như Khang Nhạc Minh có vấn đề, muốn lấy này che giấu cái gì, dùng loại phương thức này hiển nhiên làm quá mức cực đoan! 7 dưới đao đi, coi như không đủ để có thể chết người, cũng rất có thể sẽ bởi vì mất máu quá nhiều chết đâu!”

“Hả. . .” Triệu Ngọc trước sau khi gật đầu lắc đầu, “Nhưng là, ta vẫn cảm thấy cái này Khang Nhạc Minh có vấn đề! Nếu như, hung thủ bản thân chỉ hy vọng Khang Nhạc Minh đem hắn khai ra chứ ? Đây đều là hung thủ giết người trong kế hoạch một bộ phận?”

“Tổ trưởng, ngươi càng nói càng lệch trọng tâm rồi chứ ?” Tăng Khả giữ vững mình ý kiến: “Chúng ta tại sao có thể không tra hung thủ, ngược lại tra được nhân chứng tới đây?”

“Tăng Khả, ngươi trước chờ một chút có được hay không, ta lời còn chưa nói hết đâu!” Ngô Tú Mẫn cầm điện thoại di động sân quát một câu, sau đó quay lại đối mặt Triệu Ngọc nói, “Tổ trưởng, ta cho là, Tăng Khả nói không có mao bệnh! Khang Nhạc Minh hắn là không có vấn đề gì, hắn có thể may mắn sống sót, khả năng đơn thuần mạng lớn!”

“A?” Triệu Ngọc vốn cho là Ngô Tú Mẫn sân uống Tăng Khả, là bởi vì ý kiến bất đồng đâu! Lúc này ngoài ý muốn hỏi một câu, “Tại sao?”

“Bởi vì. . . Các ngươi nhìn. . .” Vừa nói, Ngô Tú Mẫn đưa điện thoại di động đi về trước đưa một cái, nói, “Hung thủ ở Khang Nhạc Minh trên người, cũng lưu lại dấu vết!”

“Nga! ?”

Mọi người thất kinh, vội vàng nghiêm cẩn kiểm tra, quả nhiên thấy ở Khang Nhạc Minh trên cánh tay mặt, giống vậy dùng dầu bút viết một hàng chữ viết, hơn nữa, cái kia lại là một nhóm tiếng Anh: “MOMMY” !

“Mẹ! ?” Tăng Khả kinh ngạc phiên dịch tới, chân mày nhất thời nâng lên lão Cao, “Cái gì a đây là, một người đàn ông, viết chữ Mummy làm gì?”

“Nga. . . Nga. . .” Ai ngờ, ở Lý Thiến nghe được mẹ hai chữ sau, chợt nghĩ tới điều gì, vội vàng nói, “Ta muốn. . . Ta biết đây là đại biểu ý gì! Ta mới vừa rồi, đang muốn cùng các ngươi nói sao! Cái đó Khang Nhạc Minh nhìn qua vui vui vẻ vẻ, nhưng ngấm ngầm, nhưng là một cái chính cống —— bì điều khách! ! !” . . .

Chương 738: Động cơ

“Có ý gì?” Tăng Khả hỏi, “Người điều khách sao? Làm sao mà điều? Điều cái gì?”

“A!” Lý Thiến mặt không thay đổi a một tiếng, lạnh lùng nói, “Xem ra, ngươi cũng là một ra đời không lâu đại hảo thanh niên a! Chẳng lẽ. . . Ngươi cho là vòng giải trí sẽ là một ao nước trong sao?”

“Hả. . . Cái này. . .” Tăng Khả bị Lý Thiến nói cứng họng, không biết trả lời như thế nào.

“A a. . .” Lý Thiến khẽ mỉm cười, nhưng hơi có vẻ khổ sở nói, “Ta nghe nói, Khang Nhạc Minh vụng trộm đã đem nó làm buôn bán làm! Hắn thường xuyên sống động ở các đại điện ảnh và truyền hình căn cứ, chủ động tiếp xúc những thứ kia ôm đại minh tinh giấc mộng, nhưng lại buồn bực bất đắc chí trẻ tuổi các diễn viên, sau đó đem bọn họ giới thiệu cho điện ảnh và truyền hình công ty cao tầng, các đại đạo diễn, nhà sản xuất phim thậm chí là một ít nổi danh diễn viên biết.

“Các ngươi thường nói quy tắc ngầm, thật ra thì chính là để cho Khang Nhạc Minh người như vậy hoạt động mà ra, hắn thông qua giữa hai người làm trung gian bắc cầu, kiếm lấy chỗ tốt nhất định phí!”

“Ta. . . Ta không biết. . .” Tăng Khả nghi ngờ hỏi một câu, “Loại này người điều khách buôn bán, rốt cuộc là ai trả tiền chứ ?”

“Đương nhiên là có nhu cầu một phe trả tiền!” Lý Thiến nói, “Nếu như là thuần thuần làm trung gian bắc cầu, vì nhờ có thể diễn đến nhân vật,

đương nhiên là các diễn viên bên này bỏ tiền! Nhưng nếu là. . . Hả. . . Thể xác phương diện, vậy thì nói khác, có lúc, cũng phải nhìn tình huống!”

“Thật đáng ghét, vòng giải trí tất cả đều để cho loại này bại hoại cấp giảo hồn!” Ngô Tú Mẫn kiềm lòng không đặng mắng một câu.

“Chớ ngây thơ, cái này gọi là được cái mình muốn, nơi nào có nhu cầu, nơi nào thì có giao dịch!” Lý Thiến nhưng là một mảnh thản nhiên nói, “Chỉ bất quá. . . Giao dịch sau có thể đạt đến mục đích, cũng coi như là không tệ! Nhưng đại đa số giao dịch, nhưng căn bản đều là gạt người! Có vài người hy sinh như vậy nhiều, nhưng cuối cùng cái gì cũng không đổi nổi!

“A a. . .” Lý Thiến cười khổ một hồi, “Giống như ta như vậy, lăn lộn tới hôm nay còn có thể có triển vọng diễn, có thể ăn được cơm không chết đói, đã coi như là may mắn! Trên thế giới có hơn mấy tỉ người, các ngươi ở trên ti vi thấy đại minh tinh, chỉ là số rất ít may mắn mà thôi! Nếu như ngươi không quyền không thế, còn muốn thành danh lời, nhưng thật ra là so với trúng số tỷ lệ còn thấp hơn đâu!”

Lý Thiến lời, để cho mọi người nhất thời cảm thấy thổn thức cảm khái.

Phật gia hữu vân, chúng sanh tất cả khổ! Thói đời nóng lạnh dưới, rất nhiều chuyện cũng không có mọi người tưởng tượng đẹp như thế tốt!

“Bất quá. . .” Ở chìm chốc lát sau, Lý Thiến nghiêm túc nói, “Ta những lời này tất cả đều là nghe người khác nói, ta không dám cam đoan thật có chuyện như vậy, các ngươi có thể đi hỏi một chút ta cái kia mấy người đồng hành, ta có thể đem tên cho các ngươi! Bất quá, không gió không dậy sóng, nếu mọi người đều như vậy truyền, ta cảm thấy dĩ nhiên đều là thật. . .”

“Mummy. . .” Ngô Tú Mẫn suy tính một chút, nói, “Mummy có thể giải

thích thành lão tú bà, nữ là lão tú bà, nam chính là bì điều khách, hung thủ ở nói cho chúng ta, Khang Nhạc Minh là một bì điều khách, chẳng lẽ. . . Đây chính là hắn muốn giết chết Khang Nhạc Minh lý do?"

"Hả. . . Có thể!" Triệu Ngọc chân mày nhíu chặc, nói, "Nhưng là, chỉ vì những thứ này, hắn còn chưa đủ để thúc đẩy giết người lý do! Có thể. . . Hung thủ lưu lại đầu mối bên trong, còn có sâu hơn ý nghĩa. . ." Nghiêm túc suy tư một phen sau, Triệu Ngọc lập tức đối Tăng Khả phân phó nói, "Tiểu Tằng, ngươi nhiều tìm một ít nhân thủ lại đây, đem bọn họ đoàn kịch mười người, nhất là cái đó Quách Nhất Hàng tài liệu mau sớm tìm ra, càng cặn kẽ càng tốt, ở lâu ý một chút giữa bọn họ chung địa phương, còn có hung thủ lưu lại đầu mối!"

"Dạ !" Tăng Khả biết Triệu Ngọc ý, cấp vội vàng gọi người,

Bắt đầu làm việc.

"Lý Thiến, Trương Dũng!" Triệu Ngọc quay người lại, hướng hai vị người sống sót nói, "Các ngươi hai cá cũng tốt nhất cùng ta nói thực hay, hung thủ rốt cuộc ở không có ở các ngươi hai cái trên người lưu lại thứ gì? Viết ở trên người chữ viết, hoặc có thể trên điện thoại di động nhiều hơn hình vân vân. . ."

"Hả. . . Không. . . Không có chứ thật giống như?" Lý Thiến theo bản năng ôm hạ bả vai, nói, "Ta nhớ, các ngươi đã cho ta kiểm tra qua, hơn nữa, ta điện thoại di động cũng giao cho các ngươi. . ."

"Ta. . . Ta cũng phải a!" Trương Dũng chiếp nhạ đất phụ họa một câu, sau đó nói, "Sĩ quan cảnh sát, ta muốn hỏi một chút, nếu như hung thủ thật là Quách Nhất Hàng lời, như vậy chúng ta có phải hay không coi như tẩy thoát hiềm nghi? Hả. . . Ta, ta còn có một bị bệnh vợ, đang chờ ta trở về chiếu cố đâu! Cha mẹ vợ đã lớn tuổi rồi, ta lo lắng. . ."

"Tiên sinh, ngài đừng có gấp, chờ chúng ta hoàn toàn xác nhận sau, ngài

là được về nhà! Mời ngài lý giải một chút, dù sao cũng là xảy ra chuyện lớn như vậy tình, cho nên, ngài nhiều đi nữa chờ một chút đi!" Ngô Tú Mẫn khuyên giải mấy câu.

"Nhưng là. . ." Trương Dũng lo lắng nói, "Chính là bởi vì xảy ra chuyện lớn như vậy tình, người nhà ta bên kia nhưng là nhiều lắm lo lắng đây! Ta van cầu ngài, hay là sớm một chút để cho ta về nhà đi. . ."

"Hả. . ."

Ngô Tú Mẫn còn muốn khuyên giải, Triệu Ngọc nhưng cướp ở phía trước bên hung lắp bắp nói: " Này, ngươi gấp như vậy rời đi có phải hay không trong lòng có quỷ a ngươi?"

"Ta. . . Không có a! ?" Trương Dũng trán xuất mồ hôi.

"Chưa ? Tốt. . ." Triệu Ngọc chỉ chỉ màn ảnh lớn nói, "Hung thủ giết chết các ngươi nhiếp ảnh gia sau, để lại một cái trang bị đầy đủ trộm quay video thẻ usb. Các ngươi hai cá bây giờ liền đem những thứ kia video tất cả đều xem một lần, nhìn một chút bên trong có vấn đề gì hay không?"

"Hả. . ." Trương Dũng cùng Lý Thiến trố mắt nhìn nhau, Lý Thiến thì đem hút xong khói cuốn niệp diệt ở cái gạt tàn thuốc trung.

"Hả cái gì hả, muốn chứng minh các ngươi trong sạch, vậy thì giúp chúng ta đem hung thủ giết người động cơ tìm ra!" Triệu Ngọc quát lên, "Nếu như hung thủ thật là Quách Nhất Hàng, như vậy hắn khẳng định phải có một cái làm người ta tin phục giết người động cơ mới được! Chỉ là vì trừng gian trừ ác, lý do này quá miễn cưỡng!"

"Nga. . . Tốt. . . Tốt. . ." Trương Dũng bị Triệu Ngọc hù được, nữa không dám nói nhiều, vội vàng cùng Lý Thiến ngồi vào máy vi tính trước gót chân, ở Tăng Khả dưới sự giúp đở, bắt đầu kiểm tra video.

Ai ngờ, mới vừa nhìn mấy lần, cái kia Lý Thiến liền không nhịn được mắng một câu: “Tên khốn kiếp này, lại vỗ như vậy nhiều đồ! Thật là một vô sỉ khốn kiếp. . .”

Nghe Lý Thiến chửi rủa, Triệu Ngọc suy nghĩ nhưng nặng lại chuyển trở lại những thứ kia hung thủ lưu lại đầu mối đi lên.

Hôm nay, hắn đã biết, thẻ usb đại biểu chụp lén; chữ thập đại biểu thêm cảnh quay; hương phiến đại biểu phi lễ khai du; Mummy thì đại biểu bì điều khách. Nhưng là thợ trang điểm Cefuroxim cùng đạo diễn 255, lại là ý gì chứ ?

Còn có, hung thủ không có sát hại Lý Thiến cùng Trương Dũng, cho nên không có ở cái này hai cá trên người lưu lại đầu mối, ngược lại còn có thể giải thích thông.

Nhưng là, cái đó bị đạn tín hiệu đốt chết đạo cụ sư chứ ? Tại sao hung thủ không có ở hắn trên người lưu lại đầu mối? Là đầu mối bị đốt rụi, hay là. . . Đạo cụ sư chết đơn thuần bất ngờ?

Vả lại, người sống sót Khang Nhạc Minh lời khai có thể tin cậy được hay không? Hung thủ thật nhất định là cái đó Quách Nhất Hàng sao? Quách Nhất Hàng, tại sao phải áp dụng như vậy biện pháp cực đoan, giết chết như vậy nhiều người?

Từng cái đầu mối, ở Triệu Ngọc trong đầu cẩn thận sàng lọc lọc trứ, mặc dù đã nhắm ngay trọng đại người hiềm nghi, nhưng Triệu Ngọc vẫn cảm giác vụ án có chút khó bề phân biệt, trong đó thật nhiều chuyện lung tung, cũng còn không cách nào giải thích!

Theo mọi người chiêng trống rùm beng tiến hành điều tra công việc, từ giám chứng khoa bên kia rất nhanh lại truyền tới một cái tin. Thông qua đối chứng vật kiểm nghiệm phân tích, hóa nghiệm sư ở đoàn kịch thức

uống cùng thức uống trung, lại tra ra phần lớn trấn tĩnh thuốc thành phần. Loại này thành phần cùng từ Lý Thiến, Trương Dũng trên người tra được nhất trí.

Như vậy xem ra, hung thủ tại trước khi thực hiện hành vi, đã làm xong chú tâm chuẩn bị, trước đó cho kịch tổ thành viên bỏ thuốc, cái này mới có thể thuận lợi thực hiện hắn giết người đại kế.

Hơn nữa hắn ở trên người người chết lưu lại đầu mối, nói rõ tràng này tàn nhẫn cô đảo giết hại, chính là hung thủ chú tâm bày kế một trận mưu sát! . . .

Chương 739: Điểm nhơ

Ám dạ thâm trầm, mặt biển không sóng.

Thời gian đã tới nửa đêm ba điểm, chỉ huy trên thuyền nhân viên làm việc vẫn còn đang vì vụ án bận rộn.

Triệu Ngọc ngồi tại phòng làm việc trên ghế sa lon, đang cẩn thận nghiêm túc tra xét phía bệnh viện truyền tới lời khai, phần này lời khai là cái đó mới vừa tỉnh lại người bị thương nặng Khang Nhạc Minh cung cấp.

Khang Nhạc Minh tuyên bố, xảy ra chuyện đêm đó, hắn ngủ rất sớm, cũng ngủ rất say, căn bản không biết rốt cuộc đã xảy ra cái gì?

Khi hắn từ một trận trong mơ mơ màng màng lúc tỉnh lại, liền thấy có một người dùng đao ở bụng hắn thượng đâm một đao!

Mặc dù không có cảm giác quá đau, nhưng Khang Nhạc Minh tự nhiên là bị dọa sợ, sau đó sẽ không có mạng đất bắt đầu chạy trốn!

Hắn nói, hắn lúc đó trong đầu trống rỗng, vết thương trên bụng một mực đang chảy máu, hắn lấy tay bưng bít cũng không bưng bít được, hốt hoảng dưới, hắn cũng không biết mình rốt cuộc đi nơi đó chạy? Chỉ nhớ dọc đường té thật là nhiều ngã nhào, dập đầu phải bể đầu chảy máu!

Nhưng là, cái đó cầm đao người, nhưng vẫn ở hắn phía sau không ngừng theo sát, bị sợ hắn chạy càng thêm kinh hoảng, cuối cùng, khi hắn chạy vào rừng chắn gió sau, rốt cuộc bị người này đuổi kịp!

Cái đó cầm đao người cũng không nói chuyện, xốc lên đao liền đâm! Khang Nhạc Minh thất thanh kêu loạn, nhưng căn bản không cách nào ngăn trở, đang bị đâm nhiều đao sau, dần dần mất đi ý thức!

Bất quá, mặc dù đó là ở một mảnh đêm khuya đen nhánh, mặc dù Khang Nhạc Minh đã bị dọa đến hồn phi phách tán, nhưng hắn nhưng tuyên bố, hắn vẫn nhận ra cái đó cầm đao giết hắn người!

Người kia, chính là kịch tổ dặm nam diễn viên Quách Nhất Hàng! Bởi vì, hắn nhận ra Quách Nhất Hàng quần jean cùng mũ bóng chày! Mặc dù không có thấy rõ mặt, nhưng người này thân cao cùng dáng người lại cùng Quách Nhất Hàng giống nhau như đúc. Cho nên, Khang Nhạc Minh mới sẽ như nhận định này, hung thủ chính là Quách Nhất Hàng!

Chặc chặc. . .

Nhìn phần này lời khai, Triệu Ngọc không kiềm được chân mày càng sâu. Mặc dù, Khang Nhạc Minh chứng từ đã đủ rõ ràng, nhưng hắn cuối cùng không có thấy rõ ràng hung thủ mặt, muốn vạn nhất. . . Có người mặc Quách Nhất Hàng quần áo giả mạo chứ ? Ở đen như vậy ám địa phương, ở đó loại khẩn trương không khí dưới, Khang Nhạc Minh có thể hay không nhận lầm người?

Hả. . .

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc không khỏi lắc đầu liên tục, hắn cũng là có chút kỳ quái, mình tại sao phải sinh ra như vậy ý niệm tới? Chẳng lẽ. . . Là mình trải qua cổ quái vụ án quá nhiều, hắn không tin vụ án sẽ như vậy đơn giản? Hay là. . . Từ vốn trong lòng, hắn căn bản không cảm thấy Quách Nhất Hàng sẽ là bản án hung thủ?

Tại sao. . . Sẽ có loại cảm giác này chứ ?

Là mình suy nghĩ nhiều, hay là. . .

Ngay tại Triệu Ngọc khổ khổ lúc nghĩ ngợi, một vị bản xứ cảnh sát viên bỗng nhiên đi từ cửa vào, hắn đầu tiên là lễ độ cùng Triệu Ngọc đánh cá chào, sau đó liền xách một túi ny lon đồ, hướng Lý Thiến cùng Trương Dũng đi tới.

Giờ phút này, bọn họ hai người vẫn ngồi trước máy vi tính, tra xét nhiếp ảnh gia trộm quay video.

“Hai vị, các ngươi đồ lấy về lại, các ngươi xem qua một chút, nếu như không có vấn đề, là được cầm trở lại!”

Nguyên lai, tiểu cảnh viên xách đồ chính là một cái túi vật chứng, bên trong đựng tất cả đều là Lý Thiến cùng Trương Dũng một nhân vật phẩm.

Vào giờ phút này, bọn họ hai người nơi nào còn có tâm tình cẩn thận kiểm tra, chỉ là vội vả đem mình đồ móc ra, toàn đều đặt ở trên bàn.

Trong này có bọn họ điện thoại di động, ví tiền cùng với túi xách vân vân.

Ai ngờ, đồ cất xong sau, Lý Thiến nhưng vội vả lấy điện thoại di động ra, cùng một bọc tinh sảo nữ sĩ thuốc lá, liền tự nhiên hướng phía ngoài trên boong đi.

Triệu Ngọc chỗ làm phòng làm việc cùng boong thuyền tương liên, mở đẩy kéo cửa, liền có thể trực tiếp đi đến boong thuyền.

Thấy Lý Thiến bỗng nhiên rời đi, bên cạnh một vị phụ trách trông chừng nàng tiểu cảnh viên vội vàng đi theo. Mặc dù Lý Thiến đã tẩy thoát rồi hiềm nghi, nhưng nàng dù sao cũng là trọng yếu nhân chứng, không cho phép có nửa điểm sơ xuất.

Lúc này, Triệu Ngọc tâm tư động một cái, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, liền lập tức đứng dậy, hướng tiểu cảnh viên đưa tay báo cho biết một chút.

Tiểu cảnh viên vô cùng thông minh, nhất thời lãnh ngộ Triệu Ngọc ý, lặng lẽ lui về. Triệu Ngọc thì đi theo Lý Thiến sau lưng, bước đi tới trên boong thuyền.

Mặc dù gió nam trận trận, nhưng buổi tối gió biển vẫn là lộ ra một cổ ray rức hàn lạnh, Triệu Ngọc kéo quần áo một chút kéo khóa, từ từ đi tới Lý Thiến bên cạnh.

Lúc này, Lý Thiến đã sớm đốt thuốc lá, một mặt thuần thục thôn vân thổ vụ, một mặt một tay chạm điện thoại di động màn ảnh, tra xem phía trên không nhận cuộc điện cùng với những tin tức khác.

Có thể là không có gì tin tức trọng yếu, nàng rất nhanh cất điện thoại di động, đưa mắt nhìn sang xa xa mặt biển. Không trung có mây che mặt trăng, trên mặt biển một mảnh tịch thầm thâm thúy.

Nhưng Lý Thiến nhưng vẫn cố chấp vậy ngắm nhìn, mi túc giữa, không nói ra được vạn chủng phiền muộn, tâm tư mờ mịt.

Triệu Ngọc có nhiều hăng hái nhìn nàng gò má, bên trong phòng làm việc ánh đèn chiếu ở nàng cái kia bóng loáng gò má trên, sinh ra một loại đặc biệt mỹ cảm.

“Mọi người thường nói, đại nạn không chết nhất định có hậu phúc!” Triệu Ngọc rốt cuộc mở miệng nói, “Muốn lái chút, tràng tai nạn này, có lẽ sẽ thúc đẩy ngươi cơ hội đâu!”

Nghe được Triệu Ngọc không bình thường an ủi, Lý Thiến quay đầu nhìn hắn một cái, cười khổ nói: “Hừ hừ, ngươi không biết, vòng giải trí

người cũng mê tín, sợ rằng sau này, không ai dám mời ta quay phim rồi!”

“Lời ấy sai rồi!” Triệu Ngọc khẽ mỉm cười, “Ta ở Tấn An phá án lúc, ở phố lớn trên đã cứu một cái bị bắt cóc, lại không mặc quần áo đàn bà! Kết quả, vốn là một kiện chuyện xấu hổ tình, lại để cho nàng trong một đêm thành lưới đỏ ngôi sao sáng!”

“A a. . . Ngươi ngược lại là thật biết an ủi người! Thật không hổ là đại lãnh đạo a!” Lý Thiến mở nàng điện thoại di động, đưa tới Triệu Ngọc trước mặt, “Nhìn. . . Có mấy người quen biết?”

Triệu Ngọc nhận lấy nhìn một cái, chỉ thấy trên điện thoại di động có một tấm hình cũ, hình trung có mấy tên trẻ tuổi cô gái xinh đẹp.

“Hả. . . Ở giữa nhất cái này là ngươi, sau đó. . . Hả. . .” Triệu Ngọc từng cái một nhận rõ một chút, nói, “Đừng nói, ngược lại là cũng nhìn thật quen mắt, thường xuyên ở trên xi nê ti vi thấy, chính là không thể nói tên!”

“Ra đùa giỡn, chú ý nhìn bên phải nhất tầm thường cái kia đi!” Lý Thiến hài hước vậy nói nhẹ, “Đừng nói cho ta, ngươi ngay cả quốc tế cự tinh Lan Thải Nghiên cũng không nhận biết!”

“Nga. . . Nhớ ra rồi, đại minh tinh!” Triệu Ngọc nói, “Ta nghe nói, nàng đang theo Jean-Claude Van Damme hợp tác đóng phim đi, đúng không? Trước đó vài ngày, trên tin tức còn nói nàng tìm tới em gái sanh đôi, còn chọc phải kiện tụng cái gì! Là nàng chứ ?”

“Hừ!” Lý Thiến lạnh lùng nói, “Sợ rằng. . . Chính là một cái thao tác rất cao minh đi! ?”

“Thế nào. . .” Triệu Ngọc chỉ trên điện thoại di động hình nói, “Các ngươi là bạn học sao?”

“Không phải là. . .” Lý Thiến nhận lấy điện thoại di động, lắc đầu nói, “Đây là thử kính hình ảnh, 《 độc cô công chúa 》 ! Lúc ấy, mấy người chúng ta đều là nữ nhân vật chính người được đề cử! Cuối cùng, Lan Thải Nghiên lực áp quần hùng, nhất cử trung thứ, từ nay về sau liền một phát không thể thu thập rồi!”

“Nga. . .” Triệu Ngọc gật đầu, “Ngươi ý, là Lan Thải Nghiên bị quy tắc ngầm thôi?”

“A a, “ Lý Thiến cười khổ, “Nhìn như công bình cạnh tranh, nhưng trong thực tế bất quá là đi tới lui qua tràng mà thôi! Lan Thải Nghiên nhà có tiền, mấy triệu đập vào, toàn đều giải quyết! Mà mấy người chúng ta, thậm chí ngay cả bị người ta quy tắc ngầm cơ hội cũng không có chứ!”

“Nga. . .” Triệu Ngọc gật đầu,. uukanshu. com “Bất quá, nếu biết kết quả, vậy ngươi cần gì phải cảm khái chứ ? Ngươi không biết, ngươi tiêu cực cùng phụ năng lượng, căn bản cái gì cũng không thay đổi được sao?”

“Hả. . .” Lý Thiến nhìn kỹ Triệu Ngọc một cái, hiển nhiên bị Triệu Ngọc lời đâm một chút.

Tiếp theo, tình cảnh tựa hồ có chút lạnh tràng, hai người cứ như vậy nhìn nhau, Lý Thiến không có nữa rút ra một hớp khói, mà Triệu Ngọc cũng không nháy mắt một cái mắt.

“Được rồi!” Cuối cùng, hay là Lý Thiến dẫn đầu phá vỡ bế tắc, “Ta biết ngươi muốn hỏi ta cái gì, ta có thể chịu trách nhiệm đất nói cho ngươi, lão Trương là người tốt, hắn so với Hứa Hữu còn sạch sẽ! Ngươi yên tâm đi, hắn tuyệt đối không có vấn đề! Ta đoán, hung thủ sở dĩ không có giết hắn, khả năng cũng là bởi vì nguyên nhân này mà không xuống tay được chứ ?”

“Nga?” Triệu Ngọc có chút bất ngờ, “Ngươi làm sao biết ta muốn hỏi cái gì?”

“Nếu người chết đều có điểm nhơ!” Lý Thiến sành đời vậy nói nhẹ, “Ngươi dĩ nhiên cũng muốn biết người sống rồi?”

Triệu Ngọc khẽ gật đầu, không nghĩ tới, cái này nữ diễn viên Lý Thiến thật đúng là không đơn giản, nàng chẳng những thông minh, hơn nữa vô cùng giỏi về tính toán tâm tư của người khác.

Vì vậy, Triệu Ngọc không khách khí chút nào hỏi ngược một câu: “Cái kia. . . Ngươi thì sao? Ngươi giống vậy không có bị hung thủ giết chết, có phải hay không, ngươi cùng lão Trương vậy, cũng không có điểm nhơ?” . . .

Chương 740: Phong cuồng nữ khoái đệ

“Vậy phải xem ngươi cho là như vậy rồi, sĩ quan cảnh sát!” Lý Thiến lại sâu sắc hít một hơi thuốc lá, nàng đem hai mắt nhắm chặc, lộ ra một loại say mê nhưng lại lạnh nhạt vẻ mặt, “Ta thừa nhận, ta điểm nhơ không thể so những thứ kia ít người, nhưng là. . . Ở nào đó ý nghĩa thượng nói, ta cũng là người bị hại! Ta là bị cái này thực tế tàn khốc bức bách như vậy, ta chỉ là muốn để cho mình quá tốt hơn một chút. . .”

“Có thể. . . Cụ thể một chút sao?” Triệu Ngọc phóng khoáng đất hỏi, “Ta đồng tình ngươi gặp, nhưng ta càng muốn biết chân tướng!”

“Vì có thể thượng hí, ta cũng cho những thứ kia các đại nhân vật giới thiệu qua cô gái, ta cũng là một Mummy!” Lý Thiến hất tay đem ước chừng hít vài hơi thuốc lá ném xuống biển, “Ta khi dễ qua người mới, cũng cho khác diễn viên ngáng chân, làm qua tiểu Tam, phục vụ qua người có tiền, ta còn là một ẩn quân tử! ! Ta điểm nhơ, ngươi bẻ đầu ngón tay cũng đếm không hết, như thế nào, lần này hài lòng chưa, sĩ quan cảnh sát?”

“Cái này. . .” Triệu Ngọc bị Lý Thiến lời nói cứng họng.

“Nhưng là, “ Lý Thiến quay lại nói, “Hung thủ không có giết ta! Ta còn sống, điều đặc biệt này chính là sự thật. . .”

Nói xong, Lý Thiến thật sâu thở hổn hển, sau đó kéo ra đẩy kéo cửa, trở lại trong phòng làm việc đi. . .

Triệu Ngọc nhưng chậm rãi đi tới lan can bên, hướng mặt biển đen

nhánh nhìn một cái, trong đầu ở nghiêm cẩn tự định giá Lý Thiến lời. Hắn cảm thấy, nếu như Lý Thiến nói là thật, như vậy là không có thể nói rõ, hung thủ giết người, đều là đặc có ám chỉ?

Hung thủ muốn giết người đều có điểm nhơ, nhưng cũng không phải là có điểm nhơ người nhất định phải giết! Cho nên, ở nào đó ý nghĩa đi lên nói, cô đảo vụ án giết người, cũng không phải là hung thủ ghét ác như thù, muốn biểu dương chánh nghĩa, mà là một trận thuần túy trả thù!

Như vậy. . . Hắn rốt cuộc vì cái gì?

Ngay tại Triệu Ngọc ngưng thần suy tư giữa, hệ thống rốt cuộc truyền đến tin tức. Hôm nay "Khôn cấn" quẻ đã kết thúc, Triệu Ngọc thu được 144% độ hoàn thành, lấy được một cái tên là ẩn hình thủ thuẫn mới đạo cụ.

Cái đạo cụ này có thể đưa cánh tay hóa thành một mặt ẩn hình tấm chắn, chẳng những đao thương không vào, thậm chí còn có thể để đỡ đạn! Lấy được như vậy một cái ngạo mạn đạo cụ, để cho Triệu Ngọc sinh ra một loại nước Mỹ đội trưởng cảm giác.

144% độ hoàn thành mặc dù không thấp, nhưng là Triệu Ngọc biết, bởi vì bỏ lỡ hôm nay bản sao kỳ ngộ, cho nên cái này độ hoàn thành cũng không để ý muốn.

Bây giờ đang là vụ án nhất thời khắc mấu chốt, Triệu Ngọc tự nhiên không dám thờ ơ, lúc này lại khai ra mới một quẻ. Ai ngờ, một ngày mới, lại khai ra một cái "Cấn Ly" quẻ tới.

Cấn không cần phải nói, nhưng là ly quẻ nhưng là đại biểu bạn, không biết ở một ngày mới trong, hắn vừa có thể biết cái nào bạn mới?

Bất quá, chỉ cần cấn quẻ vừa ra, Triệu Ngọc liền cảm giác lòng tin tăng lên gấp bội. Như vậy xem ra, ở một ngày mới trong, vụ án tất nhiên sẽ

lấy được càng nhiều hơn tiến triển!

Vụ án phức tạp, chứng cớ rất nhiều, vì giữ tinh lực, tổ điều tra đặc thù mấy người ngã ban nghỉ ngơi, Triệu Ngọc lúc này mới nằm trên ghế sa lon, đơn giản ngủ một hồi.

Bất quá, hắn ước chừng ngủ một giờ không tới, liền bắt đầu tiếp tục đi trên tờ giấy trắng viết tài liệu, tiếp tục mình phân tích án tình.

Ở mọi người ngã nghỉ lúc, nhân viên nghiệm xác giám chứng bên kia lại lục tục đất truyền về rất nhiều chứng cớ tài liệu. Tỷ như, bọn họ từ trên người người chết, tất cả đều rút được ra trấn tĩnh thuốc vật tàn lưu, chứng minh những người này ở đây sắp chết trước, toàn cũng trúng thuốc mê.

Bất quá, từ vật tàn lưu sức nặng đến xem, những người này bị hôn mê trình độ cũng không tẫn giống nhau. Nhất là cái đó bị đạn tín hiệu đốt chết Hứa Hữu, trong cơ thể hắn vật tàn lưu ít nhất,

Nói rõ hắn đêm đó hôn mê trình độ thấp nhất.

Triệu Ngọc như vậy phán đoán, cái này Hứa Hữu chết, có thể thật là một cái ngoài ý muốn! Bởi vì hắn uống nước không nhiều, đêm đó cũng không hoàn toàn hôn mê, cho nên ở hung thủ giết người trong quá trình, Hứa Hữu có thể bị đánh thức.

Sau đó, Hứa Hữu bị sợ kinh hoảng chạy trốn, dưới tình thế cấp bách, hung thủ không thể làm gì khác hơn là móc ra đạn tín hiệu đốt chết rồi hắn!

Bởi vì Hứa Hữu bối cảnh trong sạch, có thể, ở hung thủ chết trong danh sách cũng không có hắn tên, chỉ nguyên nhân là tràng này bất ngờ, Hứa Hữu mới sẽ bị giết!

Thông qua hỏi, Lý Thiến cùng Trương Dũng bày tỏ, thanh kia súng bắn tín hiệu là bọn họ kịch tổ tất cả, một mực chứa ở trong bao khẩn cấp, trước căn bản không người sử dụng qua, cũng không người để ý qua.

Thông qua nhân viên nghiệm thi cẩn thận kiểm nghiệm, không có ở phía trên phát hiện hữu hiệu chỉ tay, nói rõ hung thủ hoặc là đeo găng tay nổ súng! Hoặc là chính là giết người xong sau, cẩn thận lau qua. . .

Giám chứng khoa không ngừng truyền tới tài liệu, nhưng Đậu Tự Lực đội trưởng bên kia, nhưng thủy chung không có tin tức. Đến trước mắt mới ngưng, bọn họ vẫn không được đến bất kỳ có liên quan Quách Nhất Hàng tung tích. Cũng không ai biết, cái này Quách Nhất Hàng rốt cuộc chạy đi nơi nào?

Đêm dài từ từ, đối với Triệu Ngọc đám người mà nói, nhưng là qua thật nhanh, một cái chớp mắt liền đi tới sáng sớm 6 điểm, mặt trời mới mọc lúc.

Triệu Ngọc vẫn còn ở thêm tư liệu vào trên bảng trắng, nhưng là bởi vì buồn ngủ hết sức, trong miệng liên tục đánh hai cá ngáp.

“Hả?”

Ai ngờ, ngay tại lúc này, Tăng Khả chợt hướng về phía màn ảnh máy vi tính “Hả “ một tiếng.

“Thế nào rồi?”

Ngô Tú Mẫn đang ngủ say, một chút bị Tăng Khả đánh thức. Triệu Ngọc cũng là nghiêng đầu, hướng Tăng Khả nhìn.

“Nga. . .” Tăng Khả trợn to hai mắt, hai tay ở trên bàn phím ca ca một trận mãnh gõ, sau đó liền hai tay kéo một cái ghế ngồi, hưng phấn nói, “Tổ trưởng, Ngô tỷ, các ngươi sang đây xem một chút! Ta thật giống

như. . . Phá giải một cái đầu mối!”

“Nga!” Triệu Ngọc hoảng sợ, vội vàng bước nhanh tới. Ngô Tú Mẫn còn có Lý Thiến cũng là tò mò đuổi theo.

“Tổ trưởng, ngươi nhìn. . . 255!” Tăng Khả nhấn một cái màn ảnh, chỉ thấy phía trên xuất hiện một lớn thiên tài liệu. Hắn chỉ trong đó mấy chữ điều nói, “Đây là Quan Quân Ảnh Nghiệp công ty 13 năm quay kế hoạch cùng giai đoạn trước chuẩn bị bảng thống kê, ngươi nhìn kỹ một chút điều này: Giải trí phiến 《 Siêu Cấp Nữ Khoái Đệ 》, do đạo diễn Tiễn Tiến hướng dẫn, Trương Mỹ Vi vai chính. . . Nam Giang xa hành tập đoàn nhà tài trợ duy nhất 255 vạn!”

“Nga? 255, chẳng lẽ là cái ý này?” Ngô Tú Mẫn cau mày, “Một bộ phim? Tài trợ vốn?”

“Ta điều tra, đây là một bộ giá thành nhỏ internet phim, “ Tăng Khả nói, “Căn bản không ở rạp chiếu bóng phách phiến, chỉ là ở internet phát hành mà thôi, nhưng là phản ứng cùng hiệu quả không tệ! Lúc đó Trương Mỹ Vi còn là một người mới, chính là bằng vào bộ này phim gặp may, sau đó nàng đi lăn lộn chủ lưu thị trường!”

“Cái kia. . .” Ngô Tú Mẫn lắc đầu, “Cái này lại đại biểu cái gì chứ ? 255 vạn một cái phim quèn, hung thủ tại sao phải đưa cái này để lại cho chúng ta nhìn?”

Triệu Ngọc quay đầu nhìn một chút Lý Thiến, ý kia hỏi nàng biết tin tức gì không?

“4 năm trước, ta còn chưa tới Quan Quân Ảnh Nghiệp đâu!” Lý Thiến lắc đầu nói một câu, sau đó hướng Trương Dũng ngoắc tay nói, “Lão Trương, ngươi là ông lão mà, còn nhớ bộ phim này không? Tham gia sao?”

“Hô. . . Hô. . .” Lý Thiến nói xong sau, mọi người cái này mới nghe được Trương Dũng tiếng ngáy. Nguyên lai, người nầy đã sớm gục ở trên bàn ngủ, để cho hắn kiểm tra trộm quay video, cũng vẫn còn ở vẫn phát.

“Lão Trương, lão Trương!” Lý Thiến đi đi tới vỗ nửa ngày, mới đem cái này vị đầu bếp đánh thức.

Trương Dũng đi tới máy vi tính trước gót chân dụi mắt một cái, mơ mơ màng màng nói: “Siêu Cấp Nữ Khoái Đệ sao! Ta cũng tham gia, là một bộ khôi hài phim, vỗ thật có ý tứ!”

Nói xong, Trương Dũng liền mặt đầy tươi cười nữa không lên tiếng, hiện trường một mảnh lúng túng.

“Xong rồi?” Lý Thiến hỏi.

“Nga. . .” Trương Dũng quơ quơ đầu, hàm hàm đất hỏi một câu, “Thế nào rồi?”

“Ta đi, “ Lý Thiến lắc đầu nói, “Nhờ rồi lão Trương, ngươi suy nghĩ kỹ một chút, ở phách bộ này phim lúc, ra khỏi chuyện gì chưa ? Có hay không người làm qua cái gì chuyện xấu? Có không có xảy ra cái gì bất ngờ?”

“Đúng nha, có thể rất trọng yếu!” Tăng Khả phụ họa.

“Nga. . . Nga. . . Bất ngờ? Thật giống như không có chứ ?” Trương Dũng khẩn trương gỡ vuốt không nhiều tóc, cố gắng nhớ lại nói, “Tiễn Tiến đạo diễn vỗ. . . 4 năm trước vỗ. . . Ở ngân lăng thành phố lấy ngoại cảnh. . . Trương Mỹ Vi thích ăn món cay Tứ Xuyên, thả ớt càng nhiều càng tốt. . .”

“Ngươi. . .” Lý Thiến tức, muốn lên tiếng cắt đứt, lại bị Triệu Ngọc ngăn lại.

“Tần Hảo là thợ trang điểm, cũng ở đây kịch tổ trong!” Trương Dũng là nhớ tới một câu nói một câu, “Khang Nhạc Minh cũng ở đây. . . Đối, đúng rồi, Nam Giang xa hành tài trợ! Tại sao tài trợ chứ ? Bởi vì nữ giao hàng hỏa tốc sao! Giao hàng hỏa tốc dùng xe điện, tất cả đều là bọn họ xa hành, cũng coi là trồng vào quảng cáo, cho nên bọn họ mới sẽ độc nhất đầu tư. . .”

“Nam Giang xa hành. . .” Tăng Khả nhanh chóng gõ bàn phím, lắc đầu nói, “Đã vỡ nợ. . .”

“Tiếp tục. . . Tiếp tục. . .” Triệu Ngọc hướng Trương Dũng tỏ ý, “Nhớ tới cái gì liền nói cái đó, không quan hệ!”

“Còn có, chính thức chụp ngày đó xảy ra chút mà chuyện, tiểu Tuyết tới đại náo một trận, cùng đạo diễn tổ cãi vã, còn động thủ, nhưng cuối cùng vẫn là cho kéo ra!” Trương Dũng lại nói.

“Tiểu Tuyết?” Lý Thiến lắc đầu, “Ai a đây là?”

“Kiều Như Tuyết a?” Trương Dũng nói, “Ngươi không nhận biết sao? Nga. . . Đối, ngươi còn thật sự không biết, từ đó về sau, Kiều Như Tuyết liền ẩn lui rồi! Nhưng trước kia, ở công ty chúng ta lẫn vào không tệ!”

“Lão Trương, ngươi lặp lại lần nữa, nữ nhân này tại sao phải đại náo phiến tràng?” Triệu Ngọc tựa hồ chộp được cái gì, vội vàng hỏi.

“Nga. . . Ta nghe ý kia, hình như là. . . Cái đó điên cuồng nữ giao hàng hỏa tốc, vốn là Kiều Như Tuyết tới diễn nữ số một chứ ? Nhưng là bởi vì thân thể nguyên nhân, đổi người rồi!”

“Thân thể nguyên nhân? Nguyên nhân gì?” Ngô Tú Mẫn cũng là cảm giác được cái gì, giống vậy lên tiếng vội hỏi.

“Dị ứng, trên mặt nàng nổi rất nhiều mụn cơm, đương kỳ lại không đợi người, không thể làm gì khác hơn là đổi diễn viên?” Trương Dũng gật đầu nói, “Khả năng chính là như vậy, nhưng tình huống cụ thể không biết, ta chỉ là nghe người khác nói! Đúng rồi. . . Các ngươi có thể đi hỏi một chút Khang Nhạc Minh, tên kia cực kỳ bát quái, hẳn biết nhiều hơn!”

“Ta nghĩ. . . Không cần!” Lúc này, ở dừng lại gõ bàn phím động tác sau, Tăng Khả trừng hai mắt nói với mọi người, “Ta tra được, cái này Kiều Như Tuyết cùng Quách Nhất Hàng, là bạn học cùng lớp! ! !” . . .

Chương 741: Tẻ nhạt vô vị

“Nam Giang điện ảnh trường học, “ Tăng Khả kích động nói, “Cái này Kiều Như Tuyết không đơn thuần là Quách Nhất Hàng bạn học cùng lớp, hai người bọn họ còn tất cả đều là Triều Hải thị người, đều là đồng hương!”

“Nói cách khác. . .” Lý Thiến cũng là không tưởng tượng nổi nói, “Quách Nhất Hàng, có có thể là vì cái này Kiều Như Tuyết tới? Cái kia. . .” Nàng vội vàng đẩy Trương Dũng, “Lão Trương, ngươi nữa suy nghĩ thật kỹ, cái này Kiều Như Tuyết còn có cái gì câu chuyện, nàng sau đó thế nào rồi?”

“Sau đó. . . Sau đó liền đi thôi!” Lão Trương đần độn nói nhẹ, “Ta cùng nàng cũng không phải là rất quen, tổng cộng chưa nói qua mấy câu nói!”

“Ta tìm tới, nhảy lầu!” Tăng Khả chỉ trên màn ảnh một cái tin tức nói, “14 năm mùa xuân, Kiều Như Tuyết bởi vì rơi lầu mà nằm viện. . .”

“14 năm mùa xuân, thời gian tiết điểm không sai biệt lắm a!” Lý Thiến nói, “Đúng lúc là nàng bị kịch tổ đá văng ra lúc!”

“Ông trời của ta, chết. . . Chẳng lẽ là chết?” Ngô Tú Mẫn tiếng kêu sợ hãi một tiếng.

“Không biết, nhưng là, ta không có tìm được nàng giấy khai tử! Sau này chữa bệnh ghi chép. . .” Tăng Khả ở trong máy vi tính tìm một chút, nói, “Hả. . . Nằm viện ghi chép biểu hiện, nàng không bao lâu liền xuất viện, trước sau chỉ ở không tới một tháng, hắn. . . Bị thương không phải là rất

nặng chứ ?”

“Ta nhìn một chút. . .” Ngô Tú Mẫn thật giống như nhìn thấy gì, vội vàng đoạt lấy Tăng Khả con chuột, mở ra mấy phần viện phương hồ sơ bệnh lý. Không bao lâu, nàng liền tìm được một cái tin tức trọng yếu, vội vàng hướng mọi người nói, “Nhìn! Kiều Như Tuyết bị chứng dị ứng da, trên lời dặn dò của bác sĩ đặc biệt chú thích dị ứng dược vật kháng sinh, nói cách khác. . . Kiều Như Tuyết khả năng dị ứng đối với dược vật kháng sinh!”

“A! ?” Nghe đến lời này, mọi người chỉ cảm thấy nổi da gà toát ra.

“Như vậy. . .” Tăng Khả kinh ngạc nói, “Hung thủ ở thợ trang điểm Tần Hảo trên cổ để lại Cefuroxim phân tử thức, có phải hay không nói, Tần Hảo khả năng dùng Cefuroxim hãm hại qua Kiều Như Tuyết?”

“Kiều Như Tuyết bởi vì trên mặt nổi mụn mà bỏ lỡ Phong Cuồng Nữ Khoái Đệ nữ nhân vật chính!” Lý Thiến nói, “Như vậy xem ra, cái này có thể, là một cái âm mưu!”

“ Đúng, “ Ngô Tú Mẫn nói, “Thợ trang điểm ở Kiều Như Tuyết đồ trang điểm trung trộn lẫn vào Cefuroxim bột, khiến cho nàng sinh ra dị ứng phản ứng, mặt đầy sưng đỏ, không thể không buông tha quay! Kịch tổ liền chọn dùng cái kia người mới!”

“Ông trời của ta!” Trương Dũng kinh ngạc nuốt nước miếng một cái, thảm thảm nói nhẹ, “Còn có chuyện như vậy? Không trách, Kiều Như Tuyết sẽ như vậy tức giận đâu!”

“Hừ! Lão Trương, ngươi trải qua vòng giải trí lâu như vậy, chẳng lẽ còn nhìn không biết sao? Chuyện này, cũng không chỉ là đổi nhân vật như vậy đơn giản. . .” Lý Thiến trong mắt lộ ra một cổ không nói ra được bi thương, lắc đầu nói, “Suy nghĩ một chút 255 đi! Nếu như 255 đại biểu 255 vạn tài trợ khoản lời, như vậy. . . Tài trợ khoản thế nào tới? Một cái

tam lưu đạo diễn, một cái rẻ tiền vở kịch, coi như là xa hành làm quảng cáo, ai cũng không khả năng vứt đi như vậy bao nhiêu tiền!”

“A?” Tăng Khả rốt cuộc hiểu rõ, chỉ Lý Thiến nói, “255 viết ở đạo diễn Tiễn Tiến điện thoại di động hình nền lên, ngươi ý, nói là Tiễn Tiến vì kéo đến cái này 255 vạn tài trợ khoản, mà để cho Kiều Như Tuyết đi. . . Ông trời của ta, cái này cũng thật là tà ác chứ ? Đây là người sao?”

“Thật ra thì. . . Loại chuyện này rất thường gặp, “ Lý Thiến không cho là đúng nói, “Nếu như chỉ là bồi một người ngủ liền có thể làm được, coi như tốt đâu!”

“Ngươi. . .” Tăng Khả giận đến siết chặc quả đấm.

“Mấu chốt là, “ Lý Thiến lại bổ sung, “Nếu như cái này bút tài trợ khoản thật sự là Kiều Như Tuyết hy sinh nhan sắc lấy được,

Như vậy Tiễn Tiến thì không nên dùng loại này thủ đoạn hèn hạ đem Kiều Như Tuyết đá ra khỏi cục! Lúc này mới là đáng hận nhất! Nếu như ta gặp phải như vậy sự tình, ta cầm đao thọt chết hắn lòng đều có!”

“Thật sẽ như vầy phải không?” Tăng Khả thở dài nói, “Kiều Như Tuyết có thể chọn lựa luật pháp thủ đoạn a, cáo bọn họ a?”

“A, ngươi quá ngây thơ rồi!” Lý Thiến cười nói, “Chẳng lẽ, loại này không thấy được ánh sáng sự tình còn có hợp đồng văn thư sao? Thế nào cáo? Chẳng lẽ muốn Kiều Như Tuyết trước mặt mọi người thừa nhận mình vì đòi tiền ra bán thể xác?”

“Cái này. . .” Tăng Khả giận đến môi phát thanh.

“Ta lại nói cho ngươi tàn khốc hơn sự tình đi!” Lý Thiến chỉ trước máy vi tính xách tay nói, “Hung thủ đem nhiếp ảnh gia trộm quay video ra ánh sáng đi ra, hắn muốn nói cho chúng ta cái gì chứ ?”

“Thập. . . Cái gì. . .” Mọi người tất cả đều làm hoảng sợ.

“Đạo diễn cùng nhiếp ảnh gia quan hệ mập mờ, bọn họ rất có thể đều là một phe, Trương Thành Công không đúng mà đã sớm vỗ tới Kiều Như Tuyết hình bất nhã hoặc video, lấy này tới lợi dụng điểm yếu người khác uy hiếp nàng đâu! Như vậy dưới tình huống, trừ người câm ăn hoàng liên, đánh rụng răng đi trong bụng yết ra, còn có thể thế nào?”

“Cái này. . . Cái này căn bản không là người a!” Tăng Khả kích động mắng, “Cái này cái gì điện ảnh và kịch truyền hình tổ, đây quả thực là một cái đáng ghét chí cực nhóm người phạm tội mà! Bọn họ. . . Bọn họ. . .”

Tăng Khả vốn muốn nói “Bọn họ toàn đều đáng chết”, nhưng cái này lời lại không tốt ở một cái cảnh sát nhân dân trong miệng nói ra.

“Ai!” Trương Dũng thở dài, nhưng là một câu nói cũng không nói được.

“Như vậy nói. . .” Ngô Tú Mẫn nói, “Quách Nhất Hàng giết những người đó, chính là vì cho Kiều Như Tuyết báo thù? Quách Nhất Hàng có phải hay không Kiều Như Tuyết bạn trai, hoặc là, bọn họ đã từng nói qua yêu?”

“Cái này. . . Không tra được, phải tìm được bọn họ bạn học mới có thể hỏi!” Trải qua mới vừa rồi căm giận, Tăng Khả nói chuyện trở nên lẩm bẩm không tiếng động.

“Bất quá. . . Các ngươi ngàn vạn lần không nên không nhớ, “ Triệu Ngọc bỗng nhiên nhắc nhở, “Hết thảy các thứ này đều là chúng ta suy đoán mà thôi, nhưng là cũng không có mười phần chứng cớ, cũng có thể, là hung thủ cố ý nói gạt chúng ta!”

“ Đúng, đúng đúng, “ Tăng Khả tỉnh hồn lại nói, “Chúng ta còn không

biết mấy người khác cùng Kiều Như Tuyết quan hệ! Tỷ như Khang Nhạc Minh, Khang Nhạc Minh 'Mummy', cùng Kiều Như Tuyết có quan hệ sao?”

“Cái này. . . Có! Có!” Ai ngờ, nửa ngày không lên tiếng Trương Dũng bỗng nhiên nói, “Trước kia lúc ăn cơm, thường xuyên nghe Khang Nhạc Minh nhắc tới qua, nói Kiều Như Tuyết chính là hắn moi ra! Ta đoán, hắn là hắn đem Kiều Như Tuyết giới thiệu cho Tiễn Tiến đạo diễn!”

“Phải!” Lý Thiến vỗ tay một cái lòng, nói, “Thật là oan có đầu nợ có chủ! Xem ra, Quách Nhất Hàng cùng chúng ta đến trên cô đảo tới quay hí, là thật sớm chuẩn bị kỹ càng! Thật là không nghĩ tới, nhìn qua như vậy vô hại một người, lại có thể. . .”

“Còn có diễn viên Tạ Hạo cùng biên kịch Thái Kim Đạt đâu!” Tăng Khả nói, “Cái này hai người lại cùng Kiều Như Tuyết có quan hệ thế nào? Ta. . . Ta tái hảo hảo tra một chút. . .”

“Tạ Hạo thường xuyên khi dễ vừa mới đến nữ diễn viên, “ Lý Thiến đoán nói, “Có phải hay không, Kiều Như Tuyết cũng là người bị hại một trong?”

“Cái kia biên kịch chứ ?” Ngô Tú Mẫn đoán nói, “Biên kịch thường xuyên thêm cảnh quay, có phải hay không cưỡng ép gia tăng người khác vai diễn, lấy này chèn ép Kiều Như Tuyết?”

“Cái này. . . Không khó lắm tra, chờ một chút a, “ Tăng Khả nhanh chóng gõ bàn phím, chỉ chốc lát sau liền tìm tới câu trả lời, “Là 10 năm 《 long cung 》 ! Đại thành bản chế tác, nhưng là cuối cùng thường một cái vốn ban đầu không về, công ty cũng vàng gian hàng! Ở nơi này bộ tuồng kịch bên trong, Tạ Hạo cùng Kiều Như Tuyết đều ở bên trong đồ trang sức diễn nhân vật, mà biên kịch cũng đúng lúc chính là Thái Kim Đạt! Từ đó về sau, Thái Kim Đạt cũng chưa gượng dậy nổi rồi!”

“Cái kia. . . Ngươi nhìn một chút bên trong có Tạ Hạo cùng Kiều Như Tuyết cảm xúc mạnh mẽ hí chưa ?” Lý Thiến hỏi, “Rất có thể, Tạ Hạo người nầy đối Kiều Như Tuyết hạ thủ!”

“Cái này. . . Phải từ từ tìm, không được thì chỉ có thể lấy (download) xuống!” Tăng Khả lắc đầu.

“Ta đoán, khẳng định Thái Kim Đạt cùng Tạ Hạo không làm chuyện tốt mà!” Lý Thiến khẳng định nói một câu.

“ Đúng. . . Sự tình đã rất sáng suốt, tiếp theo, thì nhìn cái đó Đậu Đội trưởng có bắt hay không được Quách Nhất Hàng rồi. . .”

Chỉ như vậy, mọi người ngươi một lời ta một lời đất thảo luận.

Nhưng mà, nhìn mọi người thảo luận, Triệu Ngọc chân mày, nhưng vẫn không có thư triển khai ý.

Hắn nhớ, ở Kim đội trưởng Hoàng Bì Bút Ký vốn trên có như vậy một câu nói, gọi là: Chân tướng thường thường tẻ nhạt vô vị. Chính là nói, trong cuộc sống tội án chân tướng, thường thường đều rất bình thản cùng đơn giản, cũng không có trong phim thổi phồng như vậy kinh tâm động phách!

Trước mắt vụ án, rất có thể chỉ là Quách Nhất Hàng từ bản thân tư dục, vì cho Kiều Như Tuyết thù lao mà cố ý giết người, vụ án có thể chính là như vậy đơn giản sáng tỏ mà thôi!

Nhưng là. . .

Triệu Ngọc dù sao cũng là tổ điều tra đặc thù tổ trưởng, hắn nhất định phải so với người khác nghĩ càng sâu xa, cần phải có nhìn tổng quát toàn cục năng lực mới được.

Giờ phút này, khi hắn đứng ở một cái đặc định độ cao thượng, lần nữa nhìn kỹ cái này cô đảo mưu sát án sau, hắn chợt ý thức được một cái cực kỳ trọng yếu vấn đề! Đó chính là:

Nếu như Quách Nhất Hàng thật sự là vì Kiều Như Tuyết báo thù lời, cái kia tại sao biết cái này sao đúng dịp, hắn tất cả Cừu gia hết lần này tới lần khác tất cả đều đủ tụ ở cái này hoang vu trên hải đảo chứ ?

Là đơn thuần trùng hợp, hay là trong này, vẫn tồn tại sâu hơn tầng một —— âm mưu! ? . . .

Chương 742: Không phải chiến đấu một mình

“Cái gì? Nam Giang? Lão đại, ngươi không nói đùa chứ?” Trong điện thoại, Nhiễm Đào vô cùng không tình nguyện nói, “Ta cũng mở ra một nửa rồi, ngươi lại phải ta trở về Nam Giang?”

“Thiểu đặc biệt nói nhảm!” Triệu Ngọc mắng to một câu, “Ngươi mở ra một nửa, không vừa vặn ở Nam Giang kế cận sao? Ta muốn ngươi đi Nam Giang điện ảnh trường học tra một chút Quách Nhất Hàng cùng Kiều Như Tuyết gốc gác! Tăng Khả không phải là đã đem tài liệu gởi cho ngươi sao? Nam Giang tra xong rồi sau đó, lại đi Triêu Hải tra hai người kia quê quán!”

“Hả. . . Nhưng. . . Nhưng là lão đại. . .” Mặc dù Nhiễm Đào không dám nghịch lại, nhưng vẫn là không thể không nhắc tới mấu chốt một chút, “Ta không phải là chiến đấu một mình a, ta nơi này còn có con chó đâu! Ta cũng không thể mang con chó đi điều tra chứ ? Hơn nữa còn là chó săn to bằng người!”

“Gấu gấu. . .” Giống như có thể nghe hiểu tựa như, trong điện thoại bất ngờ vang lên đại hanh chó sủa.

“Bà nội con gấu, mang con chó không phải là uy phong hơn sao?” Triệu Ngọc không cho phản bác nói, “Ngươi chuyện chính ngươi giải quyết, đây là nhiệm vụ! Nhiệm vụ cũng phải hoàn thành, ta chó cũng phải cho ta chăm sóc kỹ rồi! Bằng không. . . Hậu quả rất nghiêm trọng!”

Nói xong, Triệu Ngọc liền cúp điện thoại.

Bên cạnh Tăng Khả cùng Ngô Tú Mẫn nhưng là không nhịn được một trận cười mỉa, Ngô Tú Mẫn càng là hả giận nói một câu: “Ta thật giống như cũng có thể thấy Nhiễm Đào cái kia ớt xanh trái hồng mặt thì sao! A a a. . .”

“Tổ trưởng, “ Tăng Khả nhưng là không hiểu hỏi, “Quách Nhất Hàng cùng Kiều Như Tuyết sự tình, chúng ta đã thông báo Khúc Lương cảnh sát, bọn họ tự nhiên sẽ điều phái cảnh lực đi tra rõ, không cần Đào ca nữa ra tay chứ ?”

“Vậy sao được?” Ngô Tú Mẫn không khách khí chút nào phản bác, “Hắn là đội cảnh sát cơ động có khác, dù sao cũng phải để cho hắn có chút chuyện làm đi? Bằng không, chờ hắn mang chó tới, suy nghĩ một chút cũng phiền, khẳng định lại phải mù tất tất. . .”

“Chặc chặc. . . Ngô tỷ, giống như nói sao ngươi?” Triệu Ngọc băng bó khởi mặt trách nói, “Sau này chớ luôn nói thật có được hay không?”

Phì cười, lần này, Ngô Tú Mẫn không nhịn được cười ra tiếng.

Thật ra thì, Triệu Ngọc trên miệng nói như vậy, nhưng trong lòng cũng không phải là nghĩ như vậy. Hắn vẫn cảm thấy, Quách Nhất Hàng cùng Kiều Như Tuyết không như vậy đơn giản, cho nên mới phái Nhiễm Đào đi trước xác nhận.

Vào giờ phút này, trời đã sáng choang.

Mặt trời từ mặt biển dâng lên sau, nhiệt độ dốc thăng, làm người ta cảm thấy một tia lạnh đêm sau ôn hòa.

Phân tích vụ án dùng bảng trắng bị chở tới đây, Triệu Ngọc trực tiếp đem tờ nào viết đầy tư liệu giấy trắng dán đến rồi phía trên. Bởi vì bản

án người chết đông đảo, tài liệu tỏ ra rậm rạp chằng chịt, suốt hai trương bạch bản đều không cách nào trang bị.

Khi Triệu Ngọc đem những tài liệu này lại nhìn một lần sau, trong đầu cái đó nghi ngờ tỏ ra càng sâu sắc. Hắn cho là, Quách Nhất Hàng chỉ là một vừa mới đến diễn viên, nếu như hắn muốn đem Kiều Như Tuyết kẻ thù tất cả đều gom góp đến một cái đoàn phim mà nói, hiển nhiên không như vậy dễ dàng.

Cho nên, hoặc là Quách Nhất Hàng còn có đồng lõa, hắn cũng không phải chiến đấu một mình; hoặc là, liền là chân tướng cũng không có bọn họ tưởng tượng như vậy đơn giản.

Vì vậy, ở một phen nghĩ cặn kẽ sau, Triệu Ngọc quyết định, muốn đích thân đi gặp một người.

Tổ điều tra đặc thù cấp bậc bày ở chỗ này, một sáng sớm, Khúc Lương vị kia Vương Thành Cương cục trưởng liền tự mình xách rất nhiều túi xách phong phú bữa ăn sáng đưa tới.

Bất quá, Triệu Ngọc nhưng không có tâm tình ăn điểm tâm, mà là đi thẳng tới chỉ huy thuyền phòng tiếp khách, cùng Điện Ảnh Quan Quân công ty lão tổng còn có một đám người phụ trách gặp mặt.

Quan Quân Ảnh Nghiệp lão tổng gọi là Cao Bằng, vừa nghe nói cao nhất phòng hình sự đặc biệt tổ điều tra tổ trưởng danh hiệu sau, Cao Bằng tỏ ra hết sức khẩn trương, trên ót mồ hôi đều xuống.

Cao Bằng năm nay 53 tuổi, mang một bộ kính mắt tơ vàng, trên đầu đã căn bản không có tóc rồi. Mập mạp thân thể, vóc người béo phệ, ngược lại là cùng hắn lão tổng thân phận tương đối phù hợp.

“Lãnh đạo, lãnh đạo. . .” Cao Bằng hướng về phía Triệu Ngọc liên tục chắp tay, “Nhờ các ngươi, nhất định phải đem hung thủ bắt a! Những thứ

này kịch tổ nhân viên tất cả đều là công ty chúng ta rường cột a. . .”

“Hãy bớt nói nhảm đi, “ Triệu Ngọc quét mắt mọi người tại đây một cái, dứt khoát hỏi một câu, “Vội vàng nói cho ta, cái này đoàn kịch người rốt cuộc là thế nào tiến tới cùng nhau? Ai gom góp?”

“Hả. . .” Nghe đến lời này, Cao Bằng mồ hôi trên mặt thật là cùng trời mưa tựa như, những người khác cũng là trố mắt nhìn nhau, bọn họ vốn cho là cao cấp đại lãnh đạo nói chuyện có bao nhiêu để ý, ai ngờ Triệu Ngọc vừa mở miệng, lại đều là dân gian đại thổ thoại.

“Ai gom góp?” Cao Bằng quay đầu trở lại nhìn hắn một cái thuộc hạ, đầu tiên là gãi đầu một cái, sau đó nói, “Hắn là công ty chứ ?”

“ Đúng, đúng vậy, chính là a. . .” Có người phụ họa nói, “Trước đã được duyệt, sau đó chọn người, đều là dựa theo chương trình đi a?”

“Nga, đúng rồi, ta nhớ ra rồi!” Cao Bằng vỗ ót một cái, nói, “Thái Kim Đạt, Thái biên kịch chọn người!”

“Nga?”

Vừa nghe đến Thái Kim Đạt tên, Triệu Ngọc hơi sững sốt, tựa hồ xúc động trong lòng mình ý niệm gì.

“Đạo diễn lão Tiền, nhiếp ảnh gia Trương Thành Công, còn có nam số một Tạ Hạo, “ Cao Bằng bẻ đầu ngón tay mấy đạo, “Những người này đều là Thái biên kịch bổ nhiệm, bọn họ vụng trộm quan hệ cũng không tệ!”

“Đối đâu!” Một vị khác phụ họa nói, “Thợ trang điểm Tần Hảo, kịch vụ Khang Nhạc Minh, Hứa Hữu, còn có làm phim sinh hoạt Trương Dũng, những người này đều là đạo diễn ngự dụng đoàn đội, cho nên, chỉ như vậy toàn ở cùng một chỗ?”

“Lãnh đạo, ta nơi này có toàn bộ đoàn kịch danh sách nhân viên, “ Cao Bằng tỏ ý nói, “《 hải đăng 》 quay kịch tổ tổng cộng chọn 37 người, nhưng là bởi vì ngoại cảnh phần sắp sát thanh, cho nên phần lớn người đã rời đi, cuối cùng chỉ còn sót những thứ kia nhân viên chủ yếu!

“Nga, đúng rồi, còn có Lý Thiến!” Cao Bằng lại bổ sung, “Đã được duyệt sau, Thái biên kịch đối với nữ diễn viên chỉ có một cái yêu cầu, chính là thành thục một chút, phong vận một chút, đầy đặn một chút là được, cho nên. . . Chúng ta liền chọn Lý Thiến!

“Ngài cũng biết, chúng ta vỗ bộ phim này, đều là một hai triệu liền có thể làm được nhỏ chế tạo, quản lý thượng cũng không có như vậy nghiêm khắc, Thái biên kịch xem qua Lý Thiến thử sức sau, liền trực tiếp đồng ý!”

“Thái biên kịch?” Triệu Ngọc cau mày hỏi, “Cái này Thái biên kịch đủ có quyền lên tiếng a? Không phải là giống vậy kịch tổ, đều là nhà sản xuất phim cùng đạo diễn ngạo mạn sao?”

“Hả. . . Cái này hả. . .” Cao Bằng bị Triệu Ngọc lời rõ ràng cho hoàn toàn kinh động, lúc này lau mồ hôi, trả lời, “Vòng giải trí đều là luận tư bài bối, đối với chúng ta loại này công ty nhỏ mà nói, Thái biên kịch vẫn có tuyệt đối quyền uy! Hắn dù sao cũng là một đường thượng xuống đại biên kịch, dĩ nhiên có quyền lên tiếng rồi!

“Ta mặc dù là trên danh nghĩa tổng nhà sản xuất phim, nhưng trong thực tế cũng phải nhìn mặt hắn sắc làm việc đâu!” Nói đến đây, Cao Bằng bất đắc dĩ thở dài một cái, cơ hồ lộ ra nức nở, “Nhưng không nghĩ tới, chỉ là quay phim mà thôi, thế nào. . . Làm sao sẽ còn làm ra lớn như vậy sự tình tới đây? Sĩ quan cảnh sát, hung thủ rốt cuộc là ai a?”

Triệu Ngọc cũng không trả lời hắn câu hỏi, mà là nghiêm túc suy tư một chút Thái Kim Đạt sự tình. Hắn đang suy đoán, nếu kịch tổ là Thái Kim

Đạt xây dựng, như vậy cái này vị Thái biên kịch có khả năng hay không là Quách Nhất Hàng đồng bọn chứ ?

Hắn trợ giúp Quách Nhất Hàng, nhưng cuối cùng bị Quách Nhất Hàng giết người diệt khẩu?

Biết sao?

Nếu quả thật là như vậy, cái kia viết ở Thái Kim Đạt trên bụng, đại biểu thêm cảnh quay ký hiệu, lại giải thích như thế nào chứ ?

Ai?

Đột nhiên, Triệu Ngọc lại nghĩ tới một cái trọng yếu vấn đề tới, vội vàng hỏi:

“Ta hỏi các ngươi, diễn viên Quách Nhất Hàng, là thế nào tiến vào đoàn kịch?”

“Quách Nhất Hàng?” Cao Bằng suy tư một chút, lắc đầu nói hỏi ngược lại, “Quách Nhất Hàng là ai ?”

“Không thể nào? Nam diễn viên, ở kịch tổ trong đóng vai nam số hai một cái tiểu tử!” Triệu Ngọc một mặt giới thiệu, một mặt mở ra Quách Nhất Hàng hình, hỏi, “Đừng nói cho ta, hắn là từ trong kẽ đá bể ra a?”

“Nga. . . Biết, biết. . .” Ai ngờ, một vị giám đốc bỗng nhiên gật đầu nói, “Đây không phải là cuối cùng chọn cái đó trẻ tuổi diễn viên sao? Nói là nam số hai, thật ra thì không có bao nhiêu vai diễn. Theo lý thuyết, hắn hí đã sớm sát thanh, nhưng không biết tại sao, hắn cũng ở lại trên đảo?”

“Quách Nhất Hàng? Nga. . . Ta nhớ ra rồi!” Cao Bằng gật đầu nói, “Chuẩn bị chụp lúc, đạo diễn Tiễn Tiến cùng ta đề cập tới, nói tiểu tử biểu hiện không tệ, dáng ngoài khí chất cũng thích hợp, cho nên sẽ để

cho hắn vào kịch tổ rồi!”

Cái gì?

Đạo diễn Tiễn Tiến?

Chặc chặc. . .

Triệu Ngọc không khỏi lắc đầu chép miệng, chẳng lẽ nói. . . Hung thủ Quách Nhất Hàng thật không phải là chiến đấu một mình sao?

Chương 743: Thứ tự tử vong

“Hai chục ngàn đồng tiền!” Bên trong phòng làm việc, khi Triệu Ngọc đem hắn cùng đám cao tầng của ảnh thị công ty một phen đối thoại, hướng mọi người thuật lại sau, Lý Thiến dẫn đầu đối Triệu Ngọc nói, “Quách Nhất Hàng chỉ cần hai chục ngàn đồng tiền liền có thể làm được Tiễn Tiến, để cho Tiễn Tiến đem hắn chọn được kịch tổ trong tới!”

“Nga?” Triệu Ngọc ngoài ý muốn ồ một tiếng.

“Theo ta biết, Tiễn Tiến gần đây hơi thiếu tiền. Hắn trước đầu tư một khoản mua bán, kết quả lỗ hết sạch, còn thiếu nợ!” Lý Thiến nói, “Cho nên, Quách Nhất Hàng chỉ cần hai chục ngàn đồng tiền, là có thể đem hắn giải quyết. Huống chi, giống như vậy nhỏ chế tạo trong phim ảnh nam số hai, căn bản là ai tới đều được, ngay cả chúng ta mở to trù cũng có thể diễn! Như vậy. . . Tiễn Tiến cần gì phải nữa chiêu một người mới tới đây chứ? Khẳng định phải có lợi mới được!

“Vả lại nói, Quách Nhất Hàng quá non nớt, căn bản cùng phiến trong nhân vật không hợp!”

“Nói cách khác, Quách Nhất Hàng tiêu tiền hối lộ Tiễn Tiến, cho nên thu được vào đoàn kịch tư cách. . .” Triệu Ngọc lẩm bẩm một câu. Hắn trong lòng suy nghĩ nói, xem ra, mình trước suy đoán khả năng không đúng, nếu như biên kịch Thái Kim Đạt cùng Quách Nhất Hàng là đồng bọn, như vậy chỉ cần Thái Kim Đạt một câu nói, Quách Nhất Hàng liền có thể tiến vào kịch tổ, căn bản không cần lại đi hối lộ đạo diễn Tiễn Tiến.

Xem ra, Thái Kim Đạt sở dĩ đem những người này tiến tới một cái kịch

tổ, có thể còn có nguyên nhân khác.

“Tổ trưởng, vậy ngươi hỏi Kiều Như Tuyết chuyện sao?” Tăng Khả đột nhiên hỏi một câu, cắt đứt Triệu Ngọc ý nghĩ.

“Đúng rồi, ta đang muốn nói chuyện này đây!” Triệu Ngọc nói, “Khi ta nhắc tới Kiều Như Tuyết sự tình sau, cái đó Cao lão bản rõ ràng sắc mặt không đúng, nói chuyện cũng là thiếu suy nghĩ. Cho nên, ta cảm giác trong này khẳng định có vấn đề gì.

“Tăng Khả, như vậy đi, ngươi lập tức đem Cao Bằng cùng với bọn họ Quan Quân Ảnh Nghiệp tài liệu thật tốt điều tra một chút, nhìn một chút bọn họ rốt cuộc có nỗi niềm gì khó nói?”

“Tốt!” Tăng Khả gật đầu.

“Ngô tỷ, “ Triệu Ngọc rồi hướng Ngô Tú Mẫn nói, “Ngươi dựa theo ta nói mấy cái, cho Khúc Lương cảnh sát phân phối một chút nhiệm vụ, để cho bọn họ đem tất cả đắc lực tham viên tất cả đều phái đi ra ngoài, nội trong hôm nay, chúng ta phải đem tất cả ngọn nguồn làm rõ ràng!

“Đệ nhất, phái người đi điều tra ban đầu 《 Phong Cuồng Nữ Khoái Đệ 》 nhà đầu tư, nhìn một chút đạo diễn Tiễn Tiến rốt cuộc có hay không phái Kiều Như Tuyết cùng nhà đầu tư tiến hành thể xác giao dịch?

“Thứ hai, phái người lục soát Trương Thành Công nhà cùng phòng làm việc, nhìn một chút tay hắn thượng, có hay không chụp lén Kiều Như Tuyết video?

“Thứ ba, phái người điều tra một chút thợ trang điểm Tần Hảo, nhìn một chút Cefuroxim sự tình, là hay không như chúng ta suy đoán như vậy?

“Thứ tư, tìm một chút ban đầu quay kịch tổ, đem Tạ Hạo khi dễ nữ diễn viên, nhất là khi dễ Kiều Như Tuyết sự tình điều tra ra được.

“Thứ năm, biên kịch Thái Kim Đạt cũng phải thật tốt tra một chút, nơi này phải nhiều phái một ít nhân thủ, đem hắn trước kia tất cả cùng Kiều Như Tuyết hoặc là Quách Nhất Hàng có liên quan lịch sử, tất cả đều tra một lần!”

“Tốt!” Ngô Tú Mẫn ở trên quyển sổ từng cái ghi nhớ.

“Còn có. . .” Triệu Ngọc tiếp tục nói, “Thứ sáu điều, ta cần ngươi tự mình đi một chuyến, ngươi đi bệnh viện tự mình hỏi thăm một chút người sống sót Khang Nhạc Minh. Thật ra thì, hắn mới thật sự là trên ý nghĩa người sống sót! Cho nên, hắn biết sự tình, nhất định so với người khác đều nhiều hơn!

“Một người là chú trọng hỏi một chút Quách Nhất Hàng cùng Kiều Như Tuyết sự tình, một người là thật tốt quan sát một chút hắn phản ứng, nhìn một chút hắn tự mình có vô mờ ám?”

“Yên tâm đi, tổ trưởng, cái này ta thành thạo!” Ngô Tú Mẫn bảo đảm nói, “Nếu như hắn có vấn đề, ta nhất định có thể nhìn ra được!”

“Một điểm cuối cùng, mặc dù đạo cụ sư Hứa Hữu nhìn qua không có vấn đề gì, “ Triệu Ngọc cuối cùng lại dặn dò một chút, “Nhưng là, chúng ta vậy không thể coi thường! Cũng có thể, hung thủ ở trên người hắn giữ lại đầu mối, lại bị đại lửa đốt sạch rồi. Cho nên, cũng muốn phái người đi tường tra một chút, nhìn một chút hắn cùng Kiều Như Tuyết có không dây dưa rễ má?”

“Dạ !” Ngô Tú Mẫn đem nhiệm vụ từng cái ký hiệu, sau đó lập tức dựa theo Triệu Ngọc phân phó đi làm rồi.

“Lý Thiến, Trương Dũng!” Triệu Ngọc rồi hướng hai vị người sống sót nói, “Các ngươi cũng chuẩn bị một chút, cùng ta đến trên đảo nữa đi một chuyến, ta muốn lần nữa điều tra một chút án mạng hiện trường! Đến lúc

đó, các ngươi lại đem đoàn kịch tình huống cùng ta cặn kẽ giải thích một lần.”

“Nga. . . Tốt. . .” Lý Thiến gật đầu đáp ứng.

Nhưng mà, đầu bếp Trương Dũng nhưng là cả người run rẩy, tỏ ra vô cùng không tình nguyện. Dẫu sao cái đó trên đảo thừa tái hắn quá nhiều ác mộng, cũng không ai muốn nữa trở lại chốn cũ.

Triệu Ngọc không để ý tới hắn, vội vả chép cái bánh tiêu, liền dẫn bọn họ lên đảo đi.

Tối ngày hôm qua, bởi vì ánh sáng quá mờ, tầm mắt bị nghẹt, Triệu Ngọc cảm giác ở án mạng hiện trường sơ sót rất nhiều thứ. Cho nên hắn quyết định hôm nay lần nữa lại đem hiện trường điều tra kỹ một lần, nhìn một chút có hay không phát hiện mới?

Dù sao cũng là ra một kiện như vậy động trời đại sự kiện, tin tức đã sớm lan truyền nhanh chóng, vào giờ phút này, ở đảo Vĩnh Tiến chung quanh trên mặt biển, lái tới rất nhiều tin tức truyền thông thuê thuyền máy cùng du thuyền, bọn họ định vọt tới trên đảo tìm hiểu tình huống.

May Đồng Giang tỉnh thính sáng sớm phái tới cảnh sát biển bộ đội trợ giúp, bọn họ đã sớm đem toàn bộ mặt biển giới nghiêm, bất kỳ ngoại lai chiếc thuyền nhất luật không được đi vào!

Dọc theo trên bến tàu đảo sau, Triệu Ngọc cũng không cuống cuồng nặng đi hiện trường, mà là dẫn đầu cho nhân viên nghiệm xác Cao Phát Tài đánh tới điện thoại, tới một cái hỏi hắn có vô mới nhất chứng cớ? Thứ hai, hắn muốn hỏi thăm một chút Cao pháp y, có thể hay không thông qua kiểm nghiệm xác tới chắc chắn người chết tử vong thứ tự trước sau?

Tự đánh tiếp xúc vụ án này tới một cái, Triệu Ngọc vẫn có loại kỳ quái

trực giác, mặc dù tràng này cô đảo giết hại, rất giống là một trận chú tâm bày kế mưu sát, có chút tương tự với 《 Mười Người Da Đen Nhỏ 》 dặm tình tiết! Nhưng là, hắn nhưng luôn cảm thấy có một vài chỗ không quá phù hợp tình lý, tựa hồ có chút không cách nào nói thông.

Nhưng là, đến nổi cụ thể là địa phương nào, Triệu Ngọc nhưng không nói ra được. Vì vậy, hắn vừa muốn làm rõ ràng những thứ này người chết chết thứ tự, để từ trong có phát hiện.

Nhưng mà, Cao Phát Tài nhưng nói cho Triệu Ngọc, bởi vì người chết phương thức chết bất đồng, bọn họ không cách nào đem người bị hại thời gian chết chính xác đến một cái con số chính xác thượng, chỉ có thể đưa ra một cái đại khái thời gian phạm vi.

Nhưng mà, đang cho tất cả người chết làm qua kiểm nghiệm xác sau, hắn nhưng phát hiện những thứ này người chết thời gian chết tương đối tập trung, cho nên căn bản không cách nào đoán được bọn họ chết thứ tự.

Chặc chặc. . .

Nghe được cái này kết quả, Triệu Ngọc không khỏi có chút thất vọng. Nhưng là, Cao Phát Tài lời nhưng lại vừa vặn nhắc nhở hắn, hung thủ sở dĩ áp dụng bất đồng giết người thủ đoạn, rất có thể, chính là vì không để cho cảnh sát đoán được người chết chết thứ tự!

Như vậy. . . Hắn tại sao phải làm như vậy chứ ?

Chẳng lẽ nói, người chết chết thứ tự, rất trọng yếu! ?

Hơn nữa, Triệu Ngọc còn mơ hồ cảm giác được, cái này hung thủ giết người, có thể là hiểu cảnh sát phá án thủ đoạn! Hắn áp dụng bất đồng phương thức giết người, cũng có thể muốn cố ý gia tăng cảnh sát phá án độ khó!

Vì vậy, Triệu Ngọc nghi vấn, tựa hồ lại chuyển trở lại cái đó nguyên điểm trên. Nếu như hung thủ thật sự là Quách Nhất Hàng, như vậy, từ nơi này chút tinh vi mà lão luyện chi tiết nhìn, hắn làm sao có thể sẽ lưu lại Khang Nhạc Minh cái miệng sống này, sau đó đem mình khai ra chứ ?

“Triệu tổ trưởng, triệu tổ trưởng!” Đang Triệu Ngọc ngưng thần suy tư lúc, một chiếc thuyền máy đậu ở đảo Vĩnh Tiến trên bến tàu. Chỉ thấy vị kia tóc xốc xếch, ăn mặc lếch thếch Đậu Tự Lực đội trưởng, một mặt bước lên bến tàu, một mặt hướng Triệu Ngọc chào hỏi, “Triệu tổ trưởng, ta trở lại rồi!”

Nói xong, hắn điên điên đất chạy mấy bước, thở hồng hộc đối Triệu Ngọc nói: “Thật là tà môn mà rồi! Tối ngày hôm qua, chúng ta kiểm tra bãi biển kế cận tất cả quay phim quản chế, nhưng ngay cả một cái Quách Nhất Hàng bóng cũng không tìm được! Người nầy, thật giống như vô căn cứ biến mất tựa như!”

Nhìn vẻ mặt mệt mỏi Đậu Đội trưởng, Triệu Ngọc không khỏi như có điều suy nghĩ. Quách Nhất Hàng mất tích, cái đó đem thuyền máy lái đi người, thật sự là hắn sao?

“Hả. . .” Lúc này, Đậu Đội trưởng chợt nhìn thấy Lý Thiến cùng Trương Dũng, vội vàng nghi ngờ hỏi, “Ngài đây là. . .”

“Đậu Đội trưởng, ngươi tới thật đúng lúc!” Triệu Ngọc khoát tay nói, “Ngươi vội vàng kêu mấy tham viên tới, ta bây giờ muốn đem án mạng hiện trường, lại đi một lần! !”

Chương 744: Cổ quái trinh thám đại kết luận

“Hứa Hữu chính là ở chỗ này bị đốt chết! Các ngươi hai cá chắc chắn sao?” Triệu Ngọc chỉ trên bến tàu bạch tuyến, đối Lý Thiến cùng Trương Dũng hỏi.

Hai người đồng loạt gật đầu một cái, Lý Thiến nói: “Ngày hôm qua, chúng ta hai cá bị dọa sợ! Đầu tiên là thấy Tiễn Tiến bị treo chết, sau đó lại thấy Tạ Hạo bị người cắt đứt cổ, chúng ta bị sợ đầu trống rỗng, liền muốn nhanh lên một chút rời đi đảo nhỏ, cho nên liền hướng trên bến tàu chạy, sau đó ở nơi này thấy được Hứa Hữu bị đốt cháy thi thể!”

“Hả...” Triệu Ngọc ăn cuối cùng một hớp bánh tiêu, dùng khăn giấy lau miệng, nói, “Các ngươi hai cá có thể chắc chắn, cái đó bị đốt chết, nhất định chính là Hứa Hữu sao?”

Ai ngờ, Triệu Ngọc hỏi xong sau, Lý Thiến gật đầu, Trương Dũng lắc đầu, Đậu Tự Lực nhưng là không ngừng cau mày.

“Ta nhận ra Hứa Hữu quần áo, hắn quần áo chưa có hoàn toàn cháy rụi, hơn nữa nhìn vóc người dáng người, cũng là giống nhau như đúc!” Lý Thiến nói như vậy.

“Ta quá sợ, không dám nhìn kỹ!” Trương Dũng thẳng thắn nói.

“Lãnh đạo, ngươi... Sẽ không cho là bị đốt chết không phải là Hứa Hữu chứ ?” Đậu Tự Lực gãi đầu, “Các ngươi không phải là có chuyên nghiệp

nhân viên nghiệm xác sao? Cái này còn có thể lầm sao?”

“Hả...” Triệu Ngọc đem ống hút cắm vào sữa đậu nành, hít một hơi thật dài. Sữa đậu nành đã lạnh thấu, nhưng Triệu Ngọc hay là rất nghiêm túc uống rất nhiều.

Lúc này đang lúc, Triệu Ngọc không nói câu nào, đang nghĩ ngợi rồi mấy phút sau, hắn bỗng nhiên chỉ Đậu Đội trưởng tìm tới một vị tiểu cảnh viên, nói: “Ngươi, nằm mọp trên đất, để cho ta nhìn một chút!”

“A? Cái gì?” Mọi người sững sốt một chút, tiểu cảnh viên thêm tệ.

Triệu Ngọc thì mở ra án mạng hiện trường hình, tỏ ý nói: “Bị mệt mỏi, bày cái cùng Hứa Hữu giống nhau như đúc tư thế!”

“Nga...”

Đang lúc mọi người nhìn chăm chú dưới, cái kia tiểu cảnh viên rõ ràng, lúc này mới nơm nớp run rẩy nằm trên đất bạch tuyến bên trong.

“Chặc chặc...” Triệu Ngọc chép miệng một cái, đầu tiên là dùng sức gật đầu một cái, sau đó đánh một cái hưởng chỉ, cuối cùng tự nhiên hướng đảo nhỏ trung ương đi.

Ai?

Đậu Đội trưởng gãi đầu một cái phát, có chút không theo kịp Triệu Ngọc tiết tấu. Lý Thiến cùng Trương Dũng thì bước nhanh đuổi theo, những thứ khác cảnh sát viên cũng là như vậy.

Vị kia bò dưới đất tiểu cảnh viên lúng túng một chút, vội vàng đứng dậy phủi một cái đất, cũng chặc chạy đi theo lên.

Triệu Ngọc không nói một lời đi ở trước đầu, ở sau lưng hắn, nhưng đi

theo tốt một nhóm lớn người. Loại tràng diện này, nhìn qua thậm chí có chút tức cười.

Trạm kế tiếp, Triệu Ngọc đi tới đoàn kịch doanh trại trong, nơi này nhìn một chút nơi đó nhìn một chút, vừa có mấy phần cưỡi ngựa ngắm hoa ý, lại có mấy phần nghiêm cẩn vẻ ngưng trọng. Trực nhìn mọi người chân mày trực trứu, không biết cái này vị trinh thám lão đại rốt cuộc muốn làm gì?

Lúc này, khi Triệu Ngọc đi tới diễn viên Tạ Hạo tử vong trong lều sau, hắn lại chào hỏi một cái khác tiểu cảnh viên tới. Ai ngờ, tiểu cảnh viên mới vừa bước về trước một bước, liền bỗng dưng bị Triệu Ngọc chế trụ!

Ngay sau đó, ở mọi người kinh ngạc trong con mắt, Triệu Ngọc tay phải hóa đao, trực tiếp từ tiểu cảnh viên trên cổ khua tay múa chân một cái.

Đừng nói, cái này vị tiểu cảnh viên còn thật phối hợp, Triệu Ngọc vừa so sánh với hoa, hắn liền trực tiếp đổ xuống.

“Không đúng!” Triệu Ngọc mở án mạng hiện trường tranh ảnh, chỉ huy nói, “Đao cắt vỡ phân nửa bên trái động mạch cùng cổ họng, ngươi trước không chết được, phải lấy tay che, giãy giụa!”

“A?” Tiểu cảnh viên sững sốt một chút, sau đó liền dựa theo Triệu Ngọc nhắc nhở bắt đầu thi hành động tác.

“Bên này mà, tới một chút, lật ngược hành quân ghế...” Triệu Ngọc giống như đạo diễn vậy đất chỉ huy, “Bên kia... Bên kia từ túi ngủ (sleeping bag) thượng lau một cái... Sau đó té xuống đất... Đi bên ngoài ba... Chết...”

Nói xong “Chết”, tiểu cảnh viên liền nằm mọp trên đất cũng không nhúc nhích nữa.

“Hả...” Lúc này, Đậu Đội trưởng cau mày hỏi một câu, “Triệu tổ trưởng a, người chết khi còn sống không phải là ăn thuốc tê sao? Bị cắt cổ, hắn vì sao còn có thể giãy giụa chứ ?”

“Hư...” Ai ngờ, Triệu Ngọc nhưng thần bí hướng hắn thở dài một tiếng. Sau đó, hắn vừa giống như trước như vậy, không nói thêm lời nào nữa, chỉ là đứng tại chỗ, dụng tâm suy tư điều gì.

Mấy phút đồng hồ sau, Triệu Ngọc lại dẫn mọi người đi tới cái kia cây vẫn treo treo cổ thằng dưới tàng cây. Kết quả, vừa nhìn thấy treo cổ thằng, tất cả cảnh sát viên liền đồng loạt lui nhanh về phía sau.

Ra đùa giỡn, vì điều tra vụ án, cũng không thể thật treo cổ một cái đại hoạt nhân chứ ?

Bất quá khá tốt, Triệu Ngọc cũng không thật tìm người treo cổ cho hắn nhìn, mà là mình dưới tàng cây khoa tay múa chân nửa ngày, thật giống như đem mình làm rồi hung thủ tựa như, đang phí sức từ trên thân cây đánh thằng kết loại.

Xuống chút nữa, hắn lại theo thứ tự tra xét những thứ khác án mạng hiện trường, hơn nữa tất cả đều làm ra dị thường động tác cổ quái. Thời kỳ, hắn thỉnh thoảng sẽ hướng Lý Thiến cùng Trương Dũng hỏi một ít tình huống, nhưng cơ bản lời nói không nhiều.

Bất quá, lần này, Triệu Ngọc từ doanh trại đi ra sau, cũng không có đi đi hải đăng, mà là dọc theo một cái cỏ dại mọc um tùm đường mòn, trực tiếp hướng rừng chắn gió đi về phía.

Trải qua ngày hôm qua tìm kiếm sau, cảnh sát cơ bản căn cứ thượng nhỏ xuống vết máu, đem Khang Nhạc Minh bị hung thủ ám sát sau hành động đường đi trả lại như cũ đi ra.

Đêm đó, Khang Nhạc Minh chính là dọc theo cái này con đường mòn,

trốn đi rừng chắn gió.

Dọc theo con đường này, Triệu Ngọc cũng là thần kinh vẫn, hắn cầm một cây côn gỗ qua lại ra dấu, thật giống như chăn dê vậy, cũng không biết rốt cuộc muốn làm gì?

Dọc theo đường, vị kia Đậu Đội trưởng mấy lần cái miệng, nhưng cuối cùng muốn nói lại thôi, không có lên tiếng.

Rốt cuộc, khi Triệu Ngọc tìm tới Khang Nhạc Minh ngã xuống địa phương sau, cái này rốt cục mới dừng lại chân. Lúc này, hắn nhìn đồng hồ đeo tay một cái, thời gian đã qua suốt một giờ!

“Lãnh đạo, lãnh đạo!” Lúc này, một vị cơ trí tiểu cảnh viên vội vàng xung phong nhận việc nói, “Lần này, ta tới nằm đi!”

Vừa nói, hắn liền phủi phủi quần áo, trực tiếp nằm ở Khang Nhạc Minh bị đâm ngã địa phương.

Nhưng mà, lần này, Triệu Ngọc cũng vô ích trong tay côn gỗ làm gì thọt đâm động tác, mà là một lần nữa lâm vào suy nghĩ sâu xa trong.

Ai ngờ, nghĩ sâu xa mười giây không tới, Triệu Ngọc điện thoại di động reo, điện thoại là Ngô Tú Mẫn đánh tới:

“Tổ trưởng, ngươi đoán đúng rồi! Khang Nhạc Minh đúng là biết rất nhiều liên quan tới Kiều Như Tuyết sự tình, “ Ngô Tú Mẫn lời nói kích động nói, “Đệ nhất, Kiều Như Tuyết đích xác là hắn giới thiệu cho Tiễn Tiến đạo diễn biết, hơn nữa như vậy gia nhập Quan Quân Ảnh Nghiệp công ty;

“Thứ hai, nhiếp ảnh gia Trương Thành Công đúng là chụp lén qua Kiều Như Tuyết, chỉ là không biết cụ thể vỗ cái gì?

“Thứ ba, liên quan tới 《Phong Cuồng Nữ Khoái Đệ》 sự tình, cũng đích xác cùng Kiều Như Tuyết có quan hệ. Mặc dù công ty cao tầng giữ kín như bưng, nhưng là Khang Nhạc Minh nghe vẫn là nói qua, Tiễn Tiến đúng là an bài qua Kiều Như Tuyết cùng phe đầu tư tiếp xúc, trong này khẳng định tồn tại bất chánh khi giao dịch.

“Thứ tư, Trương Mỹ Vi mặc dù là người mới, nhưng là mang mũ quan tới, nàng bối cảnh và chánh giới cao tầng có liên quan, công ty không dám không cho nàng khi nữ nhân vật chính!

“Cho nên, Tiễn Tiến vô cùng có thể liên hiệp thợ trang điểm cho Kiều Như Tuyết hạ bán, để cho Kiều Như Tuyết dị ứng chứng phát tác, bỏ lỡ 《Phong Cuồng Nữ Khoái Đệ》 đương kỳ, đem nàng đá ra khỏi cục!

“Còn có, ta tra xét Kiều Như Tuyết hồ sơ bệnh lý ghi chép. Ban đầu, nàng bỏ qua đương kỳ lúc, đã từng đi bệnh viện xem bệnh, vì thế còn ở viện.

“Ca bệnh thượng viết rất rõ ràng, nàng bộ mặt sưng đỏ, đau nhói, da chẩn, cái này là rất rõ ràng da dị ứng triệu chứng! Hơn nữa lại chỉ phát tác ở bộ mặt, cho nên vô cùng có thể cùng trang điểm có quan hệ!” Nói đến đây, Ngô Tú Mẫn hết sức trịnh trọng nói, “Tổ trưởng, như vậy có thể thấy, hung thủ lưu lại đầu mối cũng không phải là không có lửa làm sao có khói, hắn tiết lộ sự tình, dĩ nhiên đều là thật!

“Nga, còn có một chuyện trọng yếu tình không có nói cho ngươi, Tăng Khả đã thông qua Nam Giang điện ảnh trường học bạn học chứng thật, Quách Nhất Hàng cùng Kiều Như Tuyết ở lúc đi học, đúng là chỗ qua đối tượng!

“Cho nên, Quách Nhất Hàng chắc là hung thủ không thể nghi ngờ!”

“Không! ! !” Ai ngờ, ở Ngô Tú Mẫn vừa dứt lời đang lúc, Triệu Ngọc chợt như đinh chém sắt lớn tiếng nói, “Ngươi nói sai rồi, Ngô tỷ! Ta đã

khám xét xong rồi phần hiện trường, ta bây giờ có thể vô cùng khẳng định hai chuyện: Đệ nhất, hung thủ không chỉ một người! Thứ hai, hung thủ tuyệt đối không phải —— Quách Nhất Hàng! ! !”

Chương 745: Sát nhân tâm tính

“Thập... Cái gì?” Nghe được Triệu Ngọc kinh thiên đại kết luận, Đậu Tự Lực đội trưởng thật giống như bị đốt thành u tối vậy, “Lãnh đạo, ngài không biết là nói đùa sao? Không phải là Quách Nhất Hàng... Còn có thể là ai ?”

“Đúng vậy? Hung thủ rốt cuộc là ai?” Lý Thiến cũng là vẻ mặt khẩn trương, tựa như hiện lên cái gì bất tường dự cảm.

“Hừ hừ hừ...” Triệu Ngọc cười nhạt ba tiếng, quay người lại, dùng ưng giống vậy ánh mắt quét coi rồi mọi người một cái, sau đó gằn từng chữ nói ba chữ đi ra. Đợi đến cái này ba chữ cửa ra sau, tại chỗ tất cả mọi người toàn đều bị dọa sợ, thiếu chút nữa bị cả kinh té ngã trên đất!

Nguyên lai, Triệu Ngọc nói ra ba chữ chính là: “Không - biết - nói! ! !”

“Ta ngã, “ Đậu Tự Lực xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, phối hợp truy vấn một câu, “Lãnh đạo a, ngài hay là chớ thừa nước đục thả câu có được hay không, ngài rốt cuộc nhìn ra được gì?”

“Ta nói đều là nói thật!” Triệu Ngọc thản nhiên nói, “Ta thật không biết ai là hung thủ thật sự! Nhưng là, ta có thể kết luận, hung thủ cũng không phải là Quách Nhất Hàng!”

“Vì... Tại sao a?” Mọi người bày tỏ không hiểu.

“A a a...” Triệu Ngọc tự giễu vậy cười mấy tiếng, cái này rốt cục mới nói ra câu trả lời, “Mới vừa rồi, ta đang điều tra hiện trường lúc, chú

trọng kiểm tra một chút Khang Nhạc Minh bị hung thủ hành thích sau đường chạy trốn.

“Khang Nhạc Minh ở trúng đệ nhất đao sau, lại kiên trì chạy xấp xỉ một cây số ra ngoài, từ doanh trại một mực chạy tới rừng chắn gió!

“Các ngươi cũng đều thấy được, mới vừa rồi đường mòn có bao nhiêu khó đi! Đêm đó lại là một mảnh đen nhánh, Khang Nhạc Minh căn bản không chạy nhanh. Hơn nữa, dọc đường còn có rất nhiều cỏ dại bị áp đảo dấu vết, điều này nói rõ cái gì?”

“Nói rõ Khang Nhạc Minh ngã xuống, từ cỏ dại thượng bỏ qua!” Một tên tiểu cảnh viên không nhịn được phát biểu nói.

“Yes!” Triệu Ngọc gật đầu, “Các ngươi khỏe tốt suy nghĩ một chút, Khang Nhạc Minh bò dưới đất a leo, hung thủ nếu như muốn giết hắn, có phải hay không dễ như trở bàn tay? Cái kia... Hắn vì sao còn phải chờ hắn bò vào rừng cây, mới cuối cùng động thủ chứ ?”

“Hả...” Cái kia tiểu cảnh viên đi vòng vo tròng mắt, nói, “Hung thủ muốn chơi hắn? Giống như mèo vờn chuột vậy, trước không ăn, trước trêu chọc một chút!”

“Không thể nào? Hung thủ muốn giết nhiều người như vậy, làm sao có thời giờ chơi trò chơi?” Một vị khác tiểu cảnh viên nói, “Ta đoán, hung thủ khả năng không hề muốn thật giết chết Khang Nhạc Minh, hả... Đúng không, lãnh đạo?”

“Cái kia... Hắn tại sao không muốn giết chết Khang Nhạc Minh chứ ?” Triệu Ngọc lại hỏi.

“Hả... Có thể... Hung thủ đổi lại Quách Nhất Hàng quần áo, muốn để cho Khang Nhạc Minh lầm tưởng hung thủ là Quách Nhất Hàng!” Tiểu cảnh viên nói, “Gài tang vật giá họa!”

“Ta fack, phim thấy nhiều rồi đi ngươi?” Vị thứ nhất tiểu cảnh viên bày tỏ không phục.

“Có điểm ý tứ rồi, nhưng thực còn có một chút, mấu chốt một chút...” Triệu Ngọc giơ hạ thủ, hỏi, “Ai có thể trả lời?”

“Hả...” Lần này, các cảnh sát viên rối rít cau mày, nhưng là không người giơ tay trả lời.

“Cái kia... Ngươi thì sao? Đậu Đội trưởng?” Triệu Ngọc lại hỏi hướng Đậu Tự Lực.

“Nếu như vậy, đem thuyền máy lái đi người, không nhất định là Quách Nhất Hàng rồi thôi?” Đậu Tự Lực gặp gió sử đà vậy nói nhẹ, “Cho nên, chúng ta còn phải thật tốt tra một chút quản chế video đi mới được... Hả... Còn có, nếu như hung thủ không phải là Quách Nhất Hàng, cái kia Quách Nhất Hàng rất có thể đã chết! Chúng ta phải lại cẩn thận đem đảo nhỏ lục soát một lần mới được!”

“Vậy cũng không nhất định, “ Triệu Ngọc mỉm cười nói, “Nếu như Quách Nhất Hàng đã chết, dử như vậy tay tất nhiên phải bảo đảm Quách Nhất Hàng thi thể sẽ không bị chúng ta tìm được! Suy nghĩ một chút đi, nơi này chính là biển rộng mênh mông, đem thi thể cột lên đá đi hải lý ném một cái, còn làm sao tìm được?”

“Ai nha, cái kia... Thật đúng là!” Đậu Tự Lực khó xử nói, “Đảo Vĩnh Tiến phụ cận nước sâu đều ở đây mấy chục thước đi lên, tầm nhìn còn không cao, nhưng là khó tìm đâu! Nếu không... Ta cùng cảnh sát biển liên lạc một chút, để cho bọn họ phái tàu lặn tới?”

“Hả... Có thể là có thể, nhưng thật giống như... Dường như... Chúng ta có chút lạc đề chứ ?” Triệu Ngọc gãi đầu một cái, nói, “Chúng ta mới vừa rồi thật giống như còn đang thảo luận Khang Nhạc Minh sự tình

đâu!”

“Cũng vậy...” Đậu Tự Lực lúc này mới phục hồi tinh thần lại, vội hỏi, “Như vậy lãnh đạo, ở Khang Nhạc Minh trên người, ngài còn phát hiện cái gì?”

“A a...” Triệu Ngọc dùng tiếng cười hóa giải một chút lúng túng, nói, “Ta còn phát hiện mấu chốt nhất một chút, đó chính là, Khang Nhạc Minh hắn là người cuối cùng người bị hại! Hung thủ ở ám sát Khang Nhạc Minh trước, tất nhiên đã đem những chuyện khác tất cả đều xử lý tốt!

“Nói cách khác, từ giết người thứ tự mà nói, Khang Nhạc Minh chính là người cuối cùng! Nhưng là, hung thủ nhưng cố ý không có giết chết Khang Nhạc Minh, tới một cái, là bởi vì hắn muốn lợi dụng Khang Nhạc Minh làm chứng Quách Nhất Hàng; thứ hai, Khang Nhạc Minh là một bì điều khách, hắn biết rất nhiều nội tình, hung thủ muốn lợi dụng hắn, đem Quách Nhất Hàng chính là hung thủ suy luận ngồi thiệt! ! !”

Nghe được Triệu Ngọc suy đoán, mọi người vẫn mắt lớn trừng mắt nhỏ, nghe có chút u mê.

“Lãnh đạo, “ Đậu Tự Lực không nhịn được hỏi, “Vậy ngươi dựa vào cái gì nói, Khang Nhạc Minh là người cuối cùng chứ ?”

“Bởi vì thời gian quá dài!” Triệu Ngọc chỉ chỉ đồng hồ đeo tay nói, “Hung thủ ở Khang Nhạc Minh trên người tiêu hao tổn thời gian quá dài! Cho nên, ở Khang Nhạc Minh trước, hắn nhất định phải đã bảo đảm xử lý tốt những người khác, mới có thể làm như vậy!

“Hơn nữa, từ dấu vết nhìn lên, hung thủ rõ ràng không thể nào cấp, đi vững vàng đương đương, một mực chờ đến Khang Nhạc Minh chạy tới rừng chắn gió, lúc này mới động thủ đâm ngã hắn, hơn nữa ở trên người hắn để lại đầu mối!”

“Nhưng là...” Đậu Tự Lực vẫn lắc đầu, “Ta vẫn không quá rõ, coi như hung thủ không thể nào cấp, nhưng là... Cũng không thể chứng minh hắn không phải là Quách Nhất Hàng a?”

“Đúng vậy?” Lý Thiến cũng là đầu óc mơ hồ phụ họa một câu.

“Không, hung thủ không phải là Quách Nhất Hàng!” Triệu Ngọc khẳng định nói, “Ở khám xét hiện trường trong toàn bộ quá trình, ta đem mình tưởng tượng thành Quách Nhất Hàng, cũng muốn giống thành hung thủ, nhưng là, ta phát hiện hai người tâm tính rõ ràng tồn tại bất đồng!”

“Không... Bất đồng?” Đậu Tự Lực lông mày cơ hồ vặn đến rồi cùng nhau.

“Nhìn a, ta từ từ mà cùng các ngươi phân tích, “ Triệu Ngọc làm một cái an tĩnh ra dấu tay, sau đó nghiêm túc nói, “Nếu hung thủ là Quách Nhất Hàng, Quách Nhất Hàng là vì cho hắn bạn gái Kiều Như Tuyết thù lao, như vậy... Hắn ở trên đảo làm giết người sự tình, nhưng thật ra là hoàn toàn mâu thuẫn!”

“Mâu thuẫn?” Mọi người nghi ngờ.

“ Đúng !” Vì có thể diễn tả rõ ràng, Triệu Ngọc lần nữa sắp xếp lời nói một chút, nói, “Hung thủ giết người, vậy chỉ có hai loại tâm tính: Đệ nhất, ta chính là vì thù lao, chính là vì giết bọn họ, những thứ khác ta cái gì cũng không quản không để ý! Thử nghĩ một chút, nếu như là loại tâm thái này. Như vậy Quách Nhất Hàng ở cho những thứ này người bỏ thuốc sau, một đao một cái, trực tiếp giết chết! Sau đó hoặc là chạy trốn, hoặc là tự thú, không thì xong rồi sao?

“Thứ hai loại tâm tính chính là, ta vừa nếu muốn báo thù giết người, lại không muốn để cho cảnh sát biết là ta làm! Cho nên ta muốn hủy diệt chứng cớ, làm cực kỳ ẩn núp, không để cho cảnh sát tra được ta trên đầu

tới!

“Rất rõ ràng, nếu như hung thủ là Quách Nhất Hàng lời, cái này thứ hai loại tâm tính thì càng không dính Biên nhi rồi! Quách Nhất Hàng chính là kịch tổ thành viên, đừng nói lưu lại như vậy đa tuyến tác, chính là không lưu đầu mối, hắn cũng tất nhiên là trọng đại người hiềm nghi, lại như thế nào mới có thể cởi tội chứ ?”

“Chặc chặc... Cũng đúng a!” Một vị tiểu cảnh viên suy tính một chút, nói nịnh, “Như vậy đạo lý đơn giản, chúng ta thế nào liền không suy nghĩ ra chứ ? Hay là lãnh đạo cao minh a!”

“Giết người chính là giết!” Triệu Ngọc tiếp tục nói, “Nhưng là, phương thức giết người toàn đều bất đồng; giết người quá trình cũng là tương đối phức tạp; vẫn còn ở trên người người chết lưu lại sai mê ngữ vậy đầu mối; cùng với cố ý lưu lại Khang Nhạc Minh một cái người sống... Các ngươi cẩn thận phân tích một chút, coi như Quách Nhất Hàng là người điên, cũng không khả năng làm như vậy trước sau mâu thuẫn chứ ?”

“Quách Nhất Hàng tuyệt đối không phải người điên!” Lý Thiến vội vàng sửa lại nói, “Đứa bé kia mặc dù lời thiểu, nhưng đối nhân xử thế phương diện đều thật giỏi, không nhìn ra có cái gì bệnh hoạn nghiêng về!”

“Hả... Cũng vậy...” Một vị tiểu cảnh viên nói, “Nếu biết rõ cảnh sát thế nào cũng sẽ tra được hắn trên đầu, cái kia Quách Nhất Hàng lưu lại đầu mối, lưu lại người sống, rất rõ ràng có chút vẽ rắn thêm chân rồi! Chẳng lẽ... Trong này còn khác biệt nguyên nhân sao? Quách Nhất Hàng thật sự là bị người hãm hại?”

“Cũng hoặc là...” Một vị khác tiểu cảnh viên nói, “Khang Nhạc Minh thấy người kia đúng là Quách Nhất Hàng, nhưng Quách Nhất Hàng cũng là bị người cho lợi dụng! Nhiệm vụ hoàn thành sau này, Quách Nhất Hàng liền bị cái đó hung thủ thật sự, diệt khẩu!”

“Hả... Như vậy nói...” Đậu Đội trưởng hung hãn nhéo mình rối tung tóc nói, “Vụ án này, khả năng có ẩn tình khác rồi? Cũng không có chúng ta nghĩ như vậy đơn giản? Hung thủ rốt cuộc là người nào?”

“Đúng rồi, lãnh đạo!” Vị kia cơ trí tiểu cảnh viên chợt nhớ tới một chuyện, vội vàng hướng Triệu Ngọc thỉnh giáo, “Trước đây ngài nói, hung thủ không chỉ một người! Đây cũng là thế nào đoán được chứ ?”

“Đây cũng là đơn giản...” Triệu Ngọc giang hai tay ra nói, “Đó chính là giao thông phương thức a! Nếu như hung thủ do người khác, vậy hắn là thế nào lên tới đảo đi lên? Cũng không thể một đường lặn xuống nước tới, hoặc là nhảy dù đến đây đi?” Vừa nói, Triệu Ngọc đưa tay khoa tay múa chân nói, “Nếu như hung thủ là lái một chiếc thuyền tới, giết người xong, dù sao cũng phải đem thuyền lái đi chứ ? Nhưng là, đoàn kịch thuyền máy, lại vì sao cũng bị lái đi chứ ? Cho nên...”

Triệu Ngọc đang nói hăng say mà, điện thoại di động nhưng chợt vang lên.

Lần này, điện thoại là Tăng Khả đánh tới: “Tổ trưởng, ngài không phải là để cho ta điều tra Cao Bằng cùng Điện Ảnh Quan Quân công ty sao? Ta bây giờ tra được một cái tài liệu trọng yếu, không biết, đối các ngươi có hay không trợ giúp?”

Chương 746: Đại hình mưu sát

Chương 746: Cỡ lớn mưu sát? Tiểu thuyết: Cuồng dò xét tác giả: Bỏ biển quên hồ

Giữa trưa 11 giờ rưỡi, Quán Quân ảnh nghiệp công ty lão bản Cao Bằng, bị cảnh sát đơn độc dẫn tới chỉ huy trên thuyền lâm thời trong phòng thẩm vấn.

Phòng thẩm vấn ở vào khoang thuyền nội bộ, nơi này không những không thấy ánh nắng, mà lại ánh đèn lờ mờ, phi thường thích hợp thẩm vấn tội phạm.

Vừa tiến vào phòng thẩm vấn, Cao Bằng cũng đã có phát giác, sắc mặt trở nên phi thường khó coi, hắn cái kia vốn là không nhiều tóc lưa thưa méo mó, nhìn qua mười phần chật vật.

Lúc này, Ngô Tú Mẫn còn không có từ bệnh viện gấp trở về, vì có thể bảo đảm thẩm vấn thuận lợi, Triệu Ngọc đành phải tự thân lên trận, cùng Tằng Khả cùng một chỗ thẩm vấn Cao Bằng.

Ai ngờ, Triệu Ngọc ngồi xuống về sau, vừa đem tư liệu hướng trên mặt bàn quăng ra, cái kia Cao Bằng liền dọa đến đánh run một cái, sau đó nhanh chóng nói ra: “Cảnh. . . Cảnh sát. . . Ta sai rồi! Ta không có nói thật, Lý Thiến. . . Ân. . . Lý Thiến cho ta một điểm ngon ngọt, cho nên ta mới để nàng làm bên trên 《 hải đăng 》 nhân vật nữ chính!”

“Ta đi. . .” Triệu Ngọc nuốt ngụm nước bọt, vạn không nghĩ tới, Cao Bằng sẽ toát ra một câu nói như vậy?

“Cái gì ngon ngọt?” Một bên ngay tại chỉnh lý máy vi tính Tằng Khả tò mò hỏi một câu.

“Ừm. . . Cái này sao. . .” Cao Bằng nói quanh co.

“Được rồi!” Ai ngờ, Triệu Ngọc lại khoát tay áo, ra hiệu Tằng Khả đừng hỏi nữa. Vấn đề này, hiển nhiên cùng tình tiết vụ án không quan hệ.

“Cái kia. . . Tốt a!” Cao Bằng dùng cồng kềnh ngón tay giúp đỡ một cái kính mắt gọng vàng, nói nói, “ ta sai rồi! Ta không nên cùng ngài giấu diếm tình huống, 《 điên cuồng nữ chuyển phát nhanh 》, ngay từ đầu tuyển định nhân vật nữ chính đích thật là Kiều Như Tuyết! Mà lại, vì thu hoạch được tài trợ khoản, Tiền Tiến hoàn toàn chính xác mang theo Kiều Như Tuyết tiếp xúc qua người đầu tư.

“Xin ngài nhất định phải tin tưởng ta, “ Cao Bằng thở dài nói, “ chuyện này, thật không quan hệ với ta a! Tiền Tiến toàn cũng là vì tiền mới làm như vậy, 255 vạn tài trợ khoản, trên thực tế toàn bộ hí chi phí ngay cả 1 triệu cũng chưa tới. Bộ phim này làm thành về sau, công ty cũng là có ích lợi, cho nên. . . Cho nên. . . Chúng ta cũng cũng chỉ phải mở một con mắt nhắm một con mắt!”

“Cái gì mở một con mắt nhắm một con mắt? Nói thẳng 'Cổ vũ' hai chữ tốt bao nhiêu?” Tằng Khả chán ghét nhả rãnh một câu.

“Đúng đúng đúng. . .” Cao Bằng không dám phản bác, “Nhưng là, không nghĩ tới chính là, lúc này, Trương Mỹ Vi bỗng nhiên đứng ra, chết sống coi trọng cái này vở, nhất định phải diễn bên trong nhân vật nữ chính!

“Trương Mỹ Vi mặc dù là cái người mới, nhưng nàng quan hệ thế nhưng là rất rắn, chúng ta không dám đắc tội!” Cao Bằng bất đắc dĩ nói nói, “ cho nên, đang cùng Tiền Tiến thương lượng về sau, Tiền Tiến liền đem

chuyện này cho bao xuống dưới. Thế nhưng là. . . Ta không nghĩ tới, Tiền Tiến thế mà làm được như vậy quá phận! Ta còn tưởng rằng, hắn sẽ bồi ít tiền cho Kiều Như Tuyết loại hình, thật không nghĩ đến, hắn vậy mà sử dụng loại kia hạ lưu thủ đoạn, hơn nữa còn đem Tần tốt cũng trộn lẫn đi vào. . . Ai!”

“Hừ, không có một người tốt!” Tằng Khả tức giận mắng một câu.

“Ai! Vô lợi không dậy sớm!” Triệu Ngọc thổn thức địa hít một tiếng , đạo, “Chắc hẳn Trương Mỹ Vi hậu trường cũng không ít cho ngươi cùng Tiền Tiến tiền trà nước a?”

“Cái này. . .” Nghe đến lời này, Cao Bằng toàn thân run rẩy, giống như nước tiểu ướt quần giống như.

“Được rồi, ta nhìn, chúng ta vẫn là tiến vào chính đề đi!” Triệu Ngọc ổn ổn đương đương ngồi xuống, sau đó nghiêm mặt lời nói: “Cao Bằng, ta hiện tại đã được đến xác thực tư liệu, các ngươi truyền hình điện ảnh công ty cho tất cả đoàn làm phim các công nhân viên tất cả đều lên khoản lớn ngoài ý muốn bảo hiểm, thật sao?”

“Cái gì? Bảo đảm. . . Bảo hiểm?” Cao Bằng sững sờ, không nghĩ tới Triệu Ngọc sẽ bỗng nhiên nâng lên bảo hiểm, vội vàng nói, “Giống như. . . Có a?”

Triệu Ngọc xông Tằng Khả đánh búng tay,

Tằng Khả liền lập tức tiếp tra nói ra: “Đầu năm nay, công ty của các ngươi vì nhân viên lên khoản lớn ngoài ý muốn bảo hiểm, bảo hiểm bồi giao tỉ lệ vượt xa khỏi bình thường hạn mức, nhất là đối với ngoài ý muốn tử vong bồi giao so càng là cao đến quá đáng! Mà lại, có ý tứ nhất chính là, các ngươi bên trên chính là song trọng bảo hiểm, tại được lợi đối tượng bên trong, gia thuộc cùng công ty là chia đôi!

“Nói cách khác, một khi nhân viên ngoài ý muốn nổi lên bỏ mình, công ty bảo hiểm ngoại trừ bồi thường nhân viên gia thuộc bên ngoài, sẽ còn bồi giao cho các ngươi công ty một bút giá trị ngang hàng tổn thất! Ta tính qua. . .” Tăng Khả lạnh lùng nói, “Ở trên đảo chết 6 người, nếu như công ty bảo hiểm toàn ngạch bồi giao, công ty của các ngươi có thể đạt được cao tới 8 ngàn vạn bồi thường tiền đâu!”

“Ta. . . Ông trời ơi..! ? Nhiều như vậy?” Cao Bằng sững sờ, sau đó mới dùng sức lung lay đầu, dùng sức giải thích nói, “ oan uổng a cảnh sát, cái này. . . Cái này cùng bảo hiểm không có quan hệ gì a? Cái kia là. . . Cái kia là. . . Nha. . . An Lục Mỹ công ty bảo hiểm, bọn họ chủ tịch gọi là cái gì nhỉ?

“Ừm. . . Tình huống kỳ thật là như vậy, ngươi nghe ta nói. . .” Cao Bằng nói năng lộn xộn địa nói nói, “ bọn họ công ty bảo hiểm thiếu chúng ta trướng, sau đó nhất định phải lấy cái gì nhân viên bảo hiểm gán nợ, cho nên mới lên cao như vậy bảo hiểm! Ta. . . Ta cũng là bị thiệt lớn! Nhưng bọn họ liền nói không có tiền, không có tiền, ta có thể làm sao a? Ân. . . Ai?”

Bỗng nhiên, Cao Bằng rốt cục nạp qua buồn bực đến, vội vàng lung lay hai tay, vội vã nói ra: “Ai nha, cảnh sát, các ngươi cũng không nên cùng ta đùa kiểu này a! Đây chính là 6 cái nhân mạng, đây cũng không phải là đùa giỡn, đừng nói cái gì 8 ngàn vạn, liền là 8 ức, 80 ức, ta cũng không dám vì tiền bảo hiểm mà giết người a! ?”

“Thật sao? Ta điều tra công ty của các ngươi tình trạng tài chính, đã nhập không đủ xuất nhiều năm đi?” Tăng Khả lạnh lùng nói, “Còn có, cá nhân của ngươi cho vay cũng là không ít đâu! Trả nổi sao còn?”

“Đâu. . . Chuyện này. . .” Cao Bằng vội vàng thở dài, “Ta coi như lại thiếu tiền, cũng không có khả năng đi giết người a! Còn có. . . Ta giống như nhớ kỹ, chúng ta bên trên là thân người ngoài ý muốn hiểm, bị người giết chết, nên tính là mưu sát, cái kia công ty bảo hiểm cũng căn

bản không có khả năng bồi a?”

“Hừ, điểm này, chúng ta đã sớm cân nhắc qua!” Tằng Khả cười nói, “ giám định phải chăng mưu sát, cần đem bản án phá án và bắt giam, bắt lấy hung phạm mới được! Thế nhưng là, người bị tình nghi mất tích, nếu như người một mực tìm không thấy, chúng ta liền không cách nào đem định tội! Cho nên, tại trường kỳ không cách nào kết án tình huống dưới, các ngươi là có quyền lợi hướng công ty bảo hiểm xin bồi thường tiền!

“Các ngươi cùng công ty bảo hiểm kiện cáo cũng không khó đánh, nếu như không có hung thủ, cái kia trên đảo những này người chết, toàn đều có thể bị định là ngoài ý muốn tử vong! Nhảy núi, treo ngược, chết đuối. . . Đến lúc đó, coi như công ty bảo hiểm không cách nào chiếu đơn bồi giao, các ngươi ích lợi cũng là tương đương có thể nhìn. Bút trướng này, chỉ sợ các ngươi đã sớm coi là tốt!” Tằng Khả nặng nề mà nói nói, “ toàn bộ đảo hoang án mưu sát, liền là công ty của các ngươi trình diễn một trận cỡ lớn mưu sát! Quách Nhất Hàng, bất quá là làm các ngươi hình nhân thế mạng mà thôi! Cao Bằng, mau nói, Quách Nhất Hàng đến cùng ở đâu?”

“A! ?” Nghe đến lời này, Cao Bằng giống như bùn nhão co quắp xuống dưới, trong miệng thì thào nói nói, “ cảnh Quan đại nhân a, ta thật sự là oan uổng a, quá oan uổng, căn bản. . . Cũng không phải là có chuyện như vậy a? Chúng ta lại không là người, lại thiếu tiền, cũng không dám làm loại này giết người hoạt động a!”

“Nói đi, ngươi khuya ngày hôm trước ở đâu? Có ai có thể làm chứng cho ngươi?” Tằng Khả chính nhan tàn khốc địa hỏi một câu.

“Hôm trước? Ta. . . Ân. . . Ân. . .” Cao Bằng dạ nửa ngày, chợt nghĩ đến cái gì, vội nói, “Đúng rồi đúng rồi! Cảnh sát, các ngươi cố gắng tra một chút, theo ta được biết, kia cái gì phá An Lục Mỹ công ty bảo hiểm đã hoàng gian hàng, ta đi chỗ nào cáo bọn họ đi a? Bọn họ coi như đem toàn bộ công ty đều bán, cũng không thường nổi lớn như vậy một bút

tiền bảo hiểm a?”

“Ồ?” Nghe đến lời này, UU đọc sách www. uukan Shu. com Tằng Khả cảm thấy ngoài ý muốn, vội vàng cùng Triệu Ngọc liếc nhau một cái, sau đó tranh thủ thời gian đánh bàn phím nhanh chóng thẩm tra. Mấy chục giây về sau, hắn hướng về phía màn ảnh máy vi tính niệm nói, “ ngươi nói không sai, An Lục Mỹ công ty bảo hiểm đích thật là hoàng gian hàng, nhưng là Hải Bình Dương công ty bảo hiểm lại là đã đem bọn chúng sát nhập, thôn tính thu mua tới!

“Dựa theo tương quan điều, chỉ cần là An Lục Mỹ công ty tờ đơn, Hải Bình Dương đều phải chiếu đơn bồi giao!” Tằng Khả như trút được gánh nặng địa nói nói, “ Hải Bình Dương là trong nước long đầu công ty bảo hiểm! Nguyên lai, các ngươi là nhắm vào con cá lớn này, lúc này mới trên Vĩnh Tiến Đảo, diễn ra dạng này vừa ra giết người vở kịch a! Cao lão bản, chuyện cho tới bây giờ, ngươi còn có lời gì nói! ?”

“A? Làm sao lại. . . Dạng này! ?” Cao Bằng cả người đều choáng váng, ngốc đến nỗi ngay cả trợn cả mắt lên.

“Mau nói, khuya ngày hôm trước, ngươi đến cùng ở đâu? Nói! ! !” Tằng Khả đứng người lên lên giọng, dọa đến Cao Bằng toàn thân run rẩy.

“Tằng Khả. . .” Nhưng mà, như thời điểm này, Triệu Ngọc chợt xông Tằng Khả khoát tay áo, sau đó lắc đầu nói nói, “ sai, chúng ta sai lầm! Chuyện này. . . Cùng bảo hiểm không có quan hệ!”

“Cái gì? Tổ trưởng, ngươi. . .” Tằng Khả hoàn toàn không cách nào lý giải, vội vàng hỏi một câu, “Vì cái gì?”

Nhưng mà, Triệu Ngọc nhưng lại không đáp lời nói, mà là thu hồi trước mắt tư liệu, yên lặng rời đi phòng thẩm vấn. . .

Chương 747: Ta tại trường đua ngựa

“Tổ trưởng, tổ trưởng . . . chờ ta một chút , chờ ta một chút. . .” Tằng Khả từ thông hướng boong thuyền trên bậc thang đuổi tới Triệu Ngọc, vội vàng hỏi nói, “ tổ trưởng, ngươi đây là tình huống như thế nào a? Từ pháp luật điều bên trên giảng, nếu như chúng ta bắt không được hung thủ, công ty bảo hiểm nhất định phải dựa theo ngoài ý muốn tử vong đến tiến hành bồi giao! Cái kia Cao Bằng rõ ràng có vấn đề! Vì cái gì không tiếp tục thẩm xuống dưới?”

“Ừm. . . Tới. . . Tới. . .” Triệu Ngọc không nóng không vội địa xông Tằng Khả ra hiệu một cái, sau đó nắm cả bờ vai của hắn, cùng đi đến boong thuyền, “Tằng Khả a, pháp luật điều là pháp luật điều, nhưng là phá án, lại phải căn cứ tình huống thực tế!”

“Tình huống thực tế là tình huống như thế nào?” Tằng Khả lắc đầu, y nguyên không có thể hiểu được.

“Tằng Khả a. . .” Triệu Ngọc thấm thía nói nói, “ nếu như Cao Bằng là vì tiền bảo hiểm mà giết người, làm gì khiến cho phức tạp như vậy đâu?”

“Phức tạp? Làm sao phức tạp?”

“Còn không phức tạp sao?” Triệu Ngọc đưa tay móc ra một bình nước khoáng, nói nói, “ nếu như hắn nghĩ lừa gạt tiền bảo hiểm, cái kia vì sao không trực tiếp hạ độc chứ? Trực tiếp đem bọn họ tất cả đều hạ độc chết, há không càng giống ngoài ý muốn?”

“Ừm. . . Cái này. . .” Tằng Khả lúc này mới nghe rõ Triệu Ngọc ý tứ.

“Cũng hoặc là, chế tạo cùng một chỗ sự cố, đem người đẩy lên trong nước, giả tạo thành một cái tập thể ngâm nước bỏ mình hiện trường, có phải hay không càng có sức thuyết phục?” Triệu Ngọc vặn ra nắp bình uống một ngụm, lại nói, “ nếu như là vì tiền bảo hiểm, cái kia tại sao phải lưu lại người sống? Lại tại sao phải tại trên thi thể để lại đầu mối?

“Để lại đầu mối, lưu lại nhân chứng, khiến mọi người toàn đều cho rằng hung thủ liền là Quách Nhất Hàng, cái kia coi như treo lên kiện cáo, công ty bảo hiểm cũng có thể đem Quách Nhất Hàng đẩy ngã phía trước đến, chứng minh bản án xác thực vì mưu sát, cự không bồi thường giao! Cứ như vậy, Cao Bằng chẳng phải là gậy ông đập lưng ông ?”

“Nha. . .” Tằng Khả chân mày nhíu chặt, còn tại hảo hảo tiêu hóa lấy Triệu Ngọc giải thích. Triệu Ngọc nói đến không vô đạo lý, thông qua giết người đem đổi lấy tiền bảo hiểm bản án mặc dù có không ít, nhưng cơ bản đều là xây dựng ở ngoài ý muốn tử vong trên cơ sở, nhưng trước mắt đảo hoang giết chóc, lại rõ ràng là một trận mưu sát!

Bất quá, Tằng Khả vẫn là chưa từ bỏ ý định nói: “Tổ trưởng, coi như Cao Bằng cùng án mưu sát không quan hệ, nhưng chúng ta cũng hẳn là hảo hảo tra một chút hắn mới được, muốn vạn nhất còn có thể tra được cái khác manh mối đâu?”

“Tằng Khả, ta biết. . .” Triệu Ngọc vỗ Tằng Khả bả vai nói nói, “ ngươi nhìn xem Cao Bằng không vừa mắt, cho là hắn là tên bại hoại cặn bã, là cái rác rưởi! Thế nhưng là, hắn loại này rác rưởi người, là không làm được như vậy tinh tế tỉ mỉ án giết người! Ngươi tra về tra, không cần thiết đem mình cá nhân cảm tình mang vào, loại này hám lợi tiểu nhân, trên thế giới còn nhiều, rất nhiều, vẫn là để thoải mái của mình tâm tính tốt!”

Triệu Ngọc nói tới Tằng Khả trong lòng, tiểu hỏa tử lúc này mới yên

lặng gật gật đầu.

Lúc này, Đậu đội trưởng cùng Vương Thành cương vị cục trưởng lại mang theo một bọc lớn tử cơm hộp, đi tới Triệu Ngọc hai người trước mặt. Vương trưởng cục nói: “Những người lãnh đạo vất vả, đến nếm thử chúng ta nơi đó hải sâm cơm chiên đi! Chính tông Lưu ký cơm chiên a, tới. . .”

Cơm hộp còn chưa mở ra, đám người liền ngửi thấy một cỗ làm cho người khẩu vị mở rộng mùi cơm chín vị.

Tăng Khả tranh thủ thời gian tiếp nhận túi, đậu cố gắng lại thừa cơ tiến lên, hướng Triệu Ngọc báo cáo tình huống: “Lãnh đạo, chúng ta phái đến Triều Hải điều tra viên truyền về tin tức, Quách Nhất Hàng trước mắt chưa có về nhà dấu hiệu, chúng ta đã toàn diện bố khống! Chỉ cần hắn vừa xuất hiện, chúng ta lập tức liền có thể đem bắt!”

Triệu Ngọc nhẹ gật đầu, thuận miệng hỏi một câu: “Cái kia. . . Kiều Như Tuyết đâu? Nhà của nàng không phải cũng là tại Triều Hải sao?”

“Nha. . .” Đậu đội trưởng chìm một cái,

Cái này mới có chút khẩn trương nói nói, “ chúng ta cũng đã phái người đi, thế nhưng là, Kiều Như Tuyết một nhà đã dọn nhà, thám viên nhóm đang tìm bên trong!”

“Ồ? Dọn nhà?” Nghe được tin tức này, Triệu Ngọc ẩn ẩn địa cảm giác được cái gì, vội hỏi, “Cái kia. . . Kiều Như Tuyết đến cùng thế nào? Nàng đến cùng sống hay chết?”

“A, cái này đã hỏi lúc trước bệnh viện, “ đậu đội trưởng nói nói, “ Kiều Như Tuyết hoàn toàn chính xác nhảy qua lâu, nhưng cũng không có ngã chết! Bác sĩ nói, nữ hài nhi này mạng lớn, tầng 5 mái nhà nhảy xuống, nhưng chỉ nuôi một tháng liền xuất viện! Chỉ là rất nhỏ gãy xương cùng

não chấn động, vậy mà không có cái gì trở ngại!

“Lưu ngôn phỉ ngữ muốn mạng người a! Các bạn hàng xóm nói, khả năng cũng là bởi vì nhảy lầu sự tình, bọn hắn một nhà mới dọn nhà! Bất quá ngài yên tâm, chúng ta đang điều tra bên trong, chỉ cần Kiều Như Tuyết còn sống, hắn là rất nhanh liền có thể tra được!”

Đang khi nói chuyện, Triệu Ngọc đã hướng phòng làm việc tạm thời của mình đi đến, đậu đội trưởng thì cung kính cùng sau lưng Triệu Ngọc, tiếp tục hướng hắn báo cáo: “Lãnh đạo, người nhái lặn nhóm đã bắt đầu làm việc, ngài có cái gì đặc biệt chỉ định lục soát phạm vi sao? Có thể để cho bọn họ trọng điểm tìm kiếm!”

Triệu Ngọc lắc đầu, đối với dưới nước lục soát, hắn cũng không có cái gì quá lớn kỳ vọng, liền ngược lại hỏi: “Cái kia. . . Giám sát bên kia thế nào? Phát hiện cái gì khả nghi mục tiêu không có?”

Đang khi nói chuyện, Triệu Ngọc đã đẩy ra văn phòng đại môn, cùng đám người cùng đi vào.

“Vẫn là không có!” Đậu cố gắng bất đắc dĩ đáp nói, “ chúng ta đã nhận thật cẩn thận địa đã kiểm tra đêm đó ven biển màn hình giám sát, mặc dù phát hiện mấy người, nhưng tất cả đều xác minh qua, cũng không vấn đề! Mà lại. . . Ven biển diện tích rộng lớn, nếu như hung thủ không có đi đến Công Lộ, rất khó bị ống kính bắt được!”

“Vậy thì tốt, quay đầu ngươi đem những cái kia video theo dõi tất cả đều giao cho Tằng Khả xử lý đi!” Triệu Ngọc phân phó một câu về sau, hắn cũng là có chút đói bụng, lúc này nhận lấy một hộp cơm hộp, chuẩn bị bắt đầu ăn.

“Ừm. . . Chúng ta đã hạ lệnh truy nã!” Đậu cố gắng giúp Triệu Ngọc chuẩn bị kỹ càng duy nhất một lần đũa, nói nói, “ tin tưởng Quách Nhất Hàng nhất định trốn không thoát!”

Triệu Ngọc tiếp nhận đũa nói tiếng cám ơn, nhưng nhưng trong lòng lại nghĩ hoàn toàn tương phản. Hắn cảm thấy, tìm tới Quách Nhất Hàng khả năng căn bản không lớn, hắn không chừng đã bị thủ phạm thật phía sau màn diệt khẩu!

Ăn cơm ở giữa, đậu đội trưởng lại hỏi thăm một cái Cao Bằng cùng tiền bảo hiểm sự tình, khi biết tình huống về sau, mặc dù đậu đội trưởng cũng đồng ý Triệu Ngọc cách nhìn, nhưng hắn vẫn là biểu thị, hắn cũng sẽ phái người lại theo vào một cái việc này, nhìn xem bên trong còn có hay không khác ẩn tình?

Hải sâm cơm chiên hương vị cho dù tốt, thế nhưng là từ lục địa đường dài vận đưa tới, cũng đã cơ bản đều là cơm nguội, Triệu Ngọc qua loa ăn nghỉ, liền lại một lần nữa đứng ở bạch bản trước mặt, bắt đầu suy tư tình tiết vụ án.

Lúc này, Tằng Khả tới báo cáo một cái tình huống, UU đọc sách www. uukan Shu. com nói cao pháp y cố ý đến bệnh viện giám định một cái vui khoẻ minh vết thương. Cuối cùng thông qua so với chứng minh, giết chết tạ Hạo cùng đâm bị thương vui khoẻ minh hung khí hắn là cùng một đem, vì một cây đao lưỡi đao vẻn vẹn dài 10 centimet đoản đao!

Đầu bếp Trương Dũng nói, hắn có một thanh dao gọt trái cây, cùng cái này miêu tả tương xứng, mà lại có trong hồ sơ phát về sau không còn có nhìn thấy. Bởi vậy đến xem, thanh này dao gọt trái cây, rất có thể liền là hung thủ gây án hung khí.

Ai ngờ, Tằng Khả vừa mới hồi báo xong tình huống, Triệu Ngọc điện thoại lại bỗng nhiên vang lên, mở ra xem, lại là Nhiễm Đào đánh tới.

Có ý tứ chính là, điện thoại vừa vừa tiếp thông, Triệu Ngọc vậy mà nghe được một trận phần phật tiếng vó ngựa!

“Lão đại a, bản án tra được thế nào? Tìm tới hung thủ không?” Nhiễm Đào rất lớn tiếng địa nói nói, “ ta hiện tại ngay tại Kim Hải thị đâu! Đã nghe chưa? Ta tại một cái trường đua ngựa bên trong đâu!”

Gâu gâu. . .

Trong điện thoại, Triệu Ngọc còn nghe được ông trùm tiếng kêu, hắn vội vàng hỏi: “Nhiễm Đào, không phải cho ngươi đi Nam Giang sao? Chạy thế nào Kim Hải đi?”

“Ngươi nghe ta nói a, lão đại!” Nhiễm Đào cười ha hả nói nói, “ ngươi không phải để cho ta điều tra Quách Nhất Hàng cùng Kiều Như Tuyết sự tình tới sao? Là như vậy, ta hiện tại chính cùng Kiều Như Tuyết tại cùng một chỗ đâu! Ngươi nghe. . . Kiều Như Tuyết ngay tại cưỡi ngựa đâu! Cưỡi đến rất tốt! Đúng, sẽ nói cho ngươi biết cái bí mật, nàng cưỡi con ngựa kia thế nhưng là nàng mình mua đâu, rất đắt. . .” . . .

Chương 748: Từng bước từng bước đi lên diễn viên mộng

“Đúng a, may mắn ta đầu óc thật tốt làm, không có quấn đi xa Nam Giang!” Trong điện thoại, Nhiễm Đào có phần có đắc ý sắc địa nói nói, “ tra án liền phải hỏi người trong cuộc! Ta trước kia nắm bằng hữu tra được, Kiều Như Tuyết một nhà hiện tại tất cả đều ở tại Kim Hải, cho nên liền đem xe trực tiếp bắn tới!

“Này, lão đại, ngươi đoán làm gì? Chúng ta đều nghĩ sai!” Nhiễm Đào hưng phấn mà nói nói, “ Kiều Như Tuyết hiện tại trôi qua thế nhưng là tốt đây! Nàng gả cho Kim Hải thuốc nghiệp ông trùm, lái hào xe ở dương phòng, đã là khoát quá cấp bậc. A, nàng còn sửa lại danh tự, gọi Kiều Tĩnh Kỳ!”

“Ồ?” Nghe được tin tức này, Triệu Ngọc không thể nghi ngờ cảm thấy ngoài ý muốn, vội vàng trịnh trọng kỳ sự hỏi nói, “ Nhiễm Đào, ngươi có thể xác định thân phận của nàng sao? Nàng thật là chúng ta muốn tìm Kiều Như Tuyết?”

“Cái này còn có giả?” Nhiễm Đào cực kỳ khẳng định nói nói, “ lão đại, yên tâm đi, ta vừa rồi đã cùng bản thân nàng đã nói. Những này dù sao đều là hắc lịch sử, ngay từ đầu nàng đích xác che che lấp lấp, không muốn thừa nhận. Nhưng là, ta Nhiễm Đào là ai? Tại một phen hiểu lấy đại nghĩa về sau, liền dùng mị lực của ta đem nàng chinh phục!”

“Bà mẹ ngươi chứ gấu à! Thật dễ nói chuyện!”

Triệu Ngọc mắng một câu, Nhiễm Đào lập tức đổi giọng: “Tốt a, ta uy hiếp nàng, nếu là không nói thật với ta, liền đem nàng hắc lịch sử tất cả đều nói cho nàng lão công!”

“Ta đi, “ Triệu Ngọc trong lòng nói chuyện, Nhiễm Đào bộ dáng vô sỉ, rất có mình trước kia thần vận.”Vậy ngươi mau nói, nàng cùng Quách Nhất Hàng, đến cùng chuyện gì xảy ra?”

“Nàng thừa nhận, tại lúc đi học, nàng đích xác cùng Quách Nhất Hàng nói qua yêu đương, nhưng là đàm được nhanh, được chia cũng rất nhanh!” Nhiễm Đào nghiêm túc nói, “Dùng Kiều Như Tuyết lời nói nói, liền là chính chính đến phụ, hai người đều là loại kia cao nhan giá trị bên ngoài càng cẩn thận mắt người, cho nên trước sau mấy tháng không đến, hai người liền triệt để tách ra.

“Kiều Như Tuyết còn nói, từ khi tốt nghiệp về sau, hai người liền mỗi người đi một ngả, cũng không thấy nữa. Cho nên, hai người bọn hắn người tình cảm, cũng không phải chúng ta tưởng tượng được như thế, Quách Nhất Hàng không thể là vì Kiều Như Tuyết đi báo mối thù gì!”

“Nha. . .” Triệu Ngọc nặng nề mà ồ một tiếng, đợi nhìn thấy đậu cố gắng cùng Tằng Khả bọn người toàn đều nhìn mình về sau, hắn dứt khoát một chút mở tay ra cơ miễn đề, để mọi người cùng nhau nghe.

“Bất quá. . . Nói yêu thương sự tình đoán sai, nhưng là hung thủ lưu lại manh mối lại toàn đều có thể đối đầu!” Nhiễm Đào chuyển mà nói nói, “ Kiều Như Tuyết đã thừa nhận, đạo diễn Tiền Tiến hoàn toàn chính xác cho nàng an bài qua màu hồng phấn giao dịch, đồng thời cuối cùng thu được 255 vạn tài trợ khoản. Thế nhưng là, cuối cùng lại bởi vì nàng đột phát dị ứng chứng, mà bị lâm thời thay đổi nhân vật nữ chính. Kiều Như Tuyết mất hết can đảm phía dưới, mới nhảy lầu phí hoài bản thân mình!

“Ừm. . .” Nhiễm Đào chìm một cái, còn nói, “Bất quá, Kiều Như Tuyết còn tưởng rằng là mình thời vận không đủ đâu! Lại cho tới bây giờ chưa

từng hoài nghi thợ trang điểm Tần Hảo!”

“Ồ?” Triệu Ngọc lại hỏi, “Cái kia những người khác đâu? Ngươi tất cả đều hỏi qua rồi?”

“Hỏi qua!” Nhiễm Đào đáp nói, “ Kiều Như Tuyết mới xuất đạo thời điểm, đã từng tham gia qua mấy bộ vở kịch, lúc đầu tiền đồ một mảnh tốt đẹp. Thế nhưng là, tại một lần quay chụp thời điểm, biên kịch Thái Kim Đạt lại cưỡng ép cho nàng tăng thêm một trận kích tình hí, hơn nữa còn là cần tại hiện trường lộ hàng cái chủng loại kia! Kiều Như Tuyết không chịu, liền cùng Thái Kim Đạt phát sinh cãi vã.

“Thế nhưng là, ngay lúc đó Thái Kim Đạt thế nhưng là tai to mặt lớn, toàn bộ đoàn làm phim đều phải nghe hắn. Cho nên, tại nhiều phiên cân nhắc phía dưới, Kiều Như Tuyết chịu nhục, bị ép tiếp nhận trận kia hí.

“Nhưng mà, Thái Kim Đạt là cái âm hiểm tiểu nhân, hắn lại lục tục cho Kiều Như Tuyết tăng thêm mấy trận tương tự kích tình hí đi ra. Mà lại, nhất làm cho Kiều Như Tuyết nhẫn chịu không nổi là, đang quay nhiếp quá trình bên trong, cùng nàng trình diễn kích tình hí nam diễn viên tạ Hạo vậy mà thừa cơ đối nàng động thủ động cước,

Thậm chí trong bóng tối muốn đùa giả làm thật!

“Khi đó, Kiều Như Tuyết trẻ tuổi nóng tính, liền làm mặt cùng tạ Hạo rùm beng! Nào biết được, tạ Hạo hậu trường cũng rất cứng, Kiều Như Tuyết như thế nháo trò, ngược lại bị đạo diễn cùng nhà sản xuất phiền cảm giác, cuối cùng bị bài xích ra đoàn làm phim.

“Từ đó về sau, Kiều Như Tuyết lúc này mới thật sâu lĩnh ngộ được cái gì gọi là thói đời nóng lạnh, một người thành công, không thể chỉ nhìn bề ngoài. Thế nhưng là, nàng lĩnh ngộ đến quá muộn, cơ hội đã đi xa, nàng cũng là lẫn vào càng ngày càng kém, cuối cùng chỉ có thể đi đập một chút bất nhập lưu mảnh nhỏ tử.

“Liền là vào lúc đó, hắn mới quen biết Khang Nhạc Minh!” Nhiễm Đào nói nói, “ là Khang Nhạc Minh đem Kiều Như Tuyết giới thiệu đến Quán Quân ảnh nghiệp công ty, giới thiệu cho Tiền Tiến đạo diễn nhận biết.

“Kiều Như Tuyết nói, Khang Nhạc Minh ngay từ đầu nói đến đặc biệt tốt, nói công ty nâng đỏ lên nhiều ít minh tinh, có thể tiếp nhiều ít vở kịch, sẽ còn cho nàng lượng thân định chế mở rộng kế hoạch cái gì cái gì, thật là đến công ty về sau, cảnh giới của nàng gặp lại so trước kia còn bết bát hơn!

“Nàng nhiệm vụ chủ yếu, liền là bồi tiếp những người lãnh đạo đi ăn uống xã giao, đi hầu hạ những cái kia người đầu tư cùng các lộ danh nhân, nói dễ nghe chính là nữ minh tinh, nói khó nghe, kỳ thật liền là công quan tiểu thư, thường xuyên bị người chấm mút đùa giỡn, vẫn còn đến miễn cưỡng vui cười.

“Thế nhưng là, vì mình diễn viên mộng, Kiều Như Tuyết vẫn là cắn răng kiên trì xuống dưới.

“Về sau, nàng rốt cục chờ đến 《 điên cuồng nữ chuyển phát nhanh 》 nhân vật nữ chính cơ hội, bộ này hí mặc dù là giá thành nhỏ chế tác, thế nhưng là hoàn mỹ kịch bản thật sâu đả động Kiều Như Tuyết, để nàng ý thức được, đây là một cái có thể làm cho mình xoay người tốt nhất, cũng là cơ hội cuối cùng!

“Bởi vậy, vì có thể có được cơ hội này, nàng không tiếc đáp ứng Tiền Tiến không an phận yêu cầu, dùng thân thể của mình giúp công ty đổi lấy 255 vạn tài trợ tài chính!

“Nhưng mà, để nàng vạn không nghĩ tới là, vốn cho rằng là mười phần chắc chín sự tình, lại cuối cùng bởi vì vì da của mình dị ứng chứng phát tác, mà nước chảy về biển đông!

“Cứ như vậy, mất hết can đảm phía dưới, nàng cuối cùng lựa chọn nhảy lầu!” Nói xong, Nhiễm Đào lại nhỏ giọng địa bổ sung một câu, “Đáng tiếc a, cô nương này vẫn là không trải qua lõi đời, nàng căn bản cũng không biết, mình dị ứng chứng phát tác, là chuyện gì xảy ra!”

Nghe xong Nhiễm Đào giảng thuật, Triệu Ngọc bên này mọi người lại là một trận yên tĩnh. Mọi người tất cả đều đối Kiều Như Tuyết bi thảm tao ngộ, cảm thấy oán giận cùng đồng tình.

“Bất quá, có thể là người tốt có hảo báo đi!” Nhiễm Đào tiếp tục nói, “Nhảy lầu không chết, sau khi xuất viện, Kiều Như Tuyết bị phụ mẫu tiếp trở về quê quán. Thế nhưng là, giấy không gói được lửa, lưu ngôn phỉ ngữ truyền ra về sau, lão lưỡng khẩu vì để tránh cho hài tử lại bị kích thích, liền nâng nhà đem đến Kim Hải bên này, mở cái quầy điểm tâm, làm được còn hữu mô hữu dạng.

“Thật sự là vạn vạn không nghĩ tới, làm không được diễn viên Kiều Như Tuyết, lại bởi vì quầy điểm tâm mà lên diễn vừa ra cô bé lọ lem cố sự! Nàng lại bị nơi đó một vị thuốc nghiệp ông trùm chọn trúng, làm khoát thái thái! Ha ha. . . Có phải hay không, UU đọc sách www. uukan Shu. com có chút tạo hóa trêu ngươi ý tứ a?”

“Ta dựa vào, “ Triệu Ngọc nhịn không được la một câu, “Nhiễm Đào a, ngươi nha hiểu thành ngữ còn không ít a? Rất có thể túm a ngươi? Đã dạng này, ngươi hỏi qua Kiều Như Tuyết, Hứa Hữu, Lý Thiến còn có Trương Dũng sao? Ba người này, cùng Kiều Như Tuyết có hay không liên quan?”

“Ừm. . . Hỏi!” Nhiễm Đào vội nói, “Ta nhưng là chuyên nghiệp, Kiều Như Tuyết nói, nàng không biết Lý Thiến. Mặc dù cùng Hứa Hữu cùng Trương Dũng nhận biết, nhưng cũng chưa quen thuộc!”

“Cái kia. . . Quách Nhất Hàng đâu?” Triệu Ngọc lại hỏi, “Kiều Như

Tuyết đối Quách Nhất Hàng là cái gì đánh giá?”

“Ừm. . . Cái này sao. . . Ngược lại là không có hỏi!” Nhiễm Đào nói quanh co nói nói, “ bất quá, Kiều Như Tuyết ngay tại cưỡi ngựa, ta chờ một lúc liền có thể hỏi!”

“Nhiễm Đào, “ Triệu Ngọc căn dặn nói, “ chờ một lúc, ngươi liền đi thẳng nói, đem toàn bộ tình tiết vụ án tất cả đều nói cho Kiều Như Tuyết, nói cho nàng, những cái kia hãm hại nàng người tất cả đều bị người giết! Ngươi xem một chút nàng có phản ứng gì?”

“A? Lão đại, ngươi. . . Chẳng lẽ. . .” Nhiễm Đào kinh ngạc hỏi một câu, “Ngươi hoài nghi, chuyện này là Kiều Như Tuyết phái người làm? Nàng tại cho mình báo thù? Thế nhưng là. . . Kiều Như Tuyết hiện tại trôi qua tốt như vậy, không cần thiết a?”

“Ngươi cái ngu X!” Triệu Ngọc mắng, “ ta ý tứ, là để ngươi hỏi một chút Kiều Như Tuyết, nàng có cái gì fan trung thành hoặc thầm mến người loại hình, nhìn xem có hay không một người như vậy, sẽ vì thay Kiều Như Tuyết ra mặt, mà động thủ giết người! ?” . . .

Chương 749: Còn có ai???

Chương 749: Còn có ai? Tiểu thuyết: Cuồng dò xét tác giả: Bỏ biển quên hồ

Trong lúc bất tri bất giác, sắc trời lại một lần tối xuống. Ròng rã đến trưa, Triệu Ngọc cơ hồ đi khắp toàn bộ Vĩnh Tiến Đảo, đem hòn đảo địa chất hình dạng mặt đất tất cả đều làm một cái rõ ràng.

Mặc dù manh mối cùng tin tức không ngừng truyền đến, nhưng là đối với tình tiết vụ án tới nói, chẳng những không có rõ ràng tiến triển, ngược lại là càng ngày càng khó bề phân biệt.

Nhiễm Đào cùng vị kia Kiều Như Tuyết nói chuyện với nhau thật lâu, căn cứ Kiều Như Tuyết nói, Quách Nhất Hàng vóc người anh tuấn tiêu sái, nhưng trong lòng bên trong, lại là một cái cực độ người ích kỷ, sự tình gì đều là trước vì chính mình cân nhắc, từ không để ý tới người khác cảm thụ.

Còn có, đừng nhìn Quách Nhất Hàng mặt ngoài rất có tinh thần trọng nghĩa, nhưng trên thực tế, hắn lại là cái chính cống đồ hèn nhát, ngay cả chuột, con gián đều sợ đến muốn mạng, liền chớ đừng nói chi là cái gì giết người.

Cho nên, Kiều Như Tuyết phi thường khẳng định, Quách Nhất Hàng căn bản không thể nào là cái gì hung thủ! Hắn đã không có giết người năng lực, cũng không có giết người động cơ.

Ngoài ra, Kiều Như Tuyết cố gắng nhớ lại thật lâu, làm thế nào cũng

nghĩ không ra, đến cùng có ai, sẽ vì ra mặt cho nàng, mà làm ra loại này giết người đại sự đến?

Dùng Kiều Như Tuyết lời nói nói, nàng trước đây quen biết những người kia, hoặc là muốn lợi dụng mình, hoặc là muốn chiếm hữu mình, căn bản liền không có người nào tốt có thể nói.

Nếu quả như thật có như thế một cái người hảo tâm thay mình ra mặt, nàng lúc trước cũng không trở thành luân lạc tới nhảy lầu tình trạng.

Đạt được kết quả như vậy về sau, không thể nghi ngờ để Triệu Ngọc bọn người phi thường thất vọng, bọn họ vốn cho rằng có thể từ trên con đường này thu hoạch được đầu mối gì, lại không nghĩ rằng, đến cuối cùng cũng là một con đường chết.

Bất quá, dù là như thế, Triệu Ngọc cũng không có triệt để từ bỏ, mà là yêu cầu Nhiễm Đào, lại cùng Kiều Như Tuyết hảo hảo tâm sự, đem lúc trước cùng Kiều Như Tuyết tiếp xúc qua khả nghi nhân viên, tất cả đều điều tra một phen.

Thật sự là kỳ quái!

Triệu Ngọc hoàn toàn không ngờ rằng, cái này cái cọc đảo hoang án mưu sát, sẽ trở nên như thế khó khăn. Một người, dùng các loại tàn nhẫn thủ đoạn giết chết sáu người, nhưng đến hiện tại, bọn họ lại ngay cả cái đường đường chính chính người hiềm nghi đều tìm không ra tới.

Mặc dù Khang Nhạc Minh lời khai chỉ hướng Quách Nhất Hàng, nhưng rất rõ ràng, Quách Nhất Hàng hiềm nghi đã càng ngày càng nhỏ.

Như vậy. . . Nếu như không phải Quách Nhất Hàng, hung thủ còn có thể là ai đâu?

Còn có, hung thủ đến cùng là vì cái gì mà giết người? Hắn cố ý tại trên

người người chết lưu lại manh mối, lại là vì cái gì? Thật là vì báo thù cho Kiều Như Tuyết? Thế nhưng là, Kiều Như Tuyết chẳng những còn sống, mà lại sống được rất tốt a?

Chậc chậc. . .

Cho Triệu Ngọc cảm giác, vụ án này từ đầu đến cuối đều đang không ngừng lặp đi lặp lại bên trong, lại căn bản không có tiến triển to lớn, để cho người ta càng phát ra đoán không ra chân tướng trong đó.

Ngoài ý muốn? Báo thù? Âm mưu?

Chẳng lẽ, tại đảo hoang án giết người phía sau, còn ẩn giấu đi càng thêm khó mà phỏng đoán ẩn tình?

Giờ này khắc này, Triệu Ngọc cùng Ngô Tú Mẫn, Tằng Khả cùng một chỗ dọc theo hải đảo biên giới, hướng hải đăng phương hướng đi đến.

Kỳ thật, Ngô Tú Mẫn cùng Tằng Khả cũng không biết, Triệu Ngọc sở dĩ lựa chọn tại thời gian này tiến về hải đăng, chính là là có cá nhân hắn mục đích. Bởi vì, hôm nay mở ra phó bản kỳ ngộ địa điểm, chỉ thị chính là chỗ đó!

Như thế minh xác một cái phó bản kỳ ngộ, không thể nghi ngờ để Triệu Ngọc được cổ vũ thêm mấy lần! Đã hệ thống đem kỳ ngộ an bài tại Vĩnh Tiến Đảo bên trên, hơn nữa còn an bài tại hải đăng phụ cận, cái kia tất nhiên có đạo lý của nó!

Triệu Ngọc cảm thấy, hắn có lớn vô cùng khả năng, từ trận này sắp phát sinh kỳ ngộ bên trong,

Thu hoạch được mới vụ án manh mối, từ đó thu hoạch được đột phá!

“Khục, tổ trưởng!” Tại hành tẩu trên đường, Tằng Khả còn tại trình bày

ý nghĩ của mình, “Ta cảm thấy, đào ca bên kia nhiệm vụ không nhẹ, ngoại trừ cái khác người hiềm nghi bên ngoài, ta cho rằng, hắn còn được thật tốt điều tra một chút Kiều Như Tuyết bản người mới được! Ta luôn cảm giác, việc này khả năng cùng Kiều Như Tuyết có quan hệ!”

“Tằng Khả, Nhiễm Đào không phải đã nói rồi sao?” Ngô Tú Mẫn nói nói, “ Kiều Như Tuyết có không ở tại chỗ chứng minh, nàng gần trong vòng một tháng, căn bản không có rời đi Kim Hải!”

“Kiều Như Tuyết đương nhiên làm không hạ dạng này bản án, “ Tằng Khả nói nói, “ nhưng nàng hiện tại là phú bà, có thể mua hung giết người mà!”

“Không có đầu óc, mua giết người 6 người? Có bị bệnh không? Cái kia không gọi mua hung giết người, gọi là nghĩ quẩn biết không?” Ngô Tú Mẫn phản bác nói, “ Kiều Như Tuyết hiện tại trôi qua tốt như vậy, về phần vì những này chỗ bẩn tự hủy tương lai sao?”

“Tại sao không có khả năng?” Tằng Khả quyết giữ ý mình, “Vạn nhất. . . Đoàn làm phim mấy người này biết Kiều Như Tuyết làm khoát thái thái, có tiền, cho nên muốn dùng nàng trước kia những cái kia hắc lịch sử đến muốn doạ dẫm nàng đâu? Cuối cùng, vì bảo trụ mình khoát thái thái địa vị, cho nên Kiều Như Tuyết mới mạo hiểm đem bọn họ xử lý rồi?”

“Ai? Ngươi kiểu nói này, ngược lại là nhắc nhở ta!” Ngô Tú Mẫn nói nói, “ cũng có khả năng, là Kiều Như Tuyết đương nhiệm lão công làm a!”

“Ồ?” Tằng Khả sững sờ, bị Ngô Tú Mẫn lớn gan suy đoán trấn trụ.

“Kiều Như Tuyết lão công biết Kiều Như Tuyết trước kia chịu đủ khi dễ sự tình, cho nên muốn thay thê tử trút cơn giận, cho nên liền tìm người xử lý bọn họ?” Ngô Tú Mẫn tiếp tục nói, “Bởi vì Lý Thiến cùng Trương Dũng không có tham dự, cho nên hung thủ mới thả hai người bọn họ

một ngựa! Mà Quách Nhất Hàng, Quách Nhất Hàng là Kiều Như Tuyết tiền nhiệm, chồng nàng giận cá chém thớt, cho nên chẳng những giết chết Quách Nhất Hàng, hơn nữa còn làm một cái vu oan hãm hại?"

"Oa, nói như vậy, thật đúng là. . ." Tăng Khả vội vàng xoay quay đầu nhìn về phía Triệu Ngọc, "Tổ trưởng, ta nhìn, chúng ta thật được thật tốt điều tra một chút hai người này! Đây là chúng ta trước mắt, duy nhất có thể nói đến thông động cơ giết người đi?"

"Yên tâm, ta sớm liền nghĩ đến qua điểm này, đã để Nhiễm Đào đi tra! Thế nhưng là. . ." Triệu Ngọc nhíu mày nói nói, " các ngươi hai cái suy đoán nhìn như hợp lý, thế nhưng là, bên trong có một cái BUG lại là thế nào cũng không vòng qua được đi a?"

"Ồ? BUG ở đâu?" Tăng Khả không hiểu.

"Kiều Như Tuyết bị ép giết người cũng tốt, chồng nàng vì yêu giết người cũng được!" Triệu Ngọc mở ra tay nói nói, " thế nhưng là, giết người xong, vì cái gì còn muốn để lại đầu mối đâu? Đừng quên, hai người bọn họ là muốn đem chuyện này che đi xuống, nhưng lưu lại những cái kia manh mối, lại rất rõ ràng sẽ đem cảnh sát ánh mắt, dẫn tới Kiều Như Tuyết trên thân tới đi? Cứ như vậy, há không phải là là đem Kiều Như Tuyết chuyện xấu toàn đều tuôn ra rồi?"

Triệu Ngọc kiểu nói này, hai người cái này mới không thể không gật đầu thừa nhận cái này BUG chỗ, UU đọc sách www. uukan Shu. com Tăng Khả gật đầu nói: "Cũng thế. . . Nếu như là hai người bọn họ làm, vậy cũng không cần đến phí như thế lớn sức lực, đi sử dụng các loại khác biệt giết người phương thức a? Tựa như trước đó tổ trưởng nói đến như thế, trực tiếp hạ độc chết không liền xong rồi?"

Tích tích. . .

Đúng vào lúc này, tựa như ứng nghiệm giống như, Triệu Ngọc điện thoại

tin nhắn vang lên, xem hết tin nhắn về sau, Triệu Ngọc bất đắc dĩ lắc đầu nói ra:

“Xem ra, con đường này thật không có đi đúng! Nhiễm Đào đến tin nhắn nói cho ta biết nói, Kiều Như Tuyết lão công nửa tháng trước bởi vì bệnh tim nằm viện, sau đó tiến hành bắc cầu giải phẫu, cho đến ngày nay còn tại trong bệnh viện dưỡng bệnh đâu!”

“A? Nói như vậy. . .” Tăng Khả lắc đầu, “Không có quan hệ gì với hắn rồi?”

“Sẽ không lại. . . Là chướng nhãn pháp a?” Ngô Tú Mẫn hoài nghi nói.

“Không, Nhiễm Đào đã điều tra bệnh lịch ghi chép, thiên chân vạn xác!” Triệu Ngọc lắc đầu.

Ai ngờ, nhưng vào lúc này, Ngô Tú Mẫn cũng nhận được một cái tin tức. Sau khi xem xong, nàng cũng là vẻ mặt buồn thiu địa nói với mọi người nói: “Phụ trách điều tra thợ quay phim trương thành công thám viên, đã từ phòng làm việc của hắn tìm được càng nhiều chụp lén video cùng ảnh chụp. Mà lại, bọn họ đã từ bên trong tìm được Kiều Như Tuyết bất nhã ảnh chụp cùng video, nội dung nhiều đến mười mấy G!”

“Ta đi!” Tăng Khả thán nói, “ nói như vậy, cũng không phải Kiều Như Tuyết rồi? Cái kia. . . Còn có ai! ! ?” . . .

Chương 750: Chỉ thị cái gì?

“Tổ trưởng, ta không biết rõ, chúng ta đứng ở chỗ này đã nửa ngày, ngài đến cùng đang nhìn cái gì đâu?” Cũ kỹ hải đăng phía dưới, Tăng Khả tò mò hỏi Triệu Ngọc một câu.

Triệu Ngọc nhìn đồng hồ đeo tay một cái, lúc này, khoảng cách phó bản kỳ ngộ phát sinh thời gian, còn có mười mấy phút dáng vẻ, hắn hôm nay đến có chút sớm.

Bởi vì đã qua hai ngày thời gian, nơi đây lại không nhân viên cảnh sát phòng thủ, chỉ có màu vàng cảnh giới tuyến, cùng biên kịch Thái Kim Đạt ngộ hại bạch tuyến còn y nguyên giữ lại tại hiện trường.

Biên kịch Thái Kim Đạt bị sát hại địa phương, ở vào hải đăng mặt phía nam chính phía dưới. Hung thủ dùng một khối to lớn lại nặng nề tảng đá, trực tiếp đánh trúng đầu của hắn, khiến nó tại chỗ tử vong.

Tại đông đảo người chết bên trong, trừ bỏ bị hỏa thiêu chết Hứa Hữu bên ngoài, phải kể là hắn đã chết thảm thiết nhất, đã là hoàn toàn thay đổi, không được bộ dáng.

Giám chứng khoa đo đạc qua, khối kia hình dạng bất quy tắc tảng đá nặng đến 25 kg, chính là một khối từ hải đăng phía trên rụng xuống xi măng hòn đá.

Thông qua người chết đầu gặp trọng kích tình huống, cao pháp y tinh vi tính toán ra, hung thủ chính là từ cách xa mặt đất 1.6 đến 1.8 gạo ở giữa, đem hòn đá nện xuống! Mà lại, đang đập hạ quá trình bên trong, hung

thủ hai tay phát lực, làm tảng đá sinh ra cường đại lực phá hoại.

Mặc dù hung thủ chỉ đập một cái, nhưng Thái Kim Đạt đã là hẳn phải chết không nghi ngờ!

Cẩn thận quan sát Hoàn trên đất hiện trường, Triệu Ngọc lại ngẩng đầu, hướng về hải đăng chỗ cao nhìn lại. Tối nay ánh trăng không rõ, hắn thậm chí không có mở ra đèn pin, cũng có thể nhìn ra hải đăng đại khái hình dáng.

Từ bị vòng vây lâu ngày thâm niên gió biển ăn mòn, trên thân tháp vết bẩn pha tạp, tổn hại nghiêm trọng, tùy thời đều có sụp đổ khả năng.

“Chậc chậc. . . Ta đi. . .” Nhìn qua cao cao hải đăng, Triệu Ngọc tự lẩm bẩm địa nói nói, “ ta đang suy nghĩ, chuyện này là không phải còn có một khả năng khác tính!”

“Ồ? Tổ trưởng lại có ý tưởng hay rồi?” Tằng Khả hưng phấn hỏi nói, “ thập làm sao có thể đâu?”

“Nếu như. . . Quách Nhất Hàng, Cao Bằng còn có Kiều Như Tuyết vợ chồng suy đoán toàn cũng không được lập, như vậy. . . Sẽ còn có hay không một loại khác có thể nói đến thông giải thích đâu?” Triệu Ngọc trầm tư một giây, nói nói, “ ta đi, luôn có như vậy một loại cảm giác kỳ quái, vụ án này, thật sự là. . . Quá cổ quái!”

“Cổ quái? Chỗ nào cổ quái?” Tằng Khả vội hỏi.

“Ừm. . . Tỉ như. . . Ân. . . Tỉ như đi. . .” Ai ngờ, Triệu Ngọc liên tiếp nói mấy cái tỉ như, lại một cái lý do cũng không nói ra, cuối cùng dứt khoát nói nói, “ khục! Ta chính là cảm thấy. . . Quá mẹ nó cổ quái!”

“Lão đại, ngươi thật giống như. . . Đã nói một lần!” Tằng Khả trán dâng lên hắc tuyến.

“Các ngươi nhìn a, giết người, dùng khác biệt phương thức giết người, sau đó. . . Cho người chết để lại đầu mối, lưu lại người sống, lưu lại chứng nhân, để chúng ta cho rằng hung thủ là Quách Nhất Hàng, Quách Nhất Hàng lại mất tích! Sau đó, chúng ta lại đi thăm dò Kiều Như Tuyết cùng chồng nàng, thế nhưng tra không xảy ra vấn đề gì. . . Chẳng lẽ. . . Cái này mẹ nó còn không cổ quái sao?”

“Tổ trưởng, ngươi. . . Đến cùng muốn nói điều gì a?” Ngô Tú Mẫn cũng là lộ ra ngay lòng trắng mắt.

“Ừm. . .” Triệu Ngọc một lần nữa tổ chức một cái ngôn ngữ , đạo, “Như thế nói với các ngươi đi! Ta cho rằng, bản án sở dĩ cổ quái như vậy, có khả năng, đó cũng không phải một trận có dự mưu giết chóc! Không chừng, vụ án này, có thể là cùng một chỗ chuyện ngoài ý muốn!”

“Ông trời của ta, tổ trưởng, suy nghĩ của ngươi thật phức tạp a!” Tằng Khả bày ra một mặt giả sùng bái biểu lộ.

“Cũng tốt nhảy vọt!” Ngô Tú Mẫn ngượng ngùng theo một câu,

Sau đó nói, “Thức uống bên trong hạ dược, dùng khác biệt phương thức đem người giết chết, tại trên người người chết để lại đầu mối, bình tĩnh lưu lại một cái người sống Khang Nhạc Minh, cho Lý Thiến đến cái treo ngược, Trương Dũng đến cái chôn sống. . . Ngươi lại nói. . . Đây là cái gì ngoài ý muốn?”

“Không không không. . .” Triệu Ngọc vội vàng giải thích, “Ta nói chính là, có thể là từ cùng một chỗ chuyện ngoài ý muốn dẫn lên!”

“Lão đại, “ Tằng Khả lộn xộn địa hỏi nói, “ ngươi ý tứ, là đoàn làm phim không cẩn thận chết người, sau đó. . . Mọi người xem xét, chết một cái cũng là chết, sau đó dứt khoát chết nhiều mấy cái? Nếu không phải là. . . Tự giết lẫn nhau?”

“Ngươi hoài nghi Lý Thiến cùng Trương Dũng sao?” Ngô Tú Mẫn hỏi.

“Không phải, không phải!” Triệu Ngọc phủ định, sau đó phí sức giải thích nói, “ các ngươi trước đừng ngắt lời, để cho ta nói tiếp đi. Ý của ta là, hung thủ có khả năng chỉ là muốn giết chết đoàn làm phim một người nào đó, thế nhưng là, làm hắn giết chết người này về sau, tràng diện chợt không kiểm soát, cho nên, hắn không thể không giết chết càng nhiều người!”

“Oa! Hollywood có cái mảng lớn. . .” Tằng Khả vội vã không nhịn nổi địa phụ họa nói, “ một cái tay bắn tỉa giết chết năm cái vô tội người bị hại, cảnh sát cho là hắn là biến thái sát thủ, lại không nghĩ rằng, năm người bên trong, chỉ có một cái mới là tay bắn tỉa muốn đánh chết!”

“Bà mẹ ngươi chứ gấu à, còn để không cho ta nói chuyện rồi? Có để hay không cho?” Triệu Ngọc đưa tay bóp Tằng Khả một cái, tròng mắt trợn thật lớn, dọa đến Tằng Khả vội vàng cuộn mình.

“Ta ý tứ. . . Nhưng thật ra là. . .” Triệu Ngọc giống xách gà con đem Tằng Khả cầm lên, sau đó nặng nề mà nói nói, “ tràng diện mất khống chế về sau, hung thủ bất đắc dĩ, cần đem người biết chuyện tất cả đều giết chết, cho nên mới làm thành chúng ta bây giờ thấy được cái dạng này!

“Lại là biến hóa giết người phương thức, lại là để lại đầu mối. . . Hắn sở dĩ chơi nhiều như vậy hoa văn đi ra, kỳ thật. . . Hắn bất quá là nghĩ giấu diếm cái kia ban sơ động cơ giết người mà thôi!” Triệu Ngọc kích động nói nói, “ cho nên, chúng ta cần đem cái kia nguyên thủy nhất động cơ tìm ra, mới có thể chân chính giải khai bí ẩn này!”

“. . .”

Nghe được Triệu Ngọc phen này kinh thiên lớn suy luận, Tằng Khả cùng

Ngô Tú Mẫn bị chấn động đến cứng họng, không biết vì sao.

“Được rồi, có thể nói chuyện!” Triệu Ngọc lúc này mới ra hiệu nói, “ các ngươi có thể nghĩ biện pháp đến lật đổ ta!”

“Tổ trưởng, ta chỉ có một chỗ không biết rõ, “ Tằng Khả yếu ớt địa nhấc tay hỏi nói, “ ngài nói đến tốt như vậy, nói đến như thế thấu triệt, nhưng nói hồi lâu, hung phạm rốt cuộc là người nào?”

“Ừm. . . Cái này. . . Cái này sao. . .” Triệu Ngọc lập tức có loại muốn đem Tằng Khả bóp chết suy nghĩ.

“Chí ít có một điểm là nhất định!” Ngô Tú Mẫn lại là bình tĩnh tỉnh táo phân tích nói, “ tên hung thủ này, nhất định là biết được đoàn làm phim nội tình! Hắn ít nhất phải hiểu rõ những người này cùng Kiều Như Tuyết ân oán gút mắc mới được. Cho nên, hung thủ, khẳng định cũng là nội bộ bọn họ người!”

“Đúng!” Triệu Ngọc gấp vội vàng gật đầu, “Tần Hảo sử dụng Cefuroxime hãm hại Kiều Như Tuyết sự tình, ngay cả Kiều Như Tuyết bản nhân cũng không biết! Cho nên, tên hung thủ này, tất nhiên là một cái tại đoàn làm phim, hoặc truyền hình điện ảnh trong công ty có nhất định ảnh hưởng lực người!”

“Ai nha, vậy coi như đến chậm rãi tra xét, “ Tằng Khả nói nói, “ truyền hình điện ảnh công ty có nhiều như vậy lãnh đạo, ai biết là cái nào đâu?”

“Cũng có khả năng, là cùng ở tại một cái đoàn làm phim, cũng đã rời đi Vĩnh Tiến Đảo người nào đó!” Ngô Tú Mẫn suy đoán, “Người này đã đối hòn đảo địa hình có hiểu biết!”

“Không nên gấp gáp, không nên gấp gáp!” Nhìn xem phó bản kỳ ngộ đã tiến nhập đếm ngược, Triệu Ngọc đã tính trước địa đối với hai người nói nói, “ tin tưởng ta, chứng kiến kỳ tích thời khắc, liền muốn tới! Hoắc ha

ha. . .”

Ngay tại Triệu Ngọc cuồng tiếu thời điểm, thời gian đã đi tới phó bản kỳ ngộ phát sinh thời khắc, hắn tranh thủ thời gian im lặng, dụng tâm quan sát lấy bốn phía, để có cái ứng phó đột phát sự kiện chuẩn bị.

Nhưng mà. . . Một giây, hai giây, ba giây. . .

Theo thời gian tí tách địa di chuyển, Triệu Ngọc sắc mặt, dần dần từ hồng quang đầy mặt biến thành một mảnh xám xanh. . .

Nhìn thấy Triệu Ngọc thần bí như vậy, Tằng Khả cùng Ngô Tú Mẫn cũng là nín thở ngưng thần, ngay cả thở mạnh cũng không dám, liền như thế nghiêm túc nhìn xem Triệu Ngọc, dần dần, trong ánh mắt của bọn hắn, cũng đã hiển lộ ra nhìn bệnh tâm thần hương vị. . .

Hô. . . Hô. . .

Trên mặt biển đúng lúc đó thổi tới một trận nhỏ gió mát, UU đọc sách www. uukan Shu. com vài miếng lá cây bị thổi làm từ Triệu Ngọc bên tai trượt xuống, cho hắn xấu hổ ống kính, đột ngột thêm mấy phần hô ứng.

Xuống chút nữa, một phút đồng hồ, hai phút đồng hồ, ba phút. . .

Năm phút đồng hồ thoáng qua một cái, Triệu Ngọc rốt cục không giữ được bình tĩnh, một mặt mắng lấy nãi nãi gấu, một mặt một lần nữa mở ra điện thoại địa đồ, cùng mình trong đầu kỳ ngộ địa điểm tiến hành so với.

Nhưng mà, thời gian, địa điểm cùng độ cao, tất cả đều không kém chút nào, phó bản kỳ ngộ rõ ràng đã phát sinh a? Nhưng vì cái gì, lại là không phản ứng chút nào đâu?

Cái này. . . Kém. . . Kém chỗ nào đâu?

Ai?

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc nhanh muốn phát tác thời điểm, hắn chợt phát hiện, kỳ ngộ của mình điểm tích lũy, vậy mà không giải thích được tăng lên 5 điểm.

Ai?

Tình huống như thế nào a đây là?

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian lại đem bốn phía hảo hảo quan sát một phen. Kết quả, làm ánh mắt hắn lại một lần nữa nhìn hướng về phía hải đăng về sau, điểm tích lũy cột vậy mà lại tăng lên 5 điểm.

A?

Nha. . .

Lần này, Triệu Ngọc rốt cục có lĩnh ngộ. Hắn hai mắt nhìn chằm chặp trước mắt cổ lão hải đăng, trong lòng nói ra, chẳng lẽ. . . Hôm nay phó bản kỳ ngộ, chỉ liền là —— nó! ! ? . . .

Chương 751: Chân thực sự kiện

Chương 751: Chân thực sự kiện tiểu thuyết: Cuồng dò xét tác giả: Bỏ biển quên hồ

“A A A. . . Lãnh đạo, lãnh đạo, cẩn thận, cẩn thận đây này. . .” Hải đăng phía dưới, vừa mới nghe hỏi chạy tới Đậu Tự Lực đội trưởng chăm chú kéo túm lấy Triệu Ngọc khuyên can nói, “ ngài đây là muốn làm gì? Cái kia hải đăng đã là pizza nghiêng tháp, bất cứ lúc nào cũng sẽ đổ sụp!”

“Ừm. . .” Tằng Khả sờ lên trán, uốn nắn nói, “ là so tát nghiêng tháp có được hay không?”

“Tổ trưởng, ngươi có thể nói với chúng ta cái hiểu chưa? Ngươi đến cùng phát hiện cái gì rồi? Chẳng lẽ, ngươi hoài nghi đèn trong tháp có đồ vật gì hay sao?” Ngô Tú Mẫn cũng là nhíu mày lắc đầu.

“Không có khả năng!” Đậu đội trưởng vội vàng khoát tay ra hiệu, “Vụ án phát sinh về sau, ta đã phái người đem hải đăng lục soát qua! Hai lần!” Đậu Tự Lực nói nói, “ chúng ta phái đều là nhân viên chuyên nghiệp, trong ngoài lục soát toàn bộ, không có khả năng rơi xuống cái gì! Cảnh khuyển cũng tới ngửi qua, không có cái gì phát hiện a?”

“Ngươi xác định, tất cả đều tìm tới rồi?” Nghe đến lời này, Triệu Ngọc hỏi một câu, dưới lòng bàn chân nhưng lại chưa đình chỉ hắn tiến về hải đăng bước chân.

“Xác định! Thiên chân vạn xác!” Đậu đội trưởng thề địa nói nói, “ lãnh đạo, nếu không dạng này, ta ngày mai hừng đông về sau, lại phái người

tìm một lần, ngay cả hải đăng mặt đất đều cho đào mở, có được hay không? Nhưng là, cái này đêm hôm khuya khoắt thật là không được, cái này tháp thật đã rất nguy hiểm! Vạn nhất ngài nếu là có cái gì sơ xuất, chúng ta cái nào cũng đảm đương không nổi nha!”

Ai ngờ, đậu đội trưởng lời nói đều nói đến đây loại phân thượng, nhưng Triệu Ngọc chẳng những không có ý dừng bước, ngược lại tăng nhanh tốc độ.

“Lãnh đạo, lãnh đạo. . . Đừng. . . Đừng a. . .” Đậu Tự Lực dùng sức kéo túm lấy Triệu Ngọc, “Đây không phải trò đùa, sẽ chết người!”

Đậu Tự Lực một khuyên, dưới tay hắn thám viên nhóm cũng là tiến lên ngăn cản. Nhưng mà, Triệu Ngọc dù sao cũng là đại lãnh đạo, bọn họ không dám thật ngăn cản, Triệu Ngọc đưa tay víu vào, liền đem bọn họ tất cả đều đẩy ra.

“Tổ trưởng. . .” Tằng Khả cũng là dọa sợ, hắn nhìn thoáng qua đen như mực hải đăng, vội chạy tới giữ chặt Triệu Ngọc góc áo, “Tổ trưởng, không được liền ngày mai đi, đến lúc đó tia sáng còn sáng một chút, cái này đêm hôm khuya khoắt có thể thấy cái gì đâu?”

“Lãnh đạo, chúng ta ban ngày kiểm tra hải đăng thời điểm chụp hình phiến, ngươi trước tiên có thể nhìn xem ảnh chụp, nghe ta, cái này tháp, trèo lên không được!” Đậu Tự Lực còn đang cố gắng khuyên giải lấy.

Lúc nói chuyện, Triệu Ngọc đã cất bước đi tới hải đăng lối vào chỗ, lối vào mọc đầy cỏ dại, môn sớm đã không có, chỉ để lại một cái đen ngòm, âm trầm cửa hang, nhìn qua cũng làm người ta sợ hãi trong lòng.

“Bà mẹ ngươi chứ gấu à! Không đúng!” Ai ngờ, chạy tới cổng, Triệu Ngọc chợt không tiến vào.

Nguyên lai, hắn khăng khăng muốn tới đèn trong tháp xem xét, cũng

không phải là bởi vì hắn thật nghĩ muốn đi vào xem xét, mà là vì nghiệm chứng phó bản kỳ ngộ sự tình!

Trước đó, khi hắn nhìn thấy hải đăng thời điểm, kỳ ngộ điểm tích lũy liền sẽ gia tăng như vậy mấy điểm. Thế nhưng là, khi hắn hiện tại khăng khăng muốn tới tháp bên trên xem xét về sau, điểm tích lũy lại không còn tăng trưởng!

Điểm tích lũy không dài, chỉ có thể biểu thị một sự kiện, trong tháp căn bản không có Triệu Ngọc thứ cần thiết! Nếu như hắn khăng khăng đi lên, cũng sẽ không có thu hoạch gì.

Lần này, Triệu Ngọc thật là có chút phạm mộng! Bản án như thế khó bề phân biệt, lại không nghĩ rằng phó bản kỳ ngộ vậy mà cũng đi theo ồn ào.

Lão đại a, Triệu Ngọc ở trong lòng đối kỳ ngộ hệ thống nhả rãnh đạo, ngươi đến cùng là nghĩ như thế nào? Nhìn thấy hải đăng liền cho thêm điểm, có thể vào hải đăng lại không thêm phân, đây là đạp lý gì?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc đành phải bất đắc dĩ lui trở về, lại ngẩng đầu nhìn về phía hải đăng, hơn nữa còn ngẩng đầu xoay lên vòng.

Thế nhưng là, mặc kệ vây quanh hải đăng chuyển nhiều ít vòng, nhưng kỳ ngộ điểm tích lũy từ đầu đến cuối hào không dao động.

Sau đó, chưa từ bỏ ý định Triệu Ngọc còn sử dụng một cái ẩn hình tham trắc khí cộng thêm một cái ẩn hình dụng cụ nhìn thấu đi ra, lại đem hải đăng hảo hảo mà kiểm tra một lần, nhưng vẫn là không thu hoạch được gì.

Chậc chậc. . .

Thật sự là tà môn mà. . .

Triệu Ngọc trăm mối vẫn không có cách giải, đám người càng là thấy mắt lớn trừng mắt nhỏ. Hoàn toàn không rõ Triệu Ngọc như vậy ma chướng cần làm chuyện gì?

Bất quá, tại nhìn thấy Triệu Ngọc cuối cùng từ bỏ trèo lên tháp về sau, mọi người vẫn là nho nhỏ địa nhẹ nhàng thở ra.

“Lãnh đạo, lãnh đạo! Như vậy đi được không? Ngài đã không biết ngày đêm công tác đã lâu như vậy, “ đừng nhìn đậu đội trưởng quần áo lôi thôi, lại là thật biết giải quyết, lúc này đối Triệu Ngọc nịnh nọt địa nói nói, “ chúng ta Vương trưởng cục đã tại Khúc Lương cho các vị lãnh đạo đã đặt xong khách sạn, không bằng, đêm nay trước nghỉ ngơi thật tốt đi!

“Ngài yên tâm, trên đảo sự tình, còn có truy nã người bị tình nghi sự tình, chúng ta nhất định sẽ toàn lực ứng phó!”

“Ừm. . .” Nghe lời này, Triệu Ngọc khẽ gật đầu.

Lâu dài phá án và bắt giam làm việc, để Triệu Ngọc thật sâu lĩnh ngộ một cái đạo lý, người tại mệt mỏi tình huống dưới, rất khó đem tinh lực tập trung lại, nếu như khăng khăng tiêu dông dài, không những đối phá án không có chút nào trợ giúp, ngược lại sẽ làm mình càng thêm mỏi mệt.

Cho nên, muốn đem bản án phá án và bắt giam, mình nhất định phải bảo trì tinh lực dồi dào mới được.

Giờ phút này, đã qua Hoàng Kim 24 giờ, bản án đã bày biện ra một loại cháy bỏng hình thái, Triệu Ngọc cũng không có lại một lần nữa trong đêm tác chiến tất yếu, chẳng bằng đi trước dưỡng đủ tinh thần.

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc liền đồng ý đậu đội trưởng đề nghị, tại trở

lại bến tàu về sau, ba người ngồi lên một chiếc cảnh sát ca nô, tiến về Khúc Lương dặm đi.

Ba người thật đã là mỏi mệt đến cực điểm, cho dù ca nô xóc nảy, bọn họ nhưng vẫn là khốn đốn địa thiêm thiếp trong chốc lát.

Đậu đội trưởng vì bọn họ an bài chuyến đặc biệt đưa đón, trở lại Khúc Lương bến tàu về sau, liền đem ba người đưa đến khách sạn dàn xếp.

Lúc đầu, Triệu Ngọc còn muốn mời Tằng Khả cùng Ngô Tú Mẫn ăn bữa ăn khuya, nhưng là nhìn lấy hai người dáng vẻ mệt mỏi, hắn vẫn là bỏ đi ý nghĩ này.

Ba người gian phòng tiếp giáp, sau khi lên lầu, Ngô Tú Mẫn suất mở ra trước gian phòng của mình, cùng hai vị nam sĩ đạo quá muộn an, vào nhà nghỉ ngơi đi.

Căn thứ hai là Triệu Ngọc, Triệu Ngọc cũng mở cửa vào phòng.

Cuối cùng một gian là Tằng Khả, Tằng Khả đi vào trước cửa, mệt mỏi ngáp một cái, đang chuẩn bị móc thẻ phòng mở cửa. Ai ngờ, Triệu Ngọc nhưng lại chợt từ hắn phòng của mình chui ra, sau đó vậy mà kích động cho Tằng Khả tới cửa đông!

“Ta đi!” Tằng Khả giật nảy mình, ánh mắt bên trong thậm chí xuất hiện sợ hãi, “Tổ. . . Tổ trưởng. . . Ngươi muốn làm sao?”

“Không. . . Không đúng!” Triệu Ngọc vỗ vỗ môn, sau đó vui buồn thất thường địa bắt lấy Tằng Khả cổ áo nói nói, “ Tằng Khả, ta giống như. . . Minh bạch chút gì đồ vật ra đến rồi!”

“Tổ. . . Tổ trưởng, ngươi lại minh bạch cái gì rồi?” Tằng Khả mồ hôi lạnh ứa ra.

“Hải đăng!” Triệu Ngọc hưng phấn mà trừng tròng mắt nói nói, “ hải đăng a! Ta coi là, là đèn trong tháp có vấn đề đâu! Nhưng kỳ thật. . . Không phải!”

“Không phải bên trong, chẳng lẽ là bên ngoài?” Tằng Khả nhẹ nhàng địa kéo ra Triệu Ngọc tay, cái này mới rốt cục tháo bỏ xuống cái kia cỗ cường đại lực áp bách.

“Không! Cũng không phải bên ngoài!” Triệu Ngọc lắc đầu, “Mà là. . . Hải đăng bản thân!”

“Bản thân?” Tằng Khả nhíu mày, “Tổ trưởng, ngươi nếu không. . . Trước nghỉ ngơi một chút a hôm nay. . . Ngươi. . . Ân. . .”

“Ta khả năng, không để ý đến một vấn đề!” Triệu Ngọc lại ma chướng địa hỏi nói, “ Tằng Khả, ngươi nhanh lên một chút nói cho ta biết, đã đoàn làm phim quay chụp phim tên là 《 hải đăng 》, như vậy. . . Phim đến cùng giảng một cái gì cố sự?”

“Cố sự? Ai? Ta không cùng ngươi nói qua sao?” Tằng Khả ngoài ý muốn nói nói, “ ta đã sớm đem tư liệu phát cho ngươi, ân. . . Cái kia nhưng thật ra là một cái rất đơn giản cố sự, nói tại thế kỷ trước thập niên 80 thời điểm, một cặp vợ chồng tại trên hải đảo trông coi hải đăng.

“Sau đó, có một ngày, cặp vợ chồng từ trên biển cứu trợ một tên tao ngộ tai nạn trên biển tuổi trẻ thuyền viên. Thế nhưng là, được cứu vớt thuyền viên lại lấy oán trả ơn, coi trọng thủ tháp người tuổi trẻ mỹ mạo thê tử, chẳng những đem mạnh * bạo, hơn nữa còn tàn nhẫn địa sát hại thủ tháp người!”

“Ồ? Vậy mà. . . Dạng này?” Triệu Ngọc như có điều suy nghĩ, tựa hồ nghĩ tới điều gì.

“Thế nhưng là, cái này phim đặc biệt nhất địa phương ở chỗ, hắn hết

thảy cho người xem diễn xuất ba cái song song kịch bản!” Tằng Khả lại nói, “ vừa rồi là cái thứ nhất, mà cái thứ hai cùng cái thứ ba lại tất cả đều xuất hiện làm cho người suy nghĩ sâu xa nghịch chuyển, loại này quay chụp thủ pháp hoàn toàn chính xác rất cao minh!”

“Nghịch chuyển? Làm sao nghịch chuyển?” Triệu Ngọc vội hỏi.

“Lần thứ hai, cho nên chuyện phát sinh cải biến, cũng không phải là được cứu vớt thuyền viên lấy oán trả ơn, mà là thủ tháp người phương diện kia năng lực không được, thê tử của hắn bởi vì tịch mịch khó nhịn, coi trọng cái này cái trẻ tuổi khỏe mạnh cường tráng tiểu hỏa tử, sau đó cõng lão công của mình chủ động câu dẫn hắn! Cũng không liệu bị thủ tháp người phát hiện, UU đọc sách www. uukan Shu. com song phương phát sinh tranh chấp, kết quả tiểu hỏa tử thất thủ giết chết thủ tháp người!”

“Cái kia. . . Cái thứ ba đâu?” Triệu Ngọc cảm giác tim đập của mình ngay tại gia tốc.

“Lần thứ ba thì càng tuyệt!” Tằng Khả giới thiệu nói, “ hung thủ giết người không phải tuổi trẻ thuyền viên, mà là thủ tháp người thê tử! Nguyên lai, thủ tháp người có ngược * đợi khuynh hướng, thường xuyên đối thê tử đánh đập thi ngược. Nhưng trên đảo nhỏ, chỉ có hai người bọn họ, đối mặt loại này bạo lực gia đình, thê tử căn bản tránh cũng không thể tránh, gần như tuyệt vọng.

“Nhưng mà, làm vị này tuổi trẻ thuyền viên đến về sau, thê tử lại rốt cuộc tìm được thoát khỏi ngược * đợi cơ hội, nàng đầu tiên là giết trượng phu đã chết, sau đó lại đi dẫn dụ thuyền viên cùng mình phát sinh quan hệ!

“Chờ đến cảnh sát đến về sau, thứ nhất màn kịch bản liền diễn ra, thê tử một mực chắc chắn, là thuyền viên tàn nhẫn địa sát hại trượng phu của mình, đồng thời còn mạnh hơn * làm lộ nàng!

“Thuyền viên hết đường chối cãi, đành phải bị cảnh sát bắt, đồng thời cuối cùng bị phán xử —— tử hình! ! !”

“A?” Nói đến đây, Triệu Ngọc cảm giác huyết dịch đều rất giống sôi trào, chẳng lẽ. . . Bản án trọng điểm, lại ở chỗ này sao?

“Tổ trưởng, sẽ nói cho ngươi biết một cái lợi hại hơn!” Tằng Khả lại nói, “ mặc dù kịch bản là Thái Kim Đạt biên soạn, nhưng là tại bọn họ phim bày ra trên sách, lại rõ ràng địa viết, nên kịch —— căn cứ chân thực sự kiện —— cải biên! ! !” . . .

Chương 752: Hải đăng cố sự

Không hiểu thấu. . .

Trở lại gian phòng của mình, nhìn xem mình vừa mới hoàn thành kỳ ngộ điểm tích lũy cùng đạo cụ ban thưởng, Triệu Ngọc lại sinh ra một loại cảm giác khó hiểu.

Lần này "Cấn cách" quẻ, hắn bản thân cảm giác hoàn thành đến phi thường hỏng bét, bản án lượn quanh một vòng lớn, vẫn dậm chân tại chỗ, đối tại cái gì bằng hữu mới loại hình, cũng là không thể nào nói đến.

Thế nhưng là, cho dù như thế, kỳ ngộ của hắn điểm tích lũy lại vẫn đạt đến 130%, cũng lại đạt được một kiện đặc cấp đạo cụ —— ẩn hình giả chết thuốc! Ăn cái này dược hoàn, người có thể giả chết 30 phút đồng hồ, mặc cho Hà Nghi khí cũng tra không xảy ra vấn đề tới. Không hề nghi ngờ, loại thuốc này hoàn tuyệt đối là cái phi thường lợi hại bảo bối.

Cộc cộc cộc. . .

Triệu Ngọc dùng ngón tay gõ lấy phòng tắm pha lê, trong đầu vẫn còn đang suy tư lấy cái này không cùng ăn khớp hệ thống ban thưởng, rõ ràng mình "Cấn cách" quẻ biểu hiện cũng không tốt, nhưng vì cái gì, độ hoàn thành còn sẽ cao như thế đâu? Còn phần thưởng một kiện đặc cấp đạo cụ cho ta, cái này. . .

Chẳng lẽ. . . Thật là bởi vì, 《 hải đăng 》 kịch bản? Kịch bản là căn cứ chân thực sự kiện cải biên, vậy liệu rằng, trận này đảo hoang giết chóc,

sẽ cùng lần này chân thực sự kiện có quan hệ đâu?

Thế nhưng là. . . Nếu như cùng kịch bản có quan hệ, như vậy. . . Những cái kia lưu tại trên người người chết manh mối nói thế nào? Hung thủ thật sự, là ai?

Hô. . .

Triệu Ngọc nặng nề mà thở ra một hơi, đã cảm thấy thật sâu mỏi mệt. Xem ra, mình không thể lại cố chấp kiên trì, nhất định phải nghỉ ngơi thật tốt mới được. Hắn hạ quyết tâm, sáng mai, liền từ 《 hải đăng 》 cố sự nguyên hình tới tay, nhìn xem có thể hay không tra ra cái gì đầu mối mới đến?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc qua loa kết thúc tắm rửa, sau đó ngã đầu liền ngủ.

Đêm nay, suy nghĩ phân tạp hắn, nhất định sẽ làm một chút loạn thất bát tao mộng. Ở trong mơ, hắn mộng thấy hải đăng bên trên đôi kia thủ tháp vợ chồng; mộng thấy Quách Nhất Hàng, cũng mộng thấy bị oan uổng thành hung thủ giết người thuỷ thủ, bị thi hành tử hình. . .

Mộng lấy mộng lấy, hắn lại không thể tránh khỏi mơ tới Miêu Anh, Miêu Anh đã từ nước ngoài trở về, cùng mình Hợp Thể một chỗ, sóng vai phá án, đem cây hồng bì laptop bên trên cỡ lớn án chưa giải quyết, tất cả đều phá án và bắt giam. . .

Đương nhiên, ở trong mơ, cũng không thiếu được một chút kích tình hí, ngoại trừ cùng Miêu Anh ba ba ba bên ngoài, hắn còn mộng thấy tiểu đồ đệ tô Kim muội lại chui vào chăn của mình; nhất làm cho hắn ngoài ý muốn chính là, hắn thế mà còn mơ tới cái kia nữ diễn viên Lý Thiến.

Lý Thiến có một loại mê người thành thục khí chất, Triệu Ngọc mơ tới nàng mặc một thân giản lộ thấu lễ phục dạ hội cùng mình cùng đi ăn tối,

ăn ăn, đầu bếp Trương Dũng còn cho hai người bọn họ bưng lên một bàn heo sữa quay tới. . .

Mặc dù mộng cảnh không ngừng, nhưng Triệu Ngọc dù sao cũng là ngủ thiếp đi, đồng thời một mực ngủ thẳng tới ngày thứ hai tám giờ sáng.

A nha. . .

Tại trên giường mềm mại, hắn dùng sức duỗi cái lưng mệt mỏi, lúc này mới cảm giác tinh thần cùng thể lực lại khôi phục được đầy cách trạng thái.

Bất quá, kéo màn cửa sổ ra, cũng không có nhìn thấy trong chờ mong tươi đẹp ánh nắng. Hôm nay Thiên Âm chìm cực kì, sắc trời mờ nhạt, xung quanh lạnh lẽo hoang vu.

Khai quẻ. . .

Thiên Linh linh địa Linh Linh, Triệu Ngọc thở dài ôm quyền, trong lòng nói chuyện, hệ thống lão đại a, hôm nay có thể hay không đem bản án kết, toàn xem ngươi rồi a!

Nói xong, hắn dùng tâm niệm một điểm, rốt cục mở ra mới một quẻ.

Kết quả, khi hắn nhìn cho tới hôm nay mở ra quẻ văn về sau, hắn không thể không lúc này mắng sáu cái chữ đi ra: “Ta đi,

Bà mẹ ngươi chứ gấu à!”

Thật sự là bất thường vẫn còn tiếp tục, hôm nay, hắn vậy mà lại mở ra một cái “Cấn cách” quẻ đến, cùng ngày hôm qua giống nhau như đúc!

Lão đại a, ngươi đây là làm cái gì?

“Cấn” quẻ mặc dù rất tốt, nhưng đằng sau cái kia “Cách” quẻ là cái quỷ gì? Ngươi hôm nay nếu là trực tiếp tới cái “Khôn cấn” quẻ, hoặc là “Càn cấn” quẻ, cái kia ta chẳng phải kết án thuận lợi sao?

6 cái nhân mạng a, nhanh lên một chút đem hung thủ tìm ra, đem hắn trói lại, chẳng lẽ không tốt sao?

Triệu Ngọc lên thời điểm, Ngô Tú Mẫn cùng Tằng Khả từ lâu rời giường đã lâu, ba người liền cùng đi đến nhà hàng ăn điểm tâm.

Khúc Lương là cái địa phương nhỏ, cả thị khu đều không có một chỗ ra dáng xa hoa khách sạn. Bọn họ hiện tại chỗ ở gọi là Khúc Lương nhà khách, chính là là bản xứ tốt nhất một nhà nhà khách, mặc dù tên là 4 tinh, nhưng có vẻ như ngay cả 3 tinh tiêu chuẩn đều không đủ trình độ.

Bất quá, Vương Thành vừa cục trưởng nghĩ đến rất chu đáo, sáng sớm liền phái người mua được nơi đó đặc sắc quà vặt, cùng vài chỗ phong vị nhỏ bánh ngọt, dùng để chiêu đợi bọn họ.

“Tổ trưởng, “ Ngô Tú Mẫn một mặt thưởng thức phong vị quà vặt, một mặt đối Triệu Ngọc hỏi nói, “ không sao chứ? Đêm qua, tình trạng của ngươi rất giống cấp tính mệt nhọc hội chứng, tiếp tục như vậy cũng không tốt, nếu là chuyển thành mãn tính, sẽ đối với khỏe mạnh tạo thành ảnh hưởng rất lớn. Ta biết mấy cái không tệ bác sĩ, không bằng , chờ bản án kết, ngươi đi xem một chút đi!”

“Ngươi. . .” Nhìn xem Ngô Tú Mẫn chăm chú dáng vẻ, Triệu Ngọc cũng là không tiện phát tác, đành phải bưng chén lên uống bát cháo.

“Tổ trưởng, ngươi hôm qua cùng ta sau khi nói xong, ta thế nhưng là suy nghĩ một đêm đâu!” Lúc này, Tằng Khả buông xuống bát đũa, nói nói, “ ngươi có phải hay không cảm thấy, bản án cùng cố sự kịch bản có quan hệ đâu? Thế nhưng là, ta càng nghĩ, luôn cảm giác không khớp a?”

“Cái gì? Cố sự kịch bản?” Ngô Tú Mẫn sững sờ, “Có ý tứ gì? Tại sao lại kéo tới cố sự kịch bản đi lên rồi?”

“Tổ trưởng, “ Tằng Khả lại nói, “ luôn không khả năng, trong chuyện xưa nguyên hình nhân vật đột nhiên xuất hiện, nhìn thấy đoàn làm phim đang quay nhiếp chuyện xưa của mình, sau đó trong cơn tức giận, đem người đều giết a?”

“Ông trời của ta nãi nãi!” Ngô Tú Mẫn thế nào dưới lưỡi, bánh gatô đều rơi tại trên mặt bàn, “Tằng Khả, ngươi còn làm lấy nằm mơ ban ngày hay sao? Cái này đều chỗ nào cùng chỗ nào a? Nếu như nhân vật chính còn sống, hiện tại cũng là lão đầu lão thái, muốn giết 6 cái người sống sờ sờ, khả năng sao?”

“Ừm. . . Không phải mê choáng sao?” Tằng Khả sợ hãi địa trả lời một câu.

“Đồ ngốc, đầu bếp Trương Dũng bị người mang lên vườn hoa chôn sống, hơn 70 tuổi lão nhân có thể mang nổi?” Ngô Tú Mẫn lắc đầu, “Mà lại, loại ý nghĩ này liền đủ kỳ huyễn, cố sự nguyên hình? Nguyên hình, lại làm sao có thể biết đoàn làm phim nhiều như vậy bí ẩn? Căn bản tám gậy tre đều đánh không đến!”

“Đúng a, tổ trưởng!” Tằng Khả ngược lại mặt nói với Triệu Ngọc, “Ta chính là cái này ý tứ, ta cũng cảm thấy, giết người sự kiện tuyệt đối cùng kịch bản không quan hệ!”

“Đừng có gấp, đừng có gấp. . .” Triệu Ngọc phối hợp đem bát cháo uống cho hết, sau đó lấy điện thoại cầm tay ra, cho một người gọi điện thoại.

Ai ngờ, điện thoại của hắn vậy mà trực tiếp gọi cho cái kia Lý Thiến: “Uy, mỹ nữ, tối hôm qua ngủ được kiểu gì a?”

“Là ngươi? Cảnh sát, ngươi đây là. . .” Lý Thiến rất rõ ràng nghĩ không

ra, Triệu Ngọc sẽ gọi điện thoại cho nàng.

“Hắc hắc hắc, đừng hiểu lầm, “ Triệu Ngọc hèn mọn địa nói nói, “ ta cũng không phải muốn tán tỉnh ngươi, ta chỉ là nghĩ cùng ngươi nghe ngóng ít chuyện, ta hỏi ngươi, đã ngươi là nhân vật nữ chính, vậy ngươi khẳng định đối kịch bản hiểu rõ vô cùng, đúng không?”

“Ừm. . . Ân. . .” Lý Thiến rõ ràng có chút không rõ, ân nửa ngày mới gật đầu nói phải.

“Như vậy. . .” Triệu Ngọc nói nói, “ ngươi tại kịch bên trong vai trò, liền là cái kia thủ tháp người thê tử?”

“Là, là, cảnh sát. . . Thế nào? Ngươi nói như vậy, gọi ta thật là không có ngọn nguồn. . .” Lý Thiến nói ra lời nói thật.

“Ha ha ha. . .” Triệu Ngọc âm dương quái khí cười cười, hỏi nói, “ không nên kinh hoảng, ta chủ yếu là muốn hỏi ngươi một cái, cái này kịch bản thật là Thái Kim Đạt chính mình viết sao? Hơn nữa, còn là căn cứ cái gì chân thực sự kiện cải biên?”

“Đúng, UU đọc sách www. uukan Shu. com điểm này ta có thể khẳng định, vở đều là thái biên kịch mình viết, hắn vì cái này vở, đã chuẩn bị hai năm. Mặc dù là giá thành nhỏ chế tác, nhưng một mực ngóng trông có thể dựa vào nó đánh một cái khắc phục khó khăn!” Lý Thiến chăm chú hồi đáp, “Mà lại, ngài nói không sai, cố sự này, đích thật là căn cứ chân thực sự kiện cải biên! Mà lại. . . Mà lại. . . Chuyện xưa nguyên hình liền phát sinh trên Vĩnh Tiến Đảo, cái kia hải đăng, cũng là lúc trước hải đăng!”

“A?” Nghe đến đó, Triệu Ngọc bỗng nhiên bốc lên cả người nổi da gà lên.

“Cảnh sát, ta coi là, các ngươi so với ta nhóm biết đến rõ ràng đâu!” Lý

Thiến lại nói, “ chỉ sợ, Khúc Lương bờ biển nơi đó các lão nhân, tất cả đều nghe nói qua cố sự này, đến bây giờ, mọi người còn vì này nói chuyện say sưa đâu! Ai cũng không biết, tên thủy thủ kia, đến cùng phải hay không thật bị oan uổng? Ai cũng không biết, hung thủ đến cùng là thuyền viên, vẫn là thủ tháp người thê tử!

“Thái Kim Đạt cũng tương đối cay độc, hắn mặc dù trích dẫn cố sự này, “ Lý Thiến tiếp tục nói, “Lại cũng không có tại kịch bên trong cho ra đáp án, chỉ là quay chụp ba loại khả năng phát sinh tràng cảnh, sau đó lưu lại một cái lo lắng, làm cho người suy nghĩ sâu xa, để người xem mình đi cảm thụ!

“Phim này không phải là ngụy phim phóng sự, cũng không phải thuần túy phim truyện, từ một loại nào đó lý niệm bên trên giảng, Thái Kim Đạt kịch bản khai sáng một loại mới kịch bản hình thức, cho nên. . .” Nói đến đây, Lý Thiến nhịn không được một trận thất lạc, “Nếu không phải xảy ra hung sát án, nói không chừng , chờ phiến tử đánh ra đến, ta cũng có thể ra một chút nhũ danh đâu!” . . .

“Cách” quẻ = Ly....

Word ở nhà bị hư ko chỉnh sửa được. Bực quá

Chương 753: Kinh thiên đại suy luận

“Liền xem như dạng này, chuyện này vẫn là quá gượng ép!” Trước bàn ăn, Ngô Tú Mẫn mở ra hai tay, đưa ra mình chỉ trích, “Tựa như ác ma án đồng dạng, nếu như cùng phim cố sự bên trong nhân vật dính líu quan hệ, thật sự là. . . Quá gượng ép đi! ?”

“Ta biết. . . Đích thật là có chút gượng ép!” Triệu Ngọc thừa nhận nói, “ nhưng là làm tra án tới nói, mỗi một đầu manh mối cũng không thể xem nhẹ! Đã nghĩ đến điểm này, tự nhiên muốn hảo hảo tra một chút. . .”

Cùng Ngô Tú Mẫn ý nghĩ khác biệt, đối với vụ án cùng phim kịch bản quan hệ trong đó, Triệu Ngọc thái độ rõ ràng càng tích cực một chút.

Bởi vì, Triệu Ngọc luôn cảm thấy, ngày hôm qua phó bản kỳ ngộ xuất hiện quá mức kì quái. Trước kia, mặc kệ kỳ ngộ hoặc lớn hoặc nhỏ, chỉ cần hắn có thể đúng hạn đến phát sinh điểm, luôn có thể gặp được một ít chuyện.

Thế nhưng là, đêm qua, khi hắn căn cứ chỉ thị đi vào hải đăng phía dưới về sau, ngoại trừ không giải thích được đạt được mấy điểm tích lũy bên ngoài, lại là một mảnh gió êm sóng lặng, không phản ứng chút nào.

Bởi vậy, Triệu Ngọc càng phát ra cho rằng, cái kia hắn là là hệ thống cố ý lưu cho hắn một cái gì nhắc nhở, mà cái này nhắc nhở hiển nhiên cùng hải đăng có quan hệ. Bởi vì hắn vừa nhìn thấy hải đăng, liền sẽ thêm điểm.

Ngay từ đầu, hắn còn tưởng rằng là đèn trong tháp ẩn giấu đi thứ gì,

nhưng khi đậu đội trưởng nói cho hắn biết, cảnh sát đã đem hải đăng trong ngoài lục soát qua, không có khả năng sơ sẩy cái gì về sau.

Triệu Ngọc mạch suy nghĩ, lúc này mới chuyển dời đến đoàn làm phim quay chụp phim kịch bản đi lên. Đã đoàn làm phim quay chụp phim nhựa cũng gọi 《 hải đăng 》, như vậy, phó bản kỳ ngộ cho ám hiệu của hắn, có thể hay không cùng cái này lấy chân thực sự kiện cải biên cố sự tình tiết có quan hệ đâu?

Thế nhưng là, vừa nhắc tới cố sự tình tiết, Triệu Ngọc cũng giống Ngô Tú Mẫn như thế, có hai cái thật sâu sầu lo:

Thứ nhất, 《 hải đăng 》 trong chuyện xưa, chỉ có ba nhân vật: Thủ tháp phu phụ cùng được cứu vớt thuyền viên. Kết cục sau cùng, thì là thủ tháp người bị giết, thuyền viên bị phán tử hình. Cho nên, nếu như trong chuyện xưa nguyên hình nhân vật còn sống, vậy cũng chỉ có thể còn lại thủ tháp người thê tử.

Thế nhưng là, cho đến ngày nay, đừng nói thủ tháp người thê tử còn ở đó hay không nhân thế, coi như nàng còn sống, cũng tất nhiên là một vị tuổi già sức yếu lão nãi nãi, lại như thế nào đến tham dự trận này án mưu sát đâu?

Trừ phi. . .

Triệu Ngọc suy nghĩ, trừ phi, cái này lão nãi nãi có đứa bé! Bản án, là đứa bé này làm ra! Hài tử biết đoàn làm phim quay chụp phim có hại mẫu thân danh dự, phẫn hận phía dưới, động thủ giết người!

Thế nhưng là. . .

Triệu Ngọc thật sâu biết, khả năng này thật sự là quá nhỏ quá nhỏ. Đừng nói có hay không như thế một đứa bé, cho dù có, cũng không thể là vì một câu có hại danh dự liền động thủ giết người a? Nếu như đoàn làm

phim thật xâm hại mẫu thân hắn danh dự, cái kia cùng lắm thì có thể tìm kiếm pháp luật thủ đoạn mà!

Mặt khác, còn có điểm trọng yếu nhất, cũng là thế nào vòng cũng không vòng qua được đi.

Cái kia chính là, nếu như tình tiết vụ án cùng cố sự tình tiết có quan hệ, thật là cái kia thủ tháp nhân thê tử, hoặc là con cái làm ra, nhưng cái này lại giải thích như thế nào, đang bị hại trên thân người để lại đầu mối sự tình đâu?

Kiều Như Tuyết sự tình, đều là tuyệt đối nội tình, ngoại nhân tuỳ tiện không có khả năng biết đến!

Cho nên, hung thủ tất nhiên là biết rõ đoàn làm phim nội bộ nhân viên, nếu không căn bản không có khả năng biết nhiều chuyện như vậy.

Vẻn vẹn hai điểm này, liền có thể đủ bỏ đi Triệu Ngọc suy nghĩ. Thế nhưng là, Triệu Ngọc lại là loại kia đụng vào nam tường cũng phải đem nam tường đánh vỡ người.

Bởi vậy, kết hợp lấy trở lên hai điểm,

Hắn vậy mà lại nghịch Thiên Địa nghĩ ra một cái càng thêm lớn gan, càng để cho người không thể tưởng tượng phán đoán ra.

Triệu Ngọc cảm thấy, nếu như muốn để cái kia hai điểm sầu lo có thể giảng thông, như vậy thế gian này, liền chỉ còn lại có duy nhất một loại giải thích, cái kia chính là: Đoàn làm phim bên trong người nào đó, liền là vị kia thủ tháp người thê tử! Hoặc là, nàng —— hậu nhân! ! !

Kết quả, làm Triệu Ngọc đem hắn cái này kinh thiên lớn suy luận, đặt tới trên mặt bàn nói ra về sau. Ngô Tú Mẫn dọa đến tay khẽ run rẩy, lại ném đi một khối bánh gatô; mà Tăng Khả cũng thiếu chút mà đem vừa mới

uống đến miệng bên trong nước trái cây toàn đều phun ra.

“Ông trời của ta nãi nãi!” Ngô Tú Mẫn lại một lần nữa phát ra sợ hãi thán phục, “Tổ trưởng, ngươi não động thật sự là quá lớn! Ta cảm thấy, ngươi cũng có thể đổi nghề làm biên kịch, bảo đảm ngươi có thể so sánh Thái Kim Đạt lấy được thành tựu còn cao!”

“Phi phi phi, lời gì?” Triệu Ngọc bạch nhãn, “Thái Kim Đạt đã chết! Ngươi dám rủa ta!”

“Tổ trưởng, ân. . .” Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc kéo ra như thế kinh thiên phỏng đoán về sau, Tằng Khả lại sớm đã đánh Khai chính mình laptop, tra được một vài thứ.”Ta vừa rồi tra xét một cái, đoàn làm phim mười người bên trong, có hai cái đều là Khúc Lương người đâu!”

“A? Thật có?” Triệu Ngọc cùng Ngô Tú Mẫn đồng thời sững sờ.

“Hứa Hữu cùng Thái Kim Đạt!” Tằng Khả niệm nói, “ Hứa Hữu là Khúc Lương lưu huỳnh Hoàng Sơn, mà Thái Kim Đạt liền là Khúc Lương người địa phương!”

“Thái Kim Đạt. . .” Triệu Ngọc cúi đầu nói nói, “ Thái Kim Đạt là biên kịch, 《 hải đăng 》 lại là hắn căn cứ chân thực sự kiện cải biên, rất khó nói, hắn cùng kịch bên trong chân thực nhân vật không có quan hệ a?”

“Ai u. . . Chuyện này, thật đúng là. . . Đáng giá tra một chút a?” Tằng Khả kinh dị gật gật đầu.

“Thế nhưng là, Thái Kim Đạt đã chết, nếu là hắn làm, làm sao lại chết?” Ngô Tú Mẫn vẫn trăm mối vẫn không có cách giải.

“Nãi nãi của ta gấu!” Bỗng dưng, Triệu Ngọc há to miệng, mọi loại kích động nói nói, “ nhìn. . . Xem ra, chúng ta đến cho tất cả người chết nghiệm minh một cái chính bản thân, nhất là Thái Kim Đạt cùng Hứa

Hữu, “ Triệu Ngọc suy nghĩ nói nói, “ hai người này cùng là Khúc Lương người, mà lại một cái thiêu chết, một cái bị tảng đá đập bể tướng, chúng ta nhất định phải xác nhận, cái kia hai cỗ tử thi, đều là bản thân bọn họ mới được!”

“Đúng, nhưng là. . . Ông trời ơi..!” Tăng Khả lắc đầu, “Sẽ không chơi như thế lớn a? Hiện tại khoa học kỹ thuật như thế phát đạt, giả chết khả năng cũng không lớn a!”

“Ta đi, vẫn cảm thấy, cùng Thái Kim Đạt không có quan hệ!” Ngô Tú Mẫn lắc đầu nói nói, “ bộ này hí sở dĩ có thể ném đập, tất cả đều là Thái Kim Đạt một tay thúc đẩy! Nếu như hắn không muốn để người ta biết, vậy dứt khoát cũng đừng đập thôi? Nếu là hắn hung thủ, đó mới thật sự là giải thích không thông đâu!”

“Bất kể như thế nào, UU đọc sách www. uukan Shu. com chúng ta đều phải đem đường dây này cùng đi theo!” Triệu Ngọc tổng kết về sau, bắt đầu tại chỗ phân phối nhiệm vụ, “Ngô tỷ, hôm nay, ngươi cũng không cần về Vĩnh Tiến Đảo! Ngươi liền lưu tại Khúc Lương, đem năm đó ở ở trên đảo phát sinh món kia chân thực sự kiện điều tra rõ ràng, nhìn nhìn đến cùng phải hay không xác thực?”

“Tốt!” Ngô Tú Mẫn dứt khoát đáp ứng.

“Còn có, nếu như còn có thời gian, đem Hứa Hữu cùng Thái Kim Đạt tại Khúc Lương tư liệu cũng tốt tốt điều tra một chút, nhìn nhìn hai người bọn họ, có thể hay không cùng kịch bản nhân vật ở bên trong có quan hệ?”

“Rõ!” Ngô Tú Mẫn đáp ứng một tiếng, còn nói, “Ta cảm thấy, Quách Nhất Hàng cũng phải điều tra một chút, hắn là Triều Hải người, Triều Hải cùng Khúc Lương láng giềng, nói không chừng, Quách Nhất Hàng cũng có thể dính líu quan hệ!”

“OK!” Triệu Ngọc gật đầu về sau, lại nói với Tằng Khả, “Tằng Khả, ngươi cùng ta về ở trên đảo đi, chúng ta lại đi hỏi một chút Lý Thiến, Trương Dũng cùng Quán Quân ảnh nghiệp những người kia, đem Thái Kim Đạt chủ trì quay chụp bộ này hí chân tướng tất cả đều làm rõ ràng!”

“Tốt!” Tằng Khả khép lại laptop , đạo, “Tổ trưởng, ta cảm thấy ngoại trừ chân tướng, toàn bộ tham dự quay chụp tất cả đoàn làm phim nhân viên, cũng được thật tốt điều tra một chút, nhìn xem trong này, còn có hay không nhân vật khả nghi? Ân. . . Cùng Khúc Lương có quan hệ, hoặc là cùng hải đăng có liên quan. . .”

“Đúng!” Triệu Ngọc gật đầu, “Vậy liền bắt đầu làm đi! Nếu như đường dây này lại đi không thông, bản án coi như thật phiền toái! Ta cũng không hy vọng, sổ ghi chép bìa vàng bên trên lại sẽ thêm ra một kiện mới án chưa giải quyết đến!” . . .

Chương 754: Thật sự có quan hệ

Ngay tại Triệu Ngọc cùng Tằng Khả cười cảnh sát ca nô trở về Vĩnh Tiến Đảo trên đường, các lộ điều tra kết quả, Như Tuyết phiến truyền đến trên tay bọn họ.

Chỉ bất quá, trong đó có rất nhiều tin tức, đã đối phá án không có trợ giúp gì. Tỉ như, điều tra viên thông qua thăm viếng biết được, diễn viên Tạ Hạo hoàn toàn chính xác có tại studio hèn * khinh nhờn nữ diễn viên đam mê, có không ít nữ diễn viên bị hại nặng nề, lại lại bởi vì sợ mất mặt, cuối cùng đành phải lựa chọn nén giận.

Mặt khác, phụ trách tìm hiểu công ty bảo hiểm nội tình thám viên cũng đã chứng thực, Cao Bằng không có nói sai, An Lục Mỹ công ty bảo hiểm hoàn toàn chính xác đã phá sản, bị Hải Bình Dương công ty bảo hiểm thu mua.

Mà lại, căn cứ Hải Bình Dương công ty bảo hiểm thu mua văn kiện quy tắc chi tiết đến xem, đối với An Lục Mỹ công ty lý bồi phương diện, bọn họ tăng lên rất nhiều hạn chế tính điều, coi như Tiền Tiến bọn người đơn thuần ngoài ý muốn bỏ mình, công ty bảo hiểm bồi giao tỉ lệ, cũng không có khả năng hoàn toàn dựa theo nguyên văn kiện chấp hành.

Huống chi, 6 tên người bị hại liên lụy mưu sát, theo nhân sĩ chuyên nghiệp giới thiệu, dưới loại tình huống này, nếu quả thật đến toà án đi lên thưa kiện, người bị hại một phương căn bản không có khả năng thắng kiện.

Cho nên, Cao Bằng bọn người vì tiền bảo hiểm mà giết người hiềm nghi,

đã triệt để bài trừ.

Một phương diện khác, để bảo đảm vạn vô nhất thất, Nhiễm Đào đã liên hợp Kim Hải cảnh sát, đem Kiều Như Tuyết vợ chồng tình huống đã điều tra một cái Thanh Thanh Sở Sở.

Kiều Như Tuyết vợ chồng gần đây đều không hề rời đi qua Kim Hải, mà lại trượng phu nàng trái tim bắc cầu giải phẫu cũng là thiên chân vạn xác, tuyệt đối không làm được giả. Mặt khác, bọn họ tư nhân tài khoản cũng sạch sẽ rất, gần đây cũng không có cùng khả nghi nhân viên tiếp xúc qua, cho nên hai người bọn họ cũng đã cơ bản bị loại bỏ hiềm nghi.

Cảnh sát ca nô tốc độ siêu nhanh, không đến một giờ, bọn họ liền lại một lần nữa về tới Vĩnh Tiến Đảo chỉ huy trên thuyền.

Đến nơi thời điểm, đậu đội trưởng vội vàng tiến lên nghênh đón, đồng thời nịnh nọt địa nói cho Triệu Ngọc, mình đã lại phái người đi lục soát hải đăng, hắn có thể cam đoan ngay cả một con kiến đều sẽ không bỏ qua.

Triệu Ngọc tâm tư cũng không đối với chuyện này, khi nhìn đến đậu đội trưởng về sau, hắn liền thẳng thắn hướng đậu đội trưởng hỏi thăm về hải đăng sự tình đến, hỏi Đậu Tự Lực có biết hay không, đã từng trên Vĩnh Tiến Đảo phát sinh cái kia lên năm xưa bản án cũ?

Chợt nghe đến Triệu Ngọc nhấc lên chuyện này đến, đậu đội trưởng trước là hơi sững sờ, sau đó liền níu lấy cái kia bóng mỡ tóc hỏi: “Lãnh đạo, ngài làm sao lại đột nhiên hỏi lên cái này? Đây chính là rất sớm rất sớm sự tình trước kia, khi đó ta đều còn chưa ra đời đâu! Chẳng lẽ, này lại cùng tình tiết vụ án có quan hệ sao?”

“Nói như vậy. . . Ngươi cũng biết?” Triệu Ngọc như thế hỏi lại, đã biểu lộ mình đánh vỡ nồi đất lập trường.

“Nha. . . A, “ Đậu Tự Lực là người thông minh, tự nhiên nhìn ra Triệu Ngọc tâm tư, liền vội vàng gật đầu nói, “Chúng ta Khúc Lương là cái địa phương nhỏ, ngày bình thường chưa có án mạng phát sinh, tại năm đó cơ hồ là người người đều biết sự tình! Mà lại, cái kia vụ án phát sinh ở trên cô đảo, mà lại đến nay không có nắp hòm kết luận, cho nên mặc dù niên đại xa xưa, nhưng mọi người cũng thường xuyên sẽ vì này mà nói chuyện say sưa.”

“Vậy thì tốt, “ Triệu Ngọc gật gật đầu , đạo, “Vậy ngươi trước tiên đem ngươi biết tình huống nói cho ta biết đi!”

Tại Triệu Ngọc cùng Đậu Tự Lực nói chuyện thời điểm, Tăng Khả đã trở lại phòng làm việc, lại làm công việc của mình đi. Giờ này khắc này, boong thuyền chỉ có Triệu Ngọc cùng Đậu Tự Lực hai người.

Đậu đội trưởng đầu tiên là tuân mệnh gật gật đầu, sau đó liền móc ra một cây giá rẻ thuốc lá, phóng tới miệng bên trong nhóm lửa.

“Ai!” Đậu Tự Lực hai tay đối phế địa đặt ở trên lan can, ý vị thâm trường nói với Triệu Ngọc, “Ta vừa làm cảnh sát thời điểm,

Từng có may mắn thấy qua cái kia phần hồ sơ, sự tình phát sinh ở thập niên 80 sơ, không phải 81 năm liền là 82 năm. . .

“Khi đó, hải đăng còn tại phát huy tác dụng, một cặp vợ chồng đóng quân trên Vĩnh Tiến Đảo, phụ trách trông coi hải đăng. Ta. . . Ân, ta quên bọn họ họ gì kêu cái gì!

“Lúc ấy, phụ trách hải đăng đơn vị gọi là cục hàng hải. Có một ngày, cục hàng hải tiếp vào đôi kia vợ chồng báo cáo, nói bọn họ trên Vĩnh Tiến Đảo cứu trợ một vị rủi ro thuyền đánh cá thuyền viên, hướng bọn họ xin hiệp trợ.

“Cục hàng hải tiếp vào báo cáo về sau, dễ dàng cho chuyện xảy ra sau

ngày thứ hai, lái thuyền đến ở trên đảo tiếp người. Nhưng mà, bọn họ vừa mới ngừng thuyền, liền nhìn thấy thủ tháp người thê tử quần áo không chỉnh tề, lại chưa tỉnh hồn địa vọt tới trên thuyền, nói cái kia thuyền viên chẳng những cường bạo nàng, hơn nữa còn tàn nhẫn địa sát hại trượng phu của nàng!

“Cục hàng hải người dọa cho phát sợ, nhưng dựa vào lấy nhiều người, cuối cùng vẫn xông tiến gian phòng, đem tên thủy thủ kia chế phục. . .”

Ai ngờ, vừa vừa nói đến đây, Đậu Tự Lực điện thoại bỗng nhiên vang lên. Hắn nhìn thoáng qua số điện thoại, vội vàng xông Triệu Ngọc ngượng ngùng ra hiệu một cái, sau đó liền đem mặt cõng qua đi đón nghe điện thoại.

Mặc dù hắn cõng mặt còn che miệng, nhưng Triệu Ngọc ngay tại bên cạnh hắn, vẫn là đem Đậu Tự Lực nói chuyện nghe cái nhất thanh nhị sở.

“Uy, nữ nhi ngoan a, làm sao, nghĩ lão ba đúng không? Hắc hắc hắc. . .” Đậu Tự Lực ngu ngơ địa cười, ôn nhu thì thầm địa xông điện thoại nói nói, “ hôm nay không được a, lão ba chính đang phá án tử đâu! Chờ bản án xong, lão ba cùng ngươi đi xem phim có được hay không?

“Ừm. . . Nói đùa, như vậy sao được? Chúng ta có quy định, giữ bí mật, giữ bí mật. . . Không được, liền xem như hai cha con, cũng là tuyệt đối không được, ha ha ha. . .” Có thể là đối phương tức giận, Đậu Tự Lực ngay cả khói đều không lo được đánh lên một ngụm, vội vàng kiên nhẫn khuyên nhủ nói, “ nữ nhi ngoan, lão ba cái gì đều có thể đáp ứng ngươi, nhưng chuyện này thế nhưng là thật không được a! Lại nói, ta nếu là thật cho phép, mẹ ngươi không phải xé ta không thể. . .”

Cứ như vậy, Đậu Tự Lực khuyên hơn nửa ngày, cái này mới rốt cục cúp xong điện thoại.

Quay người lại thời điểm, trên mặt của hắn còn tràn đầy phát ra từ phế phủ ngọt ngào mỉm cười, đợi nhìn thấy Triệu Ngọc về sau, hắn lúc này mới đỏ mặt giải thích nói:

“Thật xin lỗi a lãnh đạo, nữ nhi của ta. Tiểu nha đầu này liền thích xem ta làm việc, không phải tranh cãi muốn tới ở trên đảo đến đâu!” Đậu Tự Lực cười xấu hổ nói, “ không phải sao, ta không đồng ý, liền cùng ta phát tính tiểu thư! Ha ha ha. . . Ai u. . .”

Ai ngờ, bởi vì hắn một mực quên hút thuốc, khói bụi chẳng những góp nhặt rất dày, mà lại ngay cả tàn thuốc đều nhanh tiêu diệt. Đậu Tự Lực vội vàng run lên khói bụi, sau đó tham lam hút mạnh hai cái, đúng là lập tức liền đem ngọn lửa rút được đầu mẩu thuốc lá.

Nhìn thấy Đậu Tự Lực dáng vẻ, Triệu Ngọc cũng là có chút dở khóc dở cười, hắn thấy qua người nghiện thuốc nhiều, nhưng giống Đậu Tự Lực dạng này ngay cả Hồng Mai khói đều có thể rút ra Trung Hoa cảm giác, lại cũng ít khi thấy.

“Ai!” Đậu Tự Lực đem đầu mẩu thuốc lá ném vào biển cả, thở dài nói nói, “ ly hôn, cho nên thật không dám gây tiểu công chúa sinh khí a! Mong rằng lãnh đạo chớ trách chớ trách!”

“Nha. . .” Triệu Ngọc khẽ gật đầu, nhưng trong lòng lại nói, liền xông như ngươi loại này cam chịu trạng thái cùng lôi thôi bộ dáng, không ly hôn mới là lạ.

“Ừm. . . Chúng ta tiếp tục, tiếp tục. . .” Đậu Tự Lực hào không đình trệ địa lại móc ra một điếu thuốc đốt, sau đó mới tiếp tục nói, “Nói đến. . . Đúng, nói đến thuyền viên bị bắt! Về sau, cảnh sát từ giết người hung khí nâng lên vào tay tên thủy thủ kia vân tay, mà thuyền viên trên thân có dính vết máu, cũng là thuộc về người chết! Còn có, thông qua thu thập, cũng xác nhận thủ tháp nhân thê tử thể bên trong, có thuyền viên tinh 'Nghiệp' . . . Thế là, chứng cứ vô cùng xác thực phía dưới, tên thủy

thủ kia rất nhanh liền bị phán xử tử hình!”

Nói đến đây, Đậu Tự Lực phối hợp phun khói lên, phảng phất hắn lời đã nói xong. UU đọc sách www. uukan Shu. com

“Ừm. . . Hoàn rồi sao?” Triệu Ngọc hỏi nói, “ sau đó thì sao? Thuyền viên đã chết rồi sao?”

“Chết!” Đậu Tự Lực nói nói, “ nhưng là, cũng không phải là chấp hành tử hình, mà là về sau tại bị tù trong lúc đó mắc phải tuyệt chứng, bất trị mà chết.”

“Ồ? Vì cái gì không có chấp hành tử hình đâu?” Triệu Ngọc lại hỏi.

“Ừm. . . Giống như. . . Giống như. . .” Đậu Tự Lực cố gắng hồi ức nói, “ tên thủy thủ kia đang bị bắt về sau, cự không thừa nhận a? Hắn một mực khăng khăng mình là oan uổng, không có giết người loại hình. Lại thêm có luật sư vận làm cái gì, dù sao tử hình không có chấp hành, mà là phán quyết chết chậm hoặc là vô hạn loại hình a!”

“Nha. . .” Triệu Ngọc nghĩ nghĩ, lại hỏi, “Vậy ngươi có biết hay không, lại về sau lại xảy ra chuyện gì sao? Cái kia thủ tháp người thê tử, hiện tại còn sống không?”

“A! ? Ông trời ơi. . .” Đậu Tự Lực giống như ý thức được cái gì, vội vàng run rẩy hỏi nói, “ lãnh đạo a, ngài đây là nói giỡn a? Chẳng lẽ ngài cho rằng, trước mắt án giết người, sẽ cùng vài thập niên trước nợ cũ có quan hệ? Cái này. . .”

“Tổ trưởng, tổ trưởng. . .” Ai ngờ, ngay tại Đậu Tự Lực vì thế cảm thấy kinh ngạc không thôi thời điểm, Tằng Khả lại bưng tay của mình xách máy tính chạy ra, hưng phấn mà nói với Triệu Ngọc, “Ta tra được một cái trọng yếu tin tức, năm đó cái kia bị phán tử hình thuyền viên gọi là

Thái Hạng Bân, mà cái này Thái Hạng Bân chính là biên kịch Thái Kim Đạt —— thân thúc thúc! ! !” . . .

Chương 755: Huyền nghi biến khủng bố

“Thân thúc thúc? Thái Hạng Bân? Cái này. . .” Đậu Tự Lực đã kinh ngạc đến không được, vội vàng hướng Triệu Ngọc hỏi nói, “ lãnh đạo, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra a? Ta đã hồ đồ rồi!”

“Quả nhiên có quan hệ!” Triệu Ngọc đáp ứng một tiếng, lại là chân mày nhíu chặt.

“Thân không thể lại thân thúc thúc, “ Tằng Khả nói nói, “ phụ thân của Thái Kim Đạt, liền là Thái Hạng Bân thân ca ca! Nhà bọn hắn huynh đệ 4 cái, Thái Hạng Bân là một cái nhỏ nhất, phụ thân của Thái Kim Đạt đi hai.”

“Cái này. . .” Đậu Tự Lực tựa hồ lấy lại tinh thần, vội vàng nói, “Chẳng lẽ. . . Các ngươi cho rằng, Thái Kim Đạt mới là hung phạm? Thế nhưng là. . . Vì cái gì đây?”

“Đúng vậy a? Mặc dù có quan hệ, nhưng vẫn là giải thích không thông!” Tằng Khả cũng là lắc đầu nói nói, “ ta cảm thấy, nếu là Thái Kim Đạt một tay bày ra trận này phim quay chụp, nói rõ hắn muốn biến tướng vì chính mình thúc thúc sửa lại án xử sai, dùng phim lực lượng đi hô hào thúc thúc hắn vô tội. Nhưng là, bởi như vậy, hắn lại càng không có lý do đi giết người a?”

Hoàn toàn chính xác, Triệu Ngọc cũng là cảm thấy, coi như Thái Kim Đạt cùng năm đó thuyền viên có quan hệ, lại vẫn là không có giết người lý do.

“Ông trời của ta, vụ án này, thật cùng cái kia cái cọc năm xưa bản án cũ có quan hệ! ?” Đậu Tự Lực trừng to mắt, vội vã cuống cuồng địa hỏi nói, “ thế nhưng là. . . Những cái kia bị giết chết đoàn làm phim nhân viên, cùng. . . Cùng thuyền viên chết, còn có quan hệ gì sao? Thái Kim Đạt giết bọn họ làm cái gì? Mà lại, năm đó cái kia cái cọc bản án cũ người trong cuộc, đã một cái đều không có ở đây, cái này nghe vào. . . Thực sự quá miễn cưỡng a?”

“Ngươi, ngươi nói cái gì? Đều không có ở đây?” Triệu Ngọc ngoài ý muốn.

“Cũng không thôi?” Đậu Tự Lực tranh thủ thời gian trả lời nói, “ thủ tháp người năm đó liền chết, thuyền viên về sau mắc phải tuyệt chứng, chết tại ngục giam! Mà thủ tháp người thê tử, cũng tại xảy ra chuyện không bao lâu về sau, liền không hiểu thấu chết!”

“Cái gì? Nàng cũng đã chết?” Triệu Ngọc vội vã truy vấn, “Cái gì gọi là không hiểu thấu chết đây?”

“Ừm. . . Cái này sao. . . Ta coi như thật không biết!” Đậu Tự Lực thấp thỏm lo âu địa nói nói, “ ta cũng là nghe các lão nhân nói, nói sự kiện kia ra không bao lâu, thủ tháp người thê tử cũng đã chết, mà lại. . . Còn truyền đi đặc biệt tà dị! Nói nàng cuối cùng liền chết tại Vĩnh Tiến Đảo bên trên, còn có người cho nàng tu ngôi mộ đâu!”

“Ta đi. . .” Tăng Khả không tự giác địa rùng mình một cái, thì thào thán nói, “ vốn là cái huyền nghi cố sự, tại sao lại biến thành kinh khủng chuyện xưa còn?”

“Khục, đừng nói nữa! Mọi người sức sáng tạo thế nhưng là không thể khinh thường, mấy chục năm xuống tới, cái gì phiên bản đều có!” Đậu đội trưởng cũng là một mặt khổ đại cừu thâm địa nói nói, “ sớm nhất thời điểm, có tiếng người xưng ở trên đảo thấy được thủ tháp nhân thê tử mộ phần, chẳng những có mộ phần, hơn nữa còn có mộ bia! Nhưng là về

sau, đầu tiên là mộ bia không có, lại qua bao nhiêu năm, mộ phần cũng không thấy!

“Mặt khác, như cái gì. . . Có người ở trên đảo thấy qua tóc dài nữ nhân a, nghe được nữ nhân thút thít rồi loại hình thuyết pháp, vậy thì càng thêm nhiều không kể xiết!”

Lộc cộc. . .

Tằng Khả nuốt ngụm nước bọt, hiển nhiên cũng là bị Đậu Tự Lực lời nói dọa sợ.

“Bất quá, ta tin tưởng, gặp quỷ loại hình thuyết pháp cũng đều là đơn thuần tung tin đồn nhảm!” Đậu Tự Lực tiếp tục nói, “Bất quá, không thể sơ sót sự thật lại là, thủ tháp người thê tử là thật không thấy! Về sau, không còn có người gặp qua nàng.

“Phải biết, chúng ta Khúc Lương loại địa phương nhỏ này, một khi có cái gì chuyện mới mẻ, chỉ sợ sớm đã truyền ra. Cho nên, thủ tháp người thê tử hơn phân nửa là thật không tại nhân thế!”

“Ai nha. . .” Tằng Khả thở một hơi thật dài,

Nói nói, “ cái này đại án vừa ra, thế nhưng là lại cho mọi người càng lớn đề tài nói chuyện a! Một khi mọi người đem hung án cùng thủ tháp nhân thê tử Quỷ Hồn liên hệ tới, ha ha. . .”

“Ai?” Ai ngờ, nghe được Tằng Khả cảm thán, Triệu Ngọc chợt tung ra một cái kỳ lạ suy nghĩ đến, lúc này nhịn không được hướng Đậu Tự Lực hỏi nói, “ đậu đội trưởng, ta trước đó giống như nghe nói qua, các ngươi chính phủ có ý tứ khai phát Vĩnh Tiến Đảo, như vậy. . . Sẽ không lại. . .”

“Ông trời ơi..! Tổ trưởng, ngươi không phải là muốn nói, có người vì ngăn cản khai phát hòn đảo, mà giết 6 người a?” Tằng Khả lắc đầu nói, “

đem hòn đảo có quỷ truyền thuyết vô hạn mở rộng, không tiếp tục để người đặt chân nên đảo?”

“Hắn là sẽ không, cái kia. . . Lại tội gì khổ như thế chứ?” Đậu Tự Lực lắc đầu.

“Trừ phi. . .” Tằng Khả cười thần bí, “Ở trên đảo ẩn giấu đi cái gì —— đại bí mật!”

“Nha. . . Nha. . . Cái kia, liền không đúng. . .” Triệu Ngọc lắc đầu nói nói, “ chính là bởi vì giết người, cảnh sát sẽ càng thêm cẩn thận lục soát hòn đảo, nếu quả thật có cái gì không thể cho ai biết bí mật, há không ngược lại sẽ bạo lộ ra? Chậc chậc. . . Xem ra, đầu này mạch suy nghĩ, vẫn là không đúng!”

“Ừm, cho nên, chúng ta vẫn là tiếp lấy đào móc cái kia cái cọc năm xưa bản án cũ đi!” Tằng Khả nói nói, “ cũng khó nói, là có người muốn ngăn cản đoàn làm phim quay chụp bộ phim này đâu?”

“Nha. . .” Đậu Tự Lực sắc mặt khó chịu nói nói, “ cảnh sát a, vì ngăn cản quay chụp phim, cũng không trở thành sát hại 6 cái nhân mạng a?”

“Đúng vậy a, ta chỉ nói là nói mà thôi. . .” Tằng Khả phủi tay bên trong máy tính, nói nói, “ bất quá, như là đã tra đến nơi đây, vậy liền khẳng định không thể buông tha đi. . .”

Tằng Khả nói xong câu này, ba người đối thoại lúc này mới có một kết thúc.

Triệu Ngọc trở về văn phòng về sau, lại bắt đầu tại bạch bản bên trên tăng thêm lên mới nội dung. Đây là hắn từ xưa tới nay dưỡng thành một cái thói quen, tất cả tư liệu, hắn đều muốn mình thân thủ thêm cộng vào. Làm như vậy, càng có lợi hơn với hắn gia thêm ấn tượng, nắm giữ tình tiết vụ án bên trong mỗi một chi tiết nhỏ.

Tăng Khả tự nhiên ở một bên trợ thủ, đem hắn nhận được các lộ điều tra tin tức tập hợp, từng cái niệm cho Triệu Ngọc nghe, mà Triệu Ngọc thì ở trong đó phân tích ra tin tức hữu dụng, hướng bạch bản bên trên tăng thêm.

Chỉ chớp mắt, lại đến trưa giờ cơm thời điểm. Vương Thành Cương cục trưởng lại giống giống như hôm qua, tự mình cho bọn họ đưa tới hải sâm cơm chiên. Lần này, bọn họ hấp thụ kinh nghiệm giáo huấn, cố ý sử dụng hòm giữ nhiệt, đồ ăn đưa tới thời điểm rốt cục không còn lạnh buốt.

Ai ngờ, Triệu Ngọc đang muốn ăn cơm nóng, nhưng điện thoại lại vẫn cứ vang lên. Gọi điện thoại tới cho hắn không là người khác, chính là vị kia Cao Phát Tài pháp y.

“Triệu tổ trưởng, “ cao pháp y vẫn là trước sau như một bình thản ung dung, “Tiếp vào chỉ thị của ngươi, chúng ta đã chuyên môn kiểm nghiệm so với qua, chẳng những Hứa Hữu cùng Thái Kim Đạt đều là bản nhân không thể nghi ngờ, cái khác người chết cũng tất cả đều nghiệm minh chính bản thân, tuyệt đối sẽ không tồn tại đánh tráo tình huống!”

“A, vất vả!” Triệu Ngọc cảm tạ một câu.

“Ừm, tiếp đó, nói một điểm cái nhìn cá nhân đi. . .” Cao pháp y bình tĩnh nói, “Từ người chết tình huống đến xem, hung thủ hắn là một cái phi thường có kinh nghiệm lão thủ! Coi như lúc trước hắn chưa từng giết người, chí ít cũng hắn là từng có luyện tập! Mà lại, người này tâm lý tố chất vô cùng tốt, ra tay tinh chuẩn dứt khoát, không chút nào nương tay!”

“Ừm. . .” Triệu Ngọc lẳng lặng nghe, hắn cũng vô cùng đồng ý cao pháp y phán đoán. Thông qua hiện trường, hắn cũng cảm thấy, hung thủ mục đích hắn là phi thường minh xác, chỗ lấy hạ thủ mới sẽ sắc bén như thế!

Thế nhưng là, không biết tại sao, liên quan tới hung thủ, hắn lại luôn cảm thấy giống như thiếu khuyết thứ gì giống như. Chỉ bất quá, đến cùng thiếu khuyết cái gì, hắn lại từ đầu đến cuối không có nghĩ thông suốt.

Mượn cơ hội này, Triệu Ngọc lại cùng cao pháp y trao đổi một cái tình tiết vụ án, đem mình trước mắt nắm giữ manh mối cùng điều tra phương hướng tất cả đều báo cho hắn.

Cao Phát Tài nghe xong, cũng không có cho ra xác thực thái độ, chỉ là đứng tại pháp y góc độ nói cho Triệu Ngọc, nếu như có thể đạt được ba người kia, hoặc là bọn họ trực hệ DNA, hắn liền có thể cùng người chết còn có người hiềm nghi tiến hành so với, nhìn nhìn giữa bọn hắn có hay không liên hệ máu mủ.

“Ừm!” Triệu Ngọc đồng ý, “Ta sẽ phái người đi thu hoạch, một khi thu hoạch được, ngay lập tức sẽ đưa qua cho ngươi!”

“A, đúng, còn có một việc. . .” Lâm tắt điện thoại trước đó, cao pháp y lại nói với Triệu Ngọc, “Triệu tổ trưởng, trước đó đưa tới xét nghiệm bộ phận vật chứng, chúng ta đã rút ra hoàn tất, ta đã phái các học sinh cho ngươi đưa trở về!

“Ở trong đó có rất nhiều điện thoại, camera loại hình hình ảnh tư liệu.” Cao pháp y trịnh trọng nói nói, “ ngươi biết quy củ, chúng ta giám chứng khoa có phần công, mà lại nhân thủ có hạn. Cho nên, những hình ảnh kia tư liệu, vẫn là các ngươi đến xử lý thích hợp nhất, nói không chừng phản bác kiến nghị tình cũng có trợ giúp!”

“Nha. . .” Triệu Ngọc gật đầu ở giữa, lúc này mới bỗng nhiên nhớ tới, mình còn có trọng yếu như vậy căn cứ chính xác vật không có nhìn thấy đâu!

Kỳ thật, UU đọc sách www. uukan Shu. com đối với lần này đảo hoang án giết người tới nói, Triệu Ngọc vẫn cảm thấy hết sức không được tự nhiên.

Trước kia phá án, Triệu Ngọc hoặc là có thể ngay đầu tiên đến hiện trường, hoặc là tình tiết vụ án không có khẩn cấp như vậy; mà lại, điều tra tình tiết vụ án cùng pháp y giám chứng tất cả đều tại cùng một nơi xử lý, cho nên trong tay tất cả đều có trực tiếp tư liệu, căn bản là muốn cái gì có cái đó.

Nhưng trước mắt bản án lại là một ngoại lệ, bởi vì hắn trình diện muộn, pháp y nhóm đều đã đem người chết cùng vật chứng lấy đi, bọn họ căn bản không có nhìn thấy chỗ đầu tiên.

Mà về sau, lại bởi vì Khúc Lương phá án điều kiện lạc hậu, pháp y nhóm đi khá xa Triều Hải thị, mà mình thì lưu tại Vĩnh Tiến Đảo bên ngoài trên thuyền chỉ huy. Kể từ đó, này mới khiến Triệu Ngọc bỏ qua không ít thứ.

“Như vậy. . . Vật chứng là giao đưa cho Khúc Lương cục cảnh sát, vẫn là trực tiếp cho các ngươi đưa đến trên thuyền đi đâu?” Cao pháp y hỏi.

“Ừm, vẫn là đưa đến thuyền lên đây đi, nơi này thiết bị tương đối đầy đủ, chúng ta ở chỗ này xem xét chính là!” Triệu Ngọc dặn dò nói, “ lão Cao, nói cho ngươi học sinh, ngàn vạn phải chú ý an toàn a!”

“Yên tâm, điểm này ta là chuyên nghiệp! Triều Hải cục cảnh sát đã điều động chuyến đặc biệt hộ tống, bảo đảm vạn vô nhất thất!” Cao Phát Tài trả lời khẳng định.

“Ừm, vậy là tốt rồi. . .” Cúp điện thoại về sau, Triệu Ngọc trong lòng không khỏi dâng lên một tia nho nhỏ thấp thỏm. Không biết, mình có thể hay không từ những video này bên trong, tìm tới thứ gì? . . .

Chương 756: Lạc đề sao?

“Mặc kệ kết quả như thế nào, dù sao trên Vĩnh Tiến Đảo ra án mạng, người chết!” Ngô Tú Mẫn ở trong điện thoại đối Triệu Ngọc giảng nói, “ cục hàng hải trong lúc nhất thời cũng tìm không thấy thích hợp thủ tháp người, cho nên liền để nguyên thủ tháp người thê tử Lưu Thải Vân. Tiếp tục ở nơi đó trông coi hải đăng, tiếp tục cho nàng lĩnh lương.

“Bất quá, từ khi xảy ra chuyện về sau, dân gian có thể sớm đã sôi trào, mọi người nhiều cách nói đàn, các loại suy đoán đều có . Bất quá, càng nhiều người đều là có khuynh hướng thuyền viên một phương, cho rằng Thái Hạng Bân là vô tội. Bởi vì, nếu như Thái Hạng Bân thật sự là một cái tàn bạo hung thủ, vậy hắn vì cái gì không ngay tiếp theo đem Lưu Thải Vân cùng một chỗ giết chết? Coi như không giết Lưu Thải Vân, vì cái gì không nghĩ biện pháp đào tẩu đâu?

“Nghe nói, Thái Hạng Bân bị bắt được người thời điểm còn trong phòng đi ngủ, chính là một mảnh khốn đốn ngây thơ dáng vẻ, căn bản không có chút nào chuẩn bị. Nếu như hắn thật giết người, là không nên loại kia trạng thái!

“Nhưng mà, cảnh sát xử án phải căn cứ sự thật, tất cả chứng cứ tất cả đều gây bất lợi cho Thái Hạng Bân, mà Lưu Thải Vân cũng một mực chắc chắn Thái Hạng Bân giết người cường bạo là thật, không chút nào không kiên trì.

“Cuối cùng, tại loại tình huống này, toà án đành phải đối thuyền viên Thái Hạng Bân tuyên án tử hình! Bất quá. . . Có thể là Thái gia tìm người, cũng có thể là là quan toà nhóm cũng cho rằng trong đó khả năng

tồn tại lỗ thủng, cuối cùng cũng không có chấp hành tử hình, mà là sửa án vì chết chậm, về sau còn chậm rãi biến thành vô hạn.

“Thái gia tại Khúc Lương vẫn còn có chút thế lực, bọn họ tin tưởng vững chắc Thái Hạng Bân là vô tội, là bị Lưu Thải Vân oan uổng. Cho nên, tại Thái Hạng Bân bị hình phạt về sau, Thái gia tạo ra thanh thế, trắng trợn tuyên truyền, để toàn Khúc Lương người đều tin tưởng, Thái Hạng Bân là vô tội.

“Lúc ấy, nếu như không phải Lưu Thải Vân một mực ở lại trên Vĩnh Tiến Đảo, chỉ sợ chỉ là mọi người nước bọt là có thể đem nàng chìm. Quần tình kích phấn mọi người, mắng nàng cái gì đều có, tội phạm giết người, đãng 'Giao', xà hạt nữ nhân vân vân. . .

“Khả năng chính là bởi vì nhân ngôn đáng sợ, Lưu Thải Vân không ở nổi nữa, nàng khoảng chừng ở trên đảo phòng thủ nhỏ nửa năm bộ dáng, liền bỗng nhiên rời đi.” Ngô Tú Mẫn nói nói, “ tổ trưởng, ta là từ một vị cục hàng hải cán bộ kỳ cựu nơi đó dò tới tin tức, hắn là so dân gian chuẩn xác hơn một chút.

“Hắn nói, tại thủ tháp nhân thê tử rời đi về sau, trên đảo nhỏ hoàn toàn chính xác không giải thích được nhiều hơn một tòa vô danh nhỏ mộ phần, toà kia mộ phần liền lập tại bọn họ phòng ở trong hậu viện.

“Có người nói, Lưu Thải Vân chết rồi, có người an táng nàng, trong mộ chôn lấy thi thể của nàng; còn có người nói, thủ tháp nhân thê tử có con, hài tử không có sống được, bị nàng chôn ở trong mộ. . .

“Lúc ấy, Lưu Thải Vân đi được đột nhiên, cái gì đều không có lưu lại, cục hàng hải phương diện liền báo cảnh sát, cảnh sát cũng dựa theo người mất tích tra tìm qua.

“Nhưng là, bởi vì Lưu Thải Vân không có cái gì trực hệ, đang tìm kiếm không có kết quả về sau, việc này liền chậm rãi mắc cạn . Còn ngôi mộ

mới đó đến cùng có hay không bị người đào mở, ai cũng không biết. Lại về sau, theo dãi gió dầm mưa, toà kia nhỏ mộ phần cũng liền thời gian dần qua không thấy!

“Lưu Thải Vân mất tích về sau, cục hàng hải lại phái không ít mới thủ tháp người đi qua, nhưng là những này thủ tháp người không có một cái có thể ở trên đảo tiếp tục chờ đợi. Niên đại đó, bờ biển đám người vốn là mê tín, lại thêm ra loại này án mạng, ai còn dám ở nơi đó tiếp tục chờ đợi?

“Có thể là vì tìm rời đi lý do, những cái kia thủ tháp người liền bắt đầu tung tin đồn nhảm sinh sự, nói ở trên đảo có nữ quỷ, thường xuyên nghe được nữ tiếng quỷ khóc cái gì, cứ như vậy, liền lại không người dám đi!

“Lại qua mấy năm, hải đăng tác dụng dần dần giảm bớt, cục hàng hải cũng liền lại không có hướng Vĩnh Tiến Đảo bên trên phái hơn người, thủ tháp người cố sự lúc này mới tính cuối cùng yên tĩnh xuống, nhưng là, tại vậy sau này, ai cũng lại chưa thấy qua Lưu Thải Vân bóng dáng.”

“Nha. . .” Triệu Ngọc gật đầu về sau,

Nói với Ngô Tú Mẫn, “Ngô tỷ, còn có mấy món sự tình cần ngươi xử lý, cao pháp y muốn có được ba người kia DNA, mặc dù ba người hiện tại khả năng đều không có ở đây, nhưng là chỉ cần có thể tìm tới bọn họ trực hệ, còn có thể kiểm tra thực hư đi ra. Cho nên, ngươi liền phụ trách tìm tìm một cái đi!

“Yên tâm, ta đã thông tri đậu đội trưởng, để sẽ phái người hiệp trợ ngươi, ngươi trước điều lấy một cái năm đó cái kia vụ án hồ sơ ghi chép, sau đó lại đi tìm người. Cho nên, ngươi bây giờ đi trước Khúc Lương cục cảnh sát là được!”

“Tốt, bất quá. . .” Ngô Tú Mẫn lại nói, “ tổ trưởng a, ta chợt nhớ tới trước ngươi nói qua một câu, ngươi đã từng nói, đảo hoang án giết người

có thể là từ nào đó cùng một chỗ sự cố bên trong đưa tới, hung thủ lúc đầu chỉ là nghĩ giết chết đoàn làm phim bên trong một người nào đó, lại bởi vì xuất hiện ngoài ý muốn, mà giết càng nhiều người. Cái kia. . . Ngươi nói cái kia nguyên nhân gây ra. . . Có phải hay không là bởi vì Lưu Thải Vân cùng Thái Hạng Bân ân oán đâu?"

"Ồ?" Triệu Ngọc có chút ngoài ý muốn.

"Ngươi nói, Lưu Thải Vân năm đó mất tích, có thể hay không cùng Thái gia có quan hệ?" Ngô Tú Mẫn nói nói, " Thái gia giận thủ tháp nhân thê tử đem Thái Hạng Bân làm hại thảm như vậy, cho nên ra tay với nàng, đem nàng nhốt lại, muốn nàng đổi khẩu cung, hoặc là dùng đừng thủ đoạn khi dễ nàng cái gì. . .

"Sau đó, thời gian qua đi nhiều năm như vậy, có người đứng ra muốn vì Lưu Thải Vân báo thù?" Ngô Tú Mẫn nghiêm túc nói nói, " cho nên, hung thủ chỉ là muốn giết chết biên tập Thái Kim Đạt mà thôi! Lại không nghĩ rằng, hiện trường xuất hiện ngoài ý muốn, lúc này mới bất đắc dĩ, giết càng nhiều người! Ông trời ơi. . ." Ngô Tú Mẫn nói một hơi về sau, đúng là đem mình giật nảy mình, "Ta lúc nào, cũng biến thành não động lớn như vậy?"

"Ừm. .. Bất quá, não động lại lớn, cũng là nhất định phải suy tính!" Triệu Ngọc gật đầu khẳng định về sau, trong lòng lại là cảm thấy Ngô Tú Mẫn ý nghĩ có chút quá lớn.

Cúp điện thoại về sau, hắn vội vàng đi vào bạch bản trước mặt, bắt đầu tăng thêm tư liệu.

Thái Kim Đạt là Thái Hạng Bân cháu ruột. . .

Triệu Ngọc tại bạch bản bên trên vẽ xuống một đầu tuyến, đem hai cái danh tự nối liền với nhau, sau đó lại đang Thái Hạng Bân bên cạnh, vẽ ra rất nhiều trống không vòng tròn.

Những cái kia vòng tròn có ý tứ là, nếu như muốn làm rõ ràng năm đó Lưu Thải Vân đến cùng xảy ra chuyện gì, hắn là đi hỏi một chút Thái gia già người mới đúng, nhất là phụ thân của Thái Kim Đạt.

Thế nhưng là, phụ thân của Thái Kim Đạt đã qua đời nhiều năm, mà cái khác anh em nhà họ Thái, bây giờ cũng là không còn một mống. Nếu như còn muốn tiếp tục, vậy cũng chỉ có thể từ mẫu thân của Thái Kim Đạt, hoặc là cái khác thế hệ trước nữ quyến vào tay. . .

Thế nhưng là. . . Những này nữ quyến liệu sẽ biết nội tình đâu?

Chậc chậc. . . Bản án tra đến nơi đây, Triệu Ngọc càng ngày càng lo lắng, mình có thể có chút lạc đề. Xa xưa như vậy một trận tên người kiện cáo, thật cùng trước mắt đảo hoang án giết người có quan hệ sao?

Ngay từ đầu, Triệu Ngọc vẫn là lời thề son sắt, chưa từng có dao động, nhưng bây giờ nhìn lại, hắn lại cảm thấy manh mối này cách mình cảm giác càng lúc càng xa, càng lúc càng mơ hồ. . .

Hai giờ chiều, Cao Phát Tài sai người đưa tới bộ phận chứng cứ, đã an toàn địa đưa đến chỉ huy trên thuyền. Tại đông đảo vật chứng bên trong, có người chết điện thoại cùng đoàn làm phim quay chụp dùng camera chờ vật phẩm trọng yếu.

Dựa theo quá trình, cảnh sát cần đem tất cả điện tử tư liệu tất cả đều xem xét một lần, nhìn xem trong đó có hay không manh mối trọng yếu. Lớn như thế lượng công việc, đặc biệt điều tổ tự nhiên không làm được, UU đọc sách www. uukan Shu. com cần Khúc Lương cục cảnh sát chuyên nghiệp nhân viên công tác cùng nhau hiệp trợ.

Thế là, tại Vương Thành Cương cục trưởng điều động dưới, lại điều chỉnh lại đại lượng có kinh nghiệm nhân viên cảnh sát, cùng một chỗ tiến hành cái này nặng nề làm việc. Trước khi bắt đầu, Vương trưởng

cục liên tục cường điệu công việc này tầm quan trọng, yêu cầu bọn họ không thể bỏ qua mỗi một tấm video, nhất định phải kiểm tra cẩn thận các loại.

Ai ngờ, tại tất cả đều an bài thỏa đáng về sau, Triệu Ngọc cũng không có lưu trên thuyền chỉ huy làm việc, mà là cùng Tằng Khả dặn dò vài câu, sau đó liền cùng Vương trưởng cục cho mượn một chiếc ca nô, hướng lục phương hướng lái đi.

Tằng Khả cùng Vương trưởng cục hết thảy đều không biết, Triệu Ngọc đến cùng muốn đi đâu, tự nhiên là cảm thấy mọi loại hiếu kỳ.

Bất quá, Triệu Ngọc lại là phi thường rõ ràng hắn muốn đi làm cái gì? Hôm nay, hắn mặc dù lại mở ra một cái cùng giống như hôm qua cấn cách quẻ đến, nhưng lúc này đây phó bản kỳ ngộ lại cải biến vị trí.

Thông qua địa đồ so với, hắn phát hiện lần này kỳ ngộ sẽ phát sinh tại Khúc Lương ven biển. Như thế thời khắc, Triệu Ngọc tự nhiên không thể bỏ qua trọng yếu như vậy kỳ ngộ, cho nên hắn mới sớm mở ra thuyền, tiến về bãi biển mà đi.

Về nhớ ngày đó, phó bản kỳ ngộ thế nhưng là không ít cho Triệu Ngọc cung cấp trợ giúp, dù cho là không đầu nữ thi án như thế siêu cấp đại án, cũng may mà phó bản kỳ ngộ trợ giúp hắn tìm tới manh mối trọng yếu.

Bởi vậy, lần này, Triệu Ngọc càng thêm tràn ngập chờ mong, không biết, cái này lên đảo hoang giết người đại án điểm mấu chốt, phải chăng lập tức liền sẽ hiện ra tại trước mắt của mình? . . .

Chương 757: Cái kéo của ta

Triệu Ngọc cũng không nhớ rõ, mình lúc nào đã từng mở qua ca nô, không nghĩ tới, mở còn rất thông thạo, không có một giờ, hắn liền một lần nữa về tới lục địa.

Triệu Ngọc là dựa theo điện thoại hướng dẫn mà đi, phó bản kỳ ngộ phát sinh cách cách bờ biển rất gần, hắn còn tưởng rằng nơi đó là một mảnh bãi cát. Ai ngờ , chờ cập bờ về sau mới thấy rõ, nơi đó lại là Khúc Lương nơi đó một cái thuyền đánh cá bến tàu.

Bờ biển đỗ lấy trên trăm đầu thuyền đánh cá, bên bờ có một chút ngay tại lao động ngư dân, bọn họ hoặc là sửa chữa thuyền, hoặc là dệt lưới phơi cá, hoặc là nhàn nhã cùng người trò chuyện với nhau cái gì...

Cùng bến tàu gấp quấn quýt, còn có một cái thuyền đánh cá thị trường, nơi đó đám lái buôn hoặc là thu mua mới vừa từ trong biển vớt đi lên hải sản; hoặc là đem thu mua được hải sản, hướng ra phía ngoài chuyển vận bán buôn; còn có một phần nhỏ, sẽ trực tiếp bán cho nơi đó cư dân.

Nơi này nước biển không giống hải đảo bên kia, chẳng những dị thường đục ngầu, mà lại còn tản ra nồng đậm mùi tanh hôi, bên bờ bàn đá xanh bên trên, còn phơi rất nhiều khó ngửi cá ướp muối làm.

Lên bờ về sau, Triệu Ngọc liền tiếp theo dựa theo điện thoại hướng dẫn chỉ thị vị trí cụ thể đi đến.

Lúc này đã là buổi chiều 4 giờ, khoảng cách phó bản kỳ ngộ phát sinh thời gian còn có hơn mười phút. Triệu Ngọc cũng không nóng nảy, một

bên tìm kiếm vị trí cụ thể, một mặt quan sát cảnh vật chung quanh.

Nhìn chung cái này nguyên một phiến bến tàu thị trường, cho Triệu Ngọc cảm giác, phảng phất là rút lui mấy chục năm giống như. Các thân mang rất có hương thổ khí tức bông vải phục, các nữ nhân còn trên đầu bao vây lấy hoa văn khăn. Thị trường cũng là loại kia phi thường cũ kỹ Thạch Miên đỉnh ngói lều, trần nhà phía dưới, tiểu phiến nhóm đang không ngừng hét lớn cái gì, thỉnh thoảng địa sẽ còn truyền đến vài tiếng chó sủa mèo minh.

Bất quá, mặc dù nơi này là một cái thuyền đánh cá thị trường, nhưng người lui tới viên cũng không nhiều, ngoại trừ người mặc cao su lưu hoá chống nước áo đám lái buôn bên ngoài, không nhìn thấy quá nhiều khách hàng.

Đám lái buôn cũng là lười nhác lại nhàn nhã nhìn điện thoại di động, không có mấy cái là còn đang làm việc lấy.

Đi tới gần về sau, Triệu Ngọc lúc này mới phát hiện, phó bản kỳ ngộ chính xác vị trí, chính là tới từ cái này thuyền đánh cá thị trường. Hắn không khỏi có chút hiếu kỳ, không biết lần này, lại sẽ tao ngộ cái gì?

Không ngờ, Triệu Ngọc vừa mới cất bước đi vào thị trường bên này, nhưng tại vừa rồi ngừng thuyền trên bến tàu, chợt xảy ra sự tình. Ngay từ đầu, có tầm hai ba người đang không ngừng kêu la cái gì, tựa hồ là xảy ra chuyện gì tranh chấp.

Sau đó, nghe được cãi nhau âm thanh về sau, từ thuyền đánh cá bên trên lại chạy tới không ít người . Bất quá, những người này tựa hồ cũng không phải là đi xem náo nhiệt, càng không phải là đi qua can ngăn, mà là tiến đến trợ uy!

Mười mấy người, rất nhanh liền phân biệt rõ ràng địa phân làm hai nhóm, bọn họ chẳng những cao giọng địa kêu la, hơn nữa còn lẫn nhau

có xô đẩy, một bộ đại chiến hết sức căng thẳng dáng vẻ.

Làm cái gì a?

Triệu Ngọc quay đầu nhìn thoáng qua, căn bản nghe không hiểu bọn họ kêu la đều là cái gì? Hắn nhìn đồng hồ đeo tay một cái, vừa đến, bây giờ còn chưa đến kỳ ngộ phát sinh thời gian; thứ hai, đám kia mà người cãi nhau địa phương, cũng cùng kỳ ngộ chỉ thị địa điểm khác biệt.

Nói cách khác, đám người này đánh nhau, hắn là cùng kỳ ngộ của mình là không quan hệ.

Đã như vậy, Triệu Ngọc đương nhiên sẽ không đi mù tham gia, hắn quay đầu trở lại, tiếp tục tìm kiếm địa điểm chính xác. Ai ngờ, đi không có mấy bước, khi hắn rốt cuộc tìm được xác thực địa điểm về sau, lại là hơi cảm giác ngoài ý muốn nghiêng đầu.

Không nghĩ tới, nơi đó chính là một cái nhìn qua phi thường phổ thông cá bày, có một người mặc màu đen bông vải phục tiểu cô nương, đang ngồi ở bàn , ghế bên trên canh chừng quầy hàng.

Triệu Ngọc đi vào tiểu cô nương chính diện,

Nhưng gặp tiểu cô nương ghim hai cái bím tóc nhỏ, mặc dù làn da ngăm đen thô ráp, lại là mày rậm mắt to, ngày thường cực kỳ đáng yêu.

“Ừm... A thúc, yếu điểm mà cái gì a?” Tiểu cô nương nhìn thấy Triệu Ngọc, nhếch miệng cười chào hỏi một câu.

Oa... Triệu Ngọc cái này mới nhìn ra, tiểu cô nương nhiều lắm là mười hai mười ba tuổi dáng vẻ, hắn vội vàng hỏi: “Ừm... Người lớn nhà ngươi đâu? Ngươi không cần lên học sao?”

“Hôm nay chủ nhật a!” Tiểu cô nương chất phác địa cười nói, “ cha ta

vừa ra biển trở về, hắn về nhà nấu cơm đi, ta ở chỗ này chằm chằm bày. Nặc, nơi này đều là tươi mới nhất, có thể tiện nghi bán đưa cho ngươi!"

Tiểu cô nương nói chuyện có nơi đó khẩu âm, lại cũng không nồng hậu dày đặc, cùng tiếng phổ thông xen lẫn cùng một chỗ, nghe vào còn thật là dễ nghe.

"Nha..." Triệu Ngọc hướng cá bày bên trên nhìn một chút, nhưng gặp nơi đó có năm cái lớn nhựa plastic bồn tắm, trong chậu đặt vào các loại sống cá hải sản.

Có chút ý tứ...

Triệu Ngọc suy nghĩ một cái, hỏi: "Nếu là mua, ngươi có thể đánh cho ta lý đi ra không?"

"Quản lý?" Tiểu cô nương nghe không hiểu nhiều, Manh Manh địa trừng mắt nhìn.

"Liền là dọn dẹp đi ra, phá vảy cá, đi nội tạng loại hình..." Triệu Ngọc giải thích.

"Nha..." Tiểu cô nương dùng sức gật gật đầu, một tay nhặt lên cái kéo, một tay cầm lên phá vảy cá dùng bàn chải, ý kia là nàng hoàn toàn có thể làm được.

Thật sự là hài tử của người nghèo sớm biết lo liệu việc nhà a!

Triệu Ngọc cẩn thận nhìn tiểu cô nương một chút, sau đó tiến vào chính đề nói ra: "Như vậy đi, ngươi trả lời ta mấy vấn đề, ta liền mua, có được hay không?"

Nói, Triệu Ngọc đưa di động mở ra, trực tiếp điều ra Quách Nhất Hàng ảnh chụp cho nàng nhìn: "Nặc, ngươi nhìn kỹ một cái, gặp qua người

này không có?”

Tiểu cô nương nao nao, cho tới bây giờ chưa thấy qua dạng này mua cá người . Bất quá, nàng vẫn là đem đầu duỗi đến màn hình điện thoại di động trước mặt, cẩn thận phân biệt một cái.

Mấy giây về sau, nàng xác định địa lắc đầu, biểu thị không biết.

Nhưng vào lúc này, theo một trận tiếng còi cảnh sát vang, một xe cảnh sát két đứng tại cá bày trước mặt. Từ trên xe cảnh sát cực nhanh chạy xuống hai tên cảnh sát nhân dân, hai người chộp lấy gậy cảnh sát, thẳng đến trên bến tàu đám kia phát sinh tranh chấp người chạy tới.

Giờ này khắc này, đám người kia mâu thuẫn đã càng ngày càng nghiêm trọng, song phương tiếng kêu to càng ngày càng cao, mà lại xô đẩy đến cũng càng ngày càng lợi hại, thật sự nếu không có người ra mặt ngăn lại, chỉ sợ thật sẽ ra tay đánh nhau, dẫn phát một trận đại chiến.

“Ừm...” Triệu Ngọc nhịn không được chỉ vào đám người kia hỏi một câu, “Bọn họ... Thế nào đây là?”

“Nha...” Tiểu cô nương quay đầu nhìn thoáng qua, ánh mắt lộ ra một chút sợ hãi, sau đó sợ hãi địa nói cho Triệu Ngọc, “Bọn họ... Bọn họ có thể là đánh nhau a?”

“Cái này sao...” Triệu Ngọc tưởng tượng, được rồi, việc không liên quan đến mình chớ quan tâm, còn tiếp tục làm chính sự đi! Thế là, hắn lại đem Tiền Tiến đám người ảnh chụp từ trên điện thoại di động điều ra đến, để tiểu cô nương từng cái phân biệt.

Triệu Ngọc cảm thấy, đã kỳ ngộ hệ thống chỉ hướng nơi này, cái kia tất nhiên có nó thâm ý. Cho nên, mình nhất định phải hảo hảo lợi dụng mới được, nói không chừng, trước mắt tiểu cô nương này liền có thể trở thành mấu chốt phá án.

“A thúc, ngươi hỏi những người này làm cái gì?” Tiểu cô nương mặc dù cau mày, nhưng trên mặt từ đầu đến cuối tràn đầy một loại ngây thơ chân thành tiếu dung.

“Ta đang tìm người, nếu là ngươi có thể trợ giúp ta, ngươi những này cá, ta nay Thiên Toàn đều bao Viên Nhi!” Vì mau chóng thu hoạch được manh mối, Triệu Ngọc cũng là mở miệng hứa hẹn.

“Thật sao? Vậy nhưng quá tốt đấy!” Tiểu cô nương chớp chớp mắt to, dứt khoát đem hai tay từ áo bông bên trên lau lau, đem Triệu Ngọc điện thoại tiếp trong tay, từng cái lật xem.

Triệu Ngọc đưa di động đưa cho nàng về sau, thuận tiện nhìn một chút đồng hồ. Giờ này khắc này, vừa lúc là kỳ ngộ sắp phát sinh thời gian. Chẳng lẽ...

Triệu Ngọc nghiêm túc nhìn xem tiểu cô nương, trong lòng càng phát ra kích động, chẳng lẽ... Lần này thật có thể có thu hoạch?

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc lòng tràn đầy mong đợi thời điểm, trên bến tàu trận kia tranh chấp cũng đã tiến vào gay cấn trạng thái, mặc dù hai vị cảnh sát nhân dân cầm gậy cảnh sát xông đi vào khuyên giải, cũng không biết là ai xô đẩy một thanh, lại đem trong đó một vị cảnh sát nhân dân cho đẩy ngã, gậy cảnh sát còn cạch cạch cạch địa rơi trên mặt đất!

Lần này, tràng diện đột nhiên trở nên không nhưng khống chế. Song phương đang không ngừng xô đẩy bên trong càng diễn càng liệt, rốt cục đưa đến ra tay đánh nhau!

“Oa nha...”

“Giết nha...”

“% $#(nghe không hiểu chữ thô tục)...”

Trong nháy mắt, song phương đánh thành một đoàn, hảo hảo náo nhiệt! Trong lúc đó, có một cái Đại Quang Đầu bị người dùng nắm đấm buồn bực đến mặt, bị đánh một mắt đen ngòm.

Ai ngờ, giận hắn, lại bỗng nhiên hướng phía cá bày bên này mãnh liệt chạy tới, mắt nhìn thấy liền phải đụng vào mua cá tiểu nữ hài.

Triệu Ngọc sớm liền thấy người này, UU đọc sách www. uukan Shu. com hắn tranh thủ thời gian hai tay bao quát, đem tiểu nữ hài kéo đến phía bên mình.

Cùng lúc đó, cái kia Đại Quang Đầu hướng phía cá bày ra bổ nhào về phía trước, đưa tay liền đem tiểu nữ hài cái kéo cho chép đi! Nguyên lai, gia hỏa này xông cá bày tới, chính là là vì tìm kiếm vũ khí.

Bất quá, tên ghê tởm đoạt cái kéo thì cũng thôi đi, tại cướp được cái kéo về sau, hắn vậy mà tức giận đem bên trong một cái bồn tắm đá lật ra!

“A...” Tiểu nữ hài dọa sợ, vội vàng đem điện thoại còn cho Triệu Ngọc, sau đó quỳ trên mặt đất đi nhặt cá.

Đại Quang Đầu thì quơ lấy cái kéo, một lần nữa giết trở lại chiến đoàn. Nhìn hắn ý chí đó quyết tuyệt bộ dáng, hôm nay nếu là không giết mấy người, cũng sẽ không từ bỏ ý đồ.

“Ô... Ô...” Nữ hài nhi một bên nhặt cá, một bên dọa đến lau nước mắt.

“Tiểu cô nương, cá lại không chết được, có gì phải khóc?” Triệu Ngọc an ủi một câu.

“Ta... Ta cái kéo...” Tiểu cô nương chỉ vào Đại Quang Đầu nói nói, “ cái kéo nếu là mất đi, cha ta lại phải đánh ta!”

“Cái gì? Cái kéo? Khục! Không phải liền là một thanh phá cái kéo nha... Ân...” Ai ngờ, Triệu Ngọc nói xong, vẫn không khỏi đến lĩnh ngộ cái gì. Hắn ngẩng đầu nhìn nơi xa càng diễn càng liệt chiến đoàn, không chịu được cười một tiếng, sau đó đối tiểu cô nương nói nói, “ vậy được rồi, A thúc hiện đang giúp ngươi cái kéo muốn trở về đi, có được hay không?”
. . .

Chương 758: Ai đưa ta cờ thưởng ta với ai gấp

“Đừng đánh nữa! Đừng đánh nữa!” Bị đẩy ngã xuống đất cảnh sát nhân dân cao giọng la lên, nhưng song phương đã ra tay đánh nhau, tràng diện rất khó khống chế.

“Dừng tay, dừng tay! Có chuyện hảo hảo nói! Hảo hảo nói. . .” Một vị khác cảnh sát nhân dân giơ mình gậy cảnh sát, ý đồ khống chế thế cục, nhưng hắn vừa mới ngăn cản hai cái ngay tại xé rách đánh nhau người, lại không biết bị ai xô đẩy một cái, cùng lúc trước vị kia cảnh sát nhân dân quẳng ở cùng nhau.

“A. . .” Vị này cảnh sát nhân dân tranh thủ thời gian nằm rạp trên mặt đất mở ra bộ đàm kêu cứu, nhưng ngẩng đầu ở giữa, lại chợt thấy một người mặc màu đen áo khoác da người, thong dong bình tĩnh địa đi vào chiến đoàn.

Người này ăn mặc cùng các rõ ràng khác biệt, mà lại, trong mắt của hắn lóe ra một loại hết sức rõ ràng hưng phấn chi quang, tựa như là đặc biệt vì trận này quần ẩu mà đến!

Người này chính là Triệu Ngọc!

Triệu Ngọc vốn là xông cái kia cầm cái kéo lớn đầu trọc mà đến, nhưng nhìn đến lớn như thế tràng diện quần ẩu về sau, trong lòng lại là càng ngày càng ngứa.

Ai. . . Thật sự là rất lâu không có hoạt động một chút gân cốt. . .

Loại chuyện tốt này, mình sao có thể tuỳ tiện bỏ lỡ đâu?

Cho nên, nhìn xem vãng lai vật lộn đám người, Triệu Ngọc vui sướng địa làm lấy khuếch trương ngực vận động, chuẩn bị hoạt động một chút. Ai ngờ, có hai cái tên gia hoả có mắt không tròng vậy mà hướng hắn đánh tới.

Lúc đầu, hai người này nhìn thấy Triệu Ngọc là cái người sống, chỉ nghĩ cố làm ra vẻ địa hù dọa một cái hắn, lại vạn không nghĩ tới, bọn họ vậy mà chọc phải một cái Ma Vương.

Triệu Ngọc đang lo bắt không đến cơ hội đâu! Thấy một lần hai người tới, tranh thủ thời gian hưng phấn mà nghênh đón tiếp lấy, đi đầu vị kia còn giương nanh múa vuốt chuẩn bị hù dọa Triệu Ngọc đâu, Triệu Ngọc lại trực tiếp đi lên một quyền, đem đánh một cái hoàn toàn thay đổi!

“A. . . A. . . Ô. . . Ô. . .” Người này thống khổ ngã xuống đất, hai tay che mặt, thảm liệt kêu rên.

“A?” Một cái khác nhất thời mộng, trừng mắt không thể tưởng tượng nổi con mắt nhìn xem Triệu Ngọc, trong lúc nhất thời ngốc tại nơi đó.

“Đi bà ngươi cái chân đi. . .” Triệu Ngọc nằm ngang một cước đá ra, trực tiếp đem người này đá bay mấy mét ra ngoài, lúc rơi xuống đất còn ngay tiếp theo đập ngã mấy người.

“Thóa!”

Triệu Ngọc gắt một cái, ánh mắt hưng phấn bên trong nhất thời bắn ra tàn bạo chi quang. Sau đó, hắn một đầu đâm vào đám người chỗ sâu, triệt để buông tay buông chân!

Triệu Ngọc cũng mặc kệ bên nào đối bên nào, xông sau khi đi vào là gặp người liền đánh.

Đừng nhìn nơi đó những này các đánh cho kịch liệt, tràng diện to lớn, nhưng bọn họ phần lớn đều là oa oa gọi bậy, phô trương thanh thế mà thôi. Có đôi khi hai người đánh nhau nửa ngày, cũng không đả thương được cái gì trọng yếu địa phương. Cho dù có mấy cái thật đánh, cũng đều là một chút bất nhập lưu dã lộ, hoặc là dừng lại liên hoàn phích lịch con rùa quyền, hoặc là liền là ôm quắng cắn đầy đất lăn.

Thế nhưng là, Triệu Ngọc rõ ràng cùng bọn họ không giống, cái này tàn bạo ác ôn ra tay tàn nhẫn đến cực điểm, dính lên liền tuyệt đối nhẹ không được!

Hắn nắm ở một người cổ, một cước đá trúng bắp chân của hắn bụng để hắn nửa quỳ dưới đất, sau đó hung mãnh hướng (về) sau vừa kéo, người này liền ngửa mặt ngã ở trên sàn nhà, khóe miệng thổ huyết. . .

Kế tiếp, bị Triệu Ngọc toàn phong thối đá phải trong nước; lại kế tiếp, bị Triệu Ngọc tàn nhẫn địa cố chấp đoạn mất cánh tay; lại lại kế tiếp, bị Triệu Ngọc vật ngã ngã xuống đất, mặt bên trong số quyền, vô cùng thê thảm. . .

Có thể ở chỗ này đánh nhau các, cũng ít nhiều gặp qua một chút việc đời, nhưng cho dù ai cũng chưa từng gặp qua dạng này đánh nhau! Mà lại, bọn họ nhìn hồi lâu, cũng không nhìn ra người này là phía bên kia, hắn tựa hồ là gặp người liền đánh,

Tựa như là tới giải buồn giống như. . .

Không thể nào?

Các thời gian dần qua thấy choáng mắt, nhìn xem hổ vào bầy dê Triệu Ngọc, mỗi người trong mắt tất cả đều không thể tránh khỏi lộ ra sợ hãi.

Ngay từ đầu, còn có mấy cái không biết sống chết muốn xông tới cùng Triệu Ngọc so tay một chút, nhưng cuối cùng tất cả đều lấy thảm không nỡ nhìn phương thức kết thúc, dọa đến người khác càng không dám tới gần.

Ở giữa, có người lúc đầu đã ôm Triệu Ngọc cổ, nhưng Triệu Ngọc lại nắm lấy ngón tay của hắn, đem hắn ngón trỏ cùng ngón giữa sinh sinh địa bẻ gãy, tiếng kêu thảm thiết thẳng vào lòng người, dọa đến mọi người run rẩy không thôi.

“Mà mà cái rắm. . .” Lúc này, trước đó cầm cái kéo lớn đầu trọc lại là càng ngày càng bạo, hắn chợt từ trong đám người thoát ra, muốn từ phía sau lưng đánh lén Triệu Ngọc, cho Triệu Ngọc đến bên trên một cây kéo.

Khi đó, Triệu Ngọc đã sớm chú ý tới hắn, lòng bàn chân khoanh tròn, đang chuẩn bị một cái toàn phong thối đá trên mặt hắn đâu!

Nhưng ai biết, lớn đầu trọc vừa chạy chưa được hai bước, từ đâm nghiêng bên trong bỗng nhiên xông qua tới một người đến! Người này hai tay tìm tòi, liền tinh chuẩn địa giữ lại lớn đầu trọc cổ tay. Ngay sau đó, người này một cái lưng túi sử xuất, lớn đầu trọc liền kêu thảm ném xuống đất, trong tay cái kéo cũng là tuột tay mà bay.

“A. . . A. . .” Lớn đầu trọc gầm thét hai tiếng, còn muốn giãy dụa, nhưng ngã sấp xuống hắn người kia lại sớm đã rút súng lục ra, đè vào trên mặt của hắn.

“Không được nhúc nhích! Tất cả chớ động!” Người này đầu tiên là chỉ chỉ lớn đầu trọc, sau đó vừa chỉ chỉ đám người.

Ai nha, Triệu Ngọc cái này mới nhận ra, nguyên lai cái này cầm súng ngắn không là người khác, chính là vị kia Đậu Tự Lực —— đậu đội trưởng!

Ân. . . Triệu Ngọc không khỏi mỉm cười, hắn thật đúng là không nghĩ tới, cái này Đậu Tự Lực nhìn qua lôi tha lôi thôi, đưa tay lại thật đúng là nhanh nhẹn.

“Không được nhúc nhích, không được nhúc nhích!” Liền sau lưng Đậu Tự Lực, thình lình lại xông lại mấy tên cầm thương cảnh sát, rất nhanh liền đem tràng diện khống chế xuống dưới.

“Không thể nào? Triệu. . . Triệu tổ trưởng? Tại sao là ngươi?” Đậu Tự Lực cho lớn đầu trọc đeo lên còng tay về sau, cái này mới nhận ra Triệu Ngọc.

Ngay sau đó, đợi nhìn thấy trên mặt đất những cái kia ô hô rú thảm kẻ thụ thương về sau, Đậu Tự Lực trong mắt, càng là lộ ra gấp trăm lần không thể tưởng tượng nổi.

“Triệu tổ trưởng. . . Làm sao. . .” Đậu Tự Lực kinh ngạc đến đã nói không ra lời đều.

“A. . . Ha ha. . .” Triệu Ngọc nghiền ngẫm cười cười, đầu tiên là đi đến Đậu Tự Lực trước mặt nhặt lên cái kia cái kéo, sau đó liền xoay người lại, nhìn về phía tiểu nữ hài cá bày.

Ai ngờ, cá bày vẫn còn, tiểu nữ hài lại sớm đã không thấy.

Ân. . . Cái này sao. . .

Chỉ một thoáng, Triệu Ngọc hơi có vẻ xấu hổ.

“Triệu tổ trưởng, ngài. . . Không có sao chứ? Có hay không làm bị thương, có cần hay không bên trên bệnh viện?” Đậu Tự Lực sợ Triệu Ngọc thụ thương, tranh thủ thời gian lo lắng hỏi một tiếng.

“Không có việc gì, không có việc gì. . .” Triệu Ngọc lại là khoát tay áo, dõng dạc địa nói một câu kinh điển danh ngôn đi ra, “Gặp chuyện bất bình rút đao tương trợ, chút chuyện nhỏ này các ngươi cũng không cần cám ơn ta, ta đầu tiên nói trước, quay đầu nếu ai đưa ta cờ thưởng, ta liền với ai gấp!”

Ta ngược lại. . .

Bọn cảnh sát cuồng ngược lại, chúng ngư dân cuồng mồ hôi. . .

Cảnh sát ở chỗ này thu thập tàn cuộc, Triệu Ngọc lại phối hợp mang theo cái kéo, về tới tiểu nữ hài cá bày ra.

Nguyên lai, tiểu nữ hài cũng không phải là đi ra, mà là dọa đến trốn ở cá bồn đằng sau. Giờ phút này, nhìn thấy Triệu Ngọc đem mình cái kéo trả lại, nàng lúc này mới nơm nớp run run địa đi ra.

Triệu Ngọc cũng không nhiều lời, mà là móc ra điện thoại di động của mình, tiếp tục để tiểu nữ hài xem xét những cái kia tình tiết vụ án nhân viên tương quan. Tiểu nữ hài sớm đã kiến thức Triệu Ngọc lợi hại, tự nhiên không dám nghịch lại, tranh thủ thời gian ngồi tại bàn , ghế bên trên nghiêm túc địa phân biệt.

Lúc này, ngay tại nơi xa xử lý ẩu đấu sự kiện Đậu Tự Lực đội trưởng bỗng nhiên nhìn Triệu Ngọc một chút, rất rõ ràng, đậu đội trưởng hoàn toàn lý giải không được Triệu Ngọc hành vi, không biết hắn cùng vị này bán cá tiểu cô nương tại chơi đùa cái gì?

Triệu Ngọc xông đậu đội trưởng mỉm cười, sau đó khoát tay áo, ra hiệu hắn không có có biến, đậu đội trưởng lúc này mới cúi đầu xuống, tiếp tục công việc của mình đi.

Bởi vì vừa rồi trận này hoạt động gân cốt, UU đọc sách www. uukan Shu. com Triệu Ngọc kỳ ngộ điểm tích lũy vậy mà vụt vụt địa tăng hơn

hai trăm điểm, thế nhưng là đẹp đến mức hắn không được.

Hắn hiện tại tổng điểm tích lũy đã góp nhặt đến hơn 800 điểm, nếu như một lần nữa tương tự phó bản kỳ ngộ, liền có thể lại một lần nữa thăng cấp!

“A thúc, không có. . .” Lúc này, tiểu nữ hài nhìn kỹ Hoàn mỗi một tấm hình về sau, yếu ớt địa xông Triệu Ngọc lắc đầu, “Người bên trong này, ta một cái cũng chưa từng thấy qua!”

“Nha. . .” Nghe được kết quả này, Triệu Ngọc không khỏi có chút thất vọng. Hắn nghĩ nghĩ, lại hỏi một câu, “Như vậy. . . Ngươi mấy ngày gần đây nhất, từ bến tàu nơi này thấy qua cái gì nhân vật khả nghi sao?”

“Nhân vật khả nghi? Ân. . .” Tiểu nữ hài cố gắng nhớ lại một cái, cuối cùng vẫn là yếu ớt địa lắc đầu.

“Ai!” Triệu Ngọc thở dài một hơi, lúc này mới nhớ tới, người ta tiểu nữ hài bình thường là muốn đi học, bởi vì hôm nay chủ nhật mới tới chằm chằm bày, căn bản không có cơ gặp được cái gì nhân vật khả nghi.

Xem ra, hôm nay phó bản kỳ ngộ, có lẽ cùng tình tiết vụ án không có quan hệ. . .

“Ừm. . . A thúc, cám ơn ngươi giúp ta tìm về cái kéo, cái kia. . . Cá. . .” Tiểu nữ hài đáng thương Sở Sở nhìn nhìn mình cá bồn, muốn nói lại thôi.

“Ha ha, không quan hệ, không có đến giúp ta cũng không có quan hệ!” Triệu Ngọc móc bóp ra nói nói, “ đến, tính sổ sách, ngươi cá, ta tất cả đều bao Viên Nhi!” . . .

Chương 759: Người xa lạ

Ban đêm Vĩnh Tiến ở trên đảo, sáng lên từng đống lửa.

Lưu thủ thám tử nhóm, đem Triệu Ngọc từ tiểu cô nương nơi đó mua được cá, tất cả đều nướng đến lửa trên kệ, tới một trận mở ra mặt khác cá nướng bữa tối.

“Triệu tổ trưởng, xem xét ngươi cũng không phải là bờ biển lớn lên!” Đậu đội trưởng đưa cho Triệu Ngọc một bình nước ngọt, nói nói, “ ngươi mua đều là cá hoa vàng, thai cá, loại cá này thích hợp nóng bức, không thích hợp nướng ăn! Cá biển mùi tanh nặng, mà lại cá tươi thịt mềm, nướng không tốt, rất dễ dàng nướng cháy hoặc là mùi tanh. . .”

“Đúng vậy a, ha ha. . .” Vương Thành Cương cục trưởng cười bồi nói, “ nếu như Triệu tổ trưởng thích ăn cá, chờ bản án phá, ta nhất định mời Triệu tổ trưởng đi Lai Tân lâu ăn bữa chính tông toàn ngư yến!”

“Ừm. . . Kỳ thật đi. . . Ta chỉ là. . .” Triệu Ngọc hé miệng, lại phát hiện mình mua cá sự tình cũng không thế nào tốt giải thích.

“Đúng rồi, lãnh đạo, “ đậu đội trưởng nhớ ra cái gì đó, vội vàng nghi hoặc địa hỏi một câu, “Ta nhìn ngài cho cô bé kia nhìn điện thoại, chẳng lẽ, cô bé kia biết chút ít cái gì sao?”

“Không phải, ta chỉ là đi ngang qua, tùy tiện hỏi một chút, hỏi một chút mà thôi. . .” Triệu Ngọc ngửa cổ uống một ngụm nước ngọt, phản hỏi nói, “ làm sao, đậu đội trưởng, ngươi biết tiểu nữ hài kia sao?”

“Không, nhận thức đến không biết. . .” Đậu Tự Lực hơi có vẻ nói quanh co địa nói nói, “ chỉ là nhìn xem có chút quen mắt . Bất quá, Khúc Lương là cái địa phương nhỏ, nhìn quen mắt cũng thuộc về bình thường. Nếu như ngài cho rằng có bắt buộc, ta có thể giúp ngài hảo hảo điều tra một chút!”

“Ừm. . . Được rồi, vẫn là không cần!” Triệu Ngọc lắc đầu ở giữa, cũng nhớ đến một chuyện, liền đối với Đậu Tự Lực hỏi nói, “ đúng, đậu đội trưởng, ban ngày, những cái kia các tại sao muốn đánh nhau a? Từng cái hỏa khí lớn như vậy, cảnh sát nhân dân đều kéo không được đâu!”

“Khục, đừng nói nữa!” Vương Thành Cương cục trưởng nghe vậy, lập tức ngược lại lên nước đắng, “Ngư dân thường ngày tranh chấp mà thôi, cái này tại chúng ta Khúc Lương thế nhưng là quá thường gặp!”

“Đúng vậy a, Mã lão lục nhà thuyền đánh cá, đem Vương Lạt Đầu nhà lưới cá bị kéo rách!” Đậu đội trưởng tiếp tra nói nói, “ hai nhà này riêng có oán hận chất chứa, lại đều có chút thế lực, cho nên liền lên mâu thuẫn, động thủ!”

“Vì lưới cá? Không đến mức a?” Triệu Ngọc có chút ngoài ý muốn.

“Ha ha, “ Vương trưởng cục tranh thủ thời gian giải thích, “Đây chính là quá về phần! Tại chúng ta Khúc Lương, các có ba món đồ kiêng kỵ nhất: Bắt cá lưới cá, chèo thuyền thuyền mái chèo còn có giết cá cá đao, nếu là cái này ba món đồ bị người làm hư, hoặc là làm mất rồi, bọn hắn sẽ coi là bất tường, tất nhiên sẽ ra tay đánh nhau.

“Trừ cái đó ra, coi như ngươi làm lão bà hắn, cũng chưa chắc đùa với ngươi mà mệnh đâu! Ha ha ha. . .”

Vương trưởng cục một phen ví von, lập tức đem đám người dẫn tới cười to.

Nha. . .

Triệu Ngọc giờ mới hiểu được, trách không được, cô bé kia như vậy quan tâm cái kia thanh giết cá cái kéo đâu! Chỉ bất quá, Triệu Ngọc vẫn là không nghĩ ra, hôm nay hệ thống vì sao lại an bài dạng này một kỳ ngộ cho mình? Chẳng lẽ, vẻn vẹn vì để cho hắn góp nhặt một điểm kỳ ngộ điểm tích lũy sao?

“Ha ha, ta nghe tự lập giảng cho ta nghe, “ Vương trưởng cục lại vừa cười vừa nói, “Không nghĩ tới, Triệu tổ trưởng lại là văn võ song toàn a! Vậy mà một người đánh bại nhiều người như vậy, thật sự là quá thần kỳ! Ân. . . Đúng, cám ơn ngươi trợ giúp chúng ta giải quyết cùng một chỗ ác tính ẩu đấu sự kiện, ngày khác, ta nhất định phải hảo hảo cảm tạ một phen, ha ha ha. . .”

Vương trưởng cục lấy lòng rõ ràng giả đến có thể, trên thực tế, Triệu Ngọc chẳng những không có hỗ trợ, ngược lại cho người ta gây phiền toái. Hắn vặn gãy nhiều người như vậy cánh tay,

Đem nhiều người như vậy đánh cho hoàn toàn thay đổi, tự nhiên để Vương trưởng cục không dễ thu thập.

“Hoắc ha ha, đừng khách khí, đừng khách khí. . .” Triệu Ngọc lại chẳng biết xấu hổ địa lớn tiếng cười nói, “ ta lúc ấy là nhìn thấy chúng ta cảnh sát nhân dân đồng chí nguy cơ sớm tối, lúc này mới bất đắc dĩ xuất thủ cứu giúp! Tiện tay mà thôi, không đáng nhắc đến, Vương trưởng cục nói quá lời, hoắc ha ha. . .”

Nghe được Triệu Ngọc cuồng tiếu, Vương trưởng cục trán đều là hắc tuyến, chúng nhân viên cảnh sát cũng là xấu hổ không thôi.

Cá nướng bữa tối cũng không tiếp tục quá lâu, liền qua loa kết thúc. Trở lại chỉ huy thuyền văn phòng về sau, chỉ còn lại có Triệu Ngọc cùng Tăng Khả hai cái.

Vào hôm nay muộn chút thời gian, Ngô Tú Mẫn từng gọi điện thoại tới nói cho Triệu Ngọc, nói nàng ròng rã tìm một ngày, lại vẫn không có tìm được năm đó thủ tháp phu phụ tin tức cặn kẽ.

Cục hàng hải hồ sơ đã không tìm được, bọn hắn đầu mối duy nhất, liền là năm đó cục cảnh sát lưu lại hồ sơ. Thế nhưng là, bởi vì hồ sơ bên trên tin tức quá mức đơn giản, trong lúc nhất thời cũng không tốt tìm lên.

Nguyên lai, năm đó thủ tháp phu phụ đồng đều là đến từ Khúc Lương một cái xa xôi làng chài. Thế nhưng là, bởi vì cải biến Hải Cảng, cái kia làng chài đã di chuyển, bị phân dời đến tốt mấy nơi. Nếu muốn tìm đến hai người kia trực hệ, cần đầu nhập càng lớn tinh lực mới được.

Bất quá, liên quan tới thuyền viên Thái Hạng Bân gia thuộc, lại là rất dễ dàng bị Ngô Tú Mẫn tìm được. Bởi vì Thái Kim Đạt đột nhiên ngộ hại, gia thuộc của hắn nhóm đang theo hải thị cục cảnh sát chờ đợi nhặt xác.

Ngô Tú Mẫn rất dễ dàng địa liền gặp được Thái Kim Đạt mẹ già. Già đến mất con, đột nhiên bị tai vạ bất ngờ, Thái Kim Đạt mẫu thân cực kỳ bi ai không ngừng, nhiều lần té xỉu quá khứ, suýt nữa đưa đi bệnh viện cứu giúp.

Ngô Tú Mẫn biết ăn nói, rất nhanh thuyết phục lão nhân, để lão nhân nói ra một chút chuyện năm đó tới.

Lão nhân nói, tại trong ấn tượng của nàng, lão tứ Thái Hạng Bân một mực là cái người thành thật. Ai cũng không tin, hắn có thể làm được mạnh 'Kiên' chuyện giết người đến!

Cho nên, chuyện xảy ra về sau, người Thái gia bôn tẩu khắp nơi, vì đó giải oan. Ở giữa, bọn hắn cũng tìm tới qua thủ tháp người thê tử Lưu Thải Vân hiệp thương, thế nhưng là Lưu Thải Vân thái độ cường ngạnh, một mực khăng khăng nàng nói tới tất cả đều là sự thật!

Về sau, vì cứu lão tứ tính mệnh, người Thái gia bỏ ra thật lớn một khoản tiền, thuê nổi danh đại luật sư thưa kiện, cái này mới miễn cưỡng từ tử hình sửa án vì chết chậm. Thế nhưng là, về sau kết quả lại là không ai từng nghĩ tới, tại trong lao chờ đợi không đến 8 năm, lão tứ cuối cùng vẫn mắc phải tuyệt chứng chết mất.

Lão tứ sau khi chết, người Thái gia cũng liền đoạn mất vì hắn giải oan tưởng niệm, cũng không đề cập tới nữa chuyện này.

Nghe được Ngô Tú Mẫn báo cáo, Triệu Ngọc cũng là nhịn không được một phen cảm khái thổn thức. Nghĩ không ra, Thái Hạng Bân năm đó bởi vì hải đăng sự kiện mà hãm sâu nguyên lành, mà bây giờ biên kịch Thái Kim Đạt, lại tại hải đăng phía dưới bị mất mạng!

Thời gian qua đi mấy chục năm hai chú cháu, cơ hồ tao ngộ giống nhau vận mệnh. Không biết, đây là trong minh minh một loại nào đó an bài, vẫn là trong đó thật tồn tại cái gì không muốn người biết quan hệ?

Bởi vì lúc ấy sắc trời đã tối, Triệu Ngọc liền nói cho Ngô Tú Mẫn, bảo nàng trực tiếp về khách sạn nghỉ ngơi, cũng đừng có đến Vĩnh Tiến đảo đi lên.

Bất quá, vì xác nhận mình ý nghĩ, hắn vẫn là đem mua cá tiểu cô nương sự tình báo cho Ngô Tú Mẫn, muốn nàng sáng mai, đi thăm dò một chút tiểu cô nương kia tình huống.

Mặc dù, phó bản kỳ ngộ chưa chắc nhất định cùng chủ tuyến vụ án tương quan, nhưng Triệu Ngọc vẫn là không nghĩ từ bỏ bất luận cái gì một khả năng nhỏ nhoi.

Giờ này khắc này, lại đến một cái trời tối người yên thời gian, Triệu Ngọc đang chuẩn bị ổn định lại tâm thần, đem hôm nay thu hoạch được đầu mối mới, cùng tân chủ ý tăng thêm vào bạch bản phía trên.

Ai ngờ, diễn viên Lý Thiến bỗng nhiên gõ cửa đi đến. Chuyện cho tới bây giờ, mặc dù Lý Thiến cùng Trương Dũng hiềm nghi đã bài trừ, nhưng cảnh sát vẫn không có thả bọn họ về nhà ý tứ.

Lý Thiến mục đích tựa hồ rất rõ ràng, nàng gặp Tằng Khả cũng tại, trước hướng Triệu Ngọc ra hiệu một chút, sau đó liền phối hợp kéo cửa ra, đi đến ban công.

Triệu Ngọc cũng là trước nhìn Tằng Khả một chút, sau đó cùng Lý Thiến đi ra ngoài.

Giống như lần trước, còn chưa mở lời nói chuyện, Lý Thiến liền dẫn đầu đốt lên một điếu thuốc lá, sau đó mới quay đầu hướng Triệu Ngọc hỏi: "Cảnh sát, các ngươi quyết đã định chưa, rốt cuộc muốn đem ta cùng lão Trương giam bao lâu?"

"Phổ thông vụ án 24 giờ, nhưng lần này không phải phổ thông vụ án, cho nên cần. . . Ân. . . Chí ít 6 nhân với 24 giờ đi! ?" Triệu Ngọc thuận miệng nói bừa, "Còn có, chúng ta không phải giam, mà là mời các ngươi hiệp trợ điều tra có được hay không?"

"Hừ!" Lý Thiến bất đắc dĩ hừ một tiếng , đạo, "Chẳng lẽ, bản án kết không được, chúng ta mãi mãi cũng không thể trở về nhà?"

"Ừm, đừng có gấp, bản án nhất định sẽ kết!" Triệu Ngọc hiển nhiên cùng không nói đồng dạng.

"Kia. . . Ngươi có thể hay không tiết lộ một chút, hiện tại tra được thế nào? Quách Nhất Hàng đâu? Vì cái gì còn không tìm được?" Lý Thiến lo lắng hỏi một câu về sau, lại chợt hạ thấp giọng hỏi, "Chẳng lẽ lại, Quách Nhất Hàng cũng đã chết?"

"Ừm. . . Ngươi. . . Vì cái gì nói như vậy?" Triệu Ngọc hỏi lại.

“Trực giác đi, khả năng!” Lý Thiến vội vàng xao động địa hít một hơi thuốc lá, cái này mới rốt cục tiến vào chính đề, nói nói, “ cảnh sát, ta đến tìm ngươi, kỳ thật. . . Là muốn nhắc nhở ngươi một việc!”

“Ồ?” Lần này, Triệu Ngọc rốt cục cảm thấy một tia ngoài ý muốn, vội hỏi, “Sự tình gì?”

“Ta ngay từ đầu, còn tưởng rằng là Tạ Hạo tên vương bát đản kia nói hươu nói vượn đâu!” Lý Thiến hơi có vẻ thấp thỏm nói, “Nhưng bây giờ suy nghĩ một chút, cũng có lẽ, hắn nói, có thể là thật. . .”

“A, hắn nói cái gì rồi?” Triệu Ngọc càng phát ra hiếu kì.

“Ngay tại chúng ta xảy ra chuyện đêm hôm đó, ân. . .” Lý Thiến nhìn chung quanh một chút, đem gương mặt gần sát Triệu Ngọc, ghé vào lỗ tai hắn nhỏ giọng nói nói, “ lúc ấy trời đã tối, Tạ Hạo lại đem ta kéo qua một bên, nghi thần nghi quỷ địa nói với ta, hắn khả năng từ ở trên đảo thấy được một cái chưa từng thấy qua người xa lạ! Mà lại, đó còn là cái —— nữ nhân! !” . . .

Chương 760: Giống nhau quẻvăn

“Tạ Hạo nói đến có cái mũi có mắt, “ Lý Thiến hai tay ôm vai, ngón tay thon dài vẫn không quên thuần thục đạn một chút khói bụi, “Nhưng lúc đó, ta là một chút đều không có để ý. Ta chỉ cho là, đây là Tạ Hạo tại dùng chuyện ma làm ta sợ, để cho ta ban đêm giúp hắn chăn ấm đâu! Thế nhưng là. . . Hiện tại lại hồi tưởng một chút, ta lại có chút không chắc. . .”

“Người xa lạ? Nữ nhân?” Triệu Ngọc lông mày cao cao nhăn lại, hỏi nói, “ ngươi lại nói kỹ càng một chút!”

“Khả năng. . . Khả năng Tạ Hạo cũng không quá xác định đi! Chính hắn đều nói đến hàm hàm hồ hồ, “ Lý Thiến hồi ức nói, “ nói hắn tại bàng đen thời điểm đi vệ sinh, bỗng nhiên cảm giác có người sau lưng đang nhìn hắn, hắn bỗng nhiên trở về phía dưới, sau đó liền thấy một cái tóc dài bóng người chợt lóe lên. Hắn cảm giác tựa như là nữ nhân, nhưng cuối cùng cũng không nói quá rõ ràng, ta cũng không có cẩn thận nghe!

“Ta lúc ấy còn hung hăng mắng hắn dừng lại, bởi vì chúng ta biết tất cả, trên cái đảo này đã từng phát sinh qua cái gì, cũng biết dân bản xứ có một ít nháo quỷ truyền thuyết. Cho nên. . .” Lý Thiến không ngừng lắc đầu, “Ta nửa chút cũng không có coi là thật!”

“Bất quá, ngươi lá gan đến thật sự là rất lớn! Ngươi liền một chút cũng không sợ sao?” Triệu Ngọc hít một câu, hỏi.

“Ngươi cũng biết đoàn làm phim đều là những người nào, ta nếu là sợ hãi, bọn hắn liền sẽ được một tấc lại muốn tiến một thước!” Lý Thiến

lạnh hừ một tiếng, “Đối diện với mấy cái này khó lường lòng người, quỷ tính mẹ nó thứ gì?”

“Oa. . .” Lần này, Triệu Ngọc thật không biết nói cái gì, tràng diện lâm vào vài giây đồng hồ yên lặng, Triệu Ngọc lúc này mới lên tiếng hỏi nói, “ như vậy. . . Đã Tạ Hạo thường xuyên tại kích tình hí studio đùa giả làm thật. . . Ân. . . Ta đây, xem lại các ngươi kịch bản bên trên, cũng không ít cùng loại hí, như vậy. . . Tạ Hạo hắn có hay không. . . Đối ngươi. . .”

“Ôi. . . Cảnh sát, không nghĩ tới ngươi như thế lớn quan nhi, thế mà cũng như thế Bát Quái?” Lý Thiến khẽ cười một tiếng, đem hút xong xì gà đạn tiến biển cả.

“Đây không phải Bát Quái, là điều tra tình tiết vụ án!” Triệu Ngọc làm bộ nghiêm túc.

“Thật. . .” Lý Thiến than nhẹ một tiếng, chợt giang hai cánh tay, nói với Triệu Ngọc, “Đến, tới ôm ta một chút!”

“A?” Triệu Ngọc nhe răng vò đầu, “Có ý tứ gì?”

“Ôm ta một chút, ngươi sẽ biết đáp án!” Lý Thiến hào phóng địa giang hai cánh tay, giữa lông mày hiển lộ ra biểu lộ, lại làm cho người nhìn không ra bất kỳ sướng vui giận buồn.

“Tốt!” Triệu Ngọc nhưng là người từng trải, sao có thể để một vị nữ diễn viên hù sợ, hắn lúc này tiến lên nhẹ nhàng địa ôm một hồi, miệng bên trong còn lẩm bẩm, “Vì đáp án, đành phải cố mà làm, ai ai. . .”

Lý Thiến thân thể mềm mại thướt tha, tràn đầy thành thục mùi vị con gái. Nhưng mà, Triệu Ngọc vẻn vẹn cùng với nàng ôm một hồi, cũng đã tìm được muốn đáp án.

Lý Thiến thân thể mềm mại như lửa, nhưng ôm phía dưới, Triệu Ngọc

lại chỉ cảm thấy một cỗ lạnh. Triệu Ngọc đối loại này lạnh hiểu rõ quá sâu, đời trước của hắn thường xuyên tiếp xúc một chút phong trần nữ tử, các nàng cơ hồ mỗi một cái đều là như thế, cứ việc thiên kiều bá mị, thân thể mềm mại như lửa, lại rất khó từ trên thân các nàng tìm kiếm được chân tình thực cảm giác.

Thế là, tại buông ra mỹ nhân về sau, Triệu Ngọc nói đùa địa nói ra cảm giác của mình: “Ta hiểu được, ôm ngươi, có loại ôm già * tú bà đồng dạng cảm giác!”

“Ừm?” Nghe đến lời này, Lý Thiến hơi sững sờ, lại đem Triệu Ngọc quan sát tỉ mỉ một phen, cái này mới kinh ngạc dị thường địa nói nói, “ cảnh sát, ngươi EQ rất cao a?”

“Cho nên. . .” Triệu Ngọc mặt lộ vẻ tự mãn địa nói hai chữ.

“Cho nên. . . Tạ Hạo không dám đụng đến ta!” Lý Thiến lạnh nhạt lời nói,

“Hắn còn chưa đủ tư cách!”

“Cho nên. . . Ngươi cảm thấy, hắn, có thể là thật?” Triệu Ngọc gật đầu.

“Cho nên. . . Các ngươi cố gắng tìm xem Tạ Hạo điện thoại, “ Lý Thiến nghĩ kế nói, “ tên kia đặc biệt yêu tự chụp, nói không chừng có thể tìm tới đầu mối gì!”

“Tốt, ta sẽ trọng điểm tra tìm!” Triệu Ngọc ngoài miệng nói như vậy, nhưng trong lòng lại hi vọng không lớn. Bởi vì Tạ Hạo công bố là mình đi vệ sinh thời điểm nhìn thấy không biết bóng người, vậy hắn làm sao có thể dùng di động đập tới đâu? Chẳng lẽ, hắn biến thái đến đi vệ sinh cũng muốn tự chụp hay sao?

Bất quá, Lý Thiến cung cấp tình huống, lại hoàn toàn chính xác được

xưng tụng là một đầu mối quan trọng, nói không chừng, thật có thể cho phá án cung cấp cái gì trợ giúp.

Sau đó, hai người lại trò chuyện một chút cùng tình tiết vụ án tương quan hoặc không quan hệ đồ vật, Lý Thiến lúc này mới cáo từ rời đi.

Thông qua nói chuyện, Triệu Ngọc phát hiện cái này Lý Thiến mặc dù tuổi không lớn lắm, lại là no bụng am lõi đời, đồng thời khéo đưa đẩy thông minh. Xem ra, một cái không tiền không thế nữ nhân, muốn từ ngành giải trí sinh tồn được, nhất định phải giống Lý Thiến dạng này có chút bản lĩnh mới được.

Trở lại bạch bản trước mặt, Triệu Ngọc không thể không dùng dầu bút, tại bạch bản bên trên vẽ xuống một vòng tròn, cái vòng tròn này liền đại biểu lấy cái kia người thần bí ảnh.

Ân. . .

Nhìn xem viết tràn đầy vài lần bạch bản, Triệu Ngọc không khỏi cảm giác một trận nặng nề. Hắn làm sao cũng không nghĩ ra, điều tra đến điều tra đi, vậy mà càng điều tra càng phức tạp!

10 tên đoàn làm phim nhân viên, 6 cái bị giết, 1 cái mất tích, 1 cái trọng thương, chỉ có hai người may mắn còn sống sót. . .

Bản án chân tướng đến cùng là cái gì?

Quách Nhất Hàng sống hay chết, vì sao bóng dáng hoàn toàn không có? Người thần bí ảnh phải chăng vì Tạ Hạo bịa đặt, vẫn là đúng là có người này, nếu như mà có, sẽ là ai?

Còn có, vụ án này, liệu sẽ cùng vài thập niên trước hải đăng án giết người có quan hệ? Nếu có, sẽ là quan hệ như thế nào? Nếu như không có, như vậy hung phạm lại là vì cái gì giết người?

Suy tư ở giữa, hệ thống hoàn tất nhắc nhở bỗng nhiên lóe lên, Triệu Ngọc lúc này mới phát hiện, lúc này lại nhưng đã lại qua nửa đêm mười hai giờ!

Hắn mở ra hệ thống giao diện xem xét, nhưng gặp hôm nay độ hoàn thành vì 132%, mặc dù không có hôm qua cao, nhưng đối với một cái bình thường "Cấn ly" quẻ tới nói, đã không thấp.

Lần này, hắn lại lấy được một kiện trước kia chưa hề mở ra qua mới đạo cụ, gọi là ẩn hình khôi phục tề. Đây là một kiện cấp một đạo cụ, sử dụng về sau, có thể cấp tốc khôi phục hắn 80% thể năng cùng tinh lực, nếu như cường hóa một chút, còn có thể khôi phục đến trăm phần trăm trạng thái.

Chỉ bất quá, đạo cụ giới thiệu bên trên tỏ rõ, cái này đạo cụ là có tác dụng phụ. Đợi đến sử dụng kết thúc về sau, người sử dụng thể năng cùng tinh lực sẽ nghiêm trọng trượt, cần tự hành điều chỉnh một đoạn thời gian mới có thể triệt để khôi phục.

Dù là như thế, cái này đạo cụ cũng tuyệt đối là đồ tốt. Về sau gặp lại chuyện khó giải quyết, hắn liền có thể liên tục tác chiến!

Đã mười hai giờ đã qua, Triệu Ngọc tự nhiên là muốn mở lên mới một quẻ.

Khai quẻ trước đó, Triệu Ngọc lệ cũ địa xông hệ thống nói dông dài một phen, lần này, chỉ cần hệ thống còn có thể khai ra "Cấn", vậy liền chí ít có thể nói rõ mình điều tra phương hướng không có nghiêm trọng đi chệch!

Mà lần này, Triệu Ngọc cũng là lần đầu tiên lần đầu, muốn hệ thống cho mình Khai một cái quẻ càn hoặc khôn quẻ ra, chỉ có Càn Khôn vừa ra, chính mình mới có càng lớn cơ hội đem bản án phá mất.

Nhưng mà, đương Khai quẻ về sau, hệ thống mở ra quẻ văn, lại lại một lần nữa để Triệu Ngọc cảm thấy kỳ quái. Không nghĩ tới, hệ thống vậy mà lại cho hắn mở ra một cái "Cấn ly" quẻ đến!

Ai?

Triệu Ngọc chống nạnh, quả thực buồn bực tới cực điểm. Đây rốt cuộc là vì cái gì? Hệ thống làm sao lại liên tục ba ngày, tất cả đều mở ra giống nhau như đúc quẻ văn đến đâu?

Ba cái "Cấn ly" quẻ a, hệ thống đến cùng đang làm cái gì?

Cấn quẻ không có mao bệnh, nhưng Ly quẻ đâu?

Ly quẻ đại biểu bằng hữu, ta ba ngày qua này, đụng phải bằng hữu gì rồi? Là Đậu Tự Lực đội trưởng? Vương Thành Cương cục trưởng? Vẫn là, cô bé kia?

Tiểu nữ hài nhi hắn không phải là, nữ nhân đối ứng khảm quẻ mới đúng. . .

Chậc chậc. . .

Đối mặt với kỳ quái quẻ văn, Triệu Ngọc trăm mối vẫn không có cách giải.

Bất quá, cũng may còn có cấn quẻ mở ra, có cấn quẻ liền có phá án hi vọng, cho nên. . .

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc lại đem ánh mắt nhìn về phía bạch bản, mặc dù tình tiết vụ án đã kinh biến đến mức càng ngày càng khó bề phân biệt, mù mịt không manh mối, nhưng Triệu Ngọc lại cảm giác lòng tin

tăng gấp bội. Mà lại, hắn có thể ẩn ẩn cảm giác được, giống như cái kia chờ mong đã lâu chân tướng, cũng đã cách hắn không xa. . .

Chương 761: Vô hiệu vật chứng

“A. . .”

Triệu Ngọc bỗng nhiên run rẩy một chút, thân thể bỗng nhiên mất đi chèo chống về sau, hắn trọng tâm nghiêng một cái, trực tiếp hướng mặt đất quẳng đi . Bất quá, ra ngoài bản năng phản ứng, hắn vẫn đưa tay bắt lấy cái bàn biên giới.

Nhưng mà, Triệu Ngọc lực lớn, cái bàn kia đi theo đánh cái lảo đảo, kém một chút mà đi theo Triệu Ngọc ngã lật. . .

Đông. . .

Triệu Ngọc ném xuống đất, văn kiện trên bàn trang giấy đầy trời bay loạn, giống như Thiên Nữ Tán Hoa.

“Tổ trưởng, tổ trưởng. . .” Bên cạnh Tằng Khả dọa sợ, tranh thủ thời gian chạy tới nâng, “Tổ trưởng, thế nào đây là, ngươi không sao chứ?”

“Nha. . . A nha. . .” Triệu Ngọc ghé vào băng lãnh trên sàn nhà, nhìn thấy ánh mặt trời chiếu đến ngón tay của mình, lúc này mới chợt hiểu tỉnh táo lại.

Náo loạn nửa ngày, hắn vừa rồi chỉ là làm một cái ác mộng mà thôi. Đêm qua, hắn xem xét tình tiết vụ án tư liệu xem xét quá lâu, mình cũng không biết lúc nào nằm sấp trên bàn ngủ thiếp đi.

Trong lúc ngủ mơ, hắn vậy mà mơ tới vị kia Khúc Bình tổ trưởng! Khúc

Bình tổ trưởng vẫn là xuyên kia thân sạch sẽ Minh Lượng đồng phục cảnh sát, sau đó thẳng rất địa đứng tại Triệu Ngọc trước mặt, nói với nàng thứ gì. . .

Triệu Ngọc nhớ không rõ, nàng nói đến đều là cái gì, thế nhưng là nhìn thấy Khúc Bình tổ trưởng thần sắc, hắn là tại ân cần dạy mình cái gì. . .

Thế nhưng là, Triệu Ngọc lại là vẫn như cũ ngang bướng, căn bản không nghe, hơn nữa còn cố ý ngăn chặn lỗ tai trêu tức nàng. . .

Lại sau đó, đợi đến mộng nhanh lúc tỉnh, Triệu Ngọc liền thấy một mảnh kim quang từ khúc tổ trưởng thân bên trên tản ra, sau đó người đã không thấy tăm hơi. . .

Cho đến lúc này, Triệu Ngọc mới sốt ruột địa kêu to lên, nhưng hắn giật ra cuống họng, lại là căn bản hô không lên tiếng, kinh hãi phía dưới, lúc này mới thình lình mộng tỉnh. . .

Tăng Khả đem Triệu Ngọc từ dưới đất đỡ dậy, cho hắn kéo qua một cái ghế, nói: “Ngươi hôm qua chịu quá mệt mỏi, chờ lấy, ta đi cấp ngươi rót cốc nước. . .”

“Nha. . .” Triệu Ngọc xóa đi mồ hôi trên trán, trong lòng không khỏi dâng lên một cỗ sâu sắc hoài niệm chi tình. Thời gian qua đi lâu như vậy, hắn gần như sắp muốn quên Khúc Bình tổ trưởng dáng vẻ, thật không nghĩ đến, trong giấc mộng, khúc tổ trưởng dung nhan vẫn như cũ, vẫn là như thế hạo nhiên chính khí. . .

Hắn ổn định tâm thần, lại để tâm địa nhớ lại một chút trong mộng tràng cảnh, thế nhưng là, hắn thật không nhớ nổi, Khúc Bình tổ trưởng đến cùng trong mộng nói với hắn cái gì rồi?

Khúc tổ trưởng. . .

Triệu Ngọc thì thào thì thầm một chút tên của nàng, không biết, mình tại sao lại tại dạng này một loại thời điểm, mơ tới nàng?

Tối hôm qua, Triệu Ngọc cơ hồ đem tất cả tình tiết vụ án tư liệu, tất cả đều từ đầu tới đuôi tra xét một lần, hắn thậm chí đem đoàn làm phim quay chụp phim nhựa, cũng tất cả đều nhìn một lần.

Như thế một kiện kinh thiên đại án, tình tiết vụ án tư liệu tự nhiên vụn vặt phức tạp, thấy lâu, mắt đều sẽ hoa. Triệu Ngọc cũng là hào không ngoại lệ, hắn vốn định từ đó thu hoạch được cái gì linh cảm, nhưng kết quả là lại vẫn như cũ là một đoàn đay rối.

“Tới đi, uống miếng nước!” Tằng Khả đem chén nước bưng tới, nói nói, “ tổ trưởng, ngươi trước nghỉ ngơi một chút, người tinh lực đều là có hạn, đừng quá sốt ruột!”

Triệu Ngọc ùng ục ục uống vào mấy ngụm, trong đầu vẫn còn tại dùng sức tự hỏi. Sau khi uống xong, hắn bỗng nhiên xông Tằng Khả hỏi một câu: “Tằng Khả, liên quan tới vụ án này, ngươi có ý kiến gì không?”

“Ta nha. . .” Tằng Khả cười khổ một tiếng, nói nói, “ trên cơ bản, tổ trưởng nhìn ta như thế nào liền thấy thế nào đi ! Bất quá, ta có thể Tiểu Tiểu tổng kết một chút, ngài nghe một chút đúng hay không?”

“Ồ? Nói!”

“Ta cho rằng, bản án mấu chốt liền trên người Quách Nhất Hàng! Thứ nhất, nếu như hung thủ là Quách Nhất Hàng, như vậy bản án kỳ thật đã sáng suốt, chỉ cần bắt được Quách Nhất Hàng liền có thể chân tướng rõ ràng!” Từng nhưng biết Triệu Ngọc tính tình, điểm thứ nhất nói xong, lập tức lại nối liền điểm thứ hai, “Nhưng là, nếu như hung thủ không phải Quách Nhất Hàng, vậy liền khẳng định là hung thủ muốn lợi dụng Quách Nhất Hàng vu oan giá họa, che giấu chân tướng!”

“Ừm. . . Ngươi. . .” Triệu Ngọc muốn mắng hắn một câu, ngươi cùng không nói đồng dạng.

Thế nhưng là, Tằng Khả lại nhanh chóng nói: “Ta biết, chúng ta trước đó cũng là như thế này suy đoán! Nhưng là, tổ trưởng, ta cho rằng, nếu như là điểm thứ hai, như vậy chúng ta bản án liền thật không dễ phá!”

“Vì cái gì?”

“Có nhân chứng có vật chứng, từ trên lý luận tới nói, mặc kệ Quách Nhất Hàng ở nơi đó,

Hắn đều là bản án đệ nhất người hiềm nghi!” Tằng Khả nói nói, “ cho nên, chỉ cần Quách Nhất Hàng không xuất hiện, bản án liền không có cách nào phá! Cho nên, chúng ta cẩn thận suy nghĩ một chút, nếu như hung thủ đã đem Quách Nhất Hàng giết chết, đồng thời đem thi thể trốn đi, như vậy. . . Chỉ cần tìm không thấy thi thể, hung thủ thật sự há không liền vĩnh viễn có thể ung dung ngoài vòng pháp luật rồi?”

“Nha. . . Có đạo lý!” Triệu Ngọc gật đầu nói, “Cho nên, tên hung thủ này phi thường thông minh, mà lại đối cảnh sát phá án và bắt giam thủ đoạn, còn có trình tự tư pháp cũng đều mười phần hiểu rõ! Người này. . . Ân. . .”

Chỉ một thoáng, Triệu Ngọc liền nghĩ tới Cao Phát Tài pháp y phỏng đoán, hung thủ ra tay dứt khoát lưu loát, hoặc là giết qua người, hoặc là từng có chuyên nghiệp huấn luyện.

Chẳng lẽ. . . Vĩnh Tiến ở trên đảo tràng giết người này đại án, lại là một cái sát thủ chuyên nghiệp làm? Hay là. . . Không phải một cái, mà là cùng cấp tốc án giết người như thế, là một đoàn băng?

Thế nhưng là. . . Giết người dù sao cũng phải có động cơ, một cái bình thường điện ảnh đoàn làm phim, có thể đắc tội ai đây? Không vì tiền,

cũng không vì sắc, tại sao phải giết người?

“Tổ trưởng, ta nhìn ngươi lại tăng thêm không ít thứ đâu!” Tằng Khả chỉ vào bạch bản bên trên một chút bị đỏ bút quây lại địa phương hỏi nói, “ ngươi cho rằng đây đều là trọng yếu tư liệu sao?” Nói, Tằng Khả nhìn kỹ một chút, còn đọc lên âm thanh, “Quách Nhất Hàng có viêm cơ tim. . . Khang Nhạc Minh nói bọn hắn ca nô nhanh đã hết dầu, chỉ có thể lái về lục địa, không thể Khai quá xa. . . Còn có, đây là cái gì? Địa đồ sao?”

“Kia là Khang Nhạc Minh bị đâm rừng chắn gió!” Triệu Ngọc nói nói, “ tại tất cả người bị hại bên trong, chỉ có Khang Nhạc Minh chạy xa nhất, hung thủ rõ ràng có thể đang tùy ý địa phương giải quyết hắn, lại vẫn cứ muốn hắn chạy xa như vậy ra ngoài, ta muốn biết đây là vì cái gì?”

“Nha. . . Vậy cái này đâu?” Tằng Khả lại chỉ vào bạch bản hỏi nói, “ bán cá tiểu nữ hài, lại là có ý gì?”

“Cái này sao. . . Ta còn không có nghĩ kỹ. . .” Triệu Ngọc thuận miệng giải thích nói, “ khả năng, ta cảm thấy. . . Nàng bán cá địa phương khoảng cách hung thủ vứt bỏ ca nô địa phương tương đối gần, cho nên tùy tiện hỏi một cái đi!”

“Dạng này a. .. Bất quá, đậu đội trưởng người không phải đã đều điều tra sao?” Tằng Khả nhắc nhở “ sáng sớm ra biển thuyền đánh cá, bên bờ tiểu thương, bọn hắn tất cả đều kéo lưới thức sắp xếp điều tra! Ta nhìn, nếu muốn tìm đến lái ca nô người, thật quá sức! Bọn hắn Khúc Lương bờ biển đều là mảng lớn giám sát điểm mù, mà lại lại là hơn nửa đêm. . .”

Tằng Khả còn chưa nói xong, bên ngoài phòng làm việc mặt bỗng nhiên vang lên Vương Thành Cương cục trưởng tiếng chào hỏi, hai người nghe tiếng đẩy cửa ra ngoài, nhưng gặp Vương trưởng cục lại cho bọn hắn đưa điểm tâm sáng tới.

“Ha ha ha, Triệu tổ trưởng a, “ Vương trưởng cục cười rạng rỡ địa nói nói, “ sữa đậu nành bánh quẩy, không biết hợp không hợp khẩu vị a? Còn có. . . Còn có chúng ta nơi đó hải sản thức nhắm, ngài mau tới nếm thử đi, ha ha. . .”

Ngay tại Vương trưởng cục dẫn người đem thịnh có sớm một chút hòm giữ nhiệt đặt lên thuyền thời điểm, đang có mặt khác một tổ nhân viên cảnh sát, từ boong tàu trên hướng xuống nhấc đồ vật, những vật kia bị lô hàng tại rất nhiều rương giấy lớn tử bên trong.

Không ngờ, đầu thuyền nhỏ hẹp, đương hai tổ người gặp thoáng qua thời điểm, nào đó nhân viên cảnh sát không cẩn thận không có ngăn chặn ngọn nguồn, có rất nhiều thứ từ trong rương rầm rầm rơi ra. Rơi ra ngoài đồ vật tất cả đều chứa ở từng cái trong suốt căn cứ chính xác vật trong túi, nhất thời vãi đầy mặt đất.

“Ai u, không có ý tứ, không có ý tứ!” Mấy vị nhân viên cảnh sát tranh thủ thời gian cúi đầu đi nhặt.

“Không có việc gì, không có việc gì, cẩn thận một chút!” Vương trưởng cục hòa ái địa dặn dò một câu, sau đó trước tiên đem hòm giữ nhiệt nhấc hướng về phía Triệu Ngọc văn phòng.

Triệu Ngọc nhìn thoáng qua những cái kia rớt xuống đất đồ vật, bởi vì đồ vật chứa ở vật chứng trong túi, cho nên hắn tò mò hỏi một câu: “Những thứ này. . . Đều là cái gì a?”

“Nha. . .” Ngay tại lục tìm nhân viên cảnh sát tranh thủ thời gian đứng dậy đánh cái cúi chào, sau đó trả lời nói, “ báo cáo lãnh đạo, trong này chứa, đều là chúng ta từ hiện trường phát hiện án phụ cận tìm thấy được vô hiệu vật chứng, đậu đội trưởng để chúng ta trước nhấc về Khúc Lương cục cảnh sát, sau đó chậm rãi xử lý.”

Vô hiệu vật chứng?

Triệu Ngọc cúi đầu nhìn kỹ, nhất thời minh bạch. Nhưng gặp những cái kia vật chứng túi bên trong chứa, đều là giống nắp bình, hộp thuốc lá, thực phẩm túi loại hình rác rưởi. Những vật này hiển nhiên không thể trở thành trọng yếu vật chứng, cho nên được xưng là vô hiệu vật chứng.

Bất quá, mặc dù tên là vô hiệu, nhưng là căn cứ nghiêm túc phụ trách thái độ, những vật này vẫn là phải được đưa về cục cảnh sát, từ giám chứng khoa từng cái kiểm tra thực hư. Giám chứng nhân viên sẽ một cái không rơi xuống đất cẩn thận kiểm tra, nhìn nhìn phía trên có hay không vết máu, cũng hoặc vân tay loại hình.

“Hô. . .” Triệu Ngọc thở ra một hơi, vậy mà ngồi xổm người xuống, đưa tay nhặt lên bên trong một cái túi.

“Đừng đừng đừng, quá, ngài là đại lãnh đạo, sao có thể để ngài nhặt đâu?” Bên cạnh nhân viên cảnh sát tranh thủ thời gian khuyên can, nhưng Triệu Ngọc cũng đã đem cái kia cái túi giơ lên.

Nhưng gặp trong túi chứa, tất cả đều là quất còn lại đầu mẩu thuốc lá, có đã rất bẩn, bẩn đến cơ hồ nhanh nhìn không ra bộ dáng.

Nhìn xem trong túi đầu mẩu thuốc lá, Triệu Ngọc tựa hồ là đem suy nghĩ ngừng lưu tại cái nào đó suy nghĩ bên trên, cái này xem xét phía dưới chính là hơn mấy chục giây.

Lúc này ở giữa, chúng nhân viên cảnh sát sớm đã đem cái khác vật chứng thu thập xong, liền chênh lệch Triệu ngọc cái túi trong tay. Thế nhưng là, nhìn thấy Triệu Ngọc hết sức chăm chú dáng vẻ, bọn hắn cũng không tốt quấy rầy, đành phải đứng ở nơi đó kiên nhẫn chờ đợi.

“Tổ. . . Tổ trưởng. . .” Tăng Khả chờ trong chốc lát, có chút nhìn không được, liền tiến lên nhỏ giọng hỏi một câu, “Làm sao vậy, ngài lại phát hiện gì sao?”

“Ồ?” Ai ngờ, Triệu Ngọc vậy mà giật mình một cái, phảng phất bị Tằng Khả hù dọa, sững sờ sau một lát, lúc này mới lắc đầu nói nói, “ không có. . . Không có gì. . .”

Sau khi nói xong, Triệu Ngọc lúc này mới đem bao thuốc kia cuống ném vào vật chứng rương, nhưng sau đó xoay người trở lại trong văn phòng đi. Thế nhưng là, tại tiến lên trên đường, Triệu Ngọc rõ ràng trong lòng có việc, tựa hồ một mực đang suy tư cái gì.

“Ha ha ha. . .” Lúc này, Vương trưởng cục thả đồ tốt, từ văn phòng ra tới nói nói, “ Triệu tổ trưởng, ngài trước dùng đến, ta đến về trước đi giải quyết một cái hôm qua bến tàu tranh chấp sự kiện kia! Tiểu Đậu một người ở nơi đó đỉnh lấy, ta lo lắng hắn ứng phó không được!”

Nói xong, Vương trưởng cục liền vội gấp rút gấp rút mang theo dưới người thuyền.

“Tới đi, sữa đậu nành bánh quẩy, ta yêu nhất!” Trở lại văn phòng về sau, Tằng Khả không kịp chờ đợi đánh mở rương, chuẩn bị hưởng dụng bữa sáng.

Ai ngờ, Triệu Ngọc chợt duỗi tay nắm lấy hắn, sau đó lo nghĩ nặng nề mà nói một câu: “Tằng Khả, nếu như ta nói. . . Bản án là người bên trong làm đây này? Ngươi sẽ nghĩ như thế nào?”

“Cái gì? Người bên trong? Cái gì người bên trong?” Tằng Khả sững sờ.

“Bà mẹ ngươi chứ gấu à!” Triệu Ngọc nhãn châu xoay động, nặng nề mà đập Tằng Khả bả vai một chút, nói nói, “ ngươi bây giờ. . . Lập tức cho ta điều tra thêm cái kia Đậu Tự Lực! Ta muốn biết, gia hỏa này đến cùng là cái gì quỷ! ! ?”

Chương 762: Rùng mình suy luận

“Không thể nào? Tổ trưởng, ngươi hù dọa ta, thật hù dọa ta, nổi da gà ra đều!” Từng nhưng biểu tình khó chịu nói nói, “ sao lại có thể như thế đây? Ngươi vậy mà hoài nghi. . . Đậu đội trưởng? Cái này. . . Vì cái gì?”

“Để ngươi tra ngươi liền tra, chỗ nào nói nhảm nhiều như vậy!” Triệu Ngọc mặt đen lên nói.

“Xuỵt. . . Xuỵt. . .” Ai ngờ, Tằng Khả bỗng nhiên thở dài một tiếng, sau đó kinh nghi bất định chỉ chỉ chung quanh.

Triệu Ngọc minh bạch, hắn ý tứ là, nếu quả như thật hoài nghi Đậu Tự Lực có vấn đề, kia trong văn phòng có thể hay không bị người lắp đặt máy nghe trộm?

“Yên tâm đi!” Có trong hồ sơ phát trước đó, Triệu Ngọc sớm đã khởi động trong vòng 9 ngày ẩn hình máy thăm dò, nếu như trong phòng có nghe trộm trang bị, hắn đã sớm sẽ nghi ngờ.

“Tốt, ta tra, ta tra. . . Bất quá. . .” Tằng Khả ngồi tại Computer trước mặt, nghiêng đầu nói nói, “ ngươi vẫn có chút qua, trên đời này còn chưa từng đi ra chuyện như vậy, hung thủ sẽ là điều tra vụ án chủ quản cảnh sát hình sự? Làm sao có thể? Căn bản cũng không có động cơ nha. . .”

“Ta là hoài nghi, hoài nghi mà thôi!” Triệu Ngọc rốt cuộc nói ra tình hình thực tế, “Ta chẳng qua là cảm thấy, Đậu Tự Lực trên người có cổ quái, cũng không có nói hắn nhất định chính là hung thủ, cũng có lẽ. . . Hắn nhưng có thể biết thứ gì, mà không có nói cho chúng ta biết đâu?”

“Kia. . .” Tằng Khả một mặt đập Computer, một mặt nghi hoặc địa hỏi, “Đậu đội trưởng nơi nào có cổ quái? Ta làm sao không nhìn ra?”

“Ta vừa rồi tại túi kia vô hiệu vật chứng bên trong thấy được rất nhiều đầu mẩu thuốc lá, “ Triệu Ngọc suy nghĩ nói nói, “ trong đó, có rất nhiều đều là Hồng Mai bài, Đậu Tự Lực quất chính là loại này khói! Bên trong mới cũ đều có! Đừng quên, những cái kia đầu mẩu thuốc lá đều là từ hiện trường phát hiện án phụ cận tìm tới!”

“Không thể nào? Làm sao có thể nói rõ cái gì?” Tằng Khả phản đối, “Ngươi đều thấy được, đậu đội trưởng là cái Yên Quỷ mà! Ở trên đảo có tàn thuốc của hắn, đơn thuần bình thường a? Mà lại, quất Hồng Mai khói nhiều người đi, cũng chưa chắc đều là hắn quất đến a?”

“Tằng Khả, ta nhớ được bên trên minh xác yêu cầu qua điểm này, hiện trường phát hiện án không cho phép hút thuốc!” Triệu Ngọc nói nói, “ Đậu Tự Lực thân là đội trưởng cảnh sát hình sự, làm sao lại tùy tiện tại hiện trường ném tàn thuốc đâu? Cho nên, ta cảm thấy những này Hồng Mai tàn thuốc, rất không hợp lý!”

“Tổ trưởng, ngươi có phải hay không quá lo lắng. . .” Tằng Khả nhìn thấy Triệu Ngọc trạng thái tinh thần không quá ổn định, lo lắng địa hỏi một câu, “Chỉ là tàn thuốc mà thôi, chẳng lẽ. . .”

“Vì cái gì có mới cùng cũ? Khói chủng loại nhiều, nhưng vật chứng trong túi, không sai biệt lắm tất cả đều là Hồng Mai!” Triệu Ngọc không khách khí đánh gãy Tằng Khả nói, “ ta hoài nghi, Đậu Tự Lực rất có thể thường xuyên đến Vĩnh Tiến ở trên đảo đến, không chừng, có trong hồ sơ phát thời gian, hắn cũng từng tới hiện trường!”

“Đừng. . . Đừng. . . Ngài thế nhưng là chuyên nghiệp, ngài hẳn phải biết, đây bất quá là miệng suy luận mà thôi!” Từng thật có chút thất kinh, vội nói, “Đã ngài lên hoài nghi, kia vừa rồi nên lưu lại bao thuốc kia cuống,

sau đó kiểm trắc một chút, chẳng phải sẽ biết?”

“Ta dựa vào, ngươi ngốc vẫn là ta khờ?” Triệu Ngọc trừng mắt, “Cầm điếu thuốc cuống đi kiểm trắc, há không một chút liền để Đậu Tự Lực biết rồi? Ta nói cho ngươi, nếu như Đậu Tự Lực thật vừa ăn cướp vừa la làng, tham dự trận này mưu sát, vậy chúng ta mấy cái hiện tại tất cả đều gặp nguy hiểm, ngươi biết không?”

“Ta. . . Ông trời ơi. . .” Tằng Khả ngây ra một lúc, tranh thủ thời gian cúi đầu liều mạng đánh bàn phím, chỉ chốc lát sau liền đem Đậu Tự Lực hồ sơ cá nhân điều ra, “Đậu Tự Lực, nguyên danh đậu hải sinh, Vân Nham thị thắng lợi huyện Đậu gia trang người, hiện ở tại Khúc Lương Bắc viện đường phố số 123. Gia đình tình huống. . . Ân. . . Phụ mẫu đều mất, kết qua một lần cưới, dục có một nữ, phán cho vợ trước Phùng Hân Nhiên. . .”

“Chậm một chút, niệm chậm một chút. . .” Triệu Ngọc một mặt nói, một mặt đi vào trước máy vi tính khẩn trương xem xét.

“Người lý lịch, oa. . . Nguyên lai, đậu đội trưởng đã từng đi lính a. . .” Tằng Khả chỉ vào trong đó một đầu nói nói, “ vẫn là lính trinh sát, ta đi, vẫn là cái Đại đội trưởng! Còn phải qua nhiều như vậy vinh dự huân chương. . .” Nói, Tằng Khả ngẩng đầu nhìn Triệu Ngọc một chút, “Ngươi nhìn hắn kia lôi tha lôi thôi bộ dáng, lại còn đã từng đi lính!”

Điều tra binh?

Trong chốc lát, Triệu Ngọc nhớ tới hôm qua Đậu Tự Lực tại trên bờ cát đoạt cái kéo quẳng người tình hình tới. Mặc dù chỉ làm một động tác,

Nhưng Triệu Ngọc đó có thể thấy được, Đậu Tự Lực thân thủ tuyệt đối bất phàm.

“Bất quá. . .” Tằng Khả kinh nghi bất định hỏi nói, “ cảnh sát đã từng đi

lính cũng là chuyện rất bình thường, ngài không thể bởi vì cái này liền hoài nghi hắn a?”

“Tằng Khả, “ Triệu Ngọc mở miệng gọi hắn lại, nói nói, “ chúng ta không ngại thiết nghĩ một hồi, nếu như hung thủ thật sự là Đậu Tự Lực, sẽ là tình huống như thế nào?”

Triệu Ngọc chỉ nói một câu, Tằng Khả liền ngoan ngoãn địa ngậm miệng lại.

“Có thể hay không, chính là hiện ở loại tình huống này đâu?” Triệu Ngọc hai tay ôm vai, như có điều suy nghĩ, “Chúng ta tra tới tra lui, lại không có đầu mối, trong đầu còn phải thời khắc nghĩ đến cái kia Quách Nhất Hàng? Ngươi không cảm thấy, chính là bởi vì vụ án này quá không có đầu mối, ta mới có thể hoài nghi Đậu Tự Lực sao?”

“Ừm. . . Cái này. . . Thế nhưng là. . .” Tằng Khả nhíu lông mày nghiêm túc suy nghĩ, rốt cục nghĩ đến một đầu cực kỳ trọng yếu phản bác lý do, “Tổ trưởng, kể một ngàn nói một vạn, còn phải nói một chút động cơ giết người a? Nếu như là Đậu Tự Lực, tại sao phải giết người?”

“Ngươi nhìn. . .” Triệu Ngọc duỗi ngón tay một chút màn ảnh máy vi tính, nói nói, “ Đậu Tự Lực năm nay 34 tuổi, ngươi tính một chút, hắn xuất sinh một năm kia, có phải là đúng lúc là hải đăng án giết người phát sinh một năm kia?”

“A! ?” Nghe được Triệu Ngọc, Tằng Khả hơi kém không có từ trên ghế ngã xuống, hắn khiếp sợ nắm lấy tóc, run rẩy nói nói, “ đừng đừng đừng. . . Không mang theo chơi như vậy! Holmes bên trong, cũng không có dạng này. . . Chuyện như vậy a? Ai u, ta trái tim nhỏ, cùng nghe chuyện ma giống như giống như. . .”

“Nếu như Đậu Tự Lực là thủ tháp phu phụ hài tử, như vậy. . . Hắn liền có giết người lý do!” Triệu Ngọc nói nói, “ Thái Kim Đạt đến ở trên đảo

tới quay bộ phim này, rõ ràng chính là đối cha mẹ của hắn một loại vũ nhục! Nhất là mẹ của hắn! Cho nên, hắn muốn nhân cơ hội giết chết Thái Kim Đạt, nhưng tại giết người quá trình bên trong lại xuất hiện ngoài ý muốn, cho nên, hắn mới hạ nặng tay như thế, lại giết những người khác!

“Đậu Tự Lực làm qua lính trinh sát, lại là cái kinh nghiệm phong phú đội trưởng cảnh sát hình sự, “ Triệu Ngọc phảng phất ma chướng giảng thuật chính mình suy đoán, “Cho nên hắn chẳng những biết đạo thế nào giết người, cũng biết nên như thế nào lừa dối cảnh sát, bài trừ mình hiềm nghi! Hắn biết rõ, bản án sau khi phát sinh, hắn sẽ là chủ quản cảnh sát hình sự, cho nên, hết thảy đều trong lòng bàn tay của hắn! Đây mới gọi là chân chính không chê vào đâu được!”

“Ừm. . . Bất quá. . . Thế nhưng là. . . Thế nhưng là. . .” Tằng Khả bị Triệu Ngọc nói đến á khẩu không trả lời được, thậm chí có chút sợ hãi.

“Áp dụng khác biệt tử vong phương thức, khác biệt tử vong địa điểm, sau đó lại lưu lại người sống, đây đều là hắn cố ý an bài hạ, “ Triệu Ngọc vẫn còn tiếp tục lấy sự điên cuồng của mình suy luận, “Vì cái gì, chính là lẫn lộn cảnh sát ánh mắt, để chúng ta đem tất cả tinh lực, tất cả đều chuyển dời đến Quách Nhất Hàng trên người! Chính như chúng ta trước đó nói qua như thế, chỉ cần Quách Nhất Hàng tìm không thấy, bản án liền rất có thể cuối cùng viết đến cây hồng bì bản đi lên!”

“Ừm. . . Thế nhưng là. . . Nhưng nhưng là. . . Ta vẫn cảm thấy. . .”

“Còn nhớ rõ, “ Triệu Ngọc lại không nói lời gì địa tiếp tục nói, “ chúng ta ngày đầu tiên xem xét hiện trường thời điểm, ta lúc đầu tại hải đăng phía dưới nâng lên đoàn làm phim đang quay cái gì kịch bản sự tình sao? Lúc ấy, là Đậu Tự Lực chủ động đánh gãy chúng ta! Như vậy. . . Hắn vì cái gì đánh gãy, là không phải là không muốn để chúng ta đem lực chú ý chuyển dời đến kịch bản đi lên?

“Còn có, lại về sau, đương Đậu Tự Lực hướng chúng ta chính miệng giảng thuật năm đó hải đăng sự kiện thời điểm, hắn nửa đoạn trước một mực nói đến rất lưu loát. Nhưng đến phần sau đoạn, nói đến mọi người hoài nghi Lưu Thải Vân mới là giết người hung phạm tình tiết bên trên, hắn lại rải rác mấy lời mang qua, còn nói mình cũng đều là tin đồn. Các ngươi lúc ấy không nhìn thấy, sắc mặt của hắn căn bản là lạ!”

“Thế nhưng là. . . Chờ một chút, tổ trưởng!” Tằng Khả rốt cục đánh ra một cái tạm dừng thủ thế, sau đó chỉ vào Computer nói với Triệu Ngọc, “Nơi này viết rất rõ ràng, Đậu Tự Lực là Đậu gia trang nhân sĩ, phụ mẫu đều mất, phụ thân của hắn không phải thủ tháp người, mẫu thân cũng không phải Lưu Thải Vân a?”

“Cho nên. . .” Triệu Ngọc dùng ngón tay đâm một cái màn hình, “Đây mới là tiếp xuống, chúng ta chân chính muốn tìm chân tướng!”

Chương 763: Ngô tỷ gặp nguy hiểm

“Tại sao có thể như vậy, tại sao có thể như vậy. . .” Tằng Khả một mặt lẩm bẩm, một mặt tiếp tục đánh bàn phím, cố gắng tìm kiếm Đậu Tự Lực tin tức.

Nguyên lai, đừng nhìn Đậu Tự Lực lôi tha lôi thôi, nhưng đang làm việc phương diện lại là một cái nhân viên gương mẫu nhân vật.

Khúc Lương loại địa phương này dù chưa có tội án phát sinh, nhưng ngư dân ở giữa xung đột lại là không ít, tựa như Triệu Ngọc hôm qua kinh lịch ẩu đấu sự kiện như thế, các ngư dân trời sinh tính ngay thẳng, tính khí nóng nảy, một lời không hợp liền sẽ đánh nhau.

Mà Đậu Tự Lực chính là xử lý loại này tranh chấp người trong nghề, ngay tại chỗ ngư dân trong lòng có rất cao địa vị , bình thường chỉ cần hắn xuất mã, tất cả đều có thể nhẹ nhõm giải quyết.

Nhưng kỳ thật, xử lý dân sự tranh chấp, căn bản đều không phải bọn hắn cảnh sát hình sự nên làm ra sự tình. Cũng chính vì vậy, Đậu Tự Lực rất được nơi đó lãnh đạo coi trọng, lúc này mới từng bước một đi tới đội trưởng cảnh sát hình sự vị trí.

Bất quá, vừa vặn bởi vì Đậu Tự Lực năng lực siêu cường, cho nên Triệu Ngọc mới có thể đối với hắn càng thêm hoài nghi. Bởi vì liền đảo hoang án giết người đến xem, người bình thường tuyệt khó làm đến.

“Nếu như. . . Nếu thật là Đậu Tự Lực. . .” Tằng Khả nơm nớp run run địa nói, “Một cái tàn thuốc, một cái nho nhỏ tàn thuốc vậy mà có thể tìm

ra hung thủ, tổ trưởng a, ta cảm giác ngươi liền muốn ra đại danh, đây quả thực là Holmes tại thế a. . .”

Nghe Tằng Khả lấy lòng, Triệu Ngọc lại còn tại thật sâu tự hỏi tình tiết vụ án. Kỳ thật, Tằng Khả nói tàn thuốc bất quá là cái nho nhỏ kíp nổ thôi, sớm tại tàn thuốc trước đó, Triệu Ngọc cũng đã ẩn ẩn có phát giác. Mà lại, hắn cuối cùng mặc dù có thể đem ánh mắt chuyển dời đến Đậu Tự Lực trên thân đến, ngoại trừ tàn thuốc bên ngoài, còn có hệ thống quẻ văn công lao.

Bởi vì, liên tục ba ngày mở ra “Cấn ly” quẻ, không thể không khiến hắn có giác ngộ. Cách đại biểu bằng hữu, thế nhưng là cái này trong vòng ba ngày, có thể được xưng tụng bằng hữu, hiển nhiên chỉ có Đậu Tự Lực một cái!

Thế nhưng là, mặc dù được xưng tụng bằng hữu, nhưng mình cùng hắn không có thâm giao, nhưng hệ thống y nguyên dùng cách quẻ đến biểu thị, chẳng lẽ. . . Trong này sẽ có ám chỉ?

“Tổ trưởng, nếu như Đậu Tự Lực thật là thủ tháp phu phụ hài tử, “ Tằng Khả một mặt tra tìm tin tức, một mặt suy đoán, “Kia có phải hay không, hắn là bị Đậu gia trang đôi này vợ chồng nhận nuôi? Thế nhưng là. . . Nếu như là nhận nuôi, hắn lúc ấy nhỏ như vậy, lại làm sao có thể biết mình thân thế đâu? Ta đi, vẫn là cảm giác, vì trả thù vũ nhục cha mẹ mình người, liền động thủ đem người giết, vẫn là quá miễn cưỡng chút, trừ phi người này tâm lý có vấn đề. . .”

Sau khi nói xong, Tằng Khả cố ý nhìn một chút Triệu Ngọc, nhưng Triệu Ngọc vẫn đối màn ảnh máy vi tính ngẩn người, mà lại biểu lộ có vẻ hơi cứng ngắc.

“Ừm. . . Sao. . . Làm sao vậy, tổ trưởng?” Tằng Khả yếu ớt địa hỏi nói, “ ngươi sẽ không là, lại nghĩ đến cái gì tà môn đồ vật đi?”

“Chậc chậc. . .” Triệu Ngọc dùng sức đập chậc lưỡi, khóa chặt lông mày nói nói, “ mặc dù gượng ép, nhưng không phải là không được. . . Đậu Tự Lực thẳng tắp sống lưng, thu hồi tóc, đeo lên mũ lưỡi trai, thay đổi Quách Nhất Hàng quần áo, bề ngoài cùng hình thể cũng đều cơ bản nhất trí. . .

“Hắn làm nhiều năm như vậy đội trưởng cảnh sát hình sự, liền đâm vài đao, lại không nguy hiểm đến tính mạng cũng là có thể làm được! Trời đen như vậy, Khang Nhạc Minh bị đâm thời điểm lại thất kinh, rất dễ dàng coi hắn là thành Quách Nhất Hàng. . .”

“Ờ. . .” Tăng Khả quả thực thấy choáng mắt, miệng đều mở ra lão đại.

“Thế nhưng là. . .” Ai ngờ, Triệu Ngọc ngay sau đó một cái lớn chuyển hướng, lại lập tức đem Tăng Khả đánh về nguyên hình, “Thế nhưng là, còn có một chút, lại không có cách nào giải thích được a!”

“Đâu. . . Điểm nào nhất?” Tăng Khả vội hỏi.

“Những chuyện khác đều có thể giải thích, thế nhưng là. . . Nếu như hung thủ là Đậu Tự Lực, “ Triệu Ngọc nhíu mày nói nói, “ hắn làm sao cũng là người ngoài cuộc, coi như hắn sớm đã điều tra những này đoàn làm phim nhân viên, nhưng cũng không có khả năng, sẽ biết Kiều Như Tuyết sự tình a?”

“Ồ. . . Cũng thế. . .” Tăng Khả bừng tỉnh đại ngộ, “Bởi như vậy, liền không có cách nào giải thích, hung thủ tại trên người người chết để lại đầu mối sự tình! Ân. . .” Tăng Khả nhãn châu xoay động, đoán nói, “ có phải là, hắn tóm lấy Thái Kim Đạt, bức Thái Kim Đạt nói? Ân. . . Được rồi. . . Không đúng, căn bản không quan hệ chút nào. . . Đậu Tự Lực làm sao sẽ hỏi những cái này không liên quan vấn đề?”

Tăng Khả lắc đầu, Triệu Ngọc cũng là nhíu chặt lông mày.

Nếu như Đậu Tự Lực là hướng về phía Thái Kim Đạt báo thù đến, hắn căn bản không thể nào biết Kiều Như Tuyết sự tình, dù sao giống Cefuroxime như thế chi tiết, thậm chí ngay cả Kiều Như Tuyết bản nhân cũng không biết đâu!

Cái này. . . Làm sao đều giải thích không thông. . .

Chẳng lẽ. . . Hung thủ không phải Đậu Tự Lực, hay là. . . Lưu lại những cái kia manh mối, một người khác hoàn toàn?

“Ừm. . . Bất kể nói thế nào. . .” Triệu Ngọc cắn răng nói nói, “ chúng ta còn phải hảo hảo điều tra thêm Đậu Tự Lực sự tình! Trước mắt. Chúng ta tất cả suy đoán tất cả đều xây dựng ở hắn là thủ tháp phu phụ hài tử cơ sở bên trên, nếu như không phải , tương đương với hai ta toàn đều ở nơi này ý nghĩ kỳ quái!”

Tằng Khả vểnh vểnh lên miệng, trong lòng nói chuyện , có vẻ như ý nghĩ kỳ quái, chỉ có tổ trưởng chính ngươi một cái a?

Nhưng vào lúc này, Triệu Ngọc điện thoại hợp thời vang lên, điện thoại là Ngô Tú Mẫn đánh tới:

“Tổ trưởng, ta dậy thật sớm, đến ngươi nói thuyền đánh cá thị trường nghe ngóng, tiểu nữ hài một nhà tư liệu toàn bộ giải quyết, cho ngươi gửi tới nha. . .” Ngô Tú Mẫn nói nói, “ bất quá, ta xem một lần, hắn là không có vấn đề gì, các ngươi nhìn nhìn lại đi!”

Đang khi nói chuyện, Tằng Khả bản bút ký bên trên tích tích lóe lên, Ngô Tú Mẫn tra được tư liệu, cũng đã đưa đạt tới vị.

“Như vậy. . .” Ngô Tú Mẫn lại nói, “ ta còn tiếp tục hôm qua đường tuyến kia không? Đi tìm thủ tháp phu phụ trực hệ?”

“Tốt, “ Triệu Ngọc vội nói, “Nắm chặt một chút, đường dây này thật sự

phi thường trọng yếu!”

“Tốt!” Ngô Tú Mẫn cúp điện thoại, lĩnh mệnh mà đi.

“Nếu như Ngô tỷ có thể tìm tới thủ tháp người trực hệ, “ Tằng Khả gật đầu nói, “Vậy chúng ta liền có thể cùng Đậu Tự Lực so với một chút! Vạn năng DNA a, đến lúc đó, liền tất cả đều có thể làm rõ ràng!”

“Đúng, “ Triệu Ngọc gật đầu, “Bất quá, Đậu gia trang cũng phải có người đi một chuyến mới được, mà lại, nhất định phải là chính chúng ta người! Ân. . . Ta phải cho Nhiễm Đào gọi điện thoại, xem hắn đến chỗ nào rồi?”

Nói chuyện, Triệu Ngọc lấy điện thoại cầm tay ra, cho Nhiễm Đào gọi điện thoại đi. Mà Tằng Khả lại mở ra Ngô Tú Mẫn phát tới tư liệu, nghiêm túc tra nhìn.

“Oa, làm cái gì mà!” Nhìn thấy tiểu nữ hài tư liệu về sau, Tằng Khả không khỏi nhướng mày, “Rõ ràng nói cho ta là người chứng kiến, tại sao lại biến thành điều tra đối tượng? Một người bán cá tiểu nữ hài, cái này có gì có thể điều tra?”

10 phút sau, Triệu Ngọc rốt cục gọi điện thoại về tới Tằng Khả trước mặt, hỏi: “Ngô Tú Mẫn tư liệu đâu? Ta xem một chút. . .”

“Oa, tổ trưởng, ngươi đánh như thế nào điện thoại đánh lâu như vậy?” Tằng Khả một mặt đem tư liệu cho Triệu Ngọc xem xét, một mặt cười trên nỗi đau của người khác địa nói nói, “ có phải là, Nhiễm Đào còn đang kim hải cùng Kiều Như Tuyết thân nhau đâu? Muốn đổi thành ta, mắng hắn một canh giờ cũng không nhiều!”

“Bà mẹ ngươi chứ gấu à, tránh ra!” Triệu Ngọc tức giận mắng một câu, trực tiếp đem Tằng Khả liễn đến một bên, sau đó nhận thật cẩn thận địa xem xét lên tiểu nữ hài tư liệu tới.

Mặc dù qua thời gian dài như vậy, nhưng Triệu Ngọc vẫn tin tưởng vững chắc, phó bản kỳ ngộ Khai tại tiểu nữ hài cá bày ra, hắn là có nguyên nhân khác mới đúng.

Đừng quên, hôm trước phó bản kỳ ngộ chỉ hướng hải đăng, rất rõ ràng là nhắc nhở hắn, tình tiết vụ án cùng có quan hệ! Cho nên, ở cái này bán cá nhỏ trên người cô gái, cũng khó nói cất giấu đầu mối gì.

Bất quá, tại nghiêm túc tra xét một lần về sau, cùng Ngô Tú Mẫn, Tằng Khả đồng dạng, Triệu Ngọc cũng không có nhìn ra cái gì rõ ràng mao bệnh tới. Chỉ bất quá, hắn không có nghĩ tới là, tiểu nữ hài có phụ thân là cái phổ thông ngư dân, nhưng mẫu thân lại là một tên trộm! Mà lại, bởi vì nhập thất trộm cướp, mẫu thân của nàng chính đang ngồi tù.

Tiểu thâu! ?

Thình lình ở giữa, Triệu Ngọc đúng là kìm lòng không đặng nhớ tới Thôi Lệ châu tới. Thôi Lệ châu đến nay còn tại Bách Linh cục cảnh sát tiếp nhận thẩm tra, mà Triệu Ngọc vì đó thân nhờ người thả khiến còn chậm chạp chưa có kết quả . Bất quá, đã Tiêu trưởng phòng đã đáp ứng mình, chắc hẳn không bao lâu, Thôi Lệ châu liền có thể thành vì bọn họ đặc biệt điều tổ lâm thời tổ viên.

Ai!

Nhiều cái nhiều người người trợ giúp, nếu như trước mắt chuyện này có cái này nữ phi tặc hỗ trợ, UU đọc sách có lẽ mình sẽ càng thêm thuận buồm xuôi gió.

“Tốt a, ta tra!” Tằng Khả nhìn thấy Triệu Ngọc nhìn chằm chằm tiểu thâu hai chữ như có điều suy nghĩ, liền cho rằng là Triệu Ngọc muốn hắn mảnh tra một chút, thế là, hắn đưa tay tìm được trên bàn phím, ken két mấy lần, liền đem tiểu nữ hài mẫu thân tư liệu điều lấy ra ngoài.

Nhưng thấy biểu hiện trên màn ảnh, tiểu nữ hài mẫu thân bởi vì nhập thất trộm cướp mà bị phán vào tù bảy năm giam cầm.

“Oa. . .” Triệu Ngọc nhớ lại một chút, nói nói, “ nhập thất trộm cướp mà thôi, lúc nào, phán đến nặng như vậy rồi?”

“Không đúng vậy a, ngươi nhìn, nơi này viết đâu!” Tăng Khả chỉ nói, “ người này nắm quyền trước chuẩn bị xong thuốc mê, đem phú thương một nhà mê choáng, sau đó áp dụng trộm cướp, bởi vì đối người thân tạo thành uy hiếp cùng tổn thương, cho nên mới từ xử nặng hình!”

“Thuốc mê, cái gì thuốc mê?” Triệu Ngọc quay đầu hỏi một câu.

“Tốt a! Chờ một chút. . .” Tăng Khả chậm rãi hướng trên chỗ ngồi cọ xát, đem Triệu Ngọc chen ra ngoài, lúc này mới tạch tạch tạch địa một trận mãnh gõ, rất nhanh liền điều ra cảnh sát quan phương hồ sơ.

Kết quả, đương hai người đồng loạt nhìn đến hồ sơ tư liệu về sau, vậy mà tất cả đều ngây ngốc sững sờ ở nơi đó.

Nhưng thấy tại thuốc mê một cột bên trên thanh thanh sở sở viết, tội phạm sử dụng chính là nhị giáp tắc đinh cùng bổn hai nitơ Trác loại hỗn hợp thuốc an thần, dùng lượng quá độ, thậm chí sẽ khiến người bị hại tử vong.

“Cái này. . . Cái này thuốc mê thành phần. . .” Từng có thể nói đã không lưu loát, “Cùng đảo hoang án giết người thuốc mê đồng dạng a!”

“Tăng Khả, nhanh mẹ nó nhìn xem, là ai bắt nàng?”

Theo Triệu Ngọc nhắc nhở, Tăng Khả nhẹ nhàng điểm một cái, trong hồ sơ, liền thình lình bắn ra tên của một người “Đậu - từ - lực” ! ! !

“Tổ. . . Tổ trưởng. . . Hỏng!” Tăng Khả vụt mà bốc lên chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, vội vã bận bịu nhắc nhở Triệu Ngọc, “Tin tức này nếu là Ngô tỷ điều tra ra, kia. . . Ngô tỷ nàng. . . Sẽ không sẽ. . . Gặp nguy hiểm! ?”

Chương 764: Lộ ra nguyên hình

“Ta. . . Ta ta ta, ta hiện tại tra một chút Đậu Tự Lực điện thoại vị trí, “ Tằng Khả hoảng thủ hoảng cước địa nói nói, “ tổ trưởng, ngươi. . . Ngươi ngươi ngươi tranh thủ thời gian cho Ngô tỷ gọi điện thoại a?”

“Ồ. . .” Triệu Ngọc liên tục gật đầu, đưa tay nhặt lên điện thoại.

Nếu không phải Tằng Khả nhắc nhở, hắn còn thật không nghĩ tới điểm này. Hôm qua, hắn đang cùng bán cá tiểu nữ hài bắt chuyện thời điểm, Đậu Tự Lực từng tại bên cạnh nghiêm túc nhìn thật lâu.

Nếu như tiểu nữ hài mụ mụ chính là bị Đậu Tự Lực bắt lại, vậy hắn rất có thể nhận biết tiểu nữ hài kia. Cho nên, Đậu Tự Lực cũng đã có phát giác.

Hiện tại Ngô Tú Mẫn đang điều tra việc này, nếu quả thật bị Đậu Tự Lực chằm chằm lên, nói không chừng thật gặp nguy hiểm.

Vừa rồi nghe Vương Thành Cương cục trưởng ý tứ, Đậu Tự Lực trước đi xử lý hôm qua bến tàu ẩu đấu đi. Thế nhưng là, hiện tại ai cũng không thể xác định, hắn nhất định ngay tại Khúc Lương cục cảnh sát!

Vừa nghĩ tới Ngô Tú Mẫn khả năng gặp nguy hiểm, Triệu Ngọc cũng là liên tục không ngừng địa nhấn xuống Ngô Tú Mẫn số điện thoại. Thế nhưng là, điện thoại chưa kết nối, Triệu Ngọc lại đột nhiên lại cúp.

Không. . .

Không đúng. . .

Trong chốc lát, không biết Triệu Ngọc lại nghĩ tới điều gì, lại đem điện thoại quan bế, đặt ở trên mặt bàn.

“Uy, tổ trưởng, cấp tốc, ngươi còn chờ cái gì?” Tằng Khả nhanh chóng điều lấy điện thoại di động vị trí, khi nhìn đến Triệu Ngọc cũng không có gọi điện thoại về sau, lập tức càng thêm sốt ruột.

“Không đúng. . .” Triệu Ngọc ánh mắt ngưng kết ở một cái đốt, tựa hồ dừng lại tại cái nào đó niệm trên đầu, chìm vài giây, cái này mới nhẹ nhàng lắc đầu nói nói, “ yên tâm đi, Ngô tỷ không có chuyện!”

“Không có việc gì? Vì cái gì?” Tằng Khả quay đầu nghi vấn, “Loại kia gây tê hỗn hợp tề không phải người bình thường có thể làm ra, đây nhất định là Đậu Tự Lực từ tiểu nữ hài mụ mụ nơi đó học được! Rất rõ ràng, Đậu Tự Lực có trọng đại hiềm nghi! Tổ trưởng. . .”

“Ừm. . . Tằng Khả a. . .” Triệu Ngọc nói một cách đầy ý vị sâu xa nói, “ ngươi phát không có phát giác, Đậu Tự Lực đã cho mình bày ra một cái hoàn mỹ tốt cục, cho nên, hắn làm sao có thể tự tay đem cái này tốt cục đánh vỡ đâu?”

“A? Ngươi nói. . . Nói cái gì?” Tằng Khả kinh ngạc nhếch miệng.

“Nếu là Đậu Tự Lực thật sự xuống tay với Ngô Tú Mẫn, ngược lại là tốt đâu!” Triệu Ngọc nhẹ giọng thán nói, “ thế nhưng là, hắn sẽ không ngốc như vậy! Ngươi cẩn thận suy nghĩ một chút đi, coi như, chúng ta biết rồi Đậu Tự Lực là thủ tháp phu phụ hài tử! Coi như, đầu mẩu thuốc lá bên trên đều là nước miếng của hắn cùng vân tay! Coi như, chúng ta biết hắn sử dụng thuốc an thần phương pháp, là từ bị hắn bắt được tội phạm trên thân học được! Thế nhưng là kia thì phải làm thế nào đây! ?”

“Thì phải làm thế nào đây?” Tằng Khả sững sờ, suy nghĩ thật lâu cái này

mới rốt cục đốn ngộ, “Ý của ngài, liền coi như chúng ta hoài nghi đến trên người hắn, cũng không thể để hắn nhận tội sao?”

“Là tích!” Triệu Ngọc gật đầu, “Đậu Tự Lực là đội trưởng cảnh sát hình sự, hắn đối phạm tội hình sự tất cả chương trình lại quá là rõ ràng! Cho nên, coi như chúng ta lại thế nào hoài nghi, cho dù là tiến hành thẩm vấn, chỉ cần hắn cắn chặt răng, chúng ta liền không làm gì được hắn a!”

“Cho nên. . .” Tằng Khả vò đầu, “Cho nên. . . Chúng ta còn phải tìm tới Quách Nhất Hàng mới được! Bất quá. . . Hiện tại xem ra, Quách Nhất Hàng còn sống khả năng, đã cực kỳ bé nhỏ. . .”

“Là tích!” Triệu Ngọc nói nói, “ biển rộng mênh mông, nếu như Đậu Tự Lực đem thi thể cùng giết người hung khí trốn đi, chúng ta căn bản là không có cách tìm tới! Đây mới là hắn lợi hại nhất một điểm!”

“Cái này. . . Nói như vậy. . .” Tằng Khả nhíu mày nói nói, “ Đậu Tự Lực hiện tại là yên tâm có chỗ dựa chắc rồi? Hắn căn bản cũng không sợ chúng ta đi thăm dò hắn nội tình! Hắn chỉ cần. . . Không hề làm gì? Kia. . .” Hắn suy nghĩ một chút , đạo, “Chúng ta có hay không có thể thử một chút thông thường phương pháp, tỉ như không ở tại chỗ chứng minh cái gì. . .”

“Ta nhìn, hơn phân nửa vô dụng!” Triệu Ngọc lắc đầu, “Lớn như vậy một cái bẫy đều làm ra được, hắn chỉ sợ sớm đã chuẩn bị xong hết thảy!

“Bà mẹ ngươi chứ gấu à, thật sự là người không thể xem bề ngoài, nước thì không thể đem cân đo bằng đấu, không nghĩ tới, cái này lôi thôi người nghiện thuốc thế mà lừa tất cả chúng ta!”

“Hừm, cái này chỉ sợ là ta từ lúc chào đời tới nay, gặp qua ly kỳ nhất một vụ án!” Tằng Khả đang khi nói chuyện, đã điều ra Đậu Tự Lực điện thoại vị trí. Căn cứ điện thoại vị trí biểu hiện, Đậu Tự Lực quả nhiên ngay tại Khúc Lương trong cục cảnh sát.

Xem ra, hắn như Vương Thành Cương cục trưởng nói như vậy, còn mới xử lý hôm qua bến tàu ẩu đấu sự kiện.

“Tổ trưởng, đã dạng này. . . Vậy chúng ta liền lấy hắn một chút biện pháp cũng không có sao?” Tăng Khả cắn răng hỏi nói, “ chúng ta chí ít hắn là đi tìm kiếm nhà của hắn, nếu là vạn nhất có thể tìm tới thuốc an thần loại hình đồ vật đâu?”

“Không! Tại không có thu hoạch được tuyệt đối chứng cứ cùng niềm tin tuyệt đối trước đó, chúng ta vạn vạn không thể đánh rắn động cỏ! Bằng không. . .” Triệu Ngọc híp mắt nói một câu, “Chúng ta liền thật sự không có cơ hội!”

Nói vừa xong, cơ linh Tăng Khả lập tức từ Triệu Ngọc trong giọng nói nghe được hương vị, vội vàng trừng to mắt, vội vàng hỏi: “Thế nào, tổ trưởng, chẳng lẽ. . . Ngài có biện pháp đối phó hắn hay sao?”

“Trò cười! Bằng không. . . Ta sao có thể làm các ngươi tổ trưởng đâu?” Triệu Ngọc nhìn xem màn ảnh máy vi tính, lạnh lùng nói, “Những khác chủ ý ta còn không dám hứa chắc, nhưng bàn về âm người đến, lão tử thế nhưng là người trong nghề bên trong người trong nghề!

“Tới đi Tăng Khả, tiếp xuống, chúng ta thế nhưng là có khó khăn! Nếu như chân hung không phải Đậu Tự Lực còn thì thôi, cần phải thật là hắn, ta tất yếu để hắn lộ ra nguyên hình! ! !”

. . .

Từ khi xác định mục tiêu về sau, Triệu Ngọc liền bắt đầu cùng Tăng Khả bắt đầu thiết kế bọn hắn phá án đại kế. Ở giữa, Triệu Ngọc lại liên tiếp cho mấy người gọi điện thoại, ngoại trừ Ngô Tú Mẫn cùng Nhiễm Đào bên ngoài, còn có vị kia Cao Phát Tài pháp y.

Mấy người này đều là Triệu Ngọc người tin được nhất, cho nên hắn cũng không chút nào giấu diếm đem tình huống nói cho cho bọn hắn.

Bao quát cao pháp y ở bên trong, ba người nghe xong phản ứng đều cùng trước đó Tằng Khả đồng dạng, cảm giác mọi loại không thể tưởng tượng nổi, ai cũng không nghĩ ra, chủ quản đội trưởng cảnh sát hình sự Đậu Tự Lực sẽ bỗng nhiên biến thành đảo hoang án giết người trọng đại người hiềm nghi!

Thế nhưng là, Triệu Ngọc nói rất có lý có theo, dung không được bọn hắn không chăm chú đối đãi.

Cuối cùng, Nhiễm Đào hướng Triệu Ngọc đánh nhịp cam đoan, nói hắn sẽ dùng giống như hỏa tiễn tốc độ đuổi tới Đậu gia trang, đi điều tra Đậu Tự Lực nội tình;

Ngô Tú Mẫn thì vẫn như cũ phụ trách tìm kiếm thủ tháp phu phụ trực hệ, làm DNA so với;

Cao Phát Tài pháp y cũng là xung phong nhận việc, nói hắn sẽ nghĩ biện pháp đem tiểu nữ hài mẫu thân sứ dụng tới thuốc an thần phối phương đoạt tới tay, UU đọc sách nhìn xem cùng đảo hoang án giết người bên trong thuốc an thần phải chăng nhất trí?

Mà Tằng Khả bên này, thì tiếp tục điều tra Đậu Tự Lực tài liệu cặn kẽ, nhìn xem còn có hay không phát hiện mới?

Đối với phá án tới nói, Triệu Ngọc đã coi như là cái kinh nghiệm lão đạo trong tay hành gia. Kinh nghiệm nói cho hắn biết, một khi đương phá án và bắt giam có xác định mục tiêu, tra được đến liền sẽ không lại khó khăn như vậy!

Quả nhiên không ra Triệu Ngọc sở liệu, khi bọn hắn đem lực chú ý chuyển dời đến Đậu Tự Lực trên đầu về sau, đúng là rất nhanh tra được

càng nhiều manh mối.

Sớm nhất truyền tin tức trở về chính là Cao Phát Tài pháp y. Hắn thông qua lấy chứng xét nghiệm, đã xác nhận hai loại thuốc an thần phối phương là hoàn toàn nhất trí.

Càng khiến người kinh dị chính là, chẳng những phối phương nhất trí, liền phối trộn độ đều là giống nhau như đúc. Nói một cách khác, hung thủ tại đảo hoang giết người bên trong sử dụng thuốc an thần, cùng bán cá tiểu nữ hài mẫu thân dùng để trộm cướp thuốc an thần căn bản chính là cùng một đám!

Cao Phát Tài nói, loại này thuốc an thần phối phương từng tại trong bệnh viện lưu thông qua, nhưng là bởi vì tính ổn định không cao, rất nhanh liền bị đào thải. Nếu như bây giờ còn có người sử dụng, tất nhiên đều là thủ công chế biến ra đến, đang thủ công phối chế tình huống dưới, cơ hồ có thể nhận định, cả hai cùng là một nhóm.

Ngoài ra, cao pháp y trước đó đã kiểm tra đảo hoang án người chết thể nội dược vật lưu lại, hoài nghi hung thủ tại đảo hoang án bên trong sử dụng thuốc an thần từng có kỳ dấu hiệu.

Cho nên, bọn hắn có lý do hoài nghi đến Đậu Tự Lực trên đầu. Rất có thể, lúc trước Đậu Tự Lực tại bắt giữ tiểu nữ hài mẫu thân thời điểm, đã từng mượn gió bẻ măng đạt được nàng chỗ phối chế thuốc an thần. Sau đó, hắn liền trực tiếp dùng đám kia thuốc an thần mê hôn mê vĩnh tiến ở trên đảo đoàn làm phim nhân viên!

Bất quá, chỉ có thuốc an thần hiển nhiên không đủ, bọn hắn chỉ có thể chứng minh thuốc an thần xuất từ một cái bị bắt tên trộm chi thủ, lại cũng không có thể chứng minh là Đậu Tự Lực cho người bị hại hạ thuốc.

Bởi vậy, muốn thật sự để Đậu Tự Lực lộ ra nguyên hình, bọn hắn còn khiếm khuyết càng trọng yếu hơn đồ vật. . .

Chương 765: Ai là người biết chuyện?

“Lão đại, lão đại!” Trong điện thoại, Nhiễm Đào kích động nói nói, “ ta đã tại Đậu gia trang, Đậu Tự Lực nhà thân thích không nhiều, ta chỉ tìm được mấy cái hàng xóm cũ.

“Bọn họ nói cho ta biết, nói Đậu Tự Lực tại lúc còn rất nhỏ, liền cùng mẹ của hắn rời nhà đi ra ngoài! Không còn có trở lại Đậu gia trang!”

“Ồ? Rời nhà trốn đi? Còn cùng mẫu thân? Không phải nói, Đậu Tự Lực phụ mẫu đều mất sao?” Triệu Ngọc hiếu kỳ.

Có thể là nghe được Triệu Ngọc thanh âm, trong điện thoại dẫn đầu truyền đến hai tiếng chó sủa, cái này mới nghe được Nhiễm Đào tiếp tục nói: “Các bạn hàng xóm đều là nói như vậy, nói Đậu Tự Lực mẫu thân là làm vợ kế tới. Năm đó, trong thôn có cái gọi là Đậu Hữu Lâm người, người này vừa mới tang vợ không lâu, liền tìm mẫu thân của Đậu Tự Lực làm làm vợ kế.

“Mà lại, bọn họ phi thường xác định, Đậu Tự Lực là mẫu thân hắn mang tới, cũng không phải là Đậu Hữu Lâm con ruột, chỉ là cùng hắn họ, lúc ấy gọi là đậu Hải Sinh.

“Bất quá, Đậu Hữu Lâm người này nhân duyên chẳng ra sao cả, lại nghèo lại lười, thân thích cũng không nhiều, cho nên nhà bọn hắn sự tình, ngoại nhân biết rất ít.

“Bọn họ chỉ biết là, tại Đậu Tự Lực cùng mẫu thân rời nhà ra đi không lâu sau, Đậu Hữu Lâm liền phải bệnh chết, thời điểm chết không ai tống

chung, cũng rất thê thảm. . .”

“Nguyên lai là dạng này. . .” Triệu Ngọc lo nghĩ, vội vàng hỏi, “Cái kia mẫu thân của Đậu Tự Lực tên gọi là gì?”

“Không biết, các bạn hàng xóm chỉ nói dáng dấp rất xinh đẹp, về phần kêu cái gì họ gì nhưng lại không biết!” Nhiễm Đào nói nói, “ tổ trưởng, ta so với một cái tư liệu, nếu như từ Đậu Tự Lực phụ mẫu tử vong thời gian đến xem, cái gọi là phụ mẫu đều mất bên trong mẫu thân, hắn là cũng không phải là Đậu Tự Lực mẹ đẻ, mà là Đậu Hữu Lâm sớm nhất người chết kia nàng dâu! Cho nên, dẫn hắn rời nhà ra đi mẹ đẻ, có khả năng còn sống a!”

“Nha!” Tăng Khả vội vàng xen vào nói, “ nếu là làm vợ kế tới, khả năng Đậu Hữu Lâm căn bản không có cho mẫu thân của Đậu Tự Lực bên trên hộ khẩu, chỉ cấp Đậu Tự Lực lên!”

“Đậu Hải Sinh. . . Đậu Tự Lực. . .” Triệu Ngọc chăm chú trải nghiệm, trong miệng niệm nói, “ hai cái danh tự này. . . Lên nhưng là có chút hàm nghĩa a! Xem ra, mẫu thân của Đậu Tự Lực dẫn hắn rời nhà trốn đi, hắn là có nguyên nhân!”

“Cho nên, chúng ta đến trọng điểm tra một chút Đậu Tự Lực mẹ đẻ lai lịch, “ Tăng Khả nói nói, “ từ thời gian tiết điểm bên trên nhìn, thế nhưng là tương đương ăn khớp, thật có thể là cái kia hải đăng án bên trong Lưu Thải Vân a?”

“Tốt, ta. . . Ta lại cẩn thận hỏi một chút, quay đầu lại đánh cho các ngươi!” Nhiễm Đào nói xong, liền vội vàng cúp xong điện thoại.

“Chậc chậc. . . Nói như vậy. . .” Tăng Khả chậc lưỡi nói nói, “ mẫu thân của Đậu Tự Lực là cái không có người có thân phận a, cho nên, ta từ hệ thống bên trong căn bản tra tìm không thấy. Kỳ thật, đừng nhìn cảm giác bên trên niên đại xa xưa, nhưng trên thực tế, Lưu Thải Vân nay tuổi

chưa qua 61 tuổi mà thôi, nàng vẫn còn sống khả năng, còn là rất lớn a. . .”

“Hừ!” Triệu Ngọc nhẹ hừ một tiếng, đã tính trước địa nói nói, “ Tằng Khả a, cho nên ta nói, máy tính cũng không phải là vạn năng! Kỳ thật, nếu muốn biết Đậu Tự Lực mẹ đẻ tình huống, thực sự lại cực kỳ đơn giản!”

“Ồ?” Tằng Khả kinh ngạc, “Ngài. . . Có biện pháp?”

“Ha ha ha. . .” Triệu Ngọc mỉm cười, mở cửa liền đi ra ngoài.

Xuyên thấu qua cửa sổ, Tằng Khả nhìn thấy Triệu Ngọc đi đi ra bên ngoài boong thuyền, cùng một vị đứng gác tiểu cảnh viên bắt chuyện. Tiểu cảnh viên không chút gặp qua đại lãnh đạo, lúc này đứng nghiêm chào, lộ ra đến mức dị thường khẩn trương.

Nhưng Triệu Ngọc lại là dị thường hòa ái dễ gần , vừa nói với người ta cười, còn bên cạnh đập người nhà bả vai.

Không đầy một lát, tiểu cảnh viên liền không khẩn trương như vậy, nói liên tục mang khoa tay cùng Triệu Ngọc nói linh tinh.

Vài phút về sau, hai người vui sướng trò chuyện hoàn tất, Triệu Ngọc lúc này mới cười ha hả về tới văn phòng. Nhưng mà, cửa vừa mới đóng lại, nụ cười của hắn liền lập tức thu hồi, nghiêm túc dị thường nói: “Tằng Khả, phía ngoài tiểu cảnh viên gọi Lưu anh tuấn, năm nay 25 tuổi, chưa lập gia đình, nhà ở Khúc Lương văn miếu núi, tại Triều Hải cho vay mua phòng, thích ăn bào ngư cùng rong biển, trên tay có ba cái đấu sáu cái ki hốt rác. . .”

“Tổ. . . Tổ trưởng. . .” Tằng Khả phồng lên cái mũi nói nói, “ đừng đến một bộ này, ba cái đấu sáu cái ki hốt rác, hắn thiếu đầu ngón tay sao chẳng lẽ?”

“Ha ha. . .” Triệu Ngọc làm xấu cười một tiếng, giải thích nói, “ ta chính là muốn nói cho ngươi, thông qua nghe ngóng, có thể biết rất nhiều chuyện!”

“Lão đại, xin nhờ, lúc nào đều? Đừng đùa mà có được hay không?” Tằng Khả một mặt khổ bức.

“Tốt a, tốt a!” Triệu Ngọc lúc này mới nghiêm mặt nói nói, “ hắn nói cho ta biết, Đậu Tự Lực có mẹ không có cha. Mà lại lão thái thái tính tình các loại (có cá tính), tại Đậu Tự Lực ly hôn sự tình bên trên, nàng liền không có lên cái gì tốt tác dụng! Chỉ bất quá, Đậu Tự Lực là cái nổi danh hiếu tử, đến nay một mực cùng mẹ già cùng một chỗ ở lại!”

“Ông trời của ta, liền. . . Chỉ đơn giản như vậy?” Tằng Khả nhe răng mang quyệt miệng, “Chẳng lẽ lại, cái này lão thái thái chính là. . . Lưu Thải Vân?”

“Khả năng rất lớn a!” Triệu Ngọc gật đầu.

“Cái kia. . . Để Ngô tỷ đi điều tra một chút? So với so với. . .” Tằng Khả vội hỏi.

“Không được!” Triệu Ngọc lắc đầu, “Đã tìm được lão thái thái, vậy cũng không cần nóng lòng nhất thời! Vẫn là để Nhiễm Đào đi an toàn hơn một chút!”

“Cái kia. . . Chúng ta còn giữ nguyên kế hoạch tiến hành sao?” Tằng Khả ngồi trước máy vi tính , vừa xem xét máy tính bên cạnh hỏi, “Nếu là bến tàu ẩu đấu sự kiện xử lý không hết, Đậu Tự Lực hôm nay không tới, vậy phải làm thế nào?”

“Vậy ta liền gọi điện thoại đem hắn gọi qua, ta là lãnh đạo, ta có là biện pháp bố trí hắn!” Triệu Ngọc khinh thường nói một câu.

“Ai? Động, động. . .” Ai ngờ, vừa dứt lời, Tằng Khả liền chỉ vào trên màn ảnh máy vi tính theo dõi tín hiệu, khẩn trương nói nói, “ hỏng! Đậu Tự Lực đã rời đi Khúc Lương cục cảnh sát, hướng bến tàu đi! Hắn có thể là cho chúng ta đưa cơm trưa tới, hắn tới quá sớm, chúng ta còn không có chuẩn bị xong chưa?”

“Chậc chậc. . .” Triệu Ngọc cũng là không quá lý tưởng địa đập chậc lưỡi, nói nói, “ kỳ thật, những chuyện khác đều tốt nói, muốn kéo dài thời gian, ta cũng có là biện pháp. Sự tình bất quá. . . Muốn để chúng ta kế hoạch thành hình, chúng ta còn thiếu khuyết khâu mấu chốt nhất a!”

Đang khi nói chuyện, Triệu Ngọc đem ánh mắt nhìn hướng về phía bạch bản, Tằng Khả tự nhiên minh bạch nó nghĩa, lúc này cau mày phụ họa nói: “Đúng vậy a, chúng ta còn không có làm rõ ràng, Đậu Tự Lực là làm sao biết Kiều Như Tuyết chuyện đâu! Hắn làm sao có thể biết đoàn làm phim nhiều như vậy không muốn người biết chi tiết đâu?”

“Đúng vậy a, cái này khâu, là cả vụ án bên trong khâu mấu chốt nhất!” Triệu Ngọc nhíu mày nói nói, “ nếu như không thể đem cái khâu này giải khai, chúng ta liền không thể tuỳ tiện đối Đậu Tự Lực động thủ!”

“Tổ trưởng, ta điều tra Đậu Tự Lực tất cả tư liệu, tại cuộc sống của hắn quỹ tích bên trong, căn bản không có cùng đoàn làm phim nhân viên hoặc là truyền hình điện ảnh công ty từng có bất luận cái gì gặp nhau!” Tằng Khả khó xử địa nói nói, “ hắn căn bản không thể nào biết nhiều chuyện như vậy!”

“Ừm. . .” Triệu Ngọc nhìn qua bạch bản, UU đọc sách www. uukan Shu. com ngưng thần suy tư, nửa ngày mới nói một mình địa nói nói, “ chính vì hắn không thể nào biết ẩn tình, cho nên chúng ta mới có thể một mực chắc chắn địa cho rằng, hung thủ là bọn họ truyền hình điện ảnh công ty nội bộ nhân viên!

“Nhưng nếu như. . . Nếu thật là Đậu Tự Lực. . .” Triệu Ngọc cực kỳ nghiêm túc hướng Tằng Khả hỏi nói, “ còn có thể là thế nào một loại tình huống đâu?”

“Đúng vậy a?” Tằng Khả nhìn xem Triệu Ngọc, tựa hồ cũng đang chờ đợi đáp án. Đãi hắn nhìn thấy Triệu Ngọc nửa ngày giữ im lặng về sau, lúc này mới hiểu rõ, nguyên lai Triệu Ngọc cũng không có đáp án.

“Ngươi lần trước nói. . .” Suy tư nửa ngày, Triệu Ngọc nhớ lại hỏi Tằng Khả, “Là Đậu Tự Lực bức bách Thái Kim Đạt nói ra được?”

“Đúng!” Tằng Khả gật đầu, “Nhưng rõ ràng không đúng, bởi vì. . .”

“Xuỵt!” Ai ngờ, Triệu Ngọc lại thở dài một tiếng, chuyển lấy con mắt nói nói, “ nhưng nếu là. . . Nếu là Thái Kim Đạt chủ động nói ra được đâu? Ân. . . Không đúng. . .”

Triệu Ngọc xoay người, cầm dầu bút tại mười tên đoàn làm phim nhân viên danh tự bên trên điểm tới điểm lui, tựa hồ đang cực kỳ dùng sức tự hỏi cái gì.

“Thái Kim Đạt thể nội thuốc an thần hàm lượng lớn nhất, đã hôn mê đến mười phần triệt để, không có khả năng nói chuyện!” Triệu Ngọc dùng bút điểm một cái tên của hắn, “Mà lại, Thái Kim Đạt là lần đầu tiên cùng cái này đoàn làm phim hợp tác, cùng những người khác cũng không quá quen, chưa chắc sẽ biết mỗi người bí ẩn! Mà. . . Có khả năng biết mỗi người bí ẩn người là. . .” . . .

Chương 766: Thần suy luận hay thần kinh suy luận?

“Tiền Tiến!” Triệu Ngọc sau khi hỏi xong, Tằng Khả hào không đình trệ địa nhấc tay trả lời nói, “ đạo diễn Tiền Tiến cùng mỗi người đều rất quen, thợ trang điểm sự tình hắn tự nhiên biết, còn có Khang Nhạc Minh làm mai, Tạ Hạo yêu quấy rối nữ diễn viên, Trương Thành công ưa thích chụp lén, Thái Kim Đạt đổi kịch bản, tất cả mọi người bí ẩn hắn đều biết! ! Tổ trưởng, chẳng lẽ lại... Là hắn đem bí ẩn báo cho Đậu Tự Lực?”

“Giống như... Vẫn là nói không thông!” Triệu Ngọc lắc đầu, “Tiền Tiến là bị treo cổ... Mà lại hắn nói những chuyện này, cùng Đậu Tự Lực mục đích không tương xứng a! Chẳng lẽ...”

“Cái kia chính là Trương Thành công!” Tằng Khả vỗ tay một cái, “Đậu Tự Lực tại giết chết trương thành công thời điểm, không cẩn thận thấy được hắn chụp lén USB, sau đó từ hắn nào biết!”

“Ai?” Ai ngờ, nghe đến lời này, Triệu Ngọc đột nhiên mở to hai mắt, nói nói, “ Tằng Khả, ngươi kiểu nói này ngược lại là nhắc nhở ta! Chúng ta nếu muốn biết đáp án, có lẽ trọng điểm cũng không ở chỗ, tư liệu là tại ai trên thân lấy được, mà là hung thủ thông qua phương thức gì lấy được!”

“A?” Tằng Khả không rõ, nhỏ giọng niệm một tiếng, “... Không phải Trương Thành công?”

“Ngươi nói, có thể hay không... Tại đoàn làm phim nhân viên bên trong,

có người cố ý đem bọn họ khi dễ Kiều Như Tuyết sự tình ghi xuống, cũng có thể là là điện thoại, cũng có thể là là cái tiểu Bổn Bổn!" Triệu Ngọc suy đoán, "Sau đó, thứ này lại bị Đậu Tự Lực chiếm được, Đậu Tự Lực phát hiện những tài liệu này, cho nên mới manh động một cái mượn đao giết người kế hoạch! Đã có thể giết chết Thái Kim Đạt, lại có thể giá họa cho Quách Nhất Hàng?"

"Ta đi..." Tằng Khả há to mồm, "Việc này đi, có chút huyền! Tổ trưởng, coi như thật có người như vậy, vật trọng yếu như vậy, làm sao có thể tuỳ tiện bị Đậu Tự Lực đạt được đâu?"

"Đúng vậy a," Triệu Ngọc lắc đầu, "Có lẽ, vụ án này bên trong, cũng có được rất nhiều trùng hợp thành phần ở bên trong đi! Có lẽ, là người kia thật làm mất đi, cũng có khả năng, là tại Đậu Tự Lực giết hắn thời điểm..."

"Oa!" Tằng Khả tiếp tra nói nói, " ngươi nói là, Đậu Tự Lực lúc giết người, người chết đang xem điện thoại, hoặc là nhìn tiểu Bổn Bổn, cho nên Đậu Tự Lực phát hiện cái này tư liệu, sau đó mới bắt đầu sinh giết người kế hoạch? Chỉ có một buổi tối, muốn thiết kế hảo kế hoạch giết chết nhiều người như vậy? Quá tà dị đi? Mà lại, Đậu Tự Lực rõ ràng hướng về phía Thái Kim Đạt tới, cái thứ nhất người chết là Thái Kim Đạt, cái này không phải là chúng ta lại quấn trở về rồi sao?"

"Chưa chắc!" Ai ngờ, Triệu Ngọc lại lắc đầu nói nói, " không có vòng trở về! Thái Kim Đạt chưa chắc là cái thứ nhất người chết!"

"Vì cái gì?" Tằng Khả không rõ.

"Chúng ta còn chưa có xác định, Đậu Tự Lực nhất định là thủ tháp phu phụ hài tử, nhất định là vì giết Thái Kim Đạt mà đến đâu?" Triệu Ngọc mở ra tay nói ra.

"Trời ạ, ta mộng, mộng..." Tằng Khả phạm choáng.

“Tốt a, chúng ta hay là giả thiết Đậu Tự Lực liền là thủ tháp phu phụ hài tử, chính là vì giết Thái Kim Đạt mà đến, nhưng là...” Triệu Ngọc tại bạch bản bên trên vòng hạ một cái tên, nói nói, “ chúng ta nhưng không thể quên cái kia bị thiêu chết Hứa Hữu a!”

“Hứa Hữu?” Tằng Khả mặc dù vò đầu, lại tựa hồ như minh bạch Triệu Ngọc ý tứ.

“Hứa Hữu thể nội thuốc an thần hàm lượng ít nhất, mà lại hung thủ không có ở trên người hắn lưu lại liên quan tới Kiều Như Tuyết manh mối, cho nên chúng ta lúc trước hoài nghi, Hứa Hữu có thể là đột nhiên tỉnh lại thấy được hung thủ, hung thủ bất đắc dĩ mới dùng đạn tín hiệu thiêu chết hắn! Cho nên, Hứa Hữu rất có thể mới là cái thứ nhất người chết!”

“Ý của ngươi là...” Tằng Khả gật đầu, lần này toàn đều hiểu.

Triệu Ngọc dùng dầu bút tại tên Hứa Hữu bên trên nặng nặng điểm một cái,

Nói ra:

“Giả thiết a, nhìn xem sự tình có khả năng hay không là cái dạng này:

“Đừng nhìn Hứa Hữu là cái người thành thật, nhưng hắn lại không biết cái mục đích gì, tại thầm ghi nhớ những người kia trên người Kiều Như Tuyết đã làm chuyện xấu!

“Cho nên, tại hắn bị Đậu Tự Lực giết chết về sau, Đậu Tự Lực đạt được tư liệu của hắn, sau đó ngay tại hiện trường cải biến kế hoạch, quyết định muốn giết càng nhiều người! Vì cái gì, liền là dùng Kiều Như Tuyết sự tình đến mê hoặc cảnh sát, đem cảnh sát lực chú ý tất cả đều chuyển dời đến Quách Nhất Hàng trên người?”

“Oa, cái kia Đậu Tự Lực thật đúng là cái tội phạm thiên tài!” Tằng Khả sợ hãi thán phục.

“Khó trách, ta lúc đầu thăm dò hiện trường thời điểm, vì sao lại cảm thấy cổ quái như vậy!” Triệu Ngọc hồi ức nói, “ lúc ấy, vụ án này nhìn qua giống như là tỉ mỉ bày ra, nhưng lại cho người ta một loại phi thường vội vàng cảm giác! Nguyên lai, cái này có khả năng đều là lâm thời thiết kế ra được!”

“Ừm... Cái này sao...” Tằng Khả chăm chú suy nghĩ nói, “ Hứa Hữu là đoàn làm phim lão nhân, nhân duyên lại tốt, nói không chừng, hắn thật đúng là có thể biết nhiều như vậy bí ẩn! Chỉ bất quá...” Tằng Khả lại một lần nữa vò đầu nói nói, “ Hứa Hữu thế nhưng là bị đạn tín hiệu thiêu chết a? Điện thoại đều cháy hỏng, chớ nói chi là vở cái gì. Lại nói, nếu như Đậu Tự Lực vốn không muốn giết hắn, cái nào như là đã giết người, chỗ nào còn có tâm tình đi thăm dò nhìn chết người thứ ở trên thân a?”

“Ừm... Cũng thế...” Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc không thể không chân mày nhíu chặt, lại lần nữa rơi vào trầm tư.

“Tổ trưởng, Đậu Tự Lực đã lên ca nô, điện thoại tín hiệu rõ ràng tăng tốc, “ Tằng Khả nhìn đồng hồ đeo tay một cái, “Chiếu tốc độ này, nhiều nhất 40 phút đồng hồ liền có thể đến! Ngươi nhìn, chúng ta kế hoạch...”

“Không được a...” Triệu Ngọc khoát tay ra hiệu, “Chuyện này nghĩ mãi mà không rõ, chúng ta liền không thể tùy tiện hành động! Đánh rắn đánh bảy tấc, nếu như một kích không thể đem hắn đánh chết! Đừng nói đào tẩu, mẹ nó đến cái phản công cũng có thể!”

“Cái kia... Trương Dũng bên kia làm sao bây giờ?” Tằng Khả lại nói, “ tên kia đã đợi không kịp muốn về nhà! Ta sợ hắn...”

“Yên tâm, không có mệnh lệnh của ta, ai cũng không dám thả người!”

Triệu Ngọc nhìn trước mắt bạch bản nói nói, “ hiện tại, chúng ta nhất định phải đem Kiều Như Tuyết sự tình nghĩ thông suốt mới được, chúng ta vừa rồi đến chỗ nào rồi?”

“Nha... Hứa Hữu!” Tằng Khả một chỉ tên Hứa Hữu.

“Vậy thì tốt, dạng này, ngươi đem Hứa Hữu thông tin ghi chép điều lấy một cái, xem hắn trước đó đều gọi cho qua người nào...” Triệu Ngọc phân phó nói, “ còn có, không phải có người đi Hứa Hữu trong nhà đã kiểm tra sao? Đem ghi chép văn kiện mở ra, chịu Bàn nhi tìm, nhìn xem Hứa Hữu có hay không dành trước thứ gì... Ân...”

“Tốt, tốt, ta cái này phải!” Tằng Khả mau từ mình máy tính trước mặt ngồi xuống, nhưng tay của hắn còn chưa tiếp xúc bàn phím, Triệu Ngọc nhưng lại kéo lại hắn.

“Chờ một chút!” Triệu Ngọc tựa hồ nghĩ tới điều gì, đúng là thì thào nói nói, “ chúng ta... Chúng ta còn giống như đã bỏ sót một người a?”

“A? Ai?” Tằng Khả ngẩng đầu lên, trên mặt nghi hoặc y nguyên.

“Nếu như nói, đoàn làm phim bên trong có ai càng quan tâm Kiều Như Tuyết, chỉ sợ... Chỉ có hắn đi?” Triệu Ngọc nhìn như đờ đẫn, kì thực tâm tư như bay.

“Ngươi nói... Quách Nhất Hàng sao?” Tằng Khả đoán được đáp án.

“Quách Nhất Hàng mất tích, tại trong mọi người, chúng ta duy chỉ có chưa từng gặp qua cá nhân hắn vật phẩm! Cũng không biết hắn bên trong không trúng thuốc mê...” Triệu Ngọc cau mày, nghĩ đến nhe răng nhếch miệng, “Chẳng lẽ... Quách Nhất Hàng là Đậu Tự Lực —— đồng bọn?

“Không đúng, nào có đồng bọn hại đồng bọn? Quách Nhất Hàng không

thể là vì Đậu Tự Lực bỏ mạng Thiên Nhai... Quách Nhất Hàng khẳng định chết!

“Chẳng lẽ... Quách Nhất Hàng mới là cái thứ nhất người chết? Cái kia có được Kiều Như Tuyết tư liệu người liền là hắn? Mà Đậu Tự Lực là từ Quách Nhất Hàng tay ở bên trong lấy được tư liệu...”

“Quách Nhất Hàng? Cái này. . .” Nhìn xem Triệu Ngọc vui buồn thất thường trạng thái, Tằng Khả lại lần nữa manh động thật sâu bất an.

“Lý Thiến nói, Quách Nhất Hàng là đạo diễn Tiền Tiến đề cử tới! Không có có mặc cho Hà hậu đài, Tiền Tiến vì cái gì đề cử hắn?” Triệu Ngọc lại y nguyên còn tại tiếp tục thần kinh của mình chất suy luận, “Đoàn làm phim nhân vật này, khẳng định là Quách Nhất Hàng dùng tiền mua tới! Mua một cái hoàn toàn không có điểm sáng nam số hai, không hợp đạo lý...”

“Tổ trưởng, chậm một chút, chậm một chút...” Tằng Khả vội vàng xen vào hỏi nói, “ ý của ngươi là nói... Quách Nhất Hàng tiến đoàn làm phim trên thực tế là vì điều tra Kiều Như Tuyết bị hãm hại sự tình, hắn là có mục đích? Hắn muốn đem chuyện nào lộ ra ánh sáng, thay Kiều Như Tuyết xả giận?”

“Không!” Triệu Ngọc quả quyết nói nói, “ Kiều Như Tuyết nói qua, Quách Nhất Hàng là cái người ích kỷ, hắn làm như vậy không phải là vì Kiều Như Tuyết, mà là vì chính hắn!”

“Thế nhưng là, UU đọc sách www. uukan Shu. com lộ ra ánh sáng chuyện này, đối với hắn có chỗ tốt gì? Hả?”

Tằng Khả nhìn một chút Triệu Ngọc, ai ngờ, nói đến đây, Triệu Ngọc nhưng không nói lời nào, chỉ là con mắt nhìn thấy hắn máy tính.

“Nha... Minh bạch, ta tra, ta cái này tra!” Nói, Tằng Khả nhanh chóng

đánh bàn phím, rất mau đưa Tằng Khả trò chuyện ghi chép, Wechat cùng QQ ghi chép tất cả đều điều lấy ra ngoài.

Một khi mục tiêu xác định, điều tra liền có thể làm ít công to. Kết quả, ngay cả mười phút đồng hồ đều vô dụng, hai người liền từ Quách Nhất Hàng nói chuyện phiếm trong ghi chép, tìm được làm cho người phấn chấn tin tức.

“Nguyên lai... Nguyên lai là dạng này! ? Vậy mà... Bị chúng ta tìm được!” Tằng Khả đầu tiên là kinh ngạc nhìn một chút Triệu Ngọc, sau đó lại nhìn một chút Đậu Tự Lực hành động quỹ tích, nói nói, “ tổ trưởng, còn có 20 phút đồng hồ, Đậu Tự Lực đã đến!”

“Tốt! Hết thảy dựa theo nguyên kế hoạch hành sự!” Triệu Ngọc trên bàn nện cho một quyền, nói với Tằng Khả, “Ngươi trước thông tri Nhiễm Đào, để hắn từ Đậu gia trang sau khi đi ra, đi cùng Ngô Tú Mẫn tụ hợp, sau đó cùng đi Đậu Tự Lực trong nhà, xem xét hắn mẹ nội tình!”

“Tốt! Thế nhưng là, nếu là không có DNA cái gì, hắn lão mụ chết không thừa nhận nàng là Lưu Thải Vân làm sao bây giờ?” Tằng Khả trong lòng vẫn là không chắc.

“Hừ! Tại kế hoạch của chúng ta bên trong căn bản không cần hắn lão mụ thừa nhận!” Triệu Ngọc đã tính trước địa nói nói, “ chỉ sợ ngươi còn không biết đi, bàn về âm người đến, lão tử thế nhưng là —— chuyên nghiệp! ! !” . . .

Chương 767: Kế hoạch bắt đầu

“Tới rồi, tới rồi!” Tăng Khả từ chỗ ngồi đứng lên, khẩn trương nói nói, “Tổ trưởng, cũng có thể thấy hắn thuyền máy! Kế hoạch. . . Kế hoạch liền sắp bắt đầu sao?”

“Nhìn ngươi cái kia kinh sợ dạng?” Triệu Ngọc tức giận mắng một câu, “Đậu Tự Lực sức quan sát không kém, ngươi cũng đừng làm cho hắn nhìn ra cái gì. Lại nói, cách thu lưới thời gian còn sớm đâu! Chúng ta nhất định phải chờ Cao pháp y cùng Nhiễm Đào, Ngô Tú Mẫn bọn họ thích hợp, hơn nữa xác nhận tin tức mới được! Ngươi cho ta nhớ, bất kể đến nơi đó, chúng ta mới là lão đại, lão đại là không thể khẩn trương!”

“Nga. . . Không thành vấn đề, không thành vấn đề!” Tăng Khả gật đầu, nhưng vẫn là hơi có vẻ lo lắng nói, “Ta chỉ sợ Đậu Tự Lực như vậy khôn khéo, không sẽ mắc lừa a?”

“Ngươi không cần lo lắng cái này!” Triệu Ngọc nói, “Chúng ta âm nhân cũng có đạo đức nghề nghiệp. Nếu như hắn không có mắc lừa, chỉ có thể nói rõ hai chuyện, đệ nhất, chúng ta lộ ra sơ hở, bị hắn nhìn thấu; thứ hai, cô đảo vụ án giết người cùng Đậu Tự Lực không có quan hệ, hắn cũng không phải là hung thủ!

“Tăng Khả a. . .” Triệu Ngọc đè lại Tăng Khả bả vai, lời nói thành khẩn nói ra Miêu Anh kinh điển danh ngôn, “Chúng ta nguyên tắc là có táo hay không có táo cũng quất một sào tre! Đánh xuống táo tới, coi như kiếm! Không đánh xuống táo tới, chúng ta cũng sẽ không thiệt hại cái gì đó!”

“Cũng vậy. . .” Tăng Khả trước gật đầu, sau đó tâng bốc, “Hay là tổ trưởng anh minh a!”

“Bớt đi bộ này!” Triệu Ngọc cười lạnh một tiếng, chuyển tầm mắt về phía biển khơi, bức cách mười phần nói nhẹ, “Bất quá, ta bộ này âm nhân tổ hợp quyền, dường như rất ít thất thủ! Hơn nữa, căn cứ ta kinh nghiệm phán đoán, nếu có nhiều như vậy ẩn tính chứng cớ chỉ hướng Đậu Tự Lực, người này tất nhiên không phải là vô tội!”

Triệu Ngọc vừa dứt lời, Đậu Tự Lực ngồi thuyền máy liền đã tới chỉ huy thuyền, Đậu Tự Lực cùng mấy vị cảnh sát viên cùng nhau mang giữ ấm rương, đi tới trên boong thuyền.

Chợt vừa nhìn thấy Đậu Tự Lực cái kia lôi thôi bóng người, Tăng Khả vẫn là không nhịn được run rẩy một chút. Phải biết, cái này ngày xưa trong cũng tầm thường người, có thể là một cái ác ma giết người!

Triệu Ngọc nhưng là không có chút nào chập chờn, thấy Đậu Tự Lực đến sau, lập tức đi ra phòng làm việc, cùng hắn chào hỏi.

“Hoắc ha ha. . .” Triệu Ngọc cười hỏi, “Đậu Đội trưởng, bến tàu đánh nhau sự tình, xử lý thế nào rồi?”

“Hả. . . Mau. . . Nhanh!” Đậu Tự Lực vội vàng vâng dạ trả lời, “Vương cục trưởng ở lại trong cục xử lý, không sai biệt lắm, không sai biệt lắm!”

“A a a. . .” Triệu Ngọc làm bộ ân cần nói, “Chúng ta dẫu sao đều là bạn! Có cần hay không, ta giúp các ngươi đi giải quyết một chút a? Thật ra thì, giống như xử lý loại này đánh nhau sự kiện đơn giản nhất, ta chỉ cần một bên đánh lại đoạn hai cá nhân cánh tay cùng chân, bảo đảm bọn họ tất cả đều không nữa càn rỡ nữa! Hoắc ha ha. . .”

“. . .” Nghe được Triệu Ngọc lời, Đậu Tự Lực cùng hiện trường cảnh sát viên mặt đầy đất u tối, chẳng ai nghĩ tới, cái này đến từ phòng hình sự

đặc điều tổ tổ trưởng, lại còn nói chuyện có thể so với lưu manh!

“Không. . . Không cần!” Đậu Tự Lực vội vàng khoát tay, “Chút chuyện nhỏ này chúng ta có thể giải quyết, không cần làm phiền lãnh đạo!”

Khoát tay giữa, Đậu Tự Lực mồ hôi lạnh trên trán đều xuống. Chậm mấy giây, hắn mới chỉ giữ ấm rương nói: “Hả. . . Những người lãnh đạo mấy ngày nay đều khổ cực, hôm nay chúng ta Vương cục trưởng cố ý an bài Khúc Lương đặc sắc cá hầm nồi đất, ngài hay là nhân lúc nóng vội vàng nếm thử một chút đi, khá vô cùng!”

“Nga, thật tốt! Cảm ơn cảm ơn, các ngươi cũng cực khổ, mọi người chung nhau ăn đi. . .” Triệu Ngọc khoát tay tỏ ý.

“Không, không. . . Chúng ta đã ăn rồi!” Đậu Tự Lực nói, “Trên đảo ở lại giữ các anh em cũng đều có sắp xếp, ngài hai vị ăn trước, ăn trước. . .”

Sau đó, Triệu Ngọc lại cùng Đậu Đội trưởng lời nói không căn cứ rồi mấy câu, lúc này mới ở cảnh sát viên dưới sự an bài, cùng Tăng Khả ăn nghỉ cơm trưa. Đừng nói, cái này cá hầm nồi đất thật đúng là không bình thường, tiên vị mười phần, thơm ngon ngon miệng, làm Triệu Ngọc hai người khẩu vị mở toang ra, ăn một cái hài lòng.

Cơm nước xong sau, ở các cảnh sát viên thu thập chén dĩa lúc, Triệu Ngọc trong tối hướng Tăng Khả sử một cái ánh mắt, sau đó liền đem Đậu Tự Lập đội trưởng kéo qua một bên, đối hắn trịnh trọng kỳ sự nói:

“Đậu Đội trưởng, xế chiều hôm nay, ngươi bồi ta lại đi đem hiện trường đi một lần đi! Ta ngày hôm qua lại nghĩ tới một vài thứ. . .”

“Nga? Phải không?” Đậu Tự Lực ánh mắt sáng lên, hỏi, “Ngài nghĩ đến cái gì?”

Triệu Ngọc híp một chút con mắt, để ở lúc trước, hắn căn bản sẽ không

hoài nghi gì, nhưng bây giờ nữa nhìn lại, nhưng cảm giác Đậu Tự Lực ánh mắt sáng lên trong, rõ ràng mang theo làm bộ thành phần.

“Là như vậy, ta nhớ lại dấu chân vấn đề. . .” Triệu Ngọc cũng là cố làm ra vẻ đất nói một tràng đạo lý lớn đi ra, nói gì trên đảo địa hình bất đồng, có một vài chỗ đất bùn xốp, lưu lại dấu chân ky sẽ tương đối lớn loại. Nói tóm lại, chính là muốn Đậu Tự Lực bồi hắn đến hiện trường đi đi một chuyến.

Triệu Ngọc là tuyệt đối lãnh đạo, Đậu Tự Lực tự nhiên không dám cải mạng, lúc này tổ chức một chút người, liền đi theo Triệu Ngọc lên đảo đi.

Mọi người vừa đi, Tăng Khả vội vàng mở mình máy vi tính, bắt đầu dựa theo nguyên kế hoạch lu bù lên.

Đảo diện tích không nhỏ, Triệu Ngọc dẫn Đậu Tự Lực đám người ở trên đảo chuyển nha chuyển, một cái chớp mắt liền đi qua hai cá nhiều giờ. Trong đó, vì không đưa tới Đậu Tự Lực hoài nghi, hắn còn ném ra rất nhiều mới lạ cổ quái nhưng lại không quan trọng suy luận, dẫn phát mọi người tham khảo.

Một mực chờ đến buổi chiều ba giờ rưỡi, Triệu Ngọc điện thoại di động lúc này mới tích tích vang lên. Đây đều là trước thương lượng xong, một khi Tăng Khả bên kia lấy được tin tức chính xác, sẽ gặp dùng tin nhắn ngắn phương pháp thông báo Triệu Ngọc.

Triệu Ngọc là lãnh đạo, ai cũng không dám nhìn lén hắn điện thoại di động.

Nghe được nhắc nhở âm hưởng khởi, Triệu Ngọc vội vàng mở điện thoại di động lên kiểm tra, kiểm tra dưới, hắn con mắt nhất thời đột nhiên sáng như tuyết, lúc này cho Tăng Khả hồi phục một cái OK ra dấu tay quá khứ.

Cái này OK ra dấu tay ý nghĩa, bọn họ kế hoạch đã có thể —— chính thức bắt đầu rồi !

Vì trò lừa bịp diễn chân, Triệu Ngọc lại dẫn Đậu Tự Lực đám người đi vòng vo một vòng nhỏ, lúc này mới đi chỉ huy thuyền đi về phía. Ai ngờ, ngay tại bọn họ đi tới kịch tổ doanh trại lúc, Triệu Ngọc điện thoại di động bỗng nhiên vang lên.

Triệu Ngọc vốn là thờ ơ nghe điện thoại, nhưng nhận nghe sau, nhưng chợt run một cái, hưng phấn lớn tiếng nói: “Tăng Khả, ngươi nói gì? Thật! ! ?”

Nghe được Triệu Ngọc lớn tiếng như vậy nói chuyện, Đậu Tự Lực tò mò nhíu mày một cái.

“Tốt, tốt!” Triệu Ngọc kích động nói, “Chúng ta cũng đang phải đi về, chờ, lập tức tới ngay!”

Để điện thoại xuống sau, Triệu Ngọc rồi mới hướng Đậu Tự Lực đám người nói: “Tăng Khả nói, hắn mới vừa rồi từ Tạ Hạo điện thoại di động trong video, phát hiện một bóng người! Hắn đã cùng kịch tổ nhân viên so sánh qua, bóng người này không thuộc về bọn họ đoàn kịch bất kỳ thành viên!”

“A?” Đậu Tự Lực kinh ngạc a một tiếng, “Cái này. . . Cái này. . .”

“Điều này nói rõ, ở xảy ra chuyện buổi tối hôm đó, còn có những người khác ở trên đảo!” Triệu Ngọc làm bộ không có nhìn ra Đậu Tự Lực kinh ngạc trung mang ra khẩn trương, như cũ hưng phấn nói, “Mặc dù bóng người có chút mơ hồ, nhưng Tăng Khả có thể sử dụng tăng cường trả lại như cũ phần mềm (software) đem tu bổ. Ha ha ha. . . Suy đoán rất nhanh liền có thể biết, thần bí nhân này là ai! Ta cũng biết, vụ án này còn có người ngoài tham dự!”

“Hả. .. Đúng!” Đậu Tự Lực phụ họa, trong mắt nhưng khó nén lóe lên vẻ.

“Đậu Đội trưởng, chúng ta mau trở về chỉ huy thuyền đi xem một chút!” Triệu Ngọc chỉ một chút chỉ huy thuyền phương hướng, rồi hướng Đậu Tự Lực nói, “Bất quá, dấu chân chuyện, cũng không thể buông xuống, nói không chừng, chúng ta có thể căn cứ video vị trí, đem người thần bí này dấu chân tìm được. . .”

“ Đúng, ta phái người từ trên đảo chờ đợi, chờ đợi!” Đậu Tự Lực vội vàng đáp ứng.

“Tốt, đi thôi!” Nói xong, Triệu Ngọc vội vàng hướng chỉ huy thuyền chạy như bay, Đậu Tự Lực thì lưu xuống mấy người, sau đó nhanh chóng đi theo Triệu Ngọc bước chân. . .

Chương 768: Thật sự là ngươi ?

Đảo Vĩnh Tiến chỉ huy thuyền, đặc điều tổ trong phòng làm việc.

“ Đúng, chính là như vậy!” Tăng Khả chỉ màn ảnh giải thích, “Ta áp dụng chính là trước mắt mới nhất hình ảnh trả lại như cũ kỹ thuật, dùng 166 độ VENUS quét so le khắp toàn bản ảnh, gia tăng nguyên điện thoại di động video tỷ suất ảnh, mặc dù không làm được trăm phần trăm trả lại như cũ, nhưng ít ra có thể để cho chúng ta thấy rõ ràng hắn cơ bản dáng ngoài đường ranh!”

“Tốt, còn cần cần thời gian bao lâu?” Triệu Ngọc lo lắng hỏi một câu, con mắt dư quang thì mật thiết chú ý Đậu Tự Lực phản ứng.

Vào giờ phút này, Đậu Tự Lực biểu lộ hết sức phức tạp, không nhìn ra là hưng phấn hay là khẩn trương.

“Nhiều nhất mười phút đi!” Tăng Khả dứt khoát trả lời, “Ta đã đem điện ảnh và truyền hình công ty những thứ kia hình của người tin tức truyền vào rồi, một khi trả lại như cũ thành công, ta là được từng cái một so sánh!”

“Còn có. . . Cùng hải đăng án có liên quan người cũng không thể coi thường, người trông tháp vợ chồng thân thuộc, còn có Thái Hạng Bân thân thích, còn có Kiều Như Tuyết vợ chồng vân vân, phàm là cùng bản án có liên quan nhân viên, một cái cũng không thể bỏ qua!” Triệu Ngọc thật nhanh đang khi nói chuyện, phát hiện Đậu Tự Lực khóe mắt hơi co rút một chút, như là có phản ứng.

“Chặc chặc. . .” Vì tiến thêm một bước, Triệu Ngọc đập chép miệng, lại chỉ trong màn ảnh cái kia bóng ma mơ hồ lầm bầm bồi thêm một câu, “Ta thế nào cảm giác, người này là người có mái tóc dài chứ?”

Kết quả, nghe tới “Tóc dài” ba chữ sau, Đậu Tự Lực khó mà tự chế đất rung một chút, sắc mặt cũng biến thành âm trầm biến thành màu đen.

Ai?

Có môn nhi?

Triệu Ngọc trong lòng thở dài nói, xem ra, Tạ Hạo nói hắn đang mở tay lúc, thấy được một cái giữ lại tóc dài bóng người sự tình, có thể là thật! Hơn nữa, thật có khả năng cùng Tạ Hạo có liên quan!

“A -- anh hùng, mời ngươi bồi ta truy đuổi mộng đẹp. . .”

Ai ngờ, ngay tại như vậy thời khắc khẩn trương, Triệu Ngọc điện thoại di động bỗng nhiên vang lên. Ở chỗ này trước, Triệu Ngọc cố ý đem tiếng chuông âm lượng điều đến lớn nhất, lúc này vừa vang lên, đừng nói Đậu Tự Lực, ngay cả chính hắn giật nảy mình.

“A lô ?” Triệu Ngọc vội vàng bước ra nhà, lớn tiếng hướng về phía điện thoại nói nói, “Là Trần cán sự a? Thế nào rồi? Cái gì? Tăng Khả? Tăng Khả cùng ta ở cùng một chỗ, hả. . . Hả. . . Ta biết. . . Được rồi, được rồi. . .”

Vừa nói, Triệu Ngọc ở bên ngoài hướng Tăng Khả khua tay múa chân một cái, hô: “Tăng Khả, nhanh, Trần cán sự tìm ngươi có việc gấp!”

“Nga. . .” Tăng Khả nhìn một chút màn ảnh, sau đó lại sờ một chút cắm Tạ Hạo điện thoại di động thẻ nhớ trong khay đọc thẻ, lúc này mới nhanh chóng chạy ra ngoài.

Như vậy thứ nhất, bên trong nhà liền chỉ còn lại có Đậu Tự Lực một người. Đậu Tự Lực nhìn một cái đọc tạp khí cùng liên tiếp tuyến, trong mắt lóe lên một tia âm tình khó định lạnh lùng vẻ.

Lúc này, Triệu Ngọc đem điện thoại di động đưa cho Tăng Khả sau, bước liền đi trở về. Ai ngờ, hắn mới vừa mới vừa đi hai bước, từ chỉ huy thuyền bên ngoài trên mặt nước bỗng nhiên truyền đến một trận gào thét, ngay sau đó, còn truyền đến phốc đông rơi xuống nước thanh, thật giống như có vật gì rơi đến trong nước đi.

“Hả?” Nghe được thanh âm, Triệu Ngọc vội vàng hướng mạn thuyền phương hướng chạy đi. Kết quả, hắn mới vừa nhìn xuống dưới, lập tức mắng to một tiếng “Bà nội con gấu”, sau đó mau mau xông Tăng Khả khoát tay nói, “Tăng Khả, Tăng Khả, mau. . . Trương Dũng chạy! Mau!”

Trong lúc nói chuyện, từ trên mặt biển đã truyền đến thuyền máy mã đạt thanh.

“A?” Nghe được kêu, Tăng Khả điện thoại cũng không có treo, liền dọc theo chỉ huy thuyền tấm ván hướng dưới thuyền phóng tới.

Triệu Ngọc thì khoát tay kêu Đậu Tự Lực: “Mau! Đậu Đội trưởng, Trương Dũng chạy! Mau. . . Mau gọi điện thoại. . .”

Nói xong, Triệu Ngọc đi theo Tăng Khả cùng nhau chạy xuống thuyền, Đậu Tự Lực nghe vậy chạy ra phòng làm việc đi tới mạn thuyền xem nhìn, quả nhiên thấy Trương Dũng đã tranh đoạt một chiếc thuyền máy, ở trên mặt biển nghênh ngang mà đi. Mà trước ở trên bến tàu phụ trách thủ vệ một tên cảnh sát viên, đã bị người đẩy tới trong nước, đang đang giãy giụa kêu cứu.

Lúc này, trên boong còn có hai ba cá ở lại giữ cảnh sát viên, thấy bất thình lình một màn, tỏ ra có chút mộng vòng, lại đứng tại chỗ không động. Đậu Tự Lực mau mau xông bọn họ hét lớn một tiếng: “Ngớ ra làm

gì? Còn không mau truy đuổi?”

“Nga. . .”

Mấy người liền vội vàng đi theo Triệu Ngọc cùng Tăng Khả chạy xuống thuyền. Lúc này, Triệu Ngọc thì đã sớm chui lên một chiếc khác thuyền máy, khởi động động cơ. Mà Tăng Khả thì nằm trên mặt đất, đưa tay đi cứu tên kia rơi xuống nước cảnh sát viên. . .

Đậu Tự Lực nhất thời cảm thấy tâm loạn như ma, hắn vội vàng lấy điện thoại di động ra, muốn gọi trụ sở chính, có thể nhìn không có một bóng người boong thuyền, hắn trong đầu nhưng chợt tóe ra một cái ý niệm.

Bỗng dưng, hắn nữu quay đầu nhìn một cái đặc điều tổ phòng làm việc, cuối cùng chậm rãi lui lại mấy bước. Hắn đối chỉ huy thuyền hiểu rõ vô cùng, biết trên boong có một cái máy quay phim đang đang đối với hắn.

Vì vậy, hắn vội vàng đưa điện thoại di động dựng bên lỗ tai thượng, xoay người vọt vào chỉ huy thuyền buồng lái. Chợt nhìn qua, hắn giống như là đến buồng lái tìm cứu viện cái gì, nhưng trên thực tế, hắn nhưng trực tiếp xuyên qua buồng lái, đi tới mạn thuyền một bên kia trong hành lang nhỏ.

Hành lang cùng đặc điều tổ phòng làm việc sân thượng tương liên, trung gian chỉ có một đạo lan can. Đậu Tự Lực biết nơi này không có máy thu hình, liền trực tiếp vượt qua lan can, sau đó mở đẩy kéo cửa, dễ dàng tiến vào tổ điều tra đặc thù phòng làm việc trong.

Tiến vào phòng làm việc sau, hắn một cái bước dài liền vọt tới Tăng Khả trước bàn làm việc, đưa tay lại muốn đi rút ra cắm ở đọc tạp khí lên bộ nhớ trong!

Nhưng mà, khi tay hắn ngón tay đã chạm tới bộ nhớ trong lên lúc, hắn nhưng lại chợt ngừng ở nơi đó! Hạ một giây, hắn chợt ngẩng đầu lên, tựa

hồ đột nhiên lãnh ngộ cái gì.

“Tệ hại!” Hắn hoảng sợ kêu một câu, sau đó nhanh chóng quét mắt một lần cả căn nhà. Sau đó, hắn lập tức buông tay ra, bắt đầu bước nhanh lui nhanh, muốn đường cũ trở về.

Ai ngờ, vừa lúc đó, phòng làm việc phía sau một mặt tủ quầy bỗng nhiên rung mấy cái, sau đó, tủ quầy cửa chi nữu một tiếng rộng mở, chỉ thấy từ bên trong lại đi ra một cái —— đàn bà! ! ! Hơn nữa, đàn bà tay trái còn bưng một cái máy quay phim!

“A?” Đậu Tự Lực bị sợ cả người run lên, giống như sấm sét giữa trời quang vậy, tay phải không tự chủ sờ hướng súng lục bên hông.

Nhưng mà, càng làm cho người ta thêm kinh ngạc sự tình xảy ra, đàn bà kia lại trước thời hạn một bước nâng lên nàng tay phải, mà trong tay phải bất ngờ xuất hiện một cây súng lục màu đen!

Thấy họng súng đen ngòm nhắm ngay mình, Đậu Tự Lực càng cảm thấy không tưởng tượng nổi! Lúc này, hắn đã nhận ra được, cái này tay trái bưng máy quay phim, tay phải cầm súng đàn bà không là người khác, chính là vị kia người sống sót —— Lý Thiến!

Lý Thiến kích động đến cả người run rẩy, ngực kịch liệt phập phòng, mà nàng trong mắt đã lăn xuống rồi khó mà ức chế nước mắt.

“Là ngươi! Thật sự là ngươi! ! !” Lý Thiến phấn chấn đất rống lên một câu, “Ngươi nhưng là cảnh sát a! Tại sao. . . Tại sao phải sát hại nhiều người như vậy? A?”

“. . .” Đậu Tự Lực đã mặt đỏ bừng, một câu nói cũng không nói được. Trước mắt hết thảy, thực sự quá mức ra hắn dự liệu.

Vốn là, hắn tay phải còn đè ở bao súng thượng, nhưng chờ hắn thấy

ngoài cửa sổ trên boong, Triệu Ngọc cùng Tăng Khả đã nhanh chóng đánh trở lại sau, hắn cái này mới rốt cuộc minh bạch, hết thảy phát sinh trước mắt, quả nhiên là một trận bẫy rập! Vì vậy, hắn đem dưới hai tay thùy, cuối cùng buông tha rút súng ý niệm.

Triệu Ngọc còn không có vọt tới trong phòng làm việc, cũng đã xuyên thấu qua cửa sổ nhìn đến nơi này hết thảy.

“Ư! Oh ư!” Hắn lập tức hưng phấn nhảy lên lão Cao, sau đó vẫn cùng Tăng Khả đánh cá chưởng, cười lớn tiếng nói, “Hoắc ha ha. . . Ta nói gì tới? Chỉ cần làm qua chuyện trái lương tâm, liền nhất định sẽ sợ quỷ gõ cửa, hoắc ha ha. . .”

Tăng Khả mặc dù cũng thật hưng phấn, so với Triệu Ngọc cẩn thận rất nhiều, hắn lúc này móc súng lục ra, người thứ nhất vọt vào nhà.

“A! ?” Mấy tên khác cảnh sát viên thấy trước mắt tình hình tự nhiên toàn đều bị dọa sợ, nhưng bọn họ đều là chấp nhân viên tiếp liệu, trên người không súng, không thể làm gì khác hơn là đem gậy cảnh sát móc ra, nhắm ngay Lý Thiến, lớn tiếng quát lên, “Ngươi. . . Ngươi chớ làm loạn, chớ làm loạn a!”

“Ho khan! Sai rồi, sai rồi!” Triệu Ngọc cười ha hả cho mọi người sửa lại nói, “Các ngươi ngón tay lầm người! Những lời này, chắc đúng các ngươi Đại đội trưởng nói mới đúng a! A a a. . .”

“A! ?”

Ngay trước mọi người người kinh ngạc thấy, Tăng Khả cũng đem họng súng nhắm ngay Đậu Tự Lực sau, tất cả đều mắt lớn trừng mắt nhỏ ngu ở nơi đó. . .

Chương 769: Lưu Thải Vân là ai

“Hoắc ha ha. . .” Triệu Ngọc cười như điên ba tiếng, xuân phong đắc ý nói, “Đậu Đội trưởng a, lần này. . . Ngươi còn có lời gì được rồi?”

Thật ra thì, Triệu Ngọc cười như điên cũng không phải là làm bộ, mà là có tươi sáng mục đích, cái này gọi là làm trước lên tiếng áp đảo người, trước từ về khí thế đem đối phương áp đảo, chuyện về sau mới phải làm.

Ở lúc trước lăn lộn giang hồ lúc, Triệu Ngọc nhưng là am tường đạo này, lần nào cũng đúng.

“Triệu tổ trưởng, ta không biết, ngươi đây là ý gì?” Đậu Tự Lực trầm mặt nói, “Ngươi không thấy sao? Lý Thiến đang lấy súng chỉa về phía ta đâu! Nàng nhưng là hiềm nghi phạm a! Còn có, Trương Dũng chèo thuyền chạy trốn, rất rõ ràng hai người bọn họ mới là thật hung!”

“Phi!” Lý Thiến xì một tiếng, bi thanh đại phóng, lệ như suối trào, “Ngươi còn tranh cãi? Ngươi cái này người phạm tội giết người! ! !”

“Trường. . . Sếp. . .” Lúc này, mấy vị cảnh sát viên đã mộng phải không được, vội vàng hướng Triệu Ngọc hỏi, “Cái này. . . Đây rốt cuộc là chuyện gì a? Chúng ta rốt cuộc là vậy một tốp mà?”

“Sóng lớn mà phải thôi!” Triệu Ngọc cười lạnh một tiếng, hướng Đậu Tự Lực nói, “Đậu Đội trưởng, nói trước chánh sự mà, ném súng! Vứt súng không giết, nếu không chết rồi chết rồi giọt dầu!”

“ Này, các ngươi còn nhìn không biết sao?” Tăng Khả vừa dùng súng chỉ

Đậu Tự Lực, một mặt đối các cảnh sát viên giải thích, “Các ngươi Đậu Đội trưởng mới là cô đảo vụ án giết người hung thủ!”

“Cái gì! ? Không thể nào. . .” Tất cả cảnh sát viên nghe vậy thiếu chút nữa mới ngã xuống đất, từng cái sắc mặt như quả cà vậy.

“Hừ!” Triệu Ngọc dùng ngón tay báo cho biết một chút Đậu Tự Lực súng lục bên hông nói, “Không nghĩ tới đi Đậu Đội trưởng, lão tử lược thi tiểu kế, sẽ để cho ngươi lộ ra nguyên hình!”

“Buông ra ta! Buông ra ta! Không thấy sao? Thuyền máy là chính ta lái trở về, các ngươi lãnh đạo để cho ta làm như vậy! Ta chỉ có như vậy mới có thể về nhà!” Lúc này, trên boong truyền tới một trận ồn ào ồn ào, chỉ thấy mới vừa rồi đem thuyền máy lái đi Trương Dũng đã bị ngoài ra hai tên cảnh sát viên bắt trở lại, trong đó một tên cảnh sát viên chính là trước rơi xuống nước vị kia.

“Uy uy uy, buông ra hắn, buông ra hắn đi! Hắn nói không sai, hết thảy các thứ này. . . Đều là ta an bài!” Triệu Ngọc hướng hai tên cảnh sát viên vỗ tay một cái.

“Nghe không? Nghe không?” Trương Dũng không ngừng bận rộn nói, “Bằng không, ta ngu a, ta cướp cảnh sát thuyền máy, rỗi rãnh bị chết chậm sao ta?”

“A! ? Chuyện gì xảy ra?” Khi ba người đi tới cửa phòng làm việc, thấy bên trong kỳ quái cảnh tượng sau, tất cả đều không hẹn mà cùng a một tiếng, sau đó đồng loạt ngẩn người ra đó.

“Mau! Súng!” Tăng Khả dùng súng lục gật một cái Đậu Tự Lực, “Lấy tới! Ngươi hiểu quy củ!”

“Trương Dũng chạy trốn cũng là diễn xuất?” Đậu Tự Lực bất đắc dĩ lắc đầu một cái, lúc này mới cởi ra bao súng, dùng hai ngón tay cây súng

bóp đi ra, nhét vào Triệu Ngọc bên chân.

“Đậu Đội trưởng. . . Ngươi. . . Thế nào. . .” Mấy vị cảnh sát viên vẫn không thể tin tưởng trước mắt hết thảy.

“Triệu tổ trưởng!” Đậu Tự Lực mặt đầy bất đắc dĩ nói, “Ta thật rất không biết, các ngươi tại sao phải làm như vậy chứ ? Ta cùng những thứ kia người chết không thù không oán, căn bản cũng không nhận ra, ta tại sao lại biến thành hung thủ? Đây quả thực là hoang thiên hạ rộng lớn mậu a!”

“Ác? Còn thật biết duệ từ nhi, tài văn chương không tệ, thật cho cảnh sát chúng ta mặt dài a!” Triệu Ngọc nhặt lên Đậu Tự Lực súng lục, hời hợt nói, “Được rồi, ngươi biết quy củ, nếu chúng ta quyết định âm ngươi, cũng đã nắm giữ mười phần chứng cớ! Cho nên, hay là chớ lãng phí thời gian, là ta nói hay là ngươi nói?”

“Chớ như vậy có được hay không?” Đậu Tự Lực lạnh lùng lắc đầu, mặt đầy khinh thường, “Ta phạm sai lầm gì? Các ngươi sẽ không phải là không phá được án, lấy chúng ta những thuộc hạ này khi trút giận đồng chứ ?”

“A?” Tất cả cảnh sát viên dẫu sao đều là Đậu Tự Lực đồng nghiệp, nghe được hắn nói như vậy, tất cả đều kinh nghi bất định nhìn về phía Triệu Ngọc, phía ngoài cùng một cái vội vàng nhặt lên điện thoại di động, cho Vương Thành Cương cục trưởng gọi điện thoại đi.

“Còn tranh cãi, hữu dụng không?” Tăng Khả thấy Đậu Tự Lực không có vũ khí, lúc này mới để cánh tay xuống, nói, “Nếu như ngươi trong lòng không quỷ, ngươi tại sao không đi theo chúng ta đuổi theo phạm nhân, nhưng muốn lưu ở trong phòng làm việc chứ ?”

“Sĩ quan cảnh sát, ta không phải là phạm nhân, không phải là a!” Trương Dũng giải bày.

“Tỷ dụ, tỷ dụ!” Triệu Ngọc trong vắt.

“ Đúng !” Lý Thiến vẫn như cũ dùng súng chỉ Đậu Tự Lực, kích động nói, “Ta chính mắt nhìn thấy, hắn muốn tiêu hủy Tạ Hạo cái thẻ nhớ trong đó! Ta toàn đều ghi xuống! Hắn không phải từ cửa chính tiến vào, mà là từ sân thượng lượn quanh tới, vì, chính là tránh ra máy thu hình! Hung thủ, chính là hắn! ! !”

“A a. . .” Đậu Tự Lực giang hai tay ra cười nhạt, “Nhờ, ngươi nói rõ một chút mà có được hay không? Bộ nhớ trong cái này không quá dễ ở chỗ này sao? Hay là, để cho ta tới nói cho ngươi là chuyện gì xảy ra đi!” Đậu Tự Lực thu hồi nụ cười nói, “Ta vừa mới nhìn thấy Trương Dũng chạy trốn, đi đến buồng lái gọi trụ sở chính đi!

“Nhưng buồng lái không có người, ta cũng sẽ không kêu cứu, liền muốn gọi điện thoại!” Đậu Tự Lực đã khôi phục trấn tĩnh, nói hết sức tự nhiên, “Cho nên, ta đi đến rồi lan can bên! Nhưng là, ta đang muốn gọi điện thoại, nhưng chợt thấy đặc điều tổ trong phòng làm việc lóe lên một bóng người, ta lo lắng có người muốn thừa dịp cháy nhà hôi của, cho nên liền thật nhanh nhảy qua lan can, từ sân thượng bên kia chạy vào!

“Ngươi vừa mới nhìn thấy ta đi động bộ nhớ trong, là bởi vì ta lo lắng bộ nhớ trong sẽ bị người khác động tới, đó là thượng đi kiểm tra đâu! Lại không nghĩ rằng, lại gặp như vậy vừa ra. . .” Đậu Tự Lực dử tợn đất chỉ Lý Thiến nói, “Mà ngươi thì sao? Ngươi lại lấy máy quay phim, lại lấy súng lục, ngươi là ý gì? Muốn ta nhìn, ngươi chính là cái kia cái bóng đen, chân chính muốn tiêu hủy bộ nhớ trong người là ngươi mới đúng! Nếu không phải ta đột nhiên chạy tới, sợ rằng bộ nhớ trong đã sớm bị ngươi hủy trong chốc lát rồi!”

“Ngươi!” Lý Thiến kích động đến cả người run rẩy, cuồng loạn hét, “Ngươi ngậm máu phun người!”

“Triệu tổ trưởng!” Đậu Tự Lực mặt ngó Triệu Ngọc, trùng trùng nói, “Ta hiểu ngài tâm tình, vụ án ra ở ta địa phận thượng, ta cũng muốn nhanh lên một chút đem vụ án phá! Nhưng là, các ngươi làm như vậy, thực sự quá để cho người hàn tâm chứ ? Không thể bởi vì là lãnh đạo, là được làm bậy!”

“Oa! Lợi hại, lợi hại, lợi hại a?” Nghe được Đậu Tự Lực lời, Triệu Ngọc cuối cùng kiềm lòng không đặng vỗ tay, “Đậu Đội trưởng quả nhiên cơ trí, như vậy dưới tình huống bị động cũng có thể bị ngươi thắng ngược, thật là không dậy nổi, bội phục bội phục! Hoắc ha ha ha. . .”

“Hả. . . Lãnh đạo. . . Lãnh đạo. . .” Một vị lớn tuổi cảnh sát viên vội vàng hướng Triệu Ngọc khuyên giải, “Trong này có phải hay không có cái gì hiểu lầm a? Chúng ta Đậu Đội trưởng là tra án chủ quản hình cảnh, hắn tại sao có thể là hung thủ giết người chứ ?”

“Đúng vậy, nào có mình tra đạo của mình lý?” Một cái khác phụ họa.

“Ngu a các ngươi? Cũng bởi vì mình tra mình, mới có thể để cho hắn lừa gạt lăn lộn vượt qua kiểm tra đâu!” Tăng Khả cuống cuồng giải bày.

“Nhưng là, giết người tổng phải cần một cái lý do, Đậu Đội trưởng. . . Làm sao biết?” Lão cảnh sát viên hay là không tin.

“A a, “ Triệu Ngọc trước hướng Lý Thiến gật đầu một cái, tỏ ý nàng thả tay xuống súng, sau đó mới cười nói với mọi người, “Được rồi, nếu Đậu Đội trưởng không chịu thẳng thắn sẽ khoan hồng, vậy thì do vốn tổ trưởng tự mình làm mọi người công bố câu trả lời đi! Các vị, làm chứng kỳ tích thời khắc, sắp đến!”

Vừa nói, Triệu Ngọc mở mình điện thoại di động, từ bên trong điều ra hai tấm hình tới.

“Tới tới tới, mọi người tất cả xem một chút a!” Triệu Ngọc đem điện

thoại di động giơ cho những thứ kia các cảnh sát viên nhìn, “Còn nhớ mấy thập niên trước đảo Vĩnh Tiến hải đăng vụ án giết người sao? Cái này thứ một tấm hình người trên, chính là năm đó hải đăng án người trong cuộc Lưu Thải Vân!”

Nghe được Lưu Thải Vân tên sau, Triệu Ngọc vốn cho là mọi người tốt hơn tốt khiếp sợ một chút, nhưng không nghĩ tới, mọi người hay là mắt to trợn mắt nhìn mắt ti hí, không có gì đặc thù phản ứng.

Mà trải qua khôi phục rồi trấn định Đậu Tự Lực cũng là sớm có chuẩn bị tâm lý, khi Lưu Thải Vân tên cửa ra sau, hắn cũng là không có chút nào chập chờn.

“Bất quá. . . Cái này thứ hai tấm trong hình người, ta thật giống như biết a!” Vị kia lão cảnh sát viên nhìn điện thoại di động nói, “Người này, không phải là Đậu Đội trưởng mẹ sao? Là dì a? Cái này. . .”

Tất cả cảnh sát viên lúc này mới đem ánh mắt nhìn về phía Đậu Tự Lực.

“A a a, mới nhìn ra a ngươi?” Triệu Ngọc đánh một cái hưởng chỉ, cao giọng nói, “Chúng ta đã phái chuyên nghiệp giám nhân chứng viên so sánh qua, các ngươi đoán thế nào? Đậu Tự Lực đội trưởng mẹ, chính là —— Lưu Thải Vân! ! !”

“Oa!” Lần này, các cảnh sát viên rốt cuộc phát ra theo dự liệu tiếng kêu sợ hãi, vị kia rơi xuống nước tiểu cảnh viên vội vàng hướng Triệu Ngọc hỏi, “Lãnh đạo, lãnh đạo, Lưu Thải Vân là ai a?”

Ta ngã. . .

Nghe đến lời này, Triệu Ngọc thiếu chút nữa không đem điện thoại di động ném. . .

Chương 770: Miệng lưỡi tranh phong

Nguyên lai, bởi vì bản án quan hệ trọng đại, đang điều tra quá trình bên trong, đặc biệt điều tổ cố ý hạn chế điều tra quyền hạn, chúng nhân viên cảnh sát chỉ là bị phân phối đến khác biệt nhiệm vụ, lại cũng không có thể đối toàn bộ điều tra tình huống hoàn toàn giải.

Cho nên, biết đặc biệt điều tổ đang điều tra hải đăng sự kiện cũng không có nhiều người. Mà lại, mặc dù dân bản xứ đều biết vài thập niên trước hải đăng án giết người, nhưng là đối với Lưu Thải Vân cái tên này lại cũng không quen thuộc.

Bởi vậy, làm Triệu Ngọc công bố Đậu Tự Lực lão mụ liền là Lưu Thải Vân về sau, chúng nhân viên cảnh sát mới sẽ có câu hỏi như thế.

Tằng Khả minh bạch có ý tứ gì, mau đem hải đăng án chân tướng, đơn giản cùng mấy tên nhân viên cảnh sát giới thiệu một chút. Làm bọn họ biết được, nguyên lai Lưu Thải Vân liền là năm đó cái kia thủ tháp người thê tử về sau, cái này mới rốt cục lộ ra vẻ kinh ngạc.

“A? Không thể nào? Lại là cái kia... Cái kia...” Có một vị lớn tuổi nhân viên cảnh sát đối hải đăng án ký ức sâu hơn, sau khi nghe xong, hắn vội vàng nhìn về phía Đậu Tự Lực, kinh dị vô cùng hỏi nói, “ đậu đội trưởng, cái này. . . Là thật sao? A di chính là... Lưu Thải Vân! ? Mà ngươi...”

“Hừ! Thật không thể giả, giả thật không được!” Triệu Ngọc đối mặt với Đậu Tự Lực nói nói, “ đậu đội trưởng, trong lòng ngươi hẳn là rất rõ ràng, từ khi ta quyết định muốn điều tra hải đăng án thời điểm, ngươi

nên sẽ nghĩ tới, ta sớm muộn sẽ tra ra chuyện này tới!

“Ngươi đừng tưởng rằng, mẹ ngươi không có bên trên hộ khẩu, mà Đậu gia trang trên tư liệu lại biểu hiện ngươi phụ mẫu đều mất, chúng ta liền sẽ không xuống chút nữa tra xét!”

Triệu Ngọc lời nói không ngoa, hắn mặc dù là tại thiết cái bẫy, lại cũng không là bắn tên không đích. Lúc trước hắn nói tới, muốn chờ Ngô Tú Mẫn cùng Nhiễm Đào vào chỗ, kỳ thật liền là đang chờ đợi cái này cái trọng yếu kết quả.

Cứ việc niên đại xa xưa, nhưng cục cảnh sát trong hồ sơ vẫn là bảo tồn có Lưu Thải Vân năm đó ảnh chụp, làm Ngô Tú Mẫn cùng Nhiễm Đào nhìn thấy mẫu thân của Đậu Tự Lực về sau, căn bản không cần đến cái gì DNA, chỉ cần so với một cái ảnh chụp, liền có thể xác nhận thân phận của nàng.

Mà lại, Ngô Tú Mẫn là tâm lý chuyên gia, làm nàng cùng Nhiễm Đào tiến vào Đậu Tự Lực nhà, cùng lão thái thái “Vui sướng” bắt chuyện về sau, nàng càng thêm vững tin không thể nghi ngờ, lão thái thái liền là cái kia mất tích mấy chục năm —— Lưu Thải Vân! ! !

Tin tức này không thể nghi ngờ trọng yếu nhất, chỉ có xác nhận mẫu thân của Đậu Tự Lực là Lưu Thải Vân, bọn họ trước đó tất cả giả thiết cùng suy đoán mới có thể thành lập.

Xác nhận thân phận, liền có động cơ giết người!

“Đậu Tự Lực, ngươi còn không thừa nhận sao?” Triệu Ngọc cười lạnh, “Ngươi chính là năm đó đôi kia thủ tháp phu phụ hài tử! Thái Hạng Bân giết ngươi phụ thân, cường bạo mẹ của ngươi. Bây giờ, Thái Hạng Bân chất tử Thái Kim Đạt, nhưng lại viện một cái không đáng tin cậy kịch bản đến nói xấu cha mẹ của ngươi, ngươi nuốt không trôi một hơi này, cho nên ngươi muốn giết người trả thù!”

Triệu Ngọc sau khi nói xong, toàn trường hoàn toàn yên tĩnh, không khí đều phảng phất đọng lại, ánh mắt mọi người toàn đều nhìn về trạm ở trong sân ương Đậu Tự Lực.

“A... Ha ha ha... Ha ha ha...” Ai ngờ, Đậu Tự Lực đang trầm mặc mấy giây về sau, vậy mà cất tiếng cười to, cười đến mọi người nổi da gà ứa ra.

“Triệu tổ trưởng, ta thừa nhận, ta không có báo cáo chuyện này, là ta không đúng!” Đậu Tự Lực ánh mắt tà dị địa nói nói, “ thế nhưng là, ngươi cũng không cần dạng này bố trí ta đi? Nói ta là hung thủ giết người, nhưng là có hơi quá a? Coi như mẹ ta là Lưu Thải Vân, coi như Thái Kim Đạt nói xấu nàng, ta cũng chưa chắc nhất định phải giết người a? Đây chính là sáu tên người chết, cái tội danh này ta thế nhưng là đảm đương không nổi đâu!”

“Còn dám giảo biện!” Tằng Khả nói nói, “ kỳ thật, mục tiêu của ngươi chỉ là Thái Kim Đạt mà thôi, nhưng ngươi tại giết hắn thời điểm xuất hiện ngoài ý muốn! Cho nên,

Ngươi dứt khoát hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, lại giết càng nhiều người!”

“A? Cái này. . . Ngoài ý muốn?” Già nhân viên cảnh sát không thể lý giải.

“Trưởng quan, trưởng quan, xin nhờ, xin nhờ...” Lúc này, vị kia đã ướt thân tiểu cảnh viên cầm điện thoại di động chạy vào, cấp tốc địa nói với Triệu Ngọc, “Chúng ta Vương trưởng cục điện thoại, ngươi tiếp một chút có được hay không?”

“Không rảnh! Không thấy phạm người lập tức liền phải thẳng thắn sao?” Triệu Ngọc khoát tay, dùng mệnh khiến giọng điệu nói nói, “ như vậy đi,

ngươi dứt khoát mở ra miễn đề, để các ngươi Vương trưởng cục cùng cục cảnh sát các đồng nghiệp cùng một chỗ nghe một chút đi!”

“Triệu tổ trưởng! Nói đùa là có độ!” Đậu Tự Lực có chút tức giận, tức giận rống nói, “ van các ngươi động động đầu óc, suy nghĩ thật kỹ được hay không? Ta là đội trưởng cảnh sát hình sự, ta mặc dù không có cái gì công tích vĩ đại, nhưng tối thiểu nhất nguyên tắc cùng đạo lý vẫn hiểu! Coi như ta muốn vì mẹ ta đòi cái công đạo, ta có thể có rất nhiều loại biện pháp, tỉ như...

“Tỉ như, ta có thể khai thác pháp luật thủ đoạn cái gì!”

“Khai thác pháp luật thủ đoạn?” Triệu Ngọc lắc đầu, “Nếu như mẹ ngươi không sợ bị truyền thông lộ ra ánh sáng, vì cái gì nhiều năm như vậy đều muốn mai danh ẩn tích đâu?”

“Thật...” Đậu Tự Lực một mặt vô tội nói nói, “ các ngươi vì cái gì không tin ta? Tốt! Tốt a! Coi như ta không muốn lộ ra ánh sáng, không muốn khai thác pháp luật thủ đoạn! Vậy ta cũng có là biện pháp a!

“Tại Khúc Lương ai cũng biết, những cái kia chạy thuyền đều phải cho ta mặt mũi, chỉ cần ta ra lệnh một tiếng, đừng nói một cái khu khu nhỏ đoàn làm phim, lớn hơn nữa phim đoàn đội cũng có thể đem bọn họ oanh chạy! Thế nhưng là...” Đậu Tự Lực nắm chặt nắm đấm nói nói, “ ta không có khả năng đi giết người a?

“Được rồi Triệu tổ trưởng, ta biết sai được hay không? Đối với việc này, ta thật không muốn giấu diếm các ngươi!” Đậu Tự Lực sám hối nói nói, “ nhiều năm như vậy, mẹ ta mai danh ẩn tích thật rất không dễ dàng, ta thật không muốn bởi vì chuyện của vụ án đem nàng liên lụy đi ra, một lần nữa hướng nàng trên vết thương xát muối a! Giấu diếm tình hình thực tế là ta không đúng, cầu ngươi đại nhân có đại lượng, đừng đùa mà ta có được hay không?”

Đậu Tự Lực lời nói hiệu quả nhanh chóng, những cái kia vốn đã đối với hắn sinh ra hoài nghi chúng nhân viên cảnh sát, lại lần nữa bị thuyết phục, từng cái dùng gần như năn nỉ ánh mắt nhìn Triệu Ngọc, muốn xin tha cho hắn.

“Xinh đẹp! Xinh đẹp!” Triệu Ngọc lại một lần nữa vỗ tay lên, gật đầu nói, “Đậu đội trưởng thật là thật bản lãnh, chỉ coi một cái khu khu đội trưởng cảnh sát hình sự thật sự là khuất tài! Xem ra, phải cùng ngươi động một chút thật, ngươi mới biết được Triệu vương gia có mấy cái mắt a! Tăng Khả, đóng cửa - thả chó!”

Cái gì! ?

Đám người sững sờ, nhao nhao lui lại.

Triệu Ngọc vội vàng nâng tay lên cánh tay bồi thêm một câu: “Nói đùa, hóa giải một chút bầu không khí mà thôi! Ha ha ha... Tăng Khả... Màn hình lớn!”

“Nha!” Tăng Khả đáp ứng một tiếng, lập tức đem bán cá tiểu nữ hài mẫu thân tư liệu hình chiếu đến trên màn hình lớn.

“Các vị mời nhìn!” Triệu Ngọc chỉ vào màn hình giới thiệu nói, “ người này, là năm ngoái bị bắt một tên nhập thất trộm cướp nữ kẻ trộm. Người này dùng một loại nhân công điều phối thuốc mê mê choáng phú thương một nhà, sau đó nhập thất đi trộm, cuối cùng bị chúng ta không dậy nổi đậu đội trưởng cho bắt được!

“Chúng ta đã nghiệm chứng loại kia thuốc mê phối phương, các ngươi đoán làm gì?”

“Làm gì?” Gặp chúng nhân viên cảnh sát vờ ngớ ngẩn, Tăng Khả đành phải tự mình cho Triệu Ngọc dựng câu gốc rạ.

“Hắc hắc!” Triệu Ngọc hoán đổi một cái hình tượng, “Loại này thuốc mê phối phương, vậy mà cùng mê choáng đảo hoang án giết người người bị hại thuốc mê giống nhau như đúc! ! !”

“Ồ?” Chúng nhân viên cảnh sát lúc này mới nghe hiểu Triệu Ngọc ý tứ, lại một lần nữa cứng họng.

“Cái kia tốt, đã tìm được trọng yếu như vậy manh mối, cái kia nên đuổi tiếp mà!” Đậu Tự Lực khoát tay ra hiệu, “Ta nhớ được cái kia nữ tặc, nàng mình tuyệt đối chế tác không ra, khẳng định còn có đồng bọn. Cho nên, chúng ta chỉ cần tìm được nàng đồng bọn, liền có thể tìm tới đầu mối?”

“Ha ha ha, Thủy Tiên không nở hoa —— ngươi nha còn cho lão tử giả ngu đâu!” Triệu Ngọc lấy tay chỉ một cái Đậu Tự Lực, “Cái kia trộm đi nữ phi tặc thuốc mê, sau đó dùng nó mê choáng đoàn làm phim nhân viên người, căn bản chính là ngươi!”

“Cái này. . . Làm sao mà biết?” Chúng nhân viên cảnh sát kinh hãi. UU đọc sách www. uukan Shu. com

“Đây không phải nói hươu nói vượn sao? Ta giữ lại kẻ trộm thuốc mê làm cái gì?” Đậu Tự Lực lắc đầu.

“Ai ngờ ngươi giữ lại làm cái gì? Khẳng định trong đầu chưa nghĩ ra sự tình thôi?” Triệu Ngọc nhả rãnh, “Pháp y đã kiểm nghiệm đến, đoàn làm phim nhân viên bị trúng thuốc mê cùng nữ kẻ trộm chính là cùng một đám lần, đồng thời từng có kỳ hiện tượng.

“Nếu như là nữ kẻ trộm đồng bọn làm, không cần thiết sử dụng quá thời hạn sản phẩm a? Còn nữa nói, theo chúng ta xác minh, nữ kẻ trộm nguyên lai tại bệnh viện huyện làm qua Dược Tề Sư, nàng căn bản cũng không có đồng bọn! Mà ngươi vừa rồi lại nói ngươi hiểu rõ nàng?”

“Nàng không có đồng bọn cũng không thể nói thành là ta à? Cái này quá hoang đường...”

Đậu Tự Lực nói còn chưa dứt lời, Triệu Ngọc lại lông mày nhướn lên, dùng sức lời nói: “Yên tâm, vốn là không có chỉ vào ngươi sẽ tuỳ tiện nhận tội, chúng ta cái này vừa mới bắt đầu đâu! Phía dưới chúng ta hãy nói một chút tàn thuốc sự tình đi! Chúng ta tại hiện trường phát hiện án phụ cận phát hiện rất nhiều Hồng Mai bài đầu mẩu thuốc lá, đây chính là đậu đội trưởng thường xuyên rút bảng hiệu đâu!”

“Thôi đi, người hút thuốc lá nhiều!” Đậu Tự Lực bất đắc dĩ, “Cũng có thể là ta ném ở nơi đó a?”

“Chú ý, tàn thuốc có thể xét nghiệm, cho nên, chúng ta nhất định có thể chứng thực, tàn thuốc là ngươi ném ở nơi đó, chỉ bất quá...” Triệu Ngọc ánh mắt bỗng nhiên trở nên hung ác, “Nó cũng không phải là ngươi có trong hồ sơ phát về sau ném ở nơi đó! Mà là tại vụ án phát sinh —— trước đó! ! !” . . .

Chương 771: Chỉnh người thành giết người

“Chết người nghiện thuốc!” Triệu Ngọc hung dữ nói nói, “ trong lòng ngươi rất rõ ràng, hiện trường phát hiện án coi như xuất hiện ngươi hút thuốc lá đầu, cũng đều là vô hiệu vật chứng, cảnh sát sẽ không đi xâm nhập nghiên cứu! Nhưng ngươi nghĩ sai, những này tàn thuốc có có thể trở thành ngươi sai lầm trí mạng!

“Yên tâm, chúng ta pháp y đoàn đội đã tiếp thủ đám kia vô hiệu vật chứng, ngươi đến tột cùng là có trong hồ sơ phát trước đó vẫn là vụ án phát sinh về sau, cũng hoặc là là vụ án phát sinh thời điểm leo lên qua Vĩnh Tiến Đảo, một nghiệm liền biết! Thế nào a, đậu đội trưởng?” Triệu Ngọc nheo mắt lại, ngang bướng nói nói, “ ngươi thân thủ nắm qua nhiều như vậy tội phạm, ngươi hẳn phải biết, bọn họ cuối cùng chỉ có một cái hạ tràng! Cho nên, đừng có lại làm vô vị vùng vẫy! Động cơ cùng chứng cứ, chúng ta đã nắm giữ được nhất thanh nhị sở, dung ngươi không được lại giảo biện chống chế!”

“Lời gì?” Đậu Tự Lực tức giận nói nói, “ ta trước kia thường xuyên đến Vĩnh Tiến Đảo đi lên, lưu lại mười mấy cái tàn thuốc, cũng đều là chuyện rất bình thường! Ngươi nói động cơ cùng chứng cứ đều là các ngươi khách quan phán đoán, căn bản chứng minh không được ta là hung thủ giết người!”

“Thường xuyên đến Vĩnh Tiến Đảo đi lên?” Triệu Ngọc vội vàng hỏi, “Vì cái gì thường xuyên đến như thế một cái trên hoang đảo đi?”

“Ta buồn bực thời điểm, ưa thích đến ở trên đảo giải sầu một chút, cái này có lỗi gì sao?” Đậu Tự Lực phản bác.

“Tốt a, tốt a...” Triệu Ngọc gật đầu ở giữa, trong mắt bắn ra một cỗ khiếp người ánh sáng, “Đã dạng này, vậy ta liền phí phí miệng lưỡi, đem chúng ta thân yêu đậu đội trưởng sở tác sở vi, từ đầu tới đuôi cho mọi người giảng một lần đi! Lần này, ta cam đoan dùng khách quan công chính thái độ tới nói, tuyệt đối sẽ không thêm mắm thêm muối, cũng sẽ không nói hươu nói vượn, có được hay không?”

Nghe được Triệu Ngọc hỏi “Có được hay không”, hiện trường không ai có can đảm ứng thanh. Triệu Ngọc là nơi này tối cao trưởng quan, hắn nói xong liền phải là tốt.

“Đậu Tự Lực, ngươi đừng cho là chúng ta đặc biệt điều tổ đều là một bang giá áo túi cơm! Từ ta gặp được ngươi ngày đầu tiên lên, ta liền đã phát giác được trên người ngươi có chút cổ quái!”

Triệu Ngọc nói đến kiên cường, kì thực đơn thuần bịa chuyện, ai khả năng vừa lên đến liền đem chủ quản cảnh sát hình sự liệt vào người bị tình nghi? Bất quá, vì mình có thể trang bức đến cùng, hắn nhất định phải gióng trống khua chiêng tự biên tự diễn mới được.

“Đậu đội trưởng, ta nói qua, tàn thuốc là ngươi trí mạng nhất sai lầm, kỳ thật... Từ tàn thuốc bên trên còn có thể nhìn ra càng nhiều chuyện hơn đến đâu!” Triệu Ngọc cao giọng nói nói, “ tỉ như, ta từ đó đó có thể thấy được, sớm nhất thời điểm, coi ngươi biết được đoàn làm phim đến Vĩnh Tiến Đảo bên trên quay chụp nói xấu cha mẹ ngươi phim lúc, ngươi có lẽ cũng không nghĩ tới muốn giết người!

“Chính như như lời ngươi nói, ngươi khả năng chỉ nghĩ làm cần ngươi nói đến cái kia mấy loại phương pháp đi giải quyết vấn đề . Bất quá, tại khai thác hành động trước đó, ngươi nhất định phải sưu tập một cái tình báo mới tốt a?

“Chuyện như vậy, ngươi cũng không tốt đi chính diện nghe ngóng, cũng sẽ không phái người đi nghe ngóng. Cho nên, ngươi chỉ tốt tự mình một người lặng lẽ theo đuôi đoàn làm phim lên đảo, đang âm thầm quan sát bọn họ! Nhìn nhìn bọn họ đến cùng là thế nào chụp ảnh?

“Thế nhưng là... Ngươi càng xem càng sinh khí, càng xem càng sinh khí, dần dần, tâm tính liền... Phát sinh biến hóa...” Nói đến đây, Triệu Ngọc lại vỗ tay phát ra tiếng, Tằng Khả lập tức đem đoàn làm phim quay chụp phim mẫu tại trên màn hình lớn truyền bá phóng ra.

Triệu Ngọc cũng là thật chế nhạo, phát ra video, đúng lúc là Lưu Thải Vân bị Thái Hạng Bân cường bạo trận kia hí. Thái Hạng Bân từ nam số hai Quách Nhất Hàng vai diễn, mà Lý Thiến thì vai trò Lưu Thải Vân.

Trên tấm hình, chính là Lưu Thải Vân khàn cả giọng, gặp khuất nhục một màn... Tằng Khả còn cố ý đem âm lượng điều đến rất lớn...

“Triệu tổ trưởng, dạng này... Có ý tứ sao?” Đậu Tự Lực quả nhiên gấp mắt, hai tay nắm chặt nắm đấm, nghiến răng nghiến lợi đến gầm hét lên.

“Ai nha,

Liền là loại vẻ mặt này!” Triệu Ngọc lại chỉ vào màn hình nói nói, “ đoàn làm phim diễn cũng quá giống như thật, ta đều tưởng rằng thật đến đâu! Ta cũng tức giận đến không được a! Thật sự là khí hỏng ta, ta cái này bạo tính tình... Hừ...”

Một mặt hừ hừ, Triệu Ngọc một mặt xông Tằng Khả nháy mắt ra hiệu, Tằng Khả nhanh lên đem âm lượng lại nâng cao rất nhiều.

Nhìn thấy mình đản * ngực lộ lưng, khàn cả giọng hình tượng, liền ngay cả luôn luôn không có chút rung động nào Lý Thiến, cũng là có chút hai gò má ửng đỏ, dị thường xấu hổ.

“A... A...”

Nghe trong video thở dốc cùng kêu thảm thiết, Đậu Tự Lực rốt cuộc thụ ở, ngẩng đầu lên đến quát lớn: “Đủ rồi! Đủ! Đủ! ! !”

Đang khi nói chuyện, hắn tựa hồ muốn Triệu Ngọc xông lại, đem Triệu Ngọc ăn một miếng rơi giống như, dọa đến Lý Thiến tranh thủ thời gian giơ tay lên thương!

Nhìn thấy Đậu Tự Lực phát tác, Triệu Ngọc lúc này mới làm một cái dừng lại thủ thế, hiện trường rốt cục khôi phục lại bình tĩnh.

“Triệu tổ trưởng, ngươi đến cùng nghĩ muốn như thế nào?” Đậu Tự Lực toàn thân run rẩy nói nói, “ ngươi muốn để cho ta thừa nhận, liền vì bộ phim này, cho nên ta liền phải đem toàn bộ đoàn làm phim người đều giết! ?”

“Ai biết được? Bất quá ta đã đã chứng minh, ngươi thấy phim về sau, hoàn toàn chính xác rất sinh khí, ha ha...” Triệu Ngọc hỏng cười một tiếng, xông bên cạnh nhân viên cảnh sát rống nói, “ thất thần làm gì? Còng tay đâu? Trước cho ta đem hắn còng lại!”

“A? Cái gì?” Chúng nhân viên cảnh sát đều là Đậu Tự Lực đồng sự, nghe thấy lời ấy, tất cả đều lùi bước.

“Ai? Gây sự tình a các ngươi? Các ngươi không thấy được sao? Hắn vừa rồi muốn cắn người đâu! Nhanh lên một chút, đi qua, còng lại!” Triệu Ngọc lại trừng tốt một phen con mắt, lúc này mới có cái tiểu cảnh viên bất đắc dĩ đi qua, cho Đậu Tự Lực mang lên trên còng tay.

“Được... Dạng này mới đúng mà!” Triệu Ngọc nhẹ gật đầu, nói nói, “ tiếp đó, chúng ta tiếp tục, tiếp tục...”

“Ừm... Tổ trưởng...” Ai ngờ, Tằng Khả bỗng nhiên nhíu mày hỏi một câu, “Ta không biết rõ, tàn thuốc đến cùng là chuyện gì xảy ra? Ngài vì cái gì có thể từ tàn thuốc nhìn ra, Đậu Tự Lực vốn là không muốn giết người đây này?”

“Ngốc a ngươi?” Triệu Ngọc trừng mắt trả lời, “Nếu là đậu đội trưởng từ vừa mới bắt đầu liền mưu kế tỉ mỉ tràng giết người này vở kịch, còn có thể lưu lại tàn thuốc dạng này chứng cứ cho chúng ta sao?”

“Ừm...” Ở đây chúng nhân viên cảnh sát nghĩ nghĩ, thật đúng là như thế cái đạo lý, tất cả đều đối Triệu Ngọc lau mắt mà nhìn.

“Cho nên...” Triệu Ngọc cười lạnh một tiếng, trùng điệp nói nói, “ chúng ta đậu đội trưởng ngay từ đầu bản không muốn giết người! Coi như nhìn phiến tử về sau rất sinh khí, cũng chưa chắc sẽ động giết người suy nghĩ! Muốn ta đoán, hắn ban sơ kế hoạch, có thể là trò đùa quái đản một loại sự tình a?”

“Trò đùa quái đản?” Đám người nghi hoặc.

“Tỉ như... Đem đoàn làm phim đã đập tốt phim mẫu tất cả đều tiêu hủy? Cũng hoặc là, cho bọn họ làm chút gì chuyện ngoài ý muốn! Lại không thành, liền đóng vai cái mặt quỷ hù dọa một chút bọn họ?” Triệu Ngọc cười ha hả nói nói, “ nói tóm lại, liền là để bọn họ biết khó mà lui, đừng đem loại vũ nhục này cha mẹ của hắn phiến tử đập thành!

“Cho nên, UU đọc sách www. uukan Shu. com “ Triệu Ngọc lấy tay chỉ một cái Đậu Tự Lực, nói nói, “ ngươi từ nữ kẻ trộm nơi đó tư tàng thuốc an thần liền có đất dụng võ, ngươi sớm cho đoàn làm phim thức uống cùng đồ uống động tay chân, đem bọn họ thần không biết quỷ không biết mê choáng, sau đó chuẩn bị áp dụng ngươi chỉnh người kế hoạch!

“Các vị nhưng phải chú ý...” Triệu Ngọc vỗ vỗ tay, nói nói, “ thời khắc mấu chốt đến! Ngay tại đậu đội trưởng áp dụng chỉnh người kế hoạch

thời điểm, lại không cẩn thận xuất hiện ngoài ý muốn! Kết quả dẫn đến hắn chỉnh người kế hoạch, biến thành —— giết người kế hoạch!”

“A?” Mọi người đều kinh, Trương Dũng vội hỏi, “Cái gì... Cái gì giết người kế hoạch? A không đúng... Là cái gì... Cái gì ngoài ý muốn?”

“Ngoài ý muốn chính là... Hừ hừ...” Triệu Ngọc lấy tay chỉ một cái Đậu Tự Lực, lớn tiếng nói, “Ngươi tới nói đi!”

Đậu Tự Lực tức giận trừng Triệu Ngọc một chút, một chữ mà không nói.

“Hừ! Ta liền biết ngươi không dám nói! Cái kia tốt... Ta tới nói...” Triệu Ngọc con mắt chuyển ba vòng, tổ chức tốt ngôn ngữ về sau, rồi mới lên tiếng, “Ngoài ý muốn chính là... Không phải Quách Nhất Hàng liền là Hứa Hữu!”

“...” Đám người xấu hổ.

“Hoặc là, liền là Quách Nhất Hàng không có bị mê choáng, cùng Đậu Tự Lực đụng thắng, sau đó hai người đánh lên, Đậu Tự Lực thất thủ giết chết hắn!” Triệu Ngọc lớn tiếng nói, “Hoặc là, liền là Hứa Hữu đột nhiên tỉnh lại, Đậu Tự Lực dùng đoàn làm phim đạn tín hiệu thiêu chết hắn! Nói tóm lại ba chữ —— người chết á! ! !” . . .

Chương 772: Có trò lừa

“Trọng điểm tới, trọng điểm đến rồi!” Triệu Ngọc lại một cái búng tay qua đi, trên màn hình lớn thình lình xuất hiện những cái kia hung thủ lưu tại trên người người chết manh mối, giống Cefuroxime, 255, dấu cộng vân vân. . .

“Đều nghe kỹ a cho ta!” Vì gây nên đám người chú ý, Triệu Ngọc còn phủi tay, nói nói, “ ngay từ đầu, ta chính là nghĩ mãi mà không rõ, nếu như hung thủ thật là đậu đội trưởng, hắn làm sao có thể biết những cái kia đoàn làm phim nhân viên nội tình đâu? Làm sao có thể biết Kiều Như Tuyết sự tình, hả?

“Kết quả, tại chúng ta không ngừng cố gắng cùng nghiên cứu phía dưới, chúng ta rốt cuộc tìm được đáp án! Cộc cộc cộc cộc! Nguyên lai —— là hắn!”

Theo trên màn hình thình lình xuất hiện Quách Nhất Hàng ảnh chụp, Triệu Ngọc nhanh chóng giảng đạo: “Chúng ta thông qua Quách Nhất Hàng thông tin cùng nói chuyện phiếm ghi chép, tra được một đầu vô cùng trọng yếu tin tức, nguyên lai, Quách Nhất Hàng tiến vào cái này 《 hải đăng 》 đoàn làm phim là có mục đích!

“Có lẽ là trước đó, Quách Nhất Hàng liền đã khám phá ngành giải trí nước sâu nước cạn, hắn biết mình không tiền không thế không có khả năng hỗn xuất đầu, cho nên trước kia cho mình sắp xếp xong xuôi đường lui.

“Hắn bí mật cùng nào đó nổi danh tin tức trang web đã đạt thành hiệp

nghị, tin tức trang web ngầm cho phép một cái sách giải trí Cao cấp chức vị cho hắn, nhưng điều kiện tiên quyết là, hắn nhất định phải xuất ra một phần có giá trị ngành giải trí vạch trần mới được.

“Quách Nhất Hàng là cái cực độ người ích kỷ, hắn trước kia nghĩ kỹ, muốn đem Kiều Như Tuyết bị người ức hiếp hãm hại sự tình chấn động rớt xuống đi ra, dùng phần tài liệu này tới làm mình tiến giai thạch!

“Sau đó, Quách Nhất Hàng liền vắt óc tìm mưu kế, đầu nhập tài chính cùng tinh lực, bắt đầu đào móc những này bí văn.

“Khi hắn chợt phát hiện, đã từng khi dễ qua Kiều Như Tuyết người vậy mà đồng thời tiến nhập 《 hải đăng 》 đoàn làm phim về sau, hắn không tiếc dùng tiền mua được Tiền Tiến, cũng đi theo đoàn làm phim đến đây quay chụp.

“Ta đoán. . .” Triệu Ngọc chỉ chỉ màn hình, nói nói, “ Quách Nhất Hàng tất nhiên tùy thân mang theo phần tài liệu kia, hoặc là đặt ở trên điện thoại di động, hoặc là ghi tạc vở bên trên.

“Nhưng mà, hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, 《 hải đăng 》 đoàn làm phim thế mà bị chúng ta đậu đại đội trưởng theo dõi!” Triệu Ngọc một chỉ Đậu Tự Lực, nói đến mặt mày hớn hở, “Đúng dịp sao đây không phải? Hắc hắc. . . Vào lúc ban đêm, Quách Nhất Hàng có thể là nghĩ thừa dịp lúc ban đêm sưu tập tình báo cái gì, kết quả lại ngoài ý muốn đụng phải đậu đội trưởng!

“Lúc ấy, đậu đội trưởng cũng có thể là đã giết chết Hứa Hữu, cũng có thể là ngay tại gây sự tình, dù sao hai người gặp mặt đánh lên. Quách Nhất Hàng một cái nhỏ thịt tươi làm sao có thể đánh được đậu đại đội trưởng, tại chỗ liền bị đậu đội trưởng giết đi!”

“Ngươi. . .” Triệu Ngọc lời nói để Đậu Tự Lực tốt sinh khí buồn bực, nhưng Triệu Ngọc chính giảng tại cao hứng, hắn làm thế nào cũng cắm

không vào miệng.

“Đậu đội trưởng ngay từ đầu cũng là uể oải a! Ai u. . .” Triệu Ngọc khoa tay múa chân địa khoa tay lấy, “Xong, xong, giết người, cái này nhưng làm sao xử lý a? Ai ngờ, ngay lúc này, đậu đội trưởng lại lập tức thấy được Quách Nhất Hàng tư liệu, khi hắn sau khi xem xong, đầu tiên là hít một hơi lãnh khí, sau đó con mắt Nhất chuyển, là nảy ra ý hay, ai? Bằng không. . . Ta thẳng thắn đến cái hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, giết một cái cũng là giết, giết một tổ cũng liền nó đi. . .”

“Đủ rồi! Đủ!” Đậu Tự Lực thực sự không thể nhịn được nữa, giơ còng tay gào thét nói, “ Triệu tổ trưởng, ngươi là thằng điên sao? Ngươi đây là ngậm máu phun người, từ không sinh có a! Nào có làm như vậy án? Lời của ngươi nói tất cả đều là ngươi nói bừa đi ra, cùng kể chuyện đồng dạng, ngươi làm như thế, đối ngươi có chỗ tốt gì?”

“Ừm. . .” Vị kia già nhân viên cảnh sát nhíu mày phụ họa, “Đúng vậy a, chúng ta phá án là muốn giảng chứng cớ! Mặc dù nói rất tốt, cũng không thể làm ẩu làm loạn a. . .”

“Ai? Làm sao nói đâu ngươi?” Ai ngờ,

Triệu Ngọc vậy mà cùng vị này già nhân viên cảnh sát gấp mắt, “Không biết lớn nhỏ a ngươi, có ngươi nói như vậy lãnh đạo sao?”

Nói, Triệu Ngọc lại còn muốn động thủ, hàm hàm Trương Dũng tranh thủ thời gian tới can ngăn, lúc này mới ngăn cản Triệu Ngọc. Già nhân viên cảnh sát cũng là dọa đến toàn thân run rẩy, tranh thủ thời gian lui qua một bên.

“Đậu Tự Lực! Còn giảo biện sao ngươi?” Triệu Ngọc quay đầu trở lại tiếp tục nói, “Ngươi là kinh nghiệm phong phú già hình sự trinh sát, gặp qua nếm qua, hiểu rõ chương trình, ngươi lần đầu tiên nhìn thấy Quách Nhất Hàng nội tình tư liệu, trong đầu liền đã tung ra một cái hoàn mỹ

thoát tội kế hoạch, đúng hay không?”

“Không phải!” Đậu Tự Lực phủ nhận.

“Có phải hay không! ! ?” Triệu Ngọc âm điệu cất cao, vênh mặt hất hàm sai khiến, “Ngươi rất nhanh liền kế hoạch xuất ra một cái siêu cấp hoàn mỹ báo thù cố sự, ngươi thay đổi Quách Nhất Hàng quần áo, bắt đầu áp dụng kế hoạch, đem tất cả khi dễ qua Kiều Như Tuyết người tất cả đều giết chết!

“Vì quấy nhiễu cảnh sát ánh mắt, ngươi còn đem người chết tách ra, dùng phương pháp khác nhau đem giết chết! Giết xong sau, lo lắng chúng ta tra không được Quách Nhất Hàng trên thân, lại đang trên người người chết lưu lại giải đố trò chơi manh mối, ngươi làm đây hết thảy hết thảy, kỳ thật chính là vì che giấu ngươi mới là hung thủ giết người —— chân tướng! ! !”

Bá. . .

Một nháy mắt, mỗi người đều cảm giác bầu trời lập tức trở nên vẻ lo lắng, hơn nữa còn nghe được cuồn cuộn Thiên Lôi!

Thế nhưng là, bầu trời vạn dặm không mây, ánh nắng cũng là phá lệ tươi đẹp.

Đám người lúc này mới hiểu rõ, nguyên lai, vẻ lo lắng cùng lôi, bất quá là vang ở trong lòng của bọn hắn, bọn họ chỉ là bị Triệu Ngọc lời nói cho kinh đến mà thôi!

“Ngậm máu phun người, ngậm máu phun người! Quá không ra gì, quá không ra gì!” Đậu Tự Lực tức giận đến giận không kềm được, đấm ngực dậm chân, dùng song tay chỉ Triệu Ngọc mắng to, “Ngươi cái bạch con lừa cầu, có ngươi dạng này làm lãnh đạo sao? Oan uổng người tốt cũng phải có một chút kỹ thuật hàm lượng, ngươi cái này cũng quá trực bạch

đi. . .”

“Cái gì cái gì? Bạch lục cầu?” Triệu Ngọc quay đầu nhìn thoáng qua nơi đó nhân viên cảnh sát, mặc dù không rõ có ý tứ gì, nhưng biết chắc không phải lời hữu ích, lúc này mới quay đầu trở lại chửi ầm lên, “Ta siết cái nãi nãi gấu! Dám mắng lão tử ngươi? Ngươi được đấy? Đậu Tự Lực, ngươi mẹ nó xem như hàng, ngươi bây giờ liền là một cái tù nhân, tù nhân hiểu không? Xxx(15 cái chữ thô tục). . .”

“Lãnh đạo lãnh đạo. . .” Bên cạnh nhân viên cảnh sát nhìn thấy Triệu Ngọc nổi giận, muốn kéo ở Triệu Ngọc, nhưng Triệu Ngọc vừa trừng mắt, liền đem hắn dọa trở về.

Kết quả, Triệu Ngọc hất ra quai hàm, liên tiếp hơn 50 câu kinh điển tên mắng cho Đậu Tự Lực đáp lễ tới, thẳng mắng Đậu Tự Lực á khẩu không trả lời được, mặt đỏ tới mang tai, ngây ra như phỗng! Hắn vạn lần không ngờ, vị này đến từ trung ương hình sự sảnh đại lãnh đạo, thế mà còn là một vị chửi đổng cấp Boss cao thủ!

“Tốt, tốt!” Mắng xong sau, Triệu Ngọc rốt cục thống khoái, vội vàng giương một tay lên, mặt không biến sắc tim không đập, người không việc gì nói chung nói, “ không có ý tứ, vừa rồi có chút thất thố, không có ý tứ! Phía dưới, chúng ta chính thức bắt đầu. . .”

Ta ngược lại. . .

Hiện trường nhân viên cảnh sát trong nháy mắt té xỉu, liền ngay cả Lý Thiến cùng Trương Dũng cũng là lúng túng khó xử mà giới chi. . .

“Tốt, tốt! Các ngươi cũng không cần nói bảo, nghe ta nói!” Triệu Ngọc ra hiệu một cái, nói nói, “ Đậu Tự Lực đổi lại Quách Nhất Hàng quần áo, mang lên trên Quách Nhất Hàng mũ, sau đó đâm bị thương Khang Nhạc Minh, để Khang Nhạc Minh nghĩ lầm hung thủ là Quách Nhất Hàng! Nhưng trên thực tế. . .”

“Lại tới! Xin nhờ! Xin nhờ. . .” Đậu Tự Lực sắp cho Triệu Ngọc quỳ xuống, hai tay thở dài nói, “ ngươi không muốn như vậy ngậm máu phun người có được hay không? Bắt không được hung thủ liền lấy ta khai đao sao ngươi?”

“Nhưng trên thực tế, Quách Nhất Hàng đã sớm chết, thi thể bị Đậu Tự Lực cho xử lý xong, chỉ cần hắn không nói, chúng ta ai cũng không biết!” Triệu Ngọc vẫn còn tại tâm vô bàng vụ địa tiếp tục lấy, “Đậu Tự Lực kết luận, chỉ cần chúng ta tìm không thấy Quách Nhất Hàng, bản án liền vĩnh viễn không cách nào kết án! Trong lúc này, sợ rằng chúng ta hoài nghi đến hắn, cũng không có khả năng có cái gì xác thực chứng cứ, cho nên, hắn trước kia coi như tốt! Bất quá. . . Đáng tiếc a!” Triệu Ngọc ngửa mặt lên trời thở dài một tiếng, nghiền ngẫm nói nói, “ ngươi vẫn là không để ý đến một kiện nhất chuyện trọng yếu nhất a!”

“Cái...cái gì sự tình?” Chúng nhân viên cảnh sát run run rẩy rẩy địa hỏi một câu.

“Đương nhiên là gặp được ta rồi?” Triệu Ngọc vỗ vỗ lồng ngực của mình, nói nói, “ ngươi khẳng định nghĩ không ra, bản án vừa ra, sẽ ta đây cả nước nổi danh đại thám tử đều cho kinh động đến a? Khụ khụ. . .” Triệu Ngọc hắng giọng, chẳng biết xấu hổ địa nói nói, “ các vị khả năng còn không biết, ta nhưng là vừa vặn phá án và bắt giam cả nước thứ nhất kỳ án —— không đầu nữ thi án Triệu Ngọc Triệu thần thám đâu! Hoắc ha ha. . . Thế nào? Sợ rồi sao?”

“Ông trời ơi. . .” Ướt thân tiểu cảnh viên vội vàng nói, “Trên đời này, còn có thẳng mình gọi thần thám người sao? Cái này. . . Đây cũng quá. . .”

Phía sau “Không muốn mặt” ba chữ, hắn đương nhiên không dám nói ra khỏi miệng.

“Đậu Tự Lực, ngươi khẳng định không nghĩ tới, ta nhanh như vậy liền sẽ hoài nghi đến trên đầu của ngươi tới đi?” Triệu Ngọc hắc hắc cười lạnh nói, “ lần này ngươi còn có lời gì nói?”

“. . .” Đậu Tự Lực mặt như bụi đất, trong mắt phóng xạ ra tới, tất cả đều là nhìn bệnh tâm thần đồng dạng ánh mắt.”Xin nhờ, ta thật bó tay rồi! Ta yêu cầu thấy các ngươi lãnh đạo, hảo hảo tố cáo ngươi! Quá khi dễ người, các ngươi tại sao có thể dạng này, mau đưa còng tay của ta mở ra. . .”

Ngay tại Đậu Tự Lực oán giận phản kích thời điểm, Triệu Ngọc điện thoại lại tích tích vang lên hai tiếng. Triệu Ngọc lặng lẽ mở ra tin tức xem xét, trong mắt lập tức hiện lên một cỗ giảo hoạt ánh sáng. UU đọc sách www. uukan Shu. com

“Hoắc ha ha. . . Hoắc ha ha ha. . .” Một giây sau, Triệu Ngọc lại một lần nữa ngửa mặt lên trời cười dài, tiếng cười kia không thể nghi ngờ để mọi người ở đây cảm thấy rùng mình!

“Đậu Tự Lực. . . Ta hiểu được!” Triệu Ngọc tranh nhe răng cười nói, “ ngươi một mực biểu hiện được trấn định như vậy, kỳ thật, cũng không phải là bởi vì ngươi là vô tội, mà là. . . Ta chưa hề nói đến trọng điểm mà thôi!”

Triệu Ngọc một câu, lập tức để hiện trường hoàn toàn yên tĩnh, Đậu Tự Lực cũng bỗng dưng giật mình tại nơi đó, tựa hồ cảm nhận được cái gì không ổn.

“Hừ hừ. . .” Triệu Ngọc cắn môi nói, “Tạ Hạo nhìn thấy tóc dài bóng người; đoàn làm phim bị lái đi ca nô; còn có, nặng nề người chết bị mang lên nhiều như vậy địa phương khác nhau. Đây hết thảy hết thảy, đều thuyết minh ngươi còn có một cái đồng bọn a? Tiếp đó, ngươi có muốn hay không nói một câu, ngươi đồng bọn sự tình?”

“Ngươi. . . Có ý tứ gì?” Ai ngờ, đang nghe “Đồng bọn” hai chữ về sau, Đậu Tự Lực minh hiển lộ ra vẻ khẩn trương.

“Thôi đi, nói cho ngươi đi, không cần!” Triệu Ngọc bỗng dưng ngưng cười mặt, nghiêm túc dị thường địa nói nói, “ bà mẹ ngươi chứ gấu à, các ngươi lại còn coi ta là bệnh tâm thần sao? Từ vừa mới bắt đầu, ta liền không có trông cậy vào đậu đội trưởng có thể cùng ta thẳng thắn. Cho nên, ta vừa rồi cho các ngươi trình diễn đều là vừa ra trò hay mà thôi! Ha ha ha. . . Đậu Tự Lực, ngươi trúng kế!”

Nói, Triệu Ngọc đem hắn điện thoại di động bên trong một đoạn video mở ra, lạnh lùng nói ra: “Đồng bọn của ngươi mà —— đã cung khai! ! !” . . .

Chương 773: Chiêu cuối cùng (Chung cực đại chiêu)

Tại Triệu Ngọc điện thoại trong video, thình lình xuất hiện một cái 60 đến tuổi lão phụ nhân, lão phụ nhân trách trời thương dân, khóc ròng ròng, đối ống kính nghẹn ngào khóc rống, trong miệng hô to: “Người là ta giết! Là ta giết! Ô ô. . . Cùng nhi tử ta không có quan hệ, các ngươi thả hắn, thả hắn a, ô ô ô. . .”

Trong video ngoại trừ lão phụ nhân tiếng khóc bên ngoài, còn truyền đến vài tiếng chó sủa, rất rõ ràng cẩu cẩu ông trùm cũng ở tại chỗ.

Triệu Ngọc cũng không có đem video truyền hình xong, liền âm thanh chấn như sấm địa quát: “Đậu Tự Lực! Mụ mụ ngươi Lưu Thải Vân liền là của ngươi đồng bọn, cái này lên kinh thiên đảo hoang án giết người liền là mẹ con các ngươi hùn vốn mà làm ra! Nàng đã tất cả đều chiêu, ngươi còn có lời gì có thể nói?”

“Không. . . Không có khả năng! ! ! Làm sao. . . Tại sao có thể như vậy?” Đậu Tự Lực rung động lui lại hai bước, hơi kém ngã quỵ. Hắn cái kia vốn là đầy mỡ tóc vô lực thấp rủ xuống, phảng phất gần như sụp đổ.

“Hừ! Ngươi cho rằng, ngươi là đội trưởng cảnh sát hình sự liền có thể man thiên quá hải rồi?” Triệu Ngọc cười lạnh, “Cùng ta chơi, ngươi còn non lắm mà! Không nghĩ tới a? Ta trước kia đoán được Lưu Thải Vân liền là của ngươi đồng bọn, cho nên đã sớm phái người đi nhà ngươi, cùng lão nhân hiểu lấy đại nghĩa, trần thuật lợi hại, sau đó lão nhân gia liền tất cả đều chiêu!”

Triệu Ngọc nói đến nghĩa chính ngôn từ, nhất trí áp vận, há không biết, vụng trộm lại sử dụng cực kỳ thủ đoạn không thường quy. Nguyên lai, tại Triệu Ngọc mới vừa rồi cùng Đậu Tự Lực miệng lưỡi tranh luận thời điểm, bên cạnh Tằng Khả một mực không có nhàn rỗi.

Hắn đầu tiên là đem Đậu Tự Lực ý đồ tiêu hủy thẻ nhớ video, gửi đi cho ngay tại Đậu Tự Lực nhà thẩm vấn Lưu Thải Vân Nhiễm Đào cùng Ngô Tú Mẫn.

Sau đó, hắn còn đem Đậu Tự Lực trước đó lời nói cắt câu lấy nghĩa, tỉ như câu kia "Cho nên ta liền phải đem toàn bộ đoàn làm phim người đều giết?" Vốn là cái câu nghi vấn cộng thêm nói nhảm, nhưng đi qua Tằng Khả tân trang về sau, phía sau dấu chấm hỏi, thì biến thành than thở.

Ngoài ra, Triệu Ngọc cưỡng ép cho Đậu Tự Lực đeo lên còng tay cũng là có mục đích, làm Đậu Tự Lực mang còng tay ảnh chụp bị Nhiễm Đào cùng Ngô Tú Mẫn thu đến về sau, tự nhiên tăng lên bọn họ thẩm vấn Lưu Thải Vân thẻ đánh bạc.

Lại nói, Ngô Tú Mẫn bản thân liền là một cái thẩm vấn chuyên gia, cho nên tại nàng thay nhau oanh tạc phía dưới, cái này mới rốt cục đạt được Lưu Thải Vân nhận tội video.

Thế nhưng là, trong video Lưu Thải Vân lại nói người đều là nàng giết, hiển nhiên cùng sự thật không hợp. Cho nên, nếu muốn biết toàn bộ chân tướng, Triệu Ngọc nhất định phải lại phiến một thanh đại hỏa, để Đậu Tự Lực triệt để sụp đổ mới được.

Thế là, Triệu Ngọc lạnh hừ một tiếng, tiếp tục cho hắn làm áp lực: "Đậu Tự Lực, vào lúc ban đêm, ngươi sở dĩ có thể kế hoạch ra hoàn mỹ như vậy thoát tội đại kế, là bởi vì ngươi còn có một cái đồng bọn ở đây, mà cái này đồng bọn tuyệt đối sẽ vô tư địa trợ giúp ngươi. Bởi vì, nàng liền là của ngươi mẫu thân Lưu Thải Vân!

“Lúc ấy, hai mẹ con nhà ngươi tất cả đều ở trên đảo, nàng liền là của ngươi —— đồng bọn! !”

Triệu Ngọc vừa hô, Đậu Tự Lực không khỏi toàn thân run lên.

“Các ngươi khẳng định là cưỡi mặt khác một chiếc ca nô bên trên đảo, “ Triệu Ngọc tiếp tục trình bày lý luận của mình, “Ta tra xét địa hình, thuyền của các ngươi hẳn là đứng tại rừng chắn gió bên ngoài đá ngầm bãi nơi đó. Bởi vì nơi đó có rất nhiều thiên nhiên sơn động, các ngươi đem ca nô kéo vào, liền sẽ không bị người trên đảo nhìn thấy!

“Cũng chính vì vậy, ngươi mới có thể tại rừng chắn gió đem Khang Nhạc Minh đâm ngã! Bởi vì đâm Hoàn hắn về sau, ngươi liền có thể trực tiếp lái khoái đĩnh đi!”

Nghe được Triệu Ngọc suy luận, hiện trường hoàn toàn yên tĩnh, Đậu Tự Lực cũng là không có lên tiếng.

“Mới vừa nói là đến, sau đó nói đi!” Triệu Ngọc lại nói, “ tại giết người xong về sau, các ngươi nhất định phải chia binh hai đường mới được,

Một người cần đem đoàn làm phim ca nô lái đi, dùng cái này giả tạo thành Quách Nhất Hàng chịu tội lẩn trốn giả tượng; mà một người khác, thì cần phải đi tiêu hủy Quách Nhất Hàng thi thể, phải bảo đảm thi thể của hắn sẽ không bị người phát hiện!

“Muốn ta đoán, ngươi tuổi trẻ khỏe mạnh cường tráng, khẳng định phải đi xử lý thi thể. Cho nên, ngươi dùng ngươi ca nô mang đi Quách Nhất Hàng thi thể, đem hắn xa xa ném vào biển cả, hoặc là vận đến địa phương nào giấu đi. Mà ngươi lão mụ, thì đem đoàn làm phim ca nô lái đi, lái đến Khúc Lương bờ biển, tạo thành Quách Nhất Hàng đào tẩu giả tượng!”

“Ngươi. . . Các ngươi. . . Quá hèn hạ! Ngươi âm ta! ?” Đậu Tự Lực toàn thân run rẩy, đầy mắt đỏ bừng, “Các ngươi dạng này lừa gạt một cái lão nhân, liền sẽ không cảm thấy lương tâm bất an sao? Các ngươi còn có hay không Đạo Đức ranh giới cuối cùng, có người hay không tính?”

“Đậu Tự Lực!” Triệu Ngọc hét lớn một tiếng, cao hơn Đậu Tự Lực ra tám độ, “Thật không thể giả, giả thật không được! Đây chính là sáu cái nhân mạng! Không, tính cả Quách Nhất Hàng, hắn là bảy đầu! Lời này ta còn muốn hỏi ngươi đây! Ngươi thân là đội trưởng cảnh sát hình sự, tại ngươi lúc giết người, ngươi liền không có cảm thấy qua lương tâm bất an sao ngươi?”

“Ngươi. . . Các ngươi quá hèn hạ! Ta. . . Ta cùng các ngươi. . . Liều mạng! A. . .” Nói chuyện, Đậu Tự Lực vậy mà một đầu hướng Triệu Ngọc đánh tới.

Lý Thiến giật nảy mình, tranh thủ thời gian giơ súng nhắm chuẩn.

Nhưng lúc này, bên cạnh dù sao đứng đấy nhiều như vậy cảnh sát hình sự, chúng nhân viên cảnh sát hô nhau mà lên, lập tức đem Đậu Tự Lực ngăn lại.

“Có trông thấy được không? Có trông thấy được không? Nghĩ muốn mưu sát mệnh quan triều đình, hả?” Triệu Ngọc dựng râu trừng mắt, càng thêm sức.

“A!” Đậu Tự Lực tức giận đến a a kêu to, trong miệng hô to, “Họ Triệu, ngươi oan uổng người tốt, oan uổng ta thì cũng thôi đi, còn oan uổng mẹ ta, ngươi không phải người!”

“Ta không có oan uổng mụ mụ ngươi, không làm việc trái với lương tâm không sợ quỷ kêu cửa, mụ mụ ngươi đã nhận tội cung khai! Mẹ con các ngươi hai giết người trò xiếc đã bị phơi bày , chờ lấy tiếp nhận luật pháp chế tài đem ngươi!” Triệu Ngọc một câu không cho.

“Hừ! Nghĩ hay lắm! Các ngươi đây không phải là pháp xui khiến xưng tội, không thành lập! Mẹ ta cái gọi là nhận tội, đều là bị các ngươi bức bách, chúng ta không có giết người, chúng ta không có tội! Các ngươi cho chúng ta tạo ra tội danh không thành lập! Ta muốn cáo ngươi không, các ngươi thân vì quốc gia cảnh sát hình sự, lại cố tình vi phạm, ta muốn. . .” Đậu Tự Lực tại chúng nhân viên cảnh sát lôi kéo hạ ra sức giãy dụa, phảng phất muốn đem Triệu Ngọc sinh sinh xé nát.

Đáng chết!

Triệu Ngọc lúc đầu muốn đem Đậu Tự Lực làm cho sụp đổ, gọi hắn nhận tội, thật không nghĩ đến, hắn vậy mà bị cắn ngược lại một cái, liều chết chống chế!

“Thế nào? Thế nào? Làm sao lại làm thành dạng này!” Đúng lúc này, Vương Thành Cương cục trưởng rốt cục chạy tới hiện trường, thấy một lần trong văn phòng một đoàn Hỗn Loạn, hắn lập tức hét lớn một tiếng, “Dừng tay! Toàn dừng tay cho ta!”

Cục trưởng một tiếng rống, chúng nhân viên cảnh sát lúc này mới dừng tay, mà Đậu Tự Lực cũng là không tiếp tục loạn động.

“Triệu tổ trưởng, trong điện thoại. . . Ta đều nghe được!” Vương Thành Cương khóa chặt lông mày, đi vào Triệu Ngọc trước mặt, biểu lộ phức tạp nói nói, “ ta thừa nhận, Đậu Tự Lực hoàn toàn chính xác có trọng đại hiềm nghi! Ta cũng thừa nhận, các ngươi đặc biệt điều tổ có đặc quyền, ta chỉ là một cái nhỏ cục trưởng không thể ngăn cản!

“Nhưng là, ta hi vọng ngài có thể công bằng công chính địa đối đãi đồng nghiệp của ta, còn có người nhà của hắn!

“Triệu tổ trưởng! Nếu như Đậu Tự Lực thật cùng Vĩnh Tiến Đảo án giết người có quan hệ, chúng ta tuyệt không nhân nhượng ! Bất quá, ta cũng

hi vọng ngài có thể cẩn thận đối đãi, nếu như trong này có cái gì lầm lại. . . Sẽ không tốt đi!”

“Hiểu lầm? Vương trưởng cục, nếu như không có xác thực nắm chắc, ta sẽ đi nói xấu một vị đội trưởng cảnh sát hình sự sao? Nói cho ngươi, nếu không phải lo ngại mặt mũi, ta đã sớm để hắn lộ ra nguyên hình, còn cần chờ cho tới hôm nay?” Đã sự tình đã đến gay cấn phân thượng, Triệu Ngọc không để cho bước lý do, lúc này xách giọng to uống nói, “ Vương trưởng cục, Lưu Thải Vân đã cung khai, người liền là bọn họ hai mẹ con giết, còn có cái gì có thể nói?”

“Ngươi nói bậy! Nói bậy!” Đậu Tự Lực kêu to, “Mẹ ta là bị các ngươi hãm hại! Nàng nói tới hết thảy đều là bị bức bách!”

“Ngươi mới nói bậy, chúng ta đồng sự cùng lão thái thái đàm đến tốt đây!” Triệu Ngọc không phục.

“Tốt! Tốt!” Vương trưởng cục vội vàng khoát tay, nói với Triệu Ngọc, “Đã ngài kiên trì, vậy dạng này được hay không? Chúng ta trước tiên đem Đậu Tự Lực áp tải cục cảnh sát, lại đem nàng mẫu thân cũng bắt về cục cảnh sát, sau đó chúng ta dựa theo chương trình xử lý tốt không tốt?”

Vương trưởng cục nói lời không có mao bệnh, mặc kệ Đậu Tự Lực cùng Lưu Thải Vân có phải hay không người hiềm nghi, cũng đều đến dựa theo chính quy chương trình xử lý.

Thế nhưng là, Triệu Ngọc biết nhất cổ tác khí đạo lý, nếu như bây giờ không thể đem Đậu Tự Lực một quyền phá tan , chờ hắn chậm quá mức mà đến, chỉ sợ còn có thất bại trong gang tấc khả năng.

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian hướng Tằng Khả đưa mắt liếc ra ý qua một cái, ý kia là muốn hỏi một câu Tằng Khả, Lưu Thải Vân bên kia phải chăng có tin tức mới truyền đến? Nàng phải

chăng đã toàn bộ nhận tội?

Nhưng mà, Tằng Khả lại là bất đắc dĩ lắc đầu. Nguyên lai, Lưu Thải Vân chỉ thừa nhận mình là tội phạm giết người, không có quan hệ gì với Đậu Tự Lực, mà lại cự không giao đại cụ thể tình tiết!

Hỏng bét!

Triệu Ngọc không khỏi thất vọng, nếu như Lưu Thải Vân cự không giao đại, Đậu Tự Lực lại chết không thừa nhận, cái kia chuyện này nhưng liền phiền toái!

“Triệu tổ trưởng, thế nào?” Vương trưởng cục thúc giục nói, “ có lời gì, chúng ta về trước cục cảnh sát lại nói, có được hay không?”

Ai!

Dưới loại tình huống này, Triệu Ngọc cũng là không có lý do gì kiên trì, đành phải bất đắc dĩ gật gật đầu.

Vương Thành Cương cục trưởng tranh thủ thời gian xông thủ hạ khoát tay, đám người cùng nhau tiến lên, lập tức vây quanh Đậu Tự Lực hướng boong thuyền đi đến. UU đọc sách www. uukan Shu. com

Ngay tại Đậu Tự Lực từ Triệu Ngọc bên người đi qua thời điểm, hắn hung hăng trừng Triệu Ngọc một chút, ánh mắt bên trong đã có tà ác cùng âm trầm, cũng có băng lãnh cùng khiêu khích. . .

Chậc chậc. . .

Nhìn xem Đậu Tự Lực bị người áp đi, Triệu Ngọc trong lòng không khỏi một trận nặng nề. Hắn phi thường rõ ràng, một khi trở lại cục cảnh sát đi đi chính quy chương trình, Đậu Tự Lực thoát tội cơ sẽ rất lớn! Chỉ cần hắn cùng Lưu Thải Vân chết không hé miệng, cảnh sát căn bản không

thể làm gì.

Thế là, hắn vừa lo lắng nhìn thoáng qua điện thoại, hy vọng có thể từ Nhiễm Đào cùng Ngô Tú Mẫn bên kia truyền đến tin tức tốt gì.

Ai ngờ, tin tức tốt không đến, tin tức xấu lại là tới trước. Triệu Ngọc vừa nhìn một chút, điện thoại liền vang lên, lại là liên lạc viên Trần Trác đánh tới.

Nghe về sau, Trần Trác chỉ nói mấy chữ, Triệu Ngọc liền toàn nghe rõ. Xem ra, khẳng định là Vương Thành Cương cục trưởng đã đem chuyện của hắn báo cáo cho hình sự sảnh, đây là Trần Trác đến đây hỏi thăm tình huống đâu!

Bà mẹ ngươi chứ gấu à. . .

Triệu Ngọc ở trong lòng mắng một câu, không đợi Trần Trác nói xong, vậy mà trực tiếp đem điện thoại cúp rồi. Một giây sau, Triệu Ngọc đem hắn cái kia ác độc ánh mắt nhìn về phía Đậu Tự Lực.

Tốt a!

Đậu Tự Lực, là ngươi tự tìm! Vì phá án, lão tử chỉ có thể phóng thích mình chung cực đại chiêu mà, lần này, ta nhìn ngươi còn chống đỡ không khai đỡ được! ? . . .

Chương 774: Kế hoạch C hèn hạ

“Không được a, tổ trưởng!” Trong văn phòng, Tằng Khả một mặt bất đắc dĩ nói với Triệu Ngọc, “Ngô tỷ cùng đào ca đã nghĩ hết biện pháp, nhưng lão thái thái kia liền là không chịu nhận nha! Cái khác cái gì cũng không nói!”

“Không cần phải nói, cái này hai mẹ con khẳng định đã sớm đối hảo thơ mà!” Triệu Ngọc nói nói, “ nguyên tắc liền là năm chữ, đánh chết đều không nói!”

“Vương trưởng cục khẳng định phái người đi Đậu Tự Lực nhà tiếp nhận đi! Nếu là trở lại cục cảnh sát, chỉ sợ...” Tằng Khả cũng là ý thức được chuyện không ổn, lộ ra cực kỳ uể oải.

“Tằng Khả, ngươi lập tức liên hệ cao pháp y!” Triệu Ngọc cắn răng nói nói, “ chúng ta khởi động C kế hoạch! Cho nha thả cái đại chiêu mà!”

“A? Ngươi xác định, thực sự làm sao như vậy?” Tằng Khả lo âu nói nói, “ thế nhưng là... Hiện tại Đậu Tự Lực đã quyết tâm, chỉ sợ rất khó lừa hắn đi? Chúng ta nếu là không thành công lời nói, phiền phức nhưng lớn lắm a... Làm không tốt, ngay cả cao pháp y hắn...”

“Yên tâm, ta đã cùng lão Cao nói xong!” Triệu Ngọc cắn răng nói nói, “ không có thời gian, chỉ cần còn có một tuyến khả năng, ta cũng sẽ đi cố gắng tranh thủ! Nhanh, gọi điện thoại cho hắn!”

Nói xong, Triệu Ngọc bước nhanh chạy đến ngoài cửa, đem tay phải mở ra khoác lên bên miệng, cao giọng hô: “Uy! ! !”

Cái này một cuống họng trung khí mười phần, phảng phất boong thuyền đều đi theo run rẩy hai lần, chúng nhân viên cảnh sát giật nảy mình, tất cả đều dừng lại chân, tò mò quay đầu quan sát.

“Triệu tổ trưởng, ngài còn có chuyện gì?” Vương trưởng cục hỏi một câu.

“Đậu đội trưởng!” Triệu Ngọc lấy tay chỉ một cái Đậu Tự Lực, nói nói, “ chẳng lẽ... Ngươi nha liền một chút cũng không tốt kỳ, ta vì sao lại nghĩ đến, mẹ ngươi Lưu Thải Vân là đồng bọn của ngươi sao?”

“Hừ! Không có gây án, sao là đồng bọn đây?” Đậu Tự Lực không phục không cam lòng địa trả lời một câu, “Ngươi đừng có lại phỉ báng ta có được hay không?”

“NO! Lời ấy sai rồi! Lời ấy sai rồi!” Triệu Ngọc nhe răng nói nói, “ Đậu Tự Lực, ngươi dù sao cũng là đội trưởng cảnh sát hình sự, các ngươi tự vấn lòng, qua nhiều năm như vậy, ngươi liền một chút cũng chưa từng hoài nghi sao?”

“Hoài nghi? Hoài nghi gì?” Đậu Tự Lực không hiểu.

“Xin nhờ, xin nhờ rồi Triệu tổ trưởng, chúng ta có thể hay không về trước cục cảnh sát...” Vương trưởng cục mở miệng hoà giải, lại bị Triệu Ngọc một chút trừng trở về.

“Đậu đội trưởng, mẹ ngươi Lưu Thải Vân có phải hay không dạng này nói cho ngươi?” Triệu Ngọc nói nói, “ nói nàng số mệnh không tốt, bị Thái Hạng Bân giết lão công, mình cũng bị hắn cường bạo?”

“Ngươi! Im ngay!” Đậu Tự Lực không muốn nhất nghe mẫu thân mình bị người cường bạo sự tình, lúc này tức giận đến nghiến răng nghiến lợi.

“Mặc dù Thái Hạng Bân bị phán án hình, nhưng Thái gia nhưng lại truyền ra lời đồn, nói mẫu thân ngươi mới thật sự là tội phạm giết người! Là nàng giết thủ tháp người, sau đó giá họa cho thái hiền bân?”

“Đủ rồi! Im miệng!”

“Mẹ ngươi khẳng định đã nói với ngươi, nàng lúc trước qua được bao nhiêu không dễ a?” Triệu Ngọc lại phối hợp tiếp tục, “Nàng chịu đủ nói xấu cùng chỉ trích, cho dù là trên Vĩnh Tiến Đảo cũng không ở nổi nữa!

“Cho nên, mụ mụ ngươi mang theo ngươi lấy chồng ở xa đến Đậu gia trang, gả cho một cái vừa mới chết nàng dâu người làm biếng! Ta đoán, tuổi thơ của ngươi hẳn là rất không may a?

“Ngươi không phải cái kia người làm biếng thân nhi tử, mụ mụ lại lớn lên xinh đẹp như vậy, nhưng trong nhà còn nghèo, ai... Thời gian này, không dễ chịu a!”

“Ngươi! Ngươi đến cùng muốn làm gì? Muốn thế nào a ngươi?” Đậu Tự Lực giơ mang còng tay hai tay,

Lên cơn giận dữ.

“Đúng vậy a, Triệu tổ trưởng, có lời gì, chúng ta về cục cảnh sát lại có chịu không?” Vương Thành Cương cũng khuyên.

“Hừ!” Triệu Ngọc lạnh hừ một tiếng, tiếp tục nói, “Tại Đậu gia trang chịu đủ khuất nhục về sau, Lưu Thải Vân mang theo ngươi lại một lần thoát đi! Từ đây, mẹ con các ngươi hai sống nương tựa lẫn nhau, tay làm hàm nhai, rốt cục, đem ngươi bồi dưỡng thành một tên lương đống chi tài. Cố sự này, có phải hay không rất dốc lòng a? Đậu đội trưởng?”

Nghe đến đó, mọi người đều bị Triệu Ngọc nói hồ đồ rồi, không rõ hắn đến cùng muốn nói cái gì?

“Thế nhưng là!” Kết quả, Triệu Ngọc lời nói phong Nhất chuyển, bỗng nhiên sắc bén nói nói, “ đậu đội trưởng, ngươi có hay không nghĩ tới, mụ mụ ngươi mang theo ngươi tứ hải phiêu bạt, mai danh ẩn tích căn do là cái gì không? Nàng vì cái gì không muốn để người ta biết, nàng liền là Lưu Thải Vân đâu?”

“Ngươi...” Đậu Tự Lực nắm chặt nắm đấm, giống như có lẽ đã ý thức được cái gì không ổn.

“Muốn ta nói, chính ngươi cũng hẳn là hoài nghi tới a?” Triệu Ngọc cười nói, “ kỳ thật, mụ mụ ngươi liền là đang trốn tránh! Nàng cũng không phải là đang trốn tránh mọi người đối nàng phỉ báng cùng nói xấu, mà là tại trốn tránh cái kia ngay cả chính nàng cũng không nguyện ý tin tưởng sự thật!”

“Không, không!” Đậu Tự Lực khàn cả giọng.

“Nguyên lai, mọi người năm đó phỉ báng cùng nói xấu cũng không phải là nói hươu nói vượn!” Triệu Ngọc vô tình nói nói, “ kỳ thật, năm đó chân chính giết chết phụ thân ngươi, hãm hại Thái Hạng Bân người, chính là nàng mình! !”

“Ngươi! Ngươi cái này hỗn đản... A! Ngươi nói cái gì ngươi!” Đậu Tự Lực tức giận đến nổi trận lôi đình, muốn thẳng đến Triệu Ngọc vọt tới.

“Đừng chết chống!” Triệu Ngọc lại càng nói càng hăng hái, “Kỳ thật, ngươi đã sớm hoài nghi tới hải đăng án giết người thật giả! Chỉ bất quá, ngươi cùng mụ mụ ngươi đồng dạng, chỉ là ngoan cường không muốn đi tin tưởng thôi! Ngươi sợ chính ngươi không tiếp thụ được, phụ thân là bị mẫu thân giết chết —— sự thật! ! !”

“A!” Đậu Tự Lực khí sắp thổ huyết, rống to, “Ta... Ta muốn giết ngươi! A...”

“Nhanh... Nhanh ngăn lại hắn... Nhanh...” Vương trưởng cục mắt thấy không ổn, tranh thủ thời gian phái người gắt gao giữ chặt Đậu Tự Lực, sau đó tức hổn hển địa nói với Triệu Ngọc, “Triệu tổ trưởng, ngài liền không thể bớt tranh cãi sao? Nói xong chưa? Nếu là nói xong, chúng ta về bót cảnh sát!”

“Tốt a! Tốt a!” Triệu Ngọc yên lặng gật đầu, ánh mắt bên trong lộ ra mấy chút mất mác.

“Tốt!” Vương trưởng cục trừng Triệu Ngọc một chút, lúc này mới đi qua, tự mình kéo túm lấy Đậu Tự Lực, đem hắn hướng dưới thuyền đi đến.

Ai ngờ, hắn vừa mới kéo túm hai bước, Triệu Ngọc điện thoại bỗng nhiên vang lên.

“A -- anh hùng, mời ngươi theo giúp ta truy mộng đẹp!”

To lớn tiếng chuông reo triệt boong thuyền, chúng nhân viên cảnh sát không khỏi dừng lại một chút.

“Uy?” Triệu Ngọc thì một mặt đưa mắt nhìn Đậu Tự Lực, một mặt nghe điện thoại. Ai ngờ, hắn sau khi nhận nghe không có qua hai giây, lại bỗng dưng từ dưới đất mặt mày ảm đạm, trong miệng hô to, “Cái gì! ?”

Nhìn thấy Triệu Ngọc như thế bộ dáng khiếp sợ, chúng nhân viên cảnh sát không thể không nặng lại hiếu kỳ địa vừa quay đầu.

“Ngươi nói cái gì? Ông trời ơi...” Triệu Ngọc giật mình che che miệng, sau đó hướng mọi người khoát tay uống nói, “ chậm! Đều cho ta đừng nhúc nhích!”

A?

Chúng nhân viên cảnh sát đều nhanh muốn bị Triệu Ngọc giày vò điên rồi, nhưng lãnh đạo lên tiếng, bọn họ nhưng lại không thể không dừng bước.

“Triệu tổ trưởng, thì thế nào?” Vương trưởng cục cũng là có chút nổi nóng.

“Tốt, tốt, tạ ơn ngài! Tuyệt đối có trợ giúp!” Nói xong Triệu Ngọc cúp điện thoại, lấy tay chỉ một cái xa xa Đậu Tự Lực, quát lớn, “Đậu đội trưởng a đậu đội trưởng! Ngươi có muốn biết hay không một cái chân tướng a?”

“Họ Triệu, ngươi lại muốn đùa nghịch hoa dạng gì?” Đậu Tự Lực từ hàm răng bên trong phun ra một câu.

“Lần này, là tuyệt đối chân tướng!” Triệu Ngọc cười nói, “ bất quá ngươi có thể yên tâm, không phải chứng minh ngươi có tội! Mà là... Mà là nha... Được rồi, còn là để cho ngươi biết đi!”

Nói, Triệu Ngọc đem điện thoại di động của mình giơ lên cao cao, cao giọng nói ra: “Bởi vì ta trước đó đối ngươi sinh ra hoài nghi, cho nên trước kia đem ngươi tồn tại tại Khúc Lương cục cảnh sát DNA hồ sơ cầm lấy đi cùng vụ án nhân viên tương quan làm so với đi! Vụ án bên trong đoàn làm phim nhân viên, mẫu thân ngươi Lưu Thải Vân còn có năm đó thủ tháp người trực hệ các loại...

“Để bảo đảm vạn vô nhất thất, ta còn lặng lẽ lấy được tóc của ngươi , đồng dạng làm DNA rút ra! Ân...” Triệu Ngọc chỉ chỉ điện thoại, UU đọc sách www. uukan Shu. com “Vừa rồi, chúng ta chuyên nghiệp pháp y cho ta phát tới tin tức, hắn nói so với đã hoàn thành, chỉ bất quá, kết quả này nha... Ân... Có chút cái kia...”

“Triệu tổ trưởng, kết quả thế nào? Mau nói a!” Vương trưởng cục lấy

gấp hỏi nói, “ cái nào rồi?”

“Tốt a, ta đưa di động cho ngươi, so với kết quả đã phát tới! Chính các ngươi xem đi!” Nói, Triệu Ngọc đưa di động ném cho một tên tiểu cảnh viên, tiểu cảnh viên lập tức đem nó đưa đến Vương trưởng cục trong tay.

“Ai! Cái này kêu cái gì? Nghiệt nợ vẫn là nghiệt duyên đâu?” Triệu Ngọc nhắm mắt lại, vô cùng cảm thán địa nói nói, “ từ nơi sâu xa, phảng phất đều có định số a?”

“A! ?” Vương trưởng cục thấy rõ Triệu Ngọc tư liệu, nhất thời giật mình hơi kém đặt mông ngồi dưới đất, trong miệng thì thào lầm bầm, “Sao lại thế... Dạng này?”

“Có phải hay không thật bất ngờ a? Ai!” Triệu Ngọc lắc đầu nói nói, “ căn cứ so với kết quả biểu hiện, Đậu Tự Lực cùng người chết Thái Kim Đạt, chính là quan hệ cực kỳ mật thiết —— thúc bá huynh đệ!”

“A!” Nghe đến lời này, hiện trường một mảnh xôn xao.

“Ngươi! Ngươi nói bậy!” Đậu Tự Lực thốt nhiên kinh hãi.

“Nói một cách khác, Đậu Tự Lực cha ruột, cùng Thái Kim Đạt cha ruột, hẳn là thân huynh đệ!” Triệu Ngọc xông Đậu Tự Lực gật đầu nói, “Hiện tại, ngươi biết ngươi cha ruột, đến cùng là ai a?” . . .

Chương 775: Người đoạt danh tiếng không có kết cục tốt

PS: Do word ở nhà bị hư chỉnh sửa thẳng trên QT nên có đoạn Tự lập = Tự lực mình không edit name nhé

“Không! Không có khả năng! Ngươi nói bậy!” Đậu Tự Lực chỉ vào Triệu Ngọc mắng, “ vậy khẳng định là giả! Các ngươi tính toán ta!”

“Một lần liền tốt!” Ai ngờ, Triệu Ngọc lại hát một câu ca từ đi ra, sau đó châm chọc nói, “ thật sự là thế sự vô thường a! Thủ tháp phu phụ ở trên đảo cư ngụ nhiều năm như vậy đều không có nuôi sống cái một mà nửa nữ, thật không nghĩ đến, Thái Hạng Bân chỉ một lần, lại trúng thầu!

“Hắc hắc, gia hỏa này mặc dù nhưng đã không tại nhân thế ! Bất quá, hắn là cũng có thể nhắm mắt a? Tốt xấu có huyết mạch của mình tiếp tục kéo dài a!”

Triệu Ngọc lời nói đến mức âm hiểm đến cực điểm, Đậu Tự Lực nhanh muốn điên rồi, chỉ vào Triệu Ngọc chửi ầm lên: “Hỗn đản, ngươi chính là cái mười phần hỗn đản! Ngươi còn dám nói bậy, ta nhất định phải làm cho ngươi trả giá đắt! Vương cục, Vương cục!” Hắn lại xông Vương Thành Cương hô nói, “ bọn họ tính toán ta, âm ta! Tài liệu này khẳng định là giả!”

“Cái này. . .” Vương Thành Cương nhíu nhíu mày, ánh mắt lại còn đang ngó chừng Triệu Ngọc điện thoại tư liệu cẩn thận xem xét, tựa hồ là ý thức được cái gì, lại như có cái gì nan ngôn chi ẩn.

“Uy! Động động đầu óc của ngươi, ta làm loại này giả tư liệu có chỗ tốt gì? Cái này cũng không phải cái gì liên quan đến tình tiết vụ án trọng yếu chứng cứ? Ta quan tâm là hung thủ giết người, ta chẳng cần biết ngươi là ai hài tử đâu? Dừng a!” Triệu Ngọc ngang bướng nói nói, “ bất quá, ta cũng rất buồn bực a, suy nghĩ một chút, hài tử đến cùng là ai, cái này làm mẹ trong lòng hẳn là có ít mà a?”

“Ngươi! Ngươi còn nói?” Đậu Tự Lực toàn thân run rẩy, nếu không có nhân viên cảnh sát ngăn đón, chỉ sợ sớm đã xông lại cùng Triệu Ngọc đánh nhau.

“Theo ta thấy, mẹ ngươi thế nhưng là có rất nhiều chuyện đều không có nói thật với ngươi a!” Triệu Ngọc lắc đầu nói, “ đi qua như thế, hiện tại cũng là! Nói thật cho ngươi biết đi, ta hiện tại thậm chí hoài nghi, đảo hoang án giết người chủ mưu không phải ngươi, mà là ngươi lão mụ Lưu Thải Vân đâu! ? Mà ngươi Đậu Tự Lực bất quá là nàng đồng lõa mà thôi, đây hết thảy hết thảy, đều là Lưu Thải Vân giật dây ngươi làm...”

“Ngậm miệng! Ngươi câm miệng cho ta! Vương cục... Vương cục...”

Đậu Tự Lực giận dữ rống to, rống lên mấy âm thanh, Vương Thành Cương lúc này mới đem điện thoại đưa tới trước mặt hắn, do do dự dự nói: “Tự lập a, phần này DNA văn kiện tư liệu... Ân...”

“Làm sao? Thế nào?” Đậu Tự Lực hai tay tiếp quá điện thoại di động, chăm chú xem xét.

“Ngươi hẳn phải biết!” Vương Thành Cương khó xử nói, “ nếu như pháp y giả mạo chứng, sẽ là hậu quả gì a? Huống hồ, đây là cấp quốc gia pháp y đoàn đội, mà lại lại là cùng tình tiết vụ án không quan hệ một phần DNA giám định sách, làm khả năng giả tính thực sự quá nhỏ!”

“Vương... Vương cục... Ngươi làm sao?” Đậu Tự Lực điên cuồng mà

rống to nói, “ pháp y sẽ không làm bộ, nhưng là cái này họ Triệu lại sẽ a! Ngươi tin tưởng ta, trước đó hết thảy tất cả, đều là hắn hãm hại ta! Ta thừa nhận, ta che giấu ta là thủ tháp người hài tử tình hình thực tế, là ta không đúng, nhưng ta thật không có giết người a?”

“Ừm... Tự lập!” Vương Thành Cương nghĩ sâu xa mấy giây, cái này mới nhẹ nhàng nói một câu, “Như vậy đi, ngươi nói cho ta biết, có trong hồ sơ phát vào lúc ban đêm, ngươi cùng a di... Đến tột cùng —— ở đâu?”

“A? Ngươi... Ngươi đây là ý gì?” Đậu Tự Lực trừng to mắt, bất khả tư nghị hỏi nói, “ chẳng lẽ... Ngươi cũng hoài nghi ta hay sao? Vương cục...”

“Ta không phải hoài nghi ngươi! Ngươi vẫn chưa rõ sao?” Vương Thành Cương lớn tiếng nói, “Ngươi nói cho ta biết về sau, ta xong đi tìm người chứng cùng vật chứng! Chỉ cần có các ngươi hai cái không ở tại chỗ chứng minh, ai cũng không có cách nào đi hãm hại các ngươi! Tự lập, mau nói cho ta biết, vào lúc ban đêm, ngươi cùng a di đến cùng —— ở đâu?”

“Ừm...” Đậu Tự Lực suy tư mấy giây mới nói,

“Ngày đó, hai chúng ta liền trong nhà nghỉ ngơi, giống như ngày thường!”

“Liền trong nhà, chỗ nào cũng không có đi?” Vương Thành Cương thật sâu nhíu nhíu mày, gật đầu nói, “Tốt! Nói như vậy, ta sẽ đi điều tra! Ta biết, nhà các ngươi cổng có mấy bộ giám sát, nhất định có thể điều tra ra!”

Vương Thành Cương như thế một cường điệu, Đậu Tự Lực lại thình lình run rẩy một chút.

“Đúng rồi, còn có một việc...” Vương Thành Cương lại biểu lộ ngưng

trọng hỏi một câu, “Nhà ngươi ca nô đâu? Hiện tại... Ở đâu?”

“Vương cục... Ngươi...” Trong chốc lát, Đậu Tự Lực giống bị sét đánh giật mình một cái, ánh mắt bên trong lộ ra một cỗ không cách nào hình dung uể oải.

“Tự lập, ngươi hẳn là minh bạch, chúng ta cảnh sát hình sự phá án, đều là muốn giảng chứng cớ!” Vương Thành Cương cục trưởng nói nói, “ để chúng ta cẩn thận kiểm tra một chút ngươi ca nô, cũng tốt chứng minh trong sạch của các ngươi a!”

“...” Nghe được Vương trưởng cục tra hỏi, Đậu Tự Lực vậy mà không nói, sắc mặt cũng là biến đến mức dị thường khó xử.

“Ừm, tốt a! Tốt a!” Vương Thành Cương cục trưởng mở ra hai tay, nói nói, “ không muốn nói cũng không có quan hệ, ta có thể chậm rãi tra rõ ràng! Đi thôi, vẫn là về trước cục cảnh sát lại nói! Ân...” Nói, hắn quay đầu trở lại hướng Triệu Ngọc hỏi nói, “ Triệu tổ trưởng, lần này, ngài còn có chuyện sao?”

“Hết rồi! Hết rồi!” Triệu Ngọc xa xa cùng Vương Thành Cương đánh cái cúi chào, trên mặt cũng là lộ ra bội phục thần sắc.

Thật không nghĩ tới, cái này Vương trưởng cục cũng là một đầu lão hồ ly, hắn vừa rồi vẻn vẹn hỏi hai vấn đề, lại tất cả đều đánh trúng Đậu Tự Lực uy hiếp.

Phải biết, nếu như Đậu Tự Lực cùng Lưu Thải Vân thật sự có hiềm nghi, như vậy có trong hồ sơ phát cùng ngày, hai người bọn họ tất nhiên sẽ trên Vĩnh Tiến Đảo! Mà lại, không riêng gì ban đêm hôm ấy, từ tại bọn họ muốn sớm cho đoàn làm phim thức uống hạ dược, hắn là tại thời gian rất sớm, cũng đã ở trên đảo chuẩn bị sẵn sàng.

Vĩnh Tiến Đảo khoảng cách lục địa xa như vậy, bọn họ muốn chế tạo

không ở tại chỗ chứng minh, là tuyệt đối không thể nào.

Cho nên, chỉ phải hiểu rõ không ở tại chỗ chứng minh, liền có thể biết Đậu Tự Lực mẹ con hai cái, là có hay không có vấn đề!

Mà điểm thứ hai càng là cực kỳ trọng yếu, phương tiện giao thông vấn đề xưa nay là phá án mấu chốt, tại bản án bên trong cũng không ngoại lệ. Nếu như Đậu Tự Lực cùng Lưu Thải Vân thật đi đến Vĩnh Tiến Đảo, vậy thì nhất định phải đến giải quyết phương tiện giao thông vấn đề mới được.

Triệu Ngọc không biết, nhưng Vương Thành Cương lại là phi thường rõ ràng, Đậu Tự Lực nhà vốn là có một chiếc ca nô! Cho nên, một khi quay chung quanh chiếc này ca nô triển khai điều tra, đoán chừng rất nhanh liền có thể tra được nhiều thứ hơn.

Lợi hại!

Lợi hại!

Triệu Ngọc nhìn xem vị này bề ngoài xấu xí Vương trưởng cục, không nghĩ tới, gia hỏa này chỉ là mấy câu liền đem danh tiếng của mình cướp đi.

Bất quá, Triệu Ngọc không những không thèm để ý chút nào, mà lại trong đầu an tâm không ít.

Xem ra, mặc dù Vương Thành Cương cùng Đậu Tự Lực giao tình tâm đầu ý hợp, nhưng tại rất nhiều điểm đáng ngờ thúc đẩy phía dưới, hắn cũng không thể không đối Đậu Tự Lực sinh ra thật sâu hoài nghi.

Đã dạng này, như vậy trở lại Khúc Lương cục cảnh sát về sau, chỉ sợ tình huống cũng sẽ chuyển biến tốt đẹp rất nhiều, không muốn chính mình tưởng tượng đến bết bát như vậy.

“Đừng nhúc nhích! Đừng nhúc nhích! Tất cả chớ động!”

Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa mới nghĩ như thế mấy điểm, lại bỗng nghe đến trong đám người truyền đến Đậu Tự Lực rống to một tiếng.

Kết quả , chờ hắn ngẩng đầu lên về sau, không khỏi bị trước mắt xuất hiện tình huống hung hăng ngã một cái kính mắt!

Làm sao...

Tại sao có thể như vậy?

Trước sau mấy giây không đến, nhưng gặp cái kia Đậu Tự Lực chẳng những tránh thoát còng tay, hơn nữa còn từ nào đó nhân viên cảnh sát trên thân đoạt một cây súng lục, UU đọc sách www. uukan Shu. com càng chết là, hắn còn đem khẩu súng đè vào Vương Thành Cương cục trưởng trên cằm!

“Đừng nhúc nhích! Lại cử động, ta sẽ nổ súng!” Đậu Tự Lực dùng thương chống đỡ Vương trưởng cục, hướng mọi người rống to.

“Đậu đội, đừng! Đừng a...” Chúng nhân viên cảnh sát đều mộng, một vị già nhân viên cảnh sát lớn tiếng khuyên nói, “ ngươi làm cái gì vậy? Nhanh! Nhanh để súng xuống!”

“Tự lập! Ngươi điên rồi! ?” Vương Thành Cương cũng là quá sợ hãi, rống to, “Ngươi cũng đã biết, ngươi làm như vậy, liền cũng không có cơ hội nữa a!”

“Hừ! Cơ hội của ta... Cơ hội của ta đã sớm bỏ qua!” Đậu Tự Lực hét lớn một tiếng, lôi kéo Vương Thành Cương bước nhanh nhanh chóng thối lui, chớp mắt liền đi tới mép thuyền lên thuyền miệng.

“Đậu đội! Đậu đội!” Cái khác nhân viên cảnh sát vội vàng theo sát mà lên, trong tay có súng, tất cả đều giơ lên nhắm ngay Đậu Tự Lực.

“Tất cả chớ động, tất cả chớ động!” Đậu Tự Lực lôi kéo Vương Thành Cương hướng dưới thuyền đi đến.

Ai?

Triệu Ngọc cùng Tăng Khả liếc mắt nhìn nhau, hai người trừ khiếp sợ ra, lại là nhiều một vòng vẻ hưng phấn. Đã Đậu Tự Lực đã chó cùng rứt giậu, vậy đã nói rõ bọn họ cố gắng trước đó không có uổng phí!

Ai nha...

Triệu Ngọc ở trong lòng thở dài, thường nói nói hay lắm, dám đoạt lão tử danh tiếng người, đều không có kết quả gì tốt a! Vương trưởng cục, xem ra ngươi cũng là khó thoát số mệnh a... . . .

Chương 776: Không muốn trốn đào thoát

Áo tàng hình?

Không được, dưới ban ngày ban mặt, ngay trước nhiều như vậy cảnh sát mặt, dễ dàng để lộ.

Áo chống đạn?

Nhưng là,là cho Vương trưởng cục xuyên, vẫn là cho mình xuyên đâu? Nếu là bị thương người khác cũng không tốt a?

Hoặc là. . . Phi hành khí?

Trực tiếp để Đậu Tự Lực bay đến trong biển?

Ân. . . Cái này sao. . . Trân quý như vậy đặc cấp đạo cụ, có phải hay không quá xa xỉ chút? Thực tình không nỡ a?

“Tự lập! Ngươi lãnh tĩnh một chút! Tự lập. . .” Vương trưởng cục bị Đậu Tự Lực lôi kéo hướng dưới thuyền đi đến, trong miệng thì còn đang lớn tiếng khuyên nhủ, “Có chuyện gì, chúng ta ngồi xuống hảo hảo nói! Đừng làm loạn a ngươi!”

“Đúng vậy a, đậu đội trưởng! Nếu như ngươi là trong sạch, không ai có thể oan uổng ngươi!” Cái khác nhân viên cảnh sát cũng là hảo tâm khuyên giải.

“Đừng nhúc nhích, đều đứng ở nơi đó, đừng xuống tới! A!” Đậu Tự Lực điên cuồng địa hét lớn một tiếng, súng ngắn cũng là bù đắp được càng thêm dùng sức.

Chúng nhân viên cảnh sát lo lắng cục trưởng có sai lầm, liền không dám đi theo xuống thuyền, tất cả đều ngăn ở cửa thông đạo nhìn xuống.

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc đập chậc lưỡi, trong lòng nói chuyện, xem ra, lão tử lại không xuất mã là không được! Ai! Phi hành khí liền phi hành khí đi!

Nghĩ đến chỗ này, hắn bước nhanh chạy đến lan can một bên, muốn cho Đậu Tự Lực sử dụng một cái phi hành khí, để hắn bay đến trong nước đi. Thế nhưng là, khi hắn chuẩn bị áp dụng thời điểm, nhưng lại không thể không sinh ra lo lắng.

Không tốt lắm a, Đậu Tự Lực trong tay có súng, muốn vạn nhất bay sau khi thức dậy nổ súng bậy làm sao xử lý?

Nếu không. . .

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc suy nghĩ đối sách thời điểm, cái kia Đậu Tự Lực vậy mà thật nổ súng!

Ầm!

To lớn tiếng súng, đem đám người tất cả đều dọa đến mãnh liệt rụt cổ.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian hướng phía dưới quan sát, nhưng gặp Đậu Tự Lực hướng trời bắn một phát súng, không có đánh trúng bất luận kẻ nào.

Nổ súng qua đi, hắn dùng sức đem Vương Thành Cương trở về đẩy, sau đó chớp mắt liền vọt vào bến tàu bên cạnh bụi cỏ!

Không thể nào?

Lần này, Triệu Ngọc thế nhưng là nạp khó chịu!

Cái này Đậu Tự Lực là choáng váng sao?

Bến tàu bên cạnh bên trên có mấy chiếc ca nô, hắn đặt vào ca nô không cần, lại vẫn cứ hướng ở trên đảo chạy tới, đây không phải tự tìm đường chết sao?

“Truy! Mau đuổi theo a!” Vương trưởng cục chỉ vào Đậu Tự Lực biến mất địa phương lớn tiếng la lên, “Đem hắn bắt về cho ta, ai u!”

Nguyên lai, vừa rồi đẩy phía dưới, Vương trưởng cục vậy mà đau chân trả, lúc này đau đến không được.

Chúng nhân viên cảnh sát cái này mới phản ứng được, lập tức mang theo thương, hướng Đậu Tự Lực đuổi theo.

“Uy! Ngươi. . . Các ngươi. . .” Vương trưởng cục lại không yên tâm dặn dò một câu, “Bắt sống, bắt sống biết hay không?”

“Rõ!” Chúng nhân viên cảnh sát lĩnh mệnh mà đi.

Lúc này, boong thuyền Triệu Ngọc hai người còn tại ngừng chân quan sát, Tằng Khả nhịn không được hỏi một câu: “Tổ trưởng, chúng ta nên làm cái gì bây giờ? Đậu Tự Lực hướng ở trên đảo chạy tới, hắn là chạy không được đi?”

“Đương nhiên chạy không được! Bất quá. . .” Triệu Ngọc mỉm cười,

Nói, “ đừng quên, chúng ta đặc biệt điều tổ là có truyền thống tích! Đã hung thủ là bị ta tìm ra, vậy thì phải từ chúng ta thân thủ đem bắt mới đúng chứ!”

“A? Chúng ta đi bắt? Thế nhưng là. . .” Tăng Khả chỉ chỉ nơi xa, lắc đầu thán nói, “ bọn họ đã đuổi theo, chúng ta chỉ sợ. . . Ân. . . Ai? Tổ. . . Tổ trưởng?”

Ai ngờ , chờ Tăng Khả quay đầu, lại phát hiện Triệu Ngọc đã không thấy.

Phốc đông!

Từ mạn thuyền khác một bên truyền đến một tiếng tiếng nước chảy, Tăng Khả tranh thủ thời gian chạy tới nhìn, lại phát hiện Triệu Ngọc vậy mà nhảy cầu! Hắn từ mạn thuyền nhảy đến trong nước, sau đó nhanh chóng bò lên trên một chiếc ca nô.

Đột đột đột. . .

Ca nô khởi động về sau, Triệu Ngọc trực tiếp lái ca nô, hướng đảo nhỏ sườn đông lái đi.

“Không thể nào?” Tăng Khả vò đầu, ở trong lòng nhắc tới, “Đảo lớn như vậy, lái khoái đĩnh là có thể đem bắt được người sao?”

Trên mặt biển, Triệu Ngọc lái ca nô, dọc theo đảo nhỏ sườn đông một mực lái đi. Kỳ thật, Triệu Ngọc thật không nghĩ mở ra ca nô đi bắt tặc, hắn bất quá là nghĩ trước lái đến địa phương không người, sau đó tới một cái áo tàng hình cộng thêm phi hành khí. Dạng này, hắn liền có thể thần không biết quỷ không hay đuổi tại chúng nhân viên cảnh sát trước đó, đem Đậu Tự Lực bắt vào tay!

Thế nhưng là, để hắn rất là ngoài ý muốn chính là, khi hắn mở ra ca nô

vòng qua một đống đá ngầm, đang muốn sử dụng đạo cụ thời điểm, không ngờ nhìn thấy, trong rừng xuất hiện rất nhiều cao tốc lắc lư bóng người.

Không thể nào?

Trùng hợp như vậy?

Rất rõ ràng, những người kia đều là chính đang truy đuổi Đậu Tự Lực nhân viên cảnh sát. Theo như cái này thì, Đậu Tự Lực rất có thể cũng là hướng đảo phía đông đi!

Phía đông. . .

Nha. . .

Triệu Ngọc hướng phía đông nhìn thoáng qua, lần này, hắn rốt cuộc hiểu rõ! Phía đông chính là hải đăng vị trí, Đậu Tự Lực rất có thể là hướng nơi đó đi!

Hải đăng phía dưới có cái lâm thời bến tàu, loại thời điểm này, nói không chừng nơi đó cũng ngừng lại ca nô loại hình, chẳng lẽ. . . Đậu Tự Lực là muốn từ nơi đó chạy trốn sao?

Hắc hắc!

Không thể nào!

Triệu Ngọc thêm đại mã lực, đem ca nô Khai đến sắp bay lên, thẳng đến hải đăng mà đi.

Tại ông ông motor kêu gào phía dưới, ngay cả ba phút đều vô dụng, Triệu Ngọc liền lái đến hải đăng phía dưới nhỏ trên bến tàu . Bất quá, nhỏ trên bến tàu chỉ là nằm ngang một đầu cũ kỹ thuyền gỗ, căn bản

không có cái khác phương tiện giao thông.

Triệu Ngọc không nghĩ ngợi nhiều được, lúc này đem ca nô hướng bến tàu quét ngang, mình liền tiễn xông về hải đăng.

Triệu Ngọc đoán không sai, hắn vừa mới xuyên qua bên bờ bụi cỏ, liền thình lình thấy được một cái thân ảnh quen thuộc, chính nhanh chóng hướng hải đăng chạy tới!

Đậu Tự Lực!

Triệu Ngọc nhãn tình sáng lên, vội vàng vọt tới.

Ai ngờ, trong lòng vội vàng, hắn đúng là quên một kiện đại sự, cái kia Đậu Tự Lực trong tay thế nhưng là nắm chặt một cây súng lục đâu! Hai người vừa vừa thấy mặt, Đậu Tự Lực không nói lời gì, đưa tay liền hướng về phía Triệu Ngọc bóp lấy cò súng.

Ta đi!

Triệu Ngọc hét lớn một tiếng, một cái ngư dược liền lẻn đến một khối đá lớn đằng sau.

Phanh phanh. . .

Hai viên đạn từ đỉnh đầu gào thét mà qua, dọa đến Triệu Ngọc vội vàng rụt cổ một cái.

Bà mẹ ngươi chứ gấu à!

Triệu Ngọc lúc này mới nhớ tới, mình cũng là mang theo súng ngắn, mà lại, mình cái này đem khẩu súng, vẫn là từ Đậu Tự Lực nơi đó đoạt tới.

Thế là, Triệu Ngọc móc súng lục ra, ba ba ba địa hướng ra phía ngoài

đánh tới.

“A! Cẩn thận! Nằm xuống!” Ai ngờ, súng vang lên qua đi, bên ngoài lại truyền đến đừng thanh âm của người.

Triệu Ngọc đào đầu xem xét, lúc này mới buồn bực nhìn thấy, Đậu Tự Lực đã sớm chạy vô tung vô ảnh, hắn như thế vừa nổ súng, ngược lại đem đuổi tới chúng nhân viên cảnh sát giật nảy mình, tất cả đều lẩn trốn đi.

“Uy uy!” Triệu Ngọc tranh thủ thời gian thoát ra tảng đá, hướng mọi người chào hỏi nói, “ là ta, là ta!”

Nói xong, không đám người phản ứng ra sao, hắn dẫn đầu bước nhanh chân, hướng Đậu Tự Lực biến mất phương hướng đuổi theo.

Từ nơi này lại hướng phía trước, chính là cái kia tòa nhà cao ngất hải đăng!

Triệu Ngọc vừa mới đuổi tới tháp dưới, liền thình lình nghe được thân tháp bên trong truyền đến động tĩnh, thanh âm kia, hắn là có người dùng lực giẫm lên thang lầu phát ra tới.

Triệu Ngọc vội vàng chạy đến hải đăng lối vào chỗ, nhưng hắn vừa định chui vào bên trong, tiếng súng lại vang lên!

Ầm!

Đạn bắn trên mặt đất, bạo khởi một vòng tro bụi. Tiếng súng cũng bởi vì hải đăng tập hợp âm thanh lại hiệu quả, mà trở nên to lớn mà khó chịu.

Ta cạch!

Triệu Ngọc lui lại hai bước, ngẩng đầu nhìn lại, nhưng gặp to lớn cao

ngất hải đăng, UU đọc sách www. uukan Shu. com tại tà dương chiếu xuống, hiển lộ ra một cỗ thế sự xoay vần mờ nhạt chi sắc.

Không thể nào?

Thẳng đến lúc này, Triệu Ngọc mới rốt cuộc hiểu rõ một việc.

Tình cảm cái này Đậu Tự Lực mất mạng địa chạy đến nơi đây, cũng không phải là muốn chạy trốn! Đương nhiên, càng không khả năng là tiêu hủy chứng cứ loại hình!

Ngay tại lúc này, hắn bò lên trên hải đăng, chỉ có một nguyên nhân —— hắn muốn tự sát! ! !

Biệt giới, biệt giới. . .

Triệu Ngọc ở trong lòng nhắc tới, chân tướng còn không có rõ ràng đâu! Ngươi Đậu Tự Lực nhưng ngàn vạn không thể chết a!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc liền đánh bạo tiến về phía trước một bước, muốn nhìn một chút Đậu Tự Lực đang làm gì. Ai ngờ, một bước phía dưới, đỉnh tháp bên trên thình lình truyền đến một tiếng vang vọng!

Đông!

Rầm rầm. . . Từng mảnh từng mảnh đất đá cặn bã từ trên trời giáng xuống, Triệu Ngọc đành phải lại lui ra ngoài.

Đông. . .

Lại là một tiếng, hải đăng thân tháp một trận rung động, đại địa cũng đi theo run bỗng nhúc nhích.

Không thể nào?

Lần này, Triệu Ngọc xem như triệt để minh bạch!

Đậu Tự Lực cái này là muốn đem hải đăng đập sập, sau đó cùng hải đăng cùng một chỗ —— hủy diệt! ! ! . . .

Chương 777: Bi thảm người tự sát

Đông!

Đông!

Không biết Đậu Tự Lực sử dụng chính là chùy hay là búa, mỗi một chút cũng đập tiếng vang to lớn. Đi đôi với hắn gõ, hải đăng bên trong hòn đá rơi xuống, bụi bặm nổ lên.

“Lãnh đạo... Chuyện gì xảy ra?” Lúc này, tất cả các cảnh sát viên đã đuổi tới, ngăn ở đèn cửa tháp hỏi Triệu Ngọc, “Đậu Đội trưởng hắn có ở bên trong không?”

“Ai nha! Không tốt! Tháp muốn sụp!” Bên cạnh có người nhìn xảy ra vấn đề, vội vàng lên tiếng nhắc nhở.

“A! ?” Mọi người thất kinh, có người xách súng muốn hướng bên trong hướng, có người thì vội vàng lui về phía sau, còn có người bắt đầu gọi điện thoại tới thượng cấp báo cáo.

“ Này, chớ nổ súng!” Triệu Ngọc đem mấy muốn xông vào hải đăng cảnh sát viên lôi trở lại nói, “Không thấy sao? Đậu Tự Lực rõ ràng muốn sợ tội tự sát, ngươi cái này vừa nổ súng đem hắn đánh chết, có thể gặp phiền toái!”

“Nga!” Mấy tên cảnh sát viên vội vàng nhanh chóng lui về.

Lúc này, hải đăng nội bộ nâng lên bụi bặm đã từ cửa vào tràn ra tới, mọi

người không thể không bưng kín mình mũi miệng.

“Lãnh đạo! Vậy phải làm sao bây giờ a?” Có người hỏi, “Hải đăng liền muốn sụp, thật sụp, Đậu Đội trưởng sẽ mất mạng!”

Chặc chặc...

Triệu Ngọc nhìn trên dưới trái phải một lần, trong đầu một mực đang tính toán chủ ý. Giờ phút này, nếu như cưỡng ép xông lên bắt người, tới một cái Đậu Tự Lực có súng, thứ hai hải đăng tùy thời sẽ tháp, hiển nhiên nguy hiểm quá lớn!

Làm thế nào?

Triệu Ngọc mở trong đầu thanh đạo cụ, muốn từ trong chọn một khoản thích hợp đạo cụ giải quyết vấn đề trước mắt. Nhưng là, suy nghĩ dưới, nhưng là dùng cái nào cũng không quá thích hợp.

Dùng ẩn thân y ẩn hình, sau đó xông lên bắt người? Mặc dù các cảnh sát viên cùng Đậu Tự Lực cũng không phát hiện được, nhưng là, một khi hải đăng sạt lở rồi phải làm gì đây?

Hoặc là, trực tiếp sử dụng phi hành khí bay lên?

Triệu Ngọc đi lui về phía sau mấy bước, ngửa đầu nhìn, chỉ thấy đỉnh tháp chỗ đã sụp đổ ra một cái lỗ hổng, nếu như từ nơi nào bay vào đi, kế hoạch này hay là có thể được!

Chỉ bất quá, nơi này có đông đảo cảnh sát viên tại chỗ, có người thậm chí còn ở dùng điện thoại di động chụp nhiếp tình huống hiện trường, dưới con mắt mọi người, quả thực có chút không tốt nắm giữ.

Chặc chặc...

Ngay tại Triệu Ngọc suy nghĩ giữa, trên đỉnh tháp Đậu Tự Lực vẫn còn ở dùng sức gõ đập vào hải đăng, nhưng là, bởi vì thể lực tiêu hao quá lớn, hắn tần số đã xa không có trước như vậy cao!

Hả...

Triệu Ngọc đảo đảo thanh đạo cụ, chợt nhìn thấy cái đó lâu không sử dụng qua ẩn hình loa phóng thanh.

Nếu không...

Dùng cái này đạo cụ thử một chút?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc đem loa phóng thanh mở, sau đó còn làm bộ làm tịch đem điện thoại di động đặt ở mình trước miệng, hướng bên trong tháp cao giọng la lên:

“Đậu Tự Lực! Không muốn làm tiếp vô vị vùng vẫy, không hữu dụng! Đèn này tháp dầm mưa dãi nắng hơn mấy chục năm đều không sao mà, chẳng lẽ ngươi còn muốn dùng lang đầu đem nó gõ sụp sao?”

Loa phóng thanh phát ra thanh âm vô cùng vang vọng, phá lệ nghe rõ ràng. Bên cạnh các cảnh sát viên cũng là nhìn đốt đốt ngạc nhiên, còn tưởng rằng lớn như vậy thanh âm, đều là thông qua Triệu Ngọc điện thoại di động thực hiện đâu!

“Đậu Tự Lực, ngươi đã không đường có thể trốn! Ngươi là hình cảnh đội trưởng, ngươi suy nghĩ thật kỹ đi!” Triệu Ngọc nói, “Chẳng lẽ ngươi sẽ ngây thơ cho là, ngươi chết, cô đảo vụ án giết người thì biết không giải quyết được gì sao? Chính tương phản, ngươi chết, chỉ biết đối mẹ ngươi bất lợi, để cho nàng lưng đeo thượng càng nhiều tội hơn tên!”

Triệu Ngọc oa nôn khuyên lơn, trên đỉnh tháp gõ đập tần số quả nhiên chậm lại mấy phách.

“Cho nên, ngươi hay là xuống đây đi! Nghe người ta khuyên ăn cơm no, xuống đem ngươi chuyện thật tốt nói một chút, coi như không cứu được chính ngươi, cũng phải vì mẹ ngươi suy nghĩ một chút chứ ?” Triệu Ngọc tiếp tục khuyên nhủ, “Lão đậu a! Ngươi không thể cứ như vậy...”

“Ác ác ác...”

Ai ngờ, Triệu Ngọc đang khuyên nhủ trứ, bên cạnh các cảnh sát viên chợt truyền tới một tiếng thét kinh hãi.

Triệu Ngọc cấp bận bịu ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Đậu Tự Lực đã buông tha gõ hải đăng, mà là cầm súng đi tới đỉnh tháp.

“Đậu Đội trưởng, mau xuống, xuống đây đi!” Các cảnh sát viên vội vàng khoát tay.

Chỉ thấy Đậu Tự Lực khắp người bụi bậm, mặt cùng tóc đều đã biến thành màu trắng, không thấy rõ hắn biểu lộ. Nhưng là, từ hắn cái kia chết lặng động tác đến xem, hắn đã là một mảnh cây khô tro, tám thành là không muốn sống!

Quả nhiên, Đậu Tự Lực ước chừng thẩn thờ đứng hai giây, liền gắng sức về phía trước một mại, từ trên đỉnh tháp rơi xuống.

A! ! !

Mọi người thất kinh, nhưng là lúc này đã chậm. Hải đăng so với 6 tầng lầu còn cao, từ nơi này sao cao địa phương rơi xuống, cơ hồ là hắn phải chết không thể nghi ngờ!

Nhưng mà, đang lúc ngàn cân treo sợi tóc này, Triệu Ngọc chợt vọt tới, nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, ngay tại Đậu Tự Lực sắp rơi xuống đất lúc, Triệu Ngọc bay bổng lên, trên không trung dùng bả vai hoành

đụng một cái, cái kia Đậu Tự Lực liền bị bình trứ đụng bay ra ngoài.

Cô lỗ lỗ...

Người từ dưới đất cút ra khỏi rất xa sau rốt cục mới dừng lại, mặc dù Đậu Tự Lực khắp người trầy da, nhưng là tánh mạng không lo.

A! ?

Thấy trước mắt một màn thần kỳ này, tất cả cảnh sát viên tất cả đều bị sợ giương mắt cứng lưỡi! Loại này lăng không cứu người kỹ xảo, tựa như chỉ tồn tại võ hiệp trong điện ảnh, trên thực tế căn bản không có khả năng, đảm nhiệm ai cũng không dám tin tưởng!

“Nga u!” Triệu Ngọc giãy dụa một chút bả vai, trên mặt lộ ra chút thần sắc thống khổ. Nguyên lai, mới vừa rồi dưới tình thế cấp bách, Triệu Ngọc cho Đậu Tự Lực sử dụng một cái ẩn hình hạ xuống dù đi ra. Theo đạo lý nói, có thần kỳ hạ xuống dù ở, Đậu Tự Lực là không thể nào té chết.

Nhưng là, diễn xuất phải diễn chân. Hắn sợ người khác nhìn xảy ra vấn đề, cho nên lại thừa dịp phi thân tiến lên, tới rồi một trận dũng cứu nhảy lầu người kịch hay!

“Dẫn... Lãnh đạo! Ngài không có chuyện gì chứ?” Một vị cùng Triệu Ngọc quen biết tiểu cảnh viên vội vàng tiến lên đỡ.

“Không có chuyện gì, ta không có chuyện gì!” Triệu Ngọc vội vàng khoát tay, chỉ Đậu Tự Lực hô, “Vội vàng, nhìn một chút hắn thế nào rồi? Chết hay chưa rốt cuộc?”

“Nga... Nga...” Đậu Tự Lực mặt đầy đất u tối, khẽ hừ một tiếng, khi phát hiện mình không có chết sau, hắn bỗng dưng giãy giụa lên, oa oa kêu to.

Bất quá, các cảnh sát viên đã sớm vọt tới trước gót chân, chen nhau lên, đem hắn gắt gao áp ở nơi đó.

“Tổ trưởng... Tổ trưởng...” Lúc này, Tăng Khả đã lòng như lửa đốt đất chạy tới, mà Vương Thành Cương cục trưởng cũng là khấp khễnh theo đuôi phía sau.

“Thế nào rồi? Thế nào rồi? Bắt được... A...” Tăng Khả mới vừa chạy đến Triệu Ngọc trước gót chân, nhưng chợt chỉ Triệu Ngọc sau lưng hét to lên.

Triệu Ngọc quay đầu nhìn lại, cũng là bị sợ sắc mặt đại biến. Không nghĩ tới, cái kia to lớn cao vút hải đăng ở nháy nháy cò vang lên mấy tiếng sau, lại bắt đầu nghiêng sụp đổ!

Giờ phút nguy hiểm đó, hải đăng sụp đổ phương hướng, vừa vặn hướng về phía bọn họ tới.

“Mau! Chạy mau!” Vương cục trưởng hét lớn một tiếng, mình người thứ nhất nghiêng đầu mà chạy. Những thứ khác cảnh sát viên cũng là ngay cả kéo mang duệ, mất mạng chạy như điên.

Oanh...

Rốt cuộc, đang nghiêng rồi mười mấy độ sau, cái kia hải đăng lại cũng không chịu nổi, rốt cuộc ầm ầm sụp đổ! Đi đôi với ầm ầm vang lớn, to lớn bụi mù bạo khởi, đem mọi người bao phủ trong đó.

Ư hừm ư hừm...

Ư hừm ư hừm ho khan...

Trong bụi mù, truyền đến mọi người tiếng ho khan cùng kinh sợ thanh. Bất quá, cũng may mọi người chạy khá nhanh, tất cả đều đuổi ở hải đăng

sụp đổ trước chạy trốn tới khu vực an toàn, không người bị thương.

Chỉ bất quá, tất cả mọi người giống như trước Đậu Tự Lực như vậy, bụi bặm che mặt, giống như thổ dân.

“Ư hừm ư hừm...” Triệu Ngọc ho khan hai tiếng, kéo Tăng Khả tới đã tới chưa bụi bặm địa phương.

Ai ngờ, người còn không có đứng vững, hắn điện thoại di động bỗng nhiên vang lên.

“ Này ! Lão đại!” Trong điện thoại truyền đến Nhiễm Đào thanh âm, “Đây là chuyện gì xảy ra a? Khúc Lương bót cảnh sát lại phái người tới đón rồi, nếu không phải là đem lão thái thái đưa đến bót cảnh sát đi tra hỏi đâu! Nhưng là... Nàng còn không chịu cung khai a?”

“Ư hừm ư hừm...”

Trong bụi mù lại truyền tới một trận mãnh ho khan, Triệu Ngọc quay đầu trở lại, chỉ thấy tất cả cảnh sát viên kéo Đậu Tự Lực, đã tới hắn trước mắt.

“Được rồi, Nhiễm Đào!” Triệu Ngọc mặt đầy thư thái nói nhẹ, “Đem hiềm phạm giao cho bọn họ đi! Các ngươi hai cá thông báo một tiếng Cao pháp y, kêu hắn phái người đến Đậu Tự Lực nhà lấy chứng!”

“Nga... Nói như vậy...” Nhiễm Đào đã từ Triệu Ngọc trong lời nói nghe được mùi.

“Là!” Triệu Ngọc vừa liếc nhìn Đậu Tự Lực, lúc này mới cảm khái nói, “Cô đảo vụ án giết người, rất nhanh là có thể kết án!”

Chương 778: Cung khai

Lại là một cái bóng đêm hết sức, Khúc Lương bót cảnh sát.

Không trách, Cao Phát Tài nhân viên nghiệm xác giữ vững muốn đem vật chứng cùng thi thể đưa đến Triêu Hải đi hóa nghiệm rồi, Khúc Lương bót cảnh sát thật là đơn giản có thể.

Một cái nhà mới xây vào 80 niên đại nhà cũ, bên ngoài tường đều là tuột sắc nước cà thạch. Nói là cảnh sát cục, càng giống như một cái cũ kỹ công quán.

Hơn nữa, nơi này nhất vượt trội chính là trong bót cảnh sát phát ra mùi. Có thể là thường xuyên cùng ngư dân tiếp xúc với, trong không khí tràn ngập một loại khó ngửi cá mặn mùi, ngay cả trong phòng làm việc cũng không ngoại lệ.

“Tổ trưởng, tổ trưởng!” Tăng Khả cũng ở trong đó một gian phòng làm việc trung hướng Triệu Ngọc hỏi, “Từ đầu đến cuối, ta vẫn là có hai chuyện không quá rõ! Đệ nhất, ngươi tại sao như vậy tin chắc, Đậu Tự Lực nhất định chính là hung thủ chứ ? Chẳng lẽ. . . Thật sự là tàn thuốc sao?”

“Đương nhiên không phải!” Triệu Ngọc uống một hớp mua được mạch động thức uống, mặt lộ đắc ý nói nhẹ, “Ta mặc dù nhìn người rất chính xác, nhưng cũng không thể hồ đoán đoán bậy bạ! Nếu như Đậu Tự Lực không có đối với Tạ Hạo trong điện thoại di động thẻ nhớ động tâm, ta là sẽ không như vậy kiên định!”

“Nga. . .” Tăng Khả gật đầu, “Nếu là hắn không thẹn với lương tâm lời, không thể nào muốn đi tiêu hủy bộ nhớ trong! Tổ trưởng a, chúng ta bày cái này cạm bẫy nhỏ, thật là nổi lên đại tác dụng đâu!”

“Thật ra thì đi. . .” Triệu Ngọc vặn thượng nắp bình, nói, “Cũng không riêng gì bộ nhớ trong chuyện! Ngươi nhìn, chúng ta trước đã từng làm qua như vậy nhiều loại giả thiết, nhưng quay đầu lại, mỗi một loại cũng nói không thông! Lý Thiến, Trương Dũng, sau đó là Quách Nhất Hàng, rồi đến ông chủ Cao Bằng cùng với Kiều Như Tuyết vợ chồng, những người này, vô luận là ai phạm án, cũng cùng chúng ta khám xét đến hiện trường không hợp.

“Nhưng là, nếu như đổi thành Đậu Tự Lực lời, hết thảy liền toàn cũng có thể thuyết phục!”

“Hắc hắc. . .” Tăng Khả cười nói, “Phim hoạt họa trong câu nói kia nói thế nào? Trừ đi không thể nào nhân tố, lưu lại cho dù biết bao không hợp tình lý, nhưng đó chính là chân tướng!”

“Ta cảm thấy, phần đông chính là trùng hợp thôi!” Triệu Ngọc ý vị thâm trường nói, “Ở ta trước kia gặp phải vụ án bên trong, khó khăn nhất phá, chính là cái loại đó vụ án trung xen lẫn trùng hợp thành phần sự kiện! Vô xảo bất thành thư, nhưng cái này chút trùng hợp nhưng thường thường là chúng ta không cách nào phỏng đoán đến!

“Liền lấy bản án mà nói, mưu sát hiện trường nhìn qua giống như là chú tâm sắp đặt, mưu đồ đã lâu, nhưng lại tỏ ra dị thường vội vàng. Hơn nữa mất tích Quách Nhất Hàng cùng vô cùng có thể bị giết lầm Hứa Hữu, cho nên, vụ án càng giống như ý muốn nhất thời. Cho nên, ta mới sẽ cảm thấy vụ án có chút cổ quái!

“Lui về phía sau nữa, chúng ta biết Đậu Tự Lực là hải đăng người đời sau, coi như là có động cơ; tàn thuốc cùng trấn tĩnh thuốc cùng Đậu Tự Lực tương quan, thì tương đương với có thủ đoạn.” Triệu Ngọc nói,

“Cho nên, ở nơi này dạng điều kiện tiên quyết, Đậu Tự Lực lại muốn đi tiêu hủy bộ nhớ trong, vậy thì cơ bản có thể xác định rồi!”

Thật ra thì, còn có một chút Triệu Ngọc muốn nói, vậy chính là mình quẻ văn. Liên tục ba lần mở ra ly quẻ, rõ ràng có ám chỉ kỳ. Mà cùng ly quẻ tương ứng với người, không phải là Đậu Tự Lực không thể nghi ngờ.

“Bội phục, bội phục!” Tăng Khả khen một câu, lại hỏi, “Còn có thứ hai điểm không quá rõ, đó chính là, ngươi thế nào cứ như vậy tin chắc, Đậu Tự Lực đồng bọn sẽ là nàng mẹ chứ ?”

“Cái này đi, cũng không đơn thuần là trực giác!” Triệu Ngọc nói, “Nói trắng ra là, cả chuyện cũng là bởi vì cái này lão thái thái lên! Tạ Hạo cùng Lý Thiến nói qua, hắn thật giống như thấy được một cái tóc dài đàn bà. Cho nên, ta coi như Đậu Tự Lực mặt nhắc tới tóc dài, kết quả, Đậu Tự Lực phản ứng rất lớn.

“Đậu Tự Lực nóng lòng tiêu hủy Tạ Hạo bộ nhớ trong, nói rõ, hắn thật vô cùng lo lắng, Tạ Hạo sẽ dùng điện thoại di động chụp đến rồi cái gì. Chỉ bất quá, Đậu Tự Lực mặc dù tóc không ngắn, nhưng không gọi được là mái tóc dài, đường ranh nhìn lên cũng rõ ràng là cá hán tử.

“Cho nên, ta liền hoài nghi, Đậu Tự Lực hắn là đang lo lắng cho hắn đồng bọn, mà hắn đồng bọn còn là đàn bà.

“Chúng ta điều tra qua Đậu Tự Lực tài liệu cặn kẽ, trừ mẹ hắn Lưu Thải Vân, lại không có phụ họa đặc thù đối tượng!” Triệu Ngọc nói, “Hơn nữa, giống như loại này chuyện bí ẩn, ta nghĩ, cũng chỉ có Lưu Thải Vân rồi chứ ?”

“Đây cũng là, thật ra thì, Lưu Thải Vân năm nay chỉ có 61 tuổi, hơn nữa thân thể cường tráng, “ Tăng Khả gật đầu, “Là có làm đồng lõa điều kiện!”

“Hừ!” Triệu Ngọc hừ lạnh một tiếng, không xác định nói nhẹ, “Muốn ta nhìn, ai là đồng lõa, ai là chánh phạm. . . Rất khó nói a!”

“Không thể nào?” Tăng Khả cau mày, “Ngươi hoài nghi. . .”

“Ngươi phát không phát hiện, lão thái thái mới là chánh chủ nhân a!” Triệu Ngọc lắc đầu thở dài nói, “Loại này sống nương tựa lẫn nhau cô nhi quả mẫu đáng giá mọi người đồng tình, nhưng là, nếu như mẹ có cái gì tà niệm, cũng vô cùng dễ dàng di truyền đến đứa trẻ trên người tới! Ta lo lắng, năm đó hải đăng mưu sát án, thật sự là. . .”

“Lão đại, lão đại!” Lúc này, Nhiễm Đào chợt đẩy cửa vào đi, hưng phấn nói, “Cái kia hai người có một cái chiêu, các ngươi đoán một chút là cái nào?”

“Nói nhảm, “ Triệu Ngọc đứng lên đi ra ngoài, đi ngang qua Nhiễm Đào trước gót chân lúc nói một câu, “Đậu Tự Lực nói gì?”

“Lợi hại! Lợi hại!” Nhiễm Đào giơ ngón tay cái lên, “Hay là lão đại uy vũ!”

“Hừ!” Triệu Ngọc hừ lạnh một tiếng, “Đậu Tự Lực muốn chết lòng đều có, cung khai tự nhiên là phân phút chuyện! Mà lão thái thái thì dựa theo nguyên kế hoạch, đương nhiên là muốn dựa vào nơi hiểm yếu chống cự rồi!”

“Hả. . . Lão đại!” Nhiễm Đào kéo một chút Triệu Ngọc, nhỏ giọng nói, “Ngô Tú Mẫn đang ở bên trong thẩm vấn Đậu Tự Lực, nàng muốn ta nói cho ngươi, ngươi muôn ngàn lần không thể tiến vào phòng thẩm vấn để cho Đậu Tự Lực nhìn thấy. Ngươi biết, bây giờ Đậu Tự Lực hận ngươi tận xương, nàng lo lắng. . .”

“Được rồi, ta cũng không phải là trẻ nít, dùng ngươi nhắc nhở?” Nói

xong, Triệu Ngọc đụng ra Nhiễm Đào, chạy thẳng tới phòng thẩm vấn bên cạnh phòng quan sát đi.

Mở cửa sau, chống gậy Vương cục trưởng cùng thị cục, tỉnh cục mấy vị tương quan lãnh đạo đều ở đây! Bởi vì Vương Thành Cương cấp bậc thấp nhất, mặc dù khập khiễng chân, nhưng ngay cả cái ghế cũng không dám ngồi.

Triệu Ngọc cũng không để ý một bộ kia, đi vào sau trực tiếp kéo cái ghế ngồi xuống. Lúc này, Đậu Tự Lực cung khai đã bắt đầu, cho nên mọi người ước chừng lẫn nhau gật đầu một cái, không có làm bất kỳ hàn huyên, liền bắt đầu nghiêm cẩn lắng nghe.

“Ta chỉ có thể. . . Từ ta nhớ chuyện lúc nói tới, “ Đậu Tự Lực đã tắm rồi mặt, nhưng trên người vẫn đầy đất u tối. Không biết ai cho hắn một điếu thuốc, hắn một mặt say mê đất rút ra, một mặt đối Ngô Tú Mẫn nói, “Ta từ đậu gia trang lớn lên, từ ta nhớ chuyện thời điểm trở đi, liền nhớ hai chuyện, nhìn đánh nhau cùng bị đánh! Ta cái đó bố dượng là tửu quỷ có tiếng, một uống nhiều rồi, đánh liền mẹ ta! Nếu không phải là đánh ta!

“Ở ta đi học năm ấy, mẹ ta quả thực không ở nổi nữa, liền mang theo ta chạy thoát thân!” Đậu Tự Lực phun một vòng khói, nói, “Bất quá, ta đã không có gì ấn tượng. Chỉ nhớ, lúc ấy cuộc sống quá rất khổ, ở qua cứu trợ đứng, ở qua chòi, cũng ở qua bệnh viện, thật giống như còn kém xin cơm!

“Triêu Hải, lĩnh dương, khắp nơi phiêu bạc đi! Cuối cùng mới từ Khúc Lương nghỉ ngơi, mẹ ta cho người ta cá tràng đi làm, có lúc còn đan đan cá lưới cái gì, mặc dù quá nghèo khó, nhưng ít ra có thể sống qua ngày.

“Về sau nữa, ta làm lính, biểu hiện ưu dị, phục hồi như cũ sau này, coi như cảnh sát.

“Liên quan tới những thứ kia chuyện cũ năm xưa, ta là biết một ít!” Đậu

Tự Lực hít mạnh một hơi, nói, “Họ Triệu kia nói không sai, mẹ ta chính là như vậy nói cho ta, nói ba ta là người trông tháp, ba ta bị Thái Hạng Bân giết đi! Sau đó, họ Thái một nhà còn khi dễ qua nàng, cho nên nàng vạn bất đắc dĩ mới từ đảo Vĩnh Tiến thoát đi ra ngoài!

“Lúc ấy, ta mới vừa mới sinh ra, mẹ ta cũng là vì ta có thể sống được, mới vạn bất đắc dĩ gả cho Đậu Hữu Lâm cái kia tên khốn kiếp! Ta sau đó nghe nói, chúng ta đi không lâu, tên khốn kia chết rồi!

“Làm cảnh sát sau, ta đã từng nghĩ tới cho mẹ ta làm cá thân phận, nhưng nàng chính là không đáp ứng.” Đậu Tự Lực nói, “Một người là sợ tiêu tiền, một người là sợ có người biết nàng là Lưu Thải Vân!

“Ta có thể cảm giác được, năm đó hải đăng sự kiện, đối mẹ ta ảnh hưởng quá sâu! Cho nên, có một số việc, ta cũng không dám hỏi nhiều.

“Ai! Cuộc sống chính là như vậy đi!” Đậu Tự Lực than thở nói, “Chúng ta mua nhà, cuộc sống cũng quá càng ngày càng tốt hơn, nhưng là cái này tâm cảnh, nhưng thủy chung không có thay đổi.

“Mẹ ta tư tưởng cùng người tuổi trẻ khác biệt rất lớn, mà ta. . . Cũng chuyện gì cũng theo nàng! Cho nên, bởi vì cái này, ly dị cũng là quyết định đi!” Nói đến đây, Đậu Tự Lực một điếu thuốc đã hút xong, hắn dùng sức đem tàn thuốc niệp diệt, sau đó ngửa đầu nhìn trời hoa bản, tràn đầy thất vọng nói nhẹ, “Cái đó phim quay nhiếp kịch tổ. . . Thật không nên tới!”

Chương 779: Trong kế hoạch ngoài ý muốn

“Mấy năm gần đây, của mẹ ta trạng thái tinh thần một mực không được!” Đậu Tự Lực bụm mặt nói nói, “ tính tình cũng rất kém cỏi! Nhất là. . . Là vừa nghe đến có quan hệ hải đăng án sự tình, tâm tình của nàng liền đặc biệt không ổn định! Sợ mọi người biết, nàng liền là năm đó Lưu Thải Vân! Ân. . .”

Nói đến đây, Đậu Tự Lực gương mặt chảy ra mồ hôi, lộ ra trạng thái rất không ổn định. Ngô Tú Mẫn thấy thế, lại gọi người cho hắn đưa điếu thuốc.

“Tạ. . . Cám ơn!” Đậu Tự Lực rút đến khói về sau, lúc này mới thư hoãn một cái, tiếp tục nói, “Kỳ thật, ta cũng thật không có thể hiểu được! Từ khi rời đi Đậu gia trang về sau, chúng ta đi rất nhiều thành thị, nhưng cuối cùng, mụ mụ lại vẫn cứ vẫn là về tới Khúc Lương nơi này!

“Bất quá, cũng may đã qua nhiều năm như vậy, mẹ ta lại không có cái gì thân thích, bộ dáng cũng cải biến không ít, cho nên, đã không ai nhận ra nàng!

“Ai!” Đậu Tự Lực thở dài một hơi, nói nói, “ ly hôn về sau, vốn đang tính ổn định, chí ít không cần mỗi ngày nghe được thê tử cùng mẹ ta cãi nhau, an tĩnh rất nhiều! Chính là. . . Có chút nghĩ hài tử! Ai. . . Đường đường một cái đội trưởng cảnh sát hình sự, trôi qua xem như. . . Ai. . .”

Nghe được Đậu Tự Lực đông một câu tây một câu, Ngô Tú Mẫn lại

cũng không thúc giục, rốt cục, tại một phen kiên nhẫn đợi đến về sau, Đậu Tự Lực lúc này mới lần nữa tiến nhập mấu chốt chủ đề.

“Ta về sau minh bạch, mẹ ta sở dĩ cuối cùng lựa chọn Khúc Lương, là bởi vì nàng không thể rời bỏ cái kia đảo, không thể rời bỏ toà kia lão hải đăng!” Đậu Tự Lực hung hăng hút thuốc, làn khói tràn ngập tại toàn bộ phòng thẩm vấn.”Những năm gần đây, chúng ta một có thời gian, liền sẽ đi Vĩnh Tiến Đảo bên trên nhìn xem! Cũng thật sự là kỳ quái, chỉ cần mẹ ta vừa đến ở trên đảo, giống như nàng cái kia nóng nảy tâm tình liền có thể bình tĩnh trở lại giống như.

“Tưới tưới hoa, câu câu cá, mỗi một lần đều dáng vẻ rất vui vẻ! Có đôi khi, nàng sẽ còn cùng ta nói về một chút chuyện đã qua, nói nàng cùng cha ta như thế nào thủ hộ hải đăng, khai hoang trồng trọt, còn có gặp được bão loại hình sự tình!

“Cho ta cảm giác, toà đảo này, phảng phất đã cùng ta mẹ hòa làm một thể như vậy! Ta thậm chí nghĩ tới , chờ mẹ ta trăm năm về sau, không bằng đưa nàng táng ở chỗ này đây!” Nói đến đây, Đậu Tự Lực lại ý vị thâm trường hít một hơi thuốc lá, cái này mới bất đắc dĩ địa nói nói, “ thế nhưng là, không nghĩ tới, cái kia đoàn làm phim vừa đến, toàn cũng thay đổi!

“Đoàn làm phim đến Vĩnh Tiến Đảo bên trên quay phim sự tình, chúng ta trước đó cũng không biết! Ta chỉ là tại tiệm cơm ăn cơm, ngẫu nhiên nghe người ta nói đến qua. Làm ta biết, đoàn làm phim đến ở trên đảo, lại là đập năm đó án giết người, ta đương nhiên phi thường tức giận! Của mẹ ta thương tích mấy chục năm cũng không vuốt lên, nhưng bọn họ nhưng lại đến vô tình tàn phá, ta há có thể để bọn họ toại nguyện?

“Cho nên, lúc mới bắt đầu nhất, ta đích xác động đậy, phái nơi đó lưu manh đi làm nhiễu ý nghĩ của bọn hắn. Thế nhưng là, ta tỉ mỉ nghĩ lại, nhưng vẫn là bỏ đi! Mẹ ta sự tình, không thể để cho bất luận kẻ nào biết! Nếu như ta phái người đi, nói không chừng sẽ hoàn toàn ngược lại.

“Thế nhưng là, chuyện này việc quan hệ cha mẹ ta danh dự, ta cũng không thể ngồi yên không lý đến a? Cái này phim tương lai nếu là đập đi ra, đối với chúng ta nhà tới nói, chính là một trận tai họa thật lớn!

“Thế là, tại trong những ngày kế tiếp, ta bắt đầu bí mật quan sát đoàn làm phim những người kia, bắt đầu tìm kiếm cản trở bọn hắn biện pháp cùng cơ hội.

“Có đôi khi, ta cũng sẽ đi đến ở trên đảo, lặng lẽ quan sát bọn họ quay chụp quá trình. Ta là lính trinh sát xuất thân, đối trên đảo địa hình cũng hiểu rất rõ. Cho nên, bọn họ căn bản không biết ta đang giám thị bọn họ.

“Ta càng giám thị, liền càng sinh khí!” Đậu Tự Lực phẫn hận nói nói, “ bọn họ đập đến quá bất hợp lí! Vậy mà ngấm ngầm hại người, đem năm đó mọi người hồ ngôn loạn ngữ tập kết kịch bản, chiếu rọi mẹ ta mới thật sự là hung thủ! Thật sự là quá khinh người! Cái này nếu để cho mẹ ta biết,

Hậu quả khó mà lường được.

“Về sau, thông qua xâm nhập hiểu rõ, ta lúc này mới phát hiện, ghê tởm nhất liền là cái kia biên kịch Thái Kim Đạt! Tất cả chủ ý đều là hắn nghĩ ra được, mà lại, hắn vẫn là Thái Hạng Bân chất tử.

“Cái này tự tư tiểu nhân! Hắn muốn lợi dụng cái kia chết đi thúc thúc, còn có cha mẹ ta danh dự, đến thực hiện sự nghiệp của hắn! Các ngươi nói, hắn có nên hay không chết! ?”

Nói đến chỗ này, Đậu Tự Lực bởi vì kích động mà toàn thân run rẩy, trong ánh mắt cũng là lộ ra một loại không thể gọi tên lạnh lẽo.

“Bất quá, cái kia họ Triệu nói không sai, bất kể như thế nào, ta tốt xấu là cái cảnh sát hình sự, “ Đậu Tự Lực hơi có vẻ tố chất thần kinh địa nói

nói, “ ta còn không đến mức vì chuyện như vậy mà đi giết người! Cho nên, ta ban đầu kế hoạch, cũng không phải là cái dạng này!

“Ngay từ đầu. . . Ta chỉ là muốn đem bọn họ quay chụp tốt phim nhựa tiêu hủy mà thôi, “ Đậu Tự Lực ngẩng đầu ở giữa, cái thứ hai khói đã hút xong, nhưng hắn còn siết thật chặt đầu mẩu thuốc lá không chịu buông tay.”Ta đoán chắc thời gian, một mực chờ đến bọn họ sắp hơ khô thẻ tre thời điểm, lại động thủ, dạng này liền sẽ đem tổn thất của bọn họ tăng lên tới lớn nhất! Kể từ đó, bọn họ trong thời gian ngắn, là không thể nào một lần nữa quay chụp!

“Thuốc an thần sự tình cũng là đúng. Năm ngoái, ta từ một tên trộm cái kia lấy được đại lượng thuốc an thần, một mực để đặt tại vật chứng trong phòng, về sau gặp phải có hoạt động, liền đưa qua tập thể tiêu hủy!

“Nhưng sự tình có trùng hợp, có như vậy hai thùng rơi vào trên xe của ta không có bị tiêu hủy, cho nên, ta liền đem đồ vật thả trong nhà mình, sau tới nhà sự tình càng nhiều, ta liền đem quên đi.

“Vì để cho kế hoạch của ta càng thêm ổn thỏa, cho nên ta nhớ tới cái kia hai thùng thuốc an thần đến, đưa chúng nó sớm chuyển đến ở trên đảo, đồng thời đoán ra thời gian, tăng thêm vào đoàn làm phim thức uống cùng đồ uống bên trong.

“Ai! Người tính không bằng trời tính, kế hoạch của ta lúc đầu thật đơn giản, thật không nghĩ đến, vẫn là phát sinh khó mà dự liệu ngoài ý muốn!”

Quách Nhất Hàng. . . Quách Nhất Hàng. . .

Ngay tại Đậu Tự Lực nói đến chỗ này thời điểm, Triệu Ngọc bắt đầu nhỏ giọng mặc niệm lấy tên Quách Nhất Hàng.

“Liền là cái kia Quách Nhất Hàng!” Đậu Tự Lực uể oải địa nói nói, “

đều là bởi vì hắn, ta mới phạm vào như thế vạn kiếp bất phục tội lớn!”

A. . .

Triệu Ngọc cho mình thụ một cái ngón tay cái, mình quả nhiên không có đoán sai, Quách Nhất Hàng chính là bản án mấu chốt biến số.

“Đêm hôm đó, ta một mực chờ đến 12 giờ nhiều, xác định dược hiệu phát huy về sau, mới âm thầm vào bọn họ doanh địa, đi tiêu hủy phim nhựa!” Đậu Tự Lực tiếp tục nói, “Ta biết, bọn họ phim nhựa, ngoại trừ máy quay phim cùng máy tính bên ngoài, UU đọc sách www. uukan Shu. com còn tại đám mây đồng bộ dành trước. Ta muốn xóa triệt để, liền phải đăng nhập đám mây, từ nơi đó xóa bỏ.

“Mà đám mây tài khoản cùng mật mã đều tại thợ quay phim trương thành công trên thân, cho nên, ta cần tới trước Trương Thành công nơi đó tìm tới mới được. Đêm đó, Trương Thành công ngủ được rất chết, ta liền ở trên người hắn tìm tòi, nhưng sờ lấy sờ lấy. . . Ta lại chợt nghe một trận vang động. . .

“Không nghĩ tới, cái kia trong lều vải lại còn cất giấu một người, người kia đem ta sở tác sở vi nhìn cái nhất thanh nhị sở!

“Làm ta nhìn thấy hắn lúc, hắn vèo liền từ trong lều vải chạy ra ngoài.

“Lúc ấy, đầu của ta là mộng! Ta chỉ biết là, nhất định không thể để cho hắn chạy, cho nên cũng đi theo đuổi tới. Làm ta truy đi ra bên ngoài thời điểm, ta mới nhìn rõ ràng, nguyên lai người kia là diễn viên Quách Nhất Hàng!

“Không biết tại sao, Quách Nhất Hàng chẳng những không có bất luận cái gì hôn mê dấu hiệu, hơn nữa còn chỉnh tề mặc quần áo, trên lưng còn đeo cái Bao nhi, nhìn dạng như vậy, giống như đang muốn chuẩn bị rời đi giống như!

“Bất quá, Quách Nhất Hàng khả năng cũng là dọa sợ, không có chạy bao lâu, hắn liền bị tảng đá đẩy ta một phát, ngã sấp xuống!

“Sau đó, ta liền nhào tới, lại không nghĩ rằng, hắn quơ lấy một khối đá đập tới, đánh trúng cánh tay của ta.

“Lại sau này, chúng ta liền đánh lên, mãi cho đến cuối cùng, ta mới ghìm chặt cổ của hắn, bắt hắn cho —— ghìm chết! ! !” . .

Chương 780: Trùng hợp trí mạng

“Ta đem Quách Nhất Hàng siết thời điểm chết, trong đầu trống rỗng.” Đậu Tự Lực tiếp tục giảng thuật mình phạm tội kinh lịch, “Ta bản thân cảm giác, hắn không nên yếu ớt như vậy, ta chỉ là muốn đem hắn siết choáng mà thôi! Lại không nghĩ rằng. . . Có lẽ, bởi vì hắn có viêm cơ tim nguyên nhân a?”

Nói đến chỗ này, Đậu Tự Lực bất đắc dĩ đánh một thủ thế, lại hướng Ngô Tú Mẫn yêu cầu cái thứ ba thuốc lá.

“Người đã chết, ta mộng một chút thời điểm, không biết nên làm thế nào mới tốt. . . Chúng ta có quá khích liệt đánh nhau, hắn còn đem cổ của ta cào nát! Trên thân sẽ có ta da mảnh tổ chức, móng tay bên trong cũng sẽ có ta DNA, nếu như kiểm tra thi thể, tất nhiên sẽ đem ta điều tra ra.

“Cho nên. . . Ta lúc ấy vừa muốn đem thi thể trước xử lý sạch, sau đó ngụy trang thành tự nhiên mất tích bộ dáng, chỉ cần mọi người tìm không thấy thi thể, ta liền có thể thoát tội.

“Ai ngờ, đang chuyển động thi thể thời điểm, ta thấy được điện thoại di động của hắn, điện thoại di động của hắn màn hình là sáng, hắn là mới vừa thu được Wechat loại hình.

“Ta lo lắng những tin tức kia gây bất lợi cho ta, cho nên liền nhìn kỹ một cái. Ân. . . Điện thoại là vân tay giải tỏa, ta rất nhẹ nhàng liền đem nó mở ra! Nhưng kết quả. . .” Đậu Tự Lực thật sâu hít một hơi khói, phảng phất cái này miệng vừa hạ xuống, là có thể đem toàn bộ khói đều toát rơi giống như.”Kết quả, ta lại thấy được làm ta ngạc nhiên một màn.

“Lần này, cái kia họ Triệu lại đoán đúng rồi! Có quan hệ Kiều Như Tuyết sự tình, ta đều là từ Quách Nhất Hàng trên điện thoại di động lấy được!” Đậu Tự Lực giảng nói, “ nguyên lai, Quách Nhất Hàng là cái giải trí nội ứng, hắn làm bộ trà trộn vào đoàn làm phim làm diễn viên, trên thực tế là tại sưu tập ngành giải trí nội tình, sau đó lợi dụng những nội tình này thượng vị!

“Bởi vì cùng Kiều Như Tuyết nói qua yêu đương, cho nên hắn chủ yếu điều tra, liền là cùng Kiều Như Tuyết có liên quan nội tình tư liệu. Điện thoại di động văn kiện bên trong kỹ càng liệt cử mỗi một cái khi dễ hoặc hãm hại qua Kiều Như Tuyết người tội trạng, nội dung kỹ càng đến cực điểm, hơn nữa còn có kèm theo điện tử tư liệu.

“Thẳng đến lúc này ta mới hiểu được, “ Đậu Tự Lực có chút ít đắng chát địa hồi ức nói, “ Quách Nhất Hàng sở dĩ sẽ xuất hiện tại trương thành công trong lều vải, chính là là bởi vì cái kia chứa chụp lén video USB! Lúc ấy, Quách Nhất Hàng đã chuẩn bị xong phần lớn tư liệu, còn kém trương thành công USB!

“Nếu như hắn có thể đem trương thành công USB mang về, hiển nhiên sẽ càng thêm hoàn mỹ! Cho nên, hắn mặc chỉnh tề như vậy, tất nhiên là dự định tại trộm lấy đến USB về sau, rời đi Vĩnh Tiến Đảo! Lại không nghĩ rằng. . . Vậy mà cùng ta đụng phải một cái một chút lên!” Nói đến đây, Đậu Tự Lực bi phẫn nôn cái vòng khói, bất đắc dĩ thán nói, “ ai! Thế gian này có trùng hợp nhiều như vậy, lại vẫn cứ để cho ta đụng phải trí mạng nhất một cái!”

“Cái kia. . . Sau đó thì sao?” Chủ đề đã tiến vào thời khắc mấu chốt, Ngô Tú Mẫn cũng không nhịn được thúc hỏi một câu. Nàng ý tứ lại rõ ràng bất quá, liền là muốn hỏi một câu Đậu Tự Lực, là không phải là bởi vì trên điện thoại di động tư liệu, cho nên hắn mới muốn đại khai sát giới?

“Không. . . Không không. . .” Đậu Tự Lực minh bạch Ngô Tú Mẫn ý tứ,

lúc này lắc đầu nói nói, “ lúc ấy, ta còn chưa tới loại kia phát rồ tình trạng! Không thể phủ nhận, làm ta nhìn thấy những tài liệu kia về sau, ta đích xác động đậy cái kia loại ý nghĩ, mà lại trong đầu không thể ức chế sản sinh một cái hoàn mỹ giết người kế hoạch, nhưng lúc đó, ta mặc dù giết Quách Nhất Hàng, nhưng còn không đến mức. . . Không đến mức. . .”

Hứa Hữu. . . Hứa Hữu. . .

Nghe lén trong phòng, Triệu Ngọc lại nhỏ giọng địa đắc a lên tên Hứa Hữu tới.

“Vậy tại sao. . . Lại. . .” Ngô Tú Mẫn đánh một thủ thế.

“Ta biết, ta biết!” Đậu Tự Lực lại thở dài, lúc này mới tiếp tục nói tiếp, “Quách Nhất Hàng chết rồi, kế hoạch của ta tự nhiên muốn làm ra điều chỉnh! Thế nhưng là,

Mục đích của ta không thể có biến, ta nhất định tiêu hủy bọn họ phim nhựa mới được!

“Cho nên, ta liền cõng Quách Nhất Hàng thi thể trở lại doanh địa, nghĩ trước tiên đem phim nhựa tiêu hủy, sau đó lại đem Quách Nhất Hàng mang lên bọn họ ca nô bên trên, sau đó đi tiêu hủy thi thể!

“Thế nhưng là, ngoài ý muốn lại lần nữa phát sinh! Lúc ấy, ta chính khiêng Quách Nhất Hàng trở lại doanh địa, nhưng cái kia đạo cụ sư Hứa Hữu không biết thế nào vậy mà tỉnh! Hắn ngay tại bên ngoài lều đi vệ sinh, vừa vặn cùng ta đụng một vừa vặn!”

A!

Triệu Ngọc nắm nắm quyền, chúc mừng mình lại đoán đúng rồi.

“Ta cũng không biết, Hứa Hữu nhìn không thấy rõ ràng, “ Đậu Tự Lực nói nói, “ dù sao là giật nảy mình, sau đó quay đầu liền chạy, mà lại một mực hướng bến tàu chạy tới!

“Lần này, ta là thật dọa sợ! Nếu như Hứa Hữu thấy được hình dạng của ta, nếu là hắn chạy, ta lại thế nào làm cũng không làm nên chuyện gì! Cho nên, ta tranh thủ thời gian buông xuống Quách Nhất Hàng đuổi theo.

“Trước đó, ta vượt qua Quách Nhất Hàng ba lô, biết trong túi đeo lưng của hắn có một thanh súng báo hiệu. Cho nên, ta móc ra súng báo hiệu liền đuổi tới.

“Sự tình phía sau, chắc hẳn các ngươi một đoán liền biết!” Đậu Tự Lực lắc đầu nói nói, “ Hứa Hữu mặc dù là tỉnh dậy, nhưng thuốc an thần vẫn là tại nổi lên tác dụng, hắn chạy cũng không nhanh, ta không bao lâu liền đuổi kịp hắn, sau đó dùng súng báo hiệu đánh trúng hắn, đem hắn thiêu chết!”

Sau khi nói xong, trong phòng thẩm vấn bên ngoài bỗng nhiên lâm vào hoàn toàn yên tĩnh.

Đậu Tự Lực nói đến nhẹ nhàng linh hoạt, động lòng người nhóm trong mắt, lại toàn đều nổi lên một người bị đốt sống chết tươi cảnh tượng thê thảm.

“Hết thảy cứ như vậy bắt đầu!” Tiếp đó, Đậu Tự Lực hung hăng cắn răng, “Hứa Hữu vừa chết, ta liền ý thức được, ta không có khả năng giấu giếm nữa! Một người có lẽ có thể sử dụng mất tích che giấu, nhưng hai người lại không có khả năng. . .

“Thiêu chết Hứa Hữu đại hỏa, triệt để đốt lên trong lòng ta ác ma chủng tử. Thông qua lặp đi lặp lại suy nghĩ, dụng tâm suy nghĩ, ta cuối cùng phát hiện, nếu như ta còn muốn thoát tội, vậy thì nhất định phải khai

thác cái kia cực đoan kế hoạch, hy sinh hết càng nhiều nhân mạng mới có thể làm đến!

“Nếu như ta căn cứ Quách Nhất Hàng tư liệu, đem những cái kia hãm hại qua Kiều Như Tuyết người giết chết, sau đó lại giả tạo thành Quách Nhất Hàng mất tích lời nói, liền có thể đem cảnh sát ánh mắt chuyển dời đến hai người kia trên thân đến, cho mình hoàn mỹ thoát tội!

“Đúng vậy, ta dù sao làm hình cảnh nhiều năm như vậy, đối với cảnh sát điều tra thủ đoạn cùng phá án và bắt giam năng lực vẫn còn có chút nắm chắc!” Đậu Tự Lực nói nói, “ chỉ cần ta đem vụ án này thiết kế đến đầy đủ phức tạp, cảnh sát liền sẽ không đem lực chú ý chuyển dời đến trên người của ta! Mà lại, coi như hoài nghi đến ta, chỉ cần tìm không thấy Quách Nhất Hàng, cũng vô pháp cho ta định tội!

“Ngoài ra còn có một chút, UU đọc sách www. uukan Shu. com Vĩnh Tiến Đảo về ta quản hạt, vụ án phát sinh về sau, ta tất nhiên là chủ quản cảnh sát hình sự, sẽ ngay đầu tiên tiến vào hiện trường, thu hoạch được trực tiếp tư liệu. Cho nên, phàm là có cái gì sơ hở, ta cũng có thể kịp thời đền bù! Dù là tại hiện trường phát hiện được ta dấu chân, cũng sẽ không khiến cho hoài nghi!

“Thiên thời địa lợi nhân hoà! Cho nên, ta mới cuối cùng quyết định, áp dụng ta giết người kế hoạch!” Đậu Tự Lực lại hung rút mạnh điếu thuốc, nói nói, “ còn nữa nói, những cái kia hãm hại qua Kiều Như Tuyết người cũng thật sự là đáng giận đến cực điểm, bọn họ tất cả đều là cặn bã! Vì lợi ích, vì sắc đẹp, bọn họ ngay cả tối thiểu nhất nguyên tắc làm người đều không nói, căn bản không xứng còn sống!”

Nhìn thấy Đậu Tự Lực có chút kích động, Ngô Tú Mẫn tranh thủ thời gian sai người rót cho hắn chén nước.

Thế nhưng là, Đậu Tự Lực chỉ đối hút thuốc cảm thấy hứng thú, tại đem cái thứ ba thuốc hút xong sau, lúc này mới tiếp tục khai nói: “Ta dùng

nửa giờ làm kế hoạch, sau đó liền bắt đầu hành động! Nói thật, ta lúc ấy chẳng những không khẩn trương, hơn nữa còn mơ hồ cảm nhận được hưng phấn.

“Tại không xa trong vòng vài ngày, ta lại muốn phá án và bắt giam cùng một chỗ chính ta phạm vào bản án, nói đến, có phải hay không có chút tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả?

“Nhất là, là ta tại trên thân người chết lưu lại những cái kia manh mối!

“Ta đoán, cảnh sát khẳng định sẽ cho rằng, hung thủ chính là mưu đồ đã lâu, tỉ mỉ bày kế trận này mưu sát! Lại ai cũng không nghĩ ra, như thế kế hoạch hoàn mỹ, bất quá là ta linh quang lóe lên mà thôi. . .” . . .

Chương 781: Không hoàn chỉnh lời khai

“Hừ. . . Hoàn mỹ cái rắm!” Nghe lén trong phòng, Triệu Ngọc khinh thường nhả rãnh nói, “ mẹ nó nhìn thấy hiện trường phát hiện án lần đầu tiên, ta liền nhìn ra ngươi nha có vấn đề, hừ!”

Triệu Ngọc như thế hừ một cái, bên cạnh những người lãnh đạo tất cả đều bị hắn hấp dẫn một cái, không ai từng nghĩ tới, vị này đến từ hình sự sảnh đại tổ trưởng, ăn nói bên trong sẽ có nhiều như vậy thán từ.

“Kế hoạch sau khi bắt đầu, ta giết cái thứ nhất là diễn viên Tạ Hạo!” Đang khi nói chuyện, Đậu Tự Lực đã bắt đầu rút cây thứ thư khói, “Đao cũng là từ bọn họ đoàn làm phim bên trong tùy tiện cầm, tại cắt đứt Tạ Hạo cổ về sau, hắn từng có qua ngắn ngủi giãy dụa, nhưng rất nhanh sẽ chết rồi!

“Vì cho cảnh sát để lại đầu mối, ta liền dùng Quách Nhất Hàng điện thoại, đem Tạ Hạo trước kia quay chụp một trương phim hương * phiến dùng Bluetooth phát đưa đến trên điện thoại di động của hắn, đồng thời đem cải thành screensaver.

“Ừm. . . Lại kế tiếp là Trương Thành công, cái này đơn giản, từ trên vách núi hướng xuống đẩy liền giải quyết hết ! Bất quá, ta lo lắng làm làm manh mối USB sẽ phát sinh hư hao, cho nên đem USB nhét vào trong miệng của hắn, đồng thời che lại băng dán.

“Đương nhiên, quẳng xong sau, ta lại xuống dưới tra xét, xác nhận tử vong của hắn về sau mới tiếp tục hướng xuống tiến hành.” Nói đến đây, Đậu Tự Lực đã tiến vào một loại tỉnh táo trấn định trạng thái, mặc dù là

đang giảng giải giết người, lại nói đến tâm bình khí hòa, phảng phất tại miêu tả một chuyện rất bình thường.

“Kế tiếp là thợ trang điểm Tần Hảo!” Đậu Tự Lực hút thuốc nói, “Cái này cũng không phải rất khó, lưng xuống sườn núi , ấn đến trong nước chết đuối. Ta sợ dính nước sau không tốt viết manh mối, cho nên là tại hạ nước trước viết xuống công thức phân tử!

“Lúc đầu, ta nghĩ trực tiếp viết Cefuroxime, nhưng vì gia tăng một chút độ khó, mà lại biểu hiện một cái ta hóa học bản lĩnh, cho nên đổi thành công thức phân tử!

“Bất quá nha. . . Khụ khụ. . .” Hắn ho khan hai tiếng, nói nói, “ mặc kệ viết cái gì, mục đích đều là giống nhau! Liền là nhìn xem các ngươi có thể hay không liên tưởng đến Kiều Như Tuyết đầu đi lên!”

Nói xong, Đậu Tự Lực lại hít vài hơi khói, mới tiếp tục nói:

“Bất quá nha. . . Chuyện kế tiếp, hơi phí một chút khí lực! Muốn xâu chết một cái người, mà lại tại không có ròng rọc tình huống dưới, xác thực có chút khó khăn!

“Các ngươi cũng không nghĩ ra đi, tại trong mọi người, nhất tốn sức khó khăn nhất, liền là xử lý đạo diễn Tiền Tiến! Tên kia thân thể rất nặng, ta đem hắn xâu ở giữa không trung thời điểm, hắn bắt đầu kịch liệt giãy dụa, làm sao cũng không chết được! Mà ta chỉ có thể gắt gao địa kéo túm lấy dây thừng, cái gì khác cũng không thể làm!

“Lúc ấy, ta còn đang lo lắng nhánh cây bẻ gãy, hoặc là dây thừng không đủ rắn chắc loại hình, tóm lại. . . Làm trễ nải một đoạn thời gian rất dài, mới đem Tiền Tiến treo cổ! Hô. . .” Hắn nặng nề mà thở ra một hơi, “Lúc ấy ra một thân mồ hôi, thật rất không dễ dàng đâu!”

Phủi phủi khói bụi, Đậu Tự Lực lại phối hợp nói đi xuống nói:

“Ừm. . . Lại kế tiếp, liền là cái kia nữ diễn viên Lý Thiến! Nàng tại trong phim ảnh vai diễn nhân vật quá rác rưởi, đơn giản liền là một cái 'Làm' phụ, ta thật hận không thể đem nàng cũng cùng nhau giết chết!” Đậu Tự Lực mặt âm trầm nói, “Đáng tiếc, Quách Nhất Hàng ghi chép bên trên không có tên Lý Thiến, nói rõ Lý Thiến cùng Kiều Như Tuyết không có giao tập, ta mạo muội giết nàng, sợ rằng sẽ ảnh hưởng kế hoạch của ta!

“Đương nhiên, cứ như vậy bỏ mặc không quan tâm cũng có chút có lỗi với nàng, cho nên ta liền đem nàng cũng treo ở trên cây! Chỉ là cho nàng vụng trộm nhiều trói lại một sợi dây thừng, mà lại dưới lòng bàn chân còn thả một khung thang!

“Lý Thiến về sau liền là Trương Dũng!” Đậu Tự Lực lại nói, “ Trương Dũng cũng giống vậy, không tại tư liệu phía trên.

Cho nên, ta đem hắn lưng đến vườn hoa, đem hắn chôn sống một cái, chỉ là chừa cho hắn cái lỗ thông hơi mà thôi!

“Sở dĩ lựa chọn vườn hoa, là bởi vì toàn bộ ở trên đảo, chỉ có vườn hoa bùn đất nhất là xốp!” Nói tới chỗ này, Đậu Tự Lực trầm ngâm một chút, tựa hồ là nghĩ đến cái gì, liền chuyển mà nói nói, “ kỳ thật, ta phi thường rõ ràng, đào hố chôn sống sẽ lãng phí ta quý giá thời gian, nhưng ta cuối cùng vẫn là làm như vậy!

“Ta cũng không thể nói vì cái gì, có lẽ là nhiều năm như vậy hình sự trinh sát làm việc để cho ta sinh ra một loại nào đó ép buộc chứng, cũng có lẽ là , ta muốn để cảnh sát đem hoài nghi ánh mắt chuyển dời đến Trương Dũng trên thân! Dù sao. . . Ta chính là như vậy làm!”

“Như vậy. . . Tử vong phương thức đâu?” Ngô Tú Mẫn hỏi một câu, “Cũng là ra ngoài cùng một cái lý do sao?”

“Ừm. . . Không kém bao nhiêu đâu!” Đậu Tự Lực trả lời rất kiên quyết,

cơ hồ là không chút nghĩ ngợi nói nói, “ tại ta trong tiềm thức cho rằng, nếu như người chết chết bởi khác biệt kiểu chết, sẽ để cho án Tử Hiển đến càng thêm khó giải quyết một chút! Mà lại, cảnh sát cũng rất khó phán đoán người chết tử vong thời gian cụ thể cùng thứ tự trước sau; còn có, chủ yếu nhất một điểm, chính là. . . Ha ha. . . Nói ra, khả năng ngay cả chính ta đều cảm thấy buồn cười!

“Ừm. . . Ta sở dĩ áp dụng khác biệt tử vong phương pháp, còn có một cái tư tâm!” Đậu Tự Lực vui buồn thất thường địa nói nói, “ ta muốn thông qua nếm thử khác biệt giết người phương pháp, đến thu hoạch nhất định giết người kinh nghiệm, dạng này về sau gặp lại tương tự bản án, nói không chừng có thể có trợ giúp ta phá án cái gì. . . Ha ha. . . Có phải hay không nghe vào rất kéo? Nhưng ta nói, đều là ta lúc ấy ý tưởng chân thật nhất!”

“Cái kia. . .” Ngô Tú Mẫn suy tư một chút, nhấc tay ra hiệu nói, “ còn có hai cái đâu?”

“Được rồi, tiếp tục, tiếp tục!” Đậu Tự Lực đem cây thứ thư thuốc lá đầu mẩu thuốc lá ném vào cái gạt tàn thuốc, uống một hớp, lúc này mới tiếp tục nói, “Liên quan tới Thái Kim Đạt, tự nhiên muốn cho hắn một cái đặc biệt tử vong phương pháp làm kỷ niệm! Dù sao đây hết thảy hết thảy, đều là do hắn mà ra!

“Cho nên, ta không tiếc bỏ ra rất nhiều sức lực, đem hắn từ doanh địa lưng đến hải đăng phía dưới, sau đó dùng tảng đá đập chết hắn!

“Các ngươi thông minh như vậy, hắn là có thể lý giải trong đó dụ ý đi?” Đậu Tự Lực ngẩng đầu lên, tà dị địa nói nói, “ để Thái Kim Đạt chết tại hải đăng phía dưới, một phương diện muốn cảm thấy an ủi một cái cái kia đã từng thủ vệ hải đăng phụ thân! Một phương diện khác, cũng là lưu cho thế nhân một cái cảnh cáo, hải đăng chẳng lành, đừng lại tới quấy rầy chúng ta!

“Hừ! Ta cố ý đập nát Thái Kim Đạt mặt, chính là muốn để hắn không còn có mặt mũi đi gặp người! !”

Nói đến chỗ này, Đậu Tự Lực song quyền nắm chặt, lộ ra đến kích động dị thường.

“Cái kia. . . Khang Nhạc Minh đâu?” Ngô Tú Mẫn tranh thủ thời gian nói sang chuyện khác, hỏi nói, “ ngươi là cố ý muốn lưu lại tính mạng của hắn?”

“Đúng!” Đậu Tự Lực trả lời rất kiên quyết, “Tại bắt đầu hành động trước đó, ta liền đã đổi lại Quách Nhất Hàng quần áo cùng cái mũ của hắn. Ta cùng Quách Nhất Hàng hình thể hình dáng gần, trời đen như vậy, cho dù có người sống sót, cũng sẽ đem ta tưởng lầm là Quách Nhất Hàng!

“Giữ lại Khang Nhạc Minh cũng là như thế một cái ý tứ!” Đậu Tự Lực lạnh lùng nói nói, “ ta tại một tuyến làm nhiều năm như vậy, tự nhiên lý giải nhân chứng tầm quan trọng! Nếu như lưu lại một cái người sống có thể xác nhận Quách Nhất Hàng, tự nhiên đối kế hoạch của ta phi thường có lợi! Mặc dù có chút mạo hiểm, nhưng ta cho rằng, phi thường đáng giá!

“Lần này, UU đọc sách www. uukan Shu. com cái kia họ Triệu lại đoán đúng rồi! Ta lên đảo thời điểm, liền là đem ca nô ngừng đến rừng chắn gió bên ngoài đá ngầm san hô trong thạch động. Cho nên, ta là cố ý đem Khang Nhạc Minh bức đến rừng chắn gió mới ra tay! Đem hắn đâm ngã về sau, ta chính dễ dàng đến đá ngầm động đi lấy thuyền của ta!

“Lại sau đó, ta đem ca nô lái đến bến tàu, đem ta ca nô cùng đoàn làm phim ca nô dùng dây thừng ngay cả ở cùng nhau, lại đem Quách Nhất Hàng thi thể mang lên ta ca nô phía trên, đồng thời trói lại hòn đá.

“Lại sau này, ta mở ra đoàn làm phim ca nô trở về bên bờ, tạo thành

Quách Nhất Hàng lái thuyền chạy trốn giả tượng. Sau đó lại mở ra mình ca nô đi ra ngoài biển chỗ, đem thi thể ném bỏ vào trong biển!

“Ta đối Khúc Lương một vùng hải vực hiểu rõ vô cùng, vứt xác địa phương đúng lúc là cái rất sâu rãnh biển, căn bản là không có cách vớt! Mà lại, cái kia một vùng có hải lưu đi qua, coi như thi thể phiêu trồi lên, cũng sẽ theo hải lưu. . .”

“Bành!”

Ai ngờ, Đậu Tự Lực nói còn chưa dứt lời, phòng thẩm vấn đại môn liền thình lình bị người dùng lực đá văng. Nhưng gặp Triệu Ngọc gấp lông mày hỏa nhãn địa từ bên ngoài vọt vào, chỉ vào Đậu Tự Lực cái mũi chửi ầm lên:

“Bà mẹ ngươi chứ gấu à! Đều lúc này, ngươi nha còn không nói thật có phải không?” Triệu Ngọc xông lại chợt vỗ bàn một cái, rống nói, “ được a, từ nhi biên không tệ, ngươi ngược lại là đem mẹ ngươi hái được thật sạch sẽ a! ? Ta không rõ, lão thái thái đã lừa gạt thảm rồi ngươi, ngươi vẫn còn phải che chở nàng sao?” . . .

Chương 782: Lớn nhất lổ thủng

“Ta nói cái gì tới?” Triệu Ngọc đối Ngô Tú Mẫn đám người nói, “Liền không thể để gia hỏa này chậm qua thần mà đến! Nhìn, mới ngắn ngủi hai cái giờ, hắn liền lại biên ra một bộ mới lời khai đến!”

“Họ Triệu, ta đã cung khai, ngươi còn muốn như thế nào nữa?” Nhìn thấy Triệu Ngọc về sau, Đậu Tự Lực thế nhưng là hung ác đến nghiến răng nghiến lợi.

“Muốn thế nào? Đương nhiên là tra ra chân tướng ngớ ngẩn?” Triệu Ngọc giương nanh múa vuốt, bày ra một bộ hoàn toàn như trước đây ngang ngược tư thái.

“Ta nói đến đều là thật, ngươi muốn tin hay không!” Đậu Tự Lực cũng là đỏ nhãn châu.

“Tin! Ta tin tưởng ngươi lời khai là thật, nhưng là không được đầy đủ a tiểu tử!” Triệu Ngọc cố ý đem mặt gần sát Đậu Tự Lực, hung ác địa nói nói, “ ta hỏi ngươi, từ Vĩnh Tiến Đảo đến ngươi nói ngoại hải vứt xác điểm có bao xa? Mở ra ngươi ca nô, cần muốn bao lâu thời gian?”

“Một giờ!” Đậu Tự Lực không chút nghĩ ngợi trả lời.

“Đánh rắm!” Triệu Ngọc đầu tiên là mắng một câu, sau đó lại gật đầu liên tục mang khoa tay địa nói nói, “ tốt! Coi như một giờ được rồi? Ngươi trước mở ra hai chiếc ca nô trở lại Khúc Lương bên bờ, buông xuống đoàn làm phim một chiếc, sau đó mở ra mình ca nô lại trở về về ngoại hải thủ tiêu tang vật! Đi một giờ, về một giờ, lại thêm từ Vĩnh

Tiến Đảo ra ngoài biển một giờ, ngươi nhanh nhất cũng phải ba giờ mới được! Cũng đừng quên, ngươi còn muốn đuổi tại vụ án phát sinh trước đó trở về, thời gian đủ sao? Dầu mà đủ sao?”

“Đủ, đương nhiên đủ!”

“Đủ cái rắm!” Triệu Ngọc khoát tay nói nói, “ ta mặc dù toán học không có đạt tiêu chuẩn qua, nhưng ta biết, tại về thời gian ngươi là không thể nào tới kịp! Đêm đó, ngươi 12 giờ về sau mới ra tay, hơn nữa còn là lâm thời khởi ý, hiện trường làm ra kế hoạch. Ngươi sử dụng phương pháp khác nhau sát hại 7 người, hơn nữa còn phí sức địa lưu lại ba cái người sống, dùng ngón út cũng có thể nghĩ đến, ngươi nha căn bản không có nhiều thời giờ như vậy!

“Đậu Tự Lực, đừng giả bộ!” Triệu Ngọc không cho phản bác địa nói nói, “ ta nhớ kỹ Thanh Thanh Sở Sở, ngươi nói ngươi là cùng ngày buổi sáng hơn 7 giờ chuông nhận được báo động, sau đó theo chúng nhân viên cảnh sát lên đảo khám nghiệm hiện trường đi! Cho nên, ngươi chí ít tại 7 giờ trước đó liền đã hoàn thành tất cả nhiệm vụ, về tới Khúc Lương!

“Cho nên, ngươi thuyết pháp căn bản chân đứng không vững! Ta khuyên ngươi, nói thật a vẫn là!” Triệu Ngọc ngả bài nói, “ đem đoàn làm phim ca nô lái về Khúc Lương người không phải ngươi, mà là ngươi lão mụ Lưu Thải Vân! Lưu Thải Vân toàn bộ hành trình tham dự ngươi mưu sát đại kế! !”

“Không có, căn bản không có mẹ ta sự tình! Hết thảy đều là ta làm!” Đậu Tự Lực vỗ bộ ngực cam đoan, thân thể lại bởi vì kích động run dữ dội hơn.

“Làm ngươi cái rắm a!” Triệu Ngọc lại một câu không cho địa nói nói, “ lão nương ngươi đã tất cả đều bàn giao đều, ngươi còn thận trọng cái gì sức lực? Chẳng lẽ ngươi quên, Tạ Hạo ghi lại cái kia video sao? Chúng ta đã trở lại như cũ, Tạ Hạo nhìn thấy cái kia tóc dài nữ nhân, liền là Lưu

Thải Vân!”

“Không phải! Nhất định là tính sai, tuyệt đối không phải!” Đậu Tự Lực vẫn kiên trì.

“Không đến Hoàng Hà chưa từ bỏ ý định a ngươi!” Nói, Triệu Ngọc đem một xấp văn kiện phóng tới Đậu Tự Lực trước mặt, nói nói, “ cái này hai giờ chúng ta không có nhàn rỗi, chúng ta thông qua nhà ngươi phụ cận giám sát thăm dò, phát hiện vụ án phát sinh một ngày trước buổi chiều, ngươi cùng mẹ ngươi cùng rời đi nhà, mãi cho đến vụ án phát sinh về sau 9 giờ sáng, mẹ ngươi mới một thân một mình về nhà!”

“Cái này lại có thể chứng minh cái gì?” Đậu Tự Lực lắc đầu nói nói, “ mẹ ta có thể là đi nhà bạn, cũng có thể là muốn đi trên biển đêm câu được! Chúng ta mặc dù cùng ra ngoài, cũng không có cùng một chỗ...”

“Cái kia trước ngươi vì cái gì nói hai mẹ con nhà ngươi ngủ ở nhà cảm giác?” Triệu Ngọc lớn tiếng quát hỏi,

Đậu Tự Lực rốt cục nghẹn lời.

“Đi!” Triệu Ngọc lắc đầu nói nói, “ Đậu Tự Lực a, bởi vì cái gọi là kẻ trong cuộc thì mê kẻ bàng quan thì tỉnh! Ngươi không ngừng địa tại cường điệu kế hoạch của ngươi hoàn mỹ đến mức nào, nhưng ngươi lại căn bản không có ý thức được, ngươi lớn nhất lỗ thủng ở nơi nào a?”

“Cái gì? Lỗ thủng?” Đậu Tự Lực không hiểu.

“Ngươi lớn nhất lỗ thủng, ngay tại ở ngươi là lâm thời khởi ý giết người! Ngươi cho rằng ngươi dùng nửa giờ làm ra kế hoạch, liền sẽ không chê vào đâu được sao?” Triệu Ngọc lắc đầu, “Đừng ngốc! Hảo hảo suy nghĩ một chút đi, ngươi lâm thời nghĩ ra kế hoạch này sơ hở trăm chỗ, căn bản không nhịn được cân nhắc!

“Vâng! Ta thừa nhận, nếu như chúng ta không cách nào đem bản án liên lạc với ngươi, cùng vài thập niên trước hải đăng án mưu sát liên hệ tới, có lẽ hết thảy cũng không có vấn đề gì! Chỉ khi nào chúng ta đem mục tiêu chuyển hướng ngươi, vậy ngươi liền nhất định phải thua!

“Các ngươi không ở tại chỗ chứng minh, các ngươi phương tiện giao thông, hành động của các ngươi quỹ tích, còn có ở trên đảo lưu lại tàn thuốc cùng dấu chân, những này, chỉ phải kiên nhẫn điều tra, các ngươi liền sẽ không chỗ ẩn trốn!”

“...” Nghe được Triệu Ngọc, Đậu Tự Lực tâm lý phòng tuyến lại một lần nữa sụp đổ, yên lặng cúi đầu.

“Còn có một việc ta cũng đã nói, ngươi lớn nhất sai lầm, liền là gặp ta à!” Triệu Ngọc đắc ý nói, “Ngươi có thể sẽ nghĩ đến, vụ án phát sinh về sau sẽ có tổ chuyên án đến đây chủ trì điều tra, nhưng ngươi lại nghĩ không ra người tới là ta! Ngươi càng không nghĩ tới, ta vừa lên đến, liền sẽ đem trước mắt bản án liên tưởng đến vài thập niên trước cũ trên bàn đi!

“Nói cho ngươi, lão tử là chuyên phá vụ án cũ chuyên gia! Nghe nói qua bông vải lĩnh đại án sao? Còn có không đầu nữ thi án? Giống ta ưu tú như vậy đại thám tử đến đây điều tra án này, ngươi cũng chỉ có thể tự than thở vận mệnh không tốt...”

Đối diện nghe lén thất bên trong, chúng lãnh đạo nghe được Triệu Ngọc mèo khen mèo dài đuôi, đều là cảm giác xấu hổ không thôi, bọn họ mặc dù đối Triệu Ngọc năng lực không có hoài nghi, nhưng như loại này da mặt dày so tường thành đại lãnh đạo, đúng là hiếm thấy!

Có thể là đối với loại này tự biên tự diễn cũng cảm thấy không quá thích ứng, không đợi Triệu Ngọc khoe khoang xong, Đậu Tự Lực liền vẫn cúi thấp đầu, nói ra:

“Tốt a! Ta thừa nhận, mẹ ta Lưu Thải Vân cũng ở trên đảo!” Đậu Tự Lực thanh âm yếu ớt địa nói, “Tại ta giết lầm Quách Nhất Hàng về sau, nàng cũng là hoảng hồn, không biết nên làm thế nào mới tốt! Mà tại ta quyết định áp dụng kế hoạch thời điểm, nàng đã từng ngăn cản qua ta, nhưng không có ngăn lại! Cuối cùng, là nàng đem đoàn làm phim ca nô lái về bên bờ...”

“Ai!” Nghe đến lời này, Triệu Ngọc lại lần nữa lắc đầu thán nói, “ Đậu Tự Lực a, lòng hiếu thảo của ngươi ta có thể lý giải, nhưng là... Chúng ta muốn biết là chân tướng, mà không phải nghe ngươi biên cố sự!”

“Triệu Ngọc! Ngươi... Ngươi còn muốn như thế nào nữa? Ta nên nói, toàn mới nói... Mẹ ta lớn tuổi, mà lại đầu có chút hồ đồ, nàng mặc dù cùng ta đều ở trên đảo, nhưng mọi chuyện cần thiết đều là ta làm! Nàng chỉ là giúp ta mở ca nô mà thôi!”

“Hừ! Thật đơn giản như vậy, liền tốt!” Triệu Ngọc lại lần nữa lắc đầu, “Chôn sống Trương Dũng hố, là ai giúp ngươi đào? Thái Kim Đạt thân thể nặng như vậy, một mình ngươi có thể đem hắn lưng đến hải đăng phía dưới? Cho Tiền Tiến treo ngược phi thường khó khăn, cũng là ngươi biên đi ra a? Kiểm tra thi thể báo cáo cho thấy, Tiền Tiến đắp lên xâu thời điểm, ngân mà một cái liền chết, căn bản liền không có giãy dụa vết tích!

“Xin nhờ rồi đậu đội trưởng, chúng ta là đặc biệt điều tổ, không phải nhà trẻ! Lưu Thải Vân đến cùng giúp ngươi làm cái gì, chúng ta sớm tối đều sẽ điều tra rõ ràng!”

“Ngươi...” Đậu Tự Lực sắc mặt biến đến mức dị thường khó xử, UU đọc sách www. uukan Shu. com hắn khóa chặt lông mày, tựa hồ đang dụng tâm địa suy tư điều gì.

“Hừ!” Triệu Ngọc cười lạnh , đạo, “Trong lòng ngươi khẳng định lại đang làm đề toán đi? Sát hại 7 tên người chết, thủ phạm chính hắn phải

chết không nghi ngờ, mà tòng phạm đâu? 10 năm, 20 năm vẫn là ở tù chung thân? Lưu Thải Vân năm nay 61 tuổi, bất kể thế nào phán, nàng đều sẽ trong tù cô độc sống quãng đời còn lại đi?

“Đậu Tự Lực a, muốn người không biết trừ phi mình đừng làm, ngươi thân là đội trưởng cảnh sát hình sự, hẳn là minh bạch đạo lý này! Người đều là muốn vì hành vi của mình phụ trách!” Nói đến đây, Triệu Ngọc biến sắc, bình tĩnh nói nói, “ Quách Nhất Hàng có viêm cơ tim, nhưng viêm cơ tim cùng bệnh tim khác biệt, không có chết vội khả năng! Làm thân kinh bách chiến ngươi, trong tay là có chừng mực, làm sao lại đơn giản như vậy liền siết chết rồi?”

“Ngươi! ! !” Nghe đến lời này, Đậu Tự Lực toàn thân run rẩy.

“Chúng ta nhân sĩ chuyên nghiệp tính toán qua, hải đăng phía dưới, hung thủ dùng hòn đá đập trúng Thái Kim Đạt mặt, chính là từ cách xa mặt đất 1.6 đến 1.8 m ở giữa, đem hòn đá dùng sức nện xuống!

“Chúng ta muốn nện chết một cái người, tất nhiên sẽ đem hòn đá nâng quá đỉnh đầu! Nếu như đổi lại là ngươi, độ cao làm sao cũng phải vượt qua một mét chín mới đúng!

“Mà lại, hòn đá trên không trung phát sinh qua bên cạnh xoáy, hung thủ hẳn là một cái thuận tay trái! Mà ngươi không phải thuận tay trái, mẹ ngươi Lưu Thải Vân mới là! Đậu đội trưởng a, ngươi còn muốn giấu diếm tới khi nào, mẹ ngươi Lưu Thải Vân căn bản cũng không phải là cái gì —— đồng lõa! ! !” . . .

Chương 783: Chấn tướng cuối cùng

“Không! Không không không! Thật cùng với nàng không có quan hệ!” Đậu Tự Lực thanh âm nghẹn ngào, nước mắt tràn mi mà ra, “Người đều là ta giết! Là ta! Thật cùng với nàng không có quan hệ! Nàng chỉ là giúp ta mở thuyền. . .”

Ba. . .

Triệu Ngọc đem một cái khác xấp văn kiện ném tới Đậu Tự Lực trước mắt:

“Chính ngươi xem một chút đi, đây là tâm lý của chúng ta chuyên gia cho Lưu Thải Vân làm ra tâm lý ước định báo cáo, còn có ngươi vợ trước căn cứ chính xác từ!

“Lưu Thải Vân hoạn có nghiêm trọng bệnh tâm lý, đồng thời có nhất định ẩn * khuynh hướng! Mà ngươi vợ trước đã xác nhận điểm này, cùng mẹ của ngươi cùng một chỗ, nàng cảm thấy sợ hãi thật sâu, ngay cả nàng cùng hài tử sinh mệnh đều hứng chịu tới uy hiếp, cho nên mới khăng khăng cùng ngươi ly hôn!” Triệu Ngọc lắc đầu nói nói, “ Đậu Tự Lực, những thứ này. . . Ngươi không phải không biết a?”

“Không. . . Không không. . .” Nói đến chỗ này, Đậu Tự Lực vậy mà nghẹn ngào khóc lớn, cả thân thể đều thấp xuống dưới, “Không là ta mụ mụ, đều là ta làm! Đều là ta! Chuyện không liên quan đến nàng. . . Chuyện không liên quan đến nàng a. . .”

“Tổ trưởng. . .” Ngô Tú Mẫn đi vào Triệu Ngọc bên cạnh, nhẹ nhàng địa

lắc đầu, ý kia là nhắc nhở Triệu Ngọc, Đậu Tự Lực trạng thái đã phi thường không ổn định, không thể lại tiếp tục thẩm hỏi tới.

“Ô ô. . .” Đậu Tự Lực khóc ròng ròng, “Vì cái gì! Vì cái gì! ? Vì sao lại làm thành dạng này a. . . Ô ô ô. . . Mẹ! Mẹ. . .”

Đương đương đương. . .

Đúng lúc này, bên ngoài có người gõ cửa, nhưng gặp Nhiễm Đào từ bên ngoài hưng phấn mà đẩy cửa đi đến, sau đó bước nhanh chạy đến Triệu Ngọc bên tai, nhỏ giọng nói ra: “Lão đại , dựa theo phân phó của ngài, chúng ta đã đem Đậu Tự Lực nhận tội video cho lão thái thái nhìn, lần này, lão thái thái rốt cục tất cả đều chiêu! Ngươi mau chóng tới nghe một chút đi, lần này, cũng đều là chân tướng!”

“Hô!” Triệu Ngọc nhẹ gật đầu, thở phào một cái. Nguyên lai, vì mau chóng tra ra chân tướng, Triệu Ngọc y dạng họa hồ lô, lại chơi một chiêu giương đông kích tây.

Kỳ thật, từ vừa mới bắt đầu, hắn chân chính trọng điểm liền một mực là thả trên người Lưu Thải Vân. Hắn biết, Đậu Tự Lực dù sao cũng là một tuyến cảnh sát hình sự, nói chuyện khó tránh khỏi sẽ có lượng nước cùng cố kỵ, coi như bàn giao tội ác, cũng không có khả năng một năm một mười.

Mà Lưu Thải Vân không giống, chỉ cần có thể để tâm lý của nàng phòng tuyến sụp đổ, cảnh phương mới có thể thu hoạch được chuẩn xác nhất lời khai.

Mới đầu, làm Triệu Ngọc lần thứ nhất sử dụng mánh khoé thời điểm, bởi vì Lưu Thải Vân không biết Đậu Tự Lực tình huống thật, cho nên một mực khăng khăng mình là hung thủ giết người, muốn mình tiếp tục chống đỡ, thay nhi tử thoát tội!

Nhưng bây giờ, làm nàng nghe được Đậu Tự Lực chính miệng khai về sau, biết nhi tử đã nhận tội, không có khả năng thoát tội về sau, tự nhiên sẽ lâm vào tuyệt vọng, không còn ôm có bất kỳ huyễn tưởng.

Kể từ đó, lại thêm Tằng Khả khuyên nhủ, Lưu Thải Vân liền tất cả đều chiêu. . .

. . .

Thời gian chuyển nhượng vụ án phát sinh cùng ngày ban đêm.

10 giờ tối, Vĩnh Tiến Đảo, đoàn làm phim doanh địa bên ngoài nào đó chỗ bí ẩn trong bụi cỏ.

“Mẹ! Ta không là để cho ngươi biết sao? Không cho ngươi tới gần bọn họ doanh địa!” Đậu Tự Lực nhỏ giọng oán trách nói, “ ngươi dạng này sẽ để chúng ta lâm vào nguy hiểm, ngươi xác định. . . Vừa rồi Tạ Hạo không nhìn thấy ngươi sao?”

“Sẽ không, sẽ không!” Lưu Thải Vân nhỏ giọng nói nói, “ người kia quay đầu thời điểm, ta đã chạy! Không sẽ thấy ta! Tự lực a, không phải hạ thuốc ngủ sao? Vì cái gì còn không có có tác dụng đâu? Bọn họ làm sao còn chưa ngủ?”

“Không có nhanh như vậy!” Đậu Tự Lực giải thích nói,

“Dược hiệu một giờ sau mới có thể phát huy hiệu quả, mà lại, những người kia uống nước thời gian cũng không giống, chúng ta ít nhất phải chờ đến 12 giờ về sau mới có thể động thủ! Ngươi nghe ta, ta một người liền có thể giải quyết, ngươi cũng đừng đi theo tham gia cùng có được hay không?”

“Được. . . Tốt. . .” Lão thái thái mặc dù đáp ứng, nhưng trong mắt lại rõ ràng lóe lên thật sâu lo lắng.

. . .

Hai giờ về sau, từ trương thành công trong lều vải bỗng nhiên thoát ra một bóng người! Người kia dọa đến hoảng hốt chạy bừa, hướng thẳng đến hải đăng phương hướng chạy tới.

Ngay sau đó, Đậu Tự Lực cũng từ trong lều vải chui ra, bắt đầu dồn sức người này.

“Hô. . . Hô hô. . .”

Người này chính là Quách Nhất Hàng, hắn mất mạng chạy, một mặt chạy còn một mặt quay đầu nhìn Đậu Tự Lực vài lần. Giữa hai người có ít nhất mười mét khoảng cách, một lát ở giữa, Đậu Tự Lực không tốt đem hắn đuổi kịp.

Thế nhưng là, Quách Nhất Hàng vừa mới chạy không có mấy bước, từ trong bụi cỏ không ngờ nhảy ra một người đến, người này giữ lại tóc thật dài, vừa mới nhảy ra, liền duỗi ra hai tay, thẳng đến Quách Nhất Hàng cổ bóp tới.

“A! ! !”

Quách Nhất Hàng dọa tốt kêu to một tiếng, một cái lảo đảo ném xuống đất , chờ hắn quay người lại chạy thời điểm, vừa vặn cùng Đậu Tự Lực đụng vào nhau.

Quách Nhất Hàng cũng là dọa sợ, tiện tay quơ lấy một khối đá liền đánh tới hướng Đậu Tự Lực! Đậu Tự Lực ngăn trở tảng đá, sau đó hai người phát sinh xé rách đánh nhau.

Bọn họ từ dưới đất đánh mấy cái lăn, Đậu Tự Lực cổ còn bị Quách Nhất Hàng cào nát . Bất quá, Đậu Tự Lực dù sao cũng là cao thủ, cuối cùng

vẫn ghìm chặt Quách Nhất Hàng cổ!

Nhưng mà, hắn vừa mới ghìm chặt Quách Nhất Hàng cổ, giữa không trung không ngờ truyền đến một tiếng hét lớn:

“Tránh ra!”

Ngay sau đó, Đậu Tự Lực liền kinh ngạc nhìn thấy, Lưu Thải Vân vậy mà giơ lên một khối đá lớn, mãnh lực địa nện đem xuống dưới.

“Không không không. . .” Đậu Tự Lực kinh hãi phía dưới, vẫn là buông lỏng tay ra.

Ba. . .

Tảng đá lớn công bằng đúng lúc nện trúng ở Quách Nhất Hàng trên đầu, Tiên huyết phun tung toé ở giữa, Quách Nhất Hàng nhất thời đầu lâu biến hình, không có tính mệnh. . .

“A!” Đậu Tự Lực dọa đến ngã ở một bên, không thể tin tưởng hết thảy trước mắt. Lưu Thải Vân hai tay giơ tảng đá, giống như ác ma.

Thời gian này, Lưu Thải Vân ra sức địa giơ lên tảng đá, còn muốn lại nện! Đậu Tự Lực lại tranh thủ thời gian nhào tới, ngăn cản nàng.

“Không không không. . . Không không không. . . Ngươi. . . Ngươi điên rồi sao? Làm cái gì vậy? Làm gì a ngươi! ?” Đậu Tự Lực ảo não lớn tiếng quát hỏi, tranh thủ thời gian quay đầu trở lại xem xét Quách Nhất Hàng, nhưng lúc kia, Quách Nhất Hàng đã triệt để khí tuyệt.

“Mẹ! Ngươi điên rồi a! Tại sao muốn giết người! Chết! Người đã chết!” Đậu Tự Lực toàn thân run rẩy, tư duy sụp đổ.

“Tự. . . Tự lực!” Lưu Thải Vân cũng là đánh lấy lạnh run nói nói, “ hắn.

. . Hắn vừa mới nhìn đến ngươi, cũng nhìn thấy ta. . .”

“Vậy cũng không thể giết người a!” Đậu Tự Lực tuyệt vọng nắm lấy tóc.

“Không. . . Không không. . .” Ai ngờ, Lưu Thải Vân lại khôi phục mấy phần trấn định, ánh mắt lạnh như băng nói nói, “ ta không giết hắn, chúng ta. . . Chúng ta liền lộ tẩy! Mà lại. . . Mà lại. . . Tự lực a. . . Coi như chúng ta đem bọn họ đập phiến tử hủy đi, thế nhưng là. . . Không được bao lâu thời gian, bọn họ có tiền, có phải hay không sẽ còn trở về đập? Nhưng nếu là người chết, chẳng phải có thể ngăn cản bọn họ sao! ?”

“Mẹ! Ngươi. . . Ngươi đây là cái gì ăn khớp! ?” Đậu Tự Lực mọi loại hối hận địa nói nói, “ nếu quả thật nghĩ đập, thay cái đảo, thay cái hải đăng cũng có thể đập! Nhưng ngươi vì cái gì. . . Tại sao muốn giết người a. . .”

“A! ?” Lưu Thải Vân chán nản lui lại mấy bước, trên mặt lộ ra một cỗ tuyệt vọng.

“Không được, không được!” Đậu Tự Lực lại vồ mạnh một trận tóc, bắt đầu lật qua lật lại Quách Nhất Hàng thi thể.

“Tự. . . Tự lực. . .” Lưu Thải Vân ngồi xuống hỏi nói, “ cảnh sát, có thể tra ra chúng ta tới sao?”

“Mẹ! Ta chính là cảnh sát!” Đậu Tự Lực cực nhanh lục lọi thi thể, rất nhanh từ Quách Nhất Hàng trong túi phát hiện một cái USB, ca nô chìa khoá, cùng một cái Samsung điện thoại.”Ta cùng hắn phát sinh qua đánh nhau, hắn móng tay bên trong có ta da mảnh tổ chức cùng DNA, làm sao lại không tra được?”

“A! ? Cái kia. . . Vậy làm sao bây giờ?” Lưu Thải Vân lúc này mới ý thức được mình phạm vào sai lầm ngất trời.

“Thi thể. . . Thi thể nhất định phải xử lý sạch! Hiện trường cũng nhất định phải xử lý sạch sẽ mới được, không thể lưu lại nửa điểm vết máu!” Đậu Tự Lực nói, màn hình điện thoại di động lóe lên, phía trên lóe ra một đầu Wechat nhắn lại. Lo lắng phía dưới, Đậu Tự Lực tranh thủ thời gian mở ra điện thoại di động của hắn xem xét nội dung.

Điện thoại cần vân tay giải tỏa, cho nên hắn dùng Quách Nhất Hàng ngón tay giải khóa.

Kết quả, khi hắn nhìn thấy Quách Nhất Hàng điện thoại tư liệu về sau, vẫn không khỏi đến rất là ngoài ý muốn. Đơn giản xem một lúc sau, hắn rốt cuộc minh bạch, cái này hơn nửa đêm, Quách Nhất Hàng tại sao lại xuất hiện ở trương thành công trong lều vải!

“Tự lực. . . Tự lực! Vậy chúng ta xử lý như thế nào đâu?” Lưu Thải Vân gấp đến độ tay chân không chỗ.

“Không có biện pháp khác!” Đậu Tự Lực nói nói, “ ngươi đem thi thể vết máu dọn dẹp một chút, đem có dính vết máu bùn đất cất vào cái túi, sau đó tất cả đều chấn động rớt xuống đến trong nước biển đi! Thi thể cùng giết người tảng đá lưu lại , chờ ta đem phim copy tiêu hủy về sau, ta liền đem bọn nó đặt lên chúng ta thuyền, sau đó ra ngoài biển đi vứt bỏ! Chỉ cần cảnh sát tìm không thấy thi thể, cũng chỉ có thể dựa theo mất tích lập án, mà không phải mưu sát!

“Cũng may. . .” Đậu Tự Lực thở một hơi thật dài, chỉ vào Quách Nhất Hàng điện thoại nói nói, “ người này bản thân liền là nghĩ muốn chạy trốn! Chờ một lúc, ta mở ra nhà ta ca nô đi ngoại hải vứt xác, ngươi thì Khai lấy bọn họ đoàn làm phim ca nô trở về Khúc Lương, tạo thành Quách Nhất Hàng chạy trốn giả tượng. . . Cứ như vậy. . . Chúng ta có lẽ còn hữu cơ lại. . .”

Đang khi nói chuyện, Đậu Tự Lực lại lật tìm một cái Quách Nhất Hàng

ba lô, từ bên trong lật ra một đem tín hiệu thương tới.

“Nha. . . Tốt. . . Tốt!” Nghe đến lời này, Lưu Thải Vân tựa hồ cũng nhìn thấy hi vọng, bắt đầu dựa theo Đậu Tự Lực dặn dò, bắt đầu xử lý thi thể cùng vết máu.

Đậu Tự Lực thì trở về doanh địa, tiếp tục đi xử lý phim copy đi.

. . .

Một khắc đồng hồ về sau, còn tại xử lý thi thể Lưu Thải Vân nghe được động tĩnh, vội vàng xoay người quan sát, nhưng gặp Đậu Tự Lực một mặt sợ hãi địa từ doanh địa chạy trở về.

Nhưng mà, Lưu Thải Vân còn không tới kịp há miệng đặt câu hỏi, Đậu Tự Lực lại đưa tay đi giải Quách Nhất Hàng quần áo nút thắt, nhìn dạng như vậy, tựa hồ là nghĩ cởi y phục của hắn!

“Tự. . . Tự Lực a! Làm cái gì vậy?” Lưu Thải Vân kinh nghi vấn hỏi.

“Mẹ! Ngươi không phải nghĩ một lần vất vả suốt đời nhàn nhã, để bọn họ vĩnh viễn cũng đập không ra sao?” Đậu Tự Lực toát mồ hôi lạnh, toàn thân run rẩy địa nói nói, “ ta hiện tại —— có biện pháp! ! !” . . .

Chương 784: Hạt giống của ác ma

Đêm tối bao phủ xuống Vĩnh Tiến Đảo bên trên, một trận tội ác ngay tại lặng yên không một tiếng động tiến hành.

Tạ Hạo cổ bị Đậu Tự Lực một đao cắt đứt, người ngã trên mặt đất thống khổ giãy dụa, Tiên huyết dâng trào ở giữa đầy rẫy tinh hồng.

Cửa trướng bồng, Đậu Tự Lực cùng Lưu Thải Vân thì yên lặng đứng ở nơi đó, mắt nhìn thấy Tạ Hạo giãy dụa càng ngày càng bất lực, mãi cho đến lại không động đậy...

Sau đó, bọn họ hợp lực đem Trương Thành công đẩy tới cao ngất sắc nhọn vách núi...

Thợ trang điểm Tần Hảo bị Đậu Tự Lực dùng sức theo ở trong nước, mặc dù thống khổ vùng vẫy mấy lần, lại cuối cùng vẫn không có động tĩnh...

Xùy một tiếng, dây thừng xẹt qua cao cao nhánh cây, đạo diễn Tiền Tiến bị bỗng dưng treo đến giữa không trung. Hắn hai chân loạn đạp, đau khổ giãy dụa, lại còn chưa hiểu đến cùng là chuyện gì xảy ra liền tắt thở.

Vì có thể đem thi thể một mực treo, Đậu Tự Lực chạy tới Tiền Tiến dưới chân ngăn chặn, Lưu Thải Vân thì đem dây thừng vững vàng thắt ở trên một thân cây...

Đến phiên Lý Thiến thời điểm, cũng là y dạng họa hồ lô, chỉ bất quá, tại Lý Thiến bị xâu sau khi thức dậy, Đậu Tự Lực tại dưới chân của nàng

tăng thêm một bộ cái thang...

Chôn sống là cái việc tốn sức, hai mẹ con thay nhau ra trận, chỉ dùng chừng mười phút đồng hồ, liền đem chôn sống Trương Dũng hố to đào xong...

Xuống chút nữa là biên kịch Thái Kim Đạt, Thái Kim Đạt thể trọng so sánh chìm, nhưng vì để cho giết người hiệu quả càng thêm lý tưởng, hai mẹ con vẫn là hợp lý đem hắn mang lên hải đăng phía dưới.

Lần này, Lưu Thải Vân không có bất kỳ cái gì hạ thủ lưu tình chi ý, nhặt lên khác một khối đá lớn, tích đủ hết khí lực hướng Thái Kim Đạt trên đầu đập tới, lại là một kích mất mạng...

Tất cả đều xử lý hoàn tất về sau, chỉ còn lại có Khang Nhạc Minh một cái, vì có thể lưu lại một cái mạnh hữu lực nhân chứng khẩu cung, Đậu Tự Lực không tiếc một đao đâm tỉnh Khang Nhạc Minh, sau đó đem hắn bức bách đến rừng chắn gió, cuối cùng mới đem đâm ngã, để hắn lầm cho là mình liền là Quách Nhất Hàng...

Kết quả là, mười người tất cả đều xử lý hoàn tất, chỉ còn lại có sau cùng kết thúc công việc làm việc. Đậu Tự Lực đến rừng chắn gió bên ngoài mở ra ca nô trở lại bến tàu.

Hai mẹ con hợp lực đem đã bao khỏa tốt Quách Nhất Hàng thi thể mang lên bọn họ ca nô bên trên, tiếp đó, Đậu Tự Lực mở ra ca nô đi ngoại hải vứt xác, Lưu Thải Vân thì mở ra đoàn làm phim ca nô quay trở về Khúc Lương.

Đậu Tự Lực đối Khúc Lương một đời giám sát bố phòng hiểu rõ vô cùng, cho nên gọi Lưu Thải Vân lái đến một cái không có giám sát thăm dò bãi biển, sau đó để nàng lặng lẽ trốn vào một cái nhà vệ sinh công cộng, một mực chờ đến hừng đông mới đi...

Một phương diện khác, Đậu Tự Lực mở ra ca nô đi vào ngoại hải một cái rãnh biển phụ cận, đem Quách Nhất Hàng thi thể, tính cả Quách Nhất Hàng vật phẩm tùy thân, cùng giết chết Quách Nhất Hàng tảng đá, còn có cái kia thanh giết người chủy thủ, tất cả đều chìm vào trong biển rộng, hủy diệt chứng cứ!

Làm Đậu Tự Lực chạy về Khúc Lương bờ biển để đặt ca nô thời điểm, bất quá là sáng sớm 7 giờ đến chuông mà thôi, hắn thoáng điều chỉnh một cái tâm tính, sau đó liền như không có việc gì ăn sáng xong, về cục cảnh sát đi làm!

Chính như hắn dự đoán như thế, hắn vừa về tới cục cảnh sát, liền nhận được Vĩnh Tiến Đảo bên trên phát sinh án mạng tin tức. Kết quả là, hắn lập tức tổ chức nhân thủ, lao tới hiện trường phát hiện án đi...

Dùng Đậu Tự Lực lời nói nói, khi hắn đi theo đông đảo cảnh sát hình sự đến hiện trường về sau, hắn lại đem toàn bộ gây án đi qua cẩn thận loại bỏ một lần, cũng không có phát hiện rõ ràng sơ hở. Hắn lúc đó còn lòng tin tràn đầy coi là, căn bản không có khả năng có người sẽ hoài nghi đến trên đầu của hắn đến, thật không nghĩ đến, cuối cùng bất quá là công dã tràng muốn...

...

Trời vừa rạng sáng nửa,

Khúc Lương cục cảnh sát cục trưởng trong văn phòng.

Tại thu được Lưu Thải Vân lời khai về sau, đảo hoang án giết người tình tiết vụ án chân tướng đã cơ bản rõ ràng. Giờ phút này, Vương Thành Cương cục trưởng đang cùng Triệu Ngọc bọn người thương lượng đến tiếp sau xử lý công việc.

“Cảm tạ, cảm tạ a, Triệu tổ trưởng!” Vương Thành Cương cục trưởng

nắm thật chặt Triệu Ngọc tay, lấy lòng nói, “ lần này, thật may mắn mà có ngài! Nếu không phải ngài thần thám giá lâm, chỉ sợ vụ án này, thật có khả năng biến thành một cọc không đầu án chưa giải quyết a! Cho nên, ta đại biểu chúng ta Khúc Lương cục cảnh sát, cảm tạ!”

“Đừng khách khí, đừng khách khí!” Triệu Ngọc đắc chí nói, “ kỳ thật, ta liền ưa thích loại này khó khăn bản án đâu! Ha ha...”

“Ai!” Vương cục thở dài một cái , đạo, “Nói thật ra, ta là thật không nghĩ tới, chân tướng sự tình sẽ là như thế một cái bộ dáng, Tự lực đứa bé kia muốn năng lực có năng lực, phải được nghiệm có kinh nghiệm, làm sao lại làm ra hồ đồ như vậy sự tình đến đâu!”

“Đúng rồi...” Nói đến đây, Triệu Ngọc không khỏi tò mò hỏi một câu, “Vương trưởng cục, ta bỗng nhiên nhớ đến một chuyện, trên thuyền thời điểm, ngươi vốn là hướng về Đậu Tự Lực, nhưng về sau, lại vì cái gì lâm trận phản bội đâu? Không phải là... Bởi vì cái kia phần DNA so với văn kiện a?”

“Ừm...” Vương trưởng cục nhặt lên chén trà của mình, muốn uống một ngụm trà, nhưng nước trà quá nóng, đành phải trước thổi thổi, sau đó mới nói nói, “ ta đây, cũng không cùng ngươi ngài che giấu! Nói thật đi! Ngay từ đầu, ta thật rất tức giận, coi như ta biết Đậu Tự Lực là thủ tháp phu phụ hài tử về sau, ta cũng căn bản không có khả năng tin tưởng, hung thủ sẽ là hắn!

“Mà lại, ngài sở tác sở vi, cũng thực sự để cho ta không thể nào tiếp thu được!

“Cho nên, ta vụng trộm cáo ngài một trạng! Ân... Hiện tại nhớ tới, thực sự là có lỗi với! Còn hi vọng ngài đại nhân có đại lượng, bất kể hiềm khích lúc trước a!”

“Yên tâm, sáng mai, ta cũng sẽ cùng các ngươi tỉnh cục tố cáo ngươi,

như thế chúng ta liền hòa nhau!” Triệu Ngọc thờ ơ nói một câu.

“Cái này. . .” Vương Thành Cương lập tức mặt như bụi đất. Triệu Ngọc là trung ương đặc biệt điều tổ tổ trưởng, bây giờ phá án, hắn cáo Triệu Ngọc một cái vô hại trở ngại, nhưng Triệu Ngọc nếu là trái lại thưa hắn, vậy coi như đầy đủ hắn ăn một bình.

“Nói đùa đều nghe không hiểu sao? Nhìn ngươi cái kia sợ hình dáng! Nói chính sự đâu!” Triệu Ngọc cười hắc hắc, Vương Thành Cương lại là mồ hôi lạnh ứa ra.

“Ừm... Ta nhìn thấy DNA đi, ngược lại là cũng không có cảm giác gì! Chỉ bất quá, vào lúc đó, ta nhưng chợt nhớ tới một việc đến!” Nói, Vương Thành Cương mở ra điện thoại di động của mình, cho Triệu Ngọc nhìn một tấm ảnh chụp, nói nói, “ ta nhớ tới nhiều năm trước đó, ta cùng Tự lực uống nhiều quá, hắn đã từng đã nói với ta một việc! Nặc, chính là cái này...”

Triệu Ngọc tiếp quá điện thoại di động xem xét, nhưng gặp trong tấm hình là một cái làn da trắng nõn, dáng dấp phi thường thanh thuần nữ hài tử.

“Nguyên lai, Đậu Tự Lực tại phục viên trước đó, từng tại bộ đội bên trên nói qua một cái đối tượng.” Vương Thành Cương giới thiệu nói, “ liền là nữ hài tử này, nàng là đoàn văn công văn nghệ binh. Lúc ấy, hai người bọn họ quan hệ chỗ phi thường tốt, thậm chí đã đến nói chuyện cưới gả tình trạng.

“Thật không nghĩ đến chính là, bởi vì dung mạo xinh đẹp loại hình nguyên nhân đi, nữ hài nhi cuối cùng lựa chọn ngành giải trí, đồng thời tham gia một chút thương nghiệp diễn xuất. Từ đó về sau, nữ hài nhi tâm khí mà liền thay đổi, hai người bởi vì chí hướng khác biệt mà sinh ra vết rách!

“Lại sau đó, liền là rất thông dụng cái chủng loại kia quá trình, nữ hài nhi từ thay lòng đổi dạ khí mà đổi thành biến chất, vì thượng vị, không tiếc ra bán thân thể của mình, đây hết thảy đều để Đậu Tự Lực rất buồn, tim như bị đao cắt, tổn thương thấu tâm!” Nói, Vương trưởng cục chỉ vào ảnh chụp nói nói, “ tấm hình này, ta là từ trên mạng tra được, hiện nay, nữ hài tử này đã biến thành tam lưu đóa hoa giao tiếp!

“Ta nghĩ, Tự lực hắn hắn là một mực không có tiêu tan a!” Vương trưởng cục lại thổi một miệng trà lá, nói nói, “ chính là bởi vì chợt nhớ tới chuyện này, ta mới đối Đậu Tự Lực sinh ra hoài nghi!”

“Nha... Thì ra là thế...” Triệu Ngọc gật đầu nói, “Đậu Tự Lực một mực có cái khúc mắc, cho nên, khi hắn nhìn thấy Kiều Như Tuyết tao ngộ về sau, sẽ sinh ra một loại cảm động lây ảo giác cùng minh! Cho nên, vào lúc đó, hắn liền đã đối Tiền Tiến bọn người sinh ra cừu hận tâm lý... Cho nên...”

“Tổ trưởng!” Ngô Tú Mẫn nói ra, UU đọc sách www. uukan Shu. com “Tại cùng Đậu Tự Lực trò chuyện thời điểm, ta phát hiện hắn có nghiêm trọng cố chấp, lo nghĩ cùng ngang ngược khuynh hướng, loại này khuynh hướng, hơn phân nửa là tại lâu dài kiềm chế phía dưới hình thành! Cho nên, ta cho rằng, Đậu Tự Lực tâm lý vấn đề, khả năng so Lưu Thải Vân còn nghiêm trọng hơn!”

“Thật sự là có mẹ tất có con hắn a!” Triệu Ngọc lắc đầu thán nói, “ làm mẹ không có mở tốt đầu, nhi tử lại ưu tú cũng tất nhiên sẽ bị nàng liên lụy!”

“Như thế chúng ta sơ sót!” Vương trưởng cục tự trách nói, “ nếu là ta có thể sớm đi chú ý tới Tự lực vấn đề, có lẽ liền sẽ không có cái này cái cọc không nên phát sinh tội án!”

“Cho nên nói, “ Ngô Tú Mẫn nói nói, “ đối tại chúng ta cảnh sát hình sự tới nói, hàng năm tâm lý ước định là không thể chỉ qua loa! Một khi

nhân viên cảnh vụ tâm lý mất cân bằng, hậu quả so với người bình thường càng còn đáng sợ hơn!”

“Hoàn toàn chính xác!” Vương trưởng cục thán nói, “ sau này, ta nhất định hấp thủ giáo huấn, không thể lại xuất hiện cái thứ hai Đậu Tự Lực! A, đúng, đã dạng này, cái kia Triệu tổ trưởng, chúng ta bản án, có phải hay không đã có thể tiến vào kết án giai đoạn?”

“Trên lý luận là không thành vấn đề, chỉ bất quá...” Triệu Ngọc nói nói, “ làm cho các ngươi Khúc Lương cục cảnh sát tới nói, tựa hồ còn có một cái năm xưa bản án cũ chưa thể chấm dứt, ngươi sao không thừa cơ hội này, cùng một chỗ xử lý đây?”

“Nha... Nha...” Vương trưởng cục vỗ ót một cái, lúc này mới bỗng nhiên nhớ tới, “Ý của ngài, là năm đó —— hải đăng án giết người?” . . .

Chương 785: DNA chân tướng

“Tổ trưởng, ta cảm thấy, hắn là không có vấn đề a?” Tằng Khả đứng tại Lưu Thải Vân ngoài cửa phòng thẩm vấn, đối Triệu Ngọc hỏi nói, “ Lưu Thải Vân tâm lý phòng tuyến đã hỏng mất, cho nên, nàng hắn là sẽ nói thật a? Nàng là năm đó duy nhất biết nói ra chân tướng người, chỉ cần nàng mở miệng, chân tướng liền nhất định có thể phơi trần cho thiên hạ!”

“Hắc hắc, ta cảm thấy cũng không có vấn đề!” Bên cạnh Nhiễm Đào gật đầu nói, “Chỉ bằng Vĩnh Tiến Đảo bên trên giết người đại án, cái này mẹ con hai cái tất cả đều đủ phán tử hình! Đã làm sao đều là chết, sao không phun một cái vì nhanh đâu?”

“Hi vọng Ngô tỷ có thể nhất cử cầm xuống đi!” Tằng Khả cầu nguyện địa nói đạo, “Như vậy, chúng ta lại có thể phá giải một cọc năm xưa oan án!”

“Bất quá...” Nhiễm Đào lắc đầu nói nói, “ ý nghĩa hắn không phải là rất lớn đi? Thủ tháp người cũng đã chết, cái kia Thái Hạng Bân cũng đã chết! Coi như Lưu Thải Vân nói ra chân tướng, giống như...”

“Không đúng a!” Tằng Khả nói nói, “ nếu như thủ tháp người là Lưu Thải Vân giết, cái kia Thái Hạng Bân liền là bị oan uổng! Mặc dù người đã chết, nhưng trầm oan Chiêu Tuyết, cũng có thể vì đó chính danh a! Sao có thể nói ý nghĩa không lớn đâu?”

“Ừm, muốn ta nhìn a! Đoàn làm phim quay chụp trong phim ảnh, có lẽ có đồ vật gì đâm trúng Lưu Thải Vân thần kinh!” Nhiễm Đào chăm chú

đoán nói, “ cho nên, ta càng cho rằng, Lưu Thải Vân mới thật sự là hung thủ giết người! Suy nghĩ một chút, năm đó Thái Hạng Bân thế nhưng là một cái vừa mới gặp tai nạn trên biển sự cố người sống sót, coi như không có bản thân bị trọng thương, thế nhưng không có khả năng dễ dàng sẽ bị Lưu Thải Vân mỹ mạo hấp dẫn, mà đi cường bạo nàng đi! ?

“Còn có, nếu như là Thái Hạng Bân giết người, vì cái gì còn muốn ở trên đảo chờ lấy cảnh sát đi bắt? Vì cái gì cảnh sát bắt hắn thời điểm, hắn còn đang ngủ? Vì cái gì bị bắt về sau, hắn một mực khăng khăng mình là vô tội đây này?” Nhiễm Đào xác định địa nói nói, “ thế nào, Tằng Khả, nếu không, hai ta đánh cược? Lão đại, ngươi đánh không?”

“Ta đánh ngươi cái đại đầu quỷ!” Triệu Ngọc trừng Nhiễm Đào một tròng mắt, hỏi nói, “ chó của ta đâu?”

“Nha... A nha... Trên xe! Trên xe!” Nhiễm Đào tranh thủ thời gian khoa tay, “Ta cũng không thể mang theo như vậy một đầu đại lang cẩu tại người ta trong cục cảnh sát tản bộ a? Yên tâm, tên kia có thể ăn có thể kéo có thể ngủ, dễ chịu đây!”

“Tổ trưởng a! Liên quan tới hải đăng án giết người sự tình, ngươi thấy thế nào?” Tằng Khả nhìn thấy Triệu Ngọc một mực chân mày nhíu chặt, liền thừa cơ hỏi một câu.

“Không nhất định!” Triệu Ngọc nghĩ nghĩ, nói nói, “ nhớ kỹ Đậu Tự Lực lời khai bên trong có đề cập tới, mỗi khi Lưu Thải Vân trở lại ở trên đảo, tâm tình liền đặc biệt buông lỏng sao?

“Ngẫm lại đi, nếu là nàng cùng thủ tháp người tình cảm không tốt, như vậy đối với đảo cùng hải đăng tới nói, cho Lưu Thải Vân mang tới, hắn là hoàn toàn tương phản cảm giác a?”

“Cái này. . .” Nghe đến lời này, Nhiễm Đào có chút mắt trợn tròn.

“Hắc hắc hắc...” Tằng Khả thừa cơ bỏ đá xuống giếng, “Đào ca, còn đánh cược hay không?”

“Ừm... Lão đại, lão đại!” Nhiễm Đào gãi đầu một cái, không để ý đến Tằng Khả, mà là ngược lại hướng Triệu Ngọc hỏi nói, “ ta có một vấn đề không biết rõ, nghĩ thỉnh giáo một chút a!”

“Xuy...” Tằng Khả hướng Nhiễm Đào làm ra một cái khinh bỉ hư thanh.

“Ta vừa rồi lại đem toàn bộ tình tiết vụ án cẩn thận suy nghĩ một lần!” Nhiễm Đào trịnh trọng kỳ sự nói nói, “ ta cảm thấy, Đậu Tự Lực giết người kế hoạch thật rất hoàn mỹ, cơ hồ không có sơ hở! Mặc dù hắn cùng Lưu Thải Vân không có không ở tại chỗ chứng minh, hơn nữa còn tại đêm đó lái thuyền ra tới biển khơi, nhưng trên thực tế, chúng ta không thể này cho bọn họ định tội a?”

“Đừng nói, “ Tằng Khả cũng là nói nói, “ ta trước kia tại giám chứng khoa dạo qua,

Ta biết, tàn thuốc hoặc dấu chân bên trên nếu là không có rõ ràng đặc thù lời nói, là không thể đủ đánh giá ra tinh chuẩn thời gian!

“Nói cách khác, liền coi như chúng ta có thể chứng minh, vứt bỏ tại hiện trường phát hiện án phụ cận tàn thuốc cùng dấu chân, là thuộc tại hai mẹ con bọn họ, nhưng bởi vì không cách nào kết luận nó tinh chuẩn thời gian, cho nên vẫn là không thể làm làm hữu hiệu chứng cứ đến sử dụng!”

“Đúng, ta chính là cái này ý tứ!” Nhiễm Đào phụ họa, “Nếu như Đậu Tự Lực cùng Lưu Thải Vân cắn chặt hàm răng, chết không thừa nhận, chúng ta rất có thể biện pháp gì đều không có! Thế nhưng là... Lão đại liên hoàn kế, lại có hiệu quả, đây là cái gì đạo lý?”

“Hừ!” Triệu Ngọc lạnh hừ một tiếng, trên mặt lại là tốt sắc hiển thị rõ,

“Bằng không, ta sao có thể làm bên trên các ngươi tổ trưởng đâu? Nói cho các ngươi biết đi, kỳ thật, ta cùng Đậu Tự Lực chơi, liền là một trận tâm lý chiến! Nói trắng ra là, chỉ có hai chữ —— lòng người!”

“Lòng người?”

“Đúng!” Triệu Ngọc đắc ý nói nói, “ từ hoài nghi Đậu Tự Lực về sau, ta liền thấy nhất thanh nhị sở, Đậu Tự Lực bàn tính đánh cho quá tinh minh rồi, chỉ cần tìm không thấy Quách Nhất Hàng thi thể, chúng ta liền đối với hắn vô kế khả thi!

“Cho nên, ta mới quyết định bí quá hoá liều, lợi dụng một bộ liên hoàn kế đến xáo trộn hắn cùng Lưu Thải Vân tâm tình!” Triệu Ngọc bẻ ngón tay nói nói, “ Tạ Hạo bắt được video, Lý Thiến cầm thương chỉ vào Đậu Tự Lực, Trương Dũng nhảy thuyền chạy trốn, còn có để Tăng Khả làm biên tập video vân vân vân vân, đây đều là ta thiết kế tỉ mỉ tốt!

“Nó mục đích, chính là muốn để Đậu Tự Lực trong lòng đại loạn! Khi hắn rối loạn tấc lòng về sau, hắn liền sẽ chủ động sản sinh một loại ảo giác, cho là mình nhất định là xuất hiện cái gì trọng đại lỗ thủng, ta mới có thể giống như chó điên cắn hắn không thả! Để tâm hắn hư rụt rè, không kịp ổn định lại tâm thần suy nghĩ khác! Chỉ có dạng này, chúng ta mới có thể tìm tới cơ hội!”

“Nha... Lợi hại! Thật sự là quá lợi hại!” Tăng Khả nói nói, “ nói thật ra, lúc ấy đang chỉ huy trên thuyền, nhìn ngài nói chuyện dáng vẻ, ta đều sợ hãi đâu!”

“Bất quá... Một kích trí mạng nhất, “ Triệu Ngọc tiếp tục khoe khoang nói, “ vẫn là sau cùng tấm kia DNA so với! Nói lên chuyện này đến, nhưng là thật may mắn mà có cao pháp y! Mặc dù, Đậu Tự Lực thân phận cùng tình tiết vụ án nhìn như không quan hệ, chỉ khi nào Đậu Tự Lực biết, mình không phải thủ tháp người hài tử về sau, loại kia tâm lý chênh lệch, đủ để cho hắn đi vào khuôn khổ!”

“Đúng! Đích thật là đủ đột nhiên!” Tằng Khả phụ họa nói, “ Đậu Tự Lực thậm chí muốn cùng hải đăng cùng một chỗ hủy đi đâu ! Bất quá, nói lên tự sát đến, tổ trưởng một chiêu kia mà cũng là thật thật lợi hại, một cái từ cao như vậy nhảy xuống người, lại còn có thể cứu...”

Bành...

Tằng Khả chính tinh thần phấn chấn địa nói, nghe lén thất đại môn chợt bị một người dùng sức phá tan, nhưng gặp Vương Thành Cương cục trưởng vội vã địa chạy đến, rống to: “Hỏng, hỏng! Lưu Thải Vân hỏng mất...”

Hắn một mặt hô hào, một mặt hướng dưới tay chúng nhân viên cảnh sát gấp rút ra lệnh: “Nhanh... Nhanh hô Đại Phu, gọi xe cứu thương... Nhanh!”

A?

Triệu Ngọc ba người cảm thấy ngoài ý muốn, cũng là tranh thủ thời gian vọt vào phòng thẩm vấn. Kết quả, chỉ gặp Lưu Thải Vân thống khổ nằm rạp trên mặt đất, toàn thân run rẩy, miệng sùi bọt mép, tình huống dị thường khẩn cấp.

Một vị phòng thủ nhân viên cảnh sát không rõ tình huống, mau tới trước đè lại Lưu Thải Vân thân thể.

“Chớ lộn xộn!” Ngô Tú Mẫn lớn tiếng mệnh lệnh nói, “ nhanh, giải khai cổ áo của nàng cùng dây lưng!”

Nói chuyện, nàng mở ra bên cạnh hộp cấp cứu, đem một quyển băng vải cưỡng ép nhét vào Lưu Thải Vân miệng bên trong. Lúc này, Lưu Thải Vân càng không ngừng co quắp thân thể, bạch nhãn lật lên, giống như có lẽ đã đánh mất ý thức.

“Oa... Giống như... Mất * cấm...” Ngay tại giải dây lưng nhân viên cảnh sát hô.

“Đừng hoảng hốt, đừng hoảng hốt!” Ngô Tú Mẫn vội vàng từ hộp cấp cứu bên trong móc ra ống chích, sau đó thuần thục phối trí dược phẩm, sau đó cho Lưu Thải Vân chú bắn xuống.

Rất nhanh, Vương trưởng cục mang theo nhân viên y tế chạy đến, sau đó đem Lưu Thải Vân đặt lên cáng cứu thương, hướng bệnh viện đưa đi.

“Tổ trưởng!” Ngô Tú Mẫn sát mồ hôi lạnh trên trán báo cáo nói, “ có thể là hệ thần kinh chứng động kinh! Thật sự là chủ quan! Lưu Thải Vân không có có thân phận, ta căn bản không rõ ràng bệnh của nàng sử a!”

“Cái kia... Nàng nhận rồi sao?” Tằng Khả xen vào hỏi một câu.

Ngô Tú Mẫn lắc đầu: “Vừa mới nâng lên cái đề tài này, nàng thì không chịu nổi! Tới quá đột nhiên ! Bất quá, ta đã cho nàng tiêm vào An Định, hẳn là không nguy hiểm đến tính mạng! Chỉ bất quá, trạng thái tinh thần của nàng làm cho người lo lắng a!”

“Triệu tổ trưởng, ở đây!” Ai ngờ, bên này ngay tại một mảnh rối ren ở giữa, Cao Phát Tài pháp y lại mang theo hắn đẹp nữ học sinh, bỗng nhiên xuất hiện ở cổng.

Tằng Khả thấy một lần đẹp nữ học sinh, lập tức một trận đỏ mặt.

“Thế nào đây là? Xe cứu thương cũng tới?” Cao Phát Tài chỉ vào bên ngoài hỏi.

Triệu Ngọc lúc này mới mau tới trước, đem vừa rồi phát sinh sự tình, tất cả đều báo cho Cao Phát Tài.

“Ừm! Đã án giết người đã phá án và bắt giam! Vậy cũng không cần quá mức sốt ruột!” Cao Phát Tài nói ra, UU đọc sách www. uukan Shu. com “Về phần vài thập niên trước bản án cũ tử, từ từ sẽ đến! Ầy, ta chỗ này có một phần DNA so với tư liệu, nói không chừng đối với các ngươi có cái gì trợ giúp đâu!”

Nói, cao pháp y đem một phần văn kiện đưa cho Triệu Ngọc.

“Nha! Nói đến, thật sự là cám ơn ngươi!” Triệu Ngọc nhớ tới làm giả tư liệu sự tình, vội vàng nói, “Nếu không phải ngươi giúp ta một đại ân, cái kia Đậu Tự Lực là không thể nào cung khai!”

“Triệu tổ trưởng, cái này một phần tư liệu cũng là có liên quan Đậu Tự Lực, chỉ bất quá...” Cao Phát Tài cau mày nói nói, “ cái này một phần chân thực so với báo cáo, khả năng so giả cái kia phần càng rung động đâu!”

“Ừm? Cái gì... Có ý tứ gì?” Triệu Ngọc tò mò tiếp nhận văn kiện, chăm chú tra nhìn, kết quả, khi hắn nhìn thấy báo cáo sau cùng so với kết quả về sau, nhất thời giật mình tại nơi đó.

“Thế nào? Thế nào?” Đám người hiếu kỳ, tất cả tiến lên quan sát. Cái này xem xét phía dưới, tất cả đều giật mình không nhỏ, cứng họng, ai cũng không dám tin vào hai mắt của mình!

“Cao pháp y! Ngươi xác định, cái này một phần là chính xác, sẽ không ra cái gì sai lầm?” Triệu Ngọc cầm tư liệu hỏi.

“Ta so với các ngươi còn chưa tin, cho nên hết thảy so với ba lần!” Cao Phát Tài gật đầu, “Trăm phần trăm xác định không thể nghi ngờ! Đậu Tự Lực cùng Thái Kim Đạt cũng không phải là thúc bá huynh đệ, mà là —— thân huynh đệ! ! !” . . .

Chương 786: Lần thứ 4

“Điều đó không có khả năng a? Thân huynh đệ! ?” Nhiễm Đào đầu quá tải, lông mày sắp vặn thành bánh quai chèo.

“Nói như vậy. . .” Tăng Khả suy nghĩ nói, “Nếu như Đậu Tự Lực cùng Thái Kim Đạt là thân huynh đệ, nói rõ phụ thân của Thái Kim Đạt cùng Lưu Thải Vân. . .”

“Lão Cao!” Triệu Ngọc bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, vội vàng hỏi, “Cái kia Lưu Thải Vân cùng Đậu Tự Lực. . .”

“Ta kéo lâu như vậy mới tới, cũng là bởi vì tại so đối hai mẹ con bọn họ số liệu!” Cao Phát Tài gật đầu nói, “Trải qua kiểm nghiệm, Lưu Thải Vân xác thực vì Đậu Tự Lực mẹ đẻ, đây là không có vấn đề!”

“Oa! Không nghĩ tới, vài thập niên trước bản án, đã vậy còn quá phức tạp?” Nhiễm Đào vỗ trán, “Lưu Thải Vân vậy mà cùng Thái Kim Đạt lão ba có một chân? Thủ tháp người đã chết thật là uất ức!”

“Không!” Ngô Tú Mẫn nói nói, “ Đậu Tự Lực khẩu cung bên trong có đề cập tới, nói Thái Hạng Bân tại xảy ra chuyện về sau, người Thái gia đã từng đến ở trên đảo quấy rối qua Lưu Thải Vân, có phải hay không là lúc kia, phát sinh chuyện gì đó không hay?”

“Rất không có khả năng a?” Nhiễm Đào nói nói, “ ngươi nghĩ a, Thái Hạng Bân cũng là bởi vì cưỡng bạo Lưu Thải Vân mới bị phán án tử hình! Chẳng lẽ. . . Người Thái gia còn dám đem Lưu Thải Vân làm gì sao? Nói như vậy, Lưu Thải Vân lại cáo bọn họ một hình, Thái gia các

nam nhân há không liền tất cả đều xong đời?”

“Có lẽ. . . Còn có khác khả năng!” Triệu Ngọc suy nghĩ nói nói, “ tỉ như. . . Thái Hạng Bân không thành thật, dám trộm đại tẩu! Thái Kim Đạt là Thái Hạng Bân sở sinh, mà Đậu Tự Lực lão ba cũng là Thái Hạng Bân. . .”

“Trời ạ! Ngươi. . . Ngươi đều nói cái gì?” Nhiễm Đào đại diêu kỳ đầu, “Liền ngay cả khắp nơi lưu tình ta đều nhìn không được! Cho đại ca của mình đội nón xanh sao? Còn có cùng Lưu Thải Vân chỉ một lần liền có thể trúng thầu? Cái này Thái Hạng Bân năng lực cũng quá mạnh a?”

“Từ trên lý luận nói, là có khả năng!” Cao pháp y nói nói, “ đáng tiếc Thái Hạng Bân cùng phụ thân của Thái Kim Đạt đều không có ở đây, chúng ta không cách nào thu hoạch đến bọn họ DNA số liệu, không có cách nào kiểm nghiệm!”

“Từ thời gian tiết điểm bên trên nhìn, hai đều là có khả năng!” Tằng Khả con mắt chăm chú nhìn cao pháp y mỹ nữ học sinh, ra vẻ chăm chú chuyên nghiệp địa nói nói, “ căn cứ Đậu Tự Lực ngày sinh đến xem, cùng Thái Hạng Bân cường bạo Lưu Thải Vân thời gian ăn khớp! Nhưng nếu như là sau đó, phụ thân của Thái Kim Đạt cũng đến ở trên đảo áp dụng cường bạo, cũng là có khả năng!”

“Bất quá, ta ngược lại thật ra càng có khuynh hướng khả năng thứ nhất!” Ngô Tú Mẫn nói nói, “ trước đó, ta chuyên môn phụ trách điều tra hải đăng án tình huống, căn cứ theo ta hiểu rõ, ta cảm thấy Đậu Tự Lực cùng Thái Kim Đạt là Thái Hạng Bân sở xuất khả năng phi thường nhỏ!

“Thứ nhất, Thái Hạng Bân là một tên thuỷ thủ, tại nhà khác thuyền đánh cá bên trên hỗ trợ. Mà Thái Kim Đạt một nhà là kinh doanh sản phẩm ngư nghiệp phẩm gia công, hai cái Tử Kinh thường tại nhà, như hình với bóng. Cho nên, Thái Hạng Bân muốn cùng đại tẩu của mình ăn vụng, tựa hồ có chút khó khăn.

“Thứ hai, phụ thân của Thái Kim Đạt là lão đại, Thái Hạng Bân là lão tứ, giữa bọn hắn tuổi tác kém lấy 13 tuổi. Mẫu thân của Thái Kim Đạt cùng phụ thân cùng tuổi, như vậy Thái Hạng Bân phải là cái gì khẩu vị, mới có thể coi trọng cái này lớn hơn mình 13 tuổi đại tẩu đâu?

“Thứ ba, các ngươi cũng đều nhìn thấy mẫu thân của Thái Kim Đạt hình dạng thế nào đi?”

“Ha ha. . . Xem xét ngươi liền không có kinh nghiệm!” Nhiễm Đào cố ý trêu chọc địa nói nói, “ đội nón xanh là không phân tướng mạo! Đối với chuyện này, cũng có thể là là đại tẩu câu dẫn nhỏ Thúc Tử mà! Thái Hạng Bân tuổi trẻ khỏe mạnh cường tráng, trẻ người non dạ, không chịu được dụ hoặc cũng là lẽ thường!”

“Làm sao? Xem ra ngươi có kinh nghiệm thôi?” Ngô Tú Mẫn há mồm liền là sặc lửa,

“Còn tới chỗ lưu tình đâu, xem ra, trước kia không ít cho người khác đội nón xanh a?”

“Ngươi. . .” Nhiễm Đào phải gấp.

“Ừm. . .” Triệu Ngọc tranh thủ thời gian xen vào đánh gãy nói, “ vậy liệu rằng, tại Thái Hạng Bân xảy ra chuyện trước đó, Thái Kim Đạt cùng Lưu Thải Vân liền có thông * gian khả năng đâu?”

“Sẽ không!” Ngô Tú Mẫn trả lời ngay, “Ta hiểu qua, tại xảy ra chuyện trước đó, người Thái gia cùng thủ tháp phu phụ cũng không lui tới, lẫn nhau cũng không nhận ra ! Bất quá, căn cứ thủ tháp người thân thuộc hồi ức, thủ tháp người tại phương diện đó đích thật là có chút vấn đề, bằng không, hắn cùng Lưu Thải Vân hắn là sớm đã có con của mình!”

“Chậc chậc chậc. . .” Triệu Ngọc lắc đầu thán nói, “ ai! Thật không nghĩ

tới, hí bên trong còn sẽ có hí, Đậu Tự Lực cùng Thái Kim Đạt đến cùng là ai hài tử?”

“Nếu là Thái Kim Đạt có cái đồng bào huynh đệ tỷ muội liền tốt!” Cao pháp y nói nói, “ chúng ta chí ít có thể xét nghiệm đi ra, hắn có phải là hắn hay không phụ thân hài tử!”

“Không có, Thái Kim Đạt là con một!” Tằng Khả lắc đầu.

“Khục! Kỳ thật cũng không khó, “ Nhiễm Đào nghĩ kế nói, “ chúng ta có thể trực tiếp tìm mẫu thân của Thái Kim Đạt hỏi một chút, mang không có đội nón xanh, lão thái thái khẳng định biết!”

“Đồ ngốc. . . Đổi lại là ngươi, ngươi sẽ nói sao?” Ngô Tú Mẫn lắc đầu, “Muốn ta nhìn, phụ thân của Thái Kim Đạt chết không đến năm năm, nếu như mở quan tài, nói không chừng còn có thể rút ra đến DNA tổ chức!”

“Vậy cũng quá phiền toái a?” Tằng Khả lắc đầu, “Còn nữa nói, coi như đã chứng minh ai là ai nhi tử, cùng tình tiết vụ án cũng không sao chứ? Chúng ta hay là không thể biết, năm đó hải đăng án chân tướng a?”

Cũng đúng!

Tằng Khả lời nói xem như nói đến một chút bên trên, Triệu Ngọc cũng nghĩ như vậy, lúc này gật đầu nói: “Cho nên, nói một Thiên Đạo một vạn, điểm mấu chốt vẫn là tại Lưu Thải Vân bản trên thân người! Chỉ mong, bệnh tình của nàng có thể rất nhanh khôi phục lại đi! Ngô tỷ a, ngươi là tâm lý chuyên gia, Lưu Thải Vân khẩu cung sự tình, còn phải ngươi đến giải quyết!”

“Yên tâm đi, tổ trưởng!” Ngô Tú Mẫn lĩnh mệnh, “Ta cái này đi bệnh viện. . .”

“Nhiễm Đào. . .” Triệu Ngọc thừa cơ nói nói, “ cái này hơn nửa đêm, Ngô tỷ một người đi, ngươi nha yên tâm sao? Nhanh, bồi tiếp cùng một chỗ đi!”

“Nha. . . Tốt. . .” Nhiễm Đào mặc dù đáp ứng, lại phi thường miễn cưỡng.

“Tằng Khả!” Triệu Ngọc ngược lại nói với Tằng Khả, “Ta hiện tại có kiện quan trọng sự tình cần ngươi xử lý, tới. . .”

Tằng Khả tiến đến Triệu Ngọc trước mặt, Triệu Ngọc đối với hắn nhỏ giọng dặn dò thứ gì.

“A? Làm như thế. . . Chỉ sợ không tốt lắm đâu?” Tằng Khả nhíu mày, “Đây chính là. . .”

“Thiếu mẹ nó nói nhảm!” Triệu Ngọc mắng, “ xảy ra chuyện ta chịu trách nhiệm! Lại nói, hải đăng án chết nhiều người như vậy, ngươi làm như thế, chúng ta cũng coi như tích một chút âm đức biết hay không? Trễ nữa, liền không còn kịp rồi!”

“Được. . . Tốt. . .” Tằng Khả gật đầu về sau, đầu tiên là lưu luyến không rời nhìn nhìn mỹ nữ học sinh, lúc này mới tranh thủ thời gian dựa theo Triệu Ngọc dặn dò đi làm.

“Triệu tổ trưởng!” Lúc này, Cao Phát Tài nói với Triệu Ngọc, “Ngô thám viên nói đến cũng đúng, 5 năm trong vòng thi thể, còn có thể rút ra đến hữu hiệu DNA, nếu quả như thật cần mở quan tài, ta có thể cống hiến sức lực!”

“Ha ha ha, cám ơn lão Cao! Bất quá. . .” Triệu Ngọc cười nói, “ vẫn là không cần! Nếu là ngay cả ít như vậy tiểu thí sự tình đều tra không rõ lắm, ta cái này đặc biệt điều tổ tổ trưởng cũng liền đừng làm nữa! Yên tâm, UU đọc sách www. uukan Shu. com nhiều như vậy người trong

cuộc đều còn sống, còn sợ không biết ai là ai nhi tử? Còn nữa nói, xử lý nón xanh vấn đề, thế nhưng là ta sở trường trò hay đâu!”

“Ừm. . . Nói như vậy. . . Ngươi đã có biện pháp rồi?” Cao Phát Tài ngoài ý muốn.

“Vô cùng đơn giản, sáng mai, ta liền có thể biết đáp án!” Triệu Ngọc cười nói, “ yên tâm, có đáp án, cái thứ nhất nói cho ngươi!”

“Được. . . Vậy chúng ta ngày mai cũng tới, hảo hảo thưởng thức một chút Triệu tổ trưởng trò hay!” Cao Phát Tài xông Triệu Ngọc ôm quyền, sau đó hàn huyên vài câu, liền cáo từ rời đi.

Sau đó, Triệu Ngọc lại tìm đến Vương Thành Cương cục trưởng, cùng hắn bàn giao vài câu, cái này mới rời khỏi Khúc Lương cục cảnh sát, về nhà khách đi ngủ đây.

Kết quả, khi hắn vừa mới mở cửa phòng sau khi vào nhà, trong đầu hệ thống liền truyền đến kết thúc thanh âm.

Bởi vì phá án và bắt giam đảo hoang án giết người, lần này “Cấn cách” quẻ, hắn độ hoàn thành đạt đến kinh người 187%! Càng là một hơi đạt được20 kiện ẩn hình trình duyệt, có thể nói thu hoạch tương đối khá!

Theo đạo lý giảng, bản án đã kết thúc, Triệu Ngọc hắn là đình chỉ Khai quẻ, nghỉ ngơi thật tốt mới đúng. Nhưng mà, vì biết được năm đó hải đăng án chân tướng, hắn vẫn là lại mở một quẻ.

Kết quả, cái này mới một quẻ lại để cho Triệu Ngọc cảm thấy ngoài ý muốn.

Không nghĩ tới, hắn vậy mà lại mở ra một cái —— “Cấn cách” quẻ! . . .

Chương 787: Nhỏ máu nhận thân

Vì cái gì?

Triệu Ngọc đặt mông ngồi ở trên giường, trên trán vẽ đầy dấu chấm hỏi.

Đây đã là lần thứ tư!

Hệ thống đã liên tục bốn ngày mở ra giống nhau như đúc "Cấn cách" quẻ.

Cái này. . .

Chuyện cho tới bây giờ, Triệu Ngọc đối quẻ văn tầm quan trọng càng phát ra chú ý, nếu như không phải căn cứ vào đối quẻ văn phân tích, hắn cũng sẽ không như vậy xác định, đảo hoang án giết người cùng Đậu Tự Lực có quan hệ!

Thế nhưng là, bây giờ Đậu Tự Lực đã nhận tội, cái kia hệ thống lại mở ra một cái đại biểu cho bằng hữu "Cách" quẻ, là cái có ý tứ gì đâu?

Triệu Ngọc ổn định lại tâm thần cẩn thận phân tích, cảm thấy "Cấn" quẻ hẳn là không có vấn đề gì lớn, mặc dù đảo hoang án giết người đã kết thúc, nhưng năm đó hải đăng án giết người lại có mới tiến triển. Cho nên, đã có thể mở ra "Cấn" quẻ, nói rõ tại một ngày mới bên trong, tình tiết vụ án còn sẽ có mới tiến triển.

Thế nhưng là, đối với "Cách" quẻ thế nhưng là càng ngày càng nói không rõ ràng. Chẳng lẽ. . . Mình lại sẽ kết bạn bằng hữu mới? Vẫn là. .

. Cái này “Cách” quẻ y nguyên đại biểu cho Đậu Tự Lực? Trên người Đậu Tự Lực còn có cái gì không có lời nhắn nhủ sự tình?

Chậc chậc. . .

Lúc đầu, Triệu Ngọc đã phi thường buồn ngủ, nhưng nhìn đến cái này không thể lý giải quẻ văn về sau, hắn không thể không lên dây cót tinh thần dụng tâm suy tư.

Ít khi, hắn lại đem mới mở ra phó bản kỳ ngộ vị trí so với một cái, như thế rất tốt, làm phó bản kỳ ngộ vị trí vừa ra tới, hắn nhất thời cảm thấy đầu càng thêm hỗn loạn.

Phó bản kỳ ngộ vậy mà chỉ hướng 500 cây số có hơn nơi nào đó, căn bản cũng không tại Khúc Lương địa khu. Mà phát sinh thời gian, thì là tám giờ tối một khắc.

Ông trời ơi..!

Đây cũng là cái gì quỷ?

Vì cái gì phó bản kỳ ngộ sẽ chỉ hướng 500 cây số có hơn?

Chẳng lẽ lại. . . Nơi đó lại có mới tội án phát sinh?

Thế nhưng là. . .

“A. . . Anh hùng, mời ngươi theo giúp ta truy mộng đẹp. . .”

Thình lình ở giữa, Triệu Ngọc điện thoại di động vang lên. Yên tĩnh đêm khuya, tiếng chuông đột ngột, mà Triệu Ngọc lại đang dùng tâm tư tác sự tình, vậy mà lại là giật nảy mình.

Mở ra xem, nhưng gặp biểu hiện trên màn ảnh chính là một cái không

biết dãy số.

Ai nha, đây là?

Triệu Ngọc nhìn xem biểu, hiện tại cũng gần nửa đêm ba điểm, thời gian này, ai sẽ cho hắn điện thoại tới?

Biệt giới!

Triệu Ngọc không khỏi có chút hối hận mở mới một quẻ, hắn bản năng ý thức được, muộn như vậy điện báo, tất nhiên không phải chuyện gì tốt, nói không chừng lại là cái gì tình huống khẩn cấp, cần lập tức hành động. . .

Bất quá, điện thoại một mực tại vang, không tiếp cũng không thành. Thế là, hắn cuối cùng vẫn nhấn xuống nút trả lời.

“Uy? Vị kia?”

“Uy? Ta nghe nói. . . Triệu đại tổ trưởng lại phá đại án tử, chúc mừng a. . .” Trong điện thoại thình lình truyền tới một cởi mở thanh âm nữ nhân.

“Ta đi!” Triệu Ngọc đằng địa từ trên giường nhảy lên, “Mầm. . . Mầm Miêu Miêu. . . Tại sao là ngươi a?”

Triệu Ngọc vạn không nghĩ tới, cú điện thoại này, lại là Miêu Anh đánh tới. Từ khi New Zealand sau khi trở về, Triệu Ngọc một mực ngóng trông Miêu Anh có thể cùng mình liên hệ,

Lại không nghĩ rằng cho tới hôm nay, điện thoại mới rốt cục đánh tới.

“Oa. . . Nãi nãi gấu đâu? Tại sao không có nghe được?” Trong điện thoại truyền đến Miêu Anh tiếng cười, “Xem ra, làm quan nhi liền là không đồng dạng, biến văn minh rồi sao?”

“Bà mẹ ngươi chứ gấu à! Thân yêu, ngươi ở chỗ nào rồi? Trở về rồi? Sự tình giải quyết? Ta nhớ đến chết rồi nhưng. . .” Triệu Ngọc vội vàng biểu đạt tình cảm của mình.

“Ha ha ha. . .” Miêu Anh như chuông bạc cười một tiếng, nói nói, “ yên tâm đi thân yêu, hầu như đều giải quyết! Hai ngày nữa liền có thể trở về! Thế nào, Bắc Thiên ác ma án ngươi còn không có động đi, xem ra, ta rốt cục có thể đuổi lần trước!”

“Quá tốt rồi! Ta vừa mới đem Vĩnh Tiến Đảo bản án giải quyết , chờ ngươi trở về, chúng ta cùng một chỗ Bắc Thiên truy hung!” Triệu Ngọc rất là hưng phấn.

“Tốt! Ân. . . Gần nhất trôi qua thế nào? Đoán chừng không có ít gây chuyện a?”

“Nói cái gì đó! Ta thế nhưng là cái người văn minh, sao có thể già gây tai hoạ đâu? Hoắc ha ha. . .” Triệu Ngọc cười ha ha, “Miêu Miêu a, ngươi nhưng ta nhớ đến chết rồi! Chờ ngươi trở về, ta nhưng được thật tốt hầu hạ ngươi. . .”

“Hừ! Ba câu nói không rời bản ngươi được đấy. . . Ha ha. . .”

Sau đó, hai người lẫn nhau tố tâm sự, một giải nỗi khổ tương tư.

Miêu Anh nói cho Triệu Ngọc, nói tài chính chiến tranh sự tình đã bắt đầu, bởi vì bên ta chiếm cứ lấy tuyệt đối quyền chủ động, đã đánh đối phương một trở tay không kịp. Trong tương lai trong một khoảng thời gian, bọn họ đem ốc còn không mang nổi mình ốc, cho nên sẽ không lại lo lắng cái gì bị chuyện trả thù.

Bởi vậy, Miêu Anh một nhà tại hải ngoại nhiệm vụ đã kết thúc, không dùng đến mấy ngày liền có thể trở về nước. Mà lại, Miêu Anh nói, nàng

còn chuẩn bị một kinh hỉ cho Triệu Ngọc, gặp mặt về sau, hắn khẳng định sẽ cao hứng phi thường.

Triệu Ngọc thì nói đùa giống như nói, sẽ không phải là cha vợ lại cho làm một bình rượu đỏ a? Hai người cười ha ha.

Sau đó, bọn họ còn hàn huyên trò chuyện tình tiết vụ án, Triệu Ngọc đem hắn đại phá Vĩnh Tiến Đảo án giết người anh hùng sự tích tình cảm dạt dào địa nói một lần, nghe được Miêu Anh đều nhanh vào mê, chỉ hận mình không có có thân tại hiện trường.

“Đã dạng này, vậy ngươi ngày mai dùng phương pháp gì, có thể cho bọn họ nhỏ máu nhận thân, làm rõ ràng ai là ai nhi tử đâu?” Miêu Anh tò mò hỏi.

“Hắc? Không hổ là vợ ta a! Cái này đều bị ngươi đoán được?” Triệu Ngọc cười ha ha, “Ngày mai, ta còn thực sự cho bọn họ chuẩn bị một trận nhỏ máu nhận thân đâu!”

“Được, có ngươi! Không nói cho ta đúng không?” Miêu Anh quở trách nói, “ nhìn ta trở về làm sao thu thập ngươi!”

“Tốt, tốt! Đại chiến ba trăm hiệp, trên giường cùng trong bồn tắm đều được!” Triệu Ngọc thừa cơ nước tiểu tính đại phát, dẫn tới Miêu Anh một trận quở trách. . .

. . .

Sáng sớm hôm sau, Cao Phát Tài pháp y không có nuốt lời, trước kia mang theo hắn mỹ nữ học sinh đi tới Khúc Lương cục cảnh sát, chuẩn bị tham quan Triệu Ngọc cái gọi là trò hay.

Ai ngờ, hắn tới hơi sớm, Triệu Ngọc còn chưa tới, bọn họ đành phải đi đến phòng khách , vừa uống trà vừa chờ đợi.

Mỹ nữ học sinh tên là Trương Bồi Bồi, mặc dù đại học tốt nghiệp không có có bao lâu thời gian, lại đã trở thành cao pháp y trợ thủ đắc lực.

“Cao lão sư, ta không rõ, lúc trước ngươi tại sao phải cho Triệu Ngọc bọn họ cung cấp cái kia phần giả tư liệu đâu?” Trương Bồi Bồi nói nói, “ nếu là Đậu Tự Lực vạn nhất không có cung khai, sẽ để chúng ta rất phiền phức!”

“Cái gì giả tư liệu?” Cao Phát Tài khí định thần nhàn nói nói, “ nơi nào có giả? Ta xét nghiệm kết quả, chứng minh Đậu Tự Lực cùng Thái Kim Đạt có thân cận liên hệ máu mủ, sự thật chứng minh, bọn họ liền là thân huynh đệ mà!”

“Ta không phải ý tứ này! Nếu như. . . Ân. . . Nếu như không phải đâu? Nếu như Đậu Tự Lực thật sự là thủ tháp phu phụ hài tử, ngài còn lại trợ giúp Triệu Ngọc làm bộ sao?” Trương Bồi Bồi trịnh trọng hỏi.

“Ha ha. . .” Ai ngờ, cao pháp y bỗng nhiên cười, “Bồi Bồi a, ngươi còn trẻ, có một số việc cần kinh nghiệm mới có thể hiểu được!”

“Ta là đang lo lắng ngài đâu!” Trương Bồi Bồi chăm chú nghiêm túc nói nói, “ mặc dù kết quả là lý tưởng, nhưng là ta đối Triệu Ngọc cách làm phi thường khinh thường! Cao lão sư, chúng ta thân là nhân viên cảnh vụ đều là trang nghiêm đã thề, muốn đối hành vi của mình phụ trách, tại sao có thể tùy ý làm bậy đâu? Làm giả chứng cớ, đây chính là phạm tội a!”

“Ha ha. . .” Cao pháp y vẫn khẽ cười nói, “Bồi Bồi a, ngươi nói không sai! Ta đây, lần sau chú ý, lần sau chú ý ! Bất quá, ngươi cho rằng, Triệu Ngọc hôm nay sẽ dùng biện pháp gì, có thể đem Đậu Tự Lực cùng Thái Kim Đạt thân phận nghiệm rõ ràng Sở đâu?”

“Ừm. . . Không. . . Không biết a!” Trương Bồi Bồi nhíu mày nói nói, “

ta cảm thấy, vẫn là phải đem trọng điểm thả trên người Lưu Thải Vân a?”

Ai ngờ, Trương Bồi Bồi vừa mới nói xong, bên ngoài cửa liền thình lình truyền đến một trận ồn ào. Ồn ào bên trong, còn kèm theo Triệu Ngọc thanh âm.

Cao Phát Tài vội vàng xông Trương Bồi Bồi làm thủ thế, sau đó đặt chén trà xuống đi tới ngoài cửa.

Nhưng gặp Triệu Ngọc một tay kéo túm lấy một người trung niên nam tử, chính bước nhanh hướng phòng thẩm vấn mà đi. Bị hắn kéo túm hai tên nam tử đã bị đánh đến mặt mũi bầm dập, máu me đầy mặt, chật vật không chịu nổi.

“Ai? Cao pháp y, UU đọc sách www. uukan Shu. com tới a?” Triệu Ngọc nhìn thấy Cao Phát Tài về sau, vội vàng thăm hỏi một tiếng.

“Triệu tổ trưởng, ngài đây là?” Cao Phát Tài nhìn thấy cái kia hai tên nam tử cũng không nhận ra, liền hỏi một câu.

“A, là như vậy!” Triệu Ngọc chỉ vào hai tên bị đánh nam tử nói nói, “ ta vốn là nghĩ đến một trận nhỏ máu nhận thân, thật không nghĩ đến ta một phen hiểu lấy đại nghĩa về sau, hai người này đã chiêu! Cho nên, Đậu Tự Lực cùng Thái Kim Đạt thân thế đã làm rõ ràng!”

“A?” Cao Phát Tài có chút sững sờ, mỹ nữ Trương Bồi Bồi cũng là không hiểu thấu.

“Nha. . . Nhìn ta cái này đầu óc! Giới thiệu một chút, “ Triệu Ngọc chỉ vào hai tên bị đánh nam tử nói nói, “ vị này là Thái Kim Đạt Nhị thúc, vị kia là hắn Tam thúc! Hiện tại, hai người bọn họ đã bàn giao, tại năm đó Thái Hạng Bân bị phán tử hình về sau, bọn họ ca ba không chỉ một lần đi qua Vĩnh Tiến Đảo bên trên tìm Lưu Thải Vân đàm phán!

“Hơn nữa còn có một lần, bọn họ đàm phán không thành về sau gấp mắt, không giữ quy tắc hỏa nhi làm một chút chuyện không tốt, Thái gia lão đại còn đem Lưu Thải Vân cho cái kia! Cho nên, đáp án đã ra tới, Thái Hạng Bân không có cho đại ca hắn đội nón xanh, Đậu Tự Lực cùng Thái Kim Đạt, tất cả đều là Thái gia con trai của lão đại!”

“Cái này. . .” Cao Phát Tài nhíu lông mày, trong lòng thở dài, cái này Triệu Ngọc thật đúng là cái kỳ hoa, mình nghĩ phức tạp như vậy một việc, hắn chỉ dùng nắm đấm liền giải quyết! Nguyên lai, hắn nói tới “Tích máu” nhận thân, lại là như thế cái nhận pháp. . .

Nhỏ máu cái beef= chảy máu mới đúng

Chương 788: Mệnh lệnh khẩn cấp

“Cho nên, loại thứ nhất suy đoán là đúng!” Triệu Ngọc hăng hái địa nói nói, “ bởi vì anh em nhà họ Thái đối Lưu Thải Vân làm chuyện không tốt, cho nên Lưu Thải Vân mới có thể như vậy sinh khí! Nàng sở dĩ muốn thân thủ giết chết Thái Kim Đạt, khả năng cũng là có nguyên nhân! Ai! Thật sự là tác nghiệt a! Tác nghiệt!”

“Cao lão sư, Cao lão sư!” Lúc này, Trương Bồi Bồi bây giờ nhìn không nổi nữa, lôi kéo Cao Phát Tài góc áo nhỏ giọng lầm bầm nói, “ ngài nhìn xem, ngài nhìn xem a, sao có thể làm như vậy đâu? Làm như thế. . . Không hợp quy củ a?”

“Ừm?” Khoảng cách gần như thế, tự nhiên không có trốn qua Triệu Ngọc lỗ tai, hắn lập tức nghển cổ, xông Trương Bồi Bồi không khách khí đỗi một câu trở về, “Ngươi là cây kia hành a? Ta chỗ nào không hợp quy củ?”

“Ừm. . .” Trương Bồi Bồi dọa đến hướng (về) sau vừa lui.

“Bồi Bồi. . .”

Cao Phát Tài tranh thủ thời gian ngăn ở Trương Bồi Bồi trước mặt, nhưng quật cường nữ hài vẫn là không phục nói với Triệu Ngọc một câu: “Ngươi. . . Ngươi đánh người! Tra tấn. . . Bức cung!”

“U?” Triệu Ngọc vừa trừng mắt hạt châu, giống như hung thần ác sát. Trương Bồi Bồi không chút lấy, bị đánh hai người lại là toàn thân rùng mình một cái.

“Tốt tiểu ny tử, dám chất vấn lên ta đến rồi!” Triệu Ngọc bắt đầu xắn tay áo.

“Tiểu Triệu, Tiểu Triệu. . .” Cao Phát Tài nhìn thấy manh mối không đúng, vội vàng khuyên can.

“Tới tới tới. . .” Triệu Ngọc lột tốt tay áo, chỉ vào hai tên bị đánh người, lý trực khí tráng nói nói, “ để người trong cuộc đến nói cho một cái chân tướng sự thật, đến, nói chuyện a?”

Triệu Ngọc vừa hô, hai người lần nữa toàn thân lắc một cái.

Thái Kim Đạt Nhị thúc gấp vội vàng gật đầu như giã tỏi nói: “Không có, chúng ta cưỡi ba lượt té, trên mặt đều là té! Cùng vị này cảnh sát không có quan hệ!”

“Đúng vậy a! Đúng a!” Tam thúc cũng là gật đầu phụ họa, “Chúng ta đặc biệt phối hợp cảnh sát làm việc, vị này cảnh sát tìm chúng ta nói chuyện, chúng ta liền chủ động bàn giao!”

“Ai! Thật sự là tác nghiệt a!” Nhị thúc máu mũi hài tử không ngừng chảy xuôi, nhưng hắn lại giả trang ra một bộ rất cảm khái bộ dáng nói nói, “ ta đại ca thật sự là quá mức! Vậy mà làm lớn Lưu Thải Vân bụng, việc này làm. . . Quá là không tử tế!”

“Đúng vậy a, đúng a!” Một cái khác lau đi khóe miệng vết máu, giả bộ như phong khinh vân đạm địa cảm khái nói, “ thật sự là may mắn mà có cảnh Phương Minh xem xét từng li từng tí, trả lại cho chúng ta một cái chân tướng a!”

“Được rồi, đi!” Triệu Ngọc không kiên nhẫn nói nói, “ nhanh, đến phòng thẩm vấn làm cái ghi chép đi, coi các ngươi là năm sự tình một năm một mười địa ghi chép một cái đi!”

Nói xong, hắn cố ý đi đến Trương Bồi Bồi trước mặt, cơ hồ áp vào trên người nàng, còn kém một cái bích đông. Sau đó, hắn lời gì cũng không nói, chỉ là hừ lạnh một tiếng, lúc này mới quay người đi.

Trương Bồi Bồi thì dọa đến mặt không có chút máu, toàn thân run rẩy, nàng trước kia, chưa từng thấy qua cái nào cảnh sát là Triệu Ngọc cái dạng này. . .

. . .

Mấy phút đồng hồ sau, cục cảnh sát trong văn phòng.

“Tổ trưởng? Đã vậy còn quá đơn giản?” Tằng Khả vò đầu nói nói, “ Thái Kim Đạt Nhị thúc cùng Tam thúc biết chuyện này, ngươi giật giật nắm đấm liền giải quyết? Ta. . . Chúng ta hôm qua còn muốn mở quan tài đâu vậy mà!”

“Bọn họ bàn giao, năm đó Thái Hạng Bân xảy ra chuyện về sau, bọn họ ca ba tìm tới ở trên đảo, muốn cùng Lưu Thải Vân đàm phán, muốn nàng càng đổi khẩu cung, cứu lão tứ một mạng!” Triệu Ngọc nói nói, “ thế nhưng là, Lưu Thải Vân không đáp ứng, một mực khăng khăng, hung thủ liền là Thái Hạng Bân!

“Về sau,

Nói nói đàm phán không thành, sự tình liền không có khống chế lại, động thủ! Xé rách ở giữa, Lưu Thải Vân quần áo bị kéo hỏng, sau đó. . . Bọn họ ca ba gặp sắc khởi ý, liền đem Lưu Thải Vân theo ngã trên mặt đất, đồng thời làm chuyện như vậy!

“Xong việc về sau, bọn họ lo lắng Lưu Thải Vân trên thân có lưu bọn họ chất lỏng chứng cứ, cho nên còn mạnh hơn đi cho nàng làm thanh tẩy, đồng thời uy hiếp nàng, nếu là lại không đồng ý đề nghị của bọn hắn, về

sau còn tới. . .

“Ta đoán chừng, Lưu Thải Vân hắn là thụ kích thích rất lớn, sau đó bất đắc dĩ thoát đi Vĩnh Tiến Đảo, đi xa tha hương a!”

“Ông trời ơi..!” Tằng Khả quyệt miệng, “Làm thanh tẩy đều mang bầu, cái này Thái gia lão đại năng lực, cũng là không có người nào a?”

“Cái kia hai anh em nói, lão đại làm lần thứ nhất về sau, có thể là lên nghiện! Về sau hắn là còn lưng lấy bọn họ đi qua!” Triệu Ngọc nói nói, “ nhưng chỉ là suy đoán mà thôi!”

“Mặc dù lão đại là sự thật, thế nhưng là. . . Cái này ca ba cũng tất cả đều có tội a?” Tằng Khả tức giận nắm quyền, “Đây chính là cường bạo a!”

“Đậu Tự Lực là con của lão đại, chí ít có thể nói rõ, lão đại là có tội!” Triệu Ngọc nói nói, “ tại ta cho bọn họ 'Nhỏ máu' nghiệm thân thời điểm, lão tam một mực công bố hắn không có thật đến, chỉ là ở bên cạnh dựng nắm tay! Nhưng lão nhị liền không đồng dạng, tên kia ánh mắt không đúng, mặc dù cự không thừa nhận, nhưng hảo hảo thẩm thẩm, hắn là có vấn đề!”

“Ừm! Ta cái này thông tri Vương Thành Cương cục trưởng, để hắn chặt chẽ thẩm vấn, nhất định đem chân tướng sự thật biết rõ ràng!” Tằng Khả nghĩa chính ngôn từ địa nói nói, “ coi như mạnh 'Kiên' tội là vài thập niên trước phạm vào, y nguyên không thể để cho bọn họ ung dung ngoài vòng pháp luật!”

“Không sao, Ngô Tú Mẫn bên kia đến bảo!” Triệu Ngọc nói nói, “ Lưu Thải Vân tình huống đã ổn định, không bao lâu, liền có thể tiếp tục tra hỏi! Lưu Thải Vân là người trong cuộc, chỉ cần nàng chịu nói ra chân tướng, cái nào cũng chạy không được!”

“Ừm, đúng!” Tằng Khả thán nói, “ ta hiện tại đặc biệt muốn biết, nếu

như Đậu Tự Lực biết hắn cùng mẫu thân hợp lực giết chết mình thân ca ca, sẽ là cái dạng gì?”

“Được rồi, nên đối mặt sớm tối đến đối mặt!” Triệu Ngọc nói nói, “ vẫn là nói chính sự đi, ta để ngươi làm sự tình, làm thế nào?”

“Không thể nào, tổ trưởng! Đến bây giờ còn không tin năng lực của ta sao?” Tằng Khả mỉm cười, “Chẳng những hoàn thành nhiệm vụ, không lưu vết tích, hơn nữa còn sẽ để cho nó nhìn qua là cái ngoài ý muốn!”

“Được. . . Vậy là tốt rồi. . .” Triệu Ngọc nghĩ nghĩ nói, “A, ta nghe nói, Vương trưởng cục liên hệ biển cảnh đội, muốn đi vớt Quách Nhất Hàng thi thể đi? Không phải nói, nơi đó là đầu rãnh biển sao?”

“Ừm. . . Đúng! Mặc dù cơ hội không lớn, nhưng là dựa theo chương trình, mặc kệ khó khăn dường nào cũng muốn thử một chút! Vương trưởng cục tối hôm qua liền đi biển cảnh đội!” Tằng Khả khoát tay ra hiệu, “Khả năng sáng hôm nay, liền phải mang theo Đậu Tự Lực đi xác nhận vị trí đâu!”

“Ai! Chỉ mong có thể tìm tới đi!” Triệu Ngọc lắc đầu thở dài, “Bảy cái nhân mạng, vậy mà lại là như thế này một loại tình huống. . .”

Cùng mỗi một lần kết án về sau đồng dạng, tại trận này đảo hoang án giết người bên trong, Triệu Ngọc y nguyên tìm không thấy rõ ràng thị phi điểm, chết thân người lưng chỗ bẩn, khi còn sống làm đủ trò xấu! Hung thủ giết người tất nhiên là tội ác tày trời , khiến cho người giận sôi, nhưng phía sau nhưng lại có ẩn giấu đi làm cho người suy nghĩ sâu xa nguyên nhân.

Nếu như vẻn vẹn từ pháp chế góc độ đi đối đãi, có lẽ ai đúng ai sai còn có thể rõ ràng, nhưng nếu là từ Đạo Đức góc độ xuất phát, Triệu Ngọc lại cảm giác một mảnh khốn đốn mờ mịt.

Sau đó, ngay tại Triệu Ngọc cùng Tằng Khả chờ đợi tiến triển thời điểm, Triệu Ngọc điện thoại di động vang lên, điện thoại là liên lạc quan Trần đạc đánh tới.

“Uy? Triệu tổ trưởng a! Mệnh lệnh khẩn cấp!” Vừa vừa tiếp thông, trong điện thoại liền truyền đến Trần đạc không dẫn nổi thanh âm, “Ngày mai buổi sáng 8 điểm trước đó, các ngươi nhất định phải trở về hình sự sảnh đưa tin! Chú ý, là các ngươi đặc biệt điều tổ toàn thể thành viên, một cái cũng không có thể thiếu!”

“Không thể nào?” Triệu Ngọc chợt nhớ tới mình quẻ văn, vội hỏi, “Lại mẹ nó xảy ra chuyện gì rồi? Không phải cùng ngươi báo cáo sao? Ta bên này còn tại kết thúc công việc đâu! Còn có một cái bản án cũ không có điều tra rõ!”

“Yên tâm, là chuyện tốt!” Trần đạc nói nói, “ ngày mai buổi sáng, hình sự sảnh đem cử hành long trọng hội chiêu đãi ký giả, là liên quan tới không đầu nữ thi án kết án! Đây chính là hình sự sảnh mười năm qua quy mô lớn nhất một lần, các cấp lãnh đạo đều tới tham gia, làm người trong cuộc các ngươi, sao có thể thiếu đâu?”

“Không đầu nữ thi án sao? Hội chiêu đãi ký giả? Có ý tứ gì?” Triệu Ngọc nhíu mày, “Để bọn họ chờ hai ngày không được sao?”

“Ông trời của ta, UU đọc sách www. uukan Shu. com ngươi nói cái gì đó. . .” Trần đạc vừa nói một câu, một nữ nhân liền nhanh chóng đoạt quá điện thoại, nói với Triệu Ngọc, “Triệu Ngọc! Ta là Tiêu Quốc Phượng, nhanh, buông xuống trong tay bất kỳ công việc gì, sáng mai nhất định phải trở lại hình sự sảnh đến!

“Còn có, làm đặc biệt điều tổ tổ trưởng ngươi còn muốn chuẩn bị một phần chí ít 20 phút diễn giải bản thảo, chủ yếu là liên quan tới không đầu nữ thi án trinh phá, để ngươi tổ viên cho ngươi viết, viết xong lập tức cho phát cho ta nhìn, ta cho ngươi chỉnh lý một cái!”

“Tiêu. . . Tiêu trưởng phòng?” Triệu Ngọc nghe được Tiêu Quốc Phượng thanh âm, lúc này mới ý thức được, ngày mai trận này chiêu đãi sẽ tất nhiên không thể coi thường.

“Ngọc a, trước chúc mừng ngươi lại phá Vĩnh Tiến Đảo bản án, bất quá, kết thúc công việc làm việc liền giao cho bọn họ nơi đó tỉnh thính xử lý đi!” Tiêu trưởng phòng cường điệu nói, “ ngươi cùng ngươi người nhất định phải gấp trở về, không đầu nữ thi án từng liệt vào nước ta đặc cấp đại án, một mực có thụ các giới chú ý, cho nên, ngươi lần này phá án và bắt giam cho chúng ta hình sự sảnh tranh giành lớn ánh sáng, cục trưởng đại nhân cao hứng phi thường, cố ý chuẩn bị lần này thịnh đại buổi họp báo, chúng ta muốn hướng ngoại giới cao điệu tuyên bố kết quả.

“Ngày mai, bộ tuyên truyền, đài truyền hình, cả nước lớn nhất tin tức truyền thông còn có tương quan đơn vị đều sẽ tham gia, nhất định phải chuẩn bị kỹ càng ngươi diễn giải bản thảo! Triệu Ngọc, ngươi cùng ngươi đặc biệt điều tổ, liền phải nổi danh!”

“Nha!” Triệu Ngọc phong khinh vân đạm gật gật đầu, sau đó bức cách chấn Thiên Địa hỏi một câu, “Tỷ a, vậy ta cái kia chuyển chính thức đề bạt sự tình, có hay không có thể đưa vào danh sách quan trọng rồi?” . . .

Chương 789: Một đường hướng bắc

Một đường Bắc thượng, Triệu Ngọc đường xe hổ tại cao tốc trên đường lớn phi nhanh.

Trên bầu trời đều là tối tăm mờ mịt một mảnh, phảng phất tại nổi lên một trận bạo tuyết. Trên đường lớn cỗ xe thưa thớt, một mảnh quạnh quẽ, ngoại trừ ô tô bên ngoài, cơ hồ không nhìn thấy cái gì ở bên ngoài công tác bóng người.

“Nhiễm Đào, ngươi liền bớt tranh cãi đi!” Triệu Ngọc một mặt lái xe hơi, một mặt đối chỗ ngồi phía sau Nhiễm Đào nói nói, “ ngươi bây giờ tranh thủ thời gian ngủ một giấc, buổi chiều liền đến phiên ngươi lái xe!”

“Ai! Đây đều là mệnh a!” Nhiễm Đào bất đắc dĩ nói nói, “ ta mấy ngày nay không làm gì khác chuyện! Ngoại trừ lái xe liền là dắt chó!”

“Gâu gâu...” Trong cóp sau ông trùm như có linh tính địa kêu hai tiếng.

“Đáng tiếc!” Ngô Tú Mẫn oán trách nói, “ từ buổi sáng quan sát báo cáo đến xem, Lưu Thải Vân bệnh tình đã ổn định! Nếu là hướng dẫn một cái, hắn là có thể biết toàn bộ chân tướng! Ta lo lắng, tỉnh cục tới những người kia không hiểu rõ tình tiết vụ án, vạn nhất câu nói kia lại kích thích Lưu Thải Vân, chỉ sợ...”

“Đúng vậy a, tổ trưởng!” Chỗ ngồi phía sau Tằng Khả nói nói, “ hình sự sảnh muốn tổ chức long trọng như vậy buổi trình diễn thời trang, vì cái gì không nói trước thông tri chúng ta đâu? Có chút trở tay không kịp a!

Thật nhiều kết thúc công việc làm việc cũng không tốt làm! Ta cái này báo cáo cũng là giật gấu vá vai a!”

“Báo cáo dễ nói, chỉ cần đem ta chính diện hình tượng đột xuất đi ra, cao lớn còn cộng thêm anh hùng uy mãnh, thần thám vô địch liền không sai biệt lắm, đương nhiên, ngươi nếu là lại khen ta một cái đến cỡ nào ái cương kính nghiệp, mất ăn mất ngủ, đoàn kết đồng sự, sinh tử không để ý cái gì, liền càng hoàn mỹ hơn!”

Nghe được Triệu Ngọc dõng dạc, ba người tất cả đều xấu hổ không địa.

“Bất quá, chiêu đãi sẽ sự tình đi...” Triệu Ngọc liếm láp mặt nói xong, lại nói, “ kỳ thật Trần đạc đã sớm nói cho ta biết, chỉ bất quá, lúc ấy đang bận bản án, không có coi là chuyện đáng kể thôi! Ta cũng không nghĩ tới, sẽ làm như thế lớn!”

Kỳ thật, đừng nhìn Triệu Ngọc ngày bình thường ngang ngược, không sợ trời không sợ đất, chỉ khi nào đứng ở đèn tựu quang dưới đáy, trán liền sẽ đổ mồ hôi, trong lòng cũng sẽ run lên.

Truy cứu nguyên nhân, có thể là đời trước tự mình làm đã quen không thể lộ ra ngoài ánh sáng sự tình a? Cho nên, cảm giác đột nhiên bị bại lộ tại trước mặt mọi người, có chút không biết làm thế nào giống như! Luôn cảm giác những cái kia bưng camera, sau đó ken két dùng đèn flash chiếu hắn người tất cả đều không có hảo ý, muốn vạch trần cùng lộ ra ánh sáng hắn cái gì.

“Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, đây chính là một kiện thiên đại hảo sự a!” Nhiễm Đào đổ vào Tăng Khả trên đùi, mỹ tư tư nói nói, “ chúng ta đặc biệt điều tổ lần này thế nhưng là lộ mặt to! Lúc trước phá không đầu nữ thi án thời điểm, ta cũng cảm giác được! Lão đại, ngươi nói, lần này ngoại trừ khen ngợi bên ngoài, chúng ta có thể chia được bao nhiêu tiền thưởng a? Ta vẫn muốn đổi chiếc Audi Q5 tới, không biết có thể hay không đã được như nguyện a?”

“Hừ! Nhìn ngươi cái kia đức hạnh! Lái xe xịn, chính là vì tán gái đúng không?” Ngô Tú Mẫn thừa cơ chế nhạo nói, “ ngươi nha, quên chúng ta đều là làm gì! Ta vừa rồi tại xe chỗ ngồi phát hiện ba cây 40 centimet tóc dài, mà lại nhuộm thành tử sắc, ta nhớ được loại này tóc. Mọi người mau tới đoán xem, Nhiễm Đào đem ai cho lên a?”

“Ta dựa vào! Họ Ngô, ngươi làm sao lại là sống mái với ta đâu?” Nhiễm Đào vụt địa ngồi thẳng lên, xông Triệu Ngọc thở dài giải thích nói, “ lão đại, ngươi nhưng phải tin tưởng ta, ta cũng là vì công sự! Ngày đó tại Kim Hải, ta vì thu hoạch được Kiều Như Tuyết khẩu cung, cho nên chở nàng đoạn đường, chúng ta thật là cái gì cũng không làm a!

“Ngươi hiểu ta, nếu là ta thật nghĩ đem Kiều Như Tuyết đẩy ngã, cũng sẽ đem địa điểm đặt ở khách sạn, tuyệt đối không dám từ lão đại trên xe làm loạn!”

Nhiễm Đào biết Triệu Ngọc đối xe cực kỳ để ý, chỗ để giải thích đến phi thường ra sức, trên trán mạo mồ hôi đều.

“Tóc là kẹp đến dưới nệm lót cầm trên tay, Kiều Như Tuyết tất nhiên ra ngoài một loại nằm vật xuống tư thế...” Ngô Tú Mẫn lại là bỏ đá xuống giếng, “Thật buồn nôn! Trên xe còn có đầu đại lang cẩu đâu! Ngươi vậy mà ngay trước chó trước mặt, cùng Kiều Như Tuyết... Ai u... Ta đều không dám nghĩ!”

“Nhiễm Đào! Quá khinh người!” Triệu Ngọc vỗ tay lái, đem Nhiễm Đào dọa khẽ run rẩy, chỉ nghe Triệu Ngọc rống nói, “ có chuyện tốt cũng không cùng ca môn chia sẻ một cái, Kiều Như Tuyết tốt cua sao? Dáng người kiểu gì? Điện thoại nhiều ít?”

“Ta ngược lại...” Ngô Tú Mẫn dùng cái trán nhẹ nhàng địa đụng đụng pha lê...

Cứ như vậy, đám người nói chêm chọc cười, vui đùa, hướng thủ đô phương hướng lái đi.

Từ Khúc Lương đến thủ đô hết thảy 1200 cây số, bọn họ là buổi sáng 10 điểm xuất phát, coi như mở lại nhanh, cũng chỉ có thể đến tối nay buổi chiều mới có thể đến.

Lần này, Triệu Ngọc rốt cuộc hiểu rõ hệ thống ý tứ.

Hắn thô sơ giản lược địa tính toán một chút, tám giờ tối, xe của bọn hắn vừa vặn đi qua phó bản kỳ ngộ chỉ thị phát sinh điểm. Nguyên lai, hệ thống đã sớm kế hoạch tốt hết thảy, biết bọn họ hôm nay tất nhiên muốn viễn trình đi đường.

Bất quá, lần này đi đường tâm tình cùng trước kia khác biệt. Vĩnh Tiến Đảo giết người đại án mặc dù phá án và bắt giam, nhưng là bởi vì đi rất gấp, thật nhiều kết thúc công việc làm việc còn đến không kịp xử lý. Trên con đường này, đám người cũng đều tại nhớ tình tiết vụ án tiến triển, phi thường muốn biết thẩm vấn Lưu Thải Vân kết quả.

Tỉnh cục thẩm vấn chuyên gia là giữa trưa mới vừa tới Khúc Lương cục cảnh sát, cho nên , chờ bọn họ chuẩn bị sẵn sàng, coi như thẩm vấn tiến triển thuận lợi, cũng phải chờ tới trời tối mới có thể biết kết quả.

Bất quá, trước khi đi, Triệu Ngọc đã đã thông báo Vương Thành Cương cục trưởng, mặc kệ điều tra làm việc có cái gì tiến triển, đều muốn hắn kịp thời hướng mình báo cáo.

Vương trưởng cục cũng là tuân thủ ước định, đem hôm nay tình huống công tác kịp thời phát đưa tới.

Triệu Ngọc đoán không sai, phụ thân của Thái Kim Đạt cùng Nhị thúc, tất cả đều tham dự năm đó đối Lưu Thải Vân cường bạo sự kiện, chỉ bất quá, phụ thân của Thái Kim Đạt áp dụng phạm tội số lần khá nhiều,

khiến Lưu Thải Vân mang bầu Đậu Tự Lực.

Mặc dù hắn Tam thúc không có cởi quần, nhưng đồng dạng tham dự phạm tội, cho nên đồng dạng có tội mang theo, chỉ bất quá so mặt khác hai cái so sánh nhẹ một chút thôi.

Đương nhiên, loại này thời gian qua đi hơn ba mươi năm phạm tội, chân chính xử lý, còn cần đi rất nhiều chương trình. Nhưng là, anh em nhà họ Thái mặc kệ chết cũng tốt, còn sống cũng được, cuối cùng rồi sẽ đạt được luật pháp chế tài. Mặc kệ qua bao nhiêu năm, cũng giống vậy muốn vì hành vi của mình trả giá đắt.

Một phương diện khác, tại Đậu Tự Lực xác nhận, nơi đó biển cảnh đã phái ra chuyên nghiệp tàu ngầm đi vớt Quách Nhất Hàng thi thể, nhưng đáng tiếc là, nơi đó đáy biển địa hình quá mức phức tạp, bọn họ cuối cùng vẫn bị ép từ bỏ!

Bất quá, mặc dù Quách Nhất Hàng thi thể không có tìm được, nhưng Đậu Tự Lực cùng Lưu Thải Vân phạm tội sự thật vô cùng xác thực, thiết án như sơn, cái này hai mẹ con, cũng là phải tiếp nhận công chính thẩm phán.

Trừ đó ra, bởi vì bản án tình tiết vụ án đã tra ra manh mối, Triều Hải cục cảnh sát bên kia cũng đã tại phối hợp gia thuộc nhận lãnh thi thể.

Triệu Ngọc biết, mặc dù mình không có đích thân tới hiện trường, nhưng có thể tưởng tượng được, hiện trường sẽ là như thế nào một mảnh thê thảm cảnh tượng! Đúng vậy, cho dù Tiền Tiến, Trương Thành công, Tần Hảo bọn người che đậy lương tâm, làm qua chuyện xấu, nhưng là, lấy dạng này một loại phương thức kết thúc sinh mệnh, vẫn làm cho người thổn thức cảm thán.

Mỗi cái cọc tội án phía sau đều có một lít nước mắt!

Chưa phát giác ở giữa, Triệu Ngọc liền nghĩ tới sổ ghi chép bìa vàng bên trên đoạn văn này. Tại đã trải qua nhiều như vậy trái phải rõ ràng về sau, đối với đoạn văn này lý giải, để Triệu Ngọc càng thêm khắc sâu tự xét lại.

Từng có lúc, Triệu Ngọc cũng từng có giống như Đậu Tự Lực tâm thái, cho là mình làm người chấp pháp, liền có được thẩm phán tội ác quyền lợi.

Hiện tại, hắn triệt để minh bạch, làm người chấp pháp, cần phải làm là khách quan công bằng địa đi đối đãi vấn đề; mà xem như cảnh sát hình sự mà nói, thì càng hắn là bảo trì tốt tâm tình của mình, không thể hành động theo cảm tính! Bằng không mà nói, một khi tâm lý mất cân bằng, tạo thành hậu quả sẽ là tai nạn tính, tựa như Đậu Tự Lực như thế...

Tiếp cận chạng vạng tối thời điểm, không trung quả nhiên đã nổi lên Tiểu Tuyết, bất quá, tuyết rơi xuống mặt đất tức hóa, cũng không ảnh hưởng ô tô chạy.

Trên đường đi, Triệu Ngọc cơ bản đều là để Nhiễm Đào lái xe, mình thì ghé vào chỗ ngồi phía sau ngủ một cái dễ chịu.

Bởi vì xe mở thuận lợi, chưa tới bảy giờ, bọn họ liền đã mở đến phó bản kỳ ngộ chỉ thị phạm vi bên trong.

Triệu Ngọc nhìn một chút địa đồ, cái chỗ kia gọi là phong cửa hàng, chính là ấm chợ phía Tây một cái huyện. Nơi đây khoảng cách thủ đô còn có hơn 300 cây số, dù sao trời cũng đen, bọn họ cũng không phải vội lấy đi đường, thế là tại Triệu Ngọc yêu cầu dưới, Nhiễm Đào đem xe lái rời cao tốc, lái vào huyện thành.

Triệu Ngọc biết, khoảng cách Khúc Lương xa xôi như thế một cái huyện thành nhỏ, ở chỗ này phát sinh phó bản kỳ ngộ, tự nhiên cùng tình tiết vụ án không có có quan hệ gì.

Bất quá, từ ở hôm nay mở ra quẻ văn chính là “Cấn cách” quẻ, hắn vẫn mơ hồ có chút chờ mong, không biết lần này, hắn lại gặp được thứ gì?

Chương 790: Xa xôi chân tướng

“Nồi lẩu gà?” Tằng Khả lắc đầu nói nói, “ lần đầu nghe nói đâu! Ăn ngon không?”

“Chúng ta Tần sơn dã có nồi lẩu gà, bất quá, xem ra giống như không giống nhau lắm!” Triệu Ngọc nhìn xem menu bên trên hình ảnh nói nói, “ Tần bên kia núi đều là nấu canh cùng dưỡng sinh làm chủ, nhìn bên này giống như rất cay cảm giác!”

“Hắc hắc! Xem ra, ta coi như có tư cách giới thiệu cho các ngươi một chút!” Trong tiệm cơm, Nhiễm Đào chỉ vào menu giới thiệu nói, “ đây là ấm tây bên này đặc sắc, nơi khác đều ăn không được! Thịt gà trước xào lại hầm, cảm giác đặc biệt bổng. Nghe nói, là từ món cay Tứ Xuyên cải tiến tới, toàn bộ phương bắc địa khu, chỉ có ấm tây bên này làm được tốt nhất, cũng coi là phát dương quang đại đi!”

“Cái kia... Cay không cay chứ?” Tằng Khả vội hỏi, “Đừng quá cay có được hay không?”

“Tiên sinh, chúng ta nơi này có uyên ương nồi, một nửa cay, một nửa hoàng muộn, ngài đều có thể nếm thử!” Phục vụ viên nhiệt tình giới thiệu nói.

Nơi đây là một nhà tên là “0317” tiệm lẩu nhỏ, Triệu Ngọc cùng địa đồ cẩn thận so với qua, đêm nay vào khoảng tám giờ một phút phát sinh phó bản kỳ ngộ ngay ở chỗ này.

Cái này tuy không tệ, lúc này vừa vặn gặp phải giờ cơm, Triệu Ngọc có

thể một bên ăn cơm một bên chờ đợi kỳ ngộ đến.

“Vậy thì tốt, liền đến uyên ương nồi!” Triệu Ngọc vỗ tay phát ra tiếng, sau đó lại điểm rau trộn cùng bia.

“Ai? Lão đại... Ân...” Nhiễm Đào nhìn thấy Triệu Ngọc lấy rượu, muốn nói cái gì, nhưng lời đến khóe miệng nhưng lại không thể không nuốt xuống.

“Làm gì?” Triệu Ngọc trừng mắt liếc hắn một cái, “Không cho phép ngươi hát! Chờ một lúc tiếp lấy lái xe!”

“Lão đại, xin nhờ! Ta mở một ngày, tối hôm qua tại bệnh viện trông coi Lưu Thải Vân, cũng đều không ngủ đâu!” Nhiễm Đào nhả rãnh, sau đó chỉ chỉ Ngô Tú Mẫn, “Ngô tỷ cũng biết lái xe, lại không uống rượu, dứt khoát, chờ một lúc để nàng Khai a?”

“Khỏi phải nghĩ đến! Nhiễm Đào, chức trách phân công, ngươi là công việc bên ngoài, ta là tâm lý sư, ngươi Khai!” Ngô Tú Mẫn không có khả năng cho Nhiễm Đào mặt mũi này.

“Cái kia...”

Nhiễm Đào đưa ánh mắt chuyển hướng Tằng Khả, Tằng Khả vội vàng quơ lấy một chai bia uống một hớp lớn, nói ra: “Ta bằng lái còn tại thực tập kỳ, không thể lái cao tốc!”

“Hừ! Càng ngày càng không biết xấu hổ!” Nhiễm Đào buồn bực đem bia bỏ qua một bên, trừng Tằng Khả một chút.

Triệu Ngọc nhìn chung quanh, tiệm lẩu diện tích không nhỏ, trang trí cũng không tệ, nhưng bởi vì vị trí vắng vẻ, mà lại bên ngoài tuyết rơi nguyên nhân, trong đại sảnh không có bao nhiêu ăn cơm khách nhân.

Chỉ là sau lưng bọn họ cách đó không xa, có một bàn sáu bảy người thực khách mà thôi, những người kia nhìn qua cao lớn thô kệch dáng vẻ, nhưng cử chỉ đều rất nhã nhặn, uống rượu nói chuyện, tất cả đều ôn nhu thì thầm, vững vững vàng vàng.

Nồi lẩu gà là loại kia đời cũ nồi đồng lò than, châm lửa cần một chút thời gian, tại sau khi mọi người ngồi xuống, không khỏi lại lảm nhảm lên gặm.

“Tổ trưởng!” Ngô Tú Mẫn nhất trước nói nói, “ ngươi một mực tại nghiên cứu ngũ đại án chưa giải quyết, như vậy... Ngươi không phải không biết, cái này phong cửa hàng là địa phương nào a?”

“Phong cửa hàng?” Triệu Ngọc hơi sững sờ, “Thế nào?”

“Thật không biết sao?” Ngô Tú Mẫn lắc đầu nói nói, “ Bạch Sơn đập chứa nước a! Bạch Sơn đập chứa nước liền là thuộc về phong cửa hàng huyện quản hạt! Ngũ đại án chưa giải quyết một trong đập chứa nước toái thi án, liền phát sinh ở nơi này a!”

“Nha...” Triệu Ngọc lúc này mới nhớ tới, nói nói, “ cuối cùng, hung thủ là cái hộ lâm viên đúng không? Tinh thần có vấn đề?”

“Đúng!” Ngô Tú Mẫn nói ra,

“Mà lại, phá án quá trình, chính thức một mực giữ bí mật đâu!”

“Vì cái gì?” Tằng Khả hỏi, “Bản án phá, chẳng lẽ còn có cái gì ẩn tình hay sao?”

“Ừm... Ta đã từng cũng ý đồ hỏi thăm qua!” Triệu Ngọc nói nói, “ nhưng không có thu hoạch được quyền hạn. Chỉ là nghe tin tức ngầm nói, bản án là bị một cái có đặc dị công năng người cho phá!”

“Oa! Thiếu điều a!” Tằng Khả cười nói, “ nếu là đặc dị công năng có thể phá án lời nói, còn cần chúng ta đặc biệt điều tổ làm gì?”

“Ừm...” Lời nói này đến Triệu Ngọc điểm yếu, hắn đang tự hỏi, kỳ ngộ của mình hệ thống có tính không là đặc dị công năng đâu?

“Bất kể nói thế nào, bản án phá liền tốt!” Ngô Tú Mẫn nói nói, “ hiện nay, ngũ đại án chưa giải quyết, chỉ còn lại có ba cái a? Mà lại, từ trên ý nghĩa nghiêm ngặt giảng, Bắc Thiên ác ma án, cũng không thể tính là chân chính án chưa giải quyết đâu!”

“Không có lửa làm sao có khói! Ác ma án tuyệt đối có vấn đề!” Triệu Ngọc nói nói, “ bằng không, ta vị tiền bối kia, cũng sẽ không đem nó viết đến cây hồng bì bản đi lên!”

“Đúng! 9 tên người chết, đều là lấy cùng một loại phương thức rơi xuống tử vong, từ thời gian cùng phạm vi bên trên giảng, không có khả năng không có vấn đề!” Tằng Khả phụ họa nói, “ bằng không, chuyện này đã sớm bị người quên lãng!”

Đang khi nói chuyện, phục vụ viên đã đem nóng hôi hổi nồi lẩu bưng đến trên mặt bàn, nồi lẩu gà hương khí bốn phía , khiến cho đám người muốn ăn tăng nhiều, khẩu vị mở rộng.

“Oa, thơm quá a...” Tằng Khả nhịn không được tán thưởng một câu.

Ba...

Lúc này, tiệm cơm chính cửa mở ra, từ bên ngoài đi vào hai người tới.

Đi đầu là một người đàn ông tuổi trung niên, nên nam tử người mặc vải nỉ đồ vét, ước chừng khoảng bốn mươi tuổi, ngày thường mày kiếm mắt sáng, phá lệ tinh thần.

Người này thân cao một mét tám số không, giữ lại đầu húi cua, thân thể thẳng, đi đường như gió, xem xét liền là cái nhân vật không tầm thường.

Sau lưng hắn đi theo, thì là một tên tướng mạo thật thà chất phác người trẻ tuổi. Người trẻ tuổi cái đầu hơi thấp một ít, chạy theo làm trên nét mặt nhìn, hắn hắn là một cái tùy tùng.

Hai người đi vào tiệm cơm về sau, liền đi thẳng tới góc phòng một trương bàn nhỏ. Người tuổi trẻ kia thì đưa tay chào hỏi phục vụ viên, cũng điểm một nồi nồi lẩu gà.

“Ai! Rất lâu không có ăn vào chính tông nồi lẩu gà đi!” Trung niên nam tử kia cởi xuống vải nỉ đồ vét, lộ ra một kiện thẳng hoa cách áo sơmi.

“Tổng giám đốc, đến bia vẫn là bạch?” Người trẻ tuổi hỏi.

“Ha ha ha... Ăn lẩu gà đương nhiên muốn uống bia!” Nam tử trung niên cởi mở cười một tiếng, đưa tay hướng phục vụ viên hỏi nói, “ lão bản, có mát bia không có?”

“Ai u, ngươi lời nói này, tuyết lớn đầy trời đều, làm sao còn có thể uống mát đây này?” Phục vụ viên vừa cười vừa nói, “Ngài nếu là không phải uống, ta chỉ có thể cầm mấy bình đi ra bên ngoài cho ngài ướp lạnh một đi xuống...”

Nói xong, mấy người bèn nhìn nhau cười.

Nhìn thấy tình cảnh này, Triệu Ngọc cũng không tốt thất lễ nữa địa xem tiếp đi, liền xoay quay đầu lại. Giờ phút này, khoảng cách kỳ ngộ phát sinh thời gian còn có một giờ, hắn cũng không thể xác định, kỳ ngộ đến cùng sẽ đến từ nơi đâu, cùng cái nào trên người một người.

“Tới đi... Nếm thử!” Lúc này, Tằng Khả giúp Triệu Ngọc ngược lại tốt dấm liệu, đồng thời kẹp một khối lớn thịt gà đặt ở dấm liệu bên trong.

Ai ngờ, Triệu Ngọc dựng lên đũa đang muốn nhấm nháp, điện thoại chợt vang lên.

Tích tích...

Tích tích...

Triệu Ngọc không biết tới là tin tức gì, đành phải để đũa xuống, mở ra điện thoại xem xét. Ai ngờ, nhìn không bao lâu, hắn im lặng giật mình tại nơi đó.

“Ừm... Tổ trưởng, thế nào?” Tằng Khả nhìn ra không ổn, vội hỏi, “Xảy ra chuyện rồi?”

“Không phải!” Triệu Ngọc nhẹ nhàng lắc đầu, sau đó đem điện thoại đặt ở trên mặt bàn, nói nói, “ Lưu Thải Vân đã bàn giao! Cái này... Là nàng lời khai! Hải đăng án tất cả chân tướng, đã tất cả đều rõ ràng!”

“A! ?” Đám người giật mình, vội vàng góp tới điện thoại di động trước mặt quan sát.

“Ông trời ơi..! Làm sao... Có thể như vậy?” Ngô Tú Mẫn sau khi xem xong, chán nản ngồi xuống, “Nếu như trước đó cho ta một trăm loại có thể nói, ta cũng đoán không được...”

“Đúng vậy a!” Tằng Khả cũng là một mặt ngưng trọng, “Vì cái gì, sẽ là như thế này?”

“Không phủ nhận! Ta cũng giống vậy đoán không được!” Triệu Ngọc chép mở chai rượu, cùng một thổi một miệng lớn, nói nói, “ Thái Hạng Bân, có thể trầm oan Chiêu Tuyết! Chỉ bất quá...”

...

Thời gian quay lại 35 năm trước Vĩnh Tiến Đảo bên trên, đêm tối im ắng, hải đăng bên trên rạng rỡ phát sáng đèn sáng, chiếu xạ tại khói trên sông mênh mông trên biển lớn, vì thuyền con qua lại chỉ rõ chính xác hướng đi.

Nhưng ai nào biết, ngay tại hải đăng phía dưới trong phòng nghỉ, không ngờ truyền đến dồn dập nam nữ thở dốc thanh âm.

Lưu Thải Vân bị Thái Hạng Bân ép dưới thân thể, thân thể nhăn nhó, lại say mê trong đó. Khi đó, tâm lý của nàng cực kỳ mâu thuẫn, một phương diện, nàng không muốn phản bội mình trượng phu, nhưng một phương diện khác nhưng lại chịu không nổi trong lòng như lửa khát vọng...

Lưu Thải Vân gả cho thủ tháp người về sau, cùng thủ tháp người ở trên đảo sinh sống 6 năm, nhưng cái này sáu năm bên trong, nàng mặc dù sống được tự tại, lại chưa từng có từng chiếm được một nữ nhân nên có tư vị. UU đọc sách www. uukan Shu. com

Nguyên lai, thủ tháp người còn nhỏ nhận qua tổn thương, không có nam tính công năng. Đừng nói sinh con dưỡng cái, liền là ngay cả tối thiểu nhất vấn đề sinh lý đều không có cách nào giải quyết.

Mà trước khi kết hôn, thủ tháp người cũng không có đem cái này vấn đề nghiêm trọng báo cho Lưu Thải Vân, vì thế, hắn một mực rất cảm thấy xấu hổ, lòng mang áy náy, cảm thấy có lỗi với thê tử.

Bất quá, bởi vì ở trên đảo một mực chưa có tới ngoại nhân, Lưu Thải Vân tuy có không cam lòng, lại cũng chỉ là tự than thở vận mệnh, nhẫn nhục chịu đựng, yên lặng tiếp nhận đây hết thảy.

Nhưng mà, từ khi bọn họ từ trong biển cứu lên một cái tuổi trẻ tuấn lãng thuỷ thủ về sau, hết thảy, giống như cũng không giống nhau.

Kỳ thật, làm Lưu Thải Vân cùng trượng phu cùng một chỗ đem Thái Hạng Bân từ trong biển cứu lên thời điểm, nàng cũng không có sinh ra cái gì đặc biệt ý khác, chỉ là về sau đang trợ giúp Thái Hạng Bân thay quần áo thời điểm, không cẩn thận thấy được thân thể của hắn.

Mà chính là cái kia thoáng nhìn ở giữa, để tuổi trẻ mỹ mạo Lưu Thải Vân ầm ầm tâm động, cũng làm cho trẻ tuổi nóng tính Thái Hạng Bân thấy được cơ hội, hai người sinh ra ngắn ngủi mập mờ.

Sau đó, không chịu nổi tịch mịch Lưu Thải Vân, thừa dịp đêm khuya trượng phu ngủ say thời khắc, vậy mà lặng lẽ đi tới Thái Hạng Bân nơi ở, cùng nó phát sinh quan hệ.

Nhưng mà, Lưu Thải Vân nằm mơ cũng không nghĩ tới, trượng phu của mình cũng không có thật ngủ, mà là bám theo một đoạn đến hải đăng, đồng thời thấy được cái kia làm cho người sụp đổ một màn... . . .

Chương 791: Không gây chuyện không gọi Triệu Ngọc

Tại đã trải qua một phen kịch liệt phong quang kiều diễm, phiên vân phúc vũ về sau, thân thể gần như tiêu hao Lưu Thải Vân tự nhiên không dám lưu tại Thái Hạng Bân chỗ qua đêm, liền vội vàng địa mặc xong quần áo, thừa dịp bóng đêm quay trở về chỗ ở của mình.

Nhưng mà, nàng có nằm mơ cũng chẳng ngờ, làm nàng trở về phòng ngủ về sau, vậy mà thấy được như ác mộng một màn, để nàng cả đời không cách nào ma diệt.

Chỉ gặp thủ tháp người dùng nhà mình dao phay, bôi đoạn mất cổ của mình! Chờ Lưu Thải Vân nhìn thấy thời điểm, hắn đã máu chảy đầy đất, tắt thở đã lâu!

Nguyên lai, chính như ngoại nhân truyền nói như vậy, thủ tháp người thật có ngược đãi khuynh hướng, chỉ bất quá, hắn ngược đãi đối tượng không phải Lưu Thải Vân, mà là mình!

Hắn bởi vì trên sinh lý tàn tật mà cảm giác sâu sắc tự ti, mỗi lần phát tác, đều muốn nghĩ hết biện pháp đến ngược đãi mình. Mà lần này, khi hắn nhìn thấy Lưu Thải Vân vì một cái thuyền viên mà phản bội mình về sau, lại cũng không chịu nổi to lớn tâm lý thương tích, từ đó lựa chọn tự vận!

Lưu Thải Vân quỳ rạp xuống thủ tháp người thi thể trước mặt, đau đến không muốn sống, lại khóc không ra nước mắt! Một nháy mắt, nàng hối

hận hận chồng chất, mất hết can đảm!

Sau đó, nàng cầm lên rớt xuống đất dao phay, chuẩn bị đi theo trượng phu của mình mà đi! Nhưng mà, đối mặt với cao cao nâng lên dao phay, nàng làm thế nào cũng không xuống tay được!

Nàng hận mình, nhưng lại không cam tâm! Trong bi phẫn, nàng còn vì này ghi hận cái kia câu dẫn nàng nam nhân Thái Hạng Bân, cho rằng Thái Hạng Bân cũng phải vì nàng trượng phu chết thua một định trách nhiệm!

Cho nên, nghĩ đi nghĩ lại, suy nghĩ thật lâu, nàng vậy mà làm ra một cái ngay cả chính nàng đều cảm thấy không thể tưởng tượng nổi quyết định.

Nàng đem mang máu dao phay bên trên vân tay xóa đi, sau đó lặng lẽ đi vào Thái Hạng Bân nơi ở, thừa dịp Thái Hạng Bân ngủ say thời khắc, ở phía trên lưu lại hắn vân tay, đồng thời còn đem thủ tháp người máu, bôi ở trên người hắn...

Ngày thứ hai, nàng thừa dịp cục hàng hải đến đây tiếp người thời khắc, diễn ra cái kia ra vu oan hãm hại một màn, sinh sinh đem Thái Hạng Bân oan uổng thành hung thủ giết người!

Dao phay bên trên vân tay, Thái Hạng Bân vết máu trên người cùng Lưu Thải Vân thể nội “Tĩnh” dịch, đều để Thái Hạng Bân hết đường chối cãi, cuối cùng bị phán tử hình, ngồi vào đại lao.

Sau đó, Lưu Thải Vân thời gian cũng không dễ chịu, nàng chịu đủ tâm lý kích thích, mỗi lần nghĩ đến mình chết đi trượng phu, cùng bị mình oan uổng Thái Hạng Bân, liền cảm thấy thật sâu bất an, mỗi ngày sinh hoạt tại sợ hãi bên trong, trạng thái tinh thần ngày càng sa sút.

Lại về sau, khí thế hung hăng anh em nhà họ Thái lại tìm đến ở trên đảo cùng nàng đàm phán, lại không nghĩ rằng, anh em nhà họ Thái thế mà

đối nàng làm ra loại kia vô nhân đạo sự tình , khiến cho Lưu Thải Vân lần thụ nhục nhã. Anh em nhà họ Thái còn uy hiếp Lưu Thải Vân, nếu như nàng dám tố giác, cái kia bọn họ liền sẽ giết nàng, đến cái cá chết lưới rách!

Thế là, Lưu Thải Vân vì đào mệnh, đành phải thu thập một chút đồ vật, thừa thuyền nhỏ rời đi Vĩnh Tiến Đảo trốn mạng sống đi.

Sau đó, nàng đầu tiên là gặp một chi viễn dương đội tàu, trên thuyền làm làm giúp. Nhưng công tác không đến bao lâu, liền phát phát hiện mình mang thai. Về sau, thậm chí ngay cả hài tử đều là trên thuyền ra đời! Cho nên, Lưu Thải Vân mới cho Đậu Tự Lực lấy một cái tên Hải Sinh!

Có hài tử về sau, Lưu Thải Vân tự nhiên không thể lại tại đội tàu bên trong tiếp tục chờ đợi, cùng đường mạt lộ phía dưới, nàng đành phải đi Đậu gia trang đầu nhập vào một cái bà con xa.

Sau đó, tại cái này thân thích tác hợp phía dưới, Lưu Thải Vân gả cho vừa mới chết nàng dâu Đậu Hữu Lâm. Lưu Thải Vân không phải không biết Đậu Hữu Lâm tình huống, thế nhưng là, nàng một nữ nhân mang theo hài tử, cơ khổ không nơi nương tựa, vì có thể cho hài tử một cái danh phận, nàng bất đắc dĩ ủy khúc cầu toàn.

Đáng tiếc,

Tiệc vui chóng tàn. Đậu Hữu Lâm lại lười lại thèm, vẫn là tửu quỷ, thường xuyên đánh chửi Lưu Thải Vân hai mẹ con, tại chịu đủ bức bách phía dưới, Lưu Thải Vân không thể không lại một lần lựa chọn rời đi, cái này mới có chuyện về sau.

Căn cứ Lưu Thải Vân chính miệng thuật, trong nội tâm nàng một mực phi thường rõ ràng, liên quan tới thủ tháp người tự sát, có tội chính là chính nàng, mà cũng không phải là Thái Hạng Bân.

Lúc trước, nếu như không phải nàng muốn cự tuyệt lại ra vẻ mời chào, không tuân thủ phụ đạo, Thái Hạng Bân là sẽ không làm khác người sự tình tới. Thế nhưng là, tại một loại nào đó tư tâm khu động dưới, nàng vẫn là quỷ thần xui khiến làm ra hãm hại Thái Hạng Bân sự tình tới.

Kỳ thật, nói cho cùng, nàng liền là quá ích kỷ! Nàng lo lắng, trượng phu bởi vì chính mình hồng hạnh xuất tường mà xấu hổ giận dữ chuyện tự sát một khi truyền đi, nàng sẽ không còn diện mục gặp người, bị thế nhân đâm thấu sống lưng. Cho nên, nàng mới làm ra lựa chọn như vậy.

Bao nhiêu năm rồi, Lưu Thải Vân không chút nghi ngờ địa cho rằng, hài tử liền là Thái Hạng Bân! Nàng cũng biết, Thái Hạng Bân ngồi tù về sau không có qua mấy năm, vốn nhờ bệnh qua đời! Cho nên, vì tìm kiếm một loại nào đó an ủi hoặc là chuộc tội, nàng đối hài tử gấp đôi che chở, đem hắn nuôi dưỡng thành người.

Thế nhưng là, nàng cũng không có có ý thức đến, mình không lương tâm lý trạng thái, vẫn là thay đổi một cách vô tri vô giác địa ảnh hưởng đến hài tử, khiến cho Đậu Tự Lực tính cách bất thường, tính khí nóng nảy, tâm lý âm u, lúc này mới phạm vào cái này lên thiên đại bản án!

Một mực đến cuối cùng, tỉnh điều tra viên cũng không dám đem Đậu Tự Lực cùng Thái Kim Đạt là thân huynh đệ sự tình báo cho Lưu Thải Vân, lo lắng Lưu Thải Vân biết được chân tướng về sau, sẽ lần nữa sụp đổ.

Mà xét thấy Đậu Tự Lực trạng thái tinh thần cũng không ổn định, cũng đồng dạng không có báo cho hắn.

Cứ như vậy, cùng một chỗ phát sinh ở 35 năm trước hải đăng án giết người, rốt cục chân tướng rõ ràng! Thế nhưng là, chuyện xưa quá trình, nhưng lại làm kẻ khác thổn thức cảm thán, ý vị thâm trường.

Không nghĩ tới, Thái Kim Đạt kịch bản bên trên viết ba loại phỏng đoán, tất cả đều là sai lầm, giết chết thủ tháp người hung thủ, không phải là

Thái Hạng Bân cũng không phải Lưu Thải Vân!

“Nếu là...” Tăng Khả đờ đẫn địa nói nói, “ nếu là thả tại lời ngày hôm nay, thủ tháp người phải chăng chết bởi hắn giết, hắn là rất dễ dàng có thể kiểm trắc đi ra! Như thế, liền sẽ không có Thái Hạng Bân oan án!”

“Lưu Thải Vân loại tâm lý này hiện tượng, cũng là có giải thích!” Ngô Tú Mẫn cũng là biểu lộ ngưng trọng nói nói, “ cái này gọi là tự trách dưới tâm lý mục tiêu chuyển di, nói cách khác, Lưu Thải Vân sở dĩ đi hãm hại Thái Hạng Bân, không riêng gì ở vào người tự tư. Nàng còn trong tiềm thức dời đi mình áy náy, cho rằng nếu như Thái Hạng Bân trở thành sát hại trượng phu hung thủ, chính nàng áy náy liền sẽ giảm bớt! Những này nhìn như hoang đường, lại phù hợp Lưu Thải Vân ngay lúc đó tâm lý...”

Ngô Tú Mẫn lúc nói chuyện, những người khác đã lâm vào một mảnh trầm mặc.

Phương mùi thơm khắp nơi nồi lẩu, vẫn ùng ục ùng ục mà bốc lên lấy bọt khí, thế nhưng là, lại không người động một cái đũa đi nhấm nháp.

Khi biết hải đăng án chân tướng về sau, tất cả mọi người cảm thấy trong lòng hơi buồn phiền nhét. Vụ án này, lúc đầu sẽ có rất nhiều loại kết quả, nhưng bọn họ hết lần này tới lần khác gặp được bết bát nhất một loại.

Lưu Thải Vân hãm hại người khác, lại thân thủ giết nhiều người như vậy, nó hành động mười phần ác liệt , khiến cho người oán giận, nhưng tại nàng bi thảm tao ngộ bên trong, nhưng lại tồn tại làm cho người đồng tình một bộ phận.

Thói đời nóng lạnh, lòng người khó phân biệt.

Xem ra, thế gian sự tình chính là như vậy , bất kỳ cái gì sự vật cũng không thể đơn giản dùng không phải là đúng sai đến phân chia.

“Tốt!” Nhìn thấy bầu không khí không đúng, làm tổ trưởng Triệu Ngọc tự nhiên muốn nói lên vài câu, hắn bưng chén rượu lên khuyên nói, “ các vị, bất kể nói thế nào, hai kiện án Tử Toàn đều tra ra manh mối! Mặc kệ là Thái Hạng Bân cũng tốt, vẫn là Quách Nhất Hàng, Tiền Tiến những người kia cũng được! Nhiệm vụ của chúng ta hoàn thành, chúng ta bắt lấy hung thủ tội phạm, chúng ta... Làm rất khá! Cho nên...”

Nói, Triệu Ngọc bưng chén rượu lên, nói ra: “Nhìn thoáng chút mà đi, Vĩnh Tiến Đảo hải đăng đã vứt sạch! Hải đăng rửa qua, liền là nói cho chúng ta biết muốn nhìn về phía trước! Tại trong cuộc sống tương lai, còn có rất nhiều sự tình chờ lấy chúng ta đi làm đâu! Đến nha! Cạn ly!”

Nói, UU đọc sách www. uukan Shu. com Triệu Ngọc đứng lên, nâng cốc chén giơ lên cao cao.

“Đúng! Lão đại nói đúng!” Nhiễm Đào cũng đứng lên, lớn tiếng nói, “Ha ha, nghĩ tới ngày mai buổi trình diễn thời trang ta thật hưng phấn vô cùng! Nắm lão đại phúc, lần này ta Nhiễm Đào rốt cục có thể mở mày mở mặt!”

“Đúng vậy a! Đi theo tổ trưởng có thịt ăn!” Tằng Khả cởi mở chạm cốc.

“Đúng! Tổ trưởng nói đúng!” Ngô Tú Mẫn cũng là lớn tiếng nói, “Mặc kệ bản án kết quả như thế nào, chỉ cần có thể đem chân tướng tra ra, mục đích của chúng ta liền đạt đến! Về sau, chúng ta cũng sẽ càng thêm cố gắng!”

“Đến! Cạn ly!” Triệu Ngọc tổng kết hoàn tất, bốn người cùng một chỗ chạm cốc.

Ai ngờ, sau khi cụng chén rượu còn không có uống, từ bên cạnh trên bàn rượu bỗng nhiên truyền đến một cái thanh âm không hài hòa: “Uy! Nhỏ giọng một chút không được sao? Nơi này chính là công cộng trường hợp

a! Thật không có lễ phép đi!”

“Ai u, không có ý tứ, không có ý tứ!” Tằng Khả vội vàng chắp tay nói xin lỗi.

Nhưng mà, Triệu Ngọc lại hung hăng trừng Tằng Khả một chút, sau đó đưa tay vây lại lên bên cạnh nhựa plastic ghế.

Nhiễm Đào biết rõ Triệu Ngọc tính tình bản tính, mắt thấy không ổn, hắn vội vàng tiến lên ngăn cản, trong miệng vội vã thì thầm: “Lão đại, đừng...”

Nhưng mà, Nhiễm Đào vẫn là đã chậm một bước, ngay tại trước mắt bao người, Triệu Ngọc đem nhựa plastic ghế tiện tay quăng ra, trực tiếp nhét vào đối phương trên bàn cơm... . . .

Chương 792: Hảo hảo ăn gà không được sao?

Mặc dù là tiện tay quăng ra, nhưng Triệu Ngọc vụng trộm vẫn là tăng thêm lực đạo.

Theo "Ba" một tiếng, băng ghế Tử Tướng nặng nề nồi lẩu đập ngã, nóng hổi nồi lẩu canh bắn tóe bốn phía, thịt gà lăn xuống một chỗ, cái khác giống bộ đồ ăn chén rượu loại hình, càng là đập một cái đinh đương loạn hưởng, một mảnh hỗn độn.

A...

Ò ó o ờ...

Một bàn người vội vàng hướng (về) sau nhảy ra, mặc dù không có bị canh nóng bỏng đến, nhưng cũng là văng đến không ít dầu điểm.

"Uy? Ngươi mẹ nó muốn chết a!" Bảy tên Đại Hán lập tức khí thế hung hăng xông lại hưng sư vấn tội, "Là tên điên sao? Uy!"

Bảy người chỉ vào Triệu Ngọc kêu gào, nhưng Triệu Ngọc lại ngay cả mặt đều chẳng muốn quay trở lại, vẫn như cũ vững vàng ngồi tại vị trí trước, nhàn hạ thoải mái địa dùng đũa kẹp khối thịt gà nhấm nháp, thật giống như vừa rồi không có cái kia chuyện giống như.

Tằng Khả cùng Ngô Tú Mẫn ngồi tại ở xa, hai người đưa mắt nhìn nhau , đồng dạng đối Triệu Ngọc hành vi cảm thấy không thể lý giải. Bởi vì,

nơi này là công cộng trường hợp, bọn họ thanh âm mới vừa rồi đúng là lớn một chút, nếu như lý luận, bọn họ là đuối lý.

Thế nhưng là, bọn họ căn bản không hiểu rõ Triệu Ngọc, Triệu Ngọc là loại kia không có cơ hội đều muốn tạo ra cơ sẽ gây chuyễn chủ, sao có thể tuỳ tiện kinh ngạc đâu?

“Lão đại, liền không thể hảo hảo ăn gà sao? Hả?” Nhiễm Đào gặp Triệu Ngọc vị nhưng bất động, không phản ứng chút nào, đành phải thấp giọng lầm bầm một câu, sau đó ủ rũ đem đũa hướng trên mặt bàn vỗ, đứng dậy, đè vào bảy người kia trước mặt.

“Mẹ nó!” Trong bảy người một cái, đã nhặt lên một thanh nhựa plastic ghế, muốn đáp lễ một phen, nhưng đột nhiên nhìn thấy Nhiễm Đào bạo khởi về sau, nhưng lại dọa đến đình chỉ trong tay động tác.

Ken két...

Nhiễm Đào nghiêng đầu hoạt động một chút gân cốt, xương cốt vang lên kèn kẹt, nhất thời để bảy người trong lòng xiết chặt, mặt lộ vẻ e sợ sắc.

Nguyên lai, bảy người này bất quá là cơ quan đơn vị công chức, mặc dù hình dáng cao lớn thô kệch, nhưng đều là người có văn hóa, cũng không phải là xã hội lưu manh, căn bản chưa từng đánh nhau bao giờ.

Mà Nhiễm Đào ngày thường ưng lông mày mắt hổ, cao lớn uy mãnh, nặng nề quần áo cũng ngăn không được cái kia luyện qua khỏe đẹp cân đối bạo tạc hình thể, cho nên, hắn vừa vừa đứng lên, liền đem bảy người chấn một cái.

“Ai!” Nhiễm Đào cũng là bất đắc dĩ, bất đắc dĩ thở dài về sau, liền nâng tay lên cánh tay hỏi một câu, “Cái nào tới trước? Nhanh lên một chút, ta chỗ này một ngụm thịt cũng chưa ăn, đói lắm đây...”

“...” Nhiễm Đào kiểu nói này, bảy người càng thêm tâm e sợ, ai cũng không dám loạn động.

Mà ngồi ở đối diện Tằng Khả cùng Ngô Tú Mẫn lại vô ý thức đem ghế về sau xê dịch, nhìn dạng như vậy, giống như đang lo lắng tung tóe mình một thân máu giống như.

“Đừng bút tích! Các ngươi nhiều người như vậy đâu! Muốn không cùng lúc bên trên?” Nhiễm Đào nắm nắm nắm đấm, nắm đấm cũng là cờ rốp rung động.

Kể từ đó, đối phương càng thêm kiêng kị, khó chịu nửa ngày, mới có cái gan lớn đứng ra, đối Nhiễm Đào quát: “Tốt! Có gan, các ngươi chờ đó cho ta! Có loại chớ đi!”

Nói xong, bảy người vậy mà vội vàng địa bắt lên y phục của mình cùng bao da, đi tới cửa. Bên trong một cái, thậm chí còn run run rẩy rẩy mở ra ví tiền của mình, cho phục vụ viên vén màn.

“Các ngươi... Các ngươi chờ đó cho ta!” Trước khi đi, người kia lại la một câu, lúc này mới tất cả đều cũng như chạy trốn mà chạy mất rồi.

“Bà mẹ ngươi chứ gấu à! Cái quái gì a đây là?” Triệu Ngọc nhổ ra miệng bên trong xương gà, buồn bực nói nói, “ một bang phế vật! Bảy cái người sống sờ sờ,

Vậy mà đều có thể chạy? Ta cũng là say!”

“Ai! Lão đại a, không phải ta nói ngươi, “ Nhiễm Đào buồn bực nói nói, “ bọn họ bất quá là để chúng ta nhỏ giọng một chút mà thôi, lại không có cái gì ác ý, ném băng ghế Tử Can mà a? Còn có thể hay không hảo hảo ăn gà rồi?”

“Nha...” Triệu Ngọc nhẹ gật đầu, nghiêm túc nói nói, “ vậy dạng này đi,

Nhiễm Đào, cởi quần áo ra, hai ta so tay một chút được hay không? Ta cái này vài ngày đều không có hoạt động một chút gân cốt... Ân... Uy, đào, dậy sóng... Làm gì đi?”

“Toilet, toilet...” Nhiễm Đào bay vượt qua địa chạy.

Quay đầu trở lại đến, Triệu Ngọc lại đem ánh mắt chuyển hướng Tằng Khả cùng Ngô Tú Mẫn, hai người tranh thủ thời gian bưng chén lên ngăn trở mặt, sau đó nhanh chóng ăn gà...

“Ai!” Triệu Ngọc vứt bỏ đũa, giơ chai rượu lên, cùng một uống ừng ực. Đùi phải thì giẫm ở bên cạnh trên ghế, tựa như thổ phỉ ác bá.

“Uy, tổng giám đốc, tổng giám đốc... Đừng... Đừng a...”

Ai ngờ, Triệu Ngọc đang uống rượu, sau lưng lại lại truyền tới một cái không đúng lúc thanh âm.

Nghe được thanh âm, Triệu Ngọc để chai rượu xuống, quay đầu quan sát, nhưng gặp ngồi ở trong góc ăn cơm vị trung niên nam tử kia, lại nhưng đã nhanh chân hướng mình đi tới. Mà vị kia tướng mạo thật thà chất phác người trẻ tuổi, thì đang khổ cực ngăn cản.

Tình huống như thế nào?

Triệu Ngọc nhìn kỹ một chút, nhưng gặp nam tử trung niên này hung tợn nhìn mình chằm chằm, trên trán lộ ra phẫn nộ.

“Tổng giám đốc, chúng ta còn có chuyện đâu! Không đáng vì loại người này đưa khí nha!” Tiểu hỏa tử đau khổ khuyên nhủ, trung niên nam tử kia tựa hồ có chút do dự, đã đi một nửa, lại không còn hướng về phía trước.

“Ta mẹ nó, cái này lại là cái gì quỷ?” Triệu Ngọc lườm bọn họ một chút,

không hề nghĩ ngợi, trực tiếp thụ một ngón giữa đi qua.

“Hừ! Tự gây nghiệt thì không thể sống!” Trung niên nam tử kia thấy thế, đẩy ra người trẻ tuổi, đi thẳng tới Triệu Ngọc trước mặt, đồng thời ngồi ở hắn cái ghế bên cạnh bên trên.

“Trên thế giới này, ta ghét nhất có hai loại người!” Nam tử trung niên lạnh lùng nói, “Thứ nhất, lưu manh! Thứ hai, đồ lưu manh! Ta cảm thấy, nếu như trên thế giới không có hai loại người, sẽ trở nên rõ ràng hơn chỉ toàn một chút! Ngươi cứ nói đi?”

“A, vậy ngươi vì cái gì còn không tự sát?” Triệu Ngọc khinh thường liếc mắt nhìn hắn, mặc dù hắn đã nhìn ra, trung niên nam tử này cũng không phải là người lương thiện, nhưng vẫn là nước tiểu tính mười phần địa đỗi một câu trở về.

“Hừ!” Nam tử trung niên lạnh hừ một tiếng , đạo, “Ngươi bây giờ cần làm hai chuyện, thứ nhất, cùng vừa rồi những người kia xin lỗi; thứ hai, cùng ta xin lỗi! Bằng không, ngươi liền cũng không có cơ hội nữa!”

“Tốt!” Triệu Ngọc trước là hướng về phía đại môn nói một tiếng “Thật xin lỗi”, sau đó lại xông người này cười đánh chào một cái, “Thật xin lỗi!”

“Ừm?” Nam tử trung niên sững sờ.

“Hoắc ha ha ha ha...” Triệu Ngọc lại là nhịn không được ngửa mặt lên trời cười to, dùng ngón giữa chỉ vào nam tử trung niên nói nói, “ ta đã án lấy ngươi nói nói xin lỗi! Ngươi nha có thể xéo đi, hoắc ha ha ha ha, đồ con rùa, cùng lão tử chơi, ngươi còn non một chút... Hoắc ha ha ha ha...”

Nhìn thấy Triệu Ngọc cười đến sắp rút gân, Tằng Khả cùng Ngô Tú Mẫn lắc đầu liên tục, biểu lộ muốn bao nhiêu xấu hổ có bao nhiêu xấu hổ. Này chỗ nào còn là một vị đường đường đặc biệt điều tổ tổ trưởng?

“Ngươi!” Nam tử trung niên lúc này mới lĩnh ngộ, Triệu Ngọc là đang đùa hắn, lập tức trợn mắt tròn xoe, uống nói, “ nguyên lai, ngươi không riêng gì đồ lưu manh, hơn nữa còn là một cái không muốn mặt đồ lưu manh! Đơn giản, liền là Cực phẩm!”

“Đa tạ khích lệ, ha ha ha!” Triệu Ngọc ôm quyền chắp tay, cung kính nói nói, “ ngươi bây giờ cũng có hai kiện chuyện cần phải làm, thứ nhất, cởi hết quần chờ bạo...”

Triệu Ngọc nói còn chưa dứt lời, nam tử kia liền thẹn quá thành giận một cước đá tới, Triệu Ngọc một mực lưu ý lấy hắn, tranh thủ thời gian đất bằng nhảy ra. Ai ngờ, mặc dù nhìn qua là hời hợt một cước, nhưng Triệu Ngọc ghế vẫn là bình lấy bay ra thật xa, bộp một tiếng ngã ở trên cây cột.

Oa...

Triệu Ngọc vụng trộm lấy làm kinh hãi, UU đọc sách www. uukan Shu. com nam này là ngồi tại trên ghế đá chân, lại còn có mạnh mẽ như vậy lực đạo, nhìn tới...

Triệu Ngọc còn không tới kịp suy nghĩ nhiều, nam tử kia vèo lẻn đến Triệu Ngọc trước mặt, một quyền lôi hướng cổ của hắn.

Quyền phong vù vù, Triệu Ngọc trong nháy mắt cảm thấy một cỗ không thể ngăn cản cương phong đảo qua. Hắn vội vàng giơ hai tay lên đón đỡ, lại vạn không nghĩ tới, nam tử kia bất quá sử một cái hư chiêu, tay phải thuận thế vòng tròn, lại đem một cái nhựa plastic ghế, tự từ đập xuống đến, muốn trực tiếp đem Triệu Ngọc che đậy ở bên trong.

Triệu Ngọc cũng không phải đèn đã cạn dầu, vội vàng đơn quyền chỉ lên trời, sử một cái đường phố bá bên trong trùng thiên quyền đi ra.

Cách cách...

Nắm đấm xuyên qua ghế chân đập ầm ầm tại ghế trên mặt, bởi vì nam tử trung niên lực đạo hung mãnh, một quyền này xuống dưới, Triệu Ngọc lại đem cứng rắn nhựa plastic ghế cho nện mặc vào! Nắm đấm xuyên qua băng ghế mặt, đem cả đầu băng ghế Tử Toàn đều bọc tại trên cánh tay!

“Ta dựa vào!” Triệu Ngọc mắng to một tiếng, lập tức một cước bay ra, thẳng đến nam tử bụng dưới.

Nam tử trung niên động tác nhanh nhẹn, tại nhẹ nhàng linh hoạt né tránh về sau, một cái bước xa vọt tới trước, liền cùng Triệu Ngọc đấu tại một chỗ.

Lúc này, đi toilet Nhiễm Đào trở về, vừa vừa về đến, liền thấy cái này một màn kinh người.

“Không thể nào? Lão đại a, cái này lại hát đến cái nào ra?” Hắn mặt như bụi đất địa nói nói, “ nghĩ phải thật tốt ăn gà, thế nào cứ như vậy khó đâu?” . . .

Chương 793: Tức giận

Nam tử trung niên thân thủ bất phàm, chẳng những động tác tấn mãnh, mà lại uy lực quá lớn.

Triệu Ngọc trên cánh tay phủ lấy một cái nhựa plastic ghế, hành động phi thường không tiện, đánh hai cái hiệp về sau, hắn gặp không cách nào né tránh công kích của đối phương, dứt khoát đem cánh tay dựng lên, đem ghế đón nam tử trung niên đánh tới.

Nam tử trung niên cười lạnh, giơ quả đấm lên trực kích một quyền, nắm đấm tại đánh trúng nhựa plastic ghế về sau, theo cạch cạch cạch tiếng vang, cái kia ghế lại bị sinh sinh bạo thành hai nửa, to lớn lực đạo truyền đến, Triệu Ngọc nhất thời hướng (về) sau rút lui, phía sau lưng nặng nề mà đâm vào trên cây cột!

Thật là lợi hại!

Triệu Ngọc âm thầm giật mình, thật không nghĩ tới, thân thủ của người này cư nhiên như thế cao minh!

“Uy! Đủ a!” Nhiễm Đào mắt thấy Triệu Ngọc chỉ rơi xuống hạ phong, tranh thủ thời gian nâng lên cánh tay tiến đến ngăn cản.

Ai ngờ, nam tử kia không biết như thế nào chuyển đổi một cái thân hình, đúng là tại xuất kỳ bất ý ở giữa một thanh quờ lấy Nhiễm Đào cánh tay.

A! ?

Nhiễm Đào quá sợ hãi, tranh thủ thời gian giãy dụa, lại là thì đã trễ. Nam tử kia đỉnh hông lật khuỷu tay, một cái lưng túi sử xuất, liền đem Nhiễm Đào nặng nề mà ném xuống đất.

Ngay sau đó, hắn thuần thục vặn một cái Nhiễm Đào cánh tay đem hai tay bắt chéo sau lưng, sau đó liền muốn cưỡi tại trên lưng của hắn.

“Bà mẹ ngươi chứ gấu à!” Triệu Ngọc há có thể để Nhiễm Đào ăn thiệt thòi, lập tức như man ngưu xông đánh tới.

Nam tử trung niên tựa hồ kiêng kị Triệu Ngọc lực lượng, không thể không buông ra Nhiễm Đào, trốn đến một bên.

Triệu Ngọc lại một cái đánh ra trước bên trên đoạt, lại một lần nữa cùng nam tử trung niên tư đánh vào một chỗ. Lần này, Triệu Ngọc có sung túc chuẩn bị tâm lý, tiến công trở nên càng thêm sắc bén.

Nhưng mà, đối phương từ chối khéo trốn tránh, ung dung không vội, cho dù tại Triệu Ngọc cuồng phong bạo vũ đập nện phía dưới, không những không hốt hoảng chút nào, mà lại tùy thời phản kích, đánh Triệu Ngọc phi thường khó chịu.

Hỏng!

Triệu Ngọc trong lòng càng trở nên không ổn, trách không được người này nói chuyện như thế ngạo khí đâu, nguyên lai là thật là có bản lĩnh!

Chậc chậc...

Không nghĩ tới, hôm nay thế mà gặp kẻ khó chơi!

Cho Triệu Ngọc cảm giác, người này nhưng không riêng gì thân thủ đến đơn giản như vậy, hắn xuất thủ động tác nhìn như hời hợt, lại mỗi một lần đều có thể đánh tới Triệu Ngọc chỗ đau, để hắn trận cước đại loạn.

Càng kinh khủng chính là, nam tử này phương thức tấn công, vậy mà để Triệu Ngọc nhớ tới lan đinh ở trên đảo cái kia đặc công đến!

Nam tử trung niên đánh nhau phương thức, cùng đặc công tựa hồ có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, chẳng lẽ... Người này...

“Đáng chết! Ta cũng không tin!” Nhiễm Đào từ dưới đất bò dậy, lột xắn tay áo, còn muốn xông lại cùng Triệu Ngọc song chiến đối phương.

“Nhiễm Đào, tránh ra! Đừng trộn lẫn! Đây là ta cùng chuyện của hắn!” Triệu Ngọc một mặt cùng đối phương vật lộn, một mặt uống mở Nhiễm Đào.

“Cái này. . .” Nhiễm Đào vô cùng khó xử, nhưng mệnh lệnh ở đây, hắn bất đắc dĩ lui về phía sau một bước.

Lúc này, đi theo nam tử trung niên tới tiểu hỏa tử cũng là có chút nóng nảy, nhìn xem hai người càng đấu càng hung ác, hắn cũng gấp đến trán đổ mồ hôi, nguyên địa dậm chân. Thế nhưng là, không có đạt được trung niên nhân mệnh lệnh, hắn cũng không dám tùy tiện tiến lên hỗ trợ.

Lúc này, nam tử trung niên tại tránh qua, tránh né Triệu Ngọc bạo quyền về sau, một kích thẳng đến Triệu Ngọc cổ họng, Triệu Ngọc đưa tay đón đỡ lại bị đối phương chép dừng tay cổ tay!

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian thân thể Nhất chuyển, chân đá phía sau một cái đi qua, ép ra đối phương.

Cứ như vậy,

Trong nháy mắt, hai người ngươi tới ta đi, lại đấu mười mấy hiệp, vẫn khó phân thắng bại.

Nhưng mà, Triệu Ngọc trong lòng rất rõ ràng, nếu không phải hắn cùng Miêu Anh học qua chính quy vật lộn kỹ xảo, chỉ sợ sớm đã bị đối phương đánh cho thương tích đầy mình! Nam tử này chiêu số mới lạ, mà lại không có có dư thừa động tác, mỗi một chiêu đều để Triệu Ngọc mồ hôi lạnh ứa ra, chỉ cần hơi không cẩn thận, liền có khả năng đầy bàn đều thua.

Ba ba ba...

Nam tử trung niên tựa hồ nhìn ra Triệu Ngọc chỗ đau, càng đánh càng hưng phấn, dần dần, hắn mở ra nắm đấm bắt đầu chủ động xuất kích, đánh cho Triệu Ngọc càng phát ra bị động...

“Đánh cho ta! Giết a!”

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc hai người đánh túi bụi thời điểm, từ ngoài cửa bỗng nhiên lại giết tiến đến một đại bang người đến!

Những người này trong tay cầm côn sắt, từng cái giống như hung thần ác sát, vậy mà đều là trước đó bảy người kia gọi tới cứu binh, đây là muốn tìm đến Triệu Ngọc tính sổ.

Nhưng mà, làm bọn họ khí thế hung hăng giết tiến tiệm cơm về sau, không ngờ thấy được một màn trước mắt. Triệu Ngọc cùng nam tử trung niên đánh nhau hung ác, kinh thiên động địa, vậy mà để bọn họ có chút không biết làm sao.

Gọi tới giúp đỡ không đến mười người, tại tăng thêm trước đó bảy cái, tiệm cơm trong đại sảnh, lập tức trở nên người ta tấp nập, dị thường náo nhiệt.

“Liền... Liền là hắn ném ghế, bất quá...” Trước đó người nào đó chỉ vào Triệu Ngọc nói ra, trên mặt biểu lộ lại là phi thường ngoài ý muốn.

Ba...

Nam tử trung niên lại một đấm tới, thẳng đến Triệu Ngọc mặt, Triệu Ngọc không tránh kịp, đành phải dùng hai tay ngăn cản. Nhưng mà, đối phương thế lớn, một quyền này xuống dưới, vẫn là đem Triệu Ngọc đánh một cái lảo đảo ra ngoài, vừa vặn cùng vừa mới xông tới một cái cầm côn sắt người đụng vào nhau.

“Hắc hắc hắc...” Cầm côn sắt Đại Hán cười hắc hắc, chuẩn bị âm thầm giở trò xấu, đem Triệu Ngọc đẩy lên trong hội đi.

Ai ngờ, tức giận phía dưới Triệu Ngọc xoay tay lại liền là một quyền, bành địa đánh vào trên mặt của người nọ! Người này không nói hai lời, một đầu liền đâm vào nặng nề môn pha lê bên trên, đợi cho phản bắn trở về, sớm đã bất tỉnh nhân sự!

Lại nhìn cái kia cửa chính bên trên thủy tinh công nghiệp, lại nhưng đã ken két đất nứt ra mấy đạo vết rạn.

A! ?

Xông người tiến vào nhóm tất cả đều sợ choáng váng, không ai từng nghĩ tới, Triệu Ngọc nắm đấm sẽ có uy lực lớn như vậy! Mặc dù trong tay bọn họ cầm cây gậy, lại không có một cái nào dám xông lại báo thù.

“Ngươi!” Nam tử trung niên nhìn thấy Triệu Ngọc cuồng bạo, cũng là giận không kềm được địa mãnh liệt xông lại, lại một lần nữa cùng Triệu Ngọc hung hăng đánh lẫn nhau.

Lần này, nam tử trung niên tựa hồ toàn lực đánh ra, động tác trở nên càng thêm sắc bén tấn mãnh, mấy cái chiếu dưới mặt, Triệu Ngọc trên mặt, trước ngực còn có bả vai toàn đều trúng nắm đấm.

Oa nha nha...

Triệt để vạch mặt về sau, Triệu Ngọc lệ khí cũng nổi lên! Lần này, hắn không riêng gì toàn phong thối liên hoàn thích, hơn nữa còn sử xuất hắn sở trường lưu manh chiêu số, sau mấy hiệp, hắn lợi dụng đúng cơ hội, trước cho đối phương tới gấu ôm, sau đó ôm đối phương bành địa đụng ngã lăn một cái bàn!

Rầm rầm...

Trên bàn bộ đồ ăn nát đầy đất, tràng diện càng phát ra Hỗn Loạn.

Sau khi ngã xuống đất, hai người lăn trên mặt đất đến lăn đi, một hồi Triệu Ngọc cưỡi tại trên người đối phương, liên tiếp ra quyền! Một hồi, trung niên nam tử kia lại dùng tiễn đao cước kềm ở Triệu Ngọc, sau đó một trận mãnh kích...

Trong nháy mắt, hai người đánh nhau đã tiến vào gay cấn giai đoạn, thật sự là đánh một cái kinh Thiên Địa khóc Quỷ Thần, thắng thấy những cái kia xông người tiến vào nhóm hãi hùng khiếp vía, mắt lớn trừng mắt nhỏ.

Triệu Ngọc vốn cho rằng cận thân về sau, mình liền có thể vô địch, hắn có thể lợi dụng những Miêu Anh kia dạy cho hắn khóa kế cùng vô lại đấu pháp, đi phá hủy địch nhân!

Nhưng mà, lần này, hắn lại nghĩ sai.

Hai người lăn lộn triền đấu số lần về sau, nam tử trung niên mặt đất kỹ xảo vậy mà cao minh hơn Triệu Ngọc rất nhiều, hắn một thanh khóa lại Triệu Ngọc cánh tay phải, đồng thời dùng hai chân cố định trụ Triệu Ngọc thân thể , khiến cho hắn không thể động đậy!

A!

Trong đám người, không biết ai kêu một tiếng ân huệ, lớn như vậy tiệm cơm đại sảnh vậy mà phảng phất biến thành quyền kích lôi đài giống như, lập tức tiếng hoan hô như sấm động, huýt sáo không ngừng.

Những người này tự nhiên đều coi Triệu Ngọc là thành địch nhân, nhìn thấy Triệu Ngọc bị quản chế, tự nhiên là kêu to thống khoái.

“Không thể nào...” Tằng Khả nhìn trước mắt nhiệt liệt bầu không khí, không khỏi phải nắm chắc Ngô Tú Mẫn cánh tay, lộ ra đến mức dị thường bất đắc dĩ.

Nhiễm Đào lại hai tay nắm quyền, đang không ngừng cho Triệu Ngọc ra lấy chủ ý: “Lão đại! Lão đại, khuỷu tay hoành kích, vểnh lên cái mông, vẩy hắn, không được nữa liền cắn...”

Tại Nhiễm Đào nhắc nhở phía dưới, Triệu Ngọc ra sức giãy dụa, mặc dù thoát khỏi đối phương khóa mà tính, nhưng cánh tay phải lại từ đầu đến cuối không có tránh ra!

A...

Theo nam tử trung niên không ngừng dùng sức, Triệu Ngọc bị đau địa kêu một tiếng, sau đó dùng tay trái khuỷu tay một trận mãnh kích. Nam tử trung niên đã vững vàng chiếm cứ chủ động, cho nên lập tức lật xoay người, đem Triệu Ngọc nghiêng từ dưới đất kéo lôi dậy.

Bành...

Ngay sau đó, trung niên nam Tử Tướng Triệu Ngọc cánh tay phải hai tay bắt chéo sau lưng, UU đọc sách www. uukan Shu. com sau đó đem hắn đè vào trên trụ đá, rống to: “Hừ hừ! Ngươi xong! Nhận thua đi! Bằng không, hôm nay cánh tay này của ngươi liền giữ không được!”

Nói, hắn lại lần nữa dùng sức nén một cái, đau Triệu Ngọc nhe răng

nhếch miệng.

“Hừ, hiện tại biết, đồ lưu manh đều là kết cục gì đi?” Nam tử trung niên giáo huấn nói, “ nếu như bây giờ xin lỗi, không muộn!”

“Hừ... Hoắc ha ha...” Ai ngờ, Triệu Ngọc tại tình cảnh như thế phía dưới, lại còn tại ngửa mặt lên trời cười dài, sau đó lớn tiếng mắng, “ ta đi bà ngươi cái chân!”

Nói xong, chỉ nghe cờ rốp một tiếng, Triệu Ngọc vậy mà chủ động bẻ gãy cánh tay của mình!

A?

Nam tử trung niên lúc đầu không nghĩ tới muốn hạ nặng tay, nhưng hắn làm sao cũng không nghĩ ra, Triệu Ngọc vậy mà như thế cố chấp, thà rằng tự đoạn cánh tay, cũng không chịu cúi đầu nhận thua.

“Hoắc ha ha...” Cánh tay vừa đứt, Triệu Ngọc cất tiếng cười to, sau đó vung vẩy quyền trái trực kích trung niên nhân mặt.

Trung niên nhân vội vàng nhấc hai tay đón đỡ, ngăn cản Triệu Ngọc nắm đấm. Nhưng mà, ngay tại một sát na kia ở giữa, để trung niên nhân có nằm mơ cũng chẳng ngờ sự tình phát sinh, Triệu Ngọc lại mãnh liệt nâng lên vừa mới gãy mất cánh tay phải, một bàn tay phiến đi qua!

Ba!

Theo vang dội thanh thúy một tiếng, Triệu Ngọc vậy mà hung hăng cho trung niên nhân một cái tát mạnh... . . .

Chương 794: Đặc công bộ

Nguyên lai, dưới tình thế cấp bách, Triệu Ngọc sử dụng cái kia có thể nhanh chóng uốn nắn cùng chữa trị gãy xương ẩn hình bó xương khí, sử dụng về sau, cánh tay phải của hắn lập tức khôi phục như lúc ban đầu, cho nên mới sẽ đánh ra kinh người như thế một cái tát mạnh!

Ba!

Một chưởng này, Triệu Ngọc cũng là tích đủ hết khí lực, lực đạo kính mãnh, nam tử trung niên do xoay sở không kịp bị quạt một vừa vặn, tiếng vang thanh thúy phía dưới liền thân thể đều đi theo đánh một vòng!

Ờ...

Nhìn thấy như thế không thể tưởng tượng cảnh tượng, ở đây khán giả tất cả đều phát ra không thể tưởng tượng nổi kinh hô, liền ngay cả Nhiễm Đào, Tăng Khả bọn người cũng không ngoại lệ.

Mà kinh hô qua đi, hiện trường thì đột nhiên lâm vào hoàn toàn yên tĩnh, không ai còn dám phát ra một tia động tĩnh.

A...

Bởi vì cái gọi là đánh người không đánh mặt, bị quạt bàn tay nam tử trung niên ngượng đến mặt đỏ tới mang tai, buồn bực xấu hổ đến cực điểm! Hắn hét lớn một tiếng, lại lần nữa vung vẩy nắm đấm, thẳng đến Triệu Ngọc mà tới.

Bởi vì cái gọi là người quá mau thì vô trí, thẹn quá hoá giận về sau, nam tử trung niên đã đã mất đi tâm lý cân bằng, động tác lại không giống trước đó như thế bốn bề yên tĩnh, gấp công phía dưới, vừa vặn sa vào đến Triệu Ngọc tiết tấu bên trong.

Triệu Ngọc thích nhất liền là loại này đầu đường ẩu đấu hình thức, mắt nhìn thấy nam tử trung niên cùng mình triển khai đối oanh, hắn nhất thời con mắt tỏa ánh sáng, khát máu địa nghênh đón tiếp lấy.

Cạch!

Triệu Ngọc một quyền lôi bên trong trung niên nhân bả vai...

Đông!

Trung niên nhân một quyền trực tiếp trúng Triệu Ngọc mặt, đánh hắn một cái mũi máu bắn tung toé.

Oa nha nha...

Triệu Ngọc cúi đầu xuống, tới cái man ngưu va chạm, đem trung niên nam Tử Trọng trọng địa thọt tới lập trụ bên trên, oanh... To lớn va chạm phía dưới, cả gian phòng ốc đều run rẩy theo một cái, thậm chí có một cái bóng đèn đều rơi vào trên mặt đất.

Trung niên nhân đứng lên khuỷu tay mãnh liệt đập Triệu Ngọc phía sau lưng, Triệu Ngọc thì mang theo hắn xoay tròn mấy vòng, sau đó cùng một chỗ va sụp tiệm cơm sân khấu!

Bụi mù bạo khởi, mảnh gỗ vụn bay tán loạn, hai người lại tựa như cuồng Thú Nhân, vẫn ra sức đánh lẫn nhau, không hề hay biết...

Giờ này khắc này, những cái kia cầm côn sắt đến đây trả thù đám người đã sớm nhìn ngây người, từng cái dùng phía sau lưng gấp tựa vào vách

tường, thấy là hãi hùng khiếp vía. Mỗi người đều ở trong tối tự may mắn, may mắn mình không có mạo muội địa đi tìm Triệu Ngọc đánh nhau...

Hai người cuồng bạo quyết đấu vẫn còn tiếp tục lấy, nhưng mà, thắng lợi Thiên Bình đã dần dần hướng Triệu Ngọc bên này khuynh đảo. Bởi vì, hai người dù sao kém lấy tuổi tác, nam tử trung niên tại thể lực bên trên là vô luận như thế nào cũng không sánh bằng Triệu Ngọc.

Quả nhiên, đánh lấy đánh lấy, Triệu Ngọc lợi dụng đúng cơ hội, âm thầm sử dụng một cái Miêu Anh dạy cho hắn câu chân động tác, đem nam tử trung niên vấp ngã xuống đất.

Sau đó, thừa dịp đối phương khí chưa thở vân cơ hội, hắn đặt mông ngồi tại trên người của đối phương, sau đó vung vẩy từ bản thân thiết quyền, như điên hướng đối phương trên mặt đánh tới.

Trung niên nam tử kia ra sức địa phản kích mấy lần, lại đồng đều đã mất bại chấm dứt, cuối cùng chỉ có thể miễn cưỡng lấy cùi chỏ bảo vệ bộ mặt, khó khăn lắm ngăn cản.

Nhưng mà, Triệu Ngọc nắm đấm thế đại lực trầm, thay nhau công kích phía dưới, vẫn là đánh cho hắn ôm đầu kêu đau đớn.

“A! ?”

Lúc này, mắt thấy nam tử trung niên lại không còn sức đánh trả, cái kia cùng hắn cùng một chỗ người trẻ tuổi cũng nhìn không được nữa, hắn bỗng nhiên nhảy đến Triệu Ngọc trước mặt, đồng thời móc ra một khẩu súng lục nhắm ngay Triệu Ngọc.

“Không được nhúc nhích! Dừng tay! Đừng đánh nữa!” Tiểu hỏa tử khẩn trương kêu một tiếng.

“Ta dựa vào!” Nhiễm Đào một nhìn đối phương có súng, lập tức từ bên hông nhổ ra súng lục của mình, cũng tiến lên chỉ vào đối phương rống nói, “ đừng nhúc nhích! Ngươi cũng đừng động!”

“A! ?” Nhìn thấy Nhiễm Đào đồng dạng có súng, tiểu tử kia cũng là dọa đến mộng, toàn thân run rẩy, sắc mặt trắng xanh.

A...

Bên cạnh người xem càng là cả kinh không được, bọn họ nơi nào thấy qua cái này? Cho dù ai cũng không nghĩ ra, những người này lại còn có súng...

“Các ngươi... Các ngươi là ai?” Tiểu hỏa tử vẫn ghìm súng, run rẩy hỏi nói, “ ta... Chúng ta là đặc công bộ!”

“Chúng ta là hình sự sảnh!” Nhiễm Đào cao giọng trả lời về sau, tranh thủ thời gian hỏi một câu, “Ừm... Đặc công bộ là cái gì quỷ?”

A...

Giờ này khắc này, những cái kia tay cầm côn sắt đám người triệt để mộng, tất cả đều dựa tường co quắp đến trên mặt đất, từng cái hối hận không ngã, không nên tới cùng làm việc xấu...

“Hô...”

Triệu Ngọc nhìn thấy song phương rút súng tương hướng về sau,

Đầu tiên là nặng nề mà thở ra một hơi, lúc này mới đứng người lên, buông ra cái kia cái nam tử trung niên.

Không nghĩ tới, trung niên nhân thế mà so Triệu Ngọc tưởng tượng được muốn cấm kháng được nhiều, tại Triệu Ngọc đứng dậy về sau, hắn cũng

từ dưới đất nhanh chóng đứng lên, cũng lại còn có tâm tình phủi phủi bụi đất trên người.

“Ta dựa vào! Ngươi nha còn có thể đứng lên đến?” Triệu Ngọc giơ lên lông mày, lập tức đối với người này lau mắt mà nhìn. Dựa theo hắn nhận biết, đổi lại người bình thường, hắn là có thể mang đến icu cứu chữa!

“Nguyên lai, là hình sự sảnh a!” Nam tử trung niên thở hổn hển nói nói, “ thật không nghĩ tới, hình sự trong sảnh còn có có thể đánh như vậy, thật sự là gặp quỷ!”

Giờ phút này, nam tử kia nửa bên mặt đã sưng lên thật cao, nhìn qua dị thường chật vật. Nhưng mà, hắn đứng thẳng người về sau nói chuyện dáng vẻ, lại không chút nào rụt rè.

“Giấy chứng nhận! Giấy chứng nhận!” Nhiễm Đào ghìm súng nói nói, “ nói đặc công bộ liền không có chuyện gì sao? Ta còn hoài nghi các ngươi là tội phạm đâu!”

“Có có có...” Tiểu hỏa tử tranh thủ thời gian từ trong túi móc ra một cái khảm huy chương căn cứ chính xác kiện, đồng thời hỏi nói, “ vậy các ngươi đây này? Các ngươi cũng không phải là tội phạm rồi?”

“Hừ!” Nhiễm Đào cũng đem mình căn cứ chính xác kiện lấy ra.

“Tích tích... Tích tích...”

Ai ngờ, đúng lúc này, tiểu hỏa tử điện thoại bỗng nhiên vang lên, hắn mau đem điện thoại móc ra, đưa cho nam tử trung niên.

Nam tử trung niên cũng không có nghe điện thoại, mà là tại nhìn mấy lần về sau, đối tiểu hỏa tử nói ra: “Tiểu Cao! Đi thôi, nồi lẩu gà xem ra là ăn không xong rồi!”

“Thế nhưng là...” Được xưng tiểu Cao tiểu hỏa tử còn tại ghìm súng, có chút không biết làm sao.

“Được rồi, bỏ súng xuống đi!” Nam tử trung niên ra hiệu một cái, trên mặt lộ ra một tia vẻ mặt thống khổ. Sau đó, hắn chậm rãi đi đến Triệu Ngọc trước mặt, nói nói, “ nếu thật là hình sự sảnh, cái kia hành vi của ngươi còn không bằng lưu manh!”

“Uy! Lão đầu nhi, nắm đấm không có chịu đủ đúng không? Nghĩ đánh, ta nhất định phụng bồi!” Triệu Ngọc thừa cơ xem thường nói, “ hừ, ngươi vừa rồi cái kia trâu * bức sức lực đâu? Còn mẹ nó cho ta hai lựa chọn, tuyển cái rắm nha?”

“Ngươi!” Tiểu Cao tức giận trừng Triệu Ngọc một chút.

“Tốt! Tốt...” Nam tử trung niên đi vào Triệu Ngọc trước mặt, lạnh lùng nói, “Ta có một loại dự cảm, chúng ta... Sẽ còn gặp lại!”

“Hi vọng ngươi dự cảm là sai a!” Triệu Ngọc thờ ơ nói nói, “ bằng không, ngươi sẽ còn xui xẻo!”

“Hừ!” Nam tử trung niên lạnh hừ một tiếng, quay người hướng cửa chính đi đến . Bất quá, tại hắn sắp đẩy cửa rời đi thời điểm, nhưng lại quay người lại xông cái kia tiểu Cao khoa tay một cái chữ số Ả rập “10” tới.

“Nha!” Tiểu Cao lập tức lĩnh ngộ, tranh thủ thời gian chạy đến chỗ ngồi của mình ôm lấy một cái cặp công văn, sau đó lại nhanh chóng địa chạy đến phục vụ viên trước mặt, từ trong bọc móc ra 10 xấp tiền mặt đặt ở phục vụ viên trong ngực, lại là ròng rã mười vạn.

“Ta thua, tiệm cơm tổn thất tiền, ta đến bồi!” Nam tử trung niên trạm tại cửa ra vào có phần có phong độ địa nói với Triệu Ngọc, “Bất quá, nếu để cho ta gặp lại ngươi, coi như nói không chừng!”

“Yên tâm, ngươi nha chiếu bồi không lầm!” Triệu Ngọc dùng ngón giữa so hoạch xuất ra một cái bái bai thủ thế.

Cất kỹ tiền về sau, tiểu Cao cũng vội vàng thu thập xong đồ vật, sau đó cùng nam tử trung niên đẩy cửa đi ra tiệm cơm, rất nhanh liền biến mất tại phía ngoài tuyết trong đêm.

“Hừ! Không biết tự lượng sức mình, ghét nhất loại này cố làm ra vẻ, nhã nhặn bại hoại gia hỏa!” Nói chuyện, Triệu Ngọc từ dưới đất nhặt lên một cây côn sắt, đem ánh mắt rơi vào những cái kia đến đây trả thù gia hỏa trên thân.

Ta đi...

Giờ này khắc này, đám người này đã sớm dọa tê liệt, thấy một lần Triệu Ngọc mang theo cây gậy nhìn hướng về phía mình, bọn họ ngay cả tè ra quần tâm đều có, từng cái lộn nhào, chớp mắt liền chạy vô tung vô ảnh.

Chờ Triệu Ngọc quay đầu trở lại thời điểm, lại phát hiện Nhiễm Đào còn ở nơi đó giơ súng ngắn đâu, vội vàng giận hét lên một tiếng: “Không thể nào, có bệnh a ngươi?”

“Nha...” Nhiễm Đào lúc này mới tranh thủ thời gian thu hồi súng ngắn, sau đó lắc đầu hỏi nói, “ lão đại, không nên để bọn họ đi a! Cái kia giấy chứng nhận còn không có nhìn đâu! Muốn vạn nhất là gạt người làm sao bây giờ? Cái gì đặc công bộ, cho tới bây giờ chưa nghe nói qua đâu!”

“Đặc công bộ không phải liền là cái gọi là bảo an sao?” Tăng Khả vò đầu nói ra, UU đọc sách www. uukan Shu. com “Ta lúc đi học, các nhân viên an ninh liền đem mình gọi đặc công bộ!”

“Tuyệt đối không có đơn giản như vậy!” Ngô Tú Mẫn nói nói, “ tổ trưởng, vừa rồi thân phận của người kia, cũng không đơn giản! Ta lo

lắng, ngươi đắc tội hắn, có thể sẽ gây bất lợi cho ngươi a!

“Nhiễm Đào, ngươi cái này đầu đất, để cho ta nói ngươi cái gì tốt? Tại sao muốn đem chúng ta thân phận nói ra? Bây giờ tốt chứ, hắn biết nói chúng ta là hình sự sảnh người, tra một cái liền có thể tìm tới chúng ta!”

“A? Cái này. . . Lúc ấy đều cầm thương! Cũng không phải nói đùa, dưới tình huống đó còn lưu cái gì tâm nhãn...” Nhiễm Đào vò đầu.

“Được rồi!” Triệu Ngọc vỗ tay phát ra tiếng, nói nói, “ từ vừa rồi biểu hiện đến xem, hai người này hắn là không có vấn đề gì, tinh thần trọng nghĩa ta không dám hứa chắc, nhưng là, không có cái nào tội phạm sẽ chủ động gây chuyện bại lộ mình. Bất quá...” Triệu Ngọc giương mắt nói với Tằng Khả, “Tằng Khả, lý do an toàn, ngươi vẫn là đi điều lấy một cái giám sát, dùng phương thức của ngươi đi tra một chút cái kia hai người thân phận! Chí ít, chúng ta phải biết bọn họ là ai!”

“Tốt! Ân...” Tằng Khả chỉ vào trung niên nam Tử Cương mới chỗ ăn cơm nói nói, “ rượu của hắn trên bình hắn là lưu lại vân tay, Ngô tỷ tỷ, bị liên lụy hỗ trợ rút ra một cái!”

“Tốt!” Ngô Tú Mẫn lập tức đứng dậy, cùng Tằng Khả lấy chứng đi.

“Đi! Chúng ta tiếp tục ăn cơm đi!” Triệu Ngọc kéo cái ghế ngồi xuống trước bàn, “May mắn chúng ta cái bàn không có đụng lật. Đừng nói, lửa này nồi gà ngược lại là ăn thật ngon! A, đúng rồi...”

Nói, Triệu Ngọc dùng ngón tay một cái phục vụ viên, làm mặt lơ nói ra: “Vừa rồi người kia lưu lại mười vạn khối tiền bên trong, thế nhưng là đã bao hàm cơm của chúng ta tiền! Cho nên, lại cho nhiều đến hai bàn thịt gà đi...”

Coong coong coong coong...

Ai ngờ, phục vụ viên còn không tới kịp trả lời, ngoài cửa liền thình lình truyền đến còi cảnh sát thanh âm... <

Chương 795: Dự kiến trước

Còn tốt, cảnh là chủ quán cơm báo.

Trước đó kịch chiến thời khắc, Triệu Ngọc cùng cái kia cái nam tử trung niên đập nát trong tiệm không ít thứ, làm chủ quán cơm, nào có không báo động lý lẽ?

Bất quá, vừa đến, nam tử trung niên trước khi đi hào phóng địa bỏ rơi 100 ngàn khối tiền, số tiền này làm bồi thường giàu có, lại không có phát sinh nhân viên tổn thương, chủ quán cơm tự nhiên không truy cứu nữa.

Thứ hai, Triệu Ngọc bọn người lệ thuộc vào trung ương hình sự sảnh, từ đẳng cấp bên trên so những này xuất hiện trận phái xuất sở cảnh sát nhân dân không biết cao hơn nhiều ít cấp, cho nên, dân cảnh môn tự nhiên không dám lỗ mãng.

Ngoài ra, lại thêm trước đó những cái kia cầm côn sắt gia hỏa đã bỏ trốn mất dạng, cũng không ai gặp lại truy cứu việc này, cho nên, tại chủ quán cơm hòa giải phía dưới, dân cảnh môn đành phải tỉnh táo mà quay về.

Kể từ đó, Triệu Ngọc mấy người cũng rốt cục đã được như nguyện mới tốt tốt ăn một bữa cơm tối . Bất quá, người khác ăn đến đều rất thơm, nhưng Triệu Ngọc rõ ràng không đồng dạng.

Theo thời gian trôi qua, hắn thụ thương chỗ bắt đầu ẩn ẩn làm đau, mặc dù Ngô Tú Mẫn lợi dụng túi cấp cứu cho hắn làm xử lý, nhưng vẫn là để hắn khổ không thể tả.

Triệu Ngọc má trái gò má phát sinh sưng máu ứ đọng, ảnh hưởng tới một chút dung mạo. Mà trước đó tay cụt địa phương mặc dù khôi phục, mà dù sao từng bị trọng thương, không thể lại trò đùa liệt hoạt động.

Bất quá. . . Triệu Ngọc cho rằng, đừng nhìn mình bị thương thành dạng này, nhưng này cái nam tử trung niên bảo đảm so với hắn còn muốn lợi hại hơn! Người kia vừa rồi sốt ruột rời đi, nhìn như phong độ nhẹ nhàng, kì thực đau đến không muốn sống, khẳng định là tìm địa phương trị liệu đi! Không nói những cái khác, chỉ là Triệu Ngọc cái kia một cái miệng rộng tử, liền đầy đủ người kia mặt biến đầu heo. . .

Chậc chậc chậc. . .

Một mặt uống rượu ăn gà, Triệu Ngọc một mặt ở trong lòng tính toán, về mặt thời gian nhìn, cái kia cái nam tử trung niên khẳng định liền là hôm nay muốn gặp phải phó bản kỳ ngộ. Mà "Cấn cách" quẻ bên trong cách quẻ, cũng vô cùng có khả năng chỉ chính là hắn!

Chẳng lẽ nói, nếu là mình không có ném nhựa plastic ghế khi dễ người, hôm nay có khả năng cùng vị trung niên nam tử này trở thành bằng hữu? Cũng hoặc là, vẫn là không thể tránh được địa sẽ cùng hắn có một trận chiến? Chỉ bất quá sẽ đổi một loại nguyên nhân?

Bởi vì hải đăng án cùng đảo hoang án giết người đều đã hoàn tất, cho nên Triệu Ngọc cũng không chắc, hệ thống an bài cho hắn trận này phó bản kỳ ngộ để làm gì ý?

Hắn phi thường tò mò, nam tử trung niên này, đến cùng là cái lai lịch gì? Từ khí chất của hắn tác phong bên trên nhìn, người này khẳng định không phải một một người đơn giản vật, chẳng những thân thủ đến, hơn nữa còn xuất thủ hào phóng, đặc biệt giảng cứu.

Triệu Ngọc rõ ràng nhớ kỹ, cái kia được xưng Tiểu Triệu người một mực

quản nam tử trung niên xưng hô tổng giám đốc, nếu như bọn họ không có nói sai, thật là cái gì đặc công bộ, cái kia chắc hẳn người này chức quan cũng không thấp.

Chậc chậc. . .

Nghĩ đến tầng này bên trên, Triệu Ngọc ẩn ẩn cảm giác mình tựa như là chọc cái gì đại họa giống như . Bất quá, y theo nguyên tắc của mình, hai người thuộc về hợp lý ước đỡ, coi như hắn là đại lão tổng lại có thể sao?

Còn nữa nói, ta Triệu Ngọc hiện tại cũng không phải nhân vật bình thường, có hình sự sảnh bảo bọc, tin rằng ngươi cũng không dám đem lão tử sao!

“Không có. . . Hai người đều không có!” Lúc ăn cơm, Tằng Khả đã đem cái kia hai người vân tay cùng chân dung tất cả đều cùng kho số liệu làm so với, vậy mà không có tìm được bất luận cái gì xứng đôi.

“U?” Triệu Ngọc cơm nước no nê, một mặt xỉa răng một mặt nói nói, “ xem ra, hai người kia thật đúng là rất thần bí!”

“Lão đại, “ Nhiễm Đào hơi có vẻ lo âu nói nói, “ đã tìm không thấy xứng đôi, vậy cũng chỉ có hai cái khả năng, nó một, cái kia hai người đều là cao minh tội phạm, trước kia làm xong ngụy trang; nó hai, bọn họ đến từ giữ bí mật đơn vị chính thức, thân phận của bọn hắn nhận chính thức bảo hộ!”

“Ta vừa rồi nắm bằng hữu tra một chút, “ Ngô Tú Mẫn nói nói, “ đặc công bộ là một cái không rõ ràng thuyết pháp, nó lệ thuộc quan hệ phi thường phức tạp, không biết bọn họ chỉ đặc công thuộc hạ tại cái nào một chi? Nếu như là đến từ địa phương còn tốt một chút, nhưng nếu như là cùng chúng ta hình sự sảnh cùng cấp đơn vị, vậy coi như lợi hại! Quan cấp cùng chức danh, đều so chúng ta cao hơn, không thể trêu vào!”

“Nha. . . Như thế xem ra, khẳng định không phải cái gì đội cảnh sát!” Nhiễm Đào chậc lưỡi.

“Ừm. . .” Triệu Ngọc đem cây tăm vứt bỏ về sau, bỗng nhiên nói với mọi người nói, “ vừa rồi có chi tiết, không biết các ngươi chú ý tới không có? Hai người kia thân phận,

Tựa hồ có chút cổ quái!”

“A? Cái gì chi tiết?” Đám người vội hỏi.

“Nhớ kỹ, chúng ta là đặc biệt điều tổ cảnh sát hình sự, ta là Triệu đại thần thám, về sau đi theo ta hỗn, nhất định phải chuyên nghiệp một chút có được hay không? Bằng không, truyền đi liền mất mặt!” Triệu Ngọc thừa cơ cho mình lời tâng bốc , đạo, “Ta hỏi các ngươi, ai chú ý tới, vừa rồi người tuổi trẻ kia cầm là cái gì súng ngắn rồi?”

“Súng ngắn?” Ba người nhíu mày lặp lại.

“Ta lưu ý đến, hắn cầm cây súng lục kia, nhìn qua đặc biệt nhìn quen mắt, nhưng ta tại đội cảnh sát hình sự lại lại từ trước tới nay chưa từng gặp qua!” Triệu Ngọc nhíu mày nói nói, “ hắn không phải là cảnh dụng súng ngắn a?”

“A, thật sao?” Tằng Khả tranh thủ thời gian điều lấy video theo dõi, một lần nữa quan sát.

“Khá lắm, đừng dùng nữa đem giả thương lừa gạt chúng ta! Ha ha. . .” Nhiễm Đào vò đầu ở giữa, Tằng Khả đã đem video điều lấy ra ngoài. Ai ngờ, Nhiễm Đào vậy mà một chút liền nhận ra được, vội vàng nói, “Khục! Đây không phải. . . Đây không phải CS bên trong Desert Eagle mà!”

“A? Không thể nào?” Tằng Khả nói nói, “ Desert Eagle danh xưng súng ngắn chi vương, nhưng là bởi vì nó tạp âm tương đối lớn, cho nên không bị các quốc gia cảnh sát sử dụng. Mà đối với nước ta tới nói, loại này súng ngắn quản chế tương đương nghiêm ngặt, cho dù có chứng nhận sử dụng súng người, cũng rất khó cho phép đeo! Cái kia hai cái. . . Rốt cuộc là ai?”

“Đúng vậy a!” Ngô Tú Mẫn suy nghĩ nói, “ cho ta cảm giác, bọn họ cũng không thuộc về quân đội cũng không thuộc về dân phương, có gì đó quái lạ!”

“Không trách trước kia thấy qua đâu!” Triệu Ngọc nhìn xem súng ngắn hình ảnh cười nói, “ trước kia rất là ưa thích đánh CS, bất quá, trò chơi chung quy là trò chơi, cùng trong hiện thực nhìn thấy, liền là không giống a!”

“Cái kia. . . Tổ trưởng, chúng ta có phải hay không điều tra một chút, nhìn xem nào đơn vị có thể được cho phép đeo Desert Eagle đâu?” Tằng Khả vội hỏi.

“Được rồi, “ Triệu Ngọc lắc đầu nói nói, “ nếu như bọn họ thật có thể hợp pháp sử dụng như thế cao cấp súng ngắn, nói rõ thân phận của bọn hắn tất nhiên độ cao giữ bí mật, chúng ta không có khả năng tra được! Đi, đừng lãng phí tình cảm, Tằng Khả, chờ một lúc trở lại trên xe, ngươi trước tiên đem ta ngày mai diễn thuyết bản thảo phát cho ta, cũng phải lưng lưng từ nhi!”

“Tổ trưởng a, mặt của ngươi cũng phải tiêu tiêu sưng mới được!” Ngô Tú Mẫn nói nói, “ ngươi cái dạng này, có chút có lỗi với ống kính a? Ta sợ những người lãnh đạo lại phải nói này nói kia. . .”

“Ha ha, đừng ngốc!” Triệu Ngọc cười nói, “ sưng càng cao càng tốt, ngươi ngày mai tốt nhất lại cho ta trên cánh tay quấn quấn băng vải, càng khen trương liền càng kiếm điểm đâu. . .”

Sau khi cơm nước no nê, bốn người một con chó tiếp tục lên đường, Triệu Ngọc vẫn không quên cho ông trùm chọn lấy mấy khối mang xương cốt thịt gà.

Lúc này, tuyết càng rơi xuống càng lớn, trên mặt đất đã biến thành một mảnh ngân bạch.

Xe khởi động về sau, rất nhanh liền một lần nữa chạy cao hơn nhanh, tiếp tục hướng bắc, hướng thủ đô phương hướng lái đi. . .

. . .

Cùng thời khắc đó, tại phía xa Khúc Lương thị nào đó quán rượu trong phòng, có mấy người đang tiến hành một trận bí mật hành động, người cầm đầu tên là Cao Bằng, chính là cái kia Quán Quân truyền hình điện ảnh công ty lão bản.

“Giải khai sao? Đến cùng được hay không a?” Cao Bằng lo lắng đối một cái chính đang nhanh chóng đánh laptop bàn phím nhân viên kỹ thuật nói nói, “ cái thứ nhất là công ty của chúng ta ID, ngươi chỉ cần đem tài khoản cùng mật mã giải khai là được!”

“Đang tính toán, lão bản!” Người kia gật đầu nói, “Lại có mấy phút là có thể!”

“Cao tổng!” Bên cạnh một cái Phó quản lý hỏi nói, “ đoàn làm phim đều là công ty chúng ta, UU đọc sách www. uukan Shu. com vì công ty gì không có tài khoản cùng mật mã đâu?”

“Nói nhảm! Đây là độc lập sản xuất a!” Cao Bằng giải thích nói, “ thượng truyền đến đám mây phim mẫu, chỉ có đạo diễn Tiền Tiến cùng thợ quay phim Trương Thành công có quyền hạn xử lý, ngay cả Thái Kim Đạt đều không được!”

“Hắc hắc hắc. . .” Phó quản lý lấy lòng nói, “ Cao tổng a, lần này, công ty chúng ta xem như phát! Ai có thể nghĩ tới, đảo hoang án giết người, ngược lại là cho chúng ta một cái hiếm có thời cơ a! Bộ phim này nếu là tuyên bố ra ngoài, bảo đảm để công ty chúng ta kiếm điên rồi, mà lại, ngay cả một phân tiền tuyên truyền phí đều không cần móc!”

“Hắc hắc, là được!” Cao Bằng đắc chí vừa lòng địa cười nói, “ cảnh sát cùng quảng đại truyền thông đều sẽ cho công ty chúng ta tạo thế tuyên truyền! Thử hỏi một chút, ai không muốn nhìn xem làm truyền hình dùng tính mệnh vỗ xuống không xuất bản nữa phim đâu? Ha ha ha. . . Chúng ta, cũng coi là khổ tận cam lai, nhân họa đắc phúc a!”

“Tốt, đã giải khai!” Lúc này, nhân viên kỹ thuật đã hoàn thành, vội vàng nói, “Cao tổng, ta hiện tại liền đem nó download xuống tới! Bất quá đồ vật khá lớn, khả năng phải cần chút thời gian. . .”

“Vậy còn chờ gì, nhanh nhanh nhanh. . .” Cao Bằng hưng phấn mà ma quyền sát chưởng.

“Ha ha ha, chúc mừng Cao tổng, chúc mừng Cao tổng a. . . Công ty chúng ta liền phải nổi danh. . .” Người bên cạnh nhóm tất cả đều tới chúc mừng.

Nhưng mà, lời còn chưa nói hết, laptop bên trên thế mà thình thịch địa nhấp nhoáng lục quang.

“Ai? Làm sao. . . Chuyện gì xảy ra?” Nhân viên kỹ thuật quá sợ hãi, vội vàng đánh bàn phím, nhưng bàn phím đã bị triệt để khóa cứng. Ngay sau đó, trên máy vi tính thình lình xuất hiện một cái ngay tại xóa bỏ văn kiện ô biểu tượng tới. . .

“A? Tại sao có thể như vậy?” Nhân viên kỹ thuật kêu to nói, “ Trương Thành công bọn họ. . . Vậy mà lắp đặt tự hủy chương trình, phim mẫu. .

. Tất cả đều bị thủ tiêu. . .”

“A. . . Không! Không! Không! ! !” Khách sạn gian phòng bên trong, lập tức truyền đến Cao Bằng kêu gào tuyệt vọng. . .

Chương 796: Loạn hoa tiệm dục mê nhân nhãn

Muộn 11 giờ rưỡi.

Thủ đô, Đông Á khách sạn nào đó xa hoa trong phòng.

Triệu Ngọc ngắn gọn địa thưởng thức một cái ngoài cửa sổ cảnh tuyết, lập tức khép lại màn cửa, đi đến trước bàn làm việc, bắt đầu xem mình diễn thuyết bản thảo, vì ngày mai buổi họp báo làm chuẩn bị.

Bất quá, đang đánh Khai bản thảo trước đó, hắn vẫn là không nhịn được thổn thức thở dài, không khỏi liền nghĩ tới hôm nay tại tiệm cơm thời điểm sự tình tới.

Ai!

Ta đây là thế nào?

Kỳ thật, Triệu Ngọc trong lòng lại quá là rõ ràng, hôm nay trận này đánh nhau vốn không nên phát sinh, đơn thuần chính hắn tự tìm.

Bàn bên ăn cơm bảy người cũng tốt, về sau bênh vực kẻ yếu trung niên nhân cũng được, hành vi của bọn hắn cũng không có sai. Hắn làm được thật có chút quá mức, những người kia bất quá là ngại bọn họ thanh âm nói chuyện lớn một chút mà thôi, bản thân cũng không có cái gì ác ý, hắn không nên quơ lấy trên ghế đến liền làm!

Về sau trung niên nhân cũng bất quá là vì bênh vực kẻ yếu, hắn đồng dạng không nên hạ này nặng tay...

Thế nhưng là, tại ngay lúc đó loại kia trong hoàn cảnh, hắn cũng không biết tại sao mình lại làm như vậy, cơ hồ là ra vì loại nào đó bản năng phản ứng giống như, căn bản không có trải qua suy nghĩ cân nhắc!

Kỳ thật, Triệu Ngọc mặc dù ngang ngược ương ngạnh, lại còn tính là một cái giỏi về bản thân tỉnh lại, cũng không phải là tự cho là đúng người. Hắn hiện tại đã minh bạch, mình tại tiệm cơm hành vi là không đúng.

Chỉ bất quá, hắn ngay lúc đó tâm tính có thể là thụ bản án ảnh hưởng, cũng hoặc là là ra ngoài kiếp trước bản năng phản ứng, cho nên mới sẽ trở nên như vậy hung hãn.

Ai!

Nhìn tới... Kiếp trước lưu manh bản tính vẫn là đối với mình ảnh hưởng quá sâu, đã thâm căn cố đế! Nếu là đổi lại đời trước của hắn, chỉ ném một cái ghế liền xem như nhẹ! Từng có lúc, Triệu Ngọc chỉ vì có cái tiểu thanh niên nhìn nhiều mình một chút, thiếu chút nữa mà đánh mù ánh mắt của hắn... Triệu Thiên Bá danh hào cũng chưa giả, là hắn dùng nắm đấm từng quyền địa đánh ra tới...

Lưu manh, đồ lưu manh, không muốn mặt đồ lưu manh... Nếu như ngươi thật sự là hình sự sảnh, vậy ngươi thì càng là một kẻ lưu manh...

Nam tử trung niên lời nói vẫn tại Triệu Ngọc bên tai quanh quẩn, thả trước kia, hắn một mực đem lưu manh cái từ này làm lời ca ngợi đến lý giải, nhưng cho đến ngày nay, hắn lại lần đầu từ đó cảm nhận được chói tai tư vị...

Chuyện ngày hôm nay, may mắn mình có hệ thống đạo cụ hỗ trợ, bằng

không mà nói, hắn khẳng định phải bị thua thiệt. Nếu như chỉ bằng vào người bản sự, hắn tuyệt đối không phải người trung niên kia đối thủ. Huống hồ, người ta tại thua mất tranh đấu về sau, y nguyên có thể biểu hiện được như thế thoải mái vừa vặn, nhưng nếu là đổi lại mình đâu...

Anh em a... Triệu Ngọc yên lặng tự nhủ, tiếp tục như vậy... Thật không được a! Về sau gặp lại giống nhau sự tình, cũng không thể còn như vậy cuồng bạo không bó, tùy ý vọng vi! Đừng quên, mình thế nhưng là cảnh sát hình sự, là đại thám tử, không thể luôn như vậy không chút kiêng kỵ đùa nghịch lưu manh...

Tại khắc sâu tỉnh lại về sau, Triệu Ngọc lúc này mới cảm giác trong lòng an tâm rất nhiều. Hắn thậm chí cảm thấy đến, có lẽ hôm nay hệ thống an bài cho hắn như thế một trận kỳ ngộ, chính là muốn nhắc nhở hắn một cái, về sau không muốn đắc ý như vậy vong hình, không muốn tự cho là đúng. Chỉ bất quá, khả năng hệ thống cũng không nghĩ tới, Triệu Ngọc thế mà có thể đánh thắng a?

Lúc này, Triệu Ngọc điện thoại tích tích mà vang lên vài tiếng, mở ra xem, nguyên lai là Tằng Khả cho hắn phát tới một cái tin tức.

Tằng Khả nói cho Triệu Ngọc, nói hắn lắp đặt tại phim phim mẫu bên trong ngựa gỗ đã khởi động, trên đám mây phim nhựa đã bị triệt để xóa bỏ.

Nguyên lai, đây chính là trước đó Triệu Ngọc để Tằng Khả bí mật đi làm chuyện kia. Triệu Ngọc trước kia đoán được, Cao Bằng bọn người tất nhiên sẽ lợi dụng lần này Vĩnh Tiến Đảo sự kiện, đến đại phát của cải người chết, cho nên mới để Tằng Khả sớm làm xử lý, để bọn họ tưởng rằng Trương Thành công tại trên văn kiện lắp đặt tự hủy chương trình.

Không hề nghi ngờ, nếu như Cao Bằng đạt được phim mẫu về sau, tất nhiên sẽ đem phim tiến hành biên tập, sau đó phát hành chiếu lên. Có thể nghĩ, qua không được bao lâu, Vĩnh Tiến Đảo giết người đại án tất nhiên

sẽ nhận cả nước chú ý, ai cũng muốn nhìn một chút cùng tình tiết vụ án có quan điểm a phim là cái dạng gì? Đến lúc đó, mặc kệ phim nhựa chất lượng như thế nào, công ty đều sẽ kiếm cái đầy bồn đầy bát.

Thế nhưng là, bởi như vậy, đối với Vĩnh Tiến Đảo bên trên người chết tới nói, lại là quá không có nhân đạo! Không những đối với người bị hại là một loại lớn lao vũ nhục,

Hơn nữa còn sẽ cho người bị hại gia thuộc nhóm tạo thành hai lần tổn thương.

Ngoài ra, đối với năm đó thủ tháp phu phụ, Đậu Tự Lực thậm chí người Thái gia tới nói, cũng là có sai lầm công bằng.

“Ai! Vô lương gia hỏa a!” Nghĩ tới Cao Bằng đến, Triệu Ngọc không khỏi lòng đầy căm phẫn, hối hận lúc trước không có hảo hảo giáo huấn hắn một cái, “Đã chết nhiều người như vậy, gia hỏa này vẫn còn không muốn để cho người chết nghỉ ngơi, dạng này người, tương lai cũng tất nhiên không có có kết quả gì tốt a!”

Để điện thoại di động xuống về sau, Triệu Ngọc không khỏi liền nghĩ tới đảo hoang án những người trong cuộc kia đến: Đậu Tự Lực, Lưu Thải Vân, Quách Nhất Hàng, Kiều Như Tuyết, Lý Thiến... Thậm chí còn có vài thập niên trước Thái Hạng Bân, mỗi người bọn họ vận mệnh, phảng phất đều cùng cái kia tòa cổ xưa hải đăng chặt chẽ liên hệ ở cùng nhau.

Thói đời nóng lạnh, tội tại lòng người. Nếu như những người này trong lòng có thể đủ nhiều một tia ánh nắng, ít một chút vẻ lo lắng, có lẽ liền sẽ không tạo thành hôm nay loại này hậu quả xấu!

Thông qua vụ án này, cũng cho Triệu Ngọc chính mình một lời nhắc nhở, mặc kệ lúc nào, đều muốn thường xuyên tỉnh táo, ngàn vạn không thể để cho tâm lý mất cân bằng.

Tốt!

Chính như Triệu Ngọc trước đó dùng để trấn an các đồng nghiệp câu nói kia, hải đăng sụp đổ có lẽ cũng là trong minh minh định số, cuối cùng rồi sẽ theo bản án kết thúc, mà hết thảy đều kết thúc.

Thế là, cái này liên quan tới hải đăng cố sự, cũng đem đã qua một đoạn thời gian đi! ?

Sau đó, mình còn có rất rất nhiều việc cần hoàn thành đâu! Diễn thuyết, lĩnh thưởng những này cũng đều là chuyện nhỏ, sổ ghi chép bìa vàng bên trên, vẫn còn có ba kiện đại án đang đợi mình đi công bố đáp án. Không biết, cái kia ba vụ án chân tướng, lại sẽ là cái bộ dáng gì?

Thu hồi mạch suy nghĩ, Triệu Ngọc đem diễn thuyết bản thảo đặt ngang tốt, chuẩn bị mới hảo hảo xem một lần.

Kết quả, đúng lúc này, hệ thống bỗng nhiên truyền đến kết thúc thanh âm. Lần này “Cấn cách” quẻ sau khi kết thúc, Triệu Ngọc thu được 123% độ hoàn thành, cùng đạo cụ ba kiện bộ: Ẩn hình nước hoa, ẩn hình đèn pin cùng ẩn hình dù nhảy.

Mặc dù độ hoàn thành cùng ban thưởng trung quy trung củ, nhưng Triệu Ngọc còn có thể ẩn ẩn cảm giác được, hệ thống đối với mình lần này kỳ ngộ không hài lòng lắm.

Từ xưa tới nay, hệ thống một mực duy trì nguyên tắc của mình chưa bao giờ thay đổi, chỉ cần Triệu Ngọc kiên trì làm việc tốt, liền sẽ độ hoàn thành cao cao, đạo cụ hảo hảo; nhưng nếu là làm chuyện xấu, thì sẽ cực kì rút lại!

Cho nên, cái này càng thêm kiên định Triệu Ngọc muốn cải tà quy chính quyết tâm, mặc dù hắn không có thể bảo chứng mình sẽ trở thành cỡ nào Hạo Nhiên Chính Khí người, nhưng tối thiểu nhất như hôm nay tại trong

tiệm cơm sự tình, là không thể phát sinh nữa!

Bởi vì ngày mai có trọng yếu diễn thuyết, Triệu Ngọc suy nghĩ nửa ngày, quyết định vẫn là trước không ra quẻ. Cái này nếu là vạn nhất mở ra cái gì càn khôn quẻ đến, mình cũng đừng sống!

Bất quá, mặc dù không có Khai quẻ, nhưng Triệu Ngọc chợt chú ý tới một sự kiện, nguyên lai, thông qua hôm nay một trận sau đại chiến, kỳ ngộ của hắn điểm tích lũy vậy mà sớm đã xa xa vượt qua 100 0 điểm, đã đạt tới lại một lần nữa thăng cấp tiêu chuẩn!

Quá tốt rồi!

Rốt cục lại có thể thăng cấp, nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc không chút do dự ấn mở thăng cấp cái nút, đem kỳ ngộ hệ thống lần thứ ba thăng lên cấp.

Có thể là cấp bậc lên cao nguyên nhân, lần này thăng cấp sở dụng thời gian cũng so trước đó kéo dài không ít. Triệu Ngọc đợi chừng năm phút đồng hồ quang cảnh, hệ thống lúc này mới tuyên cáo thăng cấp thành công.

Mở ra giới diện về sau, Triệu Ngọc phát hiện, UU đọc sách www. uukan Shu. com mặc dù chủ giới diện dàn khung không có đổi, nhưng hình tượng lại là trở nên càng thêm tinh sảo, thậm chí có một bộ phận còn xuất hiện không gian ba chiều hiệu quả.

Khi hắn cẩn thận xem về sau, phát hiện ngoại trừ hình tượng bên ngoài, hệ thống lại tăng thêm cùng cải tiến không ít công năng. Tỉ như, tại quẻ văn bản khối bên trong, xuất hiện lịch sử ghi chép công năng, có thể từ nơi này thẩm tra trước đó mở qua tất cả quẻ văn.

Lại nhìn phó bản kỳ ngộ bản khối cũng so trước đó tinh sảo rất nhiều, thậm chí dần dần hiện ra một cái rađa hình thức ban đầu đến, đoán

chừng chờ lên tới nhất định cấp bậc, thật có thể biến thành một kỳ ngộ rađa tới. Đến lúc đó, đối với hoàn thành phó bản kỳ ngộ tới nói, không thể nghi ngờ sẽ càng thêm thuận tiện.

Tại rất nhiều chức năng mới bên trong, biến hóa lớn nhất thuộc về đạo cụ cột.

Nhưng gặp tại đạo cụ cột bên trong mới xuất hiện một cái tên là “Tuyển định đạo cụ” công năng tới. Điểm kích về sau, bên trong còn xuất hiện rất nhiều trước kia chưa từng thấy qua đạo cụ, trong đó có ẩn hình cắt laser khí, ẩn hình súng gây mê loại hình siêu cấp đạo cụ, chỉ bất quá, những này đạo cụ đều là chưa thắp sáng, cần câu tuyển mới được.

Đi qua mấy lần nếm thử về sau, Triệu Ngọc rất nhanh hiểu rõ công dụng của nó. Nguyên lai, lần tiếp theo Khai quẻ trước đó, hắn có thể trước đó câu tuyển ra muốn có được đạo cụ đi ra, sau đó chờ kỳ ngộ kết thúc về sau, nếu như có thể đạt tới mong muốn độ hoàn thành, liền có thể thu được nên đạo cụ!

Chỉ bất quá, muốn câu tuyển những này đạo cụ là cần tiêu hao nhất định điểm tích lũy, mà càng lợi hại đạo cụ, cần khởi động điểm tích lũy liền càng cao. Cầm cắt laser khí tới nói, nếu như muốn đạt được nó, cần Triệu Ngọc trước tiêu hao hết 50 0 điểm điểm tích lũy đem câu tuyển khởi động, sau đó còn muốn đạt tới 180% kỳ ngộ độ hoàn thành mới có thể đến tay. Nếu như không đạt được 180%, cái kia 50 0 điểm điểm tích lũy liền tất cả đều trôi theo dòng nước...

Ngoài ra, ngoại trừ “Tuyển định đạo cụ” công năng, đạo cụ cột còn tăng lên “Phục chế đạo cụ” cùng “Hợp thành đạo cụ” chờ chức năng mới, để Triệu Ngọc có chút “Loạn hoa tiệm dục mê nhân nhãn” cảm giác...

Loạn hoa tiệm dục mê nhân nhãn “= 乱花渐欲迷人 : Chẳng nghĩ ra từ gì cho sát nghĩa... Các bạn pm cho mình để sửa nhé. Thân ái

Chương 797: Thần thám cũng có ràng buộc

Hôm sau buổi sáng, mười điểm một khắc, trung ương hình sự sảnh lớn như vậy trong phòng họp mặc dù ngồi đầy người, lại là lặng ngắt như tờ, mọi người đều tại bình tức tĩnh khí lắng nghe trên bục giảng một người phát biểu.

Phát biểu người chính là Triệu Ngọc, hắn ngay tại vì mọi người giảng thuật hắn đại phá không đầu nữ thi án bên trong một màn.

“Lúc ấy, xăng đã vẩy đến đầy đất đều là, Lý Phi nhìn thấy ta cùng Nhiễm Đào xông vào phòng, vậy mà sớm đốt lên cái bật lửa, đồng thời ném trên mặt đất!” Triệu Ngọc nói đến kinh tâm động phách , khiến cho không khí hiện trường một mảnh khẩn trương.”Lửa phốc liền! Ta lúc ấy trong lòng mát lạnh, liền muốn, xong, xong! Lý Phi một mồi lửa tự thiêu không sao, mấu chốt là bản án rất có thể vĩnh viễn cũng vô pháp tra ra manh mối!

“Tốt a! Liều mạng liền liều mạng đi!” Triệu Ngọc vỗ bộ ngực nói nói, “ coi như bị hỏa thiêu chết, cũng mẹ nó nhận! Ai kêu ta là vì tìm kiếm chân tướng mà không màng sống chết cảnh sát hình sự đâu! Kính nghiệp kính đến loại này phần bên trên, cũng không có người nào a? Ha ha

“Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, lúc ấy lửa đều đi lên, căn bản không có nhiều như vậy tâm lý hoạt động, vừa rồi đều là ta vô ích! Lý Phi cái bật lửa ném một cái, ta liền đã quên mình nhào qua, cùng hắn trên mặt đất lộn một vòng, lăn đến phòng một bên khác!

“Lời nói thật nói với các ngươi đi! Khi đó, Lý Phi trên thân cũng có xăng a, đã đột đột đột địa lấy đi lên, ta quần áo cũng! Thật sự là mạng sống như treo trên sợi tóc, cửu tử nhất sinh, ngay cả ta đều nhanh tuyệt vọng! Nhưng mà ai biết, cũng là ta mệnh không có đến tuyệt lộ, đại hỏa dẫn đốt xăng thùng, vậy mà phát sinh bạo tạc!

“Bành” theo Triệu Ngọc khoa tay, các thính giả toàn đều đi theo kinh hô một tiếng.

“Trùng thiên hỏa diễm trong nháy mắt liền đem cả gian phòng ốc nuốt hết, ta ôm Lý Phi đem vừa nhắm mắt, cho rằng đời này cứ như vậy xong, về sau cũng đã không thể tại ta yêu quý hình sự trinh sát trên cương vị vì nhân dân làm cống hiến! Nhưng ai biết, hắc hắc xăng thùng bạo tạc về sau, trong nháy mắt đốt hết trong phòng không khí, lại đem hai chúng ta người ngọn lửa trên người dập tắt!

“Ta phản ứng siêu nhanh, tranh thủ thời gian lôi kéo Lý Phi đem hắn kéo đến ngoài phòng! Lúc này, cộc cộc cộc đến phiên đội viên của ta nhóm ra sân, Ngô Tú Mẫn đồng chí cái khó ló cái khôn, từ trên ô tô lấy ra hai cái bình chữa lửa, xì xì xì địa phun một cái, ai nha trong lòng ta cái này thống khoái nha lại sau đó, chúng ta Nhiễm Đào đồng chí lại cho Lý Phi đeo lên còng tay, cái này mới rốt cục xem như còn sống người bị tình nghi Lý Phi “

Oa

Nghe được Triệu Ngọc thoát hiểm, đám người lúc này mới như trút được gánh nặng thở phào, mấy giây về sau, mới kìm lòng không đặng vì Triệu Ngọc vỗ tay.

“Mọi người không cần bội phục ta, cảnh sát nhân dân vì nhân dân, kỳ thật đây đều là chúng ta cảnh sát hình sự phải làm!” Triệu Ngọc khôi hài nói nói, “ nói thật ra, không có những người lãnh đạo không điểm mấu

chốt duy trì! Không có các nơi cảnh sát đại lực phối hợp! Không có ta thân yêu các đội hữu vô tư kính dâng! Ta Triệu Ngọc lại có có tài đức gì phá được lớn như thế án! Cho nên, vẫn là để chúng ta đem tiếng vỗ tay đưa cho bọn họ đi!”

Tại Triệu Ngọc thổi phồng phía dưới, hiện trường lại một lần nữa vang lên tiếng vỗ tay như sấm! Trên bục giảng những người lãnh đạo nghe được về sau, cũng là tươi cười rạng rỡ, liên tiếp gật đầu, đối với Triệu Ngọc loại này biết đại thể chú ý đại cục, đã có năng lực lại có khôi hài thám tử tới nói, đúng là khó được.

“Bất quá, mọi người cũng đừng quên ta, ta Triệu Ngọc cũng là không thể bỏ qua công lao!” Triệu Ngọc nói đến thoải mái chỗ, đúng là ngay trước mặt mọi người xông các đại lãnh đạo hỏi một câu, “Các vị lãnh đạo, ta cái kia chuyển chính thức sự tình, chúng ta có phải hay không cũng có thể cho xử lý làm?”

Triệu Ngọc kiểu nói này, toàn trường một mảnh cười vang, trên đài lãnh đạo cũng là cười đến không ngậm miệng được, cục trưởng đại nhân còn sảng khoái cho Triệu Ngọc khoa tay một cái k thủ thế!

Sau đó đến đặt câu hỏi thời gian, đối mặt các phóng viên liên quan tới tình tiết vụ án đặt câu hỏi, Triệu Ngọc trả lời càng là diệu ngữ liên tiếp, Quỷ Mã không bó, trêu đến hiện trường cười vang liên tục, bầu không khí sinh động, nhưng lại không mất thể thống, hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh, một cái liền sâu hơn Triệu Ngọc tại trước mặt công chúng ấn tượng.

“Triệu cảnh sát, làm Lý Phi bàn giao tình tiết vụ án về sau, trong lòng ngài là nghĩ như thế nào? Cùng cảnh sát trước đó dự phán giống nhau sao?” Một vị tóc dài Phiêu Phiêu nữ phóng viên hỏi.

“Một dạng không giống ta không biết, nhưng lúc đó ta chỉ có một cái ý nghĩ!” Triệu Ngọc xông mỹ nữ trừng mắt nhìn, “Phá vụ án này, ta liền

có thể tiếp nhận ngươi dạng này đại mỹ nữ phỏng vấn! Già em gái,

Ngại hay không một hồi lưu cái Wechat?”

“ “

“Triệu cảnh sát, vậy ngài trên mặt tổn thương là thế nào tạo thành đâu?” Nào đó phóng viên lại hỏi, “Cùng không đầu nữ thi án có quan hệ sao?”

“A, đó là bởi vì ta giành công tự ngạo, muốn Tiêu trưởng phòng cho ta thêm củi tới, nàng không đồng ý, để nàng quạt một vả tử!” Triệu Ngọc không chút nghĩ ngợi trả lời, sau đó mới thừa dịp phóng viên mộng vòng lúc cười ha ha, “Ha ha ha, nói đùa, là ta hôm qua lại tiếp thủ một kiện nặng đại án kiện, đang cùng đạo tặc vật lộn lúc lưu lại! Mời các ngươi yên tâm, đạo tặc so ta thảm nhiều, mặt của hắn cùng đầu heo đặt chung một chỗ tuyệt đối phân biệt không được “

“ “

Cứ như vậy, Triệu Ngọc mở ra mình chẳng biết xấu hổ hình thức, ngũ thải ban lan, kỳ quái địa liền đem lần này thịnh đại hội chiêu đãi ký giả hoàn thành xuống tới, đồng thời thuận lợi địa trở thành toàn trường làm người khác chú ý nhất minh tinh.

Không đầu nữ thi án ảnh hưởng trình độ thật sự là không gì sánh kịp, ở trong nước có thể xưng đệ nhất! Cho nên, có thể đem vụ án này phá án và bắt giam, Triệu Ngọc nhất định sẽ công thành tên liền, danh dương tứ hải. Trong lúc nhất thời, các lộ truyền thông nhao nhao đưa tin, để tên Triệu Ngọc trong vòng một đêm truyền khắp cả nước

Tại hội chiêu đãi ký giả về sau, hình sự sảnh còn đặc biệt an bài một trận nội bộ lễ khánh công, vì Triệu Ngọc cùng đặc biệt điều tổ tiến hành khen ngợi ban thưởng. Trong buổi họp, cục trưởng đại nhân độ cao tán dương Triệu Ngọc đám người ưu dị biểu hiện, chẳng những hiện trường hứa

hẹn khen ngợi, tiền thưởng, hơn nữa còn chính miệng đáp ứng, muốn đem Triệu Ngọc đám người chuyển chính thức làm việc nâng lên quy trình.

Làm hình sự sảnh những người lãnh đạo tới nói, đạt được Triệu Ngọc, cũng giống như nhặt được bảo đồng dạng!

Triệu Ngọc biểu hiện đã không thể dùng đột xuất để hình dung, từ khi hắn tiến vào đặc biệt điều tổ gánh Nhâm tổ trưởng về sau, ngắn ngủi trong vòng mấy tháng, đã tuần tự phá án và bắt giam nổi lên bốn phía đại án, bực này ưu dị biểu hiện thật sự là tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả, hắn liên tiếp phá vỡ hình sự sảnh số hạng ghi chép, thành tích nổi bật, làm cho người chú mục.

Kỳ thật, ngoại trừ cấp tốc án giết người, không đầu nữ thi án, bảo thạch mất trộm án cùng đảo hoang án giết người bên ngoài, Triệu Ngọc còn làm khác một đại sự trọng yếu , đồng dạng để những người lãnh đạo đối với hắn ưu ái có thừa, lau mắt mà nhìn, đó chính là hắn tại New Zealand đánh bậy đánh bạ ở giữa lấy được những cái kia văn kiện cơ mật.

Nếu như đơn thuần bình luận công lao, kỳ thật Triệu Ngọc tại New Zealand lấy được thành tích, không thua kém một chút nào những cái kia bản án. Hắn lấy được những văn kiện kia tư liệu, thậm chí ảnh hưởng đến cả quốc gia thương nghiệp chiến lược tiến trình, bực này công lao đã tăng lên tới vì nước làm vẻ vang độ cao, không phải cùng phá án có thể đánh đồng.

Chỉ bất quá, bởi vì việc này thuộc về cơ mật tối cao, hình sự trong sảnh chỉ có mấy vị nhất đại lãnh đạo biết được, đối ngoại cũng không thể trắng trợn tuyên dương. Cho nên, cục trưởng đại nhân chỉ là vụng trộm hướng Triệu Ngọc để lộ một chút tương quan ban thưởng công việc, cũng không có quá mức lộ ra.

Lễ khánh công hoàn tất về sau, UU đọc sách www. uukan Shu. com dĩ

nhiên chính là tiệc ăn mừng . Bất quá, cao như thế quy cách tiệc ăn mừng cùng trước kia Triệu Ngọc tại Tần núi tiếp xúc khác biệt, trên yến hội cơ hồ không có người động đũa ăn cơm, càng không đụng rượu, mọi người chỉ là vui sướng chạm cốc, sau đó lẫn nhau tâm tình một chút quan trường việc vặt mà thôi, lẫn nhau nói tới cũng đều là trung quy trung củ lời khách sáo.

Mặc dù Triệu Ngọc tận lực tại nói chêm chọc cười địa điều tiết bầu không khí, nhưng đến một lần cùng những người lãnh đạo không quen, thứ hai cười điểm khác biệt, thứ ba trình độ văn hóa chênh lệch quá lớn, chỗ lấy cuối cùng đồng đều cuối cùng đều là thất bại, để Triệu Ngọc cảm thấy phi thường nhàm chán.

Nhưng mà, lúc này nhàm chán chỉ là vừa mới bắt đầu, từ khi hội chiêu đãi ký giả về sau, liên tiếp mấy ngày, Triệu Ngọc tất cả đều sa vào đến loại này chính thức xã giao bên trong, chuyên mục viếng thăm, cảnh sự tình sưu tầm dân ca, lớn tiểu lãnh đạo tiếp kiến, lại có liền là báo cáo sẽ, cho trường cảnh sát học sinh giảng bài, cho một tuyến cảnh sát hình sự giới thiệu kinh nghiệm, ngay sau đó lại là một trận tiếp một trận mở tiệc chiêu đãi

Dần dần, Triệu Ngọc không còn cảm thấy nhàm chán, mà là phát điên!

Vì né tránh những này xã giao, hắn liên tiếp hướng thượng cấp đưa mời nhiều lần báo cáo, nghĩ muốn tiếp tục suất đội đi thăm dò Bắc Thiên ác ma án, ai biết, báo cáo lại tất cả đều bị Tiêu trưởng phòng cho bác bỏ!

Triệu Ngọc không thể lý giải, liền tự mình tìm tới Tiêu trưởng phòng lý luận, nhưng ai biết, Tiêu trưởng phòng lại thừa cơ thành thật với nhau, thấm thía cho hắn lên một đường nhân sinh giảng bài, ân cần dạy bảo Triệu Ngọc: Làm người không thể quá vẹn toàn, muốn cấp có lưu chỗ trống, bằng không mà nói, là sẽ đắc tội với người!

Triệu Ngọc càng thêm kỳ lạ, không rõ vì cái gì mình muốn đi phá án,

làm sao sẽ còn đắc tội với người?

Kết quả là, Tiêu trưởng phòng thuận miệng trích dẫn một câu cổ câu danh ngôn trả lời Triệu Ngọc: “Mùa xuân chi khúc, cùng người tất quả. Thịnh danh chi hạ, kỳ thật khó phó a!”

“A thì ra là thế!” Triệu Ngọc nghe xong liên tục gật đầu, có chút hiểu được, một mực điểm tốt nửa ngày sau, mới trịnh trọng kỳ sự nói bốn chữ đi ra, “Có ý tứ gì?”

Ta ngược lại Tiêu trưởng phòng hơi kém không có lóe eo

Chương 798: Đúng là âm hồn bất tán "Ly" quẻ

“Ai!” Tiêu trưởng phòng tay đè lấy cái ghế lưng đứng lên, cảm khái mọi loại địa nói nói, “ Triệu Ngọc a! Ta là đang dạy ngươi cách đối nhân xử thế chi đạo đâu! Ngươi cũng đã biết, ngay tại ngươi bây giờ ngồi cái ghế này bên trên, đã từng ngồi qua bao nhiêu năng lực siêu quần thiên tài đứng đầu sao? Nhưng hiện nay đâu? Một cái cũng không tìm tới!”

“Vì cái gì?” Triệu Ngọc nhíu mày, “Ngươi đem bọn họ đều giết?” Nhìn thấy Tiêu trưởng phòng hơi kém hai lần ngã sấp xuống, hắn lúc này mới khoát tay nói nói, “ nói đùa, nói đùa! Ngài tiếp tục!”

“Ta câu nói kia ý tứ, liền là trên đời này người thực sự có tài năng, thường thường không chiếm được thế nhân tán thành; mà đạt được mọi người công nhận, lại vẫn cứ là những cái kia hữu danh vô thực người đâu!” Tiêu trưởng phòng nặng nề mà nói nói, “ bởi vì cái gọi là ở chỗ cao không khỏi rét vì lạnh, một cái quá ưu tú, quá phong mang tất lộ người, thường thường sẽ gặp người đố kỵ, không chiếm được kết quả tốt a! Triệu Ngọc, ngươi là người thông minh, hắn là hiểu rõ ta ý tứ đi?”

Không thể phủ nhận, làm Triệu Ngọc nghe rõ về sau, không khỏi run rẩy một chút. Tiêu trưởng phòng lời nói đúng như thể hồ quán đỉnh, để Triệu Ngọc bỗng nhiên tỉnh táo.

Thế nhưng là, vì biểu hiện mình nước tiểu tính, hắn vẫn là không thể ức chế địa nói một câu: “Ta hiểu được tỷ, ý của ngươi là, nếu như ngươi cũng sẽ phá án lời nói, ngươi liền không khả năng ngồi vào trưởng

phòng vị trí bên trên tới thật sao?”

“Triệu Ngọc!” Tiêu Quốc Phượng sầm mặt lại, vỗ bàn mắng, “ ngươi vẫn là thật sẽ không hảo hảo nói chuyện phiếm a ngươi!”

“Nói đùa, nói đùa!” Triệu Ngọc vội vàng khoát tay, “Đã hiểu, đã hiểu, biết tỷ tỷ là tốt với ta!”

“Ngọc a!” Tiêu trưởng phòng thành thật với nhau địa nói nói, “ ta là thật không hy vọng, ngươi cũng phó những thiên tài kia theo gót a! Lúc này không giống ngày xưa, ngươi đã nổi danh, nếu như ngươi bây giờ còn cướp đi phá ác ma án, trừ đắc tội ngươi đồng liêu bên ngoài, đối ngươi không có nửa điểm chỗ tốt!

“Ây! Bản án có thể phá, tự dù không sai, nhưng ngươi sẽ đưa tới càng nhiều người ghen ghét! Nhưng vạn nhất không phá được đâu? Ngươi cũng đã biết, có bao nhiêu người đều sẽ ma quyền sát chưởng chờ lấy cho ngươi bỏ đá xuống giếng sao?

“Cho nên, nghe tỷ! Ác ma án cần bàn bạc kỹ hơn. . .” Tiêu trưởng phòng chân tâm thật ý địa nói nói, “ chờ ngươi minh tinh quang hoàn co vào co vào, không còn như vậy rêu rao ở vào nơi đầu sóng ngọn gió về sau, lại đi không muộn!

“Còn có, nếu như ngươi muốn tương lai có tốt hơn tiền đồ, phạm một chút không ảnh hưởng toàn cục sai lầm nhỏ lầm, ra cái nho nhỏ trò cười loại hình cũng là không còn gì tốt hơn!

“Cứ như vậy, những cái kia đố kỵ ngươi người, còn có chuẩn bị hãm hại ngươi người, liền sẽ có được chút Hứa An an ủi, cho rằng ngươi Triệu Ngọc cũng bất quá là cái phàm nhân! Chỉ có dạng này, ngươi mới có thể đánh tốt quần chúng căn cơ, tương lai đi được càng xa! Hiểu không?”

“. . . Ta siết cái nãi nãi gấu. . .” Nghe xong Tiêu Quốc Phượng một phen

ân cần dạy bảo về sau, Triệu Ngọc là triệt để khuất phục. Hắn vạn lần không ngờ, hắn bất quá là nộp một cái tra án xin mà thôi, thế mà còn có nhiều như vậy ràng buộc cùng môn đạo ở bên trong.

Cái này. . . Nói như vậy. . .

Triệu Ngọc đốt đốt kinh hãi, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, trong lòng suy nghĩ đến, đều nói quan trường khó lăn lộn, lại không nghĩ rằng sẽ nước sâu đến tình trạng như thế? Có vẻ như mình năm đó lăn lộn giang hồ thời điểm, cũng không có phức tạp như vậy qua a?

Chi khúc, cùng người tất quả, ở chỗ cao không khỏi rét vì lạnh. . . Những lời này, thật đúng là mẹ nó rất có đạo lý!

Chỉ một thoáng, Triệu Ngọc bắt đầu hối hận đem mình người việc quan hệ hệ chuyển chính thức đến hình sự sảnh tới, sớm biết dạng này, còn không bằng lưu tại Tần núi ở lại thống khoái!

“Tiêu trưởng phòng!” Triệu Ngọc nói nói, “ lời của ngài, ta nhất định nhớ cho kỹ! Lão tử. . . Ân, đệ đệ ta thật sự là quá cảm động! Nhưng là đi, ta cảm thấy, những này quan trường pháp tắc cùng ta không có nửa xu quan hệ, người nào thích ghen ghét ai ghen ghét đi thôi, ta là thám tử, chính là vì tra ra chân tướng mà thôi. Cho nên, ác ma án ta còn phải đi nha!”

“Không thể nào? Là ta nói không đủ hiểu chưa?” Tiêu Quốc Phượng lắc đầu, “Triệu Ngọc, ta cùng ngươi nói thật, ta an bài như vậy, không phải ta ý tứ, những người lãnh đạo thật quá coi trọng ngươi! Đều hi vọng tương lai ngươi có thể đảm đương đại cục, một mình gánh vác một phương, ngươi đừng như thế tùy hứng có được hay không. . .”

“Ngươi nói. . . Thật sự là đủ minh bạch, “ Triệu Ngọc cười nói, “ nhưng là, ta có thể đợi, bản án lại không thể chờ! Năm đó ác ma án liền phát sinh ở hiện tại khoảng thời gian này bên trong,

Chính là một lần nữa điều tra thời cơ tốt! Nếu như năm đó người chết không phải tự sát, vậy thì đồng nghĩa với có một cái sát hại 9 người sát thủ, còn du đãng ở bên ngoài đâu!

“Ngươi nói, là người khác đối ta hãm hại cùng ghen ghét trọng yếu, vẫn là đem cái này ẩn hình sát thủ bắt tới trọng yếu đâu?”

“Cái này. . .”

“Hai thước bố làm một cái * quan tâm được đầu này không cố được đầu kia!” Triệu Ngọc nói lớn lời thô tục, “Vẫn là nhặt chuyện quan trọng đi làm đi! Tỷ a, dạng này được hay không? Dù sao phê văn ngươi đã phát xuống qua một hồi, ác ma án lại không có chính thức lập án, chúng ta đi qua điều tra, cũng không cần các ngươi phí bao nhiêu lực khí, cho nên ta hôm nay dọn dẹp dọn dẹp, sáng mai (Minh nhi) buổi sáng liền đi a!”

“Không được! Ngày mai buổi sáng ngươi còn có cái trao thưởng nghi thức, thật nhiều bộ cấp đại quan đều tới tham gia! Ngươi không đi, cục trưởng đại nhân mặt đặt ở nơi nào?”

“Đừng hướng trên cái mông ta đặt là được!” Triệu Ngọc trêu ghẹo địa nói nói, “ đi a, tỷ!”

“Không được, không được!” Tiêu Quốc Phượng vội vàng đuổi tới, không để ý phong độ địa lôi kéo hắn nói nói, “ vô luận như thế nào, ngươi cũng phải chờ trao thưởng xong lại đi! Cái này cũng không chỉ là liên quan đến ngươi tiền đồ cá nhân sự tình, chúng ta toàn bộ hình sự sảnh đều ở bên trong đâu!

“A, đúng rồi đúng rồi!” Tiêu Quốc Phượng gấp rút nói nói, “ còn có một việc, ngươi cũng không thể đi! Ta vừa tiếp vào thông tri, cái kia. . . Tên đạo tặc kia Đào Hương nữ nhi đã ở trên đường, dự tính trưa mai đến hình sự sảnh, ngươi làm người bảo đảm, làm sao cũng phải giao tiếp một

chút a?”

“A? Ra. . . Đi ra nàng?” Triệu Ngọc ngoài ý muốn.

“Đúng, nộp tiền bảo lãnh thủ tục làm xong! Nộp tiền bảo lãnh kim đều là hình sự sảnh ra, “ Tiêu trưởng phòng nói nói, “ ngày mai ngươi ký xong chữ, liền có thể giao tiếp! Về sau, UU đọc sách www. uukan Shu. com nàng liền là các ngươi tổ thành viên, hưởng thụ kề sát trợ cấp cùng tiền thưởng, nhưng là không có tiền lương! Triệu Ngọc, người là ngươi muốn, ngươi cũng không thể hủy đi mình đài a?”

“Tốt! ok! ok!” Triệu Ngọc gật đầu, “Cái kia. . . Trao thưởng nghi thức ta cũng tham gia, nhưng nói xong, thôi Lệ Châu vừa đến tay, ta liền đi tra án đi a! Mấy ngày nay, thật sự là kìm nén đến không chịu nổi!”

“Tốt a!” Tiêu Quốc Phượng lúc này mới buông ra Triệu Ngọc, nói nói, “ đã ngươi cảm giác đến phát chán, vậy ta cũng không có gì có thể nói! Bất quá nha. . . Ai! Được rồi, làm ta không hề nói gì, ngày mai chuẩn bị sẵn sàng a ngươi!”

. . .

Từ với mình sắp đạp vào tìm kiếm ác ma án hành trình, cho nên vừa rạng sáng ngày thứ hai, Triệu Ngọc rốt cục mở hệ thống thăng cấp sau thứ nhất quẻ.

Ai ngờ, quẻ văn vừa ra, Triệu Ngọc liền mắt choáng váng.

Oa?

Không thể nào?

Không nghĩ tới, hệ thống vậy mà mở ra một cái bắt mắt “Càn cách” quẻ!

Cái này. . .

Có ý tứ gì?

Triệu Ngọc một trận nóng lòng, thật sự là sợ điều gì sẽ gặp điều đó! Không nghĩ tới thăng cấp về sau đầu một quẻ liền trúng phải thưởng lớn.

Thế nhưng là. . . Hệ thống làm như vậy, thật là không có đạo lý a?

Theo lý thuyết, mình chính vào thanh danh vang dội thời khắc, hệ thống hẳn là Khai một cái đại biểu cho địa vị "Chấn" quẻ thích hợp nhất; lại thêm hôm nay thôi Lệ Châu sẽ gia nhập đặc biệt điều tổ, đến cái "Khảm" cũng không ngoài ý muốn. Nếu lại không thành, đến một chút tiền thưởng, đến cái "Đổi" quẻ có vẻ như cũng tại trong phạm vi chịu đựng.

Thế nhưng là. . . Tại sao là cái "Càn" quẻ thêm "Cách" quẻ tổ hợp đâu?

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc hung ác nắm tóc, không thể lý giải. Từ khi đảo hoang án giết người bắt đầu, mình thật giống như cùng "Cách" quẻ kết duyên giống như, liên tục mở nhiều lần như vậy, vậy mà một lần cũng không có rơi xuống. Lúc này ngược lại tốt, vậy mà cùng "Càn" quẻ cùng một chỗ mở đi ra?

Không biết, hôm nay mình gặp được một vị dạng gì "Bằng hữu" ?

Chương 799: Phó tổ trưởng

Mặc kệ Khai xảy ra điều gì quẻ, Triệu Ngọc làm việc lại đều cho hết thành.

Chín giờ sáng , dựa theo trước đó kế hoạch an bài, Triệu Ngọc lại đi tới hình sự sảnh chủ phòng họp tham gia trao thưởng nghi thức. Chính như Tiêu trưởng phòng nói như vậy, trao giải khách quý đều là cấp bậc cao cao bộ cấp đại quan. Ngoại trừ giấy khen cùng vinh dự huân chương bên ngoài, Triệu Ngọc còn liên tiếp thu hoạch mấy cái bộ phận liên hợp ban phát ban thưởng kim.

Hắn thô sơ giản lược địa tính một cái, đều cộng lại, tối thiểu nhất mười vạn có thừa, lại nho nhỏ địa bội thu một lần. Đương nhiên, cục trưởng đã nói với hắn, những này tiền thưởng bất quá đều là cổ vũ cơ chế, chân chính phá án tiền thưởng còn ở phía sau, cần chờ tầng tầng phê văn về sau, mới có thể cấp cho.

Chuyện cho tới bây giờ, Triệu Ngọc đã thành thói quen bại lộ tại đèn tựu quang hạ cảm giác, cho nên tại trao thưởng hiện trường chuyện trò vui vẻ, Viên mãn hoàn thành nhiệm vụ lần này.

Sau đó, hắn lại cùng những người lãnh đạo tham gia một cái Cao cấp salon, quen biết không ít bằng hữu . Bất quá, hắn cảm thấy, những người bạn này bất quá là quen biết hời hợt, hắn là vẫn còn không tính là là quẻ văn bên trong nâng lên “Cách” quẻ.

Salon sau khi kết thúc, một mực chờ đến 12 giờ trưa 10 điểm, một cỗ từ Tấn bình cục cảnh sát bắn tới chuyến đặc biệt lúc này mới đem Thôi Lệ

Châu đưa đến hình sự sảnh phòng nhân sự giao tiếp.

Nhiều ngày không thấy, Thôi Lệ Châu chẳng những gầy gò không ít, người cũng so trước kia tiều tụy rất nhiều. Triệu Ngọc biết, nàng tất nhiên còn tại nhớ Đào Hương sự tình.

Cư tất, Đào Hương bởi vì liên lụy nhiều lên ác tính trộm cướp sự kiện, đã bị cảnh sát lập án khởi tố, đoán chừng hắn tuổi già đều đem trong tù vượt qua. Nhưng mà, xét thấy Đào Hương tinh thần tình huống đặc thù, trước mắt vẫn bị nơi đó cảnh sát an trí tại đặc thù trại tạm giam bên trong, ngoại nhân rất khó được gặp.

“Uy, tiểu nha đầu, thế nào, trôi qua vẫn được sao?” Giao tiếp về sau, Triệu Ngọc tự mình cho Thôi Lệ Châu mở ra còng tay, sau đó đem bờ môi tiến đến bên tai của nàng nhỏ giọng nói nói, “ đừng quên trước ngươi đã đáp ứng ta cái gì, ta nói được thì làm được, về sau, liền nhìn ngươi làm sao biểu hiện!”

“. . .” Thôi Lệ Châu thâm tình ngắm nhìn Triệu Ngọc, hé miệng chần chờ hồi lâu, tài nhược yếu địa nói một câu, “Ta. . . Ta muốn ăn thịt dê nướng!”

“A?” Triệu Ngọc đầu tiên là ngoài ý muốn, sau đó thoải mái cười to, vỗ nữ phi tặc bả vai nói nói, “ cái này dễ nói, thịt dê nướng bao no, chỉ là ngươi đừng thật ăn thành con heo nhỏ là được!”

Nghe thấy lời ấy, đám người cười ha ha.

Ngô Tú Mẫn cùng Thôi Lệ Châu quan hệ rất tốt, lúc này tiến lên thân mật ôm, hảo ngôn an ủi một phen.

Lúc này, Triệu Ngọc nhìn đồng hồ đeo tay một cái, sau đó hướng Tiêu Quốc Phượng trước mặt đi đến, muốn cùng với nàng chào từ biệt.

Ai ngờ, Tiêu trưởng phòng chợt bày một cái Stop thủ thế đi ra, vừa cười vừa nói: “Triệu Ngọc, Thôi Lệ Châu giao tiếp hoàn tất! Thế nhưng là, còn có người, ngươi cũng phải thu một cái!”

“what?” Triệu Ngọc sững sờ, “Có ý tứ gì?”

“Từ khi ngươi phá án và bắt giam không đầu nữ thi án về sau, ngươi Fans một đường tiêu thăng, có thật nhiều nhân viên cảnh sát mộ danh đến đây, không phải muốn gia nhập ngươi đặc biệt điều tổ đâu!” Tiêu trưởng phòng cầm qua một phần văn kiện nói nói, “ cho nên, ta tại trong những người này giúp ngươi lựa chọn một cái, về sau, hắn liền là các ngươi đặc biệt điều tổ Phó tổ trưởng! Ngươi cũng tiếp thu một cái đi! Bởi vì cái gọi là nhiều người lực lượng lớn, về sau ngươi lại xử lý vụ giết người đến, liền càng thêm thuận buồm xuôi gió thôi?”

“Cái quỷ gì? Phó tổ trưởng? Người mới làm Phó tổ trưởng? Làm cái gì? Giám thị ta vẫn là Vô Gian Đạo a?” Triệu Ngọc quyệt miệng nói nói, “ trưởng phòng đại nhân a! Thêm người nhập khẩu sự tình ta không phản đối, nói thật với ngươi đi, kỳ thật ta đã sớm nghĩ cùng các ngươi xin nhiều yếu điểm mà người, một mực sợ các ngươi kinh phí không đủ đâu!

“Ngươi nói, ta hiện tại như vậy một cái nổi danh đại thám tử, làm sao cũng phải có cái ra dáng đoàn đội có phải không? Thế nhưng là, ngươi cái này người mới vừa đến đã làm Phó tổ trưởng tựa hồ không thích hợp a?

“Còn nữa nói, làm sao không còn sớm nói cho ta biết một tiếng? Chính ta chọn lựa chọn lựa cũng tốt a?” Triệu Ngọc oán trách nói, “ các ngươi an bài người, chưa chắc đối khẩu vị của ta a, còn có. . . Ân. . . Ân. . .”

Triệu Ngọc chính mặt mày hớn hở địa nói, lại bỗng dưng nhìn thấy từ nơi cửa chính, chợt đi tới một cái dị Thường Thục tất thân ảnh!

A! ?

Triệu Ngọc nhìn người nọ về sau, không khỏi há to miệng, không còn có khép lại. . .

Nhưng gặp,

Cái kia là cả người cao một mét bảy nữ cảnh sát viên, giữ lại một cái ngắn gọn già dặn cây nấm đầu, tóc đen nhánh tịnh lệ, trong lúc hành tẩu, tư thế hiên ngang , khiến cho người như mộc xuân phong. . .

Nãi nãi của ta gấu!

Mầm. . . Mầm Miêu Miêu. . .

Triệu Ngọc ở trong lòng nhắc tới, lúc này mới thình lình lĩnh ngộ, nguyên lai Miêu Anh trước đó cùng hắn ở trong điện thoại nói qua kinh hỉ, liền là ý tứ như vậy!

“A, tại!” Tiêu trưởng phòng hoàn toàn minh bạch là chuyện gì xảy ra, nhưng vẫn là trung quy trung củ địa chỉ vào Miêu Anh nói nói, “ vị này liền là các ngươi đặc biệt điều tổ Phó tổ trưởng!”

Ò ó o. . .

Nhiễm Đào trông thấy tới như thế một đại mỹ nữ, nhất thời kìm lòng không đặng thổi một tiếng huýt sáo, sau đó đối Tắng Khả nhỏ giọng nói ra: “Ta nói anh em, hai anh em ta trúng số độc đắc, cái này so cái kia xinh đẹp hơn! Ta cảm giác, ta mùa xuân tới, ta thật sự là yêu chết chúng ta cái này đặc biệt điều tổ!”

Nguyên lai, mặc dù Triệu Ngọc tại New Zealand làm ra một món đồ như vậy đại sự, nhưng bởi vì chính thức độ cao giữ bí mật, Nhiễm Đào, Tắng Khả bọn người cũng không biết Miêu Anh sự tình, Triệu Ngọc cũng chưa từng có nói với bọn họ qua.

Nhiễm Đào thanh âm tuy nhỏ, nhưng vẫn là bị Ngô Tú Mẫn cùng Thôi Lệ Châu nghe được, hai vị nữ sĩ đồng thời quyệt miệng, Ngô Tú Mẫn nôn câu “Không muốn mặt”, Thôi Lệ Châu thì trong bóng tối cho hắn thua cái ngón giữa. . .

“Quá đẹp, quá tuấn. . .” Nhiễm Đào lại là nhìn mà trợn tròn mắt, chảy nước miếng đều nhanh chảy ra.

“Ha ha ha, đến, giới thiệu một chút!” Tiêu trưởng phòng còn tại cố làm ra vẻ giới thiệu nói, “ vị này là mầm hiểu anh đồng chí, UU đọc sách www. uukan Shu. com vị này liền là đặc biệt điều tổ tổ trưởng, đại danh đỉnh đỉnh thần thám Triệu Ngọc!”

“Triệu tổ trưởng, ngươi tốt, “ Miêu Anh chậm rãi đi vào Triệu Ngọc trước mặt, phi thường phối hợp cùng Triệu Ngọc lên tiếng chào, đồng thời đưa tay phải ra, muốn cùng Triệu Ngọc nắm tay.

Nhưng mà, Triệu Ngọc lại một tay lấy Miêu Anh kéo đến trước mặt của mình, không nói hai lời, trực tiếp ôm nàng hôn xuống. . .

Oa. . .

Một nháy mắt, đám người kinh ngạc đến ngây người!

A. . .

Nhiễm Đào thật giống như bị đại hỏa cháy rụi, con mắt trừng đến căng tròn, đều nhanh trừng ra máu. . .

Cách cách. . .

Tằng Khả toàn thân lắc một cái, điện thoại rớt xuống đất. . .

Ngô Tú Mẫn cùng Thôi Lệ Châu cũng là cả kinh há to miệng, đầu lưỡi đều lộ ra.

Bên cạnh Tiêu trưởng phòng cũng hơi hơi đỏ mặt, ngượng ngùng dùng tay che hạ mặt.

Ôm hôn phía dưới, Miêu Anh không có nửa điểm phản kháng, tình ý rả rích, say mê trong đó, đúng là một hôn liền hôn hơn mấy chục giây, không thích hợp thiếu nhi. . .

“Khụ khụ khụ. . .” Nhiễm Đào đấm ngực dậm chân, mãnh liệt ho khan, đưa tay lôi kéo Tằng Khả nói nói, “ lão đại. . . Lão Đại thật là quá trâu * bức! Gặp qua truy nữ hài, nhưng chưa thấy qua nhanh như vậy liền có thể đắc thủ! Tổ trưởng. . . Thật sự là quá phát nổ!”

“Ta. . . Ta cũng trướng kiến thức, “ Tằng Khả một mặt gật gù đắc ý, một mặt tán nói, “ chỉ sợ, đây chính là trong truyền thuyết vừa thấy đã yêu a?”

“Hai thằng ngu!” Vẫn là nữ nhân tương đối lý trí, Ngô Tú Mẫn lặng lẽ nhả rãnh nói, “ thật không nhìn ra được sao? Hai người bọn họ căn bản chính là nhận biết!”

“Nha. . .” Thôi Lệ Châu cái này mới nhớ ra cái gì đó, vội nói, “Nguyên lai, tỷ tỷ này, liền là Triệu tổ trưởng bạn gái a. . . Thật sự là quá đẹp! Hai người này thật xứng!”

“Ừm a. . .” Theo Triệu Ngọc một cái trọng âm, hai người ôm hôn lúc này mới kết thúc. Triệu Ngọc quay đầu trở lại đến đối Tiêu trưởng phòng nói nói, “ đi lãnh đạo, cái này Phó tổ trưởng ta phi thường hài lòng, thu! Hoắc ha ha. . .”

Chương 800: Mở cửa gặp chuyện vui

Trời đông giá rét, gió lạnh lẫm liệt.

Mặc dù đêm qua tuyết rơi đến không lớn, nhưng đầu đường cuối ngõ vẫn là thay đổi mặc ngân trang. Hiện tại tuyết đã đình chỉ, nhưng bầu trời vẫn là tối tăm mờ mịt một mảnh, nhìn không thấy vào đông nắng ấm bộ dáng

Landrover xe dọc theo đường đi chạy, một mực lái hướng thủ đô vùng ngoại thành. Miêu Anh lái xe, Triệu Ngọc thì ngồi ở vị trí kế bên tài xế. Cùng ngoài cửa sổ rét lạnh Tiêu túc khác biệt, Triệu Ngọc cảm giác toàn thân ấm áp dễ chịu, trên mặt tràn đầy một mảnh diễm Dương Cao chiếu cảnh xuân.

“Miêu Miêu a!” Triệu Ngọc con mắt không nháy mắt nhìn qua Miêu Anh, say mê địa nói nói, “ cái này tiến trình ta thật đúng là không nghĩ tới, ngươi không cảm thấy, có chút nhanh sao? Cái này. . . Cái này đi gặp gia trường? May mắn ta hôm nay tham gia trao thưởng nghi thức, mặc vào thân quần áo mới đâu! Bằng không, thật đúng là có lỗi với cha vợ cùng mẹ vợ thịnh tình mời!”

“Được rồi, chớ tự mình đa tình!” Miêu Anh lái xe hơi nói nói, “ chỉ là mời ngươi tham gia nhà chúng ta yến hội mà thôi, nhìn đem ngươi đẹp cái hùng dạng!”

“Ai. . . Lời ấy sai rồi!” Triệu Ngọc không có trượt mà địa cười nói, “ một lần sinh hai hồi thục, muốn ta nhìn, hai ta chuyện tốt tới gần! Chỉ cần đem cha mẹ ngươi cầm xuống, hắc hắc hắc. . .”

“Ồ! Đều nổi da gà!” Miêu Anh oán trách, “Ta nhưng nói cho ngươi a, cha mẹ ta mặc dù không phản đối hai ta cùng một chỗ, mà lại cha ta đối ngươi còn có mấy phần thưởng thức! Nhưng ngươi nhưng tuyệt đối không nên tự cho là đúng, hai người bọn hắn dù sao chỉ có ta như thế một cái nữ nhi bảo bối, cho nên, ngươi nếu là lại tới những tên lưu manh kia bản sắc, ta nhưng không che được ngươi!”

“Yên tâm, yên tâm!” Triệu Ngọc cười hắc hắc nói, “Ta dù sao cũng là đường đường đặc biệt điều tổ tổ trưởng, sao có thể theo bọn lưu manh đánh đồng đâu? Nhìn tốt a ngươi liền, nhất định có thể đem cha vợ cùng mẹ vợ hầu hạ tốt!”

“Ai!” Miêu Anh vẫn là không yên lòng địa lắc đầu, “Nói thật cho ngươi biết đi, lần này yến hội ngươi chỉ là cái vật làm nền mà thôi! Cha ta hôm nay mời tân khách thế nhưng là có nhiều lắm, mà lại không phú thì quý, đều là cùng chúng ta nhà có sinh ý vãng lai bằng hữu! Cho nên. . . Không phải ngươi nghĩ đến như thế!”

“Ai u? Không phải chuyện thường ngày?” Triệu Ngọc quay đầu nhìn một chút theo sát phía sau một xe cảnh sát, tại trên chiếc xe kia, ngồi Nhiễm Đào, Ngô Tú Mẫn, Tăng Khả còn có Thôi Lệ Châu bốn người.”Nha. . . Ta hiểu được, trách không được, ngươi ngay cả đồng nghiệp của ta cũng cùng một chỗ mời! Xem ra, nhà ngươi còn rất rộng rãi?”

“Nghiêm cẩn một chút có được hay không?” Bởi vì Bạch Tuyết chướng mắt, Miêu Anh mang lên trên một bộ mốt kính râm, “Cái gì đồng nghiệp của ngươi? Chúng ta hiện tại cũng tại cùng một cái đặc biệt điều tổ có được hay không, ta đại tổ trưởng?”

“Ha ha, chuyện này huyên náo! Nguyên lai, đây chính là ngươi đã nói cho ta kinh hỉ a?” Triệu Ngọc giơ ngón tay cái lên nói nói, “ Phó tổ trưởng chính là ta nàng dâu, thật đúng là thật ngoài ý liệu!”

“Ai!” Miêu Anh xuyên thấu qua kính râm nhìn Triệu Ngọc một chút, thán nói, “ hỗn đản ung thư lại phạm vào!”

Triệu Ngọc thâm tình ngắm nhìn Miêu Anh, nàng mang theo kính râm một cái nhăn mày một nụ cười ở giữa, để hắn buồn vô cớ nhớ lại lúc trước vừa mới kết bạn Miêu Anh lúc dáng vẻ.

Khi đó, hai người cùng đi điều tra bông vải lĩnh đại án, trên đường đi cây kim so với cọng râu, đơn giản liền là trời đất tạo nên một đôi hoan hỉ oan gia. . .

“Uy? Nhìn cái gì đấy?” Miêu Anh tức giận liếc qua, nói nói, “ yến hội vừa kết thúc, chúng ta liền chuẩn bị xuất phát đi Bắc Thiên đi! Ta đã chờ không nổi muốn đi vào tay ác ma án! Ai! Thật không muốn nhiều chậm trễ cái này nửa ngày!”

“Không sao, không quan hệ! Hiện tại đội ngũ lớn mạnh, không quan tâm cái này một ngày nửa ngày!” Triệu Ngọc bấm ngón tay tính nói, “ nhắc tới cũng xảo, tính cả ngươi cùng Tiểu Thôi, tổ chúng ta vừa vặn tam nam ba * Dương Bình nhất định!”

“Hừ! Còn nói sao!” Miêu Anh lạnh hừ một tiếng, oán trách nói, “ ngươi không tiếc gánh lớn như vậy trách nhiệm cũng muốn bảo đảm một cái nữ tặc, nói thật, có phải hay không coi trọng tiểu ny tử kia rồi?”

“Ta đi, khụ khụ. . .” Triệu Ngọc ho khan hai tiếng, làm sáng tỏ nói, “ ngươi nói cũng không đúng như vậy! Ta là coi trọng tiểu nha đầu kia kỹ thuật, cái này về sau nếu là gặp được cái gì khó giải quyết bản án, nàng nhất định có thể đưa đến đại tác dụng! Mà lại, nàng quen thuộc rất nhiều giang hồ sáo lộ, đối phá án cũng có trợ giúp!”

“Hừ! Ngươi cái miệng này a!” Miêu Anh bất đắc dĩ lắc đầu, “Đừng cho là ta không biết, lần trước tại New Zealand, ngươi cùng ngươi cái kia

tiểu đồ đệ cũng đã có rất lửa nóng a?”

“Ừm. . . Khụ khụ. . . Cái này không có ý nghĩa đi? Miêu Miêu a,

Ta Triệu Ngọc là ai ngươi còn không biết sao?” Triệu Ngọc vỗ bộ ngực nói nói, “ trung trinh không đổi, cõng đền thờ trinh tiết đi đầy đất đâu! Ta Triệu Ngọc đối ngươi mầm đại mỹ nữ tâm, gọi là nhật nguyệt chứng giám, sông cạn đá mòn, bằng không, ta cũng sẽ không vạn dặm xa xôi địa đi New Zealand. . .”

“Tích tích. . . Tích tích. . .”

Ai ngờ, Triệu Ngọc nói còn chưa dứt lời, điện thoại bỗng nhiên vang lên, nguyên lai là có người cho hắn phát tới Wechat tin tức. Hắn cúi đầu mở ra xem, lập tức mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Không nghĩ tới, tin tức này lại là cái kia diễn viên Lý Thiến cho hắn phát đưa tới, hết thảy phát tới hai cái tin tức, điều thứ nhất là một đoạn dài đến 50 giây giọng nói nhắn lại, mà đầu thứ hai thì là một cái Wechat video ngắn!

Ta đi. . .

Hệ thống lão đại, chơi ta đi lại?

Triệu Ngọc cái này phiền muộn, đối với diễn viên Lý Thiến tới nói, từ khi bản án phá án và bắt giam về sau, vẫn không có gì liên hệ, thật không nghĩ đến, tại như thế không đúng lúc thời điểm, nàng vậy mà cho mình phát tới tin tức.

Cũng không biết cái kia giọng nói mới nói thứ gì, nếu là vạn nhất có mập mờ thành phần, vậy hôm nay coi như phải xui xẻo, chí ít chịu một trận Đại Lực Kim Cương Chỉ là trốn không thoát!

“Thế nào?” Miêu Anh dường như cảm giác được cái gì, “Nhanh, mở ra nhìn xem!”

“Nha. . . A. . .” Triệu Ngọc chậm rãi mà đem di động lập ở giữa, có chút do dự.

“Uy, không có quỷ a ngươi?” Miêu Anh thúc giục.

“Có cái gì quỷ a?” Triệu Ngọc tự giác không thẹn với lương tâm, liền dẫn đầu ấn mở cái kia Wechat video ngắn.

Kết quả, trong video thình lình xuất hiện một cái chính đang đối mặt bàn trang điểm trang điểm nữ tử, nữ tử kia còn chỉ mặc một bộ đồ ngủ đơn bạc.

Trong chốc lát, Triệu Ngọc có loại bị cháy khét cảm giác. Cái này Lý Thiến, chẳng lẽ là Thượng Đế phái tới chuyên môn hủy mình đặc sứ sao?

Bất quá, nhìn mấy giây về sau, Triệu Ngọc chợt phát hiện, trong video nữ nhân cũng không phải là Lý Thiến, mà là một cái nhìn qua phi thường nhìn quen mắt nữ tử.

“Ta thật không rõ, sản xuất phương là nghĩ như thế nào? Không chê xúi quẩy sao?” Nữ nhân kia khí dỗ dành địa nói nói, “ loại này phim nhựa nếu là đánh ra đến, chúng ta đều thất đức đến nhà! Các ngươi nha, yêu tìm ai đập tìm ai vỗ tới đi! Ta cái này còn có chính sự muốn làm đâu! Không có cái gì so ta cùng Chu lão bản hợp tác quan trọng hơn, tối thiểu nhất chúng ta là tại tích đức làm việc thiện. . .”

Nói đến đây, ngắn ngủi video liền kết thúc, nhưng Triệu Ngọc lại là thấy không hiểu thấu.

“Đây là ý gì?” Miêu Anh đang lái xe sau khi nhìn thoáng qua , đồng

dạng không rõ ràng cho lắm, “Cái kia nữ tốt nhìn quen mắt a!”

“Vâng, ta cũng nhìn quen mắt!” Nói, Triệu Ngọc lại đem Lý Thiến giọng nói mở ra.

“Triệu cảnh sát, đây là ta vừa mới quay xuống video ngắn, ngươi xem một chút, nhưng có ý tứ!” Trong giọng nói thình lình vang lên Lý Thiến thanh âm, “Cao Bằng bọn họ thế mà muốn đem Vĩnh Tiến Đảo án giết người đập thành phim, thậm chí còn muốn cho Lan Thải Nghiên tới làm nhân vật nữ chính, kết quả bị mắng một cái cẩu huyết lâm đầu!”

“Ta đi. . .” Triệu Ngọc vò đầu, không nghĩ tới Lý Thiến phát đến tin tức sẽ là ý tứ như vậy. Trong video nữ nhân kia, lại là đại minh tinh Lan Thải Nghiên.

“Hừ! Cái này Cao Bằng, thật sự là tìm đường chết!” Triệu Ngọc lắc đầu mắng, “ đoàn làm phim chết nhiều người như vậy, hắn vẫn còn nghĩ đến làm sao ôm tiền? Nếu là hắn thực có can đảm đập cái này phim, nhìn ta không giết hết bên trong hắn!”

“Ngươi cả không ngay ngắn hắn không quan hệ với ta, bất quá, ngươi cùng nữ diễn viên còn có đại minh tinh quan hệ rất mật thiết a? Không tệ lắm!” Miêu Anh chế nhạo nói.

“Cái này. . .” Triệu Ngọc lập tức im lặng.

“Đồ ngốc! Nhìn ngươi cái kia hùng dạng. . .” Miêu Anh phốc cười nhạo nói, “ đùa giỡn với ngươi đâu! Ta biết, ngươi mặc dù lưu manh thêm hỗn đản, nhưng làm người vẫn là có chừng mực! Còn nữa nói, là ta phụ ngươi ở phía trước, ta không có tư cách yêu cầu ngươi quá nhiều!”

“Hắc hắc, vẫn là vợ ta hiểu rõ ta nhất!” Triệu Ngọc lúc này mới như trút được gánh nặng, vội vàng cười khúc khích hướng nữ thần đánh này hôn gió.

Xe đang nhanh chóng trên đường mở hơn 20 phút đồng hồ, rốt cục đã tới Miêu Anh nói tới nhà.

Cứ việc trước đây Triệu Ngọc đã có chuẩn bị tâm lý, nhưng khi hắn thật tiến vào Miêu gia về sau, nhưng vẫn là bị hết thảy trước mắt rung động thật sâu đến.

Cái kia cũng không phải bình thường hào trạch có thể so sánh, UU đọc sách www. uukan Shu. com ô tô từ cửa chính Khai sau khi đi vào, đầu tiên là xuyên qua vườn hoa, giả sơn cùng suối phun, trọn vẹn mở mấy phút mới đã tới ở vào trong trang viên năm tầng biệt thự. Lại nhìn bốn phía, tennis trận, bể bơi chờ Cao cấp công trình đầy đủ mọi thứ, nơi này xa hoa trình độ, đơn giản vượt ra khỏi Triệu Ngọc tưởng tượng.

Nãi nãi của ta gấu! Trước đó, Triệu Ngọc chỉ biết là Miêu Anh nhà có tiền, nhưng có tiền đến như thế cực điểm xa xỉ trình độ, hắn vẫn là sở liệu không kịp.

Miêu Anh trực tiếp đem ô tô lái đến cửa biệt thự, lúc này có nhân viên phục vụ qua đến giúp đỡ dừng xe. Miêu Anh thì vui sướng lôi kéo Triệu Ngọc cánh tay, cùng một chỗ hướng đại sảnh đi đến.

Ai ngờ, hai người bọn họ vừa vừa đi đến cửa miệng, đối diện vừa vặn đi tới một đôi vợ chồng trung niên, nam phong thần tuấn lãng, nữ lộng lẫy đoan trang.

“Cha! Mẹ!” Miêu Anh vui vẻ hô một câu, nhưng sau đó xoay người chỉ chỉ Triệu Ngọc, “Ầy, cái này một vị, chính là ta nói với các ngươi cái kia hắn! Triệu Ngọc. . .”

Miêu Anh tranh thủ thời gian cho Triệu Ngọc đưa mắt liếc ra ý qua một cái, chỉ vào vợ chồng trung niên giới thiệu nói: “Đây là cha ta, mẹ ta. . .”

Giới thiệu xong xuôi về sau, Miêu Anh vốn hẳn nên nghe được Triệu Ngọc miệng hô “Bá phụ bá mẫu tốt”, nhưng đợi nửa ngày, lại phát hiện Triệu Ngọc vậy mà giống thạch như bình thường định lại ở đó, một chữ cũng không nói.

“Triệu Ngọc. . . Uy. . .” Miêu Anh vội vàng mở miệng nhắc nhở, lại phát hiện Triệu Ngọc thẳng vào nhìn xem phụ thân của nàng ngẩn người.

Mà giờ này khắc này, phụ thân của Miêu Anh đồng dạng trực lăng lăng mà nhìn xem Triệu Ngọc , đồng dạng không nói một lời.

Xong!

Xong!

Trong chốc lát, Triệu Ngọc chỉ cảm thấy trong lòng thật lạnh, liên tâm nhảy cũng không có giống như. Nguyên lai, phụ thân của Miêu Anh không là người khác, chính là tại nồi lẩu gà trong tiệm cùng hắn đánh nhau cái kia cái nam tử trung niên!

Xong đời. . .

Triệu Ngọc tuyệt vọng nói lầm bầm, trên đời trùng hợp ngàn ngàn vạn, lại vẫn cứ để cho ta gặp nhất khổ cực cái kia một loại, ta mẹ nó lại đem cha vợ đánh! ! !

Chương 801: Bái kiến nhạc phụ đại nhân

Oa á!

Một nháy mắt, Triệu Ngọc cảm giác giống như có đạo thiểm điện bổ trúng mình giống như. Để hắn lập tức đem hôm nay quẻ văn nghĩ tới: Nguyên lai, "Càn cách" quẻ bên trong "Cách" quẻ, chỉ liền là Miêu Anh lão ba! Mà cha của hắn, chính là ngày đó bị mình quạt to mồm nam tử trung niên!

Cái này. . . Cái này còn thế nào nói rõ lí lẽ?

Hệ thống lão đại a. . . Triệu Ngọc vừa định chửi đổng, nhưng nghĩ lại, chuyện này cũng lại không đến hệ thống a? Đừng quên, tại nồi lẩu gà cửa hàng thời điểm, là mình cố ý khiêu khích gây chuyện! Không chừng, người ta hệ thống lúc đầu ý tứ, là muốn để hắn sớm kết bạn cha vợ, đồng thời cho cha vợ lưu cái ấn tượng tốt đâu!

Như thế rất tốt. . . Ấn tượng tốt không có lưu lại, ngược lại cho đánh cho một trận!

Xong!

Trong nháy mắt, Triệu Ngọc tư duy bánh răng cấp tốc xoay nhanh, lóe lên vô số loại phá giải biện pháp, cũng mặc kệ hắn như thế nào vắt hết óc, lại chỉ có thể đạt được một cái duy nhất kết luận, hôm nay, hắn nhất định dữ nhiều lành ít! ! !

“Không thể nào? Triệu Ngọc, uy!” Nhìn thấy Triệu Ngọc ngẩn người, Miêu Anh mất hứng đỗi hắn một quyền.

“A?” Triệu Ngọc như ở trong mộng mới tỉnh, lúc này mới kiên trì ôm quyền thi lễ, trong miệng niệm nói, “ lão trượng. . . Ân. . . Bá phụ tốt! Bá mẫu tốt!”

Bởi vì vừa mới xảy ra mấy giây đình trệ, không khí hiện trường có vẻ hơi xấu hổ. Miêu mụ mụ không khỏi mặt sừng sộ lên, tựa hồ đối với vị này sắp là con rể ấn tượng đầu tiên không hài lòng lắm.

“Ai?” Miêu Anh dù sao làm qua đội trưởng cảnh sát hình sự, lập tức nhìn xảy ra vấn đề, vội vàng chỉ vào hai người hỏi nói, “ lão ba? Triệu Ngọc? Các ngươi hai cái. . . Nhận biết?”

“Cái này. . .” Triệu Ngọc sắc mặt khó xử, không biết nên trả lời như thế nào. Tình huống hiện tại, hắn nói thật cũng không thành, nói dối hiển nhiên càng không thích hợp.

“Hắc! Nói đùa, chúng ta làm sao có thể nhận biết?” Ai ngờ, Miêu ba ba lại là cười nhạt một tiếng, xông Triệu Ngọc hào phóng địa vươn tay ra, sảng khoái nói nói, “ Triệu tổ trưởng, sơ lần gặp gỡ, ngươi tốt!”

Hả?

Triệu Ngọc hơi sững sờ, ngẩng đầu lên, nhưng gặp Miêu ba ba gương mặt vẫn chưa hoàn toàn tiêu sưng đâu! Đủ để thấy, lần trước to mồm tát đến có bao nhiêu hung ác!

Thế nhưng là. . . Triệu Ngọc không khỏi cảm thấy phi thường ngoài ý muốn, không rõ Miêu ba ba vì sao muốn giả giả không biết hắn?

Theo đạo lý giảng. . . Lúc này, Miêu lão ba hắn là đã sớm nhào tới, cùng

mình lăn làm một đoàn! Dầu gì, cũng hắn là ngay trước mặt Miêu Anh, vạch trần bản sắc lưu manh của mình loại hình!

Nhưng vì cái gì, hắn cũng không đem chuyện này làm rõ đâu?

Sợ mất mặt? Vẫn là. . . Hắn cũng có cái gì nan ngôn chi ẩn?

“Uy! Triệu Ngọc!” Lần này, Miêu tiểu thư càng thêm sinh khí, một cái Đại Lực Kim Cương Chỉ gõ đến trên đầu của hắn, “Có lầm hay không a ngươi? Đầu óc kinh ngạc vẫn là trúng tà?”

“Nha. . . Nha. . .” Triệu Ngọc giật mình một cái, gấp vội vươn tay ra đi cùng Miêu lão ba cầm một cái, trong miệng còn ra tại bản năng tìm một cái lấy cớ, “Ta. . . Ta chỉ là không nghĩ tới, bá phụ quá trẻ tuổi! A, còn có bá mẫu. . .”

Hắn vội vàng chuyển người qua xông Miêu mụ mụ xu nịnh nói: “Có chút không tiếp thụ được, còn nghĩ đến đám các ngươi đều là Miêu Anh ca ca tỷ tỷ đâu! Ân. . . Các ngươi không phải là chưa đầy 18 tuổi liền có hài tử a?”

Phốc. . .

Triệu Ngọc lúc nói chuyện, cổng bên cạnh đang có người mập mạp tại ngữa cổ uống nước, nghe đến lời này tất cả đều phun tới.

“Uy, nói mò gì đâu?” Miêu Anh trừng to mắt.

“Ừm. . .” Miêu mụ mụ sắc mặt cũng là càng thêm khó coi.

“Ha ha ha. . . Quá khen!” Miêu ba ba lại là nhiệt tình hiền hoà, trước cùng Triệu Ngọc nhẹ nhàng địa nắm tay, sau đó nói, “Ta đã nghe Anh Anh nói qua, chúc mừng Triệu tổ trưởng liên phá số cái cọc đại án a! Thật không nghĩ tới, tuổi còn trẻ lại có lần này hành động, thực sự khó

được, khó được! Ha ha ha. . .”

“Khó được” hai chữ, Miêu ba ba cố ý tăng thêm trọng âm, tựa hồ đang chiếu rọi bọn họ trước đó ân oán giống như.

“Ngài cũng quá khen, về sau còn phải hướng bá phụ nhiều hơn học tập a. . .” Triệu Ngọc cũng là không có cách, chỉ có thể xem thời cơ làm việc, kiên trì sủa bậy.

Nhưng mà, hắn vừa mới nói xong lời này, lại bỗng dưng giật mình một cái.

Hỏng!

Hắn chợt thấy, Nhiễm Đào xe của mấy người tử đã đến! Cái này nếu để cho bọn họ nhìn thấy Miêu lão ba,

Nghĩ không làm lộ cũng khó khăn!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc vội vàng liều lĩnh hướng ra phía ngoài chạy tới.

“Triệu Ngọc? Ngươi. . .” Miêu Anh cũng nhanh phát điên.

“Bên trên. . . Đi nhà xí, đã đợi không kịp ta!”

Đang khi nói chuyện, hắn tiễn vọt tới ngoài cửa, vừa vặn cùng vừa mới xuống xe Nhiễm Đào bọn người đụng vào ngực.

“Tổ trưởng. . . Sao à nha?” Nhiễm Đào nhìn thấy Triệu Ngọc sắc mặt trắng bệch, nhất thời nói một câu vô sỉ lời nói đến, “Xấu nàng dâu dù sao cũng phải gặp cha mẹ chồng! Yên tâm, có chúng ta đâu! Hắc hắc hắc. . .”

“Có ngươi mỗ mỗ!” Triệu Ngọc vội vàng đem hắn ấn vào trên cửa xe, sau đó hướng về phía tổ viên nhóm vội vàng dặn dò nói, “ đều nghe kỹ cho ta, ai mẹ nó cũng không Chuẩn Đề nồi lẩu gà sự tình! Hiểu không?”

“A? Cái gì?” Ngô Tú Mẫn cùng Tằng Khả nhíu mày, hiển nhiên nghe không hiểu có ý tứ gì.

Thế nhưng là, Triệu Ngọc chỉ nói một câu, Miêu Anh cũng đã đuổi đi theo, đồng thời la lớn: “Triệu Ngọc, nhà vệ sinh ở bên trong đâu!”

Nhìn thấy Miêu Anh về sau, đám người tranh thủ thời gian đánh cái cúi chào, đồng loạt hô câu “Phó tổ trưởng” !

“Chúng ta về sau đều là người một nhà!” Miêu Anh vội vàng khoát tay, “Gọi ta Miêu Anh là có thể! Đến, ta cho các ngươi dẫn tiến một cái. . .”

Nói, Miêu Anh liền đem chúng người tới Miêu phụ Miêu mẫu trước mặt, vui sướng địa cho bọn họ giới thiệu một phen.

Nhiễm Đào, Ngô Tú Mẫn cùng Tằng Khả đều là nồi lẩu gà sự kiện người trong cuộc, giờ phút này chợt nhìn đến, Miêu Anh ba ba liền là vị trung niên nam tử kia về sau, tất cả đều mắt choáng váng. Nhiễm Đào còn kém chút mà cho Miêu lão ba quỳ xuống. . .

“Đức hạnh!” Triệu Ngọc vội vàng vặn một cái Nhiễm Đào phía sau lưng, răn dạy nói, “ để cho người a? Làm sao không lễ phép như vậy chứ?”

Nghe được Triệu Ngọc nhắc nhở, đám người cái này mới rốt cục lĩnh ngộ hắn vừa rồi ý tứ, tranh thủ thời gian đồng loạt kêu lên bá phụ bá mẫu tốt, sau đó liền đứng ở một bên không nói!

Tràng diện lại một lần nữa lâm vào xấu hổ. . .

Lúc này, may mắn cổng lại tới mấy vị tân khách, Miêu phụ Miêu mẫu lúc này mới khoát tay ra hiệu một cái, sau đó tiến lên nghênh đón đi. UU đọc sách www. uukan Shu. com

Hoắc. . .

Mấy người mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, thân thể đều rất giống hư thoát.

“Các ngươi. . . Đây là thế nào?” Miêu Anh nhíu mày, “Chẳng lẽ. . . Cha ta cùng lão mụ rất đáng sợ sao?”

“Ừm. . .” Chúng người đưa mắt nhìn nhau về sau, tất cả đều đưa ánh mắt nhìn hướng về phía Triệu Ngọc.

“Đúng vậy a?” Triệu Ngọc lại giả vờ không phải người địa bóp lấy eo phụ họa nói, “ hỏi các ngươi lời nói đâu! Làm cái quỷ gì?”

Nhìn thấy Triệu Ngọc như thế vô sỉ, mấy người muốn tự tử đều có . Bất quá, bọn họ dù sao biết rõ Triệu Ngọc nước tiểu tính, Tằng Khả vội vàng cấp hắn một bậc thang, nói ra:

“Không phải, chúng ta chỉ là không có gặp qua như thế lớn phòng ở, sợ ngây người!”

“Đúng đấy, là được!” Nhiễm Đào phụ họa, “Lão đại thực là tốt số, cái này muốn gả nhập hào môn a!”

“Được rồi, đi, tranh thủ thời gian đi dạo các ngươi đi thôi!” Triệu Ngọc đẩy ra Nhiễm Đào, sau đó nắm cả Miêu Anh cánh tay nói nói, “ ta phải xem trước một chút ta phòng cưới đi!”

Nói xong, Triệu Ngọc vội vàng lôi kéo Miêu Anh đi, nhưng hắn vừa mới chuồn hai bước, liền nghe được sau lưng truyền đến Thôi Lệ Châu ngây thơ thanh âm: “Nồi lẩu gà là có ý gì a?”

Lời còn chưa dứt, Nhiễm Đào liền vèo chui lên đi, trực tiếp ngăn chặn miệng của nàng. . .

“Uy, Triệu Ngọc!” Làm Triệu mầm hai người tới chỗ không có người về sau, Miêu Anh một tay lấy Triệu Ngọc đè vào trên tường, bích đông nói, “ nói thật đi, ngươi có phải hay không có việc giấu diếm ta?”

“Ta. . . Ta có thể có chuyện gì a? Ha ha. . .” Triệu Ngọc dù sao cũng là cái nói dối thiên tài, vừa mới dạ một nửa, liền lập tức nảy ra ý hay, trịnh trọng kỳ sự phản hỏi nói, “ Miêu Anh a! Ta lo lắng cái gì, ngươi thật không biết sao?”

“A?” Một câu, quả nhiên đem Miêu Anh nói ngẩn ra, “Có ý tứ gì a ngươi?”

“Hừ! Ta có ý tứ gì?” Triệu Ngọc nhẹ nhàng địa vỗ vỗ Miêu Anh phía sau lưng, sau đó lý trực khí tráng nói nói, “ cha ngươi hắn làm không đúng a! !”

Chương 802: Ám chiến (1)

“Triệu Ngọc, ngươi hôm nay có phải hay không uống lộn thuốc?” Miêu Anh nói nói, “ cha ta lại thế nào chọc ngươi rồi?”

“Không phải!” Triệu Ngọc vội vàng đứng thẳng người, trịnh trọng kỳ sự nói nói, “ ngươi xem một chút các ngươi khiến cho long trọng như vậy, làm sao mời nhiều người như vậy? Tại sao muốn làm như thế lớn một trận yến hội đâu?”

“Ừm. . . Nhà ta làm yến hội, liên quan gì tới ngươi?” Miêu Anh nhíu mày.

“Không phải!” Triệu Ngọc hơi có vẻ lo âu nói nói, “ người khác không rõ, nhưng ngươi hẳn phải biết a? Ngươi cùng cha ngươi mới vừa ở New Zealand chọc lớn như vậy một sự kiện, hiện tại lại làm như thế lớn phô trương, chẳng lẽ không sợ bị địch nhân trả thù sao? Ngươi khi đó chọn rời đi ta, vì cái gì cái gì đâu?”

“Nha. . .” Miêu Anh lúc này mới lĩnh ngộ Triệu Ngọc ý tứ.

“Theo đạo lý giảng, hiện tại chính là thời kì phi thường, nhà các ngươi hẳn là cẩn thận đề phòng mới đúng, không nên như thế Trương Dương!” Triệu Ngọc chỉ vào đại sảnh đám người nói nói, “ ngươi nhìn, lập tức mời tới nhiều người như vậy, cũng không có cái các biện pháp an ninh, cái này nếu là thật có người xấu trà trộn vào đến, còn đến mức nào? Ta đây là đang vì cha vợ an nguy lo lắng đâu!”

“Nha. . .” Miêu Anh thỏa mãn cười nói, “ uổng cho ngươi có phần này

tâm! Trách không được vừa rồi như vậy có sai lầm tiêu chuẩn! Không cần lo lắng, nói thật cho ngươi biết đi. . .” Miêu Anh đem Triệu Ngọc đặt tại góc tường, thấp giọng nói nói, “ trận này yến hội chính là ta cha cố ý an bài! Hắn chính là muốn đem hắn cao điệu về nước sự tình tuyên truyền đi, sau đó , chờ qua hôm nay, ngươi liền lại không biết hắn cùng mẹ ta đi nơi nào! Trước kia, đều là như vậy!”

“Thế nhưng là. . . Vẫn là quá trương dương a?” Triệu Ngọc tiếp tục lo lắng, “An toàn làm sao bảo hộ? Ta thế nhưng là cùng những sát thủ kia đặc công giao thủ qua!”

“Không, ngươi nhìn xem nơi này bảo an trình độ không cao, nhưng trên thực tế tất cả đều làm bí mật bố khống! Nếu là thật có phần tử ngoài vòng luật pháp trà trộn vào đến, cam đoan hắn có đến mà không có về!” Miêu Anh nói nói, “ mặc dù cha ta không cùng ta nói tỉ mỉ, nhưng ta biết, hắn người này làm việc, đều là có mục đích!”

Xong. . . Xong. . .

Miêu Anh lời nói để Triệu Ngọc càng phát ra cảm thấy bất an. Thứ nhất, đã cha vợ làm việc đều có mục đích, như vậy hắn không có đem nồi lẩu gà sự kiện chấn động rớt xuống đi ra, cũng tất nhiên có nó nguyên nhân, cho nên, chuyện này hắn tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ!

Thứ hai, đừng quên, mình hôm nay thế nhưng là mở ra “Càn” quẻ, “Càn” quẻ là tổ hợp quẻ, bên trong vô cùng có khả năng bao hàm “Khôn” quẻ, “Khôn” quẻ vừa ra, sự tình nhưng lớn lắm!

Cho nên, hôm nay trận này yến hội, rất có thể sẽ xuất hiện loạn gì! Muốn vạn nhất thật có sát thủ cái gì trà trộn vào đến, vậy coi như. . .

“Được rồi, cha ta bên người đều là chuyên nghiệp, ngươi cũng không cần mù quan tâm!” Miêu Anh lại là xem thường địa nói nói, “ đã nói với ngươi, trận kia thật lớn thương nghiệp ám chiến, đang ở tại gay cấn trạng

thái, tại thời khắc mấu chốt này, những địch nhân kia tuyệt đối không dám làm loạn!

“Mà lại, nếu như bọn họ thật phái người đến ngầm giết chúng ta, cái kia bọn họ liền mười phần sai!” Miêu Anh nói nói, “ cái này rất có thể là cha ta đào một cái hố to!”

“Nha. . .” Miêu Anh cuối cùng câu này, rốt cục để Triệu Ngọc tiêu tan không ít, xem ra, cái này Miêu lão ba thật đúng là đa mưu túc trí, đã sớm chuẩn bị.

Chỉ bất quá, nhớ tới nồi lẩu gà cửa hàng ngày đó tiểu tùy tùng đến, Triệu Ngọc nhưng cũng không dám lấy lòng. Hôm nay, ngược lại là không nhìn thấy cái kia gọi là tiểu Cao người trẻ tuổi.

“Ừm. . . Miêu Miêu a, “ Triệu Ngọc nửa đùa nửa thật địa hỏi một câu, “Ngươi nói, vừa rồi cái kia cha ngươi mẹ ngươi không phải là thế thân a?”

“A? Nói cái gì đó? Ngươi mới vừa vặn bình thường không có một phút đồng hồ!” Miêu Anh lắc đầu, “Còn có, tại sao muốn Miêu Miêu meo địa gọi ta, cùng gọi mèo giống như!”

“A a, làm ta không hề nói gì!” Triệu Ngọc lau một vệt mồ hôi lạnh, trong lòng nói chuyện: Xem ra, bị mình quạt to mồm đích thật là mình thân cha vợ!

Đến! Như thế rất tốt, hôm nay cách quẻ nhất định sẽ không bình thản!

Có lẽ, trận kia quốc gia ở giữa thương nghiệp ám chiến không có hắn chuyện gì, mà hắn cùng cha vợ ở giữa ám chiến, mới là hắn chân chính hắn là lo lắng!

“Tới đi, ta dẫn ngươi đi dạo!” Miêu Anh cũng không biết trong đó khúc

chiết, lúc này vui sướng lôi kéo Triệu Ngọc tay, hướng yến hội đại sảnh đi đến,

“Cùng ngươi nói như vậy, kỳ thật biệt thự này, ta tổng cộng cũng không có ở qua mấy lần! Dù sao ta là từ Tần núi lớn lên!”

“Ồ?” Triệu Ngọc ngước nhìn lớn như vậy phòng ở cùng ngồi đầy khách và bạn, hỏi nói, “ cái kia bình thường ai ở đâu?”

“Để đó không dùng lấy, cha mẹ ta lâu dài hải ngoại, cơ bản cũng là chừa chút người quét dọn một chút mà thôi!” Miêu Anh nói nói, “ chỗ này trang viên, là năm đó cha ta lúc còn trẻ, quốc gia ban thưởng cho hắn! Kỳ thật, đối với chúng ta nhà tới nói, không có tác dụng gì.”

“Hữu dụng, hữu dụng, đây chính là trang bức lợi khí đâu! Ta nếu là có như thế một ngôi nhà, ân. . .” Triệu Ngọc còn chưa nói này, liền ý thức được thất ngôn, tranh thủ thời gian hoà giải nói, “ cũng thế, đối với các ngươi nhà tới nói, là không cần trang bức!”

“Ai! Không nghĩ tới, ngươi tại đặc biệt điều tổ ngây người thời gian dài như vậy, vẫn là như vậy không che đậy miệng a!” Miêu Anh kéo căng Triệu Ngọc cánh tay, thán nói, “ bất quá, lão nương ưa thích! Nếu có một ngày, ngươi trở nên có tri thức hiểu lễ nghĩa, hào hoa phong nhã, ta ngược lại sẽ cảm thấy chán ghét!”

Hừ. . . Triệu Ngọc ở trong lòng lầm bầm, nếu là ngươi biết ta hành hung cha ngươi sự tình, cam đoan ngươi càng “Ưa thích” ta!

“Ừm, Anh Anh a, ta vừa mới nhìn đến, mẹ ngươi, giống như không thế nào thích ta a!” Triệu Ngọc ở không đi gây sự tìm một câu.

“Khục! Mẹ ta liền cái dạng kia, làm lãnh đạo làm đã quen, với ai đều như thế!” Miêu Anh cởi mở cười nói, “ chỉ cần ta thích, bọn họ ai cũng không dám phản đối! Đi thôi! Ta mang ngươi nhìn cách đồ tốt đi. . .”

Nói, Miêu Anh lôi kéo Triệu Ngọc, hướng biệt thự phía sau một tòa căn phòng lớn đi đến.

Cùng thời khắc đó, tại yến hội đại sảnh trong góc, Nhiễm Đào, Tằng Khả bọn người giống tên ngốc gỗ ngồi ở chỗ đó, ngay tại thở dài thở ngắn.

Chỉ có Thôi Lệ Châu ở một bên thưởng thức mỹ vị cocktail, một vừa lầm bầm lầu bầu nói: “Nói như vậy, Triệu tổ trưởng, lại đem hắn chuẩn cha vợ đánh? Đây thật là làm trò cười cho thiên hạ a! Các ngươi nói, làm sao lại khéo như vậy? Toàn Trung Quốc cứ như vậy một cái nho nhỏ nồi lẩu gà tiệm cơm, lại còn có thể va vào nhau, còn đánh lên. . .”

“Cô nãi nãi, nhỏ giọng một chút a được không? Nơi này khắp nơi đều là nghe lén thiết bị a!” Nhiễm Đào nói nói, “ ngươi lại để người khác nghe thấy!”

“Ta không rõ!” Ngô Tú Mẫn nói nói, “ đã nam nhân kia là Miêu phó tổ trưởng phụ thân, là tổ trưởng chuẩn nhạc phụ, nhưng vì cái gì? Bọn họ vừa mới còn nể mặt nhau đâu? Miêu Anh ba ba, giống như cùng không có việc gì đồng dạng đâu! Nhưng mặt của hắn, rõ ràng còn không có tiêu sưng. . .”

“Khả năng, là hôm nay trường hợp khác biệt đi!” Tằng Khả đoán nói, “ chuyện của bọn hắn dù sao cũng là gia sự, nhưng hôm nay tới nhiều như vậy khách quý, Miêu ba ba cũng không tốt đem sự tình làm lớn chuyện!”

“Người tổ trưởng kia coi như thảm rồi!” Thôi Lệ Châu nói nói, “ đợi đến yến hội kết thúc thời khắc, liền là tổ trưởng thân bại danh liệt thời điểm! Mà lại, có khả năng còn phải thêm một đầu thương tích đầy mình. . .”

“Ngươi nói thật đúng là thảm!” Nhiễm Đào che mặt, hỏi nói, “ như vậy. .

. Các ngươi nói, chúng ta hiện tại, còn có khả năng giúp đỡ tổ trưởng biện pháp bù đắp sao?”

“Có!” Ngô Tú Mẫn gật đầu nói, “Tổ trưởng đối chúng ta không tệ, chúng ta vô luận như thế nào cũng phải giúp hắn một tay!”

“Tốt, ta đồng ý!” Tằng Khả dứt khoát giơ tay đồng ý, hỏi, “Ngô tỷ, ngươi mau nói cho ta biết, UU đọc sách www. uukan Shu. com giúp thế nào?”

“Các ngươi sớm chuẩn bị một chiếc xe cứu thương tại ngoài trang viên mặt hầu lấy là được rồi, “ Ngô Tú Mẫn nghiêm túc nói, “Chờ tổ trưởng bị đánh gần chết về sau, phải bảo đảm có thể đem hắn kịp thời đưa đến bệnh viện cứu giúp!”

“Cắt. . .” Đám người lập tức đối nàng quăng tới khinh bỉ ánh mắt. . .

. . .

Vẫn là cùng thời khắc đó, Miêu gia vợ chồng vừa mới nghênh đón một vị trong nước nổi danh phú hào, rốt cục thu được một lát thở dốc cơ hội.

Miêu mụ mụ lập tức vội vã không nhịn nổi địa đem Miêu ba ba kéo qua một bên, mặt âm trầm nói ra: “Uy, lão Miêu! Nhìn xem, nhìn xem. . . Nơi đó có dạng này người a? Còn cái gì đại thám tử đâu, ta nhìn hắn thần kinh đều không bình thường! Ngươi nói, Anh Anh ngàn chọn vạn tuyển, làm sao lại nhìn cái trước dạng này mà đâu! ?

“Không riêng gì hắn, ngươi nhìn bọn họ những cái kia tổ viên, từng cái ánh mắt né tránh, hèn hèn mọn tỏa, giống như không có một cái bình thường! Anh Anh còn muốn cùng lấy bọn họ cùng đi phá án, như vậy sao được đâu? Lão Miêu, lão Miêu!” Miêu mụ mụ dùng sức loạng choạng lão đầu tử, “Ngươi nhưng phải nghĩ một chút biện pháp, bằng không. . . Cùng nữ nhi nói chuyện a?”

“Nói chuyện gì đàm? Ngươi cũng không phải không biết ngươi khuê nữ tính tình?” Miêu lão ba hai tay giao nhau, khóa chặt song mi.

“Hừ! Xem ra, ngươi đối ngươi cái này tương lai cô gia ngược lại là thật hài lòng a!” Miêu mụ mụ mỉa mai nói, “ vừa rồi hai người đều nhìn thẳng mắt, rất ném tính tình đúng không?”

“Ngươi nói cái gì? Ta hài lòng?” Miêu lão ba nâng lên cái mũi, sờ lên mình còn chưa tiêu sưng gương mặt nói nói, “ ngươi căn bản cũng không biết phát sinh qua cái gì! Ta nếu là hài lòng, ta liền thật thành chày gỗ!”

“Phát sinh qua cái gì? Thế nào?” Miêu mụ mụ phát giác dị dạng, “Các ngươi. . . Thật nhận biết?”

“Hừ!” Miêu lão ba đem nắm đấm một nắm, mắt lộ hung quang hung hăng nói nói, “ mặc kệ có biết hay không, hắn cũng đừng nghĩ cướp đi nữ nhi của ta! Ta hôm nay, nhất định phải làm cho hắn vì mình sở tác sở vi trả giá đắt! ! !”

Chương 803: Ám chiến (2)

“Ông trời ơi..!” Làm Miêu Anh dẫn Triệu Ngọc đi vào một cái khác tòa nhà căn phòng lớn về sau, Triệu Ngọc nhất thời bị cảnh tượng trước mắt chấn động, hắn kinh ngạc há hốc mồm hỏi nói, “ đây cũng là cái gì quỷ?”

Nhưng gặp tại lớn như vậy trong đại sảnh, vậy mà dựng lên một cái cự đại lồng sắt, sắt trong lồng thì là một khối phi thường cấp cao đại khí cao cấp vật lộn sân bãi!

“Ha ha, nghe nói qua ufc sao? Chính quy sân thi đấu đây là!” Miêu Anh mỉm cười giới thiệu nói, “ cái này. . . Là cha ta từ New Zealand nhiễm lên mới yêu thích, nghiện đều! Không phải sao, hôm nay vì sinh động bầu không khí, cũng an bài mấy trận đặc sắc tranh tài đâu!”

“ufo ngược lại là nghe nói qua! KFC cũng được. . .” Triệu Ngọc nhìn xem lồng sắt bên trong vật lộn trận, vẫn là cảm giác quá mức không thể tưởng tượng nổi, “Nhưng là, đồ chơi. . .”

“ufc liền là toàn thế giới tổng hợp cách đấu đỉnh cấp thi đấu sự tình, ở đây bên trên tranh tài tuyển thủ, có thể sử dụng quyền kích, Không Thủ Đạo (Karate), nhu đạo, tán đả, đấu vật, Thái Quyền chờ kỹ xảo, được xưng là vật lộn trong trận đấu mười hạng toàn năng, phi thường kích thích!” Miêu Anh thần thái sáng láng giới thiệu nói, “ hôm nay, cha ta cùng hắn mấy người bằng hữu, mời tới mấy vị thế giới đỉnh tiêm cách đấu cao thủ, muốn ở chỗ này cho các tân khách biểu diễn đâu! Giống như. . . Chờ một lúc liền có cái nho nhỏ trận đấu mở đầu! Đặc sắc nhất bộ phận, thì đều sẽ lưu ở buổi tối áp trục cử hành!”

“Ta đi! Có tiền thật sự là tùy hứng a! Còn có thể chơi như vậy?” Triệu Ngọc lắc đầu hít một câu.

Giờ phút này, nhưng gặp lồng sắt bên cạnh đã vây đi qua không ít tân khách, bọn họ cao cao địa nâng điện thoại di động tự chụp, tựa hồ cũng đối loại này mới lạ yến hội hình thức cảm thấy mới lạ.

“Cha ngươi thế mà ưa thích cái này?” Triệu Ngọc suy nghĩ một cái, cố ý hỏi nói, “ nói như vậy. . . Hắn cũng rất biết đánh nhau rồi?”

“Đương nhiên!” Miêu Anh không chút nghĩ ngợi nói nói, “ cha ta lúc còn trẻ làm qua đặc công, cùng James Bond có liều mạng! Bất quá nha. . . Hiện tại đã có tuổi, rất ít nhìn hắn động thủ!”

“Cái kia. . . Năng lực của ngươi đều là cùng hắn học? Đường đi làm sao không giống nhau lắm đâu?” Triệu Ngọc kìm lòng không đặng hỏi một câu, vừa mới hỏi xong, lập tức liền ý thức được chạy gió.

“Khục! Hắn làm sao có thời giờ dạy ta? Biết cha mẹ ta vì cái gì như vậy sủng ta sao? Cũng là bởi vì áy náy, từ nhỏ đến lớn, ta liền cùng cô nhi giống như!” Miêu Anh lắc đầu ở giữa, lại bỗng dưng bắt lấy Triệu Ngọc nhược điểm, nghi ngờ hỏi nói, “ Triệu Ngọc, ngươi có ý tứ gì? Nói thật giống như ngươi cùng cha ta giao thủ qua giống như!”

“Nha. . . Không, không! Nói đùa. . . Ha ha. . .” Triệu Ngọc vội vàng sửa chữa nói, “ kỳ thật, ý của ta là, đặc công sáo lộ cùng vật lộn sáo lộ hoàn toàn không giống a giống như?”

“Đó là dĩ nhiên!” Miêu Anh gật đầu, “Hoàn toàn là hai khái niệm. Đặc công là lấy nhanh chóng chế địch làm chủ, không có bất kỳ cái gì sức tưởng tượng động tác, chiêu chiêu thẳng đến yếu hại, có tác dụng trong thời gian hạn định tính rất mạnh! Mà vật lộn thì thụ quy tắc hạn chế, hiệp khá nhiều, nhưng nhìn qua thật là càng thêm đặc sắc!”

“Cái kia. . . Ngươi có thể đánh thắng cha ngươi sao?” Triệu Ngọc lại thử thăm dò hỏi một câu.

“Ngươi. . . Hỏi chuyện này để làm gì?” Miêu Anh lắc đầu, “Khi còn bé cùng hắn luận bàn qua, nhưng hoàn toàn không phải một cái đường đi, đánh cho không thoải mái! Còn nữa nói, hai cha con cũng không thể chơi bạc mạng a? Cho nên, ta cũng không biết ai lợi hại hơn! Nhưng là, ta cảm giác, hắn là đánh không lại hắn!”

“Kỳ quái. . .” Triệu Ngọc ra vẻ nghi ngờ lại hỏi một câu, “Cha ngươi vừa mới nhìn đến ta thời điểm, giống như cùng người xa lạ giống như, chẳng lẽ, ngươi trước kia không cho hắn nhìn qua hình của ta cái gì sao?”

“Ai? Ta nói, ngươi hôm nay làm sao già cùng ta cha phân cao thấp chút đấy? Chỗ nào đến nhiều như vậy vấn đề?” Đang khi nói chuyện, Miêu Anh từ phục vụ viên trong mâm cầm hai chén đồ uống, đem bên trong một chén đưa cho Triệu Ngọc.

“Chiêm ngưỡng một cái, a không. . . Ngưỡng mộ một cái mà thôi!” Triệu Ngọc miệng lưỡi dẻo quẹo, “Ta đây không phải muốn biết một chút, nhìn cha ngươi đối ta ấn tượng thế nào mà!”

“Ừm. . . Hắn là nhìn qua tư liệu của ngươi a? Bất quá. . . Cũng không nhất định!” Miêu Anh uống một ngụm đồ uống, nghiêm túc hồi ức nói, “ sớm nhất thời điểm, ta không có đem hai ta quan hệ nói cho bọn họ! Mà khi ta về sau nói cho bọn họ thời điểm, lại vừa vặn đuổi kịp nguy hiểm nhất trước mắt,

Cha ta đang bề bộn đến sứt đầu mẻ trán, không có công phu bận tâm chuyện của hai ta. . .

“Lại càng về sau, ta giúp hắn làm xong tư liệu, mà hắn cũng sai người

đem thân phận của ta thanh tẩy. . . Nha. . . Nghĩ tới!” Miêu Anh vỗ ót một cái, nói nói, “ hắn khẳng định gặp qua hình của ngươi! Mà lại. . . Liền vào tháng trước, ta lúc ấy muốn đi vào đặc biệt điều tổ cùng ngươi cùng một chỗ tra án, lúc kia, hắn nhìn qua ngươi tài liệu cặn kẽ!

“Bất quá. . . Ngươi hỏi cái này làm gì? Có quan hệ sao?” Miêu Anh lại uống một ngụm, thấm thía dạy bảo đạo, “Thân ái, chuyện đã qua đều không trọng yếu! Mấu chốt là nhìn ngươi bây giờ làm sao biểu hiện, ngươi không phải dõng dạc địa nói qua, muốn giải quyết ngươi cha vợ cùng mẹ vợ sao? Vậy liền lấy chút mà bản sự ra đi?”

Nha. . .

Triệu Ngọc liên tục gật đầu, ngoài miệng tiếp tục vui đùa, lông mày lại là khóa càng chặt hơn.

Nói như vậy. . . Tại nồi lẩu gà cửa hàng thời điểm, Miêu lão ba liền đã nhận ra mình rồi? Biết mình liền là hắn sắp là con rể?

Như vậy. . . Hắn còn muốn kiên trì cùng mình chơi lên một khung, hiển nhiên không chỉ là vì bênh vực kẻ yếu đơn giản như vậy, trong này, tựa hồ còn có cho sắp là con rể đến cái ra oai phủ đầu thành phần đi!

Lại không nghĩ rằng, mình khiêng đá đập chân, cảm giác thật mất mặt?

Thế nhưng là. . . Cũng không đúng a?

Hồi tưởng vừa rồi tại cổng lúc gặp mặt, từ Miêu lão ba trong ánh mắt đó có thể thấy được, hắn khi nhìn đến Triệu Ngọc về sau, rõ ràng cũng là cảm nhận được mười hai phần ngoài ý muốn! Nếu như hắn đã sớm hiểu rõ thân phận của mình, làm sao lại biểu hiện được giật mình như vậy?

Cái này Miêu lão ba, thật đúng là có một chút để cho người ta nhìn không thấu a!

“Ai? Tới, đến rồi! Mau nhìn. . . Oa. . .” Lúc này, Miêu Anh lôi kéo Triệu Ngọc hướng lồng sắt bên kia nhìn lại, nhưng gặp từ cao quang chỗ, thình lình đi tới một người mặc vật lộn tranh tài quần cụt người ngoại quốc.

Người này không thể nói dáng người khôi ngô, lại là cơ bắp bạo rạp, mà lại, ánh mắt của hắn băng lãnh tà dị, nhìn một chút liền gọi người sợ hãi trong lòng.

Người này vừa ra trận, toàn trường lại vang lên bạo tạc tiếng vỗ tay cùng tiếng hoan hô. . .

“Sanger La Phu!” Miêu Anh đối Triệu Ngọc giới thiệu nói, “ bây giờ tại ufc bài danh thứ hai, đã 23 trận chưa từng bại trận, các chuyên gia tất cả đều xem trọng hắn! Người này là một cái toàn năng hình tuyển thủ, công thủ cân bằng, không có nhược điểm! Mà nhất lợi hại nhất, liền là chiêu kia mà thần long bái vĩ, đã từng ko không ít người đâu! Cha ta cũng thật sự là bỏ vốn, lại đem hắn đều mời đi theo!”

“Ai!” Triệu Ngọc còn đang suy nghĩ chính mình sự tình, đối Miêu Anh lời nói không có quá chú ý, chỉ là thuận miệng nói một câu, “Thế nào, chẳng lẽ ngươi còn có tâm tư đi lên so tay một chút sao? Võ si?”

“Nghĩ ngược lại là nghĩ, nhưng thực tình không có thực lực kia a!” Miêu Anh hâm mộ nói nói, “ đây chính là cấp Thế Giới tuyển thủ, nghề nghiệp, cùng ta căn bản không thể so sánh, ta vẫn là có tự biết rõ! Ai. . . Mau nhìn, mau nhìn, nhanh muốn bắt đầu. . .”

Miêu Anh khẩn trương vỗ vỗ Triệu Ngọc, Triệu Ngọc lúc này mới ngắn ngủi địa buông xuống ý nghĩ của mình, ngẩng đầu nhìn qua.

Lúc này, một tên khác thân hình cao lớn, làn da ngăm đen tuyển thủ đã đăng tràng. Xướng ngôn viên giới thiệu nói, cái này một vị là đến từ México một tên tuyển thủ chuyên nghiệp.

“Không cần nói!” Miêu Anh đem đồ uống uống sạch, lắc đầu nói nói, “ người này tuyệt đối không phải Sanger La Phu đối thủ! Đều chưa nghe nói qua đâu!”

Ai?

Làm Triệu Ngọc nhìn sang về sau, lại chợt thấy phi thường mới lạ một màn. Làm vị kia México tuyển thủ tiến vào sân bãi, chuẩn bị lúc khai chiến, cái kia Sanger La Phu vậy mà xoay người lại, đem phía sau lưng hướng đối thủ!

“Hoa. . .”

Sanger La Phu như thế Nhất chuyển, nhất thời đưa tới toàn trường người xem kinh hô thét lên, bầu không khí lập tức đẩy hướng cao trào.

“Oa, lại tới! Lại tới!” Miêu Anh khẩn trương lôi kéo Triệu Ngọc cánh tay nói nói, “ đây là Sanger La Phu sở trường trò hay, tại mở màn trước đó, vì xem thường đối thủ, hắn thế mà đem phía sau lưng hướng đối thủ! Quá tự tin!”

“Ồ? Thật sao?” Triệu Ngọc buồn bực, trong lòng nói chuyện, cái này tôn tử làm sao so ta còn cuồng? Mở màn liền đem phía sau lưng lưu cho đối thủ, đây không phải tự tìm khó coi sao?

Ai ngờ, theo một tiếng bắt mắt chuông vang, lồng sắt trong võ đài tranh tài đã bắt đầu! Vị kia México tuyển thủ tựa hồ đối với Sanger La Phu xem thường phi thường bất mãn, tiếng chuông một vang, hắn lập tức huy quyền lao đến, thẳng đến Sanger La Phu cái ót đánh tới!

Kết quả, cái kia Sanger La Phu bước một bước về phía trước, UU đọc sách www. uukan Shu. com sau đó bay lên không vọt lên, tới một chiêu mà phi thường bá khí bọ cạp vẫy đuôi! Theo bộp một tiếng, chân phải

của hắn tinh chuẩn địa đá vào đối thủ trên mặt!

México tuyển thủ thậm chí cũng không kịp làm ra cái gì động tác, một đầu liền cắm trên mặt đất, ngất đi. . .

Trọng tài mau tới trước xem xét, khán giả lại sớm đã ức chế không nổi tâm tình kích động, bắt đầu reo hò!

“Nhìn. . . Có lợi hại hay không! Một chiêu mà liền thắng, đây chính là trong truyền thuyết thần long bái vĩ a!” Miêu Anh con mắt không nháy mắt địa thán nói, “ lúc nào, ta cũng có thể luyện được một chiêu này mà liền tốt!”

“Dừng a! Cái gì phá thần long bái vĩ, ta nhìn, bất quá là lại chó vung * nước tiểu mà thôi!” Triệu Ngọc khinh thường hừ một câu, cũng đem mình đồ uống uống sạch.

Lúc này, Miêu Anh còn muốn cùng hắn thảo luận thứ gì, bên cạnh lại vội vã địa chạy tới một tên nhân viên phục vụ, đối với hai người nói ra: “Đại tiểu thư, lão gia xin ngài cùng bạn trai của ngài đến thư phòng đi một chuyến! Nói muốn cho các ngươi dẫn tiến mấy vị quý khách. . .”

“Được rồi!” Miêu Anh buông xuống đồ uống chén, đeo lên Triệu Ngọc cánh tay, thân mật nói nói, “ đi thôi, thân yêu! Ngươi không phải là muốn hiểu ta lão ba sao? Cơ hội tới, nhìn ngươi làm sao biểu hiện!”

“Ừm. . .” Triệu Ngọc nhíu nhíu mày, đã có dự cảm không lành.

Nhìn thấy Triệu Ngọc có chút do dự, Miêu Anh vội vàng mở lời an ủi: “Đừng suy nghĩ nhiều, ngươi chỉ cần biểu hiện được giống người bình thường là được! Cha ta vẫn là rất tốt chung đụng!”

Hắc hắc. . . Triệu Ngọc không khỏi một trận cười khổ, trong lòng nói chuyện, nếu là ta không có phiến hắn to mồm, có lẽ còn tốt ở chung, thế

nhưng là. . .

Được rồi!

Chỉ một thoáng, Triệu Ngọc nhớ tới câu kia giang hồ danh ngôn: Đi ra lẫn vào sớm muộn phải trả! Đã không tránh thoát, cái kia cũng không bằng thản nhiên đối mặt, thích thế nào thì thế ấy đi!

Thế là, Triệu Ngọc quyết tâm liều mạng, ngẩng đầu ưỡn ngực, ôm anh dũng hy sinh quyết tâm, cùng Miêu Anh cùng đi. . .

Chương 804: Ám chiến (3)

Thư phòng tại lầu ba, làm Miêu Anh mang theo Triệu Ngọc đến thời điểm, Miêu phụ Miêu mẫu đã tại cửa ra vào chờ đã lâu.

Tựa như sớm thương lượng xong đồng dạng, vừa vừa thấy mặt, Miêu mụ mụ tìm một cái lấy cớ, dẫn đầu đem Miêu Anh mang vào thư phòng, cùng các vị khách quý gặp mặt đi.

Mà Miêu ba ba thì thừa cơ đem Triệu Ngọc gọi được một bên, khi nhìn đến tả hữu không người về sau, lúc này mới mặt âm trầm nói với Triệu Ngọc:

“Hừ! Thật sự là lãng phí ta cái kia bình 79 năm Sauvignon Blanc!” Miêu phụ cắn răng nói nói, “ ta coi là cái kia tại New Zealand giúp chúng ta đại ân người, đến đến cỡ nào ưu tú! Lại không nghĩ rằng, bất quá là cái đồ lưu manh mà thôi!”

“Nha. . . Rượu kia thật đúng là rất không tệ, cám ơn!” Triệu Ngọc liếm láp mặt chắp tay ôm quyền.

“Hừ!” Miêu phụ đem miệng cong lên, lạnh lùng nói nói, “ da mặt thế nhưng là thật dày! Không nghĩ tới, ta dự cảm vẫn rất chuẩn, mới cách như thế mấy ngày ngắn ngủi, chúng ta thật đúng là lại gặp mặt!”

Hả?

Nghe thấy lời ấy, Triệu Ngọc không khỏi bỗng cảm giác kỳ quặc. Nghe Miêu lão ba ý, tựa hồ hắn thật không biết mình, chẳng lẽ. . . Nồi lẩu gà

trong tiệm, thật chỉ là một trận ngoài ý muốn?

“Tiểu tử!” Miêu phụ lại phẫn hận nói nói, “ ta làm việc luôn luôn công bằng, hiện tại cho ngươi một lựa chọn, lập tức xéo ngay cho ta, rời đi nữ nhi của ta, ta cam đoan có thể để cho ngươi hoàn hảo không chút tổn hại rời đi Miêu gia!”

“Ừm. . .” Triệu Ngọc nhướng mày, đã người ta đã bày bài, hắn cũng không cần thiết già mồm, lúc này sảng khoái nói nói, “ tốt bá phụ, ta thừa nhận, tại tiệm lẩu sự tình là ta không đúng! Ta không chiếm lý, nơi này đâu cho ngươi bồi cái không phải, hi vọng ngài đại nhân có đại lượng, tha thứ tiểu tế vô lý!

“Ngươi nói một chút. . . Chuyện này cũng thật trùng hợp, lũ lụt vọt lên miếu Long Vương, người một nhà không nhận người một nhà, hì hì ! Bất quá, nói một cách khác, thiên hạ lớn như vậy, ta hai cha con đều có thể từ một cái quán cơm nhỏ bên trong gặp được, cũng là một loại duyên phận đúng hay không?”

“Là cái rắm!” Miêu phụ rốt cục nổi giận, nặng nề mà mắng, “ ngươi đừng tưởng rằng Anh Anh che chở ngươi, ngươi liền có thể làm càn! Nói cho ngươi, ta làm nhân sự có nguyên tắc, ngươi lại nghèo, yếu hơn nữa, lại xấu đều không có vấn đề, nhưng là, ta tuyệt đối không thể có thể làm cho bảo bối của ta khuê nữ gả cho ngươi như thế cái không có nguyên tắc, lấy mạnh hiếp yếu đồ lưu manh!”

“Cái kia. . . Tốt a!” Triệu Ngọc lắc đầu nói nói, “ đã dạng này, vậy ta đây liền cùng Miêu Anh giải thích một chút đi, đem chuyện của hai chúng ta hảo hảo nói một câu!”

Nói, Triệu Ngọc liền phải hướng trong thư phòng đi. Miêu phụ quá sợ hãi, vội vàng ngăn cản hắn, giận không kềm được nói:

“Ngươi dám! Tốt, ngươi. . . Ngươi còn muốn uy hiếp ta?” Miêu phụ run

rẩy nói, “Ngươi có biết hay không, chỉ cần ta một câu, liền có thể để ngươi thân bại danh liệt? Nếu như ta muốn cho ngươi hư không tiêu thất cũng là dễ như trở bàn tay! Tiểu tử, ngươi đùa nghịch hoành đùa nghịch lộn chỗ!”

“Ai? Lời này. . . Tựa như là ngươi đang uy hiếp ta a?” Triệu Ngọc cũng là có chút kích động nói nói, “ ta cũng đem lời đặt xuống ở chỗ này, ta mặc kệ trước kia đem ngươi cho làm gì, nhưng là, ta cùng Miêu Miêu. . . Ân, ta cùng Miêu Anh là thật tâm! Cho nên, mặc kệ ngươi làm sao cản trở, ta cũng tuyệt không buông bỏ! Có gan, chúng ta hiện tại liền đi vào ngả bài! Ai sợ ai nha?”

“Ngươi! Lưu manh!” Miêu phụ một tay lôi kéo Triệu Ngọc cổ áo, một tay nắm chặt nắm đấm, giống như muốn động thủ mà rống lên nói, “ ngươi cái này không biết trời cao đất rộng gia hỏa! Đây chính là ngươi tự tìm!”

“Ta Triệu Ngọc là dọa lớn!” Triệu Ngọc mặt mũi tràn đầy khinh thường nói, “Ta vẫn là câu nói kia, ta đánh ngươi, là ta không đúng! Có gan, ngươi liền vạch ra nói tới đi! Đàn ông ngày hôm nay nhăn chau mày không tính hảo hán!”

“Tốt! Để cho ta nói bậy đơn giản! Ta. . .”

Ai ngờ, Miêu phụ vừa mới kích động nói đến đây, Miêu Anh lại thình lình từ sau lưng của hắn xông ra, hỏi: “Ai nha, cha! Ngươi lề mề cái gì đâu?”

“Ta đi!” Miêu phụ nhất thời dọa một cái giật mình, tranh thủ thời gian buông tay ra cánh tay, đồng thời đem lời nói mới rồi hung hăng nuốt đến trong bụng.

“Uy, trò chuyện cái gì đâu? Các ngươi trò chuyện vẫn rất ăn ý sao?” Miêu Anh trước mặt hỏi một câu.

“Ừm. . .”

Triệu Ngọc nhíu chặt lông mày, muốn cùng Miêu Anh đem nói thật đi ra. Ai ngờ, Miêu phụ lại đột nhiên hướng phía trước vọt tới, sau đó hòa ái dễ gần địa vỗ vỗ Triệu Ngọc bả vai,

Cười ha ha nói: “Anh Anh a, ngươi nói đúng, chúng ta thật đúng là rất trò chuyện đến đâu! Ha ha ha. . . Tiểu Triệu mà cái này tuấn tú lịch sự, rất có lão ba năm đó ta phong phạm a!”

Lúc nói chuyện, Miêu lão ba trên trán tất cả đều là mồ hôi lạnh. Hắn nặng nề mà bóp một cái Triệu Ngọc phía sau lưng, ý kia tựa hồ là đang cảnh cáo hắn, không nên nói lung tung.

Cái này. . .

Triệu Ngọc là vừa bực mình vừa buồn cười, xem ra, vị này Miêu lão ba mặc dù thần thông quảng đại, địa vị hiển hách, thế nhưng là cũng có hắn uy hiếp a. . .

“Ai u, lão đầu tử, mau tới, liền chờ ngươi!” Miêu mẫu không nghĩ tới Miêu Anh lại đột nhiên chạy đến, giờ phút này cũng vội vàng hấp tấp địa đuổi tới hoà giải.

Thế là, bốn người đành phải cùng một chỗ tiến nhập thư phòng.

Có thể nghĩ, Miêu gia thư phòng tự nhiên không phải bình thường, ngoại trừ diện tích lớn đến tựa như Đồ Thư Quán, trang trí đến tráng lệ bên ngoài, bên trong còn rực rỡ muôn màu lộ ra được rất nhiều quý báu trân bảo, giống thư hoạ Kim Thạch loại hình, chỗ nào cũng có.

Giờ phút này, có thể đi vào Miêu gia thư phòng nhân vật cũng đều là phú hào bên trong nhân vật đứng đầu, vẻn vẹn nhìn mấy lần, Triệu Ngọc liền

nhận ra mấy cái giới kinh doanh ông trùm, những người khác cũng đều là quen mặt nhân vật công chúng.

“Ha ha ha. . .”

Vừa mới đi vào thư phòng, Miêu phụ liền rạng rỡ địa tiếp nhận quản gia đưa tới một chén rượu nho, sau đó giơ lên cao cao, nói một tràng đường hoàng lời dạo đầu. Đại khái liền là hoan nghênh những này trọng lượng cấp khách quý, tạ ơn bọn họ nể mặt loại hình lời khách sáo.

Chỉ bất quá, Miêu phụ xử chí từ hài hước khôi hài, trêu đến đám người cười vang. Cuối cùng theo Miêu phụ một tiếng “Cạn ly”, mọi người cùng một chỗ chạm cốc tương khánh, bầu không khí nhiệt liệt. UU đọc sách www. uukan Shu. com

Ai ngờ, đặt chén rượu xuống về sau, Miêu phụ chợt thân thiết nắm cả Triệu Ngọc bả vai, đem hắn đẩy lên phía trước, lớn tiếng giới thiệu nói: “Các vị, cho mọi người long trọng giới thiệu một chút a! Cái này một vị là trung ương hình sự sảnh đặc biệt điều tra tiểu tổ Triệu Ngọc tổ trưởng, gần nhất đại hỏa không đầu nữ thi án có nghe nói hay không? Bản án liền là hắn chủ trì trinh phá!”

“Nha. . .” Không đầu nữ thi án oanh động cả nước, lời vừa nói ra, chúng khách quý tất cả đều đối Triệu Ngọc quăng tới vẻ kính nể.

“Ha ha, lại nói cho mọi người một trong đó bộ tin tức tốt!” Miêu phụ từ ái địa chỉ vào Triệu Ngọc nói nói, “ Triệu tổ trưởng chính là ta nhà Anh Anh bạn trai, ta tương lai sắp là con rể! Cho nên, về sau mong rằng các vị các thúc bá chiếu cố nhiều hơn a!”

“Oa!” Một người mặc phục trang đẹp đẽ trung niên nữ tử hâm mộ nói nói, “ tiểu hỏa tử anh tuấn tiêu sái, dáng vẻ đường đường, cùng nhà ngươi thiên kim thật sự là tuyệt phối đâu!”

“Ha ha ha. . .” Một vị tóc bạc trắng lão giả nói nói, “ lão Miêu cái này đi xuống, có như thế một cái đại thám tử làm con rể, về sau chỉ sợ càng không ai dám trêu chọc ngươi đi?”

“Ha ha ha. . .” Một vị khác giơ ly rượu lên nói nói, “ vậy nhưng đến lại chúc mừng một cái lão Miêu!”

Nói, đám người lại một lần nữa giơ chén rượu lên, biểu thị chúc mừng. Miêu phụ cũng thừa cơ để quản gia cho Triệu Ngọc rót chén rượu, cùng mọi người cùng nhau uống.

Ân. . .

Ngoài miệng uống rượu, trên mặt chất đống cười, nhưng Triệu Ngọc trong lòng lại là thật lạnh thật lạnh. . .

Không đúng?

Theo lý thuyết, cái này Miêu lão cha đến vào chỗ chết giẫm ta mới đúng, làm sao có thể đem ta nhấc đến cao như vậy đâu? Còn trước mặt mọi người cao điệu tuyên bố, ta là hắn sắp là con rể, cái này. . .

Triệu Ngọc không quá lý giải, nếu như Miêu phụ hung hăng giẫm hắn, hắn một chút không sợ. Cùng lắm thì đem hắn ẩu đả cha vợ sự tình nói ra, xem ai mất mặt?

Nhưng mà, hắn cao như vậy nhấc mình, nhưng liền có một chút không hiểu rõ. . .

Gia hỏa này trong hồ lô, đến cùng muốn làm cái gì?

Chương 805: Ám chiến (4)

Không nghĩ tới, đang cụng ly về sau, Miêu phụ lại đem Triệu Ngọc cho những phú hào kia từng cái làm dẫn tiến, đồng thời đối Triệu Ngọc khen không dứt miệng.

Nhìn thấy Miêu lão ba đem mình khen thành dạng này, Triệu Ngọc trong lòng càng thêm không chắc.

Thế nhưng là, một bên Miêu Anh nhìn ở trong lòng lại là lòng tràn đầy vui vẻ, nàng trước đó cũng không nghĩ tới, cha của mình sẽ đối với Triệu Ngọc như thế thưởng thức. Nàng còn tưởng rằng, Miêu phụ sẽ đem Triệu Ngọc nhìn thành một cái đồ nhà quê, trước mặt mọi người nghiền ép chế nhạo đâu!

Giới thiệu xong xuôi về sau, Miêu phụ cũng là không có đem Triệu Ngọc làm gì, chỉ là một mực đem hắn kéo tại bên cạnh mình, sau đó cùng đông đảo các phú hào trò chuyện lên trời.

Ngay từ đầu, bọn họ trò chuyện đều là một chút chuyện nhà loại hình, Triệu Ngọc còn có thể cười rạng rỡ theo sát phụ họa vài câu. Nhưng trò chuyện một chút, hắn liền không chen lời vào. Bởi vì, các phú hào thời gian dần qua từ chuyện nhà, trò chuyện lên công ty tình huống, lại từ công ty tình huống cho tới quốc tế quan hệ cùng xã hội kinh tế, càng trò chuyện càng sâu áo, thật nhiều danh từ, Triệu Ngọc căn bản ngay cả nghe đều chưa nghe nói qua.

Triệu Ngọc trời sinh đối những câu chuyện này không cảm thấy hứng thú, cho nên cảm thấy rất nhàm chán, liền xin giúp đỡ giống như nhìn về

phía Miêu Anh. Cùng nó nghe những người này nói linh tinh, còn không bằng đi xem một chút vật lộn tranh tài có ý tứ.

Nhưng mà, hắn quay đầu nhìn hồi lâu, lại phát hiện Miêu mụ mụ một mực dẫn Miêu Anh, cùng mấy vị nữ khách quý trò chuyện lửa nóng, nàng hiển nhiên không thể phân thân.

Được rồi. . . Vẫn là tự để đi!

Thế là, Triệu Ngọc chuẩn bị sử dụng đi nhà xí lấy cớ, rời đi trước chỗ thị phi này.

Nhưng ai biết, hắn bên này còn chưa mở miệng, chuẩn nhạc phụ chợt kéo hắn một cái, nghiêm túc nói ra: “Tiểu Triệu, đối với Renaido quốc tế cổ phần khống chế cao điệu đầu tư bỏ vốn, ngươi thấy thế nào a?”

“A?” Triệu Ngọc miệng rộng mở ra, bỗng dưng choáng váng. Trong lòng nói chuyện, cái quái gì? Không hiểu thấu. . .

“U?” Trước đó vị kia lão già tóc bạc rất là ngoài ý muốn, vội hỏi, “Làm sao. . . Lão Miêu, ngươi vị này sắp là con rể không phải vị cảnh sát hình sự sao? Chẳng lẽ. . . Hắn đối tài chính đầu tư cũng cảm thấy hứng thú?”

“Lời nói này, “ Miêu phụ cười ha ha nói, “Tiểu Triệu mà thế nhưng là cái thiên tài toàn năng, các ngành các nghề tất cả đều tinh thông! Bằng không, làm sao có thể phá nhiều như vậy đại án trọng án? Còn nữa nói, cũng phải nhìn xem là ai con rể a? Ta như thế lớn gia sản, dù sao cũng phải tìm hiểu công việc người đến giúp đỡ nha!”

“Có ý tứ, thật sự là tuổi trẻ tài cao a!” Lão già tóc bạc đầy cõi lòng mong đợi hướng Triệu Ngọc hỏi nói, “ như vậy, Triệu cảnh sát, ngươi đối gần nhất Renaido cổ phần khống chế phạm vi lớn đầu tư bỏ vốn thấy thế nào? Người Pháp khiến cho lớn như vậy, làm sao cũng phải có chút chất béo a?”

“Ừm. . . Cái này. . .” Triệu Ngọc lại một lần nữa ngây người, nhìn xem những phú hào kia ánh mắt mong đợi, nhìn lại Miêu lão ba khóe mắt quét nhìn. Hắn tựa hồ minh bạch thứ gì, bởi vì cái gọi là nhấc đến tài cao có thể rơi hung ác! Nguyên lai, đây là chuẩn nhạc phụ tại cho mình gài bẫy đâu!

Cha vợ muốn để cho mình tự ti mặc cảm, biết khó mà lui. Nhìn xem đi, nếu là mình kiên trì nói không hiểu, chờ một lúc khẳng định còn có càng làm khó dễ người vấn đề!

Không được!

Triệu Ngọc suy nghĩ, đã ta cùng cha vợ tương lai ám chiến đã chính thức vang dội, như vậy cái này hiệp thứ nhất, mình vô luận như thế nào cũng không thể thua trận!

“Ai nha, cha. . . Ngươi hồ đồ rồi sao?” Miêu Anh nghe được Miêu phụ, vội vàng chạy tới giúp Triệu Ngọc hoà giải nói, “ Triệu Ngọc bất quá là tốt nghiệp trường cảnh sát, chỗ nào học qua cái gì tài chính kinh tế? Chúng ta là cảnh sát hình sự, tra đều là phạm tội hình sự, cũng không phải làm trải qua trinh thám. . .”

“Đúng nha, đúng nha!” Trong đó một vị phú hào nói ra,

“Renaido lần này lên bàn rất mạnh, người Pháp là cái thứ nhất lập pháp cấm chỉ lãng phí lương thực, nghe nói, tham nghị viện gần nhất còn muốn công bố thưởng phạt quy tắc chi tiết, mượn lần này gió đông, hắn là có thể hung ác kiếm bộn!”

“Đúng, “ vị kia lão giả tóc bạc nói nói, “ ta tại Pháp quốc bằng hữu cũng hướng ta đề cử, sau lưng nó có toàn bộ Pháp quốc chính phủ duy trì, cho nên ta cũng dự định ném một bút đi vào!”

“Ừm. . .” Lúc này, Triệu Ngọc bỗng nhiên cau mày, đối lão nhân nói, “Lão đại bá, ngươi nếu là thật dự định đầu tư, còn không bằng đầu cho ta càng thêm có lợi đâu! Ha ha. . .”

“Ừm? Triệu cảnh sát, đây là ý gì?” Đám người nghi hoặc.

“Triệu Ngọc, đừng nói mò!” Miêu Anh chỉ cho là Triệu Ngọc đang nói đùa, lúc này oán trách một câu.

“Ha ha ha. . .” Triệu Ngọc đứng dậy, cố ý đối mặt với Miêu lão ba nói nói, “ Anh Anh nói đúng, ta ngày bình thường chỉ thích nghiên cứu phá án, đối kinh tế và thương nghiệp thật không thế nào lành nghề!

“Bất quá, ta cảm thấy đi, kỳ thật các ngươi những này làm mua bán lớn, có đôi khi cùng phá án cũng có cộng đồng chỗ!” Triệu Ngọc nói nói, “ không dối gạt các vị, bằng vào ta đối Renaido quốc tế cổ phần khống chế công ty hiểu rõ, ta đề nghị mọi người, vẫn là cẩn thận vào tay tốt! Cái này bánh trái thơm ngon nhưng là có chút phỏng tay a!”

“Ồ?” Triệu Ngọc kiểu nói này, đám người càng thêm hiếu kỳ.

“Tựa như phá án đồng dạng, cho mọi người ba đầu manh mối.” Triệu Ngọc tính trước kỹ càng địa dựng thẳng lên một ngón tay nói nói, “ cái thứ nhất, năm ngoái tháng 11 phần, Liên hiệp quốc lương thực cùng nông nghiệp tổ chức tổ chức một lần đặc biệt hội nghị, chuyên gia công bố, đồ ăn tại hư thối quá trình bên trong sẽ phóng thích nhà ấm khí thể, cho nên đại hội hô hào các quản sự quốc học tập Pháp quốc, dùng lập pháp đến cấm chỉ lãng phí lương thực;

“Thứ hai, năm ngoái tháng 12, Trung Phi Chad cùng xích đạo Ghine các quốc gia tất cả đều bạo phát khác biệt trình độ vũ trang xung đột, cư tất, còn có mấy cái Trung Phi tiểu quốc cũng gặp phải chính * cục Hỗn Loạn nguy cơ;

“Thứ ba, Renaido tại đạo Jones giá cổ phiếu tiêu thăng, đã phá vỡ bao năm qua tới tối cao thị giá trị nghe nói, có mấy cái phố Wall đại ngạc tại phía sau màn ủng hộ!” Nói xong, Triệu Ngọc mở ra tay, “Thế nào, ta nói, đủ minh bạch đi?”

“Cái này. . .” Nghe được Triệu Ngọc, liền ngay cả Miêu ba ba cũng là cảm thấy ngoài ý muốn.

“Triệu cảnh sát, ngươi ý tứ, là trong này có vấn đề?” Lão già tóc bạc hỏi nói, “ thế nhưng là, giá cổ phiếu dâng lên không phải là lợi tin tức tốt sao? Lại nói, đầu tư bỏ vốn đều là đi đơn bên cạnh con đường, tựa hồ không có phần lớn liên quan a?”

“Quan hệ lớn!” Triệu Ngọc tự tin nói, “Đánh cái so sánh, ta trước tiên ở trong bụng có cái rắm, muốn phóng xuất, ta biện pháp tốt nhất là thế nào làm? Là đăng một cái, làm cho tất cả mọi người cũng nghe được! Vẫn là từng chút từng chút địa chen, thả cái im ắng cái rắm?”

“Vẫn là im ắng tương đối tốt a?” Có người hồi đáp.

“Sai! Lại ẩn nấp cái rắm đều là có hương vị!” Triệu Ngọc cười nói, “ biện pháp tốt nhất, liền là nghẹn trở về, không cho bất luận kẻ nào biết! Nhưng là, cứ như vậy, hắn tất nhiên sẽ thụ nội thương!”

“Oa!” Triệu Ngọc lý luận mới lạ, lập tức đưa tới đám người chú ý.

“Các ngươi nói tới cái này Renaido công ty liền là như thế cái tình huống, nó hiện tại đã bị nội thương!” Triệu Ngọc nói nói, “ công ty bọn họ là nông nghiệp lương thực đại ngạc, chủ thể nghiệp vụ đều đang thuyết pháp ngữ mấy cái kia Phi Châu quốc gia. Thế nhưng là, cái kia mấy cái quốc gia không phải đánh trận liền là nạn đói, UU đọc sách www. uukan Shu. com như thế lớn công ty muốn duy trì, thế tất sẽ kiếm tẩu thiên phong!

“Ngoài ra, công ty bọn họ là mượn Pháp quốc cấm chỉ lãng phí lương thực pháp lệnh làm giàu, nhưng tình huống hiện tại là, tại Liên Hiệp quốc hô hào dưới, các quốc gia tất cả đều tại bắt chước bọn họ! Cứ như vậy, bọn họ cũng không phải cái gì mẫu mực, mà là bị mất có lợi nhất mánh lới, tăng lên bọn họ cạnh tranh tai hoạ ngầm!

“Lại có, các ngươi tra một chút cùng thời kỳ số liệu liền có thể biết, Renaido tại Mĩ Quốc giá cổ phiếu cho tới bây giờ đều không có vượt qua 2.4 đôla, nhưng bây giờ lại tất cả đều đã tăng tới 3 đôla đi lên, không cảm thấy có chút khác thường sao?” Triệu Ngọc cười nói, “ căn cứ phán đoán của ta, nó tại trong bụng của nó nghẹn cái này đại thí, đã nhanh muốn HOLD không ở! Lúc này, ai muốn đi bên trong nện tiền, cũng chỉ còn lại có cùng nó cùng một chỗ chịu băng phần. . .”

“Ta đi. . .”

Nghe đến lời này, trước đó nói qua đã đầu tư người kia, tranh thủ thời gian chạy đến ngoài cửa gọi điện thoại đi. Mà lưu tại người trong phòng, thì tất cả đều đem Triệu Ngọc kinh vì thiên nhân, đối với hắn lau mắt mà nhìn!

Chỉ một thoáng, ngay tại hướng chén rượu bên trong rót rượu Miêu mụ mụ, tất cả đều nâng cốc ngã xuống bên ngoài. . .

Miêu Anh thì là liên tục vò đầu, hoàn toàn làm không rõ ràng, Triệu Ngọc lúc nào trở nên như thế bác học?

Mà kinh hãi nhất người, không phải Miêu lão ba không ai có thể hơn, lông mày của hắn quả là nhanh muốn vặn đến đỉnh đầu, hắn vô luận như thế nào cũng không thể tin được hết thảy trước mắt...

Chương 806: Ám chiến (5)

“Đây là Thanh Triều lớn hoạ sĩ vương làm 《 Chung Quỳ say rượu 》, “ trong thư phòng, Triệu Ngọc chỉ vào bàn bên trên một bức tranh, đối đám người giới thiệu nói, “ tuyệt đối bút tích thực! Các ngươi nhìn, hắn họa pháp là lấy công viết giùm, nhân vật áo điệp đều là lấy nhạt Mặc tật bút mà thành. Từ đường cong trôi chảy trình độ đến xem, tuyệt đối không phải bắt chước.

“Nếu như. . . Không phải góc trên bên phải xuất hiện như vậy một khối miếng vá, trương này vẽ giá trị không chút nào kém hơn trong viện bảo tàng bộ kia 《 Chung Quỳ gả muội 》 đâu!” Nói xong, Triệu Ngọc xông vị kia lão già tóc bạc ôm quyền nói nói, “ Dương bá bá thật là đại thủ bút a, lại đem như thế một bức trân quý danh họa đưa cho ta cha vợ, thực ngưu * bức!”

Nghe được Triệu Ngọc thẳng thắn lấy lòng, lão già tóc bạc liên tục khoát tay, tán dương: “Triệu cảnh sát thật sự là thiên hạ kỳ tài a! Không nghĩ tới, ngươi đối thư hoạ nghệ thuật cũng có đọc lướt qua! Ai nha, lão Miêu a. . .” Hắn ngược lại đối Miêu phụ nói nói, “ trách không được, ngươi vừa rồi cao điệu như vậy địa cho chúng ta dẫn tiến ngươi sắp là con rể đâu! Nguyên lai, ngươi lão tiểu tử này là nhặt được đồ quý a, nhân tài như vậy thật sự là quá hiếm có!”

“Đúng vậy a, đúng a!” Đám người cùng kêu lên phụ họa, đối Triệu Ngọc càng thêm khen không dứt miệng.

Nguyên lai, bức tranh này chính là lão già tóc bạc đưa cho Miêu Anh phụ thân lễ vật, vừa rồi mọi người đàm đến tận hứng ở giữa, Miêu phụ

liền đem bức họa này lấy ra để mọi người thưởng thức.

Ai ngờ, hắn cầm họa cũng là có mục đích, lúc này lập lại chiêu cũ, không phải nói Triệu Ngọc cũng hiểu được đánh giá tranh vẽ, muốn để Triệu Ngọc bình luận một phen.

Rơi vào đường cùng, Triệu Ngọc đành phải sử dụng một cái ẩn hình giám định nghi, đem họa đánh giá một phen, lúc này mới lại một lần nữa kỹ kinh tứ tọa! Mà trước đó, hắn cùng chúng phú hào chậm rãi mà nói, cũng tất cả đều dựa vào lấy hắn ẩn hình trình duyệt.

Giờ này khắc này, Miêu ba ba cũng là có chút lửa công tâm, bản ý của hắn là cho Triệu Ngọc tìm khó chịu, lại không nghĩ rằng lại bị Triệu Ngọc trái lại ba ba địa đánh mặt.

Bất quá, mặc kệ cỡ nào tức giận, trên mặt hắn còn phải cố giả bộ tiếu dung, trái lương tâm nói: “Đó là dĩ nhiên! Ai bảo hắn cha vợ là ta Miêu Khôn đâu? Bất quá nói thật, ta cũng là lần đầu nhìn thấy Tiểu Triệu mà đại hiển tài hoa, ngày bình thường, hắn nhưng là tuỳ tiện sẽ không xuất thủ, đã dạng này, tới tới tới. . .”

Nói, Miêu phụ nhiệt tình lôi kéo Triệu Ngọc đi vào một kiện màu nâu đỏ đồ sứ trước mặt, nói ra: “Hiền tế a, ngươi mau giúp ta nhìn xem cái này đồ sứ đi! Ta mời mấy cái chuyên gia đều không cho ta phân biệt ra được thật giả đến đâu!”

Nha. . . Triệu Ngọc thế mới biết, nguyên lai Miêu lão ba tên là Miêu Khôn.

“Ai nha, cha! Có hết hay không a ngươi?” Miêu Anh đối phụ thân cách làm rất phản cảm, vội vàng mở miệng ngăn lại nói, “ chuyên gia đều không phân biệt được, ngươi để Triệu Ngọc nhìn? Ngươi không nên làm khó hắn có được hay không!”

“Lời gì!” Ai ngờ, Triệu Ngọc vậy mà đoạt trước một bước cùng Miêu Anh trừng mắt nhìn, “Anh Anh a, cái này liền là của ngươi không đúng! Khả năng giúp đỡ cha vợ bài ưu giải nạn, là ta làm hiền tế chuyện cần làm, có câu nói rất hay, không phải người một nhà không tiến một nhà cửa, cha vợ liền là cha ruột! Đến, ta xem thật kỹ một chút. . .”

Nghe được Triệu Ngọc càng hô càng thân, Miêu mụ mụ kém chút không có thất thủ đánh nát ly pha lê. . .

“Ừm. . .” Triệu Ngọc đối đồ sứ nhìn mấy lần, thình lình kinh ngạc nói, “ ai nha, chúc mừng nhạc phụ đại nhân a! Đây chính là trên đời hiếm thấy Đường hầm lò đấu màu móng ngựa chén, chẳng những là chính phẩm, mà lại. . . Thế nhưng là có giá trị không nhỏ đâu!”

“Ừm. . . Ngươi sao có thể nhìn ra được?” Miêu Khôn không tin.

“Không sai được, “ Triệu Ngọc chỉ vào đồ sứ nói nói, “ liệu, thai, men, khoản hoàn toàn đúng. Có giảng cứu, men sứ cùng thai chỗ va chạm, thai men ở giữa đừng buông tha. Loại này khí hình, vẫn là phải xem men sứ cùng thai kết nối,

Phải cẩn thận nhìn mới được, phỏng chế đều có thật nhỏ răng cưa văn, mà ngài cái này lại là vẻ vang diễm lệ, một mạch mà thành, tuyệt đối là khí bên trong chi lớn phẩm a!”

“Cái này. . .” Kỳ thật, Miêu Khôn phi thường rõ ràng cái này đồ sứ nội tình, dưới tay hắn người tài ba đông đảo, làm sao có thể đem một kiện đồ dỏm thả ở đây. Hắn bất quá là nghĩ làm khó dễ Triệu Ngọc mà thôi, lại không nghĩ rằng, lần này lại không làm khó hắn.

“Ha ha, ngài nếu là cảm thấy là lạ, “ Triệu Ngọc nói đùa, “Không bằng tặng nó cho ta đi! Vậy ta coi như thật phát tài, ha ha ha. . .”

Triệu Ngọc kiểu nói này, lập tức trêu đến cả sảnh đường cười vang.

Trước đó vị kia phục trang đẹp đẽ khoát thái thái nói ra: “Tiểu hỏa tử, gấp làm gì a, ngươi cha vợ đồ vật, không sớm muộn đều là ngươi mà!”

Đám người lại lần nữa cười to, nhưng Miêu Khôn sắc mặt dĩ nhiên đã trở nên càng thêm khó xử.

“Ai? Đã Triệu cảnh sát lợi hại như vậy, “ lúc này, một người mang kính mắt, mặc đồ trắng tây trang phú hào nói nói, “ trước mấy ngày, ta vừa mới thu một đầu tay xuyên, bỏ ra ta nửa chiếc Ferrari đâu! Không nếu như để cho Triệu cảnh sát cũng giúp ta xem một chút đi! Vất vả, vất vả. . .”

“Cái này. . .” Triệu Ngọc nhíu mày. Nguyên lai, hắn ẩn hình trình duyệt còn nhiều, nhưng ẩn hình giám định nghi cứ như vậy hai cái, đã dùng hết.

Ai ngờ, Triệu Ngọc đang muốn chối từ, quản gia lại vội vàng địa chạy vào báo cáo: “Lão gia, Thiên Lang đối Lôi Bân tranh tài lập tức liền muốn bắt đầu! Mời khách quý nhóm đến khán đài đi thưởng thức đi!”

“A, tốt!” Miêu Khôn gật đầu nói, “Các vị, mời đi! Trò hay liền muốn bắt đầu, chúng ta vẫn là nhìn xem so tài đi thôi!”

“Không thể nào? Lôi Bân?” Miêu Anh đối quản gia hỏi đạo, “Là. . . Tần núi cái kia Lôi Bân sao?”

“Đúng vậy, đại tiểu thư!” Quản gia một mực cung kính trả lời nói, “ Lôi Bân trước kia là đài quyền đạo tuyển thủ, hiện tại đổi đánh UFC, chỉ bất quá, nhập vây thi đấu một mực đánh không lại đi!”

“Thật là hắn?” Miêu Anh vội hỏi, “Cái kia. . . Đối thủ là ai? Thiên Lang?”

“A, Thiên Lang là Tiệp Khắc một vị tuyển thủ, cũng vẫn còn đang đánh

tư cách thi đấu!” Quản gia giới thiệu nói, “ hai người này thực lực tương đương, mà lại chưa hề giao thủ qua, đoán chừng là khó phân thắng bại a?”

“Nha. . .” Miêu Anh lôi kéo Triệu Ngọc cánh tay, nhỏ giọng nói nói, “ thật không nghĩ tới, Đại sư huynh thế mà cũng tới tham gia náo nhiệt!”

“Hừ, cái kia cái bại tướng dưới tay!” Triệu Ngọc khinh thường nói, “Nếu là hắn đều có thể đánh, ta mẹ nó cũng có thể lên đi so tay một chút đều!”

“Đi đi đi, nào có dễ dàng như vậy? UFC rất khó đánh, trên trận biến số quá nhiều!” Miêu Anh kéo Triệu Ngọc một cái, lại nói, “ đúng, ta làm sao cho tới bây giờ không biết, ngươi còn hiểu đến tài chính kinh tế và nghệ thuật giám bảo đâu? Ta không có ở đây thời kỳ, ngươi thật như thế tiến tới sao?”

“Hắc hắc. . . Đại khái vừa vặn đi! Trước mấy ngày phá án thời điểm, nghe người khác nói linh tinh qua, ha ha. . .” Triệu Ngọc khó khăn giải thích.

“Lừa gạt ai vậy ngươi?” Miêu Anh thè lưỡi, nói nói, “ làm ta không nhìn ra được đúng không? Vừa rồi cha ta sắc mặt kia một mực không đúng, muốn ta nhìn, khẳng định là các ngươi hai cái sớm thông đồng tốt, ở chỗ này diễn kịch đâu! Cha ta cái gì cũng tốt, chính là muốn mì chưa lên men tử, làm như vậy quá là không tử tế, ta thật lo lắng hắn sẽ đem ngươi làm hư!”

Đông. . .

Nghe đến lời này, Triệu Ngọc không có đứng vững, một đầu đụng phải trên tường. . .

Khán đài ngay tại thư phòng sát vách, đám người sau khi tiến vào, liền có thể xuyên thấu qua một cái huyền không khán đài, trực tiếp thưởng

thức được phía dưới bên trong đại sảnh tranh tài. Bởi vì là lồng sắt sân bãi, từ góc độ này nhìn sang, chính dễ dàng nhìn thấy toàn cảnh, thấy thoải mái nhất.

Hướng trong đấu trường nhìn lại, nhưng gặp Lôi Bân mặc một bộ màu đen tranh tài phục, mà người ngoại quốc thì là màu đỏ. Hai người đã làm tốt chuẩn bị, chỉ chờ mở màn đấu.

“Ha ha ha. . . Trò hay liền muốn bắt đầu!” Miêu Khôn xông mọi người nói, “Mặc dù nói, Sanger La Phu mới là hôm nay áp trục vở kịch, nhưng là trận đấu này bởi vì có người Trung Quốc tham gia, cũng là không dung bỏ lỡ a! Các vị, có hứng thú nóng người sao?”

Đang khi nói chuyện, một vị tuổi trẻ phục vụ viên cầm một cái thẳng tấm máy tính, đứng ở trước mặt mọi người. Triệu Ngọc lập tức thấy rõ, nguyên lai, bọn họ đây là đang mua định rời tay, muốn hạ tiền đặt cược đâu!

Oa!

Kẻ có tiền liền là không giống a, vậy mà cầm chơi đến như thế Cao cấp?

“Hai vị này tuyển thủ đều là a trang cùng Loki mời tới, UU đọc sách www. uukan Shu. com nhưng là hai bọn hắn hôm nay vừa vặn có việc không ở tại chỗ. Cho nên, ta không thể làm gì khác hơn là cố mà làm tới làm cái trang!” Miêu Khôn mở ra hai tay nói nói, “ tới đi các vị, sinh động sinh động bầu không khí! Bằng không, cũng quá không có ý nghĩa!”

“Ta đi, “ lão giả tóc bạc nói nói, “ tiểu tử ngươi tại New Zealand thật đúng là không có học tốt con a ngươi? Vậy mà. . . Ai! Tốt a, chơi chơi cũng tốt, ta là người Trung Quốc, ta mặc kệ cái khác, ta cược cái kia Trung Quốc tuyển thủ chiến thắng, tới trước 200 ngàn là được!”

Lão giả nói, ghi chép viên liền đã cho hắn ghi lại.

“Ta không phải sính ngoại, nhưng là cảm giác bên trên, vẫn là ngoại quốc tuyển thủ sẽ lợi hại hơn một chút!” Nữ phú hào nói nói, “ ta cũng tới 200 ngàn, mua Thiên Lang chiến thắng!”

“Hừ, nhìn các ngươi cái kia hẹp hòi hình dáng!” Đồ vét trắng tiểu hỏa tử nói nói, “ khôn thúc, ta cho ngươi cổ động, mua Trung Quốc tuyển thủ thắng, ta mua 1 triệu chơi chơi!”

“Có bệnh!” Bên cạnh có người chế nhạo nói, “ những người này ngay cả bài danh đều không có, mua nhiều như vậy làm gì? Ta đến 100 ngàn là được, mua Thiên Lang thắng! Ta còn phải giữ lại đầu to mua Sanger La Phu đâu!”

Cứ như vậy, đông đảo phú hào bắt đầu nhao nhao đặt cược , chờ mua không sai biệt lắm về sau, Miêu Khôn lúc này mới con mắt lóe lên, lộ ra hắn mục đích thật sự, hắn từ từ đi tới Triệu Ngọc trước mặt, hỏi: “Thế nào, hiền tế, ngươi cũng —— đến một chú đi! ?” . . .

Chương 807: Ám chiến thăng cấp

“Cha, ngươi hôm nay thế nào đây là?” Miêu Anh đứng ở Triệu Ngọc trước mặt nói nói, “ chúng ta đều là cảnh sát hình sự, ngươi thế mà để Triệu Ngọc đánh cược với ngươi bác? Ngươi nghĩ như thế nào?”

“Không sao, không quan hệ!” Miêu Khôn vừa cười vừa nói, “Chơi chơi mà thôi, có ta đây! Tiểu Triệu con a, ngươi có tiền sao? Không có tiền ta có thể cho ngươi mượn!”

“Ngươi còn nói? Thật sự là không thể nói lý!” Miêu đại tiểu thư sinh khí, quay người lại lôi kéo Triệu Ngọc liền đi, “Triệu Ngọc, đi, chúng ta đến phía dưới nhìn lại!”

“Anh Anh!” Miêu Khôn tranh thủ thời gian ngăn lại bọn họ, cười rạng rỡ địa nói nói, “ Triệu Ngọc nếu là không muốn đánh cược coi như xong, ta cũng sẽ không cưỡng cầu hắn! Nơi này ánh mắt tốt nhất, vẫn là tại nơi này xem đi!”

“Ai, ta nói đại tiểu thư!” Bên cạnh có vị phú hào nói với Miêu Anh cười nói, “ còn chưa xuất giá cứ như vậy che chở cô gia! Nam nhân nhưng là muốn đứng ra một mình đảm đương một phía, lão Miêu cô gia còn có thể thiếu tiền sao? Bất quá là chơi chơi mà thôi, náo nhiệt một chút, đừng coi là thật a!”

“Ừm...” Miêu Anh sắc mặt âm trầm, trên mặt vẻ giận. Thế nhưng là, đối diện với mấy cái này phú hào khách quý, nàng nhưng lại không phát tác được.

“Được rồi, được rồi, ta biết các cảnh sát giãy cái tiền lương không dễ dàng, liền không làm khó dễ ta sắp là con rể, ha ha ha...” Giờ này khắc này, Miêu Khôn tựa hồ rốt cục tìm về đoạn đường, dần dần lộ tốt sắc địa nói nói, “ ta nhìn a, chúng ta vẫn là xem so tài đi!”

Kỳ thật, đối với Miêu Khôn mục đích, Triệu Ngọc lòng dạ biết rõ. Miêu Khôn mượn cơ hội sẽ để cho hắn tham dự tiền đặt cược, liền là muốn từ tiền tài phương diện kích thích hắn một cái. Mặc kệ hắn cược hoặc là không cá cược, tất cả đều sẽ ném đi mặt mũi.

Từ ám chiến lúc bắt đầu, Triệu Ngọc trong lòng còn có một số áy náy, cho rằng là mình ẩu đả cha vợ phía trước, là mình không đúng, cho nên hắn chỉ nghĩ bằng vào thực lực của mình, đến cải biến Miêu Khôn ý nghĩ.

Thế nhưng là, theo ám chiến không ngừng thăng cấp, Triệu Ngọc lệ khí cũng dần dần ẩn nhịn không được.

Triệu Ngọc là loại kia thà rằng bị đánh chết cũng sẽ không bị hù chết hạng người, cho nên, nhìn thấy tràng diện có chút xấu hổ, hắn lập tức tiến lên giữ chặt Miêu Anh, nhưng sau đó xoay người nói với Miêu Khôn:

“Bá phụ a, ta mặc dù tiền kiếm không nhiều, nhưng là chơi hai thanh vẫn là đủ!” Triệu Ngọc ra vẻ khó xử địa nói nói, “ chỉ bất quá, ta cảm thấy các ngươi tiền đặt cược quá nhỏ, mà lại chơi đến một chút đều không kích thích a!”

“Cái gì?” Miêu Anh rất là ngoài ý muốn, “Triệu Ngọc, ngươi lại cây kia dây cung không đúng, ngươi còn muốn cùng cha ta cùng một chỗ điên sao?”

“Ồ?” Miêu Khôn cùng đông đảo khách quý cũng là lấy làm kinh hãi, Miêu Khôn vội hỏi, “Vậy ngươi nói, làm sao mới gọi kích thích?”

“Ta nghĩ trưng cầu ý kiến một cái, đã chơi chính là vật lộn, cái kia tỉ lệ đặt cược là nhiều ít? Trang gia trước thắng, vẫn là hai quỷ đập đường? Còn có, các ngươi là chỉ cho mua định rời tay, vẫn là có thể chơi cắt thi đấu cắt trang? Dù sao cũng phải đem quy củ nói rõ ràng a?” Triệu Ngọc nói một hơi như thế một đống lớn ngôn ngữ trong nghề đi ra, trên khán đài, nhất thời lặng ngắt như tờ.

Nếu như nói, vừa rồi Triệu Ngọc đối với tài chính kinh tế lành nghề, lại đối văn vật đánh giá sở trường, đã để đám người kinh động như gặp thiên nhân, vậy hắn hiện tại nói tới cái này một trận chuyên nghiệp danh từ, khiến cho hắn trong mắt mọi người xem ra, tựa hồ sắp thành Phật đều!

Mọi người thật thật không thể nào hiểu được, một người, làm sao có thể cái gì đều hiểu đâu?

“Ừm... Ta nói qua, chỉ là chơi chơi mà thôi!” Miêu Khôn cau mày nói nói, “ hai bên đều là một bồi hai, đã ta chủ trì đại lý, chênh lệch giá lời nói tự nhiên do ta đến bồi, đồ cái náo nhiệt! Chỉ bất quá... Ngươi nói...”

“Cha vợ a, ta đây, còn là ưa thích chơi cắt thi đấu cắt trang!” Triệu Ngọc nói ra,

“Nơi này dù sao cũng là không quá chính quy tư nhân tranh tài, chơi quá lớn, khó tránh khỏi có người ở đây bên trên động tay chân gì! Cho nên, ta có thể đợi tranh tài sau khi bắt đầu, xem trước một chút song phương thực lực, lại lựa chọn áp chú, cái này liền gọi là cắt thi đấu! Mà cắt trang, thì là tại cái cuối cùng hiệp sau khi bắt đầu lại xuống chú, dạng này liền sẽ lớn nhất tỷ lệ ngăn chặn gian lận!”

“Ồ? Còn có loại thuyết pháp này?” Miêu Khôn cũng coi là hiểu công việc người, lúc này hỏi nói, “ thế nhưng là, nếu như sử dụng loại này quy tắc, cái kia mọi người há không tất cả đều lựa chọn cắt trang, tất cả

đều đợi đến cuối cùng một hiệp lại xuống rót?”

“Lời ấy sai rồi, muốn cắt thi đấu cùng cắt trang, là cần đem tiền đặt cược tăng gấp bội!” Triệu Ngọc nói nói, “ càng về sau áp chú kim ngạch càng cao, dạng này chơi mới có thể càng thêm kích thích mà!”

“...” Miêu Anh đã bó tay rồi, tức giận đến từ nhân viên phục vụ nơi đó lại nhặt lên một chén rượu sâm panh.

“Cái kia... Ngươi dự định chơi như thế nào chút đấy?” Miêu Khôn con mắt Nhất chuyển, nói nói, “ ta nói qua, ta lần này mời đến như vậy nhiều vật lộn cao thủ, liền là nghĩ đồ cái náo nhiệt mà thôi! Cho nên, Tiểu Triệu con a, dựa vào ngươi, ngươi muốn làm sao chơi, liền chơi như thế nào mà!”

“Tốt!” Triệu Ngọc cười nói, “ vậy ta liền lựa chọn cắt trang! Ta cược một ngàn vạn!”

“Phốc...” Miêu Anh vừa mới uống xong một ngụm rượu, tất cả đều phun ra.

“Ngươi... Ngươi nói cái gì?” Miêu Khôn cũng là hơi kém chuồn eo.

“...” Các phú hào toàn đều chưa kịp phản ứng, từng cái mặt như bụi đất...

“Một ngàn vạn a, nhỏ chơi một cái!” Triệu Ngọc lạnh nhạt nói, “Nếu như ta thua cuộc, thua ngươi một ngàn vạn! Nhưng nếu như ta thắng, ngươi liền phải bồi ta một ngàn vạn! Liền là đơn giản như vậy!”

“Ngươi... Ngươi xác định?” Miêu Khôn đơn giản không thể tin được.

“Xác định a!” Triệu Ngọc cười nói, “ đừng đùa mà quá lớn, Trang gia dù sao cũng là tương lai cha vợ, ta làm sao cũng không thể quá đen!”

Ta ngược lại...

Chỉ một thoáng, nhìn trên đài sa vào đến một loại dị thường phức tạp trong không khí, ngồi đầy tân khách, tất cả đều giống như nhìn quái vật nhìn xem Triệu Ngọc.

Cứ như vậy, đám người trọn vẹn sửng sốt mười giây đồng hồ, Miêu Khôn rồi mới lên tiếng:

“Tiểu Triệu con a, mặc dù là cái giải trí hạng mục, nhưng là... Chúng ta không phải đùa giỡn, ngươi thật sự có... Một ngàn vạn?”

“Đương nhiên là có, dĩ nhiên không phải nói giỡn!” Triệu Ngọc trong lòng nói chuyện, các ngươi vụng trộm hẳn là điều tra qua tư liệu của ta a? Ta có bao nhiêu tiền, các ngươi thật không biết sao?

“Tốt! Tốt!” Miêu Khôn gật đầu nói nói, “ đã hiền tế có nắm chắc như vậy, vậy thì bắt đầu đi! Đám tuyển thủ chỉ sợ đã đã đợi không kịp a? Tới tới tới, chúng ta nhìn xem Thiên Lang đối Lôi Bân, đến cùng ai càng cao hơn một bậc!”

Nói, Miêu Khôn liền hướng về phía quản gia đưa mắt liếc ra ý qua một cái. Quản gia thì lập tức thông qua mang tại trên lỗ tai máy truyền tin, thông tri phía dưới nhân viên công tác.

Đinh đinh đinh...

Theo một tiếng chuông vang, tranh tài rốt cục bắt đầu.

Lôi Bân cùng ngoại quốc tuyển thủ vừa lên đến liền triển khai kịch liệt đối công...

Lúc này, Miêu Anh giận không kềm được địa bóp Triệu Ngọc một cái,

UU đọc sách www. uukan Shu. com đem hắn kéo đến trong góc nói ra: “Hỗn đản, ngươi điên rồi? Ngươi biết ngươi đang làm gì sao?”

“Yên tâm, yên tâm!” Triệu Ngọc chỉ vào sân thi đấu nói nói, “ nếu như trước hai cái hiệp phân ra được thắng bại, liền không có ta chuyện gì...”

“Triệu Ngọc, ta biết Kim Phật án bên trong ngươi được tiền thưởng!” Miêu Anh lo lắng địa nói nói, “ nhưng này chút đều là ngươi dùng mệnh đổi lấy, không đáng hỏng bét như vậy đạp! Ta liền không rõ, ngươi cùng ta cha, hôm nay là không phải tất cả đều uống lộn thuốc?”

“Không có chuyện gì, không có chuyện gì!” Triệu Ngọc cười rạng rỡ, “Chúng ta sớm tối đều là người một nhà, cầm một ngàn vạn hiếu kính cha vợ, hoặc là cha vợ cầm một ngàn vạn cho con rể làm lễ gặp mặt, tất cả đều là phù sa không lưu ruộng người ngoài... Ha ha ha...”

“Ngươi... Ngươi thế mà còn cười được...” Miêu Anh tức giận đến dậm chân. Dưới cái nhìn của nàng, mặc kệ trận này đánh bạc ai thua ai thắng, nàng đều là khó khăn nhất chịu một cái kia.

...

Triệu Ngọc chính ở chỗ này cùng Miêu Anh giải thích, Miêu Khôn lại lặng lẽ đem quản gia gọi vào một bên khác, đợi né tránh Triệu Ngọc ánh mắt về sau, lúc này mới đối quản gia lặng lẽ phân phó nói:

“Nghe, đem lời truyền cho phía dưới, nhất định phải để hai người bọn họ đánh tới cái cuối cùng hiệp! Đợi đến tiểu tử kia đặt cược về sau, ngươi lại nghĩ biện pháp cho trên trận đưa cái ám hiệu, nhất định không thể để cho tiểu tử kia thắng!” Miêu Khôn cắn răng nghiến lợi nói nói, “ hừ! Cắt thi đấu cắt trang lại có thể làm gì? Nhìn ta chơi không chết ngươi!” . . .

Chương 808: Gay cấn

Miêu Khôn tại trên yến hội thiết kế cái này bát giác lồng sắt sân thi đấu, cùng chính quy UFC sân thi đấu không sai chút nào, quy tắc tranh tài cũng là giống nhau như đúc.

Lôi Bân muốn cùng ngoại hiệu Thiên Lang Tiệp Khắc người tranh tài 3 cục, mỗi cục 5 phút. Nếu như ở giữa không có KO hoặc tự động nhận thua, để cho trọng tài lấy điểm số phán đoán thắng bại.

Để Triệu Ngọc không có nghĩ tới là, từ tranh tài sau khi bắt đầu, Lôi Bân liền hiện ra không tầm thường thực lực, lợi dụng hắn trước kia Taekwondo kỹ thuật, khai thác giơ cao cao run rẩy thuật, để Tiệp Khắc người phi thường khó chịu. Ròng rã ván đầu tiên, Lôi Bân tất cả đều chiếm cứ lấy trên trận chủ động.

U?

Bởi vì cái gọi là người trong nghề xem môn đạo, khi thấy Lôi Bân có như thế biểu hiện xuất sắc về sau, Triệu Ngọc cũng là nho nhỏ đến kinh ngạc một chút, không nghĩ tới, ngắn ngủi nửa năm không gặp, Lôi Bân công phu vậy mà lại tinh tiến không ít. Nếu như mình lại đi cùng hắn đơn đả độc đấu, chỉ sợ thật đúng là không phải là đối thủ của hắn.

Không sai biệt lắm. . .

Triệu Ngọc ở trong lòng nhắc tới, tại ván đầu tiên bên trong, Lôi Bân liên kích đái đả, chẳng những số liệu chiếm ưu, hơn nữa còn đá trúng Tiệp Khắc đầu người một cước , khiến cho ngã xuống đất, trọng tài mấy

giây. Mặc dù Tiệp Khắc người ương ngạnh đứng lên, nhưng rất rõ ràng sĩ khí đại tỏa.

Chiếu cái dạng này xem tiếp đi, Tiệp Khắc người hắn là kiên trì không hạ ván thứ hai mới đúng.

Nhìn thấy trên trận cục diện, Miêu Anh tựa hồ cũng nhẹ nhàng thở ra. Chỉ cần Lôi Bân sớm chiến thắng, Triệu Ngọc đánh cược cũng liền vô hiệu.

Nhưng mà, đợi đến ván thứ hai sau khi bắt đầu, có thể là Tiệp Khắc người huấn luyện viên ra chủ ý, Thiên Lang bắt đầu liên tiếp cận thân, đồng thời chủ động công kích Lôi Bân hạ bàn, cùng hắn triển khai trận chiến dưới mặt đất thuật.

Lúc trước Triệu Ngọc Hòa Lôi Bân đánh nhau thời điểm, sớm liền phát hiện Lôi Bân hạ bàn có nhược điểm. Giờ phút này, Tiệp Khắc người cũng là nhìn trúng điểm ấy, không phải ôm chính là quắng, bởi vì Lôi Bân thân hình cao lớn, tại mặt đất trên kỹ xảo không thể nghi ngờ ăn thiệt thòi lớn.

Mỗi khi hai người ngã xuống đất, hắn đành phải đem tinh lực toàn đều đặt ở thoát khốn bên trên, suy yếu rất lớn lực công kích của hắn . Bất quá, nhìn chung ván thứ hai chỉnh thể thế cục, Lôi Bân vẫn có lấy ưu thế tuyệt đối. Tiệp Khắc người hao tổn tâm cơ về sau, đổi lấy chính là thể lực kịch liệt hạ xuống. Hắn thở hồng hộc, tựa hồ không thể tiếp tục được nữa. . .

Đinh đinh đinh. . .

Chuông vang, ván thứ hai tranh tài kết thúc, song phương vẫn chưa phân ra thắng bại.

“Đáng chết!” Miêu Anh buồn bực mắng một câu, “Đại sư huynh thật bất

tranh khí, vừa rồi Thiên Lang đứng dậy thời điểm, hắn chỉ cần một cái đá nghiêng chân là có thể giải quyết chiến đấu! Gia hỏa này!”

“Ha ha ha. . .” Nhìn thấy trước hai ván chưa phân thắng bại, Miêu Khôn đắc chí vừa lòng địa đi vào Triệu Ngọc trước mặt, nói nói, “ Tiểu Triệu con a, chuẩn bị kỹ càng ngươi một ngàn vạn đi, có thể cắt trang!”

“Đừng có gấp, cắt trang quy củ, “ Triệu Ngọc nói nói, “ nhất định phải chờ cái cuối cùng hiệp sau khi bắt đầu, mới có thể đặt cược! Bằng không, để phòng có người chơi lừa gạt a!”

“Yên tâm, ta mặc dù là Trang gia, nhưng Thiên Lang cùng Lôi Bân toàn đều không phải ta mời đến!” Miêu Khôn nghiêm túc nói nói, “ tranh tài là tuyệt đối công bằng! Đừng quên, bọn hắn thắng một trận đấu thế nhưng là có 100 vạn tiền thưởng đâu!”

Hừ. . . Miêu Khôn càng nói như vậy, Triệu Ngọc lại càng thấy đến là lạ.

Hắn không riêng gì cái sức quan sát siêu cường thám tử, đối với loại này cá độ trong đó mờ ám, hắn cũng là xe nhẹ đường quen. Không cần Miêu Anh nhắc nhở, hắn cũng trước kia nhìn ra, nếu như Lôi Bân thật muốn thắng rơi tranh tài, sớm liền có thể thắng!

Xem ra, bọn hắn có thể đánh tới hiệp 3, rõ ràng là bị người tận lực an bài.

Bất quá, đã lời nói đều đã nói đến mức này, Triệu Ngọc cũng không có cách nào thu hồi, chỉ có thể buông tay đánh cược một lần.

Đinh đinh đinh. . .

Nghỉ ngơi kết thúc về sau, ván thứ ba tranh tài rốt cục bắt đầu rồi.

Bởi vì có Triệu Ngọc một ngàn vạn tiền đặt cược ở bên trong, cho nên

nhìn trên đài bầu không khí lập tức hiển đến mức dị thường khẩn trương, các phú hào tất cả đều nín hơi tĩnh hơi thở, từng cái ai cũng không dám nói chuyện.

Ác ác. . .

Nhưng trong đại sảnh người xem lại là khác biệt, theo lấy bọn hắn trận trận hô to, Lôi Bân cùng Tiệp Khắc người lại lần nữa chiến ở một chỗ.

Có thể là thể lực tiêu hao quá lớn, Tiệp Khắc người đánh mấy quyền liền bắt đầu cận thân ôm, không muốn cùng Lôi Bân chính diện giao phong. . .

“Uy, Tiểu Triệu nhi, tranh tài lúc nào cũng có thể kết thúc, ngươi còn chờ cái gì đâu? Áp chú đi!” Miêu Khôn thúc giục nói. Bên cạnh ghi chép viên thì sớm địa lấy được máy tính, chuẩn bị ghi chép Triệu Ngọc một ngàn vạn.

“Khụ khụ khụ. . . Khụ khụ khụ. . .” Ai ngờ, thời khắc mấu chốt, Triệu Ngọc vậy mà kịch liệt ho khan, khục không ngừng còn. . .

“Ừm. . .” Miêu Khôn nơi đó vẫn chờ đi điều khiển tranh tài, tự nhiên gấp đến độ không được.

“Khụ khụ. . . Khụ khụ. . .” Triệu Ngọc lại ho khan hơn nửa ngày, lúc này mới quơ lấy một chén đồ uống uống xong, một mực uống mấy miệng, cái này không nhanh không chậm nói nói, “ tốt! Ta áp Lôi Bân chiến thắng, một ngàn vạn!”

“Tốt!” Ghi chép viên lập tức cho Triệu Ngọc hạ đơn.

“Ha ha ha! Như thế rất tốt!” Triệu Ngọc nóng nảy hét lớn một tiếng, sau đó lôi kéo Miêu Anh tay hô nói, “ mua định rời tay, đi! Xem kịch đi đi!”

Nói, hai người cùng rời đi chỗ ngồi, đứng ở khán đài lan can bên cạnh.

Triệu Ngọc vừa vừa rời đi, bên cạnh Miêu Khôn lập tức hướng quản gia nháy mắt. Quản gia khẽ gật đầu, tranh thủ thời gian sờ lấy trong lỗ tai máy truyền tin, cho phía dưới sân thi đấu hạ mệnh lệnh.

Nhưng mà, hắn liên tiếp nói nhiều lần, nhưng trong tai nghe từ đầu đến cuối không có bất cứ động tĩnh gì.

“Uy. . . Uy uy. . .” Quản gia nhất thời đổ mồ hôi, thanh âm dần dần cao, “Hồi lời nói a, thu đã tới chưa? Đáp lời. . .”

“Ừm?”

Miêu Khôn chú ý tới quản gia ngoài ý muốn, vừa định tiến lên hỏi thăm, Triệu Ngọc lại thình lình từ bên cạnh vọt tới, rống to: “Lão Miêu! Nhanh nhanh nhanh. . . Mau nhìn! Ta sắp thắng, ngươi lớn Trang gia nhưng phải thấy rõ ràng a!”

Nói, hắn nắm cả Miêu Khôn bả vai, đem hắn kéo đến khán đài bên cạnh đi lên.

Hỏng bét!

Miêu Khôn trong lòng vốn là hơi hồi hộp một chút, bị Triệu Ngọc như thế giật mình, bệnh tim hơi kém phạm vào. Nhưng vì để tránh cho để lộ, hắn không thể không đi theo Triệu Ngọc cùng đi xem tranh tài, không thể lại cho quản gia chi chiêu.

Quản gia cũng là có chút mộng, hắn tranh thủ thời gian xông ra khán đài, muốn làm dùng di động cho phía dưới báo tin. Nhưng kỳ quặc chính là, điện thoại vậy mà cũng không tín hiệu.

Cái này. . . Vậy phải làm sao bây giờ?

Quản gia gấp đến độ bao quanh đánh băng, bách dưới sự bất đắc dĩ, đành phải tự mình hướng dưới lầu phóng đi! Nhưng mà, hắn vừa mới vội vội vàng vàng địa chạy đến lầu hai chỗ ngoặt, đối diện vừa vặn đụng phải một cái bưng rượu bàn khách nhân. . .

Rầm rầm. . .

Hai người đụng cái đầy cõi lòng, chén rượu rớt bể một chỗ, quản gia cơ hồ là ùng ục ục địa liền từ trên thang lầu té xuống.

Ai u. . .

Khách nhân ô hô kêu đau đớn, đưa tay chỉ hướng quản gia mắng to: "Ngươi mở to mắt sao? Uy. . . Uy. . . Ngươi trở lại cho ta. . . Ta còn không có mắng đủ đâu!"

Tranh tài chỉ còn lại có ngắn ngủi 2 phút không đến, quản gia đã lửa cháy đến nơi, cấp tốc, ngã sấp xuống về sau, hắn lập tức liều lĩnh từ dưới đất bò dậy, điên cũng tựa như hướng lâu bên ngoài sân thi đấu phóng đi.

"Không thể nào! ?" Lúc này, Tăng Khả từ trên lầu đuổi tới, xông vị kia ngã sấp xuống khách nhân nói nói, " Đào ca, ngươi làm sao làm? Không phải để ngươi cuốn lấy hắn sao? Chạy thế nào rồi?"

Nguyên lai, cùng quản gia chạm vào nhau người này chính là Nhiễm Đào. Bọn hắn sớm đã nhận được Triệu Ngọc mệnh lệnh, muốn tới đây ngăn cản quản gia mật báo.

"Ta cũng không biết a?" Nhiễm Đào một mặt vô tội, "Hắn huyên thuyên địa liền lăn đi xuống, ta ngăn không được a!"

"Xong. . ." Tăng Khả lắc đầu, "Lão đại nếu là không có một ngàn vạn, ta nhìn đầu ngươi còn giữ được hay không. . ."

Giờ này khắc này, quản gia như điên địa chạy tới sân thi đấu trước mặt, bất quá, hắn lại nóng vội, cũng không thể mở miệng la hét, đành phải cùng tranh tài người phụ trách liền liền khoa tay múa chân thủ thế, hướng bọn hắn ra hiệu.

Nhưng mà, để hắn vạn không nghĩ tới là, giờ này khắc này đấu trường bên trên, đã phát sinh biến đổi lớn.

Lôi Bân trước một cái toàn phong thối đem Tiệp Khắc người đá văng ra về sau, đã vung lên trọng quyền thẳng đến người kia mặt mà đi.

Đương nhiên, UU đọc sách Lôi Bân trong lòng rõ ràng, cấp trên còn không có cho ra ai thua ai thắng mệnh lệnh, một quyền này, hắn tự nhiên không thể đem đối phương xử lý. Cho nên, hắn cố ý dời lại nửa nhịp, cho Tiệp Khắc người chừa lại đầy đủ tránh né thời gian.

Nhưng ai biết, hắn thiết quyền vừa mới dựa theo mục tiêu ký định nện đem quá khứ, lại tạp lạp một tiếng, vậy mà bị cúp điện! Trong đại sảnh đột nhiên trở nên đen kịt một màu!

Trong bóng tối, chỉ nghe bịch một tiếng, Lôi Bân nắm đấm nặng nề mà đập vào Tiệp Khắc người trên mặt.

Ba. . .

Mất điện vẻn vẹn chuyện trong nháy mắt, hai giây không đến, trong đại sảnh nặng lại lóe sáng. Nhưng mà, lóe sáng qua đi, mọi người lại khiếp sợ phát hiện, Tiệp Khắc Thiên Lang, đã ngã xuống đất không dậy nổi!

Phốc đông. . .

Nhìn thấy tình cảnh này, quản gia tuyệt vọng quỳ trên mặt đất. Tranh tài những người phụ trách cũng đều giật mình không nhỏ, tranh thủ thời

gian chào hỏi trên trận trọng tài, nhìn xem còn có hay không cái gì bổ cứu?

Kết quả, trọng tài thậm chí đều không có mấy giây, liền trực tiếp tuyên cáo Tiệp Khắc Thiên Lang thất bại.

Một khắc này, Lôi Bân cũng mắt choáng váng, nếu như không phải mất điện, vừa rồi một quyền kia đầu, đối phương là tuyệt đối có cơ hội né tránh.

Làm sao. . . Làm sao lại đột nhiên bị cúp điện đâu?

Không nghĩ ra hắn, căn bản không có bất luận cái gì reo hò vui sướng, chỉ là mang mang nhiên địa đem ánh mắt nhìn hướng về phía khán đài. . .

Chương 809: Chung cực ám toán

“Lão Miêu a, chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Ta càng ngày càng nhìn không rõ!” Trong phòng nghỉ, Miêu mụ mụ đối Miêu Khôn oán trách nói, “ mục đích của chúng ta, không phải liền là để cái kia họ Triệu rời đi Anh Anh sao? Làm cái gì vậy? Đem hắn thổi phồng đến mức đều quản ngươi hô cha ruột, còn đưa người ta một ngàn vạn lễ gặp mặt! Một ngàn vạn a, cùng ta ngươi cũng không có hào phóng như vậy qua!”

“Được rồi, ngươi cũng đừng làm loạn thêm được hay không?”

Miêu Khôn tròng mắt đỏ bừng, ngoại trừ tức giận bên ngoài, sự khiếp sợ trình độ cũng là không nhỏ. Hắn hoàn toàn nghĩ không ra, tình thế vậy mà lại phát triển đến loại tình trạng này.

Bác kích tranh tài đều là hắn một tay xử lý, tất cả tổ chức phương, dự thi phương thậm chí trọng tài phương đều phải nghe chỉ huy của hắn mới được, thật không nghĩ đến, ngay tại loại này vạn vô nhất thất tình huống dưới, lại còn bị Triệu Ngọc thắng được tiền đặt cược.

Kỳ thật, thua tiền còn là chuyện nhỏ, một ngàn vạn đối Miêu Khôn tới nói liền tiền tiêu vặt cũng không bằng. Thế nhưng là, thua mặt mũi lại là đại sự, để hắn vô luận như thế nào cũng không tiếp thụ được.

“Lão gia, lão gia. . .” Lúc này, quản gia vội vàng chạy tới, đối Miêu Khôn nhỏ giọng nói nói, “ vừa rồi tín hiệu biến mất không có tra ra nguyên nhân. Còn có, kia mất điện cũng đặc biệt kỳ quặc! Theo lý thuyết, nếu như là có người từ nguồn điện bên trên động tay chân, cũng sẽ không ảnh hưởng đến camera a? Hiện trường camera đều là tự chuẩn

bị nguồn điện, nhưng tại mất điện thời điểm cũng đều không có điện! Không riêng gì camera, điện thoại cũng không có điện! Cái này. . . Cái này thật bất khả tư nghị!”

“Kia. . .” Miêu Khôn hỏi nói, “ Lôi Bân đâu?”

“Hắn là không có vấn đề gì!” Quản gia nói nói, “ Lôi Bân nói, hắn lúc ấy đánh đi ra một quyền kia, Thiên Lang tuyệt đối có thể tránh thoát đi! Coi như không tránh thoát, hắn cũng sẽ chú ý phân tấc, nhưng vừa vặn cúp điện, cho nên liền làm hư, chính hắn cũng rất nén giận. . .”

“Tên phế vật này! Phế vật!” Miêu Khôn hung hăng vỗ bàn một cái, đối quản gia rống nói, “ đi, ngươi cũng đi ra ngoài trước đi! Thời gian không còn sớm, tranh thủ thời gian chuẩn bị tiệc tối, còn có Sanger La Phu áp trục vở kịch đâu! Cũng may các tân khách không có nhìn ra cái gì, còn tưởng rằng là ta cố ý chiếu cố vị này sắp là con rể đâu! Ai!”

Miêu Khôn càng nghĩ càng nén giận, thẳng tức giận đến toàn thân phát run. Quản gia còn từ không thấy được Miêu Khôn như thế sinh khí, tranh thủ thời gian cúi đầu rời đi phòng.

“Lão đầu tử, ngươi bớt giận! Nếu không. . . Vẫn là thôi đi! Đừng có lại đem mình khí cái nguy hiểm tính mạng!” Miêu mụ mụ khuyên nói, “ Anh Anh cũng không là tiểu hài tử, nếu là chính nàng chọn lựa đối tượng, vậy liền dựa vào nàng đi! Ai kêu, chúng ta đối hài tử có nhiều như vậy thua thiệt đâu!”

“Không. . . Trách ta, chuyện này trách ta nha!” Miêu Khôn chân mày nhíu chặt nói nói, “ là ta đánh giá thấp cái này Triệu Ngọc thực lực, bắt hắn cho nghĩ đơn giản! Ta làm sao sớm không nghĩ tới, tại New Zealand, nhiều như vậy sát thủ chuyên nghiệp cùng đặc công đều không có đem hắn thế nào. Mà ta, vẫn còn nghĩ dựa vào dăm ba câu đem hắn giải quyết, đích thật là ta sai lầm a! Khinh địch. . .

“Ai!” Miêu Khôn áo não nói, “Lúc ấy, đặc công bộ đem Triệu Ngọc tư liệu đưa cho ta thời điểm, ta đều chẳng muốn đi xem như vậy một chút, thậm chí ngay cả hình dạng của hắn đều không có nhớ kỹ! Ta thật sự nghĩ không ra. . . Người này vậy mà cho ta lớn như vậy ngoài ý muốn. . .

“Trung ương hình sự sảnh, có thể phá án và bắt giam không đầu nữ thi án. . .” Miêu Khôn nghiêm túc nhớ lại nói nói, “ hắn có thể biết Renaido cổ phần khống chế chân thực ý đồ, còn hiểu hơn phố Wall tài chính đại ngạc nội tình. . . Còn có, hắn đối đồ cổ tranh chữ tinh thông, hiểu được nghệ thuật. . . Hắn còn là một đánh bạc người trong nghề. . .

“Đáng chết!” Miêu Khôn từ trên bàn trà nặng nề mà nện cho một quyền, nói nói, “ hắn đây là đang giả heo ăn thịt hổ a! Ta. . . Chúng ta đều bị hắn kia dáng vẻ lưu manh bề ngoài cho lừa bịp!”

“Kia. . . Vậy hắn rốt cuộc là ai đâu?” Miêu mụ mụ cũng là nghe được kinh hãi.

“Hừ, theo ta thấy, hoặc là. . . Người này là cái thiên tài chân chính!” Miêu Khôn nói nói, “ hoặc là, ở sau lưng của hắn, một nhất định có một cái so với chúng ta còn muốn bối cảnh sâu không lường được! Ngươi suy nghĩ một chút, tín hiệu che đậy, điện lực biến mất. . . Tuyệt đối không phải người bình thường có thể làm ra!

“Theo ta được biết, chỉ có tân tiến nhất bão từ đạn mới có thể đạt tới vừa rồi như thế hiệu quả!” Miêu Khôn nói nói, “ thế nhưng là, bão từ đạn là dùng đến phá hư, muốn trong khoảng thời gian ngắn khôi phục, nhưng là không cách nào làm được! Cho nên, ở cái này Triệu Ngọc trên thân, khẳng định còn có rất nhiều thứ chúng ta không biết!”

“A?” Miêu mụ mụ dọa sợ, vội hỏi, “Kia. . . Vậy ngươi cũng đừng cùng hắn so tài! Hay là chờ chúng ta thăm dò nội tình rồi nói sau!”

“Không được!” Miêu Khôn hung ác địa nói nói, “ cứ như vậy, ta càng

thêm không thể ngồi yên không lý đến! Ta không thể để cho nữ nhi của ta gả cho như thế một cái không minh bạch người. Mà lại, người này tâm tính tà dị, tính khí nóng nảy, là cái hiển nhiên lưu manh. Ta không thể cầm Anh Anh tuổi già hạnh phúc đến làm làm tiền đặt cược.

“Còn có, ta không biết rõ người này là địch hay bạn, nếu như hắn truy cầu Anh Anh là có mục đích gì, kia đối với chúng ta tới nói, liền càng thêm nguy hiểm!”

“Ừm. . .” Miêu mụ mụ an ủi giống như nói nói, “ lão đầu tử, muốn ta nhìn, ngươi cũng đừng nghĩ quá nhiều! Dù sao, tại New Zealand, Tiểu Triệu mà là đã giúp chúng ta! Nếu như hắn cùng chúng ta không phải một đường, vậy tại sao còn muốn đem lan đinh ở trên đảo tư liệu rương giao cho chúng ta đâu? Tối thiểu nhất, hắn nhưng là cái người Trung Quốc a!”

“Ngươi nói cũng đúng, bất quá, mặc kệ là địch hay bạn!” Miêu Khôn nắm chặt nắm đấm lạnh lùng nói nói, “ ta cùng hắn ân oán, cũng phải có kết quả mới được!”

“A? Lão đầu tử, ngươi còn muốn. . .”

“Triệu Ngọc, ta hôm nay liền muốn nhìn, ngươi đến cùng đến cỡ nào bản lĩnh lớn bằng trời!” Nói xong, Miêu Khôn vụt địa đứng người lên, cùng Miêu mụ mụ cùng một chỗ hướng yến hội sảnh đi.

. . .

“Meo meo. . .” Trong phòng yến hội, Triệu Ngọc chính lôi kéo Miêu Anh giải thích, “Ngươi đừng tức giận có được hay không! Ngươi biết ta Triệu Ngọc là loại kia muốn mặt muốn mặt người, là cái thà chết đứng, tuyệt không quỳ xuống sinh cô đơn Thiết Hán! Dạng này được hay không, nếu như ngươi cảm thấy ta làm đến quá phận, vậy ta hiện tại liền đem một ngàn vạn còn cho bá phụ đi!”

“Được rồi, đi!” Miêu Anh nhíu mày, “Căn bản cũng không phải là một ngàn vạn sự tình! Ngươi không cảm thấy, ngươi thắng quá kỳ hoặc sao? Hết lần này tới lần khác lúc kia mất điện? Hừ!”

“A? Cái gì. . . Có ý tứ gì?” Triệu Ngọc không hiểu.

“Hừ! Đương ta không nhìn ra được sao?” Miêu Anh nói nói, “ cha ta hôm nay quá khác thường, ta lo lắng, cái này một ngàn vạn là hắn cố ý thua đưa cho ngươi!”

“Ùng ục. . .” Triệu Ngọc nuốt ngụm nước bọt, hắn vốn còn muốn đem chân tướng cùng Miêu Anh phun một cái vì nhanh, nhưng nhìn đến Miêu Anh vậy mà hoài nghi cha nàng, đành phải lại nuốt xuống, phối hợp với hỏi nói, “ ta không rõ, hắn tại sao muốn bại bởi ta đây?”

“Hừ, tiểu tử ngươi còn không nói thật đúng không?” Miêu Anh híp mắt hỏi nói, “ cha ta khẳng định cùng ngươi hứa hẹn qua cái gì, không có lý do, hai người các ngươi cùng một chỗ nổi điên! Theo ta thấy, hai người các ngươi cùng một giuộc, không chừng làm cái gì mờ ám đâu!”

“Ừm. . . Cái này. . .”

Triệu Ngọc gãi đầu một cái, trong lòng nói chuyện: Xem ra, Miêu Anh thật là thật lâu không có tham dự hình sự trinh sát phá án, công lực có chút hạ thấp a! Rõ ràng là Miêu Khôn khắp nơi cho mình thiết sáo, muốn chơi chết mình! Nhưng Miêu Anh lại cố chấp coi là, là cha nàng cùng mình tại hát Song Hoàng. . .

Thật đúng thế. . .

Triệu Ngọc còn nghĩ lại giải thích hai câu, ai ngờ, Miêu Khôn vợ chồng cũng đã từ cửa chính đi vào đại sảnh. Theo đèn chiếu chiếu xạ, Miêu Khôn lập tức quơ lấy microphone, đi theo trận khách và bạn nhóm lên

tiếng chào, sau đó, liền lại là những cái kia hoan nghênh cùng gửi lời chào loại hình khách sáo từ cùng lời dạo đầu. UU đọc sách

Một mực nói linh tinh tốt mấy phút, hắn lúc này mới mặt mày hớn hở địa nói ra: “Các vị bằng hữu, tiệc tối sắp bắt đầu, mà Sanger La Phu cùng Man Thú Ngả Tân chung cực một trạm, cũng sắp kéo ra màn che! Hi vọng mọi người đêm nay có thể chơi đến tận hứng. . .”

Nghe đến đó, Miêu Anh tranh thủ thời gian gần sát Triệu Ngọc bên tai giới thiệu nói: “Man Thú Ngả Tân là cái Israel người, là năm gần đây UFC tân tú, xuất đạo về sau tình thế rất mạnh, hiện thế giới xếp hạng thứ mười một vị . Bất quá, hắn còn chưa từng có cùng Sanger La Phu giao thủ qua, buổi tối hôm nay thế nhưng là có trò hay để nhìn!”

Ai ngờ, Miêu Anh vừa mới nói xong, trên đài chợt phát sinh tình huống. Đầu tiên là quản gia vội vàng chạy lên đài giai, đối Miêu Khôn rỉ tai thứ gì, Miêu Khôn sắc mặt lập tức liền thay đổi.

“Ai nha, không có ý tứ a, các vị!” Miêu Khôn khó xử địa nói nói, “ vừa mới tiếp vào một cái bất hạnh tin tức, Man Thú Ngả Tân tiên sinh vừa mới bởi vì đột phát tật bệnh, bị đưa đi bệnh viện! Đêm nay. . . Đêm nay tranh tài chỉ sợ. . .”

A?

Nghe đến lời này, hiện trường một mảnh xôn xao, mọi người tất cả đều hiển lộ ra vẻ thất vọng.

“Bất quá không sao, đêm nay tranh tài vẫn đem tiếp tục!” Miêu Khôn thần thái sáng láng địa tới một cái lớn chuyển hướng, “Sanger La Phu tiên sinh chờ một lúc sẽ đúng giờ ra sân biểu diễn, chỉ bất quá, đối thủ của hắn sẽ đổi thành ta tương lai sắp là con rể —— Triệu Ngọc! ! ! Tới tới tới! Xin mọi người cho hắn đến một chút —— tiếng vỗ tay! ! !” . . .

Chương 810: Đánh mất lý trí

Hoa. . .

Nghe được Miêu Khôn giới thiệu, hiện trường lại một lần nữa sôi trào. Nhìn trên đài những cái kia đã quen biết Triệu Ngọc các phú hào tự nhiên biết, cái này Miêu Khôn sắp là con rể là ai. Thế nhưng là, trong đại sảnh khách quý nhóm nhưng đều là như hòa thượng sờ mãi không thấy tóc.

Bởi vậy, Miêu Khôn nói xong, hiện trường tiếng vỗ tay cũng không có mong muốn nóng như vậy liệt, lộ ra thưa thớt.

Móa!

Triệu Ngọc âm thầm mắng một câu, trước đó, hắn liền đã có nào đó loại dự cảm, biết Miêu Khôn tuyệt đối sẽ không như vậy mà đơn giản địa buông tha mình. Chỉ bất quá, hắn không nghĩ tới Miêu Khôn sẽ làm đến như thế quá phận, thế mà tại trước mặt mọi người, công nhiên đem mình đẩy lên đoạn đầu đài!

Đèn chiếu bá địa chỉ hướng Triệu Ngọc, Triệu Ngọc dùng sức nháy nháy mắt, biểu lộ dị thường phức tạp. Chuyện cho tới bây giờ, hắn cũng không có bất kỳ cái gì đường lui có thể nói, đành phải đứng dậy, xông đông đảo khách quý nhóm phất tay ra hiệu.

Nơi xa trên khán đài, trước đó những cái kia biết hắn các phú hào tất cả đều cho Triệu Ngọc vỗ tay lên.

“Các vị, “ Miêu Khôn cầm microphone nói nói, “ ta vị này sắp là con rể thật không đơn giản, hắn nhưng là đại phá không đầu nữ thi án chủ quản cảnh sát hình sự, trứ danh đại thám tử! Ta ở đây có thể phụ trách nhiệm địa nói cho mọi người, Triệu cảnh sát không chỉ có thể phá án, mà lại là văn võ song toàn, công phu mười phần cao minh! Tại trong đội cảnh sát, có thể nói không có đối thủ!

“Cho nên, mọi người nhưng tuyệt đối không nên coi là, ta hôm nay là lòe người, đem ta vị này sắp là con rể không thèm đếm xỉa!” Miêu Khôn chỉ vào Triệu Ngọc nói nói, “ càng đừng tưởng rằng ta là đang chơi cái gì Quan công chiến Tần Quỳnh trò xiếc! Nói cho các ngươi biết, ai thua ai thắng, thật sự không nhất định đâu! Ha ha. . .”

Ha ha. . .

Triệu Ngọc nhàn nhạt mỉm cười, lại là không lời nào để nói. Nếu như hắn lúc này đứng ra phản đối, nói mình không dám ứng chiến, tất nhiên sẽ làm trò hề cho thiên hạ.

Chỉ bất quá. . . Triệu Ngọc nhìn một chút bên cạnh Miêu Anh, lần này, Miêu Anh phản ứng lại phi thường khác thường, nhưng thấy trong tay nàng bưng một ly rượu Cocktail, chính tự giải trí mà nhấm nháp, tựa hồ cùng với nàng không có nửa xu quan hệ.

“Để tỏ lòng thành ý của ta, ta nguyện ý áp 200 vạn tiền đặt cược tại ta con rể trên thân, mọi người có thể rửa mắt mà đợi!” Nói xong, Miêu Khôn thỏa mãn đem lời ống giao cho người chủ trì.

“Các vị khách quý, trò hay sẽ diễn ra, để chúng ta này đứng lên đi!” Người chủ trì rống to, “Cảnh sát hình sự đại chiến cách đấu toàn năng vương, đại thám tử khiêu chiến Sanger La Phu, thế giới hiếm thấy. . .”

Theo người chủ trì ra sức tuyên truyền, hiện trường khách quý nhóm tất cả đều tràn đầy phấn khởi địa tìm tới áp chú viên, tiến đến áp chú . Bất

quá, có thể nghĩ, mặc kệ tỉ lệ đặt cược nhiều ít, không ai sẽ đem tiền đặt cược áp trên người Triệu Ngọc.

Bởi vì, hơi hiểu chút bác kích tri thức người đều biết, Sanger La Phu là tuyển thủ chuyên nghiệp, thế giới xếp hàng thứ hai. Trái lại Triệu Ngọc, lại là một cái bình thường lính cảnh sát, đừng nói xếp hạng, thậm chí cũng không đánh qua chính thức tranh tài.

Mặc dù, Miêu Khôn một lại nhấn mạnh Triệu Ngọc là hắn sắp là con rể, nhưng là, mọi người căn bản không lo lắng Miêu Khôn sẽ vì con rể chiến thắng mà an bài đánh giả quyền. Sanger La Phu dù sao cũng là đang hồng tuyển thủ chuyên nghiệp, nếu vì hống ông trùm vui vẻ mà đánh giả quyền, thế tất sẽ ảnh hưởng hắn tốt đẹp tiền đồ.

Chính vì vậy, Sanger La Phu cũng không thể lại bại bởi Triệu Ngọc, nhiều lắm là cũng chính là thả một chút nước, không đem Triệu Ngọc đánh cho tàn phế thôi!

“Tới tới tới. . . Ta con rể tốt!” Miêu Khôn đi vào Triệu Ngọc trước mặt, một mặt lôi kéo hắn hướng phòng thay quần áo phương hướng đi đến, một mặt thấm thía nói nói, “ hiện ra thực lực ngươi thời khắc đến đến rồi! Ta biết,

Ngươi là một cái dám nghĩ dám làm nam tử hán! Ta xem trọng ngươi, mặc kệ kết quả như thế nào, ta mãi mãi cũng là ngươi kiên cường hậu thuẫn. . .”

“Ha ha, quá khen quá khen!” Triệu Ngọc chính diện hàn huyên, vụng trộm lại lặng lẽ xông Miêu Khôn mắng một câu, “Lão gia hỏa, chiêu này mà làm được đủ tuyệt a, xem như ngươi lợi hại!”

“Ha ha, người cũng nên vì làm qua chuyện sai lầm trả giá đắt!” Nhìn thấy bốn phía không người chú ý, Miêu Khôn lập tức cắn răng nói nói, “ tiểu tử, ta có thể tại phòng thay quần áo cho ngươi lưu cái cửa sau, ngươi

có thể từ nơi đó cụp đuôi chạy trốn, về sau, cũng đừng trở lại đi. . .”

“Hừ!” Triệu Ngọc cười lạnh, biểu lộ lãnh đạm nói nói, “ cha vợ, chẳng lẽ. . . Cho tới bây giờ, ngươi còn đang xem nhẹ ta. . . Thật sao?”

“Ừm. . . Ngươi. . .” Miêu Khôn nhíu mày, cảm giác Triệu Ngọc trong lời nói có hàm ý.

“Ha ha, còn nhớ rõ nồi lẩu gà trong tiệm, ngươi mắng ta cái gì không?” Triệu Ngọc băng lãnh nói nói, “ ta có thể rất có trách nhiệm địa nói cho ngươi, ngươi nói đúng! Ta chính là một kẻ lưu manh! Cho nên, ngươi lựa chọn cùng một cái không muốn mặt đồ lưu manh phân cao thấp, là ngươi lớn nhất sai lầm, từ vừa mới bắt đầu —— ngươi liền thua!”

“Ngươi. . . Ngươi nói cái gì?” Miêu Khôn không hiểu, vốn định lại truy vấn một câu, thế nhưng là bên người nhân viên công tác cũng đã lôi kéo Triệu Ngọc đến phòng thay quần áo thay quần áo.

Miêu Khôn đành phải cất bước đi lên thang lầu, về tới trên khán đài.

“Lão Miêu a!” Lão giả tóc bạc vừa thấy mặt đã tranh thủ thời gian ngăn lại Miêu Khôn nói nói, “ ngươi hôm nay là thế nào? Tốt không có đạo lý a, tại sao phải làm an bài như vậy? Để ngươi con rể đi võ đài, ngươi đây là nghĩ nâng hắn vẫn là muốn hại hắn?”

“Đúng vậy a!” Nữ phú hào phụ họa nói, “ mặc dù chỉ là chơi chơi mà thôi, nhưng chỉ cần lên đài tranh tài, cũng là muốn ký giấy sinh tử! Ngươi coi như muốn khảo nghiệm con rể của ngươi, cũng không thể sử dụng loại phương pháp này a? Còn có, ngươi khuê nữ vui lòng sao?”

“Ta ngược lại không quan trọng, chỉ bất quá. . .” Đồ vét trắng thanh niên nói nói, “ ngươi phái một cái siêu cấp nghiệp dư tuyển thủ, đi khiêu chiến một cái thế giới quyền vương, cái này còn có cái gì đáng xem? Sanger La Phu thật vất vả đến như vậy một lần, cùng ban ngày như thế,

một cái Thần Long Bãi Vĩ tranh tài liền kết thúc, kia còn có cái gì đáng xem?

“Nếu không dạng này, chờ Sanger La Phu đem ngươi cô gia đánh ngã về sau, chúng ta mấy cái ra ít tiền, lại tìm cái lợi hại một chút cùng hắn đánh một trận đi! Lôi Bân được không. . .”

Đám người ngươi một lời ta một câu, tất cả đều đối Miêu Khôn an bài biểu thị không thể lý giải. . .

Miêu Khôn đang muốn cùng đám người giải thích một chút, quản gia lại vội vàng địa chạy tới, UU đọc sách đứng tại cửa ra vào xông Miêu Khôn vẫy gọi, Miêu Khôn thấy thế, đành phải đứng dậy đi tới.

“Lão gia! Hỏng, hỏng! Sanger La Phu thôi so tài!” Quản gia lo lắng nói, “Hắn nghe nói chúng ta muốn dùng một cái không biết tên tuyển thủ thay thế Man Thú Ngả Tân về sau, liền không đánh! Nói nếu như hắn cùng không có có danh tiếng tuyển thủ tranh tài, đối với hắn là một loại lớn lao vũ nhục!

“Còn có, khi hắn nghe nói đối thủ là ngài thân thích về sau, càng là tức giận đến không được, cho rằng đây đều là các phú hào biến * thái ham mê, nói hắn tuyệt đối sẽ không vì nịnh nọt người giàu có mà không nói nguyên tắc!”

“Tốt!” Miêu Khôn trực tiếp duỗi hai ngón tay ra, “Ngươi đi nói cho hắn biết, chỉ cần hắn chịu tiếp tục dự thi ta liền cho hắn thêm vào hai trăm vạn Euro! Ngươi nhớ kỹ nói cho hắn biết, để hắn nhất định phải phát huy thực lực chân thật của mình mới được, tuyệt đối không cho phép thủ hạ lưu tình, chỉ cần không thương tổn tính mạng của hắn, đem Triệu Ngọc đánh thảm đánh phế đô đi! Đánh cho sướng rồi, ta có khác ban thưởng! ! !”

“Cái này. . . Thế nhưng là. . .” Quản gia do dự.

“Thế nhưng là cái rắm! Nhanh đi!” Miêu Khôn đã khí đến mất đi lý trí, rống to, “Ta cũng không tin ta tốn tiền nhiều như vậy, còn mua không được hắn một lần mất mặt xấu hổ!”

Quản gia không dám nghịch lại, tranh thủ thời gian quay người chạy đi, đi cùng Sanger La Phu hiệp thương đi.

“Hừ! Triệu Ngọc, ta ngược lại muốn xem xem, ngươi có phải thật vậy hay không có ba đầu sáu tay! ?” Miêu Khôn hung hăng mắng, “ lần này, ta nhìn ngươi còn có thể làm sao phá?” . . .

Chương 811: Bản thân cứu rỗi

Trong phòng thay quần áo, có chuyên nghiệp nhân viên công tác tại vì Triệu Ngọc làm lấy ra sân trước công tác chuẩn bị.

Theo lý thuyết, nơi đây là không cho phép nữ tính đi vào. Thế nhưng là, Miêu Anh thân là Miêu gia đại tiểu thư, mà ngay tại thay y phục vị này lại là đại tiểu thư bạn trai, cho nên, không ai dám tại tiến lên ngăn cản.

“Có chút kỳ quái a!” Đã cởi quần Triệu Ngọc không chịu được nói với Miêu Anh, “Lần này, ngươi làm sao không ngăn một chút đâu? Ngươi liền không sợ ta bị quyền vương đánh chết sao? Chí ít... Cũng hẳn là phát biểu một chút ý kiến mới đúng chứ?”

“Hừ!” Miêu Anh xem thường địa nói nói, “ Triệu Ngọc a, ta là thật sự làm không rõ ràng, cha ta đến cùng coi trọng ngươi điểm nào nhất rồi? Sao có thể đối với ngươi, so với ta còn tốt đâu?”

“Không thể nào?” Triệu Ngọc phiền muộn, “Lời này giải thích thế nào a?”

“Ngươi không biết, ta trước đó cùng hắn nhao nhao đã nói bao nhiêu lần rồi , ta muốn cùng tuyển thủ chuyên nghiệp đọ sức đọ sức sự tình đâu! Nhưng hắn một lần đều không có đồng ý qua.” Miêu Anh làm một cái khuếch trương ngực động tác, “Kỳ thật, chỉ có cùng những này cao thủ chân chính so chiêu, mới có thể khiến mình tiến bộ!”

“Tốt a, xem ra, ta lần này cũng có thể có được tiến bộ!” Triệu Ngọc đổi lại tranh tài quần đùi, bất đắc dĩ nói nói, “ ta mẹ nó liền quy tắc tranh tài

cũng còn không hiểu đâu!”

“Hừ, còn trang! Ta nhìn ngươi có thể chứa tới khi nào?” Miêu Anh cười xấu xa nói, “ ngươi nha, đừng cho là ta không biết, vừa rồi, ngươi cùng ta lão ba vừa kéo vừa ôm, xì xào bàn tán, còn dám nói không có mờ ám?”

“Cái này. . .” Triệu Ngọc im lặng.

“Ngươi thật là đi!” Miêu Anh nói nói, “ ngoại trừ ta, ta còn từ không thấy được cha ta đối với người nào như thế yêu thương phải phép qua, hắn lại đem thế giới quyền vương đều cho không thèm đếm xỉa, khẳng định không ít dùng tiền!”

“Miêu Miêu a, ta nhìn, trong này có phải là có hiểu lầm gì đó a?” Triệu Ngọc rốt cục nhịn không được hỏi một câu, “Cha ngươi đích thật là đối với ta yêu thương phải phép, nhưng là... Là thật 'Đau' a!”

“Được rồi, Triệu Ngọc!” Miêu Anh lắc đầu nói nói, “ giả bộ tiếp nữa thật không có ý nghĩa, ta liền nói thẳng đi! Cha ta khẳng định đem chi tiết đều cùng ngươi sắp xếp xong xuôi: Ngươi là người mới, khẳng định không có khả năng thật sự đánh bại Sanger La Phu.

“Cho nên, tại cha ta an bài xuống, ngươi chí ít có thể đánh đầy toàn trường. Lại khoa trương một chút, ngươi còn có thể đánh tới Sanger La Phu mấy quyền!

“Nói tóm lại đi, cha ta cho ngươi áp chú 200 vạn khẳng định là trôi theo dòng nước. Nhưng là, ngươi lại có thể tại đông đảo khách và bạn hảo hữu trước mặt dựng nên lên uy tín tuyệt đối, để bọn hắn tất cả mọi người đều đối với ngươi lau mắt mà nhìn! Về sau, rốt cuộc không ai dám xem nhẹ chúng ta Miêu gia vị này văn võ song toàn cô gia, đúng hay không?”

“...” Nghe đến lời này, Triệu Ngọc thật giống như bị trời sét đánh trúng,

dán đến bốc khói. Hắn vạn nghĩ không ra, Miêu Anh vậy mà lại đem sinh tử của hắn đại chiến, cho rằng một trận tẩu tú.

“Làm sao... Còn không thừa nhận sao?” Miêu Anh quạt Triệu Ngọc một chút, “Quên ta là đội trưởng của ngươi rồi? Ngươi cùng ta cha này một ít tiểu thủ đoạn, làm sao có thể giấu giếm được bản tiểu thư con mắt? Nếu không phải cha ta cố ý an bài, ngươi sẽ hiểu được tài chính mậu dịch? Văn vật đánh giá? Còn có... Kia một ngàn vạn...”

“Không phải! Cái này thật không có a!” Triệu Ngọc bất đắc dĩ lắc đầu, quần mặc vào một nửa đều xuyên không nổi nữa.

“Không thể nào? Cha ta hắn là sẽ không ngốc như vậy!” Miêu Anh kinh ngạc một chút, lại tự lẩm bẩm, “Chẳng lẽ... Hắn dám bỏ ra nhiều tiền, an bài ngươi đánh thắng Sanger La Phu sao? Không có khả năng, kia cũng quá đáng rồi, mà lại Sanger La Phu cũng chưa chắc chịu a!”

Đương đương coong...

Lúc này, có người ở bên ngoài thúc trận, ra hiệu Triệu Ngọc tranh tài sắp bắt đầu, cần hắn đăng tràng.

Khẩn yếu quan đầu, Triệu Ngọc quần đều không có xách, vậy mà một phát bắt được Miêu Anh, hung hăng, thâm tình hôn nàng một ngụm.

“Uy!” Miêu Anh vội vàng đem Triệu Ngọc đẩy ra, “Ngươi làm gì nha đây là?”

“Miêu Miêu a!” Triệu Ngọc án lấy Miêu Anh bả vai, ý chí quyết tuyệt nói nói, “ có chuyện... Ta không thể không nói thật với ngươi! Theo lý thuyết, ta và ngươi thật vất vả gương vỡ lại lành, ta không nên lúc này đả kích ngươi! Nhưng sự thật chính là cái quái gì vậy sự thật, ta Triệu Ngọc với ai giấu diếm, cũng không thể cùng ngươi giấu diếm!”

“Oa... Ngươi... Lương tâm phát hiện vẫn là...” Miêu Anh cảm thấy ngoài ý muốn, lúc này mới ý thức được Triệu Ngọc trạng thái không đúng.

“Ai!” Triệu Ngọc lại thán một tiếng, rốt cục quyết định nói nói, “ trước đó vài ngày, một lần vô tình, ta và cha ngươi gặp mặt qua, hơn nữa còn phát sinh một chút chuyện tình không vui! Ân... Ta... Ta bắt hắn cho đánh! Hơn nữa còn quạt một cái miệng rộng tử, mặt của hắn... Chính là ta cho làm...”

Sau khi nói xong, Triệu Ngọc mặc dù cảm giác nhẹ nhàng thở ra, nhưng vẫn là thấp thỏm nhìn xem Miêu Anh, không biết Miêu Anh sẽ làm phản ứng gì.

“Ngươi... Ngươi nói cái gì a?” Miêu Anh không có nghe hiểu.

“Ta đem ngươi cha đánh!” Triệu Ngọc lặp lại nói, “ nhưng lúc kia, ta không biết hắn là cha ngươi! Mà lại là đánh cấp nhãn, vô tâm!”

“Triệu Ngọc...” Miêu Anh lắc đầu nói nói, “ đều lúc này, ngươi vì cái gì còn như thế tinh nghịch đâu? Cái này tính là gì? Cười lạnh sao? Ta có phải hay không nên mang theo ngươi xem một chút bệnh đi?”

“Chậc chậc... Ngươi làm sao lại không tin đâu!” Triệu Ngọc sốt ruột ở giữa vung vẩy nắm đấm, “Chính là như vậy đánh, mặc dù cha ngươi rất biết đánh, nhưng bất đắc dĩ lão công ngươi ta mạnh hơn, cho nên liền phát sinh lũ lụt vọt lên miếu Long Vương Ô Long sự kiện!

“Miêu Miêu a, ta biết, chuyện này là ta khiêu khích phía trước, là ta không đúng, cho nên, ta nguyện ý tiếp bị trừng phạt! Nhưng là, mặc kệ ta làm gì sai, ta đều hi vọng ngươi có thể minh bạch một sự kiện, ta đối với ngươi tâm là mãi mãi cũng sẽ không thay đổi, ai cũng không thể ngăn cản ta đối với ngươi...”

“Chờ một chút!” Miêu Anh vội vàng khoát tay ra hiệu, trong chốc lát,

nàng rốt cục ý thức được Triệu Ngọc là thật lòng, vội vàng hỏi, “Ngươi ý tứ, là cha ta trên mặt tổn thương, là ngươi cho đánh? Trước mấy ngày, có thể so sánh hiện tại thảm nhiều!”

“Đúng thế, chính là ta!” Triệu Ngọc gật đầu thừa nhận.

“Ha ha ha ha... Ha ha ha ha...” Ai ngờ, một giây sau, Miêu Anh vậy mà thoải mái cười ha hả, eo đều cười cong.

“Cái này. . .” Triệu Ngọc nhìn ngốc.

“Ha ha ha...” Miêu Anh một tay khoác lên Triệu Ngọc bả vai, một tay chống nạnh phòng ngừa đau sốc hông, lại vui vẻ hồi lâu mới nói, “Ngươi đem cha ta đánh! Đây thật là chuyện cười lớn a! Ngươi biết không? Cha ta ngày bình thường đi ra ngoài, thế nhưng là có một xe đặc chủng bảo tiêu bảo hộ đâu, ngươi nếu có thể đem hắn đánh thành như thế nhi, vậy ngươi sớm đã bị xé nát hiểu không?”

“Ừm... Cái này. . . Tốt a!” Triệu Ngọc bất đắc dĩ nâng lên quần, nói nói, “ làm ta không hề nói gì tốt ! Bất quá, ta còn có mấy cái như vậy sự tình... Muốn cùng ngươi thông báo một chút. Ta hôm nay, tất cả đều cùng ngươi thẳng thắn sẽ khoan hồng!”

“Ồ? Còn có chuyện gì?” Miêu Anh hiếu kì.

“Ừm...” Triệu Ngọc khẽ nhíu mày, một năm một mười địa nói nói, “ trước ngươi phỏng đoán, cùng sự thực là hoàn toàn tương phản! Kia cái gì phá pháp quốc công ti, còn có giám thưởng bánh bột mì cùng đồ sứ sự tình, đều là cha ngươi cố ý làm khó dễ ta, vì tìm ta khó xử! Cho nên, ta để đội viên của ta từ trên mạng tra tìm chuyên nghiệp tư liệu, lúc này mới mạo hiểm lọt qua cửa.

“Còn có... Kia một ngàn vạn cũng là ta sớm mua được Lôi Bân, cho cha ngươi thiết bộ mà!” Triệu Ngọc ngượng ngùng nói nói, “ ta cũng là bất

đắc dĩ mới làm như vậy, bởi vì cha ngươi sớm điều khiển tranh tài, ta nếu là không nghĩ biện pháp, cũng chỉ có thể chờ lấy táng gia bại sản!”

“Ngươi nói, ngươi nói cái gì! ?” Lần này, Miêu Anh rốt cục thu hồi tiếu dung, Triệu Ngọc, triệt để lật đổ nàng tam quan, “Lôi Bân bị ngươi thu mua... Làm sao có thể?”

“Lôi Bân xuất tràng phí là 8 vạn, vẫn là thuế tiền!” Triệu Ngọc nói nói, “ mà ta dùng 100 vạn, tự nhiên có thể đem hắn làm xong! Nhưng là, hắn lo lắng cha ngươi sẽ tìm nợ bí mật, cho nên ta lại an bài lần kia mất điện, cứ như vậy, Lôi Bân thừa dịp mất điện đánh bại đối thủ, liền có thể triệt để tẩy thoát hiềm nghi!”

“Ngươi... Sao lại thế...” Miêu Anh đờ đẫn.

“Kỳ thật, ta nói cắt thi đấu cắt trang cũng đều là thi đấu cá độ bên trong tối kỵ, chân chính hiểu công việc Trang gia đều không cho phép!” Triệu Ngọc tiếp tục thẳng thắn nói, “ cha ngươi tự cho là có thể chưởng khống toàn cục, nhưng trên thực tế, cắt trang nhân tài chân chính được hưởng quyền chủ động. Bởi vì ta cắt trang, hắn chỉ có thể ở cái cuối cùng hiệp đi an bài thắng bại, mà ta lại có thể sớm tại tranh tài trước đó liền đi động tay chân!

“Ngươi suy nghĩ một chút đi, ta áp ai thắng, cha ngươi đều sẽ để hắn thua! Cho nên, chỉ cần ta đem trong đó tùy ý một cái mua được, cha ngươi đều là bên thua!”

“Triệu Ngọc... Ngươi... Tại sao có thể dạng này?” Miêu Anh tư duy có chút hỗn loạn, hoàn toàn nghĩ không ra, suy đoán của mình vậy mà toàn sai.

“Anh Anh a! Ta cũng là không có lựa chọn nào khác!” Triệu Ngọc nghiêm túc nói nói, “ cha ngươi cùng ta là tại một nhà quán cơm nhỏ ngẫu nhiên gặp, bên cạnh hắn cũng không có cái gì đặc chủng bảo tiêu.

Ta đoán, hắn hắn là không muốn để cho bất luận kẻ nào biết chuyện kia. Cho nên, tại chúng ta hôm nay lúc gặp mặt, hắn mới không có vạch mặt, giả bộ như không biết ta.

“Ngươi đây, cũng tuyệt đối không nên đi tìm cha ngươi lý luận!” Triệu Ngọc nói đến trịnh trọng việc, “Kỳ thật, ta nhìn ra được, ngươi phụ mẫu chỉ là quá yêu ngươi mà thôi, bọn hắn sở dĩ không dám công khai xa lánh ta, chính là sợ ngươi không cao hứng.

“Cho nên, Anh Anh a! Ta vừa rồi nói cho ngươi những lời kia, chỉ có hai người chúng ta biết là được rồi. Ngươi cũng không cần đi oán trách bá phụ bá mẫu, nếu như đổi lại là ta, vì nữ nhi của ta hạnh phúc, ta sẽ làm đến càng thêm quá phận!”

“Kia... Vậy cũng không thể cứ như vậy mặc kệ a!” Miêu Anh hoang mang lo sợ, “Bọn hắn trước đó không có phản đối! Bọn hắn cũng đã nói sẽ tôn trọng lựa chọn của ta! Đều đem trân quý như vậy rượu đỏ đưa cho ngươi, tại sao có thể như vậy chứ?”

“Anh Anh, ngươi vẫn chưa rõ sao? Tất cả mọi chuyện, đều là nguyên nhân bắt nguồn từ ta!” Triệu Ngọc nói nói, “ là ta ẩu đả cha vợ phía trước, để cha vợ hiểu lầm ta là không muốn mặt đồ lưu manh, cho nên bọn hắn mới sẽ cải biến cái nhìn!

“Ngàn sai vạn sai đều là ta Triệu Ngọc không đúng, ai làm nấy chịu!” Triệu Ngọc vỗ ngực, hiên ngang lẫm liệt địa nói nói, “ chân thành chỗ đến sắt đá không dời! Cho nên, ta hôm nay mới chịu đáp ứng bá phụ yêu cầu đi lên đài tranh tài, ta muốn tại trên lôi đài, cứu rỗi của ta tội trạng!”

Chương 812: Bức cách triêu thiên???

“Uy, tranh tài tuyển thủ, nhanh lên một chút đi, mau tới trận! Đều chờ đợi ngươi...” Lúc này, bên cạnh lại chạy tới một cái thúc trận nhân viên công tác, xông Triệu Ngọc hét to.

“Cút!” Ai ngờ, Miêu Anh dưới cơn thịnh nộ, đúng là tiến lên một cước đem người này đá bay.

“Ai?” Triệu Ngọc tranh thủ thời gian đứng dậy kéo túm, nói nói, “ đi Anh Anh, lần này, ta quyết định không còn trốn tránh! Ta muốn dùng thành ý của ta, để đả động bá phụ bá mẫu!”

“Triệu Ngọc! Ngươi cái này vương bát đản!” Miêu Anh rốt cục nổi giận, muốn dắt Triệu Ngọc cổ áo mắng to vài câu, nhưng Triệu Ngọc hai tay để trần, nàng đành phải nắm Triệu Ngọc lỗ tai, lớn tiếng hỏi, “Nói như vậy, ngươi thật đem cha ta đánh! ?”

Triệu Ngọc đau đến nhếch miệng, đành phải gật đầu.

“Cái kia...” Miêu Anh trong tay tăng sức mạnh, “Cha ta trước đó đem ngươi nhấc cao như vậy, là vì quẳng thảm ngươi? Để ngươi làm trò cười cho thiên hạ? Đem ngươi bức đi?”

“Ô ô ô...” Triệu Ngọc tiếp tục gật đầu.

“Cái kia...” Miêu Anh lần nữa dùng sức, “Cha ta an bài ngươi cùng Sanger La Phu tranh tài, cũng là cố ý đúng không?”

“Ân ân ân...” Triệu Ngọc đau đến nhanh khóc.

“Tại sao có thể như vậy! ?” Miêu Anh rốt cục buông tay ra, lớn tiếng chú mắng, “ bà mẹ ngươi chứ gấu à, vì cái gì như thế kỳ hoa sự tình đều để ta cho đuổi kịp?”

“Ừm... Ngươi...” Nghe được Miêu Anh cướp đi mình lời cửa miệng, Triệu Ngọc có chút khó chịu.

“Không được!” Miêu Anh kéo lại Triệu Ngọc cánh tay, nói nói, “ nếu như là hắn cố ý an bài, vậy ngươi coi như hung hiểm! Sanger La Phu chẳng những sẽ không thả lỏng, có khả năng cùng ngươi đến thật, vậy ngươi coi như thảm rồi!”

“Ta biết!” Triệu Ngọc gật đầu, “Nhưng là, chỉ có dạng này, mới có thể hóa giải cha vợ trong lòng oán khí, mới có thể để cho bọn họ để mắt ta cái này con rể tương lai! Chết sống có số, giàu có nhờ trời, Anh Anh, ta đi!”

Nói xong, Triệu Ngọc quay người muốn đi gấp.

“Không được!” Miêu Anh đưa tay đi bắt, nhưng Triệu Ngọc hai tay để trần không có ra tay chi địa, dưới tình thế cấp bách, vậy mà ôm đồm đến Triệu Ngọc tranh tài quần đùi, đem quần đùi kéo già dài, “Triệu Ngọc, ta cái này đi tìm ta cha, để hắn tranh thủ thời gian hủy bỏ tranh tài! Ngươi cũng không phải người ngu, ngươi biết ngươi cùng Sanger La Phu tranh tài sẽ có kết quả gì...”

“Miêu Anh!” Ai ngờ, Triệu Ngọc giận dữ hét lớn một tiếng, nói nói, “ ngươi nghe kỹ cho ta! Hôm nay một trận chiến, là ta vì chính mình chính danh duy nhất cơ hội! Đây hết thảy, đều là ta Triệu Ngọc chính mình lựa chọn! Ngươi hiểu rõ tính cách của ta, ta mặc dù không phải cái gì chính nhân quân tử, nhưng là dám làm dám chịu, từ không trốn tránh. Nếu như ngươi hôm nay yêu cầu cha ngươi hủy bỏ tranh tài, ta Triệu Ngọc cả một

đời cũng sẽ không tiêu tan!”

“Triệu Ngọc... Ngươi... Ngươi tội gì khổ như thế chứ?” Miêu Anh nói nói, “ có hiểu lầm gì đó, chúng ta có thể ngồi xuống đến hảo hảo đàm, đều là người một nhà, nói ra liền tốt! Tại sao phải lấy loại phương thức này giải quyết đâu?”

“Ngươi sai!” Triệu Ngọc hiên ngang lẫm liệt, “Đây là chúng ta nam nhân ở giữa tốt nhất phương thức giải quyết! Mặc kệ ta đánh thắng, đánh thua vẫn là bị đánh chết, ta cũng phải làm cho cha ngươi biết, lão tử... Nha... Ta, ta là một cái thẳng thắn cương nghị hán tử, không phải hắn một mực treo ở bên miệng đồ lưu manh!”

“Triệu Ngọc, chúng ta thật vất vả gặp mặt, ngươi không thể...” Miêu Anh gấp đến độ chân tay luống cuống, nhưng nàng biết rõ Triệu Ngọc bản tính. Nếu như nàng cưỡng ép bỏ dở trận đấu này, như vậy chính là đối Triệu Ngọc lớn nhất đả kích.

“Đi! Tâm ta đã quyết, ngươi không cần nói nhiều!” Triệu Ngọc ý chí quyết tuyệt nói nói, “ Miêu Anh, ngươi nhớ kỹ, chính là bởi vì chúng ta thật vất vả mới cùng một chỗ, ta càng thêm không cho phép bất luận kẻ nào chia rẽ chúng ta! Ta muốn dùng tính mạng của ta, đi hộ vệ ta tình yêu! Tin tưởng ta, ta nhất định có thể làm được!”

“Ngươi! Ngươi...” Miêu Anh đã gấp ra nước mắt, liền như thế lôi kéo Triệu Ngọc quần đùi, không biết như thế nào cho phải.

“Uy, buông tay đi!” Triệu Ngọc nói nói, “ ngươi cũng không cần quá bi quan, đừng quên, ta thế nhưng là hỗn đản ung thư màn cuối Triệu Thiên Bá! Cái gì quyền vương chim vương, lão tử căn bản là không có để hắn vào trong mắt!”

Miêu Anh sững sờ ở giữa, không cẩn thận buông lỏng tay, kết quả, Triệu Ngọc quần đùi lập tức tuột xuống một nửa, lộ hàng nghiêm trọng. Triệu

Ngọc thử nghiệm nhấc nhấc quần, nhưng trên tay mang theo tay quyền anh bộ, căn bản không có cách nào nhấc lên.

“Uy... Giúp một chút có được hay không, đừng ngốc đứng đấy a!” Triệu Ngọc bĩu môi về sau, Miêu Anh lúc này mới tiến đến phụ cận, giúp Triệu Ngọc nâng lên quần.

Cận thân về sau, tỏa ra kiều diễm.

“Tới đi, “ Triệu Ngọc cảm giác chấn động trong lòng, vội vàng đem mặt thối một liếm, nói nói, “ thân yêu! Cổ vũ một cái dù sao cũng phải có a?”

“Ngươi...” Miêu Anh nín khóc mỉm cười, nhẹ nhàng địa hôn một cái, nhỏ giọng nói nói, “ vậy được rồi, thân yêu, ta cho ngươi cố lên! Bất kể hắn là cái gì quyền vương chim vương, đánh nhừ tử hắn cái nãi nãi gấu!”

“A!” Triệu Ngọc dùng sức ôm, sĩ khí tăng nhiều.

“Bất quá... Ngươi nhất định phải nhớ kỹ động tác này!” Đợi sau khi tách ra, Miêu Anh bận bịu khoa tay nói nói, “ không được thời điểm, cứ như vậy liên tục chợt vỗ, dạng này liền biểu thị ngươi đầu hàng nhận thua, sau đó trọng tài liền sẽ kết thúc tranh tài hiểu không?”

“Ta đi...” Triệu Ngọc hơi kém một đầu ngã quỵ.

...

Chờ Triệu Ngọc ra phòng nghỉ, tiến vào tranh tài đại sảnh thời điểm, vô luận là trong đại sảnh vẫn là nhìn trên đài, sớm đã kín người hết chỗ. Mọi người toàn đều muốn xem một chút, trận này khác biệt cách xa vật lộn tranh tài, sẽ lấy như thế nào một loại phương thức kết thúc? Đương nhiên, bọn họ càng muốn nhìn hơn đến, là Triệu Ngọc lân cận sẽ bị

Sanger La Phu ngược thành cái gì hình dạng.

Đợi nhìn thấy Triệu Ngọc về sau, người chủ trì lập tức cao giọng giới thiệu, một cái dẫn nổ toàn trường bầu không khí. Tại nhân viên công tác dẫn đạo dưới, Triệu Ngọc chậm rãi hướng bát giác lồng sắt đi đến.

“Uy, lão đại, lão đại... Đừng đùa mà!” Không biết lúc nào, Nhiễm Đào bỗng nhiên chạy tới Triệu Ngọc bên cạnh, lo lắng nói nói, “ đây chính là thế giới quyền vương a, ngươi tranh thủ thời gian cùng chúng ta nói một chút, còn có hay không cái gì B kế hoạch C kế hoạch cái gì, chúng ta không thể trơ mắt nhìn ngươi chịu chết a!”

“Có!” Triệu Ngọc nhỏ giọng niệm nói, “ chờ một lúc chờ ta thắng Sanger La Phu, bọn họ rất có thể sẽ lại an bài ta đánh trận tiếp theo, ngươi để Ngô tỷ làm như thế...”

Triệu Ngọc án lấy Nhiễm Đào đầu, cùng hắn bàn giao một phen. Nghe xong lời nói này, Nhiễm Đào cả người cũng không tốt, nhìn xem từ từ đi xa Triệu Ngọc, hắn lắc đầu liên tục, bản thân nói lầm bầm:

“Xong, lão đại tám thành là điên rồi! Ngươi quần cộc tử bên trong lại không có dịch súng ngắn, lấy cái gì thắng Sanger La Phu a? Ai!” Hắn thở dài một tiếng, lại nói, “ vẫn là Ngô tỷ nói đúng, chúng ta tốt nhất vẫn là cho hắn dự bị một chiếc xe cứu thương đi! A không, còn phải thêm một cỗ bệnh viện tâm thần xe cấp cứu...”

Triệu Ngọc ra sân về sau, lập tức có người chuyên nghiệp viên tiến lên hỗ trợ, có người còn đưa qua một cái răng bộ, để Triệu Ngọc cắn vào miệng. Nhưng mà, Triệu Ngọc lại quay đầu đem răng bộ nôn...

Ô...

Nhìn thấy Triệu Ngọc biểu hiện như thế, nhất thời có người xem truyền đến hư thanh. Triệu Ngọc thì quay đầu cho bọn họ thụ cái ngón giữa,

đáng tiếc hắn mang theo tay quyền anh bộ, ngón giữa căn bản duỗi không ra...

Tại Triệu Ngọc ra sân sau một khoảng thời gian, theo người chủ trì lại rít lên một tiếng, Sanger La Phu lúc này mới San San ra sân. Làm thế giới quyền vương, hắn tự nhiên muốn áp trục, mới có thể biểu hiện hắn tôn quý địa vị.

Quyền vương vừa ra, tiếng hoan hô như sấm động, toàn trường sôi trào, hưng phấn mọi người vung tay hô to, này đến không được...

Sau khi lên đài, Sanger La Phu lườm Triệu Ngọc một chút, trong mắt để lộ ra đã không phải cái gì khinh miệt cùng khinh thường, mà là một loại bị vũ nhục tự tôn nộ khí cùng oán khí!

Càng nói chính xác, hắn thống hận không phải trước mắt cái này không biết tên đối thủ, mà là những cái kia tại phía sau màn điều khiển tranh tài, muốn làm gì thì làm phú hào ông trùm. Nếu không phải xem ở tiền trên mặt mũi, hắn căn bản không có khả năng để ý tới loại này hoang đường tranh tài, hắn thấy, ra sân cùng Triệu Ngọc tranh tài, đơn giản liền cùng gánh xiếc thú đóng vai thằng hề...

Bởi vậy, Sanger La Phu sau khi lên đài, cũng không có dựa theo lệ cũ tẩu tú sưu tầm dân ca loại hình, chỉ là hầm hừ địa đặt mông ngồi đang nghỉ ngơi trên chỗ ngồi, để nhân viên công tác cho hắn làm đến trận chuẩn bị.

Cùng lúc đó, tại trên khán đài, vị kia quản gia chính cầm thằng tấm máy tính, lo âu nói với Miêu Khôn: “Lão gia a, chúng ta lần này bồi đại phát, toàn trường áp chú đã tiếp cận hai ngàn vạn, không có một cái nào áp Triệu Ngọc thắng. Cái này nếu là...”

“Không sao, này một ít tiền trinh còn tính toán cái gì?” Miêu Khôn dù bận vẫn ung dung địa nhấp một hớp rượu đỏ, “Coi như cho các bằng hữu

phát cái hồng bao! Chỉ cần có thể để tiểu tử kia đem thiếu ta trả lại, nhiều tiền hơn nữa cũng không có vấn đề gì, ha ha ha...”

Khán đài phía dưới, Triệu Ngọc phảng phất nghe được Miêu Khôn nhe răng cười giống như, lúc này quay đầu hướng nhìn trên đài liếc nhìn.

Ai ngờ , chờ hắn lại xoay quay đầu lại thời điểm, lại bỗng dưng nhìn thấy làm hắn sụp đổ một màn: Chỉ gặp Nhiễm Đào, Tắng Khả tả hữu vây quanh Miêu Anh, đi tới bát giác lồng phía trước nhất xem tranh tài. Mà Miêu Anh trong tay lại cầm một đầu tuyết Bạch Tuyết bạch khăn mặt. Nhìn dạng như vậy, Miêu Anh đã làm tốt để Triệu Ngọc sớm nhận thua chuẩn bị.

Bà mẹ ngươi chứ gấu à!

Triệu Ngọc tức giận nhả rãnh, trong lòng mắng, cái này đều cái gì đồng đội a? Cũng quá coi thường ta Triệu Ngọc đi? Chẳng lẽ, các ngươi tất cả đều quên, ta Triệu Ngọc là ai sao? Lão tử thế nhưng là không biết xấu hổ đồ lưu manh, cuồng vọng không bó, bức cách chỉ lên trời! Các ngươi coi là, ta thật không thắng được ba cái hèn nhát... A không, Sanger La Phu sao?

Lúc này, theo trọng tài ra hiệu, song phương đã rời đi chỗ ngồi, đi vào trong sân, chuẩn bị tiến hành tranh tài.

Tại tranh tài trước đó, song phương lúc đầu muốn lẫn nhau kích một cái tay quyền anh bộ, lấy đó hữu hảo. Nhưng mà, cuồng ngạo Sanger La Phu ngay cả chức nghiệp quyền thủ đều chưa từng vỗ tay ra hiệu, chớ đừng nói chi là không phải nghề nghiệp Triệu Ngọc.

Cho nên, tựa như ban ngày làm nóng người lúc như thế, Sanger La Phu ngay cả liếc một chút Triệu Ngọc tâm tình đều không có, liền trực tiếp xoay người lại, đem phía sau lưng hướng hắn, cho Triệu Ngọc tối cao quy cách miệt thị.

Ờ...

Hoa...

Theo Sanger La Phu xoay người, toàn trường lại là sôi trào khắp chốn, bầu không khí lại một lần nữa đạt đến cao trào...

Nhưng mà, mọi người reo hò lại vẻn vẹn kéo dài một giây rưỡi, trên lôi đài liền đột nhiên phát sinh biến đổi lớn!

Không nghĩ tới, Sanger La Phu vừa mới quay người, Triệu Ngọc vậy mà lặng lẽ nhón chân lên, theo đuôi đến phía sau hắn, sau đó ngay tại trọng tài kinh ngạc ánh mắt bên trong, Triệu Ngọc vòng tròn cánh tay, một quyền đánh vào Sanger La Phu trên ót!

Một quyền này nhìn như lặng yên không một tiếng động, kì thực hung ác hữu lực, uyển như lôi đình vạn quân, chỉ nghe phịch một tiếng, Sanger La Phu trong nháy mắt liền bị nện đến trên mặt đất...

“Ai ai ai?” Trọng tài quá sợ hãi, dậm chân mắng to, “Làm cái lông a? Tranh tài còn chưa bắt đầu đâu! Còn không có gõ chuông đâu... Uy uy uy...”

Ai ngờ, Triệu Ngọc căn bản không quản cái kia một bộ, đối Sanger La Phu liền là một trận đập mạnh đạp mạnh...

Chương 813: Nháo kịch 1 trận

Nguyên lai, từ đầu đến cuối, Triệu Ngọc ép căn bản không hề nghĩ tới, thật muốn tới trên lôi đài cùng Sanger La Phu đánh nhau chết sống.

Hắn mặc dù cuồng vọng không bó, nhưng không phải người ngu. Tại ban ngày nhìn thấy Sanger La Phu chiêu kia thần long bái vĩ về sau, hắn liền biết rõ, mình không thể nào là đối thủ của hắn! Chính như Miêu Anh nói như vậy, tuyển thủ chuyên nghiệp cùng nghiệp dư tuyển thủ căn bản không thể so sánh. Nếu như hắn mạo muội ra sân, thậm chí ngay cả cho người ta luyện tay một chút tác dụng đều không được.

Bởi vậy, tại đoán trước tương lai cha vợ thật cho mình an bài một trận âm hiểm quyết chiến về sau, Triệu Ngọc đành phải dùng như thế một cái chủ ý ngu ngốc.

Kỳ thật, Triệu Ngọc vẫn là rất vui lòng cùng cấp Thế Giới cao thủ luận bàn một cái. Kém nhất, hắn còn có nhiều như vậy lợi hại đạo cụ!

Thế nhưng là, hắn suy nghĩ liên tục, lại cảm thấy những cái kia đạo cụ căn bản không thể sử dụng. Mặc kệ là phi hành khí, bật lên khí, mùi thối đạn vẫn là áo tàng hình hoặc dịch dung khí cái gì, nếu như hắn trên đài sử dụng những này đạo cụ, một cái liền sẽ bại lộ.

Mà điện lực che đậy nghi trước đó đã sử dụng qua một lần, nếu như lại dùng, cũng khó tránh khỏi làm cho người ta hoài nghi.

Cân nhắc phía dưới, đối với trận này thực lực cách xa tranh tài, hắn chỉ có một kiện đạo cụ có thể dùng, cái kia chính là nhìn không thấy sờ

không được năng lượng tăng cường tề.

Thế nhưng là, giống UFC này chủng loại hình tranh tài, lực lượng cũng không phải là tuyệt đối ưu thế, hắn không có thể bảo chứng, sử dụng tăng cường tề liền nhất định có thể đánh được người ta.

Cho nên. . . Tại trải qua một phen kín đáo suy nghĩ về sau, Triệu Ngọc lúc này mới dùng như thế bức cách triêu thiên đối sách.

Dù sao cái này cũng không phải một trận chính quy tranh tài, dù sao lão tử là đang bị người bố trí hạ bị ép ứng chiến, vậy ta còn cùng ngươi nói cái gì nguyên tắc?

Trước đó, hắn sớm đã hiểu rõ Sanger La Phu thói quen, mở màn trước đó tất nhiên sẽ quay người miệt thị hắn, cho nên hắn trước kia mở ra năng lượng tăng cường tề, thừa dịp bất ngờ, liền đuổi theo cho hắn một quyền!

Phải biết, kiếp trước Triệu Ngọc chính là đánh hôn mê chuyên gia! Nắm đấm của hắn vốn là dữ dằn, lại thêm siêu cấp năng lượng cường đại tăng cường tề, cho nên dưới một kích này, Sanger La Phu nhất thời ngã xuống đất không dậy nổi. . .

Nhưng mà, Triệu Ngọc lại không quan tâm, ngồi xổm người xuống, tiếp tục dùng con rùa quyền ẩu đả quốc tế quyền vương, đem tràng diện làm đến tựa như chợ bán thức ăn. . .

“Uy uy uy. . .” Trọng tài tròng mắt đều đỏ, mau tới trước đem Triệu Ngọc kéo ra, đồng thời lớn tiếng trách mắng, “ ngươi biết hay không quy tắc? Còn không có mở màn đâu! Sao có thể động thủ đâu?”

“Ừm. . . Cái gì? Không có mở màn?” Triệu Ngọc vô tội mà nhìn mình nắm đấm, lúc này thi triển ra mình tinh xảo trang bức diễn kỹ, “Ai nha ai nha. . . Không. . . Không có ý tứ, ta ta ta. . . Ta quá khẩn trương vừa rồi!

Ta cho là hắn quay người lại, liền có thể đánh nữa nha!”

“Làm cái gì a? Ngươi không thấy được sao? Trên bàn còn không có thanh tràng đâu đều, làm sao có thể bắt đầu?” Trọng tài khóc không ra nước mắt, hắn làm cả một đời trọng tài, vẫn là lần đầu nhìn thấy như thế sự tình bẩn thỉu.

“Ai nha, xin lỗi, xin lỗi. . .” Nói chuyện, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian xoay người lại nâng Phù Tang cách La Phu, trong miệng nói lẩm bẩm, “I am So Sorry! Lão Tang a, mau dậy, chúng ta làm lại, làm lại a. . . Uy. . . Mau dậy đi a. . .”

“Nha. . .”

Lúc này, Sanger La Phu nằm rạp trên mặt đất thống khổ hừ một tiếng, hắn một tay sờ lấy cái ót, một tay chống đất nghĩ muốn đứng lên. Nhưng mà, Triệu Ngọc muộn côn quyền thực sự quá ác, hắn chống đỡ hai lần,

Cuối cùng vẫn đông địa ngã trên mặt đất, triệt để hôn mê bất tỉnh. . .

Trọng tài vội vàng vọt tới trước mặt xem xét, lại là dò mũi hơi thở, lại là phiên nhãn da, mân mê nửa ngày, cái này mới lắc đầu bất đắc dĩ, chứng thực Sanger La Phu đã không thể lại tiếp tục so tài.

Nhìn thấy loại này làm cho người không thể tưởng tượng ngoài ý muốn tràng cảnh, toàn bộ đại sảnh lập tức lặng ngắt như tờ, tất cả mọi người mắt choáng váng. . .

. . .

Cách cách. . .

Trên khán đài, Miêu Khôn nhẹ buông tay, chén rượu rơi xuống đất, tràn ra rượu đỏ lập tức ô nhiễm cái kia quý báu quần tây.

“Không. . . Không có khả năng!” Miêu Khôn toàn thân run rẩy, bất khả tư nghị mắng, “ làm sao. . . Tại sao có thể như vậy? Triệu Ngọc. . . Cái này vương bát đản, đồ vô sỉ. . . A. . .”

Hắn tức hổn hển địa một cước đem ly rượu đỏ đá bay, đầy ngập bi phẫn quát: “Cái này Sanger La Phu cũng thật là có thể, bất quá là chỉ là một quyền mà thôi, còn mang theo tay quyền anh bộ đánh! Làm sao lại xong đời? Thật sự là có tiếng không có miếng!”

“Lão gia. . .” Quản gia vội hỏi, “Cái kia. . . Ngài nhìn, tiếp đó, nên kết thúc như thế nào đâu?”

“Kết thúc như thế nào?” Miêu Khôn cắn răng nghiến lợi nói nói, “ nhanh đi đem cái kia Israel người gọi tới, sau đó nói cho người chủ trì, nói man thú Ngải Tân khỏi bệnh tái xuất, để hắn thay thế Sanger La Phu đi đánh Triệu Ngọc!”

“Nha. . . Tốt. . . Tốt. . .”

Quản gia vừa muốn đi, Miêu Khôn tranh thủ thời gian lại dặn dò một câu: “Nói cho man thú Ngải Tân, mở màn đừng khinh thường nữa!”

“Đúng đúng đúng. . .” Quản gia khúm núm địa chạy ra.

Nguyên lai, trước đó cái gọi là man thú Ngải Tân đột nhiễm tật bệnh, tất cả đều là giả, đều là Miêu Khôn vì nghiền ép Triệu Ngọc mà cố ý bố trí.

Giờ này khắc này, tranh tài trong đại sảnh sớm đã là một mảnh xôn xao. Mọi người nhao nhao nắm lấy tóc, nhìn qua bát giác lồng sắt bên trong phát sinh cảnh tượng khó tin, đơn giản không thể tin vào hai mắt của mình.

Ai cũng không nghĩ ra, bọn họ lòng tràn đầy mong đợi trận này vượt

giới đại chiến, sẽ lấy loại này nhức cả trứng phương thức kết thúc. Không bao lâu, liền có người nói nhao nhao lên vừa rồi tiền đặt cược sự tình, nói đã tranh tài không có bắt đầu, tiền đặt cược hắn là vô hiệu loại hình. . .

Lại xem so tài trên trận Triệu Ngọc, lại là càng chứa càng khoái nhạc, hắn lo lắng chạy trước chạy về sau, hỏi han ân cần, thậm chí còn chủ động yêu cầu, muốn vì Sanger La Phu làm hô hấp nhân tạo loại hình, tức giận đến Sanger La Phu trợ thủ nhóm hơi kém không dùng ghế ném hắn. . .

Chiếc lồng bên ngoài, Miêu Anh, Nhiễm Đào cùng Tằng Khả, lại là thẳng ngơ ngác nhìn xem Triệu Ngọc, đã bó tay rồi mấy phút. Nhất là Nhiễm Đào, cái cằm hài đều nhanh cả kinh rớt xuống đất.

Lại nhìn trong chốc lát, Miêu Anh lúc này mới dùng đầu kia sớm đã chuẩn bị xong khăn lông trắng, xoa xoa mình mồ hôi lạnh trên trán, cảm giác vừa bực mình vừa buồn cười.

“Ai. . .” Nàng trùng điệp thở dài, ở trong lòng mắng, “ cái này hỗn đản, vẫn là như thế ngang bướng, thật sự là không có thuốc nào cứu được ! Bất quá, ta vì cái gì vẫn rất vui vẻ đâu? Chẳng lẽ. . . Ta cũng hết có thuốc chữa sao?”

“Các vị khán giả, các vị khách quý, lấy được trong tay các ngươi áp chú phiếu đi!” Lúc này, chủ trì Nhân Thần hái bay lên địa đứng ở trên bàn lớn tiếng nói, “Chúng ta vừa mới tiếp vào tin tức mới nhất, man thú Ngải Tân đã bình phục! Hắn đem thay thế quyền vương Sanger La Phu, cùng chúng ta Triệu cảnh sát quyết đấu, không phải đi ra, siêu cấp quyết đấu lập tức bắt đầu! Để cho ta lại một lần nữa này đứng lên đi. . .”

Theo xướng ngôn viên cổ động, hiện trường khán giả lại một lần nữa trở nên cuồng nhiệt, lại lòng tràn đầy chờ mong lên một cái khác trận đặc sắc tranh tài.

“A? Nha. . .” Nghe được người chủ trì tuyên bố, Nhiễm Đào lúc này mới trừng to mắt nhìn xem trên đài Triệu Ngọc, gật đầu nói, “Nguyên lai. . . Nguyên lai lão đại là ý tứ này a!”

Ba!

Ai ngờ, nghe xong lời này, Miêu Anh lại chợt bay lên một cước, đem bên lôi đài một cái đèn đỡ đá bay! Đèn đỡ ngã ở lồng sắt bên trên, lập tức đứt thành hai đoạn, dọa đến nhân viên công tác nhao nhao tránh lui.

“Quá. . . Quá phận!” Miêu Anh nắm chặt nắm đấm, xông nhìn trên đài một vị trí nào đó trợn mắt nhìn, tức giận mắng, “ một lần hai lần không còn ba! Lão ba ngươi dạng này làm khó dễ người, nhưng liền là của ngươi không đúng!”

Trước đó, Miêu Anh có lẽ còn đối Triệu Ngọc thẳng thắn có chút hoài nghi, nhưng là hiện tại vừa nghe nói man thú Ngải Tân căn bản không có việc gì, mà kéo cực nhọc lại được an bài đến thay thế Sanger La Phu, nàng một cái Tử Toàn đều hiểu!

Đây hết thảy hết thảy, quả nhiên đều là cha nàng một tay bày kế! Theo Miêu Anh, dù cho là Triệu Ngọc phạm sai lầm phía trước, nhưng cha nàng điên cuồng như vậy trả đũa, nhưng cũng là quá phận!

Thế là, Miêu Anh nổi giận đùng đùng hướng thang lầu đi đến, nói rõ là muốn đi tìm cha nàng lý luận.

Hỏng!

Triệu Ngọc không muốn Miêu cha con bất hoà, nếu như Miêu Anh nháo trò, tình thế liền càng thêm không thể vãn hồi. Thế là, hắn tranh thủ thời gian xông Nhiễm Đào đưa mắt liếc ra ý qua một cái, gọi hắn đi ngăn cản Miêu Anh.

Nhiễm Đào hiểu rõ nội tình, UU đọc sách www. uukan Shu. com tranh thủ thời gian đuổi tới, rốt cục tại không người đầu bậc thang ngăn cản Miêu gia đại tiểu thư.

“Tẩu tử! Tẩu tử!” Nhiễm Đào cũng không thấy bên ngoài, cản lại ở Miêu Anh, liền tranh thủ thời gian khuyên giải nói, “ ngươi đi làm cái gì a?”

“Đi làm cái gì? Cuộc nháo kịch này nên kết thúc!” Miêu Anh oán giận nói nói, “ cha ta làm quá mức điểm! Ta muốn để hắn hủy bỏ tranh tài! Triệu Ngọc là bạn trai của ta, ta khi dễ hắn đi, nhưng người khác không được!”

“Ông trời ơi. . .” Nhiễm Đào ngơ ngác một chút, trong lòng nói chuyện, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh thật đúng là xứng, hai người nói chuyện đều là như vậy đến bá khí.

“Ngươi các loại . . . chờ chút. . .” Nhìn thấy Miêu Anh muốn đi, Nhiễm Đào mau tới trước ngăn cản, nói nói, “ đại tẩu, chuyện này đi, ngươi cũng đừng có gấp! Kỳ thật. . . Kỳ thật lão đại hắn sớm đã có an bài! Cuộc nháo kịch này, đã kết thúc!”

“Cái gì?” Lần này, đến phiên Miêu Anh không hiểu.

“Chẳng lẽ. . .” Nhiễm Đào mở ra tay giải thích nói, “ ngươi không có chú ý tới, Ngô Tú Mẫn cùng Thôi Lệ Châu một mực không thấy sao?”

“A?” Miêu Anh nhíu mày.

Kết quả, ngay tại Miêu Anh cảm thấy nghi hoặc thời khắc, người chủ trì lại giơ microphone nói chuyện: “Các vị khách quý, thật sự là không có ý tứ, chúng ta lại nhận được tin tức mới nhất, xem ra, man thú Ngải Tân

bệnh tình lại tái phát, lần này là thật không thể lại kiên trì so tài, cho nên, tranh tài chỉ có thể hủy bỏ. . .” . . .

Chương 814: Người chí tiện thì vô địch

“Hoắc ha ha ha ha...” Trong phòng thay quần áo, Triệu Ngọc đem Miêu Anh ôm ở trong ngực, cuồng tiếu nói, “ Miêu Miêu a, để ăn mừng ta đánh bại thế giới quyền vương, làm sao cũng phải thân cái miệng nhỏ đi!”

“Ngươi đi luôn đi!” Miêu Anh dùng tay ngăn chặn Triệu Ngọc miệng thúi, mắng, “ trên đời này chỉ sợ rốt cuộc tìm không ra cái thứ hai so ngươi da mặt dày đến rồi! Ngươi cũng quá âm hiểm đi? Còn dám liếm láp mặt nói ngươi đánh bại quyền vương?”

“Ai!” Triệu Ngọc thở dài nói, “ ta lại có thể làm sao đâu? Chẳng lẽ không phải để kia cái gì Noff đem ta đánh gần chết sao? Ta tàn phế không sao, mấu chốt là để ngươi thủ hoạt quả không thể được a!”

Nói, Triệu Ngọc lại thân mật ủi đi qua, đầu tiên là hai tay quờ lấy Miêu Anh eo thon, sau đó đem nhẹ nhõm ôm lấy.

“Được rồi, đi!” Miêu Anh một cái thiên cân trụy, nhẹ nhàng vỗ, liền tránh ra, mắng, “ ngươi lại không thể có điểm chính hình sao? Hiện ngay tại lúc này, ngươi còn có mặt mũi nói giỡn? Dù sao ngươi đem cha ta đánh, ngươi để ta như vậy kẹp ở trong các ngươi ở giữa, thích hợp sao? Ta cái này làm khuê nữ, cũng không thể ngồi yên không lý đến a?”

“Tốt!” Triệu Ngọc lấy xuống tay quyền anh bộ, bắt đầu cởi quần.

“Uy, ngươi đang làm gì đó?” Miêu Anh trừng mắt.

“Đến a, ngươi không phải muốn cho cha ngươi báo thù sao? Ngươi đem ta đánh một trận, thay cha ngươi bớt giận, cái này tổng được rồi?”

“Thế nhưng là, đánh về đánh, ngươi thoát quần Tử Can sao?” Miêu Anh sắc mặt đỏ bừng.

“Cởi quần... Ân... Không là muốn cho ngươi đánh cho thoải mái sao?” Triệu Ngọc lung tung giải thích.

“Ngươi đi luôn đi!” Miêu Anh mắng, “ Triệu Ngọc, ngươi không có điểm mấu chốt, nhưng ta giảng nguyên tắc, chúng ta một mã thì một mã. Ngươi đánh cha của ta là ngươi không đúng, nhưng cha ta như thế trả thù ngươi cũng không có đạo lý! Cho nên, ta quyết định chờ hôm nay yến hội vừa kết thúc, ta liền đem các ngươi thét lên cùng một chỗ, công bằng giải quyết vấn đề này!”

“Đừng!” Triệu Ngọc tranh thủ thời gian lắc đầu khuyên nói, “ chuyện này, ngươi vô luận như thế nào không thể tham gia cùng tiến đến, giữa hai nam nhân ân oán lại lớn, cũng không phải cái gì khó giải quyết sự tình. Nhưng là, chỉ cần có nữ nhân tham gia cùng tiến đến, vậy liền khẳng định lộn xộn! Cho nên...” Triệu Ngọc nghiêm trang nói nói, “ chuyện này, ngươi ngàn vạn không thể cùng cha ngươi ngả bài! Như vậy đi, ta sẽ tìm cơ hội cùng hắn đơn độc đàm một cái, tin tưởng ta, ta sẽ giải quyết!”

“Ngươi không hiểu rõ cha ta!” Miêu Anh nói nói, “ hắn tung hoành sa trường nhiều năm như vậy, cho tới bây giờ đều chưa từng ăn qua thua thiệt, bây giờ lại để cho mình sắp là con rể đánh, hắn khả năng nuốt xuống khẩu khí này sao?”

“Cho nên a, chỉ có hai chúng ta lòng dạ biết rõ mới là tốt nhất!” Triệu Ngọc tranh luận, “Nếu như người biết nhiều, vậy liền thật không dễ thu thập hiểu không? Miêu Miêu a, chúng ta trải qua ngàn khó vạn hiểm thật vất vả mới cùng một chỗ, ta không hi nhìn tình cảm của chúng ta nhận

người khác ảnh hưởng! Nghe ta, ta nhất định sẽ đem chuyện này Viên mãn giải quyết! Ngươi coi như không có cái gì phát sinh, được không?”

“Ừm...” Miêu Anh mặc dù không tình nguyện, nhưng Triệu Ngọc nói đến có lý. Mặc kệ hai người như Hà Minh tranh ám đấu, thủy chung là hai người bọn họ nam nhân ân oán. Nếu như nàng cái này làm nữ nhi tham gia cùng tiến đến, vậy chỉ có thể là càng thêm vào hơn loạn.

“Tốt a!” Miêu Anh đi về phía trước hai bước, lôi kéo Triệu Ngọc tay nói nói, “ ngươi cũng đừng quá làm khó, không được, trước hết đem nó thả một chút đi! Chúng ta sáng mai liền đi Bắc Thiên, đừng quên, chúng ta còn có trọng yếu ác ma án muốn phá đâu!”

“Ừm, tốt!” Nhìn qua Miêu Anh mỹ lệ làm rung động lòng người, Triệu Ngọc xuân tâm đại động, lại một lần nữa đem mỹ nhân vào lòng, muốn âu yếm.

Ai ngờ, theo cửa phòng không đúng lúc một vang,

Từ bên ngoài thình lình chạy vào một người tới. Trước đó, Miêu Anh đã ra lệnh, không cho phép bất luận kẻ nào tiến vào, thật không nghĩ đến, còn có người gan dám quấy rầy bọn họ.

Thế là, Miêu Anh nắm lên thùng rác, trực tiếp hướng này đầu người đã đánh qua.

Cạch lang...

Người này bị thùng rác đập ngã về sau, tranh thủ thời gian khoát tay la hét: “Đại tiểu thư, đại tiểu thư, là ta!”

Triệu mầm hai người cái này mới nhìn rõ, nguyên lai xông vào chính là vị kia quản gia.

“Đại tiểu thư, lão gia cùng phu nhân tìm ngài có việc gấp, làm phiền ngươi nhanh đi một chuyến đi!” Quản gia sợ đại tiểu thư sinh khí, một mặt nói, một mặt co lại đến góc tường.

“Không đi, cũng không đi đâu cả! Cút!” Miêu Anh mắng một câu, đưa tay lại nhặt lên Triệu Ngọc tay quyền anh bộ.

“Đừng!” Triệu Ngọc tranh thủ thời gian ngăn cản, tại Miêu Anh bên tai nhỏ giọng khuyên nói, “ Miêu Miêu a, nghe lời! Vẫn là đại cục làm trọng, mau đi đi! Nhớ kỹ lời nói của ta, nhất định làm chuyện gì đều không có phát sinh!”

“Ừm...” Miêu Anh lúc này mới vận thở ra một hơi, xụ mặt cùng quản gia đi.

Ai ngờ, Miêu Anh đi theo quản gia chân trước ra cửa chính, khác một bên bàng môn lại ca một tiếng mở ra, nhưng gặp từ nơi đó quỷ quỷ túy túy âm thầm vào một người tới.

Ta cạch!

Không thể nào?

Triệu Ngọc nhìn ngẩn ra, nhưng thấy người này không là người khác, chính là Miêu Anh lão ba Miêu Khôn.

Nhưng gặp Miêu Khôn xác nhận trong phòng chỉ có Triệu Ngọc một người về sau, cái này mới khôi phục ngày xưa cao đại thượng hình tượng, ngẩng đầu ưỡn ngực hướng Triệu Ngọc đi tới.

“Ừm, cha vợ... Ân, bá phụ!” Triệu Ngọc gấp vội vàng gật đầu ra hiệu, nhưng gật đầu ở giữa phát phát hiện mình quần không có xách, tranh thủ thời gian đưa tay nâng lên.

“Uy!” Miêu Khôn vừa lên đến liền hưng sư vấn tội nói, “ tiểu tử ngươi, có phải hay không đem hai người chúng ta sự tình nói cho Anh Anh rồi?”

“Không có... Không có a?” Triệu Ngọc lắc đầu phủ nhận.

“Nha... Cái kia còn tốt!” Miêu Khôn như trút được gánh nặng nói một câu, lúc này mới đi đến Triệu Ngọc trước mặt, dặn dò nói, “ cảnh cáo ngươi, ngươi nếu dám đem chuyện của chúng ta nói ra, ta nhất định sẽ làm cho ngươi đã chết rất khó coi!”

Nói xong, Miêu Khôn đầu tiên là đem Triệu Ngọc từ đầu đến chân quan sát tỉ mỉ một phen về sau, lúc này mới cảm khái nói ra: “Ai! Nồi lẩu gà cửa hàng ngày đó, ta chỉ cho là ngươi bất quá là cái đầu lớn vô não, ngang ngược bá đạo đồ lưu manh, lại không nghĩ rằng, ngươi cũng không phải là một cái bình thường lưu manh a!”

“Đa tạ khích lệ!” Triệu Ngọc ôm quyền đáp tạ.

“Ta cũng là lĩnh ngộ đến hơi trễ!” Miêu Khôn có chút bất đắc dĩ, “Ta cùng một cái đồ lưu manh phân cao thấp, thắng, ta so lưu manh còn lợi hại hơn; thua, ta không bằng lưu manh; đánh cái ngang tay, liền là cùng lưu manh đồng dạng! Cho nên, ta từ vừa ngay từ đầu, cũng đã thua!”

“Oa! Tốt có triết lý!” Triệu Ngọc nho nhỏ địa vỗ vỗ tay.

“Ngươi được đấy tiểu tử! Giả heo ăn thịt hổ, thâm tàng bất lộ!” Miêu Khôn gắt gao trừng mắt Triệu Ngọc nói nói, “ từ Sanger Noff trên thân, ta nhìn ra ngươi ba món đồ: Thứ nhất, xem xét thời thế, có thể thấy rõ đại cục; thứ hai, linh động, hiểu được nhảy ra quy tắc bên ngoài; thứ ba, hữu dũng hữu mưu, xác lập kế hoạch về sau, có can đảm lớn mật chấp hành.

“Vẻn vẹn cái này ba loại tố chất, chính là thường nhân chỗ không kịp!”

Miêu Khôn con mắt không nháy mắt địa nói nói, “ theo đạo lý nói, ngươi hẳn là, là một cái có thể đảm đương chức trách lớn người, là ta Miêu Khôn tương lai con rể không có hai nhân tuyển mới đúng!

“Thế nhưng là... Ta nghĩ mãi mà không rõ, tại nồi lẩu gà cửa hàng, ngươi tại sao muốn khi dễ những cái kia vô tội quần chúng đâu? Ở trên thân thể ngươi, vì sao lại có nhiều như vậy quái đản ngang ngược hương vị? Ngươi vì cái gì lại muốn xử chỗ biểu hiện như cái đồ lưu manh, hả?”

“Cha vợ, ngươi quá đề cao ta!” Triệu Ngọc chắp tay ôm quyền nói, “ ta mẹ nó chẳng qua là cái có thất tình lục dục người bình thường thôi! Đã ngươi muốn biết, vậy ta sẽ nói cho ngươi biết tốt!

“Kỳ thật, tiệm lẩu ngày ấy...” Triệu Ngọc thản nhiên nói nói, “ ta là bởi vì tâm tình không tốt! Lúc ấy, ta vừa mới phá một vụ án, khả năng ngươi cũng nghe nói, Vĩnh Tiến Đảo giết người đại án, hung thủ là một tên trường kỳ phấn chiến tại một tuyến đội trưởng cảnh sát hình sự!

“Tại cái kia kiện trong vụ án, hắn tàn nhẫn địa sát hại bảy tên vô tội người bị hại, hơn nữa còn ngụy tạo một cái nhìn như không chê vào đâu được hiện trường, tự nhận là có thể đào thoát luật pháp chế tài...” Triệu Ngọc nghiêm túc nói, “Người kia mất phương hướng tâm tính, biến thành một cái ác ma giết người!

“Là ta bắt lấy hắn! Mà ta... Cũng bởi vậy nhận lấy ảnh hưởng, ta lo lắng cho mình bản án tra nhiều hơn, tương lai cũng sẽ xuất hiện tâm lý mất cân bằng... Trong lòng ta không thoải mái, cho nên mới làm như vậy!

“Bá phụ, ta vẫn là câu nói kia!” Triệu Ngọc vỗ ngực nói nói, “ ai làm nấy chịu, ta đánh ngươi là ta không đúng, ngươi vẽ cái đạo nhi đi! Chỉ cần trong lòng ngươi có thể rất sảng khoái, ta Triệu Ngọc tuyệt không nhíu mày!”

“Hừ! Ngươi còn có mặt mũi nói?” Miêu Khôn phẫn hận nói nói, “ ta

chính là tin ngươi lời nói, mới bị ngươi chỉnh thảm như vậy! Còn nói bậy chút đấy? Vì ngươi cái này đồ lưu manh, ta đều nện vào tốt mấy ngàn vạn tiến vào!”

“A, ngài yên tâm, tiền là chuyện nhỏ, chỉ cần ngài có thể nguôi giận, cái kia một ngàn vạn ta còn cho ngươi chính là!” Triệu Ngọc lè lưỡi nói nói, “ bất quá... Ta tin tưởng, UU đọc sách www. uukan Shu. com ngài dạng này đỉnh thiên lập địa đại nhân vật, hẳn là sẽ không cùng ta tiểu nhân vật này so đo những này tiền lẻ a? Bằng không quá mất mặt!”

“Ngươi!” Miêu Khôn tức giận đến toàn thân run lên, lại đem mình có chút tức giận. Hắn dùng tay điểm Triệu Ngọc nói nói, “ ta Miêu mỗ người tốt xấu đã trải qua sóng to gió lớn, người nào không gặp qua, người nào không có thể làm được, hả? Nhưng hôm nay, lại vẫn cứ đưa tại ngươi như thế một cái đồ lưu manh trong tay! Ai! Thật sự là lật thuyền trong mương, khí tiết tuổi già khó giữ được a!”

“Khả năng, này liền gọi người chí tiện thì vô địch a?” Triệu Ngọc dựng một câu hạ gốc rạ.

“Người chí tiện thì vô địch?” Miêu Khôn sững sờ, sau đó buồn vô cớ cười to, “Ha ha ha, da mặt của ngươi, là ta từ trước tới nay thấy qua dầy nhất!”

Ai u... Triệu Ngọc ở trong lòng nhắc tới, câu nói này nói với Miêu Anh đến giống nhau như đúc, thật không hổ là thân hai cha con a.

“Ha ha ha!” Miêu Khôn cười cảm khái nói, “ ta hiện tại rốt cuộc minh bạch, ngươi có thể từ lan đinh đảo còn sống trở về, hơn nữa còn từ trong kim khố đạt được tài liệu trọng yếu, cũng không phải gì đó ngẫu nhiên, mà ta cái kia bình Sauvignon Blanc cũng không có đưa lầm người! Ha ha ha...”

Nói chuyện, Miêu Khôn từ phía sau trong bóp da móc ra hai bình rượu

đến, nặng nề mà bỏ vào hai người trước mắt trên mặt bàn.

“Tới đi! Ngươi không phải để cho ta nói bậy mà sao?” Miêu Khôn trịnh trọng nói nói, “ hai bình rượu đế, chúng ta một người làm một bình, xử lý, vây hai chúng ta ân oán liền xóa bỏ!” . . .

Chương 815: Tình cha như núi

“Cái này. . . Giống như nhìn quen mắt a?” Triệu Ngọc chỉ vào hai bình rượu Mao Thai nói nói, “ lão nhân gia ngài cùng trong phim ảnh học a? Mà lại... Một người làm một bình? Đây là hát đến cái nào ra?”

“Nếu như không giữ chữ tín, ta Miêu mỗ người cũng không có khả năng sừng sững giới kinh doanh nhiều năm như vậy!” Miêu Khôn vặn ra rượu Mao Thai nắp bình nói nói, “ mặc kệ đối với người nào ta đều là như thế! Triệu Ngọc, ngươi đánh ta phía trước, là ngươi không đúng! Nhưng là, ta hôm nay thà muốn vi phạm nữ nhi ý nguyện như thế đối ngươi, cũng có lỗi!

“Cho nên, một người một bình, hợp lý! Làm về sau, ân oán của chúng ta liền một bút mua bán!”

“Tốt! Thống khoái!” Triệu Ngọc vặn ra nắp bình, khen ngợi nói, “ cha vợ thật sự là quá để ý! Bội phục, bội phục! Mời!”

Nói xong, Triệu Ngọc không chút do dự, trực tiếp đem bình rượu đảo ngược, ngữa cổ liền uống...

Miêu Khôn thấy thế cũng không cam chịu yếu thế , đồng dạng đem bình rượu giơ lên cao cao...

Nhưng mà, lúng túng một màn phát sinh, hai người chạy đến chai rượu hoảng du nửa ngày, nhưng chỗ miệng bình lại một giọt rượu đều không có chảy ra.

“Ta đi... Tình huống như thế nào?” Triệu Ngọc đem bình rượu trái lại cẩn thận xem xét, liên tục lay động, nhưng miệng bình liền là không ra rượu.

“Ừm... Khả năng...” Miêu Khôn bình rượu kia lấy tới tự kiểm tra, nói nói, “ ngươi nhìn, nơi này có hạt châu, có phải hay không phải đem hạt châu mân mê một cái, mới có thể ra rượu?”

“Ta xem một chút...” Triệu Ngọc đào đầu nhìn một chút, nghi ngờ hỏi một câu, “Cha vợ a, ngươi không phải là mua rượu giả a?”

“Nói bậy, chính tông Mao Thai đây là, không thể giả!” Miêu Khôn dùng ngón tay khắc một cái, vẫn là lưu không ra rượu tới.

“Nếu không... Ta đổi hai bình cái kia cát trắng cái gì cái gì đi, rượu đỏ tốt bao nhiêu uống? Rượu đế cay a!” Triệu Ngọc nhả rãnh.

“Nghĩ hay lắm!” Miêu Khôn phản đối, “Ngươi biết ta cái kia bình Sauvignon Blanc trân quý cỡ nào sao? Đó cũng không phải là có tiền liền có thể mua được đâu! Đi, đừng nhàn rỗi, dùng di động cho ta chiếu vào một chút, ta xem một chút làm sao làm!”

“Nha...” Triệu Ngọc vội vàng đi móc túi, nhưng trận đấu quần đùi căn bản không có túi, đừng nói gì đến điện thoại.

“Ta cảm thấy đi...” Miêu Khôn còn tại cúi đầu nghiên cứu, “Hắn là có cái gì chìa khoá loại hình đồ vật, đến đi vào nạy ra nó một cái, hạt châu này khả năng thời gian quá dài...”

“Ai nha, được rồi được rồi! Tê dại không phiền phức? Không phải liền là uống rượu không?” Nói, Triệu Ngọc chép mở chai rượu, lại đem miệng bình dùng sức hướng trên mặt bàn một đập, miệng bình ứng thanh mà nát.

“Ai? Như vậy sao được, có mảnh vụn thủy tinh...” Miêu Khôn còn chưa nói xong, Triệu Ngọc đã ngữa cổ uống.

“Ừm... Tốt a!” Miêu Khôn lắc đầu, cũng học Triệu Ngọc dáng vẻ đem miệng bình đập nát, sau đó đồng dạng ngữa cổ hướng miệng bên trong rót rượu.

Nhưng mà, 53 độ rượu đế, há lại dễ dàng như vậy vào trong bụng? Vẻn vẹn uống hai ngụm, Miêu Khôn sắc mặt liền thay đổi, cay đến hắn thẳng le lưỡi.

Trong lòng của hắn cái này hối hận, nếu là sớm biết khó như vậy uống, còn không bằng cầm hai bình rượu đỏ đến đâu!

Không có cách, nhìn thấy người ta Triệu Ngọc lộc cộc lộc cộc địa uống ừng ực, hắn cũng chỉ đành cau mày, tiếp tục mạnh rót. Nhưng mà , chờ hắn lại sau khi uống vài hớp, thực sự uống không trôi, chỉ cảm thấy ngực bốc hỏa, phổi lồng ngực đều muốn bạo tạc giống như.

Thế nhưng là, Miêu Khôn là cái cực kỳ mạnh hơn người, mặc dù nhưng đã khó chịu đến tình trạng như thế, nhưng hắn vẫn còn đang kiên trì hướng xuống uống, tựa như uống độc dược...

“Đi...” Kết quả,

Ngay tại Miêu Khôn đang khó chịu thời điểm, Triệu Ngọc một tay lấy rượu của hắn bình đoạt mất, nói nói, “ cha vợ a! Ta đã làm rơi mất! Theo lời ngươi nói, chúng ta trước trướng xóa bỏ! Hiện tại, ta đem ngươi cũng cùng nhau giải quyết, ngươi về sau cũng đừng lại cản trở ta cùng Miêu Anh tốt a!”

Nói, Triệu Ngọc giơ lên Miêu Khôn bình rượu, há miệng muốn uống.

“Không được, không nên không nên!” Ai ngờ, Miêu Khôn lại đi lên một

thanh đè lại, đỏ bừng cả khuôn mặt địa nói nói, “ Triệu Ngọc! Phản đối, ta sẽ không phản đối! Nhưng là có một chút ngươi đến nhớ kỹ cho ta, ngươi nhất định phải đem Anh Anh chiếu cố hảo hảo, không thể để cho nàng ra một chút nguy hiểm, nhất định phải thực tình đãi nàng mới được!”

“Đó còn cần phải nói?” Triệu Ngọc ngữa cổ liền muốn tiếp tục.

“Còn có, ngươi mọi thứ cũng phải nhường nàng! Nàng chỉ là bề ngoài kiên cường mà thôi, kỳ thật nội tâm vẫn là rất dễ dàng thụ thương...” Miêu Khôn lôi kéo Triệu Ngọc nói nói, “ ta cái này người làm cha thực sự áy náy, vì ta cái kia đặc thù làm việc, Anh Anh đã lớn như vậy, ta đều không có hảo hảo làm bạn qua nàng! Hơn nữa còn muốn trái lại, để Anh Anh đi giúp ta hoàn thành nhiệm vụ, ta cái này trong lòng thật khó chịu a!

“Triệu Ngọc, ta chỉ có một đứa con gái như vậy! Ta là thật tâm yêu thương nàng, mặc kệ lúc nào, ta đều hi vọng nàng có thể hạnh phúc khoái hoạt! Đáp ứng ta, nhất định phải hảo hảo đối nàng!”

“Ừm... Ta... Ta nhất định sẽ!”

Nghe được Miêu Khôn động tình lời từ đáy lòng về sau, Triệu Ngọc chợt cảm thấy một hồi cảm động. Thẳng đến lúc này hắn mới rốt cục lý giải, nguyên lai Miêu Khôn trước đó đối với mình gây khó khăn đủ đường, không chỉ có là bởi vì chính mình đánh hắn, mà càng nhiều hơn chính là đến từ Miêu Anh. Tại hắn trong tiềm thức, không muốn tiếp nhận một người khác cướp đi trong lòng của mình yêu nhất sự thật...

“Cha vợ! Cái này một bình rượu, ta kính ngươi!” Triệu Ngọc trong lòng nóng lên, lập tức ngữa cổ đem cả bình rượu đế xử lý...

“Về sau nhớ kỹ, nếu như các ngươi gặp khó khăn gì, cái gì chuyện khó giải quyết, nhất định mau chóng cho ta biết! Mặc kệ là giới chính trị vẫn

là giới kinh doanh, ta tất cả đều có thể giúp các ngươi bãi bình!” Miêu Khôn nghiêm túc dặn dò nói, “ Anh Anh tính tình bướng bỉnh, trước kia xảy ra chuyện, xưa nay không chịu theo ta mở miệng! Hiện tại có ngươi cũng tốt, đầu óc ngươi linh hoạt, chờ một lúc ta để quản gia đem ta khẩn cấp phương thức liên lạc cho ngươi! Ân...”

Miêu Khôn ngay tại dặn dò, lại phát hiện Triệu Ngọc đã đem hai bình Mao Thai tất cả đều xử lý! Nhưng mà, tiểu hỏa tử mặt không đỏ tim không đập, đơn giản cùng người không việc gì đồng dạng.

Ông trời ơi..! ?

Miêu Khôn kinh ngạc, trong lòng nói chuyện, không nghĩ tới tiểu tử này đã vậy còn quá có thể uống, may mắn mình không có thật cùng hắn liều mạng đụng rượu...

Miêu Khôn đương nhiên không biết, Triệu Ngọc sử dụng cồn hóa giải tề sự tình. Nói đùa, coi như hắn lại có thể uống, cũng không có khả năng trong thời gian ngắn như vậy uống xong ròng rã hai bình Mao Thai.

“Bất quá... Nói trở lại, “ Triệu Ngọc ợ một hơi rượu, hướng Miêu Khôn hỏi nói, “ ngày đó tại tiệm lẩu gặp được... Ngươi có phải hay không có cái gì không thể cho ai biết bí mật a?”

“Uy, đừng nói lung tung a!” Miêu Khôn lông mày cong lên, tranh thủ thời gian làm sáng tỏ, “Ta căn bản cũng không biết cái gì tiệm lẩu sự tình! Còn có, căn dặn một cái ngươi những đội viên kia, để bọn họ ý nghiêm lấy một chút!”

“Tốt a! Ai bảo ngươi là ta cha vợ đâu?” Triệu Ngọc khẽ cười nói, “Liền đến cái trăm tám mươi vạn phí bịt miệng liền phải, ta liền không công phu sư tử ngoạm a! Ha ha...”

“Tiểu tử ngươi!” Miêu Khôn lắc đầu, “Ta liền không rõ, Anh Anh đến

cùng coi trọng ngươi cái gì? Ta hỏi ngươi, man thú Ngải Tân được đưa đi bệnh viện, cũng là tiểu tử ngươi giở trò quỷ a? Ngươi thật đúng là phòng ngừa chu đáo a! Cẩn thận ta tra được chứng cứ, bẩm báo các ngươi hình sự sảnh đi! Ngươi nếu biết Miêu Anh có thể được đưa đến các ngươi tổ làm Phó tổ trưởng, vậy ngươi liền nhất định biết ta cùng hình sự sảnh là quan hệ như thế nào rồi?"

"Ai? Nói đến hình sự sảnh, vậy ngươi đặc công bộ lại là cái gì đơn vị?" Triệu Ngọc vội hỏi, "Ngày đó thằng ngốc kia không kéo mấy tiểu hỏa tử là ai đâu?"

"Ừm... Ngươi cảm thấy, hai ta quan hệ, đã tốt đến ta có thể cùng ngươi nói rõ ngọn ngành phân thượng sao?" Miêu Khôn hỏi lại.

Triệu Ngọc lắc đầu.

"Vậy ngươi còn hỏi cái gì sức lực?" Miêu Khôn cười nói, " nhớ kỹ, mặc kệ lúc nào, ta chỉ là một cái thương nhân mà thôi! Một người có tiền thương nhân! Đi, nói linh tinh đủ rồi, tiệc tối đã bắt đầu, ta còn phải hầu hạ những cái kia ông trùm nhóm đi đâu! Đều là nhân vật có mặt mũi, nhất định phải cho đủ bọn họ mặt mũi!

"Ai nha... May mắn tiểu tử ngươi đem rượu của ta uống, UU đọc sách www. uukan Shu. com bằng không, buổi tối hôm nay thật đúng là xã giao không được nữa!

"Ừm... Cái kia... Ngươi xác định ngươi không sao chứ?" Đứng dậy về sau, Miêu Khôn lại lo lắng hỏi Triệu Ngọc một câu, "Có cần hay không tìm bác sĩ giúp ngươi tắm một cái dạ dày cái gì?"

"Nói đùa! Như vậy đi!" Triệu Ngọc lại bắt đầu ngang bướng, "Ngươi chờ một lúc nếu là muốn đem cái nào thấy ngứa mắt rót nằm xuống, cùng ta nói thẳng, ta cam đoan để hắn chui gầm bàn thấp đi, như thế nào?"

“Ha ha... Nói thật, ta hiện tại đã có chút thích ứng ngươi chẳng biết xấu hổ cùng dõng dạc trạng thái!” Miêu Khôn vui cười ở giữa, dùng nhẹ tay nhẹ địa vỗ vỗ Triệu Ngọc bả vai, thấm thía nói nói, “ tiểu tử, tặng ngươi một câu lời nói đi! Lúc còn trẻ, đạo sư của ta đã từng đã nói với ta một câu như vậy: Có thể làm cho một người một mực bảo trì hướng đi, vĩnh viễn không chệch hướng đường thuỷ, chỉ có 'Chính trực' hai chữ!

“Ta biết, đối với ngươi thúi như vậy lưu manh tới nói, hai chữ này có lẽ mười phần xa xôi! Nhưng là... Đối với ngươi Tâm Ma tới nói, lại là vô cùng hữu ích. Hi vọng... Có thể đối ngươi có trợ giúp đi!”

Nói xong, Miêu Khôn suất trước rời khỏi phòng. Nhưng mà, hắn phút cuối cùng vứt xuống câu nói này, lại làm cho Triệu Ngọc rất có lĩnh ngộ. Hoàn toàn chính xác, “Chính trực” hai chữ với hắn mà nói, thật có chút bắn đại bác cũng không tới.

Nhưng là, thông qua câu nói này, hắn lại thu được một cái trọng yếu gợi mở, muốn tâm lý của mình không giống Đậu Tự Lực như thế mất cân bằng, mình nhất định phải có một cái kiên định —— tín niệm! ! ! . . .

Chương 816: Có người điểm ta?

Lần này, Triệu Ngọc cũng không có đối Miêu Khôn nói dối, về nhớ ngày đó tại nồi lẩu gà trong tiệm, hắn sở dĩ như vậy táo bạo, ngoại trừ hắn kiếp trước lưu manh bản tính bên ngoài, hoàn toàn chính xác còn có như thế một nguyên nhân.

Mặc dù Triệu Ngọc tại phá án trên đường phong sinh thủy khởi, đã trở thành người người ca tụng đại thám tử, nhưng hắn dù sao không là đúng nghĩa cảnh sát hình sự, khó tránh khỏi lại nhận một chút ảnh hưởng.

Đừng nhìn Triệu Ngọc mặt ngoài cuồng vọng như vậy không bó, tùy tiện, trên thực tế, nếu như dứt bỏ hệ thống, hắn cũng bất quá là người bình thường mà thôi , đồng dạng có người bình thường thất tình lục dục.

Từ khi tham dự phá án làm việc đến nay, Triệu Ngọc thấy qua quá nhiều trái phải rõ ràng, trong đó đã có nhân tính mẫn diệt, lại có than thở thổn thức, thói đời nóng lạnh, thiện ác đẹp xấu, lại thêm một màn kia màn tàn nhẫn hung án hiện trường, không có khả năng không đối tâm lý của hắn sinh ra ảnh hưởng.

Nhất là Đậu Tự Lực sự tình, bởi vì tâm lý mất cân bằng, một cái chính trực chăm chỉ đội trưởng cảnh sát hình sự, chỉ vì một ý nghĩ sai lầm, chớp mắt liền biến thành một cái giết người không chớp mắt ác ma! Bực này trùng kích, thực sự đối Triệu Ngọc ảnh hưởng sâu nặng, để tâm hắn sinh gian nan khổ cực, tích tụ tại tâm.

Thế nhưng là, đối với dạng này biến hóa trong lòng, Triệu Ngọc lại lại không chỗ thổ lộ hết, cuối cùng, tích tụ phía dưới hắn chỉ có thể sử dụng

mình ngang ngược thủ đoạn để phát tiết!

Không thể phủ nhận là, ngày đó đem Miêu Khôn đánh cho một trận về sau, trong lòng của hắn hoàn toàn chính xác thoải mái hơn. . .

Bởi vì cái gọi là, một câu điểm tỉnh người trong mộng, Miêu Khôn đưa cho hắn câu nói kia, hoàn toàn chính xác để Triệu Ngọc được ích lợi không nhỏ. Nếu như muốn tâm lý của mình một mực bảo trì chính xác hướng đi, mình nhất định phải có kiên định không thay đổi tín niệm mới được, cũng không phải là bạo lực phát tiết.

Lại cái gọi là, không phải người một nhà không tiến một nhà cửa, tại Triệu Ngọc cùng Miêu Khôn tiêu tan hiềm khích lúc trước về sau, trận này con rể cùng nhạc phụ ở giữa ám chiến, cũng rốt cục vẽ lên một cái viên mãn dấu chấm tròn.

Lại cái gọi là, không đánh nhau thì không quen biết, hai người có vẻ như còn tăng tiến một chút xíu hơi nhỏ hữu nghị. . .

Lại sau này sự tình, liền tất cả đều là hoà hợp êm thấm, Triệu Ngọc bồi tiếp Miêu Anh một nhà ba người tham gia tiệc tối, mọi người cười cười nói nói, vui vẻ hòa thuận.

Ở giữa, quản gia đến đây báo cáo một tin tức tốt, nói Sanger La Phu cùng man thú Ngải Tân tại bị đưa đi bệnh viện về sau, tất cả đều không quá mức trở ngại, đã được đưa về khách sạn điều dưỡng nghỉ ngơi đi.

Nói đến, hai vị này đỉnh tiêm quyền thủ cũng rất khổ, một cái bị Triệu Ngọc đánh muộn côn quyền, một cái bị Triệu Ngọc an bài đến nằm viện. Sanger La Phu chí ít còn đánh một trận, mà man thú Ngải Tân thì hoàn toàn biến thành vật làm nền.

Nghe được tin tức này về sau, mọi người tất cả đều nhẹ nhàng thở ra. Nhưng mà, Triệu Ngọc trong lòng vẫn là có căn, hắn đời trước chuyên

môn nghiên cứu đánh hôn mê, biết như thế nào ra tay, đã có thể đạt tới mục đích, lại không thương tổn cùng đối phương tính mệnh.

Mặc dù, Triệu Ngọc đối Sanger La Phu khai thác như thế bẩn thỉu thủ đoạn, nhưng mọi người vẫn đối với hắn mười phần bội phục, mặc kệ sử dụng phương thức gì, dù sao một đấm là có thể đem thế giới quyền vương buồn bực ngược lại, bực này công lực cũng là phi thường cao minh!

Đương nhiên, hai vị quyền thủ còn không tính nhất khổ cực, chân chính khổ cực người trừ Miêu Khôn ra không còn có thể là ai khác. Ngoại trừ bại bởi Triệu Ngọc ròng rã một ngàn vạn bên ngoài, vì trấn an mọi người không nhìn thấy Sanger La Phu biểu diễn cảm xúc, hắn còn cho ở đây khách quý nhóm cấp cho có giá trị không nhỏ hồng bao.

Ngoài ra, lại thêm hắn tại mấy cái quyền thủ trên thân tiêu tiền, thật sự là bồi thường một cái mất cả chì lẫn chài . Bất quá, Miêu Khôn dù sao cũng là tài đại khí thô siêu cấp phú hào, đừng nói chỉ là mấy ngàn vạn, mấy cái ức cũng nện đến lên, đương nhiên sẽ không ảnh hưởng hảo tâm tình của hắn.

Chuyện cho tới bây giờ, Miêu Khôn cũng là nghĩ thoáng. Cùng nó mình kéo mạnh lấy Miêu Anh không chịu buông tay, để nữ nhi không chiếm được khoái hoạt, còn không bằng để Triệu Ngọc bồi bạn nữ nhi, làm nàng mình thích làm sự tình tốt nhất!

Còn nữa nói, thông qua hắn trùng điệp khảo nghiệm, hắn càng phát ra nhận thức đến một việc, mặc dù Triệu Ngọc nhìn như lưu manh, nhưng người này xác thực rất có năng lực cùng thủ đoạn. Cho nên, đem nữ nhi giao phó cho một người như vậy, cũng chưa chắc là một chuyện xấu!

Từ tại nữ nhi của mình trời sinh đặc lập độc hành, trước kia tại Tần núi thời điểm, hắn cho Miêu Anh an bài bảo tiêu loại hình, tất cả đều bị Miêu Anh vô cùng thê thảm địa đánh trở về. Cho nên, lo lắng nữ nhi an

nguy, một mực là Miêu Khôn một cái tâm bệnh.

Bây giờ thì khác, nữ nhi có Triệu Ngọc về sau,

Mình phản ngược lại có thể an tâm. . .

Tiệc tối về sau, Miêu Anh còn muốn để ở nhà làm bạn người nhà. Thân là phú gia thiên kim, Miêu Anh cũng có nàng nan ngôn chi ẩn. Hôm nay qua đi, bọn hắn một nhà người lại phải mỗi người đi một ngả, tự nhiên muốn trân quý cái này khó được gặp nhau thời khắc.

Triệu Ngọc đương nhiên có thể lý giải, dù sao Miêu Anh đã là mình Phó tổ trưởng, từ nay về sau, hai người liền có thể thư hùng Song Sát, rong ruổi giang hồ, cần gì phải để ý cái này một buổi tối?

Lúc đầu, Miêu Anh muốn Triệu Ngọc ngủ lại tại nhà nàng, nhưng là Triệu Ngọc không có đồng ý. Hắn hôm nay dù sao cũng là mở ra quẻ càn, lo lắng ngủ lại tại cha vợ nhà lại sẽ gây ra chuyện gì bưng? Mặt khác, hành lý của hắn đều tại khách sạn, hắn còn muốn an bài một chút ngày mai hành trình kế hoạch.

Cứ như vậy, trong đêm 10 điểm, Triệu Ngọc một nhóm từ biệt Miêu Anh một nhà. Bởi vì ngày mai còn muốn tụ hợp, Triệu Ngọc liền đem chiếc kia đường hổ để lại cho Miêu Anh, mình thì cùng tổ viên nhóm cưỡi hình sự sảnh một xe cảnh sát rời đi.

Tiểu Tuyết lại hô hô địa hạ xuống, mặt đất trải lên một tầng sương đồng dạng ngân bạch.

Ô tô từ biệt thự mở ra, chậm rãi hướng Miêu gia trang viên cửa chính lái đi. Lúc này, hưng phấn tổ viên nhóm rốt cục mở ra máy hát.

“Lão đại, ngươi biểu hiện hôm nay thật sự là quá uy mãnh!” Nhất nói chuyện trước mãi mãi cũng là Nhiễm Đào, “Thậm chí ngay cả cha vợ

cũng dám đỗi! Còn có cái kia quyền vương, ngươi vậy mà đánh cho hắn không có tính tình! Ngươi biết không, chúng ta hôm nay đều chuẩn bị cho ngươi tốt xe cứu thương nữa nha!”

“Tổ trưởng, “ Tằng Khả hỏi nói, “ ta không rõ, cái kia mất điện là chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ, tại trong biệt thự, còn có bằng hữu của ngươi hay sao?”

“Tổ trưởng!” Ngô Tú Mẫn nói nói, “1 triệu ta đã gọi cho Lôi Bân! Ngươi yên tâm, tiểu tử kia chết cũng sẽ không nói lung tung!”

“Đúng rồi, đúng rồi!” Nhiễm Đào cười ha ha, “Lão đại hôm nay thế nhưng là kiếm bộn rồi, có phải hay không cũng cho chúng ta phát một chút hồng bao a? Chúng ta mấy cái nhưng cũng không thiếu dốc sức đâu!”

“Đúng! Cái này có thể có!” Ngô Tú Mẫn mặt mày hớn hở địa nói nói, “ biết man thú Ngải Tân làm sao thượng thổ hạ tả sao? Phenolphthalein phiến thêm xx nước, đây chính là ta độc nhất vô nhị bí kíp! Cho nên, tổ trưởng đến cho ta cái bao lớn con a!”

“Còn có ta!” Thôi Lệ Châu cười tranh công nói, “ Phenolphthalein phiến thế nhưng là ta làm được!”

“Thật đúng là!” Chỗ ngồi phía sau, Ngô Tú Mẫn lôi kéo Thôi Lệ Châu tay nói, “Tiểu Thôi thật đúng là lợi hại, không có nàng, chúng ta căn bản không có khả năng thần không biết quỷ không hay đem thuốc phóng tới Ngải Tân chén nước bên trong! Tổ trưởng thật sự là quá có mắt hết. . .”

“Ha ha. . .” Tay lái phụ bên trên Triệu Ngọc quay đầu cười cười, nói nói, “ mọi người yên tâm, ta cho tới bây giờ đều không phải là người hẹp hòi, chờ một lúc mỗi người một cái sáu chữ số hồng bao, nói được thì làm được!”

“Oa! Sáu chữ số? Lão đại uy vũ!” Nhiễm Đào đại hỉ.

“Bất quá. . . Nói lên ánh mắt của ta. . .” Triệu Ngọc vỗ vỗ Nhiễm Đào bả vai, nhẹ nhàng nói nói, “ Nhiễm Đào, dừng xe!”

“A? Cái gì?” Nhiễm Đào không có nghe rõ.

“Ta để ngươi dừng xe!” Triệu Ngọc nặng nề mà nói một câu, Nhiễm Đào lúc này mới két một tiếng cho xe dừng ở trang viên giả sơn bên cạnh.

“Ngô tỷ!” Triệu Ngọc xoay quay đầu chỉ vào Thôi Lệ Châu nói nói, “ nhanh, cho nàng soát người!”

“A?” Đám người sững sờ.

“Cái gì?” Ngô Tú Mẫn không hiểu, “Lục soát. . . Soát người?”

“Triệu cảnh sát, ngươi đây là làm gì?” Thôi Lệ Châu tranh thủ thời gian rụt rụt thân thể.

“Bớt nói nhảm!” Triệu Ngọc hung ác địa uống nói, “ Thôi Lệ Châu, đầu ngươi ngắn sợi dây sao? Ta cho ngươi ký tên, lúc này mới ngày đầu tiên đâu! Ngươi tại sao có thể dạng này? Lại nói. . . Đây là ta cha vợ tương lai nhà a!”

“A? Không thể nào? Tiểu Thôi. . .” Ngô Tú Mẫn kinh ngạc, “Chẳng lẽ, ngươi lại xuất thủ?”

“Không có. . . Không có a. . .” Thôi Lệ Châu một mặt vô tội.

“Ta nói cho ngươi, lão tử chính là không bao giờ thiếu tiền!” Triệu Ngọc nói nói, “ ngươi đừng quản cái gì tiền lương không tiền lương, đi theo ta hỗn, không thể thiếu ngươi cái kia một phần! Nhưng là, ngươi không thể dạng này hủy ta! Nhanh, đem đồ vật giao ra đi!”

“Ta. . . Không có. . . Không có a. . .” Thôi Lệ Châu bị Triệu Ngọc dọa sợ, toàn thân run rẩy phản bác nói, “ ngươi để cho ta giao cái gì a?”

“Ngô tỷ! Còn thất thần?” Triệu Ngọc trừng mắt, Ngô Tú Mẫn lúc này mới không tình nguyện đưa tay đến Thôi Lệ Châu trên thân tìm tòi, thế nhưng là lục soát nửa ngày, lại cái gì đều không tìm được.

“Không thể nào?” Triệu Ngọc dặn dò, “Cẩn thận tìm kiếm!”

“Không có!” Ngô Tú Mẫn xác nhận, “Thật không có cái gì!”

“Ta thật cái gì cũng không có trộm!” Thôi Lệ Châu dọa đến nước mắt đều nhanh chảy ra, UU đọc sách www. uukan Shu. com “Ta chỉ có một cái các ngươi phát điện thoại mà thôi, Triệu cảnh sát, ngươi tại sao muốn dạng này oan uổng ta? Ngươi muốn ta cởi hết cho các ngươi nhìn sao?”

“Hừ. . .” Triệu Ngọc không phục không cam lòng trừng mắt liếc, hung hăng nói nói, “ Thôi Lệ Châu, không nhìn ra được sao ngươi? Đây là ta đang lừa ngươi đâu!”

A?

Nghe được Triệu Ngọc, đám người trợn mắt hốc mồm, bầu không khí bỗng nhiên ngưng kết.

“Dừng a!” Thôi Lệ Châu hậm hực địa đánh xuống cánh tay, “Có bệnh a ngươi! ?”

“Bớt nói nhảm!” Triệu Ngọc lý trực khí tráng hướng mọi người uống nói, “ ta nói cho các ngươi biết, về sau ta Triệu Ngọc muốn làm một cái người chính trực, hiểu không? Cho nên, các ngươi cũng đều muốn làm một cái người chính trực! Nhất là Tiểu Thôi, ngươi chẳng những muốn làm người chính trực, còn muốn giống như ta làm một cái phẩm đức cao

thượng người, một cái thoát ly cấp thấp thú vị người. . .”

“. . .”

Một nháy mắt, toa xe bên trong thật giống như bị lạnh đóng băng lại đồng dạng, mấy vị tổ viên răng trên răng dưới thẳng run lên, nổi da gà nát đầy đất. . .

“Tổ trưởng, xin thương xót đi!” Thôi Lệ Châu yếu ớt địa nói nói, “ nếu là như vậy, ta thà rằng ngươi còn là trước kia đồ lưu manh a. . .”

“Đúng vậy a, có chút lôi!” Nhiễm Đào lau mồ hôi, “Lão đại, ta vẫn là nói một chút sáu chữ số hồng bao sự tình đi. . .”

“Cái này không đúng! Thái độ nhất định phải đoan chính, ta Triệu Ngọc đã cải tà quy chính, hiểu không?” Triệu Ngọc đoan chính tốt tư thái của mình, chuẩn bị đối tổ viên nhóm ân cần dạy bảo một phen, ai ngờ, ngay lúc này, điện thoại di động của hắn bỗng nhiên vang lên.

Không nghĩ tới, điện thoại lại là Tiêu Quốc Phượng trưởng phòng tự mình đánh tới, Triệu Ngọc không dám thất lễ, lập tức nghe. Ai ngờ, vừa mới nghe không đến một phút đồng hồ, hắn bỗng nhiên nhíu lông mày, vô cùng kinh ngạc nói ra:

“Tỷ a, ta cũng không phải cái gì ngồi * đài nhỏ * tỷ, làm sao còn có thể có người điểm ta đây?” Triệu Ngọc không hiểu ra sao địa nói nói, “ cái gì! ? Cái giờ này ta người, vẫn là cái tội phạm giết người! ! ?”

Chương 817: Đặc thù giao dịch

“Tỷ a, “ Triệu Ngọc một mặt ra hiệu Nhiễm Đào tiếp tục lái xe, một mặt đối trong điện thoại Tiêu trưởng phòng nói nói, “ ngươi đây là ý gì? Chúng ta không phải đã nói sao? Ta đây chính là lần thứ hai chuẩn bị sẵn sàng! Ngươi xem một chút thời gian, đã cách ăn tết không xa, ác ma án lửa sém lông mày a! Thời gian kéo càng lâu, thì càng khó xử lý. . .”

Bên cạnh, Tằng Khả cùng Ngô Tú Mẫn bọn người tất cả đều bình tức tĩnh khí nghe, nghe Triệu Ngọc ý tứ trong lời nói, tựa hồ là lần này Bắc Thiên phá án và bắt giam ác ma án chi hành lại phải dẹp.

Phải biết, trước đó, bọn họ đã bởi vì Vĩnh Tiến Đảo sự kiện bị hiện lên một lần, chẳng lẽ, còn sẽ có lần thứ hai hay sao?

“Ta biết, ta minh bạch. . .” Triệu Ngọc đối điện thoại giải thích nói, “ nhưng là, cả nước tù phạm ngàn ngàn vạn, không thể ai điểm ta, ta liền phải ra sân khấu a? Ta Triệu Ngọc dù sao cũng là cái thám tử lừng danh, không thể như thế mất mặt! Lại nói, Chiêu Vân cùng Bắc Thiên một bắc một nam, muốn vạn nhất chỉ là cái kia phạm nhân lên cơn, chúng ta há không bạch lãng phí không thời gian cùng tinh lực?

“Cái gì? Nha. . . Nha. . .” Triệu Ngọc nghiêm túc nghe trong chốc lát, sắc mặt bỗng nhiên trở nên không đúng lắm, hắn cau mày nói nói, “ cái kia. . . Ngươi đem đồ vật phát tới, ta xem một chút đi! Thật là! Bất thường sự tình mỗi năm có, làm sao tất cả đều bị ta Triệu Ngọc gặp được? Tốt a , chờ ta xem xong lại nói. . .”

Lúc này, bọn họ cưỡi xe cảnh sát sớm đã lái đến trên đường lớn, phía

ngoài tuyết càng rơi xuống càng lớn, Nhiễm Đào vì lý do an toàn, đã đem tốc độ hạ xuống mức thấp nhất.

Chờ đến Triệu Ngọc cúp điện thoại về sau, Tằng Khả dẫn đầu kìm nén không được địa hỏi một câu: “Tổ trưởng, Chiêu Vân là có ý gì? Có phải hay không xảy ra chuyện gì?”

“Hoàng Kim thành!” Triệu Ngọc không đầu không đuôi đặt xuống câu tiếp theo, sau đó liền phối hợp đánh Khai chính mình điện thoại, tra nhìn lên trong điện thoại di động tiếp thu được video văn kiện.

“Hoàng Kim thành?” Tằng Khả lắc đầu, “Có ý tứ gì?”

“Ta biết. . .” Thôi Lệ Châu ngậm miệng nói nói, “ Hoàng Kim thành là Chiêu Vân tỉnh một cái trực thuộc huyện, trước kia cùng cha ta lưu lạc Thiên Nhai thời điểm, chúng ta từng tại nơi đó ở lại qua một đoạn thời gian, trước sau một năm cũng chưa tới đi! Ta còn tại một chỗ trường công làm qua xếp lớp đâu! Người ở đó đều rất trực sảng, uống rượu đặc biệt lợi hại!”

“Ừm, chính là cái này Hoàng Kim thành!” Triệu Ngọc nhìn xem video giải thích nói, “ tại ta cùng Sanger La Phu liều mạng thời điểm, Trần đạc đã cho ta phát tới cái video này văn kiện, đồng thời đã gọi điện thoại cho ta. . . Bởi vì ta một mực không có nhận, Tiêu trưởng phòng lúc này mới tự mình cho ta đánh tới! Chuyện này đi. . . Ai. . . Khó mà nói. . .”

“Xong, khẳng định là có nhiệm vụ mới!” Nhiễm Đào nói nói, “ cái này đều đêm hôm khuya khoắt, trưởng phòng đại nhân tự mình gọi điện thoại hỏi đến, khẳng định là ra khó giải quyết sự tình a?”

“Không sai biệt lắm! Nhưng là. . . Tình huống còn không công khai!” Triệu Ngọc đưa điện thoại di động bên trên video nâng cho chỗ ngồi phía sau xe bên trên Ngô Tú Mẫn bọn người quan sát, đồng thời nói ra nguyên nhân, “Hoàng Kim thành có cái gọi là Hàn Khoan giết người

người bị tình nghi, ba tháng trước, hắn bị tố cáo mưu giết hắn kết tóc thê tử, hiện tại đang đứng ở tạm giam hậu thẩm giai đoạn.

“Ai!” Triệu Ngọc có chút bất đắc dĩ thở dài, nói nói, “ bởi vì không đầu nữ thi án nguyên nhân, ta hiện tại thế nhưng là danh dương tứ hải! Không nghĩ tới, tên này giết người nghi phạm biết được ta công tích vĩ đại, vậy mà chỉ mặt gọi tên địa điểm ta ra sân khấu, muốn ta giúp hắn tẩy thoát oan khuất!”

“Tẩy thoát oan khuất? Làm sao? Ý tứ này. . . Hắn là bị oan uổng?” Nhiễm Đào nghi ngờ hỏi một câu.

“Đã dạng này. . .” Tăng Khả nói nói, “ chúng ta có đi hay không đâu? Nếu là đi, ác ma án làm sao bây giờ?”

“Tổ trưởng, mặc dù là dính líu giết người, nhưng đối với chúng ta hình sự sảnh đặc biệt điều tổ tới nói, cũng không phải là cấp tốc địa đại sự a!” Ngô Tú Mẫn nói nói, “ không thể bởi vì hắn điểm ngươi, ngươi liền ra. . . Ra sân khấu a? Chúng ta cũng không phải theo giờ thu lệ phí!

“Lại nói, chúng ta đội cảnh sát hình sự ngũ không ai có thể nhóm tưởng tượng được như vậy không chịu nổi, ngươi để hình sự sảnh tùy tiện phái một tổ người đi qua chính là!

“Như loại này tẩy thoát oan khuất, tra ra chân tướng sự tình, cũng sẽ không thái quá khó khăn!” Ngô Tú Mẫn nhận chân ngôn nói, “ so sánh dưới, vẫn là giống ác ma án dạng này Cao cấp vụ án, càng thích hợp chúng ta một chút!”

“Ngươi lợi hại!” Nhiễm Đào mặc dù lái xe,

Lại như cũ chưa quên cùng Ngô Tú Mẫn trên đỉnh vài câu, “Nhìn ngươi trâu! Chúng ta bây giờ có thể có địa vị hôm nay, còn không đều là dính lão đại ánh sáng? Ngươi thần khí cái gì? Bất quá, lão đại a. . .” Hắn

ngược lại mặt nói với Triệu Ngọc, “Ngô tỷ nói đến cũng không sai, chúng ta nếu là ngay cả loại này ra ngoài cũng thật là có chút mất mặt!”

“Không nghe thấy ta vừa rồi nói như thế nào sao? Ngay từ đầu, ta chính là nghĩ như vậy! Nhưng là. . .” Triệu Ngọc nhíu mày nói nói, “ có ý tứ nhất địa phương đến rồi! Cái giờ này ta ra sân khấu người bị tình nghi Hàn Khoan, lại là một cái bán chạy sách tác gia, hơn nữa còn là lấy tội án tăng trưởng! Đừng nói nơi đó, tại cả nước đều có chút danh tiếng.”

“Ồ? Này cũng thật tươi!” Thôi Lệ Châu trừng mắt Thủy Linh linh mắt to nói nói, “ một cái viết tội án đại tác gia, bị oan uổng thành tội phạm giết người. . . Có mánh lới!”

“Có mánh lới còn ở phía sau. . .” Triệu Ngọc nói một cách đầy ý vị sâu xa nói, “ các ngươi cố gắng nhìn xem đoạn video này, đây là Hàn Khoan đang tại bảo vệ chỗ ghi lại video tư liệu! Hàn Khoan nói, hắn tại hơn mười năm trước, đã từng viết qua một vốn không có phát biểu phạm tội, thế nhưng là không nghĩ tới, bây giờ lại có người ngay tại dựa theo quyển kia kịch bản bắt đầu giết người! !”

“Cái gì? Có chút hồ đồ rồi, nói chậm một chút. . .” Nhiễm Đào vỗ vỗ trán, nghe không hiểu.

“Cho nên, cái này Hàn Khoan muốn cùng cảnh sát làm khoản giao dịch!” Triệu Ngọc nói nói, “ cảnh sát đem ta tìm đi qua, giúp hắn tẩy thoát hiềm nghi! Mà hắn thì trợ giúp chúng ta, đem cái kia dựa theo hắn kịch bản giết người hung thủ tìm ra!”

“Ta đi. . .”

Mấy cái người đưa mắt nhìn nhau, tất cả đều bị cái này kỳ hoa vụ án hấp dẫn.

“Còn. . . Còn thật là chuyện lạ mỗi năm có a!” Nhiễm Đào một mặt cẩn

thận địa lái xe, UU đọc sách www. uukan Shu. com một mặt nhả rãnh nói, “ ta nói, sẽ không phải là vị này đại tác gia quá đầu nhập sáng tác, tội phạm giết người đều là chính hắn vọng nghĩ ra được a?”

“Hắn tại trong video nói!” Triệu Ngọc lại nói, “ chỉ có nhìn thấy ta về sau, hắn mới có thể đem bản án tình huống cặn kẽ nói ra! Càng kiếm điểm chính là, hắn còn nói, hắn năm đó viết quyển kia, chính là một kiện liên hoàn án mưu sát! Nếu như chúng ta không thể nhanh lên một chút cùng hắn hoàn thành khoản giao dịch này, tương lai chết người —— còn nhiều hơn! !”

“Nha. . . Trách không được, trưởng phòng đại nhân muốn đích thân điện thoại cho ngươi!” Ngô Tú Mẫn lĩnh ngộ nói, “ hắn lo lắng tổ trưởng không chịu dễ dàng buông tha ác ma án, thế nhưng là. . . Muốn thật giống hắn lời nói. . . Chúng ta. . .”

“Hàn Khoan hiện tại là ngục bên trong tù phạm, “ Triệu Ngọc nói nói, “ nếu như tinh thần của hắn không có vấn đề, hắn tất nhiên sẽ không nói bừa loạn tạo một cái hư ảo cố sự!”

“Lại dám cùng cảnh sát bàn điều kiện, cái này tôn tử cũng đủ to gan quá rồi!” Nhiễm Đào nhếch miệng nói nói, “ tương lai coi như thật có thể tẩy thoát hiềm nghi, ta nhìn. . . Cũng tất nhiên không thể thiếu xử phạt. . .”

“Cũng có khả năng, hắn là vừa ăn cướp vừa la làng đâu?” Tằng Khả nói nói, “ cảnh sát sẽ không như vậy mà đơn giản địa đi oan uổng một người a? Nếu như hắn cũng không phải là vô tội đây này?”

“Còn có một loại khả năng!” Ngô Tú Mẫn nói, “Nếu như cảnh sát không có oan uổng hắn, mà Hàn Khoan cũng là vô tội, như vậy hắn cũng có thể là bị người nào hãm hại! Nói như vậy, bản án coi như so với chúng ta tưởng tượng được muốn phức tạp!”

“Cũng thế. . .” Thôi Lệ Châu suy nghĩ nói nói, “ người này, đã chỉ mặt

gọi tên địa thét lên Triệu Ngọc tổ trưởng, như vậy. . . Chuyện này, nhất định không tầm thường!”

“Ừm. . .” Nghe được tổ viên nhóm, Triệu Ngọc khẽ gật đầu một cái, liền đem ánh mắt chuyển hướng ngoài cửa sổ tuyết bay, nặng nề nói nói, “ nhìn tới. . . Chúng ta đến tự mình đi một chuyến —— Hoàng Kim thành!” 8)

Chương 818: Không có đơn giản như vậy

“Đúng, tình huống chính là như vậy, thân yêu, chúng ta chỉ có thể tạm thời thả một chút ác ma án, tới một lần ngược gió Bắc thượng!” Trong tửu điếm, Triệu Ngọc ngay tại thông quá điện thoại cùng Miêu Anh nóng trò chuyện, “Nghe nói Chiêu Vân bên kia hàng tuyết lớn, máy bay đã ngừng bay. Hình sự sảnh cuối cùng chỉ có thể cho chúng ta đặt trước nối thẳng Chiêu Vân đường sắt cao tốc phiếu , chờ đến trạm về sau, lại chuyển phổ thông xe lửa tiến về Hoàng Kim thành.

“Bên kia tuyết thiên lộ trượt, mặt đất kết băng, lái xe là chơi không chuyển. . . Nhiệt độ không khí khẳng định không cần hy vọng xa vời, tất nhiên là nước đóng thành băng. . .

“Đúng vậy a, ta cũng cảm thấy thật có ý tứ. . .” Triệu Ngọc cười nói, “ ta vừa mới nhìn nhìn, hắn vẫn là một cái cao sản tác gia đâu, từ lúc xuất đạo đến nay, đã viết hơn hai mươi quyển sách, trong đó còn có hai quyển bị phục chế thành kịch truyền hình, nhưng một mực không có đại nhiệt đại hỏa qua!

“Bằng không, người này cũng sẽ không uốn tại Hoàng Kim thành nhiều năm như vậy. . .

“Hoàn toàn chính xác. . . Ta cũng cảm thấy trong này có kỳ quặc, dạng này một cái am hiểu viết tội án tiểu thuyết gia hỏa, thế mà thành giết người người bị tình nghi, có chút không hợp ăn khớp. . .

“Đúng. . . Ngươi nói đúng. . . Hắc hắc. . .” Triệu Ngọc trên mặt tràn đầy tình yêu hạnh phúc, “Ngươi trở về đến chính là thời điểm, cầm vụ án này tìm đến tìm trạng thái cũng không tệ! Nếu như có thể mau chóng giải quyết, chúng ta nói không chừng còn có thể đuổi tại năm trước đi tìm ác ma án đáp án. . .”

Sau đó, hai người lại nấu lên điện thoại cháo, hàn huyên trò chuyện Triệu Ngọc cùng Miêu Khôn ân oán cá nhân, đợi Miêu Anh biết được hai người đã tiêu tan hiềm khích lúc trước về sau, rốt cục đạt được tiêu tan, một khối đá rơi xuống.

“Tốt. . .” Một mực hàn huyên thật lâu, Triệu Ngọc rồi mới lên tiếng, “Trời đã trễ thế như vậy, nghỉ ngơi thật tốt, ngày mai đường sắt cao tốc nhà ga gặp mặt, ba. . .”

Cúp điện thoại, Triệu Ngọc lại một lần nữa mở ra trên điện thoại di động đoạn video kia.

Trong video Hàn Khoan, là một cái thân thể thon gầy, tạ đỉnh nghiêm trọng nam tử trung niên. Hắn mang theo một cái kính đen, nhìn qua liền là một cái hoàn mỹ phần tử trí thức mô bản.

Trong màn ảnh, hắn một mực tại lặp đi lặp lại nhấn mạnh mình vô tội, nói hắn cùng thê tử kết hôn ròng rã 20 chở, tình cảm một mực rất tốt, mâu thuẫn hoàn toàn không có, làm sao có thể vô duyên vô cớ mà đưa nàng giết chết đâu?

Mà lại, hắn còn nói mình là am hiểu miêu tả phạm tội tác gia, nếu như hắn thật muốn giết người, làm sao có thể làm được như thế nghiệp dư? Làm sao có thể tại hung khí bên trên lưu lại mình vân tay? Làm sao có thể giết người về sau còn nằm tại người chết bên cạnh? Đây hết thảy, khẳng định là có người đang hãm hại hắn. . .

Ngoại trừ cường điệu mình vô tội bên ngoài, hắn còn nhấc lên món kia

liên hoàn hung sát án. Nói hắn có xác thực chứng cứ, có thể chứng minh, có một cái không biết sát thủ, ngay tại dựa theo tiểu thuyết của hắn tình tiết tại giết người! Nếu như không thể kịp thời đem hắn ngăn cản, sẽ có càng nhiều người bị hại gặp nạn!

Tại video cuối cùng, chính là Hàn Khoan dùng cái này làm thẻ đánh bạc, muốn cùng cảnh sát làm khoản giao dịch. Mà lại, còn tại điểm danh yêu cầu, nhất định phải làm cho phá án và bắt giam không đầu nữ thi án Triệu Ngọc cảnh sát đến đây vì hắn rửa oan. . .

Đóng lại video, Triệu Ngọc lại đem Hàn Khoan tư liệu nhìn một lần.

Người này năm nay 45 tuổi, là Hoàng Kim thành quê quán cũ hộ, chuyên trách tác gia, ngoại trừ viết tiểu thuyết bên ngoài không có những nghề nghiệp khác.

Ba tháng trước một cái đêm khuya, tiếp vào báo động phiên trực cảnh sát nhân dân xông vào Hàn Khoan trong nhà, phát hiện Hàn Khoan thê tử Trương Tỉnh Như đã chết bởi nhà mình phòng ngủ trên giường, mà chính đang say ngủ bên trong Hàn Khoan liền nằm tại người chết bên cạnh, ngủ ở một mảnh vũng máu bên trong. . .

Căn cứ hiện trường báo cáo, Trương Tỉnh Như cổ tay động mạch bị người cắt vỡ, bởi vì mất máu quá nhiều mà chết.

Hung khí vì một thanh mới tinh dao gọt trái cây, chẳng những di lưu tại hiện trường, hơn nữa lúc ấy liền giữ tại Hàn Khoan bản trong tay của người.

Bởi vậy, cảnh sát chuyện đương nhiên ngay đầu tiên đem Hàn Khoan khóa chặt làm trọng lớn người hiềm nghi.

Đi qua kiểm nghiệm về sau, hung khí bên trên chỉ có Hàn Khoan bản nhân vân tay. Mà Trương Tỉnh Như huyết dịch bên trong, thì chứa

cường hiệu thành phần.

Sau đó, cảnh sát thông qua kỹ càng điều tra, chưa phát hiện cái khác người hiềm nghi, cho nên trải qua một phen về sau, cuối cùng lấy tội mưu sát tên, hướng Hàn Khoan lập án khởi tố.

Nhưng mà, từ khi Hàn Khoan bị cảnh sát bắt về sau, lại từ đầu đến cuối không có nhận tội, một mực khăng khăng mình chính là vô tội, khiến cho nơi đó cảnh sát sa vào đến một loại tình cảnh lưỡng nan.

Bởi vì,

Mặc dù chứng cứ vô cùng xác thực, nhưng là liên quan tới án này, lại là điểm đáng ngờ trùng điệp.

Thứ nhất, bọn họ từ Hàn Khoan huyết dịch bên trong , đồng dạng tra được cường hiệu thành phần, cùng Trương Tỉnh Như giống nhau như đúc. Nói cách khác, Hàn Khoan đêm đó cũng có khả năng ở vào trạng thái hôn mê. Hắn không có lý do giết chết thê tử về sau, mình còn ăn vào, tại hiện trường chờ lấy chịu bắt.

Thứ hai, cảnh sát thực sự tìm không ra Hàn Khoan giết vợ lý do. Thông qua xâm nhập điều tra, cảnh sát phát hiện, tình huống xác thực như Hàn Khoan nói như vậy, mặc dù không có hài tử, nhưng hai vợ chồng người ngày bình thường ở chung hòa thuận, ân ái có thừa, cũng không có cái gì rõ ràng mâu thuẫn.

Thứ ba, cảnh sát tự nhiên cũng cân nhắc qua Hàn Khoan thân phận, đã hắn là một cái lấy miêu tả tội án tăng trưởng tác gia, làm sao có thể lấy loại này ngốc tốt phương thức đến giết chết thê tử của mình đâu?

Căn cứ vào nguyên nhân trước đó, cảnh sát lại kỹ càng địa đem bọn hắn người tế quan hệ đã điều tra một phen, nhưng thủy chung tìm không thấy cái khác người hiềm nghi.

Dưới loại tình huống này, mạo muội mở phiên toà, chỉ huy để cảnh sát càng thêm xấu hổ. Cho nên, cảnh sát lúc này mới đem công tố kỳ hết kéo lại kéo, một mực đem Hàn Khoan nhốt ba tháng, lại vẫn không có làm rõ ràng vụ án chân tướng.

Chậc chậc. . .

Nhìn thấy tình huống như vậy, Triệu Ngọc càng phát giác, vụ án này không thể tầm thường so sánh, cũng không có mình tưởng tượng được đơn giản như vậy.

Chỉ từ hiện trường phát hiện án đến xem, mặc dù hung khí phía trên có Hàn Khoan vân tay, cũng rất khó phán định định người chết thật là bị hắn giết chết!

Nếu như Hàn Khoan thật là bị người hãm hại, UU đọc sách www. uukan Shu. com như vậy hung thủ hoàn toàn có thể dùng Hàn Khoan tay cầm đao, đi cắt vỡ hắn tay của vợ cổ tay.

Đương nhiên, Triệu Ngọc biết, không có đi qua xâm nhập điều tra, không thể vọng thêm phán đoán. Hết thảy đều còn phải chờ mình tới hiện trường về sau, mới có thể có chỗ so đo.

Ai ngờ, vừa nghĩ đến đây, Triệu Ngọc trong đầu kỳ ngộ hệ thống bỗng nhiên có phản ứng, hắn hôm nay mở ra “Càn cách” quẻ cuối cùng kết thúc.

Lần này, Triệu Ngọc rốt cuộc hiểu rõ quẻ văn ý tứ, không hề nghi ngờ, “Cách” quẻ đại biểu người, chính là tương lai của mình cha vợ Miêu Khôn, hắn hôm nay phát sinh tất cả kỳ ngộ, tất cả đều là vây quanh Miêu Khôn mà thành.

Ngoài ra, bởi vì “Càn” quẻ mở ra, mặc kệ là địa vị, tiền tài vẫn là

phương diện nữ nhân, Triệu Ngọc hôm nay toàn đều có chỗ thu hoạch.

Bởi vậy, 85% độ hoàn thành, cũng coi như xứng đáng hôm nay “Càn” quẻ, Triệu Ngọc thu được 7 cái giống nhau như đúc mới đạo cụ, gọi là ẩn hình so với khí.

Đạo cụ nói rõ biểu thị, cái này đạo cụ thế nhưng là dùng để so với huyết dịch, DNA hoặc là da mảnh tổ chức loại hình, chẳng những so với xác suất thành công vì trăm phần trăm, mà lại tốn thời gian rất ngắn, chính là một kiện giám chứng lợi khí! Có nó, Triệu Ngọc chẳng khác nào có được một cái vi hình giám chứng khoa.

Lợi hại!

Lợi hại!

Triệu Ngọc nhìn xem đạo cụ tán thán nói, xem ra, hệ thống đây là muốn buộc ta trở thành tuyệt thế thần thám a?

Bởi vì ngày mai lại phải mở ra mới bản án, cho nên Triệu Ngọc không có chờ đến bình minh, liền lại lần nữa mở mới một quẻ.

Kết quả, lần này mở một cái tương đối thường quy “Cấn đổi” quẻ đi ra. Thông qua này quẻ, Triệu Ngọc có thể cảm giác được, tại một ngày mới bên trong, mình chẳng những có thể có trong hồ sơ tình phương diện lấy được tiến triển, mà lại tại tiền tài phương diện hắn là còn có thể có chỗ thu hoạch.

Hắc hắc hắc. . .

Triệu Ngọc không khỏi cười trộm, xem ra, người tài vận nếu tới, cản cũng đỡ không nổi, không biết ngoại trừ hắc cha vợ một ngàn vạn bên ngoài, hắn có có thể được chỗ tốt gì?

Chương 819: Ta là 1 người chính trực

Hoàng Kim thành ở vào Chiêu Vân tỉnh cực bắc, ở vào đông Bắc Bình nguyên cùng vùng núi chỗ giao giới.

Mặc dù Hoàng Kim Thành nghe vào rất bá khí, cũng bất quá là cái kinh tế lạc hậu huyện thành nhỏ mà thôi.

Ngay tại chỗ, liên quan tới Hoàng Kim thành tồn tại một mực có hai loại thuyết pháp, phổ biến nhất một loại thuyết pháp, là hô ứng đông Hán Mạt năm Hoàng Cân quân. Nói là năm đó Hoàng Cân quân khởi nghĩa thất bại về sau, Trương Giác hậu nhân suất lĩnh dư bộ trốn đến nơi đây thành lập thành thị. Cho nên, Hoàng Kim bản ý chính là “Hoàng Cân” .

Nhưng mà, tại chuyên gia các học giả trong mắt, loại này thuyết pháp đơn thuần vô căn cứ. Bởi vì căn cứ bọn họ khảo chứng, Hoàng Kim thành xây thành trì sử sớm nhất không vượt qua được Minh Triều, cho nên căn bản không có khả năng cùng Hoàng Cân quân có quan hệ.

Bởi vậy, liên quan tới thành này tồn tại loại thứ hai thuyết pháp, mới lộ ra càng thêm đáng tin cậy một chút.

Không biết là người phương nào tại Hoàng Kim thành bắc mặt trên sườn núi trồng đại lượng hoàng hoa cúc, hàng năm cuối mùa hè, những cái kia hoa cúc đầy khắp núi đồi địa nở rộ nộ phóng, cực kỳ giống đầy đất Hoàng Kim.

Cho nên, Hoàng Kim thành mới bởi vậy gọi tên.

Cho đến ngày nay, những cái kia hoàng hoa cúc y nguyên sẽ còn đúng hạn nở rộ, hàng năm đều sẽ hấp dẫn đại lượng du khách đến đây thưởng cúc.

Bất quá, mặc kệ là loại nào thuyết pháp, cái gọi là Hoàng Kim thành, đều cùng chân chính Hoàng Kim không có chút nào liên quan. Mà lại vừa vặn tương phản, bởi vì nơi này thổ địa cằn cỗi, giao thông không tiện, nơi đó kinh tế một mực tại toàn tỉnh hạng chót.

Cũng chính là như thế, hai năm trước, Hoàng Kim thành bị chia làm trực thuộc huyện, từ cấp tỉnh đơn vị lãnh đạo trực tiếp quy hoạch, vì chính là tìm kiếm ra một đầu thích hợp nơi đó phát triển mới ra đường.

Bởi vì vị trí lệch bắc, Hoàng Kim thành mùa đông thường thường tới tương đối sớm, mà lại thật đến mùa đông thời khắc, nơi này thường là tuyết lớn tràn ngập, một mảnh trời đông giá rét cảnh tượng.

Bất quá, dân bản xứ sớm thành thói quen loại này khí hậu, khí trời rét lạnh không ngăn cản được bọn họ vội vã bước chân, mỗi một ngày mặt trời mọc về sau, mọi người đều tại làm từng bước địa trải qua riêng phần mình sinh hoạt.

Mười giờ sáng một khắc, ở vào Hoàng Kim thành nam vòng nơi nào đó nơi ở trong cư xá, một vị nam tính người trung gian viên, ngay tại vì một đôi đôi vợ chồng trung niên giới thiệu một chỗ bất động sản.

“Đi theo ta! Lầu ba, tốt tầng lầu!” Môi giới một mặt mang theo hai người lên lầu, một mặt ra sức giới thiệu nói, “ cái kia hộ hình cũng không có người nào! Đơn vị phòng, diện tích cực lớn còn không có công bày, xe tùy tiện ngừng, ngay cả tầng hầm đều mang phòng xép. Mà lại, thích hợp nhất, liền là phòng ở vẫn là phôi thô phòng, tương lai các ngươi muốn làm sao trang trí đều được! Tới. . . Đến. . .”

Nói chuyện, bọn họ đã đi tới lầu ba, môi giới vội vàng móc ra sớm đã

chuẩn bị xong chìa khoá, hướng trong lỗ khóa cắm tới. Nhưng mà, hắn liên tiếp đâm đến mấy lần, chìa khoá vậy mà không chen vào lọt.

“Làm cái gì a?” Hắn ngẩng đầu nhìn tầng lầu cùng bảng số phòng, nhíu mày nói nói, “ không sai a? Làm sao không chen vào lọt. . .”

Hắn một mặt nói một mình, một mặt đưa tay kéo túm cửa chống trộm, ai ngờ, kéo một phát phía dưới, cái kia cửa phòng vậy mà tự mình lái. . .

“Ta đi!” Môi giới rất là ngoài ý muốn, vội vàng đem cửa phòng một thanh kéo ra.

“Ai?” Nhìn phòng nam nhân chỉ vào cửa phòng nói nói, “ ổ khóa này là xấu, đã bị người cho nạy ra qua!”

“Không thể nào?” Môi giới nhíu mày, “Ai mẹ nó như thế có mao bệnh a? Đây là phôi thô phòng, nạy ra môn làm gì? Trộm tường da sao?”

“A. . .” Nữ nhân nhéo nhéo cái mũi, nói nói, “ thối quá a!”

“Thật đúng là!” Môi giới tựa hồ lĩnh ngộ cái gì, vội vàng mắng một câu, “Ta mẹ nó, sẽ không lại là cái nào tên du thủ du thực ở chỗ này dựng ổ a?”

Nói xong, hắn cất bước liền vọt vào. . .

Nghe nhào tới trước mặt mùi thối, hai vợ chồng nhìn nhau một chút, rất rõ ràng đối nhà này phòng ở đã mất đi hứng thú.

“Nếu không. . . Vẫn là thôi đi. . .” Nam nhân dò xét cái đầu xông bên trong nói nói, “ tiểu Lưu, chúng ta vẫn là đổi một nhà đi! Đừng lãng phí công phu. . .”

Ai ngờ, nam nhân còn chưa nói xong, trong lúc này giới bỗng nhiên thất

kinh địa chạy ra, hắn chẳng những sắc mặt trắng xanh, mà lại ngực kịch liệt chập trùng, vừa mới chạy đến hành lang, liền nhịn không được oa địa cuồng thổ.

“Thế nào?” Nam nhân tựa hồ ý thức được không ổn, tranh thủ thời gian xông vào phòng, đi vào vừa rồi môi giới dạo qua địa phương xem xét.

Kết quả, hắn vẻn vẹn đi đến phòng nhìn thoáng qua,

Liền nhịn không được a địa quát to một tiếng, cả người đều ngồi trên đất.

Nhưng gặp từ trong phòng trên sàn nhà, thình lình chạy đến một cái đã độ cao hư thối —— người chết! ! !

. . .

“Hắt xì!” Triệu Ngọc không hiểu đánh một cái cự đại hắt xì, dọa bên cạnh đồng đội cùng các hành khách nhảy một cái.

Giờ phút này, Triệu Ngọc một nhóm sáu người, đã từ đường sắt cao tốc ngược lại thừa đến một cỗ từ Chiêu Vân tỉnh lị lái hướng Hoàng Kim thành da xanh trên xe lửa.

Bởi vì cao tốc phong đường, lộ diện kết băng, cưỡi xe lửa, là bọn họ nghĩ muốn đến Hoàng Kim thành đường tắt duy nhất.

Nhưng mà, xe lửa mỗi ngày cứ như vậy một chuyến, trên xe đã là kín người hết chỗ, mặc dù bọn họ đã sớm mua phiếu, lại vẫn không có chỗ ngồi, chỉ có thể là miễn cưỡng chen tại trong xe khổ chống cự.

Chu vi tất cả đều là người, đầy xe toa đều là thịt người vị. . .

“Tổ trưởng, chúng ta dù sao cũng là trung ương hình sự sảnh cấp bậc. .

.” Nhiễm Đào bất đắc dĩ nói nói, “ nếu không. . . Ta đi tìm trưởng tàu thương lượng một chút, chúng ta đi bọn họ nhân viên phòng nghỉ đi, nhanh không thở nổi!”

“Ai nha, đào ca!” Tằng Khả nói nói, “ chấp nhận một cái đi, không đến hai giờ đã đến!”

“Nếu không, ta đi toa ăn nhìn xem. . .” Thôi Lệ Châu nghĩ kế nói, “ tổ trưởng, ân. . . Ai? Đừng. . . Đừng đừng đừng. . .”

Ai ngờ, Thôi Lệ Châu lời nói vẫn chưa nói xong, nàng liền khiếp sợ không gì sánh nổi xem đến, Triệu Ngọc hướng một cái có chỗ ngồi nam tử cái cổ bên trên quơ tới, lại đem người kia cho xách tới một bên.

“Đến, thân yêu. . .” Tiếp đó, hắn dùng tay áo xoa xoa chỗ ngồi, mập mờ địa nói với Miêu Anh, “Ngươi trước ở chỗ này chấp nhận một hồi, ta chờ một lúc cho ngươi tìm tốt hơn chỗ đi!”

“Uy! Triệu Ngọc! Ngươi không có lầm chứ?” Miêu Anh nhìn một chút bị Triệu Ngọc dã man đưa ra tới chỗ ngồi, hung hăng khoét hắn một chút.

“Nha. . . Không có ý tứ, không có ý tứ!” Triệu Ngọc vỗ ót một cái, tranh thủ thời gian hướng Miêu Anh chắp tay trước ngực, bái phật địa nói nói, “ quên, quên! Lão tử hiện tại là một cái người chính trực!”

Nói đến đây, hắn tranh thủ thời gian quay đầu lại, lại một tay lấy người nam kia thanh niên xách về tới trên chỗ ngồi. Nam thanh niên cũng là đủ buồn bực, đến bây giờ còn tại đầu óc choáng váng, căn bản không có hiểu rõ vừa rồi đều xảy ra chuyện gì?

“Ừm. . . Khụ khụ. . .” Triệu Ngọc nghiêm trang đối Nhiễm Đào cùng Thôi Lệ Châu nói nói, “ Nhiễm Đào a, Tiểu Thôi a, các ngươi loại này hơn người một bậc tư tưởng không được a! Chúng ta mặc dù đều là đại

quan nhi, nhưng là chúng ta không thể làm đặc thù mà! Cái gì tìm trưởng tàu, cái gì bên trên toa ăn, chúng ta muốn làm một cái người chính trực, hiểu không? Chúng ta muốn đi đến nhân dân quần chúng ở giữa, cùng bọn họ làm bằng hữu, muốn yêu hộ bọn họ, quan tâm bọn họ. . .”

Nghe Triệu Ngọc cố làm ra vẻ, cầm khang bóp điều, Nhiễm Đào bọn người tất cả đều dùng ngón tay hung hăng xoắn lại tóc của mình, cảm giác nhanh muốn điên.

Miêu Anh cũng là nổi da gà nát đầy đất, đơn giản muốn đem Triệu Ngọc một cước đạp bay!

“Đại huynh đệ a!” Lúc này, tại bọn họ mấy người khác một bên, một cái thân hình còng xuống lão đại mụ ngay tại xông một tên nam tử năn nỉ lấy cái gì, “Ngươi chiếm ta chỗ! Ngươi nhìn, đây là ta phiếu!”

“Nói cái gì đó?” Tên nam tử kia nhân cao mã đại, sau trên cổ còn đâm vào một cái “Nhẫn” chữ hình xăm. Người này cầm qua lão đại mụ phiếu, vẻn vẹn nhìn thoáng qua, liền không kiên nhẫn nói nói, “ ngươi nói mò gì a? Ngươi tấm kia mới là giả đâu!”

“Ngươi. . . Ngươi không thể khi dễ người a!” Lão đại mụ khó xử nói, UU đọc sách www. uukan Shu. com “Ta lớn tuổi như vậy, cố ý mua cái có tòa đây này! Ngươi sao có thể chiếm ta chỗ?”

“Đừng không xong a, ai chiếm ngươi chỗ rồi? Ngươi để cho người ta lừa ngươi biết không?” Nam tử không có chút nào nhường chỗ ngồi ý tứ, vẫn vững như Thái Sơn.

“Cái kia. . . Vậy chúng ta tìm nhân viên tàu phân xử thử đi!” Lão đại mụ toàn thân run rẩy nói nói, “ ngươi trước tiên đem ngươi phiếu lấy ra nhìn xem!”

“Ngươi có phiền hay không a?” Nam tử tức giận chỉ vào lão đại mụ cái mũi nói nói, “ nói cho ngươi, ngươi là giả! Ngươi làm sao. . . Ai. . . Ai ai ai, ai vậy? Uy. . .”

Nam tử kia còn chưa nói xong, Triệu Ngọc liền đã bóp lấy cổ của hắn, đem hắn từ trên chỗ ngồi tóm lấy, trong miệng còn nói lẩm bẩm: “Vị huynh đệ kia, chúng ta được làm một cái người chính trực! Ngươi sao có thể cùng một vị lão đại mụ như thế không có có lễ phép đâu?”

“Ta. . . Ta đi ngươi tê dại *. . . A. . .”

Nam tử vốn định mắng to Triệu Ngọc một trận, Triệu Ngọc lại dùng trán của mình đối diện một đập, nhất thời đem hắn dập đầu một cái trời đất quay cuồng. Sau đó, mọi người ở đây tiếng kinh hô bên trong, Triệu Ngọc dùng hai tay đem người này nâng quá đỉnh đầu, sau đó lại đem hắn đầu to xông trước, trực tiếp cho nhét vào hành lý trên kệ!

“Hừ! Không phải bức ta!” Triệu Ngọc mặt không đỏ tim không đập địa phủi tay, lắc đầu nói nói, “ làm người chính trực, có khó như vậy sao? Cái kia. . . Lão đại mụ a. . .”

Triệu Ngọc quay đầu, muốn an ủi một cái lão đại mụ, nhưng hắn lại chợt thấy, Tằng Khả chính cầm lão đại mụ vé xe nói: “A di a, người kia nói không sai, ngài trương này vé xe thật là giả! Ngài lên lừa đảo làm!”

Nghe thấy lời ấy, Triệu Ngọc lập tức đầy mặt cháy đen, vội vàng phạm sai lầm tiểu bằng hữu giống như kéo túm một cái Nhiễm Đào, nói: “Đào ca, ngươi mới vừa nói cái gì? Trưởng tàu ở đâu khoang xe? Chúng ta vẫn là đi tìm một cái đi. . .”

Chương 820: Là ai báo động???

“Ai nha, ta không phải dặn dò qua ngươi mà ta Trần đại cán sự!” Thông quá điện thoại, Triệu Ngọc đang cùng liên lạc quan Trần Đạc nói chuyện, “Nhất định phải làm cho ông trùm rời xa nhà vệ sinh công cộng, ta con chó này khác đều tốt, liền là có cái yêu nghe phân tật xấu. .. Bất quá, ngươi yên tâm, hắn chỉ ngửi không ăn! Mà lại, nếu như hắn không thích ngươi lời nói, là sẽ không dẫn ngươi đi nghe. . .”

Nguyên lai, bởi vì Triệu Ngọc muốn đi xa nhà, lại đến không kịp về Tần núi, cho nên đành phải đem cẩu cẩu ông trùm tạm thời giao cho liên lạc quan Trần Đạc thay chiếu khán.

“Ta ngất, “ Trần Đạc cực không tình nguyện nói nói, “ huynh đệ a, nhà ngươi đại cẩu nhưng không riêng gì yêu nghe phân, hơn nữa còn đặc biệt thích ăn gà đâu! Hôm qua hơi kém không có đem chúng ta nhà hàng xóm trân châu gà cho cắn chết! Cả một cái đại thiêu gà, nó có thể ăn được ngay cả xương cốt đều không thừa đâu!”

“Được rồi, đi, này một ít tiền trinh còn cùng ta tính toán!” Triệu Ngọc vừa cười vừa nói, “Chờ ta phá án, ngươi cũng có ban thưởng không phải? Tốt, không cùng ngươi nói linh tinh, chúng ta bây giờ đã đến đứng, đang chờ chắp đầu đâu! Có chuyện gì để nói sau đi. . .”

Triệu Ngọc cúp điện thoại thời điểm, Tăng Khả đã cùng nơi đó phụ trách tiếp đứng nhân viên gặp mặt, phụ trách tiếp đợi bọn họ chính là một vị gọi là Trương Khánh nam tử trung niên. Người này tự giới thiệu, nói hắn là Hoàng Kim huyện cục cảnh sát phó cục trưởng kiêm chủ nhiệm phòng làm việc.

“Thật sự là quá thất lễ!” Vừa thấy mặt, Trương phó cục trưởng liền tràn ngập áy náy địa đối Triệu Ngọc giải thích nói, “ huyện chúng ta cục cảnh sát Lưu Sùng mẫn cục trưởng còn tại Long Giang bên kia họp, tiếp vào thông tri về sau, ngay tại hướng trở về, đáng tiếc máy bay ngừng bay, không thể kịp thời chạy tới nghênh đón, mong rằng các vị điều tra viên tuyệt đối không nên trách tội a!”

“Sẽ không, không lại. . .” Triệu Ngọc hòa ái dễ gần địa nói nói, “ trời đông giá rét, tình có thể hiểu mà! Nhanh nói cho các ngươi biết đại cục trưởng, tuyệt đối không nên sốt ruột đi đường, an toàn đệ nhất, an toàn đệ nhất, ha ha! Lại nói, chúng ta đều là người chính trực, làm sao lại bởi vì chút chuyện nhỏ này. . .”

Nhìn thấy Triệu Ngọc lại phải lên cơn, Miêu Anh vội vàng kéo hắn một cái, đoạt trước nói:

“Trương cục trưởng khách khí, chúng ta tới Hoàng Kim mục đích ngài lại quá là rõ ràng.” Miêu Anh trịnh trọng nghiêm túc nói nói, “ thời gian của chúng ta gấp gáp, cho nên, vẫn là miễn đi những cái kia lễ nghi phiền phức, tranh thủ thời gian tiến vào chính đề đi!”

“Ừm. . . Ý của ngài, là. . .” Trương cục trưởng nhìn đồng hồ đeo tay một cái, “Hiện tại trời đã gần tối rồi, các vị điều tra viên không trước nghỉ ngơi một chút sao? Ngủ lại khách sạn, chúng ta đều đã chuẩn bị xong!”

“Nói đùa cái gì, lúc này mới ba giờ chiều, các ngươi là tại vòng cực Bắc trong vòng sao?” Tăng Khả nói đùa, “Mau đem chúng ta đưa đến trại tạm giam, chúng ta muốn cùng người trong cuộc gặp mặt một lần!”

“Còn có, “ Miêu Anh bổ sung nói, “ các ngươi đội trưởng hình sự ở nơi nào đâu? Chúng ta cần muốn tìm hiểu một chút tương quan tình tiết vụ án. . .”

“Nha. . . Nha. . .” Trương phó cục trưởng gật đầu nói, “Xe đã chuẩn bị xong, mời các vị điều tra viên lên xe đi, chúng ta cái này đến trông coi chỗ! Chỉ bất quá. . . Chúng ta đội trưởng cảnh sát hình sự nàng sinh con đi, dự tính tám giờ tối hôm nay sinh mổ đâu!”

“Nói đùa cái gì?” Miêu Anh không hài lòng địa nói nói, “ nàng sinh hài không quan hệ, nhưng các ngươi dù sao cũng phải cho chúng ta an bài chút hiểu biết tình tiết vụ án cảnh sát hình sự đến đây đi?”

“Không. . . Không có ý tứ. . .” Trương phó cục trưởng khó xử địa nói, “Thật sự là quá không trùng hợp, buổi trưa hôm nay, chúng ta tiếp vào báo án, tại nam vòng tường cùng gia viên bên trong phát hiện một cỗ thi thể, người của hình cảnh đội tất cả đều xuất hiện trận đi! Cho nên. . .”

“Ồ?” Nghe đến lời này, Triệu Ngọc hơi sững sờ, hỏi nói, “ ngươi nói cái gì? Ra án mạng? Là mưu sát sao?”

“Ừm. . . Cái này sao. . . Tình huống cụ thể còn không có biết rõ, “ Trương phó cục trưởng nói nói, “ cũng có thể là là bị đông cứng chết kẻ lang thang loại hình a? Loại sự tình này, hàng năm mùa đông tại chúng ta Hoàng Kim bên này thế nhưng là nhìn mãi quen mắt đâu!”

“Tại các ngươi Hoàng Kim thành, án mưu sát nhiều không?” Triệu Ngọc lại hỏi.

“Cái này sao. . . Không tốt lắm nói!” Trương phó cục trưởng suy nghĩ trả lời nói, “ chúng ta Hoàng Kim bên này dân phong bưu hãn, có đôi khi một lời không hợp liền động dao! Cho nên, hàng năm đả thương người cùng án giết người đều không ít, nhưng cơ bản đều là cố ý hoặc là khuyết điểm, giống Hàn Khoan như thế án mưu sát, lại cũng ít khi thấy!”

Nha. . .

Triệu Ngọc gật đầu ở giữa,

Trương phó cục trưởng đã lĩnh lấy bọn họ đi tới một cỗ mười bốn tòa kim bôi diện bao xe trước mặt. Chiếc xe này trên thân xe tất cả đều là bùn điểm, nhìn qua vừa bẩn vừa nát.

Cửa xe cũng là thuần dùng tay, dừng xe xong tử về sau, lái xe tranh thủ thời gian vui vẻ địa chạy xuống cho đám người mở cửa.

Lái xe là cái đại mập mạp, trên người áo lông phảng phất đều muốn tránh ra giống như . Bất quá, cái này vóc người hàm hàm, nhìn thấy Triệu Ngọc bọn người, còn có vẻ hơi ngại ngùng khẩn trương, từ đầu đến cuối không dám ngẩng đầu cùng mọi người đối mặt.

“Nha. . . Vị này là bót cảnh sát chúng ta hậu cần chủ nhiệm ba Thần!” Trương phó cục trưởng gấp vội vàng giới thiệu, “Các vị điều tra viên, chúng ta loại này nhỏ cục cảnh sát thật sự là nhân thủ khan hiếm, không phải sao, hậu cần chủ nhiệm một mực kiêm lái xe chức đâu! Để ngài chê cười!”

“Nha. . .” Nghe được giới thiệu, vị này ba chủ nhiệm vội vàng hướng mọi người chào một cái, sau đó từ trong ngực móc ra một phần tư liệu đưa cho Triệu Ngọc, “Cái này. . . Đây là đội cảnh sát hình sự để cho ta giao cho các ngươi. . .”

Triệu Ngọc tiếp đi tới nhìn một chút, nguyên lai đây đều là liên quan tới Hàn Khoan tài liệu cặn kẽ.

“Ba chủ nhiệm, nhanh, các vị điều tra viên đồng chí muốn đến trông coi thấy tội phạm!” Trương phó cục trưởng ra hiệu một cái, “Tranh thủ thời gian lái xe đi!”

“Nha!” Ba Thần đáp ứng một tiếng, vội vàng vui vẻ địa về tới ghế lái.

Đám người sau khi lên xe, liền thẳng đến Hàn Khoan chỗ trại tạm giam

mà đi.

Giờ này khắc này, tuyết lớn sớm đã đình chỉ. Tại Hoàng Kim thành mặt đường cùng trên đường phố, mặc dù còn lưu lại tuyết dấu vết cùng hàn băng, nhưng là đối với cỗ xe chạy tới nói ảnh hưởng không lớn.

Mà lại, nơi này nhiệt độ không khí cũng không có Triệu Ngọc tưởng tượng được như thế rét lạnh không chịu nổi, thậm chí bởi vì xuyên quá nhiều, hắn còn cảm thấy có chút bị đè nén.

Bất quá, đối với bộ mặt thành phố tới nói, nơi đây lại thật không dám lấy lòng. Cho Triệu Ngọc cảm giác, nơi này tựa hồ so với lúc trước Khúc Lương địa khu còn muốn lạc hậu. Trên thị trường san sát cửa hàng nhà ở, tất cả đều xây tùy tâm sở dục, rách rưới lưu ném, nghiễm nhiên một bộ thế kỷ trước thập kỷ 90 cảm giác, tựa như thời gian ở chỗ này phát sinh đảo lưu.

Nhìn thấy tình cảnh này, Triệu Ngọc cũng liền không lại làm nhiều yêu cầu. Có thể dự nghĩ ra được, bọn họ tại Hoàng Kim thành đãi ngộ, tuyệt đối không thể có thể vượt qua Khúc Lương.

“Đừng nhìn là cái đại tác gia!” Trương phó cục trưởng vẫn rất hay nói, trên xe nói nhăng nói cuội, lại nói tới bản án đi lên, “Nhưng là Hàn Khoan tại chúng ta nơi đó cũng không có danh tiếng gì, UU đọc sách www. uukan Shu. com dù sao, ta liền cho tới bây giờ chưa nghe nói qua một người như vậy!”

“Chậc chậc. . . Các ngươi phần tài liệu này quá không chuyên nghiệp!” Miêu Anh nhìn xem tư liệu nói nói, “ thuần viết tay, tiếng thông tục, không có hình ảnh thì cũng thôi đi, tìm từ ít nhất phải nghiêm cẩn một chút đi. . .”

“Cái này. . .” Trương phó cục trưởng thẹn thùng địa bản thân đánh trống lảng, “Cái này mong rằng các vị chuyên gia chỉ đạo nhiều hơn a, về sau

chúng ta nhất định hảo hảo cải tiến!”

“Cái này là được rồi, thái độ đoan chính, là cái đồng chí tốt!” Triệu Ngọc duỗi ra ngón tay cái khen ngợi nói, “ chúng ta liền phải làm một cái người chính trực! Ta hỏi ngươi, trên tư liệu liên quan tới báo động khối đó, một mực hàm hàm hồ hồ, ngươi biết lúc ấy đều là thế nào cái tình huống sao?”

“Đúng vậy a, phía trên này nói, là người chết đệ đệ báo cảnh!” Miêu Anh chỉ vào tư liệu nói nói, “ người chết đệ đệ làm sao biết tỷ tỷ của hắn ngộ hại đây này?”

“Thế nhưng là, các ngươi hôm qua phát cho tư liệu của ta bên trên, lại ngay cả báo động người đều không có xách, trực tiếp liền là cảnh sát vọt vào Hàn Khoan phòng, phát hiện người chết! Cảnh sát vì sao lại như vậy xác định? Hơn nữa, còn là đội cảnh sát hình sự thẳng tới hiện trường, không có cảnh sát nhân dân, cũng không có 110. . .” Triệu Ngọc tiếp tra nói nói, “ các ngươi là tại trò đùa sao? Ta hiện tại cũng có chút minh bạch, Hàn Khoan tại sao phải điểm ta công khai!”

“Ừm. . . Cái này. . . Cái này. . .” Trương phó cục trưởng mồ hôi đều xuống, vội vàng lấy điện thoại cầm tay ra, “Ta. . . Ta cho cảnh sát hình sự bên kia gọi điện thoại, để bọn họ nói với ngài một cái!”

“Trương cục trưởng , chờ . . . chờ chút. . .” Ai ngờ, nghe đến lời này, trước vừa lái xe ba chủ nhiệm bỗng nhiên nói nói, “ khỏi phải gọi điện thoại, ngài quên sao? Ngày đó Đại Hoa Nha uống nhiều quá, là ta thay hắn ra cần, ta cũng tại hiện trường đâu!”

“Nha. . . Đúng, đúng! Nhìn ta cái này đầu óc!” Trương phó cục trưởng vội vàng như trút được gánh nặng nói nói, “ ba Thần a, đã dạng này, vậy ngươi tranh thủ thời gian cùng các điều tra viên nói một chút, đêm hôm đó đến cùng đều là thế nào cái tình huống a?”

Chương 821: kỳ quặc điện báo

“Khi đó, trời còn ấm áp đây!” Ba Thần vừa lái xe một bên giới thiệu vụ án phát sinh cùng ngày tình huống, “Ban đầu, 110 nhận được báo án người điện thoại, nói hoàng gia mộ phần một tòa nhà trệt bên trong khả năng phát sinh hung án! Cục cảnh sát cho rằng can hệ trọng đại, liền trực tiếp cho đội cảnh sát hình sự ra lệnh, muốn bọn họ tiến đến xem xét tình huống.

“Thế nhưng là, Đại Hoa Nha đêm hôm đó uống nhiều quá, không phải để cho ta giúp hắn người hầu! Cho nên, ta liền đi theo. . .”

“Ha ha. . . Chúng ta đều là như vậy!” Trương phó cục trưởng tranh thủ thời gian giải thích, “Cách mạng chiến sĩ là cục gạch, nơi nào cần thì tới nơi đó! Nhân thủ của chúng ta thực sự quá thiếu, cho nên hậu cần chủ nhiệm cũng phải đi theo đi làm . Bất quá, chúng ta ba chủ nhiệm là từ đội cảnh sát hình sự đi ra, cũng không phải cái gì nghiệp dư tuyển thủ!”

“Báo án người là người chết đệ đệ, gọi là Trương Tỉnh Phong. Chúng ta chạy đến thời điểm, hắn đã leo tường nhảy tới trong sân, mở ra Hàn Khoan nhà cửa sắt lớn. Nhưng là trong phòng còn có một cái cửa chống trộm khóa chặt, hắn không cách nào đi vào. . .” Ba Thần tiếp tục nói, “Trương Tỉnh Phong lúc ấy gấp đến độ không được, hắn nói hắn đã kêu nửa Thiên Môn, nhưng trong phòng không phản ứng chút nào!

“Chúng ta liền hỏi hắn tại sao muốn báo động? Hắn nói, hắn vừa rồi đột nhiên nhận được tỷ tỷ đánh tới điện thoại, thế nhưng là trong điện thoại không một người nói chuyện. Ngay từ đầu, hắn tưởng rằng tỷ tỷ không cẩn thận đụng phải điện thoại cái nút, cho nên liền cúp điện thoại!

“Ai ngờ , chờ điện thoại cúp máy về sau, hắn lại phát hiện Trương Tỉnh Như lại còn cho hắn phát đưa tới một trương Wechat ảnh chụp, trên tấm ảnh là một đầu chính đang chảy máu cánh tay!

“Trương Tỉnh Phong thông qua trên cánh tay vòng tay, nhận ra có thể là tỷ tỷ cổ tay bị người cắt vỡ, cho nên mới tranh thủ thời gian báo cảnh!

“Báo xong cảnh về sau, Trương Tỉnh Phong cũng vội vàng chạy tới tỷ tỷ nơi ở, cái này mới xảy ra chúng ta ngay từ đầu nhìn thấy một màn kia!” Ba Thần tiếp tục giới thiệu nói, “ lúc ấy, chúng ta đi theo Trương Tỉnh Phong cùng một chỗ phá cửa gõ cửa sổ, nhưng trong phòng từ đầu đến cuối không có phản ứng. . .

“Rất nhanh, nhân viên cảnh sát Tiểu Phong tử phát hiện Hàn Khoan nhà màn cửa phía trên có cái lỗ hổng, thế là hắn bò lên trên bệ cửa sổ, giẫm lên bờ vai của ta đi đến nhìn sang. Bởi vì tia sáng vấn đề, hắn chỉ có thể nhìn thấy trong phòng trên giường hoàn toàn chính xác có người, nhưng không biết tại sao không có phản ứng. . .

“Lúc này, chúng ta mới ý thức tới không ổn, liền tranh thủ thời gian chạy đến Hàn Khoan nhà dỡ nhà, tìm cây búa, bắt đầu gọt môn!” Ba Thần khẩn trương nói nói, “ cuối cùng, môn rốt cục mở ra, chúng ta xông đi vào về sau, liền thấy nhà hắn trên giường tốt một mảng lớn máu, Hàn Khoan cùng Trương Tỉnh Như tất cả đều nằm tại máu trong nước, chúng ta còn lấy vì hai người bọn hắn người toàn đều đã chết đâu!

“Về sau mới phát hiện Hàn Khoan chỉ là ngủ thiếp đi, trên thân cũng không có vết thương, thế nhưng là, trong tay hắn lại nắm vuốt một thanh bắt mắt dao gọt trái cây! Rất rõ ràng, là hắn cho thê tử cắt lấy cổ tay!” Ba Thần nói nói, “ kia trường cảnh già dọa người, chúng ta tranh thủ thời gian kêu gọi xe cứu thương, còn có báo cáo tổng bộ. . .

“Báo án người Trương Tỉnh Phong cũng choáng váng, hắn bổ nhào qua

lay động Trương Tỉnh Như, nhưng Trương Tỉnh Như chảy nhiều máu như vậy, sớm đã không cứu nổi!" Ba Thần lắc đầu nói nói, " sau đó, chúng ta còn thử nghiệm đánh thức Hàn Khoan, nhưng hắn làm sao cũng kêu không tỉnh.

"Lúc ấy loại tràng cảnh đó, để chúng ta cơ hồ không có hoài nghi địa cho rằng, đây là Hàn Khoan giết vợ về sau, phục dùng độc dược, hoặc là thuốc ngủ loại hình tuẫn tình tự sát!

"Cho nên, chúng ta không có chờ đợi xe cứu thương đuổi tới, liền mau đem Hàn Khoan nhấc lên xe cảnh sát, hướng bệnh viện đưa đi!" Ba Thần nói nói, " chúng ta cũng là thật không có kinh nghiệm, lúc ấy lại như vậy Hỗn Loạn, một lòng nghĩ cứu người, cho nên không có bảo vệ tốt hiện trường, cho về sau lấy chứng tạo thành khó khăn. . ."

Nói đến chỗ này, bởi vì phía trước xuất hiện đèn đỏ, Ba Thần tranh thủ thời gian chân phanh xe, đem chiếc xe dừng lại.

"Được, thật có các ngươi!" Miêu Anh không hài lòng địa nói nói, " tình huống trọng yếu như vậy, các ngươi lại tại trong báo cáo dăm ba câu mang qua, thật sự là quá không chuyên nghiệp, khó trách Hàn Khoan một mực kêu oan!"

"Đúng vậy a, cái kia thông điện thoại cùng Wechat ảnh chụp, rất rõ ràng lớn có vấn đề a!" Ngô Tú Mẫn đối Ba Thần hỏi nói, " như vậy. . . Ảnh chụp bây giờ ở nơi nào?"

"Ừm. . . Tại đội cảnh sát hình sự trong tư liệu đi?" Ba Thần chiếp ầy địa nói nói, " Trương Tỉnh Phong điện thoại hắn là cũng bị làm vật chứng tồn tại vật chứng khoa!"

"Ta. . . Ta tranh thủ thời gian tìm người lấy ra. . ." Trương phó cục trưởng tranh thủ thời gian lấy điện thoại cầm tay ra.

“Hắc hắc. . . Lại một cái trương cảnh phong. . .” Triệu Ngọc lại ở một bên nhỏ giọng lầm bầm một câu, không nghĩ tới người chết đệ đệ vậy mà cùng Tần núi trương cảnh phong trùng tên, chỉ là ở giữa cảnh chữ khác biệt.

“Ta hỏi ngươi, tại hiện trường phát hiện án, phát hiện người chết điện thoại di động sao?” Miêu Anh lại hỏi Ba Thần.

“Phát hiện, phát hiện, cũng trên giường, ngay tại hai người vị trí giữa!” Đèn đỏ kết thúc, Ba Thần tiếp tục lái xe, “Chúng ta đã chứng thực, gọi cho Trương Tỉnh Phong điện thoại, còn có gửi đi cắt cổ tay ảnh chụp, đều là từ cái kia cái điện thoại phát ra ngoài! Hình ảnh bên trong cắt cổ tay cánh tay cũng đích thật là Trương Tỉnh Như. . .

“Chúng ta hoài nghi, có thể là Hàn Khoan cho Trương Tỉnh Như cắt cổ tay về sau, mình liền phục dụng thuốc ngủ tuẫn tình. Nhưng hắn không nghĩ tới, Trương Tỉnh Như cũng không có hoàn toàn mất đi tri giác, vậy mà dùng điện thoại di động của mình chụp hình, đồng thời cho đệ đệ đánh tới cầu cứu điện thoại. Thế nhưng là, bởi vì dược hiệu phát tác, điện thoại đả thông, nàng lại nói không ra lời. . .”

“Ồ?” Tăng Khả suy nghĩ nói nói, “ nếu là như vậy, ta bắt đầu có chút minh bạch, vì cái gì cảnh sát một mực kiên trì Hàn Khoan là phạm nhân giết người! Từ mặt ngoài nhìn qua, UU đọc sách www. uukan Shu. com cái này xác thực rất giống một trận mưu sát thêm tuẫn tình!”

“Không đúng! Từ tâm lý học góc độ bên trên nhìn không hợp với lẽ thường!” Ngô Tú Mẫn nói nói, “ nếu quả như thật là tuẫn tình bố trí, nói rõ Hàn Khoan cũng là một lòng muốn chết, tâm lý của hắn trạng thái tất nhiên là sụp đổ, không có lý do cự không nhận tội!”

“Ta cũng cảm thấy!” Miêu Anh nói nói, “ nếu thật là bởi vì tuẫn tình, cái kia Hàn Khoan vì cái gì không mình cũng đem cổ tay cắt đứt? Đó mới gọi chân chính tuẫn tình! Tại sao muốn dùng phục thuốc ngủ phương

thức?”

“Ừm. . . Trên điện thoại di động vân tay rút ra về sau, “ Ba Thần tiếp tục nói, “Chúng ta phát hiện phía trên chỉ có hai cái vân tay, một cái là Hàn Khoan, một cái là Trương Tỉnh Như! Còn có, vụ án phát sinh về sau, bác sĩ cho Hàn Khoan làm kiểm tra, phát hiện Hàn Khoan thể nội thuốc ngủ hàm lượng, cũng không thể gây nên nó tử vong.”

“Nha. . .” Ngô Tú Mẫn gật đầu, “Theo như cái này thì, hoặc là Hàn Khoan không muốn chết, hoặc là, chính là có người không muốn hắn chết!”

“Nha. . . Ta cũng nhớ tới đến!” Trương phó cục trưởng nói nói, “ chúng ta trước đó còn tìm qua chuyên nghiệp khoa tâm thần bác sĩ cho Hàn Khoan làm qua kiểm tra, hắn mặc dù bị kích thích, nhưng các hạng khảo thí đều là hợp cách, tinh thần bình thường!”

“Càng ngày càng có ý tứ!” Triệu Ngọc như có điều suy nghĩ nói nói, “ xem ra, vụ án này, thật đúng là tràn đầy quá nhiều kỳ quặc! Ta càng ngày càng chờ mong, cùng vị này đại tác gia gặp mặt!”

Tích tích tích. . .

Lúc này, Trương phó cục trưởng điện thoại bỗng nhiên vang lên, hắn sau khi nhận nghe, sắc mặt không khỏi hơi đổi, vội vàng đối Triệu Ngọc đám người nói: “Các vị điều tra viên, đội cảnh sát hình sự mới vừa tới điện thoại nói cho ta biết, thông hiện trường khám nghiệm, bọn họ đã chứng thực, tại tường cùng gia viên cái kia lên án mạng xác thực là bị giết! Theo đoán sơ qua, người chết hắn là điện giật chí tử, đã tử vong nửa tháng trở lên. . .”

“Ồ?”

Nghe được tin tức này, Triệu Ngọc đám người trên đầu chưa phát giác bao phủ lên một cỗ mây đen. . .

Chương 822: Nhất thập nhất sát (11 kiểu tự sát)

Giam giữ lấy Hàn Khoan địa phương là Hoàng Kim thành duy nhất một nhà trại tạm giam, trại tạm giam cũng đều là cũ kỹ nhà lầu, bởi vì tường ngoài xoát một tầng màu xanh da trời pha lẫn xanh lá cây tường sơn, dân bản xứ tất cả đều đem nơi này gọi đùa vì thanh * lâu, đem phạm nhân bị nhốt vào, gọi là đi dạo thanh * lâu.

Nơi này vô luận là quy mô vẫn là quản lý, đều so Tần núi khu cấp trại tạm giam kém rất xa. Triệu Ngọc thậm chí lo lắng, muốn vạn nhất tội phạm nhiều thời điểm, nơi này có thể hay không ngay cả địa phương cũng không đủ?

Bởi vì trước đó nhận được thông tri, Triệu Ngọc bọn người chạy đến thời điểm, giám ngục đã đem Hàn Khoan đưa đến phòng thẩm vấn, chuẩn bị kỹ càng.

Thật đúng là giống Trương phó cục trưởng nói như vậy, giờ phút này mới vừa vặn hơn bốn giờ chiều chuông, thế nhưng là sắc trời cũng đã âm trầm xuống, lập tức liền là trời tối dáng vẻ.

Bởi vì phòng thẩm vấn diện tích có hạn, cuối cùng chỉ có Triệu Ngọc, Miêu Anh còn có Ngô Tú Mẫn, cùng vị kia Trương Khánh cục trưởng tiến nhập phòng thẩm vấn, mà những người khác thì tất cả đều đi đến sát vách quan sát ở giữa.

“Ai nha, Triệu Ngọc cảnh sát, ta không nghĩ tới, ngài thật đến rồi!” Ai

ngờ, Triệu Ngọc vừa mới vừa đi vào, Hàn Khoan liền đem hắn nhận ra được, vội vàng kích động nói nói, “ quá tốt rồi, lần này, ta rốt cục được cứu rồi! Thật sự là ông trời mở mắt a!”

Nói đến đây, Hàn Khoan thanh âm lại có chút nghẹn ngào: “A như a, ngươi yên tâm đi! Đại danh đỉnh đỉnh Triệu cảnh sát tới, hắn nhất định sẽ tra ra chân tướng, đem cái kia giết hại ngươi hung phạm tìm ra! Ngươi trên trời có linh thiêng, nhất định phải phù hộ chúng ta a!”

Đừng nói, nghe đến lời này, Triệu Ngọc thật đúng là có chút lơ mơ, thật không nghĩ tới, mình đã uy danh lan xa đến trình độ như vậy. Thế là, hắn vội vàng mở ra tay, khách khí nói ra: “Ai nha, không nên khách khí, không nên khách khí! Mặc dù ta phá án, nhưng đều là chúng ta tập thể công lao mà! Không đáng giá nhắc tới, ha ha, không đáng giá nhắc tới!”

“Ta thế nhưng là kính đã lâu ngài Đại Danh a!” Hàn Khoan nói nói, “ sớm tại không đầu nữ thi án trước đó, ta liền đã đang chú ý ngài! Ta cho rằng, nếu như đơn thuần phá án và bắt giam khó khăn lời nói, bông vải lĩnh đại án tuyệt đối không tại không đầu nữ thi dưới bàn, bắt đầu từ lúc đó, ta liền vẫn muốn kết bạn ngài đâu!

“Còn có. . . Chặt tay án, Kim Phật án, trong mắt của ta, ngài liền là một cái hình sự trinh sát giới thần thoại nhân vật a!” Hàn Khoan càng nói càng kích động, “Ta lúc đầu còn hy vọng xa vời địa nghĩ tới, có thể đem ngài phá án thực ghi chép thêm đến trong tiểu thuyết của ta đi đâu! Hiện tại xem ra, thật là có chút tự coi nhẹ mình. . .”

“Ha ha. . . Ha ha ha. . .” Triệu Ngọc bị khen đến sắp tìm không ra bắc, vội vàng khoát tay nói nói, “ mặc dù sự thật liền là như thế, nhưng ngươi cũng không thể đem lời nói thật toàn nói hết ra a! Ha ha. . .”

“Khụ khụ. . .” Miêu Anh nhìn bất quá Triệu Ngọc lên mặt, vội vàng tằng hắng một cái, mở miệng nhắc nhở nói, “ Hàn Khoan, trời không còn sớm, nếu như ngươi thật nghĩ tới chúng ta giúp ngươi, vậy ngươi liền

tranh thủ thời gian tiến vào chính đề đi!”

“Nha. . . Đúng đúng đúng. . .” Hàn Khoan một trảo mình cái kia không nhiều tóc, tâm tình lập tức trở nên trở nên nặng nề, đối Triệu Ngọc năn nỉ nói, “ Triệu Ngọc cảnh sát, lần này, ngài vô luận như thế nào đều muốn kéo ta một cái a! Ta. . . Ta thật là bị oan uổng, không riêng gì oan uổng, rõ ràng chính là có người muốn hãm hại ta à! Đáng thương nhà ta a như nàng. . . Ai. . .”

“Yên tâm, nếu như ngươi là bị oan uổng, ta tự nhiên sẽ trả lại ngươi trong sạch!” Triệu Ngọc cái ghế kéo đến Hàn Khoan trước mặt, ngồi tại trước mặt của hắn nói nói, “ nhưng là, tại ta quyết định giúp trước ngươi, ngươi trước tiên cần phải đem cái kia liên hoàn sát thủ sự tình cùng ta nói rõ! Ngươi bán cái này cái nút, cũng nên vạch rõ ngọn ngành đi?”

“Ừm. . . Cái này. . .” Hàn Khoan đem nhướng mày, nói nói, “ Triệu cảnh sát, ngài là thần thám, ta không dám giấu diếm ngài! Ta nói đến đều là lời nói thật, hiện tại thật sự có một cái liên hoàn sát thủ, ngay tại dựa theo ta trước kia viết một quyển tiểu thuyết kịch bản tại giết người đâu! Chỉ cần. . . Chỉ cần ngài giúp ta tẩy thoát oan khuất, ta nhất định giúp trợ ngài đem tên hung thủ này tìm ra!”

“Ồ? Xong?” Triệu Ngọc đưa tay tại hắn trước mặt khoa tay một cái, hỏi nói, “ còn gì nữa không?”

“Còn. . . Còn có cái gì?” Hàn Khoan nhíu mày.

“Ai!” Triệu Ngọc đầu tiên là thở dài, sau đó mỉm cười, nói nói, “ lão Hàn a, ngươi thật dự định, cùng ta làm khoản giao dịch này sao? Ngươi thật coi là, đây là một vụ giao dịch sao?”

“Ngài. . . Đây là. . . Có ý tứ gì?” Hàn Khoan y nguyên nghe không rõ,

Nhưng trên trán lại không giải thích được toát ra mồ hôi lạnh.

“Ngươi đã đối ta hiểu rõ như vậy, vậy ngươi hẳn phải biết, ta là đến đây tra án, mà không phải cùng người nào làm giao dịch gì!” Triệu Ngọc điểm tỉnh nói, “ ngươi viết qua nhiều như vậy tội án tiểu thuyết, chẳng lẽ ngươi cho rằng, ngươi đây là đang cùng cảnh sát làm giao dịch sao? Ta nhớ được, là muốn mang vẫn là đe dọa tới. . . Tốt giống loại tội danh này cũng không nhẹ a?”

“Ta. . . Ta không phải ý tứ này, ta chỉ là muốn. . . Nghĩ tẩy thoát mình oan khuất. . .” Hàn Khoan trong lòng bắt đầu run rẩy, không biết tại sao, cái này Triệu Ngọc nhìn qua cười ha hả, nhưng thủy chung cho hắn một loại lớn lao kiềm chế.

“Ta không thích quanh co lòng vòng!” Triệu Ngọc trầm giọng nói nói, “ cho ngươi mười giây đồng hồ thời gian, nếu như ngươi đem liên hoàn sát thủ sự tình nói cho ta biết, ta coi như ngươi chưa từng có áp chế qua cảnh sát. Nếu như ngươi không nói, vậy chúng ta liền bái bai rời đi!”

“Ừm. . .” Hàn Khoan lập tức loạn trận cước, không biết đáp lại như thế nào.

Ai ngờ, Triệu Ngọc càng là thống khoái, vừa mới nói hết lời, hắn liền nhanh chóng đếm một cái “12345678910” đi ra, sau đó vỗ bàn một cái, quát: “Tốt, thời gian đến! Hàn đại tác gia, chúc mừng ngươi, ngươi ngoại trừ tội giết người tên bên ngoài, còn tăng thêm áp chế cảnh sát, chế tạo tin tức giả cùng quấy nhiễu cảnh sát phá án các loại tội danh! Chờ lấy thu lệnh truyền chơi đi, gia gia không hầu hạ ngươi!”

“Ta nói, ta nói!” Nghe thấy lời ấy, Hàn Khoan hơi kém quỳ xuống, “Triệu cảnh sát, ta tất cả đều ăn ngay nói thật, ngài tuyệt đối đừng đi! Ta. . . Ta thật không phải là tại nói hươu nói vượn, thật xác thực a, ngài. . . Ngài đáp ứng ta, ngài nhưng nhất định phải giúp ta giải oan a!”

“Ba. . .” Ai biết, Hàn Khoan còn chưa nói xong, Triệu Ngọc vậy mà trực

tiếp đi lên cho hắn một cái tát tai, UU đọc sách www. uukan Shu. com một cái liền đem khóe miệng của hắn phiến chảy máu mạt. . .

Ai?

Miêu Anh chờ người quá sợ hãi, tất cả đều không rõ Triệu Ngọc vì cái gì động thủ?

“Triệu. . . Ngươi. . . Đây là. . .” Hàn Khoan đều bị phiến mộng, trong hốc mắt thậm chí toát ra nước mắt.

“Đánh ngươi, là bởi vì ngươi mẹ nó không nói đạo nghĩa giang hồ!” Triệu Ngọc lạnh lùng nói nói, “ lão tử muốn dạy cho ngươi một bài học, để ngươi biết, về sau nhất định phải làm một cái người chính trực!”

Ta ngược lại. . .

Miêu Anh bọn người trong nháy mắt ngã xuống đất. . .

“Ta. . . Ta sai rồi! Ta biết sai!” Hàn Khoan bụm mặt nói nói, “ ta là bởi vì rửa oan sốt ruột mới nhất thời hồ đồ, ngài giáo huấn đối với! Ta nói, ta nói, cái kia liên hoàn sát thủ, hắn là ngay tại Hoàng Kim thành, nếu như ta tính được không sai, hắn hiện tại đã giết 3 người, nha. . . Không đối , dựa theo ta trong sách kịch bản, hắn là 4 cái mới đúng!”

Hô. . .

Nhìn thấy Hàn Khoan bàn giao, Miêu Anh bọn người lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, tất cả đều một lần nữa bò về chỗ ngồi vị bên trên.

“Ta quyển sách kia danh tự, gọi là 《11 loại tự sát phương thức 》, về sau ngại lâu, liền đổi thành 《11 giết 》.” Hàn Khoan nói nói, “ vậy vẫn là ta tốt nghiệp trung học không bao lâu thời điểm viết, dùng bút bi viết, viết tại một cái mềm nhựa plastic da laptop bên trên. Bởi vì sáng tác kỹ

xảo không quá thành thục, cho nên cũng không có phát biểu, cũng chưa từng không có cho người khác nhìn qua, vẫn ở ta trong rương trữ vật đặt vào.

“Trong sách giảng một cái đặc biệt nát cố sự, một nữ hài nhi trong trường học gặp sân trường bạo lực, bởi vì không chịu nổi mà nhảy lầu tự sát!

“Mấy năm sau, nữ hài nhi phụ thân muốn vì hài tử báo thù, cho nên giảng những cái kia đã từng khi dễ qua nữ hài nhi người từng cái giết chết, đồng thời dùng 11 loại khác biệt phương thức, đem giết người hiện trường ngụy trang thành tự sát!

“Đại khái. . . Đại khái nửa năm trước a? Ta chợt phát hiện, lại có người thật tại dựa theo ta trong sách miêu tả phương thức, bắt đầu —— giết người! ! !”

Chương 823: Liên hoàn sát thủ

“Ngươi cũng không phải cảnh sát, không nhìn thấy tội án hiện trường?” Triệu Ngọc hỏi nói, “ ngươi vì cái gì xác định như vậy, người kia là tại dựa theo ngươi trong tiểu thuyết phương thức tại giết người?”

“Ta cũng là về sau mới biết, ngay từ đầu thật không có hướng bên này trước hết nghĩ! Ta cho tới bây giờ liền không có nghĩ qua xảy ra loại sự tình này! Ân... Nói như thế nào đây...” Hàn Khoan tổ chức một cái mạch suy nghĩ, nói nói, “ các ngươi có thể tra một chút, năm ngoái tháng 8 thượng tuần, cảnh sát tại Hoàng Kim thành Đông Sơn vật liệu xây dựng thị trường phụ cận một tòa vứt bỏ trong đại lâu phát hiện một cỗ thi thể, phát hiện lúc, thi thể đã chết nửa tháng có thừa, cảnh sát chứng thực, người kia là cắt cổ tay chí tử!”

Lại là cắt cổ tay...

Nghe được “Cắt cổ tay” về sau, không khí hiện trường thình lình trở nên khẩn trương, rất rõ ràng, bởi vì Hàn Khoan án mạng nguyên nhân, cái từ này đã kinh biến đến mức tương đương mẫn cảm.

“Cuối cùng, bởi vì người chết tử vong thời gian quá dài, thi thể độ cao hư thối, cảnh sát cũng không có tìm được rõ ràng hắn giết chứng cứ, cho nên lấy tự sát qua loa kết án...”

Lúc nói chuyện, Hàn Khoan nhìn thoáng qua Trương Khánh cục trưởng, trong ánh mắt rất rõ ràng lộ ra bất mãn.

“Các ngươi biết, ta là một cái chuyên môn viết tội án tiểu thuyết, đối loại

này tin tức cảm thấy hứng thú vô cùng, cho nên đem sự kiện kia hảo hảo đã điều tra một phen. “Bất quá, ta lúc ấy cũng không có có ý thức đến có gì không ổn, chỉ là muốn biết người kia đến cùng phải hay không tự sát loại hình...

“Đương nhiên, ta cũng không phải ngài dạng này thần thám, “ Hàn Khoan nói nói, “ tự nhiên tra không ra cái gì một hai ba đến, cho nên việc này rất nhanh liền từ cuộc sống của ta bên trong đi qua!

“Nhưng mà, ta không nghĩ tới , chờ đến mười một nghỉ dài hạn thời điểm, tại chúng ta Hoàng Kim trong thành, vậy mà lại ra một kiện tự sát bản án: Báo cáo tin tức, nói có người tại cầu Bắc khu một tòa còn chưa hoàn thành cư dân trong lâu bên trên treo cổ tự sát!” Hàn Khoan nhíu mày nói nói, “ nghe được tin tức này về sau, ta rốt cục không thể lại bình tĩnh! Bởi vì ta mơ hồ nhớ tới ta quyển kia 《11 giết》 bên trong tình tiết.

“Chờ ta lại cùng kiện thứ nhất tự sát án liên hệ tới về sau, ta rốt cục ý thức được, có thể muốn đại sự không ổn!

“Tại ta trước kia viết qua 《11 giết》 bên trong, nhân vật chính vì cho nữ nhi báo thù, hắn chỗ sát hại người đầu tiên, liền là đem cắt cổ tay chí tử, sau đó ngụy tạo thành cắt cổ tay tự sát hiện trường!

“Mà hạng hai người chết, cũng hoàn toàn liền là sử dụng treo ngược phương thức! Mà lại ta nhớ kỹ Thanh Thanh Sở Sở, ta trong sách người chết cũng là chết tại một tòa còn chưa hoàn thành cư dân trong lầu, cùng trước mắt tin tức giống nhau như đúc!”

Nghe Hàn Khoan nói đến đây, hiện trường không khỏi lâm vào hoàn toàn yên tĩnh, Triệu Ngọc thì xông quan sát pha lê trừng mắt nhìn, ý kia là để Tằng Khả mau mau thẩm tra một cái, nhìn xem có hay không Hàn Khoan nói tới hai chuyện này.

“Làm ta ý thức được đại sự không ổn thời điểm, ta tựa như như điên địa chạy đến nhà ta tầng hầm đi tìm kiếm quyển sách kia!” Hàn Khoan khó khăn nói nói, “ nhưng mà, ta đem tầng hầm lật cả đáy lên trời, chẳng những không có tìm tới quyển kia 《11 giết》, mà lại ngay cả ta trước kia rất nhiều bản thảo, toàn đều không thấy!

“Ta những cái kia bản thảo, một mực đặt ở một cái bình thường giấy trong rương, mà cái kia thùng giấy con đã không có!” Hàn Khoan trên mặt hiện ra một cỗ tuyệt vọng, “Lúc ấy, ta triệt để mộng! Nếu quả thật có một người điên tại dựa theo sách của ta tại giết người, vậy coi như nguy rồi! 11 giết a! Chẳng lẽ... Hắn cũng muốn giết đủ ròng rã 1 1 người sao?

“Lúc ấy, ta đích xác nghĩ tới tranh thủ thời gian cùng cảnh sát báo án. Thế nhưng là. . . chờ ta tỉnh táo lại về sau, nhưng lại cảm thấy không thể quá liều lĩnh, lỗ mãng. Dù sao thời gian quá dài, ta đã quên đi trong sách rất nhiều chi tiết, chỉ có thể nhớ kỹ một cái bộ khung đại khái.

“Mà lại, ta có chút nghĩ không ra, cái thứ nhất bị cắt cổ tay người chết, có phải là hay không chết tại vứt bỏ cao ốc loại hình. Ta cảm thấy, mặc dù cái này hai vụ án, cùng ta trong sách có giống nhau địa phương, nhưng cũng có thể là chỉ là một cái trùng hợp.

“Còn nữa nói, ta viết 《11 giết》 thời điểm phi thường trẻ tuổi, quyển sách kia viết có thể nói trăm ngàn chỗ hở, nếu quả như thật có người theo như sách viết tình tiết giết người, chỉ sợ sớm bị cảnh sát phát hiện!” Hàn Khoan nhún vai, “Đã trong hiện thực cái này hai lên vụ án, cuối cùng tất cả đều bị định tính vì tự sát. Cho nên, ta liền an ủi chính ta, khả năng tình huống cũng không có ta tưởng tượng được bết bát như vậy a?

“Ai... Thật sự là tạo hóa trêu ngươi a!” Hàn Khoan lắc đầu cười khổ,

“Chuyện này không chút dạng, chính ta lại cuốn vào đến một trận án mưu sát bên trong đi, mà lại... Người chết còn là thê tử của ta... Ta... Ta

thật là vô tội!”

Nói đến chỗ này, Hàn Khoan có vẻ hơi kích động, hắn dừng lại ổn định một hạ cảm xúc, lúc này mới tiếp tục nói:

“Sau đó, ta liền bị oan uổng thành giết người người bị tình nghi, nhốt vào trại tạm giam! Có thể nghĩ, ta những ngày này đều là làm sao qua được... Ta cái nào còn có tâm tình nhớ thương 《11 giết》 sự tình?

“Nhưng mà, không thể tưởng tượng nổi chính là, ngay tại hai tuần lễ trước đó, ta từ trên báo chí chợt thấy một cái tin, nói có người tại xe tải nơi để hàng bên kia một tòa vứt bỏ nhà máy bên trong, phát hiện một tên bị đông cứng chết người chết!

“Cảnh sát tại trên người người chết kiểm trắc đến đại lượng cồn, chứng minh người này trước khi chết nghiêm trọng say rượu. Cho nên, cảnh sát hoài nghi người này là uống rượu quá lượng, sau đó ngủ ngoài trời nhà máy bị đông cứng chết, thuộc về ngoài ý muốn tử vong.

“Mấy ngày nay đúng lúc là chúng ta Hoàng Kim thành lạnh nhất thời điểm, “ Hàn Khoan nói nói, “ ban đêm thấp kém nhất ấm một lần đạt tới qua âm 20 độ C, tại dưới tình huống như vậy, mặc kệ là hạng người gì, cũng đều sẽ bị đông thành băng côn!”

“Đương nhiên, những này đều không trọng yếu!” Hàn Khoan biểu lộ ngưng trọng nói nói, “ trọng yếu là, tại ta quyển kia 《11 giết》 bên trong hạng tư người chết, cũng là chết như vậy! Say rượu, vứt bỏ nhà máy, giá lạnh... Tất cả đều giống nhau như đúc!”

Ông trời ơi...

Nghe đến đó, UU đọc sách www. uukan Shu. com đám người rốt cục ý thức được, Hàn Khoan nói tới chiếu sách giết người, cũng không phải gì đó lời nói vô căn cứ!

“Chờ một chút...” Triệu Ngọc nhớ ra cái gì đó, vội hỏi, “Ngươi nói, bị đông cứng chết là cái thứ tư! Như vậy... Giống như... Ở giữa còn hắn là có cái thứ ba a?”

“Đúng, ta mặc dù nhớ không rõ chi tiết!” Hàn Khoan nói nói, “ nhưng là tối thiểu nhất tử vong trình tự, là tuyệt đối sẽ không nhớ lầm! Cái thứ nhất cắt cổ tay, cái thứ hai treo ngược, cái thứ ba điện giật, cái thứ tư chết cóng, cái thứ năm chết đuối, cái thứ sáu...”

“Ngươi nói... Cái thứ ba hắn là chết bởi điện giật rồi?” Triệu Ngọc ngắt lời hắn hỏi nói.

“Không sai!” Hàn Khoan khẳng định nói, “Ta không biết hung thủ xuất hiện cái gì ngoài ý muốn, vẫn là nguyên nhân khác. Nhưng ở ta trên cây, người thứ ba đích thật là bị điện giật chết! Cái thứ tư mới là chết cóng! Có lẽ, là hung thủ mơ hồ trình tự a?”

“Chờ một chút...” Triệu Ngọc lại một lần nữa đánh gãy hắn, sau đó duỗi ra ngón tay bóp tính toán, ngược lại đối Trương Khánh phó cục trưởng nói nói, “ lão Trương, ngươi nha còn đứng ngây đó làm gì? Còn không tranh thủ thời gian cho đội cảnh sát hình sự bên kia gọi điện thoại hỏi một chút?”

“Hỏi? Hỏi cái gì?” Trương Khánh sững sờ, không rõ ràng cho lắm.

“Ngươi không phải nói, các ngươi hôm nay tiếp vào báo án, tại nam vòng nào đó trong cư xá, phát hiện một tên đã tử vong hơn một tháng người chết sao?” Miêu Anh giải thích nói, “ hỏi một chút ngươi người, người chết là chết như thế nào?”

“Nha... A nha...” Trương Khánh mặt mũi trắng bệch, lúc này mới ý thức được, bọn họ có khả năng bày ra đại sự!

Ai ngờ, Trương Khánh điện thoại còn chưa kịp đánh, phòng thẩm vấn đại môn liền bị người đẩy ra, nhưng gặp vị kia mập mạp Ba Thần chủ nhiệm vội vã nói: “Không cần đánh Trương cục... Ta vừa tiếp vào tin tức, nghiệm thi quan đã chứng thực, nam vòng tường cùng gia viên bên trong phát hiện tên kia người chết, hoàn toàn chính xác thuộc về ——— điện giật bỏ mình! ! !”

Chương 824: Bản thảo hạ lạc

“Làm sao. . . Tại sao có thể như vậy. . .” Nghe được Ba Thần tin tức truyền đến, Trương Khánh cục trưởng đã ngồi phịch ở trên mặt bàn, hắn là chủ quản hình sự trinh sát phó cục trưởng, tại Hoàng Kim thành xảy ra lớn như vậy một vụ án, hắn như thế nào còn có thể bình tĩnh?

Mà lại, nếu như Hàn Khoan lời nói không ngoa, như vậy chờ tại trước đó ba tên người bị hại, cảnh sát tất cả đều xuất hiện phán đoán sai lầm. Nếu như truy cứu tới, hắn tất nhiên khó từ tội lỗi.

“Ba chủ nhiệm, “ Miêu Anh đã nhìn ra, toàn bộ Hoàng Kim trong cục cảnh sát nhất minh bạch người, ngược lại là vị này tướng mạo thật thà hậu cần chủ nhiệm, thế là nàng trực tiếp đối Ba Thần hỏi nói, “ lời nói mới rồi ngươi đều nghe được, ta hỏi ngươi, ngoại trừ nhất phát hiện mới cỗ thi thể này bên ngoài, nó thi thể của hắn hiện tại thế nào?”

“Cái này. . .” Ba Thần tiếc nuối hồi đáp, “Ta vừa tra một chút, tất cả đều hoả táng!”

“Các ngươi. . . Thật là được a. . .” Miêu Anh hiển nhiên đối Hoàng Kim cảnh sát trạng thái làm việc rất là bất mãn, trên mặt đã có vẻ tức giận.

“Đi!” Bất quá, Triệu Ngọc đầu não tương đối thanh tỉnh, hắn biết hiện tại cũng không phải là lúc truy cứu trách nhiệm, việc cấp bách, nhất định phải đem tất cả chân tướng tra rõ ràng, mới tốt đúng bệnh hốt thuốc.

Thế là, hắn xông Ba Thần khoát tay áo, để hắn tạm thời rời đi trước phòng thẩm vấn.

“Đã dạng này. . .” Hàn Khoan sắc mặt cũng là phi thường khó coi, “Cái kia chuyện này hắn là xác nhận không thể nghi ngờ! ? Ta. . . Ta lờ mờ còn có thể nhớ kỹ, tại trong tiểu thuyết, hung thủ cũng là cách mỗi hơn một tháng liền bắt đầu giết người! Mỗi một lần đều là kín đáo mưu đồ, sau đó sắp hiện ra trận ngụy trang thành tự sát. . .

“Bởi vì bị đông lạnh người chết kia người là trước đó không lâu vừa bị phát hiện, cho nên. . .” Hàn Khoan do dự nói, “Cho nên, ta biết hung thủ trong khoảng thời gian ngắn tạm thời sẽ không lại ra tay, lúc này mới muốn lợi dụng chuyện này, tới. . . Đi cầu Triệu cảnh sát ngươi giúp ta tẩy thoát hiềm nghi!

“Ta biết, ta không thành thật,chi tiết báo cáo là ta không đúng, nhưng các ngươi tin tưởng ta, ta là một mực chờ đến đông lạnh người chết kia người xuất hiện về sau, mới hoàn toàn xác định chuyện này! Lúc kia, đã chậm!” Vì giảm bớt tội lỗi của mình, Hàn Khoan vừa khổ khổ giải thích nói, “ Triệu cảnh sát, ngươi yên tâm, mặc dù quyển sách kia không tìm được, nhưng là ta còn có thể hồi tưởng lên nội dung trong sách đến, cho nên, ta là có thể giúp các ngươi đem hung thủ tìm ra!”

Triệu Ngọc giữ im lặng, trong đầu một mực tại nghiêm túc phân tích vụ án này tiền căn hậu quả. Bây giờ nhìn lại, Hàn Khoan cũng không có nói láo, một cái dựa theo tiểu thuyết kịch bản giết người liên hoàn sát thủ, là thật tồn tại.

Nói cách khác, bọn họ hôm nay tới đây Hoàng Kim thành, cần đồng thời điều tra và giải quyết hai vụ giết người, cùng một chỗ là Hàn Khoan án giết người chân tướng; mà đổi thành cùng một chỗ thì là 《11 giết》 liên hoàn án giết người!

Thế nhưng là, từ mặt ngoài nhìn, hai vụ án là song song đặt song song, thế nhưng là, hắn cũng không bài trừ, ngoại trừ cái kia quyển tiểu thuyết bên ngoài, giữa hai bên còn có liên quan gì?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc liền mở miệng hỏi: “Hàn Khoan, ngươi có muốn hay không qua, thê tử ngươi chết, có thể hay không cũng cùng tiểu thuyết của ngươi có quan hệ? Tại ngươi trước kia viết qua trong sách, có hay không tương tự tình tiết?”

“Không có. . . Không có. . .” Hàn Khoan khẳng định nói nói, “ nhiều ngày như vậy vừa đến, ta cũng một mực tại phân tích ta bản án. Ta chưa từng có viết qua dạng này kịch bản, tương tự cũng không có! Mà lại, con người của ta ngày bình thường ưa thích yên tĩnh, tiếp xúc người cũng không nhiều, tự nhận là không có có đắc tội qua người đó! Ta thật không nghĩ ra, là ai đang hãm hại ta? Hãm hại ta thì cũng thôi đi, vì cái gì còn muốn giết rơi thê tử của ta! ?”

“Nói cách khác, ngươi cho rằng, thê tử ngươi chết, cùng cái này chiếu sách giết người hung thủ không có quan hệ?” Triệu Ngọc lại hỏi.

“Cái này. . . Khó mà nói đi. . .” Hàn Khoan nhíu mày nói nói, “ có trời mới biết sát thủ kia là cái gì người? Hắn khẳng định là thằng điên! Nói không chừng, thật đúng là hắn làm đâu!”

“Ồ? Hai vụ án căn bản là một vụ án sao?” Miêu Anh nói nói, “ chúng ta bắt lấy liên hoàn sát thủ, liền có thể còn trong sạch của ngươi rồi?”

“Có. . . Có khả năng a?” Hàn Khoan dần dần mộng.

“Vậy ngươi vì cái gì không sớm một chút mà nói cho cảnh sát?” Ngô Tú Mẫn giao nhau cánh tay, chế nhạo nói, “ thật sự là tự làm tự chịu!”

“Được rồi, ngươi lại nói với ta một lần, ngươi quyển sách kia đến cùng là thế nào rớt a?” Triệu Ngọc hỏi,

“Nếu như có thể biết sách rơi xuống trong tay ai, bản án tự nhiên là có thể phá án và bắt giam!”

“Đúng đúng đúng, ta cũng nghĩ như vậy!” Hàn Khoan vội vàng nói, “Sách của ta, một mực đặt ở cha mẹ ta nơi đó! Bọn họ ở là nhà lầu, tất cả đều chứa ở như thế lớn một cái nhỏ trong rương. . .” Mặc dù mang theo còng tay, nhưng hắn vẫn là so hoạch xuất ra một cái không coi là nhỏ hình hộp chữ nhật đến, “Cái rương một mực đặt ở tầng hầm bên trong, rất nhiều năm đều không người hỏi thăm! Ta căn bản không biết, đến cùng là lúc nào mất!

“Trước đó không lâu, làm ta phát hiện cái rương không thấy về sau, trước tiên liền đi hỏi qua cha mẹ ta! Thế nhưng là, cha mẹ ta biết cái rương kia rất trọng yếu, cho nên cho tới bây giờ không cho ta động đậy! Chỉ bất quá, bọn họ một mực không có lưu ý, cũng không rõ ràng lúc nào không thấy!”

“Lão nhân lớn tuổi, có phải hay không là cùng rách rưới mơ hồ rồi?” Triệu Ngọc hỏi.

“Không!” Hàn Khoan khẳng định nói, “Mẹ ta làm người cẩn thận, mỗi một lần thu thập tầng hầm hoặc là bán ve chai loại hình, đều sẽ cẩn thận si tra, tuyệt đối sẽ không tính sai! Mà cha ta người này mặc dù hồ đồ rồi chút, nhưng xưa nay không tham dự bán ve chai loại hình, bản thảo tuyệt đối không phải là bọn họ làm rớt!”

“Ừm. . . Không có bị trộm qua sao?” Triệu Ngọc lại hỏi.

“Không có, “ Hàn Khoan biểu thị, “Nhà ta tầng hầm ngay cả chiếc xe đều không có, chỉ có một ít tạp vật, không có cái nào tên trộm sẽ ngốc đến đi trộm nhà ta tầng hầm! Còn nữa nói, coi như thật đi trộm, trộm ta những cái kia bản thảo làm cái gì? Ta chỉ là một cái không biết tên nhỏ tác gia, bản thảo của ta nếu là đáng tiền, còn sẽ mai một ở phòng hầm sao?”

“Cái này liền có một chút kì quái!” Triệu Ngọc nói nói, “ vậy ngươi

đoán chừng đoán chừng, bản thảo mất đi ngày, xa nhất có thể ngược dòng tìm hiểu tới khi nào đâu?”

“Ai nha. . . Cha mẹ ta tại cái kia tòa nhà ở đây mấy thập niên!” Hàn Khoan nói nói, “ từ ta kết hôn năm đó trước đó, bản thảo vẫn đặt ở chỗ đó! Về sau, ta phảng phất nhìn thấy qua mấy lần, nhưng về mặt thời gian đến xem, cũng là thật lâu chuyện!”

“Đã dạng này. . .” Triệu Ngọc lắc đầu nói nói, “ đường dây này không tốt đuổi! Xem ra, còn phải từ vụ án vào tay mới được!”

Nói xong, Triệu Ngọc nói với Ngô Tú Mẫn: “Ngô tỷ, UU đọc sách www. uukan Shu. com vất vả ngươi một cái, để Hàn đại tác gia đem hắn cái kia quyển tiểu thuyết nội dung tất cả đều viết xuống đây đi! Càng kỹ càng càng tốt!”

“Tốt!” Ngô Tú Mẫn gật đầu đáp ứng.

“Cái kia. . . Cái kia. . .” Hàn Khoan sốt ruột địa đứng người lên, “Vậy chuyện của ta làm sao bây giờ? Triệu cảnh sát, ngươi nhưng nhất định phải giúp ta giải oan a!”

Ai ngờ, Triệu Ngọc căn bản không có để ý đến hắn, mà là cùng Miêu Anh vỗ tay phát ra tiếng, hai người quay người đi ra phòng thẩm vấn. Trương Khánh cục trưởng không biết Triệu Ngọc có gì chỉ thị, cũng vội vàng đi theo ra ngoài.

“Miêu Miêu a!” Triệu Ngọc đem Miêu Anh kéo qua một bên, vừa cười vừa nói, “Không nghĩ tới, ngươi vừa lên làm Phó tổ trưởng, liền gặp được như vậy một kiện khó giải quyết bản án a! Thế nào? Ngươi đi đâu một đường?”

“Đây còn phải nói? Ta thật là rất lâu không có loại cảm giác này!” Miêu Anh cũng là mỉm cười, “Cho nên, không cho phép cùng ta đoạt, ta đến

khó khăn! Đi thăm dò cái kia liên hoàn sát thủ, ta hiện tại liền đi Hoàng Kim cục cảnh sát xem xét thi thể!”

“Nhìn ngươi nói. . .” Triệu Ngọc cười nói, “ muốn ta nhìn, ngươi thật được thật tốt khôi phục khôi phục công lực! Ngươi không cảm thấy, kỳ thật bàn về độ khó đến, Hàn Khoan bản án mới là khó khăn nhất sao?”

“Ồ? Thật sao? Nhưng ta cũng không cảm thấy như vậy đâu! Ta cho rằng, ngươi muốn đi tra liên hoàn sát thủ, cho nên lừa gạt ta đây!” Miêu Anh cười nói, “ nói thật, ta rất hoài niệm lúc trước chúng ta tại Dung Dương phân cục làm cạnh tranh thời điểm cảm giác đâu!”

“Đúng vậy a! Chỉ tiếc, ngươi một lần cũng không có thắng nổi ta đây!” Triệu Ngọc cười ngượng ngùng.

“Hừ, dõng dạc! Đã dạng này, cơ hội khó được. . .” Miêu Anh hướng hắn đưa ngón trỏ ra, “Chúng ta lại tỷ thí một lần đi!”

“Được. . .” Triệu Ngọc cũng đưa ngón trỏ ra nói nói, “ Ngô Tú Mẫn cùng ta, Nhiễm Đào cùng Thôi Lệ Châu về ngươi, Tăng Khả thì đến tìm một chỗ đi dựng thiết bị, về hai ta công cộng. Chúng ta tài nguyên cùng hưởng, nhưng phân công minh xác, như thế nào?”

“Tốt! Một lời đã định!” Miêu Anh trong mắt lóe hưng phấn ánh sáng, dùng sức cùng Triệu Ngọc ngéo tay. . .

PS: Cuối tuần vợ đi công tác, con bệnh, giờ mới onl được các bạn thông cảm

Chương 825: Động cơ giết người

Sau khi trời tối, nhiệt độ chợt hạ.

Mặc dù ngồi tại có gió mát trên ô tô, nhưng Triệu Ngọc vẫn cảm giác hàn khí bức người, so ban ngày lạnh đến kịch liệt. Mà lại, loại này rét lạnh phảng phất có thể xuyên vào cốt tủy, lạnh đến để cho người ta lo lắng.

Kỳ thật, đừng nhìn Triệu Ngọc cùng Miêu Anh muốn các quản một đám, chia binh hai đường, nhưng tình huống chân thật lại vẫn vẫn là trăm sông đổ về một biển. Miêu Anh hiện tại cần đến Hoàng Kim huyện cục cảnh sát đi thăm dò nhìn bị điện giật chết cỗ thi thể kia, mà Triệu Ngọc đồng dạng cần đến nơi đó cục cảnh sát đi chỉnh lý Hàn Khoan án tài liệu tương quan, cùng Tằng Khả cùng một chỗ dựng phòng làm việc tạm thời của bọn hắn.

Vì để tránh cho lưỡng địa bôn ba, Triệu Ngọc dứt khoát hướng cục cảnh sát xin, đem người bị tình nghi Hàn Khoan cũng cùng nhau mang về cục cảnh sát, hiệp trợ bọn họ điều tra.

Ngay từ đầu, cái kia Trương Khánh cục trưởng không làm chủ được, một liền đuổi theo cấp xin chỉ thị rất lâu mới thu được cho phép. Từ tại bọn họ cục cảnh sát nhân thủ thiếu nghiêm trọng, những người lãnh đạo thậm chí từ trại tạm giam điều động mấy tên có kinh nghiệm giám ngục, trước đến giúp đỡ bọn họ hoàn thành áp giải nhiệm vụ.

Bất quá, tốt đang tại bảo vệ chỗ cùng Hoàng Kim huyện cục cảnh sát khoảng cách rất gần, Triệu Ngọc bọn người ngồi chiếc kia kim bôi diện

bao xe, ngay cả năm phút đồng hồ đều vô dụng, liền đạt tới mục đích.

Ngẩng đầu nhìn lên, nhưng gặp nơi đó cục cảnh sát quả nhiên là keo kiệt vô cùng, bất quá là một tòa cũ kỹ nhà nhỏ ba tầng mà thôi, bực này quy mô thậm chí ngay cả Tần núi một cái nhỏ phái xuất sở cũng không đuổi kịp.

Vì biểu hiện đối đặc biệt điều tổ coi trọng, Trương Khánh còn tại lãnh đạo chỉ thị dưới, đem bọn họ cục trưởng văn phòng cho Triệu Ngọc bọn người đẳng đi ra, về bọn họ sử dụng.

Mặt khác, bởi vì tình tiết vụ án trọng đại, bọn họ còn trong đêm điều phái nhân thủ, từ từng cái phái xuất sở điều tới đông đảo công việc bên ngoài nhân viên, tùy thời đợi mệnh.

Mặc dù chỉnh thể hoàn cảnh độ chênh lệch, nhưng căn này cục trưởng văn phòng ngược lại là ra dáng, ngoại trừ phòng rộng rãi bên ngoài, tại sau tấm bình phong còn có một cái tạm nghỉ hơi thở ở giữa, ai mệt mỏi liền có thể đến bên trong đi nghỉ ngơi.

Đương nhiên, Trương Khánh cũng cho bọn họ an bài khách sạn, mà lại khách sạn ở vào cục cảnh sát đối diện môn, đi bộ qua phố liền đến, phi thường thuận tiện.

Cục cảnh sát hơi ấm thiêu đến đủ nóng, sau khi vào nhà, Triệu Ngọc bọn người rất nhanh liền tiêu trừ trước đó rét lạnh.

“Ba chủ nhiệm!” Còn không có đứng vững gót chân, Triệu Ngọc dẫn đầu cùng Ba Thần phân phó nói, “ ta hiện tại cần lúc trước đến qua Hàn Khoan nhà hiện trường tất cả nhân viên cảnh sát, cùng phụ trách thu thập chứng cớ nhân viên kỹ thuật, ngươi đem những này người tìm cho ta đến, ta muốn hỏi bọn họ một ít chuyện!

“Còn có, người chết đệ đệ Trương Tỉnh Phong ta cũng muốn gặp, ngươi

mau chóng đem hắn đi tìm đến!”

“Nha... Tốt, tốt...” Ba Thần gật đầu đáp ứng, nhưng là trên mặt còn có nghi vấn, “Như vậy... Liên hoàn sát thủ sự tình đâu?”

“Cái kia vụ án tự có cao nhân đang làm, ngươi chỉ cần theo ta nói mà làm theo là được!” Triệu Ngọc khoát tay về sau, ba chủ nhiệm tranh thủ thời gian làm đi.

Phòng sửa soạn xong hết về sau, Tăng Khả Khai Thủy An chứa chính bọn hắn thiết bị, Ngô Tú Mẫn thì đi đến cục cảnh sát tù thất, ở nơi đó tiếp tục để Hàn Khoan viết mình 《11 giết》.

Mà Triệu Ngọc y nguyên dựa theo lệ cũ, dựng lên vài lần bạch bản, bắt đầu lên trên tăng thêm tư liệu. Hắn cảm thấy, chỉ có mỗi lần tự mình điền tư liệu thời điểm, ý nghĩ của hắn mới có thể trở nên rõ ràng nhất.

“Tổ trưởng, ta vừa mới nghe được Ngô tỷ nói chuyện với Thôi Lệ Châu, “ Tăng Khả một bên xây dựng thiết bị, một bên cùng Triệu Ngọc nhàn nói chuyện phiếm, “Ngô tỷ nói, từ trên góc độ của nàng phân tích, cái kia dựa theo tiểu thuyết kịch bản giết người liên hoàn sát thủ, tất nhiên có nghiêm trọng tâm lý vấn đề.

“Hàn Khoan nói qua, tiểu thuyết của hắn tình tiết cứng nhắc, trăm ngàn chỗ hở, nếu như viết tốt lời nói, hắn là sớm liền có thể phát biểu!

“Cho nên, đã dạng này một bản nát sách, cũng có thể làm cho sát thủ nhìn mê mẩn, bắt đầu chiếu sách giết người, chỉ có thể nói rõ một vấn đề...”

“Hung thủ cùng trong sách nhân vật có giống nhau tao ngộ, lại thêm hắn có tinh thần vấn đề, cho nên cùng trong sách nhân vật sinh ra cộng minh, lúc này mới bắt đầu dựa theo kịch bản giết người!” Triệu Ngọc một mặt viết tư liệu, một mặt không chút nghĩ ngợi nói ra.

“Thật lợi hại!” Tăng Khả gật đầu, “Không hổ là thần thám tổ trưởng a! Đã trong sách viết phụ thân vì nữ nhi báo thù, như vậy mầm... Ân... Tẩu tử bọn họ chỉ cần tường tra một chút trước kia tự sát ghi chép, có phải hay không liền có thể tìm tới đầu mối?”

“Không nhất định,

Hoàng Kim bên này phá án điều kiện thực sự tạm được, “ Triệu Ngọc lắc đầu, “Ngươi không có nghe vị kia phó cục trưởng nói sao? Hàng năm bị thất thủ giết chết, tự sát, chết cóng, chỗ nào cũng có! Còn nữa nói, sách là trước đây thật lâu mất đi, sát thủ kia nếu như cũng đã mất đi nữ nhi loại hình, cũng hẳn là là rất sớm trước kia! Không dễ dàng như vậy.”

“Nha... Nói như vậy...” Tăng Khả nói nói, “ tẩu tử bọn họ phá án độ khó thật so chúng ta càng lớn hơn?”

“Chưa chắc!” Triệu Ngọc cười nói, “ ta nhìn, bọn họ áp dụng thông thường thủ đoạn, hẳn là có thể đem bản án trinh phá! Dù sao đã ra khỏi bốn vụ án, làm sao cũng sẽ lưu lại chút dấu vết để lại! Y theo Miêu Anh năng lực, nhất định có thể tại chúng ta trước đó đem bản án phá.”

“Nha... Nói như vậy...” Tăng Khả chỉ chỉ bạch bản, “Ngươi ngược lại cho rằng, Hàn Khoan oan án càng khó sao?”

“Chú ý dùng từ, bây giờ nói oan án còn sớm, “ Triệu Ngọc cũng là nhìn xem bạch bản nói nói, “ Hàn Khoan dù sao cũng là cái viết tội án tiểu thuyết, vừa ăn cướp vừa la làng loại chuyện này, cũng không phải làm không được! Ngươi không cảm thấy, nếu như người thật chính là hắn giết, chúng ta ngược lại không có cách nào đã điều tra sao?”

“Cái này?” Tăng Khả nhướng mày, lập tức đưa ra ý kiến phản đối, “Hắn là không người dám chơi như vậy a? Mình oan uổng chính mình? Hàn

Khoan đem thê tử giết, cố ý đem hung khí nắm ở trong tay, để cảnh sát bắt lấy, sau đó lại mình kêu oan?

“Ta xem qua ghi chép, Trương Khánh cục trưởng nói không sai, tinh thần chuyên gia cho Hàn Khoan giám định qua, tinh thần của hắn hoàn toàn chính xác không có vấn đề. Hàn Khoan là cái viết tội án tiểu thuyết, hắn làm sao có thể ngốc đến dùng chính mình vận mệnh đi đánh bạc đâu?

“Còn nữa nói, vụ án này không hợp lý nhất địa phương, liền là động cơ!” Tằng Khả nói nói, “ cơ hồ tất cả chứng nhân đều biểu thị, Hàn Khoan hai vợ chồng tình cảm vô cùng tốt, không có mâu thuẫn. Nhà bọn hắn mặc dù không phải đặc biệt giàu có, nhưng cũng là thường thường bậc trung sinh hoạt, Hàn Khoan giết vợ, không có đạo lý!”

“Hừ!” Triệu Ngọc lạnh hừ một tiếng, nhắc nhở Tằng Khả nói, “ Vĩnh Tiến Đảo sự tình vừa mới kết thúc, chẳng lẽ ngươi nhanh như vậy liền quên sao?”

“Cái này. . . Cái này cùng Vĩnh Tiến Đảo có quan hệ gì?” Tằng Khả lắc đầu. UU đọc sách www. uukan Shu. com

“Biết người biết mặt không biết lòng, ai có thể nghĩ tới, Vĩnh Tiến Đảo ác ma giết người Đậu Tự Lực, vẫn ở bên người chúng ta đâu?” Triệu Ngọc buồn vô cớ nói nói, “ nếu như cái này Hàn Khoan, cũng là thâm tàng bất lộ hung thủ giết người đâu?”

“Ngài... Ngài lời này... Nghe được ta sợ hãi trong lòng a...” Tằng Khả lắc đầu, “Hàn Khoan đã là tù nhân, còn có thể lộ cái gì đi ra?”

“Ngươi nghĩ một hồi, nếu như cuối cùng cảnh sát không có cách nào cho Hàn Khoan định tội, Hàn Khoan trùng hoạch tự do, “ Triệu Ngọc nói nói, “ như vậy... Sẽ xuất hiện hậu quả gì?”

“Hậu quả? Nha...” Tằng Khả con mắt Nhất chuyển, lập tức cấp ra câu trả lời chính xác, “Hàn Khoan tiểu thuyết, tất nhiên sẽ bán chạy đại hỏa! Đại tác gia hãm sâu án mạng kiện cáo, trùng hoạch tự do, cái này mánh lới thế nhưng là đủ mạnh mẽ! Thế nhưng là...” Tằng Khả vẫn lắc đầu, “Tổ trưởng, vì mình nổi danh, liền đem ân ái thê tử giết chết sao? Còn nữa nói, nếu như đây là hắn một trận đánh cược, hắn liền không sợ đem tiền đồ của mình đánh cược ra? Nếu như không ai có thể chứng minh trong sạch của hắn, hắn là muốn ngồi cả một đời đại lao!”

“Ngươi nhìn kỹ Hàn Khoan tư liệu không có?” Triệu Ngọc hỏi nói, “ cái đôi này đã hơn 40 tuổi, lại là ngay cả đứa bé cũng không có chứ!”

“Cái này. . .” Tằng Khả không nghĩ tới Triệu Ngọc tư duy như thế nhảy vọt.

“Không có hài tử, cũng là rất nhiều tội án bên trong nhân tố trọng yếu!” Triệu Ngọc nói nói, “ Hàn Khoan chịu không được mình không sau sự thật, nhưng lại tìm không thấy cùng thê tử ly hôn lý do, cho nên kiếm đi cực đoan, lấy loại phương thức này diệt trừ thê tử. Chờ hắn tẩy thoát tội danh về sau, hắn có thể lại đi tìm những nữ nhân khác cho hắn sinh con, tiểu thuyết cũng có thể bán chạy, vậy liền được cả danh và lợi!”

“Không... Không thể nào?” Tằng Khả bị Triệu Ngọc lý luận kinh đến, vội vàng ngồi vào trên ghế, bắt đầu điều đi tư liệu xem xét.

Kết quả, lúc này Ba Thần chủ nhiệm đến đây báo cáo, nói người chết đệ đệ Trương Tỉnh Phong, đã đến...

Chương 826: Mật thất giết người

Hoàng Kim thành cái này Trương Tỉnh Phong tự nhiên cùng Tần núi Trương Cảnh Phong không có nửa xu quan hệ, cái này Trương Tỉnh Phong người cũng như tên, ngày thường mảnh cao đầu lớn người cao, xác thực cùng giếng nước hình dạng rất giống. Mà lại, đầu hắn bên trên còn mang một cái bắp rang giống như kiểu tóc, cả người nhìn qua, thật giống như cái phim hoạt hình nhân vật giống như, phi thường có cá tính.

Chỉ bất quá, gia hỏa này ăn mặc lại là keo kiệt cực kì, trên thân còn tản ra một cỗ mùi khai cùng mùi khói hỗn hợp hương vị , khiến cho người bóp mũi.

Tại lui những người khác về sau, Triệu Ngọc liền cùng cái này Trương Tỉnh Phong tiến vào chính đề. Triệu Ngọc muốn hắn đem vụ án phát sinh cùng ngày tình huống, một lần nữa thuật lại một lần.

“Đêm hôm đó, ta tại bành lĩnh bên kia cùng bằng hữu chơi mạt chược, “ Trương Tỉnh Phong mặc dù trả lời phi thường dứt khoát, nhưng hắn trong lúc phất tay vô lại mười phần, xem xét cũng không phải là hiền lành gì.

“Ngày đó vận may rất tốt, ngay cả trang 6 thanh, chính thứ 7 đem thời điểm, tỷ ta liền gọi điện thoại tới cho ta!” Trương Tỉnh Phong gật gù đắc ý địa nói nói, “ khi đó... Là ban đêm 12 giờ hơn 50, gần 1 giờ!

“Cái này hơn nửa đêm, tỷ ta xưa nay sẽ không gọi điện thoại cho ta! Ta lo lắng có chuyện gì, liền tiếp, nhưng tiếp về sau, trong điện thoại lại không một người nói chuyện! Ai...” Nói đến đây, trên mặt hắn lộ ra một

chút vẻ áy náy, “Lúc ấy, ta bên kia tương đối nhao nhao, ta hô hai câu, gặp không có trả lời liền đặt xuống! Kỳ thật... Điện thoại trò chuyện hạ về sau, ta liền thấy trên điện thoại di động truyền đến tỷ ta Wechat tin tức... Nhưng là... Ta lúc ấy chính nghe Hồ đâu! Liền không thấy...

“Kết quả, cái kia thanh bài ta chẳng những không có thắng, hơn nữa còn cho người khác điểm pháo mà! Ủ rũ phía dưới, lúc này mới nhìn tin tức, ai ngờ... Vậy mà thấy được dọa người như vậy một màn!” Hắn hồi ức nói, “ trên tấm ảnh, có người cổ tay cho cắt vỡ, ào ào đổ máu...” Trương Tỉnh Phong gấp rút nói nói, “ ta lúc này mới ý thức được, tỷ ta khả năng xảy ra chuyện!”

“Cái kia là tay trái vẫn là tay phải?” Triệu Ngọc hỏi nói, “ làm sao ngươi biết là tỷ tỷ của ngươi xảy ra chuyện rồi?”

“Ừm...” Trương Tỉnh Phong dùng hai cánh tay khoa tay một cái, khẳng định đáp nói, “ là tay phải! Ta nhận ra tỷ ta trên tay phải vòng tay, mặt khác, nhà nàng cái chăn ta cũng nhận ra, không sai được, vậy khẳng định là nàng, nàng cũng khẳng định ở nhà!”

“Nha...” Triệu Ngọc nhíu mày, “Ngươi thấy ảnh chụp về sau, liền lập tức chạy tới tỷ tỷ ngươi nhà đi?”

“Đúng a! Tỷ ta người này mặc dù hướng ngoại, nhưng xưa nay không sẽ đùa kiểu này!” Trương Tỉnh Phong nói nói, “ lúc ấy, ta trước cho ta tỷ gọi điện thoại, không tiếp! Ta lại cho tỷ phu của ta gọi điện thoại, cũng không tiếp! Lần này, ta thế nhưng là luống cuống, ngay cả tiền đều không có thu, liền tranh thủ thời gian tiến đến tỷ ta nhà...”

“Cái kia... Ngươi từ khi tiếp vào điện thoại về sau, đến đuổi tới tỷ tỷ ngươi nhà, hết thảy dùng bao lâu thời gian?” Triệu Ngọc lại hỏi.

“Ừm... Bành lĩnh xa a! Ta là cưỡi xe chạy bằng điện đuổi tới hoàng gia mộ phần, điện không đủ, còn đạp trong chốc lát, ân...” Trương Tỉnh

Phong hồi ức nói, “ đại khái không đến một giờ a? Trên đường, ta càng nghĩ càng không đúng, lo lắng ảnh chụp nếu như là thật, ta khả năng không có cách nào kịp thời chạy tới, cho nên một bên cưỡi xe, còn một bên báo 110!

“Nhưng mà, ta không nghĩ tới , chờ ta sau khi tới, cái kia bang cảnh sát thế mà căn bản không tới! Thật mẹ nó một bang chày gỗ!” Trương Tỉnh Phong có chút ít tức giận nói nói, “ ta liền sợ bọn họ lề mề, cho nên tại báo án thời điểm nói đến đặc biệt nghiêm trọng, nói có người giết người, là dựa theo hung sát án như vậy báo! Thật không nghĩ đến , chờ ta đều leo tường đầu nhảy vào tỷ ta nhà viện tử, bọn họ lúc này mới đuổi tới, ngươi nói làm giận không làm giận?

“Ngươi biết không? Ta nhìn bọn hắn tới, tranh thủ thời gian cho bọn họ mở ra cửa chính của sân, nhưng bọn họ lại còn coi ta là thành tiểu thâu!” Trương Tỉnh Phong tức giận nói nói, “ giải thích nửa ngày, bọn họ mới náo minh bạch chuyện gì xảy ra! Ta đáng thương tỷ tỷ a, nếu là bọn họ có thể đến sớm một hồi... Nói không chừng còn có thể cứu đâu!”

“Không phải!” Bên cạnh Tằng Khả cầm kiểm tra thi thể báo cáo nói nói, “ mặc kệ hung thủ là ai, hắn đều đã tính toán tốt thời gian, căn cứ chảy máu lượng đoán chừng, 20 phút đồng hồ liền triệt để không cứu nổi!” Sau đó, Tằng Khả lại cầm lên điện thoại, “Mà lại, từ hình ảnh bên trong vết máu tình huống đến xem, chụp ảnh thời điểm, Trương Tỉnh Như đã bị cắt cổ tay một số thời khắc! Cho nên,

Các ngươi bất kể là ai, đều cứu không được nàng!”

“Được rồi, ta biết các ngươi cái kia một bộ, đây nhất định là các ngươi vì đào thoát trách nhiệm mà bịa đặt tốt, có ý gì?” Trương Tỉnh Phong không phục không cam lòng địa nôn một câu, sau đó nói, “Bất quá... Ta không cùng các ngươi tranh luận cái này, coi như cảnh sát so ta đến sớm, cũng khẳng định không còn kịp rồi! Bởi vì cửa chống trộm là khóa lại! Chúng ta lúc ấy dùng búa giữ cửa khung đều cho bổ, mới xông vào! Chỉ

là bổ môn công phu, liền đã không còn kịp rồi!”

“Ngươi còn nhớ rõ, cửa chống trộm là thế nào cái khóa biện pháp sao?” Triệu Ngọc lại hỏi.

“Ta đương nhiên nhớ kỹ!” Trương Tỉnh Phong trên mặt lộ ra vô cùng phẫn nộ, “Ta đã nói qua hơn tám trăm khắp cả! Mà lại, hiện trường những cảnh sát kia toàn đều có thể chứng thực! Tỷ ta nhà cửa chống trộm, là từ bên trong khóa lại, khóa phải là cái kia đạo bảo hiểm! Nếu như ở bên ngoài sử dụng chìa khóa bên trên khóa, là không đụng tới cái kia đạo khoá an toàn!

“Cho nên...” Trương Tỉnh Phong cắn răng nói nói, “ nếu như không phải tỷ ta tự sát, như vậy hung thủ chỉ có một người, liền là cái kia —— họ Hàn! ! Các ngươi có thể hỏi một chút đi, tỷ ta là một cái cỡ nào rộng thoáng, cỡ nào lạc quan một người, nàng làm sao có thể tự sát? Cho nên, hung thủ không thể nào là người khác, căn bản chính là Hàn Khoan!”

Thì ra là thế... Triệu Ngọc cái này mới rốt cục lĩnh ngộ, vì cái gì cảnh sát chắc chắn như thế Hàn Khoan giết người. Nguyên lai, đây là một cọc trong truyền thuyết mật thất án giết người kiện!

“Trương Tỉnh Phong!” Triệu Ngọc nói nói, “ nếu như là Hàn Khoan giết người, nhưng hắn không hề động cơ a? Tỷ tỷ ngươi cùng tỷ phu một mực ân ân ái ái, không có mâu thuẫn a?”

“Ta nói, các ngươi đầu óc có phải là có tật xấu hay không?” Trương Tỉnh Phong kích động đứng lên mắng, “ loại sự tình này còn muốn động cơ làm gì? Chứng cứ! Chứng cứ không phải rõ ràng sao? Chúng ta xông đi vào thời điểm, Hàn Khoan cầm trong tay đao, không chính là hắn giết tỷ ta, còn có thể là ai?

“Cửa chống trộm cũng từ bên trong khóa lại, ta liền không rõ các ngươi còn muốn động cơ làm cái gì?” Trương Tỉnh Phong vỗ tay, UU đọc sách

www. uukan Shu. com “Chẳng lẽ... Là tỷ ta tự sát sao? Trên đời này còn có so cái này càng buồn cười hơn chê cười sao? Tỷ ta đem Hàn Khoan mê choáng, sau đó mình ăn vào thuốc ngủ, sau đó khóa lại môn, đem tay mình cổ tay cắt đứt, sau đó đem đao nhét vào Hàn Khoan trong tay, sau đó lại đập tấm hình phát cho ta, sau đó lại gọi điện thoại cho ta, đem ta gọi qua, tốt bắt Hàn Khoan một cái hiện hình?

“Cuối cùng, tỷ ta dùng cái chết của mình, thành công đem trượng phu nàng đã kéo xuống ngục giam? Ha ha ha...” Trương Tỉnh Phong tố chất thần kinh địa cười to, “Tỷ ta có bệnh sao?

“Không tệ, ta cũng thừa nhận!” Trương Tỉnh Phong lại nói, “ mặc dù ta chết chướng mắt ta cái này đầu trọc tỷ phu, nhưng là, ta không phủ nhận, hắn cùng ta tỷ tình cảm xác thực rất tốt! Hai người ân ân ái ái, kết hôn đều nhiều năm như vậy, còn mỗi ngày ép đường cái đi đâu! Còn tay cầm tay đâu!”

“Cái kia... Hài tử sự tình đâu?” Triệu Ngọc thừa cơ hỏi một cái nặng chút vấn đề, “Hai người bọn họ lâu dài không có hài tử, có thể hay không sinh ra mâu thuẫn gì?”

“Cái này... Có mâu thuẫn cũng không phải tỷ ta sự tình a?” Trương Tỉnh Phong lập tức lắc đầu nói nói, “ cái đôi này tra qua bao nhiêu lần rồi? Là họ Hàn có vấn đề, không sinh ra hài tử, cùng ta tỷ nửa xu quan hệ đều không có! Nhưng coi như thế, tỷ ta đều cho tới bây giờ không có oán trách qua hắn, đã đủ có thể đi...”

Ai ngờ, nói đến đây về sau, nộ khí trùng thiên Trương Tỉnh Phong bỗng nhiên vành mắt đỏ lên, nghẹn ngào khóc kể lể: “Họ Hàn không biết, có đến vài lần, tỷ ta đều cõng hắn đã nói với ta, hi vọng ta có thể sớm ngày thành gia sinh con, để cho ta nhiều sinh mấy cái, tốt tìm một cái nhận làm con thừa tự cho bọn họ lão Hàn nhà!

“Ta đáng thương tỷ a, ô ô ô... Như vậy một cách toàn tâm toàn ý vì hắn

suy nghĩ, nhưng kết quả là, vậy mà rơi vào một kết quả như vậy! Cha mẹ ta chết sớm, là tỷ ta một tay đem ta nuôi lớn, ô ô... Ta có lỗi với ta tỷ a... Họ Hàn... Ngươi càng có lỗi với ta tỷ... Ô ô ô...”

Chương 827: Ta muốn đổi tổ

“Hô...” Tại Trương Tỉnh Phong rời phòng làm việc về sau, Tằng Khả nặng nề mà thở ra một hơi, nói với Triệu Ngọc, “Tổ trưởng, ta hiện tại rốt cuộc minh bạch, ngươi vì cái gì cho rằng Hàn Khoan vụ án này đối chiếu sách án giết người còn khó hơn!

“Tại loại này đã thành hình phạm tội hiện trường bên trong, muốn phân biệt ra được chân tướng đến, thật sự là quá khó khăn!” Tằng Khả nhíu chặt lông mày, “Nếu thật là mật thất giết người, như vậy từ trên lý luận giảng, hung thủ chỉ có hai cái, một cái là người chết Trương Tỉnh Như, một cái khác thì là Hàn Khoan!

“Nhưng mà, mặc kệ chúng ta đứng tại ai trên lập trường nhìn, trận này án mưu sát hoặc là tự sát án, tất cả đều không hợp tình cũng không hợp lý! Hàn Khoan không có lý do giết chết thê tử, mà Trương Tỉnh Như cũng không có lý do gì tự sát! Cái này chẳng phải là, biến thành một cái tử cục?”

“Ừm... Xem ra...” Triệu Ngọc suy nghĩ nói nói, “ cái này mật thất điều kiện cũng rất trọng yếu, cho nên, sáng mai, chúng ta vẫn là đi lội hiện trường đi!”

“Đúng!” Tằng Khả đã lắp ráp tốt thiết bị, đối trên máy vi tính một phần tư liệu nói nói, “ ta vừa mới điều tra Hàn Khoan bệnh lịch, thật sự là hắn đi xem qua không dựng không dục chuyên khoa, ta quay đầu lại phái người kỹ càng điều tra một chút!”

“Cái kia... Ngươi lại điều lấy một cái Trương Tỉnh Như bệnh lịch ghi

chép nhìn một chút!” Triệu Ngọc cầm trong tay tư liệu, một mặt lật xem một mặt hỏi nói, “ không biết Trương Tỉnh Như có hay không tâm lý vấn đề?”

“Tốt, bất quá, hắn không có vấn đề!” Tằng Khả nói nói, “ Trương Tỉnh Như là ngân hàng hoạt động tín dụng viên, chỉ xem làm việc tính chất, liền sẽ không xảy ra vấn đề gì. Còn nữa nói, vừa rồi vị kia nói đúng, nếu như nàng muốn tự giết, như vậy tự sát là có thể, vì cái gì còn muốn đem nàng thân yêu lão công kéo xuống nước đâu?”

“Hô...” Lần này, đến phiên Triệu Ngọc trùng điệp hít thở.

Trước đó, hắn còn hướng Trương Tỉnh Phong hỏi thăm qua, Trương Tỉnh Như hoặc là Hàn Khoan có hay không vượt quá giới hạn dấu hiệu hoặc truyền ngôn? Cùng có cái gì đặc biệt phải tốt bằng hữu khác phái loại hình?

Thế nhưng là, Trương Tỉnh Phong phi thường minh xác nói cho hắn biết, cái này là không thể nào! Hàn Khoan vợ chồng kết hôn 20 năm, chưa từng có truyền ra qua bất luận cái gì chuyện xấu.

Dùng Trương Tỉnh Phong lời nói tới nói, Hàn Khoan liền là một cái điển hình muộn tao, không hút thuốc lá, không uống rượu, không đánh bài, cũng không làm vườn nuôi cá nuôi chim. Ngày bình thường, là hắn biết buồn bực tại trong phòng của mình viết đồ vật, dạng này người đi chỗ nào làm ngoại tình đi?

Mà Trương Tỉnh Như mặc dù tiếp xúc người tương đối nhiều, nhưng cuộc sống riêng tư của nàng cũng là phi thường kiểm điểm, chưa bao giờ truyền ra không tốt nghe đồn.

Chậc chậc...

Nhìn xem bạch bản bên trên đã tăng thêm tư liệu, Triệu Ngọc cũng là

cảm giác vụ án này có chút mới lạ. Hắn phi thường muốn biết, bản án chân tướng đến cùng là cái bộ dáng gì?

Sau đó, những cái kia lúc ấy tại hiện trường phát hiện án các cảnh sát cũng đều đúng hạn đến trận, Triệu Ngọc liền cùng Tằng Khả cùng một chỗ, lại đem hiện trường phát hiện án đi qua kỹ càng hỏi thăm một lần.

Lần này, chúng nhân viên cảnh sát tự thuật cùng Trương Tỉnh Phong nói đến giống như đúc, đã để Triệu Ngọc rõ ràng hiểu được vụ án phát sinh tình huống hiện trường.

Ngay sau đó, các cấp vật chứng còn có kỹ càng kiểm tra thi thể báo cáo loại hình, cũng đều bị chuyên môn đưa đến trong tay của bọn hắn. Ở trong đó, tự nhiên bao quát Trương Tỉnh Phong, Trương Tỉnh Như cùng Hàn Khoan điện thoại.

Thẳng đến lúc này, Triệu Ngọc mới rốt cục thấy được tấm kia điện thoại vỗ xuống cắt cổ tay ảnh chụp. Ảnh chụp đã từ giám chứng khoa kiểm tra thực hư qua, trên tấm ảnh cái kia cái cánh tay đích thật là Trương Tỉnh Như. Mà lại ảnh chụp cũng đích thật là từ Trương Tỉnh Như trên điện thoại di động vỗ xuống, sau đó phát cho Trương Tỉnh Phong.

Căn cứ trò chuyện ghi chép biểu hiện, Hàn Khoan vợ chồng trên điện thoại di động, cũng có Trương Tỉnh Phong miss call, nói rõ Trương Tỉnh Phong khi nhìn đến ảnh chụp về sau, hoàn toàn chính xác cho bọn họ gọi điện thoại tới, nhưng là đồng đều chưa kết nối.

“Tằng Khả...” Triệu Ngọc đem ba cái điện thoại tất cả đều giao cho Tằng Khả, phân phó nói, “ ngươi đem điện thoại di động của bọn hắn kỹ càng điều tra một lần! Nhất là truyền tin của bọn hắn ghi chép hoặc vòng bằng hữu, nhìn xem còn có hay không khác khả nghi nhân viên?”

“Được...”

Ai ngờ, Tắng Khả vừa mới tiếp quá điện thoại di động, văn phòng đại môn liền bị người dùng lực đẩy ra.

Nhưng gặp Thôi Lệ Châu mặt mũi tràn đầy mất hứng từ bên ngoài đi vào, vừa vào cửa liền đối Triệu Ngọc oán giận nói: “Tổ trưởng a, ngươi nhanh quản quản lão bà ngươi đi thôi! Nàng tính tình thật là lớn a, khắp nơi nhằm vào ta, để cho ta lại chạy cái này lại làm cái kia! Cố ý chỉnh ta có phải hay không a? Ta mặc kệ...” Nói,

Tiểu cô nương tức giận ngồi ở bạch bản trước mặt trên ghế, nói nói, “ ta là theo ngươi lăn lộn, chịu không nổi nàng đối ta la lối om sòm! Ngươi nhanh đưa ta triệu hồi đến cùng ngươi!”

“Ngươi! Cái gì nói nhảm?” Triệu Ngọc tự nhiên hướng về vợ của mình, lập tức sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn đến, giáo huấn nói, “ Tiểu Thôi a, ngươi mặc dù là cái người mới, nhưng là cũng phải phục tùng mệnh lệnh a? Người nào chỉnh ngươi rồi? Miêu phó tổ trưởng cũng là vì làm việc biết không? Ngươi không thể còn cần ngươi trước kia nữ phi tặc thái độ mà đối đãi làm việc! Ta nhưng cảnh cáo ngươi, hiện tại liền cho ta về đi làm việc, bằng không...”

“Bằng không, ta liền đem ngươi từ Tấn bình thoát ta quần áo sự tình nói ra!” Thôi Lệ Châu lơ đễnh ngửa đầu nói nói, “ ngươi chẳng những thoát ta quần áo, hơn nữa còn dắt lấy chân của ta cổ, đem ta cho ngược lại đi qua, thấy gọi là một cái rõ ràng!”

Cách cách...

Nghe đến lời này, Tắng Khả đặt mông không có ngồi vững vàng, ngay cả cái ghế cùng một chỗ ném xuống đất...

“Ngươi...” Triệu Ngọc trợn mắt mà khiển trách nói, “ thật sự là phản ngươi! Học cái gì không tốt, làm sao đem ta chơi xỏ lá bản sự đều học đi qua? Ta nói qua cho ngươi bao nhiêu lần, ta hiện tại cũng cải tà quy

chính, chúng ta muốn làm người chính trực, biết hay không?”

“Ta nhớ được...” Thôi Lệ Châu dùng ngón tay điểm nhẹ bờ môi, nhớ lại nói nói, “ hai ta còn tại khách sạn ngủ qua một cái phòng, một cái giường, cùng nhau tắm rửa... Ngươi thật giống như còn chạm qua ta chỗ này, còn không phải lần một lần hai...”

Theo Thôi Lệ Châu một chỉ lồng ngực của mình, thật vất vả bò dậy Tằng Khả nhất thời hai lần ngã quỵ...

“Ta ngươi cái nãi nãi gấu!” Triệu Ngọc nhất thời gấp, xông Thôi Lệ Châu thấp giọng rống nói, “ tốt a, xem như ngươi lợi hại! Vậy ngươi liền tạm thời cùng ta một tổ đi, ta được thật tốt làm cho ngươi làm tư tưởng làm việc!”

“Hắc hắc hắc...” Thôi Lệ Châu không có hảo ý cười cười, thỏa mãn nói nói, “ cái này còn tạm được! Ta là cùng ngươi, chỉ phục ngươi một cái! Ân...” Đang khi nói chuyện, Thôi Lệ Châu thấy được bạch bản bên trên tư liệu, UU đọc sách www. uukan Shu. com vội vàng chỉ vào nơi nào đó hỏi nói, “ tổ trưởng, đây là ý gì? Tại sao muốn viết 'Mật thất' hai chữ này đâu?”

Triệu Ngọc còn tại một mặt phẫn hận trừng mắt nhìn nàng, căn bản không muốn sủa bậy.

“Nha... Cửa chống trộm là từ bên trong khóa lại, cho nên Hàn Khoan bản án thuộc về mật thất án giết người!” Tằng Khả thì từ dưới đất bò dậy, nhanh chóng trả lời một câu.

“Nha... Nói như vậy, Hàn Khoan liền là tội phạm giết người không thể nghi ngờ? Vậy hắn còn gọi cái gì oan?” Thôi Lệ Châu nghiêm túc nhìn một chút bạch bản, tại trải qua một phen suy tư về sau, không xác định địa nói nói, “ đúng rồi... Nhà hắn cửa chống trộm bên trên... Có môn kính sao?”

“Ừm? Ngươi hỏi cái này làm cái gì?” Triệu Ngọc không hiểu.

“Có, có!” Tằng Khả vội vàng đem một phần văn kiện đưa cho Thôi Lệ Châu nhìn, trên văn kiện vừa vặn có cảnh sát quay chụp cửa chống trộm ảnh chụp.

“Nha...” Thôi Lệ Châu nghiêm túc nhìn xem, nói nói, “ là như vậy, ta biết một loại thông qua môn kính mở ra khóa biện pháp! Đồng dạng đạo lý, hung thủ cũng có thể thông qua môn kính đến đem bên trong khóa cửa khóa kín! Khóa xong sau, chỉ cần giữ cửa kính sắp xếp gọn, liền sẽ không lưu lại vết tích!”

“Ồ?” Triệu Ngọc ngoài ý muốn, “Nói cách khác, mật thất có thể là ngụy tạo?”

“Cái này đơn giản!” Thôi Lệ Châu cười nói, “ mang ta đi hiện trường nhìn xem, nếu có người cửa đối diện kính từng giở trò, ta một chút liền có thể nhìn ra! Còn có, cửa sổ mái nhà, đường ống thậm chí là cửa sổ, cũng có thể bị người động tay chân, những chi tiết này nhất định phải đều phải điều tra rõ!”

“Lợi hại, lợi hại...” Tằng Khả xoa xoa mồ hôi lạnh trên đầu, yếu ớt nhìn thoáng qua Triệu Ngọc, chỉ gặp Triệu Ngọc cũng tại trên trán không ngừng lau mồ hôi đâu!

“Ta đã nói, vẫn là ta cùng tổ trưởng tại một cái tổ tốt!” Thôi Lệ Châu thì một mặt thoải mái địa cười nói, “ Miêu tỷ tỷ khí tràng quá lớn, Bảo Bảo sẽ thụ nội thương...”

“Ta đi...” Nghe đến lời này, Tằng Khả lần thứ ba ngã quỵ...

Chương 828: Người chết thân phận

“Tiểu Thôi, như vậy... Miêu phó tổ trưởng bên kia tra được như thế nào?” Triệu Ngọc một mặt tự hỏi mình bản án, một mặt không quên tìm hiểu tình huống, “Có mới tiến triển không?”

“Ừm... Cỗ thi thể kia hư thối đến thật lợi hại!” Thôi Lệ Châu nói nói, “ ta cũng là say! Cửa chống trộm là mở, lầu trên lầu dưới đều có người ở, thi thể vậy mà tại bên trong chết hơn một tháng đều không có người phát hiện! Đây cũng quá không nói được đi! ?”

“Nha... Ngươi nói, là điện giật chết cỗ thi thể kia sao?” Triệu Ngọc xác nhận địa hỏi một câu.

“Đúng vậy a!” Thôi Lệ Châu gật đầu trả lời, “Từ gây án thủ pháp đến xem, hung thủ rất không chuyên nghiệp. Hắn đầu tiên là đem người bị hại mê choáng, sau đó dùng một loại nào đó cách biệt đồ vật lôi kéo người bị hại tay cắm vào công tắc điện, muốn tạo thành một loại người bị hại mò công tắc điện tự sát giả tượng.

“Kết quả, hắn không nghĩ tới nhà không lái lên trên mặt có rò điện máy kiểm tra, điện giật phía dưới, không Khai tự động nhảy áp. Càng kỳ hoa chính là, điện giật phía dưới, người bị hại thức tỉnh, hai người còn phát sinh tiểu quy mô vật lộn, khiến bị hại đầu người bị đập nện, quần áo cũng phát sinh xé rách.

“Lại về sau, hung thủ rõ ràng chiếm thượng phong, không phải đem người bị hại đánh ngất xỉu, liền là đem hai lần mê choáng. Lần này, hung thủ hấp thụ giáo huấn, hắn đem dây điện vòng qua không Khai kết nối,

lúc này mới cuối cùng điện giật chết người bị hại!

“Thế nhưng là, kể từ đó, hung thủ tỉ mỉ bày kế tự sát hiện trường liền làm không được! Công tắc nguồn điện bên trên, ổ điện bên trên, gian phòng bên trong còn có trên người người chết, tất cả đều lưu lại vết tích, rất rõ ràng không phải tự sát!”

“Cái kia... Người chết thân phận đâu?” Triệu Ngọc hỏi.

“Một cái chăn heo, gọi tôn cái gì tới, không có nhớ kỹ!” Thôi Lệ Châu thẳng thắn nói nói, “ người này nhân duyên không ra thế nào địa, thường xuyên đánh bạc thiếu nợ, hơn nữa còn có án cũ. Lại thêm trong nhà thân thích không nhiều, thậm chí đều không có người báo mất đồ tung! Cuối cùng vẫn là thông qua vân tay so đối được thân phận.

“Còn có, hiện trường phát hiện án cái kia tòa nhà phòng ở cùng hắn cũng nửa xu quan hệ đều không có, chủ phòng là cái làm sửa xe buôn bán, rất nhiều năm đều không tại Hoàng Kim, cho nên định đem phòng ở bán!” Thôi Lệ Châu giới thiệu, “Ai ngờ , chờ môi giới mang theo người mua nhìn phòng thời điểm, liền trúng phải thưởng lớn!”

“Ừm... Cửa phòng...”

Triệu Ngọc còn chưa hỏi xong, Thôi Lệ Châu liền tâm lĩnh thần hội hồi đáp: “Cửa phòng khóa bị nạy ra, hắn là hung thủ nạy ra môn đi vào!”

“Nếu như... Cái kia tòa nhà phòng ở cùng người chết không có quan hệ...”

Triệu Ngọc lại chưa nói xong, Thôi Lệ Châu lại lần nữa tiếp tra: “Cái kia liền có thể cùng hung thủ có quan hệ! Lời này của ngươi, cùng mầm đến giống nhau như đúc, ngay cả giọng điệu đều như thế! Ngươi yên tâm, nàng đã phái người điều tra đi!”

“Như vậy... Cái khác cái kia mấy vụ án đâu?” Triệu Ngọc lại hỏi, “Xuyên kết hợp lại sao?”

“Không sai biệt lắm!” Thôi Lệ Châu nói, “Đoán chừng không bao lâu, Miêu tiểu thư liền phải tới đây tập hợp tư liệu, cho nên, ngươi vẫn là cho nàng cũng làm mấy khối bạch bản đi!”

“Cái kia... Ngươi đều biết thứ gì, đại khái nói cho ta một chút...” Triệu Ngọc xông Thôi Lệ Châu câu ra tay chỉ, “Có lẽ, cái này hai vụ án căn bản cũng không có thể mở ra đến tra đâu!”

“Được...” Thôi Lệ Châu nhớ lại một cái, nói nói, “ trước mắt mà nói, bốn cái người bị hại tư liệu tất cả đều sửa sang lại, ngoại trừ treo ngược chính là nữ nhân bên ngoài, cái khác đều là nam . Còn giữa bọn hắn có quan hệ hay không, Miêu tiểu thư ngay tại tra đâu!

“Tử vong của bọn hắn trình tự cùng Hàn Khoan nói tới tình tiết đồng dạng, trong đó khoảng cách thời gian mặc dù không phải cố định, nhưng đại thể đều tại khoảng một tháng rưỡi. Không tốt tình huống chính là, trừ bỏ bị điện giật chết vị này, những người khác thi thể tất cả cũng không có, mà lại bởi vì do nhiều nguyên nhân, gia thuộc cũng không có truy cứu, cũng không có làm qua kiểm tra thi thể, liền tất cả đều bị xem như tự sát qua loa xử lý.”

“Hàn Khoan nói qua, “ Tăng Khả nói nói, “ hắn bên trong hung thủ, là một tên gặp sân trường ức hiếp mà tự sát nữ hài nhi phụ thân. Như vậy trong hiện thực tên sát thủ này, liệu sẽ có đồng dạng thân phận đâu?”

“Cái này không cần lo lắng, Miêu tiểu thư đã nghĩ tới chỗ này!” Thôi Lệ Châu nói, “ mặc dù Hoàng Kim thành tự sát suất tương đối cao, nhưng là sân trường học sinh tự sát cũng không phổ biến! Nàng cũng đã phái người đi tra, mà lại, nàng còn muốn để Tăng Khả từ hệ thống bên trong tìm xem nhìn!”

“ok! Cái này không có khó khăn!” Tăng Khả ngồi tại máy tính một bên,

Làm xong khởi công chuẩn bị.

“Bất quá, mầm, nàng cũng không coi trọng manh mối này...” Thôi Lệ Châu dừng một chút, nói nói, “ bởi vì, đã biết bốn tên người chết tuổi tác khác biệt. Nếu như bọn họ tất cả đều là tại lúc đi học khi dễ qua cùng một người, chí ít bọn họ muốn tại cùng một trường học, cũng ít nhất phải tuổi tác tương đương mới được!”

“Cũng đúng...”

Triệu Ngọc vừa ý niệm tới đây, điện thoại di động của hắn liền vang lên, điện thoại tự nhiên là Miêu Anh đánh tới:

“Triệu Ngọc, ta hiện tại xuất hiện trận đi!” Miêu Anh hăng hái địa nói nói, “ cái này điện giật bản án, hung thủ lưu lại rất nhiều manh mối, ta phải tận mau đi tới!”

“Không thể nào? Không cần đến chơi như vậy mệnh!” Triệu Ngọc quan tâm nói nói, “ cùng lắm thì, ta để cho ngươi một chút thôi!”

“Dừng a! Có năng lực, ngươi lại thắng ta một lần a?” Miêu Anh đầu tiên là không phục, sau đó mới nói, “Đúng rồi, mau đưa ngươi chọn cái kia hoàng mao nha đầu mang về đi! Cùng ngươi năm đó hiển nhiên một cái khuôn đúc đi ra a! Như loại này không phục quản giáo, ta nhưng điều không dạy được, vẫn là trả lại cho ngươi đi!”

“Gọi là kiệt ngạo bất tuần có được hay không?” Triệu Ngọc quyệt miệng, UU đọc sách www. uukan Shu. com “Được rồi, ngươi nhưng nhớ kỹ mặc nhiều quần áo một chút, đừng đông lạnh lấy. Nếu là có cái gì không đúng sức lực địa phương, ngàn vạn muốn nói cho ta biết a! Ta hoài nghi cái này hai vụ án khả năng còn có càng sâu liên hệ...”

“Được rồi, đừng lề mề chậm chạp!” Miêu Anh nhả rãnh một câu, trực tiếp cúp xong điện thoại.

“Hừ! Nhìn thấy không?” Thôi Lệ Châu gây sự địa nói nói, “ còn muốn lấy điều giáo hai ta đâu! Ngươi cái này làm lão đại làm sao lẫn vào? Như loại này cọp cái, liền một chữ: Không phục liền làm!”

“Ai? Lỗ tai đủ nhọn a ngươi? Ta tới ngươi đi!” Triệu Ngọc một tay lấy văn kiện trong tay túm tới, mắng, “ tiểu nha đầu, đừng cho ta đập loạn cái xẻng! Nói cho ngươi, vụ án này ngươi nếu là không biểu hiện tốt một chút, trở về ta liền để ngươi ngồi tù đi, vĩnh viễn không phục dùng!”

“Không phục liền làm?” Tằng Khả bấm ngón tay tính toán, “Có vẻ như... Không phải một chữ a?”

“Đi lão đại, tỷ môn nhi phục ngươi, ta cùng ngươi không thể nói!” Thôi Lệ Châu vén tay áo lên, bắt đầu lục tìm tản mát văn kiện, nói nói, “ liên quan tới bản án, ngài liền nhìn ân huệ đi! Ngày mai ta tra xét xong hiện trường về sau, liền đi Hoàng Kim thị trường ngầm đi vài vòng, nhìn xem có thể hay không nghe ngóng một chút tin tức đi ra!

“Còn có, ta lúc đầu cũng coi là trên Hoàng Kim qua học, cái này hết thảy cứ như vậy mấy trường học, muốn quét nghe nội tình gì, trừ ta ra không còn có thể là ai khác!”

“Ừm...” Nhìn thấy Thôi Lệ Châu thái độ đoan chính, Triệu Ngọc lúc này mới hết giận, nói nói, “ cái này còn tạm được, nhớ kỹ, lão đại ta đã chậu vàng rửa tay, vậy ngươi cũng không thể lại hành vi phóng túng! Chúng ta nhất định phải làm một cái người chính trực!”

Vừa dứt lời, Triệu Ngọc lại bỗng nhiên giật mình một cái, kinh ngạc nói: “Mả mẹ nó, ta lúc nào như thế có thể túm? Hành vi phóng túng là sưng a cái ý tứ a?”

Nghe được Triệu Ngọc kinh ngạc, Thôi Lệ Châu cùng Tằng Khả hơi kém bị lôi ngã xuống đất, trên trán tất cả đều là hắc tuyến...

Chương 829: Không lý tưởng độ hoàn thành

Hoàng Kim cục cảnh sát phụ cận một nhà sủi cảo trong quán, Triệu Ngọc, Tằng Khả còn có Thôi Lệ Châu cùng vị kia hậu cần chủ nhiệm Ba Thần, chính ngồi vây quanh tại một cái bàn nhỏ trước mặt , chờ đợi lấy sủi cảo lên bàn.

Mà Miêu Anh thì mang theo Ngô Tú Mẫn còn có Nhiễm Đào, đi điều tra hiện trường phát hiện án đi.

“Các vị điều tra viên đồng chí, thật sự là chậm trễ!” Ba Thần ngượng ngùng nói nói, “ hôm nay phiền phức các vị chấp nhận một cái đi! Ngày mai, chúng ta đại cục trưởng vừa về đến, nhất định tìm nhà tốt nhất tiệm cơm vì các vị bày tiệc mời khách. . .”

“Không có việc gì, không có việc gì, chúng ta đơn giản ăn chút gì là được, ăn sủi cảo càng ấm áp!” Triệu Ngọc khoát tay nói nói, “ đúng, ba chủ nhiệm a, quay đầu nói cho các ngươi cục trưởng biết, loại kia ăn uống thả cửa ngàn vạn không được a, chúng ta đều là chính trực. . .”

Tích tích tích. . .

Tích tích tích. . .

Ai ngờ, Triệu Ngọc lời còn chưa dứt, điện thoại di động của hắn vậy mà cùng Ba Thần điện thoại đồng thời vang lên.

Bất quá, hai người tiếp thu được tin tức lại là một trời một vực, Triệu Ngọc nhận được, chính là một đầu tới sổ tin nhắn. Mà Ba Thần nhận được thì là một đầu tư nhân tin tức.

Nhìn thấy tin tức về sau, Ba Thần trên mặt nhất thời dương tràn ra hiểu ý mỉm cười, hưng phấn mà nói với mọi người nói: “Ha ha, chúng ta lớn tiểu tử béo sinh một cái đội trưởng cảnh sát hình sự! Nha. . . Không không không. . . Chúng ta đội trưởng cảnh sát hình sự sinh một cái lớn tiểu tử béo! Ai nha. . . Nhìn ta cái này đần miệng. . .”

“Ha ha. . . Ngươi hâm mộ cái gì, hài tử cũng không phải ngươi?” Thôi Lệ Châu mí mắt không nhấc địa nhả rãnh một câu.

“Nha. . . A nha. . . Không. . . Không có ý tứ!” Ai ngờ, Ba Thần nghe được Thôi Lệ Châu, vội vàng vò đầu giải thích, “Đội trưởng của chúng ta năm nay 41, không dễ dàng a! Mừng thay cho nàng mà thôi. . . Hắc hắc. . .”

“Tiểu ny tử! Không có giáo dục, làm sao nói đâu?” Triệu Ngọc tức giận trừng Thôi Lệ Châu một chút, nhưng trong lòng lại không nhịn được cười, bởi vì hắn cũng nghĩ như vậy.

“Lão đại, ngươi lại thu đến tin tức gì rồi?” Thôi Lệ Châu tò mò hỏi một câu.

“A, bảo thạch mất trộm án cùng không đầu nữ thi án tiền thưởng tất cả đều tới sổ!” Triệu Ngọc đưa di động hướng trước mắt nàng nhoáng một cái, nói nói, “ nhìn thấy không? Về sau đi theo ta hỗn, không thể thiếu ngươi ăn ngon uống say!”

Triệu Ngọc nói không sai, vừa rồi tới sổ tin tức, quả nhiên là hai vụ án phá án tiền thưởng. Bảo thạch án đạt được 6 vạn, mà không đầu nữ thi án tiền thưởng thì xưa nay chưa từng có địa cao tới 28 vạn!

Bất quá, những này tiền thưởng không phải Triệu Ngọc người, mà là thuộc về toàn bộ đặc biệt điều tổ. Triệu Ngọc cần cho tổ viên nhóm theo công lao phân phối, bởi vì hắn là tổ trưởng, cho nên dựa theo phân phối tỉ lệ tới nói, hắn chỗ cầm thưởng Kim hệ số tối cao, cơ hồ có thể cầm tới một nửa.

Nhưng mà, Triệu Ngọc cũng không phải loại kia gà ruột chó bụng người, hắn đã sớm biểu thị qua, về sau tất cả tiền thưởng, hắn tất cả đều sẽ chia đều cho mỗi một cái tổ viên.

Chính vì vậy, làm Tăng Khả nhìn thấy tiền thưởng mức về sau, lập tức kích động đến không được.

Nhưng Thôi Lệ Châu lại là chu miệng, mặt mũi tràn đầy mất hứng nói ra: “Không công bằng, không công bằng! Hừ! Tốt xấu, cái kia hai kiện trong vụ án, ta cũng là lập được công cực khổ! Vì cái gì không có ta tiền thưởng?”

“Đồ ngốc, ngươi không biết, số tiền này là từ ta đại tổ trưởng đến phân xứng đáng a?” Triệu Ngọc cười nói, “ mặc dù ngươi lúc đó còn không trong biên chế, nhưng nếu như ta kiên trì luận công hành thưởng, tự nhiên sẽ có ngươi một phần! Chỉ bất quá, cái này hoặc nhiều cùng hoặc thiếu nha. . .”

“Ai nha! Ai nha nha. . .” Thôi Lệ Châu lập tức nghe hiểu Triệu Ngọc ý tứ, vội vàng lẻn đến Triệu Ngọc sau lưng cho hắn dụi dụi bả vai, “Lão đại của ta a, ngươi biết không? Từ ta lúc đầu trông thấy ngươi từ lần đầu tiên gặp mặt, liền biết ngươi là một cái người chính trực, một cái có nguyên tắc người, một cái thoát ly cấp thấp thú vị người. . .”

Tăng Khả cùng Ba Thần nhìn thấy đời này tục một màn về sau, tất cả đều cúi đầu xuống, phối hợp uống nước.

Cũng may, Thôi Lệ Châu không có cho Triệu Ngọc đập bên trên bao lâu

mông ngựa, nóng hôi hổi sủi cảo liền bị phục vụ viên bưng lên bàn. Giờ phút này đã tiếp cận tám giờ tối, tất cả mọi người tự nhiên đã sớm đói bụng, tất cả đều quơ lấy đũa ăn như gió cuốn.

“Ừm. . . Các vị điều tra viên cần phải mở rộng ăn a!” Ba Thần cười ha hả nói nói, “ tính tiền cái gì đều không cần quản! Ân, đúng, các ngươi đến hai lượng ít rượu không? Nơi này đều là bọn họ nhà mình nhưỡng,

Liệt cực kỳ! Uống xong toàn thân đều ấm cùng. . .”

“Tốt, tốt!” Triệu Ngọc vỗ tay phát ra tiếng, “Đến hai lượng liền đến hai lượng! Ta nếm từng có bao nhiêu cay?”

Thế là, Ba Thần gấp vội vàng đứng lên, đi tìm phục vụ viên muốn rượu đi.

Tằng Khả lại thừa cơ nói với Triệu Ngọc: “Tổ trưởng, ngài nhìn, liên quan tới Hàn Khoan bản án, chúng ta sau đó phải làm thế nào đâu?”

“Đừng có gấp!” Triệu Ngọc đã tính trước địa cười nói, “ ta đáp ứng Miêu Miêu, lần này muốn để nàng ba phần! Nếu là ta bên này phá đến quá nhanh, nàng lại phải bắt ta khai đao!

“Lại nói, Hàn Khoan ba tháng cũng chờ đến đây, cũng không quan tâm sớm ngày chậm một ngày!” Triệu Ngọc kẹp lên một cái sủi cảo, phối hợp ăn liên tục đặc biệt nhai.

“Tổ trưởng. . .” Tằng Khả không không lo lắng địa nói nói, “ ta cơ bản đem tất cả hồ sơ tất cả đều nhìn một lần, nơi đó cảnh sát cũng không phải là không còn gì khác.

“Ba tháng qua, bọn họ hỏi khắp cả Hàn Khoan vợ chồng tất cả thân thích cùng bằng hữu, đã điều tra tất cả tài liệu tương quan, hai người này chưa bao giờ với ai náo qua mâu thuẫn, thực sự tìm không ra cái gì khả nghi

mục tiêu!”

“Đúng vậy a, chúng ta vụ án này xác thực rất khó giải quyết!” Thôi Lệ Châu gật đầu đồng ý, “Nếu như không có ngoại nhân gây án. . . Cái kia cũng chỉ còn lại có hai loại khả năng: Một cái là thê tử tự sát, một cái liền là trượng phu mưu sát!”

“Thế nhưng là, vợ chồng bọn họ không có tình cảm vỡ tan, UU đọc sách www. uukan Shu. com cũng không có bên thứ ba chen chân, càng không có thiếu nợ loại hình!” Tằng Khả lắc đầu, “Thực sự tìm không ra giết người hoặc là tự sát động cơ a!”

Lúc này, Ba Thần bưng qua tới một cái đĩa, nói với mọi người nói: “Rượu này trước tiên cần phải bỏng một cái, bỏng một hồi liền đi!”

Bởi vì Ba Thần không là người ngoài, Tằng Khả cũng không có cố kỵ, tiếp tục nói: “Cho ta cảm giác, Hàn Khoan là giết người hung phạm khả năng cũng không lớn, trong cơ thể hắn dù sao cũng có thuốc ngủ, hiện trường rất có thể là bị người thiết kế qua!”

“Vậy không được a!” Ba Thần đối bản án không phải Thường Thục tất, nghe được Tằng Khả nói, lập tức phản bác nói, “ chúng ta y học thủ đoạn có hạn, cũng không thể xác thực địa biết, Hàn Khoan lúc ấy hôn mê bao lâu! Nếu như là hắn trước hết giết người, sau đó lại tự hành ăn vào thuốc ngủ cũng là có khả năng!”

“Hoàn toàn chính xác!” Triệu Ngọc gật đầu, “Mặc dù Hàn Khoan là hung thủ rất không có đạo lý, nhưng muốn lấy trong sạch tướng, còn phải để sự tình nói thật mới được! Cho nên, chúng ta nhất định phải đem cả vụ án, một lần nữa không rõ chi tiết địa chải vuốt đi ra, nhìn xem trước đó, cảnh sát phải chăng không để ý đến cái gì?”

Ngay tại Triệu Ngọc nói chuyện thời điểm, hệ thống bỗng nhiên truyền đến tin tức, hắn hôm nay kỳ ngộ đã kết thúc.

Không thể nào?

Sớm như vậy?

Nhìn thấy kỳ ngộ sớm kết thúc, Triệu Ngọc liền đã cảm giác được cái gì. Chờ mở ra hệ thống giới diện xem xét, quả nhiên không ngoài sở liệu, hắn hôm nay “Cấn đổi” quẻ, vẻn vẹn đạt được 116% độ hoàn thành, chỉ lấy được một kiện ẩn hình bó xương khí mà thôi.

Đến ở hôm nay phó bản kỳ ngộ, chính là tại da xanh trên xe lửa phát sinh lần kia ô rồng sự kiện, bởi vì Triệu Ngọc hảo tâm làm chuyện xấu, kỳ ngộ điểm tích lũy cũng vẻn vẹn đạt được20 đến điểm mà thôi.

Bởi vậy đến xem, hắn hôm nay kỳ ngộ cũng không thuận lợi. Mà lại, hắn còn thông qua “Cấn” quẻ mơ hồ ý thức được, mình đối với tình tiết vụ án lý giải cũng xuất hiện vấn đề, hoặc là đi chệch tra án phương hướng, hoặc là, liền là không để ý đến thứ gì trọng yếu!

Chương 830: Cảm giác đã từng quen biết

Ăn cơm tối xong về sau, Triệu Ngọc ba người lại trở về đến phòng làm việc tạm thời bên trong, một lần nữa tra xét Hàn Khoan án tài liệu cặn kẽ.

Căn cứ tư liệu biểu hiện, Hàn Khoan cùng Trương Tỉnh Như là trải qua người giới thiệu nhận biết, có thể là hai người tương đối hợp ý, nhận biết không đến ba tháng, liền lĩnh chứng làm hôn lễ.

Hàn Khoan là chức nghiệp tác gia, mỗi ngày trạch trong nhà sáng tác. Trương Tỉnh Như mới đầu tại bưu chính hệ thống, về sau cải chế thành ngân hàng về sau, nàng liền làm hoạt động tín dụng viên, hơn nữa còn tại trước đây không lâu thăng nhiệm đến hoạt động tín dụng bộ Phó quản lý vị trí.

Hàn Khoan thu nhập không quá cố định, mặc dù không có danh khí, nhưng là bởi vì hắn cao sản, nhuận bút tiền nhuận bút coi như có thể. Trương Tỉnh Như mặc dù tiền lương không tính quá cao, nhưng là tại Hoàng Kim thành loại địa phương nhỏ này, cũng đủ để tính làm thường thường bậc trung thu nhập.

Các bằng hữu thân thích căn cứ chính xác từ cùng Trương Tỉnh Phong nhất trí, Hàn Khoan trầm mặc ít nói, Trương Tỉnh Như thì hướng ngoại sáng sủa, hai người tính cách bổ sung, nhưng cũng hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh. Mặc dù không có hài tử, nhưng ngày bình thường ân ân ái ái, chưa hề truyền ra qua mâu thuẫn gì cùng chuyện xấu.

Tại các bằng hữu trong mắt, hai người bọn họ miệng Tử Kham so điển hình vợ chồng , khiến cho người kính nể.

Ngoài ra, hai người vòng xã giao cũng rất đơn giản, Hàn Khoan ngoại trừ có hai ba cái phải tốt đồng học, cùng mấy cái nhà xuất bản biên tập bên ngoài, không còn gì khác bằng hữu.

Mà Trương Tỉnh Như mặc dù kết giao rất rộng, nhưng ngày bình thường hợp, cũng cứ như vậy ba năm cái đồng sự mà thôi.

Cho nên, vô luận từ góc độ nào bên trên nhìn, hai người này đều không giống có thể cùng hung sát án móc nối dáng vẻ! Đừng nói giết người, cùng tự sát cũng hào không dính dáng.

Sau đó, Tằng Khả còn đem Hàn Khoan cùng Trương Tỉnh Như vòng bằng hữu nói chuyện phiếm ghi chép tất cả đều điều lấy ra, ba người từng cái si tra, cũng chưa phát hiện cái gì đặc biệt tình huống.

Cứ như vậy, ba người một mực làm việc đến đêm khuya, làm thể xác tinh thần đều mệt thời điểm, Triệu Ngọc này mới khiến Tằng Khả cùng Thôi Lệ Châu trở về khách sạn nghỉ ngơi. Mà chính hắn lại giống như ngày thường, lại đối mặt với bạch bản tiếp tục suy tư thật lâu...

Theo thời gian trôi qua, làm Triệu Ngọc cảm giác được tư duy Hỗn Loạn về sau, lúc này mới tắt đèn, đi đến văn phòng nhỏ ngăn cách bên trong nghỉ ngơi đi.

Nhỏ ngăn cách bên trong tứ phía không lọt gió, còn có hai tổ máy sưởi, Triệu Ngọc cũng là mệt mỏi, ngã xuống giường, không bao lâu liền ngủ thật say...

Trong mơ mơ màng màng, không biết qua bao lâu, Triệu Ngọc bỗng nhiên bị bên ngoài truyền đến động tĩnh đánh thức. Hắn mở ra nhập

nhèm mắt buồn ngủ, lúc này mới xuyên thấu qua khe cửa nhìn thấy, văn phòng đèn không biết bị ai mở ra!

Hắn nhìn đồng hồ đeo tay một cái, lập tức sáng tỏ, ngoài phòng sẽ là người phương nào? Giờ phút này đã là nửa đêm ba điểm, có thể ở thời điểm này trở lại văn phòng tiếp tục công việc, cũng chỉ có một người!

Thế là, Triệu Ngọc vội vàng khoác tốt quần áo xuống giường, đi ra phía ngoài trong văn phòng. Cửa vừa mở ra, đối diện liền truyền đến một cỗ gió lạnh, để Triệu Ngọc giật mình một cái.

Ngẩng đầu nhìn lại, nhưng gặp thân mặc một thân màu đen áo lông Miêu Anh, đang tại máy đun nước bên trong tiếp lấy nước nóng. Nghe được động tĩnh, nàng vội vàng quay đầu trở lại, khi thấy chính là Triệu Ngọc về sau, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Triệu Ngọc hướng hai bên nhìn một chút, trước mắt quả nhiên chỉ có Miêu Anh một cái, không có gặp Nhiễm Đào, Ngô Tú Mẫn cùng với khác nhân viên cảnh sát.

“Oa, Miêu Miêu a, đã trễ thế như vậy, ngươi tại sao không đi nhà khách nghỉ ngơi?” Triệu Ngọc nhìn thấy nữ thần, lập tức nghênh đón tiếp lấy, đợi nhìn thấy Miêu Anh toàn thân lộ ra hàn khí, lạnh đến phát run về sau, lúc này mới tranh thủ thời gian nắm lấy nàng cái kia cơ hồ đông cứng bàn tay như ngọc trắng, quan tâm nói nói, “ nhìn, đông lạnh hỏng a? Lời nói của ta, lúc nào có thể nghe a ngươi?”

Cảm giác chỉ là nắm tay không được, Triệu Ngọc lại đem Miêu Anh chăm chú địa ôm vào trong ngực.

“Được rồi, không có việc gì!” Miêu Anh uống một ngụm nước nóng, thế mà thừa dịp Triệu Ngọc không sẵn sàng, đưa nàng cái kia lạnh buốt hai gò má, đâm vào Triệu Ngọc cái cổ, băng đến Triệu Ngọc giật mình một cái.

“Ta két...” Triệu Ngọc cóng đến không được, nhưng vẫn là nhịn xuống không nhúc nhích địa phương, ngược lại thừa cơ cởi bỏ Miêu Anh áo lông, sau đó thuần thục đem ôm vào ngực mình.

“Ừm... Lần này thế nhưng là ấm áp nhiều!” Miêu Anh thoải mái mà nở nụ cười, cảm giác không đành lòng, liền đem gương mặt rút về.

“Tới...” Triệu Ngọc đem Miêu Anh kéo đến càng thêm ấm áp trong phòng nhỏ , vừa xoa tay bên cạnh hỏi, “Thế nào, bản án tra được như thế nào? Lần này có thể thắng ta sao?”

“Ai! Đừng nói nữa!” Rốt cục cảm giác được ấm áp Miêu Anh,

Hai gò má ửng đỏ dựa sát vào nhau trên người Triệu Ngọc nói nói, “ đơn giản rối tinh rối mù! Chỗ này hệ thống theo dõi đơn giản liền là thùng rỗng kêu to, căn bản đều là hỏng! Ngươi đoán cái kia Trương cục trưởng nói thế nào? Hắn nói thời tiết quá lạnh, camera đều là đông lạnh hỏng! Ta vẫn là lần đầu nghe được loại thuyết pháp này! Mới mẻ không?

“Còn có, chức trách của bọn hắn phân công cũng là một đoàn Hỗn Loạn, hôm nay đi theo chúng ta đi hiện trường đơn giản liền là một chi tạp bài quân, cảnh sát hình sự, phái xuất sở cảnh sát nhân dân, cảnh sát giao thông, thậm chí ngay cả đội trị an người đều có, nhưng hết lần này đến lần khác không có giám chứng nhân viên! Bọn họ không biết như thế nào bảo hộ hiện trường, không biết như thế nào video suy luận, thậm chí ngay cả tối thiểu nhất chuyên nghiệp tố dưỡng đều không có, ta đều nhanh phát điên!

“Vụ án này nếu là đặt ở chúng ta Tần núi, căn bản sẽ không là hiện tại cái dạng này!” Miêu Anh đầy bụng bực tức nói, “ không phải sao, ta để bọn họ tra một cái tỉ mỉ xác thực sân trường tự sát báo cáo, đến bây giờ đều không có báo lên. Ngươi biết, toàn Hoàng Kim huyện mới có mấy trường học?”

“Ừm... Miêu Miêu a!” Triệu Ngọc an ủi nói, “ ngươi đừng gấp gáp như vậy! Đây đều là chúng ta không cách nào cải biến hiện trạng, sốt ruột cũng vô dụng! Liền như lần trước tại Khúc Lương như thế, chúng ta cũng gặp phải vấn đề giống như trước, nhưng cuối cùng không phải là đem bản án phá sao? Cho nên, ngươi vẫn là bình tĩnh một chút đi!”

“Ai!” Miêu Anh than nhẹ một tiếng, “Ta nguyên lai tưởng rằng, tiến vào đặc biệt điều tổ, lại so với tại Tần núi làm hình cảnh thời điểm có thể càng chuyên nghiệp một chút, hiện tại xem ra, hoàn toàn sai! Cùng chúng ta Dung Dương phân cục những cái kia các đồng nghiệp kém xa!”

“Kỳ thật đi...” Triệu Ngọc ý vị thâm trường khuyên nói, “ ngươi bây giờ loại phản ứng này đều là bình thường! Ta lúc đầu vừa mới tiến đặc biệt điều tổ thời điểm, cùng ngươi bây giờ đồng dạng luống cuống! Thành thị xa lạ, xa lạ đồng đội, còn có xa lạ vụ án, ta mẹ nó vẫn là một cái khổ bức đội trưởng, ban đầu ở xử lý cấp tốc án giết người thời điểm, ta thậm chí cũng không biết ta đến cùng nên làm những gì?

“Kỳ thật, Nhiễm Đào, Tăng Khả bọn họ đều là phi thường nhân tài ưu tú , chờ quen thuộc về sau liền không thành vấn đề!” Nói đến đây, Triệu Ngọc không khỏi động tình nói nói, “ ngươi bây giờ không tệ, chí ít còn có ta đây! Nhưng nhớ ngày đó, ta lại không có cái gì, ngay cả cái có thể thổ lộ hết đối tượng đều không có!”

“Đừng nói như vậy, thân yêu!” Miêu Anh không khỏi thẹn thùng địa nói nói, “ lúc ấy, ta cũng là bất đắc dĩ a! Nếu như ta sớm biết ngươi có bản lãnh lớn như vậy, ngay cả New Zealand sự tình đều có thể giải quyết, ta liền sẽ không ngốc đến rời đi ngươi!”

Nói đến chỗ này, hai người kìm lòng không được địa hôn một cái.

Thân xong sau, Miêu Anh lúc này mới một mảnh thoải mái hướng Triệu Ngọc nhấc lên một việc: “Thân ái, liên quan tới Thôi Lệ Châu sự tình...

Cũng không phải là ta cố ý gây chuyện! Ta chỉ là... Chỉ là...”

“Ta biết, UU đọc sách www. uukan Shu. com ta cũng là người từng trải, một lúc bắt đầu, ta cùng phản ứng của ngươi đồng dạng!” Triệu Ngọc nhẹ vỗ về Miêu Anh cái kia tuyệt khuôn mặt đẹp, nhẹ nhàng nói nói, “ khả năng này liền là trong truyền thuyết ma tính cho phép đi! Thời gian dài, ngươi liền sẽ thói quen!”

“Đúng!” Miêu Anh rất không tự nhiên địa nói nói, “ trong lòng ta cũng rất rõ ràng, nhưng vừa nhìn thấy cái tiểu nha đầu kia, ta liền không thể tránh được nhớ tới cái kia cách cách đến! Không riêng gì nhớ tới cách cách, sẽ còn nhớ tới chúng ta tại tướng quân lĩnh tao ngộ, nhớ tới Kim Phật bảo tàng, còn có ngươi trúng độc tiễn! Ai... Trên đời này, tại sao có thể có như vậy giống người đâu?”

“Ha ha, ta lần thứ nhất gặp nàng thời điểm là tại một cái đêm khuya tối thui, đó mới thật gọi như thấy quỷ đâu!” Triệu Ngọc cười nói, “ bất quá, yên tâm, DNA đã cho nàng nghiệm minh chính bản thân! Cha của nàng lão mụ đều là Đào Hương sư đệ sư muội, cùng cách cách không hề quan hệ!”

“Ừm, có lẽ... Là ta có chút chỉ vì cái trước mắt!” Miêu Anh khẽ gật đầu, sau đó lôi kéo Triệu Ngọc tay nói đạo, “Thân ái, ta hôm nay nhìn qua hiện trường! Điện giật án cùng chết cóng án hiện trường tất cả đều nhìn qua, ta cảm giác, hung thủ kia thủ pháp cũng không chuyên nghiệp, bắt hắn lại có lẽ chỉ là vấn đề thời gian!

“Thế nhưng là, không biết tại sao, ta nhìn thấy sự phát hiện kia trận về sau, lại có một loại đặc biệt cảm giác kỳ quái!”

“Ồ? Cái gì cảm giác kỳ quái?” Triệu Ngọc vội hỏi.

“Nói không nên lời... Là lạ...” Miêu Anh không xác định địa nói nói, “ thật giống như, lúc trước nằm mơ thời điểm, nhìn thấy qua cảnh tượng

tương tự giống như!”

“Không thể nào?” Triệu Ngọc cười nói, “ chẳng lẽ... Ngươi cũng nhìn qua Hàn Khoan quyển kia 《11 giết》 sao?”

“Ừm... Không thể nào a?” Miêu Anh lắc đầu.

“Cái kia tốt...” Triệu Ngọc một tiếng cười xấu xa, đem Miêu Anh nhẹ nhàng đẩy ngã, tà tà nói nói, “ ta nhìn, vẫn là để ta trước cho ngươi một chút cảm giác đã từng quen biết đi, để cho ngươi tìm xem linh cảm... Hắc hắc hắc...”

Chương 831: HIện trường vụ án

Sáng sớm hôm sau, ánh nắng tươi sáng, trời trong gió nhẹ.

Thế nhưng là, bởi vì nhiệt độ không khí chợt hạ xuống, Triệu Ngọc vẫn là cảm giác phi thường rét lạnh, Tiểu Phong thổi tới trên mặt, tựa như đao cắt đồng dạng. Vì chống lạnh, hắn thế mà để người ta Ba Thần bông vải mũ đoạt tới đeo ở trên đầu của mình.

Mặc dù có đùa giỡn hiềm nghi, nhưng Triệu Ngọc dù sao cũng là lãnh đạo, Ba Thần tự nhiên không dám oán trách cái gì, chỉ là tranh thủ thời gian sai người cho Triệu Ngọc bọn người mua được mấy đỉnh mới tinh bông vải mũ.

Giờ này khắc này, Triệu Ngọc, Tằng Khả còn có Thôi Lệ Châu đã tới một cái tên là hoàng gia mộ phần địa phương, muốn tới Hàn Khoan cùng Trương Tỉnh Như trong nhà xem xét hiện trường phát hiện án.

Hoàng gia mộ phần mặc dù nghe vào có chênh lệch chút ít xa, nhưng kỳ thật lại là cái Thành trung thôn, ở vào Hoàng Kim thành Tây Bắc bộ, thậm chí còn tại tứ hoàn trong vòng.

Đã gọi là hoàng gia mộ phần, như vậy nơi đây tất có xuất xứ. Nghe nói, tại Thanh Triều thời kì, nơi này đã từng an táng qua rất nhiều hoàng thân quốc thích. Hoàng gia mộ phần cư dân, liền đều là năm đó thủ lăng người hậu đại.

Bất quá, Hàn Khoan vợ chồng cũng không phải là nơi này quê quán cũ hộ, phòng ốc của bọn hắn, là Hàn Khoan sớm tại kết hôn năm đó, vì

chính mình mua hạ phòng cưới.

Sớm vào niên đại đó, trong thôn vẫn xôn xao địa nói nhao nhao lấy phá dỡ sự tình, lại không nghĩ rằng, Hàn Khoan cùng thê tử ở một cái liền là 20 năm, lại y nguyên vẫn là không có gì thay đổi.

Cái này Thành trung thôn bốn phương thông suốt, vãng lai cỗ xe tương đối nhiều. Mặc dù trời đông giá rét, nhưng là vẫn có không ít nơi đó cư dân ở bên ngoài hoạt động, vừa nhìn thấy cảnh sát thân ảnh, bọn họ tất cả đều chạy ra khỏi nhà, tụ chúng vây xem.

Nhìn trước mắt náo nhiệt tràng cảnh, Triệu Ngọc trong đầu lại vẫn còn nhớ lấy, tối hôm qua cái kia ấm áp nhỏ ngăn cách bên trong kiều diễm một màn. Miêu Anh ôn nhu đủ loại, vẫn quanh quẩn tại trước mắt hắn, dư vị vô tận.

Bất quá, như là đã xác định rõ phân công hợp tác, như vậy chờ đến hừng đông về sau, hai người đành phải lại các quản một đám đi. Miêu Anh mang theo Nhiễm Đào cùng Ngô Tú Mẫn tiếp tục điều tra chiếu sách án giết người! Mà mình thì mang theo Thôi Lệ Châu cùng Tằng Khả đến đây điều tra Hàn Khoan án hiện trường phát hiện án.

Đương nhiên, đang điều tra trước đó, Triệu Ngọc lại theo thường lệ mở một quẻ. Lần này, hắn mở ra một cái “Cấn khảm” quẻ đến, này quẻ mang ý nghĩa hắn hôm nay chẳng những có thể có trong hồ sơ tình phương diện có phát triển lên, sẽ còn cùng một cái nữ nhân nào đó sinh ra liên quan.

Bởi vì có Miêu Anh, Triệu Ngọc đối phương diện nữ nhân đã không còn mưu cầu danh lợi, chỉ là đối đại biểu tình tiết vụ án “Cấn” quẻ phi thường để ý. Đã liên tục mở ra “Cấn” quẻ, vậy mình tự nhiên muốn rèn sắt khi còn nóng tốt.

Thế là, vì có thể rõ ràng trở lại như cũ hiện trường, Triệu Ngọc chẳng

những đem cùng ngày đến hiện trường phát hiện án cảnh sát nhân dân, về sau tiến hành lấy chứng giám chứng nhân viên, thậm chí đem cái kia người chết đệ đệ Trương Tỉnh Phong, cùng ngay tại giam giữ người trong cuộc Hàn Khoan tất cả đều cùng nhau gọi đi qua.

Cho nên, nơi đó cư dân cái này mới nhìn đến như thế trùng trùng điệp điệp một màn. Mà làm bọn họ nhìn thấy Hàn Khoan bản nhân về sau, tự nhiên là phi thường ngoài ý muốn, không khỏi nghị luận ầm ĩ.

Mở ra đại môn giấy niêm phong, Ba Thần dùng chìa khoá mở ra Hàn Khoan nhà viện tử đại môn. Nhìn xem Ba Thần cái kia thân thể mập mạp, Triệu Ngọc cũng là cảm giác có chút kỳ hoa. Bởi vì, Ba Thần dù sao cũng là cục cảnh sát hậu cần chủ nhiệm, căn bản không có nghĩa vụ tới tham gia hình sự điều tra.

Bởi vậy, Triệu Ngọc đoán chừng, khẳng định là vị kia Trương Khánh cục trưởng làm an bài, để hắn lâm thời mạo xưng làm đội trưởng cảnh sát hình sự nhân vật, lấy thay thế vị kia vừa mới sinh lớn tiểu tử béo nguyên đội trưởng cảnh sát hình sự a?

Thiếu người thiếu đến loại tình trạng này, Triệu Ngọc cũng là say . Bất quá, đối với Ba Thần cái này toàn năng đại mập mạp, hắn lại ẩn ẩn sinh ra hảo cảm, cảm giác người này mạch suy nghĩ chí ít so những người khác muốn rõ ràng rất nhiều.

Hơn ba tháng không người quản lý, Hàn Khoan nhà viện tử đã chất đầy thật dày tuyết đọng, chân đạp trên đi, thậm chí cắm thẳng mắt cá chân.

Vì phòng ngừa kẻ trộm tiến vào, cảnh sát một lần nữa gia cố một cái bổ ra khung cửa, đem nguyên là cửa chống trộm đổi đi lên. Làm Ba Thần lần nữa dùng chìa khoá mở ra về sau, bọn họ lúc này mới tiến vào trong phòng.

Hàn Khoan vợ chồng phòng ngủ tại tay trái một bên, cửa phòng không

có khóa lại, đẩy ra về sau, Triệu Ngọc rốt cục thấy được lúc trước hiện trường phát hiện án.

Mặc dù mang máu ga giường đệm chăn đã tất cả đều bị cảnh sát cầm tới cục cảnh sát xét nghiệm, nhưng nhìn đến cái kia cái giường lớn về sau, Triệu Ngọc phảng phất y nguyên còn có thể ngửi được mùi máu tanh, y nguyên có thể tưởng tượng đạt được,

Hàn Khoan nằm tại vợ hắn Tiên huyết bên trong thảm liệt tràng cảnh. . .

Nhìn thấy hiện trường phát hiện án về sau, Triệu Ngọc đưa tay ra hiệu một cái, Ba Thần vội vàng chắn tại cửa ra vào, đem những người khác tất cả đều ngăn ở bên ngoài.

Triệu Ngọc đem hoàn cảnh nơi này tử quan sát kỹ một lần, giường chiếu, đồ dùng trong nhà còn có mặt đất cùng bệ cửa sổ các loại, trong đầu thì tại tưởng tượng lấy các loại khả năng. . .

Cứ như vậy, Triệu Ngọc một mực im lặng không lên tiếng quan sát hơn 10 phút đồng hồ, lúc này mới xông Tằng Khả khoát tay áo, để hắn đem hiện trường phát hiện án ảnh chụp lấy ra.

Sau đó, mọi người ở đây trong ánh mắt kinh ngạc, Triệu Ngọc vậy mà úp sấp trên giường, nằm ở lúc trước Trương Tỉnh Như tử vong địa phương. Ở giữa, vì chân thực trở lại như cũ tràng cảnh, hắn còn dựa theo ảnh chụp điều chỉnh tư thế cùng vị trí , chờ nằm xong về sau, hắn liền bình nằm ở trên giường, đồng thời nhắm mắt lại.

Cái này. . .

Đám người thấy hai mặt nhìn nhau, đốt đốt kinh hãi, chưa bao giờ thấy qua dạng này hiện trường tra án.

Trong đó, chỉ có cái kia mang theo còng tay Hàn Khoan mở to hai mắt

nhìn, lộ ra đến hưng phấn dị thường. Đoán chừng, Triệu Ngọc hành vi, lại có thể cho hắn bên trong tăng thêm làm cho người ngạc nhiên tài liệu a?

Triệu Ngọc một mực nằm hai phút đồng hồ, ngay tại mọi người còn tưởng rằng hắn đã ngủ thời điểm, Triệu Ngọc chợt ngồi dậy, đồng thời hai cánh tay duỗi thẳng, bày ra một cái kinh điển cương thi tạo hình.

Ờ. . .

Đám người giật nảy mình, có nhát gan hơi kém không có ngồi dưới đất.

Triệu Ngọc đương nhiên là cố ý, hắn hỏng cười một tiếng, sau đó giơ lên cánh tay phải của mình lại bắt đầu so với ảnh chụp. So với sau một lát, lúc này mới đối bên cạnh Tằng Khả nói ra:

“Tiểu Tằng, ngươi nhìn a. . . Trương Tỉnh Như ở bên trái, Hàn Khoan bên phải!” Triệu Ngọc khoa tay một cái cánh tay phải của mình, “Mà Trương Tỉnh Như bị cắt đứt, là cổ tay phải! Như vậy. . . Nếu như Trương Tỉnh Như muốn tự sát mà nói, nàng thế tất yếu dùng tay trái đi cắt tay phải. . .”

“Uy! Làm cái gì a?” Lúc này, ngoài cửa bên cạnh bỗng nhiên truyền đến Trương Tỉnh Phong bất mãn, “Tỷ ta không có khả năng tự sát! Các ngươi có phải hay không muốn giúp tên ngốc tử này thoát tội a?”

“Ngậm miệng!” Ba Thần vội vàng hướng hắn trừng một cái con mắt.

“Hàn Khoan. . .” Triệu Ngọc ngồi ở trên giường hỏi nói, “ vợ ngươi là thuận tay trái sao?”

“Không phải, tuyệt đối không phải!” Hàn Khoan vội vàng đáp ứng.

“Đừng nói không phải, liền xem như thuận tay trái cũng không đúng!”

Triệu Ngọc chỉ vào tay phải của mình nói nói, “ kiểm tra thi thể trên báo cáo nói, Trương Tỉnh Như vết thương là trái sâu phải cạn, nếu như nàng muốn tự sát, chẳng lẽ còn muốn phản lấy lấy đao cắt sao?”

“Ừm. . .” Nghe đến lời này, xa xa Ba Thần nhịn không được nói nói, “ Triệu tổ trưởng, coi như phản lấy cầm đao, cũng không có khả năng giải quyết vân tay vấn đề a? Hung khí phía trên, cũng không có phát hiện Trương Tỉnh Như vân tay, chỉ có Hàn Khoan! Từ hiện trường đến xem, Trương Tỉnh Như cổ tay bị cắt vỡ về sau, cũng không có kịch liệt giãy dụa hoặc di động dấu hiệu, nếu như là chính nàng ra tay, không có khả năng không để lại vân tay! Muốn xóa đi, một cái tay cũng không có cách nào làm được a?”

“Ừm. . . Nói cách khác. . . Trương Tỉnh Như không có tự sát khả năng?” Triệu Ngọc lại khoa tay mấy lần, UU đọc sách www. uukan Shu. com nói nói, “ thế nhưng là, nếu như hung thủ là Hàn Khoan, liền. . .”

“Cái này. . .” Hàn Khoan đổi sắc mặt.

“Đúng vậy, vậy liền tất cả đều có thể thuyết phục!” Ba Thần gật đầu nói, “Chúng ta xông vào hiện trường thời điểm, phát hiện Hàn Khoan là phải tay cầm đao, nếu như là hắn dùng tay phải ngăn cách Trương Tỉnh Như cổ tay phải, vết cắt phương hướng lại vừa vặn ăn khớp!”

“Đúng. . .” Triệu Ngọc gật đầu.

“Cái kia. . . Vậy các ngươi còn chờ cái gì?” Trương Tỉnh Phong tức giận chỉ vào Hàn Khoan nói nói, “ vậy các ngươi còn không mau đem hắn bắn chết?”

“Tỉnh Phong, ngươi muốn ta như thế nào mới có thể tin tưởng a?” Hàn Khoan đau khổ giải thích, “Thật không phải là ta à!”

“Nếu như. . . Chúng ta giả thiết, hiện trường còn có người thứ ba. . .”

Triệu Ngọc lại nói, “ như vậy người này phải chăng có thể giả tạo ra loại này hiện trường đâu?”

“Chúng ta thiết nghĩ qua, “ Ba Thần nói nói, “ nếu như hung thủ mang theo thủ sáo, là rất dễ dàng làm được. Chỉ cần trước tiên đem hai người mê choáng, sau đó cắt đứt Trương Tỉnh Như cánh tay, lại đem hung khí nhét vào Hàn Khoan trong tay, là có thể!”

“Nhưng nói như vậy, chúng ta giả thiết coi như lại về tới nguyên điểm!” Tằng Khả nói nói, “ nếu quả thật có người thứ ba, vì cái gì không đem Hàn Khoan cũng giết chết? Giả tạo thành một cái vợ chồng tuẫn tình tự sát tràng cảnh, há không càng thêm hoàn mỹ? Cần gì phải lưu lại Hàn Khoan cái này người sống đâu?”

“Có lẽ. . .” Triệu Ngọc nói nói, “ hung thủ cùng Hàn Khoan có một loại nào đó nguồn gốc, hắn làm như thế, hoặc là muốn dùng thủ đoạn đặc thù trả thù Hàn Khoan! Hoặc là, liền là muốn nhằm vào Hàn Khoan, mà chứng minh cái gì?”

“Không! Không thể nào!” Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa dứt lời, Thôi Lệ Châu bỗng nhiên từ Ba Thần dưới nách chui ra, nói nói, “ lão đại, ta đã tất cả đều kiểm tra qua! Không có khả năng xuất hiện người thứ ba, hiện trường phát hiện án đích thật là một cái mật thất! ! !”

Chương 832: Bế tắc

“Môn không có vấn đề!” Thôi Lệ Châu nói nói, “ ta kiểm tra một chút môn kính, bịt kín hoàn hảo, không có hủy đi động đậy vết tích. Nhà bọn hắn không có cửa sau hộ, cũng không đủ thường nhân ra vào ống khói, cửa sổ cũng đều là hoàn hảo! Nếu như lúc ấy khóa cửa thật là từ trong nhà khóa trái, nơi này xác thực liền là một gian mật thất!”

“Cái kia... Cái kia còn nói lời vô ích gì?” Trương Tỉnh Phong kích động nắm lấy Hàn Khoan quần áo, “Hung thủ ngoại trừ hắn, còn có thể là ai?”

“Ừm... Các ngươi trong phòng có cái gì thầm nghĩ cửa ngầm loại hình địa phương sao?” Thôi Lệ Châu đẩy ra Trương Tỉnh Phong, hướng Hàn Khoan hỏi.

“Không có... Không có...” Hàn Khoan lắc đầu.

“Vậy liền kết!” Thôi Lệ Châu vỗ tay, “Liền là cái đôi này vấn đề! Không có bên ngoài người tham gia!”

Thôi Lệ Châu lúc nói chuyện, Triệu Ngọc đã từ trên giường bò lên, đi tới trong phòng bệ cửa sổ trước mặt. Cửa sổ màn cửa ở vào kéo ra trạng thái, bị phân tán tại bệ cửa sổ hai bên.

Nhìn thấy màn cửa về sau, Triệu Ngọc chợt mở ra một tấm hình so sánh, tựa hồ phát hiện thứ gì trọng yếu.

Ân...

Đám người không biết Triệu Ngọc lại nghĩ tới điều gì, toàn đều ngẩn ở đây cổng, bình tức tĩnh khí chờ đợi lấy.

Sau một lát, Triệu Ngọc dùng tay kéo túm một cái màn cửa, đem màn cửa khép lại. Màn cửa lập tức ngăn trở ánh nắng, khiến cho trong phòng âm u khắp chốn.

Chậc chậc...

Khép lại màn cửa về sau, Triệu Ngọc đập chậc lưỡi, ngẩng đầu nhìn lại, hắn đã chú ý tới một chi tiết, ở bên trái màn cửa đỉnh rơi mất một cái móc nối, khiến cho màn cửa lộ ra một góc. Ánh nắng từ nơi đó chiếu vào, vừa lúc ở trên giường soi sáng ra một cái bất quy tắc tiểu tam giác hình tới.

“Cái này. . .” Triệu Ngọc chỉ vào cái kia màn cửa lỗ hổng, hướng Ba Thần mở miệng đặt câu hỏi.

“Đúng! Đúng đúng đúng!” Ai ngờ, Ba Thần không có trả lời, bên cạnh một cái lính cảnh sát tranh thủ thời gian gật đầu nói, “Lãnh đạo, đêm hôm đó, ta chính là nhìn thấy màn cửa bên trên có như thế vết nứt khe hở, cho nên mới leo đến trên bệ cửa sổ đi!”

“Ừm...” Triệu Ngọc gật đầu, hỏi nói, “ ngươi phát hiện, trong phòng có người, lúc này mới kiên định các ngươi muốn phá cửa mà vào quyết tâm, thật sao?”

“Đúng!” Tiểu cảnh viên không chút nghĩ ngợi trả lời, “Ta mặc dù thấy không rõ tình huống cụ thể, nhưng trên giường khẳng định là nằm người! Mà chúng ta đập thời gian dài như vậy môn, bọn họ cũng không có phản ứng, cho nên chúng ta mới lo lắng bọn họ xảy ra chuyện!”

“Nha...” Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc vội vàng kéo cái ghế, sau đó chân đạp bệ cửa sổ, đứng ở chỗ cao, tử quan sát kỹ lên màn cửa bên trên

móc nối tới.

“Cái này. . .” Đám người không biết rõ, Triệu Ngọc vì sao đối màn cửa cùng móc nối như thế cảm thấy hứng thú?

“Lão Hàn...” Triệu Ngọc quay đầu hướng Hàn Khoan hỏi nói, “ đêm hôm đó, ngươi cùng vợ ngươi, là ai kéo màn cửa?”

“Ừm... Ta... Vợ ta hẳn là!” Hàn Khoan hồi ức nói, “ vào lúc ban đêm, ta tại đông phòng ngủ đánh chữ, viết đến 11 điểm đa tài trở về phòng đi ngủ. Lúc ngủ, màn cửa đã khép lại! Ân... Còn có, môn cũng là ta khóa! Còn có, tại khóa cửa trước đó, ta trả lại lội nhà vệ sinh...”

“Ngươi trước chớ nói nhảm, “ Triệu Ngọc chỉ vào màn cửa nói nói, “ ngươi lúc ngủ, có lưu ý đến cái này móc nối rơi mất sao?”

“Không có... Không có...” Hàn Khoan lắc đầu, “Ta đầy đầu đều đang nghĩ mình kịch bản, cho tới bây giờ không có chú ý tới, thật nhớ không được!”

“Cái kia tốt...” Triệu Ngọc xông Ba Thần vỗ tay phát ra tiếng, “Nhanh, đem các ngươi giám chứng nhân viên gọi qua, đem móc nối phụ cận màn cửa hảo hảo kiểm tra một chút, nhất là da mảnh tổ chức, nhất định phải cẩn thận rút ra!”

“Nha... A nha...” Ba Thần gật đầu, vội vàng xông giám chứng nhân viên khoát tay ra hiệu.

Lúc này có hai vị nhân viên công tác cầm chuyên nghiệp công cụ đi tới bệ cửa sổ trước mặt.

“Lão đại, cái này màn cửa đến cùng thế nào?” Nhìn thấy Triệu Ngọc từ trên bệ cửa sổ nhảy xuống về sau, Thôi Lệ Châu vội vàng tiến lên hỏi một câu.

“Không có chuyện!” Triệu Ngọc mỉm cười, nói nói, “ ta chỉ là nhớ tới 《 Bao Thanh Thiên 》 bên trong một cái tình tiết mà thôi?”

“Cái gì?” Thôi Lệ Châu nhíu mày, “Bao Thanh Thiên là có ý gì?”

Thôi Lệ Châu không hiểu, những người khác càng là nghe không rõ.

“Không... Không thể nào... Triệu Ngọc cảnh sát...” Ai ngờ,

Hàn Khoan chợt minh bạch Triệu Ngọc ý tứ, hắn kinh ngạc nhìn chung quanh, nói nói, “ chẳng lẽ... Ngài cho rằng... Hung thủ, ngay tại chúng ta những người này bên trong?”

A...

Nghe thấy lời ấy, đám người toàn giật nảy mình.

“Đừng nói mò!” Triệu Ngọc vội vàng khoát tay ra hiệu, “Bất quá là liên tưởng đến mà thôi, không thể hoàn toàn xác định!”

“Không... Không đúng!” Hàn Khoan giơ hai tay nói nói, “ ngài hôm nay bỗng nhiên đem cùng ngày tất cả người ở chỗ này tất cả đều gọi qua, khẳng định là đã thiết kế tốt! Ngài... Thật không hổ là thần thám a!”

Hoa...

Đám người càng nghe càng kinh ngạc, nhìn về phía Triệu Ngọc ánh mắt đã thay đổi hương vị.

“Thần ngươi cái đại đầu quỷ a!” Triệu Ngọc trừng Hàn Khoan một chút, oán trách nói, “ ta mẹ nó còn đóng cửa thả chó đâu! Đều nói cho ngươi, chỉ là một cái tưởng tượng mà thôi mà!”

“Ừm, điều tra viên đồng chí, đến cùng là thế nào cái ý tứ a?” Ba Thần vò đầu, “Bao Thanh Thiên cùng chúng ta bản án có quan hệ gì?”

“Khục!” Triệu Ngọc dùng ngón tay chỉ màn cửa bên trên lỗ hổng, nói nói, “ ta hoài nghi, cái này móc nối, có thể là hung thủ cố ý lấy xuống! Mục đích của hắn chính là muốn các ngươi có thể nhìn thấy trong phòng bộ phận tình huống, để các ngươi biết cái này phía tây trong phòng ngủ chẳng những có người, mà lại khả năng nguy hiểm đến tính mạng, dẫn được các ngươi đi dùng búa bổ môn!

“Có thể nghĩ, khi các ngươi bổ ra môn về sau, tự nhiên sẽ sốt ruột bận bịu hoảng địa chạy đến phía tây phòng ngủ đi thăm dò nhìn! Mà khi các ngươi nhìn thấy hai vợ chồng tất cả đều nằm tại một mảnh vũng máu bên trong, khẳng định sẽ càng thêm bối rối, hoang mang lo sợ...”

“Đúng!” Ba Thần gật đầu thừa nhận, “Ngay lúc đó xác thực luống cuống...”

Những người khác cũng là liên tục gật đầu.

“Trong Bao Thanh Thiên, cũng có như thế tương tự một màn, “ Triệu Ngọc nói nói, “ làm một đại bang bộ khoái xông vào mật thất giết người hiện trường về sau, lực chú ý tất cả đều bị giết người hiện trường hấp dẫn đi, lại không người chú ý tới, kỳ thật hung thủ thật sự, liền giấu ở phòng phía sau cửa!”

Triệu Ngọc kiểu nói này, đám người tất cả đều run rẩy một chút.

“Đúng!” Hàn Khoan tranh thủ thời gian phụ họa, “Mà lại, cái kia hung thủ cũng là bên trong một cái bộ khoái, bởi vì tất cả đều mặc đồng dạng quần áo, hắn nhanh chóng xâm nhập vào đội ngũ, cho nên không người phát hiện! Cái này mới tạo thành cùng một chỗ hoàn mỹ mật thất án giết người!”

“A! ?” Lần này, mọi người rốt cục nghe hiểu, ở đây chúng nhân viên cảnh sát không khỏi được vòng một mảnh.

“Không thể nào?” Thôi Lệ Châu trừng to mắt, quét mắt đám người một phen, “Chẳng lẽ... Hung thủ ngay tại trong những người này? Bản án, cái này liền rách?”

Sau đó, là một phen dài đến 15 giây mắt lớn trừng mắt nhỏ.

Ba Thần nhíu lông mày, cố gắng đem trước mắt chúng nhân viên cảnh sát chịu bàn phân biệt một phen, hắn muốn nhớ lại, lúc ấy đến cùng có cái nào là đột nhiên xuất hiện ở hiện trường?

“Xuy...” Triệu Ngọc vội vàng đánh một cái tạm dừng thủ thế đi ra, nói nói, “ đi, tất cả mọi người chớ suy nghĩ lung tung, chỉ là thuận miệng nói mà thôi, cái kia dù sao cũng là đang diễn trò!”

“Là... Đúng a!” Lúc này, một cái già nhân viên cảnh sát suy nghĩ nói nói, “ lúc ấy, cửa bị bổ ra về sau, già ba mang theo mấy người vọt vào, ta đi đứng chậm, liền đứng tại cái kia cửa! Về sau, cửa chống trộm vẫn là ta cùng Viên tử một khối phóng tới trên đất, cái này nếu là từ bên trong toát ra một người sống sờ sờ đến, làm sao có thể chú ý không đến đâu?”

“Đúng a...” Một tên khác nhân viên cảnh sát nói nói, “ phát hiện tây phòng người chết về sau, ta sợ hãi đông trong phòng cũng có người bị hại, còn cố ý đến cái kia trong phòng dạo qua một vòng đâu!”

“Có vẻ như... Chúng ta trong những người này...” Ba Thần cũng là vò đầu nói nói, “ giống như ai cũng không biết Hàn Khoan a?”

“Ngu đần a các ngươi?” Thôi Lệ Châu một thanh quờ lấy Hàn Khoan quần áo, đem hắn chuyển hướng đám người, hỏi nói, “ đại tác gia, ngươi hảo hảo ngó ngó những người này, nhìn xem nhận biết cái nào?”

“Ừm... Cái này. . .” Hàn Khoan lắc đầu phủ định, “Ta trước kia thường đi cục cảnh sát nghe ngóng tài liệu cái gì, nhìn xem đều rất nhìn quen mắt, nhưng không có cái gì thâm giao a?”

“Đúng a!” Đám người liên tiếp gật đầu.

“Đủ rồi a! Nghe ta nói một câu a vẫn là!” Triệu Ngọc lại một lần nữa đánh cái tạm dừng thủ thế, UU đọc sách www. uukan Shu. com “Nếu quả thật có như thế cái hung thủ, hắn cũng chưa chắc liền có thể dự báo đến, cảnh sát nhất định sẽ tới hiện trường! Hắn bất quá là cho Trương Tỉnh Phong phát cắt cổ tay ảnh chụp mà thôi...”

Ai ngờ, nghe được Triệu Ngọc, đám người không thể tránh khỏi lại đưa ánh mắt nhắm ngay Trương Tỉnh Phong.

“Uy... Nhìn... Nhìn ta làm gì?” Trương Tỉnh Phong nói nói, “ các ngươi có ý tứ gì, hoài nghi ta?”

“Không có ý tứ gì khác, “ Triệu Ngọc lắc đầu nói nói, “ hung thủ cho ngươi phát ảnh chụp, liền là muốn đem ngươi dẫn tới! Để cho hắn tỉ mỉ bày kế hiện trường, có thể bị người phát hiện! Nhưng là, hắn cũng không biết ngươi là một người tới, vẫn là mang theo cảnh sát tới! Cho nên, hắn hắn là không dám mạo hiểm lưu ở hiện trường!”

“Nhưng là...” Ai ngờ, Hàn Khoan chợt xông Trương Tỉnh Phong trừng mắt liếc, nói nói, “ hung thủ hắn là đối tình huống của ngươi rất quen thuộc a? Hắn chí ít biết ngươi hơn nửa đêm vẫn còn đang đánh bài, hơn nữa còn tại chỗ rất xa đánh bài, đã không kịp qua tới cứu người, lại có thể bảo đảm ngươi phát hiện giết người hiện trường, cho nên mới sẽ đem ảnh chụp phát đưa cho ngươi a?”

“Ngươi... Ngươi lại là thế nào cái ý tứ? Ngươi cái tội phạm giết người, tên trọc chết tiệt!” Trương Tỉnh Phong chửi ầm lên.

“Ngươi còn có mặt mũi chửi đổng?” Hàn Khoan tức giận uống nói, “ ngươi nói, có phải hay không là ngươi ở bên ngoài chọc tới cái gì cừu gia? Tỷ ngươi là bởi vì ngươi mà bị hại chết?”

“Ta nhổ vào! Hung thủ tê liệt căn bản liền là chính ngươi, ngươi đương nhiên hiểu ta! Nha Nha, dám trả đũa, nhìn ta không đập nát ngươi cái trọc đầu...”

Trương Tỉnh Phong tức giận đến nổi trận lôi đình, hướng về phía Hàn Khoan mãnh liệt bổ nhào qua, cùng nó đánh nhau ở một chỗ! Ba Thần bọn người mau tới trước kéo túm, khiến hiện trường một mảnh Hỗn Loạn...

Không đúng...

Không đúng...

Nhìn trước mắt Hỗn Loạn một màn, Triệu Ngọc bỗng nhiên ý thức được, mình trước đó mạch suy nghĩ đã tất cả đều bị chắn chết rồi, trận này kỳ quặc án giết người, phảng phất đã biến thành một cái bế tắc!

Chương 833: Từ đầu tra án lại

Không biết là Ba Thần bọn người cố ý nhường, vẫn là cái kia Trương Tỉnh Phong có đủ linh hoạt. Hắn thế mà thừa dịp loạn từ Hàn Khoan trên đầu nắm một cái dưới tóc đến, đau đến Hàn Khoan oa oa gọi bậy.

Chờ đám cảnh sát thật vất vả đem hắn hai sau khi tách ra, Hàn Khoan cái kia vốn là tạ đỉnh nghiêm trọng trên đầu, càng thêm nhìn không thấy mấy túm lông...

Triệu Ngọc gặp từ hai người bọn họ trên thân cũng hỏi không ra cái gì có thành tích vấn đề, liền dứt khoát để cảnh sát đem Hàn Khoan mang về cục cảnh sát, mà thuận tiện cũng đem Trương Tỉnh Phong oanh đi.

Trương Tỉnh Phong là cái không nghề nghiệp dân cờ bạc, bởi vì hắn là Hàn Khoan án trọng yếu người trong cuộc một trong, cho nên cảnh sát đã sớm đem hắn tra xét cái ngọn nguồn rơi. Vào lúc ban đêm, hắn đúng là cùng bài bạn nhóm đánh bài, có đầy đủ không ở tại chỗ chứng minh.

Mà đối với Hàn Khoan nói đến những cái kia thiếu nợ loại hình, mặc dù không phải cái gì lời nói vô căn cứ, nhưng liền Trương Tỉnh Phong trước mắt tình trạng kinh tế đến xem, cũng không có vấn đề quá lớn.

Còn có, ngày bình thường, Trương Tỉnh Như không ít cứu tế cái này bất tranh khí đệ đệ, cho nên Trương Tỉnh Phong coi như thật ôm hận giết người, cũng không thể nào đối chị ruột của mình ra tay.

“Cái kia...” Đợi đến tỷ phu cùng em vợ rút lui về sau, Ba Thần nhíu mày đối Triệu Ngọc hỏi nói, “ đặc biệt điều viên đồng chí, tiếp đó, chúng ta

nên làm cái gì bây giờ?”

Ai ngờ , chờ hắn sau khi hỏi xong, Triệu Ngọc lại y nguyên còn tại suy nghĩ cái gì, cũng không trả lời vấn đề của hắn.

“Đây chính là thật khó làm!” Thôi Lệ Châu cắn môi nói nói, “ bởi vì là mật thất giết người, như vậy tất cả chứng cứ rõ ràng địa chỉ hướng Hàn Khoan! Xem ra, cái này mưu sát tội danh, hắn là ngồi vững đi?”

“Bây giờ nói những chuyện này vẫn còn sớm đâu!” Tằng Khả nói nói, “ có lẽ , chờ Miêu phó tổ trưởng bên kia tra ra chiếu sách án giết người chân hung về sau, sẽ đối với chúng ta bên này có chỗ trợ giúp đâu! Ta hiện tại đặc biệt muốn biết, cái kia liên hoàn sát thủ, đến cùng là cái gì người?”

“Ba chủ nhiệm!” Lúc này, Triệu Ngọc rốt cục đình chỉ mình suy nghĩ, chính ngôn lệ sắc địa nói nói, “ tiếp đó, ta cần ngươi đi làm một kiện chuyện quan trọng, ngươi nhất định phải bảo chất bảo lượng địa cho ta hoàn thành!”

“Nha... Tốt... Được rồi! Ngài nói đi!” Ba Thần liếm láp bụng lớn đánh chào một cái.

“Tiểu Thôi nói đúng, bởi vì là mật thất quan hệ, cho nên tại ta còn không có làm rõ ràng phải chăng có cái khác hung thủ điều kiện tiên quyết, chúng ta chỉ có thể làm ra hai loại giả thiết!” Triệu Ngọc duỗi ra hai ngón tay, nói, “Hoặc là Trương Tỉnh Như tự sát, đồng thời lấy tự sát đến hãm hại mình trượng phu; hoặc là, liền là Hàn Khoan xác thực là hung thủ không thể nghi ngờ!

“Chúng ta sở dĩ đến bây giờ còn do dự, cũng là bởi vì có rất nhiều mấu chốt chứng cứ còn chưa tìm được! Chúng ta không cách nào cho vụ án này tìm tới một cái lý do hợp lý! Cho nên, ta cần biết rõ, tại hai người kia trên thân, đến cùng đều xảy ra chuyện gì?”

“Ừm... Cái kia... Ý của ngài là...” Ba Thần y nguyên nghe được ngây thơ.

“Lập tức điều động tất cả nhân thủ, đem Trương Tỉnh Như xảy ra chuyện trước đó trong vòng ba tháng, Hàn Khoan cùng Trương Tỉnh Như hai người kỹ càng hoạt động ghi chép cho ta điều tra ra được!” Triệu Ngọc phân phó nói, “ nhớ kỹ, ta nói chính là tài liệu cặn kẽ, muốn biết rõ ràng cái đôi này mỗi ngày đều làm cái gì? Cùng người nào tiếp xúc qua? Phát sinh qua sự tình gì? Cho dù là mua thức ăn, dạo phố, xem phim loại hình chi tiết, cũng không thể bỏ qua!”

“A? Cái này. . .” Ba Thần mặt lộ vẻ khó xử.

“Các ngươi có thể điều lấy tương quan giám sát, “ Triệu Ngọc tiếp tục phân phó, “Tra hỏi mỗi một cái chứng nhân, kiểm tra thực hư ngân phiếu định mức cuống! Tóm lại, ta không quản các ngươi dùng biện pháp gì, điều động bao nhiêu người, nhất định phải tại trong vòng ba ngày cho ta toàn bộ tra rõ ràng!”

“Ừm... Cái này. . .” Ba Thần nhíu nhíu mày, mặc dù khó khăn vô cùng, nhưng vẫn là miễn cưỡng đáp ứng nói, “ tốt, ta... Chúng ta tận lực!”

“Tận lực ngươi cái đại đầu quỷ!” Triệu Ngọc trừng mắt uống nói, “ ngươi cho ta chuyển cáo các ngươi đại cục trưởng, Hàn Khoan một án, các ngươi bản thân liền tồn tại trọng đại sai lầm! Còn có chiếu sách án giết người bên trong, các ngươi đồng dạng thất trách nghiêm trọng, nói cho ngươi, nếu là ngay cả ta nói chút chuyện nhỏ này đều không làm được, các ngươi toàn bộ Hoàng Kim cục cảnh sát liền đợi đến chịu xử lý đi!”

“Ừm... Là! Đúng đúng đúng...” Ba Thần vội vàng nghiêm đứng vững, cung cung kính kính đánh cái cúi chào, bảo đảm Chứng Đạo, “Chúng ta cam đoan hoàn thành nhiệm vụ!”

“Vậy cũng chớ mẹ nó đợi,

Hiện tại liền bắt đầu đi!” Triệu Ngọc lại nói, “ bất quá, ta còn có cái yêu cầu! Các ngươi tra các ngươi, nhưng là không được đi hỏi Hàn Khoan bản nhân!”

“Nha...” Ba Thần nhíu mày, “Vì cái gì?”

“Ngươi chỗ nào đến như vậy nhiều vì cái gì?” Triệu Ngọc lại vừa trừng mắt, “Để ngươi làm thế nào, ngươi liền làm như thế đó! Hiểu không?”

“Ừm... Hiểu... Đã hiểu!” Ba Thần gật đầu, trên trán thậm chí thấm ra mồ hôi lạnh.

“Còn có...” Triệu Ngọc vươn tay ra, “Cho chúng ta lưu một chiếc xe, chúng ta còn muốn tại hiện trường lại nhiều đợi một hồi! Các ngươi đi trước đi!”

“Đúng đúng đúng...” Ba Thần rất mau đưa chìa khóa phòng cùng hơi chìa khóa xe tất cả đều giao cho Triệu Ngọc, sau đó liền dẫn đông đảo nhân viên cảnh sát tiến đến điều tra tư liệu đi.

“Tổ trưởng...” Người vừa mới đi, Tằng Khả thuận tiện kỳ hướng Triệu Ngọc hỏi nói, “ chẳng lẽ... Ngươi cho rằng, là chúng ta sơ hở thứ gì sao?”

“Không phải đâu? Muốn ta nhìn, lão đại là có chủ tâm bố trí bọn họ đâu!” Thôi Lệ Châu cười xấu xa nói, “ ngươi ngó ngó bọn họ, từng cái cà lơ phất phơ, ngoại trừ cái tên mập mạp kia, nào có cái gì cảnh sát hình sự dáng vẻ?”

“Không!” Triệu Ngọc nghiêm túc nói nói, “ Tằng Khả nói đúng, bản án tra đến bây giờ, chúng ta đã đánh một cái bế tắc! Muốn muốn giải khai

cái này bế tắc, UU đọc sách www. uukan Shu. com liền phải từ đầu dây tìm lên! Ta hoài nghi, hoặc là chúng ta sơ hở cái gì, hoặc là liền là Hàn Khoan hai vợ chồng cố ý ẩn giấu đi cái gì!”

“Đừng làm rộn!” Thôi Lệ Châu thè lưỡi, “Trương Tỉnh Như đã chết, nàng còn có thể ẩn tàng cái gì?”

“Ừm... Ta giống như... Có chút minh bạch ý của ngài!” Tằng Khả gật đầu, “Xem ra, Hàn Khoan vụ án này, thật là có khả năng không giống mặt ngoài nhìn thấy đơn giản như vậy đâu!”

“Tằng Khả!” Triệu Ngọc dặn dò nói, “ sau khi trở về, ngươi chuyên môn đi hỏi thăm Hàn Khoan, để hắn cũng viết một phần vụ án phát sinh ba tháng trước kỹ càng hoạt động ghi chép đi ra. Hắn cùng vợ hắn đều muốn viết, hiểu không?”

“Không có vấn đề!” Tằng Khả khoa tay một cái OK thủ thế, nói nói, “ chờ Ba Thần bọn họ điều tra hoàn tất về sau, chúng ta liền có thể đem hai phần tư liệu làm so sánh! Nhìn xem, đến cùng là cái nào nói dối?”

“Thông minh!” Triệu Ngọc giơ ngón tay cái lên, nói nói, “ bất quá... Vừa rồi những cái kia trình diện nhân viên cảnh sát cũng không thể bỏ qua, ngươi quay đầu đem mỗi người bọn họ nội tình tất cả đều cho ta sửa sang lại! Mặc kệ có hay không cái thứ ba hung thủ, chúng ta đều không thể bỏ qua bất luận cái gì một đầu manh mối , bất kỳ cái gì một chi tiết!”

“Tốt!” Tằng Khả gật đầu, sau đó hỏi nói, “ đã dạng này, cái kia chúng ta có phải hay không hiện tại liền về cục cảnh sát?”

“Không! Còn có một chuyện, ta phải làm rõ ràng!” Nói, Triệu Ngọc chỉ chỉ hiện trường phát hiện án cái kia cái giường lớn, sau đó vỗ vỗ Thôi Lệ Châu bả vai, ánh mắt tà dị địa nói nói, “ Tiểu Thôi, tới! Theo ta lên một cái giường!”

“A, tốt...” Thôi Lệ Châu gật đầu đuổi theo, một mực đi theo Triệu Ngọc đi mấy bước, lúc này mới bỗng nhiên ngẩng đầu hỏi nói, “ ngươi... Ngươi nói cái gì? Ta không nghe lầm chứ?”

“Ta đi, cái gì lỗ tai? Ta nói, chúng ta lên * giường! Cái này đều nghe không hiểu sao?” Triệu Ngọc không kiên nhẫn khoát tay nói nói, “ nhanh lên một chút, nắm chặt thời gian!”

Chương 834: Tự sát kế hoạch

“Ngươi lại hướng bên này gần lại một điểm! Hại cái gì thẹn a ngươi?” Hiện trường phát hiện án trên giường, Triệu Ngọc không khách khí chút nào kéo Thôi Lệ Châu một thanh, dặn dò nói, “ chờ một lúc, ta sẽ giả bộ chết rồi... A không, ta làm bộ phục dụng thuốc ngủ hôn mê, ngươi liền đem chuôi đao phóng tới tay phải của ta bên trong, sau đó nắm vuốt tay phải của ta đi cắt tay phải của ngươi động mạch! Hiểu không?”

“Lão đại, không mang theo dạng này chơi, làm ta sợ muốn chết!” Thôi Lệ Châu tức giận thè lưỡi, “Ta còn tưởng rằng ngươi lại phải như lần trước như thế, muốn ta cởi quần áo đâu!”

“...” Tằng Khả mặt mũi tràn đầy khét lẹt.

“Đi đi đi, đừng hẹp hòi!” Triệu Ngọc mắng, “ làm chuyện đứng đắn đâu! Ai? Không đúng? Ta lúc nào cởi qua quần áo ngươi? Nói hươu nói vượn...”

Nguyên lai, Triệu Ngọc đây là muốn Thôi Lệ Châu đến giả trang người chết Trương Tỉnh Như, mà chính hắn thì khách mời Hàn Khoan nhân vật, hai người muốn một lần nữa diễn dịch một phen phát tình hình của hiện trường, dùng cái này thu hoạch được linh cảm.

Bởi vì không có dao gọt trái cây, bọn họ liền ngay tại chỗ tìm đến một thanh lược thay thế.

“Tốt!” Tằng Khả tự nhiên gánh làm đạo diễn nhân vật, đem lược hướng trên giường ném một cái, bắt đầu chỉ huy, “Tổ trưởng, ngươi bây giờ đã

phục dụng thuốc ngủ, hôn mê!”

Nghe đến lời này, Triệu Ngọc hai mắt vừa nhắm, nằm tại lúc ấy Hàn Khoan vị trí bên trên.

“Tiểu Thôi, ngươi lặng lẽ cầm lấy đao!” Tằng Khả tiếp tục chỉ huy, “Dùng áo gối đệm một cái, chú ý không nên để lại hạ ngươi vân tay, sau đó đem chuôi đao nhét vào tổ trưởng trong tay phải, cho hắn lấy được!”

Thôi Lệ Châu mặc dù không quá tình nguyện, nhưng vẫn là dựa theo Tằng Khả nói, đem lược nhét vào Triệu Ngọc trong tay phải.

“Tốt!” Tằng Khả tiếp tục nói, “Tiếp đó, ngươi dùng tay trái của ngươi, cầm thật chặt tổ trưởng tay phải! Sau đó thử nghiệm hướng cổ tay phải của mình bên trên động mạch cắt một cái! Nhìn xem có thể thực hiện hay không?”

“Không có vấn đề!” Thôi Lệ Châu dựa theo yêu cầu khoa tay một cái, nói nói, “ chỉ cần ta tay trái lực lượng đủ lớn, hoàn toàn có thể làm được! Ầy...”

Thôi Lệ Châu gấp siết chặt Triệu Ngọc cầm lược tay phải, hướng tay mình trên cổ tay cắt một cái, trên cổ tay thình lình xuất hiện một đạo rõ ràng ấn ký.

“Cái kia... Liền là có thể được! ?” Tằng Khả suy nghĩ nói nói, “ chẳng lẽ nói, Trương Tỉnh Như thật có thể là diễn ra vừa ra tự sát vở kịch?”

“Vật chứng ghi chép đã nói...” Triệu Ngọc ngồi dậy, nói nói, “ cái kia thanh dao gọt trái cây phi thường sắc bén, nếu như Trương Tỉnh Như đầy đủ dùng sức, là hoàn toàn có thể mượn Hàn Khoan tay, giết chết mình! Dạng này liền sẽ giả tạo thành Hàn Khoan giết người giả tượng!”

“Có khả năng!” Tằng Khả gật đầu nói, “Trương Tỉnh Như có thể sớm ăn

vào thuốc ngủ, sau đó thừa dịp dược hiệu còn chưa phát tác, đến áp dụng tự sát! Mà tại tự sát về sau, nàng cũng có đầy đủ thời gian, dùng tay trái cầm điện thoại chụp ảnh, sau đó phát đưa cho nàng đệ đệ Trương Tỉnh Phong, cùng gọi điện thoại cho hắn...”

“Hô...” Triệu Ngọc vuốt ve trong tay lược, hồi ức nói, “ giám chứng nhân viên tại nhà hắn tủ đầu giường uống nước trong chén kiểm trắc đến cao nồng độ thuốc ngủ lưu lại! Cái cốc kia là Trương Tỉnh Như, cho nên cảnh sát hoài nghi, là Hàn Khoan đem Trương Tỉnh Như cho mê choáng.

“Nhưng nếu như... Sự thật vừa vặn tương phản đâu?

“Căn cứ Hàn Khoan khẩu cung nói, hắn cùng ngày vốn là muốn viết đến đã khuya, cũng không đến 11 giờ rưỡi, hắn cũng cảm giác choáng đầu không được.

“Sau đó, hắn trước đi ra sân lội nhà vệ sinh, sau đó lại trở về phòng khóa kỹ cửa chống trộm, tiếp theo nằm ở trên giường đi ngủ! Hắn còn có thể nhớ kỹ, hắn lúc ngủ, Trương Tỉnh Như đã ngủ! Nhưng nếu như, Trương Tỉnh Như căn bản cũng không có ngủ đâu?

“Hàn Khoan còn nói, hắn viết tiểu thuyết có uống trà thói quen, vào lúc ban đêm có uống qua trà, mà lại không có uống xong. Nhưng vụ án phát sinh về sau, cảnh sát chỉ tìm được cái chén, lại không có tìm được nước trà, cũng không có tìm được thuốc ngủ lưu lại...

Nói đến đây, Triệu Ngọc con mắt bỗng nhiên trở nên thâm thúy, hắn hít một hơi thật sâu về sau, nói một cách đầy ý vị sâu xa nói: “Nếu như... Đây hết thảy, thật đều là Trương Tỉnh Như chính mình một tay bày kế, như vậy cùng ngày hiện trường phát hiện án, khả năng chính là cái này bộ dáng:

“Trương Tỉnh Như sớm tại Hàn Khoan trong nước trà động tay động chân , chờ Hàn Khoan dược hiệu phát tác, nằm ở trên giường ngủ say về

sau, nàng liền bắt đầu mình tự sát kế hoạch!

“Đầu tiên,

Nàng đem Hàn Khoan nước trà rửa qua, tắm rửa sạch sẽ, hủy diệt hạ dược chứng cứ!

“Sau đó, nàng cẩn thận kiểm tra một chút cửa chống trộm phải chăng đã khóa kỹ? Dạng này liền có thể tạo thành một cái mật thất án giết người giả tượng!

“Tiếp theo, nàng lại tính toán tốt góc độ, tại màn cửa bên trên tháo xuống một cái móc nối, khiến cho người bên ngoài, chính dễ dàng nhìn thấy phòng ngủ giường chiếu.

“Lại sau này, nàng đem thuốc ngủ tham gia tiến mình uống nước chén, quấy vân về sau uống xong, còn cố ý còn lại non nửa chén, dạng này liền tạo thành một loại nàng bị Hàn Khoan hạ dược giả tượng!

“Ngay sau đó, nàng liền bắt đầu chính thức tự sát, dùng chúng ta vừa rồi diễn luyện loại kia phương pháp, mượn dùng Hàn Khoan tay, đem mình giết chết! Cứ như vậy, hung khí bên trên liền sẽ lưu lại Hàn Khoan vân tay, để hắn nhảy vào Hoàng Hà cũng rửa không sạch!

“Mà cắt đứt động mạch về sau, nàng còn cần tay trái cầm điện thoại, cho đệ đệ của nàng phát một trương cắt cổ tay ảnh chụp, lo lắng Trương Tỉnh Phong không nhìn thấy, nàng lại phát đánh một cái điện thoại, nhưng điện thoại gọi thông về sau, nàng lại cũng không nói lời nào!

“Trương Tỉnh Như trước đó tất nhưng đã tính toán kỹ, biết Trương Tỉnh Phong chính ở nơi nào đánh bài. Cho nên, Trương Tỉnh Phong mới có thể mang theo cảnh sát đến bắt Hàn Khoan một cái hiện trường!

“Chúng ta lại đến tính toán một chút thời gian!” Triệu Ngọc ma chướng

nói, UU đọc sách www. uukan Shu. com “Hàn Khoan ngủ là 11 giờ rưỡi nhiều, gần 12 giờ. Mà Trương Tỉnh Phong tiếp vào cắt cổ tay ảnh chụp, thì là 1 điểm không đến! Trong thời gian này, vừa vặn có đầy đủ thời gian, đến cung cấp Trương Tỉnh Như áp dụng nàng trán kế hoạch!”

Triệu Ngọc sau khi nói xong, hiện trường lập tức lâm vào hoàn toàn tĩnh mịch.

Tăng Khả cùng Thôi Lệ Châu nhìn nhau im lặng, một mực chậm hơn nửa ngày, Thôi Lệ Châu lúc này mới chăm chú nghiêm túc phản bác: “Lão đại, ngươi nói như thế đạo lý rõ ràng, nhưng là, ngươi vẫn không thể nào giải thích ra một cái vấn đề trọng yếu nhất a? Trương Tỉnh Như là quỷ phụ thân sao? Nàng tại sao muốn làm như vậy đâu?

“Nàng tự sát thì cũng thôi đi! Vì cái gì còn muốn dùng loại phương pháp này để hãm hại Hàn Khoan?” Thôi Lệ Châu lắc đầu, “Mục đích của nàng là cái gì? Liền vì dùng cái chết của mình, đem đổi lấy Hàn Khoan ngồi cả một đời đại lao sao? Cái này tránh không được thiên phương dạ đàm?”

“Đúng a! Ta biết!” Triệu Ngọc gật đầu nói, “Cho nên, ta mới có thể để Ba Thần bọn họ đi tìm tất cả chi tiết! Nếu như không có bên thứ ba tham dự, như vậy hai người này khẳng định tồn tại cái gì vấn đề trọng đại!”

“Không! Ta không cho là như vậy!” Thôi Lệ Châu lắc đầu nói nói, “ ngươi không biết, ta vừa rồi nằm ở trên giường, giả tưởng chính mình là Trương Tỉnh Như lúc, cái loại cảm giác này... Ân... Dù sao... Ta cảm thấy, mặc kệ nàng cùng Hàn Khoan đến cùng có cái gì không thể cho ai biết bí mật, nàng đều khó có khả năng lựa chọn tự sát! Ta cảm thấy, hung thủ hoặc là một người khác hoàn toàn, hoặc là căn bản chính là Hàn Khoan!”

“Tiểu Thôi, không thể làm như vậy được a, phá án không thể chỉ dựa vào trực giác!” Tăng Khả lắc đầu nói nói, “ chúng ta phải dùng chứng

theo nói chuyện mới được!”

“Hoàn toàn chính xác!” Nghe đến lời này, Triệu Ngọc khó tránh khỏi uể oải địa nói nói, “ Tằng Khả nói không sai! Kỳ thật, liền coi như chúng ta suy luận chính xác, coi như Trương Tỉnh Như thật là tự sát mà nói! Không có chứng cứ, chúng ta cũng y nguyên không cách nào chứng minh Hàn Khoan liền là vô tội! Cho nên, mặc kệ hung thủ là ai, lần này, chúng ta đều gặp một cái cực kỳ cao minh —— đối thủ! !”

Chương 835: Người thắt cổ tự tử

Giữa trưa, ấm áp ánh nắng vung vãi tại tràn đầy tuyết đọng đại địa bên trên, ánh nắng nhìn như ấm áp, kì thực rét lạnh vẫn như cũ, chiếu xạ lâu như vậy, tuyết lại không có nửa điểm dấu hiệu hòa tan.

Bất quá, rét lạnh trong ngày mùa đông, xuất hành người thế nhưng là không ít. Ngồi tại nhà hàng một góc, Triệu Ngọc có thể nhìn thấy đầu đường cuối ngõ đều là rộn ràng đám người, mọi người hoặc là vội vàng đi đường, hoặc là đẩy xe nhỏ bán hàng, hoặc là tốp năm tốp ba địa cao đàm khoát luận lấy cái gì. Càng bất khả tư nghị, còn có mấy người mặc quân áo khoác, mang theo bông vải thủ sáo lão nhân ngay tại bên ngoài chơi cờ tướng.

Giờ phút này, Triệu Ngọc mang theo Thôi Lệ Châu cùng Tằng Khả tại quán cơm nhỏ bên trong ăn cơm trưa, bọn họ kêu mấy cái nơi đó đặc sắc thức nhắm, chính ăn đến say sưa ngon lành.

“Đi. . .” Triệu Ngọc nhanh nhất một cái ăn xong, hắn đầu tiên là nhìn đồng hồ đeo tay một cái, sau đó đối còn chưa ăn xong hai người dặn dò nói, “ ta hiện tại đi làm ít chuyện! Các ngươi cứ dựa theo nguyên kế hoạch hành sự đi! Tằng Khả về cục cảnh sát, Tiểu Thôi đi thám thính tin tức.

“Bất quá. . . Tiểu nha đầu, ngàn vạn phải chú ý an toàn! Có cái gì chuyện không giải quyết được, nhất định gọi điện thoại cho ta! Nha. . . Còn có, ta nghĩ, không cần ta nhắc lại ngươi một câu đi?”

“Biết!” Thôi Lệ Châu cắn đầu đũa, tinh nghịch địa nói nói, “ chúng ta

muốn làm nghiêm chỉnh. . . A, không, là người chính trực! Yên tâm đi tổ trưởng, có cha ta vết xe đổ, ta thật đã cải tà quy chính!”

“Tốt! Dùng người thì không nghi ngờ người!” Triệu Ngọc xông nàng trừng mắt nhìn, “Vậy ngươi cứ dựa theo ngươi sáo lộ tới đi, nếu như Hàn Khoan bên này tra không được cái gì, vậy ngươi liền thuận tiện điều tra thêm chiếu sách án giết người tin tức, dù sao chết bốn người, trên giang hồ cũng không có khả năng không có có cái gì gió thổi cỏ lay a? Ngươi không phải nói, ngươi ở chỗ này được đi học sao? Vậy liền đi trường học bên trong nghe ngóng nghe ngóng tình huống!”

“Biết! Bất quá. . .” Thôi Lệ Châu mặt mày sừng sộ lên nói, “Nếu như ta thật tra được cái gì, Miêu tiểu thư bên kia nhưng sẽ không cho rằng là ngươi đang giúp nàng a! Đến lúc đó, lại phải to mồm ba ba địa quạt ngươi. . .”

“Đi bà nội của ngươi. . . Ân. . .” Triệu Ngọc nhìn thấy bên cạnh đều là người, cưỡng ép đem chữ thô tục nuốt trở vào, mắng, “ liền biết hẹp hòi, có bản lĩnh, thật tra cho ta ra một chút tin tức!”

“Ha ha ha, yên tâm đi! Nhất định toàn lực ứng phó!” Thôi Lệ Châu xông Triệu Ngọc hỏng gật đầu cười, liền phối hợp tiếp tục ăn cơm.

Triệu Ngọc lại cùng Tằng Khả bàn giao vài câu, lúc này mới đẩy cửa rời đi.

Nguyên lai, Triệu Ngọc sở dĩ muốn đơn độc hành động, là bởi vì hắn phó bản kỳ ngộ, đã không sai biệt lắm nhanh đến thời gian. Hôm nay kỳ ngộ phát sinh điểm, ở vào Hoàng Kim thành bắc bộ, nơi đó gần như lấy cao tốc Công Lộ. Căn cứ bản đồ điện tử bên trên biểu hiện, nơi đó gọi là cầu Bắc khu, chính là Hoàng Kim thành tương đối vắng vẻ một chỗ.

Trước đó, Triệu Ngọc đã không chỉ một lần địa nếm đến phó bản kỳ ngộ ngon ngọt, mỗi lần đến tra án thời khắc mấu chốt, cơ hồ phó bản kỳ ngộ

đều có thể vì hắn hoặc nhiều hoặc ít địa cung cấp một chút manh mối. Mặc dù những đầu mối này chệch hướng chủ tuyến, lại thường thường có thể mang đến cho hắn hoàn toàn mới mạch suy nghĩ.

Bởi vậy, đối ở hôm nay kỳ ngộ, Triệu Ngọc cũng là phi thường chờ mong. Không biết, lần này, lại gặp được đầu mối gì?

Triệu Ngọc đón một chiếc nơi đó xe taxi, thẳng đến mục đích mà đi. Ngay từ đầu, hắn cũng không nghĩ quá nhiều, thế nhưng là, theo xe dần dần tiếp cận mục đích, hắn lại chợt ý thức được cái gì.

Thế là, hắn tranh thủ thời gian mở ra điện thoại xem xét tình tiết vụ án tư liệu, kết quả, quả nhiên giống như hắn suy đoán. Nguyên lai, phó bản kỳ ngộ hôm nay chỗ chỉ thị vị trí này, chính là là có phi thường minh xác chỉ thị tính. Bởi vì, chiếu sách án giết người bên trong hạng hai người chết, liền là ở cái địa phương này ngộ hại!

Xuống xe taxi về sau, Triệu Ngọc đi tới một mảnh chưa hoàn thành kiến trúc công trường bên trong! Căn cứ tư liệu biểu hiện, nên cư xá gọi là Kiều Bắc gia viên, mấy năm trước chính là là bản xứ chính phủ chủ lực khai thác cao tầng cư xá một trong. Bởi vì kinh tế nhận hạn chế, Hoàng Kim nơi đó cao tầng cư xá lác đác không có mấy. Cho nên, chính phủ muốn lợi dụng nên cư xá khai hỏa đầu pháo.

Nhưng mà, thế sự vô thường, bởi vì nhà đầu tư tài chính đứt dây xích, tại vài lần thay chủ về sau, nơi này cuối cùng vẫn biến thành một cái đuôi nát hạng mục.

Nên cư xá phần lớn cư dân lâu đều là vừa vặn không giới hạn, chỉ là kiến thiết tốt chủ thể dàn khung,

Ngay cả cái cửa sổ đều không có.

Ba tháng trước kia, ngay tại Hàn Khoan xảy ra chuyện trước mấy ngày,

cảnh sát ở trong đó một tòa trong đại lâu, phát hiện một cái thắt cổ tử vong nữ thanh niên.

Nếu như dựa theo Hàn Khoan 《11 giết》 bên trong trình tự tới nói, cái này thắt cổ người, chính là cái thứ hai người bị hại.

Chậc chậc. . .

Mắt nhìn lấy một mảnh Lạn Vĩ lâu, Triệu Ngọc không khỏi sinh lòng nghi hoặc. Hắn không rõ, vì cái gì hệ thống sẽ đem phó bản kỳ ngộ an bài ở cái địa phương này?

Nếu thật là cùng 《11 giết》 có quan hệ, cái kia vì sao không phải hạng nhất người chết hiện trường phát hiện án, cũng không phải những người khác, hết lần này tới lần khác là cái này hạng hai người chết đâu?

Còn có, hắn hôm nay mở ra quẻ văn, chính là một cái “Cấn khảm” quẻ, “Khảm” đại biểu nữ nhân, mà tại trước mắt chiếu sách án giết người bên trong, chỉ có cái này hạng hai người bị hại là cái nữ tính. Như vậy. . .”Khảm” quẻ ý tứ, có thể hay không chỉ là cái này nữ người bị hại đâu?

Đương nhiên, mặc kệ như thế nào, Triệu Ngọc đều khó có khả năng từ bỏ dạng này một cái cơ hội tốt. Mắt nhìn thấy kỳ ngộ sắp phát sinh, hắn lập tức bước nhanh hơn.

Tại hệ thống thăng cấp về sau, liên quan tới phó bản kỳ ngộ phát sinh điểm, thời gian cùng độ cao, tất cả đều trở nên càng thêm chính xác, Triệu Ngọc chẳng mấy chốc, liền tìm được mục đích.

Lần này, khi hắn nhìn thấy trước mắt chính là một tòa chưa hoàn thành đại lâu lầu một lâu sảnh, cùng lâu bên ngoài phòng mặt còn có lưu tàn bại giới cảnh sát hoàng tuyến về sau, hắn rốt cục xác nhận không thể nghi ngờ, hôm nay phó bản kỳ ngộ, liền là hướng về phía tên kia thắt cổ nữ thanh niên tới.

Nơi này, chính là nàng lúc trước thắt cổ địa phương!

Cao ốc không cửa không có cửa sổ, bốn phía gió lùa, đi vào lâu sảnh về sau, tia sáng lập tức ảm đạm xuống. UU đọc sách www. uukan Shu. com trước mắt lâu sảnh diện tích không nhỏ, phía bên phải là thang máy khu vực, bên trái thì là đi bộ thang lầu.

Ngẩng đầu lên, Triệu Ngọc có thể nhìn thấy lâu trong sảnh trên nóc nhà vắt ngang lấy một đầu xi măng xà ngang. Căn cứ hiện trường phát hiện án báo cáo, tên kia nữ thanh niên chính là tại căn này xi măng trên xà ngang buộc tốt trên sợi dây xâu.

Nàng trước đem dây thừng ném qua xà ngang buộc tốt, sau đó lại đánh một cái thắt cổ dùng nút buộc. Sau đó, nàng còn bên ngoài nhặt được cục gạch, từ dưới đất chồng chất lên nửa mét đến cao.

Cuối cùng, nàng giẫm lên cục gạch, đem đầu bộ tiến cổ, sau đó té lăn cục gạch, thắt cổ mất mạng.

Mặt khác, căn cứ kiểm tra thi thể báo cáo vạch, nữ thanh niên tử vong thời gian, ước chừng là tại rạng sáng hai ba điểm chuông, cho nên hiện trường không có tìm được một cái người chứng kiến. Nếu như không phải là bị một cái sáng sớm người nhặt rác phát hiện, thi thể còn không biết muốn treo lên bao lâu mới có thể bị người phát hiện.

Người chết. . . Ân. . .

Triệu Ngọc lật xem một lượt ghi chép, phát hiện người chết tên là Hác Lý Lệ, là Hoàng Kim huyện nào đó nào đó thôn thôn dân, năm nay 28 tuổi, tại một nhà Ngũ Kim điếm làm nhân viên bán hàng.

Từ trên tấm ảnh đó có thể thấy được, Hác Lý Lệ dung mạo tốt hơn, dáng người thon thả. Nàng tử vong lúc, trên thân mặc quần áo cũng đều là

đáng tiền hàng hiệu.

Chỉ bất quá, Triệu Ngọc tư liệu chỉ có nhiều như vậy, liên quan tới cái này Hác Lý Lệ tài liệu cặn kẽ, hắn còn không có đạt được.

Triệu Ngọc còn không quá rõ ràng, cảnh sát vì sao lại đem án này trở thành tự sát án xử lý? Nhưng từ hiện trường, cùng người chết thân phận đến xem, liền tồn tại có nhiều vấn đề, sao có thể như vậy qua loa địa kết án đâu?

Triệu Ngọc đang đứng tại trong sảnh quan sát đến hoàn cảnh, lại chợt nghe thang lầu bên kia truyền đến một trận vang động.

Ta đi!

Triệu Ngọc mãnh kinh, lúc này mới ý thức được, hắn đến nơi này chính là phải tao ngộ kỳ ngộ, hiện tại vừa vặn đến kỳ ngộ phát sinh thời gian, chẳng lẽ. . .

Nghĩ đến chỗ này, hắn không dám chậm trễ chút nào, lập tức móc ra súng lục của hắn, liếc về thanh âm truyền đến chỗ. . .

Chương 836: Sát nhân theo sách

Từ Khúc Lương phá án sau này, Triệu Ngọc đã có thêm nhiều kinh nghiệm, hắn cũng từ phòng hình sự xin súng lãnh giấy phép, hơn nữa lấy được một khẩu Type-64.

Đừng xem Miêu Anh là chỉa vào đội phó danh tiếng tới, nhưng bởi vì nàng nhậm chức thời gian quá ngắn, chưa đạt được quyền mang súng.

Vì vậy, bây giờ toàn bộ tổ điều tra đặc biệt chỉ có hai cây súng lục, trừ Triệu Ngọc ra, một cây khác thì phụ trách công việc bên ngoài nhiệm vụ Nhiễm Đào trên người.

Bất quá, giờ phút này, khi Triệu Ngọc đem họng súng nhắm ngay cửa thang lầu không bao lâu sau, hắn rốt cuộc lại cây súng nhanh chóng thu hồi. Bởi vì, hắn đã từ cửa thang lầu nghe được Nhiễm Đào loa lớn cổ họng.

Sau đó, hắn lại nghe được Ngô Tú Mẫn quen dùng chế giễu thanh âm. . .

Quả nhiên, sau mấy giây, Nhiễm Đào, Ngô Tú Mẫn còn có Miêu Anh, ba người cùng xuất hiện ở lầu một lầu bên trong phòng khách.

“Ai? Lão đại, ngươi thế nào tới rồi?” Nhiễm Đào liếc nhìn Triệu Ngọc, vội vàng tiến lên chào hỏi.

Ai!

Quả nhiên là sợ bóng sợ gió một trận! Triệu Ngọc cau mày, hắn không

nghĩ tới, hệ thống hôm nay an bài cho hắn, lại là cùng người mình kỳ ngộ.

“Uy uy uy. . .” Miêu Anh thấy Triệu Ngọc cũng là có chút bất ngờ, lúc này cười hì hì đi tới Triệu Ngọc trước gót chân, có khác mùi đất nói, “Triệu Ngọc, ngươi cái này không hợp quy củ a? Không phải là nói xong rồi phân công chia nhiệm vụ sao? Làm sao có thể tới đào ta góc tường chứ ?”

“Cái gì đào ngươi góc tường?” Triệu Ngọc cho tới bây giờ không chịu lép vế, lúc này trả lời, “Ta còn đập ngươi sân đâu! Dù gì, ta cũng là tổ điều tra đặc biệt tổ lớn trường chứ ? Tổng hợp một chút toàn cục, nhưng là ta phần chức trách đâu!”

“Hắc hắc hắc. . . Cái gì toàn cục không hoàn toàn cục?” Nhiễm Đào cười nói, “Cái này không rõ ràng sao! Tổ trưởng là đến tìm người ta bạn gái tới rồi!”

“Hừ! Hắn cũng không cái này tốt bụng!” Miêu Anh đối Triệu Ngọc cười nói, “Tổ trưởng đại nhân, ngươi rốt cuộc có gì phải làm a?”

“Hả. . .” Triệu Ngọc chỉ chỉ trên lầu, hỏi, “Các ngươi. . . Tại sao phải lên lầu?”

“Hả. . .”

Nhiễm Đào vừa định trả lời, Miêu Anh nhưng cướp lời nói đầu nói: “Tổ trưởng đại nhân, ngươi tới đúng dịp, ta đang muốn thật tốt cáo bọn họ cục cảnh sát Hoàng Kim một đơn kiện đây! Ngươi xem một chút đi. . .”

Vừa nói, Miêu Anh chỉ người chết đã từng treo cổ địa phương nói: “Một cái trẻ tuổi cô gái, đêm hôm khuya khoắc ở nơi này bỏ hoang trong nhà lầu lên treo! Hơi dùng chút đầu óc, cũng có thể phát hiện có không bình thường địa phương chứ ? Nhưng bọn họ cục cảnh sát Hoàng Kim chứ ?

Một cái đơn giản tự sát liền đem vụ án kết?

“Cho nên, quay đầu nhất định để cho Tăng Khả ở trong báo cáo cộng thêm điểm này!” Miêu Anh chăm chỉ nghiêm túc nói nhẹ, “Thật ra thì, chúng ta không chỉ là vì truy cứu bọn họ trách nhiệm, phần đông chính là cảnh cáo, tránh sau này phát sinh nữa chuyện tương tự món a!”

“Hả. . .” Triệu Ngọc thờ ơ nói, “Cái này theo ngươi như thế nào đều được! Ta chỉ muốn hỏi một chút, vụ án ra sao? Nếu như dựa theo tiểu thuyết kịch tình lời, nữ nhân này hẳn không phải là mình tự sát chứ ?”

“Hẳn là!” Miêu Anh gật đầu nói, “Nhưng là, bởi vì thi thể đã hỏa táng rồi, lưu lại về điểm kia mà chứng cớ, căn bản cái gì cũng chứng minh không được! Cảnh sát thậm chí cũng không có cho nàng làm kiểm nghiệm xác, thật là quá đùa giỡn!”

“Cái kia. . . Thân nhân chứ ?” Triệu Ngọc lắc đầu nói, “Giống như vậy một cái trẻ tuổi cô nương, chẳng lẽ thân nhân không nghĩ biết rõ chân tướng sao?”

“Hả. . .” Ngô Tú Mẫn tiếc nuối nói, “Nàng tình huống tương đối đặc thù! Người chết Hác Lý Lệ cha mẹ ly dị nhiều năm, nghe nói phụ thân xuống phía nam làm công, đi một lần bốn năm năm hết tết đến cũng miểu không tin tức rồi! Nàng mẹ tái giá tha hương, bây giờ ở Russia bên kia, hoàng kim cảnh sát cho nàng gọi điện thoại, nhưng nàng lại để cho cảnh sát toàn quyền xử lý, nửa điểm khó qua ý cũng không có.

“Cuối cùng, cảnh sát không thể làm gì khác hơn là tìm tới Hác Lý Lệ nông thôn mấy thân thích sau khi thương lượng chuyện, “ Ngô Tú Mẫn lắc đầu, “Những người này cũng không ai muốn phiền toái trên người, cho nên không người tra cứu, liền đem nàng qua loa hỏa táng rồi!”

“Vậy thì không đúng!” Triệu Ngọc nhớ lại nói, “Hác Lý Lệ ở ngũ kim điếm đi làm, nhưng lúc nàng chết, quần áo mặc trên người cũng đều là

nhãn hiệu nổi tiếng hàng thật, giá trị hẳn không thấp chứ ?”

“ Đúng !” Nhiễm Đào gật đầu nói, “Miêu tổ phó sớm liền nghĩ đến, chúng ta cẩn thận điều tra một chút Hác Lý Lệ truyền tin ghi chép, đã đem nàng tình nhân tìm đến! Là một kiền năm kim bán sỉ phú thương, ở Chiêu Vân đâu! Chúng ta liên lạc cảnh sát địa phương, buổi chiều liền có thể đem người mang tới!”

“Bất quá, chúng ta tra ra. . .” Ngô Tú Mẫn bổ sung nói, “Phú thương nói, hắn ở nửa năm trước cũng đã cùng Hác Lý Lệ chia tay, trả lại cho nàng một khoản chia tay phí! Hơn nữa, án phát ngày đó, phú thương đang Nam Giang du lịch, có không ở tại chỗ chứng minh. . .”

“Nếu quả thật cùng 《11 giết》 có liên quan, “ Miêu Anh nói, “Vậy chúng ta cũng không cần từ nơi này phú thương trên người hạ thời gian! Chúng ta hay là tra một chút cái này Hác Lý Lệ rốt cuộc cũng với ai tiếp xúc qua, mới càng thiết thực!”

“Hả. . . Bất quá, cũng không thể loại bỏ, hung thủ là ngẫu nhiên giết người!” Triệu Ngọc nghĩ sâu xa mấy giây, lại hỏi, “Như vậy. . . Những thứ khác người bị hại chứ ? Bây giờ có phương hướng sao?”

“Quản chế tê liệt, thời gian quá lâu, nhân chứng thiếu sót. . .” Miêu Anh lắc đầu nói, “Nếu như đơn thuần từ vụ án bản thân lên đường, chỉ có thể là thử vận khí! Cho nên, điều tra quyển kia 《11 giết》 vẫn còn chúng ta phá án điểm chính!”

“Tổ trưởng!” Ngô Tú Mẫn báo cáo, “Chúng ta bây giờ duy nhất có thể khẳng định là, hung thủ cũng không phải là không kém chút nào đất dựa theo tiểu thuyết đang thi hành giết người! Trong tiểu thuyết, người chết đều là phái nam, hơn nữa tuổi tác tương đối, hai bên đều ở một trường học học.

“Nhưng trước mắt vụ án này bốn cá người bị hại lại không có đảm

nhiệm quan hệ như thế nào, giới tính, tuổi tác, nghề nghiệp, hoàn cảnh gia đình, điều kiện kinh tế tất cả đều không giống nhau, cơ hồ không tìm ra bất kỳ một điểm giống nhau!”

“Nói cách khác. . .” Triệu Ngọc gật đầu nói, “Cái này khởi theo sách vụ án giết người căn nguyên, cũng không phải là cái gì sân trường bạo lực rồi?”

“Đừng nói sân trường bạo lực, khả năng cùng sân trường cũng không có quan hệ gì!” Miêu Anh nói.

“Nhưng là. . .” Ngô Tú Mẫn lại nói, “Trừ người bị hại bất đồng trở ra, những thứ khác gây án chi tiết nhưng tất cả đều cùng kịch tình độ cao giống in. Chết thứ tự, phương thức, mỗi một người chết tự sát sân, ngụy tạo tự sát hiện trường thủ đoạn vân vân, tất cả đều giống nhau như đúc!”

“Nga. . .” Triệu Ngọc gật đầu giữa, còn đang ngưng thần suy tư.

“Tổ trưởng. . .” Ngô Tú Mẫn lại nói, “Ta từ đầu tới đuôi ghi chép xuống Hàn Khoan《11 giết》, sau đó cũng đem toàn bộ hiện trường đi một lần! Từ ta góc độ chuyên nghiệp lên đường, ta cho là, hung thủ cũng không phải là ở ngẫu nhiên giết người!”

“Nga?” Triệu Ngọc bất ngờ. Miêu Anh cũng tựa hồ là lần đầu nghe được Ngô Tú Mẫn phân tích, giống vậy nghe dị thường nghiêm cẩn.

“Đây là một loại không hề thường gặp tâm lý tình cảnh dời đi, “ Ngô Tú Mẫn nói, “Hung thủ đang nhìn Hàn Khoan tiểu thuyết sau, dẫn phát hắn cộng minh nào đó! Nhưng loại cộng minh này cũng không thấy được giống nhau như đúc, nói cách khác, hung thủ không thấy được cùng chủ nhân công có vậy gặp, nhưng có thể sinh ra cùng chủ nhân công giống nhau tâm cảnh!

“Ở nào đó tâm lý khăng khăng, hoặc là tự mình điều chỉnh thiếu sót hạ,

hung thủ liền đem mình tưởng tượng thành cái kia người chủ nhân công, sau đó bắt đầu thực hiện hắn giết người kế hoạch!”

“Nga. . . Ta dường như nghe rõ!” Triệu Ngọc gật đầu nói, “Nói cách khác, hung thủ khẳng định cũng là ở nơi nào bị tức! Hắn giết người, hắn cùng hắn bị tức có quan hệ!”

“Hả. . . Càng nghiêm cẩn một chút. . .” Miêu Anh nói, “Cũng có thể, bị tức người là hung thủ một cái chí thân! Liền cùng tiểu thuyết tình tiết vậy, hung thủ chí thân bị giận lựa chọn tự sát, cho nên hung thủ mới sẽ dựa theo trong tiểu thuyết tình tiết, cũng dùng ngụy tạo tự sát, đi trả thù những người này!”

“Cái kia. . . Bất kể bị tức chính là ai. . .” Triệu Ngọc ngẩng đầu nhìn đã từng treo chết rồi người địa phương, gật đầu nói, “Nếu quả thật là có nguyên nhân, vậy ít nhất vụ án này, không khó phá!”

“ Đúng !” Ngô Tú Mẫn nói, “Chúng ta chỉ cần điều tra cặn kẽ mỗi một người chết tài liệu, sau đó đem bọn họ đường chéo điểm tìm ra, liền có thể tìm được cái đó hung thủ!”

“Tốt! Nếu như vậy. . .” Triệu Ngọc rùng mình một cái, nói, “Vậy chúng ta hay là trở về bót cảnh sát đi đi! Đem chuyện còn lại, đóng cho những thứ này cảnh sát địa phương cửa là tốt!”

“Nhưng là. . .” Miêu Anh tỏ ra có chút bận tâm, “Bọn họ năng lực quả thực không để cho người yên tâm a!”

“A a a. . .” Triệu Ngọc hướng Miêu Anh khẽ mỉm cười, nói, “Tổ phó a, xem ra, ngươi vẫn là không có thói quen tổ điều tra đặc biệt công việc kiểu mẫu! Ta có thể chịu trách nhiệm nói cho ngươi, năng lực là có thể bức ra!

“Yên tâm đi, ta rành nhất về làm cho người làm áp lực chuyện! Ta có thể

bảo đảm, không ra một ngày, liên quan tới bốn tên người chết cặn kẽ báo cáo, thì sẽ thả ở ngươi trên bàn làm việc!”

Nói đến đây, Triệu Ngọc quen việc dễ làm vậy kéo đi một chút Miêu Anh vai, nói: “Đi thôi, chỗ này thật đặc biệt lạnh a!”

Vì vậy, bốn người cùng nhau hướng cao ốc đi ra bên ngoài. Một mực đi tới cửa lúc, Triệu Ngọc lúc này mới nhớ tới một chuyện tới, vội hỏi Miêu Anh: “Nga, đúng rồi, ngươi còn không có nói cho ta, mới vừa rồi, các ngươi tại sao phải lên lầu chứ ?”

“Không có gì!” Miêu Anh chép miệng, mắt lộ nghi ngờ nói nhẹ, “Ta chỉ là. . . Cảm giác chỗ này tốt giống như từ nơi nào ra mắt tựa như! Thượng đi tìm một chút cảm giác mà thôi!”

“Không thể nào? Chị dâu, ngươi trước kia cũng đã tới hoàng kim thành?” Nhiễm Đào hỏi.

Miêu Anh lắc đầu: “Nhưng chính là nhìn quen mắt, giống như đã từng quen biết!”

“Thật ra thì đi. . . Ngươi vừa nói như vậy, ngược lại là nhắc nhở ta!” Triệu Ngọc ngẩng đầu nhìn nhà này chưa làm xong cao ốc, cảm khái nói, “Ta cũng tốt giống như, từ nơi nào thấy qua tựa như! Miêu miêu a, ngươi nói. . . Có phải hay không là bởi vì Cầu Tân Dương cái kia vụ án, đây là để cho hai ta nhớ tới Tần Sơn quỷ thành tới rồi?”

“Hả. . . Nhưng. . . Khả năng đi. . .” Ngay trước mọi người người hướng ngoài cửa đi tới lúc, Miêu Anh cũng là không nhịn được quay đầu nhìn một cái âm sâm sâm cao ốc, chân mày vẫn không có giãn ra ý. . .

Chương 837: Sát nhân sách giáo khoa

Triệu Ngọc quả nhiên không có nuốt lời, ước chừng một buổi chiều, hắn liền đem cục cảnh sát Hoàng Kim quấy rối một cái long trời lở đất.

Hắn kiếp trước là chuyên môn đòi nợ đòi mạng quỷ, cho người làm áp lực chỉ là tiện tay lấy kiến thức cơ bản mà thôi.

Hắn trước nhất cho cục cảnh sát Hoàng Kim Lưu Sùng Mẫn chánh cục trưởng gọi điện thoại, ở trong điện thoại trực tiếp đem hắn không còn mặt mũi nào thúi mắng một trận.

Kết quả, mắng xong sau, Lưu cục trưởng giống như sẽ trong nháy mắt di động tựa như, chớp mắt liền xuất hiện ở Triệu Ngọc trước mặt.

Dĩ nhiên, dựa theo sáo lộ, Triệu Ngọc tự nhiên sẽ không cho hắn cái gì tốt sắc mặt, đầu tiên là đem bọn họ từ Hàn Khoan án, cùng với liên hoàn vụ án giết người trung tệ hại biểu hiện sinh động đất thuật lại một lần, sau đó liền tuyên bố, muốn đem bọn họ toàn bộ cục cảnh sát Hoàng Kim cáo đến phòng hình sự đi!

Vì trò lừa bịp diễn chân, hắn thậm chí thật ngay trước mọi người mặt bấm phòng hình sự điện thoại, lần này, Lưu cục trưởng cùng liên can lãnh đạo bị sợ không mạch rồi cũng, vội vàng khổ khổ khuyên can, còn kém cho Triệu Ngọc quỳ xuống.

Sau đó, ở Triệu Ngọc thầm nháy mắt dưới, tổ phó Miêu Anh lúc này mới đứng ra hát mặt trắng, một mặt khuyên Triệu Ngọc cúp điện thoại, một mặt đám lãnh đạo cửa cầu xin cá tình, nói không nể mặt tăng cũng nể

mặt phật, cho bọn họ lưu cái cơ hội loại.

Tất cả lãnh đạo luôn miệng phụ họa, Triệu Ngọc lúc này mới làm bộ tiêu mất hết giận, sau đó nhân cơ hội đem điểm chính chuyển tới trước mắt vụ án đi lên, nói bọn họ bót cảnh sát hiệu suất làm việc quá thấp, không phối hợp mình công việc vân vân, cho bọn họ chọn một đống lớn tật xấu đi ra, hơn nữa cảnh cáo bọn họ, nếu là bởi vì bọn họ làm trễ nãi tình báo mà không phá được án, đó chính là tội thêm một bậc!

Lưu cục trưởng nghe lời ấy, vội vàng vỗ ngực thề, nói hắn nhất định sẽ nghiêm túc kỷ luật, điều động tất cả có thể điều động cảnh lực, toàn lực ứng phó, nhất định bảo đảm chất lượng hoàn thành nhiệm vụ. . .

Triệu Ngọc am tường kỳ đạo, hắn biết bây giờ loại thời khắc mấu chốt này, không thể thật cùng bọn họ trở mặt. Một khi đem sự tình làm lớn chuyện, thật ra thì đối bản thân mình cũng không có gì hay chỗ!

Vì vậy, hắn lại bắt đầu áp dụng đánh bàn tay cho táo ngọt ăn sách lược, bắt đầu hiểu chi lấy lý, dùng tình cảm lay động đất theo như đối phương lời nói không căn cứ đứng lên, nói chỉ cần bọn họ có thể tra được đầu mối trọng yếu, không những có thể đem công bổ quá, thậm chí còn có thể lập công cái gì. . .

Nói tóm lại, ở Triệu Ngọc một phen lừa thần gạt quỷ lời nói sau đó, cục cảnh sát Hoàng Kim những người lãnh đạo coi như là hoàn toàn phục. Để tỏ lòng quyết tâm, Lưu cục trưởng lập tức tự mình tổ chức thệ sư đại hội, cho tất cả cảnh sát viên xuống tử mệnh lệnh, muốn bọn họ nhất định phải, lập tức, nghiêm khắc thi hành đặc điều viên môn mệnh lệnh, không cho phép xuất hiện nửa điểm lơ là, sai lầm còn có ứng phó! Nếu không, nhất luật tại chỗ đuổi. . .

Chỉ như vậy, sau khi tuyên thệ đại hội, toàn bộ cục cảnh sát Hoàng Kim lập tức có biến hóa long trời lỡ đất,

Đúng như Triệu Ngọc nói như vậy, một người năng lực, có lúc cũng tất cả đều là bức ra. Cũng không lâu lắm, các cảnh sát viên điều tra tới các lộ tình báo, liền giống như bông tuyết vậy, sưu tầm đến rồi tổ điều tra đặc biệt phòng làm việc trong!

Các cảnh sát viên tất cả đều ý thức được sự quan trọng đại, cho nên làm được dị thường ra sức. Vì đạt được tin tức tình báo, bọn họ không tiếc cả đêm đi từng nhà từng nhà hỏi thăm phỏng vấn, không dám bỏ qua bất kỳ một chi tiết.

Đến cuối cùng nhất, bọn họ chẳng những đem vụ án người trong cuộc tổ tông tám đời cũng điều tra đi ra, thậm chí ngay cả bọn họ mỗi ngày lúc nào ăn cơm đi vệ sinh tất cả đều tra xét rõ ràng.

Không nghi ngờ chút nào, có những thứ này tường thật tài liệu, không thể nghi ngờ đối Triệu Ngọc đám người điều tra phá án có trợ giúp lớn.

Vì tranh thủ thời cơ, Triệu Ngọc từ chối khéo Lưu cục trưởng muốn ở sang trọng tửu lầu vì bọn họ đón gió tẩy trần hảo ý, đêm đó lại tăng lên bốn bề bảng trắng, tiếp tục tăng thêm tài liệu, bắt đầu phân tích vụ án.

“Nếu quả thật là căn cứ tiểu thuyết kịch tình giết người, “ Miêu Anh chỉ bảng trắng nói, “Như vậy. . . Cái này Chiêm Kiện Khang rất có thể là người thứ nhất người chết, mà hắn chết cũng rất có thể là bị mưu sát!”

Triệu Ngọc nhìn kỹ nhìn Chiêm Kiện Khang tài liệu, người này chỉ có 21 tuổi, là một tên đặng chạy điện xe ba bánh người giao hàng, ngày thường ngay tại vật liệu xây cất thị trường sinh hoạt.

Căn cứ tình báo biểu hiện, người này trẻ tuổi lực tráng, không chỉ giao hàng, hơn nữa còn có thể chuyên chở, cho nên hắn buôn bán một mực so với chớ đồng hành được không thiểu, thường thường chọc người ghen tị.

Năm ngoái 7 cuối tháng, những người đồng hành phát hiện, Chiêm Kiện

Khang liên tiếp thời gian rất lâu cũng không có ra xe. Bất quá, bởi vì người này tánh khí nóng nảy, thường xuyên cùng người xảy ra xung đột, cho nên những người đồng hành chỉ mong không nhìn thấy hắn, liền ai cũng không có coi là chuyện gì.

Sau đó, hay là Chiêm Kiện Khang người nhà phát hiện lâu cũng không liên lạc được hắn, lúc này mới báo cảnh.

Đừng nói, hoàng kim cảnh sát cũng là thật không hàm hồ, vì tìm được Chiêm Kiện Khang tung tích, bọn họ lên đường số lớn cảnh lực tìm, cuối cùng từ vật liệu xây cất thị trường kế cận một cái nhà cao ốc bỏ hoang bên trong, phát hiện hắn thi thể.

Chiêm Kiện Khang chết ở cao ốc một cái hẻo lánh tầng kép bên trong, rất khó bị người phát hiện, phát hiện lúc người đã chết nửa tháng có thừa, hơn nữa chánh trị ngày nóng đang lúc, thi thể thối rữa phải vô cùng nghiêm trọng.

Nhưng may là như vậy, cảnh sát vẫn hoài nghi mưu sát có khả năng rất lớn, cho nên chẳng những cho thi thể làm kiểm nghiệm xác, hơn nữa còn nhận thật cẩn thận đất điều tra rất lâu.

Nhưng mà, vô luận là kiểm nghiệm xác, án mạng hiện trường hay là những thứ khác điều tra, cảnh sát đều không phát hiện rõ ràng hắn giết dấu vết, cuối cùng chỉ có thể lấy tự sát kết án.

Mặc dù thân nhân người chết tồn có dị nghị, nhưng bọn họ cũng là chút nào không biện pháp, cũng chỉ có thể ngầm thừa nhận nơi này.

“Ta xem qua kiểm nghiệm xác báo cáo!” Miêu Anh chỉ người chết hình nói, “Bởi vì phát hiện quá muộn, thối rữa nghiêm trọng, kiểm nghiệm xác hiệu quả vô cùng không để ý tới muốn, cho nên nhân viên nghiệm xác cũng không phát hiện có rõ ràng hắn giết đặc thù!”

“Nếu như nếu muốn ngụy tạo tự sát, “ Triệu Ngọc nói, “Ít nhất phải đem người bị hại hôn mê mới được! Kiểm nghiệm xác máu trong báo cáo mặt, không có phát hiện sao?”

“Không có!” Ngô Tú Mẫn nói, “Nhưng là. . . Hàn Khoan trong sách nhắc tới, tất cả người bị hại, tất cả đều là hung thủ dùng đơn giản thô bạo Ê-te phương thức mê đảo!”

“Ê-te?”

“ Đúng !” Miêu Anh nói, “Nếu như sử dụng hút vào tính hôn mê lời, qua dài như vậy thời gian, là khẳng định kiểm không tra ra! Ê-te dồn người hôn mê thời gian không dài, nhưng là dùng để giết người, hay là đủ!”

“Nga. . .” Triệu Ngọc gật đầu nói, “Ta còn tưởng rằng, là điện giật đâu! Ta năm đó làm đệ nhất vụ án, chính là điện * côn cưỡng dâm án!”

“Chắc là Ê-te!” Miêu Anh chỉ bảng trắng tài liệu nói, “Hơn nữa, thông qua Hàn Khoan thuật lại, Chiêm Kiện Khang chết địa phương, cùng 《11 giết 》 bên trong cảnh tượng cũng là giống nhau như đúc! Trong sách người thứ nhất người chết, đồng dạng là chết ở một tòa cao ốc bỏ hoang tầng kép bên trong! Cho nên, chúng ta đã có thể xác định, Chiêm Kiện Khang chính là theo sách vụ án giết người hạng nhất người bị hại!”

“Chặc chặc. . .” Triệu Ngọc suy nghĩ nói, “Bỏ hoang cao ốc! Bỏ hoang cao ốc. . .”

Vừa nói, hắn lại đi mặt bên bước một bước, chỉ hạng nhì người bị hại Hác Lý Lệ hình nói: “Hạng nhì người chết, là ở cao ốc chưa hoàn thành bên trong hành lang!”

“Là, tổ trưởng!” Ngô Tú Mẫn lãnh ngộ Triệu Ngọc ý, lập tức nói, “《11 giết 》 trong thứ hai cái người bị hại, cũng chết ở địa phương giống nhau! Chỉ bất quá, bên trong tiểu thuyết người chết là một nam!”

“Thứ ba. . .” Triệu Ngọc lại tới đến hạng ba người bị hại tài liệu trước gót chân, chỉ “Tường Hòa Gia Viên” bốn chữ hỏi, “Thứ ba cá hiện trường là tình huống gì?”

“Cái này. . . Phải là một rất bình thường tiểu khu! Nhà là hai năm trước che lại. . .” Ngô Tú Mẫn trả lời, “Nhưng là bởi vì nhà chất lượng, còn có lò sưởi tranh chấp các loại vấn đề, vào ở tỷ số cũng không cao lắm. Khả năng ác tính tuần hoàn đi, vật nghiệp căn bản là không có xây, cho nên quản chế tất cả đều là chưng bày!”

“Mua nhà người, cơ bản đều không ở nơi đó ở!” Miêu Anh nói, “Ở nơi đó ở, phần trăm chi chín mươi đều là khách trọ, tiền mướn tiện nghi ngoại hạng! Mướn phòng khách tốt xấu lẫn lộn, cho nên nơi đó thường xuyên xảy ra trộm cắp cùng đánh lộn loại sự kiện, lâu ngày, người ở liền càng ít hơn!”

“Nga. . .” Tăng Khả nói, “Bởi vì là cho mướn tới nhà, cho nên mọi người cũng không quan tâm lầu trên lầu dưới là hay không nằm người chết! ?”

“Như vậy. . . Bên trong tiểu thuyết thì sao?” Triệu Ngọc đối Ngô Tú Mẫn hỏi.

“Hơi có chút ra vào!” Ngô Tú Mẫn nói, “Bên trong tiểu thuyết, hạng ba người bị hại là chết ở một cái cũ kỹ tiểu khu không người trong phòng, bất quá, phôi phòng cùng điện giật đều là giống nhau!”

“Ta nghĩ. . . Cái này là có thể hiểu chứ ?” Nhiễm Đào nói, “Hoàng kim thành địa phương lớn bằng bàn tay, đi nơi nào tìm cùng bên trong tiểu thuyết giống nhau như đúc địa phương đi? Vả lại nói, sách đều là bịa đặt!”

“Hả. . . Cái này đã rất gần. . .” Triệu Ngọc gật đầu, “Mặc dù hung thủ ở

chỗ này xảy ra sai lầm, nhưng chúng ta vẫn có thể xác định, nơi này chính là thứ ba khởi vụ án giết người món hiện trường. . .

“Chặc chặc. . .” Triệu Ngọc táp trứ miệng nói, “Xem ra, chúng ta thật đúng là đánh giá thấp tên hung thủ này năng lực đâu! Đáng chết Hàn Khoan, hắn không phải là nói, hắn quyển sách này trong chỗ sơ hở đầy dẫy sao? Bây giờ nhìn lại, cũng đặc biệt sắp thành giết người sách giáo khoa rồi đi! ?”

Chương 838: Kinh thiên đại suy luận

“Các ngươi nhìn...” Triệu Ngọc chỉ chỉ tất cả bạch bản tư liệu nói nói, “ hung thủ lựa chọn giết người những địa phương này, không phải vứt bỏ cao ốc liền là bỏ trống phòng ốc, hoặc là rời xa thành trấn nội thành, hoặc là liền là không ai chú ý!

“Nếu như không phải thứ ba vụ án xảy ra ngoài ý muốn, chỉ sợ đến bây giờ, cảnh sát cũng vô pháp đem những này bản án liên hệ đến cùng đi! Cũng chưa chắc có thể đem tự sát cùng mưu sát phân phân biệt rõ ràng!” Triệu Ngọc vỗ một cái bạch bản, “Hung thủ lựa chọn mục tiêu cũng thật ý tứ, những này người chết mặc dù thân phận khác biệt, nhưng bọn họ phần lớn không có ổn định làm việc, mà lại thân nhân không ở bên người, nếu như phát sinh mất tích, sẽ không rất nhanh có người đi đến cục cảnh sát báo án! Mà thi thể phát hiện càng lâu, đối hung thủ ngụy tạo tự sát hiện trường liền càng có lợi!

“Cho nên, mặc dù có quyển kia 《11 giết》 tại làm chỉ đạo, nhưng hung thủ vẫn là hạ không ít tâm tư!” Triệu Ngọc nói nói, “ hắn chí ít sớm giẫm qua điểm, làm qua hoàn chỉnh kế hoạch, biết chỗ nào không có camera, chỗ nào có thể né tránh đám người! Chỉ bất quá, hắn khả năng đối với điện giật không hiểu nhiều đi, cho nên mới tại thứ ba kiện trong vụ án xuất hiện sai lầm!

“Ai!” Triệu Ngọc thở dài một hơi, nhìn xem bạch bản nói nói, “ ta hiện tại đặc biệt muốn nhìn một chút, Hàn Khoan viết 《11 giết》 đến cùng là bản như thế nào tiểu thuyết? Nếu thật là một bản nát sách, làm sao có thể để hung thủ như thế nhập ma?”

“Ai? Các ngươi nói...” Nhiễm Đào bỗng nhiên nói nói, “ nếu như sách thật sự là nát sách, như vậy... Tên hung thủ này, có phải hay không là Hàn Khoan một tay dạy dỗ nên đâu? Cũng hoặc là, bọn họ bản thân liền là đồng bọn? Chiếu sách án giết người thủ phạm thật phía sau màn, kỳ thật liền là Hàn Khoan chính mình?”

“Oa, ngươi nói hình như 《 cưa điện kinh hồn 》(Phim SAW - Lưỡi cưa) giống như, còn mang thu đồ đệ đệ?” Tăng Khả lắc đầu nói nói, “ Hàn Khoan ngốc sao? Chủ động đem chúng ta gọi qua, tra chính hắn?”

“Có lẽ, Hàn Khoan hiện tại thân hãm lao ngục, bất đắc dĩ đâu?” Nhiễm Đào lại nói, “ hắn bán đồ đệ của hắn, đến cùng chúng ta làm giao dịch, để chúng ta trợ giúp điều tra trong sạch của hắn?”

“Có mao bệnh!” Ngô Tú Mẫn lệ cũ địa trước mặt mọi người chế nhạo nói, “ ngươi không cảm thấy trong lời của ngươi tất cả đều là mâu thuẫn sao? Xúi giục giết người cùng so tội giết người còn nặng đâu! Hàn Khoan nếu là bán hắn đồng bọn hoặc đồ đệ, cái kia chính là muốn chết! Xin nhờ, đừng tiếp tục cho chúng ta làm loạn thêm có được hay không? Lúc đầu mạch suy nghĩ rất rõ ràng, để ngươi cái này một quấy nhiễu, đều nhanh đến Nam Cực đi!”

“Lại tới! Ta làm gì ngươi đến cùng? Già đỗi ta, có ý tứ sao?” Nhiễm Đào không phục, “Van các ngươi suy nghĩ một chút, công việc này muốn vạn nhất thật sự là Hàn Khoan bày kế, hắn nhưng là có chỗ tốt cực lớn!”

“Chỗ tốt gì?” Tăng Khả hỏi.

“Oa!” Nhiễm Đào khoa tay nói, “ còn đến mức nào? Làm mọi người biết có cái liên hoàn sát thủ tại dựa theo Hàn Khoan tiểu thuyết giết người về sau, quyển sách kia còn không phải lửa tới trình độ nào? Không riêng 《11 giết 》, hắn viết qua tất cả tiểu thuyết tất cả đều có thể bán chạy đi?”

“Nha... Chiếu ngươi nói như vậy, “ Tằng Khả nói nói, “ Hàn Khoan một tay bày ra chiếu sách án giết người? Thế nhưng là, chính hắn bản án lại giải thích thế nào đâu? Là hắn đồ đệ làm hắn? Hai người bóp cấp nhãn, đến cái cá chết lưới rách?”

“Ai nha! ?” Nghe thấy lời ấy, Nhiễm Đào chợt quát to một tiếng, chỉ vào Tằng Khả nói nói, “ Tằng Khả a, ngươi thế nhưng là hỏi đến một chút lên! Các ngươi nói...” Nhiễm Đào đem mọi người liếc nhìn một vòng, thần thần bí bí địa nói nói, “ có thể hay không... Là Hàn Khoan lão bà trong lúc vô tình phát hiện bí mật của hắn? Cho nên bị hắn diệt khẩu! ?”

“Cái này. . .” Nhiễm Đào một câu, quả nhiên đưa tới đám người suy nghĩ sâu xa.

“Kỳ thật... Hung thủ căn bản chính là chính hắn!” Nhiễm Đào nắm chặt nắm đấm nói, “Hắn đem chúng ta gọi tới giúp hắn rửa oan, trên thực tế là bất đắc dĩ, hắn muốn đánh cược một keo vận khí, nhìn xem chúng ta có thể hay không giúp hắn thoát tội?”

“Không...” Tằng Khả nhìn Triệu Ngọc một chút, chợt nhớ tới bọn họ hôm nay tại Hàn Khoan nhà đủ loại suy đoán, cái này mới kinh nghi bất định nói nói, “ khả năng... Ta chỗ này còn có một cái càng thêm dán vào thực tế phỏng đoán!”

“Ồ?” Nhiễm Đào trừng to mắt, thúc giục, “Vậy còn không mau nói?”

“Có khả năng...” Tằng Khả nói nói, “ Trương Tỉnh Như phát hiện Hàn Khoan tội ác về sau, cảm thấy thật sâu tuyệt vọng, một phương diện, nàng không muốn vạch trần lão công tội ác; còn mặt kia,

Nàng lại chịu không được lương tâm khiển trách. Ngay tại loại mâu thuẫn này tâm tình dưới, nàng làm ra một cái kinh thế hãi tục quyết định! Nàng phải dùng cái chết của mình, đến vãn hồi Hàn Khoan viên kia mê thất trái tim...”

Sau đó, Tằng Khả liền đem Triệu Ngọc trước đó cái kia phiên có Quan Trương Tỉnh Như như thế nào tự sát, lại như thế nào hãm hại Hàn Khoan suy luận nói ra, sau khi nghe xong, đám người tất cả đều trầm mặc.

Không thể phủ nhận, bọn họ trước mắt phen này kinh thiên lớn suy luận, lập tức liền đem tất cả nỗi băn khoăn tất cả đều giải thích thông! Nhưng mà, mặc dù có thể giải thích thông, nhưng là đối với Trương Tỉnh Như cách làm, tất cả mọi người vẫn là cảm giác quá mức kinh thế hãi tục!

“Nàng đến lớn đến mức nào dũng khí, quyết tâm, mới có thể làm ra như thế cực đoan cách làm?” Miêu Anh lắc đầu nói nói, “ nếu như Hàn Khoan giết vợ tội danh thành lập, nhưng là bởi vì chứng cớ minh xác tính không đủ, Hàn Khoan bị phán ở tù chung thân xác suất phi thường lớn! Chẳng lẽ nói, Trương Tỉnh Như muốn dùng loại phương pháp này, đến trừng phạt Hàn Khoan? Cũng hoặc là, UU đọc sách www. uukan Shu. com là vì không cho Hàn Khoan, sẽ dạy toa người khác phạm án? Thế nhưng là... Ta cảm thấy, chúng ta não động vẫn là mở quá lớn chút...”

“Ở tù chung thân ta không biết! Não động lớn không lớn ta cũng không biết!” Nhiễm Đào vò đầu nói nói, “ nhưng là, ta biết, nếu như Tằng Khả suy luận thành lập, vậy đã nói rõ, Hàn Khoan thật là vô tội! Hắn không có giết chết thê tử của mình, cho nên mới sẽ đem chúng ta kêu đến giúp hắn rửa oan! Cứ như vậy, liền tất cả đều có thể thuyết phục!”

“Còn có...” Tằng Khả bỗng nhiên kích động nói nói, “ vừa rồi tập hợp tin tức thời điểm, ta từng lưu ý đến mấy người lời chứng. Căn cứ Trương Tỉnh Như đồng sự cùng bằng hữu nói, tại Trương Tỉnh Như ngộ hại trước đó trong một khoảng thời gian, Trương Tỉnh Như hoàn toàn chính xác xuất hiện một chút không quá bình thường biểu hiện!

“Ầy...” Tằng Khả chỉ mình máy tính nói nói, “ có cái đồng sự nói, nàng

có trong hồ sơ phát trước ngày nào đó từng cùng Trương Tỉnh Như nói chuyện qua, nhưng Trương Tỉnh Như lại nghe được không quan tâm. Tại nàng lặp lại nhiều lần về sau, Trương Tỉnh Như cái này mới nghe được, nhưng cũng là hỏi một đằng, trả lời một nẻo, tựa hồ tại nghĩ đến chuyện quan trọng gì...

“Còn có, bọn họ quản lí chi nhánh nói, có trong hồ sơ phát trước ngày nào đó, Trương Tỉnh Như còn ký sai một trương cho vay đơn, mặc dù ảnh hưởng không lớn, nhưng là Trương Tỉnh Như trước kia chưa hề phạm qua tương tự sai lầm...

“Nơi này còn có, vụ án phát sinh trước nào đó lúc trời tối, Trương Tỉnh Như có cái họp lớp, nàng lúc đầu nói xong muốn đi, nhưng cuối cùng chẳng những không có đi, cũng không có nói rõ nguyên nhân, dẫn tới các bạn học bất mãn...” Tằng Khả nói nói, “ đủ loại này dấu hiệu nói rõ, Trương Tỉnh Như trong lòng khẳng định là có chuyện, mà lại căn cứ tính cách của nàng phán đoán, chuyện này tuyệt không phải việc nhỏ!”

“Ta dựa vào!” Nghe đến đó, Nhiễm Đào vỗ mạnh một cái cái bàn, vội vã không nhịn nổi địa nói với Triệu Ngọc, “Lão đại! Vậy chúng ta còn chờ cái gì? Nhanh đi thẩm thẩm cái kia Hàn Khoan đi thôi! Nếu quả thật cùng chúng ta đoán được đồng dạng, vậy hắn căn bản là biết, chiếu sách án giết người hung thủ —— là ai! ! !”

Chương 839: Đông phương không sáng tây phương sáng

Mười giờ tối, Tằng Khả, Nhiễm Đào còn có Ngô Tú Mẫn tất cả đều đến phòng thẩm vấn thẩm vấn Hàn Khoan đi. Mặc dù không có xác thực chứng cứ, nhưng ba người bọn họ đối với trước đó kinh thiên lớn suy luận vẫn tương đối công nhận, bọn họ toàn đều cho rằng, Hàn Khoan trên thân tất nhiên còn có tình huống trọng yếu không có bàn giao đi ra.

Ai. . .

Triệu Ngọc trong lòng thở dài, không khỏi nhớ tới cái kia gọi là ẩn hình máy phát hiện nói dối đạo cụ đến, nếu là hiện tại có cái máy phát hiện nói dối, chỉ sợ lập tức liền có thể giải quyết vấn đề.

Nhưng mà, không biết nguyên nhân gì, hắn đã rất lâu đều chưa từng gặp qua cái này đạo cụ. Thậm chí Liên Đạo cỗ trên lan can, cũng lại không có tìm được qua bóng dáng của nó. Có phải hay không. . . Hệ thống đã ý thức được, cái này đạo cụ là cái bug, cho nên lại không khai ra rồi?

“Uy, thân yêu, “ nhìn thấy những tổ viên khác sau khi đi, Miêu Anh lập tức khôi phục được một loại nhẹ nhõm trạng thái, nói với Triệu Ngọc, “Ngươi làm sao không cùng bọn họ cùng đi thẩm vấn Hàn Khoan? Ngươi thế nhưng là tương đối giỏi về làm loại công việc này đâu, có chút ngoài ý muốn a!”

“Quá khen, quá khen!” Triệu Ngọc cười một tiếng, lắc đầu nói nói, “ nếu như chúng ta đoán sai, như vậy Hàn Khoan liền là trong sạch, khẳng

định hỏi không ra cái gì; mà nếu như chúng ta đoán đúng, như vậy Hàn Khoan bố trí xuống như thế lớn một cái bẫy, tất nhiên đã sớm chuẩn bị kỹ càng, vẫn là đồng dạng hỏi cũng không được gì! Đã kết quả đều như thế, ta còn hỏi cái gì sức lực đâu?

“Còn nữa nói, Ngô Tú Mẫn là tâm lý chuyên gia, Hàn Khoan vung không có nói láo, nàng đến quyết định. Ta đi theo tham gia cùng cũng vô dụng!”

“Oa, lợi hại a!” Miêu Anh kinh ngạc thán nói, “ làm tổ điều tra đặc biệt tổ trưởng liền là không giống, so trước kia trầm ổn nhiều a ngươi? Để cho ta đều nhanh nhìn không thấu!”

“Đừng nói đùa! Nếu như ta trầm ổn lời nói, làm sao có thể đem cha vợ đánh?” Triệu Ngọc quay người nhìn xem bạch bản nói nói, “ bất quá lời nói đi cũng phải nói lại. . . Ta càng có khuynh hướng cái trước, bởi vì, nếu như ta là Hàn Khoan, mà ta lại tham dự chiếu sách án giết người, vậy ta là tuyệt đối sẽ không ngốc đến đem trung ương tổ điều tra đặc biệt gọi qua mua dây buộc mình! Ta cảm giác, so sánh dưới, Hàn Khoan vẫn là quan tâm hơn chính hắn bản án nhiều một ít!”

“Cái kia là tự nhiên! Có lẽ, hai vụ án, cùng hắn đều không có quan hệ đâu!” Miêu Anh nói nói, “ bất quá, chỉ cần có thể đem chiếu sách án giết người hung thủ tìm ra, chí ít có thể làm rõ ràng một nửa chân tướng!”

“Đúng!” Triệu Ngọc gật đầu, “Mà lại, nhưng từ hiện trường phát hiện án đến xem, muốn phá mất vụ án này, hắn là cũng không phải là rất khó! Chỉ cần chờ tình báo sưu tập đến đủ nhiều lúc, chúng ta nhất định liền có thể tra được cái gì!”

Nói, Triệu Ngọc lại một lần nữa đối mặt với bạch bản chăm chú suy tư, sau đó bắt đầu cùng Miêu Anh chăm chú nghiên cứu thảo luận.

“Ta chú ý tới, từ thứ ba vụ giết người bên trong đó có thể thấy được,

hung thủ hẳn là lẻ loi một mình!” Miêu Anh chỉ vào bạch bản bên trên người hiềm nghi một cột nói nói, “ nếu như hắn có đồng lõa, liền sẽ không cùng một cái ở vào nửa trạng thái hôn mê người chết bác đánh đến kịch liệt như vậy!

“A, đúng, quên nói cho ngươi, pháp y đã từ người chết móng tay bên trong rút ra đến DNA, ngay tại so với bên trong. Bất quá. . . Bọn họ thiết bị giống như có vấn đề, không phải đem vật chứng đưa đi Chiêu Vân, liền là lại từ Chiêu Vân vận chuyển thiết bị tới, tóm lại, tạm thời là trước so không đối ra được!”

“Ta nghe Ngô Tú Mẫn nói qua, “ Triệu Ngọc gật đầu nói, “Từ nàng cho hung thủ làm trắc tả đến xem, cũng phù hợp cá thể gây án đặc thù.

“Nếu thật là đơn độc gây án, thân thể của người này tố chất hẳn là sẽ không rất kém cỏi!” Triệu Ngọc phân tích nói, “ nếu như muốn làm được thần không biết quỷ không hay, hung thủ không tốt lắm đem người bị hại dẫn tới hiện trường mới hạ thủ. Cho nên hắn chỉ có thể là trước đem người bị hại mê choáng, sau đó lại vận chuyển đến hiện trường!”

“Đúng, “ Miêu Anh phụ họa, “Hàn Khoan trong sách cũng là miêu tả như vậy, 《11 giết》 bên trong, nhân vật chính sử dụng chính là một cỗ bánh mì ô tô! Trong hiện thực, coi như không phải xe van, hung thủ cũng ít nhất phải có một cái thích hợp phương tiện giao thông mới được.”

“Cái này mấy lên án Tử Toàn đều phát sinh ở đêm khuya!” Triệu Ngọc nói nói, “ hung thủ hẳn là sẽ không lựa chọn đặc thù đặc biệt rõ ràng phương tiện giao thông. Ta chú ý tới, tại Hoàng Kim thành trên mặt đất, có ba loại xe nhất không làm cho người chú mục, một cái là xe taxi, một cái là chuyển phát nhanh, một cái khác liền là kiếm khách dùng chạy bằng điện xe xích lô!”

“Thứ hai vụ giết người hiện trường. . .” Miêu Anh một chỉ nào đó tấm

hình,

Nói nói, “ chúng ta hôm nay đi qua Hác Lý Lệ treo ngược bỏ mình hiện trường, cái kia trong cư xá tạp vật chồng chất, con đường gập ghềnh, xe taxi căn bản vào không được! Hung thủ cũng không thể đem ô tô dừng ở ngoài cửa lớn, lại đem hôn mê Hác Lý Lệ nhấc đi vào đi? Cửa chính đến hiện trường phát hiện án cái kia tòa nhà cao ốc, thế nhưng là khoảng cách không gần!”

“Cái kia cũng chỉ còn lại có chuyển phát nhanh cùng chạy bằng điện xe xích lô. . .” Triệu Ngọc nhanh chóng suy tư nói, “ chuyển phát nhanh xe đi vứt bỏ nhà máy cùng Lạn Vĩ lâu bên trong Khai, có phải hay không cũng không hợp lý? Mà lại chuyển phát nhanh xe dù sao cũng là hàng hoá chuyên chở, chứa người không rất dễ dàng.”

“Cho nên, vận chuyển hành khách xe xích lô liền không đồng dạng!” Miêu Anh nói nói, “ tốt! Đầu này ta trước ghi lại, ngày mai phái người hảo hảo điều tra thêm!”

“Cái kia. . .” Triệu Ngọc lại chỉ vào bạch bản hỏi nói, “ liên quan tới Hàn Khoan mất đi cái kia rương bản thảo, có tiến triển hay chưa?”

“Có!” Miêu Anh nói nói, “ ta hôm nay để Nhiễm Đào kỹ càng địa hỏi qua Hàn Khoan phụ mẫu, bọn họ nói, nếu như cái kia rương bản thảo thật bị người đánh cắp đi! Như vậy thì chỉ có một khả năng, bọn họ tại một lần bán ve chai thời điểm, bị thu phá lạn cho thuận đi!”

“Ồ? Thuận đi rồi?” Triệu Ngọc lặp lại.

“Đúng!” Miêu Anh nói nói, “ hai vị lão nhân nói đến cũng có lý, Hàn Khoan không có cái gì Đại Danh khí, có thể đối những cái kia bản thảo sinh ra hứng thú, chỉ sợ cũng chỉ có thu phá lạn người!

“Liên quan tới điểm này, ta đã bố trí đi, đối nhà bọn hắn nhà lầu phụ cận

tất cả thu phá lạn người triển khai điều tra. . .”

“Ừm. . . Liên quan tới bản thảo. . .” Triệu Ngọc lại suy nghĩ nói, “ có lẽ còn có một loại khả năng! Nếu như nói, là Hàn Khoan thê tử Trương Tỉnh Như lấy mất, sẽ như thế nào đâu?”

“Không thể nào?” Miêu Anh rất là kinh dị, “Ngươi hoài nghi, chiếu sách án giết người cùng Trương Tỉnh Như có quan hệ sao? Cái này. . .”

“Cái này. . . Vẫn là trước giữ lại một cái ý kiến đi, ta tạm thời còn không có nghĩ thông suốt!” Triệu Ngọc thản nhiên nói nói, “ nói tóm lại, chỉ cần có thể bắt được hung thủ, khẳng định liền có thể làm rõ ràng!”

“Cái kia tốt. . .” Miêu Anh một chỉ bạch bản, tiếp tục nói, “Vậy chúng ta nhìn nhìn lại gần nhất tử vong hạng tư người bị hại đi, nơi đó là vứt bỏ nhà máy! Người chết bùi trí là một cái 45 tuổi xe hàng lái xe, ngày bình thường liền có say rượu thói quen, căn cứ 《11 giết》 bên trong nói, hung thủ. . .”

Cứ như vậy, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh cùng một chỗ phân tích tình tiết vụ án, giống như lại về tới Tần núi Dung Dương phân cục đồng dạng, tại phân tích bên trong, hai người cảm giác mạch suy nghĩ dần dần trở nên rõ ràng không ít. . .

Cuối cùng, một mực thảo luận đến đêm khuya, hai người cái này mới quyết định về khách sạn nghỉ ngơi.

Tại trên đường trở về, Triệu Ngọc hôm nay mở ra “Cấn khảm” quẻ cuối cùng kết thúc, UU đọc sách www. uukan Shu. com hắn thu được một cái trung quy trung củ 140% độ hoàn thành, lại lấy được hai kiện không tệ đạo cụ.

Bất quá, mặc dù hoàn tất tình huống không tệ, nhưng Triệu Ngọc vẫn mơ hồ cảm giác được một chút không ổn. Bởi vì, hắn cũng không có

biết rõ ràng, hôm nay phó bản kỳ ngộ rốt cuộc là ý gì? Hệ thống tại sao muốn đem hắn dẫn hướng thứ hai lên vụ án hiện trường phát hiện án đâu? Chẳng lẽ. . . Liên quan tới Hác Lý Lệ chết, có cái gì đặc thù nhắc nhở sao?

Mặt khác, tốt như hôm nay "Khảm" quẻ, cũng không phải đặc biệt rõ ràng. . .

"Ai?" Ngay tại hai người mới vừa tới đến cửa tửu điếm thời điểm, Miêu Anh chợt nhớ tới một việc, gấp hướng Triệu Ngọc hỏi nói, " Triệu Ngọc a, buổi tối hôm nay, làm sao một mực không có gặp cái kia hoàng mao nha đầu đâu? Nàng đi đâu?"

"Ngươi nói Thôi Lệ Châu?" Triệu Ngọc trả lời, "Ta phái nàng đi nghe ngóng tin tức ngầm!"

"Không thể nào? Ngươi yên tâm như vậy?" Miêu Anh lắc đầu, "Nha đầu kia, không phải là thừa cơ chuồn mất đi?"

"Sẽ không, ta có căn!" Triệu Ngọc một mặt cười, một mặt rất lịch sự địa cho Miêu Anh khui rượu cửa hàng đại môn.

Ai ngờ, tựa như ứng nghiệm cái gì giống như, Miêu Anh còn chưa đi vào, Triệu Ngọc điện thoại liền vang lên, mở ra xem, thế mà đúng lúc là Thôi Lệ Châu đánh tới.

"Uy, lão đại a! Nói cho ngươi một tin tức tốt đi! Đặc biệt lớn tin tức tốt!" Kết nối về sau, trong điện thoại thình lình truyền đến Thôi Lệ Châu thanh âm hưng phấn, "Ngươi để cho ta tra sự tình, ta cũng như thế cũng không có điều tra ra! Ngưu bức a?"

". . ." Triệu Ngọc im lặng.

"Bất quá, câu nói kia nói thế nào?" Thôi Lệ Châu vui mừng nói, "Đông

Phương không sáng phương tây sáng! Hắc hắc, ngươi đoán làm gì? Lại bị ta đánh bậy đánh bạ địa tra được một kiện phi thường mấu chốt sự tình, nếu là đoán không sai, ta hiện tại đã biết chiếu sách án giết người hung thủ, đến cùng là ai!” nt

Chương 840: Lý do bị khinh bỉ

“Tiểu nha đầu, ngươi nếu là tìm không thấy manh mối, ta không trách ngươi!” Triệu Ngọc cùng Miêu Anh đã tiến vào khách sạn đại sảnh, hắn tức giận nói với Thôi Lệ Châu, “Nhưng là, ngươi nói lung tung nhưng liền là của ngươi không đúng!”

“Không có. . . Không! Chỉ bằng chuyên nghiệp của ta tố dưỡng, tuyệt đối sẽ không tính sai!” Thôi Lệ Châu y nguyên hưng phấn mà nói nói, “ lão đại, chúng ta hôm nay sau khi tách ra, ta ngay tại Hoàng Kim thành tùy tiện dạo qua một vòng, ta phát hiện, cha ta trước kia đi làm tin tức những địa phương kia tất cả cũng không có, thật là cảnh còn người mất a!

“Cho nên, ta không thể làm gì khác hơn là đi trường học, có thể học trường học mặc dù không có biến hóa gì, nhưng ta nghe ngóng một ngày, cũng không có hỏi thăm đến cái gì học sinh tự sát loại hình sự tình, cho nên ta đã cảm thấy, khả năng món kia liên hoàn án giết người, không hề giống trong tiểu thuyết như thế, là liên quan tới sân trường bạo lực a?”

“Ừm. . . Ngươi có thể hay không nói một chút trọng điểm?” Triệu Ngọc nhìn thấy Miêu Anh cũng tại thiếp điện thoại di động lắng nghe, vội vàng thúc giục nói, “ ta chỗ này còn có chính sự muốn làm đâu!”

“Tốt tốt tốt, “ Thôi Lệ Châu lập tức thay đổi một loại ngữ khí, nhanh chóng nói nói, “ còn nhớ rõ liên hoàn án giết người cái thứ ba hiện trường phát hiện án sao? Liền là bị điện giật người chết kia?”

“Ừm. . . Thế nào?” Triệu Ngọc nhíu mày, nhỏ giọng nhắc tới, “Ngươi cái này tư duy đủ nhảy vọt. . .”

“Ngươi không cho ta nhanh lên một chút sao?” Thôi Lệ Châu tức giận nói nói, “ ta vừa mới đi qua sự phát hiện kia trận! Ngươi đoán làm gì? Hoàng Kim cục cảnh sát những cảnh sát kia đều là chày gỗ a! Bọn họ thế mà ngay cả rõ ràng như vậy manh mối đều không nhìn ra đâu!”

“Ừm?” Triệu Ngọc lại lần nữa nhíu mày, “Cái gì chày gỗ? Đầu mối gì?”

“Cửa chống trộm a!” Thôi Lệ Châu đắc ý nói, “Ta còn không tiến vào, thứ liếc mắt liền phát hiện vấn đề này, nhưng những cảnh sát kia kiểm tra thực hư lâu như vậy hiện trường cũng không phát hiện! Nói cho ngươi đi, cái kia cửa chống trộm nhìn qua là bị phá hư, nhưng trên thực tế, loại kia phá hư phương pháp là căn bản không cạy ra môn!”

“Nha. . .” Triệu Ngọc nhanh chóng gật đầu, điểm Hoàn đầu về sau, lại như có một cỗ dòng điện bỗng nhiên từ thể nội xuyên qua giống như, để hắn bỗng dưng sợ run cả người, “Tiểu Thôi, ý của ngươi là. . .”

“Đúng! Cửa chống trộm bên trên phá hư, hoặc là hung thủ ngụy trang!” Thôi Lệ Châu đã tính trước địa nói nói, “ hoặc là liền là có cái kẻ trộm ngu ngốc về sau nạy ra! Nhưng là, căn cứ vào cái kia tòa nhà phòng ở là bỏ trốngn năm phôi thô phòng, cho nên, ta không cho rằng, sẽ có người thật muốn nạy ra môn đi vào!”

“Nói cách khác. . .” Triệu Ngọc bỗng dưng kích thích cả người nổi da gà, “Hung thủ là dùng chìa khoá mở cửa đi vào? Hắn có gian phòng kia chìa khoá?”

“Không. . . Không nhất định. . .” Miêu Anh bỗng nhiên xen vào nói nói, “ ta có thấy tiểu thâu, chỉ dùng một tấm ny lon tấm thẻ là có thể đem cửa chống trộm mở ra, coi như hung thủ ngụy tạo nạy ra môn hiện trường, nhưng hắn chưa chắc nhất định có nhà chìa khoá!”

“A úc. . .” Nghe được Miêu Anh thanh âm về sau, Thôi Lệ Châu nhất thời trêu ghẹo địa” a” một tiếng, nói nói, “ Miêu tiểu thư. . . Tốt! Ngươi nói ngược lại là không sai, nhưng cũng phải canh cổng cùng khóa tâm đều là cái gì loại hình! Ta đã cẩn thận kiểm tra qua, hiện trường cái kia cửa chống trộm chất lượng, nhưng hoàn toàn là khó khăn nhất phá giải u hình ổ khóa, chỉ dựa vào nhựa plastic phiến là mở không ra.

“Còn có, cái kia khóa tâm cũng là siêu cấp B khóa tâm, song mặt song sắp xếp đạn rãnh, tận cùng bên trong nhất còn cất giấu lò xo, dùng chúng ta ngôn ngữ trong nghề tới nói, nhìn thấy loại này khóa, liền có thể không chút do dự dẹp đường trở về phủ! Đương kim trên thế giới, chỉ sợ chỉ có cha ta loại cấp bậc kia người mới có biện pháp mở ra! Đáng tiếc hắn không có dạy ta một chiêu này, thất truyền. . .”

“Tiểu Thôi. . .” Triệu Ngọc kích động nói nói, “ cho nên, ngươi có thể xác định, cái kia cửa chống trộm, là hung thủ dùng chìa khoá mở ra?”

“Không thể trăm phần trăm, nhưng ít ra tám mươi phần trăm trở lên!” Thôi Lệ Châu lại nói, “ ta tiến đi nhìn một chút hoàn cảnh, nơi đó là lầu ba, phôi thô phòng cửa sổ bịt kín tính khá mạnh, nếu như hoàn toàn quan tốt, hung thủ là không vào được. Nhưng là, không bài trừ cửa sổ không có đóng tốt khả năng, chỉ bất quá. . .”

“Chỉ bất quá. . .” Triệu Ngọc tiếp tra nói nói, “ nếu như hung thủ là từ cửa sổ đi vào, vậy hắn liền không cần thiết vẽ rắn thêm chân, lại từ cửa chống trộm bên trên làm phá hủy! Cho nên, gia hỏa này nhất định có cái kia gian phòng ốc chìa khoá!”

“Trên tư liệu nói,

“ Miêu Anh nhanh chóng nói nói, “ bởi vì chủ phòng lâu dài tại ngoại địa, cho nên liền đem phòng ở toàn quyền giao cho một nhà môi giới công ty xử lý, chìa khoá tất nhiên ngay tại những cái kia môi giới trong

tay!”

“Đúng, ta nhớ được đoạn này!” Thôi Lệ Châu cười nói, “ môi giới người của công ty, không khó lắm tra a?”

“Đã dạng này. . .” Triệu Ngọc nói với Miêu Anh, “Vậy chúng ta nhanh đi về!”

“Ừm. . . Khụ khụ. . . Nói như vậy, hai người các ngươi không có ở cục cảnh sát a?” Thôi Lệ Châu không có hảo ý ho khan một tiếng.

“Được rồi, tiểu nha đầu!” Triệu Ngọc cười nói, “ nếu quả thật có thể tìm tới hung thủ, ta nhất định cho ngươi ghi lại một cái công lớn! Ngươi cũng đuổi mau trở lại đi! Nếu là điều tra thuận lợi, nói không chừng buổi tối hôm nay liền có thể kết án!”

Thế là, tại cúp điện thoại về sau, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh lập tức lại trở về cục cảnh sát.

Xảo chính là, hai người bọn họ chân trước vừa trở lại văn phòng, Ngô Tú Mẫn cùng Tăng Khả mấy người cũng từ phòng thẩm vấn trở về. Quả nhiên không ra Triệu Ngọc sở liệu, thông qua một phen tốn thời gian phí sức thẩm vấn, bọn họ căn bản tin tức gì cũng không có được. Hàn Khoan từ đầu đến cuối kiên trì mình là vô tội, đối hai vụ án tất cả đều không biết chút nào. . .

Ba người đang ủ rũ, nhưng tại nghe xong Thôi Lệ Châu tin tức truyền đến về sau, bọn họ lập tức lại lâm vào đến mới hưng phấn ở trong.

“Tổ trưởng. . .” Ngô Tú Mẫn nói nói, “ Tiểu Thôi nói đến mặc dù có đạo lý, làm cũng không phải là vạn vô nhất thất. Cửa chống trộm bị nạy ra, hắn là hung thủ muốn giả tạo tự sát hiện trường bố trí, hắn nghĩ lừa dối cảnh sát, để cảnh sát cho rằng là người chết mình cạy mở cửa chống trộm.

“Mà bản thân hắn, thì vẫn có thể là leo cửa sổ hộ đi vào!”

“Không!” Giờ phút này, Miêu Anh lại thay đổi trước đó thái độ hoài nghi, nói nói, “ ngươi quên, chúng ta hôm nay đi hiện trường thời điểm, tại lầu hai trên ban công nhìn thấy một đầu chó xồm rồi? Con chó kia thấy một lần người xa lạ liền gọi! Nếu như hung thủ leo lên ban công, khẳng định sẽ khiến kinh động!”

“Cho nên, đừng nói vạn vô nhất thất!” Triệu Ngọc nói nói, “ liền là chỉ có một phần trăm cơ hội, chúng ta cũng không thể bỏ qua!”

“Tổ trưởng, ta tra ra được!” Lúc này, Tăng Khả đã từ hắn trên máy vi tính điều ra tin tức, “Hâm nguyên môi giới, đây là toàn Hoàng Kim thành lớn nhất một nhà môi giới công ty, nhân viên hơn trăm đã!”

“Được. . .” Triệu Ngọc vỗ tay phát ra tiếng, nói với Tăng Khả, “Ngươi tra một chút nhân viên tin tức, nhìn xem là cái nào phụ trách hiện trường phát hiện án cư xá? Ai có khả năng có nhà chìa khoá!”

“Cái kia. . .” Ngô Tú Mẫn nói ra, UU đọc sách www. uukan Shu. com “Ta hiện tại liền cho các lộ điều tra viên gọi điện thoại, để bọn họ lập tức buông xuống trong tay làm việc, đi điều tra này nhà công ty!”

“Không thể nói! Công ty quản lý hắn là hiểu rõ nhất bọn họ nhân viên, “ Nhiễm Đào lập tức vỗ vỗ bao súng, nói nói, “ ta hiện tại liền đi quản lý nhà đi một chuyến!”

Nói xong, Nhiễm Đào liền hùng hùng hổ hổ rời đi văn phòng.

“Còn có. . .” Triệu Ngọc lại chỉ vào bạch bản nói nói, “ nếu như hung thủ thật sự là một trong đó giới nhân viên, như vậy, hắn cùng những này người chết, vô cùng có khả năng phát sinh qua cái gì liên hệ! Cho nên, chúng ta còn được thật tốt điều tra một chút, nhìn xem người chết nhóm

khi còn sống phải chăng cùng môi giới công ty đã từng quen biết, muốn mua nhà cái gì?”

“Được. . . Ta đến tra đi. . .”

Miêu Anh gặp những người khác đang bận bịu, liền tự mình ngồi vào trước bàn làm việc điều tra tư liệu. Ai ngờ, nàng vừa mới tra xét không bao lâu, liền lập tức tìm được một đầu tin tức hữu dụng.

“Tổ trưởng!” Miêu Anh có chút ít kích động nói với Triệu Ngọc, “Căn cứ tư liệu, hạng hai người chết Hác Lý Lệ hoàn toàn chính xác án yết mua một ngôi nhà! Mặc dù phòng ở là kỳ phòng, nhưng khó đảm bảo nàng tại mua nhà trước đó, cũng cùng môi giới công ty từng có liên hệ!”

“Đúng!” Triệu Ngọc gật đầu, “Mà lại rất có thể là nhà này Hâm nguyên môi giới.”

“Ờ, tìm được!” Ai ngờ, Triệu Ngọc lời còn chưa dứt, Miêu Anh liền tìm được mới tư liệu, nàng hưng phấn mà nói nói, “ ầy, nơi này. . . Nguyên lai, Hác Lý Lệ tại mua nhà trước đó, hoàn toàn chính xác nhìn qua rất nhiều second-hand phòng, hơn nữa còn cùng một nhà trong đó môi giới công ty ký hợp đồng. Này nhà công ty, hẳn là Hâm nguyên môi giới a?”

“Nha. . . Hợp đồng đều ký, nhưng nàng cuối cùng vẫn là lựa chọn kỳ phòng! Chẳng khác gì là bày môi giới viên một đao!” Triệu Ngọc càng phát ra kinh hãi, “Chẳng lẽ. . . Đây chính là bị khinh bỉ nguyên nhân chỗ? Khó trách Hác Lý Lệ sẽ chết tại một mảnh Lạn Vĩ lâu bên trong! Cái kia. . . Cái kia môi giới viên là ai! ?”

Chương 841: Xác định mục tiêu

“Hợp đồng tại môi giới công ty. . .” Miêu Anh lắc đầu nói nói, “ chúng ta đến phái người tới mới có thể cầm tới!”

“Ta đã phái người tới!” Ngô Tú Mẫn cầm điện thoại làm thủ thế tới.

“Cái kia tốt. . .” Triệu Ngọc xông Miêu Anh khoát tay, “Cho ta một bộ phận tư liệu, hai ta tìm tiếp, nhìn cái khác người bị hại cùng môi giới công ty có không quan hệ?”

“Được. . .” Miêu Anh lập tức đem trong tay tư liệu, phân cho Triệu Ngọc một nửa, hai người cẩn thận tìm kiếm.

Giờ này khắc này, còn chưa tới nửa đêm mười hai giờ, Triệu Ngọc còn không thể mở ra mới một quẻ. Bất quá. . . Hắn giống như đã hiểu một việc, hôm qua mở ra “Khảm” quẻ, rất có thể là đối ứng Thôi Lệ Châu. Thật không nghĩ tới, nàng vậy mà có thể từ một cái bị sơ sót chi tiết bên trong, tìm tới mấu chốt manh mối!

“Tìm được!” Miêu Anh chỉ vào một phần tư liệu nói nói, “ hạng nhất người bị hại Chiêm Kiện Khang tại năm ngoái mùa xuân thời điểm, cũng từng đi xem qua phòng ốc, bất quá, căn cứ những người đồng hành khẩu cung, nói hắn căn bản không có khả năng mua được phòng ở!”

“Bị điện giật chết Tôn Bồi Bân, giống như không cùng bất động sản có liên quan ghi chép!” Triệu Ngọc lắc đầu, “Bất quá. . . Hắn đã chết tại tường hòa cư xá phôi thô trong phòng, nói không chừng, sẽ có chút quan hệ!”

“Ta chỗ này cũng tìm không thấy hạng tư người bị hại Bùi Trí cùng môi giới có liên quan ghi chép, “ Miêu Anh lắc đầu, “Căn cứ tình trạng kinh tế của hắn, cũng hắn là mua không nổi phòng!”

“Có lẽ. . . Tin tức của chúng ta còn chưa đủ toàn diện!” Triệu Ngọc nói với Tằng Khả, “Tằng Khả, ngươi bên kia điều tra đến thế nào?”

“Môi giới công ty nhân viên lưu động tính rất lớn, “ Tằng Khả nói nói, “ ta tiến nhập bọn họ hệ thống, nhưng chỉ là tìm tới một phần đơn giản danh sách, ngay cả ảnh chụp đều không có!”

“Tốt, đem danh sách phát cho ta, ta xem trước một chút!”

Rất nhanh, nhân viên danh sách liền bị phát đưa đến Triệu Ngọc trên điện thoại di động, hắn cùng Miêu Anh cùng một chỗ, tại trên danh sách tìm kiếm lên khả nghi mục tiêu tới.

Lúc này, Thôi Lệ Châu từ cổng đi vào văn phòng, vừa vào cửa liền gấp rút hỏi thăm Triệu Ngọc: “Lão đại, thế nào? Tìm tới người hiềm nghi không? Là môi giới người của công ty sao?”

“Còn không thể xác định, “ Triệu Ngọc khoát tay ra hiệu, “Ngươi cũng tới xem một chút, nơi này là nhân viên danh sách, nhìn xem có khả năng hay không trong này?”

“Cái kia. . . Ta. . .” Tằng Khả suy nghĩ nói nói, “ nếu không, ta đem những nhân viên này chịu bàn lục soát một lần?”

“Cũng được, ngươi chủ muốn nhìn, có hay không cùng Hàn Khoan có quan hệ?” Triệu Ngọc khoát tay ra hiệu.

Ai ngờ, mấy người vừa mới bắt đầu bận rộn, Triệu Ngọc điện thoại bỗng nhiên vang lên, mở ra xem, chính là Nhiễm Đào đánh tới.

“Lão đại, môi giới công ty quản lý ngay tại bên cạnh ta!” Nhiễm Đào nói nói, “ hắn nói, có thể cầm tới tường cùng gia viên cư xá chìa khoá, hết thảy có ba người, một cái gọi Dương Bách, một cái gọi Triệu Thụy Lan, còn có một cái gọi là Lưu Hiểu Thần, cái này Lưu Hiểu Thần liền là phát hiện thi thể cái kia!”

“Phát hiện thi thể có thể bài trừ, “ Miêu Anh nói nói, “ nếu như hắn là hung thủ, là sẽ không đi mình mở ra hiện trường! Nhiễm Đào, mặt khác hai cái là nam hay là nữ?”

“Ừm. . . Đều là nữ!” Nhiễm Đào trả lời.

Cái gì?

Nữ?

Miêu Anh nhìn Triệu Ngọc một chút, hai người trong mắt tất cả đều lộ ra nghi hoặc. Bởi vì, từ phân tích của bọn hắn đến xem, hung thủ hắn là một cái nam người mới đúng.

“Chờ một chút. . .” Triệu Ngọc bỗng nhiên nghĩ đến một điểm, vội vàng nói với Nhiễm Đào, “Đào, để quản lý nghe!”

“Được rồi, miễn đề đã!” Nhiễm Đào trả lời.

“Quản lý, ta hỏi ngươi, “ Triệu Ngọc gấp rút hỏi nói, “ ước chừng một năm trước, có cái gọi Hác Lý Lệ nữ hộ khách, cùng các ngươi môi giới ký hợp đồng, muốn mua một chỗ second-hand phòng. Nhưng là hợp đồng sau khi ký xong, nàng nhưng không có thực hiện hợp đồng, mà là đến nơi khác mua kỳ phòng. Ngươi còn nhớ hay không đến, lúc trước môi giới viên là ai?”

“Ừm. . . Cái này sao. . .” Quản lý do dự hồi đáp, “Ta phải về công ty tra

hạ hồ sơ mới được! Cùng ngài nói như vậy, mặc dù công ty của chúng ta không lớn, nhưng chạy đơn loại chuyện này thế nhưng là chuyện thường ngày, đừng nói ta không nhớ rõ, không chừng ngay cả đương sự nhân viên cũng sẽ không để bụng chút đấy!”

“Vậy thì tốt, “ Miêu Anh mệnh lệnh nói, “ các ngươi bây giờ lập tức về công ty tra hợp đồng đi,

Chúng ta nhất định phải mau chóng biết người kia là ai?”

“Tốt tốt. . .” Quản lý không biết tình huống như thế nào, liên thanh đáp ứng.

“Chờ một chút!” Triệu Ngọc chợt nhớ tới cái gì, vội hỏi, “Quản lý, ngươi suy nghĩ thật kỹ, đơn vị các ngươi trong nhân viên, có không có một cái nào đạp xích lô xe?”

“Cái gì? Xích lô?” Quản lý ngoài ý muốn.

“Ừm. . . Chính là. . . Liền là kiếm khách cái chủng loại kia!” Triệu Ngọc nói nói, “ đại bộ phận đều là chạy bằng điện! Các ngươi Hoàng Kim thành rất nhiều.”

“Cái này sao. . .” Quản lý nói, “Chúng ta có hơn một trăm tên nhân viên đâu, ta làm sao có thể biết ai đạp xích lô xe a? Ân. . . Ai? Chờ . . . chờ chút. . .” Ai ngờ, nói còn chưa dứt lời, quản lý chợt nhớ tới cái gì, vội nói, “Ta giống như, thật là có một chút ấn tượng, trước kia, có cái tiểu Tạ. . . Giống như có xe xích lô! Lúc ấy, ta là nghe ai nói được đến lấy, nói tiểu Tạ phụ mẫu ngã bệnh, hắn ban ngày làm môi giới, ban đêm đạp xích lô kéo công việc, trôi qua thật cực khổ!”

“Ồ?” Lần này, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh liếc nhau, phảng phất phát hiện cái gì.

“Bất quá. . . Tiểu Tạ đã không tại chúng ta nơi này làm đi!” Quản lý nói, “Giống như, là đại lão bản chê hắn công trạng không tốt, bị khai trừ!”

“Khai trừ? Lúc nào khai trừ?” Triệu Ngọc vội hỏi.

“Ta làm quản lý thời điểm, hắn liền đã không làm!” Quản lý nghĩ nghĩ, nói nói, “ ước chừng cũng liền nửa năm trước a?”

“Cái kia. . . Hắn bao lớn niên kỷ? Hình thể bề ngoài, tên đầy đủ kêu cái gì?” Miêu Anh vội vàng hỏi nói, “ hắn có khả năng hay không cầm tới tường cùng gia viên chìa khoá?”

“Cái này. . . Rất trẻ hắn là, là loại kia đặc biệt phổ thông loại hình, không thể nói cao thấp mập ốm, liền là người bình thường. . .” Quản lý trả lời, “Nhưng là đại hào kêu cái gì, ta là thật nhớ không được! Bất quá. . . Cái kia hài Tử Chân không quá thích hợp làm môi giới, sắc mặt hắn luôn âm trầm, giống như ai nợ tiền hắn giống như, cũng từ không nhìn hắn cười qua. . .”

A. . .

Nghe được quản lý câu này về sau, đám người không khỏi kinh hô một tiếng. Bởi vì, quản lý đối cái này tiểu Tạ miêu tả, cùng trước đó Ngô Tú Mẫn cho hung thủ đã làm tâm lý trắc tả cơ hồ giống nhau như đúc!

Chẳng lẽ nói. . . Người này, UU đọc sách www. uukan Shu. com liền là chiếu sách án giết người hung thủ! ?

“Hắn hắn không có tường hòa cư xá chìa khoá đi. . .” Quản lý còn tại tích cực đáp trả vấn đề, hắn cẩn thận sau khi suy nghĩ một chút, nói nói, “ đúng, các ngươi đừng tắt điện thoại! Ta hiện tại cho chúng ta nhân sự khoa lão Trương gọi điện thoại đi qua, lão Trương đầu óc rõ ràng, hắn hắn phải biết tình huống cụ thể! Chờ một chút a. . .”

Nói, quản lý cầm lấy điện thoại của hắn, nói với hắn lão Trương đánh qua.

Thông qua ngắn gọn giới thiệu về sau, quản lý đi thẳng vào vấn đề, hỏi cái kia lão Trương có biết hay không tiểu Tạ tình huống?

“Đương nhiên biết!” Lão Trương thống khoái hồi đáp, “Tạ Đồng Quốc mà! Đứa bé kia chất phác ăn nói vụng về, công trạng thật sự là quá tệ, nửa năm trước bị lão bản cho mở! Cho hắn phụ cấp cái kia một ngàn khối tiền, là ta thân thủ giao cho hắn!”

Tạ Đồng Quốc. . .

Tằng Khả nghe được về sau, lập tức từ trên máy vi tính thẩm tra người này tư liệu.

“Lão Trương, tiểu Tạ hắn. . . Có phải hay không có cái xích lô a?” Quản lý lại hỏi.

“Đúng!” Lão Trương trả lời, “Tiền không kiếm được, cho nên đạp xích lô phụ cấp gia dụng. Đứa bé kia thật đàng hoàng, đáng tiếc thực sự không thích hợp làm chúng ta một chuyến này a!”

“Cái kia. . . Ngươi cảm thấy. . .” Quản lý lại hỏi, “Hắn có khả năng hay không cầm tới tường cùng gia viên. . .”

Ai ngờ, quản lý còn không hỏi xong, Tằng Khả lại bỗng dưng đứng lên, xông mọi người nói: “Ta. . . Ta nghĩ không cần hỏi nữa! Cái này Tạ Đồng Quốc, hiềm nghi quá lớn! Các ngươi nhìn xem. . .”

A?

Đám người nghi hoặc, tranh thủ thời gian đi vào Tằng Khả máy tính trước mặt, nhưng gặp Tằng Khả chỉ địa phương, chính là Tạ Đồng Quốc

nhà địa chỉ.

“Khang nhạc viên cư xá số 2 lâu một đơn nguyên 302. . .” Miêu Anh liếc mắt liền nhìn ra vấn đề, nhất thời kinh ngạc nói nói, “ cái này. . . Cái này không phải liền là Hàn Khoan phụ mẫu nhà cư xá sao? Vẫn là cùng một tòa nhà, cùng một cái đơn nguyên, Ông trời ơi..! Nguyên lai, hắn. . . Bọn họ là đối môn hàng xóm a!”

Chương 842: Lúng túng

10 năm trước một cái ngày mùa hè, Hoàng Kim thành Khang Nhạc trong cư xá.

“Đồng Quốc, “ từ lầu ba một nhà ở bên trong, thình lình truyền đến một tiếng nói già nua, “Đến dưới đất thất đem cha chấn thương rượu mang lên, mang nhãn hiệu cái kia, đừng cầm nhầm!”

“Nha...” Tên là Đồng Quốc học sinh trung học yên lặng ồ một tiếng, sau đó cầm chìa khóa, đi đến dưới đất thất.

Khi hắn đi vào đầu bậc thang thời điểm, nhìn thấy cùng nhà hắn ở cửa đối diện lão lưỡng khẩu, đang cùng một cái bán ve chai già mồm lấy cái gì? Lão thái thái không phải nói bán ve chai cái cân không cho phép, cân số không đúng, bán ve chai thì chết không thừa nhận...

Cùng Quốc Bình trong ngày không quen người tiếp xúc, cũng không để ý tới bọn họ, như cũ phối hợp đi đến dưới đất thất, cho phụ thân hắn lấy chấn thương rượu.

Hai nhà tầng hầm là liên tiếp, giờ phút này, cửa đối diện tầng hầm mở cửa, đèn sáng, bên trong không có bất kỳ ai.

Ân...

Ai ngờ, khi hắn đi qua cổng thời điểm, bỗng nhiên bị để dưới đất một cái thùng giấy con hấp dẫn lấy, cái kia thùng giấy con bên trong, đặt vào rất nhiều sách cũ bản thảo, có sách bản thảo bên trên, còn vẽ lấy vẽ tay đồ

án.

Đồng Quốc mặc dù học tập, nhưng là ngày bình thường cũng ưa thích mình họa vài thứ, cho nên khi nhìn đến cái rương lần đầu tiên, liền bị hấp dẫn sâu đậm tới.

Hắn đầu tiên là xoay quay đầu nghe ngóng động tĩnh, chỉ nghe cửa đối diện lão lưỡng khẩu còn tại cùng bán ve chai không buông tha, thế là, hắn đánh bạo đi vào tầng hầm, sau đó ngồi xổm người xuống, bắt đầu lật xem lên những sách kia bản thảo tới.

Sách bản thảo lộ ra mười phần cũ kỹ, phía trên có Đồng Quốc thích nhất loại kia thư quyển khí vị. Mở ra bản thảo về sau, còn có thể nhìn thấy bên trong vẽ lấy không ít tranh minh hoạ...

Nhìn một chút, Đồng Quốc phảng phất nhập ma, rất nhanh bị sách bản thảo bên trong văn tự, còn có những cái kia bức hoạ hấp dẫn lấy. Hắn rất muốn nhìn kỹ một chút sách bản thảo bên trong đều viết thứ gì, vẽ lên thứ gì?

Thế nhưng là...

Hắn làm người ngại ngùng, lại cảm thấy cửa đối diện lão lưỡng khẩu không quá thân mật. Cho nên, hắn cũng không dám đi cùng bọn họ đi mượn. Nhưng mà, những sách kia bản thảo bên trên văn tự cùng bức hoạ lại lại hấp dẫn sâu đậm hắn, để hắn yêu thích không buông tay.

Làm sao bây giờ?

Ngay tại Đồng Quốc khó xử thời điểm, hắn thình lình nghe được, bên ngoài lão lưỡng khẩu huyên náo đã kết thúc. Nhìn dạng như vậy, bọn họ lập tức liền muốn về đến dưới đất thất đến đóng cửa...

Làm sao bây giờ...

Dưới tình thế cấp bách,

Đồng Quốc càng ngày càng bạo, vậy mà làm ra một cái to gan quyết định. Hắn ôm lấy cái kia đổ đầy sách bản thảo thùng giấy con, gấp rút chạy ra ngoài.

Sau đó, hắn toàn thân run rẩy mở ra nhà mình tầng hầm đại môn, sau đó ngay cả người mang sách bản thảo cùng một chỗ chui vào, theo tranh một tiếng, hắn dùng phía sau lưng chăm chú đứng vững đại môn, thở mạnh cũng không dám...

Đây là Đồng Quốc lần thứ nhất trộm đồ của người khác, hắn hoàn toàn không biết mình đến cùng vì sao lại làm như vậy? Vì sao lại giống ma chướng, không phải muốn có được những sách kia bản thảo?

Khẩn trương, thấp thỏm, lo nghĩ, để hắn mồ hôi lạnh ứa ra, thấm thấu quần áo...

Chỉ chốc lát sau, hắn rốt cục nghe được, sát vách lão lưỡng khẩu về đến dưới đất thất đóng cửa thanh âm. Mới đầu, hắn nhận định, lão lưỡng khẩu tất nhiên sẽ phát ra cái gì thanh âm kinh dị, tỉ như “Cái rương làm sao không có” loại hình.

Nhưng mà, hắn vẫn là đánh giá cao đối phương trí nhớ, làm lão lưỡng khẩu đem nhà mình tầng hầm đại môn đóng kỹ về sau, miệng bên trong còn một mực tại lẩm bẩm, cái kia bán ve chai đến cỡ nào hố người loại hình, căn bản không có lưu ý đến thiếu đi đồ vật...

Hô hô...

Đồng Quốc nặng nề mà thở dốc một hơi, lại một lần nữa đưa tay đi lật xem những sách kia bản thảo.

Nhưng gặp sách bản thảo bên trong tranh minh hoạ đều là dùng màu đen bút máy vẽ ra tới, hình tượng mặc dù không tinh xảo lắm, mà lại họa phong u ám, thế nhưng là tại Đồng Quốc xem ra, nhưng lại có một loại không thể gọi tên cộng minh...

...

Thời gian quay lại trước mắt, rét lạnh đông trong đêm, Triệu Ngọc điều khiển xe cảnh sát, cực nhanh hướng một nơi nào đó lái đi.

“Thật sự là vạn vạn không nghĩ tới a!” Thôi Lệ Châu khoanh tay nói nói, “ chúng ta còn tưởng rằng là bán ve chai làm được tốt sự tình đâu! Lại không nghĩ rằng, trộm Hàn Khoan bản thảo, lại là hàng xóm của hắn! ?”

“Không thể nói như thế tuyệt đối!” Tay lái phụ bên trên Miêu Anh nói nói, “ Hoàng Kim thành nhỏ như vậy, tồn tại trùng hợp cũng là có khả năng! Cho nên, không đem người bị tình nghi bắt lấy thẩm hỏi rõ ràng, chúng ta liền không thể vọng có kết luận!”

Có thể là không quen nhìn Miêu Anh chính nhan tàn khốc, Thôi Lệ Châu không phục vểnh vểnh lên miệng, không nói thêm gì nữa.

“Nếu như cái này Tạ Đồng Quốc thật sự là tội phạm, “ Triệu Ngọc nhìn ra hai người không hợp, vội vàng hòa giải địa nói nói, “ vậy hắn khẳng định không biết, chúng ta đã tra được trên đầu của hắn! Cho nên, đêm nay khẳng định có thể một kích phải trúng!”

Ai ngờ, Triệu Ngọc sau khi nói xong, hai nữ đồng đều chưa hưởng ứng, chưa phát giác để hắn lần cảm giác xấu hổ.

Giờ phút này, trên xe chỉ có ba người bọn họ, Ngô Tú Mẫn cùng Tằng Khả lưu ở cục cảnh sát, tiếp tục chỉ huy điều tra làm việc, không cùng theo mà tới.

Khang Nhạc Viên cư xá ở vào Hoàng Kim thành khu vực trung tâm, cùng cục cảnh sát không tính quá xa. Giờ phút này trời tối người yên, không cần bao lâu thời gian, Triệu Ngọc liền đem chiếc xe lái đến số 2 lâu một đơn nguyên dưới lầu.

Đêm tối im ắng, đừng nói bên ngoài không người, liền là cư dân trong lầu, cũng phần lớn đều tắt đèn. Triệu Ngọc ngẩng đầu nhìn, phát hiện Tạ Đồng Quốc nhà đồng dạng không có đèn sáng, không biết trong nhà phải chăng có người?

Ngay từ đầu, Triệu Ngọc còn muốn sử dụng đạo cụ loại hình phụ trợ một cái, nhưng nghĩ lại, lại cảm giác cái này Tạ Đồng Quốc bất quá là cái phổ thông tội phạm mà thôi, không đáng vì hắn lãng phí quý giá đạo cụ.

“Tiểu Thôi, “ Triệu Ngọc xông Thôi Lệ Châu khoa tay một cái, “Lần này, nhìn kỹ thuật của ngươi! Công cụ đều mang sao?”

“Đó là dĩ nhiên!” Thôi Lệ Châu vỗ vỗ hầu bao của mình, hưng phấn mà nói nói, “ lần đầu chuồn vào trong nạy ra khóa nạy ra đến như vậy có tinh thần trọng nghĩa, đương nhiên phải chuẩn bị đầy đủ hết! Nói thực ra, cái này cảm giác thật nha bổng!”

“Nói ít chữ thô tục không được sao?” Miêu Anh liếc nàng một cái, ngược lại nói với Triệu Ngọc, “Ngươi, vẫn là đem thương cho ta đi!”

“Không thể nào?” Triệu Ngọc lắc đầu, “Bắt một cái nhỏ tội phạm mà thôi, còn cần rút súng?”

“Lấy phòng ngừa vạn nhất! Cho ta!” Miêu Anh không khách khí đem Triệu Ngọc súng ngắn đoạt mất.

Sau đó, ba người lặng lẽ bò tới lầu ba 302 trước mặt, làm xong bắt chuẩn bị.

Mới đầu, Triệu Ngọc còn tưởng rằng Thôi Lệ Châu phải dùng bao lâu thời gian đâu? Ai ngờ, người ta chỉ là dùng mấy cái cùng tai đào muôi giống như đồ vật hướng khoá vào trong lỗ đâm một cái, môn liền nhẹ nhàng địa bắn ra.

“Trâu * bức!” Triệu Ngọc nhỏ giọng một chút cái tán, trong lòng nói chuyện, cái này nếu là mang theo nữ phi tặc đi hoàn thành nhiệm vụ, mình đến tiết kiệm nhiều ít cái ẩn hình mở khóa khí a?

Nhìn thấy cửa bị mở ra, Miêu Anh cái thứ nhất mang theo thương vọt vào, Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu theo sát phía sau.

Dựa theo trước đó kế hoạch, Miêu Anh phía bên trái, Triệu Ngọc hướng phải, Thôi Lệ Châu thì giữ vững ở giữa.

Ba!

Thôi Lệ Châu tiện tay mở ra phòng khách đèn lớn, UU đọc sách www. uukan Shu. com Miêu Anh thừa cơ một cước đá văng bên trái phòng ngủ đại môn, xông đến bên trong.

A...

Trong phòng lập tức vang lên một trận kêu sợ hãi!

Cùng lúc đó, Triệu Ngọc cũng mở ra một gian khác phòng ngủ, nhưng trong phòng ngủ không có một ai. Thế là, hắn lập tức thay đổi phương hướng, hướng Miêu Anh bên kia phóng đi.

Phòng ngủ đèn cũng được mở ra, thật không nghĩ đến chính là, trước mắt vậy mà xuất hiện hương * diễm một màn. Nhưng gặp giường chiếu trung ương nằm một người nam tử, mà tại hắn hai bên trái phải, vậy mà đều có hai nữ hài nhi...

Mặc dù ba người được chăn mền, nhưng rất rõ ràng bọn họ cũng đều là một tia * không treo...

“Ta đi, “ Triệu Ngọc lắc đầu, “Gia hỏa này...”

Triệu Ngọc còn chưa nói xong, hắn cùng Miêu Anh đã thấy rõ, ở giữa tên nam tử kia cũng không phải là Tạ Đồng Quốc, mà là một cái lên chút niên kỷ trung niên mập mạp!

“A...” Hai nữ hài nhi dọa đến rút vào ổ chăn, nam tử thì hoảng sợ hỏi nói, “ ngươi... Các ngươi là ai a? Vợ ta... Nàng biết rồi?”

Chương 843: Không thích hợp lùng bắt

“Cái gì? Tạ Đồng Quốc?” Giường chiếu nam tử ở giữa bưng bít lấy chăn mền nói nói, “ Đồng Quốc là cháu ta! Phòng này bán cho ta! Các ngươi tìm hắn làm gì? Ân... Cái kia nữ, ngươi vừa rồi cầm là súng ngắn sao?”

“Chúng ta là cảnh sát!” Thôi Lệ Châu mở mày mở mặt địa nói nói, “ chính đang phá án đâu! Thiếu mẹ nó nói nhảm!”

“Cái gì? Cảnh sát? Phá án?” Nam tử trên giường kinh dị hô nói, “ phá án xử lý tới nhà ta rồi?”

“Cái gì nhà ngươi?” Triệu Ngọc rống nói, “ bất động sản chứng cùng hộ khẩu bên trên, cũng không phải tên của ngươi!”

“Ai u? Cái này tiểu tử không có lương tâm!” Nam tử hùng hùng hổ hổ tới một câu, sau đó xông Triệu Ngọc bọn người năn nỉ nói, “ cảnh sát đồng chí, các ngươi đừng nghe cái kia oắt con nói hươu nói vượn, phòng này hắn đã bán cho ta!

“Ta cùng Tạ Đồng Quốc lão ba là thân thúc bá huynh đệ, cha hắn sinh bệnh thời điểm, không ít dựa dẫm vào ta vay tiền! Hiện tại hắn lão ba chết rồi, Đồng Quốc cũng không có tiền trả, cho nên liền đem phòng ở chống đỡ cho ta!”

“Ồ? Chống đỡ cho ngươi?” Triệu Ngọc nhíu mày.

“Ai nha! Giấy trắng mực đen viết rõ ràng a!” Nam tử kia kích động nói nói, “ ta không phải là không muốn sang tên, chỉ là bất động sản chứng

danh tự là cha hắn, cha hắn chết về sau liền không có cách nào sang tên! Còn nữa nói, ta danh nghĩa nếu là nhiều một bộ bất động sản, thê tử của ta tra một cái liền có thể biết... Nha... Không...”

Bỗng nhiên ý thức được nói đi miệng, hắn tranh thủ thời gian nói sang chuyện khác: “Ta... Ta đủ xứng đáng ta cái này đại chất tử, phòng ở là dựa theo hiện tại giá phòng mua, trừ bỏ hắn thiếu ta những số tiền kia, ta lại cho hắn 15 vạn đâu!”

“Cái kia... Tạ Đồng Quốc hiện tại ở đâu đây?” Miêu Anh hỏi.

“Ừm... Không... Không biết a...” Nam tử nói nói, “ tiền cho hắn về sau, liền rốt cuộc không thấy qua hắn! Ai ngờ ở đi nơi nào? Không chừng đã rời đi Hoàng Kim thành a?”

“Tạ Đồng Quốc lão ba lúc nào chết? Phòng ở lúc nào bán đưa cho ngươi?” Triệu Ngọc lại hỏi.

“Ừm... Ước chừng... Nửa năm trước đi...” Nam tử thành thật trả lời.

Lại là nửa năm trước! ?

Triệu Ngọc cùng Miêu Anh liếc nhau, lẫn nhau khẳng định ý tưởng của họ.

Nửa năm trước, Tạ Đồng Quốc bị công ty khai trừ! Nhưng về sau phụ thân lại chết! Phòng ở cũng bởi vì thiếu nợ mà chống đỡ ra ngoài! Đây hết thảy hết thảy, đều có thể thúc đẩy Tạ Đồng Quốc làm lộ phẫn mà giết người!

Theo như cái này thì, Hàn Khoan sách chỉ là làm ra chỉ đạo tác dụng,

Mà những này thê thảm tao ngộ, mới thật sự là nguyên nhân dẫn đến.

“Uy!” Nam tử bưng bít lấy chăn mền, chỉ chỉ bên cạnh hai tên nữ hài nhi, “Cảnh sát, nếu như các ngươi chuẩn bị hỏi thật lâu, ta muốn không chuyển sang nơi khác? Tối thiểu nhất mặc xong quần áo, được không?”

“Tốt...” Thôi Lệ Châu hỏng cười một tiếng, vọt tới trước giường về sau một thanh quờ lấy chăn mền, “Vậy trước tiên đem chăn mền vén lên rồi nói sau! Lão Đại ta giống như nhìn xem đâu!”

Triệu Ngọc im lặng, sắc mặt khó coi, Miêu Anh cũng là sắc mặt âm trầm...

“A...” Hai tên nữ tử kinh hô.

“Đừng... Đừng đừng đừng...” Nam tử cả người đều mộng, tranh thủ thời gian năn nỉ, “Tốt tốt tốt, các ngươi hỏi cái gì ta đều nói, nhưng là, cầu các ngươi tuyệt đối không nên nói cho ta biết nàng dâu a!”

“Mau nói, Tạ Đồng Quốc đến cùng ở đâu?” Miêu Anh lại hỏi.

“Đây là thật không biết a! Dạng này...” Nam tử run rẩy chỉ chỉ y phục của mình, “Điện thoại di động ta bên trong có số điện thoại của hắn, nhưng là, tiểu tử kia hắn là đổi số, ta đánh rất nhiều lần cũng không đánh thông!”

Thôi Lệ Châu nghe vậy, lập tức từ trong túi quần đem nam tử điện thoại móc ra.

“Ngươi lại suy nghĩ thật kỹ, Tạ Đồng Quốc còn có thể đi chỗ nào?” Triệu Ngọc hỏi lại.

“Thật... Thật nghĩ không ra!” Nam tử nói nói, “ đứa bé kia có mao bệnh! Gặp người đều không làm sao nói chuyện, không có khả năng đi tìm chúng ta nhà những này thân thích!”

“Ngươi mới vừa nói, ngươi cho hắn 15 vạn khối tiền...” Triệu Ngọc lại hỏi, “Tiền mặt vẫn là sang sổ? Tạ Đồng Quốc có thẻ ngân hàng rồi?”

“Tiền mặt!” Nam tử vội vàng trả lời, “Tiểu tử kia không phải muốn tiền mặt, ta đoán chừng, ngoại trừ ta ra, hắn hắn là còn thiếu tiền của người khác, chí ít còn phải có cái bốn, năm vạn dáng vẻ!”

“Nói cách khác, Tạ Đồng Quốc trong tay, hiện tại chí ít còn có 100 ngàn khối tiền mặt?” Triệu Ngọc nhìn Miêu Anh một chút , đạo, “Như vậy... Hắn tại trong ngắn hạn, là không cần đến lại đi tìm việc làm!”

Triệu Ngọc nói bóng gió, liền là Tạ Đồng Quốc đã không cần vì tiền phát sầu, mới có thể hết sức chuyên chú đi nghiên cứu giết người!

“Lão đại, làm sao bây giờ?” Thôi Lệ Châu tới gần Triệu Ngọc, nhỏ giọng hỏi một câu.

“Ừm... Các ngươi nói các ngươi là cảnh sát...” Lúc này, trên giường một cái nữ hài tử yếu ớt địa hỏi một câu, “Cái kia... Các ngươi giấy chứng nhận đâu?”

“Đúng thế, cho dù có giấy chứng nhận...” Một cô bé khác thì động viên địa nói nói, “ cũng không thể tự tiện xông vào dân trạch a?”

“Uy... Nói cái gì đó?” Nam tử nghe xong liền gấp, xông hai nữ hài trừng mắt uống nói, “ các ngươi không nhìn thấy thương sao? Còn hỏi?”

“Ta dựa vào!” Triệu Ngọc lắc đầu hít một tiếng, trong lòng nói chuyện, lúc đầu lão tử nhìn ngươi thức thời, còn muốn giúp ngươi vài câu, nhưng hiện tại xem ra... Ai...

“Tốt, muốn giấy chứng nhận đúng không?” Miêu Anh cười lạnh một tiếng, lập tức quơ lấy điện thoại, cho Tằng Khả gọi điện thoại, “Tằng Khả, lập tức gọi một tổ người tới! Tạ Đồng Quốc đã đem phòng ở bán!

Nhưng là, trong phòng có khả năng lưu lại cái gì manh mối trọng yếu, cho nên muốn toàn diện điều tra!”

“Cái này. . . Cái này. . .” Nam tử sắc mặt một cái biến thanh, tranh thủ thời gian năn nỉ, “Các vị cảnh sát, ta van cầu các ngươi, điều tra có thể, phòng ở từ bỏ đều được, nhưng là, tuyệt đối không nên nói cho ta biết nàng dâu a...”

Nhưng mà, nam tử năn nỉ lộ ra nhưng đã không làm nên chuyện gì, Miêu Anh lại nói với Tằng Khả: “Còn có, thông tri Hoàng Kim cục cảnh sát phong hoá tổ, nơi này còn có cùng một chỗ hư hư thực thực bán ngân phiêu xương bản án, đợi chút nữa người tới về sau, hảo hảo thẩm thẩm bọn họ...”

“Cái này. . .” Nam tử tuyệt vọng xông hai nữ hài oán trách nói, “ nhìn các ngươi làm chuyện tốt...”

...

Đi ra phòng ngủ, Miêu Anh kéo qua Triệu Ngọc nói ra: “Triệu Ngọc, ta cho rằng, tình huống hiện tại, khó chịu ở dưới lệnh truy nã toàn thành lùng bắt!”

“Đúng!” Triệu Ngọc gật đầu đồng ý, “Hiện tại Tạ Đồng Quốc còn không biết chúng ta đã tra được trên đầu của hắn, trên tay hắn có tiền, một khi đánh cỏ động rắn, tất nhiên chạy trốn!”

“Chạy trốn còn là chuyện nhỏ!” Miêu Anh cũng là gật đầu, “Nhưng là hậu hoạn vô tận a! Hắn sát tâm đã lên, chỉ sợ lại khó thu tay lại! Chúng ta nhất định phải nghĩ cái biện pháp ổn thỏa, đem hắn bắt lấy!”

Miêu Anh vừa mới nói xong, Tằng Khả điện thoại liền đánh trở về: “Miêu tỷ, người đã phái đi qua, hai phút đồng hồ liền đến! Ta vừa rồi tra xét một cái Tạ Đồng Quốc thông tin cá nhân, thẻ căn cước không có tại

bất luận cái gì quán trọ đăng lục qua; hắn danh hạ thẻ điện thoại đã qua kỳ rồi; danh hạ thẻ ngân hàng chỉ có một trương, nhưng nước chảy chỉ hết hạn tại nửa năm trước, hắn là hắn thẻ lương, sau đó lại không sử dụng qua!”

“Nhìn tới...” Miêu Anh lắc đầu nói nói, “ cái này Tạ Đồng Quốc còn hiểu đến một chút phản trinh sát thủ đoạn! Tằng Khả, mặc dù Hoàng Kim thành giám sát không đủ, nhưng ít ra là có, ngươi liền dùng phân biệt phần mềm tra tìm một cái, nhìn xem có thể hay không bắt được Tạ Đồng Quốc tung tích!”

“Được rồi, không có vấn đề!” Tằng Khả cúp xong điện thoại. UU đọc sách www. uukan Shu. com

“Tiểu Thôi...” Triệu Ngọc bên này lại cùng Thôi Lệ Châu khoát tay nói nói, “ ngươi cùng trong phòng cái kia vị đại ca muốn hạ tầng hầm chìa khoá, sau đó đến phía dưới đi xem một chút!”

“A? Tầng hầm?” Thôi Lệ Châu nhíu mày.

“Đã Hàn Khoan bản thảo là từ dưới đất thất không thấy, cái kia rất có thể là Tạ Đồng Quốc trộm đi! Cho nên, ngươi hạ đi tìm một chút, nhìn xem Tạ Đồng Quốc nhà trong tầng hầm ngầm, có thể hay không phát hiện cái gì?”

“Cái gì đó!” Thôi Lệ Châu không vui, “Vừa bẩn vừa hắc, không phải có điều tra tổ sao? Vì cái gì để cho ta như thế cao cấp người tới làm đâu?”

“Cái gì, Cao cấp người?” Triệu Ngọc bắt đầu xắn tay áo, “Ngươi nha chui cống thoát nước thời điểm, tại sao không nói ngươi là Cao cấp người, làm sao không chê bẩn đâu? Nhanh đi! Đừng chờ ta bão nổi a! Nói không chừng, ở trong đó thật có thể tìm tới thứ gì đâu! Ta đây là tại cho ngươi cơ hội lập công, không nhìn ra được sao ngươi?”

“Hừ... Có ngươi!” Thôi Lệ Châu hung hăng lườm Triệu Ngọc một chút, lúc này mới dựa theo phân phó của hắn đi làm.

Mà liền tại Thôi Lệ Châu cầm chìa khoá đi đến dưới đất thất thời điểm, lâu bên ngoài cũng đã vang lên còi cảnh sát thanh âm...

Chương 844: Ôm cây đợi thỏ

Mặc dù Miêu Anh gọi tới một tổ nhân viên cảnh sát, nhưng cuối cùng cũng không có đem nam tử kia mang về cục cảnh sát, mà là ngay tại chỗ đối với hắn tiến hành hỏi ý, để hắn nói ra liên quan tới Tạ Đồng Quốc tài liệu cặn kẽ.

Sau đó, chúng nhân viên cảnh sát đối phòng ở tiến hành điều tra, mặc dù phòng ở không có tiến hành đại quy mô trang trí, nhưng liên quan tới Tạ Đồng Quốc vật phẩm tư nhân lại là một kiện cũng không tìm được.

Theo như cái này thì, Tạ Đồng Quốc khẳng định đã sớm làm xử lý.

Phòng ở như thế, tầng hầm tự nhiên cũng không ngoại lệ, phủ bụi trong tầng hầm ngầm, ngoại trừ tạp vật liền là rách rưới, không có bất kỳ cái gì vật có giá trị.

Vì thế, Thôi Lệ Châu thế nhưng là hảo hảo oán trách Triệu Ngọc một phen.

Cảm giác được Tạ Đồng Quốc trong nhà lại cũng không chiếm được đầu mối gì, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh, Thôi Lệ Châu đành phải tạm thời quay trở về Hoàng Kim cục cảnh sát, tiếp tục chỉ huy bắt làm việc.

Làm ba người trở về cục cảnh sát về sau, từ Nhiễm Đào nơi đó lại lần nữa truyền đến càng thêm xác định tin tức.

Nhiễm Đào tâm nhãn cũng không ít, hắn sớm đã ý thức được, môi giới công ty là cái tốt nhất đột phá khẩu. Thế là, hắn để vị kinh lý kia trong

đêm gọi tới mấy tên cùng Tạ Đồng Quốc chung qua sự tình nhân viên, hướng bọn họ nghe ngóng có quan hệ Tạ Đồng Quốc tình huống.

Kết quả, thông qua các công nhân viên chứng thực, lúc trước cùng Hác Lý Lệ ký kết mua phòng hợp đồng, chính là cái này Tạ Đồng Quốc!

Cái kia đơn hợp đồng, lúc đầu có thể để cho Tạ Đồng Quốc đạt được một bút hậu đãi đề thành. Nhưng cũng tiếc Hác Lý Lệ đơn phương bội ước, hất ra môi giới, đi mua mới mở bàn kỳ phòng.

Bởi vì chuyện này, Tạ Đồng Quốc còn cùng ngay lúc đó quản lý lên mâu thuẫn, Tạ Đồng Quốc giận Hác Lý Lệ hành vi, muốn đến pháp viện khởi tố. Nhưng quản lý đương nhiên sẽ không đồng ý, bởi vì dựa theo bọn họ hợp đồng, coi như khởi tố, cũng hẳn là là làm chủ phòng bên A, mà cũng không phải là trong bọn họ giới.

Kết quả, cố chấp Tạ Đồng Quốc lại đi tìm chủ phòng lý luận, thế nhưng là chủ phòng đã không có cái gì tổn thất, còn làm kiếm lời Hác Lý Lệ một bút tiền đặt cọc, đương nhiên sẽ không đi tự tìm phiền toái.

Cho nên, đến cuối cùng, Tạ Đồng Quốc cũng chỉ có thể ăn một người câm thua thiệt.

Kỳ thật, như loại này chạy đơn sự tình, tại môi giới công ty sớm đã là chuyện thường ngày, nếu là mỗi một kiện đều đi khởi tố, môi giới công ty cũng liền không có cách nào làm.

Nhưng là, cái kia mua một cái bán đối người khác mà nói râu ria, thế nhưng là đối Tạ Đồng Quốc tới nói lại không thể tầm thường so sánh.

Tạ Đồng Quốc còn nhỏ mất mẹ, phụ thân lại phải bệnh nặng, hiện tại thật vất vả tìm được làm việc, đến một lần muốn kiếm tiền cho phụ thân chữa bệnh, thứ hai muốn làm ra công trạng, có thể làm cho mình lưu ở công ty.

Cho nên,

Không có ai biết, Hác Lý Lệ cái kia phần đề thành, đối với hắn trọng yếu bực nào!

Rất nhanh, Hác Lý Lệ sự tình tra rõ ràng về sau, nó tin tức của hắn, cũng là lần lượt bị Tạ Đồng Quốc các đồng nghiệp lật tìm được.

Căn cứ một tên lớn tuổi nữ nhân viên hồi ức, lúc trước, Tạ Đồng Quốc vừa tới môi giới công ty thời điểm, ngay cả nửa tháng cũng chưa tới, liền tiếp đến cùng một chỗ khiếu nại, có người nói hắn thái độ ác liệt, lừa gạt khách hàng loại hình. Vì thế, Tạ Đồng Quốc còn kém chút mà bị công ty khai trừ.

Nhưng là, về sau theo các công nhân viên quen thuộc, lúc này mới biết rõ chân tướng.

Nguyên lai, Tạ Đồng Quốc vì kiếm tiền nuôi gia đình, ban đêm còn muốn đi ra ngoài đạp xích lô. Kết quả, khi hắn một ngày nào đó chạy việc thời điểm, không cẩn thận cùng một cái kéo hàng xe xích lô lái xe phát sinh ma sát.

Hai người chẳng những phát sinh cãi vã, hơn nữa còn động thủ. Tạ Đồng Quốc vốn là đánh không lại thân thể kia cường tráng kéo hàng lái xe, tự nhiên là bị thiệt lớn.

Nhưng chuyện xảy ra về sau, cái kia kéo hàng lái xe vẫn không buông tha, hắn không biết từ nơi nào thăm dò được Tạ Đồng Quốc là môi giới nhân viên, vậy mà đánh lấy mua nhà cờ hiệu, tới công ty tìm Tạ Đồng Quốc dẫn hắn nhìn phòng.

Hắn là chuyên môn gây chuyện tới, chẳng những đem Tạ Đồng Quốc đùa bỡn ròng rã một ngày, cuối cùng còn đem điện thoại đánh tới công

ty, khiếu nại Tạ Đồng Quốc.

Có thể nghĩ, Tạ Đồng Quốc đối người này đến đến cỡ nào hận thấu xương?

Mặc dù không biết danh tự, nhưng Triệu Ngọc bọn người nghĩ cũng có thể nghĩ đến, cái này đạp xích lô kéo hàng lái xe, cùng Chiêm Kiện Khang tư liệu hoàn toàn phù hợp.

Cho nên, nếu như hung thủ thật sự là Tạ Đồng Quốc, như vậy hắn đem Chiêm Kiện Khang làm cái thứ nhất trả thù mục tiêu, cũng liền nói còn nghe được!

Sau đó, hạng ba người chết Tôn Bồi Bân cùng Tạ Đồng Quốc quan hệ, cũng bị các công nhân viên xác nhận.

Căn cứ các công nhân viên nói, cái này Tôn Bồi Bân chính là trong bọn họ giới công ty khách quen. Nhưng là, sở dĩ xưng chi "Khách quen", cũng không phải là bởi vì hắn thường xuyên mua nhà bán phòng, mà là bởi vì hắn yêu nhất trang bức.

Người này chẳng qua là một cái chăn heo, ngày bình thường nghèo rớt mùng tơi không nói, lại vẫn cứ ưa thích chứa người giàu có cua nữ nhân. Vì tranh thủ nữ nhân niềm vui, hắn thường xuyên mang theo khác biệt nữ nhân tới môi giới yêu cầu nhìn phòng, thấy cũng đều là những cái kia tốt phòng ở.

Các công nhân viên đều biết lai lịch của hắn, tất nhiên là đối với hắn hờ hững. Nhưng là Tạ Đồng Quốc mới đến, lại là không biết, còn lấy vì người này thật sự có tâm mua nhà, cho nên mỗi một lần đều tận tâm tận lực địa dẫn hắn đi nhìn phòng.

Tôn Bồi Bân cảm giác được mình đặc thù mặt mũi, cho nên mỗi lần trang bức, đều muốn Tạ Đồng Quốc đến hầu hạ. Về sau, làm Tạ Đồng

Quốc dần dần sau khi hiểu rõ tình huống, liền không còn đáp ứng.

Ai ngờ, vô sỉ Tôn Bồi Bân, lại còn trước mặt mọi người đem Tạ Đồng Quốc cho nhục mạ một phen, làm cho phi thường không tốt. . .

Không bao lâu, liên quan tới hạng tư người bị hại Bùi Trí nội tình, cũng bị các công nhân viên bóc phát ra.

Nguyên lai, tại trước đây thật lâu, Bùi Trí cũng cùng Tạ Đồng Quốc ký qua đơn, muốn mua một tòa giá rẻ second-hand phòng. Nhưng cuối cùng cùng với Hác Lý Lệ không sai biệt lắm, hắn nhờ quan hệ liên hệ đến chủ phòng, sau đó liền đem môi giới cho bỏ qua một bên. . .

Cuối cùng, một vị khác nhân viên lại nói ra một cái khác đầu tin tức trọng đại, nói tại Tạ Đồng Quốc bị công ty khai trừ thời điểm, hắn vừa vặn phụ trách Tường Hòa gia viên cái kia một vùng phòng nguyên. Mà lại, tại hắn bị khai trừ về sau, công ty còn phát hiện thiếu đi mấy cái chìa khóa.

Nhưng là, bởi vì không có xác thực chứng cứ, chìa khoá lại không quá quan trọng, cho nên liền không người chú ý.

Theo như cái này thì, Tạ Đồng Quốc vào lúc đó, rất có thể liền đã đang nổi lên cái này lên chiếu sách án giết người!

Đạt được những tin tức này về sau, Triệu Ngọc đám người đã cơ bản có thể xác nhận, Tạ Đồng Quốc liền là chiếu sách án giết người hung thủ! ! Tiếp xuống mấu chốt nhiệm vụ, liền là như thế nào mới có thể đem Tạ Đồng Quốc tróc nã quy án.

Mặc dù, Tạ Đồng Quốc bản án khó chịu ở dưới phát lệnh truy nã toàn thành truy nã, nhưng là, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh vẫn là cho rằng, tại nhà ga cùng cửa xa lộ chờ trọng yếu nơi chốn, vẫn cần sớm làm an bài mới được. Để tránh Tạ Đồng Quốc đạt được cái gì gió thổi cỏ lay, sớm

chạy trốn.

“Ta cảm thấy. . .” Làm Triệu Ngọc bố trí xong nhiệm vụ về sau, Thôi Lệ Châu ở một bên nghĩ kế nói, “ đã Tạ Đồng Quốc có khả năng tư tàng chìa khoá, như vậy. . . Hắn có thể hay không tránh ở trong đó nơi nào đó trong phòng đâu? Liền giống bị điện giật chết hiện trường phát hiện án như thế?”

“Ai? Ý kiến hay!” Triệu Ngọc gật đầu, vội vàng cho Nhiễm Đào gọi điện thoại, muốn bọn họ tranh thủ thời gian thẩm tra một cái, lúc trước đến cùng đều ném đi những phòng ốc kia chìa khoá?

“Nếu không. . .” Tằng Khả do dự nói nói, “ chúng ta phái người lại đem Tường Hòa gia viên cái kia một vùng lục soát một lần a? Khó có thể tưởng tượng, nếu là Tạ Đồng Quốc liền giấu ở chỗ nào, chẳng phải là cùng giết người hiện trường gần như vậy?”

“Không được!” Miêu Anh nói ra, UU đọc sách www. uukan Shu. com “Lớn diện tích lục soát, cái kia mặt sẽ để người chú ý! Ngô tỷ. . .” Nàng xông Ngô Tú Mẫn vẫy tay một cái, nói nói, “ phái một tổ người đến Tường Hòa gia viên phụ cận nằm vùng đi! Dạng này càng ổn thỏa một chút!”

Ngô Tú Mẫn gật đầu đáp ứng, đang chuẩn bị dựa theo Miêu Anh chỉ thị đi gọi điện thoại.

“Ta còn có một ý kiến. . .” Lúc này, Triệu Ngọc bỗng nhiên đối Ngô Tú Mẫn hỏi nói, “ Ngô tỷ, nếu như dựa theo Hàn Khoan 《11 giết》 kịch bản, kế tiếp người bị hại, là chết như thế nào? Chết tại chỗ nào?”

“Chết đuối!” Ngô Tú Mẫn nói nói, “ chết tại một cái vứt bỏ trong hồ bơi! Trong hồ bơi còn có còn sót lại nước, nhân vật chính sắp chết người ngụy tạo thành trượt chân rơi xuống nước!”

“Cái gì! ! ?”

Nghe đến lời này về sau, Triệu Ngọc phảng phất bị thật sâu đâm bỗng nhúc nhích, hắn nhíu chặt lông mày hỏi: “Bể bơi liền là bể bơi, vì cái gì vẫn là vứt bỏ bể bơi?”

“Nha. . .” Thôi Lệ Châu thình lình lĩnh ngộ, lớn tiếng nói, “Lão đại có ý tứ là, nếu như Tạ Đồng Quốc còn muốn đem 11 giết tiếp tục nữa, hiện tại khẳng định đang vì thứ 5 cái mục tiêu mà làm lấy chuẩn bị! Cho nên, chúng ta nếu như có thể sớm tìm tới cái chỗ kia, sau đó liền có thể cho hắn đến cái ôm cây đợi thỏ! ?”

Chương 845: Tiếp theo một tràng mưu sát

“Ta cảm thấy... Cái này... Thế nhưng là không rất dễ dàng a? Hung thủ khẳng định phải đối mặt một nan đề!” Tằng Khả nói nói, “ hiện tại là mùa đông, đi nơi nào tìm có nước bể bơi? Tất cả đều kết băng a? Còn nữa nói, Hoàng Kim thành loại địa phương nhỏ này, chỉ sợ cũng không có mấy cái bể bơi a?”

“Ta còn không có hiểu rõ...” Triệu Ngọc đối Ngô Tú Mẫn nhíu mày nói nói, “ vì cái gì, không phải là vứt bỏ bể bơi đâu? Hàn Khoan tại sao muốn như thế viết?”

“Đúng vậy a...” Miêu Anh suy nghĩ nói, “ nếu như muốn chìm chết một cái người, đồng thời giả tạo thành tự sát hoặc là ngoài ý muốn, hợp lý nhất địa phương, hẳn là dòng sông hoặc hồ nước loại hình địa phương mới đúng, cho dù là cái hố nước cũng càng hợp tình lý một chút! Ta... Ta thế nào cảm giác, trong chuyện này... Có gì đó quái lạ đâu?”

“Đúng!” Triệu Ngọc tràn đầy đồng cảm địa nói nói, “ không phải nhất định phải khoe khoang cùng ngươi lòng có Linh Tê, nhưng ta đích xác cũng có loại cảm giác này! Thật giống như, tại chiếu sách án giết người đằng sau, còn ẩn giấu đi cái gì nhìn không thấy đồ vật giống như!”

“Không phải đâu?” Ngô Tú Mẫn lắc đầu nói nói, “ Hàn Khoan đã nói trước, 《11 giết》 là hắn vừa lúc tốt nghiệp viết, bên trong trăm ngàn chỗ hở. Cho nên, cái này bể bơi, cũng hẳn là lỗ thủng một trong a?”

“Không... Giống như...” Triệu Ngọc còn tại lắc đầu, “Không phải bể bơi sự tình!”

“Tổ trưởng, kỳ thật...” Tằng Khả nhìn xem màn ảnh máy vi tính nói nói, “ có lỗ thủng chưa từng không là một chuyện tốt! Hoàng Kim thành phụ cận hết thảy có ba đầu sông, nếu thật là tại dã ngoại giết người, vậy liền làm sao cũng ngăn không được! Nhưng nếu như là bể bơi, chí ít chúng ta còn có thể co lại phạm vi nhỏ!”

“Cái kia...” Miêu Anh nói nói, “ ngươi có biện pháp tìm ra?”

“Biện pháp có! Ta phải cùng quy hoạch cục còn có kiến thiết cục bàn bạc một cái, nhìn xem bản vẽ trước!” Tằng Khả ngược lại đối Ngô Tú Mẫn hỏi nói, “ Ngô tỷ, Hàn Khoan có nói qua, là bên ngoài bể bơi vẫn là trong phòng bể bơi sao?”

“Không có...” Ngô Tú Mẫn đáp nói, “ ta không có hỏi như vậy cẩn thận! Nếu không, chờ một lúc ta lại đi hỏi một chút.”

“Trong phòng cùng bên ngoài khẳng định là có khác biệt!” Tằng Khả vò đầu nói nói, “ bên ngoài còn tốt tra một chút, nhưng trong phòng, liền phiền toái...”

“Cũng là!” Thôi Lệ Châu lắc đầu nói nói, “ nếu như là trong phòng, nhà tắm tử có tính không? Vứt bỏ nhà tắm tử cũng có thể chết đuối người a? Mà lại, càng thêm thích hợp hung thủ động thủ một chút!

“Các ngươi trước đó không phải đã nói, tường hòa cư xá điện giật án hiện trường, liền cùng nguyên văn có khác nhau sao? Bởi vì hung thủ tìm không thấy hoàn toàn phù hợp tình tiết tràng cảnh, cho nên mới chấp nhận lấy sử dụng?”

“Nếu là nhà tắm tử...” Tằng Khả khó xử địa nói nói, “ cái kia thì khó rồi! Chỉ có thể để phái xuất sở đi sờ sắp xếp!”

“Bất kể như thế nào...” Triệu Ngọc làm ra quyết định,

“Bể bơi vẫn là phải tìm! Chí ít dựa theo tiểu thuyết tình tiết, hung thủ tạm thời còn sẽ không giết người, chúng ta còn có thời gian!”

“Nói lên giết người!” Miêu Anh nói nói, “ giống như, còn có một chuyện, chúng ta cũng có thể đi thử một chút!”

“Ngươi nói là... Kế tiếp người bị hại sao?” Triệu Ngọc hỏi.

“Đúng!” Miêu Anh gật đầu, “Từ trước mắt bốn tên người bị hại đến xem, bọn họ tất cả đều là thông qua môi giới công ty cùng Tạ Đồng Quốc sinh ra mâu thuẫn! Như vậy... Cái này cái thứ năm mục tiêu, hẳn là cũng chạy không thoát mua nhà bán phòng bốn chữ này!”

“Tốt!” Triệu Ngọc gật đầu, “Vậy ta liền lại để cho Nhiễm Đào hảo hảo tra một chút, nhìn xem còn có ai để Tạ Đồng Quốc nhận qua khí đi!”

“Oa tắc! 1 1 người nha!” Thôi Lệ Châu cắn môi nói nói, “ ta tung hoành giang hồ nhiều năm như vậy , có vẻ như cũng tìm không ra 11 cái cừu gia tới đi? Hắn một cái làm môi giới, làm sao so ta còn khổ đại cừu thâm?”

“Sai!” Triệu Ngọc nói nói, “ đừng nhìn ngươi làm làm việc nguy hiểm, nhưng ngươi dù sao có thành thạo một nghề, mà Tạ Đồng Quốc liền không đồng dạng! Hắn không có nguồn kinh tế, vì sinh hoạt đau khổ giãy dụa, những này đối với hắn bất công, đều sẽ để hắn sinh ra so với thường nhân càng thêm nghiêm trọng phẫn nộ!”

“Tại tâm lý học bên trong, cái này gọi là thụ bách tính nghịch ép tâm lý!” Ngô Tú Mẫn nói nói, “ nó hình thành nguyên nhân phi thường phức tạp, xuất thân thấp hèn, nghèo rớt mùng tơi, cùng đường mạt lộ các loại đều có quan hệ! Cái này Tạ Đồng Quốc minh lộ ra nghịch ép tâm lý đặc

thù, hắn đã đem mình đã bị ủy khuất chuyển hóa thành cừu hận, tại vô số lần đè ép về sau, rốt cục bạo phát!

“Ở nước ngoài, có loại tâm lý này khuynh hướng người, sáu mươi phần trăm trở lên đều sẽ phạm tội, mà lại đều là trọng tội!” Ngô Tú Mẫn nói nói, “ lúc đi học, lão sư của ta đã từng nói, kỳ thật, loại tâm lý này khuynh hướng hình thành, đa số vẫn là bởi vì giao tế năng lực xuất hiện thiếu thốn, người bệnh không cách nào cùng người tiếp xúc, liền không cách nào hữu hiệu địa chuyển di cùng phân giải áp lực, lúc này mới cuối cùng sẽ dẫn đến bản thân sụp đổ!”

“Thật là lợi hại...” Thôi Lệ Châu hướng Triệu Ngọc thè lưỡi, biểu thị mình hoàn toàn nghe không hiểu.

“Tốt, “ Triệu Ngọc nói nói, “ ta hiện tại liền liên hệ Nhiễm Đào! Mọi người cũng đều chia ra hành động đi! Chỉ mong, ngày mai có thể thuận lợi đem cái này Tạ Đồng Quốc tróc nã quy án!”

Sau khi nói xong, mấy người liền ai cũng bận rộn đi, tại cho Nhiễm Đào nói chuyện điện thoại xong về sau, Triệu Ngọc thừa cơ cho tự mình lái mới một quẻ.

Giờ phút này đã nửa đêm hơn hai giờ, vì tại một ngày mới bên trong có thể có được mới gợi ý, hắn tự nhiên không thể bỏ qua kỳ ngộ của mình hệ thống.

Ai ngờ, Khai quẻ về sau, hắn lại cau mày, không nghĩ tới, hắn vậy mà lại mở ra một cái cùng hôm qua giống nhau như đúc “Cấn khảm” quẻ tới.

Ai?

Bất thường có chút...

Hồi ức ban đầu ở Vĩnh Tiến Đảo thời điểm, hệ thống liên tiếp mở ra mấy

cái “Cách” quẻ, chẳng lẽ... Lần này, lại cùng “Khảm” quẻ đòn khiêng lên?

Hôm qua còn miễn cưỡng có thể tính làm là Thôi Lệ Châu, như vậy... Hôm nay đâu? Cái này “Khảm” quẻ lại sẽ đại biểu ai?

Khai quẻ về sau, Triệu Ngọc lại đang bạch bản bên trên tăng thêm hơi có chút tư liệu, bởi vì chịu quá lâu, hắn cảm giác tư duy bắt đầu trở nên trì độn, lúc này mới thối lui đến có giường nhỏ ngăn cách bên trong, thoáng nghỉ ngơi một cái.

Không nghĩ tới, hắn cái này vừa nằm xuống, liền lập tức tiến nhập mộng đẹp, hơn nữa còn liên tiếp làm thật nhiều cổ quái kỳ lạ ác mộng.

Trong mộng, hắn phảng phất tiến vào một loại Gothic giống như Ám Hắc Thế Giới, chu vi ngoại trừ đen xám bạch ba loại nhan sắc bên ngoài, lại nhìn không ra cái khác nhan sắc...

Ngay tại loại này u ám họa phong phía dưới, cổ xưa nhà lầu, các lộ yêu quái, thổ phỉ cường đạo, tất cả đều xông ra, có giết người phóng hỏa, có còn khiêu vũ ca hát...

A úc...

Không biết mơ hồ bao lâu, Triệu Ngọc lúc này mới từ trong hỗn độn tỉnh lại, nhập nhèm địa ngáp một cái.

Nhìn xem biểu, lại là mới một ngày sáng sớm!

Ngăn cách bên trong có nặng nề màn cửa, nhìn không ra bên ngoài đêm đêm trắng, nhưng Triệu Ngọc biết, lúc này, trời có lẽ còn là đen.

Văn phòng lớn đèn sáng rỡ, khi hắn mở cửa trở lại văn phòng thời điểm, không nhìn thấy Miêu Anh cùng Thôi Lệ Châu, chỉ có Ngô Tú Mẫn

cùng Tằng Khả. Giờ phút này, Ngô Tú Mẫn đang đứng tại cửa ra vào, cùng Hoàng Kim cục cảnh sát hai vị cục trưởng nói gì đó.

Không biết là rụt cổ còn là thế nào, hai vị cục trưởng nhìn thấy Triệu Ngọc về sau, tranh thủ thời gian gật đầu ra hiệu một cái, liền liên tục không ngừng lui đi ra ngoài.

“Tổ trưởng, ngươi đã tỉnh!” Ngô Tú Mẫn nhỏ giọng nói nói, “ bọn họ chỉ muốn hỏi một chút, chúng ta buổi sáng nghĩ ăn chút gì, còn hướng chúng ta đề cử Hoàng Kim thành đặc sắc nước sắc Bao nhi!”

“Nha...” Triệu Ngọc còn chưa hoàn toàn thức tỉnh, UU đọc sách www. uukan Shu. com lại đánh một ngáp.

“Tổ trưởng...” Nghe được Triệu Ngọc thanh âm về sau, Tằng Khả lập tức từ trên bàn để máy vi tính đứng thẳng người lên, nói nói, “ tổ trưởng, làm một đêm, ta hết thảy tìm được 6 chỗ có khả năng địa phương!

“Bất quá, ta cho rằng, có một nơi, có khả năng nhất bị Tạ Đồng Quốc xem như trận tiếp theo án mưu sát hiện trường! Ầy...” Hắn chỉ mình màn ảnh máy vi tính nói nói, “ không nghĩ tới sao, nguyên lai tại treo cổ Hác Lý Lệ cái kia phiến Lạn Vĩ lâu bên trong, lại có một cái chưa hoàn thành hội sở, mà nào sẽ trong sở mặt liền có một cái cỡ nhỏ lộ thiên bể bơi!”

Đang khi nói chuyện, Triệu Ngọc đã từ trên máy vi tính thấy được bể bơi ảnh chụp. Bể bơi mặc dù chưa khảm thiếp gạch men sứ, nhưng chủ thể dàn khung đã hoàn thành!

“Tổ trưởng ngươi nhìn...” Tằng Khả chỉ vào ảnh chụp nói nói, “ bể bơi là lộ thiên, bên trong có tuyết đọng cũng có băng, nếu như băng tuyết tất cả đều hòa tan, muốn chìm chết một cái người vẫn là rất dễ dàng làm được!”

“Ừm...” Triệu Ngọc gật đầu, “Nếu như ta là Tạ Đồng Quốc, khẳng định

sẽ ưu tiên lựa chọn nơi này! Cho nên...”

“Ngươi cùng Miêu tổ trưởng nói đến giống nhau như đúc a!” Tằng Khả gật đầu nói, “Yên tâm, Miêu tổ trưởng cùng Thôi Lệ Châu đã sớm đã chạy tới...”

Chương 846: Bị lãng quên văn kiện

“Đáng chết, làm sao đem trọng yếu như vậy sự tình đem quên đi?” Triệu Ngọc bỗng nhiên tức giận hô một tiếng, sau đó cúi đầu từ trong văn phòng dùng sức dạo bước.

“Tổ... Tổ trưởng...” Ngô Tú Mẫn nhìn thấy về sau vội hỏi, “Ngươi... Ngươi quên cái gì?”

“Đúng vậy a?” Tằng Khả nói nói, “ chẳng lẽ... Ngươi cho rằng Miêu tổ trưởng cùng Thôi Lệ Châu đi sai địa phương? Không sao, ta tra được 6 cái khả nghi địa điểm, đã tất cả đều phái người tới, hết thảy thường phục ẩn núp, nếu như Tạ Đồng Quốc thật cũng đi khảo sát hiện trường, nhất định có thể đem hắn bắt được!”

“Không phải, không phải...” Triệu Ngọc buồn bực quăng một câu, lại cũng không có nói rõ ràng nguyên nhân.

Nguyên lai, Triệu Ngọc chi như vậy ảo não, cũng không phải là bởi vì đuổi bắt tội phạm sự tình, mà là bởi vì hắn vô ý, lại đem hôm nay phó bản kỳ ngộ cho sai đi qua! Hắn không nghĩ tới, hôm nay phó bản kỳ ngộ, biết lái đến sớm như vậy!

Đêm qua Khai quẻ về sau, hắn một lòng nghĩ tình tiết vụ án, về sau bởi vì hoa mắt váng đầu, mỏi mệt không chịu nổi, cho nên lại vào nhà nghỉ ngơi, nhưng hắn không nghĩ tới, ngày hôm qua phó bản kỳ ngộ lại bị an bài tại hơn 4 giờ sáng chuông, đúng lúc là hắn ngủ say thời điểm.

Cảm giác được mình khả năng bỏ qua trọng yếu nhắc nhở, Triệu Ngọc

tự nhiên rất cảm thấy uể oải.

Tại sao có thể phạm sai lầm cấp thấp như vậy đâu?

Hắn buồn bực đi qua đi lại, nhưng khi hắn nhìn kỹ một chút phó bản kỳ ngộ bên trên số liệu về sau, lại bỗng dưng ngừng lại.

Làm sao...

Trước đó, vô số lần lịch luyện đã để Triệu Ngọc lô hỏa thuần thanh, chỉ cần quét mắt một vòng phó bản kỳ ngộ số liệu, liền cơ bản có thể đánh giá ra đại thể vị trí tới.

Cho nên, một dưới mắt, hắn lập tức ý thức được cái gì.

Thật sự là một cái thần kỳ ngoài ý muốn, không nghĩ tới, hôm nay phó bản kỳ ngộ địa điểm không tại nơi khác, ngay tại hắn hiện tại chỗ căn phòng làm việc này bên trong.

Ai?

Cái này không đúng a?

Rạng sáng bốn giờ... Trong phòng này có người a? Sẽ phát sinh kỳ ngộ gì? Nếu như ta không ở tại chỗ, những người khác cũng hắn phải biết a?

“Tổ trưởng... Ngươi không sao chứ?” Ngô Tú Mẫn còn tại tò mò nhìn Triệu Ngọc, nàng thật sâu biết, vị này tổ điều tra đặc biệt tổ trưởng đại nhân nếu là nhíu mày, khẳng định là có chuyện quan trọng gì.

“Ừm...” Triệu Ngọc há to miệng, lại là nói không nên lời. Mình hệ thống thuộc về độ cao cơ mật,

Hắn tự là không thể đạo phá Thiên Cơ. Cuối cùng, hắn suy nghĩ nửa

ngày, lúc này mới đổi một loại phương thức, hướng Ngô Tú Mẫn hai người hỏi nói, “ ân... Nửa đêm hôm qua, có ai tới qua chúng ta văn phòng sao?”

“A?” Hai người không hiểu thấu, Tằng Khả suy nghĩ mấy giây, mới nói quanh co lấy trả lời nói, “ tổ trưởng, ngươi nói cái này ai, chỉ là ai a?”

“Ừm... Chính là...” Triệu Ngọc dùng tay khoa tay, “Liền là trừ tổ chúng ta lấy người bên ngoài, nửa đêm tiến đến phòng làm việc? Ân... Nói như vậy, tối hôm qua ta ngủ thiếp đi, trong văn phòng, liền không có cái gì tình huống mới sao?”

“Tình huống mới?” Tằng Khả lắc đầu, “Cái này không... Ta phát hiện Lạn Vĩ lâu bên trong có bể bơi, Miêu tổ trưởng cùng Thôi Lệ Châu chạy tới...”

“Trong văn phòng! Ta nói là trong văn phòng!” Triệu Ngọc nhấn mạnh hai câu, bách dưới sự bất đắc dĩ, hắn lúc này mới thêu dệt vô cớ địa hỏi nói, “ nhất là rạng sáng bốn giờ khối kia, ta lúc ấy, giống như nghe được trong văn phòng có người nói chuyện đâu!”

“Rạng sáng bốn giờ? Có người nói chuyện?” Ngô Tú Mẫn nhớ lại một cái, cái này mới rốt cục nhớ tới, “Nha... Nguyên lai là ý tứ này a! Rạng sáng lúc bốn giờ, ta ngủ thiếp đi! Sau đó có người gõ cửa, ta lười đi Khai, Miêu tổ trưởng liền đi! Sau đó... Ân... Tằng Khả... Sau đó thì sao?”

“Sau đó...” Tằng Khả tranh thủ thời gian chạy đến trong văn phòng, gãi đầu nói nói, “ hắn là có phụ trách tìm hiểu tin tức nhân viên cảnh sát đưa tới tư liệu, sau đó Miêu tổ trưởng liền đem đồ vật phóng tới cái nào đó trên bàn công tác! Ân...” Nói, hắn một chỉ Triệu Ngọc bàn công tác, nói nói, “ không phải sao, hắn là những vật này!”

A?

Triệu Ngọc sững sờ, tranh thủ thời gian đi vào trước mặt xem xét, phát hiện bàn làm việc của mình bên trên quả nhiên nhiều một cái rương nhỏ, trong rương chứa rất nhiều văn kiện tư liệu. Nhìn kỹ, cái rương khía cạnh còn dán một tờ giấy.

“Đây là... Trương Tỉnh Như đơn vị tư nhân văn kiện...” Tăng Khả niệm xong, lập tức thoải mái địa nói với Triệu Ngọc, “Nha... Trách không được thả ngài trên mặt bàn đâu! Nguyên lai, đây là chúng ta phụ trách Hàn Khoan án a! Chỉ riêng vội vàng điều tra chiếu sách án giết người, đã sớm quên chúng ta còn có phân công.”

“Đây là...” Triệu Ngọc nắm lên trong rương văn kiện nhìn một chút, nhưng gặp văn kiện kia đều là Trương Tỉnh Như làm việc văn kiện, phía trên có rất nhiều ngân hàng số liệu.

Nha...

Hắn lúc này mới nhớ tới, nguyên lai những tài liệu này, đều là hắn yêu cầu Hoàng Kim cảnh sát đi lấy cho hắn nhìn. Vì chính là từ chi tiết, hảo hảo điều tra một chút Hàn Khoan vợ chồng!

Bất quá...

Chậc chậc...

Triệu Ngọc Khai động đầu óc ở giữa, bỗng nhiên ý thức được một cái vấn đề mấu chốt. Nếu như, cái này một rương tư liệu, liền là đại biểu cho hôm nay phó bản kỳ ngộ, đây chẳng phải là chờ với mình cũng không bỏ lỡ?

Chẳng lẽ... Ngay tại những này trong tư liệu, sẽ ẩn giấu đi đầu mối trọng yếu gì?

Cái này. . .

Mặc dù cái rương không lớn, nhưng bên trong đựng đều là văn kiện tư liệu, nếu quả như thật cẩn thận tìm kiếm, cũng là cần có phần phí nhiều công sức.

Bất quá, đã phó bản kỳ ngộ có khả năng chỉ thị ở đây, Triệu Ngọc đương nhiên không thể bỏ qua. Thế là, hắn lập tức chào hỏi Tằng Khả cùng Ngô Tú Mẫn qua đến giúp đỡ, đem những văn kiện này tư liệu từng cái xem qua.

“Tổ trưởng...” Ngô Tú Mẫn nói nói, “ thứ này nếu là Hoàng Kim cục cảnh sát đưa tới cho ngươi, bọn họ khẳng định trước đó đã tra xét! Chúng ta có cần phải lại tra một lần sao?”

“Ta cảm thấy, vẫn là nhìn một lần bảo hiểm a?” Tằng Khả cầm lấy một xấp nói nói, “ rất rõ ràng, những vật này đều không có tiến vào vật chứng khoa, cũng đều là chúng nhân viên cảnh sát từ Trương Tỉnh Như đơn vị mang tới, nói không chừng, thật có thể tìm tới đầu mối gì đâu?”

“Đúng thế!” Triệu Ngọc cầm lấy một chồng biên lai, nói nói, “ liền tính bọn họ nhìn qua, cũng bất quá là nhìn chút da lông mà thôi! Mà chúng ta muốn nhìn, là những tài liệu này phía sau ẩn tàng bí mật!”

“Tốt a...” Ngô Tú Mẫn kéo cái ghế ngồi vào trước bàn, cũng bắt đầu đi theo lật xem.

Những vật này, đều là Trương Tỉnh Như làm việc văn kiện, chẳng những phi thường vụn vặt, mà lại chuyên nghiệp tính rất mạnh, nhìn mười phần tốn sức. Mà Triệu Ngọc yêu cầu, là mỗi một trương, mỗi một đi, thậm chí mỗi một chữ đều phải cẩn thận xem xét, như thế xuống tới, tự nhiên lại tăng lên không ít độ khó.

Ba người một mực nhìn đến trưa, thậm chí ngay cả một nửa đều chưa

xem xong.

Trong lúc này, cục Trường An sắp xếp người cho bọn họ đưa tới bữa sáng; Nhiễm Đào bên kia cũng truyền tới liên quan tới mất đi chìa khoá tin tức xác thật; mặt khác, còn có thật nhiều điều tra viên truyền về càng nhiều tình báo...

Đối mặt với những này chuyện khó giải quyết, Ngô Tú Mẫn cùng Tằng Khả không thể không đi xử lý, cuối cùng chỉ để lại Triệu Ngọc một người đang tra nhìn tư liệu.

Ngay từ đầu, Triệu Ngọc mục tiêu rất rõ ràng, hắn coi là, Trương Tỉnh Như là làm ngân hàng hoạt động tín dụng, mà chiếu sách án giết người lại cùng mua nhà cùng bán phòng có quan hệ!

Cho nên, hắn một mực tại nghiêm túc tìm kiếm lấy hai người này ở giữa liên quan, thế nhưng là, tìm lâu như vậy, lại cái gì đều không tìm được. Trương Tỉnh Như làm việc văn kiện tựa hồ không có bất kỳ cái gì mao bệnh...

Bất quá, UU đọc sách www. uukan Shu. com Triệu Ngọc là loại kia đánh vỡ nam tường cũng không quay đầu lại người, đã tra xét, vậy thì nhất định phải tra đến cùng. Cho nên, hắn đơn giản ăn cơm trưa, liền lại bắt đầu tiếp tục chăm chú tra tìm.

Kết quả, khi hắn gần như sắp muốn đem tất cả tư liệu toàn bộ tìm cho tới khi nào xong thôi, cái này mới rốt cục phát hiện một trương kỳ quái văn kiện. Mở ra xem, cái kia là một trương có đánh dấu hằng phát ngân hàng chữ thúc giấy tờ.

Biên lai ngẩng đầu bên trên, rõ ràng viết “Trương Tỉnh Như nữ sĩ”, nội dung bên trong, thì nâng lên Trương Tỉnh Như tại bọn họ ngân hàng có thiếu phí hành vi, thiếu phí kim ngạch 127 nguyên...

Thiếu phí?

Tại sao muốn thiếu tiền của ngân hàng?

Nhìn thấy trương này thúc giấy tờ, Triệu Ngọc trong đầu nhất thời liền vẽ lên một cái dấu hỏi. Trương Tỉnh Như ngay tại ngân hàng đi làm, nàng làm sao lại thiếu khác ngân hàng tiền đâu?

Mang theo hiếu kỳ, Triệu Ngọc nhận thật cẩn thận địa nhìn xuống, một giây sau, hắn đột nhiên phát hiện một cái vấn đề trọng yếu.

Trương này thúc giấy tờ ngày, lại là tháng trước hạ tuần, thế nhưng là Trương Tỉnh Như đã chết hơn ba tháng! Nói cách khác, thúc giấy tờ là tại Trương Tỉnh Như sau khi chết phát ra, chẳng lẽ... Vấn đề nằm ở chỗ nơi này?

Chương 847: Bí mật trong tủ bảo hiểm

“Cái gì! ?” Trong văn phòng, thình lình vang lên Triệu Ngọc kinh thiên vừa hô, “Lại là két sắt! ! ?”

“Đúng!” Ngô Tú Mẫn cầm điện thoại xác định địa nói nói, “ Trương Tỉnh Như tại Long Giang thị hằng phát ngân hàng mở một cái két sắt, Khai tủ ngày là ngày 21 tháng 10! Nàng lúc ấy chỉ nộp một tháng chứa đựng phí, ngân hàng cho phép trệ nạp một tháng, cho nên tháng trước cho nàng phát tới thúc khoản đơn!”

“Dạng này. . .” Triệu Ngọc chân mày nhíu chặt, càng phát ra cảm giác việc này kỳ quặc vô cùng, “Ngày 21 tháng 10, là Trương Tỉnh Như bị hại trước một tuần lễ! Chẳng lẽ. . . Nàng tại trong tủ bảo hiểm thả thứ gì trọng yếu?”

“Long Giang là khoảng cách Hoàng Kim thành gần nhất địa cấp thành phố!” Tằng Khả phân tích nói, “ Hoàng Kim thành không có có thể mở an toàn tủ nghiệp vụ ngân hàng, cho nên, Trương Tỉnh Như mới chọn đi Long Giang!”

“Ghi chép bề ngoài biểu hiện. . .” Ngô Tú Mẫn nói nói, “Ngày 21 tháng 10 là ngày làm việc, Trương Tỉnh Như hoàn toàn chính xác có nghỉ làm, ta. . . Ta đi hỏi hỏi bọn họ đơn vị, nhìn xem có biết hay không nàng vì cái gì nghỉ làm?”

“Trước chờ một chút!” Triệu Ngọc nói nói, “ Ngô tỷ, vẫn là trước thông tri Long Giang cảnh sát Khai tủ đi! Việc này không nên chậm trễ, chúng ta nhất định phải mau chóng biết, Trương Tỉnh Như tại trong tủ bảo

hiểm thả thứ gì! ?”

“Tốt!” Ngô Tú Mẫn lập tức quơ lấy điện thoại, liên hệ nơi đó cảnh sát đi.

“Long Giang!” Triệu Ngọc nhìn xem thúc giấy tờ, nghi ngờ nói, “Trương Tỉnh Như tại trước khi chết đi qua Long Giang, như vậy. . . Hàn Khoan đâu? Tằng Khả, ngươi tranh thủ thời gian tra một chút Hàn Khoan hành động ghi chép.”

“Nha. . .” Tằng Khả vội vàng bật máy tính lên lục soát, rất nhanh cấp ra đáp án, “Tổ trưởng, Hàn Khoan khẩu cung bên trên thật đúng là đề cập tới, vụ án phát sinh trước đó, hắn cùng Trương Tỉnh Như đi qua Long Giang, nói là vấn an một người bạn!”

“Cái gì? Bằng hữu?” Triệu Ngọc run lên thúc giấy tờ, lo nghĩ nói, “ ngân hàng tủ chứa đồ? Bằng hữu? Có ý tứ gì đây là?”

“Ta. . . Ta hiện tại liền đi tìm Hàn Khoan hỏi hỏi rõ ràng. . .” Tằng Khả ý thức được can hệ trọng đại, tranh thủ thời gian buông xuống trong tay làm việc, chuẩn bị xuất phát.

“Được rồi, vẫn là để ta đi!” Triệu Ngọc khoát tay nói nói, “ các ngươi mau chóng đem tủ chứa đồ sự tình xong!”

Nói xong, Triệu Ngọc bay vượt qua địa chạy tới giam giữ Hàn Khoan địa phương. Cục cảnh sát không phải trại tạm giam, giam giữ phạm nhân địa phương đều rất đơn sơ, chỉ là một cái đơn giản lồng sắt mà thôi.

Triệu Ngọc ba chân bốn cẳng, chỉ chốc lát sau liền đi tới Hàn Khoan trước mặt, không kịp chờ đợi cách lồng sắt hỏi: “Hàn Khoan, ngươi nói cho ta biết, ngươi cùng thê tử ngươi tại Long Giang gặp được cái gì rồi? Các ngươi tại sao muốn đi Long Giang?”

Vì có thể đem tin tức kịp thời truyền trả lại, Triệu Ngọc đang hỏi chuyện thời điểm,

Đã cùng Tằng Khả nhận nghe điện thoại, Tằng Khả bên kia có thể kịp thời thu hoạch được tin tức mới nhất.

“Cái gì? Long Giang?” Hàn Khoan bị hỏi ngẩn ra, nhớ lại nửa ngày mới nói, “Ngài nói là cái nào một lần a? Chúng ta trước kia thường xuyên đi Long Giang! Ta biết mấy nhà nhà xuất bản đều tại Long Giang. . .”

“Ngày 21 tháng 10, thê tử ngươi ngộ hại trước đó một tuần lễ!” Triệu Ngọc nhắc nhở.

“Nha. . . Cái này. . . Cái này ta đã cùng đám cảnh sát nói nha!” Hàn Khoan nói nói, “ nói tốt nhiều lần! Chúng ta lái xe đi, vấn an thê tử của ta một cái già đồng sự, gọi Hoắc Vĩ Phương, nàng đã lên tới tổng công ty quản lý ! Bất quá, không trùng hợp chính là, chúng ta đi thời điểm, Hoắc Vĩ Phương vừa vặn gặp được nhiệm vụ khẩn cấp, đi công tác đi Chiêu Vân, chúng ta vồ hụt!

“Cho nên, chúng ta ngay tại Long Giang chơi nửa ngày, buổi chiều lại lái xe về đến rồi!”

“Như vậy. . . Ngân hàng đâu?” Triệu Ngọc hỏi nói, “ các ngươi đi ngân hàng làm gì?”

“Ngân hàng? Nha. . . Đi qua, đi qua!” Hàn Khoan nghĩ nghĩ, trả lời nói, “ ngài cũng biết, chúng ta vấn an người ta, tự nhiên không thể tay không mà! Thế nhưng là, người ta lại ra khỏi nhà, cho nên, a như liền cho Hoắc Vĩ Phương gọi điện thoại, hỏi nàng đem đồ vật để ở nơi đâu phù hợp? Không nghĩ tới, Hoắc Vĩ Phương vậy mà cho nàng một tổ mật mã, muốn chúng ta đem đồ vật tồn đến ngân hàng tủ chứa đồ bên trong đi!”

“Các ngươi mua cho nàng thứ gì?” Triệu Ngọc truy vấn.

“Bao nhi!” Hàn Khoan không chút nghĩ ngợi trả lời nói, “ a như nói, Hoắc quản lý thích nhất thời thượng đồ vật, cho nên liền mua cho nàng một cái giá trị không ít Bao nhi, 3000 đến khối đi! Mà lại, Bao nhi bên trong trả lại cho nàng thả một kéo chúng ta cất giữ thẻ vàng! Ân. . . A như vẫn muốn lại hướng lên đi một bước, cho nên. . .”

“Nói cách khác, các ngươi tiến về Long Giang, liền vì tặng lễ?” Triệu Ngọc nghi vấn.

“Đúng!” Hàn Khoan trả lời khẳng định, “Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, bọn họ làm lãnh đạo cũng là rất cẩn thận, thế mà sử dụng ngân hàng két sắt loại phương thức này! Ta lúc ấy còn cùng a như nói đùa đâu, nói có đúng hay không, quay đầu có thể viết đến trong tiểu thuyết của ta đi. . .”

“Tổ trưởng. . . Tổ trưởng. . .”

Lúc này, trong điện thoại di động bỗng nhiên vang lên Tằng Khả thanh âm, Triệu Ngọc nghe được về sau, lập tức quan bế miễn đề, nghe điện thoại.

“Tổ trưởng, ta điều tra!” Tằng Khả vội vàng nói, “Hàn Khoan nói láo đâu! Long Giang bưu chính trong ngân hàng, một cái tên là Hoắc Vĩ Phương đều không có! Trương Tỉnh Như mặc dù từng có một cái gọi Hoắc Vĩ Phương đồng sự, nhưng người kia vẫn còn tại Hoàng Kim thành đâu, chỉ là không tại một cái bộ môn mà thôi!”

“Ồ?” Triệu Ngọc sững sờ, gấp vội ngẩng đầu hướng Hàn Khoan hỏi nói, “ Hàn Khoan, ngươi cùng Hoắc Vĩ Phương quen biết sao? Đã gặp mặt không có?”

“Không có a? Thế nào?” Hàn Khoan không hiểu ra sao, “Đều là a như nói, ta chưa từng thấy!”

“Dạng này. . .” Triệu Ngọc lại hỏi, “Như vậy. . . Cái túi xách kia, là ngươi mua?”

“Không phải, đều là a như mua, màu trắng, nhãn hiệu gì. . . Ân. . . Không nhớ được!” Hàn Khoan trả lời.

“Ngân hàng. . .” Triệu Ngọc vội vàng hỏi nói, “ các ngươi hai cái cùng một chỗ tiến ngân hàng thả đồ vật?”

“Nha. . . Không phải. . .” Hàn Khoan nói nói, “ ta lúc ấy nói qua đi vào chung tới, nhưng a như nói hai người quá chói mắt, cho nên liền tự mình một người tiến vào!”

“Nàng đi bao lâu?” Triệu Ngọc lại hỏi. UU đọc sách www. uukan Shu. com

“Ừm. . . Thế nhưng là không ngắn đâu!” Hàn Khoan nói nói, “ ta trong xe đợi nàng, nghe một đoạn lớn tướng thanh (một loại tuồng, kịch của 3 Tàu), nàng đều chưa có trở về. . . Ít nhất phải 20 phút đồng hồ trở lên đi!”

Đạt được những này đáp án về sau, Triệu Ngọc không nói gì, mà là bước nhanh lui ra khỏi phòng, nói với Tằng Khả: “Tằng Khả, ngân hàng két sắt là Trương Tỉnh Như Khai, cho nên, nói láo người kia chưa chắc là Hàn Khoan!”

“Ý của ngài là. . . là. . . Trương Tỉnh Như đang nói láo? Thế nhưng là, nàng vì cái gì?” Tằng Khả không hiểu.

“Nếu như Hoắc Vĩ Phương sự tình đều là âm mưu, như vậy Trương Tỉnh Như khẳng định tại trong tủ bảo hiểm thả thứ gì trọng yếu!” Triệu Ngọc khẳng định nói một câu, sau đó lại hỏi, “Long Giang bên kia thế nào?”

“Đã. . . Đã thông tri đến!” Tằng Khả nói nói, “ nửa giờ bên trong, bọn họ liền có thể mở ra két sắt nhìn thấy đồ vật bên trong! Lão thiên, ở trong đó đến cùng sẽ có cái gì?”

“Tổ trưởng! Tổ trưởng!” Ai ngờ, Tằng Khả lời còn chưa nói hết, Ngô Tú Mẫn chợt đoạt quá điện thoại di động, kích động run giọng nói nói, “ nhanh! Mau tới đây! Miêu tổ trưởng gửi thư, Tạ Đồng Quốc. . . Tạ Đồng Quốc đã bị —— bắt được! ! !”

Chương 848: Lại là hảo sự đến thành đôi?

“Ha ha, thật sự là thần!” Triệu Ngọc vừa về tới văn phòng, liền nghe được Tằng Khả hân hoan thanh âm, “Không nghĩ tới, ôm cây đợi thỏ thế mà thành công! Tổ trưởng. . .” Nhìn thấy Triệu Ngọc về sau, hắn tranh thủ thời gian kích động bổ sung nói, “ ngươi đoán làm gì? Liền là từ chúng ta nói Lạn Vĩ lâu nơi đó bắt được! Tạ Đồng Quốc thật coi trọng cái kia vứt bỏ bể bơi, bị Miêu phó tổ trưởng tóm gọm!”

“Ồ? Miêu Anh bắt lấy?” Triệu Ngọc cũng là rất cảm thấy hưng phấn.

“Oa! Thật sự là quá đẹp rồi!” Tằng Khả vung tay reo hò nói, “ Tạ Đồng Quốc bị bắt thời điểm, trong tay lại còn mang theo một bọc lớn tử Potassium Chloride (KCl)! Nguyên lai, hắn đang muốn làm thí nghiệm đâu! Hắn muốn đem Potassium Chloride (KCl) rót vào bể bơi, lợi dụng Potassium Chloride (KCl) thả ra nhiệt lượng lai sứ trong bể bơi băng tuyết tan, làm tốt hắn lần tiếp theo mưu sát làm chuẩn bị. . . Thật không nghĩ đến, còn chưa tới phải gấp đem Potassium Chloride (KCl) đỗ lại trình bày, liền bị Miêu tổ trưởng bắt được!”

“Được. . .” Triệu Ngọc nắm nắm quyền, hỏi nói, “ như vậy. . . Hỏi qua không có, Tạ Đồng Quốc đến cùng cùng Hàn Khoan có quan hệ hay không?”

“Còn không có đâu! Một hồi liền đến!” Tằng Khả nói nói, “ Ngô tỷ đã đi an bài phòng thẩm vấn, đào ca cũng bị kêu trở về . Bất quá, ta vừa rồi nghe Miêu tổ trưởng ý kia, giống như Tạ Đồng Quốc một mực trầm mặc

tới, không biết, chờ một lúc có thể hay không để cho hắn mở miệng?”

“Không sao!” Triệu Ngọc nói nói, “ chúng ta có chứng cớ, hạng ba người chết móng tay bên trong không phải có DNA sao? Chỉ cần so sánh một chút, không lo hắn không khai cung cấp! Bất quá. . .” Triệu Ngọc bỗng nhiên nghĩ đến trọng yếu một điểm, “Chúng ta đến mau chóng đạt được Hàn Khoan cái kia rương bản thảo mới được! Vật kia, thế nhưng là chứng vụ án quan trọng nhất!”

“Đúng, thật đúng là!” Tằng Khả đồng dạng ý thức được vấn đề này, vội vàng hỏi, “Nếu không, chúng ta cho Miêu tổ trưởng gọi điện thoại, để nàng tranh thủ thời gian hỏi một tiếng?”

“Ừm!” Triệu Ngọc gật đầu, tranh thủ thời gian cầm lên điện thoại di động của mình.

Nhưng ai biết, tựa như là lòng có Linh Tê giống như, Triệu Ngọc vừa mới cầm điện thoại di động lên, Miêu Anh điện thoại liền đánh tới:

“Uy, thế nào a ta đại tổ trưởng?” Miêu Anh vui vẻ ra mặt nói nói, “ rốt cục thắng ngươi một lần, thật sự là quá khó khăn đi!”

“Hắc hắc. . . Chúc mừng chúc mừng. . .” Triệu Ngọc cười rạng rỡ địa khen một câu.

“Ai? Không đúng?” Miêu Anh cảm thấy ngoài ý muốn, “Đổi tính sao ngươi? Làm sao còn chúc mừng mở? Đây là ta biết cái kia chẳng biết xấu hổ Triệu Thiên Bá sao?”

“Khục!” Triệu Ngọc ha ha cười nói, “ hai ta ai cùng ai a? Ngươi phá cùng ta phá khác nhau ở chỗ nào? Còn nữa nói, bản án phá, cũng là chúng ta toàn tổ công lao mà!”

“U?” Miêu Anh lần nữa ngoài ý muốn, “Ngay cả giở giọng đều học

xong a?”

“Người luôn luôn phải tiến bộ tích!” Triệu Ngọc đúng lúc đó giả thành tính,

“Còn nữa nói, ta hiện tại đã là cái người chính trực. . .”

“Tới ngươi đi!” Miêu Anh cười ha ha, nói nói, “ tốt, vẫn là nói chính sự đi! Ta đã đem Tạ Đồng Quốc địa chỉ hỏi ra, tại Hoàng Kim thành góc tây nam một chỗ bình trong phòng, bởi vì vị trí không quá cụ thể, ta hiện tại phải đem người dẫn đi! Ngươi hẳn phải biết, chúng ta việc khẩn cấp trước mắt, liền là phải đem Hàn Khoan bản thảo cầm tới mới tốt!”

“Oa! Thực sự là. . . Thật sự là anh hùng sở kiến lược đồng a. . .” Bên cạnh Tằng Khả vội vàng hướng Triệu Ngọc nâng lên ngón tay cái.

“Tốt, đem vị trí phát cho ta, ta cũng đi qua!” Triệu Ngọc nói nói, “ ngoại trừ Hàn Khoan bản thảo, ta còn muốn nhìn cho kỹ Tạ Đồng Quốc nơi ở! Xem hắn sẽ hay không cùng Hàn Khoan hoặc là Trương Tỉnh Như có quan hệ!”

“Được rồi!” Miêu Anh đáp ứng về sau lại nói, “ a, đúng rồi! Ngươi không cần lại để cho Ngô Tú Mẫn hao tâm tổn trí mà chuẩn bị tra hỏi, vừa rồi ta gào to mấy cuống họng, Tạ Đồng Quốc liền tất cả đều chiêu! Hắn đối với hắn bày ra mưu hại Chiêm Kiện Khang đám người phạm tội sự thật thú nhận bộc trực!”

“Oa? Đơn giản như vậy?” Triệu Ngọc cảm thấy ngoài ý muốn.

“Đúng vậy a, ta cũng cảm thấy đơn giản, nhưng tỉ mỉ nghĩ lại, lại hợp tình hợp lí!” Miêu Anh nói nói, “ đừng nhìn Tạ Đồng Quốc phạm vào tội nặng như vậy, nhưng trên thực tế, nhưng vẫn là một cái kinh nghiệm sống chưa nhiều hài tử, căn bản không có kinh nghiệm gì!” Miêu Anh chuyển mà nói nói, “ bất quá, người này. . . Cùng Ngô Tú Mẫn cho ra

tâm lý trắc tả lại là giống nhau như đúc, xem xét liền có tâm lý vấn đề!”

“Cái kia tốt. . .” Triệu Ngọc gật đầu nói, “Ngươi liền thừa dịp hắn còn không có chuẩn bị tâm lý, hỏi nhiều vài thứ ra đi! Nhất là Hàn Khoan sự tình, xem hắn cùng Trương Tỉnh Như bị hại, đến cùng có quan hệ hay không?”

“Được rồi!” Miêu Anh trả lời về sau, đầu tiên là cúp điện thoại, sau đó liền cho Triệu Ngọc phát tới địa chỉ.

“Tằng Khả, ngươi lưu tại nơi này!” Triệu Ngọc một mặt chuẩn bị áo khoác của mình quần áo, một mặt đối Tằng Khả phân phó nói, “ ta hiện tại muốn đi cùng Miêu Anh tụ hợp, xem xét Tạ Đồng Quốc nơi ở! Ngươi nói cho Ngô Tú Mẫn một tiếng, tội phạm cần trễ một chút mới có thể đưa tới!”

“Được rồi!” Tằng Khả lĩnh mệnh, “Cái kia. . . Ngài cẩn thận một chút mà!”

Triệu Ngọc nhanh chóng mặc vào áo khoác, đang muốn đi ra ngoài. Ai ngờ, đại môn lại đột nhiên kéo ra, từ bên ngoài vội vã địa xông vào một người đến, hơi kém cùng Triệu Ngọc đụng cái đầy cõi lòng!

“Ngô tỷ? Ngươi đây là. . .” Triệu Ngọc xem xét, người này chính là Ngô Tú Mẫn! Nhìn nàng hốt hoảng bộ dáng, tựa hồ là lại xảy ra đại sự gì.

“Tổ trưởng. . . Ngươi. . . Làm gì đi?” Ngô Tú Mẫn giơ điện thoại di động của mình hỏi nói, “ ngươi muốn đi ra ngoài sao?”

“Đúng, Tạ Đồng Quốc đã nói ra hắn địa chỉ, ta mau mau đến xem Hàn Khoan bản thảo!” Triệu Ngọc vội hỏi, “Ngươi đây là. . . Thế nào?”

“Ngươi khoan hãy đi!” Ngô Tú Mẫn tranh thủ thời gian giữ chặt Triệu Ngọc, vội vã không nhịn nổi địa nói nói, “ nhanh, Long Giang bên kia

đến tin tức!”

“Ồ?” Triệu Ngọc nghe vậy, lập tức đem Ngô Tú Mẫn kéo vào trong phòng, hỏi nói, “ thế nào, két sắt mở ra?”

“Đúng! Mở ra!” Ngô Tú Mẫn thở hổn hển nói, “Cùng Hàn Khoan vừa rồi nói đồng dạng, màu trắng thánh phỉ thẻ nữ bao, trong bọc có một bộ mười hai cầm tinh thẻ vàng! Bất quá. . . Trừ đó ra, bọn họ còn phát hiện một cái trọng yếu đồ vật!”

“Ồ? Thứ gì?” Triệu Ngọc vội hỏi,

“Làm vật phẩm tư nhân, ngân hàng phương diện tự nhiên muốn xác nhận một chút vật phẩm tin tức, cho nên bọn họ tại chỗ kiểm nghiệm một cái cái kia nữ bao.” Ngô Tú Mẫn gấp rút nói nói, “ kết quả, bọn họ từ nữ bao lót bên trong phát hiện một vật, vật kia bị khe hở giữa đám người tại lót bên trong, sờ lên là thô sáp!”

“Lúc đầu, Long Giang cảnh sát muốn đem toàn bộ nữ bao làm vật chứng, trước cho chúng ta đưa tới, nhưng là ngân hàng phương diện lại kiên trì muốn đem lót mở ra, xem trước một chút đó là vật gì, để tránh tương lai gây nên không cần thiết tranh chấp.

“Cho nên, cảnh sát rơi vào đường cùng, vẫn đồng ý!” Ngô Tú Mẫn rốt cục nói đến chỗ mấu chốt, “Kết quả. . . Vật kia bị lấy sau khi đi ra, lại là một cái ghi âm bút!”

“Ghi âm bút?” Triệu Ngọc kinh ngạc.

“Ầy. . .” Ngô Tú Mẫn mở ra điện thoại di động của mình, đem một đoạn âm tần hiện ra ở Triệu Ngọc trước mặt, nói nói, “ tổ trưởng, như quả không có gì bất ngờ xảy ra, Hàn Khoan án, cũng đã chân tướng rõ ràng!” Nói đến đây, Ngô Tú Mẫn khó nén hưng phấn mà nhảy dựng lên nói nói, “ chúng ta giống như lại thần không biết quỷ không hay tới một lần song

hỉ lâm môn, hai án cũng phá đâu!”

“Ông trời ơi..! Làm ta sợ muốn chết! Ta còn tưởng rằng xảy ra đại sự gì đâu!” Tằng Khả vuốt ve lồng ngực của mình nói nói, “ Ngô tỷ, ngươi nói đều là thật? Cái này hạnh phúc cũng tới đến quá đột nhiên a? Ngươi đuổi mau nói cho ta biết, Hàn Khoan án chân tướng, đến cùng là cái gì a?”

“Các ngươi cố gắng nghe một chút đi!” Ngô Tú Mẫn chỉ điện thoại di động bên trên âm tần nói nói, “ chân tướng ngay tại đoạn này ghi âm bên trong!”

Nói xong, nàng nhẹ nhàng điểm một cái, trong điện thoại di động thình lình vang lên khác thanh âm một nữ nhân:

“Tôn kính cảnh sát đồng chí, các ngươi tốt, khi các ngươi nghe được đoạn này ghi âm thời điểm, liền biểu thị ta hoàn mỹ án mưu sát đã kết thúc mỹ mãn!

“Lão công ta, cũng rốt cục có thể tẩy thoát oan khuất đi?

“Đúng, các ngươi không có đoán sai, cái này hoàn mỹ mật thất án giết người, đều là ta một tay bày kế! Tất cả chi tiết, đều là thông qua ta lặp đi lặp lại cân nhắc, thử đi thử lại nghiệm, từng chút từng chút nghiên cứu ra được! Ta tin tưởng, nếu như không có ta hiện tại phần này lời khai, các ngươi ai cũng tra không ra chân tướng a?

“Ha ha. . . Mà ta kia đáng thương lão công, cũng rất có thể sẽ thay ta ngồi xổm cả một đời đại lao!

“Ta nghĩ, các ngươi khẳng định rất muốn biết, UU đọc sách www. uukan Shu. com ta làm như vậy, đến cùng là vì cái gì?” Nói đến đây, ghi âm bên trong nữ nhân dừng lại một chút , đạo, “Kỳ thật, nguyên nhân rất đơn giản! Lâu dài mưa dầm thấm đất, ta đã biến thành một cái cuồng nhiệt tội án tiểu thuyết mê!

“Ta chính là nghĩ dùng ta hành động thực tế, đến chế tạo cùng một chỗ không có kẽ hở án mưu sát! Dù cho là trên thế giới tốt nhất đại thám tử, cũng vô pháp đem phá giải!

“Chỉ bất quá, thật sự là ủy khuất ngươi nha lão công! Ta lợi dụng ngươi, phi thường thật có lỗi, nhưng là, ta đáp ứng ngươi, tội của ngươi là sẽ không nhận không, ngươi có phát hiện hay không, kỳ thật ta bản án, vẫn là đối ngươi có nhiều chỗ tốt, không phải sao?

“Ha ha ha. . .” Ghi âm bên trong thình lình truyền đến nữ tử quỷ dị tiếng cười, “Tạm biệt, lão công! Mặc kệ kết quả rốt cuộc là tình hình gì, ta mãi mãi cũng là yêu ngươi! Bái bai. . .”

Sau khi nói xong, ghi âm bên trong liền không tiếng vang nữa.

“Ông trời ơi. . .” Tằng Khả bất khả tư nghị lắc đầu nói nói, “ nguyên lai, tổ trưởng lại đoán đúng rồi! Hàn Khoan án chân hung, vậy mà thật là Trương Tỉnh Như chính mình a?”

“Không! Không đúng! ! !” Ai ngờ, nghe xong ghi âm về sau, Triệu Ngọc lại kích động siết chặt nắm đấm, cắn răng nói nói, “ chúng ta. . . Chúng ta khả năng toàn đều bị lừa rồi! ! !”

Chương 849: Ta không tin chân tướng

“Cái gì! ? Mắc lừa? Lên ai hợp lý?” Tằng Khả rất là ngoài ý muốn, “Tổ trưởng, có ý tứ gì? Cái này ghi âm người ở bên trong, chẳng lẽ không phải Trương Tỉnh Như sao?”

“Là... Đúng không?” Ngô Tú Mẫn nhíu mày, “Trương Tỉnh Như Khai tài khoản, không phải nàng là ai? Nếu không... Ta đi để Hàn Khoan nghe một chút... Hoặc là, tìm nhận ra Trương Tỉnh Như người? Cái kia Trương Tỉnh Phong được hay không?”

“Không phải, ta...” Triệu Ngọc hai tay nắm thật chặt tóc, lo nghĩ rất nặng địa nói nói, “ ta luôn cảm thấy, phần này khẩu cung tới quá kỳ hoặc! Các ngươi nhìn a, nếu như không có phần này ghi âm khẩu cung, ta có lẽ sẽ một mực tin tưởng, Trương Tỉnh Như là tự sát! Thế nhưng là... Hiện tại có phần này ghi âm khẩu cung, ta lại ngược lại không cho là như vậy!”

“Vì cái gì? Chẳng lẽ... Trong này có trá?” Tằng Khả nghi vấn.

“Ta nói không rõ ràng... Nhưng là, thật quá kì quái!” Triệu Ngọc ngưng lông mày suy tư nói, “ Trương Tỉnh Như lần này khẩu cung, không cách nào đem ta thuyết phục! Mà lại, giống như tới cũng thật trùng hợp chút!”

“Rõ!” Ngô Tú Mẫn nói nói, “ phần này khẩu cung hoàn toàn chính xác tới có chút đột nhiên. Nhưng là, tổ trưởng, chúng ta trước đó nhìn qua hiện trường, ngươi không phải đã đang hoài nghi Trương Tỉnh Như chỉ dùng của mình tự sát để hãm hại Hàn Khoan sao? Nàng đến tột cùng là làm sao làm được, chúng ta cũng tất cả đều có thể giải thích rõ? Vì cái gì, hiện tại lại cảm thấy không phải?”

“Không phải!” Triệu Ngọc lắc đầu nói nói, “ ta trước đó đạt được kết luận như vậy, là căn cứ vào Hàn Khoan vô tội điều kiện tiên quyết làm ra! Thế nhưng là, nếu như sự thật cũng không phải là như thế đâu? Nếu như là Hàn Khoan nói dối... Nếu như là Hàn Khoan... Ân...”

Chỉ một thoáng, Triệu Ngọc đột nhiên nghĩ đến một kiện chuyện quan trọng. Hắn hôm nay mở ra quẻ văn, thế nhưng là một cái “Cấn khảm” quẻ.

“Cấn” quẻ đại biểu tiến triển vụ án, rất rõ ràng, hai vụ án hiện tại tất cả đều kết án sắp đến, tự nhiên cùng nó phụ họa.

Như vậy...

“Khảm” lại đại biểu cái gì đâu?

Có thể hay không, “Khảm” quẻ đại biểu cho đã chết đi Trương Tỉnh Như?

Nếu như Trương Tỉnh Như thật là tự sát, Hàn Khoan án đều là nàng một tay bày ra đi ra, như vậy không thể nghi ngờ liền cùng “Khảm” quẻ đem đối ứng, vừa vặn trước sau ăn khớp.

Bởi vậy, lời giải thích này hoàn mỹ đến đâu bất quá, hắn hôm nay thật có thể song án cũng kết!

Chẳng lẽ... Thật chính là mình quá lo lắng?

Hiện thực căn bản chính là như thế một cái tình huống, Trương Tỉnh Như bởi vì trường kỳ cùng Hàn Khoan tội án tiểu thuyết liên hệ, cho nên biến thành một cái cuồng nhiệt tội án tiểu thuyết mê, sau đó nàng dùng tính mạng của mình, đổi lấy lần này nhìn như không có kẽ hở “Mưu sát” ?

Nếu là như thế xem xét,

Cái kia Hàn Khoan coi như thật là lợi hại!

Một bản cũng không xuất bản 《11 giết》, liền để Tạ Đồng Quốc giết 4 người! Sau đó, thê tử của hắn cũng bởi vì tiểu thuyết của hắn nhập ma, vậy mà dùng tính mạng của mình đi đổi một lần hoàn mỹ mưu sát?

Cái này. . .

Cái này Hàn Khoan viết vẫn là sách sao?

Bất quá...

Căn cứ vào Triệu Ngọc đối Hàn Khoan án hiểu rõ, hắn phi thường biết rõ, Trương Tỉnh Như cũng không phải là Tạ Đồng Quốc! Khẩu cung bên trên, nhiều như vậy chứng nhân tất cả đều cho thấy, Trương Tỉnh Như là một cái sáng sủa hoạt bát nữ nhân, tâm lý không có bất cứ vấn đề gì, cái kia nàng làm sao có thể làm ra gần như vậy hồ hoang đường sự tình đến đâu?

“A? Hồ đồ rồi, thật hồ đồ rồi...” Tăng Khả vò đầu thán nói, “ tổ trưởng ý tứ, chẳng lẽ là, Hàn Khoan án thủ phạm vốn đang là Hàn Khoan? Thế nhưng là... Vì cái gì đây? Cái này giống như, càng thêm không phù hợp lẽ thường a?”

Giờ này khắc này, Triệu Ngọc cũng cảm giác đầu não một mảnh Hỗn Loạn, Tạ Đồng Quốc bị bắt sự tình phía trước, ghi âm khẩu cung sự tình ở phía sau, đông đảo manh mối, tựa như quần ma loạn vũ, để hắn thình lình đã mất đi phương hướng.

Nhưng mà, Triệu Ngọc dù sao cũng là cái phá qua nhiều lên đại án thám tử, căn cứ từ mình tra án kinh nghiệm, hắn nhưng lại cố chấp cho rằng,

chân tướng hắn là đang ở trước mắt những đầu mối này bên trong, hắn hoàn toàn có năng lực đem bọn nó phân tích rõ ràng!

Như vậy... Đến cùng là chuyện gì xảy ra chút đấy?

Thình lình ở giữa, Triệu Ngọc bước nhanh đi vào một mặt trống không bạch bản trước mặt, nhanh chóng từ phía trên viết họa.

Hắn một mặt viết họa, một mặt đối với hai người nói ra: “Kỳ thật, chúng ta bây giờ sở dĩ mê mang, cũng là bởi vì đột nhiên xuất hiện một đoạn như vậy ghi âm! Cho nên, chúng ta nhất định phải đem đoạn này ghi âm lai lịch tra rõ ràng!

“Ngô tỷ, “ hắn trước nói với Ngô Tú Mẫn, “Làm phiền ngươi đem đoạn này ghi âm, cầm đi cho Hàn Khoan nghe một chút, xem hắn đều có thứ gì phản ứng? Tốt nhất, có thể sử dụng chụp lén phương thức, đem phản ứng của hắn tất cả đều quay xuống!”

“Nha...” Ngô Tú Mẫn đáp ứng, nhưng trong giọng nói rõ ràng tràn đầy nghi hoặc.

“Tằng Khả, ngươi tìm tìm một cái Trương Tỉnh Như khi còn sống video thu hình lại hoặc ghi âm, sau đó dùng đoạn này âm tần so với một cái, “ Triệu Ngọc lại nói, “ nhìn xem đoạn này ghi âm, là có hay không xuất từ Trương Tỉnh Như miệng?”

“Nha... Minh bạch!” Tằng Khả gật đầu.

“Còn có...” Triệu Ngọc một mặt cấp tốc viết cái gì, một mặt đối Tằng Khả hỏi nói, “ bằng kỹ thuật của ngươi, có thể hay không tra rõ ràng, Trương Tỉnh Như ghi âm, phải chăng có ghép lại khả năng?”

“Có thể!” Tằng Khả gật đầu, “Bất quá, ta phải cần cái kia đoạn nguyên bản ghi âm mới được!”

“A, đã ở trên đường!” Ngô Tú Mẫn nói nói, “ trễ nhất không cao hơn hai giờ liền có thể đưa đến!”

“Tốt, đến lúc đó để giám chứng khoa chuẩn bị sẵn sàng, “ Triệu Ngọc phân phó, “Ngoại trừ ghi âm giao cho Tằng Khả xử lý, cái khác tất cả đều giao cho bọn họ! Muốn để bọn họ cẩn thận kiểm tra cái kia nữ bao, cùng bên trong thẻ vàng, đem hữu hiệu vân tay còn có DNA tất cả đều lấy ra!”

“Đúng! Minh bạch!” Ngô Tú Mẫn đáp ứng.

“Còn có...” Triệu Ngọc dừng lại bút nghĩ nghĩ, còn nói, “Ngô tỷ, làm phiền ngươi nói cho Miêu Anh một cái, liền nói ta không đi qua cùng bọn họ hội hợp! Nhưng là, nhất định phải bọn họ đem Tạ Đồng Quốc nhà, thu thành một phần kỹ càng video! Ta quay đầu muốn nhìn!”

“Được...”

“Đúng rồi...” Triệu Ngọc quay đầu mặt hướng Ngô Tú Mẫn, UU đọc sách www. uukan Shu. com nghiêm túc dị thường địa nói nói, “ còn có một cái chuyện quan trọng, cũng phải làm phiền ngươi một cái! Ngươi lại cùng Long Giang cục cảnh sát liên lạc một chút, để bọn họ điều lấy hằng phát ngân hàng video theo dõi, ta muốn nhìn thấy tất cả có liên quan Trương Tỉnh Như hình tượng!”

“Ta... Ta nhớ kỹ!” Nói xong, Ngô Tú Mẫn lập tức quơ lấy điện thoại, bắt đầu bận rộn.

Toàn bộ giao phó xong về sau, Triệu Ngọc lúc này mới xoay người, tiếp tục cuồng nhiệt địa tại bạch bản bên trên viết vẽ lên hắn đồ vật.

Bởi vì Triệu Ngọc độ cao hoài nghi, khiến cho trong văn phòng bầu không khí, bỗng nhiên biến đến ngưng trọng dị thường. Ngô Tú Mẫn

cùng Tằng Khả toàn đều không thể nào hiểu được, vì cái gì vừa rồi song hỉ lâm môn vui sướng cảm xúc, nhưng trong nháy mắt biến thành bọt nước đâu?

Kỳ thật, liền ngay cả Triệu Ngọc bản nhân cũng cảm thấy không thể tưởng tượng được. Mặc dù, hắn nói không nên lời cụ thể điểm đáng ngờ đến cùng ở đâu? Mặc dù, quẻ văn bên trong đã có minh xác "Khảm" quẻ nhắc nhở, thế nhưng là, hắn vẫn cảm thấy, vụ án này không có nhìn qua đơn giản như vậy!

Tạ Đồng Quốc, Hàn Khoan, Trương Tỉnh Như, 《11 giết》, ghi âm khẩu cung...

Triệu Ngọc cảm giác, tại đủ loại này nhân vật cùng manh mối về sau, phảng phất có một trương thâm thúy hắc ám lưới lớn, đưa chúng nó tất cả đều chụp vào trong, để hắn không cách nào nhìn ra chân tướng...

Chương 850: Tội án tiểu thuyết mê

“Tổ trưởng, ghi âm nhất trí!” Mấy phút đồng hồ sau, Tằng Khả truyền đến tin tức thứ nhất, thình lình phá vỡ Triệu Ngọc trầm tư, “Tương tự suất vì trăm phần trăm, phần này ghi âm, đúng là Trương Tỉnh Như nguyên âm thanh! Mà lại, từ trước mắt bước sóng đến xem, cũng không có phát hiện rõ ràng biên tập vết tích. Nếu như muốn xác nhận, còn cần cầm tới nguyên bản!”

Triệu Ngọc đứng thẳng người ở bạch bản trước mặt, khẽ gật đầu, kết quả này, hiển nhiên nằm trong dự đoán của hắn.

“Tằng Khả, “ hắn nghĩ nghĩ, nói, “Ngươi bây giờ đem Trương Tỉnh Như khẩu cung, dùng văn tự đánh ra đến, một chữ cũng không thể kém, sau đó hình chiếu đến trên màn hình lớn, ta phải cẩn thận nhìn một chút!”

“Được...” Tằng Khả lập tức bắt đầu làm việc.

Vừa dứt lời, Triệu Ngọc điện thoại di động vang lên, là Ngô Tú Mẫn cho hắn phát tới video kết nối.

Giờ này khắc này, Ngô Tú Mẫn đã dựa theo Triệu Ngọc nói, chẳng những đem âm tần phát ra cho Hàn Khoan nghe, mà lại trong bóng tối trộm của hắn đập video. Triệu Ngọc giờ phút này nhìn thấy, đều là thời gian thực hiện trường hình tượng.

Nhưng gặp Hàn Khoan lắng nghe Trương Tỉnh Như ghi âm khẩu cung, lông mày của hắn khóa chặt, biểu lộ dị thường phức tạp, nhưng trên cơ bản, vẫn là nghi ngờ thành phần chiếm đa số.

Nhưng mà, khi hắn nghe được cuối cùng bộ phận về sau, lại bỗng dưng kích động lên, nước mắt một mặt tuôn rơi rơi xuống, vừa dùng lực địa đại diêu kỳ đầu, tựa hồ không thể nào tiếp thu được.

Cuối cùng, một mực chờ đến âm tần bên trong không còn âm thanh nữa về sau, hắn lúc này mới hung hăng nắm chặt mình không nhiều tóc, đổi phế địa ghé vào thẩm vấn trên bàn, nghẹn ngào khóc rống...

Khóc hồi lâu, hắn mới bưng bít lấy hai mắt đẫm lệ run rẩy nói ra: “Không có khả năng... Cái gì cuồng nhiệt tội án tiểu thuyết mê? Ta làm sao có thể một chút đều không có phát giác? Vì cái gì?”

“Hàn Khoan...” Ngô Tú Mẫn hỏi nói, “ ngươi xác định, đây là thê tử ngươi Trương Tỉnh Như thanh âm sao?”

“Xác định!” Hàn Khoan nhẹ gật đầu, hỏi nói, “ các ngươi... Các ngươi là từ đâu tìm tới?”

“Hằng phát ngân hàng két sắt!” Ngô Tú Mẫn thực sự nói cho hắn biết, “Liền là các ngươi lần trước đi Long Giang thời điểm, Trương Tỉnh Như chính mình Khai ngân hàng tài khoản. Còn có, cái kia Hoắc Vĩ Phương sự tình, cũng đều là giả dối không có thật!”

“Cái gì! ? Có ý tứ gì?” Hàn Khoan ngẩng đầu lên, bất khả tư nghị hỏi nói, “ giả dối không có thật? Giả? A như... Nàng... Lừa ta?”

Nhìn thấy Ngô Tú Mẫn không nói gì, Hàn Khoan chợt hai tay nện án, tức giận nói ra: “Cảnh sát đồng chí, ta van các ngươi! Đây hết thảy, khẳng định không phải a như mình bày kế! Ta hiểu rõ nàng, nàng không có nặng như vậy tâm cơ, cái này ghi âm có thể là giả, a như là bị người bức hiếp mới làm như vậy!

“Các ngươi tin tưởng ta,

20 năm vợ chồng, a như là hạng người gì, ta rõ ràng nhất! Còn có...” Hàn Khoan ánh mắt ngẩn người, tố chất thần kinh địa nói nói, “ chính ta viết tiểu thuyết là cái gì trình độ, ta không biết sao? Nếu có thể để a như biến thành cuồng nhiệt tội án tiểu thuyết mê, sách của ta chỉ sợ sớm đã nổi danh! Không có khả năng, van các ngươi, hảo hảo điều tra thêm chân tướng... Cầu các ngươi...”

“Hàn Khoan!” Ngô Tú Mẫn nhìn đăm đăm châu mà nhìn chằm chằm vào Hàn Khoan, hỏi nói, “ Trương Tỉnh Như nói, ngươi có thể từ vụ án này bên trong đạt được chỗ tốt, là chỗ tốt gì? Có phải hay không, nàng chết rồi, ngươi liền có thể nổi danh? Sách của ngươi liền có thể nổi giận?”

“Ngươi... Ngươi sao có thể nói như vậy?” Hàn Khoan vừa hung ác địa vỗ vỗ cái bàn, sụp đổ mà rống lên nói, “ vì a như, ta tình nguyện không còn viết! Không viết cái gì phá tiểu thuyết! ! Thế nhưng là... Ta thật nhìn không ra a... A như... Vì cái gì... Vì sao lại là như thế này... Ô ô...”

Nói xong, Hàn Khoan kềm nén không được nữa tâm tình kích động, gục xuống bàn lên tiếng khóc lớn...

Cùng thời khắc đó, ống kính một chỗ khác, Triệu Ngọc cũng tại cẩn thận quan sát đến Hàn Khoan rất nhỏ phản ứng.

Không thể phủ nhận, làm Hàn Khoan nghe được âm tần về sau biểu hiện, hoàn toàn chính xác phi thường phù hợp một cái vô tội lão công bình thường tâm lý! Không có ánh mắt dị thường, không có mừng thầm, không có làm bộ làm tịch, hết thảy tựa hồ cũng rất tự nhiên, rất hoàn mỹ!

Nhưng mà, chính là bởi vì Hàn Khoan biểu hiện được không chê vào đâu được, ngược lại để Triệu Ngọc càng thêm hoài nghi.

Triệu Ngọc cho rằng, Hàn Khoan biểu hiện hoàn mỹ như vậy, chỉ có hai nguyên nhân: Một cái, liền là phản ứng của hắn đơn thuần bình thường, hắn liền là vô tội! Mà một cái khác, thì là hắn đã sớm diễn luyện qua vô số lần, hắn đã sớm biết, cảnh sát sẽ đem phần này âm tần cầm cho hắn nghe!

Nếu như là cái trước, như vậy thì tương đương tổ điều tra đặc biệt nhiệm vụ đã triệt để hoàn thành, bọn họ lại một lần phá án và bắt giam đại án, uy danh đại chấn!

Thế nhưng là... Nếu như là cái sau đâu?

Làm Triệu Ngọc tắt video về sau, Tăng Khả đã đem Trương Tỉnh Như khẩu cung, một chữ không sót địa đánh vào trên màn hình lớn:

“Tôn kính cảnh sát đồng chí, các ngươi tốt...

“Lão công ta, cũng rốt cục có thể tẩy thoát oan khuất đi?

“Các ngươi không có đoán sai, cái này hoàn mỹ mật thất án giết người, đều là ta một tay bày kế...”

“Tổ trưởng...” Tăng Khả nhìn xem màn hình lớn nói nói, “ ngay từ đầu cảm giác không ra cái gì, thế nhưng là... Đánh xong chữ về sau, lại đột nhiên cảm giác được, bên trong xác thực có một ít không quá hợp lý địa phương! Ngươi nhìn... Tại toàn bộ lời khai bên trong, nàng không có nói tới tên của mình cùng tên Hàn Khoan, cũng không có nói tới xác thực ngày cái gì, cái này có chút không hợp với lẽ thường đi...”

“Đúng!” Triệu Ngọc gật đầu, “Nếu như nàng thật nghĩ muốn nói cho chúng ta biết chân tướng, chí ít hắn là đem gây án chi tiết nói ra. Tỉ như, nàng là như thế nào cho Hàn Khoan hạ dược, như thế nào cầm Hàn Khoan tay cho mình cắt cổ tay, sau đó lại cho Trương Tỉnh Phong chụp ảnh cái gì...”

“Phần này lời khai, thật sự là quá không nghiêm cẩn!” Tằng Khả phụ họa nói, “ nếu như Trương Tỉnh Như thật là một cái tội án tiểu thuyết mê, vậy liền không nên phạm loại sai lầm cấp thấp này!”

“Cho nên, lời khai bên trong tràn đầy mâu thuẫn!” Triệu Ngọc nói nói, “ thậm chí, bên trong đều không nhắc tới đến nàng tự sát! Thử nghĩ một hồi, nếu như Trương Tỉnh Như thật bày ra đây hết thảy, cái kia nàng chí ít phải nói bên trên một câu như vậy, 'Ta dùng tính mạng của ta đem đổi lấy hoàn mỹ mưu sát' loại hình lời nói a?”

“Nhưng là... Không có!” Tằng Khả gật đầu tán đồng, “Phía trên chỉ có nhận tội, nhưng Trương Tỉnh Như nếu thật là tự sát, lại làm sao tội phạm đâu? Tổ trưởng, chẳng lẽ... Khẩu cung thật là giả? Chân chính có vấn đề người, kỳ thật từ đầu đến cuối liền đứng tại mặt của chúng ta trước, liền là cái kia —— Hàn Khoan! ?”

“Tại không có đạt được xác thực chứng cứ trước đó, “ Triệu Ngọc lý trí địa nói nói, “ chúng ta còn không thể vọng có kết luận! Huống hồ, mặc dù Trương Tỉnh Như khẩu cung tồn tại điểm đáng ngờ, nhưng là từ ngữ khí, âm điệu còn có tình cảm bên trên nhìn, UU đọc sách www. uukan Shu. com lại không giống như là ghép lại!

“Còn có, nếu như ngân hàng tài khoản thật là Trương Tỉnh Như chính mình Khai đây này?” Triệu Ngọc suy nghĩ nói, “ Hàn Khoan làm sao có thể để Trương Tỉnh Như ghi lại dạng này một phần khẩu cung, sau đó còn đem khẩu cung tồn đến ngân hàng trong tủ bảo hiểm đi?”

“Ừm... Cái này...” Tằng Khả chăm chú nhíu mày, cũng là nghĩ không ra cái như thế về sau.

“Còn có, không hợp lý nhất chính là...” Triệu Ngọc lại nói, “ liền là Hàn Khoan động cơ! Nếu quả như thật là hắn, hắn tại sao muốn sát hại mình kết tóc thê tử? Nếu như là đơn thuần vì đề cao mình nổi tiếng, để tiểu

thuyết của chính mình bán chạy, có phải hay không quá khoa trương một chút?”

“Ừm... Ai?” Nghe đến đó, Tằng Khả bỗng nhiên nghĩ đến một điểm, nhất thời lông tơ đứng thẳng địa nói với Triệu Ngọc, “Tổ trưởng, ta ngược lại là nghĩ đến một cái khả năng! Ngươi nói... Trương Tỉnh Như khẩu cung bên trong nói lời, có phải hay không là nói Hàn Khoan chính mình đâu?”

“Ừm? Có ý tứ gì?” Triệu Ngọc không hiểu.

“Ta nói là...” Tằng Khả trừng to mắt, dị thường thần bí nói, “Nếu như, Hàn Khoan mới là cái kia cuồng nhiệt tội án tiểu thuyết mê đâu? Hắn sát hại Trương Tỉnh Như mục đích thật sự, kỳ thật liền là muốn phạm cái tiếp theo không có thể bắt bẻ —— hoàn mỹ án mưu sát! ! ?”

Chương 851: Mục đích của hung thủ

“Không có khả năng!” Làm Ngô Tú Mẫn trở lại văn phòng, nghe nói Tằng Khả suy đoán về sau, lập tức cấp ra đáp án phủ định, “Vụ án phát sinh về sau, liền đã có chuyên gia cho Hàn Khoan làm qua tâm lý ước định, mặc dù Hàn Khoan có chút cảm xúc nôn nóng, nhưng cơ bản đều tại bình thường giá trị tả hữu.

“Mà khi chúng ta tiếp nhận về sau, ta cũng chuyên môn cho hắn làm một lần giám định, tâm lý của hắn trạng thái tương đối ổn định!” Ngô Tú Mẫn nói nói, “ nếu thật là cái gì cuồng nhiệt tội án tiểu thuyết mê, nhất định sẽ có rõ ràng mặt ngoài đặc thù, nhưng ta cùng hắn tiếp xúc lâu như vậy, cũng không nhìn thấy những này đặc thù.”

“Kỳ thật. . .” Triệu Ngọc cau mày nói nói, “ nếu như hoài nghi Hàn Khoan, giống như còn có một chuyện không tốt giải thích! Đã Hàn Khoan đã thiết kế tốt hết thảy, vậy hắn vì cái gì. . . Còn muốn đem chúng ta tổ điều tra đặc biệt tìm đến đâu?”

“Không phải tổ điều tra đặc biệt, mà là tổ trưởng ngươi a!” Ngô Tú Mẫn giao nhau cánh tay nói nói, “ cây to đón gió, ai bảo ngươi chính vinh quang tột đỉnh đâu?”

“Cho nên ta mới có thể cảm thấy kỳ quái. . .” Triệu Ngọc mặt dày vô sỉ địa nói nói, “ hắn biết rõ ta là ngay cả không đầu nữ thi án đều có thể trinh phá siêu cấp thần thám, vì cái gì còn muốn chủ động đem ta đi tìm đến phá hắn bản án?”

“Đối tích!” Tằng Khả vỗ tay phát ra tiếng nói nói, “ Hàn Khoan làm như

thế, chỉ có hai loại khả năng: Hoặc là, bản thân hắn là vô tội, hắn đem tổ trưởng tìm đến, liền là một lòng muốn dựa vào tổ trưởng năng lực giúp hắn rửa oan!”

“Cái kia. . . Một loại khác đâu?” Ngô Tú Mẫn hỏi.

“Một loại khác. . . Hừ hừ!” Tằng Khả phồng lên cái mũi, thần thần bí bí địa nói nói, “ Hàn Khoan liền là hung phạm! Hắn sở dĩ đem tổ trưởng gọi tới tra án, thuần túy là vì hoàn thành một loại khác loại khiêu chiến! Nếu như ngay cả tổ trưởng cũng không thể đem hắn điều tra ra, như vậy, hắn thiết kế cái này lên hoàn mỹ án mưu sát, mới có thể chân chính để hắn sinh ra một loại cảm giác thành tựu!”

“Cái này. . . Cái này mẹ nó không gọi khiêu chiến, gọi khiêu khích a?” Triệu Ngọc nghiêm túc nhíu nhíu mày, nhưng lại không biết Tằng Khả, là thuần túy phân tích án tình, vẫn là chứa lấy lòng thành phần?

“Tằng Khả, muốn ta nói thế nào ngươi mới có thể hiểu?” Ngô Tú Mẫn nói nói, “ suy đoán của ngươi quá chủ quan, chúng ta tất cả giả thiết, nhất định phải xây dựng ở Hàn Khoan tâm lý bình thường trên cơ sở mới có thể đi vào đi!

“Người này hiện tại triển hiện ra tâm lý đặc thù bên trong, không có cố chấp, cũng không có cuồng nhiệt, nếu như ban sơ nôn nóng, cũng là bởi vì liên lụy án mạng hoặc thê tử ngộ hại chờ nhân tố đưa tới cạn giống biểu chinh, như vậy ta có thể chịu trách nhiệm nói cho ngươi, Hàn Khoan hắn là một cái phi thường tỉnh táo người mới đúng!

“Dạng này người, hoặc là hắn là vô tội; hoặc là, liền là hắn làm mỗi một sự kiện, toàn đều có mục đích rõ ràng!”

“Cái gì? Mục đích rõ ràng! ?”

Nghe đến đó về sau, Triệu Ngọc phảng phất bỗng nhiên lĩnh ngộ cái gì,

Hắn nhanh chóng đi vào bạch bản trước mặt, đem lúc trước hắn viết vẽ những cái kia mới nhất tư liệu cùng phân tích lại nhìn một lần.

“Hàn Khoan. . . Là một cái tỉnh táo người?” Hắn liên tiếp thì thầm mấy câu, lúc này mới quay đầu trở lại, xông Ngô Tú Mẫn hỏi nói, “ thế nhưng là. . . Từ khi ta gặp được hắn về sau, ta cũng không có cảm giác ra, hắn là một cái tỉnh táo người đến a?”

“Tổ trưởng!” Ngô Tú Mẫn nói nói, “ ta áp dụng chính là hiện tại phổ biến nhất Estelle khảo thí pháp, căn cứ ta quan trắc phán đoán, Hàn Khoan tuyệt đối là một cái phi thường tỉnh táo, đồng thời phi thường người có kiên nhẫn!

“Ngươi sở dĩ không có loại cảm giác này, là bởi vì ngươi mỗi lần gặp Hàn Khoan thời điểm, đều là tại hắn kích động nhất thời điểm. Bởi vì cái gọi là ếch ngồi đáy giếng, ngươi chỉ là thấy được hắn một mặt mà thôi, “ Ngô Tú Mẫn phi thường trịnh trọng nói, “Mà chúng ta chuyên nghiệp báo cáo, lại là nhất toàn diện!”

“Hô. . .” Triệu Ngọc nặng nề mà thở ra một hơi, nhỏ giọng mặc niệm nói, “ có lẽ. . . Còn có một khả năng khác, Hàn Khoan ở trước mặt ta kích động, tất cả đều là hắn. . . Giả vờ!”

“Ừm. . .”

“Cái này. . .” Ngô Tú Mẫn cùng Tằng Khả nhìn xem Triệu Ngọc, chợt cảm giác được một trận không ổn.

“Ta. . . Ta có khả năng. . . Bị hắn lừa! ! !” Quả nhiên, Triệu Ngọc bỗng nhiên đánh ra một quyền, nặng nề mà đập vào trên mặt bàn, tức giận nói nói, “ đều là mẹ nó Hàn Khoan giả vờ! Hắn bà mẹ ngươi chứ gấu à, đây hết thảy. . . Đây hết thảy. . . Có khả năng đều là Hàn Khoan bày tinh diệu bố cục, hắn hạ một bàn lớn vô cùng cờ! Ta. . . Ta làm sao sớm không

nhìn ra đâu? Hắn ẩn tàng. . . Cũng quá sâu a?”

“Tổ. . . Tổ trưởng. . .” Tăng Khả tranh thủ thời gian đứng người lên khuyên nói, “ ngài trước. . . Trước lãnh tĩnh một chút, chúng ta lại phân tích phân tích, dù sao tương quan chứng cứ còn chưa hề đi ra, chúng ta không thể quá sớm địa có kết luận a!”

“Rõ!” Triệu Ngọc biểu lộ ngưng trọng lắc đầu, “Nhưng ta khả năng, còn đánh giá thấp hắn! Đánh giá quá thấp hắn! Ta vậy mà quên, hắn là một cái viết tội án tiểu thuyết người trong nghề! !”

“Tổ trưởng, chẳng lẽ. . . Ngươi nghĩ tới điều gì?” Ngô Tú Mẫn kinh dị hỏi một câu.

“Hàn Khoan, hắn có khả năng dùng một loại nghịch phương thức tư duy, đem chúng ta tất cả đều lừa!” Triệu Ngọc nói nói, “ ngay từ đầu, ta liền từ không có suy nghĩ qua hắn là hung thủ khả năng này. Bởi vì, ta là bị hắn mời đi theo, mà lại là dùng chiếu sách án giết người loại này phương thức đặc thù mời đi theo.

“Làm ta nhìn thấy hắn về sau, ta bị cái kia loại không quả quyết, xấu hổ biểu tình bất an lừa gạt, cho nên đối với hắn không có chút nào hoài nghi. . . Ta không tin, hắn sẽ có lá gan lớn như vậy, rõ ràng chính mình là hung thủ, còn dám đem ta Triệu Ngọc gọi tới tra chính hắn! Hắn rõ ràng giết thê tử, lại còn có gan lượng đem giết người hung khí, nắm trong tay của mình! ! !

“Cho nên, ta tất cả suy đoán, tất cả đều là xây dựng ở hắn vô tội trên cơ sở, đối với hắn sinh ra một loại vi diệu tín nhiệm!” Triệu Ngọc đem nắm đấm nắm đến cờ rốp rung động, “Mà chính là loại này tín nhiệm, che đậy cặp mắt của ta! Ta lúc ấy. . . Vậy mà nửa chút cũng không có nghĩ qua, nếu như hắn chính mình là hung thủ, bản án có thể sẽ là cái dạng gì?

“Dùng thuốc ngủ mê choáng thê tử, khóa cửa, lấy xuống màn cửa móc nối, dùng đao cắt đứt tay của vợ cổ tay, sau đó bình tĩnh chụp ảnh, đem ảnh chụp phát cho em vợ Trương Tỉnh Phong. . . Lo lắng Trương Tỉnh Phong không thu được ảnh chụp, còn lại đánh tới điện thoại!” Nói đến đây, Triệu Ngọc bịch lại đập một cái cái bàn, nói nói, “ ngẫm lại đi, nếu là Trương Tỉnh Như chính mình làm, như vậy điện thoại kết nối về sau, nàng là có thể hướng Trương Tỉnh Phong hô cứu mạng! Cứ như vậy, nàng liền có thể để cho mình trình diễn đến càng đầy, có thể xác định, Trương Tỉnh Phong nhất định có thể mang theo cảnh sát đuổi tới hiện trường!

“Nhưng vì cái gì. . . Trong điện thoại không có truyền đến thanh âm đâu?” Triệu Ngọc chỉ vào bạch bản nói nói, “ một người mặc dù cắt cổ tay, nhưng nàng còn có thể gửi đi ảnh chụp, còn có thể gọi điện thoại, lại chẳng lẽ ngay cả câu cứu mạng đều không kêu được sao?”

“Cái này. . .” Tằng Khả mặc dù đối Triệu Ngọc thuyết pháp không có có dị nghị, nhưng vẫn là chưa quên nhắc nhở một câu, “Tổ trưởng, Trương Tỉnh Phong lúc ấy đang đánh bài, hoàn cảnh ồn ào. Có khả năng, Trương Tỉnh Như đối với hắn hô cứu mạng, mà hắn không có nghe được!”

“Được. . .” Triệu Ngọc duỗi ra một ngón tay, nói nói, “ chuyện này trước buông xuống, xuống chút nữa nói! Các ngươi biết, Hàn Khoan tại sao muốn đem ta, đem chúng ta tổ điều tra đặc biệt gọi qua tra hắn bản án sao?”

“Ừm, vì cái gì?” Tằng Khả cùng Ngô Tú Mẫn tự nhiên không hiểu.

“Bởi vì, Hàn Khoan nguyên kế hoạch xảy ra vấn đề!” Triệu Ngọc cầm lên cái kia phong ngân hàng thúc sổ sách chỉ nói nói, “ cái này phong thúc giấy tờ liền là chứng cứ!”

“Ồ?” Từng ngô hai người càng thêm nghi hoặc.

“Thử nghĩ một hồi đi! Nếu như cả bàn cờ đều là Hàn Khoan thiết kế tốt, hắn sở dĩ có can đảm lớn mật áp dụng, cũng là bởi vì có Trương Tỉnh Như giấu ở ngân hàng trong tủ bảo hiểm ghi âm khẩu cung!

“Phần này khẩu cung, rất có thể đều là Hàn Khoan lợi dụng Trương Tỉnh Như làm được, cho nên ghi âm bên trong mới có nhiều như vậy không hợp lý địa phương!

“Về phần làm sao làm ra, ta trước mắt còn không có nghĩ rõ ràng, nhưng là, chỉ cần cảnh sát đạt được phần này ghi âm khẩu cung, Hàn Khoan lập tức liền sẽ bị vô tội phóng thích!”

Hai người gật đầu.

“Chính là bởi vì nhiều tầng này bảo hộ, cho nên hắn mới dám lớn mật địa áp dụng kế hoạch, giết chết thê tử, đồng thời đem tay mình cầm hung khí địa lưu tại hiện trường!

“Hắn biết thê tử vừa chết, mình sẽ bị cảnh sát bắt cái tại chỗ, sau đó bị xem như thứ nhất người hiềm nghi bị giam giữ hậu thẩm!” Triệu Ngọc cầm lấy thúc sổ sách chỉ nói nói, “ thế nhưng là. . . Hắn cũng tính toán tốt, két sắt quá hạn về sau, ngân hàng là sẽ đánh thúc giấy tờ! Đến lúc đó, chỉ cần cảnh sát dựa theo thúc hóa đơn tìm tới ghi âm, liền có thể để hắn hoàn mỹ thoát tội!”

“Chờ một chút. . .” Tăng Khả nhịn không được đánh gãy Triệu Ngọc hỏi nói, “ tổ trưởng, vì cái gì không phải là ngân hàng két sắt đâu? Đã Hàn Khoan có ghi âm làm bảo hiểm, trực tiếp đặt ở hiện trường phát hiện án chẳng phải xong việc? Như thế cảnh sát liền có thể sớm tìm tới, hắn cũng không cần đến ngồi ba tháng này lao ngục tai ương?”

“Không thể nào? Đầu óc ngươi tú đậu?” Ngô Tú Mẫn trừng Tăng Khả một chút, UU đọc sách www. uukan Shu. com “Nếu như Hàn Khoan liền

là hung phạm, hắn rõ ràng nghĩ muốn tạo ra Trương Tỉnh Như mới là tổng bày ra sư giả tượng, nếu là ghi âm khẩu cung liền đặt ở hiện trường, hoặc là rất nhanh liền bị cảnh sát tìm tới, cái kia không liền không có sức thuyết phục sao?”

“Đúng!” Triệu Ngọc gật đầu nói, “Nhất định phải đợi đến một hai tháng về sau, phần này ghi âm khẩu cung mới sẽ đưa đến tác dụng vốn có, như thế cảnh mới có thể tin tưởng Hàn Khoan vô tội!

“Thế nhưng là. . . Hàn Khoan kế hoạch tuy tốt, nhưng hắn vẫn là sơ hở một điểm!” Triệu Ngọc nói nói, “ hắn không để ý đến Hoàng Kim cục cảnh sát thám viên nhóm nước tiểu tính! Thúc giấy tờ sớm đã bị người phát thư đưa đến Trương Tỉnh Như trên bàn công tác, lại mẹ nó không người phát hiện!”

“Nha. . . Ta hiểu được!” Ngô Tú Mẫn lúc này mới chợt hiểu Đại Ngộ, đập chân nói nói, “ Trương Tỉnh Như tại két sắt chỉ giao một tháng phí tổn, ngân hàng quá hạn một tháng phát thúc giấy tờ! Cho nên dựa theo Hàn Khoan kế hoạch, hắn chỉ cần chờ hai tháng, liền có thể hoàn mỹ thoát tội!

“Thế nhưng là, hắn đợi chừng ba tháng, lại phát hiện đám cảnh sát vậy mà không có đạt được cái kia phần trọng yếu thúc giấy tờ!” Ngô Tú Mẫn kích động nói nói, “ cho nên, hắn mới bí quá hoá liều, đem tổ trưởng cùng chúng ta hô đi qua!

“Mục đích của hắn kỳ thật chỉ có một cái, chính là muốn chúng ta giúp hắn tìm tới thúc giấy tờ, tìm tới Trương Tỉnh Như —— ghi âm khẩu cung! ! !”

Chương 852: Không thể phản bác đại nghịch chuyển

“Oa, nếu thật là dạng này...” Tằng Khả kinh ngạc há to mồm nói nói, “ chúng ta tham dự vào vụ án này bên trong đến, cũng rất có hí kịch tính! Chúng ta, có phải hay không nên cảm tạ một cái Hoàng Kim cảnh sát đâu? Cảm tạ bọn họ không có phát hiện cái này phong thúc giấy tờ?”

“Đúng nha, nếu là sớm phát hiện!” Ngô Tú Mẫn nói nói, “ cũng liền không có phần của chúng ta! Tạ Đồng Quốc có khả năng y nguyên ung dung ngoài vòng pháp luật, Hàn Khoan cũng đã bị vô tội phóng thích... Sau đó, tựa như Trương Tỉnh Như ghi âm bên trong nói như vậy, Hàn Khoan từ đây nhất cử thành danh, tiểu thuyết bán chạy đặc biệt bán, tới một cái được cả danh và lợi...”

“Bất quá...” Triệu Ngọc nhìn hai người một chút, nói nói, “ tựa như Tằng Khả nói như vậy, mặc dù suy đoán của chúng ta đã đến gần vô hạn chân tướng, nhưng dù sao đều là chúng ta đoán ra được! Thời khắc mấu chốt, còn phải để sự thật đến nói chuyện mới được!

“Cho nên, liền tình huống trước mắt đến xem, chúng ta nhất định phải làm rõ ràng 4 chuyện, mới có thể cuối cùng đánh giá ra, Hàn Khoan có phải là hay không cái kia phía sau màn chân chính đại BOSS?” Nói, Triệu Ngọc lấy tay chỉ một cái bạch bản, nguyên lai, hắn sớm đã ở nơi đó viết xong cái này 4 đầu trong điều tra cho.

“Đầu thứ nhất, chúng ta cần phải nhanh một chút đem chiếu sách án giết người kết án, sau đó làm rõ ràng Tạ Đồng Quốc đến cùng cùng Hàn

Khoan vợ chồng có quan hệ hay không? Hai vụ án phải chăng có giao nhau?

“Đầu thứ hai, chúng ta muốn tra rõ ràng Trương Tỉnh Như ghi âm khẩu cung độ chuẩn xác, bảo đảm ghi âm không có đi qua biên tập, không là người khác thông qua ghép lại ngụy tạo nên?

“Điều thứ ba, chúng ta muốn điều tra rõ ràng, Trương Tỉnh Như tại ngân hàng mở an toàn tủ tình huống, có phải là hay không bản thân nàng Khai ngăn tủ? Phải chăng còn có người khác tham dự?

“Đầu thứ tư, cũng là trọng yếu nhất một đầu!” Triệu Ngọc cường điệu nói nói, “ chúng ta nhất định phải làm rõ ràng, Hàn Khoan giết vợ lý do! Ta không tin, Hàn Khoan sẽ vì tiểu thuyết bán chạy mà giết chết 20 năm vợ chồng son!

“Ngô tỷ không phải đã nói rồi sao? Hàn Khoan làm việc nhất định có mục đích của mình, cho nên, chúng ta không thể đình chỉ đối Hàn Khoan vợ chồng điều tra, còn phải dựa theo kế hoạch ban đầu làm việc, tìm ra vợ chồng bọn họ hai người vấn đề!”

Đang nói đến đó bên trong, Triệu Ngọc điện thoại bỗng nhiên vang lên, gọi điện thoại tới chính là Phó tổ trưởng Miêu Anh:

“Triệu tổ trưởng, chúng ta bên này OK đã!” Miêu Anh hăng hái địa nói nói, “ thuận lợi tìm được Tạ Đồng Quốc nhà, đồng thời tìm được Hàn Khoan mất đi bản thảo! Căn cứ Tạ Đồng Quốc bản nhân bàn giao, những này bản thảo một bản không kém, tất cả đều ở đây!”

“Nha... Tốt! Như vậy...”

Triệu Ngọc vừa định hỏi chút gì, Miêu Anh liền không kịp chờ đợi chưa hỏi trước đáp: “Tạ Đồng Quốc nói, hắn không có đồng bọn, tất cả đều là tự thân hắn ta gây nên!

“Còn có, bởi vì là cửa đối diện hàng xóm nguyên nhân, hắn là nhận biết Hàn Khoan vợ chồng, chỉ bất quá chưa bao giờ có thâm giao, vẻn vẹn đánh cái đối mặt mà thôi!” Miêu Anh giới thiệu nói,

“Tạ Đồng Quốc cũng biết, những cái kia bản thảo đều là Hàn Khoan lưu lại. Hắn nói nội tâm của hắn bên trong, vẫn là hi vọng có thể cùng Hàn Khoan trao đổi một chút, nhưng bởi vì hắn trộm đồ của người ta, cho nên không tốt tới gần.

“Mặt khác, hắn cũng thừa nhận, thật sự là hắn là đọc sách nhìn nhập ma! Nhất là quyển kia《11 giết》, trong sách nhân vật chính thê thảm tao ngộ để hắn cảm động lây, bởi vì hắn mình cũng gặp đãi ngộ không công chính, cho nên hắn mới quyết định muốn chiếu sách giết người!

“Mặc dù hắn lời nhắn nhủ có chút lộn xộn, nhưng cụ thể gây án chi tiết cùng hiện trường phát hiện án không sai chút nào. Cho nên, chúng ta đã có thể kết luận, Tạ Đồng Quốc liền là chiếu sách án giết người hung thủ!”

“Nha... Dạng này... Cái kia...”

Triệu Ngọc lại muốn nói gì, lại lại một lần nữa bị Miêu Anh đánh gãy: “A, đúng rồi! Chúng ta còn tại Tạ Đồng Quốc trên bàn sách tìm được một phần danh sách, nguyên lai, hắn đem 11 cái người bị hại toàn tất cả an bài xong! Những người kia tất cả đều hoặc nhiều hoặc ít địa khi dễ qua hắn, trong đó, bao quát hắn đi làm lúc hộ khách, đồng sự, quản lý thậm chí lão bản, thậm chí còn có mấy cái hắn đến trường thời kì đánh qua bạn học của hắn...

“Hạnh thiệt thòi chúng ta kịp thời ngăn lại hắn, bằng không, không biết còn muốn chết bao nhiêu người đâu!”

“Oa, đã dạng này, như vậy...”

Ai ngờ, Triệu Ngọc há mồm về sau, hưng phấn Miêu Anh lại lần thứ ba đánh gãy hắn: “A, còn có đây này tổ trưởng, ta nghe Ngô tỷ nói, ngươi bên kia cũng sắp kết án? Thế nào, cái kia phần chứng cứ xác nhận không có? Thật là Trương Tỉnh Như chính mình một tay bày kế sao? Nếu như đúng vậy, chúng ta hôm nay thế nhưng là song hỉ lâm môn a!”

“Ai... Một lời khó nói hết!” Triệu Ngọc rốt cục đạt được cơ hội nói chuyện, lúc này thở dài địa nói nói, “ ta đã sớm nói, ta bản án so ngươi khó! Cho nên, vẫn là chờ các ngươi trở về sẽ cùng nhau thương lượng đi!”

“Vậy được rồi, chúng ta đã chuẩn bị thu đội!” Miêu Anh sảng khoái nói nói, “ chốc lát nữa gặp đi!”

Cúp điện thoại về sau, Triệu Ngọc nhíu lông mày, tại đầu thứ nhất trong điều tra cho bên trên đánh một cái to lớn “X”, sau đó tự nhủ nói ra: “Xem ra, đầu thứ nhất không cần tra xét! Chiếu sách án giết người, cùng Hàn Khoan vợ chồng không có quan hệ!”

“Ồ? Thật sao?” Lúc này, xa xa Ngô Tú Mẫn một mặt cầm điện thoại, một mặt xông Tằng Khả khoát tay nói nói, “ Tằng Khả, nhìn xem máy vi tính của ngươi, Long Giang bên kia video theo dõi đã phát tới! Ân...” Nàng bưng bít lấy điện thoại microphone, nói với Triệu Ngọc, “Tổ trưởng, khả năng điều thứ ba cũng có thể vẽ rơi mất!”

“A?”

Triệu Ngọc vội vàng đi vào Tằng Khả máy tính trước mặt, Tằng Khả thì nhanh nhẹn mở ra vừa mới phát đưa tới video hình tượng.

Rõ ràng ống kính hạ cơ hồ liếc qua thấy ngay, tại hằng phát ngân hàng mở an toàn tủ người, chính là Trương Tỉnh Như bản nhân không thể nghi ngờ.

Trong video có thể nhìn thấy, Trương Tỉnh Như là một thân một mình tiến vào đại sảnh ngân hàng, đồng thời làm két sắt nghiệp vụ. Trong màn ảnh còn có thể nhìn thấy, Trương Tỉnh Như trong tay cầm một cái màu vàng túi nhựa, nhìn cái túi hình dạng, đồ bên trong, hẳn là cái kia chứa ghi âm bút nữ bao!

Theo như cái này thì, ngân hàng mở tài khoản không có vấn đề, két sắt đích thật là Trương Tỉnh Như chính mình làm, đồ vật cũng hẳn là là chính nàng bỏ vào, toàn bộ hành trình không có người thứ ba tham dự.

Bất quá...

Triệu Ngọc nghiêm túc nhìn xem trong màn ảnh Trương Tỉnh Như, lại là cảm giác nhìn xảy ra vấn đề gì.

Nhưng gặp Trương Tỉnh Như lúc ấy mặc một thân màu hồng quần áo, ăn mặc thời thượng phong cách tây. Tại toàn bộ mở tài khoản quá trình bên trong, động tác của nàng cùng biểu lộ đều rất lạnh nhạt, không thích không lo, giống như đang làm lý một kiện lại bình thường bất quá nghiệp vụ.

Mà lại, tại ký xong chữ chờ đợi xác nhận quá trình bên trong, nàng thậm chí còn lộ ra một tia không nhịn được biểu lộ...

“Chậc chậc...” Triệu Ngọc đem cái này nho nhỏ biểu lộ dừng lại về sau, do dự đối Ngô Tú Mẫn hai người nói nói, “ ta thế nào cảm giác, nàng biểu hiện được quá bình thường đâu?”

“Đúng! Ta cũng vậy!” Ngô Tú Mẫn nói nói, “ quá bình thường ngược lại không bình thường! Nếu như Trương Tỉnh Như biết trong bọc chứa ghi âm bút, như vậy... Nàng chí ít hẳn là hướng cái kia cái túi bên trên nhìn một chút mới đúng!”

“Thật sao?” Tằng Khả vò đầu, “Trương Tỉnh Như hẳn phải biết có ống kính tại đối nàng, có phải hay không là tận lực né tránh?”

“Sẽ không!” Triệu Ngọc khẳng định nói, UU đọc sách www. uukan Shu. com “Từ ghi âm bên trong nhìn, Trương Tỉnh Như là cố ý muốn đem ghi âm lưu cho cảnh sát, cho nên, nàng chẳng những hẳn là đối cái kia nữ Bao nhi đặc biệt để ý, mà lại hướng về phía camera đánh thủ thế ý chào một cái đều không đủ!”

“Nói như vậy... Trương Tỉnh Như có khả năng, căn bản không biết ghi âm bút sự tình?” Tằng Khả khiếp sợ nói nói, “ nàng thật bị Hàn Khoan... Lợi dụng! ?”

“Thế nhưng là...” Ngô Tú Mẫn nhíu mày, “Hàn Khoan là làm sao làm được đâu?”

“Ai nha!” Chỉ một thoáng, Triệu Ngọc bỗng nhiên nghĩ đến một cái vấn đề quan trọng, vội vàng lớn tiếng nói, “Hỏng! Nếu như Hàn Khoan thật là hung thủ, vậy hắn một chiêu này mà thật sự là trâu * bức đến phát nổ! Chúng ta... Chúng ta khả năng cũng không còn cách nào ngăn cản hắn!”

“A?” Hai người trăm miệng một lời, “Vì cái gì?”

“Các ngươi có phát hiện hay không?” Triệu Ngọc chỉ chỉ màn ảnh máy vi tính, “Nếu là... Ngay cả Trương Tỉnh Như ghi âm cũng không có vấn đề lời nói... Cái kia mặc kệ chúng ta lại làm cái gì, Hàn Khoan cũng có thể hoàn mỹ thoát tội a! ?

“Bà mẹ ngươi chứ gấu à!” Triệu Ngọc lại một lần nữa siết chặt nắm đấm, trợn mắt mà nói, “ cái này Hàn Khoan... Vậy mà cho chúng ta diễn ra vừa ra khổ nhục kế, đem chúng ta tất cả đều đùa bỡn! ! !”

Chương 853: Lý do giết người

Sáu giờ chiều, Hoàng Kim cục cảnh sát phòng thẩm vấn.

Triệu Ngọc cầm một bao bánh bích quy, cất bước đi vào phòng thẩm vấn sát vách nghe lén thất. Nghe lén trong phòng, ngoại trừ Tằng Khả cùng Thôi Lệ Châu bên ngoài, còn có Hoàng Kim cục cảnh sát mấy vị lãnh đạo.

Nhìn thấy Triệu Ngọc đến, mấy vị lãnh đạo mau đem vị trí tốt nhất để cho hắn.

Triệu Ngọc cũng không khách khí, cất bước liền đi tới quan sát màn hình trước mặt, một mặt nhai lấy bánh bích quy, một mặt nghiêm túc nhìn lên trong phòng thẩm vấn thẩm vấn hiện trường.

Giờ phút này, Tạ Đồng Quốc thẩm vấn làm việc từ Miêu Anh chủ trì, Ngô Tú Mẫn cùng Nhiễm Đào phụ trợ . Bất quá, bởi vì Tạ Đồng Quốc nhận tội thái độ tốt đẹp, thẩm vấn làm việc tiến hành đến phi thường thuận lợi.

Tại Ngô Tú Mẫn một phen dẫn đạo dưới, Tạ Đồng Quốc rất nhanh liền nói ra hắn tất cả kinh lịch:

“Tám năm trước, cửa đối diện mà nhà tầng hầm mở ra, ta nhìn thấy cái kia rương bản thảo để dưới đất, tò mò, ta liền tiến tới nhìn mấy lần...” Tạ Đồng Quốc tuy còn trẻ tuổi, ngày thường cũng coi như mi thanh mục tú, nhưng hắn cái kia u ám ánh mắt, lại làm cho người cảm thấy không quá dễ chịu, “Ta lúc đi học, cũng ưa thích họa vài thứ. Cho nên, lần đầu tiên

nhìn thấy về sau, ta liền bị phía trên họa hấp dẫn!

“Ta cảm giác, giống như những cái kia họa cùng phong cách của ta đặc biệt giống nhau giống như, tóm lại... Ta liền đem cái kia nguyên một rương đồ vật, tất cả đều cho trộm đi! Đem đến nhà ta tầng hầm, giấu đi.

“Khả năng... Những vật này không thế nào trọng yếu a?” Tạ Đồng Quốc lắc đầu nói nói, “ dù sao cửa đối diện gia nhân kia chưa từng có hỏi thăm qua! Cho nên, thời gian dài, ta liền không sợ như vậy!

“Một lúc bắt đầu, ta chỉ là ưa thích trong sách những cái kia tranh minh hoạ, nhưng thời gian dài, ta lại thích những cái kia văn tự, thích những cái kia cố sự! Những cái kia... Giết người cố sự!” Nói, Tạ Đồng Quốc dựng lên hai cây ngón trỏ, “Nhất là bản này 《11 giết》! Ta cảm giác, quyển sách này tựa như là chuyên môn vì do ta viết đồng dạng! Bởi vì... Ta không thích sống chung, cho nên mặc kệ là lên tiểu học vẫn là lên trung học, luôn có mấy cái như vậy người xấu yêu khi dễ ta!

“Kỳ thật, bọn họ khi dễ ta nguyên nhân cũng không phải là bởi vì cùng ta có thù, mà là làm như vậy, có thể hấp dẫn nữ sinh chú ý, tại các nữ sinh trước mặt lộ ra đặc thù mặt mũi! Ta tựa như một kiện có thể cung cấp bọn họ tìm niềm vui đồ chơi... Không có người để ý cảm thụ của ta, các bạn học trông thấy, sẽ cười ha ha một tiếng, các lão sư cũng cơ bản đều là làm như không thấy...”

Lúc nói chuyện, Tạ Đồng Quốc lộ ra đến tỉnh táo dị thường, phảng phất tại giảng một cái râu ria cố sự:

“Ta hận những người này! Loại này hận, cùng Julie (11 giết chủ nhân công nữ nhi) là giống nhau như đúc!” Tạ Đồng Quốc lạnh lùng nói nói, “ nhưng là, Julie chí ít còn có một cái chịu vì nàng tìm lại công đạo phụ thân! Mà phụ thân của ta, lại một mực nằm tại trên giường bệnh, cần người khác chiếu cố!

“Tại những thống khổ kia thời kỳ,

Quyển sách này là ta duy nhất an ủi, ta càng không ngừng nói cho ta biết mình, ta không thể giống Julie như thế cái chết chi! Ta phải còn sống! Mặc kệ ai khi dễ ta, ta đều sẽ nhớ kỹ hắn, ta hiện tại báo không được thù, nhưng sẽ có một ngày, ta sẽ giống Paul như thế (11 giết chủ nhân công), đem bọn họ tất cả đều giết chết! Để bọn họ vì hành vi của mình phụ trách!”

Nói đến đây về sau, hiện trường hoàn toàn yên tĩnh, mỗi người đều đang dùng tâm địa trải nghiệm lấy Tạ Đồng Quốc, hắn tao ngộ, còn có tâm lý của hắn biến hóa, tất cả đều làm cho người cảm khái thổn thức.

“Bọn họ quản ta gọi phế vật, rác rưởi, đồ đần... Nhìn một cái, những danh xưng này, rất không sáng ý? Hừ...” Tạ Đồng Quốc lạnh lùng cười một tiếng, “Bọn họ khi dễ phương pháp của ta cũng là liên miên bất tận, hoặc là đào quần, hoặc là nắm lấy tóc vả vảo miệng tử, thật để cho người ta rất chán ghét!

“Nhưng là, ta đối đợi bọn họ lại khác biệt! Ta cho bọn họ chuẩn bị kiểu chết, tất cả đều có sáng tạo, có ý mới, đều là 《11 giết》 bên trong đặc sắc nhất phương pháp!” Tạ Đồng Quốc nheo mắt lại hưng phấn một cái, lại ngược lại thất vọng nói nói, “ chỉ tiếc... Ta không nên đem bọn họ tất cả đều an bài ở phía sau, ta vẫn chưa hết công, liền bị các ngươi cho bắt được! Thực sự là... Đáng tiếc...

“Kỳ thật, ta sớm nên nghĩ đến, 《11 giết》 không phải do ta viết, chủ nhân của nó sẽ không trầm mặc!”

Nghe đến lời này, Triệu Ngọc bên cạnh hai vị cục trưởng, tất cả đều như trút được gánh nặng thở dốc một hơi, hai người bọn họ tự nhiên là vạn phần may mắn, may mắn tên hung thủ này đã bị bắt, bằng không, bọn họ Hoàng Kim thành coi như thật muốn thiên hạ đại loạn!

“Trọng yếu lưu ở phía sau...” Ngô Tú Mẫn dẫn đạo tính địa nói nói, “ khi dễ qua ngươi những cái kia sân trường ác bá, mới là mục tiêu cuối cùng của ngươi, như vậy... Phía trước chết những người này, đều là ngươi sau khi vào sở gặp phải rồi? Bọn họ cũng khi dễ qua ngươi?”

“Đúng thế!” Tạ Đồng Quốc lạnh nhạt nói nói, “ những người này cũng đều là cầm khi dễ người không xem ra gì cặn bã! Đều là vì tư lợi tiểu nhân, xưa nay sẽ không cân nhắc người khác cảm thụ!

“Vì cho ta cha xem bệnh, vì nuôi sống cái nhà này, ta bỏ ra so với thường nhân gian khổ gấp trăm lần cố gắng, lại không có thể được đến vốn có hồi báo, cuối cùng, cũng là bởi vì có mấy tên cặn bã này tồn tại!

“Kỳ thật... Ta thật rất trân quý ta cái kia một công việc!” Tạ Đồng Quốc dùng tay nắm lấy vạt áo của mình, con mắt không nháy mắt nhìn chằm chằm cái bàn nói nói, “ ta biết, con người của ta rất đần, không biết nói chuyện, nhưng là, ta thật đã rất cố gắng rất cố gắng! Vì cái gì liền không ai có thể lý giải ta đâu! ?

“Họ chiêm...” Hắn mặc dù kích động, nhưng ánh mắt lại vẫn không nhúc nhích nhìn chằm chằm cái bàn, “Là hắn mở ra xe xích lô trước đụng ta! Đụng xong sau, không xin lỗi không nói, còn đánh ta! Đánh ta còn không tính, còn giả mạo mua nhà, đến ta đơn vị đi quấy nhiễu ta! Để cho ta cho hắn pha trà đổ nước giới thiệu phòng, còn thừa cơ đạp ta mấy chân... Thật vất vả hầu hạ xong, hắn thế mà còn khiếu nại ta! Hắn thuần túy... Liền là muốn chết...”

Nói đến đây, Tạ Đồng Quốc trong ánh mắt đã lóe ra hung lệ ánh sáng, thân thể của hắn run rẩy, nhưng con mắt như cũ gắt gao nhìn chằm chằm cái bàn, phảng phất có thể sử dụng ánh mắt đem cái bàn điểm!

“Cái kia nữ không giữ chữ tín...” Tạ Đồng Quốc tiếp tục nói, “Hợp đồng đều ký xong, nhưng nàng lại hủy ước! Người khác có lẽ cho rằng rất bình thường, nhưng ai có thể biết, ta chờ cái kia bút đề thành cho ta cha

cứu mạng a! ! !

“Tôn Bồi Bân là cái mười phần cặn bã, rõ ràng thiếu đặt mông nợ, vẫn còn tới giả đại gia mua nhà, ta không hầu hạ hắn, hắn thế mà còn đánh ta!

“Bùi Trí cũng là không giữ chữ tín tiểu nhân! Còn có... Còn có kiều Hâm cùng vương linh, hai người kia là đồng nghiệp của ta, nhưng các nàng không những không giúp ta, ngược lại khắp nơi cho ta gài bẫy, muốn đem ta chen đi! Nếu không phải là các ngươi bắt lấy ta, hai nàng ai cũng đừng hòng sống!

“Còn có Triệu quản lý, còn có đại lão bản Lưu Cường!” Tạ Đồng Quốc càng nói càng kích động, UU đọc sách www. uukan Shu. com “Nếu là bọn họ không khai trừ ta, cha ta... Cha ta cũng không trở thành đã chết sớm như vậy! !”

Kích động ở giữa, Tạ Đồng Quốc nước mắt không ngừng nhỏ xuống, nhưng trên mặt hắn lại nhìn không ra mảy may thương tâm cùng khổ sở, có, chỉ là vô biên phẫn nộ...

Tạ Đồng Quốc trong lúc nói chuyện, phòng quan sát bên này càng là hoàn toàn tĩnh mịch. Những người ở chỗ này, đều bị Tạ Đồng Quốc lời nói kinh trụ, chẳng ai ngờ rằng, Tạ Đồng Quốc giết chóc lại có như thế khiến người tỉnh ngộ nguyên nhân.

“Ngươi... Ngươi trước lãnh tĩnh một chút...” Ngô Tú Mẫn hướng Nhiễm Đào đưa cái ánh mắt, Nhiễm Đào thì lập tức đem trước đó chuẩn bị xong trà lạnh đồ uống cho Tạ Đồng Quốc bưng tới.

Bất quá, Tạ Đồng Quốc ngay tại trong bi phẫn, cũng không có uống.

“Ai! Mỗi cái cọc tội án phía sau, đều có một lít nước mắt!” Ngô Tú Mẫn đúng lúc đó trích dẫn câu này danh ngôn, sau đó dẫn đạo tính địa nói

nói, “ Tạ Đồng Quốc, có phải hay không, ngươi cái chết của phụ thân, mới là ngươi quyết định áp dụng 《11 giết》 trọng yếu nguyên nhân?”

“Đúng!” Tạ Đồng Quốc không chút nghĩ ngợi thừa nhận nói, “ trước đó, ta liền đã làm tốt kín đáo kế hoạch! Thế nhưng là, nếu như ta bị các ngươi nắm, liền không ai có thể chiếu cố phụ thân của ta! Thế nhưng là, phụ thân ta không có, ta cũng sẽ không có nỗi lo về sau...”

Chương 854: Hoàn mỹ thoát tội

Phía sau thẩm vấn, cùng Triệu Ngọc bọn người trước đó đoán trước không sai biệt lắm. Làm Tạ Đồng Quốc bị đơn vị khai trừ không lâu sau, hắn sinh bệnh nhiều năm phụ thân cũng bất hạnh ốm chết.

Tạ Đồng Quốc trước tiên đem phòng ở gán nợ cho cái kia thúc bá thân thích, sau đó lại đem thiếu những người khác nợ nần trả hết nợ, tiếp theo từ một cái vắng vẻ địa phương thuê ở giữa căn phòng. Lúc ấy, trong tay hắn vẫn còn dư lại chín vạn khối tiền.

Từ đây, lại không có bất kỳ cái gì ràng buộc Tạ Đồng Quốc, cảm giác thời cơ chín muồi, rốt cục bắt đầu hắn báo thù đại kế.

Cùng vụ án phát sinh tình huống nhất trí, Tạ Đồng Quốc hoàn toàn là dựa theo Hàn Khoan 《11 giết》 kịch bản áp dụng giết người. Ngay từ đầu, hắn sát hại hạng nhất người bị hại Chiêm Kiện Khang cùng hạng hai người bị hại Hác Lý Lệ phạm tội quá trình, tất cả đều phi thường thuận lợi.

Hắn đầu tiên là tại đêm tối theo đuôi người bị hại, đợi tìm tới cơ hội về sau, liền dùng đơn giản thô bạo Ethylether phương thức đem mê choáng. Sau đó, lại lợi dụng hắn vận chuyển hành khách điện ba lượt, đem người bị hại vận chuyển đến hắn sớm đã an bài tốt hiện trường phát hiện án, sau đó áp dụng giết người, cùng giả tạo tự sát hiện trường vân vân. . .

Thế nhưng là, làm đến phiên cái thứ ba người bị hại Tôn Bồi Bân thời điểm, bởi vì đối đồ điện không quá lành nghề, Tạ Đồng Quốc lại là tại áp dụng phạm tội bên trong xuất hiện ngoài ý muốn.

Chính như Triệu Ngọc dự liệu như thế, Tạ Đồng Quốc sớm giẫm tốt điểm, dùng hắn từ đó giới công ty trộm được chìa khoá mở cửa.

Vì ngụy trang thành người chết nạy ra môn nhập thất, sau đó mò công tắc điện tự sát giả tượng, hắn còn cố ý đem khóa cửa nạy ra nát. . . Nhưng mà, hắn lại không nghĩ tới, tại điện giật Tôn Bồi Bân quá trình bên trong, vậy mà phát sinh đứt cầu dao, không những người không có điện giật chết, ngược lại bị điện giật tỉnh.

Tôn Bồi Bân sau khi tỉnh lại, phản ứng vẫn rất nhanh, hắn liếc mắt một cái liền nhận ra Tạ Đồng Quốc, sau đó liền cùng Tạ Đồng Quốc phát sinh kịch liệt xoay đánh cùng vật lộn.

Bất quá, Tạ Đồng Quốc dù sao tuổi trẻ khỏe mạnh cường tráng, cuối cùng vẫn đem Tôn Bồi Bân đánh ngất xỉu, đồng thời đổi tiếp dây điện đem điện giật chết!

Đem người điện sau khi chết, Tạ Đồng Quốc không xác định Tôn Bồi Bân phải chăng thật đã chết rồi, lại còn tại hiện trường dừng lại hơn hai giờ, một mực chờ đến Tôn Bồi Bân thân thể phát lạnh về sau, hắn lúc này mới vội vàng địa chỗ sửa lại một chút, sau đó rời đi hiện trường.

Kỳ thật, Tạ Đồng Quốc trong lòng rõ ràng, chỉ cần cảnh sát phát hiện Tôn Bồi Bân thi thể, lập tức liền có thể đánh giá ra là mưu sát. Cho nên, hắn hắn là chuyển sang nơi khác xử lý thi thể, hoặc là đem thi thể vùi lấp hoặc thiêu hủy, mới càng thêm ổn thỏa.

Nhưng mà, cố chấp hắn, lại như cũ muốn kiên trì 《11 giết》 chỉnh thể kịch bản, cho nên thà rằng bốc lên bị bại lộ nguy hiểm, y nguyên đem Tôn Bồi Bân thi thể lưu tại nơi đó!

Thế nhưng là, để hắn làm sao cũng nghĩ không thông chính là, hắn liên tiếp đợi hơn nửa tháng, lại căn bản không có phát hiện cảnh sát tìm tới

thi thể loại hình tin tức!

Mọi người lạnh lùng như thế,

Cũng là để Tạ Đồng Quốc bản nhân cảm thấy ngoài ý muốn. Tôn Bồi Bân chết gian phòng kia, rõ ràng lầu trên lầu dưới đều có người ở, lúc ấy cũng không phải đặc biệt lạnh thời điểm, thi thể bốc mùi, môn còn mở, chẳng lẽ liền không có người phát hiện thi thể sao?

Thế nhưng là, hiện thực liền là như thế lãnh khốc, Tôn Bồi Bân thi thể thật đúng là liền không người phát hiện! Đương nhiên, đây đối với Tạ Đồng Quốc tới nói, không khác là một chuyện tốt.

Cho nên, Tạ Đồng Quốc lại không quản Tôn Bồi Bân thi thể, lại bắt đầu bắt đầu bày ra lên hắn trận thứ tư mưu sát.

Bởi vì cái gọi là ngã một lần khôn hơn một chút, đang quyết định chết cóng Bùi Trí về sau, Tạ Đồng Quốc chẳng những nghiêm túc khảo sát hiện trường, mà hãy kiên nhẫn địa ở trong tối Trung Quan chú lấy Bùi Trí nhất cử nhất động, không có mạo muội xuất thủ.

Cuối cùng, hắn rốt cục tại nào đó lúc trời tối , chờ đến một cái cơ hội tuyệt hảo. Ngày đó, Hoàng Kim thành ban đêm bên ngoài nhiệt độ không khí, đã xuống tới âm 17 độ, nhưng Bùi Trí lại cùng bằng hữu tại một quán rượu nhỏ uống nhiều rượu!

Cảm giác được đó là cái cơ hội trời cho, Tạ Đồng Quốc liền bám theo một đoạn lấy uống rượu quá nhiều Bùi Trí, ngay tại hắn sắp khi về nhà, dùng Ethylether đem mê choáng.

Lại chuyện kế tiếp, liền dễ dàng hơn nhiều. Tạ Đồng Quốc chỉ là đem Bùi Trí vứt bỏ tại cái kia tòa nhà vứt bỏ nhà máy trong phòng, hắn giết người nhiệm vụ coi như hoàn thành!

Trời lạnh như vậy, Bùi Trí thậm chí đều không có đợi đến mình tỉnh lại, liền đã bị đông cứng cầm tạm trận. . .

Cứ như vậy, cùng một chỗ liên sát bốn người chiếu sách án giết người, rốt cục tuyên bố kết thúc! Nhưng mà, nhìn chung vụ án này nguyên nhân gây ra cùng quá trình, lại là tướng khiến người tỉnh ngộ, làm cho người suy nghĩ sâu xa.

Đúng vậy, Tạ Đồng Quốc cố nhiên có nghiêm trọng tâm lý thiếu hụt, có giao tế năng lực không đủ, thế nhưng là, nếu như. . . Ở trong đó người trong cuộc nhóm, có thể ít một chút lạnh lùng, ít một chút tự tư, đối Tạ Đồng Quốc nhiều một chút quan tâm, nhiều một chút lý giải, có lẽ cái này lên tàn khốc chiếu sách án giết người, cũng liền sẽ không phát sinh!

Thẩm vấn hoàn tất về sau, Triệu Ngọc bọn người tất cả đều về tới phòng làm việc tạm thời bên trong.

“Tổ trưởng. . .” Gót chân còn chưa đứng vững, Ngô Tú Mẫn liền không kịp chờ đợi nói cho Triệu Ngọc, “Vừa rồi, ta cùng Miêu tổ trưởng hướng Tạ Đồng Quốc hỏi qua Hàn Khoan sự tình, từ phản ứng của hắn bên trên nhìn, hắn xác thực không có quan hệ gì với Hàn Khoan!”

“Đúng, “ Miêu Anh uống một hớp, nói nói, “ Tạ Đồng Quốc nói, từ khi hắn bán đi phòng ở về sau, liền không còn có cùng Hàn Khoan vợ chồng gặp mặt qua!”

“Nha. . .” Triệu Ngọc gật đầu, “Nói cách khác, Tạ Đồng Quốc sự tình, đơn thuần ngẫu nhiên rồi?”

“Thế nhưng là. . .” Nhiễm Đào vò đầu nói nói, “ hắn phạm án thời cơ có vẻ như có chút thật trùng hợp a? Vừa vặn gặp phải Hàn Khoan bị xem như người bị tình nghi vào tù, hãm sâu thời điểm khó khăn!

“Nói thực ra, nếu như chỉ từ kết quả nhìn, Tạ Đồng Quốc cũng coi là

gián tiếp trợ giúp Hàn Khoan, nếu là không có Tạ Đồng Quốc, Hàn Khoan cũng căn bản không có khả năng đem chúng ta tổ điều tra đặc biệt mời đi theo!

“Mà lại, chớ nhìn hắn bá mà bá mà nói đến rất hăng hái!” Nhiễm Đào không phục địa nói nói, “ nhưng trên thực tế, căn bản không có giúp chúng ta cái gì! Có thể bắt lấy Tạ Đồng Quốc, hoàn toàn là dựa vào chúng ta bản lãnh của mình!”

“Triệu Ngọc. . .” Miêu Anh đi vào Triệu Ngọc trước mặt, cực kỳ nghiêm túc nói nói, “ ta cảm thấy. . . Chuyện này vẫn là tường tra một chút tốt! Tạ Đồng Quốc giết người lớn nhất nguyên nhân dẫn đến, liền là hắn cái chết của phụ thân vong. Phụ thân của Hàn Khoan cùng Tạ Đồng Quốc nhà là đối môn hàng xóm, đối với Tạ Đồng Quốc chết, Hàn Khoan đương nhiên biết được. . .

“Nếu như. . . Hàn Khoan sớm biết Tạ Đồng Quốc trộm hắn 《11 giết》, cũng biết Tạ Đồng Quốc có tâm lý vấn đề, như vậy. . . Hắn có thể hay không trong bóng tối giở trò gì?”

“Ừm. . .” Triệu Ngọc gật đầu nói, “Tạ Đồng Quốc chiếu sách giết người, người được lợi lớn nhất trừ Hàn Khoan ra không còn có thể là ai khác! Nếu như hắn âm thầm chỉ đạo hoặc là cung cấp trợ giúp. . .”

“Còn có a, tổ trưởng. . .” Tăng Khả tiếp tra nói nói, “ đừng quên Hàn Khoan chính mình bản án! Nếu như Hàn Khoan thật là Tạ Đồng Quốc người chỉ đạo, nói không chừng, chính hắn bản án, cũng sẽ cùng Tạ Đồng Quốc có quan hệ đâu!”

“Nhưng là. . .” Ngô Tú Mẫn nghiêm túc nói nói, “ từ chuyên nghiệp của ta góc độ đến xem, Tạ Đồng Quốc cũng không có nói láo, hắn xác thực không biết Hàn Khoan! Nghĩ một hồi, Tạ Đồng Quốc đã nhận tội, thừa nhận mình giết 4 người, không thể nào lại đi bao che người đó!”

“Ngô tỷ, nhìn qua 《 tội án hiện trường 》 sao?” Nhiễm Đào mặt mày hớn hở địa nói với Ngô Tú Mẫn, “Tại cái kia bộ kịch truyền hình bên trong, liền có một cái che mặt đạo sư, chuyên môn cho người khác gài bẫy, sau đó bức bách bọn họ đi giết người! Nếu như. . . Hàn Khoan cũng là như vậy một cái che mặt đạo sư đâu? Cũng hoặc là, hắn là thông qua nặc danh thư, mạng lưới loại hình đặc biệt đường tắt đâu?”

“Được ngươi cái đại đầu quỷ!” Ngô Tú Mẫn giận quát, UU đọc sách www. uukan Shu. com “Tạ Đồng Quốc giết đằng sau hai người thời điểm, Hàn Khoan đã đang tại bảo vệ chỗ! Chỉ đạo cái rắm a?”

“Ừm. . . Cái này. . .” Nhiễm Đào im lặng.

“Tằng Khả. . .” Lúc này, Triệu Ngọc chợt nhớ tới một việc, gấp hướng Tằng Khả hỏi nói, “ Long Giang cục cảnh sát không phải đã sớm đem Trương Tỉnh Như khẩu cung nguyên kiện đưa đã tới sao? Kiểm trắc kết quả đây? Còn chưa có đi ra?”

“Nha. . . Không có ý tứ, quên!” Tằng Khả vỗ ót một cái, tranh thủ thời gian cầm một phần báo cáo nói nói, “ tổ trưởng, vừa rồi giám chứng khoa người đã tới, ngươi nhìn, bọn họ cùng ta ban sơ giám định kết quả đồng dạng, cái kia phần khẩu cung không có bất kỳ cái gì chia cắt vết tích, chính là một mạch mà thành! Thanh âm, cũng đích thật là Trương Tỉnh Như nguyên âm thanh!”

“Dạng này a. . . Cái kia. . .” Ngô Tú Mẫn chỉ vào bạch bản nói với Triệu Ngọc, “Người tổ trưởng kia đầu thứ hai trong điều tra cho, cũng có thể xóa sạch! Ba đầu toàn bôi, liền vẫn còn dư lại một đầu!”

“Hô. . .” Triệu Ngọc hai tay chống nạnh, nặng nề mà thở ra một hơi. Mặc dù, hắn đã có đoán trước, nhưng là đạt được kết quả như vậy, hắn vẫn là cảm giác phi thường uể oải.

Bởi vì, chỉ cần phần này khẩu cung không có vấn đề, đã nói lên Hàn

Khoan đã có thể vô tội thả ra! Mặc kệ hắn là có hay không giết vợ, hắn đều như thế có thể đào thoát pháp luật chế tài! !

Chương 855: Ném đá dò đường

“Làm sao vậy, thân yêu?” Miêu Anh tựa hồ nhìn ra Triệu Ngọc uể oải, vội vàng đi vào trước mặt hỏi nói, “ ngươi cho rằng, Hàn Khoan bản án còn không có kết thúc sao? Không nghĩ tới, khó khăn như vậy bản án đều phá, thế nhưng là một đạo đơn giản hai chọn một, lại đem chúng ta đại thám tử cho làm khó!”

“Đúng vậy a. . .” Hồi lâu không lên tiếng Thôi Lệ Châu nói nói, “ không phải Hàn Khoan liền là Trương Tỉnh Như, nếu là mật thất án giết người, vậy khẳng định liền là vợ chồng bọn họ bên trong một cái!

“Muốn ta nói, đã có ghi âm khẩu cung, mà khẩu cung lại không có vấn đề gì cả, vậy chúng ta còn do dự cái gì?” Thôi Lệ Châu mân mê miệng nhỏ, “Song án cũng phá không tốt sao? Chí ít có thể tại ta giảm hình phạt sách bên trên, thêm vào trọng yếu một bút a?”

“Tiểu nha đầu, không nên nói bậy!” Triệu Ngọc lắc đầu nói nói, “ chúng ta muốn là chân tướng a! Lão tử cũng không thể đập mình thần thám chiêu bài!”

“Cho nên. . .” Miêu Anh ngưng thần hỏi nói, “ ngươi hoài nghi. . . Hàn Khoan án thủ phạm, liền là Hàn Khoan chính mình? Mọi chuyện cần thiết, tất cả đều là hắn một tay bày ra, đồng thời diễn kịch cho chúng ta nhìn?”

“Vân vân. . .” Thôi Lệ Châu đánh gãy Miêu Anh, hướng Triệu Ngọc hỏi nói, “ lão đại, ngươi vừa không nghe thấy nhân viên kỹ thuật nói sao? Ghi âm không có vấn đề? Ghi âm không có vấn đề, đã nói lên Hàn

Khoan là vô tội! Vậy ngươi còn do dự cái gì. . .”

“Ai nói ghi âm không có vấn đề?” Miêu Anh không khách khí chút nào đánh gãy Thôi Lệ Châu, sau đó cất bước đi vào trước màn ảnh lớn, chỉ vào trên màn hình lời khai nói nói, “ các ngươi nhìn kỹ một chút, phần này lời khai đơn giản liền là trăm ngàn chỗ hở! Nếu như không có phần này lời khai, ta có lẽ còn sẽ cho rằng Hàn Khoan là vô tội. Nhưng có phần này lời khai về sau, ta lại ngược lại cho rằng, hung thủ liền là hắn không thể nghi ngờ! !”

“Ồ? Ân. . .” Tằng Khả xem xét Ngô Tú Mẫn một chút, Miêu Anh lời nói cơ hồ cùng trước đó Triệu Ngọc không có sai biệt, sớm tại lần đầu tiên nghe được khẩu cung về sau, Triệu Ngọc liền đã có loại phản ứng này.

“Thực sự là. . . Anh hùng sở kiến lược đồng a!” Triệu Ngọc cười cười, đi đến Miêu Anh trước mặt hỏi nói, “ Miêu Miêu. . . Đã tại dạng này, cái kia liền nói một chút ngươi điểm đáng ngờ ở nơi nào a?”

“Chiều dài!” Miêu Anh cơ hồ không chút nghĩ ngợi chỉ vào khẩu cung nói nói, “ các ngươi suy nghĩ một chút đi, nếu như Trương Tỉnh Như thật bày ra hết thảy, dùng mình tự sát đến trình diễn vừa ra khó giải án mưu sát, như vậy, đã nàng nghĩ để lộ đáp án, vậy ít nhất hắn là đem tất cả chi tiết tất cả đều nói rõ ràng a?

“Thế nhưng là. . . Đoạn này khẩu cung đâu? Đầu hổ đuôi rắn, ngắn đến rối tinh rối mù, hoàn toàn không phù hợp một phần bình thường khẩu cung cần.” Miêu Anh nghiêm túc nói, “Nếu như Trương Tỉnh Như là một cái cuồng nhiệt tội án tiểu thuyết mê, như vậy nàng khẳng định biết nên như thế nào viết khẩu cung mới càng hữu hiệu lực, càng có thể giúp nàng cái kia vô tội lão công thoát tội!

“Thế nhưng là, các ngươi nhìn cái này một phần lời khai. . .” Nàng lại một lần nữa chỉ vào màn hình lớn nói nói, “ thời gian, nhân vật, địa điểm, tam đại yếu tố tất cả cũng không có bàn giao! Nghĩ một hồi đi,

nàng chỉ là đơn giản hàm hồ thừa nhận một cái tội danh của mình, cái khác cái gì cũng không khai báo,

Thậm chí ngay cả mình rốt cuộc phạm vào tội gì đều không nói, như thế mà còn không gọi là có vấn đề sao?

“Cho nên. . .” Miêu Anh tiến lên đập màn hình lớn một cái, nói nói, “ hoàn toàn liền là phần này lời khai, để cho ta có lý do hoài nghi, Hàn Khoan mới là bản án chân hung! Phần này lời khai nguồn gốc, khả năng có ẩn tình khác!”

“Nếu như là Hàn Khoan. . .” Nhiễm Đào nói nói, “ gia hỏa này cũng quá thâm tàng bất lộ đi? Từ vừa lên đến, ta liền một lần cũng không có hoài nghi tới hắn!”

“Hoàn toàn chính xác!” Ngô Tú Mẫn nói nói, “ ta cho hắn làm qua tâm lý giám định, mặc dù chết thê tử, nhưng tâm lý của hắn trạng thái rất ổn định! Nhưng bây giờ nhìn lại. . . Ổn định tâm lý trạng thái, ngược lại sẽ để cho người ta sinh nghi!”

“Đúng vậy a!” Miêu Anh nói nói, “ một cái lâu dài viết tội án tiểu thuyết tác gia, tâm lý nếu như không có vấn đề, bản thân liền là một chuyện cười! Lại thêm hắn vừa mới chết thê tử, hơn nữa còn ngã xuống vợ hắn vũng máu bên trong, lại bị oan uổng thành hung thủ giết người, nếu như hắn là vô tội, cái kia tâm lý hắn là có rất lớn ba động mới đúng, làm sao có thể một mực bảo trì ổn định đâu?”

“Oa. . .” Nhiễm Đào nhìn xem màn hình lớn vò đầu nói nói, “ nếu là nhìn như vậy, cái này Hàn Khoan thật đúng là lớn có vấn đề a! Thế nhưng là. . .”

“Thế nhưng là. . .” Triệu Ngọc nói ra Nhiễm Đào lời muốn nói, “Thế nhưng là, chúng ta bây giờ đã ngăn cản không được hắn! Có phần này khẩu cung, coi như khẩu cung mơ hồ không rõ, trăm ngàn chỗ hở, nhưng

chỉ cần nó chân thực hữu hiệu, liền có thể để Hàn Khoan tại toà án bên trên chiếm hữu ưu thế tuyệt đối!

“Cho nên. . . Dựa theo trình tự bình thường tới nói, coi như cảnh sát đem Hàn Khoan giao cho viện kiểm sát, viện kiểm sát cũng sẽ không thật khởi tố! Coi như viện kiểm sát chịu khởi tố, pháp viện cũng là sẽ không phán Hàn Khoan có tội!”

“Đúng!” Miêu Anh nói nói, “ tình huống như vậy nhiều lắm, vì để tránh cho lãng phí quốc gia tài nguyên , bình thường đều là từ cảnh sát cơ quan trực tiếp thả người!”

“A! ?” Thôi Lệ Châu không phục nói, “ ta làm sao cũng không đuổi kịp chuyện tốt như vậy đâu? Ta. . . Ta không rõ, nếu là, nếu là Hàn Khoan thật giết vợ đây? Hắn cũng không cần lại phụ pháp luật trách nhiệm?”

“Cho nên nói, đây chính là Hàn Khoan cao minh nhất địa phương!” Triệu Ngọc lắc đầu nói nói, “ hắn đã sớm thiết kế tốt tất cả trình tự! Chúng ta khinh địch, bị hắn lừa!”

“Vân vân. . . Nếu như. . . Nếu như chúng ta có thể tìm tới mới chứng cứ đâu?” Tằng Khả nói nói, “ nếu như chúng ta có thể chứng minh, là Hàn Khoan lừa gạt Trương Tỉnh Như ghi lại cái kia phần khẩu cung đây này?”

“Cái kia. . . Tồn két sắt giải thích thế nào?” Ngô Tú Mẫn nói nói, “ để Trương Tỉnh Như chính mình ghi lại ghi âm, sau đó đặt ở trong tủ bảo hiểm, Trương Tỉnh Như biết một chút mà không có phát giác sao?”

“Có thể làm được. . . Nhìn a. . .” Tằng Khả bãi động hai tay nói nói, “ Hàn Khoan là cái tác gia, hắn hoàn toàn có thể viết một đoạn không sai biệt lắm kịch bản tiểu thuyết, sau đó để giúp bận bịu làm lý do, để Trương Tỉnh Như giúp hắn ghi âm.

“Về phần ngân hàng két sắt thì càng tốt áp dụng, đừng quên ghi âm bút là bị khe hở tại nữ bao lót bên trong, Trương Tỉnh Như rất có thể không có phát giác.

“Sau đó, Hàn Khoan có thể trái lại sử dụng bộ kia cho lãnh đạo tặng lễ thuyết từ, đến áp dụng tồn két sắt sự tình! Hàn Khoan có thể nói, hắn muốn cho nhà xuất bản lãnh đạo tặng lễ, nhưng lãnh đạo không tại, cho nên để hắn Khai một cái két sắt, đem đồ vật thả bên trong. . .

“Thế nhưng là, đến cửa ngân hàng về sau, Hàn Khoan lại lấy cớ không mang thẻ căn cước, cho nên để Trương Tỉnh Như đi vào Khai ngăn tủ?” Tằng Khả phỏng đoán nói, “ cho nên, ngân hàng trong ống kính Trương Tỉnh Như mới sẽ có vẻ như vậy không kiên nhẫn!”

“Ai? Đừng nói. . . Thật đúng là thật có đạo lý!” Nhiễm Đào vò đầu, “Muốn thật là lời như vậy, cái này Hàn Khoan cũng quá xấu rồi a? Vì giết lão bà, thế nhưng là đã hao hết tâm cơ a!”

“Ta cũng càng ngày càng tin tưởng. . .” Thôi Lệ Châu trừng mắt mắt to nói nói, “ Hàn Khoan liền là cái kia hung thủ! Hừ, ngay cả 20 năm kết tóc đều giết, quá ghê tởm! Chúng ta nhất định phải đem diện mục thật của hắn bóc lộ ra!”

“Thế nhưng là. . . Có khẩu cung tại. . . Chúng ta ngăn không được a. . .” Ngô Tú Mẫn bất đắc dĩ lắc đầu.

“Triệu Ngọc. . .” Lúc này, Miêu Anh nhãn tình sáng lên, bỗng nhiên đem Triệu Ngọc kéo qua một bên, nhỏ giọng nói nói, “ còn nhớ rõ Tần núi Lưu Bằng Phi sao? Chúng ta có thể y dạng họa hồ lô, cho Hàn Khoan đánh lên ba sào tử, nhìn hắn có hay không táo đây?”

“Cái này. . .” Triệu Ngọc nhíu mày, sắc mặt khó coi.

Ai ngờ, Miêu Anh lời nói vẫn là bị tổ viên nhóm nghe được, Tằng Khả

nhất thời kinh ngạc che hạ miệng, thình lình nhớ tới Vĩnh Tiến Đảo chỉ huy trên thuyền một màn kia tới. Lúc ấy, Triệu Ngọc quyết định cho Đậu Tự Lực gài bẫy thời điểm, cũng là nói qua như thế một phen đánh táo mà loại hình lời nói, giọng nói kia giọng điệu cùng hiện tại Miêu Anh giống nhau như đúc.

Oa. . . Tằng Khả ngầm thầm thở dài nói, thật ứng câu cách ngôn kia, không phải người một nhà không tiến một nhà cửa a! ?

“Không được!” Ai ngờ, Triệu Ngọc lại vỗ vỗ Miêu Anh bả vai, lắc đầu nói nói, “ Miêu Miêu. . . Lúc này không giống ngày xưa a! Nếu như Hàn Khoan thật là hung thủ, như vậy vô luận chúng ta làm sao lừa hắn, đều không sẽ hữu dụng! Hàn Khoan là một cái tỉnh táo người, hắn đã liệu đến tất cả khả năng, cho nên, chỉ cần hắn tấc vuông bất loạn, chúng ta căn bản bắt hắn không có cách nào!

“Còn nữa nói. . .” Triệu Ngọc biểu lộ ngưng trọng nói nói, “ coi như thật muốn lừa hắn, hiện tại thời cơ cũng không thành thục. Khẩu cung sự tình để ở một bên không nói, chúng ta ít nhất phải biết Hàn Khoan giết vợ lý do chứ? Nếu như ngay cả động cơ đều không rõ ràng, làm sao làm?

“Mặt khác. . .” Triệu Ngọc cố làm ra vẻ địa vỗ ngực nói nói, “ ta Triệu Ngọc đã cải tà quy chính ngươi không biết sao? Ta hiện tại là một cái người chính trực, UU đọc sách www. uukan Shu. com sao có thể làm loại kia ác bẩn thỉu bẩn thỉu sự tình. . .”

“Con em ngươi, ngươi cải tà quy chính?” Miêu Anh gõ Triệu Ngọc một cái Đại Lực Kim Cương Chỉ, lạnh lùng nói nói, “ ngươi nếu là cải tà quy chính, heo mẹ đều có thể làm phi hành gia đi?”

“Ừm. . . Lão đại. . .” Ai ngờ, Thôi Lệ Châu cũng nghe đến bọn họ nói chuyện, nàng tranh thủ thời gian tiến đến hai người trước mặt, đối ngay tại bị đau vò đầu Triệu Ngọc nói nói, “ Lão đại. . . Ta có cái chủ ý, không biết có được hay không?”

“Ồ? Ý định gì?” Triệu Ngọc vội hỏi.

“Chúng ta tặc hành lý mặt có câu chuyện xưa, gọi là ném đá dò đường. . .” Thôi Lệ Châu nghiêm túc nói nói, “ ta cảm thấy, chúng ta bây giờ cũng có thể tìm tảng đá, trước đi dò thám Hàn Khoan hư thực, sau đó lại đối đầu sách!”

“Ồ?” Triệu Ngọc chợt giơ lên lông mày, cảm giác Thôi Lệ Châu, xác thực cho hắn cung cấp mới mạch suy nghĩ.

“Cái kia. . .” Miêu Anh tựa hồ cũng lớn cảm thấy hứng thú, vội hỏi, “Như vậy. . . Ai là tảng đá kia đâu?”

“Đây còn phải nói?” Thôi Lệ Châu quỷ nhưng cười một tiếng, “《11 giết》 a! Các ngươi không cảm thấy. . . Để hắn đi, là không có gì thích hợp bằng sao?”

Chương 856: 《 mười một giết 》 hiện thân

Hoàng Kim cục cảnh sát cao ốc lầu một, nhân viên cảnh sát phòng trực ban chỗ sâu, liền là lâm thời giam giữ tội phạm dùng tù thất. Cái gọi là tù thất, cũng bất quá là phổ thông lồng sắt mà thôi.

Bởi vì cục cảnh sát quy mô không lớn, khoảng chừng thiết lập hai cái lồng sắt lao tù, ngày bình thường sử dụng rất ít. Giờ phút này, Hàn Khoan liền bị giam giữ ở bên trái tù trong lồng, tùy thời chờ đợi cảnh sát hỏi ý.

Nhiều ngày như vậy xuống tới, Hàn Khoan lộ ra gầy gò chật vật, tinh thần uể oải, nhất là cái kia đỉnh trọc phát, rối tung tựa như ổ gà.

Giờ phút này là ban đêm hơn 7 giờ một điểm, vừa mới có nhân viên cảnh sát đưa tới cơm hộp, để Hàn Khoan lấp đầy bụng. Hiện tại, hắn chính cầm một cái đổ đầy nước nóng chén giấy , chờ đợi lấy nhiệt độ nước hạ xuống về sau lại uống.

Từ tù trong lồng, không nhìn thấy phòng trực ban cửa sổ, đèn lớn mở ra, để cầm tù người ở chỗ này không phân rõ ban ngày cùng đêm tối.

Ai...

Hàn Khoan trùng điệp thở dài, ánh mắt có vẻ hơi tán loạn cùng mờ mịt.

Cùng thời khắc đó, Triệu Ngọc bọn người tất cả đều tụ tập tại tổ điều tra

đặc biệt văn phòng một máy tính trước mặt, sau đó thông qua tù thất phụ cận an trí camera, tại nghiêm túc quan sát đến Hàn Khoan phản ứng.

Từ trước mắt trạng thái đến xem, Hàn Khoan một mực không có vấn đề gì, thấy thế nào làm sao cũng giống như một cái vô tội người bị tình nghi. Nhưng mà, ai cũng không biết, hắn lần này vô tội, có phải là hay không giả vờ?

Ken két...

Lúc này, theo một trận vang động, có mấy danh nhân viên cảnh sát, vây quanh một cái mới tội phạm, đi tới lồng giam trước mặt.

A?

Nhìn thấy cảnh tượng như thế này, Hàn Khoan bản năng nhíu nhíu mày. Bởi vì, hắn bị áp đưa tới thời điểm, bất quá chỉ có hai tên nhân viên cảnh sát áp giải mà thôi, thế nhưng là trước mắt tên này tội phạm, lại chừng năm sáu tên nhân viên cảnh sát cùng một chỗ áp giải. Mà lại, hắn chẳng những mang theo còng tay, hơn nữa còn mang theo vòng chân, đủ để biểu hiện hắn có thể là phạm vào trọng tội gì...

Cái này. . .

Theo rầm rầm kim loại tiếng ma sát, nhân viên cảnh sát mở ra Hàn Khoan chỗ lồng giam, đem tên kia tội phạm đẩy vào. Hàn Khoan lúc này mới chú ý tới, mới tới tội phạm, lại là một tên tuổi trẻ tiểu hỏa tử...

“Ai?”

Một giây sau, Hàn Khoan cuối cùng đem tiểu hỏa tử nhận ra được, lúc này trừng to mắt, bất khả tư nghị hỏi: “Ai? Đây không phải... Cái kia người nào không? Làm sao... Tại sao là ngươi? Ra chuyện gì ngươi?”

Không hề nghi ngờ, tên này bị giam giữ tiến đến tội phạm dĩ nhiên chính là Tạ Đồng Quốc bản nhân! Nghe được Hàn Khoan kêu gọi,

Tạ Đồng Quốc chán nản ngẩng đầu đến xem nhìn Hàn Khoan.

“A! ?”

Ai ngờ, làm Tạ Đồng Quốc nhận ra Hàn Khoan về sau, lại đột nhiên lộ ra một cỗ dị thường kinh ngạc!

“Ngươi... Ngươi...” Tạ Đồng Quốc nhíu chặt lông mày, hoàn toàn không nghĩ tới, Hàn Khoan sẽ bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt mình.

“Ngươi... Ngươi không phải liền là cùng cha mẹ ta ở cửa đối diện tên tiểu tử kia sao?” Hàn Khoan tiến đến trước mặt, nghi ngờ hỏi một câu, “Thế nào rồi huynh đệ, phạm chuyện gì?”

“Ừm... Ta... Ta...” Nói hai chữ về sau, Tạ Đồng Quốc vậy mà cúi đầu, không phải nói cái gì.

Hàn Khoan nghiêm túc nhìn xem hắn, mặc dù hiếu kỳ, hắn nhưng biết rõ nam hài này chất phác bản tính, cho nên hắn lại đợi mười mấy giây, gặp Tạ Đồng Quốc còn không chịu trả lời về sau, lúc này mới không thú vị địa lui sang một bên, tiếp tục chờ đợi nước ly nước ấm hạ xuống.

Trong văn phòng...

“Làm cái gì a?” Nhiễm Đào nhìn xem video sốt ruột, “Hai người này... Không giống có mao bệnh dáng vẻ a? Hàn Khoan cảm thấy kỳ quái, Tạ Đồng Quốc cũng cảm thấy hiếu kỳ...”

“Uy uy uy, an tĩnh chút, có chút kiên nhẫn có được hay không...” Ngô Tú Mẫn tức giận lườm hắn một cái.

Giờ này khắc này, mặc dù trong màn ảnh xuất hiện tẻ ngắt, nhưng Triệu Ngọc cùng Miêu Anh nhưng thủy chung nhìn đăm đăm châu mà nhìn chằm chằm vào màn hình, bọn họ biết, chân chính vấn đề tất cả đều xuất hiện tại những cái kia không vì người chú ý chi tiết.

“Ách...” Hàn Khoan uống một hớp về sau, ngồi tại trên ghế nói với Tạ Đồng Quốc, “Uy, huynh đệ, chỗ này có ghế, nằm trên đất nhiều mát? Ngồi đi vẫn là...”

“...” Tạ Đồng Quốc chiếp ầy gật gật đầu, lúc này mới từ dưới đất đứng lên thân thể, nhẹ nhàng địa ngồi xuống Hàn Khoan đối diện. Sau đó, Tạ Đồng Quốc liền như thế sợ hãi mà nhìn chằm chằm vào Hàn Khoan nhìn, phảng phất có lời gì muốn nói, nhưng lại khó mà mở miệng...

“Sao à nha?” Hàn Khoan thấy có chút không hiểu thấu, lúc này cau mày nói, “Bị người đánh nữa? Vẫn là đánh người à nha? Ngươi không biết ta rồi? Cửa đối diện...”

“Ừm... Mười... Mười... 《11 giết》 —— là ta làm! !” Ai ngờ, Tạ Đồng Quốc vậy mà bất thình lình nói một câu như vậy.

“Nha! Ngươi làm a...” Hàn Khoan yên lặng gật đầu, điểm hai ba giây về sau mới bỗng dưng kịp phản ứng, “Mà đồ chơi? ... Ngươi ngươi ngươi... Ngươi lặp lại lần nữa? 《11 giết》... Cái gì 《11 giết》? Ngươi... Làm sao ngươi biết?”

“Hàn lão sư! Ta là của ngài độc giả...” Tạ Đồng Quốc ánh mắt bên trong chợt lóe lên sùng bái ánh mắt, nói với Hàn Khoan, “《11 giết》 là ta trộm, cũng là ta làm!”

“Cái gì! ! ?” Hàn Khoan đằng địa từ trên ghế nhảy dựng lên, chén nước phốc đến ngã xuống đất, “Ngươi... Ngươi làm cái gì? Ngươi nói là, là... Là ngươi... Dựa theo 《11 giết》 đi giết người? Cái kia hung thủ... Liền là ngươi! ?”

“Đúng! Chính là ta!” Tạ Đồng Quốc nghiêm túc gật đầu nói, “Ta không muốn làm cái kia nhận hết khuất nhục Julie, ta muốn làm Paul như thế cùng vận mệnh chống lại người! Ta muốn để những người xấu kia trả giá đắt! !”

Phốc đông...

Nghe thấy lời ấy, Hàn Khoan đặt mông ngồi trên mặt đất, dùng sức hướng lồng giam nơi hẻo lánh bò đi, một bên bò một bên xông bên ngoài lớn tiếng la lên: “Cảnh sát! Cảnh sát! Cứu mạng! Cứu mạng a! Cứu mạng...”

Tổ điều tra đặc biệt trong văn phòng, tất cả tổ viên tất cả đều không nói.

“Cái này. . . Có chút khoa trương a?” Chỉ có Thôi Lệ Châu nhỏ giọng nói một câu.

“Cảnh sát! Cảnh sát! Các ngươi không thể đem ta cùng tội phạm giết người giam chung một chỗ! Uy...” Hàn Khoan nắm lấy lan can sắt, với bên ngoài nhân viên cảnh sát rống nói, “ nhanh, đem hắn lấy đi , vừa bên trên không phải còn có một cái chiếc lồng sao?”

“Lăn tăn cái gì?” Cổng nhân viên cảnh sát hô nói, “ chúng ta đang lúc ăn cơm đâu! Ngươi không phải cũng là tội phạm giết người sao? Có gì không ổn rồi?”

“Đúng a!” Một cái khác nhân viên cảnh sát nói nói, “ hắn mang theo còng tay cùng xiềng chân, còn có thể ăn ngươi sao?”

“Ngươi... Các ngươi...” Hàn Khoan nắm một cái trơ trọi tóc, lần nữa hô nói, “ nhanh, các ngươi đi hô Triệu Ngọc cảnh sát, ta muốn gặp hắn! Ta... Ta không thể cùng tội phạm giết người ở chung một chỗ a!”

“Hàn lão sư, ta một mực rất muốn cùng ngài nhận biết, nhưng cũng tiếc... Ta trộm ngài đồ vật...” Tạ Đồng Quốc vui buồn thất thường mà nhìn xem Hàn Khoan nói nói, “ ta quá thưởng thức ngài tiểu thuyết! Ngài viết đồ vật, ta tất cả đều nhìn qua...”

“A...” Hàn Khoan dọa đến co lại đến một góc, hỏi nói, “ tiểu tử... Ngươi... Ngươi chừng nào thì trộm? Ngươi... Ngươi là họ Tạ đúng không?”

“Tám, chín năm trước đi, UU đọc sách www. uukan Shu. com khi đó ta vẫn là học sinh trung học, ta chỉ nhìn mấy lần, liền thích những vật kia! Còn có, ngài vẽ họa cũng quá tuyệt vời...” Tạ Đồng Quốc tán thưởng nói.

“Vật kia căn bản không có phát biểu! Bổng cái gì bổng? Coi như bổng, vậy ngươi cũng không thể giết người a! ? Khục!” Hàn Khoan áo não nói, “Ta... Ta những cái kia đều là viết chơi, ngươi sao có thể làm thật đâu? Tiểu Tạ a, ngươi nói ngươi... Ta nói ngươi cái gì tốt? Tiểu thuyết là dùng đến giải trí, không phải... Không phải dùng để giết người a, ngươi có bệnh sao? Làm sao ngay cả điểm ấy dễ hiểu đạo lý cũng đều không hiểu? Nha...”

Đột nhiên, Hàn Khoan nhìn thấy Tạ Đồng Quốc sắc mặt u ám, đúng là chợt ngậm miệng lại không dám lại nói...

Lúc này, trong phòng làm việc Triệu Ngọc ngẩng đầu lên, đầu tiên là hướng Miêu Anh cùng Ngô Tú Mẫn nhìn thoáng qua, sau đó nhẹ nhàng địa lắc đầu nói ra: “Nhìn tới... Hàn Khoan cùng Tạ Đồng Quốc tất cả cũng không có nói láo, ngoại trừ quyển kia 《11 giết》, bọn họ hẳn là không có có quan hệ gì! Cho nên, chúng ta vẫn là phải đem trọng điểm, đặt ở cái kia phần khẩu cung, còn có Hàn Khoan động cơ giết người lên đi!”

“Tới, tới...” Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa dứt lời, Thôi Lệ Châu lại ôm một

cái thùng giấy con xuất hiện ở trước mặt mọi người, vui sướng nói với mọi người, “Cộc cộc cộc cộc! Giám chứng khoa đã lấy chứng hoàn tất, ta đem đồ vật ôm trở về!” Nói, nàng đem bên trong một cái bản Tử Cao giơ cao lên, nói nói, “ mọi người nhanh tới xem một chút đi! Trong truyền thuyết 《11 giết》 chính là cái này bộ dáng...”

Chương 857: Chuẩn bị đánh trận lâu dài

“Oa, ta còn tưởng rằng nhiều suất khí đâu...” Nhiễm Đào nhìn xem quyển kia 《11 giết》, dẫn đầu phát biểu ý kiến, “Không nghĩ tới, nguyên lai là một cỗ hoài cựu gió a... Tay này bản thảo thật đúng là có tuổi rồi! Cùng tiểu hài tử viết viết văn giống như!”

“Là dùng giấy viết bản thảo đặt trước lên vẫn là...” Tằng Khả lấy tới lật hai trang, nói nói, “ cái này giấy viết bản thảo số tuổi có phải hay không đừng ta còn lớn hơn đâu?”

Triệu Ngọc tiếp nhận bản thảo, cầm trong tay nhìn một chút, nhưng gặp bản này bản thảo, đích thật là dùng thập kỷ 90 một loại lục sắc phương cách giấy viết bản thảo đóng sách lên, đóng sách thủ đoạn, cũng là đơn giản nhất đặt trước sách đinh.

Bởi vì niên đại xa xưa, bìa sách cùng biên giới đều đã ố vàng, đích thật là một cỗ tràn đầy hoài cựu gió.

“Ông trời ơi..!” Thôi Lệ Châu lắc đầu nói nói, “ liền là như thế một cái đơn sơ vật nhỏ, có thể làm cho Tạ Đồng Quốc liên sát bốn người! ? Nói ra, ai có thể tin tưởng?”

“Tội tại lòng người!” Triệu Ngọc lật xem sách bản thảo nói nói, “ gặp được cùng một việc, người khác nhau sẽ có khác biệt lựa chọn! Sách cũng không phải là nhân tố chủ yếu, mấu chốt vẫn là Tạ Đồng Quốc gặp bất hạnh, để hắn đối quyển sách này sinh ra cộng minh, thậm chí là ỷ lại! Kỳ thật, cái này chưa chắc không phải một loại cô độc biểu hiện a!”

Sau khi nói xong, mọi người ở đây kinh dị ánh mắt dưới, Triệu Ngọc chợt “Nắm cỏ” một tiếng, sau đó bất khả tư nghị thầm nói: “Lão tử lúc nào có thể nói ra cao như vậy trình độ lời nói tới?”

Đám người cuồng mồ hôi...

“Bất quá... Lão đại kiểu nói này... Ta ngược lại thật ra có chút thể hội!” Thôi Lệ Châu nói nói, “ ta khi còn bé có cha ta bồi tiếp, còn cảm giác đặc biệt cô độc đâu! Khi đó là hy vọng dường nào có thể có người bằng hữu, có đồng bọn? Dù là... Người bạn kia đồng bạn là giả lập cũng được a! Chắc hẳn, 《11 giết》 cứ như vậy trở thành Tạ Đồng Quốc đồng bạn a?”

“Ai...” Miêu Anh ở một bên thở dài, tựa hồ nàng cũng đối “Cô độc” hai chữ này thấm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ.

“Bản này 《11 giết》, cũng không phải rất dày!” Triệu Ngọc lật xem một lượt bản thảo, nói nói, “ xem ra, Hàn Khoan nói không sai, quyển sách này căn bản không đạt được xuất bản tiêu chuẩn!”

“Đúng vậy, “ Ngô Tú Mẫn nói nói, “ hôm trước ta cho Hàn Khoan ghi chép cố sự tình tiết thời điểm, hắn đã nói với ta, hắn đã từng ý đồ hướng tạp chí xã ném qua bản thảo, nhưng cũng không thành công. Hắn về sau mới biết được, không nên tại trong tiểu thuyết sử dụng người ngoại quốc tên! Như thế không cách nào làm độc giả sinh ra đại nhập cảm...

“Về sau, khi hắn có một chút danh khí về sau, ngược lại là nghĩ tới một lần nữa sửa chữa lại bản này 《11 giết》, nhưng một mực không có đưa ra thời gian, thậm chí cũng không biết sách bản thảo đã ném đi!”

Lật xem bên trong, Triệu Ngọc lại nhìn thấy sách bản thảo bên trong, còn xen kẽ lấy rất nhiều dùng màu đen bút máy vẽ ra tới tranh minh hoạ, cái kia tranh minh hoạ đều là dùng bút máy đường cong phác hoạ ra tới,

Mặc dù nhìn qua có chút thô ráp, lại có khác khẽ đảo âm u vận vị, cùng văn chương bên trong giết người sắc điệu dị thường ăn khớp.

“Trong rương, ngoại trừ《11 giết》 bên ngoài, còn có rất nhiều Hàn Khoan lúc tuổi còn trẻ viết qua bản thảo...” Miêu Anh chỉ vào cái rương giới thiệu nói, “ ta trước đó thô sơ giản lược địa lật xem một lượt, bên trong thậm chí còn có Hàn Khoan lên tiểu học lúc viết đồ vật, bất quá, tựa hồ ngoại trừ《11 giết》 là cái hoàn chỉnh cố sự bên ngoài, cái khác đều là một chút phác hoạ đoạn ngắn, hoặc là luyện viết văn loại hình đồ vật.

“Nha... Giống như... Còn có mấy cái vở là hắn trích ra bản, phía trên có rất nhiều tiểu thuyết trinh thám bên trong danh ngôn danh ngôn, có Holmes, còn có sông Nile thảm án loại hình...

“Ừm... Còn có đơn thuần hội họa bản, phía trên vẽ lấy rất nhiều luyện viết văn đồ vật...”

Nghe Miêu Anh giới thiệu, Triệu Ngọc buông xuống《11 giết》, lại đem cả cái cái rương vật phẩm bên trong, đơn giản qua một lần. Trong rương bản thảo, tản ra một cỗ cổ xưa thư quyển cùng mực nước mùi, để cho người ta tràn đầy hoài cựu cảm giác.

“Tốt a!” Nhìn một chút thời điểm, Triệu Ngọc đem sách bản thảo cất kỹ, nói với mọi người nói, “ những vật này tạm thời trước lưu tại nơi này , chờ ta có thời gian sẽ chậm chậm chỉnh lý đi!

“Hiện tại, chúng ta việc khẩn cấp trước mắt, vẫn là Hàn Khoan giết vợ bản án...” Nói đến đây, Triệu Ngọc ngẩng đầu lên, nghiêm túc nói nói, “ thông qua chúng ta ném đá dò đường, đã cơ bản có thể kết luận, Hàn Khoan cùng Tạ Đồng Quốc chiếu sách án giết người hắn không có quan hệ!

“Thử nghĩ một hồi, nếu như Hàn Khoan là giết vợ hung thủ, như vậy tại

kế hoạch của hắn bên trong, cũng không bao quát chúng ta tổ điều tra đặc biệt! Bởi vì , dựa theo kế hoạch của hắn, hai tháng sau, làm cảnh sát thu đến ngân hàng thúc giấy tờ về sau, hắn liền đã có thể hoàn mỹ thoát tội!

“Hiện tại, tình tiết vụ án sở dĩ xuất hiện ngoài ý muốn, cũng là bởi vì cảnh sát cũng không có phát hiện cái kia phong thúc giấy tờ. Hàn Khoan nóng nảy, lúc này mới đem chúng ta tổ điều tra đặc biệt mời đi qua!

“Cho nên, hắn hắn là trước đó cũng không biết chiếu sách án giết người tình hình thực tế, hắn chỉ là lợi dụng vụ án này, đem chúng ta hấp dẫn tới mà thôi!

“Giữa hai bên có lẽ tồn tại một loại nào đó trùng hợp, nhưng có thể xác định chính là, Hàn Khoan hắn không có cho Tạ Đồng Quốc chỉ đạo hoặc cung cấp qua trợ giúp...”

“Có ý tứ!” Miêu Anh lắc đầu thán nói, “ Hàn Khoan hơi kém đem mình chơi đi vào! Ngân hàng két sắt nghiệp vụ đều là không mạng lưới liên lạc, nếu là thúc giấy tờ mất đi, hoặc là cảnh sát căn bản tìm không thấy két sắt tầng này, vậy coi như thật lúng túng!”

“Đúng vậy a!” Ngô Tú Mẫn phụ họa nói, “ chính hắn lại không dám đi nhắc nhở cảnh sát, một nhắc nhở, mình ngược lại sẽ lộ hãm! Bách dưới sự bất đắc dĩ, cũng chỉ có thể đem chúng ta Triệu đại thần thám gọi qua!”

“Tốt! Thần thám chuyện này đều đã mọi người đều biết, không cần thiết mỗi ngày treo ở bên miệng!” Triệu Ngọc khoe khoang địa trả lời một câu, ngược lại một chỉ tình tiết vụ án bạch bản, nghiêm túc nói, “Cho nên, chúng ta vẫn là làm chút mà chuyện đứng đắn đi! Chúng ta hiện tại vấn đề khó khăn lớn nhất, chính là muốn mau chóng điều tra rõ, Hàn Khoan đến cùng có hay không giết chết thê tử của hắn Trương Tỉnh Như! ?

“Trương Tỉnh Như ghi âm khẩu cung đã ra tới!” Triệu Ngọc nói nói, “ nếu như dựa theo trình tự bình thường đi, Hàn Khoan tại trong vòng ba ngày liền sẽ bị vô tội phóng thích! Nếu như chúng ta không thể tại trong vòng ba ngày tra ra chân tướng, như vậy chúng ta cái này ngay cả không đầu nữ thi án đều có thể trinh phá, đại danh đỉnh đỉnh tổ điều tra đặc biệt, chỉ sợ cũng muốn bị một cái viết tiểu thuyết nhỏ ma cà bông cho đánh mặt!

“Một hơi này, các ngươi nuốt trôi, ta nhưng nuốt không trôi!” Triệu Ngọc nói nói, “ cho nên, mặc kệ dùng phương pháp gì, chúng ta cũng phải đem vụ án này tra cái Thanh Thanh Sở Sở! Nếu như Hàn Khoan thật sự là bị oan uổng còn thì thôi, nhưng nếu như hắn thật sự là cái kia tà ác thủ phạm thật phía sau màn, hừ hừ... Vậy lão tử tuyệt đối phải để hắn hối hận bị mẹ hắn sinh ra! ! !”

“Triệu Ngọc...” Lúc này, Miêu Anh đứng ra nghĩ kế nói, “ nếu như, chúng ta khai thác chính diện tiến công, cùng Hàn Khoan ngả bài đâu? Nhìn xem hắn nói như thế nào?”

“Ừm...” Triệu Ngọc nghĩ nghĩ , đạo, “Có thể! Mặc dù trăm phần trăm hỏi không ra kết quả, lại có thể làm hao mòn Hàn Khoan ý chí, nếu như tiêu ma ý chí của hắn, hắn liền có khả năng phạm một chút sai lầm cấp thấp!

“Cái kia...” Triệu Ngọc hướng Miêu Anh chen lấn hạ con mắt, “Miêu phó tổ trưởng, ta cho rằng, thẩm vấn Hàn Khoan sự tình ngươi đến thích hợp nhất! Chúng ta liền cần ngươi dạng này cường ngạnh chuyên công kích, đánh trước hắn một trở tay không kịp lại nói!”

“Lời này, ta liền xem như là lấy lòng ta tới nghe...” Miêu Anh tức giận lườm Triệu Ngọc một chút.

Triệu Ngọc mỉm cười, nghiêm túc nói: “Nhưng là, chỉ cần ngươi phát

động đợt công kích thứ nhất, chúng ta cùng cái này viết tiểu thuyết trận công kiên, cũng liền chính thức vang dội! Trong vòng ba ngày, chúng ta nhất định phải tìm tới sung túc đạn dược, mới có thể công phá hắn thành lũy! Bằng không mà nói, chúng ta có thể sẽ thua rất thảm!”

“Yên tâm đi, UU đọc sách www. uukan Shu. com tổ trưởng!” Nhiễm Đào cái thứ nhất vỗ bộ ngực cam đoan, “Không đầu nữ thi án đều bị chúng ta phá, còn có cái gì có thể làm khó được chúng ta? Nhanh, phân phối nhiệm vụ đi!”

“Chính là...” Tằng Khả phụ họa nói, “ ta vẫn chờ lại nhiều phân điểm mà tiền thưởng đâu!”

“Cái kia tốt...” Triệu Ngọc lúc này phân phó nói, “ Miêu Anh cùng Ngô Tú Mẫn đi thay nhau thẩm vấn Hàn Khoan, tranh thủ từ chính diện công phá hắn thành lũy!”

“Được rồi!” Hai người gật đầu đồng ý.

“Tằng Khả, “ Triệu Ngọc lại nói, “ ngươi chủ yếu phụ trách âm tần khẩu cung sự tình, ngươi liền giả thiết ngươi là Hàn Khoan, sẽ làm thế nào, mới có thể để cho Trương Tỉnh Như tự động ghi lại những lời kia!”

“Rõ!” Tằng Khả đánh cái OK.

“Nhiễm Đào! Thôi Lệ Châu!” Triệu Ngọc lại nói, “ các ngươi vẫn là đi ra ngoài vây sưu tập bất luận cái gì cùng Hàn Khoan vợ chồng tương quan tình báo, cho dù là một chút xíu truyền ngôn cùng tin tức ngầm, cũng không thể bỏ qua!

“Chúng ta muốn lấy trong sạch tướng, nhất định phải hiểu rõ Hàn Khoan giết vợ —— lý do!”

Chương 858: Đại sự kiện đặc biệt

“Các ngươi muốn ta nói thế nào mới sẽ tin tưởng ta?” Trong phòng thẩm vấn, Hàn Khoan cuồng loạn mà rống lên nói, “ ta tại sao muốn giết a như?

“Chúng ta 20 năm vợ chồng a!

“Còn có... Trí tưởng tượng của các ngươi cũng quá phong phú a? Ta nơi đó có sâu như vậy tâm tư, cái gì lập khẩu cung, cái gì dụ làm a như mở an toàn tủ?

“Ta mặc dù là viết tội án tiểu thuyết, nhưng không phải 007 cũng không phải điệp bên trong điệp a?

“Uy! Không thể bởi vì các ngươi là đặc biệt tổ điều tra, liền có thể thêu dệt vô cớ a?

“Ta van cầu cầu các ngươi, thê tử của ta bị người giết chết, ta van các ngươi đem hung phạm tìm ra có được hay không, đừng đùa mà ta được không...”

Tại khác một bên nghe lén trong phòng, Triệu Ngọc nhìn xem Hàn Khoan biểu hiện, cau mày vẫn như cũ! Hắn cũng không biết vì cái gì, mặc dù cho tới bây giờ, cái này Hàn Khoan biểu hiện đều rất bình thường, nhưng hắn lại từ đầu đến cuối đều cảm thấy người này lớn có vấn đề...

Có lẽ...

Triệu Ngọc yên lặng tự nhủ, cũng là bởi vì hắn biểu hiện được quá mức bình thường a?

Thử nghĩ một hồi, 20 năm tương nhu dĩ mạt kết tóc thê tử chết thảm tại mình giường nằm chi bên cạnh, mình còn bị oan uổng thành hung thủ giết người! Nếu như đổi lại người bình thường, e là cho dù tinh thần không đến mức sụp đổ, cũng ít nhất phải thụ chút kích thích mới đúng chứ?

Thế nhưng là, trước mắt Hàn Khoan, lại biểu hiện được quá mức trung quy trung củ! Nên ủy khuất thời điểm ủy khuất, nên kinh ngạc thời điểm kinh ngạc, nên phẫn nộ thời điểm phẫn nộ, đây hết thảy tựa hồ cũng giống sớm diễn luyện qua giống như, không thể không khiến hắn sinh nghi...

Thế nhưng là...

Triệu Ngọc trong lòng rõ ràng, nếu như không có thể tìm tới mới chứng cứ, như vậy vô luận Hàn Khoan giết vợ hay không, đều đem thu hoạch được vô tội phóng thích!

Như vậy...

Ta nên dùng phương pháp gì, mới có thể tra ra chân tướng đâu?

Trước mắt mấu chốt của vấn đề, liền là Hàn Khoan giết vợ động cơ, tìm không thấy cái này động cơ, cái khác hết thảy đều là nói nhảm.

Lúc mới bắt đầu nhất, Triệu Ngọc cũng từng nghĩ tới, phải chăng bởi vì Hàn Khoan tham dự Tạ Đồng Quốc sự tình, bị Trương Tỉnh Như phát hiện, cho nên Hàn Khoan mới bất đắc dĩ muốn giết người diệt khẩu?

Bởi vì, có xác thực căn cứ chính xác từ chứng minh, Trương Tỉnh Như

tại ngộ hại trước trong một khoảng thời gian, đã từng một lần tinh thần uể oải, giống như có tâm sự.

Thế nhưng là,

Hiện tại Tạ Đồng Quốc đã quy án, bọn họ đã chứng thực, Hàn Khoan cũng không tham dự chiếu sách án giết người. Cho nên, cái này mạch suy nghĩ lộ ra nhưng đã không thể thực hiện được.

Như vậy...

Còn có khác động cơ giết người sao? Cũng hoặc là, phán đoán của mình hoàn toàn sai lầm, Hàn Khoan là vô tội? Hoặc là... Bản án bên trong, vẫn tồn tại không biết hung thủ?

Thời khắc này trong phòng thẩm vấn, Miêu Anh còn đang kiên trì nàng cường ngạnh diễn xuất, một câu không cho hướng Hàn Khoan làm áp lực. Thế nhưng là, theo Triệu Ngọc, mặc kệ Miêu Anh cố gắng như thế nào, cũng cuối cùng rồi sẽ không cách nào đạt được chuẩn xác mà hữu hiệu kết quả.

Cho nên...

Muốn tra ra chân tướng, nhất định phải tìm phương pháp khác mới được...

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc yên lặng rời đi nghe lén thất, hướng trên lầu văn phòng đi đến.

Tại hành tẩu quá trình bên trong, hắn còn đang cố gắng suy tư tình tiết vụ án, lại cảm giác chân của mình bước càng phát ra nặng nề. Nhìn xem biểu, vậy mà lại là một buổi trưa đêm 12 giờ!

Thời gian, thật sự là trôi qua rất nhanh a!

Ai!

Triệu Ngọc đưa tay nhéo nhéo mình huyệt Thái Dương, trong lòng thở dài, làm cảnh sát hình sự, còn thật sự là một chuyện khổ bức việc...

Hồi tưởng đi vào Hoàng Kim thành mấy ngày nay, ngoại trừ cùng Miêu Anh tại nhỏ ngăn cách bên trong xuân tiêu một khắc bên ngoài, thời gian khác, hắn cơ hồ tất cả đều đầu nhập vào tra án bên trong, một khắc cũng không được rảnh rỗi.

Lúc đầu, song án cũng phá lớn kết quả tốt đều đã bày ở trước mắt dễ như trở bàn tay, nhưng mình lại muốn đi tự tìm phiền toái, nhất định phải tìm kiếm đến cái kia chung cực chân tướng, có phải hay không... Có chút vờ ngớ ngẩn đâu?

Triệu Ngọc là người biết chuyện, hắn phi thường rõ ràng, hiện tại chỉ cần hắn nhẹ nhàng gật đầu một cái, tổ điều tra đặc biệt song án cũng phá, vinh quang gia thân liền có thể nhẹ nhõm thực hiện, hắn căn bản không cần đến còn như vậy khổ bức địa đi thăm dò án!

Bởi vì, có Trương Tỉnh Như khẩu cung làm chứng, liền có thể chứng minh nàng là tự sát thân vong, không có quan hệ gì với Hàn Khoan. Hàn Khoan vô tội phóng thích, ai cũng nói cũng không được gì!

Có lẽ... Hàn Khoan liền là bắt lấy chúng nhân viên cảnh sát ý nghĩ thế này a? Triệu Ngọc suy nghĩ đạo, nếu là đổi lại điều tra người, có phải hay không, cho dù có điểm đáng ngờ, cũng sẽ không lại đi truy cứu đây?

Bản án phá, Hàn Khoan cũng thả, mọi người ngươi tốt ta tốt, cố sự liền Viên mãn đại kết cục rồi? Ai còn sẽ đi quan tâm chân tướng?

Ha ha...

Triệu Ngọc giao nhau cánh tay, hướng ngoài cửa sổ Lãnh Dạ nhìn không nhìn lại, tối nay tinh không vạn lý, hắn có thể nhìn thấy mênh mông đầy sao, sóng sáng lóng lánh...

Không nghĩ tới, Hoàng Kim thành bầu trời đêm xinh đẹp như vậy...

Triệu Ngọc là cái người biết chuyện, nhưng cũng là cái cố chấp gia hỏa. Hắn ngước nhìn Tinh Không, nhẹ nhàng địa nói một câu: Chí ít, Trương Tỉnh Như sẽ quan tâm đi! ?

Mặc dù, nàng đã chết! Nhưng là, nếu như như vậy hàm oan chớ bạch, như vậy sao được?

Thiên lý sáng tỏ, báo ứng xác đáng! Lão tử năm đó lăn lộn giang hồ thời điểm, đều hiểu được đạo lý này, bây giờ làm cảnh sát hình sự, lại làm sao có thể nhân nhượng tội ác?

Cho nên...

Triệu Ngọc chưa phát giác siết chặt nắm đấm, âm thầm thề: Mặc kệ có khó khăn dường nào, ta cũng nhất định phải đem chân tướng điều tra rõ, còn người bị hại một cái trong sạch!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc ý niệm càng thêm kiên định, hắn rất nhanh liền trở về trong văn phòng.

Ai ngờ, vừa mới đẩy cửa đi vào, Tằng Khả liền vội vã không nhịn nổi địa ngoắc hô: “Tổ trưởng, tổ trưởng! Ta có phát hiện mới...”

“Ồ?” Triệu Ngọc nhãn tình sáng lên, tranh thủ thời gian đi vào Tằng Khả trước mặt.

“Tổ trưởng...” Tằng Khả hưng phấn mà cầm điện thoại di động nói nói, “ ngài không phải để cho ta điều tra âm tần khẩu cung sự tình sao? Ta

vừa rồi tại các trang web lớn bên trên tìm tòi một cái, kết quả, liền bị ta phát hiện cái này!”

“Đây là...” Triệu Ngọc nhìn thấy, Tằng Khả trên điện thoại di động, chính mở một cái âm tần trang web.

“Yên lặng nghe FM!” Tằng Khả nói nói, “ đây là một loại chuyên môn cung cấp âm tần nghe sách phần mềm! Phía trên ngoại trừ ca khúc, tướng thanh chờ tiết mục bên ngoài, còn có rất nhiều có âm thanh tiểu thuyết! Ầy... Mặc dù nhân khí không cao, nhưng bây giờ chủ lưu nhất mấy cái APP bên trên, tất cả đều có Hàn Khoan tiểu thuyết!”

“Ồ?” Triệu Ngọc nhìn một chút, nhưng gặp Tằng Khả hiện tại mở ra, chính là Hàn Khoan viết qua nào đó quyển tiểu thuyết.

“Tổ trưởng!” Tằng Khả ấn mở trong đó một đoạn âm tần về sau, thần bí nói, “Ngươi nghe, thanh âm này... Quen thuộc không! ?”

Trong điện thoại di động, thình lình truyền đến thanh âm một nữ nhân, nữ nhân kia ngay tại trầm bổng du dương, tình cảm dạt dào địa đọc chậm lấy Hàn Khoan tiểu thuyết...

“Nha...” Nghe tới thanh âm này về sau, Triệu Ngọc lập tức khơi dậy một lớp da gà, trừng tròng mắt hướng Tằng Khả hỏi nói, “ cái này. . . Đây là...”

“Đúng a!” Tằng Khả nói nói, “ liền là Trương Tỉnh Như! Ta điều tra quảng bá người tư liệu, cũng so với qua cái kia đoạn khẩu cung, cái này thay Hàn Khoan đọc chậm tiểu thuyết người, liền là thê tử của hắn Trương Tỉnh Như!”

“Thì ra là thế...” Triệu Ngọc giật mình nói nói, “ nếu như, Hàn Khoan viết ra một đoạn cùng khẩu cung tương tự nhỏ nói lời, như vậy Trương Tỉnh Như liền có khả năng tại không biết chút nào tình huống dưới vì

hắn ghi âm rồi?”

“Đúng!” Tằng Khả nói nói, “ cứ như vậy, Hàn Khoan liền có thể thần không biết quỷ không hay đạt tới mục đích của hắn!

“Tổ trưởng, ta vừa rồi đem một đoạn tiểu thuyết âm tần, cùng cái kia đoạn khẩu cung làm so với! Phát hiện hai ghi âm hoàn cảnh, là hoàn toàn nhất trí! Nói rõ Trương Tỉnh Như ghi lại cái kia đoạn khẩu cung địa phương, ngay tại nàng bình thường cho Hàn Khoan làm tiểu nói ghi âm địa phương! Cho nên, Hàn Khoan có khả năng lừa nàng!”

“Cái kia...” Triệu Ngọc kích động hỏi nói, “ có thể hay không tìm tới, có cùng khẩu cung tương tự tiểu thuyết cùng chữ viết đâu? Nếu như có thể tìm tới, mặc dù không thể cho Hàn Khoan trị tội, lại có thể cho chúng ta tranh thủ nhiều thời gian hơn a!”

“Cái này...” Tằng Khả tiếc nuối nói nói, “ ta tất cả đều điều tra, Hàn Khoan căn bản không có phát biểu qua tương tự tiểu thuyết! Ta hoài nghi... Vì lừa gạt Trương Tỉnh Như, hắn khả năng cố ý viện đại như vậy một bản, sau đó căn bản không có đăng truyện!”

“Chẳng những không có truyền lên, còn có thể đã sớm tiêu hủy...” Triệu Ngọc thất vọng nói ra, UU đọc sách www. uukan Shu. com “Rõ ràng như vậy chứng cứ, hắn đương nhiên sẽ không lưu lại!”

“Ừm...” Tằng Khả chỉ chỉ cái kia rương Hàn Khoan bản thảo nói nói, “ ta vừa rồi, ngay tại tìm kiếm những vật kia, nhìn xem... Ở trong đó sẽ có hay không có tương tự tình tiết loại hình...”

“Được... Ta cùng ngươi...” Triệu Ngọc vốn muốn nói “Ta cùng ngươi cùng một chỗ tìm”, nhưng nói còn chưa dứt lời, trong đầu hắn hệ thống không ngờ có phản ứng.

Mở ra xem, nhưng gặp hắn hôm nay độ hoàn thành, đạt đến siêu cao

185%! Lại đạt được một cái đạo cụ năm kiện bộ gói quà lớn.

Đương nhiên, bởi vì hôm nay phá án và bắt giam chiếu sách án giết người, cho nên độ hoàn thành tự nhiên không có khả năng thấp! Mặc dù hung thủ cũng không phải là mình thân thủ bắt lấy, nhưng dù sao cùng mình nỗ lực cố gắng là không phân ra.

12 giờ qua lâu rồi...

Triệu Ngọc nhìn đồng hồ đeo tay một cái, vì có thể mau mau điều tra rõ Hàn Khoan giết vợ án chân tướng, hắn một khắc cũng không có chậm trễ, lúc này lại mở mới một quẻ.

Kết quả, mới mở ra quẻ văn, lại bỗng dưng để hắn mắt choáng váng. Nhưng gặp hệ thống chính giữa giới diện bên trên, thình lình viết hai cái chữ to —— “Khôn ly” ! ! !

Chương 859: Đại sự gì?

Vì cái gì! ! ?

Nhìn xem trong đầu "Khôn ly" hai cái chữ to, Triệu Ngọc là hãi hùng khiếp vía cộng thêm phiền muộn đến cực điểm! Hắn hoàn toàn không ngờ rằng, tại dạng này một cái thời điểm, hệ thống vậy mà lại cho hắn làm ra một cái "Khôn" quẻ đến?

Khôn quẻ vừa ra, tất có đại sự!

Chẳng lẽ... Lại phải toát ra mới bản án đến hay sao? Hơn nữa còn là kinh thiên động địa loại kia? Hệ thống lão đại a, đừng đùa mà có được hay không? Hoàng Kim thành hai vụ án, chỉ có thể coi là phá một kiện, ta chỗ này còn có chuyện quan trọng không có hoàn thành, ngươi tại sao có thể lại làm cái đại án tử cho ta đâu?

Ân...

Không đúng...

Đột nhiên, Triệu Ngọc lại đem trọng điểm đặt ở phía sau "Cách" quẻ bên trên, từ khi Vĩnh Tiến Đảo liên tục mở ra "Cách" quẻ về sau, Triệu Ngọc đối cái này quẻ văn dần dần có khắc sâu nhận biết, có lẽ..."Cách" quẻ đại biểu, không chỉ là bằng hữu hoặc hữu nghị, có khả năng, còn đại biểu cho "Trọng yếu nam nhân" !

Tỉ như, Vĩnh Tiến Đảo Đậu Tự Lực! Còn có nồi lẩu gà trong tiệm cha vợ Miêu Khôn!

Như vậy...

Hiện tại mở ra một cái đi theo “Khôn” quẻ phía sau “Cách” quẻ là có ý gì? Chẳng lẽ... Chỉ là giết vợ án —— Hàn Khoan! ?

Chẳng lẽ... Hàn Khoan án, sẽ xuất hiện trọng đại sự cố hay sao? Thế nhưng là... Hàn Khoan nhiều lắm thì một cái giết vợ hung phạm mà thôi, còn có thể sinh ra cái đại sự gì kiện tới sao?

Chậc chậc...

Triệu Ngọc liên tục chậc lưỡi, mặt ủ mày chau, càng phát ra cảm thấy một loại khó mà ức chế không ổn...

“Tổ... Tổ trưởng... Ngài không có sao chứ?” Tằng Khả lúc đầu chờ lấy Triệu Ngọc nói chuyện, nhưng Triệu Ngọc lại nhíu mày chậc lưỡi, xem xét liền có tâm sự.

“Không có...” Triệu Ngọc lắc đầu nói nói, “ Tằng Khả a, vậy ngươi liền lại đem Hàn Khoan bản thảo xem xét một phen đi, tiếp tục theo vào ghi âm khẩu cung sự tình! Nếu là có thể tìm tới tương tự nội dung hoặc tiểu thuyết kiều đoạn, chúng ta chí ít có thể nhiều một phần tiến công thẻ đánh bạc!”

“Ừm... Tốt...” Tằng Khả gật đầu, sau đó tiếp tục đi xem Hàn Khoan bản thảo đi.

Triệu Ngọc thì thật dài địa thở ra một hơi, đi đến mình lâm thời trước bàn làm việc, sau đó móc ra bản bút ký của mình, bắt đầu viết lên cái gì.

Hắn đương nhiên là tại ghi chép lại một cái phó bản kỳ ngộ thời gian cùng vị trí. Có lần trước vết xe đổ, hắn tự nhiên không thể lại bỏ lỡ trọng yếu như vậy phó bản kỳ ngộ. Huống chi, căn cứ kinh nghiệm dĩ vãng

phán đoán,

Càng là xuất hiện trọng yếu quẻ văn thời điểm, phó bản kỳ ngộ liền thường thường sẽ có nặng đại thu hoạch, cho nên, hắn càng phải nhìn chằm chằm chuyện này mới được, không thể lại có bất kỳ sơ hở.

Thời gian là tám giờ sáng một khắc, Triệu Ngọc tại vở bên trên viết, địa điểm... Ân... Địa điểm...

Ai?

Không thể nào?

Triệu Ngọc tuyệt đối không ngờ rằng, hôm nay mở ra phó bản kỳ ngộ địa điểm, vậy mà cùng ngày hôm qua giống nhau như đúc, cơ hồ là không sai chút nào!

Cái này. . .

Mới đầu, hắn còn tưởng rằng là hệ thống không có đổi mới, có thể mở ra lịch sử ghi chép về sau, lại là liếc qua thấy ngay! Hôm nay cùng ngày hôm qua phó bản kỳ ngộ, tất cả đều Khai tại hiện tại trong văn phòng, chỉ bất quá thời gian chênh lệch hai giờ mà thôi!

Bà mẹ ngươi chứ gấu à...

Làm cái gì a đây là?

Triệu Ngọc ngẩng đầu nhìn, phát hiện Trương Tỉnh Như cái kia một cái rương làm việc văn kiện, vẫn thả ở phía xa trên mặt bàn, không có xê dịch địa phương.

Hôm qua, chính là từ cái này rương làm việc văn kiện bên trong phát hiện cái kia phong ngân hàng thúc giấy tờ, mới khiến cho tình tiết vụ án

có tiến triển to lớn! Cho nên, ngày hôm qua phó bản kỳ ngộ, khẳng định cùng cái rương này có quan hệ!

Như vậy... Hôm nay đâu?

Chẳng lẽ... Vẫn là cái rương này... Ân... Là ta vẫn không để ý đến thứ gì trọng yếu sao?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc cất bước đi tới, muốn lại đem trong rương đồ vật xem xét một phen... Thế nhưng là, hắn vừa vừa đi hai bước, lại bỗng dưng dừng lại chân.

Không được!

Hắn nghiêm túc ước định một cái trạng thái của mình, hôm nay, mình đem phải tao ngộ, nhưng là không như bình thường "Khôn" quẻ! Cho nên... Mình nhất định phải bảo đảm có sung túc tinh lực cùng thể lực đi ứng phó "Khôn" quẻ khảo nghiệm!

Cho nên... Ta hiện tại không thể trong đêm phấn chiến, mà là nên nghỉ ngơi dưỡng sức mới tốt, dù sao phó bản kỳ ngộ phát sinh thời gian, là tám giờ sáng!

Đúng...

Mặc dù, Triệu Ngọc có có thể nhanh chóng khôi phục tinh thần cùng thể lực ẩn hình khôi phục tề, nhưng trong sách hướng dẫn minh xác viết, sử dụng loại này đạo cụ, sẽ có tác dụng phụ, đối thân thể nguy hại rất lớn. Cho nên, không phải vạn bất đắc dĩ thời điểm, vẫn là không cần sử dụng thật tốt!

Mà lại, mình như thế, các đồng nghiệp cũng là như thế, nếu như sớm tiêu hao hết đại lượng tinh lực, rất có thể sẽ được không bù mất.

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc vội vàng cùng Tăng Khả chào hỏi, gọi hắn lập tức thông tri tất cả mọi người, lập tức trở về khách sạn nghỉ ngơi , chờ nghỉ ngơi tốt, ngày mai lại sáng sớm khởi công!

Tăng Khả mặc dù không quá tình nguyện, nhưng vẫn là lý giải Triệu Ngọc tâm ý, cho nên lập tức đình chỉ trong tay làm việc , dựa theo Triệu Ngọc phân phó đi làm.

Sau đó, Triệu Ngọc lại đem điện thoại gọi cho Hoàng Kim cục cảnh sát Lưu cục trưởng, chính ngôn lệ sắc địa mệnh lệnh hắn, đêm nay nhất định phải thêm phái nhân thủ đứng gác trực ban, tăng cường tuần tra, không thể để cho cục cảnh sát bên này xuất hiện bất kỳ sai lầm!

Lưu cục trưởng tự nhiên không dám thất lễ, liên tục không ngừng lĩnh mệnh hành sự.

Tất cả đều an bài thỏa đáng về sau, Triệu Ngọc lúc này mới trở lại khách sạn tắm rửa một cái, sau đó nằm ở trên giường, cưỡng chế lấy mình không nên suy nghĩ bậy bạ, muốn an an ổn ổn địa ngủ một giấc.

Thế nhưng là, dù sao cũng là “Khôn” quẻ trước đây, hắn vẫn là không thể ức chế địa suy nghĩ rất nhiều thứ, một mực giày vò đến thật lâu, cái này mới rốt cục có một chút buồn ngủ.

Ai ngờ, hắn thật vất vả sắp ngủ, cửa phòng bỗng nhiên bị người mở ra, nguyên lai là Miêu Anh thẩm vấn Hoàn Hàn Khoan trở về.

Lúc đầu, Hoàng Kim cảnh sát không biết tổ điều tra đặc biệt chi tiết, là mỗi người chuẩn bị một gian tốt nhất khách phòng.

Thế nhưng là, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh dù sao cũng là xa cách từ lâu trùng phùng, như keo như sơn người yêu, cho nên hai người sớm đã đem hành lý đặt ở một gian trong phòng khách.

Miêu Anh sau khi trở về, cũng là trước kéo lấy mệt mỏi thân thể tắm rửa một cái, sau đó liền chui vào trong chăn, cùng Triệu Ngọc lảm nhảm lên tình tiết vụ án, lại lảm nhảm hơn 20 phút, thể xác tinh thần đều mệt hai người lúc này mới ôm nhau ngủ...

...

Sáng sớm 7 giờ, UU đọc sách www. uukan Shu. com Triệu Ngọc điện thoại chuông báo liền vang lên, hắn bỗng dưng từ trên giường ngồi thẳng lên, giống bỗng nhiên như điên cuồng, bắt đầu mặc quần áo rửa mặt, chuẩn bị khởi công.

“Nha...” Miêu Anh trên giường ngáp một cái, lười biếng nói đạo, “Thân ái, sớm như vậy a... Ngươi có phải hay không lại nghĩ tới điều gì mới mạch suy nghĩ? A úc...”

“Không có... Miêu Miêu a, ngươi hảo hảo nghỉ ngơi, lại ngủ thêm một lát mà!” Triệu Ngọc chạy tới, tại nữ thần mặt bên trên hôn một cái, ôn nhu nói nói, “ có tình huống như thế nào, ta thông báo tiếp ngươi! Ngủ đi...”

Miêu Anh đích thật là mệt mỏi đến không được, Triệu Ngọc sau khi nói xong, nàng liền nhắm mắt lại, lại lần nữa nặng nề ngủ... Triệu Ngọc thì cẩn thận từng li từng tí mở cửa ra ngoài, hướng phía đối diện Hoàng Kim cục cảnh sát vội vàng mà đi...

Bên ngoài diễm Dương Cao chiếu, trời trong gió nhẹ, lại là một cái cực tốt thời tiết.

Cảm thụ được ánh mặt trời ấm áp vung vãi khuôn mặt, Triệu Ngọc tìm không ra nửa điểm gió thổi báo giông bão sắp đến cảm giác, nếu không phải có cái kia trí mạng “Khôn” quẻ phía trước, cái này vốn phải là một cái tâm tình vui vẻ buổi sáng mới đúng!

Thế nhưng là, đã “Khôn” quẻ đã xuất... Chậc chậc... Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc đem ánh mắt nhìn hướng về phía đối diện Hoàng Kim cục cảnh sát, ở trong lòng thở dài: Xem ra, cái này buổi sáng, hẳn là nhất định sẽ không bình tĩnh a?

Chương 860: Giống như từng quen biết ác ma

Không nghĩ tới, ngoại trừ Miêu Anh bên ngoài, những tổ viên khác nhóm tất cả đều so Triệu Ngọc đến còn sớm, Tằng Khả còn vì mọi người chuẩn bị xong sữa đậu nành bánh quẩy.

Bởi vì chiếu sách án giết người đã có một kết thúc, tổ điều tra đặc biệt đem cả vụ án tất cả đều giao cho Hoàng Kim cảnh sát xử lý, sáng hôm nay, bọn họ sẽ đem tội phạm Tạ Đồng Quốc chuyển giao đến trại tạm giam giam giữ , chờ Hậu kỳ thẩm vấn.

Mà dựa theo trình tự bình thường, Hàn Khoan đã ở cục cảnh sát nhốt 48 giờ, hôm nay đồng dạng muốn được đưa về trại tạm giam mới được. Thế nhưng là, bởi vì Hàn Khoan án vẫn tồn tại rất nhiều điểm đáng ngờ, Triệu Ngọc đành phải lợi dụng tổ điều tra đặc biệt đặc quyền, lại kéo dài 24 tiếng thẩm vấn kỳ hạn.

Bất quá, thông qua đêm qua ngả bài, Hàn Khoan đối đãi cảnh sát thái độ, đã phát sinh 180 độ chuyển biến, hắn không những không còn tích cực phối hợp cảnh sát làm việc, hơn nữa còn hẹn trước luật sư.

Xem ra, hoặc là Hàn Khoan bén nhạy ý thức được Trương Tỉnh Như cái kia phần khẩu cung tầm quan trọng, hoặc là liền là hắn sớm đã sớm làm hảo kế hoạch. Nếu như luật sư ra mặt can thiệp, chỉ sợ không bao lâu, hắn liền có thể vô tội phóng thích, không còn tiếp nhận pháp luật chế tài!

Giờ này khắc này, nhìn xem đồng hồ đã qua tám điểm, Triệu Ngọc tâm

cũng theo đó nhấc lên, không biết chờ một lúc thời gian vừa đến, trong phòng làm việc này, sẽ phát sinh cái gì kinh thiên đại sự?

Dựa theo hệ thống nhắc nhở, kỳ ngộ đem đúng giờ phát sinh ở tám giờ một phút. Ai ngờ, vừa tới tám điểm mười ba phân thời điểm, cửa ban công liền thình lình mở ra, nhưng gặp cách ăn mặc đổi mới hoàn toàn Miêu Anh, đẩy cửa đi đến.

Hôm nay Miêu Anh đổi một thân lục sắc dê nhung áo khoác, nhìn qua chẳng những vẫn như cũ tươi mát tịnh lệ, hơn nữa còn nhiều mấy phần lộng lẫy chi sắc.

Ai...

Triệu Ngọc còn tưởng rằng kỳ ngộ phát sinh sớm nữa nha! Đợi thấy là Miêu Anh về sau, cái này mới tới một cái thở mạnh.

“Triệu Ngọc, ta hôm qua nghĩ đến một vấn đề...” Miêu Anh vào cửa nói nói, “ chúng ta phải đem Hàn Khoan cùng Trương Tỉnh Như trò chuyện ghi chép một lần nữa sửa sang một chút, không riêng gì vụ án phát sinh trong lúc đó, còn muốn tra một chút càng xa ghi chép! Nhất là chú ngoài ý muốn sinh hào...”

“Ừm... Miêu Miêu a...” Triệu Ngọc mắt nhìn thấy kỳ ngộ thời gian sắp tới, vội vàng dò xét bao trùm sữa đậu nành bánh quẩy đưa cho nàng, “Nhanh, vẫn còn nóng lắm! Lại không ăn liền lạnh!”

“Ta... Hiện tại vẫn chưa đói... Ân...” Miêu Anh đưa tay từ Triệu Ngọc trước mắt khoa tay một cái, tò mò hỏi nói, “ Triệu Ngọc, ngươi nhìn chằm chằm cổng làm gì? Là đang chờ người nào sao?”

“Không có...” Triệu Ngọc con mắt không nháy mắt mà nhìn chằm chằm vào cổng, thuận miệng qua loa nói, “ chỉ là đang nghĩ sự tình mà thôi! Ngươi nhanh lên ăn cơm đi...”

“Sáng sớm... Lại phát điên?” Miêu Anh nhẹ nhàng khoát tay áo,

Quay người nói với Tằng Khả, “Tằng Khả, ngươi trước tiên đem Hàn Khoan cùng Trương Tỉnh Như trò chuyện ghi chép cho ta, ta xem một chút có hay không cộng đồng số điện thoại...”

“Được rồi...” Tằng Khả vội vàng tìm kiếm tư liệu.

“Ai?” Lúc này, Triệu Ngọc bỗng nhiên cau mày lông, mọi loại ngoài ý muốn lầm bầm nói, “ không đúng?” Nói, hắn cẩn thận nhìn đồng hồ tay một chút, lo lắng nhìn lầm thời gian, hắn còn lệch ra cái đầu nhìn thoáng qua máy tính.

“Triệu đại tổ trưởng, thì thế nào?” Miêu Anh giao nhau cánh tay hỏi nói, “ ngươi có phải hay không có cái gì mới ý tưởng không có lấy ra a?”

“...” Triệu Ngọc trên trán đã gấp xuất mồ hôi, rất rõ ràng, hiện tại đã là tám điểm mười sáu điểm, đã qua kỳ ngộ phát sinh thời gian, thế nhưng là... Trong văn phòng... Không hề có động tĩnh gì a?

Không được...

Trước đó, để bảo đảm vạn vô nhất thất, Triệu Ngọc sớm mở ra một cái ẩn hình tham trắc khí. Giờ phút này, hắn lo lắng văn phòng sẽ tao ngộ tạc đạn tập kích cái gì, tranh thủ thời gian tiêu hao 20 0 điểm kỳ ngộ điểm tích lũy, đem tham trắc khí phạm vi dò xét làm lớn ra gấp đôi!

Thế nhưng là, mở rộng về sau, tham trắc khí trên màn hình, vẫn vẫn là hết thảy bình thường, không có phát ra cái gì cảnh báo!

Chậc chậc...

Cái này kỳ quái đi! ?

Triệu Ngọc càng phát ra buồn bực, chẳng lẽ... Miêu Anh liền là hôm nay phó bản kỳ ngộ, trên người nàng mang theo manh mối?

Thế nhưng là...

Miêu Anh là nữ, giải thích không thông "Cách" quẻ...

Như vậy...

Triệu Ngọc không để ý đến Miêu Anh nghi vấn, lúc này kéo ra văn phòng đại môn, hướng ra phía ngoài hành lang nhìn lại. Cửa phòng làm việc có hai tên tùy thời đợi mệnh hợp lý địa nhân viên cảnh sát, nhìn thấy Triệu Ngọc về sau, hai người tranh thủ thời gian cho hắn đánh chào một cái.

Triệu Ngọc không có chút nào để ý tới, vội vàng hướng phía hành lang hai bên nhìn lại, nhưng trong hành lang trống rỗng, cũng là không có một chút muốn phát sinh cái gì đặc biệt sự kiện dấu hiệu!

A úc...

Trở lại trong văn phòng, Triệu Ngọc đành phải đưa ánh mắt lần nữa chuyển hướng Trương Tỉnh Như cái kia một rương tư liệu. Kết quả, cái này xem xét phía dưới, hắn chợt phát hiện, Hàn Khoan cái kia rương bản thảo không biết bị ai đặt ở Trương Tỉnh Như tư liệu bên cạnh, hai cái rương hiện tại chăm chú đặt song song ở cùng nhau.

Ân...

Nhìn thấy hai cái rương, Triệu Ngọc không khỏi tâm niệm vừa động, nghĩ tới điều gì.

"Triệu Ngọc, còn nói không phải đợi người sao?" Miêu Anh đem sữa

đậu nành rót vào cái chén, hỏi nói, “ xin nhờ, ngươi muốn là nghĩ đến cái gì, tranh thủ thời gian có chịu không? Đừng thừa nước đục thả câu!”

“Ừm...”

Triệu Ngọc nhanh chóng tự hỏi phó bản kỳ ngộ sự tình. Bỗng nhiên, hắn nhớ lại ban đầu ở Vĩnh Tiến Đảo hải đăng hạ một lần kia tao ngộ tới.

Lúc đó, phó bản kỳ ngộ rõ ràng chỉ thị hải đăng phía dưới, nhưng cuối cùng lại là cái gì cũng không có phát sinh. Nhưng mà, Triệu Ngọc lại thông qua hải đăng nhắc nhở, liên tưởng đến có quan hệ hải đăng kịch bản, từ đó thu hoạch được manh mối.

Còn có, hôm qua không cũng giống vậy? Có người đưa tới Trương Tỉnh Như tư liệu, mặc dù nhưng đã qua kỳ ngộ thời gian, nhưng hắn vẫn là từ trong tư liệu tìm được cái kia phong ngân hàng thúc giấy tờ?

Như vậy... Đã hôm nay kỳ ngộ vị trí cùng hôm qua giống nhau như đúc, chẳng lẽ nói... Hôm nay manh mối trọng yếu, liền giấu ở hai cái này trong rương?

Hoặc là, là Trương Tỉnh Như làm việc tư liệu! Hoặc là, liền là Hàn Khoan bản thảo! ?

Thế nhưng là, cái này hai rương tư liệu, bọn họ đã cẩn thận đi tìm một lần! Chẳng lẽ... Thật đã bỏ sót thứ gì?

“Được... Tốt a...” Nghe được Miêu Anh đặt câu hỏi, Triệu Ngọc đành phải lấy tay chỉ một cái hai cái rương, “Ta vẫn cảm thấy, tại hai cái này trong rương, vẫn tồn tại bị chúng ta sơ sót manh mối trọng yếu! Cho nên , ta muốn đem những tài liệu này lại tìm một lần!”

“Tổ trưởng...” Tăng Khả nói nói, “ Hàn Khoan bản thảo ta đều nhìn, không có tìm được rất đồ vật đặc biệt, chỉ bất quá... Ân...”

“Chỉ bất quá cái gì?” Triệu Ngọc vội hỏi.

“Chỉ bất quá... Ai! Nói như thế nào đây?” Tằng Khả lắc đầu nói nói, “ chỉ là cảm giác có chút là lạ! Hàn Khoan lúc tuổi còn trẻ viết những vật này, nhất là hắn vẽ những cái kia tranh... Đều khiến ta cảm giác... Giống như ở nơi nào gặp qua giống như...”

“Ồ? Thật sao?”

Nghe đến lời này, Triệu Ngọc chợt bị sờ bỗng nhúc nhích. Nhớ lại lúc trước, tại hắn điều tra Hác Lý Lệ bị hại hiện trường thời điểm, cũng đã từng trải qua một loại giống như đã từng quen biết cảm giác kỳ quái, luôn cảm giác mình trước kia giống như trải qua cảnh tượng tương tự giống như.

Về sau, hắn cảm giác có thể là hiện trường phát hiện án Lạn Vĩ lâu cùng Tần sơn quỷ thành có chút tương tự, tất cả liền không có lại nghĩ lại.

Hiện tại, nghe được Tằng Khả cũng có tương tự đồng cảm về sau, hắn nhưng lại không thể không chăm chú suy nghĩ một cái! Bởi vì, Tằng Khả chưa từng đi qua Tần núi, hắn tự nhiên không biết ngân hàng tồn thi án cùng Tần sơn quỷ thành sự tình.

Như vậy... Vì cái gì, hắn cũng sẽ có một loại cảm giác đã từng quen biết đâu? Hơn nữa, còn là từ Hàn Khoan bản thảo bên trong, cũng không phải là hiện trường phát hiện án?

Chẳng lẽ... Tay này bản thảo...

Nói, Triệu Ngọc duỗi tay cầm lên quyển kia 《11 giết》, tùy ý địa lật nhìn vài trang. Đột nhiên, hắn phát hiện, nguyên lai nơi tay bản thảo bên trong, Hàn Khoan đem mỗi một cái giết người tràng cảnh, tất cả đều dùng tranh minh hoạ hình thức vẽ ở bản thảo phía trên.

Những cái kia tràng cảnh hình tượng đều là u ám hắc ám màu trắng đen điều, để cho người ta nhìn lên một cái, liền có thể cảm nhận được một loại không thể gọi tên tội ác cảm giác...

Cái thứ nhất, vứt bỏ thương nghiệp cao ốc; cái thứ hai, còn chưa hoàn thành Lạn Vĩ lâu; cái thứ ba, không người ở lại cư dân lâu; cái thứ tư, vứt bỏ nhà máy; cái thứ năm, vứt bỏ bể bơi; cái thứ sáu, chuẩn bị dỡ bỏ bên trong vứt bỏ văn phòng...

Cái này. . . Những thứ này...

Triệu Ngọc nhanh chóng liếc nhìn những cái kia tranh minh hoạ, UU đọc sách www. uukan Shu. com bỗng nhiên, hắn bỗng nhiên cảm giác nhịp tim bắt đầu gia tăng tốc độ! Những hình ảnh này, hoàn toàn chính xác giống Tằng Khả nói như vậy, nhìn xem tốt nhìn quen mắt a?

Ai?

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc đem suy nghĩ đứng tại một cái ý niệm trong đầu bên trên, hắn bỗng nhiên nhớ tới một kiện khác siêu cấp án chưa giải quyết đến, hắn càng phát ra cảm giác, tranh minh hoạ bên trong những này tràng cảnh, tựa hồ cùng cái kia vụ án đặc biệt giống nhau...

Chẳng lẽ...

Không thể nào?

Thình lình ở giữa, Triệu Ngọc cảm giác sau cột sống một trận lạnh, thế nhưng là lạnh qua đi, hắn lại chợt nghiền ngẫm cười ra tiếng:

Ha ha...

Không có khả năng, không có khả năng...

Làm sao có thể chứ?

Hắn ở trong lòng không ngừng nhắc tới, trên thế giới này coi như lại có ngàn vạn loại trùng hợp, cũng không có khả năng xảo đến loại tình trạng này a? Cái kia vụ án, thế nhưng là phát sinh ở một ngàn cây số bên ngoài Bắc Thiên đâu! ?

Chương 861: Ta tới làm tàng đá

“Uy!” Miêu Anh ngược lại tốt một chén sữa đậu nành, quyệt miệng nói nói, “ Triệu Ngọc, ngươi lại ngốc cười cái gì? Làm hại ta đều không tâm tình ăn cái gì!”

“Đúng vậy a, tổ trưởng. . .” Tăng Khả hỏi nói, “ ngươi không phải là thật nghĩ đến cái gì a? Không bằng nói nghe một chút. . .”

“Không có. . .” Triệu Ngọc bất đắc dĩ lắc đầu nói nói, “ không có gì. . . Chỉ là nghĩ đến một kiện rất hoang đường sự tình mà thôi! Đối Tăng Khả, ta xem qua Hàn Khoan tư liệu, Hàn Khoan lúc trước bên trên cái gì trường học tới? Có phải hay không tại ngoại địa được đi học hắn?”

“Rõ!” Ngô Tú Mẫn biết rõ tư liệu, lúc này trả lời nói, “ bởi vì hắn phụ mẫu đều là dầu hỏa công ty già công nhân viên chức, trong nhà có cái danh ngạch, cho nên Hàn Khoan tốt nghiệp trung học về sau, liền đi Diệu Danh lên cùng một trường dạy nghề, tựa như là năm năm ngay cả đọc cái chủng loại kia, sau khi trở về, chẳng những bảo đảm phân phối, hơn nữa còn có thể vào bên trong chức công nhân kỹ thuật.

“Bất quá, Hàn Khoan sau khi trở về, tại dầu hỏa công ty không có làm bao lâu liền từ chức. Nghe nói, là bởi vì hắn một bản phát biểu, hắn từ đây làm toàn chức tác gia.” Ngô Tú Mẫn hồi ức nói, “ bởi vì cái này, hắn còn cùng phụ mẫu lớn ầm ĩ một trận! Thế nhưng là tâm ý của hắn đã quyết, phụ mẫu cũng không có cách nào!”

“Diệu Danh. . . Diệu Danh. . .” Triệu Ngọc dụng tâm nhớ lại một cái, nói một mình địa nói nói, “ Diệu Danh hắn là Đồng Giang tỉnh đi, cái chỗ

kia. . . Cùng Bắc Thiên vẫn là quá xa chút. . .”

“Phốc. . .” Nghe đến lời này, Miêu Anh trực tiếp đem vừa mới uống đến miệng bên trong sữa đậu nành phun ra.

“Ác ác. . .” Tằng Khả giật nảy mình, tranh thủ thời gian né tránh.

“Cái gì? Bắc Thiên?” Ngô Tú Mẫn nhíu mày, “Tổ trưởng, ngươi nghĩ đi nơi nào, vô duyên vô cớ địa xách Bắc Thiên làm cái gì?”

“Triệu Ngọc, khụ khụ. . . Khụ khụ. . .” Miêu Anh ho kịch liệt thấu vài tiếng, bất khả tư nghị nói nói, “ ngươi não mở rộng đến cũng quá lớn a? Ngươi không phải là muốn đến ác ma án bên kia đi a?”

Lời này vừa nói ra, đám người tất cả đều giống như nhìn quái vật mà nhìn xem Triệu Ngọc.

“Ừm. . . Đoán mò mà thôi! Đừng nhạy cảm, ha ha. . .” Triệu Ngọc lắc đầu bất đắc dĩ, bỗng nhiên cảm giác mình như cái hai đồ đần đồng dạng, trong lòng oán giận nói, ta đây là thế nào? Làm sao lại ngay cả loại này hoang đường ý nghĩ đều có thể nghĩ ra đến đâu?

“Nha. . . Chờ một chút. . . Ta giống như có chút minh bạch!” Ai ngờ, Miêu Anh tại trải qua một phen suy tư về sau, chợt nói nói, “ ác ma án bên trong hiện trường phát hiện án, cũng tất cả đều là vứt bỏ không người công trình kiến trúc đúng không? Triệu Ngọc, ngươi có phải hay không cảm thấy, 《11 giết》 bên trong tràng cảnh, cùng ác ma án có chút giống nhau a? Qua không được, ngươi vừa rồi nghi thần nghi quỷ đâu!”

“Tổ trưởng. . .” Ngô Tú Mẫn lắc đầu nói nói, “ Hàn Khoan từ Diệu Danh lên năm năm học, vừa tốt nghiệp liền trở về Hoàng Kim thành! Diệu Danh cùng Bắc Thiên chí ít cũng có 1400 cây số, hắn không thể nào cùng ác ma án có liên quan!”

“Ừm. . .” Triệu Ngọc gật đầu,

Biểu lộ khó xử.

“Ai? Không đúng. . .” Ai ngờ, Miêu Anh lại bỗng nhiên nhớ ra cái gì đó, vội vàng nói với Triệu Ngọc, “Triệu Ngọc, ngươi còn nhớ hay không đến, ác ma án bên trong, giống như có như vậy cùng một chỗ vụ án hiện trường, cũng có một cái vứt bỏ bể bơi?”

“Ai? Thật đúng là!” Triệu Ngọc cũng là nghĩ tới, vỗ đùi nói nói, “ ta trước đó còn buồn bực đâu! Vì cái gì, lúc trước vừa nghe nói chìm chết một cái người không phải muốn an bài tại vứt bỏ bể bơi, mà không phải tại trong sông thời điểm, ta thật giống như đã nhận ra cái gì giống như! Chẳng lẽ. . . Đây cũng chỉ là cái trùng hợp mà thôi sao?”

“Tư liệu. . . Ác ma án tư liệu. . .” Miêu Anh nhìn chung quanh, nhún vai nói nói, “ còn giống như tại ngươi trong rương hành lý đi? Nhưng là, ta xác thực nhớ kỹ, ác ma án bên trong thật có cái người chết té lầu mà chết, mặc dù không có trực tiếp ngã chết tại trong hồ bơi, nhưng hiện trường phát hiện án hoàn toàn chính xác có cái vứt bỏ bể bơi, thậm chí bởi vì hoang phế nhiều năm, trong bể bơi còn sinh trưởng cỏ. . .”

“Đúng đúng đối. . . ta cũng nhớ kỹ. . .” Triệu Ngọc gật đầu nói, “Còn có, tại ác ma án bên trong, tất cả người chết, tất cả đều là tại vứt bỏ công trình kiến trúc bên trong té lầu mà chết! Ta nhớ được những cái kia hiện trường ảnh chụp, cho nên khi nhìn đến 《11 giết》 về sau, mới có loại kia cảm giác đã từng quen biết!

“Nguyên lai là nghĩ đến ác ma án. . . Ta trước đó, còn tưởng rằng là Tần sơn quỷ thành đâu. . .”

“Nhưng. . . thế nhưng là. . .” Tăng Khả lắc đầu nói nói, “ bằng vào một cái bể bơi, tựa hồ cũng không thể chứng minh cái gì a? Tổ trưởng, ta

cảm thấy, chuyện này có chút nghĩ lớn! Chẳng lẽ, ngươi thật cho rằng, Hàn Khoan sẽ là Bắc Thiên ác ma án hung thủ?”

“Rõ!” Ngô Tú Mẫn nghiền ngẫm địa gật đầu nói, “Không thể dựa vào họa phong tương tự, liền suy nghĩ lung tung a? Trên đời này nếu là có loại này trùng hợp sự tình, mà loại này trùng hợp sự tình cũng đều bị chúng ta tổ điều tra đặc biệt gặp gỡ, ân. . . Ta ngẫm lại a, xác suất này chỉ sợ ngay cả một phần ức đều không đạt được a?”

Ngô Tú Mẫn sau khi nói xong, hiện trường bỗng nhiên sa vào đến một đoạn nho nhỏ tẻ ngắt bên trong, bốn người ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, liền như thế lẫn nhau quan sát lấy, lại là ai cũng không nói gì.

Rất rõ ràng, mỗi người đều đang dùng tâm phân biệt rõ lấy cái này tư vị trong đó, mặc dù lẫn nhau ý kiến khác biệt, lại tất cả đều có một loại bỗng nhiên hưng phấn đồng cảm.

“Ừm. . . Tốt a. . .” Triệu Ngọc khoát tay áo, “Muốn ta nhìn, vẫn là trước điều tra thêm những tài liệu này rồi nói sau! Chuyện này, ta liền kiểu nói này, các ngươi cứ như vậy nghe xong, đừng ma chướng đều!”

“Đúng đúng đúng. . .” Tăng Khả tranh thủ thời gian lắc đầu phụ họa, “Đúng rồi tổ trưởng, Nhiễm Đào cùng Thôi Lệ Châu đến trông coi đưa cho Tạ Đồng Quốc ký tên đi, hai người bọn họ còn nói, ở trên đường trở về, lại đi giá trường học nghe ngóng mấy cái tin tức. . . Hai người bọn họ nói, Trương Tỉnh Như khi còn sống nghĩ muốn ghi danh học lái xe, đồng thời trưng cầu ý kiến qua mấy nhà giá trường học, ngươi nói, một người nếu là quyết tâm muốn chết, còn học xe gì đâu?”

“Không đúng!” Ai ngờ, Miêu Anh bỗng nhiên nghiêm túc nói nói, “《11 giết》 cùng ác ma án, giống như không chỉ là họa phong giống nhau, khả năng. . . Trong này thật có liên hệ gì! Coi như Hàn Khoan chưa từng có đi qua Bắc Thiên, coi như Hàn Khoan không là ác ma án hung thủ, nhưng là, hắn có khả năng hay không, sẽ biết thứ gì đâu?”

“Mầm. . . Miêu Miêu a. . .” Triệu Ngọc tranh thủ thời gian khuyên can nói, “ nghe ta, ta vẫn là trước tìm Hàn Khoan án chứng cứ đi! Đừng ác ma án, còn chưa bắt đầu, chúng ta trước nhập ma! Kỳ thật, chuyện này đi, ta cũng là lâm thời khởi ý mà thôi, còn không có làm tốt chuẩn bị tư tưởng đâu!”

“Đúng vậy a Miêu tỷ. . .” Tằng Khả khuyên nói, “ nhìn qua giống, nhưng chưa chắc nhất định là! Chúng ta đều là nhân sĩ chuyên nghiệp, bây giờ căn bản không có rõ ràng chứng cứ, có thể cho thấy Hàn Khoan cùng ác ma án có quan hệ mà!”

“Bất quá. . .” Ai ngờ, UU đọc sách www. uukan Shu. com Triệu Ngọc bên này khuyên xong Miêu Anh về sau, mình lại chợt cau mày nói nói, “ ta nhớ tới, sổ ghi chép bìa vàng đã nói, lúc trước các điều tra viên, cũng hoài nghi ác ma án không chỉ một hung thủ đâu! 9 tên người bị hại, đều tại một cái thời gian cực ngắn đoạn bên trong nhảy lầu tự sát, nếu quả thật có hung thủ, một người như vậy chưa chắc làm đến!

“Các ngươi nói. . . Hàn Khoan họa phong, có thể hay không thật cho chúng ta mang một ít làm hàng đến đâu?”

“Tổ trưởng. . . Ngươi làm sao. . .” Tằng Khả im lặng.

“Nếu như, Hàn Khoan thật cùng ác ma án có quan hệ, mà Trương Tỉnh Như lại trùng hợp phát hiện bí mật này. . .” Miêu Anh con mắt sáng lên nói một câu như vậy. Kết quả, trong văn phòng lại một lần nữa lâm vào hoàn toàn tĩnh mịch.

“Cái kia. . . Tốt a!” Trầm mặc thật lâu, Triệu Ngọc lúc này mới cất bước đi vào Miêu Anh trước mặt, híp mắt nói đạo, “Thân ái, việc này mặc dù nghe mơ hồ, nhưng là, muốn hơi xác nhận một chút, cũng không phải là không thể được!”

“Ồ? Ngươi có biện pháp?” Miêu Anh hai mắt tỏa sáng.

“Thôi Lệ Châu nói đúng!” Triệu Ngọc nhe răng nói nói, “ ném đá dò đường! Chúng ta bây giờ. . . Có thể ném lần thứ hai! Lần này, liền để ta tới làm tảng đá đi!”

Chương 862: Bên người ác ma

Một giờ trưa, sớm nhận được tin tức Triệu Ngọc, sớm cầm điện thoại di động của mình, đi vào Hoàng Kim cục cảnh sát đại lâu văn phòng trong nhà vệ sinh , chờ đợi lấy nào đó cái thời khắc trọng yếu đến.

Còn tốt. . . Nhìn xem trong nhà vệ sinh hoàn cảnh, Triệu Ngọc cảm giác một trận vui mừng, mặc dù cái này Hoàng Kim cục cảnh sát có đủ cổ xưa, nhưng may mắn nhà vệ sinh coi như sạch sẽ sạch sẽ, bằng không, hắn hôm nay ném đá dò đường, chỉ sợ cũng muốn hỏi một thân xú khí huân thiên!

Mấy phút đồng hồ về sau, Triệu Ngọc chợt nghe ngoài cửa vang lên một trận tiếng vang, liền tranh thủ thời gian chui vào nhà vệ sinh bên trong một cái nhỏ ngăn cách bên trong, sau đó đem ngăn cách cửa nhỏ nhanh chóng khóa kỹ.

Bên này môn vừa khóa kỹ, bên ngoài liền truyền đến một trận không nhanh không chậm tiếng bước chân. Từ thanh âm có thể nghe ra, có người từ cửa nhà cầu tiến vào, sau đó hướng bồn tiểu tiện đi đến, tiếp theo bắt đầu hiểu hắn dây lưng quần, phát ra một trận tiếng xột xoạt.

Bởi vì trước đó làm xong kín đáo an bài, Triệu Ngọc đương nhiên biết, cái này vừa vừa đi vào đến đi vệ sinh người là ai?

Cục cảnh sát giam giữ tù phạm lồng sắt bên trong không có phòng vệ sinh, nếu như phạm nhân cần đi nhà xí, đều phải từ chúng nhân viên cảnh sát đưa đến cái này cái phòng vệ sinh đến giải quyết mới được.

Cho nên, đã bị giam giữ hai ngày rưỡi Hàn Khoan, đối với nơi này sớm đã xe nhẹ đường quen. Mà phụ trách tạm giam hắn nhân viên cảnh sát, cũng không lại giống như kiểu trước đây một tấc cũng không rời, chỉ là đứng tại cửa Toilet chờ đợi, để hắn một thân một mình đi vào nhà vệ sinh nội bộ.

Vì trò xiếc diễn rất thật, nhỏ ngăn cách bên trong Triệu Ngọc cũng thật giải Khai chính mình quần, ngồi xổm ở ngồi xổm bồn cầu bên trên, sau đó tay phải hắn giơ lên cao cao điện thoại, đang chờ đợi đồng đội tin tức.

Quả nhiên, liền ở bên ngoài Hàn Khoan vừa mới giải khai dây lưng quần, chuẩn bị mở cống xả nước thời điểm, Triệu Ngọc điện thoại bỗng dưng vang lên.

“A. . . Anh hùng, mời ngươi lưu lại ta mộng đẹp. . .”

Lần này, Triệu Ngọc cố ý nâng cao âm lượng, cho nên điện thoại một vang, tiếng chuông lộ ra càng thêm rung động. Phía ngoài Hàn Khoan không thể tránh khỏi giật nảy mình, thân thể run rẩy phía dưới, hơi kém nước tiểu đến quần của mình lên!

“Uy a? Trần cán sự. . . Thì thế nào! ? Là thu sổ sách vẫn là thúc trướng a? Ha ha ha. . .” Triệu Ngọc nghe điện thoại về sau, cố ý rất lớn tiếng địa hô lên Trần cán sự danh tự, nhưng trên thực tế, cú điện thoại này lại là Tăng Khả gọi cho hắn.

Phía ngoài Hàn Khoan, đang cố gắng khống chế được mình dây chuyền sản xuất đường về sau, nhịn không được quay đầu hướng ngăn cách nhìn thoáng qua, rất rõ ràng, hắn đã nghe được Triệu Ngọc thanh âm.

“Ta biết, ta biết. . .” Triệu Ngọc cầm điện thoại di động, bắt đầu dựa theo nguyên kế hoạch làm việc, cố làm ra vẻ địa nói nói, “ Trần cán sự a, ngươi còn không hiểu rõ ta Triệu Ngọc là cái gì người sao? Danh lợi như thế nào, lão tử không quan tâm, lão tử chỉ để ý chân tướng! Ta nói cho

ngươi, Hàn Khoan vụ án này, rõ ràng vẫn tồn tại rất nhiều điểm đáng ngờ, nhất là cái kia đoạn khẩu cung,

Ta tuyệt đối không thể cứ tính như vậy!”

Chợt nghe Triệu Ngọc xách từ bản thân bản án, phía ngoài Hàn Khoan tự nhiên phi thường để ý, hắn một mặt giải ra tay nhỏ, vừa dùng tâm địa nghiêng tai lắng nghe lấy. . .

“Được rồi, ta biết sắp hết năm! Mọi người đều muốn lấy được một cái viên mãn kết quả, nhưng là, chúng ta không thể mai một lòng người a, cái này dù sao cũng là nhân mạng bản án, ta Triệu Ngọc thế nhưng là một cái người chính trực đâu!” Triệu Ngọc nghiêm túc nói nói, “ là, ta biết, vụ án này không tốt xuống chút nữa tra xét, cái kia lời khai không phải giả! Nhưng là, ngươi lại cho ta một chút thời gian, để cho ta lại nghĩ một chút biện pháp. . .”

Nghe được Triệu Ngọc, Hàn Khoan lại từ từ mà đem đầu thay đổi trở về, đem ánh mắt đặt ở đối diện trên vách tường. Mặc dù trên mặt của hắn nhìn không ra bất kỳ biểu lộ, nhưng từ trong ánh mắt của hắn, vẫn mơ hồ lóe lên một tia không dễ dàng phát giác vẻ đắc ý. . .

“Tổ trưởng, tổ trưởng. . .” Trong điện thoại, Tằng Khả bỗng nhiên nhanh chóng nói với Triệu Ngọc, “Được rồi! Đòn sát thủ, nhanh!”

“Nha. . . Hoắc ha ha. . .” Nghe được Tằng Khả nhắc nhở, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian cười ha ha, sau đó phi thường lớn âm thanh địa nói nói, “ không phải liền là Bắc Thiên 'Ác - ma - án' mà! Khục! Yên tâm đi! Ta nhất định cho ngươi phá không phải liền là, bảo đảm không chậm trễ sự tình! Ha ha ha. . . Ta đã tra xét đã lâu như vậy, làm sao cũng là có chút đầu mối, ngươi cứ yên tâm đi! Bên này đem Hàn Khoan làm xong, ta lập tức bay đến Bắc Thiên cùng ngươi tụ hợp. . . Đúng! Những người chết kia tuyệt đối không phải tự sát, ta trên báo cáo đã viết rất rõ ràng. . .”

Bởi vì Triệu Ngọc nói đến rất lớn tiếng, rất đầu nhập, hắn cũng không nghe thấy mình lúc nói chuyện, ngăn cách bên ngoài đến cùng có cái gì dị thường động tĩnh, mặc dù trong lòng còn có lo nghĩ, nhưng hắn còn tiếp tục lớn tiếng chứa xuống dưới.

“Ừm. . . Tổ. . . Tổ trưởng. . .” Rốt cục, trong điện thoại lần nữa truyền đến Tằng Khả thanh âm, “Được rồi. . . Hàn Khoan đã đi!”

“Ồ? Thật sao?” Nghe đến lời này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian hạ giọng, khoanh tay cơ microphone hỏi nói, “ nhanh. . . Thế nào? Có phản ứng sao tên kia?”

“Ừm. . .” Tằng Khả do dự một chút, nói nói, “ ngươi. . . Ngươi vẫn là đi lên. . . Tự mình xem đi!”

“Móa! Cùng ta còn dấu dấu giếm giếm cái gì! ?” Triệu Ngọc tức giận tắt điện thoại di động, sau đó nâng lên quần, cẩn thận từng li từng tí đẩy ra ngăn cách cửa nhỏ.

Ngoài cửa sớm đã không có một ai, Hàn Khoan quả nhưng đã rời đi.

Triệu Ngọc lại lặng lẽ đẩy ra cửa nhà cầu, đợi nhìn đi ra bên ngoài cũng không một bóng người về sau, lúc này mới bay vượt qua địa vọt ra ngoài, sau đó dùng tốc độ như tia chớp chạy trở về văn phòng.

Lúc đầu, hắn kìm nén lửa, muốn đem Tằng Khả mắng to một trận. Thế nhưng là, khi hắn bỗng nhiên xông vào văn phòng về sau, vẫn không khỏi đến bị trước mắt ngoài ý muốn tình cảnh trấn trụ!

Nhưng gặp Tằng Khả, Miêu Anh còn có Ngô Tú Mẫn ba người ngồi ngay ngắn ở máy tính trước mặt, sắc mặt tất cả đều biến đến mức dị thường khó coi, mà trong văn phòng bầu không khí cũng là tương đương đến không đúng, giống như đột nhiên bị mờ mịt bao phủ, khí độc xâm

lấn giống như.

“Uy? Thế nào đến cùng?” Triệu Ngọc lo lắng hỏi nói, “ là đi, là không được, cho thống khoái lời nói có được hay không? Ta ném đá dò đường có kết quả sao?”

Ai ngờ, nghe được Triệu Ngọc cấp tốc nghi vấn, ba người vẫn một câu cũng không nói, lộ ra càng tăng áp lực hơn ức.

“Uy. . . Nói chuyện. . . Nói chuyện có được hay không?” Triệu Ngọc đi vào Miêu Anh trước mặt, “Miêu Miêu, nhanh, vừa rồi ta nâng lên ác ma án thời điểm, Hàn Khoan đến cùng có không có phản ứng?”

“Tổ trưởng. . .” Tằng Khả rốt cục đứng người lên, cho Triệu Ngọc tránh ra vị trí, sau đó biểu lộ ngưng trọng nói nói, “ ngươi. . . Ngươi vẫn là tự mình xem đi! Ta đem chụp lén Hàn Khoan video, cùng ngươi gọi điện thoại lúc thanh âm đồng bộ!”

Nói xong, Tằng Khả từ trên máy vi tính nhẹ nhàng điểm một cái, Triệu Ngọc cái kia ngưu khí hống hống thanh âm liền thình lình vang lên, mà trong video, thì có thể rõ ràng mà nhìn thấy Hàn Khoan nhất cử nhất động.

Nhìn thấy video, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian ghé vào máy tính trước mặt quan sát, đợi âm tần bên trong vang lên hắn “Ác ma án” ba chữ về sau, chỉ gặp cái kia chính đang đi ngoài Hàn Khoan, đúng là bất thình lình giật mình một cái! !

A! ! ?

Nhìn thấy Hàn Khoan lớn như thế phản ứng, UU đọc sách www. uukan Shu. com Triệu Ngọc cũng là hung hăng lấy làm kinh hãi, trái tim bỗng nhiên cuồng đọ sức!

Cái này. . .

Cái này. . .

Trong video, chỉ gặp Hàn Khoan đánh xong giật mình về sau, ngay cả nước tiểu ẩm ướt quần đều không để ý, đúng là bỗng nhiên quay đầu trở lại, dùng một loại xấp xỉ điên cuồng ánh mắt, hung ác mà nhìn chằm chằm vào Triệu Ngọc chỗ ngăn cách nhìn!

Chỉ một thoáng, hắn tựa như biến thành người khác giống như, sắc mặt âm trầm biến thành màu đen, ánh mắt băng lãnh tà dị, tiếp theo, hắn bắt đầu toàn thân run rẩy, hai tay nắm tay, phảng phất thật muốn biến thành một ác ma! !

Ông trời ơi..!

Nhìn thấy đoạn này kinh người video về sau, Triệu Ngọc cả người đều choáng váng, ngay cả quanh thân huyết dịch đều rất giống đọng lại. Hắn thật không nghĩ tới, một cái nho nhỏ ném đá dò đường, vậy mà lại đạt được dạng này một cái xuất kỳ bất ý kết quả!

Chẳng lẽ, trước mắt cái này Hàn Khoan. . . Thật cùng đại danh đỉnh đỉnh ác ma án —— có quan hệ! ! ?

Chương 863: Tìm kiếm nhược điểm

Ngay tại Triệu Ngọc thấy hãi hùng khiếp vía thời điểm, giám sát bên trong trộm video quay được vẫn còn tiếp tục lấy, chỉ gặp Hàn Khoan đứng tại nhà vệ sinh ngăn cách bên ngoài hiển lộ ra dị trạng về sau, lại ngay cả hai giây cũng chưa tới, liền rất nhanh khôi phục trở về.

Khi đó, hắn tựa hồ là ý thức được cái gì, vội vàng bước nhanh trở về bồn tiểu tiện, sau đó còn nghi thần nghi quỷ địa xem nhìn bốn phía một cái, kém một chút mà liền thấy Tằng Khả an lắp camera.

May mắn tại thời khắc mấu chốt, ngoài cửa chờ nhân viên cảnh sát hơi không kiên nhẫn, vừa vặn gõ cửa một cái. Hàn Khoan lúc này mới tranh thủ thời gian thu hồi ánh mắt, dùng sức xách tốt quần, liền vội vàng chạy ra nhà vệ sinh đi...

“Tổ trưởng...” Video phát ra hoàn tất về sau, luôn luôn ổn trọng Ngô Tú Mẫn nhịn không được suất nói chuyện trước, nàng dùng ánh mắt bất khả tư nghị nhìn thấy Triệu Ngọc nói nói, “ tổ trưởng, ngươi đến cùng là cái gì người a! ? Một phần ngàn tỉ xác suất, cũng có thể bị ngươi đụng vào sao? Cái này. . . Cái này thật bất khả tư nghị đi!”

“Nhìn tới...” Miêu Anh biểu lộ ngưng trọng nói nói, “ Hàn Khoan thật cùng Bắc Thiên ác ma án có quan hệ rồi?”

“Ta... Ta vẫn là không nghĩ ra...” Tằng Khả lộn xộn địa nói nói, “ làm sao có thể chứ? Là Hàn Khoan chính mình đem chúng ta gọi qua a, nếu như hắn liền là ác ma án thủ phạm một trong, vậy liền quá không nói được a? Hắn liền một chút cũng không lo lắng chúng ta tra được trên

đầu của hắn sao?”

“Hắn có phải hay không thủ phạm ta không biết!” Ngô Tú Mẫn đem một cái khác đài laptop bày tại trước mắt mọi người, nói nói, “ nhưng là Hàn Khoan phản ứng, cũng tuyệt đối nói rõ vấn đề!”

Nguyên lai, Ngô Tú Mẫn để mọi người nhìn, chính là tù thất bên kia thời gian thực giám sát, nhưng gặp trở lại lồng giam về sau Hàn Khoan, đã xuất hiện rõ ràng tâm lý ba động. Hắn không còn giống trước đó như thế khí định thần nhàn, vững như Thái Sơn, mà là ánh mắt né tránh, dị thường khẩn trương, tựa hồ đang lo lắng cái gì chuyện trọng đại...

“Trong nhà vệ sinh, là một loại ứng kích phản ứng!” Ngô Tú Mẫn nói nói, “ tại loại này đột nhiên tình huống dưới, Hàn Khoan hắn là không có chút nào chuẩn bị tư tưởng, cho nên phản ứng của hắn đều là khách quan chân thực! Khi hắn nghe được 'Ác ma án' ba chữ về sau, xuất hiện rõ ràng khác thường hành vi, cái này đủ để chứng minh, tổ trưởng lời nói chạm tới hắn bí ẩn.

“Cho nên...” Ngô Tú Mẫn chỉ vào hai phần video nói nói, “ từ chuyên nghiệp của ta góc độ phán đoán, Hàn Khoan nhất định là biết một chút liên quan tới ác ma án nội tình!”

“Ngũ đại án chưa giải quyết một trong! Ha ha...” Miêu Anh lắc đầu cười nói, “ rốt cục bị ta đuổi kịp một kiện a! Mà lại... Còn gần trong gang tấc! Ai có thể nghĩ tới, ác ma án ác ma giết người, vẫn ở bên người chúng ta? Triệu Ngọc...” Nói, Miêu Anh hưng phấn mà kéo một cái Triệu Ngọc cánh tay, hỏi nói, “ buổi tối hôm nay, Hàn Khoan liền bị đưa về trại tạm giam! Chúng ta có phải hay không, hiện tại nhắc lại thẩm hắn một lần? Tiếp tục chúng ta chính diện tiến công đâu?”

“Không được...” Giờ phút này, Triệu Ngọc còn chưa từ vừa rồi trong kinh hãi lấy lại tinh thần, trong video, Hàn Khoan loại kia quỷ dị phản ứng, để hắn sợ hãi trong lòng, không rét mà run.

Hắn chậm hồi lâu, lúc này mới nói với Miêu Anh, “Hiện tại ngả bài, cái tác dụng gì cũng không được! Không có chứng cứ, chúng ta bây giờ mọi chuyện cần thiết đều là trống rỗng suy đoán, căn bản không có ngả bài tiền vốn!

“Mà lại... Ngươi không cảm thấy...” Triệu Ngọc phản hỏi nói, “ nếu như chúng ta thật cùng hắn ngả bài, hắn ngược lại sẽ không giống như bây giờ lo lắng sao?”

“Đúng vậy a!” Tằng Khả nói nói, “ xa xưa như vậy bản án, chúng ta đi chỗ nào tìm kiếm chứng cứ đi? Nếu như ác ma án dễ phá, chỉ sợ sớm đã phá!”

“Ta... Ân...” Ngô Tú Mẫn trầm tư nói nói, “ ta ngược lại thật ra có thể đem lão sư của ta mời đến, cho Hàn Khoan an bài một lần thôi miên! Nhưng là... Chậc chậc...” Ngô Tú Mẫn bất đắc dĩ nói với mọi người nói, “ vừa đến, thôi miên chưa chắc thật có thể có tác dụng;

“Thứ hai, coi như có tác dụng cũng không thể xem như hiện lên đường chứng cung cấp;

“Cái này thứ ba nha, thôi miên cùng phát hiện nói dối đồng dạng, bởi vì liên lụy tới người tư ẩn, đều cần thu hoạch được tương quan pháp luật cho phép mới được! Mà muốn thu hoạch được phê chuẩn, nhất định phải nắm giữ nhất định chứng cứ mới được! Thế nhưng là... Chúng ta không có cái gì a!

“Cho nên, căn cứ Hàn Khoan tình huống hiện tại, phía trên là không thể nào phê chuẩn!”

“Vậy tương đương nói hồi lâu nói vô ích mà!” Tằng Khả phiền muộn nói nói, “ muốn ta nhìn, Hàn Khoan khẳng định hoàn toàn chắc chắn, bảo đảm chúng ta cái gì cũng tra không được, cho nên mới dám đem

chúng ta tổ điều tra đặc biệt gọi qua! Tổ trưởng nói không sai, chúng ta tất cả đều bị người này lợi dụng!”

“Không kém bao nhiêu đâu!” Triệu Ngọc hậm hực nói nói, “ ta thật sự là đánh giá thấp cái này viết tiểu thuyết gia hỏa! Bất quá...” Nói đến đây, Triệu Ngọc trong mắt chợt thả lên ánh sáng, “Bất quá, mọi người cũng không cần thiết nhụt chí, chính tương phản, chúng ta hẳn là cảm thấy cao hứng mới đúng! Đừng quên, thứ nhất án chưa giải quyết không đầu nữ thi án, chúng ta đều có thể cầm xuống, còn có cái gì có thể làm khó được chúng ta?”

“Nói như vậy...” Miêu Anh chưa phát giác hưng phấn mà hỏi nói, “ ngươi lại nghĩ đến ý định quỷ quái gì rồi?”

“Không có!” Triệu Ngọc thản nhiên trả lời, “Hàn Khoan án cùng dĩ vãng bản án hoàn toàn khác biệt, người này tâm tư kín đáo, không phải như vậy mà đơn giản đi vào khuôn khổ người! Muốn để hắn nói ra chân tướng, chúng ta nhất định phải cầm tới xác thực chứng cứ mới được!

“Đương nhiên, mọi người cũng không cần quá gấp!” Hắn an ủi địa nói với mọi người nói, “ bởi vì cái gọi là thế không có việc gì khó, chỉ sợ lòng không bền, trước kia, chúng ta là bởi vì không có mục tiêu, cảm thấy mê mang, mới sẽ cảm thấy bản án khó phá. Nhưng bây giờ, chúng ta đã có mục tiêu rõ rệt, coi như so trước kia càng tiến lên một bước!”

“Nói đúng...” Tăng Khả vuốt mông ngựa địa nói nói, “ Vĩnh Tiến Đảo bên trên chính là như vậy, ngay từ đầu, chúng ta thấy không rõ chân tướng, cho nên phi thường hoang mang! Nhưng về sau, khi chúng ta bỗng nhiên khóa chặt Đậu Tự Lực về sau, lại phát hiện manh mối cùng chứng cứ vù vù địa đều tra ra được!”

“Đúng!” Triệu Ngọc gật đầu, “Chính là cái này ý tứ, đã chúng ta bây giờ khóa chặt Hàn Khoan có trọng đại hiềm nghi, như vậy chỉ cần chúng ta đem điều tra trọng điểm tất cả đều vây quanh hắn cùng ác ma án triển

khai, liền nhất định có thể có thu hoạch!”

“Ừm... Chúng ta trước đó...” Ngô Tú Mẫn chỉ vào trên bàn công tác văn kiện nói nói, “ đã đã điều tra không ít có quan hệ Hàn Khoan tư liệu, thế nhưng là, trong này giống như cũng không có phát hiện vấn đề gì...”

“Những này còn chưa đủ!” Triệu Ngọc chém đinh chặt sắt địa nói nói, “ còn thiếu rất nhiều! Ác ma án như vậy xa xôi, chúng ta nhất định phải đưa ánh mắt cũng thả càng xa mới được!”

“Đúng... Đúng rồi...” Tăng Khả lĩnh ngộ, UU đọc sách www. uukan Shu. com lúc này nói nói, “ ta hiện tại liền đi điều tra, ác ma án phát sinh một năm kia, Hàn Khoan đều đang làm gì?”

“Hắn lúc ấy còn tại Diệu Danh đến trường đâu!” Ngô Tú Mẫn nói nói, “ hắn là sắp tốt nghiệp một năm kia đi! Cho nên... Chúng ta muốn nặng điều tra, Hàn Khoan đang đi học lúc tình huống, xem hắn đều kết giao người nào, gặp chuyện gì?”

“Tốt! Vậy ta liền đi đem ác ma án tư liệu lấy ra, “ Miêu Anh nói nói, “ chúng ta một lần nữa đem ác ma án lật sách một lần!”

“Ta cho rằng...” Ngô Tú Mẫn lại nói, “ trong nhà vệ sinh, từ Hàn Khoan loại kia dị thường biểu hiện đến xem, ta cảm thấy ta cho lúc trước hắn làm ra tâm lý ước định, khả năng tồn tại sai sót! Hàn Khoan tâm lý triệu chứng khả năng có thỉnh thoảng tính khuynh hướng, cho nên, ta muốn một lần nữa phác thảo một phần ước định trắc nghiệm sách, lại cho hắn làm một lần kỹ càng tâm lý ước định!

“Nếu như ta có thể tìm tới hắn biến hóa trong lòng quy luật lời nói, nói không chừng, liền có thể đúng bệnh hốt thuốc, tìm tới nhược điểm của hắn!”

“Tốt!” Nhìn đến mọi người sĩ khí tăng nhiều tự tin hơn gấp trăm lần,

Triệu Ngọc cũng là rất cảm thấy vui mừng, hắn lúc này chỉ chỉ hai cái rương, nói nói, “ đã dạng này, vậy ta liền lại lật qua hai cái này cái rương đi, nhìn xem có phải hay không còn rơi xuống cái gì? Ta cảm thấy, ác ma án cần trọng điểm điều tra, nhưng Hàn Khoan giết vợ sự tình, chúng ta cũng không thể như vậy quẳng xuống...”

Chương 864: Thấy quỷ

“Danh xưng ngũ đại án chưa giải quyết một trong ác ma án, lại gọi liên hoàn tự sát án!” Miêu Anh cầm tư liệu, đối đám người giới thiệu nói, “ án này phát sinh ở năm 2002 tháng 8 đến năm sau 2 nguyệt chi ở giữa, cuối cùng ước trong vòng nửa năm, tại Bắc Thiên địa khu hết thảy xuất hiện 9 tên người bị hại!

“Cái này 9 tên người bị hại đều là chưa từng người hoặc vứt bỏ công trình kiến trúc bên trong té lầu mà chết, bởi vì tìm không thấy rõ ràng hắn giết vết tích, trong đó phần lớn bị định tính vì tự sát! Cho dù có hai kiện lấy mưu sát đã lập án, cũng cuối cùng chưa thể phá án.

“Bắc Thiên không phải chỉ đơn nhất một tòa thành thị, mà là phiếm chỉ Doanh Bình, Quảng An, Trường Phong cùng Bắc Thiên một vùng, bởi vì lúc ấy vụ án không có mạng lưới liên lạc, lại thêm tử vong phương thức xấp xỉ tự sát, điều tra thủ đoạn lạc hậu cùng về sau bộc phát SARS tình hình bệnh dịch, khiến cho vụ án này tại lúc ấy cũng không gây nên cảnh sát chú ý.

“Ngược lại là một năm sau, làm cảnh sát tiến hành toàn mạng lưới liên minh quốc tế loại bỏ thời điểm, mới bị một vị tỉ mỉ nhân viên cảnh sát phát hiện, đem cái này 9 tên người bị hại bản án liên hệ.

“Hắn phát hiện, cái này 9 vụ giết người người bị hại tử vong phương thức phi thường gần, hiện trường phát hiện án đặc thù cũng tồn tại rất nhiều điểm giống nhau, lại thêm đều tại một cái so sánh ngắn ngủi thời gian đoạn bên trong phát sinh, cho nên hắn nhận định cái này 9 vụ án tất nhiên tồn tại liên quan nào đó, đồng thời không thể coi thường!

“Thế là, hắn lập tức phác thảo văn kiện, từng cấp báo cáo, cuối cùng trình diện hình sự sảnh. Hình sự sảnh cũng là phi thường trọng thị, lúc này thành lập đặc biệt điều tra tiểu tổ, tiến về Bắc Thiên điều tra. Mà viết xuống sổ ghi chép bìa vàng kim chấn bang đội trưởng, liền là ngay lúc đó điều tra viên một trong!”

Nói đến đây, Miêu Anh thở phào, lúc này mới tiếp tục nói: “Nhưng mà, bởi vì khoảng cách vụ án phát sinh thời kì đã qua một năm, tổ điều tra đặc biệt điều tra tiến hành rất không thuận lợi. Hiện trường phát hiện án sớm đã cảnh còn người mất, mà ngộ hại người chết cũng là sớm đã hoả táng an táng, cũng tìm không được nữa có giá trị manh mối!

“Rơi vào đường cùng, bọn họ đành phải lấy người bị hại thân phận làm trọng điểm điều tra, thế nhưng là, bọn họ tiếc nuối phát hiện, 9 tên người chết không những giới tính, tuổi tác, thân phận không giống nhau, lẫn nhau ở giữa cũng đều không liên quan.

“Thông qua thăm viếng biết được, cái này 9 người cũng tất cả cũng không có bệnh trầm cảm chờ tâm lý vấn đề, theo người nhà của bọn hắn thân hữu nói, cho dù ai cũng sẽ không tin tưởng những người này chọn tự sát!

“Mặt khác, tổ điều tra đặc biệt tại thăm viếng hiện trường thời điểm, còn phát hiện qua một đầu mối quan trọng!” Miêu Anh từ cặp văn kiện bên trong móc ra một trương hình ảnh, nói với mọi người nói, “ bọn họ tại bên trong một cái hiện trường phát hiện án điều tra thời điểm, từng đã tìm được qua một vị người chứng kiến, cái kia người chứng kiến là tại hiện trường phát hiện án phụ cận ở lại nhặt ve chai lão nhân, theo hắn nói, hắn có trong hồ sơ phát cùng ngày, đã từng nhìn thấy —— quỷ! ! !

“Ầy. . .” Nói, Miêu Anh cầm trong tay hình ảnh giơ lên cao cao, “Bức tranh này phiến liền là cảnh sát căn cứ người chứng kiến miêu tả họa xuống cái kia quỷ!”

Trước mọi người đã hiểu qua ác ma án đại thể tình huống, tự nhiên đối cái này cái gọi là “Quỷ” cũng không xa lạ gì. Nhưng gặp trên hình ảnh vẽ xuống cái kia quỷ,

Sinh ra hai con uốn lượn sừng thú, hai mắt huyết hồng, thính tai như lợi đao, miệng bên trong răng nanh doạ người!

“Người chứng kiến nói, “ Miêu Anh chỉ vào hình ảnh nói nói, “ vào lúc ban đêm, hắn đi ra đi vệ sinh thời điểm, đột nhiên nhìn thấy đối diện bỏ trống trên đại lầu bốc lên một cỗ lục quang! Mà lục quang bên trong, hắn liền thình lình thấy được cái này lệ quỷ, dọa đến hắn tranh thủ thời gian chui vào phòng, còn kém chút mà dọa ra mao bệnh!

“Thông qua vẽ bản đồ về sau, “ Miêu Anh lại một lần nữa chỉ vào hình ảnh nói nói, “ có chuyên gia nhận ra, cái này cái gọi là 'Quỷ', chính là phương tây thần thoại ác ma trong truyền thuyết! Bởi vậy, ác ma án thuyết pháp như vậy lưu truyền đến nay!

“Bởi vì án này tràn đầy thần bí quỷ dị sắc thái, cho nên từ xưa tới nay, một mực lần thụ truyền thông ưu ái, đối to lớn tứ tuyên truyền, thậm chí còn có làm truyền hình căn cứ án này quay chụp phim, rộng làm người biết.

“Chính là bởi vì đủ loại này nhân duyên, ác ma án mới từ rất nhiều đại án án chưa giải quyết bên trong trổ hết tài năng, từ đây đưa thân ngũ đại án chưa giải quyết liệt kê!” Nói xong, Miêu Anh cười ý vị thâm trường một tiếng, “Hiện nay, Bạch Sơn đập chứa nước án đã kết. Không đầu nữ thi án cũng bị chúng ta phá án và bắt giam! Nếu là lần này, lại có thể đem ác ma án giải quyết. . . Vậy coi như thật lợi hại!”

“Chỉ mong. . .” Tăng Khả chắp tay trước ngực cầu nguyện nói, “ Hàn Khoan thật cùng ác ma án có quan hệ a? Hy vọng có thể từ trên người hắn tìm tới đột phá khẩu a!”

“Ác ma án phát sinh một năm kia, “ Ngô Tú Mẫn chỉ vào bạch bản bên trên tư liệu nói nói, “ chính vào Hàn Khoan tại Diệu Danh đi học cuối cùng một năm! Diệu Danh tại Đồng Giang tỉnh, cùng Bắc Thiên cách xa nhau ngàn dặm, lúc kia, Hàn Khoan còn đang đi học, như thế nào cùng ác ma án dính líu quan hệ đây này?”

“Ta tra xét một cái tư liệu, không may. . .” Tăng Khả lắc đầu thán nói, “ Hàn Khoan năm đó đi học cái kia ngôi trường học, đã triệt để hoàng gian hàng, mà lại thất bại hơn n năm, cơ bản tìm không đến bất luận cái gì tài liệu!”

“Vậy liền điều tra một chút Hàn Khoan đồng học ghi chép, group bạn học, từ bạn học của hắn trên thân bỏ công sức tìm kiếm!” Miêu Anh nói nói, “ vô luận như thế nào, chúng ta cũng phải biết rõ ràng Hàn Khoan đến trường thời điểm tình huống cặn kẽ!”

“Rõ!” Tăng Khả gật đầu, tranh thủ thời gian dựa theo Miêu Anh phân phó đi làm.

Ai ngờ, chính lúc này, văn phòng đại môn bỗng nhiên mở ra, nhưng gặp Nhiễm Đào ôm một cái máy tính thùng máy, từ bên ngoài đi vào.

“Ai? Nhiễm Đào, ngươi làm máy tính làm cái gì?” Ngô Tú Mẫn nghi ngờ hỏi một câu.

“Ngươi hỏi ta chăng? Ta chỗ nào biết?” Nhiễm Đào nhanh chóng ôm thùng máy, đi vào Triệu Ngọc trước mặt nói nói, “ là tổ trưởng để cho ta làm!”

“Ừm. . . Đúng, đúng!” Giờ này khắc này, Triệu Ngọc còn đang cẩn thận địa tra xét cái kia hai cái cái rương tài liệu bên trong, cũng không có nghe Miêu Anh đám người nói chuyện, cũng không có đặc biệt chớ để ý ôm máy vi tính Nhiễm Đào, chỉ là cũng không ngẩng đầu lên địa nói nói,

“ đem máy tính thả Tằng Khả chỗ ấy đi, để Tằng Khả hảo hảo điều tra thêm. . .”

“A, tốt!” Nhiễm Đào quay người đem máy tính đặt ở Tằng Khả trên mặt bàn, “Ầy, nhỏ từng, giao cho ngươi!”

“Cái này. . . Đây là cái gì nha?” Tằng Khả ngoài ý muốn, “Muốn ta tra cái gì?”

“Là Trương Tỉnh Như máy vi tính làm việc!” Nhiễm Đào nói nói, “ ta hỏi qua bọn họ quản lý, Trương Tỉnh Như ngộ hại về sau, bọn họ không hề động qua máy vi tính này, tổ trưởng để ngươi tra, ngươi liền điều tra thêm chứ sao. . .”

“Cái này. . .” Tằng Khả nhìn một chút Triệu Ngọc, không rõ là dụng ý gì?

“Không có gì. . .” Triệu Ngọc một mặt nhận thật cẩn thận địa liếc nhìn tư liệu, một mặt nói với Tằng Khả, “Trọng điểm tra một chút Trương Tỉnh Như trình duyệt ghi chép, nhất là vụ án phát sinh trước đoạn thời gian đó bên trong! Nhìn xem Trương Tỉnh Như đều lên qua nào trang web. . .”

“Nha. . . Nha. . .” Tằng Khả gật đầu, lập tức lắp đặt liên tiếp tuyến, động lên tay.

“Triệu Ngọc. . . Ngươi. . .” Miêu Anh nhìn xem Triệu Ngọc chăm chú dáng vẻ, nhịn không được hỏi một câu, “Ngươi thật cho rằng, cái này hai cái rương đồ vật bên trong, còn có thể tìm tới đầu mối mới?”

“Ừm. . . Không xác định, nhưng vẫn là phải tìm tìm nhìn mà!” Triệu Ngọc ngoài miệng nói không xác định, nhưng trên thực tế vừa vặn tương phản. Bởi vì, hắn hôm nay phó bản kỳ ngộ vị trí, rõ ràng chỉ thị hai cái này cái rương. Hệ thống cho tới bây giờ sẽ không nói nhảm, cho nên hắn tin tưởng vững chắc, nhất định có thể từ hai cái này trong rương tìm tới

thứ gì. . .

“Ta cảm thấy. . .” Miêu Anh nhìn xem Triệu Ngọc nói nói, “ chúng ta có lẽ còn muốn đem Hàn Khoan viết qua tất cả tiểu thuyết, tất cả đều tìm đến xem xét một lần mới tốt! Bởi vì cái gọi là biết người biết ta trăm trận trăm thắng, chúng ta hắn là. . .”

Ai ngờ, Miêu Anh còn chưa nói xong, nàng liền thình lình nhìn thấy, Triệu Ngọc ánh mắt đột nhiên ngừng lưu tại một trương đóng dấu trên giấy, hắn tựa hồ là từ trên tờ giấy kia chú ý tới cái gì, đúng là đem giấy nâng tại trước mặt, để ánh nắng càng thêm toàn diện địa chiếu xạ ở phía trên. . .

“Làm sao. . . Có vấn đề sao?” Miêu Anh bị Triệu Ngọc động tác hấp dẫn tới.

“Trương này là người nào đó cho vay phê duyệt biên lai, Trương Tỉnh Như làm, đóng dấu trên giấy xuất hiện thiếu Mặc, UU đọc sách www. uukan Shu. com hắn là không còn giá trị rồi!” Triệu Ngọc con mắt không nháy mắt mà nhìn chằm chằm vào tờ giấy kia, không giải thích được tới một câu.

“Ừm. . .” Miêu Anh vội hỏi, “Cái này còn nói rõ cái gì?”

“Biên lai bên trên có ngày, là Trương Tỉnh Như tử vong trước 10 ngày! Còn có, cái này vốn là một phần hoàn chỉnh biên lai, nhưng là, từ số trang bên trên nhìn, tại trang này trước đó cái kia một tờ, bị người cho rút đi!” Triệu Ngọc lại tới một câu.

“Cái kia. . .” Miêu Anh suy đoán, “Ngươi cảm thấy, cái này xin cho vay người. . . Có vấn đề?”

“Không! Là giấy có vấn đề!” Nói đến đây, Triệu Ngọc rốt cục ngẩng đầu lên, từ trên bàn quơ lấy một chi bút chì, sau đó con mắt sáng ngời sáng

lên nói với mọi người nói, “ các vị, chứng kiến kỳ tích thời khắc, sắp đến!”

Nói xong, hắn đem bút chì ngòi bút nghiêng đặt ở trên tờ giấy kia, sau đó nhanh chóng bôi lên.

Theo hắn bôi lên, bút chì dần dần thoa khắp trang giấy một phần trong đó, kết quả, ngay tại ánh nắng chiếu rọi, một cái kinh người đồ án từ bôi lên chỗ sôi nổi mà ra!

Nhưng gặp, bức đồ án kia chính là một cái đầu bên trên có hai con cong cong sừng thú, tai nhọn nhọn, răng nanh run run —— ác ma! !

Chương 865: Ai là ác ma

“Ta hiểu được! Ta rốt cuộc hiểu rõ! Nguyên lai... Ân...” Triệu Ngọc nhìn xem trên giấy thình lình hiển hiện ác ma, nhịn không được biểu lộ cảm xúc, nhưng phát một nửa, lại ý thức được chính mình nói lỡ miệng, liền tranh thủ thời gian im tiếng.

Bất quá, giờ này khắc này, những người khác tất cả đều bị trên giấy ác ma trấn trụ, cũng không có lưu ý đến Triệu Ngọc trong lời nói có gì không ổn.

“Cái này. . . Ác ma này...” Tằng Khả chỉ vào đóng dấu giấy nói nói, “ cùng ác ma án bên trong ác ma giống nhau như đúc, cho nên không phải là cái gì trùng hợp a?”

Nhìn thấy không người nói chuyện, Tằng Khả lại tiếp tục nói: “Tờ giấy này là Trương Tỉnh Như, nói cách khác, Trương Tỉnh Như phía trước một trang giấy bên trên vẽ xuống một ác ma? Như vậy... Nàng tại sao muốn họa ác ma đâu? Chẳng lẽ... Chúng ta hoàn toàn sai lầm? Chân chính cùng ác ma án có quan hệ người, nhưng thật ra là Trương Tỉnh Như! ? Mà không phải Hàn Khoan! ?”

“Cái này. . .”

Tằng Khả, nhất thời để không khí hiện trường càng tăng áp lực hơn ức. Mỗi người đều khóa chặt lông mày, như rơi trong sương mù...

“Uy... Các ngươi đây là làm cái gì đâu?” Nhiễm Đào buồn bực, “Làm sao bất thình lình, lại bứt lên ác ma án tới? Hàn Khoan sự tình còn chưa

hiểu đâu thế nhưng là...”

“Không... Không phải...” Triệu Ngọc chân mày nhíu chặt, nói với Tằng Khả, “Ta... Ta vừa rồi... Cũng không phải ý tứ này tới, ta chẳng qua là cảm thấy, Trương Tỉnh Như nhưng có thể biết thứ gì, cho nên mới tìm nàng văn kiện, nhưng là , ấn lý thuyết, nàng không nên cùng ác ma án có quan hệ gì a?”

“Không thể nào?” Miêu Anh quyệt miệng, “Triệu Ngọc, đồ án là ngươi tìm ra, ngươi không biết? Ngươi vừa rồi không còn nói ngươi rốt cuộc hiểu rõ sao?”

Triệu Ngọc cái gọi là minh bạch, chính là hắn rốt cuộc hiểu rõ hệ thống ý tứ, phó bản kỳ ngộ chỉ thị cái kia hai rương tư liệu, vì chính là muốn hắn tìm tới ác ma này đồ án. Thế nhưng là.. . Còn ác ma này đồ án đến cùng đại biểu cho cái gì, hắn lại chỗ nào nghĩ được rõ ràng?

“Ta...” Triệu Ngọc đành phải nói nói, “ ta mới vừa rồi còn rất minh bạch, nhưng bây giờ lại là hồ đồ rồi! Ầy...” Hắn chỉ vào ác ma đồ án nói nói, “ ta xuyên thấu qua dương phản xạ ánh sáng, nhìn thấy tờ giấy này bên trên có lưu dấu vết, mà trang trước giấy lại không thấy, cho nên liền nghĩ đến dùng bút chì bôi lên một cái, đồ án liền đi ra thôi! Nhưng là... Ta không nghĩ tới, sẽ xuất hiện một ác ma a?

“Rất rõ ràng, phía trước một trang giấy bên trên họa ác ma người, liền là Trương Tỉnh Như, nhưng là, về phần nàng tại sao muốn họa cái này đồ án, vẽ xong về sau, vì cái gì lại phải xé toang, ta cũng không biết!”

“Tổ trưởng...” Ngô Tú Mẫn tại một phen chăm chú suy tư sau nói nói, “ coi như ác ma đồ án là Trương Tỉnh Như vẽ, cũng chưa chắc liền có thể nói rõ, nàng cùng ác ma án có quan hệ!

“Các ngươi quên, chúng ta không phải một mực tại hoài nghi Hàn Khoan, nghĩ biết rõ ràng hắn giết vợ lý do sao? Như vậy,

Chân tướng sẽ sẽ không là như vậy? Trương Tỉnh Như từ Hàn Khoan nơi đó phát hiện cùng ác ma án có liên quan đồ vật, cho nên nàng bắt đầu hoài nghi Hàn Khoan, lúc này mới vẽ xuống cái này đồ án?"

"Đúng đúng đúng!" Triệu Ngọc liên tục không ngừng địa nói nói, " ta ngay từ đầu chính là cái này ý tứ, mới vừa rồi bị Tằng Khả vừa nói như vậy, có chút hù dọa! Kỳ thật, ta để Nhiễm Đào đi chuyển Trương Tỉnh Như máy tính, cũng là muốn xem một chút, Trương Tỉnh Như có phải hay không trong bóng tối điều tra lấy cái gì, lại không nghĩ rằng sẽ là như vậy!"

"Nha..." Miêu Anh gật đầu, "Trương Tỉnh Như phát hiện Hàn Khoan bí ẩn, nàng lo lắng Hàn Khoan thật là ác ma án hung thủ, cho nên mới sẽ có trong hồ sơ phát trước biểu hiện được như vậy dị thường, nhìn qua là có tâm sự dáng vẻ!

"Nàng hoài nghi Hàn Khoan sự tình, cho nên liền bắt đầu âm thầm điều tra, nhưng cuối cùng vẫn là bị Hàn Khoan phát hiện! Hàn Khoan lo lắng Trương Tỉnh Như vạch trần hắn, cho nên tiên hạ thủ vi cường, tới một cái giết người diệt khẩu! Cái này không rồi cùng ta trước đó thiết tưởng đồng dạng sao?"

"Đúng!" Triệu Ngọc cũng là nhẹ nhàng thở ra, một mặt lau mồ hôi, một mặt chỉ vào Tằng Khả nói nói, " nhưng là, Tằng Khả câu nói mới vừa rồi kia, thật sự là có chút dọa người! Nếu như Trương Tỉnh Như cũng là ác ma án thủ phạm, như vậy, ý nghĩ của chúng ta... Ân... Như vậy... Ân..."

Ai ngờ, làm Triệu Ngọc sau khi nói đến đây, trên thân lại khó mà ức chế mà bốc lên một lớp da gà...

Nhìn thấy Triệu Ngọc biểu lộ khác thường, Miêu Anh cũng là toàn thân run rẩy một chút, lập tức có loại suy nghĩ tỉ mỉ cực sợ cảm giác, nhịn không được run giọng nói ra:

“Chẳng lẽ... Ác ma án không riêng gì cùng Hàn Khoan có quan hệ, còn cùng cái đôi này, tất cả đều có quan hệ! ? Không phải Hàn Khoan giết người diệt khẩu, mà là hai tên hung thủ xuất hiện nội chiến sống mái với nhau?

“Cái này. . . Hai người này, rốt cuộc là ai! ! ?”

“Ta... Ta ta...” Lúc này, Ngô Tú Mẫn cũng là có chút thần kinh hỗn loạn, nàng dạ nửa ngày sau, mới khó khăn nói nói, “ ta cái này điều lấy một cái Trương Tỉnh Như tư liệu!”

“Không thể nào?” Tằng Khả vẫn còn tại mộng trong vòng, “Có phải hay không... Ta lại nói sai lời gì rồi?”

“Uy, các vị...” Nhiễm Đào giống Mộc Đầu Nhân hàng vỉa hè Khai hai tay hỏi nói, “ có người hay không có thể nói cho ta biết, đến cùng xảy ra chuyện gì? Họa phong đột biến a, các ngươi đây là tập thể trúng tà sao? Ác ma án đến cùng là cái gì quỷ?”

“Đào ca... Vẫn là ta nói cho ngươi đi...” Tằng Khả mau đem Nhiễm Đào kéo qua một bên, đem tình tiết vụ án mới nhất tiến triển báo cho hắn, kết quả, làm Nhiễm Đào biết nói ra chân tướng về sau, cả người nhất thời cũng không tốt...

“Ông trời ơi..!” Ai ngờ, không ra một phút đồng hồ, Ngô Tú Mẫn liền bỗng nhiên quát to một tiếng, chỉ mình màn ảnh máy vi tính, run rẩy nói nói, “ Trương Tỉnh Như lại là tại Trường Phong bưu chính chuyên trường học tốt nghiệp! Nàng so Hàn Khoan nhỏ hai tuổi, nói cách khác, nàng tại Trường Phong đi học năm đó, đúng lúc là ác ma án phát sinh thời điểm!”

“Trường Phong liền là thuộc về Bắc Thiên địa khu! Nói như vậy, có khả năng nhất là ác ma án hung phạm người —— là nàng! ! ?” Miêu Anh

cũng là khiếp sợ không gì sánh nổi địa nói nói, “ nhìn tới... Ý nghĩ của chúng ta, được làm ra trọng đại điều chỉnh! Tại hai vợ chồng này trên thân, đến cùng ẩn giấu đi bí mật gì?”

“Không thể nào?” Triệu Ngọc cũng là có chút luống cuống tay chân, hắn vạn lần không ngờ, tình tiết vụ án sẽ phức tạp đến tình trạng như thế. Ác ma án còn chưa chính thức bắt đầu điều tra, liền đã xuất hiện tràn đầy quỷ dị!

“Chờ. . . chờ một chút...” Lúc này, Tăng Khả cũng bỗng nhiên đối với mình máy tính cao giọng nói nói, “ ta tìm được! Ông trời của ta, Ngô Tú Mẫn xem ghi chép bên trên hoàn toàn chính xác có cái gì! Nguyên lai, nàng có trong hồ sơ phát trước hai tuần lễ thời điểm, đã từng lục soát qua 'Ác ma' còn có 'Bắc Thiên ác ma án' chờ từ đầu... Xem thời gian... Oa! Nàng liên tiếp tra xét vài ngày đâu...”

“Ồ?” Miêu Anh lại kinh ngạc thêm một lần, “Ác ma án hung thủ, thật chẳng lẽ là Trương Tỉnh Như?”

“Không... Không đúng sao?” Triệu Ngọc nhíu mày suy tư nói, “ nếu như Trương Tỉnh Như liền là ác ma án hung thủ, như vậy nàng tại mình trên máy vi tính tra ác ma án, coi như hoàn toàn không hợp lý!”

“Nhưng ngươi không có thể phủ nhận...” Miêu Anh phản bác Triệu Ngọc nói, “ Trương Tỉnh Như là tại dư vị chuyện cũ a? Làm làm ác ma án hung thủ, nàng có lẽ có một loại nào đó cảm giác thành tựu! Cho nên phải được thường tại trên mạng dư vị một cái?”

“Không phải là không có loại khả năng này!” Ngô Tú Mẫn nói ra, UU đọc sách www. uukan Shu. com “Có thể phạm phải ác ma án hung thủ, tất nhiên tồn tại trọng đại tâm lý vấn đề, lại thêm cảnh sát nhiều năm như vậy cũng không phá án, là có khả năng hình thành một loại cuồng vọng hình thái ý thức!”

“Được rồi, đi! Đừng có lại Hồ đoán đoán bậy!” Triệu Ngọc khoát tay nói nói, “ kỳ thật, muốn muốn chứng minh Trương Tỉnh Như phải chăng cùng ác ma án có quan hệ, có một cái lại trực tiếp bất quá biện pháp!”

“Biện pháp gì?” Miêu Anh vội hỏi.

“Cái này còn không đơn giản?” Triệu Ngọc nói nói, “ người chết a? 9 người đâu! Tra một chút cái này 9 người cùng Trương Tỉnh Như có hay không liên quan, không liền thành?”

“Đúng a! Đơn giản như vậy biện pháp, chúng ta làm sao tất cả đều quên rồi?” Tằng Khả thở dài một tiếng, lập tức bắt đầu tay điều tra.

Ai ngờ, nhưng vào lúc này, văn phòng đại môn bỗng nhiên bị người gõ vang, ngay sau đó, hai vị Hoàng Kim cục cảnh sát cục trưởng cầm một phần văn kiện, sợ hãi địa đi đến.

“Ừm... Triệu tổ trưởng, thật sự là không có ý tứ, chúng ta thật đã tận lực! Nhưng là...” Nói, hắn đem văn kiện trong tay đưa cho Triệu Ngọc, nói nói, “ thượng cấp vẫn đồng ý Hàn Khoan nộp tiền bảo lãnh xin, chúng ta... Nhất định phải thả người!”

Chương 866: Cải tà quy chính

“Không được!” Miêu Anh kiên quyết nói nói, “ Hàn Khoan rõ ràng có trọng đại hiềm nghi, sao có thể thả người đâu?”

“Ừm... Cái này. . .” Lưu cục trưởng khó xử địa nói, “Các vị điều tra viên đồng chí, chúng ta đương nhiên là nghĩ hết lực phối hợp, nhưng là, Hàn Khoan sự tình, chúng ta thật là bất lực! Nếu như, các ngươi còn muốn kéo dài thẩm vấn kỳ, không bằng lợi dụng các ngươi đặc quyền, cho tỉnh thính bên kia thực hiện một chút áp lực đi!”

“Thế nhưng là... Chúng ta đã sử dụng qua đặc quyền!” Ngô Tú Mẫn bất đắc dĩ nhắc nhở Miêu Anh một tiếng, “Bằng không, cũng không có khả năng nhốt Hàn Khoan 72 giờ.”

“Triệu Ngọc...” Miêu Anh hướng Triệu Ngọc đưa mắt liếc ra ý qua một cái, ý kia là để Triệu Ngọc nghĩ biện pháp giữ Hàn Khoan lại.

Ai ngờ, Triệu Ngọc lại nghiêm túc xông hai vị cục trưởng khoát tay áo, nói ra: “Vất vả hai vị, đã chúng ta đều là tại chiếu chương làm việc, vậy liền theo chương trình đi thôi! Chúng ta mặc dù là tổ điều tra đặc biệt, nhưng cũng nhất định phải tuân thủ pháp chế, cho nên, các ngươi nhanh đi làm đi, không cần phải để ý đến chúng ta...”

Đạt được Triệu Ngọc đồng ý, hai vị cục trưởng liên tục không ngừng địa cáo từ.

“Triệu Ngọc...” Người đi về sau, Miêu Anh lập tức lườm Triệu Ngọc một chút, dùng ngón tay trỏ điểm hắn nói nói, “ Tốt a... Mau nói, ngươi

có phải hay không lại nghĩ đến cái gì chủ ý ngu ngốc rồi?”

“Không có... Không có...” Triệu Ngọc mồ hôi đều xuống.

“Ta không rõ...” Nhiễm Đào bỗng nhiên nói nói, “ hiện tại Hàn Khoan rõ ràng cùng ác ma án có trọng đại hiềm nghi, chúng ta vì cái gì không cần ác ma án đến khởi tố hắn đâu? Nói như vậy, hắn không liền có thể tiếp tục ăn cục cảnh sát cơm hộp rồi?”

“Ta ngất!” Ngô Tú Mẫn lắc đầu thán nói, “ chúng ta dùng chứng cớ gì đến khởi tố hắn đâu? Chỉ bằng hắn trong nhà cầu nổi điên tiểu trong quần? Vẫn là bằng tờ giấy này bên trên ác ma chân dung? Nếu là chúng ta chỉ bằng một cái suy đoán liền đi cáo hắn, vậy chúng ta tổ điều tra đặc biệt tránh không được một chuyện cười?”

“Đúng vậy a! Chúng ta tin tưởng...” Tằng Khả bất đắc dĩ nói nói, “ nhưng nghe tại đừng người trong tai, liền là thiên phương dạ đàm! Ác ma án phát sinh ở Bắc Thiên, Hàn Khoan lại tại Hoàng Kim thành! Ác ma kia án khởi tố hắn, vậy chúng ta liền đợi đến chịu lôi đi!”

“Chúng ta tổ điều tra đặc biệt có một cái chuyên án điều tra đặc quyền, “ Triệu Ngọc nói nói, “ liền là đang điều tra mục tiêu vụ án thời điểm, có được so nơi đó cảnh sát càng lớn quyền hạn! Nhưng là, cái này điều tra đặc quyền, là cần tại mục tiêu sở tại địa, hoặc là có trọng đại chứng cứ duy trì dưới mới có thể có hiệu lực, cũng không thích hợp tại Hàn Khoan tình huống. Còn nữa nói, căn cứ hiện tại điều tra chỉ hướng, tựa hồ Trương Tỉnh Như mới cùng ác ma án càng gần một chút!”

“Nói tóm lại, chính là chúng ta chứng cứ quá ít!” Ngô Tú Mẫn nói.

“Hừ, giả bộ a ngươi liền!” Miêu Anh nhìn thấy Triệu Ngọc, lạnh lùng nói nói, “ ta cũng không tin, ngươi cái này tuyệt thế vô lại, thật sẽ cải tà quy chính! Nói, ngươi có phải hay không đã nghĩ kỹ ý định gì?”

“Đừng nói giỡn!” Triệu Ngọc lắc đầu nói nói, “ mục đích của chúng ta là muốn phá án, chết cắn Hàn Khoan có ý nghĩa gì? Yên tâm! Ta đã thông báo Ba Thần bọn họ, muốn bọn họ về sau 24 giờ mọi thời tiết giám thị Hàn Khoan, sáng hắn cũng chạy không ra lão tử lòng bàn tay! Đến lúc đó, chỉ cần một tìm tới hữu lực chứng cứ, chúng ta lập tức lại bắt hắn trở lại chính là!”

“Triệu Ngọc...” Miêu Anh bỗng nhiên ý thức được Triệu Ngọc khả năng tại nói thật, nhất thời đổi sắc mặt, giận uống nói, “ ngươi là tổ điều tra đặc biệt tổ trưởng, ngươi thật không rõ hay là giả không rõ? Nếu như Hàn Khoan thật là ác ma án trọng đại người hiềm nghi, chúng ta tuyệt đối không thể thả hổ về rừng a!

“Hắn viết nhiều năm như vậy tội án tiểu thuyết, chỉ là giết vợ một án, liền đem chúng ta xoát xoay quanh! Nếu là thả hắn ra ngoài, chỉ bằng Ba Thần bọn họ, có thể chằm chằm đến ở?”

“Đúng a!” Ngô Tú Mẫn lo lắng địa nói nói, “ coi như không có ác ma án, Hàn Khoan giết vợ hiềm nghi cũng là lại không hơn được! Người đeo nhân mạng kiện cáo, Hàn Khoan tuyệt đối sẽ không đàng hoàng! Nghĩ biện pháp gì, cũng phải đem hắn lưu ở cục cảnh sát!”

“Như vậy đi!” Nói, Miêu Anh từ trên bàn công tác cầm lên một thanh cắt giấy đao, nói với Triệu Ngọc, “Nghe nói qua câu nói kia sao? Không sợ cảnh sát móc súng, liền sợ cảnh sát cầm đao?”

“Cái gì?” Tằng Khả bọn người nghe không rõ.

“Ta đi...” Triệu Ngọc thế nhưng là cái lão giang hồ, nhất thời liền lĩnh ngộ Miêu Anh ý tứ.

“Thời kì phi thường, đúng vô cùng đợi!” Miêu Anh nghiêm túc đem cắt giấy đao giao cho Triệu Ngọc, “Chúng ta không oan uổng một người tốt, nhưng là, cũng không thể bỏ qua một cái người xấu! Triệu Ngọc, ngươi

làm cái này, thế nhưng là lại người trong nghề bất quá đi!”

“Ta...” Triệu Ngọc đầy sau đầu hắc tuyến, cầm lấy đao trong tay tử nói nói, “ Miêu Miêu a... Chúng ta là cảnh sát nhân dân, vẫn là tổ điều tra đặc biệt chuyên viên! Sao có thể làm như vậy bỉ ổi, xấu xa như vậy sự tình đâu? Là, ta thừa nhận, trước kia ta đích xác có như vậy ném một cái ném đùa nghịch lưu manh thói quen xấu, nhưng là, muốn ta nói thế nào ngươi mới có thể hiểu, lão tử hiện tại thật cải tà quy chính!”

“Không thể nào?” Nhiễm Đào nghe không hiểu, vội vàng tiến lên khuyên can, “Tổ trưởng, ngươi không phải là muốn cùng Hàn Khoan động dao a? Cái này nhưng không được, không được!”

“Liền xông ngươi mở miệng một tiếng 'Lão tử', ta cũng không tin ngươi cải tà quy chính!” Miêu Anh chăm chú địa nắm một cái Triệu Ngọc tay, nói nói, “ chờ một lúc, ngươi chỉ cần thừa dịp bất ngờ mà thanh đao tử nhét vào Hàn Khoan trong tay, tất cả vấn đề liền tất cả đều giải quyết!”

“A?” Nhiễm Đào giờ mới hiểu được có ý tứ gì, nhất thời mặt như bụi đất, “Cái kia... Như vậy sao được? Các ngươi muốn vu cáo Hàn Khoan cầm giới đánh lén cảnh sát? Cái này. . .”

“Ai!” Lúc này, Triệu Ngọc bất đắc dĩ thở dài một tiếng, đem cắt giấy đao trực tiếp ném vào thùng rác, nói với Miêu Anh, “Miêu Miêu a! Nhìn tới... Là ta đem ngươi cho làm hư! Ngươi xem một chút, này chỗ nào còn là năm đó cái kia nhiệt huyết thiêu đốt, can thiệp chuyện bất bình Miêu Nhân Phượng a?

“Vâng, Hàn Khoan hoàn toàn chính xác có trọng đại hiềm nghi! Bản án không có phá, chúng ta không thể để cho hắn rời đi cục cảnh sát hoặc trại tạm giam. Nhưng là, chúng ta cũng không thể sử dụng loại này hạ lưu thủ đoạn a? Thân yêu, “ Triệu Ngọc thấm thía nói nói, “ ta đã đáp ứng ta cha vợ, chẳng những muốn bảo vệ ngươi chu toàn, còn muốn cho ngươi hạnh phúc khoái hoạt, thế nhưng là... Nếu như ta thật cho Hàn

Khoan đưa đao, ngươi còn thế nào hạnh phúc khoái hoạt đâu?

“Lại nói, đưa đao loại này hạ lưu thủ đoạn, hiện tại liền ngay cả lăn lộn giang hồ đều khinh thường đâu! Làm như vậy, chúng ta cùng những cái kia không có điểm mấu chốt tội phạm, có cái gì khác nhau, đúng không?”

Có thể là mọi người đối Triệu Ngọc lưu manh bản tính đã thành thói quen, hiện tại đột nhiên nhìn thấy Triệu Ngọc hiên ngang lẫm liệt, dõng dạc nói về đại đạo lý, không khỏi tất cả đều ngây ngẩn cả người.

Nhất là Miêu Anh, nàng căn bản không thể tin được, lần này nghĩa chính ngôn từ lời nói, sẽ từ Triệu Ngọc miệng bên trong nói ra. Chẳng lẽ... Nàng ở trong lòng yên lặng thầm nghĩ, chẳng lẽ... Triệu Ngọc thật đã cải tà quy chính rồi?

Kết quả, mọi người ở đây kinh ngạc thời điểm, văn phòng đại môn thình lình rộng mở, nhưng gặp vui sướng Thôi Lệ Châu cơ hồ là từ bên ngoài nhảy tiến đến.

“Lão đại, lão đại!” Thôi Lệ Châu một bên nhảy, một bên hưng phấn mà xông Triệu Ngọc hô nói, “ ngươi giao cho ta nhiệm vụ, ta đã thỏa thỏa địa làm xong! Ta trả lại cho ngươi bớt đi hai ngàn khối tiền đâu, Ây! Coi như tiền hoa hồng, nhét ta trong túi a!”

“Cái này. . .” Nhìn thấy Thôi Lệ Châu về sau, Triệu Ngọc bỗng nhiên trong lòng xiết chặt, mau đem ngón trỏ đặt ở bên miệng khoa tay, ý kia là để Thôi Lệ Châu nhanh lên một chút ngậm miệng.

Nhưng mà, Miêu Anh tâm tư nhanh nhẹn, nhất thời liền nhìn ra chuyện ẩn ở bên trong, vội vàng hướng Thôi Lệ Châu hỏi: “Thật sao? Thật làm xong đều?”

“Cái kia còn là giả?” Thôi Lệ Châu vỗ bộ ngực nói nói, “8000 khối tiền

liền làm xong Trương Tỉnh Phong, hắn hiện tại đã tại Hoàng Kim đội cảnh sát hình sự ký tên đồng ý đâu! Nhìn ân huệ a các ngươi liền, cam đoan Hàn Khoan chân trước còn không có bước ra cục cảnh sát, chân sau liền sẽ bị một lần nữa bắt trở lại thẩm vấn!”

Ba... Triệu Ngọc dùng sức vỗ vỗ trán, hận tìm không được một cái lỗ để chui vào.

“Ồ? Tiểu Thôi, ngươi cẩn thận nói một chút, “ Miêu Anh tràn đầy khuôn mặt tươi cười hỏi nói, “ Trương Tỉnh Phong khởi tố, thật có thể giữ Hàn Khoan lại sao?”

“Đó là dĩ nhiên!” Không biết Thôi Lệ Châu là cố ý còn là thế nào lấy, nàng lúc này đem Triệu Ngọc an bài phun một cái vì nhanh, “Trương Tỉnh Phong hướng cảnh sát báo cáo, nói hắn có thể chứng thực, Hàn Khoan cõng tỷ tỷ của hắn, cùng một cái tên là Trương Mỹ Lệ nữ nhân làm qua ngoài giá thú tình. Mà cái này Trương Mỹ Lệ lại tại một năm trước bỗng nhiên mất tích không thấy, hắn hoài nghi là Hàn Khoan sát hại nàng, cho nên phải hướng cảnh sát báo cáo Hàn Khoan! Cho nên, cảnh sát khẳng định phải cẩn thận điều tra chuyện này, đương nhiên không thể thả người?”

“Ồ? Cái kia Trương Mỹ Lệ...” Miêu Anh tra hỏi thời điểm, nhẹ nhàng địa lườm Triệu Ngọc một chút.

“Đương nhiên là lão đại cho biên ra tới... Ha ha ha... Lão Đại ta thật sự là thật tài tình! Còn nói với ta cái gì đá ở núi khác có thể công cái gì cái gì đâu! Trâu * bức...” Thôi Lệ Châu hì hì cười một tiếng, quay người liền đi uống nước.

Mà Miêu Anh bên này, lại cùng Ngô Tú Mẫn bọn người quơ lấy trên bàn sách vở báo chí, cùng một chỗ hướng Triệu Ngọc ném tới...

Chương 867: Không sợ ăn dấm

“Chiêu này mà thật là thật độc!” Nhiễm Đào vò đầu nói nói, “ Trương Tỉnh Phong cung cấp mới tình tiết vụ án , chẳng khác gì là dẫn xuất một món khác bản án, cho nên cảnh sát nhất định phải lập án điều tra. Mà chúng ta lại lợi dụng chúng ta tổ điều tra đặc biệt đặc quyền, liền có thể lại lưu Hàn Khoan 72 giờ!

“Cho nên, chúng ta đến lợi dụng được cái này 72 giờ!” Triệu Ngọc nói nói, “ không có trông cậy vào có thể đem bản án phá, nhưng ít nhất cũng phải tìm tới thêm gần một bước chứng cứ! Dạng này, chúng ta liền có thể quang minh chính đại địa lưu người!”

“Hừ! Còn không biết xấu hổ nói, ta kém chút liền tin ngươi quỷ!” Miêu Anh trợn nhìn Triệu Ngọc một chút, “Triệu Ngọc a, ta đến bây giờ mới hiểu được, lưu manh có văn hóa, thực sự thật đáng sợ!”

“Ha ha...” Đám người mỉm cười, Thôi Lệ Châu cười khúc khích.

“Ngươi cười cái gì sức lực?” Triệu Ngọc tức giận trừng Thôi Lệ Châu một chút, “Thật sự là gặp người không quen a! Vừa rồi không thấy ta cùng ngươi nháy mắt sao? Sao có thể cái gì đều nói đâu?”

“Ha ha...” Thôi Lệ Châu cười đến càng ngọt, xem ra, nàng vừa rồi căn bản chính là cố ý.

“Bất quá... Sau đó, Trương Tỉnh Phong sẽ bị cảnh sát lấy vu cáo tội danh khởi tố a?” Nhiễm Đào đoán nói, “ cho nên, tổ trưởng vẫn là phải cho hắn điểm an gia phí!”

“Không sao...” Thôi Lệ Châu nói nói, “ tên kia đã sớm lưu qua án cũ, với hắn mà nói đã không quan trọng. Huống hồ, hắn chết chướng mắt Hàn Khoan cái này đầu trọc tỷ phu, tin tưởng vững chắc tỷ tỷ của hắn liền là bị Hàn Khoan hại chết!”

“Chỉ là...” Miêu Anh có chút ít lo lắng địa nói nói, “ lần này chúng ta có thể dùng Trương Tỉnh Phong, nhưng là thời gian vừa tới, coi như lại không có cái thứ hai Trương Tỉnh Phong! Cho nên, chúng ta từ giờ trở đi, liền phải tiến vào trạng thái khẩn cấp!”

“Không được...” Lúc này, Ngô Tú Mẫn bỗng nhiên đối nàng máy tính nhấc tay ra hiệu nói, “ Trương Tỉnh Như trải qua bưu chính trường học cũng đều cải chế, hiện tại thành những nơi một nhà trường kỹ thuật. Không biết, hồ sơ tư liệu chẳng những không có mạng lưới liên lạc, còn có thể hay không tìm tới đều là vấn đề. Ta nhìn... Chúng ta đến liên lạc một chút Trường Phong cục cảnh sát mới được!”

“Ta bên này cũng thế, “ Tằng Khả nói nói, “ Hàn Khoan người này vòng xã giao rất nhỏ, xưa nay không cùng đồng học liên hệ. Ta nhìn, không riêng gì liên hệ nơi đó cục cảnh sát liền có thể giải quyết, đến chân chính đi qua một chuyến mới được!”

“Cái kia tốt...” Triệu Ngọc cân nhắc một chút, nói nói, “ vậy chúng ta dứt khoát liền chia ra ba đường, chia ra hành động đi! Ta cùng Miêu Anh đi Diệu Danh điều tra Hàn Khoan tình huống, Nhiễm Đào cùng Tằng Khả đi Trường Phong điều tra Trương Tỉnh Như, Ngô tỷ cùng Tiểu Thôi thì tại Hoàng Kim ngồi bên này trấn lưu thủ.”

“Ta phản đối!” Ai ngờ, Triệu Ngọc còn chưa phân phó xong tất, Miêu Anh liền lập tức cấp ra ý kiến phản đối, nói nói, “ Triệu tổ trưởng, ta mặc dù là mới tới, nhưng ít ra là tạm giữ chức Phó tổ trưởng, hai ta một cái tổ trưởng một cái Phó tổ trưởng, sao có thể bị phân đến trên một đường thẳng đi đâu?”

“Cái này. . .” Triệu Ngọc nhíu mày,

Xông Miêu Anh liên tiếp nháy mắt, ý kia là nghĩ để nàng không nên loạn cho mình phá.

“Còn nữa nói!” Nhưng mà, Miêu Anh vẫn là phối hợp nói nói, “ từ nặng nhẹ bên trên nhìn, Bắc Thiên đường tuyến kia mới là trọng yếu nhất, cho nên, liền coi như chúng ta xuất phát, cũng hẳn là đi đến Bắc Thiên mới đúng chứ!”

“Chậc chậc...”

Triệu Ngọc không khỏi sắc mặt khó xử, vội vàng xông Miêu Anh khoát tay áo, ra hiệu nàng mượn một bước nói chuyện. Sau đó, hai người liền mở ra ngăn cách cửa nhỏ, đi tới buồng trong.

“Miêu Miêu a...” Vừa vào cửa, Triệu Ngọc liền vội vã không nhịn nổi địa nói nói, “ ngươi làm sao lại là không nghe lời đâu? Tâm tư của ta ngươi không biết sao? Ta đã đáp ứng cha vợ, muốn bảo hộ ngươi an toàn, như vậy tra án đương nhiên muốn ở cùng một chỗ!”

“Thân yêu!” Miêu Anh lôi kéo Triệu Ngọc cánh tay nói nói, “ không phải ta không nghe lời, mà là suy nghĩ cho ngươi a! Ngươi dạng này hạ mệnh lệnh, sẽ làm cho người lên án, có sai lầm uy tín của ngươi! Ta biết ngươi vì tốt cho ta, nhưng là dựa theo quy củ, tổ trưởng cùng Phó tổ trưởng đi một đầu tuyến, thật sự là không nói được!”

“Thế nhưng là...” Triệu Ngọc chậc lưỡi nói nói, “ hai ta thật vất vả xa cách từ lâu trùng phùng...”

“Đúng vậy a, ta cũng không nỡ cùng ngươi tách ra!” Miêu Anh nói nói, “ nhưng là, hiện tại chính là tình tiết vụ án điều tra thời khắc mấu chốt, chúng ta nhất định phải toàn lực ứng phó, nhi nữ tư tình chỉ có thể trước

để ở một bên! Ngươi yên tâm đi, thân yêu...” Miêu Anh nũng nịu địa nói nói, “ ngươi còn chưa tin năng lực của ta sao? Ta có thể chiếu cố tốt mình, còn nữa nói, không cứ như vậy mấy ngày ngắn ngủi mà thôi nha...”

“Như vậy...” Triệu Ngọc không quá tình nguyện hỏi nói, “ ngươi nói làm sao chia đâu?”

“Ngô tỷ còn muốn cho Hàn Khoan làm thẩm vấn cùng tâm lý ước định, cho nên nàng tọa trấn lưu thủ, là không thể thích hợp hơn!” Miêu Anh nói nói, “ mà Bắc Thiên điều tra Trương Tỉnh Như sự tình, hiển nhiên là quan trọng nhất, cho nên, ta mang theo Tằng Khả cùng Nhiễm Đào đi qua; mà ngươi... Ngươi cùng Thôi Lệ Châu đi Diệu Danh là có thể a?”

“Ta đi!” Triệu Ngọc líu lưỡi hỏi nói, “ ta cùng Tiểu Thôi đi một đầu tuyến, ngươi không ăn giấm sao?”

“Ta nhưng không có nhỏ mọn như vậy!” Miêu Anh ôn nhu mà nói, “ ta đối với ngươi nhưng là tuyệt đối tín nhiệm! Còn nữa nói, ta là căn cứ tình tiết vụ án còn có mỗi người năng lực làm ra phân phối, ngươi cùng Tiểu Thôi nhiệm vụ hẳn là rất nhanh liền có thể hoàn thành, như vậy sau khi hoàn thành, chúng ta không liền có thể từ Bắc Thiên hội hợp sao?”

“Cái kia... Tốt a!” Triệu Ngọc gật đầu đồng ý, “Theo ý ngươi! Nhưng là, vô luận như thế nào, ngàn vạn phải chú ý an toàn!”

“Yên tâm đi!” Miêu Anh vui sướng địa hôn Triệu Ngọc một cái, sau đó hai người liền trở lại văn phòng, đi cho đám người phân phối nhiệm vụ đi.

Nhìn thấy Miêu Anh cao hứng bừng bừng dáng vẻ, Triệu Ngọc trong lòng giống gương sáng. Hắn biết rõ, Miêu Anh sở dĩ muốn làm ra dạng này phân phối an bài, nó nguyên nhân chủ yếu, vẫn là nàng mình muốn đi đến Bắc Thiên, đi khoảng cách gần địa tiếp xúc một chút đại danh

đỉnh đỉnh ác ma án mà thôi!

Từ đầu đến cuối, cái này mạnh hơn cô nương, liền kìm nén một hơi, một lòng muốn tại phá án bên trên siêu việt Triệu Ngọc. Mặc dù hai người hiện tại đã là không phân khác biệt tình lữ, nhưng Miêu Anh loại kia quật cường và háo thắng lại là bẩm sinh.

Trước đó, nàng đã đại phá chiếu sách án giết người, thắng Triệu Ngọc một bậc, hiện tại đang đứng ở sĩ khí phóng đại trạng thái, tự nhiên muốn vọt tới tuyến đầu bên trên, lại lập một công!

Huống hồ, nàng đối ngũ đại án chưa giải quyết đã đến si mê trình độ, một mực hối hận không có tham dự không đầu nữ thi án phá án và bắt giam, cho nên, lần này thật vất vả gặp ác ma án, nàng đương nhiên sẽ không bỏ qua cái cơ hội tốt này.

Nhưng mà...

Triệu Ngọc âm thầm lắc đầu, hắn thủy chung vẫn là cảm thấy, đối với ác ma án phán đoán, Miêu Anh khả năng xuất hiện lần nữa sai lầm. UU đọc sách www. uukan Shu. com Bắc Thiên chưa chắc là ác ma án trọng điểm, mà chân chính trọng điểm, đúng là hắn sẽ phải đi Diệu Danh!

Miêu Anh hiếu thắng, nhưng Triệu Ngọc cũng là cố chấp, hắn kiên trì đi đến Diệu Danh điều tra Hàn Khoan, cũng là có nguyên nhân.

Bởi vì, hắn hôm nay mở ra quẻ văn là "Khôn ly" quẻ. Nếu như không có đoán sai, "Khôn" quẻ chỉ hắn là vừa mới phát hiện ác ma án, nhìn chung hôm nay tao ngộ, hắn không có so ác ma án lớn hơn nữa đại sự kiện!

Mà "Cách" quẻ đâu? Triệu Ngọc đi qua một phen lặp đi lặp lại suy nghĩ về sau, nhận định cái này "Cách" quẻ, tất nhiên đại biểu Hàn Khoan! Tựa như Vĩnh Tiến Đảo Đậu Tự Lực đồng dạng, có khả năng, ác ma án trọng điểm, vẫn là tại cái này Hàn Khoan trên thân.

Cho nên, hắn mới chấp nhất địa muốn đi đến Diệu Danh, đem Hàn Khoan chân tướng làm rõ ràng.

Còn nữa nói đến, Triệu Ngọc còn có một cái phi thường thiết thực mục đích, nếu như có thể tìm tới lên án Hàn Khoan chứng cứ, chí ít có thể vì điều tra án tranh thủ đến thời gian. Mà trái lại, Hàn Khoan liền có khả năng vô tội phóng thích...

Cứ như vậy, làm Triệu Ngọc cùng Miêu Anh đem nhân viên an bài phân phối về sau, tổ viên nhóm tự nhiên không có điều gì dị nghị, Tằng Khả lập tức cho mọi người đã đặt xong vé xe cùng vé máy bay, đám người liền tại hơi làm chuẩn bị về sau, riêng phần mình xuất phát...

Chương 868: Nữ phi tặc sám hối

Ông...

Theo máy bay cực đại tiếng oanh minh dần dần hạ thấp, Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu cưỡi máy bay, đã tại ban đêm trên bầu trời mong đợi ổn. Nếu như hết thảy bình thường, bọn họ vào khoảng sau một tiếng rưỡi trực tiếp tới mục đích —— ở vào Đồng Giang tỉnh Diệu Danh thị.

Diệu Danh thị mặc dù không phải Đồng Giang tỉnh tỉnh lị, lại là một cái kinh tế phi thường phát đạt thành thị, cùng Triều Hải thị cùng xưng là Đồng Giang tỉnh kinh tế trung tâm.

Kỳ thật, đối với Đồng Giang tỉnh tới nói, Triệu Ngọc nhưng cũng không xa lạ gì. Bởi vì trước đó vài ngày, hắn phá án và bắt giam Vĩnh Tiến Đảo án giết người Khúc Lương thị, liền thuộc về Đồng Giang tỉnh quản hạt. Lúc ấy, hắn còn cùng Đồng Giang tỉnh sảnh bộ phận lãnh đạo đánh qua đối mặt.

Khúc Lương ở vào cùng sông nhất phía nam, ở giữa là Triều Hải thị, mà phía bắc chính là Diệu Danh thị.

Diệu Danh lấy bến cảng mậu dịch cùng dầu hỏa hóa chất là chủ yếu kinh tế trụ cột, nơi đó dầu hỏa trường dạy nghề, đã từng một lần nghe tiếng cả nước. Cho nên, năm đó Hàn Khoan mới có thể không xa ngàn dặm, tới đây đến trường.

Chỉ bất quá, cho đến ngày nay đã cảnh còn người mất, năm đó huy hoàng dầu hỏa trường dạy nghề, hiện tại đã không tồn tại nữa.

“Ai...” Thôi Lệ Châu ngồi ở phi cơ vị trí gần cửa sổ, nàng đầu tiên là nhìn một chút ngoài cửa sổ đen kịt một màu, sau đó liền thở dài, lười nhác khốn đốn địa nói với Triệu Ngọc, “Lão đại, ngươi còn không cẩn thận kiểm tra một chút y phục của ngươi?”

“Cái gì?” Triệu Ngọc nghe không hiểu.

“Máy nghe trộm hoặc là lỗ kim camera cái gì thôi!” Thôi Lệ Châu ngáp một cái, mệt khốn địa nói nói, “ ta nhưng không tin, ngươi vị kia bạo lực nữ cảnh sát sẽ yên tâm như vậy địa đem hai ta phái tại một tổ làm nhiệm vụ, nàng tất nhưng đã chuẩn bị kỹ càng!”

“Ta đi...” Triệu Ngọc lắc đầu, “Ngươi đang suy nghĩ cái gì đấy? Miêu Anh cũng không có như vậy ba tám!”

“Hừ... Nhìn xem thế nhưng là không giống...” Thôi Lệ Châu lắc đầu nói nói, “ đừng quên, năm đó ở Tấn bình thời điểm, ngươi cũng cùng ta làm qua cái gì! Nàng biết một chút mà cũng không ăn giấm sao?”

“Xin nhờ!” Triệu Ngọc nhíu mày, “Ta cùng ngươi làm cái gì? Đây là cái gì lộ mặt sự tình sao? Ta không nói liền đã đủ nể mặt ngươi, ngươi còn không biết xấu hổ xách? Làm sao, chẳng lẽ còn muốn dựa vào cái này áp chế ta sao? Nói thật cho ngươi biết đi, lúc ấy ta cùng Miêu Anh phát sinh một vài vấn đề, coi như ta đem ngươi làm, nàng hiện tại cũng không dám oán trách ta!”

“A nha...” Thôi Lệ Châu duỗi lưng một cái, sau đó hai tay ôm Triệu Ngọc cánh tay, đem đầu dựng trên vai của hắn, lười biếng nói nói, “ vậy được rồi, đã sự tình trước kia không tính là, vậy hôm nay xử lý cũng không tệ nha, cơ hội khó được, chờ một lúc máy bay hạ cánh, hai ta còn mở một gian phòng đi thôi, ha ha ha...”

“Ngươi có bị bệnh không ngươi?” Triệu Ngọc gõ gõ Thôi Lệ Châu sọ

não,

Nghĩa chính ngôn từ địa nói nói, “ ta Triệu Ngọc thế nhưng là cõng đền thờ trinh tiết đầy chỗ đi người! Nếu là ngay cả hấp dẫn của ngươi đều không chịu được, vậy ta cũng liền mẹ nó sống vô dụng rồi!”

“Ừm... Ngươi lợi hại, ngươi lợi hại...” Thôi Lệ Châu dúi đầu vào Triệu Ngọc cánh tay, “Bất quá, trước cho ta mượn bả vai sử dụng, ta phải ngủ một hồi, cái này làm cảnh sát cảm giác, thật mẹ nó mệt mỏi a!”

“Hừ, còn muốn mang ta...” Triệu Ngọc lắc đầu cười khẽ, miệng bên trong lầm bầm, “Đừng cho là ta không biết, ngươi chỉ cấp Trương Tỉnh Phong 5000, vậy mà ăn ta một nửa đi vào, còn không biết xấu hổ liếm láp mặt nói cái gì thừa hai ngàn ăn hoa hồng, ngươi nói, để cho ta nói ngươi cái gì tốt? Làm sao lại là dạy mãi không sửa đâu?”

“Hì hì...” Thôi Lệ Châu dùng sức tại Triệu Ngọc trên quần áo cọ xát, vui cười nói, “ cái này cũng bị ngươi biết, thật không hổ là lão đại của ta a!”

“Về sau nhớ kỹ, “ Triệu Ngọc tận tình khuyên bảo, “Tiền với ta mà nói, đều là chuyện nhỏ, nhưng mấu chốt nguyên tắc không thể biến, mặc kệ xuất hiện tình huống như thế nào, nhất định phải nói thật với ta, hiểu không?”

“Ừm... Biết...” Thôi Lệ Châu đích thật là mệt vây được không được, nhắm chặt hai mắt đáp ứng , sau đó liền vang lên rất nhỏ tiếng ngáy, giống như hồ đã ngủ...

“Ai!”

Triệu Ngọc nhéo nhéo mình huyệt Thái Dương , đồng dạng là cảm giác mỏi mệt không chịu nổi, đang chuẩn bị hảo hảo ngủ một giấc. Ai ngờ, dưới nách tiểu nha đầu, vậy mà hàm hàm hồ hồ lại đắc a:

“Ai nha lão đại... Nói thật... Làm cảnh sát cảm giác... Kỳ thật thật đúng là thật không tệ... Mặc kệ điều tra cái gì... Rốt cuộc không cần lén lén lút lút... Đi đến chỗ nào... Ta đều có thể thẳng tắp sống lưng...”

“Đúng vậy a...” Thôi Lệ Châu, lập tức khơi gợi lên Triệu Ngọc hồi ức, từng có lúc, hắn cũng từng có cùng Thôi Lệ Châu giống nhau như đúc cảm giác.

Ai có thể nghĩ tới, một cái mỗi ngày chém chém giết giết đầu đường tiểu lưu manh, vậy mà lại biến thành một tên cảnh sát hình sự, hiện nay còn trở thành nổi tiếng thám tử lừng danh đâu?

Là tạo hóa trêu ngươi, vẫn là đã được quyết định từ lâu...

“Cho nên a...” Triệu Ngọc nhẹ nhàng địa vuốt ve một cái Thôi Lệ Châu mái tóc, ôn nhu nói nói, “ về sau nhất định phải làm rất tốt, hối cải để làm người mới, chí ít... Ngươi đến xứng đáng ta à...”

“Ừm...” Thôi Lệ Châu gật đầu, đóng chặt nơi khóe mắt lại lơ đãng lướt qua mấy giọt nước mắt, nàng trầm ngâm thật lâu, lại nhu thuận mà nói, “ ta đang suy nghĩ... Nếu là tương lai cha ta thanh tỉnh, nhìn thấy ta làm cảnh sát hình sự, hắn nhất định sẽ vì ta cảm thấy cao hứng, đúng không?”

“Đúng! Ta nghe nói, Đào Hương bị chuyển giao đến chuyên nghiệp tinh thần bệnh viện!” Triệu Ngọc nói nói, “ yên tâm đi , chờ ngươi về sau lập công lớn, ngươi tùy thời có thể lấy vấn an hắn!”

Thôi Lệ Châu mềm mại gật gật đầu, sau đó bỗng nhiên tính chất nhảy nhót mà hỏi thăm: “Lão đại, như vậy... Ngươi cảm thấy, Hàn Khoan cặp vợ chồng, đến cùng có thể hay không cùng ác ma án có quan hệ đâu? Ta thật đặc biệt muốn biết, ác ma án đến cùng là chuyện gì xảy ra a!”

“Ta cũng muốn biết, nhưng là, sốt ruột vô dụng, nhất định phải từng chút

từng chút địa điều tra lấy chứng mới được!” Triệu Ngọc cũng là nhắm mắt lại, nhẹ nhàng nói nói, “ ta cho rằng, vụ án này có ba loại khả năng, loại thứ nhất, Hàn Khoan là ác ma án thủ phạm, hoặc là thủ phạm một trong. Trương Tỉnh Như phát hiện bí mật của hắn, sau đó liền bị Hàn Khoan dùng loại kia ngụy trang tự sát phương thức tiêu diệt miệng!

“Loại thứ hai, UU đọc sách www. uukan Shu. com Trương Tỉnh Như mới là ác ma án hung phạm, Hàn Khoan sợ hãi phía dưới, cho nên thiết kế giết nàng!

“Về phần loại thứ ba, cũng là phiền toái nhất một loại, cái kia chính là Trương Tỉnh Như cùng Hàn Khoan đều là ác ma án thủ phạm, bọn họ cùng một chỗ thiết kế áp dụng kinh thiên ác ma án! Mà sau đó không biết nguyên nhân gì, bọn họ phát sinh mâu thuẫn, cho nên Hàn Khoan mới dụng kế giết chết Trương Tỉnh Như! Cũng có lẽ, ngoại trừ cái đôi này, vẫn tồn tại cái khác hung thủ!

“Nhưng là, bất kể nói thế nào, Hàn Khoan thật sự là quá mẹ nó có tài, mặc dù chúng ta biết rõ liền là hắn giết Trương Tỉnh Như, lại bắt hắn nửa điểm biện pháp cũng không có! Cho nên, vì kế hoạch hôm nay, chúng ta chỉ có tìm tới bọn họ cùng ác ma án có liên quan chứng cứ, mới có thể đem Hàn Khoan giết vợ bản án cùng nhau làm rõ ràng...

“Còn có... Ngươi không phải hỏi ta sao? Mặc dù Trương Tỉnh Như tại Bắc Thiên trên khu vực qua học, nhưng là, ta y nguyên cho rằng, nàng là ác ma án thủ phạm khả năng cũng không lớn. Bởi vì, ta xem qua Trương Tỉnh Như thường ngày ghi chép, nàng là một cái sáng sủa hướng ngoại nữ nhân, khí chất như vậy cùng âm u ác ma án không hợp. Nhưng trái lại Hàn Khoan, liền hoàn toàn khác nhau... Ân...”

Triệu Ngọc nói chính khởi kình mà thời điểm, lại chợt phát hiện trong ngực Thôi Lệ Châu tiếng ngáy tái khởi, vừa mở mắt nhìn, nhưng gặp lần này, tiểu nha đầu là thật nặng nề địa ngủ thiếp đi...

Chương 869: Khó giải quẻ văn

Máy bay tại đêm đó hai điểm một khắc tới đúng lúc Diệu Danh sân bay, bởi vì hình sự sảnh đã sớm bàn bạc tốt tương quan công việc, cho nên Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu vừa xuống phi cơ, nơi đó cục cảnh sát liền phái tới chuyên gia chuyến đặc biệt đến đây tiếp trạm, cùng phụ trợ bọn họ sau khi hoàn thành tục điều tra làm việc.

Bởi vì thời gian còn sớm, cho nên tiếp đứng nhân viên cảnh sát, vẫn là trực tiếp đem hai người họ đưa đến khách sạn nghỉ ngơi. Đương nhiên, Triệu Ngọc không có khả năng thật cùng Thôi Lệ Châu cùng ở một gian, sau khi lên lầu vẫn là riêng phần mình trở về phòng nghỉ ngơi đi.

Triệu Ngọc đối với mình tự chủ vẫn là tràn đầy hiểu rõ, muốn vạn nhất Thôi Lệ Châu thật dẫn dụ mình, nói không chừng còn thật không biết mình khiêng nổi hay không...

Diệu Danh không hổ là kinh tế phát đạt thành phố lớn, bọn họ vào ở tứ tinh cấp khách sạn nhưng so sánh Hoàng Kim thành nhà khách mạnh hơn gấp trăm lần, nằm tại mềm mại thoải mái dễ chịu lớn trên giường, Triệu Ngọc cảm giác, mình rốt cục có thể ngủ cái thoải mái tốt cảm giác.

Bất quá, tại trước khi ngủ, hắn có kiện sự tình vẫn là không có buông xuống, đó chính là hắn hôm qua mở ra “Khôn ly” quẻ, đến bây giờ cũng không có truyền đến kết thúc tin tức.

Kỳ ngộ chưa xong kết, hắn liền không thể lại mở mới một quẻ. Thế nhưng là, hắn lại không biết rõ, vì cái gì đều đến lúc này, ngày hôm qua kỳ ngộ còn không thể kết thúc đâu?

Đây là biểu thị mình tìm đúng phương hướng, vẫn là chờ một lúc sẽ có chuyện gì phát sinh?

Không được... Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc mau đem cửa phòng toàn bộ khóa kỹ, hắn lo lắng Thôi Lệ Châu nếu là nửa đêm chui vào mình bị ổ, vậy liền hết thảy đều nói không rõ ràng.

Bất quá, tại khóa cửa về sau, Triệu Ngọc chính mình cũng cười. Hắn cười nhạo mình, một cái đường đường Triệu Thiên Bá vậy mà lại e ngại một cái nho nhỏ nữ phi tặc... Nàng muốn thật chạy đến, cái kia liền trực tiếp làm nàng, thì phải làm thế nào đây? Dù sao, ta cùng Thôi Lệ Châu đến Diệu Danh, cũng là Miêu Anh chủ ý, hừ...

Nằm ở trên giường về sau, Triệu Ngọc mở ra điện thoại nhìn thoáng qua, bởi vì Miêu Anh đám người cất cánh thời gian khác biệt, bọn họ hiện tại hắn là còn chưa tới đạt Bắc Thiên. Cho nên, hắn đành phải trước tiên đem mình đến Diệu Danh tin tức, cho Miêu Anh phát đưa qua.

Ai...

Nhìn điện thoại di động bên trên Miêu Anh ảnh chân dung, Triệu Ngọc lập tức lại hiện lên một tia phiền muộn. Không biết, Miêu Anh bọn họ Bắc Thiên chuyến đi, có thuận lợi hay không? Bọn họ có thể hay không tra được ác ma án tiến triển? Đương nhiên, hắn càng không biết, mình cùng Thôi Lệ Châu bên này, phải chăng có thể tra được cái gì trọng yếu tin tức...

Sau đó, Triệu Ngọc lại đem ngày mai đại thể thẩm tra làm việc gỡ một cái, gặp kỳ ngộ hệ thống vẫn là không có phản ứng, lúc này mới tại mệt mỏi khốn đốn phía dưới, tiến nhập mộng đẹp...

Sáng sớm hôm sau, hắn định tốt 7 điểm chuông báo, nhưng 6 giờ rưỡi không đến thời điểm, hắn liền sớm địa vừa tỉnh lại.

Mở ra điện thoại xem xét,

Wechat bên trên đã truyền đến Miêu Anh bọn người thuận lợi đến Bắc Thiên tin tức, bất quá, cùng Triệu Ngọc bên này khác biệt chính là, Miêu Anh ba người còn muốn trong đêm đón xe chạy tới Trường Phong thị, cho nên không có đạt được nghỉ ngơi cơ hội.

Hiện ở thời điểm này, bọn họ hẳn là đã tới Trương Tỉnh Như trước kia được đi học trường học, đang ở bên trong thẩm tra đầu mối.

Ân...

Đã bọn họ đã bắt đầu, cái kia công việc của mình cũng không thể rơi xuống, thế là, hắn tranh thủ thời gian cho Thôi Lệ Châu phát một cái rời giường tin nhắn, sau đó liền đi đến phòng vệ sinh rửa mặt đi.

Ai ngờ, hắn vừa mới mở ra vòi nước, lại đột nhiên phát hiện, ngày hôm qua "Khôn ly" quẻ, lại không biết lúc nào đã hoàn thành. Hắn tranh thủ thời gian kiểm tra một hồi lịch sử ghi chép, phát hiện hôm qua hắn đạt được 189% siêu cao độ hoàn thành, lại một hơi thu được giống ẩn hình bó xương khí như thế 8 kiện cấp một đạo cụ!

Chậc chậc...

Hệ thống lão đại a, thật sự là càng ngày càng không hiểu ngươi! Hồi ức đêm qua, Thôi Lệ Châu căn bản không có nằm vật xuống chăn của ta bên trong đến, cũng không có phát sinh cái gì cái khác đặc thù sự tình mà! Vậy ngươi vì cái gì không thể sớm một chút kết thúc kỳ ngộ, để cho ta sớm địa lái lên một quẻ đâu? Không biết ta hiện tại thời gian cấp bách sao?

Bất quá, bất kể nói thế nào, ngày hôm qua siêu Cao Kì gặp độ hoàn thành cùng 8 kiện bộ gói quà lớn ban thưởng, không thể nghi ngờ để

Triệu Ngọc lòng tin tăng nhiều. Hắn ẩn ẩn có loại dự cảm, lần này Diệu Danh chuyến đi, mình hắn là tuyển đúng rồi! Cho nên, hôm nay nhất định phải hảo hảo cố gắng, tranh thủ tra được một chút mấu chốt manh mối, sớm một chút đem ác ma án cầm xuống!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc không lo được rửa mặt, tranh thủ thời gian lại thuận thế mở một quẻ.

Kết quả, mới mở này đi ra quẻ văn, vậy mà lại một lần nữa để Triệu Ngọc kinh ngốc tại nơi đó. Nhưng gặp lần này, tại hệ thống giới diện trung ương, lại xuất hiện hai cái chữ to —— “Khôn cấn” !

Không thể nào! ?

Cái này lại là thế nào?

Triệu Ngọc trước đó dự đoán qua có thể sẽ mở ra “Cấn” quẻ, thế nhưng là, hắn lại vô luận như thế nào cũng không nghĩ ra, “Cấn” quẻ phía trước, lại còn đi theo một cái “Khôn” quẻ!

Vì cái gì?

Cái này. . . Cái này ác ma án cũng quá tà môn chút a? Ta cái này mới vừa vặn đến Diệu Danh, còn chưa có đi Bắc Thiên đâu!

Triệu Ngọc nhíu mày nghĩ đến, mình cùng Thôi Lệ Châu vốn là điều tra tư liệu, tại sao lại đột nhiên toát ra một cái “Khôn” quẻ?”Khôn” quẻ đại biểu sự kiện lớn, chỉ là điều tra tình tiết vụ án, lại sẽ xuất cái đại sự gì?

Ta đi...

Chẳng lẽ lại...

Rất nhanh, Triệu Ngọc hãi hùng khiếp vía địa nghĩ đến, chẳng lẽ lại...

Hắn hôm nay gặp được Hàn Khoan đồng bọn! ?

Có phải hay không, hắn hôm nay tra án tra được người nào đó về sau, trùng hợp người kia cũng là ác ma án thủ phạm một trong, cho nên... Hắn cùng Thôi Lệ Châu đều sẽ tao ngộ nguy hiểm?

Ta dựa vào... Không được, nếu thật là lời như vậy, cái kia lão tử hôm nay được thật tốt làm một phen chuẩn bị mới được! Không thể không giải thích được lấy người khác đạo nhi!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian đánh răng rửa mặt, chuẩn bị xuất phát. Thế nhưng là, tại rửa mặt quá trình bên trong, hắn vẫn như ngồi bàn chông, tâm hoảng ý loạn, lần này, hắn rốt cục thật sâu cảm nhận được, cái này ác ma án lợi hại trình độ!

Bất quá... Khi hắn rửa mặt xong thanh tỉnh một chút về sau, UU đọc sách www. uukan Shu. com nhưng lại chợt nghĩ đến một điểm nữa.

Nếu như từ một phương diện khác suy tính lời nói, hắn lại không nhịn được cảm thấy hưng phấn. Bởi vì, căn cứ hắn kinh nghiệm của dĩ vãng, càng là gặp lợi hại quẻ văn, đã nói lên hắn sẽ thu hoạch được trọng đại đột phá, khoảng cách cuối cùng phá án, cũng liền cách không xa!

Cho nên, nói không chừng, hắn hôm nay sẽ có phi thường thu hoạch khổng lồ!

Đúng rồi... Nghĩ tới đây, hắn tranh thủ thời gian chạy ra phòng vệ sinh, sau đó móc ra laptop làm phó bản kỳ ngộ ghi chép. Căn cứ hệ thống chỉ thị, hắn hôm nay phó bản kỳ ngộ hoàn toàn chính xác phát sinh ở Diệu Danh trong thành phố, chỉ bất quá, vị trí đã rời đi trung tâm thành phố, chính là một mảnh vắng vẻ vùng ngoại ô khu vực.

Lại nhìn thời gian, lại là buổi chiều 4 giờ 29 phân...

Chỉ một thoáng, Triệu Ngọc cảm giác đầu óc của mình nhanh không đủ dùng, dĩ vãng vốn là như vậy, không đi đường thường quẻ văn, kỳ quặc vô giải kỳ ngộ, nếu muốn biết đáp án, nhất định phải tự mình kinh lịch một phen mới có thể biết.

Hệ thống lão đại a, ngươi cái này một cái "Khôn" quẻ không sao, ta mẹ nó vừa mới đến một nơi xa lạ, thật liền không thể tiêu ngừng một chút sao?

Ta hôm nay, đến cùng gặp được cái gì! ?

Chương 870: Cái này cũng có thể nhịn?

Phụ trách toàn bộ hành trình phối hợp tổ điều tra đặc biệt điều tra công tác, là một tên gọi là Cận Vạn hợp lý địa hình sự trinh sát phó đội trưởng, người này so Triệu Ngọc lớn 10 tuổi khoảng chừng, ngày thường đầu báo mắt hổ, nhìn qua phi thường dữ dội dáng vẻ.

Bất quá, thông qua tiếp xúc ngắn ngủi, Triệu Ngọc phát hiện người này cũng không phải là Trương Phi Lí Quỳ như thế lỗ mãng người, hắn tâm tư cẩn thận, kinh nghiệm phong phú, xem xét liền là từ một tuyến bên trên công tác thật lâu già nhân viên cảnh sát.

“Triệu tổ trưởng, “ sáng sớm, tại trên xe cảnh sát, Cận Vạn đối Triệu Ngọc nói như thế, “Chúng ta từ các phân cục điều bốn tổ nhân viên cảnh sát, hiệp đồng điều tra làm việc, tùy thời chờ đợi ngài chỉ huy. Nếu như lại có cần, chúng ta còn có thể tùy thời gia tăng nhân thủ.

“Cục trưởng nói, chúng ta Diệu Danh cục cảnh sát nhất định sẽ toàn lực phối hợp đặc biệt điều tra tiểu tổ làm việc. Nếu như ngài khóa chặt nghi phạm, chúng ta còn có thể xin cảnh sát vũ trang trợ giúp cùng chống khủng bố bộ đội!”

“Rất tốt, rất tốt!” Trường kỳ tới tôi luyện, để Triệu Ngọc học xong giở giọng, có thể thoải mái mà giả ra một thân lãnh đạo phạm tới.

Lúc đầu, hắn bất quá là đến tìm hiểu một chút Hàn Khoan đến trường lúc tình huống, căn bản không cần đến cái gì cảnh sát vũ trang hoặc chống khủng bố bộ đội. Thế nhưng là, sáng sớm mở ra “Khôn” quẻ, nhưng lại không thể không để hắn cẩn thận một chút, hiện tại có những

nơi cục cảnh sát đại lực trợ giúp, hắn đến ít hơn nhiều một tầng bảo hộ.

“Triệu tổ trưởng, “ tiếp đó, Cận Vạn cầm một phần tư liệu nói với Triệu Ngọc, “Ngài muốn điều tra nhà kia dầu hỏa chuyên kỹ trường học, là tại 5 năm trước đóng cửa. Về sau trước đổi thành một nhà tư nhân trung học, về sau lại đổi thành bến cảng tiểu học. Nhưng là... 1 năm trước, bởi vì cũ thành cải tạo, nên tiểu học dọn nhà, mà lúc đầu cũ lâu cũng đã phá hủy! Hiện tại địa điểm cũ nơi đó, đã biến thành hải cảng công viên.”

“Không thể nào...” Thôi Lệ Châu thè lưỡi, “Hôi phi yên diệt?”

“Bất quá, chúng ta căn cứ ngài cung cấp tin tức...” Cận Vạn vội vàng nói, “Tìm được năm đó dầu hỏa chuyên trường học mấy cái người đại biểu pháp lý; còn có, chúng ta thông qua già điện thoại bổn, còn tra được nên trường học mấy tên lão giáo sư, cùng bộ phận học sinh. Hiện tại, tư liệu ngay tại tập hợp bên trong. Thông quá điện thoại hoặc là mạng lưới thẩm tra, chúng ta rất nhanh liền có thể biết nhiều nhân viên hơn tin tức, nhưng không biết...”

“Hàn Khoan từ chức về sau, Hoàng Kim nơi đó không có tồn tại hồ sơ của hắn, chỉ là tại dầu hỏa công ty tìm được một phần đơn giản nhập chức tin tức.” Triệu Ngọc nói nói, “ nhập chức tin tức bên trên biểu hiện, Hàn Khoan là 98 giới, cho nên, mục tiêu của chúng ta, là muốn tìm tới lão sư của hắn, đồng học còn có bạn cùng phòng, tóm lại, là cùng hắn quan hệ càng mật thiết càng tốt!”

“Được rồi!” Cận Vạn nghiêm túc từ vở bên trên ghi lại, sau đó đánh cái cúi chào, “Ngài yên tâm, chúng ta bốn tổ người cùng một chỗ hành động, hắn là rất nhanh liền có thể tìm tới!”

“Được...” Triệu Ngọc khoát tay, “Vậy chúng ta đi trước bái phỏng một cái, trường học của bọn họ lãnh đạo đi thôi!”

Theo Triệu Ngọc ra lệnh một tiếng,

Bốn tổ nhân viên cảnh sát lập tức triển khai hành động, bắt đầu điều tra Hàn Khoan tin tức đi...

Mới đầu, Triệu Ngọc cùng Cận Vạn nghĩ đồng dạng, cho rằng tìm kiếm Hàn Khoan đến trường tình huống chính là một kiện lại chuyện quá đơn giản tình, thật không nghĩ đến, bốn tổ người ròng rã tìm một buổi sáng về sau, lại là hiệu quả quá mức bé nhỏ.

Đầu tiên tới nói, bởi vì trường học vài lần thay chủ, năm đó ngọn nguồn án tư liệu, sớm đã không cách nào tìm lên, không có giáo sư cùng học sinh danh sách, bọn họ cũng chỉ có thể từ người tìm lên.

Tiếp theo, bọn họ mặc dù tìm được mấy vị người đại biểu pháp lý, nhưng những này đại biểu đều là trường học người đứng đầu lãnh đạo, căn bản không tham dự dạy học làm việc, chỉ có thể cung cấp trường học phương diện tin tức, đối với Hàn Khoan lại là hoàn toàn không biết.

Căn cứ đã điều tra giải, năm đó Hàn Khoan chỗ bên trên cái này chỗ dầu hỏa trường dạy nghề nổi tiếng phi thường cao, mà 98 giới thì là nên trường học thời điểm huy hoàng nhất, chỉ riêng một giới học sinh liền có 16 cái ban nhiều, mỗi lớp đều tại 60 người trở lên.

Mà lại, năm đó đi học ở đó học sinh, 99% đều tại ngoại địa, cho nên tốt nghiệp về sau trải rộng tại cả nước các nơi, tìm kiếm phi thường khó khăn.

Mặt khác, Hàn Khoan lúc ấy bên trên chính là 5 năm ngay cả đọc, ở giữa có khả năng điều qua ban, Hậu kỳ còn xuống xưởng thực tập, tình huống dị thường phức tạp.

Còn có, năm đó trường dạy nghề lão sư cũng đều là quốc gia tính chất, về sau bởi vì trường học cải chế, không bảo đảm phân phối về sau, trường học tình huống kịch liệt trượt, những lão sư kia cũng đều đều có

tương lai riêng đi.

Triệu Ngọc bọn người tìm cho tới trưa, cũng vẻn vẹn tìm được mấy cái lão sư mà thôi, mà những lão sư này tất cả đều công bố, đối Hàn Khoan người học sinh này không có chút nào ấn tượng.

Rơi vào đường cùng, cảnh sát đành phải tìm tới một cái liền gọi điện thoại, tung lưới địa tìm kiếm manh mối, một mực tìm đến trưa mười phần, lại vẫn không có tìm được đặc biệt mục tiêu rõ rệt.

Nhìn thấy đến giờ cơm, Cận Vạn liền muốn mời Triệu Ngọc hai người tới nơi đó đặc sắc tiệm cơm dùng cơm, mà lại còn cho bọn họ giới thiệu một chút Diệu Danh mỹ thực văn hóa. Cùng Khúc Lương không sai biệt lắm, bởi vì Lâm Hải nguyên nhân, nơi đó đặc sắc nhà hàng, cũng nhiều lấy hải sản làm chủ.

Triệu Ngọc gặp thời gian khẩn trương, liền nói cho cận đội trưởng không muốn cố ý an bài, vẫn là lân cận tìm một nhà, tùy tiện ăn chút gì cũng được.

Lúc đó, bọn họ xe cảnh sát chính lái đến Tây Thành cũ nội thành phụ cận, nơi đó vừa vặn có cái hải sản một con đường. Thế là, cận đội trưởng đem chiếc xe ngừng tốt về sau, liền dẫn Triệu Ngọc hai người ở bên trong tùy tiện tuyển một nhà nhà hàng nhỏ đi ăn cơm.

Không nghĩ tới, nhà hàng tuy nhỏ, lại là phi thường náo nhiệt. Bọn họ sau khi đi vào, vừa vặn phục vụ viên vừa mới lật bàn, cái này mới miễn cưỡng tìm được một cái bàn nhỏ ngồi xuống.

Cận đội trưởng cầm thực đơn tiến đến gọi món ăn, Triệu Ngọc lại khóa chặt lông mày nói với Thôi Lệ Châu: “Ta không nghĩ tới, tìm đi học tư liệu sẽ như vậy khó! Muốn không được, vẫn là để Ngô Tú Mẫn trực tiếp cùng Hàn Khoan ngả bài đi! Liền để nàng trực tiếp hỏi tốt, hỏi Hàn Khoan là cái nào ban, đều có nào đồng học, nào lão sư, ở cái nào ký túc

xá...”

Tại Triệu Ngọc trong lúc nói chuyện, từ bên cạnh bọn họ một cái trên bàn rượu, đang có một đám uống này dân bản xứ tại cao giọng địa nói gì đó, bọn họ sử dụng là bản xứ tiếng địa phương, Triệu Ngọc nghe không hiểu, cũng là bị làm cho không nhẹ, chỉ có thể xích lại gần Thôi Lệ Châu lỗ tai, rất lớn tiếng địa nói chuyện mới được.

Triệu Ngọc quay đầu trở lại nhìn những người kia một chút, nếu là thả trước kia, hắn khẳng định đến uống một cuống họng, cảnh cáo một chút. Nhưng mà, từ khi nồi lẩu gà cửa hàng chiến dịch đạt được giáo huấn, hắn vẫn là nhịn xuống không có phát tác.

Hắn quay đầu trở lại, lại lần nữa nói với Thôi Lệ Châu:

“Hàn Khoan nếu là thành thật trả lời còn tốt! Nhưng nếu là hắn giả bộ hồ đồ, nói cái gì đều không nhớ rõ, vậy đã nói rõ hắn càng có vấn đề! Chúng ta hắn là đem cái vấn đề khó khăn này lưu cho hắn mới đúng... Mà lại, nếu như hắn biết chúng ta đang điều tra hắn nội tình, hắn khẳng định sẽ càng thêm rụt rè!”

“Đúng thế, ta cũng nghĩ như vậy, kỳ thật, chúng ta không cần thiết làm phức tạp như vậy, liền để Ngô tỷ cho hắn cái nói thẳng...” Thôi Lệ Châu vừa đến nơi đây, bàn bên tửu quỷ nhóm âm điệu cao hơn, nhao nhao nàng ngay cả thanh âm của mình đều nghe không được.

Nhìn thấy tình cảnh này, Thôi Lệ Châu cũng là nhìn một chút những người kia, ánh mắt lộ ra chán ghét.

“Lão đại... Ngươi nói...” Thôi Lệ Châu đành phải đem bờ môi dán tại Triệu Ngọc bên tai nói nói, “ Hàn Khoan sở dĩ lựa chọn nghề tự do, không có tại dầu hỏa công ty nhập chức, có thể hay không, cũng là cố ý muốn quên mất quá khứ của mình đâu? Nếu như đúng vậy, ta thế nhưng là càng ngày càng cảm thấy, cái họ này Hàn có vấn đề...”

“Triệu tổ trưởng, ta điểm mấy cái đặc sắc thức nhắm, ân...” Lúc này, Cận Vạn cầm thực đơn tới, muốn để Triệu Ngọc lại điểm cái đồ ăn cái gì, thế nhưng là, nhìn thấy bàn bên tửu quỷ nhóm thanh âm to lớn, UU đọc sách www. uukan Shu. com hắn cũng là không chịu được nhíu nhíu mày.

Tửu quỷ nhóm thật phi thường quá phận, bọn họ lớn tiếng ồn ào thì cũng thôi đi, còn không ngừng địa dùng đũa gõ bát! Trong đó, còn có người cởi hết áo, oa oa kêu to... Chẳng những trêu đến Triệu Ngọc ba người phiền chán, cả phòng khách nhân đều xông bọn họ ném ánh mắt chán ghét. Thế nhưng là, nhìn thấy cánh tay trần trên thân người tất cả đều hoa văn hình xăm, lại là không có một cái nào có can đảm nói chuyện.

“Quá phận! Không ra bộ dáng!” Cận Vạn dù sao cũng là đội trưởng cảnh sát hình sự, hắn đem menu hướng trên mặt bàn vừa để xuống, sau đó liền xoay người hướng tửu quỷ nhóm đi, nhìn hắn ý tứ, hắn là muốn qua nhắc nhở đối phương một cái.

Ai ngờ, Triệu Ngọc lại chợt duỗi tay nắm lấy Cận Vạn, khí định thần nhàn khuyên nhủ: “Cận đội trưởng, chúng ta vẫn là ăn chính chúng ta cơm đi, chúng ta đều là người chính trực, cùng những người này chấp nhặt, sẽ để chúng ta mất mặt!”

“Ta đi!” Nghe nói như thế, Thôi Lệ Châu cộc cộc cộc địa vỗ vỗ cái bàn, quả là nhanh muốn cười đến gãy lưng rồi, “Lão đại, ta không nghe lầm chứ? Ngươi đây đều có thể nhẫn sao?”

“Hắc hắc... Nhẫn nhưng không phải phong cách của ta, nhưng là, ta tự mình động thủ, liền có một chút cắm mặt!” Triệu Ngọc hỏng cười một tiếng, lấy tay chỉ một cái Thôi Lệ Châu, dùng giọng ra lệnh nói nói, “ Tiểu Thôi, ngươi bây giờ cho ta đi qua, đem bọn họ tất cả đều cho ta thu thập! Bằng không, ta hiện tại liền đem ngươi khai trừ!”

Chương 871: Bạn cùng phòng

Ba người ăn nghỉ cơm trưa, từ nhà hàng nhỏ sau khi đi ra lên xe cảnh sát. Cận Vạn đội trưởng lúc đầu đều đã ngồi vào ghế lái chuẩn bị lái xe, Triệu Ngọc chợt gọi hắn giúp mình đi mua chai nước uống. Cận Vạn không dám cự tuyệt, liền tranh thủ thời gian xuống xe đi đến bên cạnh trong siêu thị.

Cận Vạn bên này vừa đi, Triệu Ngọc liền đem tay phải của mình bàn tay đặt ngang ở Thôi Lệ Châu trước mặt.

“Ta đi, không thể nào?” Thôi Lệ Châu sững sờ, rất không cao hứng địa nói với Triệu Ngọc, “Không phải ngươi để cho ta thu thập những người kia sao? Làm sao? Ta hoàn thành nhiệm vụ, ngươi còn muốn kiếm một chén canh sao? Có xấu hổ hay không a ngươi? Lại nói, ngươi có tiền như vậy đã, cùng ta tiểu cô nương này nhà...”

“Bớt nói nhảm, lấy ra!” Triệu Ngọc mặt âm trầm, tức giận địa hét lên một tiếng.

“Ngươi...” Thôi Lệ Châu hung hăng khoét hắn một chút, mặc dù cực không tình nguyện, nhưng là từ đối với Triệu Ngọc kiêng kị, nàng vẫn là bất đắc dĩ đem ba lô của mình mở ra, đem một lớn chồng chất túi tiền ném cho Triệu Ngọc.

“Ta là cho ngươi đi qua giáo huấn bọn họ, ai mẹ nó để ngươi trộm bọn họ túi tiền rồi?” Triệu Ngọc tức giận dạy dỗ một câu.

“Uy, ngươi đầu óc có bệnh a?” Thôi Lệ Châu không phục, “Ta một cái

nữ hài tử nhà, ngươi để cho ta đi lên giáo huấn một đám cánh tay trần tên cơ bắp sao? Ta muốn chết a ta?”

“Chậc chậc... Ngươi cũng theo ta lâu như vậy, làm sao này một ít sự tình đều nhìn không rõ đâu?” Triệu Ngọc tức giận nói nói, “ ngươi đi qua tùy tiện nói hai người bọn họ câu liền tốt, bọn họ xem xét ngươi là tiểu cô nương, khẳng định liền sẽ mượn cơ hội đùa giỡn ngươi rồi? Sau đó, ta liền có thể danh chính ngôn thuận đi lên làm bọn họ, hiểu không? Đội trưởng cảnh sát hình sự cùng ngươi một bàn, ngươi sợ cái gì sức lực?”

“Ta đi ngươi sữa... Ân...” Thôi Lệ Châu không dám đối Triệu Ngọc chửi đổng, đành phải oán hận trách móc nói, “ ngươi thật là thằng điên! Ngươi muốn đánh người, trực tiếp đi lên đánh đi, đùa nghịch những này hoa văn làm cái gì? Bố trí ta làm gì?”

“Nói nhảm!” Triệu Ngọc đem trong ví tiền tiền tất cả đều rút ra, tức giận uống nói, “ lão tử mẹ nó hiện tại là cái người chính trực, không tìm cái lý do thích hợp liền đánh người, hắn bà mẹ ngươi chứ gấu à không thể nào nói nổi a!”

Nói xong, hắn vung tay lên, trực tiếp đem những cái kia tiền mặt ném ra cửa sổ xe...

“Ai? Ngươi làm gì... Ngươi làm gì? Ngươi cái tên điên này, ngươi không muốn, ta muốn a!” Thôi Lệ Châu đau lòng, tức giận đến giơ chân, “Ngươi cùng tiền có thù sao? Triệu Ngọc, thối trứng, khốn nạn, không là đồ tốt...”

Tức giận phía dưới, Thôi Lệ Châu nắm lên rỗng tuếch túi tiền, cũng một mạch vứt xuống ngoài cửa sổ, miệng bên trong còn tiếp tục hùng hùng hổ hổ: “Ta tính biết, ngươi vì cái gì như vậy ưa thích cái kia bạo lực nữ hình cảnh, nguyên lai ngươi ưa thích tìm tai vạ a ngươi...”

Bành...

Cận Vạn cảnh sát mua đồ uống trở về,

Đóng kỹ cửa xe sau bản muốn nói gì, nhưng đột nhiên nhìn thấy Triệu Ngọc hai Nhân Thần tình không đúng, liền tranh thủ thời gian buông xuống đồ uống, sau đó yên lặng nổ máy xe, đem xe lái đi.

Xe cảnh sát vừa vừa rời đi, bên cạnh người đi đường qua lại liền như điên nhào tới tranh đoạt...

Nhỏ trong tiệm cơm, rớt tiền bao tửu quỷ nhóm vẫn còn tiếp tục kêu gào huyên náo lấy, có người thậm chí còn chứng kiến phía ngoài tranh đoạt, nhưng hắn nhưng lại không biết, những người kia tranh đoạt đều là chính bọn hắn tiền...

...

Buổi chiều, Cận Vạn mở ra xe cảnh sát, đem Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu đưa đến Diệu Danh thị Tây Thành phái xuất sở, năm đó dầu hỏa trường kỹ thuật, chính thuộc về nên phái xuất sở quản hạt. Triệu Ngọc muốn thông qua phái xuất sở ghi chép, tra tìm một cái liên quan tới nên trường học tin tức, nhìn xem có cái gì đặc thù báo động, hoặc là nhân mạng kiện cáo loại hình.

Chờ đến ba giờ hơn chuông thời điểm, cuối cùng từ một cái khác tổ điều tra truyền đến một tin tức tốt, nói bọn họ tìm được một cái tên là Lưu hà người, căn cứ tin tức xác minh, người này cùng Hàn Khoan hắn là bạn học cùng lớp.

Bất quá, cái này Lưu hà hiện tại tại phía xa thủ đô, cho nên chỉ có thể dựa vào thông điện thoại phương thức hỏi thăm.

Bởi vì đối phương là cái nữ tính, Triệu Ngọc liền để Thôi Lệ Châu cho đánh tới điện thoại, Lưu hà nghe rõ có ý tứ gì về sau, cũng là phi thường

phối hợp. Tin tức không sai, nàng cùng Hàn Khoan quả nhiên là bạn học cùng lớp, đều là 98 giới 11 ban, đã từng cùng một chỗ dạo qua chừng một năm.

Lưu hà nói, Hàn Khoan người này một mực ngồi tại toàn lớp hàng cuối cùng, ngày bình thường không nói một lời, cơ hồ chưa từng có nói qua với nàng lời nói. Nàng cũng chỉ là nghe người khác nhắc qua, nói Hàn Khoan người này rất có mới, ưa thích sáng tác cùng vẽ tranh . Còn cái khác, lại không hiểu nhiều lắm.

Bất quá, phút cuối cùng, Lưu hà lại cho bọn họ cung cấp mấy người khác danh tự, nói những người kia có lẽ cùng Hàn Khoan đi được càng gần một chút, nếu như hỏi hỏi bọn họ, có lẽ có thể được đến chuẩn xác hơn tin tức.

Thế là, ngay tại Tây Thành trong đồn công an, Triệu Ngọc bọn người hiện trường thiết lập công, đem Lưu hà cung cấp tên người tất cả đều tra tìm một phen, đồng thời từng cái đánh tới điện thoại.

Thông qua tiến một bước điều tra biết được, Hàn Khoan cùng cùng trường mấy vị nam đồng học, ở tại 505 ký túc xá, nhưng là bởi vì về sau chia lớp, hắn lại đổi qua một lần ký túc xá, cũng không biết lại ở đi nơi nào.

Những này nhận biết Hàn Khoan người, tất cả đều giống Lưu hà đồng dạng, nói hắn là cái đặc biệt khó chịu người, học tập, tướng mạo, cho nên là loại kia đặc biệt dễ dàng bị người sơ sót người, thậm chí có rất nhiều người cũng đã quên đi còn có như thế một cái đồng học.

Theo điều tra xâm nhập, có một vị người trong cuộc còn cho Triệu Ngọc bọn người phát tới một Trương Toàn ban chụp ảnh chung, chụp ảnh chung bên trên Hàn Khoan cuốn rúc vào ảnh chụp một góc, biểu hiện trên mặt cứng ngắc, cho người ta một loại không hợp nhau cảm giác.

Có gì đó quái lạ...

Mặc dù còn không có đạt được đặc biệt minh xác tin tức, nhưng là, Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu càng phát ra cảm giác, cái này Hàn Khoan tuyệt đối không có nhìn qua đơn giản như vậy...

Lại sau này, bọn họ điều tra trọng điểm, liền là Hàn Khoan cùng phòng, nếu như có thể tìm tới cùng hắn cùng ở một cái túc xá người, tự nhiên sẽ đạt được càng xác thực tình huống.

Nhưng mà, bọn họ liên hệ hai cái, hoặc là điện thoại đã đổi hào, hoặc là liền là đánh không thông. Lúc này, ngay tại Cận Vạn đội trưởng còn tại tích cực cố gắng điều tra thời điểm, Triệu Ngọc nhìn đồng hồ tay một chút, lại là đã không nhẫn nại được.

Bởi vì, khoảng cách hôm nay phó bản kỳ ngộ phát sinh thời gian đã rất gần, nơi này cách cách mục tiêu sở tại địa còn có không gần một khoảng cách, cho nên, hắn nhất định phải sớm xuất phát mới được.

Ngay từ đầu, Triệu Ngọc vốn muốn tìm cái lý do đi ra, tự mình một người đơn độc hành sự. Ai ngờ, hắn còn đang suy nghĩ lý do, Cận Vạn đội trưởng lại bưng danh sách, chạy đến Triệu Ngọc trước mặt nói ra:

“Triệu tổ trưởng, ta chỗ này tìm được một cái tên là thôi tiểu long, “ hắn chỉ vào người nào đó tin tức nói nói, “ người này cũng là Hàn Khoan bạn cùng phòng, mặc dù điện thoại đánh không thông, nhưng hắn lại tại quan thính phụ cận Khai hơi tu nhà máy, nếu không... Chúng ta tự mình đi qua một chuyến a?”

“Quan thính? Ân...” Triệu Ngọc còn có chuyện quan trọng muốn làm, không muốn làm trễ nãi thời gian.

“Không phải rất xa, ngay tại Diệu Danh phương hướng tây bắc, dọc theo quốc lộ đi thẳng chính là!” Cận đội trưởng một mặt giải thích, còn một

mặt mở ra địa đồ.

Triệu Ngọc xem xét, con mắt lập tức sáng lên. Không nghĩ tới, cái này thôi tiểu long nơi ở khoảng cách hôm nay phó bản kỳ ngộ phát sinh rất gần, vừa vặn tiện đường.

Thế là, Triệu Ngọc lập tức vỗ tay phát ra tiếng biểu thị đồng ý. UU đọc sách www. uukan Shu. com sau đó, Cận Vạn liền lần nữa mở ra xe cảnh sát, mang theo Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu xuất phát.

Diệu Danh con đường kiến thiết phi thường phát đạt, mặc dù cỗ xe rất nhiều, lại là không có chút nào hỗn loạn. Triệu Ngọc xe của mấy người tử rất nhanh liền lái ra khỏi nội thành, thẳng đến thôi tiểu long nơi ở mà đi.

“Chỉ mong, cái này thôi tiểu long sẽ biết thứ gì a?” Tại trên xe, Thôi Lệ Châu cầu nguyện địa nói nói, “ cùng là một cái túc xá, nếu là tại không biết rõ tình hình, coi như không nói được!”

Triệu Ngọc trong lòng còn đang suy nghĩ lấy phó bản kỳ ngộ, hắn nhìn một chút điện thoại, căn cứ điện thoại địa đồ biểu hiện, hắn hôm nay phó bản kỳ ngộ đem phát sinh ở một cái mười phần vắng vẻ dã ngoại hoang vu, nơi đó cơ hồ không nhìn thấy cái gì rõ ràng công trình kiến trúc.

Nhìn thấy kết quả này, hắn tự nhiên phi thường tò mò, không biết đến cùng sẽ tao ngộ cái gì?

Bánh xe cuồn cuộn, nhanh như điện chớp, Cận Vạn đội trưởng ngay tại tập trung tinh thần lái xe cảnh sát, nhưng bên hông hắn bộ đàm bên trong, lại bỗng nhiên truyền đến một trận ồn ào, ngay sau đó vang lên một cái thanh âm dồn dập:

“Các đơn vị chú ý, các đơn vị chú ý, số 344 tỉnh đạo Tân trang tử đoạn đường phát sinh cầm thương cướp bóc! Lại báo một lần, số 344 tỉnh đạo

Tân trang tử đoạn đường phát sinh cướp bóc, mời phụ cận cảnh lực lập tức tiến về trợ giúp! ! !”

Chương 872: Nam trộm Bắc đoạt

“Đội trưởng, ngươi xác định, thật không cần ta đi qua?” Trên xe cảnh sát, Cận Vạn đội trưởng hơi có vẻ kinh hoảng hướng trong điện thoại hỏi nói, “ chúng ta bây giờ cách cực nhọc trang tử đã rất gần!”

“Ngươi không có tâm bệnh đi, Cận Vạn! ?” Trong điện thoại, thình lình truyền đến Diệu Danh Hình Cảnh Đại Đội dài quát chói tai thanh âm, “Ngươi quên xe của ngươi trong mang theo người nào sao? Chẳng lẽ, ngươi còn muốn mang theo trung ương hình sự sảnh đặc biệt điều tra viên đuổi theo giặc cướp hay sao?”

“Đúng đúng đúng. . .” Cận Vạn lúc này mới chú ý tới không ổn, vội vàng hỏi, “Như vậy. . . Tình huống bây giờ đến cùng ra sao?”

“Ngươi đi cũng vô dụng, người đã sớm chạy! Đối phương quá chuyên nghiệp, chúng ta hoài nghi. . . Thế nhưng là lại là người kia làm!” Đại đội trưởng đều buồn bực nói nói, “ bị cướp chính là một cỗ thùng đựng hàng vận chuyển hàng hóa xe tải, trên xe trang tất cả đều là thuốc lá! Ta vừa tiếp vào chỗ đầu tiên báo cáo, hắn không có tình huống thương vong, nhưng là, nguyên một xe thuốc lá thể tích to lớn, cứ như vậy không có, thực sự không thể nào nói nổi! Ngay cả bị cướp lái xe, cũng không biết làm sao không có, đơn giản tựa như hư không tiêu thất như vậy!”

“Quỷ quái như thế?” Cận Vạn giật mình, “Phương đội, thủ pháp này mà , có vẻ như cũng chỉ có người kia a?”

“Đúng vậy a, đừng nói trước cái này!” Đại đội trưởng phân phó nói, “

ngươi chủ phải chiếu cố tốt đặc biệt điều viên môn là được, nhưng ngàn vạn không thể ra bất kỳ sai lầm nào a! Ngươi biết không? Người ta Triệu đặc biệt điều viên thế nhưng là phá không đầu nữ thi án thần thám a, cấp bậc quốc bảo nhân vật đâu! Nếu là hắn ra nguy hiểm, chúng ta cái nào cũng không đảm đương nổi!"

"Ừm. . . Ta biết, ta biết. . . Ngài yên tâm đi!" Cận Vạn trên trán, đã toát ra mồ hôi lạnh.

Oa. . .

Nghe đến lời này, Triệu Ngọc đắc ý thì thầm một câu, thật không nghĩ tới, mình chẳng những thanh danh lan xa, lại còn được một cái cấp bậc quốc bảo thần thám xưng hào, thực sự là. . .

"Không có. . . Không sao. . ." Cận Vạn xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, quay đầu nói với Triệu Ngọc, "Triệu tổ trưởng, không có chuyện của chúng ta, còn tiếp tục điều tra chúng ta bản án đi! Thôi Tiểu Long nhà sắp đến!"

"Tốt, bất quá. . ." Triệu Ngọc nghiền ngẫm địa hỏi một câu, "Ngươi nói bọn họ đoạt cái gì không tốt? Tại sao muốn đoạt thuốc lá đâu? Thuốc lá có thể đáng giá mấy đồng tiền? Đã đều cầm thương, làm gì không đi cướp xe chở tiền?"

"Cái này. . . Các ngươi vừa rồi đều nghe được?" Cận Vạn nhìn nhìn điện thoại di động của mình, lúc này mới ý thức được, điện thoại di động của mình âm lượng quá lớn.

"Lão đại, đây cũng là ngươi theo không kịp thời đại!" Thôi Lệ Châu cười lạnh nói, " cướp bóc thuốc lá thế nhưng là một cái không thể tốt hơn mua bán lớn! Cho ngươi phổ cập một điểm tri thức đi, biết cấp bậc gì thuốc lá, mới có thể đáng sử dụng thùng đựng hàng vận chuyển sao? Kém nhất đều phải là Trung Hoa trở lên, hơn nữa còn là mềm bao!

“Biết ngươi toán học không tốt, ta liền không làm cho ngươi đề kế toán,

Trực tiếp nói cho ngươi đáp án a vẫn là! Lấy ngắn nhất 1 dài 2 mét tư Tyr xe tải nặng làm thí dụ, nếu như toàn bộ đổ đầy hàng rương đều là mềm Trung Hoa, tổng giá trị chí ít tại 8 ngàn vạn trở lên! Nếu như là 1 2 m đi lên, vậy coi như không chỉ không một cái ức!”

“Oa!” Triệu Ngọc không khỏi sợ hãi thán phục, “Lợi hại như vậy? Xem ra, thật sự là ta lạc hậu có chút. . .”

“Mặt khác, đừng tưởng rằng thuốc lá thể tích lớn không tốt mang theo, nhưng là. . .” Thôi Lệ Châu tiếp tục nói, “Một khi chuyển vận thành công, đối với thủ tiêu tang vật tới nói, thế nhưng là không có so với nó lại thích hợp! Thuốc lá không giống tiền mặt như thế có dãy số nhưng tra, còn muốn che giấu, tại thủ tiêu tang vật quá trình bên trong cơ hồ không có bị giảm giá trị, cho nên cướp bóc phạm cướp bóc thuốc lá có thể làm ích lợi của bọn hắn tối đại hóa!”

“Trâu * bức!” Triệu Ngọc sợ hãi thán phục, “Thuốc lá xe tải còn không giống xe chở tiền như thế có trọng binh trấn giữ, ngoại trừ vận chuyển là cái lớn nhất khó khăn bên ngoài, thật đúng là một cái làm qua tốt mua bán a!”

“Hừ. . .” Thôi Lệ Châu chớp chớp mắt to, hỏi Cận Vạn nói, “ cận đội trưởng, nếu là ta không có đoán sai, các ngươi mới vừa nói người kia. . . Hắn là. . . Đạo tặc Khương Khoa đi! ?”

“Cái gì? Ngươi. . . Làm sao ngươi biết. . .” Cận Vạn toàn thân run lên, bị Thôi Lệ Châu lời nói giật nảy mình.

“Vậy liền thật là!” Thôi Lệ Châu không khỏi mỉm cười, “Dưới ban ngày ban mặt, có thể làm được bực này mua bán lớn tới, toàn Trung Quốc cũng chỉ có hắn đi?”

“Ừm, Tiểu Thôi a. . .” Triệu Ngọc chưa từng nghe nói qua cái tên này, vội vàng hỏi, “Đạo tặc Kinh Kha. . . Ân. . . Khương Khoa là nhân vật như thế nào? Cha ngươi là đạo tặc Đào Hương, chẳng lẽ. . . Lại là sư huynh đệ?”

Két. . .

Nghe thấy lời ấy, trước mặt Cận Vạn hơi kém đem xe lái đến trong khe đi, phí hết khí lực thật là lớn, mới miễn cưỡng một lần nữa khống chế tốt.

“Đạo tặc Đào Hương. . . Lão ba. . .” Cận Vạn toàn thân run rẩy, đầu cũng không dám về địa hỏi nói, “ vị này thôi điều tra viên, là. . . là. . .. . .”

“Yên tâm đi! Hoàn lương!” Triệu Ngọc khoát tay ra hiệu, “Nàng liền là Đào Hương khuê nữ!”

“Ta tới ngươi, cái gì gọi là hoàn lương?” Thôi Lệ Châu quyệt miệng, “Chiêu an có được hay không?”

“Chiêu an. . . Ân. . .” Cận Vạn đã lộn xộn thêm phát điên.

“Ai?” Triệu Ngọc bỗng nhiên thân thẳng cổ, nói với Thôi Lệ Châu, “Tiểu Thôi a, đã đều là đạo tặc, vậy ngươi không bằng cho người ta Diệu Danh cảnh sát chi chi chiêu a? Tốt xấu, người ta cũng mời ta ăn bữa cơm nha, ha ha. . .”

“Đừng nói giỡn!” Thôi Lệ Châu khoát tay áo, “Đào Hương là tặc vương, Khương Khoa thì là lấy cướp bóc lấy xưng! Mặc dù trên giang hồ một mực có nam trộm bắc đoạt thuyết pháp, nhưng cha ta cùng Khương Khoa căn bản không phải cùng một thời đại! Khương Khoa là mấy năm gần đây mới quật khởi, mà lại người này một mực tại phương bắc gây

án, lại không nghĩ rằng, bây giờ lại mãnh long quá giang!”

“Oa!” Triệu Ngọc trừng to mắt, kinh dị nói nói, “ chiếu ngươi nói như vậy, cái này Khương Khoa bàn khẩu cũng là nóc đúng không? Cái kia. . . Chúng ta nếu không thuận tiện đến cái vì dân trừ hại? Tiểu Thôi a, nhanh, đem các ngươi môn đạo thành thật khai báo đi ra, nếu là thật có thể bắt lấy hắn, ta bao ngươi làm việc chuyển chính thức!”

“. . .” Nghe được Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu một phen giang hồ ngôn ngữ trong nghề, Cận Vạn triệt để mộng bức, hắn vạn vạn không nghĩ tới, hai cái đến từ hình sự sảnh Cao cấp điều tra viên, vậy mà lại miệng đầy tiếng lóng. . .

“Nơi đó có dễ dàng như vậy?” Thôi Lệ Châu nói ra, UU đọc sách www. uukan Shu. com “Ta nghe nói, cái này Khương Khoa con đường rất sâu, trên tay còn có án mạng! Bởi vì cái gọi là không có bọ cánh cam không ôm đồ sứ sống, hắn mấy năm này phạm vào nhiều như vậy đại án đều không có bị cảnh sát bắt được, khẳng định đã hình có thành tựu, không phải ta những này giang hồ tiểu tặc dám đụng!”

“Cái gì giang hồ tiểu tặc?” Triệu Ngọc sửa chữa nói, “ ngươi là đường đường tổ điều tra đặc biệt thám viên có được hay không? Từ xưa tà không ép chính, chính tà bất lưỡng lập, lão tử hôm nay, còn liền mẹ nó cùng cái này đạo tặc Khương Khoa trộn lẫn trộn lẫn đục (giao thủ), xem hắn đến cùng có bao nhiêu cân lượng!”

“Ngươi là tổ trưởng, dựa vào ngươi đi. . .” Thôi Lệ Châu đem hai tay cắm xuống, lắc đầu nói nói, “ nhưng là, ta phải nhắc nhở ngươi một cái, ngươi rất có thể là đang lãng phí thời gian! Hắn đã quyết định gây án, liền khẳng định làm xong hoàn mỹ kế hoạch thoát thân!”

“Không có khả năng!” Triệu Ngọc lắc đầu nói nói, “ cái này giữa ban ngày, hắn trên Công Lộ cướp bóc một cỗ thùng đựng hàng xe hàng, cướp đi nhiều như vậy thuốc lá, coi như có thể chở đi, cũng tất nhiên cần

phải lưu lại dấu vết gì a? Nếu là cái này cũng có thể làm cho hắn chạy, vậy liền thật là sống gặp quỷ!”

Nói đến đây, Triệu Ngọc vỗ vỗ trước mặt Cận Vạn, dặn dò: “Cận đội trưởng , chờ ta đem Thôi Tiểu Long sự tình hỏi xong, mang ta tới nhìn xem hiện trường! Ta cũng không tin, lão tử thế nhưng là phá không đầu nữ thi án thần thám, chẳng lẽ sẽ cầm không ở một cái cướp bóc xe tải tiểu mao tặc sao?”

Chương 873: Ly kỳ cướp bóc án

“Uy, tiểu Vương, ngươi bây giờ tại cướp bóc án hiện trường sao?” Trong xe cảnh sát, Cận Vạn đội trưởng một mặt lái xe, một mặt mở ra hắn điện thoại di động miễn đề công năng, liên hệ một vị ngay tại hiện trường phát hiện án nhân viên cảnh sát.

“Ta ở đây, cận đội, ngươi chờ một lúc tới sao?” Tiểu Vương trả lời thời điểm, có thể nghe được hiện trường còi cảnh sát vang lên, cùng ồn ào tiếng huyên náo, đoán chừng nơi đó có rất rối ren.

“Vậy thì tốt, ngươi bây giờ mau đem tình huống hiện trường hồi báo một chút, đặc biệt điều viên đồng chí cũng muốn biết một cái!” Cận Vạn lời nói.

“Nha. . . A nha. . . Tốt!” Vừa nghe nói đặc biệt điều viên cũng tại, tiểu Vương rõ ràng trở nên khẩn trương, vội vàng nói, “Xảy ra chuyện lái xe đã tỉnh, căn cứ bọn họ nói, cướp bóc phát sinh ở hơn 20 phút đồng hồ trước đó.

“Lúc ấy, lái xe ngay tại tỉnh đạo bên trên bình thường chạy, lại chợt nghe phía bên phải bánh xe chỗ bỗng nhiên phát nổ một tiếng vang thật lớn. Hắn liền cho rằng là bể bánh xe, cho nên tranh thủ thời gian xuống xe xem xét.

“Ai ngờ, hắn vừa vừa xuống xe liền bị người cho đánh ngất xỉu! Lúc ấy, phòng điều khiển hết thảy có hai tên lái xe, một tên khác lái xe mặc dù phát hiện dị thường, nhưng còn chưa kịp làm ra phản ứng, liền bị đột nhiên bắn tới một cái có điện đồ vật cho điện ngất đi!

“Chờ bọn họ hơn 20 phút đồng hồ thức tỉnh về sau, liền phát hiện nguyên một xe thuốc lá đã không biết tung tích, cho nên liền báo cảnh sát!

“Đằng sau bị điện giật choáng lái xe công bố, hắn tại hôn mê trước đó, thấy được hai cái người bịt mặt, che mặt người trong tay còn cầm nòng súng dài! Cho nên, đây cũng là cùng một chỗ tỉ mỉ bày kế cầm thương cướp bóc! Mà lại, trước tiến gây án thủ đoạn đến xem, đặc biệt giống đạo tặc Khương Khoa gây nên. . .”

“Nói nhảm. . .” Thôi Lệ Châu sau lưng Triệu Ngọc nhỏ giọng lầm bầm, “20 phút đồng hồ liền đem một xe hàng trộm đi, đương nhiên là sớm có dự mưu. . .”

“Nhóm người này đặc biệt đặc biệt chuyên nghiệp!” Được xưng tiểu Vương nhân viên cảnh sát tiếp tục giới thiệu nói, “ căn cứ số liệu, bởi vì nhóm này thuốc lá cực kỳ quý giá, xe tải phòng điều khiển cùng hàng trong rương đều có thời gian thực giám sát thăm dò, nhưng là, chúng ta vừa rồi kiểm tra một hồi, giặc cướp hắn là dùng một loại điện từ trang bị tất cả đều làm hỏng, không có để lại bất luận cái gì hình ảnh. . .”

“Không có khả năng a. . .” Triệu Ngọc lắc đầu nói nói, “ lớn trên đường cái xe tới xe đi, một rương hàng sao có thể nói không có liền không có đâu? Chẳng lẽ. . . Liền không có qua đường lái xe nhìn thấy sao?”

“A, đã có người kiểm tra quay phim thăm dò đi!” Tiểu Vương trả lời, “Nhưng là, giặc cướp nhóm rõ ràng đã tính toán tốt, vụ án phát sinh khu vực đúng lúc là một mảnh điểm mù! Chúng ta chỉ có thể từ cách nơi đó gần nhất thăm dò tra được. . .”

“Không đúng. . .” Triệu Ngọc khẳng định nói nói, “ bọn họ tuyệt đối không thể có thể từ lớn trên đường cái dỡ hàng! Ngươi tranh thủ thời gian nhìn nhìn chung quanh của ngươi, có hay không xe tải có thể tiến

vào đi, mà lại dễ dàng cho ẩn nấp địa phương? Ta hoài nghi, đang đánh choáng lái xe về sau, đám bắt cóc hắn là động đậy xe!”

“Nha. . . Có. . . Có. . .” Tiểu Vương vội vàng nói,

“Ngay tại Công Lộ bên tay phải có đầu đường nhỏ có thể tiến vào đi, nơi đó chỉ có thông tin dùng cơ trạm, địa phương khác đều là ẩm ướt mềm vườn rau, hắn là một cái ngõ cụt! Ân. . . Ta nhìn thấy kỹ thuật đội lão Trần, bọn họ ngay tại giao lộ nơi đó xem xét lốp xe vết tích đâu, ta. . . Ta hiện tại liền chạy tới a, các ngươi chớ cúp. . .”

“Ừm. . .” Thôi Lệ Châu nghĩ nghĩ, hỏi, “Ngươi nói cho ta biết một cái, trên xe đều chứa cái gì? Đại khái là bao nhiêu tiền hàng a?”

“Lái xe nói, trên xe đại bộ phận đều là 2000 nguyên trở lên một đầu gói thuốc lá, còn có một số Cực phẩm Hoàng Hạc lâu, đều là chuẩn bị đưa đi bến cảng ra miệng!” Tiểu Vương vừa chạy vừa đáp, “Về phần cụ thể giá trị, lái xe cũng nói không rõ ràng, nhưng bọn họ đoán chừng, chí ít hắn là tại 50 triệu đi lên!”

“Nhìn. . .” Thôi Lệ Châu xông Triệu Ngọc nghiêng đầu một chút, “Ta nói cái gì tới? Đây tuyệt đối là một kiện siêu cấp mua bán lớn!”

“Thế nhưng là. . .” Cận Vạn lắc đầu nói nói, “ ta vẫn là không biết rõ, coi như lưu manh đem ô tô lừa gạt đến ẩn nấp địa phương, nhiều như vậy hàng, bọn họ dù sao cũng phải có cái chuyển vận phương tiện giao thông mới đúng, dù sao không có khả năng ngốc đến giấu ở hiện trường phát hiện án phụ cận a?”

“Đúng thế!” Triệu Ngọc nói nói, “ ta xem xuống đất đồ, nơi đó không có sông cũng không có hố, trong nước không được, trên trời càng không khả năng, muốn chuyển di nhiều như vậy thuốc lá, hắn chỉ có sử dụng ô tô cái này một cái phương pháp!

“Mặc dù hiện trường phát hiện án không có giám sát, nhưng là ô tô dù sao cũng phải dọc theo Công Lộ đi, chỉ phải nghiêm túc si tra một chút quá khứ cỗ xe, liền không khả năng bắt không được hắn!”

“Cận đội, đặc biệt điều viên đồng chí. . .” Lúc này, tiểu Vương đã chạy đến mục đích, thở hổn hển nói với mọi người nói, “ kỹ thuật đội đã xác nhận, xe tải xác thực hướng cơ trạm phương hướng vượt qua, mà lại, hắn là một mực lái đến tận cùng bên trong nhất! Ta hiện tại. . . Ta hiện tại cũng đi theo kỹ thuật đội đi vào bên trong!

“Ồ? Cái gì? Nha. . . Nha. . . Tốt. . .” Tiểu Vương không biết với ai nói mấy câu, sau đó tranh thủ thời gian chi tiết bẩm báo nói, “ lão Trần bọn họ nói cho ta biết, để cho ta đi đường một bên, bởi vì vì bọn họ từ giữa lộ lại phát hiện hứa nhiều mới mẻ lốp xe ấn, mà lại, không phải chỉ một cỗ!”

“Nha. . . Cái kia cũng không cần nói!” Cận Vạn nói nói, “ khẳng định là có xe ở bên trong chờ lấy, sau đó đem những cái kia thuốc lá tất cả đều phân chở ra ngoài! Vậy còn chờ gì? Còn không đi thăm dò khả nghi cỗ xe đi?”

“Đừng!” Triệu Ngọc khoát tay nói nói, “ nếu như đạo tặc Khương Khoa thật nói với các ngươi đến như vậy trâu * bức, như vậy hắn khẳng định đến sau khi nghĩ xong đường mới được! Vụ án này, có lẽ không có đơn giản như vậy. . .”

“Vậy thì tốt, tiểu Vương a, ngươi đi theo kỹ thuật đội đi qua đi! Ta lại cho lão Nhiễm bọn họ gọi điện thoại, hỏi một chút giám sát bên kia đi, ngươi bên này có tình huống như thế nào, kịp thời báo cáo a. . .” Cận Vạn phân phó.

“Được rồi, tốt. . .” Tiểu Vương cúp xong điện thoại.

“Già lớn. . .” Thôi Lệ Châu nhìn thấy Triệu Ngọc con mắt tỏa ánh sáng,

trêu ghẹo địa nói nói, “ nếu không, hai ta chia binh hai đường đi! Ta đi thăm dò kia cái gì Thôi Tiểu Long, ngươi cùng cận đội trưởng đi hiện trường đi! Ngươi nói, ngươi lại không hút thuốc lá, bản án cũng không thuộc sự quản lý của ngươi, ngươi hưng phấn cái gì sức lực đâu?”

“Ai? Lời gì?” Triệu Ngọc sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn đến, “Chúng ta là cảnh sát nhân dân, cảnh sát nhân dân vì nhân dân, phát sinh cướp bóc án, chúng ta cũng là có nghĩa vụ hỗ trợ! Chúng ta không thể làm thượng khách, để cho người ta cung cấp a?”

“Ừm. . .” Thôi Lệ Châu có chút im lặng, nghĩ nghĩ, nói, “Không phải ta không tin lão đại năng lực của ngươi, nhưng là, nếu như ngươi thật có thể giúp bọn họ bắt được đoạt khói lưu manh, vậy cũng chỉ có thể nói rõ một vấn đề, vụ án này không phải Khương Khoa làm!”

“Cái gì nói nhảm!” Triệu Ngọc liếc nàng một cái, “Nói đến quỷ quái như thế?”

“Ngươi không biết, “ Thôi Lệ Châu còn nói, “Ta mặc dù không có gặp qua hắn, nhưng người này đã làm việc bên trong phong thần! Nhưng phàm là hắn đã làm bản án, hoặc là cảnh sát tra không được manh mối, hoặc là liền là người bị hại không dám báo án!”

“Ta nhổ vào, còn nghiệp nội phong thần, lão tử cũng là thần, thần thám đâu còn!” Triệu Ngọc vậy mà giơ tay lên, gõ Thôi Lệ Châu cái cằm một cái, “Tiểu ny tử, ngươi liền cho ta trừng to mắt nhìn đi! Nhìn lão tử làm sao dũng bắt đoạt khói đạo tặc! Hắc hắc, nam Đào Hương, bắc Khương Khoa, ta quản ngươi là tặc vương vẫn là đạo tặc, hết thảy cho lão tử bắt vào đến, hắc hắc hắc. . .”

Triệu Ngọc bên này lời còn chưa dứt, UU đọc sách www. uukan Shu. com Cận Vạn bên kia lập tức đạt được tin tức mới nhất: “Triệu tổ trưởng, lão Nhiễm nói cho ta biết, nói cảnh sát tại hiện trường phát hiện án gần nhất camera bên trong phát hiện khả nghi cỗ xe, tất cả đều là một

nước toàn thuận rương hàng, tổng cộng có sáu chiếc.

“Cái này sáu chiếc xe là tại xe tải bị cướp sau mới tại camera bên trong xuất hiện, bọn chúng lái đến Dĩnh Xuyên đường về sau, liền tất cả đều tản ra, chúng ta người ngay tại chia ra truy kích. Nghe nói, có đã lên xa lộ, có hạ hương, có đi bến cảng, còn có vậy mà quay trở về nội thành. . .

“Ly kỳ nhất chính là, trong đó có một chiếc xe, tại xuyên qua một cái vòm cầu về sau, lại còn biến sắc, nhưng là chụp ảnh không thay đổi!”

“Ồ?” Triệu Ngọc nhíu mày, “Như thế huyễn sao? Vậy liền. . .”

“Ta nói cái gì tới? Thâu thiên hoán nhật, đây chính là Khương Khoa thường dùng mánh khoé!” Thôi Lệ Châu lắc đầu, “Dù sao cũng là mấy ngàn vạn mua bán lớn a, hắn khẳng định đầu rất lớn bản, còn an bài càng nhiều xe, đang theo dõi điểm mù tiếp ứng! Nhìn xem a , chờ cảnh sát lại chặn đứng xe thời điểm, thuốc lá sớm đã bị bọn họ dời đi!”

Thôi Lệ Châu vừa dứt lời, Cận Vạn điện thoại tựa như ứng nghiệm giống như vang lên, cái kia được xưng lão Nhiễm nhân viên cảnh sát vội vã địa nói cho hắn biết, nói cảnh sát tại nào đó nông thôn ven đường tìm được trong đó một cỗ toàn thuận ô tô, nhưng là mở ra về sau, ô tô hàng trong rương rỗng tuếch, quả nhiên chẳng còn gì nữa. . .

Chương 874: Đi xuống cho ta

“Xong, đổi màu sắc chiếc kia, tại đường cao tốc bên trên tìm được...” Cận Vạn đội trưởng tiếc nuối nói cho Triệu Ngọc hai người, “Nhưng là bên trong cũng không có đồ vật! Cái này Khương Khoa, thật đúng là đủ thần, vậy mà giữa ban ngày đem chúng ta tất cả đều cho xuyến!

“Ta liền không rõ, bọn họ liền không sợ bị người chứng kiến nhìn thấy sao? Nếu như chờ buổi tối, há không càng thêm ổn thỏa một chút?”

“Hắn là lộ tuyến vấn đề! Khương Khoa sở dĩ lựa chọn ở chỗ này gây án, lựa chọn thời gian này gây án, tất nhiên có hắn nguyên nhân!” Thôi Lệ Châu nói nói, “ cận đội trưởng, ta nhìn, các ngươi vẫn là đem lực chú ý phóng tới những cái kia khác khả nghi cỗ xe trên thân đi! Nhìn xem có nào xe có khả năng cùng toàn thuận tiếp xúc qua! Ta cảm thấy, kế hoạch càng nhiều, lỗ thủng càng nhiều, Khương Khoa hạ như thế lớn tổng thể, không có khả năng không có một chút kẽ hở a?”

“Đúng đúng đúng...” Cận Vạn gật đầu, “Phương đội trưởng bọn họ đã đi toàn lực tra tìm! Ân... Chúng ta... Chúng ta cũng nhanh đến hắn là...”

Nói, Cận Vạn nhìn một chút ngoài cửa sổ, giờ phút này, bọn họ đã chạy tại nước trên đường.

Nhìn xem xe sắp tới mục đích, Triệu Ngọc suy nghĩ lại tất cả đều bay đến cướp bóc án bên kia. Hắn nhíu mày, khổ sở suy nghĩ, lại ẩn ẩn phát giác, giống như có chỗ nào rất không thích hợp giống như!

Thôi Lệ Châu lời nói nhắc nhở hắn, Khương Khoa sở dĩ lựa chọn địa

điểm này, thời gian này gây án, khẳng định là có nguyên nhân gì.

Như vậy... Là nguyên nhân gì đâu?

Ai?

Đột nhiên, hắn bỗng dưng nhớ tới mình phó bản kỳ ngộ tới. Nhìn xem biểu, giờ phút này khoảng cách phó bản kỳ ngộ phát sinh thời gian còn kém nửa giờ, thế nhưng là, phó bản kia kỳ ngộ vị trí, tựa hồ... Giống như...

Ai?

Hắn tranh thủ thời gian mở ra điện thoại địa đồ so với, lại vô cùng kinh ngạc phát hiện, phó bản kỳ ngộ vị trí thế mà thật cùng xe tải bị cướp vị trí rất gần. Chỉ bất quá, phó bản kỳ ngộ chỉ thị rời xa Công Lộ đất trống, cùng xe tải bị cướp vị trí thoáng... Ân...

Bỗng dưng... Làm Triệu Ngọc nhìn thấy trên bản đồ một cái dấu hiệu về sau, lại một lần nữa cả kinh giật mình!

Nhưng gặp phó bản kỳ ngộ phát sinh điểm bên cạnh, vừa vặn có một cái thông tin cơ trạm tiêu chí... Ai? Hắn lúc này mới ý thức được, mình hôm nay phó bản kỳ ngộ, rất có thể cùng trận này kinh thiên thuốc lá cướp bóc đại án có trọng yếu quan hệ!

Trách không được... Hôm nay mở ra chính là cái “Khôn” quẻ đâu!

Trong lúc nhất thời, Triệu Ngọc nghĩ như sóng triều, từ khi Khai quẻ một khắc kia trở đi, hắn liền vẫn cho rằng, hôm nay “Khôn cấn” quẻ, phải cùng ác ma án có quan hệ, kém nhất,

Cũng phải cùng Hàn Khoan có quan hệ, thật không nghĩ đến, vậy mà là như vậy cùng một chỗ cướp bóc đại án...

Bất quá...

Giống như...

Triệu Ngọc lông mày gấp vặn, hắn càng phát giác, đã phó bản kỳ ngộ phát sinh ở cướp bóc địa điểm phụ cận, như vậy hôm nay kỳ ngộ nhắc nhở, tất nhiên phi thường trọng yếu! Coi như... Coi như cùng ác ma án không quan hệ, nhưng nếu là có thể thất bại Khương Khoa cướp bóc âm mưu, cũng coi là chuyện tốt một kiện a?

Như vậy...

Hắn vừa cẩn thận địa suy nghĩ một chút thời gian, cảm giác cũng là phi thường nghi hoặc. Nếu như hệ thống thật nghĩ muốn giúp ta phá được đại án, vậy tại sao không đem thời gian sớm một điểm đâu? Cứ như vậy, ta há không liền có thể sớm địa đến xảy ra chuyện địa điểm, ngăn cản Khương Khoa cướp bóc án?

Sau 30 phút, có phải là quá muộn hay không chút? Coi như tại hiện trường tra được cái gì cùng vết tích cùng manh mối, cũng đã không làm nên chuyện gì đi?

Ân... Ai...

Chờ chút...

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc nghĩ đến khác một loại khả năng, chẳng lẽ... Phó bản kỳ ngộ chỉ thị... Ân...

Tích tích tích...

Theo một trận gấp rút tiếng vang, có người lại cho Cận Vạn gọi điện thoại tới, sau khi nhận nghe, nguyên lai là trước đó tiểu Vương đánh tới:

“Cận đội, điều tra viên đồng chí...” Tiểu Vương hơi có vẻ mê mang địa nói nói, “ ta hiện tại đã tới cơ trạm bên này, nơi này đều là đất xi măng, trên mặt đất vết tích quá tạp, kỹ thuật đội tạm thời không cách nào phân biệt ra, xe tải cụ thể đứng tại vị trí nào.

“Nhưng là, có thể khẳng định là, xe tải ngoại trừ nơi này bên ngoài, không còn địa phương khác ngừng, cho nên, đám bắt cóc hắn là từ nơi này chuyển di tang vật!

“Nơi này nam bắc đều có một loạt rừng cây, phía đông có một chỗ đất cao lương , chỉ có phía tây vườn rau địa thế khá thấp, nhưng chỉ cần dùng khác ô tô che chắn một cái, nơi này liền trở nên đặc biệt bí ẩn, là tương đối vừa tại chuyển vận hàng hóa!”

“Cái kia... Tiểu Vương, ngươi nhìn kỹ một chút...” Triệu Ngọc bỗng nhiên nói nói, “ cơ trạm phụ cận có công trình kiến trúc không có?”

A?

Triệu Ngọc hỏi lên như vậy, lập tức đưa tới Cận Vạn cùng Thôi Lệ Châu chú ý.

“Ừm... Chỉ có cơ trạm dưới đáy có cái phòng nhỏ, hắn là công tắc nguồn điện loại hình, đặc biệt nhỏ!” Tiểu Vương trả lời.

“Ngươi tranh thủ thời gian mở ra phòng nhỏ, nhìn xem bên trong có hay không địa đạo cửa vào loại hình...” Triệu Ngọc dùng giọng ra lệnh nói ra.

“Cái này. . .” Tiểu Vương khó xử, “Cơ trạm hắn là thông tin công ty, ta...”

“Để ngươi mở ra ngươi liền mở ra, phí lời gì...” Triệu Ngọc không cần

suy nghĩ quát.

“Triệu tổ trưởng...” Cận Vạn thả chậm đi tốc độ xe, nghi ngờ hỏi nói, “ chẳng lẽ... Ngươi cho rằng, Khương Khoa bọn họ sẽ đem tang vật giấu ở hiện trường sao? Cái này trò đùa có chút lớn a?”

“Đó là không có khả năng!” Thôi Lệ Châu phụ họa nói, “ cái này gọi binh gia tối kỵ biết không? Cướp bóc cùng trộm cắp đều là giống nhau, đắc thủ về sau, tất cả đều lấy tốc độ nhanh nhất rời đi vì thứ nhất tôn chỉ! Nếu như ngoài ý muốn nổi lên, bỏ hàng không bỏ người...”

“Ừm... Chỉ đạo viên, chúng ta kỹ thuật đội mở ra...” Tiểu Vương nói nói, “ bên trong ngoại trừ điện rương bên ngoài, không có cái gì, liếc qua thấy ngay! Mà lại, cái nhà này quá nhỏ, ngay cả cỗ xe đạp đều không bỏ xuống được đâu!”

“Cái kia...” Triệu Ngọc suy nghĩ một cái, lại nói, “ ngươi tranh thủ thời gian vây quanh hiện trường đi dạo, nhìn xem còn có khác đặc thù đồ vật không có?”

“Khác. . . chờ một chút a...” Nói, cái kia tiểu Vương tựa hồ cùng kỹ thuật đội người nào đó làm ngắn ngủi giao lưu, sau đó mới nói, “Chỉ đạo viên, ta vừa nghe bọn họ nói, tại đất trống tới gần đất cao lương địa phương, có một cái giếng!”

“Giếng?” Triệu Ngọc trong lòng hiện lên một tia dị dạng, vội hỏi, “Dạng gì giếng?”

“Ta thấy được đã... Ân... Liền là phổ thông giếng...” Nói, tiểu Vương tựa hồ là ngồi xuống thân thể, tại dùng sức thở hổn hển câu chửi thề về sau, lúc này mới nghiêm túc báo cáo nói, “ nắp giếng rách ra, ném đi một góc, hẳn là thời gian rất lâu không ai động a? Dưới đáy, ân... Ta xem một chút a...”

Sau đó, trong loa truyền đến ầm ĩ khắp chốn, tựa hồ tiểu Vương đang cùng kỹ thuật đội người trao đổi cái gì...

Lúc này, Cận Vạn bên này cũng là lần nữa giảm bớt tốc độ xe, hắn ngay tại từ quốc lộ bên cạnh, kiên nhẫn tìm kiếm lấy một nhà gọi là đại binh sửa xe làm được địa phương, Hàn Khoan bạn cùng phòng Thôi Tiểu Long liền là nhà này sửa xe làm được lão bản.

Lúc này mới không đến buổi chiều 4 giờ, xa hành tất nhiên mở cửa. Cận Vạn cảm thấy Thôi Tiểu Long lại là lão bản, cho nên hắn là có thể từ nơi này tìm tới hắn.

Chỉ bất quá, bởi vì cướp bóc án nguyên nhân, đối với Thôi Tiểu Long sự tình, Cận Vạn có vẻ hơi không quan tâm, chỉ nghĩ nhanh lên tìm tới gia hỏa này, qua loa tuân hỏi một chút khẩu cung, sau đó cũng nhanh chút mà đuổi đi cướp đoạt hiện trường. UU đọc sách www. uukan Shu. com

“Nắp giếng mở ra... Rất sâu, không có 3 mét, cũng phải có hai mét 5, bên trong có nước...” Tiểu Vương nói nói, “ chỉ đạo viên, kỹ thuật đội nói, này đến hạ là cống thoát nước, cũng đã vứt bỏ rất lâu! Nguyên lai phía đông lúc đầu có cái thôn, nhưng là bởi vì tu cao tốc dời đi, cho nên những này cống thoát nước cũng không ai dùng...”

“Tốt!” Triệu Ngọc không chút do dự mệnh lệnh nói, “ ngươi bây giờ tranh thủ thời gian cho ta nhảy đi xuống! Nhìn xem dưới đáy có cái gì dị thường không có?”

“Cái gì! ?” Tiểu Vương kinh ngạc, Cận Vạn cũng là rất là ngoài ý muốn, vội vàng quay đầu xem xét Triệu Ngọc một chút.

“Chỉ đạo viên, có nước... Chúng ta còn không biết nước sâu bao nhiêu đâu! Mà lại...” Tiểu Vương khó khăn vô cùng, “Mà lại, đây là cống thoát nước a, thối quá, nói không chừng còn có khí mê-tan đâu! Kỹ thuật đội người nói, phía dưới không có khả năng giấu thứ gì!”

“Đúng vậy a...” Cận Vạn tranh thủ thời gian phụ họa, “Nguyên một xe thuốc lá đây chính là, coi như đơn độc một rương, cũng là thể tích to lớn, làm sao lại hướng trong giếng giấu đâu?”

“Bớt nói nhảm!” Ai ngờ, Triệu Ngọc lại nghiêm mặt cho Cận Vạn tới một câu, sau đó không dung cãi lại địa đối tiểu Vương rống nói, “ hệ sợi dây, ngay lập tức đi xuống! Hiện tại liền xuống, nhất định phải cho ta —— xem cho rõ ràng! ! !”

Chương 875: Nước sạch

“Được... Ta... Ta dưới...” Nghe được Triệu Ngọc không thể nghi ngờ mệnh lệnh, tiểu Vương bất đắc dĩ địa đáp ứng xuống, bắt đầu làm chuẩn bị đi.

“Cống thoát nước a... Lão đại...” Thôi Lệ Châu phản bác nói, “ rất không có khả năng a? Mà lại bên trong còn có nước đâu! Thuốc lá sao có thể giấu tới đó mặt đi? Sự tình chẳng lẽ còn không rõ ràng sao? Khương Khoa khẳng định là dùng ven đường đánh tráo phương thức, hàng hóa khẳng định đã bị bí mật dời đi!”

“Thế nhưng là, ngươi vừa rồi cũng đã nói...” Vì có thể kịp thời thu hoạch được tin tức, Triệu Ngọc dứt khoát đem Cận Vạn điện thoại cầm tới trong tay mình, sau đó nói với Thôi Lệ Châu, “Khương Khoa lựa chọn địa điểm cùng thời gian đều là có mục đích, như vậy, vì cái gì không ở buổi tối động thủ, hơn nữa còn muốn tại xe này lưu dày đặc tỉnh đạo bên trên đâu?”

“Nha...” Cận Vạn chợt nhớ tới cái gì, vội nói, “Ta biết một sự kiện, Diệu Danh lâm cảng cao tốc ngay tại sửa đường bên trong. Ta nghĩ, chiếc này xe tải lớn vốn là muốn đi cao tốc a?”

“Đúng thế, tại trên đường cao tốc không có cách nào động thủ!” Thôi Lệ Châu nói nói, “ cho nên chỉ có thể thừa dịp xe tải đường vòng thời điểm làm việc, cho nên mới sẽ lựa chọn cái này vụ án phát sinh địa điểm mà! Thời gian, đoán chừng cũng là không có cách nào, chỉ có thể lấy xe tải đi qua nơi đó thời gian là chuẩn!”

“Nói thì nói như thế... Thế nhưng là...” Triệu Ngọc suy nghĩ lấy nói nói, “ ta vẫn là cảm giác, làm như vậy cũng không phải là vạn vô nhất thất, hắn hắn là còn làm cái gì bảo hộ biện pháp!”

Triệu Ngọc chi như vậy khẳng định, cũng là bởi vì hắn hôm nay phó bản kỳ ngộ. Hắn nhận định, hôm nay kỳ ngộ vị trí cùng cướp bóc án độ cao ăn khớp, tuyệt đối không phải cái gì trùng hợp!

Đang khi nói chuyện, Cận Vạn đội trưởng đã mở ra xe cảnh sát, tìm được nhà kia đại binh sửa xe đi. Để bọn họ ngoài ý muốn chính là, Thôi Tiểu Long chỗ sửa xe luật lệ mô hình, lại là vượt ra khỏi tưởng tượng của bọn hắn.

Nhưng gặp nên sửa xe đi từ bốn năm gian cửa hàng bán lẻ liền cùng một chỗ tạo thành, mỗi một ở giữa đều có ba tầng lầu cao, đơn giản liền là cái cỡ nhỏ hơi phối thành!

Giờ phút này, tại sửa xe đi trước mặt trên đất trống, còn đặt lấy một chút chờ đợi sửa chữa, hoặc là đã sửa chữa hoàn tất ô tô. Tại chỗ xa nhất trong góc thậm chí ngừng lại một cỗ thể tích to lớn màu vàng thanh ứ xe bồn.

Cận Vạn đem xe cảnh sát lái lên nhân tiện nói, đứng tại sửa xe làm được trước cửa. Ngừng tốt sau mới buồn bực phát hiện, xa hành tất cả cửa cuốn vậy mà tất cả đều là kéo xuống, thế mà không có mở cửa!

“Không thể nào?” Cận Vạn nhíu mày, “Chẳng lẽ, đã đảo bế? Trách không được Thôi Tiểu Long không nghe đâu! Nói không chừng, là thiếu đặt mông nợ, tránh trướng đi a? Nếu không...”

Cận Vạn quay đầu nhìn Triệu Ngọc một chút, ý kia là đã không có mở cửa, chúng ta không bằng tạm thời buông xuống, nhanh đi hiện trường phát hiện án a?

Nhưng mà, Triệu Ngọc lại cầm điện thoại di động của hắn, một mặt kiên nhẫn chờ đợi tiểu Vương đáp lời,

Một mặt nhíu mày tại trầm tư suy nghĩ lấy cái gì, không nhìn thấy hắn ra hiệu.

Tốt a...

Cận Vạn gặp Triệu Ngọc không nói gì, đành phải tắt lửa đi ra xe cảnh sát. Hắn ý tứ, là bất kể có mở hay không môn, đều muốn đi qua gõ gõ, nếu là thật không ai, cái kia liền không có cách nào!

Cận Vạn sau khi xuống xe, Triệu Ngọc cầm Cận Vạn điện thoại, cùng Thôi Lệ Châu cũng lần lượt xuống xe, theo sát phía sau. Thế nhưng là, hai người bọn hắn vừa đi vài bước, trong điện thoại liền thình lình truyền đến động tĩnh.

Vì có thể nghe được rõ ràng, Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu đành phải dừng bước.

“Chỉ đạo viên... Ta... Ta hiện tại xuống...” Trong điện thoại, chỉ nghe tiểu Vương run rẩy nói nói, “ nước không sâu, nhưng rất băng, ta thấy được, đáy giếng này hạ ngoại trừ nước, không có cái gì, hắn không có vấn đề!”

“Ồ? Thật sao?” Triệu Ngọc tranh thủ thời gian căn dặn nói, “ ngươi ổn định lại tâm thần, nhìn kỹ một chút, nhìn xem có cái gì tình huống dị thường? Sở trường điện chiếu, có thể nhìn thấy hai bên cống thoát nước sao?”

“Nha... Cúi người... Ân, cúi người, vẫn có thể nhìn thấy, liền là nước đã cơ bản đến đỉnh...” Theo một trận tiếng nước ào ào, tiểu Vương gian nan hồi đáp, “Ta thấy được, nơi này chính là cái phổ thông cống thoát nước, hai bên cái gì cũng không có, chỉ có nước, bên trong nước vẫn rất sâu... Điều tra viên, phía dưới này không gian nhỏ hẹp, căn bản giấu không hạ

thứ gì, đừng nói hàng hóa, liền là người còn không thể nào vào được, đi vào liền chết đuối đến! Không tin, ta ghi chép cái video ngắn phát cho ngài nhìn xem...”

“Nha... Dạng này a...” Triệu Ngọc cúi đầu suy nghĩ, trên mặt hiện lên vẻ thất vọng. Xem ra, ý nghĩ của mình vẫn là không đúng, hắn vốn cho rằng Khương Khoa sẽ đến cái giương đông kích tây loại hình, xem ra, vẫn là Thôi Lệ Châu nói đúng...

“Ai?” Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa nghĩ đến đây, trong điện thoại tiểu Vương lại ngoài ý muốn ai một tiếng.

“Ừm? Thế nào?” Triệu Ngọc vội hỏi.

“Điều tra viên, ân... Ngươi không phải để ta xem một chút dị thường hiện tượng sao?” Tiểu Vương nghi ngờ nói, “Ta giống như... Ta cảm giác... Nước này...”

“Nước? Nước thế nào?” Triệu Ngọc vội hỏi.

“Nước này... Thật mát mẻ a... Nơi này không phải cống thoát nước sao?” Tiểu Vương nghi ngờ nói, “Ta làm sao một điểm mùi thối đều không có ngửi được đâu?”

“Nha! ?” Triệu Ngọc nhíu mày, trong lòng tựa hồ bị sờ bỗng nhúc nhích.

“... Hoàn toàn chính xác...” Tiểu Vương nói nói, “ nước này đặc biệt thanh tịnh, ta đều có thể xem rốt cục!”

“Trước ngươi nói, cái kia là một đầu vứt bỏ cống thoát nước thật sao?” Triệu Ngọc tựa hồ là nghĩ đến cái gì, trong mắt bỗng nhiên thả ra ánh sáng.

“Đúng a! Cái này liền có một chút kì quái...” Tiểu Vương lại nói, “ nước

rất thanh tịnh, mà lại... Đây là cống thoát nước, lại không nhìn thấy cái gì rác rưởi, giống như... Thật sạch sẽ bộ dáng...”

“A! ?” Triệu Ngọc rốt cục nghĩ đến một chút bên trên, vội vàng hét lớn một tiếng, xông tiểu Vương hô nói, “ nhanh, ngươi... Ngươi nhổ cọng tóc ném tới trong nước, nhìn xem cái kia nước là lưu động sao?”

“Cái gì? Tóc? Lưu động?” Tiểu Vương lĩnh ngộ một cái, nói nói, “ giống như... Không cần đi, ta có thể rõ ràng cảm giác được, nước đích thật là lưu động, hướng phía đông chảy tới...”

“A! ?” Triệu Ngọc lại kêu một tiếng, hắn bỗng nhiên giật mình một cái, lớn tiếng mắng, “ hắn bà mẹ ngươi chứ gấu à! Khương Khoa thật mẹ nó một cái tinh Bát nhi a! Vậy mà chơi lên dòng nước xiết dũng tiến! ! !”

“Lão đại, có ý tứ gì? Cái gì dòng nước xiết dũng tiến?” Thôi Lệ Châu không hiểu, mà lúc đầu chạy tới cửa cuốn hạ đang chuẩn bị gõ cửa Cận Vạn, cũng bị Triệu Ngọc kêu sợ hãi hấp dẫn, quay đầu trở lại đến tò mò nhìn hắn.

“Dùng văn ngôn từ, cái này mẹ nó liền là minh tu sạn đạo ngầm độ Trần Thương!” Triệu Ngọc nắm chặt nắm đấm nói nói, “ ta rốt cuộc biết, hắn đến cùng là thế nào đem hàng hóa chuyển đi! Xem đi... Hắn khẳng định là sớm đã tu sửa đầu kia cống thoát nước, đem cống thoát nước thông sạch sẽ, làm thành một đầu dưới nước khe trượt.

“Sau đó, bọn họ đem cướp được thuốc lá cất vào chống nước túi, ném vào trong giếng, thượng du bên kia vừa mở áp, thuốc lá liền sưu sưu sưu địa bị cuốn đi, cống thoát nước dòng nước xiết dũng tiến a!”

“A! ?” Thôi Lệ Châu cả người đều choáng váng, toàn thân run rẩy nói nói, “ nhưng... Khả năng sao?”

“Đồng dạng tình huống hạ là không thể nào, nhưng cái này dù sao cũng

là hơn 50 triệu mua bán lớn, tu đầu thủy đạo cũng đáng! Nhanh...” Triệu Ngọc thúc giục Thôi Lệ Châu, “Mau đem địa đồ mở ra, nhìn xem cái kia cống thoát nước phía đông sẽ thông hướng nào? Cái kia khoảng cách chịu Định Viễn không được, nếu là chúng ta hiện tại chạy tới, nói không chừng liền có thể bắt bọn họ người tang cũng lấy được!”

“Ông trời ơi... Không thể nào...” Lúc này, đứng tại sửa xe đi cổng Cận Vạn cũng là cả kinh không nhẹ, hắn tại một tuyến làm việc nhiều năm như vậy, còn cho tới bây giờ chưa nghe nói qua như thế không thể tưởng tượng cướp bóc phương pháp.

Chân tay luống cuống phía dưới, hắn cũng là có chút do dự , ấn lý thuyết, hiện tại Triệu Ngọc phát hiện trọng đại manh mối, hắn là trước cố lấy cướp bóc án mới đúng.

Thế nhưng là, mình bây giờ đã đứng ở cổng, mặc kệ thôi Tiểu Hổ có ở đó hay không, cũng hầu như đến gõ cửa hỏi một chút a?

Nghĩ đến chỗ này, hắn đành phải đè nén xuống tâm tình kích động, giơ lên cánh tay chuẩn bị gõ cửa.

“Ai nha...” Lúc này, UU đọc sách www. uukan Shu. com Thôi Lệ Châu bỗng nhiên cầm điện thoại di động nói với Triệu Ngọc, “Lão đại, chúng ta bây giờ đứng nơi này, nhưng vừa lúc ở cái kia cống thoát nước phía đông đâu! Nơi này là gần nhất nơi có người, ngươi nói, có thể hay không...”

“Cái gì! ?” Triệu Ngọc giật nảy cả mình, cái này mới rốt cục ngẩng đầu đem sửa xe làm được bốn phía nhìn một chút, nhưng mà, hắn vẻn vẹn nhìn thoáng qua, liền thình lình chú ý tới chiếc kia ngừng trong góc màu vàng thanh ứ xe!

Không...

Không thể nào! ?

Chỉ một thoáng, Triệu Ngọc chợt cảm thấy khí huyết sôi trào, toàn thân trên dưới mỗi cái tế bào đều giống như sắp bạo tạc đồng dạng.

Nhưng mà, cùng thời khắc đó, Cận Vạn cũng đã giơ lên cánh tay, hướng phía cửa cuốn bên trên dùng sức đập xuống.

“Không! Cận đội trưởng!” Triệu Ngọc tranh thủ thời gian hét lớn một tiếng, “Không muốn!”

Oanh...

Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa mới hô một tiếng, nhưng gặp Cận Vạn trước mặt cửa cuốn thình lình phát ra một tiếng kinh thiên vang vọng, cửa cuốn bên trên oanh tuôn ra vô số lỗ thủng, mà Cận Vạn thì ứng thanh bay ngược ra ngoài...

Chương 876: Bạo liệt truy hung

Sự tình tới thực sự quá mức đột nhiên, Triệu Ngọc bọn người cơ hồ không có chút nào chuẩn bị. Cho dù Triệu Ngọc thông qua góc tường thanh ứ xe đã phát giác ra một chút không đúng, nhưng căn bản nghĩ không ra, tiệm sửa xe bên trong sẽ có người nổ súng!

Từ cửa cuốn bên trên tuôn ra vô số lỗ thủng đó có thể thấy được, người ở bên trong, hẳn là cầm uy lực to lớn súng giảm thanh, Cận Vạn càng là hoàn toàn không có phản ứng, đã bị bắn ra đạn cùng bắn bay mảnh vỡ đánh trúng, hướng (về) sau bay rớt ra ngoài, ngửa mặt ngã trên mặt đất. . .

“A. . .” Trúng đạn về sau, Cận Vạn bụm mặt hét thảm một tiếng!

Triệu Ngọc giật nảy cả mình, tranh thủ thời gian đến bên hông móc súng, nhưng thương còn không có móc ra, cửa cuốn đằng sau liền lại lần nữa truyền đến một tiếng oanh minh.

Oanh. . .

Lần này, uy lực to lớn đạn thẳng đến Triệu Ngọc hai người mà đến, Triệu Ngọc phản ứng rất nhanh, Thôi Lệ Châu cũng là không chậm, hai người tranh thủ thời gian xoay người cúi đầu, kịp thời tránh tránh đi, sau đó chui được xe cảnh sát đằng sau.

Ai ngờ, cùng lúc đó, tiệm sửa xe lầu hai pha lê bỗng nhiên vỡ vụn, có người từ cửa sổ duỗi ra nòng súng, cũng hướng phía Triệu Ngọc hai người nổ súng!

Bành. . . Oanh. . .

Hai cỗ đạn cơ hồ hình thành bắn phá, nhất thời đem xe cảnh sát cửa sổ xe quét trúng, kiếng xe rầm rầm vỡ vụn bay tán loạn, trên thân xe tràn đầy vết đạn.

“A. . .”

Thôi Lệ Châu còn chưa bao giờ thấy qua loại này cảnh tượng hoành tráng, nhất thời dọa đến ôm đầu ghé vào cảnh phía sau xe trên mặt đất.

Bất quá, Thôi Lệ Châu thất thố, nhưng Triệu Ngọc cũng đã gặp qua việc đời người. Bên trong thương một vang, hắn liền thình lình minh bạch, khả năng này là bọn họ trời xui đất khiến địa đụng phải Khương Khoa đám kia giặc cướp!

Bà mẹ ngươi chứ gấu à, trùng hợp thì cũng thôi đi, khả xảo thành loại này nãi nãi dạng, liền thật không có chỗ nói rõ lí lẽ đi!

Bất quá. . . Cũng là thật sự là chủ quan có chút!

Bởi vì Triệu Ngọc hôm nay mở ra phó bản kỳ ngộ cũng không chỉ thị tiệm sửa xe, cho nên hắn cũng không có quá mức để ý, chỉ cho là tìm tới Thôi Tiểu Long hỏi một chút tình huống, liền có thể đi.

Nhưng hắn vạn vạn nghĩ không ra, Thôi Tiểu Long tiệm sửa xe, vậy mà lại cùng đạo tặc Khương Khoa dựng lên liên hệ? Việc này thật sự là xảo đến sắp nghịch thiên! Nếu như Khương Khoa thật là thông qua cống thoát nước đến chuyển vận thuốc lá, như vậy cống thoát nước cuối cùng, vô cùng có khả năng ngay tại cái này tiệm sửa xe bên trong, nơi này cũng vô cùng có khả năng liền là nơi ở của bọn hắn!

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc không khỏi một trận tự trách,

Nếu như mình sớm có chỗ dự phán, chỉ cần sử dụng một cái gia cường phiên bản ẩn hình tham trắc khí, chỉ sợ cũng không đến mức bị động như thế!

Cái này thật sự là không nghĩ tới. . .

Bất quá. . . Triệu Ngọc trộm liếc một cái, trong lòng nhắc tới, hiện tại có vẻ như cũng không tính quá muộn a?

Nghĩ đến chỗ này, hắn tranh thủ thời gian mở ra hệ thống đạo cụ, cho mình, Thôi Lệ Châu, thậm chí còn có đã trúng đạn Cận Vạn, tất cả đều mặc vào ẩn hình áo chống đạn.

Mưa bom bão đạn phía dưới, hắn nhất định phải cam đoan mình cùng các đội hữu an toàn. Cũng may hắn thông qua lâu dài góp nhặt, đã cất ba kiện áo chống đạn, vừa vặn một người một kiện.

Mặc vào áo chống đạn về sau, Triệu Ngọc trong lòng rõ ràng an tâm nhiều, hắn đầu tiên là kéo một cái Thôi Lệ Châu, bảo nàng tranh thủ thời gian tìm kiếm trợ giúp, mình thì cực nhanh móc súng lục ra, chuẩn bị phản kích.

Bành. . .

Oanh. . .

Lúc này, tiệm sửa xe bên trong lại lần nữa hướng hắn bắn tới một đợt bạo liệt đạn, đạn bắn vào trên xe cảnh sát, đèn xe vỡ nát, thân xe lắc lư, dọa đến Thôi Lệ Châu lần thứ hai nằm rạp trên mặt đất, miệng bên trong thẳng gọi mẹ.

Móa!

Triệu Ngọc lại chửi một câu, lập tức kéo ra bảo hiểm súng lục, hướng phía trên lầu địch nhân bắn một phát súng.

Ba. . .

Một thương đi qua, mặc dù không có đánh trúng, lại là làm cho đối phương nhiều hơn một phần kiêng kị, lầu hai cửa cửa sổ xạ thủ tranh thủ thời gian rụt cổ lui đi vào.

“Nha. . .”

Đối diện tiếng súng một yếu, Triệu Ngọc lập tức nghe được Cận Vạn tiếng rên rỉ, nhìn hắn thống khổ dáng vẻ, hắn là thụ thương không nhẹ, nếu không thể đạt được kịp thời cứu chữa, chỉ sợ sẽ có nguy hiểm tính mạng!

Bà mẹ ngươi chứ gấu à!

Theo lý thuyết, hắn là trước cứu người mới đúng. Thế nhưng là Triệu Ngọc nghĩ lại, mình có áo chống đạn mang theo, căn bản không sợ đạn, cái kia còn cùng bọn họ bút tích cái gì sức lực? Dứt khoát trực tiếp từ cửa cuốn xông đi vào, cho bọn họ đến niềm vui bất ngờ há không thoải mái?

Nghĩ đến chỗ này, hắn chở khẩu khí, đang chuẩn bị đến cái bạo liệt tập kích.

Ai ngờ, ngay tại hắn vận khí hoàn tất, đang chuẩn bị vọt mạnh thời điểm, cái kia tiệm sửa xe trong phòng, đúng là bỗng nhiên truyền đến một tiếng nổ ầm ầm. Cái này âm thanh oanh minh rõ ràng không phải tiếng súng, cũng không phải bạo tạc, càng giống là có to lớn gì máy móc bị người khởi động, cả vùng cũng giống như như địa chấn rung động. . .

Ông. . .

Thanh âm kia càng lúc càng lớn, càng ngày càng nhanh, Triệu Ngọc không biết rốt cuộc xảy ra tình huống gì, tranh thủ thời gian cực nhanh điểm ra một cái dụng cụ nhìn thấu đến, hướng cửa cuốn bên trong nhìn sang.

Hắn cái này xem xét phía dưới nhưng rất khó lường, không nghĩ tới, xa hành bên trong lại có hai chiếc dị thường to lớn —— vại dầu xe! ! !

Giờ phút này, hai chiếc vại dầu xe tất cả đều phát động động cơ, có mấy người tất cả đều dẫn theo thương, ngay tại vội vàng địa hướng trên xe vọt, nhìn dạng như vậy, hai chiếc xe chẳng mấy chốc sẽ từ bên trong mãnh liệt lao ra.

Hỏng!

Triệu Ngọc hướng chỗ gần một nhìn, nhưng gặp trúng đạn Cận Vạn liền nằm tại bên trong một cái cổng phía trước, nếu như vại dầu xe phá cửa mà ra, hắn tất nhiên sẽ bị xe vòng nghiền ép!

Ong ong. . .

Lúc này, bên trong vại dầu xe càng phát ra thanh âm to lớn, mắt nhìn thấy liền phải lái xe. Triệu Ngọc mắt thấy không ổn, đành phải từ bỏ kế hoạch thứ nhất, tranh thủ thời gian vọt tới Cận Vạn trước mặt, đem hắn dùng sức hướng bên cạnh lôi kéo.

“Già lớn. . . Ngươi. . . Cẩn thận a. . .” Thôi Lệ Châu mặc dù sợ hãi, nhưng vẫn là thấy được Triệu Ngọc anh dũng biểu hiện, tranh thủ thời gian mở miệng nhắc nhở.

Kết quả, Thôi Lệ Châu vừa hô một tiếng, từ giữa bên cạnh vại dầu xe

liền thình lình gia tốc, oanh một tiếng đụng bay cửa cuốn, từ bên trong thẳng lao ra. . .

To lớn đầu xe, gần như điên cuồng địa từ tiệm sửa xe bên trong xông ra, sau đó không chút kiêng kỵ đụng ngã lăn cản tại cửa ra vào mấy chiếc xe con, xe con bị đâm đến đầy đất lăn lộn, có một cỗ xe jeep lại công bằng, vừa vặn hướng phía Triệu Ngọc hai người lăn tới. . .

“A. . . Không muốn. . .”

Thôi Lệ Châu dọa đến la thất thanh, Triệu Ngọc thì đem hết toàn lực, lôi kéo Cận Vạn ra sức tránh né. Nhưng mà, cái kia lăn lộn xe jeep tốc độ quá nhanh, Triệu Ngọc căn bản tránh cũng không thể tránh, lập tức liền bị đập vào dưới xe!

“Không!” Thôi Lệ Châu cả người đều sợ choáng váng, tranh thủ thời gian liều lĩnh vọt tới.

Cùng lúc đó, chiếc kia lao ra mỡ lợn xe bồn lại hào không giảm tốc độ địa xông lên Công Lộ, sau đó hướng phía mặt phải lái đi!

“Triệu Ngọc. . . Triệu Ngọc. . .” Làm Thôi Lệ Châu chạy đến Triệu Ngọc bị ép xe jeep dưới đáy về sau, không ngờ thấy được một màn kinh người, nhưng gặp Triệu Ngọc một tay chống đỡ ô tô săm lốp, riêng là đem nặng nề xe cho ngạnh sinh sinh địa chống đỡ xuống dưới.

“Cái này. . .” Thôi Lệ Châu thấy choáng mắt.

“Tiểu Thôi! Nhanh!” Triệu Ngọc một mặt chống đỡ ô tô, một mặt kêu to.

Thôi Lệ Châu lúc này mới từ trong lúc khiếp sợ khôi phục lại, tranh thủ thời gian đem hết toàn lực, đem đã bất tỉnh nhân sự Cận Vạn từ dưới xe lôi ra.

Bên này người kéo một phát ra, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian lộn một vòng, cũng từ gầm xe hạ chui ra, nặng nề thân xe thì bịch một tiếng đập xuống đất!

“Ngươi. . . Ngươi thế nào?” Thôi Lệ Châu còn tại mộng vòng, đơn giản không phải nói cái gì đều? Nàng tự nhiên không biết, vừa rồi cái kia mạo hiểm một màn, may mắn mà có Triệu Ngọc đạo cụ.

Nguyên lai, Triệu Ngọc mắt thấy tránh tránh không khỏi, liền tranh thủ thời gian sử dụng một cái ẩn hình tay thuẫn đi ra, đem ẩn hình tấm chắn sinh sinh địa đỉnh đè ép một cái xe jeep. Lo lắng cho mình lực lượng không đủ, hắn còn sử dụng một cái ẩn hình năng lượng tề, cho mình tăng thêm gấp hai khí lực. . .

Nếu như không phải như vậy, cái kia nặng nề xe jeep, đã sớm đem hai người bọn họ đập bể. . .

Ong ong. . .

Nghe được kinh khủng tiếng động cơ về sau, UU đọc sách www. uukan Shu. com Triệu Ngọc đột nhiên nhớ tới, bên trong còn có một cỗ mỡ lợn xe bồn đâu! Hắn tranh thủ thời gian cùng Thôi Lệ Châu cùng một chỗ, lôi kéo Cận Vạn hướng xe cảnh sát chạy tới.

Kết quả, bọn họ vừa mới trở lại xe cảnh sát vị trí, chiếc thứ hai mỡ lợn xe bồn cũng từ xa hành bên trong phá cửa mà ra!

Oanh. . .

To lớn vại dầu xe từ bên trong thẳng lao ra, vừa vặn muốn từ xe cảnh sát trước mặt rẽ ngoặt. Lúc này, tại vại dầu xe tay lái phụ bên trên một cái lưu manh thấy được Triệu Ngọc ba người, hắn lập tức từ cửa sổ xe nhô ra nửa người, sau đó dùng trong tay súng giảm thanh hướng về phía

Triệu Ngọc bọn người liền là một trận mãnh liệt bắn. . .

A. . .

Thôi Lệ Châu hoàn toàn dọa phát sợ, chỉ cho là mình chết chắc, liền sớm hai mắt nhắm nghiền. Nhưng mà, Triệu Ngọc thế nhưng là biết đạo chuyện gì xảy ra, hắn lập tức xoay người, ngẩng đầu ưỡn ngực nâng lên súng lục của mình cùng lưu manh đối xạ. . .

Phanh phanh phanh. . .

Dù cho là Triệu Ngọc thương pháp không tốt, nhưng khoảng cách thật sự là gần có thể, hắn đơn giản nghĩ bắn không trúng cũng khó khăn. Kết quả, khi hắn phanh phanh phanh địa đánh tới phát súng thứ ba thời điểm, vại dầu xe trên cửa sổ xe nhất thời tuôn ra một cỗ huyết hoa, cái kia nổ súng lưu manh, bị Triệu Ngọc nát đầu!

Chương 877: Ta truy

Ông...

Mặc dù Triệu Ngọc đánh chết một cái nổ súng lưu manh, nhưng vại dầu xe người điều khiển lại là lông tóc không thương, chiếc kia to lớn xe không hề dừng lại địa kêu gào vượt qua cong!

Lúc đầu, nếu như Triệu Ngọc thật nghĩ liều mạng, vẫn là có thể xông đi lên, bắt lấy vại dầu đuôi xe bộ leo đến trên xe đi.

Thế nhưng là, vừa rồi cái kia nổ súng nổ đầu một màn, nhưng vẫn là để Triệu Ngọc bỗng nhiên ngơ ngác một chút. Kết quả, to lớn vại dầu xe vung lấy tro bụi xuôi theo đại lục hất bụi mà đi!

“Đáng chết!”

Triệu Ngọc hung hăng đánh xuống súng ngắn, còn muốn đuổi theo, đã đã chậm.

Nguyên lai, hắn sở dĩ run lên như vậy một cái, ngoại trừ mình lần thứ nhất nổ súng giết người bên ngoài, hắn còn nhận ra, bị hắn đánh người chết kia người đúng lúc là bọn họ nghĩ muốn tìm —— Thôi Tiểu Long!

Đã Thôi Tiểu Long hướng mình nổ súng, cái kia liền đủ để chứng minh, hắn cùng Khương Khoa đám kia thổ phỉ đều là cùng một bọn. Trách không được cái này giữa ban ngày, như thế lớn tiệm sửa xe cũng không mở cửa đâu!

“A? Ta... Ta thế mà không chết! ?” Lúc này, Thôi Lệ Châu rốt cục lấy lại tinh thần, một mặt lục lọi thân thể của mình, một mặt bất khả tư nghị thán nói, “ làm sao... Làm sao có thể? Ngay cả viên đạn cũng không đánh bên trong sao? Ân... Lão đại... Ngươi... Ngươi thế nào?”

Nói, nàng tranh thủ thời gian lại đi tìm tòi Triệu Ngọc, lại bị Triệu Ngọc đẩy ra.

“Không có việc gì, không nhìn thấy ta đem tên kia đánh chết sao? Nhanh! Tiểu Thôi!” Triệu Ngọc đem Cận Vạn súng ngắn móc ra đưa cho nàng, gấp rút mệnh lệnh nói, “ ngươi lấy được thương ở chỗ này trông coi, nếu là còn có địch nhân, tuyệt đối đừng nương tay! Nhớ kỹ tranh thủ thời gian kêu gọi trợ giúp!”

“Cái kia... Ngươi... Ngươi làm gì?” Thôi Lệ Châu vẫn ở vào nghiêm trọng thất kinh bên trong.

Triệu Ngọc không nói gì, mà là cẩn thận kiểm tra một chút Cận Vạn vết thương, phát hiện vết thương trên người hắn không nghiêm trọng lắm, nhưng là trên mặt cũng là bị mảnh đạn đánh trúng vào, giờ phút này vẫn tại không ngừng chảy máu, người cũng đã hôn mê đi.

Thế là, hắn tranh thủ thời gian một cái thuốc cầm máu cho hắn sử dụng ra ngoài, tạm thời ổn định lại vết thương.

Sau đó, Triệu Ngọc đứng người lên, bốn phía kiểm tra một hồi, muốn tìm chiếc xe đuổi bắt lưu manh. Ai ngờ, hắn vừa đứng lên, liền cảm giác được chân phải của chính mình truyền đến một trận toàn tâm đau đớn.

Cúi đầu xem xét, lúc này mới phát hiện, nguyên lai vừa rồi xe jeep vẫn là nện vào chân phải của chính mình, mắt cá chân chỗ đã gãy xương, căn bản đi không được đường.

Ẩn hình bó xương khí...

Triệu Ngọc cũng là không thèm đếm xỉa,

Lại một cái đạo cụ sử xuất, kịp thời chữa trị thụ thương xương cốt, mặc dù chân phải vẫn là rất đau, nhưng miễn cưỡng có thể đi bộ!

Lần nữa xem xét hiện trường, nhưng gặp tiệm sửa xe cổng đã là một mảnh thảm mắt, khắp nơi đều là tàn bại ô tô còn có mảnh vỡ...

Nhưng gặp Triệu Ngọc bọn họ xe cảnh sát đã bị bắn ra thủng trăm ngàn lỗ, lốp xe cũng đều bị bắn nổ, khẳng định là không có cách nào mở; mà tiệm sửa xe cổng to to nhỏ nhỏ ô tô, cũng bị hai chiếc mỡ lợn xe bồn đụng một cái toàn bộ báo hỏng...

Rơi vào đường cùng, Triệu Ngọc đành phải nhìn về phía Công Lộ, chuẩn bị tùy tiện chặn đường một chiếc xe hơi. Nhưng mà, lớn như vậy nước trên đường, đúng là một chiếc xe cũng nhìn không thấy!

Hắn đành phải xoay người, hướng tiệm sửa xe phụ cận nhìn lại, nhưng gặp ngoại trừ có chiếc điện ba lượt khóa tại cột điện tử bên cạnh bên ngoài, cũng là không nhìn thấy cái khác phương tiện giao thông...

Thật sự là gặp hắn bà mẹ ngươi chứ gấu à quỷ!

Triệu Ngọc buồn bực lại thay đổi một góc độ, rốt cục thấy rõ ràng tiệm sửa xe nội bộ tình huống. Nhưng gặp tiệm sửa xe bên trong khắp nơi đều là tản mát thuốc lá, từ lâu là một mảnh hỗn độn...

Ngoại trừ thuốc lá, hắn còn chứng kiến một chút hình chữ nhật chống nước túi, nếu như đem điếu thuốc đặt vào, chống nước túi liền tựa như một đầu nhỏ tàu xung phong, chính dễ dàng thuận chảy xuống.

Bởi vậy có thể thấy được, phỏng đoán của hắn hoàn toàn đều là đúng, Khương Khoa quả nhiên là dùng cống thoát nước xông vận phương

pháp, đem thuốc lá xông tới. Mà những cái kia toàn thuận ô tô, cùng đổi nhan sắc đổi giấy phép loại hình trò xiếc, cũng tất cả đều là bọn họ sử dụng chướng nhãn pháp mà thôi.

Triệu Ngọc ghìm súng, hướng tiệm sửa xe nội bộ quan sát một cái, bởi vì có dụng cụ nhìn thấu mang theo, hắn cơ bản có thể kết luận, bên trong không có người nào nữa.

Xem ra, đám bắt cóc đã tất cả đều cưỡi vại dầu xe chạy trốn!

Nha...

Hồi tưởng vừa rồi tình hình, Triệu Ngọc rốt cục toàn bộ lĩnh ngộ, cái này Khương Khoa quả nhiên danh bất hư truyền, hắn có lẽ biết cái này tiệm sửa xe không thể ở lâu, cho nên trước kia nghĩ kỹ đường lui.

Làm thuốc lá dọc theo thủy đạo vọt tới tiệm sửa xe về sau, bọn họ liền đem thuốc lá ngay tại chỗ cất vào những cái kia mỡ lợn xe bồn! Vại dầu xe thân xe bên trên vẽ lấy một cái cự đại "Bạo" chữ, ai cũng sẽ không nghĩ tới bên trong sẽ cất giấu thuốc lá, như thế liền có thể tránh thoát cửa ải kiểm tra!

Tuyệt, cái này Khương Khoa thật mẹ nó thật tài tình!

Triệu Ngọc không khỏi cảm thán, chỉ bằng vào dạng này tài hoa, Khương Khoa coi như không làm cướp bóc phạm, chỉ sợ vô luận tại cái gì ngành nghề cũng đều có thể có một phen làm a?

Chỉ bất quá... Hắn bất hạnh địa gặp càng có tài hơn hoa... A không... Càng có vận khí Triệu Ngọc thần thám, cho nên mới không kịp xử lý xong tất cả thuốc lá, chỉ có thể chật vật chạy trốn!

Ngay tại Triệu Ngọc cảm khái thời khắc, trên đường lớn bỗng nhiên ra một cỗ màu đen Audi. Triệu Ngọc thấy thế, tranh thủ thời gian cuồng

chạy tới, quơ súng ngắn xông Audi ngoắc, muốn đem xe cản lại.

Ai ngờ, Audi lái xe nhìn thấy súng ngắn về sau, vậy mà một đầu liền đem xe đâm trong khe đi!

Ai?

Ta đi...

Triệu Ngọc phiền muộn, bên cạnh đang đánh cứu viện điện thoại Thôi Lệ Châu cũng là giật nảy mình, tranh thủ thời gian xông Triệu Ngọc hô: “Lão đại, đi, ta đã gọi người, ngươi đừng đuổi, bọn họ trốn không thoát!”

Không được...

Triệu Ngọc lắc đầu, hắn biết rõ đối phương luật lệ, mặc kệ kẻ trộm vẫn là cường đạo, đều là bỏ tài không bỏ người! Mặc dù chứa thuốc lá vại dầu xe không tốt chạy trốn, nhưng đối với những cái kia cướp bóc phạm tới nói, lại hoàn toàn có thể vứt bỏ tài liều mình, chỉ cần đem vại dầu xe tùy tiện ném một cái, người nhưng liền rốt cuộc không dễ bắt!

Lại nói, lão tử cũng không thể tuỳ tiện buông tha một cái đuổi bắt siêu cấp đạo tặc cơ hội tốt... Cho nên, liền là mẹ nó cưỡi ba lượt, cũng nhất định phải truy... Ân... Cưỡi ba lượt...

Chỉ một thoáng, Triệu Ngọc chợt nghĩ đến một ý kiến, hắn tranh thủ thời gian 180 độ quay người, đưa ánh mắt nhìn về phía góc tường —— thanh ứ xe!

Màu vàng thanh ứ xe cũng gọi hút ô xe, thân xe bên trên cũng có cái lớn bình, bình đằng sau có to lớn ống hút, dùng để hút ô cùng sắp xếp ô chi dụng, đã chiếc xe này đậu ở chỗ này, liền rất có thể là Khương Khoa bọn người dùng để khơi thông cống thoát nước dùng.

Bởi vì chiếc xe này dừng ở góc tường, UU đọc sách www. uukan Shu. com cho nên đi qua vừa rồi mãnh liệt sau khi đụng, nó vẫn còn phát không tổn hao gì...

Tốt a...

Triệu Ngọc cũng là thực tại không có cách nào, chỉ tốt một cái vọt mạnh đi tới hút ô xe trước mặt. Hút ô xe xe cửa đang khóa lấy, nhưng là kiếng xe đã sớm bị bắn bay mảnh vỡ đụng nát, Triệu Ngọc rất dễ dàng địa liền đem nó mở ra.

Đã xe cửa đang khóa lấy, như vậy chìa khóa xe tự nhiên không tại, nhưng Triệu Ngọc có vạn năng chìa khoá mang theo, vừa mới lên xe, liền sử dụng nên đạo cụ, nhẹ nhõm đánh lửa, đem hút ô xe khải bắt đầu chuyển động.

“Oa... Không thể nào?” Bên này Thôi Lệ Châu đã kêu gọi những nơi cảnh sát, vừa nhấc mắt lại nhìn thấy Triệu Ngọc vậy mà khởi động màu vàng hút ô xe, nhất thời cả kinh trợn mắt hốc mồm, vội vàng xông Triệu Ngọc la lớn, “Lão đại, ngươi có phải hay không rớt bể đầu? Món đồ kia ngay cả 20 mạch đều Khai không đến...”

Kết quả, Thôi Lệ Châu lời còn chưa dứt, Triệu Ngọc liền đột nhiên đạp xuống chân ga, đem hút ô lái xe ra ngoài!

Đông... Cạch lang... Huyên thuyên... Hút ô xe giống uống rượu say tráng hán, dao động tây lắc địa từ góc tường mở ra, một đường đụng ngã lăn rất nhiều chướng ngại vật, sau đó mới đột đột đột địa khói đen bốc lên, lái lên đại lộ...

Chương 878: Đua xe

“Đúng! Dọc theo quốc lộ một mực hướng cao tốc cửa bắc phương hướng đi... Hai chiếc màu trắng cực lớn vại dầu xe, đặc thù quá rõ ràng, đúng đúng đúng... Lưu manh liền trên xe, nhất định phải ngăn chặn bọn họ!” Triệu Ngọc đối điện thoại di động hô nói, “ chú ý, bọn họ có súng giảm thanh, các ngươi cận đội trưởng đã bị bọn họ đả thương, bắt thời điểm ngàn vạn cẩn thận, nhiều đến châm lửa lực, đánh hắn cái nương hi thớt...”

Quẳng xuống điện thoại, Triệu Ngọc không khỏi âm thầm may mắn, còn tốt... May mắn mình vừa rồi cái khó ló cái khôn, chưa quên cho hai chiếc mỡ lợn xe bồn lắp đặt ẩn hình máy theo dõi.

Hiện tại, hắn có thể thông qua trong đầu màn hình, thấy rõ hai chiếc xe chuẩn xác vị trí. Hai chiếc xe một trước một sau, chính trên Công Lộ lao vùn vụt, đã đem Triệu Ngọc xa xa bỏ lại đằng sau.

Bất quá, Triệu Ngọc nhưng không lo lắng cái này, hắn sở dĩ dám tuyển hút ô xe tới cùng lưu manh đua xe, cũng là có hắn tiền vốn.

Cho nên, làm một cái ẩn hình máy gia tốc làm dùng sau khi đi ra, cồng kềnh hút ô xe nhất thời trở nên nhẹ nhàng linh hoạt, đơn giản tựa như tàu đệm từ trường, sưu sưu hướng trước lái đi.

Không biết là nơi này quá mức vắng vẻ, vẫn là trùng hợp đuổi kịp cái gì đặc thù thời gian, lớn như vậy trên quốc lộ cỗ xe thưa thớt, Triệu Ngọc hút ô xe cơ hồ ngay cả tay lái đều không cần động truy cập, rất nhanh liền từ tàu đệm từ trường biến thành hỏa tiễn, tốc độ chớp mắt bão tố

đến hơn 200 mạch...

Bất quá, dù cho là cỗ xe thưa thớt, lại cũng là có. Một cái cưỡi ba lượt già a bá ngay tại ven đường chậm rãi đạp xe, chợt nghe đến một trận oanh thanh danh từ xa mà đến gần, hắn liền tò mò nghiêng đầu đi nhìn.

Ai ngờ, hắn xoay đầu lại về sau, lại chỉ thấy một đạo hoàng quang hiện lên, sau đó liền là một cỗ to lớn mát gió đập vào mặt, thổi đến hắn da mặt run lên, ngay cả mũ đều hơi kém bị thổi bay...

Hừ...

Nhìn xem mình cách chiếc thứ hai mỡ lợn xe bồn càng ngày càng gần, Triệu Ngọc không khỏi lạnh hừ một tiếng, trong lòng nói chuyện, lần này, ta nhìn các ngươi còn chạy trốn nơi đâu?

Bất quá...

Ân...

Triệu Ngọc dù sao cũng là tâm tư tinh mịn thám tử, liền đang nhanh chóng chạy thời điểm, trong đầu của hắn vẫn không quên lại đem cả vụ án loại bỏ một lần. Lần này, hắn càng nghĩ... Lại càng thấy đến lo lắng.

Bởi vì... Nếu như Khương Khoa tự mình tham dự lần này cướp bóc kế hoạch, đồng thời ngay tại hai chiếc vại dầu trong xe, như vậy tuyệt đỉnh thông minh hắn, không có khả năng không ý thức được, kế hoạch của hắn đã triệt để thất bại!

Hiện tại mục tiêu bại lộ, bọn họ căn bản không có khả năng mở ra hai chiếc chói mắt vại dầu xe đào thoát cảnh sát đuổi bắt.

Lúc này, nếu như mình liền là Khương Khoa,

Khẳng định như vậy đã đang nổi lên như thế nào thoát thân. Cho nên, nếu như muốn bắt cái này đạo tặc chi vương, mình nhất định phải dùng chút thủ đoạn đặc thù mới được.

Như vậy... Bởi vì cái gọi là bắt giặc bắt vua, tối thiểu nhất, ta phải biết cái này Khương Khoa hình dạng thế nào mới được a?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc một mặt lái hút ô xe, một mặt sử dụng một đầu công cụ tìm kiếm, tại trong đầu đem Khương Khoa ảnh chụp tìm tòi đi ra.

Đừng nói, Khương khoa trưởng đến vẫn rất anh tuấn, tinh lông mày kiếm mắt, anh hoa nội liễm, xem xét liền là cái không tầm thường gia hỏa.

Bất quá, Triệu Ngọc nhớ lại một cái, trước đó tại tiệm sửa xe một phen trong lúc kích chiến, ngoại trừ cái kia bị hắn đánh chết Thôi Tiểu Long, hắn cơ bản không thấy rõ những người khác bộ dáng. Cho nên, hắn hiện tại rất khó nói, Khương Khoa đến cùng có ở đó hay không bọn này lưu manh bên trong? Nếu như ở đây, lại sẽ ở cái kia một cỗ vại dầu trong xe?

Triệu Ngọc bên này đang suy nghĩ làm sao có thể nhận ra Khương Khoa, nhưng theo hút ô xe siêu cấp tốc độ, hắn đã thấy được một cỗ màu trắng vại dầu xe, cái kia to lớn thân xe trên Công Lộ chạy lấy, hoàn toàn chính xác quá mức chớp mắt. Mà lại, bởi vì ô tô là màu trắng, Triệu Ngọc thậm chí còn có thể nhìn thấy tay lái phụ cửa sổ xe nơi đó lưu lại điểm điểm tinh hồng...

Tới đi...

Triệu Ngọc khống chế hút ô xe, lại một lần nữa tăng thêm tốc độ, hướng phía vại dầu xe đuổi sát mà đi. Mặc dù không nhìn thấy vại dầu xe trong phòng điều khiển tình huống, nhưng hắn có thể nghĩ, trong phòng điều khiển người, khẳng định đều bị chiếc này siêu cấp hút ô xe trấn trụ! Mặc

cho ai cũng không dám tin tưởng, 20 mạch đều không thể đi lên hút ô xe, vậy mà lại mở ra Ferrari cảm giác tới...

Ô...

Hút ô xe giống tia chớp màu vàng, chớp mắt liền đuổi tới vại dầu xe sau lưng, mắt nhìn thấy liền phải đem siêu việt. Ai ngờ, trong phòng điều khiển người khả năng nhận ra hắn, lái xe lập tức đem vại dầu xe đi bên phải rẽ ngang, nằm ngang ở Công Lộ trung ương, để Triệu Ngọc không cách nào siêu việt...

Bà mẹ ngươi chứ gấu à...

Triệu Ngọc lái xe hơi, trên Công Lộ tả xung hữu đột, làm thế nào cũng vô pháp vượt qua đi, đầu xe còn kém chút mà đè vào vại dầu xe xe đuôi bên trên, tình huống dị thường mạo hiểm.

Theo lý thuyết, Triệu Ngọc chiếc này hút ô xe thể tích đã không coi là nhỏ, nhưng là cùng mỡ lợn xe bồn so ra, nhưng vẫn là tiểu vu gặp Đại Vu, đơn giản không tại một cái cấp bậc, Triệu Ngọc tự nhiên không dám lên đi ngạnh kháng...

Bất quá, xe có chút xe nhỏ chỗ tốt, Công Lộ rộng lớn, vại dầu xe không có khả năng luôn luôn chiếm cứ lấy làn xe. Triệu Ngọc nhắm ngay vại dầu xe vung ra lỗ hổng, một cái nhanh chóng gia tốc, rốt cục vọt tới vại dầu xe phía bên phải.

Triệu Ngọc có thần kỳ máy gia tốc, lúc đầu có thể hoàn mỹ đuổi tại vại dầu xe cũng đạo trước đó từ phía bên phải vượt qua, nhưng ai biết, cái kia đám bắt cóc phản ứng cực nhanh, bọn họ xem xét không kịp ngăn cản Triệu Ngọc, vậy mà từ chỗ ngồi kế bên tài xế lại toát ra một cái phần tử có súng đến, người này không nói lời gì, trực tiếp một thương liền bắn trúng hút ô xe phòng điều khiển.

Bành...

Oanh...

Súng giảm thanh uy lực to lớn, một thương phía dưới, cửa sổ xe toàn nát, pha lê ào ào. Mặc dù Triệu Ngọc có ẩn hình áo chống đạn mang theo, lại bị chấn động đến dùng cánh tay bản năng che cản một cái con mắt.

Thừa dịp Triệu Ngọc phân thần cơ hội, hút ô xe xe nhanh một chậm, cái kia vại dầu xe lập tức hung mãnh địa đánh tới. Triệu Ngọc mắt thấy vượt qua bất quá, vội vàng gắt gao đè lại tay lái, cũng hướng bên trái dùng sức rẽ ngang.

Kết quả, hai chiếc xe hơi ầm vang chạm vào nhau, kịch liệt va chạm cùng ma sát xuống, lóe ra vạn đạo hỏa hoa, phát ra kít nữu vặn vẹo tiếng vang...

Đương nhiên, Triệu Ngọc hút ô xe chỉ có vại dầu xe một phần ba lớn, va chạm phía dưới, thua thiệt đương nhiên là hắn, mặc dù hắn gắt gao đè lại tay lái, nhưng tại vại dầu xe to lớn sức xoắn phía dưới, vẫn là từ từ hướng ven đường chếch đi đi qua.

Lúc này, Triệu Ngọc ẩn hình áo chống đạn cũng đến hoàn tất thời gian, hệ thống đã bắt đầu đọc giây, lo lắng lưu manh sẽ lần nữa nổ súng, hắn bất đắc dĩ tiêu hao 40 0 điểm kỳ ngộ điểm tích lũy, đem áo chống đạn tiếp tục thời gian kéo dài ròng rã 10 phút ra ngoài.

Thế nhưng là, áo chống đạn không giải quyết được hắn lập tức vấn đề. Hắn vốn định giống New Zealand thời điểm như thế, đem năng lượng tăng cường tề tác dụng tại trên ô tô, dùng cái này cùng đối phương chống lại. Nhưng mà, năng lượng tăng cường tề chỉ có một cái, mà lúc trước hắn đã cho mình sử dụng.

Kẽo kẹt... Kẽo kẹt...

Hai chiếc xe lớn kịch liệt ma sát, hút ô xe thân xe phát ra một loại sắp đứt gãy kít nữu âm thanh, mắt nhìn thấy liền bị gạt ra Công Lộ. Mà không khéo chính là, theo ô tô lao vùn vụt, Công Lộ bên cạnh không có nhân tiện nói, UU đọc sách www. uukan Shu. com mà là xuất hiện thật sâu khe nước.

Nếu như chiếu loại tốc độ này lật đến trong khe, Triệu Ngọc khả năng ngay cả tính mạng còn không giữ nổi. Trong lúc tình thế cấp bách, Triệu Ngọc một bên gắt gao đè ép tay lái, một bên móc súng lục ra, không chút suy nghĩ, hướng thẳng đến vại dầu xe tay lái phụ cửa sổ xe bắn tới.

Phanh... Thương thứ nhất đánh nát vại dầu xe kính bên!

Phanh... Phát súng thứ hai thì nghiêng bắn vào cửa sổ xe, đem vại dầu xe kính chắn gió bắn thành một mảnh bông tuyết...

Ông...

Vại dầu xe lái xe bởi vì thấy không rõ lắm đường xá, tay lái rốt cục nới lỏng ra một chút, Triệu Ngọc thì thừa cơ dùng sức đỡ lấy, cuối cùng đem vại dầu trần xe mở.

Vại dầu xe theo quán tính gia tốc, thình lình đâm vào bên trái vành đai cách ly bên trên, to lớn thân xe nhất thời đem vành đai cách ly giả bộ sụp đổ, tiếng vang chấn thiên.

Bất quá, ô tô thực sự quá mức nặng nề khổng lồ, tại đụng nát vành đai cách ly về sau, vại dầu xe cuối cùng vẫn tốc độ xe không giảm địa về tới trên đường lớn tới.

Mà Triệu Ngọc thừa cơ một cố lên môn, cuối cùng đem vại dầu xe vượt qua...

Chương 879: Xưa nay chưa từng có

“Đáng chết!”

Triệu Ngọc bên này vừa mới đem vại dầu xe vượt qua đi, trong đầu theo dõi trên màn hình liền đột nhiên truyền đến dị thường, nhưng gặp phía trước một cái khác chiếc mỡ lợn xe bồn đã nhanh chóng cách rời Đại Đạo, hướng phía cái nào đó thôn trang phương hướng lái đi.

Triệu Ngọc biết, cái này tất nhiên là đám bắt cóc muốn tìm một nơi yên tĩnh bỏ xe chạy trốn, cái này nếu như bị bọn họ chạy, người chỉ sợ cũng rất khó tìm đến.

Thế là, Triệu Ngọc một mặt cẩn thận địa lái hút ô xe, một mặt cho nơi đó cảnh sát đánh tới điện thoại. Ai ngờ, điện thoại đả thông, hắn còn không tới kịp mở miệng, liền theo một tiếng nổ ầm ầm âm thanh, mỡ lợn xe bồn vậy mà như điên địa đâm vào hút ô xe đuôi xe bên trên.

Đông đông đông...

Kẽo kẹt...

Hút ô xe bị đâm đến tả diêu hữu hoảng, Triệu Ngọc kịch liệt xóc nảy phía dưới đúng là rơi điện thoại di động!

Đông...

Mỡ lợn xe bồn lái xe giống như đã điên rồi, theo sát lấy vừa hung ác địa đụng hút ô xe một cái, hơi kém đem hút ô trần xe bay.

May mắn Triệu Ngọc gắt gao ôm lấy tay lái, hút ô xe đầu xe chỉ là tại vành đai cách ly bên trên ma sát một cái, cái này mới miễn cưỡng lại chạy trở về lớn giữa lộ.

Ông...

Mỡ lợn xe bồn hung mãnh kêu gào, lần thứ ba đánh tới, Triệu Ngọc thì tranh thủ thời gian dùng máy gia tốc tăng thêm tốc độ, siêu việt đối phương mấy mét ra ngoài, làm cho đối phương đụng cái không.

Phanh...

Ai ngờ, theo nổ vang một tiếng, không chịu từ bỏ ý đồ đám bắt cóc lại đem vại dầu xe trước kiếng xe đánh nát, sau đó nâng lên thương, nhắm ngay Triệu Ngọc hút ô xe.

Xuyên thấu qua kính bên, Triệu Ngọc nhìn cái rõ ràng, nhưng gặp tại vại dầu xe khoang điều khiển bên trong, chỉ còn lại hai tên lưu manh mà thôi. Trong đó, cái kia người lái xe là cái thân thể rộng lớn đại mập mạp, rất rõ ràng không phải Khương Khoa. Mà bưng súng giảm thanh nhắm chuẩn đồng bọn, ngược lại là cùng Khương khoa trưởng đến có chút gần. Chỉ bất quá, bởi vì khoảng cách khá xa, Triệu Ngọc còn nhất thời không cách nào xác định.

Phanh...

Cầm súng giảm thanh lưu manh rốt cục khai hỏa, lần này, hắn nhắm chuẩn chính là hút ô xe săm lốp, hắn muốn đem săm lốp đánh nổ, để Triệu Ngọc mất đi trọng tâm mà lật xe.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian khống chế xe trên Công Lộ họa rồng, không làm cho đối phương đạt được.

“Uy uy...”

Lúc này,

Triệu Ngọc trong điện thoại di động, cảnh sát liên lạc viên còn tại cao giọng địa hô hào cái gì, Triệu Ngọc hữu tâm xoay người lại nhặt, nhưng bất đắc dĩ mỡ lợn xe bồn liền là theo đuổi không bỏ.

Chậc chậc...

Thẳng đến lúc này, Triệu Ngọc lúc này mới phát hiện, mình muốn muốn cầm xuống nhóm này lưu manh, cũng không phải là chuyện dễ. Phía trước vại dầu xe lưu manh đang chuẩn bị bỏ xe chạy trốn, mà phía sau chiếc này lại muốn cùng mình liều mạng. Hiện tại, hắn gia tốc thẻ cũng nhanh đến hoàn tất thời gian, thời gian vừa đến, hắn liền rốt cuộc ngăn không được chiếc này thế lực bá chủ!

Làm sao bây giờ?

Biện pháp gì mới có thể để cho nó dừng lại đâu?

Đúng rồi...

Trong lúc tình thế cấp bách, Triệu Ngọc chợt nhớ tới bật lên khí đến, ban đầu ở Bách Linh thời điểm, hắn liền là dùng bật lên khí đem một chiếc xe hơi cho đạn lên, vậy bây giờ...

Tình huống nguy cấp, dung không được lo ngại, hắn lập tức đem đầu lộ ra cửa xe, đem một cái bật lên khí cho mỡ lợn xe bồn sử dụng đi qua. To lớn nặng nề như thế ô tô nếu là ở cao tốc lao vùn vụt bên trong bật lên một cái, cam đoan người điều khiển không cách nào khống chế, tất nhiên mất khống chế lật xe.

Nhưng mà, tình huống ngoài ý muốn bỗng nhiên phát sinh, bật lên khí

sử dụng về sau, hệ thống thế mà nhắc nhở Triệu Ngọc, nói mục tiêu vượt qua bật lên khí sử dụng phạm vi, cần tiêu hao 100 0 điểm kỳ ngộ điểm tích lũy cường hóa đạo cụ mới được.

Bà mẹ ngươi chứ gấu à...

Triệu Ngọc phiền muộn, hắn hiện tại hết thảy cũng không có 100 0 điểm kỳ ngộ giá trị, cường hóa cái đầu?

Ai?

Bất quá, ngay tại Triệu Ngọc quay đầu phóng thích bật lên khí thời điểm, hắn chợt phát hiện, đối phương vại dầu xe trước kính chắn gió đã không có!

Nếu như... Ân...

Chỉ một thoáng, Triệu Ngọc trong đầu chợt muốn một cái kỳ hoa chủ ý, chủ ý này đơn giản kỳ hoa đến tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả tình trạng, hưng phấn hắn hơi kém cắn được đầu lưỡi của mình!

Tốt!

Bà mẹ ngươi chứ gấu à, cứ làm như thế! Lão tử cho ngươi đến cái “Sử” không có tiền lệ đi, hoắc ha ha...

Hạ quyết tâm về sau, Triệu Ngọc mau đem hút ô lái xe đến lớn giữa lộ, sau đó đem tay lái sắp đặt lại. Sau đó, hắn đúng là mở cửa xe bò lên ra ngoài!

Bởi vì có máy gia tốc mang theo, Triệu Ngọc chỉ cần dùng ý niệm liền có thể khống chế tốc độ xe. Mặc dù không thể khống chế phương hướng, nhưng Triệu Ngọc tính định, tại xe mất khống chế trước đó, hắn nhất định có thể hoàn thành nhiệm vụ...

Nhìn thấy Triệu Ngọc bỗng nhiên chạy ra phòng điều khiển, vại dầu trên xe lưu manh lập tức thay đổi họng súng hướng hắn phóng tới, phanh... Súng giảm thanh đánh ra vô số viên bi, Triệu Ngọc mặc dù có áo chống đạn mang theo, nhưng là vì để tránh cho chỉ trích, hắn vẫn là cúi đầu tránh né tại hút ô xe nước bẩn bình đằng sau.

Ngay sau đó, hắn xuyên qua nước bẩn bình, đi tới hút ô xe khác một bên, bình cũng không phải là trực tiếp thẻ đến trên thân xe, dọc theo hút ô bình một bên, có một đầu chật hẹp khe hở, Triệu Ngọc chính dễ dàng giẫm lên cái này cái khe hở đi vào đuôi xe.

Phanh...

Đối phương nhìn thấy Triệu Ngọc đến đuôi xe, tranh thủ thời gian lại bắn một phát súng, Triệu Ngọc cúi đầu né qua về sau, lập tức đưa tay hướng phía đối phương khoang điều khiển nổ súng! Nhưng mà, thông qua trước đó mấy lần kích xạ, Triệu Ngọc chỉ còn lại có một viên đạn, sau khi bắn xong, băng đạn liền thẻ xác.

Bất quá, mặc dù vẻn vẹn bắn ra một viên đạn, lại bởi vì khoảng cách đã rất gần, vại dầu trên xe lái xe cùng giặc cướp vẫn là giật nảy mình, gấp vội cúi đầu tránh né.

Triệu Ngọc chờ đến chính là cái này thời cơ, nhưng gặp hắn đưa tay đem hút ô xe sắp xếp ô quản từ đuôi xe chỗ rút ra, sau đó, tại đem sắp xếp ô miệng nhắm ngay vại dầu xe phòng điều khiển về sau, hắn liền đột nhiên một cước đạp ra bên cạnh sắp xếp ô van!

Hút ô xe vì có thể hút ô cùng sắp xếp ô, bình bên trong đều là đánh lấy áp lực, giờ phút này sắp xếp ô van thình lình phóng thích, áp lực cực lớn lập tức đem nước bẩn bình bên trong mấy thứ bẩn thỉu, tất cả đều phun ra ngoài...

Lần này thế nhưng là náo nhiệt, nước bẩn bình bên trong chứa đều là thối bùn, tràn dầu cộng thêm sắp xếp * tiết vật loại hình mấy thứ bẩn thỉu, xú khí huân thiên không nói, hơn nữa còn đặc biệt hiếm, tại như thế dưới áp lực cực lớn, tất cả đều phốc phốc phốc địa phun ra tiến vào vại dầu xe khoang điều khiển, tràng diện kia quả thực là vô cùng thê thảm...

Khoang điều khiển cùng toàn bộ đầu xe, chớp mắt liền biến thành lớn * phân sắc, khoang điều khiển bên trong lưu manh tất cả đều bị bùn ô phun tung toé, ngay cả cái thảm kêu cái gì đều tuyên bố đi ra.

Nguyên lai, đây chính là Triệu Ngọc cái gọi là xưa nay chưa từng có đại phản kích, đương nhiên là "Phân" vô địch liệt tựa hồ càng chuẩn xác một chút.

Dát... Kít...

Bởi vì lái xe bị bùn ô trong nháy mắt nuốt hết, to lớn vại dầu xe thình lình mất khống chế, lại một lần nữa hướng phía vành đai cách ly đụng lên đi, nhưng đáng tiếc là, nơi đó chính là một cái chuyện trọng yếu cho nên phát thêm giao lộ, vành đai cách ly bên trong còn chứa xi măng làm cách ly đôn.

Mỡ lợn xe bồn ầm ầm đụng vào cách ly đôn bên trên, theo một tiếng kinh thiên động địa nổ vang, đầu xe chợt chấn động, đúng là đất bằng bắn lên!

Ngay sau đó, theo nặng nề kít nữu âm thanh, mỡ lợn xe bồn chẳng những trên đầu xe giương, toàn bộ ô tô đều hiện lên 45 độ sừng lăng không nhảy lên...

Oa...

Nhìn xem mỡ lợn xe bồn cách mặt đất luồn lên mấy mét, UU đọc sách www. uukan Shu. com thậm chí đều che cản một cái Lạc Nhật tà dương,

Triệu Ngọc tất nhiên là cả kinh trợn mắt hốc mồm, thậm chí ngay cả sắp xếp ô quản đều quên đóng, bẩn thỉu thối bùn còn tại kích xạ dâng trào, đổ một đường.

Chi chi...

Làm mỡ lợn xe bồn bị đất bằng bắn lên về sau, phảng phất còn trên không trung dừng lại như vậy không phẩy mấy giây giống như, sau một khắc, mới rốt cục rơi xuống phía dưới, nặng nề mà đập vào khác một bên làn xe trên đường lớn.

Oanh...

Một tiếng vang thật lớn, mỡ lợn xe bồn ầm vang chạm đất, đầu xe bị ngã đến lệch ra xẹp vặn vẹo, trong xe cái kia đã biến thành thối tượng đất lái xe, thì ứng thanh từ cửa sổ xe chỗ bị ném quăng đi ra, thân thể bay ra mấy mét, cuối cùng đụng phải Công Lộ khác một bên cây dương bên trên.

Lạch cạch, người trùng điệp rơi xuống đất, hắn là là không thể nào lại còn sống...

Bành...

Mà cùng lúc đó, ngay tại đầu xe trùng điệp rơi xuống đất thời điểm, thân xe bên trên to lớn vại dầu cũng là phát ra một tiếng vang trầm, thật giống như nhảy bắp rang đốt tốt khai lò đồng dạng, theo một tiếng trùng thiên nổ vang, vại dầu phần đuôi, vậy mà bành địa thổi ra ngoài, mà giấu ở vại dầu bên trong thuốc lá, cũng giống như bắp rang tứ tán sụp đổ, phun ra băng hất tới trên mặt đất...

Chương 880: Ve sầu thoát xác

Kia trường cảnh, thật giống như bắp rang ra nồi, vô số thuốc lá từ vại dầu xe phần đuôi phun ra, vung vãi tại trên đường lớn.

Bởi vì vại dầu xe đập vào khác một bên làn xe , tương đương với toàn bộ Công Lộ tất cả đều bị chặn ngang chặn đứng.

Mà nhưng vào lúc này, từ trên đường lớn lái qua mấy chiếc cấp tốc lao vùn vụt xe con, xe con lái xe không biết những cái kia nằm ngang ở đường trên mặt đồ vật đều là thuốc lá, ai cũng không dám đi lên đụng, từng cái tranh thủ thời gian mãnh liệt phanh xe, kết quả có phiết đến bên cạnh trong khe, có thì đánh vỡ vành đai cách ly, xông lên nghịch hành làn xe, tại liên tục đảo quanh về sau, ầm ầm đụng cây...

Triệu Ngọc thấy thế, tranh thủ thời gian một mặt quan bế sắp xếp ô quản van, một mặt khống chế hút ô xe giảm tốc.

Hoắc...

Thối quá...

Bởi vì cái gọi là tổ chim bị phá không trứng lành, cho dù Triệu Ngọc ở vào thượng phong vị trí, vừa vặn bên trên vẫn là không ít dính thối bùn, thối cho hắn miệng méo mắt lác.

Ai ngờ, mùi thối phía dưới, Triệu Ngọc động tác vẫn là chậm nửa nhịp, hút ô xe còn không có hoàn toàn giảm hạ tốc độ, phía trước lại bỗng nhiên toát ra một chiếc BMW đến, hơn nữa còn là chiếc quý báu 740!

Cái kia bảo mã lúc đầu mở rất nhanh, hút ô xe là không thể nào đụng vào nó. Thế nhưng là, xe BMW người điều khiển có tốt đẹp xem náo nhiệt truyền thống mỹ đức, cho nên khi nhìn đến vại dầu xe bỗng nhiên bạo khởi về sau, hắn tranh thủ thời gian dừng xe tử, đồng thời quay kiếng xe xuống, thăm dò thưởng thức.

Cái nào nghĩ đến, Triệu Ngọc hút ô xe đột đột đột địa liền lái qua, vừa vặn sát xe của nó thân đụng tới.

“A!”

Xe BMW chủ giật nảy mình, mau đem đầu rụt trở về. Hai xe ma sát phía dưới, to lớn hút ô xe nhất thời đem bảo mã róc thịt cọ xát một cái thương tích đầy mình, pha lê cũng nát, kính bên cũng bay...

Qua đăng đăng, va chạm mang đến kịch liệt xóc nảy, Triệu Ngọc một cái không có đứng vững, vừa vặn ghé vào sắp xếp ô miệng cống bên trên, mà sắp xếp ô miệng cũng bất thiên bất ỷ vừa vặn nhắm ngay xe BMW cửa sổ xe, lại một cỗ nước bùn lập tức phun ra ngoài...

“Ta đi...” Triệu Ngọc kinh hô một tiếng, tranh thủ thời gian quan bế van. Nhưng mà, cái kia cỗ xú khí huân thiên bùn ô vẫn là thuận lợi địa phun tiến vào xe BMW tử bên trong.

“Hoắc... Hụ khụ khụ khụ... Khụ khụ khục...” Xe BMW chủ xe dọa đến hồn bay lên trời, tranh thủ thời gian mở cửa xe kế bên tài xế, tại bùn ô bên trong bơi ra ngoài, lại nhìn lúc, đã biến thành một cái bùn nhão người!

Chỉ một thoáng, hắn hối hận phát điên, xem náo nhiệt truyền thống tư tưởng thật sự là không được a...

“Không... Không có ý tứ...” Triệu Ngọc không biết xe BMW chủ xe là

bởi vì xem náo nhiệt mà dừng xe,

Cho nên tranh thủ thời gian còn ngượng ngùng nói tiếng xin lỗi.

Chờ Triệu Ngọc lại quay người lại thời điểm, đập vào mắt chỗ đã là một mảnh đầy rẫy thảm liệt!

Nhưng gặp to lớn vại dầu xe giống đầu chết cứng cự quái, vắt ngang tại Công Lộ một bên, lăng không phun ra thuốc lá thì tản mát tại con đường các nơi, một mảnh hỗn độn. Lại nhìn trước đó xông vào trong khe, hoặc là đụng cây cái khác xe con, cũng đã bốc lên khói...

Mặc dù cỗ xe không nhiều, nhưng nơi này dù sao cũng là quốc lộ Công Lộ, không đến một phút đồng hồ, liền lại lái tới càng nhiều cỗ xe, đem nơi này toàn bộ phá hỏng, chật như nêm cối.

Triệu Ngọc kéo lấy thụ thương chân phải, bước qua vành đai cách ly đi vào vại dầu xe khoang điều khiển trước, nhưng gặp toàn bộ khoang điều khiển đã biến thành chậm rãi màu đen đặc, nước bùn thuận xẹp đi vào cửa xe còn tại chảy ra ngoài trôi.

Mặc dù gay mũi mùi hôi thối mà để Triệu Ngọc ẩn ẩn buồn nôn, nhưng hắn vẫn đưa tay kéo cửa xe ra, kết quả, theo đại lượng nước bùn trượt xuống, có hai cái tượng đất, cùng một chỗ theo nước bùn chảy xuống đi ra.

Một người trong đó có trên trán rõ ràng thiếu một khối, xem xét liền là bị Triệu Ngọc đánh chết Thôi Tiểu Long! Mà một người khác, tất lại chính là cầm súng giảm thanh công kích mình lưu manh.

Triệu Ngọc dùng chân đem hắn lật lên, nhưng gặp trên người người này không có rõ ràng vết thương, cái mũi cùng miệng nơi đó thình thịch mà bốc lên lấy bọt khí, xem ra, hắn là hay là còn sống.

Bất quá... Triệu Ngọc dùng chân nhấp đi trên mặt hắn thối bùn, lúc này mới thình lình thấy rõ, người này cũng không phải là đạo tặc Khương Khoa, mà là một cái cực kỳ tuổi trẻ tiểu hỏa tử. Theo như cái này thì, Khương Khoa hoặc là không có tham dự cướp bóc, hoặc là liền là tại mặt khác một cỗ vại dầu trên xe!

Hô...

Mùi thối thực sự khó ngửi, Triệu Ngọc không thể không lui về sau một bước.

Giờ này khắc này, những cái kia bị ngăn chặn đường đi đám người đã từ tai nạn xe cộ trong lúc khiếp sợ tỉnh táo lại, đồng thời đã có người chú ý tới, từ trong xe té ra đến đồ vật, chính là thuốc lá.

Kết quả là, có người ngo ngoe muốn động, đã xuống xe, đi vào thuốc lá trước mặt cẩn thận xem xét. Đợi bọn họ phát hiện, những này thuốc lá đều là khó được Cực phẩm về sau, rốt cục có người an nại không ở. Trong đó, một người đầu trọc mập mạp vậy mà không coi ai ra gì địa nhặt được mấy hộp, nhét vào miệng túi của mình.

Đã Khương Khoa không tại...

Như vậy...

Triệu Ngọc nhìn xem gầm xe hạ tượng đất lưu manh, người này mới vừa rồi bị rơi không nhẹ, hiện tại đã ở vào trạng thái hôn mê, hắn là không thể lại chạy! Mình tới vội vàng, cũng căn bản không có mang theo còng tay. Lại nói, liền là có còng tay, cũng không tốt cho hắn còng tay a, thực sự quá thối...

Bắt giặc bắt vua, Triệu Ngọc thình lình nhớ tới một cái khác chiếc vại dầu xe tới, hắn tranh thủ thời gian một mặt hướng hút ô xe chạy chỗ đó, một mặt quan sát trong đầu theo dõi tín hiệu.

Hỏng!

Xem xét phía dưới, Triệu Ngọc lập tức cảm thấy không ổn, bởi vì, giờ này khắc này, một cái khác chiếc vại dầu xe tín hiệu đã đình chỉ bất động. Tín hiệu đình chỉ bất động chỉ có hai nguyên nhân, một cái là trên xe lưu manh đã sa lưới, một cái khác thì là...

Ai ngờ, hắn nghĩ tới đây, hút ô xe trong phòng điều khiển liền thình lình truyền đến "A ~ anh hùng" chuông điện thoại di động, hắn lại không nghĩ ngợi thêm, tranh thủ thời gian xông đi vào nghe.

"Uy uy..." Kết nối về sau, trong điện thoại thình lình vang lên một cái thanh âm quen thuộc, chính là trước kia vị kia nhảy giếng tra án tiểu Vương cảnh sát, "Uy, đặc biệt điều viên đồng chí, ngài... Ngài không có sao chứ?"

"Ta không sao, đừng nói trước, các ngươi truy đoạn vại dầu chuyện xe thế nào? Vại dầu xe đi... Ân..." Triệu Ngọc nói đến đây, lại phát hiện không thể xuống chút nữa nói. Nếu như hắn có thể nói ra chiếc thứ nhất vại dầu xe vị trí, tất nhiên sẽ gây nên người khác hoài nghi.

"Đặc biệt điều viên, chúng ta tìm là tìm được, ta ngay tại hiện trường đâu! Chỉ bất quá... Ân..." Tiểu Vương khó xử thêm tiếc nuối nói nói, " lúc ấy, chúng ta một đường chặn đường, phát hiện chiếc kia vại dầu xe quẹo vào Đông Lăng thôn phương hướng, cho nên liền một đường đuổi tới. Lại không có nghĩ rằng, xe đuổi tới, lại chỉ có thấy được tang vật, cũng không nhìn thấy người!

"Đúng rồi, ta nhìn một chút hiện trường, có thể là bởi vì vại dầu xe quá nặng, còn chưa tới cửa thôn liền hãm tại trong bùn. Chúng ta cảm thấy, bọn họ hắn là chạy không được quá xa!"

"Ồ? Hãm tại bùn bên trong?" Triệu Ngọc nhíu mày, sau đó nhắc nhở tiểu

Vương, “Ngươi tranh thủ thời gian cho ta đem hiện trường đập cái video ngắn tới!”

“A, tốt...” Tiểu Vương lập tức theo phân phó đi làm.

Nhưng lúc này, Triệu Ngọc lại chợt nghe một trận cãi lộn, hắn nhấc mắt nhìn đi, nhưng gặp ven đường quần chúng vậy mà phát sinh tranh chấp. Có mấy cái không Đạo Đức lái xe nhìn thấy thuốc lá đáng tiền, vậy mà cả bao cả bao địa hướng trên xe mình chứa, mà có mấy cái như vậy có tinh thần trọng nghĩa quần chúng, thì mở miệng ngăn lại cùng chỉ trích, song phương rất nhanh liền phát sinh tranh chấp.

“Ầy, video phát cho ngài!” Tiểu Vương phát xong video, hỏi nói, “ đặc biệt điều viên, còn có một việc, chúng ta từ đầu đến cuối không có nhìn thấy một cái khác chiếc mỡ lợn xe bồn, hiện tại chính tìm đâu!”

“Không cần!” Triệu Ngọc một mặt nhìn xem video ngắn, một mặt đem mình tình huống bên này cùng vị trí báo cho hắn.

“A? Bắt lấy rồi? Quá tốt rồi!”

Tiểu Vương nghe xong rất là hưng phấn, nhưng Triệu Ngọc lại đang quan sát video ngắn thời điểm phát hiện một cái điểm đáng ngờ.

Không đúng?

Trong video, chiếc thứ nhất vại dầu xe dừng xe địa phương mặc dù là một đầu đường nhỏ, lại là một đầu hắc ín đường, vại dầu xe bên trong đựng đều là thuốc lá, cũng không như trong tưởng tượng nặng như vậy, nếu như một mực hướng phía trước Khai, căn bản không có khả năng hãm đến bên đường bùn trong đất.

Còn có, từ ống kính bên trên nhìn, dừng xe góc độ phi thường cứng rắn, hoặc là xảy ra chuyện gì đột nhiên sự kiện, hoặc là... Liền là lái xe cố ý

hành động...

“Ai! ?” Bỗng dưng, Triệu Ngọc lại từ trong video phát hiện vấn đề, vội hỏi, “Tiểu Vương, ngươi xem một chút vại dầu xe xe đầu trái đèn xe chỗ, có phải hay không có chút vết trầy?”

“Ồ?” Tiểu Vương tranh thủ thời gian dựa theo Triệu Ngọc nói tới vị trí đi xem, lập tức kinh ngạc đáp nói, “... Hoàn toàn chính xác... Màu xanh sẫm xe sơn, hơn nữa còn có miếng thủy tinh... Cái này. . . Điều này nói rõ...”

“Điều này nói rõ, đám bắt cóc khả năng lại đoạt một chiếc xe, sau đó cưỡi chiếc xe kia chạy trốn!” Triệu Ngọc nói ra.

“Đúng! Cái kia...” Tiểu Vương tranh thủ thời gian gấp rút nói nói, “ ta cái này đi thăm dò báo án tin tức!”

“Ngu xuẩn!” Triệu Ngọc uống nói, “ Khương Khoa như vậy khôn khéo, nhất định đem lái xe cho khống chế được, tra cái gì báo án tin tức? Nhanh, phái người đi giám sát bên trong tìm kiếm một cỗ màu xanh sẫm ô tô, bên trái đèn xe đã bị đụng hư!”

“Được... Tốt... Ta lập tức xử lý... Ân... Cái kia...” Tiểu Vương tại sắp tắt điện thoại trước đó, lại lo lắng địa hỏi một câu, “Đặc biệt điều viên đồng chí, UU đọc sách www. uukan Shu. com Cận Vạn... Cận đội trưởng... Hắn thế nào?”

“Sẽ không có chuyện gì, ta đồng sự đang chiếu cố hắn!” Triệu Ngọc an ủi một câu, trực tiếp cúp xong điện thoại.

Ai ngờ, cúp điện thoại về sau, trên đường lớn tranh chấp lại là càng ngày càng nghiêm trọng, theo đến đây tranh đoạt người càng ngày càng nhiều, mấy cái kia có tinh thần trọng nghĩa quần chúng đã bất lực cản trở, chỉ có thể trơ mắt nhìn những cái kia lòng tham đám người xông vào thuốc

lá đống bên trong ngươi cướp ta đoạt, tùy ý chà đạp...

Dựa vào...

Triệu Ngọc tức giận mắng một câu, lập tức móc ra đã không có đạn súng ngắn, muốn đi lên duy trì một cái trật tự.

Nhưng mà, hắn vừa mới vừa đi tới hút ô xe xe đuôi vị trí, lại bỗng nhiên bị thứ gì hấp dẫn một cái.

Ai?

Bỗng nhiên, hắn mở to hai mắt nhìn, chỉ cảm thấy toàn thân lông tơ tất cả đều bắt đầu dựng ngược lên.

Nguyên lai, hắn chợt thấy, tại cách hắn không đến năm mét vành đai cách ly khác một bên, vừa vặn ngừng lại một cỗ màu xanh sẫm xe van, mà chiếc diện bao xa kia bên trái đèn xe, rõ ràng là hỏng...

Chương 881: Quyền bay chấn trời

* Hấp ô xe = xe hút hầm

Trong phút chốc, không khí phảng phất đột nhiên đọng lại.

Triệu Ngọc khẩn nhìn chằm chằm chiếc kia màu xanh sẫm xe van, tuy rằng có thể thấy rõ xe van bên trong có mấy người ảnh, nhưng thấy không rõ lắm cái kia tình huống cụ thể bên trong.

Nhưng thấy chiếc xe kia lạnh như băng đứng ở khoảng cách dầu xe bồn buồng lái rất gần địa phương, những khác ô tô tài xế tất cả đều xuống xe đi tranh mua khói hương đi tới, có thể chiếc xe này cửa xe cùng cửa sổ xe tất cả đều một hồi chưa động.

Không nghi ngờ chút nào, nhìn thấy ra như vậy đánh nhiễu loạn, bên trong người thậm chí ngay cả cửa sổ xe đều không mở ra nhìn một chút, tỏ rõ đại có vấn đề.

Đối đầu kẻ địch mạnh, Triệu Ngọc không chút biến sắc địa quan sát một hồi hoàn cảnh, hắn phát hiện này lượng màu xanh sẫm xe van, nên đến rồi có chút thời gian, ở xe van mặt sau đã đổ đầy cái khác ô tô, vì lẽ đó. . . Hắn căn bản là lùi không trở về đi tới!

Khương Khoa. . .

Triệu Ngọc để tâm suy nghĩ sâu sắc, trong lòng nhắc tới, ngươi bản thân sẽ ở trên chiếc xe này sao? Cái này giảo hoạt đạo tặc, tại sao đoạt xe, còn muốn đi mà quay lại?

Nha. . .

Lẽ nào. . .

Triệu Ngọc bỗng nhiên nghĩ đến, có phải là những này đám bắt cóc đều giảng anh em nghĩa khí, đây là bọn hắn mở ra xe đẩy trước tới tiếp ứng đồng bọn nhi đến rồi? Vì tiếp ứng. . . Thôi tiểu Long?

Cũng hoặc là, bọn họ chỉ là người tài cao gan lớn, nghĩ đến cái phương pháp trái ngược, để cảnh sát đoán không ra bọn họ chạy trốn phương hướng?

Có điều. . . Hừ hừ, hiện tại há hốc mồm chứ?

Bọn họ làm sao cũng không nghĩ ra, to lớn dầu xe bồn, lại bị ta Triệu Ngọc giải quyết! Vì lẽ đó, hiện tại ngoại trừ thương tâm khổ sở cộng thêm ấm ức nén giận ở ngoài, bọn họ nên còn rất gấp chứ?

Đội hữu không cứu được cũng là thôi, nhưng bọn họ cũng bị chặn ở nơi này, nếu như bọn họ không có cách nào từ nơi này đi ra ngoài, như vậy e sợ chỉ có chờ bó tay chịu trói. . .

Nghĩ đến này, Triệu Ngọc âm thầm nắm chặt súng lục, nhưng là nghĩ lại vừa nghĩ, nhưng buồn bực địa nhớ tới súng lục viên đạn từ lâu đánh quang. Hôm nay tới đây Diệu Danh tra án, hắn căn bản không nghĩ tới sẽ tao ngộ nguy hiểm như vậy, vì lẽ đó chỉ mang súng, không mang đạn.

Thế nhưng, hắn không có viên đạn, nhưng không có nghĩa là tên vô lại không có, một khi khai chiến, đối với mình tất nhiên đại đại bất lợi!

Như vậy. . . Kéo dài thời gian đây?

Chỉ cần có thể ngăn cản bọn họ, đợi được đại bộ đội chạy tới, liền có

thể. . .

Ai biết,

Ngay ở Triệu Ngọc đăm chiêu đối sách thời điểm, đối diện chiếc kia màu xanh sẫm xe van lại đột nhiên đánh hỏa, hơn nữa, đón Triệu Ngọc bên này cửa sổ xe, chính ở từ từ mở ra.

Ta ngươi cái bà nội hùng!

Trong giây lát, Triệu Ngọc nhìn ra, đây là đối phương muốn buông tay một kích! Nghĩ đến này, hắn không chút do dự mà đem từ lâu chuẩn bị kỹ càng bài ô quản nhắm ngay bọn họ, sau đó ban rơi xuống bài ô miệng cống.

Phốc. . . Phốc. . . Phốc chi. . .

Ai biết, không biết là không có áp lực, vẫn là ô thủy bình bên trong đã bài không, cái kia bài ô quản mềm nhũn vô lực ói ra hai lần, chỉ phun ra rất ít mấy than chất bẩn đến, tình cảnh nhất thời dị thường lúng túng.

Kèn kẹt ca. . .

Nhưng mà, từ đối phương trong xe, nhưng bỗng nhiên truyền đến một trận kèn kẹt chốt súng thanh.

Ta đi. . .

Triệu Ngọc kinh hãi, vội vàng co rụt lại đầu lăn tới ô thủy xe phía dưới, mà ngay ở Triệu Ngọc vừa mới rụt đầu thời điểm, theo màu xanh sẫm xe van cửa sổ xe diêu hạ, bên trong nhất thời ánh lửa bắn ra bốn phía, tiếng súng đột nhiên nổi lên. . .

Oành. . .

Cộc cộc đát. . .

Một trận dày đặc viên đạn phóng tới, một nửa đánh vào Triệu Ngọc ô thủy trên xe, mà nửa kia, thì lại tất cả đều bắn về phía chính đang tranh mua đám người. . .

A. . .

A. . .

Trong đám người có người trúng đạn ngã xuống, nhất thời truyền đến kêu thảm liên miên. . .

A. . .

A. . .

Không nghi ngờ chút nào, lần này nhưng là cũng lại không ai dám tranh mua đồ vật! Mọi người tất cả đều ôm đầu, liên tục lăn lộn địa chạy trốn ra ngoài.

Cùng lúc đó, cái kia màu xanh sẫm xe van nhưng là motor nổ vang, bánh xe ở một trận cao tốc xe chạy không sau khi, dĩ nhiên cấp tốc từ một bên khác Công Lộ, hướng khói hương rải rác địa phương chạy xéo đi!

Vốn là, công giữa đường có một cái kim loại chế thành dải cách ly, nhưng bởi trước mỡ lợn xe bồn đấu đá, này điều dải cách ly đã bị đè ép thật một tảng lớn, hơn nữa còn đập ra rất nhiều chỗ hổng.

Xe van tà bên cạnh vừa vặn có cái chỗ hổng, liền xe ở cao tốc xoay tròn sau khi, nhất thời phá tan dải cách ly, một con đâm vào núi nhỏ bình thường khói hương chồng bên trong!

Oành. . .

Xe tốc độ quá nhanh, vừa mới va vào khói hương chồng, lập tức đem khói hương đụng phải đầy trời bay loạn, trong đó, còn có một chút trúng rồi thương, hoặc không kịp thoát đi tranh mua giả cũng bị ô tô đụng vào hoặc là nghiền ép, hiện trường một mảnh khốc liệt, lại là hét thảm không ngừng.

Chít chít chi. . .

Xe van va người sau khi, dường như trôi đi giống như địa trên đất đánh cái toàn, săm lốp xe kịch liệt ma sát bên dưới bốc lên ánh lửa, cơ khí motor cũng là gào thét không ngừng, nhìn qua dị thường doạ người!

Lại nhìn những kia rải rác khói hương, tất cả đều bị ô tô cuốn lên mạnh mẽ khí lưu vọt tới rối tinh rối mù, đầy trời bay loạn. . .

Chít chít chi. . .

Khẩn đón lấy, xe van thay đổi quá phương hướng, hướng về Triệu Ngọc bên này mãnh xông lại!

Có điều, xem xe van xe cẩu quỹ tích, bọn họ ngược lại không là chạy Triệu Ngọc trả thù đến, chỉ là muốn vòng qua Triệu Ngọc hấp ô xe, cướp đường chạy trốn mà thôi!

Chà chà sách. . .

Triệu Ngọc trốn ở hấp ô xe một bên trực nhắc tới, ta liền như vậy một ẩn hình gia tốc khí, nếu như đám người này chạy, ta còn lấy cái gì đến truy đây?

Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, ngay ở Triệu Ngọc còn đang suy tư đối sách thời điểm, xe van dĩ nhiên từ hấp ô xe phía bên phải chạy

như bay quá khứ.

Nhưng mà, đang hút ô xe hữu phía trước, nhưng là còn có một chiếc chứa đầy nước bùn BMW 740 đây! Chẳng những có 740, hơn nữa trên đất còn chồng chất không ít bùn ô. . .

Xe van đang nhìn đến BMW sau khi, lại một lần nữa đánh cái quẹo phải phương hướng, muốn từ BMW cùng rãnh nước trong lúc đó khe hở bên trong lao ra. Khe hở độ rộng vượt qua 2 mét, tuy rằng phía bên phải săm lốp xe cần thiên ra Công Lộ, nhưng đầy đủ xe van từ nơi nào đi xuyên qua!

Nhưng là, dù là ai cũng không nghĩ ra chính là, làm xe van ở BMW 740 trước mặt chuyển hướng, đồng thời dính một vòng thai nước bùn sau khi, xe van phần sau bài khí quản phụ cận bất chợt điên một hồi, sau đó toàn bộ phần sau dĩ nhiên cao cao địa kiều lên!

Lập tức, màu xanh sẫm xe van đuôi xe cong lên, đầu xe chìm xuống, càng là hoàn toàn mất khống!

Khẩn đón lấy, liền ở trong xe nhân viên lớn tiếng kinh ngạc thốt lên bên trong, xe van từ không trung đánh cái máy xay gió giống như cũng toàn, sau đó nóc xe hướng dưới, nặng nề ngã tại bên cạnh trong rãnh nước!

Oành. . .

Tiếng vang cực lớn bên dưới, xe van pha lê toàn nát tan, cửa xe cũng đè ép đến thay đổi hình. . .

Khà khà khà. . .

Nhìn thấy xe van ngã vào rãnh nước, Triệu Ngọc không khỏi che miệng một trận cười xấu xa. Trong lòng mắng, con bà nó là con gấu, nhảy đánh khí chơi đùa xe ngựa chơi đùa không được, chẳng lẽ còn chơi đùa không

được ngươi cái tiểu bánh mì sao? Khà khà khà, bởi bánh xe trên dính bùn ô, người ngoài nửa điểm cũng nhìn không ra đến, chỉ cho rằng là ngươi chính mình trượt đây!

Nhưng mà, cười trên sự đau khổ của người khác sau khi xong, hắn nhưng đột nhiên phát hiện một cái khứu sự, trên tay mình tràn đầy bùn ô, này che miệng nhưng là tất cả đều mạt đến trên mặt.

Mịa nó. . .

Xú xú xú. . .

Triệu Ngọc vội vàng dùng tay áo lau miệng. . .

Ai biết, ngay ở Triệu Ngọc buồn nôn thời điểm, màu xanh sẫm bánh mì người trong xe, nhưng đang cố gắng đi ra ngoài bò.

Trong đó, ở phía sau chỗ ngồi một cầm trong tay súng săn đại hán vạm vỡ, đã đạp phá cửa xe, từ bên trong bò đi ra, càng là không mất một sợi tóc!

Gay go!

Triệu Ngọc lúc này mới ý thức được, tuy rằng phiên xe, có thể đám bắt cóc không chắc sẽ bó tay chịu trói. Vì lẽ đó, còn phải lão tử trên đi giải quyết mới được!

Nghĩ đến này, Triệu Ngọc lập tức từ hấp ô phía sau xe lao ra, thẳng đến xe van phương hướng chạy đi. Lúc này, chân phải của hắn đau đớn xót ruột, nhưng hắn vẫn là nhịn đau thống, ở rãnh nước biên giới ra sức nhảy một cái, xông thẳng cái kia đại hán vạm vỡ bay đi.

Đại hán vạm vỡ thân cao tiếp cận 1 mét 9, tráng đến dường như rất hùng, trên cánh tay bắp thịt khẩn táp, như thép ximăng. Thình lình nhìn

thấy Triệu Ngọc từ rãnh nước một bên mãnh xông lại, khóe miệng của hắn trải qua một tia khinh bỉ, lập tức đem nòng súng nhắm ngay Triệu Ngọc, chuẩn bị một súng đem hắn đánh bay trở về!

Lại nhìn Triệu Ngọc, UU đọc sách hắn đón tráng hán ra sức nhảy một cái, trên không trung xẹt qua một đạo hoàn mỹ đường vòng cung, sau đó vung lên nắm đấm, trực tiếp đập về phía Đại Hán gò má. . .

Oành. . .

Đùng. . .

Trong chớp mắt, Đại Hán thương cũng vang lên, Triệu Ngọc nắm đấm cũng đến.

Kết quả, Triệu Ngọc một quyền đánh xuống, Đại Hán nhất thời ngửa mặt ngã chổng vó, sau gáy vừa vặn khái ở xe van chuyển xe kính tiến lên! Theo oành một tiếng vang giòn, chuyển xe kính xoay tròn bay ra ngoài, mà Đại Hán đầu tầng tầng đánh vào chuyển xe kính kính toà, sau đó lại bị gảy trở về, nặng nề té xuống đất. . .

Hổn hển, hổn hển. . .

Triệu Ngọc áo chống đạn còn chưa mất đi hiệu lực, vì lẽ đó Đại Hán súng săn không đả thương được hắn, chỉ có điều, hắn rơi xuống đất thời điểm không có đứng vững, chân phải lại uy một hồi, phát sinh hai lần gãy xương, đau đến hắn mồ hôi lạnh ứa ra, đau đến không muốn sống.

“A! ? Lão bân. . . Lão bân. . .” Lúc này, từ trong xe lại chui ra một tên thân thể thon gầy tên vô lại, hắn dùng sức vỗ vỗ trên đất đại hán vạm vỡ, nhưng kinh ngạc phát hiện, đại hán kia càng nhưng đã —— chết rồi! ! !

Chương 882: Vườn rau trượt patin chi vương

Không thể nào?

Sao lại thế. . .

Triệu Ngọc lúc này mới nhìn thấy, vừa mới cái kia bị hắn một quyền bắn trúng Đại Hán, đầu cúi, sinh khí hoàn toàn không có, hắn là đã đứt đoạn mất cái cổ!

Ta?

Làm sao có khả năng?

Triệu Ngọc kinh dị nhìn một chút quả đấm của chính mình, hắn vạn không nghĩ tới, mình có thể một quyền đem lớn như vậy một tên tráng hán cho đánh chết!

Nha. . .

Nhìn thấy hai tay sau khi, hắn mới phục hồi tinh thần lại, náo loạn nửa ngày, chính mình năng lượng tăng cường tề lại vẫn ở lên tác dụng đây!

Dĩ vãng năng lượng tăng cường tề có điều 5 phút, 10 phút, nhưng là vừa nãy sử dụng cái này, kéo dài thời gian nhưng đạt đến 15 phút! Vừa nãy, chính mình vốn là dùng hết toàn lực, hơn nữa hai lần sức mạnh, cùng với Đại Hán cái cổ đụng vào kính chiếu hậu chờ nguyên nhân, lúc này

mới một quyền đấm chết hắn!

Chuyện này. . .

Nói thật, đừng xem Triệu Ngọc trong ngày thường hung hăng bá đạo, hùng hổ dị thường, nhưng là vừa nãy cú đấm kia, hắn chỉ muốn chế địch, cũng không phải là muốn giết người, tất cả những thứ này chính là một bất ngờ. . .

Nhưng là. . . Không biết tại sao, cùng trước đánh chết thôi tiểu Long không giống, Triệu Ngọc vẫn cảm thấy trong lòng có chút không quá thoải mái.

“A. . . Lão bân! Lão bân. . . A. . .” Lúc này, cái kia vừa khoan ra thon gầy tên vô lại, đang nhìn đến tráng hán đã sau khi chết, ngửa mặt lên trời bi phẫn bên trong bá địa rút ra một cây chủy thủ, hướng về Triệu Ngọc điên cuồng đánh tới.

Triệu Ngọc mau mau lắc mình tránh né, ai biết, vừa đến bởi vì giết người có chút thất thần, thứ hai bởi vì chân phải gãy xương nghiêm trọng, này một đao, hắn dĩ nhiên né tránh không kịp, chỉ có thể dùng hai tay miễn cưỡng đón đỡ một hồi.

Bá. . .

Đối phương dao dị thường ác liệt, một chiêu không trúng, lập tức thẳng đến Triệu Ngọc yết hầu đâm tới. Triệu Ngọc vốn định giơ chân đá hắn một cước, có thể đùi phải đột nhiên truyền đến đâm nhói, đau đến hắn hét lớn một tiếng “Con bà nó là con gấu”, sau đó nâng lên vai liền đụng phải người này một hồi.

Kết quả, lấy đao tử tên vô lại dĩ nhiên bình bay ngược ra ngoài, oành địa đánh vào xe van trên, sau đó còn phốc địa ói ra một cái miệng nhỏ huyết.

“Ngưu tử. . . Ngưu tử. . .”

Lúc này, nhưng thấy từ xe van mặt khác lại chui ra một người đến, người này trên người mặc màu xanh đậm áo gió, trên đầu vốn là có cái mũ. Nhưng là dưới tình thế cấp bách, mũ bị kẹt ở xe chỗ ngồi,

Đem hắn mặt toàn bộ hiển lộ ra.

A?

Triệu Ngọc vừa vặn xem xét cái đầy mắt, nhưng thấy người này cùng trong hình Khương Khoa giống nhau như đúc, dĩ nhiên chính là cái kia bị cảnh sát truy nã nhiều năm đạo tặc chi vương! ! !

“Khương Khoa! ?” Triệu Ngọc trợn mắt lên quát một tiếng.

“A?”

Khương Khoa không nghĩ tới Triệu Ngọc có thể một chút nhận ra hắn, nhất thời sợ đến đánh một cái giật mình.

“Đại ca, đi mau, nơi này giao cho ta đi!” Bị gọi là Ngưu tử tên vô lại chở khẩu khí, càng là mang theo dao lại hướng về Triệu Ngọc đập tới.

“Ngưu tử. . . Ngươi. . .” Khương Khoa lúc nói chuyện, dĩ nhiên nhìn thấy cái kia đại hán vạm vỡ thi thể, nhất thời bi phẫn hô to một tiếng, “Lão bân. . . Lão bân. . .” Hắn ngồi xổm người xuống lay động, chờ phân phó hiện người đã khí tuyệt sau khi, nhất thời ngửa mặt lên trời trường gọi, “Làm sao. . . Tại sao lại như vậy! ? A. . .”

Hô xong sau khi, Khương Khoa lập tức quay đầu trở lại, oán khí sâu nặng địa trừng Triệu Ngọc một chút! Cái kia trong đôi mắt, phảng phất đều có thể trừng ra máu!

Nhưng mà, Triệu Ngọc lại không công phu nhìn hắn, bởi vì tên là Ngưu tử tên vô lại lại cầm đao mãnh vọt lên. Dao của hắn quá mức sắc bén, hắn không thể không cùng người này triền đấu ở một chỗ.

“Ai!” Khương Khoa phiền muộn địa dậm chân, lúc này mới cực không tình nguyện rời đi hiện trường, hướng về đất trồng rau phương hướng chạy đi. . .

“Oa nha! Ta muốn giết ngươi! A. . .”

Ngưu tử điên cuồng hướng Triệu Ngọc đâm gai. Đao pháp của hắn nguyên bản không sai, nhưng bất đắc dĩ lúc này đã lòng rối như tơ vò, đồng thời mơ hồ đối với Triệu Ngọc cuồng bạo sức mạnh sản sinh lớn lao kiêng kỵ, không dám cùng hắn mạnh mẽ chống đỡ. Dù sao hắn tận mắt đến Triệu Ngọc một quyền đấm chết chính mình ngạnh hán đồng bạn, bực này lực chấn nhiếp vẫn là không cần nói cũng biết.

Triệu Ngọc đồng dạng nhìn trúng rồi đối phương uy hiếp, không để ý chân phải đau đớn, liên tiếp chủ động xuất kích, trọng quyền vung vẩy, đánh cho Ngưu tử dị thường bị động.

Kết quả, đang lúc này, còi cảnh sát vang lên thanh rốt cục từ xa đến gần địa truyền tới, Ngưu tử không khỏi trong lòng run lên, mà Triệu Ngọc nhưng nắm lấy cơ hội này, một quyền hướng hắn mặt muộn đi.

Ngưu tử không tránh kịp, không thể làm gì khác hơn là dùng hai tay đón đỡ, thế nhưng Triệu Ngọc sức mạnh quá lớn, một quyền bên dưới, Ngưu tử vẫn bị lôi ngã xuống đất, dao cũng rơi mất!

Khẩn đón lấy, Triệu Ngọc thừa cơ một trận đùng đùng cuồng tạp, dù cho Ngưu tử hai tay ôm đầu cũng là không làm nên chuyện gì, ngăn ngắn mấy quyền sau khi, hắn liền bị đánh cho kêu thảm thiết ngất, triệt để mất đi chống lại. . .

Lần này, Triệu Ngọc biết mình mạnh tay, liền không có tiếp tục nữa, đúng lúc thu tay lại. Sau đó, hắn mau mau ngồi dậy, qua chân trùng Khương Khoa đào tẩu phương hướng đuổi theo.

Vào giờ phút này, hắn không có tâm sự đi quản những người khác, một lòng chỉ muốn đạo tặc Khương Khoa!

Triệu Ngọc đối với Khương Khoa người như thế lại quá là rõ ràng, chính mình không chỉ thất bại hắn tỉ mỉ bày ra cướp đoạt đại kế, hơn nữa còn liền giết hắn vài tên huynh đệ, Khương Khoa tất nhiên sẽ nghĩ tất cả biện pháp trả thù chính mình. Tự mình rót là không sợ, nhưng đối với nhà của chính mình người nhưng là không tốt bảo vệ.

Một khi thả hổ về rừng, hậu quả tất nhiên không thể tưởng tượng nổi! Vì lẽ đó, hiện tại trảo nhiều hơn nữa lính tôm tướng cua cũng vô dụng, chỉ có thân tay nắm lấy đạo tặc Khương Khoa mới thật sự là vương đạo!

Vì lẽ đó, ngày hôm nay chính là liều cái mạng già, cũng phải đem hắn tóm lấy!

Chỉ có điều. . .

Nha nha. . . Hắn chân thực sự đau đến không nhẹ, hai lần gãy xương sau khi, hắn đã không có bó xương khí đến tiến hành chữa trị, hiện tại chỉ có thể chân sau hướng về trước bính, liền cái gậy đều không có!

Tiếp tục như vậy làm sao có thể hành?

Đừng nói chân sau, chính là hai chân cũng chưa chắc có thể đuổi theo nhân gia, vì lẽ đó, phải muốn cái chú ý. . . Ân. . .

Ai biết, ngay ở Triệu Ngọc chân sau bính đến chính hoan thời điểm, nhưng vừa vặn nhìn thấy một thứ. Nguyên lai, ở đám bắt cóc xe van bên

cạnh, còn chổng vó địa nằm mặt khác một chiếc xe hơi!

Đó là một chiếc ni tang, xe cũng là vừa nãy bởi vì dầu xe bồn mà suất tiến vào, giờ khắc này xe chủ nhân đã không biết chạy đi nơi đâu?

Ni tang cốp sau nắp bị suất phá, cốp sau bên trong đồ vật tung một chỗ, Triệu Ngọc nhưng một chút nhìn đến, ở trong đó dĩ nhiên có một đôi —— giày trượt patin!

Ai?

Nhìn thấy giày trượt patin dãy số rất lớn, Triệu Ngọc linh cơ hơi động, nhất thời có chủ ý. Hắn vội vàng đem giày trượt patin cầm trong tay, UU đọc sách sau đó thật nhanh bò ra rãnh nước, tiến vào đất trồng rau.

Hiện tại mùa này, đất trồng rau bên trong cũng cơ bản không loại cái gì, nhưng cũng may hai bên có cây cối che chắn, cơ bản không ai có thể xem tới đây.

Liền, Triệu Ngọc vội vàng đem giày trượt patin hướng về trên chân bộ. Nhưng là, bởi chân phải bị thương nghiêm trọng, thực tại để hắn mạnh mẽ đau một cái, xỏ giày thời điểm, liền cảm giác thật giống đem mắt cá chân chính mình miễn cưỡng ban đứt đoạn mất. Sau khi mặc tử tế, mọi người đau đến sắp hư thoát.

Nhưng mà, mạnh mẽ ý chí lực vẫn để cho Triệu Ngọc một lần nữa đứng lên, sau đó liên tiếp sử dụng hai cái đạo cụ đi ra: Một tự nhiên chính là đặc cấp đạo cụ ẩn hình máy bay, mà khác một cái nhưng là phản máy thu hình!

Không nghi ngờ chút nào, máy bay tự nhiên là dùng để truy kích Khương Khoa dùng, mà phản máy thu hình nhưng là hắn không muốn bị bất kỳ quản chế ló đầu vỗ tới, nếu không thì, nhìn thấy đất trồng rau bên trong bỗng nhiên bốc lên một luân hoạt cao thủ đi ra, vậy hắn nhưng là

thật muốn nổi danh!

Máy bay thời gian có hạn, sử dụng sau khi, Triệu Ngọc lập tức trôi nổi ở không trung. Đương nhiên, hắn không thể làm đến quá phận quá đáng, vẻn vẹn rời đi mặt đất ném đi ném mà thôi.

Khẩn đón lấy, hắn bỏ qua cánh tay, khoa tay ra phi thường khuếch đại luân động làm, sau đó liền vèo vèo địa sát mặt đất cất cánh. . .

Chương 883: Giảo hoạt đạo tặc

Thông qua mấy lần trước sử dụng thể nghiệm, Triệu Ngọc đối với phi hành khí đã có nắm giữ, có thể áp dụng bất luận một loại nào phi hành tư thế. Cho nên, khi hắn rất khoa trương bày ra vòng trượt tư thế lúc, trên thực tế đều là sát mặt đất đang bay.

Nhất là tại vườn rau phụ trợ dưới, vô luận hắn POSS bày nhiều chính quy, nhìn qua cũng là đặc biệt giả, thật giống như nào đó thô ráp trong điện ảnh xâu uy á ống kính.

Bất quá, không thể phủ nhận là, hắn dù sao cũng là đang phi hành, tốc độ tự nhiên không phải là dùng để trưng cho đẹp, một cái chớp mắt liền bay đến vườn rau dải đất trung tâm.

Nhưng mà, hắn vào xem lấy bay, nhưng chợt nhớ tới một kiện chuyện quan trọng đến, tên đạo tặc kia Khương Khoa người đâu?

Ai?

Làm sao không còn hình bóng rồi?

Trước đó, Triệu Ngọc đã đem chỉ có hai cái ẩn hình máy theo dõi sử dụng tại vại dầu trên xe, cho nên vừa rồi Khương Khoa chạy trốn thời điểm, hắn không còn gì khác theo dõi đạo cụ có thể dùng.

Giờ phút này, thấp bé vườn rau cơ hồ nhìn một cái không sót gì, nhưng hắn vẫn không nhìn thấy Khương Khoa bóng người.

Ai?

Gia hỏa này. . . Thật đúng là xuất quỷ nhập thần, giảo hoạt giảo hoạt, làm sao chớp mắt liền nhìn không thấy đây? Chẳng lẽ. . . Hắn lại làm cái gì ngụy trang?

Không được, vì đem Khương Khoa tìm ra, Triệu Ngọc tự nhiên không thể lại do dự. Hắn tranh thủ thời gian mở ra hệ thống đạo cụ cột, dự định sử dụng một cái ẩn hình thiết bị truy tìm đi ra, sau đó lợi dụng Khương Khoa lưu lại hương vị đem tìm ra.

Ai ngờ, ngay tại xem xét đạo cụ cột thời điểm, hắn lại chợt nhìn thấy trước đó lấy được một cái mới đạo cụ, cái kia đạo cỗ gọi là dấu chân biện thức khí, có thể dùng đến phân biệt, so với cùng theo dõi dấu chân chi dụng.

Đạo này cỗ không tệ, nơi đây đều là ẩm ướt mềm vườn rau, một người tại vườn rau chạy không có khả năng không lưu lại dấu chân, cho nên. . .

Triệu Ngọc không chút do dự đem làm dùng đến, rất nhanh liền từ vườn rau bên trên phát hiện một cái mới nhất tươi dấu chân, ai ngờ, dấu chân kia chỉ ở vườn rau bên trên dừng lại vài chục bước, liền trực tiếp chui vào vườn rau phía bên phải một mảnh cây mía trong đất đi!

Ta đi!

Cái này Khương Khoa thật đúng là có đủ giảo hoạt, hắn biết cây mía địa có thể che chắn tung tích, thế mà chui ở trong đó đi. . .

Ân. . . Thế nhưng là. . .

Triệu Ngọc phiền muộn, mình thật vất vả sử dụng phi hành khí, nhưng tên kia lại chui vào cây mía địa, chẳng lẽ. . .

Lúc đầu,

Triệu Ngọc không phải là không có nghĩ tới bay đến không trung nhìn chung toàn cục, thế nhưng là, hiện tại trời vẫn sáng, hướng chỗ cao vừa bay, hắn tất nhiên sẽ bại lộ tại trước mặt công chúng, mặc dù camera bắt không đến, nhưng bị người trông thấy cũng là không tốt.

Tại hắn đạo cụ trên lan can, ngược lại là có một cái có thể tiếp tục 1 phút đồng hồ lâu áo tàng hình, nếu như mặc vào áo tàng hình bay đến không trung, tựa hồ liền có thể giải quyết một vấn đề này!

Nhưng mà, Triệu Ngọc thật sự là không nỡ, cái này áo tàng hình so phi hành khí còn muốn quý giá, chính là thời khắc mấu chốt bảo mệnh hoặc chế địch lợi khí, hiện đang sử dụng, thật sự là quá xa xỉ. . .

Cho nên. . .

Triệu Ngọc nhìn một chút cây mía địa, lúc này quyết tâm liều mạng, trong lòng nói chuyện, bà mẹ ngươi chứ gấu à, vì bắt được Khương Khoa, lão tử cũng mẹ nó liều mạng. . .

Thế là, hắn trượt lên vòng trượt giày liền vọt vào cây mía địa!

Cây mía sinh lớn lên tương đối dày đặc, Triệu Ngọc bay sau khi đi vào, nhất thời cùng người khác cây mía tới cái tiếp xúc thân mật, sưu sưu sưu. . . Tuôn rơi tốc. . .

Đâm đến chết lặng, Triệu Ngọc dứt khoát đem thân thể ngang qua đến, khoa tay một cái siêu nhân tư thế, sau đó vượt mọi chông gai, ra sức hướng về phía trước, rốt cục tại mười mấy giây về sau xông ra cây mía rừng.

Cây mía rừng bên ngoài là một mảnh cỏ hoang bụi, Triệu Ngọc dấu chân biện thức khí đã đem Khương Khoa dấu chân khóa chặt, hắn có thể rõ

ràng mà nhìn thấy, Khương Khoa lại đi hoang trong bụi cỏ đi.

Cỏ hoang đều có chiều cao hơn một người, căn bản thấy không rõ lắm tình huống bên trong.

Cái kia. . . Tốt a. . .

Triệu Ngọc rút ra cắm ở cổ áo bên trong một cây Tiểu Điềm cây mía, sau đó lại y dạng họa hồ lô, xuyên qua cỏ hoang bụi.

Ai ngờ, cỏ hoang bụi bên ngoài lại là một đầu xi măng đường nhỏ, đi vào trên đường nhỏ về sau, Khương Khoa dấu chân bỗng nhiên ít đi, có địa phương đã không thể nào truy tung.

Bất quá. . . Đến lúc này, Triệu Ngọc đã không cần đến phân biệt, bởi vì hắn đã thấy, Khương Khoa chính dọc theo đầu này xi măng đường nhỏ, hướng một nhà nhà máy bộ dáng địa phương mà đi đâu!

Có thể là có phần có tự tin, Khương Khoa cũng không có kinh hoảng chạy trốn, mà là đi đến mức dị thường vững vàng, vẫn không quên sửa sang lại quần áo. . .

Hừ. . .

Khương Khoa, lần này, ta nhìn ngươi còn thế nào trốn?

Thừa dịp phi hành khí còn chưa biến mất, Triệu Ngọc vội vàng hất ra cánh tay, giẫm lên vòng trượt giày hướng hắn bay đi.

Khương Khoa tính cảnh giác rất cao, hắn một mặt vững vàng địa bước nhanh đi lại, một mặt cảnh giác địa nhìn chăm chú lên bốn phía tình huống, cho nên Triệu Ngọc vừa mới xuất hiện, lập tức bị hắn thấy được.

Rất rõ ràng, hắn bị Triệu Ngọc bộ dáng cho hung hăng chấn một cái,

chân đạp vòng trượt giày, trong tay còn cầm một cây ngọt cây mía, mà lại tốc độ còn nhanh đến lạ thường. . .

Ta dựa vào!

Bỗng dưng, có thể là Khương Khoa nhận ra Triệu Ngọc, lập tức dọa đến giật mình một cái, xoay người chạy. . .

“A. . . Anh hùng, mời ngươi theo giúp ta truy mộng đẹp. . .”

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc anh dũng truy địch thời điểm, điện thoại di động của hắn bỗng nhiên vang lên, móc ra xem xét, nguyên lai là cái kia tiểu Vương cảnh sát đánh tới, không cần hỏi, hắn tự nhiên là muốn hỏi một chút Triệu Ngọc tình huống.

Thế nhưng là. . . Triệu Ngọc hiện tại đang cùng Khương Khoa quyết đấu, mà lại mình phi hành khí không kiên trì được bao lâu, cho nên hắn căn bản không có cách nào tiếp, lại cũng không có tắt điện thoại di động.

“A. . . Anh hùng, mời ngươi lưu lại ta mộng đẹp. . .”

Cứ như vậy, tại chuông điện thoại di động nhạc đệm dưới, Triệu Ngọc chớp mắt liền đuổi tới Khương Khoa sau lưng, chuẩn bị cùng hắn triển khai một trận kịch liệt chém giết.

Ai ngờ, ngay tại hắn sắp động thủ thời điểm, cái kia Khương Khoa lại bỗng dưng dừng bước, nhưng sau đó xoay người cho Triệu Ngọc làm cái vái chào: “Phục, phục. . . Hô hô. . . Đi, ta không chạy, tới. . .”

Nói, hắn thế mà đem hai tay bày trước người, làm ra một cái chờ đợi còng tay động tác. . .

“Cái này. . .” Triệu Ngọc vốn là chạy chơi bạc mạng tới, Khương Khoa đột nhiên đầu hàng, lại lập tức làm rối loạn kế hoạch của hắn, vậy mà

ngơ ngác một chút.

“Hô. . . Hô. . .” Khương Khoa hồng hộc thở nặng, ủ rũ địa xông Triệu Ngọc nói nói, “ yên tâm đi, ta là chơi đầu óc, UU đọc sách www. uukan Shu. com không phải mẹ nó mãng phu! Hô hô. . . Đã chạy không được, không bằng thể diện một chút!

“Hô hô. . . Bất quá. . . Nói trở lại, anh em ngươi đến cùng người nào a?” Khương Khoa thở hổn hển xông Triệu Ngọc một chỉ, sau đó sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn thán nói, “ nguyên lai là trượt patin giày cùng ngọt cây mía, cỏ. . . Ta mới vừa rồi còn coi là gặp phải Na Tra nữa nha! Anh em. . . Ngươi quá ngưu bức, phục, phục. . .”

“Chậc chậc. . .” Triệu Ngọc âm thầm chậc lưỡi, mình căn bản không có còng tay, vậy phải làm sao bây giờ?

“Uy, “ Khương Khoa nhe răng nhếch miệng địa nói nói, “ anh em, ngươi còn đứng ngây đó làm gì? Chẳng lẽ, ngươi. . . Không phải bạch đạo? Ta trước kia đắc tội qua ngươi, vẫn là ngươi có ý nghĩ gì. . .”

“A. . . Anh hùng, mời ngươi theo giúp ta truy mộng đẹp. . .”

Ai ngờ, ngay tại như thời khắc mấu chốt này, Triệu Ngọc cái kia vừa mới yên tĩnh điện thoại, lại chợt lại vang lên, mà lần này, chính là Thôi Lệ Châu đánh tới, nàng hiển nhiên tại nhớ Triệu Ngọc an nguy. . .

Triệu Ngọc đương nhiên sẽ không đi đón, cho nên đem ngón tay cái ấn về phía màu đỏ treo máy khóa, ai ngờ, ngón tay hắn còn không có ấn xuống, điện thoại vậy mà bộp một tiếng bạo khởi một trận điện quang, dưới điện quang, điện thoại bị thình lình đánh bay ra ngoài, cạch cạch cạch địa ném xuống đất. . .

Chương 884: Bị sét đánh

Cái này đột nhiên thiểm điện dọa Triệu Ngọc nhảy một cái, nhưng mà, sợ hơn người lại không phải hắn, mà là —— Khương Khoa!

Nhưng gặp Khương Khoa trong tay, vậy mà không biết lúc nào nhiều hơn một thanh màu đen —— súng kích điện!

Nguyên lai, đây là Khương Khoa thừa dịp Triệu Ngọc không sẵn sàng, muốn dùng súng kích điện đánh lén hắn đâu! Nhưng ai biết, súng kích điện đánh ra điện giật đầu rõ ràng đánh trúng vào Triệu Ngọc, lại chỉ đem điện thoại di động của hắn đánh bay, Triệu Ngọc bản nhân lại là lông tóc không thương.

“Mẹ. . . Mụ mụ tới. . .” Khương Khoa nhìn nhìn mình súng kích điện, lại nhìn một chút không có cảm giác chút nào Triệu Ngọc, lập tức nhíu lông mày thán nói, “ thật là sống gặp cái mụ mụ quỷ. . .”

“A. . .”

Triệu Ngọc lạnh hừ một tiếng, nắm đấm nắm cờ rốp rung động, đã là lửa giận công tâm, tức giận đến không được.

Hắn lúc này mới nhớ tới, vận chuyển thuốc lá lái xe tải là bị một thanh súng kích điện điện choáng, nguyên lai cái này súng kích điện một mực giấu ở Khương Khoa trên thân. Hắn vừa rồi giả ý đầu hàng cái gì, bất quá là mê hoặc mình mà thôi, gia hỏa này, thật sự là chết rồi chết rồi nhỏ giảo hoạt. . .

Hiện tại, súng kích điện sở dĩ không có đem Triệu Ngọc điện ngược lại, chính là là bởi vì Triệu Ngọc trên người có cái kia có thể tự hành phát động cột thu lôi, vừa rồi dòng điện, tất cả đều bị cột thu lôi dẫn ra!

Bà mẹ ngươi chứ gấu à, đặc cấp đạo cụ a, còn có điện thoại di động của ta. . . A. . . Triệu Ngọc ngửa mặt lên trời thét dài, trong lòng hô, Khương Khoa, giảo hoạt đạo tặc, nhìn ta không. . . Ai. . . Ai ai ai. . .

Ai ngờ, Triệu Ngọc còn tại vận khí, cái kia Khương Khoa lại là ném đi súng kích điện, xoay người chạy. . .

Dựa vào. . .

Triệu Ngọc tức giận đến ngay cả trang bức động tác đều không cần, trực tiếp hướng hắn bay đi. Nhưng mà, khổ cực sự tình bỗng nhiên phát sinh, hắn phi hành khí thời gian đã đến, vừa bay lên không đến một giây liền nghỉ ngơi đồ ăn, bởi vì thụ thương chân phải bỗng nhiên chạm đất, nhất thời đau đến hắn nghiến răng nghiến lợi.

Lúc đầu, hắn nghĩ tới mạnh hơn hóa một cái phi hành khí, diên thời gian dài. Nhưng mà, phi hành khí là đặc cấp đạo cụ, nếu như cường hóa cần 50 0 điểm trở lên kỳ ngộ điểm tích lũy, hắn căn bản không có nhiều như vậy.

Cái này. . . Mình chân phải đã không thể động đậy, cái này còn thế nào truy! ?

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc mọi loại lo lắng đồng thời, Khương Khoa bên kia vậy mà cũng xuất hiện ngoài ý muốn.

Nguyên lai, tại hai người bọn họ vừa mới lúc nói chuyện, có một cái cưỡi xe điện ba bánh lão đại gia, vừa vặn từ đằng xa đi ngang qua. Hắn vốn là không đi đường này, thế nhưng là vừa rồi Triệu Ngọc điện thoại bị dòng điện đánh bay lúc bỗng nhiên lóe lên một đạo điện quang, lại lập

tức hấp dẫn lão đại gia chú ý, hắn vậy mà quay đầu xe, cưỡi xe điện ba bánh ngoặt sang đây xem náo nhiệt đến rồi!

Bởi vì cái gọi là hiếu kỳ hại chết mèo,

Khổ cực lão đại gia còn không có cưỡi đến trước mặt, liền vừa vặn cùng Khương Khoa đánh cái đối mặt. Khương Khoa lập tức vui mừng nhướng mày, lúc này không nói hai lời, bay thẳng lên một cước đem lão đại gia đạp bay ra ngoài.

Sau đó, hắn mạnh mẽ địa chui lên ba lượt vặn một cái công tắc điện, đem xe điện ba bánh thay đổi đầu xe, chuyển hướng nhà máy bên kia, muốn nghênh ngang rời đi.

Nhưng mà, khi hắn lần thứ hai đem công tắc điện mãnh lực vặn hạ thời điểm, xe điện ba bánh lại kít một tiếng đậu ở chỗ đó, làm sao cũng không động đậy nữa! Cường đại quán tính, còn kém chút mà đem hắn vung qua đầu xe. . .

Ai?

Khương Khoa lúc này mới chú ý tới, xe điện ba bánh thế mà không có điện, thế là, hắn tranh thủ thời gian kích thích chìa khoá, ngay cả vặn công tắc điện, thế nhưng là, xe điện ba bánh vẫn không có phản ứng. . .

Mà liền tại hắn cùng xe điện ba bánh phân cao thấp mà thời điểm, Triệu Ngọc lại sớm đã nhặt lên Khương Khoa vứt súng kích điện, một mặt đem súng kích điện cùng điện giật đầu ở giữa tương liên dây điện vuốt Khai, một mặt chân sau nhảy, nhảy tới Khương Khoa sau lưng.

Thẳng đến lúc này, gấp đến độ đầu đầy mồ hôi Khương Khoa mới rốt cục ý thức được, xe điện ba bánh không có điện khả năng không phải cái gì ngoài ý muốn, cho nên, hắn kinh ngạc nghĩ muốn quay đầu nhìn một chút Triệu Ngọc.

Nhưng mà, Triệu Ngọc sớm đã lẻn đến phía sau hắn, hai tay một bộ, liền đem súng kích điện dây điện siết tại trên cổ của hắn!

Nha. . .

Khương Khoa quá sợ hãi, nhất thời bị Triệu Ngọc siết xuống xe, ngã ở xe điện ba bánh chỗ ngồi phía sau bên trong! Triệu Ngọc thì dùng sức nắm chặt dây điện, không cho hắn tránh thoát mà ra. . .

Ô. . . Ô ô ô. . .

Khương Khoa hô không ra lời nói đến, đành phải đưa tay nắm,bắt loạn. . . Triệu Ngọc thì dứt khoát đem hắn kéo đến xe giúp chỗ, sau đó dụng lực giật, hai tay hung ác siết!

Một khắc này, Khương Khoa thình lình cảm nhận được sợ hãi tử vong, hắn trừng mắt con mắt đỏ ngầu, liên tục đập xe giúp, ý kia là biểu thị hắn muốn đầu hàng, hắn muốn nhận thua. . .

Nhưng mà, Triệu Ngọc chỗ nào sẽ còn tin hắn? Hai tay chăm chú ghìm chặt dây điện, bắt đầu ở trong lòng đọc giây: 1. . . 2. . . 3. . . 4. . .

Ba ba ba. . .

Ba ba. . .

Khương Khoa còn tại đập xe giúp, nhưng rõ ràng không có khí lực, thanh âm càng ngày càng yếu. . .

Rốt cục, tại Triệu Ngọc đếm tới thứ 10 giây thời điểm, Khương Khoa tay đã đập không ra thanh âm gì, Triệu Ngọc lúc này mới buông lỏng ra dây điện, thật dài địa thở ra một hơi.

A nha. . .

Triệu Ngọc chân phải lại một lần nữa truyền đến toàn tâm đau đớn, thế nhưng là, hắn không dám thất lễ, tranh thủ thời gian cắn răng chống đỡ lấy thân thể, tay bắt cái này xe điện ba bánh , đứng lên xem xét Khương Khoa tình huống.

Nhưng gặp Khương Khoa cổ bị ghìm ra một đầu bắt mắt vết máu, mà hắn cũng bởi vì thiếu dưỡng mà đỏ bừng cả khuôn mặt, bờ môi phát tím, khóe miệng phun bọt mép, nhưng mà. . . Mặc dù hô hấp khó khăn, nhưng người hay là còn sống. . .

Ong ong ong. . .

Rốt cục, quen thuộc tiếng còi cảnh sát vang lên, Triệu Ngọc đã thấy, từ đường xi măng thông hướng Đại Đạo phương hướng đã xuất hiện xe cảnh sát! Mà một giây sau, theo trên bầu trời truyền đến một trận oanh minh, lại còn bay tới hai khung máy bay trực thăng. . .

Hô. . .

Triệu Ngọc chán nản ngã ngồi tại xe xích lô trước mặt, rốt cục dài xả được cơn giận, đạo tặc Khương Khoa xem như bắt được a, may mắn mình kịp thời sử dụng một cái điện lực che đậy, bằng không. . .

Ai ngờ, hắn vừa nhẹ nhàng thở ra, lại chợt thấy, mới vừa rồi bị Khương Khoa gạt ngã cái kia lão đại gia, vậy mà chậm rãi bò tới, đồng thời cùng hắn sóng vai ngồi cùng nhau, trong miệng còn kinh ngạc mà hỏi thăm: “Tiểu hỏa tử, nói thật, vừa rồi điện thoại di động của ngươi là chuyện gì xảy ra a, ngươi có phải hay không bị lôi cho bổ?”

. . .

Sau một giờ, Diệu Danh thị đệ nhất bệnh viện nhân dân.

Nào đó trong phòng bệnh, Thôi Lệ Châu đoạt lấy Triệu Ngọc trong tay cơm hộp, tức giận nói: “Đây là ai cho ngươi cơm hộp? Quá không ra gì! Lão đại, ngươi phiến tử đã ra tới, mắt cá chân nứt xương, mắt cá ngoài bị vỡ nát gãy xương, chờ một lúc muốn toàn tê dại giải phẫu, Đại Phu không cho ăn cái gì!”

“Chậc chậc. . .” Triệu Ngọc vẻ mặt đau khổ lắc đầu, “Nói như vậy. . . Chưa tới một cái nguyệt, ta đều phải ngồi xe lăn?”

“Không thôi. . .” Thôi Lệ Châu nói nói, “ đại phu nói, ba tháng có thể xuống đất liền coi là chuyện tốt mà! Muốn triệt để khôi phục, ít nhất phải một năm! Ân, ngươi có thể hay không nói cho ta một chút, ngươi cước này. . . Là lúc nào bị thương a?”

“Bị xe đập!” Triệu Ngọc thuận miệng nói nói, “ chẳng phải đang tiệm sửa xe cổng sao? Xe jeep. . .”

“Ngươi đủ mạng lớn!” Nhớ tới cái kia doạ người một màn, Thôi Lệ Châu không khỏi đổi sắc mặt, bất quá, nàng rất nhanh lại nghĩ tới chuyện trọng yếu hơn đến, vội vàng líu lưỡi hỏi nói, “ ta két. . . Nói như vậy, tại toàn bộ truy hung quá trình bên trong, chân của ngươi đều là ở vào bị vỡ nát gãy xương trạng thái, lão thiên gia, ngươi đến tột cùng là thế nào chống đỡ xuống? Cũng quá thần a?”

“Không, ngay từ đầu không có lợi hại như vậy. . .” Triệu Ngọc trả lời, “Đều là về sau cùng Khương Khoa bọn họ liều mạng thời điểm, lại đả thương một lần, lúc này mới trở nên nghiêm trọng như vậy!”

“Ta. . . Ân. . .” Thôi Lệ Châu nhíu mày nói nói, “ lão đại, ta hiện tại thật càng ngày càng nhìn không thấu được ngươi, ngươi là thế nào mở ra chiếc kia phá xe hút hầm đuổi kịp lưu manh? Ngươi què lấy chân, chặn lại một cỗ mỡ lợn xe bồn, sau đó còn cùng mấy cái cầm thương tội phạm vật lộn, còn đánh thắng bọn họ. . .

“Ừm. . . Còn có. . . Ngươi què lấy chân, UU đọc sách www. uukan Shu. com lại là thế nào đuổi kịp Khương Khoa? Còn có. . . Bọn họ nói, ngươi lúc đó còn mặc trượt patin giày, ngươi chân phải đều như vậy, chẳng lẽ là dùng chân trái trượt, thế nhưng là. . . Một chân lại thế nào trượt đâu?”

“Được rồi, được rồi. . .” Triệu Ngọc không kiên nhẫn khoát tay nói nói, “ ta cũng mộng đây! Những sự tình này quay đầu chậm rãi nói cho ngươi đi! Ta cái này phải vào phòng giải phẫu, trước tiên cần phải đem tình huống giải rồi nói sau, nói cho ta biết trước, Cận Vạn đội trưởng thế nào?”

“Ừm. . .”

“Còn ở thủ thuật đâu!” Ai ngờ, trả lời Triệu Ngọc vấn đề cũng không phải là Thôi Lệ Châu, mà là từ cổng bước nhanh đi tới một vị tuổi trẻ nhân viên cảnh sát.

Oa. . .

Thình lình nhìn thấy vị này nam cảnh sát viên, Thôi Lệ Châu không khỏi mở to hai mắt, nhưng thấy người này dáng dấp thực sự quá đẹp rồi, thân hình cao lớn, phong thần tuấn lãng, rất có vượt qua ngô ngạn tổ cùng Lê Minh tình thế.

“Triệu cảnh sát, ngài tốt! Kính đã lâu Đại Danh, rốt cục cùng ngài gặp mặt, hết sức vinh hạnh!” Nói, người này thẳng địa đứng tại Triệu Ngọc trước mặt, cung cung kính kính đánh chào một cái, lúc này mới giới thiệu nói, “ ta chính là cùng ngài trò chuyện cái kia tiểu Vương, ta gọi Vương Xán, Diệu Danh thị đội cảnh sát hình sự nhân viên cảnh sát. . .”

Chương 885: Đẫm máu giáo huấn

Triệu Ngọc cũng là không nghĩ tới, một mực cùng hắn điện thoại liên lạc tiểu Vương, lại còn là cái đại suất ca! Liền ngay cả luôn luôn tự cao tự đại Thôi Lệ Châu, cũng là nhịn không được nhìn nhiều hắn vài lần.

Hai người lẫn nhau sau khi bắt tay, tiểu Vương lúc này mới thu hồi tiếu dung, mặt mũi tràn đầy lo âu nói ra: “Ta mới từ phòng giải phẫu tới, Cận Vạn đội trưởng còn ở thủ thuật bên trong, tình huống nha... Hiện tại còn không tốt lắm nói. Mảnh đạn quá nhiều, khả năng có còn thương tổn tới nội tạng, tình huống tương đối phức tạp, y sĩ trưởng vừa rồi nói cho ta biết, nói giải phẫu chí ít cần 10 giờ trở lên! Chỉ mong, cận đội trưởng có thể rất đến đây đi...”

“Ừm...”

Triệu Ngọc khẽ gật đầu, trong lòng đồng dạng vì Cận Vạn cảm thấy lo lắng. Tuy nói Cận Vạn là bị cùng hung cực ác lưu manh gây thương tích, nhưng hắn dù sao là bởi vì chính mình bản án mới liên lụy trong đó, Triệu Ngọc vẫn còn có chút băn khoăn, chỉ hy vọng Cận Vạn không có việc gì.

“Ai! Thật sự là tai họa bất ngờ...” Thôi Lệ Châu cho Triệu Ngọc rót chén nước, thán nói, “ lão đại a, ta đến hôm nay mới biết, tình cảm các ngươi những này làm cảnh sát, so với chúng ta làm tặc còn chưa an toàn! Nếu không phải bọn họ thương pháp không cho phép, tỷ môn nhi bây giờ cũng liền treo!”

“Uy...” Triệu Ngọc nhẹ nhàng địa quát to một tiếng, ý kia là có người

ngoài tại, chớ có nói hươu nói vượn.

“Ồ? Chẳng lẽ... Đặc biệt điều viên đồng chí không phải là cảnh sát sao?” Vương Xán quả nhiên hiếu kỳ.

“Ai!” Thôi Lệ Châu trắng nhợt con mắt, thán nói, “ trên đời này có trùng hợp như vậy đến sự tình, cũng là không có người nào ta nhìn! Ngươi nói, chúng ta bất quá là đi tiệm sửa xe tìm chứng người tìm hiểu tình huống, lại không nghĩ rằng, vậy mà gặp lưu manh cướp bóc, hơn nữa còn là trong truyền thuyết Khương Khoa! Ngươi nói, việc này chỗ nào nói rõ lí lẽ đi?”

“Đúng vậy a, ai cũng không ngờ trước được!” Vương Xán tranh thủ thời gian nghiêm túc nói nói, “ bất quá... Cũng nhiều thua thiệt là gặp Triệu cảnh sát ngài a! Cái này nếu là đổi lại người khác, chỉ sợ sớm đã bàn giao ở nơi đó!

“Triệu cảnh sát, thật là rất cảm tạ ngài!” Vương Xán xuất phát từ nội tâm địa nói nói, “ ta hôm nay xem như lớn mở mắt giới, có thể phá án và bắt giam không đầu nữ thi án Triệu thần thám quả nhiên danh bất hư truyền, ta hôm nay thật cùng ngài học được rất nhiều thứ, được ích lợi không nhỏ a!”

“Ha ha... Quá khen, quá khen!” Triệu Ngọc miệng thảo luận lấy quá khen, trong lòng lại rất là đắc ý.

“Ta cũng không phải nịnh nọt ngài... Thật!” Vương Xán từ đáy lòng mà nói, “ nếu như không phải ngài kịp thời thất bại Khương Khoa quỷ kế, chúng ta khẳng định sẽ bị hắn xoát đến xoay quanh!

“Ngài biết không? Đạo tặc Khương Khoa quá càn rỡ, năm ngoái một năm, chỉ riêng cảnh sát chúng ta biết đến, hắn liền phạm phải qua nổi lên bốn phía đại án, chúng ta không những người bắt không đến, mà lại một điểm manh mối cũng không tìm tới! Càng châm chọc, là hoa vân cảng

món kia cướp bóc án, đoạt xong về sau, chúng ta thậm chí cũng không biết hắn đến cùng cướp đi cái gì...

“Như thế rất tốt,

Khương Khoa rốt cục bị Triệu cảnh sát bắt lấy, mọi chuyện cần thiết, đều có thể đã điều tra xong! Thật sự là đại khoái nhân tâm a!”

“Ừm... Như vậy, Khương Khoa hiện tại ở đâu chút đấy?” Triệu Ngọc nhẹ nhàng địa chỉ một cái cổ của mình, hỏi nói, “ hắn chậm đến đây không?”

“Ừm, còn tốt...” Vương Xán gật đầu trả lời, “Hắn hắn là có thể nói chuyện, hiện tại chính tại cục thành phố tiếp nhận thẩm vấn đâu! Ngài cũng thật là lợi hại, đơn thương độc mã, đây chính là đạo tặc Khương Khoa a... Mà lại... Hắn còn có điện thương...”

“Đừng nói trước điện súng...” Thôi Lệ Châu xụ mặt nói nói, “ hữu nghị nhắc nhở, Khương Khoa không là một người tại chiến đấu, hắn có thể liên tục đạt được, phía sau tất nhiên có một cái thế lực cường đại. Cho nên... Các ngươi nhưng phải phái thêm một chút nhân thủ!”

“Yên tâm!” Vương Xán nói nói, “ đã trọng binh trấn giữ! Hiện tại cũng niên đại gì, mặc kệ hắn bối cảnh cường đại cỡ nào, cũng không có khả năng có người dám đến cục cảnh sát đến cướp người a?”

“Sai!” Thôi Lệ Châu lắc đầu, “Ngươi quá non, ta ý tứ ngươi thật nghe không rõ sao? Ta lo lắng có người không muốn để cho Khương Khoa nói lung tung đâu, cho nên...”

Nhìn thấy Thôi Lệ Châu tại trên cổ mình khoa tay đao thủ thế, Vương Xán lúc này mới đổi sắc mặt, liền vội vàng gật đầu: “Được... Tốt, ta cái này đi báo cáo lãnh đạo. Bất quá... Triệu cảnh sát, ta lần này đến, cũng là mang theo nhiệm vụ tới, ngài minh bạch, tay của ngài thuật thời gian

không ngắn, cho nên, ân...”

“Biết...” Triệu Ngọc gật đầu, “Không phải liền là làm cái ghi chép mà! Yên tâm, có một số việc chính ta cũng nghĩ nhanh lên một chút biết rõ ràng đâu!”

“Ai nha, ngài thật sự là quá khéo hiểu lòng người!” Vương Xán như trút được gánh nặng nói nói, “ xem ra, truyền ngôn đều là giả, còn nói cái gì ngài tính tình không tốt, đặc biệt có... Có cá tính cái gì... Thám viên nhóm đều rất rụt cổ đâu, cho nên những người lãnh đạo mới phái ta tới! Hai ta đây cũng là có chút nhỏ giao thanh đi, ha ha ha...”

“Hừ!” Thôi Lệ Châu quyệt miệng, “Ngươi nói chuyện thật là hàm súc, nói thẳng chúng ta tổ trưởng ngang ngược vô lý, cuồng vọng tự đại không phải rồi?”

“Không dám, không dám!” Vương Xán tranh thủ thời gian lau mồ hôi cười làm lành, “Triệu cảnh sát chính là chúng ta cảnh sát hình sự giới mẫu mực, người người học tập tấm gương! Miệng mồm mọi người tán thưởng đại anh hùng! Ân, chuyện xưa của hắn, đều... Đều nhanh thành chúng ta cả nước giới cảnh sát truyền kỳ!”

“Hừ, nịnh hót!” Thôi Lệ Châu khinh thường.

“Đi, chỗ nào đều có ngươi!” Triệu Ngọc uống Thôi Lệ Châu một câu, sau đó cười rạng rỡ địa nói với Vương Xán, “Hắc hắc hắc, tiểu Vương a, ngươi nói cũng thật sự là có chút quá mức, cái gì gọi là 'Đều sắp trở thành' a? Chẳng lẽ, lão tử bây giờ không phải là cả nước giới cảnh sát truyền kỳ sao?”

Đông...

Nghe thấy lời ấy, Vương Xán cùng Thôi Lệ Châu cùng một chỗ ngã quỵ...

Sau đó, Triệu Ngọc đuổi tại mình tiến vào phòng giải phẫu trước đó, đem mình lực cầm đạo tặc Khương Khoa toàn bộ đi qua nói ra.

Đương nhiên, giảng giải bên trong, hắn nhất định phải bài trừ tất cả đạo cụ, chỉ nói mình như thế nào dũng mãnh phi thường uy vũ, như thế nào không màng sống chết, như thế nào ý chí kiên định cùng như thế nào tâm tư kín đáo...

Coi như không thêm mắm thêm muối, Triệu Ngọc kinh lịch cũng đủ để viết truyền kỳ, lại thêm chính hắn thêm mắm thêm muối, Thôi Lệ Châu cùng Vương Xán càng là nghe được kinh tâm động phách, lo lắng kéo phổi...

Liên quan tới xe hút hầm, Triệu Ngọc chỉ có thể dùng may mắn để giải thích, nói chiếc xe kia mã lực cứ như vậy nghịch thiên, ngay cả chính hắn cũng nghĩ không thông...

Liên quan tới hắn như thế nào đơn thương độc mã dũng đấu đông đảo lưu manh, hơn nữa còn tay không đánh chết một cái cường tráng tội phạm, hắn cũng chỉ có thể dùng trùng hợp đến giải thích...

Về phần, hắn là như thế nào đuổi kịp Khương Khoa, hắn cũng dứt khoát không có giải thích, liền nói mình nhẫn thụ lấy gãy xương kịch liệt đau nhức, một cước một cước địa trượt lên trượt patin giày đem Khương Khoa đuổi kịp!

Nghe xong những này, chẳng những Vương Xán đối Triệu Ngọc bội phục sát đất, liền ngay cả Thôi Lệ Châu cũng là vui lòng phục tùng, trong mắt lấp lóe, tất cả đều là kính nể chi quang.

Đương nhiên, Triệu Ngọc ngoại trừ làm cái ghi khẩu cung bên ngoài, cũng thông qua Vương Xán hiểu rõ một chút tình huống mới nhất.

Liên quan tới lần này thuốc lá cướp bóc đại án, UU đọc sách www. uukan Shu. com tính cả Khương Khoa ở bên trong, trước mắt cảnh sát hết thảy bắt được 6 tên lưu manh! Trong đó có 3 tên đã tử vong, theo thứ tự là bị Triệu Ngọc nổ đầu Thôi Tiểu Long, bị vại dầu xe ném ra ngoài phòng điều khiển lái xe còn có cái kia bị hắn một quyền đấm chết tráng hán già bân!

Đương nhiên, bản án liên lụy mặt cực lớn, ngoại trừ trở lên 6 người bên ngoài, Khương Khoa tất nhiên còn có cái khác đồng bọn, cảnh sát đã căn cứ màn hình giám sát cùng tội phạm khẩu cung, ngay tại tích cực lùng bắt.

Mặt khác, tại bản án bên trong, còn xuất hiện nhiều tên người bị hại.

Trong đó, chiếc kia màu xanh sẫm xe van lái xe Lương mỗ, đã thảm tao Khương Khoa đám người sát hại, bị nhét vào xe van chỗ ngồi phía sau phía dưới.

Còn có, bởi vì Khương Khoa bọn người trước mặt mọi người nổ súng, tại những cái kia tranh đoạt thuốc lá quần chúng bên trong, cũng là có bao nhiêu người bên trong thương, cùng thảm tao ô tô nghiền ép, tạo thành hai chết tám tổn thương hậu quả nghiêm trọng.

Ai!

Về nghĩ những thứ này tranh đoạt người thảm liệt tao ngộ, lại thêm BMW 740 lái xe, cùng vị kia bởi vì xem náo nhiệt mà bị Khương Khoa đạp bay cưỡi ba lượt lão đại gia, Triệu Ngọc đạt được một cái đẫm máu giáo huấn: Hiếu kỳ hại chết mèo, về sau vẫn là thiếu xem chút mà náo nhiệt chứ!

Chương 886: Có vấn đề sao?

A. . .

Bỗng dưng, Triệu Ngọc bị một trận ác mộng bừng tỉnh, hoắc đến ngồi thẳng người, chỉ gặp bốn phía đen kịt một màu.

“Lão đại, uy uy. . .” Nằm ở bên cạnh Thôi Lệ Châu vội vàng mở ra đèn bàn, “Thế nào đây là? Ngươi cũng sẽ thấy ác mộng sao?”

Hô. . . Hô. . .

Triệu Ngọc thở hổn hển, trên trán mồ hôi lạnh ứa ra, tán loạn ánh mắt tại đèn bàn chiếu xuống chậm rãi tập trung, nhưng chính là tụ không đến cùng một chỗ. . .

“Ta. . . Hô. . . Hô. . .” Triệu Ngọc lại thở hổn hển mấy ngụm, lúc này mới dần dần ổn định lại.

“Được rồi, đừng làm rộn. . . Một cái tiểu phẫu mà thôi. . .” Thôi Lệ Châu nhìn thấy Triệu Ngọc sắc mặt không đúng, tranh thủ thời gian chạy đến bên cạnh mở ra phòng bệnh đèn lớn.

Ánh đèn chiếu xuống, nhưng gặp Triệu Ngọc sắc mặt tái nhợt, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, bờ môi cũng là trắng bệch khô nứt.

“Tới tới tới. . .” Thôi Lệ Châu lập tức bưng qua một cái chén nước, nói nói, “ năm tiếng, có thể uống chút mà nước, nhưng không nên quá nhiều!”

“Hô hô. . .” Triệu Ngọc con mắt không nhúc nhích chằm chằm lên trước mắt tường trắng, vẫn thô trọng địa thở phì phò, lại là cũng không nói lời nào.

Nguyên lai, hắn vừa rồi quả nhiên là bị ác mộng đánh thức, tại trong cơn ác mộng, hắn lại gặp được cái kia bị hắn nổ đầu Thôi Tiểu Long, ngã chết lái xe còn có bị hắn một quyền đấm chết cường tráng Đại Hán! Kỳ quái nhất chính là, hắn căn bản cũng không biết cái kia ngã chết lái xe bộ dạng dài ngắn thế nào, nhưng tại trong cơn ác mộng, lại có thể thấy rõ mặt của hắn. . .

“Dựa theo ngươi phân phó, “ Thôi Lệ Châu nói nói, “ ta đem sự tình một năm một mười địa tất cả đều báo cho bạo lực nữ cảnh sát, nha. . . Miêu phó tổ trưởng! Nàng dặn dò ta, mặc kệ rất trễ, chỉ cần ngươi đã tỉnh, liền lập tức gọi điện thoại cho nàng! Thế nhưng là. . . Ngươi tỉnh giống như có chút đã chậm. . .”

“Hô hô. . .” Triệu Ngọc quay đầu nhìn Thôi Lệ Châu một chút, nhưng gặp tiểu nha đầu búi tóc tán loạn, mặt lộ vẻ mỏi mệt, hiển nhiên là trông mình thời gian rất lâu.

Tích. . . Tích. . .

Thôi Lệ Châu bên cạnh trên mặt bàn đặt vào trái tim giám hộ khí, giám hộ khí bên trên biểu hiện ra tim đập của mình cùng mạch đập. . .

Triệu Ngọc thói quen nhìn một chút cổ tay, lại là không nhìn thấy đồng hồ.

“Ầy. . . Chỗ này đâu!” Thôi Lệ Châu mau đem đồng hồ đưa cho hắn nhìn, “Nửa đêm hơn hai giờ hiện tại, ngươi. . . Tốt nhất vẫn là cho Miêu phó tổ trưởng gọi điện thoại đi. . .”

“Nha. . .” Triệu Ngọc há to miệng,

Phát phát hiện mình miệng đắng lưỡi khô, thế là tiếp nhận Thôi Lệ Châu chén nước uống vào mấy ngụm. Thế nhưng là, nước mát vẫn khu không đi hắn ngây ngô.

“Giải phẫu rất thành công, nhớ kỹ tuyệt đối không nên lộn xộn. . .” Thôi Lệ Châu chỉ chỉ Triệu Ngọc cái kia băng bó thạch cao chân phải, “Giải phẫu một cộng tiến hành hai giờ rưỡi, ngươi vốn hắn nên tại 12 giờ khối kia tỉnh lại, nhưng là, ngươi có thể là vây lại đi, một mực ngủ đến bây giờ, ta cũng không dám đánh thức ngươi. . .”

Đang khi nói chuyện, Thôi Lệ Châu nhận lấy Triệu Ngọc chén nước, Triệu Ngọc thì thừa cơ bắt lấy tay của nàng, hỏi: “Thôi Tiểu Long. . . Đã chết! ?”

“Ừm? Làm sao bỗng nhiên nâng lên hắn đâu? Đúng vậy a, không phải là bị ngươi đánh chết sao?” Thôi Lệ Châu ngưng lông mày nói nói, “ yên tâm, nơi đó cảnh sát đã nghiệm minh chính bản thân! Chết đích thật là Thôi Tiểu Long, Thôi Tiểu Long cũng đích thật là đạo tặc Khương Khoa đồng bọn!”

“Nha. . . Nha. . .” Triệu Ngọc cảm giác ngẹn cả lòng, lại là một thanh đem trái tim giám hộ khí kẹp tất cả đều kéo.

“Uy, đừng làm rộn, quá nửa đêm. . .” Thôi Lệ Châu mở miệng ngăn lại, trên tay cũng không dám bướng bỉnh, đành phải quay người đem giám hộ khí nguồn điện đầu cắm cũng cùng nhau nhổ, trong phòng bệnh rốt cục khôi phục hoàn toàn yên tĩnh.

“Lão đại, ngươi không phải lo lắng sẽ chọc cho bên trên cái gì kiện cáo a?” Thôi Lệ Châu nhìn thấy Triệu Ngọc rất không thích hợp, vội vàng nhỏ giọng an ủi một câu, “Cái này ngươi không cần lo lắng, những người kia cùng chúng ta làm phi tặc không giống, bọn họ đều là cùng

hung cực ác tội phạm cường đạo, cầm trong tay thương, ngươi đánh chết bọn họ không riêng gì phòng vệ chính đáng, mà lại là vì dân trừ hại, đều là chỗ chức trách, mọi người cảm tạ ngươi còn đến không kịp đâu!

“A, còn có, ngươi không biết, ngươi mổ thời điểm, Diệu Danh thị trưởng còn có cảnh sát cục trường toàn đều tới, đối ngươi thế nhưng là khen không dứt miệng đâu! Bọn họ còn nói, ngày mai cấp tỉnh đại viên môn cũng sẽ đến đây thăm hỏi. . .”

Triệu Ngọc nuốt khô ngụm nước bọt, giờ này khắc này, Thôi Lệ Châu, hắn một câu cũng không nghe lọt tai, trong đầu y nguyên còn tại hồi tưởng đến mình ác mộng.

Trước kia, hắn nhưng là không chỉ một lần làm qua ác mộng, nhưng lần này ác mộng cũng không nghi ngờ để hắn cảm ngộ thật sâu! Đương nhiên, quy tội nguyên nhân, hắn trong lòng mình rõ ràng, liền là bởi vì chính mình thật giết người!

Hai đời tất cả đều tính cả, đừng nhìn Triệu Ngọc dữ dội cuồng ngạo, nhưng lúc trước hắn còn thật không có tổn thương hơn người mệnh! Cho dù đời trước là bởi vì tội giết người mà bị chấp hành tử hình, nhưng người kia lại không phải chết bởi tay hắn, hắn là bị người hãm hại. . .

Ai. . .

Thẳng đến lúc này giờ phút này, Triệu Ngọc mới rốt cục thật sâu cảm nhận được, lúc trước Miêu Anh tại Kim Phật động giết chết lý tu sinh bọn người về sau, vì sao lại một lần không kiềm chế được nỗi lòng!

Mặc dù những người kia đều là tội ác tày trời tội phạm, mặc dù mình đã đến sinh tử tồn vong biên giới bất đắc dĩ, nhưng giết người về sau, mình lại vẫn khó mà thoát khỏi một loại khó nói lên lời cảm giác tội lỗi. . .

Ai. . .

Nghĩ tới chỗ này, Triệu Ngọc bắt đầu cố gắng nhớ lại, lúc trước Miêu Anh là như thế nào từ bên bờ biên giới sắp sụp đổ khôi phục như cũ?

Nha. . .

Nghĩ tới, cuối cùng, vẫn là bởi vì cùng mình lăn ga giường. . . Như vậy. . . Nếu như lăn ga giường có thể trị liệu bóng ma tâm lý, như vậy. . . Ân. . .

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc kìm lòng không đặng đem con mắt nhìn về phía Thôi Lệ Châu, ánh mắt lộ ra vẻ đăm chiêu. . .

“Lão đại, ta hiện tại đặc biệt bội phục chính ta. . .” Thôi Lệ Châu cũng không có phát giác Triệu Ngọc dị trạng, vẫn nghiêm túc nói nói, “ may mắn ta lúc đầu không cùng ngươi cứng đối cứng, ngươi thật đúng là mặt đất mạnh nhất a! Nhiều như vậy tội phạm đều chơi không chết ngươi, ta lúc đầu nếu là cùng ngươi đối nghịch, chỉ sợ đã chết so bọn họ còn muốn thảm đâu. . . Hì hì ha ha. . .”

Nhìn thấy Thôi Lệ Châu cười đùa tí tửng, Triệu Ngọc cái này mới rốt cục triệt để tỉnh ngộ, nhất thời cho tiểu nha đầu vuốt xuôi cái mũi, sau đó dựng thẳng lên hai ngón tay nói ra: “Hai chuyện: Thứ nhất, cho điện thoại di động ta, ta cho Miêu Anh trả lời điện thoại; thứ hai, ta đói, cho ta làm một chút ăn!”

“Được. . .” Thôi Lệ Châu mau đem điện thoại di động của mình đưa cho Triệu Ngọc, nói nói, “ điện thoại di động của ngươi hỏng, còn tại sửa chữa bên trong, đoán chừng phải đổi cái mới, trước dùng ta đi! Ta hiện tại liền cho ngươi làm một chút quà vặt đi, bao ngươi ưa thích. . .”

Nói xong, Thôi Lệ Châu liền vui sướng rời đi phòng bệnh.

Nhìn xem thân ảnh của nàng, Triệu Ngọc chưa phát giác bỗng cảm giác

vui mừng.

Hắn thoáng ổn định hạ cảm xúc, cái này mới rốt cục phát hạ Miêu Anh số điện thoại.

Giờ phút này mặc dù đêm đã khuya, nhưng Miêu Anh một mực đang chờ Triệu Ngọc điện thoại đâu, cho nên vừa vừa tiếp thông, Miêu tiểu thư liền đem Triệu Ngọc mắng một cái cẩu huyết lâm đầu, oán trách hắn vì cái gì không về sớm điện thoại loại hình. . .

Sau đó, Triệu Ngọc liền bắt đầu phí sức giải thích từ đầu đến cuối nguyên do, thừa cơ lại đem cướp bóc án sự tình cho nàng giảng một cái Thanh Thanh Sở Sở rõ ràng. . .

“Không đúng!” Ai ngờ, Miêu tiểu thư nghe xong chẳng những không có nguôi giận, ngược lại là mang theo tức giận hỏi một câu, “Triệu Ngọc, UU đọc sách www. uukan Shu. com ngươi thành thật nói cho ta biết, ngươi có phải hay không đã sớm biết thứ gì? Vì cái gì ngươi một mực kiên trì muốn đi Diệu Danh? Vì cái gì, những này làm náo động đại án tử, tất cả đều để ngươi cho đuổi kịp? Trên đời này, tại sao có thể có chuyện trùng hợp như vậy?

“Ngươi nói, hiếm thấy tặc vương Đào Hương bị ngươi đụng vào thì cũng thôi đi!” Miêu Anh vỗ tay, “Thế nhưng là, chỉ là như vậy thời gian một cái nháy mắt, Cực phẩm đạo tặc Khương Khoa lại rơi vào trong tay của ngươi! Một người vận khí, tại sao có thể tốt đến loại trình độ này? Thật sự là tức chết bản tiểu thư, ngươi nói. . . Ngươi làm như thế nào đền bù ta?”

“Hừ!” Triệu Ngọc ngang bướng địa phản hỏi nói, “ nếu là thật sinh khí, liền sinh chính ngươi khí tốt, ai bảo ngươi không chịu theo ta đến Diệu Danh đâu? Đáng đời a ngươi?”

“Ngươi! Ha ha ha. . .” Ai ngờ, nghe đến lời này, Miêu Anh không khí

ngược lại cười, mà lại cười bên trong ngậm lấy vui mừng nói nói, “ nhìn thấy ngươi nói chuyện vẫn là như vậy hỗn đản, bản tiểu thư an tâm! Đã ngươi làm giải phẫu, vậy liền thừa cơ hảo hảo tĩnh dưỡng một cái đi! Chờ ta bên này đem ác ma án vừa vỡ, ta liền đi qua nhìn ngươi đi, cho ta trung thực ở lại! Ân. . . Còn có, nếu như cái kia nữ phi tặc không chiếu cố thật tốt ngươi, ta liền để Tăng Khả đi qua. . .”

“Không cần, chỉ là làm bị thương chân mà thôi, không đến mức! Không có nàng, ta cũng giống vậy có thể tự gánh vác!” Triệu Ngọc nói xong, trong mắt chợt lộ ra nghiêm túc, “Đi thân yêu, tiếp đó, ta vẫn là tâm sự chính sự đi! Ác ma án, đến cùng tra được thế nào? Trương Tỉnh Như. . . Có vấn đề sao! ?”

Chương 887: Thu hoạch lớn cùng 2 cái tin tức tốt

“Ừm... Cái này sao...” Ai ngờ, vừa nhắc tới tình tiết vụ án, Miêu Anh lại là có chút dạ, “Chúng ta đến Trường Phong về sau, một mặt bắt đầu tay điều tra Trương Tỉnh Như đến trường tình huống, một mặt điều tra ác ma án bên trong người chết tư liệu.

“Tình huống hơi có chút khó khăn, Trương Tỉnh Như trải qua bưu chính chuyên trường học, đã mấy lần thay chủ, hồ sơ tư liệu đã toàn cũng không tìm tới.

“Cái kia trường học là năm đó cục bưu chính cùng một trường học, quy mô nhỏ, vị trí cũng đặc biệt vắng vẻ, tại Trường Phong đêm sông ven sông bên trên, hiện tại đã đổi thành một cái phúc lợi trung tâm.

“Chúng ta tìm năm đó trường học người đại biểu pháp lý, nhưng này người đã qua đời nhiều năm. Sau đó, chúng ta vừa tìm được Trương Tỉnh Như tại Trường Phong một cái đồng học, nhưng vị bạn học này cũng không có kiên trì đến tốt nghiệp, đối Trương Tỉnh Như không hiểu rõ lắm.

“Bất quá, cái này đồng học cung cấp không ít lớp tin tức, chúng ta còn tại từng cái tra tìm, mặc dù những người này hiện tại cũng tại ngoại địa, nhưng chúng ta đều sẽ hỏi đến một lần!

“Đúng rồi, còn có một việc. Năm đó Bắc Thiên ác ma án, có 2 tên người chết chết bởi Trường Phong, một cái tại trong huyện, một cái tại nội

thành, thị khu người chết gọi là lôi đình, là nữ, nàng là một nhà tài vụ và kế toán chuyên trường học học sinh.

“Chúng ta tra xét một cái, nhà này tài vụ và kế toán chuyên trường học cùng Trương Tỉnh Như trường học chỉ có cách nhau một bức tường, hiện tại phúc lợi trung tâm, chính là từ hai nhà này trường học sát nhập mà thành!”

“Nha... Nói cách khác, Trương Tỉnh Như cùng lôi đình, có khả năng nhận biết?” Triệu Ngọc cẩn thận nghĩ nghĩ, nói, “Ta nhớ được, lôi đình tại tử vong trình tự bên trên là dựa vào gần ở giữa một chút a? Mà lại cũng không phải bản án bên trong duy nhất nữ tính người chết?”

“Đúng!” Miêu Anh trả lời, “9 cái trong đám người, lôi đình là cái thứ ba, xảy ra chuyện địa phương là cách cách trường học hai cây số xa một cái vứt bỏ giếng nước tháp. Từ hiện trường nhìn, nàng hẳn là từ tháp bên trên nhảy đi xuống. Bất quá... Nàng không có ngay tại chỗ tử vong, mà là đến bệnh viện về sau mới bởi vì cứu giúp vô hiệu mà chết.”

“Ta nhớ được... Kim chấn bang bọn họ làm điều tra thời điểm...” Triệu Ngọc nói nói, “ có người đã từng nâng lên, nói lôi đình tại chưa tử vong thời điểm, sắc mặt trắng bệch, trên mặt từ đầu đến cuối lộ ra một loại hoảng sợ khẩn trương biểu lộ, cho nên bọn họ hoài nghi... Lôi đình hẳn là nhìn thấy cái gì kinh khủng đồ vật...”

“Rõ!” Miêu Anh do dự một chút, nói đạo, “Thân ái, chúng ta đã hai ngày hai đêm không có chợp mắt, tình tiết vụ án hẳn là có tuyến nhưng tra, nhưng là... Thời gian... Ta lo lắng, chúng ta không kịp tại Hàn Khoan phóng thích trước đó tìm tới chứng cứ...”

“Không sao, chớ suy nghĩ quá nhiều!” Triệu Ngọc an ủi nói, “ coi như Hàn Khoan đi ra, cũng giống vậy chạy không thoát! Chúng ta vẫn là an tâm tra án đi! Chớ cho mình áp lực quá lớn, vụ án này nếu là tốt tra, cũng sẽ không trở thành ngũ đại án chưa giải quyết một trong. Cho nên,

thân thể cần gấp nhất, nhanh nghỉ ngơi, không có sung túc tinh lực cùng thể lực thì càng không làm được...”

“Tốt a,

“ Miêu Anh nghe khuyên địa đáp ứng một tiếng, “Ngươi cũng phải thật tốt dưỡng thương , chờ thẩm vấn kết thúc, đừng quên nói cho ta một chút đạo tặc Khương Khoa cố sự!”

“Được... Cái kia... Ngủ ngon... Ba...” Hai người cách không hôn một cái, lúc này mới cúp điện thoại.

Trời tối người yên, điện thoại quải điệu về sau, Triệu Ngọc chợt cảm thấy một trận khó được yên tĩnh.

Hắn xoay người sờ lên trên đùi thạch cao, trong lòng rất nhanh lại suy nghĩ một chuyện khác: Chân của ta ba tháng mới có thể xuống đất, thật sự là quá khó chịu, không biết, tại hệ thống đạo cụ bên trong có cái gì thích hợp công cụ, có thể làm cho mình nhanh chóng phục hồi như cũ đâu?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian mở ra hệ thống xem xét. Ai ngờ, hắn vừa vừa nhìn thấy hệ thống giới diện, liền thình lình bị ở giữa độ hoàn thành trấn trụ!

Nơi đó “Khôn cấn” hai chữ biến mất, thình lình biến thành một cái “213%” chữ.

Ta mẹ nó... 213%! ?

Cái này. . . Cái này cái này cái này. . .

Triệu Ngọc triệt để sợ ngây người, nếu là trái tim giám hộ khí còn không có đóng bế, đoán chừng đã báo cảnh sát đều.

Làm sao... Cao như vậy?

Nha...

Đạo tặc Khương Khoa a! Xem ra, gia hỏa này phân lượng thật đúng là đủ nặng! Về nhớ ngày đó, mình chỉ có phá án và bắt giam không đầu nữ thi án thời điểm, từng chiếm được 202% siêu cao độ hoàn thành, nhưng không nghĩ tới hôm nay bắt lấy đạo tặc Khương Khoa, vậy mà lại phá ghi chép!

Bất quá, nghĩ lại, Triệu Ngọc tựa hồ minh bạch mấy phần. Nhớ ngày đó không đầu nữ thi án, bản án mặc dù cấp bậc rất cao, mà dù sao bắt lấy hung thủ toàn bộ quá trình, không như hôm nay dạng này hung hiểm. Hồi tưởng mình mở xe hút hầm đại chiến vại dầu xe tình hình, không phải là không mạng sống như treo trên sợi tóc, dị thường nguy hiểm?

Oa...

Chẳng những độ hoàn thành siêu cao, Triệu Ngọc rất nhanh lại nhìn thấy, hắn hôm nay kỳ ngộ điểm tích lũy, cũng phát sinh giếng phun, từ trước đó hơn 600 điểm, thình lình biến thành hơn 2400 điểm, điểm tích lũy cột biến thành 2400/8000 chữ.

Nguyên lai, hắn hôm nay mặc dù không có đi đến phó bản kỳ ngộ phát sinh điểm, nhưng hệ thống vẫn là đem cướp bóc án sự tình, tính tại trương mục của hắn.

Bởi vậy, Triệu Ngọc cũng suy nghĩ minh bạch một sự kiện. Hôm nay phó bản kỳ ngộ vốn là chỉ thị cái kia vận chuyển tang vật giếng nước, hệ thống ý tứ, khả năng chỉ là muốn mình phát hiện Khương Khoa cướp bóc môn đạo mà thôi, cũng không có yêu cầu hắn nhất định phải bắt được tội phạm.

Nhưng mà, xảo đến không thể lại xảo chính là, Triệu Ngọc lại sớm đụng phải Khương Khoa, chẳng những dũng mãnh phi thường địa thất bại kế hoạch của bọn hắn, đồng thời còn thân thủ bắt được Khương Khoa bản nhân.

Cho nên, hệ thống vẫn là đem kỳ ngộ tích phân cho Triệu Ngọc.

Hắc hắc... Triệu Ngọc tự nhiên là hết sức vui mừng, trong lòng nói chuyện, cám ơn lão đại, có những này điểm tích lũy, về sau liền có thể nghĩ biện pháp chơi đùa cường hóa cái gì.

Xem hết nơi này, tự nhiên còn có một kinh hỉ đang chờ Triệu Ngọc, cái kia chính là hôm nay lấy được đạo cụ ban thưởng.

Giờ phút này, đạo cụ cột chẳng những không ngừng lấp lóe, hơn nữa còn tiêu lấy một cái chữ số Ả rập “18” dáng vẻ. Triệu Ngọc xem xét liền hiểu, lần này siêu cao độ hoàn thành, mang đến cho hắn một cái trước nay chưa có 18 kiện đạo cụ gói quà lớn!

Oa... Bà mẹ ngươi chứ gấu à thu hoạch lớn nha...

Mở ra xem, quả nhiên là rực rỡ muôn màu, hắn một hơi đạt được 18 kiện đạo cụ, đơn giản hoa mắt đều. Ngoại trừ khẩn cấp tránh hiểm cầu như thế Cực phẩm đạo cụ không có mở ra bên ngoài, cái khác các cấp đừng đạo cụ tất cả đều mở ra không ít.

Trong đó, đại bộ phận đều lúc trước mở ra qua, nhưng cũng có mấy thứ là mới mở ra, tỉ như có thể nhanh chóng phân biệt mặt người bộ mặt phân biệt khí; có thể nhanh chóng xâm nhập quay phim giám sát phục chế camera; còn có có thể tùy ý kéo dài, xem xét địch tình vạn năng thăm dò các loại...

Quá tốt rồi...

Triệu Ngọc cơ hồ là giữ lại nước bọt, bắt đầu từ chúng đạo cụ bên trong tìm kiếm có thể chữa trị chân mình tổn thương đạo cụ...

Ai ngờ, đúng lúc này, Thôi Lệ Châu bưng bao trùm đồ ăn đi vào phòng bệnh, cùng hắn cùng nhau, thì là vị kia anh tuấn Vương Xán cảnh sát.

“Hỏi qua thầy thuốc, hắc hạt vừng dán thêm táo đỏ, bổ huyết bổ khí... Chỉ có cái này thích hợp nhất ngươi!” Nói chuyện, Thôi Lệ Châu liền mở ra túi, bắt đầu cho Triệu Ngọc ngược lại cháo.

“Ai? Tiểu Vương, đã trễ thế như vậy, sao ngươi lại tới đây?” Triệu Ngọc nhìn thấy Vương Xán, tự nhiên muốn chào hỏi.

“Vương cảnh quan một mực tại cổng cho ngươi cảnh vệ đâu! Người ta căn bản đều không có đi...” Thôi Lệ Châu giới thiệu.

“Nha...” Triệu Ngọc đối Vương Xán đưa tay nói nói, “ đi, ta nhìn ngươi cốt cách kinh kỳ, có thể cân nhắc thu ngươi tên đồ đệ này...”

Cách cách...

Thôi Lệ Châu hơi kém không có đem chén đóng đánh vỡ, UU đọc sách www. uukan Shu. com tranh thủ thời gian quay đầu trách cứ: “Lão đại, ngươi nghĩ gì thế? Người ta trông ngươi một đêm chính là nhận được mệnh lệnh, chỗ chức trách, ngươi nghĩ như thế nào đến cùng? Còn thu đồ đệ? Muốn mặt không?”

“Ai nha, cái này thế nhưng là quá tốt rồi!” Tiểu Vương ngu ngơ cười nói, “ có thể bái Triệu cảnh sát làm lão sư, thế nhưng là lớn lao vinh quang a!”

“Ngươi thấy thế nào?” Triệu Ngọc đắc ý cười to.

Tiểu Vương bồi cười vài tiếng về sau, cái này mới đi đến Triệu Ngọc

trước mặt khom người nói ra: “Triệu cảnh sát, ta mạo muội địa tiến tới quấy rầy ngài, là bởi vì... Ân... Ta vừa rồi tiếp vào cục cảnh sát bên kia tin tức, hết thảy có hai đầu, tất cả đều là liên quan tới ngài!”

“Ồ? Liên quan tới ta?” Triệu Ngọc hiếu kỳ.

“Đúng!” Tiểu Vương nghiêm túc nói nói, “ thứ nhất, đạo tặc Khương Khoa chết sống không chịu cung khai, nhất định phải tranh cãi gặp ngài! Thứ hai, chúng ta tra được một cái đáng tin tin tức, 10 năm trước, Khương Khoa tại Diệu Danh được đi học, cùng cái kia bị đánh chết Thôi Tiểu Long chính là là đồng học, hơn nữa còn là một cái túc xá!”

Cách cách... Kết quả, nghe đến lời này, Thôi Lệ Châu vẫn là đem chén đóng ném xuống đất...

Chương 888: Ta biết ngươi là ai

“Sao... Thế nào?” Vương Xán mau tới trước xem xét, quan tâm hỏi nói, “ còn tốt chỉ là một cái chén đóng, ngươi không sao chứ?”

“Uy, ngươi mau nói, “ Thôi Lệ Châu quay đầu trở lại hỏi nói, “ là dầu hỏa trường học sao? Trường dạy nghề?”

“Cái gì?” Vương Xán cũng không biết Hàn Khoan sự tình, nhất thời có chút theo không kịp tiết tấu, dừng lại mấy giây mới hỏi, “Ngươi nói, là Thôi Tiểu Long cùng Khương Khoa sao? Ứng... Hắn là a?”

“Như vậy...” Thôi Lệ Châu quay đầu trở lại hướng Triệu Ngọc hỏi nói, “ Khương Khoa cùng Thôi Tiểu Long là đồng học lại là một cái túc xá, như vậy... Khương Khoa khẳng định cũng nhận biết Hàn Khoan rồi?”

Triệu Ngọc khẽ gật đầu, lông mày ngưng thần nhăn lại.

“Hàn cái gì rộng?” Vương Xán sửng sốt một chút, đột nhiên nhớ tới cái gì, vội vàng nói, “A, đúng, Cận Vạn đội trưởng không sao, giải phẫu phi thường thành công, ngài không cần lại nhớ!”

“Trách không được... Khương Khoa sẽ lợi dụng Thôi Tiểu Long tiệm sửa xe đến tiến hành cướp bóc! Nguyên lai, bọn họ là có liên quan hệ...” Thôi Lệ Châu quay đầu nói với Triệu Ngọc, “Lão đại! Nếu như Khương Khoa cùng Hàn Khoan cũng là đồng học thêm bạn cùng phòng, như vậy mặc dù Thôi Tiểu Long chết rồi, nhưng là...”

“Đúng!” Triệu Ngọc gật đầu lần nữa, nói với Vương Xán, “Tiểu Vương,

chuẩn bị cho ta một cái, ta hiện tại liền đi gặp Khương Khoa!”

“Cái gì! ?” Thôi Lệ Châu sững sờ, vội vàng phản bác, “Lão đại, hiện tại là hơn nửa đêm, ngươi mới vừa vặn động Hoàn giải phẫu? Không cần đến vội vã như vậy a?”

“Vậy làm sao bây giờ?” Triệu Ngọc hỏi một đằng, trả lời một nẻo địa phản hỏi nói, “ cũng không thể, để Khương Khoa tới gặp ta đi?”

“Ừm... Cái này. . .” Thôi Lệ Châu cùng tiểu Vương cùng một chỗ im lặng.

“Nhanh!” Triệu Ngọc xông Thôi Lệ Châu đưa tay, “Cho ta mặc quần áo! Tiểu Vương...” Hắn lại xông Vương Xán quyệt miệng, “Thất thần làm gì? Không muốn bái sư?”

“Nha... A a a...” Vương Xán vội vàng nói, “Ta... Ta đi hỏi một chút Đại Phu!”

“Hỏi thăm cái rắm a!” Triệu Ngọc khoát tay, “Hỏi liền đi không được, nhanh, ta đem Khương Khoa giải quyết về sau, trở về ở nữa viện không liền thành?”

“Được... Tốt...” Vương Xán gật đầu đáp ứng, mặc dù xuất mồ hôi trán, lại là đối Triệu Ngọc kính nghiệp thái độ bội phục không thôi.

...

Sau một giờ, Vương Xán dùng xe lăn đẩy Triệu Ngọc, đi tới Diệu Danh cục cảnh sát trong phòng thẩm vấn. Nhưng gặp đạo tặc Khương Khoa, chính mỏi mệt lười nhác địa nằm sấp đang tra hỏi trên bàn, vẫn đi ngủ.

Nghe được động tĩnh,

Khương Khoa lúc này mới ngẩng đầu thấy được trên xe lăn Triệu Ngọc.

“Ai?” Khương Khoa hơi sững sờ, xông Triệu Ngọc hỏi nói, “ làm sao... Làm sao chân còn què rồi? Ban ngày... Giống như không có tâm bệnh a?”

“Hoắc ha ha...” Vì bảo trì mình khí tràng, Triệu Ngọc đầu tiên là một trận cười to , chờ Vương Xán đem mình đẩy lên Khương Khoa trước mặt về sau mới ung dung nói nói, “ không nhìn ra được sao? Ta cái kia là đang chiếu cố tâm tình của ngươi, sợ ngươi biết ta là què lấy một cái chân đem ngươi cho bắt sống, trong đầu không tiếp thụ được!”

“Oa! Lợi hại, lợi hại!” Khương Khoa dùng mang theo còng tay tay nhỏ nhỏ địa trống xuống chưởng, trong mắt lóe ra hưng phấn ánh sáng, “Rất có ý tứ, nhiều năm như vậy, ta vẫn là lần đầu gặp được ngươi đối thủ lợi hại như vậy! Mau nói cho ta biết, ngươi đến cùng là ai? Ta nghĩ không ra, trong cảnh sát, còn có nhân vật như ngươi!”

“Quá khen, quá khen!” Triệu Ngọc cười đắc ý, đi thẳng vào vấn đề, “Được rồi, anh em ta đủ cho mặt, vừa động Hoàn giải phẫu liền qua tới thăm ngươi! Cho nên, ngươi làm sao cũng phải biểu thị một chút thành ý a?”

“Ha ha ha ha...” Khương Khoa vỗ bàn một cái, vừa cười vừa nói, “Anh em! Ngươi cũng không nên bởi vì bắt lấy ta mà đắc chí a, ta nói qua, ta là chơi đầu óc, không phải sửa chữa sửa chữa mãng phu, không thích vũ lực! Đừng nói một cái chân, ngươi chính là liệt nửa người bắt lấy ta, lại làm gì?”

“Không thể nào...” Triệu Ngọc ngang bướng cười một tiếng, dùng tay tại trên cổ của mình ra hiệu một cái, âm u địa nói nói, “ ta cùng ngươi chính tương phản, ta không thích động não, liền ưa thích đánh người còn có siết người cổ! Hoắc ha ha...”

Nhìn thấy Triệu Ngọc cuồng tiếu, Khương Khoa nheo mắt lại, không tự giác địa sờ lên trên cổ của mình vết dây hằn, nhưng là trên mặt của hắn từ đầu đến cuối hiển lộ lấy mỉm cười.

“Tốt!” Khương Khoa mắt lộ tà dị địa nói nói, “ ngươi nể tình, ta cũng không thể không biết điều! Chỉ cần ngươi nói cho ta biết, ngươi là thế nào nhìn thấu ta, ta liền tất cả đều chiêu!”

“A? Đơn giản như vậy?” Triệu Ngọc vò đầu, cũng là đáp lễ tà tà cười một tiếng, “Cái này quá dễ bàn! Không phải ta khám phá ngươi, mà là, ngươi thời vận không đủ a!”

“...” Khương Khoa thật sâu nhìn Triệu Ngọc một chút, “Cái này... Nói thế nào?”

“Nói thật cho ngươi biết đi, ta cũng không phải là xông ngươi đi, bởi vì Thôi Tiểu Long cuốn vào một tông bản án, “ Triệu Ngọc nói thẳng nói, “ ta đến tiệm sửa xe muốn đi tìm Thôi Tiểu Long, nhưng căn bản không biết ngươi cùng Thôi Tiểu Long quan hệ, cũng không biết các ngươi chính cùng một chỗ phạm án! Ngươi nói, cái này gọi trùng hợp đâu? Vẫn là gọi lão thiên có mắt đâu?”

“Hừ!” Khương Khoa lắc đầu cười nói, “ ta chỉ coi ngươi là cái người sảng khoái, lại không nghĩ rằng, ngươi cũng ở trước mặt ta đùa nghịch tiểu thông minh! Ta không rõ, ta đã bị các ngươi bắt được, các ngươi vì cái gì còn muốn cùng ta kéo con bê? Chẳng lẽ... Các ngươi còn có cái gì không thể cho ai biết bí mật?”

“Cái này. . .” Triệu Ngọc suy nghĩ một cái, lập tức nghe rõ hắn ý tứ, vội vàng cười nói nói, “ Khương Khoa a, ngươi muốn cho ta nói cái gì? Để ta cho ngươi biết, chúng ta xếp vào tại bên cạnh ngươi nội ứng là cái nào sao?”

“Đừng dùng bài này!” Khương Khoa thu hồi tiếu dung nói nói, “ ba

người các ngươi mở ra xe cảnh sát đến tiệm sửa xe thời điểm, ta Thanh Thanh Sở Sở địa nghe được, ngươi ở trong điện thoại nói cái gì dòng nước xiết dũng tiến, cống thoát nước đưa hàng loại hình, rất rõ ràng, các ngươi là hướng về phía chúng ta tới, các ngươi đã khám phá kế hoạch của ta!”

“Nha...”

Triệu Ngọc giờ mới hiểu được, vì cái gì tại tiệm sửa xe thời điểm, bọn họ sẽ tùy tiện hướng Cận Vạn nổ súng. Kỳ thật, nếu như bọn họ lúc ấy không làm phản ứng, nói không chừng Cận Vạn gõ không mở cửa, bọn họ liền sẽ rời đi, chuyện này... Thật sự là xảo đến không cách nào dùng lời nói mà hình dung được...

“Ngươi còn nói ngươi là chơi đầu óc!” Triệu Ngọc suy nghĩ một cái, hỏi nói, “ ngươi liền sẽ không nghĩ một hồi, nếu như chúng ta đã biết kế hoạch của ngươi, vì cái gì sẽ còn ngốc đến mở ra xe cảnh sát đi tiệm sửa xe? Há không đã sớm vận dụng máy bay đại pháo rồi?”

“Đúng thế!” Khương Khoa nhe răng gật đầu, “Ta chính là vẫn nghĩ không thông nơi này, cho nên ta mới muốn biết, ta đến cùng là thế nào bị các ngươi bắt được! ?”

“Tốt a, tốt a...” Triệu Ngọc không nghĩ tới giải thích một kiện trùng hợp sẽ phức tạp như vậy, lúc này một lần nữa tổ chức một cái ngôn ngữ, nói nói, “ ngươi nghe nói qua câu nói kia sao? Nói không thông sự tình, cũng chỉ có thể dùng trùng hợp để giải thích! Ngươi khẳng định nghĩ không ra, ta đi tiệm sửa xe, thật là đi tìm Thôi Tiểu Long!

“Chỉ bất quá, đến tiệm sửa xe cổng, điều tra cướp bóc án chúng nhân viên cảnh sát vừa vặn cho ta đánh tới điện thoại, “ Triệu Ngọc nói nói, “ cho nên, ta liền nho nhỏ địa chỉ đạo bọn họ một cái, giúp bọn họ tìm được các ngươi lợi dụng cống thoát nước vận chuyển tang vật pháp môn! Ta nhưng căn bản không biết, UU đọc sách www. uukan Shu. com

ngươi Khương Khoa bản tôn, ngay tại tiệm sửa xe trên lầu nghe ta nói chuyện đâu? Ngươi nói, đây không phải đúng dịp sao?”

“Nói hươu nói vượn!” Nghe đến đó, Khương Khoa cũng đã không thể bình tĩnh, căm giận bất bình nói nói, “ ngươi ngay cả hiện trường đều không có đi, chỉ bằng một chiếc điện thoại... Một chiếc điện thoại liền đem ta tỉ mỉ chuẩn bị hai tháng kế hoạch cho khám phá? Nói đùa đi?”

“Tin hay không là chuyện của ngươi!” Triệu Ngọc mở ra hai tay, “Dù sao ta nói đều là lời nói thật! Làm ta nghe nói, có người dưới ban ngày ban mặt đoạt một cỗ thùng đựng hàng xe chuyển vận, đồng thời trộm đi một xe toa thuốc lá về sau, ta liền một cách tự nhiên nghĩ đến hai loại khả năng: Hoặc là, cướp bóc người đều là kẻ ngu! Dạng này cướp bóc, làm sao có thể chạy trốn được? Hoặc là, bọn họ cũng không phải là dùng ô tô đem thuốc lá chuyển chuyên chở ra ngoài, mà là có một cái hoàn toàn kế sách!

“Rất rõ ràng...” Triệu Ngọc nói nói, “ cái trước không cách nào thành lập, một cái ngốc, hai cái ngốc thì cũng thôi đi, còn có thể một đại bang giặc cướp tất cả đều ngốc sao? Còn có người dám can đảm mở ra toàn thuận ô tô trắng trợn địa đi chuyển vận tang vật, kia liền càng nói nhảm! Bọn họ sở dĩ dám lái ô tô đầy chỗ chạy, cũng là bởi vì trên xe căn bản không có tang vật, bọn họ căn bản không sợ cảnh sát bắt được bọn họ... Mặt khác...”

“Nha...” Ai ngờ, không đợi Triệu Ngọc nói hết lời, Khương Khoa chợt giật mình Đại Ngộ địa nói nói, “ ta tốt muốn biết ngươi là ai, ngươi không phải là cái kia phá không đầu nữ thi án —— Triệu Ngọc a?”

Chương 889: Liền là hắn

Khương Khoa nói xong, trong phòng thẩm vấn hoàn toàn yên tĩnh. Vương Xán cùng Thôi Lệ Châu tất cả đều rất cảm thấy chấn kinh, trước đó, không có khả năng có người đem Triệu Ngọc thân phận tiết lộ cho Khương Khoa.

Nhưng là, Triệu Ngọc lại là dị thường bình tĩnh, hắn hiện tại dù sao cũng là cái nhân vật phong vân, một cái đại danh đỉnh đỉnh tội phạm nhận ra mình, cũng là chuyện hợp tình hợp lý.

Chỉ bất quá, Khương Khoa vẻn vẹn thông qua mấy câu liền có thể đoán ra thân phận của hắn, đủ để thấy người này có đủ thông minh.

“Ha ha. . . Không có phủ định liền là đoán đúng rồi?” Khương Khoa cười ha ha, “Tại tiệm sửa xe thời điểm, ta nghe được có người quản ngươi gọi Triệu tổ trưởng; ngươi nói chuyện không có Diệu Danh khẩu âm, không phải người địa phương; mặt khác, tại ta bị các ngươi bắt ở thời điểm, có người còn quản ngươi hô đặc biệt điều viên đồng chí. . .

“Bất quá, ta lúc ấy thật đúng là không nhớ ra được. . .” Khương Khoa xông Triệu Ngọc cung kính khoát tay áo, “Nguyên lai ngươi chính là cái kia đại danh đỉnh đỉnh Triệu Ngọc! Ta trí nhớ này cũng thật là có thể, ta từ TV cùng trên báo chí nhìn qua hình của ngươi, nhưng vẫn là không có đem ngươi nhận ra. . .”

“Cho nên, bị ta bắt được, ngươi không mất mặt!” Triệu Ngọc thờ ơ nói nói, “ thật nhiều tội phạm đều hy vọng có thể bị ta thân thủ bắt lấy, nhưng là ta ngại bọn họ cấp bậc quá thấp, thực sự lười đi bắt đâu!”

“U? Ha ha ha. . .” Khương Khoa lần nữa cười to, “Nói như vậy, ta hắn là cảm thấy kiêu ngạo cùng tự hào? Ha ha ha. . . Xem ra, trên giang hồ truyền ngôn cuồng thám, cũng không phải là lời nói vô căn cứ a!”

“Cuồng thám?” Triệu Ngọc vẫn là lần đầu nghe được loại thuyết pháp này, lúc này nháy mắt nói nói, “ ta tựa như là cái người chính trực, ngoại hiệu này cùng ta khí chất không hợp a!”

“Cũng không phải!” Khương Khoa cười nói, “ cuồng thám người, chính là ngậm văn võ song toàn chi ý! Liền lấy ta tới nói đi, ngươi văn bên trên có thể đoán đúng kế hoạch của ta, võ bên trên có thể đánh chết ta những cái kia huynh đệ! Chí ít tại trong đội cảnh sát, ta còn chưa bao giờ thấy qua nhân vật như ngươi. Cho nên, Triệu cảnh sát, đây là lời hữu ích, vẫn là hưởng thụ đi!”

“Đã dạng này, “ Triệu Ngọc không khách khí ôm quyền nói nói, “ vậy ta coi như lời hữu ích nghe, hoắc ha ha. . .”

“Thất kính, thất kính!” Khương Khoa trên tay thở dài, trên mặt lại là âm tình bất định nói nói, “ thực không dám giấu giếm, ngươi cùng ta một vị cố nhân từng có nguồn gốc. Cho nên, ngươi còn tại Tần Sơn thời điểm, ta liền đã từng chú ý qua ngươi, chỉ tiếc về sau sự tình bận quá, từ đầu đến cuối không được cơ hội! Không nghĩ tới, hôm nay sẽ thua ở trong tay của ngươi, cái này nói đến, cũng coi là một loại khác loại duyên phận đi. . .”

“Ồ? Cố nhân?” Triệu Ngọc bỗng dưng nhớ tới hắn lần này tới chủ đề, chẳng lẽ, cái này cố nhân liền là Hàn Khoan?

“Viên kính đạo!” Khương Khoa cười nói ra đáp án, “Trên giang hồ, đều quản hắn gọi là —— đạo trưởng!”

“Ồ?”

Triệu Ngọc hơi cảm giác ngoài ý muốn,

Không nghĩ tới, Khương Khoa cái gọi là cố nhân, lại là cái kia Kim Phật án đạo trưởng Viên Thụ Tài.

“Đạo trưởng cả một đời làm việc cẩn thận, nhưng kết quả là, thế mà đưa tại Tần Sơn! Đưa tại một cái không có danh tiếng gì mao đầu tiểu tử trên thân!” Khương Khoa nói nói, “ tạo hóa trêu ngươi, ngắn ngủi một năm không đến, mao đầu tiểu tử đã như mặt trời ban trưa, biến thành trung ương đặc phái viên!”

Triệu Ngọc nghiêm túc nhìn chằm chằm Khương Khoa, hắn càng phát giác Khương Khoa trong lời nói có hàm ý, quả nhiên thật không đơn giản.

“Được rồi. . .” Triệu Ngọc nghĩ nghĩ, bất động thanh sắc nói nói, “ ngươi như là đã biết ngươi thua tại nơi đó, cái kia nói chuyện cần phải giữ lời a. . .”

“Thôi Tiểu Long chưa hề lưu qua án cũ , bình thường cảnh sát cũng sẽ không tìm hắn, ngươi một cái đường trong nội đường đặc biệt điều tra viên, ngàn dặm xa xôi địa chạy tới tìm hắn làm cái gì?” Khương Khoa thu hồi tiếu dung, nghiêm túc hỏi nói, “ có phải hay không, ngươi đã sớm biết chúng ta quan hệ?”

“Không biết!” Triệu Ngọc nhìn thấy Khương Khoa đem thoại đề dẫn tới trọng điểm, đương nhiên sẽ không bỏ lỡ cái cơ hội tốt này, lập tức thừa cơ nói nói, “ ta tìm Thôi Tiểu Long không phải là bởi vì hắn phạm tội, mà là muốn thông qua hắn hiểu rõ một người tình huống. Ngươi đây, cũng đừng tự mình đa tình, người kia không phải ngươi! Trước đó, ta đối với ngươi nửa điểm hứng thú đều không có, lần này tới Diệu Danh, ta toàn cũng là vì người này tới!”

“Ồ?” Khương Khoa lại lần nữa cười to, “Ý của ngươi là không phải nói, bắt ta chỉ là một kiện tiện thể chân việc nhỏ mà thôi?”

“Không kém bao nhiêu đâu!” Triệu Ngọc nói nói, “ bởi vì, cùng ta muốn tìm người này so ra, ngươi còn kém rất xa đâu! Mặt khác, ta cũng không ngại nói cho ngươi, ta muốn tìm người này, ngươi cũng nhận biết!”

“Ha ha ha. . .” Nghe thấy lời ấy, Khương Khoa lại lần nữa cười ha ha, “Triệu cảnh sát, ta từ trong lời nói của ngươi, nghe được tràn đầy dục cầm cố túng hương vị! Ngươi cố ý câu lên lòng hiếu kỳ của ta, có phải hay không, muốn để cho ta tiết lộ cho ngươi một chút tin tức a? Ha ha ha. . .”

“Thông minh!” Triệu Ngọc gật đầu thừa nhận, sau đó không chút do dự nói nói, “ ta muốn tìm Thôi Tiểu Long hiểu rõ người, liền là —— Hàn Khoan! ! !”

Triệu Ngọc lúc nói chuyện, cố ý con mắt không nháy mắt mà nhìn chằm chằm vào Khương Khoa, muốn từ hắn phản ứng đầu tiên bên trong, đến ra vật mình muốn.

Nhưng mà, Khương Khoa phản ứng vẫn là để hắn cảm thấy ngoài ý muốn, nhưng gặp Khương Khoa nghe được “Hàn Khoan” danh tự về sau, lại bỗng nhiên giương lên lông mày, giống như căn bản cũng không có nghe qua cái tên này giống như.

Nhìn thấy Khương Khoa chậm chạp không nói, Triệu Ngọc muốn mở miệng nhắc nhở một cái, thế nhưng là như thế trước mắt, hiển nhiên không nên nhiều lời.

“Ừm. . .” Hàn Khoan không hiểu chút nào địa nói nói, “ ta trong ấn tượng, giống như chỉ nhận biết một cái Hàn Khoan, nhưng là. . . Tha thứ ta nói thẳng, ta biết cái kia Hàn Khoan không tại Diệu Danh,. . . Rất không có khả năng trở thành Triệu cảnh sát ngươi điều tra đối tượng a?”

“Dầu hỏa trường dạy nghề, ngươi, Thôi Tiểu Long cùng Hàn Khoan đều là đồng học. . .” Triệu Ngọc lúc này mới nhắc nhở nói, “ hơn nữa còn là cùng một cái túc xá!”

“Nha. . .” Khương Khoa thoải mái gật đầu, nhưng gật đầu về sau, lại cao cao nhăn nhăn lông mày, “Xem ra, chúng ta nói thật đúng là cùng một cái Hàn Khoan a, nhưng là. . . Ta cùng Thôi Tiểu Long 10 năm chưa từng gặp qua hắn, Triệu cảnh sát ngươi có phải hay không có chút giật?

“Ngươi mới vừa nói, các ngươi cảnh sát đối Hàn Khoan, so với ta còn cảm thấy hứng thú?” Khương Khoa lắc đầu, “Cái này nếu như bị ta người nghe thấy, về sau, ta nhưng liền rốt cuộc không mặt mũi đi ra lăn lộn!”

“Làm sao. . .” Triệu Ngọc chỉ chỉ bốn phía, “Chẳng lẽ, ngươi cho rằng ngươi còn có ra ngoài lẫn vào cơ hội?”

“Ha ha. . . Nói giỡn, nói giỡn. . .” Khương Khoa cười lắc đầu, trên mặt viết đầy không thể lý giải, “Triệu cảnh sát, ngươi mới vừa nói đến không quá nghiêm cẩn, Hàn Khoan cùng Thôi Tiểu Long là chung lớp, nhưng cùng ta không phải. Ký túc xá cũng thực sự là cùng một ký túc xá, nhưng là, Hàn Khoan ngoại hiệu mà gọi câm điếc, ta cùng hắn không có gì giao tình!

“Mà lại, ta lúc kia cơ bản đều không ở trường học cùng trong túc xá ở lại, nếu không phải ta trí nhớ tốt, thật đúng là chưa chắc có thể nhớ tới người này đến!” Nói xong, Khương Khoa chuyển lấy con mắt nghĩ nghĩ, hỏi nói, “ Triệu cảnh sát, có phải hay không. . . Hàn Khoan. . . Xảy ra chuyện rồi?”

“Đúng!” Triệu Ngọc đồng dạng chăm chú suy nghĩ một chút, sau đó không chút nào mịt mờ nói nói, “ Khương Khoa, chúng ta bây giờ hoài nghi, Hàn Khoan liền là Bắc Thiên ác ma án trọng đại người hiềm

nghi!”

“Ồ?” Khương Khoa nhíu mày lặp lại, UU đọc sách www. uukan Shu. com “Ác ma án? Bắc Thiên?”

“Cả nước ngũ đại án chưa giải quyết một trong!” Triệu Ngọc nói nói, “ Khương Khoa, hiện tại biết, ta là tại sao đến đi? Cùng ác ma án tương đối một cái, ngươi cảm thấy, ngươi phân lượng làm được qua Hàn Khoan sao?”

“Ác ma án. . . Còn giống như thật nghe nói qua! Bắc Thiên. . .” Khương Khoa tò mò suy nghĩ nói, “ Hàn Khoan. . . Hắn là Bắc Thiên sao? Ta làm sao nhớ kỹ, hắn nói chuyện có đông bắc khẩu âm đâu? Còn có, ác ma án, là thế nào cái tình huống tới? Là có người nhìn thấy quỷ cho hù chết sao?”

“Không phải, đều là té lầu mà chết!” Triệu Ngọc ứng thanh trả lời một câu.

“Cái gì! ? Té lầu! ?” Ai ngờ, nghe đến lời này, Khương Khoa vậy mà bỗng dưng ngồi thẳng người, kinh dị phi thường địa nói nói, “ nếu nói như vậy, Hàn Khoan. . . Ta thao. . . Cái kia người câm, lại là ác ma án hung thủ! ? Cái này. . . Cái này cũng quá thần kỳ đi! ?”

“Không thể nói như vậy, chỉ là người hiềm nghi mà thôi!” Triệu Ngọc không rõ Khương Khoa vì sao kích động, liền hơi giải thích một chút.

“Cái gì người hiềm nghi a!” Khương Khoa khoát tay nói nói, “ khẳng định là hắn làm! Các ngươi không biết sao? Hàn Khoan lúc đi học liền đã giết người, người chết cũng là té lầu chết. . .”

Chương 890: Chỉ đạo giết người?

“Cái gì? Nói đùa cái gì?” Nghe được Khương Khoa, Thôi Lệ Châu thực sự nhịn không được hỏi một câu, “Hàn Khoan lúc đi học giết qua người? Vậy hắn vì cái gì không có ngồi tù?”

Khương Khoa nghiêng đầu nhìn thoáng qua Thôi Lệ Châu, ánh mắt bên trong lộ ra vài tia nghiền ngẫm, không nhanh không chậm nói ra: “Triệu cảnh sát, các ngươi tổ điều tra đặc biệt thật đúng là nhân tài đông đúc a! Thế mà còn có dáng dấp xinh đẹp như vậy?”

“Ngươi. . .” Thôi Lệ Châu bị Khương Khoa lăng lệ con mắt nhìn chằm chằm, bỗng nhiên cảm nhận được một cỗ dị thường uy áp, nhịn không được lui về sau nửa bước.

“Lợi hại!” Triệu Ngọc lại là khẽ cười nói, “Một chút liền có thể nhìn ra nàng là đặc biệt điều viên đến, con mắt thật độc!”

“Đừng chê cười ta Triệu cảnh sát, “ Khương Khoa cười nhạt một tiếng, “Có thể đi vào căn này phòng thẩm vấn đều không phải người bình thường, ngươi cùng vị tỷ tỷ này cũng không mặc chế phục, nàng còn dám như thế lý trực khí tráng nói chuyện, đồ đần đều có thể nhìn ra đi. . .”

Triệu Ngọc đáp lễ cười một tiếng, nhưng là cũng không nói lời nào, hiện trường đột nhiên sa vào đến một mảnh tẻ ngắt bên trong.

Khương Khoa nhìn chằm chằm Triệu Ngọc, từ ánh mắt bên trong đó có thể thấy được, hắn ngay tại tích cực tự hỏi cái gì. . .

Rốt cục, tại tẻ ngắt hơn mười giây về sau, vẫn là Khương Khoa dẫn đầu phá vỡ cục diện bế tắc: “Tốt a, ta hiểu được, Hàn Khoan sự tình cùng ta không có nửa xu quan hệ, chỗ lấy các ngươi cũng sớm tối đều sẽ tra ra bạch. Đã dạng này, vậy ta liền cho ngươi cái mặt mũi, hữu nghị lớn dâng tặng một cái đi! Triệu cảnh sát, nếu như sau này còn có cơ hội chạm mặt, cần phải nhớ ân tình này của ta nha. . .”

“Yên tâm, ta Triệu Ngọc luôn luôn ân oán rõ ràng!” Triệu Ngọc bất động thanh sắc nói một câu, trong lòng thì đang tính toán lấy Khương Khoa ý tứ.

“Hàn Khoan là cái muộn thí trùng, mỗi ngày liền biết đọc sách viết chữ còn có vẽ tranh. . .” Khương Khoa nói nói, “ Thôi Tiểu Long cùng hắn là trên dưới trải, lại cơ hồ không có phạm qua lời gì!

“Nói thật ra, ta cùng tiểu long khẳng định là chướng mắt loại này ỉu xìu người, cho nên liền cho hắn cái ngoại hiệu gọi câm điếc. Nhưng là, ta cùng tiểu long chỉ là cho hắn lên ngoại hiệu mà thôi, nhưng xưa nay không động tới hắn! Không giống. . . Một ít người như thế!”

A? Nghe được Khương Khoa chuyện khác thường, Triệu Ngọc trong lòng không khỏi nổi lên một trận gợn sóng.

“Giống như. . . Ngoại trừ hai chúng ta, những nam sinh khác đều khi dễ qua hắn đi! ? Nhất là một cái gọi Hầu Thắng Vân, khi dễ đến lợi hại nhất!

“Hầu Thắng Vân ngoại hiệu Lão qua, mặc dù không phải người địa phương, lại bởi vì tác phong bưu hãn, ra tay tàn nhẫn, rất nhanh liền trở thành trường học một phương bá chủ. Tại không có chia lớp trước đó, Lão qua từng theo Hàn Khoan tại một cái ký túc xá, nghe nói lúc kia liền khi dễ Hàn Khoan khi dễ rất không hợp thói thường, quyền đấm cước đá, cho hắn trên giường đơn ngược lại trừ độc dịch, đập ảnh nude các

loại, còn có một lần, hắn thậm chí đào * hết Hàn Khoan, đem hắn nhốt ở lầu ký túc xá bên ngoài!

“Hàn Khoan cũng là đủ ngu muội,

Bị người chỉnh đến thảm như vậy cũng liền cái rắm đều không thả một cái, cũng không dám cáo lão sư, cũng không dám cáo phụ huynh! Khi đó, thường thường nhìn thấy hắn sưng mặt sưng mũi bộ dáng. . .

“Có đôi khi, nếu như không phải tận mắt nhìn đến, ta cũng sẽ không tưởng tượng còn có dạng này không có cốt khí người!” Khương Khoa lắc đầu thán nói, “ Lão qua cùng một ít nam sinh vì biểu hiện sự lợi hại của mình, thường thường sẽ để cho Hàn Khoan chính mình bạt tai, kết quả đây, hắn mỗi lần đều phiến, còn tát đến đặc biệt vang! Đơn giản không thể lý giải. . .

“Về sau, chúng ta điểm ban, đổi ký túc xá.” Khương Khoa tiếp tục nói, “Nhưng là, Hàn Khoan vẫn không có thoát khỏi Lão qua bóng ma, Lão qua vẫn là sẽ thường thường tìm cơ hội tới ức hiếp hắn!

“Có một lần, Lão qua để Hàn Khoan cho hắn mua cơm, sau đó có người sau lưng đâm thọc, nói Hàn Khoan hướng trong cơm nôn đàm! Kết quả, Lão qua đã tìm được chúng ta ký túc xá, đem Hàn Khoan đánh một gần chết, nếu không phải ta cùng Thôi Tiểu Long ngăn đón, không phải đánh ra một chút mao bệnh đến không thể!

“Cuối cùng, Lão qua còn tức không nhịn nổi, lại đem Hàn Khoan vẽ tranh vở cho xé!” Nói đến đây, Khương Khoa thoáng dừng lại một chút, nói một cách đầy ý vị sâu xa nói, “ Triệu cảnh sát, có đôi khi ta cũng sẽ nghĩ, nếu như ta có thể lên làm thám tử, có phải hay không cũng có thể phá rất nhiều nan giải bản án đâu?

“Lúc ấy, Hàn Khoan vẽ tranh bản bị xé thời điểm, ta bỗng nhiên từ trong mắt của hắn thấy được một loại trước kia chưa từng thấy qua ánh mắt, ta

không cách nào miêu tả, nhưng là thông qua cái kia một ánh mắt, ta liền đã dự cảm đến, có thể muốn xảy ra chuyện gì!

“Kết quả. . . Ngươi đoán làm gì? Thật bị ta nói trúng!” Khương Khoa hơi có vẻ hưng phấn mà nói nói, “ ngay tại lần kia sự kiện không lâu sau đó ngày nào đó, Lão qua chết! Ở trường học phía đông công trường trên đại lầu, từ hơn mười tầng địa phương đến rơi xuống, té chết!”

A! ?

Triệu Ngọc mặc dù nhưng đã có chuẩn bị tâm lý, nhưng vẫn là thật sâu lấy làm kinh hãi. Công trường cao ốc, té lầu mà chết. . . Những thứ này. . .

“Lúc ấy, cảnh sát điều tra qua, nói Lão qua đêm đó say rượu nghiêm trọng, mà lại trên thân không có bất kỳ cái gì vật lộn vết tích!” Khương Khoa cười khẽ mà nói, “ cái kia công trường không biết tình huống như thế nào đình công, cái kia đoạn thời kì, Lão qua thường xuyên đi nơi nào chơi, cùng anh em uống rượu còn có làm làm nữ sinh loại hình, cho nên cảnh sát hoài nghi hắn là say rượu về sau, vô ý té lầu mà chết!

“Về sau, cảnh sát cũng tới trường học làm qua điều tra, hơn nữa còn điều tra qua Hàn Khoan, nhưng cuối cùng thực sự không có chứng cớ gì, cũng liền không giải quyết được gì, vẫn là lấy vô ý té lầu kết án! Bất quá. . .” Khương Khoa cười nói, “ Hàn Khoan giấu giếm được cảnh sát, nhưng không giấu giếm được ta!

“Từ khi Lão qua sau khi chết, Hàn Khoan ánh mắt liền thay đổi! Mặc dù còn có người khác khi dễ qua hắn, nhưng hắn trong ánh mắt lấp lóe, cũng không tiếp tục là chất phác cùng đạm mạc, mà là. . . Mà là một loại nói không nên lời, để cho người ta cảm thấy đặc biệt không thoải mái đồ vật. . .

“Ha ha. . . Triệu cảnh sát, tha thứ ta văn hóa thấp, không biết nói như

vậy, ngươi có thể hiểu hay không?” Khương Khoa mở ra hai tay, thản nhiên nói nói, “ nhưng là, ta nhìn người luôn luôn rất chuẩn, Lão qua chết khẳng định cùng Hàn Khoan có quan hệ! Hắn là hắn đem Lão qua đẩy xuống!”

Nghe đến đó, Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu sớm đã nghe được ngây người. Lão qua chết cùng ác ma án tử vong phương thức không có sai biệt, theo như cái này thì, Hàn Khoan cùng ác ma án khẳng định có lấy quan hệ lớn lao!

Chỉ bất quá. . .

“Ta biết, các ngươi có thể sẽ hỏi ta, biết rõ Hàn Khoan có vấn đề, vì cái gì còn không báo cáo cảnh sát?” Khương Khoa lại nói, “ thế nhưng là lật qua suy nghĩ một chút, cảnh sát đều không có chứng cứ chứng minh là hắn, vậy ta tội gì tìm cái kia chán đâu?

“Chúng ta quê quán có câu lão tục thoại, UU đọc sách www. uukan Shu. com ỉu xìu ỉu xìu củ cải cay người chết! Kỳ thật chân chính giương nanh múa vuốt người cũng không đáng sợ, đáng sợ là những này xưa nay không lộ răng nanh người! Muốn vạn nhất ta báo cáo hắn sao, lại bị hắn để mắt tới, đem ta cũng lặng lẽ giết chết, nhiều không đáng?

“Còn nữa nói, Lão qua cũng là đáng đời tìm đường chết. . .” Khương Khoa lòng đầy căm phẫn địa nói nói, “ ta có mà nói nha, khi dễ người cũng phải có cái ranh giới cuối cùng đúng hay không? Trộm cũng có đạo, coi như ta về sau làm cường đạo, cũng chưa từng có làm qua như thế không nói Đạo Đức sự tình! Cho nên, ta lúc ấy trong lòng có như vậy một nửa, vẫn là duy trì Hàn Khoan, làm sao lại đi cáo hắn?”

“Ừm. . . Nhưng là. . .” Triệu Ngọc đợi đến Khương Khoa nói xong, cái này mới rốt cục hỏi trong lòng lớn nhất nghi hoặc, “Ác ma án phát sinh ở Bắc Thiên, mà Hàn Khoan là Hoàng Kim thành, không phải Bắc Thiên người!”

“Ồ? Thật sao? Vậy cũng không biết. . .” Khương Khoa tựa hồ đối với cái này kiện án Tử Sản sinh hứng thú nồng hậu, lúc này nghiêm túc nghĩ kế nói, “ ai? Các ngươi nói. . . Sẽ không lại. . . Hắn còn có cái bạn qua thư từ cái gì? Cái kia bạn qua thư từ mới thật sự là ác ma án hung thủ, là hắn chỉ đạo Hàn Khoan giết chết Lão qua?”

A?

Khương Khoa thuyết pháp, một cái đâm trúng Triệu Ngọc yếu hại, làm trong đầu hắn thình lình lóe ra một cái tên người —— Trương Tỉnh Như! ! ?

Chương 891: Tự giải quyết cho tốt

“Chờ một chút a...” Sau khi hết khiếp sợ, Triệu Ngọc vội vàng móc ra giấy bút, nói nói, “ không có ý tứ, toàn tê dại giải phẫu, phản ứng chậm chạp có chút...”

Nói, hắn từ trên giấy đơn giản ghi chép một cái, sau đó mới đối Khương Khoa hỏi: “Ngươi lặp lại lần nữa, Lão qua là lúc nào chết?”

“Ừm...” Khương Khoa nhớ lại đáp nói, “ là lâm tốt nghiệp trước một năm mùa xuân, năm 2002 tháng 4 phần khối kia a?”

Nghe đến lời này, Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu liếc nhau một cái, Triệu Ngọc nói ra: “Ác ma án là năm 2002 tháng 8 đến 03 năm 2 nguyệt chi ở giữa phát sinh!”

“Nha... Nói cách khác...” Khương Khoa suy nghĩ nói, “ Hàn Khoan giết người phía trước, ác ma án ở phía sau, như vậy cả hai khả năng không có quan hệ? Cũng có lẽ... Chỉ đạo hắn người kia rất thông minh, hắn nhìn thấy Hàn Khoan giết người thành công, cho nên chính mình mới tự mình động thủ làm xuống ác ma án?”

Biết sao?

Triệu Ngọc chân mày nhíu chặt, tư duy bánh răng cao tốc xoay nhanh, nhưng mà, giải phẫu thuốc tê hoàn toàn chính xác cho hắn tạo thành nhất định ảnh hưởng, để hắn tổng cũng vô pháp đem tinh lực tập trung.

“Cái kia...” Khương Khoa cũng là thần thái rạng rỡ địa thúc đẩy lấy đầu

óc, “Hàn Khoan... Hàn Khoan đến cùng đi qua Bắc Thiên không có?”

Nhìn thấy Triệu Ngọc hai người đưa mắt nhìn nhau, Khương Khoa lập tức lĩnh ngộ, nhíu mày mà nói: “Thế nào, các ngươi cũng không biết sao? Cái kia... Hàn Khoan hiện tại ở đâu đây? Chết rồi, vẫn là bị các ngươi bắt lại?”

“Ngươi cho là thế nào?” Triệu Ngọc không muốn để cho Khương Khoa biết quá nhiều, lúc này phản hỏi nói, “ ngươi cho rằng Hàn Khoan lúc đương thời cơ hội đi Bắc Thiên sao?”

“Ta... Ta đi chỗ nào biết đi?” Khương Khoa lắc đầu nói nói, “ lúc trước , dựa theo trường học truyền thống, cái cuối cùng năm học là muốn đến nhà máy thực tập đi! Bởi vì các học sinh đều là mang theo chỉ tiêu tới, cho nên tự nhiên là trở lại riêng phần mình sở tại địa dầu hỏa nhà máy đi, dạng này còn có thể sớm tính một năm tuổi nghề! Hàn Khoan... Hàn Khoan có phải hay không về hắn Hoàng Kim thành đi? Bây giờ còn đang đi làm a?”

“Không lên, tự do tác gia!” Triệu Ngọc nói nói, “ chuyên môn viết tội án tiểu thuyết! Bất quá... Xem ra danh khí không lớn, ngay cả ngươi cũng không biết đâu!”

“Tác gia? Còn viết tội án tiểu thuyết? Nói đùa cái gì?” Khương Khoa kinh ngạc về sau thán nói, “ bất quá... Tội phạm giết người viết tội án tiểu thuyết... Cái này mạch suy nghĩ thật đúng là rất có sáng tạo, ai? Các ngươi nói, ta nếu là bản sao hồi ký, có phải hay không cũng có thể bán chạy đâu?”

Triệu Ngọc không có sủa bậy, những người khác cũng là không dám nói lời nào.

“Triệu cảnh sát, ta cứ như vậy nói cho ngươi đi!” Khương Khoa nói nói, “ ngươi liền bắt lấy Hàn Khoan đừng thả, ác ma án bên trong không phải

có quỷ sao? Chuyện này, coi như không phải Hàn Khoan làm, cũng khẳng định cùng hắn có quan hệ! Ngươi biết,

Lúc trước Lão qua cho hắn xé quyển kia tập tranh bên trong, vẽ đều là cái gì không?"

"Cái gì?"

Một câu, lại lần nữa nhấc lên Triệu Ngọc chờ tâm thần của người ta.

"Quỷ! Đều là quỷ! Nhiều loại quỷ a!" Khương Khoa lớn tiếng nói, "Người này xem xét liền có mao bệnh, vẽ những vật kia, đều là nhìn qua làm cho lòng người bên trong rất không thoải mái loại đồ vật này! Ngươi nói, người bình thường... Có thể..."

Khương Khoa còn chưa nói xong, Thôi Lệ Châu liền tại Triệu Ngọc ra hiệu dưới, đem trên màn hình điện thoại di động ác ma chân dung đưa tới Khương Khoa trước mặt. Ác ma này chân dung, liền là Trương Tỉnh Như trên văn kiện phát hiện cái kia.

"Đúng đúng đúng..." Khương Khoa gật đầu nói, "Chính là như vậy, trên đầu dài cái sừng thú! Ta nói với các ngươi, Hàn Khoan vẽ, so cái này còn kinh khủng!"

Lộp bộp...

Nghe đến lời này, Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu không khỏi trong lòng run lên, trực giác sau cột sống lạnh buốt.

"Hô..." Triệu Ngọc nhíu chặt lông mày, hiện tại xem ra, Hàn Khoan cũng cùng ác ma chân dung có quan hệ, Trương Tỉnh Như cũng là như thế, như vậy... Ác ma án, thật chẳng lẽ chính là vợ chồng bọn họ cộng đồng phạm vào?

“Ta hiện tại đặc biệt muốn nhìn một chút, Hàn Khoan viết tiểu thuyết đều viết cái gì?” Khương Khoa nghiền ngẫm địa thán nói, “ chúng ta ký túc xá có phải hay không từng khai quang, làm sao những này trâu * bức người vật đều tại chúng ta ký túc xá đâu? Mẹ nó hiệu trưởng trước kia còn quở trách chúng ta, nói trường học không có từng sinh ra danh nhân đâu!

“Lúc đầu, ta cho là ta có thể tính cái trước! Lại không nghĩ rằng, thật mẹ nó là thiên ngoại hữu thiên a! Hàn Khoan...” Khương Khoa mọi loại cảm khái, “Ai có thể nghĩ tới... Một người câm!”

“Đúng rồi, “ Triệu Ngọc bỗng nhiên nhớ đến một chuyện, vội vàng nhắc nhở Khương Khoa nói, “ ác ma án xuất hiện một năm kia vừa vặn bạo phát SARS! Ác ma án bắt đầu cùng kết thúc, cũng đúng lúc không phải là Điển bắt đầu cùng kết thúc! Ngươi còn nhớ hay không đến, SARS thời điểm, Hàn Khoan ở đâu sao?”

“Ồ? SARS...” Khương Khoa nghĩ tới, “Đúng, là có có chuyện như vậy! Nhưng này đã là về sau chuyện. Trong ấn tượng, mùa hè về sau, ta liền lại cũng chưa từng thấy qua Hàn Khoan, ta về ký túc xá cầm đồ vật thời điểm, Hàn Khoan hành lý liền đã không thấy!

“Ừm... Mặc dù là SARS, nhưng là Diệu Danh bên này không quá lợi hại. Lúc ấy, cũng thật có chút vốn nên về nhà học sinh, không có lựa chọn trở về, có thể là lo lắng quê quán tình hình bệnh dịch nghiêm trọng hơn a? Hàn Khoan... Thật đúng là không biết, đúng, Thôi Tiểu Long nhân duyên so với ta tốt, biết đến nhiều chuyện, các ngươi vẫn là đi hỏi một chút hắn đi!”

Nghe đến lời này, Triệu Ngọc bỗng nhiên giật cả mình, trước đó mạch suy nghĩ lập tức liền bị loạn.

Cái gì?

Có ý tứ gì?

Chẳng lẽ... Khương Khoa hiện tại còn không biết, Thôi Tiểu Long đã bị mình đánh chết? Không đúng? Hôm qua mỡ lợn xe bồn nằm ngang ở ven đường thời điểm, Khương Khoa bọn họ rõ ràng ngay tại hiện trường, hắn làm sao có thể không biết Thôi Tiểu Long đã chết đâu?

Chẳng lẽ... Là bởi vì Thôi Tiểu Long trên thân chất đầy nước bùn, bọn họ không nhìn thấy? Cũng hoặc là, bọn họ còn chưa kịp tiến lên xem xét, liền thấy Triệu Ngọc, sau đó liền đánh lên?

“Ừm...” Sau khi nói xong, Khương Khoa cũng tựa hồ minh bạch cái gì, sắc mặt trong nháy mắt trở nên một mảnh xanh xám âm u, “Tiểu long hắn...”

“Nha! Thôi Tiểu Long cái gì cũng không chịu nói!” Lúc này, Vương Xán tranh thủ thời gian xen vào một câu tiến đến, “Khục! Nếu là đều có thể giống ngươi cái này nhận tội thái độ đồng dạng, chúng ta liền bớt lo!”

“Hừ...” Nghe đến lời này, Khương Khoa khóe miệng có chút giương lên, lộ ra một lần nụ cười lạnh như băng, nụ cười kia để cho người ta không rét mà run. Xem ra, hắn hắn là đã đoán được, Thôi Tiểu Long đã là dữ nhiều lành ít.

“Tốt a! Bất kể nói thế nào, cảm tạ ngươi cung cấp tin tức!” Triệu Ngọc biết, cùng Khương Khoa nói chuyện hắn là đến đây kết thúc, thế là hắn vỗ vỗ xe lăn lan can, nói nói, “ tựa như ngươi nói như thế, ta thiếu ngươi một cái nhân tình, nếu như ác ma án phá, ta sẽ cho ngươi ghi lại một công. Nhưng là, có thể hay không đưa đến tác dụng, liền phải nhìn ngươi trước kia tội nghiệt sâu bao nhiêu nặng!”

“Tốt, ta xin tâm lĩnh!” Khương Khoa cười nhạt một tiếng, sắc mặt âm trầm nói nói, “ Triệu cảnh sát, muốn hay không... Nghe một chút ta đưa

cho ngươi lời khuyên?”

“Ồ?” Triệu Ngọc chăm chú nhìn Khương Khoa, từ trong mắt của hắn thấy được một cỗ khó mà miêu tả bất thường.

“Cây to đón gió! Ta gặp qua... Thật nhiều giống như ngươi kiệt xuất nhân vật!” Khương Khoa bất động thanh sắc nói ra, UU đọc sách www. uukan Shu. com “Đến cuối cùng, lại toàn đều không được chết tử tế! Cho nên, ngươi cần phải tự giải quyết cho tốt a!”

Khương Khoa lời nói nhìn như lời khuyên, kì thực tràn đầy uy hiếp.

“Tốt, đa tạ, ngươi ta nhớ kỹ!” Triệu Ngọc gật đầu mỉm cười, bất động thanh sắc trả lời một câu, “Như vậy... Ngươi cũng tự giải quyết cho tốt đi!”

Nói xong, Triệu Ngọc vỗ xe lăn lan can, Thôi Lệ Châu vội vàng đẩy hắn rời đi phòng thẩm vấn.

Nhưng mà, phòng thẩm vấn lớn cửa vừa mới đóng bế, Triệu Ngọc lập tức sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn nói với Vương Xán: “Vương Xán, lập tức cho trưởng cục các ngươi đánh báo cáo, xin càng nhiều nhân thủ tới, nhất định phải nhất chuyên nghiệp! Nhớ kỹ, không phải để các ngươi nhìn chòng chọc Khương Khoa, mà là tranh thủ thời gian tràn ra đi thám thính các lộ tin tức, muốn từ bên ngoài đem tai hoạ ngầm tiêu trừ, hiểu không?”

“Nha... Ngài...” Vương Xán xuất mồ hôi trán, “Ý của ngài là, Khương Khoa muốn chạy?”

“Ai! Chỉ mong... Các ngươi có thể trong tầm tay hắn đi!” Triệu Ngọc lắc đầu thán nói, “ Khương Khoa nếu là thật chạy, vậy coi như phiền phức lớn rồi! Ta nhìn, các ngươi Diệu Danh cục cảnh sát, cũng muốn tự giải quyết cho tốt đi!”

Chương 892: Ác ma liên minh?

Bởi vì còn muốn truyền dịch cùng thay thuốc, đang tra hỏi Hoàn Khương Khoa về sau, Triệu Ngọc đành phải lại cùng Thôi Lệ Châu quay trở về bệnh viện phòng bệnh.

Trở về thời điểm, trời đã có chút tảng sáng, Triệu Ngọc lúc này mới nhớ tới, hắn thế mà quên hôm nay Khai quẻ! Theo lý thuyết, đang tra hỏi Khương Khoa trước đó, sớm hắn là lái lên một quẻ mới đúng!

Ai...

Triệu Ngọc sờ lên băng bó thạch cao tổn thương chân, đầu não vẫn khốn đốn bất tỉnh trướng, hắn thậm chí nhớ tới, mới vừa rồi còn rơi xuống một vài vấn đề không cùng Khương Khoa hỏi rõ ràng đâu...

“Lão đại... Đừng có gấp!” Thôi Lệ Châu nhìn ra Triệu Ngọc vội vàng xao động, vội vàng an ủi, “Đã kéo hơn mười năm bản án, cũng không quan tâm chờ lâu cái một ngày hai ngày, nhưng ngươi nếu mệt hỏng thân thể, vậy coi như cái gì đều làm không được!”

Nhìn thấy Thôi Lệ Châu như thế ôn nhu quan tâm, thả trước kia, Triệu Ngọc đã sớm đến cùng với nàng hẹp hòi vài câu, nhưng hắn hiện tại hoàn toàn chính xác cảm thấy thể xác tinh thần đều mệt, phi thường khó chịu.

Thế nhưng là, lại mỏi mệt, tiếp tục khó chịu, hắn vẫn là quật cường nhấn một cái hệ thống trang chủ, vì nay thiên khai một quẻ. Còn tốt, quẻ văn phi thường lý tưởng, chính là một cái “Cấn cách” quẻ...

“Triệu tổ trưởng...” Ai ngờ, Triệu Ngọc còn chưa tới phải gấp tinh tế phẩm vị quẻ văn ý tứ, Vương Xán liền vội vã không nhịn nổi địa bước nhanh đến, cung kính đánh cái cúi chào nói nói, “ ta đã dựa theo phân phó của ngài cùng những người lãnh đạo báo cáo qua, Quan cục trưởng để cho ta hảo hảo cám ơn ngài nhắc nhở. Hắn nói tỉnh thính đã làm bố trí an bài, phái một nhóm lớn nhân viên chuyên nghiệp tới, nhất định sẽ bảo đảm vạn vô nhất thất!

“Nha... Quan cục trưởng còn để cho ta nói cho ngài, cục thành phố những người lãnh đạo nhìn thấy sắc trời quá muộn, không có ý tứ qua tới quấy rầy ngài, nói hừng đông về sau lại đến nhìn ngài, xin ngài tuyệt đối không nên trách tội!

“Đúng rồi, còn có cái này... Quan cục trưởng để cho ta tạm thời đại diện cận đội trưởng nhiệm vụ, hiệp trợ tổ điều tra đặc biệt điều tra làm việc.” Nói, Vương Xán đem trong tay một phần văn kiện đưa cho Triệu Ngọc, “Ngài nhìn, đây chính là 10 năm trước Hầu Thắng Vân té lầu một án hồ sơ ghi chép, Khương Khoa không có nói sai, tử vong thời gian, địa điểm còn có phương thức tất cả đều nhất trí, cuối cùng cảnh sát cũng là dựa theo say rượu vô ý té lầu kết án!”

Triệu Ngọc tiếp nhận hồ sơ xem một cái, gật đầu nói: “Khương Khoa mặc dù xảo trá, nhưng là bởi vì không có lợi hại quan hệ, hắn lời khai còn là có rất cao độ có thể tin! Tiểu Thôi... Ngươi qua đây...”

Triệu Ngọc xông Thôi Lệ Châu bày ra tay, sau đó đem hồ sơ bên trong có quan hệ hiện trường phát hiện án ảnh chụp cho nàng nhìn, đồng thời hỏi: “Ngươi xem một chút, cái này hiện trường phát hiện án có phải hay không cũng nhìn rất quen mắt?”

“Đúng...” Thôi Lệ Châu nghiêm túc nhìn xem, liên tục gật đầu, “Cùng ác ma án bên trong cái khác hiện trường phát hiện án đặc biệt giống nhau, đều là vứt bỏ hoặc chưa hoàn thành cao ốc!”

“Đúng!” Triệu Ngọc cũng là gật đầu nói, “Coi như đem trùng hợp thành phần tất cả đều bỏ đi,

Những chuyện này ở giữa cũng đều là có lớn lao liên quan! Ngươi có phát hiện hay không? Kỳ thật... Hàn Khoan 《11 giết》 cũng không phải là nói bừa loạn tạo, chuyện xưa nguyên hình, kỳ thật liền là chính hắn!”

“Hoàn toàn chính xác!” Thôi Lệ Châu trừng to mắt, kích động phi thường địa nói nói, “ gặp lâu dài sân trường ức hiếp, cho nên Hàn Khoan viết ra 《11 giết》, nó mục đích, khả năng chính là vì làm dịu áp lực của mình a? Hàn Khoan cũng họa qua ác ma, còn có thể phạm qua cùng một chỗ cùng ác ma án tương tự bản án... Như vậy...

“Hắn đến cùng phải hay không ác ma án hung thủ đâu? Lão đại...” Thôi Lệ Châu nhìn Vương Xán một chút, sau đó nhỏ giọng nói với Triệu Ngọc, “Trương Tỉnh Như lúc ấy ngay tại Bắc Thiên, ngươi nói có thể hay không, hai người này vào lúc đó liền có liên hệ đâu? Trương Tỉnh Như cũng cùng ác ma án có quan hệ?”

“Ai!” Triệu Ngọc trùng điệp thở dài, dị thường lo âu nói nói, “ ác ma án ảnh hưởng rất rộng, muốn là thật chỉ là cái đôi này gây nên, cái kia còn tính là cái kết quả tốt đâu! Sợ là sợ...”

“A? Ngươi lo lắng... Trong này còn có khác hung thủ?” Thôi Lệ Châu không khỏi líu lưỡi, “Ác ma án không là một người hoặc hai người phạm vào, mà là một cái... Tổ chức? Một cái phản kháng sân trường ức hiếp giết người tổ chức? Oa! Bởi như vậy, chuyện này, nhưng lớn lắm!”

“Hiện tại đến nhìn, khả năng này nhưng là rất lớn!” Triệu Ngọc phân tích nói, “ mặc dù gây án thủ pháp đồng dạng, lại là khác biệt hung thủ gây nên. Dạng này bản án, tại án mưu sát bên trong tới nói, là phi thường khó mà trinh phá! Ngươi thật vất vả khóa chặt một cái người

hiềm nghi, lại phát hiện cái này người hiềm nghi căn bản không tại hiện trường phát hiện án, thậm chí đều không tại một tòa thành thị!”

“Cái kia... Vậy coi như thật lợi hại!” Thôi Lệ Châu nói nói, “ nếu như Hàn Khoan đại biểu cho Diệu Danh, Trương Tỉnh Như đại biểu cho Bắc Thiên, hoặc là chỉ là Trường Phong, cái kia toàn Trung Quốc lớn như vậy, có thể hay không... Tại địa phương khác... Còn có! ?”

Quả nhiên, hai người dọc theo cái này mạch suy nghĩ tưởng tượng, lập tức cảm giác tê cả da đầu, Vương Xán cũng là dọa đến toàn thân phát run.

“Chậm rãi...” Lúc này, Triệu Ngọc dẫn đầu tỉnh táo lại, đối với hai người nói nói, “ chúng ta trước không muốn như vậy mù quáng giả thiết, nhất định phải trước chứng minh thứ gì mới được! Tỉ như... Tỉ như...” Hắn nghiêm túc nghĩ nghĩ, “Ta nhớ được, tại Bắc Thiên ác ma án 9 tên người chết bên trong, còn giống như có cái hơn 50 tuổi người bị hại đi? Hơn 50 tuổi, cùng sân trường ức hiếp có quan hệ gì?”

“Đúng thế... Ta làm sao quên điểm này đâu?” Thôi Lệ Châu nói nói, “ chúng ta đến chứng minh cái kia 9 người tất cả đều cùng sân trường ức hiếp có quan hệ, giả thiết mới có thể thành lập a!”

“Giáo sư? Không đúng...” Triệu Ngọc còn chưa mở ra điện thoại xem xét tư liệu, liền dẫn đầu phủ định nói, “ cái kia hơn 50 tuổi người chết là tiệm tạp hóa lão bản! Mặt khác, còn có một cái hơn 60 tuổi không nghề nghiệp lão thái thái... Những thứ này... Cùng sân trường căn bản không dính dáng mà!”

“Ừm... Hoàn toàn chính xác... Bất quá... Bất quá...” Thôi Lệ Châu tựa hồ nghĩ tới điều gì, thế nhưng là nhất thời nghĩ không ra một chút bên trên, lộ ra mọi loại sốt ruột, vò đầu bứt tai...

Kết quả, liền tại dạng này một cái thời khắc mấu chốt, Thôi Lệ Châu

điện thoại bỗng nhiên vang lên.

“Uy? Tiểu Thôi sao?” Sau khi nhận nghe, trong điện thoại thình lình vang lên Ngô Tú Mẫn thanh âm, “Không có ý tứ, sớm như vậy liền đem ngươi đánh thức!”

“Không có việc gì, Ngô tỷ, một mực tỉnh dậy đâu!” Thôi Lệ Châu tựa hồ dự cảm được cái gì, vội vàng hỏi, “Ngô tỷ, có phải hay không có cái gì tin tức mới a?”

“Ừm... Tổ trưởng... Tổ trưởng đâu? Thủ thuật của hắn tiến hành đến thuận lợi sao?” Ngô Tú Mẫn hỏi nói, “ ta chỗ này, thật có chút quan trọng sự tình muốn nói với hắn, nếu là hắn không dễ dàng, ngươi trước hết nghe , chờ hắn tỉnh...”

“Ta ở đây, Ngô tỷ!” Triệu Ngọc đồng dạng ý thức được can hệ trọng đại, vội vàng tiếp quá điện thoại di động. Hắn biết, phàm là không phải chuyện quan trọng, Ngô Tú Mẫn không có khả năng ở thời điểm này tìm hắn.

“Nha... Tổ trưởng...” Ngô Tú Mẫn vội vàng chào hỏi, hướng Triệu Ngọc thăm hỏi một tiếng, sau đó mới chuyển tới đề tài chính, nói nói, “ ta sốt ruột tìm ngươi, hoàn toàn chính xác có việc! Là như vậy, đêm qua, ta dựa theo ngươi phân phó, lại đem Hàn Khoan trong đêm hỏi ý một lần, chủ yếu hỏi một cái hắn đến trường lúc tình huống cặn kẽ! Ân...”

“Ồ? Thế nào?” Triệu Ngọc hai mắt tỏa sáng, vội vàng thúc hỏi, “Hắn nói cái gì rồi?”

“Ta quay đầu đem hoàn chỉnh video phát tặng cho ngươi!” Ngô Tú Mẫn nói nói, “ hiện tại, ta trước hết nhặt trọng yếu nói cho ngươi đi!

“Thật sự là quá cổ quái... Đêm qua ta đem Hàn Khoan đưa đến phòng thẩm vấn trong đêm hỏi ý, vốn cho rằng làm ta nâng lên Bắc Thiên, Diệu

Danh hoặc là ác ma án về sau, Hàn Khoan ít nhất phải có một chút điểm dị thường biểu hiện đâu!

“Nhưng mà, hắn thế mà còn là giống như trước đây, nhìn không ra bất kỳ sơ hở, ta không cảm giác được hắn khẩn trương, thấp thỏm thậm chí là cảm giác hưng phấn... Giống như hắn cùng những chuyện này, UU đọc sách www. uukan Shu. com tất cả đều không hề quan hệ giống như...

“Sau đó, ta liền hỏi hắn đi học sự tình, hắn trả lời phi thường thống khoái, đem hắn tại Diệu Danh đến trường lúc đồng học, lão sư, còn có một số chuyện bịa tất cả đều nói ra.

“Hắn còn nói, bởi vì hắn không thích nói chuyện, thường xuyên bị người khi dễ, cho nên liền viết xuống 《11 giết》 cùng với khác một chút tiểu thuyết, hi vọng mình có thể giống nhân vật nam chính như thế trừng phạt ác trừ gian, giúp đỡ chính nghĩa cái gì...

“Trong đó, hắn còn nâng lên một cái thường xuyên khi dễ hắn người, gọi... Ân... Hầu Thắng Vân!” Ngô Tú Mẫn kích động nói nói, “ hắn nói cái này Hầu Thắng Vân uống rượu quá nhiều té chết, thật sự là lão thiên có mắt cái gì...”

A?

Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu hai mặt nhìn nhau, hai người bọn họ vạn không nghĩ tới, Hàn Khoan lại đem những chuyện này không giữ lại chút nào địa bàn giao đi ra...

“Nha... Đúng rồi! Mấu chốt nhất là...” Ngô Tú Mẫn vội vàng nói, “Làm ta hỏi hắn, hắn phải chăng đi qua Bắc Thiên địa khu thời điểm, hắn liền không chút do dự cấp ra khẳng định đáp án, hắn nói... Hắn nói...” Ngô Tú Mẫn thanh âm đã bắt đầu run rẩy, “Hắn nói lâm tốt nghiệp một năm

kia, hắn đi theo một cái về hưu lão sư đi Bắc Thiên làm ăn, tại toàn bộ SARS trong lúc đó, hắn tất cả đều ở nơi đó làm việc...”

Chương 893: Người hiềm nghi lớn nhất

“Hàn Khoan nói, “ Ngô Tú Mẫn giới thiệu nói, “ lâm tốt nghiệp cái cuối cùng năm học, trường học đều sẽ cho các học sinh an bài thực tập. Dựa theo trước đó an bài, hắn hắn là trở lại Hoàng Kim thành dầu hỏa công ty thực tập mới đúng. Nhưng là, bởi vì thủ tục bên trên xảy ra vấn đề, Hàn Khoan cần bổ sung một cái công tác chứng minh, chỉ có thể chờ đợi đến sáu tháng cuối năm mới có thể vào cương vị.

“Lúc đầu, Hàn Khoan dự định về trước Hoàng Kim thành chờ đợi, lại xảo gặp một cái tên là lang hướng mặt trời lão sư. Lang lão sư bên trong lui về sau, cùng bằng hữu cùng một chỗ mở một nhà tiêu thụ công ty, tại Bắc Thiên địa khu chuyên tiêu dạy học thiết bị thiết bị.

“Lang lão sư nhìn thấy Hàn Khoan làm người trung thực, đầu óc lại thông minh, liền mời Hàn Khoan đến hắn công ty hỗ trợ, cũng đáp ứng đưa cho hắn một bút phong phú tiền thù lao.

“Hàn Khoan đến một lần không có việc làm, thứ hai nhìn thấy thù lao hậu đãi, cho nên liền theo lang lão sư bọn người cùng đi Bắc Thiên.

“Hàn Khoan nói, cùng bọn họ cùng đi Bắc Thiên, còn có mấy cái khác đồng học, nhưng không phải chung lớp. Lúc ấy, hắn phụ trách làm việc chủ yếu là thiết bị lắp đặt cùng sửa chữa cái này cùng một chỗ, mặc dù làm việc rất vất vả, nhưng là giãy đến xác thực không ít!

“Chỉ bất quá, đang bận rộn nhỏ nửa năm sau, công tác của hắn chứng làm xong, hắn không thể không xin miễn lang lão sư hảo ý, sa thải cái kia một công việc, trở lại Hoàng Kim thành dầu hỏa công ty đi làm!”

Ngô Tú Mẫn nói nói, “ nhưng là đi làm không bao lâu, hắn viết tiểu thuyết liền tại trên tạp chí phát biểu, còn chiếm được xuất bản cơ hội, được một số tiền lớn. Hắn gặp dầu hỏa công ty làm việc không quá hài lòng, cho nên dứt khoát từ chức làm toàn chức tác gia!

“Tổ trưởng, ta cẩn thận hỏi qua, “ Ngô Tú Mẫn nghiêm túc nói nói, “ Doanh Bình, Quảng An, Trường Bình cùng Bắc Thiên, chỉ cần có ác ma án phát sinh địa phương, Hàn Khoan tất cả đều đi qua, mà lại tất cả đều có trong hồ sơ phát đoạn thời gian bên trong! Cho nên... Hàn Khoan là ác ma án hung phạm tỷ lệ thật sự là quá lớn! Nhưng một phương diện khác đến xem, hắn lời khai lại rất không tầm thường, nếu như hắn thật là hung thủ, hắn là có thể giấu diếm mới đúng!”

“Những thứ này... Đều là Hàn Khoan chính mình nói?” Triệu Ngọc đồng dạng cảm giác Hàn Khoan khẩu cung tới rất là kỳ quặc, phi thường khó chịu...

“Đúng vậy a!” Ngô Tú Mẫn nói nói, “ hắn vừa lên đến, liền cố ý nhấn mạnh SARS hai chữ, nói hắn tại SARS trong lúc đó, một mực tại Bắc Thiên địa khu làm việc! Tổ trưởng, hắn rõ ràng liền là cố ý tại ám chỉ cái gì, ngươi nói, đây có phải hay không là Hàn Khoan đang cố ý khiêu khích chúng ta? Vẫn là... Khác có quỷ kế gì?”

“Cái kia... Trương Tỉnh Như đâu?” Triệu Ngọc hỏi nói, “ liên quan tới Trương Tỉnh Như, Hàn Khoan nói thế nào? Lúc kia, bọn họ quen biết sao?”

“Không biết!” Ngô Tú Mẫn nói nói, “ Hàn Khoan khẳng định nói, hắn là tại Hoàng Kim thành trải qua người giới thiệu nhận biết Trương Tỉnh Như. Trương Tỉnh Như tại Trường Phong bên trên chính là bưu chính trường học, mặc dù so Hàn Khoan đến trường muộn, nhưng bưu chính trường học là ba năm chế, cho nên bọn họ vừa vặn cùng một chỗ phân phối làm việc.

“Còn có, Hàn Khoan còn nói một đầu tin tức trọng yếu. Trương Tỉnh Như đã từng đề cập tới, nói SARS một năm kia, bởi vì Bắc Thiên địa khu tình hình bệnh dịch nghiêm trọng, Trương Tỉnh Như phụ mẫu liền để nàng sớm về nhà.

Cho nên, bộc phát SARS thời điểm, Trương Tỉnh Như cũng không tại Bắc Thiên, cũng chính là bởi vì dạng này, hai người bọn họ cũng chưa tại Bắc Thiên địa khu đã gặp mặt!”

“A?” Triệu Ngọc ngoài ý muốn, “Không tại?”

“Nói như vậy...” Thôi Lệ Châu lắc đầu, “Trương Tỉnh Như cùng ác ma án không có quan hệ? Thế nhưng là, Trương Tỉnh Như trên văn kiện ác ma chân dung... Ai nha, thật là loạn a...”

“Ta sợ Hàn Khoan nói dối, cho nên, ta lại trong đêm cho Trương Tỉnh Như đệ đệ gọi điện thoại!” Ngô Tú Mẫn gấp rút nói nói, “ Trương Tỉnh Phong hoàn toàn chính xác đã chứng minh tin tức này là thật, SARS trong lúc đó, Trương Tỉnh Như xác thực về tới Hoàng Kim thành trong nhà, về sau một mực chờ đến tình hình bệnh dịch kết thúc, mới về Trường Phong.

“Về sau, ta lại hỏi ác ma án sự tình, “ Ngô Tú Mẫn tiếp tục nói, “Hàn Khoan nói hắn tại Bắc Thiên thời điểm chưa hề nghe thấy, cũng là về sau tin tức lẫn lộn về sau mới biết! Ta lưu ý qua phản ứng của hắn, phi thường trấn định, trấn định đến đều đã vượt ra khỏi người bình thường phản ứng...

“A, đúng rồi! Còn có, còn có một cái phi thường không thể tưởng tượng nổi sự tình...” Ngô Tú Mẫn ổn định một cái tâm tình kích động, lại nói, “ ta để Hàn Khoan nói cho ta biết, hắn tại Bắc Thiên làm việc lúc đã từng đi qua nào đơn vị hoặc trường học? Hắn nói cụ thể đã không nhớ rõ, chỉ nhớ rõ như vậy một hai cái, sau đó liền đem danh tự báo cho ta! Trong đó, liền có Quảng An trường khuyết tật!”

“Nha...” Triệu Ngọc đối ác ma án tư liệu thuộc làu, lúc này ứng thanh nói nói, “ ác ma án bên trong một cái người chết, liền là Quảng An trường khuyết tật lão sư!”

“Đúng rồi! Đúng rồi đúng rồi!” Ai ngờ, Triệu Ngọc sau khi nói xong, Thôi Lệ Châu lại bỗng nhiên nhớ tới cái gì, vội vàng nói với Triệu Ngọc, “Lão đại, ta nhớ ra rồi! Nhìn thấy cái này lão sư sao? Có phải hay không... Cùng Lý Phi không đầu nữ thi án có chút tương tự a?”

“Không đầu nữ thi án? Tại sao lại...” Triệu Ngọc đã đầu não bất tỉnh trướng, không rõ ràng cho lắm.

“Ác ma án, có khả năng cũng không giới hạn tại sân trường ức hiếp!” Thôi Lệ Châu kích động mở ra hai tay nói nói, “ không riêng gì học sinh khi dễ học sinh! Cũng có thể là lão sư khi dễ học sinh, tử người là trường khuyết tật lão sư, có phải hay không, cùng không đầu nữ thi án đồng dạng, hắn bởi vì khi nhục qua những cái kia câm điếc học sinh, từ đó chọc giận hung thủ, bị hung thủ để mắt tới! Cái này cùng Lý Phi năm đó giết người động cơ phi thường giống nhau a!

“Nhìn...” Thôi Lệ Châu lại khoa tay múa chân địa nói nói, “Hơn 50 tuổi cửa hàng lão bản, khả năng khi dễ qua cửa hàng nhân viên! Hơn 60 tuổi lão thái thái có lẽ làm qua người giả bị đụng loại hình tội ác hoạt động! Cho nên, ác ma án hung thủ, cũng không phải là chỉ vì sân trường ức hiếp người bị hại minh bất bình, mà là nhằm vào hết thảy bất công! Người này giả trang ác ma giết người, trên thực tế, chỉ là hy vọng có thể dùng ác ma lực lượng đến vỡ nát nhân gian áp bách, người này... Hắn là ai? Thật... Là Hàn Khoan sao?”

“Nếu như chiếu như lời ngươi nói...” Ngô Tú Mẫn trầm ngâm nói, “ hung thủ kia chí ít hắn là một cái Lý Phi người như vậy! Nhưng là... Hàn Khoan tất cả tâm lý đặc chất, cùng Lý Phi hoàn toàn không hợp!”

“Mấu chốt là...” Triệu Ngọc nhíu mày nói nói, “ Hàn Khoan khẩu cung tới... Quá dễ dàng! Trong này, rất rõ ràng có vấn đề!”

“Oa!” Thình lình ở giữa, Thôi Lệ Châu lại kìm lòng không đặng kinh hô một tiếng, hưng phấn nói nói, “ các ngươi nói... Có thể hay không... Hàn Khoan cũng không phải là ác ma án hung thủ, mà là một cái cùng Hàn Khoan người rất quen thuộc? Thí dụ như bạn học của hắn loại hình, người này thay Hàn Khoan minh bất bình, cho nên tại Diệu Danh giết chết cái kia Lão qua! ?

“Sau đó, cái này thần bí hung thủ, cũng đi theo Hàn Khoan đi Bắc Thiên... Hàn Khoan đi đến chỗ nào, hắn liền giết tới chỗ nào? Ác ma án chân hung, kỳ thật chính là cái này ảnh tử sát thủ! ?”

“Cái này. . .” Triệu Ngọc chậc lưỡi nói ra, UU đọc sách www. uukan Shu. com “Ngươi chậm một chút a Tiểu Thôi, để cho ta ngẫm lại... Nếu quả thật có như thế cái ảnh tử sát thủ, như vậy hoàng Kim Thành có phải hay không cũng hắn là phát sinh qua cùng ác ma án tương tự bản án mới đối đâu?”

“Hoàng Kim thành...” Ngô Tú Mẫn nghe được về sau, lập tức nói nói, “ ta... Ta cái này cho Ba Thần gọi điện thoại, để bọn họ hảo hảo điều tra thêm!”

“Ông trời ơi...” Thôi Lệ Châu mắt to lộ ra lớn lao hoảng sợ, “Đi đến chỗ nào giết tới chỗ nào, nếu là nói như vậy,... Đến chết bao nhiêu người a?”

Lời vừa nói ra, trong phòng bệnh bầu không khí càng quỷ dị hơn.

“Ngươi, câm miệng cho lão tử!” Ai ngờ, thình lình ở giữa, Triệu Ngọc bỗng nhiên hướng về phía Thôi Lệ Châu rống lên một cuống họng, đợi cho Thôi Lệ Châu ngậm miệng về sau, hắn lúc này mới vững vàng nói với Ngô Tú Mẫn: “Ngô tỷ, thứ nhất, đem ngươi tối hôm qua thẩm vấn thu hình lại phát cho ta nhìn một chút!

“Thứ hai, tra một chút Hoàng Kim thành có hay không cùng loại ác ma án vụ án;

“Thứ ba, đem Hàn Khoan cùng ác ma án sự tình viết một phần kỹ càng vật liệu đi ra, sau đó giao cho hình sự sảnh xin chính thức bắt lệnh. Căn cứ chúng ta bây giờ nắm giữ tình huống, chúng ta tuyệt đối có thể đem Hàn Khoan lưu ở cục cảnh sát! Bất kể nói thế nào, hắn đều là ác ma án lớn nhất người hiềm nghi!”

Chương 894: Triệu đại thần muốn phát công

Diệu Danh thị bệnh viện nhân dân nào đó phòng bệnh, 9 giờ sáng, ánh nắng tươi sáng.

Đang ngủ say Triệu Ngọc bỗng nhiên cảm giác được nơi bàn tay truyền đến một tia dị động, hắn chưa mở to mắt, liền bản năng phản tay vồ một cái, bắt lấy một cái bóng loáng mà nương tay đồ vật.

“Uy a! Làm cái gì?” Theo một tiếng nữ tử kêu sợ hãi, Triệu Ngọc bỗng dưng mở to mắt, lúc này mới phát hiện mình vậy mà bắt lấy một vị nữ y tá tay nhỏ. Nữ y tá ngay tại cho mình hái truyền dịch quản đâu!

“Lão đại... Uy...”

Bên tai chợt truyền đến Thôi Lệ Châu thanh âm, Triệu Ngọc lúc này mới ý thức được mình thất lễ, vội vàng đem lỏng tay ra. Ai ngờ, tiểu hộ sĩ xấu hổ phía dưới, tức giận tùy tiện ném một cái, vừa vặn đem Triệu Ngọc bàn tay heo ăn mặn vung ra Thôi Lệ Châu xốp giòn hung bên trên...

Không biết, Triệu Ngọc là thật mơ hồ, vẫn là một loại nào đó bản năng phản ứng, lại còn thừa cơ nắm một cái...

Ai u ta đi...

Triệu Ngọc trong lòng xiết chặt, chợt cảm thấy một thân sảng khoái...

“Khục khục...” Thôi Lệ Châu bất đắc dĩ trừng Triệu Ngọc một chút, lúc này mới một bên ho khan lấy, một bên giống bóp tất thối đồng dạng, đem hắn bàn tay heo ăn mặn dịch chuyển khỏi.

“Không có ý tứ, không có ý tứ!” Triệu Ngọc ra vẻ lúng túng gãi đầu một cái, “Ta lúc nào... Lại ngủ thiếp đi?”

“Ừm... Ngươi...” Thôi Lệ Châu trên mặt hiện lên một tia dị dạng.

“Ai nha! ! ?” Ai ngờ, Triệu Ngọc lại chợt nhớ tới cái gì, dưới sự kinh hãi bắt lại Thôi Lệ Châu bàn tay như ngọc trắng hỏi nói, “ Tiểu Thôi, Khương Khoa... Khương Khoa thật vượt ngục! ?”

“A! ? Cái gì?” Thôi Lệ Châu giật nảy mình, “Lão đại, cái gì vượt ngục? Ta... Ta làm sao không biết đâu?”

“Nha... Nha...” Triệu Ngọc lúc này mới từ trong hoảng hốt triệt để thức tỉnh, lúc này lau lau mồ hôi lạnh, nuốt khô ngụm nước bọt, hậm hực địa nói nói, “ nguyên lai mẹ nó lại thấy ác mộng! Đầu này...”

“Được rồi, lão đại! Ngươi thật nên hảo hảo nghỉ ngơi một chút!” Thôi Lệ Châu cũng là nhẹ nhàng thở ra, vội vàng nói, “Đại Phu vừa rồi đã đem chúng ta mắng một trận, nói mặc dù chỉ là mắt cá chân giải phẫu, nhưng dầu gì cũng là giải phẫu, ngươi nhất định phải tĩnh dưỡng thật tốt mới được, nhất là không thể sốt ruột, không có thể động khí!”

“Hô...” Triệu Ngọc làm một cái hít sâu, đợi nhìn thấy ngoài cửa sổ ánh nắng tươi sáng về sau, cái này mới rốt cục cảm giác dễ chịu một chút, đầu không còn giống tối hôm qua như thế căng đau khó nhịn.

Hồi ức đêm qua, giống như đều là một trận Hỗn Loạn huyễn cảnh...

Nha... Minh bạch...

Hắn rốt cục nghĩ rõ ràng,

Mình tối hôm qua vì sao lại như vậy mệt mỏi? Nguyên lai, ngoại trừ mổ đánh thuốc tê bên ngoài, còn có một cái khác trọng yếu nhân tố tồn tại, cái kia chính là năng lượng tăng cường tề sử dụng về sau sinh ra tác dụng phụ.

Giờ phút này, hắn mặc dù tinh thần đã khôi phục hơn phân nửa, lại vẫn cảm giác đau nhức toàn thân, thể lực tiêu hao đến nghiêm trọng.

“Lão đại, ta biết ngươi đang lo lắng cái gì!” Thôi Lệ Châu tranh thủ thời gian cho Triệu Ngọc rót chén nước, ôn nhu an ủi nói, “ tối hôm qua thẩm vấn thời điểm, ta nghe được, Khương Khoa cùng Thôi Tiểu Long quan hệ không phải bình thường! Lúc ấy, Khương Khoa đoạt xe van về sau, lúc đầu có cơ hội chạy trốn, lại vẫn cứ muốn về đến chiếc thứ hai vại dầu xe nơi nào đây, rất rõ ràng là vì tiếp Thôi Tiểu Long!

“Mà Thôi Tiểu Long, đã sớm bị ngươi đánh chết!” Thôi Lệ Châu cắn môi một cái, “Về sau, nếu là Khương Khoa biết tình hình thực tế, khẳng định sẽ tìm ngươi báo thù! Bất quá... Ngươi yên tâm, hiện thực cùng phim không giống. Khương Khoa đã lọt lưới, theo ta được biết, giống Khương Khoa loại cấp bậc này tội phạm, còn chưa từng có vượt ngục tiền lệ đâu! Cho nên, ngươi căn bản không cần lo lắng...”

“Đúng vậy a...” Lúc này, Vương Xán từ ngoài cửa lôi kéo một mặt phân tích án tình dùng bạch bản tiến đến, mặt mũi hớn hở nói nói, “ tối hôm qua tại ngài đi về sau, Khương Khoa đã cung khai, đem hắn trước kia phạm qua bản án tất cả đều bàn giao đi ra. Đừng nói trước hắn trước kia đã làm những cái kia bản án, chỉ riêng hắn tại bản án bên trong ác ý sát hại xe van lái xe tội ác, liền đã đủ phán tử hình!

“Cho nên, ngài không cần lại lo lắng cho hắn!” Vương Xán suất khí địa cười nói, “ ngài hắn là lo lắng, là như thế nào viết xong ngài phát biểu

bản thảo, cũng may khen ngợi trên đại hội niệm cho mọi người nghe đâu! Ha ha, chúc mừng a Triệu tổ trưởng, lần này, ngài thế nhưng là lập công lớn một kiện, vì dân trừ hại, công đức vô lượng a!”

Nói xong, hắn xông Thôi Lệ Châu trừng mắt nhìn, chỉ vào bạch bản nhỏ giọng hỏi hai chữ: “Đúng không?”

“Đúng!” Thôi Lệ Châu xông Vương Xán gật đầu về sau, lúc này mới sợ hãi xoay người nói với Triệu Ngọc, “Lão đại, đêm qua, là ta không đúng, ta không nên Hồ đoán đoán, bừa bãi ý nghĩ của ngươi! Ngươi mắng ta mắng đúng, ta khiêm tốn tiếp nhận, cho nên, nể tình ta cũng là vì bản án nóng nảy phân thượng, ngươi liền tha thứ ta lần này đi!”

“Ừm?” Triệu Ngọc cố gắng nhớ lại một cái, nghi ngờ hỏi nói, “ có ý tứ gì? Ta lúc nào mắng ngươi rồi?”

“A?” Thôi Lệ Châu bỗng nhiên ngậm miệng, biểu lộ lộn xộn.

“Ừm...” Vương Xán nghĩ nghĩ, giải thích nói, “ ngài đêm qua, hoàn toàn chính xác đem Thôi cô nương cho mắng một trận, mắng nàng Hồ đoán đoán, quấy nhiễu ngài mạch suy nghĩ; còn mắng nàng không hiểu phá án, chỉ riêng sẽ quấy rối cái gì! Sau đó... Ngài liền tức ngất đi! Chúng ta thậm chí còn hô Đại Phu tới cho ngài cấp cứu nữa nha! Thẳng đến bác sĩ nói ngài là mệt nhọc quá độ, nghỉ ngơi một chút liền không sao, chúng ta lúc này mới yên tâm...”

“Ta đi! Nghiêm trọng như vậy?” Triệu Ngọc vò đầu, làm thế nào cũng nhớ không nổi, hắn mắng to Thôi Lệ Châu, cùng mình té xỉu sự tình tới. Theo như cái này thì, cũng đều là năng lượng gấp bội tề tác dụng phụ tại quấy phá mà thôi...

“Uy, đừng đùa mà ta à! Ta vừa mới đoan chính thái độ tới, ngươi nhưng tuyệt đối đừng nói ngươi không nhớ rõ!” Thôi Lệ Châu trừng to mắt oán trách một câu, sau đó bước nhanh chạy đến Vương Xán bên cạnh, đem

một cái khác trương đã tràn ngập chữ bạch bản lôi ra đến cho Triệu Ngọc nhìn.

“Ây!” Thôi Lệ Châu chỉ vào bạch bản nói nói, “ đây chính là ta phí hết mấy giờ , dựa theo ngươi trước kia dáng vẻ viết ra! Ngươi nhìn kỹ, phía trên không có một câu ta người suy đoán a, tất cả đều là chúng ta trước mắt nắm giữ tình tiết vụ án tin tức!”

“Ồ?” Triệu Ngọc khoát tay áo, Vương Xán lập tức giúp đỡ Thôi Lệ Châu cùng một chỗ đem bạch bản kéo đến trước mặt của hắn.

Đừng nói, bạch bản bên trên viết tư liệu, hoàn toàn chính xác cùng phong cách của hắn rất gần. Mà lại, từ trong câu chữ có thể thấy được, tiểu nha đầu đích thật là dụng tâm, nàng đem mỗi một đầu tương quan manh mối, tất cả đều chú ý cẩn thận địa dùng dây đỏ ngay cả ở cùng nhau! Còn tại còn có nghi ngờ địa phương, cẩn thận , nắn nót địa vẽ lên cái dấu hỏi...

“Ừm... Không tệ, không tệ! Trẻ con là dễ dạy!” Triệu Ngọc gật đầu cười nói, “ xem ra, ta trước kia liền là đối ngươi quá nhân từ, tối hôm qua thế nhưng là không có uổng phí mắng! Hoặc là mọi người thường nói, thiên tài đều là bức đi ra đây này!”

“Này? Ta một nhận sợ, UU đọc sách www. uukan Shu. com ngươi thật đúng là đem ngươi trở thành tổ sư gia có phải không? Có cần hay không ta tìm bàn thờ đem ngươi cúng bái a?” Thôi Lệ Châu trợn nhìn Triệu Ngọc một chút, lúc này mới nghiêm mặt nói nói, “ lần này, ta không nói lung tung cũng có thể a? Tới tới tới...” Thôi Lệ Châu xông Vương Xán khoát tay, “Đều tránh ra một chút, Triệu đại thần thám muốn phát công a! Cũng đừng làm cho hắn thương lấy...”

“Cút qua một bên đi!” Triệu Ngọc hư không gảy Thôi Lệ Châu một cái não băng về sau, đầu tiên là một tay vẽ hình tròn, sau đó thật nói năng hùng hồn đầy lý lẽ địa niệm nói, “ Mummy Mummy hống, Thiên Linh

linh địa Linh Linh, Thái Thượng Lão Quân đến hiển linh đi...”

“...” Vương Xán thấy choáng mắt, chỉ cảm thấy một trận quạ đen gọi bậy.

Ai ngờ, Triệu Ngọc chú ngữ vừa niệm một nửa, lại đột nhiên phát hiện cửa phòng bệnh, không biết lúc nào đã đứng đầy một đám người, những người này từng cái ăn mặc sáng rõ, trong tay còn bưng lấy hoa tươi cùng thăm hỏi phẩm!

Nguyên lai, cái này đều là bản xứ các đại lãnh đạo đến thăm Triệu Ngọc tới, lại vừa vặn đụng phải Triệu Ngọc khiêu đại thần một màn...

Xoạch...

Dưới khiếp sợ, một vị nữ lãnh đạo không có đứng vững, một rương ô trứng gà thình lình rơi trên mặt đất...

Chương 895: Dựa vào cái gì mắng ta?

Bởi vì lẫn nhau ở giữa chưa quen thuộc, lại thêm Triệu Ngọc trước đó khiêu đại thần niệm chú, trận này thăm hỏi vẻn vẹn kéo dài 10 phút, liền vội vàng tuyên bố kết thúc.

Trước đến thăm Triệu Ngọc các cấp những người lãnh đạo nhao nhao biểu đạt thăm hỏi chi tình, đồng thời độ cao tán dương Triệu Ngọc anh hùng sự tích, khẳng định thành tích của hắn, sau đó liền tất cả đều vội vàng rời đi phòng bệnh, vẻn vẹn chỉ để lại Diệu Danh cục cảnh sát người đứng đầu Quan cục trưởng.

Quan cục trưởng tự nhiên muốn tại vị này đặc biệt điều viên trước mặt đại nhân tỏ một chút quyết tâm, biểu thị toàn cục trên dưới ngoại trừ cân đối tỉnh cục xử lý tốt Khương Khoa công việc bên ngoài, còn sẽ dốc toàn lực phối hợp tổ điều tra đặc biệt điều tra làm việc, mặc kệ là nhân lực vật lực vẫn là tài lực, chỉ cần Triệu Ngọc mở miệng, bọn họ nhất định toàn lực ủng hộ!

Cuối cùng, Quan cục trưởng lại dặn dò Vương Xán vài câu, để hắn hảo hảo nghe theo Triệu Ngọc phân công, biểu hiện tốt một chút loại hình...

Làm Quan cục trưởng cũng cáo từ rời đi về sau, Triệu Ngọc cái này mới rốt cục ổn định lại tâm thần, lại đem bạch bản bên trên tư liệu, nhìn kỹ một lần.

Lần này, Thôi Lệ Châu hấp thụ giáo huấn, tại Triệu Ngọc suy nghĩ tình tiết vụ án thời điểm, nàng lại không ra, chỉ là ở bên cạnh yên lặng nhìn xem.

Một mực nhìn gần 20 phút đồng hồ, Triệu Ngọc lúc này mới dùng tay gõ gõ bạch bản, gật đầu nói: “Ta lại đói bụng, lúc này đừng uống cháo, đến điểm chắc chắn có được hay không?”

“Nha... Cái kia...” Thôi Lệ Châu tranh thủ thời gian đáp ứng , lại không biết làm sao bắt chuyện.

“Cơm Tây... Bò bít tết Hán bảo được hay không?” Vương Xán phản ứng rất nhanh, vội vàng sủa bậy nói nói, “ bệnh viện đối diện liền có một nhà cơm Tây cửa hàng, hương vị thật rất không tệ!”

“Đừng quên đến ly cà phê!” Triệu Ngọc vỗ tay phát ra tiếng, lại là cũng không ngẩng đầu lên địa tiếp tục nhìn chằm chằm bạch bản.

“Được rồi, tốt!” Vương Xán lập tức cho đồng nghiệp của hắn gọi điện thoại...

Lúc này, Triệu Ngọc lại chỉ vào bạch bản bên trên trong đó một đầu nói ra: “Đêm qua, ta cảm giác kỳ quái nhất, liền là Hàn Khoan khẩu cung, không có che lấp, thản nhiên bình tĩnh, liên quan tới hắn tại Bắc Thiên sự tình không chút nào mịt mờ! Nếu như hắn thật cùng ác ma án có quan hệ, không nên thống khoái như vậy mới đúng...

“Mà lại, khẩu cung bên trong nghi điểm lớn nhất chính là, hắn vừa lên đến liền nâng lên SARS trong lúc đó mấy chữ này! Mọi người đều biết, ác ma án vừa vặn phát sinh ở SARS trong lúc đó, Hàn Khoan nói như vậy, rõ ràng liền là tại ám chỉ lấy cái gì!

“Cho ta cảm giác... Hàn Khoan có lẽ biết ác ma án nguyên nhân duyên cớ, nhưng là... Cái kia hung thủ lại cũng không là bản thân hắn, cho nên hắn mới không có sợ hãi, chi tiết bàn giao đi ra!”

“Ừm... Ân...” Thôi Lệ Châu ân hai tiếng, hữu tâm muốn nói cái gì,

nhưng nhớ tới đêm qua Triệu Ngọc mắng to, vẫn là nhịn được.

“Ta nhớ được... Ngươi đêm qua đưa ra qua một hình bóng sát thủ giả thiết?” Triệu Ngọc hồi tưởng lại,

Hỏi một câu.

Thôi Lệ Châu gật đầu, nhưng là trong mắt lại lộ ra càng lớn nghi hoặc, không biết Triệu Ngọc đến cùng nghĩ tới điều gì?

“Ngươi nhìn... Chúng ta có thể làm ra hai loại giả thiết...” Triệu Ngọc chỉ vào bạch bản nói nói, “ loại thứ nhất, Hàn Khoan liền là ác ma án chân hung! Hắn tại giết chết Lão qua về sau, phát hiện cảnh sát cũng không có hoài nghi đến hắn, cho nên liền được một loại nào đó cảm giác thành tựu, bởi vậy lên nghiện, quyết định muốn lấy phương pháp giống nhau vì dân trừ hại, giết chết những cái kia tùy ý ức hiếp người khác ác nhân!

“Cho nên, hắn đến Bắc Thiên về sau, liền lợi dụng hắn công việc đặc thù, tìm kiếm những cái kia hạ thủ mục tiêu, phạm vào đại danh đỉnh đỉnh ác ma án!” Nói đến đây, Triệu Ngọc trầm tư nửa ngày, lại nói, “ thế nhưng là... Nghĩ như vậy lời nói, vẫn là có rất nhiều nơi nói không thông. Vừa đến, Hàn Khoan tâm lý đặc thù không hợp; thứ hai, hắn đối Diệu Danh đến trường tình huống cùng Bắc Thiên làm việc không chút nào che lấp, cùng lẽ thường không hợp...

“Cho nên... Cho ta cảm giác, Hàn Khoan sở dĩ trả lời thống khoái như vậy, hoặc là là yên tâm có chỗ dựa chắc, hoặc là muốn làm nhiễu tầm mắt của chúng ta, lại muốn a, liền là muốn bảo hộ người nào đó! ! Nói tóm lại, hắn là ác ma án hung thủ khả năng... Không là rất lớn...”

“Bảo hộ... Bảo hộ người nào đó?” Thôi Lệ Châu mặc dù cố gắng ức chế, nhưng vẫn là kìm lòng không đặng hỏi nói, “ thật sự là có tổ chức sao? Hắn nghĩ bảo vệ ai đâu?”

“Hiện tại... Chúng ta tới nhìn loại thứ hai giả thiết!” Triệu Ngọc lại một lần nữa chỉ hướng bạch bản, nói nói, “ lần này, chúng ta giả thiết Hàn Khoan không phải thật sự hung, mà là thật có như vậy một hình bóng sát thủ, như vậy... Người này tất nhiên đối Hàn Khoan hiểu rõ vô cùng...

“Tại Diệu Danh, hắn vì Hàn Khoan minh bất bình, cho nên giết chết Lão qua! Về sau, Hàn Khoan đi Bắc Thiên, Bắc Thiên địa khu liền phát sinh chấn kinh thế nhân ác ma án! Như vậy... Cái bóng này sát thủ rất có thể đi theo Hàn Khoan đi Bắc Thiên!

“Bắc Thiên những người chết kia thế nhưng là không có khi dễ qua Hàn Khoan, cho nên, cái bóng này sát thủ mục tiêu, là nhằm vào những cái kia ức hiếp bá đạo người. Nhưng là người này... Lại hết lần này tới lần khác cùng Hàn Khoan rất thân cận, cho nên...”

Nhìn thấy Triệu Ngọc chỉ thị, Thôi Lệ Châu bỗng dưng mở to hai mắt nhìn, lông tơ đứng thẳng nói: “Ta hiểu được! Ngươi ý tứ, là những cái kia cùng Hàn Khoan cùng đi Bắc Thiên đồng học có vấn đề! Hình bóng kia sát thủ —— ngay tại những này trong đám bạn học! ?”

“Đúng!” Triệu Ngọc gật đầu nói, “Cho nên, cái bóng này sát thủ hành động quỹ tích, mới có thể cùng Hàn Khoan bảo trì nhất trí! Bởi vì cùng Hàn Khoan làm lấy đồng dạng làm việc, cho nên người này cũng có cơ hội tiếp xúc đến trường học, tiếp xúc đến những người bị hại kia!”

“A...” Thôi Lệ Châu giật mình tỉnh ngộ, nhất thời đập Triệu Ngọc bả vai một cái, “Lão đại, ngươi cái này hỗn đản! Muốn nói như vậy, ta đêm qua rõ ràng đoán đúng, căn bản không có nói hươu nói vượn, vậy ngươi dựa vào cái gì mắng ta dừng lại?”

“Ta... Ta là chỉ tiếc rèn sắt không thành thép a! Ai bảo ngươi đoán đúng mạch suy nghĩ, lại đoán không được một chút bên trên đâu? Ngươi nhìn hiện tại tốt bao nhiêu, cho ngươi một điểm nhắc nhở, ngươi liền có thể

hiểu thấu đáo không phải?” Triệu Ngọc thuận miệng vô ích.

“Ai mà tin a!” Thôi Lệ Châu mân mê miệng nhỏ, nhưng vểnh lên xong sau, nhưng vẫn là nghiêm túc nói nói, “ đã... Đã dạng này, vậy chúng ta phía dưới sẽ phải nặng điều tra một chút, những cái kia cùng Hàn Khoan cùng nhau đi tới Bắc Thiên công tác bạn học?”

“Đúng! Người này rất có thể giống như Hàn Khoan, tại SARS kết thúc về sau, liền trở lại về nhà! Cho nên Bắc Thiên ác ma án như vậy kết thúc...”

“A! ? Nhé nhé nhé...” Thôi Lệ Châu không khỏi lần nữa kinh ngạc, “Vậy coi như nguy rồi, cái bóng này sát thủ thế nhưng là cái mười phần ác ma, nếu là hắn về đến quê nhà, hoặc là đi đến địa phương khác, vậy coi như...”

Tích tích tích...

Thôi Lệ Châu đang kinh ngạc, điện thoại di động của nàng bỗng nhiên vang lên, nàng xem xét là Miêu Anh đánh tới, liền dứt khoát đem điện thoại đưa cho Triệu Ngọc nghe.

Kết nối về sau, Miêu Anh nói cho Triệu Ngọc, nói bọn họ tra được mấy cái tin tức mới nhất:

Nó một, Trương Tỉnh Như đúng là SARS trong lúc đó về nhà tránh né tình hình bệnh dịch, cho nên ác ma án phát sinh thời điểm, bản thân nàng cũng không tại Bắc Thiên;

Nó hai, Trương Tỉnh Như đang đi học thời điểm trạng thái tốt đẹp, không có nhận qua bất luận cái gì ức hiếp. Lão sư cùng các bạn học đều nói, nàng là một cái hoạt bát hướng ngoại nữ hài;

Thứ ba, Trương Tỉnh Như cũng không nhận ra sát vách trường học

người chết lôi đình;

Thứ tư, UU đọc sách www. uukan Shu. com cũng là mấu chốt nhất một điểm, người chết lôi đình trong trường học, quả nhiên là cái sân trường ác bá, nàng xoắn xuýt một bang không tốt học sinh, thường xuyên khi dễ những nữ sinh khác, đồng thời thu lấy phí bảo hộ. Không giao tiền, hoặc là dám báo cáo, nàng tất cả đều dùng cực vô nhân đạo thủ đoạn đi trả thù! Bạt tai, đập trần * chiếu các loại, rất được nên trường học các nữ sinh sợ hãi...

Nghe được Miêu Anh báo cáo, Triệu Ngọc mau đem tình tiết vụ án mới nhất tiến triển cùng với nàng làm giao lưu, Miêu Anh nghe xong cũng là rất là coi trọng, lập tức điều chỉnh điều tra phương hướng, bắt đầu nặng điều tra hai chuyện.

Một cái liền là ác ma án người chết khi còn sống phải chăng có ức hiếp hành vi? Một cái khác, thì là Hàn Khoan năm đó tình huống công tác. Xem hắn công tác là cái gì đơn vị, đã từng đều đi qua những địa phương nào, từng có nào đồng sự?

Miêu Anh vừa mới quẳng xuống điện thoại, Ngô Tú Mẫn bên kia lại tới tin tức, nói bọn họ thông qua chăm chú sàng chọn tra tìm, cũng không từ Hoàng Kim thành tìm tới cùng ác ma án tương tự án lệ, mặc dù cũng có té lầu người, nhưng hoặc là trước mặt mọi người tự sát, hoặc là liền là thân hoạn tật bệnh, tất cả đều cùng ác ma án không hợp.

Đạt được cái tin tức này, không thể nghi ngờ càng thêm kiên định Triệu Ngọc phán đoán. Cho nên Triệu Ngọc lập tức để Vương Xán phái người tiến đến điều tra, nhìn xem năm đó cùng Vương Xán cùng đi hướng Bắc Thiên, đến cùng đều có ai? Không biết, ác ma án chân hung, phải chăng liền ở trong đó! ?

Chương 896: Chẳng lẽ là hắn?

Không qua thời gian bao lâu, thì có cảnh sát viên cho Triệu Ngọc đám người mua được thơm ngon ngon miệng thức ăn tây, thịt bò bít tết, Hamburger, Pizza vân vân, tất cả đều là Triệu Ngọc thích ăn cứng rắn thức ăn.

Cái này hai ngày cũng làm Triệu Ngọc đói bụng lắm, hắn cũng không để ý thầy thuốc dặn dò, lúc này ăn một thống khoái.

Bất quá, bởi vì vụ án khẩn cấp, ngay cả thời gian ăn cơm, hắn cũng không có ở không, nhân cơ hội đem Ngô Tú Mẫn tối hôm qua tra hỏi Hàn Khoan video, lặp lại từ đầu đến cuối nhìn một lần.

Nguyên lai, đang tra hỏi trong, Ngô Tú Mẫn đã từng hỏi qua Hàn Khoan, cùng hắn cùng chung thượng Bắc Thiên công việc bạn học tên họ. Hàn Khoan trả lời nói, cùng hắn cùng đi đi Bắc Thiên, tính luôn hắn tổng cộng có 5 người, 4 nam 1 nữ, những người này đều là Lang lão sư tự mình chọn tới.

Nhưng là, bởi vì thời gian quá dài, hai bên lại không quen thuộc, Hàn Khoan đã không cách nào nhớ lại những thứ kia người cụ thể tên họ.

Trừ vị kia Lang lão sư trở ra, hắn chỉ nhớ một cái tên là Lý Nghiên nữ sinh. Bởi vì bọn họ vừa mới tới Bắc Thiên không lâu, dịch SARS tình hình bệnh dịch liền toàn diện bùng nổ, Lý Nghiên sợ mình ở Bắc Thiên nhiễm bệnh, cho nên liền trước thời hạn về nhà.

Còn chân chính bắt đầu làm việc sau, còn lại mấy người cũng đều bị

phân phái đến chỗ bất đồng, cho nên lẫn nhau giữa cũng không có quá nhiều trao đổi, hắn đã không cách nào nhớ lại bọn họ tên họ tới rồi.

Triệu Ngọc nghiêm túc quan sát một chút Hàn Khoan phản ứng, quả nhiên như Ngô Tú Mẫn nói như vậy, trừ tinh thần có chút uể oải trở ra, không nhìn ra hắn có bất kỳ khẩn trương bất an hoặc là kích động bức rức dấu hiệu, đang khi nói chuyện, tựa như hoàn toàn là ở giải thích một kiện chuyện rất bình thường.

Nhưng là. . . Cùng xử lý Hàn Khoan giết vợ án lúc vậy, Hàn Khoan biểu hiện càng bình thường, Triệu Ngọc liền càng cảm thấy trong lòng hắn có quỷ. Nhất là hồi tưởng lại Hàn Khoan ở trong nhà cầu cái kia một phen biểu hiện kinh người, Triệu Ngọc kết luận, hắn tuyệt không thể nào là cá siêu nhiên với chuyện bên ngoài trong sạch người.

Cho dù hắn không phải là ác ma án hung thủ, cũng tất nhiên biết nội tình gì!

Ngay tại Triệu Ngọc xem video lúc, Miêu Anh bên kia lại điều tra được tin tức mới. Thông qua đi thăm viếng biết được, ác ma án người chết một trong, tên kia Nghiễm An trường khuyết tật thầy, đích xác có khi dễ học sinh không tốt lời đồn đãi, chẳng những khi dễ học sinh, thậm chí còn truyền ra qua xâm phạm nữ sinh tai tiếng. . .

Ngoài ra, ở vào Doanh Bình vị kia cửa tiệm ông chủ, khi còn sống cũng là có bức bách nữ nhân viên cởi quần áo uống N tin đồn!

Triệu Ngọc nhớ, liên quan tới cửa hàng này ông chủ, Kim đội trưởng Hoàng Bì Bút Ký vốn thượng cũng là có chút đề cập tới. Nhưng là, bởi vì bị hãm hại nữ nhân viên lên tiếng từ chối không nhận, cho nên cuối cùng không có tra ra kết quả.

Bây giờ nhìn lại, tin đồn có thể là thật, hoặc là ông chủ trước cho nữ nhân viên tiền ém miệng, hoặc là chính là nữ nhân viên sợ tai tiếng đối

mình bất lợi, không dám thừa nhận. . .

Quá giống!

Lấy được như vậy tin tức sau, Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu càng phát giác, ác ma án cùng thi thể nữ không đầu án có kinh người chỗ tương tự. Những thứ này ác ma án trung người chết, khi còn sống có thể đều có chèn ép khi dễ người khác hành vi bất lương, mà ác ma án hung thủ mục đích, chính là muốn dùng loại này thủ đoạn cực đoan, tới trừng trị những người này tội. . .

Như vậy. . . Hàn Khoan rốt cuộc là một cái bị chèn ép người bị hại, hay là một cái đáng sợ hung thủ giết người chứ ?

Chặc chặc. . .

Mặc dù Hàn Khoan hiềm nghi lớn vô cùng, nhưng Triệu Ngọc vẫn cảm thấy, Hàn Khoan cùng Lý Phi là hoàn toàn bất đồng hai loại người, nếu như Hàn Khoan thật sự là ác ma án hung thủ, hắn hắn không biểu hiện như vậy bình thường. . .

Tổ điều tra đặc biệt không chút nào lười biếng, Diệu Danh bót cảnh sát bên này tự nhiên toàn lực ứng phó, chỉ dùng một buổi sáng, bọn họ liền đem năm đó cùng Hàn Khoan cùng đi chung Bắc Thiên mấy người bạn học tin tức tra xét đi ra.

Nên tin tức chứng thật, Hàn Khoan nói là thật. Cùng hắn cùng đi chung Bắc Thiên, đích xác là 4 nam 1 nữ, tổng cộng 5 người. Mà cái đó tên là Lý Nghiên nữ sinh, cũng đúng là bởi vì tình hình bệnh dịch bùng nổ, mà phản trở về quê quán rồi.

Cho nên, cảnh sát điều tra điểm chính, rất nhanh chuyển tới còn lại 3 cá nam sinh trên người. Theo hiểu, cái này 3 cá nam sinh cũng cùng Hàn Khoan vậy, chỉ ở Bắc Thiên làm gần nửa năm, cùng vị kia Lang lão sư

kiếm một số tiền nhỏ, sau đó liền mỗi người phản trở về quê quán đi làm.

Trước mắt, Diệu Danh cảnh sát đã liên lạc với địa phương bót cảnh sát, đang điều tra cái này 3 người sở tại tình huống, nhìn một chút nơi đó là hay không phát sinh qua cùng ác ma án tương tự án lệ. Nếu như có, ác ma án hung thủ dĩ nhiên là có thể nổi lên mặt nước!

Chính cái gọi là tìm hiểu nguồn gốc, một khi có mục tiêu, điều tra liền có thể liên tục mở ra.

Bởi vì cái đó Lý Nghiên đã loại bỏ hiềm nghi, cho nên Triệu Ngọc lúc này để cho Thôi Lệ Châu cho cái này Lý Nghiên gọi điện thoại, muốn hiểu cặn kẽ một chút năm đó tình huống.

Nhưng ai biết, điện thoại tiếp thông sau, Lý Nghiên sống chết không chịu hợp tác, không phải là nói Thôi Lệ Châu là ở điện tín lường gạt, sau đó liền cúp điện thoại.

Bất đắc dĩ, Triệu Ngọc đám người không thể làm gì khác hơn là lại thông qua phía chính phủ liên lạc cảnh sát địa phương, mà cảnh sát địa phương lại biết sẽ cho Lý Nghiên lãnh đạo, vòng một cái vòng lớn trở lại, Lý Nghiên lúc này mới tin tưởng.

Dĩ nhiên, phòng hình sự danh tiếng cũng không phải là nắp, Lý Nghiên chẳng những tin tưởng, hơn nữa còn bị sợ hết hồn, ngay cả nói chuyện cũng không lanh lẹ rồi.

Bất quá, Lý Nghiên trí nhớ rất tốt, lúc này liền đem những người khác tên tất cả đều nói chính xác rồi đi ra, bao gồm Hàn Khoan.

Lý Nghiên nói, nàng ban đầu sở dĩ đi theo Lang lão sư đi Bắc Thiên kiếm thu nhập thêm, trừ có thể được thù lao trở ra, cũng bởi vì nàng là Nam Giang người, cách Bắc Thiên không xa.

Lúc ấy, nàng phụ trách chủ yếu là giao hàng cùng giữ sổ sách loại làm việc văn phòng, công việc không mệt, kiếm tiền cũng nhiều.

Nhưng mà, tiền nhiều đi nữa cũng kém hơn mạng trọng yếu. Cho nên, khi dịch SARS tình hình bệnh dịch đột nhiên bùng nổ sau, nàng vẫn là lựa chọn từ chức về nhà. Lang lão sư mặc dù có chút không vui, nhưng cũng không có cách nào. Nàng ước chừng lên không tới nửa tháng, trở về Nam Giang lão gia.

“Tốt lắm. . .” Ở Triệu Ngọc tỏ ý hạ, Thôi Lệ Châu lại trong điện thoại hỏi, “Ngươi lại theo ta cặn kẽ nói một chút, mấy cái khác bạn học tình huống!”

“Mấy cái khác a, tốt. . .” Lý Nghiên thoáng nhớ lại một chút, nói, “Lưu Hạo Nhiên cùng ta cùng nhau giao hàng, Tang Văn Lượng quản chuyển vận, Lý Cường cùng Hàn Khoan là nhân viên kỹ thuật, phụ trách lắp đặt dụng cụ cùng sửa chữa. . .”

Nga?

Nghe đến lời này, Triệu Ngọc con mắt sáng lên, vội vàng từ trên giấy ghi nhớ cái này Lý Cường tên. 3 cá trong đám người, chỉ có Lý Cường cùng Hàn Khoan kiền chính là cùng loại công việc, cho nên cái này Lý Cường hiềm nghi tự nhiên lớn nhất!

“Nga. . . Đúng rồi!” Lý Nghiên suy nghĩ một chút, nói, “Mấy cái này nam sinh bên trong, ta chỉ có cái đó Hàn Khoan không quen, những thứ khác 3 cá bạn học trai, tất cả đều cùng ta một lớp! Lang lão sư là lớp chúng ta chủ nhiệm lớp, mà Hàn Khoan là 11 ban, Lang lão sư chỉ là cho bọn họ ban mang qua giờ học mà thôi, ta cũng không hiểu, Lang lão sư tại sao phải tìm hắn tới, ta nghĩ. . . Có thể là hắn kỹ thuật giỏi đi. . .”

Nga?

Không phải là một lớp, cũng không phải bọn họ chủ nhiệm lớp. . .

Ngay tại Triệu Ngọc phát giác cái gì đồng thời, Vương Xán thì nhẹ nhàng kéo hắn một chút, cho hắn nhìn một bản tài liệu. Chỉ thấy trong tài liệu hiện lên, cái đó Lý Cường chính là Triệu huyện người, mà đây cá Triệu huyện vừa vặn thuộc về Doanh Bình quản hạt.

Nói cách khác, Lý Cường quê quán vào vị trí với Bắc Thiên trong phạm vi. Bắc Thiên là ác ma án mẫn cảm nhất địa khu, nếu như Lý Cường là hung thủ, như vậy sau đó một khi còn có đồng loại hình vụ án xảy ra, tất nhiên sẽ đưa tới cảnh sát chú ý. Cho nên, cái này Lý Cường hiềm nghi cũng không lớn.

Cái kia. . .

Nếu như Lý Cường cũng không có hiềm nghi lời, chẳng lẽ. . .

Lúc này, Lý Nghiên còn ở trong điện thoại tự nhiên vừa nói, Triệu Ngọc thì đem trước mắt đạt được tài liệu, tất cả đều bày rồi hắn trên giường bệnh.

Nga. . .

Bỗng dưng, hắn lại phát hiện một vấn đề: 5 tên bạn học trong, chỉ có Hàn Khoan là Hoàng Kim thành nhân sĩ, khoảng cách Bắc Thiên khá xa. Mà những thứ khác 4 người, thì toàn đều ở ở Bắc Thiên kế cận địa khu!

Không phải là chung lớp, quê quán lại không có ở đây Bắc Thiên kế cận. . .

Như vậy vừa so sánh lời, Hàn Khoan đến Bắc Thiên công việc, không thể nghi ngờ lộ vẻ rất bất hòa lẽ thường. . . Hơn nữa, Lang Hướng Dương cũng căn bản không phải Hàn Khoan thầy. . . Cái kia. . .

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc rốt cuộc nghĩ tới một cái vấn đề mấu chốt, trên người bất thình lình phải mạo nổi da gà cả người!

Lang Hướng Dương, tại sao hết lần này tới lần khác chọn trúng Hàn Khoan! ?

Chẳng lẽ. . . Thật có vấn đề cũng không phải là học sinh, mà là —— thầy! ?

Chương 897: Đùa bỡn đại bài

“Lang lão sư?” Nghe được Thôi Lệ Châu đặt câu hỏi, Lý Nghiên vội vàng dụng tâm nhớ lại nói, “Lang lão sư làm bên trong lui, về hưu lúc cũng chính là 50 tới tuổi. . . Hả. . . Lang lão sư hai vợ chồng đều là Bắc Thiên người, Lang lão sư vợ cũng ở đây Diệu Danh trường học, phải là một giáo sư trung học, lúc ấy đã về hưu hai năm nhiều, trước thời hạn trở về Bắc Thiên. Cho nên, Lang lão sư mới trước thời hạn về hưu, sau đó áo gấm về làng, đi tìm mình bạn già đi. . .

“Hả. . . Ta nhớ nhớ a. . . Là ai tới? Dù sao không phải là Lang lão sư em trai, chính là Lang lão sư vợ em trai, tóm lại, là một người em trai mở ra nhà kia tiêu thụ trường học dụng cụ công ty, sau đó kéo cái này lão hai vợ chồng cùng nhau vào cổ.

“Lúc ấy, bởi vì công ty đang đứng ở giai đoạn khởi bước, cần người, cho nên Lang lão sư liền từ trường học chúng ta xem xét mấy tên thích hợp học sinh đi hổ trợ.

“Lang lão sư người này có tình có nghĩa, đối đãi người chân thành, mấy người chúng ta cảm giác vừa có thể kiếm tiền, rời nhà lại gần, cho nên liền theo hắn cùng đi!” Lý Nghiên nhớ lại nói, “Mặc dù ta không tới nửa tháng liền đi, nhưng Lang lão sư vẫn là cho ta một cái chân tháng thù lao, hắn thật đúng là một người tốt! Chỉ tiếc. . . Ai. . .”

“Thế nào rồi? Đáng tiếc cái gì?” Thôi Lệ Châu cảm giác thoại phong không đúng, vội vàng hỏi.

“Năm ấy mùa xuân vừa qua khỏi, chúng ta liền được tin dữ, nói Lang

lão sư đột nhiễm bệnh nặng, bất hạnh qua đời!” Nói đến chỗ này, Lý Nghiên tựa hồ động tình, thanh âm trở nên nghẹn ngào.

A! ?

Triệu Ngọc đám người nhưng là bỗng nhiên kinh hãi, mùa xuân vừa qua khỏi lời, há không đúng lúc cùng ác ma án kết thúc thời gian giống in?

“Chết như thế nào?” Thôi Lệ Châu vội vàng thúc giục hỏi, “Chẳng lẽ. . . Là dịch SARS?”

“Không! Không phải là!” Lý Nghiên nói, “Mới đầu, chúng ta cũng đều cho là dịch SARS đâu! Nhưng Lang lão sư bị bệnh lúc, dịch SARS đã đến thời kỳ cuối. Sau đó, chúng ta quá khứ chia buồn lúc mới biết, nguyên lai Lang lão sư phải chính là một loại cấp tính não viêm, từ bệnh phát đến qua đời thật nhanh, để cho mọi người ứng phó không kịp. . .”

“Nga. . . Cái kia. . .” Thôi Lệ Châu khi lấy được Triệu Ngọc nhắc nhở sau, vội vàng hỏi, “Cái kia Lang lão sư ở bị bệnh trước, tình huống thân thể như thế nào?”

“Hả. . . Ngày thường, hắn thân thể vẫn đủ không tệ!” Lý Nghiên nhớ lại nói, “Thời điểm ở trường học, gánh nước lọc lên lầu bốn cho tới bây giờ không cần học sinh, đều là chính hắn gánh! Sau đi tới Bắc Thiên sau, xương cốt thân thể cũng một mực rất khỏe mạnh, khi đó, hắn bất quá 50 tới tuổi mà thôi. Nếu là người không tốt, cũng sẽ không cùng người khác họp bọn làm mua bán!”

“Cái kia. . . Như vậy nói. . .” Thôi Lệ Châu suy nghĩ một chút, lại hỏi, “Ở Bắc Thiên lúc, Lang lão sư cũng thường xuyên ra ngoài làm việc sao?”

“Đó là đương nhiên rồi, em trai hắn có phương pháp, đừng xem công ty mới khai trương, nhưng là mua bán thật là khá!” Lý Nghiên trả lời, “Có

lúc người không đủ, Lang lão sư cũng sẽ đích thân đến cửa giao hàng, hoặc là sửa chữa cái gì!”

“Nga. . . Cái kia. . . Lang lão sư cùng Hàn Khoan quan hệ thế nào?”

“Hả. . . Cũng không tệ chứ ?” Lý Nghiên nhớ lại nói, “Có thể bị Lang lão sư nhìn trúng người, khẳng định đều là hắn nhất công nhận người, quan hệ nếu là không tốt, cũng không khả năng đi theo đến đây đi? Bất quá. . . Hàn Khoan mặc dù không thích nói chuyện, nhưng hắn vô cùng thông minh, tốt nhiều đồ vừa học liền biết, so với chúng ta nhưng mạnh hơn nhiều!”

Sau đó, Thôi Lệ Châu lại hỏi một ít vấn đề tương quan, cái này mới kết thúc rồi cùng Lý Nghiên nói chuyện.

Triệu Ngọc vội vàng để cho nàng đem mới vừa rồi đạt được tin tức lập tức nói cho cho Miêu Anh, để cho bọn họ bên kia điểm chính điều tra một chút.

Chờ Thôi Lệ Châu giao phó xong, để điện thoại xuống sau, bên trong phòng bệnh nhất thời rơi vào một mảnh an tĩnh. Qua rất lâu, mới do Vương Xán phá vỡ trầm mặc, hắn hướng Triệu Ngọc báo cáo: “Triệu cảnh quan, các nơi bót cảnh sát đã truyền về tin tức, cũng không có ở đó 3 cá nam sinh ở thành phố phát hiện hư hư thực thực ác ma án vụ án. . . Hàn Khoan những thứ kia bạn học, đã cơ bản có thể loại bỏ!”

“Cho nên. . .” Thôi Lệ Châu lúc này mới không nhịn được chỉ chỉ trên bảng trắng “Lang Hướng Dương” ba chữ, “Người này, mới là chúng ta bây giờ hiềm nghi lớn nhất người! Đáng tiếc a. . . Người này đã không có ở đây! Năm đó ác ma án, thật sự là hắn làm sao?”

Hô. . .

Triệu Ngọc theo thói quen trùng trùng hô giọng, từ trực giác thượng nói,

hắn vẫn cảm thấy cái này Lang Hướng Dương không quá giống là ác ma án hung thủ. Nhưng mà, thông qua các loại đầu mối chỉ hướng, Lang Hướng Dương hiềm nghi lại cũng không vị không lớn! Đường đi, thời gian, bao gồm động cơ, tựa hồ cũng cùng ác ma án độ cao giống in.

Như vậy. . . Ác ma án hung thủ, thật sự là hắn sao?

Ở Diệu Danh lúc, hắn không ưa Lão Qua khi dễ Hàn Khoan, cho nên giết chết Lão Qua! Sau đó, từ đối Hàn Khoan đồng tình, cho nên phải mang hắn cùng nhau trở về Bắc Thiên kiếm tiền! Giết chết Lão Qua, để cho hắn nghiện rồi, cho nên trở lại Bắc Thiên sau, hắn trở nên một phát không thể thu thập, phạm vào thiên đại ác ma án! Sau đó, một trận đột phát bệnh đoạt đi hắn sinh mạng, cho nên ác ma án cũng theo đó kết thúc. . .

Năm đó chân tướng. . . Sẽ là như vậy sao?

Ai!

Ác ma án a ác ma án. . .

Triệu Ngọc không tránh khỏi lắc đầu thở dài nói, vụ án này không hổ là ngũ đại huyền án một trong a! Bây giờ bọn họ đã lấy được như vậy nhiều đầu mối, nhưng bao giờ cũng càng tra càng loạn, càng tra càng không thấy rõ phương hướng!

Ác ma án chân tướng. . . Rốt cuộc là cái gì?

Bởi vì sáng sớm ăn đủ no bão, cho nên đến trưa, Triệu Ngọc ngay cả cơm cũng chưa ăn, vẫn còn đang đối với bảng trắng phân tích vụ án. Tối hôm qua bận làm việc suốt một đêm, Thôi Lệ Châu lại cũng không chịu đựng được, nằm ở bên cạnh trên giường bệnh ngủ. . . Mà Vương Xán cũng là tà ngồi ở trên ghế sa lon lên hãn. . .

Triệu Ngọc thì nhận nhận chân chân lại đem toàn bộ vụ án từ đầu tới đuôi đất loại bỏ một lần, hắn phát hiện cả vụ án trong, dính dấp nhân vật thực sự quá nhiều quá nhiều, không riêng gì dính dấp nhân vật, hơn nữa còn dính dấp đến rất nhiều những thứ khác vụ án, tỷ như Hàn Khoan giết vợ án, còn có đạo tặc Khương Khoa án vân vân, đầu mối dị thường phức tạp. . .

Nhưng là, nếu như cẩn thận phân tích lời, thật ra thì có rất nhiều thứ đều có thể bỏ đi ra ngoài! Vụ án tra được giờ phút quan trọng này, hắn nhất định phải có chút thiên về, nhất định phải dọc theo chủ tuyến tra tìm tiếp mới được.

Như vậy. . . Những mới thật sự là điểm chính chứ ?

Dựa theo ý nghĩ này đi xuống, Triệu Ngọc bắt đầu thử tinh giản đầu mối, sau đó vòng vẽ điểm chính, đem tất cả cùng ác ma án tương quan đầu mối vượt trội đi ra, định từ trong tìm được một con đường sáng. . .

Nhưng mà, khi hắn mỗi tinh giản hạ một cái đầu mối sau, cũng rất mau lại biết đưa tới đầu mối mới tới.

Tỷ như Trương Tỉnh Như sự tình, thông qua điều tra chứng minh, Trương Tỉnh Như cùng ác ma án không liên quan. Nhưng là. . . Nàng trên văn kiện cái kia tên ác ma hình vẽ lại là từ nơi nào tới chứ ? Nàng máy vi tính xem ghi chép thượng, tại sao phải xuất hiện ác ma án tin tức tương quan?

Có phải hay không, đúng như hắn trước suy đoán như vậy, Trương Tỉnh Như bởi vì phát hiện Hàn Khoan cùng ác ma án bí mật, cho nên bị Hàn Khoan diệt khẩu? Nhưng là. . . Nếu như Hàn Khoan không phải là ác ma án hung thủ, như vậy tại sao diệt khẩu chứ ?

Còn có, cho đến ngày nay, cũng chưa từng có người đoán được ác ma án gây án phương pháp. Vô luận là án mạng hiện trường hay là trên người

người chết, cảnh sát cũng không có đã đạt được đặc biệt có giá trị chứng cớ hoặc đầu mối, cho nên đến cuối cùng, thậm chí ngay cả tự sát cùng hắn giết cũng không phân rõ.

Như vậy. . . Nếu như ác ma án đều là hắn giết, như vậy hung thủ rốt cuộc sử dụng phương pháp gì giết người?

Chỉ như vậy, trong lúc vô tình, thời gian đã đến gần buổi chiều năm giờ. Triệu Ngọc nhìn đồng hồ tay một chút, lúc này mới ý thức được mình lại gặp một vấn đề khó khăn.

Nguyên lai, hắn hôm nay bản sao kỳ ngộ chỉ thị là buổi tối sáu giờ, xem giờ đã không sai biệt lắm. Hơn nữa, từ trên bản đồ nhìn, hôm nay bản sao kỳ ngộ vị trí, cùng hắn bây giờ địa phương sở tại cách nhau khá xa, nếu như nữa bất động người, chỉ sợ cũng sắp không còn kịp rồi.

Nhưng là. . .

Đặt ở thường ngày, hắn có thể tùy mượn cớ, sau đó mình lái xe đi. Vậy mà hôm nay rõ ràng không được, hắn chân phải bó thạch cao, ra vào lui tới toàn phải dựa xe lăn quải trượng. Nếu như không có người khác trợ giúp, căn bản không biện pháp đi đến kỳ ngộ địa điểm.

Nhưng là. . . Nếu như muốn Vương Xán cùng Thôi Lệ Châu đem mình đưa quá khứ, vậy mình phải nên làm như thế nào giải thích đây? Bản sao kỳ ngộ chuyện, coi như hắn muốn vạch rõ, cũng sẽ không có người tin tưởng.

Làm thế nào?

Mắt dòm thời gian từng giờ từng phút đất quá khứ, Triệu Ngọc không khỏi càng phát ra cuống cuồng. Đến rồi bây giờ lúc này, bản sao kỳ ngộ rất là trọng yếu, cho dù không có vụ án đầu mối, mình cũng là vạn vạn không thể bỏ qua!

Hả. . .

Nếu không. . . Nếu không. . . Triệu Ngọc nhìn kỹ nhìn bản sao kỳ ngộ vị trí, trong lòng yên lặng thở dài nói, xem ra, mình chỉ có thể lợi dụng mình thân phận tới chơi một lần —— đùa bỡn đại bài rồi! !

Chương 898: Thiên cơ bất khả lộ

Khoảng cách bản sao kỳ ngộ xảy ra còn có 30 phút, Triệu Ngọc đã mặc quần áo tử tế ngồi ở xe cảnh sát trên, Vương Xán lái xe, Thôi Lệ Châu phụ tá.

“Triệu cảnh quan, ta không biết, Khương Khoa người đều đã bắt được, ngươi tại sao còn muốn đi án mạng hiện trường nhìn một chút?” Vương Xán một mặt cho xe chạy, một mặt nghi ngờ không hiểu đặt câu hỏi.

“Đúng vậy. . .” Thôi Lệ Châu cũng là cắn môi nghi ngờ, “Khương Khoa án, rõ ràng cùng ác ma án không có quan hệ, tại sao phí cái sức đó khí đi thăm dò hắn chứ ?”

“Còn có. . .” Vương Xán quan tâm nói, “Ngài khỏe tốt nghỉ ngơi một chút tốt biết bao? Ta phái người quá khứ cho ngài phách cá hiện trường video không liền thành? Không cần phải tự mình đi trước!”

“Hai ngươi đừng nói nhảm được không?” Triệu Ngọc dựa theo đùa bỡn đại bài sáo lộ sừng sộ lên tới, “Thần thám không phải là một ngày luyện thành, ta nhất định phải rõ ràng làm rõ mỗi một cái khâu! Nghĩ lúc đó thi thể nữ không đầu án lúc, ta cũng là bởi vì chú trọng chi tiết, mới. . .”

“A. . . Anh hùng, mời ngươi bồi ta truy đuổi mộng đẹp. . .” Ai ngờ, Triệu Ngọc lời còn chưa dứt, điện thoại di động bỗng nhiên vang lên.

Bởi vì ở dẫn độ Khương Khoa lúc gặp phải điện giật, hắn điện thoại di động đã nghiêm trọng hư hại. Bất quá, thông qua địa phương nhân viên kỹ thuật cả đêm sửa chữa khẩn cấp, rốt cuộc cho hắn sửa xong. Mặc dù

thay rất nhiều cơ phận, nhưng trong điện thoại di động trọng yếu nội dung một cái đều không ném, thậm chí ngay cả chuông điện thoại di động cũng không có thay đổi.

“Uy. . .” Điện thoại phủ vừa tiếp thông, bên trong liền bất ngờ truyền đến Miêu Anh thanh âm, “Tổ trưởng, tra được! Là Lang Hướng Dương em trai, chú bác em trai, không phải là hôn!”

“A? Cái gì?” Miêu Anh lời phải không đầu không đuôi, Triệu Ngọc một chút không có nghe rõ.

“Năm đó kéo Lang Hướng Dương vợ chồng nhập cổ, kết phường khai trường học dụng cụ tiêu thụ công ty người gọi là Lang Hướng Tiền, hắn là Lang Hướng Dương chú bác em trai!”

“Nga. . .” Triệu Ngọc lúc này mới nghe hiểu.

“Ngươi khả năng không nghĩ tới, năm đó nhà kia công ty nhỏ, bây giờ chẳng những không có sập tiệm, hơn nữa đã khuếch đại ra kích thước, biến thành cổ phần công ty hữu hạn!” Miêu Anh trước sau như một anh lãng nói nhẹ, “Lang Hướng Tiền bây giờ chính là phải chủ tịch công ty, bọn họ sản xuất kinh doanh trường học dụng cụ còn có trường học phần mềm (software) vân vân, nghiệp vụ đã bao trùm đến rồi cả nước!”

“Nga. . . Cái kia. . .” Triệu Ngọc suy nghĩ nói, “Lang Hướng Tiền có phải hay không biết chút ít cái gì. . .”

“Ta chính là dựa theo ngươi điều tra ý nghĩ đi!” Miêu Anh nói, “Ta mới vừa cùng Lang Hướng Tiền nói chuyện, hắn nói Lang Hướng Dương quả thật vì viêm não cấp tính chết, bởi vì não viêm sơ kỳ triệu chứng cùng dịch SARS có chút tương tự, bệnh viện ban đầu cho Lang Hướng Dương dựa theo dịch SARS làm cô lập xử lý, từ đó làm trễ nãi trị liệu thời cơ tốt nhất!

“Vì thế, lang gia còn đem bệnh viện kiện ra tòa án, sau đó quyển kinh nhiều mặt hòa giải, bệnh viện bồi thường 20 vạn tiền bồi thường!” Miêu Anh nói, “Ta mới vừa tính toán qua ngày tháng, Lang Hướng Dương nằm viện lúc, Bắc Thiên cuối cùng cùng nhau ác ma án đã kết thúc. Cho nên, hắn vẫn không thể loại bỏ hoài nghi!”

“Cái kia. . . Có thể hay không trả lại như cũ một chút Lang Hướng Dương khi còn sống quỹ tích hành động chứ ?” Triệu Ngọc nghĩ kế nói, “Nhìn một chút hắn cùng ác ma án án phát thời gian cùng địa điểm là hay không giống in?

“Tổ trưởng. . .” Miêu Anh chìm một chút, nói, “Không được. . . Liền xin lệnh lục soát đi! Lang Hướng Tiền nói, ở Lang Hướng Dương định làm về hưu lúc, hắn hai vợ chồng liền từ Bắc Thiên mua bộ ba thất một phòng khách nhà lầu, Lang Hướng Dương qua đời sau, hắn vợ góa một mực ở trong phòng sống một mình. Cho nên, Lang Hướng Dương đồ, hắn cũng còn giữ đâu!

“Lang Hướng Dương lúc đó ra đi quá nhanh, nếu như hắn thật là ác ma án hung thủ, tất nhiên sẽ lưu lại chút gì!” Miêu Anh hết sức nghiêm túc nói, “Cũng đến lúc này, thà phí sức điều tra quỹ tích hành động, còn không bằng đơn đao thẳng vào tốt! Nếu như chúng ta hoài nghi sai rồi đối tượng, cũng có thể kịp thời uốn nắn, chúng ta thời gian là trễ nãi không dậy nổi!”

“Hả. . .” Triệu Ngọc cảm thấy Miêu Anh nói rất có lý, vì vậy lập tức gật đầu nói, “Được rồi, ta cái này thì cho Trần cán sự gọi điện thoại, xin lệnh lục soát. Bất quá. . . Chúng ta chỉ là hoài nghi mà thôi, lục soát lúc, tốt nhất ngươi tự mình chỉ huy, cùng lão thái thái thật tốt giải thích một chút!”

“U?” Miêu Anh chợt sững sốt một chút, không tưởng tượng nổi hỏi ngược lại, “Triệu Ngọc, đây là ngươi nói sao? Lúc nào, ngươi cũng sẽ vì người khác suy nghĩ?”

“Hả. . . Ta vẫn là một chính trực hiền lành người sao!” Triệu Ngọc chút nào không làm bộ.

“Được rồi, yên tâm đi!” Miêu Anh cười một tiếng, “Ta có chừng mực! Chờ ngươi thơ hồi âm đâu, nhanh lên một chút đi. . .”

Sau khi cúp điện thoại, Triệu Ngọc vội vàng cho Trần Đạc gọi điện thoại, muốn hắn xin lệnh lục soát. Tổ điều tra đặc biệt tất lại có tầm thường cảnh đội không có đặc quyền, không tới năm phút, Trần Đạc liền đem chuyện này giải quyết.

Lấy được lệnh lục soát sau, Miêu Anh đám người liền có thể đi lục soát Lang Hướng Dương nhà. . .

Lúc này, lái xe Vương Xán tỏ ra có chút nóng nảy, đã gia tăng cần ga, hướng ngày hôm qua Khương Khoa cướp bóc thuốc lá địa phương lái đi.

“Hả. . .” Triệu Ngọc nhìn một chút điện thoại di động bản đồ, một bên cho Vương Xán chỉ chỉ đường, một bên khuyên nhủ, “Không cần. . . Không cần lái nhanh như vậy. . .”

“Không được a!” Vương Xán căn bản không biết Triệu Ngọc ý đồ, lo lắng nói, “Nếu là không nhanh lên một chút chạy tới hiện trường, ngày liền tối! Triệu cảnh quan, ngài tại sao không sớm một chút mà nói. . .”

“Hu hu. . .” Triệu Ngọc vội vàng bắt buộc nói, “Để cho ngươi chậm một chút ngươi liền chậm một chút, nói thật nói cho ngươi đi, ta chính là muốn chờ trời tối đâu!”

“Nga?” Vương Xán lúc này mới giảm bớt tốc độ, kinh ngạc hỏi, “Ta. . . Ta không biết, tại sao phải chờ trời tối, chẳng lẽ. . . Ngài cho là, chúng ta bỏ sót cái gì không?”

“Hắc hắc. . .” Triệu Ngọc rung đùi đắc ý ra vẻ giàu sang nói, “Thiên cơ bất khả lộ, biết điều lái xe của ngươi đi!”

“Nga. . .” Vương Xán thật đúng là bị Triệu Ngọc hù dọa, nhất thời cảm giác Triệu Ngọc hình ảnh cao lớn mà thần bí.

Nhưng mà, loại này cao lớn thần bí hình ảnh ước chừng duy trì năm phút, liền bị Triệu Ngọc tự tay đánh vỡ.

Làm cảnh sát lái xe qua một cái phố buôn bán lúc, Triệu Ngọc bỗng nhiên ôm bụng nói: “Ai nha. . . Điều đặc biệt này cũng sắp 6 điểm, chẳng lẽ các ngươi không nhớ ta buổi trưa không ăn cơm chưa?”

“A?” Vương Xán lại là sững sốt một chút, một lần nữa giảm bớt tốc độ xe.

“Lão đại, ngươi lại làm cái gì?” Thôi Lệ Châu cũng là có chút mộng, “Ngươi không phải là muốn đi cướp hiện trường sao? Ta bây giờ đi qua vừa vặn trời tối! Như vậy đi, ngươi nếu là đói, ta cho ngươi mua ít đồ sao trứ!”

“Cái gì? Sao trứ?” Triệu Ngọc miệng thúi một quyệt, “Ta ăn một ngày bỏ túi bữa ăn có được hay không? Lão tử dù gì là tổ điều tra đặc biệt tổ trưởng, không thể lão thị đãi ngộ này chứ ?” Vừa nói, hắn vỗ một cái Vương Xán bả vai, “Vội vàng, tìm một tiệm cơm! Ghê gớm lão tử mời khách!”

“Cái này. . . Tốt. . . Tốt. . .” Đối mặt Triệu Ngọc đùa bỡn đại bài, Vương Xán tự nhiên chút nào không biện pháp, vội vàng đem xe quẹo vào bên tay phải đường phố, sau đó bắt đầu tìm tiệm cơm.

“Ai? Nồi lẩu. . .” Thôi Lệ Châu chỉ chỉ đường phố đệ nhất gia, hưng phấn nói, “Thật lâu chưa ăn xuyên thịt dê rồi!”

“Xuyến cái đầu ngươi a?” Triệu Ngọc quát lên, “Không thấy chân ta đều như vậy sao? Đại phu kêu ta kỵ thịt dê đâu!”

“Nga. . .” Thôi Lệ Châu rụt cổ xuống, không nói thêm gì nữa.

Theo xe tiếp tục về phía trước, Triệu Ngọc đầu tiên là nhìn một chút trên điện thoại di động vị trí cụ thể, sau đó chợt chỉ một quán cơm hô: “Tốt, tốt, liền nhà này đi!”

Mọi người dựa theo Triệu Ngọc chỉ thị nhìn, chỉ thấy cửa tiệm kia cửa hàng cửa biển thượng bất ngờ viết ba chữ to —— “Xuyên thịt dê!”

Mẹ ta ơi. . .

Triệu Ngọc nhất thời mặt như đất u tối, quạ đen cạp cạp kêu! Hắn nhỏ giọng đắc đi nói, lại chơi ta chứ ? Đường đường một cái tiệm cơm lớn tên gọi là gì không tốt, tại sao kêu “Xuyên thịt dê” ?

“Lão đại. . .” Thôi Lệ Châu giận đến lỗ mũi cũng sai lệch, “Đại phu có phải hay không cho ngươi lái lỗi thuốc? Ngươi rốt cuộc mấy ý a ngươi? Ngươi không nói, ngươi không thể ăn thịt dê sao?”

“Hắc hắc. . . Hắc hắc. . .” Triệu Ngọc cười khổ giải thích, “Còn chưa phải là ngươi câu dẫn ta, để cho ta cũng nhớ tới rất lâu chưa ăn xuyên thịt dê rồi? Không thể ăn thịt dê, ta có thể ăn chút gì mập trâu sao. . . A a. . .”

“Hả. . . Triệu tổ trưởng. . .” Lúc này, Vương Xán đem xe đậu xong sau nói, “Ta ở chỗ này ăn rồi, tiệm này chỉ có xuyên thịt dê, không có mập trâu. . .”

“Ta siết cá bà nội gấu, “ Triệu Ngọc xấu hổ vô địa, “Được rồi, được rồi, ta. . . Ta đặc biệt dùng bữa! Dùng bữa còn không được sao?”

Chương 899: Đột nhiên xuất hiện kết thúc

Nguyên lai, Triệu Ngọc nói đi Khương Khoa cướp bóc hiện trường là giả, tới cái tên này kêu "Xuyên thịt dê" tiệm cơm mới là thật. Bởi vì căn cứ hệ thống biểu hiện, hôm nay bản sao kỳ ngộ, liền phát sinh ở cái này quán cơm trong.

Triệu Ngọc cũng là quả thực không nghĩ ra chớ biện pháp tới rồi, hắn cũng không biết mình rốt cuộc sẽ gặp kỳ ngộ gì, tự nhiên không thể đường hoàng để cho Vương Xán cùng Thôi Lệ Châu đem hắn đưa tới. Cho nên hắn chỉ có thể dùng kiểm tra hiện trường cái cớ này, sau đó tới rồi một chiêu giả đạo diệt quắc.

Bất quá, bởi vì không có tính toán cơm ngon tiệm tên, Triệu Ngọc vẫn là thiếu chút nữa mà lộng khéo thành vụng, bị Thôi Lệ Châu hai người nhìn ra sơ hở.

Vì vậy, đợi đến tiến vào tiệm cơm sau, Triệu Ngọc trở nên càng cẩn thận, hắn đem kỳ ngộ xảy ra vị trí xác thực thật sớm hỏi dò một rõ ràng.

Không nghĩ tới, kỳ ngộ vị trí đến từ lầu hai một cái bên trong nhã gian, mà đây cá nhã gian trong, đã có người.

Hả. . .

Triệu Ngọc đẩy mình xe lăn, vây quanh cửa nhã gian vòng một vòng, muốn nhìn một chút bên trong nhà sở ngồi người nào? Nhưng mà, cửa

phòng mặc dù mở một cái khe hở, nhưng chỉ có thể nghe có người nói chuyện, không thấy bất kỳ bóng người.

Như vậy có thể thấy, trong nhã gian người tất nhiên không nhiều. . .

Chặc chặc. . .

Triệu Ngọc nhìn đồng hồ đeo tay một cái, khoảng cách kỳ ngộ xảy ra thời gian còn có 10 phút, bây giờ tựa hồ còn hơi sớm. Kinh nghiệm của dĩ vãng nói cho hắn, đối mặt bản sao kỳ ngộ, tốt nhất không nên qua loa lỗ mãng, vẫn kiên nhẫn chờ đợi tốt nhất.

Đúng dịp chính là, Thôi Lệ Châu cùng Vương Xán vừa vặn tìm một cái khoảng cách nên nhã gian rất gần bàn ăn ngồi xuống. Vì vậy, Triệu Ngọc đầu tiên là đẩy xe lăn quá khứ, cùng hai người bọn họ cùng nhau gọi thức ăn. . .

Dĩ nhiên, bởi vì mang lòng quỷ thai, Triệu Ngọc tự nhiên điểm phải lòng không bình tĩnh, hắn một mực trong lòng tính toán, hôm nay bản sao kỳ ngộ rốt cuộc sẽ gặp cái gì? Có thể hay không cùng ác ma án có liên quan? Chỉ bất quá, bản sao kỳ ngộ mở ở một cái tiệm cơm bên trong gian phòng trang nhã, hắn quả thực không nghĩ ra, sẽ cùng ác ma án ngồi quan hệ thế nào?

Thời gian trôi qua thật nhanh, một cái chớp mắt thời gian buông xuống, Triệu Ngọc vội vàng ngẩng đầu đối Thôi vương hai người nói: “Các ngươi trò chuyện, ta đi chuyến phòng vệ sinh!”

“Ai nha, ta đi, ta đi!” Nóng lòng Vương Xán vội vàng đứng dậy, “Ngài chân không có phương tiện, ta giúp ngài. . . Hả. . .”

“Làm gì? Ngươi giúp ta đi vệ sinh sao?” Triệu Ngọc tức giận trợn mắt nhìn hắn một cái, “Yên tâm đi, ta chỉ là rửa tay mà thôi, không đến nỗi. . .”

Nói xong, Triệu Ngọc không đợi Vương Xán như phản ứng gì, liền vội vàng đẩy xe lăn đi ra ngoài. Khi hắn vội vả chạy tới cửa nhã gian lúc, vừa vặn mới vừa đến chút.

Nhã gian cửa vẫn đang đóng, Triệu Ngọc không tốt đường đột đi vào, cho nên dứt khoát đem xe lăn đẩy tới cửa kế cận, sau đó nhanh chóng mở ra một cái vạn năng máy nghe lén đi ra.

Cái này vạn năng máy nghe lén là hắn trước kia lái ra mới đạo cụ, sử dụng sau, có thể đưa đến cách tường nghe trộm tác dụng.

Hệ thống đạo cụ chính là lợi hại, Triệu Ngọc mới vừa vừa mở ra, liền bất ngờ nghe rõ ràng bên trong gian phòng trang nhã động tĩnh. Dẫn đầu truyền vào lỗ tai hắn, chính là một cái hơi có vẻ khàn khàn giọng đàn ông:

“Ngươi. . . Ngươi mau nói cho ta, ngươi là làm sao làm được? Không thể nào a. . . Sư phụ ta hao hết cả đời. . . Hả, không phải là. . . Sư phụ ta cuối cùng một kiếp sống đổi đi ra ma thuật, ngay cả ta cũng không có truyền thụ, ngươi rốt cuộc là học thế đó sẽ?”

Ai?

Nghe được cái này loại giọng nói chuyện cùng phương thức, Triệu Ngọc nhất thời nhức đầu, đây là tình huống gì? Làm sao còn có người như vậy nói chuyện chứ ? Hơn nữa, người này thanh âm, thật giống như ở nơi nào đã nghe qua tựa như. . .

“Ha ha ha. . .” Tiếp theo, một cái nhu mì thanh âm đàn bà, lại từ bên trong gian phòng trang nhã bất ngờ vang lên, “Sư huynh a, thật cũng giả lúc giả cũng thật, vô vi có chỗ có còn vô! Thầy dạy chúng ta khắc trong tâm khảm vô thượng quy luật, chẳng lẽ ngươi đều quên sao? Nếu như ngay cả ngươi cũng không nhìn ra được, ta là thế nào đổi, vậy ngươi

cũng không phối hợp thành là sư phụ truyền nhân!”

A?

Tác dụng sợi lông à? Triệu Ngọc càng nghe càng không thoải mái, nơi này là tiệm cơm nhã gian, cũng đang ăn cơm đâu! Làm sao còn có người như vậy nói chuyện?

Cái này một nam một nữ, không sẽ là cái gì bệnh thần kinh chứ ? Bất quá. . . Nghe nữ nhân này thanh âm, thật giống như cũng có chút quen thuộc tựa như. . .

“Tốt! Sư muội!” Đàn ông lại bắt đầu giảo văn tước tự đất nói, “Nếu ngươi học được thầy cuối cùng ma thuật, vậy hãy nhanh mau đưa bí kíp giao ra đi, bằng không. . . Hừ hừ, đừng trách ta không nhớ tình xưa!”

“Ha ha ha. . .” Đàn bà vừa cười, “Mộng tưởng hảo huyền, thầy đã sớm biết ngươi tâm thuật bất chánh, cố ý giữ lại một tay! Ngươi đến bây giờ còn u mê không tỉnh, đây cũng là không nên trách ta. . .”

“Lão đại!” Ai ngờ, Triệu Ngọc đang nghe nghiêm cẩn, sau lưng nhưng bất thình lình vang lên Thôi Lệ Châu thanh âm, “ Này ! Làm gì vậy? Ngươi không phải là rửa tay sao?”

Hoắc. . .

Triệu Ngọc dọa cái này giật mình, thiếu chút nữa không từ trên xe lăn té xuống.

“Ngươi hôm nay cá rốt cuộc thế nào rồi?” Thôi Lệ Châu bất đắc dĩ đi tới xe lăn trước gót chân, “Ngươi là giận ta, hay là cùng vụ án so tài a? Ta không trêu chọc ngươi chứ ? Chẳng lẽ, ngươi bởi vì Vương Xán. . . Ghen. . .”

“Chửi thề một tiếng ! Cái gì ngổn ngang?” Triệu Ngọc cái này tức, nhưng lại không phát tác được, không thể làm gì khác hơn là giải thích, “Ta rơi tiền, giúp ta tìm một chút!”

“A? Rơi tiền?” Thôi Lệ Châu nghi ngờ, đứng ở cửa nhã gian hỏi, “Rớt bao nhiêu?”

Ai ngờ, Thôi Lệ Châu lời chưa dứt, nhã gian cửa bất ngờ bị người từ bên trong rộng mở!

Tệ hại. . .

Triệu Ngọc nhất thời cảm thấy không ổn, vội vàng đem tay dò được bên hông, chuẩn bị rút súng.

“A! Thế nào. . . Là ngươi! ?” Bên trong cửa toát ra một cái người không cao lắm đàn ông, nên đàn ông vừa thấy Thôi Lệ Châu đứng ở cửa, không kiềm được lùi lại hai bước.

“A?” Thôi Lệ Châu nhìn người nọ sau, cũng là thật sâu lấy làm kinh hãi.

Hả?

Tình huống gì?

Triệu Ngọc cũng là bối rối, không nghĩ tới, trong phòng đàn ông cùng Thôi Lệ Châu lại biết. . . Ai? Ai ai ai. . .

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc kinh ngạc lúc, Thôi Lệ Châu chợt từ bên cạnh trên bàn nhặt lên một chai bia, sau đó một cái bước dài liền vọt vào nhã gian. . .

Ba lạp!

Triệu Ngọc còn chưa kịp đem xe lăn đẩy tới cửa, liền bất ngờ nghe được nhã gian trung vang lên chai rượu đánh trúng đầu ba lạp thanh. . .

“A! Người điên. . . Người điên a. . .” Trong phòng đàn bà cũng là giọng kinh sợ gào thét, loạn thành một đoàn.

Thẳng đến lúc này, Triệu Ngọc rốt cục mới nhìn rõ ràng, chỉ thấy Thôi Lệ Châu quả nhiên dùng chai bia đem cái kia cá đầu của đàn ông cho mở ra, bia hoa hoa chảy đầy đất, đàn ông trên trán cũng là toát ra vết máu. . .

“Không. . . Không có sao. . . Không sao!” Ai ngờ, nam kia đầu bị khai, lại cũng không phản kích, mà là một mặt che mình đầu, một mặt lớn tiếng quát lên, “Thôi Lệ Châu, như thế nào? Thư thản chưa ? Không thoải mái, mở lại một cái, tiểu gia nếu là trứu chau mày. . . Hả. . . Ai?”

Đàn ông đang tức giận gầm to, nhưng chợt nhìn thấy Triệu Ngọc, hắn con mắt sáng lên, nhất thời hưng phấn chào hỏi: “Ai nha, đây không phải là triệu đại lãnh đạo sao? Làm sao có thể trùng hợp như vậy chứ ? Nơi này. . . Nơi này là Đồng Giang a? Ai? Ngươi chân, chân thế nào rồi?”

Nga. . .

Triệu Ngọc rốt cuộc nhận ra người này, lúc này mới lặng lẽ cây súng lục thả lại bao súng, trong miệng hô: “Mã Lão Đán, tại sao là ngươi?”

Nguyên lai, người đàn ông này không là người khác, chính là ban đầu Triệu Ngọc ở Tấn An gặp phải cái đó ngựa chinh Mã Lão Đán! Sau đó bởi vì cấp tốc vụ án giết người sự tình, ở Đào Hương chỗ viện dưỡng lão trung, Mã Lão Đán còn trong bất hạnh trúng đạn. . .

“Đúng vậy. . . Chuyện này nhưng là thật trùng hợp. . .” Mã Lão Đán vội vàng vỗ một cái đàn bà bên người, hô, “Xinh đẹp, ngươi còn ngớ ra làm gì? Nhận ra không? Vị này đã là ban đầu cứu chúng ta vị cảnh sát tiên

sinh kia a! Nếu không phải hắn, ngươi mới có thể có hôm nay sao?”

“Nga. . . Nga. . .” Đàn bà nhất thời nhớ lại, mau mau xông Triệu Ngọc cúi mình vái chào, “Nguyên lai là ngài a! Lần trước, nhưng là thật may mà ngài!”

Cái này. . .

Triệu Ngọc lúc này mới nhận ra, nguyên lai, người đàn bà này hắn cũng đã gặp, chính là Mã Lão Đán bạn gái, tên gọi là Tống Mỹ Lệ.

Nghĩ lúc đó, Triệu Ngọc đánh bậy đánh bạ đất từ một chiếc xe hơi thượng đã cứu không mảnh vải che thân Mã Lão Đán cùng Tống Mỹ Lệ, nhất là đang cho Tống Mỹ Lệ mở trói lúc, mình còn nhân cơ hội khai qua dầu. . .

“Quá tốt, triệu đại lãnh đạo là chúng ta quý nhân, mời cũng không mời được đâu!” Mã Lão Đán hào sảng cười to, “Nếu gặp, hôm nay ta làm chủ, chúng ta thật tốt ôn chuyện một chút, ha ha ha. . .”

Mã Lão Đán cởi mở cười to, giống như trên đầu chuyện gì cũng không có tựa như.

Thôi Lệ Châu tiện tay ném đi còn lại nửa kéo chai rượu, trên mặt vẫn là một bộ giận không kềm được bộ dáng. . .

Nga. . .

Triệu Ngọc lại biết, nghĩ lúc đó Mã Lão Đán cùng mình nói qua, hắn sáng sớm vừa ý qua đồng nhan cự nhũ Thôi Lệ Châu, muốn cần tiền bắt nàng lại, nhưng là không có sính. Có thể tưởng tượng được, tặc tâm không chết Mã Lão Đán hắn còn sử dụng qua chớ thủ đoạn bỉ ổi, cho nên, Thôi Lệ Châu vừa thấy mặt mới sẽ dùng chai rượu đập hắn!

Nhưng là. . . Như vậy tới một cái, hôm nay tràng này bản sao kỳ ngộ tựa hồ không có lý rồi chứ ? Chẳng lẽ chỉ là vì một cái bình rượu?

Nga. . .

Nghĩ như thế, Triệu Ngọc lại bất ngờ nhớ tới một chuyện, mình hôm nay khai quẻ văn chính là một cái "Cấn Ly" quẻ, "Ly" đại biểu bạn, xem ra. . . Tràng này kỳ ngộ, bất quá là một trận không bình thường vô tình gặp được. . .

Hả. . .

Ai ngờ, Triệu Ngọc suy nghĩ một chút, trong đầu nhưng chợt nhớ lại mới vừa rồi Mã Lão Đán cùng Tống Mỹ Lệ nói chuyện, bên trong nhà chỉ có hai người bọn họ, vậy bọn họ mới vừa nói những lời đó, cũng là ý gì?

"A. . . Anh hùng. . . Mời ngươi bồi ta truy đuổi mộng đẹp. . ."

Thời khắc mấu chốt, Triệu Ngọc điện thoại di động bỗng nhiên vang lên, điện thoại là Miêu Anh đánh tới.

Triệu Ngọc đang ngồi ở xe lăn trên, cũng không tốt né tránh, liền dứt khoát ngay trước mọi người mặt tiếp nghe điện thoại.

"Triệu Ngọc. . ." Trong điện thoại, Miêu Anh thanh âm tỏ ra lạ thường trấn định, "Ngươi có thể thật tốt dưỡng bệnh rồi, ác ma án đã kết thúc! Chúng ta từ Lang Hướng Dương nhà tìm tới chứng cớ xác thực, chứng minh Lang Hướng Dương chính là ác ma án —— hung thủ! ! !"

Chương 900: Đồng lõa hay là chân hung?

“Lưu nhiều máu như vậy, vội vàng thượng bệnh viện đi!” Tống Mỹ Lệ dùng khăn ướt lau chùi Mã Lão Đán đầu, “Còn uống rượu chứ! Chết chống đỡ cái gì?”

“Ho khan! Đây coi là cái gì?” Mã Lão Đán không để ý nói nhẹ, “Bị người khai gáo cũng không phải là một lần hai lần, không ngại chuyện! Uy!” Hắn lấy tay chỉ một cái Thôi Lệ Châu, mặt đầy phỉ khí nói nhẹ, “Thôi Lệ Châu a, ban đầu ta là cho ngươi sử dụng tới bán, nhưng là ngươi phải thừa nhận, cha ta đối ngươi cũng không tệ, ngươi cũng chưa ăn qua cái gì giảm nhiều! Hai ta trướng đã sớm xóa bỏ, hôm nay, nếu không phải nhìn ở đại lãnh đạo phân thượng, hừ!”

“Như thế nào?” Thôi Lệ Châu hướng Mã Lão Đán thụ một cái ngón giữa, “Có loại tới, nói cho ngươi, ta bây giờ nhưng là. . . Nhưng là. . . Hả. . .”

Thôi Lệ Châu vốn là muốn nói mình là đặc điều viên hoặc cảnh sát, nhưng mà giơ lên bàn tay sau, nhưng đột nhiên thấy được mình thiếu ngón út, nhất thời xúc con mắt buồn, gợi lên thương tâm chuyện cũ. . .

Mã Lão Đán tinh mắt, cũng là thấy được Thôi Lệ Châu ngón tay, nhất thời cũng không nói tiếng. . .

“Ngài khỏe, cho ngài thêm chút thang. . .” Lúc này, một cái tay cầm sắt hồ nhân viên phục vụ bỗng nhiên đứng ở cửa nhã gian, bởi vì Triệu

Ngọc chặn lại cửa, hắn không cách nào tiến vào.

“Thế nào rồi? Thế nào rồi?” Vương Xán cũng là nghe tin chạy tới, lại ngăn ở nhân viên phục vụ phía sau.

Triệu Ngọc tay phải cầm điện thoại, đầu tiên là quay đầu nhìn một chút hiện trường hỗn loạn, sau đó hướng Vương Xán ra dấu tay, ra lệnh: “Vào đi, đóng cửa lại! Không ta mệnh lệnh, không cho phép người nào đi vào!”

“Nga. . .” Vương Xán lập tức đẩy ra nhân viên phục vụ, đẩy Triệu Ngọc tiến vào nhã gian, sau đó đóng cửa lại.

Thôi Lệ Châu mặc dù còn ở vào thương thế cảm khái trong, nhưng là khi nhìn đến Triệu Ngọc nghiêm túc sau, vội vàng tắt nồi lẩu.

“Bắt đầu từ bây giờ. . . Cũng đem miệng cho ta nhắm lại! Bằng không, đừng trách ta Triệu Ngọc không nói tình nghĩa!” Triệu Ngọc lạnh như băng nói một câu, hiện trường lập tức rơi vào nghẹt thở vậy an tĩnh.

“Miêu Anh, tiếp tục đi!” Triệu Ngọc đưa điện thoại di động để ở bên tai, nói, “Ác ma án, Lang Hướng Dương thật sự là ác ma án hung thủ?”

A! ?

Nghe được Triệu Ngọc lời, Thôi Lệ Châu cùng Vương Xán toàn giật nảy mình, toàn bộ mộng ở tại chỗ.

Vì có thể để cho hai người bọn họ nghe rõ, Triệu Ngọc dứt khoát mở ra điện thoại di động chỗ nói.

“Không sai!” Trong điện thoại Miêu Anh nói, “Ta đã đem hiện trường video cùng vật chứng hình cho ngươi gởi qua! Sự tình tới. . . Quả thực có chút bất ngờ, bây giờ nói với ngươi một lần nữa quá trình đi!

“Chúng ta lấy được lệnh lục soát sau, liền tiến vào Lang Hướng Dương nhà, bắt đầu thu góp đầu mối. Đúng như ngươi nói như vậy, vì để tránh cho đưa tới hiểu lầm, chúng ta trước đó cùng hắn người nhà tiến hành liên lạc, hơn nữa khiêm tốn làm việc.

“Lang Hướng Dương vợ chồng không có con cái, hắn vợ chẳng những tuổi tác đã cao, hơn nữa được bệnh Alzheimer, cái gì đều không nhớ được!

“Lang Hướng Tiền đối đãi cái này vị chị dâu không tệ, cho nàng thuê một cái hộ công hai người vú em, chiếu cố ông lão thường ngày cuộc sống thường ngày. Cho nên, chúng ta lục soát cũng không gặp phải bất kỳ trở lực, rất nhanh liền đem Lang Hướng Dương khi còn sống di vật, toàn đều tra xét một lần, nhưng là cũng không tìm được có giá trị đồ.

“Nói thật ra, đến lúc đó, chúng ta đã không ôm hy vọng gì, chỉ có theo thông lệ chuyện công mà thôi!” Miêu Anh dị thường bình tĩnh nói, “Cho nên khi phía sau lục soát phòng ngầm dưới đất lúc, ta không có tham dự, đều là Nhiễm Đào phụ trách! Nhưng không nghĩ tới, phòng ngầm dưới đất lục soát đến đến gần hồi cuối lúc, Nhiễm Đào bỗng nhiên tìm tới một cái phủ đầy bụi hộp giấy.

“Chờ chúng ta mở nhìn một cái. . .” Nói đến chỗ này, Miêu Anh chợt dừng lại một chút, phảng phất là chở giọng, lúc này mới tiếp tục nói, “Bên trong để một tên ác ma mặt nạ, cái đó mặt nạ. . . Cùng ác ma án trung ác ma bức họa, còn có Trương Tỉnh Như vẽ cái đó hoàn toàn giống nhau! ! !”

A! ?

Nghe đến lời này, Triệu Ngọc đám người tất cả đều ngược lại hít một hơi khí lạnh! Ngay cả Mã Lão Đán cùng Tống Mỹ Lệ cũng là không rõ cho nên rung một chút!

“Chờ lát nữa, ngươi hay là nhìn xem hình đi! Chính mắt nhìn thấy lời, so với tưởng tượng còn kinh khủng hơn!” Miêu Anh tiếp tục nói, “Trừ ác ma mặt nạ ra, còn có mấy người màu đen quần áo cùng mấy túi đựng có hóa học thuốc men túi ny lon. Giám chứng khoa người lúc tới, hoài nghi thứ đó là phốt pho (P)!

“Phốt-pho nhiệt độ cháy cực thấp, bại lộ ở trên không khí dưới tình huống cực dễ cháy. Cho nên, người xem ở hiện trường thấy quỷ hỏa, rất có thể chính là phốt-pho bị cháy! Nếu như bên trong trộn một ít ngậm đồng hóa hợp vật, bốc cháy chính là lục quang!”

“Nga. . .” Triệu Ngọc suy nghĩ nói, “Nói như vậy, là chúng ta muốn phức tạp! Ác ma án gây án thủ pháp, nguyên lai chính là như vậy đơn giản! ?”

“ Đúng !” Miêu Anh nói, “Tất cả ác ma án tất cả đều phát sinh ở đêm khuya trong! Hung thủ đem người bị hại mê choáng váng sau mang tới án mạng hiện trường, sau đó bố trí xong kinh khủng ác ma hiện trường, chờ đợi người bị hại tự nhiên tỉnh lại. . .

“Chờ người bị hại tỉnh lại sau, hắn liền lập tức đốt quỷ hỏa, hiển lộ ra cực kỳ kinh khủng hình ảnh ác ma. . . Có thể tưởng tượng được, người bị hại mới vừa tỉnh lại, đầu óc phản ứng không kịp, bất ngờ thấy như vậy kinh người cảnh tượng, hắn tất nhiên sẽ lựa chọn hướng ngược lại chạy trốn!

“Mà người bị hại hướng ngược lại chính là những thứ kia cao ốc bỏ hoang ranh giới!” Triệu Ngọc kinh ngạc nói, “Tất cả người bị hại, đều là mình nhảy xuống! ! !”

“Đúng vậy!” Miêu Anh tiếp tra, “15 năm trước cảnh sát hình sự kỹ thuật không giống hôm nay như vậy phát đạt, da tiết tổ chức lấy ra kỹ thuật chưa thành thục, cũng không cách nào hữu hiệu kiểm tra người bị hại

khi còn sống là hay không bị hút vào thức hôn mê, còn có lân hỏa cháy lưu lại lấy ra cũng là không dễ làm được. . .

“Cảnh sát nhiều hơn phán đoán, chỉ có thể dựa hiện trường lưu lại dấu chân cùng dấu vết. Nhưng là. . . Hung thủ vừa vặn xảo diệu lợi dụng điểm này, hắn hắn là trước đó ở người bị hại chỗ bên trong khu vực, bỏ ra có thể lưu lại dấu chân hoặc dấu vết đất cát, cứ như vậy, để cho cảnh sát thấy thế nào, đều là người chết mình nhảy xuống, từ đó chỉ có thể lấy tự sát tới đem vụ án định tính!”

“Hô!” Triệu Ngọc nặng nề hô giọng, trầm giọng thở dài nói, “Không nghĩ tới, quấy nhiễu cảnh sát suốt 15 năm ác ma án, được gọi là ngũ đại huyền án một trong ác ma án, lại như vậy đơn giản. . .”

“Ác ma mặt nạ xuất hiện, cơ bản có thể nói rõ, Lang Hướng Dương chính là ác ma án hung thủ!” Miêu Anh lại nói, “Nhưng là. . . Chúng ta nhưng vẫn là không biết, Hàn Khoan ở vụ án này bên trong, rốt cuộc đóng vai một cái gì nhân vật? Còn có, Trương Tỉnh Như rốt cuộc có phải hay không bị hắn sát hại?”

“Cái này. . . Hắn không phải là rất khó chứ ?” Triệu Ngọc nói, “Chỉ phải thật tốt kiểm tra những thứ kia vật chứng, chân tướng là có thể ban ngày xuống! 15 năm trước, bọn họ cũng không biết có da tiết tổ chức lấy ra loại này thủ đoạn. Cho nên, nếu như có thể từ vật chứng trung lấy ra đến Hàn Khoan da tiết tổ chức, cái kia là được chứng minh Hàn Khoan giống vậy tham dự trong đó! Ngược lại, thì nói rõ hắn là trong sạch, chúng ta chỉ cần xử lý giết vợ án là được!”

“ Đúng, ta cũng nghĩ như vậy!” Miêu Anh nói, “Tất cả vật chứng đã giao cho Bắc Thiên bót cảnh sát kiểm nghiệm, hóa nghiệm kết quả rất nhanh là có thể đi ra!”

“Tốt. . .” Triệu Ngọc gật đầu nói, “Kết quả vừa ra tới, lập tức nói cho ta!”

“Tốt, hả. . .” Đáp ứng sau, Miêu Anh lại ừ mấy tiếng, tựa hồ còn có lời gì muốn nói, nhưng mà, Triệu Ngọc đợi mấy giây sau, nàng nhưng vẫn là cúp điện thoại.

Thật ra thì, mặc dù Miêu Anh không nói, nhưng Triệu Ngọc vẫn biết, Miêu Anh đang lo lắng cái gì. Mặc dù bọn họ từ Lang Hướng Dương nhà tìm tới quyết định tính chứng cớ, thậm chí có thể y theo này cho Lang Hướng Dương định tội.

Nhưng là, liên quan tới ác ma án phụ trợ tính chứng cớ, nhưng bây giờ là kém cường đạo ý. Bởi vì, nếu như Lang Hướng Dương thật chính là ác ma án hung thủ, như vậy hắn từ hắn trong di vật, lấy được nhiều hơn tương quan đầu mối mới đúng.

Hơn nữa, Triệu Ngọc đến bây giờ vẫn cảm thấy, Lang Hướng Dương người đặc thù cùng ác ma án hung thủ không quá phù hợp, không giống ban đầu bắt thi thể nữ không đầu án hung thủ Lý Phi lúc cảm giác vậy, cơ hồ một cái là có thể nhìn ra, Lý Phi chính là hung thủ!

Chẳng lẽ. . .

Tổng hợp trở lên mấy giờ sau, nào đó cảm giác bất tường ở Triệu Ngọc trong lòng nhiễm nhiễm dâng lên: Chẳng lẽ. . . Lang Hướng Dương bất quá là ác ma án hung thủ một cái đồng lõa, mà hung thủ thật sự ——khác có người khác! ?

Chương 901: Thật cũng giả lúc giả cũng thật

“Tổ trưởng, nếu như vậy. . .” Thôi Lệ Châu ngưng mi mà nói, “Chúng ta trước hết trở về bệnh viện rồi hãy nói!”

“Đúng vậy. . .” Vương Xán phụ họa nói, “Nếu đã tìm được hung thủ, vậy chúng ta cũng không cần phải nữa đi cướp án hiện trường chứ ?”

“Còn có. . .” Thôi Lệ Châu chỉ chỉ Mã Lão Đán cùng Tống Mỹ Lệ, “Hai người này đã nghe được chúng ta nói chuyện, cho nên không bằng trước giam lại tra hỏi một chút!”

“Ai? Ý gì a ngươi?” Tống Mỹ Lệ không phục nói, “Nghe các ngươi nói chuyện thế nào rồi? Không phải là cảnh sát phá án sao? Quản chúng ta thí chuyện? Đừng tưởng rằng cảnh sát thì ngon, hừ!”

“Uy uy. . .” Mã Lão Đán biết rõ Triệu Ngọc tính tình, vội vàng uống dừng lại Tống Mỹ Lệ, một mực cung kính giải thích, “Đại lãnh đạo a. . . Ngươi cũng không nên nghe Thôi Lệ Châu nói càn, hai chúng ta mới vừa rồi nhưng mà cái gì cũng không có nghe, coi như nghe một câu đôi câu, cũng nghe không hiểu a! Lần trước ở Tấn Bình, hai ta dù gì có một giao tình, ngài không nể mặt tăng cũng nể mặt phật, hay là chớ cùng anh em ta so đo đi! ?”

“A a. . .” Ai ngờ, ở nghiêm túc trầm mặc hơn mười phút sau, Triệu Ngọc lại mân mê khóe miệng cười, chỉ bất quá trong nụ cười kẹp theo rất nhiều nhiều ý vị phức tạp.

“Mã Lão Đán a, thật đúng là thật lâu không có gặp mặt, hôm nay thật đúng là đúng dịp a!” Triệu Ngọc chỉ chỉ hắn đầu, “Như thế nào? Có cần hay không lên trước bệnh viện đi xem một chút?”

“Không cần, không cần! Nơi nào lời trứ. . . Đầu có thể phá máu có thể chảy, tình nghĩa huynh đệ không thể ném, a a a. . .” Mã Lão Đán thấy Triệu Ngọc nhả, vội vàng hất ra Tống Mỹ Lệ tay, nắm lên một chai Lô Châu lão diếu liền cho Triệu Ngọc rót rượu.

“ Này, có bị bệnh không ngươi!” Thôi Lệ Châu đưa tay đem ly rượu đụng ngã, quát lên, “Không nhìn thấy tổ chúng ta trường mới vừa động hoàn giải phẩu sao? Kính rượu gì! ?”

“Được rồi, tiểu Thôi a. . . Không muốn khùng như vậy táo có được hay không?” Triệu Ngọc khoát tay một cái, sau đó đối Mã Lão Đán nói, “Lão đán a, đây là tình huống gì, các ngươi hai người lúc nào tới Diệu Danh? Tới nơi này làm gì?”

“Ho khan! Thế sự vô thường a thật là, nhắc tới. . .” Mã Lão Đán mình nhấp một hớp rượu trắng, sau đó ngồi vào cái ghế nói, “Từ Tấn Bình từ biệt, thật sự là cảm khái quá nhiều a. . . A a. . .”

Ở Triệu Ngọc tỏ ý hạ, Thôi Lệ Châu cùng Vương Xán giống vậy ngồi xuống ghế, hiện trường bầu không khí rốt cuộc hòa hoãn một ít.

“Xưởng thuốc vụ án giết người sau, cha ta còn đang ngồi tù, mặc dù không xử, nhưng nhất định là không ra được! Ta cái này con nhà giàu, cũng là khi đến cuối mà rồi!” Mã Lão Đán bi thảm nói nhẹ, “Cơ hồ là trong một đêm, cái gì cũng không có, hơn nữa còn thiếu đặt mông nợ. . . Cho nên, Tấn Bình là thế nào cũng không ở nổi nữa!

“Nhưng là đi. . . Có lúc, ai cũng không nói được cái kia phiến vân thải có mưa! Ai cũng không nghĩ ra, ta nhưng nhân họa đắc phúc. . . Tìm tới

ta sự nghiệp cùng hạnh phúc!” Vừa nói, hắn hàm tình mạch mạch đất nhìn một cái Tống Mỹ Lệ, ngọt ngào nói nhẹ, “Ta ban đầu và xinh đẹp chỉ là vui đùa một chút mà thôi, liền chơi như vậy mấy lần, kết quả, vừa vặn gặp phải lần trước Hợp Thắng tín dụng bắt cóc sự kiện! Hai chúng ta bị lột sạch bóng không hợp coi là, vẫn còn ở trước mặt mọi người lộ mặt. . .

“Triệu cảnh quan ngài là người trong cuộc, nhắc tới, hai ta thật tốt hơn hảo cảm tạ ngài mới đúng, không riêng gì ân cứu mạng, còn phải cảm tạ ngài cho hai ta ra ánh sáng cơ hội!”

Cái này. . .

Triệu Ngọc trán chảy mồ hôi. . .

“Ai! Đây cũng là số mạng a!” Mã Lão Đán tiếp tục nói, “Bây giờ nghĩ lại, thật nhớ ta có trước thấy chi minh tựa như! Ta lúc ấy còn thúi đẹp đất đối xinh đẹp nói, đừng xem bây giờ hai ta thật xấu hổ mất mặt, bảo đảm chuyển qua ngày qua nhân khí nổ tung! Nhất là nhà ta xinh đẹp cái này nhỏ vóc người, vậy tuyệt đối là thuần thiên nhiên không thêm chất bảo quản thi thể!”

Vừa nói, hắn hoạt bát cho Tống Mỹ Lệ đánh cá nháy mắt, Tống Mỹ Lệ thì thản thản nhiên trở về kính một cái hôn gió.

“Hắc! Ngươi đoán thế nào? Thật bị ta nói trúng! Chỉ cần ngươi chịu lấy được phải đi ra ngoài, bảo đảm liền có thu hoạch ngoài ý muốn. . .” Mã Lão Đán bao quát Tống Mỹ Lệ bả vai, “Thứ hai ngày liền có thật nhiều công ty quảng cáo, điện ảnh và truyền hình công ty cho nàng gọi điện thoại, cướp nói hợp đồng đâu!

“Chờ ta lại xuất viện lúc, xinh đẹp đều đã đỏ có phải hay không rồi! Cho nên, ta nhìn một cái cái tình huống này, liền vội vàng ôm chân phật, đổi nghề làm nàng kinh tế người! Hắc hắc, không nghĩ tới sao, chúng ta xinh

đẹp bây giờ nhưng là càng ngày càng lợi hại, đã vỗ mấy bộ chủ lưu lưới kịch cũng!

“Lần này tới Diệu Danh, chính là chạy tới thử sức! Hải Đô bên kia mới xây cá điện ảnh và truyền hình thành, ngày mai chúng ta quá khứ thử sức, hơn nữa. . .” Mã Lão Đán chỉ trên bàn một xấp văn cảo nói, “Chúng ta xinh đẹp thử diễn nhưng là nữ số một đâu!”

Nga. . .

Triệu Ngọc âm thầm suy tính một chút, cái này mới rốt cuộc minh bạch, mới vừa rồi bên trong nhà cái kia lần không bình thường đối thoại là có ý gì! Tình cảm, là hai người này đối lời kịch đâu!

Chuyện này nháo. . .

“Không đơn giản a, kẻ gian công tử đổi nghề khi người mối lái?” Thôi Lệ Châu lạnh lùng châm chọc nói, “Các ngươi phách, sẽ không cũng là cái loại đó mang màu sắc phim chứ ?”

“Ai? Nói thế nào chứ ngươi? Ta nhịn ngươi rất lâu rồi, ngươi nhìn đem chúng ta lão đán đầu đập. . .” Tống Mỹ Lệ nóng nảy mắt, đứng lên vừa muốn xông lại cùng Thôi Lệ Châu liều mạng.

“Thôi Lệ Châu, nói ra hù chết ngươi!” Mã Lão Đán một mặt kéo Tống Mỹ Lệ, một mặt chỉ trên bàn tài liệu nói, “《Nữ Ma Thuật Sư》 nghe nói qua không? Đại đạo diễn A Phong tác phẩm, hai trăm triệu đại chế tác đâu! Chúng ta xinh đẹp đồ trang sức diễn chính là nữ số một, nữ số một a! Đúng rồi, biết. . . Nam số một là ai không? Nói ra hù chết ngươi a. . .”

Nữ Ma Thuật Sư. . .

Nga. . .

Triệu Ngọc càng biết, không trách mới vừa rồi lời kịch bên trong, nhiều lần nhắc tới biến ma thuật đâu!

Nhưng là. . . Nếu nói như vậy, vậy hôm nay bản sao kỳ ngộ lại là ý gì chứ ? Hắn. . . Không chỉ là để cho mình gặp phải Mã Lão Đán mà thôi chứ ?

Hồi tưởng bản sao kỳ ngộ mới vừa bắt đầu lúc, hai người bọn họ một mực ở nơi đó đối từ tới, không có xảy ra chớ bất ngờ. . .

Cái kia. . .

Trong lúc nhất thời, Triệu Ngọc tựa hồ là nghĩ tới điều gì, nhưng lại không nghĩ tới chút thượng. Bởi vì làm ác ma án duyên cớ, hắn bây giờ trong đầu một đoàn hỗn độn, suy nghĩ phân tạp.

Mặc dù ác ma án nơi đó truyền đến đột phá tính tiến triển, nhưng hắn vẫn cảm thấy, vụ án cũng không có lúc này kết thúc! Ở ác ma án trong, tất nhiên còn có những thứ khác ẩn tình tồn tại. . .

Ai. . .

Triệu Ngọc nhắm mắt lại, lại đem chuyện lúc trước nhanh chóng loại bỏ một lần, lúc này mới cảm giác thoáng bình hòa một ít.

Đúng vậy!

Chuyện cho tới bây giờ, làm gấp là không hữu dụng, phải chờ đến kiểm nghiệm kết quả sau, làm tiếp định mới đúng!

Cho nên. . .

Triệu Ngọc nhìn một chút trước mắt, nói: “Được rồi, nếu như vậy, tương

thỉnh không bằng vô tình gặp được, Trung quốc lớn như vậy, chúng ta có thể ở chỗ này gặp lại cũng là một loại duyên phận, uống rượu không được, vậy thì một khối ăn một bữa cơm, tán gẫu một chút đi! Dù sao ta cũng đói!"

"Ha ha ha. . . Vậy quá tốt!" Mã Lão Đán tự nhiên vui mừng, vội vàng thu thập bàn, cho mọi người bưng trà rót nước.

Vương Xán thấy vậy, cũng chỉ tốt ra ngoài tìm nhân viên phục vụ, đem mình bên kia chọn món ăn triệt tiêu, tất cả đều hợp ở một nơi. Mặc dù Thôi Lệ Châu lão đại không vui, nhưng nàng không dám không vâng lời Triệu Ngọc ý, không thể làm gì khác hơn là không tình nguyện ngồi xuống.

Tiếp theo, Vương Xán còn từ tiệm cơm tìm tới cấp cứu túi xách, giúp Mã Lão Đán xử lý một chút vết thương trên đầu. Khá tốt, mặc dù bị chai rượu bể đầu, nhưng là không có tạo thành quá lớn làm bị thương, chỉ cần khử độc cầm máu là được, không cần khe hở kim.

Không bao lâu, thịt ngon thức ăn ngon tất cả đều dọn lên bàn, năm người liền tạm thời bính trừ hiềm khích lúc trước, quên phiền não, khoái trá hưởng dùng.

Mã Lão Đán là một cái không ở yên miệng người, hắn cũng không lo trên đầu bị thương, tiếp tục khai chân Mã Lực thần lừa gạt hồ khản. Nói hắn làm người mối lái sau gặp cái gì chuyện mới mẽ, cùng với Tống Mỹ Lệ quay phim lúc xem qua những tên tinh loại. . .

Bất quá, đừng xem Mã Lão Đán như vậy có thể lời nói không căn cứ, nhưng hắn đầu óc nhưng là rất nhiều, bất kể nói thế nào, hắn nhưng chưa bao giờ nói cùng vụ án có liên quan đề, thậm chí ngay cả Triệu Ngọc vết thương ở chân, cũng một câu cũng không hỏi bậy.

Thật ra thì, bỏ ra những thứ khác thành phần không nói, Triệu Ngọc đối

cái này Mã Lão Đán ấn tượng, hay là rất không tệ! Xấu thuộc về xấu, lại cũng không phải là đại gian đại ác, dầu đầu trợt não, nhưng không mất bản sắc! Hơn nữa, lần trước đang cấp tốc vụ án giết người trung, hắn cũng đích xác giúp mình bận rộn, hơn nữa còn thiếu chút nữa đem tánh mạng phụ vào.

Nếu không phải mình dùng thuốc cầm máu cứu hắn, sợ rằng hắn ban đầu rất khó thật qua cái kia một kiếp.

Vì vậy, Triệu Ngọc đối Mã Lão Đán lai lịch hay là không nghi ngờ chút nào. Như vậy xem ra, bản sao kỳ ngộ mục đích, có thể cũng không phải là chỉ thị với cái này hai người, mà là, những thứ khác cái gì. . .

Giống như ban đầu đảo Vĩnh Tiến hải đăng như vậy, thật ra thì kỳ ngộ mục đích chỉ là muốn Triệu Ngọc chú ý tới hải đăng mà thôi, cũng không phải là thật xảy ra chuyện gì.

Như vậy. . .

Hôm nay chứ ?

Triệu Ngọc cố gắng nhớ lại một chút, rất nhanh nhớ tới, khi bản sao kỳ ngộ mới vừa xảy ra lúc, Mã Lão Đán cùng Tống Mỹ Lệ đang đối từ nhi. . . Lúc ấy, Tống Mỹ Lệ thật giống như nhắc tới một câu gì lời, đưa tới mình chú ý.

Thật cũng giả lúc giả cũng thật. . .

Đối, chính là câu này!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc hướng Mã Lão Đán yêu cầu một chút vở kịch, quả nhiên ở một cái hiển hách vị trí, thấy được “Thật cũng giả lúc giả cũng thật, vô vi có chỗ có còn vô” cái này đôi câu.

Nga. . .

Chẳng lẽ. . . Hai câu này mới là hệ thống chân chính muốn để cho ta chú ý đồ?

Chương 902: Kỳ quặc kết quả kiểm tra

“Thật cũng giả lúc giả cũng thật, vô vi có chỗ có còn vô.”

Ở từ biệt Mã Lão Đán hai người, trở lại bệnh viện sau, Triệu Ngọc liền đem hai câu này viết ở bảng trắng trống không chỗ.

Trên đường, hắn còn đặc biệt lên internet điều tra, hai câu này xuất từ Tào Tuyết Cần tay, ý cũng là vô cùng đơn giản, chính là hình dung khi ngươi đem thứ chân thật làm hư ảo lúc, như vậy hư ảo đồ thường thường so với thứ chân thật, càng chân thực!

Tại sao vậy chứ?

Triệu Ngọc nghiêm túc nhìn bảng trắng, trong lòng suy nghĩ, hai câu này sẽ là bản sao kỳ ngộ trung nhắc nhở sao? Không biết là mình tự mình đa tình chứ ?

Nhưng là, bất kể nghĩ như thế nào, hắn nhưng luôn cảm thấy hai câu này, cùng trước mắt ác ma án vô cùng thích hợp. Ác ma án chẳng những khó bề phân biệt, hơn nữa tràn đầy hư ảo, thật thật giả giả, làm cho không người nào có thể phân biệt rõ chân tướng. . .

“Hả. . . Không tệ. . .” Lúc này, Thôi Lệ Châu từ phòng vệ sinh rửa tay đi ra, đối Triệu Ngọc nói, “Không nghĩ tới, cái này xuyên thịt dê thật đúng là rất tốt ăn, chỉ sợ là ta ăn rồi chính tông nhất một nhà!”

Vừa nói, tiểu nha đầu còn ợ một cái. . .

“Hả. . . Ngày hôm nay ngươi muốn tỉnh lại một chút!” Triệu Ngọc thấy Thôi Lệ Châu, lập tức sừng sộ lên để giáo huấn nói, “Làm sao có thể sao mở chai rượu liền cho người ta khai gáo chứ ? Ngươi là đặc điều viên, cái này phải thật đem người đánh hư, nói thế nào thay mặt? Ngươi cũng đừng quên, ngươi bây giờ đang đang khảo sát kỳ, ta chỉ cần ở trong báo cáo một viết, ngươi liền không bao giờ siêu sinh biết không?”

“Hả. . . Ta biết, biết rồi lão đại. . . Nhưng là. . .” Thôi Lệ Châu cắn môi, khiếp khiếp giải thích, “Ngươi không biết, cái kia người năm đó có nhiều vô sỉ, hắn tối ta nhiều tiền như vậy, còn muốn dùng ta tiền tới mua ta. . . Ai! Không nói. . .”

“Ta biết các ngươi trước kia từng có ân oán bất hòa, nhưng là, chỉ cần không phải giết cha thù đoạt vợ mối hận, ngươi lại không thể như vậy làm bậy!” Triệu Ngọc dạy dỗ, “Lại nói, chính là thật có giết cha thù, cái kia cũng hắn đem hắn bắt lại ngồi tù sao! Tiểu Thôi a, nếu như Mã Lão Đán có tội, Tấn Bình cảnh sát là không thể nào để hắn tiêu dao ngoài vòng pháp luật, cho nên. . .”

“Ta biết rồi lão đại, mặc dù tổn thất ít tiền, nhưng ít ra không có thiệt hại chớ! Ngươi yên tâm đi, ta sau này tuyệt sẽ không như vậy hành động theo cảm tình!” Thôi Lệ Châu mặt lộ xấu hổ nói xong, vừa thần bí đất thêm một câu, “Ta bây giờ chỉ có một việc không hiểu rõ. . .”

“Nga? Chuyện gì?” Triệu Ngọc tò mò.

“Ta nghe Tăng Khả nói, ngươi ở lẩu gà tiệm đánh ngươi cha vợ!” Thôi Lệ Châu cười đểu hỏi, “Ta không biết, ngươi nói hay là ta nói phải rõ ràng mạch lạc, nhưng tại sao không quản được mình chứ ?”

“Mẹ ta ơi. . .” Triệu Ngọc nhất thời phùng mang trợn mắt, “Tiểu nha đầu, ngươi có phải hay không hoạt nị oai?”

“Hắc hắc hắc. . . Đùa thôi. . .” Thôi Lệ Châu vội vàng nói xin lỗi, cho

Triệu Ngọc xoa vai bóp lưng, “Được rồi, lão đại! Ta biết rồi, sau này nhất định phải làm một cái chính trực người! Giống như ngươi như vậy chính trực, xong chưa?”

Thấy giả bộ ngu bán manh tiểu nha đầu, Triệu Ngọc cũng là có chút dở khóc dở cười, tranh thủ thời gian để cho nàng dùng sức. . .

Giờ phút này đã là buổi tối 9 điểm một khắc, thầy thuốc mới vừa cho Triệu Ngọc đổi xong thuốc, không biết là thuốc ngưng đau dược liệu đã qua, hay là hôm nay đi ra ngoài dùng sức quá mạnh, Triệu Ngọc cảm giác bó thạch cao mắt cá chân bắt đầu mơ hồ đau, khó chịu dị thường.

“Đây là cái gì? Thật cũng giả lúc giả cũng thật?” Thôi Lệ Châu thấy được trên bảng trắng câu, tò mò hỏi, “Lão đại, cái này là ý gì? Chẳng lẽ. . . Ngươi cảm giác ác ma án còn có thể mạo xảy ra cái gì yêu con bướm tới sao? Hắc hắc, ngươi có phải hay không, đối vị kia bạo lực bạn gái không quá yên tâm a!”

“Không phải là!” Triệu Ngọc dụng tâm nói, “Chúng ta trước hiểu qua Lang Hướng Dương làm người, không có một người nói hắn có vấn đề tâm lý! Cũng không có ở nhà hắn tìm được phụ trợ tính chứng cớ. Cho nên, ta cảm giác ác ma sáo trang, tới có chút đột ngột!”

“Ác ma sáo trang. . . Hả. . . Vấn đề tâm lý?” Thôi Lệ Châu hỏi, “Tại sao, hung thủ nhất định phải có vấn đề tâm lý chứ ?”

“Mặc vào ác ma quần áo, đeo lên ác ma mặt nạ, trong vòng thời gian ngắn giết chết cùng mình không có chút quan hệ nào 9 người, hả. . . Có thể là 10 cá, cũng có thể nhiều hơn!” Triệu Ngọc thở dài nói, “Cho nên, tên hung thủ này tất nhiên đã tâm lý mất thăng bằng! Tất nhiên sẽ có nghiêm trọng vấn đề tâm lý!

“Ta trước kia làm qua như vậy nhiều vụ án, chặt tay án Lý Đan, ngân hàng tồn thi Cầu Tân Dương, nữa càng về sau thi thể nữ không đầu án

Lý Phi. . . Những người này không một không phải là tâm lý mất thăng bằng người, bọn họ lâm vào một loại chấp niệm trong, lúc này mới phạm vào những ngày đó đại vụ án!

“Nhưng là, Lang Hướng Dương. . . Thật không giống a!”

“Lang Hướng Dương đã chết, chúng ta đối hắn cũng không biết, muốn vạn nhất. . . Hắn có đồng thời nhân cách chứ ?” Thôi Lệ Châu nói, “Ngay trước người mặt, hắn là một hiền lành thầy, mà ngấm ngầm nhưng là một kinh khủng ác ma?”

“Cái kia cũng phải có dấu vết có thể tra mới đúng, giống như Hàn Khoan như vậy, ít nhất hắn còn vẽ qua những thứ kia u ám vẽ. . . Chặc chặc. . .”

Đang Triệu Ngọc quay đầu suy tư lúc, điện thoại vang lên. Lần này, là Tăng Khả đánh tới.

Triệu Ngọc sớm đang chờ cú điện thoại này, vội vàng nhận nghe.

“Tổ trưởng!” Tăng Khả thanh âm phát trầm, tựa hồ hắn sắp nói ra, cũng không phải là cái gì chuyện vui, “Ác ma mặt nạ còn có quần áo tất cả đều là thủ công chế tạo, trên thị trường không có sản xuất. Hơn nữa, ác ma mặt nạ hình ảnh cùng tây phương truyền thống hình ảnh ác ma có chút ra vào, chắc cũng là tự nghĩ ra!”

“Nói cách khác, ác ma mặt gồm có duy nhất tính!” Triệu Ngọc thật nhanh nghĩ đến, “Nói cách khác, Trương Tỉnh Như vẽ xuống cái kia tên ác ma hình vẽ, tuyệt đối cùng ác ma án có liên quan!”

“Hả. . . Hắn. . . Hắn là! Nhưng là hóa nghiệm kết quả. . . Hả. . .” Tăng Khả do dự nói, “Cả món ác ma sáo trang thượng, không có nói vào tay bất kỳ hữu hiệu chỉ tay cùng da tiết tổ chức! Không có Lang Hướng Dương, cũng không có Hàn Khoan, ai cũng không có, quá sạch sẻ!”

“Cái gì! ?” Triệu Ngọc bỗng dưng ngây ngẩn, “Cái gì cũng chưa ? Tại sao có thể như vậy?”

“Đúng vậy. . .” Thôi Lệ Châu cũng là chán nản lắc đầu nói, “Ta còn tưởng rằng tối nay là có thể kết án đâu! Nhưng bây giờ nhìn lại, ngay cả Lang Hướng Dương cũng không cách nào định tội rồi chứ ? Cái rương chỉ là đặt ở nhà hắn phòng ngầm dưới đất mà thôi, lại không thể chứng minh hắn từng động tới cái kia cái rương, xuyên qua bên trong quần áo. . . Cái này. . .”

“Đúng vậy!” Tăng Khả nói, “Miêu tỷ nàng cũng buồn rầu không được, cho nên mới để cho ta cho ngài gọi điện thoại!”

“Cái kia cái rương. . .” Triệu Ngọc suy nghĩ hỏi, “Ở Lang Hướng Dương nhà phòng ngầm dưới đất thả bao lâu?”

“Hả. . . Ta cùng Nhiễm Đào lục soát lúc, không riêng gì cái rương này, nhà hắn phòng ngầm dưới đất cũng thời gian rất lâu không có động tới rồi, khắp nơi đều là thật dầy bụi đất!” Tăng Khả trả lời, “Lão thái thái cuộc sống cuộc sống thường ngày cũng phải dùng người chiếu cố, ai sẽ cho hắn dọn dẹp phòng ngầm dưới đất chứ ? Ta cảm thấy, ít nhất hắn ở lão thái thái bị bệnh sau, liền nữa không có động tới rồi chứ ?”

“Nếu như cái rương không người động tới. . .” Triệu Ngọc cau mày nói, “Như vậy theo đạo lý nói, bên trong rương đồ, là cũng có thể lấy ra đã có hiệu chứng cớ chứ ?”

“Đúng vậy! Chứng giám chứng khoa đem tất cả vật chứng tra xét nhiều lần, không có có giá trị đồ cũng không tìm được!” Tăng Khả nói, “Thật là kỳ quái! Nhiều năm như vậy trước kia, Lang Hướng Dương không thể nào biết da tiết tổ chức chuyện, coi như thanh tẩy qua, cũng không khả năng làm như vậy tịnh!”

“Tăng Khả. . .” Triệu Ngọc thở dài, lại hỏi, “Phòng ngầm dưới đất phái người phong tỏa không?”

“Đánh phong điều, nhưng là không người trông chừng!” Tăng Khả trả lời.

“Không được!” Triệu Ngọc vội vàng mệnh lệnh, “Lập tức phái người quá khứ 24 giờ trực, không được sai lầm!”

“A? Trông chừng phòng ngầm dưới đất?” Tăng Khả bất ngờ, “Chẳng lẽ. . . Nơi đó còn có khác biệt đồ? Nhưng là phát hiện ác ma sáo trang sau, chúng ta thật đã tất cả đều lục soát qua!”

“Không phải là còn có đồ, mà là. . .” Triệu Ngọc suy nghĩ một chút, nói, “Ta bây giờ liền cho Cao Phát Tài gọi điện thoại, phái cá chuyên nghiệp hơn đoàn đội quá khứ! Điều đặc biệt này nhưng là ác ma án, nhất định phải lấy cao nhất cách thức đối đãi!”

“Nga. . . Tốt, tốt! Ta vậy thì đi làm!” Vừa nghe nói Cao Phát Tài đoàn đội muốn tới, Tăng Khả lập tức nhớ lại cái kia vị mỹ nữ học sinh Trương Bồi Bồi, nhất thời hưng phấn cúp điện thoại.

“Không có nói vào tay hữu hiệu chứng cớ. . .” Triệu Ngọc thì chân mày nhíu chặc, dùng sức suy tính, “Tại sao. . . Sẽ làm như vậy tịnh chứ ?”

Đang khi nói chuyện, hắn không khỏi ngẩng đầu lại thấy được câu kia viết ở trên bảng trắng lời: “Thật cũng giả lúc giả cũng thật, vô vi có chỗ có còn vô. . .”

Mặc dù ác ma sáo trang thượng không có nói vào tay hữu hiệu chứng cớ, nhưng Triệu Ngọc nhưng đột nhiên cảm giác được, hắn đã ly cái đó không biết câu trả lời rất gần!

“Triệu tổ trưởng. . .” Lúc này, Vương Xán từ ngoài cửa cầm một chồng

văn kiện tới, “Hả. . . Làm phiền ngài một chút, nơi này có liên quan tới Khương Khoa án văn kiện, cần ngài ký tên chữ! Ta nghe tỉnh cục lãnh đạo nói, nhất định phải cho ngài và ngài tổ điều tra đặc biệt tiến hành khen ngợi cùng chất liệu phần thưởng!”

“Nga? Có thưởng kim sao?” Thôi Lệ Châu vui cười Nhan Khai, “Quá tốt, rốt cuộc có tiền, tiểu Vương. . . Ta đại khái kỳ có thể phân bao nhiêu a?”

“Vương Xán!” Ai ngờ, Triệu Ngọc nhưng đột nhiên cắt đứt Thôi Lệ Châu, quay lại đối Vương Xán nói, “Ngươi bây giờ lập tức đặt hai tấm đi Bắc Thiên vé phi cơ, tối nay liền đi, càng nhanh càng tốt! Chuyện cho tới bây giờ, chúng ta ở lại Diệu Danh đã không có bất cứ ý nghĩa gì rồi. . .”

Chương 903: Ác ma sáo trang

“Như thế nào? Thư không thoải mái?”

Phi cơ buồng hạng nhất trong, Thôi Lệ Châu dùng khung chứa hành lý đem Triệu Ngọc bó thạch cao chân phải đệm cao, như vậy Triệu Ngọc liền không cần lo lắng chân sẽ đụng phải trên đất.

“Tạm được thôi. . . Ai! Thật là quá không có phương tiện rồi!” Triệu Ngọc dùng sức chống đở thân thể một chút, đem ghế ngồi điều chỉnh đến rồi thoải mái nhất trạng thái.

“Hả. . . Ta tới hôm nay mới hiểu được, các ngươi làm cảnh sát thật đúng là không dễ dàng!” Thôi Lệ Châu giúp Triệu Ngọc sửa quần áo ngay ngắn, nói, “Ta trước kia tổng cho là kiền ăn trộm là trên đời này cực khổ nhất sự tình, không nghĩ tới, các ngươi bắt kẻ gian cực khổ hơn đâu! Lão đại, ta thật thật bội phục ngươi nghị lực! Nếu để cho ta đi thăm dò ác ma án lời, sợ rằng ta bây giờ đã sớm hỏng mất!”

Ngay tại hai người trong lúc nói chuyện, có tiếp viên hàng không qua để nhắc nhở, kêu Thôi Lệ Châu làm nhanh lên tốt chỗ ngồi, phi cơ lập tức phải cất cánh.

Triệu Ngọc nghiêng đầu qua nhìn một chút ngoài cửa sổ, chỉ cảm thấy bên ngoài một mảnh đen nhánh giống như đã từng quen biết, cảm giác kia, giống như mình vừa mới tới Diệu Danh vậy.

“Lão đại, ta để lại Vương Xán phương thức liên lạc. . .” Thôi Lệ Châu nói, “Nếu là Diệu Danh bên này có động tĩnh gì, hắn sẽ trước tiên nói

cho chúng ta!”

“Hả. . .” Triệu Ngọc gật đầu giữa, con mắt còn đang nhìn ngoài cửa sổ.

“Vương Xán dáng dấp nhưng là thật là đẹp trai, đáng tiếc a, người ta đã có bạn gái! Ai? Lão đại, lão đại. . .” Thôi Lệ Châu sống động nói, “Ngươi nói, chúng ta cái này tứ hải phiêu bạc không có chỗ ở cố định, ta muốn là tìm được đối tượng, chẳng phải cũng phải lưỡng địa ở riêng?”

Triệu Ngọc trong đầu còn đang suy nghĩ vụ án, căn bản nghe không vào Thôi Lệ Châu lời.

Không bao lâu, phi cơ liền bay đến trong không trung, xu hướng vững vàng.

Triệu Ngọc buồn ngủ hoàn toàn không có, không thể làm gì khác hơn là mở mình điện thoại di động, lại đem Miêu Anh gởi cho hắn hiện trường video nhìn một lần.

Trong video, có thể thấy rõ, ở Lang Hướng Dương nhà phòng ngầm dưới đất tìm được ác ma sáo trang lúc tình huống. Đúng như Miêu Anh nói như vậy, trong rương thịnh phóng ác ma hình cái đầu tương đối khoa trương, nhìn qua dị thường kinh người. Có thể tưởng tượng được, nếu như là ở một cái đêm khuya tối thui, bên cạnh lại đốt xám ngắt ánh sáng quỷ hỏa, hắn là như thế nào một loại kinh khủng tình hình. . .

Khó trách. . . Những thứ kia người bị hại tất cả đều biết bị buộc nhảy lầu!

Hô. . .

Triệu Ngọc cố gắng tập trung một chút tinh thần, xuyên thấu qua cái đó kinh khủng ác ma mặt nạ, hắn tựa hồ có thể thấy ban đầu ác ma án hiện trường, thấy người bị hại như thế nào hoảng sợ thất thố, thấy hung thủ là

như thế nào chí đắc ý mãn. . .

Toàn bộ trong quá trình. . . Tựa hồ cũng không phải là chỉ là vì dọa người hoặc giết người như vậy đơn giản, hiện trường tựa hồ còn có một loại thần bí nghi thức cảm!

Đúng vậy. . .

Triệu Ngọc khó khăn nghĩ đến: Ác ma án, thật chẳng lẽ chính là một cái có tổ chức nhóm người mắc phải? Lang Hướng Dương chẳng qua là trong đó một cái đồng lõa? Còn có. . . Hả. . . Hàn Khoan. . .

Ai?

Triệu Ngọc chợt nghĩ đến, có thể hay không, Hàn Khoan cùng Lang Hướng Dương có một rương ác ma sáo trang, mà Hàn Khoan vợ Trương Tỉnh Như vô tình thấy được Hàn Khoan ác ma sáo trang. . . Cho nên, mới sẽ trên giấy vẽ xuống ác ma bức họa, mới sẽ đến trên nết lục soát ác ma án tin tức?

Biết sao?

Trương Tỉnh Như ở địa khu Bắc Thiên đi học, đối với ác ma án mà nói, hẳn so với người khác càng nhạy cảm. . .

Hàn Khoan phát hiện vợ đang đang lặng lẽ điều tra mình, đối mình sinh ra hoài nghi, hẳn lo lắng giấy trong không gánh nổi lửa, cho nên liền nhẫn tâm đất tới rồi một cái tiên hạ thủ vi cường! ?

Nếu là cái này suy luận thành lập, như vậy khởi không nói rõ, Lang Hướng Dương cùng Hàn Khoan hẳn là một nhóm? Vụ án. . . Là hai người bọn họ chung nhau làm, hay là. . . Một cái khổng lồ mà thần bí ác ma tổ chức! ?

Hả. . .

Vân vân. . .

Triệu Ngọc bỗng dưng nghĩ đến một chút, ác ma sáo trang xuất hiện, tựa hồ không quá đúng mà.

Tại sao ác ma sáo trang thượng chứng cớ gì cũng không có để lại? Theo lý thuyết, nhiều năm như vậy trước tội phạm, hắn không biết cảnh sát có thể còn có thể thông qua lấy ra da tiết tổ chức tới giám định chứng cớ công nghệ cao thủ đoạn, hắn không cái gì cũng không giữ được!

Như vậy sạch sẻ ác ma sáo trang, rốt cuộc nói rõ cái gì?

Món đồ này, rốt cuộc có phải hay không Lang Hướng Dương lưu lại? Nếu như không phải là, có phải hay không là người khác đặt ở nhà hắn phòng ngầm dưới đất, giá họa cho hắn?

Còn có, ban đầu Lang Hướng Dương đi như vậy đột nhiên, nếu như hắn chính là ác ma hung thủ, hắn tất nhiên không kịp tiêu hủy mình chứng cớ, nhưng trong hiện thật, trừ ác ma sáo trang ra, những thứ khác cũng không tìm được gì.

Như vậy. . . Là sau đó có người giúp hắn dọn dẹp qua?

Hay là. . . Lang hướng ** vốn cũng không phải là cái gì hung thủ?

Chặc chặc. . .

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc chợt cảm thấy đầu óc bất tỉnh trướng, lại cùng ngày hôm qua mới vừa đánh nhau với thuật lúc tình trạng không sai biệt lắm. Hắn cảm giác mình lâm vào một cái bình cổ trong, không cách nào lại đem vụ án đi về trước đẩy tới. . .

Đến trước mắt mới ngưng, đây là Triệu Ngọc điều tra phá án quá nhất dài đăng đẵng, gian nan nhất cùng nhau vụ án. Dĩ nhiên, không thể chuẩn xác xưng là một vụ án, bởi vì ở chỗ này trước, hắn trước trải qua vụ án giết người dựa theo sách, Hàn Khoan giết vợ án cùng với ở Diệu Danh xảy ra Khương Khoa cướp bóc đại án.

Hơn nữa mình động một cái giải phẩu, lâu dài cao áp tình trạng khẩn trương, đã để cho Triệu Ngọc cả người đều mỏi mệt, tâm lực quá mệt mỏi. Nhưng mà, vụ án tra tới hôm nay, nhưng vẫn không cách nào lấy được quyết định tính thắng lợi, cái này không thể nghi ngờ để cho Triệu Ngọc âm thầm nổi lên tâm hỏa.

Trở về nghĩ lúc đó điều tra phá án thi thể nữ không đầu án lúc, mình cũng đã cảm giác được mau muốn qua đời! Nhưng không nghĩ tới lần này ác ma án, có thể so với thi thể nữ không đầu án còn phải gian nan. . .

Ngay tại Triệu Ngọc vì vụ án nhức đầu lúc, liên lạc quan cho hắn phát tới đóng kín một cái điện tử điện thơ, cái kia điện thơ không phải là cái khác, chính là liên quan tới Hàn Khoan tham dự ác ma án điều tra chính thức lệnh câu lưu, quyển kinh thượng cấp nghiên cứu phê chuẩn, từ ngay hôm đó khởi, tạm giam Hàn Khoan 7 ngày, mạng kỳ trợ giúp cảnh sát điều tra.

Hô. . .

7 Trời. . .

Khá tốt. . . Ít nhất còn có 7 Trời. . .

Triệu Ngọc một mặt cho Trần Đạc thơ hồi âm, một mặt đem lệnh câu lưu gởi cho cho Ngô Tú Mẫn, để cho nàng cùng hoàng kim cảnh sát liên lạc, đi làm công việc tương quan.

Tin tức mới vừa phát ra, Triệu Ngọc lại nhận được Cao Phát Tài nhân

viên nghiệm xác nhắn lại, nói hắn tự mình đang ở nước ngoài giảng bài, tạm thời không thể tự mình trợ giúp ác ma án điều tra công việc, thỉnh cầu Triệu Ngọc tha thứ. Bất quá, hắn sẽ đem mình tốt nhất đoàn đội tất cả đều phái đến Bắc Thiên, hơn nữa do hắn hộp điều khiển từ xa chỉ huy, bảo đảm không ảnh hưởng giám chứng chất lượng!

Hả. . . Cái này còn không sai biệt lắm. . .

Theo lễ phép, Triệu Ngọc không thể làm gì khác hơn là lại cho hắn hồi phục mấy câu, nói một ít lời khách sáo.

Ai ngờ, lời khách sáo mới vừa nói xong, trong đầu hệ thống lại truyền tới kết thúc thanh âm, đối với lần này "Cấn Ly" quẻ, Triệu Ngọc thu được 133% độ hoàn thành, lấy được hai món một cấp đạo cụ phần thưởng.

Nhìn thời gian một chút, nguyên lai lại là một lần nửa đêm lúc rồi, Triệu Ngọc có thể mở lại mới một quẻ.

Bất quá, lần này, Triệu Ngọc nhưng là giữ lại một cái đầu óc. Nguyên lai, từ lần trước hệ thống thăng cấp sau, hắn vẫn bận dò án sự tình, cuối cùng không nhớ hệ thống mặt tiếp xúc thượng công năng mới.

Thanh đạo cụ bên trong, có một cái chọn đạo cụ khai quẻ công năng, hắn cảm thấy tương đối thích hợp mình bây giờ loại chuyện này.

Cái gọi là chọn đạo cụ khai quẻ, chính là mình trước đó tiêu phí kỳ ngộ tích phân, sau đó lựa chọn mấy loại mình nhất cần đạo cụ, chờ đến hoàn thành kỳ ngộ sau, chỉ cần có thể đạt tới hoàn thành tiêu chuẩn, hắn liền có thể được cái đạo cụ này.

Trước mắt, Triệu Ngọc nhất cần đạo cụ, đương kim ẩn hình chỉnh xương khí Mạc chúc. Hắn bây giờ mặc dù động xong rồi giải phẫu, nhưng là hành động quả thực bất tiện. Nếu như có thể sử dụng một cái ẩn hình

chỉnh xương khí, tự nhiên có thể tăng tốc độ xương khép lại, mau sớm thoát khỏi xe lăn hoặc quải trượng!

Nghĩ đến chỗ này, hắn vội vàng mở ra một cái ẩn hình chỉnh xương khí, hệ thống mặt tiếp xúc thượng bất ngờ đánh ra một cái 100 điểm tích phân nhắc nhở.

Chỉ có 100 điểm. . . Không mắc!

Xuống chút nữa nhìn, nhắc nhở trung còn chứng tỏ, lựa chọn cái đạo cụ này sau, chỉ cần độ hoàn thành vượt qua trăm phần trăm, liền có thể được.

Đơn giản!

Bởi vì Triệu Ngọc là lần đầu tiên sử dụng, vì có thể bảo đảm mình lấy được ẩn hình chỉnh xương khí, cho nên hắn không nữa phối hợp cái khác đạo cụ, trực tiếp lựa chọn khai quẻ.

Kết quả, theo hắn bấm, tích phân lan thượng giảm bớt 100 điểm tích phân, mà ngay chính giữa mặt tiếp xúc thượng, thì bất ngờ xuất hiện mới nhất mở ra quẻ văn.

Chỉ thấy trên đó viết hai chữ to —— Càn Cấn! ! !

Chương 904: Bắc Thiên tầm ma (Thượng)

Giống như sớm có dự liệu vậy, khi quẻ Càn mở ra sau, Triệu Ngọc cơ hồ không có đảm nhiệm phản ứng gì. Không có khẩn trương hưng phấn, không có cao hứng như đưa đám, cũng không có thấp thỏm nóng nảy, Triệu Ngọc bình tĩnh hết thảy đều tốt giống như như vậy thuận lý thành chương!

Càn Cấn. . .

Hừ. . .

Rất lâu, hắn mới nhẹ nhàng hừ một tiếng, trong lòng nói: Được a, nên tới dù sao cũng phải muốn tới! Nên kết thúc, cũng dù sao cũng phải muốn kết thúc chứ ?

Chuyện cho tới bây giờ, ác ma án thật sự là kéo dài quá lâu, từ mình trở thành trinh thám sau, cho tới bây giờ không có như vậy vô cùng sốt ruột ở một vụ án thượng lâu như vậy. Bây giờ nếu "Càn Cấn" quẻ ra, nói rõ. . . Kết thúc thời khắc, hắn sẽ tới chứ ? Tràng này khoáng nhật kéo dài ác ma án cũng chung nên phải có cái kết quả!

Chỉ bất quá. . .

Hắn lúc này mới nhớ tới mình chân què, nga oh. . . Quẻ Càn dù sao cũng là bát quái đứng đầu, trời mới biết hôm nay rốt cuộc sẽ trải qua cái gì? Mình bây giờ ngồi trên xe lăn đứng lên cũng không nổi, vạn nhất gặp lại

Khương Khoa như vậy đại sự kiện nên làm thế nào cho phải chứ ?

Hơn nữa, mình bây giờ trạng thái tinh thần, cũng ở vào một cái nhất thấp thời kỳ, như vậy trạng thái, sợ rằng rất khó đối phó sắp xảy ra siêu cấp kỳ ngộ. . .

Cho nên, xem ra, chỉ có thể. . . Khiến cho dùng một chút cái đó đạo cụ rồi! Tạch tạch tạch đát —— ẩn hình khôi phục tề!

Đạo cụ giản giới thượng nói, cái đạo cụ này vì đặc cấp đạo cụ, chỉ muốn sử dụng sau, liền sẽ lập tức khôi phục mình tinh lực cùng thể lực! Cái đạo cụ này không có thời gian kéo dài, vì duy nhất đạo cụ, nói cách khác, sử dụng sau không cần lo lắng đạo cụ mất đi hiệu lực kết thúc.

Nhưng mà, đạo cụ nói rõ thượng cũng đặc biệt nhấn mạnh, coi mình tinh lực cùng thể lực thứ hai lần đạt đến cực hạn lúc, cái đạo cụ này sẽ sinh ra nhất định tác dụng phụ, kỳ mệt nhọc trình độ cũng sẽ so với lúc thường gia tăng gấp đôi, cho nên đến lúc đó, người sử dụng cần muốn nghỉ ngơi cho khỏe mới được.

Hả. . .

Trải qua một phen nghĩ cặn kẽ sau, Triệu Ngọc không do dự nữa, rốt cuộc sử dụng một cái ẩn hình khôi phục tề đi ra.

Hắn cho là, nếu quẻ Càn ngay đầu, vậy mình phải có đầy đủ tinh lực cùng thể lực ứng đối mới phải, chỉ cần có thể đem ác ma án phá, cho dù quay đầu mình ngủ thêm một tuần lễ, cũng đáng!

Sử dụng sau, Triệu Ngọc chỉ cảm thấy cả người thoáng qua một tia mát rượi, cơ hồ ngay cả một giây đều không dùng đến, mình đầu óc liền không nữa giống như trước như vậy bất tỉnh trướng, con mắt trở nên phá lệ thanh minh, thể lực cũng là khôi phục tràn đầy. . .

Oa!

Quá thần kỳ, Triệu Ngọc nắm chặc quả đấm một cái, cảm giác thật giống như mình đã ngủ suốt hai ngày hai đêm tựa như, tinh thần sáng láng, cả người sung đầy năng lượng!

Hoắc ha ha. . .

Lão tử đầy máu sống lại, ác ma án hung thủ, ngươi cho ta chờ, nhìn ta hôm nay thế nào đem ngươi bắt tới!

Hả. . .

Ngủ một lát, tinh thần phủ một khôi phục, Triệu Ngọc liền bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề, không khỏi rất là hối hận.

Ai nha. . .

Xui xẻo, dĩ vãng hệ thống phàm là có càn khôn hai quẻ mở ra, độ hoàn thành cũng tất nhiên vượt qua, nhưng mình hôm nay chỉ lựa chọn một cái nho nhỏ ẩn hình chỉnh xương khí, thật sự là thua thiệt đại phát.

Nếu là sớm biết có thể lái được ra quẻ Càn, mình hắn nhiều đi nữa tiêu hao điểm tích phân, lựa chọn một chút nhiều hơn tốt hơn đạo cụ mới đúng. . .

Ai!

Coi là, chỉ cần có thể đem vụ án phá thì tốt. . .

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc quay người lại muốn cùng Thôi Lệ Châu lời nói không căn cứ mấy câu, nhưng không nghĩ tới, Thôi Lệ Châu mới vừa rồi còn vui vẻ, bây giờ nhưng là đã ngủ.

Khi Triệu Ngọc nghiêng đầu sau, tiểu nha đầu còn thừa dịp đem đầu tựa vào Triệu Ngọc bả vai, sau đó liền trầm trầm lên hãn.

Cái này. . .

Coi là, hay là nhìn chính ta đi. . . Vì vậy, Triệu Ngọc lại đem tập trung tinh lực, lần nữa đặt ở vụ án thượng, tiếp tục suy tính bước kế tiếp nên như thế nào điều tra?

Cũng may phi cơ phi hành thời gian không dài, hai giờ không tới quang cảnh, phi cơ liền thuận lợi đáp xuống Bắc Thiên phi trường.

Theo nghiêm ngặt ý nghĩa đi lên nói, Bắc Thiên không phải là tỉnh, cũng không phải thành phố trực thuộc, chỉ là Kim Nguyên tỉnh bắc bộ một cái thành phố lớn mà thôi, ngay cả tỉnh lị đều không phải là. Nhưng là, bởi vì kỳ lịch sử lâu đời truyền thừa, mọi người càng thói quen đem nó cùng kế cận Doanh Bình, Nghiễm An cùng Trường Phong chờ thành phố, cũng trở thành địa khu Bắc Thiên.

Nghe nói, Minh triều năm đầu Yến vương tảo bắc lúc, rất nhiều bắc phương dân tỵ nạn tránh tai tị nạn đến nước này, nhìn tới nơi này thủy thảo phong mạo, sơn thanh thủy tú, liền ở chỗ này ở lâu dài xuống, để kỷ niệm bọn họ sự tích, cùng với không quên tổ tiên, cho nên đem nơi đây mệnh danh là Bắc Thiên.

Mặc dù trong danh tự ngậm một cái “Bắc” chữ, nhưng trên thực tế, toàn bộ địa khu Bắc Thiên toàn đều là thuộc về nam phương, bây giờ tuy là mùa đông rét đậm, nhưng ở nơi này cũng không phải là trời đông giá rét, nhiệt độ đều ở đây 10 độ trái phải.

Nhưng mà, Triệu Ngọc hai người nhưng là từ càng ấm áp Diệu Danh tới, cho nên khi Thôi Lệ Châu đẩy Triệu Ngọc xuống phi cơ sau, hai người cảm nhận được, chính là một cổ trong trẻo lạnh lùng làn gió đập vào mặt, tất cả đều kiềm lòng không đặng rùng mình một cái.

Vốn là, hai người muốn dọc theo du khách lối đi, đến phi trường phòng khách tìm nhân viên tiếp đãi. Nhưng ai biết, hai người bọn họ mới vừa xuống phi cơ, liền lập tức có một người mặc cảnh phục nhân viên làm việc tiến lên nghênh đón, hơn nữa đem hai người bọn họ dẫn tới lối đi nhân viên trong.

Mặc dù ngồi ở xe lăn trên, nhưng Triệu Ngọc hay là nắm thật chặc rồi súng lục cái bá súng. Dẫu sao hôm nay khai ra quẻ Càn, hắn phải thời khắc làm xong ra đại sự chuẩn bị.

Bành. . .

Theo vị kia nhân viên làm việc mở ra nào đó cánh cửa, Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu nhất thời bị một màn trước mắt kinh sợ. Chỉ thấy trước mắt bên trong đại sảnh bất ngờ toát ra hơn mấy chục người!

Những người này vô luận trai gái, toàn đều mặc thẳng sáng rỡ đồng phục cảnh sát, phân tả hữu xếp hàng. Vừa nhìn thấy Triệu Ngọc đến, bọn họ lập tức đứng thẳng người, đồng loạt đánh chào một cái!

“Ai nha, hoan nghênh, hoan nghênh!” Triệu Ngọc hai người còn không có nhìn biết chuyện gì xảy ra, một người trung niên nữ cảnh sát liền vội vàng nhiệt tình tiến lên nghênh đón, “Hoan nghênh triệu đặc điều viên đồng chí, chúng ta đã sớm chờ đợi triệu thần thám đến a, a a!”

“Hả. . .” Triệu Ngọc bị trận thế này kinh động, vội vàng cây súng lục cất xong.

“Ngươi khỏe!” Nữ cảnh sát cung kính đánh chào một cái, tự giới thiệu mình, “Ta là Bắc Thiên bót cảnh sát phân quản cảnh sát hình sự cục phó Hứa Nghệ Hoa! Biết được triệu thần thám đến, cố ý theo đội nghênh đón! Hoan nghênh đặc điều viên đồng chí đi tới Bắc Thiên!”

Nữ cục trưởng lúc giới thiệu, bên cạnh lập tức đi tới một tên trẻ tuổi xinh đẹp nữ cảnh sát viên, vì Triệu Ngọc dâng lên một bưng phương mùi thơm khắp nơi hoa tươi!

“Ta. . . Cái này. . .” Đối với loại này cao cách thức dùng lễ, Triệu Ngọc hay là lần đầu gặp phải, vội vàng nhận lấy hoa tươi, còn cùng cái này vị Hứa phó cục trưởng bắt tay một cái. Hiện trường các cảnh sát viên lập tức nhiệt liệt phải vỗ tay.

“Đã sớm nghe nói qua triệu thần thám tên, hôm nay có may mắn nhìn thấy, thật sự là tam sinh hữu hạnh a!” Hứa cục trưởng nhiệt tình nắm Triệu Ngọc tay nói, “Tưởng tượng, ta chỉ cho là có thể điều tra phá án thi thể nữ không đầu án trinh thám, tất nhiên là một sợi tóc hoa râm lão hình trinh đâu! Lại không nghĩ rằng, lại bị ngài như vậy một cái tuổi trẻ tài cao tráng tiểu tử phá hư, quả thực để cho chúng ta bội phục không được, hâm mộ không muốn a! A a a. . .”

“Quá khen, quá khen!” Cảm thụ Hứa phó cục trưởng bàn tay nhiệt độ, nghe trong miệng nàng khen, Triệu Ngọc trong lòng vậy kêu là một cái thoải mái.

“Triệu thần thám, biết được ngài muốn đi qua, chúng ta sáng sớm chuẩn bị kỹ càng!” Hứa cục trưởng chỉ bên cạnh một người mặc áo khoác dài màu trắng đàn ông giới thiệu, “Vị này là chúng ta chuyên môn mời tới chuyên gia về xương Duẫn đại phu, chúng ta biết trước đây ngài cùng côn đồ vật lộn bị thương mắt cá chân, cho nên cố ý mời Duẫn đại phu tới trợ giúp. !

“Nga. . . Còn có. . .” Hứa cục trưởng chỉ một cái Duẫn đại phu bên cạnh một cái xuyên đồng phục y tá cô gái, “Cái này vị cũng là chúng ta từ hai bệnh viện mời tới chuyên nghiệp y tá, nàng cũng sẽ cùng Duẫn đại phu cùng nhau, tùy thời tùy chỗ vì ngài phục vụ, bảo đảm ngài vết thương ở chân lấy được thích đáng trị liệu!”

Oa. . .

Triệu Ngọc nhất thời sững sờ, hắn vạn vạn không nghĩ tới, người ta Bắc Thiên bót cảnh sát tiếp đãi công việc, biết làm phải như vậy tỉ mỉ.

“Ngoài ra, ngài còn có cái gì đặc biệt cần cùng yêu cầu, xin cứ việc nói, chúng ta nhất định tẫn 202% cố gắng phối hợp!” Hứa cục trưởng nhiệt tình như cũ đất nắm Triệu Ngọc tay nói, “Ai nha. . . Ngài không biết, ta nhưng là sinh trưởng ở địa phương Bắc Thiên người, đối với ác ma án mà nói một mực thường nghe thấy, ảnh hưởng sâu nặng. Bây giờ tốt rồi, có ngài triệu thần thám giúp đỡ, ta tin tưởng, cái này khởi quấy nhiễu chúng ta suốt 15 năm siêu cấp án treo, nhất định có thể chân tướng rõ ràng! Cho nên, ta đại biểu chúng ta Bắc Thiên cảnh sát, dẫn đầu cảm ơn!”

Hứa cục trưởng tiếng nói vừa dứt, tất cả cảnh sát viên lại lần nữa đồng loạt chào, còn bên cạnh thì tới mấy tên người đẹp cảnh sát viên, chia tay đem hai cá túi đựng tinh mỹ quà túi xách, chia tay đưa cho Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu.

Mặc dù không biết bên trong đựng gì thế, nhưng là quà túi xách sức nặng không nhẹ, nhất định không là cái gì bình thường lễ vật.

“Nga. . . Miêu điều tra viên bày ta cho ngài nhắn lời, “ Hứa cục trưởng vẫn không buông tay, đầy nhiệt tình nói nhẹ, “Nàng cùng ngoài ra hai vị đặc điều viên đồng chí còn ở bót cảnh sát phòng làm việc công việc, cho nên không thể tự mình tới đón ngài! Nàng cố ý dặn dò, nói ngài mới vừa trải qua tiểu phẫu, tốt nhất vẫn là tới trước hotel nghỉ ngơi một chút, ngài nhìn. . .”

“Hả. . .”

Triệu Ngọc dù sao cũng là giang hồ xuất thân, chính cái gọi là người kính ta một thước, ta kính người một trượng, trước bỏ ra lễ vật cùng hoa

tươi không nói, bây giờ nhưng là rạng sáng ba điểm, chính là nhất buồn ngủ lúc, nhưng người ta vẫn như vậy đầy nhiệt tình đất nghênh đón mình, quả thực vô cùng hiếm thấy.

“Ai nha! Hứa cục trưởng thật là quá khách khí, cũng là vì công việc mà thôi, không cần phải làm lớn như vậy đội hình a!” Triệu Ngọc nghiêm túc kéo Hứa cục trưởng tay, chân thành nói, “Sau này, chớ ngài không ngài, ta Triệu Ngọc nhưng không chịu nổi, ngươi trực tiếp kêu ta Triệu Ngọc, hoặc là kêu cá lão đệ là được!”

“A? Cái này. . . Thích hợp sao?” Hứa cục trưởng thấy Triệu Ngọc còn không buông tay, nhất thời hơi đỏ mặt.

“Thế nào không được a, tả?” Triệu Ngọc cười hắc hắc, chọc cho Hứa cục trưởng càng xin lỗi.

“Tốt, cái kia Triệu lão đệ!” Hứa cục trưởng cười hỏi, “Bây giờ, trước đưa ngươi đi hotel sao?”

“Không! Việc này không nên chậm trễ, hay là. . . Trước mang ta đi gặp Miêu Anh đi!” Triệu Ngọc tựa hồ là sờ lên ẩn, không những mặt dày mày dạn phải không chịu buông tay, hơn nữa còn thuận thế phủ sờ soạng một cái, sau đó không biết xấu hổ tâng bốc nói, “Thật ra thì, ta cũng là không nghĩ tới a! Ta cho là có thể làm được cục phó đều là lão đại mụ đâu, lại không nghĩ rằng còn có ngài trẻ tuổi như vậy cô gái đẹp a. . .”

Chương 905: Bắc Thiên tầm ma (Trung)

Mới đầu, Triệu Ngọc còn không thế nào biết, tại sao Bắc Thiên bót cảnh sát sẽ cho mình cao như vậy cách thức tiếp đãi? Sau đó, khi hắn ở tất cả cảnh sát viên vây quanh, leo lên một lượng hào hoa xe buýt sau, lúc này mới thoáng có lĩnh ngộ.

Nguyên nhân cuối cùng, thứ nhất là Bắc Thiên bót cảnh sát bản thân đối đãi thượng cấp công việc tích cực chủ động; thứ hai, thì chủ yếu là bởi vì ác ma án ảnh hưởng quá lớn duyên cớ!

Cùng thi thể nữ không đầu án bất đồng, ác ma án chủ sắp phát sinh đất ngay tại địa khu Bắc Thiên, đối với nơi này dân chúng mà nói, án này ảnh hưởng trình độ, tự nhiên phải so với thi thể nữ không đầu án còn cao.

Cho nên, địa phương bót cảnh sát vô luận về công về tư, tự nhiên sẽ phá lệ coi trọng.

Dĩ nhiên trừ trở lên hai điểm, Triệu Ngọc bây giờ vượt qua danh tiếng cũng hắn coi là làm một cái. Từ điều tra phá án rồi thi thể nữ không đầu án sau, Triệu Ngọc ở cảnh sát hình sự giới có thể nói phong sinh thủy khởi, thế không thể đỡ. Hơn nữa hắn tổ điều tra đặc biệt tổ trưởng thân phận, đến rồi địa phương bót cảnh sát, tự nhiên phải đối đãi đặc biệt mới đúng.

Lớn như vậy trên xe buýt, trừ vị kia Hứa cục trưởng cùng mấy tên nhân viên đi theo trở ra, liền chỉ có Triệu Ngọc hai người mà thôi. Như vậy tiếp đãi cấp bậc, để cho Triệu Ngọc đối Bắc Thiên bót cảnh sát thái độ

làm việc một cách tự nhiên sinh ra một loại hảo cảm.

Hơn nữa, không riêng gì thái độ, từ một ít chi tiết cũng có thể thấy được thà hắn bót cảnh sát không giống nhau địa phương.

Bắc Thiên bót cảnh sát biết Triệu Ngọc mắt cá chân bị thương, cho nên cố ý cho Triệu Ngọc chuẩn bị một chiếc tân tiến nhiều chức năng xe lăn, xe lăn tự mang động cơ\, căn bản không cần Triệu Ngọc lại đi phí sức đẩy bánh xe.

Nhìn nữa lên xe buýt xe lúc, người ta đã sớm chuẩn bị xong một khối thiết bản, đem thiết bản đi trên bậc thang một dựng, Triệu Ngọc xe lăn liền thuận lợi lên đến trên xe buýt.

Thiết bản tuy nhỏ, nhưng là biểu dương chi tiết.

Ngoài ra, người ta chẳng những cho mình trang bị thầy thuốc chuyên nghiệp cùng y tá, thậm chí còn trước thời hạn từ Diệu Danh bệnh viện lấy được mình hồ sơ bệnh lý tài liệu, Duẫn đại phu đã sớm cho hắn lượng thân chế tạo xong rồi một loạt không ảnh hưởng công việc kế hoạch bình phục, nhưng lại vị từng li từng tí.

Như vậy chi tiết thể hiện, làm sao không để cho Triệu Ngọc sinh ra hảo cảm?

Triệu Ngọc như vậy, Thôi Lệ Châu càng là đừng nhắc tới. Lên xe sau, nàng liền không nhịn được mở lễ túi xách kiểm tra một chút, không nghĩ tới, lễ bên trong bọc trừ có tinh mỹ công việc quyển sổ cùng với bút thép chờ văn cổ bên ngoài, còn có một cái giá trị giá không rẻ điện thoại di động cùng một đài phối trí vượt qua bình bản máy vi tính!

“Oa. . .” Thôi Lệ Châu lặng lẽ ở Triệu Ngọc tai vừa nói, “Ta thế nào cho tới bây giờ không biết, khi đặc điều viên còn có loại này chỗ tốt chứ ? Trước kia không ít phải đồ đi ngươi? Không trách bắt kẻ gian bắt như

vậy ra sức! Nhìn một chút. . . Lớn như vậy xe buýt, liền vì tiếp chúng ta hai cá, thật là. . . Ngươi nói, như vậy vừa so sánh với, có phải hay không Diệu Danh cái kia nhóm cảnh sát quá tốn a?"

"Đi đi đi. . . Nói ít mấy câu có được hay không?" Triệu Ngọc sân uống, "Tư chất, chú ý tư chất! Chớ cùng chưa từng ăn qua ra mắt tựa như! Giống như nói sao?"

"Thiết!" Thôi Lệ Châu mân mê cái miệng nhỏ nhắn, "Hãy cùng ngươi nhiều thanh cao tựa như, ta nhưng nhìn thấy, mới vừa rồi kéo người ta tay nhỏ bé sống chết không buông chứ! Còn cứng rắn muốn cùng người ta leo thân thích, có xấu hổ hay không?"

"Ngươi. . ." Triệu Ngọc lặng lẽ nhìn một cái xa xa Hứa Nghệ Hoa cục trưởng, Hứa cục trưởng mặc dù người đã trung niên, nhưng là được bảo dưỡng cực tốt, đích xác là một sang trọng hoa lệ mỹ nhân bại hoại, mới vừa rồi Triệu Ngọc cũng là không kềm hãm được nhiều sờ hai cái mà thôi.

"Thật được a ngươi, cẩn thận ta chờ lát nữa nói cho ngươi vị kia bạo lực nữ cảnh sát đi, nhìn nàng lão nhân gia thế nào gọt ngươi! Hừ. . ." Thôi Lệ Châu quở trách hoàn sau, không quên rồi vuốt ve mình một chút quà túi, như nhặt được trân bảo vậy ôm ở trong ngực.

"Hả. . . Triệu tổ trưởng. . ." Lúc này, không biết là nghe được cái gì, Hứa Nghệ Hoa cục trưởng đi tới Triệu Ngọc trước gót chân, cung kính nói, "A a, nhìn ta trí nhớ này, hẳn là Triệu lão đệ mới đúng, ta đi, muốn trước cùng ngươi giao phó một chuyện. Là như vậy, trước chúng ta lấy được miêu tổ trưởng mệnh lệnh, ở nghiêm tra ác ma án đồng thời, nhất định phải chú ý phong tỏa tin tức, không để cho truyền thông cùng công chúng biết được. Nhưng là. . . Hy vọng ngài. . . Hả. . . Ngươi có thể hiểu được. . .

"Chúng ta như vậy giống trống khua chiêng điều tra, là không thể nào

hoàn toàn phong tỏa tin tức. Coi như truyền thông phương diện không sẽ chủ động tuyên dương, nhưng là công chúng phương diện nhưng là khó tránh khỏi sẽ xuất hiện dư luận.

“Ngươi cũng biết, ác ma án ở chúng ta địa khu Bắc Thiên sức ảnh hưởng bao lớn, hơn nữa lại cách rồi nhiều năm như vậy, hơn nữa bây giờ truyền bá thủ đoạn nhanh như vậy tiệp, cho nên. . . Chúng ta không có cách nào hoàn toàn điều khiển! Ngươi nhìn. . .”

“Tốt. . . Chuyện này, ta cùng Miêu Anh thương thảo một chút đi!” Triệu Ngọc uyển chuyển nói, “Ta nghĩ, miêu tổ trưởng ý, cũng là hy vọng có thể đem án này ngồi thiệt sau đó mới để cho công chúng biết được, bằng không, chỉ biết đối chúng ta điều tra bất lợi!”

“Ta biết, biết!” Hứa cục trưởng gật đầu nói, “Chúng ta bây giờ đã ở internet quản lý đội tăng thêm người, chỉ có thể làm hết sức! Cho nên vẫn là hy vọng, vụ án này có thể nhanh lên một chút lộ chân tướng đi! Chúng ta Bắc Thiên các lão bách tính, nhất là năm đó người bị hại các thân nhân, thật sự là đợi quá lâu!”

Triệu Ngọc nghe được, Hứa cục trưởng lời thật ra thì thâm ý sâu sắc. Liên quan tới ác ma án sự kiện, năm đó ở Kim Chấn Bang đội trưởng phụ trách điều tra lúc, liền đã từng xuất hiện qua sóng to gió lớn, đưa tới quá lớn đại khác nhau cùng tranh cãi.

Lúc ấy, ở cấp lãnh đạo bên trong phân làm hai phái, trong đó một phái cho là nên điều tra kỹ án này, tìm ra hung thủ, còn người bị hại một câu trả lời; nhưng là, một phái khác nhưng thủy chung cầm ý kiến phản đối, cho là điều tra kỹ án này quá mức mạo hiểm.

Bọn họ cho là, những thứ kia thân nhân người chết vốn cho là người chết tự sát mà chết, đã sớm dàn xếp ổn thỏa. Nhưng mà, nếu như điều tra kỹ án này, cũng không nghi ngờ nói rõ những thứ kia người chết cũng không phải là tự sát, mà là chết tại liên hoàn mưu sát!

Cứ như vậy, nếu như có thể bắt được hung thủ tự nhiên vạn sự đại cát, nhưng vạn nhất bắt không dừng được hung thủ lời, hậu quả nhưng cũng dễ dàng nghĩ được, chẳng những sẽ đối với thân nhân người chết sẽ tạo thành hai lần làm bị thương, cũng sẽ ảnh hưởng nghiêm trọng đến cảnh sát uy tín, cái mất nhiều hơn cái được.

Bất quá, căn cứ tra cho rõ chân tướng nguyên tắc, phòng hình sự cuối cùng vẫn thành lập tổ điều tra đặc biệt, chuyên môn điều tra án này. Nhưng mà đáng tiếc chính là, bởi vì không có bắt hung thủ, cuối cùng án này hay là không giải quyết được gì, bị người lên án.

Hoàng Bì Bút Ký vốn thượng, Kim đội trưởng cũng là cặn kẽ ghi chép xuống những thứ này vụ án ra quá trình.

Cũng chính bởi vì có các loại lịch sử cản tay, cho nên ở Triệu Ngọc quyết định điều tra án này y thủy, Tiêu Quốc Phượng trưởng phòng chậm chạp không chịu đồng ý, cũng là có như vậy một tầng âm thầm lo lắng. Trừ lo lắng Triệu Ngọc tự đập bảng hiệu trở ra, còn lo lắng sẽ dẫm lên vết xe đổ, một lần nữa đưa tới không thể thu thập sóng to gió lớn.

Nhưng mà, Triệu Ngọc thái độ vô cùng kiên quyết, hắn cho là tra án phá án chính là trinh thám thiên chức, nếu ra vụ án cái kia tra là tốt, cần gì phải lo lắng quá nhiều! ?

Chỉ cần tra, thì có phá án hy vọng; ngược lại, thì bất kể vụ án gì, cũng vĩnh viễn cũng sẽ là án treo một cọc!

Bắc Thiên thành phố tuy là một tòa ba tuyến thành phố, nhưng thực lực kinh tế còn có thành phố kích thước, không kém chút nào tỉnh lị thành phố. Xuyên thấu qua cửa kiếng xe, Triệu Ngọc có thể thấy san sát nhà chọc trời cùng chỉnh tề rộng lớn quốc lộ đại lộ, nơi đây sầm uất, so với Tần Sơn còn muốn cao hơn một cấp bậc.

Bắc Thiên thành phố bót cảnh sát liền ở phi trường kế cận cao khu mới bên trong, xe buýt ước chừng mở ra mười mấy phần chung, thì đã nhiên tới mục đích.

Bắc Thiên bót cảnh sát tất nhiên xây dựng phải đại khí bàng bạc, xe buýt một mực lái đến cửa chính. Triệu Ngọc mới vừa xuống xe, liền thấy được đang ở nơi đó chờ đợi hắn Miêu Anh cùng Nhiễm Đào.

“Lão đại a, có thể tưởng tượng chết ta ngươi!” Nhiễm Đào vội vàng đoạt lấy xe lăn, đem Triệu Ngọc đẩy tới rộng rãi sáng ngời trong đại sảnh, hào khí can vân nói, “Lão đại, cũng thật là không có người nào! Tại sao ngươi đến nơi đó, nơi đó thì có xảy ra chuyện lớn chứ ? Chờ lát nữa, ngươi được cùng ta thật tốt nói một chút, ngươi đại chiến phỉ đồ một ca Khương Khoa sự tích anh hùng a, ta nghe nói, thật giống như ngay cả đại phẩn xe đều bị ngươi chơi ra thủ đoạn bịp bợm rồi, ha ha ha. . .”

Triệu Ngọc không để ý tới hắn, mà là thuận tay đem hoa tươi đưa cho nữ thần Miêu Anh, sau đó chẳng biết xấu hổ nói nhẹ: “Thân ái, đây là ta cố ý cho ngươi mua, từ Diệu Danh mang về, thích không?”

Ta ngã. . .

Trong nháy mắt, lấy Hứa cục trưởng cầm đầu các cảnh sát viên thiếu chút nữa lôi đảo. Chỉ có Thôi Lệ Châu thành thói quen, bất vi sở động.

“Ai!” Miêu Anh nhận lấy hoa tươi, sau đó khom người cúi đầu, cùng Triệu Ngọc thân mật ôm một chút, sau đó mới tràn đầy u oán nói, “Ngọc a, thật hối hận không cùng ngươi cùng đi Diệu Danh! Lần này tốt, chúng ta có thể dính một chút ngươi dáng vẻ vui mừng rồi, hy vọng ngươi có thể đem ngươi vận may, cũng mang tới Bắc Thiên tới đi!”

“Hắc hắc, chân đều như vậy, còn vận may cá điểu a?” Triệu Ngọc chỉ chỉ mình đùi phải.

“Lão đại, đừng nói châm chọc có được hay không?” Nhiễm Đào hưng phấn nói, “Nam Đào Hương bắc Khương Khoa, đáng được chú ý nhé, hai tên tuyệt thế đạo tặc, đều bị ngươi một người sở bắt, ngươi nói, ngươi còn để cho cái khác bọn hình cảnh làm sao sống năm a?”

“Tốt, đừng nói nhảm!” Vừa nói, Miêu Anh đem hoa tươi đi Triệu Ngọc trong ngực vỗ một cái, sau đó tự mình đẩy Triệu Ngọc đi thang máy đi tới, đồng thời nói, “Mới vừa rồi lại ra mới tình huống, vội vàng đi!”

Chương 906: Bắc Thiên tầm ma (Hạ)

Vì biểu hiện đối tổ điều tra đặc biệt coi trọng, Bắc Thiên bót cảnh sát đặc biệt đem một gian tốt nhất phân tích án tình thất để lại cho bọn họ sử dụng. Căn này to lớn phòng phân tích lớn đến thật là ngoại hạng, đồng thời chứa 200 tên tham viên cũng không có vấn đề.

“Chính là cái này!” Vào nhà sau, Miêu Anh lập tức chỉ màn ảnh lớn đối Triệu Ngọc nói, “Tờ này thu khoản chỉ là chúng ta từ Lang Hướng Dương trong di vật phát hiện, thu khoản chỉ là một nhà phòng khám bệnh khai, phòng khám bệnh ngay tại Lang Hướng Dương nhà dưới lầu!

“Chúng ta hỏi qua Lang Hướng Dương em trai, hắn nói, ở Lang Hướng Dương phải não viêm trước trong mấy ngày, đã có một ít triệu chứng. Cho nên, hắn hắn đi nhà này phòng khám bệnh làm qua kiểm tra, bất quá, bởi vì lúc đó triệu chứng còn không quá rõ ràng, cho nên chỉ là cho hắn truyền dịch vào mà thôi. . .

“Tổ trưởng ngươi nhìn!” Miêu Anh dùng một cái đỏ chờ chỉ thị khí nhắm ngay biên lai thượng nơi nào đó, “Chú ý cái này thời gian đóng phí, đúng lúc là ác ma án cuối cùng cùng nhau vụ án xảy ra cùng ngày. Từ ngày đó sau, liền lại không có ác ma án vụ án tương tự xảy ra!”

“Nga. . .” Triệu Ngọc gật đầu, nói, “Nói cách khác, ác ma án cuối cùng cùng nhau vụ án xảy ra lúc, Lang Hướng Dương có thể đang phòng khám bệnh truyền dịch?”

“Khó mà nói, thu lệ phí đan thượng thời gian là sáng sớm 7 điểm, khi đó phòng khám bệnh mới vừa mở cửa. Mà khi đó, khoảng cách cuối cùng

cùng nhau ác ma án đã qua 4 cá nhiều canh giờ! Từ trên lý thuyết nói, Lang Hướng Dương vẫn là có gây án cơ hội!”

“Nhưng là, ta nhớ cuối cùng cùng nhau vụ án cũng không phát sinh ở Bắc Thiên, mà là Nghiễm An. . .” Triệu Ngọc nhớ lại một chút, “Nghiễm An khoảng cách Bắc Thiên 40 cây số, Lang Hướng Dương lại sáng sớm đi phòng khám bệnh xem bệnh. . .”

“Mấu chốt có một chút!” Miêu Anh lại nói, “Lang Hướng Dương không biết lái xe! Mỗi một lần xuất ngoại đất công việc, cũng là người khác mang hắn đi!”

“Hàn Khoan!” Nghe đến lời này, Thôi Lệ Châu không nhịn được chen vào một câu, “Nhất định là Hàn Khoan mang hắn đi! Xem đi, cái này thầy trò hai cá, không đúng mà là kết phường phạm án! Chúng ta phải thật tốt tra một chút, ngày hôm đó, có phải hay không Hàn Khoan đem Lang Hướng Dương đưa đi bệnh viện?”

“Có lý, ta vậy thì đi tra! Đi hỏi một chút cái đó khai thu lệ phí đan thầy thuốc!” Nhiễm Đào gật đầu, lập tức xoay người đi gọi điện thoại. Lúc gần đi, hắn còn cố ý hướng Thôi Lệ Châu thụ một ngón tay cái, “Được a, mấy ngày nay, không uổng đi theo lão đại lăn lộn a. . .”

“Ta hỏi qua Lang Hướng Dương em trai, “ Miêu Anh nói, “Nhưng em trai hắn đã không nhớ rõ! Chỉ tiếc, Lang Hướng Dương người yêu mắc bệnh Alzheimer, đã cái gì cũng không nhớ!”

“Ta cho là, tiểu Thôi nói có lý, “ Triệu Ngọc nói, “Ta cũng cảm thấy, chỉ bằng vào Lang Hướng Dương tình huống thân thể, hắn không có biện pháp một thân một mình gây án, Hàn Khoan có thể là hắn đồng bọn!”

“Không chỉ có như vậy. . . Bây giờ còn chưa có chứng cớ có thể hủy bỏ, trong bản án còn tồn tại hay không những thứ khác hung thủ!” Miêu Anh gật đầu nói, “Ta thật sự là lo lắng, ác ma án là do một cái nhóm

người làm án, hung thủ sẽ là một cái có tổ chức có kỷ luật đoàn đội! Như vậy. . .”

“Tổ trưởng!” Đang khi nói chuyện, đi từ cửa vào đi một nam một nữ, hướng Triệu Ngọc chào hỏi chính là cái đó nam, chính là Tăng Khả. Mà Tăng Khả bên cạnh người đẹp, Triệu Ngọc giống vậy nhận ra, chính là Cao Phát Tài học trò cưng Trương Bồi Bồi!

Ở Khúc Lương lúc, Triệu Ngọc còn cùng Trương Bồi Bồi phát sinh qua khóe miệng va chạm, cho nên Trương Bồi Bồi đối Triệu Ngọc có chút kiêng kỵ, đi vào phòng làm việc sau, một mực núp ở Tăng Khả sau lưng, không dám dùng nhìn thẳng đi nhìn Triệu Ngọc.

“Ngươi tới rồi, thật là quá tốt! Chân như thế nào? Không ngại chuyện chứ ?” Tăng Khả quan tâm hỏi mấy câu sau, vội vàng vì Trương Bồi Bồi cho mọi người làm tiến cử.

Bởi vì Cao Phát Tài đoàn đội đã từng tham dự qua thi thể nữ không đầu án giám chứng công việc, cho nên đối với vị mỹ nữ này nhân viên nghiệm xác, ngay cả Thôi Lệ Châu cũng là biết, có thể nói một học sinh người cũng không có.

“Dụng cụ đang ở trên đường, “ Trương Bồi Bồi nói, “Bất quá, ta mới vừa rồi cùng Tăng Khả nhìn một chút Bắc Thiên giám chứng khoa tình huống, hoàn toàn phù hợp chúng ta tiêu chuẩn. Cho nên, chờ ta người vừa qua tới, chúng ta sẽ lần nữa khám nghiệm hiện trường, lần nữa thu nhặt hàng mẫu. . .”

Sau đó, Trương Bồi Bồi nói một lớn thông thuật ngữ chuyên nghiệp, Triệu Ngọc nghe không rõ lắm rồi, nhưng là theo lễ phép, hay là liên tục gật đầu.

“Tổ trưởng!” Trương Bồi Bồi nói xong sau, Miêu Anh lại bắt đầu hướng Triệu Ngọc giới thiệu bọn họ trước mắt điều tra tình huống, “Bởi vì thời

gian quá dài, chúng ta không cách nào trả lại như cũ Lang Hướng Dương cùng Hàn Khoan năm đó quỹ tích hành động. Nhưng là, căn cứ Lang Hướng Dương em trai nói, ban đầu, mặc dù lang hàn hai người ước chừng làm nửa năm, nhưng là đi qua địa phương nhưng quả thực không ít.

“Bọn họ công ty chủ doanh trường học dụng cụ cùng dụng cụ, giống như chuyên dụng phòng học, âm nhạc tấm bảng đen, máy chiếu hình, giọng nói dụng cụ vân vân. . . Mặc dù cũng phụ trách phần công việc sửa chữa, nhưng phần lớn đều là tân trang. Cho nên, mặc dù chỉ có nửa năm, nhưng bọn họ đi qua địa phương thực sự quá nhiều quá nhiều, lẫn nhau rất ít lập lại.

“Ở hắn trong ấn tượng, trừ địa khu Bắc Thiên ra, thậm chí còn bao gồm Đồng Giang cùng Bách Vân đẳng địa, phạm vi lớn vô cùng!

“Bết bát hơn chính là, do với công ty nhiều lần cải chế, năm đó những thứ kia biên lai phiếu xuất nhập cũng cơ hồ không tìm được, cho nên, Lang Hướng Dương cùng Hàn Khoan ban đầu cụ thể đi qua nơi nào, đã không thể nào biết được!”

Nghe Miêu Anh báo cáo, Triệu Ngọc yên lặng gật đầu, đem những chi tiết này từng cái thuộc lòng trung.

“Ngoài ra, thông qua Bắc Thiên cảnh sát phối hợp, trừ vị kia 60 nhiều tuổi lão thái thái trở ra, chúng ta đã cơ bản điều tra ra, Bắc Thiên ác ma án trung phần lớn người bị hại, khi còn sống đều có khi dễ người khác hiềm nghi!” Miêu Anh lại nói, “Nhưng là, trừ sân trường ác bá Lôi Đình có thể khẳng định ra, những người khác cũng giới hạn với hiềm nghi mà thôi!”

“Lão thái thái?” Triệu Ngọc lập lại một câu.

“Lão thái thái cùng con gái xích mích, nhiều năm không lui tới với nhau,

“ Miêu Anh nói, “Chỉ là nghe các bạn hàng xóm nói, lão thái thái tính tình rất quái lạ, không dễ ở chung. Nhưng là. . . Chúng ta không nghĩ ra, một cái 60 nhiều tuổi ông lão có thể làm xảy ra cái gì khi dễ sự kiện tới. . .”

“Có thể hay không. . . Cái này lão thái thái vô tình thấy được hung thủ chứ ?” Thôi Lệ Châu chen miệng hoài nghi, “Bị người diệt khẩu?”

“Nói tóm lại, ác ma án thời gian ngắn, án phát số lượng nhiều, cùng vậy liên hoàn vụ án giết người đại không có cùng!” Miêu Anh cũng không để ý tới Thôi Lệ Châu, tiếp tục nói, “Gây án dễ dàng, nhưng tìm mục tiêu khó khăn! Trong thời gian ngắn ngủi như thế, để lại cho hung thủ tìm mục tiêu thời gian cũng không nhiều! Chúng ta làm ra qua rất nhiều suy đoán, nhưng cũng không cách nào đoán được, hung thủ là như thế nào có thể nhanh như vậy tìm được hạ thủ mục tiêu?”

Đúng vậy!

Trước, Triệu Ngọc cũng có qua như vậy hoài nghi. Liền lấy thi thể nữ không đầu án làm thí dụ, ngay cả là năm đó Lý Phi cũng bất quá là cách mỗi một năm trái phải mới sẽ tìm được thích hợp mục tiêu hạ thủ. Đáng ghét ma án hung thủ, làm sao có thể ở nửa năm bên trong, giết liền 9 người chứ ? Hắn có thể bảo đảm, cái này 9 người tất cả đều có khi dễ hắn hành động của người ta sao?

Bọn họ luôn không khả năng ai mâm đi hỏi chứ ? Đến mỗi một nơi liền khắp nơi hỏi thăm, uy, đại ca đại tỷ, phụ cận đây nơi đó có khi dễ người người a? Ta đi đem hắn giết?

Hả. . . Chính vì vậy, Miêu Anh mới sẽ lo lắng ác ma án sau lưng, sẽ có một tổ chức thần bí đi! ? Chỉ có tập thể được chuyện, vụ án này mới càng lộ ra càng hợp lý!

Nhưng là. . . Thật sự có ác ma tổ chức sao?

“Lão đại, Miêu tỷ, tìm được năm đó cho Lang Hướng Dương xem bệnh phòng khám bệnh đại phu!” Nhiễm Đào từ đàng xa nói, “Bởi vì sau đó Lang Hướng Dương chết ở bệnh viện, cái kia đại phu nhớ rõ ràng, ban đầu, là Lang Hướng Dương người yêu đỡ hắn đi! Đại phu nhìn Lang Hướng Dương tình huống không tốt lắm, lúc ấy đã từng đề nghị hắn đi bệnh viện lớn cẩn thận kiểm tra một chút.

“Nhưng là, Lang Hướng Dương cùng ngày còn có công việc trọng yếu muốn làm, cho nên chỉ để cho hắn đơn giản thua điểm dịch, sau đó liền đi! Ai ngờ, sau đó ngay cả một tuần lễ cũng chưa tới, hắn liền nghe nói Lang Hướng Dương bất hạnh qua đời tin tức!”

“Nếu là như vậy, ít nhất cái kia cuối cùng cùng nhau ác ma án, hắn cùng Lang Hướng Dương vô quan chứ ?” Miêu Anh suy đoán nói.

Ngay tại Miêu Anh lúc nói chuyện, chân trời đã xông ra một tia hi vi nắng ban mai, vừa vặn soi ở Miêu Anh cái kia mặt tuyệt mỹ bàng thượng.

Mặt trời mọc rồi!

Triệu Ngọc nhưng bỗng dưng nhớ lại hôm nay “Càn Cấn” quẻ!

Nếu muốn phá án, phải nắm chặc thời gian!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc vội vàng vỗ tay một cái, đối Miêu Anh nói: “Đúng rồi, ta lớn như vậy thật xa đất chạy tới, trước hay là để cho ta nhìn một chút món đó ác ma sáo trang đi!”

Chương 907: Ác ma rương gợi ý

Buổi sáng 9 điểm, ánh mặt trời sáng rỡ nghiêng vẫy đất đai, khiến cho cả thành phố lấp lánh rực rỡ. Nhưng mà, trước mắt bừng sáng, nhưng không cách nào đuổi đi bao phủ ở Triệu Ngọc trong lòng ác ma khói mù.

Vào giờ phút này, Triệu Ngọc đang ngồi ở xe cảnh sát trên, đi một cái vô cùng trọng yếu địa phương, Lang Hướng Dương —— nhà!

Cùng dĩ vãng điều tra bất đồng, khi Triệu Ngọc ngồi xe cảnh sát lúc, trừ Nhiễm Đào cùng Thôi Lệ Châu làm bạn ra, Bắc Thiên cảnh sát còn cố ý điều động ba chiếc xe cảnh lực tới trợ giúp, không những vạn vô nhất thất, hơn nữa dáng điệu mười phần.

Làm cảnh sát xe sắp mở đến mục đích lúc, Triệu Ngọc theo thói quen nhìn đồng hồ đeo tay một cái, hắn sở dĩ lựa chọn thời gian này tới Lang Hướng Dương nhà kiểm tra, trừ muốn khám nghiệm hiện trường trở ra, còn có một cái nguyên nhân trọng yếu, đó chính là hôm nay bản sao kỳ ngộ.

Hắn cũng là không nghĩ tới, hôm nay bản sao kỳ ngộ vị trí, vừa vặn cùng Lang Hướng Dương nhà trùng hợp. Bởi vì hôm nay mở ra nhưng là "Càn Cấn" quẻ, cho nên, Triệu Ngọc nhận định, ở Lang Hướng Dương nhà, hắn nhất định sẽ có phát hiện trọng đại!

Bởi vì trước đó nhận được thông báo, khi Triệu Ngọc đến Lang Hướng Dương nhà dưới lầu lúc, sớm có địa phương cảnh sát viên chờ ở nơi đó hậu, mà Lang Hướng Dương em trai ruột Lang Hướng Tiền cũng ở trong đó.

Thấy loại này hiệu suất làm việc, Triệu Ngọc không khỏi đối Bắc Thiên bót cảnh sát càng tán thưởng. Nếu như mỗi một lần phá án cũng có thể được loại đãi ngộ này cùng trợ giúp, tất nhiên sẽ làm ít công to.

Dựa theo thông lệ, ở đó vị Hứa cục trưởng giới thiệu một chút, Triệu Ngọc cùng đám người viên đánh rồi chào hỏi.

Lang Hướng Dương nhà là kiểu xưa thấp tầng lầu phòng, nhà bọn họ ở tại lầu hai, là một ba thất một phòng khách kinh điển nhà hình. Bất quá, Triệu Ngọc mục đích rõ ràng không phải là hướng về phía nhà đi, mà là nhà hắn phòng ngầm dưới đất.

Bởi vì căn cứ bản sao kỳ ngộ thượng độ cao biểu hiện, lần này kỳ ngộ mục tiêu hắn ở dưới mặt đất, rõ ràng chỉ thị chính là nhà hắn phòng ngầm dưới đất.

Vì vậy, khi Triệu Ngọc hướng Nhiễm Đào tỏ ý sau, Nhiễm Đào lập tức gọi tới mấy tên tráng tiểu tử, mấy người dùng sức mang, rất nhanh liền đem Triệu Ngọc kể cả xe lăn cùng nhau mang phòng dưới đất trong, hơn nữa đẩy tới Lang Hướng Dương nhà cửa phòng dưới đất miệng.

Triệu Ngọc cúi đầu, cùng điện thoại di động bản đồ so với một chút, phát hiện mục tiêu nữa chính xác bất quá, đúng là chính là Lang Hướng Dương nhà phòng ngầm dưới đất.

Chỉ bất quá, hắn đến sớm năm phút mà thôi, chân chính kỳ ngộ đem phát sinh ở năm phút sau.

Chặc chặc. . .

Triệu Ngọc không khỏi chép miệng tò mò, không biết ở dưới đất này thất bên trong, rốt cuộc sẽ xảy ra cái gì? Theo lý thuyết, nơi này tất cả mọi thứ, đều đã bị cảnh sát cẩn thận lục soát điều tra, hắn không nữa có

cái gì bỏ sót chứ ?

Chẳng lẽ. . . Dưới đất này thất trong sẽ có huyền cơ khác? Có cái gì cửa ngầm lối đi?

Có phải hay không. . . Chờ lát nữa phải sử dụng cá ẩn hình thấu thị nghi loại đạo cụ mới phải?

Ai ngờ, Triệu Ngọc mới vừa đoán nghĩ tới đây, nhưng bỗng nghe phòng ngầm dưới đất bên trong cửa vang lên một tràng chuông điện thoại di động.

Ai?

Triệu Ngọc đại cảm thấy ngoài ý muốn, Nhiễm Đào cũng là sợ hết hồn, vội vàng xông lên phía trước mở ra phòng ngầm dưới đất cửa sắt. Chỉ thấy phòng ngầm dưới đất trong không những đèn sáng, hơn nữa còn có hai cá mặc màu trắng thu nhặt uống người.

Chuông điện thoại di động, chính là tới từ với một người trong đó người.

Người nọ lấy điện thoại di động ra sau, một mặt bước ra cửa, một mặt lấy xuống mình đồ che miệng mũi.

Ai?

Tại sao là nàng?

Triệu Ngọc một cái nhận ra được, người này không phải là Trương Bồi Bồi sao?

Thế nào một cái chớp mắt, nàng chạy đến mình trước đầu tới rồi?

Nga. . .

Triệu Ngọc phản ứng không chậm, phủ vừa nhìn thấy Trương Bồi Bồi, liền lập tức biết. Hồi tưởng trước ở phòng làm việc tách ra lúc, hắn đi giám chứng khoa kiểm tra ác ma sáo trang. Mà Trương Bồi Bồi thì trước thời hạn chứng tỏ qua, nói nàng nếu lại đến hiện trường khám nghiệm một lần, nhìn một chút có còn hay không những thứ khác nhưng lấy ra chứng cớ. Cho nên, bọn họ mới sẽ ở chỗ này gặp nhau.

“Cao lão sư, ngài thấy ta hình?” Trương Bồi Bồi thấy Triệu Ngọc cùng Nhiễm Đào sau cũng không ngoài suy đoán, mà là đi dưới đất thất hành lang bên kia, hướng về phía điện thoại di động nói, “ Đúng, trừ chất đồng vị, còn có thể làm một cái đơn giản xâm nhập thí nghiệm, thời gian là có thể chính xác đến nửa năm trong khoảng! Nga. . .”

Lúc nói chuyện, Trương Bồi Bồi thấy Nhiễm Đào cùng Triệu Ngọc muốn đi vào phòng ngầm dưới đất, vội vàng lên tiếng ngăn cản nói: “Các ngươi trước chớ vào đi! Chờ một chút a. . .”

“Hả. . . Cái này. . .”

Triệu Ngọc cùng Nhiễm Đào nhìn nhau một cái, không biết như thế nào cho phải, nhìn như vậy, Trương Bồi Bồi tựa hồ là phát hiện thứ gì trọng yếu.

Sau đó, Trương Bồi Bồi vừa hướng điện thoại di động nói tốt một lớn thông thuật ngữ chuyên nghiệp, lúc này mới để điện thoại xuống, đối Triệu Ngọc hai người nói: “Phiền toái một chút, kêu hạ chủ nhà!”

“Cái gì?” Triệu Ngọc cùng Nhiễm Đào lại là sững sốt một chút, chủ nhà rõ ràng đã chết.

“Nga. . . Em trai hắn. . . Chính là mới vừa rồi cùng ta nói chuyện vị kia. . .” Trương Bồi Bồi nghiêm túc nói, “Triệu tổ trưởng ngươi tới đúng dịp, ta có một trọng yếu phát hiện muốn cùng ngươi nói một chút!”

Nga?

Triệu Ngọc bất ngờ, Nhiễm Đào thì căng giọng, đem Lang Hướng Dương em trai Lang Hướng Tiền kêu xuống.

“Triệu tổ trưởng, ngươi sang đây xem một chút. . .” Thấy Lang Hướng Tiền sau, Trương Bồi Bồi nhẹ nhàng đi vào phòng ngầm dưới đất, chỉ đông đảo đồ lặt vặt nói, “Ta vào đi sau, con mắt thứ nhất nhìn thấy được những thứ này, phòng ngầm dưới đất phần lớn vật phẩm thượng cũng xuất hiện phun ra trạng nước đọng dấu vết, mà vật phẩm phần đáy thì có rõ ràng ngâm dấu vết, nhìn. . .”

Vừa nói chuyện, nàng nhấc lên một cái hộp giấy, chỉ thấy hộp giấy phần đáy đã nghiêm trọng thối rữa biến hình, hơn nữa có rõ ràng ăn mòn dấu vết.

“Các ngươi nữa xem phía trên đầu này noãn khí quản (radiator) nói, phía trên nơi nào đó đánh thép thẻ, nói rõ nơi đó đã từng xuất hiện qua tan vỡ, phòng ngầm dưới đất bị ngập nước!”

“ Đúng !” Lang Hướng Tiền vội vàng tiếp tra giải thích, “Mới vừa rồi vị sĩ quan cảnh sát này đã hỏi. Chuyện này ta là cả đời cũng sẽ không nhớ lầm, căn này phòng ngầm dưới đất đúng là nước ngập qua! Hơn nữa, lúc ngập nước, đúng lúc là anh ta bị bệnh qua đời năm ấy mùa đông!

“Lúc ấy đầu bảy còn không có qua hết, phòng ngầm dưới đất liền chạy nước, người một nhà vốn là cũng không giống quá rồi, lần này càng là bể đầu sứt trán! Cùng vật nghiệp giao thiệp, vật nghiệp cũng không để ý, làm cho khẩn cấp hỏa liệu, rất không vui, cuối cùng vẫn là chị dâu ta ba em bà con tới cho sửa xong, cho nên ấn tượng vô cùng sâu sắc!

“Nga. . . Còn có. . .” Lang Hướng Tiền lại nói, “Anh ta chết, chị dâu cũng một bệnh không dậy nổi. Đường ống sửa xong sau, chúng ta cũng

chỉ là đơn giản múc múc nước, nhìn không thứ gì đáng tiền, cũng chỉ như vậy rồi, liền không xen vào nữa. Nhìn hình dạng bây giờ, cùng năm đó cũng không kém nơi nào, nói rõ chị dâu ta chắc không có hạ tới thu thập qua. . .

“Hả. . . Còn có, sau đó lò sưởi đổi thành một nhà một ống rồi, cái đường ống này cũng không có dùng. . .”

“Triệu tổ trưởng, đây chính là ta phải nói vấn đề mấu chốt!” Trương Bồi Bồi mở mình điện thoại di động, cho Triệu Ngọc nhìn một tấm hình, nói, “Ngươi nhìn kỹ một chút chứa ác ma sáo trang cái này hộp giấy. . .”

“Nga. . .” Triệu Ngọc ước chừng nhìn một cái, liền biết nàng ý. Chỉ thấy thịnh phóng ác ma sáo trang hộp giấy thượng mặc dù cũng có nước đọng dấu vết, lại cũng không giống như hiện trường những vật phẩm khác như vậy nghiêm trọng.

“Hả. . . Ta là. . . Ta là. . .” Nhiễm Đào đứng ở cửa, hướng phòng ngầm dưới đất chỗ sâu nhất nâng lên cánh tay, giải thích, “Ta là từ tận cùng bên trong một đống lớn đồ lặt vặt bên trong, nhảy ra cái rương này! Có phải hay không. . . Bởi vì bị những vật khác chặn lại, mới. . .”

“Sẽ không, lúc ấy toàn bộ phòng ngầm dưới đất nước đều không qua mắt cá chân rồi!” Lang Hướng Tiền nói.

“Ta điều tra phát hiện cái rương vị trí, nơi đó những vật phẩm khác cũng so với cái rương này nghiêm trọng nhiều!” Trương Bồi Bồi nói, “Cho nên. . . Căn bản không cần kiểm tra, cận từ mắt thường liền có thể đoán được, ác ma cái rương là sau đó bị người bỏ vào!”

A! ?

“Như vậy nói. . . Như vậy nói. . .” Nhiễm Đào theo thói quen gãi đầu.

“Không sai được!” Trương Bồi Bồi khẳng định nói, “Ta xem qua cái kia cái rương, cái rương là giấy chế phẩm, nếu như gặp nước xâm nhập, đã sớm sẽ biến hình nghiêm trọng rồi! Những thứ kia con dấu cũng đều là những vật phẩm khác in lên đi, cái rương chủ thể phần hoàn hảo không tổn hao gì, nói rõ không những cái rương không có bị ngập nước, hơn nữa còn là cách một đoạn thời gian rất dài sau, mới bị để ở nơi đó!”

“Cho nên. . .” Triệu Ngọc dùng sức gật đầu gật đầu, tựa hồ cũng biết hôm nay bản sao kỳ ngộ ý, lúc này nói, “Cho nên, Lang Hướng Dương cũng không phải là ác ma án hung thủ! Ác ma sáo trang, là có người cố ý để ở nơi đâu hãm hại hắn. . . Hả. . .”

Triệu Ngọc ngồi dưới đất cửa phòng, ở nghiêm cẩn ngẫm nghĩ mấy phen sau, chợt nhớ lại ở trong tiệm cơm lấy được câu nói kia tới: “Thật cũng giả lúc giả cũng thật!”

Thật cũng giả lúc giả cũng thật. . .

Chẳng lẽ, hệ thống ý. . . Là đang nhắc nhở chúng ta! ? Có thể. . . Chúng ta bản thân phạm vào một cái sai lầm nghiêm trọng, đem hư ảo đồ coi thành thật! ?

Trong phút chốc, ngày hôm qua các loại chi tiết đèn kéo quân tựa như thoáng hiện với Triệu Ngọc trước mắt, Trương Tỉnh Như thu âm lời khai; Trương Tỉnh Như vẽ xuống ác ma bức họa; Hàn Khoan viết 《11 giết》; Hàn Khoan bản thảo thượng những thứ kia u ám kinh khủng hội họa, cùng với Hàn Khoan ở trong phòng vệ sinh làm ra phản ứng dị thường. . .

Còn có, Hàn Khoan từ trường học trung sở thụ không thuộc mình ngược đãi, chịu đủ khi dễ; Lão Qua rơi lầu, rồi đến Lang Hướng Dương nhà phòng ngầm dưới đất ác ma sáo trang. . . Hết thảy các thứ này hết thảy, nhìn như hỗn loạn phức tạp, mà trên thực tế. . . Nhưng tất cả đều liên lạc quá sâu!

Chẳng lẽ. . .

Sự tình chân tướng —— là như vậy! ?

A. . .

Bất ngờ đang lúc, Triệu Ngọc đem quả đấm nắm chặc phải lạc băng vang dội, cả người rung động. . .

Chương 908: Phạm tội đại sư

Buổi sáng 11 điểm, Bắc Thiên bót cảnh sát, tổ điều tra đặc biệt bên trong phòng làm việc, đang tiến hành một trận kịch liệt thảo luận.

“Triệu Ngọc, ta không phủ nhận ngươi suy đoán, nhưng là. . .” Miêu Anh kích động nói, “Cái kia cái rương coi như không phải là từ vừa mới bắt đầu liền để ở nơi đó, nhưng cũng có khả năng là Lang Hướng Dương bạn già ở hắn sau khi chết, từ trên lầu bắt lại đi! Cho nên Lang Hướng Dương vẫn không thể thoát khỏi hiềm nghi, cái kia cái rương có thể chính là hắn!”

“Không. . . Không. . . Từ vừa mới bắt đầu chúng ta đã sai lầm rồi!” Triệu Ngọc kiên quyết hủy bỏ nói, “Chúng ta sở dĩ mắc phải như vậy sai lầm, không phải là bởi vì vụ án quá khó khăn, cũng không phải là bởi vì chúng ta tê dại khinh thường, mà là bởi vì chúng ta đối thủ —— quá mạnh mẽ!

“Thật ra thì. . . Từ đầu đến cuối, bất kể là ác ma án cũng tốt, Hàn Khoan giết vợ án cũng được, hung thủ cũng chỉ có một, mà hắn vẫn ở chúng ta trước mắt, hắn chính là cái đó một mực ở vào trên đầu gió đỉnh sóng —— Hàn Khoan! ! !”

Cái này. . .

Nghe được Triệu Ngọc cách nói, mọi người nhất thời cảm thấy một trận phức tạp.

“Nhưng là. . .” Miêu Anh phản bác, “Coi như Hàn Khoan là hung thủ,

nhưng là. . . Chúng ta không có thể bài trừ là đoàn đội gây án, không có thể bài trừ Hàn Khoan còn có đồng lõa!”

“Không!” Triệu Ngọc dị thường kiên định nói, “Ác ma án chỉ có một cái hung thủ, những thứ kia đồng lõa cùng nhóm người, đều là chúng ta ở hung thủ dưới sự dẫn đường giả thiết đi ra! Đây là hung thủ hy vọng nhất thấy tình huống, hắn một mực ở dắt chúng ta lỗ mũi đi!”

“Tổ. . . Tổ trưởng. . .” Nhiễm Đào không nhịn được nói, “Hàn Khoan một mực nhốt ở cục cảnh sát Hoàng Kim, hắn. . . Hắn thế nào có thể tả hữu chúng ta?”

“Cũng là bởi vì hắn một mực bị chúng ta nhìn, cho nên mới để cho chúng ta sinh ra một loại ảo giác! Kể từ bây giờ đến xem, Hàn Khoan không chỉ là một cái phạm tội thiên tài, hắn trang nghiêm đã trở thành một cái phạm tội đại sư!” Triệu Ngọc cất cao giọng điều nói, “Câu nói kia nói thế nào? Đánh rắm nhìn người khác, trên thực tế chính là hắn để!

“Ác ma án không chỉ không có nhóm người, càng là ngay cả một cái đồng lõa cũng không có, cái này hết thảy tất cả, tất cả đều là Hàn Khoan một người độc lập hoàn thành! Chỉ bất quá, hắn cái này vừa ra độc giác hí, nhưng là đem hành hạ chúng ta thảm!”

“Tổ trưởng, ngươi ánh sáng như vậy nói. . .” Tăng Khả nghi ngờ nói, “Nhưng là. . . Lớn như vậy vụ án, hắn là thế nào một người hoàn thành chứ ? Còn có. . . Lang Hướng Dương nhà ác ma sáo trang lại là chuyện gì xảy ra?”

“Hừ, lão tử trà trộn giang hồ như vậy nhiều năm, chuyện gì không có trải qua?” Triệu Ngọc vỗ ngực nói, “Phàm là nhóm người giết người, tất cả đều là dễ dàng nhất bị cảnh sát điều tra phá án cái loại đó! Tại sao? Nhiều người miệng cũng nhiều, đầu mối cũng nhiều! Các ngươi suy nghĩ kỹ một chút, thật ra thì, nhất không dễ dàng điều tra phá án, ngược lại còn là một thể gây án! Nhất là hung thủ cùng người chết không có

quan hệ lợi hại cái loại đó. . .

“Liền lấy ác ma án mà nói. . .” Triệu Ngọc dùng ngón tay một chút màn ảnh lớn, “Nếu quả thật có như vậy một tên ác ma tổ chức, tốt như vậy đi, chúng ta bắt đầu đặt kế hoạch xây dựng: Đầu tiên, chúng ta phải tìm được mấy đã từng gặp người khác khi dễ làm nhục người, hoặc là đặc biệt có chánh nghĩa cảm người chứ ? Những người này rõ ràng không khó tìm, nhưng là, nếu muốn để cho những người này đóng lại nhóm tới giết người, hơn nữa còn là giết một cái cùng mình không chút liên hệ nào người, các ngươi cảm thấy. . . Ai sẽ tình nguyện?”

Nga. . .

Mọi người yên lặng gật đầu, bày tỏ đồng ý.

“Chúng ta điều tra phá án qua như vậy nhiều vụ án, phàm là không phải là thâm cừu đại hận, không phải là tuyệt lộ, không phải là tinh thần thất thường, một người là sẽ không dễ dàng cầm lên đồ đao!” Triệu Ngọc lại nói, “Cho nên, cái gì chó má ác ma tổ chức, bất quá đều là chúng ta ức nghĩ ra được, trong hiện thật, căn bản không khả năng tồn tại!

“Vả lại, nếu quả thật là đoàn đội gây án, tại sao Bắc Thiên sau, thế gian lại không ác ma án chứ ?” Triệu Ngọc lại nói, “Nhiều người như vậy giả trang ác ma giết người nghiện rồi, không thể nào tùy tiện thu tay lại chứ ?”

“Hả. . .” Tăng Khả do dự nói, “Không phải là tổ chức, nhưng Lang Hướng Dương hiềm nghi cũng không nhỏ a, hắn tại sao chỉ một chọn trúng Hàn Khoan đi Bắc Thiên, còn có nhà hắn ác ma sáo trang. . .”

“Là Hàn Khoan bỏ vào!” Triệu Ngọc quả quyết nói nhẹ, “Tử ngẫm nghĩ một chút, nếu như Lang Hướng Dương tham dự Hàn Khoan ác ma án, như vậy. . . Món đó ác ma sáo trang phía trên, tại sao không có để lại hắn bì tiết tổ chức?

“Đừng quên, Lang Hướng Dương đi phòng khám bệnh xem bệnh ngày đó, cũng phát sinh qua cuối cùng cùng nhau ác ma án, không bao lâu hắn đã vào ở bệnh viện bệnh phát bỏ mình, hắn căn bản không có thời gian đem ác ma sáo trang dọn dẹp làm như vậy tịnh!

“Hơn nữa, lúc ấy cái đó niên đại, mọi người căn bản không biết bì tiết tổ chức là cái thứ gì, ác ma sáo trang thực sự quá sạch sẻ, hoàn toàn không phù hợp tình lý! Còn có. . .” Triệu Ngọc lại nói, “Lang Hướng Dương tâm lý đặc thù cùng hung thủ trắc tả không hợp; hắn đi như vậy đột nhiên, không thể nào không lưu lại chút những thứ khác đầu mối!”

“Có thể. . .” Miêu Anh nói, “Hàn Khoan thấy Lang Hướng Dương chết, liền đến nhà hắn hủy diệt những thứ kia đầu mối chứ ?”

“Cái kia. . . Cái kia cũng không đúng a! ?” Nhiễm Đào nói, “Nếu như Hàn Khoan hủy diệt đầu mối, tại sao còn muốn lưu lại ác ma sáo trang?”

“Cho nên, ác ma sáo trang, là Hàn Khoan cố ý ở lại nơi đó!” Triệu Ngọc khẳng định dị thường nói nhẹ, “Hơn nữa. . . Là ở một năm sau này, hắn cố ý từ Hoàng Kim thành trở lại Bắc Thiên, cố ý đặt ở Lang Hướng Dương nhà phòng ngầm dưới đất!”

“A! ?” Mọi người đều kinh sợ, “Tại sao?”

“Cái này đơn giản!” Triệu Ngọc cười lạnh một tiếng, “Các ngươi nhớ lại một chút, Lang Hướng Dương qua đời một năm sau, Bắc Thiên xảy ra cái gì?”

“Ác ma án điều tra!” Miêu Anh cơ hồ là theo bản năng đất nói ra câu trả lời, “Cũng án hợp tra lúc, một vị cảnh sát viên phát hiện rơi lầu người giữa liên quan, từ đó đưa tới tổ điều tra đặc biệt điều tra, ác ma án nói Pháp Chính thức thành lập, từ đây khiếp sợ thế nhân!”

“ Đúng !” Triệu Ngọc nói, “Hàn Khoan thấy tin tức này sau, lo lắng sự việc đã bại lộ, cho nên không ngại ngàn dặm trở lại Bắc Thiên, đem ác ma sáo trang đặt ở Lang Hướng Dương nhà phòng ngầm dưới đất trong, muốn y theo này gài tang vật giá họa cho một người chết!”

Oa. . .

Mọi người không nhịn được tiếng kêu sợ hãi.

“Lang Hướng Dương là thích hợp nhất giá họa đối tượng, bởi vì hắn quỹ tích hành động cùng Hàn Khoan hoàn toàn giống nhau!” Triệu Ngọc nói, “Nếu như cảnh sát điều tra được Lang Hướng Dương trên người, hơn nữa phát hiện cái kia tên ác ma bộ giả bộ, Lang Hướng Dương thì biết thay hắn thuộc ác ma án hung thủ tội danh, thực hiện hắn hoàn mỹ cởi tội! Dù sao Lang Hướng Dương đã là một người chết, cảnh sát cũng chỉ mong mau sớm phá án, cho nên, giá họa cho hắn, bất quá thích hợp nhất!”

“Nhưng là. . . Như vậy tới một cái, ác ma sáo trang thì hắn là Hàn Khoan rồi?” Tăng Khả hỏi, “Phía trên hắn lưu lại Hàn Khoan bì tiết tổ chức mới đúng?”

“Không!” Triệu Ngọc khẳng định dị thường nói nhẹ, “Cái này ác ma sáo trang là Hàn Khoan mới làm, cũng không phải là nguyên lai món đó! Ta điều tra tài liệu, Lang Hướng Dương sau khi chết một năm kia, bì tiết tổ chức cách nói đã ở nước ngoài thực hành, thậm chí còn có bộ kịch Mỹ trung đề cập tới cái danh từ này.

“Hàn Khoan một mực ở điều nghiên tội án tiểu thuyết, hắn hắn là biết! Cho nên, Hàn Khoan hắn là làm một kiện mới, sau đó đặt ở Lang Hướng Dương phòng ngầm dưới đất trong!”

“Cái này. . .”

Hiện trường các tổ viên tất cả đều nhíu mày, nghi ngờ trùng trùng.

“Như thế nào? Ta nói đến bây giờ, các ngươi còn không cảm thấy giống như đã từng quen biết sao?” Triệu Ngọc hỏi một câu.

“Ta. . . Ta biết!” Hay là Miêu Anh phản ứng nhanh nhất, lúc này gật đầu nói, “Ác ma sáo trang gài tang vật. . . Cùng Trương Tỉnh Như thu âm lời khai —— giống nhau như đúc! ! !”

“Lợi hại!” Triệu Ngọc giơ ngón tay cái lên, khen, “Thật cũng giả lúc giả cũng thật! Hư hư thật thật, thật thật giả giả, Hàn Khoan chiêu này dục túng cố cầm, nhưng là chơi phải lô hỏa thuần thanh a! ! !”

“Dục túng cố cầm?” Nhiễm Đào kinh ngạc há to mồm, “Muốn chạy trốn, cho nên cố ý bị chúng ta bắt được?”

“Đây chính là Hàn Khoan cái này vị phạm tội đại sư nhất chỗ cao minh!” Triệu Ngọc thu hồi nụ cười, nặng nề nói, “Dục túng cố cầm còn phải cộng thêm một chiêu đục nước béo cò, hắn vừa đúng lúc lợi dụng cảnh sát nghi tội chưa từng nguyên tắc, cố ý đem mình đặt ở một cái nguy hiểm nhất, nhất đục ngầu đầu gió đỉnh sóng, hấp dẫn đủ rồi chúng ta con ngươi, nhưng quay đầu lại, chúng ta nhưng lấy hắn một chút biện pháp cũng không có! ! !”

Chương 909: Tội ác không một kẽ hở

“Tăng Khả!” Miêu Anh quay đầu lại hướng Tăng Khả hô, “Lập tức cho Ngô Tú Mẫn gọi điện thoại, để cho nàng trực tiếp hỏi tuân Hàn Khoan, hỏi hắn Lang Hướng Dương sau khi chết, hắn trở về không trở về qua Bắc Thiên, nhìn một chút hắn thế nào trả lời?”

“Dạ !” Tăng Khả lĩnh mệnh, lập tức đi gọi điện thoại.

“Nga. . . Không trách. . .” Thôi Lệ Châu gật đầu nói, “Hàn Khoan giao phó phải rõ như vậy sở, không chút nào mịt mờ hắn ở trong trường trải qua, cùng với ở Bắc Thiên đi làm chuyện, hắn là cố ý dẫn dắt chúng ta!”

“ Đúng, hắn biết những chuyện này chúng ta nhất định có thể tra được, cho nên mới chủ động giao phó!” Nhiễm Đào nói, “Nhưng là mấu chốt vấn đề, nhưng một chữ cũng không nói! Để cho chúng ta tự cảm thấy thành tài, phát hiện ác ma sáo trang, từ đó hoài nghi Lang Hướng Dương, hoài nghi có tên ác ma tổ chức!”

“Đúng vậy!” Thôi Lệ Châu le lưỡi một cái, “Hắn lại vào sáng sớm 9 năm trước liền mai phục tốt cởi tội giấy chứng nhận giả, người này đích thực quá đáng sợ! Thật giống lão đại nói như vậy, là một phạm tội đại sư a! Ta liền không nghĩ ra, hắn như vậy lợi hại, nhưng hắn tiểu thuyết tại sao phải không có nổi danh chứ ?”

“Đúng vậy. . . Giả heo ăn hổ!” Triệu Ngọc cắn răng nghiến lợi nói, “Ngay cả ta, cũng bị hắn vậy không có lực sát thương bề ngoài cho mê hoặc!”

“Bất quá. . .” Miêu Anh đi tới, đối Triệu Ngọc nghiêm túc nói, “Mặc dù như vậy, nhưng là ngươi suy đoán, vẫn tồn tại hai cá vấn đề trọng yếu không có giải quyết!”

“ Đúng !” Triệu Ngọc thừa nhận, “Đệ nhất, nếu như Hàn Khoan chính là hung thủ, tại sao hắn sẽ thu tay lại, như vậy nhiều năm cũng không tái phạm án? Thứ hai, hắn ban đầu ở Bắc Thiên, là thế nào tìm những thứ kia mục tiêu? Nửa năm bên trong giết liền 9 người, 9 người khi còn sống đều có điểm nhơ, còn cùng chính hắn chút nào không dây dưa rễ má, hắn là làm sao tìm ra tới? Đừng quên, Hàn Khoan còn có mình công việc phải làm, hơn nữa còn đang kiên trì viết hắn tiểu thuyết!”

“ Đúng, giết người bản thân thì không phải là một chuyện đơn giản, nếu muốn ngụy tạo thành tự sát, thì càng thêm khó khăn!” Miêu Anh phụ họa, “Chính bởi vì như vậy, chúng ta mới nhận làm ác ma án cũng không phải là một người gây nên!”

“Còn có a. . .” Thôi Lệ Châu nhớ tới một chuyện, lại nói, “Lang Hướng Dương mang theo 5 học sinh tới Bắc Thiên, bên trong duy chỉ có Hàn Khoan không phải là hắn hôn học sinh, chẳng lẽ. . . Trong này thật không có vấn đề gì sao?”

“ Đúng ! Mới đầu, ta cũng nghĩ không thông, nhưng là. . . Khi ta xem qua Hàn Khoan năm đó bản thảo, còn có sau đó hắn viết sách sau này, ta vẫn có một ít lĩnh ngộ!” Triệu Ngọc thở dài một cái, nói, “Chúng ta khả năng còn bỏ quên ngoài ra một cái vấn đề trọng yếu, đó chính là ác ma —— lớn lên! ! !”

“A?”

Triệu Ngọc lý luận kinh người, lại lần nữa đưa tới mọi người tiếng kêu sợ hãi.

“Hàn Khoan cũng là đang không ngừng tiến bộ, cái gọi là phạm tội đại

sư cũng không phải một ngày luyện thành!” Triệu Ngọc nói, “Hồi tưởng một chút hắn những thứ kia bản thảo, những thứ kia u ám kinh khủng hội họa, các ngươi không cảm thấy, tâm lý có vấn đề người, thật ra thì một mực chính là chính hắn sao? Chỉ bất quá, cái tên có tâm lý vấn đề này quá thông minh, hắn lớn lên, đang lớn lên trung nắm giữ phạm tội chân lý!”

“Oa. . . Thật là thâm ảo a. . .” Thôi Lệ Châu thở dài một tiếng.

“Tiểu Thôi, còn nhớ chúng ta lấy được những thứ kia lời khai sao? Hàn Khoan bạn học, bao gồm Khương Khoa tự mình. . .” Triệu Ngọc tiếp tục nói, “Bọn họ đều nói, Hàn Khoan từ không nói lời nào, còn cho hắn người câm ngoại hiệu?”

“ Đúng, đúng vậy!” Thôi Lệ Châu gật đầu.

“Nhưng là. . . Ngươi có nhớ chúng ta lần đầu tiên ở Hoàng Kim thành thấy Hàn Khoan lúc tình cảnh?” Triệu Ngọc nói, “Đang canh giữ sở trong phòng thẩm vấn, Hàn Khoan nói nhưng rõ ràng mạch lạc đâu! Đối ta đại gia tán dương sau lại vì mình đắc tội giải bày, miệng lưỡi lưu loát, tình chân ý thiết!”

“Nga. . . Còn. . . Thật đúng là. . .” Thôi Lệ Châu gật đầu.

“Ngươi ý là, “ Miêu Anh nói, “Hàn Khoan thông qua tự thân lớn lên, xảy ra thay đổi?”

“Không kém bao nhiêu đâu! Cũng có thể, hắn cùng chúng ta giải thích, tất cả đều là trước đó chuẩn bị xong! Ai. . .” Triệu Ngọc thở dài, nghiêm túc nhớ lại nói, “Ta bây giờ nhớ lại, đạo tặc Khương Khoa cũng thật đặc biệt là một thần nhân a! Người này con mắt rất độc, hắn sáng sớm liền vô cùng khẳng định cùng ta nói qua, Hàn Khoan chính là hung thủ giết người, hắn tự mình chắc chắn không thể nghi ngờ!

“Năm đó, khi cái đó Lão Qua đem Hàn Khoan bản thảo xé lúc, hắn liền từ Hàn Khoan trong mắt nhìn thấu khó mà miêu tả sát khí! Bây giờ nhìn lại, Khương Khoa khả năng trúng hết, Lão Qua chính là bị Hàn Khoan giết chết!”

“Hả. . .”

Thấy mọi người suy nghĩ không theo kịp tiết tấu, Triệu Ngọc vội vàng giải thích: “Như vậy đi. . . Chúng ta từ đầu để suy đoán một chút, trước vuốt một cách đại khái ý nghĩ: Đầu tiên, Hàn Khoan ở lúc đi học, tâm lý vẫn có vấn đề, sau đó ở lâu dài chèn ép dưới rốt cuộc bùng nổ, cho nên giết chết cái đó Lão Qua!

“Đang giết người sau, Hàn Khoan nghiện rồi, dùng Khương Khoa nói về, hắn ánh mắt đã thay đổi! Có thể là Lão Qua cuối cùng lấy ý bên ngoài rơi lầu kết án, để cho hắn sinh ra may mắn trong lòng, để cho hắn cho là mình có thể dùng cái kia người ác ma ngụy trang, diệt trừ thế gian bất công, có thể dùng phương pháp giống nhau giết chết nhiều hơn ác nhân! Cho nên, hắn sinh ra một loại khó mà ức chế xung động. . .

“Nhưng là, khi đó Hàn Khoan đã đang viết 《11 giết》 rồi, 《11 giết》 chứng tỏ, Hàn Khoan chẳng những vô cùng thận trọng cẩn thận, hơn nữa đặc biệt biết dùng óc suy tính, hắn biết mình tuyệt đối không thể lại từ trường học, thậm chí là Diệu Danh mắc phải giống vậy vụ án!

“Cho nên, hắn tìm một cơ hội, chủ động yêu cầu Lang Hướng Dương mang hắn đi Bắc Thiên. Tới Bắc Thiên sau, hắn liền một phát không thể thu thập rồi! Bởi vì hắn công việc tiếp xúc trường học, cho nên, hắn trước nhất đem ác ma tay đưa về phía những thứ kia khi dễ bạn học người!

“Nhưng là trường học ác bá dẫu sao chỉ là số ít, cho nên hắn lại đưa ánh mắt chuyển hướng xã hội, nhắm ngay những thứ kia lấn áp người khác cái gọi là 'Ác nhân' ! Lúc này mới phạm vào khiếp sợ thiên hạ ác ma đại

án!

“Nhưng mà, Hàn Khoan cùng cái khác biến thái sát thủ không giống nhau, hắn một mực đang kiên trì sáng tác, giữ vững học tập, giữ vững hoàn thiện, hắn đang không ngừng lớn lên, không ngừng thành thục. Khi đó, hắn có thể là cảm giác được vụ án làm quá nhiều, hoặc có thể là gặp cái gì bất ngờ, cũng hoặc là, là bởi vì ngày tháng đã đến, hắn muốn trở lại Hoàng Kim thành vân vân. . . Tóm lại, hắn ở Lang Hướng Dương sắp ra chuyện chi rời đi trước Bắc Thiên, về nhà!

“Mà quay về nhà sau, hắn rất nhanh biết Trương Tỉnh Như, rất nhanh phát biểu tiểu thuyết, có thể là như vậy cảm giác thành tựu thỏa mãn hắn, cho nên hắn từ đây giới điệu rồi ác ma giết người ẩn!

“Nhưng là, một năm sau, ác ma án xảy ra chuyện, hay là thật sâu ảnh hưởng đến hắn!” Triệu Ngọc gần như thần kinh chất dồn dập nói, “Hắn biết, ác ma án mặc dù bị xưng là ác ma án, nhất định là xuất hiện nhìn thấy tận mắt nhân chứng, có người thấy được hắn ác ma lối ăn mặc! Cho nên, đang lúc kinh sợ, hắn lúc này mới lại làm một bộ ác ma sáo trang, sau đó không ngại ngàn dặm đất bỏ vào Lang Hướng Dương nhà phòng ngầm dưới đất, muốn gài tang vật hãm hại!

“Nhưng mà, hắn cuối cùng đánh giá cao cảnh sát thực lực, cảnh sát căn bản không có tra được Lang Hướng Dương trên đầu, ác ma sáo trang cũng vĩnh viễn ở lại phòng ngầm dưới đất trong.

“Từ nay về sau, theo ác ma án ảnh hưởng dần dần thối lui, Hàn Khoan cũng an ổn lại, qua nổi lên hắn hạnh phúc cuộc sống gia đình tạm ổn! Nhưng là. . .” Triệu Ngọc ngừng một chút, còn nói, “Cho đến một ngày nào đó, khi Trương Tỉnh Như vô tình phát hiện Hàn Khoan ác ma sáo trang, hơn nữa ý thức được Hàn Khoan có thể là hung thủ giết người sau, hết thảy đều thay đổi!

“Cho nên. . . Cái này mới xảy ra chuyện sau đó. . . Vì diệt khẩu, Hàn

Khoan không tiếc giết chết kết phát thê tử, hơn nữa diễn ra vừa ra dục túng cố cầm kịch hay!" Triệu Ngọc hận hận nói, "Sau đó, khi Hàn Khoan phát hiện chúng ta đã đem hắn cùng ác ma án liên hệ tới sau, lúc này mới cố ý từ lời khai trung dẫn dắt chúng ta đi điều tra Lang Hướng Dương, đi phát hiện Lang Hướng Dương nhà ác ma sáo trang, dời đi chúng ta tầm mắt!

"Cho nên, ở toàn bộ vụ án trong, Hàn Khoan từ đầu đến cuối đứng ở chỗ bất bại, hắn một mực ở thản nhiên tự đắc nhìn chúng ta bị hắn đùa bỡn đoàn đoàn chuyển! !"

"Lão đại, nếu như vậy, vậy chúng ta còn chờ cái gì! ?" Thôi Lệ Châu toản quyền hét, "Kiền hắn a? Cảnh sát chúng ta, làm sao có thể tội phạm đùa bỡn chứ ?"

Ai ngờ, Thôi Lệ Châu nói xong, hiện trường nhất thời một mảnh tĩnh mịch, tĩnh ngay cả máy vi tính quạt gió thanh đều rõ ràng có thể thấy. Nhiễm Đào cùng Tăng Khả càng là mặt lộ khó chịu, không ngừng lau mồ hôi.

"Nhưng là. . ." Mấy giây sau, Triệu Ngọc lúc này mới hơi có vẻ chán nản đánh vỡ yên tĩnh nói, "Nhưng là. . . Hết thảy các thứ này hết thảy, tất cả đều là chúng ta vô căn cứ suy đoán, mặc dù đã đến rất gần sự thật, mặc dù chúng ta biết rõ Hàn Khoan chính là hung thủ, nhưng là không có chứng cớ, chúng ta nhưng lấy hắn không có biện pháp nào!"

"Đúng vậy!" Miêu Anh giống vậy tức giận gật đầu nói, "Sợ rằng, đây mới là Hàn Khoan nhất chỗ cao minh chứ ? Hắn sáng sớm kết luận, chúng ta không khả năng có được chứng cớ xác thực, cho nên mới như vậy không có sợ hãi, vô tư không lo! Phạm tội đại sư! A a. . ." Miêu Anh cười khổ nói, "Ác ma án chân chính cây kết là vì nơi này, cái này căn bản là một trận không sơ hở nào để tấn công —— phạm tội! ! !"

Chương 910: Trong lịch sử khó khăn nhất tìm chứng cứ

Bắc Thiên thành phố nam vòng ngoài phía nam có một nơi bỏ hoang nhiều năm công xưởng, 15 năm trước, ác ma án trung thứ 5 tên người chết, bắt đầu từ nơi này một cái nhà xưởng trung rơi lầu mà chết.

Thời gian thoi đưa, hôm nay tại chỗ có ác ma án án mạng hiện trường trong, chỉ có nơi này bị giữ lại, những thứ khác địa phương thì hoặc là phá bỏ và dời đi hoặc là xây lại, đã không chỗ có thể tìm ra rồi.

Xế chiều hôm nay, Triệu Ngọc cùng tổ điều tra đặc biệt mấy tên đồng nghiệp, cố ý tới chỗ này khảo sát hiện trường. Vào giờ phút này, bọn họ đang dọc theo cái kia nóc xưởng nấc thang, đi án phát tầng lầu. Bởi vì lâu năm không sửa sang, nấc thang dốc, Triệu Ngọc xe lăn tự nhiên không cách nào leo.

Nhưng là, quật cường hắn thà chống gậy, cũng kiên trì muốn leo đến án mạng hiện trường, tự mình kiểm tra.

Nấc thang chẳng những dốc, hơn nữa phần lớn lan can đã tú rơi, đừng nói chống gậy, chính là người bình thường leo đến nước này đều hết sức nguy hiểm.

Lo lắng Triệu Ngọc xảy ra vấn đề, Nhiễm Đào cùng Tăng Khả thật giống như cánh tay phải cánh tay trái vậy, dụng tâm dùng sức đỡ Triệu Ngọc, từng điểm từng điểm đi lên lầu.

“Người chết Chương Vũ, nam, huyện Tiệp Báo đệ nhất trung học cao học sinh trung học, từng bởi vì đánh bị thương nhiều tên bạn học mà bị bức lui học.” Thôi Lệ Châu cõng một cái hai vai túi xách, cầm điện thoại di động trong tay, đi theo Triệu Ngọc đám người phía sau đọc tài liệu, “Người chết hoàn cảnh gia đình cũng rất đặc thù, cha mẹ ly dị, bố dượng lại thiếu nợ chạy trốn, người chết do ít dạy dỗ, khi còn sống làm quen rất nhiều không tốt xã hội thanh niên, thậm chí còn dính líu tham dự qua cướp bóc. . .

“Huyện Tiệp Báo mặc dù là huyền, nhưng là khoảng cách công xưởng này chỉ có hai cây số mà thôi. . .

“Đừng xem án mạng hiện trường ở xưởng bốn lầu, nhưng là xưởng không giống với bình thường nhà lầu!” Thôi Lệ Châu nói, “Nơi đó độ cao ở 20 thước trái phải, tương đương với 7 tầng lầu cao, mặt đất cũng đều là cứng rắn xi măng, cho nên ngã xuống, căn bản không có có thể còn sống!”

“Hả. . .” Triệu Ngọc đối tài liệu đã sớm thuộc lòng trong lòng, một mặt phí sức leo, một mặt phụ họa nói, “Người chết trọng lượng mặc dù chỉ có 113 cân, nhưng là đem như vậy một cái đại hoạt nhân lưng lên lầu bốn, cũng là một kiện rất phí sức khí chuyện! Cho nên, năm đó điều tra viên phán đoán, hung thủ hoặc là còn có đồng bọn, hoặc là chính là một cái thân thể vô cùng mạnh khỏe người!”

“Ta nhớ. . .” Tăng Khả tiếp tra nói, “Trong tài liệu viết, Hàn Khoan ở Bắc Thiên công việc lúc là phụ họa cái điều kiện này. Người nào đó lời khai thượng nói, Hàn Khoan có thể một người một mình đem một mặt âm nhạc tấm bảng đen đỡ lên lầu sáu! Khi đó, chính là hắn trẻ tuổi nhất lực tráng lúc đâu!”

“Ngươi nói. . .” Thôi Lệ Châu không phục nói, “Cảnh sát các ngươi như vậy lợi hại, tại sao liền không đối phó được Hàn Khoan cái này tiện * người chứ ? Giam lại đánh cho một trận, còn không cái gì đã giao phó?”

“Chớ có nói đùa! Chúng ta là cảnh sát, cũng không phải là hắc sáp hội. . .” Nhiễm Đào nói, “Không thể tùy đánh người! Lại nói, đánh một trận cũng không thấy thật có thể cung khai a?”

“Cái kia. . . Tùy tiện cho ác ma sáo trang thượng theo như cá hắn chỉ tay, hoặc là giả bộ mấy cây Hàn Khoan tóc!” Thôi Lệ Châu lại nói, “Đó không phải là chứng cớ sao? Nếu như các ngươi ỷ mình thanh cao, vậy ta làm cũng có thể chứ ?”

“Vậy sao được?” Tăng Khả lắc đầu, “Vậy kêu là gài tang vật hãm hại, một khi bị tra, chúng ta không riêng gì chén cơm khó giữ được, sẽ còn ngồi tù!”

Nghe mấy người nói chuyện, Triệu Ngọc thì vẫn còn ở dùng sức chống gậy leo thang lầu. Thật ra thì, Thôi Lệ Châu nói phương pháp, trước kia đều là hắn sở trường kịch hay. Đối với Hàn Khoan vụ án, hắn tự nhiên có thể cố kỹ trọng thi, dùng cái đó có táo không táo đánh ba sào tử biện pháp tới gạt hù dọa một chút hắn.

Nhưng mà, trải qua một phen nghĩ cặn kẽ sau, hắn cuối cùng vẫn bỏ qua những ý nghĩ này. Bởi vì, đúng như chính hắn nói như vậy, Hàn Khoan không giống với những tội phạm khác, hắn tư chất tâm lý cứng rắn nhất, không giống như trước Lưu Bằng Phi, Ngả Lỵ lỵ còn có Đậu Tự Lực như vậy có tự thân thiếu sót, dễ dàng mắc lừa.

Hơn nữa, Hàn Khoan bây giờ đã mời luật sư, nếu như Triệu Ngọc chọn lựa đặc thù biện pháp, một khi thất bại, tất nhiên sẽ cái mất nhiều hơn cái được, chọc tới phiền toái. Đến lúc đó, nếu như nữa muốn đạt được chân tướng, thì càng thêm không có khả năng!

Cho nên, nếu muốn thật để cho Hàn Khoan nhận tội, thì nhất định phải có càng xác thật bằng cớ cụ thể mới được. Nhưng mà, ác ma án đã xảy ra 15 năm dài, đừng nói Hàn Khoan vạn vô nhất thất, coi như hắn năm

đó thật lưu lại cái gì sơ sót, hôm nay tra tìm ra được, cũng là khó hơn lên trời!

Đang khi nói chuyện, bốn người đã tới án mạng hiện trường tầng lầu, chỉ thấy trước mắt bất ngờ xuất hiện một gian to lớn xưởng, xưởng bốn phía lọt gió, trên mặt đất hiện đầy rác rưới.

“Được rồi, ta đứng ở!” Triệu Ngọc chống gậy nói, “Tăng Khả, trước đem án mạng hiện trường hình điều ra, so sánh một chút cặn kẽ vị trí!”

“Tốt. . .” Tăng Khả vội vàng lấy điện thoại di động ra, nhưng hình chưa điều ra, liền bất ngờ nhận được một cái tin tức, vội vàng đối Triệu Ngọc nói, “Tổ trưởng, Ngô tỷ có tin, nói Hàn Khoan không thừa nhận trở về qua Bắc Thiên. Hắn nói từ hắn năm đó rời đi sau, liền lại cũng không có trở về qua, ngay cả Lang lão sư tang lễ cũng không có tham gia!”

“Nga? Không thừa nhận sao?” Triệu Ngọc thở dài nói, “Hoặc là. . . Là hắn tận lực giấu giếm, hoặc là, chính là hắn tin chắc, chúng ta không tìm được hắn bất kỳ trở lại qua Bắc Thiên chứng cớ! Ai! Bất quá. . . Coi như có thể tìm được chứng cớ cũng vô ích, chỉ cần hắn không thừa nhận, chúng ta cũng không biết cái kia tên ác ma sáo trang là hắn bỏ vào!”

“Thật đáng chết, thật muốn thật tốt đánh tên khốn kiếp này ngừng một lát!” Thôi Lệ Châu toản quyền mắng to, “Lại so với chúng ta những thứ này làm kẻ gian còn muốn hại hiểm!”

Tiếp theo, Tăng Khả mở ra án phát hình, vì Triệu Ngọc chỉ thị ra năm đó người chết nhảy lầu vị trí. Chỉ thấy nơi đó không có bất kỳ lan can loại ngăn che vật, nếu như là ở một mảnh đen nhánh nửa đêm, rất dễ dàng tạo thành rơi lầu tai nạn.

Triệu Ngọc chống gậy đi tới trước gót chân, dè dặt nhìn xuống một cái, chỉ thấy dưới lầu phương là là một khối trống trải xi măng mặt, người chết chính là rơi ở nơi đó té chết.

Nhưng mà, sẽ ở đó khối mặt đất bên cạnh, không ngờ xuất hiện một cái trường hình vuông ao nước!

Ai?

Ao nước?

Trong phút chốc, không riêng gì Triệu Ngọc con mắt bị nước kia trì hấp dẫn, những người khác cũng giống vậy đưa tới độ cao chú ý.

“Cái này hồ bơi. . .” Thôi Lệ Châu cuối cùng muốn đứng lên, “Thế nào cùng vụ án giết người dựa theo sách thượng cái đó đặc biệt giống như chứ ?”

“Đó không phải là hồ bơi, là kỹ nghệ dùng bồn chứa nước!” Tăng Khả giải thích, “Hơn nữa, nói chính xác, không phải là cùng vụ án giết người dựa theo sách đặc biệt giống như, mà là cùng 《11 giết》 trung hình vẽ đặc biệt giống như!”

“A! ?” Trong phút chốc, Thôi Lệ Châu chỉ cảm thấy lông măng đứng thẳng, kinh ngạc chỉ phía dưới ao nước nói, “Ác ma án xảy ra lúc, Hàn Khoan đang sáng tác hắn 《11 giết》, chẳng lẽ. . . Chẳng lẽ cái đó hình vẽ cũng không phải là hắn tưởng tượng vẽ ra, mà là. . . Mà là thật có xuất xứ! ?”

“Chẳng những thật có xuất xứ, hơn nữa rất có thể chính là chỗ này!” Triệu Ngọc nói, “Nếu như 《11 giết》 trong hình vẽ chính là dựa theo nơi này vẽ xuống, như vậy thì nói rõ Hàn Khoan đã từng tới nơi này, mà ác ma án trung ác ma —— chính là hắn! ! !”

“Ông trời của ta sao! Cái này. . . Quá đáng sợ!” Thôi Lệ Châu khẩn trương hề hề nói, “Như vậy nói, ác ma án cùng 《11 giết》 cũng có liên quan rồi? Hàn Khoan thế nào hết lần này tới lần khác thích những thứ

này bỏ hoang, địa phương âm u chứ ? Nga, còn có. . . Có phải hay không 《11 giết 》 những thứ khác hình vẽ, cũng có cây ác ma án giống in địa phương?”

“Ai. . .” Triệu Ngọc xụ mặt, lắc đầu thở dài nói, “Có hay không, cũng đều không hữu dụng! Chỉ bằng một bộ hình vẽ, là không có cách nào cho hắn định tội!”

“Đúng vậy!” Tăng Khả nhìn xung quanh bốn phía nói, “Ác ma án đã qua 15 năm, sợ rằng đã cái gì cũng không tìm được chứ ?”

“Hàn Khoan không thể nào chủ động mở miệng thừa nhận, chúng ta lại không tìm được chứng cớ, vụ án này. . . Ai. . .” Nhiễm Đào cũng là cau mày không triển, ủ rủ cúi đầu.

“Lệ châu!” Lúc này, Triệu Ngọc mặc dù trên mặt mang đầy thất vọng, nhưng hắn hay là vỗ tay một cái, đối Thôi Lệ Châu nói, “Đem ác ma sáo trang mở, cho ta mặc một chút đi!”

“A! Cái gì? Ngươi xuyên. . . Cái này. . .” Thôi Lệ Châu bất ngờ kinh hãi, giờ mới hiểu được Triệu Ngọc tại sao phải đem ác ma sáo trang cũng cùng nhau mang tới hiện trường, nguyên lai, hắn muốn hôn người thể nghiệm một chút, khi ác ma cảm giác! !

Chương 911: Thứ đồ không trộm được

“Đừng nói!” Nhìn mặc vào ác ma sáo trang Triệu Ngọc, Thôi Lệ Châu trợn mắt nhìn nàng cái kia manh manh mắt to nói, “Thật đúng là đủ dọa người! Nếu như không phải là tên ác ma này chống gậy, ta còn thật sẽ liền giật mình đâu!”

“Là. . . Đúng vậy!” Nhiễm Đào xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, “Đây nếu là đặt ở hơn nửa đêm, không trực tiếp hù chết chính là tốt!”

“Ta tới, ta tới. . .” Quen thuộc Triệu Ngọc phong cách Tăng Khả, khi nhìn đến Triệu Ngọc đưa tay tỏ ý sau, lập tức nằm ở lạnh như băng trên mặt đất, giả lắp một cái bị mê choáng váng người bị hại.

Mấy giây sau, hắn làm bộ như mê mê mông mông đất tỉnh lại, sau đó bất thình lình quay đầu nhìn lại.

“A!” Chờ thấy Triệu Ngọc đóng vai ác ma sau, Tăng Khả cả người run rẩy nói, “Tổ. . . Tổ trưởng. . . Ta phản ứng đầu tiên, chính là muốn chạy!”

Vừa nói, mọi người hướng Tăng Khả sau lưng nhìn, chỉ thấy nơi đó đúng lúc là năm đó người chết rơi lầu địa phương.

Hả. . .

Mặc dù mang mặt nạ, nhưng xuyên thấu qua ác ma con mắt bộ vị, Triệu Ngọc vẫn có thể thấy rõ ràng trước mắt hết thảy. Chỉ bất quá, bởi vì lỗ mũi chỗ không quá thấu phong, hắn cảm giác hô hấp sâu nặng, có thể

nghe được mình thô trọng tiếng thở dốc.

Hắn thử đưa tay ra mời cánh tay, giật giật cổ, sau đó lại về phía trước xê dịch mấy bước, kết quả, xuyên thấu qua các đồng đội ánh mắt cùng biểu lộ, hắn có thể rõ ràng lãnh hội mỗi người thấm ra sợ hãi. . .

Đúng vậy!

Bây giờ, các đồng đội biết rõ ác ma là mình giả trang, còn cũng sợ hãi như vậy, như vậy đổi thành năm đó những thứ kia người bị hại, lại có cái nào có thể trải qua được?

“Người bị hại đều là từ dưới đất tỉnh lại!” Tăng Khả ngồi dưới đất, chỉ Triệu Ngọc nói, “Từ góc độ này nhìn, ác ma phơi bày một loại lao xuống cảm, người bị hại sẽ sinh ra một loại ác ma hướng mình vọt tới ảo giác, cho nên, theo bản năng, bọn họ phàm là có thể động, tất nhiên sẽ lựa chọn hướng ngược lại chạy trốn!”

“Kết quả, bọn họ một chạy, liền chính giữa mong muốn rồi!” Thôi Lệ Châu chỉ chỉ cao ốc ranh giới, “Bọn họ căn bản không phân rõ, nơi này là đất bằng hay là cao ốc!”

“Hả. . .” Triệu Ngọc cảm giác có chút bực bội, rốt cuộc tháo xuống nặng nề ác ma mặt nạ, nặng nề nói, “Nhìn thấy tận mắt nhân chứng còn đề cập tới kinh khủng xanh lá cây lửa, xem ra. . . Ác ma sáo trang nhìn qua đơn giản, nhưng trong thực tế nhưng là đại có huyền cơ! Như vậy có thể thấy, hung thủ đối đám người tâm lý hắn biết rõ vô cùng, cho nên mới dám như vậy can đảm gây án. . .”

“Lão đại, bây giờ nhìn lại, Hàn Khoan nhất định chính là hung thủ!” Nhiễm Đào nói, “Nhưng là. . . Chúng ta hay là tìm không tới chứng cớ a? Ngươi nói. . . Tiếp theo, chúng ta nên làm cái gì bây giờ?”

Nhiễm Đào lời, cũng là Triệu Ngọc muốn hỏi tự mình nói. Đừng xem

quay đầu lại hung thủ chỉ có một cái, nhưng án này so với hắn dĩ vãng gặp phải bất kỳ một vụ án đều phải khó khăn!

Bởi vì bọn họ không có chứng cớ!

Khó trách Hàn Khoan từ đầu đến cuối cũng không có sợ hãi, hắn tất nhiên vô cùng rõ ràng, ác ma án cách nhiều năm, cảnh sát khẳng định cái gì cũng không tìm được! Không có chứng cớ, bất kể cảnh sát như thế nào giữ vững, đến cuối cùng nhất, cũng chỉ có thể lấy hắn chút nào không biện pháp!

. . .

Buổi chiều năm giờ, Triệu Ngọc đám người quay trở về Bắc Thiên bót cảnh sát phòng làm việc trong, mặc dù tìm tới 《11 giết》 cùng ác ma án quan hệ, nhưng trên căn bản hay là không công mà về.

Ở chỗ này trước, Miêu Anh đã cho Ngô Tú Mẫn hạ cao áp tra hỏi nhiệm vụ, yêu cầu nàng lập tức điều phái nhân viên chuyên nghiệp, tiếp tục thay nhau tra hỏi Hàn Khoan, kéo dài làm áp lực, tranh thủ có thể để cho Hàn Khoan mình mở miệng.

Nhưng mà, cùng Triệu Ngọc dự liệu vậy, Hàn Khoan dù sao cũng là viết tội án tiểu thuyết nhà văn, đối với cảnh sát tra hỏi khâu đã sớm rồi như lòng bàn tay, coi như không có luật sư tại chỗ, hắn cũng hoàn toàn biết nên như thế nào ứng đối.

Ban đầu, hắn cái gì cũng không chịu giao phó; càng về sau, hắn dứt khoát ngậm miệng trầm mặc, không nói câu nào! Mà đến cuối cùng, hắn lại lại chơi nổi lên giả bộ bệnh, tuyên bố tim mình không tốt, cần nghỉ ngơi. . .

“Cho nên. . .” Giờ phút này, ngay trước mọi người người ngồi quây quần một chỗ thảo luận vụ án lúc, Miêu Anh chỉ đông đảo viết đầy tài liệu

bảng trắng, trịnh trọng nghiêm túc nói nhẹ, “Chúng ta bước kế tiếp công việc chỉ có hạng nhất, đó chính là —— như thế nào lấy chứng! ? Như thế nào mới có thể chứng minh, Hàn Khoan là ác ma án cùng giết vợ án hung thủ!”

Mục đích mặc dù rõ ràng, có ở đây không tràng đặc điều viên môn nhưng tất cả đều phấn chấn không đứng lên, bởi vì ai cũng biết, lấy chứng độ khó rốt cuộc có bao nhiêu! ?

Nếu là thật có thể tìm được chứng cớ, sợ rằng vào sáng sớm 03 tổ điều tra đặc biệt lúc, vụ án này cũng đã kết án! Có thể tưởng tượng được, 10 nhiều năm trước cảnh sát cũng không có biện pháp điều tra phá án vụ án, hôm nay sẽ có khó khăn bao nhiêu?

Nhớ lại ban đầu, Miên Lĩnh đại án mặc dù có thể phá, là bởi vì hung thủ hác mới vừa để lại trọng yếu nhân chứng! Ngân hàng tồn thi án có thể phá, là bởi vì Cầu Tân Dương bị bắt một cái tại chỗ! Mà đại danh đỉnh đỉnh thi thể nữ không đầu án, chính là bởi vì hung thủ Lý Phi đã tâm lý tan vỡ!

Nhưng là, ác ma án Hàn Khoan cùng bọn họ cũng không giống nhau, người này tâm tư mịn, làm việc tỉnh táo, chẳng những hiểu cảnh sát trình tự phá án, hơn nữa tâm lý phòng tuyến cũng là bền chắc không thể gảy!

Đối với cái này người như vậy, nếu muốn đánh bại hắn, thì nhất định phải tìm được đủ để tồi khoa hắn chứng cớ mới được! Nhưng là. . . Loại này chứng cớ. . . Thật tồn tại sao?

“Hả. . . Nếu là. . . Nếu là. . .” Đối mặt với mọi người tinh thần thấp, Thôi Lệ Châu cắn môi nói, “Nếu là đem năm đó những thứ kia người bị hại thi thể moi ra chứ ?”

“What! ?” Nhiễm Đào kinh ngạc, “Đào thi thể làm gì?”

“Các ngươi không phải là nói, ban đầu vụ án sở dĩ không phá được, cũng là bởi vì kỹ thuật rơi ở phía sau sao?” Thôi Lệ Châu giải thích, “Bây giờ nếu kỹ thuật tân tiến rồi, như vậy đem thi thể moi ra, nhìn xem có thể hay không từ trên thi thể tìm được Hàn Khoan bì tiết cái gì?”

“Không được!” Trương Bồi Bồi nói, “Cách quá lâu, đã không cách nào lấy ra!”

“Năm đó án phát lúc là mùa đông, hung thủ mặc ác ma sáo trang, người chết cũng tất nhiên mặc dầy quần áo!” Miêu Anh nói, “Coi như đem bây giờ kỹ thuật để vào năm đó, cũng không thấy có thể từ trên người người chết lấy ra đến cái gì! Huống chi, phần lớn người chết di thể, đều đã bị hỏa táng rồi!”

“Vậy làm thế nào?” Thôi Lệ Châu lo lắng nói, “Chẳng lẽ chúng ta chỉ có thể trơ mắt nhìn Hàn Khoan bị vô tội thả sao?”

Nghe được Thôi Lệ Châu đặt câu hỏi, hiện trường không có một người có thể làm ra trả lời.

“Ai. . .” Thôi Lệ Châu không tránh khỏi thở dài, mặt đầy cười thảm nói nhẹ, “Cha ta trước kia còn hỏi qua ta, nói trên thế giới này có vật gì là hắn không trộm được? Ta hãy cùng hắn nói, thời gian rồi, thanh xuân rồi, thân tình rồi. . . A a. . . Xem ra, bây giờ vừa có thể nhiều hơn một cái rồi! Hắn bản lãnh lớn hơn nữa, cũng không trộm được cho một người định tội chứng cớ!”

“Không trộm được chứng cớ. . .” Miêu Anh ngoạn vị lắc đầu một cái, nói với mọi người, “Các ngươi nói, nếu như Hàn Khoan thật là bởi vì Trương Tỉnh Như thấy được hắn ác ma sáo trang, mà giết người diệt khẩu lời, như vậy. . . Hắn nguyên bản ác ma sáo trang. . . Có thể hay không. . .”

“Không thể nào!” Triệu Ngọc hiểu Miêu Anh tâm tư, lúc này nói, “Hàn

Khoan nhỏ như vậy lòng, kết phát thê tử cũng không tiếc giết, chẳng lẽ còn không bỏ được ác ma sáo trang sao? Hắn đã sớm bị hắn xử lý!”

“Như vậy. . . Cái này ác ma sáo trang hắn là tay hắn công may chứ ?” Miêu Anh lại chưa từ bỏ ý định nói, “Chúng ta là không có thể tra một chút con đường này? Nhìn một chút ác ma sáo trang tài liệu nguồn?”

“Chúng ta người đã đang làm!” Trương Bồi Bồi vội vàng nói, “Bất quá. . . Tài liệu ngược lại là dễ chia tích, nhưng nếu như là đại chúng tài liệu, nguồn rất khó xác định. . .”

Mọi người ở đây nghiêm cẩn thảo luận vụ án lúc, Triệu Ngọc bên này chợt xảy ra một cái ngoài ý muốn.

Theo trong đầu mặt tiếp xúc chợt lóe, hắn bỗng dưng phát hiện, hệ thống lại thật sớm truyền tới kỳ ngộ kết thúc tin tức!

Không thể nào?

Dưới kinh ngạc, Triệu Ngọc mở hệ thống nhìn một cái, chỉ thấy hắn hôm nay “Càn Cấn” quẻ đã hoàn thành, hắn lấy được 169% cao độ hoàn thành, trừ thuận lợi lấy được ẩn hình chỉnh xương khí ra, hắn còn chiếm được ngoài ra năm món một cấp đạo cụ.

Nhưng mà, nhìn hệ thống mặt tiếp xúc thượng hết thảy, Triệu Ngọc nhưng là cả người cũng mộng điệu!

Bây giờ mới bất quá buổi chiều năm giờ mà thôi, hôm nay nhưng là “Càn Cấn” quẻ a, làm sao có thể chỉ như vậy qua loa kết thúc chứ ? Chẳng lẽ. . . Là mình sơ sót cái gì? Hoặc là đã làm sai điều gì?

Hoặc có thể. . . Ý vị này. . .

Bất ngờ đang lúc, một cổ bất tường dự cảm, ở Triệu Ngọc trong lòng tự nhiên nảy sanh. . .

Chương 912: Không thể ra sức

Hotel khách trong phòng, Triệu Ngọc bỗng dưng mở hai mắt ra, đột nhiên từ trên giường giật mình!

Hô hô. . .

Hắn miệng to thở hổn hển, kinh hãi nhìn trước mắt phòng, trên gò má thấm xuất mồ hôi hột, trái tim cũng là tim đập bịch bịch.

Rào rào. . .

Phòng vệ sinh truyền tới một trận tiếng nước chảy, hạ một giây, một bóng người quen thuộc từ nơi nào đi ra.

“Oa! Hù ta giật mình! Lão đại, ngươi nhưng coi là tỉnh ngủ!” Chỉ thấy Thôi Lệ Châu từ phòng vệ sinh bước nhanh chạy tới, trong miệng thì thầm, “Ngươi đã ngủ mười mấy giờ! Ngươi nếu là nữa bất tỉnh, liền thật đưa bệnh viện. . .”

“Lệ. . . Lệ châu. . .” Triệu Ngọc cảm giác đầu óc một trận phát nhẹ, cái này rốt cục mới nhớ tới một ít chuyện. Tạc Trời. . . Ngay cả cơm tối cũng còn chưa ăn, hắn liền bỗng nhiên cảm giác đầu óc hôn mê, thể lực chống đở hết nổi, Miêu Anh thấy vậy, liền cùng Nhiễm Đào đám người đem hắn đưa về hotel phòng.

Không nghĩ đến, cái này vừa cảm giác. . .

Hắn vội vàng nhìn đồng hồ tay một chút, chỉ thấy giờ phút này đã là vào

buổi trưa rồi!

“Miêu tỷ tả ngày hôm qua giữ ngươi một đêm, buổi sáng còn phải đi chủ trì công việc, cho nên liền lưu lại ta tới chiếu cố ngươi!” Thôi Lệ Châu giải thích, “Lão đại, ngươi đừng quá liều mạng rồi có được hay không? Nhìn qua thật là dọa người, ngày hôm qua cũng làm Miêu tỷ tả sẽ lo lắng! May ngươi ở Diệu Danh phạm qua một lần, hơn nữa còn có cá thiếp thân thầy thuốc cho ngươi kiểm tra, nói ngươi không có sao, chính là lao tư quá độ. . .”

Ta. . .

Triệu Ngọc lúc này mới nhớ tới, ngày hôm qua mình sở dĩ đột nhiên chi nhiều hơn thu, chính là bởi vì cái đó ẩn hình khôi phục tề mất đi hiệu lực duyên cớ, mình vốn là trải qua tiểu phẫu, sau đó lại ba ngày hai đêm không ngừng tra án, trên thực tế thể lực và tinh lực đã sớm nghiêm trọng chống đở hết nổi.

Vừa nghĩ tới đạo cụ, hắn liền bất ngờ nhớ lại ngày hôm qua kỳ ngộ kết thúc, cùng với đạt được đạo cụ tới.

Hắn vội vàng từ trong đầu tìm, nhưng phát hiện mình ngày hôm qua mơ mơ màng màng trong, lại đem ẩn hình chỉnh xương khí sử dụng, chẳng những sử dụng, hơn nữa còn xài 300 điểm tích phân cường hóa một chút.

Nga. . .

Hắn nhẹ nhàng sờ mình một chút thương tổn chân, phát hiện thạch cao phía dưới mắt cá chân, đã có thể nghe theo mình chỉ huy. Như vậy xem ra, bởi vì gảy xương tạo thành làm bị thương, hắn đã tốt hơn nửa!

Chỉ bất quá. . .

“Lệ châu. . . Vụ án thế nào rồi? Có tiến triển sao?” Triệu Ngọc vội vàng hướng Thôi Lệ Châu hỏi.

Lúc này, Thôi Lệ Châu đã cho Triệu Ngọc rót ly nước, sau đó lắc đầu nói: “Miêu tỷ tả đã phái người đi người bị hại nhà điều tra, nhìn một chút còn có thể hay không tìm được chút gì. . . Đến nổi những thứ khác, ai!”

“Vô dụng!” Triệu Ngọc cũng là lắc đầu, “Quyển sổ trên viết phải rõ ràng, 03 chuyên án tổ đã sớm đã tìm! Nếu là có chứng cớ, cũng sẽ không giống như hôm nay như vậy! Không được. . . Ta phải đi qua nhìn một chút. . .”

“Được rồi, được rồi! Đủ rồi a ngươi!” Thôi Lệ Châu bỗng nhiên cả giận nói, “Lão đại, ngươi nhìn một chút ngươi bộ dáng bây giờ, còn có thể hay không trước nghỉ ngơi thật khỏe một chút rồi? Phá án là trọng yếu, nhưng mình thân thể quan trọng hơn a?

“Ngươi đói bụng không, ta cái này thì ta cho ngươi chút phòng khách bữa ăn, ngươi ngay cả tối hôm qua cơm cũng chưa ăn nữa! Nga. . . Còn có, ta phải mau cho Miêu tỷ tả phát cái tin tức, nói ngươi tỉnh rồi, bằng không. . . Trong lòng bọn họ cũng không thiết thực!”

Vừa nói, Thôi Lệ Châu liền lấy điện thoại di động ra phát tin tức đi.

Triệu Ngọc một lần nữa nhìn đồng hồ đeo tay một cái, đột nhiên lại nghĩ tới khác một đại sự —— quẻ văn!

Đáng chết!

Bây giờ cũng gần trưa rồi, mình còn chưa kịp khai quẻ đâu! Phát hiện ở thời điểm này, quẻ văn tương đối trọng yếu. . . Trọng yếu. . . Hả. . .

Ai ngờ, khi Triệu Ngọc nhanh chóng bấm hệ thống mặt tiếp xúc, khai ra

mới một quẻ sau, nhưng bỗng dưng ngẩn người ra đó.

Chỉ thấy quẻ văn chính giữa xuất hiện hai chữ to, chính là —— “Tốn Đoài” !

A! ?

Tại sao có thể như vậy. . .

Triệu Ngọc nhận nhận chân chân, tỉ mỉ nhìn một lần, căn bản không có cấn quẻ nửa điểm bóng dáng.

Tệ hại!

Trong lòng hắn lộp bộp một chút, lúc này mới bỗng nhiên nhớ tới, mình ngày hôm qua lo lắng, quả nhiên vẫn là ứng nghiệm!

Nguyên lai, tự từ hôm qua hệ thống bỗng nhiên tuyên bố kỳ ngộ kết thúc lúc, Triệu Ngọc thì đã nhiên cảm giác không ổn. Bởi vì, căn cứ hắn kinh nghiệm của dĩ vãng, quẻ Càn vừa ra, vậy cũng sẽ kéo dài thời gian rất lâu mới sẽ kết thúc, không phải như vậy sớm kết thúc.

Trong này. . . Tất nhiên có ý kiến gì. . .

Mới đầu, hắn hoài nghi là mình phán đoán sai rồi phá án phương hướng, cho nên kỳ ngộ thật sớm kết thúc. Nhưng là, ngày hôm qua dù sao cũng là một cái “Càn Cấn” quẻ, nếu như mình thật sai rồi, cái kia tại sao còn có thể được 169% cao độ hoàn thành chứ ?

Quẻ Càn là hợp lại quẻ, nhớ lại cả ngày hôm qua, có thể tương ứng với quẻ Càn kỳ ngộ, đơn giản chính là bị Bắc Thiên cảnh sát cao cách thức dùng lễ, coi như là “Chấn” ; lấy được người ta tặng quà, miễn cưỡng tính là “Đổi” ; sờ một cái nữ cục trưởng tay, cũng đem đem coi như là “Khảm” ; cùng Nhiễm Đào, Tăng Khả đám người gặp mặt, đại khái kỳ

có thể tính làm “Ly” . . .

Vì vậy, sự thật nữa rõ ràng bất quá, nếu như nói riêng về “Càn” quẻ, thực sự quá nước, mình căn bản không để ý tới tùy đến cao độ hoàn thành.

Cho nên, mình 169% cũng còn là thông qua “Cấn” quẻ phải tới, nói cách khác, mình tra án phương hướng hẳn không có sai lầm, ác ma án hung thủ chắc là Hàn Khoan!

Chỉ bất quá. . . Quẻ văn thật sớm kết thúc, ý vị như thế nào chứ ?

Có phải hay không, hệ thống cũng ở đây nhắc nhở mình: Đối! Ngươi tìm đúng người, Hàn Khoan chính là hung thủ! Nhưng là, ngươi biết rõ hắn là hung thủ, nhưng một chút biện pháp cũng không có! ?

Chính bởi vì mình không thể nào tìm được để cho Hàn Khoan nhận tội chứng cớ, không thể kết án, cho nên hệ thống mới sẽ thật sớm kết thúc, cho tới, hôm nay ngay cả một “Cấn” quẻ cũng không có mở ra! ?

Nếu quả thật là lời như vậy. . .

Triệu Ngọc nhất thời cảm thấy một trận bận tâm, nếu như ngay cả hệ thống cũng không có cách nào, cái kia. . . Còn có thể làm sao? Chẳng lẽ, đến cuối cùng nhất, thật chỉ có thể trơ mắt nhìn Hàn Khoan vô tội thả ra, tiêu dao ngoài vòng pháp luật?

Nếu quả thật hung thật sự là hắn, coi là tiến về phía trước Lão Qua cùng phía sau Trương Tỉnh Như, cái này kinh khủng ác ma, nhưng là tổng cộng giết chết 11 người a! ! ?

Tại sao có thể. . .

Đối! Đúng rồi!

Vào giờ phút này, Triệu Ngọc bất ngờ nhớ tới bản sao kỳ ngộ tới, mặc dù hôm nay mở ra chính là "Tốn Đoài", nhưng hắn còn có một cái hy vọng, đó chính là bản sao kỳ ngộ.

Chửi thề một tiếng !

Bây giờ đã là buổi trưa, mình chẳng lẽ đã bỏ lỡ chứ ?

Nghĩ đến chỗ này, hắn vội vàng kiểm tra bản sao kỳ ngộ, phát hiện nên kỳ ngộ đem ở mười hai giờ trưa nửa xảy ra, cự ly bây giờ chỉ có không tới 20 phút.

Cự ly. . .

Khá tốt. . .

Hắn thông qua điện thoại di động bản đồ cẩn thận xác nhận một chút, phát hiện kỳ ngộ phát sinh ly hắn không xa, hơn nữa trên bản đồ rõ ràng hiện lên, nơi đó chính là địa phương một nhà nổi danh phòng ăn tây!

"Tiểu Thôi!" Triệu Ngọc thấy Thôi Lệ Châu đang muốn cho phòng ăn gọi điện thoại, vội vàng ngăn lại nàng nói, "Phòng khách bữa ăn ăn không ngon, đều là lạnh! Ta bây giờ muốn ăn thức ăn tây, ta biết nơi nào có nhà không tệ, vội vàng cho ta để cho người đi, chúng ta đi!"

"Nga. . . Hả. . . Cái này. . . Được rồi. . ." Thôi Lệ Châu một lần nữa bị Triệu Ngọc nhảy suy nghĩ làm rối loạn tiết tấu, chậm nửa ngày mới hỏi, "Cái kia. . . Miêu tỷ cùng Nhiễm Đào bọn họ chứ ?"

"Đừng để ý bọn họ!" Triệu Ngọc tự nhiên không nghĩ quá nhiều người biết mình ý đồ, vội vàng khoát tay nói, "Bọn họ không thích ăn thức ăn tây! Nhanh lên một chút đi, lần này, ta mời ngươi ăn bữa ngon!"

“Hả. . . Tốt. . . Được rồi. . .” Thôi Lệ Châu lúc này mới u mê để điện thoại xuống.

. . .

20 phút sau, Triệu Ngọc ở một đội địa phương cảnh sát viên vây quanh, thuận lợi tới kỳ ngộ đem sắp phát sinh phòng ăn tây.

Mặc dù chân đã xong hơn nửa, nhưng Triệu Ngọc không dám khoe khoang, hay là trung quy trung củ ngồi lên xe lăn, do Thôi Lệ Châu đẩy, cùng nhau tiến vào trong phòng ăn.

Các cảnh sát viên tất cả đều mặc quần áo thường, trừ nên vì Triệu Ngọc hai người phục vụ trở ra, còn phải bảo vệ hai người bọn họ an toàn. Vì vậy, bọn họ cũng cùng chung tiến vào trong phòng ăn, chỉ bất quá ngồi ở những thứ khác trên bàn ăn, vừa có thể bảo vệ được bọn họ an toàn, lại có thể bảo đảm bọn họ riêng tư, vô cùng chuyên nghiệp.

Dĩ nhiên, Triệu Ngọc đối với ăn cơm tự nhiên là lòng không bình tĩnh, hắn chủ yếu nhất mục đích, vẫn là phải nhìn một chút bản sao kỳ ngộ có thể hay không cho xảy ra cái gì trọng yếu nhắc nhở?

Kết quả, tại triều trứ mục tiêu chỗ ước chừng nhìn một cái, Triệu Ngọc liền lập tức biết, hôm nay bản sao kỳ ngộ đúng là cá như thế nào tình huống!

Nhưng mà. . . Mặc dù kỳ ngộ đang ở trước mắt, nhưng Triệu Ngọc nhưng là thất vọng, cái kia cổ bao phủ ở trong lòng hòa hợp trong nháy mắt mở rộng, lại cũng huy tán không đi. . .

Chương 913: Chấp nhất

Dạo này ăn Tết kĩ quá... Sorry độc giả của Tangthuvien.

Tại nhà hàng Tây một cái gần cửa sổ trên bàn cơm, một đôi sinh viên bộ dáng nam nữ thanh niên ngồi đối diện nhau, ngay tại một mặt hưởng dụng thức ăn ngon, một mặt hoan đàm cười nói.

Triệu Ngọc chỉ nhìn thoáng qua, liền nhận ra trong đó cái kia nữ học sinh, chính là hắn tam biểu cữu nhà khuê nữ, bàn về đến, cũng coi là mình một cái biểu muội.

Mặc dù quan hệ khá xa, nhưng tam biểu cữu cùng mình nhà riêng có vãng lai, Triệu Ngọc cũng đã được nghe nói, vị này biểu muội tại kim nguyên tỉnh lên đại học, lại không nghĩ rằng, vậy mà cũng tại Bắc Thiên.

Khi thấy vị này bà con xa biểu muội một sát na, Triệu Ngọc thất vọng tâm tình tất nhiên là lộ rõ trên mặt. Bởi vì, hắn hôm nay mở ra chính là "Tốn đổi" quẻ, tốn đại biểu thân tình, đã gặp được bà con xa biểu muội, như vậy phó bản kỳ ngộ chỉ hướng đã phi thường minh xác, căn bản cùng vụ án không quan hệ

Bất quá, mặc dù trong lòng thất vọng, nhưng vì xác định phó bản kỳ ngộ dụng ý, Triệu Ngọc vẫn là thúc đẩy lấy xe lăn áp sát tới, cùng vị này biểu muội lên tiếng chào.

Biểu muội rất nhanh nhận ra Triệu Ngọc, vừa mừng vừa sợ phía dưới, tự nhiên là cùng nó thân thiết bắt chuyện, mà bắt chuyện bên trong, biểu muội còn cho Triệu Ngọc giới thiệu một chút vị kia nam thanh niên, nói

nam thanh niên là nàng vừa kết bạn bằng hữu.

Ai ngờ, nam thanh niên nhìn thấy Triệu Ngọc về sau tựa hồ có chút khẩn trương, nói chuyện nhăn nhó, biểu lộ làm ra vẻ.

Triệu Ngọc là làm cái gì ngay cả một câu đều không có nói, hắn liền đã phát hiện người này lớn có vấn đề, nhưng gặp nam thanh niên ánh mắt né tránh, xuất mồ hôi trán, cổ áo rộng mở chỗ còn ẩn ẩn có hình xăm vết tích

Kết quả, Triệu Ngọc dùng công cụ tìm kiếm tra một cái, liền phát hiện người này vậy mà liên lụy đếm lên sân trường lừa gạt án, đang bị cảnh sát truy nã, chính là một cái chuyên môn đối nữ học sinh ra tay, lừa gạt tiền lại lừa gạt sắc đại lừa gạt

Thế là, Triệu Ngọc không nói hai lời, trực tiếp đem trên bàn chén cà phê lôi đến trên mặt của hắn, đem hắn đánh một cái mặt mũi tràn đầy cà phê cộng thêm ô mắt thanh

Nam thanh niên quát to một tiếng, gặp Triệu Ngọc ngồi lên xe lăn, liền giận không kềm được địa quơ lấy ly rượu đỏ nghĩ muốn vọt qua đến phản kích.

Kết quả, hắn mới vừa vặn đứng người lên, liền phát hiện mấy lần súng ngắn đã nhắm ngay hắn, nhất thời dọa đến hai tay ôm đầu, đàng hoàng ngồi xổm trên mặt đất.

Lại sau này sự tình, liền cơ bản đều là chương trình hóa: Chúng nhân viên cảnh sát đem người bị tình nghi trói lại; biểu muội tại nhận rõ ràng nam thanh niên chân diện mục về sau, nghĩ mà sợ sau khi, tất nhiên là đối Triệu Ngọc vị này hai Biểu ca thiên ân vạn tạ, sau đó cũng đi theo nhân viên cảnh sát về cục cảnh sát ghi khẩu cung đi; lại sau đó, Triệu Ngọc rốt cục cùng Thôi Lệ Châu ăn một bữa cơm no

Bất quá, bụng là lấp đầy, nhưng Triệu Ngọc tâm tình lại là càng ngày càng hỏng bét. Hắn mới vừa vặn ăn nghỉ cơm trưa, liền liên tiếp phát sinh hai kiện khiến cho chuyện buồn bực.

Kiện thứ nhất, là hắn nhận được một đầu đánh khoản tin nhắn,

Tần Sơn cục cảnh sát vì ban thưởng hắn tại không đầu nữ thi án bên trong biểu hiện xuất sắc, ban thưởng cho hắn 100 ngàn nguyên tiền thưởng, hiện đã đến sổ sách.

Chuyện thứ hai thì là, tin nhắn vừa đến, hệ thống kỳ ngộ hoàn tất cũng lập tức kết thúc, hắn thu được 149 độ hoàn thành, đạt được hai kiện cấp một đạo cụ ban thưởng.

Xong

Một nháy mắt, Triệu Ngọc chỉ cảm thấy trong lòng thật lạnh. Từ Khai quẻ đến bây giờ bất quá ngay cả một giờ đều không có, qua loa như vậy hoàn tất, không thể nghi ngờ nói rõ tại ác ma án điều tra trong công tác, hệ thống đã triệt để không thể ra sức

Hệ thống

Hiện thực tàn khốc, rốt cục để Triệu Ngọc giật mình lĩnh ngộ. Hồi tưởng ngày xưa đủ loại, mỗi một lần đến mấu chốt phá án thời khắc, hệ thống đều sẽ hoặc nhiều hoặc ít địa cung cấp cho mình một chút trợ giúp, từ đó làm mình liên phá đại án, thành tích nổi bật.

Từ ban sơ chặt tay án, một thẳng đến về sau đảo hoang án giết người, mặc kệ bản án khó khăn dường nào phức tạp, cỡ nào khó bề phân biệt, mình tổng là có thể giải quyết dễ dàng, thẳng tới chân tướng

Nhưng mà, lần này ác ma án lại toàn cũng không giống nhau mình mặc dù khóa chặt hung thủ, lại thua ở không có chứng cứ bên trên

Cho Triệu Ngọc cảm giác, hệ thống đang dùng hành động của nó nói rõ, dưới gầm trời này, cũng không phải là tất cả bản án, tất cả đều có thể thông qua một cái nho nhỏ kỳ ngộ giải quyết

Ai

Triệu Ngọc thất vọng, ngoại trừ tình tiết vụ án bên ngoài, càng nhiều, còn là tới từ nội tâm của mình, bởi vì hắn đến bây giờ mới rốt cục nhận rõ ràng một việc: Từ xưa tới nay, mình đối với phá án tự tin, kỳ thật có rất lớn một bộ phận, đều là tới từ mình hệ thống

Hắn cảm thấy, nếu như không có kỳ ngộ hệ thống, hắn căn bản không có thể trở thành hôm nay thần thám hồi ức lúc trước, nếu như không phải hệ thống để hắn trùng hợp địa bắt lấy gậy điện mạnh nhọn án hung thủ, chỉ sợ hắn hiện tại sớm đã rời đi cảnh đội, lại biến thành một cái ngơ ngơ ngác ngác tiểu lưu manh nếu như không có hệ thống, có lẽ hắn căn bản chẳng phải là cái gì

Càng như vậy nghĩ, Triệu Ngọc thì càng hãm sâu trong đó, không cách nào tự kềm chế cái này tựa hồ là đang hắn sau khi xuyên việt, lần đầu cảm nhận được một cỗ tràn đầy cảm giác bị thất bại mà trước đó, mặc kệ gặp được khó khăn gì , bất kỳ cái gì nguy hiểm, hắn đều chưa hề chân chính đến nhăn qua lông mày

Cứ như vậy, tại loại này thất lạc cùng thất bại ảnh hưởng dưới, tại sau khi ăn cơm trưa xong, Triệu Ngọc cũng không có lựa chọn về cục cảnh sát cùng các đội hữu làm việc với nhau, mà là tùy tiện tìm cái đầu choáng lấy cớ, lại trở về khách sạn nghỉ ngơi đi.

Thế nhưng là, như thế tâm tình phía dưới, hắn lại như thế nào có thể nghỉ ngơi thật tốt liền như thế nằm ở trên giường, buồn bực ngán ngẩm, ngơ ngơ ngác ngác

Đến trưa, hắn cái gì cũng không nghĩ một chút, cái gì cũng không muốn làm, nhưng lại cái gì đều ném không ra.

Ngày xưa từng li từng tí, vẫn là không thể ức chế địa hiện lên ở trước mắt mình: Lúc trước phá án và bắt giam bông vải lĩnh đại án thời điểm, mình là bực nào oai hùng anh phát Kim Phật án bên trong, mình như thế nào cửu tử nhất sinh, cùng Miêu Anh một hôn định tình còn có, chặt tay án nhà trọ án giết người ngân hàng tồn thi án cấp tốc án giết người không đầu nữ thi án

Tại lần lượt vụ án phá án và bắt giam bên trong, mình không ngừng kinh lịch, không ngừng trưởng thành, từ một cái nho nhỏ phổ thông nhân viên cảnh sát, rốt cục trưởng thành là hiện tại tổ điều tra đặc biệt tổ trưởng

Ai

Nghĩ đến đây, Triệu Ngọc bỗng nhiên lại có lĩnh ngộ mới, ân giống như có vẻ như hắn là ngoại trừ có hệ thống trợ giúp bên ngoài, những này bản án cũng cùng cố gắng của mình là không phân ra a

Đúng vậy a

Khi hắn bỗng nhiên ý thức được điểm này về sau, trong mắt rốt cục lộ ra một cỗ biến mất đã lâu lấp lóe.

Đối

Lão tử thừa nhận, mỗi một lần phá án, xác thực cùng hệ thống nhắc nhở chặt chẽ không thể tách rời, nhưng nếu như không có mình vất vả cần cù nỗ lực cùng vượt qua thường nhân gấp trăm lần cố gắng, sợ là cũng không thể thu hoạch được thành công a

Hiện tại ta chỉ là nhận lấy một cái ngăn trở mà thôi, sao có thể bởi vì hệ thống không ủng hộ, mà xem thường từ bỏ đâu

Còn nữa nói, hệ thống không thể cho ra nhắc nhở, có lẽ còn có nguyên nhân khác, nhưng nếu như mình cứ thế từ bỏ, vậy liền thật lại không có cơ hội

Một ngày, hai ngày khoảng cách phóng thích Hàn Khoan, chí ít còn có năm ngày thời gian đâu

Triệu Ngọc a Triệu Ngọc, có phải hay không choáng váng bất quá là động một cái tiểu phẫu mà thôi, thật đem ngươi làm mơ hồ sao

Triệu Ngọc đối với mình lớn tiếng oán giận nói: Ngươi nha thế nhưng là tổ điều tra đặc biệt tổ trưởng, nếu là ngay cả ngươi cũng như thế chán nản, đội ngũ còn thế nào mang tuỳ tiện nhận mệnh cũng không phải phong cách của ngươi, Hàn Khoan có thể là một cái hại chết qua 11 cái nhân mạng siêu cấp ác ma giết người, ngươi nhất định phải phải nghĩ biện pháp đem chân tướng làm rõ, còn những cái kia người bị hại một cái công đạo

Nghĩ đến chỗ này, UU đọc sách www. uukan Shu. com Triệu Ngọc rốt cục một lần nữa tỉnh lại lên, hắn không kịp chỉnh lý quần áo, liền tranh thủ thời gian quơ lấy điện thoại, cho Miêu Anh gọi điện thoại.

“Uy” kết nối về sau, trong điện thoại thình lình truyền đến Miêu Anh thanh âm mệt mỏi, “Thế nào a thân yêu, khá hơn chút nào không đầu còn đau không đau nhức, có cần hay không ta cho ngươi tìm bác sĩ “

“Miêu Miêu nghe” Triệu Ngọc nắm chặt điện thoại, dùng sức lại kích động nói nói, “ ngươi lập tức liên lạc một chút Bắc Thiên cục cảnh sát, để bọn họ đem hết khả năng, tổ chức nhiều nhất cảnh lực, lập tức tới văn phòng họp, ta muốn cho bọn họ an bài nhiệm vụ “

“A” Miêu Anh hơi sững sờ, vội hỏi, “Triệu Ngọc ngươi muốn làm gì “

“Lập tức dựa theo ta nói đến đi làm” Triệu Ngọc không dung cãi lại địa mệnh lệnh nói, “ mặt khác, để Thôi Lệ Châu liên hệ Diệu Danh cảnh sát, để bọn họ đem Hàn Khoan đến trường lúc toàn bộ tư liệu giao cho ta bao quát đạo tặc Khương Khoa

“Còn có, để Ngô Tú Mẫn bên kia cũng đem tất cả cùng Hàn Khoan tài liệu tương quan, tất cả đều phát đưa tới: Tài liệu cá nhân, thẩm vấn video, còn có hắn trước kia viết qua những cái kia bản thảo, cùng hắn phát biểu qua tất cả mọi thứ, tất cả đều cho ta, một chữ cũng không thể rơi xuống, ta đều muốn nhìn” Triệu Ngọc dứt khoát quyết nhiên nói nói, “ mẹ nó, lão tử cùng Hàn Khoan liều mạng, ta cũng không tin, hắn liền thật như vậy không chê vào đâu được, một chút lỗ thủng đều không có “

Chương 914: Thuế biến

Bắc Thiên cảnh sát phi thường ra sức, Triệu Ngọc một tiếng chào hỏi phía dưới, bọn họ lập tức triệu tập đến Bắc Thiên các phân cục nhân viên cảnh sát đến đây tham dự, nhân viên đạt đến hơn trăm người, thanh thế to lớn.

Triệu Ngọc đem chúng nhân viên cảnh sát bình quân chia làm 10 tiểu tổ, trong đó 9 tiểu tổ, phụ trách một đối một địa điều tra năm đó ác ma án người chết tình huống. Triệu Ngọc yêu cầu bọn họ nhất định phải dựa theo tối cao quy cách đến xử lý, muốn đem mỗi một cái người chết khi còn sống tình huống, tất cả đều một lần nữa tra rõ, một chi tiết cũng không thể bỏ qua, lấy được tư liệu càng nhiều càng tốt.

Về phần bỏ rơi một tiểu tổ, thì cường điệu phụ trách trở lại như cũ năm đó Hàn Khoan hành động quỹ tích, đem Hàn Khoan tại Bắc Thiên thời điểm tình huống, lại tỉ mỉ xác thực cẩn thận điều tra một lần.

Tại Triệu Ngọc phân phối Hoàn nhiệm vụ về sau, vị kia Hứa Nghệ Hoa cục trưởng còn trước mặt mọi người nhấn mạnh kỷ luật, cũng công bố thưởng phạt chế độ, yêu cầu chúng nhân viên cảnh sát chăm chú thực hiện chức trách, tăng giờ làm việc cũng phải nhanh một chút hoàn thành nhiệm vụ. Có thể thu hoạch được manh mối trọng yếu người, hết thảy luận công hành thưởng; mà nếu có phát hiện điều tra không chăm chú, kỷ luật thư giãn người, thì hết thảy cho xử lý, nghiêm trị không tha!

Cục trưởng lên tiếng, chúng nhân viên cảnh sát tự nhiên không dám thất lễ, lĩnh mệnh rời đi về sau, lập tức đầu nhập vào trong điều tra.

Sau đó, Triệu Ngọc lại cho Ngô Tú Mẫn gọi điện thoại, yêu cầu Hoàng Kim cảnh sát cũng không thể nhàn rỗi, bọn họ nhất định phải lập tức tăng số người cảnh lực, một lần nữa đem hết thảy cùng Hàn Khoan có liên quan đồ vật, tất cả đều một lần nữa tra rõ một lần, nhìn xem có không khả năng tìm tới đầu mối mới?

Đương nhiên, Diệu Danh bên kia cũng là như thế, nhiệm vụ bên kia liền tất cả đều giao cho Vương Xán phụ trách.

Cứ như vậy, tại Triệu Ngọc hiệu triệu phía dưới, một trận thanh thế thật lớn điều tra làm việc tại ba tòa thành thị đồng thời triển khai.

Ác ma án lực ảnh hưởng mặc dù không kịp không đầu nữ thi án, lại dù sao đứng hàng ngũ đại án chưa giải quyết một trong. Làm các nơi cảnh sát nhận được mệnh lệnh, hiểu rõ mình là đang điều tra đại danh đỉnh đỉnh ác ma án về sau, tự nhiên đều là toàn lực ứng phó, dồn hết sức lực đầu.

Ở đây sau mấy ngày ngắn ngủi bên trong, các lộ tư liệu nhao nhao tập hợp đến ở vào Bắc Thiên cục cảnh sát tổ điều tra đặc biệt trong văn phòng, làm tư liệu in ra về sau, đơn giản có thể dùng chồng chất như núi để hình dung.

Thế nhưng là, cho dù có như thế nhiều tư liệu, nhưng Triệu Ngọc vẫn là phải không rõ chi tiết địa từng cái xem qua!

Trong mấy ngày này, Triệu Ngọc thật là liều mạng! Hắn cực nhọc ngày đêm, không thể yên ổn nghỉ ngơi, cơ hồ ăn ở tất cả đều trong phòng làm việc, nghiêm túc địa tìm đọc mỗi một phần tư liệu, không buông tha bất kỳ một cái nào chi tiết!

Đối với Triệu Ngọc chăm chỉ không ngừng, mất ăn mất ngủ thái độ làm việc, khoan nói nơi đó nhân viên cảnh sát, liền là ngay cả tổ điều tra đặc biệt các đồng nghiệp cũng là đối với hắn lau mắt mà nhìn, chậc chậc

ngạc nhiên. Mặc dù, bọn họ cũng đều biết Triệu Ngọc làm người cố chấp, nhưng là cố chấp đến như thế làm cho người kính úy trình độ, thực sự khó được!

Nhất là cùng Triệu Ngọc cùng nhau đi tới Miêu Anh, đối với Triệu Ngọc loại này chất thuế biến,

Càng là kinh hỉ đến khó mà dùng lời nói mà hình dung được. Nàng vạn vạn nghĩ không ra, ngày xưa bên trong cái kia hành vi phóng túng, cuồng ngạo không bị trói buộc đồ lưu manh, vậy mà cũng có cố chấp như thế, bền bỉ như vậy một mặt.

Vui mừng cũng tốt, kính nể cũng được, nói tóm lại, Triệu Ngọc loại kia chảy xuôi tại thực chất bên trong vĩnh không chịu thua tinh thần, thật sâu cảm động Miêu Anh, để Miêu Anh càng thêm xác định, chính mình lúc trước không có đã chọn sai người!

Nhìn thấy Triệu Ngọc biểu hiện như thế, tổ viên nhóm cũng là sĩ khí tăng nhiều, không cam lòng lạc hậu, mấy ngày qua, bọn họ hợp lực tra duyệt đông đảo tư liệu, phân tích đại lượng manh mối. Mặc dù trước mắt vẫn không tìm được tính quyết định chứng cứ, nhưng là đối với hung thủ liền là Hàn Khoan suy đoán, lại là càng phát ra minh xác rõ ràng.

Có đôi khi, phá án tựa như một tầng giấy cửa sổ, một khi xuyên phá, liền liếc qua thấy ngay.

Trong vòng vài ngày, Triệu Ngọc đem Hàn Khoan phát biểu qua tiểu thuyết , dựa theo thời gian trình tự cẩn thận xem một lần, cái này mới kinh ngạc phát hiện, kỳ thật bọn họ trước đó đau khổ tìm kiếm đáp án, vậy mà đã sớm tại Hàn Khoan trong sách có chỗ thể hiện.

Hàn Khoan tiểu thuyết mặc dù không quá nổi danh, nhưng nếu như cẩn thận đọc, liền sẽ phát hiện hắn ăn khớp tính phi thường cường đại. Mà lại, càng là đến hắn Hậu kỳ viết tiểu thuyết, liền càng thiên về tâm lý

phương diện, hắn có thể chuẩn xác mà nắm chặt mỗi một nhân vật tâm lý trạng thái, mặc kệ là hắn là người phạm tội vẫn là người chấp pháp.

Cho nên, làm Triệu Ngọc thông thiên đọc xong sau, rốt cục lĩnh ngộ được một cái khiến cho rung động sự thật: Hàn Khoan không riêng gì tại đang sáng tác không ngừng trưởng thành, mà lại đồng dạng phát sinh chất thuế biến, sớm đã là cái chính cống —— tâm lý chuyên gia!

Bởi vậy, hắn hoàn toàn có thực lực lừa bịp cảnh sát, thậm chí để Triệu Ngọc cũng trúng kế của hắn!

Mặt khác, ngoại trừ tiểu thuyết, Tằng Khả cũng tại một đoạn video trong tư liệu đồng dạng phát hiện Hàn Khoan vấn đề trọng đại.

Cái kia là một đoạn hơi sớm thời điểm cảnh sát thẩm vấn video, trong video Hàn Khoan bởi vì vợ chết khóc hu hu, khóc ròng ròng, thế nhưng là trong miệng hắn nhắc tới một câu, lại đưa tới Tằng Khả chú ý.

Tại ngay lúc đó thẩm vấn bên trong, Hàn Khoan than thở khóc lóc nói: “Các ngươi miệng miệng sinh sinh nói rõ lí lẽ giải ta, nhưng các ngươi ai có thể biết, nằm tại vợ mình Tiên huyết bên trong, là như thế nào cảm giác sao?”

Câu nói này chợt nhìn đi lên không có gì mao bệnh, thế nhưng là nếu như cẩn thận phân tích lời nói, nhưng lại không thể không để cho người ta cảm thấy kỳ quặc.

Vì thế, Tằng Khả cố ý hướng Ba Thần chứng thực việc này, căn cứ Ba Thần hồi ức cùng kiểm chứng, hắn cũng cảm thấy Hàn Khoan nói như thế, không hợp tình lý.

Bởi vì, ban đầu ở cảnh sát đến Trương Tỉnh Như tử vong hiện trường về sau, bởi vì Hàn Khoan nắm trong tay lấy đao, cảnh sát một cách tự nhiên cho là hắn muốn tuẫn tình tự sát, cho nên ngay đầu tiên liền đem nó

mang đến bệnh viện cứu giúp.

Lúc đó, Hàn Khoan trên quần áo đều là máu, bệnh viện phương diện không thể không bỏ đi máu của hắn áo, đồng thời cho hắn làm thanh lý, còn đổi lại bệnh viện quần áo bệnh nhân.

Bởi vì việc quan hệ án mạng, món kia huyết y tự nhiên bị cảnh sát thu làm vật chứng, đưa đến giám chứng khoa kiểm nghiệm đi.

Mà căn cứ bác sĩ xét nghiệm báo cáo, Hàn Khoan lúc ấy ở vào trọng độ trong hôn mê, mãi cho đến buổi sáng hơn tám giờ sáng mới dần dần thức tỉnh, cho nên hắn không có khả năng biết, tối hôm qua rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra?

Mà lại, Ba Thần nhớ kỹ Thanh Thanh Sở Sở, thẳng đến cảnh sát coi Hàn Khoan là làm giết vợ nghi phạm, từ bệnh viện áp hướng cục cảnh sát thời điểm, hắn thậm chí còn không biết Trương Tỉnh Như đã tử vong tin tức.

Mà sau đó, mặc dù cảnh sát vì thẩm vấn cần, từng hướng hắn đưa ra qua hiện trường phát hiện án ảnh chụp, nhưng là tỉ mỉ nghĩ lại, Hàn Khoan lời nói vẫn là không quá phù hợp tình lý. Liền xem như hắn biết mình đã từng nằm tại thê tử vũng máu bên trong, nhưng hắn làm sao đến cảm giác gì đâu?

Câu nói này rất rõ ràng bán hắn, bởi vì, hắn liền là giết chết Trương Tỉnh Như hung thủ! Tại hắn hôn mê trước đó, hắn liền đã nằm tại Trương Tỉnh Như vũng máu bên trong. . .

Ngoại trừ trở lên hai chuyện, đang điều tra ác ma án người chết trên tình huống, bọn họ cũng là có thu hoạch mới. Trong đó, cái kia tổ phụ trách điều tra hơn 60 tuổi lão thái thái chúng nhân viên cảnh sát, thông qua không ngừng cố gắng, rốt cuộc tìm được lão thái thái năm đó hàng xóm cũ.

Căn cứ bên trong một cái hàng xóm nói, lão thái thái khi còn sống đã từng bị người tuôn ra qua ngược sát tiểu động vật truyền ngôn. Mà lại, nên hàng xóm còn phi thường xác định, lời đồn đại này đến từ trên internet.

Đạt được manh mối này về sau, chúng nhân viên cảnh sát lập tức quay chung quanh mạng lưới triển khai điều tra, cái này mới rốt cuộc tìm được căn nguyên.

Nguyên lai, tại ác ma án phát sinh một năm kia, giống QQ loại hình phần mềm chat còn chưa phạm vi lớn phổ cập, nơi đó người trẻ tuổi muốn lên mạng nói chuyện phiếm, chỉ có thể lựa chọn một loại gọi là bạn duyên nói chuyện phiếm diễn đàn. Đó là một loại mở ra thức nói chuyện phiếm bình đài, cùng loại với hôm nay Chat group, mọi người sau khi đi vào, có thể ở bên trong nói chuyện trời đất, nói chuyện phiếm giao hữu, phi thường nóng nảy.

Bất quá, loại này nói chuyện phiếm bình đài có nhất định khu vực hạn chế, giới hạn tại tại nào đó một tòa thành thị, hoặc nào đó một cái địa khu lưu hành.

Nghe nói, liên quan tới lão thái thái ngược sát tiểu động vật truyền ngôn, liền là từ loại này nói chuyện phiếm trên bình đài tán truyền ra. Có thể nghĩ, lão thái thái sở dĩ đưa tới ác ma giết người chú ý, rất có thể cũng là bắt nguồn ở đây!

Cho nên, Triệu Ngọc bọn người rốt cuộc minh bạch, năm đó Hàn Khoan là như thế nào có thể nhanh chóng như vậy địa thu hoạch được tin tức, UU đọc sách www. uukan Shu. com tìm kiếm được ra tay mục tiêu!

Hắn tất nhiên là thông qua loại này nói chuyện phiếm bình đài lấy được. Ngay lúc đó diễn đàn cũng không cần thực tên chế, quản lý cũng không nghiêm ngặt, hắn chỉ cần ở bên trong tùy tiện làm cái đầu, liền sẽ có một

đám người vì hắn cung cấp manh mối.

Thế nhưng là, bây giờ dù sao vật đổi sao dời, qua nhiều năm như vậy, những cái kia số liệu đã không thể nào tìm. Còn nữa nói, coi như thật có thể tìm tới Hàn Khoan nói chuyện phiếm ghi chép, cũng giống vậy không có nổi chút tác dụng nào.

Cho nên, cứ việc điều tra chỉ hướng tính đã phi thường minh xác, nhưng Triệu Ngọc bọn họ lấy được, tất cả đều là mềm tính chứng cứ, loại chứng cớ này đều là vô hiệu.

Muốn muốn chứng minh Hàn Khoan có tội, bọn họ nhất định phải tìm tới càng thêm xác thực chứng cứ mới được. Thế nhưng là. . . Triệu Ngọc mấy ngày qua một mực Khai quẻ, lại vẫn một cái "Cấn" quẻ cũng không mở ra, chẳng lẽ. . . Ác ma án thật là một cái vô giải án chưa giải quyết sao?

Không!

Triệu Ngọc trả lời dị thường kiên quyết!

Theo điều tra xâm nhập, theo Triệu Ngọc đối Hàn Khoan lý giải càng ngày càng khắc sâu, hắn càng phát giác, Hàn Khoan mặc dù cao minh, nhưng hắn cũng không phải là thần, một người đã từng phạm phải qua như thế thao Thiên Tội ác, liền nhất định có lỗ thủng tồn tại!

Chương 915: Không thẹn với lương tâm

Hai mươi ba tháng chạp, âm lịch ngày tết ông Táo, khoảng cách phóng thích Hàn Khoan, còn có không đến hai ngày thời gian.

Bắc Thiên cục cảnh sát, tổ điều tra đặc biệt trong văn phòng, Triệu Ngọc nhắm chặt hai mắt, dụng tâm kiểm tra một hồi trong đầu kỳ ngộ hệ thống. Đáng tiếc là, hắn hôm nay mở ra quẻ văn bên trong, vẫn không có "Cấn" quẻ bóng dáng, chính là một cái bình thường "Tốn cách" quẻ.

Mặc dù tình tiết vụ án không có tiến triển, nhưng là hệ thống mở ra quẻ văn, lại vẫn là trước sau như một tinh chuẩn ứng nghiệm. Triệu Ngọc mới vừa vặn ngáp một cái, điện thoại di động của hắn liền vang lên. Xem xét điện báo biểu hiện, đúng là hắn lão mụ đánh tới.

Triệu Ngọc biết, hắn lão mụ gọi điện thoại cho hắn mục đích, đơn giản chỉ có một việc, liền là hỏi hắn đến cùng ngày nào về nhà ăn tết?

Thế nhưng là, đối với cái này ngày, Triệu Ngọc lại chỗ nào nói đến chuẩn? Mà lại, liền tình huống trước mắt đến xem, có thể hay không về nhà ăn tết, vẫn là ẩn số.

Cho nên, hắn cầm điện thoại do dự nửa ngày, vẫn là không dám tiếp.

"Ngọc a. . ." Lúc này, nữ thần Miêu Anh nhìn thấu Triệu Ngọc tâm tư, vội vàng đi tới gần, lo lắng địa nói nói, " vì cái gì không tiếp đâu? Lo lắng a di cùng ngươi nói dông dài sao? Bản án quan trọng, nhưng người nhà vĩnh viễn quan trọng hơn! Vẫn là. . . Tranh thủ thời gian đánh lại đi, đừng để a di sốt ruột!"

“Cái gì a di a di?” Triệu Ngọc quyệt miệng cười một tiếng, “Không nên gọi bà bà sao? Gọi mẹ ta cũng được a! Đúng, ngươi ăn tết. . .”

“Đúng thế, ta để ngươi trả lời điện thoại chính là cái này ý tứ, “ Miêu Anh có chút đỏ mặt, “Cha mẹ ta lại nhận nhiệm vụ đi, ta năm nay. . . Dù sao cũng phải có một nơi ăn tết a?”

“Là. . . là. . . A?” Triệu Ngọc lập tức mặt lộ vẻ vui mừng, vội vàng ôm Miêu Anh eo thon nói nói, “ hắc hắc, thật sự là quá tốt! Mang theo nàng dâu về nhà ăn tết, còn có so cái này càng chuyện hạnh phúc sao? Bà mẹ ngươi chứ gấu à, năm nay mặc kệ bản án phá không phá, ta đều muốn về nhà hảo hảo qua cái tết!”

“Tốt, vậy còn chờ gì?” Miêu Anh thẹn thùng cười một tiếng, đem Triệu Ngọc điện thoại đi lên nâng lên một chút, sau đó liền trở lại bàn làm việc của mình làm việc đi.

Triệu Ngọc tâm hoa nộ phóng, tranh thủ thời gian mở ra điện thoại, chuẩn bị cho lão mụ về điện thoại, nói cho nàng mặc kệ chính mình làm việc nhiều bận bịu, đều sẽ mang theo nàng dâu về nhà ăn tết. . .

Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa kết nối thông tin ghi chép, Thôi Lệ Châu lại không biết lúc nào tiến tới trước mặt, đối với hắn nhỏ giọng nói ra: “Uy, lão đại, các ngươi đều có đôi có cặp, ta đây? Ta làm sao xử lý? Ta không nhà để về đâu trả, nếu không. . . Ta cũng cùng ngươi về nhà ăn tết được không?”

Ta đi. . .

Nghe thấy lời ấy, Triệu Ngọc hơi kém ngã quỵ, tay run một cái, đem sổ truyền tin theo bay đều.

“Hắc hắc hắc. . . Nhìn ngươi cái kia hùng dạng!” Thôi Lệ Châu hỏng

cười một tiếng,

Quyệt miệng nói nói, “ nếu là ăn tết nghỉ, ngươi nhất định phải cho ta làm cái giấy thông hành, để cho ta đi xem cha ta! Bằng không, ta liền cùng ngươi về nhà. . .”

“Nha. . . A nha. . . Đào Hương đúng không?” Triệu Ngọc vội vàng lau mồ hôi nói nói, “ không có vấn đề, ngươi biểu hiện tốt một chút, giấy thông hành ta nhất định giải quyết cho ngươi!”

“Quá tốt rồi! Ngươi nhưng nói lời giữ lời a!” Thôi Lệ Châu vỗ tay phát ra tiếng, cũng làm chính mình sự tình đi.

“Tiểu nha đầu, dọa lão tử nhảy một cái!”

Triệu Ngọc tức giận mắng một câu, lúc này mới đem điện thoại sổ truyền tin một lần nữa đánh bắt, bắt đầu một lần nữa tìm kiếm mẹ điện thoại. Ai ngờ, khi hắn kích thích sổ truyền tin thời điểm, lại chợt nhìn thấy một người khác dãy số, không khỏi ngơ ngác một chút.

Cú điện thoại kia dãy số không là người khác, chính là viết xuống sổ ghi chép bìa vàng Kim Chấn Bang đội trưởng!

Ai?

Triệu Ngọc chăm chú suy nghĩ một cái, bỗng nhiên tâm huyết dâng trào, dâng lên một cỗ cho vị này lão đội trưởng gọi điện thoại xúc động.

Đúng vậy a. . .

Kim đội trưởng năm đó là 03 đặc biệt điều viên một trong, đã từng tự mình trải qua ác ma án điều tra làm việc, như vậy. . . Ta sao không hướng hắn thỉnh giáo một chút, xem hắn có thể hay không cho mình ra cái chủ ý đâu?

Nghĩ đến liền làm, Triệu Ngọc lúc này bấm điện thoại, cho Kim lão đánh qua.

Kim đội trưởng một nhà hiện đang chuẩn bị làm sủi cảo, trong điện thoại có thể nghe được nhân viên ồn ào, còn có chặt thịt nhân bánh dao phay âm thanh. . .

Làm Triệu Ngọc biểu lộ thân phận của mình về sau, Kim đội trưởng lúc này mới đi đến một cái tương đối địa phương an tĩnh, cùng Triệu Ngọc bắt chuyện.

Triệu Ngọc là có việc cầu người, tự nhiên không dám giấu diếm, lúc này đem ác ma án tất cả đi qua, từ đầu tới đuôi hướng Kim đội trưởng giảng thuật một lần.

Kim đội trưởng sau khi nghe xong, cả người đều ngây ngẩn cả người, chậm nửa ngày mới vô cùng kinh ngạc xông Triệu Ngọc quát: “Triệu Ngọc a, tiểu tử ngươi thực sự là. . . Thực sự là. . . Ta cũng không biết nên nói cái gì cho phải!

“Ta thật sự là quá bội phục chính mình, ta nói ta lúc đầu làm sao cùng trúng tà đồng dạng, không phải đem laptop giao cho ngươi đây! Bây giờ nhìn lại, thật là phó thác đối người a. . .

“Ai! Nếu không phải lão già ta tật bệnh quấn thân, ta thật nghĩ đi chung với ngươi tra án a. . .”

“Ừm. . .” Triệu Ngọc nhíu nhíu mày, thúc giục nói, “ lão gia tử, cảm khái vẫn là lưu đến sau này hãy nói đi! Ngươi trước giúp ta phân tích một chút, liền ta hiện tại tình huống như vậy, còn có hay không biện pháp lấy chứng đâu? Cho ta chi cái chiêu đi!”

“Được. . . Tốt. . .” Kim đội trưởng nghĩ nghĩ, nói nói, “ Triệu Ngọc a!

Ngươi xem như tìm đúng người, nếu như ta có biện pháp, ta liền không đến mức đem ác ma án viết đến laptop đi lên đi?”

“Ai?” Triệu Ngọc lộn xộn, “Lão gia tử, lời này của ngươi thật là mâu thuẫn a? Ngươi đến cùng là có biện pháp vẫn là không có cách, đến thống khoái lời nói được không?”

“Ừm. . . Thật sao?” Kim lão sững sờ, sau đó ngượng ngùng cười nói, “ Triệu Ngọc a, già, già rồi! Nói chuyện đều không có ăn khớp, ta vừa rồi a, có thể là nghĩ như vậy. . .

“Chủ ý đâu. . . Ta là thật một cái cũng không có, bản án có thể tra được mức này, ta đối với ngươi đánh giá, chỉ có hai chữ —— đủ ngưu bức!

“Chúng ta lúc trước chỉ là cách một năm, mà ngươi bây giờ là cách mười nhiều năm, ngươi dạng này đều có thể đem người hiềm nghi tìm ra, ta Lão Kim thật sự là theo không kịp a!”

“Ừm. . .” Triệu Ngọc muốn uốn nắn một cái “Đủ ngưu bức” không phải hai chữ, nhưng nghe được Kim lão đại phát cảm khái, vẫn là nhịn xuống không nói.

“Nhưng là. . . Có chút nho nhỏ lĩnh ngộ, ta vẫn là muốn theo ngươi chia sẻ một cái mới tốt!” Kim lão trịnh trọng kỳ sự nói nói, “ nhớ ngày đó, có thể làm đặc biệt điều viên, tham dự những cái kia án chưa giải quyết điều tra làm việc, đích thật là một vinh quang to lớn!

“Mặc dù. . . Chúng ta hiệu quả quá mức bé nhỏ, giật gấu vá vai, cuối cùng cũng không thể phá mất mấy món; mặc dù. . . Ta trở về về sau, thường xuyên bị người lặng lẽ chế nhạo. . . Nhưng là. . . Ta Lão Kim lại có thể không thẹn với lương tâm địa vỗ bộ ngực địa nói, ta không hối hận!”

Nói đến đây, Kim lão lộ ra đến kích động dị thường: “Vâng! Năng lực

của chúng ta xác thực có hạn, không thể đem tất cả bản án phá mất, để những cái kia án chưa giải quyết tồn tại đến nay, để hung thủ vẫn ung dung ngoài vòng pháp luật!

“Nhưng là có một chút, Triệu Ngọc. . . Ngươi nghe kỹ cho ta, ngay lúc đó chúng ta, chúng ta mỗi cái một người, thật đã —— tận lực! Chúng ta bỏ ra chúng ta cố gắng lớn nhất, mặc dù không có đổi lấy vốn có kết quả, nhưng chúng ta tất cả đều không thẹn với lương tâm, từ không hối hận!

“Ngươi nhớ kỹ, chúng ta làm hình sự trinh sát thám viên, ngàn vạn chớ cho mình áp lực quá lớn!” Kim lão thẳng thắn cương nghị địa nói nói, “ mặc kệ chuyện gì, chỉ cần hết sức nỗ lực, không thẹn với lương tâm, cái kia chính là tốt nhất, tuyệt nhất! ! !”

“Ừm. . .”

Nghe được Kim đội trưởng lời vàng ngọc, Triệu Ngọc cũng là dùng sức chút đầu, lần thụ cảm động. Kim lão thái độ chính là đại biểu cho lần trước thay mặt hình sự trinh sát người. Năm đó bọn họ, phá án hoàn cảnh kém, kỹ thuật điều kiện lạc hậu, nhưng cho dù như thế, bọn họ nhưng xưa nay không nhụt chí, chưa hề hướng khó khăn thấp quá mức.

Đúng vậy, mặc dù kết quả tạm được, nhưng bọn họ đích xác cố gắng nỗ lực qua, từ không hối hận!

Cho nên, không cầu kết quả, chỉ cầu hết sức nỗ lực, không thẹn với lương tâm!

“Triệu Ngọc, buông tay đi làm đi! Ngươi so với chúng ta năm đó áp lực nhỏ hơn nhiều, bởi vì ngươi phá qua không đầu nữ thi án, cho nên, coi như ác ma án làm hư, ngươi y nguyên còn có thể lưu tại tổ điều tra đặc biệt, y nguyên còn có thể làm ngươi tổ trưởng, cho nên. . . Ngươi sợ cái gì sức lực đâu? Cứ duy trì như vậy là được!” Kim lão vừa mới nói xong,

trong điện thoại liền thình lình vang lên một cái lão đại mụ tiếng thúc giục.

“Tốt, không nói nhiều!” Kim lão hoảng hốt địa nói nói, “ ta phải làm sủi cảo đi! Ngươi làm thật tốt , chờ trở về ta cho ngươi khánh công. . . Còn có. . . Bản án có cái gì tiến triển, UU đọc sách www. uukan Shu. com đừng quên nói cho ta biết một tiếng, ác ma án a đây chính là, ngẫm lại liền kích động. . .”

Cứ như vậy, Kim đội trưởng lại cùng Triệu Ngọc nói dông dài mấy câu, cái này mới rốt cục cúp xong điện thoại.

Nhưng mà, lúc này Triệu Ngọc dĩ nhiên đã hiểu ra, con mắt tỏa ánh sáng!

Hết sức nỗ lực, không thẹn với lương tâm!

Kim đội trưởng nói đúng a! ? Ta mẹ nó là trung ương tổ điều tra đặc biệt tổ trưởng, lão tử phá qua không đầu nữ thi án, vậy ta trả lại cho mình áp lực lớn như vậy làm cái gì? Cứ duy trì như vậy là được!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc đem tay áo của mình một lột, đối Miêu Anh hô: “Miêu tổ trưởng, lập tức liên hệ Bắc Thiên cảnh sát, để bọn họ tận năng lực chính mình đi tới, tổ chức một trận quy mô lớn nhất buổi họp báo!”

“A? Buổi họp báo?” Miêu Anh trừng to mắt, “Ngươi. . . Lại muốn làm cái gì?”

“Hừ! Cổ nhân nói: Tà không ép chính! Ta muốn đem ác ma án tình tiết vụ án chi tiết công bố ra ngoài!” Triệu Ngọc hạo nhiên chính khí, hùng tâm bừng bừng nói nói, “ ta phải vận dụng toàn xã hội lực lượng, cùng đi đào móc Hàn Khoan chứng cứ phạm tội! Lần này, ta ngược lại muốn xem xem, là ác ma lợi hại, vẫn là nhân dân quần chúng lực lượng lớn!”

Chương 916: Phong trào TÌM MA

Triệu Ngọc nói được thì làm được, cùng ngày ngay tại Bắc Thiên cục cảnh sát tổ chức buổi họp báo bên trên, tự mình công bố ác ma án tiến triển vụ án, đem năm đó ác ma án hung thủ khả năng là thân phận gì, như thế nào tìm kiếm mục tiêu, tìm kiếm như thế nào mục tiêu, cùng như thế nào giả trang ác ma ra tay loại hình chi tiết tất cả đều đem ra công khai.

Đương nhiên, Triệu Ngọc sở dĩ công bố chi tiết, chính là muốn hô hào nơi đó quần chúng tích cực phối hợp cảnh sát, nếu có người có thể vì cảnh sát cung cấp manh mối, cảnh sát đem sẽ dành cho kếch xù ban thưởng vân vân. . .

Có thể nghĩ, nên tin tức một khi tuyên bố, lập tức giống tạc đạn nặng ký như thế, ở trong xã hội đưa tới to lớn tiếng vọng! Trong lúc nhất thời, truyền thông xao động, dân chúng sôi trào, nhấc lên một cỗ toàn dân nhiệt nghị "Tìm ma" phong trào !

Triệu Ngọc cũng coi là mở một cái hình sự trinh sát giới tiền lệ, dĩ vãng phàm là cảnh sát tổ chức như thế quy mô buổi họp báo, hoặc là bản án đã phá, hướng công chúng giảng thuật chân tướng; hoặc là liền là ra mới bản án, cần dân chúng hợp tác. Thế nhưng là, giống điều tra một kiện đã yên lặng 15 năm lâu án chưa giải quyết, cái này tại cả nước phạm vi bên trong, thuộc về lần đầu.

Đương nhiên, Triệu Ngọc cũng không phải là hành động theo cảm tính, tại tổ chức buổi trình diễn thời trang trước đó, hắn chẳng những trải qua nghĩ sâu tính kỹ, mục đích minh xác, mà lại cũng dựa theo chương trình

hướng hình sự sảnh làm kỹ càng báo cáo, cùng nộp xin.

Mặc dù biết rõ ác ma án như thế cao điệu xử lý, có to lớn tai hoạ ngầm, nhưng hình sự sảnh những người lãnh đạo vẫn là bị Triệu Ngọc câu kia "Nhưng cầu hết sức nỗ lực, chỉ vì không thẹn với lương tâm" lời nói hùng hồn chỗ đả động, nhất trí cho rằng điều tra chân tướng quá trình, xa so với kết quả cuối cùng trọng yếu! Chỗ lấy cuối cùng vẫn là phê chuẩn Triệu Ngọc xin chỉ thị, cũng đưa cho độ cao duy trì.

Đương nhiên, ngoại trừ Triệu Ngọc quyết tâm bên ngoài, những người lãnh đạo cũng phi thường coi trọng hắn hiện tại lấy được manh mối tư liệu, bọn họ đồng dạng cho rằng, đây là nhất cử phá án và bắt giam cái này lên siêu cấp án chưa giải quyết thời cơ tốt nhất! Cho nên, bọn họ hoàn toàn có lý do, có lòng tin cùng Triệu Ngọc cùng một chỗ —— liều một lần!

Từ khi tiến vào tổ điều tra đặc biệt về sau, đây là Triệu Ngọc lần đầu làm ra to lớn như vậy động tác, cho nên khi buổi họp báo kết thúc về sau, hắn trong lòng cũng là phi thường thấp thỏm, không biết mình một chiêu này mà phải chăng có thể thu đến hiệu quả?

Cũng may Bắc Thiên cục cảnh sát kinh nghiệm phong phú, bọn họ biết tin tức tuyên bố về sau, sẽ xuất hiện phô thiên cái địa phản hồi tình huống, cho nên trước kia điều động tương quan cảnh lực, thành lập chuyên môn tiếp đãi trung tâm, đi tiếp đãi cùng xử lý những dân chúng kia phản hồi. Một khi bọn họ từ phản hồi trong tin tức phát hiện trọng yếu tình huống, liền sẽ lập tức báo cáo nhanh cho tổ điều tra đặc biệt biết được.

Cho nên, Triệu Ngọc bọn người chỉ cần trong phòng làm việc kiên nhẫn chờ đợi là được, không cần thiết đi tự thân đi làm.

Truyền thông lực lượng là cường đại, khoan nói Bắc Thiên địa khu, liền là tại cả nước phạm vi bên trong, ác ma án đều là một kiện nổi tiếng khá

cao án chưa giải quyết. Làm Triệu Ngọc bọn người mở ti vi, mở ra điện thoại về sau, có quan hệ ác ma án tin tức tất cả đều chiếm đoạt đầu đề vị trí, đã truyền khắp cả nước. . .

Rốt cục, làm tin tức phát bày ra hai sau ba tiếng, tiếp đãi trung tâm điện thoại liền lần lượt bị người khai hỏa,

Nhân viên tiếp tân nhóm bắt đầu kiên nhẫn nghe, chăm chú ghi chép. . .

Vào lúc ban đêm, có năm sáu đầu nhất đầu mối mới bị nhân viên tiếp tân báo đưa đến tổ điều tra đặc biệt văn phòng, nhưng mà, đi qua xác minh về sau, những tin tức này hoặc là không thật, hoặc là liền là không quan hệ đau khổ. . .

Bất quá. . . Có tin tức dù sao cũng so không có tin tức mạnh, Triệu Ngọc lúc này tinh thần phấn chấn, lại cùng tổ viên nhóm phấn đấu một đêm. . .

. . .

Trong chớp mắt, một đêm trôi qua, mới một ngày Thái Dương từ từ bay lên, làm luồng thứ nhất ấm áp ánh nắng xuyên thấu cửa sổ sát đất, vung vãi tại Triệu Ngọc trên mặt thời điểm, đêm qua bởi vì mỏi mệt mà ngủ say hắn lúc này mới ung dung tỉnh lại.

Bất quá, con mắt chưa mở ra, Triệu Ngọc liền ra ngoài bản năng mở một quẻ. Kết quả, Khai quẻ về sau, hắn bỗng dưng từ trên ghế kinh ngồi mà lên!

Chỉ gặp hệ thống giới diện trung ương, thình lình xuất hiện hai cái chữ to —— “Cấn khôn” !

Ta nhỏ cái nãi nãi gấu!

Triệu Ngọc nặng nề mà hít một hơi khí lạnh, “Cấn khôn” quẻ a!”Cấn”

quẻ chẳng những xuất hiện, hơn nữa còn lộ ra một cái “Khôn” quẻ!

Cái này. . . Cái này cái này cái này. . .

Cái này quẻ văn. . . Hắn là đối ứng ác ma án sao? Có phải hay không. . . Bởi vì chính mình nhiều ngày tới không ngừng cố gắng, mới liều mạng đổi đi ra?

Hôm nay thế nhưng là phóng thích Hàn Khoan ngày cuối cùng, buổi chiều 6 điểm, Hàn Khoan sẽ tại Hoàng Kim thành trại tạm giam đúng giờ phóng thích, bởi vậy trở thành vô tội người!

Chẳng lẽ. . .

Bỗng dưng, Triệu Ngọc đột nhiên nhớ tới phó bản kỳ ngộ, mở ra xem, nhưng gặp phó bản kỳ ngộ chỉ thị địa phương không phải nơi khác, đúng là hắn hiện tại chỗ căn phòng làm việc này, thời gian thì là một giờ sau!

Nếu là như vậy. . .

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc không kịp phấn chấn cảm khái thời khắc, văn phòng đại môn bỗng nhiên bị người đẩy ra, nhưng gặp Nhiễm Đào mang theo hai trung niên nam tử, đi tới trong văn phòng.

“Tổ trưởng, tổ trưởng. . .” Nhiễm Đào vội vã địa đi vào Triệu Ngọc trước mặt, chỉ vào cái kia hai tên nam tử nói nói, “ ngươi nhìn. . . Người đến, vị này là. . .”

Triệu Ngọc giương mắt xem xét, nhưng gặp một tên nam tử trong đó là hắn nhận biết, chính là Lang Hướng Dương đệ đệ Lang Hướng Tiền. Mà Lang Hướng Tiền phía sau vị kia nhưng chưa từng thấy qua.

“Ngươi tốt cảnh sát!” Lang Hướng Tiền lễ phép cùng Triệu Ngọc nắm tay, sau đó chỉ vào nam tử xa lạ giới thiệu nói, “ vị này là công ty của

chúng ta đi qua lão công nhân Cao Thế Vĩ. Hôm qua nhìn tin tức về sau, hắn tìm đến ta phương thức liên lạc, cùng ta nói chuyện điện thoại. Tại chúng ta đi qua một phen sau khi trao đổi, chúng ta cảm thấy có cần phải đem năm đó một chút tình huống, cùng các ngươi phản ứng phản ứng, nói không chừng, có thể cử đi chỗ dụng võ gì đâu!"

"Ồ?" Triệu Ngọc vội vàng chỉ vào cái ghế đưa tay ra hiệu, "Mời ngồi đi!"

Ba người ngồi xuống về sau, vị kia tên là Cao Thế Vĩ nam tử vội vàng nói: "Cảnh sát, là như vậy, ban đầu ở hướng về phía trước nơi đó lúc làm việc, ta đã từng cùng Hàn Khoan là cùng một cái tổ, thường xuyên cùng hắn cùng ra ngoài. . . Ta nghe nói. . . Các ngươi hoài nghi người này, cho nên. . . Cố ý cùng các ngươi hồi báo một chút. . ."

"Nha. . ." Triệu Ngọc gật đầu, khách khí nói nói, " thỉnh giảng, thỉnh giảng. . ."

"Ai. . . Nói như thế nào đây! Mỗi lần đi công tác, chúng ta đều ở tại chung phòng trong phòng, tại đông đảo trong nhân viên, ta nên tính là cùng hắn tiếp xúc nhiều nhất người. Nhưng là, Hàn Khoan người này không thế nào thích nói chuyện, thường xuyên cầm cái sách nhỏ viết a họa a cái gì. . .

"Người này rất buồn bực, nhưng thật rất thông minh. . .

"Còn có, người này đặc biệt nghiền internet, một khi nhàn rỗi không chuyện gì, hắn liền đi quán net. . . Có đôi khi. . . Còn cả đêm không về. . . Ta về sau đều quen thuộc. . .

"Còn có. . . Người này giống như không có cái gì hỉ nộ ái ố, mặc kệ làm chuyện gì, đều là như vậy một bộ không nhanh không chậm, mặt không thay đổi bộ dáng, cái gì sốt ruột sinh khí loại hình, phảng phất cùng hắn không có quan hệ. . .

“Đúng rồi, ta hôm nay đặc biệt nghĩ nói với ngài chính là. . .” Cao Thế Vĩ nghĩ nghĩ, nói nói, “ ta cảm thấy, Hàn Khoan cuối cùng cùng Lang lão sư chào từ giã, rời đi Bắc Thiên thời điểm. . . Có chút khác thường. . .”

“Nha! ?” Triệu Ngọc một mực lắng nghe, khi hắn nghe đến đó thời điểm, bỗng nhiên phản ứng mãnh liệt, vội vàng hỏi, “Làm sao cái khác thường?”

“Ừm. . . Là như vậy. . .” Nói, Cao Thế Vĩ lấy ra một cái sách nhỏ , vừa nhìn vừa nói, “Không có ý tứ, trí nhớ không tốt lắm, đây đều là ta đêm qua từ từ suy nghĩ lên.

“Ầy. . . Là như vậy, Hàn Khoan rời đi ngày đó, là tháng chạp 26 , ấn Hàn Khoan kế hoạch lúc đầu, hắn hắn là tháng chạp 27 mới đi, bởi vì 27 công ty còn có một nhóm đại hoạt, nhu cầu cấp bách nhân thủ, thế nhưng là hắn lại sớm đi một ngày!

“Chủ yếu nhất là, hắn thời điểm ra đi, lộ ra đặc biệt hoang mang! Ta vẫn là lần đầu nhìn hắn gấp gáp như vậy, chúng ta cũng đều coi là, là trong nhà hắn xảy ra đại sự gì đâu!

“Lúc ấy đi, Lang lão sư cũng ngã bệnh, đặc biệt khó chịu, hắn vốn muốn cho Hàn Khoan lưu thêm một ngày, giúp mình đuổi xong cuối cùng đám kia việc. . . Nhưng Hàn Khoan nói cái gì cũng phải đi, cuối cùng Lang lão sư bây giờ không có biện pháp, này mới khiến kế toán cho hắn tính tiền lương!”

“A?” Nghe thấy lời ấy, Triệu Ngọc mơ hồ cảm giác được cái gì, vội hỏi, “Vậy ngươi còn nhớ hay không đến, Hàn Khoan trước khi đi, đi nơi nào?”

“Cái này nhớ rõ, là Quảng An!” Cao Thế Vĩ khẳng định nói nói, “ Hàn

Khoan một người đi, từ 23 liền đi, thẳng đến 26 buổi sáng mới trở về! Ta trong ấn tượng, Quảng An cái đám kia việc hắn là không phức tạp như vậy, bằng không, ta liền cùng hắn cùng một chỗ đi!”

Làm Triệu Ngọc nghe được “Quảng An” hai chữ về sau, không khỏi lộp bộp một cái, Quảng An chính là ác ma án cuối cùng một vụ giết người phát sinh! Đã Hàn Khoan trước khi đi từ Quảng An trở về, rõ ràng có trọng đại hiềm nghi.

“Như vậy. . .” Miêu Anh cũng là nghe được nên tin tức tầm quan trọng, vội vàng hỏi, “Hàn Khoan là một thân một mình đi Quảng An rồi?”

Cao Thế Vĩ gật đầu.

“Cái kia Lang lão sư đâu?” Miêu Anh lại hỏi.

“Không có. . .” Cao Thế Vĩ trả lời khẳng định, “Qua tết, công ty bận rộn như vậy, Lang lão sư từ lúc qua ngày tết ông Táo liền lại không có từng đi ra ngoài! Nhưng chẳng ai ngờ rằng, hắn về sau. . . Ai. . .”

“Nha. . . Nguyên lai là dạng này, “ Lang Hướng Tiền nói nói, “ ta lúc kia đi tỉnh lị chạy quan hệ đi, công ty chuyện lớn chuyện nhỏ, đều giao cho ca ca phản ứng!”

“Cảnh sát, UU đọc sách www. uukan Shu. com ta muốn nói liền là những này!” Cao Thế Vĩ nói nói, “ lúc trước thời điểm vẫn không cảm giác được đến như thế nào, thế nhưng là hôm qua xem hết ngươi công bố hung thủ miêu tả về sau, ta cảm thấy. . . Hàn Khoan. . . Thật rất có vấn đề! Các ngươi nhưng phải thật tốt điều tra thêm. . .”

“Cao tiên sinh, cảm tạ ngài cung cấp tư liệu!” Triệu Ngọc kềm chế nội tâm kích động, cùng Cao Thế Vĩ nắm tay, nói nói, “ bất quá, còn phải phiền phức ngài một cái, giúp chúng ta làm một cái kỹ càng văn tự ghi chép đi. . .”

Theo Triệu Ngọc khoát tay, Tằng Khả lập tức tiến lên, đem Cao Thế Vĩ còn có Lang Hướng Tiền mang đến làm bút lục.

Bên này người vừa mới đi, Miêu Anh liền kìm nén không được địa chỉ vào bạch bản tư liệu nói với Triệu Ngọc: “Triệu Ngọc, không đúng! Phát sinh ở Quảng An cuối cùng cùng một chỗ ác ma án, là tại Lang Hướng Dương đến phòng khám bệnh xem bệnh ngày đó phát sinh, ngày đó là tháng chạp 25!”

“Nhưng Hàn Khoan. . . Lại là tại tháng chạp 26 trở về Bắc Thiên, đồng thời cùng Lang Hướng Dương đệ đơn từ chức!” Triệu Ngọc cũng là phát hiện vấn đề, “Cái kia lên ác ma án phát sinh ở ba giờ sáng tả hữu, Quảng An khoảng cách Bắc Thiên chỉ có 40 cây số , ấn đạo lý nói, Hàn Khoan giết hết người, hắn là tại cùng ngày trở về Bắc Thiên mới đúng a? Hắn. . . Đi làm cái gì rồi?”

“Còn có. . .” Miêu Anh cũng là kinh nghi phi thường địa nói nói, “ Hàn Khoan vì sao lại lộ ra như vậy bối rối đâu! ? Chẳng lẽ. . .”

Chương 917: Ta nhặt về một cái mạng

“Chẳng lẽ. . .” Thôi Lệ Châu trừng to mắt suy đoán nói, “ Hàn Khoan tại Quảng An gặp cái gì ngoài ý muốn? Mà trận này ngoài ý muốn, ngay tại hắn tiến hành một lần cuối cùng lúc giết người? Ông trời ơi..! Sẽ không lại. . . Có người chứng kiến! ?”

“Có khả năng. . .” Miêu Anh không xác định gật đầu, “Nhưng là. . . Cái cuối cùng người chết quả thật là chết, coi như xảy ra bất trắc, cũng không thể dẫn đến hắn trễ một ngày trở về Bắc Thiên a?”

“Thần sắc hắn bối rối. . .” Nhiễm Đào lại nói, “ xảy ra chuyện gì mới có thể thần sắc bối rối? Cha mẹ hắn đến nay xây ở, trong nhà hắn là không ra cái đại sự gì a?”

“Triệu Ngọc, nếu không. . . Chúng ta đi lội Quảng An?” Miêu Anh do dự hỏi một câu.

“Không dùng!” Triệu Ngọc lắc đầu, “Quảng An hiện trường phát hiện án là phá dỡ bên trong vứt bỏ nhà lầu, hiện tại sớm đã không còn, đi qua cũng cái gì đều không nhìn thấy!”

“Cái kia. . .” Miêu Anh lại nói, “ ta cho Ngô Tú Mẫn gọi điện thoại, trực tiếp hỏi tuân Hàn Khoan bản nhân?”

“Trước chờ một chút. . . Đừng có gấp!” Trong lúc nhất thời, Triệu Ngọc tựa hồ nghĩ tới điều gì, một mặt khuyên can Miêu Anh, một mặt đi vào trong đó một mặt bạch bản trước mặt, từ đông đảo manh mối bên trong cẩn thận tìm kiếm lên cái gì tới.

Tổ viên nhóm sớm thành thói quen Triệu Ngọc suy nghĩ hình thức, tất cả đều nín hơi ngưng khí, ai cũng không có lên tiếng.

Triệu Ngọc thì tay đè bạch bản dụng tâm suy tư, hoàn toàn đầu nhập vào tình tiết vụ án bên trong. . .

Một mực qua hơn mười phút dáng vẻ, Triệu Ngọc lúc này mới gõ lấy bạch bản bên trên một hàng chữ viết, nói ra: “Ta giống như. . . Minh bạch một vài thứ! Lúc trước. . .” Hắn ngược lại mặt hướng chúng đội viên nói nói, “ lúc trước, ta cũng cảm giác mình có cái chụp một mực không có giải khai, bây giờ nhìn lại. . . Tựa hồ là minh bạch!”

“Cái kia. . .” Miêu Anh sốt ruột thúc giục, “Vấn đề ở đâu?”

“Chính là ở đây!” Triệu Ngọc lại một lần nữa chỉ một cái cái kia hàng chữ viết, nói nói, “ lúc trước. . . Chúng ta chỉ ghi nhớ ác ma án hung thủ vì sao lại đình chỉ giết người cái vấn đề này, lại không để ý đến vấn đề này về sau, còn có một cái diễn sinh vấn đề. .. Bất quá, cái này cũng không thể trách chúng ta, bởi vì viết xuống cái vấn đề này thời điểm, tin tức của chúng ta căn bản không đầy đủ!”

“Tổ trưởng a. . . Già lớn. . .” Nhiễm Đào ngây thơ vò đầu, “Liền không thể thông tục dễ hiểu một chút a?”

“Ngươi nói là. . .” Miêu Anh đoán nói, “ Hàn Khoan sở dĩ như vậy thu tay lại, có thể là bắt nguồn từ trận này ngoài ý muốn! ? Như vậy. . . Dạng gì ngoài ý muốn, mới có thể để cho hắn thu tay lại?”

“Không riêng như thế. . .” Triệu Ngọc dụng tâm dùng sức nói nói, “ còn nhớ rõ. . . Ác ma sáo trang sao? Bây giờ nhìn lại, ác ma sáo trang liền là Hàn Khoan dùng để hãm hại Lang Hướng Dương! Thế nhưng là. . . Chúng ta lại chưa từng có nghĩ tới,

Hắn vì cái gì phải làm như vậy?”

“Lời này không đúng! Tại sao không có nghĩ tới?” Thôi Lệ Châu mỉa mai nói, “ ngươi không phải nói, bởi vì 1 năm về sau, ác ma án gây nên oanh động, Hàn Khoan lo lắng cảnh sát tra được mình, cho nên mới trở về vu oan sao?”

“Đúng vậy a! Nhưng là có một chút lại bị chúng ta không để ý đến!” Triệu Ngọc nặng nề mà nói nói, “ cẩn thận nghĩ một hồi, hắn vì sao lại lo lắng cảnh sát tra được mình đâu? Nếu như Hàn Khoan thật không có kẽ hở, vậy hắn làm gì còn muốn trở về vu oan! ?”

Một câu, thình lình đem đám người hỏi lăng, lớn như vậy văn phòng lập tức lặng ngắt như tờ.

“Bởi vì cái gọi là vẽ rắn thêm chân. . .” Triệu Ngọc tiếp tục nói, “Vu oan, ngược lại lại càng dễ lộ ra chân ngựa, là một cái phi thường hành động.mạo hiểm, làm tội án chuyên gia Hàn Khoan tới nói, hắn hắn là phi thường rõ ràng. Nhưng dù cho dạng này, hắn vẫn là như vậy làm, điều này nói rõ cái gì?”

“Nói rõ. . .” Thôi Lệ Châu giật mình Đại Ngộ, “Nói rõ lúc ấy Hàn Khoan xác thực xuất hiện trọng đại sai lầm, xác thực lưu lại trọng yếu nhược điểm, hắn xác thực lo lắng sẽ bị cảnh sát tra được, cho nên mới muốn bí quá hoá liều, tiến đến vu oan. . .”

“Đúng!” Miêu Anh cũng là minh bạch Triệu Ngọc ý tứ, phụ họa nói, “ ta cảm thấy, hắn là Hàn Khoan tại giết người quá trình bên trong xuất hiện ngoài ý muốn, lưu lại quyết định gì tính chứng cứ. . . Thế nhưng là. . . Dù cho dạng này. . .”

Nói đến đây, Miêu Anh ánh mắt bỗng nhiên ảm đạm xuống.

“Thế nhưng là. . .” Triệu Ngọc cũng là có chút ít uể oải địa nói nói, “

những chứng cớ kia đều là có thời gian hạn chế, lúc ấy trọng yếu, lại cũng không đại biểu hiện tại vẫn trọng yếu! Thời gian qua đi 15 năm về sau, Hàn Khoan vững tin, những chứng cớ kia đã biến mất, cho nên. . . Hắn mới có thể biểu hiện được trấn định như vậy, như vậy không có sợ hãi!”

“A?” Nhiễm Đào phiền muộn, “Nói hồi lâu , chẳng khác gì là bạch bạch hưng phấn một trận a? Dù sao đều là không có chứng cứ, cái kia còn có cái gì dùng?”

“Mặc kệ có hữu dụng hay không. . .” Miêu Anh nói nói, “ nhưng Hàn Khoan lúc ấy ngoài ý muốn nổi lên khả năng phi thường lớn, cho nên, mặc kệ như thế nào, chúng ta đều phải làm rõ ràng, trận này ngoài ý muốn, đến cùng là cái gì?”

“Đúng!” Thôi Lệ Châu phụ họa, “Muốn vạn nhất. . . Thật có người chứng kiến đâu?”

“Không có khả năng!” Nhiễm Đào nói nói, “ năm đó ác ma án như vậy oanh động, nếu là thật có người chứng kiến, sẽ còn chờ tới bây giờ sao?”

“Đừng có gấp, chí ít. . . Chúng ta đã có một cái phương hướng!” Triệu Ngọc kiên nhẫn khuyên một câu.

“Lão đại, không thể không sốt ruột a. . .” Nhiễm Đào nôn nóng mà nhìn xem biểu nói nói, “ còn có 9 giờ, Hàn Khoan liền phải được thả ra!”

“Phóng thích liền phóng thích thôi!” Thôi Lệ Châu thờ ơ phản bác nói, “ tìm tới chứng cứ, lại bắt lại liền tốt!”

“Cái gì đó, nếu là Hàn Khoan chạy làm sao bây giờ?” Nhiễm Đào không phục.

“Chạy thì càng nói rõ hắn chột dạ, chạy ngược lại tốt. . .”

“Nhưng là, vậy liền hỏng phong thủy. . .”

“Ta đi, cảnh sát các ngươi còn tin phong thủy a. . .”

“. . .”

Nghe Nhiễm Đào cùng Thôi Lệ Châu tương hỗ tranh luận, Triệu Ngọc lại so dĩ vãng bất cứ lúc nào đều bảo trì bình thản. Bởi vì, hắn còn tại kiên nhẫn chờ đợi, cái kia cái thời khắc trọng yếu đến.

Hắn thật sâu tin tưởng hệ thống, hôm nay “Cấn khôn” quẻ là tuyệt đối sẽ không bạch bạch mở ra, mà phó bản kỳ ngộ, cũng tất nhiên có trọng đại nhắc nhở.

Trong khi chờ đợi, Triệu Ngọc nhìn thấy trước kia có người đưa tới bữa sáng, liền tiện tay mở ra bữa ăn bao, phối hợp bắt đầu ăn. Mà lại, còn khí định thần nhàn để Thôi Lệ Châu cho mình vọt lên ly cà phê. . .

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, trong lúc đó, Bắc Thiên công tác tổ cho bọn họ đưa qua mấy lần tư liệu. Ngô Tú Mẫn còn cho Triệu Ngọc gọi điện thoại tới, hỏi thăm tiến triển vụ án, cùng báo cáo Hoàng Kim thành phương diện tình huống công tác. . .

Rốt cục, khoảng cách kỳ ngộ phát sinh thời gian càng ngày càng gần, mà liền tại vừa mới đến giờ một sát na kia, văn phòng điện thoại bỗng nhiên reng reng reng mà vang lên!

“Uy?” Triệu Ngọc vừa vặn khoảng cách điện thoại gần nhất, vội vàng cái thứ nhất tiến lên nghe.

“Đặc biệt điều viên ngài tốt, ta là tiếp đãi trung tâm số 24 nhân viên cảnh sát!” Trong điện thoại truyền đến một thanh âm ngọt ngào nữ Tử Thanh âm, “Ta vừa mới nhận được một vị đến từ Giang Hưng huyền quần

chúng phản hồi tin tức, hắn nói hắn có quan hệ với ác ma án tin tức trọng yếu phải hướng cảnh sát báo cáo. Ta vừa rồi ghi chép hoàn tất về sau, cảm giác có cần phải hướng ngài hồi báo một chút.”

Giang Hưng huyền?

Triệu Ngọc nghe nói qua cái này địa danh, nên huyện ở vào Bắc Thiên phía bắc so sánh địa phương xa, nơi đó không những không thuộc về Bắc Thiên địa khu, mà lại đã ra khỏi tỉnh giới.

“Là như vậy!” Nữ cảnh sát viên tiếp tục nói, “Tên nam tử này gọi là Lưu Ngọc Bảo, hắn đang nhìn qua tin tức về sau, cảm giác 15 năm trước, ở trên người hắn phát sinh qua một kiện tự mình kinh lịch, cùng ác ma án có chút tương tự. . .”

“Cái gì! ?” Liên tưởng đến hôm nay phó bản kỳ ngộ, Triệu Ngọc chợt cảm thấy toàn thân run lên.

“Ừm. . .” Nghe được Triệu Ngọc như thế kinh ngạc, nữ cảnh sát viên có chút kinh hoảng, vội vàng nói, “Đặc biệt điều viên đồng chí. . . Như vậy đi. . . Nếu như ngài cảm thấy nên tin tức trọng yếu hơn, ta hiện tại liền cho hắn gọi lại, ngài tự mình hỏi hắn!”

“Ừm. . . Tốt!” Triệu Ngọc suy nghĩ một chút, lập tức cúp xong điện thoại.

“Lão đại, thế nào?”

Nghe được Triệu Ngọc dị thường thanh âm, tổ viên nhóm cũng đều bu lại.

Mấy giây qua đi, điện thoại vang lên lần nữa, rất rõ ràng là nữ cảnh sát viên đã tiếp thông báo cáo người điện thoại.

“Uy? Lúc này đi không? Có thể nói không?” Nghe về sau, trong điện thoại thình lình truyền tới một khẩu âm nặng hơn nam Tử Thanh âm, Triệu Ngọc gặp tổ viên nhóm hiếu kỳ, liền dứt khoát nhấn xuống miễn đề.

“Có thể nói, ngươi lại đem ngươi vừa rồi nói tình huống, kỹ càng giảng một lần đi!” Triệu Ngọc mở miệng nhắc nhở.

“Cảnh sát đồng chí, ta nhưng nói xong! Ta thế nhưng là tốt thị dân một cái nha, “ Lưu Ngọc Bảo trầm bổng du dương địa nói nói, “ ta nhưng không là vì cái gì treo thưởng tiền thưởng tới, ta chỉ là toàn tâm toàn ý nghĩ muốn trợ giúp các ngươi cảnh sát phá án nha! Ta có thể dùng ta nhỏ nhân cách thề, ta nói đến đều là thật!”

“Tốt, tốt. . . Vậy ngươi mau nói đi!” Triệu Ngọc thúc giục.

“Ta xem tin tức, a nha tây nhét nhỏ ta cái nương (làm phương ngôn)! Ta cảm giác 15 năm trước cái kia buổi tối, ta hắn là nhặt được một cái mạng trở về nha!” Lưu Ngọc Bảo nghĩ mà sợ địa nói nói, “ ngày đó, tỷ phu của ta sinh nhật, ta uống nhiều mấy chén, uống say! Ngày thứ hai mở mắt ra thời điểm, ta phát phát hiện mình nằm tại một cái xa lạ trong hành lang đâu, trên quần áo đều là thổ, trên đầu còn dập đầu cái bao lớn!

“Ta đi, lúc ấy cũng cảm giác rất kỳ quặc, ta ban đêm mặc dù uống nhiều quá, nhưng một chút kia rượu không đến mức nhỏ nhặt! Coi như nhỏ nhặt, cũng không trở thành không về nhà được! Coi như không về nhà được, cũng không có khả năng chạy xa như vậy ra ngoài, chạy đến một cái xa lạ trong khu cư xá bên cạnh đi nha!” Lưu Ngọc Bảo nói nói, “ mà lại, ta về sau từ từ suy nghĩ, đêm hôm đó, ta tựa hồ là bị người nào cho che lập tức, sau đó liền mộng. . .

“Bất quá đi. . . Dù sao người không có chuyện nha, cho nên ta lúc ấy cũng không có quá để ý, UU đọc sách www. uukan Shu. com liền đi liệt! Thế nhưng là, mãi cho đến đêm qua. . . Các ngươi tin tức thật đúng là hù

dọa ta!” Lưu Ngọc Bảo hoảng hốt thất thố nói nói, “ thật sự là quá giống nha! 15 năm trước, ta chính là cái sân trường Bá Vương, thường xuyên khi dễ người nhỏ a. . . Nhưng làm ta sợ muốn chết! Bây giờ suy nghĩ một chút, ngày ấy, ta khả năng thật bị Ma Vương theo dõi, ta là nhặt được một cái mạng trở về nha!”

“Ồ?” Triệu Ngọc chợt cảm thấy sau sống lưng toát ra một luồng hơi lạnh, vội vàng hỏi, “Ngươi tỉnh lại cái kia cư xá, là cái bộ dáng gì?”

“Liền là thái hòa cư xá mà!” Lưu Ngọc Bảo không chút nghĩ ngợi trả lời, “Lúc ấy còn không có đắp kín đâu! Gần sang năm mới cũng không ai trông coi. . .”

“Cái kia. . .” Miêu Anh đã nghe xảy ra vấn đề, vội vàng vội vã không nhịn nổi địa xen vào hỏi nói, “ ngươi còn nhớ hay không đến, ngươi ngất đi thời điểm, là có một ngày?”

“Tháng chạp 25 nha!” Lưu Ngọc Bảo nói nói, “ tỷ phu của ta nhỏ sinh nhật mà! Đây là sẽ không nhớ lầm!”

“Tháng chạp 25?” Miêu Anh sững sờ, lại hỏi, “Ban đêm a?”

“Nha. . . Đúng. . . Cũng đúng. . .” Lưu Ngọc Bảo nghĩ nghĩ, vội vàng uốn nắn nói, “ tháng chạp 25 ban đêm, ta là nửa đêm 12 giờ nhiều từ tỷ phu nhà đi ra, khi đó, đã là tháng chạp 26. . .”

Chương 918: Gợi ý cuối cùng

Ô tô lao vùn vụt, ngoài cửa sổ cảnh vật cực nhanh hướng (về) sau rút lui.

Thế nhưng là, trên xe Triệu Ngọc bọn người, nơi nào còn có tâm tư đi ngắm phong cảnh?

Giờ phút này, bọn họ đang chạy về Giang Hưng huyền trên đường, muốn đích thân tới đó hiện trường xem xét, đồng thời cùng vị kia tên là Lưu Ngọc Bảo báo cáo người gặp mặt.

Giang Hưng huyền khoảng cách Bắc Thiên có 110 cây số, cũng may có cao tốc Công Lộ, nếu như tốc độ rất nhanh, bọn họ hoàn toàn có thể tại trong vòng một giờ đến hiện trường.

“Tằng Khả vừa mới phát tới tin tức!” Trên xe, Miêu Anh nhìn xem điện thoại di động của mình nói nói, “ hắn đã điều tra, Lưu Ngọc Bảo thân phận là thật, tỷ phu của hắn ngay tại chỗ phi thường có bối cảnh, Lưu Ngọc Bảo dựa vào lấy tỷ phu uy danh xưng bá sân trường, ức hiếp đồng học, ngay cả lão sư đều giận mà không dám nói gì!

“Còn có. . . Lang Hướng Tiền phương diện cũng đã chứng thực, Giang Hưng huyền cùng phụ cận huyện thị đều tại bọn họ công ty kinh doanh phạm vi bên trong, Hàn Khoan nhất định đi qua nơi đó!” Miêu Anh lại nói, “ cho nên. . . Hàn Khoan tìm tới Lưu Ngọc Bảo tỷ lệ rất lớn!”

“Ừm. . . Như thế nói đến. . .” Trên xe, Triệu Ngọc chỉ vào bản bút ký của mình nói nói, “ tại tháng chạp 26 rạng sáng, Hàn Khoan hắn là còn làm qua một vụ giết người, nhưng là. . . Không biết nguyên nhân gì,

không thành công!”

“Ác ma án 9 lên trong vụ án, không có cùng một chỗ phát sinh ở Giang Hưng huyền phụ cận!” Nhiễm Đào nói nói, “ cho nên, nơi này một mực bị cảnh sát xem nhẹ, cho rằng cùng ác ma án không có quan hệ!”

“Cứ như vậy, liền tất cả đều đối mặt!” Miêu Anh nói nói, “ Hàn Khoan là tháng chạp 23 đi Quảng An, đồng thời tại tháng chạp 25 rạng sáng, phạm vào cuối cùng cùng một chỗ ác ma án! Nhưng là. . . Phạm án về sau, hắn cũng không có trở về Bắc Thiên, mà là từ Quảng An trực tiếp đi Giang Hưng, chuẩn bị từ Giang Hưng lại giết một cái! Mà cái mục tiêu kia, chính là Lưu Ngọc Bảo!”

“Thật là điên cuồng!” Nhiễm Đào thán nói, “ có phải hay không đã giết đỏ cả mắt? Còn muốn một ngày giết một cái sao? Hắn nguyên kế hoạch tháng chạp 27 rời đi, chẳng lẽ 27 còn phải lại giết một cái hay sao?”

“Ta muốn. . .” Triệu Ngọc cân nhắc nói, “ Hàn Khoan hắn là sớm điều tra tốt tài liệu tương quan, cho nên mới dám điên cuồng như vậy giết người! Mục đích của hắn tính phi thường minh xác!”

“Không biết, đang chuẩn bị sát hại Lưu Ngọc Bảo quá trình bên trong, đến cùng là cái gì để Hàn Khoan thôi tay?” Miêu Anh biểu thị nghi hoặc, sau đó lại tự hỏi tự trả lời địa suy đoán nói, “ ta đoán chừng, hắn là xuất hiện cái gì ngoài ý muốn a? Sẽ không lại. . . Bị một người khác thấy được?”

“Quá có khả năng!” Nhiễm Đào nói nói, “ Lưu Ngọc Bảo là từ tầng cao nhất trong hành lang tỉnh lại, người cũng đã sắp đúng chỗ, không có lý do thu tay lại a? Không có chạy, khẳng định là bị người nào cho thấy được!”

“Thế nhưng là. . . Nếu có người chứng kiến, vì cái gì người này một mực tại yên lặng lấy,

Không đứng ra đâu?” Miêu Anh suy nghĩ nói, “ mà lại, vì cái gì Hàn Khoan về Bắc Thiên thời điểm, lộ ra kinh hoảng như vậy? Nếu như người chứng kiến thấy rõ hắn hình dạng, vậy hắn cũng cũng không cần phải lại đi vu oan Lang Hướng Dương đi?”

“Oa tắc!” Nhiễm Đào giật mình, bận bịu che ngực suy đoán nói, “ các ngươi nói, sẽ không lại. . . Người chứng kiến hoàn toàn chính xác xuất hiện, làm rối loạn Hàn Khoan giết người kế hoạch, nhưng là. . . Nhưng là. . . Hàn Khoan lại đem người chứng kiến này cũng giết đi! ? Bởi vì không phải áp dụng hắn thường dùng giết người mánh khoé, giết người vội vàng, vứt xác vội vàng. . . Cho nên hắn mới sẽ có vẻ như vậy bối rối! ? Mới có thể sớm rời đi Bắc Thiên, trốn về quê quán?”

“Cái này. . .” Miêu Anh nhíu mày, trùng điệp thán nói, “ muốn thật là lời như vậy, nếu như có thể tìm tới thi thể, vậy thì dễ làm rồi! Chỉ bất quá. . . Ai. . .”

Triệu Ngọc tự nhiên biết Miêu Anh than thở nguyên nhân, thời gian qua đi nhiều năm như vậy, coi như thật có như vậy một cỗ thi thể, làm sao từ tìm lên đâu?

Trong chốc lát, Triệu Ngọc thậm chí cảm giác mình tiến đến Giang Hưng đều là một sai lầm! Thử nghĩ một hồi, đến hiện trường phát hiện án thì phải làm thế nào đây? Lưu Ngọc Bảo nói, cái kia Gia Hòa cư xá đã hoàn thành nhiều năm, hiện tại cũng tính là bản xứ già nơi ở cư xá, làm sao có thể còn có manh mối tồn tại?

Trước đó, bọn họ cũng hướng Lưu Ngọc Bảo hỏi thăm qua, hỏi hắn năm đó bị người lúc hôn mê, có cái gì vật chứng lưu lại, tỉ như ngay lúc đó quần áo, giày mũ loại hình?

Nhưng mà, Lưu Ngọc Bảo trả lời tự nhiên là phủ định, nhiều năm như vậy trước quần áo, coi như còn có thể tìm tới, cũng tất nhiên thanh tẩy

qua rất nhiều lần, tìm tới chứng cớ khả năng đã cực kỳ bé nhỏ. . .

Bất quá. . . Nghĩ tới mình hôm nay mở ra “Cấn khôn” quẻ, Triệu Ngọc liền nặng lại nhặt lên lòng tin. Hắn tin tưởng vững chắc, phó bản kỳ ngộ gợi ý tất nhiên có nhất định đạo lý, cho nên lần này Giang Hưng hành trình, vẫn là vô cùng có cần phải.

Tài xế lái xe biết Triệu Ngọc bọn người sốt ruột, cũng không để ý siêu tốc vi phạm luật lệ loại hình, một đường hơn 150 mạch, ngay cả một giờ cũng chưa tới, liền lái đến Giang Hưng huyền cảnh nội.

Căn cứ hướng dẫn nhắc nhở, bọn họ rất mau tới đến cái kia Gia Hòa cửa tiểu khu. Mặc dù Giang Hưng huyền không thuộc về kim nguyên tỉnh quản hạt, nhưng dù sao tổ điều tra đặc biệt tên tuổi vang dội, cho nên trước kia có nơi đó cảnh sát hình sự ở nơi đó sớm chờ, mà báo cáo người Lưu Ngọc Bảo cũng là đi vào hiện trường, vì Triệu Ngọc bọn người chỉ thị hắn năm đó từ trong hôn mê tỉnh lại địa phương.

“Cảnh sát, ta lúc tỉnh lại, đã ra mặt trời, ta nhớ được phi thường rõ ràng. . .” Lưu Ngọc Bảo hướng cư xá nào đó tòa nhà cư dân lâu một chỉ, “Ta chính là từ tòa nhà này cao nhất tầng kia trong hành lang tỉnh lại nha, trên ót bao lớn qua thật lâu mới khá. . .”

“Tổ trưởng. . . Vậy chúng ta. . .” Miêu Anh chỉ chỉ đầu hành lang, ý kia có phải hay không hiện tại liền đi lên xem một chút?

Nhưng mà, nhìn qua đã là cũ kỹ tàn phá cư dân lâu, Triệu Ngọc nhưng không có lên tiếng, hắn khóa chặt lông mày, tựa hồ chính đang suy tư sự tình gì. . .

Hồi lâu, Triệu Ngọc lúc này mới quay người xông Lưu Ngọc Bảo hỏi: “Ngươi mới hảo hảo hồi ức một cái, lúc trước. . . Ngươi tỉnh lại về sau, có phát hiện hay không khác dị thường?”

“Khác?” Lưu Ngọc Bảo nghĩ nghĩ, nói, “Không có a? Liền là đặc biệt không nghĩ ra mà thôi. . . Ta mãi cho đến ra cư xá, đi đến đường lớn bên trên, mới nghĩ rõ ràng ta đến cùng đang ở đâu!”

“Cái kia. . . Nhìn thấy người không?”

“Không có. . . Một cái đều không có!” Lưu Ngọc Bảo khẳng định nói, “Năm đó cái này khu vực nhưng nghiêng nghiêng đâu! Có lâu còn không có không giới hạn! Lại chính gặp phải ăn tết, đừng nói trong khu cư xá một bên, trên đường cái đều nhìn không thấy mấy người, ta đi thật xa mới tìm lấy cái ma, đem ta đưa về nhà!”

“Cảnh sát. . .” Lúc này, một vị nơi đó cảnh sát nhân dân tiến lên báo cáo nói, “ chúng ta kỹ càng đã điều tra một cái, ngay lúc đó nhà đầu tư cùng chính phủ náo hơi có chút mâu thuẫn nhỏ, kiến trúc công trường tại ăn tết đoạn thời gian kia toàn diện đình công, ngay cả một cái nhìn đại môn đều không có!”

Tháng chạp 26, lại là một cái vắng vẻ chưa hoàn thành cư xá. . .

Triệu Ngọc lầm bầm một cái, sau đó liền tiến vào hành lang, một mực lên tới tầng 6, đi tới năm đó Lưu Ngọc Bảo tỉnh lại địa phương.

Hành lang đã cũ nát không chịu nổi, hai bên các gia đình cũng đã ở nhiều năm như vậy, đại môn đóng chặt lấy.

Rất rõ ràng, nơi này đã không có khả năng lại tìm đến 15 năm trước bất cứ vật gì. . . Thế nhưng là, Triệu Ngọc lại nhìn qua mờ tối hành lang, bước đi thong thả lên bước.

Thiếu Khanh, hắn cất bước đi tới hành lang bên cửa sổ, bởi vì lâu năm thiếu tu sửa, trên cửa sổ pha lê đã không có, đứng ở nơi đó có thể cảm giác được gió lạnh đập vào mặt.

Triệu Ngọc hướng ngoài cửa sổ ngắm nhìn một cái, nhưng gặp phía ngoài trên đường phố, cũng là phá lệ quạnh quẽ. Chỉ bất quá. . . Khi hắn ngừng chân nhìn ra xa thời điểm, trong đầu chợt nhảy ra một cái ý niệm trong đầu.

“Đúng thế, tết 26! 15 năm trước tháng chạp 26. . .” Triệu Ngọc nhỏ giọng lẩm bẩm, sau đó nói với Miêu Anh, “Miêu tổ trưởng, ngươi phát hiện không? Kỳ thật, chúng ta đã có một cái phi thường chính xác thời gian đâu!”

“Nha. . .” Miêu Anh cực kì thông minh, Triệu Ngọc kiểu nói này, nàng lập tức lĩnh ngộ, vội vàng quay đầu trở lại xông nơi đó các cảnh sát mệnh lệnh nói, “ các ngươi bây giờ lập tức đi tra một chút, 15 năm trước tháng chạp 26 ngày ấy, tại tòa tiểu khu này phụ cận, phát chưa từng xảy ra vụ án gì? Mặc kệ là đại án nhỏ án, dù là chỉ có một cái báo động ghi chép cũng tốt!”

“Đúng!” Triệu Ngọc nhìn đồng hồ đeo tay một cái, UU đọc sách www. uukan Shu. com biểu lộ ngưng trọng nói nói, “ thời gian cấp bách, các ngươi nhất định phải dùng tốc độ nhanh nhất cho chúng ta tra được! Bằng không, làm trễ nải ác ma án phá án, ta liền hướng các ngươi tỉnh thính truy trách!”

Triệu Ngọc nói đến nghiêm trọng như vậy, nơi đó cảnh sát hình sự tự nhiên không dám thất lễ, lập tức chạy vội xuống lầu, hướng trong cục báo cáo đi. . .

“Hai vị tổ trưởng. . .” Lúc xuống lầu, Nhiễm Đào đối Triệu Ngọc hai người nhỏ giọng nói nói, “ không đến mức a? Nếu như kề bên này có bản án. . . Ân. . . Nha. . .” Nhiễm Đào vẻn vẹn nói một câu, liền thình lình lĩnh ngộ trọng điểm, vội nói, “Ta hiểu được, nguyên lai, ta quên Lưu Ngọc Bảo sự tình căn bản không có người biết, cho nên. . .”

“Cho nên, coi như nơi này đi ra bản án, cũng không ai sẽ đem nó cùng

ác ma án liên hệ với nhau!” Triệu Ngọc nói nói, “ mà nếu như Hàn Khoan thật xuất hiện ở đây ngoài ý muốn, khả năng này là chúng ta cơ hội duy nhất!”

Đang khi nói chuyện, ba người một trước một sau đi xuống lầu.

Ai ngờ, bọn họ vừa mới xuống lầu, liền có một cái nơi đó nhân viên cảnh sát cầm điện thoại di động tiến lên, không quá chắc chắn địa nói với bọn họ: “Lãnh đạo. . . Chúng ta vừa mới tra được một tin tức, 15 năm trước âm lịch tháng chạp 26 rạng sáng 3 giờ 14 phân, tại Gia Hòa cư xá phía đông ngọc Hà trên đại đạo, đã từng đi ra cùng một chỗ —— tai nạn giao thông! ! !”

Chương 919: Quyết đấu tại Hoàng Kim

Chiêu Vân tỉnh, Hoàng Kim thành trại tạm giam, 5h chiều 50 phân.

Trại tạm giam trong toilet truyền đến ào ào tiếng nước, người bị tình nghi Hàn Khoan trạm đang rửa mặt mặt ao trước, đang dùng nước lạnh rửa mặt. Phảng phất nước lạnh có thể đuổi đi hắn mấy ngày liên tiếp mỏi mệt giống như, tẩy xong sau, hắn bản thân say mê địa a khẩu khí.

“Uy uy. . . Cảnh sát đồng chí, chúng ta là muốn coi trọng tư pháp công chính!” Ngoài phòng vệ sinh mặt, thình lình vang lên một người nam tử tiếng ồn ào, người này chính là Hàn Khoan bỏ ra nhiều tiền mời mời tới đại luật sư Trương Cao Thăng, “Ta không quản các ngươi lại lấy được chứng cớ gì, các ngươi nhốt ta người trong cuộc bao lâu thời gian, chính các ngươi tâm lý tính toán sẵn!

“Ngay cả dài nhất kéo dài kỳ hạn đều đã vượt qua, các ngươi còn muốn như thế nào nữa?

“Ta cảnh cáo các ngươi, nếu như các ngươi còn như vậy cố tình gây sự địa dây dưa tiếp, ta liền phải một tờ đơn kiện, đem các ngươi Hoàng Kim cục cảnh sát, còn có kia cái gì đặc biệt điều tra tiểu tổ, tất cả đều cáo lên tòa án!

“Cho nên, nói nhảm đừng nói, nhìn kỹ một chút ta văn kiện đi! Còn có 5 phút đồng hồ, các ngươi nhất định phải cho ta thả người! Vô điều kiện thả người. . .”

Nghe đại luật sư hướng cảnh sát nã pháo, Hàn Khoan đối mặt với bồn

rửa tay phía trên tấm gương, có chút giương lên lên khóe miệng, lộ ra một tia tươi cười đắc ý.

Chốc lát, theo ánh mắt của hắn biến đổi, cái kia tươi cười đắc ý đột nhiên ngưng kết, thay vào đó, lại là một loại không nói ra được âm lệ cùng tà dị!

Nhưng gặp khuôn mặt của hắn cứng ngắc băng lãnh, ánh mắt u ám bất thường, tựa như toàn bộ thế giới đều theo sắc mặt của hắn bỗng nhiên trở nên một vùng tăm tối!

Thế nhưng là, theo lại một giây sau biến hóa, khóe mắt của hắn bắt đầu kịch liệt co rúm, con mắt bỗng nhiên trở nên đầy rẫy tinh hồng, mà giọt giọt nước mắt càng là không có dấu hiệu nào từ hắn trong hốc mắt rơi xuống!

Nhưng mà, nước mắt nhỏ xuống bên trong, nhưng lại nhìn không ra bất kỳ thương cảm, hắn ngược lại là hung hăng cắn hàm răng, cười đến càng thêm điên cuồng tà vọng. . . Dạng như vậy thực đang run sợ doạ người, chính xác tựa như ác ma. . .

. . .

5 phút đồng hồ về sau, cứ việc Hoàng Kim cục cảnh sát đủ kiểu cản trở, nhưng Hàn Khoan vẫn là thuận lợi địa tại được tha trên văn kiện ký tên, từ luật sư của hắn Trương Cao Thăng dẫn theo, cùng đi ra khỏi trại tạm giam cao ốc, đi vào cửa đại lâu.

Sau đó, bọn họ chỉ cần xuyên qua trại tạm giam đại viện, liền biểu thị Hàn Khoan rốt cục vô tội thả ra!

Giờ này khắc này, cùng bọn họ cùng nhau, ngoại trừ Ngô Tú Mẫn cùng Hoàng Kim cục cảnh sát lớn tiểu cảnh viên bên ngoài, còn có trại tạm giam phương diện mấy vị lãnh đạo.

“Cảnh sát, thời gian của chúng ta cũng phi thường quý giá!” Luật sư hướng Hàn Khoan còng tay ra hiệu nói, “ xin nhờ a, xin nhanh lên một chút mà đi!”

Hàn Khoan còng tay chìa khoá tại Ba Thần trong tay,

Nhìn thấy luật sư ra hiệu về sau, Ba Thần không thể không móc ra chìa khoá đi hướng trước, chuẩn bị cho Hàn Khoan mở ra còng tay.

Nhưng mà, Ngô Tú Mẫn lại thuận thế đẩy Ba Thần một cái, Ba Thần cái kia thân thể mập mạp thình lình hướng về phía trước bổ nhào. . .

“Ai ai ai. . .” Ba Thần trên không trung đánh một cái bơi tự do tư thế, cuối cùng vẫn là nặng nề mà ném xuống đất, kích thích một mảnh bụi đất. . .

Rầm rầm. . .

Trong tay hắn chìa khoá cũng là tuột tay mà bay, ném tới trại tạm giam đại viện không trong đất.

“Móa!” Luật sư Trương Cao Thăng thấy thế, đầu tiên là tức giận mắng một câu, sau đó một mặt hướng chìa khoá đi đến, một mặt tức giận mỉa mai nói, “ các ngươi chơi như vậy có ý tứ sao? Chậm trễ cái một phần tám phần, có làm được cái gì, có làm được cái gì. . . Ân. . .”

Ai ngờ, Trương Cao Thăng còn chưa tới cấp nhặt lên chìa khoá, lại bỗng nghe đến trên đỉnh đầu truyền đến một trận oanh minh!

Hắn tranh thủ thời gian ngẩng đầu đi xem, cái này mới kinh ngạc nhìn thấy, trong cao không, thế mà không biết lúc nào bắn tới một khung —— máy bay trực thăng! !

Mặc dù Hoàng Kim trại tạm giam kiến trúc cũ kỹ, nhưng trại tạm giam đại viện lại là dị thường khoáng đạt, đầy đủ bộ này cỡ nhỏ máy bay trực thăng hạ xuống.

Bởi vì trong viện bụi đất khá nhiều, máy bay cánh quạt phiến lên gió mạnh, lập tức đem viện tử thổi một cái đầy rẫy mờ nhạt.

Ngay sau đó, máy bay bình ổn rơi xuống đất, theo khoang thuyền cửa mở ra, nhưng gặp một cái đeo kính đen, thân mặc phong y nam tử trẻ tuổi, từ trên máy bay lưu loát địa nhảy xuống tới.

Người này hành tẩu như gió, khí tràng cường đại, một cái chớp mắt liền đi tới cao ốc trước cửa, đợi thấy rõ ràng trạm tại cửa ra vào đám người về sau, hắn lập tức cao giọng quát:

“Hắc! Mẹ nó đến vừa vặn! Hoắc ha ha. . .” Hắn một tiếng cuồng tiếu, sau đó lấy tay chỉ một cái mang theo còng tay Hàn Khoan, “Uy, Hàn đại tác gia. . . Ngươi cái này là muốn đi nơi nào a? Muốn vượt ngục sao?”

“Uy! Nói cái gì đó?” Luật sư Trương Cao Thăng nghe được, vội vàng lẻn đến phụ cận, dùng tay chỉ người này rống nói, “ ngươi là vị nào a? Nói chuyện muốn nghiêm cẩn biết không? Cái gì vượt ngục? Ta người trong cuộc đã bị hợp pháp thả ra, hiểu không. . .”

Ai ngờ, người luật sư kia lời còn chưa nói hết, một màn làm cho người kinh ngạc sự tình phát sinh, nhưng gặp nam tử trẻ tuổi bỗng nhiên bay lên một cước, lại đem vị này đại luật sư cho đạp bay!

Đại luật sư trên không trung xẹt qua đường vòng cung, trùng điệp sau khi rơi xuống đất, lại từ bậc thang lăn tới mặt đất. Chờ hắn rốt cục kết thúc về sau, chẳng những dính đầy người bụi đất, miệng bên trong cũng đã thổ huyết. . .

“Hoắc ha ha! Nghe cho kỹ, lão tử tên là Triệu Ngọc, là tổ điều tra đặc

biệt tổ trưởng!” Nên nam tử phách lối mà rống lên nói, “ ta chỉ người khác có thể, nhưng đừng người không thể chỉ ta! Hiểu không?”

Nghe được Triệu Ngọc, Trương Cao Thăng muốn nói cái gì, nhưng ngực vô cùng đau đớn, cái gì cũng nói không nên lời. . .

“Tổ trưởng. . .” Ngô Tú Mẫn hưng phấn mà tiến lên đón đến, vui mừng nói, “Quá tốt rồi, ngươi rốt cục chạy tới! Không nghĩ tới. . . Vẫn là đánh bay tới!”

“Ha ha. . . Thời gian vừa vặn! Đoạn đường này phi nước đại, cũng là đáng!” Triệu Ngọc lấy xuống kính râm, mỉm cười, sau đó bước nhanh áp sát tới Hàn Khoan trước mặt, tâm bình khí hòa nói nói, “ thế nào a, Hàn đại tác gia, mấy ngày không thấy, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a?”

Hàn Khoan lạnh lùng nhìn Triệu Ngọc một chút, một câu cũng không có nói.

“Hàn Khoan a. . .” Triệu Ngọc lắc đầu nói nói, “ ta không thể không tiếc nuối nói cho ngươi, bởi vì chúng ta lấy được có quan hệ ác ma án mới chứng cứ, cho nên đi qua hình sự sảnh tối cao phê chỉ thị, ngươi lệnh bắt lại bị kéo dài thời hạn! Cho nên, vẫn là ngoan ngoãn cùng ta trở về trò chuyện chút đi, ta có rất nhiều chuyện muốn cùng ngươi hảo hảo trao đổi một chút đâu!”

Nói xong, không đợi Hàn Khoan phản ứng ra sao, Triệu Ngọc liền hướng về hai bên phải trái làm thủ thế: “Đến nha, đem Hàn đại tác gia mời về phòng thẩm vấn, bản đại thần thám muốn đích thân thẩm vấn!”

Hoàng Kim thành bên này, vô luận là cảnh cục lãnh đạo vẫn là trại tạm giam lãnh đạo, tất cả đều hiểu rõ Triệu Ngọc thân phận. Mặc dù Triệu Ngọc không có mang theo văn kiện, nhưng vị này tổ điều tra đặc biệt tổ trưởng đại nhân đã lên tiếng, lại có cái nào có can đảm không theo? Bởi

vậy, lúc này đi lên mấy tên giám ngục, lại đem Hàn Khoan áp trở về.

“Triệu tổ trưởng. . . Cái kia. . . Ân. . .” Ba Thần tranh thủ thời gian lại gần, chỉ vào vẫn thổ huyết đại luật sư nói nói, “ người này. . . Xử lý như thế nào?”

“Nha. . .” Triệu Ngọc nhẹ nhàng gật đầu, điểm Hoàn đầu về sau, lúc này hỏi một câu làm cho người hỏng mất đi ra, “Người này. . . Là làm gì?”

Ta ngược lại. . .

Ba Thần chờ một đám nhân viên cảnh sát nhao nhao ngã xuống đất, cũng thiếu chút mà nôn máu.

Ngô Tú Mẫn mau đem Trương Cao Thăng thân phận báo cho Triệu Ngọc, Triệu Ngọc sau khi nghe xong cười ha ha một tiếng, lúc này không có vấn đề chút nào địa xông Ba Thần phân phó nói: “Đã dạng này, vậy ngươi liền phái mấy người trợ giúp đại luật sư viết đơn kiện đi thôi! Hắn không phải muốn cáo cục cảnh sát còn có tổ điều tra đặc biệt sao? Vậy liền để hắn cáo đi! Hảo hảo cáo! Ân. . . Đúng rồi. . .” Triệu Ngọc một chỉ mình, “Còn có ta! Nhất định phải để hắn cáo ta à! Bằng không ta cùng các ngươi gấp, hắc hắc. . . Không cáo không nổi danh, lão tử còn trông cậy vào đại luật sư hảo hảo cáo cáo ta, đề cao một cái ta nổi tiếng đâu!”

“Ừm. . . Cái này. . .” Ba Thần mộng, không biết Triệu Ngọc là thật có ý đó, vẫn là thuần nói đùa. Nhưng mà , chờ hắn còn muốn cẩn thận hỏi một chút thời điểm, Triệu Ngọc lại sớm liền theo Ngô Tú Mẫn tiến vào trại tạm giam cao ốc đi.

“Tổ trưởng, UU đọc sách www. uukan Shu. com Miêu phó tổ trưởng bọn họ đâu?” Ngô Tú Mẫn hỏi Triệu Ngọc.

“Máy bay quá nhỏ, chỉ có thể mang một người tới!” Triệu Ngọc giải

thích nói, “ Miêu tổ trưởng bọn họ đang từ Chiêu Vân lái xe tới đây chứ! Đoán chừng cũng muộn không được quá nhiều!”

“Các ngươi tốc độ này cũng là rất nhanh, buổi sáng còn tại Bắc Thiên đâu. . .” Ngô Tú Mẫn sợ hãi thán phục.

“Bắc Thiên cảnh sát quá ra sức, bọn họ cho chúng ta an bài chuyên cơ, trực tiếp từ Bắc Thiên bay đến Chiêu Vân, nửa chút không có chậm trễ thời gian!” Triệu Ngọc lại nói, “ chỉ tiếc, Chiêu Vân bên này thiếu chút nữa mà chuyện, mân mê nửa ngày, mới lấy được như vậy một khung máy bay nhỏ, ta mẹ nó còn tưởng rằng là vung thuốc trừ sâu đây này!”

Nói chuyện, hai người đã đi tới phòng thẩm vấn cổng. Ai ngờ, Triệu Ngọc chợt đưa tay ngăn cản đang muốn vào nhà Ngô Tú Mẫn, nói ra: “Ngô tỷ, lần này, ta muốn đơn độc cùng Hàn Khoan giao thủ! Cho nên, các ngươi đều đến nghe lén thất đi thôi. . . Đúng, ta còn có một chút sự tình, cần ngươi đi làm. . .”

Nói, Triệu Ngọc từ Ngô Tú Mẫn bên tai nói nhỏ vài câu, Ngô Tú Mẫn mặc dù không biết rõ, nhưng vẫn là dựa theo Triệu Ngọc nói tới đi làm!

Ngô Tú Mẫn sau khi đi, Triệu Ngọc cái này mới điều chỉnh một cái hô hấp, đẩy cửa đi vào phòng thẩm vấn. . .

Chương 920: Trí mạng tai nạn xe cộ

Ánh đèn mờ tối trong phòng thẩm vấn, Hàn Khoan mặt không thay đổi ngồi đang tra hỏi trên ghế, không có kích động, không có tranh luận, giống như nhập định, toàn bộ thế giới, đều cùng hắn không có chút nào liên quan.

“Xem ra, đây mới là chân thật nhất ngươi a!” Triệu Ngọc thái độ khác thường thứ gì đều không có cầm, mà là trực tiếp ôm cái ghế, cùng Hàn Khoan mặt ngồi đối diện nhau.”Nhớ kỹ vừa lúc gặp mặt, ngươi thế nhưng là nhiều nữa đâu! Xem ra, những cái kia đều là ngươi cố ý chuẩn bị cho ta lời kịch a?”

Hàn Khoan lạnh lùng nhìn Triệu Ngọc một chút, một mực chìm mấy giây về sau, mới nhẹ nhàng nói ra: “Triệu cảnh sát, ta không rõ, ngươi là có ý gì?”

“Ha ha ha. . .” Triệu Ngọc gặp Hàn Khoan mở miệng, không khỏi cao giọng cười to, sau đó thần thái sáng láng địa nói nói, “ La thẻ hai. . . Ân. . . Không đúng. . . Là Locard vật chất trao đổi định luật. . . Đúng! Cái này định luật nói, chỉ cần là tội phạm tiến hành một trận phạm tội, liền tất nhiên sẽ tại hiện trường lưu lại thứ gì!

“Hàn đại tác gia, từ Diệu Danh Lão qua bắt đầu, ngươi chí ít sát hại 10 người trở lên, nhiều như vậy hiện trường phát hiện án, ngươi nói, ngươi đến lưu lại nhiều ít chứng cứ a? Đúng không?”

Hàn Khoan yên lặng nhìn xem Triệu Ngọc , chờ Triệu Ngọc sau khi nói xong, hắn một mực trầm mặc ngẫm nghĩ thật lâu, mới dùng một loại

giống như cười mà không phải cười ngữ khí cùng biểu lộ hồi đáp:

“Triệu thần thám! Ngươi biết không? Locard mặc dù phát minh Locard vật chất trao đổi định luật, nhưng là, hắn nhưng xưa nay chưa từng có trong hồ sơ kiện bên trong kiểm nghiệm qua lý luận của hắn!

“Còn có, tại nên định luật chú giải bên trong, minh xác ghi lại như vậy một đầu. . .” Hàn Khoan dùng băng lãnh thanh âm nói nói, “ cứ việc phạm tội hiện trường phát sinh vật chất chuyển đổi, nhưng theo thời gian trôi qua, lưu lại vật chứng. . . Sẽ càng ngày càng ít, thậm chí không đáng kể!”

Nghe đến lời này, Triệu Ngọc miễn cưỡng mình bất động thanh sắc, nhưng khóe mắt của hắn vẫn là không nhịn được rung động mấy lần. Hàn Khoan lời nói nhìn như bình thản, kì thực tràn đầy bừng bừng sát khí cùng khiêu khích!

“Lợi hại, lợi hại a!” Triệu Ngọc vẫn là nho nhỏ địa cho hắn vỗ vỗ tay, sau đó nói, “Thật không hổ là tội án đại tác gia a! Đọc sách thấy như thế cẩn thận, đều nhập ma đi đã?”

Triệu Ngọc lời nói cũng là một câu hai ý nghĩa, ngấm ngầm hại người.

“Triệu thần thám, cổ nhân nói, không điên cuồng không thành phật!” Hàn Khoan ánh mắt bên trong lộ ra ba phần tà dị, thanh âm cũng là trở nên khàn khàn lạnh lùng, “Nhưng hổ thẹn chính là, tiểu thuyết một mực kinh doanh thảm đạm, khó mà bán chạy, ta hữu tâm thành ma, nhưng bất đắc dĩ ma không đợi ta nha! Cho nên, điểm này, ta thế nhưng là cùng Triệu thần thám không so được!”

“Ngưu bức!” Triệu Ngọc bốc lên ngón cái, tán thưởng nói, “ lão tử mỗi năm đánh nhạn, bị nhạn mổ vào mắt! Là ta nhìn lầm ngươi! Ta chỉ cho là ngươi là một cái yêu đùa nghịch tiểu thông minh, không có chút nào lực sát thương nhỏ tác gia, hôm nay xem ra, ngươi nhưng là thật sắp thành

Phật a!”

Triệu Ngọc nói như thế,

Thăm dò ý đồ đã tương đương rõ ràng. Thông qua Hàn Khoan nói tới cái này trải qua lời nói, đối với hắn ác ma thân phận, Triệu Ngọc không còn có nửa điểm hoài nghi!

Mà lại, Triệu Ngọc còn có thể nhìn ra, Hàn Khoan tính nhẫn nại tựa hồ cũng đã tiêu hao cực điểm, trong khi nói chuyện rõ ràng mang theo cảm xúc.

Bất quá, loại hiệu quả này, chính là Triệu Ngọc hi vọng nhìn thấy.

“Tốt!” Triệu Ngọc mở ra hai tay nói nói, “ đã ân cần thăm hỏi qua, vậy chúng ta vẫn là tiến vào chính đề đi! Đồng nghiệp của ta, đã thẩm vấn ngươi đã lâu như vậy, cho nên, liên quan tới những học sinh cũ kia nói chuyện bình thường vấn đề, ta cũng lười lặp lại!

“Ta nghĩ, ngươi thông minh như vậy, hẳn là có thể đoán được: Ta đã trở về, đã tự mình trở về thẩm vấn ngươi! Vậy ta khẳng định là mang theo thành ý tới đi! ?”

“A, thật sao?” Hàn Khoan dị thường vững vàng địa phản hỏi nói, “ ta nói, ngươi làm sao dám đem ta mời tới luật sư đánh thành cái bộ dáng này đâu! Bất quá. . . Ta cảm thấy. . . Ngươi có thể muốn bày ra sự tình đi. . . Ẩu đả luật sư, thế nhưng là các ngươi chính thức nhân viên tối kỵ a!”

“Chuyện của ta đâu! Ngươi liền không cần quan tâm!” Triệu Ngọc khẽ cười nói, “Muốn ta nhìn, ngươi vẫn là trước vì chính mình suy nghĩ một chút đi! Ngươi cảm thấy, ác ma án chân hung, sẽ lấy như thế nào phương thức kết thúc sinh mệnh đâu? Xử bắn vẫn là dược vật tiêm vào?”

Nghe đến lời này, Hàn Khoan không phản ứng chút nào, biểu lộ lại lâm vào đến trước đó cứng ngắc bên trong.

“Ha ha ha. . .” Triệu Ngọc ngượng ngập cười một tiếng, cái này mới rốt cục tiến vào chính đề, “15 năm trước tháng chạp 26, cũng chính là ngươi rời đi Bắc Thiên ngày đó lúc rạng sáng, tại Bắc Thiên phía bắc Giang Hưng huyền một tòa chưa hoàn thành kiến trúc công trường bên ngoài, phát sinh cùng một chỗ tai nạn xe cộ! Không biết. . . Trận này tai nạn xe cộ, ngươi là có hay không còn nhớ rõ?”

“. . .” Hàn Khoan không nói gì, lông mày chân lại bỗng nhiên giương lên, mơ hồ giật mình một cái.

Triệu Ngọc vẫn cười một tiếng, trong lòng nói chuyện, xem ra, câu nói này quả nhiên đâm trúng chỗ yếu hại của hắn!

“Nói đi!” Triệu Ngọc ổn định tiết tấu, nặng nề mà hỏi một câu, “Liên quan tới cái này lên tai nạn xe cộ, có phải hay không cùng ngươi có quan hệ?”

“. . .” Hàn Khoan vẫn không nói gì, nhưng là Triệu Ngọc có thể rõ ràng nhìn ra, hắn chính đang nhanh chóng tự hỏi đối sách.

“Làm sao?” Triệu Ngọc mỉm cười, mỉa mai nói, “ ngươi có phải hay không đang suy nghĩ, có nên hay không sử dụng ngươi chiêu kia muốn tung cho nên bắt lấy kế đi? Là thừa nhận, vẫn là không thừa nhận tốt đâu? Thừa nhận đi, ngươi sợ liên lụy ra nhiều thứ hơn; không thừa nhận đi, ngươi lại sợ ta có xác thực chứng cứ, bị ta nắm được cán, đúng hay không?”

Hàn Khoan vẫn là không có nói chuyện, nhưng là trên trán đã có chút thấm ra mấy giọt mồ hôi.

“Ha ha ha. . .” Triệu Ngọc ngửa mặt lên trời cười dài, “Lần này, cùng

ngươi sát hại thê tử Trương Tỉnh Như, còn có hãm hại lão sư Lang Hướng Dương không đồng dạng a?”

“Ta. . . Ta nhớ không rõ. . .” Hàn Khoan do dự nửa ngày, rốt cục nói ra một câu lập lờ nước đôi lời nói tới.

“Ta dựa vào!” Triệu Ngọc mắng, “ ngươi không muốn mặt trình độ rất có năm đó ta phong phạm a! Tốt. . . Vậy ta cho ngươi cái nhắc nhở: Lưu Ngọc Bảo người này còn có thể hay không nhớ kỹ? Tháng chạp 26 ngày đó rạng sáng, ngươi vốn là nghĩ muốn giết chết người này, nhưng không khéo chính là, ngươi vừa mới đem Lưu Ngọc Bảo mang lên tầng 6, chợt bị người nhìn thấy! Ầy. . . Chính là người này. . .”

Nói, Triệu Ngọc mở ra điện thoại, cho Hàn Khoan nhìn một người trung niên nam nhân ảnh chụp.

“Người này chẳng những nhìn thấy ngươi. . . Hơn nữa còn cùng ngươi phát sinh vật lộn! Kịch liệt vật lộn! Kết quả. . . Hắn hắn là đánh không lại ngươi, cho nên chạy!

“Ngươi sợ hãi hắn vạch trần ngươi ác ma tội ác, cho nên liền chạy tới truy hắn. Nhưng ai biết, người kia vừa chạy ra cư xá công trường, liền bị một cỗ lao vùn vụt tới xe tải lớn đụng chết!

“Thế nào. . . Lần này. . . Có thể nhớ tới cái gì tới không?”

“Không có. . . Không có. . .” Hàn Khoan rốt cục hoảng hồn, đang dùng tâm suy tư một chút chi sau nói nói, “ tuyệt đối không có. . . Ta nhớ được, ta lúc kia, căn bản đều chưa từng đi cái gì Giang Hưng huyền, ngươi nói cái gì Lưu Ngọc Bảo, cái gì công trường, tai nạn xe cộ gì, có quan hệ gì với ta?”

“Ha ha ha!” Triệu Ngọc hưng phấn mà nắm quyền uống nói, “ cộc cộc cộc cộc! Hàn đại tác gia, bị ta bắt được! Chúng ta, liền là ngươi câu nói

này đâu!

“Ngươi tuyệt đối không nghĩ tới sao?” Triệu Ngọc lại chưa hết giận địa vỗ tay phát ra tiếng mới nói, “Hừ hừ, cái gì gọi là lưới trời tuy thưa nhưng khó lọt, ở trên thân thể ngươi liền là tốt nhất thể hiện!

“Hàn Khoan, nhiều năm như vậy, ngươi có muốn hay không qua, bị đụng người kia vì sao lại nấp tại một cái kiến trúc công trong đất, từ đó không cẩn thận phá hủy ngươi giết người đại kế?”

Hàn Khoan không nói gì, nhưng sắc mặt đã trở nên phi thường khó coi.

“Để cho ta tới nói cho ngươi đi!” Triệu Ngọc nói nói, “ trên thân người kia cũng cõng bản án, hắn là tại kiến trúc công trong đất ẩn núp đâu! Lại vừa vặn cùng ngươi đụng phải cùng một chỗ! Ngươi nói, như thế mà còn không gọi là ông trời mở mắt sao?

“Ta sẽ nói cho ngươi biết một kiện càng không may sự tình đi!” Triệu Ngọc ngẩn ra cười to, cầm điện thoại di động lên nói với hắn, “Cũng bởi vì hắn liên lụy lấy bản án, cho nên tại bị xe tải đụng sau khi chết, cảnh sát đem hắn vật phẩm tùy thân tất cả đều nhận được vật chứng khoa, bảo tồn được gọi là một cái tốt đâu!”

Nói, hắn đưa di động bên trên hình ảnh, đưa cho Hàn Khoan từng cái xem qua, đồng thời hỏi: “Ngươi nhìn kỹ một chút, những y phục này. . . Nhìn quen mắt không! ?”

Nhìn thấy trên tấm ảnh căn cứ chính xác vật về sau, Hàn Khoan ánh mắt thay đổi hoàn toàn dạng, hai tay của hắn không ngừng run rẩy lên, đã hiển lộ ra xưa nay chưa từng có khẩn trương. . .

“Trước đừng kích động, vẫn chưa xong đâu!” Triệu Ngọc lại nói, “ xuống chút nữa tiếp lấy nhìn, da mảnh tổ chức, tóc. . . Xem đi! Vật chứng bách khoa toàn thư a! Ha ha ha. . .

“Tiếp đó, liền là chứng kiến kỳ tích thời khắc! Khi chúng ta đem những vật này cầm tới Bắc Thiên cục cảnh sát khẩn cấp xét nghiệm về sau, ngươi đoán, DNA so với, cùng ai đồng dạng đâu?” Triệu Ngọc phanh địa vỗ bàn một cái, quát lớn, “Hàn Khoan! Ngươi có nằm mơ cũng chẳng ngờ, thời gian qua đi 15 năm, chúng ta còn có thể tìm tới có thể bắt lại ngươi chứng cứ đi! ?

“Nói cho ngươi, cái kia trên thân người da mảnh tổ chức cùng lông tóc so với, cùng ngươi giống nhau như đúc! Lần này, ngươi còn có cái gì có thể nói! ? Ác ma án chân hung liền là —— ngươi! ! !”

“. . .” Hàn Khoan kích động đến toàn thân run rẩy, thân thể đã cuộn rút thành một đoàn.

Hắn là người thông minh, trong lòng của hắn phi thường rõ ràng, Triệu Ngọc xuất ra chứng cứ không thể nào là ngụy tạo. Bởi vì nếu như không có xác thực chứng cứ, Triệu Ngọc căn bản không có khả năng biết được năm đó tình huống cụ thể. . .

Cờ rốp băng. . .

Thình lình ở giữa, Hàn Khoan đem hàm răng của mình cắn đến cờ rốp rung động, hắn dùng sức nắm chặt nắm đấm, giống như có lẽ đã kích động tới cực điểm!

Một khắc này, Triệu Ngọc còn tưởng rằng hắn cái này muốn thú nhận bộc trực! Thật không nghĩ đến, tại kích động tới cực điểm về sau, Hàn Khoan bỗng nhiên cười!

Phốc phốc. . .

Cười về cười, lại còn cười ra tiếng!

Cái này. . .

Triệu Ngọc nhấc mắt nhìn đi, nhưng gặp Hàn Khoan cười đến phi thường quỷ dị , khiến cho người run rẩy.

“Hì hì ha ha. . . Ha ha ha. . . Ha ha ha. . .” Cười cười, UU đọc sách www. uukan Shu. com Hàn Khoan giống như đột nhiên giống như điên, đúng là ngửa mặt lên trời cười to, ngay cả đầu lưỡi đều lộ ra.

“Ha ha ha ha. . .” Đang nở nụ cười tốt nửa ngày sau, Hàn Khoan lúc này mới đỏ bừng cả khuôn mặt địa xông Triệu Ngọc nói nói, “ Triệu thần thám! Rốt cục bị ngươi bắt được! Tốt a. . . Ta thừa nhận, ta nói dối! Tháng chạp 26 ngày ấy, ta đích xác đi Giang Hưng huyền, cũng có thể là. . . Gặp qua ngươi nói. . . Cái kia bị xe tải đâm chết người!

“Nhưng là, lúc ấy cũng không phải là đêm khuya, mà là trời vừa mới tối thời điểm!” Hàn Khoan tố chất thần kinh địa hồi ức nói, “ ta lúc ấy lái xe từ cái kia cư xá đường biên qua, chợt lạc đường, cho nên liền xuống xe tùy tiện tìm người nghĩ muốn hỏi một chút đường.

“Nhưng ai biết, người kia nóng tính đừng thối, nói không có hai câu vậy mà mắng lên đường phố, sau đó hai chúng ta liền đánh lên, đánh cho hoàn toàn chính xác rất kịch liệt!

“Cuối cùng, hắn nhìn ta tuổi trẻ khỏe mạnh cường tráng đánh không lại ta, cho nên liền chạy!” Hàn Khoan vuốt nhẹ một cái bàn tay, trừng to mắt nói nói, “ ta hiện tại nhớ tới, cùng ta đánh nhau người kia, giống như liền là ngươi nói cái này bị đâm chết người đâu! Cho nên, trên người hắn lưu lại ta DNA, cũng coi như bình thường a?

“Ta không rõ, ngươi vì cái gì luôn muốn đem ta hướng ác ma trên bàn đẩy đâu?” Hàn Khoan một mặt vô tội nói nói, “ ác ma án, có quan hệ gì với ta! ?”

Chương 921: Ma cao ba trượng

Hàn Khoan sau khi nói xong, Triệu Ngọc bỗng dưng sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn đến, ngay cả trong phòng thẩm vấn bầu không khí, đều biến đến mức dị thường khẩn trương.

“Được a. . . Lợi hại! Thật sự là lợi hại!” Triệu Ngọc mặt âm trầm, gật đầu nói, “Thật không hổ là cái đại tác gia, tài tư mẫn tiệp, phản ứng siêu nhanh, ta bên này mới vừa vặn nói xong, ngươi nơi này liền có thể biên ra một cái thích hợp cố sự cho ta!”

“Ta. . . Ta không phải biên, chỉ là thời gian quá lâu, thật nhiều đều không nhớ được!” Hàn Khoan giải thích, nói đến lẽ thẳng khí hùng, hoàn toàn không giống một cái đang bị tiếp nhận thẩm vấn người bị tình nghi.”Ta chỉ nhớ rõ cùng người kia đánh qua một trận, nhưng là. . . Ta không biết hắn là tội phạm gì, càng không biết hắn về sau còn bị xe đụng chết a!”

“Ngươi chẳng lẽ không biết, cố sự biên càng nhiều, càng không thể tự viên kỳ thuyết sao?” Triệu Ngọc hung hăng trừng mắt Hàn Khoan nói nói, “ ngươi nói cho ta biết, ngươi vốn là từ Quảng An làm việc, tại sao muốn đi Giang Hưng? Ngươi đám kia việc, tháng chạp 25 nên có thể làm xong, nhưng ngươi lại tại tháng chạp 26 mới về Bắc Thiên!”

“Cảnh sát. . . Ngươi nhớ so với ta còn rõ ràng a. . .” Hàn Khoan thờ ơ nói nói, “ ta đều quên ngày nào đối ngày nào, đừng quên, dù sao qua hơn mười năm mà!”

“Giang Hưng tại Bắc Thiên phía bắc hơn 100 cây số, Quảng An tại Bắc Thiên phía đông 40 cây số, “ Triệu Ngọc bắt lấy chủ đề, “Ngươi sẽ

không muốn nói cho ta biết, ngươi chỉ là tiện đường a?”

“Không phải, không phải!” Hàn Khoan làm bộ cố gắng nhớ lại địa nói nói, “ ta đi Giang Hưng là vụng trộm đi, không dám nói cho người khác biết! Bởi vì ta quen biết một cái bạn gái trên mạng, tới đó gặp dân mạng đi! Chỉ bất quá, đến về sau chẳng những lạc đường, còn cùng người đánh một trận. Thật buồn bực chính là, bạn gái trên mạng cũng không có gặp thành. . .

“Còn có. . . Bạn gái trên mạng nickname gọi Trân Trân, ta chỉ biết là nhiều như vậy, lúc đầu nói xong tại Giang Hưng huyền bách hóa thị trường cửa gặp mặt, nhưng nàng chưa từng xuất hiện! Ta trong cơn tức giận, liền trở về Bắc Thiên! Liền là chuyện như vậy!”

“Hừ, đều mẹ nó sẽ đoạt đáp!” Triệu Ngọc lắc đầu, “Ngươi đối với chúng ta sáo lộ, thật đúng là đủ hiểu rõ! Câu nói kia nói thế nào? Ma cao một thước đạo cao một trượng. .. Bất quá, hiện tại xem ra, ngươi đã ma cao ba trượng, có phải hay không rất kiêu ngạo a ngươi?”

“Triệu thần thám. . .” Lần này, Hàn Khoan trả lời không chút suy nghĩ, “Lão tử nói qua, 'Đạo, nhưng đạo phi thường đạo' . Ngươi biết không? Đạo gia cái gọi là ma, là làm nghiệt chướng tới nói, chỉ là mọi người trong tu hành chướng ngại!”

“Hù ta đây! Khi dễ ta chưa có xem sách sao?” Triệu Ngọc nheo mắt lại, “Đạo là lý thể, nhưng ma là thực thể, lão tử còn nói qua đâu, tà biết tà niệm người, có thể coi là ma! Hàn Khoan, ngươi tội ác chồng chất, giết người như ngóe, cho tới hôm nay, còn muốn trốn nợ sao?”

“Ha ha, Triệu thần thám quả nhiên danh bất hư truyền!” Hàn Khoan khen một câu, ngược lại phản bác nói, “ nhưng là, từ Phật giáo lý tính khái niệm đã nói, Phật là thuận duyên, ma là nghịch duyên. Cả hai hỗ trợ lẫn nhau, nhưng cuối cùng giải thoát đến tột cùng vẫn là chính cảm giác!”

“Mụ mụ ngươi cái nãi nãi gấu!” Triệu Ngọc bị Hàn Khoan mất tự nhiên tức điên cái mũi,

Lúc này tức miệng mắng to, “Tới tới tới, ngươi không phải là muốn giải thoát sao? Vậy thì tốt, nói cho ta biết trước một sự kiện —— tiền đâu! ! ?”

“Ừm? Cái gì?” Hàn Khoan rõ ràng sững sờ, hoàn toàn không hiểu Triệu Ngọc ý tứ.

“Tiền đâu? Nha. . . Bỏ ra đúng không?” Triệu Ngọc một chỉ Hàn Khoan cái mũi, “Ngươi sớm nhất xuất bản tiểu thuyết, liền là dùng số tiền kia mình mua a? Nguyên lai, ngươi mẹ nó một mực là cái chết bị vùi dập giữa chợ a! Ngươi phạm tội như vậy ngưu bức thì thế nào? Tiểu thuyết của ngươi, mãi mãi cũng là rác rưởi!”

“. . .” Hàn Khoan quả nhiên tức giận, hắn dùng tà dị ánh mắt trừng mắt Triệu Ngọc, trong lồng ngực đã dấy lên lửa giận.

“Tốt! Ta tới cấp cho ngươi hảo hảo giới thiệu một chút đi! Cái kia đánh nhau với ngươi, đồng thời bị xe tải đâm chết tên người gọi Sử Thanh Khải, người này là bản xứ kẻ bị truy nã khẩn cấp!” Triệu Ngọc chỉ điện thoại di động bên trên hình ảnh nói nói, “ tại ngươi đụng phải hắn thời điểm, hắn vừa mới tham dự cùng một chỗ cướp bóc án giết người, đoạt 8 vạn nguyên tiền mặt! Nhưng là. . . Tại hắn bị đụng sau khi chết, cái này 8 vạn khối tiền lại không cánh mà bay! Ngươi còn nói, tiền không phải ngươi cầm sao?”

“Tiền? Tiền gì?” Hàn Khoan sững sờ, “Làm sao? Nghĩ lừa ta sao?”

“Ta không phải là muốn nổ ngươi! Ngươi thật nhìn không rõ sao? Ta đây là muốn âm ngươi đây!” Nói đến đây, Triệu Ngọc rốt cục thả chậm tiết tấu, nói với Hàn Khoan, “Đại tác gia, ta ngược lại thật ra muốn làm đến

đạo cao ba trượng ba, ép ngươi một đầu. Nhưng là, ta có tự mình hiểu lấy, ta biết. . . Ngươi sẽ lâm thời biên cái kịch bản đi ra, rũ sạch ngươi cùng ác ma án quan hệ! Bởi như vậy, ta liền phí công nhọc sức!

“Cho nên, ta cũng chỉ có thể tương kế tựu kế, áp dụng hạ sách chế địch!” Nói, Triệu Ngọc trùng điệp thở dốc một hơi, nói nói, “ ta xem qua Sử Thanh Khải phạm án đi qua, cướp bóc thời điểm, hắn là có cái đồng bọn! Cho nên. . . Hừ hừ. . . Ngươi suy nghĩ một chút đi. . .”

“Ngươi. . .” Nghe đến lời này, Hàn Khoan bỗng dưng minh bạch Triệu Ngọc ý tứ, trong mắt lập tức lộ ra không thể tưởng tượng nổi, trên trán cũng là toát ra chảy ròng ròng mồ hôi lạnh. . .

“Yên tâm đi, ngươi nếu có thể cắn chặt răng, lại mời tốt một chút luật sư, nhiều lắm là rất cái hai năm rưỡi chở, nói không chừng còn có thể đi ra!” Nói, Triệu Ngọc một chỉ bên cạnh camera, “Ngươi vừa rồi, thế nhưng là lề sách đỏ răng. . . A không, dứt khoát nói được rõ ràng, ngươi đã từng cùng Sử Thanh Khải đánh nhau!

“Cho nên! Chúng ta bây giờ hoài nghi, ngươi chính là Sử Thanh Khải —— đồng bọn mà! Ngoại trừ hoài nghi ngươi tham dự một trận cướp bóc án giết người bên ngoài, chúng ta còn hoài nghi Sử Thanh Khải bị xe đụng chết sự tình cũng cùng ngươi có quan hệ! Là ngươi thấy hơi tiền nổi máu tham, giết người diệt khẩu!

“Hàn Khoan, ngươi bây giờ không cần mở miệng nói chuyện nữa, nếu không liền là hiện lên đường chứng cung cấp! Ngươi chậm rãi chờ lấy a , chờ văn kiện đưa tới về sau, chúng ta sẽ đem ngươi áp giải đến Giang Hưng huyền trại tạm giam tiếp nhận án này thẩm lý!

“Thứ nhất, Sử Thanh Khải lưu lại căn cứ chính xác vật bên trong, có ngươi DNA; thứ hai, ngươi chính miệng thừa nhận, cùng Sử Thanh Khải phát sinh qua vật lộn; thứ ba, Sử Thanh Khải giành được tiền tham ô xác thực không cánh mà bay.

“Cho nên, nhân chứng vật chứng đều tại. Ngươi suy nghĩ một chút đi, lần này, so ngươi giết chết Trương Tỉnh Như còn muốn phiền phức! Ngươi đây, liền lợi dụng ngươi thông minh tài trí, chậm rãi đi hái đi! Chúng ta chí ít hai năm về sau tạm biệt!”

“Ngươi. . .” Hàn Khoan tuyệt đối không ngờ rằng, mình như vậy ngàn cẩn thận vạn phòng bị, nhưng vẫn là bị Triệu Ngọc hạ bộ!

“Ai nha!” Triệu Ngọc đứng dậy thở dài, “Hàn đại tác gia a! Người đều có tự mình hiểu lấy, mặc dù ta Triệu Ngọc phá qua không ít đại án, nhưng đối mặt Hàn đại tác gia ngươi, ta cũng chỉ có thể cam bái hạ phong, cảm thấy không bằng! Cho nên, từ đầu đến cuối, ta cũng không nghĩ tới, có thể một bàn tay đập chết ngươi cái này ma cao ba trượng, cái kia căn bản cũng không hiện thực!

“Ngươi dục túng cố cầm có thể xưng hoàn mỹ! Mà ta đây? Ta cũng chỉ có thể áp dụng loại này không lên được nơi thanh nhã cho ăn con ruồi chiến thuật, từng chút từng chút địa đi buồn nôn ngươi!” Triệu Ngọc cười hắc hắc, “Đúng rồi, đừng lãng phí ngươi dịch não, vẫn là để ta sớm làm rõ một chuyện khác đi!

“Cùng Sử Thanh Khải cùng một chỗ cướp bóc giết người đồng bọn là thật tồn tại! Nếu như cái này đồng bọn liền là ngươi, vậy ngươi tự nhiên muốn tiếp nhận luật pháp chế tài!

“Thế nhưng là, nếu như đồng bọn không phải ngươi, vậy ngươi coi như càng hỏng bét! Bởi vì. . .” Triệu Ngọc Tà Khí Lẫm Nhiên địa cười nói, “ hắn đồng bọn cùng ngày khẳng định là cùng với Sử Thanh Khải, hắn tất nhiên thấy được hiện trường chỗ có biến! Thấy được ác ma kia là ai! Cho nên, người này, vẫn là tốt nhất đừng tìm ra tốt, đúng không?”

“Ngươi. . .” Chuyện cho tới bây giờ, UU đọc sách www. uukan Shu. com Hàn Khoan cả người đều mộng. Hắn hoàn toàn nghĩ không ra,

Triệu Ngọc cũng không có tấn công mạnh ác ma án cái giờ này, mà là tại một cái khác lên nhìn như không liên hệ bản án bên trên hạ túc công phu, đem hắn toàn bộ cuốn vào! Trong lúc nhất thời, một cỗ thật sâu cảm giác bị thất bại tự nhiên sinh ra, để hắn tỏa ra uể oải, lý trí bên trên cũng là dần dần phát sinh biến hóa. . .

“Được rồi! Trong cuộc sống tương lai, hai người chúng ta tất cả đều gánh nặng đường xa a!” Triệu Ngọc đứng dậy đi ra cửa, “Ngươi chậm rãi hái thanh ngươi tội danh! Ta đây! Lại nghĩ biện pháp sưu tập càng nhiều tội hơn chứng, chúng ta rửa mắt mà đợi, nhìn ta cuối cùng, có thể hay không đem ngươi cái này ma cao ba trượng cho vỗ xuống! Hoắc ha ha. . .”

“. . .” Hàn Khoan không nói gì, mà là dùng cái kia loại u ám ánh mắt, hung hăng trừng mắt Triệu Ngọc. Hắn thở hổn hển, lồng ngực trống đến tựa như một cái sắp nổ tung bóng da. . .

“Ừm. . .” Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc đã tay nắm cửa thời điểm, hắn bỗng nhiên lại nhớ ra cái gì đó, vội vàng quay người lại, nói với Hàn Khoan, “Đúng rồi. . . Ta chỗ này vào xem lấy cho ngươi cho ăn con ruồi đâu! Có cái liên quan tới thê tử ngươi Trương Tỉnh Như sự tình, còn quên cùng ngươi nhắc tới nhắc tới đâu. . . Cho nên. . .”

Nói đến đây, Triệu Ngọc đúng là nặng lại tới Hàn Khoan trước mắt ngồi xuống, nói ra: “Cho nên, ta vẫn là lại cùng ngươi lảm nhảm mấy đồng tiền đi! Tránh khỏi ngươi đến Giang Hưng bên kia, quái cô đơn. . .”

Chương 922: đối với Ác ma suy luận

Tại Hàn Khoan trước mặt vào chỗ về sau, Triệu Ngọc búng tay một cái, lập tức có bốn năm tên nhân viên cảnh sát, lần lượt tiến vào trong phòng thẩm vấn, làm ra một loạt cử động khác thường.

Đầu tiên, có hai người kéo một mảnh vải đen, treo ở phòng thẩm vấn đơn mặt pha lê bên trên. Nên miếng vải đen một tràng , tương đương với sát vách nghe lén thất người, liền cũng không còn cách nào nhìn thấy trong phòng tình huống.

Sau đó, còn có nhân viên cảnh sát hủy đi phòng thẩm vấn camera, đồng thời đóng lại góc tường tất cả thiết bị giám sát.

Nhất làm cho người tấm tắc lấy làm kỳ lạ chính là, còn có nhân viên cảnh sát bắt đầu vào một cái khay trà đến, khay trà bên trong tràn đầy pha trà ngon nước!

“Ha ha. . .” Triệu Ngọc cười ha ha, đưa tay ra hiệu một cái chén trà, nói với Hàn Khoan, “Tán gẫu nha, phải có tán gẫu dáng vẻ! Biết ngươi nha không hút thuốc lá cũng không uống rượu, cho nên, vẫn là uống chút nhi trà đi!”

“Triệu cảnh sát. . .” Hàn Khoan nhìn một chút đồ uống trà, biểu lộ hờ hững nói nói, “ ngươi làm như thế. . . Tội gì khổ như thế chứ? Ngươi cho rằng, chỉ bằng các ngươi nắm giữ những chứng cớ kia, ta tại Giang Hưng, thật có thể nghỉ ngơi hai năm?”

“Ta nói không tính!” Triệu Ngọc phối hợp nâng chung trà lên, nói nói, “

ta chỉ biết là, giết người cướp bóc vốn là trọng tội, ngươi là trọng đại người hiềm nghi, không dễ dàng như vậy thoát thân! Ngươi là chuyên gia, ngươi biết vết xe đổ chỗ nào cũng có, tương lai, ngươi sẽ kinh lịch dài dằng dặc thẩm vấn cùng khởi tố!

“Còn có, ta có thể phụ trách nhiệm địa nói cho ngươi, đụng chết Sử Thanh Khải lái xe tải lời khai , đồng dạng gây bất lợi cho ngươi! Cho nên. . . Ngươi cuối cùng có thể hay không thoát thân, vẫn là ẩn số đâu!”

“Hừ! Ngươi được lắm đấy!” Hàn Khoan nói nói, “ ta vốn cho rằng, có thể trở thành thần thám người, đều là chính trực kính nghiệp người! Khó trách. . . Mọi người đều nói, thà đắc tội quân tử, chớ trêu chọc tiểu nhân đâu!”

“Phù phù phù. . .” Triệu Ngọc nhấp một cái trà, cười nói, “ cho nên sách của ngươi mới bán chạy không được! Ta đã được đọc qua ngươi tất cả đại tác, thực tình không ra thế nào địa! Ngươi trong sách mặc kệ là tội phạm vẫn là thám tử, đều quá cứng nhắc, giống như sẽ lưng lời kịch người máy đồng dạng. Người là sống, chẳng lẽ, ngươi không biết vạn vật không có tuyệt đối đạo lý sao?

“Để cho ta tới nói cho ngươi cái gì mới là chân lý đi! Trong thế giới hiện thực, người tốt là vĩnh viễn làm không được thần thám!” Triệu Ngọc trùng điệp nói nói, “ bởi vì. . . Trên thế giới này ác nhân quá ác, cũng giống như ác ma đồng dạng đâu! Nghĩ muốn bắt lấy bọn họ, liền phải so bọn họ còn hỏng, so bọn họ còn ác mới được!”

Triệu Ngọc lời nói như cũ một câu hai ý nghĩa, tại không giây phút nào địa gõ lấy Hàn Khoan.

“Ngươi liền. . . Khẳng định như vậy sao! ?” Hàn Khoan giơ lên lông mày, chợt hỏi Triệu Ngọc một câu, “Dựa vào cái gì! ? Ngươi không có cái gì, dựa vào cái gì nhất định phải oan uổng ta cùng ác ma án có quan hệ?”

“. . .” Ai ngờ, lần này, đúng là đến phiên Triệu Ngọc trầm mặc.

Triệu Ngọc không nói gì, chỉ là dùng con mắt nhìn chằm chằm Hàn Khoan nhìn, giống như Hàn Khoan là triển lãm hội bên trên một kiện hàng triển lãm.

Trầm mặc thật lâu, Triệu Ngọc mới lại uống một hớp nước trà, hỏi một đằng, trả lời một nẻo nói: “Đến! Ngươi cũng nếm thử đi! Trà này lá không tệ, một cân chí ít năm khối tiền trở lên!”

“. . .” Hàn Khoan cũng không nói gì, nhưng hiển nhiên kiên nhẫn đang bị một chút xíu địa tiêu hao.

“Từ xưa tới nay. . . Có một vấn đề một mực tại khốn nhiễu ta. . .” Vừa trầm nửa ngày, Triệu Ngọc mới rốt cục mở miệng nói ra, “Cái kia chính là, đã ngươi đối với ác ma án tự tin như vậy, như vậy vạn vô nhất thất, nhưng ngươi tại sao phải đem thê tử Trương Tỉnh Như giết chết đâu? Đây rõ ràng. . . Nói không thông mà!”

“Ta. . . Không có giết người! ! !” Hàn Khoan dùng sức giải thích, ánh mắt lại chính giữa bất tri bất giác biến đỏ.

“Ta chỉ là đánh cái so sánh, đưa ra so sánh được rồi? Nhìn xem ta phá án và bắt giam mạch suy nghĩ có vấn đề hay không, ngươi cũng giúp ta phân tích phân tích. . .” Triệu Ngọc khoát tay ra hiệu, sau đó phối hợp tiếp tục nói, “Giả thiết. . . Trương Tỉnh Như không cẩn thận thấy được ngươi trân tàng ác ma sáo trang, bắt đầu hoài nghi ngươi cùng Bắc Thiên ác ma án có quan hệ! Thế nhưng là, cái này y nguyên giải thích không thông, ngươi tại sao phải giết người diệt khẩu, đúng không?

“Ừm. . . Ngươi nghĩ a. . . Ngươi chỉ cần đem ác ma sáo trang tiêu hủy, chẳng phải xong hết mọi chuyện sao?” Triệu Ngọc nghiêm túc phân tích nói, “ đến lúc đó, coi như Trương Tỉnh Như hoài nghi ngươi, thậm chí là

quân pháp bất vị thân, hướng cảnh sát báo cáo ngươi, lại có thể như thế nào đây? Ai có thể chứng minh ngươi chính là ác ma án hung thủ, đúng không? Tội gì không phải giết người đâu? Giết người nhiều không đáng a?"

"Ngươi. . ." Hàn Khoan hung hăng trừng mắt Triệu Ngọc, đã bị Triệu Ngọc tức giận đến lên cơn giận dữ.

"Thế nhưng là. . . Làm đi qua bản đại thần thám chăm chú điều tra, nghiêm cẩn phân tích về sau, " Triệu Ngọc đặt chén trà xuống, khí định thần nhàn nói nói, " bí ẩn này đề, rốt cục bị ta giải khai! Nguyên lai. . . Ngươi giết không phải người, mà là tâm! Một viên vĩnh viễn cũng vô pháp vãn hồi trái tim. . . Ha ha ha. . . Ta nói —— đúng không! ?"

"Ngươi. . ." Hàn Khoan kích động siết chặt nắm đấm, giống như một giây sau liền phải đem Triệu Ngọc ăn hết giống như.

"Nhìn! Đây chính là hai người chúng ta không giống địa phương, ngươi chung quy là cái làm sáng tác, chuyên quản trải nan đề. Mà chức trách của ta, lại là tra ra chân tướng, giải quyết nan đề!" Nói, Triệu Ngọc mở ra điện thoại, điều lấy ra một tổ hình ảnh tư liệu, "Ta kỹ càng địa tra xét Trương Tỉnh Như khi còn sống một chút video, bên trong đại bộ phận đều là nàng đơn vị camera quay chụp xuống.

"Là. . . Những video này ghi chép , có vẻ như cùng với nàng tử vong không có có quan hệ gì. Nhưng là, từ những video này bên trong, lại đó có thể thấy được rất nhiều ý vị sâu xa đồ vật tới.

"Rất sớm trước kia Trương Tỉnh Như, là một cái tính tình hướng ngoại, hoạt bát sáng sủa nữ nhân!" Nói, Triệu Ngọc đưa di động bên trên liên quan tới Trương Tỉnh Như video Screenshots một vừa mở ra, đưa cho Hàn Khoan nhìn, "Ngươi xem thật kỹ một chút, nụ cười của nàng cỡ nào xán lạn, cỡ nào hỉ khí, đúng hay không?"

“Đủ. . . Đủ. . .” Hàn Khoan cúi đầu, không nhìn tới những cái kia hình ảnh, nhưng trong mắt của hắn nhưng vẫn là nhỏ xuống nước mắt.

“Nàng cùng các đồng nghiệp nói đùa, các loại làm quái, các loại manh. . .” Triệu Ngọc lại không ngừng nghỉ chút nào địa nói nói, “ đó có thể thấy được, khi đó nàng tuyệt đối là cái hạnh phúc nữ nhân. . .

“Chỉ tiếc. . . Đến nào đó một ngày sau đó, phong vân đột biến. . .

“Ngay tại nàng ra đến sự tình trước trong một tháng, nàng tựa như biến thành người khác giống như!” Nói, Triệu Ngọc lại mở ra một cái khác tổ hình ảnh, “Tiếu dung bỗng nhiên tại trên mặt nàng biến mất! Không nói giỡn, không làm quái. . . Lại sau này nhìn, tiếu dung vẫn còn, lại là như vậy gượng ép, nói rõ gặp thật to phiền não! Chỉ bất quá. . . Thời điểm đó nàng căn bản ý không ngờ được, nàng sẽ bởi vì cái này phiền não mà mất mạng a?

“Ầy. . . Liền là tại cái kia đoạn thời kì bên trong, nàng bắt đầu từ trên văn kiện vẽ xuống ác ma chân dung, sau đó điên cuồng địa xem có quan hệ ác ma án website, ngươi nói. . . Nàng đến cùng đang tìm cái gì đâu?”

“. . .” Hàn Khoan y nguyên cúi đầu, toàn thân nhăn nhó.

“Về sau, công tác của nàng xuất hiện vấn đề, thường xuyên ký chữ sai! Nàng cưỡi xe chạy bằng điện lúc làm việc, không cẩn thận đụng phải hàng rào; nàng nấu cơm thời điểm, cháy khét nồi; người khác nói chuyện với nàng cũng là mắt điếc tai ngơ! Rất rõ ràng, tâm sự của nàng càng ngày càng nghiêm trọng! Bất quá. . .” Nói đến đây, Triệu Ngọc lệch ra cái đầu đối Hàn Khoan hỏi nói, “ cho dù như thế, nàng vẫn là nghe ngươi lời nói, đi theo ngươi Long Giang, còn thân thủ tại ngân hàng trong tủ bảo hiểm buông xuống vì ngươi thoát tội khẩu cung, chui vào ngươi cái bẫy!

“Đáng thương Trương Tỉnh Như, “ Triệu Ngọc lắc đầu thán nói, “ cho

dù đến loại tình trạng này, nàng vẫn không có cùng bất luận kẻ nào nhắc qua nàng thương tâm nguyên nhân, nhắc qua ác ma án ba chữ này! Loại sự tình này, nàng cũng căn bản không có biện pháp cùng người khác kể ra, chỉ có thể tự mình một người yên lặng tiếp nhận!

“Ngươi có thể cảm nhận được đó là một loại như thế nào thống khổ sao?” Triệu Ngọc nhắc nhở nói, “ ban đêm đi ngủ, vừa nghĩ tới mình đang cùng một cái ác ma giết người cùng giường mà ngủ, sẽ là cảm giác gì? Vừa nghĩ tới trượng phu của mình, liền là đại danh đỉnh đỉnh ác ma án hung phạm, còn có thể làm làm điềm nhiên như không có việc gì sao! ?

“Ta nghĩ, thời điểm đó Trương Tỉnh Như đã nhanh muốn hỏng mất a?” Nói, Triệu Ngọc một chỉ Hàn Khoan, quát lớn, “Bất quá! Nếu như muốn để ta đoán. . . Lúc kia, thống khổ nhất, nhanh nhất muốn sụp đổ người còn không phải Trương Tỉnh Như, mà là —— ngươi! !”

“Ngươi. . . Ngươi. . .” Hàn Khoan kinh dị nhìn chăm chú lên Triệu Ngọc, phảng phất gặp được quái vật!

“Làm sao? Ta đoán đúng sao?” Triệu Ngọc cười lạnh, UU đọc sách www. uukan Shu. com “Bởi vì ngươi yêu tha thiết thê tử của ngươi, ngươi đương nhiên so Trương Tỉnh Như còn muốn thống khổ! Thê tử phát hiện bí mật của ngươi, ngươi trời cũng sập! Ngươi chỉ có thể trơ mắt nhìn xem nàng cảm xúc chuyển biến xấu, lại thúc thủ vô sách. . .

“Loại chuyện này khuyên như thế nào? Coi như ngươi nghĩ hết tất cả biện pháp làm sáng tỏ sự thật, nhưng Trương Tỉnh Như trong lòng khúc mắc liền có thể tuỳ tiện tiêu trừ sao? Đừng quên, Trương Tỉnh Như tại Bắc Thiên đến trường, đối ác ma án có so với thường nhân càng sâu trải nghiệm!

“Ta đoán, tại ngươi quyết định giết người trước đó, có lẽ các ngươi đã từng bày qua bài, hoặc là Trương Tỉnh Như đưa ra quá chia tay a?

“Lúc kia, ngươi kỳ thật cũng không lo lắng Trương Tỉnh Như sẽ vạch trần ngươi! Mà là, ngươi thực sự quá quan tâm thê tử của ngươi! Ngươi nghĩ vãn hồi nàng! Thế nhưng là, trải qua một phen phiên nếm thử về sau, ngươi lại tuyệt vọng phát hiện, ác ma vừa ra, thê tử tâm sớm đã không còn, các ngươi vĩnh viễn cũng không có khả năng lại giống như kiểu trước đây qua hạnh phúc thời gian!”

“Cho nên. . . Ngươi mới thân thủ thiết kế, sát hại nàng! ! !” Triệu Ngọc trùng điệp nói nói, “ ngươi cho rằng, chỉ có dạng này, mới có thể lưu lại thê tử ngươi tâm! ! Cái này liền là của ngươi cẩu thí ác ma ăn khớp!”

“A. . . Im miệng! Im miệng! A. . .” Đột nhiên, Hàn Khoan tựa như giống như điên, một tay lấy khay trà tính cả chén trà tất cả đều ném tới trên mặt đất, phát ra rầm rầm tiếng vỡ vụn. . .

Chương 923: Cuối cùng 1 cọng cỏ

“Ngươi. . . Nói bậy. . . Nói hưu nói vượn. . .” Hàn Khoan điên cuồng mà hét lớn, “Ngươi đến cùng muốn làm gì? Dựa vào sỉ nhục ta chết đi thê tử để đạt tới mục đích của ngươi sao? Khốn nạn!”

Nghe được chén trà ngã nát âm thanh, ngoài cửa phụ trách trông coi cảnh viên môn lập tức xông vào trong nhà kiểm tra, Ngô Tú Mẫn cũng là lo lắng ló đầu đi vào.

Triệu Ngọc thì lại trùng bọn họ xua tay nói rằng: “Không có chuyện gì, đều đi ra ngoài đi! Không có ta mệnh lệnh, bất luận người nào không cho đi vào nữa, có hiểu hay không?”

“Phải!” Cảnh viên mau mau đứng nghiêm chào, nhanh chóng chạy ra ngoài.

“Hàn Khoan! Sỉ nhục thê tử ngươi người không phải ta, mà là chính ngươi!” Triệu Ngọc lạnh lẽo địa đáp lễ đạo, “Ta chỉ là. . . Đang vì nàng giữ gìn lẽ phải mà thôi!”

“Ta nói rồi, thê tử ta không phải ta giết! Không phải a!” Hàn Khoan phát điên gào thét, “Các ngươi dựa vào cái gì! Dựa vào cái gì oan uổng ta! ?”

“Dựa vào cái gì? Được! Ta hiện tại liền để ngươi nhìn ta một chút dựa vào cái gì!” Triệu Ngọc cắn răng, lần thứ hai nhanh chóng kích thích điện thoại di động của chính mình, nói rằng, “Vì tra án, chúng ta đem Trương Tỉnh Như khi còn sống trong vòng nửa năm hành động quỹ tích tất cả đều điều lấy đi ra, rõ ràng nắm giữ nàng nhất cử nhất động. . .

“Ngươi tên súc sinh này, nhìn ngươi đều đã làm những gì đi!

“Trước tiên xem một đoạn này!” Triệu Ngọc đem một đoạn video mở ra cho Hàn Khoan xem, “Năm ngoái ngày 22 tháng 10, Trương Tỉnh Như ngộ hại trước ngày thứ 6, cũng chính là các ngươi từ Long Giang trở về ngày thứ hai, Trương Tỉnh Như đã từng đi qua Liêu Tây dung hợp bệnh viện, đồng thời treo phụ khoa môn chẩn! Ngươi mở to hai mắt ngắm nghía cẩn thận. . .”

Đang khi nói chuyện, Triệu Ngọc điện thoại di động trong video, thình lình xuất hiện Trương Tỉnh Như bóng người.

“Thế nào? Ngươi không phải tội án chuyên gia, am hiểu suy lý sao?” Triệu Ngọc mạnh mẽ trừng mắt Hàn Khoan nói rằng, “Ngươi đúng là giải thích cho ta một hồi, một muốn tự sát người, tại sao còn có tâm tình đến xem bác sĩ?”

“Chuyện này. . . Chuyện này. . .” Hàn Khoan trợn mắt lên, nhìn kỹ cái kia video, cái trán một bên không khỏi mồ hôi lạnh ứa ra.

“Chúng ta đi hỏi qua cái kia bác sĩ!” Triệu Ngọc đoan điện thoại di động giải thích, “Bác sĩ nói, thê tử ngươi bởi vì bực mình tích tụ, gây nên một chút phụ khoa bệnh tật, để bác sĩ cho nàng làm kiểm tra. Mặt khác. . . Còn có một việc, xem bệnh thời điểm, thê tử ngươi còn hướng về vị kia phụ khoa bác sĩ cố vấn quá không mang thai không dục chứng sự tình, muốn hẹn trước một vị nổi danh chuyên gia!”

“Không! Nói bậy! Ngươi nói dối! !” Triệu Ngọc còn chưa nói xong, Hàn Khoan liền tàn nhẫn mà vỗ bàn quát, “Những thứ này đều là giả! Đều là các ngươi biên đi ra! Các ngươi muốn lừa ta, lừa ta mà thôi!”

“Nổ ngươi cái đại đầu quỷ a!” Triệu Ngọc tức giận quát, “Ngươi làm cờ tỉ phú sao? Còn nổ ngươi? Nổ ngươi có thể tăng gấp đôi là làm sao? Ầy!

Chính ngươi xem đi. . . Bệnh viện quản chế video, phòng khám bệnh ghi chép, bác sĩ khẩu cung,

Còn có, ta liền Trương Tỉnh Như thừa ngồi xe buýt trước xe hướng về bệnh viện video đều chuẩn bị cho ngươi được rồi! Nàng bệnh không nghiêm trọng lắm, trước sau ra vào bệnh viện liền 20 phút đều không có. . .”

Đang khi nói chuyện, Triệu Ngọc đem điện thoại di động trên liên tiếp video chứng cứ, tất cả đều cho Hàn Khoan một vừa mở ra.

“Không. . . Không. . . Không thể. . .” Hàn Khoan kích động che ngực, nước mắt đã ở viền mắt bên trong đánh tới chuyển.

“Hàn Khoan. . .” Triệu Ngọc tức giận quát, “Ngươi chung quy vẫn là quá tự cho là! Ngươi cho rằng, thê tử của ngươi vĩnh kém xa cứu vãn, có thể ngươi căn bản không nghĩ tới, nàng sắp chết còn đang suy nghĩ làm sao chữa các ngươi ẩn tật, giúp ngươi sinh đứa bé đây!

“Trợn to ngươi mắt chó nhìn kỹ một chút mặt sau. . . Xem cái này. . .” Triệu Ngọc chuyển động điện thoại di động màn hình, “Ngươi có phải hay không xương cổ không tốt lắm a? Đây là Trương Tỉnh Như đào bảo vật mua sắm xe, nàng ở tháng 10 thượng tuần vì ngươi tỉ mỉ chọn một khoản xoa bóp ghế tựa, có thể giúp ngươi ở viết tiểu thuyết sau khi xoa bóp xương cổ!

“Còn có. . . Hình chiếu nghi, quát hồ đao, lông dê sam. . . Ngươi ngắm nghía cẩn thận, những này có phải là nàng vì ngươi chuẩn bị? Xem lông dê sam ngày, ngày 21 tháng 10, chính là nàng hướng về ngân hàng quỹ bảo hiểm thả ghi âm bút một ngày kia! Ta xem qua khí tượng ghi chép, một ngày kia có không khí lạnh lẽo tập kích Hoàng Kim thành! Lão bà ngươi sợ ngươi đông a!”

“Hàn đại tác gia! Ngươi viết tiểu thuyết như vậy trâu bò, làm thế nào

liền không thấy được, thê tử ngươi đã đang yên lặng địa tha thứ ngươi cơ chứ? Thê tử ngươi đối với ngươi tốt như vậy. . . Dù cho nàng biết ngươi là ác ma án hung phạm, còn vẫn như cũ dự định tha thứ ngươi. . .

“Ngươi. . . Ngươi xứng đáng nàng sao? Xứng đáng à! ! ?” Triệu Ngọc cổ mũi, kích động hét lớn, “Ta thật đến không tưởng tượng ra được, ở cái kia tàn nhẫn buổi tối, ngươi là làm sao nhẫn tâm cắt đứt ngươi vợ cổ tay động mạch! Ngươi cái này ác ma giết người, ngươi lẽ nào chưa hề nghĩ tới, thê tử ngươi cùng ác ma án bên trong những người chết kia không giống nhau à! ? Nằm ở thê tử ngươi Tiên huyết bên trong, cảm giác kia nhất định không giống người thường đi! ?”

“A. . . A! ! ! !”

Theo Triệu Ngọc điếc tai phát hội răn dạy, Hàn Khoan hai tay tàn nhẫn trảo chính mình gò má, điên cuồng rít gào lên! ! Hắn cả người run rẩy kịch liệt, đầu ngón tay nơi, thậm chí đã chụp ra từng tia từng tia vết máu!

“Được rồi! Được rồi! Ngươi không muốn. . . Không nên nói nữa! Không nên nói nữa!” Bỗng dưng, Hàn Khoan dùng đầu tàn nhẫn va bàn, đụng phải đùng đùng vang lên, trong miệng cuồng hô, “Những thứ này. . . Những này đều không phải thật sự! Không phải! Các ngươi gạt ta! Gạt ta! ! ! A như. . . A như nàng. . . Hô. . . Hô. . .”

Nhìn thấy Hàn Khoan hổn hển trực thở bên trong cũng sắp muốn phun ra chân tướng, Triệu Ngọc khóe mắt không khỏi hơi né qua một tia ước ao ánh sáng.

Nhưng mà, không biết này tia ước ao ánh sáng bị Hàn Khoan bắt giữ, vẫn là Hàn Khoan cái kia bảo vệ tính cẩn thận có tác dụng, hắn ở liền hô mấy “A như” sau khi, dĩ nhiên gào khóc khóc lớn lên, sau đó nên cái gì cũng không nói, vẫn khóc. . .

Nhìn Hàn Khoan lên tiếng khóc lớn, Triệu Ngọc hoàn toàn có thể tiếp tục triển khai mạnh mẽ trong lòng thế tiến công, lợi dụng Hàn Khoan đối với vợ hắn hổ thẹn, mạnh mẽ đả kích hắn!

Đợi đến đem đánh tới tan vỡ sau khi, lại xảo diệu hướng dẫn một hồi, để hắn rõ ràng yêu tha thiết thê tử đã bị mình giết chết, chính mình sống sót lại không có ý nghĩa, không bằng mau mau thành thật khai báo loại hình. . .

Nói không chắc, vụ án là có thể giải quyết!

Nhưng là, ở chăm chú cân nhắc một phen sau khi, Triệu Ngọc cũng không có làm như vậy.

Vừa đến, Triệu Ngọc lo lắng dùng sức quá mạnh, nếu như thật sự đem Hàn Khoan bức điên rồi, vậy coi như phiền phức! Coi như hắn bàn giao phạm tội sự thực, cũng không cách nào trở thành hiện đường chứng cung, đến cuối cùng e sợ liền thẩm phán đều sẽ chịu ảnh hưởng, cái được không đủ bù đắp cái mất;

Thứ hai, Triệu Ngọc chân tâm không phục! Bởi vì, ác ma án là hắn từ trước tới nay tối để tâm, cố gắng nhất đi trinh phá vụ án, hắn ở vụ án này trên, tiêu tốn thường người không thể nào tưởng tượng được to lớn tinh lực!

Vì lẽ đó, hắn đặc biệt nhớ dựa vào bản thân thực lực chân chính, đi đem vụ án này giải quyết!

Hừ hừ. . .

Nhìn Hàn Khoan như trước khóc rống không ngừng, thương tâm gần chết dáng vẻ, Triệu Ngọc cảm giác được, sự tình đến mức độ như vậy, Hàn Khoan này thớt khôn khéo giảo hoạt lão lạc đà, dĩ nhiên đạt đến cực hạn.

Hiện tại. . . Còn kém áp đảo lạc đà cái kia cuối cùng một cọng cỏ!

Hừ hừ. . .

Rơm rạ ta ngược lại thật ra đã chuẩn bị kỹ càng!

Chỉ có điều. . . Này trí mạng rơm rạ nhất định phải ở cơ hội thích hợp dưới mới có thể tung, nếu không thì, nhưng có chỉ vì cái trước mắt dã tràng xe cát khả năng!

Nghĩ đến này, Triệu Ngọc liền đoan lên chén trà của chính mình, một mặt uống trà, một mặt chờ Hàn Khoan bình phục. Kỳ thực, trong chén trà nước trà sớm đã bị hắn uống sạch sành sanh. . .

Hàn Khoan khóc đến hào thiên khấu địa, hối hận chồng chất, hắn vẫn khóc thời gian rất lâu, mới rốt cục dịu đi một chút. Nhưng là, mặc kệ hắn làm sao thương tâm rơi lệ, nhưng vẫn không có thành thật khai báo ý tứ. . .

“Được rồi, hàn đại tác gia, người tử không có thể sống lại, nén bi thương thuận biến đi!” Triệu Ngọc vẻ mặt lạnh nhạt nói rằng, “Ngươi biết không? Người chung quy phải vì là hành vi của chính mình trả giá thật lớn, coi như là ác ma cũng không thể ngoại lệ!”

Nghe được Triệu Ngọc khẩu khí biến đổi, Hàn Khoan bỗng dưng ngừng lại nức nở. UU đọc sách

“Kỳ thực. . . Thê tử ngươi sự tình, xác thực là ngươi phạm vào sai lầm lớn nhất! Thế nhưng. . . Nhưng cũng không là duy nhất sai lầm!” Nói đến đây, Triệu Ngọc lại một lần nữa lấy điện thoại di động ra, lại mở ra mặt khác một đoạn video, rốt cục lấy ra cái kia trí mạng cuối cùng một cọng cỏ, “Ngươi xem một chút đi, đây là bắc thiên một vị tiểu tử cho chúng ta ghi lại video!

“Tên tiểu tử này, hướng về chúng ta thẳng thắn hắn 15 năm trước phạm vào một lần sai lầm! Chú ý xem, sai lầm này, nhưng là cùng ngươi có quan hệ đây!” Nói, Triệu Ngọc ngón tay video, con mắt nhìn thẳng Hàn Khoan nói rằng, “15 năm trước, vẫn là học sinh trung học hắn, cùng một vị hàng xóm lão thái thái phát sinh mâu thuẫn.

“Kết quả, hắn trong cơn tức giận, ngay ở địa phương hữu duyên tán gẫu diễn đàn trên phân tán một cái lời đồn, nói lão thái thái ngược đãi động vật nhỏ, thường thường đem đáng thương tiểu miêu tiểu cẩu, sống sờ sờ địa đinh đến trên tường, mãi đến tận sưởi thành thịt khô! Còn có cái gì sống sót lột da trám tương ăn sống loại hình. . .

“Sau đó, lời đồn lan rộng ra ngoài không đến bao lâu. . .” Triệu Ngọc tiếc nuối nói rằng, “Cái này lão thái thái, liền nhảy lầu tự sát! Một năm sau đó, làm ác ma án bị người vạch trần sau khi, mọi người thế mới biết, nguyên lai, vị này lão thái thái, chính là ác ma án bên trong người thứ bốn —— người bị hại!

“Hiện tại đã biết rõ chứ?” Triệu Ngọc đối với Hàn Khoan lạnh lùng nói rằng, “Hàn Khoan —— ngươi giết sai người! ! !”

Chương 924: Điều may mắn của Ác Ma

“Hàn Khoan, Lacord định luật xác thực sẽ theo thời gian trôi qua mà yếu bớt, thế nhưng sẽ không triệt để tiêu vong!” Triệu Ngọc trầm ổn địa nói rằng, “Bởi vì, chúng ta Trung Quốc còn có một càng thêm ngưu bài định luật, gọi trên đời không việc khó, chỉ sợ hữu tâm nhân!

“Ta vì ngươi, cơ hồ đem bắc thiên, Hoàng Kim thành thậm chí Diệu Danh lật cả đáy lên trời! Ta thậm chí tìm tới liền ngươi năm đó đều không có điều điều tra rõ ràng tin tức! Ngươi ngắm nghía cẩn thận đi. . .” Triệu Ngọc trượt màn hình, cho hắn nhìn một tấm cũ kỹ văn kiện, “Này một tấm là giúp học tập quyên tiền đan! Bị ngươi giết chết vị kia lão thái thái, chính mình bớt ăn bớt mặc, nhưng vô tư địa giúp đỡ năm tên nghèo khó sinh viên đại học học phí!

“Nhưng là, như vậy một người tốt, lại bị ác ma giết chết! Chà chà. . . Xin nhờ ngươi ngắm nghía cẩn thận, đây chính là ngươi cái gọi là chính nghĩa sao?”

“Ta. . . Ta. . .” Vào giờ phút này Hàn Khoan, thân thể giống như bị lấy sạch. Hắn chán nản nhìn Triệu Ngọc điện thoại di động trên màn ảnh văn kiện, khóe mắt kịch liệt co rúm, trong mắt lộ ra một luồng khó có thể nhận dạng kinh hãi vẻ. . .

“Ta vận dụng một người cảnh sát học viện chuyên gia, phân tích ngươi ác ma trang phục.” Triệu Ngọc lại nói, “Các chuyên gia chứng thực, ngươi ác ma ảnh chân dung không thuộc về hiện hữu bất kỳ tư liệu, không đông không tây, không ra ngô ra khoai, hoàn toàn là chính ngươi sáng tạo ra đến!

“Bởi vậy, chúng ta phân tích ra, ngươi giết người chấp niệm, hoàn toàn là do ngươi Tâm Ma diễn sinh, không có căn cứ có thể được. Ngươi ác ma, là ngươi ở trường kỳ áp bức bên trong sáng tạo ra đến, ngươi đem nó cùng ngươi tưởng tượng vì một thể! Ngươi chính là ác ma, ác ma cũng chính là ngươi!

“Vì thế, ngươi tự nghĩ ra ác ma giết người phương thức, lợi dụng mọi người hoảng sợ làm vũ khí, báo thù với những kia vô tình tàn phá người khác, áp bức cùng bóc lột người khác người, ngươi cho rằng, đây chính là ngươi Ác Ma pháp tắc, ngươi chính nghĩa!

“Thế nhưng, ngươi chính nghĩa, quá phiến diện hóa, chỉ là một bên tình nguyện! Ngươi hoàn toàn xuyên tạc chính nghĩa giải thích! Còn có. . . Ngươi nhập ma quá sâu, từ lâu không cách nào tự kiềm chế! Ầy. . .” Nói đến đây, Triệu Ngọc tiếp tục đi xuống hoa bình, lại mở ra khác một tấm nữ nhân hình ảnh, “Nữ nhân này, nhân tội tham ô hiện tại chính đang triệu tên ngục giam bị tù. 15 năm trước, nàng là doanh bình một nhà tiệm tạp hóa nhân viên cửa hàng!

“Thông qua chúng ta hỏi ý, nàng đã chính mồm thừa nhận, năm đó, là nàng ở tiệm tạp hóa bên trong thâu đồ vật, cho nên mới bị ông chủ sa thải!” Nói, Triệu Ngọc lại điều ra tiệm tạp hóa ông chủ bức ảnh, “Thế nhưng, nàng nhưng ghi hận trong lòng, dĩ nhiên trả đũa, bịa đặt sinh sự, nói tiệm tạp hóa ông chủ đối với nàng thi bạo ngược chờ, còn buộc nàng uống N. . .

“Không. . . Không. . . Không! ! !” Run rẩy bên trong, Hàn Khoan liên tiếp nói ra vài cái “Không” tự, trong mắt kinh hãi, dĩ nhiên đã biến thành tuyệt vọng hoảng sợ. . .

“Ta nghĩ. . .” Triệu Ngọc một mặt ngưng trọng nói rằng, “Ta không có cần thiết, lại nói cho ngươi trường khuyết tật vị lão sư kia thật tình chứ? Hắn chết rồi sau đó, nàng cái kia hoạn có bệnh tâm thần phân liệt thê tử

nhân không người chăm sóc, ôm chỉ có 5 tuổi hài tử nhảy lâu! ! !”

“Đừng. . . Đừng nói! Đừng nói. . .” Hàn Khoan thân thể co giật, như điều sắp chết cứng xà. Hắn vô lực giơ hai tay, cả người run rẩy năn nỉ nói, “Cầu ngươi. . . Đừng nói. . . Đừng nói!”

“Hô. . .” Triệu Ngọc tầng tầng thở một hơi, nhìn Hàn Khoan vặn vẹo co giật dáng vẻ, hắn vốn đang chuẩn bị rất nhiều tư liệu, có thể hiện tại nhưng không nghĩ xuống chút nữa nói rồi.

Bởi vì, một khắc đó, hắn đối với cái này ác ma giết người lòng sinh căm ghét, trong đầu thậm chí sản sinh một chút tân ý nghĩ.

Liền, hắn cũng lại không nói một lời, trực tiếp thu hồi điện thoại di động, sau đó hướng về phòng thẩm vấn cửa lớn mà đi.

Ai biết, vừa đi rồi hai bước, hắn bỗng nhiên cảm giác chân phải mơ hồ tê rần, làm chậm bước chân của hắn.

Đáng chết!

Hắn lúc này mới hối hận phát hiện, nhân vì chính mình trước mạnh mẽ đạp người luật sư kia một cước, chân phải chỗ bị thương, dĩ nhiên lại có tái phát dấu hiệu!

Trước đó, ẩn hình bó xương khí đã cơ bản chữa khỏi vết thương ở chân của hắn, đã sớm có thể bình thường cất bước. Hắn chỉ là vì không để cho người khác khả nghi, mới vẫn mang theo một bộ gậy trang giả vờ giả vịt.

Nhưng là, theo vụ án thâm nhập, còn có liên tục chạy đi, hắn dĩ nhiên đem gậy cũng cho ném ra sau đầu, hiện tại còn ở máy bay trực thăng trên đặt đây!

Gay go!

Vừa nãy nhiều người như vậy đều nhìn thấy hắn cất bước như gió, đồng thời chân đá đại luật sư, có thể hay không làm lộ đây? Không được, đến vội vàng đem gậy tìm trở về tiếp tục tinh tướng mới tốt.

Nghĩ đến này, Triệu Ngọc quay đầu lại nhìn Hàn Khoan một chút, ở lắc đầu bất đắc dĩ sau khi, kéo dài cửa lớn, liền muốn đi ra ngoài đi.

Nhưng ai biết, cửa lớn vừa kéo dài một nửa, Hàn Khoan chợt nói chuyện, chỉ có điều, hắn chỉ nói một chữ: “Xe!”

Hả?

Triệu Ngọc nghe được sau khi, hầu như xuất phát từ bản năng càng làm cửa lớn đóng lại.

“Ngươi nói cái gì?” Hắn quay đầu trở lại hỏi Hàn Khoan một câu.

Giờ khắc này, nhưng thấy Hàn Khoan đã đình chỉ co giật, hắn ngửa mặt nhìn trời, hai mắt chỗ trống, thân thể thì lại dường như một bãi bùn nhão giống như vậy, hoàn toàn ngồi phịch ở thẩm vấn trên ghế.

“Ta nói đúng lắm. . . Xe a!” Hàn Khoan nghiêng đầu nhìn Triệu Ngọc một chút, nhếch miệng lên, dĩ nhiên lộ ra một loại làm người sợ hãi nụ cười quỷ dị.

“Xe! ?” Triệu Ngọc lặp lại một câu, nhưng vẫn là không cách nào đoán được ý nghĩa.

“Ha ha. . .” Hàn Khoan một tiếng cười thảm, ở trầm mấy giây sau khi, lúc này mới nhắm mắt lại nói rằng, “Cho nên ta trở về bắc thiên, đem đồ vật phóng tới lang lão sư phòng dưới đất, cũng là bởi vì chiếc xe kia a! ?”

“A! ?” Triệu Ngọc bỗng dưng cả kinh, thật giống như bị điện giật. Hàn Khoan nói như thế, rất rõ ràng. . . Rất rõ ràng. . .

“Ha ha ha. . .” Hàn Khoan dường như như trút được gánh nặng giống như cười lớn vài tiếng, lúc này mới mở mắt ra nói rằng, “Triệu cảnh sát! Triệu thần thám! Ta. . . Không chỉ khâm phục ngươi, hơn nữa. . . Cảm tạ ngươi! Ha ha. . . Đem ngươi gọi tới tra ta vụ án, cũng không phải ta phạm vào sai lầm lớn nhất! Mà là của ta. . . May mắn! !”

Nói đến đây, Hàn Khoan lần thứ hai trùng Triệu Ngọc khẽ mỉm cười. Nhưng là, này nhìn như bình thản nở nụ cười, lại làm cho Triệu Ngọc bất thình lình giật cả mình.

“Không hổ là có thể đem không đầu nữ thi án loại này đệ nhất thiên hạ huyền án trinh phá thần thám a!” Hàn Khoan khen tặng bên trong tràn ngập cay đắng, để Triệu Ngọc nghe đến mức dị thường khó chịu.”Hiện tại, ngươi lại có thể ở ngươi vầng sáng càng thêm một trinh phá ác ma án tên tuổi! Ta không biết, ta cái tên này, có đủ hay không vang dội đây! Ha ha ha. . .”

“. . .” Triệu Ngọc không nói gì, cũng không nhúc nhích địa phương, liền như vậy thẳng tắp mà nhìn gần như điên Hàn Khoan.

“Có ta, sau đó, ngươi chính là huyền án trinh phá chuyên gia chứ?” Hàn Khoan lắc đầu cười nói, “Lợi hại a, lợi hại! Còn có cái gì? Hoa Vân Sơn diệt môn án vẫn là tự lưu trấn tàn sát án? Có điều. . . Nhìn tới. . . Ta là không chờ được đến ngươi trinh phá những kia vụ án thời điểm. . . Ô ô ô. . .”

Nói giỡn liền cười, nói khóc dĩ nhiên cũng là thật khóc, Hàn Khoan một cái chớp mắt liền lệ rơi đầy mặt. . .

Triệu Ngọc thẩm vấn quá không đầu nữ thi án Lý Phi, hắn biết, ở vào

thời điểm này, chính mình vẫn là chớ có lên tiếng tốt. Vì lẽ đó, hắn liền như vậy kiên nhẫn chờ đợi, chẳng hề làm gì.

Quả nhiên, làm Hàn Khoan lại một lần nữa bình tĩnh lại sau khi, hắn rốt cục cúi đầu nói rằng: “15 năm trước, tháng chạp 25, ở ta giết chết Quảng An cái kia trường khuyết tật lão sư sau khi. Ta cũng không có trở về bắc thiên, mà là dựa theo nguyên kế hoạch, lái xe đến Giang Hưng huyện.

“Mục tiêu của ta, chính là cái kia gọi là Lưu Ngọc Bảo trường học Bá Vương. Người kia, đã từng trước mặt mọi người bái từng hạ xuống một người nữ sinh áo, sau đó còn xoắn xuýt một nhóm người, đem nữ sinh gia trưởng cho đánh!

“Người này súc sinh cũng không bằng! Ta trời vừa sáng liền điều tra được rồi hắn hết thảy tư liệu, vì lẽ đó đến Giang Hưng huyện, rất dễ dàng liền nhìn chằm chằm hắn!

“Hắn uống tửu! Người uống rượu, là ta thích nhất mục tiêu! Lại như. . . Ta đến trường thời điểm Hầu Thắng Vân như vậy, bọn cảnh sát sẽ lầm tưởng hắn say rượu trượt chân, trụy lâu mà chết! Mà người này tội ác đầy trời, coi như cảnh sát hoài nghi hắn giết, cũng sẽ bởi vì kẻ thù đông đảo, không thể tra được trên đầu ta đến!

“Thế nhưng. . . Ta không nghĩ tới. . . Vốn là phi thường thuận lợi một chuyện, dĩ nhiên xuất hiện bất ngờ!” Đang khi nói chuyện, Hàn Khoan tựa hồ rơi vào đến một loại quên tình trạng của ta, dị thường nhọc lòng tốn lực địa tự thuật đạo, “Ta vừa mới mới vừa đem trên lưng hắn tầng 6, liền từ bên cạnh thoát ra một người đến! Trong tay người kia còn cầm đao tử, thiếu một chút liền đâm đến ta!

“Ta bối rối, phi thường sợ sệt. . . Ta không biết người này muốn làm gì, vì lẽ đó hãy cùng hắn đánh nhau lên.

“Lúc đó, trên mặt ta còn mang theo ác ma mặt nạ đây! Người kia nhưng

một chút cũng không sợ ta!

“Sau đó ta mới nghĩ rõ ràng, người kia cũng uống tửu, mùi rượu đặc biệt lớn!

“Hai chúng ta đánh cho rất hung, cuối cùng, còn từ trên bậc thang lăn xuống, vẫn lăn tới tầng 5!

“Khả năng là đụng phải quá đau, tỉnh rượu chứ? Hắn này mới nhìn rõ ràng ta ác ma dáng dấp, nhất thời sợ đến ném xuống dao, nhanh chân liền chạy!

“Ta cũng thực sự là không biết nên làm thế nào mới tốt! Chỉ biết là, không thể để cho hắn chạy. . . Vì lẽ đó ta liền truy. . . Truy. . .

“Ai biết, mới vừa đuổi theo ra tiểu khu lên đại lộ, hắn liền bị một chiếc xe buýt cho đánh bay! Ta nhìn hắn từ trước mắt ta bay hơn 20 mét đi ra ngoài, người khẳng định là không sống nổi!

“Xe tải ngừng, tài xế hạ xuống kiểm tra! Ta sợ bị hắn nhìn thấy, liền mau mau chạy!

“Sau đó, ta trở về trên lầu, thế nhưng. . . Ta biết, ta không thể lại từ nơi nào phạm án! Nếu không thì, cảnh sát rất dễ dàng đem tự sát cùng tai nạn xe cộ liên lạc với đồng thời!

“Vì lẽ đó, ta liền không quản Lưu Ngọc Bảo, đem bị đâm chết người kia dao lượm, đem đồ vật của ta tất cả đều mang đi, sau đó liền lái xe, suốt đêm trở về bắc thiên!

“Nhưng mà, ta lúc đó quá hoảng loạn. . . Ta quên rồi phi thường trọng yếu một điểm, mãi cho đến quá trạm thu lệ phí mới nhớ tới đến!” Hàn Khoan hoàn toàn vùi đầu vào trong ký ức, nơm nớp lo sợ địa nói rằng, “Trên đường lớn, còn có trạm thu lệ phí đều có máy thu hình, mà ta

nhưng ở hơn nửa đêm lái xe! Biển số xe đều là thật sự, chỉ cần cảnh sát tra được xe của ta, ta liền chạy không được. . .”

Chương 925: Ngươi còn muốn biết gì nữa?

“Dùng lời của các ngươi tới nói, ta ngay lúc đó thật là tẩu hỏa nhập ma, hoàn toàn mất khống chế!” Hàn Khoan mặt xám như tro địa nói nói, “ ngay từ đầu, ta chỉ là từ giết người bên trong tìm kiếm an ủi, dùng ta loại kia nghĩa hẹp chính nghĩa lý luận, đi thỏa mãn ta ngày xưa chịu khuất nhục cùng kiềm chế.

“Ta tự cho là mình thật hóa thân thành ác ma, có được ác ma lực lượng, có thể quét dọn mọi việc trên thế gian bất công! Tựa như ta dưới ngòi bút những nhân vật chính kia đồng dạng, có thể dùng khác loại thủ đoạn đi duỗi trương chính nghĩa, đi trợ giúp những cái kia gặp không công bằng đãi ngộ nhỏ yếu mọi người. . .

“Hô hố ha ha ha. . .” Hàn Khoan cười đến điên cuồng dữ tợn, “Nhưng là, ta không có có ý thức đến, ta đã bị trong lòng ta ác ma ăn mòn, thời gian dần qua từ giết chóc bên trong bản thân bị lạc lối, đồng thời càng lún càng sâu!

“Về sau, ta đã triệt để mất khống chế, cũng không còn cách nào ngăn chặn ta giết người dục vọng! Ai. . .” Hắn thật dài địa thở dốc một hơi, sau đó lại lâm vào hồi ức địa tiếp tục giảng thuật nói, “ tại ta từ Giang Hưng huyện trốn về Bắc Thiên thời điểm, ta thật coi là. . . Đời ta cứ như vậy xong!

“Ta Khai chiếc xe hơi kia là công ty, chỉ cần cảnh sát hoài nghi đến chiếc xe kia, liền tất nhiên có thể tra được ta!” Hàn Khoan lắc đầu, “Ta lúc ấy

dọa sợ, đã không có biện pháp lại suy nghĩ khác, liền là một lòng nghĩ về nhà, về nhà! Cho nên, ta vừa đến Bắc Thiên, liền sớm cùng Lang lão sư từ biệt, xách một ngày trước ngồi lên về nhà xe lửa!

“Sau khi về nhà , chờ ta tỉnh táo lại, đem sự tình từ đầu tới đuôi cẩn thận phân tích một phen, trong lòng không khỏi càng thêm bóng ma dày đặc, thấp thỏm lo âu.

“Thẳng cho đến lúc đó, ta mới rốt cục tỉnh táo lại, ý thức được ta tại Bắc Thiên sở tác sở vi là như vậy đến điên cuồng! Tại như thế dày đặc giết người phía dưới, ta là sơ hở trăm chỗ, lỗ thủng vô số, chỉ cần cảnh sát một thanh tất cả bản án xâu mặc vào, ta liền tất nhiên sẽ lộ rõ!

“Bởi vậy, từ đó về sau trong vòng một năm, ta đều là tại nơm nớp lo sợ, hoảng loạn bên trong vượt qua! Ta thường xuyên nằm mơ mơ tới cảnh sát xông vào nhà ta, đeo lên cho ta còng tay tình hình!

“Thế nhưng là không biết tại sao, tình huống như vậy lại chậm chạp không có phát sinh, ngoại trừ biết được Lang lão sư tại ta rời đi về sau, bất hạnh bởi vì bệnh qua đời tin tức bên ngoài, hết thảy đều là bình tĩnh như vậy! Thậm chí bình tĩnh đến làm cho ta. . . Khó chịu. . .

“Bất quá. . . Tỉnh táo lại ta, đã ý thức được chính mình vấn đề, ý thức được tâm tình của mình dễ dàng mất khống chế, cho nên tại trong đoạn thời gian đó, ta xem rất nhiều sách, đồng thời tận lực giảm bớt cùng ngoại giới tiếp xúc, lúc này mới cưỡng ép đè nén xuống lần nữa đóng vai ác ma xúc động!

“Nhưng mà. . . Một năm về sau. . . Chuyện ta lo lắng vẫn là phát sinh!” Hàn Khoan tiếp tục giảng nói, “ mặc dù không giống trong mộng như thế, nhưng đối cảm giác của ta tới nói, nhưng cũng không kém là bao nhiêu!

“Rốt cục vẫn là có người đem những cái kia tự sát người liên hệ ở cùng

nhau, mà lại, ta vạn vạn không nghĩ tới chính là. . . Có người. . . Có người vậy mà nhìn thấy ta ác ma mặt nạ, ác ma án thuyết pháp bởi vậy lưu truyền mà ra!

“Ta làm sao cũng nghĩ không thông,

Cái kia duy nhất thấy ta mặt nạ người, không phải là bị xe đụng chết sao? Còn có ai gặp qua mặt nạ của ta đâu?” Hàn Khoan cố gắng hồi ức nói, “ thời điểm đó tin tức không quá phát đạt, các loại phiên bản nghe đồn đều có, có rất nhiều, thậm chí ngay cả ta đều chưa nghe nói qua!

“Thế nhưng là, bất kể nói thế nào, ta đều lại một lần nữa luống cuống tay chân, cho là mình đại nạn sắp tới!

“Thông qua hồi ức cùng suy nghĩ, ta lúc ấy một mực cảm giác, tại ta cùng cái kia bị đâm chết người vật lộn thời điểm, cái kia trong hành lang khả năng còn có người khác, chính là người kia nhìn thấy ta mang mặt nạ dáng vẻ, đem chuyện này truyền đi. . .

“Nếu thật là nói như vậy, cảnh sát chỉ cần tra được cái kia lên tai nạn xe cộ, liền vô cùng có khả năng tra được ta! Bởi vì xảy ra tai nạn xe cộ địa phương, cùng ta dừng xe địa phương gần vô cùng! Ngày đó là tháng chạp 26, lại là đêm hôm khuya khoắt, trên đường cái căn bản cũng không có nhiều ít xe, bọn họ khẳng định sẽ từ xe tra được công ty, sau đó tra được trên đầu của ta. . .

“Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ đâu?” “ Hàn Khoan đang khi nói chuyện vò đầu bứt tai, giống như thật đi theo sốt ruột đồng dạng, “Ai? Về sau, rốt cục bị ta nghĩ đến một cái biện pháp!

“Đúng! Biện pháp này, đã bị ngươi khám phá, đại thám tử!” Hàn Khoan gật đầu thừa nhận nói, “ ta dựa theo Lang lão sư kích thước, một lần nữa làm ra một bộ ác ma mặt nạ cùng quần áo, còn đem ta làm ra quỷ hỏa phối phương cùng nhau cất vào hộp.

“Sau đó, ta không xa ngàn dặm, đem hộp vận đến Bắc Thiên, sau đó cạy mở Lang lão sư nhà tầng hầm, bỏ vào một cái ẩn nấp trong góc! Dạng này, ta liền giả tạo thành hắn mới là ác ma án hung phạm giả tượng!

“Các ngươi nghĩ a, Lang lão sư đã chết, chỉ cần cảnh sát tìm tới cái hộp kia, tất nhiên sẽ coi hắn là trở thành sự thật hung xử lý!

“Ta không phải đánh giá thấp cảnh sát năng lực, nhưng ta tin tưởng, cảnh sát chỉ cần tra đến một bước này, nhất định sẽ phi thường vui sướng địa tiếp nhận, ta cho bọn họ an bài tốt cái kia giả tượng. . .

“Vu oan về sau, ta còn thuận liền đi một chuyến Giang Hưng, muốn điều tra năm đó cái kia bị đụng người tình huống. Thế nhưng là. . . Bởi vì lo lắng biến khéo thành vụng, ta không dám tùy tiện hỏi thăm, cho nên đến cuối cùng cũng không có hỏi thăm ra cái một hai ba đến, chỉ là biết, người kia quả thật là bị đụng chết mà thôi. . .

“Có thể nghĩ, làm ta lại một lần nữa sau khi về nhà, tâm tình vẫn là tránh không được vô cùng gấp gáp. . .” Hàn Khoan lo nghĩ địa nói nói, “ ta một mực thông qua đủ loại con đường hiểu rõ ác ma án tiến triển, biết trung ương hình sự sảnh đã phái ra đặc biệt tổ điều tra chuyên môn điều tra nên án, càng là sợ hãi đến muốn mạng. . .

“Thế nhưng là , khiến cho ta lần nữa không nghĩ tới sự tình lại phát sinh, liền ngay cả tổ điều tra đặc biệt, vậy mà cũng không có tra được ta ô tô, công ty của ta, càng không tra được Lang Hướng Dương cùng ta lưu lại cái rương kia!

“Càng không thể lý giải chính là, tại cảnh sát công bố ác ma án phạm vi bên trong, vậy mà chưa từng có đề cập tới Giang Hưng huyện nơi này!” Hàn Khoan lắc đầu thán nói, “ ta lúc này mới ý thức được, có thể là ta nghĩ nhiều rồi! Cái kia nhìn thấy qua ta ác ma mặt nạ người chứng kiến, rất có thể không phải Giang Hưng huyện lần kia!

“Ta khi đó cũng đặc biệt may mắn, may mắn mình kềm chế xúc động, không có giết chết cái kia Lưu Ngọc Bảo! Ta đoán, Lưu Ngọc Bảo thức tỉnh về sau, khẳng định sẽ làm thành mình say rượu mà thôi, căn bản sẽ không biết hắn đã từng trở thành qua mục tiêu của ta!

“Mà chỉ cần không cùng ác ma án liên hệ tới, cái kia bọn họ liền chỉ biết coi là cái kia là một trận phổ thông tai nạn xe cộ, cho nên cũng sẽ không lại đi truy tra xe của ta, càng sẽ không tìm được công ty của ta. . .” Nói đến đây, Hàn Khoan ngẩng đầu lên, nhàn nhạt hỏi Triệu Ngọc một câu, “Triệu cảnh sát, ngươi bây giờ có thể nói cho ta biết, cái kia người chứng kiến sự tình a? Đến cùng là ai thấy được ta?”

“Một cái nhặt ve chai kẻ lang thang. . .” Triệu Ngọc nhìn thấy Hàn Khoan đã cung khai, cái này mới một lần nữa ngồi trở lại đến trên ghế, nói với hắn, “Tại ngươi trong đó một lần lúc giết người, kẻ lang thang từ chỗ rất xa thấy được ngươi, ngoại trừ ác ma mặt nạ, còn có lục sắc quỷ hỏa. . . Ác ma án, liền là từ nơi đó bắt đầu lưu truyền lên!”

“Nha. . . Nguyên lai là dạng này. . .” Hàn Khoan khẽ gật đầu, sau đó tà mị địa cười hỏi nói, “ Triệu thần thám, ta đã thừa nhận tội của ta, cho nên, ngươi còn có những địa phương nào muốn biết, cứ hỏi a?”

“Hàn đại tác gia, chúng ta thẩm vấn qua ngươi vô số lần. . .” Triệu Ngọc bình tĩnh tự nhiên địa phản hỏi nói, “ chúng ta muốn biết những địa phương kia. . . Ngươi hắn là phi thường rõ ràng a?”

“Được. . . Tốt. . .” Hàn Khoan gật đầu cười nói, “ ta thích, cùng ngươi thông minh như vậy người nói chuyện! Vậy ta trước hết từ hơi không địa phương trọng yếu nói lên đi. . .

“Ta quỷ hỏa phối phương, không phải cùng hóa học lão sư học, mà là cùng một cái làm ảo thuật học! Nó có thể giảm bớt lân thiêu đốt mang tới sương mù cùng thanh âm, để hỏa diễm nhìn qua càng quỷ dị hơn. . .

“Bất quá. . . Mặt nạ, quần áo, còn có trọn bộ kế hoạch, đều là ta bản gốc!

“Lúc đi học, Hầu Thắng Vân khi dễ ta thì cũng thôi đi, nhưng hắn lại xé hỏng ta yêu mến nhất tập tranh. . . Cho nên, ta liền lấy tập tranh bên trong ác ma hình tượng làm nguyên mẫu, thẩm phán hắn!

“Khi đó, ta dù sao cũng là cái học sinh, căn bản không hiểu cái gì tâm lý học. Làm ta đem Hầu Thắng Vân mê choáng, sau đó mang lên vứt bỏ nhà lầu bên trên , chờ lấy hắn tỉnh lại thời điểm, trong lòng ta chỉ có một cái ý niệm trong đầu. Nếu như ta dọa bất tử hắn, vậy ta liền ôm hắn cùng một chỗ nhảy đi xuống!

“Bất quá, kết quả vẫn là vô cùng thuận lợi! Tên kia tỉnh lại về sau, ta chẳng qua là mở ra cánh tay, hắn liền đã sợ đến nhanh chân phi nước đại, sau đó rơi đi xuống lầu. . .

“Không riêng gì hắn, sau đó mỗi một lần đều là giống nhau!” Hàn Khoan cười tà dị đạo, UU đọc sách www. uukan Shu. com “Tiềm lực của con người thật sự là bất khả hạn lượng, ta lúc ấy còn lo lắng, nếu là có người bị ta dọa tê liệt, không động được nên làm cái gì? Thế nhưng là, sự thật kết quả chứng minh, mặc kệ nam nữ già trẻ, bọn họ nhìn thấy ta ác ma hoá trang về sau tất cả đều là cùng một cái phản ứng, cái kia chính là xoay người chạy!

“Đương nhiên, ta cũng là đang không ngừng tiến bộ!” Hàn Khoan hơi có vẻ đắc ý nói, “Ngoại trừ hỏa diễm càng thêm doạ người bên ngoài, ta còn tăng thêm thanh âm đặc hiệu, có thể phát ra kích thích quỷ kêu âm thanh. . .

“Mặt khác, tại giết người trước đó, ta sẽ ở người bị hại vị trí bên trên, tung xuống một chút dễ dàng lưu lại dấu vết cát đất. Cứ như vậy , chờ về đến đầu cảnh sát lấy chứng thời điểm, bọn họ liền lại bởi vì tìm không thấy những người khác vết tích, đem vụ án trên phán định tính vì tự sát!

“Thế nào? Triệu cảnh sát, câu trả lời của ta, còn hài lòng không?” Hàn Khoan giơ lên lông mày, lại hỏi Triệu Ngọc một câu.

“Hừ!” Triệu Ngọc thì vẫn như cũ mặt trầm như nước hỏi ngược một câu, “Ngươi đối tội án điều tra quen thuộc như vậy, ngươi cứ nói đi?”

“A. . . Nha. . .” Nhìn thấy Triệu Ngọc thiết diện băng lãnh, Hàn Khoan chợt lĩnh ngộ cái gì, tại một phen trầm ngâm nói quanh co về sau, nước mắt đúng là lại bá địa tràn mi mà ra, hắn trách trời thương dân địa khóc lóc kể lể nói, “ Triệu cảnh sát, ta. . . Ta sai rồi. . . Ô ô. . . A như. . . A như. . . Cũng là ta giết. . . Ô ô ô. . .”

Chương 926: Dụ hoặc cùng lấy cớ

“Thần thám liền là thần thám... Ngươi đoán được đều trúng!” Hàn Khoan xấu hổ oán giận địa nói nói, “ ta vốn cho rằng, kế sách của ta là độc nhất vô nhị, không chê vào đâu được, thật không nghĩ đến, thê tử của ta ghi lại ghi âm bị các ngươi tìm tới, nhưng ngươi vẫn chết cắn ta không thả!

“Ta liền đặc biệt muốn hỏi một câu, ta lỗ thủng đến cùng ở đâu?” Hàn Khoan trừng Triệu Ngọc một chút, “Là địa phương nào, đưa tới ngươi hoài nghi?”

“Thật nghĩ muốn ta nói cho ngươi biết sao? Hừ...” Triệu Ngọc lạnh hừ một tiếng, trịnh trọng nói nói, “ vậy ta sẽ nói cho ngươi biết, ta mẹ nó toàn đều quên hết! Xa vời địa nhớ kỹ... Tựa như là bởi vì biểu hiện của ngươi quá hoàn mỹ đi? Tất cả chứng cứ tất cả đều vừa đúng, ngược lại không nói được!

“Ta bây giờ nghĩ tưởng tượng... Khả năng... Có lẽ...” Triệu Ngọc cố gắng nhớ lại nói, “ nếu là không có cái kia phần ghi âm khẩu cung, không chừng, ta khả năng liền không nghi ngờ! Bất quá... Cũng nói không chính xác...”

“Ừm... Nhìn tới...” Hàn Khoan cúi đầu ở giữa, uể oải đến càng thêm lợi hại, “Là ta tự cho là đúng, vẽ rắn thêm chân... A như cái kia phần ghi âm, nhưng thật ra là rất sớm trước kia ghi lại, khi đó, nàng còn chưa phát hiện bí mật của ta.

“Ta lúc ấy viết mấy cái nhỏ ngắn, vốn là nghĩ phát cho tạp chí xã, nhưng

nhà kia tạp chí xã đảo bế. A như liền ghi chép thành âm tần, muốn làm cái ngắn tập thượng truyền đến âm tần trang web. Thế nhưng là, lại bởi vì lo lắng bản quyền, về sau liền gác lại xuống dưới...

“Kỳ thật... Nếu không có đoạn này âm tần tồn tại... Ta... Ta khả năng cũng sẽ không đi một bước kia a!” Hàn Khoan thống khổ lắc đầu nói nói, “ ta đây là... Thế nào! ? Ta sao có thể vì một đoạn âm tần, liền đem a như giết đi đâu? Triệu thần thám, ngươi nói... Ta có phải bị bệnh hay không a?”

“Vậy ngươi liền được thật tốt hỏi một chút chính ngươi... Thật là vì âm tần sao?” Triệu Ngọc nhắc nhở về sau, trực tiếp cắt vào trọng điểm, “Thê tử ngươi, là thế nào phát hiện bí mật của ngươi?”

“Hết thảy... Đều là lỗi của ta!” Hàn Khoan lắc đầu ở giữa, nước mắt lại lần nữa không tự chủ được nhỏ xuống, “Kỳ thật... Tựa như quyển kia thất lạc ở cha mẹ ta nhà tầng hầm 《11 giết》 đồng dạng, ta vậy mà đem quên đi...”

“Ừm? Quên rồi?”

“Đúng!” Hàn Khoan không thể làm gì khác hơn nói nói, “ ta về sau mới hiểu được Phật Ma vì sao hai đạo, phật gia Đại Thừa, mà ma tùy tâm sinh, cuối cùng sẽ dẫn đến ngươi tẩu hỏa nhập ma, vạn kiếp bất phục!

“Triệu thần thám, ta đoán... Ngươi nhất định nghĩ không ra, ta sớm nhất bộ kia ác ma trang bị, kỳ thật sớm tại ta từ Giang Hưng huyện trốn về Bắc Thiên trên đường, liền đã bị ta hủy đi đi! ?”

“Ồ?” Triệu Ngọc quả nhiên phi thường ngoài ý muốn.

“Ta lúc ấy thất kinh, cho rằng bộ kia trang bị là ta tuyệt đối chứng cứ phạm tội, cho nên tại về Bắc Thiên trên đường, tìm một cái địa phương không người,

Đem đồ vật tất cả đều đốt rụi!

“Cho nên, từ một khía cạnh khác tới nói...” Hàn Khoan u nhiên thán nói, “ đây cũng là lúc trước ta có thể như vậy dừng tay một cái nguyên nhân chủ yếu!”

A?

Thì ra là thế... Triệu Ngọc giờ mới hiểu được, ác ma án vì sao như vậy bỏ dở nguyên nhân.

“Thế nhưng là, ác ma hạt giống đã trong lòng ta mọc rễ nảy mầm, vẻn vẹn là đốt rụi trang bị, lại cũng không có thể ngăn cản dục vọng của ta!” Hàn Khoan tiếp tục nói, “Một năm về sau, ác ma án sự việc đã bại lộ, ta vì giá họa cho Lang lão sư, bất đắc dĩ lại làm một bộ mới. Ngay tại lần kia chế tác trong quá trình, ta cũng đã sắp kìm nén không được trong lòng cái kia cỗ xúc động!

“Tựa như... Tựa như thật sự có ác ma tại đối ta gọi về, muốn ta đi làm ta cái gọi là chuyện chính xác...” Hàn Khoan lại lần nữa sa vào đến một loại điên cuồng trạng thái, thần thần bí bí địa nói nói, “ cho nên, lại qua một thời gian thật dài... Làm ác ma án dần dần yên tĩnh lại về sau, ta vậy mà lại làm một bộ càng thêm hoàn mỹ ác ma trang bị đi ra! Mặt nạ, áo choàng, hỏa diễm, âm thanh hiệu... Tất cả mọi thứ, đều là hoàn mỹ nhất! Khi đó... Chỉ kém —— mục tiêu! ! !”

Nghe được Hàn Khoan nói chuyện, Triệu Ngọc không khỏi lạnh cả tim, phảng phất Phật Nhãn trước thật toát ra một cái giương nanh múa vuốt tà ma...

“Bất quá...” Ai ngờ, Hàn Khoan nói đến khẩn trương nhất thời điểm, chuyện bỗng nhiên Nhất chuyển, trong mắt đúng là lộ ra một chút vuốt ve an ủi chi sắc, “Liền vào lúc đó, ta gặp ba chuyện, hoàn toàn thay đổi

vận mệnh của ta! Thứ nhất, nói chuyện phiếm diễn đàn không có, ta trong lúc nhất thời tìm không thấy thích hợp phương thức đi tìm mục tiêu; thứ hai, tiểu thuyết của ta xuất bản! Thứ ba... Ta biết a như! ! !

“Yêu đương ngọt ngào cuối cùng vẫn hòa tan ta giết người dục vọng, “ Hàn Khoan nói nói, “ a như là trên cái thế giới này nhất hiểu ta, thưởng thức nhất tài hoa của ta người! Coi như ta sa thải làm việc, nàng vẫn là đạo nghĩa không thể chùn bước cùng ta kết hôn...

“Cưới về sau, chúng ta sinh hoạt đến phi thường hạnh phúc, a như sáng sủa tính cách vừa vặn cùng ta bổ sung, chúng ta chưa từng có náo qua mâu thuẫn, chưa từng có đỏ qua mặt, mỗi một ngày đều trôi qua thư thái như vậy...

“Ta cũng không có để nàng thất vọng, theo từng quyển từng quyển nhỏ nói ra được bản, ta giãy đến so đi làm tiền lương tiền nhiều hơn, cải thiện cuộc sống của chúng ta điều kiện.

“Mặc dù không có hài tử, là chúng ta nhỏ tỳ vết nhỏ, nhưng là cho tới nay không có có ảnh hưởng qua tình cảm của chúng ta...

“Khi đó, ta quá chú tâm đầu nhập vào tiểu thuyết sáng tác bên trong, lại không để ý đến từng tại ta trên người mình phát sinh tội ác...

“Lúc trước, ta đem ta làm tốt bộ kia ác ma trang bị, cất vào một cái rương kim loại, chôn ở nhà ta nam phòng địa gạch phía dưới!

“Cưới sau những trong năm kia mặt, ta có mấy lần nghĩ tới, muốn đem nó xử lý một chút...” Hàn Khoan ai thán nói, “ nhưng ta vẫn cho là không có việc gì, không có việc gì... Coi như cảnh sát biết lại có thể thế nào? Ác ma trang bị là ta về sau làm, bây giờ lại qua nhiều năm như vậy, cảnh sát căn bản là không có cách coi nó là làm tính quyết định chứng cứ...

“Ai ngờ, ta chỉ mới nghĩ lấy cảnh sát sẽ như thế nào như thế nào... Lại Hoàn toàn quên thê tử của ta! Không để ý đến a như cảm thụ!” Hàn Khoan tuyệt vọng nói nói, “ a như tại Bắc Thiên trên khu vực qua học, nàng đối ác ma án giải quá sâu! Cho nên, làm một ngày nào đó, nàng ngoài ý muốn đào ra cái rương kia về sau, hết thảy... Đều đã không còn kịp rồi...

“Ngươi đừng hỏi ta, ta cũng không biết...” Không đợi Triệu Ngọc mở miệng, Hàn Khoan liền dẫn đầu khoát tay nói nói, “ ta thật không biết, cái kia cái rương chôn ở địa gạch phía dưới, nàng đến cùng là làm sao tìm được, đồng thời móc ra? Thế nhưng là... Kết quả sau cùng, liền là bị nàng cho thấy được!

“Ngày đó, ta sau khi về nhà, liền thấy ta đồ vật bị đào lên!” Hàn Khoan mặt lộ vẻ sợ hãi, khó chịu dị thường địa nói nói, “ sau đó, a như liền cả người cũng thay đổi! Nàng lại không cùng ta nói câu nào, vô luận ta giải thích thế nào nàng đều không nghe...

“Triệu thần thám, ngươi nói không sai!” Hàn Khoan thừa nhận nói, “ ta cũng không lo lắng a như đi tố giác ta, bởi vì ta tin tưởng vững chắc, những vật kia không đủ để để cho ta nhận tội! Mà lại, ta cũng ngay đầu tiên, đem những vật kia xử lý xong!

“Nhưng là, ta thực sự chịu không được a như thay lòng đổi dạ!” Hàn Khoan phát điên địa nói nói, “ nàng thái độ đối với ta thay đổi hoàn toàn, trở nên lạnh lùng, lãnh đạm... Cực kỳ làm ta sụp đổ chính là, nàng tại nhìn trong ánh mắt của ta, còn lộ ra sợ hãi!

“Cái đó là...” Hàn Khoan nhăn nhó địa rút chuyển động thân thể, cực kỳ khó chịu địa nói nói, “ ta không thể nhất tiếp nhận! Ta làm ác ma mục đích, là vì tìm kiếm công đạo, lại không phải là vì hù dọa thân nhân của ta, để thê tử của ta e ngại ta!

“Ta không thể tiếp nhận! Cho nên... Cho nên... Ta không thể để cho nàng

vĩnh viễn sinh hoạt tại trong sự sợ hãi... Cho nên... Ta liền...” Hàn Khoan hai tay nắm tay, toàn thân run rẩy nói ra, UU đọc sách www. uukan Shu. com “Ta... Ta... Trời ạ...” Bỗng dưng, hắn chán nản co quắp xuống dưới, tựa như một bộ không xương du hồn nói nói, “ ta đến cùng làm cái gì! ? Ta đều... Đã làm những gì...

“Ta vậy mà giết a như! Mà lại, còn cần ta tự nhận là không chê vào đâu được phương pháp... Giết nàng! ! !” Hàn Khoan tuyệt vọng hỏi nói, “ Triệu cảnh sát, ngươi cho ta nhìn đồ vật, đều là thật sao? A như thật cũng định tha thứ ta rồi? Ta... Ta tại sao muốn giết nàng đâu? Ta sao có thể dùng loại này tàn nhẫn phương thức, đến lưu lại nàng! ?”

“Ngươi giết người là thật, tình cảm là thật...” Triệu Ngọc hờ hững nhìn xem Hàn Khoan nói nói, “ nhưng ngươi vì tư lợi, tự cho là đúng cũng là thật! Ác ma... Chỉ là ngươi dùng đến tự an ủi mình lấy cớ mà thôi!”

“Mượn... Lấy cớ... Thật sao?” Hàn Khoan lại một lần nữa hai mắt đẫm lệ mơ hồ.

“Hàn Khoan, tỉnh đi!” Triệu Ngọc quang minh lẫm liệt địa nói nói, “ người luôn luôn muốn vì hành vi của mình trả giá đắt! Coi như ngươi không có giết chết ngươi thê tử Trương Tỉnh Như, chẳng lẽ ngươi cho rằng, ngươi liền có thể đào thoát luật pháp chế tài sao?

“Nói cho ngươi, coi như ta xưa nay chưa từng tới bao giờ Hoàng Kim thành, chưa từng có cùng ngươi gặp mặt!” Nói đến đây, Triệu Ngọc như trút được gánh nặng cười một tiếng, “Ngươi cũng giống vậy khó thoát chịu tội, ta cũng như thế sẽ đem ngươi cái này ác ma giết người —— bắt tới! ! !”

Chương 927: Giết chết Ác Ma

“Thật cũng giả lúc giả cũng thật, Vô Vi có chỗ có còn không.” Đối mặt với ác ma Hàn Khoan, Triệu Ngọc nghĩa chính ngôn từ địa uống nói, “ thông minh quá sẽ bị thông minh hại a! Hàn Khoan, ngươi tự cho là thông minh địa an bài xuống một trận nhìn như không chê vào đâu được giết vợ án, nhưng kết quả là, ngươi lại không để ý đến tội án bản chất, ngươi căn bản cũng không biết ngươi là vì cái gì giết người?

“Yêu thê tử của ngươi, không muốn để cho thê tử thay lòng đổi dạ, liền muốn giết nàng sao? Đây là cái gì cẩu thí ăn khớp?

“Tội tại lòng người, ác ma căn bản không phải ngươi giết người lý do!” Triệu Ngọc lạnh lùng răn dạy, “Ngươi cho rằng, ngươi đeo lên ác ma mặt nạ làm hết thảy, đều là chính nghĩa sao?

“Trong mắt của ta, ngươi là một cái thật đáng buồn, thậm chí buồn cười nhân vật! Ngươi sở tác sở vi , khiến cho người khinh thường!”

“Vâng! Ta thừa nhận... Ta thừa nhận!” Hàn Khoan đã triệt để sụp đổ, biểu lộ chất phác địa nói nói, “ đây cũng chính là ta tình nguyện nhận tội lý do, ta trên thế giới này còn sống, bản thân liền là một sai lầm! Đây mới là một ác ma trừng phạt đúng tội...

“A a a a...” Hắn thảm vừa cười vừa nói, “Có lẽ... Ngay từ đầu đối phó Hầu Thắng Vân thời điểm, ta còn có như vậy từng tia nhân tính tồn tại, nhưng đến Bắc Thiên về sau, ta liền đã triệt để nhập ma! Mãnh liệt giết chóc làm cho ta không cách nào khống chế chính ta, khiến ta mỗi một lần tìm kiếm mục tiêu đều phi thường vội vàng!

“Đúng vậy, ta thu hoạch được tin tức con đường, đều là tin đồn, ta thậm chí không bằng phạm vào không đầu nữ thi án Lý Phi!” Hàn Khoan run rẩy nói nói, “ ta không có thời gian đi tường tra mỗi người tư liệu, đến mức uổng giết vô tội! Ta sai rồi... Ta nhận tội... Người như ta... Không xứng còn sống...”

“Hừ! Trừng phạt đúng tội, không xứng còn sống? Ngươi nghĩ đến ngược lại là đẹp vô cùng nha!” Đột nhiên, Triệu Ngọc chỉ vào phòng thẩm vấn hoàn cảnh hỏi một câu, “Ngươi biết... Ta tại sao muốn bịt kín miếng vải đen, đồng thời đóng lại tất cả camera sao?”

Đối mặt Triệu Ngọc vấn đề, Hàn Khoan hờ hững lắc đầu.

“Hàn Khoan!” Triệu Ngọc chậm rãi giơ hai tay lên, một mặt lạnh nhạt nói nói, “ đây là ta thám tử kiếp sống bên trong, duy nhất một lần không có gạt người thiết sáo! Ta vừa rồi cho ngươi xem qua những tài liệu kia, tất cả đều là chúng ta hao tổn tận tâm huyết tìm kiếm tới, hàng thật giá thật, không có giả tạo, cũng không có khoa trương!

“Bao quát hiện tại cũng giống vậy, ngươi vừa rồi đã nói với ta những lời kia, lời nhắn nhủ những cái kia khẩu cung, cũng không có nửa điểm bị ghi chép lại! Ta không nói, không ai sẽ biết!

“Cho nên... Ngươi bây giờ vẫn là vô tội người! Mặt ngươi đúng duy nhất lên án, liền muốn đi Giang Hưng huyền tiếp nhận điều tra...” Triệu Ngọc quỷ bí cười cười, “Thế nào? Ta đủ ý tứ a?”

“Không... Không...” Hàn Khoan toàn thân run rẩy mà nhìn xem Triệu Ngọc, trong mắt lần đầu lộ ra sợ hãi thật sâu.

“Ta hiện tại đem quyền lựa chọn giao tại ngươi trong tay mình,

Ngươi xem đó mà làm thôi!” Triệu Ngọc cười nói, “ so sánh dưới, ta

ngược lại hi vọng ngươi lựa chọn tiếp tục cùng vận mệnh chống lại xuống dưới! Bởi vì... Trừng phạt ác ma biện pháp cũng không phải là giết chết ác ma! Cùng nó để ngươi nhận tội đền tội, chẳng bằng để ngươi thống khổ còn sống, cả một đời sinh hoạt tại hối hận cùng áy náy bên trong...

“Ta đặc biệt muốn biết, coi ngươi về đến nhà, nằm tại đã từng nhuộm dần qua thê tử ngươi huyết dịch trên giường lúc, là một loại gì cảm giác...”

“Ngươi... Ngươi...” Hàn Khoan kinh ngạc đến mặt không có chút máu, hoàn toàn không cách nào lý giải Triệu Ngọc hành vi.

“Được rồi, ta còn có rất nhiều sự tình muốn làm đâu! Lười nhác cùng ngươi lãng phí miệng lưỡi, đi a!” Nói, Triệu Ngọc đứng dậy, chậm rãi hướng cửa chính đi đến.

Lúc này Hàn Khoan cũng không nói lời nào, nhưng cả người lại đều co quắp ngã xuống thẩm vấn trên ghế, tựa như một bộ bị rút đi chỗ có khí huyết thây khô...

“Ai!” Triệu Ngọc một tay vịn chặt chốt cửa, lúc này mới quay người lại, lại nhìn nhìn Hàn Khoan, thở dài thườn thượt một hơi.

Nguyên lai, Triệu Ngọc sở dĩ đem giám thị màn hình dùng miếng vải đen ngăn trở, còn đem tất cả camera tất cả đều quan bế, hoàn toàn chính xác có đặc thù dụng ý, lại không phải hắn vừa rồi nói như vậy.

Bởi vì , dựa theo hắn sớm nhất kế hoạch, hắn lúc đầu muốn ngay trước mặt Hàn Khoan, sử dụng một cái ẩn hình dịch dung khí! Vì thế, hắn trước kia chuẩn bị xong ác ma mặt nạ hoá trang, muốn chờ Hàn Khoan cự không nhận tội thời điểm, mình biến thành một cái sống sờ sờ ác ma, đến cái lấy đạo của người trả lại cho người, hảo hảo dọa hắn một cái!

Thế nhưng là, hắn không nghĩ tới Hàn Khoan sẽ dễ dàng như vậy cung khai. Cho nên, hiện tại hắn cũng không cần thiết vẽ vời cho thêm chuyện ra. Muốn vạn nhất đem Hàn Khoan dọa thành bệnh tâm thần, ngược lại là phiền phức...

Tại Triệu Ngọc thẩm vấn thời điểm, Hoàng Kim cục cảnh sát chúng nhân viên cảnh sát còn có Ngô Tú Mẫn bên này lại tất cả đều lo lắng, ai cũng không biết Triệu Ngọc thẩm vấn tiến hành đến như thế nào? Hàn Khoan đến cùng chiêu không có cung khai?

Bởi vậy, làm Triệu Ngọc vừa mới từ phòng thẩm vấn đi ra, đám người lập tức xông tới.

“Tổ trưởng... Làm sao... Thế nào?” Ngô Tú Mẫn so bất luận kẻ nào đều lo lắng, cái thứ nhất xông lên thúc hỏi.

“Ngô tỷ! Đồ vật có thể rút lui!” Triệu Ngọc chỉ vào phòng thẩm vấn, hơi có vẻ mệt mỏi nói nói, “ làm phiền ngươi lại dựa theo chính quy thủ tục thẩm một cái đi! Ta đã tận lực!”

“Cái này. . . Tốt a!” Nghe được Triệu Ngọc trả lời, Ngô Tú Mẫn tự nhiên phi thường thất vọng, bất quá, nàng vẫn là lập tức mang người đi vào phòng thẩm vấn đi.

Triệu Ngọc thì thừa cơ hội này, tranh thủ thời gian chạy chậm mấy bước, nghĩ phải nhanh lên một chút mà về trên máy bay, trước tiên đem quải trượng thu hồi lại.

Ai ngờ, hắn mới vừa tới đến trại tạm giam đại lâu môn sảnh, liền thình lình nhìn thấy cái kia phi công chính mang theo quải trượng ở nơi đó chờ hắn đâu!

“Ai u, tạ ơn...” Triệu Ngọc tiến lên chép qua quải trượng, sau đó lập tức khôi phục khập khễnh bộ dáng, đi ra cửa.

“Cái này. . .” Phi công vừa mới nhìn cái đầy mắt, trong lòng tất nhiên là buồn bực: Ai? Cái này quải trượng thật thần kỳ a? Không trụ không có việc gì, trụ bên trên ngược lại què...

Triệu Ngọc chống gạt đến đến bên ngoài, đợi nhìn thấy tả hữu không người về sau, cái này mới rốt cục ngồi vào một cái hoa trì bên cạnh trên bậc thang nghỉ ngơi.

Hoàng Kim thành không khí y nguyên thanh lãnh, nhưng ánh mặt trời sáng rỡ dưới, Triệu Ngọc lại cảm giác phi thường dễ chịu. Hắn đầu tiên là ngửa đầu cảm thụ một cái ấm áp ánh nắng, sau đó nặng nề mà làm một cái hít sâu!

Hô...

Thật dài hít sâu về sau, hắn liền như thế an tĩnh hưởng thụ một cái một lát yên tĩnh, mãi cho đến mấy phút đồng hồ về sau, hắn mới đánh Khai chính mình ba lô, từ bên trong móc ra Kim đội trưởng sổ ghi chép bìa vàng.

Ngay sau đó, hắn lại móc ra bút mực, tại “Bắc Thiên ác ma án” năm chữ đằng sau, nhẹ nhàng địa đánh một cái đối câu!

Thật rất khó tưởng tượng, nhẹ nhàng một cái đối câu ở giữa, Triệu Ngọc lại bỏ ra nhiều ít mồ hôi và máu! ?

Tốt a...

Lại một kiện án chưa giải quyết... Rốt cục giải quyết!

Triệu Ngọc đem vở lật xem một lượt, hiện nay, Kim đội trưởng ghi chép năm kiện đặc biệt lớn án chưa giải quyết, chỉ còn lại có hai kiện. Một cái là hoa Vân Sơn thảm án diệt môn; một cái khác, thì là giữ lại cho mình

trấn nông thôn hợp tác xã tín dụng đặc biệt lớn án giết người!

Sắp hết năm...

Triệu Ngọc vuốt ve vở bên trên văn tự, nhẹ nhàng tự nhủ: Chờ thêm xong năm, trước xử lý cái nào đâu?

Kết quả, Triệu Ngọc chính đang suy nghĩ ở giữa, nhưng gặp từ trại tạm giam cổng ô địa vọt vào một xe cảnh sát đến, xe cảnh sát nhanh như điện chớp địa thẳng đến trại tạm giam cao ốc mà đến, sau đó két một tiếng đứng tại Triệu Ngọc trước mặt.

Phanh phanh phanh...

Cửa xe mở ra, Miêu Anh, Nhiễm Đào, Tằng Khả còn có Thôi Lệ Châu, tất cả đều cực nhanh nhảy xuống xe, như điên hướng Triệu Ngọc chạy tới.

“Lão đại... Lão đại...” Thôi Lệ Châu tốc độ nhanh nhất, người thứ nhất xông tới trước mặt hỏi nói, “ thế nào? Khai chưa?”

“Ừm...” Nhìn một chút cấp tốc các đội hữu, Triệu Ngọc đem bàn tay nhập khẩu túi, đồng thời hé miệng, nghĩ muốn nói cho bọn họ tình hình thực tế.

Ai ngờ, hắn lời nói còn không có lối ra, vị kia mập đôn đôn Ba Thần cảnh sát liền từ cổng thình lình xông ra, sau đó lớn tiếng hô: “Triệu cảnh sát! Nhanh! Mau tới a! Hàn Khoan hắn... Chiêu! Cung khai! Nhanh...”

“A! ?”

Miêu Anh bọn người nghe đến lời này, UU đọc sách www. uukan Shu. com lại cũng không lo được hỏi thăm Triệu Ngọc, tất cả đều một mạch hướng phòng thẩm vấn chạy tới...

Cái này. . .

Lúc này, Triệu Ngọc đã từ trong túi móc ra điện thoại. Nguyên lai, vạn sự cẩn thận hắn, mới vừa rồi còn nói là lời nói dối, hắn một đã sớm đem Hàn Khoan trước đó bàn giao tất cả đều thu âm lại...

Chậc chậc...

Nghe được Hàn Khoan cuối cùng vẫn cung khai tin tức, Triệu Ngọc không khỏi chậc lưỡi thở dài, xem ra, ác ma giết người cuối cùng vẫn là triệt để tuyệt vọng...

...

Ngay tại Hàn Khoan cung khai cùng thời khắc đó, tại phía xa Đồng Giang tỉnh Diệu Danh thị trại tạm giam một gian trọng phạm trong phòng giam, bỗng nhiên truyền đến rít lên một tiếng!

Một người dùng nắm đấm nặng nề mà đập nện ở trên vách tường, bởi vì lực lượng quá ác, làm nắm đấm rời đi về sau, trên vách tường thình lình lưu lại một cái bắt mắt máu quyền ấn!

“Triệu Ngọc...” Người này mặt mũi tràn đầy phẫn hận uống nói, “ ngươi chờ, ta nhất định phải làm cho ngươi trả giá đắt! Tiểu long... Ngươi sẽ không chết vô ích! Ta Khương Khoa không báo thù này —— thề không làm người! ! !”

Chương 928: Phá cái án nào trước???

Ngày đó buổi chiều, Hoàng Kim thành trại tạm giam phụ cận một quán rượu nhỏ bên trong.

Lấy Triệu Ngọc cầm đầu tổ điều tra đặc biệt tổ viên nhóm, tìm một cái nhất là yên lặng nhã gian, vì chính mình vừa mới phá mất siêu cấp đại án nho nhỏ địa khánh một cái công.

“Tới. . . Mấy ca, tỷ mấy cái, chúng ta đi một cái. . .”

Cơm món ăn lên về sau, Triệu Ngọc dẫn đầu giơ chén rượu lên.

“Không nên không nên. . . Tuyệt đối không được!” Ai ngờ, Nhiễm Đào bỗng nhiên đè lại Triệu Ngọc chén rượu nói nói, “ một chén này, nhất định phải từ chúng ta tới kính tổ trưởng một chén! Lão đại a, chúng ta thế nhưng là yêu ngươi chết mất!”

“Đúng a, đúng a!” Thôi Lệ Châu vén tay áo lên nói nói, “ nhìn lão đại đặc sắc phá án, ta Thôi Lệ Châu là tâm phục khẩu phục lốp bội phục! Đến, lão đại, chúng ta trước kính ngươi!”

“Hoắc ha ha. . .” Triệu Ngọc nhất quán địa thoải mái cười, “Anh em, tỷ môn nhi nâng đỡ, nâng đỡ, đây đều là mọi người công lao, là chúng ta tập thể vinh quang!”

“U?” Miêu Anh bưng chén rượu lên, dùng cùi chỏ đè ép Triệu Ngọc bả vai cười nói, “ lúc nào còn học được khiêm tốn? Triệu Ngọc a, nói thật, tại ta trở về trước đó, thật sự có như vậy bảy phần ghen ghét, ba phần

không phục, nhưng là. . . Thông qua lần này phá án, ta Miêu Anh cũng chịu phục!”

“Đúng vậy a!” Ngô Tú Mẫn tán dương nói, “ tổ trưởng phá án thật không phải là bằng vận khí, mà là thực lực! Chúng ta cũng thật sự là học được không ít thứ!”

“Vậy còn chờ gì?” Tăng Khả cười giơ ly rượu lên, “Tới đi, chúng ta trước kính tổ trưởng một cái!”

Nói, sáu người đứng người lên cộng đồng chạm cốc, vui sướng uống.

“Ha ha ha. . . Đừng chê cười ta à!” Vừa hạ xuống tòa, Nhiễm Đào dẫn đầu nói, “Các ngươi nói hồi lâu, ta giống như đến bây giờ mới rốt cục nghĩ rõ ràng! Nguyên lai, lão đại sở dĩ áp dụng loại kia không phải thường quy thẩm vấn phương pháp, vậy mà nghĩ đến sâu như vậy xa a!”

“Đúng!” Ngô Tú Mẫn lại một lần nữa tán dương nói, “ đây chính là ta bội phục nhất tổ trưởng địa phương! Đối phó Hàn Khoan dạng này ác ma, liền phải công tâm là thượng sách! Chỉ có triệt để phá hủy tâm lý của hắn phòng tuyến, để hắn chủ động bàn giao tình tiết vụ án, chúng ta mới có thể để cho định tội tiến hành đến càng thêm thuận lợi!”

“Đúng vậy a, một vòng bộ một vòng, tổ trưởng thật sự là nghĩ đến quá sâu xa! Đa mưu túc trí, thâm bất khả trắc a!” Thôi Lệ Châu quyệt miệng tán nói, “ trách không được tại Tấn bình thời điểm, có thể đem ta chơi đến sửng sốt một chút đây này!”

“Đừng đừng đừng. . .” Triệu Ngọc nghe xong Thôi Lệ Châu lại phải nói lung tung, tranh thủ thời gian cắt bóng nói, “ kỳ thật, cũng không có như vậy mơ hồ. Ta chẳng qua là cảm thấy, coi như ta có thể bức bách Hàn Khoan nhận tội, nhưng bởi vì không có trực tiếp nhất chứng cứ, đối với sau cùng định tội tới nói y nguyên rất khó.

“Căn cứ chúng ta hiện hữu pháp luật,

Tại trọng đặc lớn án giết người kiện bên trên, vẻn vẹn có người bị tình nghi chủ động nhận tội căn cứ chính xác từ, còn là chưa đủ lấy cuối cùng định án!

“Hàn Khoan là cái lão thủ, hắn tất nhiên hiểu rõ vô cùng. Ta lo lắng, chúng ta không có có nhân chứng vật chứng, vạn nhất hắn lại lật lọng, đến cái chết không nhận, vậy liền hỏng!

“Cho nên, chỉ có phá hủy ý chí của hắn, để hắn triệt để hết hy vọng, mới có thể định tội!”

“Ác giả ác báo!” Miêu Anh nói nói, “ Hàn Khoan năm đó bi thảm tao ngộ, có lẽ đáng giá đồng tình. Nhưng là hắn áp dụng loại này cực đoan giết người trả thù thủ đoạn, lại nhất định là sai lầm! Năm đó, hắn hoàn toàn có tốt hơn phương pháp, giải quyết hắn vấn đề!”

“Nhân Quả báo ứng!” Tằng Khả nghĩa chính ngôn từ địa phụ họa, “Kỳ thật, coi như ác ma án định không được hắn tội, nhưng hắn giết vợ một án, cũng không có khả năng đào thoát trách tội!”

“Hàn Khoan tâm lý đặc thù, là ta gặp qua phức tạp nhất một cái!” Ngô Tú Mẫn thừa nhận nói, “ một phương diện, hắn có siêu cường bản thân nhận biết năng lực, có thể cưỡng ép chữa trị hắn một ít thiếu hụt cùng không đủ; còn mặt kia, hắn lại tồn tại cực đoan tâm lý cực đoan, còn có mãnh liệt bản thân hiện ra dục vọng.

“Ta đại khái phân tích một chút hắn đặc thù tâm lý đặc thù nguồn gốc, “ Ngô Tú Mẫn nghiêm túc tổng kết, “Sớm nhất thời điểm, Hàn Khoan tâm lý tất nhiên có vấn đề rất nghiêm trọng, phải cùng Lý Phi có chút giống nhau.

“Tự bế, bất thiện giao tế, đồng thời có nhất định vọng tưởng tình tiết.

Cho nên, tại hắn tìm tới lợi dụng ác ma giết người cái này một phương thức phát tiết về sau, rất nhanh liền lên nghiện, lúc này mới thúc đẩy ác ma án phát sinh!

“Thế nhưng là. . . Từ một phương diện khác đi xem, Hàn Khoan lại là một cái cực kỳ thông minh hiếu học người, hắn thông qua mình học tập, nắm giữ nhất định khống chế cảm xúc phương pháp, từ đó đền bù hắn trọng đại thiếu hụt.

“Thế nhưng là, loại này bản thân khuyên bảo phương thức cũng không thể chân chính đến đúng bệnh hốt thuốc, trường kỳ dĩ vãng, Hàn Khoan tâm lý xung đột ngày càng đọng lại, đã để hắn biến thành một cái tính cách phức tạp hay thay đổi quái vật!

“Đương nhiên, trong này, Hàn Khoan chức nghiệp cũng là hắn tẩu hỏa nhập ma một nguyên nhân. Chúng ta đều cảm giác 《11 giết》 có thể hướng dẫn Tạ Đồng Quốc đi giết người, có chút khó tin! Nhưng trên thực tế, Hàn Khoan tiểu thuyết cũng tại thay đổi một cách vô tri vô giác mà ảnh hưởng lấy chính hắn!

“Ác ma án không có bắt được hắn , khiến cho hắn cảm nhận được một loại ưu việt cùng đắc ý. Mà tại Trương Tỉnh Như một trên bàn, hắn đồng dạng ức chế không nổi hắn mãnh liệt biểu hiện dục vọng, cho nên mới gần như điên cuồng địa làm xuống giết vợ án!”

“Nha. . .” Thôi Lệ Châu vỗ tay phát ra tiếng, “Nói như vậy, Hàn Khoan đem tổ trưởng gọi tới, muốn tổ trưởng giúp hắn thoát tội, kỳ thật cũng là một loại biến thái biểu hiện dục vọng tại quấy phá rồi? Hắn muốn khiêu chiến một cái, nhìn xem lợi hại nhất thần thám, có thể hay không nhìn thấu hắn quỷ kế? Gia hỏa này. . . Cũng không có người nào. . .”

“Hàn Khoan một mực đắm chìm trong mình sáng tạo hoàn mỹ tội án bên trong, lại không để ý đến sinh hoạt bản chất, không để ý đến hắn vốn hắn nên trân quý đồ vật!” Ngô Tú Mẫn lại nói, “ cho nên, làm tổ trưởng

điểm tỉnh hắn thời điểm, hắn lúc này mới phát hiện, tinh thần của hắn cao ốc, kỳ thật sớm đã sụp đổ! Đâu còn có không nhận tội đạo lý?"

"Hừ!" Nhiễm Đào lệ cũ địa châm chọc một câu, "Nói đến đạo lý rõ ràng, làm sao sớm không thấy ngươi đem Hàn Khoan điểm tỉnh đâu?"

"Cho nên ta mới có thể như vậy bội phục tổ trưởng mà!" Ngô Tú Mẫn cũng là lệ cũ địa lườm hắn một cái, "Không giống một ít người chỉ sẽ cùng theo thêm phiền, gấp cái gì cũng giúp không được!"

"Tới tới tới. . . Uống rượu, uống rượu. . ." Tăng Khả càng là lệ cũ địa đứng lên giải vây.

Cứ như vậy, đám người trù chỉ riêng giao thoa, cụng chén nâng cốc, cuối cùng thoải mái địa ăn một bữa tốt cơm.

Bất quá, trải qua hơn trời trong đêm khổ chiến, mọi người cũng đều là mỏi mệt không đi nổi. Nhất là bản án vừa vỡ, đám người tất cả đều cảm giác tháo bỏ xuống một tảng đá lớn, càng thêm sức cùng lực kiệt. Giờ phút này, lại thêm mấy ly rượu nhỏ vào trong bụng, Nhiễm Đào bọn người vậy mà ghé vào trên bàn rượu liền ngủ mất.

"Ai! Mọi người cũng tất cả đều mệt muốn chết rồi!" Miêu Anh cũng là mệt mỏi duỗi lưng một cái, "Ta vài ngày không có làm mỹ dung đều. . ."

"Hắc hắc, ngủ thiếp đi càng tốt hơn. . . Tới đi. . ." Triệu Ngọc đặt chén rượu xuống, ôm Miêu Anh bả vai liền phải âu yếm. . .

"Xuy. . ." Miêu Anh tranh thủ thời gian ngăn cản hắn, "Xin nhờ rồi đại ca, hai ta hiện tại thúi đều cùng cá ướp muối đồng dạng đâu! Còn thân hơn?"

"Nha. . . Cái kia tốt. . . Nhanh, hiện tại liền về khách sạn đi! Đã đợi không kịp. . ."

Triệu Ngọc thu dọn đồ đạc, Miêu Anh lại trái lại hung hăng hôn hắn một cái.

“Ai? Không theo sáo lộ a ngươi?” Triệu Ngọc nghĩ muốn phản kích, lại lại một lần nữa bị nữ thần đè lại.

“Ừm ân. . .” Triệu Ngọc sững sờ, Miêu Anh lại chợt ôm cổ của hắn, một bên chăm chú ôm, một bên nũng nịu, “Để cho ta ôm một cái. . .”

“Tốt! Tốt. . .” Triệu Ngọc cũng đưa tay đi ôm, UU đọc sách www. uukan Shu. com lại lại một lần nữa bị Miêu Anh đẩy ra.

Thẳng đến lúc này, Triệu Ngọc cái này mới rốt cục phát hiện, nguyên lai không phải mình theo không kịp tiết tấu, mà là Miêu Anh có chút say!

“Triệu Ngọc!” Miêu Anh hai gò má ửng đỏ, dùng ngón tay trỏ án lấy môi của hắn hỏi nói, “ cùng ngươi phá án thật sự là quá đã nghiền! Vở bên trên. . . Ân. . . Còn có. . . Còn có hai kiện a? Nói, trước phá cái nào kiện?”

“Trước về nhà ăn tết a, Đại tiểu thư của ta!” Triệu Ngọc vừa nói một câu, Miêu Anh liền phút chốc đổ vào trong ngực của hắn, cũng ngủ thiếp đi.

“Tốt a. . . Tốt a. . .” Triệu Ngọc đành phải lên dây cót tinh thần, móc điện thoại nhấn xuống Ba Thần điện thoại, để hắn tranh thủ thời gian phái xe tới tiếp ứng.

Bất quá. . . Đang chờ đợi quá trình bên trong, Triệu Ngọc vẫn là nghiêm túc suy nghĩ một chút vừa rồi vấn đề, qua hết năm, trước phá cái nào đâu? Là nông thôn hợp tác xã giết người huyết án, vẫn là hoa Vân Sơn diệt môn. . .

Ai ngờ, hắn vừa nghĩ đến đây, trong đầu hệ thống liền thình lình truyền đến hoàn tất tin tức. Lần này “Cấn khôn” quẻ đã hoàn thành, hắn đạt được200% độ hoàn thành, lại lấy được một cái 20 kiện đạo cụ gói quà lớn. . .

Chương 929: Như mặt trời ban trưa

Triệu Ngọc còn có thể nhớ lại, hắn ban đầu đại phá thi thể nữ không đầu án lúc, lấy được độ hoàn thành là 202%, cho nên, hôm nay ác ma án kết, hắn lấy được 200% độ hoàn thành, tự nhiên là ở trong tình lý.

Trừ bày la liệt 20 món sang trọng đạo cụ, hắn kỳ ngộ tích phân cũng do trước 2000 nhiều một chút, thoan lên tới 6000 nhiều một chút, mắt dòm lại đến gần thăng cấp. . .

Bất quá, nhìn hệ thống mang cho hắn siêu ngạch phần thưởng, Triệu Ngọc trong lòng mừng rỡ trình độ, nhưng rõ ràng không bằng trước kia, thậm chí nhìn rất nhạt.

Bởi vì, nhớ lại toàn bộ phá án quá trình, hắn đã lãnh ngộ một cái đạo lý, kỳ ngộ hệ thống cũng không phải là vạn năng, nó mục đích chỉ là cung cấp cho mình một ít trợ giúp, lại cũng không phải là để cho mình không làm mà hưởng, ngồi không hưởng lộc!

Liền lấy hệ thống không mở ra "Cấn" quẻ ví dụ mà nói, lúc ấy ác ma án đã tiến vào gian nan nhất thời khắc, nhưng hệ thống cũng rốt cuộc chưa cho mình bất kỳ nhắc nhở.

Nếu như không phải là mình nghĩa vô phản cố kiên trì tiếp, như vậy hắn căn bản không cách nào tra ra như vậy nhiều cực kỳ trọng yếu đầu mối cùng tin tức, ác ma án vĩnh viễn cũng không cách nào tra rõ chân tướng.

Mà cuối cùng, chính là ở mình không giải cố gắng dưới, hệ thống cái này mới cho hắn một cái "Cấn khôn" quẻ đi ra! Thật ra thì, khi đó, Triệu

Ngọc đã không nữa cần quẻ văn gợi ý, không có quẻ văn, hắn vẫn có thể tìm được Huyện Giang Hưng, vẫn có thể tra được cái kia khởi cực kỳ trọng yếu tai nạn xe cộ. . .

Dĩ nhiên, Triệu Ngọc là một giỏi về suy tính người, thông qua đối hệ thống nghiêm cẩn phân tích, hắn cơ bản lãnh ngộ ra rồi kỳ ngộ hệ thống dụng ý. Hệ thống đúng lúc như vậy địa điểm tốp với hắn, một mặt hy vọng hắn có thể phát huy mình thông minh tài trí, trinh phá án; mà một phương diện khác, nhưng không hy vọng hắn đối hệ thống sinh ra lệ thuộc vào, mọi chuyện đều đi tìm hệ thống nhờ giúp đỡ.

Đúng như ác ma án như vậy, nếu như không phải là Triệu Ngọc cho đòi mở họp báo tin tức, hiệu triệu toàn dân tìm ma dưới, hắn liền nắm giữ không được như vậy nhiều tin tức tương quan, mà không có những tin tức, hắn cũng không khả năng y theo này đánh sụp hiềm nghi phạm Hàn Khoan, để cho hắn chủ động nhận tội đền tội. . .

Cho nên, tống thượng thuật, hệ thống chỉ là đưa đến hướng dẫn cùng tác dụng phụ trợ mà thôi. Giống như ban đầu đảo Vĩnh Tiến hải đăng, còn có xuyên thịt dê tiệm cơm “Thật cũng giả lúc giả cũng thật” vân vân, những thứ này nhắc nhở tất cả đều là ẩn hình, nếu như chính hắn không chịu bỏ ra cố gắng, không đi tích cực suy tính, như vậy quay đầu lại cũng chỉ sẽ không thu hoạch được gì!

Chính là căn cứ vào cái ý nghĩ này, Triệu Ngọc mừng rỡ trình độ mới không lớn bằng trước kia, nhưng là, cũng chính là căn cứ vào điểm này, Triệu Ngọc lòng tự tin nhưng là càng ngày càng mạnh! Hắn cảm giác mình mục tiêu kiên định, không nữa mê mang!

Ngoài ra, thông qua ác ma án điều tra phá án, hắn cũng thành thục rồi không ít, tăng trưởng rất nhiều kinh nghiệm. Trước kia ở Tần Sơn một đường công việc lúc, dẫu sao chỉ là một bình thường cảnh sát viên, cho nên hắn phá án ý nghĩ, thường thường bị giới hạn. Có thể vào tổ điều tra đặc biệt sau này cũng không giống nhau, nhất là hành động tổ trưởng

hắn, nhất định phải để cho mình kiến thức càng rộng rãi, làm việc phương pháp cũng càng thêm lớn khí mới được.

Vì vậy, lòng tự tin tăng mạnh dưới, hắn cũng đúng Hoàng Bì Bút Ký vốn thượng cuối cùng hai vụ án cũng là tràn đầy mong đợi. Suy nghĩ kỹ một chút, năm món án treo trong, khó khăn nhất điều tra phá án, đương kim thi thể nữ không đầu án cùng Bắc Thiên ác ma án, nếu khó khăn nhất hai món cũng để cho mình làm xong, như vậy đối với còn lại hai vụ án, còn cần phải nói sao?

Ngay tại Triệu Ngọc ước mơ không lúc tới, Ba Thần đã mang người chạy tới. Mặc dù bọn họ vào ở hotel cách nơi này chỗ không xa, nhưng nhìn mọi người dáng vẻ, nhưng căn bản là không nhúc nhích đạo.

Vì vậy, Ba Thần đám người vội vàng ngay cả sam mang đỡ đem tất cả đặc điều viên đưa về hotel. Triệu Ngọc cũng không để ý mình phải chống gậy ra vẻ giàu sang, một đường đỡ Miêu Anh trở lại hotel phòng.

Đại án đã phá, áp lực thả ra.

Nhưng Triệu Ngọc cũng là cả người mệt mỏi tới cực điểm, cho nên chờ trở về nhà sau, cũng không để ý rửa mặt tắm, hắn cùng Miêu Anh nằm sấp ở trên giường, liền hô hô ngủ đất tiến vào mộng đẹp. . .

Dẫu sao bởi vì điều nghiên ác ma án dụng tâm quá sâu, trong giấc mộng, Triệu Ngọc cơ hồ không thể không khỏi đất lại nằm mơ thấy rất nhiều cùng yêu ma quỷ quái có liên quan cảnh tượng, nhưng là, tinh lực hao hết hắn thậm chí ngay cả sợ khí lực cũng không có, tùy ý những thứ kia kinh người giả tưởng ở trong đầu quần ma loạn vũ, hắn tự vị nhiên bất động, không để ý chút nào. . .

Ngày kế lúc tỉnh lại, đã là buổi sáng 9 điểm nhiều chung, Triệu Ngọc hung hãn duỗi người, lúc này mới một tắm mấy ngày liên tiếp mệt mỏi.

“Nga oh. . .”

Hắn bên này đánh xong ngáp, Miêu Anh thì từ trong phòng vệ sinh đi ra. Hôm nay, nàng cố ý đổi lại bộ đồ cảnh sát, khiến cho cái này vị rực rỡ đổi mới hoàn toàn nữ thần càng anh tư bộc phát.

“Tỉnh rồi a, thân ái. . .” Miêu Anh ở trên tay xức một tầng phún hương mỹ phẩm dưỡng da, đối Triệu Ngọc cười nói, “Nói tất cả cho ngươi uống ít một chút rồi chứ ? Nhìn, tối hôm qua uống nhiều rồi phải không ?”

“Ta uống nhiều rồi sao?” Triệu Ngọc cau mày hỏi ngược lại, “Vậy ngươi là tại sao trở về?”

“Ta? Không phải là ta đem ngươi đưa về tới sao?” Miêu Anh cởi mở cười một tiếng, nhảy đến Triệu Ngọc trước người vui sướng nói, “Thân ái, hôm nay phòng hình sự, Chiêu Vân tỉnh thính, Kim Nguyên tỉnh thính còn có Bắc Thiên bót cảnh sát cũng sẽ người tới lắng nghe báo cáo, sau khi thương nghị tiếp theo thẩm tra xử lý công việc. Chân ngươi còn không lanh lẹ, những thứ này làm việc vặt sự tình, liền giao cho ta xử lý tốt!

“Chờ lát nữa, ngươi tắm, nghỉ ngơi thật khỏe một chút, trễ giờ mà lại đi thấy những thứ kia người, ngươi bây giờ nhưng là chân chính người có mặt mũi rồi, hiểu không! ?”

Vừa nói, nàng nhẹ nhàng ôm một cái Triệu Ngọc.

“Vậy thì khổ cực ngươi. . .” Triệu Ngọc biết trên người mình có vị, cho nên nếm chút tức chỉ đất trở về ôm một chút.

“Ác ma án thật sự là quá khó khăn, quá khó khăn!” Miêu Anh nói, “Ta đều cảm giác thân thể bị móc rỗng tựa như, hãy cùng đừng nói ngươi! Thân ái, vụ án này nếu không phải gặp cố chấp ngươi, còn không biết

cuối cùng sẽ là một kết quả gì đâu! Cho nên. . . Ngươi nha, dưỡng thương cho thật tốt mau mau tốt, chờ chúng ta quá hết năm, còn phải tiếp tục phá án nữa!”

Nói xong, hai người lại nho nhỏ vuốt ve an ủi một chút, Miêu Anh lúc này mới rời phòng, tới xử lý ác ma án tiếp theo sau này công việc đi.

Ác ma án xử lý thủ tục rõ ràng vô cùng phức tạp, một chút cũng không thua gì ban đầu thi thể nữ không đầu án. Mặc dù rất nhiều án mạng hiện trường đã không tồn tại, nhưng Hàn Khoan khẳng định còn phải về lại một lần Bắc Thiên, đem tất cả gây án chi tiết, một lần nữa giao phó một lần. Không có hai ba tháng, không thể nào chỗ lý thanh sở.

Bất quá, Triệu Ngọc đã cùng liên lạc quan Trần Đạc nộp xin, để cho hắn lại phái một đợt người tới chuyên môn xử lý chuyện này, mình thì không nghĩ ở nơi này chút chuyện vặt vãnh thượng trễ nãi thời gian.

Theo đạo lý nói, tổ điều tra đặc biệt đều là mình vụ án mình phụ trách tới cùng, Triệu Ngọc cái yêu cầu này rõ ràng quá phận.

Nhưng là, khi phòng hình sự những người lãnh đạo biết được khiếp sợ thiên hạ Bắc Thiên ác ma án, thật bị Triệu Ngọc dẫn tổ điều tra đặc biệt điều tra phá án sau, cái kia vui mừng tình, thật là như sấm sét giữa trời quang vậy, hoàn toàn không cách nào bộc lộ ra lời nói.

Nói thực hay, nếu không phải Triệu Ngọc có thi thể nữ không đầu án hào quang, bọn họ là nói cái gì cũng không có thể đồng ý Triệu Ngọc cho đòi mở họp báo tin tức, toàn dân tìm ma. Làm như vậy tệ đoan quá nhiều, sẽ đối với người bị hại thân nhân tạo thành hai lần làm bị thương, đem phòng hình sự dẫn tới đầu gió đỉnh sóng. . .

Nhưng bây giờ, vụ án phá, chân tướng rõ ràng! Ban đầu hết thảy lo âu, bây giờ đều trở thành phòng hình sự những người lãnh đạo anh minh quyết định, cái này tự nhiên là một cái không thể tốt hơn nữa tin tức tốt!

Cho nên, đối với Triệu Ngọc điểm nhỏ này nhỏ yêu cầu, thật là có thể không đáng kể, có cái nào dám không đáp ứng! ?

Bây giờ Triệu Ngọc, ở phòng hình sự mà nói, cũng không chỉ là người tâm phúc hoặc quốc bảo như vậy đơn giản. Ở ngắn thời gian ngắn ngủi bên trong, liên phá hai món cao cấp không kết án treo, cộng thêm mấy món trọng đặc đại án kiện, hắn đã sớm danh tiếng vang xa, như mặt trời ban trưa, trở thành tổ điều tra đặc biệt, thậm chí cả nước cảnh sát hình sự giới nổi bật nhất —— ngôi sao sáng! ! !

Chương 930: Huyền án thanh đạo phu

Sau đó mấy ngày, Triệu Ngọc vẫn không có mở lại quẻ. Ác ma án điều tra phá án thật để cho hắn mệt mỏi kiệt lực, liên tiếp mấy ngày cũng không có nghỉ ngơi qua tới.

Hơn nữa, trong lúc này hắn cũng là không nhàn rỗi, một mặt phải tiếp tục chủ trì xử lý tiếp theo sau này công việc; mặt khác, còn phải ứng phó các cấp lãnh đạo giao thiệp xã giao. Hoàng Kim thành địa phương tuy nhỏ, lại nhất thời đang lúc trở thành tiêu điểm trung tâm, đến từ các nghành tương quan đồng liêu tới dồn dập, tham dự công việc.

Làm Triệu Ngọc vui vẻ chính là, đối với nhận tội, Hàn Khoan thái độ vô cùng tích cực, hắn đối mình mắc phải ác ma án cùng giết vợ án sự thật cung khai không kiêng kỵ.

Chính cái gọi là ai đại chớ trong lòng chết, hôm nay Hàn Khoan nữa không phải là trước can đảm đó dám khiêu chiến cảnh sát quyền uy, vì mình không chê vào đâu được tội án cảm thấy dương dương tự đắc người khiêu chiến rồi.

Vạn niệm câu hôi hắn chỉ là một lòng muốn chết, chẳng những đàng hoàng khai báo tội, hơn nữa còn tích cực trợ giúp cảnh sát tìm có lợi chứng cớ.

Vì thế, hắn ngay trước cảnh sát mặt, lần nữa hội ra một bộ ác ma sáo trang chế tạo đồ, cũng cặn kẽ miêu tả toàn bộ quá trình chế tạo. Chờ cùng hiện hữu bộ kia ác ma sáo trang làm so sánh sau, cơ hồ không kém chút nào.

Nguyên lai, ban đầu Hàn Khoan giá họa Lang Hướng Dương lúc, căn bản không biết bì tiết tổ chức những thứ này tân tiến điều tra thủ đoạn. Hắn chẳng qua là cảm thấy, mình không thể lưu lại chỉ tay hoặc là tóc loại đồ, cho nên trong quá trình luyện chế mặc chuyên nghiệp cách ly trang phục, chế tạo vô cùng cẩn thận, nhờ vậy mới không có lưu lại bất kỳ dấu vết.

Ngoài ra, hắn còn khai báo một kiện cảnh sát một mực không biết chuyện sự tình, đó chính là ban đầu hắn từ trường học tốt nghiệp sau, chính là hắn hướng Lang Hướng Dương chủ động xin, muốn đi theo Lang Hướng Dương đến Bắc Thiên công việc.

Bởi vì, hắn lúc ấy cùng người nhà náo loạn không được tự nhiên, trong tay cũng tương đối thiếu tiền. Hơn nữa, hắn khi đó đã mơ hồ ý thức được, mình bởi vì giết chết Lão Qua mà có thể nghiện rồi, hắn còn muốn tìm cái khác mục tiêu hạ thủ, cho nên đi một cái xa lạ địa phương, hiển nhiên so với về nhà càng bảo đảm một ít.

Cho nên, hắn nghe nói Lang Hướng Dương đang đang tuyển người, liền chủ động xin đi. Mà đang ở bọn họ cùng nhau đi Bắc Thiên lúc, bộ kia ác ma trang bị, thật ra thì một mực liền chứa ở hắn trong túi đeo lưng mặt!

Hàn Khoan chủ động nhận tội, không thể nghi ngờ cho ác ma án hậu kỳ định tội công việc mở ra một cái tốt đầu, Triệu Ngọc ít nhất không cần nữa vì thế bận tâm.

Bất quá, đối với Triệu Ngọc mà nói, công việc vẫn như cũ nặng nhọc. Mỗi ngày đều phải cùng các cấp những người lãnh đạo chuyện trò vui vẻ, sau đó sẽ tại chỗ vị tiệc ăn mừng thượng đẩy ly đem ngọn đèn, mệt nhọc xã giao. Mấy ngày kế tiếp, hắn thậm chí ngay cả cùng Miêu Anh thật tốt thân cận một chút cơ hội cũng không có.

Dĩ nhiên, Miêu Anh công việc bận rộn hơn, nàng dẫn các tổ viên sưu tầm tài liệu, viết báo cáo, cũng là bận rộn không thể tách rời ra. Mặc dù phòng hình sự đã phái khác tổ một trước người tới giao nhận, nhưng rất nhiều chuyện, còn phải bọn họ thân lực thân vi mới được.

Mắt dòm ly ăn tết càng ngày càng gần, nhưng Triệu Ngọc không những không có ung dung, ngược lại là càng ngày càng bận rộn.

Đầu tiên, phòng hình sự đã hướng công chúng ban bố ác ma án phá được tin tức trọng đại, cho nên tự nhiên muốn ở năm trước nữa mở một lần lớn buổi họp báo tin tức, giống như ban đầu thi thể nữ không đầu án như vậy chiêu cáo thiên hạ, trấn an lòng dân.

Mà hành động phá án đoàn đội nhân vật chính, Triệu Ngọc tự nhiên tất không thể thiếu, cho nên phòng hình sự đã phái chuyên gia đem hắn mời trở về thủ đô, làm chuẩn bị đi. Mà Miêu Anh đám người, thì cần muốn giao tiếp hoàn tất, mới có thể hội họp.

Chuyện này bất quá là trọng yếu nhất một kiện. Thời kỳ, Đồng Giang tỉnh tỉnh thính bên kia sáng sớm cùng Triệu Ngọc liên lạc qua, hy vọng Triệu Ngọc có thể hạ mình đại giá, đi Đồng Giang tỉnh thính chủ trì một cái đặc biệt khen ngợi đại hội, một mặt vì hắn ở đảo Vĩnh Tiến vụ án giết người trung biểu hiện xuất sắc ban thưởng, một mặt muốn để cho hắn cho địa phương bọn hình cảnh làm một lần huấn luyện bổ túc. . .

Ngoài ra, Tần Sơn Loan Tiêu tiêu cục trưởng cũng cố ý cho Triệu Ngọc gọi điện thoại tới, hy vọng hắn có thể dành thời gian trở lại Tần Sơn, giống vậy tham gia thụ tưởng nghi thức, cùng với làm một cái có liên quan thi thể nữ không đầu án điều tra phá án huấn luyện bổ túc báo cáo. . .

Nhưng là, Triệu Ngọc thật sự là không phân thân ra được, liền tất cả đều đẩy tới năm sau đi.

Bất quá, mặc dù không có tham dự những thứ này thụ tưởng nghi thức, nhưng Triệu Ngọc tiền thưởng nhưng là nửa điểm không ít phải. Hắn tính một chút, ánh sáng là bởi vì thi thể nữ không đầu án, hắn liền trước sau lấy được bốn năm bút giá trị khách quan tiền thưởng phần thưởng.

Trong đó, có phòng hình sự trực tiếp phát xuống tiền thưởng cùng treo tiền thưởng, có thành phố Tấn Trung địa khu đặc biệt phần thưởng, còn có Tần Sơn bót cảnh sát dành cho hắn người phần thưởng vân vân. . .

Ngoài ra, giống như cấp tốc vụ án giết người, đá quý mất trộm án, đảo Vĩnh Tiến vụ án giết người loại, cũng là thu hoạch rất nhiều. Nhất là đá quý mất trộm án, hắn cũng không biết tình huống gì, lại còn chiếm được quốc gia bảo vệ văn vật cục một phần tiền thưởng, hơn nữa còn thu được một cái quốc bảo vệ sĩ danh hiệu.

Theo đạo lý nói, viên kia Tamil Star là Ấn Độ, hắn không tính là quốc bảo chứ ?

Triệu Ngọc sơ lược tính toán một chút, những thứ này tiền thưởng tất cả đều cộng lại lời, ngay cả không tính số dư, cũng có cá nhỏ một triệu rồi, cái này cũng chưa tính bây giờ điều tra phá án ác ma án!

Mặc dù số tiền này còn chưa đủ hắn từ cha vợ nơi đó cái hố tới một phần trăm, nhưng số tiền này, nhưng toàn đều là mình khổ cực kiếm được tiền mồ hôi nước mắt, tự nhiên là lần thêm vui mừng cùng quý trọng.

Tháng chạp 28, Miêu Anh rốt cuộc hoàn thành đóng nhận nhiệm vụ, dẫn một đám tổ điều tra đặc biệt tổ viên trở lại thủ đô, cùng Triệu Ngọc hội họp, chung nhau tham gia long trọng ác ma án buổi họp báo tin tức.

Lần này, Triệu Ngọc có kinh nghiệm trị giá, tự nhiên là xử lý càng thêm lớn phương đắc thể. Nhưng là, ở báo cáo trung, hắn nhưng thay đổi ngày hôm qua tự mình tâng bốc nhất quán tác phong, đối với mình công lao cơ hồ không nói tới một chữ.

Trừ đầu tiên tán dương những người lãnh đạo anh minh quyết định ra, hắn chủ yếu cổ động tán dương hắn các đồng nghiệp, không riêng gì tổ điều tra đặc biệt đồng nghiệp, còn có những thứ kia tất cả tham dự rồi bản án công việc các đồng nghiệp.

Triệu Ngọc chú trọng nhấn mạnh, ác ma án có thể điều tra phá án, là mỗi một cái cảnh sát viên chung nhau cố gắng kết quả! Nhất là Ba Thần, Cận Vạn, Vương Xán, còn có Hứa Nghệ Hoa những người này, hắn lệ giơ từng cái sinh động ví dụ, đối bọn họ đại gia tán dương.

Mà cục cảnh sát Hoàng Kim, Diệu Danh bót cảnh sát, bao gồm Bắc Thiên bót cảnh sát còn có giang hưng bót cảnh sát vân vân, cũng đều ở Triệu Ngọc khen ngợi hạng, nếu như không có bọn họ tích cực tham dự cùng vô tư ủng hộ, cũng sẽ không có ác ma án hôm nay kết quả.

Cho nên, mỗi một cái bót cảnh sát, mỗi một tên cảnh sát viên cũng không thể không có công! ! !

Triệu Ngọc lên tiếng thanh tình cũng tốt, khẳng khái sục sôi nhưng lại chất phác không màu mè, so với lần trước báo cáo càng lộ vẻ rộng rãi, cho nên ở báo cáo sau khi kết thúc, cũng thu được so với lần trước càng nhiệt liệt tiếng vỗ tay! Để cho mọi người đối với cái này cảnh giới kỳ tài, càng kính nể.

Nên buổi họp báo một khi kết thúc, Triệu Ngọc một lần nữa thanh danh vang lên, uy chấn cảnh giới, ảnh hưởng lực đã đạt đến một cái chưa từng có độ cao!

Các đại môi thể rối rít báo cáo, tranh nhau phỏng vấn, phỏng vấn thông báo cơ hồ chất đống như núi, làm hại Triệu Ngọc mỗi ngày ngay cả điện lời cũng không dám nhận.

Có ý nghĩa nhất chính là, Triệu Ngọc thần thám sự tích, còn bị truyền

thông chuyển gởi đến internet trên. Không biết là vị kia người soạn viết cho Triệu Ngọc nổi lên cá “Huyền án thanh đạo phu” ngoại hiệu, từ đây liền một phát không thể thu thập!

Từ Miên Lĩnh đại án bắt đầu, rồi đến thi thể nữ không đầu án, cùng với mới nhất ác ma án, những thứ này tất cả đều là thời gian khóa độ thật dài, khó khăn nhất phá giải án treo. Triệu Ngọc có thể đem như vậy vụ án từng cái điều tra phá án, hơn nữa phá án quá trình còn vô cùng phong phú sắc thái truyền kỳ, thật sự là làm người ta vỗ án kêu tuyệt, khắc sâu ấn tượng!

Cho nên, theo thiệp không ngừng gởi cho, trong lúc nhất thời “Huyền án thanh đạo phu” cái danh hiệu này, rất nhanh truyền khắp đại giang nam bắc, nhà nhà đều biết.

Mà truyền đi khoa trương nhất lúc, thậm chí còn có các bạn trên mạng hô hào, muốn thành thật khuyên những thứ kia đã từng mắc phải vụ án, nhưng vẫn ở lẻn trốn né tránh các tội phạm, khuyên bọn họ vội vàng tự thú nhận tội, nếu không, bọn họ nhất định sẽ bị Triệu Ngọc cái này “Huyền án thanh đạo phu” cho dọn dẹp đi. . .

Chương 931: Ăn tết cùng thăng cấp

Khẩn cản mạn cản, Triệu Ngọc rốt cuộc đuổi ở năm trước rút ra người tới, cùng Miêu Anh còn có cẩu cẩu đại hanh cùng nhau, ngồi phòng hình sự xe dành riêng quay trở về Tần Sơn.

Triệu Ngọc cũng không có nuốt lời, trước khi đi, hắn vì Thôi Lệ Châu làm xong tất cả thủ tục, cho nàng mở ra một cái màu xanh lá cây lối đi, chấp thuận nàng đến bệnh viện tâm thần đi thăm Đào Hương, hơn nữa có thể thời gian dài bầu bạn.

Bởi vì Đào Hương tình huống vô cùng đặc thù, thuộc về cái loại đó vừa có bệnh lại có tội, ngục giam cùng bình thường bệnh viện cũng dùng không thích hợp với hắn. Cho nên, trước mắt hắn đang bị một nhà đặc thù chữa bệnh cơ cấu bắt giam, vừa có thể lấy hạn chế người người tự do, lại tùy thời có thể tiếp nhận trị liệu, tránh cùng những người khác xảy ra làm bị thương.

Loại này do ngành tư pháp làm chủ đề đặc thù chữa bệnh cơ cấu, cả nước cũng không có mấy nhà, hơn nữa bên trong nhốt, đều là hết sức đặc thù trọng phạm, cho nên ngày thường ngay cả thăm tù cũng xin không xuống, chớ nói chi là bồi hộ rồi.

Cho nên, Thôi Lệ Châu đối Triệu Ngọc tự nhiên là thiên ân vạn tạ, bảo đảm sẽ cùng Đào Hương thật tốt ăn tết, tuyệt đối không gây phiền toái.

Không biết tại sao, từ Thôi Lệ Châu trên người, Triệu Ngọc luôn có thể nhìn ra một ít mình làm năm bóng, ở nơi này bướng bỉnh bất tuần nhỏ trên người cô nương đã phát sanh tất cả thay đổi, giống như ban đầu

mình bản sao vậy!

Dĩ nhiên, để cho Triệu Ngọc vui vẻ yên tâm không chỉ là Thôi Lệ Châu, giống như Nhiễm Đào chờ những đồng nghiệp khác cửa, cũng là thông qua mấy lần đại án điều tra phá án, rơi vào giai cảnh. Như vậy khiến cho Triệu Ngọc đối tương lai công việc, tràn đầy lòng tin.

Trở lại Tần Sơn ngày hôm đó là tháng chạp 29, bởi vì Miêu Anh rất lâu chưa có trở về, hai người bọn họ tự nhiên phải cùng rất nhiều đồng nghiệp cũ cửa gặp mặt, ăn một bữa cơm.

Triệu Ngọc bây giờ nhân khí nổ tung, cho nên không dám phía chính phủ lộ ra, chỉ là đem Lý Bối Ny, tấm diệu huy, Trương Cảnh Phong, Lương Hoan, Lan Bác chờ mấy nhất tốt hơn đồng nghiệp hô đến tiệm cơm nhỏ tụ một chút.

Thấy Miêu Anh bình yên vô sự trở về, đồng nghiệp cũ cửa tự nhiên bội cảm vui vẻ yên tâm. Bất quá, liên quan tới Miêu Anh tình huống thật, hai người bọn họ tự nhiên bất tiện tiết lộ, chỉ là khu vực mà qua. Mà mọi người cũng là hiểu, cũng không hỏi nhiều.

Nhắc tới cũng là đúng dịp! Từ Triệu Ngọc rời đi Tần Sơn sau, bọn họ Dung Dương phân cục vẫn bình yên vô sự, trừ xảy ra mấy vụ tổn thương người sự kiện bên ngoài, lại cũng không xuất hiện qua cái gì nghi nan vụ án, hoặc là cấp bậc khá cao nhân mạng án.

Vì vậy, trên bàn rượu, Triệu Ngọc cũng không khỏi trở thành mọi người nhạo báng đối tượng, giống như những thứ kia vụ án, tất cả đều là đặc biệt vì Triệu Ngọc lên chức làm chuẩn bị tựa như.

Căn cứ tin tức linh thông Lan Bác nói, Triệu Ngọc quan hệ nhân sự điều động, đã thế không thể đở. Trễ nhất không ra tháng giêng, hắn liền có thể trở thành trung ương phòng hình sự chính thức cảnh sát viên, lại cũng không về Tần Sơn hoặc tỉnh Lũng Tây sở quản.

Như vậy xem ra, phòng hình sự cũng là xài rất sức lớn khí, muốn đem Triệu Ngọc thu tới trong màn.

Vì lên chức đề tài, mọi người tự nhiên không tránh được phải nhiều uống mấy ly. Triệu Ngọc cao như vậy cách thức vượt cấp lên chức, đừng nói ở tỉnh Lũng Tây, thậm chí cả nước cũng đúng là hiếm thấy. Cảm giác kia, giống như ngồi hỏa tiễn vậy, xông thẳng lên trời. . .

Bất quá, không quản quan hệ nhân sự thay đổi tới chỗ nào, Triệu Ngọc tất cả đều nhìn rất nhạt, không có nửa điểm đắc ý ý. Cho hắn cảm giác, bất kể là ở Tần Sơn khi kém cũng tốt, ở tổ điều tra đặc biệt đảm nhiệm tổ trưởng cũng được, hắn tính chất công việc từ đầu đến cuối cũng không có thay đổi!

Chuyện cho tới bây giờ, Triệu Ngọc chỉ đối một chuyện nhất quan tâm, đó chính là phá án!

Miêu Anh luôn miệng nói mình đối phá án ghiền, nhưng trên thực tế, Triệu Ngọc nghiện so với Miêu Anh còn lớn hơn! Cái loại đó nghiện, thậm chí đã vượt qua xa kim tiền cùng địa vị có thể rung chuyển phạm vi.

Hắn đặc biệt hưởng thụ cái loại đó cố gắng thăm dò chân tướng, vì người khác khuếch trương chánh nghĩa cảm giác, thật giống như trên đời này không có so với phá án càng làm hắn hưng phấn chuyện!

Có lúc, hắn thậm chí có loại hoảng hốt ảo giác, cho là mình chính là vì phá án mà chuyển kiếp sống lại!

Ăn cơm trưa xong, Triệu Ngọc hai người lại mua chút ít đồ, thăm chủ nhà Khương Đại Phong một nhà. Mặc dù Triệu Ngọc thường xuyên không trở về Tần Sơn, nhưng là đối với Thuận Phong đường phố căn nhà này, hắn nhưng là tình hữu độc chung. Cho nên bất kể ở cùng không

dừng được, hắn cũng đúng hạn đóng trả tiền mướn phòng, chưa bao giờ nghĩ tới lui cho mướn.

Hôm nay, Khương Đại Phong người yêu bệnh tình đã rất nhiều chuyển biến tốt, Khương Hiểu Tình cũng như nguyện thi đậu điểm chính trung học đệ nhị cấp, người một nhà có thể nói hạnh phúc mỹ mãn, vui vẻ hòa thuận.

Khương Đại Phong đầu óc kẻ gian nhiều, hắn thấy Triệu Ngọc bây giờ làm đại quan xưng tên, cho nên chẳng những chủ động cùng Triệu Ngọc băng thích hiềm khích lúc trước, thậm chí còn hết sức nhấn mạnh Triệu Ngọc là Khương Hiểu Tình chuyện của cha nuôi thực!

Trước khi, hắn thậm chí còn dời mấy rương trái cây, nhét vào Triệu Ngọc trên xe. . .

Trở lại nhà cũ, khác Triệu Ngọc hơi cảm thấy đáng tiếc chính là, cửa đối diện Dương Hồng cùng hoa hoa đám người hôm nay đã sớm không nữa, mà là đổi một nhà mới nhà ở. Bởi vì Triệu Ngọc liên tiếp đổi qua mấy lần số điện thoại di động cùng vi tín số, hắn đã rất lâu không cùng các nàng hai cá liên lạc qua, không biết bây giờ cũng quá ra sao.

Nhớ lại trước đây thật lâu cái kia tràng hai người mây mưa nhớ lại, Triệu Ngọc cũng là có khác một phen mùi vị. Bất quá, bây giờ hắn được như nguyện ôm nữ thần thuộc về, đối với những thứ kia phong lưu chuyện cũ, cũng sẽ không có bất kỳ lưu luyến, toàn như xem như mây khói. . .

Vốn là, Triệu Ngọc còn muốn rồi đến mình phòng thể dục đi xem mấy lần, cùng Chu Dương chờ người anh em anh em gặp mặt. Nhưng nói chuyện điện thoại mới biết, hít thở sâu câu lạc bộ hôm nay đã đóng cửa, tháng giêng mùng sáu mới chánh thức cởi mở.

Vì vậy, Triệu Ngọc liền buông tha cái ý niệm này, cùng Miêu Anh cùng nhau đặt mua rồi chút đồ tết, lúc này mới mở Miêu Anh Land Rover xe,

cùng nhau chạy về quê quán. . .

Người trong thôn coi trọng nhất ăn tết, thấy con chẳng những đúng hạn trở lại, hơn nữa còn mang sắp là con dâu phụ cùng nhau về nhà, Triệu Ngọc cha và mẹ đừng nhắc tới cao hứng biết bao, đã sớm trù hoạch tốt ngừng một lát đốn thức ăn ngon cơm ngon!

Mặc dù trong thôn là một địa phương nhỏ, nhưng là đối với Triệu Ngọc uy danh hay là đã sớm truyền khắp hương lý, mọi người đều biết.

Như vậy thứ nhất, lão Triệu nhà ở trong thôn địa vị cũng đi theo xảy ra biến hóa long trời lỡ đất, đừng nói Lý Nhị chó, Triệu Kim Sinh đám người không dám cho thêm nhà hắn làm chuyện xấu, chính là hương trấn thượng lãnh đạo, cũng phải đối nhà bọn họ coi trọng một chút.

Nhất là cảnh vụ hệ thống hơn coi trọng, cái này không, Triệu Ngọc sắp trở lại trước, huyền bót cảnh sát mới vừa phái người cho nhà bọn họ đưa tới giá trị không rẻ đồ thăm hỏi, cũng làm các hàng xóm láng giềng hâm mộ hư!

Thật ra thì, nếu là để ở lúc trước, Triệu Ngọc tất nhiên tốt hơn tốt khoe khoang một chút, chậm nói gì phòng công an huyện , bót cảnh sát thành phố, liền hắn phát hiện ở cái thân phận này, chính là tỉnh thính người thấy, cũng phải lễ nhượng ba phân!

Nhưng mà, đã nhân cách thăng hoa Triệu Ngọc cũng không có làm như vậy, ngược lại thì lời nói thành khẩn cảnh cáo hắn người nhà, sau này nhất định phải khiêm tốn một chút khiêm tốn nữa, không thể khắp nơi khoe khoang khoe khoang, bởi vì. . . Ta Triệu Ngọc là một cái chính trực người, cho nên, chúng ta cả nhà đều phải làm chính trực người!

“Nga. . .” Triệu Ngọc mẹ dẫn đầu gật đầu đồng ý, sau đó trịnh trọng kỳ sự hỏi một câu, “Chính trực là ý gì?”

Ta ngã. . .

Triệu Ngọc ngã xuống, Miêu Anh cười tràng. . .

Ăn tết rồi!

Triệu Ngọc ở nhà thư thư phục phục qua một cái tốt năm, dĩ nhiên, nơi này "Thoải mái" cũng có nữ thần Miêu Anh nhân tố. . .

Thật ra thì, nếu như dụng tâm nhớ lại lời, Triệu Ngọc đối kiếp này chính thức tiếp xúc, căn bản còn chưa đủ một năm! Hắn phải đi năm tháng năm đại phá chặt tay án lúc mới chuyển kiếp tới, thật không nghĩ tới. . . Lúc này mới ngắn ngủi không tới một năm, ở trên người hắn lại xảy ra như vậy nhiều kỳ diệu trải qua!

Như vậy nhiều lạ lùng chuyển biến, vui buồn hợp tan. . .

Phát hiện ở nhớ lại, giống như vượt qua hơn một sao thời gian rất dài đoạn tựa như. Từng món một vụ án tựa như gần không phải là xa, giống như là hôm qua mới mới vừa xảy ra tựa như.

Mà quay về cố mình tâm lý lịch trình, cũng là cảm khái rất nhiều, từ sóng cuồng không kềm chế được, hung hăng hống hách cáu kỉnh nam, nữa đến bây giờ vững chắc chững chạc "Huyền án thanh đạo phu", cái này trung mùi vị, cũng là rất có một phen hiểu ra!

Bất quá. . . Bất kể nói thế nào. . . Mình mới có thể có hôm nay cái thành tích này, là vô luận như thế nào cũng phải cảm tạ một chút kỳ ngộ hệ thống, nếu không phải ban đầu có cái hệ thống này, mình bây giờ còn không biết là hình dáng gì chứ ?

Ai ngờ, mới vừa nói tới hệ thống, hệ thống chợt lóe lên.

Triệu Ngọc mở ra nhìn một cái, lúc này mới kinh ngạc phát hiện, theo kỳ

ngộ tích phân góp nhặt, hắn đã vượt qua thăng cấp tuyến, rốt cuộc lại có thể thăng cấp! ! !

Chương 932: Tỉ mỉ Miêu tiểu thư

Chuyện này quả thực tới có chút kỳ quái, Triệu Ngọc chỉ sợ ăn tết qua bất an sinh, cho nên mấy ngày gần đây bên trong vẫn không có mở ra quẻ. Theo đạo lý nói, không có khai quẻ, liền không có được kỳ ngộ tích phân, không thể nào thăng cấp mới đúng chứ?

Nhưng là. . . Thế nào liền hết lần này tới lần khác thăng cấp chứ ?

Chẳng lẽ. . . Hệ thống cũng có ăn tết phần thưởng cái này nói một chút sao?

Hắn nghiêm túc nhìn một chút thăng cấp sau hệ thống mặt tiếp xúc, mặt tiếp xúc lại biến thành 3D, nhìn qua đừng nhắc tới biết bao tinh xảo!

Nhưng là, hệ thống công năng khu vực nhưng cơ hồ không có cái gì thay đổi, còn cơ bản đều là trước như cũ. Kỳ ngộ tích phân nơi đó hiện lên, trước mắt hắn chỉ còn lại 400 nhiều điểm tích phân, xuống một cấp thăng cấp hạn độ chính là suốt 1 vạn điểm!

Thật giống như. . .

Hả. . .

Triệu Ngọc mở ra thanh đạo cụ kiểm tra một chút, quả nhiên phát hiện mấy chức năng mới. Một người trong đó đạo cụ đổi công năng đã mở ra, có thể đem lúc thường chưa dùng tới đạo cụ, chuyển đổi thành mình cần đạo cụ. Chỉ bất quá, chuyển đổi cần phải tiêu hao nhất định tích phân, không quá tính toán.

Ngoài ra, còn có một cái đổi bán công năng, có thể đem không cần đạo cụ bán đi, đổi thành tích phân. Nhưng là, khi Triệu Ngọc thử một phen sau, nhưng phát hiện đạo cụ bán được đều vô cùng tiện nghi, giống như ẩn hình phi hành khí như vậy đặc cấp đạo cụ chỉ có thể bán 80 điểm tích phân, thật sự là thua thiệt đại phát! Thật sự là hoa nhi không thật.

Sau đó, hắn lại lui trở về chủ giới diện, đi xem cái khác đồ. Khai quẻ quẻ văn, trừ kiểu chữ trở nên càng huyễn khốc bên ngoài, cũng cùng trước kia không có gì khác nhau.

Ai ngờ, khi hắn mở ra bản sao kỳ ngộ công năng lan lúc, càng chuyện buồn bực xảy ra, nên công năng lan lại không mở được!

Ai?

Đây là tình huống gì? Tại sao không mở ra chứ ?

Vì nghiệm chứng một chút, Triệu Ngọc vạn bất đắc dĩ mở ra một quẻ, mở ra một cái "Tốn Ly" quẻ tới. Sau đó, hắn một lần nữa bấm bản sao kỳ ngộ, nhưng phát hiện bản sao kỳ ngộ công năng lan hay là điểm không ra.

Chặc chặc. . .

Đây là tình huống gì? Hệ thống bảo vệ sao? Tại sao không có bản sao kỳ ngộ rồi?

Triệu Ngọc không biết làm sao lắc đầu, trong lòng nói chuyện, điều này cũng tốt, người ta hệ thống càng lên cấp càng ngạo mạn, ta cái hệ thống này nhưng càng ngày càng kém, hệ thống lão đại a? Rốt cuộc mấy ý a ngươi?

Chẳng lẽ. . . Nữa phá án lúc, ta không thể sử dụng nữa bản sao kỳ ngộ

rồi? Cái này không thì chẳng khác nào. . . Thiếu một trọng yếu nhắc nhở sao?

Còn có a. . . Hắn buồn bực nghĩ đến, bản sao kỳ ngộ không mở ra, hắn lại không thể đạt được kỳ ngộ tích phân, không thể đạt được kỳ ngộ tích phân, cũng không có pháp lại tăng cấp? Chẳng phải không khác nào rơi vào một cái chết tuần hoàn?

Rốt cuộc làm cái gì nha?

Chỉ như vậy, hắn nghiên cứu thời gian thật dài, cũng không nghiên cứu ra cá một hai ba tới. Cuối cùng, Triệu Ngọc chỉ có thể đem chuyện này hiểu thành, hệ thống vì rèn luyện hắn năng lực, muốn thích ứng phải nói độ khó cao, cho nên mới nhắm ngay bản sao kỳ ngộ công cụ lan!

Không biết. . . Không có bản sao kỳ ngộ, tương lai phá án hay không còn sẽ thuận lợi?

. . .

Tháng giêng mùng hai, đều là về nhà mẹ cuộc sống, nhưng Miêu Anh nhưng là vô nhà nhưng trở về.

Triệu Ngọc buổi sáng phụng bồi nàng đấu một hồi địa chủ, cảm giác nhàm chán sau, hai người liền dắt cẩu cẩu đại hanh, đi đến rồi kế cận bờ sông tản bộ.

Năm nay ăn tết hơi trễ, tháng giêng mùng hai sông dọc theo thượng, cuối cùng đã có chút khí mùa xuân.

“Không cần an ủi ta, ta đã thành thói quen!” Miêu Anh kéo Triệu Ngọc cánh tay ôn nhu nói, “Cha mẹ đến rồi ăn tết, cũng sẽ đi thi hành hạng nhất đặc thù nhiệm vụ chính trị, ta lần nào cũng là ở hắn những thứ kia chiến hữu nhà ăn tết, không phải là Biển Aegea, chính là Havana. . . Đối

ăn tết đều đã nhìn rất nhạt! Ai! Đối với chúng ta loại này gia đình mà nói, có được tất có mất, chỉ bất quá, luôn cảm giác mất đi, nếu so với lấy được nhiều!"

"Nga. . ." Triệu Ngọc gật đầu nói, "Không trách, cha vợ cùng ta cụng rượu lúc như vậy áy náy đâu! Hắn cảm giác trên thế giới này hắn thiếu nợ nhiều nhất người chính là ngươi! Chẳng những ngày thường không thấy được mặt, ngay cả ăn tết đều không thể để cho đứa trẻ thủ ở bên người, thật là. . ."

"Gấu gấu. . ." Đại hanh thật giống như có thể nghe hiểu tựa như, đi theo gấu gấu rồi hai tiếng. . .

"Ta hiểu bọn họ!" Miêu Anh cười nói, "Lại nói, bây giờ có ngươi, ta cảm giác tâm tình tốt hơn nhiều! Ăn tết thật tốt, có nhà thật tốt! Ta nghĩ. . . Cha mẹ ta cũng so với trước kia càng yên tâm đi!"

"Ta bây giờ cũng có chút biết, ngươi ở Tần Sơn lúc tại sao là người làm việc không biết mệt rồi!" Triệu Ngọc nhẹ ôm mỹ nhân eo thon cười nói.

" Đúng, lúc ấy. . . Công việc còn có vật lộn, cơ hồ là ta toàn bộ!" Miêu Anh gật đầu, sau đó con mắt sáng lên, "Đúng rồi, Triệu Ngọc, chúng ta có ít ngày không thật tốt rèn luyện chứ ? Cảm giác xương cốt thân thể tất cả giải tán tựa như, nếu không. . ." Vừa nói, Miêu Anh làm một cái khuếch trương ngực vận động, sau đó lại nhìn chung quanh.

"Chớ chớ chớ. . ." Triệu Ngọc vội vàng ngăn lại, chỉ mình chân giận trách, "Đừng làm rộn, chân còn chưa xong mà! Không sợ đem chồng ngươi đánh cho tàn phế a?"

"Cũng vậy. . . Bất quá. . ." Miêu Anh kỳ quái, "Ngươi chân này. . . Tốt có chút quá tà hồ chứ ? Thạch cao chứ ? Không nói phải đánh nửa tháng sao? Còn có. . . Ở Hoàng Kim thành lúc, ngươi là thế nào đem Hàn Khoan luật sư đạp bay?"

“Ai u. . .” Triệu Ngọc không nghĩ xuyên bang, vội vàng thi triển mình sở trường kịch hay, nói sang chuyện khác, “Cái kia luật sư có phải hay không muốn cáo ta?”

“ Này ! Chớ nói sang chuyện khác có được hay không?” Không nghĩ tới, Miêu Anh lại chút nào không mắc lừa, “Ở Diệu Danh lúc, ngươi trải qua hai tràng bắn nhau, hai tràng truy đuổi, hai tràng vật lộn. . .

“Ngươi đầu tiên là còn lái một chiếc xe hút bể phốt theo không ngừng xe chở xăng dầu, tới rồi một trận dầu nhớt đại chiến!

“Sau đó. . . Ngươi một quyền đánh chết một người cao 1 thước 91, trọng lượng 100 kí lô tráng hán!

“Rồi sau đó. . . Ngươi khập khiễng một cái chân, chân đeo giày trượt đuổi kịp đạo tặc Khương Khoa, hơn nữa đem bắt sống bắt sống. . . Ngươi nói, ngươi diễn là động tác phiến sao? Muốn ta nhìn, là khoa huyễn phiến mới đúng chứ?”

“Hắc hắc!” Triệu Ngọc cười to hai tiếng, hăm hở nói, “Cái này kêu là người có tên cây có bóng, cái kia luật sư nhìn một cái Hàn Khoan cung khai, đã sớm ảo não cụp đuôi chạy trốn, nữa cũng không dám cáo ta! Ngươi nói xong cười không buồn cười?”

“Đương nhiên được cười!” Miêu Anh trơ tráo không cười nói, “Ngươi nói sang chuyện khác cũng vô ích, những thứ này đều là nhìn thấy tận mắt nhân chứng chứng từ, đều là Khương Khoa những đồng bọn nói, còn nhớ không?”

“Cái gì nói sang chuyện khác?” Triệu Ngọc vỗ một cái mình đùi phải, “Các bác sĩ vì kiếm nhiều một chút tiền giải phẩu, cố ý nói như vậy mơ hồ! Thật ra thì căn bản không như vậy nghiêm trọng!”

“Nát bấy tính gảy xương cũng gọi mơ hồ sao?” Miêu Anh lắc đầu, “Nhờ rồi đại ca, ta dầu gì cũng là tổ điều tra đặc biệt tổ phó chứ ? Ngươi liền thật không có lời gì có thể nói sao? Ta nhưng là thật lâu không có nghe, ngươi nhắc tới ngươi những thần kia tiên anh em thuyết pháp!”

“Cái kia. . . Được rồi. . .” Triệu Ngọc giang hai tay ra, bày ra một bộ không thể làm gì đánh dáng điệu nói, “Thỏa mãn ngươi nguyện vọng được chưa! ? Đánh thắng ta, ta liền nói cho ngươi! Thua, vĩnh viễn đừng hỏi!”

“Hả. . .” Miêu Anh vui sướng gật đầu gật đầu, “Vậy mới đúng chứ! Bất quá. . . Vì lý do công bình, ta cũng để cho ngươi một cái chân tốt!”

Vừa nói, Miêu Anh lại tới rồi một cái Kim kê độc lập!

“Gấu gấu. . .” Có thể là cảm giác được bầu không khí không đúng, đại hanh cũng đi theo kêu lên.

“Bất quá. . . Ta nếu có thể một quyền đánh chết một người đại hán vạm vỡ, ngươi cũng nên cẩn thận!” Triệu Ngọc buông ra dây xích chó, làm xong chuẩn bị chiến đấu.

“Bớt nói nhảm. . .” Miêu Anh trong mắt lóe lên vẻ hưng phấn ánh sáng, sau đó vọt tới trước, huy quyền liền đánh!

Triệu Ngọc cũng không né tránh, mà là loạn quyền tiến lên đón, đem bức lui. Miêu Anh rất nhanh đổi một phương hướng lần nữa đánh vào, hơn nữa sử xuất Thái quyền trung cùi chõ cứng như sắt của. . .

“Cái kia tên đại hán là bị gảy kính chiếu hậu cắm chết! Đuổi đúng dịp mà thôi!” Triệu Ngọc dùng bả vai tiếp Miêu Anh cùi chõ cứng như sắt của, nhưng nghiêng người siết ở nàng ngọc cảnh. . .

Miêu Anh thoát khỏi không phải, không thể làm gì khác hơn là một cái

ngồi đất phân kim, sau đó nâng lên chân trái, đá trúng Triệu Ngọc trán. . .

“Ta mặc giày trượt truy đuổi Khương Khoa lúc. . .” Triệu Ngọc sờ một cái trán, nhảy phản nhào tới, thật giống như đại hôi lang vậy, “Chân còn không có như vậy lợi hại đâu! Ở ta siết cổ hắn lúc, lại té một chút, lúc này mới không được. . .”

Miêu Anh oa nha đất kêu một tiếng, một cái gió lốc chân sử dụng, thiếu chút nữa đạp phải Triệu Ngọc trên mặt.

Triệu Ngọc vội vàng cúi đầu né tránh, miệng quát: “Phạm quy, ngươi không phải là để cho ta một cái chân sao?”

“Ta. . . Ta để cho chính là chân trái!” Miêu Anh giở trò vô liêm sỉ, lại một cái bắn chân đá tới.

Triệu Ngọc thì lợi dụng đúng cơ hội, nhảy lên một cái, trên không trung làm một cái né người vọt tới trước vô cùng quy động tác, vừa tránh khỏi Miêu Anh bắn chân, lại khi đến rồi mặt nàng trước.

Khi đó, chỉ cần hắn một quyền đánh ra, Miêu Anh tất nhiên tại chỗ ngã xuống đất. Nhưng là, Triệu Ngọc dĩ nhiên không thể xuống như vậy nặng tay, cho nên chỉ là nhẹ nhàng viên cánh tay, đem nàng ngay cả cánh tay mang thân thể, cùng nhau ôm ở trong ngực.

“Chớ xem thường hút dơ xe, mã lực hơi bị lớn đấy!” Triệu Ngọc cố gắng khống chế vẫn giãy giụa Miêu Anh, “Lại nói, cái kia xe chở xăng dầu cũng không mở nhanh cở nào sao! Hắc! Đại phẩn bắt giặc, lão sảng khoái!”

Miêu Anh vùng vẫy mấy lần cũng chấp không cưỡng được, đang nóng nảy lúc, bỗng nhiên cảm giác sau lưng lực lượng giảm một chút, nàng nhân cơ hội một cái lưng túi, liền đem Triệu Ngọc té xuống đất!

“Gấu gấu. . . Gấu gấu. . .” Đại hanh tựa hồ không làm, vây quanh Miêu Anh loạn chuyển kêu loạn.

“Đi đi đi. . .” Miêu Anh oanh đi đại hanh, sau đó mới thở hổn hển, ngồi ở Triệu Ngọc bên cạnh.

“Cái kia luật sư sao. . . Đơn thuần thần lai chi bút. . .” Triệu Ngọc nằm trên đất còn vẫn giải thích, ai ngờ miêu tiểu thư chợt cúi người, dùng một cái thâm tình hôn đánh cuộc ở hắn miệng!

“. . .” Triệu Ngọc không lời có thể nói.

“Ai. . .” Hôn xong sau, Miêu Anh dứt khoát cũng nằm ngửa Triệu Ngọc bên cạnh, ôn nhu nói, “Được rồi, ngươi thắng! Ta thừa nhận, ta bây giờ là thật không đánh lại ngươi!”

“Ra đùa giỡn. . .” Triệu Ngọc vội vàng an ủi, “Không nhìn ra được sao? Là ta đối ngươi con đường quá hiểu mà thôi!”

“Được rồi, chớ lời ngon tiếng ngọt rồi!” Miêu Anh một đi tình thâm nói nhẹ, “Ngươi cũng không nhìn ra sao? Ta là đang lo lắng cho ngươi thì sao! Đạo tặc Khương Khoa cũng không phải là bình thường tên cướp, ta bất kể ngươi cái kia ít thứ giải thích thế nào, nhưng là. . . Ngươi phải cho ta đàng hoàng nhớ, ta không cho phép ngươi xảy ra chuyện! Bất kể lúc nào, ngươi đều phải cho ta an an toàn toàn! ! !”

Nghe đến lời này, Triệu Ngọc thật sâu cảm động, chỉ có dùng một cái điên cuồng ôm hôn qua lại báo miêu tiểu thư. . .

“Uông! Gấu gấu. . .” Đại hanh tựa hồ rốt cuộc để ý biết hai người này đả tình mạ tiếu, ở kêu ẳng ẳng mấy tiếng sau, vội vàng thức thời đi ra ngoài. . .

PS: Tưởng thế nào 4 chương câu chữ =))

Chương 933: Kế hoạch ngâm nước nóng

Ăn tết trong lúc đó, Triệu Ngọc rốt cục tốt tốt thả lỏng một chút, một tẩy trước đó mấy ngày liền phá án mỏi mệt, xem như đầy máu sống lại. Mặc dù đối ngoại công bố chân tổn thương vẫn như cũ, nhưng trên thực tế đã không còn đáng ngại, không ảnh hưởng chút nào hắn hành động.

Lúc rảnh rỗi, hắn lại đem mình thăng cấp sau hệ thống, còn có rất nhiều đạo cụ cẩn thận nghiên cứu một cái. Hắn phát hiện, kỳ thật tại trước mắt hắn lấy được đạo cụ bên trong, nhất thứ lợi hại, thuộc về cái kia Cực phẩm đạo cụ —— khẩn cấp tránh hiểm cầu!

Thứ này có thể tại sinh mệnh mình nhận uy hiếp thời điểm tự động bộc phát, ngăn cản nguy hiểm, bảo hộ tính mệnh, chính là một cái tuyệt đối cứu mạng Thần Khí. Chỉ bất quá, cho tới bây giờ, Triệu Ngọc còn từ không có cơ hội dùng qua.

Thông qua mấy lần trước đại án phá án và bắt giam, trước mắt hắn hết thảy có được 3 cái khẩn cấp tránh hiểm cầu mang theo, đầy đủ ứng phó một chút đại tai đại nạn.

Cho nên, trong mấy ngày này, hắn thông qua lặp đi lặp lại suy nghĩ, dự định phân một cái sử dụng trên người Miêu Anh. Dạng này , tương đương với Miêu Anh cũng nhiều một tầng cực kỳ trọng yếu bảo hộ!

Ai ngờ, đang quyết định áp dụng thời điểm Triệu Ngọc mới hiểu rõ, nguyên lai muốn đem loại này có thể tự động phát động đạo cụ chuyển di cho người khác, cũng là cần tiêu hao kỳ ngộ điểm tích lũy. Giống khẩn cấp tránh hiểm cầu dạng này Cực phẩm đạo cụ, càng là cần 4 50

điểm điểm tích lũy mới được.

Triệu Ngọc hiện tại điểm tích lũy là 4 hơn 60 điểm, vừa mới đủ!

Hắn một suy nghĩ, dù sao phó bản kỳ ngộ cũng không mở được, không có cái gì lại so Miêu Anh tính mệnh quan trọng hơn. Thế là, hắn không có lại do dự, lúc này hao hết kỳ ngộ điểm tích lũy, đem nên đạo cụ tác dụng tại Miêu Anh trên thân.

Đạo này cỗ vô ảnh vô hình, vô sắc vô vị, Miêu Anh tự nhiên là không có chút nào phát giác. Đến lúc đó, coi như khẩn cấp tránh hiểm cầu thật phát động, Miêu Anh cũng là nhìn không thấy bất kỳ vật gì.

Dời đi nên đạo cụ về sau, Triệu Ngọc vẻn vẹn chỉ còn lại xấu xí 10 điểm điểm tích lũy, đạt đến một cái lịch sử mới thấp. Thế nhưng là, nhìn thấy Miêu Anh gối cao không lo về sau, trong lòng của hắn lại là an tâm không ít.

Không ngờ, ngạc nhiên sự tình còn ở phía sau, làm hệ thống phó bản kỳ ngộ công năng tạm dừng về sau, Triệu Ngọc vốn cho là mình cũng không còn cách nào thu hoạch được kỳ ngộ điểm tích lũy.

Nhưng ai biết , chờ hắn ngày kế tiếp Khai quẻ kết thúc về sau, kỳ ngộ điểm tích lũy vậy mà theo độ hoàn thành mà tăng trưởng. Hắn cùng ngày độ hoàn thành là 78%, kết quả, kỳ ngộ điểm tích lũy cũng vừa tốt tăng lên 7 8 điểm.

Nha. . .

Lần này, Triệu Ngọc rốt cuộc minh bạch, nguyên lai, phó bản kỳ ngộ tạm dừng về sau, thu hoạch được điểm tích lũy quy tắc cũng đã cải biến. Mỗi một lần kỳ ngộ độ hoàn thành sẽ trực tiếp chuyển biến thành điểm tích lũy, cứ như vậy, hắn chẳng những có thể lần nữa thu hoạch được điểm tích lũy, mà lại có vẻ như loại này điểm tích lũy chế độ càng thêm

khoa học. . .

Chỉ bất quá. . .

Triệu Ngọc chậc chậc lắc đầu,

Nếu như vậy, như vậy nếu như chính mình muốn thu hoạch được càng nhiều điểm tích lũy, liền muốn kiên trì mỗi ngày Khai quẻ không phải?

Gần sang năm mới, nghỉ ngơi một chút không được sao?

Tốt a, Khai quẻ liền Khai quẻ đi! Triệu Ngọc rất nhanh làm ra quyết định, vì tương lai có thể tốt hơn địa phát huy đạo cụ tác dụng, mình bây giờ hẳn là tận khả năng nhiều đến góp nhặt kỳ ngộ điểm tích lũy mới tốt.

Thế là, từ tết mùng hai bắt đầu, Triệu Ngọc vẫn không có đình chỉ Khai quẻ. Chỉ bất quá, trong mấy ngày này mở ra quẻ văn cơ bản hướng tới bình thản, ngoại trừ đại biểu thân tình "Tốn" quẻ, liền là đại biểu địa vị "Chấn" quẻ, lại không thành tựu là "Ly" quẻ cùng "Khảm" quẻ loại hình.

Mà lại, chính là bởi vì phó bản kỳ ngộ tạm dừng, hắn mỗi ngày cũng không cần lại đi hao tâm tổn trí tốn lực địa đi nghiên cứu kỳ ngộ vị trí cùng thời gian cái gì, chỉ cần thuận theo tự nhiên là đủ.

Đương nhiên, mặc dù bây giờ ăn tết, nhưng Triệu Ngọc làm việc bên kia nhưng vẫn không có triệt để buông xuống.

Không phải sao, căn cứ hình sự sảnh bên kia an bài làm việc thông cáo, Triệu Ngọc từ mùng bảy bắt đầu mãi cho đến tháng giêng kết thúc tất cả nhật trình, đều đã sắp xếp tràn đầy!

Trong đó, an bài nhiều nhất chính là cho các nơi hình sự trinh sát hệ thống làm báo cáo huấn luyện, tiếp theo thì là tham gia hội nghị, tiếp

nhận truyền thông phỏng vấn, thậm chí còn có sắp xếp tạp chí sưu tầm dân ca, cùng ra sách loại hình. . .

Đừng nói, nhìn xem những này hoa mắt thông cáo, Triệu Ngọc thật là có một loại đại minh tinh cảm giác, trước mắt giống như còn kém cái người đại diện!

Bất quá. . . Cái này không thể được!

Đây cũng không phải là Triệu Ngọc muốn sinh hoạt, bởi vậy, hắn chỉ là có lựa chọn giữ lại mấy cái không cách nào từ chối thông cáo, cái khác tạp vụ sự vụ, lại tất cả đều cho từ chối đi!

Bởi vì, qua hết năm về sau, hắn còn có hai kiện chuyện trọng yếu phải làm, đừng quên, sổ ghi chép bìa vàng bên trên, thế nhưng là còn có hai vụ án đâu!

Mặc dù cái kia hai vụ án ảnh hưởng trình độ không thể so với không đầu nữ thi án cùng ác ma án, nhưng là, hoàn thành ngũ đại án chưa giải quyết, đã trở thành Triệu Ngọc cùng Miêu Anh một loại chấp niệm, hắn tự nhiên không muốn lại bị những chuyện khác phân tâm.

Mặt khác, năm nay tháng sáu phần, thụ cha vợ Miêu Khôn mời, Triệu Ngọc còn có một cái trọng yếu nghi thức muốn tham gia.

Miêu Khôn đã ở tên vạn nước khách sạn bao hết trận, muốn ở nơi đó cử hành hắn cùng Miêu Anh long trọng đính hôn khánh điển!

Trước kia, Triệu Ngọc còn thường xuyên vì chính mình từ cha vợ nơi đó lừa dối tới một ngàn vạn cảm thấy đắc chí, thẳng đến biết được Miêu Khôn vì bọn họ hẹn trước đính hôn điển lễ chuyện bịa về sau, hắn lúc này mới từ đắc chí biến thành dương dương đắc ý!

Nguyên lai , chờ đến Miêu Khôn đặt trước Vạn Quốc khách sạn thời

điểm, khách sạn bởi vì không có chỗ ngồi trống mà cự tuyệt hắn. Kết quả, Miêu Khôn dưới cơn thịnh nộ, lại đem Vạn Quốc khách sạn cho giá cao thu mua! ! ! Hiện tại đừng nói Vạn Quốc khách sạn, toàn bộ Vạn Quốc tập đoàn đều là nhà bọn hắn!

Triệu Ngọc thực sự không dám tưởng tượng nhiều tiền đến không hao phí, là như thế nào một loại thống khổ tư vị! ? Hắn chỉ là một lòng nghĩ, tốt nhất có thể đuổi tại mình đính hôn trước đó, đem còn lại cái này hai cọc án chưa giải quyết phá án và bắt giam mới tốt!

Cứ như vậy, đã có thể lại một cọc tâm nguyện, lại có thể vì chính mình âu yếm nữ thần dâng lên lễ vật tốt nhất! Đồng thời, cũng không cô phụ mình "Huyền Án Thanh Đạo Phu" thanh danh tốt đẹp. . .

Bởi vậy, về công về tư, Triệu Ngọc mục tiêu, đều là cuối cùng cái kia hai cọc án chưa giải quyết. Mặc dù Tiêu trưởng phòng bên kia hi vọng Triệu Ngọc có thể dựa theo hình sự sảnh an bài đi làm, nhưng nàng cũng biết rõ Triệu Ngọc tính tình bản tính, tự nhiên là không dám cưỡng cầu. Đành phải tích cực cân đối lãnh đạo cấp trên, cuối cùng đồng ý Triệu Ngọc xin.

Kỳ thật, mặc dù lực ảnh hưởng không bằng không đầu nữ thi án cùng ác ma án, nhưng đằng sau cái này hai vụ án không phải nhưng cũng là nhiều năm huyền nghi chưa quyết, mà lại đều là loại kia ác tính giết người đại án.

Hình sự sảnh những người lãnh đạo tinh khôn rất, bọn họ cũng là nhìn trúng Triệu Ngọc cái này "Huyền Án Thanh Đạo Phu" mánh lới, muốn này chấn nhiếp càng nhiều đang lẩn trốn hung phạm. Nếu như Triệu Ngọc còn có thể đem cái này hai vụ án phá mất, tự nhiên là dệt hoa trên gấm đại hảo sự!

Khi lấy được phê chuẩn về sau, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh lại một lần nữa lật ra sổ ghi chép bìa vàng, bắt đầu chuẩn bị phá án kế hoạch. Lần

này, hai người nhất trí quyết định, trước từ Hoa Vân Sơn thảm án diệt môn vào tay.

Mặc dù, nếu như từ thời gian khoảng cách đi lên giảng, hắn là trước phá nông thôn uy tín xã án giết người. Thế nhưng là, bởi vì vụ án tính chất khác biệt, cho nên, hai người vẫn là quyết định đi trước Hoa Vân Sơn mới tốt.

Bởi vì, nông thôn uy tín xã đặc biệt lớn án giết người, mặc dù cũng là một cọc án chưa giải quyết, thế nhưng là, án này lại là có rõ ràng người hiềm nghi! Cho nên, cái này vụ án phá án và bắt giam độ khó cũng không phải là phá án, mà là như thế nào bắt người!

Cư tất, nên án người hiềm nghi Dương Trạch Bưu đến nay đã lẩn trốn 13 năm, 13 trong năm, cảnh sát một mực tại toàn lực truy nã, lại một mực tin tức đều không.

Mặc dù bản án đứng hàng ngũ đại án chưa giải quyết, nhưng nếu như Triệu Ngọc suất lĩnh tổ điều tra đặc biệt tham dự án này, UU đọc sách www. uukan Shu. com vẫn là có vẻ hơi đại tài tiểu dụng.

Bởi vậy, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh cái này mới quyết định, vẫn là trước từ Hoa Vân Sơn thảm án diệt môn vào tay thật tốt.

Thế là, hai người nghiêm túc làm ra một phần kỹ càng điều tra kế hoạch, chuẩn bị mùng bảy ngày ấy, đi trước thủ đô hình sự sảnh cùng tổ viên nhóm tụ hợp, sau đó lại cùng một chỗ tiến về xa xôi Phúc Lai tỉnh, đi điều tra cái này diệt môn huyết án.

Ai ngờ, thời khắc mấu chốt, chuyện cũ tựa như lại lần nữa lập lại!

Ngay tại Triệu Ngọc hai người tín tâm tràn đầy địa đi chuẩn bị phá án thời điểm, một trận đột nhiên xuất hiện ngoài ý muốn, lại lập tức làm rối loạn bọn họ tất cả tiết tấu!

Mùng bảy còn chưa tới, cái kia thiên tài vừa mới đầu năm, làm Triệu Ngọc bị sáng sớm khai trương tiếng pháo nổ đánh thức, sau đó ngoài ý muốn mở ra một cái “Khôn khảm” quẻ thời điểm, hắn liền đã ý thức được cái gì không ổn. . .

Kết quả, 12 giờ trưa 10 điểm, liên lạc quan Trần Đạc cho hắn đánh tới một chiếc điện thoại, thông tri hắn một cái bất hạnh tin tức:

Hình sự sảnh thứ 015 tổ điều tra đặc biệt tổ trưởng Ô Phương Phương, vào hôm nay 9 giờ sáng tả hữu, tại Ký Châu tỉnh thường minh thị liệt sĩ trong nghĩa trang, bất hạnh —— bị tập kích bỏ mình! ! !

Chương 934: Lần này vẫn là trùng hợp???

Tháng giêng mùng sáu, buổi sáng 8 điểm một khắc, Ký Châu tỉnh Thường Minh thành phố đường sắt cao tốc nhà ga bên ngoài.

“Vậy được rồi. . .” Triệu Ngọc đối điện thoại nói nói, “ đã dạng này, ngươi liền tạm thời không muốn về hàng. Nếu như thiếu tiền, cứ nói với ta! Tốt, không có việc gì. . . Đừng khóc đừng khóc, không cần như vậy cảm động, ta Triệu Ngọc là người chính trực. . .”

Điện thoại còn chưa quải điệu, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh liền đã thấy được đến đây tiếp đứng Nhiễm Đào, Nhiễm Đào nhà tại thủ đô, cách Thường Minh thành phố chỉ có không đến hai giờ đường xe, cho nên hắn hôm qua đã ngay đầu tiên đuổi tới hiện trường, hiểu rõ tình tiết vụ án tình huống cặn kẽ.

Giờ phút này, hắn mở ra hình sự sảnh chuyến đặc biệt, trước tới đón tiếp Triệu Ngọc cùng Miêu Anh.

Theo đạo lý nói, dựa vào Triệu Ngọc hiện tại nhân khí, thường minh cục cảnh sát hắn là phái trước đoàn xe tới đón tiếp mới đúng. Nhưng là Triệu Ngọc đã sớm thông báo qua Nhiễm Đào, gọi hắn đừng rêu rao, chỉ hắn một người tới tiếp liền có thể.

“Thế nào?” Miêu Anh nhìn thấy Triệu Ngọc để điện thoại xuống, lúc này mới nhịn không được hỏi một câu, “Là tiểu phi tặc sao?”

“Chậc chậc. . .” Triệu Ngọc chậc lưỡi, “Xin nhờ, dù sao cũng là chúng ta tổ điều tra đặc biệt một viên, không phải phi tặc tốt a? Tiểu Thôi vừa rồi điện thoại tới nói, Đào Hương bỗng nhiên bệnh tình chuyển biến xấu, bác sĩ chuẩn bị làm giải phẫu mổ sọ đâu! Nàng tới không được. . .”

“Nha. . .” Miêu Anh gật đầu, “Cái kia. . . Chúng ta có cần hay không nghiệm chứng một chút?”

“Đừng nói giỡn! Dùng người thì không nghi ngờ người, nghi người thì không dùng người!” Triệu Ngọc lắc đầu, “Ngươi tuệ nhãn biết châu, nhìn không ra Thôi Lệ Châu đã cải tà quy chính sao? Yên tâm đi, không có vấn đề! Chỉ bất quá. . . Không biết Đào Hương còn có thể hay không rất qua cửa ải này. . .”

“Đúng vậy a!” Miêu Anh cảm thán, “Một đời tặc vương, cuối cùng rơi vào kết quả như vậy, cũng là làm người thổn thức nha. . .”

“Bất quá. . .” Triệu Ngọc cũng là có chút ít cảm khái nói nói, “ ta ngược lại thật ra hi vọng Đào Hương có thể rất qua cửa ải này, trên người hắn còn có rất nhiều bí mật chứ!”

“Lão đại, Miêu tổ trưởng!” Nhiễm Đào tranh thủ thời gian qua tới đón tiếp, đồng thời đem hai người hành lý tiếp tới, “Ăn tết tốt!”

Bởi vì phát sinh án mạng, mà lại người chết vẫn là Triệu Ngọc một vị quen biết đã lâu, cho nên Triệu Ngọc không có có tâm tư cùng Nhiễm Đào chúc tết, người còn không có lên xe, liền vội vã địa hỏi một câu:

“Thế nào, hôm qua đi qua hiện trường rồi? Có cái gì tình huống mới nhất?”

“Đúng!” Nhiễm Đào cất kỹ hành lý, sau đó tiến vào ghế lái vị nói nói, “ Ô Phương Phương dù sao cũng là tổ điều tra đặc biệt tổ trưởng, hình sự sảnh bên kia phi thường trọng thị, ngay cả Cao Phát Tài pháp y đoàn đội

đều điều chỉnh lại! Trước mắt ngay tại đi thông thường chương trình, hôm qua đều là Thường Minh thành phố hình sự trinh sát đại đội phụ trách, chỉ chờ ngài đến về sau làm giao tiếp đâu!”

“Thành phố không có cái này nói chuyện sao?” Triệu Ngọc tại ngồi kế bên tài xế về sau hỏi,

“Tết đầu năm, bên trên cái gì mộ phần? Vẫn là. . . Liệt sĩ nghĩa trang?”

“Ô Phương Phương không phải Thường Minh người !” Nhiễm Đào phát động ô tô, biểu lộ ngưng trọng nói nói, “ nàng đến thường minh liệt sĩ nghĩa trang, là đến tế bái hắn vị hôn phu! Sở dĩ lựa chọn đầu năm, là bởi vì hắn vị hôn phu là đầu năm sinh nhật, nhưng ai biết. . . Nàng thế mà cứ như vậy chết tại vị hôn phu trước mộ phần!

“Ta hôm qua đi hiện trường thời điểm. . .” Nói đến đây, Nhiễm Đào tâm tình trầm trọng nói, “Nhìn thấy trước mộ phần đặt vào một chùm màu trắng hoa bách hợp bên trên, đã bị nhuộm thành màu đỏ! !”

“A! ?” Miêu Anh vội hỏi, “Nàng là chết như thế nào?”

“Từ hiện trường nhìn, hắn là bị cùn khí đánh trúng đầu mà chết!” Nhiễm Đào nói nói, “ là cái ót khối này, không chỉ một cái! Tràng diện huyết tinh, thủ đoạn cực kỳ tàn nhẫn! Hung khí, có thể là búa! Nha. . . Còn có. . . Ta tối hôm qua nghe cao pháp y nói, cổ nàng bên trên có vết rách, còn có hít thở không thông vết tích, nhưng cũng không đủ lấy trí mệnh!”

“Dạng này a. . .” Triệu Ngọc nhíu mày, bỗng nhiên cảm thấy một chút không ổn, “Vụ án này. . . Chậc chậc. . .”

“Thế nào? Huyền Án Thanh Đạo Phu đồng chí?” Miêu Anh đã nhận ra Triệu Ngọc dị trạng, vội vàng hỏi, “Ngươi như thế chậc lưỡi, là có ý gì?”

“Ngạt thở cùng chỗ ót đập nện rõ ràng không hợp ăn khớp!” Triệu Ngọc

một câu nói ra trọng điểm, “Nếu như ta mang theo búa đi ám sát Ô Phương Phương, ta còn siết cổ nàng làm cái gì? Trực tiếp đi lên, một búa liền xong việc!”

“Cũng là!” Miêu Anh giờ mới hiểu được Triệu Ngọc nghi hoặc, “Nếu như có thể trực tiếp ghìm chết, cũng sẽ không cần tái sử dụng cùn khí đả kích! Nói như vậy. . . Có phải hay không có thù? Triệu Ngọc, ngươi không phải cùng với nàng tiếp xúc qua sao? Người này. . .”

“Ô Phương Phương ngoại hiệu lửa muội, là loại kia dính lửa liền loại hình!” Triệu Ngọc lắc đầu nói nói, “ nàng đắc tội người thế nhưng là không ít, bao quát ta ở bên trong! Chỉ bất quá. . . Có thể tàn nhẫn như vậy sát hại nàng, chỉ sợ. . . Cũng không nhiều đi! ?”

“Ai u. . .” Nhiễm Đào bỗng nhiên sợ hãi than một tiếng, đối Triệu Ngọc hai người nói nói, “ lão đại, ta trước kia đã nghe ngươi nói, Ô Phương Phương vị hôn phu là cái đánh vào buôn bán * độc tập đoàn nội ứng! Hiện tại. . . Ô Phương Phương bị người giết chết tại vị hôn phu trước mộ phần, ngươi nói, có thể hay không cùng những cái kia độc * buôn bán có quan hệ?”

“Nói không chính xác!” Triệu Ngọc lắc đầu, “Cũng có khả năng cùng Ô Phương Phương làm việc tính chất có quan hệ! Tiêu trưởng phòng nói, nàng trước kia vì hình sự sảnh lập qua công lao hãn mã, đã từng phá qua không ít đại án trọng án, ở trong đó đắc tội người nào lời nói, cũng là có khả năng!

“Đúng rồi Nhiễm Đào, hiện trường có phát hiện không?”

“Vụ án phát sinh liệt sĩ nghĩa trang thuộc về nghĩa địa công cộng tính chất, nghĩ nghĩ cũng biết, tết đầu năm, cái nào còn có cái gì trực ban nói chuyện? Nên viếng mồ mả, năm trước cũng đều xài qua rồi, không có người chứng kiến!” Nhiễm Đào vừa lái xe , vừa trả lời, “Còn có, nghĩa trang chỉ có cửa chính, còn có kỷ niệm đường nơi đó có giám sát thăm

dò, nhưng là trước mắt còn không có gì phát hiện! Chỉ có thể nhìn thấy Ô Phương Phương một thân một mình, tay nâng lấy cái kia bó hoa bách hợp tiến vào ống kính!

“Bất quá. . .” Nhiễm Đào nghĩ nghĩ, còn nói, “Ta cảm thấy vụ án này hẳn là độ khó không lớn! Bọn họ nơi đó đội trưởng hình sự cũng đã nói, Thường Minh thành phố là nhóm đầu tiên lắp đặt Thiên Võng thành thị, liệt sĩ nghĩa trang phụ cận bố khống dày đặc, muốn đem một cái dưới ban ngày ban mặt hung thủ giết người tìm ra, hẳn là chỉ là vấn đề thời gian!

“Nói không chừng. . . Chúng ta đem xe lái đến cục cảnh sát, liền sẽ có tin tức mới nữa nha!”

“Nhiễm Đào, “ Miêu Anh lại hỏi, “Ngô Tú Mẫn cùng Tăng Khả đâu?”

“Nha. . . Hai người bọn họ chính trên đường đâu!” Nhiễm Đào trả lời, “Hai người bọn họ cùng một chỗ đi máy bay tới, hiện tại hẳn là đến thủ đô sân bay!

“Lần này, Tăng Khả tiểu tử kia lại đẹp!” Nhiễm Đào có chút nhếch lên khóe miệng, “Mỹ nữ pháp y Trương Bồi Bồi đi theo Cao Phát Tài đoàn đội đến rồi! Lần trước tại Bắc Thiên thời điểm, Tăng Khả tại ta điểm hóa dưới, thế nhưng là không ít phí tâm tư, ta nhìn lần này nha. . . Đợi đến bản án trinh phá thời điểm, hai người bọn họ quan hệ này cũng kém không nhiều có thể định ra nữa nha!”

Đang khi nói chuyện, Nhiễm Đào đã đem xe cảnh sát chạy lên cầu vượt, lại dùng 10 đến phân chuông, liền có thể đến thường minh cục cảnh sát.

Ai ngờ, xe còn chưa tới đạt, Triệu Ngọc điện thoại chợt vang lên, mở ra xem, lại là vị kia Cao Phát Tài pháp y tự mình cho hắn đánh tới.

“Lão Cao, ăn tết Tốt a!”

Tiếp thông điện thoại, Triệu Ngọc còn khách khí hỏi cái tốt, nhưng ai biết, điện thoại bên kia Cao Phát Tài lại thay đổi ngày xưa trấn định, dùng một loại run rẩy âm thanh kích động đối Triệu Ngọc lớn tiếng nói:

“Triệu tổ trưởng. . . Xảy ra chuyện lớn!” Cao Phát Tài gấp rút nuốt ngụm nước bọt, “Chúng ta từ Ô Phương Phương móng tay bên trong phát hiện hư hư thực thực hung thủ da mảnh tổ chức, thông qua DNA kiểm trắc về sau, chúng ta đã so với ra người hiềm nghi thân phận! Nhưng là. . . Nhưng đúng không. . .”

“Nha! ?” Triệu Ngọc rất ít gặp Cao Phát Tài kích động như thế, vội vàng hỏi, “Nhưng là cái gì! ?”

“Chúng ta kiểm trắc ra DNA, cùng một cái tên là Dương Trạch Bưu người bị tình nghi hoàn toàn ăn khớp!” Cao Phát Tài run rẩy nói nói, “ cái này Dương Trạch Bưu, Dương Trạch Bưu. . .”

“Nãi nãi của ta cái gấu! ! !” Triệu Ngọc cả kinh hơi kém từ xe chỗ ngồi nhảy dựng lên, “Dương Trạch Bưu không phải liền là 13 năm trước, nông hợp huyết án người bị tình nghi sao! ? Làm sao. . . Làm sao lại. . .”

A! ! ?

Nghe được tin tức này, Miêu Anh cùng Nhiễm Đào tất cả đều cả kinh trợn mắt hốc mồm, không thể tưởng tượng!

Không. . .

Không đúng. . .

Nhưng mà, nghe được Triệu Ngọc trong tai về sau, Triệu Ngọc lại bỗng dưng dâng lên một cỗ cảm giác hoàn toàn khác biệt. UU đọc sách www. uukan Shu. com

Giống như đã từng quen biết sự tình, tựa hồ lại một lần từ trên người chính mình phát sinh! !

Về nhớ chuyện xưa: Tấn bình viện dưỡng lão bên trong, hắn ngoài ý muốn gặp Đào Hương, từ đây liên lụy ra trọng đại không đầu nữ thi án!

Hoàng Kim thành điều tra Hàn Khoan giết vợ án thời điểm, nhưng lại ngoài ý muốn dẫn xuất ác ma án!

Hiện tại. . . Vốn là điều tra Ô Phương Phương cái chết, lại bất thình lình lại toát ra nông hợp huyết án tội phạm truy nã tới. . .

Cái này. . .

Cái này. . .

Không. . .

Không đúng. . . Quá không bình thường!

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc trong lòng dâng lên một cỗ khó mà ức chế mờ mịt, hắn phi thường rõ ràng địa ý thức được, lần này, cùng dĩ vãng trùng hợp tuyệt đối không giống!

Trong này, hắn là có cái gì trọng đại —— nguyên nhân! ! !

Chương 935: Phản ứng dây chuyền

“Cái này. . . Cái này cũng quá điên cuồng! !” Nhiễm Đào cũng là chứng kiến qua hai lần trước kỳ tích người, hắn giờ phút này một mặt cực lực khống chế tốt ô tô, một mặt không thể tưởng tượng địa cảm thán nói, “ mấy món đại án đều là tại chúng ta vừa định đi thăm dò, nhưng lại bị khác bản án làm trễ nải, nhưng tra lấy tra lấy, vậy mà lại từ khác trong vụ án xông ra! Cái này không riêng gì điên cuồng, thậm chí có chút tà môn đi! ?”

“Chậc chậc chậc. . .” Miêu Anh cũng là nhịn không được địa liên tục chậc lưỡi, “Nói như vậy. . . Ô Phương Phương chết, cùng nông hợp huyết án có quan hệ rồi? Kỳ quái. . . Dương Trạch Bưu 13 trong năm mai danh ẩn tích, lại vẫn cứ lúc này xông ra? Hắn cùng Ô Phương Phương sẽ có cái gì thù?”

“Đúng vậy a. . . Thật trùng hợp!” Triệu Ngọc chân mày nhíu chặt, không thể lý giải địa nói nói, “ Ký Châu mùa đông rét lạnh. . . Hung thủ tất nhiên mặc so sánh dày quần áo, Ô Phương Phương móng tay bên trong, làm sao có thể lưu lại dấu vết của hắn! ?”

“Không. . . Đây là có khả năng!” Miêu Anh lập tức nói nói, “ ta trước kia tiếp xúc qua dạng này bản án, ầy. . .” Nàng nhấn một cái Triệu Ngọc cổ, vừa chỉ chỉ mặt của hắn, “Hắn là từ những địa phương này lưu lại! Đừng quên, hung thủ trước đó ghìm chặt qua Ô Phương Phương cổ , khiến cho ngạt thở.

“Hung thủ lúc ấy ở vào người chết sau lưng, người chết ra ngoài bản có thể giãy dụa, nhất định sẽ nâng tay lên cánh tay nắm,bắt loạn một trận,

dạng này rất dễ dàng cào nát hung thủ gương mặt hoặc cổ, từ đó lưu lại hữu hiệu chứng cứ!”

“Đạo lý là đạo lý này, nhưng kể từ đó. . .” Triệu Ngọc lắc đầu, “Thì càng không thể lý giải hung thủ hành vi! Nếu như là tỉ mỉ kế hoạch giết người, như vậy không nên lưu lại rõ ràng như vậy chứng cứ phạm tội, để cảnh sát lập tức liền đem người hiềm nghi khóa chặt!”

“Nhưng nếu như là lâm thời khởi ý. . .” Miêu Anh phụ họa nói, “ vì cái gì còn muốn dùng chùy nện đầu đâu? Hung thủ hành vi, hoàn toàn chính xác phi thường kỳ quái!”

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc dùng sức nắm tóc, hắn làm sao cũng không nghĩ ra, Ô Phương Phương bản án, vừa lên đến sẽ xuất hiện loại này làm cho người khó hiểu tình huống.

Mặc dù kỳ tích đang ở trước mắt, mặc dù mình ủng có thần kỳ kỳ ngộ hệ thống, mặc dù trước kia từng có cơ hồ không có sai biệt kinh lịch, nhưng trước mắt này vụ án, nhưng vẫn là đưa tới Triệu Ngọc thật sâu hoài nghi!

Không tự giác ở giữa, hắn lại nhìn một chút mình hệ thống giới diện, nhưng gặp sáng sớm hôm qua mở ra “Khôn khảm” quẻ, đến bây giờ vẫn không có kết thúc đâu! Cái này đủ để chứng minh, quẻ văn vẫn còn tại nổi lên tác dụng. . .

“Khảm” quẻ không cần nói, tất nhiên đại biểu cho đã tử vong Ô Phương Phương; như vậy. . .”Khôn” quẻ đâu? Từ tình huống hiện tại đến xem, khôn quẻ không chỉ có riêng chỉ thị Ô Phương Phương ngoài ý muốn bỏ mình, rất có thể, còn chỉ thị cái kia cái cọc đứng hàng ngũ đại án chưa giải quyết một trong nông hợp huyết án. . .

Thế nhưng là. . .

Mặc dù quẻ văn đã mở ra minh xác chỉ thị,

Nhưng Triệu Ngọc vẫn không muốn tin tưởng, trước mắt trùng hợp, thật chỉ là một cái trùng hợp! ! !

Không đúng!

Liền là không đúng. . .

Hắn một mặt lắc đầu, vừa dùng tâm địa nhớ lại một cái trước hai kiện đại án đi qua: Mặc kệ là từ trên thân Đào Hương dẫn xuất không đầu nữ thi án manh mối, vẫn là từ trên thân Hàn Khoan liên lụy ra ác ma án, hai chuyện này nhìn như trùng hợp, lại đều tại Triệu Ngọc hiểu trùng hợp trong giới hạn.

Thế nhưng là. . . Ô Phương Phương vụ án này, vừa lên đến liền đem 13 năm trước nông hợp huyết án liên luỵ vào, có phải hay không. . . Có chút quá tận lực! ?

Trong này. . . Không giống như là dùng một cái trùng hợp liền có thể giải thích được a! ?

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc hung ác bóp huyệt Thái Dương, lại đi chỗ sâu suy tư một chút, nhưng trong lúc nhất thời suy nghĩ hỗn loạn, mặc dù nghĩ đến rất nhiều thứ, lại tất cả đều rơi không đến thực chỗ.

Kết quả, ngay tại Triệu Ngọc còn không nghĩ ra cái một hai ba thời điểm, Nhiễm Đào đã đem xe cảnh sát lái vào Thường Minh cục cảnh sát đại viện.

Biết được thần thám Triệu Ngọc đại giá quang lâm, nơi đó cảnh cục lãnh đạo, cùng rất nhiều nhân viên công tác sớm đã tại cửa đại lâu xin đợi đã lâu.

Gặp mặt về sau, song phương tự nhiên tránh không được một phen hàn huyên.

Triệu Ngọc mặc dù là người tùy tâm tùy tính, nhưng lâu dài tổ điều tra đặc biệt kiếp sống vẫn là để hắn học xong rất nhiều quan trường khách sáo, chuyện trò vui vẻ ở giữa, xã giao tự nhiên.

Hàn huyên qua đi, rốt cục tiến vào chính đề.

Thường Minh Hình Cảnh Đại Đội đại đội trưởng một mặt mang theo Triệu Ngọc tiến về giám chứng khoa, một mặt vì Triệu Ngọc kỹ càng giới thiệu tình tiết vụ án, cùng bọn họ điều tra tình huống.

Không nghĩ tới, vị này hình sự trinh sát đại đội trưởng vẫn là nữ, tên là Vương Vĩnh Hà. Nàng mặc dù thân hình cao lớn, niên kỷ không nhỏ, nhưng ăn mặc lại là hào phóng vừa vặn, có một phen đặc biệt vận vị.

“Triệu cảnh sát, thông qua tối hôm qua một đêm loại bỏ si tra, chúng ta đã từ nghĩa trang phụ cận giám sát thiết bị bên trong, tìm được một chút có hiềm nghi mục tiêu!” Vương Vĩnh Hà giới thiệu nói, “ hiện tại ngay tại dần dần xác minh bên trong, hắn là chẳng mấy chốc sẽ có kết quả!

“Còn có, chúng ta trở lại như cũ Ô Phương Phương tổ trưởng khi còn sống hành động quỹ tích, “ nàng tiếp tục nói, “Ô tổ trưởng là có trong hồ sơ phát cùng ngày sáng sớm, từ Tịnh Hải thị cưỡi đường sắt cao tốc tới! Hoa tươi cũng là một mực tùy thân mang theo, từ đường sắt cao tốc nhà ga xuống xe, trực tiếp đón xe đi liệt sĩ nghĩa trang, nửa đường không có tại bất kỳ địa phương nào từng có lưu lại!

“Chúng ta dựa theo nàng quỹ tích, đem trên đường đi tất cả hình ảnh tư

liệu toàn bộ điều lấy, “ Vương Vĩnh Hà nói nói, “ nhưng là không có phát hiện bất luận cái gì khả nghi hiện tượng cùng nhân viên! Ân. . . Còn có. . . Chúng ta cũng liên hệ Tịnh Hải phương diện, để bọn họ cùng một chỗ hiệp trợ đã điều tra!”

“Được rồi!” Triệu Ngọc gật đầu, trong đầu còn đang suy nghĩ lấy nông hợp huyết án sự tình.

“Còn có. . .” Vương Vĩnh Hà lại nói, “ tổ điều tra đặc biệt phòng làm việc tạm thời đã chuẩn bị xong, tất cả tình tiết vụ án tư liệu, cũng đều dựa theo yêu cầu của ngài đúng chỗ!”

“Rất tốt!” Triệu Ngọc lần nữa gật đầu, sau đó nghiêm túc phân phó nói, “ nhớ rõ ràng một điểm, chúng ta là phân công quan hệ hợp tác, không phải lên hạ cấp. Cho nên, các ngươi tiếp tục dựa theo thông thường chương trình đi điều tra án liền tốt, có tình huống như thế nào nhớ phải tùy thời thông báo một chút là được!”

“Nha. . .” Vương Vĩnh Hà liên tục gật đầu.

Đang khi nói chuyện, mọi người đã đi vào giám chứng khoa pháp y văn phòng. Không nghĩ tới, Cao Phát Tài lại nhưng đã tại cửa ra vào đi qua đi lại, đang nóng nảy vạn phần chờ đợi đâu!

Thấy một lần Triệu Ngọc bọn người đến, hắn vội vàng đem đám người để tiến vào văn phòng. Bởi vì tình tiết vụ án xuất hiện nặng biến cố lớn, Triệu Ngọc cũng không để cho Vương Vĩnh Hà chờ Thường Minh nhân viên cảnh sát tiến vào.

“Móng tay bên trong còn có vết máu đâu! !” Mới vừa vào phòng, Cao Phát Tài liền không kịp chờ đợi nói nói, “ ta hết thảy so với hai lần, xác nhận không sai! Ô Phương Phương móng tay bên trong vật tàn lưu, tuyệt đối là cái kia Dương Trạch Bưu! ! ! Triệu Ngọc a, ngươi nhìn. . . Có phải hay không. . . Đến mau tới báo! Cái này nhưng tuyệt đối tuyệt sự kiện

lớn a!”

“Vâng, báo cáo là nhất định, bất quá. . . Ngươi trước đừng có gấp, trước cùng ta nói rõ hơn một chút mà đi!” Bởi vì kinh lịch đại án quá nhiều, Triệu Ngọc rõ ràng so Cao Phát Tài phải tỉnh táo được nhiều.

“Ô tổ trường nguyên nhân cái chết liền là xương chẩm gặp cùn khí đánh chí tử!” Cao Phát Tài cầm lên trên bàn xét nghiệm báo cáo nói nói, “ từ đứt gãy trên dấu vết nhìn, hung thủ chí ít đánh 6 lần trở lên, thủ đoạn phi thường hung tàn!

“Còn có. . . Từ Ô tổ trường trên cổ vết tích phán đoán, “ hắn chỉ vào trên báo cáo ảnh chụp nói nói, “ hung thủ là trước từ phía sau lưng tập kích, ghìm chặt Ô tổ trường cái cổ, gây nên nó ngạt thở sau khi hôn mê, lại sử dụng hung khí thi hạ nặng tay!

“Từ trên mặt đất vết tích phán đoán, tại Ô tổ trường bị nó ghìm chặt thời điểm, mặc dù từng có ngắn ngủi giãy dụa, nhưng là giãy dụa phạm vi cũng không lớn. Điều này nói rõ, hung thủ hắn là một cái khổng vũ hữu lực người, lực lượng phi thường cường đại!”

“Không chỉ là khổng vũ hữu lực. . .” Triệu Ngọc lắc đầu nói nói, “ ta đã từng cùng Ô tổ trường giao thủ qua, nàng mặc dù lớn tuổi, nhưng vẫn còn có chút thân thủ! Muốn nhẹ nhàng như vậy địa giải quyết nàng, không phải dễ dàng như vậy!”

“Đúng thế!” Cao Phát Tài gật đầu nói, “Chính là bởi vì Ô tổ trường có chút thân thủ, đồng thời biết chứng cớ tầm quan trọng, cho nên mới đưa tay cào nát hung thủ làn da, lưu hạ quyết định tính chứng cứ! Cho nên, UU đọc sách www. uukan Shu. com vì Ô tổ trường, các ngươi cũng phải đem người bắt được a!”

“Chờ một chút a! Các ngươi nói. . .” Nhiễm Đào bỗng nhiên gãi đầu nói nói, “ Ô tổ trường có thể hay không tại bị tập kích thời điểm, liền đã biết

tập kích hắn người là ai? Nàng cùng cái kia Dương Trạch Bưu có phải hay không có cái gì gặp nhau?”

“Ô Phương Phương là tổ điều tra đặc biệt tổ trưởng, Dương Trạch Bưu là tội phạm truy nã. . .” Miêu Anh tự nhủ lầm bầm một câu về sau, con mắt bỗng nhiên sáng lên, “Ai? Ô Phương Phương tại tổ điều tra đặc biệt nhiều năm, sẽ không lại. . . Nàng trước kia cũng điều tra qua nông hợp huyết án đâu? Nàng. . . Đã nắm giữ chứng cớ gì! ?”

“Ai u!” Nghe được lời này, Nhiễm Đào vội vàng móc điện thoại ra nói, “Ta cho. . . Ta cho Trần cán sự gọi điện thoại a trước. . . Điều tra thêm. . .”

Cốc cốc cốc. . .

Nhiễm Đào bên này còn chưa tới phải gấp gọi điện thoại, pháp y cửa ban công liền bị người khác gõ.

“Mời đến!”

Theo Cao Phát Tài lên tiếng, nhưng gặp vị kia Vương Vĩnh Hà đội trưởng từ bên ngoài đẩy cửa tiến đến, thần sắc hốt hoảng hướng Triệu Ngọc bọn người báo cáo: “Các vị lãnh đạo, ta vừa mới tiếp vào Tịnh Hải cảnh sát tin tức, Ô tổ trường nhà, bị người trộm cướp! ! !”

Chương 936: Trọng án kinh thiên

“Ô tổ trưởng một nhà đều tại Tịnh Hải thị ở lại!” Vương Vĩnh Hà đội trưởng hướng Triệu Ngọc bọn người báo cáo nói, “ nhưng Ô tổ trưởng có phòng ốc của mình, một người sống một mình. Vừa mới chúng nhân viên cảnh sát đi đến nhà nàng mới phát hiện, cửa phòng bị nạy ra, trong phòng bị lật ra cái rối tinh rối mù!”

“Tổ trưởng!” Miêu Anh vội vàng nhắc nhở Triệu Ngọc, “Xem ra, chúng ta hẳn là đoán đúng rồi! Ô Phương Phương có khả năng điều tra qua nông hợp huyết án, hơn nữa còn tra được cái gì, cho nên mới sẽ bị người diệt miệng, hơn nữa còn bị trộm cướp. . .”

“Lão đại. . . Muốn là như thế này. . .” Nhiễm Đào quơ lấy điện thoại kích động nói nói, “ ta phải. . . Ta phải tranh thủ thời gian cho Trần cán sự gọi điện thoại đi. . . Hỏi một chút hẳn đi. . .”

Đạt được Triệu Ngọc gật đầu về sau, Nhiễm Đào không do dự nữa, tranh thủ thời gian chạy đến bên cạnh trong phòng gọi điện thoại đi.

“Miêu tổ trưởng, không thể quá sớm có kết luận! Bất quá. . .” Triệu Ngọc trước lắc đầu sau gật đầu, “Nếu như trộm cướp cùng giết người là đồng thời tiến hành lời nói, nói rõ. . . Người bị tình nghi khả năng còn có đồng bọn. . . Chuyện này chỉ sợ muốn so với chúng ta mặt ngoài nhìn qua muốn phức tạp được nhiều. . .”

Chỉ một thoáng, Triệu Ngọc mơ hồ nghĩ đến thứ gì trọng yếu, lại không cách nào đem tóm chặt lấy.

“Bất quá. . . Động tác càng lớn, sơ hở càng nhiều!” Miêu Anh nói nói, “ Ô Phương Phương dù sao cũng là tổ điều tra đặc biệt tổ trưởng, nhà của nàng bị trộm cướp, còn có thể bắt không được kẻ trộm sao?”

“A, Tịnh Hải cảnh mới biết can hệ trọng đại, đã đang toàn lực phá án và bắt giam!” Vương Vĩnh Hà trả lời về sau, trên mặt không thể tránh khỏi lộ ra nghi hoặc, “Bất quá. . . Các ngươi mới vừa nói nông hợp huyết án. . . Là có ý gì?”

Đến thời khắc thế này, Triệu Ngọc cũng không cần thiết lại làm giấu diếm, lúc này cùng Cao Phát Tài cùng một chỗ, đem liên quan tới nông hợp huyết án cùng tội phạm truy nã Dương Trạch Bưu sự tình báo cho nàng.

“A! ?” Vương Vĩnh Hà nghe xong lập tức luống cuống tay chân, kích động xoa tay dậm chân, “Cái kia. . . Vậy ta tranh thủ thời gian thông tri cục trưởng, toàn. . . Toàn thành điều tra đi! ?”

“Đừng!” Triệu Ngọc tranh thủ thời gian khoát tay, “Đi qua một ngày đều, hung thủ không chừng chạy đi nơi nào! Chúng ta không thể tự kiềm chế cho mình thêm phiền!”

“Đúng vậy, “ Miêu Anh phụ họa, “Dương Trạch Bưu sự tình không nên cao điệu xử lý, nếu không sẽ gây nên rất nhiều phiền toái không cần thiết!”

“Cái kia. . . Vậy chúng ta nên làm cái gì?” Vương Vĩnh Hà kích động có chút cà lăm, “Đầu. . . Kẻ bị truy nã khẩn cấp a đây chính là! Không thể trơ mắt nhìn xem hắn lại chạy một lần a!”

“Ai. . .” Triệu Ngọc thở dài một cái, hỏi một đằng, trả lời một nẻo địa nói nói, “ ta càng lo lắng chính là, vụ án này không riêng gì đuổi bắt tội phạm truy nã đơn giản như vậy!”

“Tổ trưởng. . . Tổ trưởng!” Lúc này, Nhiễm Đào đã nói chuyện điện thoại xong trở về, tranh thủ thời gian báo cáo nói, “ ta đem tình huống mới nhất cùng Trần cán sự nói,

Trần cán sự chính đi đã điều tra, bất quá hắn còn nói, Lưu Chiêm Binh cùng Hứa Hải lập tức tới ngay! Hai người này đều là Ô Phương Phương tổ viên, theo nàng rất nhiều năm, hai người bọn họ nhất tìm hiểu tình huống!

“Còn có. . . 015 tổ người sẽ lần lượt tập kết, hiện tại rắn mất đầu, cho nên hình sự sảnh quyết định đem bọn họ tạm thời chuyển tại tổ chúng ta danh nghĩa, bởi ngài chỉ huy!”

“Nha!” Triệu Ngọc gật đầu, quay người nói với Vương Vĩnh Hà, “Vậy trước tiên mang bọn ta tới phòng làm việc đi! Ân. . . Lão Cao. . .” Hắn lại quay người đối Cao Phát Tài nói, “ Tằng Khả bọn họ còn chưa tới, kiểm tra thi thể báo cáo không kịp nhìn, ngươi cũng cùng chúng ta đến một chuyến đi!”

Cao Phát Tài gật đầu về sau, lập tức cầm lấy báo cáo, cùng Triệu Ngọc bọn người hướng trên lầu phòng làm việc tạm thời mà đi.

Quả nhiên, Thường Minh cảnh sát đã chuẩn bị xong tất cả mọi thứ, văn phòng cũng là một gian quy mô không nhỏ phân tích án tình thất, tất cả thiết bị đầy đủ mọi thứ. Mà lại, căn cứ Nhiễm Đào phân phó, bọn họ từ lâu chuẩn bị vài mặt phân tích bạch bản.

Tổ điều tra đặc biệt có phần công, giống chủ trì phân tích án tình sẽ chuyện như vậy , bình thường đều từ Phó tổ trưởng phụ trách.

Bởi vậy, tại buông xuống vật phẩm tùy thân về sau, Miêu Anh trực tiếp kéo một trương bạch bản, đi vào chính giữa bắt đầu chủ trì.

“Tổ điều tra đặc biệt tổ trưởng Ô Phương Phương bị giết, vốn là một vụ

án, nhưng tình huống hiện tại là, từ cái này một vụ án, lại dẫn ra mặt khác hai kiện: Ô Phương Phương trong nhà bị trộm, còn có 13 năm trước nông hợp huyết án!

“Từ chúng ta nắm giữ chứng cứ đến xem, ba vụ án quan hệ mật thiết, Ô Phương Phương bản nhân, cũng rất có thể là bị nông hợp huyết án tội phạm truy nã Dương Trạch Bưu giết chết!

“Nếu như dựa theo thông thường mạch suy nghĩ giảng, chúng ta bây giờ phải làm nhất, liền là toàn lực truy nã Dương Trạch Bưu người này!” Miêu Anh trịnh trọng nói nói, “ người này mai danh ẩn tích 13 năm, bây giờ mới vừa xuất hiện, liền làm ra như vậy một kiện đại án, trong này tất nhiên có cái gì nguyên nhân trọng yếu!”

“Tổ trưởng. . .” Ai ngờ, Miêu Anh vừa mới mở cái đầu, Nhiễm Đào liền từ bên ngoài mang vào một cao một thấp hai người đến, “Tới, đến rồi!”

Triệu Ngọc ngẩng đầu nhìn lên, nhận biết! Chẳng những nhận biết, hơn nữa còn giao thủ qua đâu! Nhưng gặp Nhiễm Đào mang vào, chính là tên là Lưu Chiêm Binh cùng Hứa Hải đặc biệt điều viên.

Lúc trước tại Tấn bình điều tra bảo thạch mất trộm án thời điểm, Triệu Ngọc đã từng cùng Ô Phương Phương một tổ giận đỗi qua, lúc ấy cái kia bị Triệu Ngọc đánh cho sưng mặt sưng mũi, chính là vị này người cao Lưu Chiêm Binh!

Đương nhiên, mặc kệ trước kia phát sinh qua cái gì, đều là đối chuyện không đối người. Hiện tại ngay cả lệ thuộc quan hệ cũng thay đổi, Lưu Chiêm Binh cùng Hứa Hải tự nhiên không còn dám đi so đo hiềm khích lúc trước, sau khi vào cửa, tất cả đều thành thành thật thật, cung cung kính kính cùng Triệu Ngọc còn có Miêu Anh bắt chuyện qua.

“Lão đại, vụ án này thực sự quá cổ quái! Ta vừa rồi hỏi qua bọn họ. . .” Nhiễm Đào nói nói, “ bọn họ nói, 015 tổ chưa từng có tham dự qua nông

hợp huyết án, cùng bất luận cái gì cùng nông hợp huyết án có liên quan bản án!”

“Đúng!” Người cao Lưu Chiêm Binh biểu lộ ngưng trọng nói nói, “ ta cùng lão Hứa theo Phương tỷ 6 năm, từ tiến tổ vào cái ngày đó lên vẫn không có tách ra qua! Chúng ta phi thường xác định, chúng ta tổ cho tới bây giờ chưa có tiếp xúc qua nông hợp huyết án!”

“Đúng!” Hứa Hải lớn tuổi, tiếng nói còn có chút khàn khàn, “Chúng ta tổ ngay cả chưa kết án chưa giải quyết đều cho tới bây giờ không tiếp xúc qua, mà lại thời gian lâu như vậy đến nay, cũng chưa từng nghe Phương tỷ đề cập qua vụ án này!”

“Bất quá. . .” Lưu Chiêm Binh lại nghiêm túc cung cấp tin tức đạo nói, “ có chuyện không biết Triệu tổ trưởng có biết hay không. . .”

“Chuyện gì?” Triệu Ngọc hỏi.

“Phương tỷ quê quán chính là Mông Hương tỉnh Cao Lan Kỳ người, “ Lưu Chiêm Binh trả lời nói, “ nông thôn hợp tác xã tín dụng đặc biệt lớn án giết người, giống như. . . Cũng tại Cao Lan Kỳ a?”

A! ?

Bỗng nhiên đạt được dạng này một tin tức, không thể nghi ngờ để Triệu Ngọc bọn người chấn kinh đặc biệt chú ý bên ngoài.

“Hẳn là. . . Hẳn là có thể giải thích a?” Nhiễm Đào suy nghĩ nói, “ có thể hay không, Ô Phương Phương còn không có tiến tổ điều tra đặc biệt trước đó, là Cao Lan Kỳ cảnh sát hình sự, cho nên tiếp xúc qua vụ án này?”

“Không có khả năng!” Hứa Hải nói nói, “ Cao Lan Kỳ là Phương tỷ quê quán! Đợi nàng làm cảnh sát về sau, cả nhà đều đem đến Tịnh Hải đi!

Nàng tiến tổ điều tra đặc biệt trước đó, một mực tại Tịnh Hải nhậm chức!”

Chậc chậc. . .

Nghe được những tin tức này, không thể nghi ngờ để Triệu Ngọc loạn càng thêm loạn.

“Ai! ?” Ai ngờ, Hứa Hải vừa dứt lời, Miêu Anh chợt nghĩ tới điều gì, lúc này trừng to mắt tự nhủ, “Ta. . . Ta làm sao lại không có nạp qua buồn bực đến đâu?”

“Ừm. . . Ngươi lại nghĩ đến cái gì?” Triệu Ngọc vội hỏi.

“Thử nghĩ một hồi a, nếu như Dương Trạch Bưu muốn giết chết Ô Phương Phương, là vì không để cho mình bại lộ lời nói, như vậy. . . Mưu sát trung ương hình sự sảnh tổ điều tra đặc biệt tổ trưởng, há sẽ không để cho mình càng thêm bại lộ! ?” Miêu Anh vỗ tay, “Cái này là hoàn toàn nói không thông!”

Ai! ?

Đúng thế!

Miêu Anh kiểu nói này, Triệu Ngọc cũng là đột nhiên mà choáng váng.

Không sai!

Vừa rồi, hắn nghĩ tới món kia chuyện quan trọng, liền là điểm này! Chỉ là không có Miêu Anh nghĩ đến dạng này thấu triệt. . .

“Nha. . . Nói cách khác, không phải là bởi vì sợ mình bại lộ. . .” Nhiễm Đào mọi loại buồn bực, “Như vậy. . . Còn có thể vì cái gì đâu? Lý do gì, mới có thể để cho Dương Trạch Bưu mạo hiểm lớn như vậy! ?”

“Ông trời ơi. . .” Vương Vĩnh Hà đội trưởng còn cho tới bây giờ chưa có tiếp xúc qua phức tạp như vậy bản án, lập tức mộng đến không dám nói tiếp nữa.

Ô Phương Phương. . . Dương Trạch Bưu. . . Ô Phương Phương móng tay bên trong vật tàn lưu. . . Ô Phương Phương trong nhà bị trộm. . . 13 năm trước nông hợp huyết án. . . Ô Phương Phương cũng là Cao Lan Kỳ người. . .

Trong này. . . Đến cùng ẩn giấu đi bí mật gì! ?

Chẳng lẽ. . . Nông hợp huyết án có ẩn tình khác, mà lại. . . Cái này ẩn tình còn cùng Ô Phương Phương có quan hệ lớn lao! ?

Bất quá. . .

Triệu Ngọc ngược lại lại nghĩ tới một vấn đề, tại cả vụ án bên trong. . . Còn giống như có một cái trọng yếu điểm mấu chốt không có tìm được. . .

Cái kia điểm mấu chốt. . . Là cái gì! ?

Lúc này, nhìn thấy Triệu Ngọc ngưng thần khổ tác, đám người ai cũng không dám lên tiếng. Hiện nay, Triệu Ngọc đã nổi tiếng bên ngoài, ai cũng biết hắn là một cái siêu cấp thần thám, cho nên thần thám nghĩ đồ vật thời điểm, tự nhiên không ai dám tại quấy rầy.

Kết quả, ngay tại cỗ này trong nháy mắt yên tĩnh phía dưới, thật đúng là để Triệu Ngọc tập trung tinh thần, UU đọc sách www. uukan Shu. com nghĩ đến cái kia cái gọi là điểm mấu chốt, đến cùng là cái gì! ?

Đúng a. . .

Cả vụ án bên trong, còn có một cái cực kỳ trọng yếu vấn đề đâu!

Tại sao là —— lúc này! ?

Vì cái gì. . . Hết lần này tới lần khác muốn đuổi ở thời điểm này, bỗng nhiên toát ra nông hợp huyết án manh mối đến đâu? Nếu như. . . Đây không phải một cuộc trùng hợp, còn có thể là cái gì?

Còn có thể. . . Là cái gì! ?

Ta cái nãi nãi sữa gấu!

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc kinh đến mức há hốc mồm, lộ ra một bộ hãi hùng khiếp vía biểu lộ tới.

Ngay sau đó, hắn không kịp nói chuyện với mọi người, đúng là tranh thủ thời gian lấy điện thoại cầm tay ra, trực tiếp đem điện thoại gọi cho Tiêu trưởng phòng.

“Uy? Tỷ a!” Vừa vừa tiếp thông, Triệu Ngọc liền kích động lớn tiếng nói, “Ngươi nghe ta nói, việc này ngươi nhất định phải đáp ứng ta! Ta cần hình sự sảnh lập tức điều động một đội chuyên nghiệp bảo an tiểu tổ, đi ta quê quán bảo hộ ta —— người nhà! ! !”

Chương 937: Loạn tiết tấu

“Triệu Ngọc, thế nào? Tình huống như thế nào?” Triệu Ngọc bên này vừa mới cúp điện thoại, Miêu Anh liền vội vã địa xông lại hỏi nói, “ ngươi lo lắng, vụ án này... Là hướng về phía ngươi tới! ?”

“Khó mà nói, việc này tới quá mạnh!” Triệu Ngọc chân mày nhíu chặt, dị thường lo âu nói nói, “ mặc kệ là từ tướng mạo bên trên nhìn, vẫn là cảm giác bên trên nhìn, đều là kẻ đến không thiện a! Thời cơ này cũng thật trùng hợp, cho nên vẫn là lấy phòng ngừa vạn nhất thật tốt!”

“Nếu không dạng này...” Miêu Anh lo lắng địa nghĩ kế nói, “ ta đi tìm ta cha đi, để hắn phái một đội nhân sĩ chuyên nghiệp, đi bảo hộ a di bọn họ! ?”

“Tạm thời không cần!” Triệu Ngọc cúi đầu nói nói, “ Tiêu trưởng phòng vừa rồi tiếp thu đề nghị của ta, đã khởi động cấp một đề phòng, Tần Sơn cục cảnh sát sẽ phái người đem người nhà của ta đưa đến an toàn phòng, cách ly bảo vệ!

“Tần Sơn bên kia đều là người quen, hắn là không có vấn đề gì! Chỉ bất quá...” Triệu Ngọc lấy điện thoại cầm tay ra, “Ta phải cùng cha mẹ ta còn có đại ca một nhà hảo hảo giải thích giải thích, làm thông công tác của bọn hắn mới tốt...”

“Tốt! Ngươi mau đi đi!” Miêu Anh cũng là biểu lộ ngưng trọng nói nói, “ đặc thù thời kì, cẩn thận mới là tốt. Ta hiện tại liền đi liên hệ Tằng Khả cùng Ngô Tú Mẫn... Để bọn họ cũng chú ý an toàn!”

“Các... Các vị lãnh đạo...” Vương Vĩnh Hà đội trưởng nhìn thấy đám người như lâm đại địch bộ dáng về sau, cũng là cảm thấy áp lực như núi, vội vàng lo lắng muôn dạng địa nói nói, “ ta... Ta cái này đi liên hệ lãnh đạo chúng ta, thêm phái nhân thủ, tăng lên cấp bậc an toàn! Các ngươi yên tâm, chỉ cần là tại chúng ta Thường Minh địa giới bên trên, tuyệt đối sẽ không để mọi người phát sinh nguy hiểm!”

“Tốt! Nhiều thêm một phần cẩn thận không có chỗ xấu, riêng phần mình chuẩn bị đi thôi!”

Nói, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian cho người nhà gọi điện thoại đi. Mà Vương Vĩnh Hà thì đi ra văn phòng, tự mình đi hướng lãnh đạo báo cáo.

“Tẩu tử... Không phải... Miêu tổ trưởng...” Ý thức được mình thất ngôn, Nhiễm Đào vội vàng đổi giọng nghĩ Miêu Anh hỏi nói, “ chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Ta làm sao lại nhìn không ra... Việc này là hướng về phía lão đại tới đâu?”

“Chỉ là lo lắng mà thôi!” Miêu Anh nói nói, “ còn không phải cái kia 'Huyền Án Thanh Đạo Phu' gây họa, hình sự sảnh đem Triệu đại thần thám thổi đến quá lửa! Ngươi suy nghĩ một chút... Dương Trạch Bưu mai danh ẩn tích nhiều năm như vậy, tất nhiên có mình mai danh ẩn tích phương pháp, nhưng bây giờ chợt ngược gây án, đem mình bạo lộ ra, sẽ là ra tại cái mục đích gì đâu?”

“Nha... Chẳng lẽ...” Nhiễm Đào quyệt miệng nói nói, “ tiểu tử này sợ hãi tổ trưởng đem hắn cũng bắt tới, cho nên hắn không nhẫn nại được? Thế nhưng là... Hắn vì cái gì không vọt thẳng lão đại ra tay đâu? Vẫn là...”

“Đúng... Có lẽ sự tình vừa mới bắt đầu!” Miêu Anh làm một cái hít sâu, con mắt thâm thúy địa nói, “Giết chết Ô Phương Phương, hắn là có trọng yếu nguyên nhân!”

“Miêu tổ trưởng...” Lúc này,

Một mực dự thính Lưu Chiêm Binh nói chuyện với Hứa Hải, “Chúng ta... Ân... Chúng ta muốn nhìn một chút Phương tỷ... Không biết hiện tại, thích hợp sao?”

“Nha...” Miêu Anh gấp vội vàng gật đầu, lúc này mới nhớ tới, hai người này đi theo Ô Phương Phương nhiều năm, tự nhiên tình cảm thâm hậu. Vội vã đi gặp người mất, cũng là nhân chi thường tình.

“Trực tiếp đi giải phẫu thất đi!” Cao Phát Tài pháp y tranh thủ thời gian ra hiệu, “Cùng đám học sinh của ta nói rõ một chút là có thể! Bất quá... Các ngươi đều là nhân sĩ chuyên nghiệp, vạn mong nén bi thương!”

“Tạ ơn!” Lúc nói chuyện, Lưu Chiêm Binh thanh âm đã nghẹn ngào.

“Các vị, Phương tỷ mặc dù tính như liệt hỏa, nhưng đối chúng ta mấy cái là đặc biệt chiếu cố!” Hứa Hải khổ sở phi thường địa nói nói, “ thật không nghĩ tới... Năm hết tết đến rồi, vậy mà lại đột nhiên bị tai vạ bất ngờ! Ai... Thật sự là không nghĩ ra...”

“Không dối gạt các ngươi nói...” Lưu Chiêm Binh phụ họa nói, “ từ khi nàng vị hôn phu hi sinh về sau, mấy năm này trôi qua thật sự là quá khó khăn! Phía trên chèn ép, đồng hành xa lánh, nhưng nàng vẫn là cắn răng kiên trì đến đây. Lúc đầu, Ấn Độ bảo thạch án hết thảy đều kết thúc về sau, rốt cục có thể thở qua một hơi, thật không nghĩ đến...”

Lúc này, Lưu Chiêm Binh khó mà ức chế địa chảy xuống nhiệt lệ.

“A, đúng rồi!” Hứa Hải chợt nhớ tới cái gì, vội nói, “Miêu tổ trưởng, chờ một lúc phiền phức ngài thông báo Triệu Ngọc tổ trưởng một cái, 015 tổ ngoại trừ Phương tỷ bên ngoài, trước mắt chỉ còn lại có ba tên tổ viên, ngoại trừ hai chúng ta, còn có một cái nhỏ lương ngay tại Thái Quốc nghỉ phép, liên lạc quan cũng không có thông tri hắn.

“Cho nên, chỉ có hai chúng ta về đơn vị, hiện tại toàn quyền nghe theo Triệu Ngọc tổ trưởng còn có Miêu tổ trưởng chỉ huy, có ra lệnh gì, xin ngài cứ việc phân phó!”

“Đúng!” Lưu Chiêm Binh lau khô nước mắt, cẩn thận , nắn nót địa đánh chào một cái, “Mặc kệ nhiệm vụ gì, chúng ta nhất định sẽ đem hết toàn lực, lại không sai từ, vì Phương tỷ báo thù! !”

“Nói hay lắm!”

Ai ngờ, lúc này Triệu Ngọc đã nói chuyện điện thoại xong trở về, nghe được Lưu Chiêm Binh thề, hắn đi nhanh lên tới, đối với hai người nói ra: “Hai vị, ta hiện tại vừa vặn có cái khó giải quyết việc cần hai vị đi làm! Không biết...”

“Ngài yên tâm, cam đoan hoàn thành nhiệm vụ!” Hai người vội vàng nghiêm.

“Là như vậy, “ Triệu Ngọc bất đắc dĩ nói nói, “ bởi vì can hệ trọng đại, hình sự sảnh phương diện một mực không dám đem Ô tổ trưởng tin chết ngoại truyện, trong đó cũng bao quát Ô tổ trưởng người nhà. Nhưng là... Ở vào Đạo Đức phương diện cân nhắc, không nói cho thực sự không thích hợp a!

“Vừa vặn hai vị cùng Ô tổ trưởng quen biết, cho nên, các ngươi đi làm cái này làm việc, không có gì thích hợp bằng! Các ngươi đã muốn đem tin tức nói cho Ô tổ trưởng người nhà, trấn an được bọn họ, còn phải làm cho tốt tương ứng giữ bí mật làm việc!” Triệu Ngọc tới gần hai người, cực kỳ nghiêm túc nói nói, “ đương nhiên, ta hi vọng các ngươi có thể minh bạch, ta phái các ngươi tiến đến Tịnh Hải, không chỉ có riêng là món này nhiệm vụ!

“Ta còn cần các ngươi cố gắng tìm một chút Ô tổ trưởng người nhà ý, nhìn xem có thể hay không từ gia thuộc trên thân được cái gì tin tức?

Nhất là... Là cùng nông hợp huyết án, còn có Dương Trạch Bưu có liên quan! Hiểu không?”

“Hiểu... Đã hiểu!” Lưu Chiêm Binh hai người đã ý thức được nhiệm vụ gian khổ, vội vàng dùng lực gật đầu.

“Đương nhiên, còn có một chút!” Triệu Ngọc nói nói, “ các ngươi đi Tịnh Hải thời điểm, ta sẽ phái người thông tri nơi đó cục cảnh sát, để bọn họ toàn lực hiệp giúp đỡ bọn ngươi! Nếu là có có thể nói, đem Ô tổ trưởng nhà mất trộm sự tình cũng cùng nhau chứng thực một cái, mau chóng tìm tới kẻ trộm!

“Đúng rồi, còn có Ô tổ trưởng người nhà an toàn!” Triệu Ngọc lại nói, “ nếu là vạn nhất hung thủ không có ở Ô tổ trưởng trong nhà tìm tới bọn họ muốn đồ vật, có khả năng sẽ còn đối người nhà của nàng ra tay! Cho nên, các ngươi cần phải an bài nhân thủ, bảo đảm an toàn của bọn hắn!”

“Rõ!” Lưu Chiêm Binh cùng Hứa Hải lại một lần nữa cúi chào, trăm miệng một lời địa bảo đảm Chứng Đạo, “Triệu tổ trưởng xin yên tâm, chúng ta nhất định hoàn thành nhiệm vụ!”

“Được rồi!” Triệu Ngọc hài lòng gật đầu, “Chờ một lúc gặp xong mặt, liền lên đường đi! Tịnh Hải bên kia, liền tất cả đều giao cho các ngươi!”

“Rõ!” Hai người cùng kêu lên đáp ứng, lúc này mới quay người rời đi văn phòng.

“Miêu Miêu...” Hai người vừa đi, Triệu Ngọc liền hào không đình trệ địa đối Miêu Anh khoát tay nói nói, “ ta vừa rồi chăm chú nghĩ qua... Chuyện này tới vội như vậy, có lẽ... Chính là có người muốn xáo trộn chúng ta tiết tấu! Cho nên, chúng ta nhất định phải ổn định tâm thần, tỉnh táo lại mới được!”

“Tỉnh táo... Tốt... Tỉnh táo...” Miêu Anh gật đầu, “Là đến lãnh tĩnh một

chút mới được! Ta nhưng cho tới bây giờ cũng chưa từng gặp qua tiết tấu nhanh như vậy bản án!”

“May mắn... Chúng ta không phải lần đầu!” Nhiễm Đào may mắn, “Một ngày giết một cái! Xưởng thuốc giết người lần kia mới gọi kinh tâm động phách đâu!”

“Lần này không giống! Xưởng thuốc án giết người mặc dù gấp, nhưng dù sao chỉ là một vụ giết người!” Triệu Ngọc nghiêm túc nói, “Chúng ta không phải thần, trong lúc nhất thời căn bản không có cách nào tiêu hóa như thế lớn lượng tin tức. Cho nên... Chúng ta đến có chỗ thiên về mới được!”

“Thiên về! ?”

“Đúng!” Triệu Ngọc lấy tay chỉ một cái bạch bản, nói nói, “ Ô Phương Phương bị giết án, có Thường Minh cục cảnh sát đang tra; Tịnh Hải bên kia hiện tại cũng có người đi chủ trì! Cho nên... Chúng ta bây giờ nhiệm vụ chủ yếu nhất, liền là nặng tra 13 năm trước giữ lại cho mình trấn nông thôn hợp tác xã tín dụng —— đặc biệt lớn giết người huyết án! ! !”

“Nha...” Nhiễm Đào dùng sức chút đầu, đối Triệu Ngọc giơ lên ngón tay cái, “Vẫn là lão đại lợi hại, ngươi kiểu nói này, ta lập tức biết mình đến cùng nên làm cái gì!”

“Hừ hừ...” Triệu Ngọc đắc ý hừ lạnh, “Nhìn xem đi, nông hợp huyết án, tất lại chính là cái này một hệ liệt vụ án điểm trung tâm! Chỉ cần chúng ta...”

Tích tích... Tích tích...

Ai ngờ, UU đọc sách www. uukan Shu. com Triệu Ngọc còn chưa nói xong, điện thoại bỗng nhiên vang lên, mở ra xem, nguyên lai là liên lạc quan Trần Trác cho hắn phát tới một cái tin.

“Không thể nào?” Triệu Ngọc xem hết trực tiếp mắt choáng váng, “Nói đùa cái gì? Trần cán sự nói cho ta biết, nói Ô Phương Phương vậy mà tham gia qua 03 tổ điều tra đặc biệt, 13 năm trước tự mình trải qua nông hợp huyết án điều tra...”

“A! ?”

Nghe được cái này cái tin tức ngoài ý muốn, Miêu Anh cùng Nhiễm Đào lần nữa cảm thấy ngoài ý muốn.

“Triệu tổ trưởng, Triệu tổ trưởng...” Ai ngờ, bên này còn không có ngoài ý muốn hoàn tất, Vương Vĩnh Hà đội trưởng liền sốt ruột bận bịu hoảng địa đẩy cửa tiến đến báo cáo nói, “ tìm tới người hiềm nghi video, tìm được! Các ngươi nhanh lên một chút xem một chút đi...”

A! ?

Ba người lại là giật mình!

Chậc chậc...

Triệu Ngọc không khỏi lắc đầu thở dài, như thế rất tốt, phá án tiết tấu, nhìn tới... Là thế nào cũng không vững vàng a! ?

Chương 938: Người bị tình nghi

“Uy! Lão Kim nha! Nhờ ngươi hảo hảo nghĩ muốn. . . Cái kia nữ dáng dấp vẫn được, ngươi hắn là có thể nhớ tới a?” Triệu Ngọc đối điện thoại một chỗ khác Kim Chấn Bang nói nói, “ Ô Phương Phương, Ô Phương Phương. . . Tổng cộng không có nhiều năm, ngươi bệnh hay quên hắn là không lớn như vậy a?”

“Không phải, không phải. . .” Trong điện thoại truyền đến Kim lão bất đắc dĩ âm thanh, “03 tổ điều tra đặc biệt người ta đều nhớ, nhưng nông hợp huyết án một lần kia không giống! Ra lớn như vậy bản án, cả nước đều oanh động, cho nên khi địa cục cảnh sát cho chúng ta phái rất nhiều giúp đỡ, người người đều nói mình là tổ điều tra đặc biệt, đừng nói danh tự, có thậm chí đều không có hướng qua mặt!

“Lại nói, ngươi cũng không phải không biết Mông Hương bao lớn? Ta ngay lúc đó nhiệm vụ chủ yếu là bắt người bị tình nghi, vây quanh Mông Hương đầy đất chuyển đâu! Nơi đó có tâm tư nhìn cái nào tiểu cô nương dáng dấp có xinh đẹp hay không? Ân. . . Như vậy đi. . .” Kim lão nghĩ nghĩ nói, “Ngươi cho ta đến tấm hình, ta muốn là nghĩ không ra đâu, tìm năm đó ta các đồng nghiệp nhìn một chút được không?”

“Cái kia. . . Tốt a. . . Nhưng là tối thiểu nhất nguyên tắc ngươi nhưng phải thạo a?” Triệu Ngọc căn dặn.

“Giữ bí mật, giữ bí mật! Ta biết, yên tâm đi! Đều không phải là người ngoài. . .” Kim lão nhất quán lực lượng mười phần, tiếng như quen tai, “Triệu Ngọc a, ta hiện tại là hoàn toàn phục! Ngươi nhưng tuyệt đối đừng lại nói cho ta biết, ngươi còn có thể đem nông hợp huyết án nghi

phạm bắt lấy, muốn thật như thế. . . Nếu là thật như thế. . . Ta liền. . . Ta liền. . .”

Tích. . .

Triệu Ngọc không đợi hắn nói hết lời, trực tiếp cúp điện thoại.

“Tổ trưởng, tổ trưởng. . .” Lúc này, Nhiễm Đào chạy tới báo cáo nói, “ Tăng Khả cùng Ngô Tú Mẫn đã đến Thường Minh, rất nhanh liền có thể đúng chỗ! Yên tâm đi, Vương đội trưởng phái người súng ống đầy đủ, chuyến đặc biệt đưa đón, bảo đảm an toàn.”

“Nha. . .” Triệu Ngọc đáp ứng một tiếng, lúc này ấn mở điện thoại, cho Kim Chấn Bang phát ảnh chụp.

“Triệu Ngọc. . .” Miêu Anh nói nói, “ ta tra được, là trên danh nghĩa!”

“Cái gì? Cái gì trên danh nghĩa?” Triệu Ngọc không hiểu.

“Nông hợp huyết án một năm kia, Ô Phương Phương chỉ có 21 tuổi, nàng là bản xứ trường cảnh sát cao tài sinh, trong nhà còn có chút quan hệ, cho nên còn không có tốt nghiệp liền bị nơi đó cục cảnh sát đặc biệt điều động đến 03 tổ điều tra đặc biệt, tham dự nông hợp huyết án phá án và bắt giam làm việc.”

“Thật sao?” Triệu Ngọc lắc đầu, “Ta dựa vào, Lão Kim cái này đầu óc phế bỏ sao? Đều tại một cái tổ, lại ngay cả đại mỹ nữ đều không nhớ được. . .”

“Không phải!” Miêu Anh lại nói, “ trên tư liệu nói, Ô Phương Phương tại tổ điều tra đặc biệt chỉ là phụ trách công việc phụ trợ, bởi vì nàng là bản xứ người, cho nên chỉ phụ trách chỉ dẫn con đường, còn có cùng các nơi cảnh đội bàn bạc cái gì. . . Cho nên, hiểu ta nói 'Trên danh nghĩa' là có ý gì rồi sao?”

“Nha. . .” Triệu Ngọc để điện thoại di động xuống,

Nói nói, “ Ô Phương Phương trường cảnh sát còn không có tốt nghiệp liền tham gia qua tổ điều tra đặc biệt làm việc, điểm xuất phát đủ cao a? Trong nhà lại có phương pháp, trách không được về sau có thể lên làm đặc biệt điều viên, còn hỗn Thành tổ trưởng đâu!”

“A. . . Anh hùng. . . Cùng ngươi truy mộng đẹp. . .”

Đang khi nói chuyện, Triệu Ngọc điện thoại lại vang lên, mở ra xem, lại là Tần Sơn cục cảnh sát Liêu Cảnh Hiền cục trưởng đánh tới.

Sau khi nhận nghe, nguyên lai là Tần Sơn cục cảnh sát phương diện đã nhận được hình sự sảnh thông tri, phụ trách bảo hộ Triệu Ngọc người nhà an toàn.

Liêu Cảnh Hiền không biết xảy ra đại sự gì, lúc này mới gọi qua điện thoại đến tìm hiểu tình huống, đồng thời hỏi thăm Triệu Ngọc yêu cầu. Khi hiểu rõ về sau, Liêu Cảnh Hiền lúc này đáp ứng, nhất định sẽ chiếu cố tốt Triệu Ngọc người nhà, để hắn yên tâm.

“Lão Liêu a, anh em huynh đệ ở giữa liền không nói cám ơn! Trở về ta nhất định hảo hảo mời mời các huynh đệ!” Triệu Ngọc sảng khoái đáp tạ, sau đó lại quan tâm địa bổ sung nói, “ đúng, nhất định tìm rộng rãi một chút. . . Lớn nhất tốt nhất an toàn phòng!

“Còn có. . . Cha mẹ ta bình thường thích ăn già Tôn gia cua bánh bao không nhân, ngươi để cho người thường cho mua một chút! Cái khác nghĩ muốn cái gì, cũng nhất định phải thỏa mãn! Thả một vạn cái tâm, lão tử. . . Ân. . . Ta Triệu Ngọc không thiếu tiền, cấp trên không cho báo, ta đều quản!

“Đúng. . . Đối. . . ta biết anh ta cái kia có chút khó khăn, không quan hệ,

ta lại nói chuyện với hắn một chút! Hài tử không phải tháng giêng mười tám mới khai giảng sao? Yên tâm, ta Triệu Ngọc là ai? Nếu như chờ đến tháng giêng mười tám còn không phá được án, ta mẹ nó còn kêu cái gì thần thám! ?

“Được rồi, đi, không nói, cúp trước a, xin nhờ xin nhờ!”

Hô. . .

Cúp điện thoại, Triệu Ngọc nặng nề mà thở ra một hơi, lại vẫn có loại đại não cung cấp dưỡng chưa đủ cảm giác.

Ai!

Thật sự là loạn sự tình hỗn loạn, rút dây động rừng, mặc dù mình đã đem hết tất cả vốn liếng, nhưng vẫn là không thể ức chế địa loạn tiết tấu.

“Đừng có gấp!” Miêu Anh vội vàng an ủi nói, “ chuyện này, có lẽ không có ngươi tưởng tượng đến nghiêm trọng như vậy! Ngươi mới vừa rồi còn nói phải ổn định trận cước đâu!”

“Ừm!” Triệu Ngọc dùng sức chút đầu, không tự giác địa cầm một cái Miêu Anh bàn tay như ngọc trắng, lúc này mới cảm giác trong lòng an tâm rất nhiều.

“Hai vị tổ trưởng, video liên tiếp đến vị, ngài nhìn một chút đi!” Lúc này, Vương Vĩnh mai dùng điều khiển từ xa nhấn một cái, trên màn hình lớn thình lình xuất hiện một người mặc màu đen áo khoác da, đầu đội mũ bảo hiểm xe máy, ngay tại người cưỡi xe gắn máy đến!

“Thông qua chúng ta đối video theo dõi sàng chọn so với, cuối cùng phát hiện một cái trọng yếu người hiềm nghi! Ầy. . .” Vương đội trưởng đem video dừng lại, sau đó chỉ vào người hiềm nghi nói nói, “ vụ án phát sinh ngày đó 9 giờ sáng 48 phân, chúng ta từ liệt sĩ nghĩa trang

sườn đông hồng tinh trên đường bắt được người này ống kính. . .

“Thông qua quỹ tích truy tung, chúng ta phát hiện hắn là tại một giờ trước đó hướng hồng tinh đường lái đi, thế nhưng là. . . Chúng ta tra khắp cả cái khác giám sát thăm dò, lại không thấy được hắn đi địa phương khác.

“Cho nên, chúng ta hoài nghi, người này có khả năng đem xe gắn máy đứng tại nghĩa trang sườn đông nơi nào đó trong rừng cây.

“Hồng tinh đường vị trí vắng vẻ, bên trong có rất ít cửa hàng cửa hàng bán lẻ. Chỗ kia trong rừng cây mặc dù có cái công viên nhỏ, nhưng là bởi vì liên tiếp nghĩa trang, cho nên ngày bình thường có rất ít người ở nơi đó hoạt động.

“Liệt sĩ nghĩa trang tường vây đều là lan can, rất dễ dàng vượt qua. Cho nên. . . Cái này cưỡi xe gắn máy, khả năng có trọng đại hiềm nghi!”

“Cưỡi xe gắn máy, có phải hay không mục tiêu có chút lớn?” Nhiễm Đào hoài nghi hỏi một câu.

“Hoàn toàn chính xác!” Vương đội trưởng thừa nhận nói, “ mặc dù, người này cưỡi chính là chạy bằng điện xe gắn máy, nhưng loại này chạy bằng điện xe gắn máy không phải đại chúng khoản, vẫn là rất hút người nhãn cầu!

“Mặt khác. . . Tại chúng ta Thường Minh bên này, cưỡi xe chạy bằng điện mang mũ giáp rất phổ biến, nhưng là. . .” Vương đội trưởng một chỉ trên màn hình lớn người hiềm nghi, “Giống hắn dạng này, đưa mũ giáp chắn gió kính buông xuống, đem toàn bộ mặt đều bọc lại, lại không nhiều gặp!”

“Ừm!” Miêu Anh gật đầu, UU đọc sách www. uukan Shu. com “Vụ án phát sinh ngày đó nhiệt độ không khí là trên 0 14 độ, không cần đến

không phải đem mặt toàn bộ che lên. Như vậy. . . Tra rõ ràng người hiềm nghi hành động quỹ tích sao?”

“Chỉ có thể tra được hắn là từ Giang Tân đi ngang qua tới, cuối cùng lại biến mất tại Giang Tân đường phía đông. . .” Vương Vĩnh Hà lắc đầu nói, “ nơi đó hướng Đông Chính tại sửa đường, giám sát có một đoạn 10 cây số điểm mù, chúng ta tìm khắp cả cái kia chung quanh tất cả camera, lại chưa từng thấy nên người hiềm nghi bóng dáng.

“Chúng ta đã đem phân cục đồng sự, còn có nơi đó phái xuất sở cùng tuần cảnh tất cả đều phái đi qua!” Vương Vĩnh Hà nói nói, “ trước mắt còn không có truyền về tin tức.”

“Ai nha, Tằng Khả tiểu tử này làm sao còn chưa tới?” Nhiễm Đào xoa tay nói nói, “ trước đem người này cùng Dương Trạch Bưu làm hình dáng so với, nhìn xem gia hỏa này, đến cùng phải hay không cái kia biến mất 13 năm tội phạm giết người?”

“Khó mà nói!” Miêu Anh lắc đầu nói nói, “ qua nhiều năm như vậy, hình dáng so với sẽ xuất hiện sai lầm!”

“Ta nói. . . Như thế lớn BUG bày ở trước mắt, các ngươi thật không nhìn ra được sao?” Ai ngờ, Triệu Ngọc bỗng nhiên đoạt lấy Vương Vĩnh Hà điều khiển từ xa, một mặt phát ra người hiềm nghi video, một mặt nói với mọi người nói, “ cái này cưỡi xe gắn máy, rõ ràng là nữ mà! ! !”

Chương 939: Điểm đáng ngờ tương tự

“Cái này. . .” Vương Vĩnh Hà đội trưởng khó xử địa nói nói, “ Triệu tổ trưởng, kỹ thuật đội bên kia nói, chỉ từ thân thể hình dáng bên trên nhìn, là không cách nào phân biệt ra nam nữ, không biết ngài là. . .”

“Không phải nữ, cũng là hai cái ghế (trung tính người)!” Triệu Ngọc nói nói, “ ngươi nhìn nàng cưỡi xe gắn máy tư thế kia, còn chưa đủ tao sao? Còn có ngực nơi này. . . Rõ ràng có cái nổi lên. . .”

“. . .” Nhiễm Đào đầu tiên là một mặt xám, sau đó tranh thủ thời gian nhắc nhở, “Lão đại, người kia mặc không phải quần áo bó, loại kia xe gắn máy xe tòa là lõm đi xuống, nam ngồi xuống, ngực bộ vị quần áo cũng sẽ vểnh lên lên!”

“Có đúng không! ?” Triệu Ngọc lắc đầu nói nói, “ ta thế nào cảm giác, không phải vểnh lên, mà là trống đâu?”

“Ồ? Thật sao?”

Miêu Anh làm bộ tò mò hỏi một câu, Triệu Ngọc lập tức nhạy bén địa giật ra chủ đề: “Ngươi cứ nói đi? Thân yêu?”

“Ta cảm thấy. . .” Miêu Anh ngược lại nói với Vương Vĩnh Hà, “Các ngươi hẳn là đi hảo hảo kiểm tra mảnh rừng cây kia, xe gắn máy không nhẹ, nếu như tại trong rừng cây đặt qua, tất nhiên sẽ lưu lại lốp xe ấn!”

“Nha. . . Đối. . . ta cái này đi an bài!” Vương Vĩnh Hà tranh thủ thời gian gật đầu.

“Nhớ kỹ thăm viếng một cái phụ cận cửa hàng cư dân, tìm kiếm người chứng kiến!” Miêu Anh lại nhắc nhở một câu, lúc này mới ngược lại nói với Triệu Ngọc, “Mặc dù ngươi rất thiếu ăn đòn, nhưng ta cũng cảm thấy, cái này cưỡi xe gắn máy, hẳn là một cái nữ nhân!”

“Vậy liền không đúng!” Nhiễm Đào lắc đầu nói nói, “ nếu như là nữ, vậy liền khẳng định không phải Dương Trạch Bưu! Chúng ta có phải hay không tìm nhầm người?”

“Cũng chưa chắc. . .” Triệu Ngọc thuận miệng nói nói, “ vạn nhất Dương Trạch Bưu biến * tính đâu! ?”

“Ta đi!” Nhiễm Đào kém chút không có ngã sấp xuống, “Lão đại, không hợp thói thường, không hợp thói thường. . .”

“Làm sao không hợp thói thường?” Triệu Ngọc nghiêm túc cãi lại nói, “ như vậy ngươi cảm thấy, là nguyên nhân gì, có thể làm cho Dương Trạch Bưu tránh thoát cảnh sát 13 năm đuổi bắt đâu? 13 năm bốc hơi khỏi nhân gian, thậm chí để cảnh sát nghĩ lầm hắn đã không tại nhân thế?”

“Cái này. . . Ta két. . .” Nhiễm Đào cắn môi nói nói, “ cái này cũng. . . Quá kỳ hoa đi? Cảnh sát sở dĩ bắt không được người bị tình nghi, là bởi vì hắn biến * tính! ? Việc này nếu là thật, đều có thể bên trên Guiness kỷ lục thế giới!”

“Năm 2005 thời điểm, biến * tính giải phẫu đã rất thành thục!” Triệu Ngọc nói nói, “ Dương Trạch Bưu từ nông thôn hợp tác xã đoạt 800 ngàn tiền mặt, làm cái gì giải phẫu đều không thiếu tiền. . . Ân. . . Bất quá. . . Ân. . .” Ai ngờ, nói nói, Triệu Ngọc lại đem mình cho nói bại, bỗng nhiên lắc đầu nói nói, “ đừng nói, thật đúng là không đến mức. . . Nếu là có phương pháp làm giải phẫu, mẹ nó còn không bằng xuất ngoại đi đường đâu! Tội gì nhất định phải đem mệnh * rễ đoạn mất?”

“Khụ khụ!” Miêu Anh ho khan đánh gãy Triệu Ngọc,

“Đi a ngươi, cùng nó xoắn xuýt chuyện này, còn không bằng suy nghĩ chút biện pháp đem người tìm ra đâu. . .” Nàng một chỉ trên màn hình lớn xe gắn máy người bị tình nghi, “Người này. . . Mặc kệ là nam hay là nữ, đều có trọng đại hiềm nghi! Bởi vì. . . Có trong hồ sơ phát đoạn thời gian bên trong, hắn đang theo dõi bên trên biến mất một giờ! Trùng hợp như vậy, không thể không gây nên chúng ta coi trọng!”

“Đến rồi đến rồi. . . Chúng ta tới. . .” Đang khi nói chuyện, theo văn phòng đại môn bị người đẩy ra, nhưng thấy gió đầy tớ nhân dân bộc Tằng Khả cùng Ngô Tú Mẫn từ bên ngoài gấp rút đi đến.

“Ha ha, quá tốt rồi!” Nhiễm Đào tranh thủ thời gian hưng phấn cùng Tằng Khả ôm lấy, nhưng khi hắn buông xuống Tằng Khả, ngược lại đối mặt Ngô Tú Mẫn giang hai cánh tay về sau, Ngô Tú Mẫn lại trực tiếp đem hành lý của mình ném cho hắn.

Triệu Ngọc lưu ý đến, tại Tằng Khả buông xuống hành lý về sau, bỗng nhiên xông ngoài cửa khoát tay áo. Nhưng gặp nơi cửa một cái tịnh lệ thân ảnh hiện lên, chính là vị kia pháp y Trương Bồi Bồi.

Hắc. . .

Triệu Ngọc trong lòng cười nói, Nhiễm Đào thật đúng là không có nói hươu nói vượn, xem ra Tằng Khả cùng Trương Bồi Bồi quả nhiên rất điện báo.

“Tổ trưởng, “ Ngô Tú Mẫn đem vừa mới cởi xuống áo khoác hướng Nhiễm Đào trên đầu ném một cái, vội vàng nói với Triệu Ngọc, “Trên đường tới, ta cùng Tằng Khả đã hiểu rõ cái đại khái, hiện tại có tin tức mới sao?”

“Chính chờ các ngươi Khai phân tích hội đâu!” Triệu Ngọc gật đầu nói,

“Lúc đầu, hắn là đi trước khám nghiệm hiện trường. Nhưng là, ta cảm giác vụ án này tới quá kỳ quặc, cho nên quyết định, trước tiên đem nông hợp huyết án làm trọng điểm lấy ra phân tích một chút! Nhìn xem bên trong đến cùng có cái gì chuyện ẩn ở bên trong?”

“Được rồi! Tốt! Lập tức bắt đầu!” Tằng Khả nhanh chóng bày ra từ bản thân máy tính, đồng thời còn chưa quên cùng Cao Phát Tài pháp y chào hỏi. Nếu như hắn thật nghĩ cùng Trương Bồi Bồi nói yêu thương lời nói, như vậy nịnh nọt Cao Phát Tài tự nhiên phi thường có cần phải.

Bởi vì sớm đã làm qua nông hợp huyết án phân tích, Triệu Ngọc trong tay đã có có sẵn tư liệu. Thế nhưng là từ xưa tới nay đã thành thói quen, vẫn là để hắn đem tất cả tư liệu, tất cả đều nghiêm túc địa viết tại bạch bản phía trên.

Mà xem như Phó tổ trưởng Miêu Anh, thì tại Triệu Ngọc viết tư liệu đồng thời, vì mọi người đem nông hợp huyết án đi qua, lại kỹ càng địa giảng thuật một lần:

“13 năm trước ngày 15 tháng 4 9 giờ sáng tả hữu, tại Mông Hương tỉnh Cao Lan Kỳ dê bắc hương giữ lại cho mình trấn một nhà nông thôn hợp tác xã bên trong, phát sinh cùng một chỗ kinh thiên huyết án!

“Bao quát một tên 6 tuổi nữ hài ở bên trong, hiện trường tổng cộng có 5 tên người bị hại lọt vào tàn nhẫn súng giết, tại chỗ tử vong!

“Vụ án phát sinh về sau, cảnh sát phát hiện ngân hàng hệ thống theo dõi đã bị người cưỡng ép quan bế, không có bắt được chuyện xảy ra hiện trường video hình tượng.

“Mà thông hướng hợp tác xã quầy nội bộ hai phiến cửa chống trộm, còn có tủ sắt tất cả đều bị người mở ra, bên trong 80 dư vạn tiền mặt không cánh mà bay!

“Căn cứ cái khác nhân viên báo cáo, hợp tác xã ngày bình thường rất ít dự trữ nhiều như vậy tiền mặt, chỉ vì cùng ngày có cái bò sữa nhà máy lấy khoản hẹn trước, cho nên mới từ kim khố điều lấy 800 ngàn!

“Đủ loại dấu hiệu cho thấy, nên án cùng biển thủ có quan hệ, cho nên cảnh sát ngay đầu tiên liền khóa chặt trọng đại người hiềm nghi, nên hợp tác xã nhân viên —— Dương Trạch Bưu!”

Nói đến chỗ này, Tằng Khả sớm đã điều chỉnh tốt phát ra dụng cụ, đem Dương Trạch Bưu ảnh chụp ném đặt ở trên màn hình lớn.

“Dương Trạch Bưu. Lúc năm 26 tuổi, năm nay 39 tuổi, Mông Hương ấm ngươi hử kỳ nhân. Tại Cao Lan Kỳ tài vụ và kế toán trường học đến trường, tốt nghiệp về sau, một mực tại giữ lại cho mình trấn nông thôn hợp tác xã làm thủ quỹ. Vụ án phát sinh lúc, hắn đã ở nơi đó công tác gần 5 năm, đối hợp tác xã nội bộ thao tác hết sức quen thuộc.

“Vụ án phát sinh ngày đó, Dương Trạch Bưu cùng hợp tác xã chủ nhiệm vương học quân trực ban, nhưng vụ án phát sinh về sau, người này lại không thấy bóng dáng.

“Mặt khác, hợp tác xã giám sát ổ cứng cũng không tổn hại, cảnh phương có thể thông qua quan bế trước giám sát ống kính nhìn thấy, quan bế giám sát người, thật là Dương Trạch Bưu bản nhân không thể nghi ngờ!

“Bởi vậy, cảnh sát suy đoán, Dương Trạch Bưu có trọng đại hiềm nghi, bắt đầu toàn lực truy nã, cả nước truy nã!” Miêu Anh nói nói, “ thế nhưng là, vụ án này nhất là kỳ quặc chính là, từ khi vụ án phát sinh về sau, Dương Trạch Bưu lại tựa như bốc hơi khỏi nhân gian, từ đây bóng dáng hoàn toàn không có!

“Hợp tác xã ở vào giữ lại cho mình trấn duy nhất trên một con đường, lúc ấy trên trấn chẳng những có đi chợ, hơn nữa còn có gánh hát dựng đài hát hí khúc, cái kia trên đường phố người đến người đi, vậy mà

không ai thấy qua Dương Trạch Bưu bóng dáng!

“Bởi vì ảnh hưởng ác liệt, hình sự sảnh phái ra 03 tổ điều tra đặc biệt tiến đến điều tra, mà lại cơ hồ xuất động toàn bộ Mông Hương cảnh lực, nhưng cuối cùng vẫn không thu hoạch được gì!” Nói đến đây, Miêu Anh dừng lại một chút, mới nói, “Kỳ thật, đừng nhìn vụ án này có rõ ràng người hiềm nghi, nhưng trong đó điểm đáng ngờ lại là có rất nhiều. Những này điểm đáng ngờ, chính là thúc đẩy nông hợp huyết án đưa thân ngũ đại án chưa giải quyết nhân tố trọng yếu.

“Chúng ta bây giờ chỗ liệt điểm đáng ngờ, đều là 03 tổ điều tra đặc biệt các chuyên gia nói ra, đại thể phân làm ngũ đại điểm đáng ngờ:

“Thứ nhất, cho tới hôm nay mới thôi, cảnh sát mặc dù đem Dương Trạch Bưu liệt vào số một người bị tình nghi, nhưng cũng không biết hắn phải chăng còn có đồng bọn?

“Thứ hai, Dương Trạch Bưu mặc dù gia cảnh bần hàn, kinh tế túng quẫn, nhưng không có bất kỳ cái gì nợ nần tranh chấp, cũng không có đánh bạc, cá độ chờ không tốt ham mê, cho nên không có phạm án tuyệt đối động cơ!

“Thứ ba, căn cứ nhân viên tương quan khẩu cung chứng thực, Dương Trạch Bưu làm người trung hậu trung thực, không có có tâm lý vấn đề. Phạm phải như thế kinh thiên đại án, thật là khiến người không hiểu!

“Thứ tư, UU đọc sách www. uukan Shu. com Dương Trạch Bưu vì sao lại đột nhiên mai danh ẩn tích, nhiều năm như vậy hào không tin tức? Hắn là sử dụng cái gì đặc biệt phương pháp, còn là căn bản đã bị người diệt miệng?

“Thứ năm điểm, cũng là bản án nghi điểm lớn nhất, liền là hung thủ tại sao phải giết người! ?” Miêu Anh nói nói, “ hiện trường năm tên người chết cùng Dương Trạch Bưu không oán không cừu, nếu như Dương

Trạch Bưu trong tay có súng, lại chỉ là vì đoạt tiền, không cần thiết không phải đem người tất cả đều giết chết, thậm chí ngay cả một cái sáu tuổi hài tử đều không buông tha! !”

“Ai! ? Đúng rồi. . .” Ai ngờ, Miêu Anh mới nói được đây, Triệu Ngọc bỗng nhiên đình chỉ viết chữ, tò mò “Ai” một tiếng.

Dĩ vãng mỗi khi Triệu Ngọc phát ra loại này quái thanh thời điểm, đều thuyết minh hắn nghĩ tới chuyện quan trọng. Lần này, hiển nhiên cũng không ngoại lệ, tại “Ai” xong sau, Triệu Ngọc vội vàng quay đầu trở lại nói với Miêu Anh: “Miêu Miêu. . . Còn nhớ rõ sao? Lão Kim tại cây hồng bì bản bên trên ghi chép qua như vậy một đầu. . . Nói năm đó pháp y, tại cái kia bị đánh chết hợp tác xã chủ nhiệm miệng bên trong kiểm trắc ra Ethylether thành phần! ?”

“Đúng!” Miêu Anh gật đầu.

“Người cũng đã bị hôn mê, vì cái gì còn phải lại nổ súng bắn chết đâu?” Triệu Ngọc nhíu mày nói nói, “ còn có. . . Các ngươi có cảm giác hay không đến, người này chết, cùng Ô Phương Phương có chút —— tương tự! ?”

Chương 940: Nông Hợp huyết án chi tiết

“Cái này là năm đó hiện trường phát hiện án sơ đồ. . .” Tại Triệu Ngọc đưa ra nghi vấn về sau, Miêu Anh điều ra năm đó nông thôn hợp tác xã bản vẽ mặt phẳng, vì mọi người kỹ càng giới thiệu nói, “ mọi người nhìn nơi này, hợp tác xã nội bộ cấu tạo, cơ bản cùng ngay lúc đó chính quy ngân hàng nhất trí. Bên ngoài là khách hàng chờ đợi khu, bên trong là nhân viên làm việc quầy hàng khu.

“Vì phòng ngừa chuyện ngoài ý muốn, thông hướng ngân hàng quầy hàng khu vực cửa ra vào đều là hai tầng môn, đánh đơn Khai trong đó một cánh cửa, là tiến vào không đến trong quầy.

“Cảnh sát đi vào hiện trường khám nghiệm thời điểm, phát hiện nên hợp tác xã chủ nhiệm Vương Học Quân ngã xuống hai tầng môn ở giữa khu vực, hai cánh cửa tất cả đều là mở. Vương Học Quân đầu trúng đạn, tại chỗ tử vong, nhưng là đi qua pháp y khám nghiệm, phát hiện hắn trong miệng mũi có Ethylether lưu lại vết tích, hoài nghi khi còn sống từng bị người hôn mê qua. . .”

“Đúng thế. . . Là rất kỳ quặc!” Nhiễm Đào suy nghĩ nói, “ đã Dương Trạch Bưu tiền đã đến tay, Vương Học Quân cũng bị hôn mê, vì cái gì còn muốn nổ súng bắn chết hắn? Có thù sao?”

“Không có thù!” Miêu Anh trả lời khẳng định nói, “ hai người chẳng những không có thù, quan hệ cũng không tệ lắm. Trước đó Vương Học Quân còn đề cử qua Dương Trạch Bưu đến thị cấp đơn vị làm việc. . .”

“Ta minh bạch Triệu tổ trưởng ý tứ!” Cao Phát Tài gật đầu nói, “Ô

Phương Phương tổ trưởng bị hại tình huống cũng là như thế này, nàng đã bị người ngạt thở hôn mê, nhưng vẫn là bị hung thủ tàn nhẫn sát hại, có chút không hợp ăn khớp!”

“Bất quá, giống nhau thủ pháp. . .” Ngô Tú Mẫn phát biểu, “Ngược lại nói rõ hai vụ án có trọng đại liên quan! Đã Ô Phương Phương móng tay bên trong phát hiện Dương Trạch Bưu DNA, cái kia Dương Trạch Bưu tất nhiên vẫn là lớn nhất người hiềm nghi!”

“Ngô tỷ, chúng ta vẫn là đem toàn bộ vụ án phát sinh đi qua nghe xong rồi nói sau!”

Triệu Ngọc xông Miêu Anh gật đầu, Miêu Anh liền tiếp tục đối với bản vẽ mặt phẳng giảng thuật nói: “Căn cứ hợp tác xã cái khác nhân viên nói, bởi vì hợp tác xã ở vào thôn trấn, bọn họ ngày thường quản lý chế độ cũng không nghiêm cẩn. Cơ bản cùng ngày trực ban nhân viên, đều có thể đem cái kia hai cánh cửa mở ra.

“Két sắt mặc dù từ hai người phân biệt đảm bảo, một cái biết mật mã, một cái có chìa khoá. Nhưng lại xảo Dương Trạch Bưu là biết mật mã cái kia, cho nên, chỉ cần hắn hôn mê Vương Học Quân, cầm tới hắn chìa khoá, liền có thể đem két sắt mở ra!

“Được. . .” Miêu Anh lấy tay chỉ một cái màn hình, “Tiếp đó, chúng ta căn cứ bị quan bế trước đó video thu hình lại, đến trả nguyên một cái toàn bộ quá trình.

“Đầu tiên, hợp tác xã cùng ngân hàng đồng dạng, trong tiệm không lưu tiền, mỗi ngày đều là buổi sáng từ nhân viên áp tải đem tiền đưa tới, ban đêm lại đem tất cả tiền đưa về kim khố.

“Căn cứ cùng ngày phụ trách đưa tiền nhân viên áp tải nói, bọn họ là có trong hồ sơ phát cùng ngày 8 giờ 45 phút, đem cái kia 800 ngàn tiền mặt đưa đến hợp tác xã. Đưa đến về sau, là Vương Học Quân cùng Dương

Trạch Bưu cùng một chỗ ký thu.

“Bởi vì Tự Lưu trấn cùng kim khố khoảng cách khá xa,

Nhân viên áp tải đem tiền đưa đến nơi đây thường thường đều là sau cùng một trạm, cho nên tiền đưa tới đều tương đối trễ. Lúc ấy đã nhanh đến hợp tác xã mở cửa thời gian, cổng giám sát bên trong, có thể nhìn thấy đã có khách hàng ở ngoài cửa chờ đợi. Mà cái kia mấy tên khách hàng, chính là về sau người bị hại!

“Từ giám sát trong màn ảnh có thể rõ ràng mà nhìn thấy, tại tiền mặt đưa vào quầy hàng khu vực về sau, hoàn toàn chính xác bị Vương Học Quân cùng Dương Trạch Bưu hai người bỏ vào két sắt.

“Lại sau đó, hai người liền bắt đầu mỗi người quản lí chức vụ của mình, công tác chuẩn bị.

“Trong màn ảnh có thể nhìn thấy, làm Vương Học Quân ra ngoài Khai hợp tác xã đại môn thời điểm, Dương Trạch Bưu bỗng nhiên nhanh chóng đi vào giám sát máy kiểm soát trước mặt, sau đó, ống kính liền tất cả đều hắc bình phong!

“Giám sát thiết bị có chuẩn bị dùng nguồn điện, nhưng Dương Trạch Bưu đem dự bị nguồn điện cùng tất cả liên tiếp tuyến tất cả đều nhổ xong! Năm đó giám sát thiết bị không như hôm nay dạng này phát đạt, đều là ngân hàng nội bộ tự hành xử lý, không thể viễn trình khống chế, cũng không có cái gì cảnh báo phát động trang bị.

“Cho nên lúc đó không có người biết, Dương Trạch Bưu đã đóng lại giám sát. Lại không người biết, đang theo dõi quan bế về sau, hợp tác xã bên trong đến cùng đều xảy ra chuyện gì?

“Về sau, làm cảnh sát tiếp vào báo án đuổi tới hiện trường thời điểm, chỉ thấy hợp tác xã bên trong một mảnh thảm mắt, 5 tên người bị hại bị

người dùng súng bắn chết! Trong tủ bảo hiểm 800 ngàn tiền mặt không cánh mà bay!" Nói đến đây, Miêu Anh lại điều ra bộ phận hiện trường phát hiện án hình tượng, nói nói, " ngoại trừ chết tại song môn tường kép bên trong Vương Học Quân bên ngoài, còn lại 4 tên người chết, đồng đều chết tại quầy hàng khu bên ngoài.

"Trong đó, năm đó 38 tuổi bò sữa trận lão bản Triệu Manh, người này chính là cùng hợp tác xã hẹn trước xách khoản vị kia khách hàng lớn;

"Năm đó 32 tuổi, là bản xứ một nhà tư doanh nông tư công ty nữ lão bản Tạ Mộng Cầm, cùng nàng bất mãn 6 tuổi nữ nhi. Tạ Mộng Cầm cùng ngày là đi công việc một bút mức to lớn chuyển khoản nghiệp vụ, cũng là sớm từng có hẹn trước!

"Mặt khác, còn có một vị tên là Vương Trung Tài bảo an, chết tại hợp tác xã cổng vị trí. Kỳ thật, từ trên ý nghĩa nghiêm ngặt giảng, năm đó Tự Lưu trấn loại kia quy mô hợp tác xã là không có chuyên nghiệp bảo an, lúc năm 54 tuổi Vương Trung Tài làm việc chức trách càng giống là nhân viên quét dọn, ngày bình thường phụ trách quét dọn quét dọn vệ sinh mà thôi.

"5 tên người bị hại, ngoại trừ tên nữ hài kia là bộ ngực trúng đạn bên ngoài, những người khác tất cả đều là đầu trúng đạn, một phát súng lấy mạng! Thủ đoạn dứt khoát lưu loát, ra tay cực kỳ tàn nhẫn!"

Miêu Anh sau khi nói xong, hiện trường không khỏi lâm vào một mảnh trầm mặc. Mọi người riêng phần mình tại trong đầu xem lấy năm đó tình tiết vụ án, thảm như vậy án, ngoại trừ làm cho người giận sôi bên ngoài, minh lộ ra quá nhiều điểm đáng ngờ.

"03 tổ điều tra đặc biệt chuyên gia cho rằng, " Miêu Anh nói nói, " Dương Trạch Bưu xã hội kết giao vô cùng đơn giản, đoạt tới tay thương tỷ lệ không lớn. Mà lại, từ người bị hại bị bắn giết vết tích đến xem, hung thủ giết người có nhất định nổ súng kinh nghiệm, nhưng Dương

Trạch Bưu không có làm qua binh, cũng chưa có tiếp xúc qua súng ngắn.

“Cho nên, chuyên gia nhất trí nhận định, Dương Trạch Bưu hắn là còn có đồng bọn mà!

“Hắn sở dĩ phải đóng lại giám sát, liền là không muốn đem đồng bọn bại lộ. Mà tại hắn đóng lại màn hình giám sát về sau, hắn những đồng bọn tiến vào hợp tác xã, cùng hắn cùng một chỗ phạm vào cái này cái cọc kinh thiên đại án! Cho nên chân chính kẻ giết người, chưa chắc liền là Dương Trạch Bưu bản nhân!

“Mà lại, Dương Trạch Bưu nhiều năm như vậy không có tin tức, các chuyên gia đồng dạng hoài nghi, có trong hồ sơ phát về sau, Dương Trạch Bưu khả năng bị người diệt miệng!”

“Thế nhưng là. . .” Nhiễm Đào lắc đầu nói nói, “ bây giờ nhìn lại, Dương Trạch Bưu chẳng những còn sống, hơn nữa còn có thể đi ra giết người đâu!”

“Ta trước kia cùng Kim đội trưởng nói tới vụ án này. . .” Triệu Ngọc chậm rãi nói nói, “ hắn cho rằng bản án chỗ mấu chốt nhất, ngay tại ở cái kia thứ 5 cái nghi vấn!”

“Hung thủ đến cùng vì cái gì giết người?” Tằng Khả trí nhớ tương đối tốt, lúc này đem nghi điểm thứ năm thuật lại một lần.

“Thử nghĩ một hồi, “ Triệu Ngọc nói nói, “ Dương Trạch Bưu tại trong quầy đem chủ nhiệm hôn mê, sau đó đánh mở an toàn tủ lấy đi 800 ngàn tiền mặt. Mặc kệ có hay không đồng bọn, đã tiền đã tới tay, vì cái gì còn muốn giết người?

“Nếu như chỉ là vì tiền, UU đọc sách www. uukan Shu. com có thể lấy tiền liền chạy!

“Nếu như lo lắng những khách cũ kia sớm báo động, làm trễ nải mình thời cơ chạy trốn, cái kia đại khái có thể đoạt điện thoại di động của bọn hắn, đem bọn họ trói lại, cũng không trở thành không phải đem người giết chết, khiến cho lớn như vậy a?”

“Chẳng lẽ. . .” Ngô Tú Mẫn suy đoán nói, “ những cái kia người bị hại có vấn đề? Hung thủ mục đích chủ yếu không phải tiền, mà là hướng về phía một cái nào đó người bị hại đi?”

“03 tổ điều tra đặc biệt đem người bị hại chỗ có quan hệ tất cả đều điều tra qua, mặc dù phát hiện mấy cái người hiềm nghi, nhưng cuối cùng tất cả đều loại bỏ!”

“Cái kia chính là. . . Xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn!” Nhiễm Đào đoán nói, “ những khách cũ kia phát hiện Dương Trạch Bưu có vấn đề, muốn ngăn cản hắn, cho nên Dương Trạch Bưu bất đắc dĩ đem người đều giết?”

“Hiện trường không có bất kỳ cái gì đánh nhau vết tích!” Miêu Anh nói nói, “ từ người chết tử vong hiện trường đến xem, hung thủ giết người phi thường quả quyết, tựa như là sớm có dự mưu như thế!”

“Chậc chậc. . .” Nhiễm Đào vẻ mặt đau khổ nhún vai, bất đắc dĩ nói nói, “ cái này có ý tứ! Ta hiện tại mới rốt cuộc minh bạch, nông hợp huyết án vì cái gì có thể đi vào ngũ đại án chưa giải quyết liệt kê!”

Chương 941: Máu nhuộm hoa bách hợp

“Các ngươi nói, Dương Trạch Bưu có khả năng hay không là bị người bức hiếp, bị buộc bất đắc dĩ mới làm như vậy?” Nhiễm Đào suy đoán nói, “ tên hắn bên trong mặc dù có cái 'Bưu' chữ, nhưng cách làm người của hắn cùng cái chữ này ý tứ cũng không tương xứng, từ mọi phương diện nhìn, đều không giống như là cái sát thủ máu lạnh!”

“Dương Trạch Bưu thân cao 1m72, thể trọng 63 kg, không có phạm tội trước, cũng không có không tốt ham mê, càng không có đánh nhau hoặc nổ súng kinh nghiệm.” Miêu Anh giới thiệu nói.

“Nếu thật là bị người bức hiếp, hắn là đã sớm bị diệt khẩu!” Ngô Tú Mẫn phủ định nói, “ không có khả năng thời gian qua đi 13 năm lại xông ra!”

“Cao pháp y. . .” Lúc này, Triệu Ngọc bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, bận bịu đối Cao Phát Tài hỏi nói, “ ta nghĩ trưng cầu ý kiến cái vấn đề, ngươi nói, nếu như giết chết Ô Phương Phương hung thủ, muốn dùng Dương Trạch Bưu da mảnh tổ chức đến giả tạo chứng cớ, có thể làm được hay không đâu?”

“Trước đó, ta đã ý thức được cái vấn đề này, cho nên cố ý kiểm nghiệm một cái, “ Cao pháp y nghiêm túc cầm ra bản thân xét nghiệm báo cáo, giới thiệu nói, “ vật tàn lưu là từ Ô Phương Phương tay trái móng ngón tay bên trong rút ra đến, mỗi cái đầu ngón tay bên trong vật tàn lưu hàm lượng đều không giống nhau, ngón giữa cùng ngón trỏ nhiều nhất, ngón áp út thứ hai, ngón út cùng ngón tay cái ít nhất.

“Loại trạng thái này ít nhất là cùng trong hiện thực vết trảo ăn khớp nhau! Vật tàn lưu bên trong không chỉ có làn da tổ chức, còn có một số nhỏ vết máu, thấy thế nào, đều giống như Ô tổ trưởng dùng ngón tay cào nát hung thủ làn da tạo thành! Chỉ bất quá. . .” Đọc đến đây bên trong, Cao Phát Tài bỗng nhiên ngẩng đầu lên nói nói, “ từ tại chúng ta tại vật tàn lưu hoạt tính kiểm trắc phương diện vẫn tồn tại nhất định kỹ thuật thiếu hụt, cho nên. . . Nếu như là có người cố ý vu oan hãm hại lời nói, cũng không phải là không thể được làm đến!”

“Nha! ? Thật có thể làm được?” Triệu Ngọc mở to hai mắt.

“Đúng!” Cao Phát Tài gật đầu, “Biện pháp đơn giản nhất, liền là đem Dương Trạch Bưu cánh tay chặt đi xuống đưa đến hiện trường , chờ giết người xong về sau, cầm Ô Phương Phương ngón tay dùng sức bắt một cái, dạng này liền có thể tạo thành cùng cảnh tượng chân thực giống nhau như đúc hiệu quả!”

“Cái này. . .” Đám người mắt lớn trừng mắt nhỏ.

“Phức tạp một điểm biện pháp đương nhiên cũng có, “ Cao Phát Tài vẫn như cũ hết sức chăm chú địa nói nói, “ vậy sẽ phải sớm rút ra đến đủ nhiều Dương Trạch Bưu làn da tổ chức cùng huyết dịch, thịnh phóng tại chuyên nghiệp dụng cụ bên trong, đưa đến hiện trường phát hiện án. Đợi giết người xong về sau, lại dùng một loại nào đó dụng cụ tinh vi, hướng Ô Phương Phương móng tay trong khe lấp đầy!

“Bất quá, làm như vậy cần rất mạnh tính kỹ thuật, còn có so sánh thời gian dài!” Cao Phát Tài gật đầu nói, “Đối với một cái vừa mới giết người xong hung thủ tới nói, cần cực kỳ cường đại tâm lý tố chất mới có thể hoàn thành!

“Đương nhiên, cũng không bài trừ nhiều người gây án khả năng!” Cao pháp y lại bổ sung nói, “ chúng ta cẩn thận khám nghiệm qua hiện trường vết tích, cũng không có rút ra đến hữu hiệu dấu chân, từ một

điểm này đủ có thể nói, hung thủ có rất mạnh phản trinh sát trình độ, hắn chí ít đối cảnh sát khám nghiệm hiện trường chương trình cùng phương pháp hiểu rõ vô cùng!”

“Nhìn tới. . .” Triệu Ngọc suy nghĩ đạo,

“Hung thủ thật đúng là không có đơn giản như vậy, có khả năng lại là cao thủ cao cao thủ!”

“Ta cũng cho rằng như vậy!” Miêu Anh nói nói, “ hung thủ cố ý sử dụng búa chùy loại hình cùn khí, có thể là nghĩ lừa dối chúng ta, để chúng ta cho là hắn giết người rất tùy ý! Dạng này liền sẽ chuyển di chúng ta đối Ô Phương Phương móng tay bên trong cái kia phần chứng cớ hoài nghi. . .”

“Như vậy. . .” Triệu Ngọc suy nghĩ một cái, lại hỏi, “Cao pháp y, ta có thể hay không nói như vậy, tại Ô Phương Phương ngộ hại vào cái ngày đó, Dương Trạch Bưu chí ít vẫn là còn sống?”

“Ừm. . .” Cao Phát Tài nghĩ nghĩ, trả lời nói, “ cái này cũng không tốt nói, ta mới vừa nói, chúng ta tại vật tàn lưu hoạt tính kiểm trắc phương diện vẫn tồn tại thiếu hụt, chúng ta không cách nào thông qua những cái kia vật tàn lưu, xác nhận Dương Trạch Bưu tại bị Ô Phương Phương chỗ ngón tay bắt, hoặc là bị người khác rút ra làn da tổ chức lúc, phải chăng đã tử vong!”

“Nha. . . Cái kia. . . Chí ít không phải là chết thời gian rất lâu a?” Triệu Ngọc chưa từ bỏ ý định địa hỏi.

“Triệu tổ trưởng, ta minh bạch ngươi ý tứ!” Cao Phát Tài tương đương có kinh nghiệm, lúc này vì Triệu Ngọc giải đáp nói, “ đã xuất hiện phần này chứng cứ, liền đủ để chứng minh, Dương Trạch Bưu sẽ không đã chết thời gian rất lâu!

“Nếu như Dương Trạch Bưu trước đây thật lâu sẽ chết rồi, căn bản là không có cách rút ra làn da cùng huyết dịch! Nếu như hắn chết về sau bị đông lạnh qua, hoặc là bị tồn tại cơ thể sống hàng mẫu loại hình, như vậy chúng ta cũng nhất định sẽ kiểm nghiệm đi ra!

“Mặc dù chúng ta đối với hoạt tính kiểm trắc tồn tại thiếu hụt, nhưng ít ra có thể nói rõ, Dương Trạch Bưu cái kia phần chứng cứ là đầy đủ tươi mới!”

“Chậc chậc. . .” Nhiễm Đào sau lưng Ngô Tú Mẫn đập chậc lưỡi, nhỏ giọng nhắc tới, “Tốt tà dị. . .”

“Nhưng là, bất kể nói thế nào!” Triệu Ngọc gật đầu nói, “Coi như giết chết Ô Phương Phương hung thủ không phải Dương Trạch Bưu, cũng tất nhiên cùng Dương Trạch Bưu có quan hệ lớn lao! Cho nên. . . Chúng ta bắt lấy tên hung thủ này, liền có khả năng phá án và bắt giam 13 năm trước Nông Hợp huyết án! Cho nên, chúng ta bây giờ. . . Tằng Khả lưu lại trấn thủ, những người khác cùng ta đến hiện trường đi thôi!”

“Ừm . . . chờ chút. . .” Nhiễm Đào buồn bực hỏi nói, “ lão đại, ngươi không phải mới vừa nói, phá án trọng điểm là Nông Hợp huyết án sao? Ô Phương Phương bản án. . . Ân. . .”

“Tằng Khả. . .” Ai ngờ, Triệu Ngọc căn bản không có để ý tới Nhiễm Đào, mà là đối Tằng Khả dặn dò nói, “ đem cưỡi xe gắn máy cái kia người hiềm nghi làm hình dáng so với, nhìn xem có thể hay không phát hiện thứ gì?”

“Tốt!”

Tằng Khả đáp ứng về sau, đám người cùng một chỗ đứng dậy, chuẩn bị rời đi.

“Đồ đần. . .” Ngô Tú Mẫn ở phía sau đẩy Nhiễm Đào một cái, cười chế

nhạo nói, “ ăn tết ăn quá no a ngươi? Tổ trưởng có ý tứ là trước tiên đem tình tiết vụ án vuốt thuận, sau đó lại đi thăm dò án, dạng này mới có thể mạch suy nghĩ rõ ràng. Ngươi không nhìn ra được sao? Chỉ có phá Ô Phương Phương bị giết án, mới có thể phá mất Nông Hợp huyết án?”

“Nha. . . Hình như là như thế cái đạo lý. . .” Nhiễm Đào vẫn còn có chút phạm mộng, “Thế nhưng là. . . Trộm cướp án lại giải thích thế nào đâu?”

“Trước xem tình huống một chút lại nói, nếu là Lưu Chiêm Binh cùng Hứa Hải không giải quyết được. . .” Triệu Ngọc quay đầu nói nói, “ chúng ta cũng phải tự mình đi lội mới được, đi thôi. . .”

Cứ như vậy, theo Triệu Ngọc ra lệnh một tiếng, đám người cùng một chỗ tiến về Thường Minh thị liệt sĩ nghĩa trang, đi thăm dò hiện trường phát hiện án.

Đến hiện trường xem xét, UU đọc sách www. uukan Shu. com quả nhiên như như Vương Vĩnh Hà đội trưởng nói như vậy, nghĩa trang khu mặc dù lân cận phố xá sầm uất, lại cực kỳ tiêu điều hoang vu. Mà lại, bởi vì Ô Phương Phương là tháng giêng đầu năm ngộ hại, thụ khai trương không ra khỏi cửa phong tục tập quán ảnh hưởng, cảnh sát tại hiện trường phát hiện án phụ cận một cái người chứng kiến cũng không tìm được.

Cảnh sát chỉ có thể thông qua nghĩa trang cổng camera, nhìn thấy Ô Phương Phương là tại ngày đó sáng sớm 8 giờ 50 phút tả hữu, thừa xe taxi đến nghĩa trang.

Vụ án phát sinh về sau, mãi cho đến giữa trưa 11 điểm nhiều, mới bị một cái vì chiến hữu viếng mồ mả cán bộ kỳ cựu nhìn thấy, lúc này mới báo cảnh.

Nghe nói, nếu như không phải vừa lúc bị vị kia cán bộ kỳ cựu nhìn thấy, chỉ sợ cũng không biết lúc nào mới có thể bị người phát hiện!

Chính là do ở phát hiện kịp lúc, pháp y mới lấy chuẩn xác địa suy đoán ra, Ô Phương Phương chuẩn xác tử vong thời gian tại sáng sớm 9 điểm tả hữu. Nói cách khác, nàng có khả năng vừa mới đến nàng vị hôn phu trước mộ phần, liền bị người cho mưu hại!

Làm Triệu Ngọc bọn người đến hiện trường thời điểm, vẫn có thể thấy trước mộ phần cái kia nhìn thấy mà giật mình vết máu, tại Ô Phương Phương cuối cùng ngã xuống đất tử vong địa phương, thì dùng bạch phiến biểu thị ra một cái hình dáng. Đầu của nàng chính đối mộ phần, đến mức bị người cùn khí hành hung về sau, Tiên huyết chẳng những văng đến mộ bia, hơn nữa còn nhuộm đỏ cái kia nâng tuyết trắng hoa bách hợp! !

Chương 942: Kinh hồn bất nhã hình ảnh

Thường Minh thị liệt sĩ trong nghĩa trang thương bách thấp thoáng, mộ bia san sát, tu sửa đến sạch sẽ trang nghiêm.

Có thể mai táng ở chỗ này, ngoại trừ những cái kia cách mạng tiên liệt bên ngoài, chỉ có vì quốc gia làm ra qua đặc biệt cống hiến lớn người mới có thể bị an táng ở đây.

Ô Phương Phương vị hôn phu Thạch Hải chẳng những là tập độc anh hùng, mà lại bởi vì công hi sinh vì nhiệm vụ, vì nước hi sinh, cho nên, trải qua lãnh đạo cấp trên đặc phê, đem anh hùng an táng tại đây.

Bất quá, Thạch Hải anh hùng sự tích mặc dù xúc động lòng người, nhưng cấp bậc của hắn, lại tại trong mộ viên là thấp nhất. Cho nên, hắn mộ tới gần nghĩa trang đông tường vây, là về sau mới mở ra một khối.

Tới chỗ này, Triệu Ngọc mới rốt cuộc minh bạch, vì cái gì trên mặt đất không có để lại hung thủ rõ ràng vết tích, nguyên lai tại đây cùng Tần Sơn mộ viên không giống, tại phần mộ ở giữa trên lối đi, tất cả đều trải có màu xanh địa gạch!

Cao Phát Tài nói, bởi vì năm trước năm sau viếng mồ mả người tương đối nhiều, cho nên trên mặt vết tích cùng dấu chân quá thân thiết tập, gia tăng thật lớn lấy chứng độ khó.

Mà lại, tại Ô Phương Phương tử vong hiện trường phụ cận trên mặt đất, cũng rõ ràng có bị xử lý qua vết tích, đối với tung tích phân tích tới nói cũng là không có chỗ xuống tay.

“Ô Phương Phương vật phẩm tùy thân đều tại, “ Vương Vĩnh Hà đội trưởng đứng tại Triệu Ngọc bên cạnh giới thiệu nói, “ điện thoại, túi tiền, đồng hồ còn có dây chuyền vân vân. . .

“Chúng ta tra xét điện thoại trò chuyện ghi chép, nàng cùng ngày không có tiếp đánh qua bất luận cái gì điện thoại. . . Ân. . .” Tại thoáng dạ một lúc sau, nàng lại ngượng ngùng nói nói, “ Triệu tổ trưởng, ta vừa mới tiếp vào báo cáo, chúng ta phái ra ròng rã một đội nhân mã đi qua, đem nghĩa trang phía đông đến hồng tinh đường ở giữa rừng cây tất cả đều tìm tòi mấy lần, cũng không có tìm được khả nghi xe gắn máy lốp xe vết tích!

“Ta không biết, là cái kia mũ xe máy căn bản không có từng tiến vào cái kia phiến rừng, hay là hắn đối lốp xe vết tích làm xử lý. . .”

“Ừm. . . Biết. . .” Đạt được tin tức như vậy, Triệu Ngọc càng phát giác sự tình có chút khó bề phân biệt.

Thế nhưng là, không biết có phải hay không là xúc cảnh sinh tình, hắn vừa nhìn thấy trước mắt rất nhiều mộ bia, vậy mà không thể ức chế địa nhớ tới lúc trước Khúc Bình tổ trưởng tới.

Khúc Bình tổ trưởng là một cái chính trực kính nghiệp nữ cảnh sát hình sự, kết quả là lại bởi vì một trận ly kỳ cảnh phỉ ân cừu đột nhiên bị tai vạ bất ngờ, thực sự quá mức không đáng.

Nhớ ngày đó, Triệu Ngọc từng không chỉ một lần địa nghĩ tới, Khúc Bình thật đã chết rất oan! Nàng đến chết cũng không biết tại sao mình lại bị lưu manh sát hại?

Khúc Bình không biết, như vậy. . . Triệu Ngọc đem con mắt chuyển hướng trước mộ phần, thầm nghĩ đến, như vậy. . . Ô Phương Phương đâu?

Mặc dù đối Ô Phương Phương bản nhân không hiểu nhiều lắm,

Nhưng là Triệu Ngọc có thể cảm giác được, Ô Phương Phương tính như liệt hỏa, nhưng tác phong chính phái, cũng là loại kia phi thường chấp nhất, cẩn trọng nhân viên cảnh sát.

Như vậy. . . Ô Phương Phương đến cùng chọc phải cái gì? Vì sao lại chết yểu ở vị hôn phu trước mộ phần? Vì cái gì móng ngón tay bên trong, sẽ còn toát ra 13 năm trước đặc biệt lớn tội phạm truy nã DNA! ?

“Triệu Ngọc, không có sao chứ?” Miêu Anh nhìn thấy Triệu Ngọc sắc mặt không đúng, liền quan tâm hỏi một câu.

“Không có việc gì. . .” Triệu Ngọc lắc đầu về sau, chỉ vào phần mộ hỏi nói, “ Miêu Miêu. . . Ngươi có hay không Ô Phương Phương vị hôn phu tư liệu?”

“Ai u, ta hơi kém quên một kiện đại sự! !” Ai ngờ, thính tai Vương Vĩnh Hà, đang nghe Triệu Ngọc tra hỏi về sau, bỗng nhiên kích động muôn dạng địa nói nói, “ Triệu tổ trưởng! Ta trước đó xem qua tài liệu, Ô Phương Phương cùng Thạch Hải mặc dù không tại cùng một tòa thành thị ở lại, nhưng hai người bọn họ lại là thanh mai trúc mã quan hệ!

“Nhất. . . Nhất. . . Ân. . .” Nàng nói quanh co lấy tổ chức một cái ngôn ngữ, rồi mới lên tiếng, “Ai! Nói như vậy! Ô Phương Phương cùng Thạch Hải phụ mẫu đều là thế hệ trước thanh niên trí thức xuống nông thôn, hai người bọn họ đều là từ Mông Hương tỉnh Cao Lan Kỳ lớn lên!”

“A! ?”

Nghe thấy lời ấy, mọi người đều kinh.

Vậy mà. . . Lại là dạng này. . .

Tại như thế thời khắc, “Cao Lan Kỳ” ba chữ này thực sự quá dị ứng cảm giác, bởi vì 13 năm trước Nông Hợp huyết án liền là tại Cao Lan Kỳ giữ lại cho mình trấn phát sinh!

Làm sao lại trùng hợp như vậy! ?

Ô Phương Phương là Cao Lan Kỳ người, nàng vị hôn phu cũng là Cao Lan Kỳ người, chẳng lẽ. . . Phá án manh mối liền ở trong đó! ?

“Ta. . . Ta nghe nói, “ lời nói là Vương Vĩnh Hà nói, nhưng bản thân nàng so người khác còn muốn kinh ngạc, nói chuyện lần nữa trở nên cà lăm, “Hai nhà bọn họ là hàng xóm, cha một đời quan hệ liền rất không tệ, đối quan hệ của hai người tương đối tán thành, chỉ. . . Chỉ bất quá, không đồng ý công tác của bọn hắn.

“Tại chính lam kỳ thời điểm, hai nhà bọn họ đều là làm kiến thiết công trình, gia cảnh rất không tệ! Thế nhưng là hai người lại tất cả đều từ bỏ hậu đãi sinh hoạt điều kiện, dứt khoát lựa chọn cảnh sát cái nghề nghiệp này!

“Song phương phụ mẫu đương nhiên sẽ không đồng ý, nhưng hai tâm ý người đã quyết, cuối cùng cũng chỉ có thể theo lấy bọn họ!”

Vương Vĩnh Hà sau khi nói đến đây, Triệu Ngọc vô ý thức nhìn Miêu Anh một chút, bởi vì Miêu Anh kinh lịch không phải là không cùng Ô Phương Phương hai người đồng dạng?

“Vì thế, bọn họ còn giống như cùng trong nhà náo qua thời gian rất lâu, nghe nói cho tới hôm nay mới thôi, Ô Phương Phương tổ trưởng cùng người nhà quan hệ cũng chỗ không tốt lắm.” Vương Vĩnh Hà tiếp tục nói, “Hai nhà bọn họ ước chừng là tại mười năm trước quay lại nguyên quán, Ô tổ trưởng tại Tĩnh Hải, Thạch Hải tại thường minh, lẫn nhau cũng không quá xa!

“Hai nhà bọn họ điều kiện thực sự quá tốt, tại hai bên đều mua hào trạch làm phòng cưới. Kỳ thật, bọn họ rất sớm trước kia nên kết hôn, chỉ tiếc, Thạch Hải làm việc quá mức đặc thù, bọn họ chỉ có thể hết kéo lại kéo. . . Nhưng kéo tới cuối cùng, lại. . .”

“Ai!” Nhiễm Đào không chịu được thở dài một cái, “Thật sự là tạo hóa trêu ngươi a! Nghĩ không ra, bọn họ lựa chọn ban đầu, lại mang đến kết quả xấu nhất! Thực sự là. . . Trời cao đố kỵ anh tài, thật là đáng tiếc!”

“Chính là bởi vì dạng này. . .” Vương Vĩnh Hà nói nói, “ Thạch Hải cảnh sát anh hùng sự tích, càng lộ ra đáng quý! Hắn vốn có thể áo cơm không lo địa hưởng thụ sinh hoạt, nhưng vẫn là dứt khoát quyết nhiên vọt tới tuyến đầu, cảnh giới của hắn giá trị cho chúng ta mỗi người tôn kính!”

“Vì yêu tòng quân, quyết chí thề không đổi, bọn họ tình yêu cố sự, cũng là xúc động lòng người nha!” Miêu Anh kính nể địa phụ họa một câu, nói nói, “ cho nên, chúng ta càng hắn là đem chân tướng điều tra ra được, đem giết người hung phạm trói lại!”

Đám người nói chuyện, lại một lần nữa khơi gợi lên Triệu Ngọc hồi ức. Về nhớ ngày đó tại Bách Linh trong nhà hàng, Ô Phương Phương đã từng uống say qua rượu, còn tại Triệu Ngọc trên xe vung qua rượu điên.

Lúc đó, Triệu Ngọc chỉ cảm thấy có chút chán ghét, nhưng hiện đang hồi tưởng lại đến, mới rốt cục hiểu nàng loại kia bởi vì mất đi người yêu thống khổ!

Xem ra, mắt thấy cũng không là thật, mình đối với Ô Phương Phương thái độ hoàn toàn chính xác bất công.

. . .

Tại hiện trường điều tra hoàn tất về sau, thời gian đã đi tới hai giờ chiều.

Nếu như đổi lại bình thường thời gian, Triệu Ngọc tất nhiên sẽ mang đám người đi tìm một cái quán ăn. Thế nhưng là, bây giờ tình huống có biến, vì giảm bớt không cần thiết nguy hiểm, bọn họ vẫn là quay trở về thường minh cục cảnh sát, ở cục cảnh sát trong phòng ăn đơn giản đối phó một điểm.

Giờ này khắc này, tình tiết vụ án vẫn không có gì tiến triển truyền đến. Nơi đó nhân viên cảnh sát còn đang toàn lực truy tung cái kia cưỡi xe gắn máy người bị tình nghi hạ lạc, thế nhưng là bọn họ tìm khắp giám sát điểm mù đoạn đường, lại từ đầu đến cuối không có bất kỳ phát hiện nào. Người hiềm nghi cùng hắn xe gắn máy, đều giống như hư không tiêu thất.

Càng như vậy, chúng nhân viên cảnh sát lại càng thấy đến người này khả nghi, cho nên bọn họ đã mở rộng lục soát phạm vi, tiếp tục tìm kiếm lấy tương quan manh mối.

“Ai?” Trong bàn ăn đồ ăn đều bị ăn sạch, Nhiễm Đào bỗng nhiên nhớ đến một chuyện, vội vàng chỉ vào Triệu Ngọc đùi phải nói nói, “ ta mới phát hiện, tổ trưởng chân vậy mà tốt? Tốt như vậy đến nhanh như vậy a?”

“Đúng vậy a, ta cũng không có chú ý đâu!” Ngô Tú Mẫn cũng là kinh ngạc nói nói, “ thạch cao cũng mất? Cũng không cần quải trượng? Làm sao lại nhanh như vậy đâu? Không phải bị vỡ nát gãy xương sao?”

“Ha ha, nhìn một cái các ngươi, cái này đều nhiều đã nửa ngày, mới phát hiện sao?” Triệu Ngọc lấy hỏi lại thay thế xấu hổ, “Còn tổ điều tra đặc biệt đâu! Bết bát như vậy quan sát năng lực, cũng thật là có thể. . .”

“Không phải, không phải!” Nhiễm Đào cực lực giải thích, “Lão đại, cái này cũng không nên trách chúng ta a! Ngươi rõ ràng nhất, ngươi xem chúng ta từ lúc đi vào thường minh về sau, nhàn rỗi sao? Cái này từng

cái tin tức, tất cả đều cùng tạc đạn bạo tạc giống như đây này! Tâm đều loạn. . .”

Ân. . .

Nghe đến lời này, Triệu Ngọc khẽ nhíu mày, Nhiễm Đào “Tâm đều loạn”, lại một lần nữa để hắn cảm thấy một chút chẳng lành.

“Loạn cái gì loạn?” Miêu Anh vội vàng ổn định quân tâm, “Đừng quên, ác ma án đều bị chúng ta làm xong! Vụ án này. . .”

“A. . . Anh hùng. . .”

Triệu Ngọc tựa như có thể dự cảm trước đến giống như, điện thoại mới vừa vặn một vang, hắn liền lập tức cầm tới bên tai nghe.

“Uy. . . Cho ăn a, Triệu. . . Triệu tổ trưởng. . . Là ngươi sao! ?” Trong điện thoại truyền tới một khàn khàn âm thanh nam nhân, Triệu Ngọc rất nhanh nghe ra, người này chính là cái kia bị phái đi Tĩnh Hải Ô Phương Phương tổ đặc biệt điều viên Hứa Hải.

“Là ta, thế nào?”

“Hỏng. . . Hỏng. . .” Hứa Hải thanh âm dị thường gấp rút khẩn trương, “Triệu tổ trưởng, chúng ta vừa mới đến Phương tỷ trong nhà, liền. . . Liền gặp được một kiện. . . Một việc. . .”

“Chuyện gì?” Triệu Ngọc đã từ Hứa Hải khẩn trương bên trong ý thức được cái gì, vội vàng thúc giục nói, “ mau nói, đừng lề mề!”

“Tốt! Tốt!” Hứa Hải thở gấp thô trọng khí nói nói, “ chúng ta vừa mới đến Phương tỷ trong nhà, phụ trách lục soát hợp lý địa nhân viên cảnh sát, ngay tại nhà nàng ngăn kéo tường kép bên trong, UU đọc sách www. uukan Shu. com phát hiện đồ vật! Là. . . là. . . Ảnh chụp. . . Mà lại. . .

Mà lại. . .”

“Ảnh chụp? Cái gì ảnh chụp?”

Ngay tại Triệu Ngọc thúc giục ở giữa, điện thoại chấn động hai lần, hắn mở ra màn hình xem xét, nhưng gặp Hứa Hải đã đem ảnh chụp cho hắn phát đưa tới.

Kết quả, Triệu Ngọc mới vừa vặn mở ra một trương, liền thình lình cảm giác da đầu giống bỗng nhiên nổ tung, cả người đều choáng váng!

“Sao. . . Thế nào?” Đám người kinh ngạc phía dưới, tự nhiên hết sức hiếu kỳ, liền tranh thủ thời gian tiến đến Triệu Ngọc trước mặt quan sát.

Ai ngờ, cái này xem xét phía dưới, cơ hồ tất cả đều giống như Triệu Ngọc, bị thật sâu chấn nhiếp một cái, trong mắt lộ ra mọi loại không thể tưởng tượng nổi!

Trong đó, duy chỉ có phản ứng tương đối trì độn Nhiễm Đào còn tại vẫn buồn bực, chỉ vào ảnh chụp nghi ngờ nói: “Ta nói, không đến mức phản ứng lớn như vậy a? Không phải liền là Ô Phương Phương mấy trương bất nhã ảnh chụp sao? Không phải liền là không chút mặc quần áo, lộ mấy điểm mà thôi. . . Ân. . . Còn có cái nam. . . Ai. . . A! ! ?”

Một giây sau, Nhiễm Đào cả kinh đất bằng nhảy lên hai mét, chỉ điện thoại di động ảnh chụp run rẩy nói ra: “Cái này nam. . . Như thế nào là Khương Khoa a! ! ?”

Chương 943: Loạn đến một độ cao mới

Buổi chiều 4 giờ. Thường Minh cục cảnh sát, tổ điều tra đặc biệt phòng làm việc tạm thời bên trong.

“Tổ trưởng, “ Tằng Khả giơ điện thoại hướng Triệu Ngọc báo cáo nói, “ Tịnh Hải bên kia xét nghiệm kết quả đi ra, không phải hình ảnh giả, trong tấm ảnh cho là thật, mà lại ảnh chụp bản thân chí ít có 10 năm lâu!”

“Ta cạch!” Triệu Ngọc hai tay chống nạnh, hữu khí vô lực thán nói, “ xem ra, lần này lại mẹ nó bên trong giải nhất!”

“Ừm. . .” Tằng Khả tiếp tục giới thiệu nói, “ cảnh sát tại Ô Phương Phương ngăn kéo tường kép bên trong, hết thảy phát hiện 9 tấm ảnh chụp, tất cả đều là nàng 'Rơi' chiếu, trong đó có 4 tấm, xuất hiện Khương Khoa!

“Ngoài ra còn có một điểm. . .” Tằng Khả cau mày nói, “Trên tấm ảnh chỉ có một người vân tay, cái kia chính là Ô Phương Phương chính mình!”

“Ha ha!” Nghe đến đó, Triệu Ngọc vậy mà thái độ khác thường địa cười, vỗ Miêu Anh bả vai cười nói, “ Miêu Miêu a, ngươi cái này một cái đánh mặt, thế nhưng là tới đủ tà dị! Trước đó còn nói cái gì vì yêu tòng quân, quyết chí thề không đổi đâu, xoay đầu lại, vậy mà xuất hiện tình huống như vậy! Ngươi nói, miệng của ngươi có phải hay không nên mở một chút hết?”

“Đừng hẹp hòi!” Miêu Anh không phục, “Chính ngươi đều nói tới tà dị đâu! Chân tướng của sự thật, có lẽ cũng không phải là nhìn như thế!”

“Tổ trưởng. . . Ta tra qua tất cả ghi chép, vừa rồi cũng hỏi qua Lưu Chiêm Binh bọn họ, “ Tăng Khả nghiêm túc nói nói, “ Ô Phương Phương tổ trưởng từ đầu đến cuối chỉ nói qua Thạch Hải cái này một người bạn trai, chưa hề truyền ra qua cái gì chuyện xấu. . .”

“Loạn! Loạn! Loạn!” Thời khắc mấu chốt, Nhiễm Đào hai tay bắt đầu, ngửa mặt lên trời thán nói, “ thật sự là loạn ra cao độ trước đó chưa từng có! Ta tốt xấu cũng coi là đi theo tổ trưởng gặp người thể diện quá lớn, nhưng dạng này không thể tưởng tượng liên hoàn liên hoàn lại liên hoàn án, lại là lần đầu đụng phải! A không. . . Đơn giản liền là lần đầu nghe nói!”

“Đến! Lại tới!” Ngô Tú Mẫn lệ cũ địa giao nhau cánh tay mỉa mai Nhiễm Đào, “Ta nói ta làm sao già cảm giác ngươi giống 《 Mèo máy 》 bên trong béo hổ đâu? Ngoại trừ giọng lớn bên ngoài, còn biết cái gì?”

“Cái kia tốt. . .” Nhiễm Đào hoàn toàn như trước đây không phục, “Ngươi ngược lại là giải thích cho ta giải thích, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Ô Phương Phương cùng nông hợp huyết án sự tình còn không có tra ra cái mặt mày đâu! Tại sao lại toát ra một cái Khương Khoa đến? Ác ma án có hắn, chẳng lẽ Ô Phương Phương bị giết, còn có nông hợp huyết án cũng cùng hắn có quan hệ sao? Người này cũng quá đoạt hí đi?”

“Được rồi, đi, đào ca Mẫn tỷ, như vậy dừng lại a vẫn là!” Tăng Khả tranh thủ thời gian hòa giải.

“Nam Đào Hương, bắc Khương Khoa!” Triệu Ngọc yên lặng niệm nói một câu , vừa dạo bước vừa lầm bầm lầu bầu nói, “ Khương Khoa là đạo tặc, Ô Phương Phương là cảnh sát, hai người bọn họ đánh ra thân mật

như vậy giường chiếu, sẽ ý vị như thế nào! ? Ô Phương Phương. . . Thật có vấn đề?”

“Ảnh chụp không phải giả, chí ít có thể chứng minh hai người bọn họ từng có qua quan hệ thân mật!” Miêu Anh nói nói, “ nhưng là. . . Mặc dù một cái là tổ điều tra đặc biệt ưu tú cảnh sát, một cái là xú danh chiêu lấy đạo tặc, nhưng nếu như cẩn thận phân tích lời nói, cũng không phải là như vậy không thể lý giải!

“Đừng quên, ảnh chụp là tại mười năm trước vỗ xuống, “ Miêu Anh tỉnh táo phân tích nói, “ thời điểm đó Khương Khoa vẫn là hạng người vô danh, còn không có phạm qua án! Hắn cùng Ô Phương Phương nói yêu thương lời nói, tựa hồ cũng cũng không phải gì đó chuyện kinh thế hãi tục a?”

“Nhưng là. . . Ngươi, là xây dựng ở Ô Phương Phương không cùng Thạch Hải tư định chung thân điều kiện tiên quyết!” Triệu Ngọc làm sáng tỏ nói, “ nàng cùng Thạch Hải thanh mai trúc mã, 10 năm trước cùng ở tại một đơn vị, chính là như keo như sơn, khiến cho nước sôi lửa bỏng thời điểm. Khương Khoa đột nhiên đến như vậy một cái bên thứ ba chen chân, ta thật không nghĩ ra, Ô Phương Phương đến cùng là tình huống như thế nào?”

“Giám chứng khoa chỉ nói là 10 năm trước, lại không có nói rõ là mười mấy năm trước!” Miêu Anh giải thích nói, “ lúc ấy Ô Phương Phương cùng Thạch Hải tình cảm có lẽ cũng không ổn định, di tình biệt luyến cũng không phải không có khả năng xuất hiện!”

“Thật sự là người không thể xem bề ngoài, nước biển không thể đo bằng đấu a!” Triệu Ngọc lắc đầu, “Bất quá, cái này đại thiên thế giới cũng là có đủ kỳ diệu, hơn 10 năm trước, Khương Khoa vừa mới tại Diệu Danh trường dạy nghề tốt nghiệp, nhưng lại ngàn dặm xa xôi địa chạy tới Mông Hương, cùng Ô Phương Phương làm đến cùng một chỗ. . . Ân. . .”

Nói đến đây, Triệu Ngọc bỗng nhiên nghĩ tới điều gì.

“Đúng vậy a!” Miêu Anh hiểu rõ Triệu Ngọc tâm tư, đoạt trước một bước nói nói, “ Khương Khoa là Nhạc Bình người, Nhạc Bình thị tại Tấn an tỉnh, mặc dù cùng Mông Hương không phải một cái tỉnh, nhưng Nhạc Bình cùng Cao Lan Kỳ ở giữa khoảng cách đã gần vô cùng!”

“Ta đi!” Nhiễm Đào lúc này khoát tay nói nói, “ không muốn đùa giỡn như vậy có được hay không? Nhạc Bình, chúng ta thế nhưng là rất quen thuộc đâu! Không đầu nữ thi án một món trong đó ngay tại. . .”

“Ngậm miệng! Ngậm miệng!” Ngô Tú Mẫn tức giận đánh gãy Nhiễm Đào, sau đó bưng điện thoại di động của mình đi vào Triệu Ngọc cùng Miêu Anh trước mặt nói nói, “ hai vị tổ trưởng, liên quan tới ảnh chụp sự tình, có lẽ. . . Còn có một khả năng khác!”

Nói, nàng đưa di động bên trên ảnh chụp phóng đại, đối với hai người nói ra: “Các ngươi nhìn kỹ một chút, trong tấm ảnh, Ô Phương Phương thần thái tựa hồ có chút không đúng!”

“Đúng!” Triệu Ngọc gật đầu nói, “Ô Phương Phương khẳng định là say! Ta biết nàng uống nhiều quá về sau là cái dạng gì! Nhưng là. . . Muốn thừa dịp quá chén, đem nàng cho cái kia, vẫn là. . .”

“Không!” Ngô Tú Mẫn nghiêm túc nói nói, “ không chỉ là say rượu, con ngươi của nàng trắng bệch, sắc mặt ửng hồng, búi tóc tuyến chỗ có đổ mồ hôi. . . Đây là một loại thần kinh giác quan phấn khởi biểu hiện!”

“Oa!” Nhiễm Đào giật mình, “Ngươi nói là. . . Nàng 'Khỏa' thuốc?”

“Mà lại. . .” Ngô Tú Mẫn khẽ cắn môi nói nói, “ hẳn là còn không chỉ! Ta trước kia tiếp xúc qua một chút tương tự vụ án, Ô Phương Phương mặt ngoài đặc thù, còn có cùng loại sử dụng chất gây ảo ảnh triệu chứng!”

“Chất gây ảo ảnh? Ông trời của ta, là. . .'Xuân' thuốc sao?” Nhiễm Đào lại hỏi, nhưng là không ai để ý đến hắn.

“Có chút giống!” Lúc này , đồng dạng hiểu công việc Cao Phát Tài pháp y, khi nhìn đến ảnh chụp về sau gật đầu nói, “Đạt gạo XX, INVERMA nguyên phấn loại hình dược vật, đi qua gia công cải tiến về sau, hoàn toàn chính xác sẽ xuất hiện loại này gây ảo ảnh triệu chứng! Nhưng là. . . Chỉ dựa vào mấy tấm hình, hay là không thể bằng chứng!”

“Bất quá. . . Cứ như vậy, “ Triệu Ngọc cười khổ nói, “ tương đương lại cho cái này vốn là ly kỳ bản án, lại tăng thêm càng nhiều khả năng!”

“Đúng vậy a!” Miêu Anh cũng là hơi có vẻ đắng chát địa thán nói, “ bởi vậy đến xem, kẻ trộm trộm cướp Ô Phương Phương nhà mục đích, cũng khó mà nói? Bọn họ mạo hiểm chui vào Ô Phương Phương nhà, là không phải là vì tìm kiếm những hình này? Những hình này, lại có thể chứng minh cái gì?”

“Có lẽ, so với chúng ta tưởng tượng còn muốn phức tạp!” Triệu Ngọc thán nói, “ Lưu Chiêm Binh cùng Hứa Hải nói, đám kia kẻ trộm đều là cao thủ, bọn họ từ ngoại bộ cắt đứt Ô Phương Phương nhà hào trạch báo động trang bị, nguồn điện còn có giám sát, hiện trường nhìn qua lật đến rối tinh rối mù, nhưng trên thực tế cũng không để lại nửa điểm vết tích!”

“Cho nên. . .” Miêu Anh lắc đầu nói nói, “ bọn họ chuyên nghiệp như vậy, không có khả năng tìm không thấy trong ngăn kéo tường kép. Có lẽ. . . Những hình này, vẫn là bọn họ cố ý buông xuống đây này!

“Ta cũng có một ít choáng!” Tằng Khả thán nói, “ chẳng lẽ, bọn họ chui vào Ô Phương Phương nhà cũng không phải là muốn trộm đồ, mà là muốn —— bỏ đồ vật! ! ?”

Giờ này khắc này, Triệu Ngọc cũng đặc biệt muốn theo Nhiễm Đào như

thế, hô to vài tiếng “Loạn loạn loạn”, vụ án này, hoàn toàn chính xác đã loạn ra độ cao mới!

“Ừm. . .” Lúc này, Cao Phát Tài bỗng nhiên suy nghĩ nói nói, “ bất quá, liên quan tới ảnh chụp sự tình, có lẽ chúng ta có thể kiểm trắc đi ra!”

A?

Cao pháp y, không thể nghi ngờ làm cho người hai mắt tỏa sáng.

“Hiện tại có một loại kiểu mới hoàn cảnh giám định kỹ thuật có thể thử một chút!

“Liền là thông qua ngăn kéo tường kép nội bộ bụi bặm, mảnh gỗ vụn, cùng không cùng loại loại vi sinh vật các loại, để phán đoán ra, những hình kia có phải là hay không bị người gần đây thả ở bên trong!

“Chỉ bất quá, ta phải đem đồ vật mang về trường học, hơn nữa còn cần thời gian nhất định, mới có thể có đến kết quả!”

“Ồ?” Triệu Ngọc gật đầu, “Vậy liền quá tốt rồi!”

“Còn có. . . Còn có vân tay đâu?” Nhiễm Đào nhắc nhở nói, “ trên tấm ảnh vân tay giải thích thế nào?”

“Đạo lý là giống nhau, “ Cao Phát Tài trả lời, “Chúng ta cũng có thể thông qua hoàn cảnh giám sát, đến phân biệt vân tay đè lên thời gian.

“Nếu như. . . Hung thủ có thể đem Dương Trạch Bưu làn da lưu lại bỏ vào Ô Phương Phương móng tay khe hở, như vậy tại một chồng trên tấm ảnh giả tạo mấy cái vân tay, liền là trò trẻ con!” Nói đến đây, Cao Phát Tài dừng lại một chút, sau đó mới nói một cách đầy ý vị sâu xa nói, “ không dối gạt các vị, ta vẫn là hi vọng, ta vừa rồi suy luận. . . Đều là sai lầm! !”

Nghe đến lời này, đám người tất cả đều ngẩng đầu, đưa ánh mắt tập trung vào Cao Phát Tài trên thân.

“Bởi vì, nếu quả thật có một cái có được cao minh như vậy kỹ thuật hung thủ, “ Cao Phát Tài trùng điệp thở dài, “Như vậy. . . Đối thủ này, coi như quá kinh khủng! ! !”

Chương 944: Khiêu chiến quyền uy?

Cùng ngày buổi chiều, ngay tại Triệu Ngọc chính nhận thật cẩn thận địa tại bạch bản bên trên tăng thêm tư liệu thời điểm, trong đầu hắn kỳ ngộ hệ thống rốt cục truyền đến phản ứng.

Hôm qua mở ra "Khôn khảm" quẻ, trải qua gần 40 giờ, hiện tại rốt cục kết thúc. Hắn thu được 198% độ hoàn thành, thu được ba kiện cấp một đạo cụ, cùng 19 8 điểm kỳ ngộ điểm tích lũy.

Thời gian thật là đủ dài. . .

Triệu Ngọc ở trong lòng thở dài, trước kia giống như chỉ có mở ra "Càn" quẻ thời điểm, tiếp tục qua thời gian lâu như vậy. Không biết, lần này sẽ ý vị như thế nào? Có phải hay không, liên quan tới cái này ly kỳ bản án manh mối, đã dừng ở đây, sẽ không lại toát ra mới chuyển hướng rồi?

Mặc dù bây giờ vẫn chưa tới 12 giờ, nhưng bên trên một quẻ chính là hôm qua mở ra , ấn đạo lý giảng, Triệu Ngọc hiện tại có thể lại mở một quẻ.

Hiện tại loại thời khắc mấu chốt này, Triệu Ngọc là tuyệt đối sẽ không chậm trễ bất luận cái gì một đầu manh mối, cho nên khi tức click mở quẻ công năng, nghĩ phải nhanh lại mở một quẻ đi ra.

Đương nhiên, lần này hắn hy vọng nhất mở ra, liền là "Cấn" quẻ, chỉ có "Cấn" quẻ mới đại biểu cho tình tiết vụ án sẽ có tiến triển.

Nhưng mà, chuyện kỳ quái phát sinh, Triệu Ngọc điểm mấy lần, hệ

thống Khai quẻ giới diện lại từ đầu đến cuối không có phản ứng, tựa như máy tính bỗng nhiên chết máy.

Không thể nào! ?

Triệu Ngọc rất là phiền muộn, trong lòng nói chuyện, hệ thống lão đại a, ngươi làm sao càng lên cấp càng LOW rồi? Phó bản kỳ ngộ không có không nói, làm sao hiện tại ngay cả Khai quẻ cũng không được đâu?

Vì cái gì?

Phiền muộn phía dưới, hắn thử nghiệm điểm một cái địa phương khác, ngoại trừ đạo cụ cột không có vấn đề bên ngoài, địa phương khác tất cả đều điểm không mở.

Ai. . .

Triệu Ngọc lắc đầu liên tục, thực tại không thể lý giải hệ thống đến cùng xảy ra vấn đề gì?

“Triệu Ngọc. . .” Lúc này, Miêu Anh bỗng nhiên bưng một chén cà phê nóng đi vào Triệu Ngọc trước mặt, lo lắng địa nói nói, “ ầy, thả hai túi đường! Trước ấm và ấm áp đi!”

“Nha. . .” Triệu Ngọc tiếp nhận cà phê, thuận tiện nhìn đồng hồ.

“Ừm. . .” Miêu Anh mặt lộ vẻ thần sắc lo lắng địa hỏi nói, “ còn có 3 cái tiếng đồng hồ hơn, máy bay mới cất cánh đâu! Ngươi xác định. . . Một người đi Diệu Danh sao? Ta. . .”

“Ngươi đến lưu lại chủ trì làm việc!” Triệu Ngọc nghiêm túc nói nói, “ Miêu Miêu. . . Ta ngày mai gặp qua Khương Khoa, lập tức liền trở về!”

“Thế nhưng là. . .” Miêu Anh lắc đầu hỏi nói, “ Diệu Danh bên kia có

Khương Khoa tổ chuyên án, bên trong có là chuyên gia, trực tiếp để bọn họ đến hỏi không được a? Vì cái gì ngươi muốn đích thân đi qua?”

“Nếu là các chuyên gia có thể cạy mở miệng của hắn, “ Triệu Ngọc lắc đầu nói, “ Khương Khoa hiện tại liền sẽ không còn ngốc đang tại bảo vệ coi trọng phạm phòng giam bên trong!”

“Thế nhưng là, ngươi có nghĩ tới không?” Miêu Anh lo lắng nói nói, “ ngươi đi, tình huống có thể sẽ càng hỏng bét! Khương Khoa hiện tại đã biết Thôi Tiểu Long là bị ngươi đánh chết! Hắn cùng Thôi Tiểu Long tình như thủ túc, ngươi đi, hắn càng không khả năng nói!”

“Không nhất định!” Triệu Ngọc lắc đầu nói nói, “ Hàn Khoan sự tình, hắn nhưng là đối ta một chút cũng không có giữ lại! Khương Khoa làm người thông minh, nhưng ta cũng không ngốc! Ta đi, chỉ là vì phán đoán một chút khả năng, cũng không phải là thật để hắn mở miệng.

“Nếu như hắn nói, đã nói lên chuyện này giống như Hàn Khoan, Khương Khoa chỉ là một tên khách qua đường!” Triệu Ngọc trong mắt lấp lóe địa nói nói, “ nhưng nếu như hắn không nói, hoặc là cố ý dẫn ra chủ đề, vậy đã nói rõ, Khương Khoa tại Ô Phương Phương một án bên trong, khẳng định đóng vai qua cái gì nhân vật!”

“Ừm. . .” Miêu Anh không quá tình nguyện gật đầu nói, “Tốt a, nhưng là, ngươi nhưng ngàn vạn phải cẩn thận nhiều hơn!”

“Yên tâm đi, thân yêu! Chơi thì chơi, nhưng ở tiếc mệnh phương diện, các ngươi ai cũng không sánh bằng ta!” Triệu Ngọc an ủi nói, “ huống chi, hình sự sảnh an bài cho ta một tổ chuyên nghiệp bảo tiêu, thiếp thân bảo hộ đâu! ?”

“Ừm!” Miêu Anh gật đầu về sau, lại nghĩ tới điều gì, vội nói, “Kỳ thật. . . Chúng ta còn hắn là phái một người. . . Đi một cái Bắc Thiên!”

“Ồ?” Triệu Ngọc sững sờ.

“Hàn Khoan ngay tại Bắc Thiên thụ thẩm, “ Miêu Anh nói nói, “ hắn là chúng ta trước mắt biết đến, vì số không nhiều nhận biết Khương Khoa người! Ta nghĩ, đã chúng ta tại Khương Khoa nơi đó đạt được Hàn Khoan tin tức, vậy tại sao không thể trái lại đâu? Nghe một chút Hàn Khoan là thế nào đánh giá Khương Khoa?”

“Ai? Đừng nói, điểm này thật đúng là bị ta không để ý đến, ban đầu ở Hoàng Kim thành thời điểm, ta nên hỏi một chút hắn mới đúng!” Triệu Ngọc gật đầu nói, “Bất quá, lúc ấy Khương Khoa đã bị ta bắt lấy, cũng căn bản nghĩ không ra tầng này đến!”

“Cái kia. . . Phái Ngô Tú Mẫn đi qua sao?” Miêu Anh hỏi thăm.

“Không! Không được!” Triệu Ngọc kiên quyết phủ định nói, “ Miêu Miêu, ngươi nghe kỹ cho ta, tại ta đi Diệu Danh khoảng thời gian này bên trong, các ngươi ai cũng không cho phép tự tiện hành động! Ta lo lắng, vụ án này có thể là hướng về phía chúng ta tới, cho nên nhất định phải cẩn thận một chút cẩn thận nữa, hiểu không?”

“Ừm. . .” Miêu Anh gật đầu.

“Hàn Khoan cùng Khương Khoa không giống, “ Triệu Ngọc lại nói, “ liên lạc một chút chuyên án tiểu tổ, để bọn họ tìm người hỏi một chút là có thể, không cần thiết không phải phái người của chúng ta đi qua!”

“Được. . . Tốt. . .” Miêu Anh đáp ứng, thế nhưng là trên mặt minh hiển lộ ra vẻ khẩn trương.

“Ùng ục ục. . .” Triệu Ngọc uống một ngụm cà phê, nói nói, “ Cao pháp y đoàn đội ngay tại Tịnh Hải thu thập vật chứng đâu! Bọn họ muốn đem ảnh chụp cùng toàn bộ bàn công tác tất cả đều mang trở về thủ đô đại học kiểm nghiệm! Không biết. . . Lúc nào mới có thể có kết quả!”

“Triệu Ngọc, ta biết ngươi so ta còn muốn lo lắng!” Miêu Anh nói nói, “ vụ án này xác thực tới phi thường kỳ quặc! Nhưng là, cũng có khả năng. . . Là chúng ta suy nghĩ nhiều đâu?

“Kỳ thật, một mực có một cái phụ họa tình lý mạch suy nghĩ bày ở trước mặt chúng ta, chỉ là chúng ta ai cũng không muốn tin tưởng thôi!” Miêu Anh cân nhắc một chút, rốt cục nói ra, “Có hay không một loại khả năng, Nông Hợp huyết án hung thủ liền là Ô Phương Phương cùng Khương Khoa làm ra đâu?”

“. . .” Triệu Ngọc không nói gì, nhưng từ trên nét mặt nhìn ra, hắn là không thể tiếp nhận.

“Ô Phương Phương đem tất cả mọi người lừa!” Miêu Anh nói nói, “ nàng cùng Khương Khoa âm thầm cấu kết, bày ra Nông Hợp huyết án, hơn nữa còn giá họa cho Dương Trạch Bưu! Có lẽ, bọn họ lúc ấy muốn giết chết Dương Trạch Bưu diệt khẩu, lại bị Dương Trạch Bưu đào thoát!

“Ô Phương Phương nhờ quan hệ tiến vào 03 tổ điều tra đặc biệt, kỳ thật không phải là vì phá án, mà là vì sớm tìm tới Dương Trạch Bưu, để cho cảnh sát giết hắn!

“Lại nhìn Dương Trạch Bưu bên này, hắn báo động lời nói không có chứng cứ, mà Ô Phương Phương là cảnh sát, về sau còn tưởng là tổ điều tra đặc biệt tổ trưởng! Nếu là hắn tự thú nhận tội , tương đương với tự chui đầu vào lưới.

“Mà nếu như tìm bọn họ báo thù lời nói, Khương Khoa thế lực quá lớn, mà lại cảnh sát cũng không tìm tới tăm tích của hắn, hắn càng là không thể nào chỗ tìm.

“Cho nên, hắn chỉ có thể lựa chọn giấu kín , chờ đợi thời cơ!

“Kết quả, 13 năm sau, thời cơ rốt cục chờ đến! Đạo tặc Khương Khoa bị ngươi bắt được, thế lực của hắn sụp đổ. Mà Ô Phương Phương tổ điều tra đặc biệt từ lâu chỉ còn trên danh nghĩa. Cho nên, Dương Trạch Bưu rốt cuộc tìm được cơ hội báo thù, liền thừa dịp Ô Phương Phương viếng mồ mả lúc giết chết nàng!

“Sau đó, hắn lại chui vào Ô Phương Phương nhà, làm một cái loạn thất bát tao, liền là muốn cảnh sát chúng ta tham gia, thông qua cảnh sát chúng ta chi thủ, đem Ô Phương Phương ẩn tàng chứng cứ phạm tội tìm ra!” Miêu Anh nói đến đây, thở phào nhẹ nhõm, “Cho nên, chúng ta bây giờ chỉ cần đem Dương Trạch Bưu tìm ra liền có thể giải quyết vấn đề! Mà cái kia người cưỡi xe gắn máy, rất có thể liền là bản thân hắn!”

“Ha ha. . .” Ai ngờ, nghe xong Miêu Anh suy đoán về sau, Triệu Ngọc lại cười, “Miêu Miêu a, ta nhất thích ngươi địa phương, liền là ngươi từ không nói láo gạt người, ánh mắt của ngươi đã sớm đem ngươi bán!”

“Không thể nào, ngươi. . . Có ý tứ gì?” Miêu Anh không hiểu.

“Ta chỉ hỏi ngươi một câu, “ Triệu Ngọc đưa ngón trỏ ra khoa tay nói, “ vì cái gì, làm Dương Trạch Bưu DNA, còn có Khương Khoa cùng Ô Phương Phương giường chiếu xuất hiện thời điểm, hai chúng ta không đẩy ra đo những cái kia bình thường lý do, lại vẫn cứ muốn hoài nghi cái này hai phần chứng cớ thật giả đâu? Hoài nghi chứng cứ là bị bị người an bài?”

“Ừm. . . Ngươi. . . Ý của ngươi là?”

“Hai chúng ta phản ứng là giống nhau như đúc, toàn đều cho rằng trước mắt xuất hiện những đầu mối này, quá tận lực!” Triệu Ngọc lại giơ hai tay lên khoa tay nói, “ còn nhớ rõ ác ma án sao? Chúng ta vì cái gì đang tra ác ma án thời điểm, không có loại cảm giác này?

“Ta đến nói cho ngươi đi! Điều tra Hàn Khoan thời điểm, chúng ta là càng tra manh mối càng nhiều, càng tra án càng lớn. Mặc dù chúng ta tra được phi thường vất vả, nhưng chúng ta từ đầu đến cuối phi thường xác định, chúng ta tìm tới mỗi một đầu manh mối, đều là thật!” Triệu Ngọc cười thần bí, “Thế nhưng là, vụ án này liền không đồng dạng! Vừa lên đến, liền có người cho chúng ta một đống lớn manh mối cùng chứng cứ, mỗi một dạng đều đầy đủ rung động, cũng có thể làm cho chúng ta liên tưởng đến rất nhiều thứ!

“Tình huống như vậy, khoan nói vô cùng ít thấy, có thể nói căn bản không có!”

“Như vậy. . .” Miêu Anh chân mày nhíu chặt suy đoán nói, “ ngươi cho rằng, đây là vì cái gì? Chẳng lẽ. . . Đây là có người tận lực làm ra một cái bẫy?”

“Có khả năng. . .” Triệu Ngọc chậm rãi gật đầu, “Hoặc là, là có người muốn khiêu chiến một cái ta cái này 'Huyền Án Thanh Đạo Phu' quyền uy! Hoặc là, chính là có người nghĩ muốn nói cho chúng ta biết. . . Một ít chuyện! ! !”

Chương 945: Trước đây chưa từng gặp tổ hợp

“Các vị lữ khách bằng hữu, bay hướng Đồng Giang tỉnh Diệu Danh thị xxxxx chuyến bay liền phải bay lên...”

Quảng bá bên trong truyền đến không thừa nhân viên thanh âm ngọt ngào, Triệu Ngọc lại nắm chặt điện thoại, còn tại nghiêm túc giao phó cái gì: “Đúng, đúng... Ta nhìn thấy Khương Khoa duỗi tay ra, hai người chụp ảnh chung có thể là Khương Khoa đập! Nhưng là... Không thể liền như vậy mà đơn giản khẳng định, hiện trường chỉ có hai người bọn họ!

“Tằng Khả, ngươi là làm kỹ thuật, nhiều chú ý một chút trên mặt đất cái bóng, trong gương phản quang các loại, nhìn xem hiện trường còn có hay không những người khác tồn tại...” Triệu Ngọc căn dặn nói, “ còn có, chú ý xem xét trong tấm ảnh bối cảnh , bất kỳ cái gì chi tiết cũng không cần buông tha! Nếu như có thể đem chụp hình địa phương tìm ra, vụ án này có lẽ liền có thể phá mất một nửa! Còn có... Ta có cái phương pháp...”

“Thật xin lỗi...” Ai ngờ, Triệu Ngọc nói còn chưa dứt lời, một vị tiếp viên hàng không bỗng nhiên đi tới nhắc nhở nói, “ vị tiên sinh này, máy bay lập tức liền muốn cất cánh, xin ngài tạm thời trước tắt điện thoại di động. Chúng ta trên máy bay chứa PED, chờ một lúc chờ máy bay bình ổn về sau, xin ngài lại...”

“Liền là đem ảnh chụp lấy ra cho tất cả nhận biết Ô Phương Phương người nhìn, nhất là người nhà của hắn!” Triệu Ngọc thời gian cấp bách,

không kịp cùng tiếp viên hàng không giải thích, liên tục không ngừng mà đối với điện thoại nói nói, “ ta biết làm như vậy rất tàn nhẫn! Nhưng đừng quên chúng ta là vì cái gì, không được liền đem bộ vị mấu chốt đánh cái Mosaic...”

“Tiên sinh...” Tiếp viên hàng không đổi sắc mặt.

“Còn có...” Triệu Ngọc cực nhanh nói nói, “ án lấy ta lời nhắn nhủ đi làm, tựa như ban đầu ở Bắc Thiên thị tình huống đồng dạng, chờ ta trở lại, ta muốn nhìn thấy cùng bản án tương quan, mỗi người tài liệu cặn kẽ! Kỹ càng đến mỗi người ưa thích loại nào xoa bờ mông giấy tình trạng, hiểu không! ?”

“Tiên sinh... Máy bay...” Tiếp viên hàng không lại một lần nữa thúc giục.

“Tốt, tốt!” Triệu Ngọc rốt cục ba địa đóng lại điện thoại, ngẩng đầu xông nữ tiếp viên hàng không xinh đẹp lộ ra tiêu chuẩn bệnh tâm thần sự suy thoái cười, “Tiểu thư ngươi tốt thật xinh đẹp, ngại hay không để điện thoại cho ta a? Ta biết mấy cái điện ảnh đạo diễn, muốn hay không... Uy... Uy...”

Nhìn thấy tiếp viên hàng không tức giận đi ra về sau, Triệu Ngọc lúc này mới nặng nề mà thở ra một hơi.

Giờ này khắc này, hắn đang ngồi ở máy bay khoang hạng nhất bên trong, bên cạnh đều có một vị hình sự sảnh cho hắn phân phối bảo tiêu. Hai người này bàng khoát yêu viên, một mặt dữ tợn, nhìn qua càng giống hai cái tay chân!

Hô...

Triệu Ngọc đưa di động bỏ vào túi, uống một ngụm trên máy bay cà phê, lúc này mới chán nản đổ vào thoải mái dễ chịu mềm mại trên chỗ ngồi, rốt cục đạt được một cái khó được nghỉ ngơi cơ hội.

Bất quá, mặc dù nằm, nhưng đầu óc cũng không có nhàn rỗi. Từ khi cảm giác bản án khó giải quyết về sau, hắn liền đã dựa theo lệ cũ mở ra một cái ẩn hình tham trắc khí, tùy thời lưu ý lấy bên người có khả năng xuất hiện nguy hiểm.

Còn tốt, thông qua tham trắc khí giám sát màn hình, hắn đến nay không có phát hiện bị người theo dõi, hoặc là có cái gì bạo phá vật hoặc vật nguy hiểm dấu hiệu!

Có lẽ, lần này mình thật là quá lo lắng, bản án cũng không phải là hướng về phía hắn cái này "Huyền Án Thanh Đạo Phu" tới.

Triệu Ngọc nhìn xem biểu, hiện tại đã là rạng sáng 3 giờ tả hữu, máy bay vào khoảng hai giờ về sau đến Diệu Danh thị, hắn đã sớm liên hệ tốt những nơi cảnh sát, tại Triệu Ngọc đến về sau, sẽ có người chuyên phụ trách hắn thẩm vấn Khương Khoa công việc.

Bởi vì Khương Khoa không phải bình thường trọng hình phạm, cũng không đang tìm thường thăm tù liệt kê. Liền xem như Triệu Ngọc loại cấp bậc này điều tra viên, vẫn cần đặc phê mới được.

Tại trải qua một phen rất nhỏ xóc nảy về sau, máy bay thuận lợi địa bay lên.

A nha...

Triệu Ngọc kìm lòng không đặng ngáp một cái, lúc này chính là ban đêm nhất là khốn đốn thời điểm, Triệu Ngọc tự nhiên cần phải thật tốt nghỉ ngơi dưỡng sức.

Thế nhưng là, mặc dù nhưng đã khốn đến trình độ nhất định, nhưng chỉ cần hắn vừa nhắm mắt lại, hôm nay xuất hiện những này phức tạp tình tiết vụ án, liền tất cả đều một mạch mà hiện lên đi ra.

Các loại manh mối, chứng cứ, người hiềm nghi... Phân loạn vô tự, rắc rối phức tạp. Khó chịu nhất, liền là những đầu mối này quan hệ trong đó phi thường vi diệu, đã mật thiết tương quan lại mông lung không thể chạm đến, để cho người ta khó phân thật giả!

Kỳ thật, liên quan tới Miêu Anh trước đó phỏng đoán, Triệu Ngọc chính mình đã từng có nghĩ qua. Thế nhưng là, dù cho có thể đem tình tiết vụ án thuyết phục, nhưng vẫn có thật nhiều điểm đáng ngờ không cách nào giải thích.

Đầu tiên tới nói, Ô Phương Phương một nhà là bản xứ phú ông, áo cơm không lo nàng căn bản không có đạo lý đi cướp đoạt cái gì nông thôn hợp tác xã, năm đó 800 ngàn tuy nhiều, đối với nàng mà nói căn bản không tính khoản tiền lớn.

Đã Ô Phương Phương đối tiền không có khái niệm, như vậy... Khương Khoa đâu?

Có thể hay không... Cả vụ án đều là Khương Khoa một tay bày kế?

Khương Khoa là cùng Đào Hương nổi danh đạo tặc, không những đối với cướp bóc am hiểu sâu đạo, mà lại thường xuyên lợi dụng xảo diệu thiết kế, đem cảnh sát đùa nghịch xoay quanh.

Có thể hay không, nông hợp huyết án liền là hắn làm? Về sau Ô Phương Phương phát hiện đầu mối gì, hắn liền dùng đập bất nhã chiếu phương thức đến tiến hành uy hiếp? Cũng hoặc là, Ô Phương Phương căn bản cùng nông hợp huyết án không có quan hệ?

Thế nhưng là...

Triệu Ngọc đi qua một phen suy tư về sau, còn là phủ định ý nghĩ này.

Nguyên nhân một trong, liền là ngay lúc đó Khương Khoa quá trẻ tuổi! Nông hợp huyết án thời điểm, hắn chỉ có 22 tuổi, vừa mới từ Diệu Danh dầu hỏa trường dạy nghề tốt nghiệp không bao lâu. Mặc kệ hắn tính cách như thế nào, ngay lúc đó thân phận cũng đều là cái tốt nghiệp mà thôi.

Nếu như là giống Hàn Khoan như thế, từ một cái tốt nghiệp biến thành một cái ác ma giết người, có lẽ còn miễn cưỡng có thể làm cho người tin tưởng.

Cần phải muốn từ một cái tốt nghiệp chợt biến thành một cái kinh nghiệm phong phú đạo tặc, lại căn bản không có cái kia loại khả năng!

Triệu Ngọc cũng coi là đối phạm tội có chỗ nghiên cứu, kỳ thật các ngành các nghề đều là giống nhau, không ai có thể tùy tiện thành công. Nếu muốn trở thành một cái tuyệt thế đạo tặc, thông minh tuyệt đỉnh chỉ là một cái phương diện, còn cần nhân mạch cùng tư lịch, cùng một cái dài dằng dặc quá trình trưởng thành mới có thể thực hiện!

Cho nên, Triệu Ngọc cảm giác phát sinh nông hợp án thời điểm, Khương Khoa còn quá trẻ.

Lại có một chút, Triệu Ngọc trước kia nhìn qua Khương Khoa phạm tội ghi chép, chính như chính hắn nói như vậy, hắn đích đích xác xác là cái chơi đầu óc người , bình thường không đến bất đắc dĩ, là sẽ không tùy tiện giết người!

Hắn làm ra rất nhiều bản án, đại bộ phận đều là sử dụng thuốc mê, hoặc là điện giật loại hình, vẻn vẹn khiến người đánh mất năng lực phản kháng liền thôi. Cho nên, nông hợp huyết án hoàn toàn không phù hợp phong cách của hắn.

Đương nhiên, tuổi tác không khớp, phong cách cũng khác biệt, cũng không thể phủ định Khương Khoa nhất định cùng nông hợp huyết án không quan hệ. Chỉ bất quá, Triệu Ngọc cảm thấy, coi như Khương

Khoa thật tham dự cái kia vụ án, cũng chưa chắc là hung phạm chủ mưu!

Cho nên, ngoại trừ Dương Trạch Bưu cùng Khương Khoa bên ngoài, nông hợp huyết án rất có thể còn có hung phạm!

Cho nên, hôm nay liên quan tới Khương Khoa thẩm vấn, cũng là can hệ trọng đại! Nếu quả thật có thể từ Khương Khoa miệng bên trong đào ra một chút nội tình, có lẽ toàn bộ vụ án, liền tất cả đều sẽ chân tướng rõ ràng!

Thế nhưng là... Khương Khoa thông minh như vậy, nên như thế nào, mới có thể để cho Khương Khoa mở miệng đâu?

Chậc chậc...

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc không khỏi chậc lưỡi suy nghĩ sâu xa, suy nghĩ ở giữa thậm chí còn lật xem một lượt hệ thống, muốn tìm thích hợp đạo cụ cho Khương Khoa dùng một chút...

Ai ngờ, hắn vừa mới ấn mở hệ thống giới diện, liền chợt nhớ tới một cái vấn đề trọng yếu tới.

Đúng thế, quẻ văn còn một mực mở không ra đâu! Hiện tại lại là một ngày mới, lúc này đến cùng có thể hay không hảo hảo Khai một quẻ rồi?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc cơ hồ là vô ý thức tại Khai quẻ công năng bên trên nhấn một cái.

Ai ngờ, lần này hệ thống chẳng những có phản ứng, hơn nữa còn phi thường linh mẫn. Triệu Ngọc chỉ nhẹ nhàng điểm một cái, mới quẻ văn liền thình lình mở ra.

Nhưng gặp trong hệ thống ương thình lình xuất hiện một cái trước nay chưa có quẻ văn tổ hợp —— “Khôn - càn” ! ! ! ! !

Chương 946: Vượt ngục khả năng

Cái này. . .

Không biết là sớm có dự cảm, vẫn là đang ở tại mỏi mệt không nên kỳ, bỗng nhiên mở ra dạng này kinh thiên một quẻ, Triệu Ngọc vậy mà không có khiếp sợ từ trên chỗ ngồi nhảy dựng lên, chỉ là bỗng dưng mở to hai mắt mà thôi!

Gây sự!

Lại phải gây sự! !

Con mắt lặng lẽ hai giây, hắn đúng là nặng lại nhắm lại, lại đem hệ thống giới diện bên trên cái kia hai cái hoa lệ lệ "Khôn càn" hai chữ nhìn cái nhất thanh nhị sở!

Khôn —— càn...

Cái này một quẻ...

Ai da da...

Triệu Ngọc dùng sức chậc lưỡi, đem rất nhiều khí lạnh hút vào trong miệng.

Hệ thống lão đại a, ta rốt cuộc minh bạch, hôm qua ngươi vì cái gì không cách nào Khai quẻ! Náo loạn nửa ngày, ngươi nha là tại nghẹn đại chiêu chút đấy!

Từng có lúc, Triệu Ngọc không chỉ một lần địa tưởng tượng qua, nếu có một ngày, mình mở ra một cái “Càn khôn” quẻ đến, sẽ là cái tình huống như thế nào?

Quẻ càn là hợp lại quẻ, khôn quẻ đại biểu sự kiện lớn, hai quẻ hợp nhất, không chừng đem mình chơi thành cái gì nãi nãi dạng!

Ai ngờ, hôm nay “Càn khôn” quẻ không có mở ra, lại mở ra một cái “Khôn càn” quẻ đến, như thế Triệu Ngọc chưa hề ngờ tới qua!

Không biết, cái này “Khôn” phía trước, “Càn” ở phía sau tổ hợp quẻ nên giải thích thế nào? Là trình độ không bằng “Càn khôn”, vẫn là so “Càn khôn” càng sâu! ?

Bất quá, giống như... Có vẻ như... Cũng không cần lãng phí nữa đầu óc đi đoán a? Chỉ là một cái “Khôn” quẻ, liền có thể làm cho mình này đến không được, hiện tại lại tăng thêm một cái “Càn” quẻ, rõ ràng là muốn phát sinh cái gì siêu cấp sự kiện lớn mà!

Nhìn tới... Mình lần này Diệu Danh chuyến đi, tất nhiên lại là hung hiểm vạn phần!

Thế nhưng là...

Triệu Ngọc cẩn thận nghĩ nghĩ, mình chỉ là đi thẩm vấn Khương Khoa mà thôi, Khương Khoa... Khương Khoa lại có thể làm gì?

Ta siết cái nãi nãi gấu!

Triệu Ngọc hít sâu một hơi, vô cùng buồn bực nghĩ đến, hôm nay “Khôn càn” quẻ, sẽ không đại biểu cho Khương Khoa cái kia tôn tử —— muốn vượt ngục đi! ?

Bất quá... Hắn là...

Triệu Ngọc bên cạnh phân biệt rõ tư vị,

Bên cạnh lắc đầu. Hắn cảm giác, Khương Khoa coi như năng lực lại lớn, cũng không có khả năng từ đề phòng sâm nghiêm trọng hình phạm trong phòng giam chạy đi a?

Nếu như là đồng bọn cướp ngục đâu! ?

Có vẻ như càng không có thể! Đây cũng không phải là 《 điệp bên trong điệp 》(Mission Impossible), cũng không phải 《 tốc độ cùng kích tình 》(Too fast too furous), trong hiện thực, còn không có ai dám súng ống đầy đủ đi ngục giam đoạt phạm nhân đâu, cái kia cùng tìm đường chết khác nhau ở chỗ nào?

Bất quá...

Triệu Ngọc chợt nhớ tới Khương Khoa lời nói đến, hắn là cái chơi đầu óc người, chẳng lẽ... Hắn lại làm âm mưu quỷ kế gì hay sao? Thế nhưng là... Từ khi bị cầm tù đến nay, hắn một mực là bị đơn độc trông giữ lấy, ngoại trừ giám ngục cùng tổ chuyên án cảnh sát hình sự bên ngoài, ngoại nhân căn bản tiếp xúc không đến. Chỉ cần cùng đồng bọn liên lạc không được, hắn lại vắt hết óc, lại có thể làm ra cái gì đến đâu! ?

Giả bệnh! ?

Giả chết! ?

Chậc chậc...

Mặc dù càng nghĩ càng không có cái kia loại khả năng, nhưng để cho an toàn, Triệu Ngọc vẫn là lấy điện thoại cầm tay ra, cùng Diệu Danh Vương Xán cảnh sát liên hệ một cái, để hắn đem có quan hệ Khương

Khoa tình huống mới nhất hồi báo cho mình.

Bởi vì hiệp trợ Triệu Ngọc bắt được Khương Khoa, cùng phá án và bắt giam ác ma án có công, bây giờ Vương Xán mặc dù không có thăng quan, lại sớm đã trở thành Diệu Danh cục cảnh sát hồng nhân.

Cho nên, khi biết Triệu Ngọc muốn một lần nữa trở lại Diệu Danh thẩm vấn Khương Khoa về sau, lãnh đạo cấp trên cố ý an bài Vương Xán đến phụ trách tiếp đãi.

Vương Xán trong lòng rất rõ ràng, mình có thể tại lãnh đạo trong mắt được sủng ái, tất cả đều là dính Triệu Ngọc vị này đại thám tử ánh sáng, không có Triệu Ngọc, hắn vĩnh viễn chỉ là một người dáng dấp đẹp trai cảnh đội nam bình hoa mà thôi!

Cho nên, mặc dù bây giờ chính vào đêm khuya, tại tiếp vào Triệu Ngọc điện thoại về sau, Vương Xán vẫn là vô cùng tích cực hoàn thành nhiệm vụ, tra được Khương Khoa tình huống mới nhất.

Vương Xán nói cho Triệu Ngọc, nói Khương Khoa biểu hiện gần nhất không nóng không lạnh, coi như bình ổn.

Bất quá, người này xác thực quá giảo hoạt!

Thông qua mấy ngày liên tiếp thẩm vấn, hắn chẳng những bàn giao trước kia phạm vào nhiều lên vụ án, khai ra không ít đồng bọn danh tự, đồng thời còn chưa cảnh sát cung cấp mấy cái ẩn nấp ổ trộm cướp địa điểm.

Nhưng mà, làm cảnh sát tìm tới những cái kia ổ trộm cướp về sau, lại phát hiện sớm đã người đi nhà trống. Mặc dù căn cứ Khương Khoa cung cấp manh mối, ngược lại là bắt được mấy tên tội phạm, nhưng những này tội phạm tất cả đều là râu ria tiểu nhân vật.

Cảnh sát trở lại hướng Khương Khoa vấn trách, nhưng Khương Khoa lại đã sớm tìm cho mình tốt một cái giải thích hợp lý, hắn nói, ta Khương Khoa cao điệu bị bắt, những đồng bọn nhận được tin tức về sau, khẳng định đều sớm chạy trốn, ta thì có biện pháp gì?

Ân...

Nghe được Vương Xán báo cáo, Triệu Ngọc cũng là liên tiếp gật đầu. Đạo tặc Khương Khoa quả nhiên có đủ giảo hoạt, lối nói của hắn không có kẽ hở, đã tin thủ lúc trước đối lời hứa của mình, đem tình tiết vụ án bàn giao đi ra, lại không có chân chính làm bị thương bọn họ đội trộm cắp căn cơ.

“Sư phụ a...” Theo Triệu Ngọc được nhờ về sau, Vương Xán đã sớm sửa lại đối Triệu Ngọc xưng hô, lộ ra càng thêm thân cận, “Ta hỏi qua giám ngục, Khương Khoa gần nhất không có bất kỳ cái gì dị thường biểu hiện, không có có thân thể tật bệnh, cũng không có đặc thù xin loại hình, mỗi ngày liền là ăn uống ngủ nghỉ ngủ , ngoài ra còn bị thẩm vấn. Cái khác, thật không có gì...”

“Nha...” Triệu Ngọc ngưng lông mày suy nghĩ sâu xa, nói nói, “ càng là biểu hiện quá bình thường, ngược lại không bình thường! Vương Xán, nói cho trại tạm giam bên kia, thời kì phi thường, nhất định phải thêm phái nhân thủ, nhiều hơn phòng bị. Không riêng gì bảo đảm Khương Khoa ra không được, còn muốn để phòng hắn bị người ám sát, chú ý hắn đồ ăn, uống nước các loại, đừng để người hạ dược cái gì!”

“A, cái này ngài cứ yên tâm đi, mỗi ngày ăn uống đều sẽ kiểm nghiệm, “ Vương Xán nói nói, “ vì phòng ngừa tên kia tự sát, chúng ta đều là an bài hai người giám sát, bảo đảm vạn vô nhất thất! Bất quá... Sư phụ, ngươi khẩn trương như vậy, có phải hay không... Khương Khoa lại chọc phải lợi hại gì bản án a?”

“Tiểu tử ngươi... Còn thật thông minh!” Triệu Ngọc vui mừng cười một

tiếng, “Đích thật là liên lụy đến trọng yếu bản án , chờ gặp mặt về sau, ta lại cùng ngươi nói rõ . Bất quá, nhớ kỹ ta lời mới vừa nói, nhất định cho ta chằm chằm đến sít sao!”

“Được rồi, yên tâm đi sư phụ!” Vương Xán bảo đảm Chứng Đạo, “Nhất định xem trọng!”

Hô...

Cúp điện thoại, Triệu Ngọc lúc này mới cảm giác hơi dễ chịu một điểm. Mặc kệ quẻ văn như thế nào, chỉ cần Khương Khoa không xảy ra vấn đề, chí ít còn có thể đem bản án tiếp tục tra được.

Sau đó, hắn lại suy nghĩ một cái nông hợp huyết án cùng Ô Phương Phương sự tình, cái này mới rốt cục có bối rối, nằm trên ghế ngồi thiêm thiếp trong chốc lát.

Máy bay siêu nhanh, không bao lâu liền thuận lợi rơi xuống Diệu Danh sân bay. Cấp bậc ở đây, Triệu Ngọc ba người sau khi xuống phi cơ còn chưa trở ra sân bay, liền gặp đến đây nhận điện thoại Vương Xán bọn người.

Vương Xán nhìn thấy Triệu Ngọc, tự nhiên là cao hứng vô cùng, hỏi han ân cần cùng Triệu Ngọc nói linh tinh một đường, cùng ngày bên cạnh đã lộ ra ngay ngân bạch sắc thời điểm, bọn họ rốt cục đạt tới giam giữ lấy đạo tặc Khương Khoa Diệu Danh thị thứ nhất trại tạm giam.

Mặc dù Khương Khoa vụ án một mực từ cấp tỉnh bộ môn phái tới tổ chuyên án phụ trách, nhưng là bởi vì do nhiều nguyên nhân, bọn họ một mực không có đem Khương Khoa chuyển giao đến Đồng Giang tỉnh sẽ thụ thẩm, vẫn đem lưu tại Diệu Danh.

Kỳ thật, Diệu Danh thị kinh tế phát đạt, giao thông tiện lợi, các loại điều kiện thậm chí so Đồng Giang tỉnh sẽ còn tốt, lưu tại nơi này thẩm vấn,

tựa hồ thích hợp hơn một chút.

Triệu Ngọc vừa mới bắt lấy Khương Khoa thời điểm, đã bởi vì Hàn Khoan sự tình tới qua nơi này một lần, cũng coi là xe nhẹ đường quen.

Lúc đầu, Vương Xán còn muốn trước hết mời Triệu Ngọc đi ăn chút gì nơi đó đặc sắc quà vặt, nhưng Triệu Ngọc một mực nhớ "Khôn càn" quẻ uy lực, vì giảm bớt phong hiểm, hắn vẫn là để xe lái thẳng đi trại tạm giam.

Trại tạm giam đại viện tường cao, bốn vách tường tường cao bên trên có cảnh sát vũ trang trung đội 24 giờ cầm thương cảnh giới, bởi vì Khương Khoa nguyên nhân, chẳng những chòi canh bên trên tăng thêm cảnh vệ số lượng, thậm chí còn an bài tay bắn tỉa. Mặt khác, đang tại bảo vệ chỗ bên ngoài, tỉnh Hình Cảnh Đại Đội cũng làm rất nhiều trạm gác ngầm bố khống, đơn giản như Thiên La Địa Võng.

Vương Xán nói, vì để tránh cho giám ngục tự thân xảy ra vấn đề hoặc lỗ thủng, tỉnh thính còn chuyên môn điều đến một nhóm bí mật giám sát nhân viên, âm thầm điều tra làm Địa Ngục cảnh nhóm tình huống, tránh cho bọn họ bị người lợi dụng.

Nghe được những này, Triệu Ngọc viên kia nỗi lòng lo lắng, lại thoáng buông xuống một chút. Trong lòng nói chuyện, Khương Khoa a, tại như thế tỉ mỉ để ý trông coi phía dưới, ngươi còn có thể làm ra hoa dạng gì đến đâu?

Trại tạm giam đại môn là phòng ngừa bạo lực lên xuống môn, trải qua tầng tầng sau khi xác nhận, Triệu Ngọc xe cái này mới rốt cục lái vào trại tạm giam đại viện.

Triệu Ngọc chẳng những cấp bậc cao, mà lại vẫn như sấm bên tai nổi danh nhân vật, nhận được tin tức hợp lý địa cục cảnh sát, còn có trại tạm giam lãnh đạo tất cả đều đang tại bảo vệ chỗ tiếp khách đại sảnh chờ lấy

đâu! Vừa nhìn thấy Triệu Ngọc đến, tự nhiên là muốn nhiệt tình nghênh tiếp một chút.

Triệu Ngọc mặc dù rất phản cảm dạng này giao tế xã giao, nhưng vẫn là kiên trì cùng bọn họ chuyện trò vui vẻ nửa ngày. Không có cách, một là vì làm việc thuận lợi khai triển, thứ hai, đây cũng là một loại ắt không thể thiếu lễ tiết, không thể mai một người ta có hảo ý.

Bất quá, nghi thức hoan nghênh cũng không có duy trì quá lâu, Triệu Ngọc liền tìm một cơ hội, lấy tình tiết vụ án khẩn cấp làm lý do thoát khỏi bọn họ.

Cuối cùng, tại làm Địa Ngục cảnh dẫn đầu dưới, hắn rốt cục lần thứ hai đi vào đổi trại tạm giam trọng phạm phòng thẩm vấn, muốn thẩm vấn đạo tặc Khương Khoa!

Chương 947: Ác ma bằng chứng

Bởi vì tình tiết vụ án đặc thù, Triệu Ngọc chẳng những không có để hai tên bảo tiêu đi theo, thậm chí ngay cả Vương Xán cũng bị hắn lưu tại bên ngoài.

Trong phòng thẩm vấn hoàn toàn như trước đây ánh đèn âm trầm. Làm trọng hình phạm Khương Khoa, chẳng những mang theo còng tay xiềng chân, thậm chí còn bị cố ổn định ở thẩm vấn trên ghế . Bất quá, mặc dù thân hãm nguyên lành, nhưng Khương Khoa khí sắc lại là phá lệ thật tốt, chẳng những sắc mặt hồng nhuận, còn giống như so trước đó béo một chút.

“Làm sao... Là ngươi! ?” Làm Khương Khoa thấy rõ ràng hôm nay thẩm vấn hắn cảnh sát đổi thành Triệu Ngọc về sau, vậy mà cảm thấy ngoài ý muốn hừ một tiếng.

“Ha ha ha... Từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a, lão Khương!” Triệu Ngọc âm trầm địa nở nụ cười, nói nói, “ xem ra, trong lao cơm nước còn rất khá! Quen thuộc không?”

“Ngươi lại tới làm gì?” Khương Khoa hung tợn trừng Triệu Ngọc một chút, “Ác ma án không phải đã phá rồi sao? Làm sao... Lương tâm phát hiện, thật cho ta xin giảm hình phạt tới?”

“U?” Triệu Ngọc nhướng mày, “Lão Khương, tin tức rất linh thông a? Ngươi không phải nhốt tại trọng phạm trong phòng giam sao? Làm sao lại biết ác ma án đã phá?”

“Hừ!” Khương Khoa tức giận hừ một tiếng, “Hỏi một chút những cái kia mèo ba chân thẩm vấn viên đi thôi! Hiện tại, bọn họ thế nhưng là ta thu hoạch được tin tức duy nhất con đường, 'Huyền Án Thanh Đạo Phu' đồng chí!”

Cái này. . .

Triệu Ngọc sắc mặt trầm xuống, thật không nghĩ tới, Khương Khoa vậy mà lại từ thẩm vấn viên nơi đó lời nói khách sáo, cũng không biết là ai thẩm ai đây!

“Đúng đúng đúng, ngươi nói rất đúng!” Triệu Ngọc thuận thế nói nói, “ ta chỗ này có một kiện trọng yếu bản án, lại liên lụy tới ngươi. Nếu như ngươi còn có thể giống ác ma án như thế giúp ta một lần, nói không chừng, ta có thể bảo đảm ngươi lưu đầu mạng sống xuống tới!”

“Ha ha ha...” Khương Khoa dữ tợn địa cười nói, “ tốt, Triệu cảnh sát! Xem ra, chúng ta lại có thể làm một khoản buôn bán. Bất quá... Ta không cần chuyện của ngươi mệnh, lần này, ta muốn đổi điều kiện!”

“Ồ? Điều kiện gì?” Triệu Ngọc hỏi.

“Nếu như ngươi muốn cho ta giúp ngươi, vậy ta chỉ có một cái điều kiện, “ Khương Khoa cười ha hả cắn răng nói nói, “ liền là ngươi muốn —— chết tại trước mặt của ta!”

“Ồ?” Triệu Ngọc lật lên bạch nhãn, “Điều kiện này... Có chút kỳ hoa a?”

“Không đồng ý, vậy liền nhất phách lưỡng tán đi!” Khương Khoa hờ hững cười nói, “ chờ một lúc ta còn phải về phòng ta luyện yoga đâu! Ta lại nghĩ tới một cái hành động mới tới...”

“Tốt, ta đáp ứng ngươi!” Ai ngờ, Triệu Ngọc giống như không có trải qua suy nghĩ, trực tiếp đem ảnh chụp móc ra để lên bàn, nói nói, “ ngươi

đem chuyện này cho ta nói rõ ràng, ta lập tức chết ngay tại trước mặt của ngươi!”

“Hừ!”

Mặc dù chẳng thèm ngó tới, nhưng Khương Khoa vẫn là tò mò nhìn một chút ảnh chụp. Đợi nhìn thấy phía trên có hắn cùng Ô Phương Phương 'Rơi' chiếu về sau, không khỏi nhíu nhíu mày, vậy mà lộ ra một loại hoang mang biểu lộ.

“Triệu cảnh sát, đây là ý gì?” Khương Khoa thờ ơ cười nói, “ muốn theo ta lừa bịp ít tiền hoa sao?”

Triệu Ngọc nghiêm túc quan sát đến Khương Khoa phản ứng, sau đó cố ý rất lớn tiếng địa chỉ vào ảnh chụp hỏi: “Mau nói, nữ nhân này là ai? Nàng cùng ngươi đến cùng quan hệ thế nào?”

“Dừng a!” Khương Khoa bỗng nhiên cười, cười đến điên cuồng tà dị, toàn thân run rẩy, một mực cười hơn nửa ngày mới xông Triệu Ngọc duỗi ra ngón tay cái, nói nói, “ Triệu đại thần thám, ta thật sự là phục! Thỏa thỏa địa phục! Ngươi không chỉ có là phá án kỳ tài, tại hoạn lộ bên trên, chắc hẳn cũng đi được rất thuận a?”

Triệu Ngọc lạnh lùng nhìn xem Khương Khoa, mặc dù không rõ hắn ý tứ, nhưng không có làm ra bất kỳ biểu lộ gì.

“Ngươi lần trước tới, trên đùi đánh lấy thật dày thạch cao, còn ngồi lên xe lăn đâu!” Khương Khoa đắc ý nói, “Lúc này mới vừa qua khỏi Hoàn năm, làm sao có thể tốt nhanh như vậy? Rõ ràng, ngươi là vì tại trước mặt lãnh đạo tranh công, cố ý làm được khoa trương như vậy!

“Lúc trước ta còn buồn bực đâu! Ngươi bắt ta thời điểm, không thấy chân ngươi làm gì a?” Khương Khoa ôm quyền nói nói, “ tâm cơ của ngươi quá nặng đi, ta Khương mỗ cảm thấy không bằng, cảm thấy

không bằng!”

“Thán ngươi bà mẹ ngươi chứ gấu à!” Triệu Ngọc mắng, “ lo chuyện bao đồng! Cố ý đem chủ đề giật ra, là nghĩ bộ ta, vẫn là tấm hình này đâm trúng chỗ yếu hại của ngươi a?”

“Ngươi!” Khương Khoa khóe mắt rung động, phẫn hận nói nói, “ vậy thì tốt, ngươi ngược lại là chết a? Ngươi chết tại trước mặt của ta, ta lập tức sẽ nói cho ngươi biết!”

“Ngươi nói trước đi, ta lại chết!” Triệu Ngọc vỗ ngực cãi cọ, “Ngươi yên tâm, ta Triệu Ngọc nhất coi trọng chữ tín, nói lời giữ lời!”

“Thế nào, chúng ta đang chơi nhà chòi sao?” Khương Khoa phản bác, “Ta nói xong, ngươi có thể tùy tiện biên cái lý do nói ta nói láo, sau đó quỵt nợ là được rồi! Xin nhờ, không muốn mạnh mẽ kéo thấp hai người chúng ta trí thông minh có được hay không?”

“Vậy thì tốt, đã chúng ta đều không đồng ý, “ Triệu Ngọc mặt dày mày dạn nói nói, “ vậy chúng ta thay đổi một cái giao dịch phương thức như thế nào?”

“A... Anh hùng...”

Ai ngờ, không đợi Khương Khoa có phản ứng, Triệu Ngọc điện thoại bỗng nhiên vang lên. Mở ra xem, phía trên chính là một cái không biết dãy số.

Triệu Ngọc có hai cái điện thoại, một cái là thường dùng di động, một cái là hình sự sảnh đặc chế. Giờ phút này điện thoại tới, chính là hình sự sảnh đặc chế điện thoại, nên dãy số sẽ không tùy tiện ngoại truyện, cho nên gọi cái số này, đều là nội bộ nhân viên.

Quả nhiên, làm điện thoại kết nối về sau, bên trong thình lình vang lên

một cái tuổi trẻ nam tử thanh âm: “Là Triệu Ngọc tổ trưởng sao? Ngài tốt, ta là 48 tổ đặc biệt điều viên ngô kế, không có ý tứ, sớm như vậy, quấy rầy ngài!”

A?

48 tổ?

Vừa nghe đến cái danh xưng này, Triệu Ngọc lập tức đứng dậy, cũng không để ý Khương Khoa phản ứng, trực tiếp kéo cửa ra đi ra phòng thẩm vấn.

Cửa phòng thẩm vấn ngoại trừ có Vương Xán chờ đợi ở đây bên ngoài, còn có hai tên súng ống đầy đủ, võ trang đầy đủ cảnh sát vũ trang quan binh.

“Sư phụ...” Thấy một lần Triệu Ngọc đi ra, Vương Xán tranh thủ thời gian nghênh đón tiếp lấy.

Triệu Ngọc thì tranh thủ thời gian khoát tay ra hiệu, sau đó đối trong điện thoại hỏi: “Ngươi là từ Bắc Thiên đánh tới sao?”

“Đúng!” Trong điện thoại ngô kế trả lời nói, “ chúng ta tổ tiếp thủ ác ma án xử lý làm việc, đêm qua chúng ta tiếp vào thông tri, nói ngài nghĩ để chúng ta hỏi thăm Hàn Khoan một chút có quan hệ đạo tặc Khương Khoa sự tình, chúng ta hỏi ý qua, nhưng là...”

“Thế nào? Không nói sao?” Triệu Ngọc nhìn ở đây nói chuyện không tiện, chạy tới một góc vắng vẻ bên trong.

“Đúng! Nhưng cũng không hoàn toàn là!” Ngô kế do dự nói nói, “ là như vậy, khi chúng ta tỏ rõ lập trường về sau, Hàn Khoan bản nhân kiên trì, nhất định phải tự mình cùng ngài trò chuyện!”

“Ồ?” Nghe được tin tức này, Triệu Ngọc không khỏi lộp bộp một tiếng. Hắn phi thường rõ ràng, nếu như là chút tin tức không quan trọng, Hàn Khoan không có khả năng yêu cầu cùng mình trò chuyện!

Khó... Chẳng lẽ... Hàn Khoan thật biết chút ít cái gì hay sao?

“Tốt! Hắn ở đâu rồi?” Triệu Ngọc gấp rút hỏi nói, “ đưa điện thoại cho hắn!”

“Được rồi, hắn liền tại bên trong, chờ một lát...”

Triệu Ngọc cầm điện thoại di động đợi không đến 10 giây, trong loa liền thình lình nhớ tới cái kia quen thuộc u ám thanh âm: “Triệu cảnh sát, là ngươi sao?”

Thanh âm bất âm bất dương, nghe vào Triệu Ngọc trong tai, càng là cảm nhận được một tia lạnh lẽo lạnh.

“Là ta, liên quan tới Khương Khoa, ngươi có phải hay không biết chút ít cái gì?” Triệu Ngọc hỏi.

“Ừm...” Hàn Khoan có chút ừ một tiếng, hào không tức giận nói, “Kỳ thật, sớm tại Hoàng Kim thành thời điểm, ta liền nghĩ đến muốn cùng ngài nói chuyện Khương Khoa sự tình! Chỉ tiếc... Quá kích động, cho quên hết!”

“...” Triệu Ngọc vốn định sủa bậy, nhưng kinh nghiệm nói cho hắn biết, càng là thời khắc mấu chốt, càng không dễ nóng vội. Cho nên, hắn cũng không nói gì, chỉ là kiên nhẫn chờ đợi.

“Khương Khoa cùng Thôi Tiểu Long đều là bạn học của ta, không chung lớp, nhưng là đều tại một cái ký túc xá!” Hàn Khoan quả nhiên bắt đầu đều đâu vào đấy giảng thuật, “Khương Khoa là trong túc xá duy nhất không có khi dễ qua ta người. Theo lý thuyết, ta không nên cho hắn đâm

thọc, nhưng là... Ân... Nói như thế nào đây...”

“Ta đối Khương Khoa người này, vẫn là không có hảo cảm gì!”

“Ồ? Vì cái gì?” Triệu Ngọc khôn khéo địa dựng câu hạ tra nhi.

“Bởi vì...” Hàn Khoan suy nghĩ một cái, nói nói, “ bởi vì... Người này luôn luôn yêu khoe khoang thông minh, giống như khắp nơi hơn người một bậc giống như, nhưng trên thực tế, vậy cũng là chút không còn gì khác, để cho người ta một chút xem thấu tiểu thông minh mà thôi!”

“Ồ? Tiểu thông minh?” Triệu Ngọc lông mày, không thể không nặng lại nhăn lại.

“Đúng! Đây chính là ta muốn cùng ngài trình bày mấu chốt!” Hàn Khoan hào hoa phong nhã địa nói nói, “ ngài biết, ta là viết tội án tiểu thuyết, phổ thông vụ án ta đều phi thường chú ý, chớ nói chi là thân đồng học biến thành giang dương đại đạo!

“Cho nên , bất kỳ cái gì cùng một chỗ cùng Khương Khoa có liên quan bản án, ta tất cả đều làm qua xâm nhập nghiên cứu...” Nói đến đây, Hàn Khoan lời nói phong Nhất chuyển, lạnh lùng nói nói, “ thông qua những này nghiên cứu, ta phát hiện một vài vấn đề: Khương Khoa làm ra những cái kia không thể tưởng tượng nổi, thâu thiên hoán nhật bản án quá mức kín đáo, cùng sự thông minh của hắn nghiêm trọng không hợp!”

“Cái gì? Cái này. . .” Triệu Ngọc lông mày vặn đến càng sâu.

“Mặc dù tiếp xúc thời gian không phải dài lắm, nhưng Khương Khoa có bao nhiêu cân lượng, ta rất rõ ràng!” Hàn Khoan nói nói, “ hắn chỉ là tự cho là rất thông minh thôi, nhưng trên thực tế, hắn ngay cả ta một nửa cũng không bằng! Tại trong túc xá, hắn nói với người khác mỗi một câu, ta đều có thể dễ dàng nghe ra hắn chân thực ý đồ...

“Cho nên...” Hàn Khoan dừng lại một chút, trịnh trọng kỳ sự nói nói, “ ta có thể trăm phần trăm khẳng định, những cái kia bản án đều không phải là Khương Khoa thiết kế, hắn chỉ là một cái bị người bài bố khôi lỗi mà thôi. Ở phía sau hắn, khẳng định còn có một cái cao thủ vô cùng lợi hại! Người kia... Mới thật sự là —— đạo tặc! ! !”

Chương 948: Tuyệt đại song kiêu

Thật sự là có ý tứ...

Cúp điện thoại về sau, Triệu Ngọc tại góc tường suy nghĩ nửa ngày, cảm giác Hàn Khoan cùng Khương Khoa lẫn nhau lộ tẩy sự tình phi thường ý vị sâu xa.

Hồi tưởng năm trước thẩm vấn Khương Khoa thời điểm, Khương Khoa một mực chắc chắn, trong trường học Hầu Thắng Vân liền là bị Hàn Khoan giết chết. Không vì cái gì khác, cũng bởi vì Hàn Khoan tập tranh bị Hầu Thắng Vân xé bỏ về sau, Hàn Khoan ánh mắt phát sinh biến hóa.

Kết quả, về sau sự thật chứng minh, Khương Khoa phán đoán là chính xác, Hàn Khoan quả lại chính là hung thủ! Chính vì vậy, Triệu Ngọc đối với Khương Khoa quan sát năng lực, vẫn là cảm giác sâu sắc bội phục.

Mặt khác, dứt bỏ cái khác bản án không nói, chỉ là cầm Khương Khoa cướp bóc thuốc lá xe hàng vụ án này tới nói, cũng làm cho Triệu Ngọc thật sâu cảm giác được, Khương Khoa đích thật là một cái phạm tội kỳ tài! Nếu như không phải mình đánh bậy đánh bạ địa thất bại âm mưu của hắn, cái kia cảnh sát sẽ chỉ bị hắn đùa bỡn bao quanh loạn chuyển, căn bản không thể nào đem bắt được.

Thế nhưng là, hiện tại Hàn Khoan chợt gièm pha Khương Khoa trí thông minh, cho là hắn bất quá là cái mặc cho người định đoạt khôi lỗi, đây cũng là làm sao nói chuyện đâu?

Có hoa không quả, là Hàn Khoan cuối cùng cho Khương Khoa làm ra

đánh giá, hắn nói Khương Khoa người này can đảm lắm, nhưng mưu trí không đủ, những cái kia thiết kế tinh xảo cướp bóc bản án, căn bản không thể nào là hắn thiết kế ra được!

Những lời này nghe vào Triệu Ngọc trong tai, tự nhiên là rất là ngạc nhiên.

Khương Khoa đối Hàn Khoan đánh giá đã ứng nghiệm, như vậy, trái lại, Hàn Khoan đối Khương Khoa lại có phải hay không chính xác đâu?

Ai!

Diệu Danh thạch dầu trường dạy nghề như thế ra nhân tài sao?

Triệu Ngọc có chút ít nghiền ngẫm địa nghĩ đến, chung phòng trong túc xá, chẳng những xuất hiện một cái làm cho người kinh hãi lạnh mình ác ma giết người! Hơn nữa còn xuất hiện hai tên cướp bóc phạm, bên trong một cái vẫn là cùng Đào Hương nổi danh tuyệt thế đạo tặc!

Đương nhiên, Thôi Tiểu Long có thể tạm thời vứt bỏ không nói, bởi vì hắn lâu dài Khai tiệm sửa xe, chỉ là bởi vì thuốc lá án mới bị liên lụy tiến đến.

Thế nhưng là, đạo tặc Khương Khoa cùng ác ma Hàn Khoan hai người kia, lại là càng có ý tứ! Hai người này đều là tội phạm thiên tài , ấn lý thuyết hắn là Tuyệt Đại Song Kiêu, cùng chung chí hướng mới đúng.

Thật không nghĩ đến chính là, hai người này lại lẫn nhau phá, lẫn nhau lộ tẩy, có một loại không ai phục ai cảm giác.

Nhất là bây giờ, Hàn Khoan dạng này chửi bới Khương Khoa trí thông minh, không biết, chỉ là hắn một loại biến tướng khoe khoang, vẫn là nghiêm cẩn hợp lý sự thật trình bày.

Khương Khoa... Đúng như hắn nói như vậy, rất dễ dàng liền có thể bị người xem thấu sao?

Không giống a...

Triệu Ngọc nhớ lại toàn bộ cùng Khương Khoa tiếp xúc quá trình, cũng không có cảm giác Khương Khoa có cái gì rõ ràng lỗ thủng. Biểu hiện của hắn, cũng một mực phù hợp một cái thông minh tội phạm tiêu chuẩn.

Như vậy...

Hàn Khoan, đến cùng đúng hay không đâu?

Sau lưng Khương Khoa, có thể hay không còn có một cái càng thông minh, lợi hại hơn người? Khương Khoa chỉ là nghe lệnh làm việc, chỉ là người kia một con cờ?

Nếu quả thật có một người như thế, chậc chậc...

Trong lúc nhất thời, Triệu Ngọc liền nghĩ tới Cao Phát Tài câu nói kia, nếu như Ô Phương Phương móng tay trong khe vật tàn lưu, còn có trong ngăn kéo ảnh chụp đều là cố ý vu oan, như vậy vu oan thực lực của người này coi như quá kinh khủng!

Chẳng lẽ... Người này, liền là Khương Khoa phía sau màn nhân vật thần bí?

Hô...

Triệu Ngọc nặng nề mà thở hổn hển tốt mấy hơi thở, để đại não đạt được đầy đủ cung cấp nuôi dưỡng. Hắn cẩn thận thưởng thức mình cái này ngạc nhiên ý nghĩ, rất nhanh lại nghĩ tới một cái càng thêm vấn đề trọng yếu:

Nếu như, thật có một người như thế, cái kia trước mắt vụ án này coi như thật chơi lớn!

Nếu như giết chết Ô Phương Phương, dẫn xuất nông hợp huyết án, sau đó lại đem Khương Khoa cùng Ô Phương Phương ảnh chụp bạo lộ ra người, liền là thần bí nhân này, như vậy... Hắn đến cùng muốn... Làm gì! ?

Ân...

Triệu Ngọc càng nghĩ càng kinh hãi, trong này rõ ràng lộ ra mãnh liệt mục đích tính, thế nhưng là... Mục đích này... Là cái gì đây! ?

Vừa nghĩ tới đây, Triệu Ngọc không thể tránh khỏi nghĩ đến hôm nay mở ra "Khôn càn" quẻ đến, trùng điệp manh mối hội tụ vào một chỗ, để hắn càng phát ra cảm thấy không lành!

Chẳng lẽ... Thật xảy ra đại sự kiện sao?

Thế nhưng là... Hắn lại nghiêm túc nhìn một chút mình hệ thống giới trên mặt kiểm trắc màn hình, không có bạo phá vật, không có đặc thù nghe trộm cùng giám sát thiết bị, hắn là... Không có vấn đề chứ?

"Sư phụ, thế nào?" Vương Xán nhìn thấy Triệu Ngọc sắc mặt không đúng, vội vàng đi lên hỏi thăm.

"Ừm..." Triệu Ngọc dùng sức nhíu nhíu mày, lại là không có cách nào hình dung mình lo lắng.

Giờ này khắc này, trại tạm giam hành lang bên trong hoàn toàn yên tĩnh, Triệu Ngọc ngẩng đầu nhìn hai bên một chút, ngoại trừ tại sườn đông có mấy tên giám ngục chính tại xử lý phạm nhân bên ngoài, cũng không nhìn thấy bất luận cái gì dị trạng.

“Được rồi... Ta...” Triệu Ngọc kéo ra phòng thẩm vấn đại môn, nói với Vương Xán, “Giữ cửa bảo vệ tốt, ta khả năng còn cần thời gian rất lâu! Cảnh giác lấy một chút, có cái gì không đúng kình, phải lập tức hướng ta báo cáo!”

“Rõ!” Mặc dù Triệu Ngọc không có nói rõ nguyên nhân, nhưng Vương Xán vẫn là từ Triệu Ngọc cái kia vẻ mặt nghiêm túc bên trong cảm thấy can hệ trọng đại, tranh thủ thời gian nghiêm đáp ứng.

Triệu Ngọc lại thật dài địa hít vào một hơi, cái này mới một lần nữa trở lại trong phòng thẩm vấn, ngồi xuống Khương Khoa trước mặt.

“Thế nào, nghĩ kỹ mới điều kiện không?” Triệu Ngọc ra vẻ trấn định địa hỏi một câu.

“Ngoại trừ ngươi phải chết bên ngoài, ta không nói bất kỳ điều kiện gì!” Khương Khoa không dung cãi lại địa nói nói, “ trộm cũng có đạo, ta Khương Khoa mặc dù là tặc, nhưng là luôn luôn giảng cứu nguyên tắc. Oan có đầu nợ có chủ, Triệu Ngọc, ngàn vạn muốn đem ta xem trọng! Bằng không, ta nhất định sẽ giết ngươi, cho các huynh đệ của ta báo thù!”

Khương Khoa lúc nói chuyện, Triệu Ngọc một mực lạnh lùng đến ngắm lấy hắn, chăm chú quan sát hắn rất nhỏ biểu lộ.

Ân...

Nhìn tới...

Hắn dụng tâm địa suy nghĩ, rất nhanh liền sinh ra một đầu quỷ kế tới.

Về nhớ ngày đó phá án và bắt giam ác ma án thời điểm, hắn trong phòng vệ sinh đối Hàn Khoan sử dụng đầu kia ném đá dò đường không thể

nghi ngờ cực kỳ trọng yếu!

Như vậy... Hiện tại trái lại, có phải hay không cũng có thể cho Khương Khoa làm dùng một chút đâu?

Đúng, liền lợi dụng Hàn Khoan đối với hắn đánh giá, hảo hảo lừa gạt lừa gạt hắn, xem hắn đến cùng là cái phản ứng gì? Nhìn xem sau lưng của hắn, có phải thật vậy hay không còn có cao nhân tồn tại! ?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc một mặt cùng Khương Khoa cãi cọ pha trò, vừa dùng tâm địa tổ chức lấy ngôn ngữ, muốn cho hắn tới một cái bài sơn đảo hải, hảo hảo làm hắn một cái!

Ai ngờ, hắn mới vừa vặn suy nghĩ một cái mở đầu, phòng thẩm vấn đại môn liền bỗng nhiên bị người gõ.

“Sư phụ, sư phụ...” Nhưng gặp Vương Xán từ cổng nhô ra nửa cái đầu, mặt lộ vẻ nghi ngờ hướng Triệu Ngọc ra hiệu nói, “ nơi này có điện thoại... Có người... Ân... Có người tìm ngươi, muốn nói chuyện với ngài?”

“Cái gì?” Triệu Ngọc không có minh bạch Vương Xán ý tứ.

“Lấy tới...” Vương Xán quay đầu trở lại, xông phía ngoài một người nói một câu, sau đó đem người kia màu đen điện thoại đưa cho Triệu Ngọc, sau đó nhỏ giải thích rõ nói, “ trong điện thoại người nói, hắn muốn nói chuyện với ngài!”

“Ồ? Cái này. . .” Triệu Ngọc xông bên ngoài nhìn thoáng qua, nhưng khách khí mặt người kia người mặc giám ngục trang phục, hắn là trại tạm giam một tên phổ thông nhân viên công tác.

“Là rất kỳ quái...” Vương Xán nhíu mày nói nói, “ cái này giám ngục vừa mới vội vã địa chạy tới, nói hắn tiếp một cái nặc danh điện thoại,

trong điện thoại người nhất định phải tìm ngài! Hắn lo lắng có chuyện quan trọng, cho nên mau đem điện thoại đưa tới!”

Nghe được Vương Xán giải thích, phía ngoài giám ngục vội vàng hướng Triệu Ngọc phất tay ra hiệu.

Ân...

Triệu Ngọc hơi chút suy nghĩ, trong lòng bỗng nhiên hơi hồi hộp một chút, một cỗ cảm giác phi thường không tốt, lập tức từ trong lòng dâng lên.

Ngay đầu tiên, hắn tranh thủ thời gian quan sát một cái trong đầu kiểm trắc bình phong, căn cứ máy dò biểu hiện, cái điện thoại di động này là Samsung khắc0, không có cải tiến, không có bạo phá trang bị.

“Uy?” Xác định điện thoại không có vấn đề, Triệu Ngọc lúc này mới tiếp quá điện thoại di động uy một tiếng.

“Uy?” Trong điện thoại thình lình toát ra một cái trầm thấp khàn khàn âm thanh nam nhân, “Là Triệu Ngọc sao?”

Người này trong giọng nói, tràn đầy khiêu khích ý vị.

“Ngươi là vị nào?” Nghe thời điểm, Triệu Ngọc còn đứng ở cửa phòng thẩm vấn. Bởi vì không biết mục đích của đối phương, hắn cũng không rời đi, cũng chưa đóng cửa.

“Ta là ngươi một vị cố nhân, bất quá... Ngươi hắn là nghe không ra thanh âm của ta!” Trong điện thoại nam nhân băng lạnh nói nói, “ ta đã đợi ngươi một số thời khắc! Hừ hừ... Để ta đoán một chút, ngươi có phải hay không, một mực đang suy nghĩ, Khương Khoa đến cùng sẽ dùng phương thức gì vượt ngục a?”

A! ! ?

Nghe thấy lời ấy, Triệu Ngọc quá sợ hãi. Hắn tranh thủ thời gian xông Vương Xán trừng mắt liếc, sau đó dụng lực chỉ chỉ điện thoại di động của mình, ý kia, tự nhiên là muốn hắn mau đuổi theo tung cái điện thoại di động này tín hiệu nơi phát ra!

Vương Xán không ngốc, tranh thủ thời gian gật đầu mà đi.

“Ngươi nói cái gì? Có ý tứ gì? Ngươi có phải hay không đánh sai điện thoại?” Triệu Ngọc thì một mặt giả bộ hồ đồ, một mặt đóng lại phòng thẩm vấn đại môn.

“Ha ha ha...” Trong điện thoại nam nhân chợt cười to, sau đó nặng nề mà nói nói, “ Triệu Ngọc, ta hiện tại đến nói cho ngươi đáp án đi! Khương Khoa vượt ngục biện pháp liền là ----

Chương 949: 10 phút vượt ngục

Tại nghe thời điểm, Triệu Ngọc cố gắng nhớ lại lấy cái này thanh âm trầm thấp khàn khàn. Nhưng là, hắn có thể xác định, thanh âm này phi thường lạ lẫm, hắn trước kia căn bản chưa từng nghe qua.

“Ta chính là biện pháp, có ý tứ gì, ngươi là ai a đến cùng?” Mặc dù trong lòng kinh ngạc, nhưng Triệu Ngọc vẫn là giả bộ nghe không rõ giống như cãi cọ, một mặt kéo dài thời gian, một mặt ý đồ nhiều thám thính ra một chút manh mối.

“Chậc chậc chậc...” Trong điện thoại nam nhân chậc lưỡi nói nói, “ Triệu Ngọc, uổng cho ngươi vẫn là đại thám tử đâu! Lần này, ta thật là có chút thất vọng! Trước đó, ta cho ngươi nhiều đầu mối như vậy, nhưng ngươi nhưng vẫn là đàng hoàng chui vào ta cái bẫy, thật sự là đáng tiếc!”

A?

Triệu Ngọc trong lòng lần nữa giật mình, mặc dù rải rác mấy lời, dĩ nhiên đã cho thấy, trong điện thoại người này hiểu hắn chỗ có biến.

Chẳng lẽ...

Người này, liền là Khương Khoa phía sau màn người thần bí! ? Ô Phương Phương cùng nông hợp huyết án, còn có Khương Khoa, đều cùng hắn có quan hệ? Như vậy...

Theo Triệu Ngọc một cỗ dự cảm bất tường dâng lên, cái kia khàn khàn nam tử lại lần nữa cười:

“Ha ha... Triệu Ngọc, “ hắn bỗng nhiên dùng sức nói nói, “ đông học sinh thật sự là khắc khổ cố gắng, vừa sáng sớm 7 giờ không đến, bọn họ liền đã cố gắng học tập, có phải hay không hắn là cho bọn họ điểm cái tán a...”

Tích...

Theo người kia nói chuyện, điện thoại bỗng nhiên vang lên một tiếng, Triệu Ngọc cầm tới trước mặt xem xét, nhưng gặp trên màn hình điện thoại di động thình lình bắn ra một đoạn video, trong video hiện ra chính là một tràng màu trắng cao ốc.

Cao ốc hắn là lầu dạy học, có thể nhìn thấy bên trong có học sinh đang trong lớp.

“Triệu Ngọc, ngươi thật sự có đủ thông minh, Ô Phương Phương vừa chết, ngươi liền đã ngửi ra không tốt hương vị, sớm địa đem người nhà của ngươi bảo vệ!” Trong điện thoại di động nam tử cười lạnh nói, “ thế nhưng là, ngươi cũng quá thân sơ hữu biệt đi? Làm sao sẽ đem mình con gái nuôi đem quên đi đâu! ?”

Nghe đến lời này, Triệu Ngọc đầu lập tức ông một tiếng, đã lĩnh ngộ cái gì.

“Chậc chậc chậc...” Đối phương chậc lưỡi nói nói, “ nhà ngươi dưới lầu bán hoa quả mập mạp, gặp người liền nói nhà hắn Hiểu Tình là Triệu đại thần thám con gái nuôi, chúng ta nghĩ không biết cũng khó khăn! Cái kia tốt... Đã dạng này, vậy chúng ta bây giờ liền đến khảo nghiệm một cái, cái này con gái nuôi, tại trong lòng ngươi đến cùng trọng yếu bực nào địa vị đi! ?”

Nói, trong video ống kính không ngừng thúc đẩy, dần dần khuếch trương Đại Thanh tích về sau, nhưng gặp lầu dạy học lầu ba gần cửa sổ bên

cạnh một cái học sinh, chính là —— Khương Hiểu Tình! ! !

A!

Triệu Ngọc thấy đốt đốt kinh hãi,

Mồ hôi lạnh ứa ra! Hắn đã thấy rõ ràng, trên điện thoại di động ống kính không phải bình thường, phía trên có độ chính xác cùng Thập tự tiêu chí, vậy hiển nhiên là một thanh súng ngắm ống nhắm!

“Mả mẹ nó ngươi...” Triệu Ngọc bản muốn chửi ầm lên, nhưng khi hắn nhìn thấy đối diện Khương Khoa, chính như là chó sói địa nhìn mình chằm chằm về sau, vẫn là nhịn xuống kích động, chậm rãi ngồi xuống ghế.

Chuyện này xác thực đến quá mức đột nhiên, mặc dù Triệu Ngọc trong lòng đã sớm chuẩn bị, nhưng hắn vẫn là không cách nào tưởng tượng đến, địch nhân vậy mà lại đem xúc giác mở rộng đến Khương Hiểu Tình trên thân!

“Đại thám tử bác học thấy nhiều biết rộng, ta liền không lại khoe khoang!” Trong điện thoại nam nhân lạnh lùng nói nói, “ video cùng ta ống nhắm là nối liền cùng một chỗ! Chỉ cần ta nhẹ nhàng khẽ động cò súng, ngươi con gái nuôi mệnh liền không có!

“Ta cảm thấy, ngươi đại biểu cho chính nghĩa, coi như cùng ngươi con gái nuôi quan hệ không sâu, ngươi đại khái cũng không nguyện ý nhìn thấy một cái hoa quý thiếu nữ, bị người một thương nổ đầu, óc băng liệt tràng cảnh a?”

“Ngươi...” Triệu Ngọc cắn chặt hàm răng, trong đầu cực nhanh nghĩ đến đối sách, trong tay cũng là lặng lẽ mở ra điện thoại di động của mình.

“Cái kia... Ngươi muốn thế nào?” Triệu Ngọc hỏi.

“Đừng có gấp a đại thám tử!” Trong điện thoại thanh âm khàn khàn không nhanh không chậm nói nói, “ trò hay vừa mới bắt đầu đâu! Trước đó cảnh cáo một chút đi, tin tức của chúng ta là rất linh thông, nếu như ngươi bây giờ muốn thông quá điện thoại di động tái đi hào nhờ giúp đỡ lời nói, ngươi nhất định sẽ hối hận!”

Nghe đến lời này, Triệu Ngọc lập tức đình chỉ động tác trong tay, thật sự là hắn đang muốn dùng di động cho Miêu Anh lặng lẽ gửi nhắn tin đâu!

Nha...

Bỗng dưng, thông qua trong đầu ẩn hình tham trắc khí, Triệu Ngọc giờ mới hiểu được tới, trong tay cái này Samsung điện thoại di động camera, vậy mà không biết lúc nào đã tự động mở ra!

Không hề nghi ngờ, vị này cảnh ngục điện thoại đã bị người từng giở trò, đối mới có thể nhìn thấy nhất cử nhất động của mình!

“Ha ha...” Thanh âm khàn khàn cười nói, “ Triệu Ngọc, nếu như muốn ngươi con gái nuôi không có việc gì, cũng đừng cùng ta đùa nghịch tiểu thông minh! Như vậy đi, vì biểu hiện một cái thành ý của ta, mời ngươi nhìn kỹ một cái màn hình đi!”

Nghe được nhắc nhở, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian quơ lấy màn hình điện thoại di động quan sát, nhưng gặp trong màn ảnh Thập tự ống nhắm tại từ Khương Hiểu Tình trên thân hoảng du một lúc sau, bỗng nhiên liếc về bọn họ phòng học phía trên vách tường.

Trên vách tường viết “Bác ái trưởng thành” bốn chữ lớn, làm ống nhắm nhắm ngay “Người” chữ về sau, theo phù một tiếng, một viên đạn nổ bắn ra mà ra, trong nháy mắt liền đem “Người” chữ một nại cho tuôn ra một cái hầm động, theo xi măng ào ào mà rơi, lập tức đưa tới trong phòng học lớp đồng học chú ý.

Gần cửa sổ mấy cái đồng học đào lấy cửa sổ hướng ra phía ngoài quan sát, nhưng lại chưa thấy cái gì.

Lúc này, trong phòng học lão sư cũng nghe đến động tĩnh, hắn mở cửa sổ ra, hướng trên vách tường cùng dưới lầu nhìn một chút, lại chỉ cho rằng là tường da tróc ra mà thôi, rất nhanh liền đóng cửa sổ lại, trong phòng học khôi phục yên tĩnh.

Ngay sau đó, ống nhắm đầu lần nữa mở rộng nhắm chuẩn, lại liếc về Khương Hiểu Tình.

Trong màn ảnh, Khương Hiểu Tình ngay tại nghiêm túc viết làm việc, căn bản không có thu đến xi măng tróc ra ảnh hưởng. Nàng chẳng những ngồi ở chỗ gần cửa sổ, cửa sổ còn phá lệ đến sạch sẽ, có thể thấy phi thường rõ ràng. Thỉnh thoảng ở giữa, tiểu cô nương sẽ còn ngẩng đầu dùng sức suy tư điều gì, sau đó mới thỏa mãn tiếp tục viết...

“Triệu Ngọc, “ thanh âm khàn khàn đắc ý nói nói, “ lần này, minh bạch ta không phải nói giỡn a? Tiếp đó, chỉ cần ngươi dựa theo ta nói đi làm, ta liền bảo đảm ngươi con gái nuôi bình an vô sự!”

Sự tình đến trình độ này, Triệu Ngọc cũng không có che giấu tất yếu, liền trực tiếp đứng dậy hỏi: “Vậy thì tốt, nói đi, ngươi rốt cuộc muốn ta làm cái gì?”

A! ?

Nghe đến lời này, Khương Khoa quả nhiên nghe ra môn đạo, kích động mở to hai mắt nhìn. Thế nhưng là , khiến cho Triệu Ngọc kỳ quái là, Khương Khoa trong mắt lộ ra đến, lại cũng không là cái gì mừng rỡ chi quang, ngược lại xen lẫn một chút vẻ phức tạp.

“Đừng kích động, Triệu cảnh sát! Ta nói, chỉ cần dựa theo ta nói đi làm,

liền cam đoan ngươi con gái nuôi an toàn!” Người thần bí vững vàng nói nói, “ ngươi ta đều biết, việc quan hệ nhân mạng, không là chuyện nhỏ! Cho nên, chúng ta cũng phải đến cái ước pháp tam chương, nếu như truyền tin của chúng ta bỗng nhiên đoạn mất, hoặc là ngươi muốn chơi hoa dạng gì, vậy ta nhưng liền không thể lại cùng ngươi nói cái gì nguyên tắc, ngươi chỉ cần cho ngươi con gái nuôi nhặt xác liền tốt!”

“Tốt! Ta đáp ứng ngươi!” Triệu Ngọc gật đầu nói.

“Ừm! Thái độ rất không tệ!” Người thần bí thỏa mãn nói nói, “ đầu tiên, tìm tới điện thoại di động chủ nhân, trên người hắn có một cái Bluetooth tai nghe! Đem Bluetooth tai nghe muốn đi qua, thuận tiện chúng ta tùy thời bảo trì trò chuyện!”

Ai ngờ, người thần bí mới vừa nói xong, Vương Xán liền vội vã không nhịn nổi địa từ bên ngoài mở cửa. Triệu Ngọc lo lắng ngoài ý muốn nổi lên, vội vàng nghênh đến cổng.

Vương Xán xông Triệu Ngọc không ngừng khoát tay, ý kia là điện thoại tín hiệu truy tung không đến.

“Không có việc gì, không sao!” Để bảo đảm Khương Hiểu Tình an toàn, Triệu Ngọc không thể không cưỡng ép tỉnh táo lại, xông Vương Xán nói nói, “ Vương Xán a, không có việc gì, vừa nghe rõ, là ta một cái già đồng sự mà thôi ! Bất quá, điện thoại ta phải lại dùng một hồi, ân...” Triệu Ngọc chuyển hướng vị kia giám ngục, trực tiếp mệnh lệnh nói, “ uy, Bluetooth tai nghe đâu? Cho ta dùng một chút!”

“Nha... Có! Có!” Không rõ ràng cho lắm giám ngục vội vàng móc ra tai nghe đưa cho Triệu Ngọc.

“Được rồi, không sao Vương Xán!” Triệu Ngọc lại như không có việc gì vỗ vỗ Vương Xán bả vai, nói nói, “ ta hiện tại chính tại xử lý một kiện vấn đề quan trọng, trước không muốn vào tới quấy rầy ta, hiểu không?”

“Nha... Tốt, tốt...” Vương Xán lúc này mới như trút được gánh nặng nhẹ nhàng thở ra.

Triệu Ngọc đóng lại phòng thẩm vấn đại môn, vội vã mà đối với điện thoại hỏi: “Bluetooth tai nghe đến, phía dưới làm thế nào?”

“Phía dưới, ngươi chỉ cần lại làm hai chuyện!” Người thần bí khẽ cười nói, “Thứ nhất, đưa di động giao cho Khương Khoa! Thứ hai, cho ngươi 10 phút thời gian, bày ra một lần vượt ngục, đem Khương Khoa cho ta an toàn địa đưa ra ngoài! ! !”

Chương 950: Biểu diễn bắt đầu

“Uy, ngươi có phải hay không có chút khôi hài rồi?” Triệu Ngọc đối điện thoại nói nói, “10 phút bày ra một lần vượt ngục, nghĩ gì thế? Biết ta ở nơi nào sao?”

Thình lình nghe được “Vượt ngục” hai chữ, Khương Khoa không khỏi giật mình một cái, lộ ra phi thường ngoài ý muốn.

“Hừ hừ...” Trong điện thoại nam tử cười nói, “ đối tại bình thường người mà nói, đương nhiên không thể nào! Nhưng là... Đối với ngươi đại danh đỉnh đỉnh Triệu Ngọc thần thám, nhưng là khác rồi! Ta thật rất chờ mong, ngươi sẽ làm ra dạng gì độ khó cao biểu diễn...”

“Ta khuyên ngươi vẫn là trả vé đi!” Triệu Ngọc bất đắc dĩ nói nói, “ ta là người không phải thần, để cho ta giúp Khương Khoa vượt ngục có thể, nhưng là, ngươi được nhiều cho ta một chút thời gian!”

“Chậc chậc... Triệu Ngọc, ta hi vọng ngươi rõ ràng một điểm, thời gian không phải ta quy định!” Người thần bí nghiền ngẫm địa nói nói, “10 phút về sau, ngươi con gái nuôi liền phải tan lớp! Tan học về sau bọn họ sẽ đi chạy thao, thời gian trì hoãn quá lâu, cái gì ngoài ý muốn cũng có thể phát sinh! Cho nên, 10 phút là cực hạn của ta, mà lại, nói chính xác, còn thừa lại 9 phân 45 giây, 44 giây... Tí tách, tí tách...”

“Tốt tốt tốt...” Triệu Ngọc bất đắc dĩ thở dài, “10 phút, liền 10 phút...”

“Ha ha, sảng khoái!” Người thần bí thỏa mãn nói nói, “ phía dưới đưa di động giao cho Khương Khoa, để hắn nghe điện thoại!”

Triệu Ngọc nhìn Khương Khoa một chút, đành phải làm theo.

Khương Khoa nhận lấy điện thoại, mau đem điện thoại đặt ở bên tai.

“Ừm... Ân... Minh bạch... Minh bạch...” Đạt được chỉ lệnh về sau, Khương Khoa liên tục gật đầu, biểu lộ ngưng trọng, lộ ra đến mức dị thường khẩn trương.

Triệu Ngọc bất động thanh sắc nhìn xem Khương Khoa, trong đầu lại đang cân nhắc hợp lý kế sách. Hắn phi thường rõ ràng, cái này nhìn không thấy địch nhân đã dám dùng thủ đoạn như thế áp chế hắn, tất nhiên là làm xong vạn toàn chuẩn bị, điện thoại không cách nào định vị truy tung, mình cũng không thể hành động thiếu suy nghĩ.

Khương Hiểu Tình tại phía xa Tần Sơn, chính là mình vụng trộm phát tin tức cho Miêu Anh biết, cũng là nước xa không cứu được lửa gần. Mà nếu như trực tiếp liên hệ Tần Sơn cục cảnh sát, có lẽ bọn họ có thể kịp thời đuổi tới hiện trường, thế nhưng là, bởi như vậy, không thể nghi ngờ sẽ bốc lên rất nhiều nguy hiểm!

Cầm Khương Hiểu Tình tính mệnh làm tiền đặt cược, Triệu Ngọc chơi không dậy nổi! Cho nên, hắn nhất định phải nghĩ một cái càng thêm ổn thỏa đối sách mới được.

Giờ phút này, khi lấy được trong điện thoại chỉ thị về sau, Khương Khoa đầu tiên là đem Bluetooth tai nghe mang tốt, sau đó liền đưa di động ống kính nhắm ngay Triệu Ngọc, đưa tay nói ra: “Triệu cảnh sát, đem điện thoại di động của ngươi cho ta!”

Triệu Ngọc nao nao, không biết hắn vì sao hướng mình yêu cầu điện thoại?

“Ngươi cũng không muốn làm trễ nãi thời gian a?” Khương Khoa vội

vàng thúc giục nói, “ điện thoại cho ta, mà lại đem khóa bình phong mật mã mở ra!”

“Được...” Triệu Ngọc phối hợp địa đem mình hai cái điện thoại, toàn đều đặt ở Khương Khoa trước mặt, đồng thời giải khóa.

Khương Khoa một mặt nghe theo điện thoại di động chỉ thị, một mặt đem Triệu Ngọc cái kia đặc chế điện thoại mở ra. Đón lấy, hắn từ điện thoại giới diện bên trên lựa chọn một cái phần mềm mở ra, đồng thời đối Triệu Ngọc quét xuống, kết quả, điện thoại lập tức tích tích mà vang lên hai tiếng.

“Triệu cảnh sát!” Khương Khoa khoát tay ra hiệu nói, “ ngươi minh bạch có ý tứ gì a hắn là?”

Nhìn thấy Khương Khoa khoát tay, Triệu Ngọc vậy mà bất đắc dĩ cười, hắn giờ mới hiểu được ý đồ của đối phương. Nguyên lai, hắn điện thoại di động bên trên lắp đặt có điện tử quét hình công năng, có thể đem định vị khí loại hình dụng cụ điện tử quét hình đi ra.

Thực sự là... Quá cẩn thận!

Triệu Ngọc trên đồng hồ, hoàn toàn chính xác mang theo hình sự sảnh chuyên dụng vi hình định vị dụng cụ. Nhìn thấy Khương Khoa khoát tay ra hiệu, hắn đành phải đem đồng hồ đeo tay hái xuống.

Lấy xuống đồng hồ về sau, Khương Khoa lại một lần nữa dùng di động quét hình Triệu Ngọc, rốt cục không còn tích tích rung động.

“Được rồi!” Khương Khoa gật đầu nói, “Triệu cảnh sát, tiếp đó, ngươi biểu diễn có thể bắt đầu! Nghĩ biện pháp tốt không?”

“Đương nhiên muốn tốt!” Triệu Ngọc mỉm cười, lập tức móc ra súng lục của mình, đem đạn toàn bộ tháo bỏ xuống, sau đó để lên bàn, nói với

Khương Khoa, “Chờ một lúc, ta cho ngươi mở ra còng tay xiềng chân, sau đó ngươi liền dùng thanh thương này đỉnh lấy đầu của ta ra ngoài!”

“Ha ha ha...” Khương Khoa nghe vậy cười ha ha, “Triệu cảnh sát, đều lúc này, ngươi còn có tâm tư đùa giỡn hay sao? Bên ngoài có bao nhiêu cái tay bắn tỉa ngươi không rõ ràng sao? Ta nếu là cầm thương chỉ vào đầu của ngươi, không đợi ra đại môn liền sẽ bị đánh chết!”

“Hừ, ngươi mẹ nó thật đúng là không phải người ngu!” Triệu Ngọc lắc đầu về sau, đối điện thoại di động camera hung hăng nói nói, “ ta không rõ, nếu như là lo lắng Khương Khoa đem ngươi vị này chân chính đại lão khai ra đi, vì cái gì không cho ta hiện tại liền một súng bắn nổ hắn! ? Khương Khoa vừa chết, chẳng phải xong hết mọi chuyện rồi sao? Tội gì bốc lên vượt ngục như thế lớn phong hiểm đâu?”

“Ngươi! !” Khương Khoa nghe được Triệu Ngọc, nhất thời dọa đến sắc mặt trắng bệch, trên trán đột nhiên toát ra mồ hôi lạnh. Hắn hoảng hốt thất thố mấy giây về sau, lúc này mới tại người thần bí nhắc nhở hạ nói nói, “ Triệu Ngọc, ngươi đừng nghĩ châm ngòi ly gián, huynh đệ của chúng ta tình nghĩa là ngươi căn bản không thể lý giải!”

Nói, Khương Khoa dùng sức vỗ bàn một cái, uy hiếp nói: “Triệu cảnh sát, thời gian của ngươi không nhiều lắm! Nếu như ta xảy ra chuyện, hoặc là ta không có đúng hạn chạy đi, ngươi con gái nuôi mệnh liền không có!”

“Được... Tốt...” Triệu Ngọc ra vẻ khẩn trương khoát tay ra hiệu. Trên thực tế, hắn vừa mới nói như vậy, ngoại trừ châm ngòi ly gián bên ngoài, còn muốn thăm dò một cái hư thật của đối phương.

Thông qua Khương Khoa khẩn trương phản ứng, hắn càng phát ra kiên định một cái suy đoán, cái này dùng điện thoại uy hiếp mình người thần bí, mới là cái kia cao thủ chân chính!

Không nghĩ tới, ác ma Hàn Khoan thật cũng đem Khương Khoa nhìn thấu, Khương Khoa quả nhiên chỉ là một cái nghe lệnh hành sự khôi lỗi!

Bất quá, thời gian cấp bách, Triệu Ngọc không có rảnh sâu nghĩ tiếp, đành phải đứng dậy, đối camera phía sau người thần bí nói ra:

“Ta hiện tại rốt cục nghĩ rõ ràng, ngươi như thế nhọc lòng địa cho ta thiết lập ván cục, đều là có ý gì!” Triệu Ngọc cười khổ một tiếng, bất đắc dĩ nói nói, “ ngươi giết chết Ô Phương Phương, để chúng ta đạt được Dương Trạch Bưu DNA, sau đó lại đem Ô Phương Phương cùng Khương Khoa ảnh chụp lưu cho chúng ta, nguyên lai, mỗi một bước đều là có mục đích rõ ràng!”

“A! ?” Khương Khoa nhịn không được ngoài ý muốn nói, “ Ô Phương Phương chết rồi? Cái này. . . Nha...”

Có thể là đạt được người thần bí răn dạy, Khương Khoa tranh thủ thời gian khôi phục bình thường.

A?

Triệu Ngọc lại tâm niệm vừa động, nhìn Khương Khoa phản ứng, hắn rõ ràng là nhận biết Ô Phương Phương . Bất quá, Triệu Ngọc không thể biểu hiện ra mình ngoài ý muốn, tranh thủ thời gian tiếp tục nói:

“Một vòng bộ một vòng, cục này, thiết kế đến thật đúng là xảo diệu a! Nguyên lai, ngươi đã sớm an bài cho ta tốt một đầu vượt ngục kế hoạch, đúng hay không?

“Ngươi thật đúng là... Nhọc lòng a! Cao! Cao! Thật sự là cao!”

“Triệu cảnh sát, chỉ còn lại không tới sáu phút, ngươi nếu là lại nói nhảm lời nói, coi như thật không còn kịp rồi...” Khương Khoa nhắc nhở.

“Tốt! Tốt!” Triệu Ngọc tức giận trừng Khương Khoa một chút, lúc này mới đứng dậy, một mặt đem khẩu súng cùng đạn cất kỹ, một mặt nặng nề mà nói nói, “ các ngươi không phải là muốn nhìn ta biểu diễn sao? Vậy thì tốt, diễn xuất chính thức bắt đầu!”

Nói xong, Triệu Ngọc đầu tiên là hít một hơi thật sâu, sau đó đem tóc của mình xáo trộn, lúc này mới bỗng nhiên mở ra phòng thẩm vấn đại môn, làm ra một bộ vô cùng lo lắng biểu lộ, xông phía ngoài Vương Xán la lớn: “Vương Xán, Vương Xán, nhanh! Nhanh! Xảy ra chuyện lớn! Xảy ra chuyện lớn...”

Chương 951: Điện thoại di động của ta

“A!” Vương Xán giật nảy mình, tranh thủ thời gian chạy tới hỏi nói, “ thế nào sư phụ? Xảy ra chuyện gì?”

“Tình tiết vụ án có tiến triển to lớn, Khương Khoa cung khai! ! !” Triệu Ngọc cấp tốc địa nắm lấy Vương Xán cổ áo nói nói, “ nghe nói qua Mông Hương nông hợp huyết án sao? Biết tội phạm truy nã Dương Trạch Bưu là ai chăng?”

Vương Xán dùng sức lắc đầu, sau đó lại gật đầu nói: “Giống như... Giống như nghe nói qua!”

“Không còn kịp rồi, một câu hai câu cùng ngươi nói không rõ ràng!” Triệu Ngọc rống to, “Chúng ta tổ điều tra đặc biệt đồng sự bị giết, cũng là bởi vì vụ án này! Mà vụ án này cùng Khương Khoa có quan hệ trực tiếp, Khương Khoa hiện tại cung khai, hắn biết Dương Trạch Bưu ở đâu, chúng ta nhất định phải hiện tại liền đi, ngay lập tức đi, hơn nữa còn đến mang theo Khương Khoa đi, hiểu không?”

“Ta... Cái này. . . Ân...” Vương Xán một cách tự nhiên mộng.

“Ta dựa vào, còn mẹ nó ngốc đứng đấy làm gì?” Triệu Ngọc lần nữa rống nói, “ những cái kia làm quan đều chạy đi đâu? Tranh thủ thời gian nói cho bọn họ một tiếng, ta hiện tại liền phải đem Khương Khoa mang đi, lập tức mang đi, đã chậm liền không còn kịp rồi, hiểu không! ?”

“Nha... A a a...” Vương Xán tuân lệnh, xoay người chạy.

“Ai? Vương Xán!” Triệu Ngọc lại nằng nặng địa dặn dò một câu, “Nhớ kỹ đem xe điều tới, để trại tạm giam đem đại môn mở ra! Một giây cũng không thể chậm trễ!”

“Nha... Tốt... Tốt...” Vương Xán liên tục gật đầu, tranh thủ thời gian làm theo đi.

Vương Xán sau khi đi, hiện trường ngoại trừ giữ cửa hai tên cảnh sát vũ trang bên ngoài, còn thừa lại vị kia một mặt mộng bức giám ngục.

“Ngươi mẹ nó còn đứng ngốc ở đó làm gì?” Triệu Ngọc một chỉ phòng thẩm vấn, lớn tiếng mệnh lệnh nói, “ tranh thủ thời gian cho ta đem Khương Khoa thẩm vấn ghế dựa cùng xiềng chân mở ra a! Còng tay tạm thời mở ra cái khác...”

“Nha... Đúng đúng đúng...” Giám ngục không dám thất lễ, tranh thủ thời gian móc ra chìa khoá, cho Khương Khoa mở khóa đi.

“Cái này. . .” Thấy có người cho tù phạm mở khóa, hai tên cảnh sát vũ trang có vẻ hơi không biết làm sao.

“Hai ngươi cũng chớ ngẩn ra đó...” Triệu Ngọc không cho bọn họ bất luận cái gì cơ hội suy tính, dùng tay chỉ cái mũi của bọn hắn rống to, “Còn không tranh thủ thời gian liên lạc một chút trong các ngươi đội, ta hiện tại muốn dẫn trọng phạm ra ngoài, các ngươi nhất định phải toàn quyền phụ trách tốt công tác hộ vệ!”

“Nha... Tốt... Tốt...” Hai tên cảnh sát vũ trang tranh thủ thời gian mở ra bộ đàm liên hệ đi.

Triệu Ngọc trở lại trong phòng thẩm vấn, nhìn thấy giám ngục đã tại cho Khương Khoa mở khóa. Khương Khoa biểu lộ cực kỳ khẩn trương, trên gương mặt mồ hôi lạnh ứa ra...

Triệu Ngọc biết,

Chỉ dựa vào giả bộ như vậy khang làm bộ, căn bản không có khả năng từ trại tạm giam thuận lợi ra ngoài. Cho nên hắn nhất định phải giả bên trong mang thật, thông qua chính quy thủ đoạn đạt tới mục đích. Thế là, hắn vẫn là mở ra điện thoại, cho hình sự sảnh Tiêu Quốc Phượng trưởng phòng gọi điện thoại!

“Uy! Tỷ! Xảy ra chuyện lớn! Ngươi nghe ta nói...”

Triệu Ngọc há miệng vẫn là cái kia một bộ, nói Khương Khoa biết Dương Trạch Bưu một tin tức, bọn họ nhất định phải lập tức chạy tới, mà lại nhất định phải mang theo Khương Khoa, để phòng tình huống có biến!

Nếu là đổi lại người bình thường, Tiêu Quốc Phượng tất nhiên cần phải kỹ càng hỏi thăm một phen. Nhưng làm hình sự sảnh vương bài thần thám Triệu Ngọc nhưng lại khác biệt, dù sao Triệu Ngọc từng mang cho nàng qua quá nhiều kinh hỉ!

Bởi vậy, Triệu Ngọc kiểu nói này, Tiêu trưởng phòng không chút do dự, lúc này liền phê chuẩn Triệu Ngọc hành động, đồng thời đáp ứng hắn lập tức liền cho Diệu Danh cục cảnh sát ra thông báo! Đương nhiên, Tiêu trưởng phòng cũng không quên dặn dò Triệu Ngọc, nhất định phải xem trọng Khương Khoa, chú ý an toàn!

Nghe được Triệu Ngọc đã thu hoạch được hình sự sảnh phê chuẩn, nhỏ giám ngục tự nhiên không dám thất lễ, rất nhanh liền đem Khương Khoa chỗ ngồi còn có xiềng chân mở ra.

Lúc này, giám ngục thấy được Khương Khoa cầm trong tay điện thoại di động của mình, có lòng muốn muốn hỏi một chút Triệu Ngọc, điện thoại di động này còn cần hay không? Thế nhưng là, nhìn thấy Triệu Ngọc lại cho hộ vệ của hắn đánh tới điện thoại, cho nên vẫn là không dám há

mồm.

Triệu Ngọc một mặt thông tri hộ vệ của mình chuẩn bị xuất phát, một mặt lôi kéo Khương Khoa đi ra ngoài. Giám ngục còn băn khoăn mình Samsung S9, hai tên cảnh sát vũ trang thì lo lắng đạo tặc Khương Khoa, cho nên bọn họ cùng một chỗ đi theo Triệu Ngọc hướng cửa đại lâu đi đến.

Mới vừa tới đến đại sảnh, những cái kia tương quan những người lãnh đạo liền tại nhận được tin tức về sau, tất cả đều vây quanh.

Trong đó, khó chịu nhất liền phải thuộc trại tạm giam mấy vị lãnh đạo, một người trong đó đứng ra ngăn cản Triệu Ngọc nói: “Triệu tổ trưởng, không được, không được a! Khương Khoa là trọng phạm, không thể dễ dàng như vậy mang đi ra ngoài a! Trách nhiệm, chúng ta đến chịu trách nhiệm!”

“Đúng vậy a, ngài chờ một chút, xử lý cái thủ tục có được hay không? Ta cam đoan dùng tốc độ nhanh nhất cho ngài làm tốt!” Một vị khác trại tạm giam phương diện lãnh đạo năn nỉ nói.

Nghe đến lời này, Triệu Ngọc một phát bắt được người này cổ áo, hung thần ác sát mà quát: “Ta hỏi ngươi, biết Mông Hương nông hợp huyết án không? Biết Dương Trạch Bưu là ai không?”

“Biết... Biết...” Nên lãnh đạo xấu hổ gật đầu.

“Vậy ngươi cho rằng, nếu như làm trễ nải bắt lấy Dương Trạch Bưu thời cơ, cái này hậu quả, ngươi nhận gánh nổi sao?” Triệu Ngọc lại hỏi, nước bọt đều văng đến trên mặt của người nọ!

Nên lãnh đạo tranh thủ thời gian lắc đầu, Triệu Ngọc lúc này mới buông lỏng tay ra.

Két...

Lúc này, Vương Xán đã đem một xe cảnh sát lái đến cửa đại lâu. Mà nhìn thấy động tĩnh dị thường cảnh sát vũ trang quan binh cùng các cảnh ngục, thì tại cùng thời khắc đó ngăn chặn cổng.

“Đều mau tránh ra cho ta!” Triệu Ngọc lôi kéo Khương Khoa liền hướng xe cảnh sát đi đến, có hai tên cảnh sát vũ trang ý đồ ngăn cản, lại đều bị Triệu Ngọc hung ác phá tan.

“Không! Thật không được a!” Trại tạm giam lãnh đạo lần nữa xông lại cản trở nói, “ Khương Khoa không phải bình thường tù phạm, trách nhiệm này, chúng ta đồng dạng không đủ sức a!”

Ai ngờ, người này vừa dứt lời, nơi đó cục cảnh sát một vị phó cục trưởng điện thoại bỗng nhiên vang lên. Tiếp vào điện thoại về sau, vị này phó cục trưởng đại nhân lập tức đứng thẳng người, liên thanh xưng phải, sau đó liền nhanh chóng cúp xong điện thoại.

“Được rồi, đi... Đều đừng cản!” Phó cục trưởng hướng mọi người la lớn, “Hình sự sảnh đã tới chỉ thị, nhiệm vụ đặc thù đặc thù đối đãi, tất cả mọi người đến cho Triệu Ngọc tổ trưởng bật đèn xanh!”

“Cái kia tốt...” Lúc này, một vị người mặc mê thải phục lãnh đạo tranh thủ thời gian xông Triệu Ngọc gật đầu nói, “Triệu tổ trưởng, ngài yên tâm, ta người nhất định hộ đến ngài chu toàn, xem trọng Khương Khoa!”

“Ừm... Ân...”

Triệu Ngọc nơi nào còn có tâm tư quản cái này rất nhiều? Lúc này đem Khương Khoa lôi ra cao ốc, trực tiếp nhét vào cái kia chiếc xe cảnh sát. Khương Khoa sau khi lên xe, một mực theo sát lấy hắn hai tên cảnh sát vũ trang xoay người liền phải đuổi theo!

“Uy, ra ngoài!” Triệu Ngọc tức giận quát to một tiếng, “Ai bảo các ngươi lên xe? Ngồi đằng sau chiếc kia, ta có bảo tiêu!”

Nói chuyện, hắn hướng hộ vệ của mình phất tay ra hiệu, hai tên bảo tiêu tranh thủ thời gian chạy bộ tới.

Lúc này, Triệu Ngọc hướng nơi xa nhìn lại, đã thấy trại tạm giam lên xuống đại môn đang đánh mở. Thế là, hắn lập tức vòng qua đầu xe, đi tới ghế lái trước mặt.

“Vương Xán, thời gian cấp bách, ta lái xe!” Triệu Ngọc mệnh lệnh nói, “ ngươi ngồi đằng sau đi!”

“Nha! Tốt!” Vương Xán cũng không nghĩ nhiều, đáp ứng một tiếng, liền từ ghế lái vị bên trên nhảy xuống tới. Tại cùng Triệu Ngọc trao đổi trên đường, hắn chợt nhớ tới một sự kiện, vội hỏi, “Đúng rồi, sư phụ, chân ngươi không phải thụ thương sao? Lái xe được hay không a? Ai? Sư phụ... Ai ai ai...”

Ai ngờ, Vương Xán vừa vừa xuống xe, Triệu Ngọc vậy mà đạp cần ga liền đem lái xe ra ngoài!

Cùng lúc đó, Triệu Ngọc trong đó một tên bảo tiêu, mới vừa vặn đem một chân rảo bước tiến lên trong xe, mắt nhìn thấy Triệu Ngọc bỗng nhiên lái xe, hắn lập tức dọa đến nghẹn ngào kêu to!

Bảo tiêu quả nhiên là đi qua huấn luyện bảo tiêu, nếu là đổi lại thường nhân, đã sớm sẽ bị xe bỏ rơi. Nhưng vị này bảo tiêu hai tay duỗi ra, vậy mà gắt gao bắt lấy cửa xe, mắt nhìn thấy liền muốn lên xe!

“Khương Khoa, ngươi nha là chết sao?” Triệu Ngọc tức giận mắng một câu, ngay cả đầu cũng không quay lại.

Khương Khoa lúc này mới lĩnh ngộ Triệu Ngọc ý tứ, đi lên một cước

liền đem bảo tiêu cho đạp xuống dưới! Ngay sau đó, Triệu Ngọc đạp mạnh cần ga, thẳng đến trại tạm giam đại môn mà đi!

Khi đó, vẫn dâng lên đại môn còn chưa tới nơi địa vị cao nhất đưa, Triệu Ngọc nhưng căn bản hào không giảm tốc độ, trực tiếp từ môn hạ vọt tới.

A...

Khương Khoa dọa đến nghẹn ngào kêu to, tranh thủ thời gian ghé vào xe cảnh sát trên sàn nhà.

Theo chi chi kim loại tiếng ma sát, nặng nề trần xe, sửng sốt bị chen xẹp nửa tấc xuống dưới, ngoại trừ ngay phía trước pha lê bên ngoài, nó xe của hắn pha lê tất cả đều ứng thanh mà nát, nát một cái ào ào!

Két kít...

Triệu Ngọc khống chế xe cảnh sát tại xông ra trại tạm giam về sau, trực tiếp chạy lên Công Lộ, nghênh ngang rời đi...

Cái này. . .

Ân...

Nhìn nhìn lại thủ chỗ bên trong đám người, tất cả đều ngơ ngác nhìn qua Triệu Ngọc một ngựa tuyệt trần, đã ngốc đến không muốn không muốn.

“Chậc chậc...” Một vị nào đó lãnh đạo vò đầu nói nói, “ các vị, giống như... Rất không thích hợp mà đi! ?”

“Ta... Ta...” Nhưng gặp vị kia nhỏ giám ngục vẻ mặt cầu xin tự nhủ, “Điện thoại di động của ta...”

Chương 952: Thất đức người thần bí

“Oa nha... Đủ kích thích! !” Tràn đầy miếng thủy tinh trên xe cảnh sát, Khương Khoa dùng ánh mắt bất khả tư nghị nhìn xem Triệu Ngọc nói nói, “ làm lãnh đạo liền là không giống, làm sao ngươi vượt cái ngục, liền dễ dàng như vậy đâu?”

“Thiếu mẹ nó nói nhảm, tranh thủ thời gian thả người!” Triệu Ngọc xông Khương Khoa trong tay camera rống nói, “ người đã đưa ra tới, các ngươi cũng phải giữ lời hứa hẹn!”

“Đừng nói giỡn, ta còn không có triệt để an toàn đâu!” Khương Khoa tranh thủ thời gian căn cứ người thần bí chỉ lệnh nói nói, “ nhanh, phía trước đèn xanh đèn đỏ giao lộ rẽ trái! Ta cho ngươi biết đi chỗ nào, đến mục đích, người khẳng định phóng!”

“Chớ cùng ta kéo, 10 phút lập tức sắp đến!” Triệu Ngọc ngoài miệng nói, nhưng vẫn là dựa theo Khương Khoa nói tới ngoặt hướng về phía bên trái.

“Yên tâm!” Khương Khoa rõ ràng là tại thuật lại lấy người thần bí, “Kỳ thật, trường học sớm tự học là 7 giờ 40 tan học, chúng ta còn có nhiều thời gian chơi đâu! Xem ra, ngươi đối ngươi cái này con gái nuôi, kỳ thật cũng không thế nào quan tâm mà!”

Đáng chết...

Triệu Ngọc tức giận nện cho một cái tay lái, không nghĩ tới, lại bị thần bí nhân này xuyến một thanh.

“Hiện tại... Đem điện thoại di động của ngươi cho ta!” Khương Khoa đưa tay yêu cầu nói, “ điện thoại di động của ngươi bên trên có định vị công năng, đám cảnh sát sẽ đuổi tới!”

“Tốt, tốt... Cho ngươi, đều cho ngươi...” Triệu Ngọc hờn dỗi đưa di động ném cho Khương Khoa, tức hổn hển địa nói nói, “ điện thoại di động của ta có định vị, trên người ngươi mang điện thoại đồng dạng sẽ bị cảnh sát định vị... Ân...”

Triệu Ngọc sau khi nói xong, liền biết mình nói đến không đúng. Người thần bí như là đã tại cái kia Samsung S9 bên trên động tay chân, đương nhiên sẽ không để cảnh sát định vị đến.

“Cái này ngươi liền không cần quan tâm!” Khương Khoa đem Triệu Ngọc điện thoại ném ra ngoài cửa sổ, đắc ý nói, “Ngươi một mực theo ta nói đi làm là có thể!”

“Kỳ thật, ném điện thoại cũng là vô dụng!” Triệu Ngọc lắc đầu thán nói, “ trại tạm giam chung quanh đều là trạm gác công khai trạm gác ngầm, chúng ta cửa sổ xe tất cả đều nát, mục tiêu quá rõ ràng, rất dễ dàng... Ân...”

Ai ngờ, Triệu Ngọc nói còn chưa dứt lời, sau lưng liền thình lình vang lên tiếng còi cảnh sát, nhưng gặp một cỗ màu xanh sẫm đại chúng đồ xem không biết từ nơi nào toát ra, thẳng đến Triệu Ngọc hai người đuổi theo.

“Ngươi nhìn...” Triệu Ngọc nhún vai, “Ta nói cái gì tới?”

“Đáng chết! ! Hất ra nó!” Khương Khoa quá sợ hãi, vội vàng khẩn trương mệnh lệnh nói, “ tại dựa theo lộ tuyến của ta chạy trước đó, nhất định phải hất ra nó!”

“Cái kia tốt... Hất ra không có vấn đề, nhưng là, ngươi trước tiên cần phải cho ta nhìn một chút màn hình điện thoại di động, “ Triệu Ngọc quay đầu nói với Khương Khoa,

“Ta phải nhìn xem, ta con gái nuôi đến cùng hạ không có tan học? Nàng hiện tại phải chăng an toàn?”

“Tốt!” Đạt được người thần bí chỉ thị, Khương Khoa vội vàng đem màn hình điện thoại di động bày tại Triệu Ngọc trước mặt.

Kết quả, trong video ống kính giống nhau lúc trước, Khương Hiểu Tình vẫn còn đang chuyên tâm địa viết làm việc.

“Tốt, tốt! Tất cả nghe theo ngươi!” Sự tình đến trình độ này, Triệu Ngọc trong lòng đã có so đo, hắn quyết định dứt khoát đem trận này vượt ngục vở kịch tiến hành tiếp, nhìn một chút đối phương trong hồ lô đến cùng muốn làm cái gì?

Thế là, hắn đạp mạnh cần ga, lập tức tăng thêm tốc độ, muốn đem sau lưng xe cảnh sát vứt bỏ. Thế nhưng là, đại chúng đồ xem tốc độ xe không chậm, từ đầu đến cuối theo đuổi không bỏ.

“Chậc chậc chậc... Chậc chậc chậc...” Khương Khoa nắm chắc điện thoại, lộ ra nôn nóng bất an. Hắn đương nhiên biết rõ, hiện tại hành tung đã bại lộ, chẳng mấy chốc sẽ có một đại đội cảnh sát tới bao vây chặn đánh. Thời gian kéo càng lâu, chạy trốn tỷ lệ lại càng nhỏ!

Nhưng mà, Triệu Ngọc lại hiển nhiên cũng không lo lắng. Tại trải qua một cái cỡ nhỏ ngã tư đường thời điểm, hắn nhìn thấy trước mắt có một cỗ bảo vệ môi trường xe nằm ngang mở qua, liền lập tức một cái ẩn hình máy gia tốc sử xuất, để bảo vệ môi trường xe bỗng nhiên tăng thêm tốc độ.

Kết quả, làm xe của hắn Tử Cương tốt mở qua về sau, bảo vệ môi

trường xe liền thình lình ngăn chặn giao lộ, đem phía sau xe cảnh sát ngăn lại.

Chi chi kít...

Đại chúng đồ xem tranh thủ thời gian mãnh liệt phanh xe, mặc dù không có trực tiếp đâm vào bảo vệ môi trường trên xe, nhưng theo thân xe cong lên, vẫn là đụng phát nổ đầu đường phòng cháy cái chốt!

“Oa!” Khương Khoa quay đầu nhìn thấy xe cảnh sát đã bị bỏ lại, hoàn toàn không hiểu rõ là chuyện gì xảy ra? Nhìn về phía Triệu Ngọc ánh mắt, cũng biến thành càng thêm kỳ quái.

“Nhanh!” Lúc này, Khương Khoa đạt được chỉ lệnh, tranh thủ thời gian lấy tay chỉ một cái, “Ầy, liền là cái kia tòa nhà màu đỏ cao ốc! Mau chóng tới!”

A?

Triệu Ngọc thuận thế nhìn lại, quả nhiên thấy được một tòa màu đỏ cao ốc. Cái kia là một nhà còn chỗ đang sửa chữa bên trong khách sạn, mặc dù vách tường đã quét vôi đổi mới hoàn toàn, nhưng tại lâu dưới chân còn có thể nhìn thấy mảng lớn giàn giáo.

“Từ cao ốc phía đông hẻm quẹo vào đi, nhanh!” Theo Khương Khoa khẩn trương chỉ thị, Triệu Ngọc đem xe quẹo vào một đầu không người hẻm.

“Đúng rồi, chính là chỗ đó! Bãi đậu xe dưới đất cửa vào, tiến vào đi...”

Khương Khoa lấy tay chỉ một cái, Triệu Ngọc liền lập tức đem ô tô quẹo vào. Bãi đỗ xe lối vào đứng thẳng một cái “Cấm chỉ đi vào” nhựa plastic bảng hiệu, Triệu Ngọc tự nhiên không nhìn này bài, trực tiếp đem đụng ngã nghiền ép...

Xe dọc theo làn xe một mực Khai đến bãi đậu xe dưới đất, nhưng gặp nên trong bãi đỗ xe một mảnh hỗn độn, khắp nơi đều chất đống lấy rách rưới, tản ra một cỗ ẩm ướt thúi hương vị.

“Bên trái, bên trái...” Khương Khoa một mặt chỉ huy Triệu Ngọc, một mặt nhắc tới, “Thiên Võng giữ gìn, Thiên Võng giữ gìn... Ai? Có, có! Ở nơi đó đâu! Màu vàng...”

Khương Khoa nói như vậy, Triệu Ngọc nhất thời minh bạch người thần bí ý đồ. Rất rõ ràng, hắn đã sớm phái người ở chỗ này làm an bài...

Người này... Quá lợi hại!

Thình lình ở giữa, Triệu Ngọc lại nghĩ tới món kia cướp bóc thuốc lá xe hàng bản án, cái kia bản án làm được như thế tinh tế tỉ mỉ, cùng mắt tình hình trước mắt cơ hồ giống nhau như đúc. Theo như cái này thì, trong điện thoại người thần bí mới thật sự là chủ mưu!

Người này... Đến cùng là ai! ?

“Ngừng ngừng ngừng!” Khương Khoa vỗ cửa xe nói nói, “ chính là chỗ này, dừng xe!”

Triệu Ngọc đem rách mướp cảnh xe dừng lại, nhưng gặp trước mắt chỗ đậu xe bên trên thình lình xuất hiện một cỗ màu vàng dài hơn khoản xe van, trên thân xe còn viết “Thiên Võng giữ gìn” bốn chữ lớn!

Lợi hại!

Lợi hại!

Triệu Ngọc thầm giật mình, người thần bí an bài dạng này một chiếc xe hơi, thực sự quá mức xảo diệu! Nếu là hắn cùng Khương Khoa đổi thừa

chiếc xe này ra ngoài, tất nhiên sẽ giảm bớt cảnh sát chú ý suất, càng thêm liền tại bọn họ ve sầu thoát xác!

“Đi thôi, Triệu cảnh sát!” Khương Khoa cũng là một cái lão thủ, vậy mà sớm mở ra còng tay của chính mình. Giờ phút này, hắn mở cửa xe, ra hiệu Triệu Ngọc xuống xe.

Tốt...

Triệu Ngọc âm thầm cắn răng, đã dạng này, vậy ta liền nhìn xem các ngươi còn có cái gì...

Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa vừa nghĩ tới đây, trong đầu giám sát trên màn hình liền thình lình truyền đến một trận màu đỏ báo động. Hắn nhanh lên đem lực chú ý chuyển hướng trong đầu, lại bỗng dưng giật nảy mình.

Nhưng gặp ẩn hình tham trắc khí cảnh báo, chính là đến từ trước mắt chiếc này màu vàng cải tiến ô tô. Không nghĩ tới, từ nên ô tô dưới đáy, vậy mà cài đặt một viên —— điều khiển tạc đạn! ! !

Ta siết cái nãi nãi gấu!

Trách không được lão tử hôm nay gặp “Khôn càn” quẻ đâu, lại còn toát ra một viên lớn tạc đạn đến!

Cái này. . . Có ý tứ gì?

Tham trắc khí dò xét đến nhất thanh nhị sở, đây là một viên cái gì chủng loại cải tiến tạc đạn, bên trong có hình hào gì thuốc nổ... Còn có, tạc đạn có thể thông quá điện thoại viễn trình dẫn bạo, chỉ cần bấm cùng tạc đạn kết nối số điện thoại di động, tạc đạn liền sẽ lập tức bạo tạc!

Móa!

Thần bí nhân này thật nha quá tổn hại, quá âm hiểm độc ác! Sử dụng như thế bẩn thỉu kế sách bức bách mình đi vào khuôn khổ không tính, lại còn ở phía sau lưu lại khỏa tạc đạn!

Như vậy... Trong xe chứa tạc đạn, sẽ là mấy cái ý tứ?

Từ xuống xe ngắn ngủi mấy bước bên trong, Triệu Ngọc tư duy bánh răng cao tốc xoay nhanh, đang bay nhanh địa dự đoán lấy người thần bí lắp đặt tạc đạn mục đích thật sự.

Là muốn đem ta cùng Khương Khoa cùng một chỗ nổ chết, chỉ cần hai ta vừa lên xe, tạc đạn liền sẽ bạo tạc? Vẫn là, tạc đạn chỉ là lưu cho ta một người sử dụng , chờ Khương Khoa sau khi thoát hiểm, chỉ cần Khương Khoa vừa xuống xe, liền đem ta nổ chết tại chỗ?

Thật sự là quá thiếu đạo đức!

Mặc kệ Triệu Ngọc làm sao suy nghĩ, viên này tạc đạn đều rõ ràng là vì hắn tận lực chuẩn bị!

Cái này không thể được, vượt ngục về vượt ngục, cũng không thể đem cái mạng nhỏ của mình góp đi vào, cho nên...

“Uy, nhanh, nhanh lên một chút tới lên xe!” Khương Khoa vội vã không nhịn nổi địa thúc giục nói, “ chìa khoá ngay tại xe đĩa phía dưới, vẫn là ngươi lái xe, bãi đỗ xe đằng sau có một cái cửa ra khác, chờ một lúc từ nơi đó ra ngoài... Uy... Nhanh lên một chút a ngươi! ?”

Vì biểu hiện trong tay mình nắm giữ thẻ đánh bạc, Khương Khoa lại ra hiệu một cái trong tay mình điện thoại.

“Được rồi! Tốt!”

Triệu Ngọc khoát tay về sau, lập tức tăng thêm tốc độ chạy tới. Ai ngờ,

hắn vừa chạy đến xe van trước mặt, dưới lòng bàn chân liền bỗng nhiên trượt, vậy mà ngã một phát, cả người đều ném xuống đất!

“Ai u!”

Bị đau ở giữa, Triệu Ngọc cánh tay duỗi ra, một cái ẩn hình hủy đi đạn khí thuận thế đánh ra, trong nháy mắt, liền lặng yên không một tiếng động đem tạc đạn hủy đi , khiến cho mất hiệu lực...

Chương 953: Có chút kì lạ

“Đúng, nhìn thấy y phục!” Khương Khoa đối Bluetooth tai nghe nói một câu, ngược lại đối Triệu Ngọc ra lệnh nói, “ nhanh, lái xe! Trước tiên đem xe lái đi ra ngoài, chờ một lúc ngươi cũng mặc một bộ!”

Triệu Ngọc không tâm tư đi xem Khương Khoa trong tay quần áo lao động, trong lòng chỉ nhớ gầm xe hạ tạc đạn.

Giờ phút này, hắn cùng Khương Khoa đều đã lên xe, nếu như cái kia phía sau màn người thần bí thật muốn đem hai người bọn họ tất cả đều nổ chết, như vậy hiện tại cũng đã khởi động dẫn bạo khí!

Đương nhiên, tạc đạn đã bị Triệu Ngọc hủy đi đạn khí giải trừ, hắn cũng không lo lắng tạc đạn sẽ bạo tạc, chỉ là lo lắng người thần bí biết tạc đạn đã mất đi hiệu lực, có thể hay không đối Khương Hiểu Tình bất lợi?

Bất quá... Nhìn thấy Khương Khoa một mặt mặc quần áo lao động, một mặt chăm chú lắng nghe chỉ thị bộ dáng, tựa hồ người thần bí cũng không có hiện tại liền đem tạc đạn nổ tung ý tứ.

Nha...

Như thế xem ra, người thần bí vẫn là không muốn nổ chết Khương Khoa. Không biết, bọn họ là thật huynh đệ tình thâm, vẫn là lẫn nhau ở giữa có cái gì lợi hại quan hệ?

“Uy! Xin nhờ nha...” Nhìn thấy Triệu Ngọc còn không lái xe, Khương Khoa lại một lần nữa chỉ điện thoại di động uy hiếp nói, “ chìa khoá

không phải cho ngươi sao? Nhanh lên một chút lái xe đi, ta cam đoan, ngươi con gái nuôi chẳng mấy chốc sẽ an toàn!”

Triệu Ngọc hung tợn trừng Khương Khoa một chút, lúc này mới vặn chìa khoá, nổ máy xe.

“Ầy, cho ngươi...” Nhìn thấy Triệu Ngọc lái xe, Khương Khoa liên tục không ngừng địa đem một kiện khác màu vàng quần áo lao động áo đưa cho hắn, “Bộ ở bên ngoài là có thể!”

Triệu Ngọc một mặt lái xe, một mặt đem quần áo lao động đơn giản mặc trên người. Thông qua kiến chiếu hậu, hắn nhìn thấy xe van trong xe vậy mà chất đầy cáp điện dây điện chờ công cụ, đơn giản cùng thật Thiên Võng giữ gìn xe giống như đúc!

Ngưu bức!

Triệu Ngọc không thể không lại một lần nữa cảm giác sâu sắc bội phục, cái này kế hoạch chạy trốn làm được thực sự quá cẩn thận, thật nghĩ hiện tại liền có thể cùng nhân vật thần bí này gặp mặt một lần, xem hắn đến cùng là thần thánh phương nào?

Trước đó trò chuyện bên trong, người thần bí đã từng đề cập tới là mình một vị cố nhân, nhưng mình lại sẽ không nghe ra thanh âm của hắn, nói cách khác, mặc dù cùng hắn từng có gặp nhau, nhưng là không có mưu qua mặt?

Như vậy... Người này sẽ là ai chứ? Là hắn đang cố ý quấy nhiễu tầm mắt của mình, nói hươu nói vượn, vẫn là xác thực? Mình thật cùng hắn từng có gút mắc?

Dùng sức suy nghĩ ở giữa, Triệu Ngọc đã đem xe Khai đến bãi đậu xe dưới đất khác một cái cửa ra, từ nên lối ra Khai sau khi ra ngoài, vừa vặn đạt tới khách sạn một chỗ khác không người hẹp ngõ hẻm.

Bất quá,

Ngõ nhỏ mặc dù chật hẹp, nhưng không ảnh hưởng chút nào xe van chạy, Triệu Ngọc tại trong rương rẽ trái bên phải lách, không bao lâu liền chạy lên Công Lộ.

Lúc này, Khương Khoa vội vàng nhắc nhở Triệu Ngọc, gọi hắn giảm bớt tốc độ xe, đồng thời còn muốn đem phòng điều khiển cửa sổ xe toàn bộ mở ra, đem mặt lộ ra.

A?

Nghe được dạng này chỉ thị, Triệu Ngọc không khỏi tấm tắc lấy làm kỳ lạ. Theo lý thuyết, cửa sổ hắn là hoàn toàn quan bế, giảm bớt bại lộ mới đúng, nhưng người thần bí lại gọi hắn quay kiếng xe xuống...

Cái này. . .

Nha...

Không bao lâu, Triệu Ngọc liền minh bạch đối phương dụng ý. Nguyên lai Diệu Danh địa khu thời tiết ôn hòa, không khí ướt át lại không có hất bụi, cho nên phố lớn ngõ nhỏ quá khứ cỗ xe, phần lớn đều là rộng mở cửa sổ xe. Nhất là hắn dạng này xe van, nếu như quan bế cửa sổ xe, ngược lại sẽ gây nên hoài nghi.

Lợi hại... Thế mà ngay cả những chi tiết này đều đã nghĩ đến...

Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa nghĩ tới đây, đối diện làn xe bên trên liền thình lình bắn tới hai chiếc xe cảnh sát! Hai chiếc xe cơ hồ sượt qua người, nhưng trên xe cảnh sát, vậy mà nửa chút đều không có lưu ý bọn họ màu vàng xe van, cùng đang lái xe Triệu Ngọc!

Lợi hại...

Triệu Ngọc kìm lòng không đặng xoay quay đầu nhìn xe cảnh sát một chút, xe cảnh sát trực tiếp hướng phía màu đỏ cao ốc phương hướng lái đi.

“Nhìn cái gì vậy?” Khương Khoa trốn ở xe trong khoang thuyền khẩn trương uống nói, “ một mực hướng phía trước Khai! Ba cái đèn xanh đèn đỏ giao lộ về sau rẽ phải, chạy Hồng minh sông Đại Kiều phương hướng...”

“Nhất định phải đi ngã tư đường sao?” Triệu Ngọc hỏi một câu, “Giao lộ khả năng đã có giao thông quản chế, náo không tốt, sẽ kẹt xe!”

“Triệu Ngọc, đừng quản nhiều chuyện như vậy, lái xe của ngươi liền tốt!” Khương Khoa khoa tay lấy nói một câu.

“Được... Nghe ngươi!” Triệu Ngọc lắc đầu thán nói, “ nếu là chặn lại xe, coi như đừng không oán ta được!”

Sau khi nói xong, Triệu Ngọc thoáng tăng nhanh tốc độ xe. Kết quả , chờ hắn mở qua cái thứ nhất ngã tư đường thời điểm, nơi đó cũng không có cái gì giao thông quản chế, cũng không có kẹt xe dấu hiệu.

Nha...

Triệu Ngọc giờ mới hiểu được tới, lúc này không giống ngày xưa, hiện tại còn ở vào nghỉ đông bên trong, cảnh sát giao thông nhóm đều là luân phiên phòng thủ, giao lộ căn bản không có nhiều người như vậy có thể cung cấp điều khiển! Lại thêm chuyện đột nhiên xảy ra, cho nên coi như thượng cấp hạ giao thông quản chế, cũng không có nhanh như vậy có thể thay đổi áp dụng.

Theo như cái này thì, người thần bí sở dĩ lựa chọn tại ăn tết thời tiết

động thủ, cũng đều là có đặc biệt nguyên nhân, hắn sớm liền tính toán tốt mỗi một chi tiết nhỏ, mỗi một bước, người này, thật sự là thâm bất khả trắc! ! !

Sau đó hai cái giao lộ, xe van tất cả đều an toàn thông qua. Triệu Ngọc đành phải dựa theo người thần bí an bài, từ cái cuối cùng giao lộ rẽ phải, hướng Hồng minh sông Đại Kiều phương hướng lái đi.

Hồng minh sông là chảy qua toàn bộ Đồng Giang tỉnh một đầu siêu cấp sông lớn, nó từ Diệu Danh thị bắc bộ vào biển, mặt sông rộng lớn, dòng nước chảy xiết.

Căn cứ chỉ thị, Triệu Ngọc lái xe van, trực tiếp chạy bên trên Đại Kiều, hướng Giang Bắc phương hướng mà đi.

Dây kéo nghiêng kéo thức Đại Kiều toàn dài 2.5 cây số, trên cầu song hướng sáu làn xe, lộ ra khí thế rộng rãi, đại khí bàng bạc.

“Tốt, tốt!” Ai ngờ, Triệu Ngọc mở ra xe van mới vừa tới đến Đại Kiều trung ương bộ vị, Khương Khoa chợt từ phía sau lưng vỗ vỗ ghế lái ghế dựa, nói nói, “ đi, Triệu cảnh sát! Liền từ nơi này dừng xe đi!”

Ừm! ?

Nghe được Khương Khoa, Triệu Ngọc không khỏi sững sờ. Hắn làm sao cũng không nghĩ ra, đối phương thế mà lại yêu cầu tại một chỗ như vậy dừng xe? Phải biết, đối với một cái chính đang chạy trốn đào phạm tới nói, trên cầu dừng xe chính là tối kỵ!

Bất quá, đã Khương Khoa đã nói chuyện, Triệu Ngọc vẫn là đạp xuống phanh lại, cho xe dừng ở ven đường.

“Được rồi!” Khương Khoa lấy xuống cái kia Samsung S9 còn có Bluetooth tai nghe, cùng một chỗ đưa cho Triệu Ngọc, sau đó nói, “Triệu

cảnh sát, cám ơn ngươi trợ giúp! Ta Khương mỗ người luôn luôn ân oán rõ ràng, cho nên, tiểu long sự tình ta liền không lại cùng ngươi truy cứu! Hi vọng ngươi ta đều có thể hấp thụ sự kiện lần này giáo huấn, về sau, chỉ mong chúng ta nước giếng không phạm nước sông đi!”

“Ai? Ta dựa vào!” Triệu Ngọc mắng to một tiếng, “Ngươi đi được ngược lại là lưu loát, chúng ta giao dịch đâu?”

“Điện thoại cho ngươi đã, ngươi tự mình xem đi!” Khương Khoa nói nói, “ giao dịch của chúng ta đã hoàn thành...”

“Ồ? Thật sao?” Triệu Ngọc nghi ngờ cầm quá điện thoại di động, đi nhìn phía trên video.

Khương Khoa thì mượn cái này công phu, kéo cửa xe liền cực nhanh chạy ra ngoài.

Chậc chậc chậc...

Triệu Ngọc cầm điện thoại di động lên, nhìn kỹ một chút, nhưng gặp trong video vẫn không có bất kỳ biến hóa nào, Khương Hiểu Tình y nguyên ở vào đối phương ống nhắm phía dưới!

“Ta mẹ nó cái nãi nãi gấu!” Triệu Ngọc đem Bluetooth tai nghe đeo lên, tức giận mắng đối phương một câu, “Uy, người ta đã thả, các ngươi bên này cũng phải có chỗ biểu thị a? Uy... Uy...”

Triệu Ngọc cho ăn vài tiếng, đối phương tất cả cũng không có đáp lại.

Cắt...

Nhìn thấy như thế tràng cảnh, Triệu Ngọc hơi kém cười trận. Sự thật đã phi thường sáng tỏ , dựa theo nguyên kế hoạch, Khương Khoa vừa chạy ra xe van, người thần bí bên kia nên dẫn bạo tạc đạn!

Chỉ bất quá... Ha ha... Người thần bí hiện tại nhất định phi thường đau đầu, hắn khẳng định đánh vỡ đầu cũng không nghĩ ra, chính mình cái này không chê vào đâu được kế hoạch, vậy mà hủy ở mấu chốt nhất khâu lên!

Rất rõ ràng, Khương Khoa cũng biết tạc đạn sự tình, khi hắn chạy ra xe van về sau, kỳ thật cũng không chạy xa, mà là chạy tới khu vực an toàn, đang chờ xe van bị tạc thành một cái hỏa cầu đâu!

Hừ hừ...

Triệu Ngọc lạnh hừ một tiếng, trong lòng nói chuyện, ta người thần bí, có phải hay không cảm giác có chút khứu a?

Đang cân nhắc địa lắc đầu về sau, Triệu Ngọc bình tĩnh móc ra súng lục của mình. Mặc dù lúc trước hắn tháo xuống súng ngắn đạn, nhưng đạn một mực chứa trong túi.

Giờ phút này, hắn đem đạn một viên một viên địa cất vào băng đạn, hơn nữa còn cố ý đem lắp đạn động tác tại cái kia bộ S9 điện thoại di động camera trước khoe khoang, để cho người thần bí xem cho rõ ràng.

Đợi cho sắp xếp gọn tất cả đạn về sau, hắn cái này mới một lần nữa khởi động ô tô, chậm rãi hướng Khương Khoa lái đi.

Ta đi...

Khương Khoa đợi nửa ngày, chẳng những không có nhìn thấy ô tô bạo tạc, ngược lại nhìn thấy Triệu Ngọc lại lái xe đuổi đi theo, trong tay còn nắm chặt thương! Hắn nhất thời dọa đến quá sợ hãi, xoay người chạy...

Chương 954: Ngươi bắn ta cũng bắn

Khương Khoa chạy lại nhanh, cũng không có khả năng chạy qua ô tô.

Triệu Ngọc đạp mấy phát chân ga, liền đuổi kịp vị này ngay tại Đại Kiều lối đi bộ bên trên phi nước đại đạo tặc. Khương Khoa người mặc màu vàng quần áo lao động, thở hồng hộc, lộ ra đến mức dị thường chật vật. . .

“Uy, xem trọng a, xem trọng á! Ta thế nhưng là cảnh đội tay súng thiện xạ. . .” Triệu Ngọc đem S9 điện thoại di động camera nhắm ngay ngoài cửa sổ, để cho người thần bí nhìn thấy hắn đang dùng súng ngắn nhắm chuẩn Khương Khoa, “Một thương này, đánh đùi phải của hắn!”

Nói xong, Triệu Ngọc không chút do dự bóp lấy cò súng, phanh. . . Đạn kình xạ mà ra, cầu trên lan can lập tức vang lên đinh một tiếng.

“A!” Khương Khoa dọa đến hai tay ôm đầu, lại không dám chạy.

“Ta dựa vào!” Triệu Ngọc ra vẻ kinh ngạc nói nói, “ đánh trên lan can rồi? Lệch nhiều như vậy sao? Tốt, vậy ta đây lần nhắm chuẩn đầu của hắn, nhìn xem có thể đánh trúng hay không!”

Nói, Triệu Ngọc lại làm ra nhắm chuẩn động tác, chuẩn bị lại nã một phát súng.

“Đủ rồi, dừng tay, dừng tay!” Lúc này, người thần bí cuối cùng Vu Cấm không ở Triệu Ngọc uy hiếp, từ Bluetooth trong tai nghe nói với hắn bảo, “Triệu Ngọc, ngươi đến cùng muốn làm gì? Hiện tại rõ ràng là

ngươi không tuân thủ giao dịch, muốn cứu ngươi con gái nuôi mệnh, ngươi liền phải để Khương Khoa an toàn rời đi!”

Đáp lời, đáp lời. . .

Triệu Ngọc sớm liền đợi đến người thần bí đáp lời, thanh âm một vang, hắn lập tức đem một đầu Hacker chỉ lệnh tác dụng tại nên trên điện thoại di động, muốn đem vị trí của đối phương truy tung đi ra.

“Tốt! Ta Triệu Ngọc cũng luôn luôn nói lời giữ lời!” Triệu Ngọc chỉ lấy màn hình điện thoại di động, kéo dài thời gian nói, “ dạng này. . . Các ngươi chỉ cần trước thả nữ nhi của ta, ta liền cam đoan thả Khương Khoa.”

“Vậy thì tốt, chúng ta bây giờ liền rút lui rời hiện trường, rời đi trường học!” Người thần bí đáp ứng nói.

“Khó mà làm được!” Triệu Ngọc tự nhiên không đồng ý, “A, các ngươi nói rời đi liền rời đi rồi? Chờ ta bên này đem Khương Khoa vừa để xuống, các ngươi lại trở về đến thống hạ sát thủ làm sao bây giờ? Ta nhưng không tin được các ngươi!”

“Ngươi. . .”

Ngay tại người thần bí tức giận thời điểm, Hacker chỉ lệnh đã truyền đến phản hồi. Không nghĩ tới, đối phương là thông qua mấy cái Virtual Network lạc cùng Triệu Ngọc video trò chuyện, Server tất cả đều không tại cảnh nội.

Ta két. . .

Triệu Ngọc giờ mới hiểu được, trách không được Vương Xán bọn họ không cách nào truy tung điện báo vị trí.

Bất quá, đây chính là hệ thống đạo cụ a, làm gì cũng phải so phổ thông truy tra công cụ mạnh a? Thế là,

Triệu Ngọc lại sử dụng một đầu Hacker chỉ lệnh đi ra, muốn từ rất nhiều giả lập Server bên trong, đem đối phương chân thực vị trí tìm tìm ra.

“Cái kia. . . Ngươi nói, ngươi muốn làm sao xử lý?” Người thần bí lại không giống trước đó như thế đi bộ nhàn nhã, trở nên có chút vội vàng xao động. Ai cũng biết, thời gian kéo càng lâu, đối Khương Khoa càng thêm bất lợi.

“Ta có cái biện pháp, ngươi khẳng định hài lòng!” Triệu Ngọc dựa theo mình đã sớm nghĩ kỹ chủ ý nói nói, “ các ngươi hướng phòng học pha lê bên trên tùy tiện nã một phát súng tốt, pha lê vừa vỡ, các học sinh tự nhiên đều sẽ rút lui rời hiện trường. Cứ như vậy, ta con gái nuôi cũng liền tạm thời an toàn!

“Chỉ cần ta con gái nuôi an toàn, ta lập tức thả người!” Triệu Ngọc lời thề son sắt địa nói nói, “ ngươi hắn là có thể nghe rõ a? Kỳ thật quyền chủ động từ đầu đến cuối tại trong tay các ngươi, nếu như ta không tuân thủ hứa hẹn, ngươi lại phái ngươi người xông vào trường học đem ta con gái nuôi giết chết tốt!”

“Hừ! Nghĩ hay thật!” Người thần bí tức giận nói nói, “ chúng ta đều là chuyên nghiệp, không có khả năng xông vào trường học đi giết một cái học sinh!”

Ngay tại đối phương trả lời thời điểm, Hacker chỉ lệnh truyền đến tin tức, nói nên đạo cụ không cách nào hoàn thành nên chỉ lệnh, như muốn đem chân thực vị trí tìm tìm ra, cần hao phí 2000 điểm kỳ ngộ điểm tích lũy!

Ta mẹ nó. . . Triệu Ngọc hơi kém trách mắng âm thanh đến, từ khi hệ thống thăng cấp về sau, hắn hiện tại tổng cộng mới có hơn 200 điểm tích

lũy mà thôi. Đây không phải nói mò sao?

“Vậy làm sao bây giờ?” Triệu Ngọc dưới tình thế cấp bách nói ra câu nói này, cũng là một câu hai ý nghĩa, giống như là hỏi hệ thống, lại giống là hỏi người thần bí.

“Ha ha ha. . . Tốt. . . Tốt. . .” Ai ngờ, người thần bí vậy mà cười ha hả, “Triệu Ngọc, ngươi ngược lại là nhắc nhở ta à! Quyền chủ động thật đúng là toàn trong tay ta, ngươi nói. . . Ngươi nên làm cái gì bây giờ? Ngươi nhìn kỹ một chút màn hình điện thoại di động, nhìn xem ta cho ngươi gửi tới tin tức mới nhất đi. . .”

Hả?

Triệu Ngọc sững sờ, tranh thủ thời gian cầm điện thoại di động lên quan sát, nhưng gặp trên màn hình Khương Hiểu Tình video đã bị hoán đổi, ngược lại đổi thành một tấm hình!

A?

Triệu Ngọc nhìn thoáng qua, chợt cảm thấy trong lòng thật lạnh. Nhưng gặp trên tấm ảnh không là người khác, chính là Tần Sơn bệnh viện nữ y tá trưởng Diêu Giai!

Bà mẹ ngươi chứ gấu à. . . Triệu Ngọc tức giận siết chặt nắm đấm, đã minh bạch người thần bí dụng ý.

Nhưng mà, cái này vẫn chưa xong. Tại Diêu Giai ảnh chụp hiện lên về sau, đằng sau còn có Lý Bối Ny, tô Kim muội, bành hân, Lương Hoan, Lan Bác, tiểu Lưu. . . Lại sau này, lại xuất hiện tiểu hoàng mao Chu Dương bọn người, thậm chí còn có Dương Hồng cùng tiêu xài một chút. . .

Đáng chết. . .

Triệu Ngọc nắm điện thoại di động, xông người thần bí lớn tiếng mắng: “Mả mẹ nó XXX(nơi đây tỉnh lược 24 cái chữ thô tục), ngươi nếu là dám động bọn họ, lão tử giết cả nhà ngươi! Ngày * ngươi (lại là 24 cái chữ thô tục). . .”

“Cho nên. . .” Người thần bí lại bất động thanh sắc nói nói, “ Khương Hiểu Tình chẳng qua là vừa mới bắt đầu mà thôi! Nếu như ngươi hôm nay không thả Khương Khoa, các bằng hữu của ngươi liền sẽ lần lượt ngoài ý muốn nổi lên. . .”

“Ngươi là ai! ? Ngươi đến cùng là ai?” Triệu Ngọc lớn tiếng gầm rú lấy, điên cuồng mà hung ác đập tay lái, đem tay lái đập cong đều. . .

Lúc này, nhìn thấy Triệu Ngọc đã thu hồi súng ngắn, Khương Khoa tranh thủ thời gian quay người, lại bắt đầu chạy!

“Mẹ cái mẹ nó mỗ mỗ!” Triệu Ngọc nhìn thấy Khương Khoa muốn chạy, đạp cần ga liền vọt tới.

Ô ô ô ô. . .

Tựa như phối hợp với Triệu Ngọc cuồng bạo tâm tình giống như, to lớn ô tô động cơ kêu gào phía dưới, màu vàng xe van bị Triệu Ngọc lái lên lối đi bộ, trực tiếp nằm ngang ở Khương Khoa trước mặt!

Két một tiếng, ô tô đột nhiên ngừng, Khương Khoa bởi vì thu lại không được chân, thân thể đông địa đâm vào trên thân xe.

Triệu Ngọc cực nhanh vọt xuống xe, đợi vòng qua đầu xe về sau, bay lên một cước liền đá vào Khương Khoa ngực. Đừng nhìn Khương Khoa thân là đạo tặc chi vương, nhưng kỳ thật võ kỹ cũng chẳng ra sao cả, một dưới chân, liền bị Triệu Ngọc đạp một cái sau nhào lộn ra ngoài!

“Bà mẹ ngươi chứ gấu à. . . Bà mẹ ngươi chứ gấu à. . .” Triệu Ngọc đi lên quờ lấy Khương Khoa cổ áo, phanh phanh cho hắn mặt nện cho hai quyền, đánh cho hắn máu mũi chảy ngang, đầy mặt nở hoa.

Dưới sự kích động, hắn lại giơ tay lên thương, nhắm ngay Khương Khoa mi tâm! !

“Uy, uy. . .” Lúc này, trong tai nghe người thần bí lần nữa nói chuyện nói, “ Triệu Ngọc, dừng tay! Chẳng lẽ. . . Ngươi thật muốn để các bằng hữu của ngươi vì ngươi chôn cùng sao? Tốt, cầm điện thoại di động lên nhìn kỹ, xem trước một chút ngươi con gái nuôi đầu, là thế nào nở hoa!”

“Ngươi. . .” Triệu Ngọc toàn thân run rẩy, cầm súng lục trên cánh tay nổi gân xanh, đã tức giận đến cực điểm.

“Tốt!” Triệu Ngọc đưa di động đặt ở Khương Khoa trên cổ, một mặt nhìn xem phía trên Khương Hiểu Tình video, vừa dùng thương đứng vững Khương Khoa mi tâm, xông người thần bí uống nói, “ ngươi Khai, ta cũng Khai! !”

“Ha ha ha. . . Tốt! Triệu thần thám quả nhiên có dũng khí!” Người thần bí cười nói, “ cái kia. . . Ta liền cho rằng ngươi là chính thức đối với chúng ta khai chiến a? Nói cho ngươi, Khương Khoa mệnh, trong mắt ta một phần đều không đáng! Ngươi Khai đi! Khai xong sau, ngươi liền về Tần Sơn cho ngươi con gái nuôi nhặt xác, ta đếm một hai ba, chúng ta cùng một chỗ Khai! Chuẩn bị xong. . .” Người thần bí cũng là lâm vào một loại khát máu nóng nảy cuồng bên trong, kêu gào địa hô nói, “ một. . . Hai. . .”

Chương 955: Không muốn cá con

“Tốt! Tốt! Tốt...” Nghe được người thần bí niệm đến tiếng thứ hai thời điểm, Triệu Ngọc thình lình giơ lên cầm thương cánh tay, cao giọng hô nói, “ ngươi thắng! Ngươi mẹ nó thắng! !”

Ngay tại Triệu Ngọc giơ súng đồng thời, trên điện thoại di động hình ảnh theo dõi bên trên cũng là chưa từng xuất hiện dị thường, trong màn ảnh, Khương Hiểu Tình vẫn nghiêm túc viết làm việc.

“Hô... Hô...” Nhìn thấy Triệu Ngọc buông tay, Khương Khoa lại là sắc mặt trắng xanh địa thở hổn hển, hoảng sợ hướng (về) sau chuyển bỗng nhúc nhích thân thể.

Triệu Ngọc đứng dậy, hướng (về) sau mãnh liệt thối lui đến Đại Kiều lan can một bên, trên mặt lộ ra một bộ mờ mịt vô cớ biểu lộ, giống như thân thể đã bị rút sạch!

“Tốt! Tốt!”

Triệu Ngọc gật đầu về sau, trước đem khẩu súng cất vào bao súng, sau đó quay người lại, đào lấy lan can nhìn thoáng qua dưới cầu dòng nước xiết mãnh liệt Hồng minh sông.

“Tốt, ta hiểu được...” Triệu Ngọc giúp đỡ một cái tai nghe, lớn tiếng đối người thần bí nói nói, “ kỳ thật, ngươi không phải liền là muốn ta chết sao? Ta chết đi, hết thảy liền đều kết thúc! Đúng hay không?”

Nghe được Triệu Ngọc tra hỏi, người thần bí cũng không lên tiếng.

“Khương Khoa!” Triệu Ngọc thì xông Khương Khoa khoát tay mệnh lệnh nói, “ tới, ngươi đưa di động giơ lên, để hắn nhìn xem... Nhìn kỹ...” Đang khi nói chuyện, Triệu Ngọc kích động vịn Đại Kiều lan can, gầm thét nói, “ ta Triệu Ngọc cho tới bây giờ cũng không phải là hèn nhát, vì thân nhân của ta, vì bằng hữu của ta, ta...”

“Làm sao... Ngươi muốn nhảy đi xuống sao?” Người thần bí cuối cùng mở miệng, trong giọng nói lộ ra mấy phần đắc ý, “Tốt, nhảy đi! Nhảy đi xuống, ngươi con gái nuôi mệnh coi như bảo vệ, chúng ta lại giết những người khác, cũng đều không có ý nghĩa!”

“Hừ!” Triệu Ngọc nhe răng nhếch miệng địa uống nói, “ mặc dù, ta không biết ngươi là ai, nhưng ta biết, ngươi nha là một cái chính cống hèn nhát! ! Ngươi cái này âm hiểm tiểu nhân, ngươi dùng loại này hèn hạ vô sỉ cộng thêm hạ lưu phương pháp bức tử ta, không nói đạo nghĩa, thất tín với giang hồ! Tương lai truyền đi, tất nhiên uy phong quét rác, không chiếm được kết quả gì tốt...”

“Hừ!” Người thần bí mỉm cười, “Ngươi một cái đường đường tổ điều tra đặc biệt cảnh sát hình sự, thế mà cùng ta đàm đạo nghĩa giang hồ? Tiểu nhân cùng hèn hạ ta đều thừa nhận, nhưng là, ta làm sao lại là hèn nhát?”

“Ha ha ha...” Triệu Ngọc lắc đầu cười nói, “ ngươi không phải hèn nhát ai là? 13 năm trước, ngươi phạm vào Nông Hợp huyết án, ngươi cho rằng qua nhiều năm như vậy đã không sao, thật không nghĩ đến, ta Triệu đại thần thám hoành không xuất thế, Huyền Án Thanh Đạo Phu xuất hiện!

“Làm ta liên tiếp đem không đầu nữ thi án cùng ác ma án phá án và bắt giam về sau, ngươi sợ hãi! Ngươi luống cuống! Ngươi lo lắng ta sẽ tra được trên đầu của ngươi, cho nên... Ngươi liền đến cái tiên hạ thủ vi cường, tìm kiếm nghĩ cách địa hại chết ta! Chỉ cần ta chết đi, ngươi liền có thể yên tâm thoải mái, không cần lại lo lắng hãi hùng, đúng hay

không?

“Ngươi nói,

Ngươi còn mẹ nó không phải cái nhát như chuột hèn nhát sao! ?”

“Ngươi... Ngươi...” Không biết có phải hay không bị Triệu Ngọc đâm trúng yếu hại, người thần bí rõ ràng địa chấn một cái, lại nói tiếp ở giữa, thậm chí liên thanh điều cũng thay đổi, “Ngươi sai, ta mới không phải hèn nhát! Triệu Ngọc! Ngươi đi chết đi! Hôm nay ngươi nếu là không nhảy đi xuống, ta liền giết sạch ngươi tất cả thân nhân! Để ngươi từng cái thân thủ vì bọn họ đưa tang! ! !”

“Hừ! Ta không giống ngươi bỉ ổi như vậy, ta Triệu Ngọc đường đường nam nhi bảy thước, vì bằng hữu không tiếc mạng sống, chẳng phải một cái mạng mà!” Triệu Ngọc cuồng hống nói, “ vì bằng hữu cùng người thân mà chết, chết có ý nghĩa! Bất quá... Ngươi cũng chớ đắc ý, ta Triệu Ngọc đi, nhưng vẫn sẽ có người thay ta tra ra chân tướng, đem ngươi trói lại, ta trên dưới bên cạnh chờ ngươi đi! Hoắc ha ha ha...”

Triệu Ngọc hiên ngang lẫm liệt địa bò lên trên lan can, chuẩn bị nhảy vọt.

Nhưng mà, khi hắn nhìn thấy dưới cầu cái kia sóng cả mãnh liệt, ác sóng lăn lộn đại giang, tóc cũng bị lạnh thấu xương gió sông thổi loạn về sau, hắn bỗng nhiên cảm thấy một trận nhãn choáng...

“Ta... Ta siết cái đi... Không được... Không được...” Hắn sờ lên xốc xếch đầu, một bên chậm rãi cất bước rút về, một mặt lòng vẫn còn sợ hãi nói nói, “ chờ một chút , chờ một chút a trước, ta nhìn... Nếu không... Chúng ta lại thương lượng một chút khác...”

“Ta tới ngươi đi!” Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa mới thu hồi một cái chân, bên cạnh đã sớm không dẫn nổi Khương Khoa bỗng nhiên xông lên, một

thanh liền đem Triệu Ngọc đẩy xuống dưới! ! !

“A...” Triệu Ngọc nghẹn ngào kêu to, thanh âm lại theo vật rơi tự do bỗng nhiên yếu bớt...

Khương Khoa mắt thấy mình đắc thủ, vội vàng bưng điện thoại di động vọt tới lan can một bên, đem Triệu Ngọc từ Đại Kiều rơi xuống toàn bộ hình tượng, tất cả đều đập tới điện thoại di động camera bên trong, cho người thần bí nhìn một cái Thanh Thanh Sở Sở...

A...

Đại Kiều khoảng cách mặt sông chừng cao hơn 60 mét, người bình thường từ độ cao này rơi sông, cơ bản hắn phải chết không nghi ngờ! Lại thêm chảy xiết mãnh liệt dòng nước, cho nên căn bản không có còn sống khả năng.

Nhưng là, Triệu Ngọc dù sao không phải người bình thường! Hắn biết rõ, đem mình đẩy tới đến về sau, Khương Khoa tất nhiên sẽ nhìn xuống, đồng thời thông quá điện thoại di động thời gian thực truyền tống cho người thần bí quan sát.

Cho nên, hắn lo lắng bị nhìn xảy ra vấn đề, cũng không có sử dụng ẩn hình dù nhảy, mà là dùng một cái càng thêm cao cấp ẩn hình phi hành khí đến, vẻn vẹn tại rơi xuống nước một nháy mắt thoáng làm một cái giảm xóc.

Cứ như vậy, hắn vào nước nhìn như không có chút nào sơ hở, lại không đến mức thật đem mình ngã chết!

Đương nhiên, sớm trên không trung thời điểm, hắn liền sớm địa đem ẩn hình bình ô xy cũng sử dụng ra, cho nên tại rơi sông về sau, hắn có thể không cần hô hấp , tương đương với tự động mang lên trên một cái bình dưỡng khí...

Chỉ bất quá, nước là thật là lạnh, dòng nước cũng thật sự là quá gấp! Hắn mới vừa vặn vào nước, cũng đã bị xông ngoại trừ hơn mấy chục mét, nếu như chỉ dựa vào bơi lội, thậm chí ngay cả bên bờ đều rất khó đi qua.

Cho dù Triệu Ngọc có đạo cụ phòng thân, thế nhưng là đột nhiên rơi vào mãnh liệt như vậy lớn trong nước, vẫn cảm giác được trước nay chưa có kinh khủng!

Cũng may, hắn phi hành khí ở trong nước cũng có thể sử dụng, nhập nước sau có thể biến thành một cái ẩn hình tên lửa đẩy, tăng tốc hắn du động tốc độ.

Cứ như vậy, hắn chỉ cần khống chế tốt phương hướng, liền có thể một chút xíu hướng bên bờ dựa sát vào đi qua.

Cuối cùng, thẳng đến ẩn hình phi hành khí sắp mất đi hiệu lực thời điểm, Triệu Ngọc rốt cục bơi đến bên bờ chỗ nước cạn lên! Nước sông thực sự quá lạnh , chờ đến hắn bò lên trên chỗ nước cạn về sau, đã cóng đến toàn thân run lập cập.

Bất quá, Triệu Ngọc lên bờ về sau cái gì đều không có quản, mà là tranh thủ thời gian nghiêm túc quan sát một cái trong đầu kỳ ngộ hệ thống. Đợi nhìn thấy ẩn hình máy theo dõi thuận lợi khởi động, phía trên đã xuất hiện theo dõi màn hình về sau, hắn lúc này mới yên lòng lại.

Nguyên lai, sớm tại Khương Khoa muốn lúc xuống xe, Triệu Ngọc liền sớm địa sắp đặt ẩn hình máy theo dõi ở trên người hắn. Giờ phút này, Khương Khoa tín hiệu đã rời đi Hồng minh sông Đại Kiều rất xa, mà lại tốc độ di chuyển rất nhanh.

Theo như cái này thì, hắn tất nhiên là đem chiếc kia chứa tạc đạn xe van lái đi!

Nguy hiểm thật!

Nếu không phải sớm biết xe van bên trên tạc đạn, như vậy hôm nay coi như triệt để thảm rồi!

Triệu Ngọc đánh lấy lạnh run, quay đầu nhìn một chút Hồng minh sông Đại Kiều, không nghĩ tới, mình đã bị dòng nước xông ra một vài km xa, Đại Kiều đều đã biến thành một cái xa xôi cái bóng.

Quay đầu trở lại đến, nhưng gặp bờ sông chỗ này chỗ nước cạn vị trí vắng vẻ không có tung tích con người, cùng chỗ nước cạn tương liên lấy chỉ có một mảnh dã rừng cây.

Triệu Ngọc đành phải trước tiến vào rừng cây, sau đó đem y phục của mình tất cả đều cởi vặn nước. Diệu Danh khí hậu ấm áp, cởi quần áo ra đến ngược lại ấm áp một chút.

“Oa!”

Triệu Ngọc vừa nhéo một cái áo, tay áo bên trong vậy mà rơi ra một đầu không biết tên cá con!

Ha ha...

Triệu Ngọc nắm lên cá con, trong tay ước lượng, hiểu ý cười nói: “Cá con a, ngươi người nguyện mắc câu cũng không được a, ta nhưng không tâm tư ăn ngươi!”

Nói, Triệu Ngọc hất ra cánh tay dùng sức ném đi, đem vứt ra ngoài. Cá con từ không trung xẹt qua chỗ nước cạn, trực tiếp rơi xuống tại trong nước sông.

“Hừ hừ...” Triệu Ngọc phủi tay, nói một cách đầy ý vị sâu xa nói, “ lão tử muốn, cũng không phải cá con, mà là sẽ ăn người —— cá lớn! ! !”

Chương 956: Truy kích

Thật nhanh a!

Bờ sông trong rừng cây nhỏ, Triệu Ngọc một mặt một lần nữa xỏ vào chính mình quần áo ướt, một mặt cảm thụ được Khương Khoa theo dõi tín hiệu vận động quỹ tích.

Ngắn ngủi mười mấy phút, Khương Khoa đã di động ra mười cây số xa. Mà lại, tại qua cầu về sau, hắn liền hướng phía phía tây mà đi, cùng Triệu Ngọc khoảng cách càng lúc càng lớn.

Không được!

Triệu Ngọc cấp tốc hướng rừng bên ngoài chạy tới, mặc dù hắn ẩn hình thiết bị truy tìm có thể duy trì 24 tiếng lâu, cũng không lo lắng đuổi không kịp Khương Khoa.

Nhưng là, tại Khương Khoa chạy trốn trên đường, hắn lại rất có thể cùng người thần bí kia liên hệ hoặc là gặp mặt. Cho nên, mình nhất định phải nhanh đuổi kịp, thời khắc giám thị lấy hắn mới tốt.

Rừng cây bên ngoài trên đồi núi, có một cái quy mô không lớn tiểu trấn. Triệu Ngọc bốn phía quan sát một cái, phát hiện đây là khoảng cách gần hắn nhất, có thể thu hoạch được tài nguyên địa phương.

Hắn hiện tại cần nhất là ba món đồ: Ô tô, điện thoại còn có quần áo khô.

Bất quá, vì mình giả chết kế hoạch, hắn hiện tại đương nhiên không thể

cùng cảnh đội liên hệ, cũng không thể trước bất kỳ ai bại lộ thân phận. Bởi vì, hắn không rõ ràng người thần bí thực lực đến cùng lớn bao nhiêu, một khi cảnh mới biết Triệu Ngọc còn sống, người thần bí không chừng cũng có thể được tin tức, bởi như vậy, kế hoạch của mình liền hoàn toàn thất bại!

Coi như có thể bắt về Khương Khoa, cũng y nguyên không có cách nào bắt được người thần bí.

Còn nữa nói, đạo tặc Khương Khoa dù sao cũng là bị hắn tự mình mang ra trại tạm giam, cho nên hiện tại Triệu Ngọc thân phận cũng không phải là cảnh sát, cũng không phải tổ điều tra đặc biệt tổ trưởng, mà là một cái thật sự tội phạm truy nã! ! !

Hắn tại bí mật truy tung Khương Khoa cùng người thần bí đồng thời, còn phải khắp nơi trốn tránh cảnh sát. . .

Ngay tại trái lo phải nghĩ ở giữa, Triệu Ngọc đã cực nhanh leo lên núi khâu, đi tới bờ sông nhỏ trong trấn. Giờ phút này vẫn còn sáng sớm thời gian, trên trấn người đi đường thưa thớt, hơn nữa còn hiện ra một tầng sương mù.

Vì để tránh cho để cảnh sát bắt được tung tích của mình, Triệu Ngọc khi tiến vào thôn trấn về sau, liền sử dụng một cái phản camera đi ra.

Cứ như vậy, phụ cận giám sát thiết bị, liền không cách nào bắt được tung ảnh của hắn.

Triệu Ngọc dọc theo tiểu trấn ngõ nhỏ tìm kiếm, mặc dù nhìn thấy mấy chiếc xe hơi, lại đều không hài lòng lắm. Trong đầu hắn có ẩn hình tham trắc khí, tham trắc khí thậm chí có thể dò xét ra, những chiếc xe này hoặc là mang theo báo động trang bị, hoặc là mang theo định vị trang bị, không tốt lắm vào tay.

Cuối cùng, hắn dọc theo tiểu trấn lượn quanh thật lâu, cái này mới rốt cuộc tìm được một cỗ thích hợp ô tô, cái kia là một cỗ màu bạc trắng năm lăng hồng chỉ riêng xe van, trong xe tải chất đống rất nhiều thùng giấy con, thùng giấy con bên trong còn mơ hồ có thể nhìn thấy nhan sắc tiên diễm quần áo.

Không tệ. . .

Triệu Ngọc vây quanh ô tô lượn quanh một vòng, bánh xe phụ vết bớt dấu vết, còn có thân xe tro bụi đến xem, chiếc xe này cũng đã thật lâu không có khải động tới. Trên xe không có treo chữ Phúc loại hình ăn tết trang sức, nói rõ xe chủ nhân rất có thể về nhà ăn tết đi, sẽ không rất mau trở lại tới.

Mặt khác, loại xe này đầy đường, lái đi ra ngoài cũng có thể giảm bớt chú ý độ. Mà lại, trong xe còn chứa nhiều như vậy quần áo, mình cũng tiết kiệm lại đi nơi khác tìm y phục. . .

Thế là, tại mục tiêu xác định về sau, Triệu Ngọc nhanh chóng hành động. Vì tiết kiệm thời gian, hắn cũng không lo được lãng phí đạo cụ, lúc này hai cái vạn năng giải tỏa khí sử xuất, một cái mở cửa xe ra, một cái đánh hỏa nhi!

Đồng hồ đo sáng lên về sau, Triệu Ngọc vận khí không tệ, bình xăng lại còn là tràn ngập.

Triệu Ngọc không kịp thay quần áo, trực tiếp mở ra xe van, hướng đại lộ phương hướng lái đi.

Mặc dù hắn có phản camera mang theo, nhưng là không có cường hóa, là không cách nào tác dụng tại xe van bên trên. Triệu Ngọc chỉ có gửi hi vọng ở, cảnh sát chỉ là coi là phổ thông trộm xe, không cùng hắn mất tích liên hệ với nhau; hoặc là chủ xe tạm thời sẽ không phát hiện xe ném đi.

Nhưng bất kể nói thế nào, cái này chiếc xe van chỉ là ngộ biến tùng quyền. Khi hắn truy tung đến không sai biệt lắm thời điểm, còn lại phải đổi xe mới được.

Làm xe van lái rời tiểu trấn về sau, Triệu Ngọc tiện tay tìm kiếm một cái trong rương quần áo, muốn tìm một thân thích hợp mặc vào.

Ai ngờ, trong rương quần áo, vậy mà tất cả đều là loè loẹt áo quần diễn xuất chứa, trong đó đại bộ phận đều là loại kia tại buổi chiếu phim tối hoặc trung tâm tắm rửa diễn xuất đặc thù áo quần diễn xuất, trong đó còn có thật nhiều là nhảy loại kia tiên diễm * vũ đạo, vải vóc ít đến thương cảm!

Ta két. . .

Triệu Ngọc quay đầu nhìn một chút, không nghĩ tới, mình lại đem một cái buổi chiếu phim tối diễn xuất đoàn đạo cụ xe cho trộm! Bất quá. . . Cảm nhận được trên người quần áo ướt càng ngày càng khó thụ, vẫn là trước tìm kiện mặc vào rồi nói sau!

Thế là, hắn đem chiếc xe sang bên dừng lại, nhiều lần tìm kiếm về sau, rốt cục tìm một đầu phấn lục giao nhau quần, còn có một cái mang theo chuột Mickey nơ ca rô quần áo trong mặc vào người.

Khi hắn từ kiến chiếu hậu nhìn thấy trang phục của mình về sau, hơi kém không có nôn!

Tác nghiệt a thật sự là! Thật không nghĩ tới, ta Triệu đại thần thám, vậy mà biến thành Triệu triều cường bộ dáng!

Được rồi, cứ như vậy đi!

Có y phục mặc, dù sao cũng so để trần tốt. . .

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc lại một lần nữa phát động ô tô, hướng Khương Khoa rời đi phương hướng đuổi theo. . .

Khương Khoa cũng là có đủ giảo hoạt, hắn tín hiệu tại Diệu Danh thị bên ngoài lại chuyển mấy cái cong, cuối cùng vậy mà lại vây quanh phía đông đi! Cái này di động quỹ tích nhìn qua quả thực để cho người ta không nghĩ ra, Triệu Ngọc hoài nghi, hắn vô cùng có khả năng lại thay cái khác phương tiện giao thông.

Thử nghĩ một hồi, người thần bí đã muốn đem Thiên Võng giữ gìn xe cùng Triệu Ngọc cùng một chỗ nổ rớt, như vậy nhất định nhưng chuẩn bị cho Khương Khoa cái khác phương tiện giao thông. . .

Bất quá. . . Hừ hừ! Triệu Ngọc trong lòng cười lạnh, mặc kệ ngươi người thần bí còn có Khương Khoa như thế nào thông minh, ta máy theo dõi các ngươi lại vĩnh viễn dò xét không đến, cũng vĩnh viễn không cách nào vứt bỏ!

Ta ngược lại muốn xem xem, nơi ở của các ngươi đến cùng ở đâu? Người thần bí đến cùng là thần thánh phương nào? Hắc hắc. . . Nói không chừng, sẽ còn có cái gì đặc biệt thu hoạch đâu!

Triệu Ngọc tăng tốc độ xe, một đường truy kích xuống dưới.

Thế nhưng là, mặc dù hắn sốt ruột phải nhanh chút đuổi tới Khương Khoa, nhưng là trong đó còn có một chuyện, hắn nhưng lại không thể không đến mau chóng làm tốt, cái kia chính là phải nhanh một chút làm đến một bộ điện thoại!

Điện thoại với hắn mà nói trọng yếu giống vậy, vạn nhất hắn tìm được Khương Khoa cùng người thần bí cứ điểm, dù sao cũng phải thông báo một chút tổng bộ a?

Mà lại, hắn bây giờ còn có hai kiện chuyện gấp gáp, cũng cần dùng di động đến xử lý. Một cái liền là nghe ngóng Khương Hiểu Tình tình huống, một cái khác thì là mau chóng liên hệ Miêu Anh.

Triệu Ngọc biết, Miêu Anh bên kia khẳng định đã biết mình trợ giúp Khương Khoa vượt ngục sự tình, mặc dù Miêu Anh tin tưởng mình, nhưng nàng khẳng định sẽ phi thường sốt ruột, vì an toàn của mình lo lắng. Cho nên, coi như toàn cảnh đội người đều giấu diếm được, cũng nhất định phải để Miêu Anh biết được tình huống.

Có Miêu Anh âm thầm phối hợp, mới có thể để cho bắt tội phạm hiệu quả đạt tới tốt nhất.

Điện thoại. . .

Điện thoại. . .

Triệu Ngọc chính suy nghĩ, xe đã lái đến Diệu Danh mỗ huyện trong huyện thành, mặc dù mới tết mùng bảy, nhưng ven đường điện thoại cửa hàng vẫn là có không ít đã mở môn.

Liên quan tới chiếm được cơ sự tình, đối Triệu Ngọc cũng không phải nan đề, bởi vì. . . Hắn mang theo túi tiền đâu!

Đem chiếc xe ngừng tốt về sau, hắn tùy tiện tìm một nhà điện thoại cửa hàng, liền cầm Tiền Tiến đi mua điện thoại di động.

Lão bản chợt nhìn đến Triệu Ngọc ăn mặc, người nhất thời kinh ngạc đến không được!

Nhưng gặp Triệu Ngọc áo cùng quần tất cả đều nhỏ một vòng, cúc áo sơ mi tử hệ không lên, đành phải mở lấy nghi ngờ; chuột Mickey nơ liền như thế đeo trên cổ, muốn bao nhiêu khác loại có bao nhiêu khác loại; lúc đầu rất tốt một đầu phấn lục quần cũng đều thành chín phần quần,

đem Triệu Ngọc mắt cá chân toàn bộ lộ ra; lại nhìn dưới lòng bàn chân giày da, còn không ngừng địa ra bên ngoài thấm lấy nước đâu. . .

Bất quá, Triệu Ngọc triều nhân tạo hình, ngược lại là cho hắn đã giảm bớt đi không ít phiền phức. Khi hắn đưa ra, mình muốn mua một cái không cần thực tên đăng kí liền có thể tiếp gọi điện thoại, hơn nữa còn có thể lên lưới điện thoại về sau, lão bản cũng không có cùng hắn già mồm, trực tiếp liền đưa di động cùng thẻ điện thoại tất cả đều chuẩn bị cho hắn tốt!

Kỳ thật, loại này không cần thực tên đăng kí hắc thẻ đều là vi phạm, điện thoại chủ tiệm chỉ bán cho khách quen. Nhưng là, vừa nhìn thấy Triệu Ngọc loại này tạo hình, lão bản cũng không dám không bán cho hắn! Chẳng những bán, thậm chí đều không có dám một mình cố tình nâng giá.

Cuối cùng, ngay cả điện thoại mang thẻ, Triệu Ngọc chỉ tốn 800 khối tiền liền làm xong! Lão bản giúp hắn sắp xếp gọn về sau, còn tặng một cái tai nghe. . .

Trở lại trên xe, Triệu Ngọc một mặt lái xe, một mặt đánh cú điện thoại đầu tiên ra ngoài, hắn hiện tại liền muốn xác định một cái, Khương Hiểu Tình phải chăng an toàn?

Bất quá, cú điện thoại này, lại không thể trực tiếp gọi cho Khương Hiểu Tình hoặc là Khương Đại Phong bọn người, thậm chí ngay cả Tần Sơn những cái kia các lão đồng nghiệp đều không được. Người thần bí lợi hại như vậy, nói không chừng sẽ bố trí xuống nghe lén, chỉ cần mình điện thoại đi qua, liền có khả năng bại lộ, được không bù mất.

Cho nên. . . Chỉ có đem điện thoại gọi cho hắn, mới an toàn nhất.

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc trước từ trên mạng tuần tra một cái Tần Sơn một trung điện thoại, sau đó liền đưa điện thoại cho trường học

quản lý chỗ đánh qua.

“Uy a, ngươi tốt! Ta là học sinh phụ huynh a. . .” Triệu Ngọc đi thẳng vào vấn đề hỏi nói, “ xin hỏi một chút, trường học chúng ta hôm nay có đi học học sinh sao? Nhất là cao nhất. . . Nha. . . Nha. . .”

Nghe được đối phương trả lời về sau, Triệu Ngọc không chịu được một trận mỉm cười, thở dài: “Nha. . . Nói như vậy, các ngươi mùng tám mới khai giảng đâu! ? Hôm nay trong trường học, căn bản cũng không có học sinh a! Ha ha. . .”

Triệu Ngọc trên mặt cười, trong lòng lại đem người thần bí bát đại tổ tông đều thăm hỏi mấy lần. . .

Chương 957: Điên cuồng kế trong kế

959. Chương 959: Điên cuồng kế trong kế

Quả nhiên là mùng tám!

Hỏi thăm về sau, Triệu Ngọc cái này mới rốt cục biết rõ ràng, Khương Hiểu Tình chỗ ở cấp ba tất cả học sinh, đều là mùng tám mới có thể khai giảng! Hôm nay mới mùng bảy, cho nên, sáng sớm hôm nay, Khương Hiểu Tình căn bản không có khả năng trong trường học bên trên sớm tự học!

Người thần bí cho hắn nhìn đoạn video kia, cũng đều là sớm thu tốt, căn bản ngay cả thời gian thực trực tiếp đều không phải là.

Mặt khác, thông qua nói bóng nói gió, Triệu Ngọc còn kỹ càng địa hỏi thăm liên quan tới khối kia rơi xuống vách tường văn tự sự tình. Nhân viên nhà trường người phụ trách nói cho hắn biết, cái kia "Bác ái trưởng thành" "Người" chữ đích thật là rơi xuống một góc , đồng dạng là năm trước nhanh khảo thí thời điểm bỗng nhiên rơi xuống.

Thông qua người phụ trách miêu tả, Triệu Ngọc càng phát giác, cái kia "Người" chữ không chừng đều không phải là súng ngắm cho bắn xuống, mà là người thần bí làm cái gì trò vặt!

Ha ha...

Ngưu bức! ! !

Triệu Ngọc không chịu được một trận mỉm cười cảm thán, thần bí nhân này thật sự là kẻ tài cao gan cũng lớn, chẳng những tâm tư cẩn thận, đảm lượng cũng là lạ thường đến cao! Hắn vậy mà cầm một đoạn sớm thu tốt video, liền đem đạo tặc Khương Khoa từ đề phòng sâm nghiêm trại tạm giam bên trong lấy ra ngoài, thật sự là thế gian hiếm thấy hảo thủ đoạn!

Người thần bí trước kia đoán ra, Khương Hiểu Tình đem sẽ thành vì tử huyệt của mình, chỉ cần mình vừa nhìn thấy cái kia đủ để uy hiếp được con gái nuôi sinh mệnh video về sau, nhất định sẽ bị lừa bịp ở.

Bất quá... Kỳ thật... Sự thật thật đúng là không là hoàn toàn như thế. Kỳ thật, sớm tại Triệu Ngọc lần thứ nhất nhìn thấy người thần bí phát tới video thời điểm, hắn vẫn là phát giác được, bên trong có cái gì rất không thích hợp mà!

Chỉ bất quá, lúc ấy chuyện đột nhiên xảy ra, hắn bây giờ không có thời gian cẩn thận xem xét, cẩn thận phân tích. Bằng không, hắn có lẽ khi đó cũng có thể thấy được sơ hở.

Về sau, mãi cho đến Hồng minh sông Đại Kiều bên trên, làm Triệu Ngọc hướng người thần bí đưa ra, muốn tay bắn tỉa bắn phá phòng học pha lê, đem tất cả mọi người dọa thời điểm ra đi, hắn lúc này mới đối video thật giả sinh ra nghiêm trọng hoài nghi.

Lúc đó, người thần bí nói chuyện, cùng giám thị Khương Hiểu Tình video rõ ràng không quá hợp phách, bọn họ đàm phán đến kịch liệt như vậy, nhưng nhắm chuẩn Khương Hiểu Tình ống kính lại từ đầu đến cuối không có bất kỳ biến hóa nào.

Khi đó, Triệu Ngọc có nghĩ qua, video khả năng cùng người thần bí là tách ra truyền tống. Nói cách khác, người thần bí mặc dù dùng Khương Hiểu Tình đến áp chế mình, nhưng bản thân hắn chưa chắc ngay tại Tần Sơn.

Thế nhưng là về sau, hắn lại liên tưởng đến chính vào ăn tết trong lúc đó, đối với vừa lên lớp mười học sinh tới nói, mùng bảy khai giảng có phải hay không hơi sớm?

Bởi vậy, hắn còn là nghĩ đến, video khả năng không phải hiện trường trực tiếp!

Chỉ bất quá, hoài nghi thì hoài nghi, nhưng Triệu Ngọc cũng không dám bảo đảm vạn vô nhất thất. Lại nói, coi như video là sớm thu tốt, như vậy lưu manh cũng giống vậy có khả năng che dấu tại Khương Hiểu Tình bên người, tùy thời đối nàng sinh ra trí mạng uy hiếp.

Cho nên, càng nghĩ, Triệu Ngọc vẫn là không dám đi bốc lên cái kia hiểm!

Kỳ thật, sớm tại vượt ngục trên đường, Triệu Ngọc cũng không chỉ một lần địa bàn tính qua. Mình lớn nhất vương bài, không thể nghi ngờ đến từ những cái kia lợi hại hệ thống đạo cụ, cho nên, muốn giải quyết cái này nguy cơ, nhất định phải để đạo cụ lớn nhất phát huy tác dụng.

Đã lúc trước Hàn Khoan cho chính mình tới một chiêu mà dục túng cố cầm, như vậy mình sao không cho Khương Khoa tới một cái dục cầm cố túng đâu?

Phản chính tự mình có siêu cấp lợi hại máy theo dõi, tại sao phải sợ hắn chạy hay sao? Bởi vậy, vào lúc đó, Triệu Ngọc liền cũng định tốt, muốn đem Khương Khoa thả đi.

Đến cuối cùng, làm người thần bí đem Triệu Ngọc quen biết các bằng hữu ảnh chụp phát cho hắn nhìn thời điểm, đáy lòng của hắn rung động càng là không như bình thường!

Hắn lúc này mới ý thức được, chỉ là đem người thần bí tạc đạn hủy đi, cũng không thể giải quyết tất cả vấn đề.

Rất rõ ràng, người thần bí đã bóp lấy hắn mệnh môn, bởi vì cái gọi là địch ở trong tối ta ở ngoài sáng, coi như Triệu Ngọc tránh thoát Khương Hiểu Tình một kiếp này, nhưng nó hắn các bằng hữu thân thích làm sao bây giờ? Chỉ cần người thần bí ưa thích, hắn có thể tùy thời lại tìm một người đi ra đe dọa hoặc áp chế mình!

Loại nguy hiểm này căn bản khó lòng phòng bị, Triệu Ngọc không có khả năng đem tất cả thân bằng hảo hữu tất cả đều bảo vệ. Cho nên, bách dưới sự bất đắc dĩ, hắn cũng chỉ có thể tương kế tựu kế, diễn ra vừa ra nhảy sông tự sát vở kịch! !

Chính như thần bí người chính mình nói đến như thế, chỉ có Triệu Ngọc chết rồi, hắn những bằng hữu kia cùng người thân nhóm mới có thể triệt để an toàn.

Đã người thần bí một lòng muốn hắn chết, vậy hắn liền dứt khoát “Chết” một cái tốt!

Triệu Ngọc tâm nhãn cũng không ít, hắn lo lắng người thần bí nhìn hắn nhảy sông rất dễ dàng, sẽ khiến hoài nghi, cho nên cố ý nhảy một nửa lại không dám nhảy, lúc này mới dẫn dụ Khương Khoa tới đem hắn đẩy xuống dưới.

Cứ như vậy, người thần bí cùng Khương Khoa tất nhiên sẽ vững tin Triệu Ngọc hắn đã phải chết không thể nghi ngờ, bọn họ không những sẽ không lại đi uy hiếp Triệu Ngọc những bằng hữu thân thích kia, cũng sẽ tương ứng đến buông lỏng cảnh giác.

Mà khi Triệu Ngọc bơi về bên bờ, khởi tử hoàn sinh về sau, song phương vị trí liền thình lình đảo ngược, biến thành địch ở ngoài sáng ta ở trong tối!

Sau đó, Triệu Ngọc nhiệm vụ đem sẽ trở nên dị thường rõ ràng minh

xác, Khương Khoa vượt ngục về sau, tất nhiên sẽ cùng người thần bí tụ hợp. Cho nên, chỉ cần hắn một đường truy tung Khương Khoa tín hiệu, liền có thể tìm hiểu nguồn gốc, đem cái kia âm hiểm xảo trá người thần bí tìm ra, đem bọn họ một mẻ hốt gọn!

Hừ...

Người thần bí , chờ lấy nhìn đi, nhìn xem chúng ta đến cùng ai cười đến cuối cùng?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc giẫm gấp chân ga, tăng nhanh tốc độ xe, hướng phía Khương Khoa vị trí đuổi theo mà đi.

Đương nhiên, đang truy đuổi trên đường, Triệu Ngọc còn có một cái chuyện quan trọng muốn làm, hắn nhất định phải mau chóng cùng Miêu Anh liên lạc một chút, phải đem hiện tại tình huống cụ thể cho nàng biết mới tốt, tránh khỏi nữ thần lo lắng. Mà lại, tại không có bắt được người thần bí trước đó, hắn còn có rất nhiều tương quan làm việc cần thông qua Miêu Anh đến bố trí an bài.

Liên quan tới như thế nào liên hệ Miêu Anh, hắn tự nhiên không thể đường hoàng đi gọi điện thoại. Mặc dù hắn không tin người thần bí mánh khoé thông thiên, ngay cả đặc biệt điều viên điện thoại đều có thể nghe lén. Nhưng là, để bảo đảm vạn nhất, vẫn là phải dùng nhất biện pháp ổn thỏa mới tốt.

Nghĩ đến chỗ này, hắn liền đem Khương Khoa vượt ngục từ đầu đến cuối, tình huống của mình, còn có đối với Hậu kỳ bố trí làm việc, tất cả đều biên tập thành một phong mã hóa bưu kiện, sau đó phát đưa đến một cái nặc danh trong email.

Cái này hòm thư, là Triệu Ngọc sớm tại New Zealand cùng Miêu Anh trùng phùng thời điểm, Miêu Anh cung cấp cho hắn. Bởi vì Miêu Anh tình huống đặc biệt, bọn họ lúc ấy chỉ có thể thông qua cái này hòm thư

lẫn nhau liên hệ.

Miêu Anh nói, nên hòm thư là thông qua một loại đặc thù tín đạo truyền thâu, Hacker những cao thủ truy tung không đến, cũng phá giải không được, tuyệt đối an toàn.

Lúc đó, hai người từng có ước định, về sau một khi xuất hiện tình trạng khẩn cấp, cái này hòm thư liền là hai bọn hắn lựa chọn hàng đầu đường dây liên lạc. Cho nên, Triệu Ngọc xác định, làm Miêu Anh biết được mình đã mất tích tin tức về sau, nhất định sẽ nghĩ đến cái này hòm thư. Hòm thư mật mã chỉ có hai người bọn họ biết.

Tại thư tín bên trong, ngoại trừ đem tình huống cụ thể nói cho Miêu Anh bên ngoài, Triệu Ngọc còn đặc biệt dặn dò nàng mấy chuyện:

Thứ nhất, hắn còn sống bí mật chỉ có hai người bọn hắn người biết, không thể lại báo cho bất cứ người nào, ngay cả Triệu Ngọc người nhà cũng không được. Mà lại, Miêu Anh còn nhất định phải giả ra lo lắng lo lắng trạng thái, tốt nhất còn muốn hôn tự bay đến Diệu Danh đi điều tra...

Thứ hai, hắn để Miêu Anh thông tri hình sự sảnh còn có Diệu Danh nơi đó cục cảnh sát, hết thảy phong tỏa tin tức. Mặc kệ là Khương Khoa vượt ngục vẫn là Triệu Ngọc mất tích, tuyệt đối không được hướng ngoại giới lộ ra một chữ.

Thứ ba, Triệu Ngọc cố ý căn dặn Miêu Anh, liên quan tới Khương Hiểu Tình, Diêu Giai chờ bằng hữu thân thích, tuyệt đối không nên khai thác bất luận cái gì bảo hộ biện pháp. Bởi vì một khi để người thần bí phát giác ra cảnh sát có bảo hộ những người này ý đồ, hắn liền có khả năng phỏng đoán đến, mình khả năng vẫn còn sống!

Thứ tư, Triệu Ngọc yêu cầu Miêu Anh, để Ngô Tú Mẫn cùng Nhiễm Đào bọn người tiếp tục điều tra Ô Phương Phương bị hại án, cùng 13

năm trước nông hợp huyết án. Mặc dù người thần bí cùng cái này hai vụ án có nặng nhiều quan hệ, nhưng chưa chắc hắn nhất định chính là hung phạm. Cho nên, bản án nên tra còn phải tra!

Cuối cùng, Triệu Ngọc còn muốn cầu Miêu Anh đến Diệu Danh về sau, muốn nặng điều tra một chút cái kia có được S9 điện thoại di động giám ngục, đã điện thoại di động của hắn bị người từng giở trò, nói không chừng sẽ lưu lại đầu mối gì.

Đương nhiên, còn có màu đỏ đại lâu bãi đỗ xe cùng chiếc kia ngụy trang thành Thiên Võng duy trì xe van, hắn cho rằng người thần bí coi như làm được cho dù tốt, cũng không thể nào làm được không chê vào đâu được, giọt nước không lọt, nếu như tra rõ, tất nhiên sẽ có dấu vết mà lần theo.

Chậc chậc...

Người thần bí... Vẫn là rất thần bí! ?

Ngay tại Triệu Ngọc cho Miêu Anh biên tập bưu kiện, thuật lại toàn bộ vượt ngục đi qua thời điểm, hắn liền nghĩ tới rất nhiều chi tiết tới. Không biết vì cái gì, hắn luôn cảm thấy những chi tiết này bên trong, tựa hồ còn che giấu thứ gì trọng yếu.

Đầu tiên tới nói, làm Khương Khoa biết được có người muốn mang Triệu Ngọc giúp hắn vượt ngục thời điểm, phản ứng của hắn tựa hồ phi thường ngoài ý muốn, chẳng những không có mừng rỡ cùng hưng phấn, thậm chí còn từng lộ ra qua một tia sợ hãi. Chẳng lẽ nói... Khương Khoa cùng người thần bí quan hệ, cũng không phải là thuần anh em nghĩa khí? Trong này, có thể hay không còn có càng sâu tầng ý tứ?

Tiếp theo, Khương Khoa không cẩn thận nâng lên tên Ô Phương Phương, cái này đủ để chứng minh, hắn đối Ô Phương Phương là nhận biết cùng hiểu rõ. Cho nên, liên quan tới những cái kia giường chiếu lai

lịch, hắn hắn là lòng dạ biết rõ!

Chỉ bất quá... Làm Khương Khoa lần đầu tiên trông thấy ảnh chụp thời điểm, phản ứng của hắn cũng không như trong tưởng tượng kinh ngạc như vậy, như vậy... Có phải hay không nói, hắn cùng Ô Phương Phương ở giữa tình cảm gút mắc, cùng tất cả bản án căn bản không quan hệ đâu?

Mặt khác, còn có một chút, cũng làm cho Triệu Ngọc cảm giác đặc biệt khó chịu, cái kia chính là người thần bí giọng nói chuyện cùng ngữ điệu.

Hắn lúc nói chuyện thường thường sẽ tách rời chậm đập, có đôi khi sẽ còn đọc nhấn rõ từng chữ không rõ. Triệu Ngọc hoài nghi, thần bí thanh âm của người hắn là đi qua xử lý, hắn có thể khiến dùng thay đổi nào đó thanh âm phần mềm.

Mà lại, người thần bí loại kia khó mà hình dung phương thức nói chuyện, cũng làm cho hắn cảm thấy có chút khó chịu. Hắn đã từng phát ra qua hì hì ha ha loại hình thán từ, giọng điệu bên trong từ đầu đến cuối mang theo một cỗ âm nhu chi sắc.

Chẳng lẽ nói... Thần bí nhân này, căn bản cũng không phải là —— nam nhân! ! ?

Chương 958: Nhân tài đông đúc

Bà mẹ ngươi chứ gấu à!

Lại rẽ ngoặt mà!

Nhìn xem trong đầu theo dõi tín hiệu, Triệu Ngọc nhịn không được mắng một câu.

Khương Khoa thực sự quá giảo hoạt, hắn vậy mà vây quanh Diệu Danh thị bên ngoài lượn một vòng lớn, vốn là chạy phương hướng tây bắc đi, nhưng bây giờ lại lại quấn về tới đông nam phương hướng!

Đương nhiên, hắn làm như vậy, ngoại trừ Khương Khoa bản thân giảo hoạt bên ngoài, cũng có thể là người thần bí tận lực an bài. Cho nên, Triệu Ngọc càng thêm thực sự nghĩ muốn đuổi kịp Khương Khoa, xem hắn hiện tại phải chăng đã cùng người thần bí hội hợp?

Kỳ thật, muốn muốn đuổi theo Khương Khoa, Triệu Ngọc có một cái trực tiếp nhất biện pháp, cái kia chính là đường cũ trở về, từ trung tâm thành phố xuyên qua Diệu Danh nội thành, dạng này liền có thể đuổi tại Khương Khoa phía trước chặn lại hắn.

Nhưng mà, làm như vậy lời nói thế tất quá mức mạo hiểm, Khương Khoa vượt ngục về sau, hiện tại toàn bộ Diệu Danh thị thảo mộc giai binh, các lộ trạm gác tất nhưng đã vào vị trí của mình.

Cho nên, Triệu Ngọc chỉ có dựa theo Khương Khoa lộ tuyến truy kích đi qua, mới càng thêm ổn thỏa một chút. Càng sứt sẹo chính là, Triệu Ngọc

còn không thể đem xe nhanh mở quá nhanh, để tránh gây nên cảnh sát chú ý.

Nha. . .

Nhìn thấy Khương Khoa tín hiệu dần dần đi về hướng đông, Triệu Ngọc bỗng nhiên lại nghĩ rõ ràng một việc, nguyên lai, người thần bí tại chiếc kia ngụy tạo Thiên Võng giữ gìn trên xe lắp đặt tạc đạn, cũng là có đa trọng dụng ý!

Đầu tiên, dùng tạc đạn đem Triệu Ngọc nổ chết, có thể tiêu trừ hậu hoạn;

Tiếp theo, ô tô tại Hồng minh sông Đại Kiều bên trên bạo tạc, cảnh sát vì lý do an toàn nhất định sẽ phong tỏa Đại Kiều, ngăn chặn giao thông, cứ như vậy, càng thêm dễ dàng cho Khương Khoa đào thoát;

Cuối cùng, ô tô bạo tạc về sau, cũng sẽ đối cảnh sát tạo thành nhất định lừa dối, cho rằng Khương Khoa hướng phía tây bắc hướng mà đi, lại hoàn toàn nghĩ không ra, hắn vậy mà lại quấn đi phương hướng ngược nhau.

Đây hết thảy hết thảy, đều là như vậy hoàn mỹ không một tì vết, dụng ý sâu xa. Để Triệu Ngọc càng phát giác, người thần bí không chỉ là tâm tư cẩn thận đơn giản như vậy, người này đơn giản có phạm tội ép buộc chứng, mỗi một chi tiết nhỏ đều phải đã tốt muốn tốt hơn mới được.

Càng là như thế suy đoán, Triệu Ngọc liền càng phát ra hiếu kỳ, phi thường muốn biết thần bí nhân này, đến cùng là thần thánh phương nào?

Triệu Ngọc đối cảnh sát truy tung trình tự hiểu rõ vô cùng, hắn biết giờ phút này nhất định không thể đi đi đại lộ, càng không thể đi bên trên cao tốc Công Lộ, nơi đó tất nhưng đã thiết cương vị thiết lập trạm, kiểm tra nghiêm ngặt.

Thế nhưng là, để hắn hiếu kỳ chính là, Khương Khoa tín hiệu lại hoàn toàn cùng mình tương phản, hắn lại là một đường dọc theo Công Lộ đại lộ tại tiến lên, mà lại tốc độ còn ra kỳ được nhanh!

Xem ra, không rõ chi tiết người thần bí sớm đã cho Khương Khoa sắp xếp xong xuôi chạy trốn phương pháp, tất nhiên là làm cái gì ngụy trang.

Khương Khoa có thể thản thản nhiên đi đi đại lộ, nhưng Triệu Ngọc nhưng cũng không dám mạo hiểm, hắn chỉ có qua lại từng cái nông thôn tiểu đạo, mới có thể tránh Khai cảnh sát kiểm tra. Cứ như vậy, thế tất sẽ chậm trễ nhiều thời gian hơn, cùng Khương Khoa khoảng cách càng lúc càng lớn.

Nhưng mà, làm Triệu Ngọc mở mấy canh giờ về sau, tình huống nhưng lại bỗng nhiên phong hồi lộ chuyển. Triệu Ngọc phát hiện, Khương Khoa tín hiệu thế mà dừng ở một chỗ, lại không di động.

Ai?

Không thể nào?

Tại sao lại không theo sáo lộ ra bài rồi? Căn cứ Triệu Ngọc kinh nghiệm, giờ phút này chính là đào phạm đào vong Hoàng Kim thời gian, hắn là chạy càng xa càng tốt, nhưng Khương Khoa lại tại vẻn vẹn 150 cây số bên ngoài địa phương đình chỉ lại, nơi đó thậm chí đều không có ra Diệu Danh thị phạm vi quản hạt, hắn bỗng nhiên đình chỉ chạy trốn. . . Lại muốn làm cái gì?

Móa!

Không thể nào?

Triệu Ngọc không khỏi lo lắng, gia hỏa này cũng không phải là muốn đổi thừa máy bay hoặc đường sắt cao tốc loại hình Cao cấp phương tiện

giao thông a? Muốn là như thế này đều đuổi không kịp hắn, vậy lão tử thật đúng là bị chơi khăm rồi!

Mở ra điện thoại địa đồ quan sát về sau, Triệu Ngọc loại này lo lắng không khỏi càng sâu. Nhưng gặp Khương Khoa tín hiệu, chính vị tại một cái tên là Dương Hải huyện địa phương. Dương Hải huyện là Diệu Danh phía đông nhất huyện thành, gần như Đông Hải, bến tàu tụ tập, cái này nếu là Khương Khoa đi thuyền ra khỏi biển, vậy coi như hỏng bét cực độ. . .

Lo lắng phía dưới, Triệu Ngọc không thể không tăng thêm tốc độ, hướng Dương Hải huyện tiến đến. Còn tốt, mặc dù hắn là xuyên thôn qua ngõ hẻm mà đến, nhưng về thời gian cũng không có so Khương Khoa đến chậm nhiều ít, 12 giờ trưa vừa qua khỏi, hắn liền đạt tới Dương Hải huyện huyện thành.

Bởi vì khoảng cách Diệu Danh quá xa, nơi này cũng không có thực hành giao thông quản chế, Triệu Ngọc liền lái xe hơi vào thành, thẳng đến Khương Khoa tín hiệu mà đi.

Không nghĩ tới, Khương Khoa tín hiệu cách cách bờ biển còn là có khoảng cách nhất định, mà lại, từ khi hắn đình chỉ tiến lên về sau, liền tại một chỗ một mực chưa từng di động.

Gia hỏa này. . . Có phải hay không ở nơi đó chờ đợi cái gì?

Tò mò, Triệu Ngọc không dám tiếp tục trì hoãn một lát, rất nhanh liền xe chạy tới Khương Khoa tín hiệu chỗ phụ cận.

Không thể nào?

Nhưng gặp Khương Khoa tín hiệu, lại là từ một nhà cỡ lớn đồ hải sản siêu thị bên trong truyền tới.

Nên siêu thị cũng không phải bình thường siêu thị, sát đường địa phương là một tòa 4 tầng siêu thị cao ốc, cao ốc đằng sau, thì là một mảnh diện tích to lớn đồ hải sản gia công nhà máy!

Khương Khoa. . . Thế mà trốn ở chỗ này! ?

Triệu Ngọc nhìn xem siêu thị to lớn mặt tiền cửa hàng, trong lòng không khỏi điểm khả nghi mọc thành bụi, như loại này quy mô to lớn siêu thị, cũng không phải bình thường người có thể lái nổi. Khương Khoa đã dám trốn ở chỗ này, tất nhiên cần phải cùng nơi này đại lão bản quan hệ không phải bình thường.

Như vậy. . . Người lão bản này, sẽ không phải là người thần bí kia đâu! ?

Đúng rồi!

Mình có cường đại công cụ tìm kiếm mang theo, sao không lục soát một cái tư liệu, nhìn xem siêu thị lão bản đến cùng là người thế nào?

Thế là, Triệu Ngọc lúc này sử dụng một cái công cụ tìm kiếm, đem nên siêu thị tình huống tất cả đều tìm tòi đi ra.

Tư liệu cho thấy, nên đồ hải sản siêu thị là một nhà chuyên lấy du lịch tiêu thụ vì con đường xí nghiệp.

Nguyên lai, tại Dương Hải huyện lại hướng đông mấy cây số, liền là trứ danh biển đều quốc tế thành phố điện ảnh. Thành phố điện ảnh không riêng cung cấp truyền hình điện ảnh công ty quay chụp truyền hình điện ảnh kịch, vẫn là một cái phi thường nổi danh điểm du lịch, mỗi đến du lịch mùa, đến đây ngắm cảnh du khách nối liền không dứt.

Mượn du lịch dậy sóng, nên lão bản liền mở nhà này cỡ lớn đồ hải sản siêu thị, bởi vì siêu thị quy mô cường đại, tự sản tự tiêu, giá cả rẻ tiền, cho hướng dẫn du lịch nhóm đề thành cũng cao, cho nên lợi nhuận cực

kỳ phong phú, đã trở thành nên huyện long đầu xí nghiệp.

Trên tư liệu giới thiệu, nên siêu thị lão bản tên là Điền Húc Đông, là Diệu Danh người địa phương, năm nay 35 tuổi.

Bởi vì công cụ tìm kiếm chủ yếu là điều tra siêu thị tư liệu, đối với lão bản giới thiệu vô cùng đơn giản. Triệu Ngọc không thể không lại sử dụng một cái mới công cụ tìm kiếm, mới tìm được Điền Húc Đông tài liệu cặn kẽ.

Kết quả, Triệu Ngọc chỉ nhìn thoáng qua, tâm liền bỗng nhiên nhấc đến cổ họng.

Nhưng gặp lục soát trên tư liệu viết rõ ràng, Điền Húc Đông nguyên danh Điền Húc, chính là từ Diệu Danh thạch dầu trường dạy nghề tốt nghiệp dầu hỏa công nhân!

Ta cạch!

Triệu Ngọc không khỏi líu lưỡi sợ hãi thán phục. Không nghĩ tới, vậy mà lại toát ra một cái dầu hỏa trường dạy nghề người đến, người này cũng là 35 tuổi, cùng Khương Khoa cùng tuổi, chẳng lẽ lại, hắn chẳng những là Khương Khoa đồng học, không chừng lại là cùng một cái túc xá!

Ta cái nãi nãi gấu, bọn họ ký túc xá, thật là nhân tài đông đúc a! Có hay không có thể đưa thân cả nước nổi danh nhất ký túc xá liệt kê rồi?

Bất quá. . . Triệu Ngọc nghĩ lại, tựa hồ cũng minh bạch một ít chuyện. Trước mắt Điền Húc, cùng Thôi Tiểu Long tình huống tương đối tương tự.

Tại Khương Khoa không có cướp bóc thuốc lá xe hàng trước đó, Thôi Tiểu Long một mực là xe Hành lão bản, thân phận là thấy hết. Trước mắt

Điền Húc cũng giống như thế, thân phận chân thật của hắn, cũng là siêu thị lão bản mà thôi.

Xem ra, trong túc xá chân chính lợi hại người, chỉ có Khương Khoa cùng Hàn Khoan hai người. Thôi Tiểu Long cùng Điền Húc, bất quá là bởi vì cùng Khương Khoa quan hệ tâm đầu ý hợp, đi theo Khương Khoa dính ánh sáng mà thôi.

Chắc hẳn, Khương Khoa là vì rửa tiền, mới đem Thôi Tiểu Long cùng Điền Húc kéo xuống nước, nếu là không có Khương Khoa giúp đỡ, hai người này rất có thể chỉ là phổ thông dầu hỏa công nhân!

Cho nên. . .

Cái này Điền Húc, càng giống là một cái cho Khương Khoa cung cấp trợ giúp thuộc hạ, mà cũng không phải là cái kia siêu cấp lợi hại người thần bí!

Triệu Ngọc cẩn thận nhìn qua Điền Húc tư liệu, người này tại Diệu Danh sinh trưởng ở địa phương, kinh lịch cũng vô cùng đơn giản, hắn là không khả năng cùng nông hợp huyết án móc nối. Mặt khác, hắn phong cách làm việc, cũng cùng mọi chuyện truy cầu hoàn mỹ người thần bí một trời một vực.

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc ngồi tại trong xe tải, một mặt ý vị thâm trường nhìn đồ hải sản siêu thị to lớn bảng hiệu, một mặt chăm chú suy nghĩ bước kế tiếp kế hoạch, không biết, mình nên như thế nào ra tay, mới có thể tra ra người thần bí thân phận đâu?

Chương 959: Tiềm hành truy kích

Kỳ thật, sớm đang tính toán thả đi Khương Khoa thời điểm, Triệu Ngọc cũng không phải là không muốn tính cả ẩn hình camera cùng máy nghe trộm tất cả đều cho hắn sử dụng ở trên người.

Bởi như vậy, hắn chẳng những có thể nắm giữ Khương Khoa động tĩnh, hơn nữa còn có thể thời gian thực nghe lén nhất cử nhất động của hắn, nắm giữ rõ ràng nhất tư liệu.

Nhưng mà, đáng tiếc là, hệ thống đạo cụ bên trong đã thật lâu không có mở ra qua cái này hai kiện đạo cụ, tựa như lúc trước ẩn hình máy phát hiện nói dối đồng dạng, Liên Đạo cỗ trong mục lục cũng hoàn toàn không tìm được.

Chẳng những cái này hai kiện đạo cụ không thấy tăm hơi, ngay cả ẩn hình máy theo dõi cũng đã mười phần khan hiếm, Triệu Ngọc hiện tại cho Khương Khoa sử dụng, cũng đều lúc trước tồn kho, đoán chừng dùng hết về sau, về sau cũng rất khó lại mở ra.

Không biết, là hệ thống cho rằng những này đạo cụ tồn tại BUG, còn là cố ý địa đang gia tăng Triệu Ngọc phá án độ khó. Nói tóm lại, Triệu Ngọc hiện tại chỉ có thể biết Khương Khoa chuẩn xác vị trí. Nếu muốn biết hắn hiện tại đến cùng đang làm gì, chỉ có mình chui vào đi vào mới được.

Như vậy. . . Như thế nào mới có thể thần không biết quỷ không hay chui vào đi vào đâu?

Triệu Ngọc tại quan sát bên ngoài một cái đồ hải sản siêu thị tình huống, hiện tại chính là ăn tết trong lúc đó, bất kể là phía trước mặt siêu thị vẫn là phía sau nhà máy, tất cả đều đại môn đóng chặt, một bóng người cũng không nhìn thấy.

Ngoại trừ biết Khương Khoa ngay tại trong siêu thị bên ngoài, Triệu Ngọc không biết bên trong có bao nhiêu hắn đồng bọn, cùng có hay không vũ khí, còn có giám sát bố phòng tình huống loại hình.

Cho nên, Triệu Ngọc trong xe nổi lên nửa ngày, cảm giác từ chính diện đi vào rất không có khả năng.

Thế là, hắn mở ra xe van, vây quanh phía sau công hán khu vực. Nhà máy tường viện không cao, Triệu Ngọc cho là mình từ nơi này chui vào đi vào tương đối an toàn.

Theo lý thuyết, hắn ngay tại làm một kiện cực kỳ chuyện bí mật, không nên mặc trên thân cái này thân chói mắt triều người trang phục mới tốt.

Nhưng mà, thời gian cấp bách, hắn lo lắng đi vào quá muộn, sẽ bỏ lỡ có quan hệ người thần bí manh mối trọng yếu. Bởi vậy, hắn bách dưới sự bất đắc dĩ, chỉ có thể mặc cái này thân sức tưởng tượng quần áo trước đi mạo hiểm.

Bất quá còn tốt, nhà máy phụ cận chính là một khối vắng vẻ khu vực nhà xưởng, hiện tại năm hết tết đến rồi, chu vi cũng là một người cũng không thấy, dễ dàng cho hắn hành động.

Trước khi lên đường, Triệu Ngọc đem xe van đứng tại một cái ẩn nấp vị trí, sau đó bắt đầu tỉ mỉ địa làm lên chuẩn bị.

Đầu tiên, hắn từ diễn xuất đoàn túi bên trong tìm cái hoàng không lưu thu mũ, hơn nữa còn dùng một đầu màu hồng khăn lụa bao lại mặt. Cứ như vậy, coi như bị người nhìn thấy, cũng không trở thành lập tức nhìn

mời diện mục.

Tiếp theo, hắn đưa di động điều thành yên lặng,

Để tránh thời khắc mấu chốt chậm trễ sự tình.

Cuối cùng, để bảo đảm vạn vô nhất thất, hắn còn sử dụng một cái thăm dò sinh mệnh nghi đi ra. Dạng này, hắn liền có thể tùy thời phát hiện sinh mệnh hoạt động dấu hiệu, tránh cho bị người phát hiện.

Chuẩn bị hoàn tất về sau, hắn lúc này mới đem súng ngắn cất vào túi quần, sau đó vịn cột điện vượt qua tường vây, tiến nhập khu vực nhà xưởng.

Nhà máy bên trong hoàn toàn yên tĩnh, bởi vì có ẩn hình tham trắc khí mang theo, Triệu Ngọc có thể rõ ràng mà phân biệt ra nơi nào có trang bị theo dõi, cùng nó giám sát phạm vi.

Bất quá. . . Ẩn hình tham trắc khí phạm vi chỉ có phương viên 20 m, mà nhà máy trong phòng có rất nhiều trống trải khu vực, đã vượt xa khỏi khoảng cách an toàn, Triệu Ngọc lo lắng có dò xét không đến camera tồn tại, cho nên dứt khoát lại sử dụng một cái phản camera đi ra.

Thông qua lâu dài tích lũy, Triệu Ngọc phản camera đã góp nhặt hơn 10 cái, dùng tự nhiên một chút cũng không đau lòng.

Có cái này đạo cụ, hắn liền không lại lo lắng sẽ bị giám sát bắt được.

Thế là, hắn bắt đầu tăng thêm tốc độ, hướng siêu thị cao ốc dựa sát vào. Nhưng mà, khi hắn sắp tới siêu thị lầu dưới thời điểm, bỗng nhiên lại phát hiện một vấn đề.

Cao ốc cùng nhà máy ở giữa có một cái quy mô không nhỏ bãi đỗ xe, nếu như Triệu Ngọc muốn đi vào cao ốc, liền phải từ bãi đỗ xe xuyên

qua. Thế nhưng là, trên đại lầu lắp đặt đều là phản quang pha lê, hắn không cách nào biết được, lầu đó bên trên là có người hay không chính đang nhìn chăm chú bãi đỗ xe.

Hiện tại giữa ban ngày, hắn lại ăn mặc cùng cái Naruto giống như, cứ như vậy trực tiếp xuyên qua, vẫn còn có chút quá mức mạo hiểm.

Hiện tại loại này thời kì phi thường, Triệu Ngọc không muốn bốc lên nửa điểm phong hiểm, một khi bị Khương Khoa đã nhận ra cái gì gió thổi cỏ lay, tất cả kế hoạch có khả năng toàn bộ ngâm nước nóng.

Cho nên, Triệu Ngọc nhìn một chút mình vì số không nhiều áo tàng hình, vẫn là cắn răng đem sử dụng ra.

Không có cách, đặc thù thời kì đặc thù đối đãi, mặc dù áo tàng hình xa xỉ một chút, nhưng là nếu như có thể đem người thần bí thân phận làm rõ ràng, cũng coi là đáng giá!

Kỳ thật, áo tàng hình mặc dù lợi hại, nhưng vẫn là tồn tại nhất định nhược điểm, cái kia chính là ban ngày sử dụng hiệu quả không tốt.

Áo tàng hình cũng không thể để hắn ẩn hình đến người khác một chút cũng nhìn không thấy tình trạng, nó chỉ là lợi dụng không khí chiết xạ khiến người sinh ra nhất định ảo giác mà thôi, nếu như tại tia sáng khá mạnh, hoặc là di động tương đối nhanh thời điểm, vẫn là có khả năng bị người nhìn ra được.

Cho nên, Triệu Ngọc cứ việc mặc vào áo tàng hình, lại cũng không dám chạy nhanh, mà là dán chân tường chậm rãi di động đến cao ốc một bên.

Kết quả, hắn vừa mới đến dưới lầu, không khỏi một trận tiếc hận. Nguyên lai, theo máy dò sự sống đạt đến phạm vi dò xét, hắn phát hiện lớn trên lầu vậy mà không có truyền đến bất luận cái gì sinh mệnh phản ứng, đừng nói có người tuần tra, thậm chí ngay cả con chó con mèo nhỏ

đều không có!

Chậc chậc. . .

Bạch lãng phí không một cái áo tàng hình, thực sự đau lòng . Bất quá, thừa dịp áo tàng hình còn chưa biến mất, hắn tranh thủ thời gian dùng vạn năng giải tỏa khí mở ra đại lâu khía cạnh cửa chống trộm, tiến vào siêu thị đại lâu nội bộ.

Ai ngờ, cửa chống trộm chính là một đầu khẩn cấp sơ tán thông đạo, đằng sau liên tiếp liền là lớn như vậy siêu thị đại sảnh, Triệu Ngọc vậy mà trực tiếp tiến vào bên trong siêu thị.

Vừa mới vào nhập, Triệu Ngọc liền ngửi thấy một cỗ hải sản hương vị, nhưng gặp to lớn siêu thị trong đại sảnh rực rỡ muôn màu địa bày đầy các loại đồ hải sản, nghe đều rất khai vị.

Đương nhiên, Triệu Ngọc không phải đến đi dạo siêu thị, hắn trực tiếp xuyên qua siêu thị, hướng Khương Khoa vị trí bước đi. Từ độ cao đến xem, Khương Khoa hắn là cũng tại lầu một, chỉ bất quá hắn tại siêu thị bên kia, cùng Triệu Ngọc vừa vặn tương phản.

Không bao lâu, Triệu Ngọc thăm dò sinh mệnh nghi thượng liền có phản ứng, cùng tín hiệu so sánh về sau, Triệu Ngọc có thể xác định, máy dò phát hiện, liền là Khương Khoa bản nhân!

Không thể nào?

Triệu Ngọc không khỏi rất là kinh ngạc, hắn làm sao cũng không nghĩ ra, thăm dò sinh mệnh nghi thượng chỉ có Khương Khoa một người mà thôi, cả tòa trong đại lâu, vậy mà không có người nào nữa!

Chậc chậc. . .

Có chút không hợp tình lý đi. . . Triệu Ngọc thẳng toát cao răng , ấn đạo lý nói, như thế lớn một cái siêu thị, coi như ăn tết, cũng phải lưu lại mấy cái bảo an trông coi một cái đi? Làm sao lại không có bất kỳ ai đâu?

Khương Khoa. . . Khương Khoa đây là đang làm gì?

Mang tò mò mãnh liệt, Triệu Ngọc đã đi tới siêu thị một cái chỗ lối vào. Hắn hiện tại hết thảy có hơn 30 cái vạn năng giải tỏa khí, mở cửa lời nói tự nhiên là không tốn sức chút nào.

Chỉ bất quá, hắn hiện tại đã cách Khương Khoa rất gần, lo lắng tùy tiện mở cửa, sẽ kinh động đến hắn.

Ông. . .

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc thời điểm do dự, từ vừa rồi bãi đỗ xe bên trên, bỗng nhiên truyền đến một trận ô tô tiếng động cơ.

Ai?

Người đến sao đây là?

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian chạy đến siêu thị bên cửa sổ đi xem, ai ngờ, liền đang nghe ô tô tiếng vang đồng thời, Khương Khoa tín hiệu cũng là nhanh chóng dời bỗng nhúc nhích, rất rõ ràng cũng là hướng cửa sổ vị trí mà đi!

Ta cạch!

Khi nhìn rõ Sở Khương Khoa tín hiệu về sau, Triệu Ngọc lúc này mới ý thức được, hắn hiện tại cùng Khương Khoa khoảng cách, vậy mà chỉ cách có một bức tường mà thôi!

Rất rõ ràng, tại siêu thị chỗ lối vào hắn là có ở giữa phòng nhỏ, mà

Khương Khoa, hắn là liền trốn ở căn này trong phòng nhỏ.

Cái này. . .

Triệu Ngọc còn đang suy nghĩ bên trong, nhưng thấy ngoài cửa mặt ô tô đã đứng tại siêu thị cửa chính chỗ. Thông qua nhỏ hẹp cửa sổ, Triệu Ngọc có thể nhìn thấy, cái kia là một cỗ màu đen Audi A8.

Theo cửa xe phanh phanh rung động, trên xe đi xuống hai nam nhân, một cái là Âu phục giày da, mang theo kính mắt trung niên nhân; một cái khác thì là mặc đồng phục an ninh đầu húi cua.

Bởi vì Triệu Ngọc nhìn qua ảnh chụp, cho nên hắn một chút liền nhận ra được, đeo kính vị này, chính là siêu thị lão bản Điền Húc Đông.

Chương 960: Ngươi hỏi ta ta hỏi ai?

()

() không phải hắn!

Khi nhìn đến Điền Húc Đông bản nhân về sau, Triệu Ngọc càng chắc chắn suy đoán của mình, Điền Húc Đông tuyệt đối không phải người thần bí kia!

Bởi vì, từ Audi a8 bên trên xuống tới về sau, Điền Húc Đông một mực mặt lộ vẻ thần sắc lo lắng, chính là là một bộ lo sợ bộ dáng bất an. Nếu như hắn là cái kia tự nhận là có thể khống chế hết thảy người thần bí, hiển nhiên không phải là biểu hiện như thế.

Lúc này, người mặc đồng phục an ninh đầu húi cua mở cóp sau xe, từ bên trong ôm ra một cái cự đại hòm giữ nhiệt tới. Sau đó, hai người liền mở ra phía ngoài đại môn, tiến vào trong hành lang.

Thông qua trong đầu thăm dò sinh mệnh nghi, Triệu Ngọc có thể rõ ràng mà nhìn thấy, Điền Húc Đông hai người đang hướng về Khương Khoa chỗ cái kia phòng nhỏ đi đến. Siêu thị cửa vào bên ngoài bóng người lắc lư, còn vang lên kim loại cửa bị mở ra kẹt kẹt âm thanh.

Đây là cái cơ hội tốt!

Triệu Ngọc biết, làm Điền Húc Đông cùng Khương Khoa lúc gặp mặt, khẳng định sẽ có cái gì trọng yếu tình báo, cho nên mình nhất định phải có thể nghe trộm đến bọn họ nói chuyện mới được.

Có!

Mặc dù Triệu Ngọc không có ẩn hình máy nghe trộm, nhưng đạo cụ trên lan can nhưng lại có một loại khác nghe trộm đạo cụ, gọi là nhặt âm máy nghe trộm. Nên đạo cụ chủ yếu công năng liền là có thể tường ngăn nghe trộm, phi thường thích hợp Triệu Ngọc hiện ở loại tình huống này.

Thế là, Triệu Ngọc hào không keo kiệt sử dụng ra, đem tác dụng tại trước mặt trên vách tường.

Sử dụng về sau, đối diện bên trong căn phòng thanh âm quả nhiên trở lên rõ ràng. Chỉ nghe mỗ người nói: “Lão đại, Hoài trấn vịt quay, Lưu ký thịt bò kho tương, còn có Dương gia bánh nướng cùng bốn mùa bánh phở, đều là ngươi thích ăn nhất, tranh thủ thời gian giải thèm một chút đi!”

Không hề nghi ngờ, cái này người nói chuyện tất lại chính là Điền Húc Đông bản nhân.

“Ha ha... Quá tốt rồi!” Một giây sau, Khương Khoa thanh âm thình lình vang lên, “Ăn cơm tù ăn đến ta đều lên cân đâu! Hợp lý ẩm thực hại chết người a,

Oa... Mùi vị kia, quá thơm, thật sự là ta nhớ đến chết rồi...”

Đang khi nói chuyện, Khương Khoa giống như di động đến một gian phòng khác bên trong, thanh âm bỗng nhiên có chút lơ mơ, nghe không chân thiết.

Cái này. . .

Triệu Ngọc vội vàng đi theo điều chỉnh vị trí, hướng khoảng cách Khương Khoa gần nhất địa phương tìm kiếm. Giờ phút này, hắn ngay tại

lớn như vậy siêu thị trong đại sảnh, đang tìm mấy vòng mấy lúc sau, hắn chợt phát hiện, lý tưởng nhất nghe trộm vị trí, thế mà tại một mặt phía sau quầy.

Xảo chính là, phía sau quầy đều là siêu thị dự bị nhỏ nhà kho, không gian thu hẹp bên trong chất đống lấy từng rương đồ hải sản.

Nơi tốt, Triệu Ngọc rất nhanh phát hiện, phía sau quầy trong khu vực không có video giám sát, chính là một cái phi thường lý tưởng nghe trộm nơi chốn.

Thế là, hắn nhanh chóng chuyển bỗng nhúc nhích hàng hóa, khi hắn lại một lần nữa tới gần vách tường về sau, phòng cách vách bên trong thanh âm mới lại một lần nữa trở lên rõ ràng.

“Lão đại, nếu không... Ta cho ngươi chuyển sang nơi khác a?” Điền Húc Đông nói nói, “ hai ta dù sao cũng là đồng học, ta lo lắng cảnh sát sẽ tra được cấp độ này đi lên, sau đó tới tra ta!”

“Yên tâm đi, không có nhanh như vậy!” Khương Khoa nói nói, “ ta tại Diệu Danh đồng học có nhiều lắm, bọn họ muốn đem tất cả đồng học tất cả đều điều tra một lần, là không thể nào mang theo lệnh kiểm soát tới, nhiều lắm là nghe ngóng ngươi một chút tình huống mà thôi!”

“Nha... Coi như thế...” Điền Húc Đông y nguyên lo lắng địa nói nói, “ ta phía sau nhà máy lớn như vậy, tùy tiện tìm một chỗ, cũng so ở chỗ này phòng quan sát bên trong mạnh a! Muốn vạn nhất cảnh sát tìm tới cửa, muốn điều lấy giám sát cái gì đâu?”

A?

Phòng quan sát?

Triệu Ngọc lúc này mới nghe rõ, nguyên lai Khương Khoa một mực

ngốc đang theo dõi trong phòng đâu! Trách không được hắn cách cửa chính gần như thế.

Gia hỏa này thật đúng là đủ nhạy bén, hắn đang theo dõi thất, liền có thể tùy thời nhìn thấy toàn bộ khu xưởng giám sát. May mắn mình sử dụng phản camera, bằng không, thật là có khả năng bị hắn phát hiện.

“Hừ! Lão Điền, không có chuyện gì chứ ngươi? Đây là thế nào a?” Khương Khoa bỗng nhiên ý biến đổi, đối Điền Húc Đông nặng nề địa nói nói, “ luống cuống sao?”

“Ta... Ân...” Điền Húc Đông minh hiển lộ ra vẻ sợ hãi.

Một giây sau, Triệu Ngọc nhìn thấy có một cái tín hiệu nhanh chóng rời đi phòng cách vách, chắc là Điền Húc Đông đem cái kia đầu húi cua cho chi đi ra.

“Lão đại, ngươi nói, ta có thể không hoảng hốt sao?” Đầu húi cua vừa đi, Điền Húc Đông lúc này mới nhẹ giọng nói, “Ngươi bị cảnh sát nắm, tiểu long cũng đã chết! Ngươi biết, những ngày này ta đều là làm sao qua được sao?”

“Hừ! Làm sao... Ngươi còn lo lắng ta lại bán đứng ngươi hay sao?” Khương Khoa lạnh lùng nói một câu, miệng bên trong lại truyền đến nhấm nuốt thức ăn thanh âm.

“Đó là đương nhiên sẽ không! Nhưng là...” Điền Húc Đông nơm nớp run run địa nói nói, “ ngươi trước kia thế nhưng là chưa từng có thất thủ qua a, làm sao hết lần này tới lần khác liền đưa tại Diệu Danh! ?”

“Đúng nha!” Khương Khoa thở một hơi thật dài, nói nói, “ cái đồ chơi này là rất tà dị, trước kia cái kia coi bói đã nói với ta, nói ta là hạn rồng, không nên dính nước, còn đề nghị ta đừng đi phương nam ẩm ướt chi địa. Hiện tại nhớ tới, thật đúng là mẹ nó ứng nghiệm!

“Yên tâm đi, ta đã thông tri Đồng Khởi cùng Tam Long, bọn họ sẽ tới đón ta!” Khương Khoa thán nói, “ mọi người đều nói nam Đào Hương bắc Khương Khoa, về sau, ta vẫn là lập cái thề đi, về sau cũng không tiếp tục đặt chân phương nam!”

“Lão đại, còn có càng tà dị đây này!” Điền Húc Đông run giọng nói nói, “ không biết ngươi có nghe nói không? Hàn Khoan tiểu tử kia... Ông trời của ta, hắn lại chính là Bắc Thiên ác ma án giết Nhân Ma a! Ta bây giờ suy nghĩ một chút đều run rẩy, lúc đi học, ta còn rút qua miệng hắn tử đâu! Cái kia... Cái kia Lão qua cũng là bị hắn giết chết...”

“Ta biết!” Khương Khoa lạnh nhạt nói, “Tiểu tử kia một thân tà khí, lúc đi học, ta liền biết hắn tương lai nhất định sẽ xảy ra chuyện! Chỉ bất quá, không nghĩ tới hắn vậy mà làm ra động tĩnh lớn như vậy! Đi, đừng để ý tới hắn, chỉ là vừa vặn mà thôi, họ Hàn cùng chuyện của chúng ta không có nửa xu quan hệ, yêu làm gì liền làm gì đi!”

“Lão đại, ân...” Điền Húc Đông bắt đầu nói quanh co.

“Có lời cứ nói đi...” Khương Khoa nói nói, “ cái này vịt quay thật mẹ nó hương!”

Chậc chậc...

Nghe được Khương Khoa tán vịt quay, Triệu Ngọc cũng là không chịu được có chút đói bụng. Hiện tại đã qua giữa trưa, hắn từ lúc đi vào Diệu Danh về sau, liền còn không có ăn xong đâu!

Bà mẹ ngươi chứ gấu à...

Triệu Ngọc nhìn thoáng qua bên người rất nhiều đồ hải sản, lúc này mở ra một hộp cá nướng phiến, trong lòng nói chuyện, người ta ăn vịt quay, ta liền ăn cá nướng phiến đi!

“Ta muốn hỏi hỏi, ngươi đến cùng là thế nào... Đi ra! ?” Điền Húc Đông khẩn trương hỏi nói, “ ta cảm giác, có chút bất khả tư nghị! Chúng ta bên này người, muốn theo ngươi bắt được liên lạc đều rất khó đâu, nhưng ngươi lại... Ngươi nhanh nói cho ta một chút, đến cùng là ai đem ngươi làm ra a? Đường này tử cũng quá mạnh a?”

A! ?

Thời khắc mấu chốt đến!

Nghe được Điền Húc Đông hỏi như thế lời nói, Triệu Ngọc vội vàng đình chỉ nhấm nuốt, đem nửa gương mặt tất cả đều dán tại trên tường.

“Đúng rồi, ta để ngươi làm sự tình thế nào?” Ai ngờ, Khương Khoa chợt hỏi ngược một câu, “Chiếc xe hơi kia xử lý hay chưa?”

“Yên tâm đi! Ta phái a vinh đi qua!” Điền Húc Đông trả lời nói, “ xe đã đã tìm được , dựa theo ngươi nói, trước hết để cho hắn hướng phía bắc Khai, sau đó lại tìm một chỗ không người chìm sông!”

“Chiếc xe kia, là nhất định phải tiêu hủy!” Khương Khoa cường điệu nói, “ bằng không, chúng ta coi như tất cả đều có đại phiền toái!”

“Yên tâm, yên tâm! A vinh làm việc luôn luôn lưu loát...”

Ta dựa vào...

Triệu Ngọc đã nghe được Khương Khoa ý tứ, hắn ngay tại phái người đi tiêu hủy chiếc kia ngụy trang thành Thiên Võng duy trì xe van. Đã hắn như thế để ý, nói rõ trên xe tất nhiên có vô cùng trọng yếu manh mối.

Cho nên... Triệu Ngọc vội vàng mở ra điện thoại, muốn lại cho Miêu Anh gửi đi một phong bưu kiện, để nàng nhanh đi chặn đường chiếc

diện bao xa kia!

Ai ngờ, điện thoại mới vừa vặn mở ra, sát vách Khương Khoa liền nói chuyện:

“Lão Điền a, đừng nói ngươi cảm thấy không thể tưởng tượng được, “ Khương Khoa thở hổn hển câu chửi thề, hơi có vẻ khó xử địa nói nói, “ ta đến bây giờ, cũng còn không có nghĩ rõ ràng đâu!”

Hả?

Triệu Ngọc nghe được chuyện không đúng, vội vàng đình chỉ động tác trên tay.

“Làm sao... Chuyện gì xảy ra?” Điền Húc Đông cũng là nghi ngờ thúc hỏi.

“Thế nào, nghe không rõ sao? Ngươi hỏi ta, ta lại có thể hỏi ai đi đâu?” Sát vách thình lình truyền đến Khương Khoa đắng chát thanh âm, “Ta đến bây giờ cũng không biết, cái này giúp ta vượt ngục người —— đến cùng là ai! ! ?”

Chương 961: Lão Điền khai khiếu

() không có khả năng!

Không có khả năng

Hắn đang nói láo ân nói là láo a?

Nghe được Khương Khoa nói chuyện, Triệu Ngọc không thể nghi ngờ như gặp sét đánh, đơn giản không thể tin vào tai của mình.

Người thần bí mạo lớn như vậy hiểm, phí hết lớn như vậy trắc trở, chẳng lẽ sẽ cùng Khương Khoa không hề quan hệ? Cái này đây quả thực là sai lầm nghiêm trọng!

Khương Khoa làm sao có thể không biết là ai cứu hắn?

Đây rốt cuộc là làm sao một chuyện?

“Uy! Đừng nói giỡn có được hay không?” Điền Húc Đông hiển nhiên cùng Triệu Ngọc có giống nhau cảm thụ, lúc này khó có thể tin địa hỏi nói, “ lão đại, đều tới khi nào, đừng làm rộn có được hay không? Có người giúp ngươi từ Diệu Danh nhất cấp bậc cao trại tạm giam vượt ngục đi ra, nhưng ngươi lại ngay cả hắn là ai cũng không biết? Cái này sao có thể?”

“Hừ!” Khương Khoa đem vịt quay chân cắn đến kẽo kẹt rung động, ăn nửa ngày mới nói, “Nói thực ra, ngay từ đầu, ta còn thực sự tưởng rằng cái kia họ Triệu cảnh sát cho ta diễn kịch đâu! Thật không nghĩ đến hắn

thế mà thật từ Hồng minh sông Đại Kiều bên trên nhảy xuống!”

Ta đi

Nghe được lời như vậy, Triệu Ngọc càng thêm phiền muộn, chẳng lẽ Khương Khoa thật không có nói sai?

“Ngươi đây đều là nói đến chỗ nào đối chỗ nào a?” Điền Húc Đông mộng, run rẩy nói nói, “ muốn ta nhìn, cái này rõ ràng liền là một cái bẫy rập! Nói không chừng cảnh sát hiện tại đã đem ta chỗ này bao vây đâu! Ta chúng ta vẫn là chuyển sang nơi khác a tranh thủ thời gian!”

“Thóa!”

Ai ngờ, Điền Húc Đông vừa dứt lời, Khương Khoa lại hung hăng chửi thề một tiếng, ngay sau đó, trong phòng còn truyền đến rối loạn tưng bừng, nghe ý kia, tựa như là Khương Khoa đối Điền Húc Đông động thủ.

“Lão đại lão đại” Điền Húc Đông thanh âm rõ ràng thay đổi hình,

Lộ ra lớn lao sợ hãi.

“Điền Húc, ngươi mẹ nó trúng tà? Nhìn đem ngươi dọa thành hình dáng ra sao?” Khương Khoa hung tợn uống nói, “ đừng quên, ngươi hôm nay hết thảy đều là thế nào tới? Ta Khương Khoa là ai, hả? Ta nếu là cả thật giả đều không phân biệt được, ta sẽ điện thoại cho ngươi sao?

“Ngươi cho rằng, đám cảnh sát đều ăn nhiều chết no không có chuyện làm? Cho ta thiết cục này, vì cái gì? Vì bắt các ngươi những này lính tôm tướng cua?” Khương Khoa thanh âm lộ ra một cỗ doạ người lực chấn nhiếp, “Đem ta phóng xuất, đây không phải ăn nhiều chết no sao?”

“Thế nhưng là cái kia lão đại ta vẫn là không nghĩ ra a” Điền Húc Đông

nói năng lộn xộn địa nói nói, “ nếu như không là cảnh sát nhóm làm, ai có như thế đại năng nhịn a? Ngươi ngươi đến cùng là thế nào đi ra?”

“Hừ!” Khương Khoa lại hừ lạnh một tiếng, lúc này mới đem hắn vào tù cùng vượt ngục đi qua, đại thể cùng Điền Húc Đông giảng một cái.

Điền Húc Đông đơn giản nghe choáng váng đều, phát sinh trên người Khương Khoa sự tình, đơn giản so xem phim còn không thể tưởng tượng nổi.

“Ta trước kia không có nghe thấy qua cái thanh âm kia, bất quá thanh âm giống như thông qua phần mềm xử lý! Mà lại, cái kia người giọng nói chuyện, không chừng vẫn là nữ đâu!” Khương Khoa lắc đầu nói nói, “ nhưng là ân không thể phủ nhận, mặc kệ hắn là nam hay là nữ, người này thật sự là quá lợi hại! Hắn lợi dụng Triệu Ngọc thiết kế trận này vượt ngục, đơn giản có thể xưng Hoàn! Đổi lại là ta, là tuyệt đối nghĩ không ra trùng hợp như vậy diệu chủ ý!”

“Triệu Ngọc con gái nuôi” Điền Húc Đông suy nghĩ nói nói, “ cái này cảnh sát cũng là đủ tâm địa gian giảo. Thế nhưng là lão đại, lợi dụng nữ nhân cùng hài tử đến tiến hành áp chế, cũng có một ít không nói đạo nghĩa giang hồ! Xem ra, cứu ngươi vị này, cũng không phải là chúng ta người trong đồng đạo a!”

“Đúng, ta từ đối thoại của bọn họ bên trong cũng nghe cái đại khái đi ra!” Khương Khoa đình chỉ nhấm nuốt đồ ăn, nghiêm túc nói nói, “ ngay từ đầu, họ Triệu cầm tấm hình tới hỏi ta, để cho ta thật ngoài ý liệu!

“Tấm hình kia là rất sớm trước kia đập, là ta cùng một nữ bên trên * giường thời điểm đập, khi đó, còn tại Mông Hương đâu!”

“A? Có ý tứ gì? Không rõ!” Điền Húc Đông không hiểu.

“Khục! Ta lúc ấy không biết, nhìn cái kia nữ rất có tiền, liền muốn cùng

với nàng làm một chút, đập cái ảnh nude, sau đó muốn ít tiền cái gì!” Khương Khoa nói nói, “ người cũng làm xong, ảnh chụp cũng quay xong rồi, nhưng về sau mới biết được, cái kia nữ lại là cảnh sát! Ngươi biết, ta cái kia lúc sau đã cõng kiện cáo đâu, ta dám đi áp chế cảnh sát sao ta?”

“Oa, lão đại thế mà làm qua nữ cảnh sát?” Điền Húc Đông thán nói, “ làm sao không có đã nghe ngươi nói đâu?”

“Không có gì có thể đắc ý, cái kia nữ dáng dấp không tệ, dáng người cũng rất bổng! Chỉ bất quá, nàng ngày đó chẳng những uống rất nhiều rượu, mà lại hắn là đụng phải thuốc, ngay từ đầu này đến không được, về sau liền như là người chết, đặc biệt chán. Cho nên ta ân “

“Ta dựa vào, không thể nào? Chẳng lẽ, ngươi căn bản không có động nàng sao?” Điền Húc Đông ngoài ý muốn.

“Lão tử là vì tài đi, trộm cũng có đạo, không làm loại kia chuyện thất đức!” Khương Khoa lý trực khí tráng nói nói, “ đến, lại cho ta đến cái bánh nướng, lạnh liền ăn không ngon!”

“Đập trần * chiếu bắt chẹt, còn mẹ nó không gọi thất đức?” Theo một trận tiếng xột xoạt rung động, Điền Húc Đông hắn là cho Khương Khoa cầm một cái bánh nướng, nói nói, “ nhưng là, chuyện này cùng ngươi vượt ngục có quan hệ gì đâu?”

“Không không không, nữ nhân này đã chết!” Khương Khoa nói nói, “ mà lại, nghe họ Triệu ý, hắn là gần nhất mới chết!”

“Cái kia càng không đúng!” Điền Húc Đông nghi hoặc nói, “ lão đại ngươi chính quan cục cảnh sát bên trong đâu! Chẳng lẽ bọn họ sẽ tưởng rằng ngươi đem người giết chết sao?”

“Lão Điền, ngươi thật hắn là nhìn xem đầu đi, có phải hay không có tiểu

não héo rút dấu hiệu a?” Khương Khoa kẽo kẹt kẽo kẹt địa cắn miệng bánh nướng, nói nói, “ hiện tại đã rất rõ ràng, nữ cảnh sát khẳng định liền là cứu ta người kia cho giết đến thôi!

“Mà lại, trên Đại Kiều, họ Triệu còn nhấc lên Cao Lan Kỳ Tự Lưu trấn cái kia vụ án tới. Muốn ta nhìn, chân chính ân oán, hẳn là ngay tại họ Triệu, cùng cứu ta trên thân người kia! Mà ta, chỉ là kẹp tại bọn họ ở trong một cái công cụ mà thôi!”

“Nhưng là ngươi được nhờ a? Mà lại ân” Điền Húc Đông hỏi nói, “ Tự Lưu trấn có ý tứ gì? Cao Lan Kỳ thì thế nào?”

“Đồ đần, chưa nghe nói qua Tự Lưu trấn nông thôn hợp tác xã đặc biệt lớn án giết người sao?” Khương Khoa tức giận nói, “Chết năm người, còn cướp đi 800 ngàn tiền mặt! Cái này cần là ân 12 không đúng, hẳn là 13 năm trước chuyện! Khi đó, ta ngay tại Cao Lan Kỳ đâu, quá oanh động!”

“A a nghĩ tới!” Điền Húc Đông nói nói, “ về sau, đạo nhi bên trên còn có nhân tạo dao, nói cái kia vụ án là ngươi làm đâu!”

“Dĩ nhiên không phải!” Khương Khoa nói nói, “ ta mẹ nó nếu là có 800 ngàn, ta còn tại Cao Lan Kỳ ở lại làm gì? Ta còn cần đến cho người nữ cảnh sát kia đập giường chiếu?”

“Đúng đúng đúng, mấu chốt là” Điền Húc Đông lại nói, “ ta vẫn là làm không rõ ràng, người kia nếu như muốn đối phó họ Triệu cảnh sát, vậy liền đối phó tốt! Nhưng vì cái gì, không phải muốn cứu ngươi đâu?”

“Ai u, lão Điền a, cái này, ngươi cuối cùng là hỏi trúng mấu chốt!” Khương Khoa thở dốc một hơi, nặng nề mà nói nói, “ ta trước đó cũng nghĩ không thông đâu! Nhưng là ngươi hỏi lên như vậy, ta ngược lại là có chút minh bạch

“Ngươi nhìn a, Triệu Ngọc nhảy sông, ta cũng vượt qua ngục, vẫn là Triệu Ngọc đem ta cứu ra! Như vậy là không phải đợi tại tất cả tiêu điểm, lập tức tất cả đều chuyển dời đến trên đầu của ta đến đây? Chỉ cần ta không bị cảnh sát bắt được, như vậy thì vĩnh viễn sẽ không có người chú ý tới, cái kia cứu người của ta? Coi như cảnh sát hoài nghi, cũng tất nhiên cho rằng, cứu ta người kia, cùng ta là một đám không phải?”

“A” Điền Húc Đông suy nghĩ nói nói, “ ta giống như, có chút lĩnh ngộ. Lão đại, ngươi nói cái này cứu ngươi người, sẽ không phải là cái kia làm xuống nông hợp huyết án hung thủ a?”

“Đi! Khai khiếu cuối cùng!” Khương Khoa nói ra, “Ta cũng cho là như vậy! Triệu Ngọc tại trên cầu cũng nhắc qua nó Trung Nguyên nhân, gia hỏa này bắt được Hàn Khoan về sau, ra Đại Danh, còn bị người gọi là Huyền Án Thanh Đạo Phu.

“Cái này cứu ta người, lo lắng bị Triệu Ngọc tra ra hắn là nông hợp huyết án hung thủ, cho nên mới lợi dụng ta, tới cái tiên hạ thủ vi cường! Trong phim ảnh nói như thế nào tới? Địch nhân của địch nhân, liền là bằng hữu! Người kia mục đích, khả năng liền là muốn lợi dụng ta vượt ngục, đem Triệu Ngọc xử lý! ! !”

Chương 962: Kinh biến

Nghe được Khương Khoa, Triệu Ngọc càng ngày càng kinh hãi, cũng càng ngày càng tâm mát.

Hắn vốn cho rằng, chỉ cần theo dõi Khương Khoa, liền có thể thoải mái mà đem người thần bí tìm ra, sau đó đem bọn họ một mẻ hốt gọn. Nhưng hiện tại xem ra, căn bản không phải hắn tưởng tượng đến như thế. Khương Khoa thế mà cũng không biết người thần bí đến tột cùng là nhân vật như thế nào, bọn họ căn bản đều không phải là một đám, cái này thực sự thật to vượt ra khỏi Triệu Ngọc sở liệu.

Ngay từ đầu, Triệu Ngọc còn hoài nghi Khương Khoa đối Điền Húc Đông có giữ lại, cũng không hề hoàn toàn nói ra tình hình thực tế. Thế nhưng là đang nghe qua hai người bọn họ một phen suy đoán về sau, hắn nhưng lại không thể không tiếp nhận cái này làm cho người buồn bực sự thật.

Chỉ một thoáng, hương giòn ngon miệng cá nướng phiến phảng phất lập tức đã mất đi hương vị, Triệu Ngọc lại không một chút mà khẩu vị. Hắn đem lát cá buông xuống về sau, một mặt tiếp tục lắng nghe Khương Khoa hai người nói chuyện, một mặt bắt đầu dụng tâm chải vuốt trong đó hàm nghĩa.

Mặc dù thông qua nghe trộm, hắn đã minh xác mấy chuyện, nhưng mang cho hắn càng nhiều, ngoại trừ nghi hoặc vẫn là càng nhiều nghi hoặc.

Đầu tiên, căn cứ Khương Khoa nói, Triệu Ngọc biết Khương Khoa cùng

Ô Phương Phương quan hệ trong đó, cũng biết Khương Khoa cho Ô Phương Phương chụp hình mục đích. Chiếu nói như vậy, Khương Khoa hoàn toàn chính xác cùng Ô Phương Phương chết không liên quan, trách không được, khi hắn nhìn thấy ảnh chụp về sau, phản ứng cũng không phải là đặc biệt lớn đâu!

Thế nhưng là, nếu như cẩn thận phân tích Khương Khoa thuyết pháp, nhưng lại tồn tại rất nhiều không hiểu chỗ.

Thứ nhất, đã năm đó Khương Khoa muốn dùng 'Rơi' chiếu đi bắt chẹt Ô Phương Phương, vậy tại sao còn muốn đem mình cũng đập tới trong tấm ảnh? Nếu như sự tình bại lộ, cái kia há không phải là là lưu lại cho mình bất lợi chứng cứ phạm tội?

Thứ hai, người thần bí là làm thế nào chiếm được những hình kia? Là Khương Khoa không cẩn thận đem ảnh chụp làm mất rồi, bị người thần bí đạt được. . . Vẫn là, những hình kia liền là Ô Phương Phương bản nhân lưu lại? Thế nhưng là, nếu như là Ô Phương Phương lưu lại, thần bí như vậy người lại là làm thế nào biết đây này?

Cho nên. . . Người thần bí, Khương Khoa còn có Ô Phương Phương ba người này ở giữa, tất nhiên tồn tại dạng gì liên hệ mới đúng. Không chừng, Khương Khoa là nhận biết thần bí nhân này, chỉ bất quá, hắn tạm thời còn nghĩ không ra.

Mặt khác, nếu như Khương Khoa nói đến đều là thật, như vậy chờ với hắn cùng nông hợp huyết án đồng dạng không có có quan hệ gì. Mà Khương Khoa phân tích cũng cùng mình nhất trí, hung thủ thật sự, hắn là người thần bí bản nhân! Hắn là vì ngăn cản Triệu Ngọc đem nông hợp huyết án chân tướng điều tra ra, mới bày như thế mưu kế.

Nhưng là, để Triệu Ngọc không nghĩ ra là, nếu như người thần bí thật chỉ là lợi dụng Khương Khoa, như vậy. . . Hắn vì cái gì không tính cả Khương Khoa cùng nhau xử lý đâu?

Rất rõ ràng, một khi Khương Khoa bị cảnh sát bắt lấy, liền sẽ đối người thần bí tạo thành ảnh hưởng bất lợi.

Hồi tưởng Đại Kiều bên trên tình hình, người thần bí là trước hết để cho Khương Khoa xuống xe, sau đó mới nghĩ nổ tung tạc đạn. Nhìn hắn ý tứ, hắn là không muốn giết rơi Khương Khoa.

Như vậy. . . Hắn vì cái gì không muốn giết rơi Khương Khoa diệt khẩu đâu? Là bởi vì, hắn biết Khương Khoa đối với hắn hoàn toàn không biết gì cả, vẫn là. . . Hắn muốn cho Khương Khoa còn sống, chỉ cần Khương Khoa còn đang tùy thời đào vong, liền có thể phân tán cảnh sát lực chú ý?

Thế nhưng là. . . Hắn thật không sợ Khương Khoa bị cảnh sát bắt được sao?

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc càng nghĩ, liền càng cảm thấy mình sa vào đến một cái bế tắc bên trong, không cách nào phân biệt chân tướng sự tình. Mà liên quan tới thần bí nhân này thân phận, cùng mục đích của hắn, cũng càng phát ra khó bề phân biệt.

“Nói như vậy, có phải hay không còn tốt một chút. . .” Lúc này, Điền Húc Đông lại nói, “Lão đại ngươi thuận lợi vượt ngục, thế nhưng là nhặt được một món hời lớn a!”

“Không thể nói lời đầy, là phúc là họa. . . Ai cũng không nói chắc được đâu!” Khương Khoa nói một cách đầy ý vị sâu xa nói, “ thiên hạ không có cơm trưa miễn phí! Nhìn xem đi, cứu ta người kia, không chừng kìm nén ý định gì đâu! Nói không chừng, hắn còn có việc muốn ta hỗ trợ đâu!”

“Không đúng, “ Điền Húc Đông nói nói, “ lão đại a, ngươi đã giúp hắn bận rộn! Đừng quên, Triệu Ngọc thế nhưng là bị ngươi từ trên cầu đẩy xuống! Ngươi đã giúp hắn giải quyết một cái vấn đề lớn!”

“Ừm. . .” Khương Khoa than nhẹ vài tiếng, nói nói, “ điều này cũng đúng! Cho nên. . . Ta hiện tại càng không thể lại bị cảnh sát bắt lấy!”

Nha. . .

Nghe đến lời này, Triệu Ngọc trong nháy mắt lĩnh ngộ hai chuyện. Nó một, người thần bí không sợ Khương Khoa bị bắt, là bởi vì Khương Khoa mưu giết mình, một khi bị bắt đó là một con đường chết; nó hai, nhìn Khương Khoa phản ứng, hắn tựa hồ cũng không biết, tại chiếc kia màu vàng xe van hoá trang có tạc đạn.

Làm sao bây giờ?

Triệu Ngọc dụng tâm suy nghĩ, nếu như Khương Khoa cũng không biết người thần bí thân phận, vậy bây giờ phải làm gì đâu?

Hắn đã nghe ra, Khương Khoa là sẽ không ở đồ hải sản siêu thị nơi này ở lâu. Như vậy. . . Mình tiếp tục theo dõi xuống dưới, vẫn là hiện tại liền thông tri Miêu Anh, để cảnh đội nhanh thu lưới, đem Khương Khoa đội toàn bộ giải quyết?

Thế nhưng là. . . Bởi như vậy , tương đương với mình bạch bạch nhảy sông!

Thử nghĩ một hồi, Khương Khoa quy án về sau, mình không thể nghi ngờ sẽ ở vào một cái phi thường lúng túng hoàn cảnh: Hiện thân, người thần bí có khả năng tiếp tục lợi dụng thân thích của hắn bằng hữu đến uy hiếp hắn, quấy nhiễu hắn tra ra chân tướng; mà cảnh đội cũng không có khả năng không truy cứu hắn trợ giúp Khương Khoa vượt ngục chịu tội, làm không tốt, mình cũng phải tiến đi ngồi tù, từ đây tiền đồ hủy hết!

Như vậy, không hiện thân đâu? Mình há không biến thành đào phạm? Chỉ có thể bỏ mạng Thiên Nhai, một mình đi tìm người thần bí hạ lạc?

Không được. . .

Triệu Ngọc Khai động đầu óc, cho là mình nhất định phải nghĩ ra một cái càng thêm biện pháp ổn thỏa mới được, nếu như không thể đem người thần bí tìm ra, cái kia tình cảnh của mình liền thật không ổn.

Từ tình huống trước mắt đến xem, mặc dù Khương Khoa không biết người thần bí thân phận, nhưng hắn lại là tìm ra người thần bí duy nhất thẻ đánh bạc.

Cho nên. . . Cho nên. . .

Triệu Ngọc ngược lại nghĩ đến, nếu là dứt khoát đánh đâu? Mình bây giờ liền lao ra, đem Khương Khoa bắt lại, sau đó cho hắn đến cái tra tấn bức cung, buộc hắn nói ra tình hình thực tế?

Chậc chậc. . .

Giống như. . . Có vẻ như. . . Cũng không tốt lắm! Không nói trước tra tấn bức cung cấp năng lực không có thể buộc hắn nói ra cái gì, một khi người thần bí biết Khương Khoa bị người bắt đi, hắn tất nhiên sẽ có đề phòng, càng thêm khó mà tìm kiếm!

Như vậy. . . Còn có thể làm sao đâu?

Giờ này khắc này, Khương Khoa cùng Điền Húc Đông lại nói về đến một chút những lời khác đề, tỉ như Thôi Tiểu Long an táng vấn đề, còn có mấy cái khác ngồi tù đồng bọn tình huống vân vân. . .

Làm Điền Húc Đông nghe nói tráng hán lão Bân, lại là bị Triệu Ngọc

một quyền đấm chết về sau, lúc này dọa đến đều run rẩy mở: “Lão đại a, như thế dữ dội cảnh sát, trước kia làm sao chưa từng nghe nói đâu? Lão Bân có thể tay không làm chết một con trâu đâu! Ai nha, may mắn ngươi đem hắn đẩy tới Hồng minh sông, nếu là người này còn sống. . .”

“Kỳ thật, là trùng hợp! Lão Bân không có đứng vững, cái ót chính đâm vào kính bên bên trên mà thôi, không có như vậy tà dị!” Khương Khoa nói nói, “ bất quá, bất kể có phải hay không là cứu ta người kia cố ý an bài, nhưng là, coi như vì cho tiểu long cùng lão Bân báo thù, ta cũng nhất định phải đem hắn đẩy xuống. . .”

Hai người nói chuyện ở giữa, Triệu Ngọc lại là tâm niệm thay đổi thật nhanh, còn đang bay nhanh địa suy tư đối sách. Hắn càng phát giác, chỉ có án binh bất động, tiếp tục theo dõi Khương Khoa, mới là lựa chọn duy nhất của hắn.

Có lẽ, chính như Khương Khoa chính mình nói như vậy, làm không tốt, người thần bí giúp hắn vượt ngục còn mục đích gì khác, nói không chừng sẽ còn cùng hắn liên hệ. Mà lại, Triệu Ngọc còn cảm thấy Khương Khoa tiểu tử này nói chuyện có chút hư, không chừng hắn còn có cái gì giữ lại bí mật, là không muốn nói cho Điền Húc Đông.

Cho nên, mình không bằng tiếp tục đi theo hắn, nhìn xem có có thể được được cái gì manh mối?

Bất quá, ngoại trừ quyết định bên ngoài, Triệu Ngọc còn ý thức được một kiện chuyện quan trọng. Khi hắn đứng tại người thần bí góc độ, lại đem toàn bộ vượt ngục quá trình về ôn một lần. Hắn lúc này mới phát hiện, tất cả trình tự đều tại người thần bí trong khống chế, nhưng duy chỉ chiếc kia màu vàng xe van ngoại trừ.

Dựa theo người thần bí kế hoạch, xe van vốn hắn nên từ trên cầu bạo tạc, đồng thời đem Triệu Ngọc nổ chết. Nhưng bởi vì Triệu Ngọc sớm dỡ bỏ tạc đạn, tự nhiên làm rối loạn người thần bí kế hoạch.

Cho nên, tại mình nhảy sông về sau, hắn không thể không ngược lại để Khương Khoa đi điều khiển chiếc diện bao xa kia, đem xe van lái đi. Sau đó, tại Khương Khoa đổi xe về sau, hắn lại để cho Khương Khoa phái người đi đem chiếc xe hủy đi.

Như thế nói đến, trên chiếc xe kia tất nhiên lưu có thần bí người nhược điểm gì, nếu như có thể tìm tới chiếc xe này, nói không chừng liền có thể tìm tới manh mối. . .

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian mở ra điện thoại, muốn cho Miêu Anh phát cái tin tức, để nàng đi nghĩ biện pháp tìm kiếm chiếc diện bao xa kia đi.

Ai ngờ, hắn vừa mới mở ra hòm thư, liền phát hiện trong hộp thư đã truyền đến mới bưu kiện, Miêu Anh vậy mà cho hắn hồi âm!

Tốt!

Triệu Ngọc vội vàng ấn mở bưu kiện, muốn nhìn một chút Miêu Anh đều cùng hắn hồi phục thứ gì. Nhưng mà, ngay tại cái này trước mắt, một kiện để hắn vạn vạn chuyện không nghĩ tới, bỗng nhiên phát sinh!

Theo siêu thị ngoài cửa lớn thình lình truyền đến một trận ô tô động cơ kêu gào âm thanh, siêu thị sát đường một mặt to lớn cửa sổ sát đất vậy mà bỗng nhiên bị một chiếc xe hơi đánh vỡ!

Rầm rầm. . .

Tại miếng thủy tinh nứt âm thanh bên trong, xe hơi kia vậy mà vọt thẳng tiến siêu thị, thẳng đến đụng nát vài mặt quầy hàng thủy tinh về sau, cái này mới rốt cục đứng tại siêu thị giữa đại sảnh.

Ta cạch! !

Triệu Ngọc giật mình kêu lên, vội vàng vọt tới nhỏ cửa kho hàng đi xem, cái này xem xét phía dưới, hắn cũng là không tự chủ được được vòng.

Nhưng gặp chiếc này xông vào siêu thị ô tô, chính là chiếc kia ấn có "Thiên Võng giữ gìn" chữ màu vàng —— xe van! ! !

Chương 963: Khương Khoa chạy mau

()

() chuyện gì xảy ra! ?

Sự tình tới đột nhiên, Triệu Ngọc tự nhiên phi thường buồn bực, mà sát vách Khương Khoa cùng Điền Húc Đông cũng là phát ra cùng Triệu Ngọc giống nhau như đúc tiếng kinh hô.

Chuyện gì xảy ra?

Rầm rầm. . .

Ô tô xông vào siêu thị về sau, siêu thị cửa sổ sát đất còn có quầy hàng còn tại hoa hoa tác hưởng, miểng thủy tinh quắng đến khắp nơi đều là, hiện trường một mảnh Hỗn Loạn.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian đào tại nhỏ cửa nhà kho cẩn thận quan sát, nhưng gặp chiếc kia màu vàng ô tô cách mình có xa hơn mười thước, bởi vì bánh xe bị nhếch lên quầy hàng thẻ chủ, mặc dù động cơ vẫn như cũ oanh minh rung động, lốp xe lại chỉ có thể ở huyền không trượt. . .

Thiên Võng giữ gìn!

Đợi thấy rõ ràng xe van bên trên bốn chữ lớn về sau, Triệu Ngọc không khỏi há mồm trợn mắt.

Chiếc xe này. . . Làm sao như thế nhìn quen mắt?

Cái này không phải là người thần bí cho Khương Khoa an bài vượt ngục chạy trốn chiếc kia a?

Thế nhưng là. . . Làm sao có thể chứ?

Khương Khoa không phải đã phái người lái xe hướng bắc chạy trốn, đồng thời đem ô tô rơi sông đi sao?

Thế nhưng là. . .

Tạch tạch tạch. . .

Theo một trận kim loại khóa vang, nhưng gặp Điền Húc Đông đã cầm chìa khóa mở ra siêu thị lối vào đại môn, từ bên ngoài vọt vào.

Đợi nhìn thấy siêu thị bên trong đại sảnh một mảnh Hỗn Loạn về sau, Điền Húc Đông hoàn toàn mộng: “Cái này. . . Cái này. . . Chuyện gì xảy ra?”

Một giây sau,

Hắn chợt nhìn thấy màu vàng xe van, đồng thời nhận ra trên xe người điều khiển, nhất thời kêu to chạy tới, trong miệng hô: “A vinh, a vinh, chuyện gì xảy ra? Ngươi tại sao trở lại. . .”

“Cái này. . .” Lúc này, theo sát sau lưng Điền Húc Đông Khương Khoa cũng là nhìn thấy màu vàng xe van, hắn nhất thời rất là nghi ngờ hỏi nói, “ chiếc này. . . Chiếc xe này, không phải liền là ta muốn tiêu hủy chiếc kia sao? Ta dựa vào! Ngươi mẹ nó điên rồi sao? Tại sao lại lái xe về? Không sợ bị cảnh sát đuổi tới à. . .”

“A vinh, a vinh. . .” Điền Húc Đông đã cực nhanh chạy tới màu vàng xe

van trước mặt, đồng thời nghĩ muốn mở cửa xe kế bên tài xế tiến đi cứu người.

Triệu Ngọc xuyên thấu qua cửa nhỏ khe hở, có thể nhìn thấy xe trên ghế lái hoàn toàn chính xác ngồi người, chỉ bất quá, người kia gục trên tay lái, giống như đã hôn mê.

“Uy! Lão Điền! Đừng đi qua! ! !” Bỗng nhiên, Khương Khoa ý thức được cái gì không ổn, một mặt lớn tiếng nhắc nhở Điền Húc Đông, một mặt cực nhanh đuổi tới.

Ai ngờ, Khương Khoa vừa dứt lời, từ cái kia màu vàng xe van tay lái phụ trong cửa sổ xe vậy mà bỗng nhiên thoát ra một người đến, người này tốc độ cực nhanh, trong tay còn lóe lên một tia hàn mang.

“A! ?” Điền Húc Đông dọa đến quát to một tiếng, lập tức quay người nhanh chóng thối lui. Nhưng mà , chờ hắn lại xoay người thời điểm, nhưng gặp một thanh bắt mắt chủy thủ, đã thật sâu đâm vào lồng ngực của hắn, cắm thẳng chuôi đao!

“Ta đi. . .”

Điền Húc Đông chăm chú đi hai bước, miệng bên trong liền rịn ra máu, phốc đông một tiếng, quỳ một chân trên đất.

“Điền Húc! A! ?”

Khương Khoa quát to một tiếng xông lên phía trước, một thanh đỡ lấy Điền Húc Đông.

Nhưng mà, Điền Húc Đông sau lưng, một cái người lùn đầu trọc nam tử lại phút chốc từ trong ôtô thoát ra, hắn trong tay trái còn nắm lấy khác môt cây chủy thủ, thẳng đến Khương Khoa đâm tới!

Ta dựa vào!

Hỏng!

Đây hết thảy tất cả đều phát sinh ở trong điện quang hỏa thạch, trốn ở nhỏ trong kho hàng Triệu Ngọc mặc dù nhìn cái đầy mắt, lại là không phản ứng chút nào. Thẳng đến lúc này nhìn thấy Khương Khoa nguy hiểm về sau, hắn lúc này mới nhớ tới, mình là tuyệt đối không thể để cho Khương Khoa chết ở chỗ này!

Nếu là Khương Khoa vừa chết, mình coi như thật triệt để đều xong đời!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian vén lên cửa nhỏ, muốn xông tới cứu người. Nhưng mà, nước xa không cứu được lửa gần, hắn cách Khương Khoa chỗ thực sự quá xa, căn bản không kịp cứu hắn.

Bất quá, Triệu Ngọc vẫn là đem Khương Khoa nghĩ đơn giản, Khương Khoa mặc dù đỡ lấy bên trong đao Điền Húc Đông, nhưng trong tay lại sớm đã có chuẩn bị.

Chợt nhìn đến trong xe toát ra một sát thủ, hắn thủ đoạn có chút lắc một cái, một viên điện từ đạn liền vèo từ trong tay hắn bắn ra ngoài, chính giữa đầu trọc sát thủ!

Một giây sau, điện từ đạn tại sát thủ trên thân tuôn ra một cỗ loá mắt dòng điện, người kia bị điện giật một cái toàn thân loạn chiến, sau đó nặng nề mà ném xuống đất.

Ta cạch!

Triệu Ngọc nhìn thấy dòng điện chớp loạn, lúc này mới nhớ tới Khương Khoa tên kia quen dùng điện súng. Hắn lúc đầu đều liền xông ra ngoài, lại bất đắc dĩ lại rụt trở về.

Ừm! ?

Khương Khoa nghe được Triệu Ngọc bên này có động tĩnh, vội vàng nghiêng đầu lại xem xét. Ai ngờ, hắn còn không có thấy rõ chuyện gì xảy ra, tại cái kia đầu trọc sát thủ ngã xuống đất địa phương, vậy mà hô địa bốc lên một cỗ hỏa diễm! !

A. . .

Khương Khoa giật nảy mình, vội vàng lôi kéo Điền Húc Đông trở về rút lui.

Nguyên lai, tại cái này đồ hải sản trong đại sảnh, có rất nhiều nhỏ lò. Những cái kia nhỏ lò, đều là người bán hàng hiện trường nướng lát cá dùng, hiện nướng lát cá thâm thụ du khách hoan nghênh, lò bên trong bình thường đều chứa sung túc chất lỏng nhiên liệu.

Ô tô phá vỡ những cái kia nhiên liệu, mà Khương Khoa điện thương nhưng lại đem trong đó nhiên liệu cho điểm! Hiện trường có rất nhiều tản mát túi hàng, túi hàng dễ cháy, khoảnh khắc liền đốt lên. . .

Ô ô. . .

Két. . .

Kết quả, ngay tại hỏa diễm luồn lên một nháy mắt, từ siêu thị bên ngoài lại cấp tốc bắn tới một cỗ cỡ trung xe van, xe van hướng cửa siêu thị dừng lại, nhất thời từ phía trên ẩn nấp xuống năm sáu cái trang phục khác nhau người trẻ tuổi, bọn họ từng cái cầm trong tay khảm đao, trực tiếp từ đánh vỡ cửa sổ sát đất vọt vào siêu thị!

“Lão Điền. . . Lão Điền. . .” Khương Khoa mắt thấy không ổn, tranh thủ thời gian lôi kéo Điền Húc Đông ra bên ngoài chạy. Nhưng mà, Điền Húc Đông vết đao nghiêm trọng, không những không dời nổi bước chân,

thậm chí ngay cả lời đều ra không ra, há miệng tất cả đều là máu!

Nhưng dù là như thế, hắn vẫn là bỗng nhiên hướng phía trước đẩy Khương Khoa một thanh, ý kia lại rõ ràng bất quá, là muốn để Khương Khoa chạy mau, đừng để ý tới hắn!

“Lão Điền!” Khương Khoa lại đưa tay kéo Điền Húc Đông một thanh, nhưng Điền Húc Đông đã ngã trên mặt đất, mắt nhìn thấy không được.

“A. . . Tào Tứ Phần, ta nhất định phải giết cả nhà ngươi!” Khương Khoa ngửa mặt lên trời dài rống lên một tiếng, sau đó, hắn nhìn thoáng qua những cái kia ngay tại xông vào siêu thị tay chân, quay đầu chạy hướng về phía siêu thị cửa vào.

Cái gì đối cái gì a đây đều là?

Triệu Ngọc thấy hoa mắt, hắn không rõ xe vì sao lại bị lái về, đầu trọc sát thủ là chuyện gì xảy ra đây? Tào Tứ Phần là ai?

Còn có. . . Những người trước mắt này, tại sao muốn truy sát Khương Khoa?

Cùng. . . Khương Khoa chạy, ta làm sao bây giờ?

Ta đương nhiên phải đi truy hắn!

Thế nhưng là, thân phận của mình không thể lộ ra ngoài ánh sáng, làm sao bây giờ?

Dưới tình thế cấp bách, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian mở ra đạo cụ cột, muốn tái sử dụng một cái áo tàng hình đi ra, sau đó đuổi theo Khương Khoa.

Ai ngờ, áo tàng hình còn chưa tìm ra, lối vào Khương Khoa vậy mà lại

lui trở về.

“Nhanh. . . Chạy mau. . .” Nhưng gặp trước đó đầu húi cua chính quơ một cái ghế, tại cửa cùng một cái khác đoàn người liều mạng mệnh!

Nguyên lai, có người từ siêu thị khác một bên bọc đánh đi qua, đã đem Khương Khoa ngăn ở siêu thị trong đại sảnh!

Hô. . .

Hô. . .

Lúc này, theo lấy ánh lửa bừng bừng bốc lên, thế lửa càng lúc càng lớn, chẳng những đốt lên tốt một mảng lớn quầy hàng, thậm chí đem chiếc kia màu vàng xe van cũng gắn vào bên trong.

Làm Khương Khoa lui đến đây thời điểm, đã không thể lui được nữa!

“Tê dại tiểu nhân Tào Tứ Phần!” Khương Khoa quơ lấy một khối miếng thủy tinh, một mặt cuồng hống lấy, một mặt hướng phía trước vọt tới, muốn đem đầu húi cua cứu trở về.

Chậc chậc. . .

Như thời điểm này, Triệu Ngọc rốt cuộc hiểu rõ một vài thứ. Xem ra, những này đến đây truy sát Khương Khoa người, chính là hắn trước kia cừu gia. Chỉ là không biết, cừu gia của hắn, là làm sao tìm tới nơi này? Chẳng lẽ. . . Lại là người thần bí trong bóng tối đảo quỷ sao?

Đi!

Triệu Ngọc vén tay áo lên, trong lòng nói chuyện, mặc kệ nguyên nhân gì, lần này, mình là vô luận như thế nào cũng phải xuất thủ. Mặc dù Khương Khoa đem mình từ Đại Kiều bên trên đẩy xuống dưới, nhưng

hiện ở loại tình huống này, vẫn là trước không thể để cho hắn chết mất.

Cho nên. . .

Triệu Ngọc lần nữa mở ra hệ thống giới diện, nghĩ sử dụng áo tàng hình cho đối phương đến cái ẩn đi công kích, bảo trụ Khương Khoa tính mệnh. Nhưng ai biết, hắn còn chưa tới phải gấp mở ra đạo cụ cột, lại chợt phát hiện, mình dò xét trên màn hình, vậy mà sáng lên màu đỏ đèn chỉ thị.

Đây là. . .

Hắn mở to mắt, dọc theo đèn chỉ thị phương hướng nhìn lại, thình lình thấy được chiếc kia đang bị đại hỏa nuốt hết xe van.

Nha. . .

Hơi kém quên. . . Cái kia xe van dưới đáy, còn cột một cái lớn tạc đạn đâu!

Không có việc gì, không có việc gì. . . Triệu Ngọc bản thân an ủi nghĩ đến, tạc đạn đã bị mình dỡ bỏ, hắn là sẽ không nổ tung a?

Ân. . .

Ta dựa vào! ! !

Một giây sau, Triệu Ngọc bỗng nhiên nhớ tới, ô tô chính đốt đại hỏa đâu! Cái này đại hỏa một đốt, tạc đạn. . . Có chuyện gì. . . Vẫn là không có chuyện a?

Kết quả, Triệu Ngọc mới vừa vặn nghĩ tới chỗ này, trong hỏa hoạn xe van liền oanh một tiếng —— nổ vang! ! !

Chương 964: Đạo tặc đạo tặc ngươi đừng chết!

()

() khụ khụ. . .

Triệu Ngọc ho khan vài tiếng, một mặt dọn dẹp trên thân rất nhiều cá nướng phiến cùng rong biển, một mặt từ trong lòng oán giận nói: Bà mẹ ngươi chứ gấu à, cũng không phải pháo đùng, đường đường chính chính tạc đạn thế mà cũng có thể bị hỏa thiêu bạo sao?

Nha. . .

Giống như. . . Có vẻ như. . . Thật là có chuyện như vậy! Triệu Ngọc kiếp trước không hiểu việc, nhưng trong thế giới này Triệu Ngọc dù sao cũng là tốt nghiệp trường cảnh sát, nếu như tạc đạn là từ Nitroglycerin loại hình nguyên vật liệu chế thành, như vậy tại nhiệt độ cao dưới áp lực mạnh, là có thể phát sinh bạo tạc!

Chủ quan, chủ quan!

Vừa rồi, Triệu Ngọc lực chú ý một mực thả trên người Khương Khoa, một lòng nghĩ làm sao cứu ra Khương Khoa, hơn nữa còn không bị mọi người phát hiện, lại hoàn toàn không để ý đến xe van bên trên tạc đạn. Khi hắn còn muốn khai thác biện pháp thời điểm, lộ ra nhưng đã không còn kịp rồi.

Tạc đạn bạo tạc thời điểm, cường đại sóng xung kích làm vỡ nát bốn phía pha lê, đồng thời đem nhỏ nhà kho bên ngoài kim loại container nổ bay, vừa vặn đem Triệu Ngọc chôn ở dưới đáy.

Bất quá, những kim loại này container ngăn cản miểng thủy tinh cùng bạo tạc trùng kích, mặc dù nện vào Triệu Ngọc, lại là cũng không lo ngại.

Khụ khụ khụ. . .

Trong miệng mũi truyền đến kích thích tính đốt cháy khét hương vị, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian đẩy ra những cái kia container, từ trong góc chui ra.

Giờ này khắc này, bên trong đại sảnh mảng lớn hỏa diễm, đã bị bạo tạc nổ diệt, nhưng là cuồn cuộn khói đặc lại là tràn ngập ra, dị thường gay mũi.

Triệu Ngọc tiện tay dò xét cọng lông khăn ngăn chặn miệng mũi, sau đó khó khăn leo ra nhỏ nhà kho khu vực, đến đến đại sảnh.

Tạc đạn là từ ô tô dưới đáy bạo tạc, ô tô đã bị tạc đến chỉ còn lại có một cái cái thùng rỗng, trong xe vẫn đốt lấy ánh lửa, cuồn cuộn khói đặc từ trong ngọn lửa không ngừng toát ra. . .

Khụ khụ. . . Khụ khụ khụ. . .

Lúc này,

Trước đó những cái kia truy sát Khương Khoa người, cũng không còn một mống địa tất cả đều ngã trên mặt đất, có bị miểng thủy tinh đánh trúng, bị mất mạng tại chỗ; có thì rên rỉ thống khổ lấy, không biết còn có thể hay không sống? Nói tóm lại, từ Triệu Ngọc thăm dò sinh mệnh nghi nhìn lại, hiện tại y nguyên người còn sống, đã không nhiều lắm. . .

Khụ khụ. . .

Triệu Ngọc bưng bít lấy khăn mặt, cũng là bị sặc đến không được, vạn bất đắc dĩ phía dưới, đành phải sử dụng một cái ẩn hình bình ô xy đi ra, cái này mới không còn bị khói đặc sặc đến trúng độc.

Trước mắt đã là một mảnh cảnh hoàng tàn khắp nơi, toàn bộ siêu thị đại sảnh hoàn toàn thay đổi, nóc nhà thông khí đường ống bị tạc tứ tán sụp đổ, dây điện cáp điện cũng là cúi địa đầy chỗ đều là.

Khương Khoa. . .

Khương Khoa. . .

Ai nha! Triệu Ngọc nắm chặt nắm đấm, trong đám người cẩn thận tìm kiếm, không biết, Khương Khoa hiện tại là cái tình huống như thế nào? Nếu là hắn đã bị tạc đạn nổ chết rồi, vậy mình cũng liền không sai biệt lắm game over!

Ta cạch!

Còn tốt. . . Còn tốt. . .

Nguyên lai, Triệu Ngọc ẩn hình máy theo dõi còn mở đâu! Xuyên thấu qua hệ thống hiển kỳ bình mạc, hắn có thể rõ ràng xem đến Khương Khoa tín hiệu còn đang lóe lên.

Gia hỏa này. . . Mệnh cũng đủ cứng!

Triệu Ngọc hồi ức đạo, nhớ kỹ tạc đạn lúc nổ, Khương Khoa khoảng cách ô tô khoảng cách tương đối gần, cái này đều không có bị tạc chết, thực sự có đủ may mắn!

Hô. . . Hô. . .

Triệu Ngọc vốn định trước đi xem một chút Khương Khoa, nhưng theo bên ngoài thổi qua một trận gió đến, trong xe tải thiêu đốt đại hỏa bỗng nhiên lại mãnh liệt mấy phần, thậm chí lần thứ hai dẫn đốt bên cạnh hàng hóa. . .

Không được!

Triệu Ngọc lúc này mới ý thức được, hắn nhất định phải nhanh lên một chút dập lửa mới được, nếu là đã chậm, một khi thế lửa không cách nào khống chế, cả tòa cao ốc có khả năng đều không gánh nổi!

Bình chữa lửa. . . Bình chữa lửa. . .

Hắn bốn phía tìm kiếm bình chữa lửa, nhưng cuồn cuộn trong khói dày đặc, hắn cơ hồ cái gì cũng không nhìn thấy.

Kết quả, sự thật lại một lần nữa nằm ngoài dự đoán của Triệu Ngọc, theo đại hỏa thế lửa bỗng nhiên mà tăng mạnh rồi, đại sảnh trên nóc nhà xối nước vòi phun bỗng nhiên toàn bộ mở ra, xì xì xì. . . Nước từ trong vòi phun phun ra, lớn như vậy đại sảnh trong nháy mắt giống hạ lên mưa to đồng dạng. . .

Nguyên lai, Điền Húc Đông kiến tạo siêu thị thời điểm, cũng đã nghĩ đến dập lửa vấn đề, mái nhà chỗ lắp đặt có tự động mở ra phòng cháy nước xối vòi phun. Chỉ bất quá, những này vòi phun năm số quá lâu, đã không giống lấy trước như vậy bén nhạy! Hỏa thiêu như vậy nửa ngày, lúc này mới toàn bộ mở ra.

Nước vừa đưa ra, thế lửa lập tức giảm bớt xuống dưới, sang tị khói đặc, cũng là giảm đi không ít.

Lạnh buốt phòng cháy nước tưới trên người Triệu Ngọc, để Triệu Ngọc

có loại thể hồ quán đỉnh cảm giác, đầu não trong nháy mắt trở nên thanh tỉnh.

Hắn biết rõ, dùng không thêm vài phút đồng hồ, xe cảnh sát, xe cứu hỏa cùng xe cứu thương liền sẽ chạy tới nơi này, cho nên, hắn hiện tại nhất định phải mau chóng mang theo Khương Khoa rời đi.

Ai!

Không có biện pháp, tình huống khẩn cấp, chỉ có thể rời đi trước cái này địa phương nguy hiểm lại nói. . .

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian dựa theo trong đầu tin tức tìm được ngã trên mặt đất Khương Khoa. Không nghĩ tới, Khương Khoa đã bị tạc đến hôn mê đi, bất tỉnh nhân sự!

Đi thôi!

Triệu Ngọc không nói hai lời, trực tiếp cõng lên Khương Khoa, hướng siêu thị phía lối vào ra đại sảnh.

Bất quá, tại ra đại sảnh về sau, Triệu Ngọc chợt nhìn thấy gian kia ở vào môn sảnh chỗ phòng quan sát. Ân. . . Hắn cực nhanh suy nghĩ một cái, cảm giác đã Khương Khoa ở chỗ này ẩn núp, nói không chừng, bên trong sẽ lưu lại chút đầu mối gì.

Nghĩ đến chỗ này, hắn đem Khương Khoa nhẹ nhàng vừa để xuống, cực nhanh vọt vào phòng quan sát.

Phòng quan sát chia làm trong ngoài hai gian, bên ngoài một gian là bảo an chỗ phòng thường trực, bên trong mới là phòng quan sát.

Triệu Ngọc trực tiếp đến đến bên trong phòng quan sát, nhưng gặp thời khắc này giám sát trên màn hình đã là đen kịt một màu, không biết là

bạo tạc nổ hỏng trang bị theo dõi, vẫn là trang bị theo dõi bị phá hư, đã hoàn toàn mất đi hiệu lực.

Phòng quan sát tận cùng bên trong nhất có trương giường nhỏ, trên giường đặt vào Điền Húc Đông mang hộ cho Khương Khoa cái kia chút đồ ăn ngon, trừ cái đó ra, tại tận cùng bên trong nhất còn đặt vào một cái vẫn mở ra laptop, mà máy tính bên cạnh thì còn đặt vào một thanh điện thương!

Máy tính!

Điện thương!

Triệu Ngọc không chút suy nghĩ, trực tiếp đem hai dạng đồ vật cất vào một cái bọc lớn tử, sau đó chuẩn bị rời đi . Bất quá, đãi hắn nhìn thấy hòm giữ nhiệt bên trong thơm nức đồ ăn về sau, vẫn là không nhịn được dò xét bao trùm thịt bò kho tương, cùng hai cái bánh nướng. . .

Đồ vật sắp xếp gọn về sau, hắn lại một lần nữa cõng lên Khương Khoa, đem hướng ra phía ngoài lưng đi. Giờ này khắc này, hắn tự nhiên không thể đi hướng sát đường một mặt, bởi vì nơi đó lúc nào cũng có thể bắn tới xe cảnh sát.

Cho nên, hắn chỉ có thể cõng Khương Khoa tiến vào bên trong lớn bãi đỗ xe, giờ phút này, lớn bãi đỗ xe bên trên chỉ ngừng lại một chiếc xe hơi, cái kia chính là Điền Húc Đông Audi a8!

Mặc dù biết mục tiêu quá lớn, nhưng a8 đã là lựa chọn duy nhất của hắn. Thế là, hắn tranh thủ thời gian mở cửa xe, đem Khương Khoa nhét vào chỗ ngồi kế bên tài xế, sau đó mình chui vào phòng điều khiển.

May mắn là, a8 chìa khoá vậy mà liền cắm trên xe, Triệu Ngọc trực tiếp nổ máy xe, sau đó muốn thông qua siêu thị cửa chính lái lên đại đạo, rời đi cái này địa phương nguy hiểm.

Nhưng mà, xe mới vừa vặn khởi động, trên đại đạo liền thình lình vang lên còi cảnh sát!

Ta két, rất nhanh. . .

Triệu Ngọc nghe được còi cảnh sát, đành phải cải biến xe Tử Phương hướng, hướng phía siêu thị phía sau khu xưởng đại viện lái đi.

“Dây an toàn, dây an toàn!” Triệu Ngọc phi thường thanh Sở chính mình muốn làm gì, hắn không những mình buộc lại dây an toàn, còn xoay người cho Khương Khoa cũng thắt ở trên thân.

Ai ngờ, ngay tại cho Khương Khoa nịt giây nịt an toàn thời điểm, Triệu Ngọc lúc này mới bỗng nhiên thấy rõ ràng, Khương Khoa trên thân chẳng những mặc đồng phục cảnh sát, hơn nữa còn là loại kia mang áo chống đạn phòng ngừa bạo lực đồng phục cảnh sát!

Nha. . .

Gia hỏa này. . .

Triệu Ngọc giờ mới hiểu được, vì cái gì trước đó từ Diệu Danh trốn hướng Dương Hải huyện thời điểm, Khương Khoa sẽ thuận lợi như vậy. Chắc hẳn, người thần bí đã sớm an bài cho hắn bộ cảnh phục này. Có bộ cảnh phục này, giao lộ cửa ải đương nhiên sẽ không cản hắn!

Cái này. . . Đây thật là kẻ tài cao gan cũng lớn a!

Mà lại, cũng bởi vì hắn mặc cái này thân phòng ngừa bạo lực đồng phục cảnh sát, mới không có bị vừa rồi bạo tạc trực tiếp nổ chết.

Thế nhưng là. . .

Nhưng mà. . .

Mặc dù Khương Khoa trên thân không có trở ngại, nhưng khi Triệu Ngọc hướng trên mặt của hắn nhìn lại thời điểm, lại là bỗng dưng lấy làm kinh hãi. Nhưng gặp Khương Khoa khắp khuôn mặt là thương tích miệng máu, đã hoàn toàn thay đổi địa sắp phân biệt không nhận ra được.

Càng chết là, từ Khương Khoa trong lỗ tai còn có trong lỗ mũi, vậy mà chảy ra thật là nhiều máu đến, đây rõ ràng liền là xuất huyết bên trong triệu chứng. Khương Khoa đầu, khả năng nhận lấy trọng thương. . .

Hỏng!

Triệu Ngọc rất nhanh chú ý tới, thăm dò sinh mệnh nghi thượng liên quan tới Khương Khoa tín hiệu, vậy mà chính đang yếu bớt. . .

Đừng đừng đừng. . .

Củ gừng a. . . Triệu Ngọc vội vàng vỗ vỗ hắn, trong lòng nói chuyện, Khương Khoa a, ngươi nha cho dù chết, cũng phải trước giúp ta đem người thần bí tìm ra lại chết a. . . Cái này. . . Vậy phải làm sao bây giờ. . .

Ẩn hình thuốc cầm máu!

Đúng. . . Thời khắc mấu chốt, Triệu Ngọc nhanh lên đem ẩn hình thuốc cầm máu làm dùng đến, cho Khương Khoa dừng lại hạ máu. Quả nhiên, làm thuốc cầm máu sử dụng về sau, Khương Khoa sinh mệnh tín hiệu lúc này mới tính ổn định lại.

Nhưng mà. . . Triệu Ngọc phi thường rõ ràng, nếu như là não ra máu, hắn hiện tại nhất định phải đi bệnh viện làm giải phẫu mới được, nếu không y nguyên còn sẽ có nguy hiểm tính mạng. Thế nhưng là, nếu như người đưa tới đến bệnh viện, Khương Khoa cũng bại lộ, mình cũng bại

lộ, bởi như vậy, người thần bí liền càng khó tìm hơn!

Huống hồ, hiện tại ngay cả màu vàng xe van đều đã nổ tung, ta còn có biện pháp nào. . .

Phiền muộn!

Triệu Ngọc tức giận mắng một câu, hoàn toàn không ngờ rằng, tình huống sẽ như thế chuyển tiếp đột ngột. Giờ phút này, nghe càng ngày càng gần tiếng xe cảnh sát, hắn không thể không đem Audi a8 nhanh chóng lái đến khu xưởng đại viện, sau đó thẳng đến nhà máy cửa sau mà đi.

Hắn lâm đến thời điểm, cũng đã chú ý tới cái này cửa sau. Cho nên, hắn mở ra Audi trực tiếp đụng vào, theo oanh một tiếng, nặng nề Audi a8 vẫn là thoải mái mà phá tan cửa sắt, xông ra đến bên ngoài trên đường nhỏ.

Trên đường nhỏ vẫn là một người ảnh đô không có, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian dùng tốc độ nhanh nhất đem Khương Khoa khiêng xuống xe, sau đó đem lưng đến mình năm lăng hồng chỉ riêng xe van bên trên.

Xe van đằng sau tất cả đều là bao lớn bao nhỏ áo quần diễn xuất chứa, Triệu Ngọc đem Khương Khoa cất kỹ về sau, liền đem áo quần diễn xuất chứa chia rẽ, vùi lấp Khương Khoa, sau đó mới nổ máy xe, hướng trên đường lớn lái đi. . .

Chương 965: Hay liều mới có thắng lợi

Chạy xe van sau, Triệu Ngọc lo lắng trên đại lộ cảnh sát cùng giám sát và điều khiển quá nhiều, liền thay đổi phương hướng, chui vào hán khu phía sau đường hẻm. Trong đường hẻm bốn thông tám đạt, hắn ở bên trong vòng tới vòng lui, rốt cuộc lái đến một bên kia trên quốc lộ.

Đáng chết!

Đáng chết cá bà nội gấu!

Nhìn cự ly đang đang bốc khói đồ hải sản siêu thị càng ngày càng xa, Triệu Ngọc tức giận chợt vỗ tay lái, cảm giác giận không chỗ phát tiết.

Từ Khương Khoa thương thế đến xem, coi như hắn có thể giữ được một cái mạng, cũng rất khó ở trong thời gian ngắn tỉnh lại.

Khương Khoa nếu là một mực hôn mê nữa, hoa kế của mình thì chẳng khác nào tất cả đều rơi vào khoảng không. . . Hơn nữa, từ tình thế trước mắt đến xem, coi như Khương Khoa không có hôn mê, cũng không thấy nhất định có thể từ hắn trong miệng hỏi xảy ra cái gì, hắn căn bản cũng không biết thần bí nhân rốt cuộc là ai?

Triệu Ngọc vạn vạn không nghĩ tới, mình vốn là trong lòng có dự tính dục cầm cố túng kế, bây giờ lại biến thành tự trói mình! Khương Khoa đều biến thành cái này đức hạnh, nhưng vẫn ngay cả thần bí nhân bóng đều không đụng phải.

Thần bí nhân a thần bí nhân, ngươi rốt cuộc là một cái quỷ gì?

Nhớ lại mới vừa rồi siêu thị nổ kinh hồn, Triệu Ngọc cũng là không tránh được một trận thán phục, “Khôn càn” quả uy lực quả nhiên lợi hại! Lúc này mới gần nửa ngày công phu, hắn liền trải qua vượt ngục nhảy sông cùng với nổ người chết, thật là lớn tình cảnh không ngừng! Cũng không biết, cứ theo đà này, hắn phía sau còn sẽ gặp cái gì?

Hô. . . Hô. . .

Bởi vì không biết nên đi nơi nào, Triệu Ngọc cũng không có đem xe lái được nhanh, mà là dọc theo ven đường chậm rãi đi tới trước, một mặt hô hô thở hổn hển, một mặt suy tính đối sách.

Tỉnh táo. . . Tỉnh táo. . .

Hắn cưỡng bách mình tập trung tinh lực, nhưng sự tình đã đến như vậy trình độ, hắn căn bản không biết, bước kế tiếp mình rốt cuộc nên thế nào làm như thế nào?

Hắn quay đầu nhìn một cái nằm ở quần áo chất phía dưới Khương Khoa, biết mình trước nhất phải làm sự tình, chính là mang người nầy đi bệnh viện trị liệu, bằng không, hắn khẳng định hắn phải chết không thể nghi ngờ!

Hắn nếu là vừa chết, trước khoan nói không cách nào tìm được thần bí nhân, chính là ngay cả Triệu Ngọc vượt ngục sự tình đều không cách nào nói rõ. Đến lúc đó, bị phòng hình sự đuổi coi như chuyện nhỏ, nói không chừng sẽ còn ngồi tù!

Huống chi, coi như đem Khương Khoa đưa cho bệnh viện, cũng không cách nào bảo đảm hắn nhất định không có vấn đề, vạn nhất hắn thật không cách nào tỉnh lại nên làm cái gì? Mình vẫn không phải giống nhau sao có miệng khó phân biệt?

Cho nên. . . Coi như đem Khương Khoa đưa đi bệnh viện, mình cũng vạn vạn không thể lộ mặt! Từ nay về sau, mình chỉ có thể vong mệnh thiên nhai, dựa vào mình lực lượng đi điều tra thần bí nhân thân phận!

Nhưng là, một khi mất đi phòng hình sự tài nguyên, muốn một thân một mình đem thần bí nhân thân phận tìm ra, lại nói dễ như vậy sao? Hơn nữa, mình đã không thấy được ánh sáng, tra án đồng thời còn phải tránh né cảnh sát tập nã!

Sách sách sách. . .

Thật biết điều. . .

Triệu Ngọc không tránh khỏi chép miệng xúc động, thật không nghĩ tới, mình làm tới làm đi, lại vẫn biến thành tội phạm bị truy nã! Mặc dù ở New Zealand cũng đã làm một lần đào phạm, nhưng tình huống lại cùng bây giờ rõ ràng bất đồng. Lúc ấy, ít nhất còn có thể tìm được trợ giúp, nhưng còn bây giờ thì sao? Trừ Miêu Anh ra, mình đã biến thành người cô đơn.

Vong mệnh thiên nhai, một mình phá án nói dễ, nhưng làm nhưng là khó hơn lên trời! Nghĩ lúc đó điều tra phá án ác ma án lúc, mình hao phí lớn dường nào tinh lực, động dùng bao nhiêu tài nguyên mới đem Hàn Khoan thẳng với pháp. Bây giờ chỉ bằng sức một mình, nếu muốn tìm được thần bí nhân, muốn đem nông hợp huyết án điều tra phá án, chặc chặc. . .

Triệu Ngọc ngưng mi suy nghĩ sâu xa, cảm giác một trận buồn bã.

Như vậy. . . Trừ những thứ này ra. . . Mình còn có thể làm được gì đây?

Thật sự là một chút biện pháp cũng không có sao?

Nghĩ đến đây, Triệu Ngọc nhìn một cái điện thoại di động bản đồ. Giờ

phút này, hắn đang dọc theo đại lộ một mực đi đông đi, từ nơi này nữa đi khu đông mười cây số trong không tới, chính là Hải Đô quốc tế điện ảnh và truyền hình thành. Mà qua điện ảnh và truyền hình thành, chính là Đồng Giang tỉnh khác một tòa thành phố lớn —— Triêu Hải!

Nếu như từ nơi này đi Triêu Hải bệnh viện, ngược lại sẽ so với trở lại Diệu Danh muốn gần hơn một ít. Cho nên, Triệu Ngọc chỉ đành phải lái xe tiếp tục hướng về phía đông.

Miêu Anh thơ hồi âm, Khương Khoa quyển sổ. . . Vừa lái xe, Triệu Ngọc một vừa suy nghĩ mình làm trước còn có thể làm những gì?

Vì vậy, hắn một lần nữa giảm bớt tốc độ xe, dựa vào chạy, sau đó đem Miêu Anh điện thơ mở, nhìn nàng một cái cũng tự nhủ chút gì?

Ai ngờ, Miêu Anh tin tới nội dung cơ bản cùng hắn dự đoán cơ bản vậy, Miêu Anh đồng ý Triệu Ngọc ẩn núp chết chân tướng chủ ý, lại không đồng ý hắn thả ra Khương Khoa mạo hiểm kế hoạch.

Vì không để cho thần bí nhân lần nữa lợi dụng Triệu Ngọc thân nhân bạn bè tới uy hiếp hắn, cùng với không để cho Triệu Ngọc người nhà lo lắng, Miêu Anh sẽ toàn diện phong tỏa Triệu Ngọc nhảy sông tin tức, để cho ngoại giới không biết rõ Triệu Ngọc sống chết. Nhưng là, đối với lợi dụng Khương Khoa đến tìm ra thần bí nhân kế hoạch, nàng nhưng kiên quyết phản đối!

Miêu Anh lý do vô cùng đơn giản, một người là lo lắng Triệu Ngọc an nguy: Khương Khoa dù sao không phải là bình thường tội phạm, hắn chẳng những làm người khôn khéo, hơn nữa có bối cảnh thâm hậu, muốn lợi dụng hắn không khác nào bảo hổ lột da, quá mức nguy hiểm.

Khác một cái lý do, chính là Triệu Ngọc kế hoạch không hợp thủ tục, chính là một loại vượt quyền hành động trái luật. Coi như tương lai có thể tìm được thần bí nhân, cũng tất nhiên sẽ bị truy cứu trách nhiệm.

Cho nên, Miêu Anh dị thường khẩn thiết cho Triệu Ngọc đưa đề nghị, hy vọng Triệu Ngọc có thể lập tức cung cấp Khương Khoa vị trí, trước hết để cho cảnh sát dẫn độ quy án, sau đó mọi người chỉnh hợp lực lượng, lại đi toàn lực điều tra thần bí nhân thân phận.

Hơn nữa, Miêu Anh cho Triệu Ngọc lượng thân làm theo yêu cầu một bộ bóng kế hoạch, chính là cho hắn làm một cái giả thân phận, để cho hắn tiếp tục tham dự tổ điều tra đặc biệt công việc, tiếp tục hành sử hắn tổ trưởng quyền lợi.

Ai!

Thấy Miêu Anh điện thơ, Triệu Ngọc không kiềm được một trận thổn thức thở dài. Thật ra thì, vào sáng sớm hắn từ lạnh như băng Hồng Minh giang trung leo lên án lúc, hắn liền căn cứ lúc ấy tình trạng cân nhắc qua cái này một kế sách. Nếu như trước đem Khương Khoa quy án lời, không thể nghi ngờ hơn ổn thỏa một ít.

Nhưng là, lúc ấy hắn tâm cao khí ngạo, cho là tự có như vậy thật lợi hại đạo cụ trong người, chỉ cần theo dõi Khương Khoa mà đi, liền có thể tìm ra thần bí nhân thân phận, đem bọn họ một lưới bắt hết.

Ai. . .

Bây giờ Triệu Ngọc không thể nghi ngờ có chút hối hận, hắn không khỏi không thừa nhận, mình đương thời quyết định quá mức mạo hiểm, hơn nữa có nhất định người anh hùng chủ nghĩa tâm tình quấy phá.

Như vậy. . . Bây giờ thế nào? Nếu như bây giờ liền đem Khương Khoa mang về bót cảnh sát, sau đó dựa theo Miêu Anh kế hoạch làm việc chứ ? Triệu Ngọc cảm thấy, nếu như cậy già lên mặt, dựa vào hắn trước kia lập được công lớn, ở Tiêu trưởng phòng nơi đó giải thích một chút lời, phòng hình sự có lẽ sẽ giữ được mình tổ điều tra đặc biệt tổ trưởng vị trí,

chỉ bất quá. . .

Hô. . .

Thật ra thì, Triệu Ngọc ban đầu sở dĩ lựa chọn bí quá hóa liều, trừ tâm cao khí ngạo ra, cũng từng cân nhắc qua sâu hơn tầng thứ.

Đầu tiên, hắn một mực không biết rõ, thần bí nhân trợ giúp Khương Khoa vượt ngục chân thực mục đích.

Hắn luôn cảm thấy, thần bí nhân như vậy mạo hiểm đất trợ giúp Khương Khoa vượt ngục, hơn nữa còn không muốn để cho lựu đạn đem Khương Khoa nổ chết, nói không chừng, hắn thật có chuyện gì cần Khương Khoa cho hắn giúp đỡ. Nếu như ở giờ phút quan trọng này, Khương Khoa lại bị cảnh sát đãi trở về trại tạm giam lời, nói không chừng, còn sẽ đưa tới vấn đề càng lớn hơn.

Thứ yếu, thông qua cùng thần bí nhân nói chuyện, Triệu Ngọc không xác định thần bí nhân rốt cuộc sâu bao nhiêu lai lịch. Vạn nhất, mình gạt chết tin tức bị hắn biết được, rất dễ dàng gặp phải hắn điên cuồng trả thù. Triệu Ngọc không muốn bởi vì như vậy, mà hại mình bằng hữu thân thích.

Cuối cùng còn có một chút, nếu thần bí nhân có thể lợi dụng bằng hữu thân thích lợi dụng điểm yếu người khác uy hiếp Triệu Ngọc, vậy hắn là có thể dùng phương pháp giống nhau lợi dụng điểm yếu người khác uy hiếp những người khác. Nếu như Khương Khoa lại bị bắt trở về, thần bí nhân vì đạt tới mục đích, nói không chừng sẽ còn muốn hiệp trại tạm giam sở trưởng, hoặc là mình tổ điều tra đặc biệt đồng nghiệp, như vậy tới một cái, căn bản khó lòng phòng bị. . .

Cho nên. . .

Triệu Ngọc vừa quay đầu nhìn một cái vẫn hôn mê Khương Khoa, trong

lòng giống như chận một khối đại Thạch Đầu, càng không nắm được chủ ý. . . Không biết, nên làm như thế nào ra lựa chọn mới là chính xác?

“Nhất thời mất chí không khỏi oán thán. . . Nhất thời chán nản. . .”

Hả! ?

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc rất là thời điểm do dự, trong buồng xe bỗng nhiên vang lên một trận tiếng hát, đem hắn sợ hết hồn.

“. . . Vô hồn có thể hôn giống như rơm rạ người. . .”

Cái này. . . Đây không phải là 《 hay liều mới thắng lợi 》 sao? Triệu Ngọc lúc này mới nghe ra, cái này chính là một đoạn chuông điện thoại di động.

Điện thoại di động. . . Điện thoại di động. . .

Hắn vội vàng đưa vào túi quần móc ra mình điện thoại di động, nhưng mà, mình điện thoại di động căn bản không vang.

Ai?

“Vận may, ngạt vận, tổng sao muốn khởi. . .”

Ta ca!

Triệu Ngọc cái này mới đột nhiên phát hiện, chuông điện thoại di động lại là từ Khương Khoa trên người truyền tới! Hắn vội vàng một cước thắng xe đem xe dừng lại, sau đó liền không kịp chờ đợi chui vào buồng xe. Thông qua một trận tìm kiếm, hắn cuối cùng từ Khương Khoa thượng túi áo trong, móc ra một cái Huawei điện thoại di động tới.

Điện thoại di động móc ra lúc tới, ca khúc cũng đúng lúc hát đến rồi cao

triều phần:

“Ba phần trời chú định, bảy phần dựa vào liều, hay liều mới thắng lợi. . .”

Nhìn trên điện thoại di động số điện thoại, Triệu Ngọc tay cũng run run. Không nghĩ tới, Khương Khoa trên người lại mang một cái điện thoại di động, hơn nữa còn có người cho hắn điện thoại tới, như vậy. . . Như vậy. . . Cái này điện thoại tới người. . . Sẽ không phải là thần bí nhân đâu! ?

Chương 966: Thâu thiên hoán nhật

Tiếp!

Hay là không tiếp?

Cái này còn cần hỏi sao? Dĩ nhiên phải nhận!

Như vậy. . . Thế nào tiếp?

Triệu Ngọc nhưng là đầu óc không chậm, trong phút chốc, hắn cơ hồ là không chút nghĩ ngợi từ hệ thống thanh đạo cụ trong mở ra một cái ẩn hình đổi giọng khí. Mở sau, trước đem thanh âm nhặt mục tiêu nhắm ngay Khương Khoa, đợi đến trên màn ảnh sáng lên đèn xanh, hắn liền có thể sử dụng Khương Khoa thanh âm nói chuyện.

Nếu điện thoại là ở Khương Khoa trong túi, như vậy nghe điện thoại cũng tự nhiên phải dùng hắn thanh âm.

Ngoài ra, Triệu Ngọc chuẩn bị nghe điện thoại đồng thời, còn chuẩn bị xong một cái hacker chỉ thị, một khi phát hiện nên điện thoại thật là thần bí nhân đánh tới, hắn liền lập tức mở theo dõi kiểu mẫu.

Giọt!

Rốt cuộc, hắn nhẹ nhàng nhấn nhận nghe nút ấn, sau đó nhanh chóng "Uy " một tiếng, mặc dù chỉ có một chữ, nhưng là cùng Khương Khoa thanh âm giống nhau như đúc.

“Uy a! Lão đại, lão đại lão đại!” Trong điện thoại bất ngờ vang lên một cái to trong to khí thanh âm đàn ông, “Là ngươi sao? Là ngươi sao?”

“Ư hừm ư hừm. . .” Triệu Ngọc hắng giọng một cái, học làm Khương Khoa giọng trả lời, “Là ta!”

“Ai u, cám ơn trời đất, cám ơn trời đất. . . Lão đại!” Đàn ông một bộ như thích gánh nặng dáng vẻ, sau đó mới vội vàng hỏi, “Rốt cuộc. . . Rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Đồ hải sản siêu thị thế nào cháy hết rồi? Thế nào tới rồi như vậy nhiều cảnh sát? Có phải hay không đã bại lộ rồi, ngươi. . . Ngươi bây giờ ở nơi nào chứ? Ngươi không có sao chứ?”

Không phải là. . .

Không phải là thần bí nhân. . .

Triệu Ngọc không khỏi một trận mất mác, loại thanh âm này, loại này giọng nói chuyện, hiển nhiên không phải là thần bí nhân.

“ Này, lão đại, nói chuyện a!” Trong điện thoại đàn ông thúc giục, “Rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Chúng ta còn cũng chờ đón ngươi đâu!”

Nga. . .

Triệu Ngọc bất ngờ nghe hiểu, tình cảm cái này gọi điện thoại người, rất có thể chính là trước tới tiếp ứng Khương Khoa thủ hạ. Hắn nhéo một cái lông mày, cẩn thận nhớ lại một chút, lúc này mới nhớ tới Khương Khoa trước nhắc tới cái kia hai người tên.

“Là. . . Là. . . Đồng Khởi sao?” Triệu Ngọc nói quanh co hỏi một tiếng.

“Ta là Tam Long a, lão đại! Cái này cũng nghe không hiểu sao?” Đàn ông nóng nảy nói, “Đồng Khởi cho ngươi tìm xả hoạt đi! Ngươi bây giờ là một đúng giờ, chúng ta phải mật đặng mới được!”

Nga. . .

Đàn ông nói lời từ biệt người nghe không hiểu, nhưng Triệu Ngọc nhưng là môn thanh. Xả hoạt là chỉ chạy trốn công cụ, đúng giờ nói là Khương Khoa bây giờ là trọng đại tội phạm bị truy nã, mật đặng chính là lặng lẽ chuồn mất ý.

Như vậy xem ra, người này thật sự là trước tới tiếp ứng Khương Khoa, trợ giúp Khương Khoa chạy trốn.

Như vậy. . . Bọn họ muốn đem Khương Khoa. . . Mang nơi nào chứ ?

Có phải hay không phải trở về Khương Khoa ổ?

Ổ! ?

“Hải sản siêu thị bị nổ!” Triệu Ngọc suy nghĩ một chút, nói, “Điền Húc Đông cũng đã chết!”

“A! ?” Tên là Tam Long đàn ông bỗng dưng nóng nảy, “Lão đại, ai? Ai làm, là đem điểm (cảnh sát) sao?”

“Không phải là!” Triệu Ngọc chợt nhớ tới ban đầu Khương Khoa trong miệng gào thét tên, liền thử nói một câu, “Tào Tứ Phần!”

“A! ?” Tam Long kinh hãi, vội vàng nói, “Làm sao có thể? Tào Tứ Phần ở Cáp Long Giang đâu! Làm sao có thể truy đuổi tới nơi này? Lại nói, ngươi vượt ngục, hắn làm sao có thể biết? Ai nha, không biết là Điền Húc bên kia ra lưỡi câu (nằm vùng) đi! ?”

“Ngươi hỏi ta, ta đặc biệt đi hỏi ai đây?” Triệu Ngọc lúc nói chuyện, đầu óc thật nhanh chuyển động. Hắn nhìn một chút nằm trên đất Khương Khoa, lại nhìn một chút trong tay điện thoại, luôn cảm giác, đây là một

cái hiếm thấy thời cơ.

“Dạ dạ dạ! Như vậy. . .” Tam Long vội vàng nói, “Đồng Khởi bên kia cũng chuẩn bị xong hết rồi! Ngươi bây giờ ở nơi nào chứ? Chúng ta vội vàng đi qua đón ngươi! Đại ca a, ngươi không biết, ngươi vào cục mấy ngày nay, nhà cũng nổ doanh! Đại Hùng Trương bọn họ không phải là nói ngươi đem chúng ta bán đứng, nếu không phải là na địa bàn đâu! Còn có. . . Còn có Hợp Thắng bên kia mà, lại dám tới đòi nợ, hơn nữa còn uy hiếp muốn tố cáo chúng ta. . .”

Tiếp ta?

Đại Hùng Trương. . .

Hợp Thắng?

Thật quen tai a. . .

Triệu Ngọc thật nhanh suy nghĩ, hắn nhìn một chút Khương Khoa điện thoại di động, lại đưa tay sờ mình một chút điện thoại di động, trong đầu bỗng nhiên văng ra một cái ý niệm kỳ quái.

Nếu là. . . Nếu là. . . Ta tới chiêu thâu thiên hoán nhật lời, như vậy. . . Sẽ xuất hiện kết quả gì chứ ?

Thâu thiên hoán nhật! ?

Hả. . .

Nhưng là. . . Hắn lại cúi đầu nhìn một chút hôn mê Khương Khoa, trong lòng nói chuyện, nếu như muốn thâu thiên hoán nhật, phải đem người này xử lý xong. . . Như vậy. . . Xử lý như thế nào mới ổn thỏa nhất! ?

“Lão đại. . . Lão đại!” Tam Long thấy Triệu Ngọc rất lâu không lên

tiếng, một lần nữa thúc giục hỏi, “Các anh em cũng chờ ngươi trở về đây! Ngươi mau nói cho ta, ngươi rốt cuộc ở nơi nào chứ?”

Ở nơi nào! ?

Nghe được câu hỏi, Triệu Ngọc lại nhìn một chút ngoài cửa sổ quốc lộ. Chỉ thấy quốc lộ ngay phía trước treo thật cao trứ một cái màu đỏ bảng lớn, trên bảng hiệu viết cự ly Hải Đô quốc tế điện ảnh và truyền hình thành còn có 8. 3 cây số!

Hải Đô quốc tế điện ảnh và truyền hình thành!

Danh tự này. . . Nghe thật quen tai a. . .

Nga. . .

Nhớ ra rồi!

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc con mắt thoáng qua một tia ánh sáng, hắn vội vàng nắm chặc điện thoại, cố làm ho khan nói nhẹ: “Ư hừm ư hừm ho khan. . . Tam Long a, ta chạy ra ngoài, hơn nữa còn lái xe, nhưng là. . . Đầu bị nổ một chút, bây giờ có chút phạm mộng, căn bản không biết mình chạy nơi nào được rồi!

“Như vậy, ta bây giờ nhìn thấy một cái bảng tên đường, ta nơi này cự ly Hải Đô quốc tế điện ảnh và truyền hình thành còn có 8. 3 cây số. Ta đi về trước nữa lái một hồi đến rồi, như vậy đi, chúng ta ở điện ảnh và truyền hình thành gặp mặt đi! Các ngươi vội vàng tới!”

“Cái gì? Điện ảnh và truyền hình thành! ?” Tam Long buồn bực, “Thật giống như ở phía đông rồi chứ ? Lão đại, ngươi ở đâu điều trên quốc lộ rồi bây giờ? Ta bây giờ hắn ly ngươi rất gần a! Không bằng ngươi chờ ta một chút, ta sẽ đi ngay bây giờ đón ngươi!”

“Chửi thề một tiếng ! Ngươi đặc biệt đầu cũng bị nổ sao?” Triệu Ngọc tức giận mắng một câu, “Ngươi không biết bây giờ trên đường đều là đem điểm (cảnh sát) sao? Để cho ta chờ ngươi, tìm chỗ chết a?”

“Nga! Nga!” Tam Long thở hổn hển miệng to khí, vội vàng nói, “Tốt lắm. . . Ta bây giờ lập tức liên lạc Đồng Khởi, chúng ta cùng đi điện ảnh và truyền hình thành đón ngươi! Như vậy. . . Điện ảnh và truyền hình thành lớn đi, ngươi cụ thể ở vị trí nào chứ ?”

“Chờ ta đi sau, tìm được thích hợp địa phương liền liên lạc ngươi!” Triệu Ngọc nhìn một cái điện thoại di động, trên điện thoại di động lại còn có điện tới biểu hiện.

“Tốt! Tốt!” Tam Long đáp ứng nói, “Vậy ngươi tìm được an toàn địa phương, lập tức gọi cho ta, chúng ta điện ảnh và truyền hình thành thấy!”

Giọt. . .

Điện thoại di động ngủm sau, Triệu Ngọc chợt cảm thấy trái tim tim đập bịch bịch.

Kế hoạch còn chưa thực hiện, hắn nhưng trước bị mình điên cuồng dọa sợ!

Triệu Ngọc. . . Triệu Ngọc! ! ! Hắn hung hãn vỗ mình một cái tát, trong lòng nói chuyện, ngươi thật muốn làm như vậy sao? Cái này cũng không ánh sáng là điên cuồng sự tình, hơn nữa có thể là một cái không đường về a!

Thật. . . Thật không phải là làm như vậy không thể sao?

Mang thật sâu do dự cùng hoài nghi, Triệu Ngọc lần nữa chạy xe, thật nhanh Triêu Hải đô ảnh thị thành phương hướng lái đi. Mặc dù cảm giác

đặc biệt điên cuồng, nhưng đang lái xe trên đường, hắn hay là lấy ra cái đó mình mua điện thoại di động, cho một người gọi điện thoại. . .

Chương 967: Điên cuồng kế hoạch

Diệu Danh thị Hải Đô quốc tế thành phố điện ảnh.

Triệu Ngọc chỉ dùng 10 phút, liền lái xe van đã tới mục đích. Hải Đô ảnh thị thành cả nước nghe tiếng, nó diện tích càng là có thể so với một cái huyện thành, đích thật là to đến có thể.

Bất quá, bây giờ đang là ăn tết trong lúc đó, khách du lịch đang ở tại mùa ế hàng, lạnh lạnh Thanh Thanh trên đường cái cơ bản không có cái gì du khách. Có thể tại như thời điểm này còn tại thành phố điện ảnh trong ngoài hoạt động, đều là những cái kia chính tại gấp rút kỳ làm truyền hình.

Dựa theo trong điện thoại ước định địa điểm, Triệu Ngọc đem xe van lái vào thành phố điện ảnh mặt phía bắc một chỗ bí ẩn rừng cây, nơi này chẳng những người ở thưa thớt, hơn nữa còn không có giám sát thăm dò.

Bởi vì sớm đạt được định vị tin tức, Triệu Ngọc tại trong rừng rậm ba ngoặt hai quấn, rất nhanh liền thấy được một cỗ màu đen Trường Thành a không, chính dừng ở mỗ bồn hoa bên cạnh.

• Trường Thanh a không – Trường Thành Cáp Phất (Một loại xe ô tô của 3 Tàu – thuộc hãng xe ô tô Trường Thành – Great Wall Motor)

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian ngừng tốt xe van đi ra xe. Ai ngờ, cái này rừng rậm nương tựa biển cả, thế mà còn nghe được xa xa sóng biển cuồn cuộn âm thanh.

Bành...

Nhìn thấy Triệu Ngọc xuống xe, Trường Thành a không cửa xe đồng thời mở ra, từ phía trên nhảy xuống một cái vóc người hơi gầy nam nhân đến. Người này thấy một lần Triệu Ngọc bộ dáng, hơi kém không có đau eo.

“Ta dựa vào! Triệu cảnh sát! Ngươi... Ngươi ngươi ngươi... Đổi nghề là thế nào? Làm sao mặc đến như thế? Còn... Mang phấn khăn lụa...” Người này kinh ngạc thán nói, “ ngươi cũng tới diễn kịch? Có cần hay không ta coi ngươi người đại diện a? Nhìn ngươi hình tượng không tệ, nếu là diễn cái pha lê cái gì...”

“Thiếu mẹ nó nói nhảm!” Triệu Ngọc tức giận mắng một câu, sau đó vẫn mở ra xe van cửa xe, đem tạp nhạp quần áo đẩy ra, lộ ra bên trong Khương Khoa.

“Cái này. . .” Nam tử vội vàng điên đến trước mặt, tò mò hỏi nói, “ Triệu cảnh sát, lần này, nghĩ như thế nào ta tới? Người này... Liền là ngươi để cho ta xử lý vị kia? Hắn... Ai vậy?”

“Được rồi, Mã Lão Đán!” Triệu Ngọc trừng người này một chút, sau đó chỉ vào Khương Khoa mệnh lệnh nói, “ nhanh, trước nhấc xe của ngươi đi lên lại nói!”

“Nha... Tốt tốt tốt...” Người này nhìn thấy Triệu Ngọc chững chạc đàng hoàng,

Gấp vội vươn tay hỗ trợ.

Nguyên lai, cái này mở ra Trường Thành a không nam tử không là người khác, chính là Tấn An cái kia Mã Chinh Mã Lão Đán!

Triệu Ngọc cũng là tại thời khắc cuối cùng mới nhớ tới người này tới,

nhớ kỹ năm nào trước đến Diệu Danh phá án và bắt giam ác ma án thời điểm, đúng lúc tại thịt dê nướng trong tiệm cơm gặp Mã Lão Đán cùng Tống Lệ. Lúc ấy, chẳng những Thôi Lệ Châu dùng bình rượu mở Mã Lão Đán đầu, Triệu Ngọc còn dựa vào câu kia "Thật cũng là giả lúc giả cũng thật" đạt được phá án linh cảm...

Triệu Ngọc nhớ kỹ, Mã Lão Đán lúc ấy nói qua, hắn cùng Tống Lệ sở dĩ đi vào Diệu Danh, chính là đi thành phố điện ảnh tham gia thử sức, Tống Lệ muốn tham gia diễn một bộ gọi là 《nữ ma thuật sư》 lớn chế tác phim, một khi thử sức thành công, bọn họ liền sẽ lưu tại thành phố điện ảnh tham gia phim quay chụp, ngay cả ăn tết đều trở về không được!

Về sau, làm Ác Ma án phá án và bắt giam về sau, Triệu Ngọc đã từng từ trên điện thoại di động thấy qua có quan hệ bộ phim này tin tức, đang diễn viên trên danh sách quả nhiên thấy được tên Tống Lệ, chỉ bất quá, cũng không phải là Mã Lão Đán nói tới nữ số một, mà là nữ số hai.

Bất quá, liền xem như nữ số hai, cũng tất nhiên sẽ đi theo đoàn làm phim quay chụp, mà xem như người đại diện kiêm bạn trai Mã Lão Đán cũng tất nhiên sẽ cùng đi theo.

Cho nên, làm Triệu Ngọc nhìn thấy Hải Đô ảnh thị thành bảng hướng dẫn về sau, chợt nhớ tới cái này Mã Lão Đán tới. Mã Lão Đán xuất thân kẻ trộm đội, am hiểu sâu giang hồ môn đạo, nếu là từ hắn đến giúp đỡ xử lý Khương Khoa, vừa vặn có thể giải quyết mình trước mắt khó khăn.

Bởi vậy, Triệu Ngọc dùng công cụ tìm kiếm tra được số điện thoại của hắn, hỏi qua về sau biết được, hắn quả nhiên bồi tiếp Tống Lệ tại Hải Đô ảnh thị thành quay phim đâu!

Cơ hội tốt!

Mặc dù tiếp xúc thời gian không dài, nhưng Triệu Ngọc đối Mã Lão Đán làm người hiểu rõ vô cùng, chớ nhìn hắn một bộ cà lơ phất phơ, cười

đùa tí tửng bộ dáng, nhưng thiết lập sự tình đến vẫn là tương đối đáng tin cậy!

Cho nên, nếu như đem Khương Khoa giao cho hắn lời nói, đã ổn thỏa lại xuất kỳ bất ý, cảnh sát cùng người thần bí tất cả đều không thể nào hiểu được...

Đúng!

Hiện tại là địch ở ngoài sáng ta ở trong tối, muốn đem ưu thế của mình phát huy đến lớn nhất, nhất định phải làm ra một chút điên cuồng quyết định mới được!

Thế là, Triệu Ngọc lúc này mới cùng Mã Lão Đán hẹn xong, muốn hắn giúp mình một chuyện.

Lúc này, Triệu Ngọc hai người đã hợp lực đem Khương Khoa đặt ở Trường Thành a không trong cóp sau.

“Tốt!” Đóng lại nắp va li về sau, Triệu Ngọc đối Mã Lão Đán dặn dò nói, “ ta ở trong điện thoại nói sự tình không cần lại một lần nữa đi? Ngươi nhưng ngàn vạn nhớ kỹ, chuyện này nếu là làm không xong, ngươi cái mạng nhỏ của ta liền tất cả đều bàn giao, hiểu không?”

“Ta biết, cái này ngươi yên tâm!” Mã Lão Đán vỗ ngực nói nói, “ ta tại Triều Hải bên kia có môn lộ, cam đoan có thể làm cho người này được trị liệu, cũng cam đoan sẽ không bại lộ thân phận của hắn! Nhưng là lão đại... Ngươi đến nói cho ta biết trước, người này đến cùng là ai a?”

“Khương Khoa!” Triệu Ngọc kéo qua Mã Lão Đán cổ, ghé vào lỗ tai hắn nhỏ giọng nói nói, “ hiện tại, biết sự tình trọng yếu bực nào đi?”

“Ông trời ơi..! ! !” Mã Lão Đán hơi kém dọa nằm rạp trên mặt đất, một mặt không hiểu, “Lão đại, ngươi... Ngươi cái này hát đến cùng là cái nào

ra a? Gia hỏa này cùng Đào Hương nổi danh, nhưng là thần tượng của ta đâu! Hắn... Hắn không phải đã bị bắt sao? Làm sao...”

“Nhiều ngươi cũng đừng hỏi!” Triệu Ngọc lại dặn dò nói, “ nhớ kỹ lời nói của ta là được, không thể để cho bất luận kẻ nào biết ta còn sống! Mà Khương Khoa... Tận khả năng dùng phương pháp của ngươi, đem mệnh của hắn bảo trụ đi! Dùng bao nhiêu tiền ngươi cũng trước cho ta đệm lên, về sau ta cam đoan gấp bội hoàn trả! !”

“Không cần, không cần, ta cái này giao tình...” Mã Lão Đán khoát tay.

“Tốt nhất dựa theo giang hồ quy củ xử lý!” Triệu Ngọc chỉ vào Trường Thành a không nói nói, “ chỉ cần không chết được, liền cho ta đem hắn giam lại! Cho dù ai cũng tìm không thấy! Chuyện này nếu là làm thành...” Hắn vỗ vỗ Mã Lão Đán bả vai, “Về sau, ta liền nhận ngươi người huynh đệ này!”

“Nha... A nha... Yên tâm yên tâm! !” Mã Lão Đán tranh thủ thời gian gật đầu nói, “Đừng nhìn ta Mã Lão Đán ngày bình thường hẹp hòi bên trong hẹp hòi, nhưng thời khắc mấu chốt, tuyệt đối sẽ không cho lão đại như xe bị tuột xích! Ngươi liền nhìn tốt a! Ta biết nên làm gì bây giờ!”

“Tốt!” Triệu Ngọc gật đầu, “Vai bà già a, tình thế nguy cấp, ta ngay cả cảnh sát nội bộ đều không yên lòng, lại vẫn cứ tới tìm ngươi hỗ trợ, ngươi có thể minh bạch ý tứ này a?”

“Ta biết, đây là lão đại đối tín nhiệm của ta!” Mã Lão Đán khó được địa nghiêm túc nói nói, “ ta giúp ngươi, không riêng gì bởi vì lão đại ân cứu mạng, còn có cha ta cái này ví dụ sống sờ sờ ở phía trước đâu! Cho nên, ta hiện tại biết mình làm thế nào, làm cái gì, mới là chính xác!”

“Tốt!” Triệu Ngọc thỏa mãn vỗ vỗ Mã Lão Đán bả vai. Mặc dù người này đã từng là cái tặc công tử, nhưng giờ này khắc này, lại là người mà mình tín nhiệm nhất.

Thời gian cấp bách, Triệu Ngọc lại bàn giao vài câu, Mã Lão Đán lúc này mới mở ra Trường Thành a không đem Khương Khoa mang đi...

Kỳ thật, Triệu Ngọc cũng không phải là không muốn đem Khương Khoa giao cho cảnh sát, chỉ bất quá, thời gian quá mức gấp gáp, Miêu Anh chưa đuổi tới Diệu Danh, hắn lo lắng vội vàng ở giữa giao tiếp sẽ xảy ra vấn đề.

Mà lại, đem Khương Khoa giao cho cảnh sát, cũng sẽ đối với hắn tiếp xuống việc cần phải làm tạo thành ảnh hưởng to lớn!

Giờ phút này, khi nhìn đến Trường Thành a không đã đi xa về sau, hắn lúc này mới mở ra Khương Khoa điện thoại, đem trước số điện thoại di động gọi lại:

“Uy? Tam Long a...” Hắn biến âm thanh khí vẫn còn, lúc này dùng Khương Khoa thanh âm nói nói, “ ta tại thành phố điện ảnh mặt phía bắc trong rừng rậm, các ngươi tới đón ta đi! Tốt, vị trí phát cho ngươi!”

Cúp điện thoại về sau, Triệu Ngọc lấy xuống trên mặt màu hồng khăn lụa, nhẹ nhàng địa thở ra một hơi.

Sau đó, hắn trước đưa di động bên trên vừa mới cho Khương Khoa quay chụp ảnh chụp mở ra, sau đó lại đem tâm niệm chuyển hướng hệ thống đạo cụ, đem thật lâu không dùng qua ẩn hình dịch dung khí chọn lựa đi ra...

Chương 968: Ta là 1 cái Đại Đạo Tặc

Cái này súng kích điện... Thật đúng là rất xảo diệu!

Đang chờ đợi quá trình bên trong, Triệu Ngọc chính vuốt vuốt từ Khương Khoa nơi đó lấy được súng kích điện. Loại này súng kích điện chính là mini bỏ túi hình, đeo ở cổ tay về sau có thể bị ống tay áo che khuất, phi thường ẩn nấp.

Mặc dù thương bên trong một lần chỉ có thể kích phát một viên điện giật đạn, nhưng thời khắc mấu chốt vẫn là một kiện đã có thể phòng thân lại không đả thương người lợi khí. Cho nên, Triệu Ngọc cũng không nghĩ nhiều, trực tiếp đem súng kích điện chứa vào trên cổ tay của mình.

Lắp đặt về sau, nghe xa xa sóng cả chập trùng, Triệu Ngọc bắt đầu dồn khí Đan Điền, tĩnh tư ngưng thần, đem sự điên cuồng của mình kế hoạch lại chăm chú quyền hành một lần.

Thông qua ngày xưa tích lũy, hắn hiện tại hết thảy có không đến 30 cái ẩn hình dịch dung khí, những này dịch dung khí duy trì thời gian không hoàn toàn giống nhau, có có thể duy trì 1 giờ, có thì chỉ có mười mấy phút. Đều cộng lại, không sai biệt lắm có thể làm cho hắn tại 24 giờ bên trong, duy trì lấy trở mặt bộ dáng.

Như vậy... 24 tiếng bên trong, có thể đem người thần bí kia tìm ra sao?

Còn có... Mặc dù chiều cao của chính mình hình thể cùng Khương Khoa kém không nhiều lắm, nhưng chỉ là trở mặt, thật có thể giấu diếm được Khương Khoa những cái kia thủ hạ sao? Vạn nhất bại lộ, coi như thật có

trò hay để nhìn...

Bất quá... Thông qua lặp đi lặp lại cân nhắc, Triệu Ngọc vẫn cảm thấy, cái này giả mạo đạo tặc, xâm nhập hang hổ hiểm vẫn là đáng giá một bốc lên. Bởi vì, hắn nhận định Khương Khoa coi như không biết người thần bí đến cùng là ai, cũng tất nhiên cùng người thần bí có cái gì gặp nhau. Cho nên, nếu như hắn giả mạo Khương Khoa, chính là tìm ra người thần bí một đầu đường tắt!

Mà lại, hắn còn ẩn ẩn cảm giác được, ngoại trừ người thần bí bên ngoài, hắn còn có thể đạt được nhiều thứ hơn...

Sau đó, vì trang bức nghiêm cẩn tính, hắn lại đem Khương Khoa lời nói cử chỉ về ôn một lần, đồng thời còn tưởng tượng rất nhiều bịa đặt tình tiết, để phòng lộ ra chân ngựa.

Không nghĩ tới, Khương Khoa thủ hạ tới rất nhanh, chỉ là không một lát sau, Triệu Ngọc liền nghe được nơi xa truyền đến tiếng bước chân dồn dập.

Bất quá,

Để cho an toàn, Triệu Ngọc không dám đứng tại chỗ chờ đợi, mà là ẩn núp tiến vào bên cạnh rừng cây.

Hắn bên này vừa mới nấp kỹ, liền thình lình nhìn thấy một cái mọc ra râu quai nón nam tử khôi ngô, xuất hiện ở xe van trước.

Người này rõ ràng là đến tìm người, hắn trực tiếp đi vào xe van trước mặt, đào lấy cửa sổ đi đến nhìn nhìn. Đợi nhìn thấy trong xe không người về sau, hắn lúc này mới lo lắng lấy điện thoại cầm tay ra gọi điện thoại.

“Hảo vận, xấu vận, tổng mà kêu lên công đến đi...”

Thình lình ở giữa, Triệu Ngọc điện thoại di động vang lên. Đương nhiên, từ trên ý nghĩa nghiêm ngặt giảng, hắn là Khương Khoa điện thoại di động vang lên.

“A! ?” Râu quai nón giật nảy mình, vội vàng cúi đầu, hướng Triệu Ngọc vị trí quan sát, đồng thời thấp giọng hỏi, “Uy... Lão đại... Là ngươi sao?”

Tốt!

Nhìn thấy như thế tràng cảnh, Triệu Ngọc rốt cục ý thức được, biểu diễn của hắn đã chính thức kéo ra màn che.

Thế là, hắn lập tức khởi động sớm đã chuẩn bị xong ẩn hình dịch dung khí, đem mặt mình biến thành Khương Khoa bộ dáng, sau đó liền cúi đầu, làm bộ lảo đảo địa chui ra ngoài!

“Ta dựa vào, cái quỷ gì! ?”

Đột nhiên nhìn thấy một cái yêu diễm đồ vật từ trong bụi cỏ chui ra, râu quai nón bỗng dưng giật mình một cái, còn bày xong một bộ tiến công tư thế.

“Nha... Nha...” Triệu Ngọc hái đến cái mũ của mình cùng khăn lụa, lộ ra Khương Khoa mặt tới.

“Mụ mụ a... Lão đại! ?” Râu quai nón vừa mừng vừa sợ bên trong, bi phẫn đấm lồng ngực của mình mắng, “ đáng chết đem điểm (cảnh sát) nhóm, các ngươi cũng quá không có nhân đạo, đem lão Đại ta đều cho hỏng bét giới (chà đạp) thành bộ dáng này! Ta về sau cùng các ngươi không xong! Lão đại... Lão đại... Ngươi chịu khổ!”

Trách trời thương dân ở giữa, râu quai nón hơi kém không có chảy ra nước mắt.

Triệu Ngọc bên này lại hơi kém không cười trận, hắn tranh thủ thời gian giả trang ra một bộ vui buồn thất thường cộng thêm thống khổ dáng vẻ, chỉ vào râu quai nón nói ra: “Ngươi... Ngươi là ba... Ba... Nha...”

“Tam Long, ta là Tam Long! Đại ca!” Râu quai nón quả nhiên mắc lừa, một mặt nâng lên Triệu Ngọc, một mặt lo lắng địa hỏi nói, “ ngươi... Ngươi làm sao? Ngay cả ta đều không nhận ra sao?”

“Nổ... Nổ!” Triệu Ngọc xoắn lại tóc của mình, ánh mắt đờ đẫn địa nói nói, “ có tạc đạn, đồ hải sản siêu thị! Húc đông... Điền Húc... Điền Húc Đông... Chết! Ta... Đầu của ta...”

“Nha! Cái này ngươi đã nói qua, lão Điền cũng cắm tiến vào! Ngươi yên tâm, Tào Tứ Phần cái này chó '鉏', chúng ta nhất định khiến hắn nợ máu trả bằng máu ! Bất quá, đầu của ngươi...” Tam Long chỉ vào Triệu Ngọc đầu hỏi nói, “ đầu của ngươi... Bị tạc rồi? Nghiêm trọng không?”

“Nha...” Triệu Ngọc làm bộ đau đến không muốn sống địa hung ác gõ đầu của mình, mắng, “ tê con chim, cái gì đều không nhớ được...”

“Đừng đừng đừng... Có thể là não chấn động!” Tam Long vội vàng kéo lại Triệu Ngọc cánh tay khuyên can, “Đại ca, ngươi đừng có gấp! Cùng lên đã đem xe chuẩn bị tốt, chúng ta rời đi trước chỗ thị phi này, trên đường lại tìm cái Đại Phu cho ngài nhìn một cái! Ngươi bây giờ cần nghỉ ngơi, nghỉ ngơi...”

“Được... Tốt...” Triệu Ngọc nhìn thấy Tam Long không chút nghi ngờ thân phận của mình, cái này mới rốt cục yên tâm.

“Cái kia... Chúng ta đi thôi!”

Tam Long dìu lấy Triệu Ngọc liền muốn rời khỏi. Triệu Ngọc lại làm bộ khó khăn trở lại xe van bên trên, đem Khương Khoa laptop cùng thịt bò

kho tương tất cả đều đem ra.

“Tam Long... Chiếc xe này là thuận tới, không thể lưu tại nơi này!” Triệu Ngọc chưa quên căn dặn một câu.

“Nha... Tốt... Tốt!” Tam Long một mặt tiếp nhận Triệu Ngọc đồ vật, một mặt đáp ứng nói, “ ngươi yên tâm đi, ta chờ một lúc liền gọi cùng lên tìm người đem chiếc xe lái đi! Đại ca, đi thôi, bên này!”

Cứ như vậy, tại Tam Long dẫn đầu dưới, Triệu Ngọc đi tới bên ngoài rừng rậm trên đường lớn. Kết quả, để Triệu Ngọc không tưởng tượng được là, tại trên đường lớn chờ lấy hắn, chẳng những là một chiếc xe tải, hơn nữa còn là một cỗ kéo dê xe tải lớn, trên xe chở đầy be be trực khiếu dê rừng.

“Cái này. . .” Triệu Ngọc không thể nghi ngờ cảm thấy ngoài ý muốn.

“Đại ca!” Lúc này, xe tải trong phòng điều khiển có cái đeo kính người chính xông Triệu Ngọc khoát tay, “Bên này... Bên này...”

Nha...

Triệu Ngọc ý thức được, cái này đeo kính người, hắn là cùng lên.

“Đại ca, đầu ngươi thật đúng là bị thương không nhẹ a...” Tam Long nhìn thấy Triệu Ngọc mặt lộ vẻ nghi hoặc, vội vàng giải thích nói, “ chỉ có kéo công việc vật xe hàng, mới có thể tại phong đường thời điểm, ưu tiên cao hơn nhanh! Cái này nhưng đều là ngươi dạy cho chúng ta a...”

Nha...

Thì ra là thế, Triệu Ngọc khẽ gật đầu. Mặt khác giải bọn họ yểm hộ phương pháp, một phương diện ý thức được, tiếp đó, bọn họ muốn đi đường nhất định không ngắn, bằng không, cũng liền không cần đến bên

trên cái gì cao tốc!

“Hiện tại... Chúng ta đây là muốn... Muốn về...” Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc thử nghiệm hỏi một câu.

“Đại ca... Nhanh lên một chút đi!” Ai ngờ, trên xe cùng lên bỗng nhiên lo lắng thúc giục nói, “ nơi này không phải chỗ nói chuyện, có chuyện gì, lên xe hắng nói đi!”

“Đi!”

Tại Tam Long nâng đỡ, Triệu Ngọc cất bước lên xe tải phòng điều khiển.

Triệu Ngọc vốn cho rằng Khương Khoa chính là một giới đạo tặc, đến có bao nhiêu người đến đây đón hắn đâu! Ai ngờ, trên xe nổi danh gọi cùng lên nam tử bên ngoài, không có người nào nữa.

Sau khi lên xe, Tam Long vội vàng đem bánh mì chuyện xe nói cho cùng lên, cùng lên thì một mặt mở ra xe tải rời đi thành phố điện ảnh, vừa dùng điện thoại làm an bài.

Sau khi để điện thoại xuống, hắn vội vàng hướng Triệu Ngọc báo cáo: “Đại ca, yên tâm đi! Xe van sẽ bị xử lý thích đáng, mặc kệ là cảnh sát vẫn là Tào Tứ Phần, đều sẽ không tìm được!”

“Tào... Tào Tứ Phần... Tào Tứ Phần!” Triệu Ngọc nắm chặt nắm đấm, nổi giận đùng đùng hô vài câu về sau, chợt thống khổ nắm lấy tóc kêu rên nói, “ gõ con chim, ta... Ta làm sao... Ta làm sao ngay cả Tào Tứ Phần đều nhanh nhớ không được... Ba... Tam Long... Tào Tứ Phần... Là cái gì người, tại sao muốn giết ta à! ?”

“Ta dựa vào! Không thể nào! ?”

Nghe được Triệu Ngọc tra hỏi, Tam Long ngược lại là không chút lấy, cũng không minh nội tình cùng lên lại hơi kém không có đem xe tải Khai trong khe đi...

Chương 969: Kế hoạch cướp bóc là của ai?

“Đại ca, ngươi đừng làm chúng ta sợ có được hay không?” Nhìn thấy Triệu Ngọc trạng thái chập trùng không chừng, Tam Long lo lắng địa nói nói, “ ngươi coi như quên mấy người chúng ta, cũng phải nhớ được Tào Tứ Phần a? Mối thù của các ngươi thế nhưng là không đội trời chung nha!”

“A” Triệu Ngọc lo lắng bị hai người này nhìn ra sơ hở, lúc này ôm đầu, làm bộ mê muội địa nói nói, “ xem ra, ta thực sự đi lội bệnh viện!”

Đang nói chuyện đồng thời, hắn còn sử dụng một cái ẩn hình trình duyệt đi ra, muốn tra một chút cái này Tam Long còn có Đồng Khởi nội tình. Nhưng mà, công cụ tìm kiếm lại nhắc nhở hắn tin tức không được đầy đủ, không cách nào tra tìm.

Triệu Ngọc giờ mới hiểu được, Tam Long cùng Đồng Khởi hai cái danh tự này, hắn là chỉ là dùng tên giả mà thôi. Muốn tra ra hai người kia cụ thể thân phận, còn phải còn muốn những biện pháp khác mới được.

“Đại ca!” Tam Long khuyên giải nói, “ ngươi bây giờ cái trạng thái này cần nghỉ ngơi, không chừng ngủ một giấc liền tốt! Đại Phu, chúng ta còn muốn pháp giúp ngươi tìm!”

Nói, Tam Long liền đem Triệu Ngọc đầu óc thụ thương sự tình cùng Đồng Khởi giải thích một chút. Đồng Khởi mặc dù cũng khuyên giải vài câu, nhưng ánh mắt bên trong hiển nhiên lộ ra một chút lo nghĩ.

Ân

Triệu Ngọc không khỏi trong lòng xiết chặt, xem ra, Khương Khoa đoàn đội cũng không phải là hạng người bình thường. Muốn từ bọn họ miệng bên trong lời nói khách sáo, mình còn phải diễn càng rất thật mới được!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc bỗng nhiên biến sắc, một quyền nặng nề mà nện ở xe chỗ ngồi, kích động quát:

“Gõ con chim! Tiểu long cũng đã chết, húc đông cũng đã chết, ta Khương Khoa nếu là ngay cả cừu hận đều quên, về sau còn có cái gì mặt mũi còn sống “

Rống xong sau, hắn lại ôm đầu làm ra thống khổ hình.

“Ai nha, đại ca! Sao có thể nói như vậy đâu?” Tam Long vội vàng khuyên bảo nói, “ lần này Diệu Danh hành động chỉ là nhất thời thất thủ mà thôi, ngươi thế nhưng là đạo tặc Khương Khoa a, chúng ta rất nhanh liền có thể đông sơn tái khởi!”

“Đúng vậy a

Đại ca!” Đồng Khởi cũng là một mặt lái xe một mặt thuyết phục, “Ngươi thường nói cho chúng ta biết, núi xanh còn đó lo gì thiếu củi đun! Chúng ta còn có một đám huynh đệ đang chờ ngươi đi đâu! Chờ ngươi đầy máu phục sinh về sau, chúng ta lại từng cái địa tìm bọn họ báo thù!”

“Ai! Lúc trước cái kia coi bói lời nói, thật đúng là ứng nghiệm!” Triệu Ngọc tràn ngập bi phẫn nói, “Hắn nói ta Khương Khoa là hạn rồng, không dễ dính nước, đề nghị ta đừng đi phương nam ẩm ướt chi địa, hiện tại nhớ tới, thật đúng là mẹ nó chuẩn a!”

Những lời này, đều là Triệu Ngọc thuật lại Khương Khoa nguyên thoại, tại hắn sau khi nói xong, hắn lặng lẽ nhìn thấy trước mặt Đồng Khởi khẽ gật đầu, người này rõ ràng là hiểu rõ Khương Khoa đoán mệnh cái này ngạnh.

“Ai u ta đi” ai ngờ, nghe đến lời này, Tam Long lại càng thêm phiền muộn, “Đại ca, ngươi ngay cả một cái phá coi bói lời nói đều có thể nhớ kỹ, lại đem Tào Tứ Phần đem quên đi sao?”

“Cái này” Triệu Ngọc tranh thủ thời gian che đầu, làm ra thống khổ hình.

“Được rồi, đi!” Đồng Khởi vội vàng nói, “Lập tức liền muốn lên cao tốc! Trước hết để cho đại ca nghỉ một lát đi! Chúng ta đường phải đi còn rất dài đâu!”

Ngay tại Đồng Khởi lúc nói chuyện, ô tô chẳng những đi tới cao tốc trạm thu phí, mà lại trạm thu phí bên trong còn thình lình xuất hiện cảnh sát vũ trang kiểm tra.

“Ta dựa vào, nơi này đều có kiểm tra sao?” Tam Long kinh ngạc nôn một câu, nhanh lên đem xe tải hàng sau xe tòa lật một cái, nói với Triệu Ngọc, “Đại ca, nhanh, đi vào trước tránh một chút!”

Triệu Ngọc cúi đầu xem xét, nhưng gặp xe tọa hạ mặt lại là trống không, bên trong vừa vặn có một cái có thể giấu người không gian.

Lợi hại!

Triệu Ngọc không kịp sợ hãi thán phục, liền đâm đầu lao vào.

Đợi cho xe tòa quan bế về sau, hắn lập tức sa vào đến một vùng tăm tối bên trong. Vì lấy phòng ngừa vạn nhất, hắn còn ấn mở đạo cụ cột, thời khắc chuẩn bị một kiện áo tàng hình. Một khi bị cảnh sát phát hiện, hắn

liền lập tức sử dụng.

Nhưng mà, chuyện tiến hành đến phi thường thuận lợi, không tới 5 phút dáng vẻ, xe tải liền một lần nữa Khai động.

“Ha ha ha đại ca!” Tam Long mở ra xe tòa, đem Triệu Ngọc nâng đi ra, “Đi! Lên cao tốc, liền phải nhà! Yên tâm đi!”

A

Triệu Ngọc thông qua kiến chiếu hậu nhìn một chút cao tốc trạm thu phí tình huống, trong lòng suy nghĩ đạo, bọn họ chiếc này vận dê xe tải tất nhiên là thủ tục đầy đủ, cho nên mới có thể thuận lợi thông qua cửa ải.

Theo như cái này thì, chiếc xe này hẳn là không chỉ là vì nghĩ cách cứu viện Khương Khoa mà chuẩn bị, mà là bọn họ trước kia tiến hành phi pháp phạm tội hoạt động lúc thường xuyên sử dụng phương tiện giao thông.

Làm xe tại cao tốc trên đường lớn tăng nhanh tốc độ về sau, mấy người tất cả đều nhẹ nhàng thở ra.

Tam Long thuyết phục Triệu Ngọc, để hắn lại nghỉ ngơi một chút, nhưng Triệu Ngọc nơi nào còn dám đi ngủ? Muốn vạn nhất ngủ ngủ lại thay đổi hình dạng của mình, vậy coi như xong đời.

Thế là, Triệu Ngọc mạnh đánh lấy tinh thần cùng hai anh em này trò chuyện lên trời, vì có thể thám thính đến tình báo hữu dụng, hắn trước tiên đem từ bên trong siêu thị nghe được, những cái kia có quan hệ Khương Khoa cùng Điền Húc Đông nói chuyện nói ra, đem Khương Khoa bị bắt vào tù, mạo hiểm vượt ngục cùng siêu thị bạo tạc đi qua tất cả đều cùng bọn họ đơn giản giảng thuật một lần.

Sau khi nghe xong, hai anh em này cũng giống như Điền Húc Đông, tất

cả đều nghe choáng váng!

“Ta dựa vào!” Tam Long sợ hãi thán phục nói, “ trên đời này còn có dạng này người tốt sao? Đây là vị nào Bồ Tát sống giúp đỡ đại ca ta vượt ngục đâu!”

“Đại ca, Điền Húc Đông nói cũng không thể không suy nghĩ thật kỹ cân nhắc a!” Ai ngờ, Đồng Khởi lại là mặt mũi tràn đầy lo âu nói nói, “ ta lo lắng, trong này có trá a! Ngươi có muốn hay không qua, Tào Tứ Phần tại phía xa a Long Giang, hắn làm sao có thể nhanh như vậy tìm đến Điền Húc Đông trong siêu thị đi đâu?”

“Ồ?” Triệu Ngọc nhãn tình sáng lên, mượn cái này khó được thời cơ hỏi nói, “ vậy ngươi cảm thấy thế nào?”

“Cái này đừng có lại là cảnh sát cho chúng ta lên diễn kế phản gián a?” Đồng Khởi suy nghĩ nói nói, “ bọn họ trước thiết kế thả ngươi, sau đó lại vụng trộm thông tri Tào Tứ Phần, cố ý để chúng ta đấu cái ngươi chết ta sống, lưỡng bại câu thương, sau đó lại đến cái ngư ông đắc lợi?”

“Sẽ không!” Triệu Ngọc trong lòng tự nhiên rõ ràng cảnh sát sách lược, lúc này lắc đầu nói nói, “ ta hiểu rõ cảnh sát sáo lộ, liền tính bọn họ thật có sâu như vậy tâm cơ, phía trên lãnh đạo cũng sẽ không phê chuẩn loại này mạo hiểm hành động! Còn nữa nói, Điền Húc nơi đó có phản nghe trộm công cụ, ta đều điều tra, trên người của ta không có chuyện ẩn ở bên trong! Bọn họ liền thật không sợ ta chạy rồi sao?”

“Tóm lại thiên hạ không có cơm trưa miễn phí!” Đồng Khởi vẫn chân mày nhíu chặt địa nói nói, “ ta cảm giác cái này cứu ngươi người, cũng không phải thật có cái gì tốt ý! Đại ca, chúng ta vẫn là đến cẩn thận mới là tốt a!”

“Ta biết!” Triệu Ngọc tranh thủ thời gian mượn lời nói gốc rạ hỏi nói, “ đúng, các ngươi hai anh em ngược lại là giúp ta ngẫm lại, cái này giúp ta

vượt ngục người, có khả năng nhất là ai đâu?”

“Ừm ân” Tam Long trừng to mắt, chăm chú suy nghĩ nói nói, “ dù sao, khẳng định không phải người của chúng ta! Hai anh em chúng ta tại Diệu Danh mai phục một tuần lễ, ngay cả trại tạm giam bản vẽ mặt phẳng đều còn không có nắm bắt tới tay đâu! Chúng ta thậm chí cũng không biết ngươi có phải hay không bị chuyển giao đi tỉnh lị! Chớ nói chi là bày ra một lần ngưu bức như vậy vượt ngục hành động!”

“Đúng vậy a!” Đồng Khởi gật đầu nói, “Người này thật sự là kỳ tài a! Hắn cũng dám đem đột phá khẩu đặt ở đại danh đỉnh đỉnh Triệu Ngọc trên thân, thực sự khó lường! Ta còn thật nghĩ không ra, ngoại trừ đại ca ngươi bên ngoài, đạo nhi bên trên còn có ai có thể làm được như vậy đại khí sự tình đến!”

“Không nói chuyện nói đến” Tam Long bỗng nhiên lo lắng địa nói nói, “ đại ca, ngươi giết vị này cũng không phải cảnh sát bình thường, tên kia danh xưng cái gì Huyền Án Chung kết giả, hiện tại danh khí rất lớn! Ta lo lắng, cái chết của hắn sẽ tạo thành cảnh sát hung mãnh phản công! Cho nên, chúng ta tiếp đó, cần phải thu liễm một chút!”

“Ừm ta biết” Triệu Ngọc lại hỏi, “Như vậy các ngươi có biết hay không, có quan hệ 13 năm trước nông hợp huyết án sự tình?”

“Cái này sao” Tam Long ức nói nói, “ có thể là bởi vì Cao Lan Kỳ nguyên nhân đi, trên giang hồ chỉ nghe nói qua một cái phiên bản, nói vụ án này, là đại ca ngươi làm đây này!”

“Dừng a!” Triệu Ngọc trợn nhìn Tam Long một chút, lại hỏi Đồng Khởi, “Đồng Khởi, ngươi đây?”

“Ta cảm thấy, cái kia tội phạm truy nã gọi Dương cái gì cái gì, hiện tại khẳng định đã chết!” Đồng Khởi không yên lòng nói nói, “ bằng không, không có khả năng truy nã nhiều năm như vậy đều không thấy bóng

dáng!”

Chậc chậc

Triệu Ngọc âm thầm chậc lưỡi, xem ra, liên quan tới nông hợp huyết án, hai người này cũng không biết chút nào.

Ân

Đột nhiên, Triệu Ngọc lại nghĩ tới một vấn đề, vội vàng hỏi: “Đúng rồi! Còn có kiện chuyện quan trọng, các ngươi đến mau nói cho ta biết, quyết định từ Diệu Danh cướp bóc thuốc lá xe hàng kế hoạch, đến cùng là cái nào tôn tử làm ra?”

Triệu Ngọc chi như vậy đặt câu hỏi, là bởi vì ác ma Hàn Khoan đã từng từng nói với hắn, Khương Khoa cũng không hề tưởng tượng đến thông minh như vậy, những cái kia xảo diệu cướp bóc kế hoạch khả năng cũng không phải là xuất từ bản thân hắn chi thủ, sau lưng Khương Khoa hắn là còn có cao nhân chỉ điểm.

Thế nhưng là, thông qua Khương Khoa cùng Điền Húc Đông nói chuyện, Triệu Ngọc lại cảm thấy cũng không phải là như thế. Nếu như Khương Khoa phía sau thật có cao nhân tồn tại, như vậy Khương Khoa tất nhiên sẽ nghĩ đến, là vị cao nhân này đang trợ giúp hắn vượt ngục, mà không phải thần bí gì người.

Cho nên, Triệu Ngọc hiện tại phi thường muốn biết, sau lưng Khương Khoa, đến cùng có hay không có một người như thế?

“Lão đại, ta cảm thấy ngươi vẫn là nghỉ ngơi thật tốt một cái đi trước!” Tam Long lắc đầu thán nói, “ thuốc lá hàng chuyện xe, không toàn đều là chính ngươi một người thiết kế sao? Ngươi sao có thể dạng này chửi mình đâu?”

Chương 970: Ổ trộm cướp phong vân (thượng)

Trời đã tối, kéo dê xe tải lớn từ Diệu Danh lên xa lộ về sau, một mực đi về hướng tây chạy, hiện tại đã đạt tới Nam Giang tỉnh cảnh nội.

Thông qua trên đường đi nói chuyện phiếm, Triệu Ngọc đã từ Tam Long cùng Đồng Khởi trên thân moi ra rất nhiều tin tức. Nguyên lai, mục đích của bọn họ chính là một cái mình đã từng đi qua địa phương, Tấn an tỉnh Tấn Biên thị!

Về nhớ ngày đó, Triệu Ngọc vừa mới nhậm chức tổ điều tra đặc biệt tổ trưởng, lần thứ nhất điều tra không đầu nữ thi án thời điểm, liền từng tại Tấn Biên thị từng có dừng lại trong giây lát.

Thật không nghĩ tới, Khương Khoa hang ổ, vậy mà giấu ở toà này Tấn an tỉnh thành thị lớn thứ nhất bên trong. Khương Khoa quê quán Nhạc Bình khoảng cách Tấn Biên thị chỉ có chỉ là mấy chục cây số mà thôi. Trước đó, cảnh sát truy nã Khương Khoa nhiều năm như vậy, dĩ nhiên thẳng đến không có hướng nơi này cân nhắc qua.

Thông qua hai tên đồng bọn giới thiệu, Triệu Ngọc còn hiểu hơn đến, trước kia tất cả cướp bóc kế hoạch, cơ bản đều là xuất từ Khương Khoa bản nhân thủ, là hắn tự mình thiết kế ra được. Thiết kế tốt cướp bóc kế hoạch về sau, chỉ cần những đồng bọn trước đi sưu tập tình báo mà thôi.

Theo như cái này thì, ác ma Hàn Khoan đối với Khương Khoa đánh giá hiển nhiên là sai lầm, Khương Khoa cũng không có Hàn Khoan tưởng

tượng được kém như vậy, mà sau lưng hắn cũng không có cái gì ẩn tàng cao nhân loại hình.

Chỉ bất quá, cho tới bây giờ, Triệu Ngọc vẫn là không có moi ra, cái kia Tào Tứ Phần thân phận tới. Hắn chỉ biết là Tào Tứ Phần cùng Khương Khoa có thù không đợi trời chung, nhưng lại không biết tình huống cụ thể. Đối với người này, Tam Long cùng Đồng Khởi tựa hồ tương đối mịt mờ, Triệu Ngọc thử nhiều lần, hai người bọn họ đều không có tiếp tục cái đề tài này.

Bất quá, hai tên đồng bọn không nói, cũng không có nghĩa là Triệu Ngọc không có cách nào biết được. Tại trên xe tải lúc nghỉ ngơi, Triệu Ngọc trực tiếp dùng điện thoại di động của mình cho Miêu Anh gửi đi bí mật bưu kiện, để Miêu Anh giúp hắn điều tra Tào Tứ Phần tư liệu.

Khương Khoa dù sao cũng là đối phương lão đại, mặc kệ hắn cầm điện thoại di động gửi đi bưu kiện, vẫn là dùng Khương Khoa laptop xem xét tin tức, ngồi phía trước sắp xếp trên chỗ ngồi Tam Long cùng Đồng Khởi tất cả đều không có chút nào hoài nghi, hơn nữa còn không dám liếc trộm.

Tại trong thơ, Triệu Ngọc lại đem đồ hải sản siêu thị tình huống, có mang tính lựa chọn địa nói rõ với Miêu Anh một cái. Đương nhiên, liên quan tới Khương Khoa bị tạc hôn mê, cùng mình trở mặt sự tình, hắn tự nhiên không có cách nào nói rõ sự thật. Hắn chỉ nói mình bây giờ còn đang theo dõi địch nhân, một khi tra ra Khương Khoa hang ổ tin tức xác thật, liền ngay lập tức sẽ cùng với nàng liên hệ.

Cuối cùng, hắn còn dặn dò Miêu Anh, để nàng tiếp tục điều tra người thần bí hạ lạc, mặc kệ tra đến bất kỳ dấu vết để lại, nhất định phải ngay đầu tiên thông tri mình.

Để điện thoại di động xuống về sau, Triệu Ngọc còn tại Khương Khoa điện thoại, cùng laptop thượng sứ dùng Hacker chỉ lệnh tra tìm một cái,

muốn nhìn một chút có cái gì ẩn tàng tài liệu trọng yếu?

Ai ngờ, xem xét về sau hắn mới hiểu rõ đến, nguyên lai hai thứ đồ này căn bản không phải Khương Khoa, điện thoại chính là Điền Húc Đông cho Khương Khoa làm được điện thoại mới, phía trên chỉ có một cái Tam Long số điện thoại.

Mà laptop căn bản chính là đồ hải sản siêu thị, phía trên đều là siêu thị tiêu thụ danh sách, Khương Khoa chỉ là tại võng hiệt thượng xem một chút tin tức mà thôi, cũng không có tiến hành qua bí ẩn thao tác.

Một cái chớp mắt, đêm đã khuya.

Xe tải tiến vào Nam Giang tỉnh về sau, bắt đầu hướng phía Tấn an tỉnh phương hướng lái đi. Một đường hướng bắc, nhiệt độ không khí dần dần giảm xuống, dần dần, trên cửa sổ xe đều nổi lên một tầng màu trắng hơi nước.

Đồng Khởi cùng Tam Long cũng biết lái xe, hai người bọn họ một lòng đi đường, liền nghỉ người không ngừng xe, thay nhau đổi nhau.

Triệu Ngọc thì tại đã trải qua cả ngày kinh tâm động phách về sau, đã mỏi mệt đến cực điểm, liền dứt khoát nằm tại ghế sau trên ghế hô hô ngủ say. Vì tiết kiệm mấy cái ẩn hình dịch dung khí, hắn lại đem trước đó khăn lụa lại được trên mặt, bên ngoài còn cần áo khoác phủ lên đầu.

Đương nhiên, Triệu Ngọc cử động cũng không gây nên Đồng Khởi hai người hoài nghi, hắn hiện tại dù sao cũng là cảnh sát trọng điểm tập nã trọng phạm, che mặt không muốn bị người nhìn thấy, cũng hợp tình hợp lý.

Một đường không nói chuyện, đảo mắt đi tới giữa trưa ngày thứ hai, xe tải đã đạt tới Tấn Biên địa giới. Bọn họ loại này kéo công việc vật xe tải hưởng thụ lục sắc thông đạo, thậm chí ngay cả cao tốc phí đều không

cần giao, liền thuận lợi địa lái vào Tấn Biên nội thành.

Xe tải vừa mới lái đến bên ngoài vòng phụ cận, liền đứng tại một cỗ BMW màu đen xe con trước mặt. Tiếp đó, có hai tên lái xe tiếp nhận Đồng Khởi cùng Tam Long, đem xe tải lái đi. Triệu Ngọc thì tại hai người hộ tống hạ , lên cái kia chiếc BMW.

Người lái xe là một cái chải lấy bím tóc đuôi ngựa nam nhân, nhìn thấy Triệu Ngọc về sau, cũng là cung cung kính kính hô một tiếng đại ca. Triệu Ngọc căn bản không biết người này tên gọi là gì, cho nên chỉ là gật đầu đáp lại một cái, sau đó một câu cũng không nói.

Bím tóc đuôi ngựa cũng không dám nói lung tung, thuần thục chạy BMW, không bao lâu liền lái đến Tấn Biên khu công nghệ cao một nhà Goyle Golf bên trong.

Lợi hại...

Nhìn xem hoàn cảnh ưu nhã Goyle Golf, Triệu Ngọc âm thầm kinh ngạc, không nghĩ tới, Khương Khoa hang ổ vậy mà lại ở loại địa phương này.

“Ha ha ha... Rốt cục đến nhà! Cuối cùng là hữu kinh vô hiểm a!” Tam Long vui mừng cười nói, “ buổi tối hôm nay, mấy anh em nhưng phải cho đại ca hảo hảo bày tiệc mời khách a! Hảo hảo ăn mừng một trận!”

“Đúng đúng đúng!” Bím tóc đuôi ngựa nói nói, “ đại ca, ngươi yên tâm đi! Mấy anh em hiểu rõ nhất nhu cầu của ngươi, đều chuẩn bị cho ngươi tốt, bao ngươi hài lòng! Bất quá...” Bím tóc đuôi ngựa vừa cười vừa nói, “Ta nhìn đại ca đi vào những ngày này về sau, ngược lại là so trước kia béo không ít đâu! Giống như... Cái đầu vẫn còn so sánh trước kia cao hơn một chút!”

Bím tóc đuôi ngựa nói chuyện, Đồng Khởi cùng Tam Long đồng thời cẩn thận nhìn về phía Triệu Ngọc.

Triệu Ngọc mồ hôi lạnh hơi kém xuất hiện, nhưng hắn vẫn là hừ lạnh một tiếng, lạnh như băng nói ra: “Hừ, chết nhiều như vậy huynh đệ, còn mặt mũi nào ăn mừng một trận? Muốn ta nhìn... Vẫn là trước tiên đem gia sự xử lý tốt rồi nói sau!”

Làm Triệu Ngọc thình lình nâng lên “Gia sự” hai chữ về sau, ba người sắc mặt toàn cũng thay đổi, ai cũng không dám nói thêm câu nào.

Nguyên lai, Triệu Ngọc đã thông qua Tam Long cùng Đồng Khởi được biết, từ khi Khương Khoa vào tù về sau, nội bộ bọn họ liền sinh ra nghiêm trọng khác nhau, một ít người bởi vì lợi ích nguyên nhân, trở nên không quá an phận. Nhất là một cái tên là Đại Hùng Trương thủ hạ, hắn bên ngoài lấy cớ lo lắng Khương Khoa cung khai, vụng trộm lại muốn nhân cơ hội đoạt quyền, chiếm lấy Khương Khoa cơ nghiệp.

Bởi vì việc này, hiện tại Khương Khoa nội bộ tập đoàn lòng người bàng hoàng, đang ở tại bấp bênh lúc. Triệu Ngọc hiện tại nói chuyện phải xử lý gia sự, đám người tự nhiên là có tật giật mình.

Xe BMW lái vào Goyle Golf nhà để xe, trong ga-ra, một cái Âu phục giày da nam tử trung niên sớm đã chờ đã lâu. Người này niên kỷ rõ ràng Khương Khoa muốn lớn hơn nhiều, nhưng nhìn đến Triệu Ngọc sau khi xuống xe, vẫn là tiến lên cung cung kính kính hô một tiếng đại ca.

Triệu Ngọc mặc dù không biết người này là ai, nhưng là thông qua đủ loại chi tiết có thể suy đoán ra, người này không nhưng là là Khương Khoa thủ hạ, mà lại hắn là Goyle Golf cao tầng nhân viên quản lý.

Nên nam tử một mặt hướng Triệu Ngọc hỏi han ân cần, một mặt mang theo hắn đi tới trong ga-ra trong góc một cái mật mã cửa chống trộm trước mặt.

Ân...

Theo như cái này thì, cái này cửa chống trộm đằng sau, tất lại chính là Khương Khoa hang ổ. Triệu Ngọc ẩn ẩn cảm giác được vẻ kích động, không biết, mình từ Khương Khoa ổ trộm cướp bên trong, có thể hay không tìm tới người thần bí kia manh mối?

Ai ngờ, liền tại nam tử trung niên đang chuẩn bị điền mật mã vào mở cửa thời điểm, một cỗ màu lam Porche Ca-i-en bỗng nhiên vọt vào nhà để xe!

Xe kêu gào từ đám người trước mặt dừng lại, theo cửa xe phanh phanh rung động, nhưng gặp một người mặc màu nâu áo khoác da, ngày thường lưng hùm vai gấu tráng hán từ trên xe nhảy xuống.

“Ha ha ha... Đại ca... Đại ca...” Tráng hán kia nhanh chóng chạy đến Triệu Ngọc trước mặt, hưng phấn mà hô nói, “ thật là ngươi sao? Cái này thật là mẹ nó là một cái kỳ tích a! ! !”

Chương 971: Ổ trộm cướp phong vân (trung)

Từ Ca-i-en bên trên xuống tới cái này tráng hán, cũng chính là 30 ra mặt dáng vẻ, giữ lại đầu húi cua, trên lỗ tai ghim bông tai. Trên mặt hắn cười, nhưng bảng hiệu bên trong lại rõ ràng lóe hung quang.

Triệu Ngọc hành tẩu giang hồ nhiều năm, tự nhiên có thể từ trên người hắn ngửi ra một cỗ sát khí.

“Ha ha ha. . . Đại ca! Ngươi có thể nghĩ chết huynh đệ, tới. . . Ôm một cái đi!” Tráng hán xông Triệu Ngọc triển khai hai tay, vừa cười vừa nói, “Cái này nhưng là chân chính gấu ôm a! Ha ha!”

Nói, hắn vậy mà thật đưa tay qua đến, muốn ôm chặt Triệu Ngọc.

“Uy!” Tam Long mắt thấy không ổn, tranh thủ thời gian vọt tới Triệu Ngọc trước người ngăn cản tráng hán, uống nói, “ Đại Hùng Trương! Ngươi mẹ nó điên rồi? Dám đối đại ca vô lễ!”

“Ai?” Đồng Khởi cũng là mặt đen lên uống hỏi nói, “ là ai nói cho ngươi? Làm sao ngươi biết đại ca trở về rồi?”

“Là ta, là ta. . .” Lúc này, cái kia Âu phục giày da trung niên nhân tranh thủ thời gian đứng ở Đại Hùng Trương bên cạnh, gật đầu nói, “Đồng Khởi, Tam Long, đại ca về đến chuyện lớn như vậy, làm sao cũng phải nói cho a Hùng một tiếng a?”

“Ngươi!” Đồng Khởi chỉ vào nam tử trung niên giận mắng, “ tốt ngươi cái Lưu Văn Tuấn, ngươi mẹ nó vong ân phụ nghĩa a! Ngươi quên ngươi hôm nay hết thảy đều là ai cho ngươi sao? Nếu là không có đại ca, ngươi căn bản cái rắm cũng không bằng!”

“Uy! Trái Đồng Khởi!” Lúc này, Đại Hùng Trương kéo căng lên mặt đến mắng, “ ngươi mẹ nó mới là thằng điên a? Đại ca trở về là việc làm huynh đệ nhóm cao hứng sự tình, chẳng lẽ ta ngay cả biết đến quyền lợi cũng không có sao? Làm sao. . . Các ngươi coi ta là thành người ngoài?”

Nha. . .

Nghe được những người này lẫn nhau đỗi, Triệu Ngọc cơ bản làm rõ ràng nhân vật quan hệ. Nguyên lai cái này mang bông tai tráng hán liền là cái kia kìm nén nghĩ thầm muốn soán quyền Đại Hùng Trương. Mà nam tử trung niên cũng quả nhiên là Goyle Golf lão bản, tên là Lưu Văn Tuấn.

Rất rõ ràng, Lưu Văn Tuấn cùng Đại Hùng Trương là cùng một bọn, mà Tam Long cùng Đồng Khởi thì đứng tại Khương Khoa bên này.

Ai! Những chuyện hư hỏng này. . .

Triệu Ngọc hiện tại một lòng chỉ muốn tìm tìm người thần bí, căn bản không tâm tư tham dự những người này nội bộ tranh đấu.

Thế nhưng là, mắt nhìn thấy cái này Đại Hùng Trương thế mà ngay cả đạo tặc Khương Khoa đều không để vào mắt, Triệu Ngọc cũng là không tự giác địa tới khí. Đương nhiên, đối phó Đại Hùng Trương loại người này, Triệu Ngọc cũng có mình một bộ phương pháp.

Thế là, Triệu Ngọc đẩy ra cản trước người Tam Long, sau đó hướng về phía Đại Hùng sảng khoái cười to nói: “Hoắc ha ha. . . Đại Hùng hiền đệ a! Ta mẹ nó đến cũng nhớ ngươi muốn chết a, tới đi. . . Để ca ca ôm một

cái, ta cũng rất nhớ ngươi gấu ôm a! Hoắc ha ha. . .”

Nói,

Triệu Ngọc chẳng những giang hai cánh tay, hơn nữa còn cười đùa tí tửng địa nghênh đón tiếp lấy

“Đại ca. . . Cái này. . .” Tam Long lo lắng Đại Hùng Trương không có ý tốt, nghĩ muốn ngăn cản Triệu Ngọc, nhưng mà, Triệu Ngọc lại sớm đã lẻn đến Đại Hùng Trương trước người.

Sau đó, một kiện làm cho người mở rộng tầm mắt sự tình phát sinh, ngay tại trước mắt bao người, Triệu Ngọc vậy mà hai chân nhảy một cái, cả người đều nhảy tới Đại Hùng Trương trên thân, cánh tay còn yêu mị địa ôm cổ của hắn!

“Cái này. . . Nha. . .”

Đại Hùng Trương hoàn toàn không nghĩ tới, lúc này giật nảy mình, nhưng hai tay vẫn không tự chủ được địa nâng Triệu Ngọc bờ mông.

Kỳ thật, Đại Hùng Trương mục đích, bất quá là muốn mượn gấu ôm đến cho Khương Khoa làm áp lực. Nhưng ai biết, Khương Khoa vậy mà cho hắn tới như thế yêu mị một chiêu, nhìn xem Triệu Ngọc cái kia tao bên trong tao khí bộ dáng, hắn lập tức chân tay luống cuống, rối loạn tấc lòng.

“Hoắc ha ha. . .” Triệu Ngọc lại là cười đến điên cuồng tà dị, sảng khoái uống nói, “ huynh đệ a, chỉ riêng ôm một cái có ý gì! Đến, hai anh em ta hôn một cái đi! !”

Nói, Triệu Ngọc đem hắn cái kia mang theo nước bọt bờ môi, hướng Đại Hùng Trương trên mặt gặm đi! !

Triệu Ngọc vài ngày không có đánh răng, miệng bên trong còn nhai qua cá nướng phiến, há mồm phía dưới tự nhiên là xú khí huân thiên.

“Ta dựa vào. . .” Đại Hùng Trương hơi kém không có nôn, tranh thủ thời gian mặt đỏ tới mang tai địa đem Triệu Ngọc đẩy qua một bên, sau đó giống bị kinh sợ nói nói, “ xem ra, đại ca đầu đích thật là thụ thương không nhẹ a! Nhưng đến nghỉ ngơi thật tốt. . .”

Nhìn thấy trước mắt cái này kỳ hoa một màn, Tam Long bọn người cũng là thấy ngây ra như phỗng, bọn họ chỗ nhận biết đạo tặc chi vương Khương Khoa nhưng cho tới bây giờ không có như thế tao khí qua!

Bất quá, nhìn thấy Đại Hùng Trương bị chỉnh một bộ kinh ngạc dáng vẻ, lại là có chút làm cho người ôm bụng cười.

Nhìn thấy bầu không khí hơi dịu đi một chút, Lưu Văn Tuấn tranh thủ thời gian xông một mực không nói gì bím tóc đuôi ngựa khoát tay áo, nói ra: “A Siêu, nhanh , ấn quy củ làm việc!”

“Nha!” Bím tóc đuôi ngựa đáp ứng một tiếng, lúc này mới mang theo một cái màu đen túi đi vào đám người trước mặt.

Sau một khắc, Triệu Ngọc liền nhìn thấy mặc kệ là Tam Long, Đồng Khởi vẫn là Lưu Văn Tuấn cùng Đại Hùng Trương, bọn họ tất cả đều đem điện thoại di động của mình móc ra, đặt ở cái kia hắc túi bên trong.

“Cái này. . .” Triệu Ngọc nhìn đến đây, không khỏi nhíu nhíu mày.

“Đại ca. . .” Tam Long tranh thủ thời gian nhỏ giọng nhắc nhở nói, “ đây chính là chính ngươi quyết định quy củ, sẽ không quên a? Yên tâm, lão Khổng kiểm tra xong liền sẽ trả lại cho ngươi!”

Móa!

Triệu Ngọc thầm mắng một câu, không nghĩ tới Khương Khoa quản lý chế độ còn như thế nghiêm ngặt, trách không được cảnh sát một mực không có cách nào bắt được hắn!

Bất quá, Triệu Ngọc có lợi hại đạo cụ mang theo, hắn trước kia dùng Hacker chỉ lệnh xóa đi điện thoại di động bên trên trò chuyện cùng xem ghi chép, bảo đảm sẽ không bị bọn họ tìm ra nhược điểm.

Cho nên, hắn lúc này đem mình còn có Khương Khoa điện thoại, tất cả đều ném vào túi.

“Đại ca, ngươi yên tâm!” Tam Long lại nhỏ giọng địa xông Triệu Ngọc nói nói, “ lão Khổng sẽ dùng phần mềm sửa đổi điện thoại di động định vị hệ thống, không ai có thể dựa theo điện thoại tìm tới nơi này!”

Tam Long lúc nói chuyện, Lưu Văn Tuấn đã dùng mật mã mở ra cửa chống trộm.

“Đi thôi, đại ca! Vẫn là về nhà trước nghỉ ngơi một chút đi!” Nhìn thấy mở cửa, Tam Long trực tiếp dẫn Triệu Ngọc đi vào.

Sau đó, ngoại trừ cái kia tên là a Siêu bím tóc đuôi ngựa bên ngoài, những người khác toàn đều đi theo tiến đến bên trong.

Ai ngờ, đại môn bên trong cũng không có thông đạo, mà là một cái hình vuông kim loại phòng nhỏ. Triệu Ngọc lúc này mới phát hiện, cái này kim loại phòng nhỏ lại là một bộ thang máy!

“Lão Lưu, mau đem đồ vật lấy ra cho đại ca kiểm tra một chút đi!” Không nghĩ tới, đám người vừa vừa đi vào thang máy, Đại Hùng Trương liền nói với Lưu Văn Tuấn, “Đừng quên, đại ca thế nhưng là mới từ cảnh sát bên kia vượt ngục tới a! Chúng ta nhưng đến cẩn thận một chút nhi!”

“Được rồi!” Lưu Văn Tuấn đáp ứng một tiếng, vội vàng từ thang máy

một bên trong ngăn tủ lấy ra một cái máy quét đến! Nhìn dạng như vậy, bọn họ hẳn là muốn cho Triệu Ngọc làm một cái quét hình.

“Uy, Đại Hùng Trương, ngươi lại muốn gây sự đúng không?” Đồng Khởi ngăn lại Lưu Văn Tuấn, đối Đại Hùng Trương rống nói, “ ngươi có ý tứ gì? Ngay cả đại ca cũng tin không được sao?”

“Liền đúng a!” Tam Long lại một lần nữa ngăn tại Triệu Ngọc trước người, “Cái này cả cái căn cứ đều mẹ nó là đại ca, ngươi còn lo lắng hắn đem nơi này bán hay sao?”

“Ta đi!” Đại Hùng Trương trừng lên ngưu nhãn, cậy mạnh trách móc nói, “ ta còn không phải là vì đại ca được không? Như vậy đề phòng sâm nghiêm ngục giam đều có thể chạy đến, các ngươi liền không lo lắng là cảnh sát cho chúng ta thiết nút thắt? Ta không phải tin không Quá đại ca, ta là không tin được những cái kia đem điểm a!”

“Yên tâm đi! Đại ca đã tại Điền Húc Đông siêu thị làm qua quét nhìn, không có vấn đề!” Đồng Khởi phản bác nói, “ ngươi làm như thế, rõ ràng liền là chất vấn đại ca! Thật không đem đại ca để vào mắt sao?”

“Làm sao? Ta làm như vậy sai lầm rồi sao? Lớn —— ca! ?” Đại Hùng Trương kiêu hoành địa xông Triệu Ngọc khoa tay múa chân nói, “ ai có thể bảo chứng làm lão đại liền sẽ không phản bội rồi? Ngươi cái này vượt ngục thực sự quá kỳ hoặc chút! Chúng ta không thể không cẩn thận hành sự mới tốt a!”

Ta dựa vào!

Nghe đến lời này, Triệu Ngọc đơn giản dở khóc dở cười, một bang thổ phỉ cường đạo mà thôi, vậy mà quản đầu nhập vào cảnh sát gọi là phản bội? Cũng quá mẹ nó cao lớn còn đi?

Tốt!

Đã các ngươi như vậy chảnh, vậy lão tử không hảo hảo họa họa các ngươi một cái, cũng quá có lỗi với các ngươi!

Thế là, Triệu Ngọc lại một lần nữa đứng ở trong thang máy, xông mọi người nói: “Được rồi, không phải liền là quét hình một cái mà! Có gì ghê gớm đâu? Tới đi! Quét đi! Tới tới tới. . .”

Nói, Triệu Ngọc vậy mà soạt một cái, cởi bỏ quần của mình. . .

Chương 972: Ổ trộm cướp phong vân (hạ)

“Đại ca, đại ca. . . Đừng. . .” Tam Long cả kinh cái cằm hài đều đi theo Triệu Ngọc quần rớt xuống, “Không cần đến cởi quần áo cũng có thể quét xem!”

“Nha. . .” Triệu Ngọc cái này mới một lần nữa nâng lên quần, nghiêm túc nói nói, “ ta chỉ là nghĩ để mấy anh em xem cho rõ ràng mà thôi! Thế nào, cái đầu coi như được thôi? Hoắc ha ha. . .”

Triệu Ngọc cuồng tiếu, lập tức để đám người mở rộng tầm mắt, đều coi là Triệu Ngọc bị cái gì kích thích.

“Tới đi. . .” Triệu Ngọc lúc này mới giơ hai tay lên, mệnh lệnh nói, “ quét đi!”

“Ừm. . .” Lưu Văn Tuấn khó xử nhìn nhìn Đại Hùng Trương, đợi Đại Hùng Trương gật đầu về sau, lúc này mới không tình nguyện đi tới cho Triệu Ngọc quét xuống toàn thân.

Triệu Ngọc trên thân căn bản không có gì định vị trang bị, tự nhiên không có bất cứ vấn đề gì.

“Xem đi. . .” Tam Long vội vàng xông Đại Hùng Trương mắt trợn trắng, “Thế mà ngay cả đại ca cũng tin không nổi!”

“Lời gì, ta cũng là vì mọi người an toàn nghĩ mà!” Đại Hùng Trương

ngoài miệng nói, trên mặt lại nhíu chặt lông mày, tựa hồ đang nổi lên cái gì càng âm hiểm sự tình.

“Chờ một chút!” Ai ngờ, ngay tại Lưu Văn Tuấn cho Triệu Ngọc kiểm trắc hoàn tất về sau, Triệu Ngọc lại đoạt lấy Lưu Văn Tuấn máy quét, nói với mọi người nói, “ huynh đệ của ta nói đúng! Hiện tại là thời kì phi thường, cho nên, không riêng gì ta, mọi người cũng đều đến quét một cái mới an toàn a?”

“Đúng đúng đúng!” Đại Hùng Trương để tỏ lòng trong sạch của mình, cái thứ nhất đứng ở ở giữa nói nói, “ cẩn thận mới là tốt, đây chính là đại ca nhất quán yêu cầu! Đến, ta tới trước!”

Hừ!

Triệu Ngọc cười lạnh một tiếng, tâm niệm thay đổi thật nhanh ở giữa sớm đã hướng trong tay máy quét download một đầu Hacker chỉ lệnh, cải biến dụng cụ khống chế trạng thái.

Sau đó, hắn cầm lấy máy quét từ Đại Hùng Trương trên thân quét hình, ai ngờ, mới vừa vặn quét một cái, máy quét liền tích tích phát ra tiếng cảnh báo!

“A! ?”

Đám người giật nảy mình.

“Tốt ngươi cái Đại Hùng Trương a!” Triệu Ngọc tay phải chính cầm máy quét, nhìn thấy máy quét rung động, hắn trực tiếp dùng mu bàn tay cho Đại Hùng Trương quất một cái tát, “Ngươi nha vừa ăn cướp vừa la làng! Xem ra, bán các huynh đệ người, là ngươi cái này gấu con non a!”

“Đừng. . . Đừng. . . Không phải. . . Không phải. . .” Đại Hùng Trương cả người đều mộng, vội vàng mặt đỏ tới mang tai giải thích, “Không có khả

năng a. . . Trên người của ta cái gì cũng không có a?”

“Quần áo!” Triệu Ngọc đem máy quét đặt ở Đại Hùng Trương áo khoác da bên trên, máy quét tích tích trực khiếu, “Đồ vật tại trong quần áo, móc ra!”

“Không có. . . Thật không có!” Đại Hùng Trương tranh thủ thời gian lật khắp túi, lại là cái gì cũng không tìm được, gấp đến độ hắn mồ hôi lạnh ứa ra.

“Cái kia chính là bên trong!” Triệu Ngọc âm hiểm cười một tiếng, uống nói, “ đại ca đã cho ngươi đánh cái dạng! Cho nên, ngươi cũng thoát đi! ! !”

“Nha. . .” Đại Hùng Trương thật sự là mộng, mau đem áo khoác da cởi ra.

Kết quả, Triệu Ngọc lần nữa quét qua, vẫn là tích tích rung động.

“Nhìn, ta nói ở bên trong đi?” Triệu Ngọc cười ha ha một tiếng, “Thất thần làm gì? Tiếp lấy thoát! !”

“Nha. . .” Đại Hùng Trương thật đúng là nghe lời, chớp mắt liền hết cánh tay.

Triệu Ngọc chơi nổi hưng, lúc này dùng máy quét hướng phía dưới một chỉ, vậy mà lại tích tích tích địa vang lên.

“Oa nha!” Đại Hùng Trương sắp điên rồi đều, cũng không cần Triệu Ngọc nhắc nhở, trực tiếp liền đem quần cởi một cái, chớp mắt liền biến thành một cái rõ ràng đầu!

“U, thật trắng a!” Triệu Ngọc tán nói, “ ngươi có thể đến mỹ viện làm người mẫu đi? Ha ha ha. . .”

Lúc đầu, Triệu Ngọc còn muốn lại chơi nhi điểm quá đáng hơn, nhưng nhìn đến Đại Hùng Trương cái kia một thân khó coi hoá đơn tạm về sau, hắn bỗng nhiên cảm giác được một trận không thú vị. Thế là, tại chìm nửa phút hơn về sau, hắn lúc này mới đóng lại Hacker chỉ lệnh , chờ hắn lại hướng Đại Hùng Trương trên thân quét xem thời điểm, máy quét rốt cục không vang!

“Quần áo, đồ vật khẳng định tại trong quần áo!” Tam Long vội vàng đoạt lấy máy quét, lại đi quét hình những cái kia vứt trên mặt đất quần áo.

“Đúng, quần áo hảo hảo quét quét!” Triệu Ngọc âm thầm giở trò xấu, một cước liền hung hăng giẫm tại Đại Hùng Trương áo khoác da bên trên.

“A. . . Armani a. . .” Đại Hùng Trương tâm đều vỡ nhanh.

“Ai? Tà môn, làm sao không vang?” Tam Long buồn bực.

“Có thể là hỏng đi!” Lưu Văn Tuấn vội vàng lại từ trong ngăn tủ xuất ra một cái mới, đem Đại Hùng Trương cùng quần áo tất cả đều quét xuống, quả nhiên không có vấn đề gì.

Lúc này, cóng đến toàn thân run rẩy Đại Hùng Trương cảm giác nhanh muốn điên rồi, mau đem quần áo nặng lại mặc vào. . .

Sau đó, mấy người tất cả đều quét nhìn một lần, tự nhiên toàn đều không có vấn đề.

“Tốt, tốt! Sợ bóng sợ gió một trận, sợ bóng sợ gió một trận!” Lưu Văn Tuấn mau đem đồ vật cất kỹ, nói nói, “ các vị, tranh thủ thời gian in dấu tay a vẫn là!”

“Ừm. . .”

Đám người gật đầu về sau, tất cả đều đi hướng trong thang máy bộ một ngón tay văn trên máy, theo thứ tự nhấn xuống vân tay.

Móa!

Triệu Ngọc vạn không nghĩ tới, cái này ổ trộm cướp bảo hộ biện pháp vậy mà như thế nghiêm mật, quét hình xong còn phải theo vân tay?

“Đại ca. . .” Tam Long gặp Triệu Ngọc phạm mộng, vội vàng nhắc nhở nói, “ lại quên sao? Chỉ có mỗi người vân tay thông qua, thang máy mới có thể đi xuống!”

“Nha. . . Nha. . .” Như thời điểm này, vì không làm cho đối phương sinh nghi, Triệu Ngọc cũng là đứng ở vân tay cơ trước mặt, không chút do dự đè xuống.

Ai ngờ , ấn xong sau, đèn xanh sáng lên, vậy mà biểu hiện hợp cách.

Hô. . .

Triệu Ngọc lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, nguyên lai hắn đạo cụ bên trong có cái gọi là vân tay rút ra khí, chẳng những có thể nhanh chóng sưu tập chỉ tay, còn có thể chứa đựng cùng phục chế. May mắn tại đối mặt biến đổi mặt trước đó, hắn đã sớm đem Khương Khoa vân tay phục chế một cái, bằng không hiện tại nhưng liền phiền toái!

Nhìn thấy vân tay đèn sáng lên, những này Khương Khoa đồng bọn tự nhiên đối Triệu Ngọc thân phận lại không nghi ngờ.

Thang máy ầm vang mà động, đem mọi người mang xuống đất.

Triệu Ngọc vốn cho rằng dưới mặt đất đến có một cái cỡ nào lớn căn cứ?

Nhưng xuống dưới về sau, lại phát hiện không gian bên trong cũng không phải là rất lớn, cũng chính là một cái cùng loại với cỡ nhỏ nhà kho địa phương mà thôi, mà lại cơ bản không có cái gì trang trí, lộ ra thô ráp thậm chí rách nát.

Thang máy đối diện địa phương chính là một cái khoáng đạt phòng làm việc, phía trên trưng bày rất nhiều máy tính cùng cái khác thiết bị điện tử, tất cả dây điện tất cả đều lộ ở bên ngoài, lộ ra phi thường loạn.

Không biết tại sao, trước mắt cái này cảnh tượng, bỗng nhiên để Triệu Ngọc nhớ tới Tần Sơn thời điểm, Triệu Khánh, Ngô Sương những cái kia đỏ 8 đặc công đội người đến, lúc trước, những người kia lấy tiệm bánh gato làm ngụy trang, cũng là tìm như thế một gian dưới mặt đất nhà kho làm căn cứ.

Triệu Ngọc vốn cho rằng Khương Khoa làm đạo tặc chi vương, hang ổ lại so với những người khác càng Cao cấp một chút, thật không nghĩ đến, vẫn là như thế một bộ loạn thất bát tao dáng vẻ.

Chẳng những điều kiện đơn sơ, liền ngay cả nhân viên cũng là ít đến thương cảm. Lớn như vậy phòng làm việc bên trong, chỉ ngồi một cái râu ria kéo cặn bã mập mạp. Mập mạp nhìn thấy Triệu Ngọc về sau, vội vàng đứng dậy đón lấy, cũng là càng không ngừng hô hào đại ca.

Nha. . .

Triệu Ngọc tử cân nhắc tỉ mỉ một cái, rốt cục suy nghĩ minh bạch. Đạo tặc Khương Khoa thế nhưng là cùng hắn kiếp trước tiếp xúc những cái kia giang hồ đại lão không giống, bọn họ cũng không phải là dựa vào đoạt địa bàn sống qua, cho nên căn bản không cần gì như núi kêu biển gầm tiểu đệ.

Giống như Khương Khoa chính mình nói như vậy, bọn họ đều là chơi đầu óc! Nó hạch tâm đoàn đội, có mấy cái như vậy người liền đầy đủ.

Nếu như một khi có cỡ lớn cướp bóc hành động, dù là lại đi bên ngoài mướn người cũng không muộn. Cứ như vậy, liền có thể giảm nhiều nhất thấp bọn họ bị bại lộ phong hiểm.

“Đại ca!” Lúc này, Tam Long giới thiệu nói, “ chúng ta gần nhất chính đang chuẩn bị chuyển di đâu! Ngươi nhưng tuyệt đối đừng hiểu lầm, không phải chúng ta sợ ngươi sẽ đem chúng ta khai ra! Mấu chốt là. . . Trâu đực tử bọn hắn cũng đều bị bắt lại, chúng ta không thể không làm ra dự tính xấu nhất a. . .”

Triệu Ngọc biết, Tam Long nói tới trâu đực tử, chính là lúc trước hắn một quyền đấm chết tráng hán già bân về sau, cái kia cầm đao muốn cùng hắn liều mạng người gầy.

Lúc đó, Triệu Ngọc cho hắn đánh một cái hoàn toàn thay đổi, lại là lưu lại hắn một cái mạng, về sau người này cũng bị cảnh sát bắt, đồng thời cùng Khương Khoa giam giữ tại cùng một cái trại tạm giam.

“Không có việc gì, yên tâm đi!” Triệu Ngọc gật đầu nói, “Trâu đực tử là sẽ không nói!”

“Đại ca, người là sẽ thay đổi!” Đại Hùng Trương vội vàng nói, “Trâu đực tử phạm vào tội chết, nếu như cảnh sát dùng một cái mạng cùng hắn trao đổi, rất khó cam đoan hắn sẽ một mực thủ khẩu như bình a!”

“Đúng vậy a!” Lần này, Đồng Khởi cũng là đồng ý Đại Hùng Trương nói chuyện, “Nếu như đại ca không có vượt ngục, có lẽ còn không đến mức đến tình trạng kia! Nhưng là, đại ca hiện tại chẳng những vượt ngục, hơn nữa còn giết chết đại danh đỉnh đỉnh Triệu Ngọc, cho nên, cảnh sát khó đảm bảo sẽ không đập nồi dìm thuyền, điên cuồng phản công a! !”

Nghe đến lời này, đám người liên tiếp gật đầu.

“Đại ca, ngươi cũng đừng nghe người khác nói hươu nói vượn!” Đại Hùng Trương lại vỗ ngực, ngôn từ khẩn thiết địa nói nói, “ ta Đại Hùng Trương thế nhưng là một lòng vì đại ca sáng lập cơ nghiệp!

“Đại ca, ngươi cũng không phải không biết, Diệu Danh hành động lần này, chúng ta đầu bao lớn tiền vốn, cùng kim chủ nhóm tan bao nhiêu tiền? Những ngày gần đây, nếu không phải ta một mực tại cùng những cái kia kim chủ nhóm quần nhau, chúng ta hiện tại coi như phiền phức lớn rồi!

“Cho nên. . .” Đại Hùng Trương đưa tay hướng cái tên mập mạp kia muốn cái POS xoát tạp cơ đến, sau đó bưng đến Triệu Ngọc trước mặt nói nói, “ đại ca , ấn lý thuyết, ngươi thật vất vả trở về, ta hẳn là trước bày tiệc mời khách mới được! Nhưng là, hiện tại tình thế bức bách, các huynh đệ cũng là thực tại không có cách nào, nếu là lại không đem Diệu Danh sự tình giải quyết, hậu quả ngươi hẳn là so với chúng ta rõ ràng a! Cho nên. . . Xin nhờ a, đại ca. . .”

Nha. . .

Triệu Ngọc nhướng mày, rất rõ ràng, đây là Đại Hùng Trương muốn Triệu Ngọc đưa vào Khương Khoa ngân hàng mật mã, muốn chuyển khoản lấy tiền đâu!

Lúc đầu, Triệu Ngọc nếu như sử dụng Hacker chỉ lệnh, có lẽ là có thể đem giải mã password. Nhưng là. . . Bởi như vậy, cái này Khương Khoa cũng quá cắm mặt a? Bị tiểu đệ buộc bỏ tiền, thế nhưng là giang hồ tối kỵ, một khi bị người ta biết, còn không phải cười đến rụng răng a! ?

Còn nữa nói, ta Triệu Ngọc xâm nhập ổ trộm cướp, là họa họa các ngươi đã tới, cũng không phải qua tới giúp các ngươi lấp hố?

Hắc hắc hắc. . .

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc khóe mắt lập tức lộ ra một cỗ khát máu hung quang. Hắn đưa tay cầm qua POS cơ về sau, cười hướng mọi người hỏi:

“Các huynh đệ, ta hỏi một chút, các ngươi có biết hay không, ta Khương Khoa lời răn. . . Là cái gì a?”

“Ừm. . . Cái này. . .” Đám người Minh Thần khổ tưởng, nhao nhao nhíu mày.

“Đại ca lời răn. . . Giống như nhiều lắm a?” Tam Long không hiểu nó ý, lập tức lắc đầu.

“Hoắc ha ha! Nói cho các ngươi biết, ta Khương Khoa. . . Là mẹ nó —— chơi đầu óc! ! !” Nói, Triệu Ngọc thừa dịp bất ngờ, vung lên POS cơ trực tiếp liền đập vào Đại Hùng Trương trên đầu! !

Rầm rầm!

POS cơ tại chỗ đập cái hiếm nát, tất cả mọi người đều trợn mắt hốc mồm! ! !

Chương 973: Chơi đầu óc Khương Khoa

A! ?

Đám người hoàn toàn không nghĩ tới Triệu Ngọc vậy mà lại đột nhiên bạo khởi, vậy mà không có dấu hiệu nào dùng POS cơ mở Đại Hùng Trương đầu!

Đương nhiên, POS cơ không có nhiều chìm, Đại Hùng Trương lại sọ não cứng rắn, tự nhiên là vô hại trở ngại. Hắn bỗng dưng lui lại hai bước, một mặt sờ đầu, một mặt trừng lên tròng mắt muốn chất vấn Triệu Ngọc.

Ai ngờ, Triệu Ngọc lại nhanh giống như thiểm điện địa vọt tới, một quyền liền lôi tại mặt của hắn lên!

Đông!

Một quyền xuống dưới, Đại Hùng Trương trên mặt lập tức đổ máu!

A nha!

Đại Hùng Trương bị đánh một cái lảo đảo, cả người đều mộng. . .

Thế nhưng là, Triệu Ngọc lại căn bản không có dừng tay ý tứ, đang bay lên một cước đá trúng Đại Hùng Trương bụng dưới về sau, đúng là hung hăng nắm lấy tóc của hắn, đem đầu hắn nặng nề mà đâm vào trên bàn công tác!

Bành!

Đại Hùng Trương thân thể nặng nề, va chạm phía dưới, bàn công tác cũng lật ra, máy tính cũng đập. . .

Triệu Ngọc thì thừa cơ đem Đại Hùng Trương theo ngã xuống đất, sau đó cưỡi phía sau lưng của hắn, nhắm ngay sau gáy của hắn liền là đánh điên cuồng một trận! Lớn chừng cái đấu nắm đấm đánh cho thùng thùng lên tiếng, đem Đại Hùng Trương đánh cho ô ô kêu rên. . .

“Đại ca, đại ca!” Bên cạnh các huynh đệ tất cả đều dọa sợ, tranh thủ thời gian tới khuyên can kéo túm.

Bất quá, Đại Hùng Trương dù sao không phải hạng người bình thường, thừa dịp người khác khuyên can thời điểm, hắn vội vàng ngửa về sau một cái, tránh thoát Triệu Ngọc trói buộc.

“A! !” Đại Hùng Trương lảo đảo từ dưới đất bò dậy, một mặt nhanh chóng phủi cái ót, một mặt tức giận chỉ vào Triệu Ngọc mắng, “ Khương Khoa! Ngươi mẹ nó liền là một người điên! Nếu là ta Đại Hùng Trương làm sai chỗ nào, ngươi nói rõ chính là, làm gì động thủ? Nếu là ngươi nói có lý, đừng nói đánh ta, giết ta đều được! !”

“Hừ. . .” Triệu Ngọc tà dị mà nhìn xem Đại Hùng Trương, tại lạnh hừ một tiếng về sau, hàn khí bức người địa nói nói, “ Đại Hùng Trương! Ngươi không phải vẫn muốn làm ta Khương Khoa vị trí sao? Hôm nay. . . Ta liền cho ngươi một cái cơ hội, một đối một, ngươi nếu có thể đánh thắng ta! Chẳng những chuyển khoản mật mã cho ngươi, lão đại vị trí cũng làm cho ngươi! Ta Khương Khoa về sau liền rời khỏi giang hồ!”

Hoa. . .

Triệu Ngọc kiểu nói này, hiện trường lập tức một mảnh xôn xao.

“Đại ca, ngươi. . . Mở. . . Mở một chút nói đùa cái gì?” Tam Long dọa

đến cà lăm đều, sao có thể làm như vậy đâu?”

“Đúng vậy a!” Đồng Khởi vội vàng xông Đại Hùng Trương khoát tay nói nói, “ Đại Hùng Trương, không nhìn ra được sao? Đại ca bị tạc đạn cho nổ đả thương! Ngươi còn không đi nhanh lên đi. . .”

“Cái này!” Đại Hùng Trương cũng là bị Triệu Ngọc kỳ quái cử động làm cho mộng, hắn không rõ Triệu Ngọc lời nói là thật là giả, lúc này thử nghiệm hỏi một câu, “Đại ca, đầu ngươi thụ kích thích thật đúng là không nhỏ a? Cùng ta đánh nhau. . . Đây không phải tự tìm. . . Ân. . .”

Rất rõ ràng, tự tìm đằng sau tự nhiên là “Tử lộ” hai chữ.

“Đại Hùng Trương, ta Khương Khoa nói chuyện quyết không nuốt lời!” Triệu Ngọc lạnh lùng nói nói, “ cơ hội hiện tại liền bày ở trước mặt của ngươi, nhìn ngươi có bản lãnh này hay không nắm chắc! Muốn là không dám, về sau liền cho ta thả đàng hoàng một chút!”

“Cái này. . .” Đại Hùng Trương sắc mặt dị thường khó coi, hắn mở ra tay gấu đại thủ, chăm chú híp mắt nói nói, “ lão đại, đã ngươi nói được cái này phần bên trên, huynh đệ kia ta cũng chỉ có phụng bồi! Ta nói mấy anh em, “ hắn lại xông mọi người nói, “Đại ca lời nói, các ngươi đều nghe được rõ ràng a! Đây cũng không phải là ta muốn khi dễ lão đại!”

“Đại ca!” Tam Long mau tới trước kéo túm Triệu Ngọc, “Ngươi đừng làm rộn có được hay không, ngươi không đều nói ngươi là chơi đầu óc sao? Lão Bân đều không phải là đối thủ của Đại Hùng Trương, ngươi đây là muốn làm gì a?”

Lão Bân liền là lúc trước bị Triệu Ngọc một quyền đấm chết cái kia cường tráng Đại Hán, mặc dù chết rồi, nhưng có thể tưởng tượng được, tên kia tất nhiên là một người lợi hại vật. Đã Tam Long nói lão Bân đều không phải là đối thủ của Đại Hùng Trương, như vậy đủ để thấy Đại Hùng Trương càng thêm lợi hại!

“Đại Hùng Trương, ngươi cũng chớ làm loạn!” Đồng Khởi cũng là kinh hãi địa khuyên can nói, “ đại ca mới vừa vặn trở về từ cõi chết, từ Tào Tứ Phần đám người kia trong đuổi giết tìm lại một mạng, ngươi lúc này bỏ đá xuống giếng, thực sự làm trái đạo nghĩa!”

Nha. . .

Đại Hùng Trương con mắt Nhất chuyển, tựa hồ minh bạch cái gì, vội vàng cởi xuống áo khoác da, quát lớn: “Làm cái gì a? Các ngươi đều mở to hai mắt nhìn xem, hiện tại là ta đang tìm việc sao, a? Đã đại ca đều đã nói như vậy, ta còn có thể thế nào? Thế nào a? Đã đại ca muốn, vậy thì tới đi!”

Nói, hắn đem trên mặt máu mũi bay sượt, nhất thời nâng lên nắm đấm làm xong tiến công tư thế.

“Ngươi. . .” Tam Long cùng Đồng Khởi mắt thấy không ổn, song song đứng ở Triệu Ngọc trước người. Ai ngờ, Triệu Ngọc lại bỗng nhiên đem hai người thối lui, sau đó một cái vọt mạnh, liền hướng phía Đại Hùng chưởng huy quyền mà đi!

“Đại Hùng Trương!” Triệu Ngọc đem trọng quyền nện ở Đại Hùng Trương trên cánh tay, miệng quát, “Ta Khương Khoa là chơi đầu óc người, không phục liền mẹ nó làm! !”

Cái này. . .

Triệu Ngọc lời nói rõ ràng không liên quan nhau, lập tức đem ở đây các huynh đệ tất cả đều khiến cho lộn xộn!

“Tốt! Vậy tiểu đệ hôm nay liền cùng đại ca chơi chơi!” Đại Hùng Trương tựa hồ là thấy được một cái ngàn năm một thuở cơ hội tốt, trong mắt lộ hung quang, trong tay cũng là dồn hết sức lực đầu!

Bành. . .

Song quyền kết nối về sau, hai người rất nhanh đánh nhau ở một chỗ.

Kỳ thật, Triệu Ngọc tay áo trong miệng cất giấu súng kích điện, nếu như hắn nghĩ phải nhanh chóng chế phục Đại Hùng Trương, chỉ cần đem điện từ đạn kích phát ra ngoài là được!

Nhưng mà, giờ này khắc này, Triệu Ngọc dã tính đã bị kích phát ra, trận này đánh nhau chính là hắn chủ động khiêu khích đi ra, hắn đã rất lâu đều không có cùng người chính nhi bát kinh đánh qua một trận!

Mặc dù tiến vào tổ điều tra đặc biệt về sau, Triệu Ngọc du côn tính cùng nóng nảy cuồng thu liễm rất nhiều, nhưng thực chất bên trong cái kia cỗ hiếu thắng đấu hung ác sức mạnh, lại là bẩm sinh, vĩnh viễn cũng mẫn không diệt nổi!

Bởi vậy, hắn thực sự muốn thông qua cuộc tỷ thí này, đến hóa giải một chút áp lực của mình, thả phóng nhất hạ “Khôn càn” quẻ mở ra về sau tích tụ!

Từ khi Ô Phương Phương xảy ra chuyện về sau, hắn một mực cảm giác có cỗ khó mà miêu tả lệ khí tại đè nén mình, để cho mình bản sắc mất hết, tấc vuông Hỗn Loạn.

Hiện tại, vừa vặn mượn cơ hội này, hảo hảo phát tiết một chút!

Kết quả là, Triệu Ngọc buông tay buông chân, tạm thời đem những chuyện khác để ở một bên, cùng cái này ổ trộm cướp bên trong cái gọi là đệ nhất cao thủ, triển khai quyết đấu đỉnh cao!

Mặc dù Đại Hùng Trương dáng người khôi ngô, lực lượng bạo rạp, nhưng là đối với trải qua vô số sinh tử đại chiến Triệu Ngọc tới nói,

nhưng căn bản không có để hắn vào trong mắt! Hai người tao ngộ về sau, lập tức liền giống sao hỏa đụng phải trái đất, triển khai một trận kinh tâm động phách, quyền quyền đến thịt vật lộn đại chiến!

Oanh!

Đại Hùng Trương đẩy Triệu Ngọc đụng phải hàng rào, Triệu Ngọc thì phanh phanh hai quyền, đánh sai lệch Đại Hùng Trương cái mũi. . .

Một giây sau, Đại Hùng Trương quờ lấy Triệu Ngọc hai chân, đem hung hăng ngã ở trên một cái bàn, cái bàn ứng thanh vỡ vụn. . .

Đại Hùng Trương mãnh liệt tiến lên, muốn đem chân dẫm lên Triệu Ngọc trên mặt, Triệu Ngọc lại đoạt trước một bước đá trúng hai chân của hắn, khiến cho Đại Hùng Trương thân thể khổng lồ ngã lệch, hung hăng đập vỡ khác một cái bàn. . .

Cứ như vậy, song phương ngươi tới ta đi, đánh cho cuồng phong mưa rào, thiên hôn địa ám. . .

Giờ này khắc này, những người khác tất cả đều thấy choáng, tại bọn họ trong ấn tượng, Khương Khoa một mực là cái chơi đầu óc người, căn bản bất thiện đánh nhau. Nhưng hôm nay xem ra, Khương Khoa chẳng những phi thường có thể đánh, mà lại đánh cho phi thường bá khí, nghiễm nhiên chính là một cái làm cho người sợ hãi vương giả!

Kết quả rõ ràng, trận này đánh nhau, vừa vặn ấn chứng đám người cảm giác. . .

Mới đầu, Đại Hùng Trương theo dựa vào chính mình thế lực bá chủ thân thể, còn có thể miễn cưỡng dính được một chút lợi lộc, thế nhưng là đánh lấy đánh lấy, trên trận hình thức đã phát sinh cự biến hóa lớn.

Triệu Ngọc rõ ràng so Đại Hùng Trương càng thêm linh hoạt, mà lại

chiêu số ở giữa bí mật mang theo mới lạ biến hóa, để Đại Hùng Trương trở tay không kịp.

Mà lại, trọng yếu một điểm là, Triệu Ngọc lực lượng tựa hồ không cần Đại Hùng Trương kém bao nhiêu, nắm đấm kia tựa như làm bằng sắt đồng dạng, lại nhanh vừa hận, mỗi một lần đều đánh cho Đại Hùng Trương ngao ngao tru lên!

Đương nhiên, nhất điểm trọng yếu nhất là, Triệu Ngọc chẳng những lực lượng không yếu, hơn nữa còn phi thường âm hiểm, cơ hồ không có một chiêu không là hướng về phía Đại Hùng Trương yếu hại đi! Hoặc là con mắt, hoặc là cái mũi, hoặc là liền là dưới đũng quần, đem Đại Hùng Trương đánh cho không ngừng kêu khổ. . .

Bất quá, dù là như thế, Đại Hùng Trương còn tại cắn răng kiên trì lấy. Rốt cục, hắn thấy được một cái cơ hội khó được, một tướng Triệu Ngọc chặn ngang ôm lấy!

Đại Hùng Trương gấu ôm chính là nhất tuyệt, nếu như hai tay làm đem hết toàn lực, đủ để đem Triệu Ngọc xương sống cắt đứt!

Nhưng mà, Triệu Ngọc mặc dù bị hắn ôm lấy, lại là không hoảng hốt chút nào, ngược lại xông đối phương quát to một tiếng: “Đại Hùng Trương! Đã sớm nói qua cho ngươi, ta Khương Khoa, là mẹ nó chơi đầu óc!”

Nói xong, Triệu Ngọc bỗng nhiên dùng trán một đập, hung hăng đập vào Đại Hùng Trương trên mặt!

Đông!

Ngay sau đó lại một cái, đâm vào trên mắt của hắn!

Đông!

Sau đó là cái mũi. . .

“A. . .” Đại Hùng Trương bị nện hoàn toàn thay đổi, thống khổ kêu to.

Triệu Ngọc thì thừa cơ tránh thoát đi ra, sau đó vung lên nắm đấm, tiếp tục hướng trên mặt hắn hung ác nện. Rốt cục, Đại Hùng Trương rốt cuộc chống đỡ không được, thân thể dần dần thấp xuống dưới. . .

Nhưng mà, Triệu Ngọc đã giết đỏ cả mắt, đưa tay quơ lấy một máy tính màn hình, hung hăng đập vào trên đầu của hắn!

Oanh. . .

Màn hình ứng thanh mà nát, Đại Hùng Trương bịch một tiếng trùng điệp ngã sấp xuống, đã ngất đi.

Nhưng mà, Triệu Ngọc căn bản không có dừng tay ý tứ, hắn lại tức giận ôm lấy một máy tính thùng máy, lại một lần nữa cao giơ cao khỏi đỉnh đầu, muốn lại hướng Đại Hùng Trương đầu đến truy cập!

“Đại ca! Đừng. . . Đừng đừng đừng. . . Sẽ chết người!” Lúc này, cái kia tên là Lưu Văn Tuấn cũng nhìn không được nữa, vội vàng xông về phía trước, vì Đại Hùng Trương biện hộ cho.

Kết quả, đáng sợ sự tình phát sinh, Triệu Ngọc bỗng nhiên đem máy tính thùng máy phản tay run một cái, sau đó hai tay hung hăng phát lực, toàn bộ đập vào Lưu Văn Tuấn —— trên mặt! ! !

Chương 974: Đạo tặc bản sắc

Triệu Ngọc thế đại lực trầm, Lưu Văn Tuấn bị đánh đến nghiêng người bay lên, ngã ở cửa thang máy!

“Ăn cây táo rào cây sung! Ăn cây táo rào cây sung!” Triệu Ngọc thì xông lên phía trước, dùng thùng máy hung ác nện Lưu Văn Tuấn đầu, vẻn vẹn ba năm lần về sau, thùng máy liền chia năm xẻ bảy.

Lại nhìn Lưu Văn Tuấn, cả người đều bị đập mộng, đỉnh đầu hắn bốc lên máu, toàn thân run rẩy, nhưng cũng không dám loạn động, ngay cả kêu rên cũng không dám. . .

“Gõ cái ba nãi nãi gấu!” Ai ngờ, giết mắt đỏ Triệu Ngọc vẫn cảm giác chưa hết giận, đúng là quơ lấy một thanh kim loại ghế xoay, lại hướng phía Đại Hùng Trương trên đầu huy vũ đi qua.

“Đại ca. . . Đại ca!” Lần này, Tam Long bọn người nhưng là thật dọa sợ! Lần này nếu là nện ở trên đầu, Đại Hùng Trương liền là thiết nhân cũng là sống không được!

Đám người tranh thủ thời gian gắt gao ôm lấy Triệu Ngọc, Tam Long thì tại Triệu Ngọc bên tai nhỏ giọng lẩm bẩm: “Đại ca, Đại Hùng Trương cùng những cái kia kim chủ môn quan hệ mật thiết, giết không được a!”

“Đúng vậy a!” Đồng Khởi cũng là khuyên nói, “ Lưu Văn Tuấn cũng không được, sân bóng nhất định phải có người kinh doanh a. . .”

“Hừ!” Triệu Ngọc giơ cái ghế, lạnh lùng hỏi một câu, “Làm sao? Các

ngươi là đang uy hiếp ta sao?”

Triệu Ngọc lời nói băng lãnh tiêu sát, Tam Long cùng Đồng Khởi nghe xong, bỗng dưng bị trấn trụ, hai người bách dưới sự bất đắc dĩ, đành phải cúi đầu lui lại.

Lúc này, Đại Hùng Trương đã chậm rãi tỉnh lại, nhìn về phía Triệu Ngọc ánh mắt tự nhiên là lộ ra lớn lao sợ hãi!

Nhưng mà, Triệu Ngọc lại không chút nào để ý, lập tức giơ lên nặng nề cái ghế, hung hăng đập xuống!

“A. . .” Đại Hùng Trương lập tức cảm giác tử vong giáng lâm, gấp bận bịu hai tay ôm đầu, dọa đến nghẹn ngào kêu sợ hãi!

Cạch lang!

Ai ngờ, cái ghế lại tại Đại Hùng Trương đầu bên cạnh nổ tung, rắn chắc ghế xoay nhất thời rơi chia năm xẻ bảy!

Nhỏ đông. . .

Cùng lúc đó, cửa thang máy mở, bím tóc đuôi ngựa a Siêu từ trong thang máy đi ra, tại thình lình thấy được thảm liệt như vậy một màn về sau, trong tay thịnh phóng lấy đông đảo điện thoại di động hắc túi không tự chủ được ném xuống đất!

“Đại. . . đại ca. . .”

Nhìn thấy Triệu Ngọc cũng không có đánh chết Đại Hùng Trương, Tam Long bọn người tất cả đều ngây ngẩn cả người, trong phòng bầu không khí lại là trở nên càng thêm ngưng trọng.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian đưa thay sờ sờ mặt mình, lo lắng vừa rồi

vào xem lấy đánh nhau, nếu là trở mặt trở về coi như phiền phức lớn rồi.

Còn tốt, Khương Khoa hạ Baby chính mình nhọn, sờ một cái phía dưới, không có vấn đề. Mà lại, trong đầu ẩn hình dịch dung khí cũng là có thời gian biểu hiện, khoảng cách lần này trở mặt mất đi hiệu lực còn rất sớm đâu!

“Ngươi xem một chút các ngươi. . . Từng cái giống kiểu gì!” Dựa theo Triệu Ngọc sáo lộ, đánh xong người, tự nhiên muốn hảo hảo trang bức một cái. Thế là liền đối với đám người rống nói, “ ta không phải liền là đi vào ăn mấy ngày cơm tù sao? Làm sao, cảm giác mình cánh cứng cáp rồi sao đều?”

Triệu Ngọc như thế vừa hô, mọi người nhất thời càng thêm uể oải.

“Tê dại, còn muốn lấy mưu quyền soán vị, ăn cây táo rào cây sung! Nhìn xem các ngươi chơi những này chuyện xấu xa!” Triệu Ngọc chỉ vào Đại Hùng Trương mắng, “ lão Bân chết! Tiểu long cùng Điền Húc cũng đã chết! Các ngươi không nghĩ cứu ta đi ra, vì các huynh đệ báo thù, lại chỉ muốn lấy ta một chút kia phá tiền, còn muốn mặt không? Các ngươi làm như thế, làm sao xứng đáng chúng ta đồng sinh cộng tử tình huynh đệ ý đâu? Làm sao xứng đáng ta Khương Khoa một phen khổ tâm?

“Ta nói cho các ngươi biết!” Triệu Ngọc dõng dạc địa uống nói, “ ta Khương Khoa là chơi đầu óc người! Tiếp đó, chúng ta còn có rất nhiều đại sự muốn làm! Có rất nhiều đồng tiền lớn muốn kiếm đâu! Nhưng các ngươi hiện tại loại biểu hiện này, thực sự để cho ta quá thất vọng rồi!”

Triệu Ngọc nói xong, đám người không khỏi mặt lộ vẻ hổ thẹn, liền ngay cả Đại Hùng Trương cùng Lưu Văn Tuấn cũng là xấu hổ cúi đầu.

“Như vậy đi!” Triệu Ngọc lại nói, “ các ngươi không phải là muốn giải thể sao? Ai nghĩ giải thể, ai liền đến ta nơi này lấy tiền tốt! Nhưng là, ta có thể phụ trách nhiệm địa nói cho các ngươi biết, Diệu Danh lần thất

bại này, bất quá là cái nho nhỏ ngăn trở mà thôi, căn bản không đả thương được ta Khương Khoa Nguyên khí! Nếu là muốn tiếp tục đi theo ta, ta cam đoan các ngươi so hiện tại kiếm càng nhiều, trôi qua càng tốt hơn!”

Kỳ thật, Triệu Ngọc dạng này giọng nói chuyện, căn bản cũng không phải là cái gì thương lượng. Đại Hùng Trương cùng hắn muốn một lần tiền, còn không phải là vì người, đều hơi kém bị hắn đánh chết, ai còn dám lại cùng hắn đòi tiền?

“Đại ca!” Tam Long lúc này vỗ ngực bảo đảm Chứng Đạo, “Ta đi theo ngươi! Ta Tam Long mệnh đều là đại ca cho, tới khi nào cũng sẽ không thay lòng đổi dạ!”

Nói xong, hắn còn đắc ý địa liếc qua máu me đầy mặt Đại Hùng Trương.

“Ta cũng vậy!” Đồng Khởi cam đoan.

“Ta cũng vậy!” Mập mạp đánh cái cúi chào.

“Còn có. . . Còn có ta. . .” Bím tóc đuôi ngựa sắc mặt trắng bệch, toàn thân run rẩy. . .

“Đại ca. . . Ta sai rồi! Ta thừa nhận mình ẩn giấu một điểm tư tâm!” Lưu Văn Tuấn cũng là cúi đầu nói nói, “ nhưng là, ta đối đại ca nhưng cho tới bây giờ chưa từng thay đổi tâm a!”

Lưu Văn Tuấn nói xong, đám người tất cả đều đưa ánh mắt chuyển hướng Đại Hùng Trương.

“Ta. . . Ta. . .” Đại Hùng Trương khóe miệng mang theo bọt máu, một mặt vô tội nói nói, “ đại ca. . . Ta cũng toàn cũng là vì huynh đệ chúng ta suy nghĩ, ta. . . Ta làm như vậy, không có sai a? Ngươi suy nghĩ một chút, nếu là ta thay lòng đổi dạ, liền sẽ không là hiện tại bộ dáng này đi.

. .”

Kỳ thật, Đại Hùng Trương nói đến rất có đạo lý, nếu là hắn đã thay lòng đổi dạ, liền không khả năng một người tới gặp mặt Khương Khoa.

“Tốt!” Triệu Ngọc gật đầu nói, “Đại Hùng Trương, ngươi không phải mới vừa nói, những cái kia kim chủ nhóm đã sốt ruột sao? Hừ, muốn cho ta Khương Khoa cho bọn họ bồi thường tiền đúng không?”

Triệu Ngọc hỏi một tiếng, hiện trường tự nhiên không người trả lời.

“Tốt!” Triệu Ngọc vỗ tay phát ra tiếng, tà tà địa nói nói, “ Đại Hùng Trương, ngươi bây giờ liền đi cùng những cái kia kim chủ nhóm liên hệ, ước cái địa phương, ta muốn cùng bọn họ gặp mặt nói chuyện một cái!”

“Đại ca. . . Cái này. .. Khiến cho không được a!” Đồng Khởi gấp bận bịu khuyên nói, “ cùng trước kia không đồng dạng, ngươi là vượt ngục đi ra, hiện ở thời điểm này đi ra lộ diện, quá nguy hiểm!”

“Yên tâm!” Triệu Ngọc khoát tay nói nói, “ ta tự có chừng mực! Yên tâm đi!”

“Cái này. . .” Đại Hùng Trương cũng là làm không rõ ràng Triệu Ngọc trong hồ lô muốn làm cái gì.

“Thật mẹ nó nói đùa!” Triệu Ngọc cười lạnh nói, “ cùng ta Khương Khoa hợp tác người, tất nhiên đều muốn mang theo thành ý cùng kính ý, nếu như không có, cũng không có hợp tác cần thiết! Đại Hùng Trương. . .” Triệu Ngọc dùng giọng ra lệnh nói nói, “ chuyện này, liền giao cho ngươi đi làm! Làm xong, ta cam đoan ngươi sau này thu nhập có thể lật gấp mười lần! Nếu là làm không xong. . .”

“Được. . . Tốt! Không có vấn đề!” Đại Hùng Trương vội vàng lau máu trên mặt một cái, gật đầu nói, “Đại ca nói chuyện, ta làm theo chính là!

Nhất định làm tốt!”

“Tốt!” Triệu Ngọc quay người lại xông những người khác nói nói, “ kỳ thật, kiếm tiền cũng đều là chuyện nhỏ! Ta Khương Khoa dùng ngón út liền có thể công việc! Bất quá. . . Ta hiện tại có kiện đặc biệt chuyện quan trọng, cần các huynh đệ giúp ta xử lý một cái, cái kia chính là, các ngươi phải nhanh một chút tra ra, cái kia giúp ta vượt ngục, rốt cuộc là ai?”

A! ?

Hiện trường chỉ có Đồng Khởi cùng Tam Long hiểu rõ Triệu Ngọc vượt ngục đi qua, những người khác nghe được về sau, tự nhiên rất cảm thấy kinh ngạc.

“Bởi vì cái gọi là biết người biết ta bách chiến bách thắng, ta nhất định phải làm rõ ràng cái này giúp ta vượt ngục người, đến cùng là địch hay bạn!” Triệu Ngọc nói nói, “ làm không tốt, người này thật sự là ta Khương Khoa quý nhân, chúng ta còn có thể tái phát một món của cải lớn đâu!”

“Được rồi! Tốt!” Đồng Khởi vội vàng nói, “Đại ca, chuyện này, liền giao cho chúng ta đến xử lý đi!”

“Ừm!” Triệu Ngọc gật đầu về sau còn nói, “Bất quá. . . Tào Tứ Phần bên kia cũng không thể bỏ qua! Tên kia âm ta một lần, ta Khương Khoa có thù tất báo, các ngươi mau chóng tra ra một cái, nhìn gia hỏa này hiện tại núp ở chỗ nào! Gõ con chim, vậy mà hại chết ta Điền Húc huynh đệ, ta Khương Khoa không phải bạo hắn cúc không được. . .”

Chương 975: Không có có ngoài ý muốn phát hiện

Khương Khoa ổ trộm cướp xây ở Goyle Golf khách quý khu vực bên trong, khách quý khu vực ngoại trừ có xa hoa khách phòng cùng trung tâm tắm rửa bên ngoài, vẫn xứng có hoàn cảnh ưu nhã cấp cao nhà hàng.

Ổ trộm cướp bên trong có chuyên môn thông đạo cùng khách quý khu vực kết nối, Lưu Văn Tuấn làm Goyle Golf danh dự lão bản, tự nhiên sớm đã chuẩn bị cho Khương Khoa tốt tiếp phong yến, cùng rất nhiều giải trí hoạt động.

Nhưng là, bởi vì Triệu Ngọc cùng Đại Hùng Trương một trường ác đấu, trận này tiếp phong yến bầu không khí lộ ra nhưng đã thay đổi hương vị. Đại Hùng Trương trước kia được đưa đi phòng y tế xử lý vết thương, cơm là tuyệt đối ăn không xong rồi! Mà Lưu Văn Tuấn cũng là trên đầu dây dưa lấy băng vải, một mặt khổ bức bộ dáng. Còn lại huynh đệ lần đầu nhìn thấy Khương Khoa tàn nhẫn như vậy, từng cái tựa như chim sợ cành cong, nơi nào còn có tâm tình ăn cơm? Đương nhiên, làm đại hoạch toàn thắng Triệu Ngọc cũng không khá hơn chút nào, gương mặt sưng hoá trang tử giống như. . .

Bất quá, trên mặt tổn thương hào không có có ảnh hưởng Triệu Ngọc muốn ăn, trên bàn cơm chỉ có hắn khẩu vị mở rộng, ăn đến say sưa ngon lành.

Bữa ăn thức ăn trên bàn, đều là từ cấp năm sao đầu bếp thân thủ chế tác cấp cao bữa ăn phẩm, chẳng những mỹ vị ngon miệng, mà lại tạo hình

tinh xảo, dinh dưỡng phong phú. Như cái gì Caviar, quý báu rượu đỏ loại hình càng làm cho Triệu Ngọc muốn ăn tăng nhiều.

Trên bàn rượu, tại Triệu Ngọc thụ ý dưới, Tam Long lại đem Khương Khoa bị bắt cùng vượt ngục toàn bộ đi qua, cùng những người khác mảnh nói một lần. Đám người lúc này mới biết rõ ràng, "Khương Khoa" vì cái gì nóng lòng tìm tới cái kia giúp hắn vượt ngục người, cùng nóng lòng tra được Tào Tứ Phần hạ lạc.

Ăn cơm trưa xong, mấy tên thủ hạ tất cả đều dựa theo Triệu Ngọc nói, tiến đến tra tìm đầu mối. Mà Triệu Ngọc thì tại Lưu Văn Tuấn an bài xuống, chuẩn bị trở về gian phòng nghỉ ngơi.

Trước đây, thông qua nói bóng nói gió, Triệu Ngọc đã biết được, Lưu Văn Tuấn dẫn hắn đi trước xa hoa phòng, chính là Khương Khoa trước kia chuyên môn gian phòng, trong phòng tư nhân vật dụng, toàn đều thuộc về Khương Khoa bản nhân.

Lưu Văn Tuấn còn hướng Triệu Ngọc cam đoan, nói từ khi Khương Khoa bị bắt về sau, gian phòng của hắn tuyệt đối không người từng tiến vào!

Nghe được tin tức này, Triệu Ngọc tự nhiên rất là hưng phấn. Hắn sở dĩ mạo hiểm trở mặt xâm nhập tặc huyệt, vì chính là tìm manh mối. Hiện lúc nghe Khương Khoa đồ vật đều tại, tự nhiên là không thể tốt hơn.

Đi vào trước cửa phòng, Triệu Ngọc giờ mới hiểu được, vì cái gì gian phòng không ai đi vào qua! Muốn nghĩ mở cửa phòng, ngoại trừ Khương Khoa bản nhân vân tay bên ngoài, còn cần mật mã mới được.

Không có cách, Triệu Ngọc đành phải lại lãng phí một đầu Hacker chỉ lệnh, mới đem cửa phòng mở ra.

Nhìn thấy cửa phòng bị nhẹ nhõm mở ra, Lưu Văn Tuấn càng là sẽ

không, cũng không dám lại đối Triệu Ngọc thân phận sinh ra bất luận cái gì hoài nghi, lúc này cúi đầu khom lưng địa nói cho Triệu Ngọc, có chuyện gì trực tiếp gọi điện thoại cho hắn, nói xong liền tranh thủ thời gian vui vẻ rời đi!

Hô. . .

Nhìn thấy rốt cục không người về sau,

Triệu Ngọc lúc này mới thở dài ra một hơi, cất bước vào nhà!

Đóng cửa phòng về sau, Triệu Ngọc không kịp thưởng thức trong phòng xa hoa trang hoàng, lập tức mở ra trong đầu dò xét màn hình, trước tiên đem cả phòng quét nhìn một lần.

Ta cạch!

Ai ngờ, quét hình phía dưới, Triệu Ngọc không chịu được một trận líu lưỡi. Không nghĩ tới, đạo tặc Khương Khoa như thế tâm tư kín đáo, hành sự cẩn thận, vậy mà tại trong phòng bày ra nghiêm mật phòng hộ biện pháp.

Khẩn cấp máy báo động có ba cái, lỗ kim quay phim thăm dò càng là có sáu cái nhiều. Cực kỳ cao cấp chính là, gia hỏa này thế mà còn tại cửa ra vào tủ bát phía sau trong vách tường lắp đặt thuốc nổ, một khi có người cưỡng ép phá cửa tiến vào lời nói, cả mặt vách tường đều sẽ bạo tạc, vừa vặn đem xông vào người nổ bay!

Lợi hại!

Triệu Ngọc chấn kinh sau khi, đã nghĩ đến, trong phòng này đã lắp đặt nhiều như vậy cơ quan, như vậy tất nhiên sẽ có cái khác đường hầm chạy trốn. Kết quả, thông qua máy quét, hắn rất nhanh phát hiện, tại phòng tắm bồn tắm lớn phía dưới thật có ẩn tàng vân tay mật mã khóa.

Có thể nghĩ, phía dưới kia tất lại chính là đường hầm chạy trốn cửa ra vào. . .

Sau đó, Triệu Ngọc thông qua tham trắc khí cẩn thận quan sát một cái camera cùng máy báo động kết nối tình huống, phát hiện tất cả mọi thứ, ngoại trừ kết nối lấy trong phòng một notebook bên ngoài, không có bất kỳ cái gì ngoại bộ kết nối. Cho nên, hắn có thể xác định, hắn trong phòng nhất cử nhất động, ngoại nhân là sẽ không biết!

Hô. . .

Triệu Ngọc một viên treo thật lâu tâm, cái này mới rốt cục trầm tĩnh lại . Bất quá, hắn phi thường rõ ràng, buông lỏng chỉ là tạm thời, hắn "Khôn càn" quẻ đến bây giờ đều không có kết thúc, đằng sau tất nhiên còn có lợi hại hơn kỳ ngộ đang đợi hắn, hắn nhất định phải thời khắc chuẩn bị sẵn sàng mới được.

Quan ở hôm nay hắn cùng Đại Hùng Trương một trường ác đấu, đều là Triệu Ngọc cố ý an bài. Hắn ngoại trừ muốn phát tiết một chút tích tụ cảm xúc bên ngoài, còn là có càng sâu một tầng nguyên nhân.

Hắn biết, Khương Khoa thủ hạ đều là người tài ba, nếu như mình rụt rè, tất nhiên sẽ gây nên sự hoài nghi của bọn họ. Cho nên, muốn che giấu tung tích phương pháp tốt nhất, kỳ thật cũng không phải là một vị né tránh, mà là hắn là chủ động xuất kích, đến cái tiên hạ thủ vi cường!

Quả nhiên, Triệu Ngọc hành động thu đến kỳ hiệu, làm Đại Hùng Trương bị hắn đánh cho hơi kém không có mệnh về sau, thủ hạ khác ánh mắt toàn cũng thay đổi, đừng nói không dám suy đoán lung tung, thậm chí cũng không dám con mắt nhìn thẳng Triệu Ngọc con mắt! Hiện tại, Triệu Ngọc cơ bản hỏi cái gì, bọn họ liền trả lời cái gì, cũng không dám lại lắm miệng!

Đương nhiên, Triệu Ngọc để Đại Hùng Trương đi an bài những cái kia

kim chủ gặp mặt, cũng có được cực mạnh mục đích tính. Mặc dù hắn nhiệm vụ chủ yếu là tìm kiếm người thần bí, phá giải nông hợp huyết án. Nhưng là tiện thể chân lập chút công lao, tổng cũng là chuyện tốt.

Có thể nghĩ, những cái kia ở sau lưng duy trì Khương Khoa kim chủ nhóm, tất nhiên cũng không phải kẻ tốt lành gì. Cho nên, chỉ cần tại lúc gặp mặt, đem những này người từng cái ghi lại, quay đầu sẽ chậm chậm thu thập, tất nhiên sẽ để cho công lao của mình sổ ghi chép đến cái dệt hoa trên gấm, cớ sao mà không làm đâu?

Ân. . .

Buông xuống những này phiền lòng tạp niệm, Triệu Ngọc cố gắng để cho mình bình tĩnh một cái. Tiếp đó, việc hắn muốn làm, liền là lớn lục soát, nhìn xem có thể hay không thông qua Khương Khoa vật phẩm tư nhân, tìm tới người thần bí manh mối?

Phóng tầm mắt nhìn tới, nhưng gặp Khương Khoa phòng ngủ dọn dẹp phi thường sạch sẽ, ngay cả trong thùng rác đều là không nhuốm bụi trần. Triệu Ngọc muốn tìm kiếm manh mối, chỉ có thể từ ba cái địa phương ra tay, một cái là trong thư phòng laptop; một cái là tủ quần áo tủ quần áo; một cái khác, thì là —— két sắt! !

Sớm tại vừa rồi quét xem thời điểm, Triệu Ngọc liền đã phát hiện, tại Khương Khoa phòng ngủ bên trái tủ đầu giường đằng sau, có một cái ẩn tàng két sắt, chỉ muốn đẩy ra tủ đầu giường liền có thể nhìn thấy.

Bởi vậy, đạo này lựa chọn đáp án tự nhiên vô cùng đơn giản, Triệu Ngọc đương nhiên là muốn trước từ két sắt hạ thủ! Nghĩ một hồi đi, đạo tặc chi vương trong tủ bảo hiểm, có thể không có đồ tốt sao?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc không do dự nữa, tranh thủ thời gian một cái vạn có thể mở khóa khí sử dụng ra ngoài. Nhưng mà. . . Nhưng là. . . Hệ thống rất nhanh nhắc nhở Triệu Ngọc, nên két sắt đã vượt ra khỏi vạn

có thể mở khóa khí sử dụng phạm vi, cần cường hóa mới được!

Ta két. . .

Triệu Ngọc trong lòng hơi hồi hộp một chút, không nghĩ tới Khương Khoa két sắt sẽ như thế Cao cấp, thậm chí ngay cả hệ thống đạo cụ đều không mở được.

Bất quá. . .

Còn tốt. . .

Làm Triệu Ngọc điểm kích cường hóa về sau, phát hiện chỉ cần tiêu hao 20 0 điểm kỳ ngộ điểm tích lũy liền có thể mở ra. Triệu Ngọc hiện tại vừa vặn chỉ có 20 8 điểm tổng điểm tích lũy.

Đến lúc này, đã Triệu Ngọc cũng là không thèm đếm xỉa, cường hóa về sau, két sắt ứng thanh mà ra.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian đưa tay mở ra, con mắt không khỏi sáng lên. . .

Đừng nói, trước kia Triệu Ngọc luôn luôn kinh lịch đủ loại ngoài ý muốn, cơ hồ suy nghĩ gì liền phát sinh không là cái gì. Nhưng mà, đối với Khương Khoa két sắt tới nói, lại rốt cục phá vỡ cái này ma chú!

Két sắt vừa vừa mở ra, một hộp vàng óng ánh vàng thỏi, liền thình lình tiến vào tầm mắt của hắn! Lại hướng bên trong nhìn, Mĩ kim, nhân dân tệ, châu báu, Kim Cương. . . Đơn giản liền là một cái rực rỡ muôn màu bảo tàng rương! ! !

Chậc chậc chậc. . .

Mặc dù Triệu Ngọc hiện tại không thiếu tiền, nhưng trước mắt những vật

này, vẫn là để hắn nước bọt chảy ròng. Bà mẹ ngươi chứ gấu à, có nhiều như vậy đồ tốt tới tay, cái này trở mặt cũng coi như đáng giá!

Bất quá. . .

Giống như. . .

Triệu Ngọc gỡ ra phía trước nhất châu báu, lại phát hiện một thanh súng kích điện, cùng một hộp điện giật đạn. . .

Lại sau này nha. . .

Triệu Ngọc luồn vào cánh tay lại một trận mãnh liệt móc, vậy mà móc ra mấy cái cặp văn kiện tới. . .

Cái này. . .

Có lẽ là ra ngoài thám tử bản năng đi, làm Triệu Ngọc đem mấy cái này cặp văn kiện cầm sau khi đi ra, liền thình lình sinh ra một loại cảm giác mãnh liệt:

Mấy cái này cặp văn kiện đồ vật bên trong, hắn là so trước mắt những này châu báu —— càng đáng tiền! ! !

Chương 976: 3 cái cặp văn kiện

Cặp văn kiện đã tinh xảo lại nặng nề, có thể thấy được tài liệu bên trong tất nhiên không ít.

Kết quả, Triệu Ngọc vừa mới mở ra cái thứ nhất, còn chưa tới phải gấp cẩn thận xem, cũng đã bị rung động thật sâu đến. Không nghĩ tới, cái này cặp văn kiện đồ vật bên trong, vậy mà đều là Khương Khoa những cái kia thủ hạ nhóm tài liệu cặn kẽ.

Tỉ như Tam Long, người này nguyên danh gọi là Khâu Hoa, Hành Ninh người, năm nào xuất sinh, am hiểu cái gì, phạm qua chuyện gì, thành viên gia đình có ai, đều ở nơi đó, tài sản tình huống vân vân. . .

Đằng sau còn có cùng lên, Đại Hùng Trương, bím tóc đuôi ngựa đám người tư liệu, mỗi người đều dùng một cái kẹp cài lấy, tài liệu bên trong kỹ càng đến đơn giản đến cực hạn, ngay cả mỗi người mạng lưới quan hệ, thành viên gia đình ảnh chụp, thậm chí có gì nhược điểm đều ghi lại ở sách, dị thường tỉ mỉ xác thực.

Oa!

Nhìn thấy những tài liệu này, Triệu Ngọc là càng xem càng cao hứng, càng xem càng kinh hãi.

Cặp văn kiện phía trước nhất, đều là Khương Khoa đồng đảng. Ngoại trừ trở lên mấy người bên ngoài, còn có những cái kia cùng hắn cùng một chỗ tiến về Diệu Danh cướp bóc lão Bân cùng trâu đực tử bọn người. Theo như cái này thì, những người này đều là Khương Khoa tập

đoàn nhân vật trọng yếu, mỗi người bọn họ đều có thành thạo một nghề, chính là Khương Khoa mỗi một lần bày ra cùng áp dụng cướp bóc lực lượng chủ yếu.

Lại sau này mặt nhìn, lúc này mới dần dần có Lưu Văn Tuấn, Thôi Tiểu Long, Điền Húc Đông đám người danh tự, những người này cùng tập đoàn nhân vật trọng yếu khác biệt, bọn họ mặt ngoài đều là thân phận trong sạch xã hội nhân vật, không phải phú giáp một phương phú thương, liền là xí nghiệp lão bản. Nhưng vụng trộm, bọn họ nhưng đều là Khương Khoa xếp vào ở các nơi quân cờ, thời khắc mấu chốt nghe theo Khương Khoa chỉ huy.

Nhất khiến Triệu Ngọc giật mình là, giống Lưu Văn Tuấn loại này hình nhân vật hồ sơ, vậy mà nhiều đến mấy chục phần! Trong đó phần lớn trải rộng tại phương bắc địa khu, nó kích thước to lớn, quả thực làm cho người giật mình!

Nha. . .

Triệu Ngọc giờ mới hiểu được, trước kia vì cái gì Khương Khoa cướp bóc luôn có thể nhiều lần đắc thủ. Nguyên nhân ngay tại ở có những khôi lỗi này nhân vật trong bóng tối hỗ trợ, lúc này mới có thể để hắn thần bí biến mất tại cảnh sát trong tầm mắt.

Lợi hại a!

Bất quá. . .

Triệu Ngọc ngưng thần suy tư, bỗng nhiên sinh ra một loại cảm giác khác thường. Nhìn xem những khôi lỗi này nhân vật tài liệu cặn kẽ, rất rõ ràng, Khương Khoa đã thành lập nên một cái thuộc về riêng mình hắn cướp bóc đế quốc.

Thế nhưng là. . . Gia hỏa này có bệnh sao? Hắn rõ ràng đã khống chế

nhiều như vậy công ty xí nghiệp, nếu như như vậy đổi làm chính hành, há không đã sớm có thể an hưởng tuổi thọ rồi? Tội gì lần lượt làm ra động tĩnh lớn như vậy, không phải muốn trở thành cảnh sát siêu cấp tội phạm truy nã, mỗi ngày qua loại này lo lắng hãi hùng thời gian đâu?

Là bởi vì những cái kia công ty hiệu quả và lợi ích không tốt,

Tất cả đều thâm hụt tiền? Vẫn là Khương Khoa bản người đã cướp bóc nghiện? Cũng hoặc là, là sợ có lỗi với chính mình đạo tặc chi vương phỉ hào?

Thật sự là kỳ quái. . .

Ân. . .

Ai?

Triệu Ngọc vừa nghĩ, một bên tiếp tục hướng cặp văn kiện tầng dưới chót lật đi. Ai ngờ, tại tìm kiếm về sau, vậy mà lại có phát hiện mới.

Hắn đảo đảo, vậy mà lật ra một cái tên là Viên kính đạo người tư liệu, phía trên rõ ràng địa viết, Viên kính đạo nguyên danh Viên Thụ Tài, giang hồ tên hiệu —— đạo trưởng! !

Ta cạch!

Triệu Ngọc lúc này mới nhớ tới trong phòng thẩm vấn, Khương Khoa từng nói với hắn những những lời kia. Gia hỏa này, thật đúng là nhận biết đạo trưởng Viên Thụ Tài!

Chỉ bất quá. . .

Triệu Ngọc đem tư liệu nhìn kỹ một chút, trên tư liệu mặc dù viết kỹ càng, nhưng hắn vẫn là nhìn không ra, Khương Khoa cùng Viên Thụ Tài

đến cùng là quan hệ như thế nào? Cấp dưới? Đồng minh vẫn là đối thủ cạnh tranh, hoặc địch nhân?

Bất quá. . . Có một dạng có thể thấy được, Khương Khoa rất lâu không có đổi mới qua tư liệu của hắn, Viên Thụ Tài hiện tại sớm đã bị chấp hành tử hình, nhưng Khương Khoa trên tư liệu lại ngay cả hắn đã bị bắt tin tức đều không có đánh dấu. . .

Ân. . .

Lại lật một tờ, lần này, Triệu Ngọc con mắt lần nữa phát sáng lên. Viên Thụ Tài phía sau một cái không là người khác, đúng là hắn vẫn muốn tìm Tào Tứ Phần!

Tào Tứ Phần nguyên danh gọi Tào Vân Lượng, chính là a Long Giang một đời giang hồ đại lão, dưới tay cũng là khống chế một chút phạm pháp xí nghiệp, ngay tại chỗ có nhất định thế lực.

Bất quá, trên văn kiện chỉ có Tào Tứ Phần tư liệu, cũng không có cái gì ân oán quan hệ, Triệu Ngọc vẫn còn không biết rõ người này vì cái gì đối Khương Khoa hận thấu xương, có cái gì không đội trời chung đại thù?

Lật tới nhìn lại, hắn chỉ là tại Tào Tứ Phần bọn thủ hạ viên trong tư liệu, thấy được một trương quen thuộc ảnh chụp. Trên tấm ảnh là từng cái tử thấp bé đầu trọc, người này chính là giấu ở trong xe tải, dùng chủy thủ đâm chết Điền Húc Đông người kia!

Nha. . .

Triệu Ngọc giờ mới hiểu được, vì cái gì làm Điền Húc Đông bị đâm về sau, Khương Khoa lập tức chửi ầm lên Tào Tứ Phần, nguyên lai là hắn trước kia nhận ra tên đầu trọc này sát thủ thân phận!

Thế nhưng là. . .

Ân. . .

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc nhìn thấy phần tài liệu này thời điểm, trong đầu tựa hồ nghĩ tới điều gì dị dạng địa phương. Thế nhưng là, khi hắn cẩn thận suy tư thời điểm, lại lại nghĩ không ra!

Giờ này khắc này, đối Triệu Ngọc tới nói, Khương Khoa những tài liệu này, không thể nghi ngờ là một phần càng thêm bảo tàng khổng lồ! Nếu có thể đem những vật này mang về hình sự sảnh, vậy coi như siêu cấp lợi hại!

Tại Tào Tứ Phần đằng sau, còn có mấy người tư liệu, mặc dù Triệu Ngọc chưa nghe nói qua những người kia danh tự, nhưng chắc hẳn cũng không phải người tốt lành gì. . .

Oa!

Khép lại thứ nhất bản bìa tư liệu, Triệu Ngọc không thể nghi ngờ đã như nhặt được chí bảo.

Mà mở ra cuốn thứ hai về sau, đồ vật bên trong càng làm cho hắn vui mừng khôn xiết. Hắn chỉ là thô sơ giản lược địa xem một cái, liền rất mau nhìn ra, cuốn thứ hai cặp văn kiện bên trong tư liệu, đều lúc trước Khương Khoa —— cướp bóc bày ra sách! !

Bên trong cơ hồ hàm cái hắn dĩ vãng nhiều lần cướp bóc kế hoạch hành động, nhân viên an bài cùng thủ tiêu tang vật ghi chép. Có thể nói, thứ này chính là Khương Khoa phạm tội tuyệt đối chứng cứ phạm tội, có vật này, hắn cướp bóc đế quốc đem triệt để sụp đổ!

Liền lấy Diệu Danh cướp bóc thuốc lá lái xe tới nói, bản kế hoạch bên trên ngoại trừ kỹ càng ghi chép cướp bóc chi tiết bên ngoài, còn đem tất

cả nhân viên tham dự tư liệu tất cả đều ghi xuống. Ngoại trừ Khương Khoa chờ chủ lực Thành viên ngoại, ngay cả những cái kia bị thuê đến, mở ra Kim Bôi ô tô mê hoặc cảnh sát bọn tài xế, cũng tất cả đều trên bảng nổi danh.

Có phần tài liệu này, cảnh sát liền có thể làm theo y chang, đem tất cả thiệp án nhân viên nhẹ nhõm truy nã quy án. . .

Đạt được trước hai quyển tư liệu về sau, Triệu Ngọc trừ hưng phấn ra, không thể nghi ngờ đối cuối cùng một xấp văn kiện tràn ngập tò mò cùng chờ mong!

Thế là, hắn tranh thủ thời gian không kịp chờ đợi mở ra cái thứ ba cặp văn kiện.

Ai ngờ, lần này, ngoài ý muốn vẫn là phát sinh!

Làm Triệu Ngọc mở ra cái thứ ba cặp văn kiện về sau, bên trong cũng chưa từng xuất hiện tư liệu gì văn kiện, mà là chỉ có một trương nhìn qua đã ố vàng cổ xưa —— quang bàn!

Cái này. . .

Mặc dù có chút ngoài ý muốn, nhưng Triệu Ngọc vẫn là ra ngoài bản năng ý thức được, trương này quang bàn bên trong, tất nhiên có nhiều bí ẩn! Bằng không, Khương Khoa không có khả năng đơn độc dùng một xấp văn kiện cất giữ.

Hắn mau đem quang bàn xuất ra, nhưng gặp cái kia là một trương cổ lão CD quang bàn, đóng gói bìa viết “Đàn Cello” chữ, hơn nữa còn có nhà âm nhạc diễn tấu đàn Cello hình tượng. . .

Đàn Cello! ?

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc hủy đi Khai Phong mặt, lấy ra bên trong CD, nhưng gặp tinh xảo CD bên trên biểu thị lấy một chút có quan hệ đàn Cello khúc mắt, tại bên trong một cái gọi là 《 thu ý nồng 》 khúc mắt bên trên, còn có người dùng ký hiệu bút làm biểu thị.

Mặt khác, tại CD bên trái trống không chỗ, còn xuất hiện một đoạn viết tay văn tự , khiến cho người mới lạ là, cái kia văn tự lại là Nhật ngữ, hơn nữa nhìn đi lên giống như một cái tiếng Nhật người danh tự!

Cái này. . .

Nhìn thấy trương này kỳ quái CD, Triệu Ngọc càng phát giác, thứ này khẳng định phi thường trọng yếu!

Cho nên. . .

Hắn lại không nghĩ nhiều khác, tranh thủ thời gian cầm đĩa nhạc đi tới thư phòng. Thư phòng có cái laptop, Triệu Ngọc muốn dùng laptop truyền bá phóng nhất hạ. Ai ngờ, cái kia laptop bên trên căn bản không có quang bàn khu động khí. hiện ở niên đại này, quang bàn đều đã hướng tới đào thải, rất ít người sử dụng.

Ân. . .

Triệu Ngọc bốn phía kiểm tra một hồi, lúc này mới thình lình nhìn thấy, nguyên lai tại thư phòng khác một bên trên giá sách, vậy mà sớm có CD phát ra cơ còn tại đó đâu!

Cái kia truyền bá CD thả cơ nhìn qua đã phi thường nguyên thủy, là loại kia thể tích to lớn, tự thân mang theo âm hưởng cái chủng loại kia, hiện tại cơ hồ rất ít gặp đến. Triệu Ngọc biết, loại này máy móc ngoại trừ phát ra CD đĩa nhạc bên ngoài, căn bản không có những chức năng khác.

Cái này. . .

Khi nhìn đến vật này về sau, Triệu Ngọc trong lòng lần nữa sinh ra một tia dị dạng. Bởi vì, từ Khương Khoa những cái kia bày ra tinh vi cướp bóc trong kế hoạch cũng có thể thấy được, người này chính là một cái rất nhanh thức thời, ưa thích nếm thử mới sự vật người. Cho nên, tại trong thư phòng của hắn, xuất hiện như thế một cái hoài cựu đồ vật, tựa hồ có chút không quá hòa hợp.

Trong này, có phải hay không giấu giếm huyền cơ gì?

Nghĩ tới đây, Triệu Ngọc lòng hiếu kỳ đã thăng đến đỉnh điểm, hắn thực sự muốn biết rõ quang bàn bên trong bí mật. Cho nên, hắn lập tức mở ra CD phát ra cơ, đem quang bàn cắm vào. . .

Chương 977: Chính trực đạo tặc

Không thể nào?

Quang bàn cắm vào về sau, âm hưởng bên trong lập tức vang lên uyển chuyển du dương âm nhạc, âm nhạc trầm thấp ưu mỹ, rất rõ ràng là đàn Cello thanh âm...

Thật có thể phát ra âm nhạc...

Triệu Ngọc suy nghĩ, chẳng lẽ, trương này quang bàn... Không có tâm bệnh?

Không thể nào?

Nếu là không có tâm bệnh, Khương Khoa tại sao muốn đem nó giấu vào két sắt?

Đúng...

Triệu Ngọc lúc này mới nhớ tới, tại khúc mắt đơn bên trên, có một bài tên là 《 thu ý nồng 》 từ khúc bị tiêu chú đi ra, cho nên... Vấn đề khả năng xuất hiện ở cái này thủ khúc bên trên.

Thế là, hắn tranh thủ thời gian đè xuống menu cái nút, điều ra nên khúc mắt.

Kết quả, âm hưởng bên trong phát hình ra, vẫn là một bài đàn Cello âm nhạc, không có bất kỳ cái gì tạp âm . Bất quá, cái này thủ khúc ngược lại

là thật êm tai, nhất là đàn Cello âm sắc thuần hậu, nghe vào đặc biệt có thể đem người đưa vào trong đó, sinh ra cộng minh.

Nghe từ khúc, Triệu Ngọc chẳng những cảm giác nôn nóng cảm xúc có chỗ hòa hoãn, thậm chí còn có thể làm cho hắn nhớ tới rất nhiều ung dung chuyện cũ.

Cái này. . .

Mang theo thật sâu nghi hoặc, Triệu Ngọc mở ra điện thoại tìm tòi một cái. Nguyên lai, cái này thủ 《 thu ý nồng 》 chính là một bộ trước đây thật lâu kịch truyền hình khúc chủ đề, cái kia bộ kịch truyền hình là Trung Nhật hợp phách, cái này thủ khúc cũng là từ một vị Nhật Bản nhạc sĩ làm ra.

Triệu Ngọc lại tìm tòi một cái, lúc này mới phát hiện, quang bàn bên trên cái kia Nhật Bản văn tự, vừa vặn liền là vị này Nhật Bản nhạc sĩ danh tự.

Nha...

Triệu Ngọc minh bạch, trương này đàn Cello quang bàn văn tự, có khả năng liền là vị kia Nhật Bản nhạc sĩ thân bút kí tên.

Thế nhưng là... Liền xem như tác giả kí tên... Cái này rất trân quý sao?

Đáng giá phóng tới trong tủ bảo hiểm?

Dưới sự tìm kiếm, Triệu Ngọc còn tìm được bài hát kia khúc ca từ:

Thu ý nồng, rời người trong lòng thu ý nồng.

Một chén rượu, cảm xúc vạn loại...

Ca từ bên trong rõ ràng mang theo thật sâu thương cảm chi tình, để Triệu

Ngọc không chịu được suy nghĩ, chẳng lẽ... Cái này lúc bắt đầu vui sở dĩ bị Khương Khoa trọng điểm bảo tồn, là có cái gì kỷ niệm ý nghĩa? Cùng tình cảm có quan hệ?

Như vậy... Tại sao là đàn Cello đâu?

Có phải hay không... Khương Khoa vẫn là cái âm nhạc mê, mình thích kéo đàn Cello?

Triệu Ngọc trước đó thô sơ giản lược xem qua Khương Khoa gian phòng, hắn chỉ từ trong phòng ngủ tìm được luyện yoga dùng cái đệm, chứng minh Khương Khoa có luyện yoga, cũng không có nhìn thấy giống đàn Cello loại hình nhạc khí...

Kỳ quái...

Trương này kẹp giấu ở cái thứ ba cặp văn kiện bên trong quang bàn, không thể nghi ngờ để Triệu Ngọc cảm thấy thật sâu nghi hoặc. Thế nhưng là, bởi vì không có cái khác phát ra chất môi giới, Triệu Ngọc cũng vô pháp sử dụng Hacker chỉ lệnh xem xét quang bàn bên trên phải chăng có cái gì ẩn tàng tin tức?

Đương nhiên, bất kể như thế nào, Triệu Ngọc từ đầu đến cuối đều cảm thấy trương này quang bàn bên trong, khẳng định có nhiều bí ẩn! Cho nên, hắn muốn tra cái rõ ràng, chỉ có thể nghĩ biện pháp khác mới được.

Đem quang bàn lấy ra về sau, Triệu Ngọc lại bắt đầu bắt đầu mình bước kế tiếp hành động. Hiện tại két sắt đã cơ bản kiểm tra hoàn tất, tiếp đó, hắn cần hiệu suất cao nhanh chóng lục soát Khương Khoa gian phòng, đem tất cả chi tiết bí ẩn tất cả đều tìm tìm ra.

Thế là, Triệu Ngọc bắt đầu lục tung, cẩn thận tìm kiếm, không bao lâu liền đem gian phòng lật ra một cái úp sấp. Thế nhưng là, Khương Khoa gian phòng đặc biệt sạch sẽ, đồ vật cũng ít, trong thư phòng ngay cả

quyển sách đều không có, trong tủ treo quần áo cũng không có mấy bộ y phục.

Thông qua đủ loại chi tiết, Triệu Ngọc nhìn ra, Khương Khoa ngày thường cũng không thường xuyên ở chỗ này, hắn rất có thể còn có cái khác điểm dừng chân, có thể nghĩ, những cái kia điểm dừng chân tất nhiên trải rộng rất nhiều thành thị...

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc chính tìm khí thế ngất trời thời điểm, chuông cửa bỗng nhiên vang lên. Triệu Ngọc còn không có hỏi là ai, ngoài cửa bên cạnh liền thình lình vang lên Tam Long thanh âm:

“Đại ca! Ta, mở cửa đi!”

Chậc chậc...

Nhìn xem trong phòng một mảnh hỗn độn, Triệu Ngọc tự nhiên không muốn bị người trông thấy, nhưng nếu là không mở cửa cũng không thích hợp. Thế là, Triệu Ngọc đành phải một bên mở cửa, một bên cất bước đi tới ngoài cửa.

“Thế nào? Ta cái này còn không có tắm rửa đâu!” Triệu Ngọc hơi không kiên nhẫn địa hỏi một câu.

“Hắc hắc...” Tam Long cười xấu xa hai tiếng, từ cầm trong tay ra ba cái mặt nạ đến, hỏi nói, “ đại ca? Ưa thích cái nào?”

“Ngươi... Đây là...” Triệu Ngọc tiếp nhận mặt nạ thời điểm, một mực dùng thân thể chặn lấy khe cửa, không cho Tam Long nhìn thấy bên trong.

Bất quá, Tam Long giống như cũng không có muốn đi vào ý tứ, nhìn thấy Triệu Ngọc tiếp nhận mặt nạ, lại mặt mày hớn hở mà hỏi thăm: “Đại ca, ngươi thật xác định, ngươi không cần thầy thuốc sao? Đầu thụ

thương cũng không phải việc nhỏ a! Nếu không, lý do an toàn, vẫn là tìm một cái đi!”

“Ta nói không cần, để cho ta ngủ một giấc, không chừng liền tất cả đều nghĩ tới!” Triệu Ngọc khoát tay, sau đó nghi ngờ chỉ vào mặt nạ hỏi nói, “ đây là ý gì? Để cho ta mang theo cái đồ chơi này nhìn bác sĩ sao?”

“Không phải, không phải...” Tam Long vội vàng giải thích nói, “ đại ca , dựa theo quy củ cũ, người đều chuẩn bị cho ngươi tốt! Lần này, ngươi muốn mấy cái?”

“Người? Mấy cái? Có ý tứ gì?” Triệu Ngọc nhướng mày, không rõ ràng cho lắm.

“Ai?” Tam Long rất cảm thấy ngoài ý muốn, “Đại ca đừng làm rộn, đây chính là ngươi thích nhất khâu! Trước kia ngươi mỗi lần làm xong việc sau khi trở về, đều phải cẩn thận hưởng thụ một chút! Chẳng lẽ... Ngươi phản ứng sinh lý không cho ngươi chút gì nhắc nhở sao?”

“Nha... Ý của ngươi là... Nữ nhân a?” Triệu Ngọc cuối cùng từ Tam Long cái kia sắc mị mị ánh mắt bên trong nhìn ra môn đạo.

“Đúng vậy a, đúng vậy a, trước kia đại ca luôn luôn một lần muốn ba!” Tam Long gật đầu, “Bất quá... Xét thấy ngươi đang tại bảo vệ chỗ nhẫn nhịn lâu như vậy, ta cảm thấy, đại ca lần này không Như Lai cái Đế Vương hưởng thụ, chiếu đơn thu hết đi? Lưu Văn Tuấn kêu hơn mười đâu! Yên tâm, tài nguyên nhưng dựa vào, đều là Lưu Văn Tuấn tuyển chọn tỉ mỉ đi ra, từng cái người mang tuyệt kỹ, bảo đảm đại ca hài lòng... Hắc hắc hắc...”

Ta siết cái nãi nãi gấu...

Triệu Ngọc thầm mắng một tiếng, chỉ vào mặt nạ hỏi: “Ngươi ý tứ, là để cho ta mang theo cái này? Sau đó... Sau đó...”

“Đúng a! Không ở đây ngươi trong phòng, đều tại trung tâm tắm rửa bên kia!” Tam Long giải thích.

“Ta cạch!” Triệu Ngọc làm bộ bất đắc dĩ lắc đầu nói nói, “ đi, vẫn là chính các ngươi chơi đi thôi! Lúc này không giống ngày xưa, trước kia đều là đắc thắng trở về, lần này thế nhưng là vượt ngục đi ra. Thời kì phi thường, vẫn là kiểm điểm chút tốt! Lại nói...”

Triệu Ngọc ước lượng lấy mặt nạ nói ra: “Liền cái này phá mặt nạ, lão tử nếu là một chơi này, nhưng phải chống đỡ được mặt? Được rồi được rồi!”

“Cái này. . .” Tam Long vội vàng vỗ tay hỏi nói, “ đại ca, nếu không... Ta cho ngươi thay cái mũ giáp đi?”

“Lăn ngươi nha đạn!” Triệu Ngọc một cước đem Tam Long đá ra thật xa, sau đó bành địa đóng cửa lại.

Hừ!

Đóng cửa lại về sau, Triệu Ngọc tức giận mắng, cái gì người mang tuyệt kỹ? Cái gì chiếu đơn thu hết? Cái gì Đế Vương hưởng thụ? Đây không phải đỏ tự nhiên dẫn dụ sao?

Thật sự là quá khinh người!

Những cường đạo này thật mẹ nó sẽ chơi!

Ta Triệu Ngọc thế nhưng là người chính trực, coi như biến thành Khương Khoa, cũng là chính trực đạo tặc a! Sao có thể dùng loại vật này dụ hoặc ta đây?

Quá không ra gì!

Ai!

Triệu Ngọc càng nghĩ càng giận: Lão tử ý chí vì cái gì liền kiên định như vậy đâu? Nếu là không chịu được dụ hoặc... Thật là tốt biết bao a?

Chương 978: Ổ trộm cướp đại thám tử

Bà mẹ ngươi chứ gấu à, những này bọn tặc nhân cũng thật sự là thật hăng hái...

Triệu Ngọc nhìn đồng hồ đeo tay một cái, giờ phút này bất quá vẫn là ngủ trưa thời điểm, bọn họ thế mà lại đem giải trí hoạt động an bài đến sớm như vậy! Theo lý thuyết, hẳn là an bài ở buổi tối thích hợp hơn một chút nha... Giải trí về sau, thuận tiện liền có thể đi ngủ...

Thật là!

Đóng cửa phòng về sau, chu vi nặng lại khôi phục yên tĩnh. Triệu Ngọc nhắm mắt lại, một mặt ổn định cảm xúc, một mặt bắt đầu nếm thử trải nghiệm lấy, Khương Khoa một mình trong phòng tình hình:

Yoga đệm bên trên có hư hại vết tích, bởi vậy có thể thấy được, Khương Khoa ngày bình thường là thật đang luyện yoga...

Trong phòng mặc dù sạch sẽ sạch sẽ, nhưng là từ đệm chăn gấp lại, cùng một chút bài trí chi tiết đến xem, Khương Khoa cũng không có ép buộc chứng hoặc bệnh thích sạch sẽ loại hình chinh hình...

Trên giá sách không có sách, laptop trên mặt bàn lại lắp đặt mấy cái tin tức phần mềm, điều này nói rõ Khương Khoa ngày bình thường thu hoạch được tin tức cùng tri thức đường tắt, hẳn là lên mạng...

Còn có, trên giường không có tìm được nữ nhân mùi vị nước hoa hoặc là đặc biệt tóc dài, điều này nói rõ Khương Khoa mặc dù háo sắc, nhưng

chưa từng mang nữ nhân tiến căn phòng này... Mà lại, không riêng nữ nhân, tựa hồ nam nhân cũng không có, Khương Khoa bình thường hắn là ưa một chỗ...

Ngẫm lại xem, Khương Khoa nghe đàn Cello âm nhạc, xem lấy trên internet tin tức, trong đầu thì đang nổi lên từng cái tinh diệu cướp bóc kế hoạch...

Chậc chậc...

Triệu Ngọc không chịu được chậc lưỡi lắc đầu, cái này đạo tặc chi vương tâm cảnh thật có chút khác loại a!

Sau đó, Triệu Ngọc lại đem Khương Khoa laptop cẩn thận tra tìm một phen, ngoại trừ những cái kia tin tức phần mềm bên ngoài, hắn chỉ tìm được liên tục nhìn cùng Plants vs Zombie hai cái trò chơi. Trừ này liền lại không có gì đặc biệt đồ vật, không có ảnh chụp văn kiện, cũng không có video âm nhạc...

Hô!

Kiểm tra hoàn tất về sau, Triệu Ngọc nặng nề mà thở ra một hơi, hắn cảm giác mình lúc này tâm tình vào giờ khắc này, thoáng có chút phức tạp, thậm chí không thể nói là cao hứng hay là uể oải.

Theo lý thuyết, hắn thu được đạo tặc Khương Khoa bảo vật cùng phạm tội tư liệu, có thể nói kiếm lời một cái đầy bồn đầy bát. Thế nhưng là, từ một cái góc độ khác đến xem, hắn lại là không thu hoạch được gì!

Hắn tìm khắp cả tất cả mọi thứ, vẫn không có phát hiện bất luận cái gì cùng người thần bí có liên quan manh mối. Mà lại, không riêng gì người thần bí, liên quan tới nông hợp huyết án cùng Ô Phương Phương đồ vật cũng giống như vậy không có!

Như thế xem ra, Khương Khoa là thật không biết người thần bí... Mà lại,

Chính như chính hắn nói như vậy, nông hợp huyết án cùng Ô Phương Phương chết, cũng tất cả đều cùng hắn không có quan hệ!

Nói như vậy...

Triệu Ngọc càng phát ra cảm giác, tình cảnh của mình giống như trở nên có chút lúng túng!

Trong bất tri bất giác, một cái cự đại nan đề bỗng nhiên bày tại trước mặt hắn: Tiếp đó, mình rốt cuộc nên đi nơi nào đâu?

Đến lúc này, tự mình có phải hay không nên thu lưới rồi? Chỉ cần đem ổ trộm cướp vị trí báo cho Miêu Anh, liền có thể đem Khương Khoa thế lực còn sót lại cùng nhau bắt được, triệt để phá hủy hắn cướp bóc đế quốc?

Thế nhưng là... Bởi như vậy, đối người thần bí truy tra, lại chỉ sẽ trở nên càng thêm bất lợi! Hoặc là người thần bí lại không lộ diện, hoặc là liền là y nguyên sẽ đi uy hiếp thân hữu của mình!

Lại thế nhưng là... Nếu như mình tạm thời trước không thu lưới, như vậy... Còn có hay không những biện pháp khác, có thể đem người thần bí tìm ra đâu? Nếu là... Mình tiếp tục đóng vai Khương Khoa, thần bí nhân kia có khả năng hay không sẽ thông qua cửa ngõ nào đó liên hệ mình đâu?

Ân...

Bằng không...

Triệu Ngọc chăm chú cân nhắc, hồi lâu mới quyết định chủ ý. Hắn quyết định thừa dịp “Khôn càn” quẻ còn chưa kết thúc, mình dịch dung khí

còn chưa sử dụng hết, dứt khoát lại kiên nhẫn chờ một chút, nhìn xem tình thế vẫn sẽ hay không xuất hiện cái gì biến hóa mới...

Chủ ý quyết định về sau, Triệu Ngọc cảm giác mình thoáng đã thả lỏng một chút. Thế nhưng là, tâm tình hơi vừa buông lỏng, mỏi mệt cùng đau xót liền tất cả đều một mạch bừng lên.

Hiện ngay tại lúc này, tình huống như thế nào cũng có thể phát sinh, Triệu Ngọc tự nhiên không dám hô hô Đại Thụy, bất quá... Tắm rửa tổng là có thể a?

Hắn hiện tại còn mặc cái kia thân triều người trang phục đâu, cũng là thời điểm nên thay đổi. Nghĩ đến chỗ này, hắn tùy tiện tìm một thân Khương Khoa quần áo, sau đó liền đi phòng tắm tắm rửa.

Khương Khoa phòng tắm diện tích không nhỏ, thậm chí còn có cái xa hoa bồn tắm lớn. Đương nhiên, bồn tắm lớn phía dưới lắp đặt có khẩn cấp đường hầm chạy trốn.

Mấy ngày nay, Triệu Ngọc một mực phong trần mệt mỏi, bỏ mạng Thiên Nhai, trên thân thật sự là bẩn đến không được, giờ phút này có thể hảo hảo tắm rửa, tự nhiên là kiện hài lòng sự tình. Ăn ngay nói thật, vừa nghĩ tới Tam Long bọn người chính tại trung tâm tắm rửa vui đùa, hắn cái này trong lòng vẫn là có như vậy ném một cái rớt không thoải mái.

Nhưng mà, Triệu Ngọc dù sao cũng là chuyên nghiệp thám tử, đang tắm quá trình bên trong, khi hắn chợt phát hiện một cái làm hắn cảm thấy hứng thú đồ vật, liền rất nhanh vứt bỏ những cái kia tạp niệm.

Hắn nhìn thấy tại bồn tắm lớn dựa vào tường một bên, chính là vừa dùng gạch men sứ lũy thế tường trắng, mặt này gạch men sứ tường trắng diện tích không nhỏ, mà lại phi thường vuông vức... Thứ này... Triệu Ngọc để ở trong mắt, vậy mà càng xem càng giống một mặt có sẵn —— bạch bản!

Đúng thế!

Triệu Ngọc mừng rỡ nghĩ đến, ta gì không lợi dụng mặt này tường trắng, đến tiến hành một cái phân tích án tình đâu?

Lúc đầu, Triệu Ngọc muốn tìm cái vở, trên giấy viết họa tình tiết vụ án. Thế nhưng là, từ xưa tới nay đã thành thói quen, nhưng vẫn là để hắn cảm thấy viết tại bạch bản bên trên càng có cảm giác.

Thế là, hắn lấy ra Khương Khoa trong thư phòng ký hiệu bút, vậy mà trạm trong bồn tắm, bắt đầu đối tường trắng sách viết.

Vụ án này, từ vừa lên đến liền rắc rối phức tạp, nhân vật đông đảo, đã có Ô Phương Phương ngộ hại lại có nông hợp huyết án, bao dung tin tức hỗn loạn phức tạp, để cho người ta hoa mắt.

Nhất là bản án tra đến bây giờ, Triệu Ngọc lại lấy được càng nhiều tư liệu, cho nên viết lên phân tích án tình đến, ngay cả trước mắt mặt này tường trắng đều viết không mở.

Bất quá, Triệu Ngọc một khi bắt đầu liền không dừng được. Hắn rất nhanh liền tiến vào một loại quên cảnh giới của ta, tốt giống mình bây giờ địa phương liền là cục cảnh sát văn phòng, mà cũng không phải gì đó ổ trộm cướp.

Hắn một mặt viết, một mặt chăm chú suy nghĩ phân tích, đồng thời ma chướng địa tiến vào nhân vật, đi phỏng đoán mỗi một cá nhân ý nghĩ, cảm thụ... Người thần bí, Ô Phương Phương, Khương Khoa, Tào Tứ Phần, còn có mình...

Khương Khoa cùng Ô Phương Phương đập qua ảnh chụp...

Khương Khoa cùng Tào Tứ Phần có thù không đợi trời chung...

Khương Khoa cùng chính mình đồng dạng có thù, bởi vì chính mình giết Thôi Tiểu Long cùng huynh đệ của hắn...

Người thần bí muốn giết mình, là bởi vì lo lắng nông hợp huyết án bại lộ, cho nên người thần bí cùng nông hợp huyết án có quan hệ, cùng Ô Phương Phương chết cũng có quan hệ.

Như vậy, người thần bí giết chết Ô Phương Phương, ngoại trừ muốn dẫn ra bản thân bên ngoài, còn mục đích gì khác sao? Hắn liệu sẽ cùng Ô Phương Phương bản thân cũng có thù đâu?

Còn có... Người thần bí đến cùng cùng Khương Khoa có quan hệ hay không? Là địch, là bạn, còn là thuần túy lợi dụng?

Ai?

Đúng rồi... Bỗng nhiên, Triệu Ngọc chợt nhớ tới cái kia Tào Tứ Phần đến, Tào Tứ Phần cùng mình không có quan hệ, cùng Khương Khoa có thù, như vậy... Hắn cùng người thần bí đâu? Bọn họ có thể hay không có quan hệ gì?

Ai nha...

Nghĩ đến đây cái phương diện, Triệu Ngọc lại một lần nữa bắt được trước đó cái kia bị mình thật sâu hoài nghi vấn đề: Đúng a, Tào Tứ Phần muốn giết Khương Khoa, như vậy hắn là thế nào ngay đầu tiên tìm tới đồ hải sản siêu thị đây này?

Tào Tứ Phần tại phía xa a Long Giang một vùng hoạt động, đã bọn họ có thể nhanh như vậy xuất hiện, rõ ràng là sớm nhận được tin tức mà! Như vậy... Tin tức này, là ai cho hắn?

Cái này. . . Triệu Ngọc bỗng dưng mở to hai mắt, cái này không hề nghi

ngờ a, trên đời này, duy có thần bí người biết Khương Khoa sắp vượt ngục, cho nên... Tin tức này, tất lại chính là người thần bí cho hắn thôi?

Thế nhưng là...

Thế nhưng là...

Triệu Ngọc lại thâm sâu tầng một suy nghĩ, không đúng sao... Tại Hồng minh sông Đại Kiều bên trên thời điểm, người thần bí kiên trì muốn Khương Khoa sau khi xuống xe, mới nghĩ dẫn bạo tạc đạn, điều này nói rõ người thần bí là không muốn để cho Khương Khoa chết!

Cho nên, hắn nếu không muốn để Khương Khoa chết, như vậy lại vì cái gì muốn đem Khương Khoa tin tức tiết lộ cho Tào Tứ Phần đâu? Hắn biết rõ Tào Tứ Phần nhất định sẽ đi qua trả thù, liền không sợ Tào Tứ Phần giết Khương Khoa sao?

Cái này rõ ràng là cái mâu thuẫn... Mâu... Thuẫn...

Hả?

Nghĩ tới đây về sau, Triệu Ngọc dùng đỏ bút nhanh chóng đem người thần bí, Khương Khoa, Tào Tứ Phần còn có tên của mình tất cả đều xâu chuỗi ở cùng nhau, vẽ thành một vòng tròn lớn.

Thình lình ở giữa, hắn rốt cục nghĩ đến một cái đáp án hợp lý, chẳng lẽ... Chẳng lẽ người thần bí mục đích... Là như vậy! ! ?

Chương 979: Lại có trò hay

Thông qua lặp đi lặp lại suy nghĩ, Triệu Ngọc rốt cục cho ra một cái cùng trước kia trái ngược kết luận: Hắn cho rằng, người thần bí mục đích, cũng không phải là thật muốn nghĩ cách cứu viện Khương Khoa, hắn hoặc là muốn giết chết Khương Khoa, hoặc là liền là muốn bắt sống Khương Khoa!

Triệu Ngọc rốt cục nghĩ thông suốt, trên Đại Kiều, người thần bí cũng không phải là không muốn nổ chết Khương Khoa, mà là một khi đem Khương Khoa cùng mình cùng một chỗ nổ chết, ngược lại sẽ đối với hắn tạo thành bất lợi!

Thử nghĩ một hồi, Khương Khoa lúc đầu được sự giúp đỡ của Triệu Ngọc thành công vượt ngục, nhưng lại cùng Triệu Ngọc cùng một chỗ bị tạc chết tại Đại Kiều phía trên. Như vậy tiếp đó, cảnh sát sẽ làm gì chứ? Cảnh sát tất nhiên sẽ toàn lực ứng phó truy tra chân tướng, điều tra hai người bọn họ nguyên nhân cái chết, cứ như vậy, người thần bí chẳng khác nào là đem mình đẩy lên nơi đầu sóng ngọn gió phía trên, trở thành cảnh sát trọng điểm điều tra đối tượng.

Thế nhưng là... Nếu như thay cái mạch suy nghĩ đâu?

Tạc đạn chỉ là nổ chết Triệu Ngọc, như vậy... Cảnh sát tự nhiên sẽ cho rằng Triệu Ngọc là bị Khương Khoa nổ chết, ánh mắt liền sẽ toàn bộ chuyển dời đến Khương Khoa trên thân.

Mà sau đó, người thần bí nếu như muốn triệt để gối cao không lo, còn cần lại làm một việc. Cái kia chính là không cho Khương Khoa rơi vào

cảnh sát trong tay. Nếu như Khương Khoa một khi bị bắt, tất nhiên sẽ đem vượt ngục đi qua hợp bàn khai ra, đến lúc đó, người thần bí đồng dạng không cách nào hoàn mỹ thoát thân.

Như vậy... Vấn đề mấu chốt tới, người thần bí làm dùng biện pháp gì, mới có thể không để Khương Khoa rơi vào cảnh sát trong tay đâu?

Biện pháp tốt nhất, làm lại chính là để Khương Khoa thần bí biến mất! Làm sao thần bí biến mất? Rất đơn giản, hoặc là bắt lại, hoặc là —— giết chết!

Cho nên, người thần bí mới có thể tại cứu được Khương Khoa về sau, lại cho Tào Tứ Phần đưa tin hơi thở, để hắn tiến đến Diệu Danh kết quả Khương Khoa. Tào Tứ Phần cùng Khương Khoa có thù không đợi trời chung, nhận được tin tức về sau, hắn tất nhiên sẽ đi tìm Khương Khoa báo thù!

Cứ như vậy... Tựa hồ hết thảy liền đều có thể giải thích thông được!

Có lẽ...

Triệu Ngọc lại đứng tại người thần bí góc độ bên trên suy nghĩ một chút, có lẽ... Người thần bí trước kia liền nghĩ kỹ để Tào Tứ Phần tiêu diệt Khương Khoa kế hoạch, cho nên để Tào Tứ Phần người sớm đến Diệu Danh chờ thời cơ.

Chỉ bất quá... Người thần bí nghìn tính vạn tính, lại tính sai một chiêu, cái kia chính là chiếc kia vốn hắn nên trên Đại Kiều bạo tạc xe van, vậy mà không có bạo tạc! Kể từ đó, liền làm rối loạn hắn tiết tấu, bách dưới sự bất đắc dĩ, hắn mới muốn cầu Khương Khoa bản nhân đem xe van lái đi.

Sau đó, người thần bí có thể muốn cầu Khương Khoa đi tiêu hủy xe van, sau đó thừa cơ để Tào Tứ Phần động thủ. Thật không nghĩ đến chính là,

Khương Khoa cũng không phải đèn đã cạn dầu, bản thân hắn cũng không có đi tiêu hủy xe van, mà là thông qua những phương pháp khác trốn đến Điền Húc Đông siêu thị. Chân chính đi tiêu hủy xe van người, chính là Điền Húc Đông thủ hạ a vinh!

Làm a vinh bị Tào Tứ Phần thủ hạ sau khi bắt được, người thần bí lúc này mới bất đắc dĩ lại cải biến kế hoạch, ngay cả người mang xe tất cả đều đuổi tới bên trong siêu thị, đuổi theo giết Khương Khoa, lúc này mới diễn ra trong siêu thị trận kia bạo tạc vở kịch!

Nha...

Triệu Ngọc càng nghĩ, càng cảm thấy lời giải thích này tương đối hợp lý. Cùng ngày, Tào Tứ Phần có thể lập tức phái ra nhiều người như vậy đến, hiển nhiên là đã sớm chuẩn bị, cho nên, nếu là không có người thần bí trong bóng tối thao tác lời nói, hắn là không thể nào sớm biết đến.

Chỉ bất quá, tại cùng ngày sự kiện bên trong, vô luận là Tào Tứ Phần người, vẫn là Khương Khoa cùng Điền Húc Đông người, mặc cho ai cũng không biết xe van phía dưới chứa tạc đạn.

Bằng không mà nói, tạc đạn bạo tạc cũng sẽ không nổ chết nhiều người như vậy...

Cái này nhưng... Có chút ý tứ!

Thông qua lặp đi lặp lại phỏng đoán, Triệu Ngọc dần dần phát hiện một đầu mới mạch suy nghĩ, cái kia chính là: Nếu như hắn có thể bắt được Tào Tứ Phần, vậy có phải hay không, Tào Tứ Phần sẽ biết người thần bí là ai đâu?

Mặc dù... Đủ loại dấu hiệu cho thấy, người thần bí chỉ là lợi dụng Tào Tứ Phần bắt lấy Khương Khoa, thế nhưng là... Muốn muốn lợi dụng một người, hắn là sẽ không chỉ dựa vào một chiếc điện thoại hoặc một cái tin

nhắn liền có thể thành công! Nếu như muốn để Tào Tứ Phần tin tưởng, giữa bọn hắn tất nhiên cần phải có chỗ giao lưu mới được!

Cho nên, Tào Tứ Phần coi như không biết người thần bí là ai, cũng tất nhiên có đầu mối gì! Huống hồ... Tào Tứ Phần còn có thể liền là người thần bí thủ hạ, hết thảy đều là nghe lệnh hành sự đâu...

Tào Tứ Phần...

Tào Tứ Phần...

Triệu Ngọc đem trên tường cái tên này nặng nề mà vòng lên, trong lòng suy nghĩ đến, nếu như ta muốn đem gia hỏa này bắt ở, có biện pháp gì hay không?

Có!

Cái thứ nhất, liền là lợi dụng Khương Khoa thân phận, để Khương Khoa những cái kia thủ hạ đi thăm dò. Đương nhiên, điểm này, Triệu Ngọc đã yêu cầu bọn họ đi làm.

Như vậy... Cái thứ hai đâu?

Vừa nghĩ tới phương pháp thứ hai, Triệu Ngọc lúc này mới thình lình nhớ tới, từ khi cầm lại điện thoại về sau, hắn còn chưa kịp đi xem Miêu Anh bưu kiện đâu!

Qua thời gian lâu như vậy, Miêu Anh hắn là đã sớm về tin chưa?

Hỏng bét!

Lấy điện thoại cầm tay ra thời điểm, Triệu Ngọc liền đã cảm giác được một chút không ổn. Kết quả, khi hắn dùng Hacker chỉ lệnh xác nhận điện thoại không có bị nghe lén, sau đó mở ra bí mật hòm thư về sau,

quả nhiên thấy Miêu Anh đã liên tiếp gửi tới hơn mười phong bưu kiện mới! Mà lại, mở ra trước mặt mấy phong, bên trong không có nội dung cũng cơ bản đều là chửi đổng!

Miêu Anh không hiểu rõ cả một chuyện chân tướng, tự nhiên đối Triệu Ngọc hành vi cảm thấy phi thường phẫn nộ, cho nên, mắng to một trận chính là ắt không thể thiếu!

Trong thơ, Miêu Anh yêu cầu Triệu Ngọc lập tức về đơn vị, tuyệt đối không thể lại nghĩa khí nắm quyền xuống dưới, tình huống bây giờ phức tạp, căn bản không phải sính anh hùng thời điểm. Khuyên hắn hết thảy muốn bàn bạc kỹ hơn, không được chỉ vì cái trước mắt.

Nhưng mà, Triệu Ngọc lại là có khổ khó nói, hắn hiện tại đã thành công địa đánh vào ổ trộm cướp, rất nhiều việc đã thân bất do kỷ.

Đương nhiên, ngoại trừ mắng to bên ngoài, Miêu Anh còn là dựa theo Triệu Ngọc yêu cầu, đem tình huống trước mắt, cùng hắn làm báo cáo. Trước mắt, Diệu Danh cảnh sát bên này chính tại xử lý Khương Khoa vượt ngục, cùng đồ hải sản siêu thị bạo tạc công việc.

Miêu Anh đã đang điều tra trại tạm giam cảnh ngục điện thoại, cùng chiếc kia màu vàng xe van. Chỉ bất quá, người thần bí làm được vô cùng cẩn thận, trước mắt còn không có tra được cái gì rõ ràng tiến triển.

Mặt khác, tại Ô Phương Phương ngộ hại án bên kia cũng là tao ngộ bình cảnh, Thường Minh cảnh sát hao hết tinh lực, cũng không có tra ra cái kia cưỡi chạy bằng điện xe gắn máy người hiềm nghi hành động quỹ tích, người này cứ như vậy hư không tiêu thất.

Giờ phút này, Ngô Tú Mẫn bọn người còn tại nghiêm túc phân tích Ô Phương Phương cùng Thạch Hải tư liệu, nhìn xem có thể hay không từ hai người bọn họ trên thân tìm tới đột phá khẩu...

Còn có, Miêu Anh thông qua cảnh sát con đường tra được Tào Tứ Phần tư liệu, người này tài liệu cặn kẽ, cùng Triệu Ngọc từ trong hồ sơ nhìn thấy đồng dạng. Khác biệt chính là, Miêu Anh tư liệu càng thêm khách quan.

Nguyên lai, Khương Khoa cùng Tào Tứ Phần trước kia đều là thành anh em kết bái huynh đệ, nhưng là bởi vì ý kiến không hợp, sản sinh chia rẽ, liền tách ra làm một mình. Về sau, song phương càng náo càng cương, đầu tiên là Tào Tứ Phần âm Khương Khoa một thanh, làm hại Khương Khoa mấy cái huynh đệ ngồi đại lao.

Mà Khương Khoa trái lại tiến hành điên cuồng phản kích, chẳng những đem Tào Tứ Phần thế lực đẩy ra a Long Giang, hơn nữa còn hại chết hắn đại lão bà! Cho nên, từ đó về sau, bọn họ thù sâu như biển, thế cùng Thủy Hỏa, một có cơ hội liền sẽ tùy thời trả thù.

Nha...

Triệu Ngọc lúc này mới hiểu rõ giữa hai người ân oán gút mắc. Miêu Anh trên tư liệu còn nói, Tào Tứ Phần đồng dạng bị cảnh sát truy nã nhiều năm, muốn lập tức bắt được, cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

Cuối cùng, Miêu Anh còn nói cho Triệu Ngọc, thông qua Đại Kiều bên trên video giám sát, cảnh sát đã thấy Triệu Ngọc bị Khương Khoa đẩy tới Hồng minh sông lúc video. Cái này có thể thực đem Miêu Anh dọa cho phát sợ, nếu không phải đạt được Triệu Ngọc bưu kiện, nàng đơn giản không thể tin được Triệu Ngọc còn có thể sống được.

Đương nhiên, biết Triệu Ngọc người còn sống, hiện tại chỉ có Miêu Anh chính mình mà thôi. Những đồng nghiệp khác nhóm đã nhận định Triệu Ngọc tin chết, cho nên sĩ khí phi thường sa sút.

Hiện tại Miêu Anh tình cảnh phi thường khó chịu, một phương diện,

nàng lo lắng ảnh hưởng đến tổ điều tra đặc biệt làm việc, còn không có dám đem Triệu Ngọc tin chết thông tri cho Ngô Tú Mẫn bọn người.

Còn mặt kia, vì không làm cho người thần bí hoài nghi, nàng còn phải làm bộ một bộ phi thường thống khổ dáng vẻ, đồng thời còn muốn huy động nhân lực địa phái người đi Hồng minh dưới sông du lịch tìm kiếm thi thể.

Cho nên, Miêu Anh hiện tại áp lực phi thường to lớn, ngoại trừ những này vụn vặt làm việc bên ngoài, nàng đối Triệu Ngọc an nguy, càng là dị thường lo lắng.

Nhất là nhìn thấy Triệu Ngọc đã thật lâu chưa hồi phục bưu kiện, nàng lo lắng tâm tình tự nhiên có thể nghĩ.

Đem bưu kiện sau khi xem xong, Triệu Ngọc lúc này mới vội vàng cho Miêu Anh viết đi hồi âm, một mặt báo bình an, một mặt đem mình đại thể kinh lịch báo cho Miêu Anh.

Đương nhiên, mình trở mặt sự tình thực sự quá kéo, hắn chỉ có thể đổi thành âm thầm theo dõi. Mà lại, vì để tránh cho phiền toái không cần thiết, Triệu Ngọc cũng không có đem ổ trộm cướp vị trí cụ thể nói cho Miêu Anh.

Hắn chỉ là dặn dò Miêu Anh, bảo nàng tiếp cận Diệu Danh bên kia, sau đó dùng tâm đi thăm dò Tào Tứ Phần hạ lạc liền có thể . Còn ổ trộm cướp chuyện bên này, hắn đã làm tốt kín đáo bố trí, nhất định sẽ bảo chất bảo lượng hoàn thành nhiệm vụ!

Triệu Ngọc bên này vừa mới gửi đi Hoàn bưu kiện, trong phòng của hắn điện thoại cố định bỗng nhiên vang lên, sau khi nhận nghe, điện thoại là cái kia Đại Hùng Trương đánh tới.

Đại Hùng Trương nói cho Triệu Ngọc, nói cùng kim chủ gặp mặt sự

tình, hắn đã sắp xếp xong xuôi. Bởi vì kim chủ nhóm đều nóng lòng hướng Khương Khoa đòi một lời giải thích, cho nên gặp mặt liền ước tại buổi tối hôm nay, sẽ tại một trong đó lập lại địa phương bí ẩn tiến hành.

“Đại ca!” Đại Hùng Trương nói nói, “ bởi vì thuốc lá kế hoạch thất bại, hiện tại kim chủ nhóm cảm xúc có chút không quá ổn định, mà lại, ngươi lại là vượt ngục đi ra! Cho nên... Cái này lần gặp gỡ, chúng ta nhưng chuẩn bị một chút mới tốt a!”

“Tốt!” Triệu Ngọc nói nói, “ trước tiên đem địa chỉ cho ta, ta tự có chừng mực!”

Cúp điện thoại về sau, Triệu Ngọc trong mắt lập tức hiện lên một tia hèn hạ ánh sáng, trong lòng nói chuyện: Đêm nay, lại có trò hay để nhìn! ! !

Chương 980: Thần bí kim chủ

Kỳ thật, đừng nhìn Triệu Ngọc kiếp trước trà trộn giang hồ, thông hiểu rất nhiều hắc ám chi đạo. Thế nhưng là, đối với Khương Khoa loại cấp bậc này đạo tặc, hắn lại hoàn toàn không biết gì cả. Hắn kiếp trước chưa hề tiếp xúc qua dạng này cao cấp phạm tội nhân vật, không biết loại này phạm tội tập đoàn là như thế nào một cái vận hành hình thức?

Tại trong ấn tượng của hắn, cướp bóc phạm đều là vô cùng đơn giản thô bạo loại kia, đoạt Hoàn đồ vật liền chạy chạy thủ tiêu tang vật, bị cảnh sát bắt được liền nhận thua. Không có bị bắt, thường thường sẽ tiếp lấy đoạt, thẳng đến cuối cùng bị bắt mới thôi.

Nhưng mà, Khương Khoa loại cấp bậc này đạo tặc lại hiển nhiên cao cấp hơn nhiều, từ những cái kia hồ sơ tư liệu, còn có cướp bóc thiết kế bên trong cũng có thể thấy được đến, ngoại trừ áp dụng cướp bóc bên ngoài, sự giao thiệp của bọn hắn cực lớn, bên trong tựa hồ còn ẩn giấu đi càng sâu tầng lợi ích liên. Giống như một cái phức tạp khổng lồ thương nghiệp đế quốc, để Triệu Ngọc không thể nào hiểu được.

Hắn chỉ là từ Đại Hùng Trương giới thiệu bên trong nghe ra, những này sắp cùng gặp mặt hắn kim chủ, đều là Khương Khoa trọng yếu hộ khách. Bọn họ đều là một chút không được đại nhân vật, chẳng những cho Khương Khoa cung cấp tình báo, sẽ còn trước đó đầu tư cho hắn một khoản tiền, để mà áp dụng cướp bóc.

Thật sự là náo không được nữa!

Trước khi đến gặp mặt quá trình bên trong, Triệu Ngọc vẫn chân mày

nhíu chặt, không thể lý giải. Hắn thật nghĩ mãi mà không rõ, một cái cướp bóc phạm làm sao còn cần tìm người khác đầu tư bỏ vốn?

Liền lấy Diệu Danh cướp bóc thuốc lá xe hàng tới nói đi, Khương Khoa cần cải tạo cống thoát nước, cải tạo vại dầu xe, còn muốn thuê người chuyên nghiệp tay mở ra Kim Bôi ô tô đi làm nhiễu cảnh sát điều tra ánh mắt, những này đích thật là đến đầu tư một số tiền lớn mới được. Thế nhưng là, đều cộng lại, hai ba trăm vạn hắn là có thể làm xong chưa?

Khương Khoa cướp bóc nhiều năm như vậy, ngay cả cái hai ba trăm vạn đều không có sao? Hắn trong tủ bảo hiểm châu báu cộng lại, cũng so cái này muốn bao nhiêu a? Cho nên, mình làm một mình tốt bao nhiêu? Vì cái gì còn muốn đi tìm kim chủ đầu tư đâu? Cướp bóc cái nghề này, không phải thêm một người biết, liền nhiều một phần nguy hiểm không?

Thật sự là không hiểu rõ...

Triệu Ngọc liên tục vò đầu, không thể lý giải. Bất quá... Khi hắn nghe nói những này kim chủ nhóm đều là không tầm thường đại nhân vật về sau, nhưng trong lòng thì không tự chủ được nhiều hơn một phần chờ mong cùng cảnh giác.

Hắn đang suy nghĩ, cái kia cứu vớt Khương Khoa người thần bí, sẽ không phải là một cái trong đó kim chủ đâu?

Quá có khả năng!

Thử nghĩ một hồi, cái kia trợ giúp Khương Khoa vượt ngục người, tất nhiên không phải hạng người bình thường! Hắn ngoại trừ có thực lực cường đại bên ngoài, còn có nhất định phải cứu vớt Khương Khoa lý do. Bởi vì, một khi Khương Khoa tại ngục trúng chiêu cung cấp, tất nhiên sẽ đối vị đại nhân vật này sinh ra hậu quả nặng nề...

Đúng a!

Triệu Ngọc càng nghĩ càng hưng phấn, càng nghĩ càng thấy đến hôm nay đến đúng rồi. Thế nhưng là, nghĩ lại, hắn nhưng lại không thể không nhiều hơn một phần cảnh giác. Đã... Người thần bí có khả năng muốn giết chết Khương Khoa! Như vậy buổi tối hôm nay, vạn nhất người thần bí hiện thân, sẽ sẽ không phát sinh nguy hiểm gì đâu?

Đừng quên, mình "Khôn càn" quẻ thế nhưng là còn không có kết thúc đâu, đằng sau còn không biết có kỳ ngộ gì đang đợi mình! Cho nên, mình nhất định phải giữ vững tinh thần, làm tốt đầy đủ chuẩn bị.

Không biết, buổi tối hôm nay, có phải hay không là có thể đem tất cả bản án toàn bộ làm xong! ? Chỉ cần người thần bí vừa xuất hiện, hừ hừ hừ...

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc nhịn không được vong ngã địa hừ hừ cười lạnh.

"Đại ca..." Đại Hùng Trương lại là dị thường lo âu hỏi nói, " đại ca... Ngươi cười cái gì a? Ngươi cái trạng thái này, quá làm cho người ta không yên lòng đi... Ân..."

Nha...

Triệu Ngọc lúc này mới từ trong suy tưởng bừng tỉnh, vội vàng thu hồi mình phán đoán.

"Đại ca..." Đồng Khởi đem môt cây chủy thủ dịch tiến vào lưng quần, nói nói, " hôm nay tình huống đặc thù, chờ một lúc chỉ có một mình ngươi tiến vào được, cho nên , dựa theo quy củ cũ, một khi có ngoài ý muốn, ngươi cũng đừng quên phát cái ám hiệu cho chúng ta a!"

"Ừm... Tốt! Tốt!" Triệu Ngọc gật đầu, sau đó nghiêm túc hỏi nói, " cái gì ám hiệu?"

Ta ngược lại...

Trong xe lập tức té xỉu một mảnh...

“Đại ca!” Tam Long cầm trước đó mặt nạ đưa cho Triệu Ngọc, “Sắp đến, ngươi đeo lên cái này đi! Chúng ta đều đeo lên, chủ nhà vì cái này lần gặp gỡ, cố ý an bài một trận vũ hội mặt nạ, hôm nay tất cả tiến vào chính sảnh khách quý đều phải mang theo mặt nạ tham gia. Cho nên, ngươi không cần lo lắng sẽ bị camera đập tới!”

“Nha...” Triệu Ngọc khẽ gật đầu, trong lòng nghĩ đến, đám này bọn tặc nhân thật đúng là rất động đầu óc, thế mà ngay cả vũ hội mặt nạ loại này kỳ hoa phương pháp cũng có thể nghĩ ra được.

“Đại ca...” Cẩn thận Đồng Khởi lại nói, “ chờ một lúc chúng ta dựa theo quy củ cũ đến, ngươi đi phía sau cùng, nhìn qua như cái tùy tùng, để Tam Long đi ở giữa nhất...”

“Đại ca... Đến!” Theo lái xe bím tóc đuôi ngựa chậm lại tốc độ xe, Triệu Ngọc cái này mới nhìn đến, hắn ngồi Audi A8 đã đi tới một tòa lộng lẫy, sắc thái lộng lẫy cao ốc trước mặt. Đèn nê ông lấp lóe dưới, có thể nhìn thấy “Dạ Thượng” hai cái chữ to!

Đây chính là Khương Khoa cùng kim chủ nhóm gặp mặt địa phương, “Dạ Thượng” chính là là bản xứ quy mô lớn nhất xa hoa hộp đêm, có thể tới đây tiêu phí đều là bản xứ thổ hào.

Thế mà... Ở cái địa phương này gặp mặt...

Nhìn xem hào quang rực rỡ hộp đêm cao ốc, Triệu Ngọc lòng hiếu kỳ càng lúc càng lớn, hắn thực sự muốn biết, cùng Khương Khoa nói chuyện làm ăn kim chủ nhóm, đến cùng đều là người thế nào?

Bất quá, Triệu Ngọc nhìn đồng hồ đeo tay một cái, trong đầu còn tại nhớ thương một chuyện khác.

“Đại ca... Đến!” Đại Hùng Trương nói nói, “ chúng ta bây giờ liền lên đi!”

“Chờ một chút!” Triệu Ngọc lại liếc mắt nhìn đồng hồ, hỏi, “Không phải ước 8 điểm nửa sao? Lúc này mới 8 điểm 23!”

“Ta x...” Đại Hùng Trương mặt mũi tràn đầy bụi đất, “Đại ca, ta cái này đã chậm, ngươi lại đến đi tầng 8 đâu? Những cái kia kim chủ tính tình ngươi còn không biết sao? Bọn họ thế nhưng là hận nhất người khác không đúng giờ!”

“Ồ? Thật sao?” Triệu Ngọc nhưng không khỏi không chậm địa vỗ vỗ bím tóc đuôi ngựa, “A siêu a, trước dừng xe lại, đừng đi vào!”

“Đại ca... Cái này. . .” Lúc này, Tam Long cùng Đồng Khởi cũng là lộ ra thật sâu nghi hoặc.

“Hừ!” Triệu Ngọc cười lạnh một tiếng, “Ta hôm nay tới mục đích, liền là để bọn họ chán ghét ta đây! Mấy ca, các ngươi ngủ trước một lát, chúng ta chờ 20 phút đồng hồ lại đến đi...”

“Cái này. . . Thật không được a!” Đại Hùng Trương cả người đều run run, vội vàng nhắc nhở Triệu Ngọc, “Đại ca, những cái kia kim chủ... Chúng ta không chọc nổi! Đây cũng không phải là đùa nghịch hàng hiệu thời điểm a!”

“Đúng vậy a!” Đồng Khởi khuyên nói, “ đại ca luôn luôn lấy giảng cứu thành tín lấy xưng, nếu là trễ đến, thực sự không thể nào nói nổi...”

“Đúng, nhất là lúc này!” Đại Hùng Trương khó xử địa nói nói, “ ngươi nếu tới đã chậm, những người kia không chừng phải gấp thành cái gì bộ

dáng, nói không chừng, sẽ hủy bỏ!”

“Ha ha ha...” Triệu Ngọc bỗng nhiên lắc đầu cười to, mắng, “ một bang đồ bỏ đi a! Ta là Khương Khoa! Ta nói chờ 20 phút đồng hồ liền chờ 20 phút đồng hồ! Ta nói để bọn họ các loại, bọn họ liền phải chờ!”

Triệu Ngọc con mắt trừng một cái, người ở chỗ này ai cũng không dám nói tiếp nữa. Cứ như vậy, bọn họ đợi chừng 20 phút đồng hồ, cái này mới rốt cục đem chiếc xe lái vào hộp đêm.

Xe dừng ở cửa chính về sau, lúc này có nhân viên phục vụ tiến lên hỗ trợ dừng xe, nhưng là bím tóc đuôi ngựa a siêu cự tuyệt. Để phòng tình huống có biến, a siêu sẽ tùy thời trong xe đợi mệnh.

Ô tô ngừng tốt về sau, Triệu Ngọc lúc này mới cùng Tam Long, Đồng Khởi, Đại Hùng Trương ba người cùng đeo lấy dưới mặt nạ xe, vì hiệu quả càng tốt hơn , bọn họ còn giả bộ là một bộ say khướt dáng vẻ.

Giờ này khắc này, Triệu Ngọc đổi lại một thân âu phục màu đen, nhìn qua cực kỳ phổ thông, hắn đi theo tại Đại Hùng Trương đám người sau lưng, trực tiếp xuyên qua đại đường, thừa trên thang máy đến 8 lâu.

Tầng 8 đều là hội cao cấp chỗ, Đại Hùng Trương cho người phục vụ lộ ra ngay đặc thù thẻ vàng, cái này mới được cho đi tiến đến. Sau đó, bọn họ dọc theo u ám mờ nhạt thảm thông đạo lượn quanh tầm vài vòng, cái này mới rốt cục đi tới một gian xa hoa sẽ cửa phòng khách.

Cổng hai bên trạm có hơn 10 tên màu đen bảo an nhân viên, những người này từng cái xương cốt thanh kỳ, ánh mắt sắc bén, xem xét đều là chuyên nghiệp bảo tiêu.

Làm Đại Hùng Trương sau khi thông báo, phòng khách đại môn lúc này mới mở ra.

“Đại ca... Đến...” Đại Hùng Trương vội vã cuống cuồng địa nói nói, “ kim chủ nhóm gặp chính là ngươi, chúng ta mấy cái đều không có tư cách đi vào! Cho nên... Chỉ có thể dựa vào ngươi! Ngươi nhưng nhất thiết phải cẩn thận...”

Chương 981: Tên điên Khương Khoa

Cùng Triệu Ngọc dự đoán đồng dạng, đẩy cửa ra về sau, cũng không thể trực tiếp tiến vào phòng khách, mà là tiến nhập một cái lông cừu trải đất cửa trước ngăn cách.

Ngăn cách bên trong có một cái vóc người khôi ngô, mặt mũi tràn đầy dữ tợn gia hỏa cản ở nơi đó, muốn dùng trong tay máy quét cho Triệu Ngọc soát người.

Trước đó, Đại Hùng Trương đã giới thiệu qua quy củ của nơi này, cho nên Triệu Ngọc trực tiếp đưa di động còn có súng kích điện tất cả đều hái xuống, đặt ở một cái kim loại hộp nhỏ bên trong.

Tráng hán lại cho Triệu Ngọc quét nhìn một phen, đợi xác nhận không sai về sau, lúc này mới một mặt đem kim loại hộp thả ở bên cạnh tủ bát bên trên, một mặt đưa tay ra hiệu, Triệu Ngọc có thể tiến vào.

Phòng khách bên trong ánh đèn u ám, bầu không khí ngưng trọng. Nơi này không gian vốn là so Triệu Ngọc tưởng tượng được phải nhỏ hơn nhiều, trung ương còn hết lần này tới lần khác bày biện một trương to lớn bàn bóng bàn, chiếm đi rất lớn không gian.

Giờ phút này, nhưng gặp tại phòng khách khách quý vị trí, trưng bày năm trương hào hoa ghế sô pha! Trên ghế sa lon, thì phân biệt ngồi năm cái trang phục khác nhau nam nhân.

Mấy người này niên kỷ khác biệt, cách ăn mặc cũng là khác biệt rất lớn: Có mang theo nón cao bồi tử, người mặc bạch quần tây, một thân triều

người cách ăn mặc; có thì là trung quy trung củ hàng hiệu âu phục; càng có rất, còn có mặc lông chồn thẳng toát xì gà! Cái kia thuốc xi gà tựa như đại pháo, phóng thích ra làn khói tràn ngập toàn bộ không gian, tại ánh đèn chiếu xuống, cho người ta một loại ô yên chướng khí cảm giác.

Triệu Ngọc quét mắt một chút, nhưng gặp nơi này hết thảy liền trưng bày năm cái ghế sa lon, mỗi cái trên ghế sa lon ngồi một vị, căn bản không có vị trí của hắn.

Từ năm người này điếu dạng đến xem, bọn họ hắn là cùng Khương Khoa ước nói kim chủ.

Không nghĩ tới. . . Vậy mà đều là bộ dáng như vậy: Nhưng gặp năm người tướng mạo khác nhau, cao thấp mập ốm còn có niên kỷ đồng đều có khác biệt, nhưng là trên mặt của mỗi người lại tất cả đều lộ ra một cỗ không ai bì nổi ngạo mạn!

Ngưu bức. . .

Triệu Ngọc lại nhìn thấy, tại mỗi cái kim chủ đằng sau, tất cả đều lập lấy hộ vệ của bọn hắn, thông qua mình trong đầu tham trắc khí, hắn phát hiện những người hộ vệ này trên thân cũng không mang theo súng ống. Xem ra, giữa bọn hắn hắn là cũng có phòng bị.

“Hừ!”

Ai ngờ, khi nhìn đến Triệu Ngọc đến về sau, cái kia khoảng cách gần hắn nhất rút xì gà gia hỏa, vậy mà khinh thường hừ lạnh một tiếng, nửa điểm không có ý hoan nghênh. Người này lại đen lại áp chế, lại vẫn cứ mặc vào một bộ màu trắng da cỏ, đơn giản cùng hầu tử thành tinh đồng dạng.

“Ta dựa vào! Như vậy chảnh a!” Lúc này, chỗ xa nhất một người mặc đồ vét trắng nam tử trung niên, vung lấy Lan Hoa Chỉ, tức giận xông Triệu

Ngọc nói nói, “ vượt ngục về sau vẫn thật là ngưu bức? Ngay cả cái mặt cũng không dám lộ?”

Triệu Ngọc nhướng mày, giờ mới hiểu được có ý tứ gì, giờ này khắc này, trên mặt hắn còn mang theo mặt nạ đâu! Thế là, hắn tranh thủ thời gian tháo mặt nạ xuống, đặt ở trên bàn bi-da!

Triệu Ngọc vừa một tháo mặt nạ xuống, ở đây năm người tất cả đều nghiêm túc nhìn hắn một cái, đợi thấy rõ ràng hắn đích đích xác xác liền là Khương Khoa về sau, lúc này mới thoáng đã thả lỏng một chút.

“Ngươi đến muộn!” Lúc này, ngồi tại ở giữa nhất trên ghế sa lon một cái lão giả nói chuyện. Người này người mặc đường trang, ngồi nghiêm chỉnh, cử chỉ đang khi nói chuyện lộ ra làm cho người chấn nhiếp uy nghiêm, “Khương Khoa! Ở trên thân thể ngươi, đây chính là phi thường hiếm thấy a!”

Nha. . .

Triệu Ngọc khẽ gật đầu, đã lão đầu tử này ngồi ở giữa, nói chuyện lại như vậy túm, khẳng định liền là kim chủ đứng đầu.

Triệu Ngọc không có trả lời, mà là không chớp mắt đem năm người này bộ dáng lại chăm chú phân biệt một cái. Hắn chỉ nhận ra, cái kia rút xì gà Ải Tử, cùng bày Lan Hoa Chỉ đồ vét trắng, tại Khương Khoa tư liệu mỏng bên trên là có ghi chép.

Cái trước gọi Vương Tây, chính là khống chế nhiều nhà mỏ than xí nghiệp than đá lão bản; cái sau gọi Ngưu Lộ Lộ, chính là Bách Thành tập đoàn cổ đông, mặc dù có chút nương nương khang, nhưng đúng là cái nam.

Khương Khoa tư liệu cho thấy, hai người này bên ngoài đều có chính cách buôn bán, nhưng sau lưng lại làm không ít thất đức hoạt động. Tại

một ít thương nghiệp cạnh tranh hoặc xung đột lợi ích bên trong, Khương Khoa thế nhưng là không ít giúp bọn họ giải quyết phiền phức.

Chỉ bất quá. . .

Ngoại trừ hai người kia bên ngoài, cái khác ba cái lại không tại Khương Khoa văn kiện bên trong, như vậy. . . Là bởi vì ba người này bối cảnh quá thần bí, ngay cả Khương Khoa cũng không biết sao?

Như vậy. . . Cái kia trợ giúp Khương Khoa vượt ngục người thần bí, có khả năng hay không ngay tại trong ba người này đâu?

“Uy! Nhìn cái gì vậy?” Đồ vét trắng Ngưu Lộ Lộ vặn eo lắc mông địa uống nói, “ Ngũ gia tra hỏi ngươi đâu! Tại sao tới đã chậm? Ngươi Khương Khoa kiêu ngạo thật lớn a! ? Thật đúng là đem mình làm đạo tặc chi vương sao?”

“Hoắc ha ha ha. . .” Nghe đến lời này, Triệu Ngọc bỗng nhiên ngửa mặt lên trời cười dài, đúng là đặt mông ngồi ở đồ vét trắng trên đùi.

“Ai u. . . Ép chết ta rồi!” Ngưu Lộ Lộ nương lý nương khí địa đẩy Triệu Ngọc một thanh, lại là không có đẩy ra. Phía sau hắn bảo tiêu muốn tiến lên xử lý, nhưng cảm giác được bầu không khí không đúng, vẫn là không dám động thủ.

“Thân yêu Lộ Lộ a! Lâu như vậy không thấy, nghĩ không nhớ ngươi Khương đại ca a?” Nói chuyện, Triệu Ngọc xấu xa cho đồ vét trắng chà xát cái cái mũi, sau đó mới giương mắt đối ở giữa lão đầu phản hỏi nói, “ Ngũ gia a! Ta tại sao tới đã chậm, các ngươi còn không biết sao?”

“Ai u. . . Đi đi đi. . .” Ngưu Lộ Lộ bị Triệu Ngọc ép tới thở không nổi, đành phải phấn khởi dùng sức, cái này mới rốt cục đem Triệu Ngọc đẩy đi ra.

“Chúng ta làm sao lại biết?” Lúc này, trung ương dựa vào trái một người mặc ngăn chứa đồ vét nam tử trung niên tức giận uống nói, “ Khương Khoa! Ngươi mẹ nó có phải hay không thần kinh? Ngươi biết, hiện tại cũng đến lúc nào sao? Ngươi còn có mặt mũi cùng chúng ta pha trò chơi?”

“Ta đùa cái gì buồn bực tử rồi?” Triệu Ngọc mở ra hai tay, cười đùa tí tửng địa đi lên trước nói nói, “ ta Khương Khoa vừa mới đại nạn không chết vương giả trở về, các ngươi những này lão bang thái nhóm không nói xếp hàng hoan nghênh hoan nghênh, vừa thấy mặt liền đến hưng sư vấn tội, đây cũng quá không đủ anh em ý tứ a?”

“Khương Khoa, nói chuyện thả quy củ một chút!” Trung ương dựa vào phải một cái cầm quải trượng đầu rồng lão giả uống nói, “ ngươi cũng không nhìn một chút mình là thân phận gì, Ngũ gia trước mặt, ngươi còn dám làm càn?”

“Đúng rồi!” Rút xì gà Vương Tây phụ họa một câu, lại hai chân tréo nguẩy đến khinh miệt nói nói, “ ta nói Khương Khoa a, ngươi ăn mấy ngày cơm tù, có phải hay không bị người sập đít rồi? Làm sao nói chuyện bộ dáng đều như vậy không đứng đắn đây?”

“Ha ha ha. . .” Đồ vét trắng cười to, âm dương quái khí nói với Triệu Ngọc, “Ngươi yên tâm, băng đít mà thôi, mang không được hài tử!”

Đám người cười vang. . .

Nghe đến lời này, Triệu Ngọc thật nghĩ cởi xuống hai người này quần, hiện trường băng bọn họ đít! Nhưng là. . . Tình huống bây giờ còn không rõ, hắn còn có chính sự muốn làm.

Thế là, hắn đưa tay chép qua Vương Tây đại pháo xì gà, đem hung hăng tại trên bàn bi-da vê diệt, miệng bên trong còn giải thích nói: “Mẹ ngươi liền là ung thư phổi chết, thiếu rút mấy cây đi!”

“Ta dựa vào! Điên rồi! Điên rồi!” Vương Tây tức giận đến nhảy lên một cái, chỉ vào Triệu Ngọc cái mũi mắng to, “Ngươi mẹ nó có phải hay không chán sống rồi, hả?”

“Đủ rồi! Đủ!” Rốt cục, ở giữa cái kia được gọi là Ngũ gia lão giả nhịn không được, hắn phanh phanh vỗ ghế sô pha nắm tay uống nói, “ đều quên, hôm nay là tới làm gì tới rồi sao?”

Nghe đến lời này, Vương Tây không dám tiếp tục lỗ mãng, vội vàng ngoan ngoãn mà ngồi xuống.

“Khương Khoa!” Lão giả đưa tay chỉ Triệu Ngọc nói nói, “ ngươi còn nhớ rõ, ngươi trước khi đi, là thế nào cùng chúng ta cam đoan sao? Nhưng kết quả đây? Một kiện chuyện chắc như đinh đóng cột, lại bị ngươi làm cho thành cái dạng này! Ngươi nói, chuyện này, ngươi làm như thế nào cho chúng ta một cái công đạo?”

“Đúng vậy a. . .” Quải trượng đầu rồng phụ họa nói, “ ngươi hẳn phải biết, ngươi thất bại, mang đến cho ta nhiều tổn thất lớn a? Chúng ta thế nhưng là đã uống nhiều lần nước rửa chân, năm đều chưa từng có tốt đâu!”

Nước rửa chân?

Tổn thất?

Nghe đến mấy câu này, Triệu Ngọc là thật thật nghe không rõ. Từ những người này bối cảnh đến xem, đừng nói chỉ là hơn ngàn vạn, liền là hơn ức tiền cũng hẳn là không kém a?

Nhưng vì cái gì, còn muốn cùng Khương Khoa xách tổn thất đâu?

“Bàn giao?” Triệu Ngọc vô tội hỏi nói, “ ta không rõ, ta tại sao muốn

hướng các ngươi bàn giao? Hiện tại thế nhưng là ta đang chơi mệnh a!”

“Ngươi!” Ngũ gia rốt cục nổi giận, hắn đứng người lên uống nói, “ Khương Khoa, ta không rõ, ngươi dựa vào cái gì còn có thể bảo trì lạc quan như vậy! Ngươi điên thật rồi sao? Nếu như ngươi vẻn vẹn nhiệm vụ thất bại, cái kia còn tốt, chúng ta lại nghĩ biện pháp đền bù cũng được. Thế nhưng là. . . Ngươi bị cảnh sát bắt, ngươi là vượt ngục đi ra, ảnh hưởng quá lớn! Chúng ta còn thế nào có thể lại tiếp tục đâu?”

A?

Triệu Ngọc lần nữa nhíu mày, từ lời của lão đầu bên trong, hắn tựa hồ nghe ra một chút môn đạo, tựa hồ. . . Lần trước thuốc lá cướp bóc, cũng không có hắn nghĩ đến đơn giản như vậy, tại cướp bóc phía sau, còn giống như ẩn giấu đi càng lớn âm mưu!

“Cái kia. . .” Hắn đầu óc nhanh quay ngược trở lại, vội vàng thăm dò nói, “ cái kia về sau. . . Là xử lý như thế nào đây này?”

“Xử lý như thế nào? Thuốc lá đều truy trở về, mới tổn thất như vậy một phần nhỏ!” Quải trượng đầu rồng nói nói, “ công ty bảo hiểm tự nhiên vô hại đáng ngại! Ngươi có biết hay không, nước rửa chân rất khó uống a?”

Nha. . .

Triệu Ngọc lần này minh bạch, xem ra, thuốc lá cướp bóc mục đích cuối cùng, cũng không phải là những cái kia tang vật, mà là cùng công ty bảo hiểm có quan hệ, trong này hắn là liên lụy đến một ít người to lớn lợi ích!

Lợi hại. . . Quá lợi hại. . .

Nói như vậy, trước kia Khương Khoa bày kế những cái kia cướp bóc,

cũng căn bản không phải đơn thuần cướp bóc, mà đều là có nhất định thương nghiệp mục đích!

Khương Khoa cách làm, giống như là New Zealand kia cái gì phạm tội tổ chức giống như! Trách không được, hắn muốn cùng nhiều như vậy kim chủ hợp tác đâu!

“Cái kia tốt. . . Cái kia tốt. . .” Triệu Ngọc cực nhanh suy tư, nói nói, “ là, chuyện này thật là bị ta Khương Khoa làm hư hại! Các ngươi không phải là muốn ta cho cái bàn giao sao? Tốt! Bàn giao, ta nhất định cho các ngươi! Nhưng là, trước đó, mấy người các ngươi muốn thành thành thật thật nói cho ta biết một sự kiện!” Triệu Ngọc trừng tròng mắt, hung hăng hỏi nói, “ ta vượt ngục sự tình, có phải hay không các ngươi giở trò quỷ?”

Chương 982: Giở trò xấu chuyên gia

“Khương Khoa! Ngươi làm sao? Điên thật rồi sao?” Chống gậy lão nhân đem quải trượng đầu rồng xử đến thùng thùng rung động, “Chú ý ngươi nói chuyện khẩu khí, nếu là ngay cả thân phận của mình đều quên, nhưng là không còn người có thể cứu được ngươi!”

“Chờ một chút...” Bỗng nhiên, cái kia rút xì gà Vương Tây nghĩ tới điều gì, vội nói, “Khương Khoa, ngươi có ý tứ gì a ngươi? Hỏi chúng ta làm cái gì? Chẳng lẽ... Ngươi vượt ngục không phải ngươi đám kia các huynh đệ làm?”

Cái này. . .

Triệu Ngọc tra hỏi thời điểm, một mực tại nghiêm túc quan sát đến mỗi người phản ứng, ngoại trừ ở giữa xuyên đường trang đích Ngũ gia bên ngoài, những người khác tất cả đều biểu hiện được phi thường kinh ngạc.

“Khương Khoa! Ngươi hôm nay tốt nhất đem lời nói rõ ràng ra!” Rốt cục, Ngũ gia ánh mắt lộ ra hung quang, uy nghiêm địa uống nói, “ ta nếu không phải nể tình chúng ta ngày xưa giao tình bên trên, hôm nay là không thể nào có cái này lần gặp gỡ! Ngươi nếu là còn muốn mạng sống, sớm làm thành thật khai báo, đây hết thảy... Đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Cái này. . .

Nghe được Ngũ gia cũng nói như thế, Triệu Ngọc đã cơ bản có thể phán

đoán, người thần bí cũng không tại năm người này bên trong. Bởi vì, nếu thật là đám người này trợ giúp Khương Khoa vượt ngục, như vậy hiện tại đã không cần thiết giấu giếm nữa.

Trừ phi... Trừ phi...

Triệu Ngọc lại đem đám người quét mắt một lần, trong lòng thầm nghĩ, trừ phi là thần bí nhân này còn không muốn bại lộ thân phận, hắn cứu mình, còn mục đích gì khác!

Thế nhưng là, nhìn chung năm người này, Triệu Ngọc quả thực nhìn không ra bất kỳ đầu mối, phản ứng của bọn hắn đều rất bình thường...

Tốt!

Triệu Ngọc âm thầm hạ quyết tâm, đã hí đã hát đến nơi này, vậy dứt khoát liền tiếp tục hát xuống dưới, chẳng những muốn hát, hơn nữa còn muốn đem nó hát này!

“Hoắc ha ha!” Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc vung nắm đấm vỗ một cái bàn bóng bàn, sau đó kích động đối đám người trợn mắt nhìn nói, “ các ngươi những này vong ân phụ nghĩa hố cha tiểu nhân! Còn ở lại chỗ này mà cho ta nghĩ minh bạch giả hồ đồ đúng không? Các ngươi đem ta Khương Khoa xem như cái gì, đồ đần sao?”

“Mẹ nó! Mẹ nó! Phản, phản!” Caro đồ vét chỉ vào Triệu Ngọc mắng, “ ngươi thật mẹ nó chán sống rồi a, Khương Khoa?”

“Thiếu mẹ nó chứa tôn tử!” Triệu Ngọc chỉ vào Caro đồ vét phản mắng, “ các ngươi đem ta từ trại tạm giam bên trong cứu ra, thật là vì cứu ta sao? Là ai ở sau lưng đem tin tức thả cho Tào Tứ Phần? Huynh đệ của ta, đều bị Tào Tứ Phần cho nổ chết! Bút trướng này... Tính thế nào! ?”

“A?” Năm người cùng một chỗ nhíu mày, quải trượng đầu rồng lão nhân

bất khả tư nghị hỏi nói, “ Khương Khoa, ta làm sao càng nghe càng hồ đồ? Làm sao còn có Tào Tứ Phần sự tình?”

“Hừ! Muốn giết người diệt khẩu, không dễ dàng như vậy!” Triệu Ngọc điên cuồng mà uống nói, “ các ngươi nghĩ không ra, ta Khương Khoa mệnh cứng rắn, còn có thể sống được tới đây thấy các ngươi a?”

“Uy! Khương Khoa!” Ngũ gia tựa hồ nghe ra một điểm manh mối, liền trấn định địa nói nói, “ ngươi trước đừng táo bạo, ngươi suy nghĩ kỹ một chút, chúng ta tại sao muốn đi giúp ngươi vượt ngục, lại vì cái gì muốn giết ngươi diệt khẩu đâu? Ngươi cho rằng... Chúng ta rất quan tâm sống chết của ngươi sao?”

“Ngũ gia! Đừng nói nhảm!” Vương Tây đứng lên chỉ vào Khương Khoa nói nói, “ gia hỏa này đã điên rồi! Náo không tốt, đã bị cảnh sát tẩy não, đây là tới lừa dối chúng ta tới!”

“Đúng a, đã sớm nói, hôm nay cái này mặt không thể gặp!” Ngưu Lộ Lộ bày biện Lan Hoa Chỉ phụ họa, “Hắn nhưng là ngồi xổm quá lớn lao đạo tặc a! Nói không chừng, đã phản bội đều! Chúng ta vẫn là nhanh lên một chút rút lui đi! Chớ cùng hắn mù tất tất!”

“Hoắc ha ha...” Triệu Ngọc lại lần nữa điên cuồng cười to, “Có nhìn thấy không? Còn nói không phải là các ngươi làm? Các ngươi lo lắng ta đem các ngươi chuyện xấu tất cả đều chấn động rớt xuống ra ngoài, cho nên mới phải mạo hiểm giúp ta vượt ngục, sau đó lại thần không biết quỷ không hay nổ chết ta, đến cái giết người diệt khẩu!”

“Khương Khoa!” Quải trượng đầu rồng bỗng nhiên chống gậy chống đứng người lên, “Ngươi chớ có nói hươu nói vượn, chúng ta lại không có cái gì nhược điểm trong tay ngươi, có thể sợ ngươi cùng cảnh sát chấn động rớt xuống cái gì đâu? Ngươi là tặc, không có chứng cứ, lời của ngươi nói, đều là vu cáo!”

A?

Triệu Ngọc âm thầm chấn kinh, trách không được, Khương Khoa bản nhân chưa từng hoài nghi đến những này kim chủ trên đầu đâu! Thật không nghĩ tới, bọn họ bất quá đều là mậu dịch đồng bạn mà thôi, cũng không phải là cùng một tập đoàn lợi ích. Càng không nghĩ tới, Khương Khoa mặc dù cùng bọn họ làm qua nhiều như vậy mua bán lớn, trên tay lại căn bản không có chứng cứ rõ ràng!

Cũng không phải thôi!

Hắn lúc này mới thình lình nghĩ đến, mặc dù Khương Khoa có Vương Tây cùng Ngưu Lộ Lộ tư liệu, nhưng này cũng không thể coi là chứng cứ a?

Liền lấy cướp bóc thuốc lá hàng chuyện xe tới nói, mặc dù những này kim chủ muốn lợi dụng Khương Khoa cướp bóc đến chèn ép mỗ công ty bảo hiểm, hoặc là thu hoạch được cái gì đặc thù lợi ích, thế nhưng là những vật này tất cả đều là ẩn tính, đều là đầu lưỡi của bọn họ hiệp định, căn bản không có thực tế chứng cứ. Bằng vào Khương Khoa căn cứ chính xác từ, là căn bản cái gì cũng chứng minh không được!

Nói cách khác, coi như hôm nay mình bắt lấy những này kim chủ, cũng không nhất định có thể thật có thể đem bọn họ đưa vào ngục giam?

Chậc chậc...

Triệu Ngọc không khỏi líu lưỡi sợ hãi thán phục, không có nghĩ tới những thứ này làm lớn hình phạm tội gia hỏa, ngược lại so với cái kia xác thực thật kiền tội phạm, lại càng dễ đào thoát luật pháp chế tài!

Cái này không thể được! !

Triệu Ngọc âm thầm nắm chặt nắm đấm, trong lòng nghĩ đến, lão tử thế

nhưng là tổ điều tra đặc biệt tổ trưởng, là chính nghĩa hóa thân a! Đối diện với mấy cái này đỏ tự nhiên Cao cấp phần tử phạm tội, mình làm sao cũng phải làm chút gì đi! ?

Như vậy... Làm thế nào đâu?

Có!

Muốn nói đối với mấy cái này Cao cấp phần tử phạm tội, Triệu Ngọc hoàn toàn chính xác không hiểu nhiều lắm, nhưng bàn về giở trò xấu đến, hắn nhưng là hạ bút thành văn!

Thời gian qua đi thời gian lâu như vậy, Triệu Ngọc cảm giác mình đã cực kỳ lâu chưa từng làm việc xấu! Không biết, lần này làm, vẫn là không thuận tay?

“Hừ hừ... Ha ha... Ha ha ha ha...” Triệu Ngọc lại một lần ngửa mặt lên trời cười dài, đối mặt ở giữa đường trang Ngũ gia nói nói, “ Ngũ gia a! Ngươi để cho ta suy nghĩ thật kỹ, ngươi làm sao không suy nghĩ thật kỹ đâu? Ta Khương Khoa biết rõ quan hệ giữa chúng ta, nhưng vì cái gì còn muốn hoài nghi các ngươi muốn giết ta diệt khẩu đâu? Các ngươi sẽ không coi là, ta điên thật rồi a?”

“Cái này. . .” Ngũ gia khẽ nhíu mày, tại phân biệt rõ tư vị.

“Khương Khoa, “ quải trượng đầu rồng thúc giục nói, “ ta khuyên ngươi vẫn là đau nhức nhanh một chút, đều là bằng hữu, đừng để chúng ta vạch mặt thật tốt!”

“Ha ha ha...” Triệu Ngọc lại cười một tiếng, lúc này mới chỉ vào đám người nặng nề mà nói nói, “ nói thật cho các ngươi biết đi! Tại chúng ta ở giữa... Có quỷ a!”

Lời vừa nói ra, chúng người vì đó chấn động, vừa rồi đứng lên mấy vị

kia bỗng dưng lại ngồi xuống.

“Khương Khoa, ngươi lại muốn làm hoa dạng gì?” Caro đồ vét hỏi một câu.

“Hừ hừ!” Triệu Ngọc bắt chước Khương Khoa dáng vẻ nói nói, “ lần này, ta tiến cục cảnh sát cũng không phải bạch đi một chuyến a! Ta ngay từ đầu đặc biệt không nghĩ ra, quan thẩm vấn không hỏi ta hương chuyện thuốc lá, lại phản phục hỏi ta trước kia bản án, hơn nữa còn nhiều lần nâng lên... Nâng lên... Các ngươi các vị danh tự...”

“A! ?” Triệu Ngọc kiểu nói này, quả nhiên đem đối phương lừa gạt ở.

“Làm sao... Làm sao có thể...” Vương Tây nhíu lông mày nói nói, “ nói hươu nói vượn...”

“Yên tâm! Ta Khương Khoa đương nhiên sẽ không nói thật...” Triệu Ngọc làm bộ nghi ngờ nói, “Nhưng là... Cảnh sát nói đến có cái mũi có mắt, mà lại thật là lắm chuyện đều nói trúng, thế nhưng là đem ta dọa sợ! Tỉ như... Thành lĩnh lần kia...” Triệu Ngọc một chỉ Ngưu Lộ Lộ, “Bọn họ trực tiếp liền hỏi ta cùng Bách Thành tập đoàn có quan hệ gì? Mà lại, còn hỏi ta... Ngưu Lộ Lộ chưa từng giết người?”

Nghe thấy lời ấy, Ngưu Lộ Lộ hơi kém không có co quắp trên mặt đất, Lan Hoa Chỉ cũng thay đổi hình.

Triệu Ngọc đương nhiên là nói bừa loạn tạo, Khương Khoa trên tư liệu viết, Ngưu Lộ Lộ là Bách Thành tập đoàn cổ đông, mà trước đây tại thành lĩnh cướp bóc án rõ ràng cùng công ty xây dựng có quan hệ, cho nên Triệu Ngọc mới dùng việc này đến nổ hắn!

“Vương Tây!” Triệu Ngọc lại xông rút thuốc xi gà Ải Tử nói nói, “ bọn họ cũng hỏi qua ta lâm phụ quáng nạn sự tình... Còn đề cập tới một cỗ màu vàng Ferrari!”

“A! ?” Vương Tây dọa đến sắc mặt trắng xanh, hơi kém không có từ trên ghế salon cắm xuống tới.

Lâm phụ quáng nạn cùng Ferrari đều tại Khương Khoa trên tư liệu xuất hiện qua, Triệu Ngọc cũng là lấy tới bán cái có sẵn.

“Nghe bọn họ như thế thẩm vấn, ta cũng dọa cho phát sợ a! Cái này rõ ràng là ra nội ứng!” Triệu Ngọc lại hướng về phía Ngũ gia nói nói, “ thế nhưng là... Ta lo lắng nhất không phải nội ứng, ta là lo lắng các ngươi sẽ hiểu lầm ta à! Ta thật không hề nói gì! Bằng không, ta hôm nay tại sao phải đem các ngươi ước đi ra, tự tìm đường chết đâu?”

“Khương Khoa!” Quải trượng đầu rồng hỏi nói, “ ngươi nói... Đều là thật?”

“Cái này còn có thể là giả sao?” Triệu Ngọc vỗ ngực nói nói, “ ta Khương Khoa làm người, các ngươi còn không biết sao? Bằng không, ta vì cái gì hoài nghi là các ngươi cứu ta đi ra, đồng thời muốn đem ta giết người diệt khẩu đâu?”

Nghe đến đó, năm vị kim chủ hai mặt nhìn nhau, trong mắt không thể tránh khỏi lộ ra nghi kỵ chi sắc.

“Cái này. . .” Caro đồ vét tâm nhãn rất nhiều, hắn vội vàng xông đường trang Ngũ gia nhỏ giọng nói thầm mấy câu, Ngũ gia cũng là khẽ gật đầu.

“Khương Khoa!” Ngũ gia thoáng suy nghĩ một cái, sau đó nói với Triệu Ngọc, “Nếu như ngươi không có nói láo, cái kia vấn đề này nhưng lớn lắm! Cho nên, vì cam đoan tập đoàn chúng ta nội bộ ổn định, cho nên...”

Ngũ gia còn chưa nói hết, Caro đồ vét lại gấp bận bịu khoát tay ra hiệu, ghế sô pha đằng sau thình lình đi ra mấy tên hung hãn bảo tiêu.

“Cho nên... Ngươi tạm thời trước không thể trở về đi, chúng ta phải đem chuyện này tra cái rõ ràng mới được!” Ngũ gia gật đầu nói.

“Ai? Chậm! Chậm!” Triệu Ngọc một thấy đối phương muốn động thô, vội vàng cao giọng nói nói, “ còn tra cái rắm a? Biết ta vừa rồi vì cái gì đến trễ sao?”

“Ừm?”

Nghe đến lời này, bọn bảo tiêu dừng lại chân, kim chủ nhóm cũng là càng thêm nghi hoặc.

“Ta đến trễ, là bởi vì ta đang điều tra một việc!” Triệu Ngọc nhe răng uống nói, “ ta hiện tại đã tất cả đều đã điều tra xong, kỳ thật, cái kia nội ứng bây giờ đang ở chúng ta trước mặt, liền ở trên ghế sa lon ngồi đâu!”

A! ?

Lần này, kim chủ nhóm bỗng nhiên kinh hãi, tất cả đều bị Triệu Ngọc lời nói trấn trụ.

“Khương Khoa, mau nói! Mau nói!” Ngưu Lộ Lộ vặn eo lắc mông địa thúc giục nói, “ nội ứng đến cùng là ai? Ta không phải đem hắn xé ba không thể! !”

“Hoắc ha ha! Người này xa tận chân trời...” Triệu Ngọc mua cái cái nút, sau đó lấy tay chỉ một cái trên ghế sa lon người nào đó, uống nói, “ liền - là - hắn! ! !”

Chương 983: Chó dại hình thức

“Uy! Khương Khoa! Ngươi không nên ngậm máu phun người! Ngươi... Ngươi điên rồi thực sự là...” Người nói chuyện, chính là cái kia ngồi tại đường trang Ngũ gia bên cạnh, một mực chống quải trượng đầu rồng lão giả. Hắn làm sao cũng không nghĩ ra, Triệu Ngọc vậy mà lại đưa tay chỉ hướng hắn!

“Hừ!” Triệu Ngọc nắm chặt nắm đấm rống nói, “ còn dám giảo biện? Ta Khương Khoa là phong cách làm việc, các ngươi còn không biết sao? Nếu là không có mười phần chứng cứ, ta dám đem ngài chỉ ra chỗ sai đi ra không?”

“Nói hươu nói vượn...” Quải trượng đầu rồng khí đến sắc mặt trắng xanh, toàn thân run rẩy, hắn vội vàng khoát tay xông thủ hạ uống nói, “ các ngươi còn đứng ngây đó làm gì? Tranh thủ thời gian cho ta đem cái này nói hươu nói vượn đồ vật bắt!”

“Ha ha ha...” Triệu Ngọc điên cuồng cười to, cười đến bọn bảo tiêu không dám loạn động.”Nhìn thấy không? Lại muốn diệt khẩu không phải? Có năng lực một thương đánh chết ta à?”

“Khương Khoa!” Lúc này, đường trang Ngũ gia gầm thét nói, “ có chứng cứ liền mau lấy ra! Lão Bảo là ai, mọi người trong lòng rõ ràng, đừng ở chỗ này châm ngòi ly gián!”

“Đúng a!” Quải trượng đầu rồng lão Bảo điên cuồng mà rống nói, “ Khương Khoa, ngươi nếu là không bỏ ra nổi chứng cứ đến, ta hôm nay không phải làm thịt ngươi không thể!”

“Hừ!” Triệu Ngọc trương quát lên điên cuồng nói, “ tại ta trước khi đến, nhìn thấy ngươi cùng một người quỷ quỷ túy túy nói chuyện, sau đó ta liền đi theo dõi người kia đi! Kết quả, các ngươi đoán làm gì? Người kia lại là cá biệt điểm, ta mẹ nó đang tại bảo vệ trong sở mặt từng thấy người đó!”

“Hồ... Nói bậy...” Lão Bảo nhanh muốn điên rồi, nước bọt bay loạn, “Thật sự là ngậm máu phun người a ngươi? Chỗ nào đến một người như vậy? Ta... Ta ta ta mẹ nó ai cũng chưa từng thấy qua a?”

“Chậc chậc chậc... Còn không thừa nhận?” Triệu Ngọc trừng mắt hét to, “Chẳng lẽ ta đường đường Khương Khoa sẽ còn oan uổng ngươi hay sao? Ngươi người này thật đúng là không đơn giản a! Ta tiền bạc bây giờ bên trên có xác thực tình báo cho thấy, ngươi chẳng những cùng cảnh sát cao cấp có lui tới, hơn nữa còn cùng Tào Tứ Phần nhóm người kia cũng dựng đến cùng một chỗ! Còn có...” Triệu Ngọc ngược lại xông những người khác nói nói, “ các ngươi đều còn không biết a? Lão Bảo hiện tại đã nhanh muốn phá sản, hắn nhưng là thiếu đặt mông nợ đâu! Thế mà còn ở lại chỗ này mà giả mạo đại gia! Giả bộ... Tiếp lấy cho ta giả bộ a...”

“Ngươi... Ngươi... Ngươi ngươi...” Lão Bảo tức giận đến giận không kềm được, lại đem quải trượng đầu rồng giơ lên, làm bộ dự đánh, “Khương Khoa, ngươi tức chết ta rồi, cái này đều nói đến lời gì a! Thuần túy tung tin đồn nhảm! A...”

“Ồ? Thật sao?” Lúc này, bên cạnh Lan Hoa Chỉ Ngưu Lộ Lộ bỗng nhiên xen vào nói, “ lão Bảo, ngươi có phải hay không cược nghiện lại phạm vào? Năm trước nghe nói ngươi đi Macao, có phải hay không lại thua không ít a?”

“Lăn ngươi cái nương nương khang!” Lão Bảo giận không kềm được địa mắng, “ ngươi mới thua tiền đâu! Đừng cho là ta không biết ngươi vụng

trộm làm những chuyện tốt kia! Ngươi âm thầm giúp đỡ Vương Diệu Phượng, đoạt ta tiền lãi đồn hạng mục, ta còn không có tìm ngươi tính sổ sách đâu!”

“Ngươi! Ngươi ngậm máu phun người!” Ngưu Lộ Lộ không làm, vậy mà cùng lão Bảo mắng nhau, “Ngươi còn có mặt mũi nói, tiền lãi đồn là nhà mẹ đẻ của ta, vốn chính là ta, ngươi đưa tay tiến đến, ngươi cũng không ngại mất mặt a ngươi!”

“Ai u!” Vương Tây bỗng nhiên tiến lên khuyên giải nói, “ đường đường a, ngươi bớt tranh cãi đi! Không nhìn thấy cái này nói chuyện chính mà!”

“Vương Tây, ngươi cái ngu X đồ chơi!” Ai ngờ, Triệu Ngọc bỗng nhiên lại hướng về phía Vương Tây nói nói, “ ngươi còn vui đâu! Ngươi biết các ngươi mỏ than sự tình là thế nào tiết lộ ra ngoài sao? Còn không hảo hảo kiểm tra một chút ngươi người?”

“A! ?” Vương Tây nghe thấy lời ấy, nhất thời kinh dị nhìn một chút phía sau mình bảo tiêu, sau đó lại dùng ánh mắt hoài nghi nhìn về phía quải trượng đầu rồng lão Bảo.

“Oa nha nha!” Lão Bảo đã tức giận đến càng điên càng cuồng, hắn vậy mà giơ lên nặng nề quải trượng, thẳng đến Triệu Ngọc đánh tới, trong miệng hô to, “Khương Khoa! Ngươi đi chết đi!”

Nhưng mà, lão Bảo lớn tuổi, ở đâu là Triệu Ngọc đối thủ, Triệu Ngọc hiện lên quải trượng, thuận thế liền nắm ở lão Bảo cổ, đem hắn theo ngã xuống trên bàn bi-da!

Lão Bảo thủ hạ nhóm quá sợ hãi, vội vàng tiến lên cứu giá.

Ai ngờ, thời khắc mấu chốt, Triệu Ngọc chợt cao giọng quát: “Các vị, giám chứng kỳ tích thời khắc sắp đến! Các ngươi không phải muốn

chứng cứ sao? Chú ý xem đi!”

Nói, Triệu Ngọc đưa tay nắm chặt lão Bảo lỗ tai, đem một cái màu trắng tai nghe hái xuống, xông mọi người nói: “Nhìn thấy không? Lão quỷ này vậy mà liền đem máy nghe trộm mang tại trên lỗ tai đâu! Quá trắng trợn vậy!”

“A! ?” Nhìn thấy Triệu Ngọc trong tay tai nghe, chúng người quá sợ hãi.

“Ta đi bà ngươi cái tôn tử!” Lão Bảo gấp đến độ oa oa trực khiếu, “Cái kia mẹ nó là máy trợ thính, máy trợ thính a! Không biết tai ta lưng sao?”

“Hừ!” Triệu Ngọc đem tai nghe đặt ở trên bàn bi-da, dùng cùi chỏ kẽo kẹt một cái đạp nát, sau đó chỉ vào một đống nát linh kiện nói nói, “ nhìn! Tất cả xem một chút a? Còn máy trợ thính đâu! Đây rõ ràng liền là máy nghe trộm, bằng không, làm sao có thể có tinh vi như vậy linh kiện?”

“Cái này. . .” Cái khác kim chủ thấy lộn xộn mộng bức, chân tay luống cuống, ai cũng nhìn không ra, Triệu Ngọc nói đến tận cùng là đúng hay sai?

“Nói nhảm! Đức Quốc nhập khẩu máy trợ thính cái kia là!” Lão Bảo đem bàn bóng bàn đập đến phanh phanh rung động, lại xông thủ hạ rống nói, “ các ngươi đám này phế vật, còn chưa lên!”

“Chậm...” Ai ngờ, thời khắc mấu chốt, đường trang Ngũ gia bỗng nhiên ra lệnh. Lão Bảo thủ hạ nhóm đều biết Ngũ gia lợi hại, cho nên không dám loạn động.

“A! ?” Lão Bảo nhìn thấy Ngũ gia mở miệng ngăn lại thủ hạ của mình, lập tức mặt lộ vẻ kinh ngạc, tranh thủ thời gian giải thích, “Ngũ gia, ngươi tuyệt đối đừng tin tiểu tử kia chuyện ma quỷ, chúng ta đều là quá ít năm giao tình a!”

“Lão Bảo! Không là không tin ngươi! Chỉ bất quá... Can hệ trọng đại, không qua loa được!” Ngũ gia xông thủ hạ khoát tay ra hiệu, “Nhanh, tìm người biết chuyện tới xem một chút!”

Máy nghe trộm đương nhiên đều là Triệu Ngọc nói bừa loạn tạo, chỉ cần một kiểm tra liền sẽ lộ tẩy. Cho nên, Triệu Ngọc cố ý thủ hạ buông lỏng, đem lão Bảo thả ra. Ai ngờ, cái kia chính đang giãy dụa lão Bảo không biết là mà tính, vừa vặn đưa tay đem máy nghe trộm linh kiện đánh tới trên mặt đất!

“Oa! ? Oa oa oa!” Triệu Ngọc nhảy tới một bên, dị thường khoa trương chỉ vào hắn hô nói, “ ngươi... Ngươi cũng dám tiêu hủy chứng cứ... Còn nói không có vấn đề! ?”

Cái này. . .

Một nháy mắt, toàn bộ không khí của phòng họp đột nhiên ngưng kết. Trên mặt của mỗi người tất cả đều lộ ra kinh ngạc chi sắc, bọn họ nhìn về phía lão Bảo ánh mắt bên trong, càng là hiện ra thật sâu hoài nghi!

Giờ phút này, lão Bảo muốn tự tử đều có, vội vàng hướng mọi người khoát tay giải thích: “Ngươi... Các ngươi nhưng tuyệt đối đừng bị hắn lắc lư! Hắn đây là bởi vì bắc tin cướp bóc lần kia, ta thiếu điểm hắn một cái điểm, đối ta mang thù đâu! Khương Khoa!” Hắn lại quay người nói với Triệu Ngọc, “Làm người đến giảng lương tâm, mặc dù ngươi là tại một tuyến bên trên liều mạng, nhưng chúng ta nghề này quy củ ngươi là hiểu được. Nắm giữ tài nguyên nhân tài là lão đại, không có chúng ta cho ngươi cung cấp tình báo, ngươi bất quá là cái tiểu đả tiểu nháo già vinh (tiểu thâu) mà thôi!”

“Đừng nghĩ nói sang chuyện khác!” Triệu Ngọc cũng đã khởi động chó dại hình thức, căn bản không để ý tới cái kia một bộ, lúc này mắng, “ ta bây giờ nói, là ngươi phản bội sự tình! Là ngươi bán ta, là ngươi cấu kết

Tào Tứ Phần muốn dùng tạc đạn nổ chết ta! Mà lại ngươi còn muốn đem chúng ta tất cả đều bán!”

“Ta không có... Không phải ta!” Lão Bảo làm sáng tỏ.

“Chờ một chút...” Đột nhiên, cái kia ngăn chứa đồ vét nhớ ra cái gì đó, vội vàng đối Đường Trang lão người nhắc nhở nói, “ Ngũ gia, chúng ta nơi này... Không phải có phản nghe trộm trang bị sao? Nếu là lão Bảo trộm nghe, làm sao có thể không phát hiện được đâu?”

Cái này. . .

Một câu nhắc nhở đám người, Vương Tây dẫn đầu nói: “Ta nhìn... Trong này có phải hay không có hiểu lầm gì đó a?”

“Đúng thế!” Ngưu Lộ Lộ cũng là tỉnh táo lại, bày biện Lan Hoa Chỉ nói, “Có phải hay không... Có người nào... Muốn cố ý gây nên trong chúng ta hồng?”

“Đúng a!” Lão Bảo sắp khóc, dùng hết quyền đấm mặt đất nói nói, “ các ngươi nhìn không ra, cái này gây sự, rõ ràng liền là Khương Khoa mà!”

Hoắc!

Thình lình ở giữa, ánh mắt của mọi người lại toàn đều nhìn về Triệu Ngọc.

Cái này. . .

Triệu Ngọc nhún vai, bất đắc dĩ nhìn chung quanh đám người một chút, trong lòng nghĩ đến: Tốt a! Đã chó dại hình thức đã khởi động, như vậy tiếp đó, bắt đầu —— cắn người!

Chương 984: Cái bẫy

Răng rắc!

Mọi người ở đây chú mục phía dưới, Triệu Ngọc vậy mà chợt quơ lấy một cây cán cây cơ, răng rắc một tiếng liền đập vào Ải Tử Vương Tây trên đầu!

Triệu Ngọc động tác tấn mãnh, mọi người tới không kịp làm ra phản ứng, cán cây cơ liền tại Vương Tây trên đầu ứng thanh mà đứt! Thẳng đến hắn cầm phần sau đoạn cây cơ rút về về sau, Vương Tây chính ở chỗ này mắt lớn trừng mắt nhỏ đâu!

Một giây sau, Vương Tây ôm đầu giơ chân kêu đau đớn. Mà Triệu Ngọc lại đưa tay ghìm chặt vị kia Bảo gia cổ, một mặt đem hắn kéo về phía sau đi, vừa dùng sắc nhọn cây cơ mảnh vỡ chống đỡ cổ của hắn!

“A nha...” Vương Tây dùng lực địa vẽ kéo đầu của mình, thế nhưng là đầu chẳng những không có đổ máu, thậm chí đều không phải là rất đau.

Nguyên lai, Triệu Ngọc chính là dùng cán cây cơ mảnh cán bộ vị đánh hắn, nếu là đổi lại đầu to, liền là vừa rồi sức lực cỡ này, đừng nói bất tỉnh nhân sự, không tại nhân thế cũng có thể!

“Khương Khoa! Ngươi... Ngươi điên rồi? Ngươi đây là muốn làm gì?”

Chúng kim chủ gặp Triệu Ngọc chế trụ Bảo gia, tất cả đều quá sợ hãi, liên thanh chất vấn.

“Hừ!” Triệu Ngọc lại làm bộ sụp đổ rống to nói, “ một bang không có tình không có nghĩa gia hỏa! Ta tính nhìn thấu, ta Khương Khoa mẹ nó xách cái đầu ở phía trước liều mạng, nhưng kết quả là ngay cả chỗ ngồi đều đổi không đến! Tốt! Tốt! Ta hôm nay... Hôm nay cùng các ngươi đồng quy vu tận!”

Nói, Triệu Ngọc đưa tay liền phải đem cán cây cơ đâm tiến Bảo gia cổ.

“A!” Bảo gia dọa tê liệt đều, vội vàng vỗ Triệu Ngọc cánh tay năn nỉ nói, “ Khương Khoa, ngươi chớ làm loạn! Người một nhà không nói hai nhà lời nói, chúng ta biết ngươi không dễ dàng, thế nhưng là, ngươi vỗ lương tâm nói một chút, ngươi kiếm còn chưa đủ nhiều không?”

“Đánh rắm!” Triệu Ngọc nóng nảy cuồng địa uống nói, “ ngươi vừa rồi không trả nói với ta cái gì nắm giữ tài nguyên nhân tài là lão đại sao, hả? Ngươi không phải nói, ta chỉ là một cái tiểu đả tiểu nháo già vinh (tiểu thâu) sao? Tốt, hôm nay ta liền phải ngươi cho ta chôn cùng!”

Triệu Ngọc thủ hạ dùng sức ép một chút, Bảo gia trên cổ lập tức chảy ra máu.

“Khương Khoa! Khương Khoa! ! !” Ngũ gia nhìn thấy đổ máu, rốt cục không nhẫn nại được, vội vàng đứng lên khuyên can nói, “ ngươi nghe ta nói, nếu như chúng ta không niệm tình xưa, hôm nay làm sao có thể an bài cái này lần gặp gỡ đâu?”

“Đừng mẹ nó giả nhân giả nghĩa!” Triệu Ngọc trừng lên ngưu nhãn rống nói, “ ta cùng ta các huynh đệ mỗi ngày đem dây lưng quần đừng ở trên đầu, a không... Là đem đầu đừng dây lưng quần lên! Thế nhưng là, đổi lại chính là cái gì? Các ngươi thiếu phân mấy cái điểm, nghiền ép chúng ta một cái, ta cũng liền nhịn! Nha... Ta hiện tại xảy ra chuyện, các ngươi vẫn còn muốn cho ta cùng các ngươi có cái bàn giao? Qua không quá phận? Ta hỏi các ngươi, ta những cái kia huynh đệ đã chết tính thế nào? Ta mẹ nó tìm ai muốn bàn giao đi?”

“Khương Khoa! Ngươi đây là nói gì vậy?” Bày biện Lan Hoa Chỉ Ngưu Lộ Lộ nói chuyện,

“Ta thế nhưng là từ trước đến nay công khai ghi giá, đến đỉnh núi lần kia đoạt kim khố, ta không những một điểm không ít cho ngươi, hơn nữa nhìn ngươi giúp ta giết ba kẻ ngốc phân thượng, ta còn nhiều phân ngươi một cái điểm đâu!”

“Đúng vậy a!” Ải Tử Vương Tây ôm đầu phụ họa nói, “ mỏ than lần kia, ngươi mặc dù làm được như vậy quá phận, nhưng ta vẫn là không ít cho ngươi tiền! Ngươi muốn giảng giảng lương tâm.”

“Ta ta ta...” Bảo gia cảm giác được chỗ cổ truyền đến đâm nhói, vội vàng xin khoan dung nói, “ Khương Khoa, chẳng phải ngại tiền ít sao? Cùng lắm thì ta trả lại cho ngươi một cái kia điểm chính là, sự tình còn chưa tới không thể vãn hồi một bước kia, ngươi nhưng tuyệt đối không nên làm loạn a!”

“Ai nói! ?” Triệu Ngọc xông đối phương vừa trừng mắt, uống nói, “ Phong Long sông đoạt thuyền vàng một lần kia, các ngươi nhưng cũng không thiếu kiếm a! Có cái gì giấu diếm ta, làm ta không biết sao?”

“Cái gì? Phong Long sông...” Ngăn chứa đồ vét nhíu chặt nó lông mày, “Khương Khoa, ngươi mất trí nhớ sao? Phong Long sông chia, là ngươi cho ta cùng Ngũ gia cầm về a! Chúng ta còn không có hoài nghi ngươi đây, ngươi làm sao ngược lại ngờ vực vô căn cứ lên chúng ta tới?”

“Ừm...” Triệu Ngọc tranh thủ thời gian nói sang chuyện khác, “Cái kia... Cái kia Diệu Danh đâu? Các ngươi cũng vỗ lương tâm nói chuyện có được hay không, Diệu Danh thất bại, có thể trách ta một người sao? Nếu không phải xảy ra ngoài ý muốn, ta khả năng bị cảnh sát bắt lại? Các ngươi cảm thấy nước rửa chân không tốt uống, vậy ta đâu? Ta trong ngục giam cơm tù liền tốt ăn có đúng không! ? Ta hiện tại...” Nói, Triệu

Ngọc vậy mà lộ ra giọng nghẹn ngào, “Ta... Ta đã cùng đường mạt lộ! Ô ô ô...”

“Cái này. . . Ai!” Ngũ gia trùng điệp thở dài, hắn đã sớm bị Triệu Ngọc cái rây lời nói cho nói mộng.

Kỳ thật, nói được cái này phần bên trên, Triệu Ngọc ngay cả mình đều mộng. Hắn sở dĩ nói nhăng nói cuội địa nói lung tung một trận, đơn giản liền là muốn biện pháp lời của bọn hắn mà thôi! Trước mặt hắn nói những vật kia, cơ bản đều là từ Khương Khoa trên tư liệu xem ra, hắn căn bản không hiểu rõ nội tình cụ thể, chỉ có thể mù mờ loạn tán gẫu!

Bất quá, cái này thông mù mờ loạn tán gẫu hiển nhiên vẫn là vô cùng có hiệu quả, thật sự là hắn lại hiểu được không nội dung tình.

Nguyên lai, sớm có lẽ là trước kia, Triệu Ngọc liền đạt được qua một cái tên là ẩn hình máy ghi âm đạo cụ, hắn vẫn cảm thấy thứ này là cái gân gà, lại không có nghĩ rằng, hiện tại thế mà làm ra đại tác dụng. Đối phương nói lời, hắn tất cả đều từ đầu chí cuối địa ghi lại!

“Khương Khoa! Ngươi nghe ta nói...” Nhìn thấy Triệu Ngọc khóc lớn, Ngũ gia tựa hồ nhìn ra cơ hội, vội vàng làm ra một cái tỉnh táo thủ thế, đối Triệu Ngọc thuyết phục nói, “ ngươi trước đừng kích động, ngươi suy nghĩ thật kỹ, nếu là chúng ta muốn giết người diệt khẩu lời nói, chúng ta còn có thể đáp ứng cái này lần gặp gỡ sao?

“Kỳ thật... Chúng ta lần này quyết định gặp ngươi, liền là muốn cho ngươi mưu đồ một đầu đường ra!” Ngũ gia thành khẩn nói nói, “ vừa rồi ngươi không đến thời điểm, chúng ta còn đang nói chuyện này đâu! Biết ngươi gãy huynh đệ, chúng ta chính thương lượng móc tiền ra trợ cấp đâu! Mà lại, thuốc lá cướp bóc chuyện này, chúng ta cũng sẽ đi hết sức quần nhau, tranh thủ lại tìm cơ hội, đem nó làm thành chính là!”

“Đúng vậy a đúng a!” Ngăn chứa đồ vét gật đầu phụ họa nói, “ chúng ta

còn quyết định, cho ngươi tìm ra miệng quan hệ, để ngươi cùng các huynh đệ của ngươi tới trước nước ngoài tránh đầu gió đâu! Vừa rồi chúng ta sở dĩ như vậy sinh khí, bất quá là bởi vì ngươi đến muộn mà thôi!”

“...” Triệu Ngọc yên lặng cúi đầu, làm bộ bị đối phương nói động tâm.

“Nhỏ Khương a!” Bảo gia thấy một lần có môn, vội vàng đau khổ khuyên nhủ nói, “ ngươi mau buông tay đi! Ngươi còn nhìn không rõ sao? Chúng ta cùng ngươi muốn cái bàn giao, đơn giản liền là mặt mũi sự tình, chẳng lẽ... Thật đúng là cho ngươi đi phụ trách sao? Ai cũng biết, những năm này ngươi cho chúng ta làm nhiều ít sự tình! Chúng ta làm sao có thể để ngươi cho chúng ta khiêng lôi đâu?”

“Đúng vậy a đúng vậy a...”

Đám người cùng một chỗ gật đầu, Triệu Ngọc cổ tay chưa phát giác lại lỏng một chút.

“Khương Khoa a!” Đường trang Ngũ gia nói lần nữa, “Ngươi là người thông minh, nghe ta, đi trước tránh đầu gió. Ta cam đoan, không dùng đến một năm nửa năm, ngươi sẽ còn trở về hợp tác với chúng ta đâu! Yên tâm, đạo tặc chi vương danh hào, vĩnh viễn chỉ có Khương Khoa cái này một cái tên!”

“Hô...”

Rốt cục, Triệu Ngọc nghe khuyên địa buông lỏng tay ra, Bảo gia thì tranh thủ thời gian giống cá chạch chui trở về...

“Cái kia... Ngũ gia, ngươi bây giờ nói cho ta một chút...” Triệu Ngọc giả bộ như nghiêm túc hỏi nói, “ ngươi dự định làm sao để cho ta lối ra (đi đường) đâu?”

Ai ngờ, Triệu Ngọc sau khi hỏi xong, hiện trường lại là an tĩnh dị thường, không ai cho ra trả lời.

“Cái này. . .”

Triệu Ngọc nhíu mày, tựa hồ cảm thấy một tia không ổn...

Nhưng gặp vị kia đường trang Ngũ gia lại ổn ổn đương đương ngồi về tới trên ghế sa lon, trên mặt thì lộ ra một bộ thiết diện thần tình lạnh như băng.

“Ai u... Ai u... Hô hô...” Bảo gia một lần nữa thu hồi quải trượng đầu rồng, thở hồng hộc bò lại chỗ ngồi của mình, mặc dù sắc mặt trắng xanh, trong mắt nhưng vẫn là lộ ra bừng bừng sát khí!

Giờ phút này, bởi vì có vết xe đổ, kim chủ bọn bảo tiêu tất cả đều đứng ở trước người của bọn hắn, sẽ không lại cho Triệu Ngọc bất cứ cơ hội nào.

“Ngũ gia...” Triệu Ngọc giơ lên lông mày hỏi nói, “ ngươi đây là... Có ý tứ gì?”

Sau khi hỏi xong, Ngũ gia vẫn không nói gì, lại là ba địa búng tay một cái.

Kẹt kẹt...

Búng tay qua đi, phòng khách cửa chính ứng thanh mở ra, nhưng gặp Tam Long, cùng lên, Đại Hùng Trương, thậm chí bím tóc đuôi ngựa a siêu tất cả đều bị người ép tới, thảm hại hơn chính là, mấy người mặt mũi bầm dập, máu me đầy mặt, lộ ra nhưng đã thảm tao đánh đập...

Chương 985: Môn ở đâu?

“Đại ca... Đại ca...” Nhìn thấy Triệu Ngọc về sau, Tam Long tranh thủ thời gian hướng hắn cầu cứu, nhưng bên cạnh lại bỗng dưng vọt cái trước Đại Hán, một quyền đánh cho Tam Long bọt máu bay tứ tung, thống khổ kêu rên...

Cái này. . .

Triệu Ngọc còn tại mặt ngó về phía Tam Long bọn người, trong đầu dò xét trên màn hình không ngờ xuất hiện một cái màu đỏ đánh dấu nguy hiểm vật thể. Chờ hắn lại quay đầu nhìn lại, nhưng gặp đã có người đem một cây súng lục màu đen, đưa tới đường trang Ngũ gia trong tay!

Nhìn thấy súng ngắn về sau, cái khác kim chủ trên mặt, lại lần nữa khôi phục trước đó cái chủng loại kia ngạo mạn. Bọn họ lạnh lùng nhìn về Khương Khoa, phảng phất đều đang mong đợi nhìn thấy, Khương Khoa mặt lộ vẻ sợ hãi, run lẩy bẩy bộ dáng.

“Khương Khoa! Quỳ xuống đi!” Ngũ gia một mặt ổn ổn đương đương cho súng ngắn vặn bên trên ống giảm thanh, một mặt nói với Triệu Ngọc, “Lúc đầu... Chúng ta mấy cái đã động lòng trắc ẩn, muốn đem ngươi bảo vệ đến! Thế nhưng là... Ngươi vừa rồi sở tác sở vi, thực sự quá làm ta thất vọng!”

“Ngươi! ?” Triệu Ngọc làm ra một bộ tức giận hối hận dáng vẻ, kích động rống nói, “ ta sớm phải biết, các ngươi đều là một bang lang tâm cẩu phế, hám lợi tiểu nhân!”

“Khương Khoa!” Ngũ gia giơ lên lông mày uống nói, “ đây là ngươi tự tìm! Ngươi xem một chút ngươi, hiện tại đã biến thành bộ dáng gì? Chỗ nào vẫn là cái đầu kia não tỉnh táo, bất vi sở động đạo tặc chi vương? Ngươi đơn giản đều biến thành một chuyện cười! !

“Ngươi vẫn chưa rõ sao? Ngươi tại chúng ta nơi này, căn bản chẳng phải là cái gì!” Ngũ gia khinh miệt nói nói, “ không có ngươi, chúng ta làm theo còn có thể tìm tới nhân tuyển thích hợp!

“Lúc đầu, chúng ta đối ngươi còn trong lòng còn có một chút thương hại, nhưng bây giờ... Ngươi đã để chúng ta đã mất đi tất cả tính nhẫn nại...” Nói chuyện, hắn giơ cánh tay lên, đem họng súng liếc về Triệu Ngọc, miệng quát, “Khương Khoa, đừng nói ta Lý mỗ người tâm ngoan thủ lạt! Ta hiện tại cho ngươi thêm một cơ hội cuối cùng! Đem ngươi từ Diệu Danh trước sau đi qua, tất cả đều một năm một mười địa bàn giao đi ra, bao quát ngươi làm sao vào tù, lại đến như thế nào vượt ngục, còn có ngươi nói Tào Tứ Phần sự tình...

“Ngươi biết, không phải vạn bất đắc dĩ, chúng ta là tuỳ tiện bất động sát niệm...” Ngũ gia mặt trở nên âm trầm, “Cho nên, ngươi nếu là thành thành thật thật nói ra, nói không chừng, chúng ta còn có chỗ giảng hoà! Nhưng ngươi nếu là không nói... Chậc chậc chậc... Hậu quả, ngươi cũng đã phi thường rõ ràng a?”

Nói, hắn dùng súng ngắn chỉ chỉ Tam Long bọn người, ý kia là chỉ cần ngươi không nói, ta liền từng bước từng bước mà đem ngươi huynh đệ giết sạch!

“Tốt a, tốt a!”

Triệu Ngọc chăm chú suy nghĩ một cái, thông qua vừa rồi một phen chó dại hình thức, hắn hiện tại đã phi thường xác định, trợ giúp Khương Khoa vượt ngục người thần bí, căn bản không phải những này kim chủ! Bọn họ cùng Khương Khoa ở giữa, bất quá là lợi dụng cùng bị lợi dụng

quan hệ, còn không đạt được loại kia có thể bí quá hoá liều, trợ giúp Khương Khoa vượt ngục trình độ.

Cho nên... Liên quan tới kim chủ sự tình,

Đã có thể thu quan! Về phần người thần bí, vẫn còn đến còn muốn những biện pháp khác mới được!

Đương nhiên... Triệu Ngọc xưa nay không đánh không có nắm chắc chi cầm, hắn như là đã quyết định, trong đầu liền đã có mới mạch suy nghĩ.

Thế là, hắn vội vàng giơ hai tay lên, đối Ngũ gia nói ra: “Ngũ gia a! Ngươi để cho ta nói cái gì, ta tất cả đều nói chính là! Nhưng là... Tiểu đệ hiện tại có cái yêu cầu, ngươi vô luận như thế nào cũng phải đáp ứng ta à!”

“Ồ?” Ngũ gia tò mò hỏi nói, “ yêu cầu gì?”

“Yêu cầu của ta chính là... Ân...” Triệu Ngọc chỉ chỉ cổng, nói nói, “ làm phiền ngươi phái người giữ cửa cho khóa một cái đi!”

“A?”

Lần này, người tò mò không chỉ là Ngũ gia một cái, caro đồ vét nhịn không được hỏi: “Khóa cửa làm gì?”

“Đương nhiên phải khóa cửa!” Triệu Ngọc cười nói, “ ta sợ hãi, chờ một lúc ta đem các ngươi tất cả đều đánh ngã thời điểm, các ngươi sẽ có người từ cổng trượt!”

Ta két...

Trong nháy mắt, toàn trường hoàn toàn yên tĩnh...

“A không!” Triệu Ngọc tranh thủ thời gian bổ sung nói, “ không có ý tứ, nói sai, nói sai! Không phải từ cổng trượt, mà là 'Như chó' địa từ cổng trượt! Chú ý xem ta khẩu hình...” Triệu Ngọc chỉ mình khoa trương miệng nói nói, “ như chó...”

Phốc đông...

Ai ngờ, người khác còn chưa lên tiếng, quỳ trên mặt đất Đại Hùng Trương phốc đông một tiếng quẳng xuống đất, vậy mà ngất đi. Rất rõ ràng, hắn không phải là bị người đánh bất tỉnh, mà là bị Triệu Ngọc tức ngất!

“Ta... Ta nói làm sao vừa rồi như vậy loạn đâu!” Bảo gia đem quải trượng đầu rồng điểm một cái, nói nói, “ náo loạn nửa ngày... Khương Khoa là điên thật rồi a!”

“Đã dạng này...” Ngăn chứa đồ vét mặt lộ vẻ khó xử địa xông Ngũ gia khoát tay nói, “ Ngũ gia, đã dạng này, còn hỏi sao? Còn có ý nghĩa sao?”

“Cái này. . .” Ai ngờ, đường trang Ngũ gia mặc dù do dự, nhưng hắn rõ ràng so những người khác phải cẩn thận được nhiều. Được nghe Triệu Ngọc như thế khẩu xuất cuồng ngôn, hắn vội vàng đem bên người một cái bảo tiêu gọi qua mặt thụ tuỳ cơ hành động. Nhìn hắn ánh mắt kia lấp lóe dáng vẻ, tựa hồ là lo lắng Triệu Ngọc còn có cái khác vương bài...

Đợi cho phân phó xong tất về sau, hắn lúc này mới lại một lần nữa đem họng súng chỉ hướng Triệu Ngọc, quát: “Khương Khoa, biết ngươi mê mà đầu óc, nhưng lần này, ngươi khẳng định là chọn lầm người! Ta đếm ba tiếng, ngươi nếu là không nói nữa, coi như thật không có cơ hội! Một...”

Ai ngờ, đường trang Ngũ gia mới vừa vặn đếm một cái “Một” đi ra, phòng khách bên trong đèn, lại bộp một tiếng —— diệt! ! !

Bởi vì phòng khách đóng thật dày màn cửa, đèn tắt về sau, lập tức lâm vào một vùng tăm tối,

“A...”

Bên trong phòng tiếp khách thình lình loạn tung tùng phèo, nhưng những cái kia kim chủ cùng bọn bảo tiêu còn tại hốt hoảng thời điểm, hai kiện càng thêm chuyện kinh khủng phát sinh: Kiện thứ nhất là, bọn họ bỗng nhiên ngửi thấy một cỗ kích thích tính cực mạnh mùi thối! Cái kia mùi thối bay thẳng não nhân, hít vào một hơi, liền sẽ sặc đến mê muội; mà chuyện thứ hai thì là —— tiếng súng vang lên!

Ầm!

Ầm!

Phanh phanh...

Súng ngắn không có chút nào tiết tấu địa nổ súng, tử bắn ra nòng súng một nháy mắt ánh lửa lấp lóe, mà mỗi một thương đều kèm thêm một tiếng kêu rên...

A...

Lần này, hiện trường càng thêm Hỗn Loạn, thất kinh đám người chạy loạn đi loạn, bên trong phòng tiếp khách lập tức truyền đến một mảnh người ngã ngựa đổ, kêu cha gọi mẹ thanh âm...

“Mẹ nó, điện thoại làm sao cũng không mở được...”

“Ai u... Đầu của ta! ! !”

“Cứu... Cứu mạng a... Cứu ta a, ta giống như trúng thương...”

“Ai? Đây là vị gì đây? Ta dựa vào... Độc... Độc khí độc a đây là... Khục khục...”

Trong hỗn loạn, rốt cục có người nhớ tới chuyện quan trọng, vội vàng cao giọng hỏi:

“Môn... Môn đang ở đâu?”

Nhưng mà, tiếng hô của hắn thanh âm lại là theo khí độc càng ngày càng đậm, dần dần trở nên mềm yếu bất lực, cho đến mịt mù không một tiếng động...

Soạt...

Mấy chục giây về sau, một tên coi như thông minh bảo tiêu rốt cục mò tới bên cửa sổ bên trên, đưa tay giật ra màn cửa!

Mặc dù bây giờ chính vào đêm tối, nhưng là hộp đêm cao ốc bên trên đèn nê ông lấp lóe bầu trời đêm, vẫn có thể nhiều ít chiếu sáng căn phòng này!

Kết quả, làm tên này bảo tiêu rốt cục thấy rõ bên trong phòng tiếp khách tình hình về sau, nhất thời ngốc tại nơi đó! Nhưng gặp lớn như vậy phòng khách bên trong, vậy mà chỉ còn lại có một cái vẫn đứng vững người, nó người hắn đã toàn bộ bị cái kia cỗ gay mũi mùi thối cho hun đổ!

Mà càng kinh khủng chính là, cái này duy nhất đứng đấy người còn không phải bọn hắn người, chính là trong mắt bọn họ cái kia —— Khương Khoa!

Đón lấy, càng càng chuyện kinh khủng lại phát sinh, nhưng gặp “Khương Khoa” trong tay vậy mà cầm Ngũ gia cây súng lục kia, đã liếc về mình.

“A... A a...” Người này dọa đến hai chân một co quắp, quỳ trên mặt đất.

Một giây sau, “Khương Khoa” bỗng nhiên lẻn đến phụ cận, một đấm đem lôi ngã xuống đất...

Chương 986: Bức cách thăng cấp

Điện lực che đậy nghi thêm ẩn hình nhìn ban đêm nghi, ẩn hình mùi thối đạn thêm bình ô xy, cái này hai tổ đạo cụ phối hợp sử dụng, sớm đã trở thành Triệu Ngọc chiêu bài sáo lộ.

Đèn vừa diệt, hắn liền bỗng nhiên vọt lên, đầu tiên là thừa dịp loạn túm lấy Ngũ gia trong tay súng ngắn, sau đó đem hắn một cước đạp bay!

Kỳ thật, vị này đường trang Ngũ gia mặc dù nói chuyện rất ác độc, nhưng trên thực tế cũng không có thật nổ súng bắn tính, hắn chỉ là muốn để Khương Khoa nói rõ đi qua mà thôi. Cho nên, đèn tối đen, hắn so với ai khác đều bối rối, Triệu Ngọc rất thuận lợi địa liền giành lấy súng ngắn.

Súng ngắn tới tay, Triệu Ngọc vì để cho Hỗn Loạn thăng cấp, đương nhiên sẽ không tiếc rẻ đạn, lúc này nổ súng xạ kích, đem mấy cái thân thể cường tráng bảo tiêu dẫn đầu bắn ngã xuống đất!

Bất quá, Triệu Ngọc vẫn là có chừng mực, chỉ là nổ súng bắn trúng chân của bọn hắn, cũng không có đả thương tính mạng bọn họ. Hơi làm hắn ngoài ý muốn chính là, mặc dù súng ngắn bên trên an gắn ống hãm thanh, nhưng ống giảm thanh khả năng không có sắp xếp gọn, đạn vẫn là phát ra tiếng vang ầm ầm, đồng thời còn tuôn ra doạ người ánh lửa.

Hắc ám bản thân liền là một kiện tốt nhất vũ khí, khi mọi người cái gì đều nhìn không thấy về sau, liền đã đánh mất năng lực chiến đấu. Lại thêm súng ngắn một vang, càng là loạn cả một đoàn, chỉ còn lại có đụng vào lẫn nhau, cùng tìm môn nước mà chạy trốn.

Đương nhiên, vì một lần vất vả suốt đời nhàn nhã, Triệu Ngọc ẩn hình mùi thối đạn cũng là làm ra tác dụng cực kỳ trọng yếu, phòng khách diện tích không nhỏ, vì tăng cường hiệu quả, hắn tựa như thanh kho lớn xử lý, liên tiếp sử dụng 3 cái đi ra!

Mặc dù nhìn không thấy, nhưng mùi thối uy lực của đạn thế nhưng là tương đương to lớn, không tới một phút, địch nhân liền tại một mảnh ho mãnh liệt bên trong bị hun đổ một mảng lớn!

Cuối cùng, làm Triệu Ngọc thấy có người kéo màn cửa sổ ra thời điểm, hắn vốn định nổ súng xạ kích, thật không nghĩ đến, Ngũ gia súng ngắn bên trong chỉ chứa bốn viên đạn, đã toàn bộ đả quang. Không có cách, hắn đành phải tự mình động thủ, đem làm được.

Đương nhiên, đến loại thời điểm này, kéo màn cửa bảo tiêu sớm đã bị mùi thối đạn hun đến tứ chi bất ổn, coi như Triệu Ngọc không đi quản hắn, hắn cũng chỉ còn lại có ngất đi phần.

Bật đèn!

Nhìn thấy địch nhân trước mắt tất cả đều bị mùi thối đạn hôn mê, Triệu Ngọc dẫn đầu thu hồi điện lực che đậy nghi, khôi phục chiếu sáng. Hắn nhất định phải xác định một cái, mấy vị kia trọng yếu kim chủ có hay không chạy trốn?

Một... Hai... Ba...

Triệu Ngọc từ một chỗ hôn mê trong đám người tìm kiếm, rất nhanh liền đem mục tiêu tìm đi ra, nhưng gặp Ngũ gia, Bảo gia còn có ngăn chứa đồ vét chờ năm vị kim chủ toàn bộ hôn mê ở đây, một cái cũng không ít!

Ân...

Triệu Ngọc thỏa mãn vỗ vỗ tay, gật gật đầu, một viên mùi thối đạn liền đủ bọn họ hôn mê chút thời gian,

Hiện tại ba cái toàn bộ triển khai, hắn là trong khoảng thời gian ngắn là tỉnh không được, mình không sai biệt lắm có thể thu lưới!

Nghĩ đến chỗ này, hắn quay người hướng phòng khách chỗ cửa lớn đi đến, muốn đem điện thoại di động của mình, còn có súng kích điện thu hồi.

Ai ngờ, hắn vừa đi đến cửa miệng, trên mặt đất bỗng nhiên luồn lên một người đến, bỗng nhiên ôm lấy hai chân của hắn.

“A?”

Triệu Ngọc giật nảy mình, nâng nắm đấm liền muốn đánh.

“Đại ca! Đại ca! Là ta...”

Triệu Ngọc xem xét, lúc này mới buông xuống nắm đấm của mình, nhưng gặp ôm lấy hắn hai chân, lại là vị kia Đại Hùng Trương! ! Gia hỏa này trước khi hôn mê qua một lần, cho nên mùi thối đạn không chút hun lấy hắn, vậy mà tỉnh!

Móa!

Triệu Ngọc lườm hắn một cái, lại một lần nữa nâng lên nắm đấm, muốn đem hắn đánh phủ sự tình.

Ai ngờ, bên cạnh cùng lên cùng bím tóc đuôi ngựa vậy mà “A a” địa phát ra âm thanh, giống như cũng muốn tỉnh lại giống như!

Nha...

Triệu Ngọc lúc này mới ý thức được, phòng khách diện tích thực sự quá lớn, mặc dù nhưng đã sử dụng ba cái mùi thối đạn, nhưng đối với cổng bên này, hiệu quả còn thì kém rất nhiều.

“Đại ca... Ngươi thật sự là quá lợi hại...” Đại Hùng Trương ôm Triệu Ngọc hai chân ca ngợi nói, “ ta mới vừa rồi còn đều cho là ngươi điên rồi đâu!”

“Không... Không hổ là chơi đầu óc đại ca a...” Bím tóc đuôi ngựa ngay cả mặt đều còn không có nâng lên, liền toàn thân run rẩy phụ khen một câu.

Ta sát...

Triệu Ngọc lắc đầu, cái này nếu là một người một đấm, đến lãng phí ta nhiều ít khí lực a?

Ai ngờ, hắn vừa nghĩ đến đây, bên ngoài cửa không ngờ vang lên nhanh chóng tiếng bước chân cùng tiếng kêu to: “Nhanh... Nhanh... Ngũ gia xảy ra chuyện... Nhanh...”

A?

Đại Hùng Trương giật nảy mình, vội vàng cầu khẩn nhìn về phía Triệu Ngọc, bím tóc đuôi ngựa thì dọa đến dứt khoát nằm rạp trên mặt đất giả chết. Cùng trống canh một là hé miệng muốn nói cái gì, lại một chữ cũng nói không nên lời.

“Các huynh đệ! Các ngươi yên tâm!” Thời khắc mấu chốt, Triệu Ngọc trang bức tình kết lại phát tác, hắn vỗ bộ ngực bảo đảm Chứng Đạo, “Có đại ca ta tại, nhất định sẽ làm cho các ngươi triệt để an toàn, tìm tới mình tốt kết cục!”

Nói xong, Triệu Ngọc cố ý đem bờ mông nhắm ngay đám người, một cái

ẩn hình mùi thối đạn bạo bắn ra ngoài...

Khục khục... Khụ khụ khục...

Mấy người đầu tiên là một trận mãnh liệt ho khan, sau đó liền tất cả đều bất tỉnh nhân sự...

Triệu Ngọc bấm ngón tay tính toán, cảm thấy cái nhà này thực sự quá lớn, phản chính tự mình mùi thối đạn có rất nhiều, dứt khoát lại đến một viên đi!

Thế là, vì vững chắc hiệu quả, hắn lại thả ra một cái mùi thối đạn, lúc này mới nhanh chóng chạy vào cửa trước, nhặt về điện thoại di động của mình cùng súng kích điện . Còn cái mặt nạ kia, hắn nhưng không còn có hứng thú đeo! Bây giờ đại kế một thành, mình lại không không thể lộ ra ngoài ánh sáng tất yếu!

Đương nhiên, đồ vật lấy được về sau, làm Triệu Ngọc nhìn thấy bên cạnh kim loại trong hộp còn đặt vào quý báu thương vụ điện thoại cùng mấy khối Đại Kim biểu về sau, cũng không có lý do gì không đem bọn nó chứa đi.

Nói đùa!

Lão tử cầm những vật này nhưng không phải là bởi vì đáng tiền, mà là những vật này khả năng đều là những cái kia kim chủ nhóm, bên trong không chừng ẩn giấu đi cái gì trọng yếu bí mật chứ... Là... Đúng không! ?

Triệu Ngọc vừa đem những vật này túi đi, bên ngoài cửa các cứu binh liền tất cả đều chạy tới!

Triệu Ngọc hầu tinh hầu tinh, nhìn thấy những cứu binh này về sau không có nửa điểm luống cuống, tranh thủ thời gian chỉ vào phòng

khách xông bọn họ hô: “Nhanh! Nhanh! Tiến nhanh đi cứu người, đánh nhau, nhanh... Nhanh a...”

Những này chạy tới cứu binh căn bản không rõ tình huống, xem xét Triệu Ngọc dẫn đạo, liền tất cả đều một mạch vọt vào phòng khách!

Triệu Ngọc đầu tiên là ổn ổn đương đương đem súng kích điện đeo ở cổ tay, lúc này mới cất bước đi ra ngoài. . . chờ đến sáu bảy cứu binh tất cả đều xông vào phòng khách về sau, hắn đưa tay liền đem cửa chống trộm từ bên ngoài đóng lại!

Người ở bên trong thấy một lần đóng cửa, lúc này mới ý thức được không ổn, vội vàng trở về đẩy cửa!

Phanh phanh phanh...

Đông đông đông...

Dựa dựa dựa vào...

Triệu Ngọc mắng to, không nghĩ tới cái này cửa chống trộm khóa cửa vậy mà tại buồng trong bên kia, hắn không có chìa khoá, căn bản không khóa môn, rơi vào đường cùng, hắn chỉ có thể dùng thân thể gắt gao đứng vững!

Thế nhưng là...

Bên trong nhiều người như vậy, một mình hắn làm sao có thể đứng vững đâu?

Kết quả, ngay lúc này, xa xa cửa thang máy mở, từ nơi đó lại chạy ra mấy cái cứu binh đến, những người này mặc bảo an bộ dáng quần áo, rõ ràng đều là những cái kia kim chủ thủ hạ.

Triệu Ngọc cũng là hiển nhiên một người điên, nhìn thấy những này "Địch nhân" tới, hắn không những không hoảng hốt chút nào, thế mà còn liên tục khoát tay, trong miệng hùng hùng hổ hổ hô: "Mẹ nó, còn không qua đây? Nhanh a! Tới... Cho ta đỉnh lấy, nhanh không chống nổi đều!"

"A?" Những này chạy tới cứu binh lộn xộn mang được vòng, hoàn toàn không biết Triệu Ngọc đang làm cái gì?

"Mẹ nó muốn chết a! Nhanh! Đỉnh lấy!" Triệu Ngọc sắp không chống nổi, tranh thủ thời gian lại mắng một tiếng.

Mọi người đều có một loại mù quáng theo tâm lý, những người này mặc dù không biết rõ Sở Nguyên nhân, nhưng Triệu Ngọc mắng một cái như vậy, bọn họ vẫn là cùng đồ đần giống như, tranh thủ thời gian đi vào cửa chống trộm trước, giúp Triệu Ngọc đứng vững môn!

Giờ này khắc này, phòng khách bên trong mùi thối đạn ngay tại phát tác, người ở bên trong phanh phanh phá cửa, lại là thanh âm càng ngày càng nhỏ...

Triệu Ngọc thấy có người hỗ trợ, lúc này mới lặng lẽ bứt ra đi ra, sau đó quơ lấy điện thoại cố ý xem như gọi điện thoại, sau đó hướng thang máy nhích tới gần.

Giờ phút này, một bộ khác thang máy thẳng tới lầu tám, mắt nhìn thấy liền muốn đánh mở.

Ai ngờ, đúng lúc này, đẩy cửa người phát hiện bên trong không có động tĩnh, liền mở ra cửa chống trộm quan sát. Cái này xem xét phía dưới, nhất thời liền chân tướng rõ ràng! Nhưng gặp bên trong bị hun ngược lại, vậy mà đều là —— người một nhà! ! ?

A! ?

A...

Nha...

Xốc xếch các cứu binh cái này mới rốt cục kịp phản ứng, tình cảm chân chính bại hoại, là cái kia để cho mình hỗ trợ trên đỉnh đầu gia hỏa!

Cái này. . . Đây cũng quá tổn hại đi?

Nhỏ đông...

Cửa thang máy thình lình mở ra, Triệu Ngọc vốn định một bước xông vào đi, sau đó liền đại công cáo thành!

Ai ngờ, cửa thang máy mở ra về sau, bên trong lại chợt toát ra hơn mười cầm trong tay côn bổng, mặt mũi tràn đầy sát khí tay chân đến! Rất rõ ràng, những người này đồng dạng cũng là kim chủ nhóm thủ hạ!

Ta dựa vào!

Triệu Ngọc bên này còn muốn chứa đâu, xông điện thoại di động nói ra: “A Lâm a, ta cái kia năm cái ức hạng mục có thể khởi động, để kế toán chuẩn bị một chút hồng bao...”

Nói chuyện, hắn liền phải gỡ ra đông đảo tay chân, chen vào thang máy đi!

Rốt cục, mới vừa rồi giúp bận bịu đẩy cửa người cũng nhìn không được nữa, vội vàng quát lớn: “Liền... Liền là hắn! ! ! Nhanh! Giết chết hắn, đừng để hắn chạy! ! !”

Chương 987: Hộp đêm "Đại đào sát" (thượng)

“Ò ó o...” Những cái kia còn chưa kịp trở ra thang máy đám tay chân vừa mới kịp phản ứng, liền bị Triệu Ngọc nằm ngang đẩy một cái, cho một lần nữa đẩy trở lại trong thang máy, phía sau còn bị đụng một cái người ngã ngựa đổ...

“Bắt hắn lại! Đừng để hắn chạy!” Lúc này, những cái kia đẩy cửa người đã nhưng đối “Khương Khoa” khắc sâu ấn tượng, lập tức kêu gào đuổi theo.

Xong...

Triệu Ngọc nhìn thấy thang máy vào không được, đành phải xoay người chạy. Hộp đêm mặc dù lớn, nhưng tầng 8 mảnh này bí mật khu vực lại là rất nhỏ, Triệu Ngọc không có chạy mấy bước liền thấy được thang lầu thông đạo.

Bởi vì nên khu vực tầm quan trọng, thang lầu thông đạo môn là đã khóa lại, Triệu Ngọc dồn hết đủ sức để làm bành đem môn phá tan, vọt vào trong thang lầu.

Xảo chính là, trong thang lầu dựng lấy mấy cái cây lau nhà, Triệu Ngọc thuận tay quơ lấy một cây, thẻ đến đại môn cầm trên tay, giữ cửa đâm chết.

Cạch cạch cạch...

Đuổi theo tới mọi người đâu cạch cạch phá cửa, lại là không có đập ra.

Thừa cơ hội này, Triệu Ngọc một mặt xuống lầu, một mặt tranh thủ thời gian đè xuống số điện thoại di động, phát đánh ra một chiếc điện thoại.

Đối phương giống như một mực đang chờ Triệu Ngọc tin tức, điện thoại vừa vừa đưa ra đi, đối phương liền lập tức nghe.

“Tiểu Lý tử, thu lưới... Thu lưới... Nhanh... Nha...” Triệu Ngọc lớn tiếng hô vài tiếng, lại phát hiện mình tiếng nói vẫn là Khương Khoa, không có đổi trở về đâu!

Bất quá, dưới sự kích động, thanh âm của hắn cùng Khương Khoa khác biệt cũng không phải rất lớn, đối phương căn bản không có nghe ra. Nhưng Triệu Ngọc không dám chơi treo, tranh thủ thời gian đóng lại ẩn hình biến âm thanh khí, khôi phục thanh âm của mình:

“Tiểu Lý tử, “ Triệu Ngọc gấp rút hô nói, “Tầng 8 bên trên có cái phòng khách, tranh thủ thời gian phái người đi lên, người trọng yếu đều bị ta cho mê choáng! Các ngươi đi lên về sau, mặc kệ hôn mê không hôn mê, đều cho ta hết thảy bắt lấy! Quay đầu ta sẽ nói cho các ngươi biết cái nào là nhân vật trọng yếu! Bọn họ nhiều người, ngươi nhưng phái thêm chọn người tới a!”

“Vâng! Yên tâm đi Triệu tổ... Ân... Yên tâm đi trưởng quan!”

Nguyên lai, cái này nghe Triệu Ngọc điện thoại người, chính là vị kia Tấn bình thị Lý Lạc Vân Lý đội trưởng! Từ lần trước phá án và bắt giam cấp tốc án giết người lập công lớn, Lý Lạc Vân cũng là một bước lên mây, hiện tại sớm đã tiến nhập tỉnh Hình Cảnh Đại Đội, gánh Nhâm đội phó chức vụ.

Cho nên, làm Triệu Ngọc phát hiện Khương Khoa ổ trộm cướp ở vào

Tấn an tỉnh thời điểm, liền sớm địa nghĩ muốn liên lạc với vị này Lý đội trưởng hỗ trợ.

Cùng lúc trước hắn liên lạc Mã lão đán mục đích đồng dạng, Triệu Ngọc sở dĩ tìm Lý Lạc Vân hỗ trợ,

Chủ yếu có 4 nguyên nhân:

Nguyên nhân đầu tiên, Lý Lạc Vân có đầy đủ năng lực, có thể điều động đầy đủ tài nguyên, hoàn thành nhiệm vụ;

Cái nguyên nhân thứ hai, thì là bởi vì Lý Lạc Vân cùng Triệu Ngọc quan hệ khá xa, Triệu Ngọc cùng hắn liên hệ, chí ít sẽ không bị người thần bí kia chú ý đến;

Điểm thứ ba, cũng là điểm trọng yếu nhất, cái kia chính là Triệu Ngọc đối Lý Lạc Vân tuyệt đối tín nhiệm. Thông qua cấp tốc án giết người chiến dịch, bọn họ đã là sinh tử chi giao. Lý Lạc Vân một mực đối Triệu Ngọc lòng mang cảm kích, chẳng những sẽ tận tâm tận lực hoàn thành nhiệm vụ, cũng tuyệt đối sẽ giúp hắn bảo thủ “Triệu Ngọc còn sống” bí mật!

Đương nhiên, trừ cái đó ra còn có một chút cũng phi thường trọng yếu. Lý Lạc Vân mang người, đều là Tấn bình cảnh sát hình sự. Dạng này liền tránh khỏi có người thông đồng với địch khả năng. Phải biết, Khương Khoa cùng những cái kia kim chủ nhóm sở dĩ tại Tấn Biên thị đâm xuống căn cơ, tất nhiên có nhất định mạng lưới quan hệ. Nếu như việc này từ Tấn Biên cảnh sát tham dự, khó tránh khỏi sẽ để lộ tin tức.

Từ trên tổng hợp lại, để Lý Lạc Vân qua đến giúp đỡ, không thể nghi ngờ là Triệu Ngọc lựa chọn tốt nhất. Cho nên, Triệu Ngọc còn tại ổ trộm cướp lúc nghỉ ngơi, cũng đã cùng Lý Lạc Vân lấy được liên hệ, sớm địa chế định tốt hôm nay thu lưới kế hoạch.

Giờ này khắc này, Lý Lạc Vân một phương diện đã điều tập đầy đủ nhân mã, mai phục tại đêm còn hộp đêm phụ cận , chờ đợi thu lưới; một phương diện khác, hắn cũng trước kia phái ra đắc lực trợ thủ, căn cứ Triệu Ngọc cung cấp tình báo, đi vây quét Goyle Golf ổ trộm cướp!

Giờ phút này, chỉ cần Lý Lạc Vân ra lệnh một tiếng, hai đội nhân mã liền cùng lúc hành động, tiến hành tiêu diệt toàn bộ hành động, đem Khương Khoa dư đảng cùng những cái kia người mua kim chủ cùng nhau bắt được!

“Yên tâm đi trưởng quan, cam đoan hoàn thành nhiệm vụ!” Lý Lạc Vân cam đoan hoàn tất, lập tức hướng thủ hạ ban bố mệnh lệnh, “Các đơn vị chú ý... Hành động!”

Nghe được cảnh sát hành động đã bắt đầu, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian cúp xong điện thoại. Thế nhưng là, biết rõ cảnh sát lập tức liền muốn xông vào cao ốc, hắn cũng không có sốt ruột rời đi, mà là tranh thủ thời gian lại từ trên điện thoại di động nhấn xuống một cái khác xuyên dãy số, chuẩn bị lại gọi điện thoại.

Nguyên lai, ngoại trừ Lý Lạc Vân lá vương bài này bên ngoài, Triệu Ngọc còn an bài một cái khác xảo diệu chuẩn bị ở sau...

Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa mới theo Hoàn dãy số còn chưa phát đánh đi ra, theo bịch một tiếng, trên lầu cái kia yếu ớt đại môn đã bị người phá tan, nhưng gặp những cái kia hung thần ác sát tay chân, tất cả đều kêu gào vọt xuống tới!

Ta đi!

Không có cách, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian tăng thêm tốc độ hướng dưới lầu chạy vội, đồng thời nhấn xuống nút trả lời, đem điện thoại đánh ra ngoài.

Ai ngờ, đối phương còn chưa nghe, từ thang lầu phía dưới vậy mà lại chạy lên một đám người đến, những người này từng cái nhuộm tóc vàng, hoa văn hình xăm, xem xét đều là giang hồ lưu manh.

“Uy... Uy uy...” Trên lầu người nhìn thấy về sau, tranh thủ thời gian chỉ vào Triệu Ngọc hướng lầu dưới người chào hỏi nói, “ chỗ này đâu! Chỗ này đâu! Liền là hắn, bắt lấy hắn!”

Móa!

Triệu Ngọc mắng một tiếng, tranh thủ thời gian tùy tiện tìm một cái cửa ra trước đi mở cửa, ai ngờ, cánh cửa kia thế mà cũng là khóa lại.

“Tích...”

Lúc này, điện lời đã kết nối, trong điện thoại người lo lắng hô: “Lão đại... Lão đại... Ngươi có thể tính điện thoại tới! Ta đã chờ ngươi đã lâu! Uy... Uy...”

Cái này thông điện thoại đối Triệu Ngọc tới nói phi thường trọng yếu, chính là toàn bộ thu lưới trong kế hoạch trọng yếu một vòng, bởi vậy, Triệu Ngọc không kịp sử dụng vạn có thể mở khóa khí đi mở khóa, tranh thủ thời gian quơ lấy điện thoại, nghĩ phải đáp ứng một tiếng.

Ai ngờ, trên lầu lao xuống một cái tay chân tốc độ kỳ quái, vậy mà bỗng nhiên đụng trên người Triệu Ngọc, chẳng những đem Triệu Ngọc đụng ngã xuống đất, điện thoại còn rơi lâu đi xuống...

Cộc cộc cộc...

Điện thoại giống bowling, dọc theo bậc thang lăn xuống đi, vừa vặn lăn rơi xuống lầu dưới đám kia tiểu lưu manh dưới chân!

Ta dựa vào!

Triệu Ngọc kinh hãi, cái này thông điện thoại nếu là đánh không đi ra, mình tỉ mỉ bày kế thu quan lớn kế liền có khả năng ngâm nước nóng!

Cái này còn phải rồi?

Oa nha nha!

Dưới sự kích động, Triệu Ngọc ra sức đẩy ra đụng ngã mình tay chân, sau đó phi thân vọt xuống thang lầu, vậy mà một đầu đâm vào đông đảo tiểu lưu manh bên trong!

Mượn cường đại lực trùng kích, đám người thình lình đổ xuống tốt một mảng lớn!

Hoắc!

Đám côn đồ kinh hô một tiếng, vội vàng giang hai tay chân, lốp bốp hướng Triệu Ngọc trên thân chào hỏi... Triệu Ngọc cũng nghiêm túc, đấm đá loạn xạ, tay chân cùng lên, thậm chí ngay cả miệng đều đã vận dụng!

Oa a...

Đám người thình lình nổ tung, vang tiếng nổ lớn, gào âm thanh nổi lên bốn phía.

Rốt cục, làm Triệu Ngọc trong đám người sờ soạng lần mò tốt một trận về sau, rốt cuộc tìm được điện thoại di động của mình.

Lúc này, có cái tiểu lưu manh hung hăng đẩy Triệu Ngọc một thanh, Triệu Ngọc ngã sấp xuống về sau, nơi tay chân triêu thiên đồng thời, lỗ tai vừa vặn dán tại điện thoại di động bên trên.

Trong điện thoại di động người đã sớm lo lắng, không ngừng địa điên cuồng gào thét: “Lão đại, đến cùng sao à nha? Có phải hay không xảy ra vấn đề? Ngươi nhưng đừng làm ta sợ a!”

“Bà mẹ ngươi chứ gấu à!” Triệu Ngọc xông điện thoại di động microphone mắng to một tiếng, rống nói, “ ta không sao, hết thảy giữ nguyên kế hoạch hành sự! Động thủ đi, nhớ kỹ tránh xa một chút...”

Răng rắc!

Ai ngờ, Triệu Ngọc còn chưa nói xong, bên cạnh xông lại một cái tiểu lưu manh, vậy mà một cước đem Triệu Ngọc điện thoại đạp nát!

Ta dựa vào!

Mặc dù Triệu Ngọc đã giao phó xong, nhưng cái điện thoại di động này dù sao cũng là mình hoa 800 khối tiền mua! Dám giẫm bạo ta Triệu Ngọc điện thoại...

Triệu Ngọc còn chưa kịp sinh khí, tiểu lưu manh đã hai lần nhấc chân, hướng Triệu Ngọc mặt đạp tới.

Triệu Ngọc là làm cái gì? Lúc này tới một chiêu mà xinh đẹp diều hâu xoay người, tại tránh thoát bạo đạp đồng thời, một chân đá trúng người này cái cằm, đem chạy đến đạp bay ra ngoài!

Tiểu lưu manh đang đứng tại thang lầu một bên, một cước xuống dưới, hắn liền kêu đau đớn lấy ngã đi xuống cầu thang...

“Lên a! Bắt được hắn, đánh cho đến chết!”

Lúc này, phía trên đuổi theo tay chân đã vào vị trí của mình, mà trên đất đám côn đồ cũng là từ dưới đất bò dậy, tất cả đều một mạch hướng Triệu

Ngọc đánh tới, tựa như mãnh liệt như thủy triều, chớp mắt liền đem Triệu Ngọc bao phủ tại nhỏ hẹp trong thang lầu bên trong...

Chương 988: Hộp đêm "Đại đào sát" (trung)

Triệu Ngọc cũng là không nghĩ tới, hộp đêm này bên trong vậy mà lại mai phục nhiều như vậy tay chân? Phòng khách rõ ràng đã đánh ngã một sóng lớn, nhưng trước mắt nhưng lại lao ra ngoài nhiều như vậy!

Bất quá, nghĩ lại, hắn rất nhanh minh bạch. Khương Khoa cái kia năm vị kim chủ đều là vô cùng có thế lực người, vì hôm nay lần này gặp mặt, bọn họ chắc hẳn mỗi một cái đều mang đến không ít người tới!

Phía trên tay chân cùng dưới đáy tiểu lưu manh minh lộ ra khác biệt, hắn là lệ thuộc vào khác biệt kim chủ. Chỉ bất quá, mục đích của bọn hắn lại là đồng dạng, cái kia chính là muốn đem Triệu Ngọc bắt lấy!

Trong khoảnh khắc, đám người chen chúc tại nhỏ hẹp thang lầu trong hành lang, lầu trên lầu dưới tất cả đều là người, để Triệu Ngọc hảo hảo thể nghiệm một thanh cái gì gọi là biển người mãnh liệt!

Theo đạo lý nói, Triệu Ngọc biết đám cảnh sát chẳng mấy chốc sẽ lên lầu vây quét, hắn hẳn là dùng tốc độ nhanh nhất thoát thân mới tốt. Giờ phút này, hắn ẩn hình bình ô xy còn chưa mất đi hiệu lực, nếu như hắn lại phóng thích một cái ẩn hình mùi thối đạn, liền có thể tuỳ tiện thoát thân. Dầu gì, sử dụng cái năng lượng tăng cường tề loại hình đồ vật, cũng là không có vấn đề.

Thế nhưng là, Triệu Ngọc thiên tính thật mạnh, khi hắn nhìn thấy đám côn đồ trên người hình xăm, cùng loại kia giương nanh múa vuốt kêu

gào về sau, vậy mà cảm giác trong lòng có chút ngứa, rất muốn cho những này vãn sinh bọn hậu bối đánh cái dạng, để bọn họ biết một cái Triệu Thiên Bá lợi hại!

Thế là, hắn không còn một vị địa chạy trốn, mà là vừa chạy vừa phản kích.

Hắn thi triển ra mình bình sinh sở học, dùng nắm đấm đánh trúng mấy người mặt, chân đá mấy người yếu hại về sau, đúng là chân đạp mỗ người thân thể lăng không vọt lên, lại một đầu đâm vào dưới lầu trong đám người!

A...

Triệu Ngọc xông vào đám người, lập tức thi triển man ngưu va chạm tuyệt học, tựa như như con quay đem trên bậc thang đông đảo tiểu lưu manh va nát! Ngay sau đó, ngay tại hắn lộn nhào trên đường, hắn lại nhấc chân đạp mạnh, cơ hồ mỗi một chân đều có thể tinh chuẩn địa trúng địch nhân.

Triệu Ngọc lực lượng cường bạo, những này bị hắn đánh trúng tiểu lưu manh, trong khoảnh khắc liền đánh mất năng lực chống cự.

“Giết a!” Một cái tiểu lưu manh bên trên một giây còn giơ cây gậy đập trúng Triệu Ngọc phía sau lưng, một giây sau liền bị Triệu Ngọc nâng lên, sau đó xem như vũ khí quăng bay đi đến không trung, lại đập ngã tốt một mảng lớn...

“Giết a...”

Đám côn đồ thân thể đơn bạc, ngăn cản có chút phí sức . Bất quá, phía trên những cái kia tay chân lại là dáng người khôi ngô, trong chớp mắt, bọn họ đã vọt tới phụ cận. Những người này là từ trên hướng xuống, lực lượng tự nhiên phải lớn hơn nhiều, Triệu Ngọc vẻn vẹn đánh ngã hai cái,

liền lại một lần nữa bị đối phương đẩy ngã, nặng nề mà ngã ở trong thang lầu góc tường.

Ai ngờ, góc tường đặt vào bình chữa lửa, Triệu Ngọc không chút suy nghĩ, thuận tay quơ lấy bình chữa lửa,

Hai tay so sánh lực, phịch một tiếng liền đập vào đi đầu một tên tay chân trên mặt! Tên kia tay chân tại chỗ thổ huyết, bất tỉnh nhân sự...

Triệu Ngọc oa nha nha địa quát to một tiếng, sau đó vòng Khai cánh tay, đông đông đông liền đập mấy người, đem bọn họ đập một cái đầu rơi máu chảy!

Đông... Phanh... Tranh... Loại kia kim loại đánh trúng nhục thể thanh âm nghe vào phá lệ khiếp người, để người phía sau dọa đến thẳng rụt cổ.

Thế nhưng là, bình chữa lửa nặng nề, Triệu Ngọc tốc độ lớn bị hạn chế, vừa mới đập ngã mấy cái, phía sau chúng tay chân liền mãnh liệt xông lên, lại một lần đem hắn đẩy té xuống đất.

Sau đó, những người này một cái tiếp một cái địa đi lên nhào, vậy mà dựng lên xếp chồng người, muốn đem Triệu Ngọc ép thành bánh thịt...

Nhưng mà, xếp chồng người vừa mới chồng bốn năm người, Triệu Ngọc liền đã vặn ra bình chữa lửa bảo hiểm, đem dập lửa phấn phun tới...

Kít...

Phốc...

Màu trắng bột phấn trong nháy mắt dẫn bạo làm hiện trường, làm cho cả trong thang lầu đều tràn ngập thành trắng xóa hoàn toàn.

A...

Khục khục...

Khụ khụ khục...

Đám tay chân cái gì đều nhìn không thấy, bột màu trắng mê ánh mắt của bọn hắn, sặc đến bọn họ kịch liệt ho khan...

Triệu Ngọc thừa cơ hội này, rốt cục từ trong đám người chui ra. Bởi vì hắn có bình ô xy mang theo, ảnh hưởng nhỏ bé. Hắn nhìn đúng thời cơ, lại một lần nữa vung vẩy lên bình chữa lửa, cạch cạch địa đập ngã mấy người, sau đó còn đem mấy cái lưu manh đẩy đi xuống cầu thang, ngã một cái huyên thuyên...

“Nhanh! Nhanh...”

Lúc này, Triệu Ngọc chợt nghe, dưới lầu lại truyền tới tiếng bước chân dồn dập. Hắn đào lấy lan can xem xét, nhưng gặp lại có một đội người chính đang nhanh chóng hướng trên bậc thang phương chạy đến.

Bất quá... Những người này cùng tay chân lưu manh rõ ràng không giống, nghiễm nhiên một bộ nghiêm chỉnh huấn luyện bộ dáng. Không cần nói, những này tất nhiên đều là cảnh sát mặc thường phục!

Triệu Ngọc hiện tại thế nhưng là Khương Khoa khuôn mặt, nếu như bị cảnh sát nhìn thấy tự nhiên không tốt. Hắn tranh thủ thời gian một cái vạn năng giải tỏa khí làm dùng đến, đem trong thang lầu đại môn mở ra, từ cửa thang lầu chui ra ngoài.

Lúc đầu, hắn nghĩ đến mở cửa về sau trực tiếp đem khóa vặn bên trên, cứ như vậy, cảnh sát liền có thể đem trong thang lầu đám tay chân một mẻ hốt gọn!

Nhưng mà, để hắn không tưởng tượng được là, hắn bên này thật vất vả

mở cửa liền xông ra ngoài. Nhưng ngoài cửa một bên, vậy mà sớm đã xông lại một cái khác sóng bảo an bộ dáng tay chân!

“Chỗ này... Chỗ này đâu! Liền là hắn! Đánh hắn!” Trong đám người, cũng không biết là ai nhận biết “Khương Khoa” mặt, lúc này hô to một tiếng, tất cả đều hướng Triệu Ngọc vọt tới.

Ta mẹ nó...

Triệu Ngọc bất đắc dĩ lắc đầu ở giữa, rốt cục nóng nảy. Hắn hiện tại cái thân phận này, ở hộp đêm bên trong đợi đến càng lâu, liền càng gây bất lợi cho hắn!

Thế nhưng là, xông tới đám tay chân không những không phải số ít, mà lại trong tay còn cầm súy côn vũ khí. Triệu Ngọc cũng không có ngốc đến cùng những người này ngạnh kháng, hắn mắt thấy không ổn, lập tức hất ra hai đầu đôi chân dài, bắt đầu đoạt Lộ Phi chạy!

Hắn vị trí hiện tại chính là lầu năm, lầu năm cùng lầu sáu đều là hộp đêm trung tâm tắm rửa, ngoại trừ có xa hoa nam nữ phòng tắm bên ngoài, còn có diện tích to lớn diễn nghệ trung tâm, cùng các loại xoa bóp mỹ dung nơi chốn.

Trong thang lầu bên ngoài, Triệu Ngọc mắt có thể nhìn thấy chạy trốn tuyến đường chỉ có một cái, cái kia chính là tắm rửa đại sảnh. Thế là, hắn không chút suy nghĩ liền trực tiếp vọt vào tắm rửa đại sảnh, đại sảnh bên tay trái là khách nam bộ, bên tay phải là khách nữ bộ.

Ai?

Xông đến nơi đây về sau, Triệu Ngọc cơ hồ nghĩ cũng không nghĩ, liền trực tiếp chạy khách nữ bộ đi!

Vì cái gì đây?

Không muốn đoán mò, Triệu Ngọc bản ý đương nhiên là bởi vì khách nữ bộ càng thêm dễ dàng cho hắn chạy trốn rồi? Thử nghĩ một hồi, những cái kia theo đuổi không bỏ tay chân đều là nam, nếu là cứ như vậy hướng khách nữ bộ bên trong xông, tất nhiên sẽ có chỗ cố kỵ mà!

Cái gì, đám tay chân có chỗ cố kỵ, cái kia Triệu Ngọc liền không có sao?

Đáp án là: Đương nhiên không có!

Triệu Ngọc hiện tại thế nhưng là Khương Khoa bộ dáng, coi như tồn tại phong hoá vấn đề, đó cũng là cái này đạo tặc chi vương không biết xấu hổ, cùng Triệu Ngọc có lông quan hệ?

Đương nhiên, đã có thể tránh né địch nhân truy kích, lại có thể nhìn một lần cho thỏa lời nói , có vẻ như... Cũng thật không tệ a?

Lại làm nhưng, ta Triệu Ngọc chính là một cái người chính trực, những cái kia kim chủ nhóm đều là làm điều phi pháp bại hoại, trung tâm tắm rửa đều là bọn họ Khai, ta nếu có thể thừa cơ quấy nhiễu bọn họ mua bán, cũng coi là vì hài hòa ổn định làm cống hiến a?

Cho nên... Vậy còn chờ gì đâu?

Xông lên a...

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc không còn có cố kỵ, vọt thẳng tiến vào khách nữ bộ. Khách nữ bộ môn miệng ngược lại là có đứng gác bảo an, thế nhưng là, Triệu Ngọc tốc độ thực sự quá nhanh, các nhân viên an ninh đều không có kịp phản ứng!

A...

Triệu Ngọc đều xông đi vào mấy giây, ngoài cửa bên cạnh mấy tên nữ

phục vụ viên cái này mới nhớ tới thét lên!

Nhưng mà, một giây sau, tiếng thét chói tai lớn hơn!

Bởi vì, xông lại truy kích Triệu Ngọc những người kia, đều là kim chủ Vương Tây thủ hạ, mà trung tâm tắm rửa cùng Vương Tây không có quan hệ. Đã không có quan hệ, đám này một lòng muốn đuổi bắt Triệu Ngọc người, tự nhiên cũng sẽ không có chỗ cố kỵ, tất cả đều phù phù phù địa vọt vào...

Chương 989: Hộp đêm "Đại đào sát" (hạ)

Cạch lang!

Triệu Ngọc quờ lấy một tên tay chân cổ áo, đem hung hăng đâm vào khách nữ bộ gương to lên! Gương to ứng thanh mà nát, nên đánh tay lập tức máu chảy đầy mặt...

A...

A...

Khách nữ bộ bên trong thình lình vang lên liên tiếp hoảng sợ gào thét, Triệu Ngọc một mặt chạy hùng hục, một mặt không quên no bụng một cái may mắn được thấy.

Lúc này, hai tên tay chân vòng qua đầy vườn sắc xuân phòng tắm, cản lại Triệu Ngọc đường đi. Triệu Ngọc lại đối diện bay lên một cước, dùng Miêu Anh dạy cho hắn đạn chân thần công, đem bên trong một cái đạp đến trong bồn tắm!

Rầm rầm...

Bọt nước văng khắp nơi phía dưới, những cái kia tránh ở trong nước nữ khách quý nhóm càng là không ngừng thét chói tai...

Ngay tại Triệu Ngọc đạn chân đồng thời, một tên tráng hán khác tay

chân bỗng nhiên xông lại chặn ngang ôm lấy hắn, Triệu Ngọc tả hữu giãy dụa, lại phát hiện người này lực lớn, không tốt tránh thoát.

Cùng lúc đó, lại có ba bốn tên tay chân mãnh liệt đuổi tới, nâng tay lên bên trong súy côn nhao nhao hướng phía Triệu Ngọc trên thân chào hỏi. Loại này súy côn phi thường lợi hại, đánh truy cập, liền sẽ làm cho người đau đớn khó nhịn.

Triệu Ngọc mắt thấy không ổn, lập tức xoay tròn lấy nhấc chân loạn đạp, đi đầu đá ngã hai người! Ngay sau đó, khi hắn chuyển đến một chỗ phun xối đài thời điểm, thuận tay nhặt lên một khối xà bông thơm, sau đó liền ba địa đập vào ôm lấy hắn tráng hán trên mặt!

A...

Tráng hán trong lúc nhất thời thấy không rõ đồ vật, mang theo Triệu Ngọc lảo đảo mấy bước, vậy mà cùng một chỗ chìm vào trong bồn tắm...

Phòng tắm đều là ấm nước suối, pha được đi phá lệ sảng khoái. Nhưng Triệu Ngọc cái nào có tâm tư hưởng thụ? Ỷ vào hô hấp của mình khí còn chưa biến mất, hắn tranh thủ thời gian trong bồn tắm đùa nghịch lên lặn, từ mỹ nữ bụi bên trong bơi đến một bên khác.

Nhưng mà, cái kia ao nước thanh tịnh, đông đảo tay chân đã sớm đem Triệu Ngọc lộ tuyến thấy được rõ ràng, hắn vừa ra nước, liền bị bốn năm cái Đại Hán nắm chặt, xách heo tử địa cho ôm ra ngoài.

“Đánh hắn! A không... Quắng hắn! !” Đám người rống giận, lúc này đem Triệu Ngọc trống rỗng vứt ra ngoài.

Cũng không biết là có chủ tâm thiết kế, vẫn là ngoài ý muốn trùng hợp, Triệu Ngọc trên không trung bay ra về sau, vậy mà vừa vặn ngã ở một trương kỳ cọ tắm rửa trên đài, không có té!

“Ta đi!” Đám tay chân cũng là có đủ phiền muộn, tranh thủ thời gian hô to, “Đừng ngã! Đánh hắn!”

Bọn họ từng cái cầm lên súy côn tiến lên,

Nhắm ngay Triệu Ngọc liền là một trận cuồng ẩu. Triệu Ngọc động tác linh hoạt, vẻn vẹn chịu hai lần, liền lách mình chui được kỳ cọ tắm rửa dưới đài tránh né.

Ai?

Ai ngờ, kỳ cọ tắm rửa dưới đài vậy mà đặt vào một cái bồn lớn dầu trạng đồ vật, có thể là các nữ sĩ chuyên dụng tắm dầu hoặc nhuận da lộ loại hình. Triệu Ngọc không chút suy nghĩ, trực tiếp quơ lấy chậu lớn, giội văng đầy đất.

Quả nhiên, cái kia chất lỏng bôi trơn vô cùng, hắt vẫy sau khi ra ngoài, nhất thời có mấy tên tay chân trượt ngã xuống đất.

Đi ngươi!

Triệu Ngọc hai tay phát lực, lại đem nặng nề kỳ cọ tắm rửa đài giơ lên, sau đó đánh tới đông đảo tay chân.

Ai ai ai...

A a a...

Đám người nhất thời một mảnh rú thảm, đám tay chân ngã một cái người ngã ngựa đổ, quên cả trời đất...

Nhưng mà, Triệu Ngọc đánh cho là nhô lên hưng, lại quên đi chất lỏng đã có thể trượt chân người khác, cũng có thể trượt chân mình. Kết quả, hắn vừa mới vọt lên không có mấy bước, mình liền một cái lảo đảo ngã

sấp xuống, kỳ cọ tắm rửa đài cũng là rời khỏi tay, đúng lúc nện trúng ở mấy tên tay chân trên thân!

“Tốt!”

“Lợi hại lợi hại!”

“Anh em ngưu bức!”

“Oa! Thật tuyệt a...”

Ai ngờ, làm Triệu Ngọc từ dưới đất thất điên bát đảo địa bò sau khi thức dậy, bên cạnh vậy mà truyền đến một mảnh các nữ tử tiếng khen!

Nguyên lai, đi qua vừa rồi một trận loạn chiến, những cô gái này đều coi là Triệu Ngọc là đến đây đánh tơi bời ác nhân đại anh hùng đâu! Thật tình không biết, Triệu Ngọc mới là lần này có tổn thương phong hoá hành động chủ mưu...

“Đa tạ, đa tạ!”

Thịnh tình phía dưới, Triệu Ngọc còn chẳng biết xấu hổ địa ôm quyền trả cái lễ.

“Dừng lại! Không được nhúc nhích! Tất cả không được nhúc nhích...”

Ai ngờ, vừa ôm Hoàn quyền, từ khách nữ bộ lối vào chỗ thình lình truyền đến tiếng quát. Triệu Ngọc giương mắt xem xét, nhưng gặp mấy tên cầm súng ngắn cảnh sát mặc thường phục đã nghe hỏi chạy tới!

Ta két...

Nhìn thấy cảnh sát, Triệu Ngọc lại cũng không lo được cùng các mỹ nữ xú mỹ khoe khoang, tranh thủ thời gian không có đầu liền chạy!

Khách nữ bộ là một cái cự đại hình quạt khu vực, làm Triệu Ngọc vây quanh phòng tắm lượn quanh một vòng mấy lúc sau, nặng lại chuyển về tới cổng trong phòng thay quần áo. Bởi vì trước đó phát sinh như thế lớn rối loạn, những cái kia trong phòng thay quần áo khách nữ sớm đã chạy không thấy.

Triệu Ngọc vừa muốn xuyên qua phòng thay quần áo chạy trốn, không ngờ nhìn thấy, người ta đám cảnh sát một chút không ngốc, đã sớm an bài nhân thủ tại cửa chính chặn đường đâu!

Xong!

Triệu Ngọc thấy một lần đường này không thông, tranh thủ thời gian lại trở về chạy, thế nhưng là khác một bên các cảnh sát mắt nhìn thấy liền phải đuổi tới trước mặt, tiếng bước chân đã rất gần, căn bản tránh cũng không thể tránh!

Dưới tình thế cấp bách, Triệu Ngọc cũng là lên bay trí. Hắn nhìn thấy trong phòng thay quần áo khắp nơi đều có nữ nhân quần áo, lúc này một cái mới ẩn hình dịch dung khí làm dùng đến, chớp mắt liền biến thành một nữ nhân khuôn mặt!

Ngay sau đó, thân hình hắn Nhất chuyển, lại tiện tay đem một kiện rộng rãi váy dài bọc tại trên thân. Cái này váy dài rộng rãi to béo, vừa vặn đem y phục của hắn gắn vào bên trong.

Ngay tại hắn vừa mới mặc váy dài thời điểm, sau lưng cảnh sát đã đuổi tới trước mặt. Triệu Ngọc biết mình tóc không quá giống nữ nhân, dứt khoát đem một cái tắm mũ gắn vào trên tóc...

“Tiểu thư... Vừa rồi... Vừa rồi người kia đâu?” Xông lên cảnh sát xông Triệu Ngọc hỏi.

Triệu Ngọc đầu tiên là ngẩng mặt, để hắn nhìn kỹ một chút nữ nhân của mình bộ dáng, sau đó mới giả trang ra một bộ thất kinh dáng vẻ, chỉ chỉ cổng!

“Tạ ơn!” Cảnh sát đánh cái cúi chào, hướng phía cửa chạy như bay.

Nhưng vào lúc này, nơi cửa lại chạy tới một đội cảnh sát vũ trang quan binh. Triệu Ngọc xem xét, lập tức bỏ đi từ nơi đó đi ra suy nghĩ, đành phải lại lần nữa chuyển về tới phòng tắm khu vực.

Giờ phút này, tại đám cảnh sát thét ra lệnh dưới, những cái kia đám tay chân tất cả đều ngồi xổm trên mặt đất, thúc thủ chịu trói. Triệu Ngọc cũng không dám lại đến nơi đó tham gia náo nhiệt, tranh thủ thời gian lách mình trốn vào khác một bên nhà tắm hơi ở giữa.

Ta dựa vào!

Ai ngờ, Triệu Ngọc tiến nhà tắm hơi ở giữa liền giật nảy mình.

Không nghĩ tới, nơi này thế mà trốn tránh mười mấy vị khách nữ khách đâu! Các nàng tất nhiên là vội vàng phía dưới trốn tới đây, giờ phút này ngay tại đào lấy pha lê nhìn ra phía ngoài, miệng bên trong còn tại có chút hăng hái địa nghị luận cái gì...

Những người này nhìn thấy Triệu Ngọc là một bộ nữ người gương mặt, cũng tất cả đều không để trong lòng, căn bản không ai để ý đến hắn. Triệu Ngọc nhịn xuống cẩn thận thưởng thức xúc động, lặng lẽ đi vào nhà tắm hơi thất phòng trong phòng nhỏ.

Hắn trước kia tại trung tâm tắm rửa nhìn qua tràng tử, biết như loại này cỡ lớn trung tâm tắm rửa nhà tắm hơi thời gian, đều có khẩn cấp miệng thông gió. Giờ phút này, thừa dịp phòng trong phòng nhỏ không ai, hắn lặng lẽ mở ra miệng thông gió, chui vào đường thông gió, cái này mới rốt cục rời đi địa phương nguy hiểm.

Như thời điểm này, nếu như Triệu Ngọc như vậy tại đường thông gió bên trong che đậy giấu đi, có lẽ có thể tạm lánh nhất thời. Thế nhưng là... Triệu Ngọc cũng không phải tới chơi bịt mắt trốn tìm, ngoại trừ thu thập những cái kia kim chủ bên ngoài, hắn còn có một cái càng thêm chuyện quan trọng muốn làm, mà lại nhất định phải lập tức liền phải làm!

Thế là, khi tiến vào đường thông gió về sau, hắn nhanh chóng bò hơn mười phút, rốt cuộc tìm được một cái cửa ra an toàn, đi tới một gian cùng loại phòng giặt quần áo trong phòng.

Kỳ thật, nếu như hắn một mực duy trì cái này thân nữ nhân ăn mặc lời nói, hắn là có thể lừa dối quá quan. Thế nhưng là, vì mình thoát thân đại kế, khi hắn tiến vào camera giám sát phạm vi về sau, nhưng vẫn là khôi phục Khương Khoa bộ dáng, đồng thời cởi bỏ trên người váy dài...

Giờ này khắc này, mặc dù cảnh sát đã bắt đầu vây quét hộp đêm, nhưng cao ốc thực sự quá lớn, bọn họ một lát còn đuổi không kịp Triệu Ngọc bên này.

Triệu Ngọc dọc theo một đầu khẩn cấp thông đạo, rốt cục đi tới ở vào cao ốc một tầng nhà hàng khu vực.

Trước đó, hắn nhìn qua nên cao ốc kết cấu đồ, biết phòng bếp đằng sau có một cái chuyên môn đưa bữa ăn thông đạo, mà kế hoạch của hắn, chính là muốn từ nơi đó ra ngoài!

Nghĩ đến chỗ này, hắn một mặt cố ý bại lộ tại camera dưới, một mặt nhanh chóng xuyên qua nhà hàng, hướng cái kia cái lối đi chạy tới. Nhưng mà, phòng bếp chính là không phải du khách khu vực, làm Triệu Ngọc vừa mới chạy đến cửa phòng bếp thời điểm, lại có hai bảo vệ ngăn cản đường đi của hắn!

Triệu Ngọc vừa định một đấm một cái đem hai người họ giải quyết, ai ngờ, theo bịch một tiếng, từ nhà hàng khác một bên bỗng nhiên chạy qua mấy người tới. Triệu Ngọc xem xét, mấy người này, vậy mà tất cả đều là trước đó cùng mình giao thủ qua đám tay chân!

Xem ra, những người này cũng là bị cảnh sát truy chạy tới nơi này, từng cái chật vật trốn chui như chuột, thất kinh.

Thật sự là oan gia ngõ hẹp, ngõ hẹp gặp nhau về sau, song phương nhất thời giương cung bạt kiếm địa giằng co tại cửa phòng bếp, bầu không khí dị thường khẩn trương.

Hô hô...

Hô hô...

Triệu Ngọc thở hổn hển, đối phương cũng là mệt mỏi không nhẹ, hiển nhiên song phương đều đã sức cùng lực kiệt, không muốn suất động thủ trước.

Ai ngờ, ngay tại cái này khẩn trương thời khắc, cổng hai tên bảo an nhận biết những này tay chân, lập tức đem đám người mời đến bên cạnh mình, đứng thành một phe cánh.

Có ý tứ nhất chính là, bên trong một cái bảo an còn móc ra một cây gậy điện, đem gậy điện đùa bỡn keng keng rung động, miệng bên trong còn nhắc tới đâu: “Đến nha, để ngươi nếm thử điện côn lợi hại!”

Ta dựa vào!

Triệu Ngọc nhãn tình sáng lên, nếu không phải gia hỏa này nhắc nhở, hắn hơi kém quên mình ống tay áo bên trong đồ vật.

“Tạ ơn a!”

Triệu Ngọc nói tiếng cám ơn, cổ tay vừa nhấc, điện giật đạn thuận lợi bắn ra...

Chương 990: Ngươi tốt Khương tiên sinh!

Có thể là bởi vì đối phương tất cả đều chen ở cùng nhau đi, Triệu Ngọc cũng không biết loại này súng kích điện đều là nguyên lý gì? Lúc bắn trúng vị kia chơi điện côn bảo an về sau, ngoại trừ bảo an bị điện giật bên ngoài, cơ hồ tất cả tay chân tất cả đều run rẩy địa run lên, chớp mắt đổ một mảnh!

Bất quá, bởi vì dòng điện bị phân tán ra đến, những người này mặc dù ngã xuống đất, nhưng lại chưa hôn mê, chỉ là thời gian ngắn đánh mất năng lực hành động.

Chi chi...

Ai ngờ, bởi vì Triệu Ngọc trước đó rơi vào qua tắm rửa ao, trên thân là ẩm ướt, mình vậy mà cũng bị một cỗ dòng điện quét một cái, hắn cảm giác tóc của mình đều dựng lên, toàn thân vừa mềm vừa tê!

Cũng may cỗ này dòng điện tương đối yếu ớt, đối Triệu Ngọc ảnh hưởng không lớn, hắn run run mấy lần về sau, liền tranh thủ thời gian vọt vào phòng bếp.

Giờ phút này đã qua dùng cơm giờ cao điểm, trong phòng bếp nhân viên công tác cũng không nhiều, lập tức cũng không có người cản trở. Triệu Ngọc tiến quân thần tốc, rất nhanh đã tìm được đầu kia đưa bữa ăn thông đạo, thuận lợi địa chạy ra cao ốc.

Nhà hàng khu vực ở vào cả tòa cao ốc bộ phận sau, đưa bữa ăn thông đạo vị trí ẩn nấp, Triệu Ngọc kết luận cảnh sát tạm thời sẽ không đem nơi này phong tỏa.

Sự thật cũng đúng là như thế, khi hắn từ thông đạo đi ra, đồng thời xuyên qua tiểu hoa viên thời điểm, cũng không nhìn thấy có cảnh sát mai phục cái bóng. Giờ phút này, cảnh sát tất cả tinh lực, hắn là tất cả đều tập trung ở hộp đêm bên kia.

Bất quá, Triệu Ngọc có tham trắc khí mang theo, hắn biết rõ, từ phòng bếp đến công viên nhỏ, một mực có camera giám sát. Hắn hiện tại thế nhưng là sử dụng đạo tặc Khương Khoa khuôn mặt, cho nên cảnh sát chẳng mấy chốc sẽ truy ở đây tới.

Đương nhiên, Triệu Ngọc là cố ý làm như vậy, vì chính là hoàn thành mình kế thoát thân.

Chuyện cho tới bây giờ, khi hắn đã trải qua ổ trộm cướp phong vân cùng kim chủ gặp mặt về sau, hắn đã hoàn toàn xác định một việc, Khương Khoa đúng vậy xác thực không biết người thần bí kia là ai!

Cho nên, hắn lại tiếp tục đóng vai đạo tặc chi vương, cũng liền không có ý nghĩa gì. Việc cấp bách, ngoại trừ muốn đem Khương Khoa dư đảng một mẻ hốt gọn bên ngoài, hắn còn cần toàn thân trở ra.

Bởi vậy, sớm tại ổ trộm cướp lúc nghỉ ngơi, hắn liền đã sớm địa cho Mã lão đán gọi điện thoại, để hắn đi cả ngày lẫn đêm, mau đem hôn mê Khương Khoa cho hắn đưa tới.

Lúc đó, Mã lão đán đã tìm người giúp Khương Khoa làm qua kiểm tra, Khương Khoa mặc dù đầu bị thương tạm thời không thể tỉnh lại, nhưng là cũng vô tính mạng lớn ngại, cần phải đi bệnh viện lớn nằm viện quan sát mới được.

Đương nhiên, Mã lão đán làm người khôn khéo, xem bệnh thời điểm, hắn cho Khương Khoa trên mặt dây dưa băng vải, liền ngay cả Đại Phu cũng nhìn không ra Khương Khoa bộ dáng, không biết người này là ai.

Tiếp vào Triệu Ngọc khẩn cấp thông tri,

Mã lão đán cũng là phi thường ngoài ý muốn, hắn lo lắng dạng này liều mạng đi đường, Khương Khoa đừng có lại không chịu nổi, nửa đường chết yểu!

Nhưng mà, Triệu Ngọc lại cũng không lo lắng Khương Khoa chết sống, hắn gọi Mã lão đán một mực đem Khương Khoa đưa đến Tấn Biên , nhiệm vụ coi như hoàn thành.

Lúc trước, Triệu Ngọc là cưỡi kéo dê xe tải, từ Nam Giang tỉnh đường vòng tới, cho nên dùng hai hơn mười giờ mới từ Diệu Danh đến Tấn Biên. Nếu như là cưỡi xe nhỏ, đồng thời không đường vòng, vẫn là dùng không được thời gian lâu như vậy.

Bất quá, dù là như thế, đó cũng là hơn 1000 cây số lộ trình, Triệu Ngọc là hai giờ chiều thông báo Mã lão đán, hắn tính thế nào, Mã lão đán cũng không có khả năng đúng hạn đến.

Cho nên, hắn kế hoạch ban đầu là, mình từ cao ốc sau khi ra ngoài cướp bóc một chiếc xe hơi, sau đó một đường hướng nam, cùng Mã lão đán giữa đường tụ hợp.

Thế nhưng là, để hắn không có nghĩ tới là, hắn vẫn là không để ý đến Mã lão đán năng lực. Mã lão đán mở ra hắn Trường Thành a không, vậy mà đuổi tại tám giờ tối, liền đã lái đến Tấn an tỉnh cảnh nội, hoàn toàn có thể đuổi tại 9 điểm trước đó, đem Khương Khoa đưa đến chỉ định vị trí.

Cũng chính bởi vì nguyên nhân này, Triệu Ngọc mới cố ý kéo dài thời

gian, đến trễ kim chủ gặp mặt.

Giờ này khắc này, Mã lão đán ngay tại cao ốc đối diện một cái không có giám sát thiết bị trong công viên chờ đợi hắn , dựa theo Triệu Ngọc phân phó, hắn trước đó đem Khương Khoa đặt ở công viên trên ghế nằm.

Làm Triệu Ngọc đến về sau, liền có thể biến trở về dáng dấp ban đầu, cùng Mã lão đán cùng rời đi. Mà theo sát phía sau chạy đến đám cảnh sát, tất nhiên sẽ phát hiện trên ghế nằm Khương Khoa, đem tróc nã quy án!

Mặc dù Khương Khoa đã hôn mê, nhưng cảnh sát vẫn là sẽ căn cứ video suy luận, nhận định tại trong cao ốc làm chuyện người, liền là vị này đạo tặc chi vương. Cứ như vậy, Triệu Ngọc liền có thể hoàn mỹ thoát thân.

Mà lại, Triệu Ngọc đã nghĩ kỹ bước kế tiếp kế hoạch, Khương Khoa bị bắt về sau, hắn sẽ cùng Lý Lạc Vân đội trưởng liên hệ, âm thầm chỉ đạo công tác của hắn. Một mặt cho Khương Khoa cung cấp trị liệu, giúp nó thức tỉnh; một mặt nghĩ biện pháp lợi dụng Khương Khoa dẫn dụ người thần bí hiện thân!

Về phần Khương Khoa sau khi tỉnh dậy sẽ cùng cảnh sát nói cái gì, hắn liền không quản được nhiều như vậy! Dù sao có video theo dõi, còn có những cái kia kim chủ nhóm khẩu cung làm chứng, coi như hắn chết không thừa nhận, cảnh sát cũng sẽ cho rằng mọi chuyện cần thiết đều là hắn làm! Lại không thành, cảnh sát còn sẽ cho rằng Khương Khoa đầu bị thương, mất đi ký ức hoặc tinh thần rối loạn loại hình...

Nói tóm lại, những chuyện kia là thế nào cũng tra không được Triệu Ngọc đầu đi lên! Triệu Ngọc bây giờ chỉ còn lại có một cái tâm tư, cái kia liền là mau chóng tra ra người thần bí thân phận, bằng không, mình còn phải vô kỳ hạn địa giả chết xuống dưới, không thể lộ ra ngoài ánh sáng.

Xuyên qua một đầu Công Lộ, Triệu Ngọc đã đi tới cửa công viên. Tại cửa ra vào camera phía dưới, hắn cố ý làm một cái dừng lại, để cho cảnh sát có thể thuận lợi địa truy tới nơi này.

Sau đó, khi hắn tiến vào công viên, đi vào không có giám sát khu vực về sau, lúc này mới lấy điện thoại cầm tay ra, muốn cho Mã lão đán gọi điện thoại liên lạc một chút, nhìn hắn phải chăng đã vào chỗ?

Mặc dù điện thoại di động của hắn bị đám côn đồ giẫm nát, nhưng là tại phòng khách cửa trước bên trong, hắn cũng không có ít cầm di động của người khác. Hắn lo lắng duy nhất chính là, bởi vì hắn tại trong bồn tắm chơi qua lặn, không biết những này điện thoại còn có thể hay không dùng?

Ngay tại xem xét điện thoại di động thời điểm, Triệu Ngọc chợt nhớ tới, hắn không thể để cho Mã lão đán nhìn thấy mình Khương Khoa bộ dáng, cho nên, hắn tranh thủ thời gian tâm niệm vừa động, muốn điểm kích ẩn hình dễ dàng khí, đem hình dạng của mình biến trở về đến!

Ai ngờ, hắn còn chưa kịp biến trở về đến, từ đâm nghiêng bên trong vậy mà bỗng nhiên xông lại một cỗ màu lam ô tô!

Xe hơi kia là từ công viên trên đường nhỏ lao ra, tại két một tiếng ngăn lại Triệu Ngọc đường đi về sau, cửa xe thình lình mở ra, nhưng gặp một cái để râu dê nam tử trung niên thình lình xuất hiện ở Triệu Ngọc trước mặt, trong tay người nọ còn cầm một thanh đen ngòm súng ngắn!

“Hello a, Khương tiên sinh!” Chòm râu dê dùng súng ngắn chỉ vào Triệu Ngọc, một mặt âm hiểm cười địa lấy lòng nói, “ kính đã lâu Đại Danh, hôm nay rốt cục gặp mặt!”

Ta cạch!

Triệu Ngọc vạn không nghĩ tới, trước mắt sẽ xuất hiện đột nhiên như vậy

một màn! Dưới tình thế cấp bách, hắn cơ hồ là vô ý thức mở ra một cái ẩn hình áo chống đạn.

Nhưng mà, chòm râu dê cũng không có Khai thương bắn ý tứ giết hắn, mà là xông Triệu Ngọc khoát khoát tay nói ra: “Tới đi, lên xe đi!”

Cái này. . .

Triệu Ngọc cẩn thận nhìn xem cái này chòm râu dê, xác định mình từ trước tới nay chưa từng gặp qua người này.

Hắn là ai! ?

Cái này. . . Đây cũng là hát cái nào một màn?

Như thế thời khắc, Triệu Ngọc có áo chống đạn mang theo, hoàn toàn có thể lên đi liều mạng với hắn. Thế nhưng là, thời khắc mấu chốt, Triệu Ngọc bỗng nhiên nghĩ đến, cái này thình lình xuất hiện gia hỏa cũng không có để ý Khương Khoa hô “Đại ca”, cho nên, hắn tất nhiên không phải Khương Khoa người, như vậy... Hắn là ai đâu?

Ta cạch!

Triệu Ngọc trong lòng run lên, có thể hay không... Người này, chính là mình chờ mong đã lâu —— người thần bí! ?

Trước đó, mình cùng Khương Khoa toàn cũng hoài nghi qua, người thần bí trợ giúp Khương Khoa vượt ngục, khả năng có cái mục đích gì? Chẳng lẽ... Đây thật là người thần bí đã tìm tới cửa?

“Khương tiên sinh, cái này còn có cái gì tốt do dự?” Chòm râu dê chỉ chỉ cao ốc phương hướng, nói nói, “ cảnh sát lập tức liền sẽ đuổi tới, ngươi cho rằng, ngươi chạy trốn được sao?”

Nói, hắn kéo một cái thương xuyên, lại một lần nữa đem họng súng nhắm ngay Triệu Ngọc. Rất rõ ràng, đây đã là tại đỏ tự nhiên uy hiếp!

Ân...

Triệu Ngọc trong lòng khẽ động, lập tức sinh ra tương kế tựu kế kế sách!

Tốt!

Đã dạng này, vậy ta liền đi theo ngươi, nhìn xem ngươi nha đến cùng là thần thánh phương nào! ?

Chương 991: Rốt cuộc tìm được ngươi!

Cái kia là một cỗ màu lam đừng khắc thương vụ ô tô, trên xe ngoại trừ cầm thương chòm râu dê bên ngoài, còn có một cái tuổi trẻ đầu húi cua lái xe.

Bất quá, người tài xế này cho Triệu Ngọc một loại rất lăng cảm giác, từ khi Triệu Ngọc sau khi lên xe, hắn chẳng những không có mở miệng nói câu nào, thậm chí đều không có quay đầu coi trọng Triệu Ngọc một chút, chỉ là phối hợp lái xe.

Ô tô dọc theo công viên rừng cây khe hở mãnh liệt Khai, rất nhanh liền vây quanh một đầu không có đèn đường trên đường nhỏ. Theo lý thuyết, trong công viên cấm chỉ cơ động xe thông hành, tại lối vào đều đứng thẳng to lớn ụ đất. Thế nhưng là, cái kia ụ đất không biết bị ai động đậy, vừa dễ dàng Khai qua một chiếc xe hơi đi qua.

Không bao lâu, ô tô lái đến đường nhỏ cuối cùng, đầu tiên là xuyên qua một khung chất gỗ đền thờ, sau đó liền lái lên đại đạo.

“Khương tiên sinh. . .” Lúc này, chòm râu dê đưa cho Triệu Ngọc một phó thủ còng tay, vừa cười vừa nói, “Không có ý tứ, làm phiền ngươi mình còng tay một cái đi! Ngươi hiểu được trên đường quy củ, đây chỉ là phòng hộ biện pháp mà thôi. Xin yên tâm, chúng ta tuyệt đối không có ác ý! Bằng không, ta cũng sẽ không xin ngài lên xe đúng không?”

Triệu Ngọc đương nhiên minh bạch đối phương ý tứ, nếu là chòm râu dê thật muốn giết chết mình, vừa rồi liền đã nổ súng!

Bất quá, Triệu Ngọc cũng là kẻ già đời, lúc này đem còng tay ném ở một bên, nói ra: “Vừa thấy mặt liền đưa ta một phó thủ còng tay, đây cũng không phải là đạo đãi khách a! Đã các ngươi không có ác ý, cái kia không ngại để cho ta minh bạch minh bạch, các ngươi rốt cuộc là ai?”

“Ha ha ha. . .” Chòm râu dê mỉm cười nói, “Khương tiên sinh, chúng ta thực sự là mang theo thành ý tới! Nhưng là. . . Ngươi cũng biết, ngươi là mê mà đầu óc Khương Khoa, không phải người bình thường, ngươi dù sao cũng phải để chúng ta yên tâm mới tốt a! Còn nữa nói. . .” Nói, hắn đem khẩu súng giơ lên, uy hiếp nói, “ lý do an toàn, chúng ta chỉ có thể tiên binh hậu lễ! Ngã kính trọng ngươi là trên đường truyền kỳ, cho nên. . . Vẫn là đừng vạch mặt tốt a. . .”

“Hừ!”

Kỳ thật, Triệu Ngọc có áo chống đạn mang theo, muốn muốn cầm xuống hai người kia, vẫn rất có nắm chắc. Thế nhưng là, hắn hiện tại còn không rõ ràng lắm lai lịch của đối phương, mạo muội xuất kích không quá phù hợp.

Nghĩ đến chỗ này, hắn đành phải lạnh hừ một tiếng, trước đem còng tay đeo ở tay mình trên cổ tay.

“Tốt! Khương tiên sinh quả nhiên là thức thời người! Như vậy. . . Tiếp xuống. . .” Nói, hắn móc ra một cái máy quét, ngượng ngùng nói nói, “ làm theo thông lệ, mong được tha thứ!”

Móa!

Triệu Ngọc thầm mắng một tiếng, ngắn ngủi trong vòng một ngày, hắn đây đã là lần thứ ba bị máy quét quét nhìn.

Tích tích tích. . .

Kết quả, vừa vừa tiếp cận,

Máy quét liền tích tích mà vang lên.

Triệu Ngọc bất đắc dĩ, đành phải phối hợp địa móc ra một cái điện thoại di động đưa cho chòm râu dê.

“Oa!” Chòm râu dê lập tức mắt sáng rực lên, cầm điện thoại di động tán thưởng nói, “ cái này. . . Cái này không phải M3 cố cung bản số lượng có hạn sao? Hết mấy vạn a thế nhưng là! Tốt xa hoa! Mẹ nó đến độ không nỡ ném đi. . . Nhưng là. . . Ai. . .”

Ra ngoài bất đắc dĩ, chòm râu dê vẫn là đem cái này quý báu điện thoại cho ném ra ngoài cửa sổ.

Chậc chậc. . . Triệu Ngọc cũng là có chút đau lòng, phung phí của trời a thật sự là, điện thoại chẳng những rất đắt, mấu chốt là bên trong còn có những cái kia kim chủ tư liệu đâu!

“Ai!” Chòm râu dê không bỏ được thở dài, lại cầm lấy máy quét quét hình Triệu Ngọc, kết quả, máy móc rất nhanh lại vang lên.

Tốt a!

Dựa vào ngươi. . .

Triệu Ngọc lại một lần nữa phối hợp địa móc ra một cái kim sắc điện thoại tới.

“Ta mẹ nó. . .” Chòm râu dê không thể trấn định, run rẩy nói nói, “ cái này. . . Đây không phải năm nay mới ra Hoàng Kim vòng sao? Tư nhân định chế, thấp nhất mười vạn! Khương lão đại a, không mang theo chơi như vậy! Ngươi để huynh đệ làm sao chịu nổi a?”

“Không có việc gì. . .” Triệu Ngọc hướng cửa sổ xe khoa tay một cái, nhắc nhở nói, “ cái này rách nát điện thoại di động ngâm nước không thể dùng, ném đi đi!”

“. . .” Chòm râu dê im lặng phía dưới, đành phải lưu luyến không rời mà đem di động ném ra ngoài.

Ném xong sau, hắn làm một cái trùng điệp hít sâu, lúc này mới lại một lần nữa đem máy quét dò xét tiến lên đây. Ai ngờ, tham trắc khí lại vang lên.

“Không thể nào! ?” Chòm râu dê nhanh muốn điên, trừng mắt bất khả tư nghị con mắt nói với Triệu Ngọc, “Lão đại, ngươi còn có vật gì tốt, ta có thể một cái tất cả đều lấy ra không? Đừng đùa ta có được hay không?”

“Tốt a, tốt a. . .” Triệu Ngọc phí sức mà đưa tay luồn vào một cái khác túi, lại móc ra hai cái điện thoại cùng ba cái đồng hồ đeo tay đến, “Ca môn, tay này biểu hắn là không có vấn đề gì chứ?”

“Ta nhỏ cái mẹ ruột. . .” Chòm râu dê thấy choáng đều, “Nơi này làm sao còn có Dio bạch kim kim bản a? Có thể mua chiếc Passat đều! Khương lão đại, ngươi thật không hổ là đạo tặc chi vương a! Điện thoại đều như thế nghịch thiên, tiểu đệ thật sự là phục!”

“Phục ngươi cái đại đầu quỷ!” Triệu Ngọc tức giận mắng, “ ta mẹ nó thế nhưng là lấy thành đối đãi, ngươi cũng tranh thủ thời gian nói rõ ngọn ngành đi, là bằng hữu, ta nhiều thân bao gần! Là địch nhân, vẽ cái đạo đạo! Có yêu cầu cứ việc nói, có mục đích cứ việc nói, nhanh lên một chút, cho thống khoái lời nói, đừng để lão tử đoán mò!”

“Ta. . . Ngươi. . . Ngươi trước hết để cho ta tỉnh táo một chút!” Chòm râu dê yêu thích không buông tay địa vuốt ve điện thoại, hâm mộ nói nói, “ Khương lão đại, nếu là ngươi theo chúng ta lão bản đàm tốt, về sau ta không bằng đi theo ngươi hỗn a? Quá có tiền thế nhưng là. . .”

Nhìn thấy Triệu Ngọc kéo căng lên mặt đến, hắn lúc này mới tranh thủ thời gian khoát tay nói ra: “Tốt tốt tốt. . . Khương lão đại như thế rộng thoáng, huynh đệ ta còn có gì để nói đâu? Bất quá, lão bản của chúng ta thật bàn giao, nhất định phải tự mình cùng ngài gặp mặt nói chuyện, không cho ta và ngươi nói nhiều a!”

“Lão bản của các ngươi là ai?” Triệu Ngọc nhíu mày hỏi nói, “ đây là muốn mang ta đi chỗ nào?”

“Lão bản của chúng ta. . . Ân. . . Ân. . .” Chòm râu dê nhíu mày, khó xử nói nói, “ là như vậy, Khương tiên sinh a, ngài chờ một lúc gặp mặt, liền biết hết rồi! Ta đừng nói sai lời gì, quay đầu lại thụ oán trách, lão bản của chúng ta tính tình không tốt. Dạng này. . . Chúng ta địa phương muốn đi cách Tấn Biên rất gần, ngài đâu, không bằng trên xe nghỉ ngơi một chút, rất nhanh liền đến!”

“Móa! Ngươi nói như vậy , tương đương với không nói gì, có phải hay không có chút vô sỉ a?” Triệu Ngọc trừng mắt lên quát. Giờ phút này, hắn mặc dù mang theo còng tay, nhưng chỉ cần một cái vạn có thể mở khóa khí, liền có thể khởi xướng đột nhiên tập kích.

“Đừng đừng đừng. . . Ta cũng là người hầu, ngài tuyệt đối đừng cùng ta so đo! Ta cam đoan, chúng ta tuyệt đối tuyệt đối không có ác ý, lão bản của chúng ta hắn là cùng ngài nói chuyện hợp tác sự tình, đến mục đích, ngài liền biết tất cả mọi chuyện!” Đang khi nói chuyện, chòm râu dê vẫn là tựa như cắt thịt, đem mấy cái quý báu điện thoại tất cả đều ném ra ngoài cửa sổ.

Có thể là vì để Triệu Ngọc tín nhiệm mình, hắn vội vàng đem đồng hồ nhét trở về Triệu Ngọc túi, đồng thời nói bổ sung: “Như vậy đi, ta có thể nói cho ngươi ta kêu cái gì, ta gọi Chu Thuận Phong, trên đường so với ta nhỏ hơn gọi ta Phong ca, lớn hơn ta, thì gọi ta Tiểu Phong! Ngài là tiền bối, gọi ta Tiểu Phong là được! Tiểu Tiểu Phong đều được a, ha ha

ha. . .”

Hả?

Nghe được cái tên này, Triệu Ngọc mơ hồ có chút quen tai, tốt giống như trước từ nơi nào đã nghe qua giống như, chỉ bất quá trong lúc nhất thời thực sự không nhớ nổi!

Thế nhưng là, mặc dù nghĩ không ra, nhưng Triệu Ngọc chợt hiện lên một loại cảm giác, cảm giác mình giống như khoảng cách chân tướng —— lại tới gần một bước!

Nghĩ đến chỗ này, hắn vội vàng hỏi: “Vậy ngươi nói cho ta một chút, tại Diệu Danh giúp ta vượt ngục. . . Có phải hay không các ngươi! ?”

“Ừm. . . Cái này. . . Cái này sao. . . Ha ha ha. . .” Ai ngờ, nghe được tra hỏi, chòm râu dê Chu Thuận Phong vậy mà mập mờ.

Móa!

Thật sự là bọn họ!

Mặc dù Chu Thuận Phong không trả lời thẳng, nhưng Triệu Ngọc một chút liền có thể nhìn ra, trợ giúp hắn vượt ngục khẳng định liền là đám người này! Trong miệng hắn nói tới lão bản, hắn là cái kia —— người thần bí!

Chương 992: Gừng càng già càng cay

Thật không nghĩ tới, đi đường xa như vậy, Triệu Ngọc cảm giác mình rốt cục tiếp cận điểm cuối cùng!

Nói thật, mặc dù Triệu Ngọc trước kia cũng là hỗn qua gian hồ, nhưng lăn lộn giang hồ cùng làm đạo tặc căn bản không phải một chuyện. Từ khi hắn trở mặt Khương Khoa về sau, tựa như đèn kéo quân giống như quen biết một đoàn người xa lạ, đã có Khương Khoa thủ hạ, cũng có những cái kia vênh váo trùng thiên kim chủ.

Bởi vì Triệu Ngọc đối Khương Khoa nửa điểm đều không hiểu rõ, cho nên cảm giác ứng phó phi thường phí sức. Nhất là khi hắn phát hiện năm vị kim chủ cũng không phải là người thần bí về sau, thậm chí có chút hối hận tiến hành lần này trở mặt kế hoạch.

Hắn tất cả mạo hiểm, tất cả đều là xây dựng ở tìm kiếm người thần bí trên cơ sở, làm tìm không thấy người thần bí về sau, khó tránh khỏi phi thường thất vọng.

Nhưng mà, hiện tại hoàn toàn cũng không giống nhau, Triệu Ngọc tâm tình đột nhiên phát sinh 720 độ siêu cấp lớn chuyển hướng, con mắt hưng phấn đến sưu sưu tỏa ánh sáng, giống như Tôn Ngộ Không hỏa nhãn kim tinh như vậy.

Thật không nghĩ tới, ngay tại hắn sắp khôi phục thân phận, từ bỏ trở mặt kế hoạch thời điểm, người thần bí manh mối vậy mà ngoài ý muốn xuất

hiện! Thật sự là ứng câu cách ngôn kia, đi mòn gót sắt tìm không thấy, gặp được chẳng tốn chút công phu!

Rất rõ ràng, chòm râu dê Chu Thuận Phong muốn dẫn mình đi địa phương, liền là người thần bí hang ổ; muốn dẫn mình gặp mặt người, liền là người thần bí bản nhân!

Cho nên... Chuyện kế tiếp, chỉ cần kiên nhẫn chờ đợi, đáp án liền sẽ tự nhiên công bố!

“Khương tiên sinh, nhờ ngươi vẫn là đừng hỏi nữa...” Chu Thuận Phong thả tay xuống thương, tràn ngập thành ý địa nói nói, “ ngài có vấn đề gì, vẫn là trực tiếp hỏi lão bản đi! Làm chúng ta loại này chân chạy công tác, không thể nói lung tung, đúng không?”

Chu Thuận Phong...

Triệu Ngọc mặc dù điện thoại không có, nhưng là trong đầu tốt xấu còn có không ít ẩn hình trình duyệt, lúc này đem Chu Thuận Phong từ đầu đưa vào, rất nhanh đã tìm được người này tư liệu.

Trên tư liệu viết, Chu Thuận Phong chính là a Long Giang nhân sĩ, thân phận bây giờ là mỗ xưởng thuốc nhân viên chào hàng, đã từng đi lính, năm nay 33 tuổi, không có tiền án.

Cái này. . .

Làm Triệu Ngọc nhìn thấy a Long Giang thời điểm, trong lòng không khỏi hiện lên một tia bóng ma. Chậc chậc... Tào Tứ Phần cũng là a Long Giang người, cái kia... Cái này Chu Thuận Phong có phải hay không là Tào Tứ Phần người đâu?

Nếu là Tào Tứ Phần, giống như... Liền không tốt lắm đi?

Đầu tiên, Tào Tứ Phần không thể nào là người thần bí; tiếp theo, Tào Tứ Phần cùng Khương Khoa có thù không đợi trời chung. Chờ một lúc gặp mặt, nhất định dữ nhiều lành ít!

Triệu Ngọc gặp qua rất nhiều giang hồ ân oán,

Các đại lão vì một giải mối hận trong lòng, có đôi khi sẽ sử dụng tư hình. Cho nên, hiện tại Chu Thuận Phong không giết Khương Khoa, cũng không có nghĩa là bọn họ thật không có ác ý!

Bất quá...

Triệu Ngọc suy nghĩ một cái, cảm thấy không phục vụ một lát đi chính là long đàm vẫn là hang hổ, chính mình cũng nhất định phải xông vào một lần. Là người thần bí tốt nhất, lập tức liền có thể phá án! Nếu thật là Tào Tứ Phần, như vậy bắt lấy Tào Tứ Phần, cũng có thể từ trong miệng hắn đạt được người thần bí tin tức!

Dù sao... Mình có nhiều như vậy ngưu bức đạo cụ mang theo, còn có thể sợ bọn họ hay sao?

Giờ này khắc này, Triệu Ngọc duy có một chuyện không an tâm, cái kia chính là thật Khương Khoa sự tình. Hắn hiện tại cũng không có cách nào liên lạc Mã lão đán, không biết, mình đột nhiên như vậy mất tích, Mã lão đán sẽ làm gì lựa chọn? Nếu như đem Khương Khoa lưu tại công viên, bị cảnh sát bắt lấy, về sau liền cũng không có cơ hội nữa giao tiếp! Thế nhưng là, nếu như Mã lão đán cơ linh, thấy một lần đợi không được Triệu Ngọc, lại đem Khương Khoa mang đi... Có phải hay không... Cũng không tốt lắm đâu?

“Khương tiên sinh, không hổ là đạo tặc chi vương a, ha ha ha...” Lúc này, chòm râu dê ngoài miệng nói không cho Triệu Ngọc loạn hỏi vấn đề, nhưng mình lại là không ngừng muốn cùng Khương Khoa lôi kéo làm quen, không phải sao, hắn lại cười ha hả giơ lên ngón tay cái tán

dương nói, “ vừa rồi tại trong câu lạc bộ đêm, nhiều như vậy bảo an tay chân, nhiều như vậy cảnh sát mặc thường phục, lớn như vậy chiến trận, lại còn là không ai có thể ngăn cản ngươi, thật sự là quá thần kỳ! Nếu là đổi lại là ta, chỉ sợ sớm đã bị đánh đến sinh sống không thể tự lo liệu!”

“Nha...” Triệu Ngọc lông mày nhướn lên, lúc này mới nhớ tới một việc, đúng a? Ta mới từ trong hộp đêm trốn sinh ra, cái này bím tóc đuôi ngựa là thế nào từ trong công viên chặn đứng mình? Chẳng lẽ... Bọn họ một mực đang giám thị mình hay sao?

“Làm sao ngươi biết?” Triệu Ngọc tò mò hỏi một câu.

“Đương nhiên biết a...” Chu Thuận Phong đắc ý nói, “Chúng ta đạt được ngươi đêm nay muốn định ngày hẹn kim chủ tin tức, cho nên sớm xâm lấn hộp đêm hệ thống theo dõi, thấy thế nhưng là Thanh Thanh Sở Sở đâu, ha ha ha!” Nói, Chu Thuận Phong vung vẩy nắm đấm nói nói, “ người người đều nói Khương Khoa là chơi đầu óc, không ai có thể nghĩ đến, ngươi thế mà có thể đánh như vậy! Quyền quyền đến thịt, còn có vô địch toàn phong thối, đơn giản thoải mái phát nổ!

“A, đúng, ta Thanh Thanh Sở Sở xem đến hơn mấy chục người đem ngươi vây lại trong hành lang, nhưng ngươi... Ngươi đến cùng là thế nào đi ra a! ?”

Nha...

Thì ra là thế, Triệu Ngọc giờ mới hiểu được, nguyên lai bọn họ là một mực đi theo giám sát đuổi tới. Chỉ bất quá... Bọn họ là làm sao biết Khương Khoa muốn cùng kim chủ gặp mặt đâu? Là kim chủ bên kia lộ ra tin tức, vẫn là Khương Khoa các huynh đệ bên này?

Theo như cái này thì, người thần bí cùng những người này cũng không phải là không hề quan hệ a...

“Khương lão đại, ngươi nhanh lên một chút nói cho ta một chút...” Chu Thuận Phong không kịp chờ đợi hỏi nói, “ thang lầu trong thông đạo đến cùng đều xảy ra chuyện gì a? Ngươi từ lầu tám xuống dưới, sau đó lại từ lầu năm chạy ra, mà lại... Đi ra ngoài thời điểm, toàn thân trên dưới đều là bạch, có phải hay không... Dùng bình chữa lửa làm?”

Đối mặt Chu Thuận Phong đặt câu hỏi, Triệu Ngọc cũng là có chút dở khóc dở cười, cảm giác cái này chòm râu dê có chút đậu bỉ.

Tốt!

Triệu Ngọc quật kính mà cũng nổi lên, đã ngươi hiếu kỳ như vậy, ta lại không nói.

“Tiểu Chu tử...” Triệu Ngọc cũng không thấy bên ngoài địa nói nói, “ Khương Khoa... Ân, ta muốn gặp những cái kia kim chủ bên trong, có phải hay không có cùng lão bản của các ngươi nhận biết a?”

“Cái này. . .” Chòm râu dê không nghĩ tới Triệu Ngọc đột nhiên đặt câu hỏi, vội vàng cười phản hỏi nói, “ nhất ngưu bức nhất chính là, ngươi tại nữ nhà tắm tử cái kia một cầm, ta làm sao cho là ngươi đến từ bên trong nằm ngang đi ra đâu! Thật không nghĩ đến, ngươi chẳng những tránh khỏi, hơn nữa còn biến mất không thấy! Ta từ giám sát bên trên tìm thật lâu, mới lần nữa đem ngươi tìm tới đâu!

“Thật không hổ là củ gừng, nữ nhà tắm tử thời điểm, hắn là từ đường thông gió đi ra a? Lộ tuyến của ngươi phi thường minh xác, khẳng định sớm đối cao ốc bố cục làm qua nghiên cứu?”

“Hừ! Theo ta thấy...” Triệu Ngọc nghe ra họa phong không đúng, vội vàng trả đũa nói, “ cảnh sát khẳng định là các ngươi gọi tới a? Ta không rõ, tại sao muốn âm chúng ta, nếu như cảnh sát đem ta bắt lấy, đối với các ngươi có chỗ tốt gì?”

“Ai? Cái này là nói như thế nào?” Chòm râu dê vội vàng làm sáng tỏ nói, “ ngươi đừng vừa ăn cướp vừa la làng a, cảnh không phải ngươi báo a? Bằng không, ngươi vì cái gì đối cao ốc hiểu như vậy?

“Còn có, ta nhìn thấy ngươi từ lầu tám thời điểm, thế nhưng là một đường đánh ra tới! Có phải hay không, kim chủ nhóm phát hiện ngươi báo cảnh sát... Ân... Không đúng... Không đúng...” Nói đến đây, hắn nhanh chóng lắc đầu nói, “ ngươi là phạm nhân vượt ngục, coi như báo động cũng không thể đem mình báo bên trong đi a! Nhìn tới... Trong các ngươi hắn là ra nội gian!”

“Nội gian liền là ngươi nha!” Triệu Ngọc làm áp lực nói, “ các ngươi báo cảnh sát, liền có thể phá hủy Khương Khoa... A không... Là ta toàn bộ mạng lưới quan hệ! Cứ như vậy, ta sụp đổ đài, các ngươi liền lợi hại, ta muốn... Lần này ngươi lão bản gọi ta đi qua, liền là muốn cùng ta nói chuyện hợp tác a?”

“Không không không...” Chu Thuận Phong vội vàng giải thích, “Nói chuyện hợp tác là đúng, nhưng chính là bởi vì nói chuyện hợp tác, cho nên mới càng không khả năng báo cảnh sát! Vạn nhất cảnh sát đem ngươi bắt lại, chúng ta cũng không thể sẽ giúp ngươi vượt ngục a? Ân... Cái này. . . Ai u ta đi...”

Nói đến đây, Chu Thuận Phong lúc này mới phát hiện chính mình nói lỡ miệng, lại đem lời nói thật nói ra.

Nha...

Triệu Ngọc vui mừng gật gật đầu, xem ra, trợ giúp vượt ngục, thật sự là những người trước mắt này. Đã Chu Thuận Phong đã bị mình moi ra lời nói, hắn tự nhiên là nghĩ không ngừng cố gắng: “Tiểu Chu tử, xem ra, chiếc kia bị cải tiến Thiên Võng giữ gìn xe, là các ngươi hai cái cho lái đến Diệu Danh đi đúng không?”

Ai ngờ, Triệu Ngọc kiểu nói này, lái xe phía trước đầu húi cua bỗng nhiên giật mình một cái, dẫn tới xe phát sinh kịch liệt xóc nảy.

Nha... Xem ra, là cái này cái nhỏ Tử Can!

“Lão Khương, thật sự là Lão Khương a!” Chu Thuận Phong tức giận đến quạt mình một cái vả miệng tử, đưa tay vượt qua một cái màu đen cái túi nói nói, “ Khương lão đại, ngươi quá thông minh, huynh đệ thừa nhận chơi bất quá ngươi! Ngươi mau đem cái đồ chơi này đeo lên, sau đó ngậm miệng lại, rốt cuộc đừng nói câu nào, tốt a! ?”

“Nói như vậy...” Triệu Ngọc lại phối hợp chỉ vào hắn nói nói, “ là ngươi đem vị kia cảnh ngục điện thoại đánh tráo sao?”

“Im miệng, im miệng! Đừng nói nữa!” Chu Thuận Phong phát điên mà rống lên nói, “ ngươi nếu là lại nói tiếp, ta cũng chỉ có thể đem ngươi miệng chặn lại...”

Chương 993: Ngoài ý liệu mục đích

Chu Thuận Phong đem mặt nạ màu đen đeo ở Triệu Ngọc trên mặt, mặt nạ bên trong bí mật mang theo bịt mắt, đeo lên về sau, Triệu Ngọc liền cái gì đều nhìn không thấy.

Triệu Ngọc biết, cái này tất nhiên là đối phương không muốn để cho mình thấy rõ lộ tuyến, biết được người thần bí hang ổ vị trí cụ thể.

Triệu Ngọc cũng bởi vậy đánh giá ra, bọn họ lần này lộ trình hẳn là rất không lâu được. Bằng không, Chu Thuận Phong sẽ không như thế nhanh liền cho hắn mang mặt nạ. Cho nên, người thần bí hang ổ, hẳn là ngay tại Tấn Biên phụ cận mới đúng.

Kỳ thật, mang mặt nạ, ngược lại là Triệu Ngọc cầu còn không được. Bởi vì, trải qua thời gian dài như vậy trở mặt, hắn ẩn hình dịch dung khí đã nhanh muốn khô kiệt, lúc trước hắn còn đang lo lắng, nếu là dịch dung khí duy trì không đến cùng người thần bí gặp mặt lời nói, vậy coi như không xong.

Hiện tại đã mang lên trên mặt nạ, hắn vừa vặn lợi dụng cơ hội này khôi phục diện mục thật sự, tiết kiệm đạo cụ.

Ngoài ra còn có một chút, Triệu Ngọc ẩn hình biến âm thanh khí lúc đầu không nhiều, dùng đến bây giờ lời nói, cũng vẻn vẹn chỉ còn lại một hai cái mà thôi. Mặc dù, hắn cùng Khương Khoa tiếng nói tiếp cận, nhưng hắn vẫn là hi vọng tại nhìn thấy người thần bí thời điểm, có thể sử dụng biến âm thanh khí, không làm cho đối phương gây nên hoài nghi.

Cho nên, tại mang mặt nạ về sau, hắn cũng là nhân cơ hội ngậm miệng lại, không nói thêm gì nữa.

Đương nhiên, cứ như vậy lâm vào một vùng tăm tối, cái gì cũng không nhìn thấy, Triệu Ngọc trong lòng đương nhiên sẽ không an tâm. Cho nên, hắn vẫn là mở ra một cái ẩn hình dụng cụ nhìn thấu đi ra, thời khắc chú ý đến trong xe động tĩnh, để phòng chòm râu dê vụng trộm gia hại hắn.

Bất quá, chòm râu dê Chu Thuận Phong cũng không có cái gì dị động, liền như thế cùng Triệu Ngọc ngồi đối diện nhau, tựa như nhìn phạm nhân đồng dạng nhìn xem hắn.

Lái xe đầu húi cua giống như một người câm, từ đầu đến cuối cũng không có có nói một câu. Hắn mở ra chiếc này Buick xe thương vụ, cũng không có lái lên cao tốc Công Lộ, mà là dọc theo một đầu quốc lộ hướng bắc mà đi.

A a. . .

Nhìn thấy ô tô chạy bình ổn về sau, Triệu Ngọc ngáp một cái, sau đó liền nằm ngang nằm tại xe chỗ ngồi, nhìn qua giống là chuẩn bị đánh một giấc giống như.

“Đúng, cái này là được rồi. . .” Chu Thuận Phong cũng là ngáp một cái, thỏa mãn nói nói, “ đêm dài đằng đẵng, Khương tiên sinh vẫn là hảo hảo ngủ một hồi đi! Tỉnh ngủ, cũng liền không sai biệt lắm đến. . .”

Triệu Ngọc nào có cái gì tâm tình đi ngủ?

Từ khi biết được mình muốn cùng người thần bí gặp mặt về sau, hắn liền khó mà ức chế đến hưng phấn.

Người thần bí. . .

Người thần bí. . .

Lần này, rốt cục có thể nhìn thấy ngươi bộ mặt thật! Thật nghĩ xem thật kỹ một chút, ngươi đến cùng là thần thánh phương nào? Cũng càng muốn nhìn hơn nhìn, làm ngươi thấy Khương Khoa bỗng nhiên biến thành Triệu Ngọc về sau, sẽ có cảm tưởng gì?

Đương nhiên, trừ hưng phấn ra, Triệu Ngọc cũng chăm chú suy tư không ít nghi vấn.

Đầu tiên tới nói, hắn vẫn là nghĩ mãi mà không rõ, thần bí người vì sao phải phái Chu Thuận Phong đến đây bắt Khương Khoa? Là bởi vì người thần bí thật muốn cùng Khương Khoa hợp tác, còn là có nguyên nhân khác?

Cho đến ngày nay, hắn hiện tại càng ngày càng đoán không ra, đối với Khương Khoa, người thần bí đến cùng là cái thái độ gì rồi? Từ đồ hải sản siêu thị bạo tạc đến xem, người thần bí lợi dụng Tào Tứ Phần đối phó Khương Khoa, rõ ràng là hướng về phía kết quả tính mạng của hắn đi!

Thế nhưng là, nếu thật là muốn Khương Khoa tính mệnh, như vậy Chu Thuận Phong vừa rồi vì cái gì không trực tiếp nổ súng đâu? Vì cái gì hắn còn nhất định phải cùng Khương Khoa gặp mặt một lần?

Cái này. . . Có phải hay không có chút mâu thuẫn?

Tiếp theo tới nói, liên quan tới lần này tao ngộ Chu Thuận Phong bắt cóc, Triệu Ngọc đồng dạng cảm thấy phi thường kỳ quái. Phải biết, hắn lúc ấy đã bị kim chủ nhóm tay chân, còn có cảnh sát mặc thường phục nhóm bao vây, người thần bí làm sao có thể biết, hắn còn có thể từ trong cao ốc trốn tới đâu?

Nếu như “Khương Khoa” thật bị cảnh sát bắt lấy, như vậy tiếp đó, người thần bí lại sẽ làm thế nào? Là đến đây dừng tay, vẫn là dám đi tiến hành lần thứ hai cướp ngục, từ cảnh sát trong tay cướp người?

Hắn là. . . Không có lá gan lớn như vậy a?

Cho nên. . . Triệu Ngọc chăm chú phân biệt rõ tư vị, bỗng nhiên ý thức được, người thần bí bản ý, có lẽ cũng không phải là muốn bắt cóc Khương Khoa. Hắn nhận được tin tức về sau, có lẽ chỉ là muốn phái Chu Thuận Phong tới điều tra tình báo, nhìn xem Khương Khoa đến cùng đang làm gì?

Kết quả, khi hắn phát hiện Khương Khoa đã từ trong cao ốc chạy ra về sau, lúc này mới mạo hiểm đem bắt cóc.

Chậc chậc. . . Thật sự là không nghĩ ra, thần bí nhân này. . . Đến cùng muốn làm gì?

Cuối cùng, Triệu Ngọc lại đem mình trước mắt có đạo cụ tra xét một lần, hắn độc thân tiến đến cùng người thần bí gặp mặt, đương nhiên cũng chuẩn bị một chút mới được. Vạn nhất đối phương người đông thế mạnh, vậy mình nhất định phải phải nghĩ biện pháp tìm kiếm hậu viện mới được.

Đương nhiên, còn có Mã lão đán sự tình giải quyết như thế nào? Cũng không biết, hiện tại vị kia thật Khương Khoa làm gì, nếu là đã bị cảnh sát bắt được lời nói, có thể hay không đối với mình tức sẽ tiến hành gặp mặt tạo thành ảnh hưởng?

Cũng may, Triệu Ngọc cho lúc trước Lý Lạc Vân phân phối nhiệm vụ thời điểm, đã dặn dò qua hắn, lần này hành động nhất định phải độ cao giữ bí mật! Cho nên, coi như cảnh sát đã bắt lấy Khương Khoa, cũng hắn là sẽ bí mật xử lý a. . .

Nghĩ đi nghĩ lại, thời gian đều đã căn cứ nửa đêm mà đi, đường lên xe cộ dần dần thưa thớt, Buick xe tốc độ cũng dần dần tăng tốc. . .

Dụng cụ nhìn thấu tiếp tục thời gian rất ngắn, Triệu Ngọc không có khả năng luôn luôn mở ra . Bất quá, trong đầu hắn có ẩn hình tham trắc khí, tham trắc khí có thể rõ ràng xem đến Chu Thuận Phong súng ngắn. Nếu như Chu Thuận Phong nghĩ có cái gì dị động, Triệu Ngọc còn có thể sớm phát giác.

Mặt khác, ngoại trừ dụng cụ nhìn thấu, Triệu Ngọc còn có một cái đạo cụ, cũng có thể trợ giúp mình phân biệt vị trí, cái kia chính là hồi lâu cũng chưa dùng qua ẩn hình định vị khí! Thứ này sử dụng về sau, có thể cho ra một cái chính xác định vị tin tức, thông qua trước đó góp nhặt, Triệu Ngọc lại có hơn 30 kiện đâu, không dùng thì phí.

Kết quả, khi hắn lần thứ nhất định vị về sau, phát hiện mình đã tiến vào Nhạc Bình thị cảnh nội. Nhạc Bình chính là một cái huyện cấp thị, ở vào Tấn Biên thị phương hướng tây bắc.

Lúc trước, không đầu nữ thi án bên trong trong đó cùng một chỗ vụ án, liền phát sinh ở nơi này. Triệu Ngọc điều tra án này thời điểm, mặc dù đi tới Tấn Biên, cũng không có đi qua Nhạc Bình.

Đương nhiên, trừ đó ra, Nhạc Bình thị còn có một cái ý nghĩa trọng yếu, cái kia chính là Khương Khoa quê quán!

Khương Khoa liền là Nhạc Bình người, quê quán bên này còn có không ít thân thích . Bất quá, xét thấy Khương Khoa thân phận, hắn tự nhiên là không thể nào cùng những này thân thích có cái gì đi lại.

Triệu Ngọc trong đầu nghĩ tới là, người thần bí nếu quả thật tại Nhạc Bình, như vậy. . . Hắn có phải hay không là Khương Khoa một cái bạn cũ đâu? Phát tiểu? Hoặc là. . . Đồng học! ?

Nhưng mà, Triệu Ngọc vẫn là nghĩ sai, Buick xe căn bản không có ở Nhạc Bình dừng lại, mà là vượt thành mà qua, tiếp tục hướng phía tây bắc hướng chạy mà đi!

Triệu Ngọc biết rõ, Nhạc Bình thị lại hướng bắc, liền đã ra khỏi Tấn an tỉnh phạm vi quản hạt, tiến vào Mông Hương cảnh nội. Oa. . .

Vừa nghĩ tới Mông Hương, Triệu Ngọc đầu tiên nghĩ đến liền là “Cao Lan Kỳ” ba chữ!

Không thể nào?

Cao Lan Kỳ là Mông Hương tỉnh vùng cực nam thành thị, cùng Nhạc Bình thị ở giữa vẻn vẹn cách một mảnh nhỏ sa mạc, thẳng tắp khoảng cách không vượt qua được 120 cây số.

Phải biết, nông hợp huyết án liền là từ Cao Lan Kỳ Tự Lưu trấn phát sinh. Chẳng lẽ. . . Người thần bí hẹn mình gặp mặt địa phương, thật là Cao Lan Kỳ sao?

Chương 994: Đặc biệt trụ sở bí mật

Lần này, Triệu Ngọc thật đoán đúng rồi!

Mục đích của đối phương địa, thật đúng là Mông Hương tỉnh Cao Lan Kỳ, làm Buick xe thương vụ xuyên qua cái kia phiến sa mạc về sau, trực tiếp ngoặt hướng về phía Cao Lan Kỳ nội thành phương hướng.

Càng bất khả tư nghị chính là, đang đến gần nội thành giao lộ, xe lại hướng tây bên cạnh ngoặt đi, Triệu Ngọc dùng định vị khí xem xét về sau, không khỏi giật nảy cả mình.

Không thể nào?

Nhưng gặp định vị khí bên trên rõ ràng địa hiện ra một cái địa danh —— Tự Lưu trấn!

Ta nhỏ nãi nãi gấu, tại sao có thể như vậy?

Triệu Ngọc âm thầm chấn kinh, đơn giản không thể tin tưởng.

Năm đó nông hợp huyết án liền phát sinh ở cái trấn này bên trên, vì cái gì? Người thần bí vì cái gì ước Khương Khoa ở chỗ này gặp mặt! ?

Chuyện cho tới bây giờ, Triệu Ngọc lại không hoài nghi gì trùng hợp mà nói. Người thần bí tất nhiên cùng 13 năm trước nông hợp huyết án có quan hệ, người này, hoặc là người biết chuyện, hoặc là người tham dự, lại muốn a, liền là —— thủ phạm! !

Ta đi...

Triệu Ngọc một nháy mắt nghĩ đến, thần bí nhân này, đừng có lại là cái kia tội phạm truy nã Dương Trạch Bưu a? Muốn thật sự là hắn, cái kia vụ án này coi như quá giật, ai có thể nghĩ tới, nông hợp huyết án tội phạm truy nã dĩ nhiên thẳng đến trốn ở hiện trường phát hiện án phụ cận?

Dưới đĩa đèn thì tối!

Cái này. . . Cái này đi chỗ nào nói rõ lí lẽ đi?

Làm Buick xe quẹo vào Tự Lưu trấn bên trên nhỏ Công Lộ về sau, tốc độ xe rõ ràng chậm lại. Hiện tại đã đến đêm hôm khuya khoắt, trên đường căn bản không có cỗ xe, đã tốc độ xe giảm bớt chỉ có thể nói rõ một việc, mục đích sắp đến!

Quả nhiên, ô tô xuyên qua Tự Lưu trấn trong trấn, quẹo vào một đầu càng thêm chật hẹp đường nhỏ...

Triệu Ngọc không muốn bỏ qua bất luận cái gì chi tiết, vội vàng lại một cái ẩn hình dụng cụ nhìn thấu sử dụng ra, ánh mắt chẳng những có thể lấy xuyên qua bịt mắt, thậm chí đều có thể xuyên qua ô tô. Hắn căn bản đều không cần động đậy, liền có thể thấy rõ trong ngoài hoàn cảnh.

Bất quá... Bên ngoài xe một mảnh đen kịt, cơ hồ không thấy bất luận cái gì ánh đèn, Triệu Ngọc chỉ có thể nhìn thấy đơn giản một chút tình huống, tỉ như từng dãy tàn bại nhà trệt, mỗ đầu hẻm đống đến tràn đầy đống rác, còn có mỗ gia tường viện bên trên có lưu còn sót lại Bạch Tuyết...

Cao Lan Kỳ cùng Trung Nguyên giáp giới, cải cách mở ra đến nay, nên thị một mực là Mông Hương tỉnh có thể đếm được trên đầu ngón tay cỡ lớn thành thị, thành thị kiến thiết coi như không tệ. Thế nhưng là, Mông

Hương tỉnh dù sao hoang vắng, vị trí xa xôi, coi như thành thị kiến thiết đến cho dù tốt, cũng không có cách nào cùng phát đạt địa khu thành phố lớn so sánh.

Nhất là đến phía dưới hương trấn, khác biệt càng phi thường rõ ràng. Tự Lưu trấn còn tính là khoảng cách Cao Lan Kỳ gần nhất thành trấn, nhưng xây dựng kinh tế vẫn còn dừng lại tại thế kỷ trước thập niên tám mươi chín mươi dáng vẻ, cùng lúc trước phát sinh huyết án thời điểm, không có biến hoá quá lớn.

Nơi này mùa đông cũng là phi thường rét lạnh, ngoài cửa sổ chẳng những khắp nơi có thể thấy được trắng ngần Bạch Tuyết, trên cửa sổ xe cũng là nổi lên nồng đậm hơi nước, nếu như không phải ô tô mở ra gió mát, đoán chừng hà hơi đều có thể toát ra khói trắng...

Nửa đêm canh ba, lại thêm trời đông giá rét, trên đường cái tự là một người ảnh cũng không thể gặp.

Đừng nói...

Triệu Ngọc trong lòng tán thưởng, nơi này thật đúng là một cái tránh né truy nã nơi tốt. Hoang vắng, giám sát cũng ít, nếu như lại có người tiếp ứng, giảm mạnh bại lộ cơ hội.

Ô tô dọc theo đường nhỏ một mực hướng về phía trước, một mực lái đến một cây số có hơn cuối cùng về sau, lúc này mới lại phía bên phải bên cạnh ngoặt đi. Đến nơi này, chu vi trở nên càng thêm vắng vẻ, hai bên đều là loại kia đời cũ chuồng bò, lều bên trong sớm liền không có bò, có vẫn còn đổ sụp trạng thái.

Lần này, ô tô vẻn vẹn mở hai ba phút, liền thình lình đứng tại một tòa tựa như cổng chính nhà máy trước đó. Đại môn cũng phi thường cũ, cho dù tại trong đêm tối, đều có thể nhìn ra vết rỉ loang lổ dáng vẻ tới.

Lúc này, lái xe đầu húi cua nhìn thoáng qua Chu Thuận Phong, đợi đến đến ra hiệu về sau, liền mở cửa xuống xe, dùng trên người chìa khoá mở ra trên cửa chính khóa cửa.

Thông qua dụng cụ nhìn thấu, Triệu Ngọc có thể nhìn thấy đầu húi cua co rúm lại phát run bộ dáng, bởi vậy nhìn ra, bên ngoài hàn phong lạnh thấu xương, nhiệt độ không khí hoàn toàn chính xác thấp đủ cho có thể.

Kẹt kẹt...

Sắt cửa mở, ai ngờ, nương theo lấy sắt cửa mở ra, trong sân không ngờ truyền đến hai loại tiếng kêu, một loại là Mu Mu bò gọi, một loại thì là gâu gâu chó sủa!

Nha...

Triệu Ngọc suy nghĩ, nơi này tám thành là cái trại nuôi bò!

Hôm nay thật sự là mở mắt, ai có thể nghĩ tới, cái kia lợi hại như thế người thần bí, vậy mà lại tránh ẩn giấu ở nơi như thế này? Trong chốc lát, Triệu Ngọc trong lòng sinh ra một cỗ khó được cảm giác thành tựu. Xem ra, nếu không phải mình binh đi hiểm chiêu, tới cái thâu thiên hoán nhật, chỉ sợ thật rất khó đem thần bí nhân này tìm ra a?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc không khỏi càng thêm hưng phấn, càng phát ra nghĩ muốn gặp thần bí nhân này đến cùng là ai!

Xe lái vào sân, đầu húi cua lại xuống xe khóa kỹ môn, lúc này mới đem Buick hướng viện tử chỗ sâu lái đi. Triệu Ngọc thông qua dụng cụ nhìn thấu xem xét, không sai được, nơi này quả nhiên là cái trại nuôi bò. Hơn nữa, còn là cái quy mô không nhỏ trại nuôi bò. Hai bên đều có một loạt chuồng bò, mỗi một cái đều dài đến ba bốn mươi mét.

Hắn chẳng những có thể lấy xuyên qua vách tường nhìn thấy chuồng bò

bên trong bò, thậm chí còn có thể thông qua trên thân bò điểm lấm tấm, nhìn ra đây đều là bò sữa!

Thế mà còn là cái trại bò sữa!

Có chút ý tứ...

Buick lái xe đến viện tử ở giữa nhất bên cạnh, nơi đó chẳng những có cái tiểu viện, hơn nữa còn có một cái nhà để xe, nhà để xe cửa mở ra, đầu húi cua trực tiếp đem chiếc xe lái vào.

“Được rồi!” Chòm râu dê Chu Thuận Phong đầu tiên là duỗi lưng một cái, lúc này mới đối làm bộ ngủ Triệu Ngọc hô nói, “ Khương tiên sinh, tỉnh đi, chúng ta đến!”

“Nha...” Triệu Ngọc cũng là lười biếng ngáp một cái, sử dụng trước cũng dễ dàng biến thành Khương Khoa dung mạo, lúc này mới lấy xuống mặt nạ.

“Tới đi, xuống xe đi!” Chu Thuận Phong móc súng lục ra, trước bước xuống một bước xe, nói nói, “ ta đoán chừng, lão bản của chúng ta biết Khương tiên sinh muốn tới, khẳng định chuẩn bị bữa ăn khuya! Thật sự là đói chịu không được...”

“Gâu gâu...” Ai ngờ, nhà để xe cùng chuồng bò là liên tiếp lấy, tại chuồng bò cổng buộc lấy một đầu con chó vàng, chó vàng gặp người về sau, lập tức gâu gâu sủa loạn.

“Đi, đi đi đi...” Chu Thuận Phong xông chó khoát tay áo, thế nhưng là, cái này chó không nghe hắn, còn tại cuồng khiếu không thôi.

“Tê liệt...” Chu Thuận Phong dùng súng ngắn chỉ chỉ, “Lại để ta mẹ nó một súng bắn nổ ngươi!”

Ai ngờ, Chu Thuận Phong lúc nói chuyện, đầu húi cua chạy tới phụ cận. Kết quả, cái kia con chó vàng thấy một lần đầu húi cua, lập tức không gọi, ô ô địa quay đầu trở lại nằm trên mặt đất.

“Ngưu bức!”

Chu Thuận Phong nhún vai thời điểm, Triệu Ngọc cũng đã đi xuống ô tô. Mặc dù là tại trong ga-ra, nhưng Triệu Ngọc vẫn là cảm giác được một cỗ gió rét thấu xương đánh tới, không chịu được rùng mình một cái.

“Tới đi, mời vào trong!” Chu Thuận Phong hướng hắn làm thủ thế, “Bên trong ấm áp...”

Triệu Ngọc đi theo hai người đi vào chuồng bò, quả nhiên như Chu Thuận Phong nói, chuồng bò bên trong có sưởi ấm thiết bị, phi thường ấm áp. Chỉ bất quá, nồng đậm phân bò mùi vị, lại bay thẳng lỗ mũi, để Triệu Ngọc không nhận.

Đương nhiên, so với mùi gay mũi, Triệu Ngọc lòng hiếu kỳ càng thêm mãnh liệt. Sự thật đã rất rõ ràng, người thần bí không có khả năng tuyển tại chuồng bò bên trong cùng Khương Khoa gặp mặt, cái này hai mặt tất có chuyện ẩn ở bên trong!

Quả nhiên, một giây sau, Triệu Ngọc lại thấy được vô cùng mới lạ một màn, nhưng gặp đầu húi cua dùng chìa khoá mở ra cách cửa gần nhất một gian bò hàng rào, xông bên trong đánh cái đặc thù thủ thế, một đầu thể tích khổng lồ bò sữa liền ngoan ngoãn địa từ bên trong đi ra.

“Đi thôi! Đi thôi!” Chu Thuận Phong xông hàng rào bên trong làm thủ thế, “Khương tiên sinh, bên này mà mời!”

Nha...

Như thời điểm này, thông qua trong đầu tham trắc khí, Triệu Ngọc đã

phát hiện, tại căn này bò hàng rào vách tường đằng sau, cài đặt máy báo động cùng camera. Chỉ bất quá, hai thứ đồ này đã bị quan bế.

Chu Thuận Phong đi vào bức tường kia, trong tay cũng không biết mân mê cái thứ gì, bức tường kia liền hướng vào phía trong mở ra, lộ ra một cái thông đạo.

Chương 995: Nguyên lai là hắn !!!

Nhìn trước mắt mật đạo, Triệu Ngọc cảm giác mình muốn đang nhìn bộ phim điệp viên tựa như, một đêm này vô cùng trải qua vốn là để cho hắn không ứng tiếp nổi, không nghĩ tới, cho tới bây giờ lại càng ngày càng nghiêm trọng.

Ai có thể nghĩ tới, ở trong chuồng vắt sữa của trại bò sữa, vậy mà sẽ có mật đạo chứ ? Đám này cao cấp đạo tặc thật đúng là xảo quyệt xảo quyệt.

Vì lộ vẻ thành ý, sơn dương hồ Chu Thuận Phong ở phía trước dẫn đường, dẫn đầu chui vào mật đạo.

Triệu Ngọc cũng là ký lai chi tắc an chi, không có chút nào băn khoăn theo sát Chu Thuận Phong đi vào mật đạo. Tóc húi cua thì đem bò sữa dắt trở về chuồng bò, ở lần nữa khóa lại vòng rào sau, cũng là đi theo Triệu Ngọc sau lưng.

Triệu Ngọc biết, Chu Thuận Phong ở phía trước, tóc húi cua ở phía sau, đem hắn kẹp ở giữa. Mặc dù bọn họ trong miệng nói khách khí, nhưng trên thực tế nhưng bất cứ thời khắc nào đất ở đề phòng mình.

Bất quá. . .

Chính cái gọi là người tài cao gan lớn, Triệu Ngọc căn bản coi thường bọn họ phòng bị. Hắn đã sớm chuẩn bị xong ẩn thân y cùng mùi hôi thúi đạn chờ cao cấp đạo cụ, một khi tra rõ thần bí nhân thân phận, hắn thì biết chờ cơ hội động thủ! Đến lúc đó, xem ai còn cản được ta!

Mắt dòm thời cơ đến gần, Triệu Ngọc cũng là chút nào không keo kiệt đem cái cuối cùng ẩn hình đổi giọng khí sử dụng ra, đổi giọng khí ước chừng có thể duy trì nửa cá giờ. Triệu Ngọc tự nhận là, nửa giờ cũng đủ rồi!

Tiến vào hành lang sau, phong cách trong nháy mắt hoàn toàn thay đổi. Ở một cổ u ám đỏ mờ dưới ánh đèn, đập vào mắt chỗ đều là mắc tiền tài liệu sửa sang mà thành tường bản, tường bản ngăn cách thượng còn để các loại đồ trang sức, dưới bàn chân càng là trải tấm thảm. . .

Oa. . .

Nhìn trước mắt tình cảnh, tựa như mới vừa rồi chuồng bò đều chỉ là một ít hư ảo suy nghĩ chủ quan tựa như.

Hành lang không chiều rộng cũng không hẹp, tiến vào sau không bao lâu liền đến cuối. Lúc này, mọi người bên tay phải liền lại xuất hiện một cánh xa xỉ cửa chống trộm, chỉ bất quá, cửa không có khóa lại, chính là khép hờ.

Vào giờ phút này, Triệu Ngọc trong đầu tham trắc khí đã bắt được nhiều thứ hơn, ở điều bí mật này trong căn cứ, trừ gắn có hồng ngoại tuyến báo cảnh sát trang bị, cùng với số lớn máy thu hình ra, hắn còn bắt được một cây súng lục.

Chỉ bất quá, những thứ này trang bị cùng bên ngoài vậy, tất cả đều thuộc về trạng thái tắt. Triệu Ngọc hoài nghi, đây là thần bí nhân bởi vì hắn đến, mà cố ý đóng. Hơn nữa, cái kia cây súng lục cùng Chu Thuận Phong mang trên người bất đồng, chính là ngừng bất động, hắn là đặt ở một cái địa phương nào đó mới đúng.

Thời khắc mấu chốt đến rồi!

Triệu Ngọc không kiềm được sinh ra vẻ khẩn trương, rất rõ ràng, chỉ cần đi vào cánh cửa này, liền rốt cuộc có thể thấy vị thần bí nhân kia rốt cuộc là người nào! Nông hợp huyết án, Ô Phương Phương bị giết án, thậm chí là Khương Khoa vượt ngục án, có phải hay không có thể cùng nhau kết thúc chứ ?

Chu Thuận Phong đẩy cửa một cái đi vào, lúc này hướng bên trong người hô: “Ông chủ, Khương tiên sinh đến rồi!”

Triệu Ngọc theo sát Chu Thuận Phong tiến vào, phát hiện trước mắt chính là một người có một gian phòng học lớn như vậy phòng khách, bên trong phòng khách bày ghế sa lon ti vi tủ quầy loại thường ngày gia cư, ở phòng khách nội trắc thì liên tiếp khác một cái hành lang, có thể thấy hành lang hai bên đều có phòng, suy đoán nơi đó cũng đều là phòng ngủ loại.

Cùng Khương Khoa ổ trộm không giống nhau, nơi này gia cư chưng bày cũng tương đối mắc tiền, kiểu Âu châu phong cách sửa sang, tinh mỹ thủy tinh đèn treo, tao nhã cao quý mền, để cho người có một loại nguy nga lộng lẫy cảm giác.

Cái này. . . Đây chính là thần bí nhân ổ trộm sao?

Triệu Ngọc nghiêm túc quan sát trước mắt hết thảy, từ hắn vị trí có thể thấy, ti vi mặc dù mở, nhưng trên ghế sa lon cũng không có người. Ở ghế sa lon phía sau có một cái bày đầy các loại chai rượu quầy ba, giờ phút này, cả người hình gầy đét, mặc màu vàng đồ ngủ người, đang nằm ở đi trên đài!

Cả phòng bên trong, chỉ có một người như vậy.

Người này ngồi ở quầy ba trên ghế xoay, thân thể đưa lưng về phía mọi người, có thể là bởi vì buồn ngủ, thật giống như đã nằm ở trên quầy ba ngủ. Hơn nữa, ở đỉnh đầu hắn chỗ đứng thẳng một cái vẫn mở máy vi

tính xách tay, máy vi tính bên cạnh còn có một cái thịnh hữu kê vĩ tửu ly cao cổ.

“Cái này. . .” Ai ngờ, ở nhìn người nọ nằm ở trên quầy ba ngủ sau, Chu Thuận Phong rõ ràng có chút bất ngờ, hắn đầu tiên là nhìn một chút tóc húi cua, sau đó vội vàng hướng quầy ba đi tới.

Giờ phút này, Triệu Ngọc cũng là tò mò đến đỉnh điểm, từ da của đối phương phát hiện đến xem, cái này ngủ người chắc là Chu Thuận Phong ông chủ, như vậy. . . Thần bí nhân. . . Chính là hắn sao?

Thần bí nhân cái này người thủ lãnh. . . Nhưng là không thế nào cao a. . .

Ngay tại Triệu Ngọc cẩn thận quan sát người này bóng lưng lúc, hắn rốt cuộc nhìn ra, nguyên lai mới vừa rồi tham trắc khí phát hiện cái kia cây súng lục, là đặt ở góc tường một chậu hoa trong chậu. Như vậy xem ra, súng lục hắn là bọn họ phòng hờ vũ khí, mà ngủ trên người cũng không vũ khí.

Như vậy. . . Trừ súng lục, còn có gì khác không?

Triệu Ngọc lại thông qua tham trắc khí kiểm tra, không biết tại sao, mặc dù tham trắc khí không có phát ra màu đỏ báo động, nhưng Triệu Ngọc chợt sinh ra một cổ không quá đúng mà cảm giác tới.

Hắn cổ trứ lỗ mũi ngửi một cái, thật giống như ngửi thấy cái gì dị thường mùi, cái kia mùi còn có chút ngọt. Hơn nữa, hắn xuyên thấu qua mờ nhạt ánh đèn nhu hòa thấy, ở một ít không có trải tấm thảm trên mặt đất, thậm chí có một ít tia chớp, cái kia trên mặt đất hình như là xức thứ gì tựa như. . .

Còn có. . . Tấm thảm. . .

Chặc chặc. . .

Triệu Ngọc khom người cẩn thận nhìn một chút, phát hiện trên thảm thật giống như bị chất lỏng gì thấm ướt rồi. . .

Ai?

Hắn lại giương mắt nhìn cái đó đang tự ngủ người, càng phát ra cảm giác đầu mối không đúng. . .

“Ông chủ, ông chủ!” Lúc này, Chu Thuận Phong đã tới ngủ người trước gót chân, bắt đầu nhẹ giọng kêu.

Nhưng mà, người nọ vẫn không nhúc nhích nằm, cũng không tỉnh lại.

Bất đắc dĩ, Chu Thuận Phong không thể làm gì khác hơn là đưa tay đẩy một cái, nhưng người nọ vẫn không động.

Không. . .

Không ổn a. . .

Lúc này, trước mắt các loại dấu hiệu đã khiến cho Triệu Ngọc cảnh giác. Hắn phản ứng đầu tiên là, người nọ khả năng không phải là ngủ, mà là trúng độc!

Độc này. . .

Hắn trợn to hai mắt nhìn một chút trên mặt đất đồ, ta bà nội gấu, trong gian phòng này, sẽ không có độc khí đi! ?

Thông qua dài như vậy thời gian tiếp xúc, hắn rõ ràng mỗi một kiện đạo cụ đặc tính, ẩn hình tham trắc khí mặc dù lợi hại, lại cũng không có thể dò xét ra có độc chất liệu. Nếu như trong gian phòng này thật tràn đầy độc khí, vậy coi như. . .

Hư!

Triệu Ngọc mau đánh khai hệ thống đạo cụ, đem cái đó rất lâu chưa từng sử dụng qua, có thể kiểm tra không khí chất lượng ẩn hình kiểm trắc nghi sử dụng ra. . .

Cùng lúc đó, Chu Thuận Phong giống vậy phát hiện không ổn, bắt đầu đỡ vị kia bất tỉnh nhân sự ông chủ.

“Ông chủ! Ông chủ!” Chu Thuận Phong dùng sức kêu, nhưng người nọ vẫn không phản ứng chút nào.

Lúc này, tóc húi cua cũng là vô cùng lo lắng, nhưng mà, hắn lo lắng Triệu Ngọc sẽ có dị động, hay là đứng ở Triệu Ngọc sau lưng không dám rời đi!

“Giọt. . .”

Lúc này, Triệu Ngọc ẩn hình kiểm trắc nghi ở trong đầu vang lên một tiếng, truyền đến kiểm tra kết quả.

Không thể nào?

Ai ngờ, kiểm tra kết quả chứng tỏ, nên bên trong phòng không khí trừ thuần cơ chất liệu siêu tiêu bên ngoài, sẽ không đối với thân thể con người sức khỏe tạo thành ảnh hưởng.

Thuần cơ chất liệu?

Cái quỷ gì đây là?

Ai ngờ, ngay tại kiểm tra kết quả ra lúc tới, Chu Thuận Phong đã đem hắn ông chủ quay người lại, sau đó đưa tay đi dò hắn hơi thở.

Như vậy thứ nhất, Triệu Ngọc liền rốt cuộc thấy được người này ngay mặt.

Ai?

Chợt vừa nhìn thấy người này tướng mạo, Triệu Ngọc liền bất ngờ sinh ra một cổ cảm giác vô cùng quen thuộc, mình. . . Mình tuyệt đối ra mắt người này!

Hắn. . . Hắn. . .

Nga. . .

Trong giây lát, Triệu Ngọc cả người nổi lên một tầng da gà, hắn rốt cuộc nhớ tới, người này rốt cuộc là người nào!

Hắn chính là cái đó ban đầu dính líu sát hại Khúc Bình tổ trưởng đầu sỏ —— Dư Phù Sinh! ! !

Không sai. . .

Chính là hắn!

Mặc dù chưa từng gặp mặt, nhưng Triệu Ngọc xem qua cái này hình của người.

Dư Phù Sinh! ?

Thế nào. . . Tại sao có thể như vậy. . .

Khi Triệu Ngọc nhận ra Dư Phù Sinh sau, trừ cảm giác không tưởng tượng nổi ra, trong đầu nhưng là hiện lên quá nhiều nghi ngờ!

Tại sao. . . Là hắn chứ ?

Thần bí nhân. . . Ban đầu. . . Ban đầu ở Khương Khoa vượt ngục lúc, thần bí nhân đã từng đề cập tới, nói hắn cùng Triệu Ngọc mặc dù chưa từng gặp mặt, nhưng là từng có đồng thời xuất hiện.

Chẳng lẽ. . . Cái gọi là thần bí nhân, chính là Dư Phù Sinh sao?

“Chửi thề một tiếng ! Tắt thở?” Lúc này, Chu Thuận Phong thấy Dư Phù Sinh thế nào cũng không tỉnh nổi, sắc mặt nhất thời thay đổi, mau mau xông tóc húi cua mắng, “Đồ Lặc Khải, ngươi còn đứng ngây ở đó làm gì? Ông chủ xảy ra chuyện! Mau. . . Mau a. . .”

Vừa nói chuyện, hắn lại bắt đầu ác bóp Dư Phù Sinh trong người, tóc húi cua cũng là vội vàng xông lên phía trước giúp đỡ.

“Ghế sa lon, ghế sa lon!”

Chu Thuận Phong chỉ chỉ ghế sa lon, ý kia là đem người mang đến trên ghế sa lon đi, lại thi triển cấp cứu. Tóc húi cua biết, vội vàng cùng Chu Thuận Phong cùng nhau nhặt lên Dư Phù Sinh cánh tay, đem hắn khiêng rời ghế xoay.

Ai ngờ, ngay tại Dư Phù Sinh mới vừa rời đi ghế xoay lúc, một cổ khó hiểu ánh lửa chợt từ trên ghế xoay vọt lên, ngay sau đó, mọi người ở đây không phòng bị chút nào dưới tình huống, ánh lửa đột nhiên bạo thành một đoàn to lớn hỏa cầu, trong nháy mắt liền đem cả phòng phòng khách nuốt sống! ! !

Chương 996: Khôn Càn biến đổi thiên địa kinh

Cơ hồ chính là ở thoáng qua giữa, cả phòng phòng khách cũng đã biến thành một cái biển lửa! Bởi vì lửa đốt phải quá mức nhanh mạnh, không khí đối lưu dưới sinh ra mạnh mẽ ngọn lửa sóng trùng kích, trong nháy mắt liền đem Triệu Ngọc đám người băng bay ra ngoài.

Mặc dù Triệu Ngọc trước có chút cảnh giác, nhưng cũng căn bản không nghĩ tới thế lửa sẽ đến phải như vậy mãnh liệt, hắn căn bản không làm được đảm nhiệm phản ứng gì, liền bị sóng trùng kích hướng bay, thật giống như đạn đại bác vậy nặng nề đánh tới vách tường!

Ở như này dưới tình huống, trước không nói hỏa hoạn thiêu hủy, chỉ là lần này mãnh liệt đụng, liền đủ để đem Triệu Ngọc đụng cá một mạng ô hô!

Hết thảy đều phát sinh ở trong điện quang hỏa thạch, Triệu Ngọc không có tới làm ra đảm nhiệm phản ứng gì, liền chỉ cảm thấy một mảnh trời đất quay cuồng, đầu óc bất tỉnh trướng, sau đó chính là kịch liệt đụng cùng chao đảo. . .

Chờ hắn nữa có thể thấy rõ đồ lúc, trước mắt liền tất cả đều là sợ hãi đáng sợ ngọn lửa!

Ta. . .

Ta không chết sao! ?

Trong chớp mắt, Triệu Ngọc đã ngã xuống phòng khách góc tường trên mặt đất, bên cạnh tất cả đều là nóng bỏng ngọn lửa! Nhưng mà, khi những thứ kia ngọn lửa đến gần hắn thân thể lúc, nhưng tất cả đều bị một cổ vô hình bình phong che chở chận lại!

Triệu Ngọc nhìn một cái trong đầu hệ thống, lúc này mới hiểu. Nguyên lai, mới vừa rồi lần đó đụng đủ để uy hiếp được Triệu Ngọc sinh mạng, cho nên thời khắc mấu chốt, hành động cực phẩm đạo cụ ẩn hình tránh nguy cầu bị tự động dẫn dắt rồi, giúp Triệu Ngọc đở được một kiếp này!

Giọt. . . Giọt. . . Giọt. . .

Ẩn hình tránh nguy cầu dẫn dắt sau, chỉ có thể trợ giúp Triệu Ngọc ngăn cản 30 giây nguy hiểm, 30 giây vừa qua liền sẽ tự động biến mất.

Triệu Ngọc hô hô thở hổn hển, cả người trên dưới đã bị mồ hôi lạnh thấm ướt, mặc dù tị hiểm cầu giúp mình chặn lại một kiếp, nhưng là mới vừa rồi lần đó đụng hay là đối với hắn sinh ra cự ảnh hưởng lớn, hắn bắt đầu choáng váng đầu hoa mắt, tầm mắt mơ hồ, thậm chí ngay cả suy nghĩ đều có chút đình trệ!

Giờ phút này, hỏa hoạn cơ hồ đốt bên trong đại sảnh tất cả có thể cháy đồ, ngọn lửa mãnh liệt, khói dầy đặc cuồn cuộn ra! Ở nơi này loại trong hoàn cảnh ác liệt, một khi tị hiểm cầu biến mất, Triệu Ngọc lập tức cũng sẽ bị đốt chết tại chỗ.

Ư hừm ư hừm. . .

Ư hừm ư hừm ho khan. . .

Triệu Ngọc nâng choáng váng thân thể, lảo đảo hướng cửa phương hướng chạy đi. Đến rồi loại thời điểm này, hắn không kịp lại nghĩ tới cái gì phá án sự tình, chỉ muốn mau chút rời đi cái này đất nguy hiểm.

Trước kia, Triệu Ngọc cũng coi là trải qua mấy lần hỏa hoạn, nhưng là, giống như hôm nay như vậy cháy sạch như vậy tà dị, nhưng là lần đầu tiên thấy. Lửa kia thế chẳng những lan tràn rất mau, hơn nữa cháy sạch hung mãnh dị thường, cảm giác kia giống như mình lập tức rơi vào hỏa ngục vậy! Hỏa hoạn cháy sạch kêu xèo xèo, thật tốt tựa như lệ quỷ tê hào!

Chạy. . .

Chạy mau. . .

Thời khắc mấu chốt, Triệu Ngọc chỉ có một cái tâm tư, đó chính là chạy mau! Tị hiểm cầu mất đi hiệu lực thời gian sẽ đến ngay, vì không để cho mình đốt chết, hắn một mặt chạy, một mặt sử dụng một cái ẩn hình phòng hỏa y đi ra.

Nhưng là, mới vừa rồi bị sóng trùng kích đánh bay sau, bởi vì xảy ra kịch liệt chao đảo. Trong lúc nhất thời, Triệu Ngọc lại không tìm được cửa ra. Trước mắt trừ hỏa hoạn chính là khói dầy đặc, căn bản không thấy rõ bất kỳ đồ.

Hắn dọc theo vách tường thật vất vả tìm được một ra miệng, nhưng phát hiện nơi đó chính là đi thông phòng ngủ hành lang, mình lại đi ngược!

Đáng chết!

Lúc này, trước cảm giác hôn mê thoáng có chuyển biến tốt, Triệu Ngọc liền vội bận bịu bước nhanh hơn, thẳng hướng tương hướng ngược lại chạy trốn.

Kết quả, ngay tại hắn xuyên qua phòng khách lúc, khẩn cấp tị hiểm cầu mất hiệu lực. Bất ngờ đang lúc, Triệu Ngọc chỉ cảm thấy một cổ nhiệt độ cao sóng nhiệt tập kích tới, thân thể bất ngờ trở nên nóng bỏng! Nếu

không có phòng hỏa y trong người, suy đoán lập tức cũng sẽ bị đốt thành hỏa cầu!

Tích tích. . . Tích tích. . .

Hệ thống mặt tiếp xúc thượng vang lên báo động, không nghĩ tới, ngay cả trên người phòng hỏa uống đều đã cấm không chịu nổi cao như vậy ôn, hệ thống một cái sức lực nhắc nhở Triệu Ngọc thăng cấp.

Nhưng là, Triệu Ngọc bây giờ căn bản không có kỳ ngộ tích phân, lại nói chi là thăng cấp?

Tình huống thật sự là quá nguy hiểm, Triệu Ngọc lại cũng không kịp làm ra những thứ khác ứng đối, chỉ có thể là nhắm mắt đi về trước vọt!

May mắn chính là, hắn lần này rốt cuộc tìm đúng phương hướng, đã tới trước cửa chống trộm trước gót chân. Nhưng mà, ở to lớn dưới sự xung kích, cửa chống trộm chẳng những đóng, hơn nữa còn mở không ra rồi!

Triệu Ngọc đưa tay đi kéo cửa, trên cửa nhất thời chi chi đất bốc lên khói.

A. . .

Triệu Ngọc chỉ cảm thấy tay bị hỏa táng tựa như, nóng thất thanh kêu to. Theo ngọn lửa càng ngày càng lớn, hắn chỉ cảm thấy cả người nóng bỏng khó nhịn, thật giống như rơi vào chảo dầu!

Hệ thống mặt tiếp xúc toàn đều đỏ, hệ thống một cái sức lực nhắc nhở Triệu Ngọc, phòng hỏa uống sắp mất hiệu, xin lập tức thăng cấp, lập tức thăng cấp. . .

Vạn năng chìa khóa!

Vì mở cửa, Triệu Ngọc một cái vạn năng chìa khóa sử dụng, nhưng hệ thống nhưng nói cho hắn, trên cửa cũng không có khóa!

Dựa. . .

Xem ra, cửa không mở ra căn bản không phải khóa chuyện, mà là nhiệt độ quá cao, hoặc là biến hình kẹt!

Làm thế nào?

Ngay tại Triệu Ngọc suy nghĩ đối sách lúc, từ phía sau bỗng nhiên truyền đến ầm một tiếng vang thật lớn, chỉ thấy trong ngọn lửa có vật gì xảy ra nổ!

A. . .

Nổ trừ nổ ra vô số mảnh vụn ngọn lửa, còn một lần nữa nổ ra sóng trùng kích, đem Triệu Ngọc vọt lảo đảo một cái, té xuống đất.

Ác ác ác. . .

Mặt đất đã sớm nhiệt độ cao bốc hơi lên, Triệu Ngọc nóng ác ác trực khiếu, lại theo bản năng đem một cái ẩn hình sinh hóa quần áo bảo hộ sử dụng ra. Loại này quần áo bảo hộ có thể chống đở sinh hóa tập kích, cùng hóa học chất liệu xâm hại, đồng thời cũng có thể tạo được nhất định phòng hỏa tác dụng.

Quả nhiên, khi sinh hóa uống cùng phòng hỏa uống đồng thời sử dụng sau, Triệu Ngọc cái này rốt cục mới cảm giác nhiệt độ giảm xuống một ít. Nhưng là, hắn phát hiện mình phản ứng đã càng ngày càng chậm, động tác cũng càng ngày càng chậm lụt, cứ theo đà này, hắn vẫn không kiên trì được bao lâu! Chỉ cần mình thiểu một lười biếng, liền có thể lại cũng không đứng dậy nổi!

Oanh. . .

Lúc này, ở phòng ngủ một bên lại xảy ra mới nổ, thật giống như trời long đất lỡ vậy, ngay cả đất đai cũng đi theo kịch liệt rung động, Triệu Ngọc một lần nữa bị chấn ngã xuống đất!

Đến nơi này loại sống chết trước mắt, Triệu Ngọc nữa cũng không để ý cất giữ cái gì, vội vàng đem người cuối cùng ẩn hình máy thở sử dụng được, trước hết để cho mình hô hấp thông suốt một chút, đầu óc cũng thoáng có chút tỉnh táo.

Sau đó, hắn lại sử dụng một cái năng lượng tăng cường tề, lúc này mới ở một trận quang quang mãnh đập sau, đem cái kia nói đã cháy thay đổi hình cửa chống trộm đập ra.

Chờ hắn xuyên qua cửa chống trộm tiến vào hành lang sau, nhiệt độ lúc này mới bỗng nhiên hạ xuống, để cho hắn cảm thấy mình thoáng cách cái chết thần xa một chút.

Nhưng mà, hắn còn không có thở một cái, lửa cháy bên trong đại sảnh rốt cuộc lại nổ, lần này nổ mạnh hơn, to lớn đợt khí xen lẫn vô số mảnh vụn phún ra ngoài, chẳng những hướng bay nặng nề cửa chống trộm, hơn nữa một lần nữa đem Triệu Ngọc hướng đụng phải tường rốt cuộc!

Bà nội con gấu. . .

Triệu Ngọc đau đến mắng nhiếc, mau hộc máu cũng!

Lần này, hắn nữa không dám trì hoãn chốc lát, vội vàng liền lăn một vòng chạy tới cuối hành lang! Triệu Ngọc cũng là bị mù quáng, khi nhìn đến đi thông trâu bằng cửa ngầm thuộc về trạng thái tắt sau, hắn không tâm tư nữa đi mở cửa, mà là bả vai về phía trước một kháng, tới rồi một cái vô địch đụng!

Quang! ! !

Triệu Ngọc có năng lượng gấp đôi tề trong người, lần này thế đại lực trầm, cái kia phiến gỗ cửa ngầm căn bản không ngăn cản được, nhất thời tứ tán văng tung tóe!

Nhưng mà. . . Nhưng là. . . Nhưng nhưng là. . . Lúng túng sự tình xảy ra!

Triệu Ngọc đụng cửa có thể không có sai, nhưng hắn quên mất một chuyện, phía sau cửa chính là chuồng bò, mà chuồng bò trong còn có một đầu lớn * bò sữa đâu!

Ta đi. . .

Triệu Ngọc còn muốn thu ở thân thể là căn bản không thể nào, bò sữa không có ngủ, người là đứng thẳng, Triệu Ngọc lao ra sau, toàn bộ đụng vào trâu đĩnh thượng, tới rồi một cái chuồng bò tông vào đuôi xe! !

Mu mà. . .

Nặng nề đụng dưới, bò sữa tiếng kêu thậm chí cũng lộ ra thái giám âm tới, thân thể như vậy khổng lồ bò sữa, cứ thế bị Triệu Ngọc đụng bốn chân cách mặt đất, đầu tiên là ba lạp một tiếng, đụng gảy chuồng bò vòng rào! Sau đó lại bịch một tiếng, trùng trùng ngã trên đất!

Mu mu. . .

Bò sữa trên đất mu mu trực khiếu, nếu là biết nói chuyện lời, suy đoán đang thăm hỏi Triệu Ngọc tổ tông mười tám đời đâu!

“Sorry! Sorry!” Triệu Ngọc một mặt nói xin lỗi, một mặt nhanh chóng chạy đến bò sữa bên cạnh, hai cánh tay ganh đua lực, liền đem cùng đầu này vật khổng lồ cho sam đỡ lên.

Mu mu. . .

Bò sữa đứng lên sau, thật giống như thù dai vậy trợn mắt nhìn Triệu Ngọc, muốn trả thù tựa như.

Kết quả, vừa lúc đó, vách tường phía sau một lần nữa truyền tới nổ tiếng nổ, mãnh liệt nổ dưới, trâu bằng một mặt vách tường ầm ầm văng tung tóe, lại bị nổ ra một cái lỗ thủng to!

Mu mu. . .

Bò sữa thật đúng là không ngốc, thấy nổ sau, trực tiếp mu mu kêu chạy trâu bằng bên ngoài đi. . .

Chương 997: Cái này còn có thể phức tạp hơn sao?

999. Thứ 999 chương còn có thể có phức tạp hơn?

Bành...

Oanh...

Nổ một tiếng tiếp một tiếng, toàn bộ trâu bằng cũng đang mãnh liệt rung động. Càng đáng sợ chính là, ngọn lửa đã từ nổ ra lỗ hổng chỗ lan tràn đến trâu bằng bên này.

Chuồng trâu khắp nơi đều là rơm cỏ loại nhưng đốt vật, cứ theo đà này, trâu bằng cũng tất nhiên sẽ bị hỏa hoạn dẫn hỏa.

Mu mu...

Bò sữa cửa đã ý thức được nguy hiểm, ở chuồng bò trong nóng nảy bất an mu mu trực khiếu...

Cái này...

Theo lý thuyết, Triệu Ngọc tự mình còn ở vào cực lớn trong nguy hiểm, chỉ có mau sớm chạy ra trâu tràng mới phải. Nhưng là... Nhìn những thứ này vô tội bò sữa, Triệu Ngọc không thể không dừng bước.

Đúng vậy... Bò sữa mặc dù không phải là người, nhưng dầu gì cũng là

một cái mạng, đây nếu là đồng loạt biến thành nướng thịt trâu, trong lòng mình có phải hay không không qua được a?

Trời cao có đức hiếu sinh, ta Triệu Ngọc cũng là một chính trực người, nếu như vậy...

Triệu Ngọc mắt dòm nổ càng ngày càng dày đặc, thế lửa càng ngày càng lớn, hắn nữa không bất kỳ do dự, vội vàng quên mình vọt tới một cái chuồng bò trước.

Chuồng bò vòng rào thượng mang khóa, Triệu Ngọc không thời gian lại đi tìm chìa khóa. Cũng may hắn có năng lượng tăng cường tề trong người, chỉ cần ác lực kéo một cái, liền có thể dùng hắn cái kia vượt qua bạo sức mạnh đem vòng rào lôi ra!

Mu...

Trong vòng bò sữa thấy vòng rào mở, vội vàng thật nhanh chạy ra bên ngoài rồi!

Nhưng mà, lúc này, thế lửa đã không thể ức chế lan tràn đến trâu bằng trong, ở cự ly lửa cháy điểm hơi gần chuồng bò trong, đã vèo vèo thoát ra ánh lửa, khói dầy đặc cũng là càng ngày càng đậm!

Như vậy thứ nhất, bò sữa cửa càng gấp gáp, tiếng kêu vang khắp trâu bằng, một đoàn hỗn loạn.

Triệu Ngọc nữa bất chấp rất nhiều, lúc này tăng thêm tốc độ, đem một cái lại một cái trâu vòng rào mở, đem bên trong bò sữa thả ra.

Khi hắn thật vất vả đem dựa tường một mặt bò sữa thả ra sau, bên trong đại sảnh đã là khói dầy đặc cuồn cuộn, ánh lửa ngất trời, mà đến gần lửa chỗ vách tường cũng là tí tách vang dội, mắt thấy thì phải sụp đổ.

Lúc này, không ra ngoài bò sữa cửa tất cả đều sẽ lo lắng, có thậm chí bắt đầu ác đụng vòng rào.

Triệu Ngọc nhanh đi cho bọn họ một mở cửa một cái, nhưng mới vừa mở ra một nửa, tiếng nổ lại vang lên, lần này, trâu bằng nóc bằng rốt cuộc không chịu đựng nổi nổ đánh vào, bắt đầu không ngừng vỡ vụn sụp đổ, tình thế bộc phát nguy cơ...

Nhưng mà, Triệu Ngọc vẫn còn đang đem hết toàn lực cứu trâu, không có chút nào ý lùi bước. Rốt cuộc, khi nóc bằng ca ca vang dội đến điểm cao nhất lúc, hắn rốt cuộc đem cuối cùng một con bò sữa thả ra.

Oanh!

Theo một tiếng vang thật lớn, nóc bằng toàn bộ ngã sụp xuống, Triệu Ngọc mắt nhìn không ổn, vội vàng một cái phi thân cá nhảy cướp ra cửa, kém một kém liền bị rơi xuống vật đập trúng.

Oanh... Nóc bằng sụp đổ sau, nhất thời nâng lên một mảnh bụi bặm, nhưng là trần ồn ào vẫn tràn ngập, phía dưới hỏa hoạn cũng rất mau xuyên thấu trần ồn ào, phóng lên cao!

Gấu gấu uông...

Gấu gấu uông...

Ngay tại Triệu Ngọc ôm đầu chui ra đông đảo đồ lặt vặt lúc, cửa đại hoàng chó bỗng nhiên kêu mở ra. Đại hoàng chó lại bị hỏa hoạn hù xấu, gấu gấu kêu không ngừng, có thể không nại bị xích sắt đổi, không có cách nào chạy trốn.

Cứu trâu cũng là cứu, cứu chó cũng là cứu!

Triệu Ngọc bước lên trước, dùng sức rút ra một cái đổi chó liên cái

chêm, đại hoàng chó liền lập tức tránh thoát trói buộc.

“Gấu gấu...” Nếu nói, hay là chó hiểu tính người. Đại hoàng chó như là biết Triệu Ngọc là đang cứu nó, lại vẫn hướng Triệu Ngọc kêu mấy tiếng, thật giống như đang cảm tạ hắn tựa như.

“Được rồi, được rồi, đi nhanh đi...” Triệu Ngọc hướng chó khoát tay một cái, đại hoàng chó nhưng vây quanh Triệu Ngọc lởn vởn, lại không đi.

Lúc này, Triệu Ngọc thấy trong nhà để xe đậu chiếc kia Buick xe thương vụ, hắn muốn hướng lên xe rời đi. Ai ngờ, hắn vừa muốn lên xe, cái kia đại hoàng chó chợt kêu ẳng ẳng hai tiếng, hơn nữa còn cái miệng cắn Triệu Ngọc ống quần.

Oa!

Mới đầu, Triệu Ngọc còn tưởng rằng đây là chó cắn Lữ Đồng Tân đâu, hạ một giây mới bất ngờ phát hiện, ở Buick xe phía dưới có một cống thoát nước miệng, giờ phút này, ngọn lửa lại từ cống thoát nước trong chui ra, chớp mắt liền đem xe hơi đốt!

Ta đi!

Triệu Ngọc giờ mới hiểu được, đại hoàng chó là đang cho mình nhắc nhở đâu!

“Chó ngoan, chó ngoan!” Triệu Ngọc hướng chó ôm quyền, sau đó mau mang hắn đi trong sân chạy đi.

Kết quả, hai người bọn họ mới vừa chạy ra nhà để xe, xe hơi kia liền nổ một tiếng nổ vang! Ngọn lửa phóng lên cao, đem toàn bộ nhà để xe nóc nhà cũng đánh bay!

Xe hơi ngọn lửa, hơn nữa trâu bằng hỏa hoạn, nhất thời đem chung

quanh chiếu sáng như ban ngày! Sóng nhiệt cuồn cuộn tập kích tới, xông đến Triệu Ngọc lảo đảo không yên, đại hoàng chó cũng từ dưới đất lộn mèo.

Ai ngờ, trong sân còn phải náo nhiệt, chỉ thấy những thứ kia chạy đến bò sữa toàn đều tụ tập nơi này, từng cái nóng nảy đạp móng trâu, mu mu điên cuồng la...

Nga...

Triệu Ngọc lúc này mới nhớ tới, trâu tràng cửa còn khóa ống khóa đâu! Bò sữa cửa không chỗ nhưng chạy a? Viện tử này cự ly trâu bằng quá gần, hỏa hoạn đốt tới sau, giống vậy vô cùng nguy hiểm.

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc liền muốn đánh khai trâu tràng cửa, để cho bò sữa cửa hoàn toàn thoát khỏi nguy hiểm. Nhưng ai biết, cửa chỗ sớm đã tới rồi không ít người, đang ở nơi đó dùng búa chém khóa cửa đâu! Phía sau còn có mấy người trong tay xách thùng nước cùng chậu lớn...

Nga...

Triệu Ngọc nhìn biết, những người này cũng đều là ở tại cư dân phụ cận, đây là thấy trâu tràng nổ bốc cháy, chạy tới cứu hỏa đâu!

Rào một tiếng, khóa cửa rốt cuộc bị búa chém đứt, bên ngoài mọi người mau mau xông vào trâu tràng. Trong đó, có một vị xách thùng nước muốn lên trước cứu hỏa, nhưng khi hắn thấy như vậy ùn ùn kéo đến hỏa hoạn sau, cuối cùng bị sợ ngã xuống đất, nước cũng vẩy...

Gấu gấu uông...

Lúc này, đại hoàng chó thấy cửa rộng mở, lập tức vọt đến cửa. Không nghĩ tới, con chó này lại vẫn là điều mục trâu chó, nó như vậy vừa gọi,

trâu bầy nhất thời khôi phục bình tĩnh, tất cả đều ngay ngắn có thứ tự đất đi ra ngoài cửa.

Mà xông vào mọi người đã buông tha cứu hỏa, tất cả đều vọt vào trâu tràng một bên kia trâu bằng, đi vào trong cứu ngưu.

Tốt!

Triệu Ngọc thấy bò sữa cửa không lừa bịp, lúc này mới yên lòng, hắn tránh trước người chui vào một bên kia trâu bằng phía sau hẻm nhỏ, sau đó chui lên tường viện, nhảy ra khỏi trâu tràng!

Đông!

Triệu Ngọc từ trên tường nhảy xuống, bởi vì năng lượng tăng cường tề còn chưa mất đi hiệu lực, một cước này đi xuống lại phát ra chùy chạm đất vậy rung động thanh, cảm giác kia thật có chút Kẻ Hủy Diệt mùi.

Nhưng mà, mặc dù Triệu Ngọc lực lượng nổ tung, nhưng khi hắn rơi xuống đất trong nháy mắt đó, nhưng cảm giác cả người đều đã bị móc rỗng tựa như.

Thật là hai đời làm người a!

Nhớ lại mới vừa rồi ở trong mật thất trải qua một màn kia, giống như một trận ngày cuối cùng ác mộng vậy, để cho Triệu Ngọc lòng vẫn còn sợ hãi! Khi hắn đưa thân vào cái kia tràng tà dị hỏa hoạn trong lúc, hắn cảm giác mình suy nghĩ đình trệ, trong đầu hoàn toàn là trống rỗng.

Nếu không phải là có cực phẩm đạo cụ hộ thân, nếu không phải hắn ý chí đủ kiên định, nghĩ tới những thứ kia đạo cụ phương pháp sử dụng, sợ rằng... Lần này, hắn thật khó mà thoát thân!

Đối với nguy hiểm mà nói, Triệu Ngọc trước kia nhưng là không ít trải

qua, nhưng là giống như hôm nay như vậy ở trong liệt hỏa số không cự ly tiếp xúc chết, nhưng là đích đích xác xác đầu một hỏng bét!

Thật đặc biệt quá đáng sợ!

Triệu Ngọc trước đó dự đoán qua như vậy nhiều trường hợp, nhưng vẫn là không cách nào dự liệu sẽ xuất hiện như vậy long trời lở đất biến đổi lớn!

Cũng thật là đủ buồn bực, lão tử chỉ là muốn tra một chút 13 năm trước nông hợp huyết án mà thôi, thế nào làm tới làm đi, lại làm thành cái bộ dáng này?

Nhớ lại mấy ngày qua, mình tựa như ngồi lên hỏa tiễn tựa như, từ Ô Phương Phương bị hại, Khương Khoa vượt ngục, đồ hải sản siêu thị nổ lớn, đến ổ trộm phong vân, kim chủ gặp mặt, rồi đến hộp đêm đại trốn giết cùng với trâu tràng hỏa hoạn...

Trời ạ...

Vụ án này, rốt cuộc mới có thể có phức tạp hơn?

Giống như là ứng nghiệm Triệu Ngọc thổn thức tựa như, hắn mới vừa phát xong xúc động, trong đầu hệ thống liền bất ngờ truyền đến động tĩnh, Triệu Ngọc lần này mở ra “Khôn càn” quẻ cuối cùng kết thúc, hắn kỳ ngộ độ hoàn thành vì 388%, một hơi lấy được suốt 40 món đạo cụ phần thưởng! !

Chương 998: Không một dấu vết

Ùng ùng. . .

Trâu bên trong sân hỏa hoạn vẫn còn tiếp tục thiêu đốt, nổ cũng là một tiếng tiếp một tiếng, không có chút nào ngừng nghỉ ý. Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một mảnh ánh lửa che trời, khói dầy đặc tế nhật. . .

Vào giờ phút này, xe chữa lửa là người thứ nhất chạy tới hiện trường, nhân viên chữa lửa cửa một mặt an bài tắt lửa kế hoạch, một mặt giải tán đám người, để cho những thứ kia quần chúng vây xem cửa đi đến khu vực an toàn.

Mặc dù là đêm hôm khuya khoắc, nhưng là hỏa hoạn cháy sạch mạnh như vậy liệt, đã sớm hấp dẫn cư dân phụ cận cửa cả đêm thức dậy vây xem. Giờ phút này, ngay tại cái gọi là khu vực an toàn, đã là một mảnh nhân sơn ngưu hải cảnh tượng, những thứ kia từ trâu bên trong sân cứu ra bò sữa không có chỗ đi, tất cả đều cùng người chen chúc với nhau, ở trong đám người xuyên tới xuyên lui, mu mu trực khiếu. . .

“Thật là kỳ quái!” Lúc này, một cái mặc màu xanh lá cây quân áo choàng dài tiểu tử, một mặt dùng điện thoại di động chụp nhiếp trứ hỏa hoạn video, một mặt hướng bên cạnh người trắng lời nói, “Ngươi nói, có phải hay không nhà hắn mới vừa vào thức ăn gia súc a, làm sao còn có thể cháy sạch như vậy lợi hại chứ ?”

“Thức ăn gia súc. . . Thức ăn gia súc có thể nổ sao?” Một cái khác giống vậy cầm điện thoại di động tiểu tử khoa tay múa chân nói, “Ta nhớ người câm nhà có rất nhiều xe hơi, đây cũng là xe hơi trứ rồi chứ ?”

“Đúng rồi. . .” Quân áo choàng dài vội vàng hỏi, “Người câm đâu rồi này? Có đi ra không?”

“Không. . . Không có nghe nói a!” Một cái khác trả lời, “Ta chỉ thấy gia súc, một người cũng không nhìn thấy! Bất quá, ta lúc tới, liền đã muộn. . .”

“Ai u, ngươi nói này mới qua năm, cũng ngàn vạn lần chớ gây nữa xảy ra án mạng a!” Quân áo choàng dài lo lắng nói, “Người câm người không tệ, còn giúp chị ta đánh qua lưu manh đâu. . .”

Hai người đang tự nói chuyện, một con bò sữa từ hai người bọn họ trước mặt trải qua. Ai ngờ, cái này bò sữa không biết bị cái gì kích thích, thân thể bỗng nhiên hoành một quyệt, nhất thời đem cái này hai người đụng từ dưới đất lên lốc cốc. . .

“Ai ai ai. . .”

Hai người chao đảo nửa ngày, lúc này mới lảo đảo bò dậy, quân áo choàng dài nhất thời hướng bò sữa mắng lên: “Ta fack, tự tìm cái chết a ngươi? Phong trâu bị bệnh sao? Ta đi!”

Dĩ nhiên, bất kể quân áo choàng dài như thế nào mắng lên, cái kia bò sữa nhưng không phản ứng chút nào, như cũ ở trong đám người đi dạo sân vắng đất đi bộ, tựa như mới vừa rồi cũng không có chuyện gì xảy ra.

“Được rồi được rồi. . .” Một cái khác thẳng người lên khuyên nhủ, “Ngươi cùng một gia súc so với cái gì sức lực? Cái này bò sữa cửa cũng đủ đáng thương rồi, nếu không phải cấp cứu kịp thời, bây giờ sớm biến thành thịt bò khô rồi! Được rồi được rồi. . .”

“Cũng vậy. . .” Quân áo choàng dài gật đầu nói phải, sau đó đưa tay đi sờ túi, cái này sờ một cái dưới, nhất thời cấp, “Ai? Ta. . . Ta điện thoại di

động chứ ?”

“Ai? Thật đúng là, ta. . . Ta điện thoại di động cũng. . .” Hai người ánh mắt tương đối, lúc này mới nhớ tới mới vừa rồi ngã xuống, “Đúng rồi, nhất định là té xuống đất, mau tìm. . .”

“Ai u, ta đây chính là mới vừa mua Huawei Mate a! Đây có thể chớ rớt bể. . .” Vừa nói, quân áo choàng dài vội vàng cúi đầu đi tìm. Nhưng mà, chung quanh không phải là người chính là trâu, căn bản cái gì cũng không nhìn thấy.

“Ta thế nào cũng tìm không được?” Một người khác lo lắng nói, “Ta đó là tiểu Mễ note a, ta fack. . . Ngươi mau nhìn, bên kia có cống nước, đừng nữa rơi trong rãnh đi đi. . .”

Ngay tại ca hai mãn chỗ tìm điện thoại di động lúc, Triệu Ngọc đã sớm một tay cầm Huawei, một tay cầm tiểu Mễ rời đi hiện trường. Mới vừa rồi, Triệu Ngọc khiến cho một chiêu cách trâu đánh người, đem hai người đánh ngã, sau đó nhân cơ hội thu bọn họ điện thoại di động.

Hơn nữa, trừ cái này ca hai điện thoại di động trở ra, Triệu Ngọc còn từ người nào đó xe ba bánh thượng chép được rồi một kiện miên áo choàng dài, mặc dù miên áo choàng dài thượng đều là dê thiên vị, nhưng dù gì có thể giúp hắn chống lạnh. Trọng yếu hơn chính là, miên áo choàng dài thượng còn có một cái mũ, có thể giúp hắn che giấu một chút bộ mặt.

Chuyện cho tới bây giờ, hắn ẩn hình hóa trang khí cùng với đổi giọng khí toàn bộ dùng hết. Mặc dù, ở hắn mới vừa đạt được 40 món đạo cụ đại lễ bao trong, lại xuất hiện cái này hai món đạo cụ. Nhưng là, đến rồi loại thời điểm này, Triệu Ngọc lại không có biến sắc mặt Khương Khoa cần phải! Bởi vì, bất kể Dư Phù Sinh có phải hay không thần bí nhân, dựa theo bình thường suy luận, Khương Khoa đều đã chết!

Nhưng thực tế thì. . . Ai!

“Khôn càn” quẻ a, “Khôn càn” quẻ!

Thật không nghĩ tới, ngươi uy lực sanh mãnh như vậy a! Suốt lịch thì ba ngày khó khăn lắm mới kết thúc, mấy ngày nay Triệu Ngọc giống như ngồi xe qua núi tựa như, đây nếu là nữa kéo dài mấy ngày, sợ rằng thật không chịu nổi! Hơn nữa. . . Không biết, tương lai có thể hay không xuất hiện nữa cá “Càn khôn” quẻ, vậy coi như. . .

Triệu Ngọc không dám nghĩ thêm nữa rồi, thật may, đừng để ý quẻ văn như thế nào sinh mãnh, đừng để ý lịch thì bao lâu, bây giờ dù gì là đã kết thúc, tiếp theo, mình hẳn tạm thời có thể lấy hơi.

Hơn nữa, dường như. . . Thật giống như. . . Kết quả còn không coi là quá tệ!

388% a! ?

Loại này kỳ ngộ độ hoàn thành là cái gì khái niệm? Lại phá kỷ lục có phải hay không?

Một hơi lấy được 40 món đạo cụ, cũng là một kiện rất làm người ta hưng phấn sự tình, khi Triệu Ngọc mở thanh đạo cụ lúc, chỉ cảm thấy một mảnh chói mắt, bày la liệt.

Đông đảo đạo cụ trung, từ một cấp đến cực phẩm tất cả đều có thể hiện: Áo chống đạn, phi hành khí, phản máy thu hình. . . Nhất khích lệ lòng người chính là, Triệu Ngọc lại lấy được một kiện cực phẩm khẩn cấp tị hiểm cầu. Vật này thực sự quá có chỗ dùng rồi, nhất định chính là kéo dài tánh mạng thần khí, như vậy coi là tới, mình cũng là không thua thiệt.

Ngoài ra, đông đảo đạo cụ trong, cũng chuyện đương nhiên xuất hiện không ít mới đạo cụ, tỷ như có thể trực tiếp thu hình ẩn hình máy thu

hình, thần kỳ có thể dài ra tóc ẩn hình sinh phát tề, thậm chí còn có một cái tương đối ngạo mạn —— ẩn hình y phục không gian!

Thật là không dám tưởng tượng, chẳng lẽ. . . Ta Triệu Ngọc tương lai còn được thái không đi phá án sao?

Trừ đạo cụ ra, kỳ ngộ tích phân đạt được, cũng để cho Triệu Ngọc mừng rỡ một cái. Quẻ văn kết thúc sau, hắn lại lấy được 3880 điểm tích phân, đúng lúc là độ hoàn thành suốt mười lần!

Có những thứ này tích phân, hắn cái này mới cuối cùng có sức. Sau này gặp lại thời khắc khẩn cấp, cũng sẽ không như vậy tróc khâm kiến trửu.

Bất quá. . . Dĩ nhiên. . . Mỹ trung chưa đủ chính là, mặc dù sinh mãnh "Khôn càn" quẻ kết thúc, nhưng đối với vụ án mà nói, nhưng là kém cường đạo ý, không những không có chân tướng rõ ràng, ngược lại bộc phát phác sóc mê ly!

Hắn thế nào cũng không nghĩ ra, mình từ Diệu Danh theo đuổi mấy ngàn cây số tới, cuối cùng nhưng đổi lấy một trận hỏa hoạn, đem hết thảy đều đốt thành tro bụi!

Biết bây giờ, hắn mới nhớ tới lúc ấy kiểm trắc nghi thượng kiểm tra ra thuần cơ chất liệu là thứ gì, vật kia chính là một loại do Giáp Ất Bính Đinh thuần tạo thành cháy tề, nhiên điểm thấp, cháy mãnh, hơn nữa còn vô sắc vô vị!

Có thể tưởng tượng được, cái đó phóng hỏa người, trước thời hạn ở Dư Phù Sinh trong căn cứ bố trí xong cháy tề, sau đó chôn cạm bẫy. Chỉ cần Dư Phù Sinh thi thể bị người phiên động, hỏa hoạn thì biết bạo đốt!

Nhưng là. . .

Một nghĩ tới vấn đề này, Triệu Ngọc cảm thấy đầu óc bất tỉnh trướng.

Hắn không biết, hết thảy các thứ này cũng là vì cái gì?

Dư Phù Sinh ở vụ án này trong, rốt cuộc đóng vai một cái gì nhân vật chứ ?

Hắn là thần bí nhân, hay là thần bí nhân an bài con chốt thí?

Nhưng mấu chốt là, Khúc Bình án sau, Dư Phù Sinh không phải là chạy trốn nước ngoài sao? Tại sao sẽ đột nhiên xuất hiện ở trâu tràng bên trong trụ sở chứ ?

Còn có, Chu Thuận Phong cùng cái đó gọi làm Đồ Lặc Khải tóc húi cua lại là người nào? Hai người bọn họ cùng Dư Phù Sinh là quan hệ như thế nào? Mới vừa rồi hỏa hoạn cháy sạch như vậy đột nhiên, hai người này hẳn là hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Hơn nữa. . .

Triệu Ngọc ngẩng đầu nhìn về phía vẫn cháy hỏa hoạn, theo loại này cháy trình độ đến xem, cái kia ba người không riêng gì bị đốt chết như vậy đơn giản, hẳn là sẽ cháy sạch cái gì cũng không còn dư lại chứ ?

Nếu như. . .

Oa!

Triệu Ngọc đột nhiên cảm giác một cổ từ đầu đến chân hàn lạnh, hắn nghĩ đến: Nếu như không phải là mình còn sống, như vậy lại còn có ai có thể biết, bị đốt chết, là Dư Phù Sinh đám người này chứ ? Còn có. . . Khương Khoa! ?

Chương 999: Điện thoại

Cả vụ án, đã loạn đến rồi một cái cao độ trước đó chưa từng có, để cho Triệu Ngọc càng phát ra chải chuốc không rõ.

Từ sớm nhất vượt ngục lúc, Triệu Ngọc liền không đoán ra thần bí nhân rốt cuộc muốn Khương Khoa làm những gì? Cho đến hắn giả trang Khương Khoa, bị Chu Thuận Phong uy hiếp lúc, hắn cũng không có đoán ra cái nguyên do!

Nhưng mà, ai có thể nghĩ tới, khi hắn rốt cuộc gặp được Chu Thuận Phong ông chủ Dư Phù Sinh lúc, lại ở trong nháy mắt, hết thảy toàn đều biến thành tro bụi!

Như vậy xem ra, thần bí nhân cũng không phải là không muốn giết chết Khương Khoa, mà là muốn ở một cái ổn thỏa địa phương giết chết Khương Khoa!

Như vậy. . . Hắn tại sao phải giết chết Khương Khoa?

Không chỉ giết chết Khương Khoa, hơn nữa còn muốn giết chết Dư Phù Sinh, cùng với Chu Thuận Phong đám người. . . Cái này phóng hỏa phạm là ai ? Hắn mục đích vậy là cái gì?

Loạn! Loạn! Loạn!

Triệu Ngọc thế nào cũng không nghĩ ra, mình liền biến mặt loại này thủ đoạn cực đoan cũng sử dụng ra, vẫn như cũ không cách nào khuy thanh chân tướng, thậm chí cự ly chân tướng càng ngày càng xa!

Hắn biết, ở thời điểm này, hắn là không thể nào nữa dựa một người một ngựa đi phá án! Hắn phải mau sớm trở về cảnh đội mới được, nhưng là. . . Thần bí nhân đến nay tình huống không rõ, hắn vẫn không thể trắng trợn trở về, phải bí mật tiến hành mới phải. . .

Hơn nữa, hắn bây giờ còn có rất nhiều chuyện cần xử lý, cho nên, lấy được một cái điện thoại di động là hắn nhất chuyện gấp. Cũng chính vì vậy, hắn mới sẽ lẫn vào đám người, lợi dụng bò sữa đoạt người khác điện thoại di động.

Dĩ nhiên, từ bản năng nghề nghiệp, ở lẫn vào đám người trước, Triệu Ngọc sớm trong bóng tối đem những thứ kia quần chúng vây xem cẩn thận quan sát một lần.

Hắn từ lão hình trinh nơi đó đã nghe qua một ít cách nói, có lúc hung thủ gây án sau, cũng sẽ không lập tức rời đi hiện trường, mà là sẽ giả trang quần chúng vây xem, hưởng thụ mình gây án vui thú. Cho nên, hắn lo lắng phóng hỏa phạm cũng là như vậy tâm lý, hắn sẽ ở lại hiện trường, nhìn một chút có không có để lại cái gì người sống loại?

Nhưng là, Triệu Ngọc đem những thứ này quần chúng vây xem nhìn một lần, nhưng cũng không có phát hiện cái gì khả nghi mục tiêu, những người này đều là ở tại trâu tràng cư dân phụ cận, bọn họ vây xem lúc, tất cả đều là tụ năm tụ ba vây chung chỗ nghị luận, cơ bản một cái lạc đàn cũng không có!

Đang xác định không có khả nghi mục tiêu sau, Triệu Ngọc lúc này mới trước trộm áo choàng dài, sau bán chạy ky.

Điện thoại di động tới tay sau, hắn lập tức chạy tới hẻo lánh hoang dã trong, không dằn nổi đất cho Mã Lão Đán đánh rồi một cú điện thoại.

“Ai nha ta đại ca đại a!” Điện thoại tiếp thông, khi Mã Lão Đán nghe ra

Triệu Ngọc thanh âm sau, nhất thời phát ra khổ đại cừu thâm tiếng oán giận, “Đây rốt cuộc là thế nào làm a? Ngươi đi đâu vậy rốt cuộc? Ta ở trong công viên đợi ngươi dài như vậy thời gian cũng không nhìn thấy ngươi, ta còn tưởng rằng ngươi gặp cái gì bất hạnh đây. . .”

“Thiểu đặc biệt nói nhảm!” Triệu Ngọc vội vàng hỏi, “Khương Khoa chứ ?”

“Khương Khoa?” Mã Lão Đán chiến chiến nguy nguy trả lời, “Bị cảnh sát bắt đi a!”

“Cái gì! ? Bắt đi?” Triệu Ngọc lớn tiếng quát hỏi, “Thế nào bắt đi?”

“Cứ như vậy nằm ở trên ghế nằm, bị cảnh sát bắt đi a? Uy. . . Lão đại, cái này cũng đều là ngươi để cho ta làm như vậy a?” Mã Lão Đán vừa nghe Triệu Ngọc thoại phong không đúng, vội vàng ủy khuất nói, “Ta cho ngươi đánh như vậy nhiều điện thoại cũng không trở về, ta thật là không biết nên làm gì bây giờ! Sau đó không bao lâu, cảnh sát liền đuổi tới, sau đó liền đem hôn mê Khương Khoa bắt đi! Sau đó ta sợ bọn họ thấy ta, cho nên liền mau trốn rồi. . .”

“Không có sao, không có sao. . .” Triệu Ngọc lúc này mới lĩnh ngộ tới, lúc này gật đầu nói, “Bắt được cũng được! Tốt, tiếp theo, ngươi chỉ cần làm một chuyện là được rồi!”

“Ta biết, giữ bí mật, giữ bí mật phải không ?”

“Thông minh!” Triệu Ngọc nói, “Những chuyện khác ngươi cũng không cần phải biết, nói tóm lại, ngươi giúp ta bận rộn, yên tâm, sau này khẳng định không thiếu được ngươi chỗ tốt!”

“Ta không chỗ tốt hơn!” Mã Lão Đán nói, “Lão đại a, sau này hay là thiểu để cho ta kiền như vậy kinh tâm động phách sự tình tốt! Ngươi biết, trên xa lộ lúc, ta nhiều sợ có cảnh sát kiểm tra ta cóp sau a! Một

đường 200 cây số mỗi giờ tốc độ xe, ta còn không biết có bao nhiêu giấy phạt ở chờ ta đây!

“Bất quá. . . Nếu là nói tới chỗ tốt tới, chờ nhà ta xinh đẹp chiếu phim sau, ngươi để cho cảnh đội người đều đi rạp chiếu bóng thổi phồng một chút tràng đi. . .”

Triệu Ngọc không có nghe hoàn, trực tiếp cúp điện thoại. Loại thời điểm này, hắn nơi đó còn có cái gì tâm tình cùng hắn nói vớ vẩn?

Ai ngờ, điện thoại mới vừa cúp rơi, điện thoại di động lại vang lên. Không cần hỏi, đây nhất định là bỏ mặc ky người dùng người khác điện thoại đánh tới.

Triệu Ngọc tự nhiên không thể nào đi đón, ngủm sau, vội vàng lại cho Tấn An Lý Lạc Vân gọi điện thoại. Lý Lạc Vân cũng đang chờ Triệu Ngọc cùng hắn liên lạc đây! Điện thoại di động mới vừa vừa vang lên, hắn liền nhanh chóng nghe.

Thông qua Lý Lạc Vân thẩm tra, Khương Khoa bây giờ đích xác bị Tấn An cảnh sát bắt được, chỉ là Lý Lạc Vân không quá rõ, Khương Khoa tại sao phải té xỉu ở công viên trên ghế nằm?

Triệu Ngọc vội vàng dặn dò, muốn Lý Lạc Vân nhất định phải nghiêm thủ bí mật, vạn vạn không thể tiết lộ nửa điểm tin tức, bằng không thì biết tạo thành vô cùng cự ảnh hưởng lớn! Ngoài ra, Triệu Ngọc còn gọi hắn cho Khương Khoa tiến hành bí mật trị liệu có thể, nhưng là, nếu như hắn bỗng nhiên tỉnh lại, nhưng vạn vạn không thể tự tiện tra hỏi!

Dĩ nhiên!

Một khi tra hỏi Khương Khoa lời, Khương Khoa tất nhiên không thừa nhận mình ở hộp đêm sở tác sở vi, đến lúc đó, cảnh sát khẳng định phải vòng mê mẩn.

Mặc dù Lý Lạc Vân không quá rõ, nhưng vẫn là hướng Triệu Ngọc làm ra bảo đảm, một khi Khương Khoa tỉnh lại, sẽ gặp mau sớm thông báo Triệu Ngọc.

“Đúng rồi!” Xử lý xong Khương Khoa sự tình, Triệu Ngọc lần nữa hướng Lý Lạc Vân hỏi, “Hộp đêm cùng Khương Khoa ổ trộm bên kia tình huống thế nào rồi? Người đều nắm lấy sao?”

“Bắt được! Bắt được!” Lý Lạc Vân gật đầu nói, “Dựa theo ngài nói, phòng tiếp khách bên trong té xỉu những thứ kia người, tất cả đều bị chúng ta bắt được! Duy chỉ có chạy Khương Khoa, bất quá. . . Chúng ta dựa theo video theo dõi, cuối cùng cũng đem Khương Khoa bắt được. . .”

“Hả. . .” Triệu Ngọc gật đầu, phân phó nói, “Những thứ kia kim chủ cửa chứng cớ, ta hồi đầu lại gởi cho cho ngươi. Đám người này cùng Khương Khoa có nghiệp vụ lui tới, bọn họ chẳng những cho Khương Khoa cướp bóc cung cấp tin tức, hơn nữa từ Khương Khoa cướp bóc trung đạt được to lớn ích lợi. Còn có, ở bọn họ sau lưng còn giấu một cái khổng lồ mạng lưới quan hệ, trong đó dính dấp đến rất nhiều phạm tội hoạt động!

“Cho nên, ngươi bây giờ điểm chính chính là đem những người này phạm tội hoạt động tra rõ, đem những thứ kia tham dự phạm tội người tất cả đều đối diện pháp luật, một cái cũng đừng chạy, hiểu không?”

“Biết, biết!” Lý Lạc Vân bảo đảm.

“Còn có, ổ trộm. . . Hả. . . Sân golf bên đó thì sao?” Triệu Ngọc lại hỏi.

“Thu lưới thành công, ngài cùng ta nhắc tới cái kia mấy người tất cả đều bắt về quy án rồi! Không có bất kỳ chống cự! Ngài cùng ta nhắc tới mật thất cũng đã công phá, bất quá. . .” Lý Lạc Vân nghĩ mà sợ vậy nói nhẹ,

“Khương Khoa lại ở cửa bên trong vách tường chôn thả thuốc nổ, có thể là ngòi nổ bị triều rồi, vạn hạnh không có nổ a!”

Nói nhảm. . . Triệu Ngọc trong lòng mắng, cái gì ngòi nổ bị triều? Vì cái đó phá lựu đạn, lão tử nhưng là lãng phí một cái ẩn hình dỡ đạn khí đâu! Bằng không, các ngươi làm sao có thể như vậy thuận lợi?

“Ta hỏi ngươi, ta muốn đồ cũng đã tìm được chưa?” Triệu Ngọc ngón tay, tự nhiên là Khương Khoa những thứ kia tài bảo cùng tài liệu.

“Tìm tới, dĩ nhiên tìm tới!” Lý Lạc Vân trả lời, “Đều ở ta nơi này đâu!”

“Tốt! Đem đồ vật tất cả đều cẩn thận giám định một chút, không riêng gì nội dung, còn có vật chứng bản thân, chỉ tay hoặc bì tiết tổ chức cái gì, nhất định phải tra cẩn thận!” Triệu Ngọc dặn dò, “Quay đầu ta sẽ cho ngươi cá phương thức liên lạc, có tiến triển gì, nhớ kịp thời thông báo ta!”

“Không thành vấn đề! Hả. . . Bất quá. . .” Lý Lạc Vân rõ ràng có chính là nghi vấn.

“Bất quá cái gì?”

“Hả. . . Liên quan tới Khương Khoa cùng kim chủ chuyện. . . Ta có thể dùng nội tuyến cách nói đi lấy lệ một chút thượng cấp lãnh đạo. . .” Lý Lạc Vân do dự lúc này mới nói, “Nhưng là, có một số việc cũng phải nói xuôi được mới được a? Triệu cảnh quan, ngài có thể hay không nói cho ta, ở hộp đêm lúc, những thứ kia kim chủ cửa rốt cuộc là thế nào ngất đi a?”

“Ngươi liền nói, là Khương Khoa thả cái rắm, đem bọn họ xông choáng váng!” Triệu Ngọc vô ly đầu đất tới rồi một câu.

“Cái này. . .” Có thể tưởng tượng được, Lý Lạc Vân tất nhiên mặt đầy

nám đen.

“Lý đội trưởng, “ Triệu Ngọc lúc này mới bắt đầu băng bó khởi mặt ra vẻ giàu sang, “Những chi tiết này ngươi không cần phải biết, đem ta giao phó cho ngươi sự tình làm xong là được rồi! Nhắc lại ngươi một lần, liên quan tới ta sự tình, cùng bất kỳ người một chữ cũng không cho nói! Có hiểu hay không?”

“Hiểu. . . Hiểu. . .” Từ Lý Lạc Vân trong lời nói, là có thể nghe ra một loại đầu đầy mồ hôi cảm giác.

Sau khi cúp điện thoại, Triệu Ngọc thật dài hô giọng, tiếp theo, hắn còn có một người cần muốn liên lạc với, vậy chính là mình thân ái nữ thần —— Miêu Anh!

Nhưng là, cầm điện thoại di động lên sau, hắn chợt cảm giác điện thoại di động đặc biệt nặng nề, tựa như đã thấy sắp tới mưa to gió lớn.

Ai!

Cũng được! Nên đối mặt, tổng nên đối mặt, nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc giao trái tim đưa ngang một cái, mở điện thoại di động lên nhấn phím ấn. . .

Chương 1000: Cực kỳ bí mật trở về

Buổi chiều ba điểm một khắc, Mông Hương tỉnh Cao Lan Kỳ vòng ngoài phía Tây một nơi phòng trệt bên trong.

Chỗ này phòng trệt quá khứ chính là nào đó trường tiểu học phòng học, sau đó trường học dọn vào thành phố, phòng học liền bị trừng trị thành phòng trọ, đối ngoại cho mướn.

Lúc này chính là một ngày trong ấm áp nhất lúc, nhưng nhiệt độ vẫn ở số không độ trở xuống, cửa phòng trệt một uông thủy dính, vẫn là một bộ cóng đến bền chắc bộ dáng.

Lúc này, theo một trận xe hơi tiếng nổ, một chiếc màu đen xe Jeep dọc theo đường hẻm lái đến nên phòng trệt trước cửa, bánh xe vừa vặn nghiền đặt ở cái kia uông đóng băng nước đọng thượng.

Xe hơi nặng nề, mặt băng bất ngờ tan vỡ, sầm ra màu đen nước đọng văng khắp nơi đều là. . .

Ầm. . .

Buồng lái cửa xe bất ngờ mở, chỉ thấy người mặc một bộ áo che gió màu đen, mang lóe sáng kính mác Miêu Anh một trận gió đất từ trên xe nhảy xuống.

“Hô!” Miêu Anh hít một hơi, mặc dù trong lòng nóng nảy. Nhưng để bảo đảm vạn nhất, nàng hay là rút súng lục ra, sau đó dè dặt hướng cửa phòng trệt mò tới.

Cũ kỹ phòng học vô cùng đơn sơ, mái hiên chỗ mảnh ngói bể rơi nghiêm trọng, thật giống như lảo đảo muốn ngã tựa như, ống khói thượng đột đột nhiên bốc khói, rất rõ ràng trong phòng có người đang nổi lửa.

“Được rồi, thân ái, không nguy hiểm! Vào đi!”

Nghe được bên trong nhà vang lên thanh âm quen thuộc, Miêu Anh lúc này mới đẩy cửa tiến vào, chỉ thấy Triệu Ngọc đang hôi đầu thổ kiểm ở lò trước mặt quạt gió đâu!

“Thật là quá lạnh, may ta lúc nhỏ điểm qua lò!” Triệu Ngọc thấy lò lửa đã đốt, lúc này mới mỉm cười nghênh đến Miêu Anh trước gót chân.

“Triệu Ngọc!” Miêu Anh thu hồi súng, lấy mắt kiếng xuống, khi nhìn đến Triệu Ngọc hoàn hảo không tổn hao gì sau, trong mắt lúc này mới lộ ra một cổ vui vẻ yên tâm vẻ.

“A a. . .” Triệu Ngọc vội vàng lau một cái bẩn thỉu hai tay, tiến lên giang hai cánh tay nói, “Tới, ôm một cái trước! Có thể tưởng tượng chết ta!”

Thấy Triệu Ngọc cái loại đó quen thuộc thô bỉ dáng vẻ, Miêu Anh lại nặng nề hô giọng, lúc này mới cùng Triệu Ngọc thật chặc ôm một chút.

Nhưng là, ôm hoàn sau, Miêu Anh vẫn là khó mà ức chế đất bộc phát: “Triệu Ngọc, ngươi nói, ngươi đây rốt cuộc là kiền chuyện gì? Tại sao phải làm thành bộ dáng bây giờ? Ngươi theo dõi Khương Khoa không phải là không thể, nhưng tại sao. . . Tại sao không cùng ta liên lạc chứ ? Còn có. . . Tràng này hỏa hoạn lại là chuyện gì xảy ra?”

“Ngươi nghe ta nói, ta cũng là vạn bất đắc dĩ!” Triệu Ngọc giải thích, “Ta cho là thần bí nhân kia nếu dám mạo hiểm hiểm giúp Khương Khoa vượt ngục, tất nhiên cùng Khương Khoa quan hệ mật thiết, nhưng không nghĩ tới, bọn họ căn bản hỗ không nhận biết! Khương Khoa cùng ta, đều

bị hắn lợi dụng!”

“Nếu như vậy, cái kia tại sao không sớm một chút thu lưới? Ngươi theo dõi bọn họ lúc, rõ ràng có như vậy nhiều cơ hội!” Miêu Anh oán trách.

“Nào có như vậy dễ dàng?” Triệu Ngọc tiếp tục giải thích, “Ta theo dõi đến Tấn Biên sau vô tình vào ổ trộm cướp, sau đó chờ ta thật vất vả tìm được cơ hội lúc, ngươi cũng nước ở xa không giải được cái khát ở gần, cho nên ta cũng chỉ tốt hướng Lý Lạc Vân nhờ giúp đở.

“Sau đó, ta cho là thần bí nhân chính là cùng Khương Khoa gặp mặt kim chủ một trong, cho nên lại lặng lẽ theo dõi đến bọn họ gặp mặt hộp đêm, nhưng cuối cùng vẫn là tức phát hiện, trợ giúp Khương Khoa vượt ngục người, cũng không phải bọn họ!

“Sau đó, ta sẽ để cho Lý Lạc Vân thu lưới, đem bọn họ một lưới bắt hết rồi!”

“Ngay cả là như vậy, “ Miêu Anh lắc đầu, “Ngươi nhiệm vụ đã hoàn thành, tại sao lại chạy tới Cao Lan Kỳ tới?”

“Đây chính là chỗ mấu chốt nhất!” Triệu Ngọc bất đắc dĩ lắc đầu một cái, trong lòng nói chuyện, dù sao Chu Thuận Phong cùng tóc húi cua đã không có ở đây, vì mình có thể đem lời tròn trở lại, hắn cũng chỉ có thể nhắm mắt lại đi xuống biên.”Nhạ, ngay tại cảnh sát bắt được Khương Khoa lúc, ta chợt nhìn thấy hai cá khả nghi người, bọn họ trong tay có súng, lại đang Khương Khoa bị bắt địa phương xuất hiện, rất rõ ràng, bọn họ muốn cứu hoặc là bắt cóc Khương Khoa.

“Sau đó. . . Ta liền thần không biết quỷ không hay chui vào bọn họ xe hơi, một đường cùng bọn họ đi tới Cao Lan Kỳ. Sau đó, sau đó liền gặp phải cái kia tràng hỏa hoạn. . .” Vì để cho Miêu Anh tin tưởng, hắn lại thần thái sáng láng bổ sung nói, “Hắc! Ngươi đoán thế nào? Ta thật đúng là như đối với, ta lại đang trâu tràng trong thấy được cái đó Dư Phù

Sinh!”

“Quá lỗ mãng, quá lỗ mãng. . .” Miêu Anh lắc đầu oán trách, “Ngươi biết bọn họ có súng, ngươi còn dám chui vào bọn họ xe hơi, thật là không muốn sống nữa! Vạn nhất bị bọn họ phát hiện làm thế nào? Ngươi lúc ấy chỉ cần cho Lý Lạc Vân gọi điện thoại, là có thể đem bọn họ bắt hỏi rõ ràng!”

“Sai !” Triệu Ngọc khoát tay, “Ta điện thoại di động hết điện, mắt dòm cái kia hai người muốn chạy, lại đi tìm Lý Lạc Vân đã không còn kịp rồi! Hơn nữa, ngươi muốn một chút, coi như bắt bọn hắn lại lại có thể làm gì, bọn họ có thể nói thật không? Nhiều lắm là cũng chỉ cáo bọn họ một cái mang theo khẩu súng chứ ?”

Thật ra thì, Triệu Ngọc cũng không phải là tận lực nếu không phải là lừa gạt Miêu Anh, chỉ là đối với đổi mặt sự tình, thực sự quá mức ngoại hạng, căn bản không biện pháp nói thật!

“Triệu Ngọc, ngươi để cho ta nói cái gì cho phải?” Miêu Anh mặt đầy lo âu nói, “Ngươi cũng không phải là Tần Sơn lúc lăng đầu thanh, làm sao vẫn như vậy yêu có anh hùng chứ ? Ngươi có biết, ngươi giúp Khương Khoa vượt ngục sự tình tạo thành biết bao ảnh hưởng lớn sao? Bây giờ toàn bộ phòng hình sự đều lộn xộn!

“Các đồng nghiệp cũng cho là ngươi đã tráng liệt hy sinh, tâm tình thấp! Những người lãnh đạo cũng không biết nên dùng phương thức gì cho ngươi định tính, là vượt ngục phạm đồng lõa, hay là vị quốc vong thân liệt sĩ! ?”

“Là! Ta biết! Ta đương nhiên biết làm như vậy sẽ có hậu quả gì rồi!” Triệu Ngọc trịnh trọng kỳ sự nói, “Nhưng là thân ái, ngươi có thể hiểu được ta lúc ấy cảm thụ sao? Ta trơ mắt nhìn có người dùng súng chỉ Khương Hiểu Tình, ngươi nói, ta có thể làm gì? Mặc kệ không để ý tới sao?

“Ngươi biết, khi thần bí nhân cho ta phát tới một đống lớn bạn ta đồng nghiệp hình lúc, ta là nghĩ như thế nào không?” Triệu Ngọc thẫn thờ lắc đầu, “Vì phá án, vì trở thành thần thám, ta cũng không thể biến thành một cái thiên sát cô tinh, để cho tất cả bạn hữu cùng đồng nghiệp đều biến thành ta khởi công thạch chứ ? Miêu miêu. . . Đổi lại là ngươi thì sao? Nếu như cái đó bị súng chỉ người là ta, ngươi sẽ làm ra cái gì lựa chọn?”

“Triệu Ngọc!” Miêu Anh run rẩy nói, “Ngươi khẩu khẩu thanh thanh để cho ta hiểu ngươi cảm thụ, vậy ta cảm thụ, ngươi có nghĩ tới hay không chứ ? Đại kiều trên có video, đó là Hồng Minh giang a, ta nhìn tận mắt Khương Khoa đem ngươi đẩy xuống rồi! Ngươi có thể tưởng tượng, khi ta thấy video lúc, là cảm thụ gì sao?”

“Cái này. . .” Triệu Ngọc ra bất ngờ.

“Dạ !” Một giọt nước mắt trong suốt từ Miêu Anh khóe mắt nhỏ xuống, “Ta ủng hộ ngươi, ta hiểu ngươi, ta cũng không muốn ngươi bạn vì ngươi mà xảy ra nguy hiểm! Nhưng là Triệu Ngọc, ngươi có biết, ta nhất không nghĩ, chính là chính ngươi xảy ra chuyện a! !”

Nói đến đây, Miêu Anh một lần nữa ôm chặc lấy Triệu Ngọc, nghẹn ngào khóc.

Trong phút chốc, Triệu Ngọc thật giống như cả người giống như bị chạm điện, một cổ bị người quan ái dòng nước ấm ôn khỏi bệnh người. Hắn thật chặc ôm lấy trong ngực mỹ nhân, ôn nhu khuyên lơn:

“Không có sao, ta không có việc gì! Miêu miêu. . . Ta đáp ứng ngươi, sau này không nữa như vậy chơi mạng có được hay không. . . Lần này, coi như ta sai rồi, được rồi? Miêu miêu. . . Ta lúc nhỏ đã tham gia quốc gia nhảy sông đội, lặn xuống nước 20 thiên đô không mang theo có chuyện, Hồng Minh giang yêm không ta, người anh em tâm lý đã có một

điểm dựa vào. . .”

Triệu Ngọc ra vẻ giàu sang công lực không phải là so với thường nhân, mấy câu chẳng biết xấu hổ an ủi khuyên giải sau, liền chọc cho miêu cô nương hoa chi rung động, mặt như hoa đào. . .

“Bất quá. . . Như đã nói qua. . .” Thấy Miêu Anh phá thế mỉm cười, Triệu Ngọc cái này rốt cục mới chuyển vào chính đề nói, “Trâu tràng cái kia tràng hỏa hoạn, cháy sạch thật tà môn mà!”

“Nga? Thế nào cá tà môn mà pháp?” Miêu Anh lau nước mắt trên khóe mắt một cái, hỏi.

“Lửa kia. . . Trứ phải đặc biệt mau! Một cái chớp mắt chính là một cái biển lửa! Ngọn lửa tử vù vù, thật giống như có thể đem tất cả mọi thứ tất cả đều thiêu tựa như! Ta cho tới bây giờ. . . Cho tới bây giờ cũng chưa từng thấy qua như vậy hỏa hoạn!” Triệu Ngọc hồi tưởng một lần khởi cái kia tràng hỏa hoạn, liền chợt cảm thấy lòng vẫn còn sợ hãi.

“Nga?” Miêu Anh mân mê cái miệng nhỏ nhắn, nghiêm túc hỏi một câu, “Vậy ngươi có hay không nhân cơ hội luyện thành hỏa nhãn kim tình chứ ?”

“Cái này. . .” Triệu Ngọc lông mày nhướn lên, vỗ ngực nói, “Hỏa nhãn kim tình ngược lại là không có, nhưng là, ta thần dũng vô địch đem chuồng trâu bò sữa cũng cấp cứu, bị bò sữa giới phong làm rồi anh hùng ngưu bức ngưu bức nhất =))!”

Chương 1001: Sâu xa không tưởng nổi

“Tánh tình!” Miêu Anh liếc Triệu Ngọc một cái, rồi mới lên tiếng, “Tốt, ta đã cùng Cao Lan Kỳ cảnh sát chào hỏi, bọn họ sẽ đem hỏa hoạn điều tra tiến triển cùng ta cùng chung! Còn có, bởi vì sự quan trọng đại, phòng hình sự sẽ phái khác một cái tiểu tổ tới điều tra, hơn nữa, đem Cao Phát Tài đoàn đội cũng mời tới!”

“Hả, như vậy cũng tốt!” Triệu Ngọc gật đầu nói, “Như vậy hỏa hoạn dưới, có thể vật lưu lại sợ rằng không nhiều lắm! Nếu như Cao pháp y có thể qua tới xử lý, tự nhiên là nhất được bất quá!”

“Còn có một việc, “ Miêu Anh mở điện thoại di động lên, từ trên màn ảnh điều ra một phần văn kiện, đối Triệu Ngọc nói, “Ở tới Cao Lan Kỳ trên đường, ta tra được một cái chính xác tin tức! Chúng ta cũng không nghĩ tới, thật ra thì Ô Phương Phương cùng Dư Phù Sinh giữa, cũng là có sâu xa!”

“Cái gì?” Triệu Ngọc sợ hết hồn, “Dư Phù Sinh cùng Ô Phương Phương còn có quan hệ? Cái này. . . Cái này nữ cũng quá không đơn giản đi, lại cùng những thứ này phạm tội giới đại già cửa đều có liên lạc?”

“Không phải là ngươi muốn như vậy!” Miêu Anh đưa điện thoại di động đưa cho Triệu Ngọc, “Ô Phương Phương chính thức tiến vào tổ điều tra đặc biệt lúc, chính là Dư Phù Sinh con Dư Suất bị cảnh sát đánh gục năm ấy. Phòng hình sự lo lắng Dư Phù Sinh sẽ trở lại báo thù, cho nên phái Ô Phương Phương tổ nghiêm mật giám thị.

“Lúc ấy, Ô Phương Phương xuất sắc đất hoàn thành nhiệm vụ, liên tiếp

thất bại Dư Phù Sinh mấy lần âm mưu, còn thiếu chút nữa bắt được hắn! Chính là bởi vì biểu hiện vượt trội, Ô Phương Phương mới từ tổ điều tra đặc biệt đứng vững vàng gót chân, sau đó còn lên làm tổ trưởng.

“Nhưng là, năm ngoái. . .” Miêu Anh tiếp tục giới thiệu, “Khúc Bình tổ trưởng xảy ra chuyện lúc, chính là Ô Phương Phương tiếp nhận xử phạt, bị phân phối đến đá quý mất trộm tổ lúc. Ngay sau đó, Triệu Khánh cùng Ngô Sương những người đó đội hồng bát bị ngươi Triệu Ngọc bắt, cảnh sát cái này mới biết được Dư Phù Sinh lại kéo nhau trở lại rồi.

“Bởi vì đối tội phạm tương đối quen thuộc, cho nên hình sự lần nữa bắt đầu sử dụng Ô Phương Phương, để cho nàng đi quét sạch Dư Phù Sinh!” Miêu Anh thở dài nói, “Nhưng lần này, Ô Phương Phương thất bại, Dư Phù Sinh một lần nữa chạy tới hải ngoại im hơi biệt tích. Cho nên, Ô Phương Phương rất nhanh lại bị đánh trở lại đá quý mất trộm tổ!”

“Ta đi!” Triệu Ngọc lắc đầu than thở, “Cái này. . . Thật giống như ở vặn ma hoa a, thật là loạn có thể!”

“Từ Khúc Bình sự kiện nhìn lên, Dư Phù Sinh có cực mạnh trả thù tâm lý!” Miêu Anh nói, “Cho nên, không loại bỏ là hắn sát hại, hoặc thực hiện sát hại Ô Phương Phương tổ trưởng!”

“Thật đặc biệt thấy bà nội gấu quỷ!” Triệu Ngọc trợn to hai mắt, “Khúc Bình cùng Ô Phương Phương, lại có khả năng thua ở cùng tay của một người trung. . .”

“Triệu Ngọc, cái này còn không là điểm chính!” Miêu Anh dừng lại một chút, nói, “Ta tra xét một chút Dư Phù Sinh tài liệu, hắn nguyên danh Dư Đại Hải, chính là Chiêu Vân tỉnh huyện Lâm Xá người. Nhưng là, hắn thuở nhỏ đi theo tái giá mẹ đi Mông Hương tỉnh, là từ Cao Lan Kỳ lớn lên thành người!”

“Ông trời của ta, lại là Cao Lan Kỳ. . .” Triệu Ngọc chắc lưỡi hít hà.

“Vi diệu nhất chính là, “ Miêu Anh lại nói, “Dư Phù Sinh rất sớm lúc, bất quá là Cao Lan Kỳ địa khu một chỗ đầu xà, nhưng là 05 năm trái phải, hắn chợt đi đến hải ngoại phát triển, từ đây nhảy một cái trở thành quốc tế đại lão!

“Triệu Ngọc. . . 05 năm a, đúng lúc là nông hợp huyết án xảy ra lúc. . . Cho nên. . .” Miêu Anh gật đầu nói, “Trùng hợp như vậy tiết điểm, không thể không để cho chúng ta lần nữa nhìn kỹ một chút đi! ?”

“Sẽ. . . Sẽ sao?” Nghe được Miêu Anh suy luận, Triệu Ngọc nhưng thật sâu nhíu mày, “Chẳng lẽ, họ Dư chính là nông hợp huyết án hung thủ?”

“Đổi cái góc độ. . .” Miêu Anh mê mẫn vậy suy đoán nói, “Nông hợp huyết án sở dĩ không có phá, có thể hay không. . . Là bởi vì hung thủ bỏ chạy rồi hải ngoại?”

“Đừng quên, trong này còn kẹp một cái Dương Trạch Bưu đâu!” Triệu Ngọc suy nghĩ nói, “Chẳng lẽ. . . Dương Trạch Bưu cùng Dư Phù Sinh cùng nhau chạy trốn tới nước ngoài?”

“Có thể!” Miêu Anh gật đầu, “Bằng không, một cái bị toàn dân truy nã 13 năm tội phạm bị truy nã, là thế nào im hơi biệt tích chứ ?”

“Cái kia. . . Nếu lẫn vào tốt, tại sao còn muốn trở lại?” Triệu Ngọc đưa ra nghi vấn.

“Triệu Ngọc, còn nhớ chuyện bên ngoài làm Mã Nhuận Khuê khoa trưởng sao?” Miêu Anh bỗng nhiên nói, “Ta hỏi qua hắn, bởi vì quốc gia mạnh mẽ, bây giờ quốc tế tình thế đã hoàn toàn bất đồng. Từ Khúc Bình tổ trưởng xảy ra chuyện sau, chúng ta thông qua ngoại giao thủ đoạn, để cho mấy chục quốc gia cho Dư Phù Sinh xuống một cấp lệnh truy nã, hắn đã biết tất cả hải ngoại tài khoản đều bị đông cứng, đã không có không gian sinh tồn.

“Cho nên. . . Nếu ngươi chân chân thiết thiết thấy được hắn, cái kia có thể là hải ngoại không ở nổi, đây là trở về quê quán tị nạn tới rồi!”

“Cũng có thể. . .” Triệu Ngọc nói, “Năm ngoái quét sạch hắn lúc, hắn căn bản là không có đi, chỉ là đặt một cái đạn khói thôi! Nhưng là. . .” Triệu Ngọc hoài nghi nói, “Mặc dù trở về nước, nhưng hắn đều đã bị đè ép thành bộ dáng này, tại sao còn muốn đi tìm Ô Phương Phương thù lao chứ ? Ô Phương Phương dù sao cũng là tổ điều tra đặc biệt tổ trưởng, chẳng lẽ người nầy liền chưa bao giờ nghĩ hậu quả?”

“Cái này có thể không khó hiểu. . .” Miêu Anh suy đoán nói, “Một người là con bị giết cừu hận khuynh hướng, để cho hắn đánh mất lý trí; một người là, hắn có mười phần nắm chặc, có thể không bị cảnh sát tra được. Mà sự thật chứng minh, ở mưu sát Ô Phương Phương một án thượng, đích xác là vô cùng tỉ mỉ, cũng không có cho chúng ta lưu lại có thể tìm ra đầu mối!”

“Cái này. . .” Triệu Ngọc mặc dù cau mày, nhưng không khỏi không thừa nhận, Miêu Anh nói có lý.

“Còn có. . . Cứ như vậy, liền có thể giải thích Dương Trạch Bưu chuyện!” Miêu Anh đã tiến vào một loại quên mình trạng thái, con mắt đều không nháy mắt nói nhẹ, “Dương Trạch Bưu nhất định là đi theo Dư Phù Sinh cùng nhau. Cho nên, hắn xuất hiện ở án mạng hiện trường, hoặc là hiện trường để lại hắn DNA, vậy thì cũng chẳng có gì lạ! Triệu Ngọc. . .”

Nghĩ tới đây một vòng tiết, Miêu Anh vội vàng hướng Triệu Ngọc hỏi: “Ở trâu tràng nơi đó, trừ Dư Phù Sinh trở ra, ngươi còn thấy những người khác chưa ?”

“Không có!” Triệu Ngọc khẳng định lắc đầu, “Trừ thấy Dư Phù Sinh ở lửa trước cũng đã không tức giận trở ra, cái gì khác cũng không nhìn

thấy, lửa trứ phải thực sự quá nhanh!”

“Nói cách khác. . .” Miêu Anh hỏi, “Ngoài ra hai người cũng không biết sẽ cả giận?”

“Cũng không thôi!” Triệu Ngọc gật đầu, “Cái kia ca hai ánh sáng suy nghĩ cứu người đâu, căn bản không có nửa điểm phản ứng!”

Thật ra thì, Triệu Ngọc rất muốn nói, ngay cả chính ta cũng không có nửa điểm phản ứng.

“Diệt khẩu!” Miêu Anh nghi ngờ nói rồi một tiếng, “Hỏa hoạn sẽ thiêu hủy tất cả dấu vết, giết người diệt khẩu a! Muốn là cái gì cũng đốt sạch, vậy chúng ta liền vĩnh viễn không biết, Dư Phù Sinh có phải hay không cái đó uy hiếp ngươi trợ giúp Khương Khoa vượt ngục thần bí nhân rồi! Hoặc có thể. . . Phóng hỏa người mới thật sự là thần bí nhân?”

Triệu Ngọc không có lên tiếng, điểm này, cũng là hắn vẫn nghĩ không thông địa phương. Nhưng là, hắn càng nghiêng về người sau, bởi vì Dư Phù Sinh thế lực xưa không bằng nay, không quá có thể làm ra như vậy động tĩnh lớn tới. Hắn rất có thể, cũng là bị thần bí nhân lợi dụng một con cờ.

“Ai?” Miêu Anh bỗng nhiên nghĩ đến một chút, “Thân ái, ngươi nói. . . Có thể hay không. . . Lửa này là Dư Phù Sinh mình vì mình chuẩn bị chứ ? Nếu như. . . Hắn mắc phải tuyệt chứng. . . Biết mình đại hạn buông xuống, cho nên mới đi giết hại Ô Phương Phương, vì nhi tử báo thù, sau đó cùng bọn thủ hạ cùng nhau tự thiêu? Con đều chết hết, tiền cũng mất, coi như không phải là tuyệt chứng, ánh sáng là tuyệt vọng lời, cũng dường như nói xuôi được chứ ?”

“Không! Tuyệt đối không thể nào!” Triệu Ngọc khẳng định nói, “Nếu là điên cuồng giết hại lời, cũng sẽ không làm được nhỏ như vậy tỉ mỉ, điểm này căn bản nói không thông!

“Còn có, ở lửa trước, Dư Phù Sinh cũng đã bất tỉnh nhân sự! Nếu như hắn muốn tập thể tự thiêu lời, có phải hay không tự mình phóng hỏa ổn thỏa hơn một ít chứ ?

“Còn có. . . Nếu quả thật là vì cho nhi tử báo thù, cái kia nhất hắn giết không phải là Ô Phương Phương, mà là năm đó nổ súng bắn chết con trai hắn vị kia cảnh sát viên chứ ?” Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc vỗ ót một cái, vội vàng hỏi, “Ai u ta đi, miêu miêu, vội vàng tra một chút, nhìn cảnh viên kia. . . Không có sao chứ?”

“Ta điều tra!” Miêu Anh bất đắc dĩ lắc đầu một cái.

“Không thể nào? Thật đã chết rồi?” Triệu Ngọc kinh hãi.

“Là không tra được!” Miêu Anh đáp, “Cái đó cảnh sát viên gọi là La Tiểu Hổ, chính là bởi vì ban đầu cảnh sát nghiêm mật bảo vệ, Dư Phù Sinh không tìm được cơ hội, mới sẽ trước đối Khúc Bình động thủ! Mà Khúc Bình xảy ra chuyện sau, cảnh sát càng là bị hắn thay đổi thân phận, ngay cả phòng hình sự cũng không có quyền hạn, phải cùng giữ bí mật khoa bên kia xin mới được.

“Bất quá, chắc hắn. . . Hắn là không có chuyện gì!” Miêu Anh gật đầu nói, “Nếu như La Tiểu Hổ thật bị giết, phòng hình sự bên này hắn sớm có phát hiện!”

“Nếu như như vậy, chặc chặc. . . Bây giờ nói gì cũng sớm!” Triệu Ngọc chỉ chỉ Miêu Anh xe hơi, hỏi, “Mang bảng trắng tới rồi không? Ta nhìn. . . Liên quan tới vụ án này, chúng ta lại được lại bắt đầu!”

Chương 1002: Đã thành thói quen

Ở ngắn ngủi gặp mặt sau, Miêu Anh lại lái xe đi Cao Lan Kỳ bót cảnh sát, đi điều tra vụ án tiến triển đi, phải đến tối mới có thể trở về.

Lợi dụng khoảng thời gian này, Triệu Ngọc rốt cuộc tiêu hao một điểm tích phân, đem mình ẩn hình máy ghi âm trong thâu âm tần truyền đến rồi trong máy vi tính xách tay.

Những thứ này thu âm có thể trở thành truy tố những thứ kia kim chủ cửa chứng cớ trực tiếp. Những thứ kia người không riêng gì lợi dụng Khương Khoa đánh cướp từ trong mưu lợi, có người trên người còn dính dấp đến nhiều khởi án mạng, cùng với dính líu những thứ khác phi pháp hoạt động. Những người này đều là ẩn núp trong bóng tối xã hội ung thư, nhất định phải tiếp nhận phải có chế tài.

Bất quá, vì giảm bớt bại lộ cơ hội, Triệu Ngọc hay là đem phần thu âm lau đi, trong đó phần lớn đều là hắn đại biểu Khương Khoa nói những lời đó. Phải biết, chờ sau này Khương Khoa tỉnh lại sau, chắc chắn sẽ không thừa nhận hộp đêm trong chuyện xảy ra, cùng với “Mình” đã nói. Cho nên, Triệu Ngọc vẫn tận lực kéo tập rồi một chút.

Khi hắn đem cuối cùng thu âm gởi cho Lý Lạc Vân sau, Khương Khoa ổ trộm cùng với kim chủ cửa sự tình coi là là có thể chấm dứt ở đây, hắn bây giờ rốt cuộc có thể chú tâm nghiên cứu trâu tràng hỏa hoạn chuyện.

Tràng này hỏa hoạn cháy sạch tà dị, chẳng những thiêu hủy số lớn chứng cớ, còn đốt đứt Triệu Ngọc ý nghĩ! Hôm nay Dư Phù Sinh xuất hiện cùng chết, không thể nghi ngờ để cho cái này vốn là lung tung như tê dại

vụ án, trở nên càng tê dại càng thêm tê dại. Triệu Ngọc trong đầu nghi vấn toàn đều chất đống thành nấc thang, thật là đều có thể trời cao!

Tà môn chuyện hàng năm có, nhưng Ô Phương Phương vụ án này, cũng đã tà môn đến rồi một người vô cùng điểm. Triệu Ngọc thậm chí hoài nghi, những thứ này tất cả đều là hắn cái kia nghịch thiên "Khôn càn" quẻ đang quấy phá, hắn cũng không chỉ một lần nghĩ tới, nếu là mình đương thời không chọn biến sắc mặt Khương Khoa. Có thể hay không, "Khôn càn" quẻ thì biết thật sớm kết thúc, không nữa làm ra như vậy động tĩnh lớn tới đây?

Không!

Hắn rất nhanh liền cho ra hủy bỏ câu trả lời, quẻ văn cố nhiên trọng yếu, nhưng trước mắt những thứ này long trời lở đất phạm tội vụ án, cũng đều là thật thật tại tại. Mặc dù không dễ dàng bị người hiểu, nhưng trong đó nhất định có nguyên do!

Cho nên. . . Triệu Ngọc đem mấy ngày liên tiếp chơi mạng trải qua cẩn thận nhớ lại một chút, hắn càng phát giác, mình biến sắc mặt Khương Khoa kế hoạch, cũng không phải là sai lầm! Bởi vì. . . Nếu như dựa theo bình thường ý nghĩ mà nói, nếu cái kia tràng hỏa hoạn là sớm bị người thiết kế xong, vậy thì căn bản không thể tránh khỏi! Nếu như không phải là mình biến sắc mặt Khương Khoa, sợ rằng cuối cùng ngay cả Dư Phù Sinh tồn tại cũng không biết đây!

Thử nghĩ một chút, nếu như không có Triệu Ngọc vào sâu hổ huyệt cùng với trong lửa chạy thoát thân, như vậy tràng này phát sinh ở trâu tràng hỏa hoạn, rất có thể sẽ bị cho là cùng nhau bình thường hỏa hoạn tai nạn. Từ đây, đem nữa cũng không có người tra cứu ảo diệu trong đó. . .

Ngoài ra, nếu như không phải là Triệu Ngọc biến sắc mặt Khương Khoa, hắn cũng không khả năng vào sâu ổ trộm, lấy được như vậy nhiều chứng cớ. Mặc dù những thứ kia chứng cớ có thể cùng thần bí nhân không liên

quan, nhưng tối thiểu cho tương lai phá án tăng lên một ít đầu mối. . .

Tống thượng mấy giờ, Triệu Ngọc một chút cũng không hối hận mình biến sắc mặt hành động, đó là hắn ở tình huống cực đoan hạ làm ra cực đoan phản ứng, chỉ bất quá, sự tình cuối cùng vượt ra khỏi hắn dự liệu, không có nhận được kỳ hiệu mà thôi! Hơn nữa, mình hắn cũng thật sự là có chút chút lưng!

Hô hô. . .

“Khôn càn” quẻ kết thúc sau, Triệu Ngọc thật giống như rơi xuống bóng mờ, cho tới bây giờ còn không có mở lại mới một quẻ. Nhưng là, hắn biết, quẻ văn là phải khai. Bây giờ đã đến rồi một cái thời khắc mấu chốt, thần bí nhân rõ ràng để lại hai cá to lớn chỗ sơ hở, một người là hắn không biết Triệu Ngọc không có chết, một người khác chính là không biết Khương Khoa còn ở nhân thế!

Cho nên, bây giờ chính là một cái phá án cơ hội tuyệt cao, nếu như có thể thật tốt nắm chặc, nói không chừng thật Tương Mã thượng là có thể tra rõ!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc cái này rốt cục mới mở ra hệ thống mặt tiếp xúc, muốn mở lại một quẻ.

Nhưng mà, khi hắn sắp bấm khai quẻ nút ấn lúc, nhưng chợt phát hiện, toàn bộ khai quẻ khu vực lại trùm lên một tầng nửa ánh sáng thấu qua màu xám tro, rõ ràng so với cái khác khu vực ảm đạm.

Kết quả, bấm dưới, hệ thống lập tức bắn ra tin tức khuông nhắc nhở Triệu Ngọc, nói ra quẻ hệ thống đang nguội xuống trung, cần 70 cá giờ mới có thể khôi phục!

Ta siết cá đi. . .

Đây là Triệu Ngọc lần đầu tiên gặp phải loại này không bình thường tình huống! Trách tích rồi? Chẳng lẽ. . . Hệ thống này cũng bị "Khôn càn" quẻ cho mệt mỏi qua kính nhi sao? Trả thế nào mang nguội xuống?

70 giờ a! Nếu là chờ ngươi khôi phục lời, dưa leo thức ăn đều lạnh chứ ?

Tức. . .

Vốn là, không có bản sao kỳ ngộ, hắn cũng đã cảm thấy thiếu mất cái gì, bây giờ thậm chí ngay cả quẻ cũng không thể lái, không thể nghi ngờ cho Triệu Ngọc một cái đả kích nặng nề.

Bất quá khá tốt, thông qua ác ma án rèn luyện, Triệu Ngọc đã thành lập mạnh mẽ tự tin. Cho dù kỳ ngộ hệ thống không giúp được gì, hắn vẫn cảm giác cự ly đào ra chân tướng cự ly, đã không xa!

Vì vậy, ở gởi xong âm tần sau, Triệu Ngọc vẫn là đánh mở ra Miêu Anh mang đến đếm mặt trắng bản, bắt đầu trước sau như một như thường viết phân tích án tình, đem mình đạt được mới nhất đầu mối, từng cái ghi chép trên đó.

Lần này, trừ Ô Phương Phương, Thạch Hải, Dương Trạch Bưu còn có Khương Khoa đám người bên ngoài, phía trên lại thêm một cái Dư Phù Sinh tên. Phải biết, nhiều một cái người hiềm nghi, thì sẽ nhiều hơn số lớn tài liệu, lượng công việc thì sẽ có bao nhiêu tăng lên gấp bội.

Nhưng là, đối với những công việc này, Triệu Ngọc đã sớm thành thói quen. Chờ đến tối Miêu Anh từ bót cảnh sát lúc trở lại, hắn cơ hồ đã viết đầy suốt bốn bề bảng trắng! Sau đó không có chỗ rồi, hắn thậm chí ngay cả trong phòng tấm bảng đen đều đem ra hết! Gian phòng này là phòng học sửa đổi, trước sau đều có tấm bảng đen, thậm chí ngay cả phấn viết cũng không thiếu. . .

"Tới. . . Thân ái, Cao Lan Kỳ sinh hoạt ban đêm không quá phong phú,

những thứ này đều là bên trong siêu thị mua, trước đem liền ăn chút gì đi!” Miêu Anh phong trần phó phó đất vào nhà, trước đem một túi lớn thức ăn đưa cho Triệu Ngọc.

Giờ phút này đã là buổi chiều mười điểm, Triệu Ngọc cơ hồ một ngày đều không thế nào ăn đồ, nhưng cho tới bây giờ, hắn nhưng vẫn không có gì đói ý.

Hắn bây giờ quan tâm nhất, chính là vụ án tiến triển, còn không có nhận lấy túi ny lon, liền không dằn nổi đất hỏi:

“Miêu miêu. . . Thế nào rồi? Tra được thứ gì chưa ?”

“Thân ái, trước ăn chút đồ gì đi hay là, chớ đói bụng lắm thân thể!” Miêu Anh đầu tiên là đem túi ny lon nhét vào Triệu Ngọc trong tay, sau đó lộ ra một loại phức tạp biểu lộ, “Liên quan tới vụ án. . . Ai!”

“A?” Triệu Ngọc hoảng sợ, vội vàng buông xuống túi hỏi, “Thế nào rồi? Rốt cuộc tra được cái gì?”

“Ngươi đừng có gấp, quá nhiều thứ, một câu nói hai câu cũng không khả năng nói rõ ràng!” Miêu Anh tỏ ý Triệu Ngọc ngồi xuống, sau đó móc ra mình điện thoại di động, “Như vậy, ngươi nghe trước một chút cái này, nghe một chút cái thanh âm này. . .”

Vừa nói, Miêu Anh mở ra trên điện thoại di động một đoạn âm tần. Kết quả, một cái trầm thấp khàn khàn, hơn nữa hơi có vẻ già nua thanh âm bất ngờ từ trong điện thoại di động truyền tới.

“Ta ca!” Triệu Ngọc vừa định ngồi xuống, nhưng chợt bạo khởi, mặt đầy kinh dị, “Cái này. . . Cái này cái này cái này. . . Đây chính là thần bí nhân kia thanh âm a! Ta đặc biệt thành quỷ cũng không quên được, ở Diệu Danh trại tạm giam cùng ta thông điện thoại, chính là cái này thanh âm! Miêu miêu. . . Cái này. . . Nơi nào được?”

Ai ngờ, Miêu Anh tựa hồ sớm có dự liệu, rõ ràng so với Triệu Ngọc bình tĩnh hơn nhiều: “Đoạn này thu âm, chính là từ ngươi ban đầu đại chiến Hồng 8 lính đặc biệt oa lô phòng trong lấy được, bánh ngọt tiệm bên cạnh lần đó!”

“Nga. . .” Triệu Ngọc lúc này mới trở về qua vị tới, “Như vậy nói, đoạn này thu âm, chính là Dư Phù Sinh tự mình?”

“ Đúng !” Miêu Anh nói, “Ngô Sương những thứ kia người đã chứng minh! Ở khúc tổ trưởng bị hại lúc, Dư Phù Sinh vẫn là cùng điện thoại bọn hắn liên lạc, cho nên sẽ không nghe lầm! Hơn nữa, Hồng 8 những thứ kia người nghe nói qua, Dư Phù Sinh ở Mông Hương có cá trụ sở bí mật, nhưng cũng không ai biết cụ thể vị trí.”

“Như vậy nói. . .” Triệu Ngọc thật chặc nhíu mày, “Dư Phù Sinh. . . Thật chính là thần bí nhân rồi?”

“Hả. . .” Miêu Anh tiếp tục nàng bộ kia phức tạp biểu lộ, trước đem âm tần tắt, sau đó lại lần lượt điều ra rất nhiều hình, “Nhạ, ngươi xem thật kỹ một chút những thứ này đi, dùng ngươi nói về, chính là lần này. . . Chúng ta lại chơi lớn! ! !”

“Nga. . .” Ai ngờ, nghe nói như vậy sau, Triệu Ngọc ngược lại đạm quyết định, thờ ơ nói một câu, “Không quan hệ, ta đã thành thói quen! ! !”

Chương 1003: Tội phạm nhà

“Đây là Cao pháp y cho ra xét nghiệm báo cáo, “ Miêu Anh đưa di động đưa cho Triệu Ngọc về sau, một mặt mở ra túi cho Triệu Ngọc tách ra một khối chocolate, một mặt giới thiệu, “Hoả hoạn hiện trường ngoại trừ kiểm trắc ra thuần cơ vật chất bên ngoài, còn kiểm trắc ra Potassium Permanganate hoá chất, cùng ngậm dưỡng chua cơ vật chất, hai loại vật chất không thể trực tiếp thiêu đốt, nhưng ở dưới nhiệt độ lại có thể tạo ra đại lượng dưỡng khí, để thế lửa biến đến mức dị thường mãnh liệt!

“Cao pháp y nói, tại thế kỷ trước những năm 70, 80, từng có địa phương hỏa táng tràng đem loại này phối liệu ứng dụng tại nhân thể hoả táng, nhưng về sau theo kỹ thuật phát triển, bị dần dần đào thải!”

“Ta két, hỏa táng tràng sao?” Triệu Ngọc líu lưỡi, “Rất rõ ràng, cái này là muốn đem người đốt thành tro cốt a! Trách không được, hỏa thiêu đến mạnh như vậy đâu!”

“Không khỏi như thế. . .” Miêu Anh đem chocolate bỏ vào Triệu Ngọc trong miệng, chỉ điện thoại di động nói nói, “ tại hoả hoạn hiện trường còn phát hiện đại lượng cồn vết tích. Cao pháp y nói, hiện trường chí ít có sáu nơi địa phương, bị người sớm sắp đặt độ tinh khiết cực cao, số lượng dày đặc rượu đế. Tại lúc ấy loại kia nhiệt độ cao thiêu đốt phía dưới, những này rượu đế liền sẽ phát sinh ngươi thấy loại kia nổ tung!”

Nha. . .

Lại là. . . Rượu đế. . .

Trách không được, hiện trường sẽ phát sinh loại kia cỡ nhỏ bạo tạc. Nếu như là rượu đế, Triệu Ngọc tham trắc khí cũng là dò xét không đến, cho nên mới không có phát ra cảnh báo.

“Bạo tạc trình độ vừa mới có thể đem thi thể phá hư, mà không đến mức đem đại hỏa nổ diệt!” Miêu Anh chính mình cũng ăn một khối chocolate, “Cho nên, bất kể là ai, cái này tên phóng hỏa đều là cái tuyệt đỉnh cao thủ! Người bình thường không những không thể nào làm được, thậm chí ngay cả nghĩ cũng nghĩ không ra!”

“Nha. . .” Triệu Ngọc nuốt mất chocolate về sau, như có điều suy nghĩ nói nói, “ nói như vậy, thật thiêu đến một chút đều không thừa rồi?”

“Vâng, cũng không hoàn toàn là!” Miêu Anh thừa nước đục thả câu.

“Chỉ giáo cho?” Triệu Ngọc cũng vung lên khang.

“Đại hỏa tập trung địa phương, cũng chính là ngươi nói bí mật kia căn cứ, đích thật là thiêu đến không còn chút nào!” Miêu Anh giải thích nói, “ bạo tạc cộng thêm đại hỏa, để hiện trường hủy diệt hầu như không còn, liền ngay cả Cao pháp y cũng vô pháp kiểm trắc ra, nơi đó đến cùng đốt chết đi mấy người?”

“Chỉ bất quá đâu?” Triệu Ngọc chỉ nghĩ nghe phía sau chuyển hướng.

“Chỉ bất quá. . .” Miêu Anh cười nói, “ ngoại trừ trụ sở bí mật bên ngoài địa phương khác, nhưng không có thiêu đến như vậy sạch sẽ, so như chuồng bò còn có chuồng bò bên cạnh nhà để xe, oa lô phòng vân vân. . .”

“Nha. . .” Triệu Ngọc con mắt lấp lóe, tràn đầy chờ mong.

“Thu hoạch được vật chứng nhiều nhất, là gian kia oa lô phòng!” Miêu Anh mở ra điện thoại ảnh chụp, “Oa lô phòng rất lớn, bên trong thậm chí ngừng lại một cỗ vận trâu xe tải lớn, mặc dù cũng bắt lửa, nhưng là xe cứu hỏa cứu hỏa kịp thời, tổn hại không phải quá nghiêm trọng! Ngươi nhìn nơi này. . .”

Theo Miêu Anh ngón tay, Triệu Ngọc thấy được một trương xe gắn máy ảnh chụp, xe gắn máy đặt ở một cỗ bị thiêu đến đen kịt xe tải lớn bên trên.

“Chiếc xe gắn máy này. . .” Triệu Ngọc cảm giác phi thường nhìn quen mắt.

“Không sai!” Miêu Anh nói nói, “ Tằng Khả so với qua, chiếc xe gắn máy này là chạy bằng điện, cùng Ô Phương Phương bị hại hiện trường phụ cận giám sát bên trong bắt được người hiềm nghi cỗ xe hoàn toàn nhất trí!”

“Xe gắn máy là từ xe tải lớn bên trên phát hiện, nói cách khác. . .” Triệu Ngọc trừng to mắt nói nói, “ lúc trước cái kia người cưỡi xe gắn máy sở dĩ từ trong video biến mất, có thể là bị chiếc này xe tải lớn đón đi? Trên xe tải nếu là còn chứa trâu. . . Chúng ta đánh chết cũng không nghĩ ra đi! ?”

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc trong lòng run lên một cái. Hắn thình lình nhớ tới, mình trở mặt Khương Khoa về sau, đã từng ngồi một cỗ vận dê xe tải lừa dối quá quan! Lại không nghĩ rằng, bên này cưỡi xe gắn máy người hiềm nghi lại là cưỡi xe bò chạy trốn. . . Cái này. . . Đây cũng là một cái trùng hợp sao?

“Có khả năng, ta đã để Tằng Khả đi một lần nữa lật sách video đi! Lúc ấy là tết mùng bảy, đường lên xe cộ không nhiều, nếu như có thể tìm tới, chúng ta liền có thể khẳng định!” Miêu Anh nói nói, “ nhưng là, những này cũng đều là chuyện nhỏ! Ngươi tiếp lấy nhìn xuống đi, phía sau mới

là trọng điểm. . .”

“Ồ?” Nghe đến lời này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian buông xuống vừa rồi suy nghĩ, chăm chú lắng nghe.

“Cao pháp y đoàn đội từ trên xe gắn máy rút ra đến một chút lông tóc,

So sánh về sau. . .” Miêu Anh đưa điện thoại di động ảnh chụp lật đến trang kế tiếp, “Chứng minh là thuộc về một cái tên là Hạ Vũ Băng nữ nhân!”

“Hạ Vũ Băng?” Triệu Ngọc lắc đầu, biểu thị chưa nghe nói qua.

“Nữ nhân này cũng là nổi danh tội phạm truy nã, trên thân chí ít cõng ba lên nhân mạng kiện cáo, là cái cùng hung cực ác nữ sát thủ!” Miêu Anh giới thiệu nói, “ nghe nói, nàng rất sớm trước kia liền cùng Dư Phù Sinh từng có gặp nhau, không nghĩ tới. . . Hiện tại thế mà còn cùng một chỗ hợp tác!”

“Nha. . .” Sự thật bày ở trước mắt, Triệu Ngọc không thể không gật đầu thán nói, “ như thế nói đến, giết chết Ô Phương Phương, rất có thể chính là cái này Hạ Vũ Băng rồi? Mà Hạ Vũ Băng thì là thụ Dư Phù Sinh sai sử?”

“Còn có. . .” Miêu Anh lại nói, “ ngoại trừ Hạ Vũ Băng bên ngoài, Cao pháp y bọn họ còn tại oa lô phòng bên trong tìm được rất nhiều thứ, thông qua so với lại tìm ra mấy người đến, ta nếu không phải chờ kết quả, liền sẽ không trở về đã trễ thế như vậy. Ngươi xem một chút đi. . . Nơi này đơn giản liền là một cái tội phạm nhà a!”

“Ta đi. . .” Triệu Ngọc chỉ thấy bức ảnh đầu tiên, liền thình lình nhận ra người ở phía trên, vội vàng hướng Miêu Anh giới thiệu, “Người này gọi Chu Thuận Phong, liền là hắn đem Khương Khoa. . . Nha. . . Hắn muốn đem Khương Khoa bắt đi người kia! Ta chính là đi theo hắn đi tới trâu

trận!”

“Hắn không họ Chu, họ Dư!” Miêu Anh sửa chữa nói, “ Dư Thuận Phong là Dư Phù Sinh cháu ruột, từ sớm nhất thời điểm liền theo Dư Phù Sinh, từng làm qua không ít bản án. Nhưng là, cảnh sát chúng ta trên hồ sơ lại biểu hiện ra, người này đã tử vong! Ngươi xác định, ngươi trông thấy người là hắn sao?”

Triệu Ngọc đờ đẫn gật đầu, sắc mặt biến đến mức dị thường khó coi. Theo như cái này thì, công cụ tìm kiếm cũng không phải vạn năng, bởi vì tính danh đưa vào sai lầm, cho nên hắn tìm thấy được cái kia nhân viên chào hàng Chu Thuận Phong là cái giả tin tức.

“Nói như vậy. . .” Miêu Anh gật đầu, “Cái kia chính là chứa chết rồi? Đám người này thật là đủ giảo hoạt!”

“Cái này!” Triệu Ngọc rất nhanh vừa tìm được cái kia đầu húi cua ảnh chụp, nói nói, “ liền là gia hỏa này, hắn cùng Chu. . . Dư Thuận Phong cùng đi Tấn một bên, hắn lái xe, không thế nào thích nói chuyện!”

“Ừm. . .” Miêu Anh nhíu mày, “Người này. . . Không phải không thích nói chuyện, mà là một người câm!”

“Câm điếc?” Triệu Ngọc nhớ lại một cái, lúc này mới thình lình nhớ tới, “Ai? Ta nghe những cái kia cứu hỏa người đề cập tới cái gì câm điếc câm điếc, chẳng lẽ. . . Liền là hắn?”

“Cái kia là được rồi!” Miêu Anh gật đầu nói, “ câm điếc gọi Đồ Lặc Khải, là trâu trận tràng trưởng. Người này ngồi xổm quá lớn lao, sau khi ra tù một mực tại nơi này nuôi bò sữa! Nói cách khác. . . Hắn cũng bị nổ chết rồi?”

“Đúng!” Triệu Ngọc gật đầu, “Nha. . . Trách không được, gia hỏa này đối trâu trận quen thuộc như vậy đâu! Mở cửa chìa khoá là hắn cầm, còn

có con chó vàng thấy hắn về sau liền không kêu lên! Đồ Lặc Khải. . . Càng đúng, ta chính tai nghe được, Dư Thuận Phong hô qua hắn cái tên này!”

“Ừm! Đằng sau còn có. . .” Miêu Anh lật đến phía sau trên tấm ảnh, “Đây là Lưu Quang Tinh, Hacker cao thủ, điện tử công trình sư, bởi vì nhiều gây ra dòng điện tin lừa gạt tội bị khởi tố; còn có cái này một cái, Diêu Văn Minh, xú danh chiêu lấy tạc đạn khách; mặt khác, còn có mấy cái không có so đối được, nhưng là có thể xác định, không có Dương Trạch Bưu, cũng không có Khương Khoa!”

“Ta cạch!” Triệu Ngọc không khỏi líu lưỡi sợ hãi thán phục, “Miêu Miêu a, Dư Phù Sinh căn cứ không riêng gì tội phạm nhà, quả thực là mẹ nó một cái đạo tặc câu lạc bộ a! !” (chiến trường văn học htt PS://)

Chương 1004: Ảnh tử thần thám

Mặc dù cả vụ án nhìn qua siêu cấp Hỗn Loạn, nhưng theo lấy được manh mối càng ngày càng nhiều, tại Triệu Ngọc cùng Miêu Anh một phen chải vuốt phía dưới, vẫn là đại thể địa lý ra một hợp lý mạch suy nghĩ tới.

Kỳ thật, nếu như bài trừ Cao Lan Kỳ đại hỏa, cùng Tấn Biên ổ trộm cướp cùng kim chủ đủ loại, Dư Phù Sinh vị trí trọng yếu, đã là rõ ràng địa nổi lên mặt nước! Cái này tất cả vụ án, cũng đều là vây quanh người này triển khai.

Chuyện cho tới bây giờ, Triệu Ngọc đã cơ bản có thể xác nhận, Dư Phù Sinh hắn là cái kia tại Diệu Danh trợ giúp Khương Khoa vượt ngục —— người thần bí! ! !

Nó nguyên nhân như sau:

Đầu tiên, cũng là trực tiếp nhất một điểm, cái kia chính là thần bí thanh âm của người cùng Dư Phù Sinh thanh âm nhất trí, cái kia thông quá điện thoại di động uy hiếp Triệu Ngọc người, rõ ràng liền là hắn! !

Tiếp theo, người thần bí trong điện thoại nâng lên, hắn là Triệu Ngọc một cái cố nhân, nhưng Triệu Ngọc lại nghe không ra thanh âm của hắn. Điểm này hoàn toàn phù hợp tình huống, Triệu Ngọc xác nhận biết Dư Phù Sinh, lại chưa từng gặp mặt.

Lại tiếp theo, tại Khúc Bình án bên trong, Triệu Ngọc dũng cầm Hồng Bát tổ đặc công, thất bại Dư Phù Sinh báo thù âm mưu. Cho nên, Dư Phù Sinh có lý do đối Triệu Ngọc sinh lòng cừu hận, sinh ra trả thù tâm lý!

Lại lại tiếp theo, Dư Phù Sinh cùng nhiều như vậy ngưu bức tội phạm quan hệ mật thiết, hắn cũng là có năng lực làm ra trận kia cao cấp vượt ngục hành động!

Tại Triệu Ngọc bị Dư Thuận Phong cùng câm điếc Đồ Lặc Khải bắt cóc quá trình bên trong, đã từng thăm dò qua ngụ ý của bọn hắn. Dư Thuận Phong đã thừa nhận bọn họ tham dự Khương Khoa vượt ngục hành động. Mà lại, cái kia đem chứa tạc đạn xe van lái đến địa điểm chỉ định người, hắn là Đồ Lặc Khải!

Dựa theo cái này mạch suy nghĩ đến xem, sớm thâu uy hiếp Khương Hiểu Tình video, cho xe van lắp đặt tạc đạn, cùng cho giám ngục điện thoại động tay chân người, cũng đều là Dư Phù Sinh những cái kia đồng đảng.

Mặt khác, trên đường đi, Dư Thuận Phong một mực đối Dư Phù Sinh tôn xưng lão bản. Rất rõ ràng, Dư Phù Sinh liền là đầu lĩnh của bọn hắn.

Cho nên, từ trên tổng hợp lại, Dư Phù Sinh liền là trợ giúp Khương Khoa vượt ngục người thần bí, người thần bí liền là Dư Phù Sinh!

Mà khi cái này đầu đề một khi thành lập về sau, tựa hồ còn lại mấy cái bên kia phân loạn như tê dại manh mối, cũng đều tùy theo trở nên rõ ràng.

Triệu Ngọc rõ ràng địa nhớ kỹ, người thần bí trong điện thoại đã từng chính miệng nói qua như vậy hai câu nói, một câu là: “Triệu Ngọc, ta cho ngươi nhiều như vậy manh mối, nhưng ngươi cuối cùng vẫn là thành thành thật thật chui vào ta cái bẫy!”

Một cái khác câu là: “Triệu Ngọc, ngươi thật sự đủ thông minh, Ô Phương Phương vừa chết, ngươi liền đem người nhà của ngươi bảo vệ. . .”

Thông qua hai câu này, rõ ràng người thần bí cùng Ô Phương Phương ngộ hại án là có quan hệ mật thiết. Lại thêm từ trại nuôi bò phát hiện xe gắn máy, cùng cái kia nữ sát thủ Hạ Vũ Băng, Triệu Ngọc có đầy đủ lý do hoài nghi, Ô Phương Phương là bị Dư Phù Sinh bọn người sát hại! Mà lại, Dư Phù Sinh là chủ mưu, Hạ Vũ Băng là hung thủ!

Lại nghĩ sâu vào, Dư Phù Sinh sát hại Ô Phương Phương, cũng là có đầy đủ động cơ. Một cái là Dư Phù Sinh cùng Ô Phương Phương có thù, có thể mượn cơ hội báo thù; một cái khác thì là, hắn có thể thông qua Ô Phương Phương ngộ hại, đem Triệu Ngọc dẫn vào bọn họ cái bẫy!

Như vậy. . . Lại nghĩ sâu vào muốn. . . Đã xe van hoá trang tạc đạn, vậy đã nói rõ Dư Phù Sinh còn muốn Triệu Ngọc mệnh!

Như vậy. . . Hắn tại sao muốn trăm phương ngàn kế địa không phải muốn giết chết Triệu Ngọc đâu?

Đáp án này. . . Có thể hay không, sớm đã bị Triệu Ngọc tại Hồng minh sông Đại Kiều bên trên đoán trúng! ?

Dư Phù Sinh thừa cơ giết chết Triệu Ngọc, có lẽ không riêng gì cùng Triệu Ngọc có thù, còn có thể, hắn liền là sợ hãi được xưng Huyền Án Thanh Đạo Phu Triệu Ngọc, sẽ đem năm đó giữ lại cho mình trấn Nông Hợp huyết án chân tướng điều tra ra! Muốn sớm diệt trừ hậu hoạn!

Năm đó Nông Hợp huyết án, không chừng liền là Dư Phù Sinh làm! ! !

Đương nhiên, Triệu Ngọc đạt được kết luận như vậy cũng không phải là không có căn cứ. Thứ nhất, Dương Trạch Bưu DNA xuất hiện ở Ô

Phương Phương ngộ hại hiện trường, vậy đã nói rõ Dư Phù Sinh cùng Dương Trạch Bưu lớn có quan hệ; thứ hai, Dư Phù Sinh phát tích nước ngoài thời gian tiết điểm, vừa vặn cùng Nông Hợp huyết án ăn khớp; thứ ba, làm sao có thể trùng hợp như vậy, Dư Phù Sinh hết lần này tới lần khác muốn trốn ở Cao Lan Kỳ giữ lại cho mình trên trấn đâu?

Cho nên, nếu như cái kết luận này chính xác, như vậy cả vụ án, liền đã có một cái rõ ràng mạch lạc.

Dư Phù Sinh có lẽ liền là thôi động cả vụ án phát triển kẻ đầu têu!

Chỉ bất quá. . . Một trận đột nhiên xuất hiện đại hỏa, hoàn toàn thay đổi hết thảy, cho bản án đốt ra một cái cự đại bí ẩn! !

Triệu Ngọc nhớ kỹ, ở hỏa chi trước, Dư Phù Sinh liền đã không có hô hấp. Nói cách khác, tên phóng hỏa không chỉ là tên phóng hỏa, vẫn là tội phạm giết người! Hắn hắn là trước hết giết người, sau tung lửa!

Như vậy. . . Cái này người vì sao phải phóng hỏa đâu?

Là bởi vì lên nội chiến? Vẫn là giang hồ báo thù? Cũng hoặc là, là giết người diệt khẩu? Ba loại quan điểm, Triệu Ngọc đương nhiên càng xu hướng tại cái cuối cùng, bởi vì, nếu như là nội chiến cùng báo thù, căn bản không cần đến sử dụng phức tạp như vậy phóng hỏa thủ đoạn! Trận này đại hỏa. . . Hiển nhiên là tỉ mỉ chuẩn bị!

Chẳng lẽ. . . Mặc dù Dư Phù Sinh liền là người thần bí, mặc dù hắn là cả vụ án kẻ đầu têu, nhưng hắn lại cũng không là nhân vật chính, ở sau lưng của hắn, còn có càng hung ác phía sau màn đẩy tay?

Người này. . . Là ai đâu?

“Triệu Ngọc a. . .” Ngay tại Triệu Ngọc chăm chú suy nghĩ thời điểm, trong phòng vang lên Miêu Anh đau lòng thanh âm, “Nghe ta một câu

đi, nếu như Dư Phù Sinh liền là người thần bí, ngươi có thể thở phào, không muốn căng đến chặt như vậy, căng đến thật chặt sẽ đoạn!”

“Yên tâm đi thân yêu, “ Triệu Ngọc mỉm cười an ủi, “Ta có chừng mực!”

“Nói chính sự!” Miêu Anh từ phía sau lưng nắm ở Triệu Ngọc, ôn nhu nói nói, “ Khương Khoa đã quy án! Ta cảm thấy, ngươi hẳn là mau chóng đuổi theo cấp hồi báo một chút mới tốt, chỉ cần đem kỹ càng đi qua giải thích rõ ràng, ta tin tưởng, phía trên hẳn là có thể đủ thông cảm ngươi! Mà lại, dù sao ngươi tra ra Khương Khoa những cái kia đồng bọn, còn có Dư Phù Sinh những người này, hảo hảo nói một chút, tối thiểu nhất có thể lấy mà!”

“Ta không phải là không có nghĩ tới. . .” Triệu Ngọc nhẹ vỗ về Miêu Anh bàn tay như ngọc trắng nói nói, “ nhưng là. . . Đây đều là suy đoán của chúng ta, ta. . .”

“Không nói nhất định cao điệu a!” Miêu Anh khuyên nói, “ tối thiểu nhất, trước cùng Tiêu trưởng phòng chào hỏi cũng tốt, sau đó hết thảy bí mật tiến hành. Ngươi đổi vị suy nghĩ một cái, nếu như ngươi là lãnh đạo, sẽ nghĩ như thế nào?

“Ngươi là bị buộc bất đắc dĩ, bị phần tử phạm tội áp chế, bọn họ có thể lý giải ngươi!” Miêu Anh nghiêm mặt mà nói, “ nhưng là, ngươi che giấu thời gian lâu như vậy lại không báo cáo, nhưng liền là của ngươi không đúng!

“Mà lại, trong lòng ngươi rõ ràng, ngươi trợ giúp Khương Khoa vượt ngục là có thể ngồi vững tội lớn. Nếu như quá trễ, một khi đi chính quy chương trình, vậy liền không dễ làm! Vậy cũng không chỉ là ngươi có thể hay không lưu tại tổ điều tra đặc biệt chuyện, còn có thể sẽ bị trị tội đâu!”

“Cái này. . . Ta biết!” Triệu Ngọc biểu lộ ngưng trọng nói nói, “ nhưng là. . . Ai! Miêu Miêu a, ta cũng có ta lo lắng, ta bây giờ căn bản không biết, đối thủ của chúng ta đến cùng có cường đại cỡ nào, ta không dám cầm người nhà của ta cùng bằng hữu đi mạo hiểm a!”

“Cái kia. . . Vậy làm sao bây giờ?” Miêu Anh mân mê miệng nhỏ, “Cũng không thể vĩnh viễn không thể lộ ra ngoài ánh sáng a? Ngươi thế nhưng là tổ điều tra đặc biệt tổ trưởng a!”

“Yên tâm!” Triệu Ngọc chỉ vào bạch bản nói nói, “ ta cảm giác. . . Chân tướng đã cách chúng ta rất gần! Chỉ có đem bản án phá, đem tất cả chân tướng tra ra bạch, ta mới có thể triệt để an tâm a! Như vậy đi Miêu Miêu, lại cho ta một chút thời gian, trong đoạn thời gian này, liền để ta làm một Ảnh tử thần thám đi! !”

Chương 1005: mấu chốt tiên sinh

Lại là một cái nhất định không ngủ đêm khuya, ngoài cửa sổ gió lạnh kêu khóc, hàn khí bức người, cho dù trong phòng điểm lò cùng hơi ấm, động lòng người vừa nói, vẫn có thể a ra bạch khí.

Cũng may, Triệu Ngọc tại ban ngày chờ đợi Miêu Anh đến thời điểm, đã từng thật sâu ngủ một giấc, giờ phút này cũng không cảm giác quá mức buồn ngủ.

Cũng tốt tại, quan tâm nhập vi Miêu tiểu thư, đã sớm cho hắn mua được giữ ấm thoải mái dễ chịu áo lông, để hắn sẽ không bị rét lạnh làm phức tạp.

“Lần này. . . Ta lưu lại Tằng Khả trấn thủ, tại thường minh cục cảnh sát tiếp tục điều tra Ô Phương Phương bản án. . .” Miêu Anh chui vào từ thật dày chăn bông dựng trong chăn, mệt mỏi nói nói, “ ta lo lắng Ô Phương Phương cái kia hai người thủ hạ xử lý không tốt, hoặc là có cái gì sơ hở, cho nên phái Ngô Tú Mẫn đi Ô Phương Phương quê quán Tịnh Hải; mà Nhiễm Đào. . .” Miêu Anh ý vị thâm trường nhìn Triệu Ngọc một chút, “Nhiễm Đào còn tại Diệu Danh truy tra tung tích của ngươi đâu! Mọi người. . . Tất cả mọi người lo lắng!”

“Tạm thời. . . Còn không thể nói cho bọn họ. . .” Triệu Ngọc một mặt từ bạch bản bên trên sửa đổi bôi trét lấy cái gì, một mặt cũng không quay đầu lại nói nói, “ thêm một người biết, liền nhiều một phần biến số! Ta không là không tin người của chúng ta, mà là lo lắng những cái kia địch nhân thần bí quá mức cường đại! Bọn họ đã có thể lợi dùng thân thích của ta bằng hữu áp chế ta, vậy cũng đồng dạng có thể lợi dụng người

khác bằng hữu thân thích!”

“Ừm, tốt a! Đúng, còn có mấy cái sự tình còn chưa kịp nói cho ngươi đâu!” Miêu Anh lại nói, “ Cao Phát Tài đoàn đội tại đến Cao Lan Kỳ trước đó, đã làm xong cái kia thí nghiệm kiểm trắc. Thông qua thí nghiệm xác nhận, những hình kia tính cả phong thư ở bên trong, đều là có người tại trong ngắn hạn đặt ở Ô Phương Phương nhà ngăn kéo tường kép bên trong!

“Nha. . .” Triệu Ngọc tựa hồ sớm đã dự liệu được kết quả này, cho nên chỉ là ồ một tiếng.

“Nhưng là. . .” Miêu Anh lại nói, “ mặc dù đồ vật là mới bỏ vào, nhưng ảnh chụp đích thật là cũ, không bài trừ, là Ô Phương Phương bản nhân bỏ vào!”

“Không!” Triệu Ngọc khẳng định nói nói, “ đây là bọn họ vì dẫn dụ ta đi gặp Khương Khoa mà đặt ra bẫy, vật kia nhất định là bị Dư Phù Sinh người thả đi vào! Mà lại, Ô Phương Phương bản nhân có khả năng cũng không biết rõ tình hình.”

“Nha. . .” Miêu Anh gật đầu, có chút nghĩ kĩ nghĩ về sau lại nói, “ a, đúng, Diệu Danh bên kia. . . Ta cùng Nhiễm Đào đều tra được một vài thứ, còn không có nói cho ngươi đây! Lúc ấy, vừa nhìn thấy ngươi từ Hồng minh sông Đại Kiều bên trên bị đẩy xuống dưới, chúng ta liền tất cả đều lộn xộn, chỉ mới nghĩ lấy nhặt xác cho ngươi đâu, chỗ nào còn có cái gì tâm tư điều tra?”

“Thứ gì?” Triệu Ngọc dừng lại trong tay viết họa, quay đầu hỏi.

“Ngươi biết. . . Tại ngươi trợ giúp Khương Khoa vượt ngục, xông ra trại tạm giam về sau. . . Cảnh sát vì cái gì không có bắt được các ngươi sao?” Miêu Anh hỏi ngược một câu, sau đó mới cho ra đáp án, “Các ngươi đem cảnh sát hất ra về sau, cảnh sát trước là thông qua tín hiệu

định vị tìm được ngươi điện thoại, phát hiện ngươi đưa di động ném đi! Sau đó, bọn họ lại định vị một cái tên kia cảnh ngục điện thoại, kết quả, cảnh ngục thẻ điện thoại sớm đã bị người đã đánh tráo, hại cảnh sát hoàn toàn truy nhầm phương hướng!"

"Nha. . ." Triệu Ngọc giờ mới hiểu được tới, "Trách không được, chúng ta đổi thừa chiếc kia Thiên Võng giữ gìn xe về sau, liền một đường thông suốt không trở ngại đâu! Lúc ấy Khương Khoa một mực cầm cú điện thoại kia, ta còn suy nghĩ qua đây, vì cái gì cảnh sát không có truy tung tới? Náo loạn nửa ngày, bọn họ đã sớm đổi thẻ điện thoại! Công việc này. . . Thật đúng là đủ tinh tế tỉ mỉ. . ."

Ai ngờ, vừa nhắc tới tinh tế tỉ mỉ đến, Triệu Ngọc lại nhịn không được địa nghĩ đến một vài thứ. Không biết tại sao, đối với Dư Phù Sinh liền là người thần bí điều phỏng đoán này, hắn vẫn là cảm giác có chút không đúng lắm!

"Còn có một việc, là ta hôm nay mới nhận được!" Miêu Anh cũng không nhìn ra Triệu Ngọc dị tướng, tiếp tục nói, "Điền Húc đồ hải sản siêu thị mặc dù phát sinh bạo tạc, nhưng dù sao không có nổ chết hết thảy mọi người! Nhiễm Đào hôm nay đã đi bệnh viện thẩm vấn mấy tên nghi phạm. . ."

"Ồ?" Nghe đến đó, Triệu Ngọc bỗng dưng hưng phấn lên, trước đó, hắn hoàn toàn không để ý đến điểm này, vội vàng hỏi, "Nói như thế nào?"

"Những người kia thật là Tào Tứ Phần thủ hạ!" Miêu Anh nói nói, " chuyện đã xảy ra cũng không phức tạp, Tào Tứ Phần sớm nhận được tin tức, phái bọn thủ hạ của hắn tại Diệu Danh đợi mệnh.

"Thế nhưng là, cùng ngày không biết xuất hiện cái gì ngoài ý muốn,

Làm bọn họ dựa theo Tào Tứ Phần mệnh lệnh, khống chế chiếc kia có đánh dấu Thiên Võng giữ gìn chữ xe van về sau, lại phát hiện tài xế lái

xe cũng không phải là Khương Khoa!

“Cho nên, bọn họ đành phải nghiêm hình thẩm vấn người tài xế kia, lúc này mới hỏi Khương Khoa hạ lạc.” Miêu Anh nói nói, “ nhưng mà, liền làm bọn họ đuổi tới đồ hải sản siêu thị, muốn lặng lẽ chui vào thời điểm, cái kia tên là a vinh lái xe bỗng nhiên phản kháng, đem xe xông về siêu thị!

“Bọn họ không có cách nào lại lặng lẽ chui vào, cho nên chỉ thật là trắng trợn bọc đánh, nhưng chẳng ai ngờ rằng. . . Ô tô vậy mà nổ tung. . .”

Nha. . .

Triệu Ngọc cái này mới rốt cuộc minh bạch, nguyên lai, đồ hải sản siêu thị bên trong một màn kia, đơn thuần ngoài ý muốn bên trong ngoài ý muốn: Ô tô mất khống chế, là bởi vì lái xe phản kháng; mà ô tô bạo tạc, thì là bởi vì Khương Khoa súng kích điện dẫn phát cháy, mà hỏa diễm lại đem ô tô phía dưới tạc đạn dẫn nổ! !

Cho nên, đồ hải sản trong siêu thị phát sinh sự tình, hắn là đều không tại người thần bí trong kế hoạch, thậm chí còn làm rối loạn kế hoạch của hắn.

“Tào Tứ Phần thủ hạ thừa nhận, “ Miêu Anh lại nói, “ Tào Tứ Phần cho nhiệm vụ của bọn hắn, là muốn bắt sống Khương Khoa! Sau đó mang về gặp hắn, mà cũng không phải là giết chết.”

Kia liền càng đúng rồi!

Từ vừa mới bắt đầu, Triệu Ngọc cũng cảm giác người thần bí lúc ấy là không muốn giết chết Khương Khoa.

“Ta hiểu được, “ Triệu Ngọc nói với Miêu Anh, “Người thần bí kế hoạch lúc đầu, là tại ta nhảy sông về sau, để Khương Khoa mở ra chiếc diện

bao xa kia tiêu hủy đi!

“Thế nhưng là, Khương Khoa cũng là lão hồ ly, hắn lo lắng bên trong có cái gì chuyện ẩn ở bên trong, cho nên mình sớm chạy mất, sau đó phái cái kia a vinh trước đi xử lý, cái này mới xảy ra về sau một màn. Bằng không, Khương Khoa sớm đã bị Tào Tứ Phần bọn họ bắt đi!

“Ta theo dõi đến đồ hải sản siêu thị thời điểm, đã từng nhìn thấy Khương Khoa mặc trên người phòng ngừa bạo lực cảnh sát quần áo!” Triệu Ngọc lại nói, “ xem ra, quần áo trên người cũng không phải là người thần bí chuẩn bị cho hắn, mà là chính hắn trước kia lưu lại đào mệnh thủ đoạn!

“Hắc hắc!” Triệu Ngọc vỗ tay, “Bởi như vậy, liên quan tới Khương Khoa vượt ngục sự tình, liền tất cả đều có thể giải thích rõ!”

“Ồ? Thật sao?” Miêu Anh nheo mắt lại trừng Triệu Ngọc một chút, “Vậy ngươi ngược lại là nói cho ta một chút, ngươi từ Hồng minh sông Đại Kiều bên trên rơi xuống về sau, là thế nào đi theo Khương Khoa đi đến đồ hải sản siêu thị đây này?”

“Cái này. . . Ân. . .” Triệu Ngọc tranh thủ thời gian râu ông nọ cắm cằm bà kia địa qua loa tắc trách, “Ha ha, vẫn là bị ngươi phát hiện! Nói cho ngươi đi, ta bất đắc dĩ trộm một chiếc xe hơi! Hắc! Ngươi đoán làm gì? Xe hơi kia vẫn là diễn xuất đoàn, bên trong có rất nhiều đồ hóa trang, ta lúc ấy quần áo ướt, tìm bộ nước tiểu tính mười phần y phục mặc lên, bộ dáng kia đơn giản có thể để ngươi cười đến rụng răng! Ân. . .”

Khi nhìn đến Miêu Anh hai mắt sáng ngời có thần địa nhìn mình chằm chằm thời điểm, Triệu Ngọc lúc này mới lau lau mồ hôi lạnh trên trán, yếu ớt nói: “Ta nếu là nói, ta sớm trên người Khương Khoa lắp đặt máy theo dõi, ngươi tin hay không đâu?”

“Ta tin ngươi cái muội nha!” Miêu Anh nâng lên tuấn tiếu mũi ngọc tinh xảo, “Có máy theo dõi, vì cái gì không liên hệ cảnh sát? Sính cái gì anh

hùng?”

“Thật, thật có máy theo dõi!” Triệu Ngọc chỉ có thể giẫm lên cái mũi của mình cứng rắn, “Ta sợ ta nói ra ngươi không tin, kỳ thật tại đi Diệu Danh trước đó, ta liền đã cảm giác được không ổn! Cho nên, ta sớm mang hộ máy theo dõi còn có. Bằng không, ta không có khả năng đuổi tới đồ hải sản siêu thị, cũng không thể nghe được Khương Khoa cùng Điền Húc Đông nói chuyện, càng không khả năng một mực theo đến Tấn Biên đi đúng không?

“Còn có, không phải ta nghĩ sính cái gì anh hùng, chẳng qua là lúc đó loại tình huống kia, ta đều đã là đối tượng truy nã, nếu là không đem Khương Khoa bắt trở về, ta liền xong rồi!” Triệu Ngọc giả vô tội kỹ thuật cũng là nhất lưu, kích động nói nói, “ nhưng ta làm sao cũng không nghĩ ra, sẽ toát ra như vậy một cái hố to, triệt để đem ta cho hãm bên trong đi! Miêu Miêu, ta cũng là bất đắc dĩ, mới tương kế tựu kế địa đuổi tiếp a!”

Triệu Ngọc nói đến có cái mũi có mắt, Miêu Anh mặc dù không có bị hoàn toàn thuyết phục, nhưng vẫn tin tưởng năm mươi phần trăm: “Ngươi nói ngươi. . . Sao có thể như thế lỗ mãng? Nếu là vạn nhất máy theo dõi mất đi hiệu lực, hoặc là bị Khương Khoa phát hiện làm sao bây giờ?”

“Miêu Miêu a, đều loại kia thời điểm, ngươi cảm thấy, ta còn có thể quan tâm được nhiều như vậy sao?” Triệu Ngọc nhất quán đến lấy tiến làm lùi, đem vấn đề vứt cho đối phương.

Đừng nói, một chiêu này thật đúng là trăm thử Bách Linh, Miêu Anh quả nhiên không có lại chất hỏi tiếp.

Mượn cơ hội này, Triệu Ngọc cái này mới rốt cục quay đầu trở lại, tiếp tục đem ý nghĩ đặt ở tình tiết vụ án bên trên.

Thông qua Miêu Anh vừa rồi cung cấp tin tức, Triệu Ngọc rất nhanh từ bạch bản bên trên đem tên của một người vòng lên, đồng thời dùng dầu bút nặng nề mà điểm mấy lần.

Ân. . .

Theo tình tiết vụ án dần dần sáng tỏ, Triệu Ngọc càng phát ra cảm giác, bị mình quây lại người này càng phát ra trọng yếu, có lẽ người này, liền là có thể đem cả vụ án trinh phá —— mấu chốt tiên sinh! ! !

Chương 1006: Ai là tên phóng hỏa?

Tại phỏng đoán Dư Phù Sinh liền là người thần bí khâu bên trong, tựa hồ mọi chuyện cần thiết, tất cả đều có thể giải thích lưu loát, nhưng duy chỉ có hai chuyện ngoại trừ.

Kiện thứ nhất, liền là Ô Phương Phương cùng Khương Khoa thân mật ảnh chụp sự tình. Những hình này, rõ ràng là người thần bí để dùng cho Triệu Ngọc thiết sáo, dẫn hắn đi gặp Khương Khoa.

Thế nhưng là, Dư Phù Sinh từ đâu tới ảnh chụp đâu?

Để bảo đảm vạn nhất, Cao Phát Tài pháp y lại lần nữa đem ảnh chụp kiểm nghiệm một phen, lại một lần nữa phán định ảnh chụp chân thực tính.

Hiện tại khoa học kỹ thuật phát đạt, nếu như ảnh chụp thật là cao thủ giả tạo, có lẽ còn không tốt giám định. Nhưng Ô Phương Phương ảnh chụp lại không giống, ảnh chụp bản thân quá xa xưa, loại kia kiểu cũ tướng giấy lưu thông thời điểm, PS kỹ thuật mặc dù vẫn là không quá hoàn thiện không phải chủ lưu, nhân viên chuyên nghiệp vẫn là rất dễ dàng phán định thật giả!

Tại đồ hải sản trong siêu thị, Khương Khoa cũng đề cập tới ảnh chụp sự tình, nói hắn lúc trước chỉ là vì doạ dẫm bắt chẹt, lại cũng không biết Ô Phương Phương chính là là cảnh sát, cho nên liền không giải quyết được gì. Mặc dù Khương Khoa không có nói rõ ảnh chụp hạ lạc, nhưng có thể

tưởng tượng được, ảnh chụp là không thể nào rơi xuống Ô Phương Phương trong tay.

Như vậy vấn đề tới, Dư Phù Sinh lại là làm thế nào chiếm được đây này?

Đây cũng là Triệu Ngọc một mực không có nghĩ rõ ràng chuyện thứ hai, Dư Phù Sinh cùng Khương Khoa đến cùng có quan hệ hay không? Nếu như có, lại sẽ là quan hệ như thế nào?

Từ toàn bộ vượt ngục sự kiện trông được, cái này quan hệ một mực phi thường mơ hồ, không có trực tiếp chứng cứ có thể chứng minh, hai cái này có ảnh hưởng lực phần tử phạm tội có cái gì mật thiết liên hệ? Mà lại, từ Khương Khoa phản ứng đến xem, hắn cũng chưa từng đề cập tới Dư Phù Sinh, hoặc là hướng Dư Phù Sinh cái phương hướng này bên trên cân nhắc qua, thậm chí tên Dư Phù Sinh cũng chưa từng xuất hiện tại Khương Khoa tư liệu sổ ghi chép lên!

Cho nên, nơi này liền xuất hiện một cái vấn đề mấu chốt.

Người thần bí đến cùng muốn đối Khương Khoa làm cái gì?

Từ trợ giúp Khương Khoa vượt ngục, đến thông tri Tào Tứ Phần trắng trợn đuổi bắt, lại đến phái Chu Thuận Phong đi Tấn Biên mạo hiểm bắt cóc, thấy thế nào, thần bí nhân này đều không giống như là nghĩ muốn giết chết Khương Khoa dáng vẻ!

Nhưng đến cuối cùng, trại nuôi bò trận kia đại hỏa nhưng lại rõ ràng là muốn đem Khương Khoa cùng nhau thiêu chết!

Chợt nhìn qua, loại này trước sau mâu thuẫn hành vi, tựa hồ rất khó để cho người ta lý giải.

Nhưng là, nếu như suy nghĩ cẩn thận, lại tựa hồ như cũng không phức

tạp, bởi vì, người thần bí cùng tên phóng hỏa căn bản chính là hai người.

Có lẽ từ đầu đến cuối, người thần bí Dư Phù Sinh đều không nghĩ tới muốn giết Khương Khoa, mà thật chính là muốn giết chết Khương Khoa, chính là cái kia tên phóng hỏa!

Trước đó, tại Triệu Ngọc giả trang Khương Khoa thời điểm, hắn đã từ Dư Thuận Phong miệng trong gió đánh giá ra, Dư Phù Sinh chỉ là muốn ước Khương Khoa gặp mặt mà thôi. Cho nên, muốn Khương Khoa tính mệnh, hắn là cái kia tên phóng hỏa!

Cộc cộc

Triệu Ngọc dùng dầu bút nặng nề mà điểm tên Khương Khoa, hắn thấy, Khương Khoa mới là cả vụ án nhân vật mấu chốt! !

Đã Dư Phù Sinh muốn gặp hắn, tên phóng hỏa nghĩ muốn giết hắn, như vậy có phải hay không là Khương Khoa biết chút ít cái gì ẩn tình đâu?

Dư Phù Sinh muốn gặp hắn, liền là muốn ở trước mặt lên tiếng hỏi mà tên phóng hỏa nghĩ muốn giết hắn, thì là không muốn để cho Khương Khoa đem ẩn tình nói ra?

Kết quả, tên phóng hỏa nhìn thấy Dư Phù Sinh bắt lấy Khương Khoa, lập tức liền có thể gặp mặt, dưới tình thế cấp bách, cái này mới đem bọn họ đều giết, còn cố ý chuẩn bị một trận đại hỏa, muốn tính cả Khương Khoa cùng một chỗ thiêu chết?

Nếu như dựa theo cái này mạch suy nghĩ muốn, tên phóng hỏa liền giống với là có thể mở ra hết thảy bí ẩn chìa khoá! Mà Khương Khoa thì là tìm tới cái chìa khóa này hữu hiệu nhất phương pháp! ?

Nếu là có thể tìm ra tên phóng hỏa muốn giết chết Khương Khoa nguyên nhân, như vậy thì có thể tra được tên phóng hỏa thân phận?

Thế nhưng là mình đã từng trở mặt Khương Khoa, lại là cái gì đều không tìm được a? Có thể hay không nguyên nhân này, ngay cả Khương Khoa bản thân đều bị không để ý đến đâu?

Nguyên nhân này sẽ là cái gì?

Bất kể nói thế nào, cũng may Khương Khoa không có thật bị thiêu chết, chỉ cần hắn có thể tỉnh, có lẽ liền có thể làm rõ ràng. Chỉ là không biết vị nhân huynh này lúc nào mới có thể tỉnh a?

Cũng không thể vô kỳ hạn địa chờ đợi a?

Cho nên

Triệu Ngọc lại từ bạch bản bên trên đưa ra một khối không gian, lại một lần nữa đem Khương Khoa tài liệu cặn kẽ viết lên đi.

Khương Khoa tư liệu cũng không phức tạp, từ khi Diệu Danh tốt nghiệp về sau, hắn liền bị phân phối về nguyên quán,

Tại Quảng An một nhà hóa đá nhà máy lọc dầu đi làm. Nhưng là, thiên tính khác lạ Khương Khoa, khi làm việc đầu một tháng, cũng bởi vì cùng một chỗ nghiêm trọng đả thương người sự kiện chẳng những bị nhà máy khai trừ, mà lại bị cảnh sát truy nã.

Từ đó về sau, Khương Khoa liền trở thành cảnh sát trong lệnh truy nã khách quen, thời gian dần qua từ một tên không có danh tiếng gì nhỏ thổ phỉ, trưởng thành là hôm nay uy chấn phương bắc đạo tặc!

Bất quá, bởi vì Khương Khoa xuất quỷ nhập thần, liên quan tới tư liệu của hắn cũng phi thường thưa thớt. Nếu không phải Triệu Ngọc trở mặt, cho dù Khương Khoa đã vào tù, đều rất khó tìm đến nơi ở của hắn.

Còn tốt Triệu Ngọc thông qua từ đồ hải sản siêu thị nghe lén nói chuyện biết được, tại năm đó Nông Hợp huyết án phát sinh thời điểm, Khương Khoa ít nhất là tại Cao Lan Kỳ.

Khương Khoa từng theo Điền Húc Đông làm sáng tỏ qua, Nông Hợp huyết án cùng hắn không hề có một chút quan hệ, bằng không, hắn cũng sẽ không đi cùng Ô Phương Phương đập giường chiếu, ý đồ uy hiếp bắt chẹt!

Bởi vậy có thể phán đoán, Nông Hợp huyết án sau khi phát sinh, Khương Khoa còn vẫn là ở tại Cao Lan Kỳ.

Như vậy dọc theo cái này mạch suy nghĩ nghĩ một hồi, đã Khương Khoa cùng Ô Phương Phương phát sinh tụ tập, vậy hắn lúc ấy cùng Dư Phù Sinh bọn người có khả năng hay không phát sinh qua cái gì đâu? Liên quan tới Ô Phương Phương ảnh chụp, Dư Phù Sinh liền là như thế lấy được?

Chính là bởi vì nguyên nhân này, Dư Phù Sinh mới muốn cực lực muốn theo Khương Khoa gặp mặt một lần? Mà tên kia thần bí tên phóng hỏa cũng ở trong đó?

Ai nha!

Nghĩ đến đây, Triệu Ngọc liền càng thêm hi vọng Khương Khoa có thể nhanh lên một chút tỉnh lại, chỉ cần hắn thông báo một chút Cao Lan Kỳ phong trần chuyện cũ, nói không chừng liền có thể chân tướng rõ ràng!

Như thế rất tốt, Dư Phù Sinh biến thành tro tàn, Khương Khoa lại vẫn chưa tỉnh lại, mình còn biến thành cái bóng thần thám gặp không được chỉ riêng

Cái này chậc chậc

Triệu Ngọc quay đầu nhìn Miêu Anh một chút, nhưng gặp thể xác tinh thần mệt mỏi Miêu tiểu thư đã ở trong chăn bên trong ngủ thiếp đi. Nàng trước đó đuổi đến một ngày đường, đến Cao Lan Kỳ cũng vẫn chưa ngừng nghỉ, sớm đã mệt muốn chết rồi.

Hô

Triệu Ngọc thở hổn hển câu chửi thề, lúc này mới lặng lẽ móc ra một dược cao, cho mình thụ thương cánh tay bôi lên bị phỏng thuốc. Nguyên lai, lúc trước đại hỏa bên trong, cho dù mình mặc vào ẩn hình phòng cháy áo, nhưng cũng y nguyên ngăn không được loại kia hung mãnh hỏa diễm, trên thân vẫn là có bao nhiêu chỗ bị bị phỏng, nhất là mở cửa thời điểm bỏng đến tay, trên mu bàn tay đã nổi lên bọng máu.

Thế nhưng là, Triệu Ngọc lo lắng Miêu Anh nhìn thấy, cho nên một mực dùng áo lông rộng lượng ống tay áo che. Nếu như bị Miêu tiểu thư nhìn thấy, nhất định đau lòng vô cùng, mà lại không phải lôi kéo mình bên trên bệnh viện không thể.

Như thời điểm này, Triệu Ngọc tự nhiên không muốn vì này phân tâm, cho nên lựa chọn che lấp. Giờ phút này, nhìn xem ngủ say Miêu Anh, Triệu Ngọc cũng là không muốn đánh nhiễu đến hắn, cho nên mình uống chén nước nóng, tiếp tục hướng xuống suy nghĩ tình tiết vụ án.

Sau đó, Triệu Ngọc lại nghĩ tới rất nhiều thứ. Hắn hoài nghi cái kia thần bí tên phóng hỏa, nói không chừng liền là Dương Trạch Bưu bản nhân.

Trên tư liệu ghi lại, Dương Trạch Bưu là cái trung thực bản phận người. Nói không chừng, Nông Hợp huyết án bên trong, hắn chỉ là bị Dư Phù Sinh lợi dụng mà thôi. Bây giờ nhìn thấy Dư Phù Sinh lại lợi dụng hắn sát hại Ô Phương Phương, đồng thời gây nên mới phong ba, hắn lại cũng chịu không được, lúc này mới lựa chọn giết người diệt khẩu

Thế nhưng là, trận kia đại hỏa thiêu đến chuyên nghiệp như vậy, thật là

Dương Trạch Bưu có thể khống chế sao? Mà lại, nếu như Dương Trạch Bưu chỉ là bị lợi dụng , dựa theo Dư Phù Sinh tính cách, hắn là đã sớm giết hắn diệt khẩu a?

Trừ cái đó ra, còn có một nỗi nghi hoặc cũng thật sâu khốn nhiễu Triệu Ngọc. Thử nghĩ một hồi, bây giờ Dư Phù Sinh đã là một cái bị cảnh sát trọng điểm truy nã tội ác tày trời hung phạm, như vậy nếu như Nông Hợp huyết án thật sự là hắn làm, vậy hắn cũng không trở thành sẽ lo lắng bị người vạch trần a?

Liền hắn trước kia phạm vào những cái kia việc ác, đã sớm đủ phán mười cái tử hình, hắn căn bản không quan tâm lại thêm một cái Nông Hợp huyết án. Cho nên, hắn cũng sẽ không lo lắng, Triệu Ngọc cái này Huyền Án Thanh Đạo Phu liệu sẽ tra được trên đầu của hắn a?

Bởi như vậy, hắn tại sao phải nổ chết Triệu Ngọc đâu? Đơn thuần vì báo Triệu Khánh cùng Ngô Sương đám người thù? Vẫn là Nông Hợp huyết án cũng không phải là Dư Phù Sinh gây nên?

Một khi sa vào đến loại này Hỗn Loạn tư duy trạng thái, Triệu Ngọc liền biết mình nhất định phải có chừng có mực.

Suy nghĩ đã loạn, suy nghĩ nhiều vô ích.

Bởi vậy, hắn chỗ sửa lại một chút hỏa lô, sau đó dùng áo khoác bao lấy thân thể, cái này mới nhẹ nhàng nằm tại Miêu Anh bên cạnh, dần dần tiến nhập mộng đẹp

Chương 1007: Quay về hoả hoạn hiện trường

Dĩ vãng mỗi khi Triệu Ngọc dùng não quá độ về sau, đều sẽ làm một chút cổ quái kỳ lạ ác mộng, nhưng lần này không giống, cả đêm, hắn chỉ trong giấc mộng, cái kia chính là mơ tới mình hệ thống thật biến mất không thấy! Kỳ ngộ hệ thống liền như thế liên y tay áo đều không vung một cái, liền cách hắn đã đi xa...

Ở trong mơ, Triệu Ngọc cũng nói không nên lời mình là cái gì cảm thụ, không bỏ, đau lòng, chết lặng hoặc là không quan trọng, một mực chờ đến mộng nhanh lúc tỉnh, hắn lúc này mới gấp hô lớn một câu: “Ngươi nha ít nhất chờ ta đem vụ án này phá a?”

“Uy... Triệu Ngọc... Triệu Ngọc... Không có sao chứ?” Một giây sau, Triệu Ngọc liền nghe được Miêu Anh kêu gọi, cái này mới chậm rãi mở to mắt.

Mở mắt xem xét, trời đã sáng choang, mà hắn thì đã gấp đến độ đầu đầy mồ hôi.

“Ngươi... Không phải là ngã bệnh a?” Miêu Anh lo lắng địa sờ soạng một cái Triệu Ngọc cái trán, lo lắng địa nói nói, “ đều tại ta, hôm qua quá mệt mỏi, không có chiếu cố đến ngươi ! Bất quá, ngươi cũng thế, trời lạnh như vậy, ngươi làm sao không tiến ổ chăn đâu? Cái này không quá phù hợp phong cách của ngươi a?”

“Ừm?” Triệu Ngọc vuốt vuốt nhập nhèm mắt buồn ngủ, nghiêm trang nói nói, “ ta nhìn ngươi ngủ được thơm như vậy, làm sao bỏ được giày vò ngươi đây? Lại nói, ta Triệu Ngọc thế nhưng là một cái người chính trực! Ha ha...”

“Ngốc hình dáng!” Miêu Anh giúp Triệu Ngọc lau mồ hôi lạnh, lại bỗng dưng thấy được Triệu Ngọc trên tay bị phỏng, lúc này giật nảy mình, “Ai nha! Làm sao bị thương lợi hại như vậy! ?”

Miêu Anh tay mắt lanh lẹ, Triệu Ngọc còn muốn che lấp đã chậm.

“Ngươi cũng thật giỏi, làm sao không nói với ta đâu?” Nhìn thấy Triệu Ngọc bị phỏng, Miêu Anh rõ ràng lo lắng, “Cái này. . . Cái này cần đi xem bác sĩ, đến xử lý một chút a!”

“Không có việc gì, nóng một cái mà thôi!” Triệu Ngọc thờ ơ nói nói, “ ta đã lau bị phỏng thuốc!”

“Ngươi...” Miêu Anh thình lình suy nghĩ minh bạch cái gì, gấp vội vươn tay đi đào Triệu Ngọc quần áo, Triệu Ngọc lại đau đến giật mình một cái.

“Nha... Trách không được ngươi không tiến ổ chăn đâu!” Miêu Anh nước mắt trong nháy mắt bay thấp, “Ngươi cũng quá có thể nhịn đi! ? Nhanh, cởi quần áo!”

“Không cần... Thật không cần...” Triệu Ngọc vội vàng khoát tay, nhưng Miêu tiểu thư há chịu bỏ qua, hai ba lần liền trút bỏ Triệu Ngọc áo...

Sau nửa giờ, Miêu Anh đem Triệu Ngọc trên người bỏng tất cả đều cẩn thận xử lý một lần, nên xức thuốc xức thuốc, nên trừ độc trừ độc, nên băng bó băng bó . Bất quá, mặc dù bỏng địa phương không ít, nhưng trừ cánh tay bên ngoài, địa phương khác đều không nghiêm trọng. Cho nên,

Miêu Anh cũng không có khăng khăng muốn đem Triệu Ngọc đưa đi bệnh viện.

“Ngươi kẻ ngu này, đêm qua tại sao không nói? Đây là khoe khoang thời điểm sao?” Miêu Anh vừa cho Triệu Ngọc mặc quần áo bên cạnh oán trách,

“Cái này nếu là phát viêm làm sao bây giờ? Nhờ ngươi đại ca, có chuyện gì nhất định muốn nói cho ta biết tốt a...”

Nghe Miêu Anh oán trách cùng nói dông dài, Triệu Ngọc mặc dù vết thương phỏng, nhưng trong lòng lại là cảm giác hạnh phúc bạo rạp, vội vàng ôm Miêu tiểu thư, tại nàng cái kia chói lọi gương mặt bên trên hung hăng hôn một cái: “Miêu Miêu a, có ngươi thật tốt a, thật sự là ta Triệu Ngọc tam sinh đã tu luyện phúc phận!”

“Hừ! Biết liền tốt, “ Miêu Anh hờn dỗi trách cứ, “Nhờ ngươi về sau lại liều mạng thời điểm nghĩ nghĩ cảm thụ của ta...”

“Nói lên cảm thụ...” Triệu Ngọc chẳng biết xấu hổ địa nói nói, “ chỉ nghĩ cùng ngươi chui cái ổ chăn, đem đêm qua lọt mất kích tình bù lại... A nha...”

Miêu Anh một cái Đại Lực Kim Cương Chỉ đập vào Triệu Ngọc trên đầu, Triệu Ngọc lập tức đau đến nhe răng nhếch miệng.

“Không biết lúc nào sao?” Miêu Anh mặc áo khoác, chỉ vào ngoài cửa sổ nói nói, “ ta hôm nay còn muốn đi hoả hoạn hiện trường, giữa trưa... Giữa trưa không bằng cho ngươi mang hộ điểm nấu canh, bồi bổ thân thể a?”

“Không cần...” Triệu Ngọc đem trước đó chuẩn bị xong khẩu trang cùng kính râm tất cả đều mang trên mặt, sau đó đem áo lông mũ đắp một cái, nói nói, “ ta hôm nay đến đi chung với ngươi, đêm qua ta nghĩ qua, ngay

lúc đó đại hỏa ảnh hưởng tới ta rất nhiều phán đoán, ta nhất định phải về đi tìm một chút linh cảm!”

“Uy! Ngươi là chăm chú đến a?” Miêu Anh hai tay chống nạnh, miệng nhỏ sừng mân mê lão Cao, “Ngươi có biết hay không, ngươi một cái linh cảm, có khả năng để cho ta ngồi tù a? Ngươi bây giờ thế nhưng là tội phạm truy nã, cái này nếu như bị người nhìn thấy...”

“Được rồi, đừng nói nhảm! Ngươi cũng cùng tội phạm truy nã chui một cái ổ chăn, còn nói những thứ vô dụng kia làm gì...” Nói xong, Triệu Ngọc cầm tốt đồ vật của mình, căn bản không quản Miêu Anh có đồng ý hay không, trực tiếp mở cửa đi đến trên xe.

Miêu Anh cũng là không thể làm gì, đành phải đi theo ra lái xe.

Kỳ thật, cứ việc Triệu Ngọc không thể lộ ra ngoài ánh sáng, cũng không có đến tội phạm truy nã loại trình độ đó. Bởi vì thân phận của hắn đặc thù, hơn nữa còn từ Hồng minh sông Đại Kiều bên trên rớt xuống sống chết không rõ, cho nên hình sự sảnh ngay cả nội bộ hiệp tra thông điệp đều không có phát xuống.

Cho nên, chỉ cần không phải bị người quen trông thấy, Triệu Ngọc cũng không cần tận lực ẩn núp.

Không phải sao, trước khi đến hiện trường phát hiện án trên đường, hắn thậm chí còn có chút hăng hái địa cùng Miêu Anh ăn một bát dê tạp canh. Tại rét lạnh như thế sáng sớm, tựa hồ không có cái gì so dê tạp canh càng thêm sảng khoái ngon miệng.

Sau khi ăn xong, Triệu Ngọc lập tức cảm giác mình tinh thần sung mãn, khôi phục khí lực. Những ngày này, hắn nhưng là chịu đủ “Khôn càn” quẻ tàn phá, mỗi ngày đều trôi qua sóng to gió lớn, càng điên càng cuồng.

Hiện tại, mặc dù bản án còn không có kết, nhưng đặt ở Triệu Ngọc trong lòng áp lực, lại rõ ràng so trước đó có chỗ giảm bớt. Mà lại, hiện tại có Miêu Anh làm bạn, càng tăng cường hơn lòng tin của hắn.

Lửa cháy trại nuôi bò khoảng cách Triệu Ngọc trụ sở gần vô cùng, không có vài phút, Miêu Anh liền lái đến hiện trường.

Bởi vì án này đưa tới cảnh sát cao cấp chú ý, dù cho là một sáng sớm, nơi này y nguyên tụ tập không ít nhân viên công tác.

Đến như thời điểm này, Triệu Ngọc không thể lại lấy thân thử hiểm, hắn sớm dưới mặt đất Miêu Anh xe jeep, đi bộ vây quanh hoả hoạn hiện trường khác một bên, sau đó mới nghênh ngang địa giả dạng làm một cái xem náo nhiệt quần chúng, bắt đầu chăm chú quan sát.

Một trận đại hỏa, cơ hồ đem toàn bộ trại nuôi bò đốt thành đất bằng, tất cả công trình kiến trúc toàn bộ sụp đổ, không một may mắn thoát khỏi.

Mà ở lửa điểm trung tâm, cũng chính là Dư Phù Sinh chờ bí mật của người căn cứ chỗ, càng là đốt thành một mảnh tro tàn. Từ Triệu Ngọc góc độ nhìn lại, chỉ có thể nhìn thấy một mảnh nhìn thấy mà giật mình than đen chi sắc. Dưới loại tình huống này, thật rất khó rút ra đến hữu hiệu chứng cứ.

Thế nhưng là, cho dù còn có một phần vạn cơ hội, giám chứng nhân viên cũng không hề từ bỏ. Giờ phút này, mấy tên thân mặc bạch y thu thập viên, chính ở chỗ này nghiêm túc tìm lấy manh mối.

Triệu Ngọc nhìn thấy, Miêu Anh đi qua về sau, cùng nơi đó phụ trách cảnh sát hình sự, cùng Cao pháp y đoàn đội nhân viên bắt chuyện, hắn là tại hỏi thăm tình huống.

Triệu Ngọc không có tiếp tục xem tiếp, mà là đem ánh mắt chuyển dời đến cảnh vật chung quanh bên trên. Hắn sở dĩ phải mạo hiểm đến hiện

trường điều tra, là bởi vì trong đầu hắn sinh ra một cái ý nghĩ.

Hắn cảm thấy, lửa cháy thời điểm, cái kia tên phóng hỏa hắn là liền tại phụ cận!

Bởi vì, từ hoả hoạn chi tiết đó có thể thấy được, trận này đại hỏa chính là tên phóng hỏa tỉ mỉ thiết trí! Mục đích của hắn, ngoại trừ muốn hủy thi diệt tích, còn muốn thiêu chết Khương Khoa cùng Dư Thuận Phong cùng Đồ Lặc Khải! Cho nên, trọng yếu như vậy đại hỏa, hắn làm sao cũng phải nhìn xem lửa lấy, đồng thời xác nhận không có người sống sót mới đúng chứ?

Thế nhưng là, Triệu Ngọc thông qua tham trắc khí biết được, lúc ấy trại nuôi bò bên trong camera tất cả đều đóng lại, nếu như tên phóng hỏa muốn nhìn rõ tình huống, vậy hắn chỉ có đợi tại hiện trường lặng lẽ thăm dò mới được.

Như vậy... Hắn thật sẽ ở hiện trường sao? Ngay tại những cái kia xem náo nhiệt quần chúng vây xem bên trong?

Không...

Triệu Ngọc nghĩ đến, có thể đem Dư Phù Sinh đều xử lý tên phóng hỏa tuyệt không phải phàm nhân, hắn tất nhiên giải lưu tại hiện trường phát hiện án là không sáng suốt hành vi.

Thế nhưng là, không đợi đại hỏa lấy liền đi, hắn cũng sẽ không yên tâm a?

Như vậy...

Triệu Ngọc đem toàn bộ xung quanh hoàn cảnh quét mắt một vòng mấy lúc sau, lập ở phía xa một cái mô đất, bỗng nhiên tiến nhập hắn ánh mắt.

Cái kia mô đất so địa phương khác cũng cao hơn, mà lại chính đối trại nuôi bò cửa chính, nếu như... Tên phóng hỏa cầm một cái kính viễn vọng, nơi đó thế nhưng là một cái đã an toàn, lại thuận tiện quan sát điểm a!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc trước mắt thậm chí nổi lên một cái sinh động hình tượng:

Làm Dư Thuận Phong cùng câm điếc Đồ Lặc Khải mang theo giả trang Khương Khoa Triệu Ngọc đi vào trại nuôi bò thời điểm, tên phóng hỏa liền đứng tại mô đất bên trên, dùng kính viễn vọng nhìn lấy bọn họ tiến vào mình thiết kế cái bẫy...

Mà khi đại hỏa bốc cháy lên về sau, trên mặt của hắn, còn lóe lên một tia âm trầm đắc ý...

Chương 1008: Bên trong xương sọ đạn

Một giờ trưa nửa, Cao Lan Kỳ mỗ tiệm lẩu nhã gian bên trong.

“Trên người ngươi có tổn thương, tốt nhất chớ ăn quá nhiều thịt dê!” Miêu Anh một mặt cầm giám chứng khoa một xấp tư liệu, một mặt đối Triệu Ngọc căn dặn.

“Nói đùa, đến Cao Lan Kỳ không ăn thịt dê nướng, đơn giản đến không!” Triệu Ngọc giúp Miêu Anh bày xong chén dĩa, cười nói, “ bất quá là một chút vết thương nhỏ mà thôi, nhớ ngày đó ta tại Diệu Danh mổ lúc, cũng không thiếu ăn thịt dê nướng đâu!”

“Tốt a, ngươi cứ tự nhiên đi!” Miêu Anh cũng không ngẩng đầu lên nói nói, “ Triệu Ngọc... Liên quan tới cái kia mô đất... Cao pháp y đem hắn tốt nhất dấu chân phân tích sư mời tới, nhưng là... Tình huống có chút phức tạp!”

“Ồ?” Nghe xong Miêu Anh nói đến trọng điểm, Triệu Ngọc vội vàng chăm chú lắng nghe.

“Bây giờ đang là ăn tết trong lúc đó, cái kia mô đất ngày bình thường liền là phụ cận bọn nhỏ sân chơi, bọn họ thường xuyên đến cái kia bên trên cưỡi xe chơi đùa, còn có đốt pháo nã pháo, cho nên vết tích phi thường Hỗn Loạn, nếu có thể sớm ngày chú ý tới liền tốt!”

“Nha...” Triệu Ngọc cũng là có chút hối hận, nếu như cùng ngày không phải là bị đại hỏa thiêu đến loạn trận cước, hắn có lẽ lúc ấy liền có thể chú ý tới tình huống này. Chỉ cần nhìn ban đêm nghi thêm kính viễn

vọng, có lẽ là có thể đem tên phóng hỏa bắt sống hiện trường.

“Bất quá... Bọn họ vẫn tìm được một chút tươi mới dấu chân, “ Miêu Anh lại nói, “ đã cầm lại giám chứng khoa phân tích so với đi! Nhưng là, không thể báo hy vọng quá lớn a!”

“Cái kia... Phụ cận giám sát thăm dò đâu?” Triệu Ngọc lại hỏi.

“Càng không lý tưởng...” Miêu Anh bất đắc dĩ lắc đầu, “Ngoại trừ thôn trấn trung tâm quảng trường bên ngoài, địa phương khác hoặc là không có giám sát, hoặc là liền là lâu năm thiếu tu sửa, hư hao nhiều năm! Nhất là trại nuôi bò phụ cận Công Lộ, một mảnh lớn đều là điểm mù. Còn có, trại nuôi bò bên ngoài bốn phương thông suốt, hiện đầy hồi hương đường nhỏ, có thể thông hướng phụ cận bất kỳ một cái nào thôn xóm, căn bản không có cách nào truy tra.

“Triệu Ngọc, Dư Phù Sinh những này xú danh chiêu lấy tội phạm sở dĩ lựa chọn nơi này làm làm cứ điểm, đều là có chiến lược ý đồ!” Miêu Anh chỉ vào tư liệu thán nói, “ bên này vị trí địa lý, là lại vắng vẻ lại phát đạt, chỗ gần có thể đi đến Cao Lan Kỳ thậm chí Trung Nguyên, nơi xa thì nhưng Damon hương tùy ý một cái địa khu!”

“Nói như vậy...” Triệu Ngọc thất vọng lắc đầu, “Liên quan tới tìm tới cái này tên phóng hỏa... Đã không có có hi vọng rồi?”

“Dù sao không quá lạc quan!” Miêu Anh gật đầu, “Như ngươi phán đoán như thế, nếu như bọn họ muốn vận cái thứ gì, một cỗ kéo trâu xe tải lớn liền tất cả đều giải quyết! Đồ Lặc Khải có trọn vẹn hợp pháp thủ tục, liền lên cao tốc đều miễn phí!”

“Chậc chậc...” Liên quan tới điểm này, Triệu Ngọc thế nhưng là thấm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ.

“Bây giờ còn có một kiện nhất chuyện bất lợi,

Đại hỏa thiêu đến quá lợi hại!” Miêu Anh lại nói, “ ngoại trừ ngươi tận mắt thấy Dư Phù Sinh, Dư Thuận Phong còn có Đồ Lặc Khải bên ngoài, chúng ta không biết tại hiện trường phát hiện án còn có hay không cái khác người chết? Tỉ như, chúng ta tra được Hạ Vũ Băng, Lưu Quang Tinh còn có Diêu Văn Minh, cùng Dương Trạch Bưu các loại...”

“Ta nếu có thể thấy rõ ràng...” Triệu Ngọc gắp lên một mảnh xuyến tốt thịt dê, đặt ở Miêu Anh trong chén, “Hiện tại đã sớm hóa thành tro cốt!”

“Đúng vậy a!” Miêu Anh thán nói, “ đám người này đều là một chút cùng hung cực ác phần tử phạm tội, cùng nó chạy, thật đúng là không bằng cùng nhau bị hỏa thiêu chết đâu ! Bất quá, có một người ngoại trừ...

“Triệu Ngọc...” Nói, Miêu Anh giơ lên lông mày hỏi nói, “ ngươi nói... Cái kia Dương Trạch Bưu, sẽ không phải là tên phóng hỏa đâu? Hắn cùng Dư Phù Sinh có mâu thuẫn gì, sau đó mới giết người diệt miệng?”

“Cái này sao, ta tối hôm qua cũng từng nghĩ đến, “ Triệu Ngọc lắc đầu, “Nhưng là, cái kia hỏa thiêu đến như vậy tinh xảo... Ta cảm giác, không quá giống! Ghi chép đã nói, Dương Trạch Bưu là cái người thành thật...”

“13 năm qua đi, ai biết Dương Trạch Bưu lại biến thành bộ dáng gì? Hàn Khoan cũng là người thành thật, đều có thể biến thành ác ma đâu!” Miêu Anh cũng cho Triệu Ngọc kẹp một mảnh thịt dê, “Ta vừa rồi cùng Cao Lan Kỳ cảnh sát trao đổi ý kiến, chúng ta còn lại điều tra phương hướng, ngoại trừ hi vọng Cao pháp y bên kia có thể có phát hiện bên ngoài, chỉ có thể dựa theo thông thường chương trình, tiến hành phạm vi lớn lùng bắt!”

“Chậc chậc...” Triệu Ngọc nhíu mày, “Miêu Miêu a, ngươi nhìn, tên phóng hỏa sở dĩ muốn đốt cái không còn một mảnh, là không phải là muốn chế tạo thành cùng một chỗ phổ thông hoả hoạn đâu? Nếu như

không có ta tự mình kinh lịch, ai cũng không biết, nơi này thiêu chết đều là những Cao cấp kia nhân vật a? Nếu như đem điều tra thăng cấp...”

“Đạo lý là đạo lý này!” Miêu Anh lắc đầu, “Nhưng tình huống hiện tại ngươi cũng thấy đấy, hình sự sảnh điều động mới tổ điều tra đặc biệt, Cao pháp y đoàn đội, còn có tỉnh thính chuyên gia đều tới! Cái này nơi nào còn có phổ thông hoả hoạn dáng vẻ? Nếu như tên kia tên phóng hỏa hơi chú ý một cái, cũng hẳn là sớm liền biết mình kế hoạch bại lộ a?”

“Cũng là!” Triệu Ngọc gật đầu, “Kỳ thật... Dạng này cũng tốt, nếu như tên phóng hỏa phát phát hiện mình tỉ mỉ chuẩn bị đại hỏa, cũng không có che đậy kín Dư Phù Sinh đám người chân tướng, hẳn hẳn là cũng rất buồn bực a?”

“Mà lại, nếu như phóng hỏa một đại bang người, dạng này cũng rất dễ dàng sinh ra nội bộ mâu thuẫn!” Miêu Anh lòng tin mười phần địa nói nói, “ cho nên, cảnh sát chúng ta đám lửa này, muốn so bọn họ thiêu đến còn lớn hơn, dạng này mới có thể bức bách bọn họ lộ ra chân ngựa! Bất quá... Những sự tình này... Đã không còn từ chúng ta tổ phụ trách... Nhiệm vụ của chúng ta, còn dừng lại tại Ô Phương Phương trên bàn đâu! Đại hỏa sự tình đều giao cho 063 tổ!”

“Kỳ thật... Dạng này cũng tốt, “ Triệu Ngọc nghiêm túc nói nói, “ để bọn họ đi cho tên phóng hỏa ở phía ngoài làm áp lực, mà chúng ta lại có thể tập trung tinh lực, từ đầu lại tra một lần! Không biết ngươi cái gì nghĩ như thế nào, ta luôn cảm giác, cái kia chân tướng, giống như vẫn ở bên người chúng ta đúng! Còn kém đem nó tìm đến!”

“Nói đến dễ dàng, thế nhưng là...” Miêu Anh lo âu nói nói, “ đại hỏa dù sao cũng là đốt rụi nhiều như vậy chứng cứ phạm tội, manh mối nhìn như rất nhiều, nhưng điểm vào chúng ta tất cả đều thử, căn bản đi không thông a! Ân...”

Ai ngờ, Miêu Anh vừa nói đến đây, điện thoại di động của nàng bỗng

nhiên vang lên.

“Là Cao pháp y...”

Miêu Anh hướng Triệu Ngọc thông báo một tiếng, liền nhấn xuống nút trả lời. Kết quả, còn không có nghe vài câu, Miêu Anh sắc mặt liền thay đổi...

“Thế nào?” Điện thoại quải điệu về sau, Triệu Ngọc vội hỏi, “Lại xảy ra chuyện lớn?”

“Không phải!” Miêu Anh bất đắc dĩ nói nói, “ Cao pháp y vừa rồi nói cho ta biết, đêm qua, bọn họ từ hoả hoạn hiện trường tro tàn bên trong tìm được một cái đốt cháy khét xương đầu, mà bên trong xương sọ, còn khảm một viên đạn!”

“Đêm qua... Đạn...” Triệu Ngọc suy nghĩ một chút, trong mắt lập tức lộ ra chờ mong, “Như vậy...”

“Không sai, rút ra đến hữu hiệu DNA, đi qua so với chứng thực...” Miêu Anh dừng một chút, cái này mới nói ra đáp án, “Viên kia đốt cháy khét xương đầu, là Tào Tứ Phần!”

“A! ?” Triệu Ngọc giật mình, con mắt to trợn, “Tào Tứ Phần! ?”

“Bởi vì xương đầu bị một khối kim loại tấm dính liền, cho nên mới không có bị đốt thành tro cốt!” Miêu Anh nói ra, “Bên trong xương sọ đạn, nói rõ Tào Tứ Phần cũng không phải là bị thiêu chết!”

“Trách không được, cảnh sát truy tra lâu như vậy đều không có bắt được hắn đâu!” Triệu Ngọc sợ hãi thán phục, “Nghĩ không ra, hắn cũng chết tại đạo tặc nhà bên trong, Tào Tứ Phần, Dư Phù Sinh còn có Dư Thuận Phong cùng câm điếc, cái này. . . Đã bốn cái?”

“Không thôi...” Miêu Anh nói nói, “ Cao pháp y nói cho ta biết, bọn họ còn rút ra đến một chút không trọn vẹn DNA tổ chức, đang dùng một loại kỹ thuật mới tiến hành xét nghiệm rút ra, chẳng những cần một chút thời gian, hơn nữa còn có khả năng thất bại!

“Còn có, bọn họ còn tìm được hai đem khẩu súng hài cốt, nhưng là bởi vì thiêu hủy đến quá mức nghiêm trọng, không cách nào tiến hành đường đạn so đúng rồi!”

Triệu Ngọc nhớ kỹ, Dư Thuận Phong trên thân có một thanh, còn có cái kia hoa trong chậu có một thanh, xem ra, súng ngắn dù sao cũng là kim loại, vẫn là không có bị hoàn toàn thiêu hủy.

Chờ chút...

Súng ngắn... Đạn... Đầu lâu...

Tào Tứ Phần bị một thương nổ đầu! ? Nhớ ngày đó, Nông Hợp huyết án bên trong người chết, cũng đều là bị người một thương nổ đầu a! Cái này. . . Nói như vậy... Giết chết Tào Tứ Phần người, liền là Nông Hợp huyết án hung thủ! ?

Chương 1009: Bị sơ sót mạch suy nghĩ

Thời gian trôi qua nhanh chóng, một cái chớp mắt lại là trời tối.

Tại Triệu Ngọc nhỏ nhà trệt bên trong, hắn đang cùng người nào đó thông lên điện thoại.

“Uy a, làm sao lại tỉnh không được nữa đâu?” Triệu Ngọc một bên thọc lò, để hỏa thiêu đến vượng hơn, vừa hướng trong điện thoại Lý Lạc Vân nói nói, “ Lý đội trưởng, nếu không. . . Phiến hắn cái vả miệng thử một chút? Không được nữa cầm kim đâm hắn! !”

“. . . Đừng nói giỡn!” Lý Lạc Vân bất đắc dĩ nói nói, “ bác sĩ nói, Khương Khoa đầu xác thực nhận lấy trọng thương, mặc dù không cần giải phẫu mổ sọ, nhưng hôn mê là thật hôn mê, tuyệt đối không phải giả bộ a?

“A đúng, bác sĩ còn nói, Khương Khoa trên người có bạo tạc vết tích, thế nhưng là. . . Triệu cảnh sát, ngày đó tại Dạ tổng lại. . . Giống như không có phát sinh bạo tạc a? Ngươi biết đây là có chuyện gì sao?”

“Ta không phải nói cho ngươi mà! Bạo tạc không ở hộp đêm, “ Triệu Ngọc tranh thủ thời gian nói bừa loạn tạo giải thích, “Mà là tại Diệu Danh đồ hải sản siêu thị! Ta đoán chừng, lúc nổ, Khương Khoa đầu óc liền đã bị tạc xảy ra vấn đề tới, chỉ là phát tác đến tương đối chậm, mãi cho đến hộp đêm về sau mới hôn mê a?”

“Nha. . . Ngươi kiểu nói này. . . Thật đúng là!” Lý Lạc Vân phụ họa nói, “ chúng ta thực sự từ hộp đêm giám sát bên trên, nhìn thấy Khương Khoa bị kim chủ đám tay chân bao vây chặn đánh, còn có ẩu đả, tóm lại là trên nhảy dưới tránh! Đoán chừng là dùng sức quá mạnh, mới đưa tới đầu vết thương cũ tái phát a?” Lý Lạc Vân nói, “ Triệu cảnh sát, ngài cũng đừng quá gấp. Bác sĩ nói, từ kiểm tra bên trên nhìn, Khương Khoa hẳn là sẽ không hôn mê quá lâu! Ngài yên tâm, một có tin tức, ta lập tức liền thông tri ngài!”

“Tốt a. . .” Triệu Ngọc lại dặn dò nói, “ ngươi mới hảo hảo thẩm vấn thẩm vấn những cái kia kim chủ còn có Khương Khoa thủ hạ! Có cái gì đặc biệt tình huống, nhất định nhớ kỹ cho ta biết!”

Triệu Ngọc sở dĩ dạng này dặn dò, là bởi vì Dư Thuận Phong đã từng đề cập tới, nói bọn họ là bởi vì sớm nhận tin tức, mới có thể từ hộp đêm phụ cận bắt cóc “Khương Khoa“. Cho nên, cái này tiết lộ tin tức người, cũng có thể là cùng Dư Phù Sinh phạm tội tập đoàn có quan hệ.

Quải điệu Lý Lạc Vân điện thoại về sau, Triệu Ngọc lại cho Mã Lão Đán gây nên một điện, hỏi hắn tại Cao Lan Kỳ bên này có hay không dưới mặt đất quan hệ, có thể hay không thông qua gian hồ con đường, dò thăm tin tức gì?

Nhưng mà, Mã Lão Đán dù sao chỉ là một phương địa đầu xà công tử ca, quan hệ đương nhiên sẽ không dính đến xa như vậy, hắn chỉ đáp ứng Triệu Ngọc sẽ thử một chút.

Kỳ thật, liên quan tới cái này loại dưới đất con đường, Cao Lan Kỳ cảnh sát sớm đã toàn diện rải lưới đã điều tra. Phải biết, từ Cao Lan Kỳ nơi này, vậy mà thoáng cái toát ra nhiều như vậy Cao cấp tội phạm bóng dáng đến, nói ra là thế nào cũng không tốt nghe.

Cho nên, nơi đó cảnh sát phi thường trọng thị, đã sớm đem phá án điều tra tăng lên tới nhất cấp bậc cao. Nhưng mà, cho tới bây giờ, lại vẫn

không có đến đến bất cứ tin tức gì. Tên phóng hỏa cùng một đám phần tử phạm tội, tất cả đều mai danh ẩn tích, không thấy tăm hơi.

Mà lại, không riêng gì trại nuôi bò phóng hỏa án như thế, từ Ô Phương Phương ngộ hại, Nông Hợp huyết án còn có Khương Khoa vượt ngục bản án, tựa hồ cũng đều tại trải qua như vậy một phen kinh thiên động địa khó khăn trắc trở chập trùng về sau, tất cả đều theo trận kia đại hỏa quy về bình tĩnh, im bặt mà dừng.

Lần này buổi trưa, Triệu Ngọc ngoại trừ trên người bị phỏng có chuyển biến tốt bên ngoài, cũng không có đạt được thu hoạch gì. Nhiễm Đào từ Diệu Danh, Tăng Khả từ thường minh, Ngô Tú Mẫn từ Tịnh Hải, Lý Lạc Vân từ Tấn Biên còn có Miêu Anh từ Cao Lan Kỳ lấy được tư liệu, tất cả đều hướng Triệu Ngọc bên này tập hợp tới, thế nhưng là tư liệu tuy nhiều, lại đối tiến triển vụ án không có chút nào trợ giúp.

Hết thảy hết thảy, phảng phất nặng lại về tới vụ án kia bắt đầu nguyên điểm đi lên.

Bất quá, trải qua mấy lớn án chưa giải quyết lịch luyện, Triệu Ngọc hiện tại đã luyện thành một bộ bình hòa tâm tính, cũng không tiếp tục giống như kiểu trước đây táo bạo.

Giờ phút này, hắn đứng tại vài mặt bạch bản trước mặt, bắt đầu kiên nhẫn chải vuốt tư liệu, đem rất nhiều đã chứng minh cùng vụ án chủ tuyến không quan hệ đồ vật, tất cả đều xóa đi ra ngoài. Sau đó, lại bắt đầu lên trên tăng thêm mới phá án mạch suy nghĩ.

Thế nhưng là, tại tất cả manh mối bên trong, pha tạp lấy quá nhiều nghi vấn, quá nhiều ngoài ý muốn, làm Triệu Ngọc thật vất vả lý giải một tuyến đường đến, lại rất nhanh liền bị một đầu mối khác phá hỏng! Hắn chỉ có thể lại tuyển chọn cái khác lộ tuyến. . .

Cứ như vậy vòng đi vòng lại, bắt đầu mà phục tuần, chỉ là cái này phá án

mạch suy nghĩ, hắn liền ròng rã viết mấy canh giờ, chà xát lại viết, chà xát lại viết. . . Trong lúc đó, Miêu Anh cho hắn nấu xong mặt đều đã nguội đến mấy lần. . .

Mặc dù khó khăn, nhưng Triệu Ngọc lại là càng viết càng hưng phấn, càng viết, càng cảm thấy mình khoảng cách bản án chân tướng càng gần! Hắn luôn có như vậy một loại cảm giác, cái kia chân tướng tựa hồ vẫn ở mình có thể đụng tay đến địa phương, chỉ là mình không có tìm được mà thôi!

Rốt cục, khi thời gian đã qua nửa đêm mười hai giờ về sau, Triệu Ngọc dầu bút, rốt cục lại nắng nặng địa điểm vào một cái tên lên!

Lần này, không còn là tên Khương Khoa, mà là đổi thành —— Ô Phương Phương!

“Thân ái, “ bởi vì Triệu Ngọc trước kia sáng tạo ra quá nhiều thần kỳ, cho nên lúc này Miêu Anh cũng có chút ít hưng phấn mà nháy mắt to hỏi nói, “ ngươi rốt cuộc tìm được đầu mối mới rồi? Nhanh lên một chút. . . Nhanh lên một chút nói cho ta biết!”

“Ta quyết định!” Triệu Ngọc nặng nề mà điểm tên Ô Phương Phương, nghiêm túc nói, “Chúng ta lại từ đầu đến một lần đi!”

Ta ngược lại. . .

Miêu Anh hơi kém cắm trên lò. . .

“Đã tất cả bản án, đều nguồn gốc từ tại Ô Phương Phương bị hại, “ Triệu Ngọc lại hồn nhiên vong ngã địa nói nói, “ vậy chúng ta dứt khoát liền lại đến một lần, từ Ô Phương Phương đầu nguồn tra được! Ô Phương Phương không phải liền là từ Cao Lan Kỳ lớn lên sao?”

“Đại ca. . .” Miêu Anh hoàn toàn phục, lập tức lôi kéo Triệu Ngọc cánh

tay nói nói, “ không phải ta cho ngươi giội nước lạnh, nếu là thả trước kia, ngươi chính là từ Ô Phương Phương còn tại từ trong bụng mẹ thời điểm tra được đều được!

“Nhưng bây giờ. . . Chúng ta không có thời gian lâu như vậy! Nghe ta, sáng mai, ngươi trước hết cùng ta về hình sự sảnh nói rõ tình huống đi thôi!

“Tháng sáu phần, hai ta còn có cái đính hôn nghi thức đâu! Ngươi cũng không thể để cho ta cùng một cái tù nhân trao đổi chiếc nhẫn đính hôn a?”

“Ừm. . .” Triệu Ngọc nhíu mày cảm thán, “Ngươi nghĩ đến đủ tinh tế tỉ mỉ a! Miêu Miêu, ngươi có phát hiện hay không?” Hắn một mực vài mặt bạch bản, “Từ Ô Phương Phương đến Khương Khoa lại đến Dư Phù Sinh, cùng những cái kia phần tử phạm tội, thậm chí còn có Tào Tứ Phần, những này tham dự vụ án người tất cả đều cùng Cao Lan Kỳ có quan hệ a! Ngươi không cảm thấy, cái này. . . Khả năng này liền là một loại nào đó nhắc nhở sao?”

“Nhắc nhở cái gì?” Miêu Anh vai run run, “Ngươi cho rằng, tên phóng hỏa còn tại Cao Lan Kỳ? Vẫn là. . .”

“Không biết. . .” Triệu Ngọc lắc đầu, “Dù sao, ngươi đến lại cho ta một chút thời gian, hai ngày! Hai ngày có được hay không? Trong vòng hai ngày, ta nếu là lại tra không được cái gì, chúng ta liền đi hình sự sảnh thẳng thắn đi!”

“Cái này. . .” Miêu Anh tựa hồ còn có ý kiến.

“Ngươi nhìn a!” Triệu Ngọc lại chỉ vào bạch bản bên trên danh tự thuyết phục nói, “ đã những người này tất cả đều cùng Cao Lan Kỳ có quan hệ, cái kia nên đem bọn họ tại Cao Lan Kỳ hoạt động quỹ tích, hảo hảo điều tra một chút, nhìn nhìn bọn họ đều tiếp xúc qua ai? Ở chỗ nào lộ mặt qua

cái gì. . .”

“Cái này còn cần ngươi nói sao?” Miêu Anh nhả rãnh, “Ngươi làm người khác đều là ăn cơm khô?”

“Nhưng là. . .” Triệu Ngọc lại một lần nữa điểm một cái tên Ô Phương Phương, “Ô Phương Phương cũng không ở tại bên trong a?”

“Cái này. . .” Miêu Anh không biết rõ, “Ô Phương Phương cùng đại hỏa lại không có quan hệ, đương nhiên sẽ không tra nàng?”

“Cho nên, hai chúng ta tra a!” Triệu Ngọc nghiêm túc nói, “Ta không phải mới vừa nói sao, chúng ta muốn từ ban đầu địa phương xuất phát a! Cả vụ án tất cả đều khởi nguyên từ Ô Phương Phương bị hại, chúng ta đã tới Cao Lan Kỳ, cái kia cũng không bằng tạm thời buông xuống nó suy nghĩ của hắn, trước tiên đem Ô Phương Phương nội tình tra rõ ràng. Nhìn nàng một cái năm đó ở Cao Lan Kỳ thời điểm, đến cùng đều phát sinh qua cái gì? Tỉ như. . . Tỉ như. . .”

Nói, Triệu Ngọc khoa tay một cái hình chữ nhật thủ thế.

“Nha. . .” Miêu Anh lúc này mới có lĩnh ngộ, “Ngươi nói là, Ô Phương Phương cùng Khương Khoa ảnh chụp?”

“Đúng, ta hiện tại có thể khẳng định, cái kia ảnh chụp liền là tại Cao Lan Kỳ chiếu!” Triệu Ngọc nói nói, “ cho nên, nếu có thể đem ảnh chụp chân tướng tra rõ ràng, nói không chừng có thể tra ra chút gì!”

“Đúng thế. . .” Miêu Anh như có điều suy nghĩ gật đầu, “Ta hơi kém đều không để ý đến! Tấm hình này nếu là hung thủ lấy ra, như vậy tra được nó nơi phát ra, ai nha, cái này thật đúng là. . . Một đầu không tệ mạch suy nghĩ. . .”

Chương 1010: Bị cạo sờn ảnh chụp

Làm ngày thứ ba sáng sớm mặt trời mọc về sau, Triệu Ngọc vẫn là thói quen nhìn một chút trong đầu hệ thống, đồng thời thử nghiệm nhấn một cái Khai quẻ cái nút.

Nhưng mà, hệ thống chưa từng gạt người, nói không ra quẻ liền không ra quẻ, căn bản không phản ứng chút nào. Theo như cái này thì, hắn nhất định phải đợi đến đông lạnh kỳ kết thúc mới được.

Tốt... Không ra liền không ra đi!

Từ khi ác ma án về sau, Triệu Ngọc cảm giác mình đối với hệ thống ỷ lại trình độ đã kém xa trước kia. Mặc kệ Khai quẻ hay không, hắn đều sẽ dựa theo ý nghĩ của mình đi tiếp tục tiến hành điều tra.

Bất quá... Triệu Ngọc nhìn một chút trong chăn ngủ mỹ nhân Miêu tiểu thư, trong lòng cũng là cảm giác rất kỳ quái, đêm qua, hắn thế mà không cùng nữ thần giày vò! ? Cái này nhưng có chút không phù hợp tính cách của mình đi?

Hồi ức tối hôm qua, làm Triệu Ngọc cùng Miêu Anh xác định điều tra mạch suy nghĩ về sau, hai người liền đem sự tình khác để ở một bên, bắt đầu dốc lòng nghiên cứu lên Ô Phương Phương tư liệu tới.

Bọn họ vẫn bận sống đến ba giờ hơn chuông, mới đem Ô Phương Phương tại Cao Lan Kỳ lúc đại bộ phận kinh lịch sửa sang lại. Sau đó thực sự vây được không được, liền chui ổ chăn đi ngủ, thậm chí liền y phục đều không có thoát...

Ai... Cũng là!

Triệu Ngọc trong lòng suy nghĩ, một cái là thực sự quá mệt mỏi, một cái là trên người bị phỏng chưa tốt, cho nên... Không dễ giày vò a?

“A nha...”

Một giây sau, Miêu Anh cũng từ trong lúc ngủ mơ thức tỉnh, nàng đầu tiên là ôm Triệu Ngọc cổ thân mật một thanh, lúc này mới kéo lấy nhập nhèm mắt buồn ngủ xuống giường, bắt đầu làm từng bước địa làm lên xuất phát chuẩn bị.

Thông qua tối hôm qua chỉnh lý, bọn họ đem Ô Phương Phương đến trường lúc lão sư, quen biết đồng học, còn có hàng xóm, thân thích cùng một chút đồng sự tư liệu bày ra đến trên giấy, chuẩn bị hôm nay bắt đầu tay điều tra.

Bởi vì Ô Phương Phương cùng vị hôn phu Thạch Hải chính là thanh mai trúc mã, cho nên bọn họ cũng đem Thạch Hải tại Cao Lan Kỳ tư liệu tra tìm được, chuẩn bị cùng nhau điều tra.

Đương nhiên, nhiều như vậy cần điều tra người, bọn họ tự nhiên không có khả năng tất cả đều đến nhà bái phỏng, chỉ có thể phân ra chủ thứ, khác nhau đối đãi. Chủ yếu điều tra đối tượng, muốn đích thân thăm viếng hỏi thăm; mà thứ yếu, thì từ Ngô Tú Mẫn bọn người điện thoại trưng cầu ý kiến là đủ.

Triệu Ngọc hai người mục đích phi thường minh xác, chính là muốn tra tìm một cái Ô Phương Phương cùng Khương Khoa chụp hình chân tướng. Bởi vì, đang suy đoán dư kiếp phù du là người thần bí quá trình bên trong, duy chỉ những hình này không cách nào giải thích. Cho nên, nếu như có thể tìm tới ảnh chụp phía sau bí mật, nói không chừng có thể có phát hiện mới.

Thông qua Khương Khoa trước đó giảng thuật, Triệu Ngọc biết rõ, ảnh chụp môn sự kiện hẳn là phát sinh ở nông hợp huyết án về sau.

Lúc kia, Ô Phương Phương chỉ có 20 ra mặt, chẳng những là trường cảnh sát ở trường sinh, mà lại bởi vì thành tích ưu dị còn bị đặc biệt điều động đến tổ điều tra đặc biệt, đi hiệp trợ điều tra nông hợp huyết án.

Mặc dù nông hợp án cuối cùng không có kết quả, nhưng Ô Phương Phương năng lực đã được đến lãnh đạo coi trọng, cho nên trường cảnh sát vừa tốt nghiệp, nàng liền bị phân phối đến Cao Lan Kỳ cảnh sát hình sự chi đội, mà tới được cảnh sát hình sự chi đội không bao lâu, nàng lại thông qua tranh cử trở thành hình sự sảnh đặc biệt điều viên, rời đi Cao Lan Kỳ.

Cho nên, những hình này, nên phát sinh ở nông hợp huyết án về sau, cùng nàng tranh cử đặc biệt điều viên trước đó trong khoảng thời gian này, thời gian tổng khoảng cách không cao hơn hai năm.

Triệu Ngọc cùng Miêu Anh cho rằng, bọn họ hôm nay muốn điều tra trọng điểm, chính là tại thời kỳ này bên trong cùng Ô Phương Phương giao bạn thân hoặc đồng sự, chỉ có những người này, có lẽ mới có thể biết một chút liên quan tới Ô Phương Phương bí ẩn.

Khương Khoa nói qua, chụp hình thời điểm, Ô Phương Phương chẳng những uống rượu, hơn nữa còn có khả năng ho thuốc. Cho nên, Khương Khoa tiếp xúc Ô Phương Phương địa phương, hẳn là tại quán bar hoặc quán ăn đêm loại hình. Mà cuối cùng chụp ảnh địa phương, cũng có thể là mỗ khách sạn.

Cho nên, liên quan tới chụp ảnh địa điểm, cũng là Triệu Ngọc hai người cần tra rõ ràng một cái yếu tố.

“Thân ái, “ Miêu Anh nhanh chóng mặc quần áo tử tế, nói với Triệu

Ngọc, “Trời còn sớm, ngươi ngủ tiếp một lát đi! Những ngày này, ngươi cũng còn không có tốt tốt khôi phục khôi phục đâu! Ta phải đi trước cục cảnh sát báo cáo, nhìn xem có hay không tình huống mới nhất, sau đó lại đi điều tra Ô Phương Phương sự tình!

“Yên tâm đi, Ngô Tú Mẫn bên kia ta cũng sẽ giao phó xong, tuyệt đối sẽ không lọt mất cái gì tin tức trọng yếu!”

“Ừm... Tốt!” Triệu Ngọc từ trong chăn khoát tay áo, “Cẩn thận một chút, một khi có tình huống như thế nào, ngàn vạn nhớ kỹ trước tiên cho ta biết a!”

“Được rồi...” Miêu Anh cầm đồ tốt, lại nói, “ nếu như tiến triển thuận lợi, ta giữa trưa hắn là có thể chuẩn chút trở về! Đến lúc đó, cho ngươi mang hộ điểm cơm Tây tới đi?”

“Tốt!” Triệu Ngọc xông Miêu Anh đánh này hôn gió, Miêu Anh lúc này mới mở cửa rời đi phòng.

Ai!

Vừa đóng cửa bên trên, Triệu Ngọc liền bỗng cảm giác một trận thất lạc. Hắn quá nghĩ ra đi cùng Miêu Anh cùng một chỗ tra án, nhưng đáng tiếc là, mặc dù hắn hiện tại chưa bị truy nã, nhưng cũng không thể trắng trợn địa đi tiến hành thăm viếng điều tra a?

Cho nên, quan ở hôm nay điều tra nhiệm vụ, chỉ có thể từ Miêu Anh đến một mình hoàn thành . Bất quá, Triệu Ngọc nhắc nhở Miêu Anh, muốn đem mỗi một phần thăm viếng ghi chép ghi âm xuống tới, hắn quay đầu tốt tiến hành phân tích.

Ai nha!

Triệu Ngọc xác thực muốn ngủ cái hồi lung giác. Nhưng là, chấp nhất

đến gần như cố chấp hắn, vẫn là sớm địa mặc vào áo khoác, tẩy một thanh mặt, sau đó lại ngồi vào trước bàn gõ, bắt đầu nghiêm túc nhìn lên tư liệu.

Hắn cảm thấy, Miêu Anh đã đang làm việc, mình mặc kệ có bao nhiêu khốn nhiều mệt mỏi, cũng không thể nhàn rỗi!

Mặc dù Triệu Ngọc kiếp trước là một tên du côn, lại không hề nghi ngờ là cái ngoan cố vô lại, nhược nhục cường thực giang hồ thế giới, để hắn dưỡng thành một cái không đạt mục đích không bỏ qua tính cách! Cho nên, mặc kệ là làm vô lại, vẫn là làm cảnh sát, hắn đều muốn đem chính mình sự tình làm xong! Dù là kết quả tạm được, hắn cũng sẽ không tiếc.

Cho nên, Triệu Ngọc nói với Miêu Anh hai ngày kỳ hạn, bất quá là hắn lý do mà thôi. Hắn sớm liền định tốt, nếu như từ Ô Phương Phương cùng Thạch Hải trên thân tra không ra cái gì, cái kia kế tiếp liền trọng điểm điều tra Khương Khoa tại Cao Lan Kỳ quỹ tích, lại kế tiếp là dư kiếp phù du, lại lại kế tiếp là Tào Tứ Phần... Thẳng đến hắn có thể tìm tới cái kia mấu chốt manh mối mới thôi...

Hô...

Tối hôm qua, Triệu Ngọc đã đem Ô Phương Phương cùng Thạch Hải tư liệu lật ra một lần, nhưng bây giờ hắn lại lại một lần nữa nhận thật cẩn thận địa lật nhìn lại.

Thông qua tư liệu, Triệu Ngọc hiểu rõ đến, tại Ô Phương Phương cùng Khương Khoa chụp ảnh đoạn thời gian kia, Thạch Hải ngay tại tỉnh trường cảnh sát tham gia bồi dưỡng, cơ bản không tại Ô Phương Phương bên người, này mới khiến Khương Khoa có cơ hội để lợi dụng được...

Khương Khoa nói qua, bản ý của hắn chỉ là muốn dùng ảnh chụp đe doạ ít tiền, bởi vì hắn nhìn thấy Ô Phương Phương ăn mặc là người có tiền, nhưng cuối cùng nhưng buồn bực phát hiện, Ô Phương Phương lại là

cảnh sát, cho nên liền từ bỏ lường gạt suy nghĩ.

Như vậy... Những hình kia... Về sau đều thế nào? Tại sao lại xuất hiện ở Ô Phương Phương trong ngăn kéo đâu?

Còn có... Ô Phương Phương bản nhân... Đến cùng có biết chuyện này hay không đâu?

Có lẽ...

Nghĩ tới đây, Triệu Ngọc bỗng nhiên sinh ra một cái ý niệm trong đầu, hắn muốn xem một chút Ô Phương Phương năm đó quay chụp cái khác ảnh chụp, nhìn xem có thể hay không từ trên tấm ảnh nhìn ra manh mối gì?

Nếu là... Ánh mắt của nàng bỗng nhiên trở nên u buồn ảm đạm loại hình, có phải hay không, liền có thể chứng minh, nàng lúc ấy đã biết ảnh chụp sự tình đâu? Liền Ô Phương Phương loại kia liệt hỏa tính cách, nàng sẽ sẽ không làm chuyện xuất cách gì a?

Càng là nghĩ như vậy, Triệu Ngọc cảm giác liền càng mãnh liệt. Kỳ thật, muốn nhìn thấy Ô Phương Phương năm đó ảnh chụp, cũng không phải gì đó việc khó, bởi vì... Ngô Tú Mẫn ngay tại Ô Phương Phương nhà chỗ Tịnh Hải điều tra đâu!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian bật máy tính lên, dùng Miêu Anh tài khoản mật mã đổ bộ tổ điều tra đặc biệt nội vụ hệ thống, sau đó giả tá Miêu Anh danh nghĩa, cho Ngô Tú Mẫn hạ một đầu chỉ lệnh. Để Ngô Tú Mẫn mau chóng đến Ô Phương Phương nhà, đem Ô Phương Phương album ảnh bên trên ảnh chụp, tất cả đều chụp ảnh phát đưa tới!

Ai ngờ, để Triệu Ngọc không tưởng tượng được là, Ngô Tú Mẫn cơ hồ là nhanh chóng trả lời chỉ thị của hắn, nói nàng hiện tại đúng lúc ngay tại

Ô Phương Phương trong nhà điều tra tư liệu. Mà lại, Ô Phương Phương là cái thích chưng diện người, chỉ riêng album ảnh liền có năm sáu bản, nàng bây giờ lập tức liền có thể đập tới!

Quá tốt rồi! !

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian dặn dò, gọi Ngô Tú Mẫn ưu tiên đem Ô Phương Phương 20 tuổi khoảng chừng ảnh chụp phát tới. Ngô Tú Mẫn làm việc siêu cấp cấp tốc, mấy giây không đến, từng trương dùng điên thoại di động của nàng quay chụp ảnh chụp, liền lần lượt truyền đến Triệu Ngọc trên máy vi tính.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian mở ra xem xét, thế nhưng là, không thấy mấy trương, hắn liền cảm giác mình tại làm chuyện vô ích. Bởi vì, Ô Phương Phương biểu lộ đặc biệt phong phú, mỗi tấm hình bên trên biểu lộ toàn cũng khác nhau, có làm quái, có ưu thương, có gợi cảm, còn có cười ngây ngô... Mà lại, trên tấm ảnh không có ngày, Triệu Ngọc căn bản không biết ảnh chụp quay chụp trình tự!

Chậc chậc chậc...

Triệu Ngọc lắc đầu liên tục, xem ra, chỉ riêng nhìn biểu tình, là không thể nào nhìn ra cái gì tới.

Nếu không...

Vẫn là nhìn xem bối cảnh cùng nhân vật a? Nhìn xem bên trong có hay không cùng vụ án có liên quan đồ vật? Muốn vạn nhất có thể tìm tới nàng cùng Khương Khoa đập giường chiếu địa phương đâu?

Ai?

Ai ngờ, Triệu Ngọc từng trương mà nhìn xem, lại chợt phát hiện một cái

tình huống đặc thù: Tại Ô Phương Phương trong tấm ảnh, thế mà xuất hiện một cái đầu bộ bị đao khắc cạo sờn người đến!

Chương 1011: Trí mạng tiếng đàn

Trên tấm ảnh hết thảy có bốn cái nữ hài tử, trong đó bao quát Ô Phương Phương ở bên trong. Thế nhưng là, trong đó liên tiếp Ô Phương Phương một cái nữ hài tử mặt, lại bị người dùng đao cạo sờn!

Cái này. . .

Không hề nghi ngờ, ảnh chụp là Ô Phương Phương, khẳng định là bản thân nàng dùng kiếm đao cạo sờn mặt người. Lại nghĩ sâu vào, Ô Phương Phương rõ ràng cùng nữ hài tử này —— có thù! !

Chậc chậc. . .

Hồi tưởng lại mình trước kia cùng Ô Phương Phương tiếp xúc, Triệu Ngọc lúc này một mặt thoải mái, nữ nhân này tính như liệt hỏa, nếu là không cùng người khác phát sinh mâu thuẫn ma sát, ngược lại không bình thường đâu!

Chỉ bất quá, không nghĩ tới nàng thậm chí ngay cả cạo sờn ảnh chụp phương pháp đều dùng tới, đủ để thấy nàng đối trên tấm ảnh nữ hài tử này, oán niệm sâu đậm a!

Nếu không muốn nhìn thấy trên tấm ảnh người này, vậy dứt khoát đem ảnh chụp hủy đi được rồi, vì cái gì còn muốn cạo sờn người ta mặt đâu? Cái này nếu tới khách người lật xem album ảnh, không cảm thấy xấu hổ sao?

Mang theo sơ qua nghi hoặc, Triệu Ngọc lại sau này lật xem ảnh chụp.

Ai ngờ, khi hắn lại nhìn mấy chục tấm về sau, lại phát hiện rất nhiều trên tấm ảnh mặt người, đều bị Ô Phương Phương dùng kiếm đao cho cạo sờn!

Ngay từ đầu, Triệu Ngọc còn cảm thán Ô Phương Phương oán niệm quá sâu, oan gia quá nhiều, nhưng khi hắn cẩn thận lật xem về sau, lại phát hiện tất cả bị cạo sờn mặt, rõ ràng đều là cùng một cái nữ hài!

Cô bé kia cái đầu dáng người cùng Ô Phương Phương không sai biệt lắm, nhưng là ăn mặc bên trên rõ ràng muốn so Ô Phương Phương hơi cao thêm một bậc, Triệu Ngọc có thể nhận ra, tại mỗ trương tụ hội trong tấm ảnh, cô bé kia mặc trên người chính là một đầu Hannessy váy dài, cổ tay phải bên trên còn mang theo một cái óng ánh sáng long lanh vòng tay phỉ thúy. . .

Mặc dù trên tấm ảnh không có đánh dấu thời gian, nhưng là từ đám kia nữ hài tử ngây ngô gương mặt đó có thể thấy được, vậy cũng là các nàng mười bảy mười tám tuổi thời điểm quay chụp. Hồi tưởng lúc ấy thời đại kia, cái này bị cạo sờn mặt nữ hài, không chỉ có tiền, mà lại ăn mặc. . . Vẫn rất thành thục a?

Mà lại. . . Vừa đi vừa về tra xét mấy lần, Triệu Ngọc còn kinh ngạc nhìn thấy, cái này bị cạo sờn mặt nữ hài, còn xuất hiện ở Ô Phương Phương gia đình chiếu, cùng cùng Thạch Hải chụp ảnh chung bên trong! !

Oa!

Triệu Ngọc ẩn ẩn phát lên một lớp da gà, theo như cái này thì, cô bé này. . . Cùng Ô Phương Phương quan hệ, thế nhưng là không tầm thường a! ?

Lại sau này lật, làm Ô Phương Phương thay đổi đồng phục cảnh sát về sau, cô gái này liền không còn có xuất hiện. Theo như cái này thì, Ô Phương Phương lên trường cảnh sát về sau, các nàng liền không lại liên hệ!

Cái này. . .

Triệu Ngọc cẩn thận quan sát những cái kia đao khắc cạo sờn vết tích, phát hiện những cái kia trên dấu vết có chút ố vàng, cũng hẳn là nhiều năm rồi. Cho nên, cũng không phải là Ô Phương Phương gần đây bên trong cạo sờn. Nói cách khác, giữa các nàng mâu thuẫn, hẳn là tại trước đây thật lâu liền bạo phát!

Như vậy. . . Bọn họ có mâu thuẫn gì?

Bất quá. . . Triệu Ngọc nghĩ lại, mặc kệ Ô Phương Phương cùng cái này đứa bé kia có mâu thuẫn gì, hẳn là đều cùng tình tiết vụ án không quan hệ, hắn thấy, đây chẳng qua là hai nữ hài ở giữa ân oán cá nhân mà thôi!

Nữ hài tử. . . Ai ai. . .

Triệu Ngọc lắc đầu cười một tiếng, tiếp tục tìm kiếm Ô Phương Phương lên trường cảnh sát về sau ảnh chụp. Thế nhưng là, hắn không có lật mấy trương, lại bỗng nhiên nhớ đến một chuyện, tranh thủ thời gian lại lật trở về.

Đúng a!

Hơi kém quên, Triệu Ngọc lại một lần nữa nhìn xem cái kia bị cạo sờn nữ hài tử, trong lòng suy nghĩ đạo, nếu như. . . Có ân oán, ngược lại là một chuyện tốt tình đâu!

Bởi vì, địch nhân đối với địch nhân khai, ngược lại chân thật nhất! Nếu như nữ hài tử này cùng Ô Phương Phương có thù, như vậy từ trong miệng nàng lấy được Ô Phương Phương tin tức, có lẽ sẽ càng thêm đáng tin cậy!

Triệu Ngọc muốn biết chính là Ô Phương Phương sinh hoạt cá nhân, bởi

vì Ô Phương Phương là cảnh sát, nàng hàng xóm cùng các bằng hữu tại miêu tả nàng thời điểm, có lẽ sẽ có giữ lại, thế nhưng là. . . Đối với loại này có thù địch nhân đến nói, lại khác biệt a?

Đúng!

Triệu Ngọc tại ảnh chụp bên trên điểm một cái, cho rằng tìm tới cô gái này, có lẽ liền có thể tìm hiểu ra Ô Phương Phương cái kia không muốn người biết một mặt! !

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian cho Ngô Tú Mẫn phát đi tin tức, muốn nàng điều tra một chút cái này bị cạo sờn mặt nữ hài tử tài liệu cặn kẽ.

Lần này, Ngô Tú Mẫn lại là giây về: “Miêu tổ trưởng, ta trước đó cũng chú ý tới điểm này. Không riêng gì thời đại thiếu niên, Ô Phương Phương toàn bộ tuổi thơ thời đại trên tấm ảnh, cũng có cái này bị cạo sờn mặt nữ hài nhi.

Cho nên, ta sớm địa thông qua Ô Phương Phương đồng học bằng hữu, tra được cô gái này tin tức. Ngươi chờ một chút a. . .”

Hơn mười giây về sau, Ngô Tú Mẫn tiếp tục hồi phục: “Nữ hài kia hoàn toàn chính xác không tầm thường, hiện nay là Cao Lan Kỳ lớn nhất một nhà chăn nuôi nuôi dưỡng công ty danh dự chủ tịch, phụ thân của nàng quá khứ là Mông Hương số một số hai nuôi dưỡng ông trùm, hiện đã qua đời. . .”

Nha. . . Nhìn thấy cái tin này, Triệu Ngọc khẽ gật đầu, trách không được người ta có tiền như vậy đâu!

“Tên của nàng gọi Trình Lăng Phỉ, so Ô Phương Phương lớn hơn một tuổi, hai nhà chẳng những là thế giao, hơn nữa còn là ở tại một cái cư xá hàng xóm. Cho nên, Trình Lăng Phỉ, Ô Phương Phương còn có Thạch

Hải, ba người bọn hắn đều là phát tiểu!”

Nha. . . Triệu Ngọc lại minh bạch, trách không được cô gái này cùng Thạch Hải cũng quen thuộc đâu!

“Mặc dù lớn hơn một tuổi, nhưng ở phụ huynh an bài xuống, Trình Lăng Phỉ cùng Ô Phương Phương vẫn làm bạn học cùng lớp, từ tiểu học mãi cho đến trung học, đều cùng một chỗ!

“Ta hỏi qua bạn học của bọn hắn, nói các nàng khi còn bé quan hệ phi thường tâm đầu ý hợp, đơn giản liền là như hình với bóng!” Ngô Tú Mẫn giới thiệu nói, “ thế nhưng là, lớn lên về sau, lại bởi vì một ít chuyện dần dần trở mặt, cho nên càng về sau đều lại không lui tới!”

“Bởi vì cái gì?” Triệu Ngọc vội vàng đánh chữ đặt câu hỏi.

“Nghe nói, là bởi vì Thạch Hải nguyên nhân!” Có thể là đánh chữ tốn sức, Ngô Tú Mẫn dứt khoát phát tới âm tần, “Thạch Hải dáng dấp đẹp trai, Ô Phương Phương cùng Trình Lăng Phỉ đều coi trọng hắn. Nhưng là, cuối cùng Thạch Hải vẫn là lựa chọn Ô Phương Phương, cho nên ba người tất cả đều náo tách ra!”

Nha. . . Quả nhiên là tình tay ba. Liên quan tới điểm này, Triệu Ngọc sớm đã có đoán trước, thế nhưng là. . . Không đúng? Nếu như Ô Phương Phương thắng, cái kia hắn là cạo sờn ảnh chụp chính là Trình Lăng Phỉ mới đúng a?

Trong này. . . Có thể hay không còn có nguyên nhân khác? Tỉ như. . . Ô Phương Phương cùng Khương Khoa —— giường chiếu! ?

“Tại ta điều tra thời điểm, “ Ngô Tú Mẫn tiếp tục nói, “Có cái Ô Phương Phương đồng học cùng ta giảng một việc. Tại năm trước mười tám tháng chạp ngày ấy, bọn họ một bang trung học đồng học tại thủ đô cử hành một cái phạm vi nhỏ tụ hội. Nhưng là, bởi vì người tổ chức không biết rõ

tình hình nguyên nhân, Trình Lăng Phỉ cùng Ô Phương Phương đều tới!

“Kết quả, ngay tại trên bàn rượu, phát sinh đặc biệt không hài hòa một màn. . .”

“Ồ? Xảy ra chuyện gì?” Triệu Ngọc tranh thủ thời gian đánh chữ.

Mấy giây về sau, Ngô Tú Mẫn trả lời truyền đến: “Yến hội còn chưa bắt đầu, hai nàng liền đánh nhau! Trình Lăng Phỉ không khách khí chút nào chỉ trích Ô Phương Phương, nói Thạch Hải chết đều là Ô Phương Phương một tay tạo thành! Nếu như lúc trước Thạch Hải lựa chọn nàng, nàng nhất định sẽ làm cho Thạch Hải rời xa nguy hiểm!

“Có thể nghĩ, Ô Phương Phương phản ứng càng lớn, mắng to Trình Lăng Phỉ là con riêng, cùng hành vi hèn hạ loại hình. . .

“Lại sau đó, hai người càng nhao nhao càng hung, Ô Phương Phương liền cầm chén rượu lên giội tại Trình Lăng Phỉ trên mặt. . .

“Cuối cùng, yến hội còn chưa bắt đầu, liền bởi vì các nàng hai cái tan rã trong không vui!”

Ta đi. . . Triệu Ngọc lắc đầu, lại là giội mặt! Ô Phương Phương sở dĩ bị đánh nhập bảo thạch tổ cũng là bởi vì cho cấp trên lãnh đạo giội mặt, nữ nhân này. . .

“Miêu tổ trưởng, “ lúc này, Ngô Tú Mẫn lại phát tới tin tức, “Ta cho lúc trước Trình Lăng Phỉ gọi qua điện thoại, nhưng một mực không có kết nối. Ta hiện tại liền đem nàng tài liệu cặn kẽ phát cho ngươi đi, tư liệu biểu hiện, nàng hiện tại còn ở tại lúc đầu phòng ở cũ bên trong đâu! Ta cảm thấy, người này hẳn phải biết không ít liên quan tới Ô Phương Phương sự tình a?”

“Được rồi!”

Triệu Ngọc đánh chữ hồi phục, hồi phục hoàn tất về sau, vội vàng lấy điện thoại cầm tay ra, cho Miêu Anh gọi điện thoại, muốn nàng trước đem cái này Trình Lăng Phỉ làm tìm kiếm hỏi thăm điều tra mục tiêu thứ nhất.

“Uy. . .” Miêu Anh nghe về sau, thanh âm tương đối thấp, giống như chính đang họp bộ dáng. Chu vi, còn truyền đến một cỗ du dương âm nhạc.

Triệu Ngọc cũng không nghĩ nhiều, trực tiếp liền đem Trình Lăng Phỉ sự tình cùng với nàng nói một lần, cũng lại nói rõ ý đồ của mình.

Ai ngờ, trong điện thoại Miêu Anh bỗng nhiên cười: “Triệu Ngọc a, không nghĩ tới sao, ta hiện tại đã tại Trình Lăng Phỉ cửa nhà đâu!”

“Nha! ?” Triệu Ngọc kinh ngạc, “Có ý tứ gì?”

“Ha ha, quên sao đồ ngốc?” Miêu Anh cười nói, “ máy tính cùng điện thoại di động của ta là đồng bộ, ngươi vừa rồi cùng Ngô Tú Mẫn trò chuyện ta đều nhìn đâu! Xảo chính là, ta hiện tại vừa vặn đi qua Ô Phương Phương đi qua ở lại cư xá, cho nên, nhìn thấy Trình Lăng Phỉ tin tức, liền tới xem một chút!”

“Nha. . .” Triệu Ngọc giờ mới hiểu được tới.

Lúc này, bởi vì hai người ai đều không nói gì, Miêu Anh sau lưng truyền đến tiếng đàn, lại dần dần rõ ràng. Tiếng đàn uyển chuyển trầm thấp, hẳn là đàn Cello thanh âm.

“Tốt, ta đã ấn chuông cửa!” Miêu Anh nói nói, “ chờ một lúc hỏi ra cái gì, ta quay đầu sẽ nói cho ngươi biết đi. . .”

Có thể là bởi vì có người mở cửa, Triệu Ngọc chỉ nghe được kẹt kẹt một

tiếng, Miêu Anh điện thoại liền đồng thời dập máy.

Nha. . .

Triệu Ngọc đầu tiên là nhẹ gật đầu, nhưng một giây sau, lại đột nhiên vang lên cái gì.

Ai?

Triệu Ngọc mảnh cân nhắc tỉ mỉ một cái, chợt phát hiện. . . Vừa rồi cái kia cỗ tiếng đàn. . . Tiếng đàn. . . Làm sao như vậy —— quen tai! ! ?

Chương 1012: Giới kinh doanh kỳ tài

“Thu ý nồng

Rời người trong lòng thu ý nồng

Một chén rượu

Cảm xúc vạn loại

Ly biệt nhiều

Lá rụng mùa ly biệt nhiều. . .”

Đây là Triệu Ngọc từ trên máy vi tính tìm tòi ra tới ca từ, ca khúc tên là《 thu ý nồng 》, chính là một bộ Trung Nhật hợp điện ảnh nhạc đệm. Ở phía sau, ngoại trừ có ca thần biểu diễn bản, còn có đàn Cello diễn tấu bản.

Làm Triệu Ngọc ấn mở diễn tấu bản về sau, lập tức vang lên trầm thấp hùng hậu tiếng đàn. . .

Không có. . . Không sai!

Triệu Ngọc đã có thể kết luận, vừa rồi. . . Vừa rồi tại Miêu Anh trong điện thoại xuất hiện tiếng đàn, chính là cái này thủ khúc, mà lại liền là dùng đàn Cello diễn tấu! Càng sâu chính là. . . Trong điện thoại truyền tới không giống như là ghi âm, mà là hiện trường diễn tấu, có người tại kéo đàn Cello!

Như vậy. . . Cái kia kéo đàn người. . .

Hô. . . Hô. . .

Triệu Ngọc há to mồm, trùng điệp hô hấp, lại cảm giác ngực bị thứ gì gắt gao ngăn chặn. Hắn nhớ rõ, hắn từ Khương Khoa két sắt hồ sơ kẹp bên trong phát hiện tấm kia đàn Cello quang bàn, trong đó cái này thủ 《 thu ý nồng 》 bị vòng người điểm. Lúc ấy, hắn còn từ Khương Khoa CD phát ra cơ bên trong phát ra qua đoạn này âm nhạc, đến nay còn có thể nhớ kỹ giai điệu. . .

Về sau, làm cảnh sát công hãm Khương Khoa ổ trộm cướp về sau, Triệu Ngọc hoài nghi cái kia đĩa nhạc bên trong ngậm có cái gì đặc biệt tin tức, còn cố ý để Lý Lạc Vân phái nhân sĩ chuyên nghiệp đi làm qua kiểm trắc phân tích. Nhưng kết quả phân tích, lại không có bất kỳ cái gì mao bệnh, quang bàn bên trên 《 thu ý nồng 》 liền là một bài dùng đàn Cello diễn tấu từ khúc!

Thế nhưng là. . . Sao có thể trùng hợp như vậy? Cái này thủ khúc tại sao lại từ Miêu Anh trong điện thoại di động truyền tới đâu?

Rất rõ ràng, Miêu Anh lúc ấy ngay tại Trình Lăng Phỉ gia môn bên ngoài chờ mở cửa, cho nên. . . Cái này thủ khúc. . . Là Trình Lăng Phỉ kéo sao! ! ?

Có. . . Có vấn đề không?

Triệu Ngọc hô hấp bắt đầu trở nên gấp rút, trong đầu tư duy tất cả đều tập trung vào Trình Lăng Phỉ cùng cái kia đoạn tiếng đàn bên trên. Ai ngờ, chính lúc này, trên máy vi tính tránh bình phong, Ngô Tú Mẫn đã đem Trình Lăng Phỉ tài liệu cặn kẽ cho Triệu Ngọc phát đưa tới.

Triệu Ngọc không dám thất lễ, tranh thủ thời gian mở ra cẩn thận xem

xét.

Trong tư liệu chẳng những có Trình Lăng Phỉ tư liệu tin tức,

Hơn nữa còn có ảnh chụp. Triệu Ngọc còn không thấy được văn tự, liền dẫn đầu bị mấy tấm hình kinh trụ, nhưng gặp trong tấm ảnh Trình Lăng Phỉ dáng người thon thả, làn da trắng nõn, nàng mặc dù dung mạo xinh đẹp, cũng rất ít lộ ra mỉm cười, lộ ra lãnh diễm cao ngạo. Nhất là nàng loại kia lãnh nhược băng sương ánh mắt, cho Triệu Ngọc một loại thâm thúy cảm giác thần bí, không thể nắm lấy.

Đương nhiên, để Triệu Ngọc kinh sợ, cũng không phải là Trình Lăng Phỉ hình dạng cùng khí chất, mà là trong đó mấy tấm hình bên trên, vậy mà xuất hiện nàng ngay tại kéo đàn ống kính! Mà trong tay nàng kéo, chính là —— đàn Cello! ! Trong đó, còn có mấy trương là nàng tại trên sân khấu diễn tấu tràng cảnh, đằng sau thậm chí còn có ban nhạc. . .

Nãi nãi của ta gấu!

Nhìn thấy những hình này, Triệu Ngọc trong lòng bồn chồn. Sự tình đã rất rõ ràng, vừa rồi tại Miêu Anh trong điện thoại di động truyền đến tiếng đàn, rất có thể liền là Trình Lăng Phỉ diễn tấu ra tới? Có lẽ, nàng đang ở nhà bên trong luyện đàn, vừa lúc bị Miêu Anh nghe được?

Cái này. . .

Không!

Triệu Ngọc bản năng nghĩ đến, trên đời này không có khả năng có chuyện trùng hợp như vậy! Kéo đàn Cello có lẽ cũng không lạ kỳ, nhưng hết lần này tới lần khác kéo Khương Khoa chú ý cái kia đoạn 《 thu ý nồng 》, nhưng liền không nói được rồi!

Chẳng lẽ. . . Cái này Trình Lăng Phỉ cùng Khương Khoa. . .

Trình Lăng Phỉ đoạn tuyệt với Ô Phương Phương, vừa vặn Khương Khoa tìm tới Ô Phương Phương, cho nàng đập ánh chiều tà, chẳng lẽ. . . Khương Khoa đang nói láo! ? Hắn sở dĩ cùng Ô Phương Phương đập giường chiếu, cũng không phải là vì bắt cóc tống tiền, mà là thụ cố vu nhân? Trình Lăng Phỉ. . . Liền là cố chủ! ?

Trách không được, Khương Khoa còn muốn đem mình cũng đập tiến ống kính đâu! Nếu như vẻn vẹn vì bắt chẹt, là không thể nào đập tới mình! Cho nên. . .

Trời ạ!

Triệu Ngọc càng nghĩ, càng cảm giác đến đáng sợ, khuê mật hảo hữu, vì đoạt soái ca mà quyết liệt, mất lý trí nữ nhân nhưng mà cái gì đều sẽ làm ra a?

Cho nên, nếu thật là lời như vậy, như vậy đã dư kiếp phù du đạt được ảnh chụp, có phải là thông qua Trình Lăng Phỉ chi thủ lấy được đâu? Trình Lăng Phỉ, sẽ nhận biết dư kiếp phù du sao?

Ân. . .

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc dùng sức suy tư, lại phát hiện đây hết thảy, tất cả đều đến từ mình mong muốn đơn phương phỏng đoán, nếu như không có cái kia đoạn âm nhạc, đơn giản không có chút nào căn cứ!

Mà lại, coi như Trình Lăng Phỉ thật cùng Khương Khoa còn có dư kiếp phù du có gặp nhau, nàng nếu là không chịu nói lời, mình cùng Miêu Anh thì có biện pháp gì đâu? Cũng không thể cầm Khương Khoa quang bàn đi làm chứng cứ a? Vậy còn không bị người cười đến rụng răng?

Thế nhưng là. . .

Không được a!

Bất kể như thế nào, cái này thủy chung là một cái cơ hội khó được, cho nên Triệu Ngọc cho là mình nhất định phải nắm chắc, hảo hảo lợi dụng mới được.

Làm sao bây giờ?

Triệu Ngọc gấp đến độ thẳng nắm tóc, đang suy nghĩ mấy chục giây về sau, hắn rốt cục làm ra quyết định, hắn cảm thấy mặc kệ nghĩ biện pháp gì để Trình Lăng Phỉ nói thật, mình đều nhất định muốn tự mình đi một chuyến mới tốt.

Đến lúc đó, hắn hoặc là cùng Miêu Anh tụ hợp thương lượng, hoặc là nghĩ biện pháp cho Miêu Anh gửi tin tức nhắc nhở, để Miêu Anh ở trước mặt chất vấn.

Thế là, Triệu Ngọc nhanh chóng cất kỹ máy tính những vật này, sau đó liền rời đi phòng, chạy đến đường lớn bên trên gọi taxi xe đi!

Không có cách, ô tô chỉ có một cỗ, đã bị Miêu Anh lái đi.

Xảo phải là, Triệu Ngọc vừa mới chạy ra hẻm, liền nhìn thấy có một vị đeo kính nam thanh niên ngay tại ngoắc đón xe, một cỗ màu vàng xe van líu lo đứng tại ven đường.

Triệu Ngọc thấy một lần cơ hội khó được, nhất thời bay người lên đi, đoạt tại nam thanh niên trước đó vọt lên xe, đồng thời đóng cửa xe lại.

“Ai! ?” Nam thanh niên gấp, lập tức mãnh lực kéo túm cửa xe, há miệng liền phải chửi đổng.

Nếu là thả trước kia, Triệu Ngọc chỉ cần một cái nắm đấm, cộng thêm một cái “Lăn” chữ, liền có thể đem sự tình Viên mãn giải quyết. Nhưng mà, hiện tại Triệu Ngọc thế nhưng là người chính trực, thế là, hắn hơi vung tay từ cửa sổ xe ném đi mấy trương trăm nguyên tờ ra ngoài.

“Ta đi. . .”

Nam thanh niên chính muốn phát tác, vừa nhìn thấy đầy trời phiêu tiền, nhanh đi nhặt, cũng không tiếp tục quản Triệu Ngọc.

“Hừ!” Triệu Ngọc lạnh hừ một tiếng, lúc này mới ngồi nghiêm chỉnh, vênh mặt hất hàm sai khiến địa xông lái xe nói nói, “ lái xe, lái xe. . . Ân. . .”

Ai ngờ , chờ hắn giương mắt xem xét, nhưng gặp gà tặc lái xe vậy mà mở cửa xe, cùng nam thanh niên đoạt tiền đi. . .

“Ta siết cái đi!” Một khắc này, Triệu Ngọc thật nghĩ lẻn đến phía trước đem xe lái đi. Nhưng là, ai gọi mình là cái người chính trực đâu? Cuối cùng, hắn đành phải lại móc ra mấy trương trăm nguyên tờ, lúc này mới đem lái xe hướng dẫn trở về. . .

. . .

Ông. . .

Đời cũ xe taxi motor oanh minh, tại quạnh quẽ trên đường phố lao vùn vụt, thẳng đến Trình Lăng Phỉ trụ sở mà đi.

Trên đường, Triệu Ngọc ngoại trừ Khai động đầu óc nghĩ biện pháp bên ngoài, còn đem Trình Lăng Phỉ tư liệu nhận thật cẩn thận nhìn một lần.

Không nghĩ tới, Trình Lăng Phỉ bối cảnh vậy mà vượt xa khỏi Triệu Ngọc tưởng tượng, ngoại trừ chăn nuôi nuôi dưỡng công ty bên ngoài,

nàng còn tại nhiều cái lĩnh vực có chỗ đầu tư, trong đó bao quát quản lí giao thông kiến thiết, vận chuyển, than đá, khí thiên nhiên cùng nghề bảo hiểm các loại, nàng thậm chí còn nắm giữ nhiều cái công ty đa quốc gia cổ phiếu, cùng kinh người tài sản cố định, giống âm nhạc sảnh, tiệm trưng bày, xa hoa khách sạn loại hình, những phía liên quan tới phi thường rộng!

Ta cạch!

Triệu Ngọc càng xem càng kinh, không có nghĩ đến cái này lãnh diễm mỹ nhân, lại còn là một cái siêu cấp ẩn hình phú bà, đây cũng không phải bình thường có tiền a?

Mà lại. . .

Mặc dù Triệu Ngọc xem không hiểu những cái kia chuyên nghiệp thương nghiệp báo cáo, nhưng bằng vào những cái kia từng đạo giương lên đường cong, hắn vẫn có thể cảm giác ra, nữ nhân này chính là một cái thương nghiệp kỳ tài, cơ hồ đầu tư cái gì, liền kiếm cái gì! !

Cái này. . .

Cái này. . .

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc chỉ cảm thấy toàn thân lông tơ cũng giống như nổ tung. Hắn đã sớm biết, Khương Khoa mỗi một lần cướp bóc, đều không chỉ là đơn thuần cướp bóc, ở sau lưng còn ẩn giấu đi lợi ích lớn hơn nữa liên! Mà những cái kia thâu được ích lợi lợi ích liên, tựa hồ cùng Trình Lăng Phỉ nắm trong tay những này ngành nghề, đều có mật thiết liên hệ!

Ta. . . Nãi nãi của ta cái gấu a!

Triệu Ngọc trong nháy mắt nóng Huyết Phí Đằng, hắn đã cảm giác

được, cái này Trình Lăng Phỉ, tựa hồ không riêng gì tham dự ảnh chụp môn mà thôi! Nàng còn có thể, là cái siêu cấp đại BOSS!

Ai nha, không được! !

Triệu Ngọc lúc này mới bỗng dưng nhớ tới, Miêu Anh. . . Gặp nguy hiểm! ! ?

Chương 1013: Tấc sắt giết người

Không không không. . .

Tỉnh táo. . . Tỉnh táo. . .

Triệu Ngọc vốn định thúc giục lái xe tăng thêm tốc độ, nhanh lên đi cứu Miêu Anh. Nhưng nghĩ lại, tình huống bây giờ chưa sáng tỏ, tình thế có lẽ cũng không có mình tưởng tượng được bết bát như vậy!

Kỳ thật, coi như Trình Lăng Phỉ thật cùng Khương Khoa quan hệ mật thiết, thật lợi dụng Khương Khoa cướp bóc thu được ích lợi thật lớn, thật là cái kia phía sau màn đại BOSS, nhưng là. . . Chứng cứ đâu? Căn bản nửa điểm không có chứ?

Trước đó, Triệu Ngọc đã đem Khương Khoa hang ổ lật toàn bộ, ngoại trừ đàn Cello bên ngoài, căn bản tìm không ra hai người bọn họ ở giữa liên hệ.

Cho nên, coi như Trình Lăng Phỉ thật sự là phía sau màn người thao túng, nàng cũng tất nhiên là yên tâm có chỗ dựa chắc, không phải vạn bất đắc dĩ, nàng làm sao có thể tuỳ tiện bại lộ thân phận của mình?

Còn nữa nói, cái này hết thảy tất cả, vẫn luôn là chính mình suy đoán, hắn cũng không thể trăm phần trăm xác định. Muốn vạn nhất, Trình Lăng Phỉ thật là một cái thương nghiệp kỳ tài, cũng hoặc là là gia tộc xí nghiệp loại hình đâu? Muốn phân tích ra nàng chỗ khống chế xí nghiệp phải chăng cùng Khương Khoa cướp bóc có quan hệ, cũng phải cần một chút thời gian mới được!

Cho nên. . . Bình tĩnh, nhất định phải bình tĩnh!

Triệu Ngọc cố gắng nhắc nhở mình, càng là lúc này, càng hắn là giữ vững tỉnh táo, nhất định phải đem tình thế phân tích chuẩn xác, mới có thể lựa chọn hành động.

Nghĩ đến chỗ này, hắn cưỡng ép ngăn chặn muốn cho Miêu Anh gọi điện thoại nhắc nhở xúc động, đem Trình Lăng Phỉ tư liệu tiếp tục xem tiếp.

Lần này, Triệu Ngọc nhìn chính là Trình Lăng Phỉ gia đình tư liệu, không nghĩ tới, hắn lại một lần kinh ngạc.

Hắn vốn cho rằng, Trình Lăng Phỉ chính là phú gia thiên kim, hiện tại lại là ẩn hình phú hào, nàng hắn là loại kia kế thừa gia sản, xuôi gió xuôi nước loại kia.

Ai ngờ, xem qua tài liệu mới biết, Trình Lăng Phỉ nhân sinh kinh lịch, thế mà so kịch truyền hình bên trong dốc lòng kịch bản còn muốn có sắc thái truyền kỳ!

Nguyên lai, phụ thân của Trình Lăng Phỉ là Mông Hương trứ danh nuôi dưỡng ông trùm, gia tài bạc triệu lại trời sinh tính phong lưu. Trình Lăng Phỉ chính là hắn cùng bên trong một cái tiểu tam sở sinh, cùng phía trên hai người ca ca, một người tỷ tỷ cũng không phải là một chính là đồng bào.

Cho nên, Ô Phương Phương tại trên bàn rượu mắng Trình Lăng Phỉ là con riêng, còn thật không phải là giả dối không có thật.

Bất quá, bởi vì Trình Lăng Phỉ dung mạo xinh đẹp, lại có tiểu công chúa khí chất, cho nên thâm thụ phụ thân yêu thương, từ nàng nhi đồng thời đại đến thời thiếu nữ, một mực trải qua sống an nhàn sung sướng cuộc

sống hạnh phúc.

Căn cứ tư liệu biểu hiện, Trình Lăng Phỉ không chỉ có xinh đẹp, mà lại phi thường thông minh, thành tích học tập ưu tú, thậm chí đều không phải bình thường học phách! Từ tiểu học đến cao trung, nàng thành tích học tập một mực đứng hàng đầu, tại toàn bộ Cao Lan Kỳ đều phi thường đột xuất. Nghe nói, trường học lão sư đã từng mấy lần đề nghị qua để nàng nhảy lớp, cho rằng đồng niên cấp tri thức, nàng đã không cần thiết lại học.

Năm đó, cơ hồ tất cả mọi người cho rằng , dựa theo Trình Lăng Phỉ thành tích học tập, hẳn là Thanh Hoa bắc đại tùy ý chọn. Nhưng mà, tiểu cô nương trời sinh yêu thích âm nhạc, thuở nhỏ đi theo danh sư học tập đàn Cello diễn tấu, cho nên tốt nghiệp trung học về sau, nàng vẫn là đạo nghĩa không thể chùn bước lựa chọn trứ danh phương bắc học viện âm nhạc, để rất nhiều người đều mở rộng tầm mắt.

Bất quá, Trình Lăng Phỉ thiên phú nắm dị, liền xem như lên học viện âm nhạc, tương lai cũng tất nhiên sẽ có một phen thành tựu.

Nhưng mà, liền vào lúc đó, một trận biến cố đột nhiên xuất hiện, lại hoàn toàn thay đổi nhân sinh của nàng. Phụ thân của Trình Lăng Phỉ bỗng nhiên đột phát tật bệnh, bất hạnh qua đời! Bởi vì đi được quá mau, thậm chí đều không có để lại di chúc!

Sau đó, tựa như kịch truyền hình bên trong trình diễn tình tiết máu chó như thế, một trận không thể tránh khỏi di sản tranh đoạt đại chiến, không thể tránh khỏi cải biến Trình Lăng Phỉ sinh hoạt.

Mà cuộc sống thực tế thường thường so kịch bản càng tàn khốc hơn, bởi vì danh bất chính, ngôn bất thuận, Trình Lăng Phỉ cùng nàng mẫu thân chẳng những cái gì di sản đều không được đến, hơn nữa còn bị ca ca của nàng các tỷ tỷ đuổi ra khỏi cửa, tịnh thân ra hộ! Thậm chí ngay cả nàng thích nhất một thanh đàn Cello đều không có để nàng mang ra!

Từ đó về sau, ai cũng không biết trên người Trình Lăng Phỉ xảy ra chuyện gì? Mọi người vốn cho rằng, nàng biết thành thành thật thật địa trở về trường học đến trường, sau đó lựa chọn một cái cùng âm nhạc có liên quan chức nghiệp, từ đây vượt qua cuộc sống của người bình thường.

Nhưng mà, mọi người nghĩ sai, cũng không lâu lắm, Trình Lăng Phỉ liền giết trở về! Nàng từ bỏ mình âm nhạc sự nghiệp, từ Cao Lan Kỳ nhận thầu một cái nuôi bò trận, bắt đầu làm lên phụ thân nàng trước kia nghề cũ!

Sau đó, thật giống như huyền huyễn tiểu thuyết bên trong Khai quẻ đồng dạng, Trình Lăng Phỉ đại nghịch chuyển bắt đầu, từ nuôi bò trận bắt đầu, công ty của nàng càng làm càng lớn, lần lượt sát nhập, thôn tính nhiều gia sản địa trại chăn nuôi. Trong lúc đó, nàng còn nếm thử một chút cái khác đầu tư, tại từng cái lĩnh vực tất cả đều làm được phong sinh thủy khởi!

Trình Lăng Phỉ trả thù tính cũng hết sức rõ ràng, ngắn ngủi mấy năm, nàng liền đem xúc giác rời khỏi nàng những cái kia ca ca tỷ tỷ nhóm trên đầu, sát nhập, thôn tính thu mua, thậm chí không tiếc vốn gốc trọng quyền chèn ép.

Không bao lâu, đối phương liền không chịu nổi, Trình Lăng Phỉ chẳng những từ trong tay bọn họ thuận lợi thu mua công ty của phụ thân, còn đoạt lại phụ thân gia sản, một lần nữa về ngụ ở năm đó phòng ở cũ! Đương nhiên, cũng bao quát nàng cái kia đem yêu thích đàn Cello!

Nhưng mà, đây hết thảy cũng không ngăn cản Trình Lăng Phỉ ngọn lửa báo thù. Ngắn ngủi mấy năm, ca ca của nàng các tỷ tỷ liền bị bức bách đến táng gia bại sản, cùng đường mạt lộ, đại ca bị ép đi xa tha hương; nhị ca Khai khí ga tự sát; tỷ tỷ thì tinh thần thất thường, tiến vào bệnh viện tâm thần!

Lại sau này, cái này một lần nữa nắm trong tay Trình gia nữ nhân, càng phát ra không thể vãn hồi, mua bán càng làm càng lớn, cho đến biến thành hôm nay như vậy siêu cấp phú hào!

Nhìn xem trên máy vi tính tư liệu, Triệu Ngọc một điểm không có cảm thấy tư liệu quá kéo. Tương phản, hắn đã bị cái này thần kỳ nữ nhân kinh lịch cho triệt để rung động!

Phật gia có nói: Ta có tấc sắt, mới có thể giết người!

Tội tại lòng người, oán niệm hại người a. . .

Triệu Ngọc trái tim thình thịch cuồng đọ sức, càng thêm kích động.

Hoàn toàn chính xác, nếu là đặt ở kịch truyền hình bên trong, chỉ sợ không có so cái này lại nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly báo thù kịch bản! Thế nhưng là, đặt ở trong hiện thực, nhưng lại không thể không để Triệu Ngọc liên tưởng đến nhiều thứ hơn!

Lịch cũ giang hồ, nhìn quen phong vân Triệu Ngọc tin tưởng vững chắc, nếu như không phải dùng phi pháp thủ đoạn, một cái kéo đàn Cello nữ nhân, là không thể nào làm được đây hết thảy!

Là!

Trình Lăng Phỉ thông minh, người thông minh có lẽ có thể đem xí nghiệp của mình khiến cho phong sinh thủy khởi, nhưng muốn trong thời gian cực ngắn từng bước xâm chiếm nhiều như vậy cỡ lớn xí nghiệp, lại căn bản không có khả năng!

Nhất là, Trình Lăng Phỉ đối nàng ca ca tỷ tỷ nhóm cách làm, coi như một người có tiền nữa, nếu như không có một chút phi pháp thủ đoạn, lại làm sao có thể làm đến đâu?

Cho nên. . .

Nữ nhân này. . . Tất có vấn đề! ! !

Nàng không chỉ có trả thù tâm mạnh, mà lại oán niệm sâu đậm. . . Nàng cùng Ô Phương Phương quan hệ tâm đầu ý hợp, nhưng lại vì yêu sinh hận. . . Còn có. . . Còn có mấu chốt nhất một điểm. . . Nàng —— tuyệt đỉnh thông minh! !

Tuyệt đỉnh thông minh, thông minh tuyệt đỉnh!

Chỉ một thoáng, ác ma Hàn Khoan chính miệng nói với chính mình, lại đang Triệu Ngọc vang lên bên tai: “Ngươi tin tưởng ta a Triệu cảnh sát, Khương Khoa không có nhìn qua như thế thông minh, những cái kia thiết kế xảo diệu bản án hắn căn bản làm không được, ở sau lưng của hắn, khẳng định còn có cao nhân. . .”

Khương Khoa. . .

Cướp bóc kế hoạch. . .

Phía sau cao nhân. . .

Ông trời ơi..! !

Triệu Ngọc càng nghĩ càng kích động, hắn tranh thủ thời gian mở ra điện thoại, đem Lý Lạc Vân phát đưa cho hắn tư liệu điều lấy ra ngoài, từng trương Khương Khoa cướp bóc bản thiết kế, rất mau ra hiện tại hắn trên màn hình điện thoại di động.

Đúng!

Đúng a. . .

Triệu Ngọc cảm giác hô hấp đều không trôi chảy, hắn trước kia đã phát hiện vấn đề này, nhưng lại chưa bao giờ truy đến cùng qua: Khương Khoa cướp bóc bản kế hoạch. . . Tất cả đều là sao chép kiện! !

Thử nghĩ một hồi, cướp bóc bản kế hoạch là từ Khương Khoa két sắt cặp văn kiện bên trong phát hiện, nếu như cướp bóc kế hoạch là hắn bản gốc, vì cái gì còn muốn sao chép! ?

Nguyên kiện đâu?

Nãi nãi của ta gấu. . .

Một giây sau, Triệu Ngọc cảm giác tự thân huyết dịch cũng bắt đầu ngưng kết, hắn rất nhanh liền nghĩ tới đồ hải sản siêu thị bên trong, Khương Khoa cùng Điền Húc Đông cái kia phiên nói chuyện.

Điền Húc Đông nói qua, người thần bí lợi dụng Triệu Ngọc thân nhân đến áp chế thủ đoạn, chính là một loại Liên Giang hồ người đều khinh thường hèn hạ hành vi. Cho nên, hắn hoài nghi người thần bí cũng không phải là người trong giang hồ! ! !

Dư Phù Sinh mặc dù ra tay tàn nhẫn, nhưng tựa hồ cũng không làm được loại chuyện này tới đi?

Còn có, liên quan tới người thần bí, mình từng có hoài nghi, mà Khương Khoa cũng là nói được rõ ràng, hắn cũng phát hiện người thần bí giọng điệu nói chuyện —— giống nữ nhân! ! !

Chương 1014: Cừu hận bắt đầu tại nơi nào?

Vạn thái hào cảnh trang viên, chính là Cao Lan Kỳ xa hoa nhất biệt thự cư xá, nên thị có danh tiếng hào môn ông trùm, cơ hồ tất cả đều ở chỗ này ở lại.

Trình Lăng Phỉ nhà không những cũng ở nơi đây, hơn nữa còn xây ở trong cư xá vị trí tốt nhất bên trên. Phòng ốc mặc dù nhưng đã có chút năm tháng, nhưng cấp cao trang trí, vẫn là để cả ngôi biệt thự hiển lộ rõ ràng xa hoa, tràn ngập quý tộc khí tức.

Biệt thự trong phòng trang trí cũng là không giống bình thường, có một phong cách riêng, trong chính sảnh, lại còn có cầu nhỏ nước chảy cùng cây xanh hoa hồng, giống như một mảnh tự nhiên thiên thành bộ dáng , khiến cho người tươi mát thư sướng.

Giờ phút này, ở đại sảnh chỗ sâu một cái hoa tươi thấp thoáng trên bình đài, một cái mười tuổi khoảng chừng tiểu nam hài ngồi ngay ngắn ở một khung đàn Cello trước, ngay tại tay cầm đàn cung, diễn tấu lấy cái kia thủ uyển chuyển kéo dài 《 thu ý nồng 》.

Hài tử tay nhỏ non nớt, nhưng vận cung lại cực kỳ thuần thục, đem đàn Cello kéo đến dễ nghe êm tai. Mà lại, hài tử diễn tấu đến phi thường đầu nhập, theo nhạc khúc trầm bổng chập trùng, sớm đã say mê trong đó. . .

“Được rồi, Giang nhi. . .” Ai ngờ, một cái ôn nhã thanh âm nữ nhân bỗng nhiên vang lên, đối tiểu nam hài nói nói, “ mẹ có việc, ngươi trước

nghỉ ngơi một hồi, đến nơi khác chơi đi!”

Tiểu nam hài phi thường nghe lời, ổn ổn đương đương buông xuống đàn cung, đỡ tốt đàn vi-ô-lông, lúc này mới không một tiếng vang rời đi đại sảnh.

Nói chuyện, chính là một người mặc quần dài trắng, đoan trang trang nhã cô gái trẻ tuổi, chính là —— Trình Lăng Phỉ!

“Vị này cảnh sát, tha thứ ta mạo muội nói thẳng. . .” Tại đưa mắt nhìn tiểu nam hài rời đi về sau, Trình Lăng Phỉ quay đầu đối đến thăm Miêu Anh nói nói, “ ta vẫn là không biết rõ, Ô Phương Phương chính mình liền là một người cảnh sát, ngươi vì sao muốn hỏi ta liên quan tới nàng sự tình đâu? Chẳng lẽ. . . Nàng lại phạm sai lầm gì?”

“Lại phạm?” Cơ cảnh Miêu Anh lập tức bắt lấy chữ này, “Ngươi còn biết nàng phạm qua sai lầm gì sao?”

“Đương nhiên. . .” Trình Lăng Phỉ khuôn mặt lạnh lùng nói nói, “ nàng không phải là bởi vì dùng nước trà giội cho lãnh đạo cấp trên, bị xử lý qua sao?”

“. . .” Miêu Anh không nói gì, đang quan sát Trình Lăng Phỉ mấy giây về sau, lúc này mới nghiêm túc nói nói, “ Trình nữ sĩ, ngươi đã nhìn qua ta giấy chứng nhận, nếu như còn có hoài nghi, đều có thể đi xác minh một cái! Ta tin tưởng, ngài là người thấy qua các mặt cuộc đời, ta đã mạo muội đến nhà bái phỏng, tất nhiên là có trọng yếu nguyên nhân!”

“Tốt!” Trình Lăng Phỉ ngoài miệng nói chuyện, nhưng ngôn ngữ y nguyên băng lãnh, “Nói đi, ngươi muốn biết liên quan tới Ô Phương Phương cái gì?”

“Tất cả!” Miêu Anh dứt khoát nói nói, “ đem tất cả ngươi biết, liên quan tới Ô Phương Phương sự tình đều nói cho ta biết, từ ngươi biết nàng thời

điểm bắt đầu!”

“Hừ!” Trình Lăng Phỉ nhẹ nhàng địa hừ một tiếng,

Mí mắt không ngẩng, lại đưa tay hướng Miêu Anh ra hiệu một cái trước mắt Xuân Thu ghế dựa, sau đó dáng vẻ đoan trang địa ngồi xuống, tự nhiên nói ra, “Dùng không thích hợp câu để hình dung, ta cùng a Phương, thật đúng là để trần bờ mông cùng nhau lớn lên đâu!”

Miêu Anh thấy đối phương ra hiệu, mình cũng không có khách khí, trực tiếp ngồi tại Xuân Thu trên ghế, nói ra: “Tốt, vậy liền từ chỉ riêng bờ mông bắt đầu nói a!”

“A. . .” Trình Lăng Phỉ nhếch miệng lên, xem như lộ ra mỉm cười, nhưng ý cười bên trong lại bao hàm lấy châm chọc vị nói, “ muốn ta nói thế nào? Chúng ta từ nơi nào bên trên nhà trẻ sao?”

“Thạch Hải!” Miêu Anh không khách khí chút nào nói ra tên Thạch Hải, nói nói, “ cái kia liền nói một chút, hai người các ngươi, cùng Thạch Hải quan hệ đi!”

Miêu Anh lời nói phi thường đột nhiên, Trình Lăng Phỉ rõ ràng ngây ra một lúc, hai giây sau mới trầm mặt nói ra: “Thạch Hải ca. . . Đã không có ở đây! Hắn là. . . Hắn là. . .” Đang khi nói chuyện, trên mặt của nàng lộ ra một cỗ thật sâu hoài niệm chi sắc, “Đúng nha. . . Từ nhỏ đến lớn, ta cùng a Phương đều thích Thạch Hải ca đâu! Hắn dáng dấp anh tuấn suất khí, lại chính trực lại thiện lương, đặc biệt là cười lên, đẹp như thế!”

Trình Lăng Phỉ ánh mắt ngưng nhưng, dường như lâm vào hồi ức: “Ta không biết, ba người còn có thể hay không gọi thanh mai trúc mã? Nhưng ở tuổi thơ trong trí nhớ, chỉ có a Phương cùng Thạch Hải ca! Người nếu như có thể vĩnh viễn lưu tại tuổi thơ, thật là tốt biết bao a? Thật. .. Không muốn lớn lên!”

Miêu Anh gặp Trình Lăng Phỉ một mặt vẻ buồn bã, liền kiên nhẫn chờ đợi, không có thúc hỏi.

“Chỉ tiếc. . . Người luôn luôn muốn lớn lên!” Trình Lăng Phỉ bất đắc dĩ nói nói, “ làm người hiểu chuyện về sau, liền sẽ cách khoái hoạt càng ngày càng xa. Nhất là. . . Là chúng ta loại tình huống này, tình tay ba thật quá thương cảm tình!

“Bởi vì Thạch Hải ca, ta cùng a Phương đã từng phát sinh qua rất nhiều lần, rất nhiều lần cãi lộn! Các ngươi hẳn phải biết, a Phương rất cường thế, mỗi một lần cãi lộn, đều là bằng vào ta thất bại mà kết thúc! Cho nên. . . Thời gian dần qua. . . Ta không còn dám cùng với nàng tranh, mỗi một lần đều để lấy nàng. . .

“Bất quá, ta không thể không bội phục a Phương chấp nhất cùng dũng khí!” Trình Lăng Phỉ nói nói, “ Thạch Hải ca thuở nhỏ muốn làm trừng phạt ác trừ gian cảnh sát, sau khi lớn lên, hắn cũng từng bước một thực tiễn lấy lời hứa của mình, thi đậu lý tưởng cảnh sát trường học! Thật không nghĩ đến, vì đuổi kịp Thạch Hải ca, a Phương nàng thế mà cũng đi dự thi trường cảnh sát! Mà về sau, hai người bọn họ thật đúng là cùng đi tới. . .

“Cảnh sát, nói thật, làm ta biết được tin tức kia thời điểm, ta đích xác rất khó chịu!” Trình Lăng Phỉ trên mặt lộ ra một tia đắng chát, “Nhưng là, nghĩ tới Ô Phương Phương cùng Thạch Hải ca mặc vào đồng phục cảnh sát dáng vẻ, trong lòng ta liền sẽ bình thường trở lại! Ta biết, cái này từ nhỏ bị ta ngưỡng mộ nam tử, là không thể nào lại thuộc về ta!”

Sau khi nói xong, hiện trường hoàn toàn yên tĩnh, chỉ có phòng khách cầu nhỏ nước chảy, vẫn như cũ róc rách rung động.

“Trình nữ sĩ. . .” Yên lặng thật lâu, Miêu Anh rồi mới lên tiếng, “Theo ta được biết, ngươi cùng Ô Phương Phương quan hệ, cuối cùng vẫn là cãi nhau! Ta muốn hỏi một chút, các ngươi là lúc nào, bởi vì nguyên nhân gì

cãi nhau rồi? Chẳng lẽ không phải bởi vì Thạch Hải sao?”

Miêu Anh sau khi nói xong, Trình Lăng Phỉ rõ ràng dừng lại một chút, mới nói: “Kỳ thật, từ đầu đến cuối, chúng ta cãi nhau thuyết pháp, đều là Ô Phương Phương chính mình truyền đi! Là nàng trước không để ý tới ta!”

“Ồ? Lúc nào?” Miêu Anh nghi hoặc.

“Ừm. . . Rất khó nói a cảnh sát, “ Trình Lăng Phỉ hờ hững mà nói, “ chúng ta dù sao có cảm tình sâu đậm, cho nên, chia chia hợp hợp, một mực kéo dài thời gian rất lâu mới hoàn toàn cắt đứt liên lạc! Từ khi nàng cùng Thạch Hải ca cùng một chỗ về sau, chúng ta liền gặp mặt càng ngày càng ít! Khi đó, ta cũng ngay tại lập nghiệp, thời gian dần qua. . . Liền không liên hệ đi?”

“Đã Ô Phương Phương đuổi tới Thạch Hải!” Miêu Anh trong mắt lấp lóe địa hỏi nói, “ như vậy trận này tình yêu tay ba, hẳn là nàng thắng lợi mới đúng a? Nhưng vì cái gì. . . Ô Phương Phương lại như vậy hận ngươi đây? Thực không dám giấu giếm, nàng đem nàng album ảnh bên trong chỗ có liên quan tới ngươi ảnh chụp, tất cả đều cạo sờn! Ngươi có thể nói cho ta biết, là dạng gì cừu hận, có thể làm cho Ô Phương Phương như thế đâu?”

“Nha. . . Thật sao?” Ai ngờ, Trình Lăng Phỉ phản ứng phi thường bình tĩnh, nàng nghĩ nghĩ, nói, “Năm trước có lần tụ hội, ta mở miệng chống đối nàng, nói một chút không dễ nghe, nàng còn cần rượu đỏ giội cho ta. Là không là bởi vì việc này?”

“Không!” Miêu Anh cẩn thận nhìn chằm chằm Trình Lăng Phỉ nói nói, “ tấm hình vết trầy, đã rất nhiều năm!”

“Thật sao?” Trình Lăng Phỉ y nguyên tỉnh táo, “Vậy các ngươi vẫn là đi hỏi chính nàng đi! Thạch Hải ca hi sinh về sau, nàng cả người đều trở

nên không thể nói lý! Chẳng lẽ lại, nàng còn tưởng rằng Thạch Hải ca chết là ta tạo thành sao? Vậy cũng quá bá đạo a?”

“Không!” Miêu Anh con mắt không nháy mắt mà nhìn chằm chằm vào đối phương, lắc đầu nói nói, “ vết trầy so cái này còn sớm!”

“Hừ!” Trình Lăng Phỉ cười lạnh một tiếng, “Nếu như lại hướng phía trước, vậy ta chỉ có thể nghĩ đến một cái lý do! Có một lần, chúng ta thực sự làm cho rất hung, kia chính là ta nhị ca tự sát thời điểm! Ô Phương Phương bỗng nhiên chạy tới chất vấn ta, nói cái gì là ta hại chết ta nhị ca, còn mắng ta lục thân không nhận, tâm ngoan thủ lạt cái gì, một lần kia, ta là thật tức giận, liền cùng với nàng lớn ầm ĩ một trận! !

“Người khác có thể hiểu lầm ta, nhưng nàng không nên a!” Trình Lăng Phỉ hơi có vẻ kích động nói nói, “ cảnh sát, các ngươi có thể đi hảo hảo điều tra thêm, ta đều là thông qua chính đáng thủ đoạn, đoạt lại những cái kia vốn nên thuộc về ta di sản! Ta nhị ca chết, cùng ta không có bất cứ quan hệ nào!”

“Sau đó thì sao?” Miêu Anh hỏi, “Ngươi cùng Ô Phương Phương lại xảy ra chuyện gì?”

“Sau đó liền tan rã trong không vui!” Trình Lăng Phỉ ngực phập phồng nói nói, “ nàng đi làm nàng cảnh sát, ta tiếp tục phát triển sự nghiệp của mình! Tóm lại. . . Từ lần kia về sau, cũng rất ít gặp lại! Trong đó coi như gặp qua, cũng đều giống năm trước như thế làm cho rất không thoải mái! Nhưng là. . . Bởi vì dạng này liền cạo sờn hình của ta, nàng thật sự là quá tuyệt tình!”

“Nha. . .” Miêu Anh nghiêm túc suy nghĩ một cái Trình Lăng Phỉ, cùng nét mặt của nàng phản ứng, mặc dù có chút nghi hoặc, nhưng cũng nói còn nghe được. Thế là, tại trầm ngâm hơn mười giây về sau, Miêu Anh lúc này mới nói sang chuyện khác hỏi nói, “ Trình nữ sĩ, bất kể nói thế nào, Ô Phương Phương đều là ngươi hiểu rõ nhất hảo bằng hữu. Ngươi

có thể nói cho ta biết một cái, cuộc sống riêng tư của nàng có vấn đề gì hay không? Nhất là tại nông hợp huyết án sau khi phát sinh trong đoạn thời gian đó?”

Chương 1015: Kinh hồn 1 khắc

“Nông hợp huyết án?” Trình Lăng Phỉ lặp lại một câu, biểu lộ lạnh nhạt, lại tràn ngập nghi vấn nói nói, “ cảnh sát vấn đề, thật kỳ quái? Một người sinh hoạt cá nhân có vấn đề hay không, cùng thời gian có quan hệ sao?”

“Ta là vì dễ dàng cho ngươi tìm kiếm hồi ức, “ Miêu Anh giải thích nói, “ tại trong đoạn thời gian đó, ngươi cùng với Ô Phương Phương sao? Ngươi có biết hay không, Ô Phương Phương đều cùng người nào tiếp xúc qua?”

“Ừm...” Trình Lăng Phỉ nghĩ nghĩ, trả lời nói, “ lúc kia, ta cùng a Phương quan hệ còn không có cãi nhau, nhưng là... Ta vội vàng hoàn thành việc học, mà a Phương thì bị điều đến điều tra tiểu tổ, đi thăm dò cái kia vụ án! Tại một đoạn thời gian rất dài bên trong, ta đều chưa thấy qua nàng! Cho nên, ta không biết nàng đều cùng người nào tiếp xúc qua a?”

“Lúc ấy, Ô Phương Phương cùng Thạch Hải xác lập quan hệ yêu đương sao?” Miêu Anh lại hỏi, “Đoạn thời gian kia, Thạch Hải đi tỉnh trường cảnh sát bồi dưỡng đi, Ô Phương Phương sinh hoạt cá nhân... Ân... Nàng có thích hay không đi dạo quán ăn đêm quán bar, có hay không phương diện này bằng hữu, còn có... Nàng có say rượu hoặc Tây Độc kinh lịch sao?”

“Không thể nào? Các ngươi... Làm sao lại nghĩ như vậy?” Trình Lăng

Phỉ ngoài ý muốn nói nói, “ đừng nhìn a Phương tính cách không dám lấy lòng, nhưng sinh hoạt cá nhân phương diện nhưng là tuyệt đối sẽ không xảy ra vấn đề! Lúc kia, mặc dù Thạch Hải ca không tại Cao Lan Kỳ, nhưng bọn họ đã xác định quan hệ yêu đương! Nàng yêu Thạch Hải ca sâu như vậy, làm sao có thể không giữ mình trong sạch đâu?

“Lại nói... Đoạn thời gian kia, a Phương cả ngày vội vàng tra án, làm sao có thời giờ đi rượu gì a? Nàng lúc trước từ không uống rượu, chớ đừng nói chi là Tây Độc, nàng thế nhưng là ưu tú cảnh sát a!”

“Cái kia... Nàng bình thường ưa thích cùng...”

Ai ngờ, Miêu Anh còn chưa nói xong, Trình Lăng Phỉ chợt kích động đánh gãy nàng hỏi: “Cảnh sát, ta nghe vấn đề của ngươi không đúng lắm a? A Phương... A Phương không phải là đã xảy ra chuyện gì a?”

“...” Miêu Anh từ chối cho ý kiến.

“Cảnh sát, xin ngươi tin tưởng ta! Từ nhỏ đến lớn, a Phương đều rất cường thế, cũng rất xúc động! Nhưng là...” Trình Lăng Phỉ hơi có vẻ kích động nói nói, “ nàng thật là người tốt, nàng tuyệt sẽ không làm cái gì phạm pháp loạn kỷ cương chuyện, van các ngươi nhất định phải điều tra rõ ràng!”

“Được... Tốt...” Miêu Anh bên cạnh suy nghĩ bên cạnh gật đầu, “Đã dạng này... Vậy ta liền tạm thời cáo từ, nếu như ngươi có thể nhớ tới thứ gì... Nhớ kỹ cho ta biết!”

Nói, Miêu Anh đem một trương viết có số điện thoại tấm thẻ đưa cho nàng.

“Được rồi, rất vinh hạnh cùng cảnh sát hợp tác!” Trình Lăng Phỉ có lễ phép địa nhận lấy tấm thẻ.

Miêu Anh đứng dậy, lại đem bên trong đại sảnh cả cái hoàn cảnh nhìn kỹ một lần, chẳng những không có lập tức rời đi ý tứ, ngược lại đem ánh mắt rơi vào cái kia thanh đàn Cello bên trên.

“Ừm... Trình nữ sĩ a!” Miêu Anh suy nghĩ một cái,

Ngượng ngùng nói nói, “ nói đến, quả thật có chút mạo muội. Nhưng là... Theo ta được biết, ngài giống như đến nay độc thân, chưa hề hôn phối qua a? Vừa rồi đứa bé kia...”

Nghe đến lời này, vừa mới đứng dậy Trình Lăng Phỉ bỗng dưng định trụ, sắc mặt của nàng bắt đầu trở nên âm trầm như nước, ánh mắt bên trong cũng là lộ ra một cỗ dị dạng ánh sáng.

“Không có ý tứ!” Miêu Anh làm bộ thành khẩn giải thích, “Những này, đều là chúng ta làm hình cảnh chức nghiệp mẫn cảm! Mặc dù rất thất lễ, nhưng là... Còn hi vọng ngài có thể nói rõ sự thật a!”

“Ừm...” Trình Lăng Phỉ nhẹ nhàng địa thở ra một hơi, trầm ngâm hơn nửa ngày, lúc này mới sắc mặt lạnh như băng nói nói, “ vị này cảnh sát, ta minh bạch, đã ngài hỏi, coi như ta không trả lời, các ngươi cũng có là biện pháp biết đến.

“Tốt a, ta có thể nói cho ngươi, nhưng là... Còn hi vọng ngài có thể tuân thủ ngài phẩm đức nghề nghiệp, không nên đem chuyện riêng của ta tiết lộ ra ngoài được không? Ta mặc dù không tính là nhất đẳng nhân vật công chúng, nhưng loại này chuyện xấu vẫn là không muốn để cho ngoại giới biết đến... Ngài hiểu được a?”

“Cái này hiển nhiên không có vấn đề!” Miêu Anh gật đầu đồng ý.

“Tốt a!” Trình Lăng Phỉ chỉ chỉ trên lầu, nói nói, “ hài tử ba ba liền trên lầu! Nhưng là... Hắn ngã bệnh! Bởi vì do nhiều nguyên nhân đi, hôn lễ của chúng ta năm đó không có hoàn thành! Cho nên, chúng ta chỉ có thể

tạm thời dạng này...”

“Ồ?” Miêu Anh ngoài ý muốn, “Ta không rõ, y theo Trình tiểu thư thực lực, có chuyện khó khăn gì có thể ngăn cản hôn lễ của ngươi đâu?”

“Cảnh sát nói đùa, ngài chưa nghe nói qua, thế gian này có rất nhiều sự tình, đều là tiền tài không cách nào giải quyết sao?” Giờ phút này, Trình Lăng Phỉ giống làm xảy ra điều gì quyết định trọng đại giống như, như trút được gánh nặng chỉ lầu đã nói nói, “ nếu không dạng này, ngài đến phòng ngủ của ta đi xem một chút, liền toàn đều hiểu!

“Cha nó... Xác thực bệnh đến rất nặng, không thể đi ra gặp khách.

“Nha... Đúng, ta trong phòng ngủ còn có một số hình cũ. Trong đó, có mấy trương ta cùng a Phương tham gia tụ hội lúc ảnh chụp, đúng lúc là tại ngươi nói lúc kia, phía trên có rất nhiều người chụp ảnh chung, không biết, có thể không thể giúp được ngươi a?”

“Ồ?” Miêu Anh nhãn tình sáng lên, lúc này gật đầu đồng ý, “Vậy liền phiền phức Trình nữ sĩ!”

“Mời tới bên này...” Trình Lăng Phỉ đi vào thang lầu trước mặt, đưa tay ra hiệu Miêu Anh lên lầu.

Giờ này khắc này, mặc dù Miêu Anh cũng không có nhìn ra nguy hiểm gì, lại vẫn là trước sau như một cảnh giác lấy, tay của nàng một chỉ đặt ở bao súng phía trên, tùy thời chuẩn bị rút súng.

Khi nhìn đến Trình Lăng Phỉ đưa tay ra hiệu về sau, nàng lập tức dừng bước, khách khí ra hiệu, để Trình Lăng Phỉ dẫn đầu lên lầu, phía trước vừa đeo đường.

Trình Lăng Phỉ lại không có bất kỳ cái gì dị dạng, lúc này nện bước loại kia dễ hỏng bước chân nhẹ nhàng, mang theo Miêu Anh đến lên trên lầu.

Xoay tròn thức thang lầu kết nối lấy trên lầu hai hành lang, hành lang một bên có thể nhìn xuống cả gian đại sảnh, khác một bên thì đều là từng cái sinh hoạt thường ngày gian phòng.

Trình Lăng Phỉ đi không bao xa, liền ngừng tại bên trong một cái gian phòng trước đó, dùng ngón tay vân tay mở cửa.

Tại nàng dùng vân tay mở cửa thời điểm, Miêu Anh không thể nghi ngờ càng thêm cảnh giác, nhà mình phòng ngủ, vì cái gì còn muốn khóa lại?

Mà lại, từ khi Miêu Anh tiến vào Trình Lăng Phỉ nhà về sau, nàng liền bản năng cảm giác được có nhiều chỗ không đúng lắm. Nhà của nàng quá an tĩnh, an tĩnh có chút làm cho người kiềm chế! Mặc dù có hài tử tại kéo đàn, nhưng diễn tấu cũng là bi thương từ khúc, để Miêu Anh cảm giác toàn thân đều không thoải mái...

Còn có, cái này Trình Lăng Phỉ âm tình bất định biểu hiện cũng làm cho nàng cảm thấy bất an, rất nhiều loại vẻ mặt bình thường hiện ra ở Trình Lăng Phỉ trên mặt về sau, tựa hồ toàn cũng thay đổi hương vị...

Thế là, làm cửa phòng rộng mở một khắc này, Miêu Anh sớm đã lặng lẽ cầm chuôi thương, tùy thời dự phòng lấy khả năng phát sinh tình huống ngoài ý muốn.

Đắt đỏ kim loại cửa chống trộm im ắng mở ra, phía sau cửa thình lình xuất hiện một cái thuần bạch sắc phòng khách, dưới đất là màu trắng, vách tường là màu trắng, ngay cả ở không cũng đều là màu trắng!

Bất quá, màu trắng phòng khách lại cũng không sạch sẽ, trên mặt đất chất đầy các loại đồ chơi, trên bàn cơm cũng là lung tung trưng bày các loại đồ ăn vặt quà vặt cùng hoa quả...

Két... Ken két...

Lúc này, Miêu Anh nghe được một trận ken két tiếng vang, dọc theo tiếng vang nhìn lại, nàng cái này mới nhìn đến, nguyên lai là vừa rồi đứa bé kia, ngay tại máy chơi game trước đánh lấy trò chơi, hắn mang theo tai nghe, ngay tại hết sức chăm chú địa chơi lấy trò chơi, đem trò chơi tay cầm theo đến vang lên kèn kẹt, cũng không nhận thấy được có người mở cửa.

“Mời đến đi!” Trình Lăng Phỉ suất trước tiến vào phòng khách, khách khí nói nói, “ không có ý tứ, ăn tết trong lúc đó, đám người hầu đều về nhà! Phòng có chút loạn...”

Nhìn thấy Trình Lăng Phỉ tiến vào, lại nhìn thấy đứa bé kia lại chơi máy điện tử, Miêu Anh lúc này mới hơi yên lòng cất bước tiến vào phòng ốc.

“Lão công... Lão công! ? Ngươi xuống đây một chút, khách tới rồi!” Nhỏ phòng khách bên trong còn có một đầu thông hướng trên lầu thang lầu, Trình Lăng Phỉ hô xong sau, trên bậc thang lập tức đăng đăng rung động, rõ ràng là có người ngay tại xuống lầu.

Không thể nào?

Miêu Anh nghĩ thầm, vừa rồi, Trình Lăng Phỉ không phải nói chồng nàng sinh bệnh nặng, không thể gặp khách sao?

Cái này. . .

Lúc này, khi nhìn đến trên lầu người lập tức tới ngay đến phòng khách thời điểm, Trình Lăng Phỉ bỗng nhiên cười nói với Miêu Anh: “Miêu Anh cảnh sát, lúc này, ngươi không nên xuất hiện tại Cao Lan Kỳ a! ?”

“A? Cái gì?” Miêu Anh bị Trình Lăng Phỉ nói đến sững sờ.

Cùng lúc đó, cái kia từ trên lầu đi xuống người, đã xuất hiện ở Miêu Anh

trước mặt.

Miêu Anh ngẩng đầu nhìn lên, nhưng gặp cái kia là một cái chân trần, mặc đồ ngủ, thân thể cồng kềnh lại tóc thưa thớt nam nhân, mặc dù người này mặt có chút sưng vù biến hình, nhưng Miêu Anh vẫn là một chút liền nhận ra được!

“A! ! ?” Miêu Anh kinh hô một tiếng, lập tức rút súng nhắm ngay cái này cái nam nhân, trong miệng hô to, “Dương Trạch Bưu! ! ? Đừng nhúc nhích!”

Chi...

Ai ngờ, Miêu Anh vừa mới giơ súng tương hướng, một viên điện từ đạn chợt từ trên người nàng nổ tung, Miêu Anh không kịp làm ra bất kỳ phản ứng nào, liền bị cường đại dòng điện đánh xỉu trên mặt đất!

Miêu Anh sau khi ngã xuống đất, Trình Lăng Phỉ lúc này mới một mặt dỡ xuống trên cánh tay vi hình súng kích điện, một mặt lấy điện thoại cầm tay ra gọi điện thoại:

“Uy...” Thanh âm của nàng băng lãnh, tràn đầy không dung kháng cự uy nghiêm, “A Băng! Chúng ta bại lộ, ngươi bây giờ lập tức bố trí một cái, chúng ta phải đem kế hoạch... Trước thời hạn!”

Chương 1016: Gặp sống quỷ!

“Cái này. . . Đây là sao... Thế nào?” Khuôn mặt sưng vù Dương Trạch Bưu tò mò chỉ trên mặt đất Miêu Anh, đối Trình Lăng Phỉ ô ô thì thầm địa nói nói, “ vừa rồi... Người này làm sao lại phát sáng a! ? Thật thần kỳ!”

Nói, Dương Trạch Bưu còn hưng phấn phủi tay, tựa như một cái ngây thơ hài tử.

“Không có việc gì... Không có việc gì!” Nhìn thấy Dương Trạch Bưu về sau, lúc đầu lãnh nhược băng sương Trình Lăng Phỉ, bỗng nhiên biến đến mức dị thường ôn nhu, nàng thân mật kéo túm lấy Dương Trạch Bưu cánh tay, đem hắn chuyển hướng máy chơi game phương hướng, “Tới đi lão công! Ngươi nhanh đi cùng Giang nhi chơi game đi thôi! Nhi tử thật vất vả từ nước ngoài trở về, ngươi còn không hảo hảo cùng hắn?”

“Tốt a, tốt a! Máy chơi game chơi thật vui, ta thích nhất chơi...” Dương Trạch Bưu vui sướng vỗ tay, sau đó vui vẻ hướng chơi game tiểu nam hài chạy tới. Bởi vì thân thể không quá cân đối, hắn bắt đầu chạy lung la lung lay, giống như một con vụng về chim cánh cụt...

“Ừm...” Nhìn thấy Dương Trạch Bưu đi xa, Trình Lăng Phỉ lúc này mới ngồi xổm người xuống, đem Miêu Anh súng ngắn gỡ xuống, còn lật ra điện thoại di động của nàng.

Nhưng mà, Miêu Anh trên điện thoại di động lấy mật mã khóa, nàng thử mấy lần, căn bản mở không ra.

“Tỷ... Tỷ...” Lúc này, một cái nam tử đeo mắt kiếng cực nhanh từ bên ngoài chạy tới, khi nhìn đến trên đất Miêu Anh về sau, lập tức dọa đến sắc mặt trắng bệch, “Cái này. . . Đây là người nữ cảnh sát kia a? Làm sao lại truy tới nơi này?”

“Ầy...” Trình Lăng Phỉ đem Miêu Anh điện thoại đưa tới, “A Quang, tranh thủ thời gian phá giải một cái, nhìn nhìn bọn họ đến cùng tra được một bước nào rồi? Còn có, nhìn xem bên ngoài có cái gì động tĩnh? Ta vừa rồi đã thông tri A Băng, chúng ta nhất định phải sớm rút lui!”

“Cái này. . . Cái này. . .” Nam tử đeo mắt kiếng khẽ run lên, một mặt tiếp quá điện thoại di động, một mặt toàn thân run rẩy hỏi nói, “ tỷ... Thật muốn từ bỏ sao? Đây chính là ngươi tân tân khổ khổ đánh xuống cơ nghiệp a!”

“Vất vả có làm được cái gì? Cơ nghiệp thì có ích lợi gì?” Trình Lăng Phỉ lạnh lùng nói, “Nên tới, dù sao cũng nên sẽ đến! Nên mặt đúng, cũng hầu như nên đối mặt!”

“Thế nhưng là...” Tên là A Quang nam tử chỉ vào Miêu Anh nói nói, “ chúng ta phí hết khí lực lớn như vậy kết thúc, Khương Khoa cùng Dư Phù Sinh bọn họ toàn đều đã chết, bọn họ làm sao có thể tìm tới nơi này đến?

“Tỷ, ta khuyên ngươi suy nghĩ lại một chút rõ ràng, trong này đừng có lại có hiểu lầm gì đó a?

“Ngươi vừa rồi... Có phải hay không có chút liều lĩnh, lỗ mãng?” A Quang chỉ chỉ Miêu Anh, “Có lẽ... Nàng chỉ là muốn đến tìm hiểu tình huống a? Ta không rõ, ngươi tại sao muốn để nàng nhìn thấy Giang nhi? Tại sao muốn mang nàng lên lầu? Tùy tiện mượn cớ đẩy ra, hoặc là không thấy, không liền không có chuyện gì sao?”

“Hừ!” Trình Lăng Phỉ lạnh hừ một tiếng, “Ngươi vẫn chưa rõ sao? Nếu

là tới tìm ta hỏi thăm tình huống là bất luận cái gì một tên cảnh sát, tất cả cũng không có quan hệ! Thế nhưng là, tìm tới cửa hết lần này tới lần khác là Miêu Anh, vậy liền không đúng!”

“Ồ?” A Quang không hiểu, “Vì cái gì?”

“Lúc này...” Trình Lăng Phỉ nói nói, “ nàng là tuyệt đối không có khả năng tại Cao Lan Kỳ xuất hiện!”

“A?” A Quang ánh mắt nói rõ, hắn vẫn là nghe không hiểu.

“Triệu Ngọc nhảy vào Hồng minh sông, Miêu Anh là bạn gái của hắn, trừ phi cảnh sát đã đã tìm được Triệu Ngọc thi thể, nếu không nàng là không thể nào rời đi Diệu Danh!” Trình Lăng Phỉ khẳng định nói, “Hết lần này tới lần khác loại thời điểm này, Tấn Biên lại xảy ra chuyện, nếu như Miêu Anh thật nghĩ điều tra rõ chân tướng, cũng hắn là tại Tấn bên cạnh mới đúng, là vô luận như thế nào cũng không có khả năng đến Cao Lan Kỳ!

“Nhưng mà, nàng không đơn giản đi tới Cao Lan Kỳ, hơn nữa còn trực tiếp tìm đến ta nơi này, ngẫm lại đi, khả năng này là trùng hợp cùng hiểu lầm sao?”

“Nha...” A Quang cái này mới rốt cục lý giải.

“Nếu như vẻn vẹn hỏi thăm Ô Phương Phương tình huống, tùy tiện phái cái nhân viên cảnh sát là có thể!” Trình Lăng Phỉ lại nói, “ nhưng Miêu Anh hiện tại là tổ điều tra đặc biệt tổ trưởng, nàng có như vậy một đám tử loạn sự tình muốn đi xử lý, chí vu thân tự đến nhà bái phỏng ta sao?

“Ta sở dĩ muốn gặp nàng, liền là muốn tìm kiếm nàng hư thực, Giang nhi cũng là ta cố ý để nàng nhìn thấy!” Trình Lăng Phỉ nói nói, “ nữ nhân này xác thực khó đối phó, mặc kệ vừa rồi ta như thế nào thăm dò, nàng từ đầu đến cuối thâm tàng bất lộ. Nhưng là, nàng cuối cùng vẫn

không đủ thông minh, nàng không nên ở trước mặt hỏi hài tử của ta chuyện! Nàng mới mở miệng, ta cũng chỉ có thể quyết định!

“Đã nàng đã có phát giác, ta là vô luận như thế nào cũng không thể để nàng rời đi. Nàng vừa đi, tình thế liền rốt cuộc không nhận chúng ta khống chế!

“Chỉ bất quá, nữ nhân này cơ cảnh cực kì, lại là bá vương hoa, ta không thể mạo hiểm. Cho nên, ta chỉ có thể mang nàng lên lầu, tạm thời trước tiên đem nàng ổn định, sau đó lợi dụng a bưu đến phân tán lực chú ý của nàng...”

“Cái kia... Vậy kế tiếp nên làm cái gì bây giờ?” A Quang gấp nuốt ngụm nước bọt, “Có phải hay không giết cái này nữ, ta nhanh rút lui a?”

“Không! Cái này ngược lại không cần phải gấp!” Ai ngờ, Trình Lăng Phỉ lại đã tính trước địa nói nói, “ đem sự tình trái lại nghĩ một hồi đi, chính là bởi vì Miêu Anh tự mình đến nhà thăm dò, cái này ngược lại nói rõ, bọn họ còn đối với chúng ta đồng thời hoàn toàn sinh nghi! Cho nên... Chúng ta còn có thời gian...”

“Đại tỷ, đại tỷ...” Trình Lăng Phỉ còn chưa nói xong, chỉ gặp bốn năm cái bảo tiêu bộ dáng cường tráng nam tử nhanh chóng chạy tới, những người này đều là nàng bộ hạ đắc lực.

“A Quang!” Trình Lăng Phỉ trấn định tự nhiên địa chỉ huy nói, “ ngươi đi làm ta vừa rồi phân phó cái kia hai chuyện! Phải nhanh, chúng ta nhất định phải mau chóng nắm giữ cảnh sát động tĩnh, sờ chuẩn mạch đập của bọn họ!”

“Được... Tốt...” A Quang lảo đảo địa đứng người lên, chạy xuống lầu dưới.

“Mấy người các ngươi...” Trình Lăng Phỉ lại đối với những khác người

ngoắc, “Trước đem cái này nữ cảnh sát đưa đến thư phòng trói lại, sau đó đánh thức, ta muốn đích thân hỏi một chút nàng! Các ngươi...” Nàng lại xông mấy người khác mệnh lệnh nói, “ các ngươi đi giúp lão công ta cùng hài tử sửa sang một chút, chúng ta lập tức muốn tiến hành kế hoạch rút lui!”

“Tốt!” Cái này mấy tên bộ hạ không giống A Quang như thế lo lắng trùng điệp, bọn họ đã thành thói quen dứt khoát đi chấp hành Trình Lăng Phỉ mỗi một đạo mệnh lệnh.

“Tỷ. . . chờ. . . chờ một chút... Không xong! !”

Ai ngờ, Trình Lăng Phỉ vừa mới hạ Hoàn mệnh lệnh, cái kia A Quang vậy mà lại ôm một cái thẳng tấm máy tính vội vội vàng vàng địa chạy trở về.

“Thì thế nào?” Trình Lăng Phỉ tức giận trách cứ nói, “ không muốn ngạc nhiên như vậy có được hay không? Lúc nào mới trở nên có thể trầm ổn một chút?”

“Tỷ, ta vừa nhận được tin tức, phía ngoài xác thực không có bất kỳ cái gì gió thổi cỏ lay, nữ cảnh sát này xem xét có thể là đơn độc hành động!” A Quang thở không ra hơi nói.

“Ngươi... Mới vừa nói là 'Không xong' !” Trình Lăng Phỉ lạnh Băng Băng địa trừng mắt liếc hắn một cái.

“Không phải!” A Quang mau đem thẳng tấm máy tính cho nàng nhìn, “Cảnh sát bên kia không có động tĩnh gì, nhưng là... Ngươi nhìn, nữ cảnh sát trên ô tô —— có người!”

“A?” Trình Lăng Phỉ sững sờ, tranh thủ thời gian cầm qua máy tính xem xét, quả nhiên thấy Miêu Anh dừng sát ở cửa nhà nàng xe jeep bên trên, có một người!

“Nàng...” A Quang chỉ chỉ Miêu Anh, “Nàng không là một người tại chiến đấu a! ?”

Trình Lăng Phỉ chợt phát hiện cái gì, vội vàng đem ống kính gần sát, nhưng gặp Miêu Anh ngồi trên xe một cái mang khẩu trang, đeo kính râm, che đến nghiêm nghiêm thật thật người! Mà lại, người này cũng không phải là ngoan ngoãn mà ở lại, mà là tại trong xe quỷ quỷ túy túy lục lọi cái gì, trong tay còn mang theo một notebook!

“Có máy tính!” Trình Lăng Phỉ trong mắt lóe lên một tia sắc bén, lập tức xông cái kia mấy tên bộ hạ đắc lực mệnh lệnh nói, “ nhanh đi, đem người này lặng lẽ bắt tiến đến, đem máy tính cũng đoạt tới!”

“Rõ!” Các bộ hạ tranh thủ thời gian buông xuống trong tay nhiệm vụ, nhanh chóng chạy xuống lầu dưới.

“Chờ một chút...” Ai ngờ, khi mọi người chạy xuống lâu về sau, Trình Lăng Phỉ giống như là nhớ ra cái gì đó, vội vàng hô một tiếng. Sau đó, nàng đưa tay đem Miêu Anh súng ngắn ném xuống dưới, “Tiểu Vân, tiếp được!”

Chúng trong bộ hạ, một cái mặt như ngọc người trẻ tuổi đưa tay tiếp nhận súng ngắn, vừa nhanh vừa chuẩn.

“Nhớ kỹ... Bắt sống!” Trình Lăng Phỉ lại dặn dò một câu, đám người lúc này mới nhanh chóng hướng cổng phóng đi.

Vì thấy rõ ràng bắt quá trình, Trình Lăng Phỉ nhanh lên đem thẳng tấm máy tính đặt ở trước mặt xem xét.

Những này bộ hạ đắc lực đều là đi qua chuyên nghiệp huấn luyện cao thủ, lại thêm trong tay có súng, bọn họ cơ hồ không có phí chút sức lực, liền đem Miêu Anh trên xe vị kia cho bắt vào biệt thự, mà laptop tự

nhiên cũng bị bọn họ tịch thu!

“Thả ta ra! Thả ta ra!” Lúc này, theo đại sảnh cửa chính chỗ một trận ồn ào, chỉ nghe một cái như man ngưu thanh âm thình lình vang lên, “Ta là cảnh sát, các ngươi mẹ nó dựa vào cái gì bắt ta! ?”

“Ngậm miệng!” Tên là tiểu Vân bộ quyền kế tiếp nện ở đây người ngực, sau đó thừa dịp người này bị đau thời khắc, một thanh tháo xuống miệng của hắn che đậy cùng kính râm.

Kết quả, làm Trình Lăng Phỉ cùng A Quang thình lình thấy rõ ràng người này gương mặt kia về sau, lập tức như ngũ lôi oanh đỉnh, đồng loạt ngồi ngã trên mặt đất!

“Sống... Sống...” A Quang kinh dị run rẩy địa nói nói, “ thật sự là gặp sống quỷ! Như thế nào là hắn a! ?”

Chương 1017: Yêu hận tương sát

10 năm trước , đồng dạng là tại Trình gia trong khu nhà cao cấp.

Năm đó Trình gia hào trạch không hề giống hôm nay như vậy tràn ngập tự nhiên tươi mát, mà là loại kia cổ hương cổ sắc trang trí hình thức, khắp nơi đều tản ra một cỗ cũ kỹ cang trầm khí tức.

Ngày đó, Trình Lăng Phỉ mới vừa vặn đoạt lại toà này hào trạch không có có bao lâu thời gian, nàng tìm tới một vị nổi danh nhà thiết kế, chính trong thư phòng thương nghị một lần nữa sửa chữa lại hào trạch kế hoạch.

Ai ngờ, hồi lâu không thấy Ô Phương Phương bỗng nhiên nổi giận đùng đùng tìm tới cửa đến, không chú ý người ta đi tới, trực tiếp xông vào Trình Lăng Phỉ thư phòng!

“A phương?” Trình Lăng Phỉ nhìn thấy Ô Phương Phương về sau, ngoại trừ cảm thấy ngoài ý muốn, trong mắt còn lộ ra mấy phần vui sướng, “Sao ngươi lại tới đây? Ngươi không phải lên làm Cao cấp cảnh sát, đi đến thủ đô sao?”

“Trình Lăng Phỉ, nhìn một cái ngươi cũng làm những gì! ?” Ai ngờ, Ô Phương Phương vừa thấy mặt lại là tức giận chỉ vào Trình Lăng Phỉ cao giọng trách cứ nói, “ ngươi còn có tâm tư ở chỗ này thiết kế trang trí? Ngươi nhị ca chết biết không? Hắn tự sát! !”

Nhìn thấy Ô Phương Phương một mặt nộ khí, Trình Lăng Phỉ lúc này mới cũng là đến nàng là hưng sư vấn tội tới, liền khoát tay ra hiệu một cái, nhà thiết kế cùng cái khác trợ thủ, liền tất cả đều tự giác lui đi ra ngoài.

“Ta nhị ca chết rồi, cùng ta nghĩ trang trí phòng ở, có quan hệ gì?” Người vừa đi, Trình Lăng Phỉ lập tức đổi sắc mặt, ngữ điệu biến âm lãnh khiếp người, mà trước đó cái kia phần vui sướng, sớm đã vô tung vô ảnh.

“Ta liền biết! Ta liền biết!” Ô Phương Phương nổi trận lôi đình địa chỉ vào Trình Lăng Phỉ rống nói, “ ngươi nhị ca, là bị ngươi bức tử! Ngươi thu công ty của bọn hắn Hòa gia sinh thì cũng thôi đi, tội gì còn muốn hướng tử lộ bên trên bức đâu? Đại ca ngươi bị ngươi bức đi, ngươi Tam tỷ cũng cho ngươi quỳ xuống nhận lầm! Vì cái gì? Ngươi vì cái gì một điểm thân tình đều không niệm a? Lăng Phỉ, ngươi. . . Ngươi sao có thể biến thành dạng này! ?”

“Hừ! Hừ. . .” Trình Lăng Phỉ âm lãnh địa hừ hai tiếng, cắn răng, run rẩy nói nói, “ năm đó bọn họ đem ta oanh ra Trình gia thời điểm, ta liền đã không có thân nhân! Ngươi có thể đi hỏi hỏi bọn họ, bọn họ khi nào đối ta niệm qua thân tình! ?”

“Lăng Phỉ, ta biết. . . Ta biết ngươi năm đó chịu khổ, trong lòng ngươi có oán niệm!” Ô Phương Phương khuyên giải nói, “ nhưng là, mặc dù không phải một cái nương, nhưng đều là một cái cha a? Ngươi xem ở Trình bá phụ trên mặt mũi, cũng không nên dạng này đuổi tận giết tuyệt a? Ngươi suy nghĩ thật kỹ, nếu như Trình bá phụ trên trời có linh, hắn hi vọng nhìn thấy bây giờ cái dạng này sao?”

“Hừ!” Trình Lăng Phỉ chẳng những cười lạnh, hơn nữa còn lộ ra một cỗ làm cho người lông tơ đứng thẳng vẻ quỷ dị, “Ngươi không cần lo lắng, ta nhị ca đã xuống dưới theo giúp ta cha!”

“A! ? Ngươi. . . Ngươi. . .” Ô Phương Phương ngay cả dọa mang khí ngược lại đẩy mấy bước, kém chút ngã quỵ, “Trình Lăng Phỉ, ngươi. . . Ngươi trước kia. . . Không phải như thế a! ? Vì cái gì! ?”

“Ta trước kia. . . Chỉ là quá đơn thuần! Ô Phương Phương,

Ngươi cũng không cần giả nhân giả nghĩa!” Trình Lăng Phỉ nói nói, “ tại ta chán nản nhất thời điểm, ngươi cùng Thạch Hải ca lẫn mất xa xa, hiện tại ta công thành danh toại, ngươi đổ về đến khuyên ta sao? Ngươi nghĩ muốn thế nào? Để cho ta đem những này vốn nên thuộc về ta hết thảy còn trở về, tiếp tục để ta làm một người nghèo rớt mồng tơi, ngươi liền thích?”

“Trình Lăng Phỉ, ngươi nói chuyện muốn bằng lương tâm!” Ô Phương Phương gầm thét nói, “ năm đó ngươi bị đuổi ra Trình gia, ta cùng Thạch Hải ca đi tìm ngươi bao nhiêu lần ngươi không biết sao? Là ngươi không muốn gặp chúng ta!”

“Tìm ta làm gì?” Trình Lăng Phỉ đồng dạng trở nên kích động, “Để song túc song tê các ngươi, xem thật kỹ một chút cô đan đan ta nghèo túng? Để ngươi thêm một cái từ Thạch Hải ca trước mặt chèn ép ta lý do? Thạch Hải ca a, ngươi mau nhìn xem Trình Lăng Phỉ đi, nàng hiện tại không còn có cái gì nữa, may mắn ngươi khi đó không có tuyển nàng a?”

“Ngươi sao có thể nghĩ như vậy! ?” Ô Phương Phương gấp ra nước mắt, “Chúng ta. . . Chúng ta thật là muốn đi giúp cho ngươi a!”

“Giúp ta! ?” Trình Lăng Phỉ băng lãnh nói nói, “ chính ngươi hỏi hỏi mình, ngươi tại Thạch Hải ca trước mặt nói qua ta nhiều ít nói xấu? Ta không có gì cả, còn không phải ngươi bỏ đá xuống giếng lại một cái cơ hội tốt! ?”

“Ngươi! Ngươi hỗn đản!” Ô Phương Phương hai mắt đẫm lệ, toàn thân

run rẩy, “Chúng ta cùng nhau lớn lên, Lăng Phỉ, van cầu ngươi. . . Tỉnh đi! Đừng có lại chấp mê bất ngộ, ta mặc dù nói qua ngươi nói xấu, nhưng là. . . Ta là thật tâm nhớ thương ngươi a!”

“Đừng giả nhân giả nghĩa, “ Trình Lăng Phỉ không cảm kích chút nào, “Nếu không, ngươi đi cùng Thạch Hải ca thừa nhận sai lầm, đem Thạch Hải ca trả lại cho ta? Ngươi đồng ý không?”

“Ngươi! ! ! Quá phận!” Ô Phương Phương bi phẫn đến cực điểm, lên cơn giận dữ, nàng bỗng nhiên vỗ bàn một cái, lại một lần nữa dùng tay chỉ Trình Lăng Phỉ rống nói, “ Trình Lăng Phỉ, ngươi đừng ép ta! Ngươi đừng tưởng rằng, ta không biết ngươi sau lưng làm những cái kia hoạt động? Bằng không, ngươi không có khả năng nhanh như vậy sát nhập, thôn tính nhiều như vậy công ty, đoạt lại gia sản của ngươi!

“Ngươi đừng quên, ta là cảnh sát!” Ô Phương Phương chỉ chỉ mình, “Ta hiện tại thế nhưng là hình sự sảnh tổ điều tra đặc biệt chính thức điều tra viên! Nếu như ngươi không thu tay lại, vậy ta liền không khách khí! Ta sẽ phái ra cảnh lực điều tra ngươi, gắt gao tiếp cận ngươi, nếu như ngươi có chút vi phạm, ta nhất định không chút lưu tình! Hừ!”

Ô Phương Phương lại hung ác vỗ xuống bàn, quay đầu chuẩn bị rời đi.

“Ô Phương Phương. . .” Trình Lăng Phỉ cắn chặt răng gạt ra tên Ô Phương Phương, sau đó âm vang hữu lực địa nói nói, “ ta nhìn, quá phận người. . . Hắn là ngươi đi! ?”

“A, thật sao?” Ô Phương Phương trừng lên đã phiếm hồng con mắt, “Ta quá phận sao? Vậy cũng chớ để cho ta bắt lại ngươi bím tóc, bằng không, ta sẽ còn càng quá phận! !”

“Ô Phương Phương. . .” Trình Lăng Phỉ cái kia mặt âm trầm, đã bởi vì kích động mà trở nên vặn vẹo, “Mặc kệ tới khi nào, ngươi nhớ kỹ, đây hết thảy đều là ngươi bức ta!”

Nói xong, nàng mở ra ngăn kéo, đem một xấp ảnh chụp, hung hăng ngã ở trên mặt bàn!

Ô Phương Phương sững sờ, gấp vội cúi đầu đi xem ảnh chụp. Kết quả, nàng vừa nhìn thoáng qua, cả người liền choáng váng! Những hình kia, vậy mà đều là nàng cùng Khương Khoa những cái kia khó coi giường chiếu! ! !

“Ngươi. . . Ngươi. . .” Ô Phương Phương tức giận đến toàn thân run rẩy, đầu óc trống rỗng, nàng chết lặng lật xem ảnh chụp, miệng bên trong chỉ hô, “Không có khả năng. . . Không có khả năng. . .”

“Ô Phương Phương!” Trình Lăng Phỉ lạnh lẽo sắc bén nói nói, “ những này, đều là thủ hạ của ta trong lúc vô tình lấy được! Nếu không phải ta âm thầm giúp ngươi, ngươi bây giờ đã sớm thân bại danh liệt! Ngươi để cho ta nói ngươi cái gì tốt? Ngươi cũng quá không bị kiềm chế, thế mà cõng Thạch Hải ca làm những này bỉ ổi sự tình, ngươi xứng đáng hắn sao! ?”

“Không! Không!” Ô Phương Phương đã kinh hãi đến mặt không có chút máu, “Ta không có, ta không có a! Làm sao có thể? Ta căn bản, căn bản không biết người này, a. . .”

Dưới sự kích động, Ô Phương Phương điên cuồng mà đem ảnh chụp nắm trong tay, dùng sức xé toang!

Xé toang!

Xé toang. . .

Một mực đến xé Hoàn cuối cùng một trương, Ô Phương Phương lúc này mới từ trong lúc bối rối tỉnh táo lại, nàng trừng mắt không thể tưởng tượng nổi con mắt, chỉ vào Trình Lăng Phỉ quát: “Là ngươi. . . Là ngươi.

. . Hãm hại ta! ! ?”

“Ngươi cái này không biết tốt xấu nữ nhân!” Trình Lăng Phỉ ngoan lệ địa về nói, “ lúc đầu, ta là muốn đem thứ này lặng lẽ tiêu huỷ đi, nhưng ngươi hết lần này tới lần khác muốn bức ta đem nó lấy ra! Tốt, vậy ta sẽ nói cho ngươi biết, ảnh chụp —— ta có rất nhiều! !”

“A!” Ô Phương Phương dọa đến ngồi phịch ở trên ghế, “Ngươi. . . Ngươi có ý tứ gì?”

“Có ý tứ gì?” Trình Lăng Phỉ mí mắt rung động, hung ác dữ tợn địa nói nói, “ Ô Phương Phương, từ nay về sau, ngươi đi ngươi Dương quan đạo, ta qua ta cầu độc mộc, ta lại cũng không muốn nhìn thấy ngươi! ! Ngươi không phải làm Cao cấp cảnh sát sao? Vậy liền đi làm ngươi Cao cấp cảnh sát, cùng ngươi Thạch Hải ca song túc song tê đi thôi! Đừng trở lại nữa!”

“Ngươi. . .” Ô Phương Phương cảm giác thân thể của mình đã bị rút sạch.

“Ta một lần cuối cùng nói cho ngươi, ta không có làm chuyện phạm pháp, ta cũng không sợ ngươi tra! Nhưng là. . .” Trình Lăng Phỉ trùng điệp nói nói, “ nếu như ngươi dám trở về đụng đến ta, ta liền để Thạch Hải ca ngay đầu tiên nhìn thấy những hình kia! Đến lúc đó, ngươi mất đi không riêng gì Thạch Hải ca, ta sẽ để cho ngươi thân bại danh liệt, sống không bằng chết! ! !” 8)

Chương 1018: Tương kế tựu kế

Thời gian quay lại trước mắt, vẫn là gian kia năm đó Trình Lăng Phỉ cùng Ô Phương Phương ngả bài trong thư phòng, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh bị người dùng dây thừng song song buộc chặt tại có giá trị không nhỏ đồ cổ trên ghế ngồi!

Miêu Anh từ trong hôn mê ung dung tỉnh lại, mặc dù nhìn thấy đồng dạng bị trói Triệu Ngọc, nhưng vẫn là nói không ra lời.

Lúc này, Trình Lăng Phỉ từ ngoài cửa nhanh chóng tiến vào, nàng hiển nhiên còn chưa từ vừa rồi trong lúc khiếp sợ tỉnh táo lại, nhìn về phía Triệu Ngọc trong mắt vẫn như cũ lộ ra sợ hãi thật sâu cùng kinh ngạc.

“Oa, thật xinh đẹp a?” Nhìn thấy Trình Lăng Phỉ, Triệu Ngọc đầu tiên là mặt mày hớn hở địa khen một câu, sau đó mới ra vẻ kinh ngạc hỏi nói, “ ta nói Trình tiểu thư, đây có phải hay không là một đợt hiểu lầm a? Ngươi có biết hay không, hai chúng ta đều là cảnh sát a, tổ điều tra đặc biệt vẫn là, ngươi làm như vậy thế nhưng là phạm pháp tích!”

Trình Lăng Phỉ không có trả lời ngay, mà là nghiêm túc nhìn chằm chằm Triệu Ngọc nhìn, trong lòng đang nhanh chóng tính toán cái gì.

“Tỷ...” Lúc này, A Quang từ Trình Lăng Phỉ bên tai nói, “ ta xem máy vi tính của bọn họ cùng điện thoại ghi chép, chúng ta bị lừa rồi, bọn họ căn bản cái gì đều không có tra được, chỉ là theo chân bị Ô Phương Phương cạo sờn ảnh chụp đuổi tới mà thôi! Bất quá... Ngươi nói đúng, bọn họ

còn chưa kịp hướng thượng cấp báo cáo đâu! Trước mắt chỉ có hai người bọn họ... Nếu là chúng ta lặng lẽ xử lý bọn họ, có lẽ cũng không cần rút lui a?"

"Hừ!" Trình Lăng Phỉ nhất quán địa lạnh hừ một tiếng, sau đó chậm rãi đi vào Triệu Ngọc trước mặt, lạnh lùng hỏi nói, " Triệu Ngọc, ngươi thế mà không chết! ?"

"A?" Triệu Ngọc làm bộ chấn kinh, "Làm sao... Ngươi tại sao lại biết tên của ta?"

"Ngọc..." Lúc này Miêu Anh cố gắng nói nói, " Trình Lăng Phỉ liền là phía sau màn người thao túng, Dương... Dương Trạch Bưu ngay ở chỗ này..."

"A! ?" Lần này giật mình, cũng không phải Triệu Ngọc giả bộ ra tới.

Kỳ thật, Triệu Ngọc sở dĩ mình tự mình đưa tới cửa, cũng là có hắn bất đắc dĩ cùng nỗi khổ tâm.

Đầu tiên, hắn không thể xác định chính mình suy đoán nhất định chính xác, mặc dù tất cả đầu mâu đã chỉ hướng Trình Lăng Phỉ, nhưng từ đầu đến cuối không có xác thực nắm chắc;

Tiếp theo, khi hắn đi vào Trình Lăng Phỉ trước cửa nhà thời điểm, hắn cũng không thể xác định, Miêu Anh hiện tại đến cùng là cái tình huống như thế nào? Hắn cho rằng, tại loại này cũng không rõ ràng tình huống dưới, coi như Trình Lăng Phỉ thật có vấn đề, nàng cũng tuyệt đối không dám làm loạn, Miêu Anh sẽ không có chuyện gì.

Một điểm cuối cùng, Triệu Ngọc tình huống hiện tại phi thường đặc thù, hắn không dám hành động thiếu suy nghĩ, cũng không có thể hướng cảnh sát báo cáo, cũng không thể tùy tiện xông vào Trình Lăng Phỉ trong nhà.

Lúc đầu, hắn nghĩ sử dụng một cái ẩn hình áo tàng hình, trước lặng lẽ chui vào Trình gia hào trạch tìm kiếm tình huống. Ai ngờ, trong đầu hắn tham trắc khí biểu hiện,

Trình gia trong khu nhà cao cấp bên ngoài hiện đầy báo động trang bị, thậm chí ngay cả tia hồng ngoại đều có, coi như hắn có thể ẩn hình, cũng căn bản tiềm không đi vào.

Đương nhiên, hắn có lẽ có thể sử dụng điện lực che đậy nghi, hoặc máy cản tín hiệu chờ trang bị, nhưng bởi như vậy, cũng khó tránh khỏi sẽ bị đối phương phát giác.

Bởi vậy, suy đi nghĩ lại về sau, vì để tránh cho gây nên người khác chú ý, hắn đành phải mở ra trước Miêu Anh cửa xe, đi đến xe jeep bên trên chờ đợi, sau đó mở ra laptop xem xét tư liệu.

Triệu Ngọc bản ý, là đợi thêm một chút, nếu như Miêu Anh an toàn địa trở lại trên xe, như vậy bọn họ liền lập tức điều động cảnh lực, trước tiên đem Trình Lăng Phỉ khống chế lại lại nói.

Mà nếu như Miêu Anh hồi lâu đều chưa có trở về, vậy hắn cũng sẽ mượn dùng Miêu Anh danh nghĩa tìm kiếm trợ giúp, sau đó dựa vào lấy chính mình đạo cỗ, dẫn đầu khai thác hành động.

Thế nhưng là, để Triệu Ngọc cũng cảm thấy ngoài ý muốn chính là, hắn lên xe jeep về sau, mới vừa vặn mở ra laptop, liền bị một bang Hắc y nhân cho khống chế được!

Lúc kia, Triệu Ngọc rốt cuộc không cần suy nghĩ nhiều, lập tức liền hiểu, mình đối với Trình Lăng Phỉ suy đoán, đều là đúng!

Lúc đó, hắn có là đạo cụ mang theo, hoàn toàn có thể lập tức phản kháng. Nhưng mà, hắn cân nhắc một chút, vẫn là không có làm như vậy.

Bởi vì, hắn đã rõ ràng ý thức được, Miêu Anh tất nhiên là ở vào trong nguy hiểm, nếu như hắn vừa phản kháng, Miêu Anh coi như nguy hiểm!

Cho nên, hắn chỉ có thể tương kế tựu kế, trước phối hợp với các người áo đen tiến vào biệt thự, ổn định đối phương, sau đó lại tùy thời mà động.

Mà tới được loại này ngả bài thời khắc, hắn cũng không cần thiết lại ẩn tàng thân phận của mình, cho nên khi đối phương lấy xuống miệng của mình che đậy cùng kính râm về sau, hắn cũng không có khai thác bất luận cái gì bổ cứu biện pháp, rốt cục lần nữa trước mặt mọi người "Lộ mặt" !

Giờ phút này, nhìn xem Trình Lăng Phỉ cùng dưới tay nàng nhóm ánh mắt lộ ra sợ hãi, Triệu Ngọc càng thêm xác định không sai, Trình Lăng Phỉ mới là cái kia bày ra Khương Khoa vượt ngục người thần bí! Mà cái này một loạt kinh thiên vụ án, cũng tất cả đều cùng nữ nhân này có quan hệ!

Nhìn thấy Miêu Anh thức tỉnh nói chuyện, Triệu Ngọc lúc này mới thoáng yên tâm một chút. Mới đầu, Triệu Ngọc sở dĩ lựa chọn tương kế tựu kế còn có một nguyên nhân, cái kia chính là nghĩ muốn thừa cơ từ đối phương trong miệng bộ lấy một chút chứng cứ. Nhưng khi Miêu Anh nói lên Dương Trạch Bưu ngay tại Trình Lăng Phỉ trong tay thời điểm, Triệu Ngọc cũng là không chịu được kinh hãi!

Không đúng rồi?

Hắn một điểm cũng nghĩ không thông, Trình Lăng Phỉ thông minh như vậy, đã đem Dư Phù Sinh cùng Khương Khoa đều giết, vì cái gì còn muốn giữ lại Dương Trạch Bưu cái này trọng yếu nhất người sống đâu?

"Tỷ..." Lúc này, cái kia cầm thẳng tấm máy vi tính A Quang lại nói. Triệu Ngọc nhận ra người này, người này chính là Hacker cao thủ Lưu

Quang Tinh, cũng là cảnh sát tội phạm truy nã một trong.

“Đám cháy bên kia xác thực đến một chút người bên ngoài, trong đó còn có chuyên gia...” A Quang thanh âm cực nhỏ địa tại Trình Lăng Phỉ bên tai nói nói, “ xem ra, bọn họ cũng không có đem cái kia xem như phổ thông hoả hoạn a!”

Nghe đến lời này, Trình Lăng Phỉ khẽ gật đầu, từ một cái tên là a Vân bộ hạ trong tay nhận lấy Miêu Anh súng ngắn, sau đó đưa tay liền chỉ hướng Miêu Anh mi tâm.

“Triệu Ngọc!” Trình Lăng Phỉ kéo khóa nòng súng, uy hiếp nói, “ ta mặc kệ ngươi là người hay quỷ! Hiện tại đem ngươi biết sự tình tất cả đều nói cho ta biết, nếu là dám nói nửa câu lời nói dối, ta liền nổ súng bắn chết ngươi nhất nữ nhân yêu mến!”

“Đừng đừng đừng...” Triệu Ngọc vội vàng lắc đầu, kích động hô nói, “ đừng nổ súng! Tuyệt đối đừng nổ súng, ngươi hỏi đi, hỏi cái gì ta đều nói cho ngươi!”

“Ngươi... Ngươi vì cái gì không có chết?” Trình Lăng Phỉ nhíu chặt lông mày hỏi nói, “Cao 50 mét Hồng minh sông Đại Kiều, ngươi là từ vị trí trung tâm nhảy đi xuống, ngươi tỉ lệ còn sống chỉ có một phần trăm!”

“Không phải mạng lớn, tuyệt đối không phải mạng lớn!” Triệu Ngọc lập tức giả ra một bộ thất kinh bộ dáng, “Ngươi tra hạ tư liệu của ta liền biết, ta là trường học bơi lội Quán Quân, có thể tại dưới nước nín thở 10 phút. Còn có... Còn có 50 m mặc dù cao, nhưng chỉ cần nắm giữ tốt vào nước góc độ, tỉ lệ còn sống còn là rất lớn, ngươi nói một phần trăm chỉ là máy tính xác suất!”

“...” Trình Lăng Phỉ có chút run một cái nhắm chuẩn Miêu Anh súng ngắn, tựa hồ đang chăm chú cân nhắc Triệu Ngọc lời nói là thật hay không? Nhưng mà, tình huống lúc đó, nàng thấy nhất thanh nhị sở, Triệu

Ngọc đích thật là tiến vào trong nước. Cho nên, nàng cuối cùng vẫn là cho rằng, có lẽ loại này tùy từng người mà khác nhau sự tình, vẫn là có khả năng a.

“Hừ! Đủ giảo hoạt...” Trình Lăng Phỉ lại nói, “ ngươi không chết, cũng rốt cuộc không lộ diện, biến thành một cái ẩn thân người, tiếp tục điều tra vụ án, ngươi được lắm đấy!”

“Vậy ngươi nói ta còn có thể làm sao đây, đại tỷ?” Triệu Ngọc nhếch miệng bất đắc dĩ, “Ta trợ giúp Khương Khoa vượt ngục , đồng dạng thành tội phạm a!”

Trình Lăng Phỉ khẽ gật đầu, hiển nhiên đối Triệu Ngọc trả lời tương đối hài lòng.

“Vậy ta hỏi ngươi...” Nàng nghĩ nghĩ lại hỏi, “Khương Khoa là chuyện gì xảy ra? Các ngươi có phải hay không ở trên người hắn động tay chân? Có phải hay không sớm là có thể đem hắn bắt trở về, lại cố ý nhường? Tốt thả dây dài câu cá lớn?”

Ân...

Triệu Ngọc con mắt Nhất chuyển, trả lời ngay: “Đúng đúng đúng, ngươi thật sự là quá thông minh! Chúng ta sớm từ Khương Khoa da đầu bên trong cắm vào định vị khí, thứ này là cảnh sát chúng ta phát minh mới nhất, còn chỗ tại giai đoạn thí nghiệm. Nó áp dụng chính là định thời gian phát xạ hình thức, sẽ không dễ dàng bị máy quét quét hình đến!

“Mà lại, với thân thể người tiến hành quét xem thời điểm, cũng rất ít sẽ chú ý đến đỉnh đầu!

“Bởi vì Khương Khoa trước đó một mực nói nhao nhao lấy muốn vượt ngục cái gì, cho nên tại bản thần thám kiên trì dưới, liền sớm cho hắn lắp đặt!” Triệu Ngọc mặt lộ vẻ tự mãn địa nói nói, “ thế nào, có dự kiến

trước a ta?”

“...” Trình Lăng Phỉ đem tròng mắt hơi híp, có chút hiểu được địa nói nói, “ cứ như vậy, rốt cục có thể giải thích thông! Trách không được, các ngươi có thể theo tới Tấn Biên hang ổ, bắt được Khương Khoa đồng bọn cùng kim chủ! Cũng trách không được, Khương Khoa có thể tại cảnh sát trùng điệp vây quanh phía dưới chạy ra hộp đêm! Càng trách không được, các ngươi còn có thể một đường đuổi tới Cao Lan Kỳ, đồng thời phát hiện trận kia đại hỏa!”

“Trời ạ...” Bên cạnh A Quang sợ hãi thán phục nói, “ may mắn tỷ tỷ thần cơ diệu toán, sớm dự liệu được! Bằng không, tại trại nuôi bò thời điểm, chúng ta liền có khả năng bị cảnh sát một tổ bưng! Chỉ bất quá... Loại này công nghệ cao ta làm sao chưa nghe nói qua đâu?”

Nói nhảm!

Triệu Ngọc từ trong lòng mắng, cái kia mẹ nó đều là ngươi gia gia ta nói bừa, ngươi đương nhiên chưa nghe nói qua...

Chương 1019: Lại vẫn là không có a?

Nguyên lai là dạng này. . .

Thông qua Lưu Quang tinh, Triệu Ngọc đại thể nghe rõ, Trình Lăng Phỉ mặc dù không có khả năng đoán được Triệu Ngọc giả trang Khương Khoa, lại là đã ý thức được Khương Khoa khả năng bị người theo dõi!

Cho nên, nàng mới tại trâu trận thiết kế trận kia hủy diệt chứng cớ đại hỏa, muốn đem Khương Khoa tính cả Dư Phù Sinh bọn người cùng một chỗ thiêu chết. . . Mà trước đó, Trình Lăng Phỉ hẳn là thực tình muốn cứu vớt Khương Khoa.

Nói cách khác, nếu như không có phía sau kim chủ gặp mặt, cùng kim chủ nhóm bị cảnh sát bắt, cũng sẽ không có phía sau nổi giận!

Đương nhiên. . . Việc này cũng trách không được Triệu Ngọc. Lúc ấy, Triệu Ngọc chỉ cho là những cái kia kim chủ mới là phía sau màn người thần bí, lại thêm hẳn dịch dung khí có thời gian hạn chế, hẳn cũng là vạn bất đắc dĩ mà thôi.

“Vậy ngươi nói cho ta biết, “ Trình Lăng Phỉ lại hỏi, “Các ngươi từ trong hỏa hoạn phát hiện cái gì?”

“Thiêu đến rất sạch sẽ, nhưng vẫn là phát hiện Tào Tứ Phần xương đầu không có thiêu nát, hẳn bên trong xương sọ còn có một viên đạn!” Triệu Ngọc thản thản nhiên nói nói, “ đúng, còn có. . . Chúng ta từ oa lô phòng trên xe tải phát hiện không có đốt sạch sẽ xe gắn máy, sau đó từ trên xe gắn máy tìm được nữ sát thủ Hạ Vũ Băng DNA! Bởi vì từ Ô Phương

Phương bị hại hiện trường thấy qua chiếc xe gắn máy kia, cho nên, chúng ta hoài nghi Ô Phương Phương hẳn là bị Hạ Vũ Băng sát hại!”

“Triệu Ngọc. . .” Nghe được Triệu Ngọc thành thật trả lời, cái gì đều nói, Miêu Anh lập tức mở miệng nhắc nhở.

Mà Trình Lăng Phỉ thì lập tức bỗng nhúc nhích súng ngắn, rõ ràng là tại cho bọn họ làm áp lực.

“Không có việc gì, không có việc gì!” Triệu Ngọc trong lòng có mình bàn tính, lúc này thản nhiên ra hiệu nói, “ đều lúc này, che giấu còn có cái gì dùng?”

“Còn gì nữa không?” Trình Lăng Phỉ lại hỏi.

Lúc đầu, Triệu Ngọc là không muốn đem Dư Phù Sinh nói ra được. Thế nhưng là, nhìn thấy Trình Lăng Phỉ vội vàng hỏi thăm, hắn lo lắng đối phương mất đi kiên nhẫn, liền dứt khoát hồi đáp: “Ngoại trừ Hạ Vũ Băng cùng Tào Tứ Phần bên ngoài, chúng ta còn tìm được Dư Phù Sinh, Lưu Quang tinh, diêu văn minh, Dư Thuận Phong cùng trại chăn bò trại trưởng Đồ Lặc Khải DNA, cái khác không có, chúng ta liền chỉ biết là mấy người này, nhưng lại không biết đến cùng cái nào bị thiêu chết!”

Triệu Ngọc nói xong, hiện trường lập tức lâm vào hoàn toàn yên tĩnh. Triệu Ngọc có thể rõ ràng xem đến, Trình Lăng Phỉ trên mặt hiện lên một chút mất mác, rất rõ ràng, bọn họ lúc đầu muốn đem hoả hoạn ngụy trang thành một trận ngoài ý muốn, thật không nghĩ đến, vẫn là bị cảnh sát tra ra vấn đề.

“Tốt!” Trình Lăng Phỉ lại nói, “ còn có một vấn đề cuối cùng, các ngươi hai cái là làm sao tìm được ta sao? Ta để lộ ra sơ hở ở chỗ nào? Các ngươi đến ta nơi này chuyện điều tra, còn có ai biết?”

“Đại tỷ, ngươi đây là ba cái vấn đề đi, giống như?” Triệu Ngọc yếu ớt

địa hỏi lại, sau đó nói rõ sự thật, “Đeo kính tôn tử nói đúng, chúng ta liền là hướng về phía cạo sờn ảnh chụp tới! Lại căn bản không nghĩ tới, nơi này mới thật sự là ổ trộm cướp!”

“Uy? Ngươi mắng ai đây?” Lưu Quang tinh nhất thời không vui.

“Không có khả năng!” Trình Lăng Phỉ lại vung bỗng nhúc nhích súng ngắn, giống như bất cứ lúc nào cũng sẽ bóp cò, “Ở thời điểm này, các ngươi không đi điều tra đại hỏa, không đuổi theo tung Dư Phù Sinh, lại chạy đến ta nơi này tra một trương bị cạo sờn ảnh chụp? Là đang khảo nghiệm trí thông minh của ta sao?”

“Ừm. . .” Triệu Ngọc lần nữa làm sáng tỏ, “Tỷ, không phải một trương, mà là tất cả! Ô Phương Phương đem tất cả trên tấm ảnh ngươi tất cả đều cho cạo sờn, có thể không cho ta cái này nhìn rõ mọi việc thần thám sinh nghi sao? Còn có a, ngươi lão là cầm trí thông minh nói sự tình, lời này nghe được làm sao cùng Khương Khoa như vậy giống a?”

“Hoàn toàn chính xác. . .” Miêu Anh xúi quẩy hướng Triệu Ngọc giới thiệu nói, “ nàng ống tay áo bên trong có súng kích điện, cùng Khương Khoa giống nhau như đúc!”

“Không muốn giật ra chủ đề, Khương Khoa hết thảy, đều là ta dạy cho hắn!” Trình Lăng Phỉ đem súng lục chống đỡ gần Miêu Anh đầu, ngoan lệ địa uy hiếp nói, “ Triệu Ngọc, ta đếm đến năm, nếu như câu trả lời của ngươi không thể để cho ta hài lòng, vậy liền cùng ngươi người yêu dấu nhất nói tạm biệt đi!”

“Tốt! Ta nói, ta nói. . .” Triệu Ngọc vội vàng mãnh lực gật đầu, lớn tiếng nói, “Lúc trước. . . Lúc trước dùng điện thoại áp chế ta giúp Khương Khoa vượt ngục người kia, mặc dù nói chuyện là cái âm thanh nam nhân, nhưng giọng điệu giống nữ nhân!”

“Cái gì?” Trình Lăng Phỉ nhướng mày, hô to một tiếng, “5!”

“Còn có. . .” Triệu Ngọc phát điên địa nói, “Còn có. . . Hắn nói chuyện thường xuyên sẽ xuất hiện đọc nhấn rõ từng chữ không rõ, rất rõ ràng là sử dụng biến âm thanh khí, giả vờ!”

“4!”

“Đừng a!” Triệu Ngọc khẩn trương, “Khương Khoa hang ổ bị tiêu diệt toàn bộ về sau, chúng ta. . . Chúng ta phát hiện hắn cướp bóc bản kế hoạch, bản kế hoạch là sao chép bản, rõ ràng phía sau còn có chủ mưu. . .”

“3!”

“Chậc chậc chậc. . .” Triệu Ngọc đỏ bừng cả khuôn mặt, “Làm ta phát hiện bị cạo sờn ảnh chụp về sau liền đã điều tra tư liệu của ngươi, phát hiện ngươi khống chế xí nghiệp, cùng trước kia Khương Khoa cướp bóc có quan hệ mập mờ, ngươi xí nghiệp đều biến tướng địa từ cướp bóc bên trong lấy được lợi!”

“2. . .” Ai ngờ, Trình Lăng Phỉ cũng không hài lòng.

“Ta. . . Chúng ta hỏi qua bạn học của ngươi, phát hiện ngươi cùng Ô Phương Phương chẳng những là phát tiểu, mà lại cùng một chỗ truy cầu qua Thạch Hải!” Triệu Ngọc run rẩy nói nói, “ còn có ngươi làm giàu lịch sử cũng làm cho người ta hoài nghi, nếu như không có sử dụng phi pháp thủ đoạn, ngươi không có khả năng đoạt lại nhà ngươi sản nghiệp tổ tiên, đồng thời sát nhập, thôn tính nhiều như vậy công ty. . .”

“1!” Trình Lăng Phỉ hung hăng trừng Triệu Ngọc một chút, sau đó nhắm chuẩn Miêu Anh mi tâm nói nói, “ cùng người yêu của ngươi nói tạm biệt đi!”

“Thu ý nồng! Thu ý nồng! ! !”

Ai ngờ, ngay tại Trình Lăng Phỉ sắp nổ súng một sát na, Triệu Ngọc bỗng nhiên hô như thế một cuống họng đi ra. Kết quả, đang nghe ba chữ này về sau, Trình Lăng Phỉ bỗng nhiên khẽ giật mình, trong mắt lập tức lộ ra mọi loại không thể tưởng tượng nổi.

“Ngươi. . . Ngươi nói cái gì?” Nàng run nhè nhẹ một cái, cũng không nổ súng.

“Thu ý nồng a, đàn Cello!” Triệu Ngọc kích động rống nói, “ chúng ta từ Khương Khoa trong tủ bảo hiểm phát hiện một trương đĩa nhạc, đĩa nhạc phong bì bên trên thu ý nồng bị dấu chấm lên, đủ để thấy Khương Khoa đối cái này thủ khúc phi thường để ý! Mà chúng ta tìm nhân sĩ chuyên nghiệp tra xét, quang bàn bên trong không có ẩn tàng khác tin tức, cái kia chính là một trương CD đĩa nhạc mà thôi!”

“Sau đó thì sao?” Trình Lăng Phỉ mặt biến đến mức dị thường âm trầm.

“Sau đó. . .” Triệu Ngọc dùng cằm điểm một cái Trình Lăng Phỉ, “Sau đó ta liền từ ngươi cửa nhà nghe được cái này thủ khúc, cũng là dùng đàn Cello diễn tấu! Ngươi nói. . . Đổi lại là ngươi, có thể cho rằng đây chỉ là một trùng hợp sao?”

“Phế vật! Cái phế vật này! !” Trình Lăng Phỉ tràn ngập bi phẫn rống nói, “ Khương Khoa, ta đã nói với ngươi bao nhiêu lần! Đơn giản liền là cái phế vật! !”

Trình Lăng Phỉ vừa mới rống xong, trên mặt lại đột nhiên lộ ra một cỗ tố chất thần kinh ý cười, nàng chậm rãi thu hồi thương, nói với Triệu Ngọc: “Thật không nghĩ tới, ta Trình Lăng Phỉ thông minh một thế, lại đưa tại một trương bị cạo sờn ảnh chụp, còn có một đoạn âm nhạc bên trên. . .”

“Ừm. . . Ta không phải đã nói, không phải một tấm ảnh chụp, mà là thật nhiều ảnh chụp sao?” Triệu Ngọc lần nữa hảo tâm nhắc nhở.

“Thật sự không hổ. . . Hừ!” Trình Lăng Phỉ thê lương cười một tiếng, tiếng cười nhưng lại làm kẻ khác rùng mình, “Triệu Ngọc, ngươi nhưng thật không hổ là thần thám a! Ta chưa hề đánh giá thấp ngươi, thật không nghĩ đến, vẫn là đưa tại trong tay của ngươi. . .”

“Quá khen, quá khen!” Triệu Ngọc thật đúng là không khách khí.

“Tốt!” Nói, Trình Lăng Phỉ lại một lần giơ tay lên thương, chỉ bất quá lần này, là nhắm ngay Triệu Ngọc, “Nói, các ngươi đến ta nơi này, còn có hay không người khác biết?”

“Có!”

“Không có!”

Ai ngờ, Miêu Anh cùng Triệu Ngọc cùng một chỗ trả lời, lại là cùng miệng dị thanh.

Miêu Anh hô “Có” ý tứ, tự nhiên là muốn làm cho đối phương có chỗ cố kỵ. Nếu như Trình Lăng Phỉ biết bọn họ còn có hậu viện, tất nhiên sẽ đem hai người họ làm làm con tin, dạng này còn có thể có chu toàn chỗ trống.

Nhưng nếu như hô “Không có”, vậy đối phương liền lại không lo lắng, có thể hiện tại liền nổ súng giết người!

Bởi vậy, Miêu Anh làm sao cũng nghĩ không thông, Triệu Ngọc vì cái gì cùng đáp án của mình không giống?

“Ta dựa vào!” Bên cạnh Lưu Quang tinh nhếch miệng sợ hãi thán phục, “Hai ngươi có phải hay không diễn tiểu phẩm 《 không thiếu tiền 》 đâu? Đến cùng 'Có' vẫn là 'Không có' a! ?”

“Có!” Miêu Anh nói đến lẽ thẳng khí hùng.

“Ai u, xin nhờ rồi thân yêu, ngươi không cảm thấy lúc này nói láo đã không có bất cứ ý nghĩa gì sao?” Ai ngờ, Triệu Ngọc vậy mà quay đầu oán trách lên Miêu Anh đến, sau đó mới nói với Trình Lăng Phỉ, “Đại tỷ, đừng nghe nàng. Vừa rồi ta mặc dù nghe được đàn Cello thanh âm có vấn đề, nhưng ta cũng không thể xác định ngươi chính là đại BOSS a? Ta đây, lại không thể lộ ra ngoài ánh sáng, cho nên liền để Miêu Miêu tiến đến xò xét, cái nào thành muốn. . . Ngươi nói, ngươi động thủ thế nào sớm như vậy đâu? Hoàn toàn là đánh ta một cái chuẩn bị không đủ a?”

“Triệu Ngọc. . . Ngươi. . .” Miêu Anh tức giận đến chỉ cắn răng.

“Tốt!” Trình Lăng Phỉ có chút dở khóc dở cười dùng thương chỉ chỉ Triệu Ngọc, sau đó làm ra nổ súng bộ dáng, “Đã dạng này, vậy ta giữ lại các ngươi cũng vô ích!”

“Ha ha ha. . .”

Ai ngờ, đối mặt họng súng, Triệu Ngọc ngửa mặt lên trời cuồng tiếu.

Nụ cười này, Trình Lăng Phỉ ngược lại do dự.

“Uy, ngươi cười cái gì?” Lưu Quang tinh giúp Trình Lăng Phỉ hỏi một câu.

“Ai!” Triệu Ngọc lắc đầu cười nói, “ chẳng lẽ các ngươi chưa có xem những cái kia cẩu huyết phim sao? Một cái nhân vật phản diện nếu là nói nhảm quá nhiều, khẳng định sẽ bị nhân vật chính nghịch chuyển! Cho nên, ngươi muốn nổ súng, vậy liền nhanh một chút Khai đi, có được hay không?”

“Ta. . . Ngươi cái. . .” Lưu Quang tinh phát điên.

Trình Lăng Phỉ cũng là tức giận đến mày liễu nhảy lên, đưa tay liền phải bóp cò.

“Chờ một chút!” Ai ngờ, một giây sau, Triệu Ngọc vậy mà lại đổi ý, “Trình Lăng Phỉ, có chuyện nghĩ thương lượng với ngươi một cái!”

“Ngươi. . . Lại muốn làm gì?” Triệu Ngọc khác thường, để Trình Lăng Phỉ sinh ra thật sâu hoài nghi, cho nên giơ súng ngắn, lại chậm chạp không chịu bóp cò.

“Biết, vừa rồi ta vì cái gì như vậy thẳng thắn sao?” Triệu Ngọc nghiêm túc nói nói, “ bởi vì ta biết, mặc kệ hai ta nói cái gì, nói thế nào, chúng ta đều khó có khả năng trốn qua một kiếp này! Đã chạy không khỏi, cái kia không bằng đến cái thống khoái!

“Bất quá. . . Đã ta như thế thẳng thắn, ngươi có phải hay không cũng phải bày tỏ một chút một cái đâu? Ngươi nhìn dạng này được hay không? Ta Triệu Ngọc dù sao cũng là một đời thám tử lừng danh, tại ta trước khi chết, ngươi có dám hay không đem chân tướng —— nói cho ta biết! ?”

Chương 1020: Hắc ám công chúa

“Ngươi không phải tự khoe là thần thám sao? Hừ...” Trình Lăng Phỉ nhất quán âm lãnh địa hừ một tiếng, “Trong này còn có cái gì là ngươi không biết?”

“Tỷ a!” Lưu Quang Tinh nghe xong liền gấp, “Ngươi cùng bọn họ nói lời vô dụng làm gì a? Gia hỏa này giảo hoạt giảo hoạt, rõ ràng là đang trì hoãn thời gian! Nói không chừng, bọn họ thật sự có hậu viện đâu!”

“Ta không biết thì thôi đi!” Triệu Ngọc đánh gãy Lưu Quang Tinh, một mặt thành kính nói nói, “ nếu là ta biết tất cả mọi chuyện, hai ta bây giờ còn có thể là như thế một cái tình huống sao? Đã sớm ngược lại, ngươi nói có đúng hay không?

“Xin nhờ a, ngươi hẳn là hiểu rõ, chúng ta làm thám tử nhiều ít đều có chút cố chấp, làm phiền ngươi đem chân tướng nói cho ta biết đi! Dạng này...” Triệu Ngọc dùng sức chút đầu, “Cùng lắm thì ta đáp ứng ngươi, chỉ cần ngươi nói cho ta biết, ta làm quỷ về sau liền không tới tìm ngươi!”

“Ta đi...” Miêu Anh trợn nhìn Triệu Ngọc một chút, biểu thị không thể nói lý.

“A...” Ai ngờ, Trình Lăng Phỉ thế mà bị Triệu Ngọc chọc cười, “Triệu Ngọc, ta coi ngươi phá qua nhiều như vậy đại án trọng án, còn tưởng rằng ngươi là một cái như thế nào ăn nói có ý tứ người, lại không nghĩ rằng, ngươi nói chuyện như thế ngả ngớn?”

“Ta nhìn, gọi đậu bỉ hắn là thích hợp hơn...” Lưu Quang Tinh nhả rãnh về sau, lần nữa khuyên nói, “ tỷ, lửa cháy đến nơi đều, chớ cùng hắn nhiều lời có được hay không? Ngươi muốn sợ dơ tay, khẩu súng cho ta được hay không...”

“Trình tiểu thư, ngươi tại cảnh sát ngay dưới mắt thành lập một cái phạm tội đế quốc, “ Triệu Ngọc tiếp tục du thuyết nói, “ ngươi nói cho ta biết ngươi làm như thế nào, ta tốt học, dạng này về sau đến xuống bên cạnh, nhìn có thể hay không ta cũng làm một cái thử một chút? Khương Khoa, Dư Phù Sinh còn có Tào Tứ Phần, bọn họ đều là tiểu đệ của ngươi sao? Còn có, Khương Khoa vượt ngục sự tình, ngươi làm được xảo diệu như vậy, nhưng cái này chụp ta một mực không có giải khai đâu!”

“Thật sao?” Trình Lăng Phỉ lần nữa lộ ra vẻ tươi cười đắc ý, “Đừng nói cho ta, ngươi còn chưa phát hiện, kỳ thật ngày đó ngươi con gái nuôi cũng không khai giảng...”

“Tỷ!” Lưu Quang Tinh gấp đến độ đều nhảy dựng lên, “Có lầm hay không? Cảnh sát này rõ ràng lừa ngươi đâu, ngươi ngàn vạn không thể lên làm a!”

“A Quang!” Trình Lăng Phỉ xông Lưu Quang Tinh còn có những người khác mệnh lệnh nói, “ các ngươi dựa theo nguyên kế hoạch hành sự đi thôi!”

“Cái này. . .”

Lưu Quang Tinh nhíu chặt nó lông mày, nhưng nhìn thấy Trình Lăng Phỉ sắc mặt âm trầm về sau, hắn vẫn là không dám làm trái, đành phải quay người rời đi. Cái khác bộ hạ càng là không dám lên tiếng, cũng đi theo Lưu Quang Tinh cách bắt, bắt đầu chuẩn bị rút lui rời đi.

Triệu Ngọc thấy một lần có môn, con mắt lập tức sáng lên, muốn lại nói linh tinh hai câu.

Ai ngờ, Trình Lăng Phỉ lại suất mở miệng trước, nói ra: “Có thể cùng phá được không đầu nữ thi án cùng ác ma án đại thám tử gặp nhau, cũng coi là một loại đặc thù duyên phận. Đã dạng này, chúng ta liền trò chuyện hai câu. Dạng này... Làm có qua có lại, ta vừa rồi số 5 giây, vậy bây giờ liền để cho ngươi 5 cái vấn đề tốt! Ngươi nghĩ hỏi trước cái nào?”

Đang khi nói chuyện, nàng một mực loay hoay Miêu Anh cây súng lục kia, rất rõ ràng là là ám chỉ Triệu Ngọc, chỉ cần hỏi xong cái này 5 cái vấn đề, vậy ta vừa muốn nổ súng!

“Khương Khoa!” Triệu Ngọc không chút do dự nói nói, “ ngươi cùng Khương Khoa quan hệ!”

“Tốt, cái này là vấn đề thứ nhất!” Trình Lăng Phỉ đứng thẳng người ở Triệu Ngọc trước mặt, một thân trắng noãn váy dài tại tăng thêm nàng cái kia trang nhã khí chất cao quý, giống như đồng trong lời nói công chúa. Nhưng mà, xem ở Triệu Ngọc cùng Miêu Anh trong mắt, vị này “Công chúa”, rõ ràng là vị “Hắc ám công chúa” !

“Tại ta lập nghiệp Sơ kỳ, ta từng thuê Khương Khoa sung làm ta tay chân!” Trình Lăng Phỉ nói nói, “ ta điều tra qua hắn, phát hiện hắn tổn thương quá người, có tiền khoa, lợi dụng này đến áp chế hắn, để hắn làm việc cho ta.

“Dần dần, ta phát hiện người này muốn so cái khác tay chân thông minh được nhiều, làm việc lưu loát dứt khoát, là mầm mống tốt, cho nên liền trọng điểm phát triển hắn một cái, để hắn thành lập nên thế lực của mình, mà ta thì trong bóng tối điều khiển.

“Không bao lâu, việc buôn bán của ta càng làm càng lớn, ta cần Khương Khoa đến rộng lớn hơn địa phương vì ta mở đường!” Trình Lăng Phỉ nhàn nhạt mà nói, “ chuyện về sau ngươi cơ bản biết, ta thông qua

Khương Khoa cướp bóc dọn sạch trên buôn bán đối thủ cạnh tranh, cùng từ giữa đó nhận lợi! Những cái được gọi là kim chủ, trên thực tế cũng là ta cùng Khương Khoa tại phía sau màn bố trí,

Bọn họ cái gì cũng không biết, bất quá là bị chúng ta lợi dụng quân cờ mà thôi, tương lai một khi cảnh sát phát hiện cướp bóc phía sau nguyên nhân, liền có thể dùng những người này tới làm tấm mộc!

“Mặt khác, Khương Khoa tất cả cướp bóc kế hoạch sách cùng bản thiết kế, đều tại ta chỗ này!” Trình Lăng Phỉ khó nén tốt sắc địa nói nói, “ ngươi nói không sai, ta mới là những cái kia cướp bóc kế hoạch bản gốc nhà thiết kế. Ta thích vô cùng khiêu chiến, mỗi khi đắc thủ về sau, nhìn thấy cảnh sát y nguyên mơ mơ màng màng, ta đều có thể đạt được một loại đặc biệt thỏa mãn!”

“Hừ...” Lần này phát ra hừ lạnh, là Miêu Anh.

“Cho nên, từ trên ý nghĩa nghiêm ngặt tới nói, Khương Khoa chỉ có thể coi là đồ đệ của ta!” Trình Lăng Phỉ bản thân say mê, “Tất cả mọi thứ, đều là ta dạy cho hắn!”

“Ta không rõ, Khương Khoa mặc dù không bằng ngươi thông minh, nhưng cũng không ngốc!” Triệu Ngọc hỏi nói, “ ngươi là dựa vào cái gì khống chế hắn đâu?”

“Ồ?” Trình Lăng Phỉ nghiền ngẫm cười một tiếng, “Ta có thể đem cái này xem như vấn đề thứ hai sao?”

“Được rồi, được rồi... Coi như ta không có hỏi tốt!” Triệu Ngọc vội vàng lắc đầu, “Kỳ thật ngẫm lại cũng không xê xích gì nhiều, Khương Khoa cùng ngươi đã trở thành một cái cộng đồng lợi ích thể, cộng sinh cùng tồn tại. Mặt khác, hắn như vậy ưa thích cái kia thủ 《 thu ý nồng 》, rõ ràng là đối ngươi hữu tình mà!

“Thật không nghĩ đến...” Triệu Ngọc lúc đầu muốn nói, cuối cùng ngươi còn là muốn giết Khương Khoa, nhưng nghĩ lại, mặc kệ Khương Khoa bị thiêu chết hoặc là không đốt chết, hắn đều là tuyệt đối không thể nói. Có một số việc, không riêng gì Trình Lăng Phỉ, ngay cả Miêu Anh cũng không thể biết.

Thế là, hắn tranh thủ thời gian chuyển di vấn đề: “Ta vẫn là hỏi kế tiếp đi, phía dưới đến phiên Dư Phù Sinh!”

“Ừm...” Trình Lăng Phỉ vừa rồi đích thật là nghĩ kéo dài một cái, nhưng nhìn thấy Triệu Ngọc đưa ra vấn đề thứ hai, nàng vẫn là bị mang chạy tiết tấu, theo Triệu Ngọc nói nói, “ Dư Phù Sinh liền càng đơn giản hơn! Hắn là ta rất sớm trước kia liền an bài ở nước ngoài một đầu tuyến!”

“A?” Triệu Ngọc ngoài ý muốn, là chân ý bên ngoài.

“Kỳ thật, Dư Phù Sinh cùng Khương Khoa thủy chung là song hành hai đầu tuyến, giữa bọn hắn không có giao tập, không quen nhau, càng không biết cùng quan hệ của ta!” Trình Lăng Phỉ đắc ý nói, “Có lẽ là trước kia, Dư Phù Sinh một mực là Cao Lan Kỳ địa đầu xà, tại ta báo thù đại kế bên trong, hắn cũng giúp ta một chút bận bịu. Nhưng cũng tiếc, hắn về sau phạm vào kiện cáo, bị cảnh sát truy nã, ta lại sợ hắn đem ta dắt liền đi ra, cho nên liền giúp đỡ hắn một khoản tiền, để hắn lẩn trốn nước ngoài!

“Từ đó về sau, ta không ngừng cho hắn chi chiêu, không ngừng cho hắn giúp đỡ, trợ giúp hắn ở nước ngoài thành lập nên nhất định thế lực! Dạng này, việc buôn bán của ta cũng thuận lý thành chương đánh vào quốc tế thị trường!” Trình Lăng Phỉ chuyển mà nói nói, “ nhưng là, Dư Phù Sinh cùng Khương Khoa không giống, người này thiên tính ngoan độc, lòng tham không đáy, ta không thể không thời khắc đề phòng hắn, cho nên từ xưa tới nay, ta một mực khống chế hắn tại Cao Lan Kỳ gia quyến!

“Thế nhưng là...” Trình Lăng Phỉ thở dài, “Ta không nghĩ tới chính là, sau tới vẫn là phát sinh ngoài ý muốn! Dư Phù Sinh bên người ra một cái nội ứng, mặc dù hắn may mắn tránh thoát một kiếp, nhưng con của hắn lại bởi vậy bị cảnh sát đánh chết!”

Nha... Triệu Ngọc cùng Miêu Anh đều biết, cái kia nội ứng liền là Khúc Bình tổ trưởng lão ba.

“Cho nên, từ một khắc kia trở đi, Dư Phù Sinh liền dần dần không kiểm soát!” Trình Lăng Phỉ bất đắc dĩ nói nói, “ hắn chỉ có như vậy một đứa con trai, hắn từ đây đầy đầu nghĩ đến đều là báo thù, thậm chí thật ngốc đến đi tìm cảnh sát báo thù, lúc này mới chọc tới nhiều như vậy phiền phức!

“Cuối cùng, nếu không phải ta giúp hắn dùng giả thế thân cùng tin tức giả đem cảnh sát dẫn tới nước ngoài, hắn liền triệt để xong!” Trình Lăng Phỉ lắc đầu, “Từ đó về sau, Dư Phù Sinh vẫn trốn ở trại nuôi bò căn cứ, đã mất đi tất cả tác dụng. Cho nên... Cho nên...”

Nhìn thấy Trình Lăng Phỉ nhìn hướng mình, Triệu Ngọc tâm lĩnh thần hội nói ra: “Cho nên, ta nên hỏi thứ 3 cái vấn đề có phải không?”

Chương 1021: Hai cái tỳ vết nhỏ

Kỳ thật, liên quan tới Trình Lăng Phỉ sẽ hay không mở miệng nói ra tình hình thực tế, Triệu Ngọc trong lòng vẫn là có niềm tin rất lớn.

Ai cũng không biết Triệu Ngọc còn có bảo mệnh đạo cụ mang theo, Trình Lăng Phỉ tự nhiên sẽ cho là mình đã lợi cho thế bất bại, nàng đã có thể tùy thời kết thúc Triệu Ngọc cùng Miêu Anh tính mệnh, như vậy đem chân tướng nói ra, cũng liền không có gì ghê gớm lắm.

Ngoài ra còn có một điểm, Triệu Ngọc từ lâu đoán ra. Thông qua Khương Khoa cướp bóc, vượt ngục cùng về sau phát sinh hoả hoạn, Triệu Ngọc kết luận Trình Lăng Phỉ là cái hoàn mỹ chủ nghĩa người, liền xem như làm phi pháp hoạt động cũng nhất định phải thập toàn thập mỹ. Loại người này hơn phân nửa đều là cố chấp cuồng, mà cố chấp cuồng có cái lớn nhất đặc thù, cái kia chính là ưa thích khoe khoang mình cường đại cùng thông minh.

Kết quả, Triệu Ngọc vừa hỏi như thế, nàng quả nhiên mắc câu!

Đây chính là Triệu Ngọc muốn hiệu quả, tội phạm tại loại này ưu việt tình huống dưới giảng thuật tình tiết vụ án, thường thường so với nàng bị bắt sau thẩm vấn hiệu quả càng tốt hơn , nàng hiện tại chỉ cho rằng Triệu mầm hai người đều là người sắp chết, cho nên nói chuyện cũng sẽ không hề cố kỵ, giảng được càng thêm chân thực.

Kỳ thật, làm Triệu Ngọc sắp mở miệng hỏi vấn đề thứ ba thời điểm, hắn vốn định thẳng vào chủ đề, nhưng tại hơi chút cân nhắc về sau, hắn vẫn là lựa chọn tiến hành theo chất lượng, hỏi: “Tiếp đó, phiền phức nói một

chút Khương Khoa vượt ngục mãi cho đến trại nuôi bò đại hỏa toàn bộ đi qua đi!”

“Ai!” Nghe được Triệu Ngọc vấn đề thứ ba, tựa hồ ngay cả Miêu Anh cũng không hài lòng lắm, lại một lần nữa phát ra thở dài.

Nhưng mà, Triệu Ngọc lại hỏi được cực kỳ kiên định, hắn cho rằng, vấn đề trọng yếu nhất nhất định phải lưu đến cuối cùng, mới có thể để vị này Trình đại tiểu thư trả lời càng thêm happy!

“Ha ha...” Trình Lăng Phỉ lại lần nữa bật cười, “Triệu cảnh sát, dùng loại kia thẩm vấn phạm nhân thái độ đến hỏi vấn đề, tựa hồ rất không có lễ phép a! Liên quan tới vượt ngục sự tình, ngươi còn có cái gì không tốt minh bạch?”

“Không có ý tứ, quen thuộc!” Triệu Ngọc xin lỗi một câu, lắc đầu nói nói, “ lúc đầu mạch suy nghĩ rất rõ ràng, nhưng đồ hải sản siêu thị một trận bạo tạc, lại làm cho ta triệt để mộng bức!”

“Được... Đã dạng này, vậy ta cũng cũng không có cái gì sợ ngươi biết!” Trình Lăng Phỉ nhìn thoáng qua đồng hồ, lúc này mới ổn ổn đương đương nói nói, “ toàn bộ vượt ngục kế hoạch đều là ta thiết kế tỉ mỉ, cái kia gọi điện thoại cho ngươi người cũng là ta, là ta thông qua biến âm thanh khí sử dụng Dư Phù Sinh thanh âm. Dạng này liền tính toán vẽ thất bại, ta cũng có thể đem cục diện rối rắm giao cho Dư Phù Sinh, dù sao, những cái kia cụ thể đi áp dụng kế hoạch, đều là người của hắn!

“Liên quan tới ngươi con gái nuôi video cũng là sớm thu tốt, làm như vậy, là vì để tránh cho ngươi con gái nuôi nửa đường rời đi, hoặc là ngươi trong bóng tối làm cái gì tiểu động tác. Chỉ bất quá, một khi áp dụng sớm thu, Dư Phù Sinh liền không làm được, cho nên ta không thể làm gì khác hơn là tự mình điện thoại cho ngươi đi!

“Lúc đầu, lần này vượt ngục có thể trở thành ta bản nhân hài lòng nhất

một bộ tác phẩm. Chỉ tiếc, cuối cùng vẫn là xuất hiện hai kiện tì vết, mà hai điểm này tì vết, cuối cùng vẫn đưa tới hiệu ứng hồ điệp, cho ta hôm nay thất bại lưu lại to lớn tai hoạ ngầm!”

Hai điểm?

Triệu Ngọc chỉ có thể nghĩ đến tạc đạn không có bạo tạc điểm này, về phần điểm thứ hai là cái gì, lại không nghĩ tới.

Lúc này, hắn vốn định há miệng hỏi một câu, nhưng lại sợ đối phương coi này là làm hạ một vấn đề, cho nên không dám lên tiếng, chỉ là lẳng lặng chờ đợi.

“Điểm thứ nhất, các ngươi cũng đã đoán được!” Trình Lăng Phỉ quả nhiên nói ra, “Tại chiếc kia cải tiến thành Thiên Võng duy trì xe van bên trên, ta cho ngươi sớm lưu tốt một viên điều khiển tạc đạn!”

Nghe được tạc đạn hai chữ, Miêu Anh lập tức cả kinh toàn thân run lên. Triệu Ngọc vì trang bức, cũng là tranh thủ thời gian làm ra một bộ vẻ mặt bất khả tư nghị.

“Không cần khoa trương như vậy chứ?” Trình Lăng Phỉ nói nói, “ ô tô cuối cùng tại đồ hải sản siêu thị bên trong nổ tung, các ngươi cảnh sát hẳn là đã sớm kiểm nghiệm đi ra rồi hả?”

Kỳ thật, liên quan tới xe van sự tình, Triệu Ngọc trước đó đã nói với Miêu Anh, đồng thời còn để nàng truy tra qua này xe. Miêu Anh cũng biết đồ hải sản siêu thị bạo tạc, là bởi vậy xe đưa tới. Thế nhưng là, Miêu Anh chỉ cho là ô tô tạc đạn là vì nổ chết Khương Khoa, lại không nghĩ rằng, cái kia tạc đạn lại là vì Triệu Ngọc chuẩn bị, nàng làm sao có thể không kinh ngạc?

“Dựa theo ta nguyên kế hoạch, “ Trình Lăng Phỉ tiếp tục nói, “ làm Khương Khoa sau khi xuống xe, xe van liền sẽ từ Đại Kiều bên trên bạo

tạc, đem ngươi vị này Triệu thần thám trực tiếp nổ chết! Đến lúc đó, Đại Kiều sẽ bị phong tỏa, dạng này càng thêm dễ dàng cho Khương Khoa chạy trốn!

“Nhưng mà, không biết nguyên nhân gì, tạc đạn từ đầu đến cuối không có bạo tạc! Mặc dù ta cuối cùng buộc ngươi nhảy xuống Đại Kiều, nhưng ta toàn bộ kế hoạch, lại tất cả đều bị làm rối loạn!

“Lúc ấy, từ Đồ Lặc Khải điều khiển vận trâu xe tải ngay tại Giang Bắc giám sát điểm mù chờ tiếp ứng, chỉ cần Khương Khoa lên xe, liền có thể an toàn rời đi...”

Nha...

Vận trâu xe tải, kéo dê xe tải, Triệu Ngọc trong lòng suy nghĩ, Khương Khoa mánh khoé thật đúng là đều là cùng vị này hắc ám công chúa học được.

“Đã ô tô không có bạo tạc...” Trình Lăng Phỉ nói tiếp đi, “Ta quyết không thể đem nó lưu trên Đại Kiều, ở trong đó có quá nhiều có thể bị cảnh sát lợi dụng manh mối. Cho nên rơi vào đường cùng, ta chỉ có thể để Khương Khoa trước tiên đem ô tô lái đi!

“Xe van nhất định phải tiêu hủy, nhưng mục tiêu lại quá mức rõ ràng, ta cùng Khương Khoa một mực tại điều chỉnh kế hoạch, lại luôn không cách nào hợp lý hoá giải quyết. Cuối cùng, Khương Khoa nói cho ta biết, nói hắn tại Diệu Danh có tiếp ứng, hắn sẽ phái người xử lý thích đáng ô tô, đồng thời tránh thoát cảnh sát lùng bắt!

“Rơi vào đường cùng, ta không thể làm gì khác hơn là đồng ý biện pháp của hắn, Khương Khoa thì dự định trước quay về hắn tại Tấn Biên hang ổ, sau đó lại cùng ta liên hệ.

“Thật không nghĩ đến...” Trình Lăng Phỉ lời nói phong Nhất chuyển, bất

đắc dĩ nói nói, “ lúc này lại phát sinh cái thứ hai tì vết, Dư Phù Sinh trong thủ hạ, vậy mà ra phản đồ, sớm đem tin tức tiết lộ cho cái kia Tào Tứ Phần!”

A?

Nguyên lai là ra phản đồ...

Nghe đến đó, Triệu Ngọc lại không dám nói lung tung, liên quan tới Tào Tứ Phần sự tình, vốn cũng không tại hắn đặt câu hỏi bên trong, hắn tự nhiên không muốn lãng phí quý giá đặt câu hỏi cơ hội.

Bất quá, Trình Lăng Phỉ nói đến chính khởi kình, hiển nhiên không có trung đoạn ý tứ: “Tào Tứ Phần cũng không là người của ta, cho nên lúc trước trong tranh đấu, hắn mới sẽ thua bởi Khương Khoa, đồng thời kết cừu hận. Tào Tứ Phần hận Khương Khoa tận xương, chỉ muốn có thể thân thủ giết Khương Khoa, cho nên sớm tại Khương Khoa vào tù trước đó, liền đã vung xuống treo thưởng ngầm hoa.

“Mà Dư Phù Sinh một cái thủ hạ hết lần này tới lần khác thấy không rõ tình thế, thế mà đem Dư Phù Sinh cho ra bán, sớm đem Khương Khoa muốn vượt ngục sự tình tiết lộ cho Tào Tứ Phần. May mắn Tào Tứ Phần chỉ muốn bắt sống Khương Khoa, cũng không có cơ mật tiết ra ngoài, bằng không, chúng ta toàn bộ kế hoạch liền tất cả đều ngâm nước nóng!”

Nha...

Triệu Ngọc giờ mới hiểu được, náo loạn nửa ngày, Tào Tứ Phần cũng không phải là Trình Lăng Phỉ người của tập đoàn vật, trách không được tại đồ hải sản trong siêu thị, bọn hắn người đều cầm vũ khí, tựa như hung thần ác sát đâu!

“Tào Tứ Phần thủ hạ nhận được tin tức đi ép buộc xe van, lại phát hiện

bánh mì người trên xe cũng không phải là Khương Khoa, sau đó liền cưỡng ép lái xe xông vào đồ hải sản siêu thị!" Trình Lăng Phỉ lắc đầu nói nói, " bên trong siêu thị đến cùng xảy ra chuyện gì, ta cũng không biết, có lẽ là bởi vì lửa cháy mà điểm tạc đạn, tóm lại tạc đạn ở nơi đó bị dẫn nổ!"

Hắc... Đoán được thật chuẩn!

Triệu Ngọc trong lòng mặc niệm.

"Trận kia bạo tạc triệt để để tình thế mất đi khống chế, ta cùng Khương Khoa liên hệ cũng bởi vậy bên trong gãy mất!" Trình Lăng Phỉ lại nói, " tại cái kia về sau, hết thảy đều trở nên phi thường quái dị, ta gặp Khương Khoa không có cho ta hồi âm, còn tưởng rằng hắn bị tạc đạn nổ chết, hoặc là bị cảnh sát bắt.

"Mặc dù ta có thủ đoạn thẩm tra, nhưng là thời kì phi thường, ta vẫn là lựa chọn cẩn thận, chỉ có thể thả ra người đi, ra ngoài vây sưu tập tin tức!

"Kết quả, ngoài ý liệu là, Tấn Biên nơi đó bỗng nhiên truyền đến tin tức, nói Khương Khoa thế mà tại một nhà hộp đêm an bài kim chủ gặp mặt, cái này khiến ta bản năng ý thức được, Khương Khoa muốn làm sao có thể quy hàng, hoặc là liền là đã bị cảnh sát lợi dụng!

"Loại thời điểm này, hắn làm sao có thể ngốc đến cùng kim chủ gặp mặt đâu?" Trình Lăng Phỉ lắc đầu, "Ngay sau đó, làm Dư Phù Sinh cái kia hai người thủ hạ xâm nhập hộp đêm video theo dõi, phát hiện Khương Khoa từ cảnh sát vòng vây hạ đào thoát về sau, càng chắc chắn ta ý nghĩ! Cho nên..."

"Cho nên..." Như thời điểm này, ngay cả Miêu Anh cũng không nhịn được dựng lên xuống gốc rạ, "Mới có đằng sau trận kia đại hỏa! ?"

Chương 1022: Ai cũng không thể chọc ta!

Hỏng!

Chợt nghe đến Trình Lăng Phỉ nói tới cái đề tài này, Triệu Ngọc ngầm kêu không tốt. Cứ như vậy phát triển tiếp, mình trở mặt kế hoạch chẳng phải là muốn. . .

“Không sai, đây là ta sau cùng kế thoát thân!” Đang nghe Miêu Anh sủa bậy về sau, Trình Lăng Phỉ hào không cãi lại địa nói nói, “ Dư Phù Sinh với ta mà nói đã không có bất luận cái gì giá trị lợi dụng, nếu không phải ta nể tình hắn ngày xưa có công, cùng còn có thể giúp ta cản thương bên ngoài, ta đã sớm động thủ với hắn!

“Tại Khương Khoa sự tình bên trên, hắn lại cho ta thọc như thế cái sọt lớn, ta làm sao có thể tha thứ được hắn?” Trình Lăng Phỉ trong mắt, lại một lần nữa lộ ra vẻ ngoan lệ, “Kỳ thật, đến cuối cùng thời khắc, Dư Phù Sinh đã có phát giác, muốn kế hoạch lẩn trốn. Nhưng mà, những thủ hạ của hắn sớm đã bị ta thu mua, hắn đã chỗ nào cũng không đi được!

“Ừm. . . Như vậy. . . Triệu thần thám, muốn biết đại hỏa trước đó, trại bò sữa căn cứ đều xảy ra chuyện gì sao?” Trình Lăng Phỉ trêu tức địa xông Triệu Ngọc cười một tiếng.

Triệu Ngọc lập tức minh bạch dụng ý của nàng, vội vàng bày làm ra một bộ thà chết chứ không chịu khuất phục tư thái, thờ ơ nói ra: “Ngươi thích nói, dù sao đây đều là ta vấn đề thứ ba!”

“Ha. . .” Trình Lăng Phỉ ngạc nhiên gật đầu, “Triệu thần thám thật đúng là không theo lẽ thường ra bài đâu! Tốt, vấn đề này, coi như ta đặc biệt tặng tặng cho ngươi đi!”

Xong. . . Triệu Ngọc trong lòng thật lạnh, cái trán thẳng đổ mồ hôi lạnh. Giờ này khắc này, trong lòng của hắn tràn ngập mâu thuẫn, một phương diện muốn biết hoả hoạn hiện trường tình hình thực tế, một phương diện lại không muốn liên lụy ra bản thân trở mặt bí sự.

“Cùng ngày. . .” Trình Lăng Phỉ lại là đã sa vào đến một loại mãnh liệt biểu hiện trạng thái, tiếp tục nói, “Chúng ta sớm bắt lấy cái kia lộ ra tin tức nội gian, đồng thời căn cứ nội gian khai ra tin tức bắt được Tào Tứ Phần!

“Ừm. . . Nói đến chỗ này. . .” Nàng có chút hăng hái mà nhìn xem Triệu Ngọc hỏi nói, “ cái kia ngươi có muốn biết hay không, ai là cái kia nội gian đâu?”

“Là Diêu Văn Minh a?” Triệu Ngọc hào không đình trệ địa đoán nói, “ quả tạc đạn kia khách! ?”

“Ồ?” Trình Lăng Phỉ con mắt trợn to, lộ ra phi thường ngoài ý muốn, “Ngươi không phải nói, trong hỏa hoạn chỉ tìm được Tào Tứ Phần hài cốt sao? Ngươi là thế nào đoán được?”

“Đúng vậy a?” Triệu Ngọc chớp mắt, “Nói như vậy, ta còn thực sự đoán đúng rồi?”

“Thật không hổ là thần thám!” Trình Lăng Phỉ bội phục, “Nói một chút suy đoán của ngươi!”

“Không có suy đoán, đơn thuần mù mờ!” Triệu Ngọc xấu hổ cười nói, “ dù sao đoán đúng được sai tất cả đều là cái chết, cái kia cũng không

bằng dọa phát sợ một thanh thôi! Ta chỉ là nghĩ đến Tào Tứ Phần tìm tới xe van, xe van bên trên có tạc đạn, Diêu Văn Minh lại là cái tạc đạn khách, Diêu Văn Minh cùng Tào Tứ Phần đều là a Long Giang người. . . Cho nên, cứ như vậy đoán đi!"

"Nha. . . Ngươi tra án mạch suy nghĩ, thật đúng là khác hẳn với thường nhân! Khó trách khó như vậy bản án, đều có thể bị ngươi phá án và bắt giam!" Trình Lăng Phỉ tán thưởng một câu, nói tiếp, "Tốt a, ngươi đoán đúng, nội gian liền là Diêu Văn Minh! Hắn đi theo Dư Phù Sinh hỗn lâu, đầu óc cũng gỉ rơi mất, lại dám ăn cây táo rào cây sung!

"Tào Tứ Phần cũng đủ đáng giận, hỏng chuyện tốt của ta!

"Đương nhiên, còn có cái kia Dư Phù Sinh, từ khi nhi tử chết mất về sau, hắn liền đã hết có thuốc chữa! Cho nên, hoả hoạn bên trong, Diêu Văn Minh cùng Tào Tứ Phần bị viên đạn nổ đầu, mà Dư Phù Sinh thì là bị ghìm chết!"

Ta két, Triệu Ngọc âm thầm sợ hãi thán phục, trong lòng nói chuyện, cái này nương môn nhưng thật là độc ác! Ngoại trừ ba người này, lại thêm về sau bị hỏa thiêu chết Dư Thuận Phong cùng Đồ Lặc Khải, thế mà một cái liền giết năm cái!

Nhưng mà, không biết Trình Lăng Phỉ là muốn có thể giấu diếm còn là thế nào, nàng cũng không có nói rõ ràng, cụ thể là người nào mở thương, là ai ghìm chết Dư Phù Sinh?

Tại như thế trong hoàn cảnh, Triệu Ngọc đương nhiên cũng không tốt đặt câu hỏi. Nhưng là, hắn lại bắt được một cái che giấu chân ngựa cơ hội, vội vàng đối Trình Lăng Phỉ cao giọng nói ra: "Cho nên, tại giết chết ba người này về sau, các ngươi lại dùng một trận đại hỏa, đem Dư Thuận Phong cùng Đồ Lặc Khải bọn họ cũng đốt chết rồi? Ngươi muốn dùng một trận đại hỏa đem tất cả chứng cứ phạm tội đốt cái không còn một mảnh, sau đó thì sao? Triệt để đem tự mình rửa bạch, từ đây đi vào

chính hành sao?”

Triệu Ngọc loại này dùng nghi vấn đến nói sang chuyện khác bản lĩnh, cũng là đến như lửa ngây thơ độ cao, kể từ đó, liền đem Khương Khoa sự tình cho xảo diệu bôi đi qua!

“Ừm. . .” Trình Lăng Phỉ quả nhiên gãi đúng chỗ ngứa, cười lạnh nói, “Ta Triệu đại thần thám, ngươi vấn đề thứ ba, giống như đã hỏi xong!”

“Cái này. . .” Triệu Ngọc quay đầu nhìn một chút Miêu Anh, Miêu Anh mặc dù không biết Triệu Ngọc trong hồ lô muốn làm cái gì, nhưng là thông qua dĩ vãng ăn ý, nàng vẫn là xông Triệu Ngọc nhẹ gật đầu, xem như biểu thị duy trì.

“Tốt a!” Như thế, Triệu Ngọc rốt cục mừng thầm địa chuyển dời đến kế tiếp chủ đề, “Vậy kế tiếp, vấn đề thứ tư, giờ đến phiên Ô Phương Phương đi? Nàng thế nhưng là bạn tốt của ngươi, ngươi vì cái gì. . .”

“Ô Phương Phương là tự tìm! !” Ai ngờ, Triệu Ngọc còn chưa hỏi xong vấn đề, Trình Lăng Phỉ bỗng nhiên kích động rống lên một câu, đem Triệu Ngọc hai người giật nảy mình.

“Gây ta người, đều không có kết cục tốt!” Trình Lăng Phỉ cắn răng nói, “Nhiều như vậy đại tổng tài đại lão bản gặp ta đều phải mời ta ba phần, nàng Ô Phương Phương dựa vào cái gì như vậy khí diễm phách lối? Ta đối nàng một nhẫn lại nhẫn, là nàng bức ta!”

Đang khi nói chuyện, Trình Lăng Phỉ váy trắng đều phảng phất đi theo nàng tức giận tay áo Phiêu Phiêu.

“Ừm. . .” Triệu Ngọc vội vàng giả bộ làm người tốt giống như khuyên nói, “ ngươi bớt giận, bớt giận, từ từ nói!”

“Hô. . . Hô. . .” Trình Lăng Phỉ y nguyên kích động thở hổn hển, hồi lâu

mới nói nói, “ từ nhỏ đến lớn, nàng cái gì đều cùng ta đoạt, từ búp bê vải mãi cho đến Thạch Hải ca! Vì không cho ta tới gần Thạch Hải ca, nàng thậm chí từ Thạch Hải ca trước mặt lần lượt địa nói xấu ta, trung thương ta!

“Nàng còn tưởng rằng ta không biết, ta chỉ là không muốn nói ra đến, sợ đả thương tình cảm của chúng ta mà thôi! Kỳ thật, nếu như ta muốn theo đuổi Thạch Hải ca, nàng căn bản không phải là đối thủ của ta!

“Là ta lựa chọn nhường nhịn! Thế nhưng là, ta đổi lại chính là cái gì?” Trình Lăng Phỉ lần nữa lâm vào kích động, “Tại ta gặp gia tộc xa lánh, bị quét rác lúc ra cửa, ta hy vọng dường nào có thể có người bằng hữu đến quan tâm ta một cái a. . .

“Kết quả, một mực chờ đến ta quyết định báo thù thời điểm, Ô Phương Phương mới đến, mà lại, nàng mang đến cho ta cũng không phải quan tâm, mà là cười nhạo! Còn có nàng cùng Thạch Hải ca đã trở thành tình lữ sự thật! Nàng thật sâu tổn thương ta. . . Cho nên. . .

“Cho nên ta liền an bài Khương Khoa, để hắn đi mê đảo Ô Phương Phương, sau đó cho nàng đập những cái kia giường chiếu!” Trình Lăng Phỉ toàn thân run rẩy nói, “Chụp ảnh về sau, ta mới đầu chỉ nghĩ đem ảnh chụp cho Thạch Hải ca nhìn xem, để hắn cùng Ô Phương Phương chia tay! Thế nhưng là. . . Thế nhưng là, làm ta nhìn thấy Thạch Hải ca cái kia ngay thẳng nụ cười mê người về sau, ta không làm được! Ta không muốn thương tổn hắn. . .

“Mà lại, lúc ấy Khương Khoa có án cũ mang theo, Ô Phương Phương lại là cảnh sát, ta cũng đang ở tại báo thù thời khắc mấu chốt, cho nên, ta suy nghĩ liên tục, cuối cùng vẫn đem ảnh chụp giấu đi!

“Thế nhưng là, một năm sau, làm ta thành công báo thù, một lần nữa đoạt lại phụ thân gia sản về sau, Ô Phương Phương vậy mà tìm tới cửa hưng sư vấn tội, mắng ta vô tình vô nghĩa, còn cần nàng cảnh sát thân

phận uy hiếp ta, nói nếu như ta không đem tài sản còn trở về, liền phải cùng ta ăn thua đủ!

“Ta dưới cơn nóng giận, lúc này mới đem những hình kia đem ra, trái lại uy hiếp nàng một thanh, muốn nàng về sau cách ta xa một chút, nếu không ta liền đem ảnh chụp đem ra công khai!” Trình Lăng Phỉ hít mạnh một hơi, trùng điệp nói nói, “ từ đó về sau, chúng ta liền triệt để quyết liệt, không tướng hướng đến rồi!”

Nói xong, hiện trường lập tức lâm vào hoàn toàn yên tĩnh, Trình Lăng Phỉ cũng là rốt cục khôi phục một tia bình tĩnh.

Nhưng mà, yên tĩnh vẻn vẹn duy trì không đến mười giây, nàng cái kia oán khí trùng thiên thanh âm vang lên lần nữa: “Lúc ấy, ta đã cảnh cáo Ô Phương Phương, về sau đừng lại chọc ta! Đừng lại chọc ta! Ta thật đã đã cảnh cáo nàng, thế nhưng là. . . Nàng lại hoàn toàn không có nghe lọt, tại năm trước họp lớp bên trên, nàng không nhưng khi lấy nhiều người như vậy dùng rượu đỏ giội cho ta, hơn nữa còn mắng ta là —— con riêng! !

“Từ nhỏ đến lớn, ta kiêng kỵ nhất nghe được, chính là có người mắng ta con riêng, Ô Phương Phương là biết đến, nàng là cố ý! Nàng đã triệt triệt để để địa chạm đến ta ranh giới cuối cùng, cho nên. . .” Trình Lăng Phỉ khuôn mặt lại một lần nữa lâm vào vặn vẹo, “Cho nên, ta cũng không cần thiết, lại đối nàng hạ thủ lưu tình. . .”

Chương 1023: Thứ 5 cái vấn đề

“Triệu thần thám, ta nghĩ, ngươi bây giờ trong lòng khẳng định đang nói...” Trình Lăng Phỉ khôi phục bình tĩnh, trong mắt lần nữa hiện ra trước đó lạnh lùng, “Không đúng, giết chết Ô Phương Phương, không có khả năng chỉ có như thế một cái lý do! Không có khả năng chỉ là bởi vì nàng trêu chọc ta, ta liền đem nàng giết chết!”

“Ừm...”

Kỳ thật, Triệu Ngọc trong lòng còn thật là nghĩ như vậy, chỉ là không dám loạn hỏi vấn đề.

“Không sai!” Trình Lăng Phỉ tự hỏi tự trả lời địa nói, “Tại Ô Phương Phương dùng rượu đỏ giội ta trước đó, chính là Khương Khoa bị ngươi bắt được thời điểm. Không hề nghi ngờ, Khương Khoa bị bắt, sẽ đối với ta tạo thành cực lớn ảnh hưởng! Mặc dù ta vững tin hắn sẽ không đem ta khai ra đi, nhưng là, vì ổn định quân tâm, ta không được không nghĩ biện pháp cứu hắn.

“Nhưng là, bởi vì tin tức độ cao thiếu thốn, vượt ngục độ khó có thể nghĩ. Ta lặp đi lặp lại suy nghĩ thật lâu, mới đưa ánh mắt chuyển hướng Triệu thần thám trên người của ngươi!

“Ngươi xuất hiện, chính là ta lớn nhất bất an. Không phải ta mèo khen mèo dài đuôi, Khương Khoa tại Diệu Danh cướp bóc kế hoạch có thể nói không chê vào đâu được, ta tin tưởng vững chắc, cho dù cảnh sát

cuối cùng có thể vuốt thanh đầu mối, tìm ra chúng ta cướp bóc phương pháp, cũng đã vu sự vô bổ.

“Nhưng mà, chính là như vậy một trận tràn đầy tự tin cướp bóc, lại trở thành Khương Khoa Normandie. Chuyện ta sau một mực nghĩ mãi mà không rõ, coi như cướp bóc thất bại, Khương Khoa cũng không trở thành bị bắt a? Tại chênh lệch thời gian đi lên giảng, nghĩ phải bắt được Khương Khoa, căn bản là không thể nào sự tình!” Trình Lăng Phỉ nghiêm túc nhìn chằm chằm Triệu Ngọc, “Cho nên, tại trong một đoạn thời gian rất dài, ta chỉ cho là là Khương Khoa thủ hạ xảy ra vấn đề, bị cảnh sát sắp xếp nội ứng.

“Thế nhưng là, cuối cùng thông qua ta điều tra cho thấy, nội ứng là không tồn tại! Nếu như cảnh sát thật sớm có chuẩn bị, sớm như vậy tại Khương Khoa động thủ thời điểm, liền đã bị bao vây, không có khả năng lại có về sau trận kia truy đuổi!

“Thế là, ta lúc này mới đem trọng điểm chuyển dời đến trên đầu của ngươi, hừ!” Nàng hừ lạnh một tiếng, “Lệch gặp phải lúc này, ngươi lại phá án và bắt giam ác ma án, trở thành cảnh sát vương bài thần thám! Cái này càng sâu hơn ta đối với ngươi hiếu kỳ, cho nên, ta bắt đầu nghiên cứu ngươi hết thảy! Mà nghiên cứu về sau ta mới phát hiện, ngươi thật sự là một cái phi thường yêu dị nhân tài, nếu như ta trợ giúp Khương Khoa vượt ngục, ngươi đem sẽ trở thành ta lớn nhất chướng ngại!

“Cho nên, ta mới thông qua nghĩ sâu tính kỹ, nghĩ ra như thế một cái biện pháp, thiết kế ra một trận hoàn mỹ vượt ngục kế hoạch, nếu như thành công, chẳng những có thể lợi dụng ngươi cứu ra Khương Khoa, còn có thể thừa cơ đem ngươi tiêu diệt, có thể nói nhất cử lưỡng tiện!”

Chậc chậc...

Triệu Ngọc nhẹ giọng thở dài, cây to đón gió, cây to đón gió, vẫn là

người ta Tiêu Quốc Phượng trưởng phòng có dự kiến trước a! Sớm biết dạng này, lúc trước nên thu liễm một chút mới đúng.

“Đương nhiên, ngươi khứu giác cực kỳ nhạy cảm, kế hoạch của ta nhất định phải chầm chậm tiến hành, đồng thời đến lợi dụng một chút những vật khác trước tiên đem ngươi lực chú ý chuyển di mới được! Mà muốn chuyển di một cái thần thám lực chú ý, đương nhiên là muốn phát sinh một vụ giết người! Mà lại... Vụ án này nhất định phải đủ cấp bậc của ngươi mới được!” Trình Lăng Phỉ khóe miệng giơ lên, lộ ra khó nén vẻ đắc ý, “Cho nên, làm Ô Phương Phương dùng rượu giội ta một sát na kia, đang chọc giận ta đồng thời, cũng đúng lúc mang đến cho ta linh cảm!

“Cấp bậc của nàng, hẳn là có thể phối hợp Triệu thần thám! Nàng chết rồi, Triệu thần thám tất nhiên xuất mã, sau đó... Ngươi liền có thể chậm rãi tiến vào ta bẫy!”

Nghe đến lời này, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh liếc nhau một cái, nhìn nhau bất đắc dĩ.

“Từ khi Thạch Hải ca hi sinh về sau, Ô Phương Phương tâm thái đã nghiêm trọng mất cân bằng!” Trình Lăng Phỉ tiếp tục giới thiệu, “Nàng đã dám dùng rượu giội ta, hơn nữa còn mắng ta tiểu nhân hèn hạ cùng con riêng, vậy đã nói rõ, nàng đã không thế nào quan tâm trong tay của ta ảnh chụp!

“Nàng dù sao cũng là hình sự sảnh Cao cấp cảnh sát hình sự, nếu quả như thật cái gì đều không để ý, nàng đồng dạng sẽ trở thành một cái phi thường đối thủ đáng sợ, đối ta cấu thành uy hiếp! Cho nên, mặc kệ là từ tư nhân nguyên nhân cân nhắc, vẫn là từ đại cục suy nghĩ, Ô Phương Phương đều phải diệt trừ!

“Bởi vậy, một cái hoàn chỉnh , khiến cho người hưng phấn vượt ngục kế hoạch như vậy thành hình, tiếp xuống liền là bắt đầu áp dụng!” Không

biết là Trình Lăng Phỉ bị đè nén quá lâu còn là thế nào, nàng giảng đến mức dị thường đầu nhập, “Ta biết tháng giêng đầu năm là Thạch Hải ca sinh nhật, Ô Phương Phương tất nhiên sẽ đi nghĩa trang tảo mộ,

Cho nên sớm an bài sát thủ, phi thường thuận lợi địa giết chết nàng!

“Cùng lúc đó, ta còn sắp xếp người đi đến Ô Phương Phương trong nhà đem đồ vật lật loạn, thừa cơ đem nàng cùng Khương Khoa ảnh chụp bỏ vào nàng ngăn kéo tường kép!

“Cảnh sát nhìn thấy loại này hiện trường, sẽ chỉ cho là chúng ta muốn đi tìm đồ, lại nghĩ không ra, nhưng thật ra là bỏ đồ vật!

“Kế hoạch lúc bắt đầu, hết thảy cũng rất thuận lợi, “ Trình Lăng Phỉ ánh mắt lộ ra hưng phấn, “Triệu thần thám quả nhiên hiện thân, đồng thời một mực dựa theo ta sắp xếp ổn thỏa cho ngươi cố sự chủ tuyến đang phát triển, làm ngươi thấy Ô Phương Phương cùng Khương Khoa ảnh chụp về sau, tự nhiên mà vậy liền sẽ chạy tới Diệu Danh mặt thẩm Khương Khoa!

“Thật tình không biết, chúng ta đã tại Diệu Danh chờ thật lâu, cái này mới xảy ra về sau những chuyện kia!

“Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, ngươi thật sự phi thường thông minh, một đã sớm đem người nhà của ngươi bảo vệ, hơi kém để chúng ta trở tay không kịp! Nhưng là...” Trình Lăng Phỉ cười lạnh, “Ta thủy chung vẫn là cao hơn một bậc, trước kia đem uy hiếp đối tượng, chuyển dời đến trên thân người khác!

“Có lẽ... Ngươi có thể sẽ hỏi, “ nàng trực diện Triệu Ngọc nói nói, “ nếu như ngươi thẩm vấn Khương Khoa thời điểm, là đêm hôm khuya khoắt, có phải hay không, ta uy hiếp ngươi con gái nuôi video nhưng không dùng được rồi? Kỳ thật, không cần lo lắng, ta nơi nào còn có một đoạn các ngươi Tần Sơn bệnh viện video đâu!”

Hả?

Bệnh viện?

Triệu Ngọc cùng Miêu Anh hai mặt nhìn nhau.

“Trong video Diêu Giai y tá trưởng ngay tại y tá trạm trực ca đêm, mà y tá đứng xuống mặt đè ép một viên tạc đạn, chỉ cần ngươi không nghe lời... Hừ!” Trình Lăng Phỉ âm lãnh địa nói, “Diêu y tá trưởng liền sẽ bị tại chỗ nổ bay!”

“Ta đi...”

Triệu Ngọc kinh ngạc, hắn thình lình nhớ tới, lúc trước người thần bí cho mình gửi đi những bằng hữu kia ảnh chụp, theo như cái này thì, hắn thật sự là đối mình làm đại lượng làm việc.

Cô gái này...

Cô gái này...

Lúc này, Triệu Ngọc nhìn về phía Trình Lăng Phỉ ánh mắt, đã không còn là nhìn cái gì hắc ám công chúa, mà là một cái chân chân chính chính nữ ma đầu!

“Ta đã lựa chọn ngươi làm làm đột phá khẩu, đương nhiên muốn đem kế hoạch làm đến vạn vô nhất thất!” Trình Lăng Phỉ sắc mặt âm trầm, “Mới đầu, mặc dù ta thắng ngươi, nhưng đối Triệu thần thám vẫn là vô cùng khâm phục. Vì người khác, ngươi vậy mà thật không để ý tính mạng của mình! Chỉ bất quá... Ta không nghĩ tới, nguyên lai ngươi là bởi vì tâm lý nắm chắc, biết chìm bất tử mới nhảy đi xuống, cái này. . . Liền có một chút giảm bớt đi nhiều!”

Giờ này khắc này, nhìn xem Trình Lăng Phỉ tự phụ dáng vẻ, Triệu Ngọc lúc đầu có hơn 70 loại phương pháp đến nói móc nàng cùng kích thích nàng, nhưng là, tại loại này đặc thù tình thế phía dưới, vì đại cục suy nghĩ, hắn vẫn là lựa chọn ẩn nhẫn.

“Tốt, vấn đề thứ tư hỏi xong, “ nói đến đây, Trình Lăng Phỉ lại lần nữa hài hước ước lượng súng ngắn, “Chỉ còn lại có cái cuối cùng, Triệu thần thám, ngươi cần phải suy nghĩ kỹ a!”

“Cái này còn có cái gì rất muốn, “ Triệu Ngọc giả trang ra một bộ không kịp chờ đợi bộ dáng nói nói, “ Huyền Án Thanh Đạo Phu a!”

“Cái gì?” Trình Lăng Phỉ khẽ giật mình.

Miêu Anh cũng là giương lên lông mày.

“Huyền Án Thanh Đạo Phu a ta thế nhưng là!” Triệu Ngọc nghiêm túc địa nói nói, “ kỳ thật, ngươi thừa dịp Khương Khoa vượt ngục, ý đồ mưu sát bản thần thám, còn có một cái nguyên nhân trọng yếu nhất không có nói ra đâu! Trình đại tiểu thư, lúc này, dù sao cũng nên nói một chút Nông Hợp huyết án cùng Dương Trạch Bưu sự tình a?”

“Ừm...” Ai ngờ, nghe được Triệu Ngọc như thế đặt câu hỏi về sau, Trình Lăng Phỉ bỗng nhiên lộ ra một bộ u ám biểu lộ.

“Dương Trạch Bưu là Nông Hợp huyết án trọng yếu tội phạm truy nã, đã Ô Phương Phương móng tay bên trong xuất hiện Dương Trạch Bưu DNA, cái kia Dương Trạch Bưu cái đề tài này, cũng không thể tuỳ tiện đi vòng qua đi?”

“Còn có...” Miêu Anh nuốt ngụm nước bọt, “Vừa rồi... Vừa rồi ta tận mắt thấy Dương Trạch Bưu, cái kia... Đứa bé kia...”

“Ừm? Còn có hài tử?” Triệu Ngọc sững sờ.

“Kéo đàn liền là đứa bé kia...” Miêu Anh tranh thủ thời gian nói cho Triệu Ngọc.

“Ta đi!” Triệu Ngọc kinh ngạc trừng to mắt, chuyển hướng Trình Lăng Phỉ hỏi nói, “ chuyện này... Thật đúng là càng ngày càng ngưu bức! Trình tiểu thư a, ngươi cũng trách bận bịu, nắm chặt thời gian đi, chỉ cần để ta đã biết cái này một vấn đề cuối cùng đáp án, ta chính là chết rồi, cũng có thể nhắm mắt tốt a?”

Chương 1024: Lúng túng nghịch tập

Từ khi Trình Lăng Phỉ bắt đầu trả lời vấn đề, Triệu Ngọc liền phát hiện một vấn đề.

Nữ nhân này mặc dù đem trước mấy vấn đề đáp án nói ra, thế nhưng là mỗi đến điểm mấu chốt bên trên, nàng lại tất cả đều xảo diệu mập mờ mang qua, nhất là tại cụ thể giết người chi tiết, nàng một mực không có nói là ai đánh chết Tào Tứ Phần cùng Diêu Văn Minh, ai ghìm chết Dư Phù Sinh, cùng đến cùng là người nào giết chết Ô Phương Phương? Nàng chỉ nói là phái sát thủ, lại không nói sát thủ liền là cái kia Hạ Vũ Băng!

Không biết, là Trình Lăng Phỉ tận lực né tránh những vấn đề này, vẫn là có điều kiêng kị gì. Tóm lại, nàng mặc dù trả lời vấn đề, lại rõ ràng còn có một số mang tính lựa chọn giữ lại!

Bởi vậy, Triệu Ngọc phi thường muốn nhìn một chút, liên quan tới Nông Hợp huyết án, nàng sẽ trả lời như thế nào? Từ trước mắt tất cả chỉ nhìn lên trên, Trình Lăng Phỉ không thể nghi ngờ cùng Nông Hợp huyết án có chớ nhiều quan hệ, có thời gian, có động cơ, có năng lực, có lẽ, nàng chẳng những là nên án người vạch ra, càng có khả năng liền là giết người hung phạm!

Thế nhưng là, từ một phương diện khác cân nhắc, Triệu Ngọc vẫn tràn đầy nghi hoặc, cái kia chính là vấn đề tuổi tác. Năm đó, Trình Lăng Phỉ dù sao cũng là cái chỉ có 22 tuổi tiểu cô nương, nàng lại trường kỳ ở vào sống an nhàn sung sướng hoàn cảnh bên trong, như thế dứt khoát lưu loát địa đánh chết năm tên người bị hại, thấy thế nào đều không phải là

nàng có thể làm được!

Mà lại, Triệu Ngọc cũng phi thường tò mò, Dương Trạch Bưu tại cái này lên kinh thiên đại án bên trong, đến cùng đóng vai cái gì nhân vật? Hắn là bị bức hiếp, vẫn là chân chính chủ mưu? Cũng hoặc là, là hai người hợp mưu? Dương Trạch Bưu đoạt tiền, là vì giúp Trình Lăng Phỉ báo thù?

Chính là bởi vì có thật sâu nghi hoặc, Triệu Ngọc mới đối Trình Lăng Phỉ tiếp xuống trả lời tràn đầy chờ mong.

Nhưng mà, khi hắn xách xong cái này một vấn đề cuối cùng về sau, Trình Lăng Phỉ lại không giống trả lời trước mấy vấn đề như thế thống khoái, ánh mắt của nàng lấp loé không yên, tựa hồ ngay tại nghiêm túc lo lắng lấy cái gì, hơn nữa còn ẩn ẩn lộ ra lo lắng thần sắc.

“Ừm...” Triệu Ngọc suy nghĩ vài câu, muốn lại thúc nàng một cái.

Ai ngờ, không trùng hợp chính là, nàng đám kia thủ hạ đã lần lượt chạy trở về, cái kia tên là a Vân gia hỏa tựa hồ là những người này đầu, lúc này xông Trình Lăng Phỉ báo cáo: “Đại tỷ, tất cả đều chuẩn bị xong! Tất cả tư liệu truyền tống hoàn tất, tỷ phu cùng Giang nhi cũng đều đi lên...”

A! ?

Tỷ phu! ?

Triệu Ngọc nghe xong liền mộng, hắn nhớ kỹ Trình Lăng Phỉ trong tư liệu rõ ràng viết chưa lập gia đình, tại sao lại toát ra một cái tỷ phu đến? Chẳng lẽ, cái này tỷ phu mới là...

Lúc này, Miêu Anh biểu hiện được so Triệu Ngọc còn muốn kinh ngạc, bởi vì nàng thấy tận mắt Dương Trạch Bưu, Dương Trạch Bưu mặc đồ ngủ chân trần xuất hiện tại Trình Lăng Phỉ phòng khách... Chẳng lẽ...

Dương Trạch Bưu liền là bọn họ trong miệng “Tỷ phu” ? Mà đứa bé kia...

Miêu Anh càng nghĩ càng kinh, nhưng Triệu Ngọc lại đang suy nghĩ a Vân câu nói sau cùng, hắn không rõ, vì cái gì nói tỷ phu cùng Giang nhi đều lên đi? Nếu là lên xe, hoặc là chuẩn bị xong loại hình, hắn là càng chuẩn xác một chút a?

Chẳng lẽ... Trình Lăng Phỉ còn có cái gì lợi hại chuẩn bị ở sau?

“Tốt!” Trình Lăng Phỉ đầu tiên là xông a Vân nhẹ gật đầu, nhưng sau đó xoay người nói với Triệu Ngọc, “Triệu thần thám, không có ý tứ, liên quan tới cái này một vấn đề cuối cùng...” Nói, nàng đem súng lục chậm rãi nâng lên, liếc về Triệu Ngọc mi tâm, “Ngươi vẫn là đến phía dưới, đi tự mình hỏi một chút những người kia đi! Ta tin tưởng... Ngươi sẽ tìm được câu trả lời!”

“Ngươi! Ngươi cái nãi nãi gấu...” Triệu Ngọc rốt cục nhịn không được mắng lên, “Ngươi cái này nương môn cũng quá thất đức đi? Không giữ chữ tín thì cũng thôi đi, thế mà ngay cả cái sắp chết người đều đùa nghịch, có phải hay không quá phận a ngươi?”

“Hừ!” Trình Lăng Phỉ thờ ơ lạnh hừ một tiếng, “Triệu Ngọc, ngươi suy nghĩ một chút đi! Nếu như ta giữ chữ tín, liền sẽ không dùng ngươi con gái nuôi đi uy hiếp ngươi! Nếu như ta với ai đều giữ chữ tín, từ đâu tới hôm nay hết thảy! ?”

“Ngươi...” Miêu Anh tức giận, cũng muốn cùng Triệu Ngọc mắng hai câu.

“A, minh bạch!” Nhưng mà, Triệu Ngọc lại đoạt nàng một bước nói nói, “ nói tóm lại, Trình tiểu thư đều là một cái vì đạt được mục đích không từ thủ đoạn người! Tốt... Đã dạng này, ta Triệu Ngọc cũng không lỗ, ngươi có thể nổ súng! Nhanh lên một chút đi!”

Người đều có nghịch phản tâm lý, Trình Lăng Phỉ càng càng sâu, nghe được Triệu Ngọc thản nhiên như vậy thúc giục, nàng ngược lại lại một lần nữa do dự!

“Chỉ bất quá... Còn có một chuyện cuối cùng, ta phải nhắc nhở ngươi một cái!” Triệu Ngọc ngay sau đó lại vung ra càng kiếm điểm một câu.

Lần này, liền ngay cả bên cạnh đông đảo áo đen thủ hạ cũng cảm thấy tò mò, bởi vì Lưu Quang Tinh cũng không ở trước mắt, Trình Lăng Phỉ đành phải thân tự hỏi: “Nhắc nhở ta cái gì?”

“Ha ha ha!” Triệu Ngọc lại ngửa mặt lên trời cười dài, cười mấy âm thanh, lúc này mới hài hước nói nói, “ Trình tiểu thư, đến loại thời điểm này, ngươi biết những cái kia cẩu huyết trong phim ảnh sẽ làm sao diễn sao?”

“...” Trình Lăng Phỉ nhíu mày.

“Ha ha ha... Để cho ta tới nói cho ngươi đi!” Triệu Ngọc tràn đầy tự tin nói, “Chờ một lúc, ta sẽ tránh thoát buộc ta dây thừng, sau đó giành lại trong tay ngươi súng ngắn, sau đó lại đem ngươi tất cả thủ hạ hành hung một trận, cuối cùng đưa ngươi trói lại! Tự mình đem ngươi mang về cục cảnh sát, tự mình thẩm vấn ngươi!”

“Ta đi...” Người khác không nói gì, Miêu Anh lại dẫn đầu phiền muộn.

“...”

Trình Lăng Phỉ bọn người cũng là bị Triệu Ngọc lôi đến lộn xộn, liên tiếp sửng sốt hai giây, những cái kia Hắc y nhân mới tất cả đều cười khinh miệt! Trong đó còn có một cái nhịn không được nhỏ giọng nói một câu: “Cái này ca môn nhi thần kinh a?”

“Ha ha ha...” Triệu Ngọc lần nữa cuồng tiếu, cuồng tiếu bên trong, một cái năng lượng tăng cường tề liền thần không biết quỷ không hay sử dụng ra. Trong chốc lát, hắn cảm giác toàn thân lực lượng bạo rạp, lại sau đó... Lúng túng một màn liền không thể tránh khỏi phát sinh!

Triệu Ngọc hai tay ganh đua lực, vốn cho rằng có thể rất nhẹ nhàng địa đem trên người dây thừng kéo đứt, sau đó lại thừa dịp đối phương không kịp phản ứng, khởi xướng đột nhiên tập kích! Dù sao hắn sớm liền mở ra ẩn hình áo chống đạn, cùng Miêu Anh một người mặc vào một kiện, cho nên cũng không e ngại Trình Lăng Phỉ súng ngắn.

Nhưng mà, không tưởng tượng được là, trói lại hắn dây thừng không biết là tài liệu gì chế thành, hắn oa oa đến nhẫn nhịn một cái đỏ bừng cả khuôn mặt, nhưng dây thừng kia lại là không nhúc nhích tí nào!

Mà nhất khó xử nhất chính là, dây thừng không có kéo đứt, cái rắm ngược lại là bị hắn biệt xuất một cái, thanh âm còn phá lệ đến vang!

Phốc! !

...

Một nháy mắt, toàn bộ phòng đều đọng lại!

Ta cạch!

Triệu Ngọc bất đắc dĩ quyệt miệng, lần này thế nhưng là... Bị chơi khăm rồi!

Đích thật là bị chơi khăm rồi, khứu đến nỗi ngay cả Trình Lăng Phỉ đều không đành lòng nổ súng bắn hắn! Trình Lăng Phỉ cùng đông đảo bộ hạ, thậm chí ngay cả Miêu Anh đều tính ở bên trong, tất cả đều như thế trừng mắt nhìn thấy sắc mặt như đít khỉ giống như Triệu Ngọc, bầu không khí tương đương đến quỷ dị...

Nhưng mà, Triệu Ngọc đã là tên đã trên dây không phát không được, lúc này lại “Ừ” địa chở vận khí, kết quả, cái thứ hai vang cái rắm thình lình thoát 'Cương vị' mà ra...

Trình Lăng Phỉ là thật tức giận, nàng lập tức giơ tay lên thương hướng Triệu Ngọc huyệt Thái Dương ngắm đi, lần này, nàng lại không bất cứ chút do dự nào, trực tiếp bóp cò súng!

A...

Miêu Anh dọa đến kêu to!

Nhưng mà, ngay tại Trình Lăng Phỉ bóp cò thời khắc, Triệu Ngọc bỗng nhiên vểnh lên xuống bờ mông, thậm chí ngay cả mang theo đem cái kia thanh cang trầm đồ cổ cái ghế cho vểnh lên! Đó là một thanh không biết làm bằng chất liệu gì ghế bành, một cái ghế liền nặng chừng trăm cân.

Mặc dù Triệu Ngọc giãy dụa mà không thoát dây thừng, nhưng cái ghế vẫn có thể nhẹ nhõm mân mê, thế là, hắn bỗng nhiên vung chuyển động thân thể, đem cái ghế thẳng đến Trình Lăng Phỉ quét tới.

Ầm!

Tiếng súng vang lên!

Súng vang lên đồng thời, Triệu Ngọc cái ghế cũng đánh trúng vào Trình Lăng Phỉ cánh tay phải, đem khẩu súng ba địa đánh bay ra ngoài!

Kỳ thật, Trình Lăng Phỉ thương pháp cực chuẩn, khoảng cách gần như vậy, Triệu Ngọc không có khả năng không bị viên đạn đánh trúng. Nhưng mà, bởi vì động tác của hắn cực nhanh , bất kỳ người nào cũng nhìn không ra, liền ngay cả Trình Lăng Phỉ chính mình cũng không chắc, Triệu Ngọc đến cùng bên trong không trúng đạn?

“Oa nha nha! !”

Triệu Ngọc gặp súng ngắn bay ra, vội vàng giống rùa đen vỏ lưng, đem nặng nề cái ghế hướng đám người đánh tới.

Nha...

Nhìn thấy Triệu Ngọc bạo khởi, súng ngắn rơi xuống đất, Miêu Anh cũng là thu được linh cảm, vội vàng ưỡn ẹo thân thể, cũng nghĩ giống như Triệu Ngọc lợi dụng cái ghế đả thương người!

Nhưng mà, cái kia cang trầm ghế bành nặng đến trăm cân, nàng vận khí về sau, cái ghế thậm chí liên động cũng không có động truy cập!

“Ta cạch!” Miêu Anh tức hổn hển địa mắng một câu, nhưng một giây sau, nàng lại kinh ngạc nhìn thấy, Triệu Ngọc cõng cái kia thanh cùng mình giống nhau như đúc ghế lớn, đúng là vù vù xé gió, vung vẩy tự nhiên, nhất thời liền đem chúng Hắc y nhân đụng một cái người ngã ngựa đổ...

Chương 1025: Thư phòng đại loạn đấu

Chỉ một thoáng, trong phòng loạn cả một đoàn.

Triệu Ngọc lúc đầu nghĩ tái sử dụng một lần mùi thối đạn thêm bình ô xy tổ hợp, thế nhưng là, mùi thối đạn vừa để xuống, Miêu Anh thế tất sẽ bị liên lụy. Mặc dù Triệu Ngọc đồng dạng có thể cho nàng một cái hô hấp khí, nhưng là. . . Loại này bình ô xy rõ ràng cùng bình thường hô hấp khác biệt, một khi sử dụng, Miêu Anh không những không thể thích ứng, ngược lại sẽ sinh ra hoài nghi!

Thế là, Triệu Ngọc chỉ có thể xông vào đám người một trận loạn vẻnh lên đi loạn, mặc dù động tác bị quản chế, nhưng trên trăm cân ghế bành vẻnh lên động, uy lực cũng là không thể xem nhẹ, tại chỗ liền bị Triệu Ngọc đụng ngã lăn mấy người.

“Nha. . .” Trình Lăng Phỉ cũng là bị đau địa che một cái cánh tay phải, vừa rồi nàng cũng bị ghế bành quét một cái, cũng là bị thương không nhẹ.

Thế nhưng là, so với trên cánh tay truyền đến đau xót, Triệu Ngọc tuyệt địa phản kích càng thêm để nàng kinh hãi. Nàng sở dĩ đem Triệu mầm hai người cột vào cái này hai thanh trên ghế bành, cũng là bởi vì ghế bành phi thường nặng nề, bọn họ tránh thoát không được.

Nhưng mà, Triệu Ngọc hiện tại đem lớn như vậy cái ghế vẻnh lên đến vù vù xé gió, đơn giản không thể tưởng tượng nổi! Sức mạnh của người này

cũng quá mạnh mẽ đi?

Mặc dù, Triệu Ngọc cũng không tránh thoát dây thừng, còn tại trong lòng bàn tay của nàng, nhưng là ra ngoài một loại bẩm sinh cảnh giác phản ứng, Trình Lăng Phỉ vẫn là làm ra lập tức trốn rời hiện trường quyết định. Thế là, nàng thừa dịp trong thư phòng một đoàn Hỗn Loạn, lặng lẽ trượt hướng về phía thư phòng chỗ sâu một đạo cửa ngầm. . .

Trình Lăng Phỉ lặng lẽ thoát đi, nhưng trong thư phòng đánh nhau lại là đã thăng cấp.

Trình Lăng Phỉ những này thủ hạ đều là nàng tuyển chọn tỉ mỉ tới trong đó cao thủ, tại trải qua ban sơ bối rối về sau, bọn họ đã tỉnh táo lại, từng cái thi triển ra riêng phần mình công phu, tránh chuyển xê dịch, thời gian dần qua thoát khỏi Triệu Ngọc vểnh lên kích!

Thương. . .

Bọn họ đương nhiên biết, như thế thời khắc, vẫn là súng ngắn trọng yếu nhất! Chỉ cần nhặt về cây súng lục kia, cái kia Triệu Ngọc lại thế nào vểnh lên cái ghế cũng vô dụng!

Súng ngắn tại bị Trình Lăng Phỉ quăng bay đi về sau, đầu tiên là đập vào cổng bên cạnh trên vách tường, sau đó lại phản bắn đến bàn trà dưới đáy.

Một tên tay chân tay mắt lanh lẹ, tại vòng qua Triệu Ngọc về sau, một cái cá chép vào nước liền lẻn đến bàn trà trước mặt, đưa tay liền đi nhặt thương!

Bàn trà ngay tại Miêu Anh bên cạnh, nhưng Miêu Anh ngoại trừ lớn tiếng nhắc nhở bên ngoài, căn bản không thể động đậy.

“Triệu Ngọc! Thương! Bàn trà!”

“Nha. . .”

Lúc đầu, bởi vì áo chống đạn nguyên nhân, Triệu Ngọc là không thế nào lo lắng súng ngắn, thế nhưng là nghe được Miêu Anh nhắc nhở, hắn vẫn là tranh thủ thời gian vọt tới bên bàn trà dùng sức một vểnh lên, chân ghế liền thuận lợi địa đem người kia vểnh lên bay!

A. . .

Người này trên không trung lộn một vòng, trùng điệp rơi xuống đất.

“Lên!”

Theo một trận quát mạnh, cái khác cao thủ lập tức hướng Triệu Ngọc vây bắt đi qua, có hai người thừa dịp Triệu Ngọc lóe ra lỗ hổng thời khắc, lập tức từ đâm nghiêng bên trong mãnh liệt xông lại, các duỗi hai tay dùng sức kéo lại Triệu Ngọc cái ghế lưng, muốn ngăn chặn hắn, không cho hắn loạn vểnh lên đi loạn.

Ta đi. . .

Triệu Ngọc hung ác lực vung vẩy, trên dưới loạn vểnh lên, làm thế nào cũng thoát không nổi. Lúc này, cái kia tên là a Vân cao thủ vọt tới Triệu Ngọc chính diện, sau đó nâng lên hắn đôi chân dài, đạp nhanh một cái chính giữa Triệu Ngọc ngực!

Ai ai ai. . .

Ai ngờ, a Vân mặc dù thế đại lực trầm, chân Phong Lăng lệ, nhưng bất đắc dĩ Triệu Ngọc trọng tâm quá ổn. Một cước xuống dưới về sau, Triệu Ngọc cũng không di động mấy centimet ra ngoài, a Vân ngược lại bị gảy mấy mét xa, còn đánh một cái khoa trương lảo đảo!

“Oa nha nha. . .” Triệu Ngọc lần nữa sử xuất nghịch Thiên Thần lực,

cuối cùng đem hai cái bắt lấy cái ghế lưng người cũng cho hất ra, hai người một cái đâm vào khung cửa, một cái đâm vào tủ sách!

A! ?

Kể từ đó, những người khác lập tức sinh ra ý sợ hãi, làm sao cũng không nghĩ ra, bọn họ nhiều cao thủ như vậy, thế mà ngay cả một cái bị trói trên ghế người đều đánh không lại!

“A đánh. . .” Triệu Ngọc lại một cái siêu cấp vểnh lên cái ghế, đem cái kia bàn trà cũng đụng bay ra ngoài, sau đó liền vây trên mặt đất súng ngắn đánh lên chuyển.

Nhưng mà, buồn bực là, Triệu Ngọc bị dây thừng cột, mặc dù thương ngay tại dưới chân, lại nhặt không nổi.

“Một đám ngu xuẩn!” Lúc này, đã thối lui đến thư phòng chỗ sâu Trình Lăng Phỉ nhịn không được xông thủ hạ mắng một tiếng, “Cái kia nữ! Trước hết giết nàng!”

A! ?

“Ta dựa vào! Ngươi cái thối * nương * nhóm!” Nghe thấy lời ấy,

Triệu Ngọc lập tức giận mắng.

Chúng thủ hạ cái này mới phản ứng được, lập tức chia binh hai đường, một đường thẳng đến Miêu Anh đánh tới, một đường thì lưu tại nguyên chỗ, tùy thời đi đoạt súng ngắn!

Cái kia tên là a Vân còn từ trên bàn sách nhặt lên một cái Ngọc Thạch ống đựng bút, thẳng đến Miêu Anh đầu đập tới.

“Bà mẹ ngươi chứ gấu à. . .”

Triệu Ngọc dưới sự kinh hãi, chân trái dùng sức đá một cái, liền đem khẩu súng cho đá ra ngoài. Bởi vì hắn hiện tại có năng lượng tăng cường tề mang theo, một cước này xuống dưới, súng ngắn tựa như bóng da, tinh chuẩn địa thiếp trơn bóng mặt đất bay ra cửa.

Ngoài cửa mặt có lan can, súng ngắn tại trên lan can va vào một phát, nhất thời đụng tan ra thành từng mảnh! Chẳng những đại bộ phận rớt xuống trung ương trong đại sảnh, thế mà còn phanh mà vang lên một thương!

“Ta két. . .” Nơi cửa mấy tên thủ hạ tranh thủ thời gian dọa đến nằm trên đất.

Thừa dịp cái này lỗ hổng, Triệu Ngọc thì mang theo ghế bành phóng tới Miêu Anh, đầu hắn hướng xuống đâm, cái ghế lưng vừa vặn đánh tới hướng đang muốn tập kích Miêu Anh a Vân!

A Vân phản ứng cực nhanh, hắn lập tức từ bỏ Miêu Anh, đầu tiên là trên không trung nhảy lên, sau đó đưa tay liền đem nặng nề ống đựng bút nhét vào Triệu Ngọc trên đầu!

Cách cách!

Ngọc Thạch ống đựng bút ứng thanh mà nát, Triệu Ngọc cái trán lập tức chảy ra máu.

“Đao, đao!” Lúc này, không biết ai nhắc nhở một tiếng, có người từ bàn công tác trong ngăn kéo tìm được dao rọc giấy cùng cái kéo, bọn họ một người cầm lấy một thanh, tất cả đều hướng Triệu Ngọc cùng Miêu Anh vọt tới!

Dựa vào. . .

Triệu Ngọc nhịn xuống cái trán truyền đến kịch liệt đau nhức, trong lòng nói chuyện, tiếp tục như vậy cũng không phải là cách pháp. Mình bị cột, chỉ dựa vào vểnh lên cái ghế thần công là không thể nào chiến thắng đối thủ!

Vạn có thể mở khóa khí. . .

Không được, hệ thống nhắc nhở, mở khóa khí không có mục tiêu!

Ẩn hình tên lửa đẩy đâu?

Không được, đạo cụ tìm không thấy hữu hiệu phương tiện giao thông. . .

Phi hành khí. . . Càng vô dụng!

Ai?

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc rốt cục nghĩ đến một kiện thích hợp đạo cụ, đúng a? Làm sao đem nó đem quên đi? Cộc cộc cộc đát —— ẩn hình súc cốt khí!

Đúng a, đã dây thừng không giải được, cái kia liền dứt khoát chui ra đi a!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc cơ hồ là giây lát phát ra nên đạo cụ đến, theo xương cốt ken két phát ra vài tiếng giòn vang, cả người hắn nhất thời co lại nhỏ một vòng!

Lúc này, hai tên cầm trong tay cái kéo cao thủ vọt tới trước mặt, hai người một cái đâm về Triệu Ngọc, một cái đâm về Miêu Anh.

Ngay tại thời khắc mấu chốt này, Triệu Ngọc tay trái thình lình tránh thoát, phút chốc bắt lấy một người trong đó cánh tay, sau đó xoạt một tiếng vẽ tại khác tay của một người lên!

A. . .

Hai người bị đau, lập tức co rụt lại.

Triệu Ngọc thì giống Michael Jackson như thế quái khiếu một tiếng, sau đó nửa người, liền đều như quỷ mị địa từ dây thừng bên trong chui ra.

A! ?

Các cao thủ chấn kinh, Miêu Anh cũng là không thể tưởng tượng nổi.

“Đừng. . . Đừng để hắn chui ra ngoài a!” A Vân mắt thấy không ổn, tranh thủ thời gian hét lớn một tiếng, “Đi lên, đâm hắn! !”

Triệu Ngọc nửa người chui ra về sau, cũng không có gấp giải mình dây thừng, hắn đã sớm chú ý tới, những này dây thừng đều là đánh lấy nút buộc. Thế là, hắn lập tức nằm sấp trên người Miêu Anh, dẫn đầu đem ở vào cái ghế mặt sau nút buộc giải khai!

Dây thừng buông lỏng, Miêu Anh lập tức thoát khỏi trói buộc.

Mà nhưng vào lúc này, lại có một người cầm dao rọc giấy giết tới trước mắt, trực tiếp đâm về phía Triệu Ngọc cái cổ.

Cẩn thận!

Miêu Anh quát to một tiếng, một cước đem Triệu Ngọc đá trở về ghế bành, vừa vặn tránh thoát công kích của địch nhân.

Mà một giây sau, Miêu Anh thình lình từ trên ghế bành bạo khởi, đánh một cái xinh đẹp lăng không phi cước, vừa vặn đá trúng người này trán, người này hừ đều không có hừ một tiếng, trực tiếp bị đá ngã xuống đất!

“Uy, tại sao lại đá ta à!” Triệu Ngọc đầu tiên là chậc lưỡi oán trách, sau đó lại con mắt lấp lóe địa lớn tiếng cười nói, “ bất quá. . . Ta thích! Hoắc ha ha. . .”

“Ngươi đi chết đi!”

Xa xa a Vân bỗng nhiên đoạt lấy một thanh dao gọt trái cây, cổ tay rung lên, đao liền hướng đạn, thẳng đến Triệu Ngọc bay tới!

Tay này phi đao tuyệt kỹ chính là a Vân luyện thành bản lĩnh, cơ hồ là đao vô hư phát, vừa nhanh vừa chuẩn!

Nhưng mà, sớm tại hắn từ trong tay người khác đoạt dao gọt trái cây thời điểm, Triệu Ngọc liền chú ý tới hắn, thế là đang phi đao bắn ra về sau, toàn thân hắn hướng xuống co rụt lại, đao liền soạt địa chặt tại cái ghế trên lưng!

Mà lại một giây sau, Triệu Ngọc thì lại quỷ dị từ dây thừng phía dưới chui ra, triệt để thoát khỏi trói buộc! Chỉ bất quá, ngay tại Triệu Ngọc vừa định làm một vố lớn, hảo hảo hả giận thời điểm, Miêu Anh chợt hướng hắn hô một cuống họng:

“Triệu Ngọc, Trình Lăng Phỉ chạy!” Nàng dùng tay chỉ thư phòng chỗ sâu một đạo cửa ngầm, “Nhanh! Ta yểm hộ, ngươi đuổi theo nàng, nhưng ngàn vạn không thể để cho nàng chạy mất a! ! !”

Chương 1026: Đi lên hàm nghĩa

Tại thư phòng chỗ sâu bình phong bên cạnh, có một đạo ẩn hình cửa ngầm, cửa ngầm bên trên còn có mật mã khóa.

Trình Lăng Phỉ khi nhìn đến súng ngắn đã bị hủy, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh cũng tất cả đều tránh thoát dây thừng về sau, nàng lại không có chút gì do dự, trực tiếp mở ra cửa ngầm né đi vào.

A Vân bọn người mặc dù nhìn thấy Trình Lăng Phỉ rời đi, lại là cũng không thèm để ý, ngược lại phân ra hai người đến ngăn chặn cổng.

Những người này, mỗi một cái công phu đều không kém, mặc dù Triệu Ngọc vừa rồi biểu hiện có chút kinh người, nhưng bọn họ tin tưởng, cho dù Triệu Miêu hai người tránh thoát dây thừng, cũng tất nhiên không thể nào là bọn hắn đối thủ!

Nhất là tự cao tự đại a Vân, người này mặc dù tuổi trẻ, lại nhận qua cực kỳ khắc nghiệt chuyên nghiệp huấn luyện, năng lực, nó trình độ, thậm chí ngay cả chuyên nghiệp đặc công cũng không bằng. Hắn phi thường xác định, dù cho là Triệu Miêu hai người liên thủ, cũng tất nhiên không phải là đối thủ của hắn!

Bởi vậy, khi nhìn đến Triệu Ngọc tránh thoát phi đao của mình về sau, hắn cái thứ nhất xông tới, một cái phi cước thẳng đến Triệu Ngọc mà tới.

Nhưng mà, Miêu Anh cũng không phải ăn chay, lúc này một cái toàn phong thối đảo qua đi, vừa vặn đem a Vân phi cước ngăn lại.

A Vân cũng không hoảng loạn, chân chưa kết thúc, liền bàn tay biến đao, thẳng đến Miêu Anh chỗ cổ gọt đi. Miêu Anh nâng quyền tương ứng, quyền chưởng va nhau phía dưới, Miêu Anh lập tức bị chấn động đến lui lại nửa bước!

Hừ!

Bởi vì cái gọi là cao thủ so chiêu, vừa ra tay liền phân cao thấp. Chỉ là một chưởng tương đối, a Vân liền nhô ra Miêu Anh thực lực, hắn lúc này khinh miệt cười lạnh, lần nữa hai tay tràn ra, hướng Miêu Anh đánh tới.

Nhưng mà, hắn vừa mới tràn ra hai tay, lại bỗng dưng nhìn thấy, một cái quái vật khổng lồ hướng mình nện đem đi qua! Cái kia quái vật khổng lồ chính là trước kia ghế bành, Triệu Ngọc lại đem trên trăm cân cái ghế trống rỗng vung lên, bay thẳng a Vân đập tới!

A! ?

A Vân kinh hãi thất sắc, vội vàng lách mình tránh né, mặc dù ghế bành không có đập trúng hắn, nhưng là hắn tấc vuông đã đại loạn. Một giây sau, hắn căn bản không kịp phản ứng, liền bị Miêu Anh đạn chân đá trúng, bình lấy hướng (về) sau bay đi.

Đông!

Cạch!

Oanh!

A. . .

Tiếng thứ nhất, a Vân phía sau lưng đâm vào một mặt to lớn trên bàn công tác, té ngã trên đất.

Tiếng thứ hai, ghế bành đập trúng bàn làm việc bàn chân, bàn công tác ngã lệch!

Tiếng thứ ba, nặng nề bàn công tác ầm vang ngã xuống, vừa vặn đem a Vân nện ở phía dưới!

Cuối cùng một tiếng, đương nhiên là a Vân phát ra kêu thảm. . .

Oa a. . .

Nhìn thấy a Vân bị nện đến ngao ngao trực khiếu, không thể động đậy. Thủ hạ khác nhóm cũng đều sắp điên rồi, bọn họ lần nữa chia binh hai đường, một đường cùng Triệu Miêu hai người đối công, một đường nhanh đi khiêng bàn cứu người!

Sưu. . .

Một thanh dao rọc giấy từ Triệu Ngọc bên tai lạnh rít gào mà qua, Triệu Ngọc thì bả vai quét ngang, một cái man ngưu va chạm liền đem người này đội lên không trung!

Một bên khác, Miêu Anh cũng là giữ lại cái nào đó cầm trong tay kéo Đao Giả cổ tay, sau đó một cái nhu đạo bên trong vượt quắng, trực tiếp đem người này ngã ở vừa mới ngã xuống trên bàn công tác.

Lúc đầu, đám người dùng sức phía dưới, cái kia a Vân đều nhanh bò ra ngoài. Kết quả như thế dùng sức một ném, bàn công tác lần nữa ép xuống, vừa vặn đặt ở a Vân trên lưng.

A. . .

A Vân kêu thảm đã thay đổi hình, tựa như Ác Quỷ thê lương, chờ sau khi kêu xong, hắn liền thuận lý thành chương ngất đi. . .

“Triệu Ngọc, nhanh a! Bằng không liền không còn kịp rồi!” Miêu Anh cấp tốc địa hô nói, “ nhanh. . . Mau đuổi theo! Nơi này ta có thể giải quyết!”

“Tốt!”

Triệu Ngọc thừa dịp năng lượng của mình gấp bội tề không có mất đi hiệu lực, tranh thủ thời gian mạnh mẽ đâm tới, tại lại đụng ngã tầm hai ba người về sau, rốt cục vọt tới ẩn hình môn trước mặt.

Nơi này còn đứng lấy hai người thủ hạ, mắt thấy Triệu Ngọc giết tới, hai người bọn họ cùng lên, muốn cùng Triệu Ngọc đấu tại một chỗ.

Nhưng mà, ngang ngược Triệu Ngọc căn bản không cùng bọn họ dây dưa , mặc cho bọn họ trên người mình quyền đấm cước đá, lại là vẫn duỗi ra hai tay, một tay quào một cái ở hai người kia tóc, sau đó mãnh lực hướng ở giữa một vùng, hai cái đầu liền bành đến đụng vào nhau, song song hôn mê!

Ẩn hình môn đã khóa bế, nhưng căn bản ngăn không được Triệu Ngọc, một cái vạn có thể mở khóa khí liền nhẹ nhõm mở ra.

Trong cửa là một gian không tính quá lớn mật thất, trong mật thất không có cửa sổ, ánh đèn lại là sáng như ban ngày, mà lại, còn có đồ vật gì tại lóe lên lóe lên!

Triệu Ngọc quay đầu nhìn thoáng qua,

Nhưng gặp thư phòng bên này đã không có còn lại mấy tên thủ hạ, Miêu Anh là hoàn toàn có thể đối phó.

Vì để tránh cho cái này phiến ẩn hình môn lần nữa quan bế, Triệu Ngọc đưa tay quơ lấy cái kia hai cái hôn mê thủ hạ, đem bọn họ đệm thịt địa

vây lại cổng. Cứ như vậy , chờ Miêu Anh đem người phía sau giải quyết, liền có thể theo tới rồi!

Thấy không nỗi lo về sau, Triệu Ngọc lúc này mới xông vào mật thất.

Kết quả, hắn mới vừa vào đến liền mắt choáng váng. Nhưng gặp căn này hình chữ nhật mật thất trên vách tường, vậy mà lít nha lít nhít địa tràn đầy TV, mỗi một cái trong TV đều tại phát hình tiết mục!

Nha. . . Không. . . Không đúng!

Một giây về sau, Triệu Ngọc thấy rõ, vậy căn bản không phải tiết mục ti vi, mà là. . . Giám sát! !

Mà lại, từ hình tượng cũng có thể thấy được, cái kia cũng không phải là Trình Lăng Phỉ nhà này hào trạch giám sát, mà là. . . Mà là rất nhiều địa phương khác nhau, có cùng loại với công ty, văn phòng, còn có gia đình nơi ở, thậm chí còn có nam phòng vệ sinh nữ. . .

Ta cạch!

Triệu Ngọc cứng họng, lần này, nhưng là thật mở rộng tầm mắt! Những vật này thế mà ngay cả giám sát cũng không phải, mà là —— chụp lén! !

Nha. . .

Triệu Ngọc trong nháy mắt minh bạch, trách không được, Trình Lăng Phỉ có thể đem xí nghiệp khiến cho lớn như vậy, từ đầu đến cuối đứng ở thế bất bại đâu! Nguyên lai. . . Nàng còn có những này thủ đoạn hèn hạ!

Có những này chụp lén, nàng liền nắm giữ nhiều bí mật hơn, liền nắm giữ cạnh tranh bên trong quyền chủ động!

Nữ nhân này. . .

Triệu Ngọc bốn phía quan sát, cũng không nhìn thấy Trình Lăng Phỉ cái bóng, bất quá, hắn vẫn là nhìn thấy tại mật thất chỗ sâu có một bộ cái thang, từ trên trần nhà rủ xuống hạ. Rất rõ ràng, Trình Lăng Phỉ tất nhiên là dọc theo cái thang bò hướng trần nhà!

Truy!

Như thời điểm này, Triệu Ngọc tự nhiên không nghĩ nhiều nữa, vội vàng xuôi theo cái thang bò lên.

Mà liền tại Triệu Ngọc bò lên trên cái thang thời điểm, Miêu Anh cũng đã cơ bản giải quyết những địch nhân kia , đồng dạng vọt vào mật thất , đồng dạng bị mật thất trên tường ném đập hình tượng kinh trụ!

Lúc đầu, khi nhìn đến Triệu Ngọc bò lên trên cái thang về sau, Miêu Anh nghĩ muốn đi theo Triệu Ngọc cùng tiến lên đi. Thế nhưng là, nàng vừa chạy mấy bước, lại chợt thấy tại mỗ cái ghế sa lon bên trên đặt vào một bộ điện thoại!

Như thế trước mắt, đương nhiên là trước cùng tổng bộ liên lạc một chút, tìm kiếm trợ giúp thỏa đáng nhất. Thế là, Miêu Anh tranh thủ thời gian tiến lên quơ lấy điện thoại , ấn xuống quay số điện thoại khóa.

Ai ngờ, nàng vẻn vẹn nhấn xuống một cái “1” chữ khóa, điện thoại liền thình lình vang lên, trong loa thế mà truyền đến “A nha ai úc” nam nữ tiếng rên rỉ, nghe xong liền là ngay tại gây sự tình.

“Ta cạch! Em gái ngươi a! ?” Miêu Anh nhịn không được mắng một câu, lúc này mới hiểu rõ, nguyên lai cầm trong tay căn bản không phải điện thoại, mà là máy nghe trộm, cái này không biết là tại nghe trộm ai gầm giường xuân âm thanh đâu!

Nữ nhân này. . .

Ném đi máy nghe trộm, Miêu Anh phát ra giống như Triệu Ngọc cảm thán.

Dọc theo bậc thang Tử Tiến nhập trần nhà, trước mắt xuất hiện một cái lầu nhỏ, lầu nhỏ một mặt cửa sổ mở ra, Triệu Ngọc phán đoán, Trình Lăng Phỉ hẳn là từ nơi này đi ra!

Lầu các bên ngoài, chính là một cái sân thượng vườn hoa, mặc dù bây giờ mùa rét lạnh, nhưng trong hoa viên vẫn là trán phóng không ít lộng lẫy yêu kiều đóa hoa.

Triệu Ngọc dọc theo cửa sổ chui ra ngoài cửa sổ, vốn đang đang vì Trình Lăng Phỉ hướng đi cảm thấy khó xử, nhưng ai biết, hắn mới vừa tiến vào vườn hoa, liền lập tức nghe được một cỗ nổ thật to âm thanh!

Coong coong coong coong. . .

Tiếng oanh minh từ không trung nơi nào đó truyền đến, cùng với oanh minh còn nhấc lên khí lưu cường đại, đem sân thượng vườn hoa thổi đến tuôn rơi loạn hưởng. . .

Triệu Ngọc ngẩng đầu nhìn lên, lúc này mới bỗng dưng nhìn thấy, trên bầu trời vậy mà bay tới một khung —— máy bay trực thăng! ! !

Nha. . .

Hắn lúc này mới nghĩ rõ ràng trước đó a Vân đã nói, trách không được hắn nói “Tỷ phu cùng Giang nhi đã đi lên nữa nha! Nguyên lai, là như thế cái “Đi lên” a!

Chương 1027: Cấp tốc truy đuổi

Trình Lăng Phỉ chuẩn bị dùng để đi đường máy bay trực thăng, cũng không giống như lần trước Triệu Ngọc cưỡi cái chủng loại kia máy bay nhỏ đồng dạng, so cái kia phải lớn hơn nhiều.

Cánh quạt xoáy lên khí lưu, đem trên lầu chót tạp vật thổi đến đầy chỗ bay loạn, thanh âm cũng là dị thường to lớn, làm Triệu Ngọc xuôi theo cái thang bò lên trên tầng cao nhất mái nhà thời điểm, bên tai ngoại trừ cánh quạt oanh minh, đã nghe không được cái gì khác.

Giờ phút này, Trình Lăng Phỉ đã lên máy bay, cái kia máy tính Hacker Lưu Quang Tinh thì ở phía dưới dùng sức đỡ lấy nàng.

Bởi vì máy bay là đang đối mặt lấy Triệu Ngọc, Triệu Ngọc có thể thấy rõ, cái kia máy bay người điều khiển lại là nữ! Cứ việc cô gái này mang theo kính râm, nhưng Triệu Ngọc vẫn là một chút nhận ra được, nữ phi công chính là cái kia nữ sát thủ Hạ Vũ Băng! !

Nguyên lai. . . Trình Lăng Phỉ hậu chiêu chính là ở đây! Trách không được, nàng vừa rồi như vậy không có sợ hãi đâu! Tung lại chính là có cảnh sát đem biệt thự bao vây, nàng cũng y nguyên có thể cao chạy xa bay!

Đem Trình Lăng Phỉ đưa lên phi cơ, Lưu Quang Tinh tranh thủ thời gian chạy đến vị trí kế bên tài xế chuẩn bị đăng ký, máy bay cánh quạt dần dần bắt đầu gia tăng tốc độ, mắt nhìn thấy liền phải cất cánh.

Bà mẹ ngươi chứ gấu à!

Triệu Ngọc trong lòng mắng, cái này nếu là chạy, vậy mình cũng chỉ có thể dưới ban ngày ban mặt sử dụng phi hành khí đi? Mấu chốt là, phi hành khí cũng chưa chắc có thể đuổi kịp a?

Triệu Ngọc khẩn trương, vội vàng cực nhanh hướng máy bay trực thăng chạy như điên. Như thời điểm này, trên máy bay người sớm liền thấy Triệu Ngọc, nhất là cái kia nữ phi công Hạ Vũ Băng, nàng nhẹ nhàng địa nghiêng đầu một chút, giống như đối Triệu Ngọc xuất hiện phi thường ngoài ý muốn.

". . ." Lúc này, Lưu Quang Tinh đã lên máy bay, đồng thời há to mồm nói với Hạ Vũ Băng thứ gì, nhìn hắn cái kia lo lắng ý tứ, hắn là thúc giục Hạ Vũ Băng nhanh lên một chút cất cánh.

Nhưng mà, Hạ Vũ Băng lại có chút giơ lên một xuống khóe miệng, sau đó không nhanh không chậm hạ xuống người điều khiển một bên cửa sổ phi cơ.

Móa!

Triệu Ngọc cũng là bên trong lão thủ, đột nhiên nhìn thấy Hạ Vũ Băng hạ xuống cửa sổ phi cơ, liền đã dự cảm được không ổn. Bởi vậy, hắn tại chạy sau khi, tranh thủ thời gian bốn phía xem xét, cũng may trên sân thượng tạp vật khá nhiều, hắn thuận tay liền nhặt lên một thanh phá dù che mưa!

Quả nhiên, kịp thời cửa sổ pha lê hạ xuống về sau, Hạ Vũ Băng nhanh chóng móc ra một cây súng lục, trực tiếp hướng Triệu Ngọc trên thân phóng tới.

Ầm!

Ầm!

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian chống ra phá dù che mưa ngăn cản, sau đó tiếp tục vọt tới trước! Hắn ẩn hình áo chống đạn còn có 30 giây mới có thể mất đi hiệu lực, hiện tại đương nhiên sẽ không e ngại đạn!

Thế nhưng là, kể từ đó, đối phương nhưng lại không thể không mộng bức!

Hạ Vũ Băng ngay từ đầu nhìn thấy Triệu Ngọc vậy mà mở dù ra đỡ đạn, chỉ cho là đây là một cái thuần đồ đần! Thế nhưng là, làm nàng ngay cả bắn mấy phát, đem cây dù đánh ra mấy cái lỗ rách về sau, lại phát hiện cái kia Triệu Ngọc cũng không có nửa điểm trúng đạn ngã xuống đất ý tứ! Tương phản, tốc độ của hắn ngược lại càng lúc càng nhanh, chớp mắt liền phải vọt tới máy bay trước mặt.

“Nhanh nhanh nhanh. . .” Lưu Quang Tinh quá sợ hãi, vội vàng cao giọng la lên, “Sớm nói cho ngươi nhanh lên một chút mở, ngươi lệch không nghe!”

“A!”

Hạ Vũ Băng cũng là có đủ cố chấp, nàng không tin tà địa lại hướng Triệu Ngọc nổ hai phát súng, một giây sau, nàng rốt cục kinh dị xem đến, Triệu Ngọc chẳng những không có bị viên đạn đánh trúng, ngược lại lại từ dưới đất nhặt lên một thanh xẻng đất dùng ngắn xúc, trực tiếp hướng mình vọt tới!

Lần này, Hạ Vũ Băng rốt cục phục, tranh thủ thời gian tay đẩy lên xuống khí, đem máy bay trực thăng bay lên.

Đối mặt như thế một cái quái vật khổng lồ, Triệu Ngọc cũng không biết nên dùng xẻng sắt nện chỗ nào? Dưới tình thế cấp bách, hắn nghĩ cũng

không nghĩ, lại đem xẻng sắt hướng cánh quạt bên trên ném ném tới!

Có thể là. . . Hắn trên trực giác cho rằng, máy bay cánh quạt có lẽ sẽ càng giòn yếu một ít a?

Nhưng là. . . Nhưng mà. . . Đang xuất thủ về sau, Triệu Ngọc lập tức liền hối hận, cái này. . . Cái này mẹ nó không phải là là tự sát sao! ?

Quả nhiên, cái kia xẻng sắt tại đánh trúng cánh quạt về sau, nhất thời tranh đến cọ sát ra một cỗ hỏa hoa, xẻng sắt nhất thời bị gọt vì mấy khúc, riêng phần mình bay ra ra ngoài!

Oa két. . .

Triệu Ngọc dọa đến vội vàng trốn đến máy bay dưới đáy, nhưng gặp mỗ một đoạn xẻng sắt sau khi rơi xuống đất, đúng là thật sâu cắm vào đất xi măng bên trong, cái này nếu là thật đem Triệu Ngọc đâm trúng, chỉ sợ áo chống đạn cũng cứu không được hắn!

Ngu xuẩn!

Làm sao lại như thế xuẩn đâu?

Triệu Ngọc rất cảm thấy tự trách, thế nhưng là,

Những này đều tại trong điện quang hỏa thạch phát sinh, hắn mặc dù quá thiếu cân nhắc, nhưng cũng tình có thể hiểu.

Ong ong ong. . .

Máy bay trực thăng hiển nhiên không có cái gì trở ngại, tiếp tục từ mái nhà kéo lên, sau đó hướng ra phía ngoài bên cạnh bay đi.

Liền ở phi cơ chuyển tới khía cạnh thời điểm, Triệu Ngọc lại thấy được

làm hắn kinh hãi một màn. Nhưng gặp ở phi cơ ghế sau vị bên trên, ngoại trừ Trình Lăng Phỉ bên ngoài, còn ngồi một cái nam tử trưởng thành, cùng một đứa bé trai!

Dương Trạch Bưu! ?

Triệu Ngọc liếc mắt nhận ra nam tử kia, người này chính là nông hợp huyết án tội phạm truy nã Dương Trạch Bưu. Đáng giận hơn là, Dương Trạch Bưu còn hướng hắn vung vẩy cánh tay, tựa hồ chính đang cười nhạo hắn!

Bà mẹ ngươi chứ gấu à. . .

Triệu Ngọc ngửa đầu nhìn qua máy bay, trong lòng cuồng nộ đột khởi, không thể. . . Tuyệt đối không thể để cho bọn họ chạy!

Nghĩ đến chỗ này, hắn đầu tiên là chở khẩu khí, sau đó bước nhanh như bay, lại một lần nữa hướng máy bay đuổi theo!

Lúc này, Miêu Anh cũng đã vọt tới sân thượng, khi nhìn đến Triệu Ngọc điên cuồng đuổi theo máy bay thời điểm, nàng liền đã ý thức được không ổn. Thế nhưng là, mắt nhìn thấy Triệu Ngọc nhanh muốn đuổi kịp, nàng lại không dám lớn tiếng la lên, để phòng để Triệu Ngọc phân tâm!

Máy bay tốc độ siêu nhanh, một cái chớp mắt liền bay ra mái nhà, mắt nhìn thấy liền phải bay lên không.

Như thế khẩn yếu quan đầu, Triệu Ngọc cũng là thật liều mạng, tại cấp tốc cuồng xông về sau, một cước đạp ở mái nhà biên giới trên bậc thang, lập tức nhảy lên một cái, thẳng đến máy bay mà đi. . .

A. . .

Trong chốc lát, Miêu Anh đã đều khẩn trương tới cực điểm, nàng đem vừa nhắm mắt, đơn giản cũng không dám nhìn!

Nhưng mà, làm nàng lại vừa mở mắt thời điểm, chỉ thấy Triệu Ngọc hai tay nắm chặt tại máy bay trực thăng dưới đáy hạ cánh bên trên, lại là theo chân máy bay bay xa. . .

Triệu Ngọc. . .

Triệu Ngọc, ngươi cái tên điên này! !

A!

Miêu Anh gấp đến độ dậm chân mắng to, mà một giây sau, nàng lại tranh thủ thời gian phi thân nhảy xuống mái nhà, dùng tốc độ nhanh nhất tìm kiếm trợ giúp đi. . .

Máy bay trực thăng máy bay cho dù to lớn nặng nề, nhưng khi Triệu Ngọc bắt lấy hạ cánh thời điểm, toàn bộ thân máy bay vẫn là hướng xuống rơi một cái, nhất thời đưa tới bên trong hành khách chú ý, Triệu Ngọc thậm chí đều có thể nghe được Lưu Quang Tinh kêu sợ hãi. . .

Triệu Ngọc bắt lấy hạ cánh cái này một bên, vừa vặn cùng phòng điều khiển là tướng phương hướng ngược, Hạ Vũ Băng còn muốn nổ súng bắn hắn, đã không có xạ kích lộ tuyến. Mà lại, nàng còn phải cẩn thận địa điều khiển máy bay.

Bất quá, Triệu Ngọc vẫn là lấy phòng ngừa vạn nhất, trước dùng kỳ ngộ điểm tích lũy kéo dài áo chống đạn cùng năng lượng tăng cường tề tiếp tục thời gian, sau đó mới dùng sức trèo lên hạ cánh, leo lên trên đi!

Ong ong ong. . .

Hạ Vũ Băng khống chế máy bay trực thăng càng bay càng cao, chớp mắt

bay đến hơn 50 m không trung. Nữ nhân này cũng là có đủ kinh nghiệm, nàng nhìn thấy Triệu Ngọc ngay tại trên mạng leo lên, lập tức thao túng máy bay trên không trung đánh lên xoay tròn, đồng thời kịch liệt lay động.

Tại chợt cao chợt thấp bên trong, Triệu Ngọc bị khiến cho trời đất quay cuồng, tay trái không có nắm vững, hơi kém không có té xuống, may mắn tay phải hắn tóm đến kiên cố!

Két. . . Ken két. . .

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc đau khổ chèo chống thời điểm, từ cánh quạt phía dưới bỗng nhiên truyền đến một trận ken két tiếng vang, ngay sau đó, Triệu Ngọc nhìn thấy tại cánh quạt phía dưới có mấy cái linh kiện bỗng nhiên bay thấp ra ngoài. . .

Ai u?

Triệu Ngọc sững sờ, trong lòng nhắc tới, đây là chuyện ra sao đâu? Làm sao còn rơi linh kiện rồi?

Nha. . .

Một giây sau, hắn đột nhiên nhớ tới, tại hắn dùng xẻng sắt đập nện cánh quạt thời điểm, năng lượng tăng cường tề thế nhưng là mở, cái kia một cái. . . Có lẽ còn là cho máy bay tạo thành ảnh hưởng gì a?

Kết quả, hắn vừa nghĩ như vậy, máy bay trực thăng lập tức mãnh liệt run lên, sau đó vội vàng hạ rơi xuống. . .

Chương 1028: Không trung phi nhân

Hỏng!

Mắt nhìn thấy máy bay cấp tốc hạ xuống, Triệu Ngọc cũng là có chút không biết làm sao! Một phương diện, hắn không thể để cho Trình Lăng Phỉ bỏ trốn mất dạng; còn mặt kia, hắn cũng không muốn máy bay như vậy rơi vỡ! Nếu như Trình Lăng Phỉ chết rồi, nông hợp án chân tướng liền có khả năng vĩnh viễn cũng không cởi được!

Nhưng mà, nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, cho dù Triệu Ngọc có nhiều như vậy thần kỳ đạo cụ mang theo, nhưng cũng giải không được lập tức cái này khốn cục, chỉ có thể trơ mắt đi theo máy bay càng rơi càng thấp. . .

Ai ngờ , khiến cho người không tưởng tượng được chính là, ngay tại cách xa mặt đất còn có hơn 10 mét thời điểm, máy bay đột nhiên đem đầu phi cơ đè thấp, sau đó gia tốc hướng về phía trước, vậy mà dựa vào cường đại lực trùng kích, sinh sinh đem máy bay rơi vỡ tình thế cho khống chế được, bắt đầu kề sát đất bay ngang!

Ong ong ong. . .

Bởi vì bỗng nhiên ngừng rơi xuống, Triệu Ngọc cũng bị vung đến đón gió loạn lắc. Bất hạnh hơn chính là, máy bay cải thành bay ngang về sau, vừa vặn xẹt qua ven đường một chỗ cao ngất rừng cây, Triệu Ngọc vừa lúc bị vô số nhánh cây xẹt qua, nếu không phải hắn gắt gao ôm lấy hạ

cánh, tất nhiên sẽ bị tung bay xuống dưới.

Còn tốt, máy bay từ trong bụi cây lướt gấp mà qua, ngược lại bay lên Công Lộ, bắt đầu dán Công Lộ tầng trời thấp bay nhanh, cánh quạt nhấc lên trận trận gió mạnh, lập tức đem một vài cưỡi xe đạp người đi đường thổi té xuống đất, một vị đại ca mũ còn bị thổi tới không trung, đâm vào Triệu Ngọc trên thân.

Ta cạch!

Triệu Ngọc kinh ngạc, cái mũ này làm sao vẫn là lục! ?

Nha. . . Hắn một giây sau mới tỉnh hồn lại, hắn vừa rồi để nhánh cây đâm đến đầy mắt đều là lục sắc, vậy mà nhìn mũ đều là lục, kỳ thật không phải.

Máy bay tốc độ quá nhanh, Triệu Ngọc cảm giác mình cả người đều bị gió lạnh thổi thấu như vậy. Thế nhưng là, tại ác liệt như vậy hoàn cảnh dưới, hắn hoàn toàn không làm được cái khác phản ứng, chỉ có thể ôm chặt hạ cánh, đi theo máy bay một đường biểu bay!

Thời gian này, hắn nghĩ tới sử dụng điện lực che đậy nghi đem máy bay điện lực chặt đứt, sau đó bức bách máy bay hạ cánh khẩn cấp. Ai ngờ, hệ thống vậy mà nhắc nhở hắn, nói nên đạo cụ không thể tác dụng tại chính đang hành sử phương tiện giao thông bên trên, coi như cường hóa cũng không được!

Nha. . .

Triệu Ngọc lúc này mới nhớ tới điện lực che đậy nghi sử dụng nói rõ đến, phía trên thật có như vậy một đầu. Kỳ thật, đây cũng là hệ thống một loại nào đó bảo hộ biện pháp, muốn vạn nhất Triệu Ngọc là cái cùng hung cực ác người, vậy hắn chỉ cần tại cỡ lớn máy bay hành khách trên sử dùng điện lực che đậy nghi, há không liền có thể nhẹ nhõm chế tạo tai

nạn trên không rồi?

Như vậy. . . Bật lên khí đâu?

Vừa nghĩ tới phương tiện giao thông, Triệu Ngọc lại nghĩ tới cái này đạo cụ, nếu như bỏ ra nhiều tiền cường hóa, có phải hay không có thể làm cho máy bay bật lên lập tức, để nó mất khống chế?

Thế nhưng là. . .

Triệu Ngọc nhìn xem máy bay càng lúc càng nhanh, vẫn là không dám sử dụng, tại tốc độ nhanh như vậy hạ đột nhiên nhảy vọt, phi cơ hủy người vong khả năng thực sự quá lớn!

Ong ong ong. . .

Ngay tại Triệu Ngọc khổ tư đối sách thời điểm, máy bay sớm đã bay ra tốt mấy cây số. May mắn cái này Cao Lan Kỳ hoang vắng không có nhà cao tầng, ngoại trừ mấy cây cao ngất cột cờ bên ngoài, máy bay không có gặp được quá lớn chướng ngại vật.

Vì có thể bảo trì lại máy bay chỉ có thăng lực, Hạ Vũ Băng cơ hồ đem tốc độ lái đến lớn nhất, máy bay trực thăng giống như như mũi tên rời cung, tại khai đáo Công Lộ cuối cùng về sau, rất mau tiến vào một mảnh công viên hồ khu, bắt đầu dán mặt hồ phi hành!

Cường đại cánh quạt thình lình cuốn lên kịch liệt bọt nước, từ trên mặt hồ cắt ra một đạo ngấn nước, đồng thời cũng đem Triệu Ngọc toàn thân ướt nhẹp. . .

Nhưng mà, mặc kệ máy bay làm sao bay, nhưng thủy chung không thể bay trở về không trung.

Nha. . .

Triệu Ngọc rốt cuộc hiểu rõ, lúc trước hắn cái kia một xẻng sắt, hắn là đem máy bay dùng để trèo lên thiết bị cho đập bể, hiện ở phi cơ bay không đến không trung đi, chỉ có thể dạng này lợi dụng tiến lên lực đẩy để duy trì!

Bất quá, máy bay tốc độ thật rất nhanh, một cái chớp mắt liền xuyên qua hồ khu, bay đến một mảnh thảo nguyên trên không, xa xa rời đi Cao Lan Kỳ. Theo tốc độ này bay xuống đi, coi như Miêu Anh tìm được trợ giúp, cũng không có khả năng lại truy lên phi cơ!

Không được!

Còn phải nghĩ biện pháp!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc nhanh chóng mở ra đạo cụ cột, bắt đầu tìm kiếm thích hợp đạo cụ. Rất nhanh, sự chú ý của hắn liền đặt ở một cái tên là ẩn hình giác hút khí đạo cụ bên trên, thứ này có thể làm cho Triệu Ngọc giống thạch sùng như thế hút ở trên vách tường.

Tốt a!

Mình động trảo, cơm no áo ấm!

Triệu Ngọc lúc này làm dùng đến, sau đó liền lại một lần nữa dùng sức hướng lên trèo đi. . .

Giờ này khắc này, ngồi ở trong phi cơ đám người đã sớm đem tim nhảy tới cổ rồi, Lưu Quang Tinh không ngừng địa oán trách Hạ Vũ Băng: “Ta nói cái gì tới? Để ngươi nhanh lên cất cánh, nhanh lên cất cánh, nhưng ngươi vẫn không vâng lời! Hiện tại tốt đi, hảo hảo một khung máy bay sửng sốt bị ngươi mở ra đường sắt cao tốc cảm giác!”

“Ngậm miệng! !” Hạ Vũ Băng cố gắng khống chế máy bay, xông Lưu

Quang Tinh hét lớn một tiếng.

“Oa! Quá kích thích!” Ai ngờ, hàng sau Dương Trạch Bưu lại vỗ tay tán nói, “ cái này so chơi game muốn kích thích nhiều a! Giang nhi, Giang nhi, ngươi mau nhìn, xem chúng ta bay bao nhanh a?”

Giang nhi niên kỷ tuy nhỏ, nhưng không có Dương Trạch Bưu như vậy nhược trí. Giờ phút này, hắn dọa đến sắc mặt trắng bệch, không ngừng xoa tay.

“Không có việc gì, không có việc gì!” Trình Lăng Phỉ ôn nhu địa ôm hài tử khuyên nói, “ Giang nhi không sợ, không có việc gì a, chúng ta rất nhanh liền có thể đến tới mục đích! Chúng ta cùng một chỗ về nhà bà ngoại, có được hay không?”

Hài tử mặc dù gật đầu, nhưng thân thể lại là ngăn không được đến run rẩy.

“Oa!” Đột nhiên, Dương Trạch Bưu lại vui sướng vỗ tay kêu to, sau đó chỉ vào ngoài cửa sổ nói nói, “ mau nhìn, các ngươi mau nhìn! Pha lê bên ngoài có người a. . .”

“Ta nhỏ cái mẹ ruột!”

Lưu Quang Tinh nhìn lại, hơi kém không có cắn đầu lưỡi của mình, nhưng gặp Triệu Ngọc vậy mà từ cửa sổ phi cơ bên ngoài leo lên! Mà lại. . . Hắn còn có tâm tình cho đại gia hỏa thụ cái ngón giữa!

“A?” Nhìn thấy loại này quỷ dị tình cảnh, Trình Lăng Phỉ cũng là quá sợ hãi, nàng phản ứng đầu tiên chính là, cái này Triệu Ngọc. . . Căn bản không phải người!

Cốc cốc cốc. . .

Cốc cốc cốc. . .

Triệu Ngọc đầu tiên là lôi kéo môn, gặp môn kéo không ra, sau đó liền gõ lên cửa sổ.

“Này! Ngươi tốt!” Dương Trạch Bưu đưa tay hướng Triệu Ngọc chào hỏi, cười đến đều lộ ra răng cấm.

Ta mẹ nó. . .

Triệu Ngọc mắng to, thế mà còn dám chế giễu lão tử? Lão tử muốn ngươi đẹp mặt!

Lần này, Triệu Ngọc lại không lưu tình, huy quyền hướng phía pha lê đập mạnh. Nhưng mà, mặc dù lực lượng của hắn tăng cường, nhưng loại này máy bay pha lê dị thường cứng rắn, hắn vẫn là không cách nào dùng nắm đấm đập phá!

Pha lê không phá được, vậy cũng chỉ có thể mở cửa!

Triệu Ngọc một cái vạn có thể mở khóa khí đem khóa cửa mở ra, sau đó dụng lực kéo môn, nhưng ai biết, trong cửa thế mà còn cắm then cài cửa, hắn không cách nào từ bên ngoài mở ra.

“Bà mẹ ngươi chứ gấu à!”

Triệu Ngọc bị gió lạnh thổi đến độ nhanh đông cứng, dưới tình thế cấp bách, hắn bắt đầu mãnh lực kéo môn, giữ cửa kéo đến soạt rung động, mắt nhìn thấy liền phải đem then cài cửa kéo đứt.

Ai ngờ, ngay tại như thời khắc mấu chốt này, Trình Lăng Phỉ bỗng nhiên làm ra một cái thái độ khác thường cử động, nàng bỗng nhiên nằm sấp trên người Dương Trạch Bưu, sau đó một thanh liền mở ra trên cửa then cài cửa!

Ta đi!

Triệu Ngọc đang dùng lực kéo môn, nhưng cửa khoang chợt mở ra, vừa vặn lung lay hắn một vừa vặn, dưới chân không còn, cả người liền tung bay ở không trung!

May mắn hắn giữ chặt cửa khoang tay không có buông ra, liền như thế bị khí lưu cường đại xông phải tới lui phiêu đãng, mắt nhìn thấy liền phải rơi xuống!

Phi hành khí. . . Phi hành khí. . .

Triệu Ngọc trong lòng suy nghĩ, có phải hay không nên sử dụng một cái phi hành khí rồi?

Nhưng mà, hắn đối phi hành khí hiểu rõ quá sâu, ẩn hình phi hành khí căn bản không đạt được máy bay trực thăng tốc độ nhanh như vậy, hắn một khi sử dụng, lập tức liền sẽ bị xa xa quăng bay đi!

Làm sao bây giờ?

Làm sao bây giờ?

Kết quả, ngay tại Triệu Ngọc lăng không phiêu đãng thời điểm, một kiện càng thêm không ổn sự tình phát sinh. Trình Lăng Phỉ nhận lấy Hạ Vũ Băng ném qua tới súng ngắn, đang theo Triệu Ngọc nhắm chuẩn!

A úc. . .

Triệu Ngọc lúc này mới phát hiện, máy bay bay lâu như vậy, mình ẩn hình áo chống đạn đã sớm mất hiệu lực!

Vậy liền tái sử dụng một cái đi. . . Nha. . . Hỏng. . . Triệu Ngọc không

khỏi nhướng mày, hắn ẩn hình áo chống đạn đã dùng hết!

Lần này, Trình Lăng Phỉ cũng không giống như trước đó như thế dài dòng, nàng vừa mới nhắm chuẩn Triệu Ngọc, lập tức liền bóp —— cò súng! ! !

Chương 1029: Quốc tế vòng trượt tiết

Ầm!

Tiếng súng vang lên!

Nhưng mà, súng vang lên về sau, Trình Lăng Phỉ cùng trên máy bay đám người phát hiện, đạn cũng không đánh trúng Triệu Ngọc, mà Triệu Ngọc đã không thấy!

Đương nhiên, người không có khả năng hư không tiêu thất, mà là hắn buông lỏng tay rơi xuống! Bởi vì rơi xuống tốc độ quá nhanh, ai cũng không thấy rõ ràng.

Máy bay cách xa mặt đất có gần mười mét độ cao, lại là tại cao tốc trước vào bên trong, dưới loại tình huống này bị quật bay ra ngoài, cơ bản mười chết chín tổn thương!

Nhưng mà, Triệu Ngọc cũng không phải là tùy tiện nhảy loạn, tại rơi xuống trước đó, hắn liền đã thấy, ở phi cơ phía dưới có chiếc chính đang hành sử việt dã xe jeep. Cho nên, hắn là nhắm ngay chiếc xe này nhảy đi xuống, vì không bị quẳng dẹp hoặc đụng bay, hắn còn ấn mở sớm liền chuẩn bị xong ẩn hình phi hành khí.

Đến loại thời điểm này, hắn đương nhiên sẽ không quan tâm lãng phí quý giá đạo cụ! Bởi vì hắn ẩn hình máy theo dõi cùng nghe lén đạo cụ toàn bộ khô kiệt, một khi Trình Lăng Phỉ thật đào thoát, hắn có khả năng rốt cuộc bắt không được bọn họ! Cho nên, coi như rơi xuống phi cơ, hắn y nguyên không thể đình chỉ truy đuổi!

Thế là, tại phi hành khí khống chế dưới, Triệu Ngọc đông đến ngửa mặt ngã ở việt dã xe jeep trên mui xe, bởi vì năng lượng của hắn tăng cường tề chưa biến mất, sửng sốt đem cứng rắn trần xe cho nện xẹp tốt một khối lớn!

“Ta đi...”

Xe jeep lái xe vừa rồi liền thấy tầng trời thấp phi hành máy bay trực thăng, ngay tại đầy chỗ nhìn nhìn máy bay đâu! Lại thình lình một cái vật nặng từ trên trời giáng xuống, nện xẹp trần xe, hắn tự nhiên là dọa tốt kêu to một tiếng, tranh thủ thời gian đạp gấp thắng xe đem xe jeep ngừng lại.

Bởi vì dừng ngay dẫm đến quá mạnh, xe đều nằm ngang ở hắc ín trên đường nhỏ.

“Khụ khụ khục...”

Triệu Ngọc che ngực, cảm giác một trận hụt hơi bị đè nén. Cho dù hắn vừa rồi sử dụng phi hành khí, nhưng lần này va chạm vẫn là đem hắn đâm đến không nhẹ, bị nội thương. Nhất là vừa rồi ở trên máy bay trời đất quay cuồng, cộng thêm hàn phong lạnh thấu xương, để hắn một giây sau bắt đầu đầu váng mắt hoa, dạ dày bốc lên.

Bất quá, mắt nhìn thấy máy bay càng bay càng xa, Triệu Ngọc cố nén mình khó chịu, xoay người nhảy xuống xe jeep, sau đó lảo đảo đi mở cửa xe.

Lúc này, cửa xe sớm liền mở ra, từ bên trong chui ra ngoài một vị nam lái xe, há mồm liền xông Triệu Ngọc ngạc nhiên quát: “Ngươi... Ngươi cái này là từ từ đâu tới?”

“Khục khục...” Triệu Ngọc lại là một trận ho mãnh liệt, dạ dày càng

ngày càng khó thụ, hắn ngay cả cũng không ngẩng đầu, một thanh vặn lại đối phương cổ áo, sau đó muốn đem hắn vung ở một bên, mình tốt giành lại xe jeep, tiếp tục đuổi theo máy bay.

Nhưng mà, hắn kéo một cái, đối phương thế mà một chút không nhúc nhích!

Phải biết, Triệu Ngọc là mở ra năng lượng tăng cường tề, mặc dù không có làm quá lớn khí lực, nhưng đổi lại người bình thường, cũng cơ bản tựa như xách gà con đồng dạng!

Nhưng mà, người này thế mà một chút không nhúc nhích?

Mang theo tò mò mãnh liệt, Triệu Ngọc lúc này mới ngẩng đầu lên, đợi nhìn thấy lái xe dài tình huống như thế nào về sau, hắn nhất thời phiền muộn!

Nhưng gặp vị này nam lái xe người mặc dân tộc trang phục, thân cao hai mét, thể to như gấu, tựa như là cái trên thảo nguyên đại lực sĩ đấu vật tay!

Ta siết cái nãi nãi gấu...

Triệu Ngọc máu đều lạnh, hôm nay là không xem hoàng lịch sao? Không nghĩ tới mình đoạt cái ô tô, đều có thể gặp được như thế nghịch thiên hạng người!

“Ngươi... Ngươi muốn làm gì a đến cùng?” Lái xe nhướng mày, đưa tay phản quờ lấy Triệu Ngọc cổ áo, chỉ cần hắn vui lòng, hắn có thể tùy thời đem Triệu Ngọc giống gà con đồng dạng ném ra ngoài đi.

“Ta... Ta... Oa...” Cũng may Triệu Ngọc còn có tuyệt chiêu, hắn vừa rồi thực sự choáng không được, hiện đang thẳng thắn tất cả đều phun ra, mà lại nôn tại vị này thảo nguyên Đại Hán trên thân!

“A...” Đại Hán lộn xộn mộng vòng mang bốc khói, tranh thủ thời gian đẩy ra Triệu Ngọc.

Ai ngờ, nôn xong sau, Triệu Ngọc trong nháy mắt cảm giác nhẹ nhõm rất nhiều. Thế là, hắn tranh thủ thời gian chắp tay trước ngực xông cái kia Đại Hán nói xin lỗi: “Xin lỗi đại ca!”

Nói xong, hai tay của hắn đẩy, liền nương tựa theo mình man lực, đem hắn đẩy tới nhỏ bên đường khe nước. Mình thì đoạt thân tiến vào ô tô, sau đó lái xe bay đi...

Bởi vì nơi đây ở vào thảo nguyên, mặc dù Triệu Ngọc chậm trễ một chút thời gian, nhưng hắn còn có thể nhìn thấy máy bay trực thăng rời đi phương hướng, hắn lập tức đem xe jeep nhắm ngay máy bay phương hướng, sau đó ấn mở máy gia tốc,

Bắt đầu nhanh như điện chớp địa đuổi theo!

Cũng chính bởi vì chỗ thảo nguyên, khắp nơi không người, Triệu Ngọc càng là không cố kỵ gì địa đem tốc độ lái đến lớn nhất, giống như cũng có thể bay lên giống như, chớp mắt liền rút nhỏ cùng máy bay ở giữa khoảng cách!

Hỏng bét!

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc lái xe mau chóng đuổi thời điểm, hắn chợt nhớ tới một kiện chuyện quan trọng đến, vừa rồi... Vừa rồi làm sao quên quản lái xe mượn cái điện thoại rồi?

Việc này gây!

Mặc dù hắn ở chỗ này khổ truy tội phạm, lại là y nguyên lo lắng Miêu Anh bên kia có thể hay không ra lại tình huống, hắn làm sao cũng phải

trước liên hệ với Miêu Anh mới tốt a?

Chậc chậc chậc...

Nghĩ đến chỗ này, hắn đơn tay nắm chặt tay lái, một cái tay khác nhanh chóng trong xe lục lọi lên, nhìn xem trên xe sẽ có hay không có điện thoại loại hình thông tin thiết bị?

Ai ngờ, điện thoại không tìm được, ngược lại tìm được một trương to lớn áp phích, trên poster viết “Cao Lan Kỳ thứ năm giới thảo nguyên quốc tế vòng trượt tiết” chữ, dưới poster mặt còn có một trương to lớn thảo nguyên đấu vật tay ảnh chụp.

Hoắc...

Triệu Ngọc nhận ra, trên tấm ảnh đấu vật cầm chính là vừa rồi vị kia lái xe, nguyên lai hắn thật sự là đấu vật tay, hơn nữa còn là nơi đó rất nổi danh loại kia! Chỉ bất quá... Triệu Ngọc nhất thời cũng nghĩ không thông, vì cái gì vòng trượt tiết bên trên còn muốn đấu vật tay đâu? Là mở màn biểu diễn sao?

Đương nhiên, hắn không tâm tư nghĩ những thứ này không quan hệ sự tình khẩn yếu, tại phát hiện trên xe không có điện thoại về sau, hắn tranh thủ thời gian ôm chặt tay lái, tiếp tục hướng máy bay trực thăng phóng đi.

May mắn cái kia máy bay trực thăng không thể hướng chỗ cao bay, bằng không, nó có thể tùy tiện chuyển qua nơi nào đó cao điểm, liền có thể đem Triệu Ngọc hất ra.

Triệu Ngọc đoán chừng, cái này thảo nguyên rộng lớn tầm mắt rõ ràng, chắc hẳn Trình Lăng Phỉ bọn người sớm đã phát hiện có ô tô đang đuổi bọn họ, cho nên, bọn họ hẳn là cũng nghĩ đến chạy trốn biện pháp. Giờ phút này, bọn họ đã ý đồ thay đổi qua nhiều lần phương hướng! Trong

đó, bọn họ còn cố ý bay qua mấy đạo khe rãnh, hại Triệu Ngọc đến đường vòng mới được.

Bất quá, nương tựa theo cường đại ẩn hình tên lửa đẩy, Triệu Ngọc từ đầu đến cuối không có bị máy bay rơi xuống quá xa, còn đang cố gắng đuổi theo.

Lúc này ở giữa, Triệu Ngọc biết dạng này đuổi tiếp, máy bay sớm tối có thể đem hắn thoát khỏi. Thế nhưng là, phàm là có một tia hi vọng, Triệu Ngọc cũng sẽ không dễ dàng từ bỏ, vẫn nghĩa vô phản cố truy kích lấy...

Ẩn hình máy gia tốc đã bị hắn lái đến lớn nhất trạng thái, xe jeep thật giống như bốn vòng cách mặt đất, sát mặt đất đang bay giống như.

Bởi vì truy kích thời gian rõ dài, Triệu Ngọc rất nhanh liền tiêu hao hết ba cái máy gia tốc, may mắn hắn trước kia góp nhặt không ít, bằng không hắn coi như thật không có đuổi!

Ong ong ong...

Rốt cục, tại Triệu Ngọc mạnh nhất truy kích phía dưới, hắn lại một lần nữa nghe được máy bay cánh quạt tiếng oanh minh, nhìn ý tứ này, hắn rất nhanh liền có thể đuổi tới dưới phi cơ mặt.

Chỉ bất quá... Hắn nhìn qua cao tốc phi hành máy bay trực thăng, trong lòng bất đắc dĩ suy nghĩ, cái này truy là đuổi kịp, nhưng làm như thế nào đem nó lấy xuống đâu?

Mình nếu là sử dụng bật lên khí cái gì, có thể hay không bay đi lên? Đáp án đương nhiên là không thể, máy bay mặc dù tầng trời thấp phi hành, nhưng cũng tại hơn mười mét độ cao bên trên, chỉ dựa vào bật lên khí, chẳng những không bay qua được, ngược lại sẽ đem mình ngã chết.

Mà lại, coi như bay đi lên thì phải làm thế nào đây? Mình không có áo

chống đạn, Trình Lăng Phỉ trong tay còn có thương đâu!

Ờ... Ò ó o...

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc Khai động đầu óc ở giữa, hắn chợt thấy máy bay trực thăng lại một lần nữa phát sinh biến hướng, vậy mà hướng phía trên thảo nguyên một cái khu quần cư lái đi.

Ta két...

Triệu Ngọc thình lình nhìn thấy, tại khu quần cư nơi đó chẳng những có rất nhiều to lớn nhà bạt, hơn nữa còn tụ tập rất nhiều rất nhiều người, nơi đó còn dựng lấy rất nhiều cao cao khe trượt, khe trượt bên trên còn có người đang chơi vòng trượt!

Nha...

Minh bạch, Triệu Ngọc liếc nhìn trên xe áp phích, náo loạn nửa ngày, cái này quốc tế vòng trượt tiết ngay ở chỗ này cử hành a?

Ta đi...

Nhìn xem vẫn bay nhanh máy bay trực thăng, Triệu Ngọc trong lòng mắng: Trình Lăng Phỉ, ngươi nha thật sự là quá độc ác! Để máy bay chuyên môn hướng nhiều người địa phương Khai, dạng này ta liền không tốt truy kích đúng không?

Hừ!

Nghĩ hay lắm, nhìn thấy như tình huống như vậy, Triệu Ngọc không có nửa điểm giảm tốc, tiếp tục hướng phía máy bay đuổi theo...

Chương 1030: Cực phẩm xe bay

Tại vòng trượt tiết chủ hội trường phía bên phải có một đạo hở ra đồi núi, bên trái thì là một đầu bị lưới sắt vây thảo nguyên đường sắt, máy bay là từ chủ hội trường phía trên bay thẳng đi qua, nếu như Triệu Ngọc muốn nghĩ tiếp tục truy kích, nhất định phải cũng phải đi theo xuyên qua đám người chen chúc, công trình kiến trúc rất nhiều chủ hội trường!

Rất rõ ràng, chủ ý này lại là Trình Lăng Phỉ ra, nếu như Triệu Ngọc lại đi quấn xa, khẳng định là không còn kịp rồi. Hắn nhất định phải xuyên thẳng đám người mới được, mà muốn xuyên thẳng đám người, vậy thì nhất định phải đến giảm tốc. Chỉ cần hắn một giảm tốc, máy bay liền có thể thuận lợi thoát đi...

Giảm tốc, giảm tốc...

Tuyệt đối không được!

Tít tít tít...

Triệu Ngọc mở ra xe việt dã thẳng đến đám người mà đi, còn cách thật xa, liền bắt đầu cuồng ấn còi, đồng thời còn cố ý đụng ngã lăn mấy mặt lều vải!

Kỳ thật, không cần Triệu Ngọc theo vang loa, hội trường bên này sớm đã là một mảnh hỗn loạn. Bởi vì vừa rồi máy bay trực thăng tầng trời thấp lướt qua, đem thật nhiều người thổi ngã xuống đất, hơn nữa còn thổi bay không ít tạp vật!

Giờ phút này, làm đám người nghe được ô tô thổi còi về sau, có chút nhạy bén còn biết tứ tán tránh né, mà Khai những cái kia bị thổi ngã người nhưng căn bản phản ứng không kịp!

Nơi này tụ tập người thực sự quá nhiều, nhất là nơi cửa chính, nơi đó chẳng những vây quanh người, hơn nữa còn chặn lấy xe, Triệu Ngọc muốn từ nơi đó xông đi vào, bánh xe bên trên tất nhiên cần phải thấy máu mới được!

Làm sao bây giờ?

Tốt a!

Đây chỉ có thể dùng nó!

Mắt nhìn thấy ô tô rời người bầy càng ngày càng gần, hắn lại không thể giảm tốc, tại cái này trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, hắn lập tức một cái bật lên khí làm dùng đến, liền tại sắp vọt tới đám người trong chốc lát, lớn như vậy xe jeep lập tức bay lên không vọt lên, vậy mà từ mọi người trên đầu vượt qua, sau đó trực tiếp đánh tới cổng bên cạnh rào chắn!

Rào chắn đều là gỗ chế thành, ô tô đụng vào về sau, lập tức đánh vỡ rào chắn, vọt vào hội trường . Bất quá, không trùng hợp chính là, ô tô xông tới địa phương xây lấy một cái cự đại nhà bạt, Triệu Ngọc lại rẽ cong lời nói đã không kịp, vừa vặn dán nhà bạt một bên đụng tới!

Rầm rầm...

Ầm ầm...

Ô tô xuyên qua về sau, lập tức đem nhà bạt đụng ra một cái cự đại chỗ thủng, đem nhà bạt tình hình bên trong bạo lộ ra.

Càng trùng hợp chính là, vòng trượt tiết phía trước an bài một trận dân

tộc diễn xuất, cái này nhà bạt chính là các cô nương phòng thay đồ cùng phòng hóa trang, kết quả, nhà bạt bị đánh vỡ về sau, bên trong lập tức xuất hiện cực kỳ hấp dẫn ánh mắt một màn.

Trong chốc lát, quần chúng quên đi vừa rồi máy bay ô tô tạo thành Hỗn Loạn, toàn cũng không tệ con mắt nhìn về phía nhà bạt bên này, một mực nhìn mấy giây, nhà bạt bên trong mới thình lình truyền đến các nữ diễn viên hoảng sợ gào thét!

Đương nhiên, kẻ phá hoại Triệu Ngọc là nghe không được những cái kia hét lên, xe đánh vỡ nhà bạt về sau, hắn trực tiếp xuyên qua vòng trượt hội trường, tiếp tục hướng máy bay trực thăng phương hướng đuổi theo.

Kết quả, Triệu Ngọc vừa mới đuổi tới trong sân, liền lập tức ngầm kêu không tốt. Không nghĩ tới, cái kia máy bay trực thăng tại trong hội trường phương lại ngoặt một cái, vậy mà chạy bên tay trái đầu kia thảo nguyên đường sắt lái đi!

Quá mẹ nó tổn hại!

Triệu Ngọc thầm mắng, cái kia sắt hai bên đường đều có lưới sắt hàng rào, tại tăng thêm hội trường rào chắn, đã triệt để đem ô tô con đường ngăn chặn. Một khi máy bay từ nơi đó bay qua, Triệu Ngọc cũng chỉ có thể đến xa xa Đại Kiều bên trên đi vòng đi qua, đến một lần vừa đi, cũng liền không khả năng lại đem máy bay đuổi kịp!

Ân...

Ai! ?

Có, bỗng nhiên, Triệu Ngọc chợt phát hiện một cái cơ hội. Nhưng gặp máy bay bánh xe phụ trượt hội trường rẽ ngoặt địa phương, vừa vặn bắc lấy một đầu thật dài vòng trơn bóng đạo, khe trượt đúng lúc là cái hướng phía ngoài kéo dài phản đường vòng cung, nếu như...

Không có nếu như!

Triệu Ngọc nhắm ngay cơ hội này, ngay cả 0.1 giây đều không có do dự, trực tiếp đem máy gia tốc mở tối đa, xông cái kia vòng trơn bóng đạo vọt mạnh mà đi...

Lúc này, nhìn thấy xe lái lên khe trượt, cái kia mở ra máy bay Hạ Vũ Băng tựa hồ đã phát giác được không ổn, mau đem đầu phi cơ đè thấp, lần nữa tăng nhanh tốc độ phi hành, muốn mau mau rời đi vị trí kia.

Nhưng mà, nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, tại tên lửa đẩy mạnh đại tác dụng dưới, xe việt dã tựa như bay ra khỏi nòng súng như đạn pháo, vèo xuôi theo khe trượt xông lên không trung, bay thẳng Vân Tiêu.

“A...” Triệu Ngọc từ chưa bao giờ làm điên cuồng như vậy sự tình,

Giờ phút này nhịn không được như điên kêu to. Mặc dù nghe không được, nhưng hắn tin tưởng, ở trong phi cơ mặt những người kia, hắn là so với hắn làm cho còn khốc liệt hơn!

Ô...

Làm ô tô bay vọt, sắp đụng vào máy bay một sát na kia, thời gian tựa như hơi đọng lại một cái giống như. Bởi vì cái kia máy bay trực thăng là vểnh lên đuôi phi cơ tầng trời thấp phi hành, làm xe việt dã lăng không bay lên về sau, đúng là bịch một tiếng, nặng nề mà từ đuôi phi cơ chỗ đỉnh một cái!

Lần này, chẳng những chấn máy bay trực thăng huyền không loạn chiến, máy bay hạ cánh còn bị ô tô treo một cái, bỗng nhiên chìm xuống.

Một giây sau, nhưng gặp Triệu Ngọc ô tô cùng máy bay trực thăng cùng một chỗ cấp tốc hạ xuống, hướng mặt đất đánh tới...

Đông...

Ô tô không có cánh quạt, cuối cùng vẫn Triệu Ngọc xe việt dã dẫn đầu chạm đất. Triệu Ngọc vốn cho rằng ô tô đến rơi tan ra thành từng mảnh, mình tránh hiểm cầu cũng sẽ tùy theo bắn ra đâu!

Nhưng mà, có thể là rơi xuống góc độ phụ họa vật lý quy luật, cũng có thể là là chiếc này hàng nội địa xe việt dã có đủ rắn chắc. Tóm lại, tại sau khi rơi xuống đất, ô tô đầu tiên là mãnh liệt xóc nảy một cái, sau đó vậy mà lại ô ô ô địa hướng phía trước mở mấy chục mét, lúc này mới cuối cùng đánh cái xoáy, vững vàng ngừng lại, thậm chí ngay cả khởi động cơ đều không có tắt máy!

Ta cạch!

Triệu Ngọc đơn giản không dám tin vào hai mắt của mình, đây rốt cuộc là làm sao làm được?

Bất quá, hắn còn chưa kịp may mắn cái gì, nhưng gặp Trình Lăng Phỉ bọn người cưỡi máy bay trực thăng thình lình từ trần xe nhanh chóng xẹt qua, hướng phía ngay phía trước nơi nào đó rơi xuống mà đi.

Chi chi kít... To lớn cánh quạt bỗng nhiên giảm bớt, phát ra vặn vẹo thanh âm. Máy bay tốc độ cũng là nhanh chóng giảm xuống, lại có một tia bị người điều khiển khống chế bình ổn ý tứ.

Nhưng mà, cấp tốc rơi xuống phía dưới, máy bay cách xa mặt đất đã rất gần, mà lại nơi đó đã đến xe lửa đường ray khu vực, máy bay thân máy bay vẫn là không thể tránh khỏi đâm vào đường sắt lưới phòng hộ bên trên.

Kít nữu...

Lưới phòng hộ bị cường đại máy bay xung lực kéo nứt, máy bay lại cũng không còn cách nào bị bình ổn khống chế, tại lại bay về phía trước vài mét về sau, rốt cục rơi rơi xuống đất!

Bất quá, bởi vì máy bay cách xa mặt đất đã rất thấp, mà lại người điều khiển tại máy bay rơi trước đó tận lực giảm tốc, đồng thời khống chế xong cánh quạt, cho nên máy bay cũng không có thẳng tắp quẳng cái vỡ nát, mà là cũng cùng xe việt dã đồng dạng hướng về phía trước trượt...

Kẽo kẹt chi chi...

Thân máy bay sát mặt đất ma sát ra tia lửa chói mắt, hai cái hạ cánh đã sớm bắn bay xé rách, thân máy bay cũng tại ma sát bên trong vặn vẹo thay đổi hình!

Cứ như vậy, lớn như vậy máy bay một mực vẽ đi hơn mười mét, lúc này mới cuối cùng ngừng lại, vừa vặn đứng tại trên đường ray!

Đương nhiên, mặc dù không có rơi vỡ, nhưng ở to lớn như vậy lực trùng kích dưới, máy bay tự nhiên muốn so ô tô hủy hoại đến nghiêm nặng hơn nhiều, cả cửa sổ phi cơ pha lê toàn bộ vỡ vụn, máy bay đuôi cánh cũng là răng rắc một tiếng toàn bộ bẻ gãy!

Duy nhất may mắn chính là, may mắn người điều khiển thời khắc cuối cùng khống chế xong máy bay rơi góc độ, máy bay cánh quạt coi như bình yên vô sự đến ngừng xoay tròn lại, bằng không, khẳng định xảy ra lớn nguy hiểm!

Bất quá...

Thế nhưng là...

Nhưng mà...

Ngay tại Triệu Ngọc vừa định xuống xe tiến lên bắt người thời điểm, theo một tiếng thổi còi, một kiện trên thế giới cực kỳ làm cho người nhức cả trứng sự tình phát sinh! Nhưng gặp từ đằng xa ù ù địa bắn tới một cỗ xe lửa, vừa vặn hướng về phía trên đường ray máy bay trực thăng đánh tới! ! !

Chương 1031: Tuyệt mệnh va chạm

Không biết, đây là lão thiên gia tận lực an bài, vẫn là Triệu Ngọc thực sự chút xui xẻo!

Trước mắt đầu này đường sắt cũng không phải là bình thường vận chuyển hành khách đường sắt, mà là Cao Lan Kỳ từng cái công việc trên lâm trường ở giữa dùng để vận chuyển vật liệu gỗ hàng hóa dùng chuyên dụng đường sắt. Theo đạo lý nói, bây giờ đang là ăn tết trong lúc đó, trên đường sắt vận chuyển nhiệm vụ rất ít, từ ăn tết đến bây giờ, giống như cũng chỉ có như thế một đoàn tàu lửa mà thôi!

Nhưng không nói lý là, như thế khó gặp một lần xe lửa, thế mà đều bị Triệu Ngọc cho đuổi kịp! Hắn nhịn không được suy nghĩ, bằng không, ta vẫn là đi mua trương xổ số a?

Chậc chậc...

Thực sự là... Phiền phức lớn rồi...

Nhưng gặp Trình Lăng Phỉ đám người máy bay trực thăng, vừa vặn rơi xuống tại trên đường sắt mặt, mà lại nằm ngang chiếm hạ hai đầu đường ray, xe lửa từ khía cạnh đụng tới, là thế nào đều có thể đem máy bay đụng thành mảnh vỡ!

Cái này nếu là thật đụng phải, trên máy bay khẳng định là một người cũng không thừa nổi, thậm chí ngay cả cái toàn thây đều khó có khả năng còn lại...

Vậy phải làm sao bây giờ?

Những này tội phạm, đều mẹ nó không thể chết a?

Để lửa xe dừng lại a?

Cái gì đạo cụ mới có thể để cho lửa xe dừng lại?

Máy giảm tốc?

Không có...

Dùng bật lên khí đâu, để xe lửa vượt quá giới hạn?

Cũng không được a, muốn bật lên xe lửa đến hoa 500 0 điểm kỳ ngộ điểm tích lũy mới được đâu! Không đủ a!

Cái kia... Tên lửa đẩy, tên lửa đẩy được không?

Không được, mục tiêu quá xa với không tới! Mà lại muốn dùng tên lửa đẩy khống chế xe lửa , đồng dạng đến tốn hao giá trên trời điểm tích lũy cường hóa, lại nói, về thời gian đã không còn kịp rồi!

Ô... Ô ô...

Lúc này, cái kia xe lửa ù ù địa ra, xe hàng lái xe không phải mù lòa, tự nhiên sớm liền thấy một khung máy bay lớn ngăn tại trên đường ray, không thổi còi mới là lạ!

Nhưng mà, chỉ riêng thổi còi có làm được cái gì?

Máy bay đã không thể động đậy, mắt nhìn thấy liền phải đụng vào!

Lúc này, ở phi cơ cái kia bị chấn nát thủy tinh cửa sổ phi cơ chỗ bỗng

nhiên vươn một đầu cánh tay của người, đón lấy, bên trong còn toát ra một cái đầy bụi đất người tới.

Triệu Ngọc nhận ra, người này chính là Dương Trạch Bưu!

Nhưng mà, để Triệu Ngọc xốc xếch sự tình phát sinh, Dương Trạch Bưu vậy mà lại hướng hắn đánh cái cúi chào, trên mặt vẫn tràn đầy thiên chân vô tà mỉm cười!

Ta đi!

Ngươi mẹ nó đều nhanh chơi xong, còn dám chế giễu lão tử sao?

Kỳ thật, lúc này ở giữa, Triệu Ngọc đã chú ý tới, cái này Dương Trạch Bưu tinh thần khả năng có vấn đề gì . Bất quá, mắt nhìn thấy xe lửa liền phải lái đến, hắn nơi nào còn có thời gian nghĩ khác?

Làm sao bây giờ?

Tất cả đạo cụ toàn cũng không dùng tới, chỉ có thể... Chỉ có thể... Triệu Ngọc bốn phía xem xét, đột nhiên phát phát hiện mình ô tô chưa tắt máy, thế mà còn có thể Khai!

Tốt a!

Vì phá án, lão tử lại liều một lần!

Nghĩ đến chỗ này, hắn quyết tâm liều mạng, đạp cần ga liền liền xông ra ngoài!

Ô ô ô...

Xe lửa ù ù địa lái đến máy bay phụ cận, mặc dù lái xe đã đã kéo xuống phanh lại, nhưng trận này va chạm hiển nhiên là không cách nào tránh

khỏi. Lái xe tranh thủ thời gian trốn vào phòng điều khiển, ôm chặt lấy cần điều khiển, sợ hãi chờ một lúc va chạm sẽ liên luỵ đến mình.

Oa nha!

Mắt nhìn thấy khoảng cách va chạm càng ngày càng gần, Triệu Ngọc hô to một tiếng, sớm đã đem tên lửa đẩy làm dùng đến, để ô tô tốc độ đạt đến nhanh nhất.

Ô tô vèo dọc theo máy bay phá tan hàng rào phòng vệ xông vào đường ray khu, sau đó tựa như một đạo tia chớp màu đen, đuổi tại xe lửa trước đó, hướng máy bay đụng tới!

Triệu Ngọc nhắm chuẩn vẫn là máy bay cái kia đã đứt gãy phần đuôi, liền tại sắp va chạm một sát na, hắn đầu tiên là điểm một cước phanh lại, sau đó mình vèo từ mở mở cửa xe nhảy xuống!

Ô...

Xe lửa một tiếng oanh minh, thình lình đánh tới trên đường ray chướng ngại vật, phát ra chấn thiên tiếng vang!

Nhưng mà, sớm tại xe lửa va chạm trước đó, Triệu Ngọc điều khiển xe việt dã lại dẫn đầu đem máy bay va vào một phát, đem máy bay từ trên đường ray đụng ra ngoài! Mà xe lửa đụng vào cũng không phải là máy bay, mà là cái kia chiếc xe việt dã!

Oanh...

Một tiếng vang thật lớn, màu đen xe việt dã trong nháy mắt bị xe lửa đụng một cái chia năm xẻ bảy, thậm chí còn tuôn ra một đám lửa! !

Triệu Ngọc đang nhảy xe về sau, tranh thủ thời gian một đoàn thân ngã xuống đất, sau đó sát mặt đất nhanh chóng quay cuồng lên. Thế nhưng

là, ô tô cùng xe lửa tốc độ thực sự quá nhanh,

Tại hắn ngã xuống đất lăn lộn đồng thời, một đoàn cao tốc xoay tròn khí lưu thình lình đem hắn hút hướng xe lửa phương hướng.

Xe lửa bánh xe từ Triệu Ngọc trên đầu gào thét mà qua, kém một chút mà đem hắn cuốn vào bên trong. Còn tốt, theo quán tính kết thúc, Triệu Ngọc cuối cùng vẫn tránh thoát một kiếp, cái kia xe lửa bánh xe cơ hồ là dán tóc của hắn lái qua!

“A...”

Tại kịch liệt lăn lộn đình chỉ về sau, Triệu Ngọc lúc này mới phát ra một trận kêu thảm, phía sau lưng của hắn bị cục đá vạch phá, chân cũng bị đâm đến trật khớp xương, nhất là lỗ tai còn phát sinh nghiêm trọng ù tai, đã cái gì đều nghe không được!

Bà mẹ ngươi chứ gấu à... Thật sự là gặp nãi nãi gấu quỷ!

Triệu Ngọc ở trong lòng mắng, đã ta mẹ nó có thể sử dụng tên lửa đẩy khống chế ô tô, vì cái gì không sớm một chút mà nhảy xe đâu? Chẳng lẽ... Đây chính là trong truyền thuyết “Sóng thúc hàng” sao?

A...

Một khắc này, Triệu Ngọc chỉ cảm thấy mình toàn thân tựa như tan rã, đầu óc đều bị đụng thành sữa đậu nành, mở to mắt, chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, một trận hắc lúc thì trắng.

Vừa rồi, hắn mặc dù khống chế ô tô đụng phải máy bay, lại cũng không xác định, đến cùng có hay không đem máy bay phá tan? Hiện tại Trình Lăng Phỉ bọn người, phải chăng đều còn sống?

Nha... Nha...

Hắn chịu đựng kịch liệt đau nhức cùng mê muội, bắt đầu thử nghiệm từ dưới đất bò dậy, nhưng thử hai lần, căn bản dậy không nổi. Một giây sau, phía sau lưng cùng chân đau xót truyền đến, để hắn đau đến không muốn sống!

Đáng chết...

Hô... Hô...

Hắn thở hổn hển, cố gắng tập trung tinh thần, theo ý thức dần dần rõ ràng, hắn càng phát ra ý thức được, mình bây giờ còn không thể ngã xuống, hắn nhất định phải biết, Trình Lăng Phỉ những người kia đến cùng thế nào? Nếu như còn sống, nhất định không thể để cho bọn họ chạy!

Lên...

Dậy không nổi cũng phải...

Nha...

Hắn mạnh cắn răng quan, lần nữa cố gắng đứng lên, nhưng đùi phải vừa mới xê dịch, lại lập tức truyền đến toàn tâm kịch liệt đau nhức.

Móa!

Lại gãy xương?

Còn tốt... Còn tốt... Kinh nghiệm nói cho Triệu Ngọc, chỉ cần còn có thể cảm thấy đau đớn liền là thiên đại hảo sự. Còn nữa nói, ta không phải còn có đạo cụ sao?

Thế là, Triệu Ngọc điểm kích trong đầu đạo cụ, rất mau đưa ẩn hình bó

xương khí làm dùng đến, tạm thời ổn định lại mình gãy xương, không còn giống trước đó như thế đau đớn.

Lại sau đó, hắn dứt khoát lại sử dụng một cái ẩn hình khôi phục tề, khôi phục một chút tinh thần của mình cùng thể lực.

Vẫn là khôi phục tề tương đối lợi hại, sử dụng về sau, tai của hắn minh rốt cục chuyển biến tốt đẹp, đầu cũng chẳng phải choáng. Tại lại chậm một hai phút về sau, hai tay của hắn dùng sức khẽ chống, rốt cục từ dưới đất bò dậy!

Nha...

Bất quá, mặc dù gãy xương đã cố định, nhưng đi đi, vẫn mơ hồ làm đau, mà lại, trên người trầy da cùng đụng bị thương đang khôi phục tinh thần về sau, cảm giác đau đớn ngược lại càng thêm rõ ràng, đau đến Triệu Ngọc nhe răng nhếch miệng.

Giờ phút này, Triệu Ngọc tựa như muốn một trăm năm cơm tên ăn mày, quần áo trên người đều mài thành một đầu một đầu, thậm chí ngay cả dây lưng quần đều cho mài đoạn mất, hắn chỉ có thể kéo quần lên đi đường, mà lại quần còn không lấn át được cái mông của hắn...

Trong không khí truyền đến một cỗ nồng đậm mùi khét lẹt, nhưng gặp trước đó cái kia chiếc xe việt dã đã vỡ vụn đến chỉ còn lại có đầy đất linh kiện, có linh kiện cũng đều lấy lên lửa...

Xe lửa từ chỗ rất xa ngừng, cái kia xe lửa lái xe ngay tại một mặt quan sát đến tình huống, một mặt gọi điện thoại báo động còn có thể cứu viện binh...

Lại sau đó, làm Triệu Ngọc chuyển hướng khác một bên thời điểm, rốt cục thấy được bộ kia sớm đã rơi xuống máy bay trực thăng! Còn tốt... Nhìn thấy máy bay không có bị xe lửa đụng nát về sau, Triệu Ngọc rốt

cục yên lòng.

Mặc dù, xe lửa vừa rồi đánh tới máy bay cánh quạt, đem máy bay đụng đến lộn hai vòng, cánh quạt cũng nhảy, cabin cũng xẹp cùng một chỗ xuống dưới, nhưng căn cứ Triệu Ngọc nhìn ra, trong máy bay người hắn là không chết được!

Quả nhiên, ngay tại Triệu Ngọc nhìn soi mói, máy bay một bên cửa khoang mở ra, nương theo lấy một trận ho kịch liệt, nhưng gặp đầu tóc rối bời, máu me đầy mặt Trình Lăng Phỉ, từ trong máy bay bò lên đi ra...

Chương 1032: Nhớ kỹ những gì ngươi nói

“Khục khục... Khục khục...”

Trình Lăng Phỉ trạng thái so Triệu Ngọc cũng không khá hơn chút nào, trên mặt đất bò lên thật lâu, mới rốt cục leo ra ngoài máy bay. Trong lúc đó, nàng còn dừng lại nhiều lần, Triệu Ngọc thậm chí cho là nàng đã đã hôn mê. Nhưng cuối cùng, nàng cũng có ngất đi, mà là nằm rạp trên mặt đất hô hô thở dốc.

Thế nhưng là, thở dốc không bao lâu, nàng bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, vội vàng chuyển người qua đến, vậy mà lại hướng phía cabin phương hướng bò lên trở về!

Không thể nào?

Triệu Ngọc trong lòng xiết chặt, trước đó súng ngắn tại Trình Lăng Phỉ trong tay, nàng không phải là bò lại đi tìm súng a?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tăng tốc bước chân vọt tới, muốn trước tiên đem Trình Lăng Phỉ chế phục lại nói. Ai ngờ , chờ hắn đi vào trước mặt về sau, cái này mới nhìn đến Trình Lăng Phỉ chính đang làm cái gì?

Nàng ngay tại đem hết toàn lực lôi kéo trong máy bay cái kia tiểu nam hài, đem tiểu nam hài kéo ra ngoài... Mặc dù Trình Lăng Phỉ không nói gì, nhưng từ động tác của nàng cùng biểu lộ đến xem, đã tương đương sốt ruột!

Bất quá, nàng dù sao không có khí lực, cho dù tiểu nam hài không chìm, nàng cũng không có đem lôi ra.

Hô... Hô...

Triệu Ngọc lảo đảo mấy bước, đi tới gần nghĩ muốn giúp đỡ, hài tử dù sao cũng là vô tội!

Ai ngờ, hắn vừa tới Trình Lăng Phỉ bên cạnh, từ máy bay khác một bên chợt thoát ra một người đến, đem Triệu Ngọc nặng nề mà ngã nhào xuống đất!

Người này chính là cái kia máy bay người điều khiển Hạ Vũ Băng, ở phi cơ trải qua nhiều lần như vậy va chạm về sau, nàng thế mà còn có sức lực phản công, chẳng những đem Triệu Ngọc đụng ngã xuống đất, hơn nữa còn hung hăng ghìm chặt Triệu Ngọc cổ!

Nhưng mà, Hạ Vũ Băng rõ ràng đã là nỏ mạnh hết đà, nàng mặc dù đã dùng hết khí lực, nhưng căn bản siết bất động làm bằng sắt Triệu Ngọc.

Triệu Ngọc vẻn vẹn vặn vẹo mấy lần thân thể, liền đưa tay quờ lấy Hạ Vũ Băng cánh tay, đưa nàng nghiêng quẳng xuống đất! Mặc dù rơi không phải rất lợi hại, nhưng Hạ Vũ Băng vẫn là oa địa nôn một ngụm máu, trong nháy mắt liền đánh mất năng lực chống cự.

Bất quá, Triệu Ngọc không yên lòng, cạch cạch hai quyền đưa nàng đánh hôn mê bất tỉnh.

“A! ?”

Làm hai người đánh nhau thời điểm, Trình Lăng Phỉ cái này mới nhìn đến ác ma Triệu Ngọc, nàng mặt lộ vẻ kinh hãi phía dưới, gấp vội vươn tay đi trong buồng phi cơ tìm kiếm súng ngắn...

Nhưng mà, Triệu Ngọc chỗ nào còn có thể cho nàng cơ hội? Đi lên chỉ dùng một cái tay quờ lấy cổ chân của nàng, liền đem nàng nhẹ nhõm kéo lại.

“Không... Không không không... Cầu... Van cầu ngươi...” Ai ngờ, Trình Lăng Phỉ hai tay nắm chắc mặt đất, vậy mà hướng Triệu Ngọc đau khổ cầu khẩn, “Mau cứu con của ta, con của ta a! Cầu van ngươi...”

Triệu Ngọc giương mắt xem xét, nhưng gặp trong buồng phi cơ Dương Trạch Bưu cùng tiểu nam hài sớm đã đã hôn mê, cái kia tiểu nam hài hắn là Trình Lăng Phỉ hài tử! Hắn đi thêm về phía trước xem xét, nhưng gặp cái kia Lưu Quang Tinh cũng là nằm vị trí bên cạnh tài xế, không nhúc nhích.

Bất quá, hắn cũng rất mau nhìn đến, máy bay trực thăng bình xăng bị ô tô đánh vỡ, xăng lưu khắp nơi đều là, lại thêm nơi xa còn có bốc lửa ánh sáng địa phương, Trình Lăng Phỉ tất nhiên là sợ hãi máy bay sẽ nóng nảy nổ, cho nên mới sẽ đau khổ cầu khẩn mình.

Nhưng kỳ thật, ánh lửa chỗ cách nơi này rất xa, máy bay trước mắt cũng không có lửa cháy nguy hiểm.

“Cảnh... Cảnh sát... Ta cầu van ngươi!” Trình Lăng Phỉ lại không còn ngày xưa cao quý cùng ngạo mạn, như cái bất lực mờ mịt phổ thông phụ nữ đồng dạng, nằm rạp trên mặt đất khàn cả giọng địa cầu khẩn nói, “ van cầu ngươi, mau cứu con của ta, mau cứu lão công của ta đi! Chỉ cần ngươi cứu được bọn họ, ta đáp ứng ngươi... Ta... Ta cái gì đều nói... Ta cái gì đều nói... Ô ô ô... Cầu van ngươi...”

Nói đến chỗ này, Trình Lăng Phỉ lệ như suối trào, nghẹn ngào kêu khóc.

“Hô... Hô...”

Triệu Ngọc đau khổ chèo chống thân thể, muốn nói chút gì, lại cảm giác lực bất tòng tâm. Lúc trước hắn đã có đoán trước, Dương Trạch Bưu cùng Trình Lăng Phỉ quan hệ tất nhiên không phải bình thường, hiện tại xem ra, Trình Lăng Phỉ nói tới "Lão công", hắn là hắn đi! ?

Thật sự là không nghĩ ra, hai người bọn họ...

Ai!

Mặc dù máy bay sẽ không bạo tạc, nhưng nguy hiểm vẫn là tồn tại.

Kỳ thật, mặc kệ Trình Lăng Phỉ như thế nào năn nỉ, người luôn luôn muốn cứu! Bằng không, Triệu Ngọc vừa rồi cũng sẽ không như vậy liều mạng.

Thế là, Triệu Ngọc buông ra Trình Lăng Phỉ mắt cá chân, tại nơi cửa khoang cúi người, dẫn đầu đem hài tử ôm đi ra, phóng tới trên mặt đất. Sau đó lại đem hết toàn lực, đem Dương Trạch Bưu cũng kéo túm đi ra. Mà tại kéo túm Dương Trạch Bưu đồng thời, hắn đúng lúc thấy được cây súng lục kia, vội vàng đừng ở cái hông của mình, lấy phòng ngừa vạn nhất.

Mặc dù Triệu Ngọc sử dụng khôi phục tề, nhưng là bởi vì năng lượng tăng cường tề biến mất về sau sẽ sinh ra cường đại tác dụng phụ, trạng huống của hắn y nguyên không ổn, trước đó cái chủng loại kia choáng đầu ù tai, lại đi mà quay lại, để hắn cảm giác một trận u ám, hơi kém không có đứng vững.

Bất quá... Phía trước còn có một cái Lưu Quang Tinh, mặc dù gia hỏa này đồng dạng không phải kẻ tốt lành gì, nhưng vì tương lai thẩm vấn có thể nhiều một phần khẩu cung, hắn không thể không tiến lên cứu hắn.

Triệu Ngọc phí hết khí lực thật là lớn, mới đem tay lái phụ khoang thuyền cửa mở ra, nhưng gặp Lưu Quang Tinh máu me đầy mặt bất tỉnh

nhân sự . Bất quá, trên người hắn không có rõ ràng vết thương trí mạng, đoán chừng chỉ là tạm thời hôn mê mà thôi.

Mở ra an toàn của hắn mang, Triệu Ngọc hao hết tia khí lực cuối cùng, rốt cục đem hắn cũng kéo lôi đến khu vực an toàn.

“Không... Không không không...”

Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa nghĩ nghỉ ngơi một chút, sau lưng Trình Lăng Phỉ chợt truyền đến một tràng thốt lên.

“Giang nhi... Giang nhi... Không! Không!” Nhưng gặp Trình Lăng Phỉ đem lỗ tai gần sát hài tử mặt, lại dò xét không đến hài tử hơi thở, mà lại sờ trái tim, cũng là ngừng đập!

“A! A! Giang nhi... Không muốn a! Không muốn hù dọa mụ mụ... Không muốn a...” Trình Lăng Phỉ toàn thân run rẩy, như muốn sụp đổ phía dưới, lúc này mới nhớ tới cho hài tử làm trái tim khôi phục. Thế nhưng là, ngay tại mãnh liệt như thế kích thích phía dưới, nàng căn bản không bắt được trọng điểm, thử mấy lần đều không có làm tốt.

“Uy... Trình Lăng Phỉ!” Nhìn thấy mạng người quan trọng, Triệu Ngọc cũng là không có thời gian thừa nước đục thả câu, vội vàng tiến lên dùng mệnh khiến giọng điệu hô nói, “ né tránh!”

“Ngươi...” Trình Lăng Phỉ quay đầu nhìn thấy Triệu Ngọc, trong mắt lập tức lộ ra mọi loại phức tạp.

“Nhanh lên một chút, né tránh!” Triệu Ngọc không có thời gian cùng với nàng nói dóc, dứt khoát liền đẩy ra nàng, sau đó nhanh chóng giải khai hài tử quần áo nút thắt, bắt đầu làm bộ làm lên trái tim khôi phục, nhưng vụng trộm, lại sớm đã một cái trái tim lên đọ sức khí cho hài tử sử dụng đi qua.

“Cầu... Van cầu ngươi...” Trình Lăng Phỉ nhìn thấy Triệu Ngọc đưa tay thi viện binh, lập tức giống nhìn thấy cứu tinh, lần nữa đau khổ năn nỉ, sớm đã quên hết trước đó ân oán.

“Nhớ kỹ!” Triệu Ngọc vừa dùng lực nén, một mặt uống nói, “ nhớ kỹ ngươi lời mới vừa nói là được!”

“Nha...” Trình Lăng Phỉ minh bạch, nàng mới vừa nói qua, chỉ cần Triệu Ngọc có thể cứu vớt con của nàng, nàng liền triệt để cung khai, cái gì đều bàn giao!

Lúc này, nơi xa rốt cục truyền đến còi cảnh sát thanh âm, rất rõ ràng, vòng trượt tiết bên trên xảy ra lớn như vậy nhiễu loạn, sớm đã có người báo cảnh sát.

Bất quá, nghe được còi cảnh sát về sau, Trình Lăng Phỉ lại là không hề hay biết, nàng thản nhiên ngồi xổm ở hài tử bên cạnh, dùng sức bắt lấy hài tử cánh tay, yên lặng cầu nguyện, không có chút nào muốn chạy ý tứ.

Triệu Ngọc tự mình thí nghiệm qua trái tim lên đọ sức khí uy lực, đang sử dụng về sau, hài tử trái tim rất nhanh liền khôi phục nhảy lên. Theo Giang nhi ngực một trận chập trùng, trong miệng lập tức mãnh liệt hít một hơi đi vào, một giây sau, liền thần kỳ mở mắt.

“A...” Trình Lăng Phỉ tranh thủ thời gian nhào tới ôm lấy hài tử, lên tiếng khóc lớn!

Nàng khóc đến tê tâm liệt phế, kêu trời kêu đất, phảng phất ngoại trừ vì hài tử khởi tử hoàn sinh cảm thấy may mắn bên ngoài, còn đem mình kiềm chế đã lâu các loại tình cảm, tất cả đều tuyên tiết đi ra...

Chương 1033: Thời cơ tốt nhất

Phốc kít...

Xe lửa người điều khiển dùng hắn từ trên xe lửa cầm xuống bình chữa lửa, đem xe việt dã lửa cháy mảnh vỡ cùng linh kiện từng cái dập tắt. Trong không khí thình lình phiêu đến khắp nơi đều là dập lửa phấn...

Ong ong ong...

Từng chiếc xe cảnh sát vang lên lấy còi cảnh sát, mắt nhìn thấy liền phải lái đến phụ cận.

Đến loại thời điểm này, Triệu Ngọc cũng không có lại che giấu tung tích tất yếu, tự nhiên không cần lại đi tránh né . Bất quá, nhìn thấy xe cảnh sát lập tức giết tới, hắn vẫn là vươn tay ra, từ vẫn khóc rống Trình Lăng Phỉ trên thân lục lọi.

“Ngươi... Ô... Ngươi làm cái gì?” Trình Lăng Phỉ bị Triệu Ngọc khiến cho lộn xộn, thình lình ngừng tiếng khóc. Nàng làm sao cũng không hiểu, loại thời điểm này, Triệu Ngọc tại sao lại trên người mình sờ loạn? Chẳng lẽ... Hắn con muốn nhân cơ hội ăn đậu hũ hay sao?

“Móa!” Triệu Ngọc lục lọi một phen, lúc này mới phát hiện Trình Lăng Phỉ váy trắng bên trên căn bản không có túi, vội vàng xông nàng đưa tay uống nói, “ nhanh, cho ngươi những bộ hạ kia gọi điện thoại! Bạn gái của ta còn tại nhà ngươi đâu! Nhanh!”

Nha... Trình Lăng Phỉ giờ mới hiểu được, nguyên lai Triệu Ngọc là

muốn tìm điện thoại đâu! Thế nhưng là, muốn điện thoại di động lời nói, ngươi nói thẳng không được sao a? Vì cái gì còn muốn đưa tay chấm mút đâu?

Nhìn thấy Trình Lăng Phỉ ngây người, Triệu Ngọc đành phải lại hướng Dương Trạch Bưu trên thân tìm tòi đi qua. Ai ngờ, hắn sờ một cái phía dưới, cái kia Dương Trạch Bưu vậy mà lạc cười khanh khách, trong miệng hô: “Ngứa! Thật ngứa! Người ta trang phục chính thức chết đâu!” Nói xong, hắn có nằm xuống, nhắm mắt lại.

Lộc cộc...

Nhìn xem cái này không rời đầu một màn, Triệu Ngọc thẳng nuốt nước bọt. Cái này Dương Trạch Bưu thế mà ngay cả cái ngây thơ hài tử cũng không bằng, náo loạn nửa ngày, gia hỏa này là thật bệnh tâm thần a? Hắn còn tưởng rằng, trước kia Dương Trạch Bưu phất tay mỉm cười, đều là miệt thị hắn cùng khiêu khích đâu!

Ân... Tốt a...

Hạ Vũ Băng... Nhìn nhìn lại Hạ Vũ Băng đi...

Triệu Ngọc ngược lại hướng Hạ Vũ Băng bò đi, muốn lại từ trên người nàng tìm tòi một phen...

Mà nhưng vào lúc này, các lộ xe cảnh sát sau thình lình giết tới, đem đoàn bọn hắn đoàn vây lại. Theo cửa xe mở ra, chỉnh tề có làm đám cảnh sát nhao nhao rút súng tương hướng, trong miệng hô to lấy kinh điển “Không được nhúc nhích, nắm tay giơ lên!”

“Triệu Ngọc! ?”

Ai ngờ, Triệu Ngọc bên này vừa định cùng đám cảnh sát giải thích một chút, lại chợt nghe đến trong đám người truyền đến một tiếng quen

thuộc kêu gọi. Ngẩng đầu nhìn lại, nhưng gặp kêu gọi hắn không là người khác, chính là Miêu Anh!

Ta két...

Nhanh như vậy! ?

Triệu Ngọc mặc dù ngoài ý muốn, lại là vô cùng ngạc nhiên, vội vàng lảo đảo đứng dậy, nghênh đón tiếp lấy.

“Trời ạ!” Miêu Anh trước cùng các đồng nghiệp ra hiệu một cái, sau đó liền nhanh chóng chạy đến Triệu Ngọc trước mặt, đợi nhìn đến đây lại là xe lửa lại là máy bay, con mắt đều nhìn thẳng, vội vàng hỏi, “Nơi này đến cùng đều xảy ra chuyện gì?”

“Ừm...” Triệu Ngọc bất đắc dĩ cùng nữ thần ôm một cái, có chút ít cảm khái hồi đáp, “Thực sự là... Nói rất dài dòng a!”

“Triệu Ngọc... Mệnh của ngươi cũng thật là cứng a! Lại dám nhảy máy bay... Ngươi quên, ngươi cùng ta cam đoan qua cái gì sao?” Miêu tiểu thư một mặt quở trách lấy, một mặt dịu dàng thắm thiết địa ôm chặt Triệu Ngọc.

Nhưng mà, nàng rất mau nhìn đến Triệu Ngọc trên mặt đau đớn, vội vàng lo lắng địa chuyển qua Triệu Ngọc thân thể, lúc này mới phát hiện hắn phía sau lưng những cái kia bắt mắt trầy da.

Miêu tiểu thư lập tức con mắt ẩm ướt đỏ, quan tâm hỏi: “Ngươi bây giờ cảm giác thế nào? Đừng lo lắng, xe cứu thương lập tức tới ngay, ngươi kiên trì một cái! Ông trời ơi...”

“Được rồi, không có việc gì!” Triệu Ngọc an ủi một câu, lập tức chỉ vào Trình Lăng Phỉ đám người nói, “Tranh thủ thời gian kết thúc công việc đi! Đều ở đây!”

Triệu Ngọc nói xong, Miêu Anh liền xông một vị dẫn đầu nhân viên cảnh sát nhẹ gật đầu, bọn cảnh sát cùng tiến lên trước, đem Trình Lăng Phỉ bọn người tất cả đều khống chế được.

Giờ này khắc này, Trình Lăng Phỉ chỉ là ôm đứa bé kia vẫn rơi lệ, lại hoàn toàn không để ý tới trước mắt cảnh sát, thẳng đến có người cho nàng đeo lên còng tay, đưa nàng cùng hài tử cưỡng ép tách ra, nàng lúc này mới dùng sức vùng vẫy một chút. Thế nhưng là, nàng giãy dụa lộ ra nhưng đã tái nhợt bất lực!

Đang chờ đợi xe cứu thương quá trình bên trong, Triệu Ngọc đem trước đó đại khái đi qua,

Đơn giản cùng Miêu Anh bọn người giới thiệu một chút. Nhưng mà, đơn giản giới thiệu, vẫn là đổi lấy đám người không thể tưởng tượng cùng trợn mắt hốc mồm.

Nhất là lo lắng Triệu Ngọc an nguy Miêu tiểu thư, đơn giản đều nhanh phát điên, nàng nắm chặt Triệu Ngọc cổ áo, lớn tiếng chất vấn: “Ngươi trước nhảy máy bay, sau đó lại rơi máy bay hạ cánh, sau đó lại đoạt ô tô truy máy bay, hơn nữa còn dùng ô tô đem máy bay đụng xuống tới? Ta làm sao nghe được... Ân... Thân yêu, ngươi xác định, đầu của ngươi không có chuyện sao?”

“Đầu không có việc gì, chỉ là có chút ù tai...” Triệu Ngọc lắc đầu.

“Cái kia cũng không đúng a, máy bay bay cái kia cao... Sao lại có thể như thế đây?” Bên cạnh một vị phụ trách điều tra nhân viên cảnh sát nghi ngờ nói.

“Ta dùng xẻng sắt làm hỏng cánh quạt, cho nên máy bay bay không cao!” Triệu Ngọc giải thích.

...

Chúng người đưa mắt nhìn nhau, có mấy cái hơi kém ngã sấp xuống!

“A, đúng rồi... Thân yêu...” Triệu Ngọc phát phát hiện mình truy máy bay sự tình càng làm càng lớn, tranh thủ thời gian nói sang chuyện khác, hướng Miêu Anh cái kia bên cạnh hỏi nói, “ ta nhảy máy bay về sau, ngươi bên kia là giải quyết như thế nào?”

“Ta giải quyết như thế nào?” Miêu tiểu thư mỉm cười, “Những người kia không còn sớm đều bị ngươi giải quyết sao? Yên tâm, một cái cũng không có chạy, đều bắt lại! Bất quá... Triệu Ngọc, ngươi có phải hay không có lời gì muốn theo ta giải thích một chút a?”

“A?” Triệu Ngọc sững sờ, “Có ý tứ gì?”

“Trước đó, ta chỉ cho là là hai cái ghế chất liệu không giống, nhưng ta trước khi đi, cố ý dời một cái trói ngươi cái ghế kia, căn bản mang không nổi!” Miêu Anh nhíu mày, “Lực lượng của ngươi, vượt qua tưởng tượng của ta a!”

“Ta két, Miêu đại tiểu thư cũng làm quảng cáo sao?” Triệu Ngọc toàn thân đau đớn, hoa mắt chóng mặt, hắn cũng không có tâm tư lại cùng Miêu Anh tận lực giấu diếm, liền nói thẳng ra đáp án, “Kỳ thật là như vậy, thân yêu, ta trong đầu có cái hệ thống, hệ thống bên trong có cái càng cường lực lượng đạo cụ, ăn cái này đạo cụ về sau, liền có thể trở nên lực lớn vô cùng... Ai... Ai ai ai... Ta còn chưa nói xong đâu? Chớ đi oa...”

Nghe được Triệu Ngọc giải thích, Miêu tiểu thư hiển nhiên tức giận, quay người hướng giam giữ Trình Lăng Phỉ xe cảnh sát mà đi.

“Ai? Ta nói đều là lời nói thật a... Uy, ngươi... Ngươi nâng ta một thanh được rồi đi? Ai u...” Triệu Ngọc khập khiễng địa đi theo, lại bởi vì xúc

động vừa mới phục vị tổn thương chân, lập tức phát ra một tiếng đau gọi.

Miêu Anh nhìn thấy Triệu Ngọc khó chịu bộ dáng, cảm thấy không đành lòng, vội vàng lại quay người lại nâng, miệng bên trong mắng: “Ta cảm giác, ngươi vẫn là nói những cái kia thần tiên huynh đệ, càng đáng tin cậy một chút a?”

“Khục!” Triệu Ngọc vò đầu, hắn liền biết mình giải thích không có cách nào giải thích, thế là dứt khoát sử xuất ba phải thần công, dùng sức nói nói, “ ngươi suy nghĩ một chút a, ta trơ mắt nhìn xem ngươi bị người dùng thương chỉ vào, có thể không nóng nảy sao được? Khả năng cũng là bởi vì bức cấp nhãn, mới có khí lực lớn như vậy a? Nhìn tới... Chỉ có thân yêu ngươi, mới có thể để cho ta phát huy đến lớn nhất cực hạn a!”

Triệu Ngọc lời nói đơn giản để Miêu Anh dở khóc dở cười. Lúc này, số chiếc xe cứu thương đã chạy tới hiện trường, Miêu Anh vội vàng khoát tay ra hiệu, sau đó nói với Triệu Ngọc: “Đến, ngươi vẫn là tới trước xe cứu thương xử lý một chút đi! Ngươi thương đến thế nhưng là không nhẹ đâu!”

“Ừm...” Triệu Ngọc hướng Miêu Anh sau lưng nhìn thoáng qua, nhưng gặp Trình Lăng Phỉ đã bị áp lên xe cảnh sát, vội vàng nói, “Thân ái, hiện tại còn không phải lúc...” Hắn lôi kéo Miêu Anh tay liền hướng xe cảnh sát phương hướng đi đến, đồng thời đã tính trước địa nói nói, “ nhanh, nếu như muốn biết nông hợp án chân tướng, hiện tại liền là tốt nhất thời điểm! Tới đi...”

Chương 1034: Còn lại mấy cái?

Cũng không lâu lắm, ngoại trừ càng nhiều cảnh lực đuổi tới hiện trường bên ngoài, xe cứu thương cùng xe cứu hỏa cũng lần lượt chạy đến, đều ngay tại chỗ cảnh sát chỉ huy dưới, khẩn trương có thứ tự xử lý lấy hiện trường.

Mặc dù Trình Lăng Phỉ bản án là Triệu Ngọc cùng Miêu Anh điều tra ra được, nhưng bởi vì cụ thể chức trách khác biệt, vụ án này trước mắt chỉ có thể từ nơi đó cảnh sát đến phụ trách xử lý, làm tổ điều tra đặc biệt Phó tổ trưởng Miêu Anh, chỉ có thể tạo được phụ trợ tác dụng.

Mà lại, Trình Lăng Phỉ liên lụy đến trâu trận đại hỏa một án, cho nên một cái khác tổ điều tra đặc biệt cũng ngay tại chạy đến hiện trường, đến lúc đó, Miêu Anh đồng dạng cần hiệp trợ bọn họ, đem đại hỏa chân tướng điều tra rõ.

Theo đạo lý nói, Miêu Anh hiện tại chuyện trọng yếu nhất, liền là mau chóng đem việc này báo cáo cho hình sự sảnh biết được, Trình Lăng Phỉ dù sao liên lụy đến một cái khổng lồ phạm tội tập đoàn, việc này lớn, liên quan tới đến tiếp sau xử lý, nhất định phải cẩn thận đối đãi. Mà lại, Triệu Ngọc phục sinh sự tình, nàng cũng phải mau chóng cáo tri thượng cấp, để phòng đem đến giải thích càng thêm phiền phức.

Nhưng mà, Miêu Anh hiện tại đã không lo được những thứ này, hắn đem báo cáo sự tình, tất cả đều giao cho cái khác nhân viên cảnh sát tới làm, mình lại sớm theo sát Triệu Ngọc, đi đến giam giữ lấy Trình Lăng Phỉ xe cảnh sát.

Giờ phút này, nàng cùng Triệu Ngọc nhất quan tâm nhất, vẫn là 13 năm trước nông hợp huyết án! Cho nên, vừa mới trèo lên lên xe cảnh sát, hai người bọn họ liền lập tức chi đi tương quan nhân viên cảnh sát, cùng nhân viên y tế, chuẩn bị đối Trình Lăng Phỉ tiến hành hiện trường thẩm vấn.

Triệu Ngọc cho rằng, tại như thế mất hết can đảm thời khắc, mới là thẩm vấn Trình Lăng Phỉ tốt nhất thời khắc. Bởi vì cái gọi là đêm dài lắm mộng, một khi đến cục cảnh sát, cái này nữ nhân thông minh không chừng lại sẽ nghĩ ra cái gì yêu thiêu thân đến, rất có thể đối Hậu kỳ thẩm vấn tạo thành ảnh hưởng!

Cho nên, không bằng rèn sắt khi còn nóng, mau đem vấn đề giải quyết.

Triệu Ngọc cũng là giỏi về nắm phân tấc, hắn biết rõ, làm Trình Lăng Phỉ nhìn thấy hắn cùng Miêu Anh xuất hiện về sau, tất nhiên lòng dạ biết rõ.

Cho nên, hắn cũng không có mở miệng chế nhạo hoặc kích thích loại hình, chỉ là nhàn nhạt khoa tay một thủ thế, sau đó nghiêm túc địa nói với nàng: “Trình Lăng Phỉ, con của ngươi không có việc gì. Đừng quên, ngươi vừa rồi đều đã đáp ứng ta cái gì?”

“Khục khục...”

Trình Lăng Phỉ ho khan vài tiếng.

Thời khắc này nàng, cùng trước đó cái kia lạnh lẽo âm trầm nữ nhân tưởng như hai người, tinh thần của nàng uể oải, búi tóc tán loạn, không còn loại kia công chúa cao quý, chỉ còn lại có một mặt chết lặng.

Thấy được nàng kịch liệt ho khan, Miêu Anh vẫn là cho nàng đưa qua một bình nước khoáng.

Nhưng mà, mang theo còng tay Trình Lăng Phỉ không có có tâm tư uống nước, chỉ là đem bình nước để qua một bên, sau đó chán nản mệt mỏi đem đầu dựa vào đang ghế dựa trên lưng, ngửa mặt lên nói ra: “Kỳ thật... Ta trước đó, vốn là nghĩ cần hồi đáp ngươi vấn đề thứ năm! Chỉ bất quá...”

A?

Triệu Ngọc nghe xong, lập tức minh bạch nàng ý tứ. Nhưng là, hắn biết lúc này tốt nhất đừng đoạt hí, thế là nhịn xuống không có lối ra.

“Chỉ bất quá...” Trình Lăng Phỉ thảm đạm địa nói, “Ta những cái kia thủ hạ tiến đến quá nhanh! Ta chỉ là.. . Không muốn để bọn họ biết mà thôi! Bí mật này... Dù sao đã bảo thủ lâu như vậy... Mặc dù, bọn họ có lẽ biết lão công của ta liền là Dương Trạch Bưu, nhưng là... Bọn họ cũng không hiểu rõ chân tướng, cũng không dám đi tìm hiểu... Ta cũng không muốn để bọn họ biết, quá khứ của ta...”

Nghe đến lời này, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh liếc nhau một cái, không hề nghi ngờ, Trình Lăng Phỉ hắn là chuẩn bị nói ra chân tướng.

“Ta muốn... Các ngươi tra được ta thời điểm như vậy đột nhiên, hắn là... Còn không có điều tra qua ta tài liệu cặn kẽ đi?” Trình Lăng Phỉ con mắt nhìn thấy trần xe, ánh mắt chết lặng, “Cho dù có, cũng chưa chắc đến cỡ nào kỹ càng!

“A... Phá án cũng thật có ý tứ, tìm không thấy người hiềm nghi thời điểm, liền không hiểu ra sao, chỉ khi nào có người hiềm nghi, chỉ cần kỹ càng tra một cái, liền rộng mở trong sáng đi?” Một giây sau, ánh mắt của nàng rốt cục tập trung lại, “Cho nên... Ta phòng ngừa chu đáo, cũng không phải buồn lo vô cớ đi?”

Trình Lăng Phỉ, nói đến mông lung, nhưng Triệu Ngọc cùng Miêu Anh vẫn có thể từ trong lời nói cảm giác được thứ gì.

“Các ngươi có lẽ nghĩ không ra... Kỳ thật,

Ta 8 tuổi thời điểm, cũng đã bắt đầu cầm súng!” Trình Lăng Phỉ lạnh nhạt nói nói, “ nhưng là, rất nhiều người cũng không biết, liền ngay cả Ô Phương Phương cũng chỉ là nghe nói mà thôi...”

“...” Triệu Ngọc cùng Miêu Anh làm sao cũng không nghĩ ra, Trình Lăng Phỉ thế mà lại tới này dạng một cái lời dạo đầu? Đây là ý gì? 8 tuổi cầm thương, có ý tứ gì?

“Đừng hiểu lầm!” Trình Lăng Phỉ cười nhạt một tiếng, “Là xạ kích đội! Ta 8 tuổi năm đó, tham gia Cao Lan Kỳ xạ kích đội, tiến hành qua hệ thống huấn luyện, 13 tuổi thời điểm, còn đại biểu Cao Lan Kỳ tham gia qua Mông Hương tỉnh đại hội thể dục thể thao ! Bất quá, bởi vì quá nhỏ, chỉ tham gia đoàn thể hạng mục, không có lấy được thứ tự.”

“Ồ?”

Triệu Ngọc nhíu mày, hắn nhìn qua Trình Lăng Phỉ tư liệu, hoàn toàn chính xác không nhìn thấy những này, bởi vậy có thể thấy được, bọn họ nắm giữ tư liệu còn chưa đủ kỹ càng.

“Ta tham gia xạ kích đội hết thảy có ba nguyên nhân, “ Trình Lăng Phỉ có chút nhắm mắt lại hồi ức nói, “ thứ nhất, lúc ấy con mắt của ta cận thị, không biết ai nói, luyện xạ kích nhưng để phòng ngừa cận thị, cho nên mới lựa chọn xạ kích; thứ hai, huấn luyện viên nhìn trúng ta, nói ta là xạ kích thiên tài, mà thành tích của ta hoàn toàn chính xác cũng không tệ; thứ ba, lúc ấy trong nhà mỗi ngày đều làm cho túi bụi, cha an bài ta đi luyện tập xạ kích, cũng là vì né tránh những cái kia cãi lộn!”

Nha...

Triệu Ngọc lúc này mới nhớ tới một việc, hắn trước kia hoàn toàn chính

xác nghe nói qua, Cao Lan Kỳ xạ kích đội tại cả nước là phi thường nổi danh, thậm chí bồi dưỡng được qua mấy cái áo vận Quán Quân. Từ xưa tới nay, xạ kích một mực là Cao Lan Kỳ truyền thống ưu thế hạng mục, bọn họ tại thanh thiếu niên huấn luyện khối này, cũng làm phi thường tốt.

Chỉ bất quá... Trình Lăng Phỉ vì sao lại vừa mở trận liền nói nàng sẽ nổ súng sự tình đâu?

Chẳng lẽ...

“Lúc ấy, ta cũng không có nghĩ quá nhiều, ta cảm giác xạ kích cùng kéo đàn Cello đều là có thể làm ta cảm thấy vui sướng sự tình. chỉ bất quá, ta mẹ một mực không đồng ý, tại sự kiên trì của nàng dưới, về sau cũng chỉ có thể từ bỏ!” Trình Lăng Phỉ tiếp tục nói, “ ta mẹ ngại luyện xạ kích thời gian quá dài, chậm trễ ta học tập, cũng chậm trễ ta kéo đàn Cello, mà lại, nàng nói một cái nữ hài tử nhà, mỗi ngày cầm súng ngắn khoa tay, sẽ hỏng nữ hài tử khí chất loại hình, nói tóm lại, về sau liền không cho ta luyện!

“Nhưng là... Ta đối thương hiểu rõ cùng sử dụng, các ngươi hẳn là hiểu a?”

“...” Triệu Ngọc trầm ngâm một tiếng, cũng không sủa bậy.

“Hừ!” Lúc này Trình Lăng Phỉ đã khôi phục trấn tĩnh, nàng lại lệ cũ địa lạnh hừ một tiếng, lúc này mới phi thường đột nhiên nói nói, “ Vương Học Quân cái này hỗn đản khi dễ mẹ ta, làm hại mẹ ta vì hắn đọa hai lần thai! Triệu Manh cũng không phải cái thứ tốt, hắn có lẽ là trước kia một trận trên yến hội, trước mặt mọi người vũ nhục qua ta cùng mẹ ta! Tạ Mộng Cầm càng là một cái nữ nhân ác độc, nàng sử dụng thủ đoạn hèn hạ chèn ép cha ta trâu trận. Nếu không phải nàng, ta cha căn bản sẽ không đã chết sớm như vậy!”

A...

Nghe được Trình Lăng Phỉ, Triệu Ngọc lập tức cảm giác toàn thân run rẩy, sau sống lưng chi mạo hơi lạnh. Vương Học Quân, Triệu Manh cùng Tạ Mộng Cầm, ba người này, không phải là nông hợp huyết án bên trong những người chết kia sao?

Cái này. . . Nói như vậy...

“Trừ cái đó ra, ba người này còn có một cái cộng đồng đặc thù, “ Trình Lăng Phỉ đem đầu rời ghế ngồi chỗ tựa lưng, ánh mắt tà dị địa nói nói, “ bọn họ tất cả đều mắng qua ta 'Con riêng', mắng qua ta 'Con hoang', mắng ta mẹ là không biết xấu hổ nữ nhân!

“Cho nên, Triệu cảnh sát, cảnh sát Miêu! Từ vừa mới bắt đầu, cảnh sát liền đem bản án tra nhầm phương hướng!” Sau một khắc, Trình Lăng Phỉ trong mắt lộ hung quang, cắn răng nói nói, “ nông hợp án chẳng qua là vừa mới bắt đầu! Các ngươi có thể đi thăm dò một chút, nhìn xem những cái kia mắng qua ta con riêng cùng con hoang người... Hiện tại —— còn lại mấy cái! ?”

Chương 1035: Căn nguyên

“Trên thế giới này, luôn có như vậy một số người... Bọn họ biết rõ đối với mình không có chỗ tốt, lại vẫn cứ còn ưa thích đi ác ngữ trung thương người khác!” Trình Lăng Phỉ lạnh lệ quái đản địa nói nói, “ bọn họ cho là mình lối ra tổn thương hại người khác, liền có thể làm nổi bật lên mình đến cỡ nào hơn người một bậc, cỡ nào có địa vị! Nhưng bọn họ xưa nay không từng cân nhắc, những cái kia bị bọn họ ác ngữ trung thương người là như thế nào cảm thụ?

“Từ ta lúc còn rất nhỏ, ta liền không thể không yên lặng chịu đựng những người này đối ta ác ngữ tổn thương, con riêng, con hoang, không muốn mặt, hồ ly tinh... Những lời này, liền như dao, thật sâu khắc ở trong lòng của ta, tại tổn thương ta đồng thời, cũng cho ta thật sâu nhớ kỹ bọn họ. Coi như về sau ta cha không có xảy ra chuyện, ta cũng giống vậy sẽ để bọn họ gấp bội thường trả lại!

“Các ngươi đi dò tra đi, ngoại trừ ta cái kia tiến vào bệnh viện tâm thần tỷ tỷ bên ngoài, nhìn xem có người nào còn sống ở trên đời này? Bao quát... Bao quát...” Trình Lăng Phỉ chuyện dừng lại, “Bao quát Ô Phương Phương ở bên trong!”

Nãi nãi của ta cái gấu...

Trình Lăng Phỉ một lời nói, đem Triệu Ngọc nói đến choáng váng, lạnh từ đầu đến chân. Trước đó, hắn còn có điều hoài nghi, nông hợp án có phải hay không có ẩn tình khác, nhưng hiện tại xem ra, từ Trình Lăng

Phỉ liên lụy bản án, căn bản không chỉ nông hợp huyết án!

Không nghĩ tới, đây hết thảy khởi nguyên, thế mà đều đến từ ác ngữ trung thương! Liền ngay cả Ô Phương Phương bản án, cũng có phương diện này nhân tố...

“Những người này, hoặc là đột phát tật bệnh, hoặc là thảm tao ngoài ý muốn, hoặc là liền là táng gia bại sản, mình nhảy lầu! Nói tóm lại, không có một cái nào kết cục tốt!” Trình Lăng Phỉ tiếp tục nói, “Bọn họ trước khi chết căn bản nghĩ không ra, là bởi vì cái gì mới tạo thành cái bất hạnh của bọn hắn! Chính là bởi vì tìm không thấy động cơ, cảnh sát cũng cho tới bây giờ không có đem những người này chết, cùng ta liên hệ tới!”

Triệu Ngọc cùng Miêu Anh liếc nhau một cái, Miêu Anh sắc mặt cũng là phi thường khó coi, bình sinh đến nay, ai cũng chưa từng gặp qua giống Trình Lăng Phỉ máu lạnh như vậy tàn bạo tội phạm!

“Những người này đều có ai? Đều là ai động thủ làm?” Mặc dù kinh hãi, nhưng Triệu Ngọc còn là dựa theo chương trình hỏi một câu.

“Trên cơ bản, đều là cùng ta nhà có quan hệ, ngoại trừ phụ thân ta những cái kia thân thích, còn có một số trên phương diện làm ăn đồng bạn, còn có... Đồng học!” Trình Lăng Phỉ không chút nào mịt mờ hồi đáp, “Đại bộ phận đều là Khương Khoa sắp xếp người làm, trong đó có một phần nhỏ là Dư Phù Sinh, còn có một ít là ta người!”

“Ông trời ơi..! Ngươi... Ngươi đến cùng giết nhiều ít người?” Triệu Ngọc thanh âm rõ ràng lộ ra run rẩy.

“Vậy thì phải...” Trình Lăng Phỉ nhếch miệng lên, lộ ra tà dị mỉm cười, “Cho ta một chút thời gian!”

Hô...

Triệu Ngọc thở dốc một hơi, nặng nề mà ngồi ở xe chỗ ngồi. Thời gian này, hắn vốn định trách cứ thứ gì. Thế nhưng là, bản án không có thẩm xong, hắn nhất định phải giữ vững tỉnh táo.

“Trình Lăng Phỉ, đã dạng này, vậy ngươi liền từ nông hợp án bắt đầu nói a!” Triệu Ngọc nói nói, “ còn là dựa theo thời gian phát triển trình tự giảng, chúng ta mới có thể nghe được rõ ràng!”

Trình Lăng Phỉ nhìn Triệu Ngọc một chút, nghĩ nghĩ nói ra: “Nông hợp án... Thời gian trình tự... Vậy thì phải từ ta bị đuổi ra khỏi nhà bắt đầu giảng, nếu như ta cha không có xảy ra chuyện, có lẽ, coi như ta có lòng này, cũng không có có năng lực như thế! Nhưng bất đắc dĩ tạo hóa trêu ngươi, nhiều khi, người năng lực, đều là bị bức đi ra!

“Hừ! Hạt giống cừu hận tựa như ác ma, một khi chôn xuống, liền chỉ đợi mọc rễ nảy mầm, lại không cách nào trừ tận gốc. Qua nhiều năm như vậy, ta xem qua nhiều sách như vậy, nhưng lại chưa bao giờ tìm tới qua đáp án...” Trình Lăng Phỉ mệt mỏi trừng mắt nhìn, nặng lại đem đầu tựa tại đệm dựa bên trên, lạnh nhạt nói nói, “ tại cha xảy ra chuyện trước đó, ta một mực là sống an nhàn sung sướng tiểu công chúa, ăn mặc dùng, tất cả đều là tốt nhất! Cha hiểu rõ ta nhất, cái gì đều dựa vào ta, thậm chí không tiếc bỏ ra nhiều tiền vì ta tổ chức đàn Cello diễn tấu hội...

“Ta có thể cảm nhận được, ca ca tỷ tỷ nhóm ánh mắt bên trong cái chủng loại kia ghen ghét là mãnh liệt bực nào. Nhưng là, ta không ở ý, bọn họ không thích ta, là bẩm sinh, tựa như ta không thích bọn họ đồng dạng!

“Thế nhưng là, cha đột nhiên đi, hết thảy toàn cũng thay đổi, ca ca tỷ tỷ nhóm kiềm chế đã lâu oán khí,

Còn như núi lửa bộc phát, ta cùng mẹ trời sập!

“Hai vị cảnh sát, liên quan tới ta cùng mẹ là như thế nào bị đuổi ra khỏi

nhà, ta liền không muốn lắm lời...” Trình Lăng Phỉ lạnh nhạt nói, “Các ngươi nhìn qua tư liệu của ta, các ngươi chỉ cần biết, bọn họ đã ngay cả ta yêu mến nhất đàn Cello đều không có cho ta, cái kia liền có thể lý giải, ta lúc ấy là như thế nào một loại cảm thụ...”

Triệu Ngọc trên mặt bất động thanh sắc, nhưng tâm trong lặng lẽ gật đầu, khi hắn lần thứ nhất nhìn thấy Trình Lăng Phỉ tư liệu thời điểm, cũng đã có thể cảm nhận được.

“Người dung mạo xinh đẹp, có lỗi sao?” Trình Lăng Phỉ bỗng nhiên tới một câu như vậy, sau đó nói, “Ta mẹ là nông trường nhà hàng phục vụ viên, người dung mạo xinh đẹp, giỏi ca múa, ta cha coi trọng nàng, về sau liền có ta! Các ngươi nói, ta có tội tình gì? Đây hết thảy, là ta có thể chi phối được? Bọn họ tại sao muốn phỉ báng ta! ? Các ngươi không cảm thấy, cái này rất buồn cười đúng không?

“Mà lại, ta mẹ cũng là vô tội, nàng thiên tính thiện lương, chịu mệt nhọc, chỉ cầu có thể trôi qua hạnh phúc mà thôi! Nàng từ không nghĩ tới muốn chiếm lấy gia sản, từ không nghĩ tới muốn hại ai, bằng không, ta cha thời điểm chết, chúng ta cũng sẽ không chật vật như vậy!” Trình Lăng Phỉ mặc dù cực lực làm ra một bộ không quan trọng dáng vẻ, nhưng trong ánh mắt của nàng, vẫn là lộ ra hồi ức thống khổ, “Khi đó ta, cũng quá đơn thuần! Chưa hề cho tương lai của mình suy nghĩ qua, chỉ hiểu được đọc sách học tập còn có kéo đàn!

“Làm ta cùng mẹ bị đuổi ra khỏi cửa về sau, ta mới rốt cuộc hiểu rõ thế gian này đủ loại hiểm ác!” Nói đến đây, Trình Lăng Phỉ rốt cục tiến vào chính đề, “Khi đó, chúng ta không còn có cái gì nữa! Bị buộc rơi vào đường cùng, mẹ đành phải mang theo ta trở lại nàng quê quán phòng ở cũ bên trong ở lại! Ta mẹ... Liền là Tự Lưu trấn, chúng ta lúc ấy ở phòng ở cũ, ngay tại nông thôn hợp tác xã phía sau trong ngõ hẻm!”

Ông trời ơi...

Nghe đến đó, Triệu Ngọc không chịu được lần nữa líu lưỡi, hắn vạn không nghĩ tới, Trình Lăng Phỉ cùng nông hợp huyết án, lại có gần như thế nguồn gốc?

“Lúc ấy, ta còn muốn hoàn thành việc học, ngoại trừ ngày nghỉ, đại bộ phận đều ở ở trường học!” Trình Lăng Phỉ tiếp tục giảng thuật, “Ta mẹ vì cung cấp ta đến trường, không thể không làm lên bán buôn cây nấm sinh ý. Bởi vì thu cây nấm cần tiền vốn, mà lúc đó hợp tác xã có chuyên loại cho vay, cho nên ta mẹ thường xuyên sẽ cùng hợp tác xã người liên hệ, nhất là chủ nhiệm Vương Học Quân.

“Người này đơn giản liền là súc sinh! Hắn tìm lý do cự tuyệt ta mẹ cho vay, sau đó lại lấy có thể cung cấp vô tức cho vay làm điều kiện dụ dỗ ta mẹ, cuối cùng thậm chí đối ta mẹ làm ra loại sự tình này.

“Ta mẹ làm ăn, cũng là vì ta, cho nên nàng cùng ta cũng nói không chừng, chỉ có thể lựa chọn nén giận. Nhưng Vương Học Quân cái này hỗn đản lại làm tầm trọng thêm, ngay tại trong nhà của chúng ta làm ta mẹ... Thậm chí hại ta mẹ vì hắn đọa hai lần thai!

“Nếu không có một ngày bị ta đột nhiên đụng vào, ta cũng còn bị mơ mơ màng màng!” Sau khi nói đến đây, Trình Lăng Phỉ nắm đấm bỗng nhiên siết thật chặt, thậm chí đều phát ra khanh khách tiếng vang, “Các ngươi có lẽ không thể lý giải, nhưng khi ta nhìn thấy, ta mẹ bị người kia ép dưới thân thể thời điểm, trong lòng ngược lại bỗng nhiên bình tĩnh!

“Bởi vì, từ một khắc kia trở đi, ta đã hạ quyết tâm!” Trình Lăng Phỉ khóe môi vểnh lên, ánh mắt bên trong ngoan lệ bỗng nhiên thăng đến, “Ta muốn đoạt lại ta mất đi hết thảy! Ta muốn để tất cả khi dễ ta người, tất cả đều trả giá đắt! ! !”

Chương 1036: Tế cờ

“Nếu như muốn báo thù, cần hai dạng đồ vật, tiền tài cùng thế lực!” Trình Lăng Phỉ đã tiến vào một loại quên tình trạng của ta, bắt đầu giảng thuật lên lúc trước chi tiết.”Hai cái này là hỗ trợ lẫn nhau, có cái trước mới có thể có cái sau, cho nên... Mục tiêu của ta, liền là như thế nào đạt được ta báo thù món tiền đầu tiên!

“Thanh xuân Dịch lão, chiêu hoa dễ trôi qua, nếu như ta lại đi dựa vào làm công góp nhặt tài phú, ta báo thù chỉ có thể là công dã tràng mộng! Cho nên, từ đó trở đi, ta liền quyết định muốn đi lên một con đường khác!

“Vương Học Quân là nông thôn hợp tác xã chủ nhiệm, nông thôn hợp tác xã lại đang cửa nhà nha, cho nên... Ánh mắt của ta, một cách tự nhiên rơi vào nơi này...

“Nếu như ta đoạt nông hợp xã tiền, chẳng những có tài chính khởi động, hơn nữa còn có thể đánh kích Vương Học Quân, giúp ta mẹ báo thù. Thế là, ta bắt đầu bí mật quan sát nông hợp xã quá trình, nếm thử chế tác cướp bóc kế hoạch.

“Thế nhưng là, vô luận ta làm ra dạng gì kế hoạch, ta đều phát hiện, ta còn thiếu khuyết khâu trọng yếu nhất, chỉ có giải quyết cái này khâu, kế hoạch của ta mới có thể thành công...

“Không sai, ta cần một kẻ nội ứng, nếu như không có nội ứng, đừng nói tránh thoát camera, xông vào quầy hàng khu, đánh mở an toàn tủ, ta liền ngay cả cùng ngày sẽ có bao nhiêu tiền cũng không biết!

“Cho nên... Ánh mắt của ta rất nhanh rơi xuống Dương Trạch Bưu trên thân, ta phát hiện Vương Học Quân đối Dương Trạch Bưu phi thường coi trọng, nông hợp xã sự vụ lớn nhỏ đều giao cho hắn đến xử lý! Hắn có chìa khoá, có mật mã, còn hiểu đến như thế nào quan bế giám sát, phi thường phù hợp ta cần.

“Thông qua điều tra, ta còn phát hiện Dương Trạch Bưu bên người không có thân thích, cũng không có kết hôn, chính là lẻ loi một mình. Cho nên... Một cái mỹ nhân kế, dần dần từ ta trong đầu thành hình.

“Từ đó về sau, ta liền bắt đầu tận lực tiếp cận hắn, cùng hắn trở thành bằng hữu. Sau đó, ta lại lợi dụng hắn đối ta hảo cảm, từng bước một xác định quan hệ yêu đương, từ trong miệng hắn bộ vào tay càng nhiều liên quan tới nông hợp xã nội bộ tin tức.

“Bất quá, tại kết giao quá trình bên trong, ta từ đầu đến cuối vô cùng cẩn thận, từ không cùng hắn tại công chúng trường hợp lộ diện, mỗi một lần hẹn hò cũng đều là bí mật tiến hành. Mà lại, ta còn lấy ta mẹ không đồng ý vì lý do, muốn Dương Trạch Bưu không nên đem chúng ta quan hệ nói cho hắn biết người!

“A bưu...” Nói đến đây, Trình Lăng Phỉ trầm ngâm mấy giây, mới tiếp tục nói, “A bưu là người tốt! Chính trực, chất phác, đối ta đặc biệt đặc biệt quan tâm quan tâm, cũng đặc biệt tôn trọng ta, ta nói cái gì hắn liền nghe cái gì!

“Hắn là trừ ta cha mẹ bên ngoài, một cái duy nhất đối ta tốt như vậy người. Lúc ấy... Ta mặc dù đang lợi dụng hắn, nhưng là, ta lại là một cái chưa hề nói qua yêu đương nữ hài tử. Khi đó, ta cũng đã động tâm, từng có qua như vậy một hai lần, ta thật nghĩ tới từ bỏ, sau đó cùng a bưu vui vui sướng sướng sinh hoạt, như vậy quãng đời còn lại, thế nhưng là...

“Hô...” Trình Lăng Phỉ hít một hơi thật sâu, “Thế sự vô thường a! Có

một ngày, ta không cẩn thận từ cửa nhà đụng phải —— Tạ Mộng Cầm!

“Tạ Mộng Cầm là cái có thủ đoạn nữ nhân, chính là nàng ở sau lưng đâm đao, cấu kết một bang lưu manh, chèn ép xa lánh ta cha trâu trận, cái này mới khiến ta cha đột phát tật bệnh!

“Nữ nhân này chẳng những tâm ác, mà lại miệng thối, ta lúc đầu đã xa xa tránh qua, tránh né nàng, nhưng nàng nhưng vẫn là ở sau lưng trách mắng những cái kia khó nghe!

“Lúc ấy... Vương Học Quân cũng ở tại chỗ, cái này không biết tốt xấu gia hỏa lại còn đi theo phụ họa.

“Ta về sau mới biết được, Tạ Mộng Cầm là nông hợp xã khách hàng lớn, nghiệp vụ vãng lai mật thiết, cơ hồ mỗi cái thứ Hai, nàng đều sẽ đích thân đến hợp tác xã xử lý nghiệp vụ!

“Tạ Mộng Cầm ác ngữ trung thương khơi dậy ta ngọn lửa báo thù, ta chẳng những đã quyết định cướp bóc nông hợp xã quyết tâm, hơn nữa còn quyết định lợi dụng lần này cướp bóc, để Tạ Mộng Cầm cùng Vương Học Quân vì ta tế cờ! Để bọn họ vì mình sở tác sở vi trả giá đắt!

“Rất nhanh, ta liền chờ đến một cái cơ hội!” Trình Lăng Phỉ phẫn hận nói nói, “ ta thông qua a bưu biết được, Tự Lưu trấn nuôi Ngưu Đại hộ Triệu Manh thông qua nông hợp xã vay một khoản tiền lớn, muốn tại cái nào đó thứ Hai lấy tiền mặt hình thức lấy tiền.

“Nghe được tên Triệu Manh,

Ta cảm giác giống như là thảo nguyên Thần Minh sớm đã vì ta an bài tốt!

“Triệu Manh quá khứ là cha ta hợp tác đồng bạn, có một lần, hắn uống rượu quá nhiều, tại trên bàn rượu đối ta mẹ nói năng lỗ mãng, ta phản

bác vài câu, hắn còn mắng ta con riêng! Mặc dù ta cha bởi vì việc này dạy dỗ hắn, hắn cũng nói xin lỗi, nhưng hắn mắng ta, ta lại vĩnh viễn cũng không quên được!

“Cho nên... Vương Học Quân, Tạ Mộng Cầm còn có Triệu Manh, người đã đủ, thời cơ cũng thành thục, kế hoạch của ta cũng rốt cục có thể —— bắt đầu! !

“Thương, là ta xách mấy tháng trước liền chuẩn bị xong!” Trình Lăng Phỉ nói nói, “ là ta từ khắc Lille cờ một cái đường dây bí mật mua được linh kiện, sau đó mình tích lũy...”

Trình Lăng Phỉ đang nói thương sự tình, nhưng Triệu Ngọc cùng Miêu Anh lại là nhíu chặt lông mày, bởi vì vì bọn họ vẫn là không biết rõ, Dương Trạch Bưu vòng này, nàng đến cùng là như thế nào giải quyết? Coi như Dương Trạch Bưu yêu Trình Lăng Phỉ, cũng không có khả năng như vậy dứt khoát địa đi giúp nàng cướp ngân hàng a?

“Kỳ thật... Đừng nhìn là lần đầu tiên, nhưng lần này cướp bóc kế hoạch với ta mà nói, độ khó cũng không quá lớn! Bởi vì, ta có a bưu hỗ trợ...” Trình Lăng Phỉ rất nhanh nói ra trong đó nguyên nhân, “Tại một ngày trước ban đêm, ta vốn là cùng a bưu hẹn xong, tại hắn nhà trọ gặp mặt. Nhưng mà , chờ a bưu trở lại nhà trọ về sau, cũng không có nhìn thấy ta, mà là thấy được một mảnh hỗn độn, còn có ta vật phẩm tùy thân, điện thoại cùng giày các loại, a đúng, còn có một bình Ethylether...

“Rất nhanh, a bưu liền nhận được bắt chẹt điện thoại, điện thoại là đánh tới trên điện thoại di động của ta, có tiếng người xưng bắt cóc ta, sau đó muốn để Dương Trạch Bưu dựa theo yêu cầu của bọn hắn đi làm, nếu không liền sẽ giết ta! Sau đó, hắn còn nghe được ta kêu thảm cùng cầu khẩn...

“A bưu vì ta, đành phải đáp ứng yêu cầu của bọn hắn. Nhưng a bưu không biết là, kỳ thật giặc cướp cùng con tin, tất cả đều là ta một người

vai trò! Ta sớm xử lý tốt thanh âm, làm được hiệu quả rất thật, hoàn toàn là đang hát vừa ra kịch một vai cho hắn nghe...

“Ở trong điện thoại, ta đem kỹ càng kế hoạch hành động báo cho hắn, uy hiếp hắn không muốn báo động, mà lại nếu có bất luận cái gì khâu xuất hiện sơ hở, cũng đừng nghĩ sống thêm lấy nhìn thấy 'Ta'!

“A bưu cũng là thật rất quan tâm ta, cho nên phi thường phối hợp, thật không có báo động!” Trình Lăng Phỉ nói đến có chút hưng phấn, đang khi nói chuyện huy vũ liên tục bị còng còng tay cánh tay, “Đến ngày thứ hai, cướp bóc rốt cục bắt đầu. A bưu dựa theo yêu cầu của ta, tại tiếp thu nhân viên áp tải tiền khoản về sau, đầu tiên là lặng lẽ đóng lại màn hình giám sát, sau đó lại dùng Ethylether mê choáng Vương Học Quân, đem mê ngã xuống hai Đạo Môn ở giữa trong khe hở, không để cho trong đại sảnh khách hàng phát giác.

“Ngay sau đó, hắn dùng Vương Học Quân chìa khoá cùng mình mật mã đánh mở an toàn tủ, đem cái kia hơn 80 vạn cất vào túi sách, sau đó ngay lập tức rời đi! Bởi vì hắn đi được rất nhanh rất gấp, mặc dù trong đại sảnh những khách chú ý có chút sinh nghi, lại cũng không biết rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra, còn ở vào một mảnh mờ mịt bên trong...

“Mà vừa lúc này, “ Trình Lăng Phỉ trong mắt lần nữa lộ ra vẻ hung ác, “Ta —— tiến vào! ! !”

Chương 1037: Tối cường đăng hạ hắc (Dưới chân đèn thì tối)

Nghe đến đó, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh lần nữa liếc nhau một cái, mặc dù bọn họ đã có thể đoán được, Trình Lăng Phỉ đi vào nông hợp xã đều làm cái gì, thế nhưng là giờ phút này nghe, vẫn là cảm giác một trận hãi hùng khiếp vía.

“Hiện trường xuất hiện ba cái ngoài ý muốn, “ lúc này, Trình Lăng Phỉ vẫn còn tại hưng phấn trong hồi ức, nàng vươn ba ngón tay, “Thứ nhất, a Bưu đi quá mức bối rối , dựa theo nguyên kế hoạch, hắn hắn là đem giám sát ổ cứng mang đi. Nhưng là, hắn quên đi!

“Thứ hai, tại a Bưu thoát đi thời điểm, có một cái quét dọn vệ sinh bỗng nhiên tiến vào, ta không thể không đem hắn cùng nhau giết chết;

“Thứ ba, ta không nghĩ tới, Tạ Mộng Cầm cũng không là một người đi ngân hàng, mà là mang theo nàng... Nữ nhi...” Nói đến đây, ánh mắt của nàng có chút đình trệ, lộ ra vẻ tiếc nuối, “Trước kia ta khảo sát nhiều lần như vậy, nàng cho tới bây giờ đều là một người đi nông hợp xã, ngày đó là thứ Hai, nữ nhi của nàng hắn là đi bên trên nhà trẻ! Thật không nghĩ đến...

“Cho nên... Cho nên...” Nàng lại trầm ngâm nửa ngày, lúc này mới cuối cùng nói nói, “ những người khác là một thương trúng mi tâm, mà cô bé kia... Lại là đánh trúng thân thể...

“Lúc ấy... Trong đầu của ta trống rỗng, ta có lẽ là nghĩ, nếu như ta đánh

thân thể của nàng, có lẽ... Nàng còn có thể được cứu sống a? Nhưng nghĩ lại lại nghĩ một chút, không được a, nàng nếu là còn sống, ta liền phải chết a... Hừ... Hừ hừ...”

Nói đến đây, Trình Lăng Phỉ đã sa vào đến một loại điên trạng thái, giọng nói chuyện cũng tràn đầy tố chất thần kinh.

“Ngươi...” Miêu Anh kích động hỏi nói, “ ngươi làm ngụy trang, sao có thể xác định nữ hài kia có thể nhận ra ngươi đến? Vì cái gì ngay cả một cái 6 tuổi hài tử đều không buông tha! ?”

“Ta... Ta không có làm ngụy trang!” Trình Lăng Phỉ lớn tiếng nói, khóe mắt chảy ra mấy giọt nước mắt, “Ta chính là như vậy mang theo thương đi vào, ta căn bản là không có dự định muốn để lại người sống!”

“Ông trời ơi...” Triệu Ngọc nhíu mày hỏi nói, “ cùng ngày Tự Lưu trấn có cái hội nghị, trên đường nhiều người như vậy, ngươi cứ như vậy cầm thương tiến đi giết người, hơn nữa còn không mang ngụy trang, chẳng lẽ... Ngươi liền không sợ bị người nhìn đến sao?”

“Đây đều là ta trước đó quan sát tốt!” Trình Lăng Phỉ nói nói, “ càng là hội nghị thời điểm, nông hợp bên này người lại càng ít! Mà nếu như ta mang theo ngụy trang, ngược lại sẽ gây nên mọi người chú ý!”

“...” Triệu hỏi nói, “ vậy thì tốt, nói một chút, ngươi nổ súng giết người trình tự!”

“Đi vào liền nổ súng, cái thứ nhất là cái kia công nhân vệ sinh, “ Trình Lăng Phỉ hào không đình trệ địa nói nói, “ sau đó là Triệu Manh, Tạ Mộng Cầm, Vương Học Quân, cuối cùng mới là... Tạ Mộng Cầm hài tử!”

“Thương bên trên... Thương bên trên có...”

“Ống giảm thanh! Là, ta biết công nhân vệ sinh là vô tội, ta cũng hối hận giết nữ hài kia, nhưng ta đã không có đường quay về!” Trình Lăng Phỉ kích động nói nói, “ vì kế hoạch của ta, bọn họ một cái cũng không thể sống! Ta giết bọn họ, ngoại trừ cùng Vương Học Quân ba người có thù bên ngoài, còn có một mục đích khác! Cái kia chính là không cho hiện trường lưu lại một cái người chứng kiến, để về sau phụ trách điều tra cảnh sát, vĩnh viễn cũng không biết cùng ngày đến cùng đều xảy ra chuyện gì!”

Nha...

Triệu Ngọc âm thầm chở khẩu khí, cái này mới rốt cuộc minh bạch, vì cái gì lúc trước nông hợp huyết án hiện trường, sẽ như thế kỳ hoặc!

Thế nhưng là, đáp án này, lại là như thế tàn nhẫn!

Giờ phút này, Miêu Anh tức giận đến toàn thân run rẩy, hiển nhiên liền phải bộc phát.

“Về sau... Sau đó thì sao?” Vì ổn định Miêu Anh, Triệu Ngọc vội vàng cao giọng hỏi nói, “ về sau các ngươi là thế nào chạy trốn?”

“Giết người xong về sau, ta từ cửa chính đi ra, sau đó trực tiếp trở về nhà!” Trình Lăng Phỉ tiếp tục giảng nói, “ mà lúc kia, a Bưu đã tại trong nhà của ta chờ lấy đâu!”

“Cái gì? Ngươi... Nhà ngươi?” Miêu Anh trừng to mắt, cảm giác mọi loại không thể tưởng tượng nổi.

“Đúng!” Trình Lăng Phỉ khẳng định gật gật đầu, lại khôi phục trước đó cái chủng loại kia đạm mạc, “Ta đã sớm đã nói với a Bưu, muốn hắn đoạt Hoàn tiền liền đến trong nhà của ta đi chờ đợi, sau đó bị bắt cóc ta, liền sẽ an toàn về đến rồi!

“Lúc ấy, ta mẹ đi nơi khác thu cây nấm, trong nhà không ai. Mà xuất phát trước, ta đã chừa cho hắn môn, cho nên, hắn cầm tiền, sẽ rất thuận lợi địa tiến vào trong nhà của ta.

“Mà ta giết người tốc độ rất nhanh, cùng hắn không kém được nửa phút, cho nên hắn mới vừa tiến vào nhà ta, ta sau đó cũng đến! Lúc đầu...” Trình Lăng Phỉ chần chờ một chút , đạo, “Dựa theo nguyên kế hoạch, ta chỉ cần một thương đánh chết Dương Trạch Bưu, sau đó đem thi thể của hắn bí mật xử lý sạch, kế hoạch coi như hoàn thành! Từ nay về sau, cảnh sát đem cũng tìm không được nữa Dương Trạch Bưu, còn có cái kia bị cướp 800 ngàn!

“Nhưng là... Đến cuối cùng thời khắc, đối mặt a Bưu, ta làm sao có thể hạ thủ được đâu?

“A Bưu vì ta, thế nhưng là ngay cả ngân hàng cũng dám đoạt a, ta sao có thể một thương đem hắn cũng đánh chết?” Trình Lăng Phỉ xoắn xuýt địa lắc đầu nói nói, “ thế nhưng là, nếu như ta không giết hắn, kế hoạch của ta rất có thể sẽ đầy bàn đều thua! Còn có... Cướp ngân hàng cùng giết người đã thành sự thật, ta nên như thế nào cùng hắn giải thích đâu? Ta lúc ấy phi thường do dự, một mặt là ta báo thù đại kế, một mặt là một cái hiểu rõ ta nhất yêu nam nhân của ta, ta nên làm cái gì bây giờ?

“Lúc ấy, a Bưu nhìn thấy ta bình yên vô sự về sau, cảm thấy đặc biệt vui mừng, đồng thời cũng cảm thấy cực kỳ hiếu kỳ, bởi vì, nếu như ta bị thả trở về, cái kia bọn cướp vì cái gì không lấy trước tiền chuộc đâu?

“Ta biết, lúc kia, không phải ta giải thích tốt nhất thời điểm, cho nên, ta liền thừa dịp a Bưu không sẵn sàng, dùng gậy điện đem điện choáng hắn! Sau đó đem hắn giấu vào nhà ta hầm, đồng thời trói hắn! Ta lúc ấy...”

“Không có khả năng!” Nói đến đây, Miêu Anh rốt cục nhịn không được, “Ý của ngươi là, nông hợp huyết án sau khi phát sinh, Dương Trạch Bưu

một mực bị ngươi giấu ở nhà ngươi trong hầm ngầm?”

“Đúng!” Trình Lăng Phỉ gật đầu.

“Nói đùa cái gì?” Miêu Anh lắc đầu nói nói, “ vụ án phát sinh về sau, cảnh sát tất nhiên sẽ điều tra Dương Trạch Bưu quan hệ nhân mạch, chỉ cần tra được ngươi, ngươi liền xong rồi!”

“Còn có...” Triệu Ngọc nói nói, “ ban ngày ban mặt, Dương Trạch Bưu mang theo túi tiền chạy vào nhà ngươi, ngươi liền không sợ bị ngươi các bạn hàng xóm nhìn thấy sao?”

“Nhà ta vị trí tương đối lệch, trước cửa ngõ hẻm nhỏ bên trong chỉ có ta một nhà!” Trình Lăng Phỉ nói nói, “ ngày đó là thứ Hai, bọn nhỏ đến trường; ngày đó có hội chùa, các đại nhân đi dạo hội chùa, không ai sẽ chú ý tới cửa nhà nha. Còn nữa nói, Dương Trạch Bưu vừa mới đoạt tiền, hắn cũng sẽ không nghĩ để người khác nhìn thấy a?”

“Cái kia... Vậy còn ngươi? Ngươi cũng không sợ bị người khác thấy?” Triệu Ngọc sau khi hỏi xong, lập tức nhếch miệng, tự hỏi tự trả lời nói, “ đừng nói, đó là ngươi nhà, ngươi còn thật không sợ bị người khác thấy! Trách không được, ngươi không làm bất luận cái gì ngụy trang đâu!”

“Cái kia cũng không đúng...” Miêu Anh lại nói, “ trên tư liệu ghi chép, vụ án phát sinh về sau, cảnh sát xuất động cảnh khuyển, đã Dương Trạch Bưu liền trốn ở nông hợp xã phụ cận, vì cái gì không có tìm được trong nhà người đi?”

“Ồ? Thật sao?” Trình Lăng Phỉ hơi cảm giác ngoài ý muốn, “Cái này... Ta cũng không rõ ràng! Ta xưa nay không biết cảnh khuyển sự tình, nếu như biết, có lẽ liền sẽ không như thế làm đi!”

“Chậc chậc...” Miêu Anh nhíu mày, lại hỏi, “Vậy ngươi vẫn không trả lời ta vừa rồi vấn đề đâu! Chẳng lẽ, ngươi liền không sợ bọn họ dựa theo

quan hệ nhân mạch tra được trên đầu của ngươi sao?”

“Sợ a! Đương nhiên sợ!” Trình Lăng Phỉ thản nhiên nói nói, “ nhưng ta có biện pháp nào đâu? Ta ngược lại thật ra muốn đem Dương Trạch Bưu giấu đến nơi xa đi, thế nhưng là ta không biết lái xe, cũng không có lái xe a?

“Ta có thể làm, liền là sớm đem Dương Trạch Bưu trong nhà, liên quan tới dấu vết của ta thanh trừ hết, để cảnh sát tận lực địa không đem hắn cùng ta liên hệ tới a!

“Bất quá... Cảnh sát cũng không phải là không có đi tìm ta, hơn nữa còn là từ trong nhà của ta làm thông lệ hỏi ý, nhưng bọn họ lại cũng không biết, Dương Trạch Bưu kỳ thật ngay tại nhà ta hầm đâu!”

Ta đi...

Nghe đến đó, Triệu Ngọc không khỏi cả người nổi da gà lên.

“Cái kia có lẽ, là ta bình sinh kích thích nhất một lần đi!” Trình Lăng Phỉ khóe môi vểnh lên, lại lần nữa lộ ra lạnh lẽo, “Thế nhưng là, các ngươi biết không? Càng là loại kia thời điểm, ta liền càng cảm thấy đặc biệt bình tĩnh! Thật giống như, ta có thể trăm phần trăm địa kết luận, bọn họ căn bản liền sẽ không hoài nghi ta!

“Nghĩ một hồi đi! Ai sẽ đem ta, cùng một cái cướp ngân hàng sát thủ máu lạnh liên hệ với nhau đâu? Còn có...” Nàng lại không khỏi đắc ý địa nói, “Chính là bởi vì xảy ra chuyện lớn như vậy, đổi lại là bất kỳ một cái nào cảnh sát, cũng tất nhiên sẽ coi là, hung thủ sớm nên bỏ trốn mất dạng, cao chạy xa bay đi?”

Ta két...

Triệu Ngọc không chịu được một trận líu lưỡi, trong lòng cảm thán, cái này mẹ nó mới là sử thượng mạnh nhất dưới đĩa đèn thì tối đi?

Chương 1038: Nghiệt tình

Nếu như dứt bỏ về sau Trình Lăng Phỉ làm những chuyện kia, đơn giảng nông hợp huyết án, như vậy vụ án này, hoàn toàn chính xác có thể được xưng là siêu cấp ly kỳ án chưa giải quyết!

Ai có thể nghĩ ra được, bản án cướp bóc người cùng hung thủ giết người, căn vốn không là cùng một người, mà vụ án phát sinh về sau, hai người kia vậy mà liền trốn ở vụ án phát sinh địa điểm phụ cận nhà trệt bên trong?

Trình Lăng Phỉ nói không sai, phàm là ra vụ án lớn như vậy, cho dù ai cũng sẽ cho rằng, hung thủ tất nhiên là muốn chạy trốn đến càng xa càng tốt! Mà cho dù ai, cũng sẽ bị Trình Lăng Phỉ nhu nhược kia bề ngoài làm cho mê hoặc, không có khả năng đem nàng cùng cùng hung cực ác hung thủ liên hệ với nhau!

Có lẽ, cái này vụ án này bên trong, tồn tại nhất định may mắn thành phần! Nhưng không thể phủ nhận là, Trình Lăng Phỉ IQ cao cùng hơn người đảm lượng, mới là nàng nhiều năm như vậy có thể ung dung ngoài vòng pháp luật nguyên nhân chủ yếu.

Như vậy trắng trợn, lại lại không có để lại bất luận cái gì manh mối, thực sự để năm đó phụ trách điều tra các cảnh sát không tốt phá án và bắt giam! Triệu Ngọc cảm thấy, coi như chính hắn tham dự năm đó điều tra, cũng giống vậy không dễ tra rõ chân tướng.

“Chúng ta ở lại phòng ở cũ vị trí vắng vẻ, ta cùng mẹ lại là về sau mới đi qua ở, lại thêm ta mẹ thường xuyên xuống nông thôn thu cây nấm, mà ta lại thường xuyên ở trường học, cho nên cùng quê nhà nhóm ở giữa không có giao tập, phi thường lạ lẫm.” Không có chờ đến Triệu Ngọc hai người đặt câu hỏi, Trình Lăng Phỉ liền tiếp tục nói, “Vương Học Quân khi dễ ta mẹ sự tình, dù sao cũng là chuyện xấu, các bạn hàng xóm không có khả năng biết, Vương Học Quân càng không khả năng nói với người khác!

“Lại nói, coi như hắn cùng người khác nói lại có thể thế nào? Ta mẹ đi nơi khác thu cây nấm, có không ở tại chỗ chứng minh. Mọi người cũng không tin nàng một cái nhược nữ tử có bản lãnh lớn như vậy!” Trình Lăng Phỉ đầu não rõ ràng phân tích nói, “ huống chi, hiện trường chết nhiều người như vậy, cảnh sát phá án, cũng không có khả năng vẻn vẹn từ Vương Học Quân trên người một người tìm kiếm nguyên nhân!

“Về phần Tạ Mộng Cầm cùng Triệu Manh, kia liền càng không cần lo lắng! Hai người bọn họ ngày bình thường gây thù hằn rất nhiều, cảnh sát làm sao tra, cũng không có khả năng tra được trên đầu của ta! Ai có thể tin tưởng, nguyên nhân cái chết của bọn họ là bởi vì mắng qua ta con riêng? Hô. . .” Trình Lăng Phỉ thở ra một hơi, lại nói, “ lúc ấy, chỉ có một việc, là ta lo lắng nhất!”

“Chuyện gì?” Triệu Ngọc vội hỏi.

“Làm ta đem a Bưu điện choáng về sau, chỉ từ trên người hắn tìm được cái kia 800 ngàn tiền mặt, cũng không có tìm tới giám sát ổ cứng!” Trình Lăng Phỉ nói nói, “ ta vì vậy mà lo lắng, hắn có thể hay không căn bản là quên quan bế giám sát? Nếu là hắn thật không có đóng lại giám sát, vậy ta làm hết thảy, liền tất cả cũng không có ý nghĩa! Cảnh sát sẽ đuổi tại a Bưu thức tỉnh trước đó, liền đem ta mang đi!

“Bất quá, may mắn là, chuyện ta lo lắng cũng không có phát sinh, “ Trình Lăng Phỉ cười nhạt một tiếng, “Làm a Bưu chuyển lúc tỉnh, ta

cũng không có nghe thấy tiếng còi cảnh sát âm, lúc này mới ý thức được, a Bưu hắn là chỉ là quên tháo dỡ ổ cứng mà thôi!”

“Nói như vậy, vụ án phát sinh về sau, Dương Trạch Bưu vẫn bị ngươi quan trong hầm ngầm mặt?” Miêu Anh hiếu kỳ hỏi nói, “ ngươi cuối cùng thuyết phục hắn sao?”

Trình Lăng Phỉ lắc đầu.

Miêu Anh ngoài ý muốn, lại hỏi: “Vậy là ngươi xử lý như thế nào? Ngươi đến cùng nhốt hắn bao lâu, còn có, mụ mụ ngươi không có khả năng không biết a?”

“Ta gạt ta mẹ, nói ta tại âm nhạc trường học tìm được một phần dạy đàn Cello kiêm chức, “ Trình Lăng Phỉ trả lời, “Bởi vì khoảng cách khá xa, cho nên chúng ta liền từ Cao Lan Kỳ lại thuê khác một căn phòng, ta cùng mẹ dời đi qua. Nhưng vụng trộm, ta vẫn là từ lúc đầu trong phòng ở, bởi vì ta đến chiếu cố a Bưu!”

“Cái kia. . .” Triệu Ngọc nhớ tới Dương Trạch Bưu loại kia ngớ ngẩn ngây thơ dáng vẻ, hỏi nói, “ Dương Trạch Bưu đến cùng thế nào?”

“Tại a Bưu sau khi tỉnh lại, ta liền cùng hắn bày bài, đem ta tự biên tự diễn kịch một vai báo cho hắn, chỉ là không dám nhắc tới giết người sự tình!” Trình Lăng Phỉ có chút dừng lại, tiếp tục giảng nói, “ nhưng tha là như thế này, a Bưu sau khi nghe xong vẫn là hỏng mất! Hắn đau khổ khuyên ta tự thú, đem sự tình nói rõ ràng, có lẽ còn có thể xử ít mấy năm!

“Hừ. . . Hắn căn bản không biết, tội của ta đã không phải là xử ít mấy năm sự tình!

“Về sau, ta liền chậm rãi khuyên bảo hắn, cùng hắn giảng quá khứ của ta, giảng ta muốn báo thù nguyên nhân, muốn để hắn lý giải nỗi khổ tâm

riêng của ta. Thế nhưng là,

Mặc kệ ta khuyên như thế nào, a Bưu toàn đều không nghe!

“Hắn không nghe, ta cũng không dám thả hắn, sau đó liền cứng đờ!” Trình Lăng Phỉ nói nói, “ một đoạn thời gian rất dài, ta đều đang do dự bên trong vượt qua, ta muốn giết hắn, lại không xuống tay được! Có khi cảm thấy hắn là gánh nặng của ta, có đôi khi, lại cảm thấy hắn là ta duy nhất dựa vào. . .

“Nói tóm lại, đoạn thời gian kia trôi qua phi thường thống khổ, việc học cũng chậm trễ, tiền cũng không dám hoa. Trước sau. . . Trước sau ước chừng gần một năm dáng vẻ, a Bưu bị vây ở cái kia nhỏ hẹp trong hầm ngầm, tinh thần nhiều lần sụp đổ. Trong lúc đó, hắn tuyệt qua ăn, còn thử qua tự sát! Hắn thậm chí còn cầu khẩn ta, chỉ cần ta chịu thả hắn ra ngoài, hắn liền đem tội danh tất cả đều ôm lấy đến! Nhưng là. . . Bất kể như thế nào, ta cũng không thể thả hắn. . .”

Một năm. . .

Trình Lăng Phỉ nói thật nhẹ nhàng, nhưng Triệu Ngọc cùng Miêu Anh lại là nghe được lông tơ đứng thẳng, nữ nhân này, đơn giản liền là cái biến * thái ác ma. Trong hầm ngầm tù khốn hơn một năm, Dương Trạch Bưu chỗ nào còn có người nào bộ dáng?

“Có đôi khi, vì chậm hiểu hắn tự sát cảm xúc, ta sẽ còn tại trong đồ ăn cho hắn hạ dược, những thuốc kia đều là trị liệu bệnh trầm cảm, nhưng nó chủ yếu nhất hiệu quả, liền là có thể làm cho hắn lưu manh buồn ngủ, không đến mức nghĩ quá nhiều chuyện. . .” Trình Lăng Phỉ yếu ớt nói nói, “ nói tóm lại, cái kia đoạn thời gian khổ cực, xem như rất đến đây! Làm nông hợp huyết án phong thanh dần dần yếu bớt về sau, ta rốt cục có thể bắt đầu ta báo thù đại kế!

“Ta dùng khoản tiền kia nhận thầu một cái trại nuôi bò, sau đó lại lung

lạc đến một chút giống Khương Khoa như thế hung ác nhân vật, ở ngoại vi giúp ta vận hành. Ngắn ngủi mấy năm, liền đem ta mất đi đồ vật, tất cả đều đoạt lại!

“Đương nhiên, không ai có thể tùy tiện thành công, rất nhiều chuyện nói dễ làm khó, làm ăn không thể chỉ dựa vào những cái kia bên ngoài thủ đoạn, nhất định phải có bản lĩnh thật sự mới được! Vì kinh doanh tốt mỗi một chuyện làm ăn, ta thế nhưng là tất cả đều hạ thường người không cách nào tưởng tượng to lớn công phu! Mỗi một ngày đều tại học tập, đang nghiên cứu, tại tiến bộ. . .

“Những ngày kia, ta cơ hồ đem Cao Lan Kỳ trong tiệm sách, có quan hệ kinh tế học thư tịch tất cả đều nhìn toàn bộ! Mỗi ngày cơ hồ ngay cả bốn giờ đều ngủ không đến! Tốt chút kinh doanh, rất nhiều kế hoạch, đều là trong cùng một lúc dày đặc tiến hành, ngoại trừ đang lúc thương nghiệp cạnh tranh bên ngoài, ta còn muốn thời khắc đề phòng cảnh sát, không thể cho bọn họ lưu hạ bất luận cái gì sơ hở! Cho nên, ta muốn bảo đảm mỗi cái khâu, mỗi cái trình tự đều vạn vô nhất thất. . .”

Nghe đến đó, Triệu Ngọc rốt cục lĩnh ngộ, vì cái gì Khương Khoa những cái kia cướp bóc, cùng sau cùng vượt ngục, sẽ làm đến như thế tinh tế tỉ mỉ!

“Trong lúc này, ta đổi qua một lần phòng ở, từ trong phòng xây một cái mật thất, cho a Bưu đổi một cái hơi tốt hoàn cảnh!” Trình Lăng Phỉ tiếp tục, “Lúc kia, a Bưu trạng thái tinh thần đã có chuyển biến tốt, tại ta lâu dài thuyết phục phía dưới, hắn cũng thời gian dần qua nhẫn nhục chịu đựng, không phản kháng nữa, cho nên. . .”

Triệu Ngọc đã đoán được nàng “Cho nên” ý tứ, nhưng vì không đánh gãy nàng, vẫn là lựa chọn yên lặng yên lặng nghe.

“Ta phái Khương Khoa cho Ô Phương Phương chụp hình, cũng là vào lúc đó!” Trình Lăng Phỉ hơi có vẻ cảm khái nói nói, “ lúc trước, ta sở dĩ

thả Ô Phương Phương một ngựa, không có đem ảnh chụp đưa cho Thạch Hải ca đi xem, ngoại trừ không đành lòng Thạch Hải ca thương tâm bên ngoài, cũng bởi vì. . . Trong bụng ta hài tử! ! !”

Chương 1039: Nghiện

“Hài tử... Là...” Miêu Anh nhíu mày hỏi.

“Ai...” Triệu Ngọc lắc đầu, ý kia là, đứa bé này là ai, đã rõ ràng.

“Vâng, vô luận là ta lúc đi học, vẫn là về sau chuyển hình trở thành nữ xí nghiệp gia, một mực không thiếu ưu tú người theo đuổi. Thế nhưng là... Ta đối với những người này không có cảm giác chút nào!” Trình Lăng Phỉ cảm khái nói nói, “ ta phi thường rõ ràng, những người này không có một cái nào có thể so ra mà vượt a Bưu! Không ai, lại bởi vì một trận bắt chẹt điện thoại, liền sẽ đi vì ta cướp ngân hàng!”

“Nói như vậy... Hài tử...” Miêu Anh có chút run sợ, “Hài tử thật sự là Dương Trạch Bưu, ta còn...”

“Cái gì? Coi là... Khương Khoa?” Trình Lăng Phỉ phản ứng nhanh nhẹn, lập tức nghe được Miêu Anh ý tứ, lúc này khinh miệt lắc đầu nói nói, “ hài tử gọi Giang nhi, không thể liền cùng Khương Khoa có quan hệ a? Hắn chẳng qua là cái nghe ta bài bố thủ hạ thôi.

“Thế nhưng là... Dương Trạch Bưu...” Nghĩ tới Dương Trạch Bưu tinh thần thất thường dáng vẻ, Miêu Anh tựa hồ vẫn là không cách nào lý giải. Dạng này một cái thủ đoạn tàn nhẫn, lại điều kiện cực tốt nữ nhân, thế mà cuối cùng vẫn là lựa chọn bị nàng cầm tù nhiều năm Dương Trạch Bưu, cái này cần là như thế nào một loại nghiệt tình?

“Trên thế giới này, chỉ có a Bưu mới có thể mang cho ta an ủi, mang cho ta cảm giác an toàn, hắn vì ta ăn nhiều như vậy khổ, thụ nhiều như vậy

ủy khuất, hắn không có phụ ta, ta cũng không thể phụ hắn!” Trình Lăng Phỉ cực kỳ nghiêm túc nói nói, “ làm ta có con của hắn về sau, ta đối với Thạch Hải ca cùng Ô Phương Phương sự tình, cũng liền thấy rất nhạt! Cho nên mới sẽ thả Ô Phương Phương một ngựa!

“Lại về sau, bụng của ta càng lúc càng lớn, ta liền bí mật biến mất một đoạn thời gian, lặng lẽ sinh ra hài tử. Hài tử cùng ta họ, tên là Trình tiêu, Giang nhi, là ta mẹ ban cho hắn nhũ danh.”

“Nếu biết ngươi sinh hài tử, cái kia Dương Trạch Bưu sự tình...” Triệu Ngọc hỏi nói, “ mụ mụ ngươi cũng biết?”

“Không có, ta hiểu ta mẹ tính cách, nếu để cho nàng biết nông hợp án có liên quan tới ta, nàng tất nhiên bảo đảm thủ không được bí mật!” Trình Lăng Phỉ nói nói, “ cho nên, nàng đến bây giờ cũng không biết hài tử phụ thân là ai! Ta không nói, nàng cũng không dám hỏi!”

“Mụ mụ ngươi, nàng hiện tại...”

“Ở nước ngoài đâu!” Trình Lăng Phỉ nói nói, “ ta mặc dù là có tiền, nhưng không có cách nào để hài tử tại ta chỗ này qua cuộc sống của người bình thường, cho nên chỉ có thể đem ta mẹ cùng hài tử an bài đến nước ngoài, để hài tử ở nơi đó đến trường!

“Bởi vì a Bưu chỗ nào cũng không đi được, cho nên mỗi khi gặp ăn tết, Giang nhi đều gặp qua đi theo chúng ta! Mà vì không quấy rầy chúng ta một nhà ba người đoàn tụ, ta cũng không có để cho ta mẹ trở về...”

Hô...

Nghe được Trình Lăng Phỉ giảng thuật, Triệu Ngọc càng phát ra xác định một sự thật, kỳ thật Trình Lăng Phỉ tâm lý vấn đề, có lẽ so Dương Trạch Bưu càng thêm nghiêm trọng. Nàng là một cái thật sự mâu thuẫn thể, một phương diện đối cừu nhân tâm ngoan thủ lạt, ngay cả mắng qua

mình người đều không buông tha; còn mặt kia, lại đối nàng chỗ yêu người si tâm tuyệt đối, cho dù Dương Trạch Bưu tướng mạo biến dạng, tâm trí bị hao tổn, nàng cũng y nguyên không rời không bỏ!

Thế nhưng là, dạng này nghiệt tình cũng đã chú định cái bất hạnh của nàng, cho dù nàng lại có thế lực, có tiền nữa tài, cũng không đạt được người bình thường hạnh phúc. Không biết, đây là một loại mệnh trung chú định thật đáng buồn, vẫn là trời xanh đối với Trình Lăng Phỉ một loại trừng phạt?

“Vẫn là...” Trình Lăng Phỉ cảm nhận được một tia mỏi mệt, biểu lộ chán nản nói nói, “ dựa theo thời gian phát triển trình tự tới nói đi, bằng không, ngay cả ta đều muốn giảng không rõ ràng!

“Làm ta đoạt lại cha phòng ở về sau, ta mời chuyên môn nhà thiết kế đem nơi đó trùng tu một phen, sau đó liền đem a Bưu chở tới, từ ta tin được thủ hạ hầu hạ, từ đây để hắn vượt qua không lo Vô Lự ngày tốt lành.

“Mà không có nỗi lo về sau ta, cũng càng thêm buông tay buông chân, bắt đầu đưa ánh mắt chuyển hướng rộng lớn hơn sân khấu. Ta yêu cầu Khương Khoa ra ngoài địa đi phát triển, sau đó từ bên ngoài hiệp trợ vận hành ta thương nghiệp đế quốc.

“Nếu như không có ta, Khương Khoa thủy chung là một cái không ra gì tiểu lưu manh, cho nên hắn một mực đối ta nói gì nghe nấy.

“Ta cũng biết, hắn một mực thầm mến ta, thích ta, từ hắn nhìn ta kéo đàn trạng thái, liền có thể nhìn ra được. Về sau, hắn còn bỏ ra rất nhiều sức lực,

Cho ta muốn tới một trương 《 thu ý nồng 》 kỷ niệm bản quang bàn, mặt trên còn có vị kia Nhật Bản nhạc sĩ thân bút kí tên.

“Ta rất ưa thích tấm kia quang bàn, nhưng ta vẫn là không có nhận lấy! Ta nghiêm trọng đã cảnh cáo hắn, ta cùng hắn là không có khả năng, mà tại bên cạnh hắn, cũng không thể xuất hiện bất kỳ cùng ta có liên quan đồ vật! Ai!” Trình Lăng Phỉ thở dài một hơi, lắc đầu, “Hiện đang hồi tưởng lại đến, tấm kia quang bàn, ta còn không bằng nhận lấy tốt!”

“Cái kia...” Triệu Ngọc vẫn là không nhịn được hỏi một câu, “Nói như vậy, tại Hồng minh sông Đại Kiều bên trên, Khương Khoa đã sớm biết là ngươi đang trợ giúp hắn vượt ngục?”

“Đương nhiên...” Trình Lăng Phỉ gật đầu, “Từ tiếp vào điện thoại giây thứ nhất, là hắn biết!”

“Cái kia... Hắn có biết hay không, trên xe có tạc đạn đâu?” Triệu Ngọc lại hỏi.

“Biết...” Trình Lăng Phỉ gật đầu, “Ta đã nói cho hắn biết, nhưng không biết tại sao, tạc đạn cuối cùng không có bạo tạc!”

Nha...

Triệu Ngọc âm thầm gật đầu, náo loạn nửa ngày, Khương Khoa vẫn luôn biết là chuyện gì xảy ra! Trách không được, tại Đại Kiều sau khi xuống xe, hắn một mực tại quay đầu quan sát đâu! Cái kia chính là đang chờ ô tô bạo tạc!

Còn có, hắn về sau cùng Điền Húc Đông tại đồ hải sản siêu thị nói những lời kia, cũng tất cả đều là gạt người! Hắn không thể để cho bất luận kẻ nào biết, Trình Lăng Phỉ mới là hắn phía sau màn lão đại!

Mà sau đó xe van vọt vào siêu thị về sau, mặc dù Khương Khoa biết trên xe chứa tạc đạn, nhưng cũng cùng lúc trước Triệu Ngọc đồng dạng, hoàn toàn không có có ý thức đến, đại hỏa có khả năng đem tạc đạn dẫn bạo, cho nên hắn mới bị tạc đạn cho nổ ngất đi...

Kể từ đó, cả sự kiện liền tất cả đều làm rõ!

Nhưng mà, Trình Lăng Phỉ cũng không có như vậy dừng lại ý tứ, còn đang giảng giải lấy chuyện xưa của nàng: “Đoạt lại công ty cùng phòng ở, chỉ là ta kế hoạch bước đầu tiên, mà chân chính báo thù còn ở phía sau!

“Nhất xuống tay trước, tự nhiên là ca ca của ta tỷ tỷ, nhớ ngày đó, mắng ta nhiều nhất lần liền là bọn họ. Cho nên, bọn họ lẽ ra vì thế trả giá đắt...

“... Tại nhị ca tự sát, Tam tỷ vào ở bệnh viện tâm thần về sau, vì không làm cho cảnh sát chú ý, ta đã từng dừng tay qua một đoạn thời gian.

“Đoạn thời gian kia, ta còn tưởng rằng ta sẽ như vậy thu tay lại. Nhưng là rất rõ ràng, ta đã không làm được, theo ta giết chóc, ta báo thù dục vọng càng phát ra không thể ức chế, ở đây sau ngắn ngủi trong vòng ba năm, ta liền đem những cái kia đã từng mắng qua ta người, tất cả đều xử lý!” Nói đến đây, Trình Lăng Phỉ đã sa vào đến một loại phấn khởi trạng thái, ngực tại kịch liệt phập phòng, “Những người này đại bộ phận đều tại ngoại địa, mà lại tất cả đều chết bởi ngoài ý muốn, ai cũng sẽ không nghĩ tới trên đầu của ta đến!

“Mà báo thù về sau, trong tim ta vẫn không chiếm được thỏa mãn, cho nên liền dần dần đem tinh lực chuyển dời đến Khương Khoa trên thân, ta bắt đầu lợi dụng tay của hắn, đến áp dụng ta một lần lại một lần cướp bóc khiêu chiến!

“Chỉ có mỗi một lần thành công về sau, ta mới có thể có đến một lát thỏa mãn...” Trình Lăng Phỉ nhắm mắt lại say mê nói, “ kỳ thật, khi đó ta căn bản không cần đến sử dụng như thế mạo hiểm thủ đoạn, cũng hoàn toàn có thể kiếm được nhiều tiền! Ta chỉ là... Có chút nghiện mà thôi...

“Lúc đầu, hết thảy đều tại dựa theo kế hoạch của ta làm việc, “ nói nói,

Trình Lăng Phỉ lúc này mới bỗng nhiên chuyển hướng, “Thế nhưng là không nghĩ tới a, Diệu Danh thuốc lá cướp bóc, như vậy không chê vào đâu được, thế mà thất thủ, thậm chí ngay cả Khương Khoa bản thân đều cắm đi vào! Điều này thực để cho ta giật nảy mình!

“Cho nên, cái này mới có về sau từng màn! Triệu thần thám...” Nàng nhìn thoáng qua Triệu Ngọc, “Ngươi thật sự phi thường lợi hại, sớm tại Hồng minh sông Đại Kiều bên trên, ngươi liền đã đoán được mục đích của ta.

“Không sai, ta chính là sợ có một ngày, ngươi cái này Huyền Án Thanh Đạo Phu sẽ tra được trên đầu của ta, cái này mới quyết định muốn đem ngươi thừa cơ diệt trừ!” Trình Lăng Phỉ trong mắt tà dị lấp lóe, “Nông hợp huyết án là ta sớm nhất thời điểm phạm vào bản án, cũng không phải là không chê vào đâu được. A Bưu còn sống, liền là tốt nhất bằng chứng! Nếu như ngươi thực tình nghĩ tra, cơ hội còn là rất lớn!

“Cho nên, ta không thể để cho ngươi cái này Huyền Án Thanh Đạo Phu còn sống!” Trình Lăng Phỉ cắn răng nói nói, “ mà giết chết Ô Phương Phương, ngoại trừ ta cùng nàng ân oán cá nhân bên ngoài, cũng có nông hợp huyết án phương diện nhân tố, dù sao, nàng biết đến, liên quan tới ta sự tình nhiều lắm!”

Chương 1040: Đáp án

“Có thể là từ xưa tới nay không có gặp được quá lớn ngăn trở đi!” Trình Lăng Phỉ tiếp tục nói, “Tại Khương Khoa vượt ngục kế hoạch bên trong, ta vẫn là quá mức tự phụ! Ta phạm vào một cái sai lầm cấp thấp, Triệu thần thám, ngươi có thể đoán được, ta sai lầm cấp thấp là cái gì không?”

“Ngươi không nên đem Dương Trạch Bưu liên luỵ vào, “ ai ngờ, Triệu Ngọc còn chưa mở miệng, Miêu Anh lại đoạt trước nói, “Không nên tại Ô Phương Phương móng tay bên trong, để đặt Dương Trạch Bưu DNA.”

“Lợi hại!” Trình Lăng Phỉ gật đầu tán thưởng, “Không hổ là Triệu thần thám nữ hoa khôi cảnh sát, ngươi nói không sai, đối với chuyện này, ta đích xác là có chút vẽ rắn thêm chân!

“Bản ý của ta, là muốn thông qua a Bưu DNA đến quấy nhiễu tầm mắt của các ngươi, để các ngươi nhìn không thấu ta mục đích thật sự. Bằng không, làm Ô Phương Phương cùng Khương Khoa ảnh chụp xuất hiện về sau, các ngươi có lẽ đã có thể đoán được, khả năng này là một trận âm mưu!

“Đương nhiên, không thể phủ nhận, ta làm như vậy, cũng là một loại khiêu khích!” Nàng nhìn nói với Triệu Ngọc, “Triệu thần thám không phải bắt Khương Khoa sao? Triệu thần thám không phải phá ác ma án sao? Triệu thần thám không phải danh xưng Huyền Án Thanh Đạo Phu sao? Tốt, ta hiện tại đem Dương Trạch Bưu DNA cho ngươi, nhìn ngươi làm sao bắt ta?”

Ta dựa vào. . . Triệu Ngọc mặt như bụi đất, thật sâu nhíu mày, không

nghĩ tới, trong đó thế mà còn có như thế nhiều ẩn tình?

“Bây giờ nhìn lại, ta đích xác là khiêng đá đập chân của mình, thế nhưng là. . .” Trình Lăng Phỉ thần sắc lạnh lẽo, nói với Triệu Ngọc, “Ta lúc ấy làm như vậy, là xây dựng ở ngươi bị tạc đạn nổ chết trên cơ sở. Cho nên, đứng tại ta ngay lúc đó trên lập trường giảng, cũng cũng không tính là bại chiêu!”

Đúng!

Triệu Ngọc âm thầm hồi ức, lúc ấy, chính là bởi vì bỗng nhiên toát ra Dương Trạch Bưu NDA đến, mới đưa đến bọn họ điều tra làm việc xuất hiện Hỗn Loạn. Bằng không, tại phát hiện ảnh chụp về sau, hắn có lẽ sẽ chỉ tùy tiện phái một người đi thẩm vấn Khương Khoa, cũng chưa chắc sẽ đích thân tiến về Diệu Danh!

Nhưng là, Dương Trạch Bưu xuất hiện, lại làm cho Triệu Ngọc thấy được phá được nông hợp huyết án hi vọng, cảm giác được can hệ trọng đại, hắn lúc này mới tự mình đi thẩm vấn Khương Khoa, từ đó trúng Trình Lăng Phỉ cái bẫy!

“Bất kể nói thế nào. . .” Trình Lăng Phỉ nói nói, “ giúp Khương Khoa vượt ngục kế hoạch, vẫn là thất bại! Làm ta biết được Tào Tứ Phần phái người đi bắt Khương Khoa, đồng thời còn tại đồ hải sản siêu thị phát sinh lúc nổ, ta cũng đã ý thức được, ta phải sớm làm đánh được rồi!

“Chỉ tiếc a. . .” Nàng than nhẹ một câu, tràn ngập u oán nhìn xem Triệu Ngọc, “Ta lúc ấy còn trong lòng còn có may mắn, không đành lòng bỏ qua ta vất vả tạo dựng lên thương nghiệp đế quốc. Coi như biết rõ Khương Khoa kim chủ nhóm đã bị cảnh sát bắt được xong, lại vẫn còn tại chấp mê tại trận kia đại hỏa, ý đồ dùng đại hỏa hủy diệt tất cả vết tích!

“Ai! Nếu là ta lúc ấy biết ngươi Triệu Ngọc không có chết, chỉ sợ sớm

đã đặt quyết tâm rút lui!”

Hoắc. . . Triệu Ngọc mồ hôi lạnh đều xuống, bây giờ nhìn lại, hắn lúc trước lựa chọn giả chết, là cỡ nào đến sáng suốt? Bằng không, coi như hắn có thể tra được Trình Lăng Phỉ trên đầu, người cũng sớm liền mất tung ảnh!

“Cái này kêu là ác giả ác báo!” Miêu Anh hung hăng hét lên một tiếng, hỏi nói, “ phía dưới kia, liền nói một chút ngươi kế hoạch rút lui đi!”

Nghe đến lời này, Trình Lăng Phỉ cũng là không có bất kỳ cái gì mâu thuẫn, lúc này đem nàng một chút đến tiếp sau kế hoạch nói ra, bao quát nàng phải ngồi ngồi máy bay trực thăng ở đâu trung chuyển? Sau đó lại cưỡi cái nào chiếc thuyền biển lén qua? Đến nước ngoài lại có ai tiếp ứng loại hình, tất cả đều bàn giao đến nhất thanh nhị sở.

Từ nàng thành thật khai báo đến xem, Triệu Ngọc đó có thể thấy được, Trình Lăng Phỉ đã triệt để từ bỏ chống cự. Thế là, hắn lại thừa cơ đem những cái kia cụ thể giết người tình tiết hỏi cái rõ ràng. Tỉ như, dùng chùy giết chết Ô Phương Phương, chính là cái kia nữ sát thủ Hạ Vũ Băng; mà bắn chết Tào Tứ Phần cùng Diêu Văn Minh, cùng cho Dư Phù Sinh hạ độc người, lại là Trình Lăng Phỉ bản nhân!

Về phần trận kia đại hỏa, thì là Lưu Quang Tinh cùng Hạ Vũ Băng cùng một chỗ hoàn thành. . .

Chờ đến hỏi xong những vấn đề này về sau, trận này hiện trường thẩm vấn, cũng coi là tiến hành đến không sai biệt lắm, còn lại việc nhỏ không đáng kể, có thể đợi trở lại cục cảnh sát về sau, sẽ chậm chậm thẩm vấn.

“Tóm lại, ta mẹ, Giang nhi, còn có a Bưu, bọn họ đều là vô tội, tất cả bản án, cùng bọn họ không có bất cứ quan hệ nào! Qua nhiều năm như vậy,

Ta nên báo thù đã báo, nên có được cũng toàn đều chiếm được!” Trình Lăng Phỉ vẫn như cũ ánh mắt lạnh lùng nói nói, “ bị cảnh sát bắt lấy, cũng tại ta lúc đầu trong dự liệu. Cho nên, các ngươi yên tâm, ta sẽ phối hợp các ngươi, đem ta sự tình toàn nói hết ra!

“Không chỉ là ta sự tình, ta còn biết một chút thú vị bí văn, những này bí văn, liên lụy đến chính thương lưỡng giới, ta đoán chừng, sẽ có rất lớn một nhóm người, đều sẽ cùng theo ta gặp nạn!

“Hừ! Đã có nhiều người như vậy cùng ta cùng một chỗ chôn cùng, ta cũng liền không lỗ!”

Trình Lăng Phỉ giơ lên khóe miệng, lại phát ra số trận cười lạnh.

“Trình Lăng Phỉ, “ lúc này, Miêu Anh sắc mặt âm trầm nói nói, “ ta còn có một vấn đề cuối cùng, rất muốn biết. . .”

“Ngươi hỏi đi!” Trình Lăng Phỉ thờ ơ nói.

“Coi ngươi nhắm mắt lại thời điểm, ngươi nhưng từng sẽ nhìn thấy qua Tạ Mộng Cầm nữ nhi sao?” Miêu Anh con mắt không nháy mắt mà nhìn chằm chằm vào nàng nói ra.

Ai ngờ, một nghe đến lời này, Trình Lăng Phỉ mặt lập tức nắm chặt, lộ ra đến mức dị thường cảnh giác.

“Thật. . . Một lần cũng không nhìn thấy sao?” Miêu Anh lạnh như băng hỏi nói, “ thân thủ dùng súng bắn chết một cái chỉ có 6 tuổi tiểu nữ hài, lương tâm của ngươi, thật không có một tia áy náy sao! ? Ngươi thời điểm nổ súng, là nhìn xem mặt của nàng giữ lại cò súng sao?”

“Cái này. . .” Trình Lăng Phỉ mặt run nhè nhẹ, lộ ra đến mức dị thường khó xử.

“Ngươi luôn mồm đang giảng giải lấy cừu hận của mình, thế nhưng là, ngươi nhưng từng đổi qua góc độ đi nhìn vấn đề đâu?” Miêu Anh lại nói, “ nếu như. . . Cái kia bị thương đánh chết hài tử, là ngươi Giang nhi đâu?”

“Không! Không!” Trình Lăng Phỉ kích động nói nói, “ đừng nói nữa, đừng nói nữa!”

“Ngươi hại chết nhiều người như vậy, ngươi liền chưa từng có nghĩ tới, ngươi đã biến thành một cái phát rồ ác ma giết người sao?” Miêu Anh tiếp tục tạo áp lực, “Ngươi nhưng từng nghĩ tới, những cái kia bị ngươi giết chết người, bọn họ đồng dạng có thân nhân, có người yêu?”

“Đừng. . . Đừng nói nữa, vậy cũng là bọn họ tự tìm!” Trình Lăng Phỉ kéo loạn tóc, càng thêm kích động, “Nếu như không phải bọn họ đối với ta như vậy, ta cũng sẽ không đi trả thù bọn họ! Đều là bọn họ tự tìm. . .”

“Đúng vậy a,“ Triệu Ngọc đúng lúc đó trùng điệp thở dài, uống nói, “ oan oan tương báo khi nào rồi? Trình Lăng Phỉ, biết vì cái gì người giang hồ cũng muốn giảng quy củ sao? Có thù có thể báo, nhưng là muốn giảng công bằng a!

“Bọn họ mắng ngươi, tốt, cùng lắm thì ngươi cũng mắng bọn họ, lại cùng lắm thì, ngươi có thể đánh bọn họ một trận! Thế nhưng là. . . Ngươi lại giết bọn họ, một lần sám hối cơ hội cũng không cho bọn họ, vậy liền quá không nói đạo nghĩa!”

“Ta không phải cái gì người trong giang hồ, ta làm việc chỉ nói mục đích, không hiểu cái gì kêu đạo nghĩa!” Trình Lăng Phỉ rốt cục khống chế không nổi tâm tình của mình, bắt đầu điên cuồng mà rống nói, “ ta không muốn nghe các ngươi làm bộ chính nghĩa dạy bảo!”

“Sai!” Triệu Ngọc lắc đầu thở dài, “Ta cũng không phải Bồ Đề tổ sư, dạy bảo ngươi làm cái gì? Ta chỉ là, muốn điểm hóa ngươi mà thôi! Ta

muốn cho ngươi minh bạch, ngươi bất hạnh căn nguyên, hoàn toàn đến từ ngươi chấp niệm! Ngươi vốn nên là có lựa chọn tốt hơn, hạnh phúc của ngươi lúc đầu dễ như trở bàn tay, nhưng ngươi lại thân thủ hủy đi nó!”

“Ta không cần ngươi đề cập với ta cái gì hạnh phúc! A. . .” Trình Lăng Phỉ gào thét một tiếng.

“Ngươi cùng Dương Trạch Bưu loại kia dị dạng tình yêu có thể để hạnh phúc sao?” Miêu Anh phản bác, “Tương lai chờ hài tử trưởng thành, biết bí mật của các ngươi, hắn lại sẽ nghĩ như thế nào đâu?”

“Ngậm miệng!” Trình Lăng Phỉ điên cuồng hống nói, “ các ngươi không xứng bình luận tình cảm của ta, bình luận cừu hận của ta! Các ngươi không có trải qua, các ngươi vĩnh viễn cũng sẽ không hiểu được! Bọn họ ngay cả ta yêu mến nhất đàn Cello cũng không cho ta, ta nhất định phải thân thủ đoạt lại nó!”

Nghe đến lời này, Miêu Anh còn muốn tiếp tục tạo áp lực, chợt bị Triệu Ngọc ngăn cản.

“Được rồi, Trình Lăng Phỉ!” Triệu Ngọc xông Trình Lăng Phỉ trầm giọng nói nói, “ ngươi không cần đến quá kích động! Liên quan tới ngươi cừu hận, ngươi nói ngươi xem nhiều sách như vậy, nhưng lại chưa bao giờ tìm tới đáp án thật sao?

“Vậy thì tốt, hiện tại, liền để cho ta tới nói cho ngươi đáp án đi, kỳ thật, đáp án vẫn luôn rất đơn giản, chỉ là ngươi xem sách quá thâm ảo mà thôi!”

“Cái gì? Đáp. . . Đáp án! ?” Nghe được Triệu Ngọc, Trình Lăng Phỉ rốt cục bình tĩnh lại, tò mò hỏi nói, “ ngươi biết đáp án?”

“Đúng!” Triệu Ngọc tâm bình khí hòa nói nói, “ kỳ thật, đáp án ngay tại

ta lời mới vừa nói bên trong, liền là câu kia: Oan oan tương báo khi nào! Biết không? Nó đằng sau còn có hạ câu đâu! Hạ câu là: Tìm chỗ khoan dung mà độ lượng a!”

“Cái...cái gì? Tìm chỗ khoan dung mà độ lượng? Tìm chỗ khoan. . .” Trình Lăng Phỉ toàn thân run rẩy, ánh mắt dần dần trở nên ngốc trệ, miệng bên trong lại đang không ngừng tái diễn Triệu Ngọc, “Tìm chỗ khoan dung mà độ lượng. . .”

Hai câu nguyên văn là:

Oan oan tương báo hà thì liễu

Đắc nhiêu nhân xử thả nhiêu nhân

Chương 1041: Không khai quẻ thần thám

Từ trong xe cảnh sát đi ra, Triệu Ngọc đã cảm giác được tinh lực của mình tiêu hao, sắp không chịu nổi.

Ẩn hình khôi phục tề dần dần không cách nào triệt tiêu năng lượng tăng cường tề mang tới tác dụng phụ, trong lỗ tai tiếng oanh minh lần nữa đánh tới, hắn chỉ cảm thấy choáng đầu hoa mắt, ngay cả đi đường đều trở nên khó khăn. Cuối cùng lên xe cứu thương cái kia mấy bước, vẫn là Miêu Anh đem hắn nâng đi lên.

Miêu Anh lo lắng Triệu Ngọc thương thế, cũng bồi tiếp hắn lên xe cứu thương.

Trước đó, liên quan tới Trình Lăng Phỉ khẩu cung, Miêu Anh sớm đã dùng di động thu âm lại. Giờ phút này, nàng đã đem khẩu cung truyền cho hình sự sảnh, đồng thời hướng Tiêu Quốc Phượng trưởng phòng làm một phần miệng báo cáo, trước tiên đem Triệu Ngọc vượt ngục tường tình cùng với nàng giảng cái rõ ràng.

Đương nhiên, Miêu Anh một lòng vì Triệu Ngọc suy nghĩ, đem Triệu Ngọc nỗi khổ tâm trong lòng giảng được có lý có cứ, động tình động tâm, để Tiêu trưởng phòng đặt mình vào hoàn cảnh người khác địa hiểu được Triệu Ngọc ngay lúc đó khốn cảnh, hiểu hắn bất đắc dĩ.

Vừa đến, Triệu Ngọc dù sao cũng là phá nhiều như vậy đại án trọng án vương bài thám tử; thứ hai, Tiêu trưởng phòng cùng hắn tư nhân quan hệ

rất tốt, đứng tại Tiêu trưởng phòng trên lập trường, nàng là vô luận như thế nào cũng sẽ bảo hộ Triệu Ngọc.

Thế là, Tiêu Quốc Phượng lúc này an ủi Miêu Anh, muốn nàng trước tiên đem Triệu Ngọc chiếu cố tốt, về phần vượt ngục sự tình, nàng sẽ đi cùng thượng cấp giải thích, muốn nàng không cần lo lắng.

Đối với kết quả này, Miêu Anh sớm có đoán trước, mặc dù Triệu Ngọc trợ giúp Khương Khoa vượt ngục hành vi vô cùng nghiêm trọng, nhưng là, Khương Khoa chẳng những cuối cùng bị cảnh sát bắt được, mà lại Triệu Ngọc còn bởi vậy phá được liên tiếp siêu cấp đại án, cho nên, lãnh đạo cấp trên về công về tư cũng sẽ không quá truy cứu việc này. Mà lại, chẳng những sẽ không truy cứu, ngược lại sẽ còn ngợi khen.

Sau đó, Miêu Anh lại đem có quan hệ Trình Lăng Phỉ hết thảy, báo cáo nhanh cho Tiêu trưởng phòng biết được. Làm nghe nói tình tiết vụ án toàn bộ sau khi trải qua, Tiêu trưởng phòng sửng sốt hơn nửa ngày đều không nói gì. Nàng cũng chưa từng có gặp qua phức tạp như vậy bản án, từ Ô Phương Phương bị hại bắt đầu, Khương Khoa vượt ngục, trại nuôi bò đại hỏa, lại đến nông hợp huyết án chân tướng, cùng liên lụy ra Trình Lăng Phỉ báo thù giết người, còn có nàng phạm tội tập đoàn, cái này thậm chí đã không thể đơn giản dùng “Án bên trong án” đến khái quát!

Bởi vậy, Tiêu trưởng phòng lúc này khởi động hình sự sảnh khẩn cấp cơ chế , dựa theo quốc gia cấp một đại án tiêu chuẩn đến xử lý án này.

Bởi vì Triệu Ngọc cùng Miêu Anh là thứ nhất người trong cuộc, cho nên nàng tại chỗ quyết định, án này đến tiếp sau điều tra làm việc, từ Triệu Ngọc tổ điều tra đặc biệt phụ trách . Bất quá, cân nhắc đến Triệu Ngọc tình huống thân thể cùng thân phận đặc thù, Tiêu trưởng phòng cuối cùng vẫn đem quyền chỉ huy giao cho Miêu Anh, để Miêu Anh toàn quyền phụ trách.

Sau đó, Tiêu trưởng phòng lại hướng các nơi cảnh sát hình sự bộ môn hạ

rồi hơn mười đạo khẩn cấp điều tra lệnh, để bọn họ phái ra đầy đủ cảnh lực, hết thảy nghe theo Miêu Anh chỉ huy.

Hoàn toàn chính xác. . .

Miêu Anh tự nhiên biết án này nặng bực nào lớn, bắt lấy Trình Lăng Phỉ cùng hắn đồng bọn, chỉ có thể đại biểu lấy liên quan tới án này điều tra vừa mới bắt đầu!

Sau đó, nàng cần việc cần phải làm rất rất nhiều.

Đầu tiên, nàng cần phong tỏa Trình Lăng Phỉ nhà ở, ngoại trừ sưu tập tội của nàng chứng bên ngoài, còn muốn đem nàng thư phòng trong mật thất những tình huống kia điều tra rõ ràng, ở trong đó liên lụy nhân viên cực lớn, nhất định phải từng cái điều tra rõ!

Mặt khác, ngoại trừ nơi ở, Trình Lăng Phỉ công ty cũng không thể bỏ qua, nàng nhất định phải lập tức phái người phong tỏa Trình Lăng Phỉ công ty xí nghiệp, khống chế những cái kia cùng nàng có quan hệ mật thiết người!

Đương nhiên, ngoại trừ trong nước, nước ngoài cũng giống như vậy, ngoại trừ muốn đem mẫu thân của Trình Lăng Phỉ phái tống về nước điều tra, còn muốn đem Trình Lăng Phỉ ở nước ngoài còn sót lại thế lực cùng nhau diệt trừ, bằng không, tương lai sẽ còn có lưu hậu hoạn!

Những công việc này đều là cấp tốc, nhất định phải lập tức triển khai, Miêu Anh căn bản trì hoãn không được, cho nên. . .

Miêu Anh nhìn thoáng qua nằm tại trên cáng cứu thương Triệu Ngọc, không nghĩ tới, thời khắc này Triệu Ngọc đã ngủ, thậm chí còn ngáy lên! Cứu hộ viên nói cho Miêu Anh, nói Triệu Ngọc chỉ là quá mệt mỏi mà thôi, không có cái gì trở ngại.

Ai!

Miêu Anh thật sâu thở dài, nhìn xem Triệu Ngọc ngủ say dáng vẻ, trong lòng lập tức dâng lên một trận yêu thương cùng chua xót. Nàng nhẹ nhàng địa vuốt ve một cái Triệu Ngọc cái trán, sau đó cởi mình đồng phục cảnh sát, trùm lên Triệu Ngọc trên thân.

Gia hỏa này. . .

Nàng ở trong lòng oán giận nói: Vì cái gì mỗi một lần đều muốn khiến cho như thế bừng tỉnh động phách đâu? Ngươi liền không thể suy nghĩ một chút cảm thụ của ta a? Ngươi biết không? Coi ngươi nhảy lên phi cơ một sát na kia,

Lòng ta đều nhanh nhảy ra ngoài! Một khắc này, ta cơ hồ coi là muốn mất đi ngươi!

Ngươi cái này hỗn đản, chúng ta phá án về phá án, không thể mỗi một lần đều chơi bạc mạng được chứ? Đều nhanh đính hôn, ngươi về sau đến có trách nhiệm cảm giác biết hay không?

Dừng a!

Nhìn xem Triệu Ngọc hô hô Đại Thụy, nàng lại nhịn cười không được, miệng bên trong mắng một câu ngốc dạng, lúc này mới bôi rơi nước mắt, hạ xe cứu thương đi chủ trì làm việc đi.

Vì lấy phòng ngừa vạn nhất, nàng một hơi gọi 6 tên súng ống đầy đủ cảnh sát hình sự tới, muốn bọn họ hảo hảo bảo hộ Triệu Ngọc. . .

. . .

Làm Triệu Ngọc lần nữa mở mắt ra thời điểm, đã nằm ở bệnh viện trên giường bệnh, hơn nữa còn là một cái đêm khuya.

“Nha. . .” Triệu Ngọc có chút hừ một cái, bên cạnh lập tức làm tỉnh lại một người.

“Ta két, lão đại. . . Lão đại rốt cục tỉnh!”

Người nói chuyện chính là Nhiễm Đào, Nhiễm Đào kích động phủi tay, tranh thủ thời gian mở ra đèn lớn.

“Quá tốt rồi! Lão đại, lão đại. . . Ta à. . . Nhiễm Đào. . .” Nhiễm Đào kích động đều lộ ra giọng nghẹn ngào, “Ngươi không sao liền tốt a. . .”

“Nhiễm Đào a! A a. . .” Triệu Ngọc dụi dụi con mắt, còn duỗi lưng một cái, bất quá, lưng mỏi duỗi ra, lập tức toàn thân đau buốt nhức, phía sau lưng cũng là truyền đến đau rát Sở.

“Lão đại a!” Nhiễm Đào vậy mà ôm chặt lấy Triệu Ngọc, kích động khóc lóc kể lể nói, “ ngươi mạng cũng thật là lớn a! Từ Hồng minh sông nhảy đi xuống đều có thể sống, thật là có thể bên trên Guiness! Ngươi biết không? Vì tìm ngươi, ta đều ngồi thuyền chạy đến đi trong biển, ngươi còn sống thật sự là quá tốt!”

“Ừm. . .” Triệu Ngọc bị như thế một đại nam nhân ôm, lộ ra đến mức dị thường xấu hổ, nhưng đẩy Nhiễm Đào mấy lần, vậy mà không đẩy được.

“Đáng chết Khương Khoa, lại đem lão đại đẩy tới Hồng minh sông! Chờ ta gặp được hắn, không phải đánh cho tàn phế hắn không thể!” Nhiễm Đào thật chảy ra nước mắt, còn có nước mũi, “Ai u. . . Thật sự là làm ta sợ muốn chết, ta thật sự cho rằng ngươi. . . Ô. . .”

“Đi!” Triệu Ngọc dồn hết đủ sức để làm liền đẩy ra hắn, “Ta không chết được! Nhanh, đến một chút nước, khát chết ta rồi!”

“Nha. . . A a a. . .” Nhiễm Đào tranh thủ thời gian cho Triệu Ngọc đổ

nước.

Triệu Ngọc ừng ực ừng ực uống xong, lúc này mới cảm giác dễ chịu rất nhiều. Hắn thói quen nhìn đồng hồ đeo tay một cái, hiện tại chính là rạng sáng hai giờ rưỡi, hắn vội vàng hỏi:

“Thế nào, Nhiễm Đào, bản án xử lý như thế nào?”

“Miêu tổ trưởng toàn quyền phụ trách!” Nhiễm Đào đáp nói, “ Ngô Tú Mẫn cùng Tằng Khả cũng đều trở về, hai người bọn họ chính đang tra hỏi thất thẩm vấn những cái kia tội phạm đâu! Việc này thật sự là quá lớn, ta đoán chừng một tháng hai tháng, đều chưa chắc có thể vội vàng làm xong!”

Sau đó, Nhiễm Đào liền đem một vài điều tra tiến triển cho Triệu Ngọc giảng một cái, Triệu Ngọc nghe xong khẽ gật đầu, hắn cùng Miêu Anh ý nghĩ nhất trí, đối Miêu Anh hành động bố trí phi thường hài lòng.

“Đúng rồi, cái này. . . Cái này. . . Đều mang cho ngươi đến đây!” Nói chuyện, Nhiễm Đào đem Triệu Ngọc rương hành lý cầm tới, bên trong đều là Triệu Ngọc vật phẩm tùy thân.

Hô. . .

Triệu Ngọc hít một hơi thật sâu, đưa tay đem cái kia sổ ghi chép bìa vàng cầm lên. Sau đó, hắn nhẹ nhàng mở ra laptop, đồng thời dùng Hắc Thủy bút tại “Nông thôn hợp tác xã đặc biệt lớn án giết người” đằng sau, vẽ lên một cái to lớn đối câu!

Lại một kiện án chưa giải quyết kết thúc!

Để Triệu Ngọc có chút vui mừng là, mặc dù hệ thống còn tại đông lạnh kỳ không thể lái quẻ, nhưng mình y nguyên phá án và bắt giam nông hợp huyết án, cái này không thể nghi ngờ cho hắn tăng thêm càng lớn tự

tin!

Hắn cảm giác thông qua lần này phá án, mình lại hoàn thành một lần khó được thăng hoa. Chỉ cần mình có bền lòng, có nghị lực, không khai quẻ, cũng giống vậy có thể phá án, đồng dạng có thể trở thành thần thám!

Chương 1042: Ai đang nói láo?

Đương nhiên, thu hoạch lòng tự tin đích thật là chuyện tốt. Nhưng từ một phương diện khác giảng, Triệu Ngọc lại là hối hận vô cùng, chính là bởi vì không có Khai quẻ, hắn liền không chiếm được kếch xù điểm tích lũy cùng đạo cụ ban thưởng.

Nếu như đặt ở thường ngày, hắn phá vụ án lớn như vậy, kỳ ngộ độ hoàn thành tối thiểu nhất sẽ không thấp hơn "Khôn càn" quẻ lần kia a? Một lần kia thế nhưng là một hơi đạt được 40 kiện đạo cụ ban thưởng đâu!

Như thế rất tốt, một kiện đều không có, có thể không cho Triệu Ngọc đau lòng đến lá gan đều nát sao?

Không được, hắn âm thầm suy nghĩ, lần tiếp theo gặp lại đại án sắp hoàn tất thời điểm, vẫn là phối hợp với quẻ văn hành động thật tốt! Ai u, đạo cụ của ta u...

Triệu Ngọc càng nghĩ càng đau lòng, đơn giản sắp khóc...

"Hắc hắc..." Lúc này, Nhiễm Đào nhìn thấy Triệu Ngọc tại sổ ghi chép bìa vàng bên trên vẽ xuống đối câu, vội vàng nói với hắn, "Lão đại, lần này lại giải quyết một kiện đại án, ngũ đại án chưa giải quyết, nhưng cũng chỉ còn lại có cuối cùng một kiện a! Năm cái đã phá ba cái, ta nhìn, ngươi cái này Huyền Án Thanh Đạo Phu danh hào, đến càng làm càng vang lên a?"

Hừ!

Còn xách Huyền Án Thanh Đạo Phu đâu! Vừa nhắc tới mấy chữ này đến, Triệu Ngọc liền cảm thấy một trận phiền muộn. Nếu không phải là bởi vì cái tên hiệu này, khả năng còn dẫn không ra trận này kinh thiên động địa đại án đến đâu!

Xem ra, vẫn là người ta Tiêu Quốc Phượng trưởng phòng có dự kiến trước, làm người vẫn là phải khiêm tốn chút tốt, không thể phong mang quá lộ.

“Còn thừa lại Hoa Vân Sơn thảm án diệt môn!” Nhiễm Đào chỉ vào laptop bên trên văn tự nói nói, “ ta nhìn, cuối cùng này một vụ án, cũng liền không sai biệt lắm a? Chờ mấy ngày nữa, chỉ cần nông hợp huyết án một khi công bố, tất nhiên lại sẽ khiến cả thế gian đều chú ý oanh động!

“Không chừng, cái này diệt môn án hung thủ nhìn thấy tin tức về sau, lập tức liền cho ngươi cái này Huyền Án Thanh Đạo Phu cho quỳ, trực tiếp đầu án tự thú nữa nha! Ha ha... Đến lúc đó, chúng ta liền đầy đủ, ha ha...”

“Được rồi, đi, đừng làm ngươi nằm mơ ban ngày...” Triệu Ngọc khoát tay nói nói, “ đói bụng, đói bụng, tranh thủ thời gian cho ta làm điểm ăn ngon tới đi!”

“Được... Được rồi! Ta cái này cho ngươi đi mua!” Nhiễm Đào hưng phấn mà chạy ra ngoài.

Nhiễm Đào sau khi đi, trong phòng bệnh rốt cục khôi phục bình tĩnh, đây là một gian một mình phòng bệnh, xuyên thấu qua cổng lắc lư bóng người, Triệu Ngọc có thể đoán được, ngoài cửa tất nhiên có người đứng gác cảnh vệ.

Ngoài cửa sổ đều là một mảnh đen như mực, cách cửa sổ cũng có thể nghe được lạnh thấu xương Bắc Phong kêu khóc.

Triệu Ngọc lại uống một hớp, lúc này mới ổn định lại tâm thần, đem cả vụ án lại từ đầu tới đuôi địa về ôn một lần. Bởi vì trước kia gặp phải tình tiết vụ án đảo ngược quá nhiều, hắn lo lắng tại Trình Lăng Phỉ bản án bên trên, còn có cái gì sơ hở?

Bất quá còn tốt, bản án mặc dù sai tiết bàn căn, rắc rối phức tạp, nhưng trên cơ bản không có cái gì nghi vấn, đây hết thảy hết thảy, đều là bởi vì Trình Lăng Phỉ mà lên!

Nhớ tới cái này tâm ngoan thủ lạt nữ nhân, Triệu Ngọc không khỏi tâm tình phức tạp. Hắn trước kia trải qua nhiều như vậy đại án trọng án, gặp qua nhiều như vậy muôn hình muôn vẻ tội phạm, duy chỉ có Trình Lăng Phỉ là đặc thù nhất một cái!

Có thể điều khiển lớn như vậy một cái phạm tội đế quốc, người này rất rõ ràng có không phải so với thường nhân bản lĩnh. Thế nhưng là, nàng thông minh như vậy tuyệt đỉnh, lại vẫn cứ tại tình cảm cùng không phải là quan thượng xuất hiện to lớn sai lầm, cái này mới đưa đến nàng đi lên một cái không cách nào quay đầu cực đoan!

Hồi ức trước kia gặp phải những cái kia tội phạm, có chính là vô cùng thông minh, có là tâm lý mất cân bằng, có là tâm ngoan thủ lạt, có là oán khí trùng thiên, mà Trình Lăng Phỉ, rất rõ ràng đem mấy dạng này nhân tố tất cả đều chiếm toàn, đơn giản liền là một cái làm cho người sinh ra sợ hãi nữ ma đầu!

Bây giờ Triệu Ngọc, lại không là lúc trước cái kia không phân rõ được không phải là mao đầu tiểu tử. Tại Trình Lăng Phỉ trên thân hắn thấy phi thường rõ ràng, cho dù Trình Lăng Phỉ nhận qua quá nhiều ủy khuất, tao ngộ qua quá nhiều bất hạnh, nhưng những nguyên nhân này cuối cùng không thể làm làm nàng cầm lấy đồ đao lấy cớ cùng lý do!

Cứ việc mỗi cái cọc tội án phía sau đều có một lít nước mắt, nhưng là tội tại lòng người, bất kể là ai, đều muốn vì hành vi của mình phụ trách!

Hô...

Nghĩ xong những này, Triệu Ngọc đem bản bút ký của mình lấy ra, bắt đầu ghi chép một chút vừa rồi nghĩ tới đồ vật. Tỉ như, sáng mai, hắn muốn cùng Tần Sơn cục cảnh sát liên lạc một chút, thứ nhất là xác nhận người nhà của mình không ngại; thứ hai, hắn dự định để Tần Sơn cục cảnh sát phái nhân sĩ chuyên nghiệp đi thăm dò nhìn một chút các bằng hữu của hắn.

Bởi vì, Trình Lăng Phỉ trước đó đề cập tới, bọn họ tại Diêu Giai chỗ y tá trạm, đã từng lắp đặt qua điều khiển tạc đạn. Mặc dù có khả năng chỉ là một cái âm mưu, nhưng Triệu Ngọc không thể không tra cái rõ ràng mới có thể yên tâm.

Cho nên, hắn nhất định phải mau chóng phái người đi đem những khả năng này tồn tại tai hoạ ngầm bài trừ.

Mà lại, mặc dù Trình Lăng Phỉ đã đền tội, nhưng khó đảm bảo nàng còn sót lại vây cánh sẽ còn gây rối làm loạn. Ngoại trừ để cảnh sát hỗ trợ bên ngoài, Triệu Ngọc còn dự định đi thuê một chút chuyên nghiệp bảo tiêu, tạm thời đem thân nhân của mình cùng bằng hữu bảo hộ một cái. Dù sao hắn hiện tại cũng không kém tiền, chút tiền ấy căn bản không ngại sự tình...

Trừ đó ra, Triệu Ngọc còn có một cái chuyện quan trọng muốn làm, chuyện này cũng là cấp tốc, nhất định phải lập tức giải quyết. Thế là, hắn tranh thủ thời gian tìm kiếm rương hành lý, tìm tới chính mình cái kia bộ lão thủ cơ.

Bộ điện thoại di động này sớm tại hắn trợ giúp Khương Khoa vượt ngục thời điểm, liền bị ném vứt bỏ tại đại trên đường lớn. Bởi vì điện thoại có định vị, cảnh sát đã sớm đem điện thoại tìm tới, đồng thời làm qua kiểm tra. Về sau, Nhiễm Đào tiến về Diệu Danh điều tra, liền đưa di động

cùng nhau cho Triệu Ngọc mang hộ trở về.

Nhiều ngày như vậy không có sử dụng, điện thoại đã không có điện.

Tại Triệu Ngọc kết nối sạc pin, mở ra về sau, nhưng gặp trên điện thoại di động tin tức tất cả đều đầy, Wechat chớp loạn, điện thoại chưa nhận một đống lớn, nhưng mà, hắn không có thời gian từng cái xem qua, lúc này mở ra điện thoại, cũng không để ý bây giờ còn đang đêm khuya, liền cho một người gọi điện thoại...

...

Sự thật chứng minh, Triệu Ngọc phòng ngừa chu đáo vẫn là vô cùng mấu chốt.

8 giờ sáng, Miêu Anh liền vội vàng địa chạy tới Triệu Ngọc phòng bệnh, trước đến thăm hắn. Cùng nàng cùng đi, còn có Ngô Tú Mẫn cùng Tằng Khả.

Các lão đồng nghiệp gặp mặt, tự nhiên là hết sức cao hứng, mọi người thấy Triệu Ngọc không có cái gì trở ngại, tự nhiên cũng là yên tâm.

Nhưng mà, tại lui ngoại nhân về sau, Miêu Anh chợt xông Triệu Ngọc giận tái mặt đến, hưng sư vấn tội mà hỏi thăm: “Triệu Ngọc, ngươi cái này hỗn đản! Ngươi thế mà còn có chuyện giấu diếm ta đây!”

“A? Cái gì, sự tình gì?” Triệu Ngọc mặc dù đoán được Miêu Anh ý tứ, nhưng vẫn là cố ý giả bộ ngớ ngẩn địa nói nói, “ ngươi không phải là còn đang xoắn xuýt cái kia ghế bành sự tình a?”

“Quá ngươi cái đại đầu quỷ a!” Miêu Anh giao nhau hai tay, tức giận nói nói, “ hôm qua, Ngô Tú Mẫn tra hỏi Trình Lăng Phỉ một buổi tối, nàng thế nhưng là dứt khoát địa nói, tại trại nuôi bò trận kia đại hỏa bên trong, Khương Khoa cũng bị thiêu chết trong đó!”

A?

Nghe thấy lời ấy, Triệu Ngọc mồ hôi lạnh đều xuống.

“Nàng tận mắt thấy, Dư Thuận Phong cùng Đồ Lặc Khải đem Khương Khoa bắt được trại bò, đồng thời bị đại hỏa nuốt sống! Bởi vì việc này, chúng ta còn chuyên môn cùng Tấn bên cạnh cảnh sát liên hệ, cho Khương Khoa nghiệm minh chính bản thân, chứng thực bọn họ bắt được liền là Khương Khoa bản nhân.” Miêu Anh trừng mắt Triệu Ngọc nói nói, “ như vậy... Ngươi bây giờ có thể hay không nói cho ta biết, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra đâu? Không hề nghi ngờ, ngươi cùng Trình Lăng Phỉ, khẳng định có một người tại —— nói dối!”

Chương 1043: Liếc mắt đưa tình

“Ngươi nói cái gì?” Miêu Anh kinh ngạc đối Triệu Ngọc điện thoại trong video một người hỏi nói, “ mô phỏng chân thật mặt nạ? Trở thành Khương Khoa? Triệu Ngọc...” Nàng ngược lại đối mặt Triệu Ngọc, lớn tiếng trách cứ, “Làm cái gì? Chơi đi ngươi?”

Điện thoại trong video người, chính là Tấn An Lý Lạc Vân.

Nguyên lai, Triệu Ngọc đêm qua đã sớm cùng Lý Lạc Vân đánh tốt chào hỏi, để hắn chuẩn bị một cái Khương Khoa mô phỏng chân thật mặt nạ, đồng thời đem một đại bộ nói bừa loạn tạo lí do thoái thác dạy cho hắn, để hắn đến giúp đỡ mình thoát khỏi hoài nghi.

“Ngươi hỏi hắn đi!” Triệu Ngọc nhún vai, trực tiếp đem toàn bộ trách nhiệm tất cả đều giao cho Lý Lạc Vân, “Đây hết thảy đều là bọn họ muốn ta làm! Lúc ấy, Khương Khoa đại náo hộp đêm thời điểm, cảnh sát một mực tại giam khống hắn, muốn tìm ra hắn phía sau màn người thần bí, thật không nghĩ đến chính là, tên kia chạy ra hộp đêm lại đột nhiên ngất đi!”

“Đúng vậy a!” Lý Lạc Vân dựa theo trước đó đối tốt lời kịch nói nói, “ vào lúc ban đêm, chúng ta sớm liền phát hiện có người xâm lấn hộp đêm hệ thống theo dõi, sau đó liền phát hiện Dư Thuận Phong cùng Đồ Lặc Khải. Hai người kia không phải Khương Khoa thủ hạ, nhưng lại tại mật thiết giám thị lấy Khương Khoa, chúng ta liền hoài nghi bọn họ có mục đích khác. Cho nên... Ân... Chúng ta liền làm cái mặt nạ, cùng Triệu cảnh sát thương lượng một chút, này mới khiến Triệu cảnh sát đeo lên mặt nạ giả trang Khương Khoa!”

“Cái gì?” Miêu Anh tức giận vỗ vỗ cái bàn, quát lớn, “Đơn giản liền là hồ nháo! Đây không phải để Triệu Ngọc chịu chết đi sao? Chỉ riêng mang mặt nạ sao có thể gạt được bọn họ?”

“Đúng vậy a...” Bên cạnh Ngô Tú Mẫn cũng là nhíu mày oán trách, “Cục cảnh sát nhiều người như vậy, phái ai đi không được? Vì cái gì càng muốn tìm chúng ta tổ trưởng? Chúng ta tổ trưởng thế nhưng là quý giá đây! May mắn không có xảy ra việc gì, bằng không, các ngươi toàn bộ tỉnh thính đều trốn không thoát liên quan!”

“Cái này sao... Ha ha ha... Thật sự là không có ý tứ!” Lý Lạc Vân lau mồ hôi, giải thích, “Lúc ấy, chúng ta người đều đi hộp đêm bắt người đi, chỉ có Triệu cảnh sát cùng Khương Khoa dáng người tương đối ăn khớp, cho nên...”

“Đúng vậy a!” Triệu Ngọc nói nói, “ mặt nạ da người, a không, mô phỏng chân thật mặt nạ mặc dù không thể hoàn toàn dĩ giả loạn chân, nhưng lúc đó dù sao cũng là hơn nửa đêm! Chúng ta giao tiếp kín kẽ, cái kia hai người vẫn là không có hoài nghi, mà lại, cái kia hai người căn bản không biết Khương Khoa, cũng không biết Khương Khoa nói chuyện là thanh âm gì mà!”

“Triệu Ngọc, ngươi còn nói?” Miêu Anh tức hổn hển địa nhúng tay trách cứ nói, “ chuyện này vì cái gì không còn sớm nói cho ta biết chứ? Tại sao phải đối ta nói láo? Ta lúc này mới nghĩ rõ ràng, coi ngươi nâng lên trại bò đại hỏa thời điểm, vì cái gì con mắt luôn nháy một cái, nguyên lai ngươi căn bản không phải theo dõi đi qua, mà là tham dự vào, lửa cháy thời điểm, ngươi ngay tại hiện trường, trách không được ngươi có thể thấy rõ Dư Phù Sinh, trách không được trên người ngươi sẽ có bỏng! Ngươi... Ngươi... Thật sự là quá không ra gì!”

“Cái này...” Triệu Ngọc quyết tâm liều mạng, chỉ có thể hướng Lý Lạc Vân trên thân đẩy, “Cái này cũng không thể trách ta à, đều là Lý Lạc

Vân bọn họ cao hơn độ bảo mật! Bọn họ nghiên cứu Khương Khoa đã không phải là một ngày hai ngày, ai cũng không muốn bỏ qua cái cơ hội tốt này a?”

“Ừm... Ta không biết rõ...” Ngô Tú Mẫn hướng Lý Lạc Vân hỏi nói, “ đã phát hiện Dư Thuận Phong cùng Đồ Lặc Khải, vì cái gì không trực tiếp bắt lấy, sau đó thẩm vấn đâu? Tại sao phải làm loại này cực đoan mạo hiểm sự tình?”

“Cái này sao...” Lý Lạc Vân tranh thủ thời gian giải thích, “Không được! Nếu là chúng ta tùy tiện bắt hai người bọn họ, phía sau manh mối rất có thể sẽ đoạn!”

“Hành động của các ngươi quá liều lĩnh, lỗ mãng!” Miêu tiểu thư lại tức giận vỗ vỗ cái bàn, “Các ngươi chờ lấy, ta quay đầu liền tìm các ngươi Tấn An tỉnh thính vấn trách!”

“Cái này...” Lý Lạc Vân mặt mũi trắng bệch.

“Không có việc gì, không có việc gì... Hỏi cái gì trách a? Tất cả mọi người là bạn tốt, chớ tổn thương tình cảm!” Triệu Ngọc cười đùa tí tửng địa nói nói, “ ta cái này không phải là không có sự tình sao? Lại nói, mặc kệ giả hay không giả hiểm, kết quả dù sao cũng là tốt! Bằng không, hiện tại một vụ án đều không phá được đâu!”

“Hừ!” Miêu Anh trừng Triệu Ngọc một chút, uống nói, “ Triệu Ngọc, đừng đóng kịch! Ngươi làm ta thật không biết sao?”

A?

Nghe thấy lời ấy, Triệu Ngọc mặt cũng trắng.

“Triệu Ngọc, ta phải cho ngươi ban cái Oscar thưởng đi?” Miêu Anh một chỉ trong điện thoại di động Lý Lạc Vân,

“Ngươi thông đồng một ngoại nhân lừa gạt ta đúng không? Ngươi còn có lương tâm sao?”

“Cái này. . .” Triệu Ngọc con mắt loạn chuyển, không rõ mình sơ hở ở đâu?

“Hừ!” Miêu Anh giận dữ địa chỉ vào Triệu Ngọc cái mũi, “Đừng tưởng rằng ta không nhìn ra được, ta còn không hiểu rõ ngươi sao? Kỳ thật... Cái này mặt nạ chủ ý ngu ngốc, căn bản chính là ngươi nghĩ ra được!”

“Cái này. . . Ân...” Triệu Ngọc đầu tiên là lộn xộn, sau đó mới có chút hiểu được. Xem ra, Miêu Anh đối diện cỗ vẫn là công nhận.

“Một cái tỉnh thính nhân viên cảnh sát có thể chi phối được ngươi?” Miêu Anh tức giận nói, “Các ngươi giao tiếp thời điểm vội vã như vậy bách, đi chỗ nào làm ra mô phỏng chân thật mặt nạ đâu? Đây rõ ràng đều là đã sớm thiết kế tốt! Ngươi từ sáng sớm bắt đầu, liền chuẩn bị xong muốn trở mặt đúng hay không?”

“Ừm... Cái này...” Triệu Ngọc một trận đỏ mặt, một trận mặt bạch.

“Cho nên, những này chủ ý ngu ngốc, căn bản đều là ngươi thân thủ thiết kế, Lý Lạc Vân chỉ là nghe mệnh lệnh của ngươi làm việc, đúng hay không?” Miêu tiểu thư một tiếng giận uống, hiện trường lập tức lặng ngắt như tờ.

“Ừm... Đúng, đúng!” Triệu Ngọc lau mồ hôi, thừa nhận nói, “ bị ngươi xem thấu! Kỳ thật... Ta chỉ là một lòng muốn đem người thần bí tìm ra mà thôi, cho nên mới binh đi hiểm chiêu! Ta không nói cho ngươi, kỳ thật chính là sợ ngươi lo lắng! Lại mắng ta mỗi ngày chơi bạc mạng... Cho nên... Ta sai rồi, ngươi đừng tức giận...”

“Hừ...” Kỳ thật, Miêu Anh đã sớm biết Triệu Ngọc sẽ như thế giải thích,

gặp Triệu Ngọc nhận lầm, rồi mới lên tiếng, “Ngươi sợ ta lo lắng, cũng đừng đi làm a! Bản án không phá được, chúng ta có thể từ từ sẽ đến, nhưng nhân mạng thế nhưng là chỉ có một đầu a!”

“Đúng đúng, ta lúc ấy bị người thần bí đùa nghịch xoay quanh, cũng là tranh cường háo thắng, muốn tranh một hơi mà!” Triệu Ngọc tranh thủ thời gian giữ chặt Miêu tiểu thư cánh tay, thuận thế ôm mỹ nhân, nũng nịu nói, “ Miêu đại tiểu thư, về sau thật không dám...”

“Đúng nha...” Ngô Tú Mẫn gật đầu nói, “Kỳ thật, hiện tại hồi tưởng một chút, Triệu cảnh sát mặt nạ kế hoạch xác thực làm ra tác dụng trọng yếu! Nếu không phải hắn tự mình đến đại hỏa hiện trường, tận mắt thấy Dư Phù Sinh, vậy chúng ta phía sau manh mối liền tất cả đều đoạn mất... Cho nên... Ân...”

Một giây sau, Ngô Tú Mẫn nhìn thấy Triệu Ngọc đã ôn nhu địa ôm lấy Miêu Anh, đồng thời ngay tại tình chàng ý thiếp, nàng cũng không tiện xuống chút nữa nói, tranh thủ thời gian đóng lại điện thoại, thức thời thối lui ra khỏi phòng bệnh.

Hoắc...

Cùng thời khắc đó, Tấn An tỉnh thính bên trong.

Tại tắt điện thoại di động về sau, Lý Lạc Vân bên này đã bị mồ hôi toàn thân ướt đẫm!

Quá kích thích!

Hắn ở trong lòng oán giận nói: Triệu cảnh sát a, không mang theo chơi như vậy, các ngươi vợ chồng trẻ liếc mắt đưa tình, ngươi lại hơi kém đem ta cho góp đi vào a!

Cái này nếu là người ta Miêu tiểu thư thật hướng hình sự sảnh cáo chúng

ta một hình, đời ta liền tất cả đều hủy!

May mắn lão nhân gia người trong lòng có căn, bằng không...

Lý Lạc Vân thở dài một tiếng, lúc này mới đem một mực xách trong tay mô phỏng chân thật mặt nạ buông xuống. Cái mặt nạ này, là hắn tối hôm qua trong đêm phái người đuổi chế ra, Khương Khoa liền tại bọn họ trên tay, cho nên bọn họ trực tiếp dùng Khương Khoa bản nhân làm ngược lại màng.

Bất quá, tại thả lấy mặt nạ xuống thời điểm, trong lòng của hắn cũng là hiện lên một vẻ hoài nghi, thế là hắn lại đem mặt nạ cầm lên, từ trên mặt của mình khoa tay một cái...

Ân... Thứ này...

Hắn đối tấm gương quan sát, trong lòng suy nghĩ: Này mặt nạ thật có thể hù dọa người, để người khác cho là mình liền là Khương Khoa sao? Giống như...

Ngay tại Lý Lạc Vân đối tấm gương tự định giá thời điểm, có người gấp rút gõ hắn văn phòng đại môn.

“Mời đến!”

Theo Lý Lạc Vân đồng ý, một cái tuổi trẻ thám tử nhanh chóng chạy vào văn phòng, nói với hắn: “Lý đội trưởng, Lý đội trưởng! Ngươi nhanh tới xem một chút đi, Khương Khoa tỉnh! ! !”

Chương 1044: Tạm thời cách chức

Có thể nghĩ, đối với Trình Lăng Phỉ vụ án ảnh hưởng trình độ chi lớn, khoan nói tại Cao Lan Kỳ hoặc là Mông Hương tỉnh, thậm chí tại cả nước đều là mười phần hiếm thấy.

Mấy ngày liên tiếp, cảnh sát xuất động trước nay chưa có cảnh lực, chia ra mười mấy đường, tiến về trong ngoài nước các nơi đuổi bắt Trình Lăng Phỉ dư đảng, bắt đại lượng người bị tình nghi.

Trình Lăng Phỉ khống chế một cái khổng lồ phạm tội tập đoàn, nên tập đoàn cùng thương chính lưỡng giới đều có liên hệ, liên lụy mặt phi thường rộng. Mà lại, nàng nói không sai, thông qua nghe lén cùng chụp lén chờ phạm pháp thủ đoạn, trên tay nàng hoàn toàn chính xác nắm giữ lấy rất nhiều quyền quý trí mạng nhược điểm, thông qua những này nhược điểm, lại sẽ dính dấp ra càng nhiều vụ án...

Bởi vì lượng công việc càng lúc càng lớn, mấy ngày nay Miêu Anh cùng tổ viên nhóm loay hoay giống bay đồng dạng, mỗi ngày đều phải xử lý rườm rà chuyện phức tạp vụ, mặc dù hình sự sảnh lại phái tới nhiều cái đặc biệt điều tiểu tổ hiệp trợ, nhưng bọn họ vẫn là ngồi chưa ấm chỗ, mệt mỏi bôn ba, đã vài ngày cũng chưa tới bệnh viện thăm hỏi Triệu Ngọc.

Bất quá, Triệu Ngọc cũng là rơi vào thanh nhàn, vừa vặn lợi dụng cái này cơ hội khó được, hảo hảo yên lặng một chút tâm. Hắn mặc dù đối phá án mê muội, lại hết sức rụt cổ những cái kia rườm rà đến tiếp sau làm việc, nghĩ tới những cái kia máy móc lặp lại địa ghi chép a, thẩm tra a, đệ đơn a loại hình, hắn liền bó tay toàn tập.

Có những thời giờ này, còn không bằng nghiên cứu một chút Hoa Vân Sơn diệt môn án đâu!

Trong mấy ngày này, thương thế của hắn đã khôi phục rất nhiều, bị phỏng địa phương kết vảy, trầy da quẹt làm bị thương cũng không cần lại mỗi ngày bôi thuốc băng bó, trạng thái tinh thần cũng là rất không tệ.

Giờ phút này, Triệu Ngọc đang ngồi ở trước giường bệnh, viết người báo cáo. Điều tra làm việc có thể không làm, nhưng cái này báo cáo hắn nhưng là một chữ cũng không thể tỉnh lược. Bởi vì phần báo cáo này, đem trực tiếp quyết định hắn tương lai tiền đồ, nếu là viết không tốt, vẫn là có thể bị khai trừ tổ điều tra đặc biệt khả năng.

Bởi vì liên lụy đến hiệp trợ Khương Khoa vượt ngục, hắn nhất định phải đem báo cáo viết cảm động sâu vô cùng mới tốt. Thế là, hắn sử xuất lão Vương bán dưa giữ nhà bản sự, bắt đầu cố gắng khoe khoang anh dũng của mình sự tích, dùng cái này đến giảm xuống những người lãnh đạo đối vượt ngục sự kiện chú ý...

Lúc này, hơn mười trang báo cáo đã viết xong, nhưng Triệu Ngọc cảm thấy một ít địa phương còn chưa đủ khoa trương, ngay tại nghiêm túc sửa chữa lấy, ai còn, cửa phòng bỗng nhiên mở ra, nhưng gặp người mặc vải nỉ áo khoác Tiêu Quốc Phượng trưởng phòng, thình lình xuất hiện ở trước mặt hắn.

Tiêu trưởng phòng là một người tới, trong tay còn tượng trưng địa mang theo cái giỏ hoa.

“Ai u... Là tỷ tỷ đến rồi! ?” Triệu Ngọc tranh thủ thời gian đứng dậy đón lấy, vui sướng địa tiếp nhận lẵng hoa, tán nói, “Tới thì tới đi, còn mua lễ vật quý giá như vậy, thật sự là phá phí!”

“Hừ...” Tiêu trưởng phòng nghiền ngẫm cười cười, không khách khí

ngồi vào Triệu Ngọc trên giường bệnh, bắt đầu quan sát phòng bệnh hoàn cảnh.

Mấy giây sau, nàng chú ý tới Triệu Ngọc báo cáo, liền cầm lên tùy tiện nhìn mấy lần. Kết quả, liền nhìn cái này vài lần, nàng liền buồn cười địa bị chọc phát cười.

“Triệu Ngọc a, ngươi cái này báo cáo, viết như thế nào giống dựng bia chép sử giống như đây này?” Tiêu trưởng phòng che miệng cười nói, “ đây cũng quá không biết xấu hổ a? Sao có thể tại trên báo cáo đem mình khen thành dạng này?”

“Ừm...” Triệu Ngọc trịnh trọng kỳ sự về nói, “ tỷ a, ta đây đều là tại trình bày sự thật đâu! Tình huống chân thật so cái này còn muốn khoa trương đâu! Ta đây đều là kiềm chế viết! Thật!”

Phốc phốc...

Tiêu trưởng phòng thực sự không chịu nổi, cười phun nói: “Ngươi nha, vẫn không đổi được ngươi ngang bướng! Bất quá... Nói trở lại, dám nhảy máy bay, ngoại trừ phim bên ngoài, ta còn thực sự là lần đầu nghe nói! Mặc dù ngươi dõng dạc luôn luôn làm cho người không dám lấy lòng, nhưng ta lần này, cũng không thể không cho ngươi điểm cái tán a!”

“Hắc hắc... Quá khen, quá khen!” Triệu Ngọc vội vàng mở ra phích nước nóng, cho Tiêu trưởng phòng rót một chén nước nóng.

“Triệu Ngọc a!” Ai ngờ, Tiêu trưởng phòng tiếp nhận nóng nước sau, bỗng nhiên lại sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn đến, nói nói, “ lần này ta tới thăm ngươi, cũng là mang theo ý tứ phía trên tới! Những người lãnh đạo đã đối ngươi làm ra phê chuẩn!”

“Ồ? Nhưng ta cái này báo cáo còn chưa giao đâu?” Triệu Ngọc chỉ chỉ văn kiện, vò đầu nói, “ không phải nói, ta còn phải tự mình hướng hình

sự sảnh tiếp nhận hỏi ý sao? Làm sao nhanh như vậy liền cho phê chuẩn?”

“Phê chỉ thị kết quả cũng không quá diệu a!” Tiêu trưởng phòng mặt âm trầm nói nói, “ xét thấy ngươi tại Trình Lăng Phỉ một án bên trong ưu dị biểu hiện, cùng tại Ô Phương Phương bị hại một án, còn có nông hợp huyết án bên trong đột xuất cống hiến, thượng cấp quyết định, trao tặng ngươi công huân ngợi khen bên ngoài thêm một bậc công, đồng thời tạm dừng ngươi tổ điều tra đặc biệt tổ trưởng chức vụ ba tháng!”

“What! ?” Triệu Ngọc sững sờ, “Đều công huân ngợi khen, tại sao lại tạm thời cách chức ba tháng đâu? Cái này. . . Mâu thuẫn a?”

“Ha ha...” Tiêu Quốc Phượng mỉm cười, “Triệu Ngọc a, hình sự sảnh đối với phần thưởng của ngươi, thật đúng là xưa nay chưa từng có a, cũng thật khó cho những lãnh đạo kia nhóm!”

“Cái này. . . Có ý tứ gì?” Triệu Ngọc không hiểu.

“Có ý tứ gì? Thích ngươi, thương ngươi thôi!” Tiêu trưởng phòng nhìn chung quanh một chút, lúc này mới nhỏ giọng xông Triệu Ngọc nói nói, “ nói thật cho ngươi biết đi, báo cáo ngươi không cần viết! Ngươi trợ giúp Khương Khoa vượt ngục sự tình, chúng ta biết tất cả, ngươi yên tâm, chuyện này ở trong mắt chúng ta căn bản khinh thường một chú ý. Mọi người biết tất cả, ngươi lúc đó làm ra lựa chọn là bị ép bất đắc dĩ.

“Ngươi nhớ kỹ, coi như ngươi cuối cùng không có ngăn cơn sóng dữ, coi như Khương Khoa thật chạy, chúng ta đồng dạng sẽ nghĩ biện pháp bảo vệ ngươi!”

“Nha...” Triệu Ngọc khẽ gật đầu, mặc dù biết rõ Tiêu trưởng phòng nói đến có chút hư, nhưng hắn vẫn là cảm giác trong lòng nóng hầm hập.

“Triệu Ngọc a, còn nhớ rõ, lúc trước ngươi khăng khăng muốn phá ác

ma án thời điểm, ta đã từng nói qua với ngươi cái gì sao?" Tiêu trưởng phòng thấm thía nói nói, " ta gặp quá nhiều thiên tài vẫn lạc, lúc ấy đối ngươi cản trở, cũng là đối ngươi một loại bảo hộ! Ngươi bây giờ, hắn là có thể lý giải đi?"

"Đúng! Hoàn toàn hiểu, thấu thấu!" Triệu Ngọc gật đầu nói, "Cây to đón gió! Trình Lăng Phỉ đã lên cho ta nhất sinh động bài học!"

"Cho nên, tạm thời cách chức ba tháng, là nhất định phải làm cho ngoại nhân nhìn, hiểu rồi sao? Ngoại trừ nhìn không thấy địch nhân, còn có ngươi những cái kia đồng sự!" Tiêu trưởng phòng giải thích nói, " Khương Khoa sự tình, hình sự sảnh sẽ không lại đi truy cứu, ngươi ngợi khen cũng đều không thiếu một cái, nhưng là... Lần này, cũng không thể giống như không đầu nữ thi án cùng ác ma án như thế chiêu diêu! Chúng ta thực tình hi vọng, có thể đem ngươi cái này vương bài bảo vệ..."

"Ừm..." Triệu Ngọc liên tục gật đầu, rốt cuộc để ý giải các lãnh đạo dụng tâm lương khổ.

"Ngũ đại án chưa giải quyết, ngay cả nửa năm cũng chưa tới, liền bị ngươi phá ba cái!" Tiêu trưởng phòng thực tình khen ngợi nói, " nhìn chung toàn bộ hình sự sảnh, cũng là không có người nào! Cho nên, chúng ta hi vọng ngươi có thể bảo trì hảo tâm thái, không quan tâm hơn thua, dạng này, tương lai mới có thể làm ra thành tích lớn hơn nữa nha!"

"Tỷ, cái gì đều không nói, ta hiểu được!" Triệu Ngọc vui lòng phục tùng địa nói nói, " kỳ thật, ta cũng thật nghĩ muốn nghỉ ngơi một chút, luôn kinh tâm như vậy động phách địa qua xuống dưới, ta mẹ nó cũng chịu không được a!"

"Ồ?" Ai ngờ, Tiêu trưởng phòng bỗng nhiên lời nói phong Nhất chuyển, nói nói, " mặc dù tạm thời cách chức ba tháng, nhưng ta cũng không có nói, ngươi liền nhất định có thể nghỉ ngơi a?"

“Ừm... Cái này...” Triệu Ngọc có chút lộn xộn.

“Ầy, Cao Lan Kỳ chuyện bên này ngươi không cần quan tâm nữa!” Tiêu trưởng phòng nói nói, “ trong thời gian kế tiếp, ngươi còn có nhiệm vụ trọng yếu hơn muốn làm, chúng ta đã làm cho ngươi tốt kế hoạch, cái kia chính là đến các nơi cục cảnh sát đi làm huấn luyện, đem kinh nghiệm của ngươi truyền thụ cho chúng ta cảnh sát hình sự các đồng chí!

“Nếu như tại chúng ta giới cảnh sát bên trong, có thể hiện ra càng nhiều Triệu Ngọc, cái kia chính là đối phạm tội mạnh nhất hữu lực đả kích!”

“Ta đi...” Triệu Ngọc lúc đầu muốn mắng nãi nãi gấu, nhưng đến bên miệng, vẫn là đổi thành, “Củ gừng! Lại bị ngươi lừa!”

Không sai, tại ăn tết trước đó, Tiêu trưởng phòng cũng đã cho Triệu Ngọc sắp xếp đi hành trình, muốn hắn tiến về các nơi làm nhân viên cảnh sát huấn luyện. Không nghĩ tới, tại lượn quanh một vòng lớn về sau, vẫn là đồng dạng không tránh thoát a...

Chương 1045: Giống nhau hạ tràng

Ký Châu tỉnh Thường Minh thành phố liệt sĩ nghĩa trang.

Mười giờ sáng, một trận tang lễ chính ở chỗ này cử hành. Thông qua hình sự sảnh nhiều mặt xin, nơi đó chính phủ đặc phê, đem tổ điều tra đặc biệt tổ trưởng Ô Phương Phương đồng sự chôn tại đây trong nghĩa trang, vị trí tiếp giáp Thạch Hải chi mộ.

Như thế, đôi này anh hùng phu thê rốt cục an nghỉ tại một chỗ, nhiều ít cấp mọi người mang đến mấy phần vui mừng. Mặc dù, Ô Phương Phương sự tích không có Thạch Hải như thế xúc động lòng người, nhưng là nàng nhiều năm qua tại tổ điều tra đặc biệt làm ra cống hiến, vẫn là vô cùng đột xuất, rõ như ban ngày.

Tang lễ hiện trường, hình sự sảnh vì nàng cử hành long trọng truy điệu nghi thức, hình sự sảnh những người lãnh đạo thân soạn điếu văn, trầm thống ai điếu.

Đứng ở trong đám người, Triệu Ngọc trong lúc nhất thời có chút hoảng hốt, phảng phất thời gian lại về tới lúc trước Khúc Bình tổ trưởng hi sinh tang lễ bên trên, lại thấy được Khúc Bình cái kia một Song Nhi nữ cực kỳ bi ai thương người, cảm nhận được nhân gian bi tình.

Mặc dù hai vị này nữ cảnh sát hình sự tính cách khác lạ, nhưng các nàng đều là loại kia cẩn trọng, ái cương kính nghiệp đồng chí, các nàng tráng niên mất sớm còn là làm người thổn thức cảm thán.

Ai!

Triệu Ngọc nhịn không được thở dài, tại đi theo Tiêu trưởng phòng kính hiến hoa tươi thời điểm, Triệu Ngọc liền nghĩ tới tại Bách Linh thị, Ô Phương Phương tại tiệm cơm uống nhiều một màn kia đến! Lúc ấy, hắn chỉ cảm thấy nữ nhân này say rượu táo bạo, làm người ta sinh chán ghét, nhưng mình nhưng lại chưa bao giờ trải nghiệm qua, nội tâm của nàng là cỡ nào trống rỗng thống khổ!

Mỗi lần nghĩ đến chỗ này, hắn liền vì chính mình tại Tấn Bình lúc, đối nàng sở tố sở vi cảm thấy hối hận. Nhìn người không thể chỉ nhìn bề ngoài, nếu như hắn lúc ấy hiểu rõ Ô Phương Phương chân tướng, có lẽ liền sẽ không như vậy đối đến mạnh như vậy!

Lần này, Triệu Ngọc là đi theo Tiêu Quốc Phượng trưởng phòng, cố ý tới tham gia Ô Phương Phương tang lễ. Bởi vì Miêu Anh cùng tổ viên nhóm còn đang khẩn trương xử lý lấy Trình Lăng Phỉ bản án, cho nên chỉ có thể để Triệu Ngọc một người đại diện toàn quyền.

“Ừm. . .” Nhìn qua Ô Phương Phương phần mộ, Triệu Ngọc nhỏ giọng hướng Tiêu trưởng phòng hỏi nói, “ mặc dù nói vào ở liệt sĩ nghĩa trang là một loại vô thượng vinh dự, nhưng là. . . Không thể tiến vào nhà mình mộ tổ, Ô tổ trưởng phụ mẫu đồng ý không?”

“Đây chính là cha mẹ của nàng ý tứ!” Tiêu trưởng phòng trả lời nói, “ bọn họ nói, Ô Phương Phương khi còn sống đã từng hướng bọn họ nhắc qua, cho rằng không thể cùng với nàng âu yếm Thạch Hải ca táng cùng một chỗ, chính là nàng suốt đời tiếc nuối. Cho nên. . .”

Ai. . .

Thì ra là thế, Triệu Ngọc yên lặng gật đầu, đối với Ô Phương Phương chấp nhất, càng thêm khâm phục.

“Triệu tổ trưởng. . .”

Lúc này, bên cạnh tới mấy tên nhân viên cảnh sát, cùng Triệu Ngọc chào hỏi. Triệu Ngọc giương mắt xem xét, nhưng gặp nhất hai người trước mặt là nhận biết, một cái là Lưu Chiêm Binh, một cái là Hứa Hải.

Hắn bởi vậy phán đoán, những này nhân viên cảnh sát, cũng đều là Ô Phương Phương bộ hạ cũ nhóm.

“Triệu tổ trưởng!” Lưu Chiêm Binh cùng Triệu Ngọc nắm tay, kích động nói nói, “ lần này, thật sự là rất cảm tạ ngài! Nếu không có ngài, chúng ta Ô tổ trưởng. . . Ai. . .”

“Ừm. . .” Triệu Ngọc không biết rõ.

“Đúng vậy a! Đúng a!” Hứa Hải lau lau nước mắt, gật đầu nói, “Làm ta nhìn thấy Phương tỷ cùng Khương Khoa ảnh chụp về sau, ta đầu đều nhanh nổ! Đây chính là đạo tặc Khương Khoa a! Phương tỷ lại hi sinh, vạn nhất nếu là nói không rõ ràng, vậy coi như thật phiền toái!”

Nha. . .

Triệu Ngọc giờ mới hiểu được, bọn họ tại sao muốn đối với mình ngỏ ý cảm ơn.

“May mắn mà có Triệu tổ trưởng, “ Lưu Chiêm Binh tiếp tục nói, “Nếu không phải ngài ngăn cơn sóng dữ, đã điều tra xong chân tướng, chúng ta Phương tỷ coi như danh dự hủy hết, chẳng những sẽ bị hoài nghi cùng đạo tặc cấu kết, hơn nữa còn điếm ô trong sạch của nàng a!”

Đang khi nói chuyện, mấy tên tổ viên tất cả đều cùng Triệu Ngọc nắm qua tay.

“Bằng không. . .” Hứa Hải nói nói, “ chúng ta Phương tỷ cũng không có khả năng vào ở nghĩa trang, cùng Thạch Hải đại ca song túc song tê, đây

hết thảy, cũng đều được cảm tạ Triệu tổ trưởng công lao a!”

“Triệu tổ trưởng!” Lúc này, trong đó một tên đồng sự nói nói, “ đại ân không lời nào cảm tạ hết được, sau này, ngài nếu là có cần phải chúng ta huynh đệ mấy cái, liền cứ mở miệng, chúng ta cam đoan không chối từ!”

Nói, mấy người cùng một chỗ cho Triệu Ngọc cúc ngỏ ý cảm ơn khom người.

“Đừng. . . Đừng đừng đừng. . .” Triệu Ngọc vội vàng khoát tay, loại trường hợp này, loại này cúi đầu, làm sao như vậy hãi hoảng đâu? Quá không đúng lúc đi?

“Mấy ca hảo ý, Triệu Ngọc tâm lĩnh!” Triệu Ngọc gấp bận bịu khuyên nói, “ về sau chúng ta nhiều thân bao gần, nhiều thân bao gần!”

“Đúng vậy a!” Lúc này, còn phải là Tiêu trưởng phòng biết ăn nói, lúc này gật đầu nói, “Về sau, mọi người muốn đem Ô Phương Phương tổ trưởng ưu tú tác phong truyền thừa tiếp, chăm chú phá án, không thẹn lương tâm, dạng này, mới là đối với nàng tốt nhất nhớ lại!”

“Đúng đúng đúng. . .”

Đám người nhao nhao gật đầu, nếu không phải là bởi vì tang lễ, hơi kém kìm lòng không đặng nâng lên chưởng. Triệu Ngọc cũng là cảm nhận được một tia vui mừng, mặc dù có chó ngáp phải ruồi chi ngại, nhưng mình tra ra chân tướng, vẫn là biến tướng trợ giúp Ô Phương Phương.

“Triệu tổ trưởng. . .” Lúc này, Lưu Chiêm Binh đi vào Triệu Ngọc trước mặt, nhỏ giọng nói nói, “ kỳ thật. . . Có lẽ là trước đó, Ô tổ trưởng đã từng phái chúng ta điều tra qua Trình Lăng Phỉ!”

“Ồ? Thật sao?” Triệu Ngọc ngoài ý muốn.

“Đúng!” Lưu Chiêm Binh nói nói, “ rất nhiều năm trước kia, đều là bí mật tiến hành, Phương tỷ chủ yếu nghĩ điều tra một chút nàng có hay không hành động trái luật? Chỉ tiếc a, lúc ấy, chúng ta coi là bất quá là chút phổ thông thương nghiệp bản án, liền không có đặc biệt để ý, cho nên cũng không có tra ra cái gì đến! Chúng ta cũng không biết, trong này còn có nhiều như vậy ẩn tình!

“Không nghĩ tới, ai. . .” Lưu Chiêm Binh bất đắc dĩ lắc đầu, “Ta cảm thấy, lúc ấy Phương tỷ khả năng đã phát giác Trình Lăng Phỉ có cái gì không đúng kình đi? Chỉ là không có nghĩ đến, nữ nhân này lại là lợi hại như vậy một cái nữ ma đầu! Nếu sớm biết dạng này, chúng ta lúc trước nên hảo hảo điều tra thêm mới đúng!”

“Cái này cũng không trách ngươi được nhóm!” Triệu Ngọc gật đầu nói, “Ô tổ trưởng khẳng định là nhận ra, cái kia cùng nàng chụp ảnh nam nhân liền là Khương Khoa, cho nên hoài nghi Trình Lăng Phỉ cùng Khương Khoa cấu kết, lúc này mới đi điều tra nàng! Nhưng là. . . Trình Lăng Phỉ nữ nhân này phi thường cơ cảnh, nàng đã sớm đem Ô Phương Phương chằm chằm đến sít sao, các ngươi nhất cử nhất động, tất cả đều nhìn trong mắt của nàng, căn bản tra cũng không được gì!”

“Xem ra, tại lợi ích trước mặt, hết thảy tình cảm đều là nói nhảm!” Hứa Hải cảm khái nói nói, “ các nàng là tốt như vậy khuê mật, nhưng đến cuối cùng, nàng vẫn là đối Phương tỷ hạ độc thủ, thật sự là quá ghê tởm!”

Sau đó, mấy người lại trò chuyện trong chốc lát, đợi tang lễ kết thúc về sau, bọn họ cùng một chỗ hướng mộ bia đánh cúi chào, lúc này mới ai đi đường nấy.

Lúc này, Tiêu trưởng phòng thừa cơ cho Triệu Ngọc dẫn tiến mấy vị đại lãnh đạo, còn cùng một chỗ ăn bữa cơm. Tại trên bàn cơm, những người lãnh đạo đối Triệu Ngọc là đại thêm tán dương, khen hắn là hình sự sảnh trăm năm khó gặp phá án kỳ tài, cùng trí dũng song toàn các loại, Triệu

Ngọc cũng đầy đủ địa phát huy mình da mặt dày ưu lương phẩm chất, cùng những người lãnh đạo chuyện trò vui vẻ, thẳng thắn cho mình lời tâng bốc. . .

Yến hội kết thúc về sau, Tiêu trưởng phòng thư ký lấy ra Triệu Ngọc hành trình bản kế hoạch.

Còn tốt, cân nhắc đến Triệu Ngọc thương thế, hắn sắp xếp hành trình không có làm quá mức dày đặc, tại cho chúng nhân viên cảnh sát huấn luyện sau khi, hắn còn có thời gian dài nghỉ ngơi.

Mà lại, hành trình bề ngoài trạm thứ nhất, chính là về hắn quê quán Tần Sơn cục cảnh sát làm báo cáo huấn luyện, Triệu Ngọc chính tốt có thể đi trở về nhìn xem thân nhân cùng các bằng hữu.

Cho nên, tại từ biệt Tiêu trưởng phòng chờ lãnh đạo về sau, Triệu Ngọc một mình bước lên trở về nhà lữ trình.

Bởi vì sân bay xa xôi, cưỡi đường sắt cao tốc, chính là Triệu Ngọc lựa chọn tốt nhất.

Giờ phút này, Triệu Ngọc ngay tại đợi xe đại sảnh chờ đợi lên xe, điện thoại của hắn bỗng nhiên vang lên, mở ra xem, nguyên lai là Lý Lạc Vân đánh tới.

“Triệu cảnh sát, có chuyện gì, ta phải cùng ngài hồi báo một chút!” Lý Lạc Vân nói nói, “ Khương Khoa đã đã tỉnh lại!”

“Ồ? Thật sao?” Triệu Ngọc nhãn tình sáng lên, vội vàng dặn dò, “Vậy thì tốt quá, tranh thủ thời gian hỏi một chút hắn liên quan tới Trình Lăng Phỉ sự tình, nhìn xem chúng ta còn có hay không sơ hở?”

“Ừm. . . Cái này đi, chỉ sợ. . . Có chút độ khó. . .” Lý Lạc Vân khó xử địa nói.

“Ừm? Thế nào?” Triệu Ngọc nghe được không thích hợp, vội vàng hỏi, “Có gì khó?”

“Khương Khoa đích thật là tỉnh. . . Nhưng là. . .” Lý Lạc Vân nói nói, “ hắn mất trí nhớ, cái gì đều không nhớ rõ, thậm chí ngay cả chính hắn kêu cái gì, cũng không biết!”

“A?” Triệu Ngọc kinh ngạc.

Lúc này, Lý Lạc Vân đã mở ra video trò chuyện, cho Triệu Ngọc nhìn một đoạn hiện trường video, nhưng gặp ánh mắt đờ đẫn Khương Khoa ngay tại một gian màu trắng trong phòng bệnh đi tới đi lui, trên tay càng không ngừng sờ loạn đồ vật, cuối cùng, hắn đứng tại công tắc điện trước đó, bắt đầu máy móc phản phục chốt mở, trên mặt còn lộ ra một loại bệnh trạng vẻ tò mò. . .

“Ta cạch! Cái này. . .” Triệu Ngọc không thể tin được.

“Ta lo lắng hắn là giả vờ, cho nên để các bác sĩ liên tiếp quan sát thật lâu, lúc này mới dám hướng ngài báo cáo.” Lý Lạc Vân khẳng định nói nói, “ bác sĩ đã chứng thực, Khương Khoa chẳng những mất trí nhớ, trạng thái tinh thần cũng xuất hiện vấn đề rất lớn!”

“Cái này. . . Còn có thể tốt sao?” Triệu Ngọc vội hỏi.

“Nói không chính xác!” Lý Lạc Vân trả lời, “Các bác sĩ cũng không dám hứa chắc, hắn còn có thể hay không tốt! Nhưng liền hắn lâm sàng triệu chứng đến xem, hắn không phải là tính tạm thời!”

Ta cạch!

Cái này. . . Đây thật là tạo hóa trêu ngươi a!

Triệu Ngọc nhìn xem trong video ngớ ngẩn Khương Khoa, trong lòng cảm thán nói, chẳng lẽ. . . Đây đều là thượng thiên đã sớm nhất định tốt sao?

Nam Đào Hương, bắc Khương Khoa, một cái tặc vương, một cái đạo tặc, đến cuối cùng, bọn họ thế mà rơi vào một cái cơ hồ giống nhau như đúc —— hạ tràng! ! ?

Chương 1046: Đến chậm giáo huấn

“Hoắc ha ha...” Tần Sơn cục cảnh sát hội nghị trong đại sảnh, thình lình truyền đến Triệu Ngọc kinh điển cuồng tiếu, hắn ngay trước trên trăm tên tham dự hội nghị cảnh sát hình sự trước mặt, chỉ vào dưới đài Kim Chấn Bang nói nói, “ các ngươi nếu là không tin, có thể hỏi một chút Kim lão gia tử mà!”

Chợt nghe Triệu Ngọc nhắc tới mình, Kim Chấn Bang đội trưởng sắc mặt lập tức khó xử, có vẻ hơi khẩn trương.

“Nếu là không có Kim lão gia tử nhắc nhở, ta còn thực sự nhớ không nổi muốn Khai buổi họp báo, đến cái toàn dân tìm ma đâu!” Triệu Ngọc kích động vỗ xuống tay, “Kim lão gia tử lời nói đơn giản thể hồ quán đỉnh a! Hắn nói, Tiểu Triệu a, ngươi nha phá không đầu nữ thi án, đã là hình sự sảnh hồng nhân, ngươi lại không sợ khai trừ, thật là giày vò liền giày vò đi!”

Nghe thấy lời ấy, chúng cảnh sát hình sự không khỏi nhịn không được cười lên.

“Không có khoa trương như vậy...” Kim đội trưởng vội vàng khoát tay làm sáng tỏ, “Ta không có nha a nha a nói chuyện a...”

“Ta một suy nghĩ, cũng là! Ác ma án dù sao đã đến như thế một cái thời khắc mấu chốt, nên giày vò ta liền phải giày vò a! Coi như ta không có lập qua đại công, thân là một tên cảnh sát hình sự, đó cũng là ta nhất định phải làm sự tình! Cho nên... Ta liền giày vò!

“Hắc! Các ngươi đoán làm gì? Thật đúng là nhận được kỳ hiệu, nói trở lại, vẫn là quần chúng lực lượng lớn, không đến 24 giờ, ta liền thông qua quần chúng báo cáo, thu được một đầu trọng yếu tin tức, tình cảm tại năm đó ác ma án bên trong, lại còn có một vị người sống sót...”

Ờ...

Nghe được Triệu Ngọc giảng thuật, hiện trường các cảnh sát tất cả đều bị hấp dẫn đi vào, nhịn không được hét lên kinh ngạc, nghe được càng thêm hết sức chăm chú...

Rốt cục, làm huấn luyện sẽ kết thúc về sau, chúng cảnh sát hình sự tất cả đều đứng dậy vỗ tay, bị Triệu Ngọc diễn thuyết cho thật sâu khuất phục!

Tan cuộc về sau, Tần Sơn cục cảnh sát những người lãnh đạo lại Tiểu Phạm vây địa cho Triệu Ngọc mở một cái hoan nghênh hội, đối với hắn đến biểu thị hoan nghênh, đồng thời đối với hắn đặc sắc diễn thuyết đưa cho độ cao đánh giá.

Hiện trường những người lãnh đạo cũng đều là Triệu Ngọc người quen cũ, người đứng đầu vẫn là vị kia Hồng cục trưởng, tại Lưu Kiều án trên thiếu giám sát cũng không có thật đem hắn kéo xuống ngựa, chỉ là cho nhớ một lần lỗi nặng, giữ chức quan sát.

Bên cạnh tác bồi là Chu An Đông cùng Liêu Cảnh Hiền hai vị phó cục trưởng, ngoài ra còn có hình sự trinh sát đại đội trưởng phùng tiêu, bao quát loan Tiêu Tiêu cục trưởng ở bên trong các phân cục cục trưởng các loại...

Bây giờ Triệu Ngọc có thể nói là chở dự trở về, cùng lúc trước nhỏ cảnh sát hình sự cũng không đồng dạng. Quan hệ nhân sự của hắn đã điều đến trung ương hình sự sảnh, vô luận từ cấp bậc trên, vẫn là lực ảnh hưởng bên trên, cũng có thể làm cho Tần Sơn cảnh cục lãnh đạo nhóm kính hắn ba phần.

Cho nên , dựa theo lệ cũ, Tần Sơn những người lãnh đạo chẳng những phải thật tốt chiêu đãi một chút, mà lại nhất định phải tự mình tiếp khách, tại lão Tần nhân người sử dụng Triệu Ngọc bày một bàn cao quy cách tiếp phong yến.

Bất quá, vừa nghe đến tiếp phong yến, Triệu Ngọc ý nghĩ xấu lại xông ra. Ở trên xe trước đó, hắn cố ý hướng Hồng cục trưởng nói ra: “Hồng cục trưởng a, đã như vậy thịnh tình không thể chối từ, không bằng đem ta hai cái lão bằng hữu cũng gọi tới cùng một chỗ đi! Thời gian dài như vậy không gặp mặt, thực sự quá tưởng niệm a!”

“Ồ? Đó là đương nhiên tốt!” Hồng cục trưởng cao hứng hỏi nói, “ không biết, Tiểu Triệu nói đúng cái nào hai vị lão bằng hữu a?”

“Trải qua trinh thám đại đội Lưu Trường Hổ, còn có ta cảnh sát hình sự phó đội trưởng Vương Thánh Nghiêu a!” Triệu Ngọc cười nói, “ mấy người chúng ta giao tình tâm đầu ý hợp, không bằng cũng đều cùng một chỗ đi!”

Nghe thấy lời ấy, Chu An Đông cùng Liêu Cảnh Hiền mặt lập tức liền biến thành cà dưa sắc. Cái gì gọi là giao tình tâm đầu ý hợp, rõ ràng liền là không đội trời chung!

“Nha... Tốt, tốt!” Nhưng mà, Hồng cục trưởng cũng không hiểu rõ trong đó ân oán, vội vàng hưng phấn mà nói nói, “ vậy liền quá tốt rồi! Lưu Trường Hổ cùng Vương Thánh Nghiêu cũng đều không phải là ngoại nhân, phù hợp, phù hợp! Ân...” Hồng cục trưởng khoát tay chặn lại, lập tức để thư ký của hắn đi thông tri hai cái vị này đi.

Nhìn thấy tình cảnh này, Loan Tiêu Tiêu ở phía sau che miệng trộm nở nụ cười, trong nội tâm nàng nói chuyện, Triệu Ngọc người này luôn luôn mang thù, lần này, thế nhưng là có trò hay nhìn!

Quả nhiên, tiệc rượu bên trên, Lưu Trường Hổ cùng Vương Thánh Nghiêu đều tới, Hồng cục trưởng lên tiếng, bọn họ cái nào dám không nể mặt mũi?

Thế nhưng là, hai cái vị này mặt lại so mướp đắng còn khó nhìn, hai người bọn hắn càng là hiểu rõ Triệu Ngọc bản sắc lưu manh, được nghe Triệu Ngọc khâm điểm bọn họ hai vị, liền biết rõ Nhân gia đây là tới báo thù, hai người bọn họ chuẩn không có quả ngon để ăn!

Cho đến ngày nay, Lưu Trường Hổ ruột cũng đều nhanh hối hận thanh, hắn hận không nên, lúc trước không phải cùng Triệu Ngọc đối nghịch! Muốn là lúc trước có thể hơi nhẫn nhường một chút cái này cuồng ngạo kiêu ngạo mao đầu tiểu tử, mình cũng liền không đến mức rơi vào hiện tại loại này tình cảnh lưỡng nan.

Mà lại, hắn đến bây giờ cũng nghĩ không thông, Triệu Ngọc đến cùng là như thế nào trong thời gian thật ngắn, từ một cái cà lơ phất phơ tiểu cảnh viên, nhảy lên trở thành cả nước trứ danh thần thám? Cái này truyền kỳ cố sự, đến nay vẫn cảm giác cùng truyện cổ tích giống như!

Nhưng là, bất kể thế nào nghĩ, hôm nay cái này bỗng nhiên tiệc tối đều là dữ nhiều lành ít!

Tại tiệm cơm gặp mặt về sau, Triệu Ngọc chủ động đón lấy, còn thân thiết đi theo hai vị ôm một cái, khiến cho hai người này càng thêm kinh hồn táng đảm.

Hồng cục trưởng một mực bị mơ mơ màng màng, còn lấy vì bọn họ thật đều là bạn tốt đâu, liền tiếp theo vui sướng chủ trì lấy yến hội.

Giống như những người khác dự đoán như thế, đồ ăn mới vừa vặn ăn vài miếng, Triệu Ngọc liền bắt đầu bão nổi! Hắn bưng chén rượu lên, xông Lưu Trường Hổ nói ra: “Lưu đội trưởng, đã lâu không gặp, rất là tưởng niệm, cái gì cũng không nói, hai ta làm một cái đi!”

Triệu Ngọc cầm tràn đầy một chén rượu đế, mới vừa nói xong, liền ngữa cổ toàn bộ xử lý!

Lưu Trường Hổ nhất thời ngẩn ra, mặc dù là khó, nhưng chỉ tốt nắm lỗ mũi, đem mình tràn đầy một chén rượu đế uống xong, nhìn hắn cái kia khó chịu bộ dáng, giống như cùng uống độc dược.

Nhưng mà, cái này vừa mới bắt đầu, Triệu Ngọc cơ hồ là không ngừng nghỉ chút nào địa đổ đầy một chén rượu đế, lại chỉ hướng Vương Thánh Nghiêu , đồng dạng một phen về sau, hắn lại ngữa cổ xử lý chén thứ hai!

Vương Thánh Nghiêu cũng không có cách, cũng chỉ đành nắm lỗ mũi uống vào.

Chén thứ hai này sau khi uống xong, trên bàn rượu bầu không khí lập tức liền không đúng. Liêu Cảnh Hiền lúc đầu muốn mở miệng khuyên giải một chút, thế nhưng là, hắn bỗng nhiên ý thức được, Triệu Ngọc một người làm hai chén, chẳng những không có lấy lớn hiếp nhỏ, mà lại chỉ so với Lưu Trường Hổ hai người uống đến càng nhiều! Cho nên, dạng này báo thù phương thức , có vẻ như thật hợp lý a?

Một chén rượu đế vào trong bụng về sau, Lưu Trường Hổ cùng Vương Thánh Nghiêu liền chỉ riêng còn lại khó chịu, ngay cả miệng đồ ăn đều ăn không trôi.

Nhưng mà, trái lại Triệu Ngọc, lại là nên dùng bữa dùng bữa, nên mời rượu mời rượu, chuyện trò vui vẻ, dư xài. Chờ hắn một vòng sau khi đánh xong, lại đến phiên Lưu Trường Hổ!

Kết quả, Triệu Ngọc lần nữa đem nguyên một chén rượu đế uống một hơi cạn sạch, buộc Lưu Trường Hổ cùng hắn cùng lúc làm sạch, Vương Thánh Nghiêu cũng là như thế...

Lại qua chỉ chốc lát sau, Triệu Ngọc y dạng họa hồ lô, lại một lần nữa xông hai bọn họ giơ chén rượu lên.

Lúc này, khi hắn giơ ly rượu lên một sát na kia, Lưu Trường Hổ hai người mặt đều tái rồi! Triệu Ngọc còn thật trượng nghĩa, gặp hắn hai khó xử, liền nói chính ta uống một chén, các ngươi uống một nửa là được...

Cứ như vậy , chờ Triệu Ngọc lần thứ tư nâng chén thời điểm, Lưu Trường Hổ cùng Vương Thánh Nghiêu rốt cuộc chịu không được, một cái nằm sấp trên bàn rượu bất tỉnh nhân sự, một cái thì oa oa địa phun ra, muốn bao nhiêu chật vật có bao nhiêu chật vật...

...

“Ha ha ha...”

Ban đêm, lục hợp thuận tiệm lẩu bên trong truyền đến một trận cười vang, Triệu Ngọc cùng một bang Dung Dương phân cục các lão đồng nghiệp ở đây nâng chén đoàn tụ, Trương Cảnh Phong, Lương Hoan, Lý Bối Ny, Lan Bác, Trương Diệu Huy, tiểu Lưu bọn người toàn bộ trình diện.

“Ai nha!” Lan Bác nói nói, “ về sau, rốt cục có đầu siêu cấp tráng kiện đùi có thể ôm một cái! Ngọc ca a, muốn là lúc sau hình sự sảnh để trống, ngươi có thể tưởng tượng mấy người chúng ta a!”

“Đúng vậy a!” Trương Cảnh Phong vỗ bộ ngực nói nói, “ ta tìm người công phu toàn tỉnh nhất lưu, về sau có cơ hội lập công, cũng tuyệt đối đừng quên ta lão Trương!”

“Yên tâm, yên tâm!” Triệu Ngọc cùng mọi người cạn một chén bia, nói nói, “ ta Triệu Ngọc tưởng tượng ân oán rõ ràng, mấy ca yên tâm, chỉ cần ta Triệu Ngọc lẫn vào tốt, bao các ngươi ăn ngon uống say!”

“Này này, vào xem lấy mấy ca, ngươi chỗ này còn có cái muội muội đâu!” Lý Bối Ny nũng nịu nói, “ sư huynh a, năng lực của ta ngươi cũng là biết đến, có chuyện tốt gì cũng phải thêm ta một suất đâu!”

“Yên tâm đi, yên tâm đi! Đến... Uống rượu...” Triệu Ngọc đứng dậy, đám người lần nữa nâng chén.

“Đúng rồi, ngọc ca!” Lan Bác chợt nhớ tới cái gì, nói nói, “ ta nghe cha ta nói, ngươi hôm nay tại trên bàn rượu đem Lưu Trường Hổ cùng Vương Thánh Nghiêu cho rót nằm xuống rồi? Một mình ngươi trọn vẹn uống hai bình rượu đế, là thật sao?”

Lan Bác lão ba là cục thành phố khoa trưởng, lúc ấy cũng tại cùng một trên bàn rượu.

“Đúng, “ Triệu Ngọc gật đầu, “Bất quá... Ta rượu đế bình rượu bên trong chính là nước a, kỳ thật, ta rót đến cũng rất khó chịu!”

“Ta đi...” Lan Bác vò đầu, “Ta nói sao!”

“Hừ!” Triệu Ngọc lạnh hừ một tiếng, “Lần này, ta chỉ là cho hắn hai một cái cảnh cáo thôi! Nếu là ta thật nghĩ cả bọn họ, coi như không chỉ là rót nằm xuống chuyện!”

“Ừm...” Trương Diệu Huy nói nói, “ huynh đệ a, ngươi khoái ý ân cừu cũng không có gì không đối ! Bất quá, ngươi bây giờ đều là hình sự sảnh hồng nhân, thật không đáng lại cùng bọn họ so tài! Còn nữa nói, lấy trước kia chút sự tình, bọn họ cũng không có chiếm được tiện nghi gì mà!”

Trương Diệu Huy nói đến đúng trọng tâm, đám người gật đầu.

“Ta minh bạch!” Triệu Ngọc cũng là gật đầu, “Nhưng là, các ngươi không biết, tại ta lúc đầu cạnh mời tổ điều tra đặc biệt thời điểm, đã từng

có người cho ta sử qua vấp, hại ta kém chút bị gạt ra khỏi đến! Ta đã sớm tra rõ, nguyên lai ở sau lưng làm vấp, chính là hai cái này rùa tôn tử! !”

“Nha...” Đám người giờ mới hiểu được tới.

“Bọn họ cho hình sự sảnh nhân sự khoa trưởng nhờ vả chút quan hệ đưa lễ, muốn đem ta âm thầm bỏ qua (PASS) rơi, nếu không phải ta đột xuất biểu hiện đả động ban giám khảo, chỉ sợ cũng bị bọn họ đạt được! Bởi như vậy, cũng sẽ không có ngày nay Triệu thần thám!” Triệu Ngọc nói nói, “ cho nên, cái này giáo huấn, làm sao cũng phải còn cho bọn họ, nhìn bọn họ về sau còn dám hay không cùng ta Triệu Ngọc đối nghịch!”

Chương 1047: Nhẫn nhịn cái đại chiêu

Cùng các lão đồng nghiệp uống này về sau, mọi người lại đi đến trước kia quen thuộc KTV hát ca, một mực hát cái tận hứng, lúc này mới riêng phần mình trở về.

Vừa đến, đêm đã khuya, Triệu Ngọc không muốn đánh nhiễu đến Khương Đại Phong một nhà nghỉ ngơi; thứ hai, hắn trong căn phòng đi thuê đệm chăn đều thời gian thật dài không có thanh tẩy hoặc phơi nắng, ngủ khẳng định không thoải mái. Cho nên, hắn đêm đó cũng không có trở về Thuận Phong đường phố, mà là lân cận tìm một quán rượu ở lại.

Trong phòng khách, hắn ngon lành là tắm rửa một cái, lại cùng Miêu Anh thông một lát điện thoại, lúc này mới lên giường nghỉ ngơi.

Theo lý thuyết, hắn hiện tại sự tình gì đều không có, hắn là có thể ngủ ngon giấc mới đúng. Nhưng mà, hắn nằm ở trên giường trằn trọc, lật qua lật lại, lại là như thế nào cũng ngủ không được lấy!

Hôm nay, đang giáo huấn Lưu Trường Hổ cùng Vương Thánh Nghiêu về sau, hắn lúc đầu dự định đi gặp người nhà của mình. Nhưng mà, bởi vì bảo hộ phòng chính là cơ mật, liền ngay cả Triệu Ngọc muốn gặp được, cũng cần cao tầng phê duyệt mới được. Cho nên , dựa theo quy trình, hắn sớm nhất cũng muốn tại xế chiều ngày mai mới có thể gặp đến người nhà.

Trước đó, Triệu Ngọc đã làm tốt kế hoạch, bởi vì Trình Lăng Phỉ tập

đoàn đã hủy diệt, ngày mai hắn đem cùng nhau giải trừ bảo hộ lệnh, để người nhà khôi phục tự do. Dù sao, bọn họ thụ bảo vệ thời gian quá dài, tiếp tục như vậy nữa, liền phụ mẫu loại kia tính cách, không phải nghẹn sinh ra sai lầm không thể.

Đương nhiên, Triệu Ngọc đã sớm làm an bài, sớm thông qua an toàn đáng tin thủ đoạn thuê chuyên nghiệp bảo tiêu, thời khắc bảo hộ người nhà an toàn.

Hô. . .

Hắn mở mắt, nhìn xem đen kịt một màu trần nhà, trong nội tâm lại nhiều hơn rất nhiều không giống cảm xúc.

Hôm nay, hắn mặc dù dùng rượu đế đổi nước âm hiểm biện pháp trừng trị Lưu Trường Hổ cùng Vương Thánh Nghiêu, thế nhưng là, khi hắn nhìn thấy hai người này nằm sấp trên bàn nôn mửa dáng vẻ, lại cảm giác đặc biệt không thú vị, thậm chí bắt đầu hối hận mình hôm nay sở tác sở vi.

Theo lý thuyết, nếu là thả trước kia, Triệu Ngọc đã sớm thoải mái vô cùng, nhưng lúc này đây, lại vì sao lại tẻ nhạt không thú vị đâu? Chẳng lẽ, là bởi vì Trình Lăng Phỉ sự kiện ảnh hưởng tới mình a? Là câu kia oan oan tương báo khi nào, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng nguyên nhân?

Thông qua một phen chăm chú suy nghĩ, Triệu Ngọc cuối cùng rốt cục suy nghĩ minh bạch! Truy cứu nguyên nhân, chủ yếu vẫn là bởi vì cấp bậc nguyên nhân. Bởi vì, thông qua phá án và bắt giam nhiều như vậy đại án trọng án rèn luyện, mình bây giờ lại không là quá khứ cái kia tùy tiện phách lối lưu manh thần thám. Tại phá án đồng thời, mình đề cao không chỉ là trình độ, còn có tâm tình của mình cùng cấp bậc.

Nếu như thả tại quá khứ, hắn hận không thể đem Lưu Trường Hổ cùng

Vương Thánh Nghiêu chơi chết mới tốt. Nhưng bây giờ, hắn thậm chí đều không muốn đi để ý tới những lũ tiểu nhân này, cảm giác cùng bọn họ phân cao thấp, căn bản chính là tại giảm xuống thân phận của mình!

Chính là bởi vì sân khấu khác biệt, cho nên mới sẽ để cho mình tẻ nhạt không thú vị. . .

Nghĩ rõ ràng sau chuyện này, Triệu Ngọc lại bắt đầu tưởng tượng tương lai của mình kế hoạch. Hiện nay, ngũ đại án chưa giải quyết chỉ còn lại có một cái Hoa Vân Sơn diệt môn án. Cho nên, bước kế tiếp chủ thể nhiệm vụ, tự nhiên là đi phá án và bắt giam vụ án này, vì sổ ghi chép bìa vàng, vì ngũ đại án chưa giải quyết họa bên trên một cái viên mãn dấu chấm tròn!

Nhưng mà, lúc này không giống ngày xưa, mặc dù những người lãnh đạo lý giải Triệu Ngọc, duy trì Triệu Ngọc, nhưng hắn dù sao cũng là tiếp nhận trong vòng ba tháng tạm thời cách chức. Nếu như muốn khởi động lại Hoa Vân Sơn diệt môn án, hắn căn bản là không có cách đạt được quyền hạn.

Đương nhiên, ngoại trừ Triệu Ngọc bên ngoài, còn có một người có thể giúp một tay, cái kia chính là Miêu Anh. Nếu như Miêu Anh đi chính thức xin, đồng thời thành công, Triệu Ngọc liền có thể làm một cái phía sau màn chuyên gia, đồng dạng có thể tham dự vào.

Chỉ bất quá, Miêu Anh hiện tại cũng bề bộn nhiều việc a! Từ tình huống trước mắt đến xem, liên quan tới Trình Lăng Phỉ án xử lý, ít nhất phải hai ba tháng mới có thể hoàn thành, đến lúc đó, mình đã sớm quan phục nguyên chức!

Như vậy. . . Chỉ có thể đàng hoàng chờ đợi ba tháng sao? Cũng không được, sau ba tháng, đúng lúc là mình cùng Miêu Anh đính hôn lễ lớn, khi đó liền càng không thể phân tâm, chẳng lẽ. . . Phải đợi đến đính hôn về sau?

Nếu là. . . Mình trước bí mật điều tra đâu?

Không được. . . Thông qua kinh nghiệm của dĩ vãng giáo huấn, Triệu Ngọc rất nhanh phủ định loại ý nghĩ này. Hiện tại mình đang ở tại trên đầu sóng ngọn gió, nhiều ít người đều tại nhìn mình chằm chằm, hận không thể tìm ra nhược điểm gì, mình thực sự không nên lại gây chuyện thị phi.

Bất quá. . . Coi như không bí mật điều tra,

Cái kia hiểu rõ một chút tương quan tình huống tổng không có việc gì chứ? Hoa Vân Sơn. . . Hoa Vân Sơn tại phía xa hơn hai ngàn cây số bên ngoài Phúc Lai tỉnh, mình diễn giải bản kế hoạch bên trên, cũng là không có cái kia một địa khu. . . Vậy như thế nào, mới có thể đi mời ra làm chứng phát nơi đó đâu?

Triệu Ngọc tự định giá nửa ngày, cũng nghĩ không ra cái một hai ba đến, cuối cùng vẫn là tại một mảnh trong mơ mơ màng màng, rốt cục tiến nhập mộng đẹp.

Mặc dù ngủ rất trễ, nhưng vừa rạng sáng ngày thứ hai, hắn vẫn là sớm địa bò lên giường, lái xe rời đi khách sạn. Hắn đêm qua liền nghĩ kỹ, buổi sáng hôm nay đi trước bái phỏng một cái Kim đội trưởng. Dù sao sổ ghi chép bìa vàng là người ta viết, cho nên liên quan tới cuối cùng này một kiện án chưa giải quyết, vẫn là cùng người ta người trong cuộc nghiên cứu thảo luận một cái thật tốt!

Miêu Anh hai chiếc xe một mực dừng ở Tần Sơn, từ khi trở lại Tần Sơn về sau, Triệu Ngọc liền một mực mở ra chiếc kia huy đằng. Giờ phút này, ngay tại hắn mở ra huy đằng trước xe hướng Kim Chấn Bang chỗ ở thời điểm, hắn chợt nhớ tới hai chuyện tới.

Cái thứ nhất, là hắn vị trí hiện tại, khoảng cách Tần Sơn một bên trong

phi thường gần, hiện tại đúng lúc là đi học thời gian, hắn chính dễ dàng vấn an một cái mình con gái nuôi Khương Hiểu Tình!

Từ khi Khương Khoa vượt ngục về sau, Triệu Ngọc một mực nhớ nàng, đã hiện tại vừa vặn đi ngang qua, sao không thuận tiện thăm hỏi một cái?

Mà chuyện thứ hai, thì là Triệu Ngọc chợt nhớ tới, mình đã thật lâu không có Khai quẻ, từ khi lần trước hệ thống tiến vào đông lạnh kỳ về sau, hắn bởi vì thụ thương cùng thể xác tinh thần mỏi mệt chờ nguyên nhân, vẫn không có mở ra qua quẻ.

Đã, hôm nay chuẩn bị đi cùng Kim đội trưởng thương lượng Hoa Vân Sơn diệt môn án sự tình, vậy ta sao không lái lên một quẻ chơi đùa đâu?

Muốn vạn nhất, có thể khai ra cái “Cấn” quẻ, từ đó thu hoạch được một chút liên quan tới tình tiết vụ án manh mối, đây chẳng phải là diệu quá thay Miya?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc liền không chút do dự mở ra hệ thống giới diện, hưng phấn mà mở một quẻ!

Lúc đó, Triệu Ngọc thần thanh khí sảng, lúc đầu cảm giác đặc biệt dễ chịu, nhưng đợi đến Khai quẻ về sau, cả người hắn liền trong nháy mắt không xong!

Nhưng gặp hệ thống giới diện trung ương thình lình viết hai cái chữ to —— Càn Ly! ! !

Ta siết cái nãi nãi gấu đi!

Trong chốc lát, Triệu Ngọc cảm giác trước mắt mình giống như lập tức đã mất đi sắc thái giống như, trong lòng oán giận nói, hệ thống lão đại a, chẳng lẽ ngươi cũng chơi nghẹn đại chiêu sao? Nhiều ngày như vậy

không ra quẻ, vừa mở ngươi liền cho ta chơi lớn a?

Cái này. . . Cái này đi chỗ nào nói rõ lí lẽ đi?

Càn Ly quẻ, đây cũng là cái gì quỷ?

Triệu Ngọc hồi ức dĩ vãng, giống như hai cái này quẻ văn tổ hợp, mình còn chưa bao giờ từng gặp phải.

“Ly” đại biểu cho bằng hữu cùng hữu nghị, có đôi khi cũng chỉ là nam, thậm chí là giống Đậu Tự Lực như thế nam tính tội phạm. . .

Như vậy. . . Bởi vì chính mình hôm nay muốn đi gặp Kim đội trưởng, có phải hay không, cái này “Ly”, đại biểu là Kim lão gia tử đâu?

Thế nhưng là. . .”Càn” là hợp lại quẻ, chẳng lẽ, cái này biểu thị mình hôm nay cùng Kim lão gia tử gặp mặt, sẽ còn ra cái đại sự gì không thành! ?

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc càng nghĩ càng thấy đến trong lòng không chắc. Lúc này, hắn đã thấy Tần Sơn một trung bảng chỉ đường, trong lòng nói chuyện, mặc kệ mở ra cái gì quẻ đến, nhìn xem ta con gái nuôi, cũng không thể ra cái gì yêu thiêu thân đi! ?

Nghĩ đến chỗ này, hắn đem tay lái đánh, liền hướng Tần Sơn Nhất Trung chạy tới. . .

Chương 1048: Không ngừng vươn lên

Ta dựa vào!

Làm Triệu Ngọc dùng điện thoại liên lạc tốt Khương Hiểu Tình, đồng thời từ trường học môn nhìn thấy nàng thời điểm, không khỏi phát ra một tiếng cảm thán! Xem ra, cái này "Càn" quẻ uy lực, thật đúng là không thể khinh thường a!

Ngay cả gặp con gái nuôi một mặt, đều phải làm cái sự tình đi ra không?

"Cha nuôi, sao ngươi lại tới đây?" Khương Hiểu Tình là đẩy một cái xe đạp, từ phía ngoài cửa trường trong một cái hẻm nhỏ đi ra, mặc dù gọi qua điện thoại, nhưng nàng vẫn cảm giác có chút ngoài ý muốn.

"Ta sao lại tới đây! ?" Triệu Ngọc không lo được hỏi han ân cần, trực tiếp chỉ vào Khương Hiểu Tình cái kia sai lệch chân đạp tử xe đạp, cùng nàng mài hỏng quẻ kéo ống quần hỏi nói, " ngươi nói cho ta biết trước, cái này là làm sao vậy?"

"Ừm... Cái này đi..." Khương Hiểu Tình buồn bực tức giận bĩu môi, ánh mắt mất tự nhiên nhìn về phía vừa rồi đầu kia hẻm nhỏ.

"Cũng đừng nói với ta cái gì đụng xe té!" Triệu Ngọc án lấy tiểu cô nương bả vai, quan tâm nói nói, " cha nuôi ngươi ta thế nhưng là hỏa nhãn kim tinh, mau nói cho ta biết, cái này mẹ nó là cái nào khốn khiếp làm?"

"Ngươi... Ngươi còn thật lợi hại!" Khương Hiểu Tình kinh ngạc nhìn

xem Triệu Ngọc, “Cái này đều có thể nhìn ra được sao? Ngươi làm sao lại nhìn ra không phải chính ta té đây?”

“Ánh mắt của ngươi đã đem ngươi bán!” Triệu Ngọc nói nói, “ nhanh, nói cho ta biết chuyện gì xảy ra?”

“Không có gì lớn...” Khương Hiểu Tình nói nói, “ bất quá là một chút tự ti học cặn bã cùng học bá ở giữa không thể điều tề giai cấp mâu thuẫn thôi! Ngươi yên tâm, ta sẽ đi nói cho lão sư, vẫn là để lão sư đến xử lý đi!”

“Bà mẹ ngươi chứ gấu à, cũng dám khi dễ lão tử con gái nuôi? Thật mẹ nó không muốn sống!” Triệu Ngọc tức giận nói, cất bước liền hướng trong trường học đi, “Đi, ta đi chung với ngươi tìm lão sư, a không, tìm hiệu trưởng! Hiệu trưởng nếu là không giải quyết, ta liền đi tìm bộ giáo dục!”

Cửa trường học đều là có bảo an, vừa nhìn thấy Triệu Ngọc hướng bên trong xông, lúc này đi lên một cái bảo an ngăn cản hắn. Nhưng mà, Triệu Ngọc hung hăng đẩy, người này phía sau lưng liền nặng nề mà đâm vào trên cửa chính, đem bên cạnh các học sinh giật nảy mình.

“Ai nha, cha nuôi! Cha nuôi! Ta cầu van ngươi!” Khương Hiểu Tình tranh thủ thời gian giữ chặt Triệu Ngọc, “Thật không có việc gì, chỉ là chúng ta học sinh ở giữa mâu thuẫn nhỏ mà thôi! Nhưng ngươi nếu là như thế náo, ta về sau không thì càng không dễ lăn lộn sao?”

“Ừm... Cũng thế...” Triệu Ngọc một suy nghĩ, thật đúng là như thế cái đạo lý, mình đường đường một cái Uy Long mãnh thám, hoàn toàn chính xác không nên nhúng tay học sinh ở giữa ân oán.

“Cái kia tốt... Ngươi đem vừa rồi khi dễ ngươi người danh tự nói cho ta biết đi!” Triệu Ngọc lại nói.

“Ta cũng không biết, đều là cấp cao! Mà lại, ân... Các nàng... Các nàng...” Theo Khương Hiểu Tình ánh mắt, Triệu Ngọc thình lình nhìn thấy ba tên đồng dạng đẩy xe đạp người cao nữ sinh, từ vừa rồi trong hẻm nhỏ đi tới, ngay tại không có hảo ý nhìn mình chằm chằm cùng Khương Hiểu Tình.

“Oa, học bá tốt nhanh a!” Bên trong một cái vóc người cao nhất nữ sinh khinh miệt nói nói, “ nhanh như vậy liền nói cho gia trường? Chờ một lúc có phải hay không còn muốn nói cho lão sư a? Chậc chậc... Cũng thế... Ngươi là trường học của chúng ta gấu trúc lớn, gấu trúc lớn phải có người bảo hộ mới đối a!”

“Ha ha ha...” Một cái khác thì ha ha địa cười xông Triệu Ngọc nói nói, “ thúc thúc, ngươi cũng đừng nghe nàng, chúng ta vừa rồi hảo hảo mà cưỡi xe của chúng ta, là nàng hướng chúng ta đụng tới! Đây chính là đáng đời a!”

“Hô!” Khương Hiểu Tình lắc đầu bất đắc dĩ, bất đắc dĩ nói nói, “ ta nói, các ngươi không cảm thấy các ngươi làm như vậy rất nhàm chán sao? Ta một cái cao nhất tân sinh, dám đi đụng các ngươi những này trường học bá sao?”

“Thúc thúc!” Người cao lạnh lùng nói nói, “ ngươi trông thấy nàng là thái độ gì đi? Đụng chúng ta, còn không xin lỗi, ngang ngược ngang ngược, ngươi là thế nào giáo dục hắn a?”

“Ha ha ha...” Ba tên nữ sinh khanh khách cười lạnh.

“Tốt a!” Triệu Ngọc cũng là có chút bó tay rồi, lúc này bất đắc dĩ nói nói, “ như vậy đi, ta ra cái chủ ý, các ngươi không bằng đến cái duy nhất một lần giải quyết ân oán được hay không a?”

“Có bị bệnh không ngươi, nói đều là lời gì?” Đại người cao xông Triệu Ngọc liếc một cái, “Học phách lão ba, là lăn lộn giang hồ sao vẫn là?”

“Ta thích khoái ý ân cừu, như vậy đi! Các ngươi hiện tại liền về phía sau trong ngõ hẻm giải quyết vấn đề! Ba người các ngươi cùng tiến lên, đánh ta nhà Khương Hiểu Tình một cái! Nếu là Khương Hiểu Tình thắng, các ngươi về sau cũng đừng lại khi dễ nàng, OK?” Triệu Ngọc mở ra hai tay, lại bổ sung một câu, “Các ngươi cứ việc yên tâm, ta không trộn lẫn, ta liền ở chỗ này chờ lấy!”

“Cái này. . .” Ba cái nữ hài nghe ngẩn ra.

“Cha nuôi, ngươi là hầu tử phái tới hủy ta sao?” Khương Hiểu Tình đồng dạng bạch nhãn.

“Yên tâm!” Triệu Ngọc đối Khương Hiểu Tình nói nói, “ nữ tử cũng phải không ngừng vươn lên, duy nhất một lần đem các nàng đánh ngã, bọn họ liền cũng không dám lại khi dễ ngươi! Chỉ phải nhớ kỹ ta giao cho ngươi những cái kia quyền pháp, chờ một lúc dùng lực đánh ngươi là được rồi!”

“Cha nuôi, ngươi chừng nào thì dạy qua ta rồi?” Khương Hiểu Tình nhíu mày.

Phốc...

Ba nữ hài tử cười, người cao nói ra: “Thế mà còn là cha nuôi? Thật là một đôi kỳ hoa a!”

“Các ngươi đừng quản ta kỳ hoa không kỳ hoa!” Triệu Ngọc đối ba cái nữ hài nói nói, “ nếu như các ngươi hôm nay không dám ứng chiến, vậy sau này tạm biệt ta con gái nuôi, trực tiếp gọi mẹ nuôi là được rồi!”

“Ta đi!” Người cao nữ hài quả nhiên nổi giận, lúc này đem xe đạp ném một cái, xông Khương Hiểu Tình rống nói, “ tốt, vậy thì tới đi! Đây chính là các ngươi tự tìm, hết thảy hậu quả các ngươi tự phụ!”

“Nhàm chán...”

Khương Hiểu Tình nói muốn đi, lại bị Triệu Ngọc ngăn lại.

“Không có vấn đề, chúng ta hết thảy tự gánh lấy hậu quả, các ngươi cũng giống vậy!” Nói, Triệu Ngọc lại đem Khương Hiểu Tình cho đẩy lên ngõ hẻm nhỏ bên trong đi.

“Ha ha ha...” Nó bên trong một cái nữ hài tử lộ ra một trận cười xấu xa, “Đồ ngốc, các ngươi căn bản không biết, ta thế nhưng là đài quyền đạo đai đen đâu!”

Hừ...

Làm Triệu Ngọc đem một cái năng lượng tăng cường tề phóng thích tại Khương Hiểu Tình trên thân về sau, trong lòng nói chuyện, đừng nói ngươi là đai đen, đai trắng ngươi cũng không dùng được a!

...

Vài phút về sau, trong ngõ hẻm truyền đến một tiếng hét thảm, sau đó là hai tiếng, ba tiếng... Biết bốn năm âm thanh về sau, mới thình lình nhìn thấy, cái kia ba nữ hài tử lảo đảo trốn xông tới, từng cái mặt mũi bầm dập, trên thân còn tràn đầy bụi đất...

Sau đó, Khương Hiểu Tình lúc này mới một mặt mộng bức từ trong ngõ hẻm đi tới, bất khả tư nghị nhìn xem hai tay của mình, nói với Triệu Ngọc: “Không đúng? Ta vừa rồi căn bản không có dùng sức a? Tại sao có thể dạng này? Làm... Cha nuôi...” Nàng một phát bắt được Triệu Ngọc, lo lắng địa hỏi nói, “ cha nuôi a, vậy phải làm sao bây giờ? Ta đem bọn họ tất cả đều đánh khóc! ! Lần này, lão sư không phải gọi gia trường không thể...”

“Yên tâm!” Triệu Ngọc một vỗ ngực, “Có cha nuôi tại, đừng nói đánh khóc, đánh đi tiểu đều vô sự! Hiểu Tình a, ngươi nhớ kỹ cho ta, chúng ta đều là người chính trực, nhưng không có nghĩa là chúng ta liền là bị người khi dễ người! Địch không phạm ta, ta không phạm người! Nhưng địch như phạm ta, vậy liền đánh khóc bọn họ! Cho nên, nữ tử cũng là muốn không ngừng vươn lên tích...”

Chương 1049: Thứ 5 kiện án chưa giải quyết

Buổi sáng 8 điểm, Tần Sơn Cẩm Giang đường trung ương công viên.

“Tướng!” Kim Chấn Bang đội trưởng đem một viên cờ tướng quân cờ kết thúc, hưng phấn mà hô một tiếng.

“Ta cạch!” Đối diện Triệu Ngọc vừa trừng mắt hạt châu, kêu to nói, “ không được, không được, để cho ta một bước, ta không đi ngựa!”

“Ai? Không được, không được!” Kim Chấn Bang tranh thủ thời gian che quân cờ, “Lạc tử vì định, không thể đổi ý! Ha ha ha, ngươi cái cờ dở cái sọt, còn phải sắt không?”

“Tốt, tốt...” Triệu Ngọc vén tay áo lên, con cờ thoái thác, “Lại đến, lần này nhưng không để cho ngươi! Lúc đầu ta kính già yêu trẻ, biết ngươi yêu tức giận nhường hai ngươi bước, ngươi ngược lại ngưu bức đi lên! Tới tới tới, xem ta như thế nào thắng ngươi!”

“Hừ, tới thì tới, làm sao, có cần hay không ta để hai ngươi xe? Muốn không được nữa, để ngươi cái lão tướng? Ha ha ha...” Kim Chấn Bang cầm qua mình lá trà chén, đắc chí vừa lòng địa uống một ngụm.

Lúc này mặc dù còn tại mùa đông, nhưng ánh nắng tươi sáng phía dưới, để cho người ta rất cảm thấy dễ chịu.

Triệu Ngọc vốn nghĩ đến Kim Chấn Bang trong nhà bái phỏng, có thể

thông quá điện thoại về sau, Kim lão chính tại công viên đánh cờ, Triệu Ngọc liền đi thẳng tới công viên tìm hắn.

Ai ngờ, hôm nay bạn đánh cờ nhóm không tại, Lão Kim liền dứt khoát để Triệu Ngọc cùng hắn đánh mấy bàn.

Giờ phút này, Triệu Ngọc một bên bày biện quân cờ, một bên bí mật quan sát lấy hoàn cảnh chung quanh, mà hệ thống giới diện bên trên, cũng là sớm liền mở ra một cái ẩn hình tham trắc khí.

Không có cách, "Càn Ly" quẻ a! Nhưng từ quẻ văn mặt chữ ý tứ bên trên nhìn, "Ly" quẻ rất có thể đại biểu là Lão Kim, cho nên, hắn nhất định phải thêm gấp mười hai lần cẩn thận.

"Tiểu tử ngươi..." Kim đội trưởng một mặt bày biện quân cờ, một mặt nói với Triệu Ngọc, "Ngươi Khai ngươi diễn thuyết huấn luyện, làm gì đem ta cũng kiếm bên trong đi? Không biết ta da mặt mỏng sao? Khai Hoàn sẽ về sau, có thật nhiều người đều bắt ta lão đầu tử này pha trò đâu!"

"Ai u ta đi, phun ra..." Triệu Ngọc làm bộ nôn mửa, "Ngươi nếu là da mặt mỏng, heo mẹ đều có thể biến Hiệp sĩ Heo!"

"Ngươi đi luôn đi!" Lão Kim mắng, " ngươi tự mình biết, ác ma án kỳ thật cùng ta quan hệ thế nào đều không có! Xét đến cùng, vẫn là ngươi tiểu tử làm đến xinh đẹp a! Nếu là đổi lại là ta, khẳng định không có cái kia quyết đoán!"

"Được rồi, ngươi cũng đừng khen ta, ta đã tại kiêu ngạo!" Bày xong cờ, Triệu Ngọc dẫn đầu ngựa gỗ.

"Hừ! Vừa lên đến liền là phòng thủ tư thế a!" Lão Kim nhìn xem bàn cờ, đã tính trước đi bước vào đầu pháo, nói nói, " không nhìn ra được sao? Ta là đang biến tướng địa khen chính ta đâu, đem sổ ghi chép bìa vàng

nộp lên cho ngươi, là ta cỡ nào quyết định anh minh a! Thiên lý mã không tệ, nhưng Bá Nhạc càng hiếm thấy hơn là không! ?”

“Móa, trách không được ta tổng yêu ngựa gỗ đâu!” Triệu Ngọc nhả rãnh, “Náo loạn nửa ngày, ngươi đây là coi ta là thiên lý mã rồi? Bất quá nha... Ta cái này thớt thiên lý mã thế nhưng là lại làm một kiện đại sự đâu! Ra xe!”

“Ủi tốt!” Kim đội trưởng khí định thần nhàn hỏi nói, “ cái đại sự gì a?”

“Nông hợp huyết án đã bị ta phá, hung thủ cũng bắt lấy!” Triệu Ngọc lạnh nhạt nói lấy, lại nhảy bước ngựa.

Cách cách...

Lão Kim quân cờ rơi mất, hắn trừng mắt không thể tưởng tượng nổi con mắt hỏi: “Đừng hù ta, vì thắng cờ, lại đang làm ám chiêu đi?”

Bởi vì nông hợp án trước mắt còn chỗ đang thẩm lý giai đoạn, đồng thời liên lụy mặt cực quang, cho nên cảnh sát tạm thời không có đối ngoại tuyên bố tin tức, toàn bộ Tần Sơn giới cảnh sát cũng đều chưa nhận được tin tức.

Bất quá, Triệu Ngọc cho rằng nói cho Lão Kim vẫn là không có vấn đề, thế là liền đem nông hợp án toàn bộ từ đầu đến cuối, cùng hắn đơn giản giảng thuật một cái.

Mặc dù đơn giản, nhưng cũng là trọn vẹn giảng gần 20 phút đồng hồ, Kim Chấn Bang không ngoài sở liệu đến mức hoàn toàn nghe choáng váng, hắn thứ nhất không nghĩ đến Triệu Ngọc nhanh như vậy lại phá mất một cọc đặc biệt lớn án chưa giải quyết, thứ hai cũng không nghĩ ra nông hợp án cư nhiên như thế phức tạp!

“Tướng quân!”

Rốt cục, làm Triệu Ngọc giảng xong sau, hắn song xe đã giết tiến trại địch, đem Kim Chấn Bang Tướng chết rồi.

“Ha ha ha, rốt cục lật về một thành!” Triệu Ngọc vỗ tay phát ra tiếng, dặn dò nói, “ bất quá Lão Kim, chuyện này trước mắt còn ở vào giữ bí mật giai đoạn, với ai cũng không thể nói a!”

“Ừm... Ân...” Lão Kim còn chỗ trong khiếp sợ,

Máy móc gật đầu, lại là đối ván cờ thắng thua không hề hay biết.

“Tới tới tới, bày cờ đi, lại giết ngươi một ván!” Nói, Triệu Ngọc con cờ đẩy ngã, một lần nữa bày cờ.

“Quá... Quá không thể tiếp nhận, làm sao về là như thế này a?” Lão Kim nơi nào còn có bày cờ tâm tư, “Tại chúng ta năm đó tham gia điều tra thời điểm, hung thủ cùng Dương Trạch Bưu liền trốn ở nông hợp xã phía sau nhà trệt bên trong, làm sao... Làm sao có thể chứ? Nơi đó cảnh sát xuất động cảnh khuyển a thế nhưng là...”

“Cũng là bởi vì Trình Lăng Phỉ như thế gan lớn mạo hiểm, cho nên toàn bộ tình tiết vụ án mới như vậy phá lệ mê ly!” Triệu Ngọc thở dài.

“Không thể nói như vậy!” Kim đội trưởng tự trách nói, “ muốn là lúc trước chúng ta có thể điều tra đến lại cẩn thận một chút, có lẽ nông hợp án liền sẽ không ghi lại ở ta trên vở! Đã Vương Học Quân lợi dụng chức vụ chi tiện cho Trình Lăng Phỉ mẫu thân làm qua vô có lãi cho vay, nếu là chúng ta lúc trước có thể tra được Trình Lăng Phỉ mẫu thân trên đầu, có lẽ, bản án sớm liền rách!

“Bởi như vậy, cũng sẽ không có hậu đến nhiều chuyện như vậy, chết rất nhiều người!” Kim Chấn Bang lắc đầu thở dài, “Đạo tặc Khương Khoa cùng Dư Phù Sinh sẽ không trở thành khí hậu, mà bởi như vậy, Khúc

Bình cũng liền, cũng liền... Ai! Thực sự là... Thực sự là...”

“Đi Lão Kim...” Triệu Ngọc khuyên nói, “ một kiện tội án phát sinh, luôn là có đủ loại, chúng ta không cách nào dự phán nhân tố! Trời xui đất khiến cũng tốt, tạo hóa trêu ngươi cũng tốt, đều không phải chúng ta có thể khống chế.

“Chúng ta có thể làm, liền là hết sức tra ra chân tướng, trả những người bị hại một cái công đạo!” Nói, Triệu Ngọc con cờ một đặt xuống, rốt cục tiến vào chính đề, “Ta hôm nay tới tìm ngươi, liền là muốn hỏi một chút, ngươi vở bên trên cuối cùng một vụ án!”

“Ừm... Cái này...” Kim đội trưởng vẫn không có tỉnh táo lại, dạ hồi lâu mới nói, “Giống như... Giống như... Năm kiện án chưa giải quyết bên trong, cũng chỉ còn lại có Hoa Vân Sơn diệt môn án a?”

“Đúng!” Triệu Ngọc gật đầu.

“Ừm...” Kim Chấn Bang nhíu chặt lông mày nói nói, “ ta... Ta giống như đã nói với ngươi a? Hoa Vân Sơn diệt môn án phát sinh thời điểm, ta đã về Tần Sơn làm đội trưởng, không phải đặc biệt điều viên rồi?”

“Không có a...” Triệu Ngọc lắc đầu.

“Lúc kia, ta đã bị đánh về nguyên quán!” Kim Chấn Bang nói nói, “ phía trên thật nhiều chi tiết, đều lúc trước các lão đồng nghiệp nói cho ta biết, cho nên không bằng trước bốn vụ án như vậy kỹ càng! Nhưng là, mặc dù không có tự mình kinh lịch, nhưng bởi vì bản án ảnh hưởng quá lớn, ta vẫn là đem hắn viết tại vở bên trên.”

“Nha... Trách không được tư liệu ít như vậy đâu!” Triệu Ngọc trong lòng suy nghĩ, xem ra, muốn phá án và bắt giam vụ án này, mình còn cần thu hoạch được càng nhiều tư liệu mới được, chỉ tiếc mình bây giờ không có điều tra quyền hạn, chỉ có thể suy nghĩ lại một chút biện pháp khác.

“Chín năm trước, một cái mưa to mưa lớn ban đêm, một nhà bốn miệng thảm tao diệt môn, hung thủ đến nay ung dung ngoài vòng pháp luật!” Kim đội trưởng hồi ức nói, “ dấu chân, vân tay tìm nhiều như vậy, xuất động nhiều như vậy cảnh lực, đau khổ tìm tòi nhiều năm như vậy, nhưng vẫn không có đem hung thủ khóa chặt! Thực sự là... Sỉ nhục a!”

“Đừng nói như vậy!” Triệu Ngọc nói nói, “ mỗi cái cọc án chưa giải quyết sở dĩ trở thành án chưa giải quyết, đều có nhất định đặc thù nhân tố. Có lẽ, tại Hoa Vân Sơn diệt môn án phía sau , đồng dạng có bí mật không muốn người biết đâu!”

“Triệu Ngọc a, vậy liền nhờ ngươi, đem chân tướng tìm ra đi!” Lão Kim nói nói, “ ngũ đại án chưa giải quyết tất cả đều phá mất, ngươi cũng liền công đức viên mãn a!”

Chương 1050: Quẻ càn chỗ nào chỉ?

“Tiểu tử. . . Ân. . .” Kim Chấn Bang đội trưởng mờ mịt nhìn xem bàn cờ, nói nói, “ ta thế nào cảm giác, quân cờ của ta giống như thiếu đi mấy cái đâu? Vừa rồi rõ ràng còn có hai cái pháo, làm sao biến thành một cái rồi?”

“Ngươi cái gì trí nhớ? Sớm đã bị ta ăn!” Triệu Ngọc bĩu môi, chỉ vào bàn cờ nói, “Có nhìn thấy không, ván này ngươi lại xong! Sớm làm tước vũ khí không giết. . .”

“Nói đùa cái gì, lên pháo, đánh xe của ngươi!” Lão Kim bỗng nhúc nhích quân cờ, lại nói, “ bất quá. . . Tiểu Triệu tử a, nông hợp án sự tình, cũng coi là cho ngươi một lời nhắc nhở a!

“Ta cảm thấy, ở phương diện này, ngươi đến cùng cái kia phá đập chứa nước toái thi án cảnh sát hình sự học một ít! Xem người ta, phá vụ án lớn như vậy, thế mà một chút cũng không Trương Dương, đến bây giờ, chúng ta chỉ riêng biết hung thủ là ai, nhưng lại không biết là ai bắt lấy hung thủ đâu! Nha. . . Đúng, ngươi biết cái kia vụ án nội tình sao?”

“Đương nhiên điều tra qua!” Triệu Ngọc nói nói, “ bắt lấy hung thủ, là Ôn Tây thị cảnh sát hình sự chi đội người, nhưng là. . . Nghe nói phá cái kia vụ án, lại cũng không là hệ chúng ta thống nội bộ người, nói là có công năng đặc dị gì loại hình!”

“Đặc dị công năng? Công năng đặc dị gì?” Kim lão nghi hoặc.

“Ừm. . . Nói cái gì sờ sờ người chết dùng đồ vật, liền có thể tìm tới chết

người thi thể cái gì đi. . .” Triệu Ngọc lại cầm lấy một con cờ, “Lão Kim, cẩn thận, ta nhưng lại phải tướng quân!”

“Nói đùa cái gì?” Kim Chấn Bang kinh ngạc nhìn xem Triệu Ngọc, “Sờ người chết đồ vật tìm tới thi thể, vậy làm sao lại có thể bắt lấy hung thủ đâu? Các ngươi hình sự sảnh cũng quá không nghiêm cẩn đi?”

“Cho nên a, ngươi coi như cái kỳ văn dị sự tới nghe đi! Ta cũng là nghe được tin tức ngầm, “ Triệu Ngọc đem quân cờ kết thúc, “Liên quan tới cái kia vụ án hồ sơ, một mực bị cục bảo mật bí mật phong tồn, ngay cả chúng ta hình sự sảnh đều không có quyền lợi tìm đọc!”

“Nha. . . Cái kia là được rồi!” Kim lão gật đầu nói, “Nhìn xem đi, Bạch Sơn đập chứa nước cái kia vụ án, không chừng liên lụy đến cái gì sự kiện quan trọng hoặc là đại nhân vật, cho nên mới sẽ biên ra cái công năng đặc dị gì người tới đi!

“Tiểu Triệu a, có cơ hội, ngươi không bằng cũng điều tra một chút đi! Mặc dù tìm được hung thủ, nói không chừng, cái kia bản án còn có huyền cơ gì ở bên trong đâu!”

“Vậy thì phải nhìn ta tạo hóa!” Triệu Ngọc nói nói, “ ta cũng không phải là không có nghĩ tới, nhưng là muốn muốn đạt được quyền hạn, ta chí ít thăng cấp đến cục trưởng cấp bậc mới được! Bất quá. . . Chậc chậc. . . Ngươi nói cũng đúng, về sau có cơ hội đi đến Ôn Tây, có thể đi hỏi thăm một chút, nhìn xem vị kia có công năng đặc dị người, đến cùng là thần thánh phương nào?”

“Dẹp đi đi, công năng đặc dị gì a! Vậy khẳng định là chính thức thả ra bom khói.” Kim đội trưởng nói xong, bỗng nhiên cầm lấy cờ Tử Trọng nặng rơi xuống, “Ha ha, không nghĩ tới đi, ta chỗ này còn có một chiêu mà mã hậu pháo đâu! Nước cờ thua đều!”

“Ta cạch! ?” Triệu Ngọc chăm chú nhìn một chút ván cờ, mình thế mà

tại chiếm hết ưu thế tình huống dưới bị người ta đem chết rồi, lúc này thẹn quá thành giận thoái thác quân cờ, đồng thời từ trong tay áo đem hắn trộm người ta xe ngựa pháo cũng tất cả đều phủi ra, “Không chơi, không chơi! Làm chính sự đi, không cùng ngươi cái lão đầu tử mù nói linh tinh. . .”

“Ta đi, còn nói không có trộm hạt bụi! ?” Lão Kim mắng, “ ngươi cái cờ dở cái sọt, quá độc ác ngươi! Cùng ta lão đầu tử còn mánh khóe đằng sau còn. . .”

Lão Kim tức giận đến hơi kém không dùng quân cờ ném Triệu Ngọc, Triệu Ngọc cười xấu xa vài tiếng, cái này mới rời khỏi công viên, trở lại mình huy đằng trên xe.

Ánh nắng tươi sáng, vân đạm không gió, cửa công viên những cái kia không gọi nổi tên tới hoa tươi, đã nở rộ, nhan sắc diễm lệ, thấm vào ruột gan. . .

Hô. . .

Triệu Ngọc trùng điệp hô một hơi, kỳ thật, liên quan tới cái kia có đặc dị công năng người, hắn đã sớm điều tra qua. Ngay từ đầu, hắn cũng chỉ cho là là lời nói vô căn cứ, chính là cảnh sát vì che giấu đập chứa nước án mà phủ lên.

Thật không nghĩ đến, hắn điều tra về sau lại phát hiện, người này lại là chân thực tồn tại. Hắn thật chỉ dựa vào chạm đến người chết khi còn sống đã dùng qua vật phẩm, liền có thể tìm tới thi thể người chết!

Triệu Ngọc bởi vậy phỏng đoán, Bạch Sơn đập chứa nước hung thủ chính là đem người bị hại toái thi, vậy liệu rằng, là bởi vì hung thủ lưu lại mỗ thi thể người chết, hoặc thi thể một bộ phận, lúc này mới bị vị kia có đặc dị công năng người cho tìm tới đây này?

Chậc chậc. . .

Thật sự là thiên hạ chi lớn, không thiếu cái lạ!

Chính là bởi vì chính mình trong đầu kỳ ngộ hệ thống, cho nên Triệu Ngọc mới càng thêm tin tưởng, cái kia có được đặc dị công năng người, hắn là chân thực tồn tại!

Đồng thời, hắn cũng có chút ít cảm khái nghĩ đến, nếu là người này cũng là một tên cảnh sát hình sự, vậy coi như khó lường! Nhất là phá những cái kia cùng mất tích có liên quan bản án, còn không phải vừa vỡ một cái lấy, cùng chơi giống nhau sao? Cái kia thật đúng là lợi hại!

Mà lại, về sau nếu là có cơ hội cùng người này hợp tác, nói không chừng có thể cho mình phá án giúp đỡ đại ân. . .

Bất quá. . .

Nhấc lên hệ thống đến, Triệu Ngọc không khỏi có chút lén lút nói thầm. Hắn cùng Lão Kim đàm lời đã kết thúc, thế nhưng là, cũng không có gặp được cái gì đặc thù sự kiện a?

Chẳng lẽ “Ly” quẻ chỉ, cũng không phải là hắn sao?

Hắn lại nhớ lại một cái cùng Kim đội trưởng đánh cờ quá trình, giống như, chẳng những không có tình huống đặc biệt phát sinh, thậm chí mình cũng không có hỏi liên quan tới Hoa Vân Sơn diệt môn án đầu mối mới.

Như vậy. . . Càn Ly quẻ, đến cùng có gì chỉ thị đâu?

Sẽ không lại. . . Có cái gì mới bản án phát sinh?

Triệu Ngọc trong xe suy nghĩ mười mấy phút, cảm giác riêng này a hao

tổn cũng không có ý nghĩa, liền dứt khoát nổ máy xe, hướng mình phòng tập thể thao đi!

Vừa đến, hắn thời gian thật dài không có trông thấy tiểu hoàng mao Chu Dương đám kia huynh đệ, hắn là đi qua chào hỏi, giữa trưa lại cùng một chỗ ăn một bữa cơm cái gì; thứ hai, những người kia đều là bạn nam giới, có thể hay không, Càn Ly quẻ sẽ cùng bọn họ có quan hệ?

Quẻ càn vừa ra, liền không an bình. Căn cứ đối quẻ văn hiểu rõ, Triệu Ngọc làm sao coi là, mình đi đến phòng tập thể thao về sau, sẽ tao ngộ chút gì tình huống đặc biệt.

Nhưng mà, trong phòng thể hình kỳ ngộ gì cũng không có phát sinh, hắn làm từng bước địa cùng các huynh đệ gặp mặt, ăn cơm, vẫn luôn là một phái vui vẻ hòa thuận cảnh tượng, chưa từng xuất hiện vấn đề gì.

Hiện nay, phòng tập thể thao buôn bán hướng tới bình ổn, không có khá lớn chập trùng, Triệu Ngọc đám huynh đệ này nhóm cũng là quy củ, mặc dù làm được không có đến cỡ nào xuất sắc, lại tất cả đều cần cù chăm chỉ, chịu mệt nhọc.

Những người này đối Triệu Ngọc một mực trong lòng còn có cảm kích, nếu không phải Triệu Ngọc trợ giúp, bọn họ hiện tại còn là mỗi ngày đi khắp hang cùng ngõ hẻm tiểu lưu manh, cho nên mọi người phi thường trân quý cái này một lần nữa làm người cơ hội. Nhìn thấy Triệu Ngọc đến, cũng là cao hứng vô cùng. . .

Bởi vì Triệu Ngọc buổi chiều còn muốn đi tiếp người nhà, giữa trưa chỉ là cùng huynh đệ nhóm đơn giản ăn một điểm, cũng không uống rượu.

Sau đó, hắn nghênh đón người nhà sự tình cũng là thuận buồm xuôi gió, chưa từng xuất hiện bất kỳ sai lầm nào.

Bởi vì sớm đánh tốt báo cáo, giao tiếp hoàn tất về sau, hắn liền dẫn phụ

mẫu cùng một chỗ quay trở về quê quán. Mà đại ca hắn một nhà là bởi vì hài tử đến trường, đã trước một bước trở về nhà.

Lúc đầu, đối với cảnh sát bảo hộ, lão lưỡng khẩu thật có chút phê bình kín đáo. Nhưng là, Triệu Ngọc lại lừa gạt hai người bọn họ, nói chỉ cần tại an toàn phòng ngốc một ngày, cảnh sát liền sẽ cho bọn họ phát 50 đồng tiền tiền lương, nhưng kỳ thật, số tiền này đều là Triệu Ngọc móc.

Vừa nhìn thấy kiếm tiền, lão lưỡng khẩu coi như tâm hoa nộ phóng, cái này hơn mười ngày xuống tới, hai người là ăn ngon ngủ ngon, thậm chí song song mập mấy cân, trước khi đi, lão thái thái thậm chí đều không muốn đi!

Tại giao tiếp đồng thời, Triệu Ngọc thuê tới bảo tiêu cũng có hiệu lực. Vì không cho lão mụ đau lòng tiền, hắn láo xưng bảo tiêu là cảnh sát miễn phí cắt cử!

Người một nhà đoàn tụ, cũng là chuyện tốt một cọc, lão thái thái đêm đó bao hết sủi cảo Tử Khánh chúc, toàn gia cũng là vui vẻ hòa thuận, tốt không cao hứng. . .

Ban đêm, Triệu Ngọc vẫn không có phát hiện bất luận cái gì "Càn Ly" quẻ ứng nghiệm dấu hiệu. Hắn nằm ở trên giường, đem Khai quẻ sau kinh lịch từ đầu tế sổ một lần, một lần nữa phân tích một chút:

Ầy, nếu như Khương Hiểu Tình sự tình xem như kỳ ngộ, nhiều nhất cũng chính là cái "Khảm" hoặc là "Tốn", cùng Kim đội trưởng nói chuyện, miễn cưỡng có thể cùng "Cấn" móc nối; cùng tiểu hoàng mao đám người tụ hội, xem như "Ly" quẻ sao?

Còn có, mình hôm nay đạt được một bút mấy vạn đồng tiền tiền thưởng, khoản này tiền thưởng hắn là hắn phá án và bắt giam chiếu sách án giết người. Đằng sau lần lượt sẽ còn có càng nhiều tiền thưởng nhập trướng, cho nên cái này có thể đối ứng bên trên "Đổi" quẻ.

Như vậy. . . Lần này “Càn Ly” quẻ, có phải hay không là một cái bình thường hợp lại quẻ, cứ như vậy bình ổn vượt qua đâu?

Nhưng mà, Triệu Ngọc một mực chờ đến nửa đêm 12 giờ, nhưng quẻ văn tựa hồ cũng không có ý chấm dứt.

Ai!

Cái này kì quái, xem ra, “Càn Ly” quẻ còn đang trong quá trình tiến hành, ngày mai có lẽ còn muốn tiếp tục đi?

Kết quả, ngay tại Triệu Ngọc còn đang vì quẻ văn nghi ngờ thời điểm, điện thoại di động của hắn bỗng nhiên vang lên.

Ta cạch!

Triệu Ngọc giật nảy mình, cái này hơn nửa đêm, ai nha?

Hắn đêm nay đã cùng Miêu Anh thông quá điện thoại thế nhưng là, còn có thể là ai?

Mở ra màn hình xem xét, Triệu Ngọc lập tức ý thức được cái gì, tranh thủ thời gian nhấn xuống nút trả lời.

“Ô. . . Ô ô ô. . .” Ai ngờ, kết nối giây thứ nhất, trong điện thoại vậy mà vang lên một cái đang khóc rống thanh âm nữ nhân, “Lão đại. . . Ô ô. . .”

“Lệ Châu, là ngươi sao? Thế nào?” Vừa nghe đến trong điện thoại Thôi Lệ Châu như thế thút thít, Triệu Ngọc bản năng căng thẳng trong lòng.

“Ô ô. . . Ô ô. . .” Thôi Lệ Châu bi thương địa khóc lóc kể lể nói, “ lão đại. . . Cha ta hắn —— đi! ! !”

Chương 1051: Ba đầu di chúc

Hai ngày sau, Nam Giang tỉnh Bách Linh thị.

Giang Nam thời tiết, trong không khí tung bay sương mù giống như Tiểu Vũ, cho dù che dù, hơi nước lại như cũ có thể đánh quần áo ướt.

Tại thành thị bắc vùng ngoại ô hoàn toàn hoang lương mộ địa bên trong, ngay tại cử hành một trận lọt vào trong tầm mắt thê lương tang lễ. Sở dĩ lọt vào trong tầm mắt thê lương, là bởi vì tang lễ nghi thức vô cùng đơn giản, không có thổi kéo đàn hát, cũng không có đốt pháo nã pháo, liền ngay cả trình diện đưa tang tân khách, cũng là một cái không có.

Đương nhiên, từ trên ý nghĩa nghiêm ngặt giảng, cũng không thể nói một cái không có, bởi vì Triệu Ngọc mặc một bộ đồ đen đứng tại trước mộ phần. Chỉ bất quá, hắn cùng người chết quan hệ, lại là rất khó định nghĩa. Bởi vì, người chết bản nhân chính là bị Triệu Ngọc bắt được tội phạm —— tặc vương Đào Hương!

Sớm tại Triệu Ngọc đi phá án và bắt giam Ô Phương Phương ngộ hại án trước đó, Đào Hương cũng đã phát ra bệnh tình nguy kịch thông tri. Chính là bởi vì muốn chiếu cố Đào Hương, Thôi Lệ Châu mới không có tham dự về sau một loạt phá án làm việc.

Đào Hương bệnh tình chuyển biến xấu, ăn tết trong lúc đó động hai lần giải phẫu, mặc dù bác sĩ đã dốc hết toàn lực, nhưng Đào Hương vẫn là tại hôm trước buổi chiều bất hạnh chết bệnh.

Một đời tặc vương, như vậy chào kết thúc!

Để Triệu Ngọc hơi có vẻ lúng túng là, làm khuya ngày hôm trước, Thôi Lệ Châu nói cho Triệu Ngọc, Đào Hương đã đi thời điểm, Triệu Ngọc vậy mà giật nảy mình! Hắn còn tưởng rằng "Đào Hương đi" chính là đào tẩu ý tứ, coi là cái này tặc vương lại thừa cơ chạy trốn đâu!

Về sau nghe Thôi Lệ Châu khóc đến thương tâm như vậy, lúc này mới lĩnh ngộ tới, nguyên lai "Đào Hương đi", chính là vĩnh viễn cũng không về được ý tứ.

Xảo phải là, làm Triệu Ngọc nhận được tin tức thời điểm, hắn cùng ngày mở ra "Càn Ly" quẻ, cũng là đồng thời kết thúc. Hắn đạt được230% độ hoàn thành, cùng vài kiện đạo cụ ban thưởng.

Kể từ đó, Triệu Ngọc không thể không đem lực chú ý chuyển dời đến Đào Hương trên thân, đã Đào Hương vừa chết, quẻ văn lập tức kết thúc, chẳng lẽ... Cái kia "Càn Ly" quẻ bên trong "Ly" chân chính chỉ, liền là hắn sao?

Thế nhưng là...

Mình cùng Đào Hương không có hữu nghị có thể nói, chỉ là cảnh sát cùng tiểu thâu quan hệ, cái này "Ly" quẻ, tựa hồ mở có chút ý vị sâu xa a?

Thế là, Triệu Ngọc bắt đầu hoài nghi, đã có "Càn" quẻ làm bạn, như vậy Đào Hương chết, có thể hay không còn có khác thâm ý đâu?

Đương nhiên, bất kể nói thế nào, xem ở Thôi Lệ Châu trên mặt mũi, hắn cũng phải tự mình đi một chuyến Bách Linh, cho vị này tặc vương đưa tiễn đi.

Giờ phút này, nhìn trước mắt đơn giản nhập táng nghi thức, Triệu Ngọc cũng là thay Đào Hương cảm thấy trận trận thổn thức. Không có thân

nhân, không có nhi nữ, không có bằng hữu, cũng không biết mình thân thế bao nhiêu, đến cuối cùng thậm chí còn tinh thần rối loạn, cho dù hắn người mang tuyệt kỹ, cho dù hắn trộm cướp qua nhiều như vậy kinh thế tài bảo, nhưng kết quả là, cũng bất quá đều là một trận xem qua mây khói...

Hắn đời này, duy nhất còn có thể xem như an ủi, liền là trời xui đất khiến địa bồi dưỡng Thôi Lệ Châu dạng này một đứa con gái, mặc dù không có liên hệ máu mủ, nhưng Thôi Lệ Châu lại là duy nhất cùng Đào Hương người thân nhất! Làm tinh thần hắn rối loạn về sau, nếu không phải có Thôi Lệ Châu tinh lòng chiếu cố, chỉ sợ sớm đã không chịu nổi.

Cũng may có nữ nhi này, Đào Hương mới miễn đi một cái khác cái cọc việc đáng tiếc.

Thông qua Thôi Lệ Châu nhiều phiên vận hành, cuối cùng rồi sẽ Đào Hương táng tại nàng mẹ đẻ Đỗ Man Đình, cùng cha đẻ Thôi Phương Vũ phần mộ bên cạnh.

Kể từ đó, Đào Hương liền có thể cùng với sư đệ sư muội của hắn cùng một chỗ an nghỉ. Sinh làm phục quy thuận, cầm tạm tướng mạo thủ, bởi vì thân phận cho tới bây giờ không thể lộ ra ngoài ánh sáng, khi còn sống Đào Hương không cách nào cùng sư đệ sư muội gặp nhau, chỉ có đến âm phủ tụ họp, mới có thể một giải tâm nguyện, đây cũng là một loại khác loại an ủi đi...

Hiện trường dưới sự hỗ trợ táng nhân viên, tất cả đều là Thôi Lệ Châu dùng tiền thuê tới. Thấy mưa rơi lớn dần, bọn họ tăng thêm tốc độ, hoàn thành nhiệm vụ địa đem Đào Hương quan tài hạ táng, sau đó nhanh chóng lấp đất.

“Ô ô ô...” Nhìn thấy phụ thân xuống mồ, duy nhất mặc đồ tang Thôi Lệ Châu nghẹn ngào khóc rống, toàn thân run rẩy, “Cha... Ô ô... Cha... A a... Ngươi đi... Ta... Ta về sau liền không còn có thân nhân a! A a...”

Động tình chỗ sâu, Thôi Lệ Châu bất lực địa quỳ gối vũng bùn trên mặt đất!

Triệu Ngọc thấy thế, mau chóng tới nâng,

Một mặt nâng một mặt an ủi: “Đừng khóc Lệ Châu, ngươi còn có thân nhân đâu! Chúng ta đều là thân nhân của ngươi! !”

“A a...”

Nghe được Triệu Ngọc an ủi, Thôi Lệ Châu khóc đến càng hung, gào khóc, bi thương muốn tuyệt...

Thượng thiên cũng giống như có cảm ứng giống như, mưa càng rơi xuống càng lớn...

...

Ngày đó buổi chiều, làm Triệu Ngọc trợ giúp Thôi Lệ Châu xử lý tốt tang lễ công việc về sau, hai người tới nơi đó một nhà an tĩnh nhà hàng Tây dùng cơm.

Thôi Lệ Châu mặc một thân quần áo màu đen, trạng thái tinh thần rõ ràng có chuyển biến tốt . Bất quá, không biết là nàng chưa từ cực kỳ bi ai bên trong tỉnh táo lại, vẫn là mưa bên ngoài càng rơi xuống càng lớn, nàng từ đầu đến cuối hai tay nắm một cái thịnh có nước nóng cái chén, thân thể còn tại có chút run lên.

“Ừm... Ăn chút đi vẫn là!” Triệu Ngọc một chỉ trên bàn bò bít tết, “Nhân lúc còn nóng ăn, liền không lạnh!”

Thôi Lệ Châu thở dài, lúc đầu cầm lấy dao nĩa, lại vẫn là không có khẩu vị.

“Lệ Châu a, đều đi qua, người vẫn là muốn nhìn về phía trước!” Triệu Ngọc thực sự không biết khuyên như thế nào người, châm chước nửa ngày mới nói ra một câu như vậy.

“Tạ ơn... Cám ơn ngươi!” Thôi Lệ Châu khóe mắt vừa đỏ, “Nếu là không có ngươi, ta nên làm cái gì a!”

“Đừng nói như vậy, chúng ta đều là người một nhà!” Triệu Ngọc nói nói, “ ta nghĩ, cha ngươi nhìn thấy ngươi làm đặc biệt điều viên, hắn là sẽ phi thường vui mừng!”

“Ừm... Đúng!” Thôi Lệ Châu nhấp một hớp nước nóng, chậm rãi nói nói, “ hắn biết đến thời điểm, hoàn toàn chính xác phi thường vui mừng, mà lại, còn muốn ở trước mặt cám ơn ngươi đâu! Chỉ tiếc...”

“Ồ?” Triệu Ngọc lập tức nghe xảy ra vấn đề, vội vàng hỏi, “Ý của ngươi là, Đào Hương... Hắn...”

“Đúng!” Thôi Lệ Châu gật gật đầu, “Tại cha ta trước khi đi, có ngắn như vậy ngắn mười mấy phút, hắn bỗng nhiên thanh tỉnh, hắn nhớ tới trước kia hết thảy! Cái gì đều nghĩ tới! Ta lúc ấy còn thật cao hứng đâu, thật không nghĩ đến, nguyên lai cái kia chính là mọi người thường nói hồi quang phản chiếu...”

“Nha... Thế mà... Dạng này...” Triệu Ngọc cảm giác có chút ngoài ý muốn, nghĩ nghĩ, hỏi, “Cái kia... Hắn có không có nói ra Lý Phi sự tình, còn có bảo thạch cùng không đầu nữ thi án sự tình?”

Triệu Ngọc hỏi như vậy, đơn giản là lo lắng Lý Phi lời khai phải chăng còn có xuất nhập.

“Nói, nhưng chỉ nói một chút xíu...” Thôi Lệ Châu lắc đầu nói nói, “ không có xách không đầu nữ thi, nhưng là nâng lên Lý Phi, cũng nâng

lên bảo thạch, nói bảo thạch ngay tại Lý Phi trong tay! Nhưng là, hắn lúc ấy nói chuyện rất chậm, rất tốn sức, ta không có hỏi... Đúng... Xin lỗi rồi...”

“Không sao!” Triệu Ngọc cắt gọn bò bít tết, đưa tới Thôi Lệ Châu trong bàn ăn, “Đã không trọng yếu!”

“Ừm... Bất quá...” Lúc này, Thôi Lệ Châu bỗng nhiên ngẩng đầu lên, muốn nói lại thôi, có vẻ hơi khó xử.

“Ồ? Thế nào?” Triệu Ngọc sức quan sát siêu cường, lập tức ý thức được, trong này nhất định là có chuyện.

“Ừm... Cha ta... Cha ta hắn...” Thôi Lệ Châu lại cúi đầu xuống, suy nghĩ mấy giây, lúc này mới giống tựa như quyết định nói nói, “ trước khi đi, cha ta lưu lại cho ta ba đầu di chúc! Ân...”

Cái gì?

Ba đầu di chúc! ?

Triệu Ngọc nhíu mày, ánh mắt bên trong cũng lộ ra một tia hưng phấn.

“Đầu thứ nhất di chúc, lộ ra nhưng đã không trọng yếu!” Thôi Lệ Châu nói nói, “ hắn nói cho ta biết, hắn bảo tàng vị trí, nói hắn đem hắn trộm được trân phẩm bảo bối, tất cả đều chôn ở Đỗ Man Đình phần mộ phía dưới, muốn ta đi đào. Mà lại, hắn cũng chính miệng thừa nhận, Đỗ Man Đình là ta mẹ đẻ, Thôi Phương Vũ thì là ta cha ruột!”

“Nha...” Triệu Ngọc gật đầu, đầu này di chúc, bọn họ đích xác đã nắm giữ.

“Đầu thứ hai... Ân...” Thôi Lệ Châu dạ một cái, rồi mới lên tiếng, “Kỳ thật, đầu này cũng không phải là di chúc, mà là hắn cùng ta bàn giao một

việc, càng giống là một loại nào đó sám hối đi! Hắn nói hắn đã từng —— giết qua một người! !”

“A? Giết người?” Triệu Ngọc ngoài ý muốn, “Đào Hương giết qua người sao? Ai vậy?”

“Liền là sư phụ của hắn!” Thôi Lệ Châu như trút được gánh nặng nói nói, “ năm đó, Lý Phi cùng mẹ ta Đỗ Man Đình thất thủ giết chết bọn họ sư nương! Sau đó, sư phụ của bọn hắn nhất định phải tìm về Lý Phi báo thù, mà lúc này, Đỗ Man Đình bỗng nhiên thừa nhận, nói giết người không phải Lý Phi, mà là nàng!

“Sau đó, Đào Hương vì không cho Đỗ Man Đình bị phạt, liền ngay tại chỗ ghìm chết sư phụ của hắn! !” Thôi Lệ Châu giảng nói, “ về sau, bởi vì lão đại Lý Phi không tại, có chuyện đều là Đào Hương xử lý, Đào Hương lúc này mới đối bên ngoài láo xưng sư phụ cùng sư nương song song bạo bệnh mà chết, đem bọn họ vội vàng hạ táng!”

“Nha...” Triệu Ngọc gật đầu, “Không nghĩ tới, tại không đầu nữ thi án phía sau, lại còn có nhiều như vậy bí mật không muốn người biết a! Thực sự là... Thực sự là...” Nói đến đây, Triệu Ngọc bỗng nhiên cảm thấy một trận hiếu kỳ, vội vàng hỏi, “Như vậy... Điều thứ ba di chúc đâu? Một đầu cuối cùng di chúc —— là cái gì! ?”

Chương 1052: Tặc vương di sản

Lại là Tiểu Vũ...

Lại là hai ngày về sau, thủ đô thịnh vượng khu, ba dặm đài Long Vũ quốc tế khu biệt thự.

Nên trong cư xá đều là có giá trị không nhỏ biệt thự, ở chỗ này ở lại, phần lớn là đến thủ đô buôn bán ngoại quốc các đại lão bản.

Ba giờ chiều, Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu thừa ngồi taxi, xuất hiện ở nên cửa tiểu khu. Triệu Ngọc cơ bản không có gì hành lý, chỉ có Thôi Lệ Châu mang theo một cái màu đỏ rương hành lý.

“Lão đại a, hai anh em chúng ta có phải hay không Thủy mệnh a?” Thôi Lệ Châu một mặt lôi kéo hành lý, một mặt hướng Triệu Ngọc nhả rãnh, “Đi như thế nào chỗ nào hạ chỗ nào đâu?”

“Đúng vậy a, tháng giêng còn không có ra, hẳn là tuyết rơi mới đúng chứ?” Triệu Ngọc quan sát vẻ lo lắng bầu trời, mặc dù mưa, cũng không có cảm giác quá mức rét lạnh.

Trong mưa, hai người gấp chạy mấy bước, đi tới nên khu biệt thự gác cổng vọng chỗ. Đợi cùng bảo an nói rõ ý đồ đến về sau, bảo an liền để hai người bọn họ tại cửa ra vào chờ.

“Ai nha, cha ta thật rất có ánh mắt...” Thôi Lệ Châu nhìn xem phía sau biệt thự, cùng xanh um tươi tốt vườn rừng xanh hóa, thở dài nói, “ ta trước kia còn oán trách qua hắn đâu! Làm cả một đời tặc vương, chẳng

lẽ một chút cơ nghiệp đều không có lưu lại sao? Không nghĩ tới, hắn đã sớm nghĩ kỹ! Chỉ tiếc... Ai!" Nàng thở dài, đẩy Triệu Ngọc, "Lão đại, chuyện của chúng ta, ngươi nói cho Miêu tỷ tỷ không?"

Triệu Ngọc gật đầu.

"Hừ, có thể nhìn ra là ngươi thân bạn gái, miệng làm sao nhanh như vậy!" Thôi Lệ Châu mất hứng quyệt miệng, sau đó lại nắm cả Triệu Ngọc cánh tay nũng nịu nói, " lão đại, đã dạng này, vậy ngươi cùng Miêu tỷ tỷ van nài, nhìn ở ta nơi này a chủ động lời nhắn nhủ phần bên trên, cũng đừng báo lên được hay không a? Ta nghe nói... Phòng này hiện tại đã hơn trăm triệu đều... Ta rất muốn làm một cái ức vạn phú ông a! Nếu không... Đến lúc đó phân ngươi một nửa cũng được mà!"

"Đi đi đi... Đừng đến một bộ này!" Triệu Ngọc đẩy ra, "Lệ Châu a, ta đã nói với ngươi như thế nào? Nên ngươi liền là của ngươi, không nên là ngươi, vậy thì không phải là ngươi! Chúng ta hiện tại cũng là người chính trực, cho nên nhất định phải dựa theo quy củ xử lý!"

"Dừng a!" Thôi Lệ Châu lần nữa quyệt miệng, "Tình cảm ngươi đã làm kim quy tế, thì không cho ta cũng qua qua ức vạn phú ông nghiện sao? Một ngày cũng được a!"

"Ngươi..." Triệu Ngọc nhíu mày, chuyển mà nói nói, " bất quá, lần này, ngươi làm được đúng vô cùng. Nếu là chuyện lớn như vậy ngươi cũng không nói cho ta biết lời nói, cái kia quay đầu nhưng liền phiền toái!"

"Nói nhảm!" Thôi Lệ Châu giao nhau cánh tay, "Ngươi thế nhưng là thần thám a hiện tại, ta chuyện nào còn dám gạt ngươi a?"

"Cái này là được rồi, thái độ đoan chính, có tiền đồ!" Triệu Ngọc hài lòng gật đầu, "Yên tâm, chuyện này trước mắt còn không có ván đã đóng thuyền, ta cũng sẽ giúp ngươi tận lực tranh thủ! Nói không chừng... Còn có chuyển cơ đâu!"

“Ồ? Thật sao?” Thôi Lệ Châu con mắt thả lên ánh sáng.

“Đúng vậy a!” Triệu Ngọc nghiêm trang nói, “Nếu là chúng ta hai tám chia, ta chiếm tám thành, có lẽ ta liền có thể suy nghĩ một chút!”

“Hừ, miệng chó không thể khạc ra ngà voi...” Thôi Lệ Châu khinh bỉ.

Chính lúc này, từ trong tiểu khu bắn tới một cỗ bảo vệ môi trường xe điện, trên xe đi xuống một người mặc đồ vét nam tử.

“Các ngươi tốt, các ngươi tốt...” Người này nhìn thấy Triệu Ngọc hai người, lập tức tiến lên nắm tay ra hiệu, không phải thường khách khí giới thiệu nói, “ ta là Long Vũ quốc tế hạng mục phát triển bộ tiểu Lý, chúng ta trước đó đã thông quá điện thoại!”

“Lý quản lý tốt!” Thôi Lệ Châu cũng là hữu hảo lên tiếng chào.

“Ai nha, hôm nay, rốt cục đợi đến các ngươi a! Tiểu khu chúng ta đều xây thành 7 năm nhiều, duy chỉ cái này số 36 biệt thự còn chưa xác thực quyền, lúc này tốt, phòng ở rốt cuộc tìm được chủ nhân của nó, ha ha...”

Nói, hắn nhận thật cẩn thận địa quan sát một chút Thôi Lệ Châu, hỏi: “Xin hỏi cái này một vị, liền là Thôi Lệ Châu tiểu thư?”

Thôi Lệ Châu gật đầu, vội vã không nhịn nổi địa hỏi một câu: “Phòng này... Thật có thể hợp pháp về ta tất cả sao? Ngoại trừ mật mã, ta nhưng mà cái gì bằng chứng đều không có a!”

“Ha ha! Ngài bản nhân liền là bằng chứng! Chờ một lúc ngài liền biết, tới...” Hắn một chỉ xe điện,

Nói nói, “ mời đi hai vị, mời đi theo ta đi!”

Nhìn người nọ ra hiệu, Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu cũng không do dự, lúc này xách hành lý lên xe chạy bằng điện, cùng một chỗ hướng cư xá chỗ sâu bước đi...

Nguyên lai, nhà này số 36 biệt thự, chính là Đào Hương lưu cho Thôi Lệ Châu cái cuối cùng di chúc.

Đào Hương nói cho Thôi Lệ Châu, nói hắn tại đầu chưa từng bị thương nặng trước đó, đã vì bọn họ hai cha con mưu đồ tốt tương lai, sớm địa tại thủ đô vùng ngoại thành mua một tòa biệt thự sang trọng.

Bởi vì Long Vũ quốc tế là vì nghênh hợp hải ngoại nghiệp vụ mà khai thác, Đào Hương lợi dụng kỳ đặc khác biệt đường dây tiêu thụ, từ hải ngoại đem tiền tẩy trắng, sau đó lại ủy thác một nhà hải ngoại tập đoàn mua. Mà lại, Đào Hương là lấy Thôi Lệ Châu danh nghĩa mua sắm phòng ở, cho nên, từ mặt ngoài nhìn, Thôi Lệ Châu liền là nên biệt thự chủ nhân hợp pháp!

Tại đem bí mật này nói cho Triệu Ngọc về sau, Triệu Ngọc liền cùng khu biệt thự người phụ trách liên hệ một cái, không nghĩ tới, vậy mà xác thực!

Thế là, tại an bài Hoàn Đào Hương tang sự về sau, hai người bọn họ liền hẹn nhau đi tới thủ đô, đến đây xác nhận biệt thự này.

Căn cứ tư liệu giới thiệu, Đào Hương mua nhà này lớp mười hai tầng biệt thự, chỉ là chiếm diện tích liền đạt đến 400 mét vuông, có xe kho có hoa vườn có bể bơi , dựa theo hôm nay giá thị trường tính ra, thật sắp hơn trăm triệu!

Mà 7 năm trước đó, Đào Hương mua xuống biệt thự này giá cả, lại vẻn vẹn vì hơn một nghìn vạn mà thôi.

“Thôi Lệ Châu tiểu thư, “ Lý quản lý tại cư xá hạng mục bộ trước bàn

làm việc nói với Thôi Lệ Châu, “Ngài mật mã, vân tay, còn có giấy chứng nhận tất cả đều phụ họa tiêu chuẩn, chúng ta đã cùng các ngươi năm đó ủy thác hải ngoại tập đoàn xác minh qua, ngài chỉ cần lại bổ sung mấy phần văn kiện, còn có giao một cái mấy năm gần đây quản lý phí, liền có thể chính thức vào ở! Ta tạm thời đại biểu công ty của chúng ta, đối với ngài biểu thị hoan nghênh!”

Ai ngờ, nghe được Lý quản lý hoan nghênh về sau, Thôi Lệ Châu cũng không có lộ ra nửa chút hưng phấn, ngược lại cúi hạ đầu đánh ỉu xìu.

Rất rõ ràng, tiểu nha đầu đã hối hận. Nàng đang suy nghĩ, nếu là không đem Đào Hương cái thứ ba di chúc nói cho Triệu Ngọc liền tốt, cái kia mình bây giờ đã là ức vạn phú bà!

Nàng phi thường rõ ràng, mặc dù biệt thự văn kiện mặt ngoài hợp pháp, nhưng Đào Hương dùng tới mua hào trạch tiền, đều là hắn trộm được tiền tham ô. Cho nên, nhà này hào trạch tuy tốt, lại nhất định đã cùng nàng vô duyên!

“Lý quản lý...” Thôi Lệ Châu nghĩ nghĩ, hỏi nói, “ vậy chúng ta hôm nay có thể không thể đi vào nhìn xem đâu?”

“Cái này đương nhiên là có thể, “ Lý quản lý vội vàng trả lời, “Ta cái này mang ngài đi! Mặc dù 7 năm qua không người vào ở, nhưng là công ty của chúng ta một mực phái người xử lý, phòng ở cùng mới đồng dạng đâu! Đêm nay hai người các ngươi lỗ hổng ở lại cũng không thành vấn đề! Tới đi...”

“Ừm...” Triệu Ngọc vốn định giải thích một chút, nhưng lại lười nhác giải thích.

“Oa, như thế nhân tính hóa...” Thôi Lệ Châu líu lưỡi, “Cái kia... Nhiều năm như vậy quản lý phí, cũng không thiếu a?”

“Không nhiều, không nhiều, đều tính toán ra, cũng liền 25 vạn tả hữu mà thôi!” Lý quản lý một mặt dẫn đường, một mặt cười trả lời, “Đương nhiên, ngoại trừ quản lý phí, còn muốn giao nạp một chút khác phí tổn, tỉ như cung cấp ấm còn có sửa chữa công trình các phương diện, đều cộng lại cũng siêu không ra 500 ngàn, ngài yên tâm đi!”

Lộc cộc...

Thôi Lệ Châu nuốt ngụm nước bọt, nhìn về phía Triệu Ngọc ánh mắt đã kinh biến đến mức dị thường phức tạp...

...

Mấy phút đồng hồ sau, Lý quản lý dùng bảo vệ môi trường xe điện chở Triệu Ngọc hai người tới số 36 biệt thự.

Bên ngoài biệt thự bóng cây xanh râm mát vờn quanh, tại Tiểu Vũ sấn nhuận dưới, lộ ra phá lệ thanh thúy. Tiến vào trong biệt thự viện, nó hoàn cảnh càng là U Nhã nghi nhân, phá lệ xinh đẹp.

Biệt thự là điển hình kiểu dáng Châu Âu lối kiến trúc, nhìn qua cấp cao đại khí cao cấp.

Trong hoa viên nở rộ lấy hoa tươi, ngăn nắp xinh đẹp , khiến cho tâm tình người ta thư sướng.

Sau đó, Lý quản lý mở ra nhà lầu đại môn, mang lấy bọn họ tiến vào trong phòng bộ tham quan, đồng thời cho bọn họ làm kỹ càng giới thiệu.

Lâu trong phòng cũng là trang hoàng hơn người, hiển lộ rõ ràng xa hoa. Hai người thấy cảnh đẹp ý vui, tán thưởng không thôi.

“Hai vị!” Tất cả đều giới thiệu xong xuôi về sau, Lý quản lý khách khí nói nói, “ ta tạm thời vì Thôi Lệ Châu tiểu thư xin ba ngày quyền sử

dụng hạn, trong ba ngày này, ngài chỉ cần vân tay liền có thể mở khóa. Đợi ngài xử lý đủ thủ tục về sau, ta lại đem ngài tất cả quyền sử dụng hạn mở ra."

"Tạ ơn..." Thôi Lệ Châu nhìn đăm đăm châu mà nhìn xem hào trạch, mờ mịt gật đầu.

"A, đúng rồi!" Lý quản lý trước khi đi lại nói, " bởi vì một mực có người giữ gìn, nơi này tất cả công trình đều có thể bình thường sử dụng, nếu như các ngươi nghĩ trong nhà dùng cơm, chỉ cần đi mua chút củi gạo dầu muối là đủ. Nếu như muốn đi ra bên ngoài ăn, trong cư xá có hội cao cấp quán, có thể thức ăn ngoài, cũng có thể chọn món ăn, hữu nghị nhắc nhở một cái, nơi đó pháp bữa ăn đều là tư nhân đặt trước chế, toàn thủ đô nhất lưu, các ngươi có thể đi nếm thử..."

Chờ Lý quản lý giới thiệu xong rời đi về sau, Thôi Lệ Châu sắp khóc, nàng nũng nịu địa kéo Triệu Ngọc cánh tay, ỏn ẻn vừa nói nói: "Lão đại a, rất là ưa thích chết ta rồi! Nếu không... Chia hai tám liền chia hai tám đi..."

Chương 1053: Triệu Ngọc chủ ý ngu ngốc

“Oa, thật là thoải mái a!” Triệu Ngọc nặng nề mà nằm tại biệt thự phòng ngủ lớn trên giường, cầm điện thoại đối điện thoại một chỗ khác Miêu Anh nói nói, “ cái giường này thật là mẹ nó mềm, so khách sạn mạnh hơn nhiều!”

“Ngươi được đấy!” Miêu Anh chế nhạo nói, “ ăn ngon uống sướng tốt ở, còn có tiểu mỹ nữ bồi tiếp, tháng ngày trôi qua thật đúng là đẹp a ngươi! Buổi tối hôm nay, các ngươi không bằng sớm làm lăn cái ga giường, dạng này ta liền có thể danh chính ngôn thuận đem ngươi đạp!”

“Hắc hắc... Nói đùa, nói đùa!” Triệu Ngọc tranh thủ thời gian giải thích, “Ta nếu là có cái kia tà tâm, còn điện thoại cho ngươi, đem tình huống đều nói rõ ràng làm gì đâu? Đây chính là ngươi đồng ý ta tại biệt thự qua đêm, ta đã được đến lãnh đạo phê chuẩn!

“Còn nữa nói, lúc trước ngươi cách ta đi xa thời điểm, ta có rất nhiều cơ hội đem Thôi Lệ Châu đẩy ngã. Khi đó ta đều xuống tay với nàng, ngươi còn không tin được ta mà!”

“A nha...” Miêu Anh mệt mỏi ngáp một cái, nói nói, “ được, đừng hẹp hòi, tin được ngươi ! Bất quá, liên quan tới biệt thự sự tình ngươi nhưng phải có cái phân tấc, Đào Hương tiền đều là thế nào tới, trong lòng ngươi rõ ràng. Cho nên, nguyên tắc tính sự tình, ngươi cũng không thể lung tung đáp ứng Thôi Lệ Châu! Tuyệt đối đừng đồng tình tâm tràn lan a...”

“Yên tâm đi!” Triệu Ngọc cũng là ngáp một cái, “Ta là người chính trực!”

“Chính trực ngươi cái đại đầu quỷ!” Miêu Anh nghiêm túc nói nói, “ ta trưng cầu ý kiến qua luật sư, loại tình huống này, nếu là Thôi Lệ Châu quyết tâm thưa kiện, kết quả cuối cùng thật đúng là rất khó nói. Cho nên, ngươi tốt nhất cho nàng làm một chút tư tưởng làm việc, để nàng nhận biết rõ ràng, nhà này phòng ở cũng không phải là Đào Hương lưu cho nàng cái gì di sản, mà là những người bị hại kia nhóm tiền mồ hôi nước mắt, đều là phi pháp đoạt được!”

“Nha... Nguyên lai là dạng này a!” Triệu Ngọc vò đầu mấy giây, con mắt bỗng nhiên sáng lên, nói nói, “ Miêu Miêu a, ta cũng có cái chủ ý, bảo đảm có thể giải quyết cái vấn đề khó khăn này! Đã để Thôi Lệ Châu hài lòng, lại có thể để cảnh sát tán thành!”

“Thật sao?” Miêu Anh hiếu kỳ.

“Quá đơn giản!” Triệu Ngọc cười nói, “ lúc trước, Đào Hương không phải cầm hơn 10 triệu mua biệt thự này sao? Cho nên, cảnh sát nếu như muốn truy hồi tiền tham ô, chỉ cần truy hồi cái kia hơn 10 triệu không liền thành sao?

“Vậy thì tốt, ta hiện tại tự móc tiền túi, dùng chính ta 10 triệu đi đền bù người bị hại. Cứ như vậy, phòng ở không liền không có tranh chấp sao?

“Sau đó, tại đền bù 10 triệu đồng thời, ta khuyến khích Thôi Lệ Châu đem phòng ở bán!” Triệu Ngọc đắc ý nói nói, “ phòng ở bán 90 triệu, còn kiếm 80 triệu đâu, chúng ta đem cái này 80 triệu một phần, ta chỉ toàn kiếm 30 triệu, ngươi nói, cái này mua bán phù hợp không thích hợp?”

“Ngươi...” Miêu Anh có chút tức giận, “Ngươi cái tên này, thật không

biết nói ngươi cái gì mới tốt! Loại này chủ ý ngu ngốc cũng uổng cho ngươi nghĩ ra! Ta hỏi ngươi, ngươi cũng giúp người ta còn 10 triệu tiền phạt, vậy nhân gia càng thêm danh chính ngôn thuận có được phòng ở, còn dựa vào cái gì bán phòng đâu?”

“Ừm...” Triệu Ngọc mở ra năm ngón tay, “Ta áp chế nàng a, liền nói phòng ở không bán liền phải sung công! 10 triệu, để nàng đánh phiếu nợ, không trả tiền lại liền lấy Hỉ nhi gán nợ, a không, cầm phòng ở gán nợ!”

“Uy, người ta ngốc sao?” Miêu Anh cười nói, “ nếu là phương pháp ngươi nói có thể thực hiện, người ta không sẽ tự mình đem phòng ở bán, sau đó trả lại khoản bồi thường, mình chỉ toàn thừa 80 triệu không tốt sao? Vì cái gì còn muốn cùng ngươi phân đâu?”

“Ừm... Cái này... Cái này sao...” Triệu Ngọc lộn xộn, bắt đầu vịn lên ngón tay đếm xem.

“Ta không rõ, liền ngươi cái này đầu óc, lúc trước làm sao từ cha ta trong tay lừa gạt đi cái kia 10 triệu?” Miêu Anh bất đắc dĩ.

“Ừm... Ân...” Triệu Ngọc suy nghĩ mấy giây, chăm chú đáp nói, “ ta nghĩ, cái này kêu là làm đại trí nhược ngu a?”

“Được rồi, thân yêu!” Miêu Anh lại ngáp một cái, nói nói, “ ngươi đừng ngây thơ như vậy, cưỡng chế nộp của phi pháp pháp lệnh bên trong có văn bản rõ ràng quy định, phần tử phạm tội hết thảy vi phạm đoạt được, hết thảy giúp cho cưỡng chế nộp của phi pháp hoặc giao trách nhiệm trả lại! Mà dùng tiền tham ô đầu tư lấy được tất cả ích lợi, cũng thuộc tại vi phạm đoạt được, ứng theo nếp sung công, nộp lên trên quốc khố. Dù là tiền tham ô chuyển hóa hình thái, y nguyên nên giao trách nhiệm trả lại.”

“Nha. . . chờ tại làm sao làm đều là vi phạm a!” Triệu Ngọc nói nói, “ vậy liền không nghĩ, vẫn là suy nghĩ một chút Hoa Vân Sơn diệt môn án

đi thôi!”

“Bất quá...” Ai ngờ, Miêu Anh lời nói Nhất chuyển, lại nói, “ lời này là hai người chúng ta nói, thứ nhất, Đào Hương đã qua đời, hắn mua nhà tiền có phải là hay không vi phạm đoạt được đã rất khó điều tra rõ; thứ hai, hắn lợi dụng hải ngoại ủy thác công ty mua sắm bất động sản, thuộc về hợp pháp phạm vi; thứ ba, Đào Hương mặc dù có tội, nhưng bất động sản chủ nhân hợp pháp là Thôi Lệ Châu, mà Thôi Lệ Châu cùng Đào Hương còn không có liên hệ máu mủ, cho nên... Phòng này thuộc về, thật khó mà nói!”

“Nha...” Triệu Ngọc gật đầu, “Đã dạng này, vậy ngươi cũng đừng phí tâm, chi tiết báo cáo là được rồi, nhìn nhìn phía trên có ý tứ gì rồi nói sau!”

“Đúng, ta cũng nghĩ như vậy!” Miêu Anh nói nói, “ ta cũng không phải là nhằm vào Thôi Lệ Châu, chỉ là cá nhân ta cho rằng, phòng ở hắn là giúp cho trả lại ! Bất quá, ngươi nói đúng, việc này không tới phiên ta nói này nói kia, còn là dựa theo quy trình đến xử lý đi!”

“Tốt! Vậy ngươi sớm một chút nghỉ ngơi!” Triệu Ngọc nói nói, “ chờ ngươi đem sự tình xử lý xong, chúng ta liền đi xin cuối cùng một kiện án chưa giải quyết đi! Nếu như có thể đuổi tại chúng ta đính hôn trước đó đem Hoa Vân Sơn bản án phá, cũng coi là cho hai ta tốt nhất đính hôn lễ vật a?”

“Tốt! Ngươi cũng nghỉ ngơi thật tốt, ban đêm cần phải giữ cửa khóa gấp, tuyệt đối đừng để Thôi Lệ Châu có cơ hội để lợi dụng được a!” Miêu Anh mở câu trò đùa.

“Vô dụng!” Triệu Ngọc cũng là chỉ đùa một chút trở về, “Ngươi quên Thôi Lệ Châu là nữ phi tặc sao? Dạng gì khóa có thể đỡ nổi nàng a!”

“Hừ, đồ lưu manh...” Miêu Anh lại mắng câu, lúc này mới cúp xong

điện thoại.

Điện thoại quải điệu đồng thời, Triệu Ngọc kỳ ngộ hệ thống cũng là truyền đến hoàn tất thanh âm, hắn hôm nay mở ra chính là một cái "Khảm ly" quẻ, sau khi kết thúc đạt được 170% độ hoàn thành, cùng hai kiện đạo cụ ban thưởng.

Ân...

Triệu Ngọc nhìn xem nhất bàn bàn hoàn tất độ, cảm giác hệ thống gần nhất đã hướng tới vững vàng. Mặc dù lần trước mở ra "Càn" quẻ, lại chỉ là một cái hữu kinh vô hiểm hợp lại quẻ mà thôi, cũng không có làm ra cái đại sự gì.

Hắn nhìn đồng hồ đeo tay một cái, nhưng gặp giờ phút này đã tiếp cận nửa đêm mười hai giờ, lập tức lại có thể lái lên một quẻ. Thế là, hắn nằm ở trên giường, kiên nhẫn chờ đợi thời gian trôi qua.

Đừng nói...

Triệu Ngọc nhìn một chút cửa phòng ngủ, vừa nghĩ tới Thôi Lệ Châu ngay tại sát vách phòng ngủ đi ngủ, trong lòng không tự giác địa lên chút dị dạng.

Mang theo loại này dị dạng, hắn mấy có lẽ đã nhận định, tại sắp mở ra quẻ văn bên trong, tất nhiên còn sẽ xuất hiện đại biểu nữ nhân "Khảm" quẻ. Mà một khi xuất hiện "Khảm" quẻ, cái kia buổi tối hôm nay, sẽ không thật ra chút gì sự tình a?

Tích...

Kim đồng hồ rốt cục đến 12 giờ, Triệu Ngọc một giây cũng không trì hoãn, lập tức mở một quẻ.

A úc...

Ai ngờ, khi thấy mở ra quẻ văn về sau, Triệu Ngọc lại một lần nữa mắt choáng váng, trong lòng mắng to: Bà mẹ ngươi chứ gấu à hệ thống lão đại a, ngươi cũng quá bất an sáo lộ đi đi? Có dạng này sao? Để cho ta qua mấy ngày thoải mái thời gian, ngươi có phải hay không nhìn xem ghen ghét a?

Triệu Ngọc như thế chửi đổng, tự nhiên có hắn lý do, bởi vì, hệ thống giới diện bên trên thình lình xuất hiện hai cái chữ to, chính là —— "Khôn đoái" ! ! !

Càng kinh tâm động phách là, Triệu Ngọc còn chưa từ kinh thiên quẻ văn bên trong tỉnh táo lại, hắn cửa phòng ngủ liền thình lình bị người đẩy ra!

Nhưng gặp Thôi Lệ Châu cực nhanh từ bên ngoài chạy vào, hướng hắn thét lên: "Lão đại, lão đại, chớ ngủ, nhanh, tới giúp một chút..."

Chương 1054: Tặc vương di bảo

“Ta cạch!” Triệu Ngọc từ trên giường hù dọa, dùng cái chén che lại thân thể, tim đập rộn lên mà nhìn xem Thôi Lệ Châu, “Ngươi... Ngươi muốn làm gì! ? Đừng làm loạn nha, ta thế nhưng là mang theo đến thờ trinh tiết đi đầy đất liệt nam... Không muốn a...”

“Ta đi!” Thôi Lệ Châu bật đèn điện, trán tất cả đều là hắc tuyến, “Sáo lộ này đều sắp bị ngươi chơi hỏng! Lão đại, nhanh, tới giúp một chút!”

“Giúp... Hỗ trợ cái gì?” Triệu Ngọc hiếu kỳ, “Không phải là dụ hoặc ta giúp ngươi cởi quần áo cái gì a? Ta nhưng cận kề cái chết không theo...”

“Ai u...” Thôi Lệ Châu phiền muộn, “Đi a ngươi, đừng đùa nhi, nhanh lên đi! Cho ngươi xem cái thứ tốt!”

Lộc cộc...

Triệu Ngọc nuốt ngụm nước bọt, ánh mắt không tự giác địa liếc về Thôi Lệ Châu bộ ngực.

“Xuy! Thật ô!” Thôi Lệ Châu che đậy một cái, “Tốt a, ngươi thích tới hay không! Nói thật cho ngươi biết, cha ta tại nhà này trong phòng lưu lại bảo tàng, ta đã đào đến không sai biệt lắm! Ngươi nếu là không hỗ trợ, cái kia móc ra đồ vật, coi như toàn thuộc về ta!”

“A?” Triệu Ngọc phản ứng đình trệ, “Cái quái gì? Bảo tàng? Ân... Ai...

Ai u ta đi! !”

Bỗng nhiên, hắn nhớ tới vừa rồi mở ra “Khôn cấn” đến, “Khôn” là sự kiện lớn, “Cấn” là tài bảo, hiện tại Thôi Lệ Châu lại nâng lên Đào Hương lưu lại bảo tàng, chẳng lẽ...

Triệu Ngọc bỗng nhiên từ trên giường vọt lên, vội vàng phủ thêm một bộ y phục, liền đi theo Thôi Lệ Châu cùng đi ra gian phòng.

Nha...

Hắn lúc này mới lưu ý đến, Thôi Lệ Châu đã đổi lại một thân màu đen quần áo thể thao, mà lại chỗ cổ có chút thấm lấy mồ hôi, có thể nghĩ, nàng vừa mới khẳng định làm qua kịch liệt hoạt động...

“Tốt a ngươi cái tiểu nha đầu!” Triệu Ngọc lúc này quở trách nói, “ vậy mà còn có chuyện giấu diếm ta! Ta nói, ngươi tại sao phải quấy rầy đòi hỏi địa để ta giúp ngươi xử lý thủ tục, lôi kéo ta không xa ngàn dặm địa đến xem phòng ở đâu! Nói! Đến cùng chuyện gì xảy ra?”

“Rất đơn giản!” Thôi Lệ Châu cười nói, “ cha ta trước khi đi nói cho ta biết, hắn tại nhà này nhà trong hầm rượu lưu cho ta ít đồ, để ta nhớ được lấy ra! Không có nói cho ngươi, là bởi vì ta muốn lưu niềm vui bất ngờ cho ngươi! Bằng không, ngươi cũng không phải không hiểu rõ bản lãnh của ta, ta hoàn toàn có thể hất ra ngươi làm một mình mà!”

Triệu Ngọc chuyển lấy con mắt suy nghĩ, thật đúng là chuyện như vậy. Nếu như Thôi Lệ Châu thật muốn tận lực giấu diếm, nàng cũng sẽ không cần lôi kéo mình cùng đi. Coi như không chiếm được quyền hạn, cái này chỗ phòng ở cũng không thể có thể đỡ nổi nàng!

“Thế nhưng là...” Triệu Ngọc vẫn cảm thấy là lạ, “Cha ngươi không phải đem bảo tàng giấu ở mụ mụ ngươi mộ phần dưới đáy sao? Làm sao còn có?”

“Ai u, cha ta là cái phi thường tinh tế tỉ mỉ nghiêm cẩn người!” Thôi Lệ Châu dùng vân tay khui rượu hầm đại môn, chỉ vào bên trong nói nói, “ hắn mọi thứ đều làm hai tay chuẩn bị! Mau tới đi, ta cảm thấy, những thứ kia, không chừng so mộ phần dưới đáy đồ vật còn nhiều!”

“Ồ?” Triệu Ngọc khẽ nhíu mày, nghi ngờ hỏi một câu, “Tiểu Thôi a, ngươi cái này giác ngộ... Làm sao đề cao đến còn nhanh hơn ta đâu? Ngươi biết rõ, chỉ cần ngươi không nói, những bảo bối này liền có thể bị ngươi chiếm làm của riêng, nhưng ngươi vẫn là nói cho ta biết, cứ như vậy, liền lại phải sung công! Ngươi... Ta có chút nhi nhìn không thấu được ngươi thật sự là!”

“Ai!” Thôi Lệ Châu đầy bụi đất địa nói nói, “ lão đại a, không phải ta cảm thấy ngộ cao, mà là ngươi lối dạy tốt a! Ngũ đại án chưa giải quyết đều nhanh phá xong, ta chỗ nào còn có gan tử giấu diếm ngươi đây? Cha ta cái này ví dụ sống sờ sờ liền bày ở trước mắt đâu! Cùng vàng bạc tài bảo so ra, có thể vượt qua cuộc sống của người bình thường, mới là trọng yếu nhất! Ta cũng không muốn chờ ta sau này già rồi, cũng giống cha ta dạng này thê lương...”

“Nói hay lắm!” Triệu Ngọc vỗ Thôi Lệ Châu bả vai, hưng phấn mà tán nói, “ Tiểu Thôi, liền xông ngươi câu nói này, ta Triệu Ngọc bảo kê ngươi phủ kín! Ta quyết định , chờ đào ra tài bảo về sau, ta liền hướng thượng cấp cho ngươi xin lập công, chẳng những cho ngươi chuyển chính thức, để ngươi trở thành chính thức đặc biệt điều viên, còn muốn xóa đi ngươi đi qua chỗ bẩn.

“Mặt khác, náo không tốt, còn có thể giúp ngươi xin một bút kếch xù tiền thưởng đâu, tựa như ta lúc đầu tìm tới Kim Phật bảo tàng như thế! Nếu là cái này bảo tàng đủ nhiều,

Nói không chừng, ngay cả phòng ở ngươi đều không cần thu hồi!”

“Ha ha, thật tốt!” Thôi Lệ Châu xông Triệu Ngọc khoa tay một cái ngón tay cái, ánh mắt bên trong lại xuất hiện vài tia né tránh, nàng một chỉ hầm rượu chỗ sâu, nói nói, “ tới đi, liền tại bên trong đâu!”

Mở đèn lên về sau, trong hầm rượu rỗng tuếch, cơ hồ không có vật gì.

“Ầy... Chính là chỗ này!” Thôi Lệ Châu chỉ chỉ ở vào nam tường căn một cái ụ đất, nói nói, “ căn cứ cha ta nhắc nhở, bảo tàng liền chôn ở cái này ụ đất phía dưới!

A?

Triệu Ngọc nhìn thấy, cái này ụ đất cùng bên cạnh ụ đất đối xứng, chính là tương lai thịnh phóng thùng rượu dùng. Thứ này là tảng đá làm ra, phi thường nặng nề.

“Ừm...” Triệu Ngọc ngẩng đầu nhìn Thôi Lệ Châu một chút, nói một mình địa nói nói, “ làm cái gì? Là không phải là bởi vì thực sự nhấc không nổi, lúc này mới đến gọi ta hỗ trợ? Nếu là ngươi mang nổi, có phải hay không...”

“Xin nhờ rồi lão đại, đây không phải phá án có được hay không?” Thôi Lệ Châu ôm quyền xin khoan dung, “Ta thừa nhận ta rất xoắn xuýt, ta còn muốn cho ngươi sử dụng mông hãn dược đâu, được rồi?”

“Ngươi cái này xú nha đầu!” Triệu Ngọc vén tay áo lên, hai tay ganh đua lực, cái kia nặng nề ụ đất liền bị hắn dời sơ qua.

“Oa, thật là lợi hại!” Thôi Lệ Châu vỗ tay, sau đó cúi người cùng Triệu Ngọc cùng một chỗ, rốt cục đem ụ đất dịch chuyển khỏi.

“Tới đi, lão đại, tiếp xuống liền toàn xem ngươi rồi!” Nói, Thôi Lệ Châu đưa cho Triệu Ngọc một thanh khổng lồ chùy, ra hiệu hắn đem sàn nhà đập phá!

“Chờ. . . chờ một chút...”

Thời khắc mấu chốt, Triệu Ngọc chợt nhớ tới lần trước đào móc Đào Hương bảo tàng tình hình. Thế là, hắn lập tức sử dụng một cái kim loại tham trắc khí đi ra, đem mặt đất quét xuống.

Kết quả, máy quét vừa tiếp xúc, liền tích tích tích địa vang lên!

Oa cạch!

Thật sự có hàng! ?

Triệu Ngọc trừng to mắt, chỉ cảm thấy tim đập rộn lên, hưng phấn dị thường.

Ngươi được đấy cái tặc vương Đào Hương, vốn cho rằng tại Đỗ Mạn Đình mộ phần phát xuống hiện bảo tàng, chính là ngươi toàn bộ! Không nghĩ tới a không nghĩ tới, ngươi thế mà còn có dư hàng! ?

Hừ!

Thóa! Thóa!

Triệu Ngọc đem chùy nắm trong tay, trong lòng nói chuyện, ta hiện tại ngược lại muốn xem xem, ngươi lại ở chỗ này lưu lại cái gì —— đồ tốt! ! ?

Triệu Ngọc đem chùy vòng tròn, đông địa nện trên sàn nhà, sàn nhà lập tức tứ tán băng liệt!

Đông!

Ai ngờ, vẻn vẹn chùy thứ hai xuống dưới, sàn nhà liền thình lình bị nện

mở một cái động lớn.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian buông xuống chùy xem xét, nhưng gặp phía dưới lại là bị móc sạch, hắn cùng Thôi Lệ Châu đem còn sót lại sàn nhà gạch gỡ ra, một cái hình chữ nhật lỗ rách liền thình lình hạ hiển hiện.

“Cái rương!” Thôi Lệ Châu mở ra trên điện thoại di động đèn pin hướng phía dưới chiếu đi, hưng phấn mà hô nói, “ là cái rương đâu!”

“Đến! Tránh ra!” Triệu Ngọc so Thôi Lệ Châu còn hưng phấn, tranh thủ thời gian nằm rạp trên mặt đất, đem cánh tay luồn vào đi, rất nhanh liền từ phía dưới xách ra một cái kiểu dáng cổ xưa cặp da tới.

Nhưng mà, tại xách cái rương quá trình bên trong, Triệu Ngọc lại một lần nữa cảm thấy một cỗ là lạ, mặc dù nhưng cái rương này có chút chìm, nhưng lại không như trong tưởng tượng nặng như vậy, cơ hồ không có phí khí lực gì liền ôm đi ra. Theo lý thuyết, nếu như bên trong chứa vàng bạc tài bảo, cái kia không phải là cái này phân lượng mới đúng chứ?

Chậc chậc...

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc không khỏi càng thêm hiếu kỳ, bên trong rương này đến cùng chứa cái gì đâu?

Chương 1055: Tổ truyền bí kíp

Hưng phấn về hưng phấn, nhưng khi Triệu Ngọc chuẩn bị đánh mở rương thời điểm, hắn vẫn là thật sâu do dự một chút, cơ hồ là không thể tránh khỏi nhớ tới lúc trước, tại hắn mở ra Đào Hương chôn ở mộ phần hạ rương kim loại lúc, đã từng phát sinh cái kia như ác mộng một màn.

Mỗi lần nghĩ đến đây sự tình, hắn liền cảm giác lông tơ đứng thẳng, hoảng sợ khó có thể bình an, sau đó qua rất lâu thật lâu rồi, mới dần dần chuyển biến tốt đẹp.

Cái kia, lần này... Có thể hay không giẫm lên vết xe đổ đâu?

Đừng quên, lần trước phát hiện bảo tàng rương đầu người lúc , đồng dạng là mở ra qua “Khôn” quẻ, lần này lại gặp “Khôn quẻ”, có thể hay không...

Ai ngờ, Triệu Ngọc do dự, Thôi Lệ Châu lại không giống. Mặc dù nàng cũng là lúc trước nhìn thấy đầu người người trong cuộc một trong, nhưng nàng thời khắc này phản ứng lại cùng Triệu Ngọc hoàn toàn khác biệt, đem cái rương níu qua về sau, cơ hồ là không chút do dự đưa tay kéo cặp da khoá kéo.

“Ừm... Ngươi...”

Triệu Ngọc muốn khuyên can, nhưng Thôi Lệ Châu động tác rất nhanh, theo xoẹt xẹt một vang, cổ xưa cặp da liền bị nàng thình lình mở ra.

Một giây sau, hai người đồng thời thấy rõ ràng trong rương đồ vật.

“Ta két, không thể nào?” Nhìn thấy đồ vật bên trong, Triệu Ngọc nhịn không được phát ra một tràng thốt lên, “Cái này. . . Đây đều là cái gì a?”

Hắn vạn lần không ngờ, bên trong đã không có kinh khủng đồ vật, cũng không có chói mắt đồ vật, mà là... Mà là một chút nhìn qua đã thật lâu sách vở, cùng một chút phủ bụi nhiều năm tạp vật.

“Những thứ này... Những thứ này...” Ai ngờ, Thôi Lệ Châu phản ứng lại cùng Triệu Ngọc khác biệt, nàng đưa tay nắm lên một cái không trọn vẹn búp bê vải, thì thào mà nói, “ cái này... Hắn là ta khi còn bé đã dùng qua đồ chơi, ta lờ mờ còn có chút ấn tượng đâu! Cái này...” Nàng lại cầm lên một cái bút chì hộp, “Đây là ta đến trường thời điểm đã dùng qua, ta không nỡ ném, một khi cũ, cha ta là có thể đem nó tu được cùng mới đồng dạng, hắn... Hắn vậy mà đều giữ cho ta đâu!”

Đang khi nói chuyện, nàng lại lấy ra một bản phi thường phổ thông album ảnh, lật xem.

Nha...

Triệu Ngọc đầu tiên là nhìn một chút bên cạnh ụ đất cùng chùy, lại liên tưởng lên trước đó Thôi Lệ Châu phản ứng, cái này mới rốt cục có chút hiểu được: “Nha... Tiểu nha đầu! Chơi ngươi gia lão đại đâu đây là! Ngươi... Ngươi đã sớm biết, cái rương này bên trong chính là cái gì đi?”

Nhìn thấy Thôi Lệ Châu từ chối cho ý kiến, Triệu Ngọc buồn bực vỗ vỗ trán, mắng: “Tốt ngươi cái khôn khéo quỷ, náo loạn nửa ngày, ngươi đây là lấy ta làm không cần tiền khổ lực đâu!”

“Hì hì...” Thôi Lệ Châu xông Triệu Ngọc hỏng cười một tiếng, một giây sau, lại nhìn chằm chằm album ảnh bên trên ảnh chụp nhìn nhập thần.

Triệu Ngọc đào đầu nhìn sang, nhưng gặp phía trước nhất đều là một

chút hình cũ, có vẫn là hắc bạch, niên đại đã tương đương xa xưa.

“Ta đoán...” Thôi Lệ Châu chỉ vào một Trương Hợp ảnh nói nói, “ những thứ này... Cũng đều là cha ta những sư huynh đệ kia nhóm a? Ngươi nhìn, cái này một cái... Không phải liền là Lý Phi sao?”

Thông qua nhắc nhở, Triệu Ngọc lập tức hứng thú, vội vàng cùng Thôi Lệ Châu ngồi cùng một chỗ dụng tâm quan sát. Nhưng gặp Thôi Lệ Châu chỉ một người, quả lại chính là không đầu nữ thi án hung thủ Lý Phi.

Khi đó, Lý Phi cùng Đào Hương phi thường trẻ tuổi. Tại bọn họ bên cạnh còn có mặt khác hai cái càng nhỏ một chút nam nữ, thông qua phân biệt, Triệu Ngọc rất nhanh nhận ra, một nam một nữ kia chính là Thôi Lệ Châu mẹ đẻ Đỗ Mạn Đình, còn có cha đẻ Thôi Phương Vũ.

“Bọn họ đều là kẻ trộm, thế mà cũng chụp ảnh đâu!” Thôi Lệ Châu vuốt ve ảnh chụp, trong lòng tràn ngập cảm khái vô hạn, “Không đều là không thể lộ ra ngoài ánh sáng sao?”

“Nhìn bối cảnh này là tại chụp ảnh quán!” Triệu Ngọc chỉ vào ảnh chụp phân tích nói, “ ngươi lại nhìn nhìn mấy người bọn hắn tiếu dung, cười đến vui vẻ như vậy! Ta cảm thấy, khả năng này là bọn họ mấy ca cõng sư phụ sư nương, vụng trộm chiếu đây này!”

Thôi Lệ Châu gật gật đầu, lại sau này lật, album ảnh bên trong lại xuất hiện Đỗ Mạn Đình người ảnh chụp.

“Mẹ ta dáng dấp thật là xinh đẹp a!” Thôi Lệ Châu tán thưởng nói, “ khó trách, cha ta nhớ thương nàng cả một đời, đến chết cũng không thể quên đi đâu!”

“Bất quá...” Triệu Ngọc nói nói, “ ngươi cùng ngươi mẹ dáng dấp nhưng không hề giống! Chỉ là hơi theo ba ruột ngươi mà thôi...”

“Lời nói này thật tốt không có tiêu chuẩn,

Nói là ta xấu xí sao?”

Thôi Lệ Châu chu miệng, lại sau này lật, rốt cục, trong tấm hình xuất hiện một cái tiểu nữ hài nhi, mà cô bé kia không hề nghi ngờ, chính là khi còn bé Thôi Lệ Châu.

“Những hình này... Ta chỉ nhìn qua một phần trong đó!” Thôi Lệ Châu hồi ức nói, “ không nghĩ tới, lão ba tất cả đều lưu lại, bây giờ nhìn lại, thực sự là... Ai...”

Cổ lão ảnh chụp lại chạm tới chuyện thương tâm, Thôi Lệ Châu khóe mắt lại lần nữa nhỏ xuống nước mắt.

“Ừm...” Triệu Ngọc vốn định an ủi nàng vài câu, chợt cảm giác được cái gì không đúng, vội vàng cau mày hỏi nói, “ Lệ Châu a, cha ngươi... Lúc ấy đến cùng đã nói với ngươi như thế nào?”

“Ừm?” Thôi Lệ Châu từ trong hồi ức chậm qua thần, hỏi, “Có ý tứ gì? Vì cái gì hỏi như vậy?”

“Không thể nào...” Triệu Ngọc chỉ vào cái rương, “Đào Hương phí hết khí lực lớn như vậy, đem cái rương chôn giấu tại cái này ẩn nấp địa phương, hẳn là... Không biết là vì những này ảnh chụp a?”

“Ừm...” Thôi Lệ Châu cắn môi một cái, oán trách nói, “ đại thần thám a, ngươi có phải hay không không có bản án làm, liền sẽ lên cơn a? Ngươi thế nào cảm giác cái gì đều có thể nghi đâu?

“Cha ta đem đồ vật chôn ở chỗ này, đơn giản chính là cho ta chôn giấu một phần trân quý hồi ức thôi! Ngươi xem một chút...” Nói, nàng buông xuống album ảnh, bắt đầu phủi đi trong rương những vật khác, “Ây, đều

là sách vở còn có ta khi còn bé đồ vật, ngươi nói, cha ta ngay cả chuyện giết người đều bàn giao, trong này còn có thể có bí mật gì sao?”

“Không phải... Không phải...” Triệu Ngọc đồng dạng đưa tay đi lật xem những sách kia bản, lo nghĩ rất sâu địa nói nói, “ ta luôn cảm giác, hẳn là có chút gì sự tình giống như! Lệ Châu, ngươi lại suy nghĩ thật kỹ, nhấc lên cái rương này thời điểm, cha ngươi thật không có nói thêm gì nữa sao? Ân... Còn có... Cái này. . . Đây đều là sách gì a?”

Triệu Ngọc hỏi vấn đề, lại phát hiện những sách vở này cùng bình thường thư tịch không giống nhau lắm, có là laptop, có là bản chép tay, thậm chí còn có một số, là loại kia lão bối tử dựng thẳng bản in ấn sách. Hắn lật vài tờ, phía trên ngoại trừ phồn thể văn tự bên ngoài, còn vẽ lấy rất nhiều tinh xảo đồ kỳ, giống như công nghiệp chế tác đồ giống như.

“Ừm...” Thôi Lệ Châu nhìn một chút, nói nói, “ những thứ này... Cũng đều là đạo tặc tổ sư gia lưu lại bí kíp đi! ?”

“Cái gì?” Triệu Ngọc líu lưỡi, “Cái đồ chơi này còn mang tổ truyền bí kíp? Quá tà dị đi?”

“Cụ thể ta cũng không quá rõ ràng, “ Thôi Lệ Châu lật xem sách nói nói, “ khi còn bé, cha ta đề cập với ta, nhưng ta không thế nào cảm thấy hứng thú. Ngươi nghĩ a, khoa học kỹ thuật biến chuyển từng ngày, tiến bộ nhanh như vậy, nếu muốn trở thành một tên hợp cách đạo tặc, đến rất nhanh thức thời mới được. Học tập những này cổ thư có ý gì? Cổ đại khóa đều cùng hiện đại không đồng dạng!”

“Cũng thế... Bất quá...” Triệu Ngọc lại lật ra một cái laptop, nói nói, “ ngươi nhìn bản này, bản này bên trên đều là hoa quả khô a!”

Thôi Lệ Châu cầm đi tới nhìn một chút, quả nhiên thấy bút ký bên trên lít nha lít nhít địa viết đầy dấu hiệu chữ viết, trong đó có quan hệ với toán học, vật lý học, còn có quan hệ với hóa học, thậm chí còn có một số

sinh vật học phương diện tri thức. Chỉ bất quá, những kiến thức này tất cả đều có một cái tôn chỉ, cái kia chính là mục đích cuối cùng nhất tất cả đều ứng dụng tại đề cao trộm cắp kỹ thuật!

“Cái này. . .” Thôi Lệ Châu thấy líu lưỡi, “Cái này cũng đều là cha ta bút ký, gia hỏa này... Thật là dụng công a!”

“Nhìn thấy không, ngành nghề nào cũng có chuyên gia a! Mặc kệ cái nào một nhóm, muốn làm Trạng Nguyên đều phải nỗ lực cố gắng mới được tích!” Triệu Ngọc cảm khái, “Ta cảm giác, cha ngươi không phải là đem những vật này xem như chân chính tài phú, muốn đem nó truyền cho ngươi, để ngươi kế thừa đi xuống đi?”

“Đừng... Đừng nói giỡn đại ca, ta đã cải tà quy chính! Cha ta lúc thanh tỉnh, ta đã nói với nàng đến Thanh Thanh Sở Sở, “ Thôi Lệ Châu dùng sức lắc đầu, “Hắn còn muốn tự mình cám ơn ngươi trợ giúp ta cải tà quy chính đâu! Bất quá... Ân... Bất quá...”

“Bất quá cái gì?” Triệu Ngọc nhìn thấy Thôi Lệ Châu thần sắc không đúng, vội hỏi.

“Bất quá... Ngươi kiểu nói này, ta còn thực sự nhớ đến một chuyện!” Thôi Lệ Châu kinh ngạc nói, “Ngươi không phải mới vừa hỏi ta, liên quan tới cái rương này, cha ta đều nói những gì sao? Hiện tại nhớ tới, giống như... Thật sự là hắn có chuyện gì muốn dặn dò ta giống như, chỉ tiếc, hắn lúc ấy đã không được, còn chưa nói hết liền nghĩ không ra, lúc ấy, hắn một mực miệng mở rộng, giống như rất gấp bộ dáng...

“Chẳng lẽ...” Nói, Thôi Lệ Châu lần nữa nhìn về phía cái rương, “Chẳng lẽ... Trong này thật sự có thứ gì trọng yếu hay sao?”

Chương 1056: Cái đại sự gì?

Hầm rượu tia sáng không quá rõ ràng, hai người liền đem cặp da nhấc lên trên lầu, sau đó đồng dạng đồng dạng địa tại đèn bàn hạ chải vuốt quan sát.

Triệu Ngọc chi như vậy kiên trì, chủ yếu vẫn là bởi vì cái kia tới đột nhiên "Khôn đoái" quẻ, "Đoái" đại biểu tài bảo, Đoái cùng Khôn cùng một chỗ mở ra, tất nhiên có chỗ chỉ thị.

Tại Triệu Ngọc kiên trì dưới, Thôi Lệ Châu cũng là càng phát giác da trong rương có nhiều bí ẩn, tại chải vuốt vật phẩm thời điểm, nàng lại hướng về phía Triệu Ngọc chăm chú hồi ức nói:

"Lúc ấy, cha ta nói đến lưu cho ta nhà này nhà thời điểm, cũng đã phi thường cố hết sức, đầu hắn bộ dù sao thụ trọng thương, chẳng những nói chuyện rất chậm, mà lại nghĩ đồ vật cũng là cần thời gian rất lâu.

"Hắn trước nói cho ta biết nhà khởi động mật mã, còn có ta vân tay, cùng nhà vị trí cụ thể các loại , chờ hắn lại nói cho ta biết hầm rượu giấu lại cái rương vị trí lúc, thần trí của hắn đã xuất hiện hỗn loạn dấu hiệu...

"Hắn đứt quãng nói rõ với ta một cái trong rương, trang đều lúc trước đồ vật, hắn vốn là còn lời muốn nói, nhưng nói đến đây, bệnh tình của hắn đột nhiên chuyển biến xấu, hắn càng không ngừng điểm ngón tay, tại khoa tay cái gì, giống như có cái gì trọng yếu lời nói muốn nói với ta giống như, nhưng chính là làm sao cũng cũng không nói ra được...

"Ta lúc ấy sợ hắn xảy ra chuyện, cho nên đều không ngừng địa an ủi, để

hắn nghỉ ngơi. Nhưng hắn nắm chặt tay của ta, lại lầm bầm lầu bầu nói thứ gì, nhưng ta đã nghe không hiểu!

“Không bao lâu, giám hộ khí bên trên cảnh báo liền vang lên, bác sĩ tiến đến cứu giúp, nhưng ta cha rất nhanh lại không được...” Thôi Lệ Châu bi thương địa tự thuật nói, “ cha ta vừa đi, ta cả người đều rỗng, chỗ nào còn có tâm tình nghĩ nhiều chuyện như vậy? Nhưng hiện tại nhớ tới, thật sự là hắn là có lời gì, không cùng ta nói xong!”

“Mà lại...” Triệu Ngọc gật đầu, “Hắn muốn nói lời, khẳng định cùng cái rương này có quan hệ!”

“Đúng!” Thôi Lệ Châu gật đầu, “Ngươi nói đúng a, nếu như đều là một chút không đáng tiền vật cũ kiện, cha ta không cần đến giấu như thế ẩn nấp a? Trong này...”

Thôi Lệ Châu đem cái rương vỏ ngoài nhìn kỹ một chút, muốn xác nhận một chút, trong rương còn có hay không ẩn tàng không gian loại hình.

“Lệ Châu, “ Triệu Ngọc nhắc nhở nói, “ ngươi suy nghĩ kỹ một chút, ngươi trước kia, gặp qua cái rương này sao?”

“Cái này sao...” Thôi Lệ Châu vuốt ve cái trán, dụng tâm hồi ức, lại vẫn lắc đầu nói nói, “ không có bất kỳ cái gì ấn tượng! Nhưng là... Ta không quá chắc chắn, có lẽ, tại lúc còn rất nhỏ gặp qua, nhưng không nhớ nổi!”

“Cái kia tốt... Chúng ta trước ổn định lại tâm thần phân tích một chút...” Triệu Ngọc chỉ vào trong rương vật phẩm nói nói, “ những vật này bên trong, có một phần là ngươi, ngươi đồ chơi, ngươi bút chì hộp, còn có ảnh chụp các loại...”

“Mà một bộ phận khác, đều là cha ta Đào Hương!” Thôi Lệ Châu gật đầu, “Hắn đồ vật, cơ bản đều là thư tịch cùng bút ký!”

“Vậy thì tốt, chúng ta tạm thời đem ngươi đồ vật bài trừ rơi!” Triệu Ngọc nói nói, “ như vậy... Tại còn lại những này Đào Hương đồ vật bên trong, ngươi có thể nhớ tới thứ gì đâu? Gặp qua những vật này sao?”

“Ta...” Thôi Lệ Châu nhìn xem đồ vật bên trong hồi tưởng nói, “ có một ít vở nhìn quen mắt! Ta lúc nhỏ, thường xuyên nhìn thấy hắn dựa bàn đêm đọc, ghé vào hắn bàn làm việc bên trên, tại viết vẽ lấy cái gì, có đôi khi mãi cho đến đêm khuya, có đôi khi thậm chí một cứ duy trì như vậy là được một cái suốt đêm!”

“Oa! Tốt chăm chú a!” Triệu Ngọc lắc đầu, “Khó trách hắn có thể trở thành tặc vương đâu!”

“Cha ta mặc dù không có vũ lực giá trị, nhưng bàn về chấp nhất đến, so ngươi không kém một chút nào!” Thôi Lệ Châu chỉ vào bên trong một cái Bút ký nói nói, “ liền lấy cái này tới nói, ta nhìn sơ lược một cái, phía trên là nhằm vào đông chi E3 két sắt! Ngươi có thể nghĩ đến sao? Cha ta hết thảy nghiên cứu ra 27 loại mạnh Khai loại này két sắt biện pháp!

“Có lẽ, ngươi bây giờ không có cái gì khái niệm, “ Thôi Lệ Châu nói nói, “ nhưng ở hơn mười năm trước, loại này két sắt danh xưng trên thế giới bảo đảm nhất két sắt, lớn bao nhiêu sư cấp nhân vật tất cả đều thua ở loại này két sắt lên! Mà cha ta lại có 27 loại biện pháp mở ra nó, thế nào? Nhìn có sai lệch tới rồi sao?”

“Oa!” Triệu Ngọc gật đầu, “Tặc vương không hổ là tặc vương a! Ta thậm chí bắt đầu tin tưởng, hắn có thể sử dụng nửa bao mì ăn liền ăn cướp một cái cư xá!”

“Lão đại!” Thôi Lệ Châu nhíu mày nói nói, “ ta làm sao... Trong lòng luôn đổ đắc hoảng, cảm giác giống như muốn có cái đại sự gì phát sinh giống như đây này?”

“Ồ? Thật sao?” Triệu Ngọc nhìn thoáng qua hệ thống giới trên mặt

“Khôn đoái” hai chữ, trong lòng nhắc tới, nha đầu này trực giác làm sao chuẩn như vậy đâu?

“Thật là khéo! Ta cũng có loại cảm giác này!” Triệu Ngọc thản nhiên nói một câu, sau đó lại lần chỉ vào cái rương nói nói, “ kỳ thật, nếu như cẩn thận phân tích một chút, chúng ta có lẽ còn có cơ hội, có thể đem cái này câu đố phá giải a?”

“Làm sao phá?” Thôi Lệ Châu chỉ vào trong rương đồ vật , đạo, “Tối thiểu nhất, cũng phải đem những vật này tất cả đều nhìn một lần mới được a?”

“Không cần, không cần!” Triệu Ngọc tràn đầy tự tin nói nói, “ một vị vĩ nhân dạy bảo qua chúng ta, nhìn vấn đề nhất định phải thấy rõ ràng bản chất! Tiểu Thôi a, đáp án có lẽ liền ở trên thân thể ngươi đâu!”

“Cái gì? Ta là trên thân sao?” Thôi Lệ Châu lập tức tinh thần tỉnh táo, tán nói, “ cái này đại thám tử quả nhiên khí tràng bất phàm a!”

“Ngươi nhìn...” Triệu Ngọc mở ra hai tay, hỏi nói, “ nếu như chúng ta muốn nhìn rõ bản chất, như vậy vấn đề thứ nhất liền muốn hỏi, nếu như Đào Hương thật sự có liên quan tới cái rương này chuyện trọng yếu, ngươi cảm thấy, sẽ là một kiện chuyện như thế nào đâu?”

“Cái này...” Thôi Lệ Châu chăm chú suy tư.

“Ngươi cũng đã nói, Đào Hương ngay cả chuyện giết người mới nói, bảo tàng vị trí cũng bàn giao, như vậy... Còn có thể có bí mật gì đâu?”

“Cái này sao...” Thôi Lệ Châu dựa theo Triệu Ngọc mạch suy nghĩ chăm chú suy tư, hơn mười giây sau trả lời, “Giống như, đã không có cái gì đi?”

“Thế nhưng là... Ngươi nghe nói qua câu nói kia sao?” Triệu Ngọc nhắc

nhở lần nữa, “Càng là chuyện quan trọng, càng phải lưu đến cuối cùng! Ngươi không cảm thấy, có lẽ cái này chuyện thứ ba, hắn là so trước hai kiện quan trọng hơn sao?”

“Giết người... Còn có so giết người càng phải sự tình?” Thôi Lệ Châu đầu tiên là lắc đầu, sau đó lại không xác định địa suy đoán nói, “ chẳng lẽ... Cha ta còn có cái gì tâm nguyện chưa dứt hay sao? Hắn muốn để cho ta giúp hắn hoàn thành?”

“Ừm...” Triệu Ngọc nghĩ nghĩ, gật đầu, “Cái này mạch suy nghĩ có lẽ không tệ! Nhưng là, hắn một cái tặc vương, còn có thể có cái gì tâm nguyện chưa dứt đâu? Còn có không có phá vỡ két sắt? Hoặc là, có cái hiếm thấy trân phẩm một mực không có trộm đến tay?”

“Ừm... Nếu không... Ai?” Thôi Lệ Châu bỗng nhiên hưng phấn mà nhảy dựng lên, “Ngươi nói, cha ta có thể hay không đem một khoản tiền lớn tồn tại Thụy Sĩ ngân hàng, sau đó lấy khoản mật mã liền viết tại những sách này bên trong đâu?”

“Ai u, nghĩ gì thế!” Triệu Ngọc chẳng thèm ngó tới, “Cha ngươi ngốc sao? Thật có hải ngoại tiền tiết kiệm, trực tiếp nói cho ngươi không liền thành? Làm gì a, trước khi chết còn lưu bí mật đề, để con gái ruột đi giải mê sao?”

“Cũng là!” Thôi Lệ Châu nhíu mày, “Lại nói, coi như thật có tiền tiết kiệm, cũng chưa chắc có thể có ta chuyện gì! Không có càng tốt hơn!”

“Cái kia...” Triệu Ngọc suy nghĩ, “Ngoại trừ trở lên hai loại, còn có thể có cái gì đâu? Sự tình gì, có thể so sánh giết người cùng bảo tàng còn trọng yếu hơn?”

“Ừm... Cái kia...” Thôi Lệ Châu chợt nhớ tới cái gì, bận bịu vỗ tay nói, “Ta vừa rồi, nói cha ta có cái gì tâm nguyện chưa dứt đúng không? Ta giống như... Còn giống như thật nhớ tới một ít chuyện!”

“Mau nói, nhớ ra cái gì đó?” Triệu Ngọc vội hỏi.

“Ta lúc nhỏ, cũng không phải rất nhỏ, lúc ấy... Hoàng Kim thành! Đúng, ngay tại Hoàng Kim thành thời điểm...” Thôi Lệ Châu cố gắng nhớ lại nói, “ lúc ấy, cha ta thật giống như đang nghiên cứu thứ gì, còn nhiều lần nâng lên cái gì dân tộc a, tiếc nuối rồi loại hình từ! Ta nhớ được, mùa đông khắc nghiệt, băng Thiên Tuyết địa, hắn vẫn phải vào núi đi khảo sát cái gì, có đôi khi vừa đi liền là thời gian rất lâu...

“Lại về sau, khi chúng ta rời đi về sau, ta đã từng nghe hắn thường xuyên nhấc lên Hoàng Kim thành cái này địa danh! Ta rất sớm trước kia liền có như vậy một loại cảm giác, giống như ngoại trừ trộm đồ bên ngoài, hắn một mực tại kế hoạch một kiện đại sự! ! Cái kia chuyện lớn, hắn kế hoạch N năm, nhưng vẫn không có thành công!

“Mỗi khi ta hỏi thời điểm, hắn xưa nay không nói!” Thôi Lệ Châu lắc đầu thán nói, “ hắn chỉ nói , chờ tương lai ta trưởng thành, hắn sẽ nói cho ta biết!

“Ai u... Lão đại a!” Thôi Lệ Châu trừng to mắt, “Cha ta trước khi chết nghĩ nói với ta, lại không có nói ra, sẽ không phải là chỉ đại sự này a! ! ?”

Chương 1057: Hán gian bản chép tay

Nửa đêm canh ba, Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu còn tại trước bàn làm việc vội vàng. Hai người đã hưng phấn vừa khẩn trương, không biết đến cùng có thể từ Đào Hương còn sót lại trong rương có thể tìm ra thứ gì?

Thôi Lệ Châu đã dùng tiểu đao cẩn thận từng li từng tí đem cái kia cặp da ngoại tầng da cắt, đang tra nhìn bên trong rương tấm, ý đồ từ bên trong tìm tới cái gì ẩn tàng dấu vết để lại.

Triệu Ngọc thì tại từng cái kiểm tra trong rương vật phẩm, cùng lật xem những cái kia cổ thư tịch, còn có Đào Hương bút ký.

“Lão đại...” Thôi Lệ Châu vừa dùng điện thoại di động kính lúp công năng xem xét cặp da mặt ngoài, một mặt tò mò hỏi nói, “ ngươi nói, cha ta kế hoạch, có thể hay không cùng Hoàng Kim có quan hệ đâu? Ta đã từng nhiều lần nghe hắn đề cập tới cái từ này!”

“Thật sao?” Triệu Ngọc nghiêm túc lật xem sách, cũng không ngẩng đầu, “Trong mắt của ta, một cái tặc vương, thường xuyên nâng lên Hoàng Kim, tựa hồ là lại chuyện không quá bình thường đi?”

“Ai?” Thôi Lệ Châu lại bắt đầu phát huy trí tưởng tượng của mình, “Lão đại, lão đại, ngươi nói, cha ta có phải hay không là phát hiện cái gì kinh thiên đại bí mật đâu? Tỉ như... Tỉ như Hoàng Kim thành cũng không phải là mù đặt tên, trong thành thật chôn dấu Hoàng Kim?”

“Không đúng sao giống như...” Triệu Ngọc buông xuống một bản cổ thư, lại cầm lên một cái khác bút kí, “Ta nghe Miêu Anh nói qua, Hoàng

Kim thành chân chính tồn tại, là bởi vì ngoài thành cái kia phiến kim hoàng sắc hoa cúc!”

“Không phải, “ Thôi Lệ Châu vội nói, “Ta lúc đi học nghe người ta nói, là năm đó Hoàng Cân quân bắc rút lui về sau, ở nơi đó kiến tạo thành thị! Ngươi nói, Hoàng Cân quân lúc trước huyên náo lớn như vậy, có phải hay không, bọn họ lưu lại cái gì trọng yếu bảo tàng! ? Cha ta đạt được nhóm này bảo tàng manh mối?”

“Tiểu Thôi a...” Triệu Ngọc hé miệng, “Mặc dù ta bản thân liền là Kim Phật bảo tàng người phát hiện, nhưng ta có thể phụ trách nhiệm địa nói cho ngươi, trên thế giới này nơi đó có nhiều như vậy bảo tàng a? Lại nói, Hoàng Cân quân là Đông Hán thời điểm chuyện, Tam Quốc a, cái này cần... Ân...” Triệu Ngọc tính không rõ ràng, dứt khoát nói nói, “ rất nhiều năm a? Chỗ nào tìm đi?”

“1800 năm mà thôi!” Thôi Lệ Châu nói nói, “ ta biết, Hoàng Kim thành xây thành trì sử không vượt qua được Minh Triều, nhưng là... Lịch sử phương diện này sự tình nhưng không phải là tuyệt đối a! Muốn vạn nhất, 1800 năm trước, hoàn toàn chính xác có tòa cổ thành, nhưng về sau biến mất đâu? Có lẽ, cha ta đạt được manh mối gì...”

“Chờ một chút...” Thôi Lệ Châu nói còn chưa dứt lời, Triệu Ngọc bỗng nhiên đánh gãy hắn, sau đó chỉ mình trong tay một cái màu đen bút kí nói nói, “ cái này. . . Đây là cái gì! ?”

“Ừm?”

Thôi Lệ Châu vội vàng thả tay xuống bên trên làm việc, đi vào trước mặt quan sát. Nhưng gặp Triệu Ngọc cầm là một cái nhìn qua rất phổ thông bút kí, thế nhưng là, chỉ nhìn thoáng qua, Thôi Lệ Châu liền không tự chủ được ngơ ngác một chút.

“Lão đại, cái này vở, ta giống như có chút ấn tượng...” Thôi Lệ Châu hồi

ức nói, “ tại Hoàng Kim thành thời điểm, ta từng tại cha ta trên bàn công tác thấy qua, giống như... Giống như chính là cái này vở, hắn lúc ấy còn có cây thước tại vở lên đi vẽ lên đồ...”

“Thật sao? Những thứ này...” Triệu Ngọc lật ra vở, nhưng gặp vở bên trong phía trước nhất mười mấy trang cũng không phải là dùng tự viết viết văn tự, mà là sao chép kiện. Triệu Ngọc tiến đến trước mặt tử quan sát kỹ, cái này mới nhìn ra mánh khóe, “Nha... Những này sao chép kiện, là bị nhựa cao su đính vào vở bên trên! Đây là... Cái quái gì?”

“Giống như...” Thôi Lệ Châu chăm chú xem xét, suy đoán nói, “ tựa như là người nào đó viết hồi ký, hoặc là thư cái gì a? Cái này văn tự đã có tuổi rồi, mà lại, cái này giấy... Tựa hồ cũng rất xa xưa... Là vẽ tranh dùng giấy tuyên sao?”

“Không giống...” Triệu Ngọc vuốt ve một cái, phát hiện loại kia giấy phi thường mềm, phi thường mỏng. Lúc đầu, hắn muốn dùng ẩn hình giám định nghi giám định một cái, nhưng rất nhanh liền bị trên giấy văn tự hấp dẫn.

Những cái kia văn chữ đều là chữ phồn thể, mà lại, tại một chút văn tự phía dưới còn hữu dụng đỏ bút biểu thị chú giải, cùng một chút ký hiệu, rất rõ ràng, những cái kia chú giải cũng đều là Đào Hương vẽ lên đi.

“Ta cạch!” Thôi Lệ Châu mắt sắc, nhất thời chỉ vào nơi nào đó văn tự nói nói, “ nhìn thấy không? Hoàng Kim... Lại nhìn nơi này...” Nàng lại chỉ một chỗ khác, “Vẫn là Hoàng Kim!”

Triệu Ngọc đồng dạng chú ý tới “Hoàng Kim” hai chữ,

Hắn hướng (về) sau lật vài tờ, phát hiện “Hoàng Kim” hai chữ xuất hiện suất phi thường cao, cơ hồ mỗi trang đều có.

“Ông trời ơi..! Thật là Hoàng Kim?” Thôi Lệ Châu kinh dị kích động nói

nói, “ cha ta hắn... Đến cùng đang tìm cái gì...”

“Ngươi nhìn nơi này...” Triệu Ngọc lại nhận ra mấy cái văn tự, “Cái này hai chữ viết là bảo tàng” !

“Hoàng Kim bảo tàng a!” Thôi Lệ Châu kích động nắm lấy Triệu Ngọc bả vai nói nói, “ lão đại, chúng ta lần này, chẳng lẽ lại chơi lớn sao? Cha ta hắn... Một mực tại tìm kiếm Hoàng Kim bảo tàng! ?”

Mặc dù mọi chuyện còn chưa ra gì, nhưng Triệu Ngọc đồng dạng cảm giác được không thể coi thường, lúc này lại sau này lật, nhưng gặp đằng sau không có loại kia dán lão giấy, mà là đổi thành Đào Hương bút ký.

Đào Hương chữ viết đến mặc dù không có cái gì bút thể, lại là dị thường xinh đẹp, phi thường sạch sẽ, để cho người ta liếc qua thấy ngay. Tại phía sau nhất vài trang bên trên, quả nhiên xuất hiện một chút bản vẽ, địa đồ loại hình, vừa vặn ấn chứng Đào Hương sử dụng cây thước thuyết pháp...

“Nơi này...” Triệu Ngọc lại đem vở lật trở lại dán giấy kết thúc địa phương, cuối cùng từ phần cuối chỗ tìm được một cái tên, “Lưu Điện Thần! ?”

“Lưu Điện Thần...” Thôi Lệ Châu chỉ vào danh tự phía sau một hàng chữ nhỏ nói nói, “ mấy chữ này là tra tấn bản chép tay... Tra tấn ta biết, bản chép tay là cái thứ gì?”

“Ngươi hỏi ta chăng?” Triệu Ngọc vỗ tay phát ra tiếng, “Thất thần làm gì? Còn không lên lưới điều tra thêm?”

“Đúng, đúng...” Thôi Lệ Châu vội vàng mở ra trên điện thoại di động lưới, không có qua mười giây liền đã tra xét đáp án, nàng kinh ngạc nói nói, “ ta két, cái này Lưu Điện Thần, nguyên lai là cái Đại Hán gian a!”

“A? Hán gian?” Triệu Ngọc buồn bực, “Tại sao lại toát ra Hán gian tới?”

“Ầy... Nơi này viết đâu!” Thôi Lệ Châu chỉ điện thoại di động niệm nói, “ chiến tranh kháng Nhật thời kì, người này đảm nhiệm Ngụy Mãn chính phủ Bộ xây dựng chủ nhiệm, còn có dân liên xã chủ tịch, cùng mấy cái thương hội tổ chức... Nhật Bản đầu hàng về sau, người này liền bị quân thống tóm lấy, sau bị bí mật xử tử...

“A? Kỳ quái...” Thôi Lệ Châu cũng là nhíu mày, “Không biết, bản chép tay bên trên cái tên này, có phải hay không cái này cái Đại Hán gian a, trùng tên trùng họ người, thế nhưng là có là đâu!”

“Không phải...” Triệu Ngọc tử quan sát kỹ Đào Hương phê bình chú giải, nói nói, “ ngươi nhìn, phía trên này có tra tấn chữ... Ta làm sao nhìn, hẳn là là cùng một người đâu! Đại Hán gian thẩm vấn ghi chép? Ân... Tiểu Thôi, cái gì gọi là bản chép tay a?”

“Bản chép tay liền là tự tay viết thư ý tứ, “ Thôi Lệ Châu trả lời nói, “ nhưng là tra tấn bản chép tay liền không hiểu ý gì! Chẳng lẽ... Là tội phạm tại bàn giao phạm tội sự thật thời điểm viết thư?”

“Đại Hán gian... Hoàng Kim bảo tàng? Ngụy Mãn chính phủ?” Triệu Ngọc suy nghĩ nói, “ Ngụy Mãn chính phủ chỉ là nước ta đông bắc một vùng, Hoàng Kim thành liền ở trong đó, chẳng lẽ...”

“Chậc chậc...” Thôi Lệ Châu kích động tiếp tra, “Chẳng lẽ... Cha ta cuối cùng muốn nói với ta, liền là chuyện này sao? Hắn tìm được... Ân...”

“Nhóm này bảo tàng...” Triệu Ngọc cũng là hưng phấn dị thường suy đoán, “Chẳng lẽ lại cùng Nhật Bản quỷ tử có quan hệ! ?”

“Tới đi, tới đi...” Thôi Lệ Châu chỉ vào bút kí nói nói, “ mặc dù là giản thể, nhưng hai ta hẳn là có thể xem hiểu! Huống chi, còn có cha ta chú giải đâu...”

Chương 1058: Chung cực bảo tàng

“Trời ạ! !”

Đợi xem hết cái kia phần Hán gian bản chép tay, cùng Đào Hương bút ký về sau, Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu đơn giản thấy choáng, cùng nhau phát ra tiếng than thở.

“Thế nào? Ta nói, xảy ra đại sự đi?” Thôi Lệ Châu đè lại lồng ngực của mình, nghĩ để cho mình gia tốc nhịp tim hòa hoãn một cái, “Ta dự cảm... Làm sao chuẩn như vậy đâu? Lão đại... Ta hiện tại tất cả đều suy nghĩ minh bạch, cha ta hắn ngoại trừ nghiên cứu trộm cắp kỹ thuật bên ngoài, thật sự là hắn tại làm lấy một kiện đại sự a!”

“Không sai!” Triệu Ngọc thán nói, “ thật không hổ là tặc vương chi vương! Hắn thế mà... Có như thế lớn dã tâm! Cái này có thể coi là chung cực bảo tàng đi? Bất quá, ta rất hoài nghi, hắn coi như tìm được, dám nuốt sao?”

“Dám nuốt cũng nuốt không trôi!” Thôi Lệ Châu nói nói, “ ta lại cảm thấy, nếu như ta lão ba thật tìm được, hắn không chừng cũng sẽ nộp lên cho quốc gia! Ha ha, đem công chống đỡ qua, tiếp nhận chiêu an, giống như ta a?”

“Chậc chậc...” Triệu Ngọc không tự giác nhìn thoáng qua trong đầu “Khôn Đoái” quẻ, hắn hiện tại rốt cuộc minh bạch, cái này quẻ văn nên giải thích như thế nào rồi?

Nguyên lai, tại Đào Hương bút kí bên trên, vậy mà ghi chép một kiện có

quan hệ kinh thiên bảo tàng đại sự.

Đại sự này phát sinh, nguồn gốc từ tại Đào Hương tại ba mươi năm trước một trận trộm cướp.

Năm đó, hắn chui vào một vị nào đó phú thương trong nhà, đắc thủ một nhóm có giá trị không nhỏ tài vật, mà liền tại nhóm này tài vật bên trong, còn kèm theo rất nhiều trân quý lịch sử bản thảo.

Đào Hương là cái tinh thông nghiệp vụ nghiên cứu người, vì xác định những này bản thảo giá trị, nhìn xem có thể bán bao nhiêu tiền? Hắn bắt đầu một nghiên cứu một chút, chăm chú giải đọc. Ai ngờ, theo nghiên cứu của hắn xâm nhập, một phần đến từ dân quốc thời kỳ tra tấn bản chép tay, dần dần tiến nhập hắn ánh mắt.

Thông qua lặp đi lặp lại phân biệt, Đào Hương xác nhận, cái kia phần tra tấn bản chép tay chính là là tới từ quân thống nội bộ văn kiện tuyệt mật. Bản chép tay bên trên ghi chép quân thống thẩm vấn một tên gọi là Lưu Điện Thần Hán gian bộ phận quá trình.

Về nhớ năm đó, tại chiến tranh kháng Nhật sau khi thắng lợi, quân thống phương diện cùng nhau xử tử một nhóm lớn Hán gian quân bán nước. Dựa theo Lưu Điện Thần cấp bậc, cùng những cái kia đặc biệt Đại Hán gian còn có chênh lệch không nhỏ. Cho nên, phần này bản chép tay giá trị rõ ràng tạm được.

Nhưng mà , khiến cho Đào Hương kỳ quái là, tại phần này thẩm vấn Lưu Điện Thần ghi chép bên trên, quan thẩm vấn chủ yếu thẩm vấn nội dung, lại cũng không là Lưu Điện Thần làm cái gì cái gì bán quốc gia sự tình, như thế nào trở thành Hán gian, mà là một mực vây quanh một nhóm thần bí Hoàng Kim cùng bảo tàng triển khai.

Nhìn bản chép tay bên trên ý tứ, hắn là cái này Hán gian đã từng tham dự qua Nhật Bản nhân hành động gì, hoặc là biết Nhật Bản nhân bí mật

gì, quân thống phương diện muốn đem bí mật này điều tra rõ ràng. Mà Lưu Điện Thần cũng một mực tại tích cực phối hợp điều tra, còn vẽ ra rất nhiều sơ đồ phác thảo.

Nhưng mà, thông qua bản chép tay cuối cùng nội dung chứng thực, quân thống thẩm vấn đến cuối cùng, vẫn chưa thể toại nguyện, liền đành phải bí mật xử tử Lưu Điện Thần!

Đào Hương tâm tư cẩn thận, hắn bản năng ý thức được, phần này bản chép tay giá trị, khả năng vượt xa tưởng tượng của hắn! Cho nên, hắn lại hao tốn thời gian dài cùng tinh lực, đi nghiên cứu tương quan nội dung.

Về sau, thông qua hắn điều tra đại lượng tư liệu, sẽ liên lạc lại tới bàn chép tay nội dung, Đào Hương càng phát ra chấn kinh, một cái vẫn chưa phát giác kinh thiên bảo tàng, dần dần tại trước mắt hắn trở nên rõ ràng.

Nếu như muốn biết rõ ràng cả sự kiện, còn cần ngược dòng tìm hiểu đến xa xôi chiến tranh kháng Nhật thời kì. Năm đó Nhật Bản nhân chiếm lĩnh đông bắc, thành lập Ngụy Mãn chính quyền, bọn họ một phương diện dùng cái này kiềm chế Tô Liên, một phương diện mưu toan chiếm đoạt toàn bộ Trung Quốc.

Bởi vì khoảng cách Nhật Bản bản thổ quá xa, cho nên, bọn họ chế định một cái tà ác lấy chiến dưỡng chiến phương châm chính sách, lợi dụng Trung Quốc tài nguyên, đến vì bọn họ chiến tranh phục vụ.

Cho nên, tại chiếm lĩnh đông bắc mười nhiều năm bên trong, bọn họ thông qua áp bách bóc lột, vơ vét dân tài trân bảo, dần dần tụ tập một nhóm cực lớn đến khó có thể tưởng tượng tài phú, lợi dụng những tài phú này đến chế tạo vũ khí, tổ kiến quân đội chi dụng.

Nhưng mà, bọn họ lòng lang dạ thú cuối cùng vẫn theo Hiroshima bom nguyên tử tan vỡ. 1945 năm, Nhật Bản chiến bại, tuyên bố đầu hàng vô điều kiện, quân đội hốt hoảng rút lui.

Bởi vì chiến bại tới đột nhiên, lại thêm người Liên Xô tham gia, Nhật Bản nhân căn bản không kịp chuyển di,

Còn sót lại tại đông bắc những cái kia số lượng khổng lồ trân bảo.

Mặc dù đợi đến dân quốc chính phủ tiếp nhận về sau, từng đã tìm được một bộ phận, nhưng số lượng lại còn thiếu rất nhiều, có tương đối lớn một bộ phận trân bảo, đã biến mất không thấy.

Thế là, có người truyền thuyết, còn lại trân bảo đã bị Nhật Bản nhân len lén vận tống về nước; còn có một loại thuyết pháp lại cho rằng, Nhật Bản cao tầng đem còn lại tài bảo giấu ở một cái trụ sở bí mật bên trong, mưu đồ tương lai Đông Sơn tái khởi, lần nữa giết trở lại Trung Quốc thời điểm sử dụng!

Từ xưa tới nay, liên quan tới hai loại thuyết pháp, vô luận chính thức vẫn là dân gian một mực chưa kết luận được, không cách nào khẳng định.

Nhưng mà, Đào Hương lấy được phần này tra tấn bản chép tay, lại phi thường minh xác cho thấy, cái này bị Nhật Bản lặng lẽ chôn xuống bảo tàng, là xác thực tồn tại!

Mà có thể chứng minh việc này người, chính là vị kia Đại Hán gian Lưu Điện Thần!

Năm đó, Lưu Điện Thần vì Ngụy Mãn chính phủ Bộ xây dựng chủ nhiệm, bởi vì liên lụy đến rất nhiều quân công kiến thiết vấn đề, hắn cùng Nhật Bản Quan Đông quân mấy cái bộ đội toàn đều có chỗ vãng lai, thậm chí ngay cả cao tầng đều có tiếp xúc.

Đang tra hỏi bên trong, Lưu Điện Thần đã xác nhận, tại chiến tranh thời kì cuối, quân Nhật quan lớn một lần nào đó họp thời điểm, hắn từng Thanh Thanh Sở Sở địa từ phòng họp ngoài cửa nghe được, bọn họ nói

về qua cái gì bảo tàng kế hoạch.

Về sau, thông qua nhiều mặt tìm hiểu, hắn còn từ một số bí mật con đường hiểu rõ đến, bởi vì thời gian cấp bách, quân Nhật không kịp một lần nữa kiến thiết bảo tàng chi địa, liền đem thứ đồ vật giấu tại một cái cùng loại với Hoắc Nhĩ Mạc Tân cứ điểm địa phương.

Hoắc Nhĩ Mạc Tân cứ điểm, cũng gọi Thắng Sơn thành lũy, nó là năm đó Nhật Bản Quốc cảnh phòng giữ đội tại 918 biến cố về sau, tại đông bắc địa khu thành lập một cái khổng lồ quân sự công trình. Bọn họ đem ngọn núi đào rỗng, kiến tạo cỡ lớn quân sự cứ điểm, bên trong có cường đại vật liệu chiến bị, cùng chỉ huy quân sự bộ cùng phòng tác chiến, pháo đài các loại.

Ghê tởm hơn chính là, vì không cho kiến tạo cứ điểm bí mật tiết lộ ra ngoài, bọn họ từ nơi khác chộp tới đại lượng người Trung Quốc, khiến cái này chưa quen thuộc nơi đó hoàn cảnh người Trung Quốc để xây dựng công trình. Mà tại tu kiến hoàn tất về sau, bọn họ liền tàn nhẫn địa đem dân công nhóm ngay tại chỗ súng giết! Nơi đó “Ngàn người hố” đã là như thế được đến.

Đương nhiên, Nhật Bản nhân năm đó ở Quan Đông địa khu thành lập cứ điểm, cũng không chỉ Thắng Sơn một chỗ. Cái khác giống Đông Ninh cứ điểm, đầu hổ cứ điểm các loại, mỗi một cái quy mô, đều so Thắng Sơn cứ điểm lớn.

Căn cứ Lưu Điện Thần khai, hắn nói năm đó Nhật Bản nhân chính là đem đám kia bảo tàng chôn ở bên trong một cái bí mật trong cứ điểm, cái này cứ điểm có lẽ không phải quy mô lớn nhất, nhưng tuyệt đối là bí ẩn nhất một cái!

Hắn còn nói, vì bảo thủ thiên đại bí mật này, năm đó Nhật Bản nhân khẳng định cũng dùng giết người diệt khẩu chính sách, hắn là sớm đem tham dự bảo tàng chuyển vận nhân viên, tất cả đều bí mật xử lý xong .

Còn cứ điểm vị trí, cũng chỉ có những cái kia cấp bậc tương đối cao sĩ quan mới sẽ biết.

Tại bản chép tay phía trên, Lưu Điện Thần rõ ràng địa viết ra có khả năng biết bí mật này Nhật Bản quan lớn tính danh. Nhưng mà, thông qua về sau Đào Hương bút ký ghi chép, những này Nhật Bản quan lớn tính danh hoặc là không thật, hoặc là cũng đã tại rút lui nửa đường chết mất.

Mà lại, Đào Hương thông qua nhiều mặt tìm hiểu, còn dò xét được một cái tin xấu. Nghe nói, tham dự lần kia bảo tàng hành động quân Nhật quan lớn, tại về nước về sau, hoặc là tại về nước trên đường, tựa hồ đã từng bị ám sát.

Không biết, đây là một loại nào đó trùng hợp, còn là Nhật Bản tối cao phương diện làm ra chỉ thị, bọn họ thà rằng giết chết mình sĩ quan, cũng không nguyện ý đem bảo tàng bí mật tiết lộ ra ngoài!

Chương 1059: Hoàng Kim! Hoàng Kim!

“Ngay cả người mình đều giết!” Thôi Lệ Châu thè lưỡi, “Vì bảo thủ bí mật, Nhật Bản nhân cũng là thật liều mạng!”

“Bất quá, ta rất hiếu kì. . .” Triệu Ngọc nhíu mày nói nói, “ cha ngươi lại không đi ra nước, hắn làm sao điều tra ra những này Nhật Bản phương diện tin tức đâu? Chẳng lẽ. . . Hắn cũng không là một người tại chiến đấu? Hoặc là. . . Đây đều là tin tức ngầm?”

“Cha ta xưa nay độc hành, có bằng hữu cũng đều là thủ tiêu tang vật con đường bên trên hắn là, không có kỹ thuật tầng trên mặt.” Thôi Lệ Châu nói, “Về phần tin tức ngầm nha. . . Dạng này giết người diệt khẩu sự tình vẫn rất có khả năng phát sinh a?

“Dù sao liên quan đến quốc chi vận mệnh, đừng nói giết mấy cái sĩ quan, liền là giết mấy cái tướng quân, cũng đáng a? Bí mật chung quy là bí mật, người biết càng nhiều, liền càng dễ dàng bại lộ! Huống chi, bị bọn họ chôn xuống, nhưng không riêng gì những cái kia trân bảo, còn có một nhóm giá trị liên thành Hoàng Kim đâu!”

“Nói lên Hoàng Kim nha. . .” Triệu Ngọc liếc nhìn bút ký nói nói, “ tại sao ta cảm giác như thế mơ hồ đâu? Ta đến bây giờ cũng không hiểu, người Nga Hoàng Kim, sao có thể đến nhỏ Nhật Bản trên tay? Còn có a, 600 tấn Hoàng Kim là khái niệm gì? Đặt đến bây giờ đến giá trị bao nhiêu tiền a? Muốn là thật tồn tại, cái kia đến có bao nhiêu người đang tìm kiếm a? Có phải hay không quá có chút nhi quá nói giỡn?”

“Lão đại, ngươi khoan hãy nói, “ Thôi Lệ Châu nói nói, “ việc này nhìn

qua rất huyền, nhưng là 600 tấn Hoàng Kim sự tình, thế nhưng là xác thực tồn tại qua! Đây cũng không phải là dã sử bịa đặt, thế nhưng là trải qua tư liệu lịch sử ghi lại! Ầy. . . Ta hiện tại trên mạng vừa tìm liền có. . .”

Nói, Thôi Lệ Châu rất nhanh liền tìm ra liên quan tới 600 tấn Hoàng Kim tin tức.

Không nghĩ tới, liên quan tới 600 tấn Hoàng Kim nguồn gốc, còn muốn ngược dòng tìm hiểu đến sớm hơn thời kì, khi đó mới vừa vặn bộc phát đại chiến thế giới thứ nhất, ngay lúc đó Nga Quốc cũng không gọi Russia, cũng không gọi Tô Liên, mà gọi là làm Sa Hoàng.

Lúc đó, bởi vì Đức Quân tới gần Sa Hoàng thủ đô, Sa Hoàng vì lý do an toàn, hạ lệnh đem quốc gia dự trữ vàng chuyển dời đến hậu phương, đem nặng chừng 600 tấn vàng thỏi cùng kim tệ chuyển chuyển đến đông bộ rắc vùng núi khu.

Nhưng ai biết, mấy năm sau, Soviet Nga Quốc thành lập, trong nước xuất hiện đại quy mô phân liệt, trong đó một chi bạch phỉ đoạt được tiên cơ, dẫn đầu chiếm lĩnh đám kia dự trữ vàng.

Lại chuyện kế tiếp càng là tràn đầy hí kịch tính, Hồng Quân biết được Hoàng Kim bị bạch phỉ cướp, liền quy mô tiến công bạch phỉ hang ổ. Bạch phỉ nhóm chống đỡ không kháng nổi, liên tục bại lui, bất đắc dĩ thối lui đến Trung Quốc cảnh nội.

Về sau, bạch phỉ nội bộ xuất hiện đen ăn đen, Hoàng Kim còn bị hai nhóm bạch phỉ một phân thành hai!

Trong đó một chi có được Hoàng Kim bạch phỉ cùng đường mạt lộ về sau, đành phải đầu nhập vào lúc ấy đóng giữ dân tộc Mãn Châu bên trong quân Nhật. Nhật Bản nhân cũng không phải loại lương thiện, chẳng những tịch thu Hoàng Kim, còn ra binh đánh bất ngờ một cái khác

chi bạch phỉ bộ đội, đoạt lại một nửa kia Hoàng Kim.

Đến tận đây, Nhật Bản nhân liền đem cái này 600 tấn Hoàng Kim theo vì mình có, triệt để đoạt lấy Hoàng Kim. Nghe nói, nhóm này Hoàng Kim tổng giá trị chính là lúc ấy Nhật Bản cả nước tài chính thu nhập gấp hai.

Liên quan tới nên Hoàng Kim hạ lạc, về sau cũng thành bí ẩn chưa có lời đáp. Có người nói, dân tộc Mãn Châu bên trong quân Nhật vì tư lợi, cũng không có báo cáo chính phủ Nhật Bản, mà là tùy tiện viết cái báo cáo, đem Hoàng Kim chiếm làm của riêng. Một phần trong đó bị sở chỉ huy sĩ quan chia cắt, mà còn lại Hoàng Kim thì bị bọn họ giấu đi.

Có thì nói, dân tộc Mãn Châu bên trong quân Nhật đem Hoàng Kim nộp lên trên chính phủ, tất cả đều bị chuyển vận trở về Nhật Bản bản thổ.

Thậm chí còn có người nói, Hoàng Kim bị Nhật Bản nhân chia làm mấy nhóm, có tồn tại ở đông bắc, có chuyển vận về Nhật Bản, còn có thì thua đưa đến Đông Nam Á chiến trường.

Tóm lại, liên quan tới Hoàng Kim hạ lạc, có nhiều loại phiên bản truyền thuyết. Về sau, Hoàng Kim hướng đi càng ngày càng mơ hồ, không riêng gì người Liên Xô đang tìm, thậm chí liên Nhật Bản người cũng đang tìm kiếm, lại tất cả cũng không có đoạn sau.

Nghe nói, Tô Liên giải thể về sau, bọn họ còn bởi vì Hoàng Kim sự kiện, đem Nhật Bản cáo lên công pháp quốc tế đình, tác phải bồi thường. Nhưng bởi vì thiếu khuyết cực kỳ trọng yếu nhân chứng vật chứng, chính phủ Nhật Bản đã khái không thừa nhận.

Căn cứ các chuyên gia đoán chừng, đám kia Hoàng Kim thả vào hôm nay tổng giá trị tiếp cận 1000 ức đôla, chính là một bút phú khả địch quốc kinh thiên tài phú!

Ai biết,

Liền là như thế một nhóm kinh thế hãi tục Hoàng Kim bảo tàng, thế mà cũng xuất hiện ở Lưu Điện Thần bản chép tay phía trên, điều này không khỏi làm cho Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu giật nảy cả mình!

Trách không được, tại Lưu Điện Thần thẩm vấn bản chép tay bên trên sẽ lặp đi lặp lại xuất hiện "Hoàng Kim" hai chữ.

Căn cứ Lưu Điện Thần khai, nói hắn tại đảm nhiệm ngày ngụy Bộ xây dựng chủ nhiệm thời điểm, đã từng nhiều lần đã nghe qua liên quan tới nhóm này Hoàng Kim truyền ngôn.

Kỳ thật, tại Nhật Bản nhân bên trong, cũng một mực tồn tại rất nhiều khác biệt thuyết pháp, cơ hồ tươi có người biết Hoàng Kim chân tướng.

Thậm chí chính bọn hắn truyền đi còn muốn tà dị, nói cái gì ngay cả ngay lúc đó Thủ tướng Nhật Bản đều là dựa vào đám kia Hoàng Kim tranh cử bên trên, hơn nữa còn có một số người bởi vì Hoàng Kim lọt vào ám sát loại hình.

Cho nên, từ xưa tới nay, Lưu Điện Thần chỉ cho là Hoàng Kim sự tình cách hắn phi thường xa xôi. Nhưng là, tại Nhật Bản chiến bại trước giờ trận kia hội nghị cấp cao bên trên, hắn lại ngoài ý muốn nghe trộm được một chút mánh khóe.

Hắn chính tai nghe được, quân Nhật cao tầng lặp đi lặp lại đề cập tới Sa Hoàng cùng Hoàng Kim những chữ này, thậm chí còn nâng lên tại Nam Hải đắm chìm a sóng hoàn hào. Cho nên hắn hoài nghi, những này Hoàng Kim rất có thể cùng quân Nhật sau cùng bảo tàng kế hoạch có quan hệ.

Lưu Điện Thần nói, hắn cho rằng năm đó Sa Hoàng Hoàng Kim, hắn là còn có còn lại một bộ phận lưu tại đông bắc.

Lúc đó, Nhật Bản nhân có thể là muốn đem còn lại Hoàng Kim trộm chở về nước. Nhưng bất đắc dĩ chiến sự tan tác đến quá nhanh, hải lục không đã bị phong tỏa, bọn họ lo lắng Hoàng Kim sẽ tao ngộ cùng a sóng hoàn hào kết quả giống nhau, cho nên quyết định đem Hoàng Kim cùng cái khác trân bảo cùng một chỗ đặt vào bảo tàng kế hoạch, toàn bộ che dấu tại bí mật kia trong cứ điểm.

Về sau, thông qua Lưu Điện Thần nhiều mặt nghe ngóng, hắn còn chiếm được một cái càng thêm tin tức xác thực, có người nhìn thấy, Nhật Bản Quan Đông quân bộ tư lệnh thân vệ quân, đã từng xuất hiện tại nhà ga, đồng thời bí mật chuyển vận 18 cái rương.

Lưu Điện Thần hoài nghi, cái này 18 cái rương bên trong, rất có thể liền là lúc trước cái đám kia Sa Hoàng Hoàng Kim. Hoàng Kim trằn trọc nhiều năm, bây giờ chỉ còn lại có một phần ba không đến.

Cho nên, hắn cho rằng cái này 18 rương Hoàng Kim, có rất lớn khả năng, đều bị Nhật Bản nhân tính cả cái khác trân bảo, cùng một chỗ giấu ở bí mật trong cứ điểm.

Về sau, khi Nhật quân tuyên bố đầu hàng về sau, Lưu Điện Thần vốn muốn cùng cái khác Hán gian đồng dạng, đi theo Nhật Bản nhân về nước tiếp nhận bảo hộ.

Nhưng mà, Nhật Bản nhân căn bản ốc còn không mang nổi mình ốc, nơi nào còn có người sẽ quan tâm sống chết của hắn?

Cho nên, làm dân quốc chính phủ tiếp nhận về sau, Lưu Điện Thần rất nhanh liền bị quân thống bắt được. Lưu Điện Thần biết mình hắn phải chết không nghi ngờ, liền mau đem bảo tàng kế hoạch sự tình nói ra, muốn coi đây là trao đổi sống sót điều kiện.

Dân quốc chính phủ biết được việc này về sau, tự nhiên đưa tới cao độ

coi trọng, đem Lưu Điện Thần đơn độc cầm tù, sau đó còn phái ra nhiều tên chuyên gia, cùng đi tìm bảo tàng hạ lạc.

Nhưng mà, cho dù bọn họ tiêu hao to lớn nhân lực vật lực, ròng rã tìm ba năm, lại là cái gì cũng không có tìm tới. Cuối cùng thẳng đến Liêu Trầm chiến dịch bộc phát, bọn họ thực sự không tiếp tục chờ được nữa, cái này mới không được đã từ bỏ tìm kiếm kế hoạch, đồng thời đem Lưu Điện Thần bí mật xử quyết.

Lưu Điện Thần vừa chết, liền biểu thị cái này thần bí cứ điểm bảo tàng, cũng đã trở thành một cái —— không hiểu chi mê! ! !

Chương 1060: Đồ vô sỉ

Bên cửa sổ đã có chút trắng bệch, nhưng Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu y nguyên còn tại đối cái kia phần Hán gian bản chép tay cùng Đào Hương bút ký, tại nghiêm túc phân tích.

“18 rương, cũng là mấy trăm ức!” Thôi Lệ Châu bấm ngón tay tính toán, càng thêm kích động, “Cái này cũng chưa tính cái khác trân bảo! Trách không được, cha ta một mực nghiên cứu nhiều năm như vậy đâu! Gia hỏa này cũng thật giỏi, thế mà một chữ đều không có đề cập với ta! Đến chết đều bảo lưu lấy bí mật của hắn!”

“Bất quá. . .” Triệu Ngọc mặc dù hưng phấn, lại thái độ khác thường dưới đất thấp điều, “Lệ Châu, thứ này cũng không phải tuyệt đối a!

“Thứ nhất, Lưu Điện Thần có thể hay không vì bảo trụ tính mạng của mình, mà nói hoang đâu? Cả kiện sự tình đều là một mình hắn đang nói, muốn vạn nhất đều là hắn bịa đặt đi ra, chỉ là vì kéo dài thời gian, cái kia chẳng phải uổng công sao?

“Thứ hai, từ Nhật Bản đầu hàng đến nay, đã hơn 70 năm, nếu quả thật có như thế một nhóm phú khả địch quốc bảo tàng giấu ở chúng ta Thần Châu đại địa, quốc gia chúng ta sẽ bỏ mặc sao? Hiện tại kỹ thuật tân tiến như vậy, lại là dao cảm, lại là vệ tinh, như thế đại nhất phê bảo tàng, không khó lắm tìm tới a?

“Thứ ba, đám kia Hoàng Kim truyền đi quá tà dị, không nói trước đến

cùng có hay không chuyện như thế. Coi như nhỏ Nhật Bản thật đạt được Hoàng Kim, nhưng chiến tranh kéo dài lâu như vậy, 600 tấn Hoàng Kim cũng không phải là không thể được bị bọn họ tiêu hóa hết!

“Còn có, bảo tàng là Lưu Điện Thần trộm nghe được, hắn muốn vạn nhất nghe lầm, hoặc là nhỏ Nhật Bản cố ý cho hắn thiết bộ đâu? Như thế một bút kinh thiên bảo tàng, khả năng để một ngoại nhân cách lấy cánh cửa nghe lén đi? Quá giật a?

“Còn có cái kia 18 cái rương, hắn hoàn toàn đều là đoán, muốn vạn nhất bên trong đều là vũ khí đâu?”

“Không thể nào?” Thôi Lệ Châu quyệt miệng, “Bản chép tay bên trên không phải giải thích sao? Quan Đông quân bộ tư lệnh thân quân vệ đội là không thể nào gánh chịu vận chuyển nhiệm vụ, cái kia 18 cái rương khẳng định đến có chuyện ẩn ở bên trong!

“Lại nói, quân thống người không phải người ngu, bọn họ khẳng định còn mò tới tin tức khác, bằng không, chỉ nghe Lưu Điện Thần lời nói của một bên, bọn họ là không thể nào tin tưởng!”

“Thế nhưng là. . .” Triệu Ngọc chậc lưỡi, “Ta vẫn là cảm giác chuyện này, có chút quá mơ hồ! Cái này cùng ta lúc đầu gặp phải Kim Phật bảo tàng căn bản không giống!”

“Vâng, ta cũng có đồng cảm. . .” Thôi Lệ Châu nhẹ gật đầu, chuyển hướng nói, “ nhưng là, đối với cha ta Đào Hương, ta nhưng là vô cùng tin tưởng, hắn người này xưa nay không đánh trận chiến không nắm chắc. Đã hắn tìm nhiều năm như vậy, tất nhiên có hắn lý do! Nếu như việc này chỉ là một cái lời nói vô căn cứ, chỉ sợ hắn cũng sớm liền từ bỏ!”

“Đây chính là ta muốn nói!” Triệu Ngọc lại lần nữa lắc đầu, “Chúng ta đồng dạng không có cách nào chứng minh, Đào Hương đến cùng thả

không có từ bỏ a? Muốn vạn nhất, cha ngươi trước khi lâm chung nghĩ muốn nói với ngươi sự tình, cũng không phải là cái gì Hoàng Kim bảo tàng đâu? Những này, chúng ta đã không có biện pháp đã chứng minh!”

“Không không không. . .” Thôi Lệ Châu phản bác, “Ngươi mới nói, hắn đã bàn giao cho ta lâm chung di ngôn, cái kia còn có chuyện gì lại so với giết người cùng hắn lưu lại bảo rương quan trọng hơn? Rất rõ ràng, hắn chỉ liền là nhóm này Hoàng Kim bảo tàng!

“Lão đại, “ Thôi Lệ Châu nghiêm túc nói nói, “ trên đời này, chỉ có ta hiểu rõ nhất Đào Hương. Hắn sở dĩ có thể trở thành tặc vương, tuyệt không phải chỉ là hư danh. Ta. . . Ta giống như có thể cảm giác được, hắn trước khi đi muốn nói với ta, liền là chuyện này! ! !”

“Ừm. . .” Kỳ thật, đừng nhìn Triệu Ngọc ngoài miệng điệu thấp, nhưng này cái hiển hách dễ thấy “Khôn đoái” quẻ, nhưng thủy chung vung đi không được. Sinh mãnh như vậy quẻ văn, rõ ràng đối ứng trước mắt bảo tàng, cho nên. . . Chẳng lẽ. . . Đào Hương ghi chép bảo tàng, thật xác thực?

“Lão đại, lão đại. . .” Thôi Lệ Châu trong mắt tràn ngập chờ mong, nàng dùng sức lôi kéo Triệu Ngọc cánh tay nói nói, “ ngươi thế nhưng là trứ danh đại thám tử, tầm bảo cùng phá án có rất nhiều chung địa phương, ta cảm thấy, chúng ta có cần phải dọc theo cha ta bước chân, đi thử một lần a!”

“Ừm. . . Cái này sao. . .” Triệu Ngọc lộ ra mấy phần do dự, “Thám tử cùng tầm bảo còn là có khác nhau rất lớn, ta không hiểu lịch sử a thế nhưng là. . .”

“Đừng làm rộn!” Thôi Lệ Châu thuận Triệu Ngọc cánh tay phật bên trên đầu vai của hắn, “Kim Phật bảo tàng đều bị ngươi phát hiện, còn khiêm nhường như vậy, không giống ngươi a?”

“May mắn,

May mắn!” Triệu Ngọc nói nói, “ không có nói với ngươi sao? Ta tìm tới Kim Phật bảo tàng, là bởi vì có ba vị lão chuyên gia đang chỉ điểm! Mà lại. . .”

“Ai nha, mà lại cái gì nha!” Thôi Lệ Châu hờn dỗi một tiếng, bắt đầu cho Triệu Ngọc dụi dụi bả vai, “Ngươi bây giờ lại không có chuyện làm, chúng ta trước tìm xem nhìn mà! Tìm không thấy lại không có cái gì tổn thất? Muốn. . . Muốn vạn nhất có thể tìm tới đâu? Ai nha! Ta đều không dám nghĩ!”

“Ai u. . . Đụng nhẹ. . .” Triệu Ngọc thống khổ, “Bóp chết ta rồi!”

“Lão đại, ngươi. . . Ngươi yên tâm!” Thôi Lệ Châu kích động nói, “Ta tuyệt đối không có bất kỳ cái gì ý nghĩ xấu, ngẫm lại xem đi! Chúng ta đem bảo tàng tìm tới, hiến cho quốc gia, cái này cần là lớn cỡ nào công lao a?

“Ngươi lần trước tìm tới Kim Phật, quốc gia trả lại cho ngươi hơn ngàn vạn tiền thưởng đâu! Lần này cần là tìm tới Hoàng Kim bảo tàng, ông trời ơi. . . Còn không phải hơn trăm triệu a?

“Đến lúc đó, ta căn phòng lớn này, chí ít cũng có thể lưu lại a? Ai u. . . Lão đại a. . .” Thôi cô nương càng nói càng kích động, đều nhanh đem toàn bộ thân thể úp sấp Triệu Ngọc trên thân, “Ta cầu van ngươi! Ta cái này nửa đời sau hạnh phúc, coi như toàn nhờ vào ngươi a! Lão đại. . . Tốt lão đại rồi. . .”

“Đi đi đi. . .” Triệu Ngọc bị Thôi Lệ Châu theo đến thở không nổi, vội vàng đẩy ra nàng, nghiêm túc nói nói, “ Tiểu Thôi a, ta thế nhưng là người chính trực, ngươi thiếp ta gần như vậy, dễ dàng bị người truyền nhàn thoại tích!”

“Ta đi!” Thôi Lệ Châu chu miệng, nhướng mày, lập tức nảy ra ý hay, trước làm một cái siêu cấp vũ mị động tác, sau đó đưa tay khoác lên mình khóa kéo bên trên, đối Triệu Ngọc uy hiếp nói, “ lão đại, đây là ngươi bức ta, ngươi nếu là không giúp ta tìm bảo tàng, ta hiện tại liền đem khóa kéo kéo ra, ta bên trong thế nhưng là đều không mặc gì đâu!”

“Ngươi. . .” Triệu Ngọc nhìn một chút sừng sững ở trước mắt cao phong, dày như vậy mặt mo sửng sốt đỏ lên, lúc này kích động ngửa mặt lên trời thở dài, “Ngươi nha thật là xuất sư a! Vậy mà so ta Triệu Ngọc còn vô sỉ!”

“Hừ!” Thôi Lệ Châu mày liễu vẩy một cái, “Càng vô sỉ còn ở phía sau đâu! Kéo Hoàn khoá kéo, ta liền cho Miêu tỷ tỷ hiện trường video! !”

“A. . .” Triệu Ngọc phát điên, hận không thể nằm trên mặt đất vung gió, phiền muộn nửa ngày, cái này mới rốt cục thỏa hiệp nói, “ tốt a, dù sao nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi, vậy thì tìm tìm xem đi!”

Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa nói xong câu đó, Thôi Lệ Châu vậy mà xoẹt một tiếng, thật đem áo của mình khóa kéo kéo ra! !

“A!” Triệu Ngọc giật nảy mình, vội vàng dùng tay che mặt mình, nhưng là. . . Bất quá nha. . . Hắn năm ngón tay, tất cả đều là tách ra, căn bản là không có nghĩ cản.

Kết quả, hắn xuyên thấu qua khoáng đạt khe hở nhìn thấy, người ta Thôi cô nương bên trong còn mặc liêu nhân áo lót nhỏ đâu, căn bản không có lộ hàng!

“Ta mẹ nó. . .”

Triệu Ngọc hận đến hàm răng ngứa, Thôi Lệ Châu lại là cười đến loan liễu yêu. . .

“Cười cái gì cười!” Triệu Ngọc trợn mắt nhìn, bản thân đánh trống lảng địa nói, “Tại Tấn bình thời điểm, lại không phải là không có nhìn qua, hừ!”

Mắng xong, Triệu Ngọc không để ý tới nàng nữa, mà là lần nữa cầm lên bút ký bản, bắt đầu chăm chú nghiên cứu.

Thôi Lệ Châu gặp Triệu Ngọc bắt đầu phát công, vội vàng lấy ra giấy bút hầu hạ.

Nhưng mà, Triệu Ngọc cầm bút lên đến, lại không biết nên từ đâu hạ bút?

Năm đó quân thống vận dụng rất nhiều nhân lực vật lực đều không có tìm được, về sau Đào Hương lại không công mà lui, bây giờ thời gian qua đi hơn 70 năm, cái này bảo tàng nên từ đâu tìm lên đâu?

Chương 1061: Đào Hương danh sách

Bản chép tay bên trên có minh xác ghi chép, nói năm đó Lưu Điện Thần nghe lén đến quân Nhật cao đám quan họp địa phương, chính là Chiêu Vân tỉnh Phụng Bình thị, Phụng Bình thị không chỉ có là Chiêu Vân tỉnh tỉnh lị, hơn nữa còn là lúc trước Ngụy Mãn chính quyền chủ yếu quyền lợi trung tâm một trong.

Đã quân Nhật quan lớn là từ nơi này triệu khai hội nghị bí mật, vậy đã nói rõ lúc trước bảo tàng, vô cùng có khả năng giấu ở Phụng Bình thị phụ cận vùng núi bên trong. Năm đó, quân thống điều tra thời điểm, cũng là lấy phụng bình làm trung tâm, đem cái này một địa khu làm trọng điểm khu vực.

Nhưng mà, nếu như từ trên bản đồ nhìn, liền sẽ phát hiện một cái rất bất đắc dĩ sự thật, Phụng Bình thị hết lần này tới lần khác là bốn bề toàn núi, phương hướng tất cả đều là rừng sâu núi thẳm, tất cả đều tính cùng một chỗ, chí ít có hơn ngàn cây số vuông.

Cũng khó trách, Nhật Bản quỷ tử năm đó có chọn trúng nơi này kiến tạo cứ điểm, đồng thời chôn giấu bảo tàng, tìm kiếm, thực sự độ khó không nhỏ!

Tại bút kí bên trên, ghi chép Đào Hương lúc trước tìm kiếm bảo tàng đi qua. Đào Hương liên quan tới bảo tàng điều tra, tổng cộng chia làm ba phương hướng:

Thứ nhất, lấy sưu tập tư liệu lịch sử manh mối làm chủ.

Điểm này phi thường trọng yếu. Nhiều năm qua, Đào Hương tra duyệt vô số nơi đó lịch sử tư liệu, thăm viếng vô số kể thôn dân, một mực tại chăm chỉ không ngừng địa nghe ngóng lấy liên quan tới bảo tàng tin tức.

Đào Hương điểm xuất phát phi thường minh xác, hắn cho rằng, nếu quả như thật tồn tại dạng này một cái bí mật cứ điểm, như vậy nó kiến tạo đi qua tất nhiên cùng Thắng Sơn cứ điểm không sai biệt lắm, Nhật Bản quỷ tử nhất định sẽ lợi dụng nơi khác Trung Quốc dân công tu kiến, mà tu kiến hoàn tất về sau, cũng tất nhiên sẽ giết người diệt khẩu, chế tạo ngàn người hố thảm án.

Cho nên, Đào Hương ý đồ tìm kiếm dạng này ngàn người hố, dùng cái này để phán đoán bí mật cứ điểm đại thể vị trí.

Mặt khác, hắn còn cho rằng, nếu như Nhật Bản quỷ tử muốn giữ vững bí mật, còn có thể phạm phải càng thêm làm cho người giận sôi hành vi, cái kia chính là —— đồ thôn! ! Bọn họ muốn đem cứ điểm phụ cận thôn trang san bằng, không lưu bất luận cái gì một người sống, dạng này mới có thể tránh miễn cứ điểm bị nơi đó dân chúng phát hiện!

Bởi vậy, nếu như có thể tìm tới cùng loại bị quân Nhật hủy diệt thôn, có lẽ liền có thể phán định cứ điểm vị trí.

Đào Hương năm đó sở dĩ mang theo Thôi Lệ Châu đi đến Hoàng Kim thành định cư, cũng là bởi vì hắn đã từng nhận được tin tức, tại Hoàng Kim ngoài thành núi trong vùng, phát hiện rất nhiều vứt bỏ thôn trang di chỉ.

Thế nhưng là, về sau thông qua chăm chú khảo sát về sau, hắn tiếc nuối phát hiện, những cái kia thôn trang cũng không phải là Nhật Bản nhân tạo thành, mà là bởi vì hoàn cảnh chuyển biến xấu bố trí.

Đào Hương cái thứ hai phương hướng chính là thực địa khảo sát.

Hắn dựa theo lúc trước Lưu Điện Thần bản chép tay ghi chép, hiện trường đi tìm dấu vết để lại, ý đồ tìm kiếm được có quan hệ quân Nhật hoạt động manh mối.

Vì thế, hắn mua qua có giá trị không nhỏ dụng cụ chuyên nghiệp, còn chuyên môn học tập rất nhiều kiến thức chuyên nghiệp. Nhưng bất đắc dĩ phạm vi quá lớn, này phương pháp không khác mò kim đáy biển, cuối cùng bất đắc dĩ từ bỏ.

Ngay tại Đào Hương bút kí đằng sau, vẽ lấy rất nhiều vùng núi sơ đồ, trong đó đại bộ phận sơ đồ bên trên tất cả đều đánh lấy thật to “X” hào, nói rõ nơi đó đã bị Đào Hương bài trừ.

Về phần thứ ba phương hướng, cái kia chính là nhân viên tương quan!

Đào Hương đồng dạng cho rằng, chỉ bằng Lưu Điện Thần một bản bản chép tay, thực sự không cách nào kết luận bảo tàng tồn tại. Cho nên, hắn hao phí thời gian dài, lợi dụng nghề nghiệp của mình chi tiện, đối tất cả cùng bảo tàng tương quan nhân viên cùng sự kiện triển khai kỹ càng điều tra.

Nhiều năm trôi qua, thật sự là hắn dò thăm rất nhiều ý vị sâu xa tin tức, tỉ như quốc dân đảng bại trốn về sau, bọn họ đối bảo tàng vẫn chưa chết tâm, từng nhiều lần phái ra qua gián điệp trước đến tìm kiếm, chẳng những không có cái gì tìm tới, còn không cẩn thận đem Lưu Điện Thần bản chép tay bí mật tiết ra ngoài ra ngoài.

Đào Hương trong lúc vô tình lấy được cái kia một phần, chính là mất đi sao chép kiện một trong.

Đào Hương hoài nghi, hắn lấy được thẩm vấn bản chép tay hắn là chỉ là toàn bộ bản chép tay một phần nhỏ, chỉ có thể hiểu rõ một thứ đại khái đi qua mà thôi, hắn là còn có càng thêm kỹ càng tư liệu lưu tồn ở thế.

Tiếp theo, như thế một món của cải kinh người, có khả năng ở vào đông bắc cảnh nội. Đối với quốc gia phương diện tới nói, cũng là không thể nào khoanh tay đứng nhìn.

Thông qua Đào Hương điều tra, hắn đã có thể xác nhận, nước ta từ khi kiến quốc về sau, cũng là trước sau tổ chức nhiều lần đối bảo tàng tìm kiếm hành động. Chính phủ phái ra rất nhiều trứ danh chuyên gia học giả,

Lại phối hợp tiên tiến khoa học dò xét kỹ thuật, trước sau tìm kiếm qua nhiều lần, nhưng cuối cùng cũng là không giải quyết được gì.

Mặt khác, Đào Hương còn được đến hai đầu đến từ không rõ con đường tin tức, nói Russia người cùng Nhật Bản nhân đồng dạng đang tìm kiếm nhóm này bảo tàng hạ lạc.

Liên quan tới cái này hai cái tin, Đào Hương cảm thấy Russia người sự tình còn hơi đáng tin cậy một chút, dù sao cũng là người ta mới là khổ chủ, bây giờ còn đang nhớ thương Hoàng Kim cũng coi như hợp tình lý.

Mặc dù Hoàng Kim có khả năng giấu tại Trung Quốc cảnh nội, nhưng là một khi tìm đến, bọn họ vẫn là có hi vọng thông qua hợp pháp thủ đoạn tác về. Càng quan trọng hơn là, nếu quả như thật có thể từ quân Nhật bí mật cứ điểm bên trong tìm tới Hoàng Kim, bọn họ cũng liền có thể chứng cứ rõ ràng Nhật Bản nhân cướp đoạt Hoàng Kim sự thật, này tới đỡ chư pháp luật thủ đoạn, chính thức hướng Nhật Bản chính phủ bắt đền!

Về phần Nhật Bản nhân cũng đang tìm sự tình, Đào Hương liền cảm giác đơn thuần nói nhảm. Vừa đến, bảo tàng là nhỏ Nhật Bản nhóm chôn xuống, bọn họ đương nhiên biết bảo tàng vị trí, còn dùng đi tìm sao? Thứ hai, bọn họ đến đây Trung Quốc tìm kiếm bảo tàng, đơn giản liền là vô cùng ngu xuẩn, khổng lồ như vậy bảo tàng, coi như tìm được, bọn họ lại có thể xử lý như thế nào? Kết quả là, chỉ có thể cho người khác làm

áo cưới, ngược lại được không bù mất.

“Chậc chậc. . .” Thôi Lệ Châu nhìn xem Đào Hương bút ký chậc lưỡi, dần dần khôi phục lý trí, “Lão đại a, chuyện này đi, thật đúng là không dễ làm! Đã quốc gia chúng ta phái nhiều chuyên gia như vậy đều không tìm được, vậy chúng ta. . .”

“Đúng không?” Triệu Ngọc đắc ý gật đầu, “Ta đã nói, chuyện lớn như vậy, quốc gia chúng ta là không thể nào khoanh tay đứng nhìn! Ta sẽ nói cho ngươi biết, không chừng, những cái kia bảo tàng đã bị quốc gia chúng ta bỏ vào trong túi nữa nha! Chỉ là không có đối ngoại tuyên bố thôi! Bởi vì có Hoàng Kim tranh chấp, cho nên không đối ngoại tuyên bố cũng là rất hợp lý đến mà!”

“Ai. . .” Thôi Lệ Châu giống như nhụt chí bóng da, dùng tay vỗ Triệu Ngọc bả vai, “Lão đại a, ngươi cấp bậc cũng không thấp, nếu không, ngươi tìm người hỏi một chút đi? Nếu là thật đã không có bảo tàng, chúng ta cũng liền đừng làm chuyện vô ích đi?”

“Nói đùa!” Triệu Ngọc lắc đầu, “Ta cấp bậc này là cái lông a? Như thế lớn một bút kinh thiên bảo tàng, khoan nói ta, liền là hình sự sảnh lớn nhất lãnh đạo cũng không có quyền hạn biết đến!”

“Dạng này a. . . Cái kia. . .” Thôi Lệ Châu lại hỏi, “Ngươi hỏi thăm một chút ai có quyền lợi biết không được sao?”

“Làm gì?” Triệu Ngọc trừng mắt, “Ngươi sẽ không lại muốn làm về nghề cũ a?”

“Chậc chậc. . .” Thôi Lệ Châu phiền muộn, “Vậy làm sao bây giờ a? Chúng ta cái gì cũng không biết liền đi tìm bảo tàng, cái kia không phải là luống cuống sao? Không có ý nghĩa liền!”

“Ta còn không biết đạo lý này? Chúng ta không bằng như vậy đi. . .”

Nói, Triệu Ngọc lật ra bút kí, chỉ vào vở phía sau rất nhiều tên người nói nói, “ đây là cha ngươi lưu lại người danh sách. Trên danh sách người, cũng đều là cùng bảo tàng có quan hệ người! Ngươi nhìn, danh sách phía trước nhất một chút danh tự, đều bị cha ngươi đánh X hào, chỉ còn lại có phía sau mấy cái này!”

“Nha. . .” Thôi Lệ Châu suy nghĩ nói, “ đánh X hào, chính là ta lão ba đã điều tra qua rồi? Như vậy. . . Không có đánh X hào. . .”

“Ngươi nhìn, nơi này còn có năm cái không có đánh X hào, “ Triệu Ngọc chỉ vào tên chỉ nói nói, “ hoặc là, là cha ngươi còn không có điều tra bọn họ; hoặc là, liền là năm người này cùng bảo tàng mật thiết tương quan, biết càng nhiều ẩn tình. Cho nên. . .”

“Nha. . .” Thôi Lệ Châu chợt lại hưng phấn lên, “Chúng ta bây giờ liền đi điều tra một chút năm người này đi! Nhìn nhìn bọn họ cũng đều biết thứ gì? Nếu là bảo tàng đã đã tìm được, cái kia hai ta cũng có thể tuyệt vọng rồi! Nhưng nếu là không có tìm tới. . . Ha ha. . . Vậy ngươi Triệu đại thần thám coi như được thật tốt bán dốc sức a!”

Chương 1062: Tầm bảo mê án

“Hô... Hô...”

Giày vò một đêm, Triệu Ngọc ngược lại tại hừng đông thời khắc, nằm trên ghế sa lon đánh lên hãn, Thôi Lệ Châu cũng là khốn đốn không thôi, nghiêng dựa vào Triệu Ngọc trên bờ vai, cũng ngủ thiếp đi.

Hai người tư thế ngủ đã mập mờ, lại kỳ hoa.

Húc nhật đông thăng, ánh nắng từ cao cao ngọn cây khe hở bên trong chiếu xuống, xuyên thấu qua cửa sổ có rèm chiếu vào Triệu Ngọc trên mặt. Ngoài cửa sổ một trận ấm gió thổi qua, lá cây vang sào sạt, nơi xa cái kia cao cao ngọn cây đầu cành, còn truyền đến trận trận chim hót.

Chim hót thanh thúy, uyển chuyển thoải mái , khiến cho ngủ say người buồn ngủ càng thêm hương nồng.

Thế nhưng là, Triệu Ngọc hai người ngọt ngào ngủ mơ cũng không có duy trì bao lâu, liền bị một trận không đúng lúc chuông điện thoại di động đánh vỡ.

“A... Anh hùng, mời ngươi theo giúp ta truy mộng đẹp...”

Triệu Ngọc điện thoại lần nữa truyền đến quen thuộc vẫn như cũ âm nhạc.

A nha...

Triệu Ngọc ngáp một cái, cánh tay vừa nhấc, trên bờ vai Thôi Lệ Châu liền thuận thế trượt rơi xuống trong ngực của hắn.

Ai u...

Triệu Ngọc buồn bực đẩy một cái, không có thôi động.

Nha...

Thôi Lệ Châu lại thuận thế ôm Triệu Ngọc cổ, tiếp tục ngủ say.

Chậc chậc...

Triệu Ngọc chậc lưỡi, xoay người đưa tay đi cầm điện thoại, lại cách xa nhau rất xa. Hữu tâm, lại là mỹ nhân áp hoài, không thể động đậy.

Rơi vào đường cùng, hắn đành phải thi triển mình mềm dẻo tố chất, xoay người vểnh lên * đít, phí hết khí lực thật là lớn mới đưa di động cầm vào tay.

Bởi vì còn buồn ngủ, hắn cũng không có đi xem điện báo biểu hiện, trực tiếp nhấn xuống nút trả lời.

“Tiểu Triệu, ta!” Trong điện thoại người, chính là Tần Sơn Trương Cảnh Phong, chỉ nghe hắn gấp rút nói nói, “ ngươi để cho ta tra mấy người kia, làm sao rất không thích hợp con a! Bọn họ... Bọn họ toàn đều đã chết đã!”

“A? Cái gì! ?”

Triệu Ngọc vụt địa đứng dậy, trong ngực Thôi Lệ Châu thuận thế lăn rơi xuống đất, lăn lông lốc vài vòng nhi ra ngoài, may mắn trên mặt đất phủ lên thật dày chăn lông, bằng không không phải quẳng cái nguy hiểm tính mạng không thể.

“Ai nha! Làm gì a ngươi...” Thôi cô nương dụi dụi mắt, oán trách nói, “ ngủ một lát nhi cảm giác làm sao cũng khó như vậy đâu?”

“Cái gì? Ngươi... Ngươi lặp lại lần nữa?”

Triệu Ngọc chỗ nào còn chú ý đến lấy Thôi Lệ Châu, hắn đã hoàn toàn thanh tỉnh. Trước đó, vì mau chóng tra rõ ràng Đào Hương người danh sách bên trên những người kia tư liệu, Triệu Ngọc liền đem tên người phát cho Trương Cảnh Phong, để hắn hỗ trợ tìm kiếm.

Hắn sở dĩ lựa chọn Trương Cảnh Phong, thứ nhất là bởi vì tổ điều tra đặc biệt người toàn đều bận rộn, hắn không có ý tứ đi quấy rầy Tằng Khả; thứ hai, Trương Cảnh Phong cũng là một cái phi thường đáng tin tìm người cao thủ.

Lúc đó trời còn chưa sáng, Triệu Ngọc chỉ là cho Trương Cảnh Phong phát đi tin tức, cũng không có gấp thúc hắn.

Thật không nghĩ đến, Trương Cảnh Phong cũng không tiếp tục lúc trước tặc cá chạch, hắn vậy mà như thế kính nghiệp, không có một lát sau, liền đem Triệu Ngọc muốn điều tra tư liệu tất cả đều tra xét đi ra.

“Thật, đều đã chết! ! Mà lại...” Trương Cảnh Phong thần thần bí bí địa nói nói, “ giống như... Có kỳ quặc a?”

“A? Đều đã chết? Lúc nào chết?” Triệu Ngọc vội hỏi.

“Ừm... Từ năm trước cái cuối cùng quý bắt đầu đi, “ Trương Cảnh Phong trả lời, “Mãi cho đến năm trước! Năm người đều đã chết, mà lại, đều là bệnh tim!”

“A? Cái này. . .”

Triệu Ngọc lập tức lĩnh ngộ Trương Cảnh Phong ý tứ, tại như thế thời gian ngắn ngủi đoạn bên trong, năm người tất cả đều tử vong, đã không thể dùng trùng hợp để giải thích. Mà năm người cũng đều chết bởi cùng một loại tật bệnh, tựa hồ càng thêm có chuyện ẩn ở bên trong!

“Cái gì? Ai chết rồi?” Thôi Lệ Châu lúc này mới ý thức được can hệ trọng đại, vội vàng dụi dụi con mắt, từ dưới đất bò dậy.

“Tiểu Triệu tử a!” Trương Cảnh Phong tâm tình phức tạp nói, “Ngươi có phải hay không... Lại tra được cái gì đại án tử a? Năm người này niên kỷ không nhỏ, cho nên trên hồ sơ ghi chép đều là tự nhiên tử vong, không có lập án, cũng không có kiểm tra thi thể loại hình. Ta đơn giản nhìn một chút, năm người này không tại cùng một tòa thành thị, chức nghiệp khác biệt, tuổi tác khác biệt, giống như cũng không có cái gì gặp nhau a?”

“Ta dựa vào!”

Triệu Ngọc thấp mắng nhỏ một câu, hắn vạn lần không ngờ, Đào Hương người danh sách lại còn sẽ dính dấp ra người chết đến! Năm người đều tại cùng một cái trên danh sách, lại tất cả đều tử tại tâm tạng bệnh (bệnh tim), trong này rõ ràng có vấn đề...

“Năm ngoái?” Thôi Lệ Châu nghe được Trương Cảnh Phong nói chuyện,

Thì thào nói nói, “ chí ít... Không liên quan cha ta chuyện gì a? Khi đó, cha ta đã bị cảnh sát bắt lại!”

“Ừm?” Trương Cảnh Phong cũng nghe đến Thôi Lệ Châu nói chuyện, vội vàng tò mò hỏi nói, “ Tiểu Triệu, bên cạnh ngươi, không phải Miêu tổ trưởng a?”

“Lão Trương!” Triệu Ngọc tranh thủ thời gian giật ra chủ đề, hỏi nói, “ năm người này tài liệu cặn kẽ, ngươi cũng tra được? Cùng ta cho tin tức

của ngươi ăn khớp sao?”

“Ăn khớp! Ăn khớp!” Trương Cảnh Phong tranh thủ thời gian trả lời, “Đều là có học vấn người, ngay tại chỗ đều có không nhỏ danh khí! Nhất là cái cuối cùng Viên Tuấn Thành, hắn thật là trước đông bắc viện bảo tàng viện trưởng, vẫn là đông bắc văn hóa lịch sử nghiên cứu hiệp hội hội trưởng!”

Nha...

Triệu Ngọc gật đầu, liên quan tới điểm này, Đào Hương đã tại trong sổ làm đánh dấu.

“Ta... Ta cái này đem những người khác tài liệu cặn kẽ tất cả đều phát cho ngươi!” Trương Cảnh Phong hơi có vẻ kích động nói nói, “ Tiểu Triệu tử a, nếu là... Ngươi có dùng đến ta địa phương, cứ việc nói, đem ta mượn điều tới đều được, đi theo huynh đệ có thịt ăn a! Ngươi cũng nên cho ta dính dính thần thám ánh sáng đi!”

“Yên tâm!” Triệu Ngọc trong lòng nói chuyện, trách không được gia hỏa này như thế tích cực đâu, hắn vội vàng bảo Chứng nói, “Ta Triệu Ngọc ngươi còn không tin được sao? Có chỗ tốt gì, nhất định quên không được chúng ta nhà mình huynh đệ! Chờ lấy, nếu quả như thật cần phải, ta liền đem ngươi thân mời đi theo!”

“Được rồi...” Trương Cảnh Phong mừng rỡ cúp xong điện thoại.

Nhưng mà, cúp điện thoại về sau, Triệu Ngọc trừng tròng mắt nhìn xem Thôi Lệ Châu, Thôi Lệ Châu cũng là không nói tiếng nào nhìn xem Triệu Ngọc, hai người nhìn nhau im lặng, hoàn toàn yên tĩnh.

“Có người...” Thẳng đến sau một phút, Thôi Lệ Châu mới rốt cục nói nói, “ có người... Cũng đang tìm những người này sao? Vì cái gì... Toàn đều đã chết?”

“Có lẽ, càng nói chính xác... Là có người cũng đang tìm kiếm bảo tàng!” Triệu Ngọc nhíu mày nói nói, “ nếu như trên danh sách năm người đều là chết bởi mưu sát! Vậy cũng không chỉ là tìm kiếm bảo tàng sự tình! Can hệ trọng đại, ta nhìn... Chúng ta đến hướng hình sự sảnh xin lập án mới được!”

Nói đến đây, Triệu Ngọc lại một lần nữa khó mà ức chế nhìn thoáng qua hệ thống giới trên mặt “Khôn đoái” hai chữ, cái này quẻ văn, thật đúng là quá chuẩn!

“Khôn” quẻ vừa ra, tất có người chết!

Lần này, lại là chưa từng xuất hiện ngoài ý muốn! Hơn nữa còn chết năm cái...

“Thế nhưng là... Bệnh tim...” Thôi Lệ Châu lắc đầu, “Sẽ là mưu sát sao? Tầm bảo mà thôi, vì cái gì còn muốn giết người đâu? Năm người này, có phải hay không biết chút ít cái gì?”

“Ai u! Hỏng! !” Bỗng dưng, Triệu Ngọc lảo đảo địa chạy đến trước bàn làm việc, nhanh chóng mở ra Đào Hương bút kí, đem lật đến người danh sách bên trên.

“Sao... Thế nào?” Thôi Lệ Châu mặc dù mở lời hỏi, nhưng nàng đã từ Triệu Ngọc trong kinh hoảng nhìn ra cái gì.

“Chúng ta điều tra, chỉ là không có đánh X năm người!” Triệu Ngọc thở hổn hển nói nói, “ phía trên này, còn có đánh X đây này? Những người này... Sẽ không.....”

“Không thể nào?” Thôi Lệ Châu cảm giác cả người cũng không tốt, nàng lắc đầu hỏi nói, “ ngươi không phải là nói, trên danh sách tất cả

mọi người, tất cả đều chết oan chết uổng đi! ? Cái này. . . Chuyện này... Lại chơi lớn! ?”

Chương 1063: Toàn bộ đều đã chết?

Giữa trưa.

Leng keng!

Chuông cửa bị người theo vang, một tên cưỡi chạy bằng điện xe đạp nhân viên giao thức ăn công, vì Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu đưa tới phong phú cơm trưa.

Cơm trưa đều là từ hội quán đặt trước chế, bữa ăn phẩm Trung Tây kết hợp, hương vị ngon, dinh dưỡng phong phú.

Mặc dù bữa cơm này tính cả tiền boa hết thảy tiêu hết hơn một ngàn khối, nhưng hai người ăn đến phi thường dễ chịu, cảm giác đáng giá.

“Ai nha!” Thôi Lệ Châu ợ một cái, từ đáy lòng tán thưởng, “Làm cái người giàu có thật đúng là đẹp a, nhiều hi vọng chúng ta có thể đem bảo tàng tìm tới a!”

“Hiện tại không chỉ có riêng là bảo tàng sự tình!” Triệu Ngọc không có Thôi Lệ Châu ăn đến như vậy này, vội vàng sau khi ăn xong, hắn liền tìm đến mấy trương to lớn giấy trắng, đem bình để lên bàn, xem như bạch bản đồng dạng, bắt đầu viết điều tra ghi chép.

Đây đều là hắn từ xưa tới nay đã thành thói quen, hắn cảm giác mình chỉ có đem tư liệu tự mình sách viết ra, trong đầu mới có thể tuôn ra càng

nhiều mạch suy nghĩ.

Đào Hương trên danh sách, hết thảy xuất hiện 1 6 người tên, mỗi người danh nghĩa phương đều có một hàng chữ nhỏ đánh dấu, ghi chú người kia giới thiệu sơ lược.

Trước mặt 1 1 người, đều bị Đào Hương đánh lên "X" hào, phía sau nhất 5 cái lại là không có. Trương Cảnh Phong đã chứng thực, cái này 5 người tất cả đều bởi vì bệnh tim tử vong.

Triệu Ngọc cho rằng, cái này 5 người chết đi, hẳn là cũng không phải là ngoài ý muốn.

Thôi Lệ Châu hiểu rõ Triệu Ngọc thói quen, một mực im lặng không lên tiếng ở bên cạnh cho Triệu Ngọc trợ thủ.

Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa mới viết không nhiều thời điểm, Trương Cảnh Phong điện thoại lại đánh tới.

"Tiểu Triệu a, làm sao nhiều người như vậy tên đâu? Ngươi đến cùng đang tra cái gì đại án tử a?" Trong điện thoại, Trương Cảnh Phong lộ ra phi thường khó hiểu, "Những người này giống như đều không có có quan hệ gì mà!"

"Lão Trương!" Triệu Ngọc nóng lòng biết đáp án, vội vàng thúc giục nói, " nhanh, cái kia 1 1 người, đến cùng có vấn đề sao?"

"Ừm... Cái này sao, không tốt lắm nói a! Là như vậy, ân..." Trương Cảnh Phong trả lời có vẻ hơi nói quanh co, "Ngươi để cho ta điều tra cái này 1 1 người, cũng đều đã không tại nhân thế! Tương đương hết thảy 1 6 người, một cái còn sống cũng không có!"

"A! ?"

Hai người không thể tránh khỏi giật nảy cả mình.

“Đều... Đều đã chết?” Thôi Lệ Châu run rẩy thay đổi âm điệu, “Cái này. . . Nhiều người như vậy, đây rốt cuộc là ai làm a?”

“Đừng nói như vậy...” Trương Cảnh Phong lời nói phong Nhất chuyển, vội vàng nói, “Mặc dù chết rồi, nhưng là cái này 1 1 người tình huống có chút phức tạp, cùng trước đó cái kia 5 cái có chút sai lệch!

“Ừm... Nói như thế nào đây! Từ tư liệu của ta bên trên nhìn, những người này phân biệt chết bởi một cái phi thường thời gian dài dằng dặc đoạn bên trong, sớm nhất có thể truy tố đến 15 năm trước, trễ nhất, thì là năm ngoái sáu tháng cuối năm. Bọn họ đều là một chút nghiên cứu học vấn người, từ không có làm qua cái gì làm điều phi pháp sự tình, không có án cũ.”

“Còn có, những người này niên kỷ cao thấp không đều, nhưng phần lớn đều đã đã có tuổi, ngay cả 90 tuổi đều có! Mà lại, từ trên tư liệu nhìn, đều là bình thường tử vong , có vẻ như cũng cùng bệnh tim không có quan hệ.

“Bất quá, có bởi vì niên đại quá xa xưa, muốn một vừa xác nhận, còn phải cần một chút thời gian mới được!”

“Dạng này a...” Triệu Ngọc âm thầm chậc lưỡi, nghiêm túc nói, “Lão Trương, ngươi tạm thời trước giúp ta điều tra lấy những người này tài liệu cặn kẽ, 1 6 người toàn đều muốn! Ta đi cùng mặt trên xin một cái, nếu có thể, ta sẽ nghĩ biện pháp đem ngươi điều tới!”

“Được rồi! Nhìn tốt a ngươi liền!” Trương Cảnh Phong vui vẻ cúp xong điện thoại, rất nhanh liền đem hắn tra được tư liệu phát cho Triệu Ngọc.

“Lão đại... Ngươi cần phải hiểu rõ a!” Thôi Lệ Châu nhắc nhở nói, “ chuyện này, ngươi thật muốn lên báo sao? Chúng ta có phải hay không

có chút đường đột? Không bằng... Chúng ta hảo hảo điều tra thêm rồi nói sau! Muốn vạn nhất, những người kia đều là bình thường tử vong đâu?”

Triệu Ngọc không có trả lời Thôi Lệ Châu vấn đề, mà là cầm điện thoại di động lên, đem những người kia tài liệu cặn kẽ tất cả đều nhận thật cẩn thận nhìn một lần, sau đó liền bắt đầu hướng trên tờ giấy trắng viết.

Toàn bộ viết quá trình, kéo dài gần một giờ, Triệu Ngọc cái này mới rốt cục thu hồi bút, lắc đầu nói ra: “Cái này giấy trắng liền là không bằng bạch bản a, viết sai liền không thể chà xát!”

“Lão đại, lão đại, thế nào?” Thôi Lệ Châu gặp Triệu Ngọc nói chuyện, vội vàng thúc hỏi nói, “ có mặt mày sao? Hung thủ đến cùng là ai a?”

“Ta đi!” Triệu Ngọc nhíu mày, “Ta là thần thám, cũng không phải thần tiên, nếu là tùy tiện một viết liền có thể tìm tới hung thủ, vậy ta cũng đừng làm khác!”

“...” Thôi Lệ Châu im lặng.

“Ngươi nhìn a...” Triệu Ngọc đưa tay chỉ đã viết xong tư liệu, “Chúng ta tạm thời trước đem tử vong để ở một bên, trước đến xem những này, đều là ai? Ngươi nhìn...” Hắn chỉ chỉ bên trong một cái danh tự, “Người này là nghiên cứu cận đại sử tiến sĩ sinh đạo sư; lại nhìn cái này một cái, nhà kinh tế học; đây là cục văn hóa khảo cổ kỹ thuật chuyên gia, đằng sau còn có một số làm nghiên cứu khoa học bộ môn, thậm chí còn có làm khảo sát! Thế nào, ngươi có thể nghĩ đến cái gì?”

“Ừm... Những người này đều có học vấn, trình độ cũng rất cao!” Thôi Lệ Châu phỏng đoán nói, “ mà lại, bọn họ sở học chuyên nghiệp, tựa hồ cũng có thể cùng đám kia Hoàng Kim bảo tàng dính vào bên cạnh! Cái này. . .”

“Đúng, có tiền đồ!” Triệu Ngọc gật đầu, “Ta đoán chừng, Đào Hương sở dĩ sẽ đem những này người viết tại vở bên trên, hẳn là, những người này đã từng tham dự qua cùng tìm kiếm bảo tàng có liên quan hành động. Đào Hương muốn thông qua bọn họ, tìm tới càng nhiều liên quan tới bảo tàng manh mối!”

“Cho nên, hắn mỗi điều tra Hoàn một người, phát hiện bọn họ cùng bảo tàng không quan hệ về sau, liền cho hắn đánh một cái X!” Thôi Lệ Châu tiếp nói, “ mà phía sau cái kia 5 người, hắn còn chưa kịp tra?”

“Giống như...” Triệu Ngọc tự hỏi nói, “Không phải chưa kịp tra, mà là, mặc dù tra xét, lại chưa có xác định xuống đây đi? Đừng quên, Đào Hương cái rương là chôn dưới sàn nhà mặt! Sàn nhà đều bị hắn một lần nữa xây lên, nói rõ hắn chí ít không có ý định trong khoảng thời gian ngắn thu hồi cái rương a?”

“Nha...” Thôi Lệ Châu kinh dị nhìn xem Triệu Ngọc, “Không hổ là đại thám tử a! Ngươi kiểu nói này, ta giống như rộng mở trong sáng. Cha ta sở dĩ không có cho cái này 5 người họa X, là bởi vì cái này 5 người xác thực biết một chút liên quan tới bảo tàng tin tức đi?”

“Ngươi lại nhìn một chút, “ Triệu Ngọc lại chỉ vào người phía trước tên nói nói, “11 cái họa X người mặc dù cũng đều đã chết, nhưng bọn họ thời điểm chết, niên kỷ đã phi thường lớn, nhìn... Đều là 70, 80 thậm chí hơn 90! Cho dù có mấy cái trẻ tuổi một chút, cũng là chết bởi bệnh nan y loại hình, cũng không phải là bệnh tim!

“Sau đó thì sao!” Triệu Ngọc một chỉ người phía sau tên, “Ngươi nhìn nhìn lại đằng sau cái này 5 người, mặc dù niên kỷ cũng không nhỏ, nhưng còn không đến mức già dặn thọ hết chết già dưới đáy, tại làm hiện nay, 60 đến tuổi người, căn bản cũng không tính là chân chính lão niên đâu!”

“Nha...” Thôi Lệ Châu gật đầu, “Ta hiểu được, ý của ngươi là nói, chân

chính có nhưng có thể chết oan chết uổng, cũng không phải là tất cả mọi người, mà là chỉ có cái này không có họa X 5 người mà thôi! ?”

“Không sai biệt lắm!” Triệu Ngọc nói nói, “ tiếp đó, liền là vấn đề mấu chốt nhất, ngươi cho rằng, nếu như cái này 5 người thật chết oan chết uổng, như vậy hung thủ tại sao muốn giết chết bọn họ đâu?”

“Ông trời ơi..!” Thôi Lệ Châu kinh ngạc nói nói, “ bởi vì cái này 5 cái người biết bảo tàng bí mật sao? Cái kia... Hung thủ kia giết chết bọn họ, là nghĩ muốn hiểu rõ bí mật này, vẫn là... Muốn... Giết người diệt khẩu! ?”

“Bất kể là người trước vẫn là cái sau...” Triệu Ngọc dùng tay điểm bạch bản bên trên một cái cự đại “?” Hào nói nói, “ chỉ cần chúng ta có thể bắt lấy hung thủ, nói không chừng, liền có thể thu hoạch được bảo tàng manh mối! ! !”

Chương 1064: Cò kè mặc cả

Thủ đô, trung ương hình sự sảnh mỗ phòng khách bên trong.

Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu ngồi ở trên ghế sa lon, Triệu Ngọc nhàn nhã thưởng thức trà, Thôi Lệ Châu lại có vẻ mười phần co quắp.

“Lão đại!” Thôi Lệ Châu lo lắng địa nói nói, “ ngươi nói, phía trên sẽ là cái thái độ gì đâu? Ta luôn cảm thấy, chuyện này quá đường đột! Chúng ta. . . Chúng ta hẳn là trước đi dò tra, nhìn xem cái kia 5 người đến cùng phải hay không chết bởi mưu sát mới tốt? Còn có. . . Bảo tàng sự tình, bọn họ sẽ nghĩ như thế nào đâu?”

“Thích nghĩ như thế nào thì cứ nghĩ như thế đó!” Triệu Ngọc cũng coi là trải qua vô số sự kiện lớn lão thủ, giờ phút này lộ ra khí định thần nhàn, phong khinh vân đạm, “Cái kia 5 người đều tại đông bắc đâu, cũng không thể chạy tới chạy lui lấy chơi a? Tiểu Thôi a, ngươi cũng chớ suy nghĩ quá nhiều, nếu như phía trên không cho chúng ta tra, cái kia trong đó tất có vấn đề, chúng ta cũng không có không cần thiết chơi đùa lung tung!”

“Thế nhưng là. . . Nếu để cho chúng ta tra đâu?” Thôi Lệ Châu trừng to mắt, sáng ngời có thần, “Chúng ta làm sao tra?”

“Hắc hắc. . .” Triệu Ngọc lại phẩm hớp trà, cười nói, “ cái kia không tốt hơn sao? Ta ngay tại phiền lòng những cái kia toạ đàm báo cáo loại hình sự tình đâu!”

“Thế nhưng là. . .” Thôi Lệ Châu ôm ngực nói nói, “ ta vẫn cảm thấy, trái tim phanh phanh nhảy, giống như. . .”

“Được rồi, đừng mù nắm lấy! Có ta ở đây, sợ cái gì sức lực?” Triệu Ngọc ngoài miệng khuyên, nhưng vừa nghĩ tới uy lực vô biên “Khôn đoái” đến, trong lòng đồng dạng nhịn không được nổi lên gợn sóng.

Cốc cốc cốc. . .

Theo một tràng tiếng gõ cửa, nhưng gặp Tiêu Quốc Phượng trưởng phòng một thân một mình đi vào phòng khách.

Thông qua thời gian dài như vậy tiếp xúc, Triệu Ngọc giống như có lẽ đã cùng Tiêu trưởng phòng tạo thành ăn ý, tại đối phương tiến vào phòng khách về sau, Triệu Ngọc vẻn vẹn cùng nàng trao đổi một ánh mắt, liền minh bạch một chút cái gì.

“Khụ khụ. . .” Triệu Ngọc cố ý tằng hắng một cái, xông Thôi Lệ Châu nói nói, “ Tiểu Thôi, ngươi đi trước lội toilet đi!”

Thôi Lệ Châu không ngốc, lập tức minh bạch Triệu Ngọc ý tứ, vội vàng không nói tiếng nào đi ra phòng.

“Ai!” Tiêu trưởng phòng đem một chồng tư liệu hướng trên mặt bàn vừa để xuống, nói nói, “ Triệu Ngọc a, ta là thật không biết nói ngươi cái gì tốt! Để ngươi nghỉ ngơi một hồi, cũng không thể hảo hảo nghỉ ngơi sao?”

“Tỷ, đừng bút tích, phía trên đến cùng nói cái gì rồi? Cho thống khoái lời nói được không?” Triệu Ngọc trực tiếp hỏi.

“Bảo tàng sự tình. . . Khó mà nói!” Tiêu trưởng phòng khó xử địa nói nói, “ ta đã từng cấp báo lên, cuối cùng có thể hay không cho cái chính

xác tin tức, đều là ẩn số.

“Ngươi đây, hảo tâm nhất bên trong có cái đo đếm, ngươi hẳn phải biết, coi như bảo tàng xác thực, cũng là không tới phiên chúng ta hình sự sảnh trên đầu! Quốc gia có đặc biệt những ngành khác đi xử lý loại cấp bậc kia sự tình, chúng ta chỉ cần đem tư liệu giao cho bọn họ là được!”

“Ồ? Thật sao?” Triệu Ngọc nhíu mày, “Vậy nếu là bọn họ dựa vào chúng ta cung cấp manh mối tìm được, tiền thưởng làm sao phân phối đâu?”

“Xin nhờ, ngươi dùng một chút tâm tư được không?” Tiêu trưởng phòng chắp tay trước ngực, tựa như thở dài, “Cái này đều còn không có làm rõ một cái đầu mối đâu, ngươi xách ngược trước tính lên sổ sách tới?

“Vẫn là nói chính sự đi!” Tiêu trưởng phòng từ trong tư liệu xuất ra một phần văn kiện, “Mặc dù bảo tàng sự tình chưa kết luận, nhưng là, án mưu sát, lại là về chúng ta phụ trách. Nếu như. . . Nên sự kiện bên trong thật liên lụy đến án mạng, phía trên quyết định, vẫn là từ ngươi đến toàn quyền phụ trách!”

“Ừm. . . Cái này là được rồi!” Triệu Ngọc nhận lấy phê chuẩn văn kiện, hỏi nói, “ vậy ta nghỉ ngơi, ta diễn thuyết báo cáo, còn có ta tổ điều tra đặc biệt nên xử lý như thế nào?”

“Nghỉ ngơi tạm thời hủy bỏ, diễn thuyết báo cáo tạm thời trì hoãn, nhưng là. . . Ngươi tổ điều tra đặc biệt hiện tại không thể cho ngươi!” Tiêu trưởng phòng nói nói, “ ngươi biết Cao Lan Kỳ bản án không là chuyện nhỏ, Miêu Anh tổ trưởng đã dẫn theo ngươi tổ điều tra đặc biệt toàn lực xử lý, lúc này, vô luận như thế nào cũng không thể để bọn họ triệt hạ đến! Cho nên, ta chỉ có thể cho ngươi thêm điều một cái tổ đến!”

“Dạng này a. . .” Triệu Ngọc suy nghĩ một cái, nói nói, “ vậy không bằng, ta chọn mấy người đến đây đi, mình người dùng đến thuận tay một

chút!”

“Không được!” Ai ngờ, Tiêu trưởng phòng một nói từ chối, “Triệu Ngọc, bản án là ngươi xách giao lên! Ngươi hẳn phải biết, nếu như cái kia 5 người thật sự là bị người mưu sát,

Vậy trong này mặt, có khả năng sẽ dính dấp đến ngoại giao tranh chấp, cùng một chút quốc tế tình huống, có khả năng sẽ xuất hiện khá phức tạp cục diện.

“Cho nên, phía trên sẽ chọn lựa một chút có phương diện này kinh nghiệm nhân viên, đến đây phụ trợ công việc của ngươi! Còn có. . .” Tiêu trưởng phòng dừng lại một chút, nói nói, “ lần này, ngươi chỉ có thể làm Phó tổ trưởng. Phía trên sẽ cắt cử một tên khác tổ trưởng tới. . .”

“Thần Mã Ngoạn Ý nhi! ? Lại làm cọng lông có phải không?” Nghe thấy lời ấy, Triệu Ngọc nhất thời nâng lên cái mũi, đấu bò địa nói nói, “ làm gì? Phái người áp chế ta sao? Không được! Ta có công việc của ta phương thức, không thích người khác khoa tay múa chân! Ngươi hẳn là hiểu rõ. . .”

“Ta biết, người tổ trưởng này chỉ là danh nghĩa tổ trưởng, là tới giả giả vờ giả vịt!” Tiêu trưởng phòng giải thích, “Trên thực tế điều tra làm việc, đều là từ ngươi đến phụ trách!”

“Vậy cũng không được a!” Triệu Ngọc lắc đầu, “Ta đây là đang tra án, không có rảnh lại cho người mới huấn luyện, ta chưa quen thuộc tính tình của bọn hắn tính cách, nhiều chậm trễ sự tình?”

“Triệu Ngọc! Ngươi nghe ta nói!” Tiêu trưởng phòng tận tình khuyên bảo, “Thứ nhất, vụ án này xác thực tồn tại quốc tế tai hoạ ngầm, một cái xử lý vô ý, hậu quả sẽ vô cùng nghiêm trọng, ngươi là cần phải có phương diện này kinh nghiệm tổ viên; thứ hai, Khương Khoa vượt ngục sự tình, coi như những người lãnh đạo có thể làm chưa từng xảy ra,

nhưng cũng phải ăn viên thuốc an thần mới được a? Lại nói, ngươi mới nghỉ ngơi không đến một tuần lễ, nhanh như vậy liền đến phục chức, những người lãnh đạo cũng sợ những tổ viên khác nhóm nói này nói kia a!”

“Ta mặc kệ, “ Triệu Ngọc đùa nghịch, “Tóm lại, nếu là không để cho ta chọn người, vậy ta không làm, lão tử tiếp lấy nghỉ ngơi đi!”

“Ngươi! ?” Tiêu trưởng phòng nhíu mày, “Nhờ ngươi chuyên nghiệp một chút được hay không? Ngươi yên tâm, phía trên chọn cho ngươi, đều là ưu tú nhất người!”

“Ai!” Triệu Ngọc thở dài một tiếng, đem văn kiện hướng trên mặt bàn vừa để xuống, lắc đầu nói nói, “ thật sự là đáng tiếc nhóm này kinh thế bảo tàng a! Đi, tỷ, các ngươi mời cao minh khác đi thôi, ta tiếp lấy chuẩn bị diễn thuyết bản thảo đi a!”

Nói, Triệu Ngọc vậy mà cất bước liền hướng ngoài cửa đi.

“Triệu Ngọc! Ngươi đến cùng nghĩ muốn như thế nào?” Tiêu trưởng phòng cũng gấp, “Ngươi chỉ mới nghĩ lấy tự mình làm sự tình thoải mái, ngươi nghĩ tới khó xử của ta không có? An bài cho ngươi tổ trưởng cùng tổ viên đều không phải là ta có thể chi phối, nếu là ta có cái kia quyền lực, ta khẳng định tất cả đều dựa vào ngươi!

“Nhưng là, ta không có a!

“Ngươi muốn phục chức tra án, đây là ta có thể giúp ngươi tranh thủ được kết quả tốt nhất! Ngươi còn không vừa lòng, ngươi còn muốn thế nào? Chẳng lẽ, đem ta bức điên rồi, ngươi liền đẹp sao? Ngươi biến thành người khác đi thử một chút, nhìn xem ai còn cùng ta giống như sủng ái ngươi?

“Ai. . .” Tiêu trưởng phòng thở dài một tiếng, đều lộ ra giọng nghẹn

ngào, “Ta cái này một mảnh hảo tâm, tất cả đều cho chó ăn thật sự là!”

“Ừm. . . Cái này. . . Lời này nói như thế nào?” Triệu Ngọc vẫn là lần đầu nhìn thấy Tiêu trưởng phòng như thế yếu thế, lúc này lòng trắc ẩn nổi lên, nói nói, “ cái kia. . . Chúng ta liền nhượng bộ một bước đi, ai làm tổ trưởng không quan trọng, tổ viên cũng không quan trọng, nhưng ta người, ta còn cần phải! Một nửa, một nửa, cái này cũng có thể đi?”

“Ngươi!” Tiêu trưởng phòng chỉ vào Triệu Ngọc cái mũi, vậy mà có chút tức giận, “Ngươi cái này không sợ trời không sợ đất tên đần, vậy mà cùng hình sự sảnh bàn điều kiện! Tốt a, chuyện này, ta giúp ngươi xin một cái đi! Ai! Ta liền buồn bực, vì cái gì ta bắt ngươi một điểm tính tình cũng không có chứ?”

“Đây còn không phải là bởi vì tỷ tỷ hiểu rõ ta nhất mà!” Triệu Ngọc chẳng biết xấu hổ địa cười rạng rỡ, “Yên tâm, yên tâm, vụ án này, ta nhất định cấp cho ngươi đến phiêu xinh đẹp! Chờ phá án về sau, ngươi cũng đừng quên đem Hoa Vân Sơn diệt môn án đưa vào danh sách quan trọng a! Ha ha. . .”

“Tốt, ta hiện tại liền cùng lãnh đạo xin đi, chờ tin tức của ta đi!”

Nói, Tiêu trưởng phòng đứng dậy rời đi, Triệu Ngọc vội vàng ôm quyền đưa tiễn.

Tại ra đại môn về sau, Tiêu trưởng phòng khóe miệng lập tức lộ ra vẻ đắc ý, nhỏ giọng nói ra: “Tiểu tử, cùng ta chơi, ngươi vẫn là còn non chút con a!”

Chương 1065: Tử vong trình tự

Buổi chiều tám điểm.

Phi tốc chạy đường sắt cao tốc đoàn tàu bên trên, Triệu Ngọc vừa mới quải điệu Miêu Anh điện thoại.

“Thế nào?” Bên cạnh Thôi Lệ Châu lười biếng hỏi nói, “ Miêu tiểu thư có phải hay không lại đem ngươi mắng cái cẩu huyết lâm đầu a?”

“Nói đùa!” Triệu Ngọc vẫn như cũ khí định thần nhàn nói nói, “ ngươi thật không thể giải thích nhà ta Miêu Miêu! Vừa rồi, làm ta đem chuyện đã xảy ra tất cả đều nói cho nàng về sau, nàng không ngừng địa đối ta khen không dứt miệng, khen ta là hình sự trinh sát giới mẫu mực, cảnh đội trong tinh anh điển hình. Vì điều tra chân tướng, trả người bị hại một cái công đạo, không tiếc hi sinh thời gian của mình cùng tinh lực, lại cao thượng lại có tình thao. . . Ân. . .”

Khi nhìn đến Thôi Lệ Châu lật lên dài đến 10 giây bạch nhãn về sau, Triệu Ngọc lúc này mới nhún vai, thừa nhận: “Tốt a, ngươi đoán đúng rồi! Ta chính là bị mắng một cái cẩu huyết lâm đầu! Hài lòng a?”

“Dừng a!” Thôi Lệ Châu càng thêm lười biếng, còn quơ lấy một chai nước uống uống mấy cái.

“Kỳ thật, Miêu Anh mắng ta, đơn giản liền là hai cái phương diện: Thứ nhất, lo lắng an toàn của ta vấn đề!” Triệu Ngọc mình tìm cho mình bậc thang, “Thứ hai, nàng sinh khí ta cái này lão tài xế không mang theo nàng! Nàng quá muốn cùng ta cùng một chỗ phá án, chỉ tiếc Cao Lan Kỳ

bản án, nàng còn đi không được!”

“Hừ!” Thôi Lệ Châu lạnh hừ một tiếng, “Ta cho ngươi thêm thêm hai lý do chứ! Thứ ba, ngươi lại lần nữa xây dựng một cái mới tổ điều tra đặc biệt, tự lập môn hộ, bóc can khởi nghĩa, trong nội tâm nàng có thể dễ chịu sao? Một điểm cuối cùng, cũng là mấu chốt nhất một điểm, nói cho cùng, Miêu tiểu thư còn thì không muốn thấy ngươi cùng ta quá thân cận! Các ngươi tháng 6 phần liền phải đính hôn! Lúc này, nàng khẳng định không muốn. . .”

“Đừng nói mò, ta hiểu rõ Miêu Miêu, nàng không phải như vậy yêu loại người bụng đang đói có người mời ăn thì kêu no rồi mà từ chối!” Triệu Ngọc tràn đầy tự tin nói nói, “ nếu như nàng không tin được ta, hai chúng ta cũng không có khả năng đi cho tới hôm nay, ngươi căn bản đều không hiểu rõ, chúng ta trước kia đều phát sinh qua cái gì? Gọi là sinh tử hào hùng, kiên không thể phá! Ngươi không có tự mình kinh lịch, là sẽ không hiểu rõ loại kia ăn ý! Cho nên. . .” Triệu Ngọc nghiêm trang dõng dạc, “Ngươi dụ hoặc ta cũng vô dụng, ta ý chí kiên định, là không thể nào đối ngươi động tâm!”

“Tới ngươi đi, ngươi không cảm thấy như ngươi loại này bản thân cảm giác ưu việt thật là buồn nôn sao? Bản tiểu thư nếu là có cái kia tâm tư, đã sớm đem ngươi làm xong! Ta. . . Ân. . .” Thôi Lệ Châu ôm Triệu Ngọc bả vai, trùng điệp nói nói, “ ta chỉ là đem ngươi trở thành lão đại mà thôi!”

“Ừm, cái này là được rồi!” Triệu Ngọc hài lòng gật gật đầu, cảm giác Thôi Lệ Châu ôm mình quá dính, liền đưa tay đẩy một cái. Ai ngờ, cũng không biết là cố ý còn là cố ý, bàn tay heo ăn mặn vừa ra, lập tức đụng phải người ta trước ngực mẫn cảm khu vực.

Cạc cạc. . .

Trong nháy mắt, vài con quạ đen bay qua, Thôi Lệ Châu mặt liền đỏ lên,

tranh thủ thời gian quơ lấy đồ uống, ùng ục ục địa toàn bộ uống hết.

Ta mẹ nó!

Triệu Ngọc cũng là có đủ xấu hổ, vội vàng hướng ra phía ngoài dời mấy phần, còn ngang bướng địa thổi lên huýt sáo.

Bởi vì đã qua đường về cao phong, tại lần này từ thủ đô lái hướng Phụng Bình đường sắt cao tốc bên trên, cũng không có bao nhiêu hành khách. Phóng tầm mắt nhìn tới, một nửa toa xe đều là trống không.

“Đúng rồi lão đại, phía trên cho ngươi phái người, ngươi biết sao?” Yên lặng một lát, Thôi Lệ Châu hỏi nói, “ vì cái gì còn không nhìn thấy người, trước hết cảm thấy như vậy khó chịu đâu?”

“Không biết!” Triệu Ngọc nói nói, “ cái kia cái gọi là tổ trưởng, là đến từ ngoại sự ban! Ta hỏi qua Mã Nhuận Khuê, nói người kia làm người không tệ, trước kia lâu dài phụ trách Nhật Hàn phương diện sự vụ, biết 7 ngoại quốc ngữ, là cái cao tài sinh.”

“Hừ!” Thôi Lệ Châu nhả rãnh, “Sẽ 100 nước ngoài ngữ thì có ích lợi gì? Chúng ta là phá án a, cái này không phải liền là điển hình ngoài nghề lãnh đạo người trong nghề sao? Ta nhìn, hắn là dính ngươi Triệu thần thám ánh sáng, tới mạ vàng a?”

“Tình huống cụ thể, ta cũng không quá rõ ràng, chỉ có thể nhìn thấy bản nhân về sau lại nói!” Triệu Ngọc thán nói, “ hắn hiện tại chính ở nước ngoài gấp trở về, nếu có thể, có lẽ ngày mai liền có thể chạm mặt! Đến lúc đó, ta người cũng kém không nhiều đến đông đủ!”

“Ta không rõ. . .” Thôi Lệ Châu lắc đầu, “Chúng ta muốn điều tra bản án, làm sao còn sẽ dính dấp đến ngoại giao tranh chấp đâu? Chẳng lẽ. . . Cái này 5 người, Đều là bị ngoại quốc gián điệp giết chết?”

“Cái này, khó mà nói a!” Triệu Ngọc đồng dạng lắc đầu, “Ngươi suy nghĩ một chút, cái này 5 người chết nếu là thật bởi vì liên lụy bảo tàng, cái kia vẫn rất có khả năng! Russia cùng Nhật Bản cũng có thể tham dự trong đó, loại chuyện này, nói cũng không nói được! Cho nên phía trên phòng ngừa chu đáo cũng là có đạo lý.”

“Nha. . .” Thôi Lệ Châu cảnh giác địa nhìn chung quanh, nhỏ giọng nói nói, “ nếu thật là như thế, vậy chúng ta cũng phải đặc biệt cẩn thận mới tốt a!”

“Cái kia là tự nhiên!”

Triệu Ngọc nhìn một chút não Trung hệ thống giám sát bình phong, từ khi mở ra “Khôn đoái” quẻ về sau, hắn liền sớm mở ra ẩn hình tham trắc khí, thời khắc cảnh giác lấy bên người gió thổi cỏ lay.

“Bất quá. . .” Triệu Ngọc lại nói, “ ta hiện tại có cái điểm đáng ngờ còn không có biết rõ ràng! Cha ngươi Đào Hương cũng không có tại bút kí bên trên tỏ rõ, hắn là như thế nào đạt được cái kia 16 người tên! Là chính hắn một chút xíu điều tra ra? Hay là hắn thông qua cửa ngõ nào đó lấy được?

“Ngươi suy nghĩ kỹ một chút, nếu như đằng sau cái kia 5 người là bị người mưu hại, như vậy kẻ giết người, sẽ sẽ không cùng ngươi lão ba cũng có quan hệ đâu?”

“Ừm. . . Cái này sao. . .” Thôi Lệ Châu nhíu mày suy nghĩ sâu xa, “Ngươi ý tứ, là còn có người khác, cũng có một cái cùng cha ta đồng dạng danh sách?”

“Có khả năng, nhưng đây đều là giả thiết mà thôi!” Triệu Ngọc thở ra một hơi , đạo, “Tại không có đạt được xác thực chứng cứ trước đó, chúng ta không thể vọng kết luận.”

“Đúng thế, nói không chừng, cái kia 5 người tử vong chỉ là trùng hợp mà thôi! Nếu thật là trùng hợp, vậy chúng ta chẳng phải bạch giày vò rồi?” Thôi Lệ Châu bất đắc dĩ, “Kết quả là, bảo tàng cũng không về chúng ta điều tra, ta căn phòng lớn cũng không có, tất cả đều là không vui một trận a!”

“Lời tuy như thế, nhưng là. . .” Triệu Ngọc nhỏ giọng nói nói, “ bằng kinh nghiệm của ta đến xem, loại này trùng hợp cơ hồ là không!”

“Ồ? Vì cái gì?” Thôi Lệ Châu bỗng dưng trừng to mắt.

“Bởi vì, cái này 5 người tử vong trình tự vừa vặn cùng trên danh sách đồng dạng!” Triệu Ngọc nói nói, “ trên danh sách gần phía trước đã chết sớm nhất, vị cuối cùng đã chết trễ nhất, hoàn toàn là dựa theo danh sách trình tự tử vong! Lại thêm tử vong phát sinh ở một cái so sánh ngắn ngủi thời gian đoạn bên trong, đồng thời tất cả đều chết bởi cùng một loại tật bệnh, dạng này đến tính toán, trùng hợp suất căn bản chính là số không!”

“Nha! Cho nên, ngươi trước kia liền có thể xác định, cái này 5 người tử vong không phải ngoài ý muốn!” Thôi Lệ Châu dùng tay chỉ Triệu Ngọc, “Tốt a, ngươi thế mà không còn sớm nói cho ta biết. Trách không được, ngươi bản án còn không có tra, trước hết đi hình sự sảnh xin quyền hạn đi! Nguyên lai trong lòng ngươi sớm đã có quá mức!”

“Đúng!” Triệu Ngọc gật đầu, “Muốn tra rõ ràng vụ án này, chúng ta nên phản trình tự mà vì đó! Viên Tuấn Thành là trên danh sách người cuối cùng, cũng là cái cuối cùng tử vong. Thời gian càng ngắn, có thể tra ra manh mối mới có thể càng nhiều. Cho nên, chúng ta lần này tiến về Phụng Bình, trước từ đây người tra được!”

Chương 1066: Không thể giả được

Ngày kế tiếp 9 giờ sáng, Chiêu Vân tỉnh Phụng Bình thị mỗ nơi ở trong tiểu khu.

“Lão Viên đi được hoàn toàn chính xác rất đột nhiên, ai. . .” Viên Tuấn Thành bạn già ngậm lấy nước mắt, hướng Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu kể ra nói, “ ngày đó đúng lúc là ngày mồng tám tháng chạp, ban ngày người còn rất tốt, giữa trưa ăn như vậy một chén lớn cháo mồng 8 tháng chạp, ban đêm ăn một chút sủi cảo. Nhưng ai biết, đến ban đêm, người đột nhiên lại không được!”

“A di, Viên lão sư xảy ra chuyện thời điểm, người ở nơi nào?” Thôi Lệ Châu hỏi.

“Liền trong nhà!” Lão nhân nói nói, “ ước chừng là hơn chín giờ đêm, làm ta khiêu vũ sau khi trở về, liền thấy lão Viên ngã trên mặt đất, người mơ mơ màng màng, khóe miệng bốc lên bọt mép, lộ ra phi thường khó chịu.

“Ta dọa sợ, hỏi hắn chuyện gì xảy ra, hắn chỉ nói câu trái tim khó chịu, sau đó liền ôm ngực liền ra không ra lời nói tới, mặt cũng biến thành cùng giấy trắng đồng dạng! Ta tranh thủ thời gian cho bọn nhỏ gọi điện thoại, còn đánh 120. . . Thế nhưng là. . . Chờ đưa đến bệnh viện cứu giúp thời điểm, đã quá muộn!” Nói đến chỗ thương tâm, lão nhân lại bôi lên nước mắt.

“Nói cách khác, “ Triệu Ngọc hỏi nói, “ Viên lão sư xảy ra chuyện thời điểm, trong nhà chỉ có một mình hắn rồi?”

“Đúng!” Lão nhân bi phẫn thở dài nói, “ ai! Đều tại ta! Sớm biết dạng này, ta thật không nên đi nhảy cái gì múa a! Thế nhưng là. . . Ta thời điểm ra đi, hắn rõ ràng chẳng có chuyện gì a! Trước kia, thường xuyên đều là như thế, hắn làm công tác của hắn, ta nhảy ta múa. . .”

“Ngày đó là ngày mồng tám tháng chạp!” Triệu Ngọc lập tức nghe xảy ra vấn đề, “Phụng bình mùa đông khắc nghiệt, đều tại âm! Các ngươi còn khiêu vũ?”

“Ừm, không phải quảng trường múa!” Lão nhân nói, “Là cư xá nhà văn hoá, chúng ta qua Tết có mấy trận diễn xuất, tăng cường tập luyện đâu lúc ấy! Đều tại ta, nếu là cùng ngày ta có thể về sớm đến một hồi, nói không chừng, cũng không trở thành. . .”

“Không. . . Không đúng sao?” Thôi Lệ Châu bỗng nhiên ý thức được cái gì, vội hỏi, “A di, ngươi xác định, Viên lão sư lúc ấy còn nói thêm câu trái tim khó chịu sao?”

“Đúng vậy a! Thế nào?” Lão nhân nghi hoặc.

“Cái kia. . .” Thôi Lệ Châu ý tứ lại rõ ràng bất quá, đã Viên Tuấn Thành còn có thể nói chuyện, cái kia trái tim khó chịu thời điểm, vì cái gì không cho hắn bạn già gọi điện thoại đâu? Trong này, rõ ràng lớn có vấn đề.

Nhưng mà, Thôi Lệ Châu vừa định há mồm làm rõ, Triệu Ngọc lại tranh thủ thời gian giật ra câu chuyện, xông lão nhân hỏi: “Lão nhân gia, đến bệnh viện về sau, các đại phu là nói như thế nào?”

“Ừm. . . Nói là một loại cấp tính bệnh tim, cái gì tâm màng tâm cánh đột nhiên ngừng loại hình danh từ, ta nhớ không được!” Lão nhân lắc đầu nói ra, trên mặt vẫn như cũ tràn đầy hối hận.

“Cái kia. . . Viên lão sư trước kia từng có bệnh tim sử sao?” Triệu Ngọc lại hỏi.

“Không có!” Lão nhân dứt khoát hồi đáp, “Lão Viên năm nay 67 mới, ngoại trừ huyết áp có chút hơi cao bên ngoài, ngày bình thường thân thể nhưng tốt đây! Hắn vẫn tương đối chú trọng dưỡng sinh cùng rèn luyện, nếu như hắn trước kia phạm qua bệnh tim, chúng ta đã sớm gây nên coi trọng! Một lần kia, thật là một chút cũng không có chuẩn bị a!”

Ân. . .

Thôi Lệ Châu nhìn Triệu Ngọc một chút, giờ mới hiểu được, Triệu Ngọc vì sao giật ra chủ đề. Bọn họ mặc dù là đến đây hỏi thăm tình tiết vụ án, nhưng có tốt một số chuyện, còn cần tận lực giữ bí mật mới được.

“A di, “ Thôi Lệ Châu nghĩ nghĩ, hỏi nói, “ Viên lão sư ngày bình thường, đều tại bận rộn cái gì đâu? Phát bệnh vào cái ngày đó, có phải hay không có cái gì trọng yếu làm việc?”

“Cái này sao, hắn là đi! ?” Lão nhân không quá trả lời khẳng định nói, “ lão Viên mặc dù về hưu, nhưng nghiệp vụ bên trên sự tình không giảm trái lại còn tăng, nơi này làm cái huấn luyện, nơi đó làm cái diễn thuyết, luôn luôn không chịu ngồi yên. Có đôi khi, một khi chỗ nào xuất hiện đồ cổ đào được, cũng cũng phải gọi hắn đi đâu! Còn có, nhà bảo tàng bên kia cũng là thường thường địa tìm hắn, một năm này năm xuống tới, cơ hồ một ngày cũng không nhàn rỗi, so đi làm còn bận bịu! Xảy ra chuyện vào cái ngày đó, cũng đang bận bịu cái gì, nhưng hòa bình chênh lệch không nhiều lắm!”

“Nha. . .” Thôi Lệ Châu lại hướng Triệu Ngọc nhìn thoáng qua, đợi đến đến Triệu Ngọc đồng ý về sau, lúc này mới xuất ra mặt khác 4 người ảnh chụp đến, cho lão nhân xem xét, “A di, ngươi nhìn kỹ một cái, trên tấm ảnh cái này 4 người,

Ngươi gặp qua không có? Bọn họ cùng Viên lão sư quen biết sao?”

“Ồ?” Lão nhân vội vàng đeo lên kính lão, đem ảnh chụp nhận thật cẩn thận nhìn một lần, sau đó lắc đầu, “Không có. . . Đều chưa thấy qua, những này, đều là ai a?”

“Không có việc gì, chỉ là hỏi một chút, ân. . .” Thôi Lệ Châu trầm ngâm một lát, lại hướng lão nhân hỏi thăm, “A di, cái kia. . . Ngài bình thường đều biết Viên lão sư đang nghiên cứu thứ gì sao?”

“Còn có thể nghiên cứu thứ gì? Đều là văn vật thôi!” Lão nhân đáp nói, “ hắn làm một đời Tử Văn vật, còn có thể có cái gì?”

“Cái kia. . .”

Thôi Lệ Châu còn muốn hỏi chút liên quan tới bảo tàng sự tình, nhưng lời đến khóe miệng, lại không biết nên mở miệng như thế nào hỏi thăm.

“A di, “ vẫn là Triệu Ngọc kinh nghiệm phong phú, lúc này tiếu dung chân thành địa hỏi nói, “ ngài là cái gì đơn vị về hưu?”

“Ta, ta chính là nhà văn hoá!” Lão nhân trả lời.

“Nha. . . Trách không được, nhìn ngài có khí chất như vậy đâu!” Triệu Ngọc lấy lòng, “Là vũ đạo nghệ thuật gia thôi?”

“Nhìn ngươi nói, “ lão nhân lúc này lộ ra tiếu dung, “Liền là một cái khiêu vũ mà thôi, cái gì nghệ thuật gia mà!”

Nét cười của ông lão, lập tức đem hiện trường không khí khẩn trương chậm cởi xuống.

“Lão nhân gia, một cái là làm văn hóa, một cái là làm văn vật!” Triệu Ngọc lại hỏi, “Cái kia Viên lão sư bình thường bận bịu những vật kia,

ngài đều hiểu rõ không?”

“Khục! Ta chỗ nào rồi giải a!” Lão nhân khoát tay nói nói, “ đừng nhìn là cặp vợ chồng, nhưng ta đối văn vật thế nhưng là nhất khiếu bất thông đâu!”

“Nha. . . Đã dạng này. . .” Triệu Ngọc thuận thế nói nói, “ vậy chúng ta có thể mạo muội nhìn một chút Viên lão sư phòng làm việc sao?”

“Nhìn các ngươi nói, đương nhiên là có thể!” Lão nhân vội vàng đánh Khai Dương mặt một cái phòng, đem Triệu Ngọc hai người dẫn vào trong phòng, “Các ngươi tùy tiện xem đi! Lão Viên sau khi qua đời, ta đơn giản thu thập một chút, hiện tại tâm tình còn không có bình phục, còn chưa nghĩ ra, cuối cùng đều xử lý như thế nào đâu!”

“Oa. . .” Mới vừa vào đi, Thôi Lệ Châu liền bị thư phòng bên trái hoa cúc lê đồ dùng trong nhà cho hấp dẫn, nhưng gặp đồ dùng trong nhà phía trên, bày đầy đồ cổ văn vật.

“Những thứ này. . .” Thôi Lệ Châu đi tới gần, xem xét tỉ mỉ, muốn nói cái gì, lại cũng không nói ra miệng.

“Nha. . .” Lão nhân vội vàng giới thiệu, “Đây đều là lão Viên khi còn sống cất giữ, bất quá. . . Hắn dù sao cũng là làm qua viện trưởng người, có đôi khi vì tránh hiềm nghi, liền đem một vài tương đối trân quý văn vật, tất cả đều quyên tặng cho nhà bảo tàng! Hiện tại trưng bày những này, đều là không quá thứ đáng giá!”

“Cái kia. . .” Triệu Ngọc chân mày nhíu chặt, xông lão nhân hỏi nói, “ Viên lão sư sau khi qua đời, nơi này không có ném thứ gì a?”

“Ừm? Không có a?” Lão nhân buồn bực, “Bọn nhỏ thanh điểm qua, đồng dạng cũng không ít!”

“Cái kia laptop hoặc văn kiện loại hình đây này?” Triệu Ngọc chỉ chỉ bên tay phải bàn công tác.

“Cái này. . . Không rất rõ, ta còn không có tốt dễ thu dọn đâu!” Lão nhân càng phát ra lo nghĩ.

Nha. . .

Triệu Ngọc nhẹ gật đầu, lúc này cùng Thôi Lệ Châu đem Viên Tuấn Thành bàn công tác kiểm tra một lần, đồng thời đem bộ phận văn kiện làm quay chụp . Bất quá, một lần phía dưới, bọn họ cũng không tìm được bất luận cái gì cùng bảo tàng có liên quan đồ vật.

Đợi cho tra xét xong tất về sau, Triệu Ngọc hai người cũng kém không nhiều nên kết thúc hỏi thăm.

“Lão nhân gia!” Phút cuối cùng, Triệu Ngọc móc ra giấy bút hỏi nói, “ chúng ta đây, còn có một số làm việc phương diện sự tình nghĩ muốn tìm hiểu một chút! Cho nên, ngài có thể không có thể giúp chúng ta đem hiểu rõ Viên lão sư công tác người, cho chúng ta cung cấp một cái đâu?”

“Tốt, không có vấn đề!” Lão nhân phi thường phối hợp địa viết xuống mấy cái danh tự, mấy người này đều là khi còn sống cùng Viên Tuấn Thành vãng lai tương đối mật thiết bằng hữu cùng đồng sự.

Viết xong sau, Triệu Ngọc còn cho lão nhân lưu lại một tấm danh thiếp, bảo nàng có cái gì đặc biệt sự tình, có thể gọi điện thoại cho mình liên hệ, tất cả đều giao phó xong, hai người cái này mới rời khỏi Viên gia.

Ai ngờ, vừa ra môn, Thôi Lệ Châu liền vội vã không nhịn nổi địa lôi kéo Triệu Ngọc quần áo nói ra: “Lão đại, Viên Tuấn Thành có vấn đề! Những cái kia đều là trân phẩm!”

“A? Cái gì?” Triệu Ngọc nao nao.

“Không nói trước đồ dùng trong nhà bên trên bày biện những cái kia đồ sứ, chỉ nói món kia hoa cúc lê đồ dùng trong nhà, ngươi nhìn ra phía trên kia mở nhiều ít mặt quỷ sao?” Thôi Lệ Châu trịnh trọng nói nói, “ dầu lê độc tấm, hoàng gia điển hình, cho cái giá thị trường, tối thiểu 2 triệu đi lên! Không thể giả được!”

Chương 1067: Bệnh tim

“Mặt quỷ là thứ đồ gì?” Triệu Ngọc vẫn là nghe không hiểu.

“Mặt quỷ liền là trên gỗ một loại đặc thù đường vân, nhìn qua giống cái mặt quỷ, mở ra mặt quỷ càng nhiều liền càng đáng tiền!” Thôi Lệ Châu giới thiệu nói, “ còn có, nhà hắn cỗ bên trên trưng bày những cái kia đồ sứ, mỗi một dạng đều là lớn mấy chục vạn thậm chí hơn trăm vạn tinh phẩm. Ta nhìn, hoặc là, là Viên Tuấn Thành bạn già không có nói với chúng ta lời nói thật; hoặc là, liền là Viên Tuấn Thành không có cùng hắn bạn già nói thật!”

“Nha. . . Nói cách khác, “ Triệu Ngọc gật đầu, “Viên Tuấn Thành cất giữ đều là hàng tốt, hiến cho cho nhà bảo tàng loại hình thuyết pháp là có lượng nước! Bất quá nha. . . Người ta bản thân liền là văn vật chuyên gia, làm mấy thứ vật sưu tập, cũng không đủ đi! ?”

“Lão đại, “ Thôi Lệ Châu một mặt lo âu nói, “Ta hiện tại có chút hồ đồ rồi! Viên Tuấn Thành đến cùng phải hay không bị mưu sát đâu? Ý niệm này trước đó rất kiên định, nhưng là bây giờ, tựa hồ có chút mơ hồ. . .”

“Ồ? Vì cái gì nói như vậy?” Triệu Ngọc hỏi.

“Ngươi nhìn, “ Thôi Lệ Châu phân tích, “Viên Tuấn Thành là trong nhà mình ra sự tình, khi hắn bạn già về nhà phát hiện thời điểm, hắn còn có thể nói ra trái tim của mình không thoải mái. Ngươi nghĩ a, nếu là có người mưu giết hắn, vậy hắn vì cái gì không đem hung thủ nói ra đâu?

“Có lẽ. . . Chúng ta có thể dùng hung thủ mê choáng hắn, cho hắn hạ

dược thuyết pháp để giải thích!" Thôi Lệ Châu nhíu mày, "Thế nhưng là, thuốc gì lợi hại như vậy? Có thể để cho một cái thân thể người khỏe mạnh, chết tại bệnh tim đâu? Chí ít. . . Ta cho tới bây giờ chưa nghe nói qua!"

"Hoàn toàn chính xác!" Triệu Ngọc gật đầu, hắn cũng chưa từng nghe nói, trên thế giới có như thế cao cấp độc dược? Nếu như Viên Tuấn Thành là bị hạ độc, như vậy bệnh viện phương diện tại làm kiểm tra thời điểm nhất định có thể điều tra ra!

"Thế nhưng là. . ." Thôi Lệ Châu chuyển mà nói nói, " nếu như nói Viên Tuấn Thành là tự nhiên tử vong, tựa hồ cũng không quá giống! Hắn phát bệnh thời điểm còn có thể nói chuyện, vậy tại sao không tranh thủ thời gian gọi điện thoại cầu cứu đâu? Cho nên. . . Lão đại, ta hiện tại thật hồ đồ rồi!"

"Ai!" Triệu Ngọc lắc đầu thán nói, " chỉ tiếc, thi thể không có tiến hành kiểm tra thi thể, chúng ta bỏ qua trọng yếu lấy chứng!"

"Thi thể đã hoả táng đi? Chậc chậc. . ." Thôi Lệ Châu chậc lưỡi, "Vậy chúng ta bước kế tiếp, nên làm cái gì bây giờ?"

"Hai cái biện pháp!" Triệu Ngọc quả quyết địa nói nói, " thứ nhất, Viên Tuấn Thành trước khi chết tại bệnh viện tiếp thụ qua cứu giúp, chúng ta hắn là đi hỏi một chút cứu giúp hắn bác sĩ, nhìn xem có thể hay không được cái gì tin tức mới, hoặc là cái khác chứng cứ loại hình;

"Thứ hai, chúng ta hắn là tra nhìn một chút cư xá video theo dõi, nhìn xem vụ án phát sinh ngày đó, tại Viên Tuấn Thành nhà có chưa từng xuất hiện cái gì nhân vật khả nghi?"

"Đúng!" Thôi Lệ Châu gật đầu, "Lão đại, ngươi nói, nếu quả thật có như thế một cái hung thủ, hắn sẽ là Viên Tuấn Thành người quen sao? Bằng không, hắn là thế nào tiến vào Viên Tuấn Thành nhà?"

“Ta cảm thấy, người quen gây án khả năng không lớn!” Triệu Ngọc suy đoán, “Đã Viên Tuấn Thành trước khi chết không có nói tới bị người hãm hại sự tình, nói rõ hắn cũng chưa từng gặp qua hung thủ!”

“Cái kia tên hung thủ này khẳng định không đơn giản a? Có thể mở ra Viên Tuấn Thành nhà cửa phòng, còn có thể thần không biết quỷ không hay giết chết hắn!” Thôi Lệ Châu lo lắng, “Thật. . . Có hạng người sao như vậy?”

“Đúng vậy a!” Triệu Ngọc cũng là trùng điệp thở dài một hơi, “Ta hiện tại chủ yếu không nghĩ ra là, hung thủ làm như thế, đến cùng là cái mục đích gì? Nếu như Viên Tuấn Thành là bị người mưu sát, hung thủ vì sao lại lấy dạng này một loại phương thức giết chết hắn? Len lén hạ độc, tai nạn xe cộ, hoặc là cái gì khác thủ đoạn, nhưng hết lần này tới lần khác là tại Viên Tuấn Thành trong nhà, còn muốn ngụy trang thành bệnh tim phát. . .”

“Ai? Sẽ không lại. . . Là cái gì độc dược mạn tính đâu?” Thôi Lệ Châu suy đoán, “Hung thủ cùng ngày căn bản không có từng tới Viên Tuấn Thành nhà, hắn chỉ là từng nhóm lượng địa cho Viên Tuấn Thành hạ độc, cuối cùng độc chết hắn?”

“Cái này ta cũng từng nghĩ đến!” Triệu Ngọc nhíu mày, “Nhưng là, nếu là độc dược mạn tính, Viên Tuấn Thành làm sao cũng phải có điểm phản ứng a? Nhưng thân thể của hắn tình huống cũng không tệ!”

“Ừm. . . Cũng là!” Thôi Lệ Châu gật đầu.

“Nhất không nghĩ ra chính là, hung thủ tại sao muốn giết hắn?” Triệu Ngọc lại nói, “ liền xem như vì tìm kiếm bảo tàng, thế nhưng không cần đến giết người a?”

“Giết người mang ý nghĩa diệt khẩu, sẽ không lại. . .”

“Ngươi nói là, Viên Tuấn Thành biết bảo tàng bí mật? Bị giết người diệt khẩu?” Triệu Ngọc lắc đầu, “Hắn là trước viện bảo tàng viện trưởng, nếu là hắn biết bảo tàng bí mật, bảo tàng có phải hay không sớm nên bị khám phá ra rồi?”

“Cái này. . . Cái này quá kỳ hoặc!” Thôi Lệ Châu líu lưỡi, “Bảo tàng, giết người, trong này. . . Sẽ có quan hệ gì?”

“Vẫn là. . .” Giờ phút này, hai người đã đi tới cửa tiểu khu, Triệu Ngọc nói nói, “ hai ta chia binh hai đường đi! Ngươi đi điều lấy cư xá giám sát, ta đi bệnh viện!” Nói, Triệu Ngọc lại nhìn một chút biểu, “Đợi chút nữa buổi trưa người tới của ta, chúng ta liền sẽ nhẹ lỏng một ít, nhưng bây giờ, nhất định phải tự thân đi làm!”

“A, tốt!” Thôi Lệ Châu sảng khoái búng tay một cái, xoay người đi tìm tiểu khu Công Nghiệp.

Triệu Ngọc thì chận chiếc xe taxi, thẳng đến bệnh viện mà đi.

. . .

Hai giờ chiều, Phụng Bình thị trung tâm bệnh viện, huyết dịch xét nghiệm khoa bên ngoài hành lang bên trong.

Triệu Ngọc đang núp ở hành lang yên lặng cái góc chỗ, cùng Cao Phát Tài pháp y thông điện thoại. Trước đó, hắn từ cứu giúp qua Viên Tuấn Thành cấp cứu bác sĩ nơi đó đạt được một đầu mối quan trọng.

Bác sĩ nói cho Triệu Ngọc, lúc trước cứu giúp thời điểm, hắn đã từng cho Viên Tuấn Thành làm qua rút máu xét nghiệm. Bệnh viện có văn bản rõ ràng quy định, bọn họ lo lắng người bệnh máu dạng xét nghiệm xuất hiện sai sót , bình thường máu dạng cũng sẽ ở huyết dịch xét nghiệm khoa bảo tồn một đến hai tháng lâu, đợi xác định không có tranh

chấp về sau, mới sẽ thông qua chuyên nghiệp con đường xử lý sạch.

Nói cách khác, mặc dù Viên Tuấn Thành đã qua đời, nhưng máu của hắn hàng mẫu, vẫn còn tại trong bệnh viện tồn phóng đâu!

Phần này huyết dịch hàng mẫu đối với Triệu Ngọc tới nói, hiển nhiên phi thường trọng yếu. Nếu như có thể tìm tới hàng mẫu, có lẽ liền có thể tra ra Viên Tuấn Thành tử vong chân tướng!

Còn tốt, mặc dù khoảng cách Viên Tuấn Thành qua đời đã qua nửa tháng, nhưng hàng mẫu vẫn hoàn hảo không chút tổn hại địa tại xét nghiệm khoa giữ đâu!

Triệu Ngọc không khỏi âm thầm may mắn mình anh minh quyết định, may mắn hắn đem Viên Tuấn Thành làm cái thứ nhất điều tra đối tượng, nếu là chậm thêm thêm mấy ngày, chỉ sợ cái này duy nhất huyết dịch hàng mẫu, cũng liền không tồn tại!

“Uy, Cao pháp y, ngươi làm sao. . . Còn tại Cao Lan Kỳ đâu?” Triệu Ngọc đối điện thoại rất quen mà hỏi thăm.

“Cho đại hỏa án viết báo cáo đâu!” Cao Phát Tài giống nhau lúc trước địa ăn nói có ý tứ, “Còn có một số đắn đo khó định căn cứ chính xác vật, được làm chiều sâu kiểm nghiệm! Ân, ta mới vừa rồi còn nhìn thấy cảnh sát Miêu đâu! Các ngươi hai cái tại sao không có cùng một chỗ?”

“Ta tại Chiêu Vân tỉnh đâu!” Triệu Ngọc cười nói, “ nhìn thấy ta vừa rồi đưa cho ngươi xét nghiệm đơn sao? Ta chỗ này lại ra vụ án, ngươi giúp ta xem một chút cái kia tờ đơn có vấn đề hay không a?”

“Nha. . . Ngươi thật đúng là không chịu ngồi yên a!” Cao Phát Tài tán thưởng một câu, “Được rồi, ta cái này nhìn!”

“Đúng rồi, lão Cao a!” Triệu Ngọc nhìn chung quanh một chút, hạ thấp

giọng hỏi, “Hỏi ngươi sự kiện, ngươi có biết hay không, trên thế giới này, có loại kia có thể khiến người ta bệnh tim chí tử, lại không tra được thuốc sao?”

“Cái này sao. . .” Cao Phát Tài trầm ngâm một chút, nói nói, “ trả lời, có chút phức tạp a! Phải xem người bị hại là cái cái gì tình huống, nếu như là bởi vì dị ứng triệu chứng đưa tới , bình thường sẽ rất khó kết luận phải chăng hắn giết! Ngươi người bị hại trên thân, có lên nhỏ đậu đậu hoặc bệnh phù sao?”

“Ừm. . . Người đã chết thời gian rất lâu, hoả táng đều!” Triệu Ngọc bất đắc dĩ trả lời, “Nhưng là, người chết hắn không có dị ứng triệu chứng!”

“Cái kia có trái tim bệnh án sao?” Cao Phát Tài lại nói, “ nếu như người chết khi còn sống có nghiêm trọng bệnh tim, như vậy, tiêm vào nhiều ba án hoặc là giáp (Ka), còn có một số khiến huyết mạch khuếch trương loại dược vật, đều sẽ khiến bệnh phát! Nếu như tiêm vào hàm lượng khống chế tốt, cũng là không tốt lấy chứng.”

“Không!” Triệu Ngọc vội nói, “Người chết rất khỏe mạnh, không có có trái tim bệnh án!”

“Cái kia lại không được!” Cao pháp y nói nói, “ tiêm vào lượng quá cao, rất dễ dàng bị kiểm nghiệm đi ra. Mà lại, cũng chưa chắc có thể gây nên người vào chỗ chết! Nếu như sử dụng cái khác chất độc hoá học, cũng đều là rất tốt kiểm nghiệm!”

“Nha. . .” Triệu Ngọc yên lặng gật đầu, trong lòng nhắc tới, xem ra, Thôi Lệ Châu nói không sai, Viên Tuấn Thành đến cùng phải hay không chết bởi mưu sát, thật đúng là rất khó nói!

Chương 1068: Ngươi là nữ?

“Huyết dịch mẫu đã không cách nào hai lần kiểm nghiệm!” Trong điện thoại, Cao pháp y cáo tri Triệu Ngọc một cái không ổn tin tức, “Bệnh viện rút máu xét nghiệm mẫu đã trộn lẫn tăng thêm hóa học thuốc thử, không cách nào lại ứng dụng tại kiểm nghiệm!”

“A?” Triệu Ngọc phiền muộn, “Nói cách khác, trong tay của ta bình này mẫu đã vô dụng?”

“Đúng!” Cao pháp y nói nói, “ bệnh viện huyết dịch xét nghiệm, cùng cảnh sát kiểm tra thi thể khác biệt, bọn họ chủ yếu là tra ra nguyên nhân bệnh, mà chúng ta thì là tìm kiếm chứng cứ! Cho nên, trong tay ngươi hàng mẫu không còn hữu hiệu. Bất quá... Ngươi đừng tắt điện thoại, ta nhìn một chút xét nghiệm báo cáo lại nói...”

“Được...” Triệu Ngọc không thể nghi ngờ phi thường thất vọng, có vẻ hơi mặt ủ mày chau.

“Hoàn toàn chính xác, ngoại trừ Glycerin ba chỉ bên ngoài, cái khác chỉ tiêu đều tại bình thường giá trị phạm vi bên trong!” Cao pháp y nói nói, “ máu của người chết dịch tình huống, so với bình thường người còn tốt hơn!”

“Nha...” Hàng mẫu mất đi hiệu lực, Triệu Ngọc tự nhiên không có hi vọng từ trên báo cáo nhìn ra cái gì tới.

“Ừm... Chí ít từ kiểm nghiệm kết quả bên trên nhìn...” Quả nhiên, Cao pháp y nói nói, “ không có địa phương gì đặc biệt, không có trúng độc,

cũng không có vượt chỉ tiêu, ngoại trừ... Ân...”

“Ngoại trừ cái gì?”

“Đây là cái gì? Mậu lưu huỳnh thay mặt Barbital Natri?” Cao pháp y rõ ràng dừng lại một chút, đồng thời đọc lên một cái rất khó đọc danh từ.

“Thế nào?” Triệu Ngọc vội hỏi.

“Mậu lưu huỳnh thay mặt Barbital Natri...” Cao pháp y suy nghĩ nói nói, “ đây là... Một loại trị liệu dược vật giống như, ngươi chờ một chút a, thật nhiều năm chưa có tiếp xúc qua, ta tra một chút!”

Trị liệu dược vật?

Triệu Ngọc nhíu mày suy tư, không biết cái này trị liệu dược vật là cái gì?

“A, tra được, là trị liệu giam cầm sợ hãi chứng!” Cao pháp y nói nói, “ ta đều nhanh quên đi, loại thuốc này vật vô cùng ít thấy, trên thị trường rất ít có thể mua được. Ta trước kia nghe người ta nói qua, giam cầm sợ hãi chứng suy cho cùng vẫn là một loại bệnh tâm lý , bất kỳ cái gì dược vật đều chỉ có thể lên phụ trợ tác dụng mà thôi . Bất quá, Mậu lưu huỳnh thay mặt Barbital Natri có lẽ còn là có thể làm dịu một chút triệu chứng.”

“Giam cầm sợ hãi chứng?” Triệu Ngọc hiếu kỳ, “Đây là cái quái gì?”

“Làm người bệnh cưỡi bịt kín phương tiện giao thông, hoặc là chỗ sâu bịt kín không gian thời điểm, sẽ sinh ra một loại khó mà chịu được cảm giác áp bách, phần lớn thể hiện tại ngồi thang máy, hoặc là máy bay loại hình tình huống dưới!”

“Không đúng!” Triệu Ngọc vội vàng nói, “Người chết nhà ở phòng ở

không có thang máy, đơn vị làm việc cũng không có! Máy bay, cũng không thường thường cưỡi. Cho dù có loại bệnh này, cũng không cần thường xuyên uống thuốc a?”

“Cái này sao...” Cao pháp y nói nói, “ người chết có hay không tư nhân bác sĩ loại hình, có thể tuân hỏi một chút . Bất quá, ta phi thường xác định, Mậu lưu huỳnh thay mặt Barbital Natri là thần kinh chậm thả loại dược vật, cùng bệnh tim không có bất cứ quan hệ nào! Không có thể trở thành bệnh tim dụ phát tề!”

“Nha...” Triệu Ngọc gật đầu, nhưng vẫn cảm thấy rất có vấn đề.

“Như vậy đi, ta quay đầu lại đem báo cáo nhanh cho các đồng nghiệp nhìn xem, nếu là phát hiện cái gì mao bệnh, sẽ liên lạc lại ngươi đi!” Cao Phát Tài lời nói.

“Tốt! Vất vả vất vả!” Triệu Ngọc khách khí hai câu, cúp xong điện thoại.

Nhưng mà, điện thoại vừa mới quải điệu, hắn liền lập tức mở ra hệ thống đạo cụ, đem một cái ẩn hình trình duyệt sử dụng ra, đồng thời đem Mậu lưu huỳnh thay mặt Barbital Natri từ đầu thâu nhập đi vào.

Triệu Ngọc biết, hệ thống đạo cụ đều so trong thế giới hiện thực đồ vật lợi hại, hắn muốn nhìn một chút trình duyệt bên trên, liên quan tới loại thuốc này vật giải thích.

Kết quả, làm tìm tòi ra từ đầu kết quả về sau, Triệu Ngọc đột nhiên run rẩy một chút. Nhưng gặp trình duyệt trước mặt giải thích, cùng Cao pháp y giới thiệu giống nhau như đúc, liền là dùng đến làm dịu giam cầm sợ hãi chứng một loại dược phẩm.

Nhưng mà, phía sau một đoạn phụ trợ nói rõ, lại làm cho Triệu Ngọc huyết mạch phún trương. Nhưng gặp trên đó viết: Nên dược vật ngoại trừ trở lên tác dụng bên ngoài, còn có một loại khác tác dụng, có thể coi

như thuốc nói thật đến sử dụng, sớm nhất ứng dụng với đất nước bên ngoài tổ chức tình báo...

Ta siết cái nãi nãi gấu!

Nhìn thấy lời giải thích này, Triệu Ngọc giật nảy cả mình!

Thuốc nói thật là cái quái gì? Tên như ý nghĩa, hắn là để cho người ta nói thật đồ vật a?

Nếu như Viên Tuấn Thành bị phục dụng thuốc nói thật, như vậy... Hung thủ là không phải là muốn để hắn nói cái gì?

Cái này. . .

Triệu Ngọc lại đem phía sau giới thiệu toàn bộ xem hết, chính như Cao pháp y nói, nên dược vật là thần kinh loại dược vật, sẽ không cùng trái tim phát sinh liên hệ.

Nói cách khác, Viên Tuấn Thành chết đi, cùng nên dược vật không có quan hệ.

Thế nhưng là...

Thuốc nói thật giải thích thế nào?

Có phải hay không...

“A... Anh hùng...”

Ngay tại Triệu Ngọc vì thế kinh ngạc thời điểm, điện thoại di động vang lên, là Thôi Lệ Châu đánh tới.

“Lão đại a!” Kết nối về sau, Thôi Lệ Châu liền không kịp chờ đợi nói

nói, “ ta hiện tại lại thay đổi, ta cảm giác, Viên Tuấn Thành có lẽ còn là bị mưu sát! Bởi vì ta đi điều lấy giám sát, nhưng hết lần này tới lần khác Viên Tuấn Thành gia phụ cận camera tất cả đều bị hư!”

“A? Thế mà dạng này?” Triệu Ngọc bỗng cảm giác ngoài ý muốn.

“Không có khả năng trùng hợp như vậy chứ?” Thôi Lệ Châu nói nói, “ bởi vậy có thể thấy được, cùng ngày khẳng định có người tiềm nhập Viên Tuấn Thành trong nhà! Ta nhìn, việc này không nên chậm trễ, ngươi vẫn là tranh thủ thời gian cùng Phụng Bình cảnh sát liên lạc một chút, bắt đầu chính thức điều tra đi!”

“Cái này. . .”

Triệu Ngọc chăm chú suy nghĩ một chút, trong lòng luôn cảm thấy không quá ổn thỏa. Trước đó, hắn sở dĩ không cùng nơi đó cảnh sát liên hệ, liền là muốn bí mật điều tra một chút, không muốn đem việc này quá mức lộ ra.

Bởi vì, hắn biết tại Viên Tuấn Thành bản án phía sau rất có thể sẽ liên lụy đến đám kia phú khả địch quốc Hoàng Kim bảo tàng, chuyện này, vẫn là càng ít người biết càng tốt.

Thế nhưng là, mắt nhìn thấy tình tiết vụ án xuất hiện chuyển hướng, nếu như không lập tức khởi động điều tra, nói không chừng sẽ bỏ lỡ bắt hung thủ, thu hoạch được bảo tàng đầu mối thời cơ tốt nhất!

Kết quả, ngay tại Triệu Ngọc đang khó xử thời điểm, điện thoại lại vang lên.

Lần này, là cái mã số xa lạ.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian trước treo rơi Thôi Lệ Châu điện thoại, sau đó nhấn xuống nghe ấn phím.

“Ngài tốt, xin hỏi là Triệu Ngọc cảnh sát sao?” Trong điện thoại truyền đến một cái ôn nhu ngọt thanh âm nữ nhân.

“Ừm... Ngươi là...” Triệu Ngọc có chút kinh ngạc, cái điện thoại di động này là công tác của hắn điện thoại, ngoại trừ đồng sự bên ngoài, không có người biết. Nhưng nữ nhân này thanh âm, lại là chưa từng nghe qua.

“A, ngài tốt, ngài tốt!” Nữ nhân hơi có vẻ co quắp nói nói, “ ta là Ngoại Sự ban Lê Tịnh a! Hình sự sảnh phái ta đến cùng ngài hợp tác mà! Ân... Chính là... Liền là người tổ trưởng kia...”

“A?” Triệu Ngọc vò đầu, “Lê Tịnh... Tổ trưởng? Không phải... Lê Hiểu Cường sao? Ngươi là... Nữ! ?”

“Ha ha, không có ý tứ, Lê Hiểu Cường là thẻ căn cước bên trên danh tự, tất cả mọi người gọi ta Lê Tịnh!” Nữ nhân ha ha cười nói, “ Triệu tổ trưởng, lần này cùng ngài hợp tác, còn hy vọng có thể cùng ngài nhiều hơn học tập, xin chiếu cố nhiều hơn đi!”

“Nữ a?” Triệu Ngọc nắm lấy tóc, cảm giác có chút loạn, “Ta vẫn cho là là cái nam đâu! Mã Nhuận Khuê làm sao không có nói với ta đâu?”

“Ai nha, không có ý tứ, “ Lê Tịnh khách khí nói nói, “ ta hắn là sớm đi cùng ngài liên hệ, nhưng một mực ở trên máy bay, thật sự là thất lễ!”

“Cái kia...” Triệu Ngọc còn chỗ do ngoài ý muốn bên trong, hé miệng không biết nên nói cái gì cho phải.

“Nha...” Lê Tịnh vội vàng nói, “Ta hiện tại đã đến Phụng Bình, tiếp đó, ân... Ta là đến Chiêu Vân tỉnh cục, vẫn là Phụng Bình cục cảnh sát đi cùng ngài tụ hợp đâu?”

“Tích tích... Tích tích...”

Ai ngờ, Lê Tịnh vừa hỏi xong câu này, Triệu Ngọc điện thoại lại vang lên, lần này, lại là Miêu Anh đánh tới.

“Ừm... Ngươi chờ một lát a, ta cái này có cái trọng yếu điện thoại! Chờ một lúc cho ngươi thêm đánh tới đi!”

Mặc dù vị này mới tới tổ trưởng là nữ nhân, mặc dù người ta nói chuyện rất khách khí, nhưng Triệu Ngọc cảm thấy, hắn vẫn là có cần phải bày một cái phổ, thế là không chờ đối phương phản ứng ra sao, liền trực tiếp cúp điện thoại, tiếp theo nghe Miêu Anh điện báo.

“Uy!” Ai ngờ, sau khi nhận nghe, cùng hắn nói chuyện lại cũng không là Miêu Anh, mà là một cái băng lãnh lại sắc bén thanh âm nữ nhân, “Triệu cảnh sát, gần nhất trôi qua vừa vặn rất tốt a?”

A! ! ?

Thình lình nghe được cái này cái giọng của nữ nhân, Triệu Ngọc cả kinh hơi kém không có đưa di động ném đi.

Cái này. . . Đây rõ ràng liền là Trình Lăng Phỉ thanh âm a!

Trình Lăng Phỉ! !

Vì cái gì... Nàng sẽ dùng Miêu Anh điện thoại, gọi điện thoại cho mình đâu! ?

Khó... Chẳng lẽ...

Trong chốc lát, một cỗ mây đen bỗng nhiên dâng lên, để Triệu Ngọc vô ý thức nhìn thoáng qua hệ thống giới trên mặt “Khôn đoái” hai chữ...

Chương 1069: Mưu sát! Mưu sát!

“Loại thuốc này tên khoa học gọi là tỳ đễ 咂 phân, nó là thông qua kích thích huyết hồng làm từ đó đối trái tim sinh ra phá hư một loại dược vật, có thể thúc đẩy trái tim đột nhiên ngừng, trong khoảng thời gian ngắn đưa người vào chỗ chết!” Trong điện thoại, Trình Lăng Phỉ băng lãnh vẫn như cũ địa nói với Triệu Ngọc, “Bởi vì nên dược vật có khá mạnh tan huyết tính, Hậu kỳ không dễ bị kiểm điều tra ra, cho nên có rất cao tính bí mật.

“Sớm nhất thời điểm, loại thuốc này là Đông Nam Á một cái dược vật công ty nghiên cứu ra tới, một khi nghiên cứu phát minh, rất nhanh liền bị cái nào đó vũ trang tổ chức cho thu mua đi, chuyên môn dùng cho ám sát hành động!

“Bất quá, cũng không lâu lắm, cái này vũ trang tổ chức liền bị quân đội chính phủ tiêu diệt. Sau đó, tỳ đễ 咂 phân cũng đi theo cùng nhau biến mất!” Trình Lăng Phỉ thanh âm băng lãnh, lại là giảng được rõ ràng minh xác, “Nghe nói, Mĩ Quốc CIA còn thử qua nghiên cứu phát minh, nhưng đồng đều đã mất bại chấm dứt!”

“Cái kia. . .” Triệu Ngọc nhíu mày, “Ngươi làm sao rõ ràng như vậy đâu? Chỉ dựa vào xét nghiệm chỉ riêng có thể xác định sao?”

“Đúng!” Trình Lăng Phỉ nói, “ loại thuốc này phẩm chứa Magiê , bình thường sẽ làm trong máu Magiê hàm lượng lên cao đến giới hạn giá trị mà lại, dược phẩm tan chảy sau sẽ pha loãng huyết sắc tố, lại để cho huyết sắc tố hạ thấp một cái thấp nhất giá trị, sẽ còn để hồng cầu áp tích thu nhỏ. Ngươi truyền tới xét nghiệm đơn bên trên, hoàn toàn phù hợp

cái này ba loại đặc thù! Ngươi có thể tuân hỏi một chút nhân sĩ chuyên nghiệp, mặc dù ba loại chỉ tiêu đều tại bình thường phạm vi bên trong, nhưng một người bình thường huyết dịch kiểm nghiệm, là sẽ không hiện ra dạng này đặc thù!”

“Nha. . . Ngươi là làm sao mà biết được?” Triệu Ngọc lại hỏi.

“Ta từng để cho Dư Phù Sinh mua sắm qua!” Trình Lăng Phỉ nói, “ lúc ấy, Thái Quốc bên kia có mấy tên chính khách ảnh hưởng lấy việc buôn bán của ta, ta liền muốn để bọn họ ngoài ý muốn tử vong. Nhưng đáng tiếc là, ta cầm tới văn kiện cùng sách hướng dẫn hoàn toàn đúng, nhưng dược phẩm lại vẫn cứ là giả, bạch lãng phí không thời gian của ta cùng kích tình, cuối cùng vẫn là sử dụng truyền thống phương pháp.”

“Nha. . . Nói cách khác, loại thuốc này. . . Rất khó lấy được?” Triệu Ngọc hỏi,

“Đúng!” Trình Lăng Phỉ không có bất kỳ cái gì cảm giác màu địa nói nói, “ theo ta được biết, năm đó nhà kia dược vật công ty lúc đầu tại nghiên cứu chế tạo một loại tân dược, lại ngoài ý muốn phát minh tỳ đễ 咄 phân. Thế nhưng là, không biết phối phương xảy ra vấn đề gì, bọn họ về sau nghiên chế dược phẩm tất cả đều không đạt được hiệu quả dự trù, chỉ có sớm nhất nghiên cứu một nhóm kia mới là tốt nhất!”

“Một nhóm kia có thể có bao nhiêu?” Triệu Ngọc hỏi.

“Cũng liền đủ giết 100 đến người mà thôi!” Trình Lăng Phỉ trả lời, “Hiện tại là có tiền mà không mua được, cơ bản không có thật!”

“Nha. . . Nói cách khác, có thể làm đến loại thuốc này phẩm người, khẳng định không phải người bình thường?” Triệu Ngọc mình hỏi mình.

Nguyên lai, từ trong điện thoại chợt nghe Trình Lăng Phỉ thanh âm, chỉ là Triệu Ngọc sợ bóng sợ gió một trận.

Chuyện đã xảy ra là như vậy,

Trước đó, Triệu Ngọc cùng Cao Phát Tài trò chuyện về sau, Cao Phát Tài vừa vặn đụng phải Miêu Anh, liền đem Triệu Ngọc sự tình cùng Miêu Anh giảng, đồng thời còn để Miêu Anh nhìn xét nghiệm đơn.

Ai ngờ, xảo chính là, Miêu Anh chính đang thẩm lý Trình Lăng Phỉ liên quan tới nước ngoài tội ác, Trình Lăng Phỉ cũng đúng lúc nâng lên, nàng dưới cờ có bao nhiêu nhà xưởng thuốc, nàng đối dược vật phi thường tinh thông, thậm chí đã từng nếm thử dùng dược vật ngầm đã giết người sự tình.

Thế là, Miêu Anh đột nhiên thông suốt, liền đem xét nghiệm đơn cho Trình Lăng Phỉ nhìn, cái này mới có về sau một màn.

Ngay từ đầu Triệu Ngọc dọa tốt kêu to một tiếng, còn tưởng rằng Trình Lăng Phỉ chẳng những vượt ngục chạy trốn, hơn nữa còn bắt cóc Miêu Anh đâu! Lại không nghĩ rằng, căn bản là sợ bóng sợ gió một trận.

“Thế nào a, đại thám tử?” Tại Trình Lăng Phỉ sau khi giảng thuật xong, Miêu Anh nhận lấy điện thoại nói với Triệu Ngọc, “Nói như vậy, cái kia 5 cái trên danh sách người, cũng đều là bị người mưu sát rồi?”

“Chí ít Viên Tuấn Thành là!” Triệu Ngọc lau mồ hôi, “Miêu Miêu a, về sau đừng chơi như vậy có được hay không, chợt vừa nghe đến Trình Lăng Phỉ dùng điện thoại di động của ngươi nói chuyện, ta lông đều nổ đi lên! Ngươi khẳng định là cố ý có phải không?”

“Hừ, hứa ngươi làm bừa làm loạn, thì không cho ta chỉ đùa một chút sao?” Miêu Anh cười nói, “ nói cho ngươi, ta bên này đã đang tăng nhanh tiến trình! Ngươi nha, tốt nhất đem bảo tàng bản án giữ cho ta một chút, bằng không, không có ngươi quả ngon để ăn!”

“Cái này sao!” Triệu Ngọc chăm chú trả lời, “Ta cũng không thể bảo đảm, ai bảo ta là thần thám đâu? Nói không chừng, tiếp qua hai đến ba giờ thời gian, bản án liền kết nữa nha!”

“Lại tới!” Miêu Anh cười lạnh ba tiếng, sau đó trịnh trọng dặn dò nói, “ bất quá, nghiêm chỉnh mà nói. Ta vừa rồi đều nghe được, nếu như Viên Tuấn Thành thật sự là bị người dùng thần bí dược vật sát hại, cái kia tên hung thủ này, ngươi nhưng nhất thiết phải cẩn thận! Đây tuyệt đối không phải bình thường sát thủ! Náo không tốt, còn không chỉ một người đâu!”

“Minh bạch!” Triệu Ngọc gật đầu, “Ta sẽ chú ý! Bất quá. . . Miêu Miêu a, ngươi nghe nói qua Lê Tịnh người này sao? Ngoại sự làm, hiện tại muốn đi qua làm ta tổ trưởng!”

“A? Lại là một nữ?” Miêu Anh buồn bực, “Hình sự sảnh những người lãnh đạo đến cùng nghĩ như thế nào? Buộc ngươi có số đào hoa sao? Dung mạo xinh đẹp không?”

“Đừng làm rộn, người còn không thấy đâu!” Triệu Ngọc vò đầu, “Chính phơi lấy nàng đâu!”

“Nha. . .” Miêu Anh nghĩ nghĩ , đạo, “Hừ! Không phải liền là Khương Khoa vượt ngục một chút kia phá sự sao? Về phần còn phái cái nhãn tuyến tới giám thị ngươi? Thật sự là giận! Thân yêu, không quan tâm nàng là nam hay là nữ, chỉ cần là không chịu cùng ngươi phối hợp, ngươi cứ việc đỗi nàng liền tốt! Xảy ra chuyện gì, có ngươi cha vợ cho ngươi chống đỡ đâu! Yên tâm!”

“Ừm. . . Cái này sao. . . Ta. . . Ta vẫn là có chừng mực!” Triệu Ngọc lại xoa xoa trán mồ hôi, “Yên tâm, ta sẽ xử lý tốt!”

“Vậy thì tốt, ta quay đầu để Trình Lăng Phỉ làm cho ngươi một phần kỹ càng báo cáo, ngươi cũng lại tìm điểm nhân sĩ chuyên nghiệp so với một cái!” Miêu Anh dặn dò, “Chuyện như vậy dung không được nửa điểm

qua loa!”

“Biết rồi! Dông dài bà!” Triệu Ngọc cười nói, “ ta cái này hướng thượng cấp xin nhiều địa liên tra, trước tiên đem mặt khác 4 người xét nghiệm đơn tìm tới, nhìn xem tình huống có phải hay không tất cả đều giống như Viên Tuấn Thành, sau đó mới có thể làm ra xác thực kết luận!”

“Tốt! Ngươi phá án ta không ngăn, nhưng là ngươi nhưng phải cam đoan, không thể giống như nhảy máy bay như thế hành động theo cảm tính, không cho phép liều mạng, hiểu không?” Miêu Anh lần nữa căn dặn, lúc này mới cúp xong điện thoại.

Mặc dù Triệu Ngọc ngoài miệng nói bảo thủ, nhưng là đạt được thuốc nói thật cùng thần bí giết người thuốc tin tức về sau, hắn đã có thể chín mươi chín phần trăm xác định, Viên Tuấn Thành liền là chết bởi mưu sát!

Mà lại, cái mưu này giết cùng hắn trước kia gặp phải tất cả bản án cũng không giống nhau, sát hại Viên Tuấn Thành hung thủ, rõ ràng càng thêm chuyên nghiệp, càng cao minh hơn. Mà lại, bởi vì liên lụy đến đám kia kinh thiên bảo tàng, Triệu Ngọc càng phát ra cảm giác hung thủ cũng không là một người tại chiến đấu, có thể là một đoàn đội, thậm chí là một tổ chức!

Cho nên, đối với lần này tra án tới nói, hắn nhất định phải treo lên mười hai phần tinh thần, không thể bỏ qua bất luận cái gì dấu vết để lại mới được.

“A. . . Anh hùng, mời ngươi theo giúp ta truy mộng đẹp. . .”

Đúng lúc này, Triệu Ngọc điện thoại lại vang lên, thông qua điện báo biểu hiện, Triệu Ngọc lúc này mới nhớ tới, mình thế mà đem cái kia tân tấn tổ trưởng Lê Tịnh đem quên đi.

“Uy?”

“Triệu tổ trưởng, của ngài sự tình giúp xong sao?” Lê Tịnh yếu ớt địa hỏi nói, “ ta bây giờ còn đang sân bay đâu! Ngài nhìn, ta bước kế tiếp, đến cùng nên đi đâu đi a?”

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc lúc đầu hi vọng vị này mới tổ trưởng là cái mũi vểnh lên trời, tính khí nóng nảy nhân vật mới tốt, như thế hắn liền có thể danh chính ngôn thuận đi đỗi người!

Nhưng mà, cái này Lê Tịnh lại làm cho hoàn toàn để tinh thần hắn không nổi, tựa như một cái đang tìm dựa vào tiểu nữ sinh, nối liền tới đó tụ hợp đều phải trưng cầu ý kiến của mình.

Kể từ đó, Triệu Ngọc ngược lại đùa nghịch không dậy nổi tính tình tới.

Ai!

Tốt a!

Không đỗi người thời gian, thật là khó chịu a!

Chương 1070: Thiếu 1 người

Lê Tịnh quả nhiên là cái đại mỹ nữ, làm Triệu Ngọc tại Phụng Bình thị cục cảnh sát trong phòng họp nhìn thấy nàng thời điểm, hoàn toàn chính xác bị mỹ mạo của nàng nho nhỏ rung động một cái.

Người mẫu cao gầy dáng người, da nhẵn nhụi, thanh tú ngũ quan, ở đâu đều có thể bảo chứng tám mươi phần trăm trở lên quay đầu suất.

Bất quá, mặc dù người dung mạo xinh đẹp, vẫn rất có lễ phép, nhưng Triệu Ngọc vẫn đối nàng không có cảm tình gì. Truy cứu nguyên nhân, một cái là giai cấp lập trường vấn đề, người này dù sao cướp đi mình tổ trưởng danh hiệu; thứ hai, Lê Tịnh trong lúc phất tay, hoàn toàn là một bộ Thiên Thiên nhược nữ tử tư thái, không có chút nào nửa điểm nữ cảnh sát vốn có phong phạm.

Ở trong mắt Triệu Ngọc, vị này nữ tổ trưởng càng giống là một vị nhỏ nhắn xinh xắn tỷ, cùng dạng này người làm việc với nhau, hắn cảm giác phi thường khó chịu.

Trong phòng họp, ngoại trừ Lê Tịnh bên ngoài, cái khác tổ viên cũng toàn đều đến đông đủ. Không nghĩ tới, hình sự sảnh phái đến giúp đỡ hai vị tổ viên, Triệu Ngọc rõ ràng đều là nhận biết. Một cái gọi Lưu Chiêm Binh, một cái gọi Hứa Hải, vậy mà đều là Ô Phương Phương trước bộ hạ.

Thông qua được giải biết được, nguyên lai phía trên phái hai người kia

đến cũng là có nhất định tính nhắm vào. Lưu Chiêm Binh cùng Hứa Hải từng theo theo Ô Phương Phương tham dự qua bảo thạch mất trộm vụ án, bởi vì điều tra cần, bọn họ nhận biết không ít cùng bảo vật tương quan nhân mạch quan hệ, cho nên, phái hai người kia đến giúp đỡ Triệu Ngọc, hiển nhiên phi thường phù hợp.

So sánh Lê Tịnh, Triệu Ngọc đối hai người này càng cảm thấy thân thiết hơn một chút. Thông qua lần trước Cao Lan Kỳ đại án, Triệu Ngọc cũng coi là gián tiếp trợ giúp Ô Phương Phương chỉnh ngay ngắn tên. Hai người này đối Triệu Ngọc một mực trong lòng còn có cảm kích, cái kia làm lên làm việc đến, tự nhiên sẽ càng thêm ra sức.

Mặt khác, Triệu Ngọc chính mình chọn lựa nhân mã cũng đã đến đông đủ. Trên thực tế, phía trên chỉ cho hắn hai cái danh ngạch, cho nên, hắn chỉ lựa chọn tốt Trương Cảnh Phong còn có Lý Bối Ny.

Trương Cảnh Phong có thể giúp hắn tìm người, mà Lý Bối Ny thì có thể phụ trách văn án làm việc. Hai người này đều là người thân cận nhất của mình, tất nhiên sẽ để công việc của mình thuận buồm xuôi gió.

Kể từ đó, Triệu Ngọc trong lòng cũng tính thăng bằng. Xem ra, Tiêu trưởng phòng đối với mình quả nhiên không tệ, mới tạo thành tổ điều tra đặc biệt, cơ bản vẫn là lấy Triệu Ngọc làm trung tâm mà tổ kiến, mà vị tổ trưởng kia Lê Tịnh, rõ ràng ở vào một cái tương đối lúng túng vị trí bên trên, quyền lợi hoàn toàn bị Triệu Ngọc giá không.

Vô luận là tên tuổi vẫn là lai lịch, nàng đều rất giống một kiện bài trí.

“Sơ lần gặp gỡ, mong rằng mọi người chiếu cố nhiều hơn!” Nhưng mà, Lê Tịnh tâm tình tựa hồ không có có nhận đến bất kỳ ảnh hưởng gì, lúc này đầy nhiệt tình địa đem mình giới thiệu một phen.

Đối với vị này trên danh nghĩa tổ trưởng, đám người cũng là lòng dạ biết rõ, cho nên mọi người cũng tất cả đều biểu hiện được phi thường thân

mật.

Nguyên lai, Lê Tịnh một mực tại ngoại sự văn phòng làm việc, thường trú Nhật Hàn địa khu, nàng ngày thường nhiệm vụ chủ yếu, liền là cân đối nơi đó chính phủ,

Phối hợp hình sự sảnh ở nước ngoài triển khai truy nã chạy phạm, cùng điều tra liên lụy nước ta công dân tương quan vụ án loại hình.

Nói cách khác, nàng căn bản không có một tuyến kinh nghiệm, lần này để nàng đến đây làm tổ điều tra đặc biệt tổ trưởng, thuần túy liền là tại chạy theo hình thức . Bất quá, Tiêu trưởng phòng ý tứ, vẫn là hi vọng Lê Tịnh thân phận đặc thù, có thể tại ngoại giao sự vụ phương diện đến giúp Triệu Ngọc.

Giờ phút này, Phụng Bình cảnh sát còn đang chuẩn bị chuyên dụng tổ điều tra đặc biệt văn phòng, đám người chỉ có thể tạm thời tại trong phòng họp tiến hành an bài công việc.

Trải qua ngắn gọn giới thiệu về sau, Triệu Ngọc liền bắt đầu cho đám người giảng giải tình tiết vụ án, trước tiên đem có quan hệ Đào Hương bút ký, Hán gian bản chép tay cùng danh sách sự tình giảng thuật một lần, sau đó lại cho bọn họ giới thiệu liên quan tới nên án tình tiết vụ án mới nhất tiến triển.

“Trước mắt tới nói, “ Triệu Ngọc đối đám người giảng nói, “ chúng ta nhiệm vụ chủ yếu, liền là xác nhận trên danh sách mặt khác 4 tên người chết, phải chăng cũng giống như Viên Tuấn Thành, là chết bởi mưu sát? Cái này 4 người phân biệt sinh hoạt tại khác biệt thành thị, cho nên chúng ta cần xin liên tra, để nơi đó cảnh sát hỗ trợ!

“Bối ny!” Triệu Ngọc bắt đầu phân phối nhiệm vụ, “Liên tra sự tình ngươi đến phụ trách, nhớ kỹ, thân phận của ngươi bây giờ không còn là Tần Sơn tiểu cảnh viên. Cho nơi đó cục cảnh sát ra thông báo thời điểm,

ngữ khí cường ngạnh hơn một chút, đồng thời cho bọn họ thời hạn, đốc xúc bọn họ mau chóng tra ra tình huống!”

“Rõ!” Lý Bối Ny mặc dù là lần đầu tiến vào như thế cao cấp sân khấu, lại là không chút nào luống cuống, lúc này dỡ xuống tay của mình xách máy tính, bắt đầu chuẩn bị đi.

“Lão Trương!” Triệu Ngọc lại nói với Trương Cảnh Phong, “Nhiệm vụ của ngươi vẫn là sưu tập tình báo làm chủ, ngoại trừ đằng sau 5 người tài liệu cặn kẽ cần trọng điểm tường tra bên ngoài, ta còn cần trên danh sách tất cả mọi người tài liệu cặn kẽ! Cùng bối ny đồng dạng, ta đã cho ngươi xin quyền hạn, nếu như tra ở đâu nhận trở ngại, ngươi có thể trực tiếp yêu cầu nơi đó cảnh sát hiệp trợ điều tra!”

“Minh bạch!” Trương Cảnh Phong mặc dù kinh nghiệm phong phú, lại rõ ràng so Lý Bối Ny muốn luống cuống, trả lời thanh âm không phải rất cao.

Triệu Ngọc mỉm cười, đây đều là phản ứng bình thường, hắn tin tưởng vàng thật không sợ lửa đạo lý này, dựa vào bản lĩnh hơn người, Trương Cảnh Phong rất nhanh liền có thể thích ứng.

“Chiếm binh cùng Hứa Hải!” Triệu Ngọc ngược lại đối mặt khác hai vị đồng sự mệnh lệnh nói, “ các ngươi liên quan tới bảo vật phương diện này có chút nhân mạch, cho nên, ta hi vọng các ngươi có thể chủ công bảo tàng phương diện. Ta cần muốn các ngươi đi sưu tập liên quan tới đám kia kinh thế bảo tàng tin tức, mặc kệ là chính thức còn là tiểu đạo, chỉ cần là có quan hệ, toàn đều tốt điều tra thêm!”

“Không có vấn đề!” Hai người trịnh trọng đánh cái cúi chào.

“Còn có. . .” Triệu Ngọc lại nói, “ ta còn nghĩ các ngươi đuổi theo tra một chút Đào Hương quá khứ! Nhìn xem có thể hay không tìm ra, Đào Hương thu hoạch được cái kia phần Hán gian bản chép tay, còn có tên

đơn lai lịch. Mặc dù, trên danh sách nhân vật khả năng cùng bảo tàng có quan hệ, nhưng chúng ta hiện tại còn không rõ ràng lắm, đến cùng là quan hệ như thế nào?”

“Được rồi!” Lưu Chiêm Binh nói nói, “ bởi vì lần trước bảo thạch trộm cướp án cũng là Đào Hương gây nên, cho nên chúng ta bên kia có không ít Đào Hương tư liệu, có lẽ có thể phái bên trên công dụng!”

“Ừm, Triệu tổ trưởng!” Hứa Hải nói nói, “ Đào Hương nữ nhi đâu? Ta cảm thấy, muốn điều tra rõ Đào Hương quá khứ, nữ nhi của hắn cũng là cực kỳ trọng yếu a?”

“Cái này hiển nhiên! Chỉ tiếc. . .” Triệu Ngọc quay đầu nhìn thoáng qua, nhưng lại không có nhìn đến Thôi Lệ Châu cái bóng, “Ta hỏi qua Thôi Lệ Châu, Đào Hương căn bản cái gì đều không có nói cho nàng đâu! Ân. . . Nha đầu này. . .”

Nói đến chỗ này, Triệu Ngọc lúc này mới ý thức được, đã qua lâu như vậy, Thôi Lệ Châu vậy mà vẫn chưa về đâu!

Trước đó, hắn đã cùng Thôi Lệ Châu thông quá điện thoại, thế nhưng là. . .

“Triệu. . . Triệu tổ trưởng a!” Lúc này, Lê Tịnh bỗng nhiên yếu ớt địa hỏi một câu, “Xin hỏi, ta có thể giúp được việc gấp cái gì sao? Có chuyện gì, ngài cứ việc phân phó liền tốt!”

“Ừm. . . Cái này sao. . .” Triệu Ngọc trong lúc nhất thời đem vị này danh nghĩa tổ trưởng đem quên đi vậy mà, căn bản không nghĩ tới cho nàng nhiệm vụ gì.

“Như vậy đi!” Lê Tịnh nói nói, “ ta tại Nhật Bản có rất nhiều bằng hữu, có cần hay không, ta đi hỏi thăm một chút?”

“Cái này. . .” Triệu Ngọc chưa có tiếp xúc qua tương tự quốc tế sự vụ, liền nhíu mày nói nói, “ giống như. . . Không cần a? Đừng đánh cỏ động rắn lại! Nhỏ Nhật Bản nếu là biết, cái kia sẽ không hay!”

“Ừm. . .” Lê Tịnh yếu ớt địa nói, “Ta có thể từ khía cạnh hỏi thăm! Cái này ngài tận có thể yên tâm, ta nói bằng hữu, cũng không phải là Nhật Bản nhân đâu!”

Nha. . .

Lê Tịnh một câu lập tức đề tỉnh Triệu Ngọc, người ta là hình sự sảnh ngoại sự làm, dưới tay nhưng là có không ít cảnh sát hình sự quốc tế cùng đặc công đâu! Nàng nói tới bằng hữu, tất nhiên đều không phải hạng người bình thường.

Cho nên, đừng nhìn nữ nhân này nhìn qua yếu đuối, nhưng nói không chừng, nàng thật đúng là có thể tạo được đại tác dụng.

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc không thể không bội phục Tiêu trưởng phòng mưu tính sâu xa, người ta vậy mà đã sớm cân nhắc đến cái tầng quan hệ này.

Nếu như. . .

Triệu Ngọc chăm chú suy tư, cho rằng nếu như có thể từ bên ngoài điều tra, cũng coi là một cái không tệ phương hướng. Thế là, hắn đối Lê Tịnh gật đầu nói: “Tốt a, vậy liền vất vả Lê tổ trưởng ! Bất quá, ngàn vạn muốn giữ bí mật a!”

“Quá tốt rồi! Ngài yên tâm đi!” Có thể giúp được một tay, Lê Tịnh tựa hồ lộ ra cao hứng phi thường.

Thế nhưng là, Triệu Ngọc lông mày lại là càng nhăn càng sâu, bởi vì Viên Tuấn Thành nhà cư xá khoảng cách Phụng Bình cục cảnh sát gần

vô cùng, Thôi Lệ Châu không nên muộn như vậy còn chưa có trở lại.

Chẳng lẽ. . . Cô gái nhỏ này lại lên cái gì bay trí sao?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian lấy điện thoại cầm tay ra, cho Thôi Lệ Châu gọi điện thoại hỏi thăm.

Ai ngờ, đối phương điện thoại thế mà tắt máy.

Không thể nào?

Tổ điều tra đặc biệt có quy định, chấp hành trong khi làm nhiệm vụ, điện thoại nghiêm cấm tắt máy.

Cái này. . .

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian mở ra điện thoại định vị hệ thống, muốn tra nhìn một chút Thôi Lệ Châu vị trí. Đặc biệt điều viên điện thoại đều là đặc chế, mặc dù đóng lại điện thoại, nhưng vẫn có thể thời gian thực định vị.

Nhưng mà, định vị hệ thống mở ra về sau, Triệu Ngọc trong lòng không chịu được hơi hồi hộp một chút.

Hỏng!

Thôi Lệ Châu tín hiệu, triệt để không thấy! ! ! 8)

Chương 1071: Đi mà quay lại

10 phút không đến, Triệu Ngọc liền cùng Hứa Hải mở ra Phụng Bình cục cảnh sát ô tô, đi tới Viên Tuấn Thành nhà chỗ ở cửa tiểu khu. Căn cứ điện thoại định vị biểu hiện, Thôi Lệ Châu điện thoại tín hiệu chính là từ nơi này biến mất.

“Chính là chỗ này!” Triệu Ngọc phi thường lo lắng, bắt đầu dọc theo biến mất phạm vi tìm kiếm.

“Triệu tổ trưởng...” Hứa Hải nhíu mày nói nói, “ chuyện này... Là lạ a! Nếu như là điện thoại rơi mất, hoặc là bị người đánh cắp đi, vậy ít nhất cũng hẳn là có phản ứng a?”

“Nói nhảm!” Triệu Ngọc lấy nôn nóng quát nói, “ Thôi Lệ Châu là tặc vương nữ nhi, điện thoại không có khả năng ném, cũng không có khả năng bị người đánh cắp đi! Nàng tín hiệu không có, chỉ có thể nói rõ hai vấn đề, một cái, là chính nàng đóng lại! Một cái khác, là bị người bắt đi, mà bắt đi nàng người, có thể quan bế điện thoại định vị, hoặc là che đậy định vị tín hiệu!”

“Bắt... Bắt đi! ?” Hứa Hải sắc mặt đại biến, “Không thể nào? Muốn ta nhìn, có phải hay không chính nàng đóng lại? Chẳng lẽ... Nàng tìm được đầu mối gì hay sao?”

“Chỗ ấy...” Triệu Ngọc không để ý đến Hứa Hải suy đoán, mà là một chỉ cửa tiểu khu, “Nhanh, chỗ ấy có camera, ngươi đi xem một chút!”

“Nha! Tốt... Tốt...” Hứa Hải vội vàng hướng cư xá phòng an ninh chạy

tới...

Ai!

Chủ quan!

Triệu Ngọc một mặt quan sát đến cửa tiểu khu hoàn cảnh, một mặt lưu ý lấy khả năng lưu lại dấu vết để lại, trong lòng thì một mực oán giận mình.

Lần này, thật là chủ quan!

Hắn sớm nên nghĩ đến, Thôi Lệ Châu là một cái duy nhất cùng Đào Hương người thân cận, án này rõ ràng cùng Đào Hương có lớn lao liên quan, hắn hắn là sớm liền nghĩ đến Thôi Lệ Châu tầm quan trọng! Tại sao có thể cùng nàng tách ra hành sự đâu?

Lần này người không thấy, làm sao bây giờ?

Thông qua thời gian dài như vậy tiếp xúc, Triệu Ngọc đối Thôi Lệ Châu đã hiểu rõ vô cùng cùng tín nhiệm. Hắn biết, Thôi Lệ Châu tuyệt đối sẽ không đi không từ giã.

Nếu như nàng nghĩ tận lực giấu diếm, căn bản sẽ không nói với chính mình Đào Hương cho nàng lưu lại hào trạch, cùng hầm rượu chôn lấy cái rương sự tình.

Bởi vậy, Triệu Ngọc chỉ có thể kết luận một loại khả năng, Thôi Lệ Châu hắn là xảy ra điều gì ngoài ý muốn.

Thôi Lệ Châu a!

Ngươi nhưng tuyệt đối không thể xảy ra chuyện gì a!

Triệu Ngọc ma quyền sát chưởng, lòng nóng như lửa đốt, hiện nay, cùng lần trước tại Tấn Bình thời điểm khác biệt, một lần kia Thôi Lệ Châu bị lưu manh cướp đi, đồng thời bị chém đứt hai ngón tay thời điểm, Triệu Ngọc cũng không có cảm thấy có cỡ nào lo lắng.

Nhưng lúc này không giống ngày xưa, đã có 5 tên, hoặc là càng nhiều người chết, nếu như không thể đem Thôi Lệ Châu nhanh chóng tìm trở về, nàng vô cùng có khả năng xuất hiện nguy hiểm tính mạng!

Tín hiệu...

Triệu Ngọc chăm chú phân biệt một cái, tín hiệu là từ cửa tiểu khu phụ cận biến mất. Mặc dù không phải lên tan tầm một chút, nhưng cửa tiểu khu lui tới đi không ít người, nếu quả thật muốn đem người bắt đi, hắn là sẽ không lựa chọn ở loại địa phương này a?

Như vậy...

Triệu Ngọc lại hướng nơi xa nhìn lại, nơi xa chính là một đầu Đường cái, Đường cái...

Hắn nhanh chóng chạy tới, phát hiện Đường cái cạnh ngoài xe đạp trên đường ngược lại bóng người thưa thớt, cơ hồ không nhìn thấy người. Bên đường trồng cao ngất cây tùng, chính dễ dàng chận cửa miệng.

Cái này. . .

Nha... Triệu Ngọc quay đầu nhìn một chút, phát hiện nếu như Thôi Lệ Châu từ tiểu khu đi ra, tất nhiên sẽ đến Đường cái cạnh ngoài đi cản ra thô xe. Mà khi nàng đi ngang qua xe đạp đạo thời điểm, liền là tốt nhất ra tay thời cơ.

Nói cách khác, Thôi Lệ Châu rất có thể là từ nơi này xuất hiện ngoài ý muốn, mà bắt cóc nàng người, hắn là lái xe tới.

Triệu Ngọc lo lắng nhìn đồng hồ đeo tay một cái, đã qua thời gian dài như vậy, Thôi Lệ Châu tất nhưng đã bị người bắt đến chỗ rất xa.

Xem ra, muốn tìm kiếm tung tích của nàng, nhất định phải lợi dụng giao thông thăm dò, cùng Thiên Võng thiết bị mới được.

“Triệu cảnh sát, Triệu cảnh sát!” Chính lúc này, Hứa Hải bỗng nhiên cầm điện thoại di động của hắn chạy tới, trong miệng hô nói, “ màu xám bạc xe thương vụ, không gọi nổi bảng hiệu! Thôi Lệ Châu liền là bị chiếc xe này cho cướp đi... Ân...”

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc quay đầu trở lại nhìn về phía Hứa Hải thời điểm, Hứa Hải lại đột nhiên bị Triệu Ngọc sau lưng tình hình cho kinh trụ, hắn giơ cánh tay lên, trừng to mắt, bất khả tư nghị chỉ vào Triệu Ngọc sau lưng hô: “Chiếc xe kia... Cái này. . . Cái này không phải liền là sao?”

A! ?

Triệu Ngọc giật mình, vội vàng quay đầu trở lại tới. Nhưng gặp từ trên đường lớn nhanh chóng lái qua một cỗ màu xám bạc ô tô, vừa vặn cũng là một cỗ xe thương vụ.

Chiếc xe kia mở rất gấp, tại khai đáo cư xá cùng Đường cái kết nối giao lộ thời điểm, đón lấy Đường cái một mặt cạnh ngoài cửa xe bỗng nhiên mở ra, mặc dù thấy không rõ lắm, nhưng theo gầm xe trong khe hở lóe lên cái bóng, Triệu Ngọc có thể đoán được, trên xe hắn là bị vứt xuống một cái thứ gì!

Chi chi...

Cả cái động tác một mạch mà thành, cái kia xe thương vụ căn bản không ngừng, tăng tốc độ liền hướng phía trước lái đi!

Ta cạch!

Chờ xe Khai sau khi đi, Triệu Ngọc cái này mới kinh ngạc nhìn thấy, vừa rồi cái kia bị từ trên xe ném xuống căn bản không phải đồ vật, mà là một người sống sờ sờ, mà lại... Cái này người sống sờ sờ chính là —— Thôi Lệ Châu! ! !

Thôi Lệ Châu ngoài miệng kề cận băng dán, trên tay mang theo còng tay, chính một mặt hoảng sợ đứng tại Đường cái trung ương.

A! ?

Triệu Ngọc kinh hãi, vội vàng mãnh liệt tiến lên, đem nàng lôi trở lại xe đạp nói. Hứa Hải thì sớm địa móc súng lục ra, chạy lên đại lộ, hướng chiếc kia xe thương vụ biến mất địa phương ngắm đi.

Nhưng mà, xe thương vụ tốc độ quá nhanh, chớp mắt liền biến mất tại đại lộ cuối cùng.

“Lệ Châu, Lệ Châu! Ngươi thế nào? Thế nào?” Triệu Ngọc nhanh chóng xé mở Thôi Lệ Châu ngoài miệng băng dán, nhưng gặp tiểu cô nương đã sợ đến mặt không có chút máu.

“Ta... Ta không sao!” Thôi Lệ Châu lay động một cái đầu, thúc giục nói, “ lão đại, đuổi gấp bắt lấy bọn họ a! Bọn họ có khả năng liền là hung thủ!”

“Nha!” Nhìn thấy Thôi Lệ Châu không ngại, Triệu Ngọc lúc này mới buông xuống một viên nỗi lòng lo lắng, tranh thủ thời gian xông Hứa Hải hô nói, “ Hứa Hải, ngươi chiếu cố Thôi Lệ Châu, ta đuổi theo!”

“Ừm... Thế nhưng là...” Hứa Hải chỉ chỉ nơi xa, “Đã không thấy!”

“Lập tức xin giao thông quản chế, tra cho ta ra tăm tích của bọn họ, mẹ nó, không thể để cho những này tôn tử chạy!” Triệu Ngọc mệnh lệnh về sau, trực tiếp chui lên bọn họ bắn tới xe cảnh sát, sau đó khởi động động cơ, ông ông hướng phía xe thương vụ biến mất phương hướng lái đi...

Kỳ thật, mặc dù Triệu Ngọc đang toàn lực truy kích, nhưng hắn trong lòng vẫn là khó tránh khỏi hiện lên một tia nghi hoặc. Hắn thật làm không rõ ràng, vì cái gì lưu manh sẽ đi mà quay lại? Rõ ràng đã bắt lấy Thôi Lệ Châu, lại lại vì cái gì muốn đem nàng thả đi?

Làm sao?

Bắt nhầm người?

Bắt lầm người, cái kia tùy tiện tìm một chỗ thả đi là có thể, làm gì còn muốn đường cũ trở về, đem người thả lại chỗ cũ đâu?

Cái kia xe thương vụ bên trên, đến cùng đều là ai a! ?

Nhấc mắt nhìn đi, Triệu Ngọc sớm đã nhìn không thấy chiếc kia xe thương vụ bóng dáng, hắn rất nhanh liền lái đến một cái ngã tư đường, Triệu Ngọc không biết nên hướng phương hướng nào đuổi theo, vội vàng quơ lấy điện thoại, muốn cho Hứa Hải đánh tới hỏi thăm.

Ai ngờ, điện thoại vừa cầm lên liền vang lên, điện thoại lại là Lê Tịnh đánh tới.

“Uy?” Lê Tịnh lo lắng tuân hỏi nói, “ Triệu tổ trưởng, người tìm đã tới chưa? Thế nào?”

“Người tìm được!” Triệu Ngọc tranh thủ thời gian trả lời, “Nhưng là ta ngay tại truy kích lưu manh! Ngươi tranh thủ thời gian thông tri Lý Bối Ny, để nàng điều lấy ven đường giám sát...”

Sau đó, Triệu Ngọc liền đem mục tiêu ô tô đặc thù nói ra.

“Nha... Tốt! Tốt!” Lê Tịnh vội vàng nói, “Ta cái này đi nói cho nàng, đồng thời xin giao thông quản chế! Triệu tổ trưởng, nhất định phải bắt lấy bọn họ, nói không chừng, những người này liền là hung thủ giết người đâu!”

“Biết! Điện thoại bảo trì thông suốt, ta hiện tại ngay tại ngã tư đường, hiềm nghi cỗ xe đã biến mất không thấy gì nữa, các ngươi ưu tiên điều lấy một cái cái này giao lộ camera, nhìn bọn họ hướng bên kia chạy...”

Ai ngờ, Triệu Ngọc nói đến đây, nhưng chợt nhớ tới một kiện đạo cụ tới. Tại đạo cụ trên lan can, có một loại gọi là phục chế camera đạo cụ, loại này đạo cụ có thể liên tiếp đến mục tiêu camera bên trên, để Triệu Ngọc nhìn thấy camera chỗ quay chụp hình tượng.

Móa!

Làm sao đem thứ này quên rồi? Trước kia, Triệu Ngọc còn chưa từng có sử dụng qua, hiện tại tranh thủ thời gian sử dụng một cái đi ra, đem thả đặt ở giao lộ đối diện một cái giám sát thăm dò bên trên...

Chương 1072: Cuồn cuộn sóng ngầm

Nửa giờ sau.

Phụng Bình cục cảnh sát, tổ điều tra đặc biệt phòng làm việc tạm thời.

Triệu Ngọc bọn người tất cả đều tụ tập ở đây, Thôi Lệ Châu chính đang hướng ra bên ngoài xô đẩy mấy tên nhân viên y tế.

“Ai nha! Không có việc gì, không cần! !” Thôi Lệ Châu khoát tay nói, “ không có mê choáng, toàn bộ quá trình ta đều là tỉnh dậy, thật không có trên người ta chích hoặc uống thuốc cái gì! Ta không sao. . .”

“Tốt a, tốt a. . .” Triệu Ngọc gặp nàng khăng khăng như thế, đành phải lui mấy vị chuẩn bị cho nàng làm thân thể kiểm tra nhân viên y tế.

Triệu Ngọc trong đầu có ẩn hình tham trắc khí, hắn cũng có thể xác định, Thôi Lệ Châu trên thân cũng không có bị người để đặt máy theo dõi hoặc là máy nghe trộm loại hình.

“Tổ trưởng, tổ trưởng!” Lý Bối Ny nhanh chóng chạy tới báo cáo, “Ngài nói không sai, chiếc xe kia từ đinh hương đường rẽ phải về sau liền không thấy bóng dáng! Biển số xe tra được, nhưng là giả!”

Nguyên lai, làm Triệu Ngọc lái xe đi truy thời điểm, mặc dù hắn thông qua phục chế camera tìm được hiềm nghi cỗ xe hướng đi, nhưng một đường đuổi tiếp về sau, nhưng vẫn là cái gì đều không có đuổi tới. Chiếc kia xe thương vụ, liền như thế biến mất không thấy.

“Xe hình là Mercedes V class, có rất rõ ràng cải tiến vết tích!” Lưu Chiêm Binh cầm một trương ô tô ảnh chụp nói nói, “ bánh xe lốp xe rất sâu, nói rõ tải trọng lượng khá lớn!”

“Không có khả năng, trong xe ngoại trừ có mấy máy tính, không có khác!” Thôi Lệ Châu trả lời.

“Không có. . . Không cho ngươi bịt mắt sao?” Triệu Ngọc lắc đầu.

“Minh bạch!” Lê Tịnh bỗng nhiên xen vào nói, “ khẳng định là xe chống đạn! Cho nên mới vừa nặng nề và lớn như vậy!”

“Xe chống đạn?” Đám người kinh ngạc.

“Đây là. . . Có ý tứ gì?” Hứa Hải có chút mơ hồ, “Hung thủ cũng quá càn rỡ a?”

“Không gọi càn rỡ, mà gọi chuyên nghiệp!” Lưu Chiêm Binh sửa chữa.

“Tiểu Thôi!” Triệu Ngọc đè lại Thôi Lệ Châu bả vai, “Nói như vậy, ngươi cũng rõ ràng ngươi đã trải qua cái gì rồi? Tranh thủ thời gian nói rõ chi tiết nói! Bọn họ có mấy người? Đến cùng chuyện gì xảy ra?”

“Chỉ có hai cái!” Thôi Lệ Châu xoa nắn mình ngón út mảnh vỡ chỗ, lòng vẫn còn sợ hãi nói nói, “ một cái lái xe, một cái bắt lấy ta! Lúc ấy, ta tại cửa tiểu khu đã gọi điện thoại cho ngươi, sau đó liền chuẩn bị đón xe về cục cảnh sát cùng ngươi tụ hợp.

“Nhưng ta mới vừa đi tới xe đạp trên đường, liền thấy chiếc kia màu xám bạc xe van lái tới!” Thôi Lệ Châu hồi ức,

“Lúc ấy, ta căn bản không làm được nửa điểm phản ứng, liền bị người trên xe bắt đi. Người kia lực lượng rất lớn, ta không có cách nào phản kháng, còn bị hắn bịt miệng lại, kêu to không được. Đón lấy, hắn lại đeo

lên cho ta còng tay, sau đó liền hỏi ta một vài vấn đề!”

“Tổ trưởng, “ Lý Bối Ny giải thích nói, “ còng tay không phải cảnh dụng, nhưng là rất tinh xảo, hẳn là mua qua Internet cái chủng loại kia. . .”

“Thấy rõ ràng người sao?” Triệu Ngọc lại hỏi Thôi Lệ Châu.

“Thấy rõ ràng, “ Thôi Lệ Châu gật đầu, “Dáng dấp phong nhã, mang mũ lưỡi trai, nói chuyện ôn tồn lễ độ, nhưng lực lượng đặc biệt lớn! Ta. . . Ân. . . Ta nhớ kỹ hình dạng của hắn, chờ một lúc có thể chân dung!”

“Ta dựa vào!” Triệu Ngọc thán phục một tiếng, “Mặt cũng dám lộ! Thật mẹ nó phách lối!”

“Thôi Lệ Châu muội muội. . .” Lê Tịnh sợ hãi địa hỏi nói, “ ngươi xác định, bọn họ không có động thủ động cước với ngươi sao? Tỉ như. . . Ân. . . Thuốc nói thật cái gì?”

“Không có, ta không phải nói mà! Không có cho ta uống thuốc, cũng không có tiêm vào thứ gì. Ngoại trừ cuối cùng đem ta đẩy xuống xe, cái khác coi như rất ôn nhu!” Thôi Lệ Châu chăm chú nhìn một chút Lê Tịnh, trừng to mắt hỏi nói, “ ngươi. . . Ngươi là ai a?”

“Đây là mới tới tổ trưởng Lê Tịnh!” Triệu Ngọc giới thiệu.

“Oa! Lại là đại mỹ nữ!” Thôi Lệ Châu bỗng nhiên tinh nghịch, “Lão đại của chúng ta lại đi số đào hoa? Lần này, Miêu tiểu thư lại muốn ăn dấm đi?”

“Chớ nói nhảm nhiều như vậy!” Triệu Ngọc thúc giục, “Nhanh, bọn họ đều hỏi ngươi cái gì?”

“Không phải bọn họ, là hắn!” Thôi Lệ Châu nói nói, “ từ đầu đến cuối,

đều là chụp mũ soái ca đang nói chuyện với ta, lái xe là cái mọc ra râu quai nón mập mạp, thấy không rõ cụ thể bộ dáng, không nói không rằng.

“Hắn đâu, chủ yếu hỏi ta mấy vấn đề, ân. . . Hỏi ta Đào Hương có phải hay không đã chết? Ta liền nói là!

“Sau đó, hắn lại hỏi ta, Đào Hương có phải hay không lưu cho ta thứ gì? Ta liền nói lưu lại, lưu lại một hộp tro cốt!”

“Lại sau đó, hắn lại hỏi ta, Đào Hương bút ký ở đâu? Trên người ta không có?” Thôi Lệ Châu có chút dừng lại, “Nghe được vấn đề này, ta cũng chỉ phải giả ngu đi! Nói ta nghe không rõ. . .”

“Chậc chậc. . .” Triệu Ngọc nhíu mày, rất rõ ràng, lưu manh trước hai vấn đề căn bản chính là biết rõ còn cố hỏi, hắn mục đích thật sự, liền là Đào Hương bút ký.

May mắn. . . Triệu Ngọc nhìn Lý Bối Ny một chút, may mắn Đào Hương cái rương đều ở cục cảnh sát bảo quản lấy, nếu là đặt ở Thôi Lệ Châu trên thân, vậy thì phiền toái.

“Lại sau đó thì sao?” Lê Tịnh nhịn không được thúc hỏi.

“Sau đó, cái kia soái ca hỏi ta bút ký bên trên nội dung cụ thể, còn uy hiếp ta, nếu như ta không phối hợp lời nói, liền phải mệnh của ta!” Thôi Lệ Châu trả lời.

“Vậy sao ngươi nói?” Lê Tịnh lại hỏi.

“Ta dọa sợ, đầu óc cũng loạn, vừa căng thẳng đã nói. . .” Thôi Lệ Châu nói nói, “ ta nói, cha ta hoàn toàn chính xác lưu lại cái vở, phía trên đều là tiên tiến trộm cắp kỹ thuật, đốc xúc ta kế thừa sự nghiệp của hắn, trở thành đời thứ hai tặc vương đâu!

“Kết quả, nghe xong lời này, người kia rốt cục không chịu nổi tính tình! Bắt đầu. . . Ân. . . Bắt đầu móc đao tử, nói nếu như ta không có nói, hắn liền chặt ta tất cả ngón tay!”

Nói chuyện, Thôi Lệ Châu đem hai tay của mình giơ lên, để mọi người thấy rõ Sở, nàng hiện tại chỉ có 8 ngón tay.

“Lại. . . Lại sau đó thì sao?” Triệu Ngọc vội hỏi, “Ngươi nói sao?”

“Ta ngược lại thật ra muốn bàn giao, nhưng lúc này, người kia bỗng nhiên tiếp điện thoại, lại sau đó. . . Hắn liền đem ta nguyên xi không động địa đưa trở về! Lão đại. . .” Thôi Lệ Châu gật đầu, “Rất rõ ràng, cái kia soái ca chỉ là làm việc, phía sau hắn còn có đại lão bản!”

“Ai u. . .” Triệu Ngọc chăm chú phân biệt rõ trong đó tư vị, càng phát ra cảm giác sự tình quá mức kỳ quặc.

Sự thật đã chứng minh, bọn họ bắt cóc Thôi Lệ Châu mục đích, là vì thu hoạch được Đào Hương tình báo, thế nhưng là. . . Vì cái gì tiếp thông điện thoại, vậy mà lại đem người đem thả trở về đâu?

“Tổ trưởng!” Trương Cảnh Phong chỉ vào cổng nói với Triệu Ngọc, “Phụng Bình bên này chân dung sư đến! Có thể bắt đầu!”

“Nha. . .” Triệu Ngọc lại vỗ một cái Thôi Lệ Châu bả vai, ra hiệu nàng trước đi qua chân dung.

“Không đúng. . .” Nhìn xem Thôi Lệ Châu đi ra về sau, Lê Tịnh đi đến Triệu Ngọc bên người , đạo, “Triệu tổ trưởng, vừa rồi trói đi Thôi Lệ Châu đám người kia, không phải là cái gì người bên trong thể chế a?”

“Ồ?”

Triệu Ngọc nao nao, Lê Tịnh lời nói vừa vặn nói trúng hắn tâm tư. Từ

bọn cướp nhóm phương pháp làm việc đến xem, Triệu Ngọc đồng dạng cảm giác, bọn họ có lẽ cũng không phải là cái gì cùng hung cực ác sát thủ, thủ pháp này ngược lại càng giống là cảnh sát tra hỏi. Xe thương vụ bên trong treo máy tính, cũng phi thường phù hợp xe chỉ huy đặc thù.

Chẳng lẽ. . . Còn có khác một nhóm người, cũng đang đuổi tra việc này hay sao?

Thế nhưng là. . .

Triệu Ngọc nghĩ lại, cũng không đúng lắm a?

Mình dù sao cũng là hình sự sảnh tổ điều tra đặc biệt, mà lại là thông qua bình thường thủ tục từng cấp xin, nếu như còn có mặt khác một tổ người tại điều tra, phía trên không có khả năng không thông báo hắn một tiếng!

“Triệu tổ trưởng, “ Lê Tịnh giống có thể xem hiểu Triệu Ngọc tâm tư giống như, nói nói, “ không bằng như vậy đi! Ta đây, hiện tại liền đi cùng những người lãnh đạo đánh cái báo cáo đi, đem tình huống cùng bọn họ nói rõ một chút. nếu như nhiệm vụ thật cùng những ngành khác có trọng hợp lời nói, cũng có thể tránh khỏi phát sinh hiểu lầm!”

“Ừm. . .” Triệu Ngọc gật đầu đồng ý, nhưng nhìn hướng Lê Tịnh ánh mắt, đã phát sinh biến hóa cực lớn.

Hắn càng phát giác, cái mới nhìn qua này văn văn nhược nhược nữ sinh xinh đẹp, không hề giống hắn tưởng tượng đến đơn giản như vậy. Nàng một chút ý nghĩ cùng nhãn điểm, rõ ràng muốn so với chính mình càng cao minh hơn!

Nha. . .

Hắn chậm rãi phẩm vị trong đó tư vị, xem ra, dưới tay tướng mạnh

không có binh hèn, người ta Tiêu trưởng phòng đem người này phái tới, cũng không phải khiến nàng tới làm bình hoa!

Ngay tại Lê Tịnh đến một bên gọi điện thoại thời điểm, Triệu Ngọc não cũng tuyên cáo kết thúc. Lần này “Khôn đoái” quẻ, hắn đạt được 291% độ hoàn thành, thu được gấp đôi điểm tích lũy, cùng 10 kiện đạo cụ ban thưởng.

Bất quá, mặc dù quẻ văn đã kết thúc, nhưng vừa vặn phát sinh hết thảy, lại làm cho Triệu Ngọc càng thêm cảnh giác. Hắn cảm giác tại cái này bảo tàng nghi án, còn có tên đơn án giết người phía sau, tựa hồ có một cỗ mạch nước ngầm chính tại kịch liệt dũng động, hơi không cẩn thận, liền sẽ nhấc lên một phen đáng sợ —— gió tanh mưa máu! ! 8)

Chương 1073: Giảng không thông giết người lý do

“Cấn Đoái” quẻ.

Đây là Triệu Ngọc mới nhất mở ra một quẻ, “Cấn” đại biểu tình tiết vụ án, “Đoái” đại biểu tài phú.

Hô. . .

Nhìn thấy cái này quẻ văn, Triệu Ngọc thoáng nhẹ nhàng thở ra, cảm giác rốt cục về tới bình thường tiết tấu đi lên.

Liên quan tới lần này vụ án, hắn một mực có một loại không cách nào miêu tả cảm giác, giống như có chút mông lung, không quá rõ ràng. Dĩ vãng phá án, chí ít hành vi phạm tội phi thường minh xác, Triệu Ngọc có thể quá chú tâm vùi đầu vào trong vụ án đi.

Thế nhưng là, lần này lại là hoàn toàn khác biệt. Đầu tiên là bỗng nhiên toát ra kinh thế bảo tàng, sau đó lại quay chung quanh bảo tàng xuất hiện khả năng án mạng. Mặc dù hiện đã chứng minh, Viên Tuấn Thành liền là bị người hại chết, thế nhưng là, Triệu Ngọc từ đầu đến cuối cảm giác vụ án này tình huống có chút manh mối không đúng.

Bảo tàng, giết người còn có cái kia bắt cóc Thôi Lệ Châu lại đem thả lại đội, đây hết thảy, đều để Triệu Ngọc có loại gió thổi báo giông bão sắp đến cảm giác.

Bản án chân tướng đến cùng là thế nào đây này? Cái kia vẻn vẹn tồn tại ở Hán gian bản chép tay bên trên kinh thế bảo tàng, thật tồn tại sao? Mà trên danh sách người, lại là vì sao mà chết đâu?

Hô. . .

Ổn định, ổn định. . .

Triệu Ngọc yên lặng khuyên nhủ lấy mình, hồi tưởng dĩ vãng đủ loại kinh lịch, càng là loại cảm giác này phức tạp phân loạn thời điểm, mình càng không thể loạn phương hướng, hắn nhất định phải bắt lấy trọng điểm mới được, mà án này trọng điểm, rất rõ ràng ngay tại cái kia 5 cá nhân trên người! Chỉ có đã điều tra xong bọn họ vì sao mà chết, vụ án mới có thể xuất hiện chuyển cơ.

Ngay tại Triệu Ngọc suy tư ở giữa, Phụng Bình cục cảnh sát chúng nhân viên cảnh sát đã đem Triệu Ngọc muốn bạch bản chuẩn bị xong, nhìn thấy quen thuộc vẫn như cũ bạch bản, Triệu Ngọc không tiếp tục làm trì hoãn, lập tức đi vào trước mặt, bắt đầu dựa theo quy củ cũ, chìm lòng yên tĩnh khí địa hướng lên phía trên tăng thêm tư liệu.

Đông đảo tổ viên cơ bản đều giải Triệu Ngọc thói quen, hiện trường cũng không ai tiến lên quấy rầy, cũng bắt đầu ai cũng bận rộn đi.

Lúc này, đã nói chuyện điện thoại xong Lê Tịnh về tới trong văn phòng, cùng người khác không giống, vị này danh nghĩa tổ trưởng trước mắt vô sự có thể làm, nhìn thấy Triệu Ngọc ngay tại viết bạch bản, nàng liền có chút hăng hái địa trạm sau lưng Triệu Ngọc, bắt đầu quan sát Triệu Ngọc nhất cử nhất động.

Theo thời gian trôi qua, tổ viên nhóm lần lượt truyền về không ít tin tức mới.

Đầu tiên, Hứa Hải căn cứ Thiên Võng cùng giao thông giám sát, hoàn

nguyên ra được chiếc kia màu xám bạc xe thương vụ bộ phận quỹ tích. Cùng Triệu Ngọc suy đoán đồng dạng, người lái xe phi thường chuyên nghiệp, bọn họ đã sớm biết nơi nào có giám sát điểm mù, để cảnh sát không thể nào truy tra.

Tiếp theo,

Chân dung sư đã căn cứ Thôi Lệ Châu miêu tả vẽ ra người bắt cóc ảnh hình người, thế nhưng là, thông qua số liệu so với, trước mắt chưa tra rõ ràng thân phận của người này. Triệu Ngọc cho rằng, đã nhưng gia hỏa này dám trắng trợn tại Thôi Lệ Châu trước mặt lộ mặt, đã nói hắn tất nhiên không có sợ hãi. Cho nên, con đường này truy đến cùng xuống dưới, hắn là tra không được cái gì hữu dụng manh mối.

Cuối cùng, tại xế chiều trước khi tan sở, một kiện chuyện trọng yếu nhất, đã bị Lý Bối Ny điều tra rõ ràng. Thông qua các nơi cảnh sát xác minh, Đào Hương trên danh sách mặt khác 4 người, cơ bản cùng Viên Tuấn Thành tình huống đồng dạng, trong đó có 3 người huyết dịch kiểm trắc báo cáo, xuất hiện cùng tỳ đỗ 咘 phân (Chất này google không ra chắc thắng tác giả sáng tác ra) giống nhau vết tích.

Chỉ có một tên niên kỷ quá lớn người chết, không có làm huyết dịch kiểm nghiệm. Nhưng là, thông qua người nhà của hắn phản ứng, nói người chết mặc dù tuổi tác đã cao, nhưng trái tim một mực không có vấn đề.

Cho nên, Triệu Ngọc bọn người hiện tại đã cơ bản có thể xác nhận, Đào Hương trên danh sách vậy không có đánh dấu 5 người, tất cả đều chết bởi —— mưu sát! !

Trong đó, nhất kỳ quặc chính là, cái này 5 người tử vong trình tự, thế mà cùng Đào Hương trên danh sách trình tự giống nhau như đúc. Cho nên, Triệu Ngọc trước đó cái kia hoài nghi, lại một lần nữa bị xách ra. Hung thủ giết người cùng Đào Hương danh sách ở giữa, tất có liên quan!

“Tỳ đễ 咂 phân. . .” Lê Tịnh nhìn xem Triệu Ngọc tràn ngập tư liệu bạch bản, nhíu chặt lông mày nói nói, “ loại thuốc này đã thế gian hiếm thấy, cực kỳ trân quý, hung thủ kia dùng thuốc này mưu sát mấy người này, cũng coi như là đại thủ bút đi? Cho ta cảm giác, nếu như ai có được loại thuốc này, đi mưu sát những cái kia ông trùm hoặc chính khách chờ mục tiêu trọng yếu, có phải hay không càng chuẩn xác một chút? Dùng đến giết chết những này văn vật học giả, có phải hay không có chút đại tài tiểu dụng rồi?”

“Ai. . .” Triệu Ngọc lắc đầu, “Vạn sự đều là có khả năng! Nếu như, đã có người có thể nắm giữ phương thuốc, đại lượng sản xuất đâu?”

“Ông trời ơi..!” Hứa Hải líu lưỡi, “Cái này nếu có thể đại lượng sản xuất, vậy nhưng thì hư chuyện! Ta nhìn, chúng ta uống nước ăn cơm, có phải hay không cũng đến cẩn thận một chút? Cái này nếu như bị người hạ thuốc, chết như thế nào cũng không biết đâu!”

“Không phải!” Lý Bối Ny giải thích, “Tỳ đễ 咂 phân là tiêm vào loại dược vật, mà lại muốn đạt tới nhất định liều lượng cùng nồng độ mới được, không hề tưởng tượng đến đơn giản như vậy!”

“Nha. . .” Hứa Hải gật đầu, “Nói cách khác, trên người người chết hẳn là có lỗ kim mới đúng! Chỉ tiếc. . . Thi thể của bọn hắn đã. . .”

“Nếu như vậy nói đến. . .” Lê Tịnh lại nói, “ những này hung thủ tất nhiên đều là sát thủ chuyên nghiệp! ? Triệu tổ trưởng, may mắn ngươi nhìn rõ mọi việc, bằng không. . . Những này đáng thương người chết mãi mãi cũng sẽ hàm oan chớ bạch, không người điều tra chân tướng a!”

“Bất quá. . .” Thôi Lệ Châu nói nói, “ cha ta trên danh sách hết thảy có 1 6 người, không có đánh dấu hết thảy có 11 cái, không biết, cái kia 1 1 người chết là không cũng cùng sát thủ có quan hệ đâu?”

“Cái này đã không tốt kiểm chứng!” Trương Cảnh Phong cầm một chồng tư liệu nói nói, “ ta đã từ đầu đã điều tra một lần, bên trong không có một cái nào là chết tại bệnh tim. Mà lại, bọn họ tử vong niên đại phần lớn phi thường xa xưa, muốn xác nhận bọn họ phải chăng chết bởi mưu sát, chỉ sợ đã rất khó!”

“Không sao!” Triệu Ngọc nhìn xem bạch bản nói nói, “ hiện tại trọng điểm, là tra ra cái này 5 người nguyên nhân cái chết! Chỉ cần có thể bắt lấy hung thủ, có lẽ liền có thể giải khai càng lớn câu đố!

“Lão Trương, Hứa Hải!” Triệu Ngọc phân phó nói, “ ta từ Viên Tuấn Thành bạn già nơi đó đạt được mấy người tên, những người kia đều là hiểu khá rõ Viên Tuấn Thành công tác người, các ngươi hôm nay liền đi tự mình thăm viếng mấy người kia, nhìn xem Viên Tuấn Thành đến cùng đang làm những gì? Là nguyên nhân gì, cho hắn dẫn tới họa sát thân!”

“Rõ!” Hai người lĩnh mệnh, tại cầm tới Triệu Ngọc cung cấp người danh sách về sau, lập tức bắt đầu điều tra đi.

“Bối ny!” Triệu Ngọc lại xông Lý Bối Ny khoát tay ra hiệu, “Để các nơi hiệp tra cảnh sát đi thăm viếng mặt khác 4 tên người chết thân bằng hảo hữu, nhìn nhìn bọn họ cũng đều đang làm những gì? Cùng trước kia làm qua cái gì?”

“Rõ!” Lý Bối Ny lập tức trở về bàn công tác, bắt đầu làm việc.

“Đúng vậy a!” Lê Tịnh chỉ vào bạch bản bên trên 5 người tên nói nói, “ cái này 5 người, ngoại trừ làm việc tính chất hơi có chút tương tự bên ngoài, tựa hồ cũng không có cái gì tụ tập, Đào Hương tại sao muốn đem bọn họ viết đến trên danh sách? Mà hung thủ tại sao muốn đem bọn họ giết chết đâu?

“Triệu tổ trưởng. . .” Lê Tịnh gật đầu nói nói, “ hắn là, cũng là bởi vì bảo tàng a? Cái này 5 cái người biết bảo tàng bí mật, hung thủ cho bọn họ sử

dụng thuốc nói thật, hắn là muốn từ bọn họ miệng bên trong đạt được bảo tàng bí mật a?”

“Thế nhưng là. . . Vụ án này kỳ quái nhất địa phương chính là. . .” Triệu Ngọc thản nhiên nói ra, “Nếu như cái này 5 cái người biết bảo tàng bí mật, vì cái gì nhiều năm như vậy, bảo tàng từ đầu đến cuối không có bị khám phá ra đâu?

“Cũng thế. . .” Lê Tịnh nhíu mày, “Thật thật kỳ quái a?”

“Thuốc nói thật dùng cũng liền dùng!” Triệu Ngọc lại nói, “ vì cái gì còn muốn giết người đâu?”

“Ngươi ý tứ, là bọn họ đã được đến đáp án, vì không cho người chết lại đem bí mật nói ra, cho nên muốn giết người diệt khẩu sao? Giống như. . .” Lê Tịnh yên lặng lắc đầu, “Còn giống như là nói không thông a?”

Ngay tại Lê Tịnh lắc đầu thời điểm, điện thoại di động của nàng bỗng nhiên vang lên.

Nàng nhìn Triệu Ngọc một chút, sau đó ngay trước mặt Triệu Ngọc nghe điện thoại.

Ai ngờ, điện thoại kết nối không bao lâu, ánh mắt của nàng bỗng nhiên thay đổi, kinh ngạc đối microphone nói ra: “Thật sao? Ngươi nói đều là thật? Nếu như vậy, vậy chuyện này, coi như càng ngày càng có ý tứ!” 8)

Chương 1074: Ra oai phủ đầu?

“Ta tại Nhật Bản bằng hữu đáp lời!” Lê Tịnh cúp điện thoại về sau, đối đang nghi ngờ Triệu Ngọc nói nói, “ hắn có tin tức đáng tin cho thấy, bảo tàng kế hoạch xác thực tồn tại. Từ khi Nhật Bản chiến bại về sau, bọn họ đích xác có đến Trung Quốc tìm kiếm qua!”

“Ồ?” Triệu Ngọc sững sờ, “Có ý tứ gì? Nhật Bản nhân cũng đang tìm? Vì cái gì? Bảo tàng không phải bọn họ chôn sao? Bọn họ tìm cái gì sức lực?”

“Mặc dù không có xác thực chứng cứ. . .” Lê Tịnh lại nói, “ nhưng là, căn cứ một chút nhân sĩ chuyên nghiệp phân tích, năm đó Nhật Bản Quan Đông quân chôn xuống bảo tàng về sau, rất có thể xảy ra chuyện gì Ô Long sự kiện! Bọn họ giữ bí mật bảo đảm quá mức nghiêm ngặt, thế mà đem bảo tàng manh mối làm cho ném đi!”

“Ô Long?” Triệu Ngọc nhíu mày, “Không thể nào? Chuyện lớn như vậy còn có thể chơi ném đi sao?”

“Không! Đây là phi thường có khả năng!” Lê Tịnh nghiêm mặt nói nói, “ lúc ấy, chính vào Nhật Bản toàn diện tan tác thời kì, người Liên Xô đối Quan Đông quân điên cuồng công kích, ngày đêm truy kích, xảy ra bất trắc là không thể tránh được!”

“A, nói cách khác, Nhật Bản nhân cũng không biết bảo tàng đến cùng chôn chỗ nào rồi?” Triệu Ngọc lắc đầu, “Thật đúng là, chuyện này thế nhưng là càng ngày càng có ý tứ! Lê tổ trưởng a, bằng hữu của ngươi là làm cái gì? Ngay cả loại tin tình báo này đều có thể tìm tới?”

“Ha ha. . .” Lê Tịnh mỉm cười, nhẹ nhàng địa nói hai chữ, “Giữ bí mật!”

“Như vậy. . . Nhật Bản nhân đã tìm được chưa?” Triệu Ngọc lại hỏi.

“Cái này liền không được biết rồi!” Lê Tịnh trả lời, “Cá nhân ta cảm giác, hoặc là không có tìm được, hoặc là liền là tìm được cũng mang không đi, cũng cũng không dám sẽ tìm a?”

“Cũng có lẽ. . .” Triệu Ngọc nói nói, “ chúng ta muốn tra vụ án này, liền cùng nhỏ Nhật Bản có quan hệ đâu!”

“Triệu tổ trưởng!” Lê Tịnh trịnh trọng gật đầu nói, “Bất kể như thế nào, chuyện này liên quan đến quốc gia bảo tàng, vì giữ gìn quốc gia của chúng ta lợi ích, xin ngài vô luận như thế nào cũng phải đem vụ án này phá án và bắt giam, đem chân tướng tra cái tra ra manh mối a! Tựa như. . . Tựa như ngài trước kia đại phá không đầu nữ thi án, hoặc là ác ma án như vậy đi!”

“Hắc. . . Cái này nhất định nhất định!” Triệu Ngọc ngại ngùng vò đầu. Hắn người này ăn mềm không ăn cứng, Lê Tịnh như thế khen một cái, hắn ngược lại có chút lâng lâng.

“Ta đã ủy thác ta tất cả bằng hữu!” Lê Tịnh lại nói, “ để bọn họ thời khắc nhìn chằm chằm Nhật Bản phương diện động tĩnh, nhìn xem mấy vị này chuyên gia ngộ hại, phải chăng cùng bọn họ có quan hệ?”

Triệu Ngọc yên lặng gật đầu, trong lòng đối vị mỹ nữ kia tổ trưởng lại một lần nữa lại có nhận thức mới. Đừng nhìn nàng nói chuyện điềm đạm nho nhã, nhưng câu câu tất cả đều nói tại điểm mấu chốt bên trên.

“Ta dựa vào! Tình huống như thế nào a đây là?” Ai ngờ, Triệu Ngọc bên này vừa mới nói xong, Trương Cảnh Phong bỗng nhiên từ trên chỗ ngồi hù dọa, xông Triệu Ngọc cao giọng la lên nói, “ tổ trưởng, tổ trưởng!

Tranh thủ thời gian tới xem một chút, thật mẹ nó gặp sống quỷ!”

“Thế nào? Thế nào?” Vì biểu hiện kinh nghiệm của mình phong phú, Triệu Ngọc vững như Thái Sơn địa xông Trương Cảnh Phong quát lớn nói, “ chuyện gì a ngạc nhiên như vậy? Nhớ kỹ, ngươi là đặc biệt điều viên hiện tại, nhất định phải học được bình tĩnh. . . Bình tĩnh hiểu không? Thật là. . . Thế nào đến cùng?”

“Là. . . Ân. . . Không phải. . .” Trương Cảnh Phong trên trán tất cả đều là mồ hôi, mặt cũng trắng, hắn trước chỉ chỉ máy tính, sau đó có chỉ chỉ ngoài cửa sổ, phát điên địa hô nói, “ ta. . . Ta chính đang truy tung chiếc kia xe thương vụ chạy trốn lộ tuyến, nhưng đuổi theo đuổi theo, vậy mà đuổi tới, đuổi tới. . . Ân. . . Ngươi vẫn là tranh thủ thời gian nhìn xem ngoài cửa sổ đi. . .”

“Cái gì?”

Triệu Ngọc lúc này mới ý thức được can hệ trọng đại, vội vàng ba chân bốn cẳng địa lẻn đến bên cửa sổ nhìn xuống dưới, nhưng gặp ngoài cửa sổ bãi đỗ xe bên trên, thình lình ngừng lại một cỗ màu xám bạc xe thương vụ. Chiếc này xe thương vụ cùng bắt đi Thôi Lệ Châu chiếc kia, vậy mà giống nhau như đúc! !

Ta mẹ nó!

Triệu Ngọc đất bằng nhảy lên cao hơn hai trượng, tranh thủ thời gian móc súng lục ra, thẳng đến cửa phòng làm việc phóng đi!

Ai ngờ, hắn mới vừa vặn bước hai bước, văn phòng đại môn liền bị người hoắc đến đẩy ra, nhưng gặp một cái mang theo màu xám mũ lưỡi trai nam tử trẻ tuổi, nhanh chân Lưu Tinh địa từ bên ngoài tiến vào.

“A! Bà mẹ ngươi chứ gấu à!” Lần này,

Hét lên kinh ngạc không phải Triệu Ngọc, mà là ngồi tại cửa Thôi Lệ Châu, nàng chỉ vào nam tử trẻ tuổi này la lớn, “Liền là hắn! Liền là hắn bắt ta!”

Hứa Hải khoảng cách Thôi Lệ Châu gần nhất, vội vàng móc súng lục ra bảo hộ ở trước người của nàng.

Phù phù phù. . .

Tại nam tử trẻ tuổi tiến vào văn phòng về sau, đằng sau còn đi theo mấy người, mấy người này mặc không giống nhau quần áo thoải mái chứa, lại là từng cái khí khái anh hùng hừng hực.

“Ha ha. . .” Dẫn đầu người trẻ tuổi tháo cái nón xuống, xông Triệu Ngọc hô nói, “ Triệu Ngọc tổ trưởng, chúng ta lại gặp mặt a!”

Dưới mũ mặt là một trương góc cạnh rõ ràng, dị thường anh tuấn mặt. Nên nam tử cái đầu không cao, thế nhưng là hai mắt như điện, sáng ngời có thần, phái đoàn mười phần.

“Oa! Rất đẹp nha. . .” Thôi Lệ Châu hoa si địa hít một tiếng, nhỏ giọng nhắc tới, “Đáng tiếc ngươi mũ lưỡi trai Low một chút, vóc cũng lùn một chút đi. . .”

Triệu Ngọc chăm chú phân biệt một phen, người này xác thực cùng chân dung sư vẽ ra tới người bị tình nghi giống nhau như đúc, nhưng Triệu Ngọc xác định, mình trước đó căn bản không có gặp qua người này.

“Ha ha ha. . .” Nam tử cười đến gần Triệu Ngọc, chủ động giới thiệu nói, “ mọi người không nên hiểu lầm! Triệu tổ trưởng, ta là Đặc công xử Tiêu Hàng, mặc dù ngươi không biết ta, nhưng chúng ta thực sự đã gặp đến mấy lần mặt!”

Khẩn trương như vậy thời khắc, Triệu Ngọc tổ viên nhóm sớm đã móc

ra thương. Thế nhưng là, nghe được người này như thế giới thiệu về sau, lại toàn đều ngơ ngẩn.

Triệu Ngọc đồng dạng nắm chặt thương, lại là không có nhắm chuẩn bất luận kẻ nào. Mặc dù chuyện đột nhiên xảy ra, nhưng hắn vẫn có thể rõ ràng địa ý thức được, đối diện đứng đấy những người này, cũng đều là bên trong thể chế, bằng không, bọn họ không có khả năng như thế nhẹ nhõm tiến vào cục cảnh sát.

“Ồ?” Triệu Ngọc giao nhau lên cánh tay, trên dưới quan sát một chút cái này gọi là Tiêu Hàng người, hỏi nói, “ Đặc công xử là cái gì ý tứ?”

“Không thể nào?” Tiêu Hàng mỉm cười, “Ngươi đại danh đỉnh đỉnh Triệu Ngọc thần thám, sẽ chưa nghe nói qua Đặc công xử sao?”

Đặc công xử?

Triệu Ngọc nhớ mang máng, năm đó ở quán cơm nhỏ gặp được cha vợ Miêu Khôn thời điểm, hắn tự xưng là đặc công bộ. Như vậy. . . Cái kia đặc công bộ cùng cái này Đặc công xử là một chỗ sao?

“Không có ý tứ. . .” Lúc này, Lê Tịnh bỗng nhiên đi vào trước mặt, xụ mặt xông Tiêu Hàng nói nói, “ nơi này là cục cảnh sát trọng địa, làm phiền ngươi đưa ra một cái giấy chứng nhận!”

“Ồ? Vị này là. . .” Tiêu Hàng nghiêm túc nhìn một chút Lê Tịnh, sau đó xông sau lưng vỗ tay phát ra tiếng, lập tức có người đem một bản giấy chứng nhận đưa cho Lê Tịnh.

Lê Tịnh tiếp sang xem nhìn, sau đó nhỏ giọng tại Triệu Ngọc bên tai nói ra: “Triệu tổ trưởng, giấy chứng nhận không sai! Đặc công xử là một cái không rõ ràng thuyết pháp, lệ thuộc về quốc gia đặc biệt ban ngành hành động, ân. . .” Tiếp đó, nàng lần nữa hạ giọng, “Quyền hạn còn cao hơn chúng ta rất nhiều!”

“Móa!”

Triệu Ngọc trực tiếp mắng ra tiếng, y theo hắn dĩ vãng tính tình táo bạo, mới mặc kệ đối phương là cấp bậc gì, sớm liền trực tiếp bổ nhào qua vào chỗ chết đỗi!

Nhưng mà, giờ này ngày này Triệu Ngọc, cũng không tiếp tục lúc trước lăng đầu thanh. Hắn biết, mình bây giờ thế nhưng là tổ điều tra đặc biệt tổ trưởng, cho nên bất cứ lúc nào đều phải chú ý phân tấc, không thể lại tùy ý làm bậy. Bởi vậy, hắn cũng không có lựa chọn đánh, mà là ngửa mặt lên trời cười như điên nói: “Hoắc ha ha! Mẹ hắn * lúc đầu là người trong đồng đạo a! Các ngươi hắn nha cũng quá không hiểu đến lễ phép a? Sao có thể vừa lên đến liền bắt ta người đâu? Có phải hay không, muốn cho ngươi cha đến cái ra oai phủ đầu a?”

Phốc. . .

Thôi Lệ Châu hơi kém cười nôn, âm thầm cho Triệu Ngọc thụ một cái ngón tay cái.

“Ngươi. . .” Tiêu Hàng người nghe xong liền phát hỏa, từng cái đối Triệu Ngọc trợn mắt nhìn.

“Ha ha ha. . .” Nhưng mà, Tiêu Hàng bản nhân lại cũng không thèm để ý, ngược lại giống như Thôi Lệ Châu vươn ngón tay cái, tán dương nói, “ Triệu tổ trưởng làm lấy cuồng thám nghe tiếng, hôm nay gặp mặt quả nhiên danh bất hư truyền!

“Ha ha. .. Bất quá, mời Triệu thần thám không nên hiểu lầm, ta hôm nay đến, cũng không phải đến cùng ngươi tìm khó chịu, mặc dù ta cấp bậc cao hơn ngươi, nhưng ta cũng không dám mạo phạm ngài vị này, một quyền là có thể đem thế giới quyền vương Sanger La Phu đánh bất tỉnh Mãnh Nhân a! !”

Mình để nguyên xử trong Đặc công xử vì không biết phân cấp bên TQ như thế nào...

Chương 1075: Dựa vào lí lẽ biện luận

Sanger La Phu?

Nha...

Triệu Ngọc lông mày nhướn lên, lập tức có lĩnh ngộ.

Hắn cha vợ Miêu Khôn là đặc công bộ, Tiêu Hàng thì là Đặc công xử, hiện tại Tiêu Hàng lại nâng lên Sanger La Phu, rõ ràng là tại nhắc nhở Triệu Ngọc, Miêu Khôn mời khách vào đêm đó, hắn cũng tại Miêu gia trong khu nhà cao cấp đâu! Cho nên, hắn hắn là thấy được mình cho Sanger La Phu đánh muộn quyền toàn bộ quá trình.

Nói như vậy... Tiêu Hàng cùng cha vợ Miêu Khôn, cũng là có liên quan hệ đúng không? Hắn đây là đang biến tướng cùng mình lôi kéo làm quen sao?

“Liên quan tới Thôi cô nương sự tình, đúng là cái hiểu lầm!” Tiêu Hàng khoát tay cười nói, “ chúng ta chỉ là đạt được tình báo, biết nàng là Đào Hương nữ nhi, cho nên liền muốn bắt nàng hiểu rõ một chút tình huống. Thế nhưng là... Không nghĩ tới, nàng thế mà đã là Triệu thần thám tổ điều tra đặc biệt tổ viên, cái này sao, thật sự là thật có lỗi. May mắn phía trên nhắc nhở kịp thời, bằng không, coi như thật náo ra lớn hiểu lầm, ha ha...”

“Ai u!” Triệu Ngọc bỗng nhiên che mũi, xông mình tổ viên nhóm uống nói, “ cái này mẹ nó ai thả cái rắm? Làm sao thúi như vậy đâu?”

Đối mặt Triệu Ngọc chỉ cây dâu mà mắng cây hòe, Tiêu Hàng người lần nữa kìm nén không được, há miệng muốn chửi đổng. Bất quá, Tiêu Hàng vẫn đưa tay ngăn cản bọn họ.

Liên quan tới Tiêu Hàng giải thích, Triệu Ngọc đương nhiên không có khả năng tán đồng. Thôi Lệ Châu làm tổ điều tra đặc biệt tổ viên đã không phải là chuyện một ngày hai ngày, thậm chí toàn bộ hành trình đã trải qua ác ma án phá án và bắt giam, sớm đã đạt được hình sự sảnh các lãnh đạo tán thành. Mặc dù trước mắt chưa chuyển chính thức, nhưng đã ghi lại ở sách.

Thế nhưng là, những này thân là Đặc công xử nhân sĩ chuyên nghiệp, làm sao có thể náo ra dạng này Ô Long sự kiện? Cho nên, tại bọn họ bắt cóc Thôi Lệ Châu sự tình phía sau, tất nhiên có nhất định nguyên nhân. Hoặc là bọn họ muốn cho Triệu Ngọc bọn người một hạ mã uy, hoặc là liền là còn mục đích gì khác!

“Triệu thần thám, “ Tiêu Hàng ngoài cười nhưng trong không cười địa xông Triệu Ngọc nói nói, “ ta hi vọng ngươi có thể minh bạch một việc, ta hiện tại tới tìm ngươi, cũng không phải đến cùng ngươi lãng phí lời! Ai nha nha... Các ngươi hình sự sảnh hiệu suất, thật đúng là không dám lấy lòng...”

Nói đến đây, hắn vô ý thức nhìn đồng hồ tay một chút.

Ai ngờ, ngay tại hắn nhìn đồng hồ đồng thời, Triệu Ngọc điện thoại thình lình vang lên, Triệu Ngọc xem xét, lại là hình sự sảnh văn phòng đánh tới.

Sau khi nhận nghe, bên trong thình lình truyền đến Tiêu trưởng phòng thanh âm lo lắng: “Triệu Ngọc, ngươi nghe ta nói, ngươi tra bản án tình huống có biến, Đặc công xử đã tiếp thủ! Tiếp đó, các ngươi cần toàn lực phối hợp bọn họ, bọn hắn người sẽ rất mau cùng ngươi liên hệ...”

Ta két...

Triệu Ngọc trong lòng lộp bộp một tiếng, không nghĩ tới, cái này Đặc công xử vậy mà như thế ngưu bức? Lại là Tiêu trưởng phòng tự mình thông tri mình...

Nhìn thấy Triệu Ngọc biến sắc, Tiêu Hàng khóe miệng có chút giương lên, lộ ra vẻ đắc ý.

“Triệu Ngọc, ngươi nghe cho kỹ!” Tiêu trưởng phòng trịnh trọng căn dặn nói, “ Đặc công xử không phải bình thường bộ môn, so quốc an bên kia còn cao hơn một cái cấp bậc, có quyền ưu tiên hạn, chúng ta hình sự sảnh là không chọc nổi. Cho nên, bọn họ có yêu cầu gì, các ngươi nhất định phải toàn lực phối hợp...”

“A? Cái gì?” Triệu Ngọc giả bộ kinh ngạc, “Ngài nói cái gì? Nơi này tín hiệu không tốt, nghe không rõ ràng a...”

“Triệu Ngọc!” Tiêu trưởng phòng nhanh muốn điên rồi, “Ta cảnh cáo ngươi, Đặc công xử cùng những ngành khác không giống, ngươi nhưng ngàn vạn phải chú ý phân tấc, nếu là đắc tội bọn họ, đừng nói ta, cục trưởng đại nhân cũng không giữ được ngươi...”

“Nha... Tốt! Tốt!” Triệu Ngọc gật đầu đáp ứng.

“Triệu Ngọc, uy... Uy...” Tiêu trưởng phòng rõ ràng vẫn chưa yên tâm, vốn định lại dặn dò vài câu, nhưng Triệu Ngọc lại đã sớm đem điện thoại cúp rồi.

Nhưng mà, Triệu Ngọc là lặng lẽ cúp điện thoại, treo xong sau, hắn y nguyên xông điện thoại di động microphone liếm láp mặt hô: “Cái gì? Nha... Nguyên lai là lão Lưu a? Ngươi hỏi cổ phiếu sự tình đúng không? Ta hỏi, gần đây thị trường cổ phiếu quá vững vàng, kiếm không được mấy cái tiền trinh, như vậy đi, ngươi cái kia mấy trăm ức vẫn là trước

ném kỳ hạn giao hàng rồi nói sau , chờ lấy, ta đợi chút nữa cho ngươi đề cử mấy cái...”

Nghe được Triệu Ngọc nói bậy, chung quanh các đồng nghiệp chau mày, bầu không khí lộ ra đến mức dị thường quỷ dị.

Chờ đến Triệu Ngọc rốt cục cúp điện thoại về sau, lập tức lâm vào hoàn toàn tĩnh mịch.

“Ừm...” Tiêu Hàng há to miệng, biểu lộ phức tạp nói nói, “ Triệu thần thám, ngươi làm như vậy, có phải hay không liền không có ý nghĩa rồi?”

Tích tích tích...

Vừa dứt lời, Lê Tịnh điện thoại cũng vang lên, Lê Tịnh đi nhanh lên đến trong góc đi đón nghe. Từ nàng nghe động tác cùng biểu lộ đến xem, khẳng định cũng là tương quan lãnh đạo đánh tới, muốn bọn họ cùng Đặc công xử hợp tác sự tình.

“Ha ha ha...” Triệu Ngọc chỉ điện thoại di động nói nói, “ có ít người cho là ta là thần thám, thì làm cái đó đều thần đâu! Mua cổ phiếu chuyện như vậy thế mà cũng tới tìm ta, thật sự là phiền a! Ha ha ha... Cái kia... Tiêu... Tiêu cái gì tới? Chúng ta mới vừa nói đến chỗ nào rồi? Có phải hay không nói đến để các ngươi có rắm mau thả?”

“Uy!” Tiêu Hàng thủ hạ rốt cục tức giận bất quá, mở miệng mắng, “ ngươi làm sao nói đâu? Một cái phá tổ trưởng vênh váo cái gì?”

“Vậy các ngươi lại vênh váo cái gì?” Thôi Lệ Châu quyệt miệng uống nói, “ bắt cóc hình sự sảnh đặc biệt điều viên, chúng ta bây giờ có thể trực tiếp bắt các ngươi đâu!”

Ai ngờ, đang nghe Thôi Lệ Châu lời nói về sau, những cái kia Đặc công xử người thế mà cười, cười đến cực kỳ khinh miệt.

“Hừ!” Rốt cục, Tiêu Hàng cũng đổi sắc mặt, đối Triệu Ngọc lạnh lùng nói nói, “ Triệu tổ trưởng, ta đây, tốt lời đã nói tận. Ta cuối cùng lại nhấn mạnh một lần, ta tới, không phải muốn thương lượng với ngươi hoặc là hợp làm cái gì, ta là đến đem cho các ngươi hạ mệnh lệnh tới! Các ngươi nhất định phải dựa theo yêu cầu của ta đi làm, nếu như ngươi còn như vậy nói năng lỗ mãng, hậu quả chính ngươi gánh chịu!”

“Uy! Các ngươi mặc dù cấp bậc cao hơn chúng ta, nhưng là làm việc cũng là muốn giảng cứu nguyên tắc!” Ai ngờ, Triệu Ngọc không nói gì, vừa mới để điện thoại di động xuống Lê Tịnh bỗng nhiên đi tới gần, nghĩa chính ngôn từ địa nói nói, “ Đặc công xử thân vì quốc gia trọng yếu điều tra bộ môn, càng cần hơn làm gương tốt, làm làm gương mẫu. Tiêu cảnh sát, các ngươi tự tiện bắt cóc uy hiếp chúng ta đặc biệt tổ điều tra đặc biệt tổ viên hành vi, bản thân liền là vi phạm, chuyện này không giải thích rõ ràng, chúng ta là không sẽ phối hợp các ngươi!”

A?

Lê Tịnh một phen, trước tiên đem Triệu Ngọc cho nói sửng sốt. Triệu Ngọc vốn cho rằng Lê Tịnh tiếp thượng cấp điện thoại về sau, sẽ đến khuyên nhủ mình không muốn cùng Đặc công xử đối nghịch, nhưng hắn vạn vạn không nghĩ tới, Lê Tịnh thế mà đứng tại phía bên mình, trợ giúp mình dựa vào lí lẽ biện luận.

“Ồ? Ngươi là ai a? Ta cùng Triệu tổ trưởng nói chuyện, làm sao vòng bên trên ngươi đến xen vào?” Tiêu Hàng khinh miệt lườm Lê Tịnh một chút.

“Ta là tổ điều tra đặc biệt tổ trưởng Lê Tịnh, có chuyện gì nói với ta đi!” Lê Tịnh quang minh lẫm liệt địa nói nói, “ là, chúng ta thực sự nhận được lãnh đạo cấp trên hiệp tra lệnh. Nhưng là, chúng ta phối hợp các ngươi làm việc là nghĩa vụ, các ngươi cho chúng ta giải thích hợp lý là tình lý! Hiệp tra làm việc trọng yếu nhất là chân thành, giống các ngươi

dạng này trực tiếp đánh, chỉ sợ khó kẻ dưới phục tùng, coi như nói đến lãnh đạo nơi đó, chúng ta cũng không đuối lý!”

“Tốt! Nói hay lắm!” Thôi Lệ Châu nghe choáng váng, kìm lòng không đặng cho Lê Tịnh vỗ tay lên.

“Ha...” Tiêu Hàng lắc đầu thán nói, “ khá lắm nhanh mồm nhanh miệng nữ tổ trưởng, các ngươi hình sự sảnh thật đúng là nhân tài đông đúc đâu! Tốt... Đã dạng này, vậy ta cũng liền không khách khí!” Nói chuyện, Tiêu Hàng từ phía sau móc làm ra một bộ còng tay, trực tiếp vứt xuống trên mặt bàn, sau đó chỉ vào Thôi Lệ Châu nói nói, “ chúng ta bây giờ hoài nghi Thôi Lệ Châu thân phận khả nghi, khả năng uy hiếp được an toàn quốc gia, muốn đem nàng mang về phối hợp điều tra! Thế nào? Lời giải thích này, các ngươi hài lòng a?”

“Ngươi dám!” Lê Tịnh kích động trách móc nói, “ Thôi Lệ Châu là tổ điều tra đặc biệt tổ viên, ngươi nói mang đi liền có thể mang đi sao? Ngươi có chứng cớ gì?”

“Rất đơn giản!” Tiêu Hàng cười lạnh nói, “Bởi vì nàng là Đào Hương nữ nhi! Chúng ta hoài nghi, nàng có trọng đại tình huống không có báo cáo, nhất định phải hiệp trợ điều tra! Đến nha! Bắt người đi!”

Tiêu Hàng ra lệnh một tiếng, hắn chúng thủ hạ lập tức cùng nhau tiến lên, liền muốn động thủ bắt người!

Chương 1076: Thiên Vương Sơn

“Uy uy uy! Chớ làm loạn!” Xem xét đám người hướng phía Thôi Lệ Châu vây lại, Lưu Chiêm Binh cùng Hứa Hải lập tức ngăn tại Thôi Lệ Châu trước người, Trương Cảnh Phong thì cực nhanh nhặt lên cái ghế.

Nhưng mà, những này Đặc Công xử người không có chút nào để ý tới, tiếp tục tiến lên, cùng bọn họ phát sinh xô đẩy. Trong chốc lát, văn phòng bầu không khí trở nên giương cung bạt kiếm, một trận không thể tránh được đại chiến tựa như hết sức căng thẳng.

“Hoắc ha ha. . .”

Ai ngờ, ngay tại như thế thời khắc, Triệu Ngọc đột nhiên lại phát ra một trận cuồng tiếu. Tiếng cười kia như tiếng sấm, để đám người cảm giác không hiểu thấu, đành phải tạm thời dừng lại trong tay động tác.

“Tiêu. . . Tiêu cái gì tới?” Triệu Ngọc toét miệng, xông Tiêu Hàng nói nói, “ ngươi làm là như vậy không phải thật không có sáng ý rồi? Các ngươi có thể ở ngay trước mặt ta đem Thôi Lệ Châu bắt đi, có phải hay không cảm giác rất lộ mặt a? Nói cho các ngươi biết, Tiểu Thôi là ta bảo bọc, nếu ai dám động nàng, liền phải trước qua ta Triệu Ngọc cửa này!”

“Hừ!” Tiêu Hàng cười lạnh một tiếng, “Triệu tổ trưởng, đừng quá đề cao mình! Người khác đều cảm thấy ngươi rất ngưu bức, nhưng ở ta Tiêu mỗ người trong mắt, ngươi căn bản chẳng phải là cái gì! Nói cho ngươi, ta tới đây là xử lý công chuyện, đã các ngươi không phối hợp công việc của ta, vậy ta cũng chỉ có thể tiên binh hậu lễ!”

“Nhìn xem. . . Thế nào? Đuôi heo vừa nhấc, liền đem ngươi chân thực sắc mặt lộ đi ra rồi hả?” Triệu Ngọc vỗ tay cười nói, “ còn nói không phải cho ngươi cha đến ra oai phủ đầu đâu! Ngươi làm ta không nhìn ra được sao? Các ngươi lần này chủ động tìm tới cửa, căn bản cũng không phải là vì nhà ta Tiểu Thôi! Các ngươi là hướng về phía chúng ta tổ điều tra đặc biệt tới, đã có cầu tại chúng ta, vì cái gì còn muốn đùa nghịch hoành đâu?”

“Ha ha, trò cười!” Tiêu Hàng cười nói, “ chúng ta là Đặc Công xử, cần phải cầu ngươi sao? Ta đã nói cho ngươi, đây đều là mệnh lệnh, các ngươi nhất định phải phối hợp chúng ta điều tra! Việc quan hệ quốc gia cơ mật, nếu như các ngươi một vị chống lại, tự gánh lấy hậu quả!”

“Nói hươu nói vượn!” Lê Tịnh giận không kềm được mà rống lên nói, “ Thôi Lệ Châu là hình sự sảnh đặc biệt điều tra viên, ngươi muốn bắt nàng, nhất định phải xuất ra hợp pháp văn kiện! Không thể muốn thế nào được thế nấy!”

“Hợp pháp văn kiện?” Tiêu Hàng trừng mắt, “Ngươi ngày đầu tiên đi làm sao? Ngươi không hiểu được Đặc Công xử quyền ưu tiên hạn sao? Tốt, ngươi muốn văn kiện đúng không? Vậy ta năm phút đồng hồ liền có thể đem hiệp tra văn kiện phát đến trên điện thoại di động của ngươi!”

“Ngươi. . .” Lê Tịnh giận nói, “ các ngươi khinh người quá đáng!”

“Lê tổ trưởng, đừng sinh khí!” Triệu Ngọc khuyên nói, “ bọn họ chỉ là tại cầm Tiểu Thôi nói sự tình mà thôi, trên thực tế, bọn họ bất quá là muốn hù dọa một chút chúng ta mà thôi!”

“Ngươi muốn chúng ta hiệp tra, vậy liền chiếu chương làm việc tốt!” Lê Tịnh giận nói, “ làm gì khiến cho như thế nóng nảy? Chúng ta chỗ nào đắc tội các ngươi rồi?”

“Tốt, “ nghe thấy lời ấy, Tiêu Hàng mở to hai mắt thán nói, “ đã dạng

này, vậy ta cũng không cùng các ngươi giày vò khốn khổ, chỉ muốn các ngươi thành thành thật thật đem các ngươi chỗ có quan hệ với bảo tàng tư liệu, còn có cái này Thôi Lệ Châu giao cho chúng ta, sau đó liền không có chuyện của các ngươi! Các ngươi đâu, có thể đến Thiên Thanh chùa (Phụng Bình trứ danh cảnh điểm) du lịch đi thôi! Ha ha. . .”

Tiêu Hàng nói chuyện, chúng thủ hạ cười vang.

“Ngươi! Khinh người quá đáng!” Lê Tịnh mắng, “ tốt! Ta cái này tìm tương quan lãnh đạo phân xử đi, các ngươi cái này gọi lấy lớn hiếp nhỏ, các ngươi sẽ hối hận! Đừng tưởng rằng các ngươi cấp bậc cao, liền có thể muốn làm gì thì làm, hừ!”

“Cái kia tốt!” Tiêu Hàng lần nữa xông thủ hạ khoát tay, “Vậy chúng ta liền nhìn xem, đến lúc đó hối hận chính là ai! ? Đến a, bắt người! Ta nhìn ai dám ngăn cản!”

Theo Tiêu Hàng khoát tay, đám người lần nữa hướng Thôi Lệ Châu dũng mãnh lao tới.

“Các ngươi dám!” Trương Cảnh Phong lần nữa quơ lấy cái ghế, làm bộ muốn đánh. Nhưng mà, hắn mới vừa vặn hô một câu, chợt bị trong đó một tên đặc công nhân viên cho đặt xuống ngã xuống đất.

“Các ngươi! A!”

Hứa Hải hét lớn một tiếng, hướng về phía người kia đánh tới. Ai ngờ, người kia thân thủ bất phàm, cơ hồ là trong nháy mắt, liền đem Hứa Hải quăng bay ra đi , khiến cho nặng nề mà đâm vào trên mặt bàn!

Bà mẹ ngươi chứ gấu à!

Triệu Ngọc không nghĩ tới đối phương sẽ động thủ thật,

Hắn ba không phải tìm cơ hội ngầm hạ độc thủ đâu! Đã đối phương trước vượt qua giới, vậy hắn cũng không có lại giữ yên lặng lý do, lúc này lặng yên không tiếng động một cái phi cước đánh ra, chính giữa vừa rồi người kia phía sau lưng.

Dựa theo lẽ thường tới nói, mặc dù Triệu Ngọc vẻn vẹn sử xuất bảy thành công lực, nhưng trúng cước người coi như sẽ không bình lấy bay ra ngoài, cũng chí ít sẽ bị đạp ngã xuống đất!

Nhưng mà , khiến cho Triệu Ngọc kinh ngạc sự tình phát sinh! Khi hắn đạp đến trên người đối phương về sau, người kia cũng chỉ là có chút lay động một cái, sau đó tựa như cột sắt, vẫn lù lù không ngã!

Đợi quay đầu nhìn Triệu Ngọc một chút về sau, trong mắt lập tức lộ ra khinh miệt ý cười.

Ta dựa vào!

Lần này, Triệu Ngọc không khỏi kinh trụ!

Cái này mẹ nó. . . Là ai?

Về nhớ chuyện xưa, ngoại trừ lan đinh ở trên đảo tao ngộ những cái kia quốc tế đặc công bên ngoài, Triệu Ngọc còn giống như chưa bao giờ thấy qua như thế dữ dội người!

Cái này. . .

Nha. . .

Triệu Ngọc giờ mới hiểu được, nguyên lai cái này Đặc Công xử quả nhiên đều không phải là người bình thường. Nhưng gặp Tiêu Hàng những này thủ hạ, mặc dù không phải cao lớn vạm vỡ, cao lớn uy mãnh, lại từng cái khí khái anh hùng hừng hực, sát khí bừng bừng! Rõ ràng,

bọn họ đều là người mang tuyệt kỹ —— đặc công!

“Ha ha ha. . .” Lúc này, rốt cục đến phiên Tiêu Hàng cuồng tiếu, “Triệu tổ trưởng a, có phải hay không có chút ngoài ý muốn a? Làm sao, ta trước đó nho nhỏ địa tán dương ngươi một phen, ngươi liền thật tìm không thấy nam bắc sao?

“Ngươi cho rằng, ngươi có thể đánh ngược lại thế giới quyền vương, cũng đã rất ghê gớm rồi? Nhưng ngươi không biết là, chúng ta Đặc Công xử người, mỗi một cái đều có thể đánh cho Sanger La Phu răng rơi đầy đất đâu! Thế nào, Triệu thần thám, có muốn hay không thử một lần a?”

A?

Nhìn xem Tiêu Hàng khiêu khích, Triệu Ngọc bỗng nhiên sinh ra một loại cảm giác khác thường. Những người này lớn lối như thế biểu hiện, chẳng lẽ đều là vì mình mà đến sao?

Thế nhưng là, Triệu Ngọc dù sao không là phàm nhân, hắn hơi chút suy nghĩ, lập tức xông Tiêu Hàng nói ra: “Tốt! Đã các ngươi nghĩ nếm thử quả đấm của ta, vậy liền vẽ cái đạo đạo đi ra, lão tử nhất định phụng bồi!”

“Hừ, quả nhiên là trong truyền thuyết cuồng thám a!” Tiêu Hàng mắt lộ tà dị, nói nói, “ tốt, đây chính là ngươi nói, nhưng tuyệt đối không nên hối hận!”

“Đại trượng phu nhất ngôn ký xuất tứ mã nan truy!” Triệu Ngọc động thân mà đứng, lời thề son sắt địa nói nói, “ các ngươi là đơn đấu, vẫn là cùng tiến lên, tùy tiện!”

“Ha ha ha. . .” Tiêu Hàng ngửa mặt lên trời cười dài, “Thật sự là dõng dạc, khẩu khí thật lớn! Triệu Ngọc, ngươi đừng tưởng rằng, ngươi rất

biết đánh nhau liền là vô địch thiên hạ! Hôm nay, ta liền để ngươi mở mang kiến thức một chút cái gì gọi là thiên ngoại hữu thiên, dạng này, ta cùng ngươi tỷ thí một chút, chúng ta đến cái Thiên Vương Sơn quyết đấu như thế nào?"

"Ngươi! ?" Triệu Ngọc nhìn một chút cái này so với chính mình thấp một nửa Đặc Công xử đội trưởng, miệt thị nói, " ngươi đánh với ta còn kêu cái gì Thiên Vương Sơn? Ngươi trước khi đến không có hảo hảo điều tra thêm sao? Nhìn xem những cái kia cùng ta làm người thích hợp, đều là kết cục gì! ?"

"Hừ. . ." Tiêu Hàng cười một tiếng, hắn đông đảo thủ hạ cũng cười. Tiêu Hàng lạnh lùng nói nói, " Triệu Ngọc, nếu là ngươi muốn chết, đây cũng là đừng trách ta vô tình! Dạng này, chỉ cần ngươi có thể đánh thắng ta, sự tình hôm nay, chúng ta liền xóa bỏ! Nhưng là, nếu như ngươi thua, vậy thì phải đáp ứng ta hai điều kiện, một cái là cho ta tư liệu, một cái là để cho ta mang đi Thôi Lệ Châu!"

"Ta nhổ vào! Nghĩ hay thật!" Triệu Ngọc không chút do dự phản bác nói, " làm ta là đồ ngốc sao? Trong ngoài đều là ngươi được nhờ, liền là ngươi thua, cũng căn bản không có tổn thất gì nha, cái này không thể được! Như vậy đi, nếu như ta thắng, ngươi nhất định phải đem các ngươi hiện tại nắm giữ tư liệu vô điều kiện nói cho ta biết, hơn nữa còn muốn cùng ta Tiểu Thôi đồng chí dập đầu nhận lầm, như thế nào! ?"

"Tốt!" Ai ngờ, đối với Triệu Ngọc đề nghị, Tiêu Hàng vậy mà không chút nào phản bác, tại chỗ đáp ứng, "Theo ý ngươi nói! Ta hôm nay liền để ngươi vì mình cuồng ngạo trả giá đắt! ! !"

Chương 1077: Cực phẩm quyết đấu

Triệu Ngọc biết, có thể trở thành Đặc Công xử đầu lĩnh, năng lực tự nhiên muốn so với bình thường đặc công mạnh hơn. Cái này Tiêu Hàng nhìn qua cái đầu không cao, nhưng hắn là so thủ hạ của hắn muốn lợi hại hơn nhiều.

Trước đó một cước kia bay đạp, đã để Triệu Ngọc thấy được chuyên nghiệp bọn đặc công uy lực. Cho nên, hắn đã rất rõ ràng địa nhận thức đến một điểm, mình tuyệt không có khả năng là Tiêu Hàng đối thủ!

Nhưng là, ở vào loại kia bẩm sinh hiếu thắng, hắn vẫn là dứt khoát quyết nhiên lựa chọn ứng chiến! Đương nhiên, ngoại trừ không chịu thua tinh thần quấy phá bên ngoài, cũng bởi vì hắn có ai cũng không biết ngưu bức đạo cụ. Chỉ cần hắn sử dụng một cái năng lượng tăng cường tề, liền có thể nhẹ nhõm trang bức thủ thắng.

“Không được, tuyệt đối không được!” Ai ngờ, Lê Tịnh mắt nhìn thấy song phương kéo ra tràng tử làm bộ muốn đánh, tranh thủ thời gian đứng ở trong hai người ở giữa ngăn cản nói, “ các ngươi cái này gọi tư đấu, trái với kỷ luật, là sẽ bị xử lý! Triệu... Triệu tổ trưởng...” Nàng xoay người, xông Triệu Ngọc thẳng nháy mắt, nhỏ giọng lại nhanh chóng nhắc nhở, “Ngươi thật không thể cùng hắn đánh a! Hắn là đặc công nhân viên, là đặc công, ngươi không thể có thể đánh được hắn!”

“Trò cười!” Triệu Ngọc vỗ ngực uống nói, “ ta Triệu Thiên Bá... Ân... Ta Triệu thần thám lúc nào bị người gọi sợ hãi qua? Tới tới tới...” Hắn xông

Tiêu Hàng khoát tay, “Để ngươi cha hảo hảo giáo huấn ngươi một chút!”

“Vậy cũng không được a!” Lê Tịnh rất lớn tiếng địa nói nói, “ hắn là đặc công nhân viên, coi như ngươi đánh thắng, chỉ cần hắn một cái báo cáo, ngươi liền sẽ bị khai trừ công chức!”

“Không cần, không cần!” Tiêu Hàng lập tức tiếp tra nói nói, “ Triệu thần thám, ta Tiêu mỗ người tuyệt không phải tiểu nhân vô sỉ, ngươi nếu có thể đánh thắng ta, ta hôm nay cam bái hạ phong, tuyệt không truy cứu!”

“Tốt! Có dũng khí!” Triệu Ngọc duỗi ra ngón tay cái, “Sinh tử từ mệnh, giàu có nhờ trời, ta Triệu Ngọc coi như bị ngươi đánh chết, cũng là tự gánh lấy hậu quả, tự làm tự chịu!”

“Ngươi... Các ngươi... Tên điên! Đơn giản đều là tên điên!” Lê Tịnh giang hai cánh tay chỉ vào hai người, kích động hô to nói, “ cái này. . . Cái này là cục cảnh sát a! Không phải chợ bán thức ăn, các ngươi tại sao có thể dạng này?”

“Tới đi!”

Triệu Ngọc thuận thế đem Lê Tịnh hướng bên cạnh bao quát, thẳng đến Tiêu Hàng phóng đi. Bởi vì một loại trời sinh ngạo tính cho phép, hắn cũng không có mở ra năng lượng tăng cường tề, hoặc là đừng đạo cụ, cứ như vậy thuần thiên nhiên địa vọt tới.

Tiêu Hàng gặp Triệu Ngọc mãnh liệt nhào tới, lập tức không hốt hoảng chút nào, hắn lợi dụng đúng cơ hội, một quyền hướng Triệu Ngọc mặt đập tới.

Đặc công xuất thủ, quả nhiên không thể coi thường, đừng nhìn Tiêu Hàng không phải loại kia hung mãnh tráng hán, nhưng nắm đấm trùng kích ra ngoài, lại là lôi đình vạn quân, lực đạo kính mãnh.

Oa nha!

Triệu Ngọc thì như mãnh hổ hạ sơn, vung ra song quyền cùng nó cứng đối cứng, muốn vào trước là chủ, trên khí thế đem ngăn chặn.

Ai ngờ, ngay tại hai quyền sắp va nhau thời điểm, cái kia Tiêu Hàng bỗng nhiên chuyển đổi thân hình, thân thể hướng bên cạnh một bên, tay trái biến chưởng đánh ra, bộp một tiếng, đúng là thanh thúy địa đập vào Triệu Ngọc nơi cổ họng.

Nha...

Một chưởng này nhìn như thanh thúy, nhưng đập vào Triệu Ngọc cổ họng về sau, Triệu Ngọc lập tức cảm giác một mảnh chết lặng , chờ hắn một giây sau kịp phản ứng thời điểm, liền đột nhiên kinh ngạc ý thức được, mình vậy mà không thể hít thở!

Nha...

Triệu Ngọc bưng bít lấy cổ ngược lại lui ra ngoài, ánh mắt lộ ra mọi loại kinh ngạc, hắn vạn không nghĩ tới, đối phương sẽ như thế xuất kỳ bất ý tới một cái khóa cổ chưởng! Hắn động tác nhanh như vậy, mình căn bản phòng có lẽ!

A...

Hắn dồn hết sức lực hô hấp, nhưng khí tức liền là cản trở không khoái, mặt đằng địa liền nghẹn đỏ lên. Ngay sau đó, bởi vì ngạt thở đưa tới phản ứng dây chuyền đột nhiên xuất hiện, hắn bắt đầu xuất hiện ánh mắt mơ hồ, đầu não u ám triệu chứng...

Lúc này ở giữa, Tiêu Hàng cũng không có nóng lòng lần nữa tiến công, mà là đắc ý đứng tại chỗ, hờ hững nhìn xem sắp ngã xuống Triệu Ngọc. Hắn hoàn toàn chắc chắn, dưới một kích này, liền sẽ để Triệu Ngọc triệt

để đánh mất năng lực chống cự.

Oa...

Đám người tất cả đều kinh trụ, nhất là Triệu Ngọc tổ viên nhóm, từ xưa tới nay, bọn họ chỉ gặp qua Triệu Ngọc đánh người, lại chưa từng thấy có người có thể một chưởng liền đem Triệu Ngọc cầm xuống!

“Lão đại... Lão đại...” Thôi Lệ Châu dọa sợ,

Muốn xông tới hỗ trợ, nhưng Tiêu Hàng một cái thủ hạ, lại ngạo mạn địa ngăn cản nàng.

Đinh linh linh...

Lúc này, Tiêu Hàng đem một cái kéo vứt trên mặt đất, đối Triệu Ngọc lạnh lùng nói ra: “Triệu tổ trưởng, nếu là nếu không muốn chết, liền dùng cái kéo đem mình khí quản đâm thấu đi! Chú ý... Không muốn cắt đến động mạch nha... Ha ha ha...”

“Ta... Ta đi bà ngươi cái chân!” Ai ngờ, Triệu Ngọc trước một giây còn đang vì hô hấp vùng vẫy giãy chết, một giây sau vậy mà lăng không mà lên, một cái toàn phong thối bay thẳng Tiêu Hàng bổ tới!

“A?” Tiêu Hàng ngây ra một lúc, không nghĩ tới Triệu Ngọc lại còn có thể làm ra lớn như thế động tác, vội vàng hướng (về) sau nhanh chóng thối lui, cùng sử dụng hai tay chặn Triệu Ngọc toàn phong thối.

Bất quá, Triệu Ngọc toàn phong thối cũng là cùng Miêu Anh học được tuyệt học, thế đại lực trầm địa bổ đem xuống tới, nhất thời đập Tiêu Hàng quỳ một chân trên đất!

“Đi ngươi bà mẹ ngươi chứ gấu à!” Toàn phong thối sau khi rơi xuống đất, Triệu Ngọc xoay người một cái sau đá chân, gót chân chuẩn xác địa

trúng đích Tiêu Hàng ngực, Tiêu Hàng nhất thời hướng (về) sau bay lên, cả người đâm vào một mặt trên ghế xoay. Ghế xoay ùng ục ục địa lăn đến nơi xa, Tiêu Hàng thì chật vật ngửa mặt ngã sấp xuống!

A...

Vừa rồi dưới tình thế cấp bách, Triệu Ngọc bất đắc dĩ sử dụng một cái ẩn hình bình ô xy đi ra, lúc này mới có thể nặng lại hô hấp.

Bất quá, thông qua Tiêu Hàng cái kia uy lực mười phần một chưởng, hắn đã ý thức được, người này trình độ thực sự quá cao, muốn đem hắn cầm xuống, liền phải cho hắn đến cái cuồng phong bạo vũ, quyết không thể để hắn chậm qua tay tới.

Thế là, Triệu Ngọc hào không đình trệ địa mãnh liệt xông đi lên, hướng Tiêu Hàng trên thân một trận đá lung tung. Tiêu Hàng đã hoàn toàn lâm vào bị động, hắn tranh thủ thời gian nâng lên cánh tay, khó khăn lắm ngăn cản.

Triệu Ngọc liên tục đá mấy cước về sau, lại cúi người hung mãnh huy quyền, nồi đất lớn nắm đấm như mưa rơi nện xuống, đem Tiêu Hàng đập không ngóc đầu lên được.

“A...” Triệu Ngọc cùng như bị điên, điên cuồng luân phiên đánh quyền, đợi nện mệt mỏi về sau, dứt khoát khẽ vươn tay đem bên cạnh trên bàn máy tính màn hình quơ lấy, bang địa đập vào Tiêu Hàng trên đầu!

Răng rắc...

Máy tính màn hình đoạn vì làm hai nửa, có thể là bởi vì liên tiếp dây điện, thế mà còn bốc lên một cỗ hỏa hoa.

Triệu Ngọc gặp Tiêu Hàng vẫn không có việc gì, tranh thủ thời gian lại đưa tay đi vịn cái bàn, theo hắn kêu to một tiếng, bàn công tác khoảnh

khắc ngã lệch, bay thẳng Tiêu Hàng đập lên người đi.

Nhưng mà, Tiêu Hàng mặc dù thân ở hạ phong, liên tục trúng chiêu, nhưng vẫn là hướng bên cạnh lăn một vòng, đem cái bàn tránh khỏi.

Cạch lang...

Cái bàn ngã xuống đất, phát ra tiếng vang, trên bàn vật phẩm cũng là ngã một cái loạn thất bát tao...

Oa nha nha...

Triệu Ngọc gặp trong tay không sẵn có Vũ khí, dứt khoát một cái hổ đói vồ mồi bổ nhào vào Tiêu Hàng trên thân, muốn cùng hắn đến đâm một cái vật lộn đại chiến.

Nhưng mà, Tiêu Hàng trải qua qua một chút thở dốc về sau, rốt cục nhìn chuẩn một cái lỗ hổng, một cước đá trúng Triệu Ngọc bụng dưới, đem đá té xuống đất.

Nha...

Hô hô hô...

Tiêu Hàng xoay người mà lên, quỳ một chân trên đất, hô hô thở, vừa rồi Triệu Ngọc một đường tấn công mạnh, đã triệt để làm rối loạn hắn tiết tấu, để hắn chật vật không chịu nổi.

Hắn nghĩ mãi mà không rõ, vì cái gì Triệu Ngọc trúng mình khóa cổ chưởng, lại còn có thể bình thường hô hấp?

Vừa rồi một phen cuồng phong bạo vũ, Triệu Ngọc cũng là tiêu hao không ít khí lực, nhưng là, hắn biết mình tuyệt đối không thể để cho Tiêu Hàng thở nổi. Thế là trên mặt đất đánh cái xoay tròn, một cước lại

xông Tiêu Hàng đạp tới.

Tiêu Hàng nhanh mắt chân nhanh , đồng dạng xoáy xoay người tránh né, đồng thời đá ra chân phải của chính mình, hung hăng đá vào Triệu Ngọc ngực, nhưng mà, Triệu Ngọc vừa rồi một cước kia là hư, một cái khác chân là thật, trong cùng một lúc cũng đá vào Tiêu Hàng trước ngực!

Sưu...

Hai người nhất thời xoay tròn lấy bay rớt ra ngoài, Tiêu Hàng trượt đến trong đám người, đâm vào người nào đó trên đùi. Mà Triệu Ngọc thì trượt hướng về phía văn phòng bên trong, phía sau lưng nặng nề mà đâm vào khác một cái bàn làm việc bên trên...

Chương 1078: Buộc lão tử trang bức

Không biết, là Đặc Công xử luôn luôn như thế, vẫn là Tiêu Hàng tính tình cho phép, đang đánh nhau thời điểm, bọn họ Đặc Công xử một đám đặc công tất cả đều hờ hững đứng ở một bên, tựa như đã nhìn quen.

Triệu Ngọc tổ viên nhóm mặc dù gấp, nhưng bọn hắn cũng đều biết rõ Triệu Ngọc tính tình bản tính, ai cũng không dám tiến lên khuyên can. Lê Tịnh ngược lại là có lòng muốn quản, lại bất đắc dĩ hữu tâm vô lực, cũng đành phải ở một bên khẩn trương nhìn xem.

Tại Triệu Ngọc ngã sấp xuống về sau, cái kia Tiêu Hàng đã thẹn quá hoá giận, cắn răng bay thẳng Triệu Ngọc đánh tới.

Lần này, Triệu Ngọc cũng không giống như trước đó như vậy liều lĩnh, lỗ mãng, hắn bỗng nhiên ý thức được, tại cái này Tiêu Hàng phía sau, tựa hồ ẩn giấu đi cái gì không thể cho ai biết mục đích.

Bởi vì , dựa theo tình lý tới nói, nếu như là Đặc Công xử người đến đây tìm kiếm hiệp trợ, không phải là như thế cái thái độ mới đúng!

Mới đầu, Triệu Ngọc chỉ cho là là Tiêu Hàng muốn cho mình đến một hạ mã uy. Nhưng mà, làm hai người sau khi giao thủ, hắn lại bỗng dưng hiện lên một cỗ dị thường cảm giác.

Không đúng!

Triệu Ngọc nghĩ đến, Tiêu Hàng bản thân liền là Đặc Công xử, nếu như là vì giải quyết vấn đề mà đến, cái kia quản chiếu chương làm việc là

được, cần phải cho một cái tổ điều tra đặc biệt tổ trưởng đến ra oai phủ đầu sao?

Bọn họ đều là thông minh tháo vát người, tất nhiên minh bạch đoàn đội hợp tác tầm quan trọng, không có lý do không lý do gây mâu thuẫn! Chẳng lẽ... Hắn như thế cùng mình gây chuyện, còn có nguyên nhân gì khác! ?

Vâng... Trả thù sao?

Bà mẹ ngươi chứ gấu à...

Triệu Ngọc trăm mối vẫn không có cách giải, trong ấn tượng, mình mặc dù đắc tội với người vô số, nhưng có vẻ như chưa từng có đắc tội qua như thế cao cấp nhân vật a?

Hừ!

Triệu Ngọc tâm niệm vừa động, lập tức có so đo.

Đã dạng này...

Vậy coi như đừng trách ngươi Triệu Ngọc gia gia ra tay ngoan độc! Lúc đầu, lão tử chỉ nguyên bản chỉ nghĩ đàng hoàng đánh với ngươi một trận, thua cũng không quan trọng. Nhưng đã ngươi còn mục đích gì khác, vậy lão tử không muốn trang bức cũng quá không nói được đi! ?

Lúc này, Tiêu Hàng xông lại về sau, hai vai chìm xuống, đầu gối uốn lượn, rõ ràng là muốn tới một cái lăng không phi cước.

Triệu Ngọc thì lợi dụng đúng cơ hội, tâm niệm thay đổi thật nhanh ở giữa đem một cái ẩn hình bật lên khí sử dụng ra ngoài, chính giữa Tiêu Hàng trên thân. Một giây sau, Tiêu Hàng quả nhiên dùng sức lên nhảy, đồng thời triển khai đùi phải, muốn đem Triệu Ngọc đá bay.

Kết quả, bật lên khí trong nháy mắt bộc phát, nhưng gặp Tiêu Hàng vụt một tiếng, vậy mà thẳng đến văn phòng nóc phòng mà đi! Tiếp đó, một bộ làm cho người líu lưỡi tràng cảnh phát sinh, Tiêu Hàng chẳng những đỉnh phá trần nhà, hơn nữa còn một đầu đâm vào đường ống thông gió bên trên.

Theo kít nữu kim loại vặn vẹo âm thanh, cái kia Tiêu Hàng lại đem nặng nề đường ống thông gió cho đỉnh bẹp một khối, lại sau đó, Tiêu Hàng từ trên cao rơi xuống đất, ngã rầm trên mặt đất!

Đông!

Rầm rầm!

Không chịu nổi gánh nặng trần nhà nhất thời đổ sụp hạ tốt một mảng lớn, tất cả đều đập vào Tiêu Hàng trên thân. Nhưng mà, Tiêu Hàng thì đã sớm ngất đi, chỉ còn lại có nằm rạp trên mặt đất lẩm bẩm phần.

Trong chốc lát, hết thảy mọi người tất cả đều thấy choáng! Cho dù ai cũng chưa từng gặp qua quỷ dị như vậy tình huống...

“Ta dựa vào!” Triệu Ngọc dứt khoát ngồi xếp bằng ngồi dưới đất, hắn trừng to mắt, cố ý lộ ra một bộ hoảng sợ sợ hãi biểu lộ, lớn tiếng tán thưởng nói, “ ông trời của ta, Tiêu đội trưởng tốt mẹ nó lợi hại a! Vậy mà có thể đem nóc phòng cho đỉnh lọt, cái này bật lên... Cũng quá kinh khủng đi, có hay không có thể phá Guiness kỷ lục thế giới?”

“Không thể nào...” Xa xa Lưu Chiêm Binh buồn bực nói, “ cái này. . . Này làm sao còn mang tự mình hại mình a? Uy...” Hắn đối bên cạnh bọn đặc công hô nói, “ còn không nhanh lên đi nhìn xem, có cần hay không gọi xe cứu thương a?”

“Phốc phốc...” Thôi Lệ Châu cùng Lý Bối Ny tất cả đều cười...

Bọn đặc công đã là lộn xộn thêm được vòng, ai cũng làm không rõ ràng, Tiêu Hàng đây rốt cuộc là luyện cái nào một công? Vậy mà có thể nhất phi trùng thiên, đem mình đụng ngất đi!

“Đội trưởng...” Trong đó một tên đặc công lập tức tiến lên, đem Tiêu Hàng từ phế tích bên trong kéo tách rời ra. Nhưng gặp Tiêu Hàng đầy mặt bụi đất, khó coi không muốn không muốn. Mặc dù sinh mệnh không có trở ngại, lại vẫn ở vào ngắn ngủi hôn mê bên trong.

“Đáng chết!” Tên kia đặc công xông sau lưng các đội viên nhẹ gật đầu, lúc này một loạt tiến lên, chuẩn bị đem Tiêu Hàng khiêng đi.

“Chậm đã!” Trong chốc lát, Triệu Ngọc từ dưới đất đứng lên, băng lãnh tiêu sát địa trầm giọng nói nói, “ chuyện của chúng ta vẫn chưa hết đâu! Ai cho phép các ngươi rời đi?”

“A...” Chúng đặc công lập tức trán đổ mồ hôi, đã bị Triệu Ngọc khí thế áp đảo.

“Ta cùng Tiêu đội trưởng đã nói trước, có chơi có chịu, “ Triệu Ngọc xông bọn đặc công khoát tay nói nói, “ hiện tại, liền đem tư liệu của các ngươi giao ra đi!”

“Đúng thế!” Trương Cảnh Phong tới năng lực, vội vàng vênh mặt hất hàm sai khiến địa uống nói, “ tranh thủ thời gian giao ra, đừng mẹ nó nói không giữ lời!”

“Ừm...” Cầm đầu đặc công nhìn Triệu Ngọc một chút, tức giận nói nói, “ chúng ta Tiêu đội trưởng căn bản cũng không có thua, chỉ bất quá... Là xảy ra ngoài ý muốn mà thôi! Ai cũng có thể nhìn ra được, ngươi căn bản không phải chúng ta Tiêu đội trưởng đối thủ!”

“Ta đi ngươi bà mẹ ngươi chứ gấu à!” Triệu Ngọc chờ mắt to rống nói, “

hiện tại ngất đi thế nhưng là đội trưởng của các ngươi, không phải lão tử! Thắng bại còn không rõ lộ ra sao?”

“Đúng vậy a!” Hứa Hải cùng Lưu Chiêm Binh cùng nhau hét lên, “Người đều cái này đức hạnh, còn giảo hoạt cái gì biện? Nhanh, đem tư liệu giao ra, xéo đi nhanh lên!”

“Hừ!” Cầm đầu đặc công đột nhiên đứng lên, dùng tay chỉ Triệu Ngọc uống nói, “ họ Triệu, mới vừa rồi là đội trưởng của chúng ta xuất hiện ngoài ý muốn, căn bản không tính! Ngươi nghĩ muốn tư liệu của chúng ta thật sao? Tốt! Đến a, ta đánh với ngươi, ngươi chỉ cần đánh thắng được ta, ta nhất định khiến ngươi đã được như nguyện, đem mọi chuyện cần thiết tất cả đều nói cho ngươi!”

“Ha ha ha...” Triệu Ngọc ngửa mặt lên trời cười to, trong miệng niệm nói, “ các ngươi cũng quá không có giữ chữ tín đi? Cái này mẹ nó còn có cái quả trứng ý tứ?”

“Ừm...” Lúc này, có thể là cảm giác được manh mối không đúng, Lê Tịnh vội vàng lẻn đến Triệu Ngọc bên người nhỏ giọng nhắc tới, “Triệu tổ trưởng, bằng không... Vẫn là thôi đi! Chúng ta hiện tại đã gây ra đại hoạ, cuộc nháo kịch này cũng nên thu tràng đi... Nghe ta, đừng có lại cùng bọn họ so đo!”

“Họ Triệu!” Tên kia đặc công lại giống như là bắt được cái gì, vội vàng phách lối địa uống nói, “ ngươi vừa mới bất quá là một chút chính mà thôi, nếu là sợ ta, cái kia liền dứt khoát nhận sợ tốt!”

“Ngươi! Ngươi câm miệng cho ta!” Lê Tịnh xông cái kia đặc công rống to, “Các ngươi còn ngại sự tình huyên náo không lớn đúng không? Nhanh, gọi xe cứu thương, trước tiên đem người đưa bệnh viện rồi nói sau!”

“Ha ha ha ha...” Ai ngờ, Lê Tịnh sau khi nói xong, Triệu Ngọc vậy mà

hai lần ngửa mặt lên trời cười to, sau đó bắt đầu dùng ngón tay điểm đặc công đếm xem, “1, 2, 3, 4... Hoắc ha ha, chẳng phải hết thảy 4 cái sao? Tốt, lão tử hôm nay liền để các ngươi kiến thức một chút sự lợi hại của ta! Đã dạng này, vậy các ngươi dứt khoát 4 cái ---- ---- cùng lên đi! ! !”

“Cái...cái gì! ?” Nghe thấy lời ấy, Lê Tịnh giật nảy mình, thân thể khẽ run lên, toàn bộ sắc mặt cũng thay đổi.

Những tổ viên khác cũng là bị Triệu Ngọc bức cách cấp trấn trụ, nửa ngày ngay cả không dám thở mạnh bên trên một ngụm!

“Cái này. . .” Bốn tên đặc công cũng là tất cả đều sững sờ đến không muốn không muốn, một mực sững sờ 10 giây, cái kia cầm đầu đặc công mới kinh nghi bất định nói nói, “ ngươi... Ngươi cái này là muốn muốn chết sao?”

“Hừ! Ai muốn chết còn chưa nhất định đâu!” Triệu Ngọc ngoan lệ địa nói nói, “ hôm nay, ta muốn để các ngươi biết biết, ta Triệu Ngọc tổ điều tra đặc biệt, là không ai có thể khi dễ!”

Chương 1079: Vì cái gì hôn ta?

Oanh!

Một tên đặc công bị Triệu Ngọc man lực đụng ngã, người chẳng những khoa trương đến bay rớt ra ngoài mấy mét, còn đem lớn như vậy màn hình đụng bể một góc , chờ người nặng hơn nữa nặng ngã xuống đất thời điểm, sớm đã đau đến chi oa gọi bậy, thống khổ kêu rên...

Bọn đặc công đều là thân kinh bách chiến cao thủ, Triệu Ngọc coi như lại trâu, cũng không có khả năng lấy một địch bốn. Nhưng là, Triệu Ngọc biết, trận này đặc thù ác chiến bản thân liền là một trận âm mưu, cho nên hắn cũng không cần thiết nói cái gì đạo nghĩa giang hồ. Bởi vậy, hắn sớm sử dụng ra năng lượng tăng cường tề, bắt đầu mình trang bức biểu diễn!

Khi hắn đụng bay một tên đặc công về sau, một tên khác đặc công từ phía sau ôm cổ của hắn, hai gã khác đặc công thì vọt tới phụ cận, đối Triệu Ngọc quyền đấm cước đá.

Nhưng mà, Triệu Ngọc tựa như trong truyền thuyết ma quỷ cơ bắp người, hắn liều mạng bên trên đau đớn, hai tay sau vẩy, trong nháy mắt chuyển sau khi đứng dậy đặc công đùi, dùng sức ngã về phía sau.

Đông!

Mặt đất rung động phía dưới, tên kia đặc công nhất thời bị ngã nôn máu...

Oa nha!

Trong chốc lát, Triệu Ngọc tựa như tắm Huyết Ma vương, hắn không có quay người nghênh địch, mà là quay người lại, hai tay nhặt lên một trương to lớn bàn công tác!

Nặng nề bàn công tác trong tay hắn tựa như phổ thông gậy gỗ, để hắn vòng tròn về sau, hung hăng đập vào một tên đặc công trên thân.

Cái kia đặc công ngược lại là cũng nghiêm túc, dựa vào lấy một thân hoành luyện công phu, sửng sốt cột sắt đứng vững cùng bàn công tác đụng vào nhau!

Chỉ nghe răng rắc một tiếng vang thật lớn, bàn công tác ứng thanh mà nát, lại nhìn vị kia có khổ luyện đặc công, đã giống giống như quạt gió xoay tròn bay ra, nghiêng đâm vào trên khung cửa, sau đó đầu to hướng xuống trùng điệp rơi xuống đất, cơ hồ ngay cả hừ đều không có hừ một tiếng, liền thuận lợi địa ngất đi...

A! ?

Lần này, hiện trường liền còn thừa lại một tên đứng đấy đặc công, người này đã sớm bị hù hồn phi phách tán, ngưu nhân hắn gặp qua không ít, nhưng giống Triệu Ngọc như vậy cuồng bạo dữ dội thậm chí vô địch, lại là chưa bao giờ thấy qua!

Oa nha...

Triệu Ngọc thì không quan tâm, một cái man ngưu va chạm liền cùng hắn đụng vào nhau!

A... A a a...

Cái kia đặc công bối rối phía dưới, đấm đá loạn xạ, động tác biến hình,

Triệu Ngọc thì mang theo hắn một đường phi nước đại, liên tục đụng ngã mấy cái bàn làm việc!

Máy tính cũng đổ, văn kiện cũng bay, ngay tại cái này một mảnh Hỗn Loạn phía dưới, Triệu Ngọc đẩy hắn ngã xuống một mảnh tạp vật chỗ sâu. Sau đó, đám người liền thình lình nghe được ba ba đánh mặt thanh âm, cùng đặc công phát ra thảm liệt kêu rên...

Cái kia đặc công mỗi kêu một tiếng, những người khác sẽ theo co rúm người lại cổ, cho dù là người một nhà cũng không ngoại lệ.

“Thế nào? Thế nào?” Trong văn phòng động tĩnh thực sự quá lớn, đã kinh động đến cục cảnh sát nhân viên công tác, lúc này chạy tới mấy cái muốn vào nhà hỏi thăm.

Trương Cảnh Phong tâm nhãn tặc nhiều, lập tức xông bên ngoài hét lớn một tiếng: “Chúng ta nơi này xử lý nội bộ sự vụ đâu! Đều mẹ nó cút ngay cho ta!” Nói xong, hắn trực tiếp giữ cửa đóng lại, còn vặn lên khóa cửa.

Lúc này, theo một đám bụi trần kết thúc, Triệu Ngọc giống kéo như chó chết, đem vừa rồi tên kia đặc công nắm đi ra, nhưng gặp cái kia đặc công đã bị đánh một cái sắc mặt như đầu heo, hoàn toàn thay đổi!

A...

Lê Tịnh thấy cảnh này cảnh này, cái kia Phiêu Phiêu tóc dài tất cả đều bắt đầu dựng ngược lên, chính xác tựa như trông thấy giống như ma quỷ!

“Nha...”

Lúc này, sớm nhất hôn mê Tiêu Hàng đã ung dung tỉnh lại, mặc dù ý thức khôi phục, nhưng vẫn là không thể động đậy, đãi hắn chợt thấy hiện

trường một mảnh thảm mắt về sau, hắn cũng là kinh ngạc đến ngây người đến không muốn không muốn, cảm giác giống như đang nằm mơ!

Triệu Ngọc đi đến hắn phụ cận, đem trong tay đặc công hướng phía trước ném một cái, Hứa Hải cùng Lưu Chiêm Binh bên kia thì đã sớm đem những đặc công khác xử lý ở đây, tất cả đều chồng chất tại gần cửa sổ bên trong vị trí, để phòng bọn họ cách môn quá gần, thừa cơ chạy trốn!

Lúc này, Triệu Ngọc ngồi xổm Tiêu Hàng trước mặt, muốn cùng hắn nói mấy câu.

“A! ?”

Ai ngờ, Tiêu Hàng tại quá độ kinh hãi phía dưới, vậy mà lần nữa ngất đi...

“Móa! Không thể nào?”

Triệu Ngọc vỗ vỗ mặt của hắn, gặp hắn thật hai lần hôn mê,

Đành phải tức giận mắng một câu.

Sau đó, hắn đành phải đem chúng đặc công quét mắt một chút, muốn tìm một cái thích hợp mục tiêu thẩm vấn.

Kết quả, Lê Tịnh bỗng nhiên chạy đến trước mặt của hắn, thất kinh nói: “Triệu... Triệu tổ trưởng, hỏng! Lần này chúng ta thế nhưng là gây đại họa! Phía trên nếu là truy cứu xuống tới, chúng ta phiền phức liền lớn! Không bằng... Không bằng chúng ta tranh thủ thời gian thông tri xe cứu thương, đem bọn họ đưa bệnh viện đi!”

“Nha...” Triệu Ngọc quay đầu trở lại nhìn một chút sắc mặt như giấy trắng Lê Tịnh, lúc này đứng dậy ôn nhu khuyên nói, “ Lê tổ trưởng,

không có việc gì! Trời sập xuống, có ta Triệu Ngọc đỉnh lấy, ngươi cứ yên tâm đi! Còn nữa nói...” Hắn một chỉ vẫn hôn mê Tiêu Hàng, “Cái này tôn tử không phải đã nói tự gánh lấy hậu quả, tuyệt không truy cứu sao? Cũng không thể xem như đánh rắm a?”

“Cái kia... Vậy cũng không được a! Ngươi vẫn chưa rõ sao? Hiện tại căn bản cũng không phải là ân oán cá nhân sự tình... Ai nha...” Lê Tịnh chân tay luống cuống địa nói nói, “ nếu không dạng này, ta hiện tại liền đi tìm hình sự sảnh lãnh đạo giải thích một chút, có lẽ... Có lẽ còn có lượn vòng chỗ trống!”

“Không cần, ha ha!”

Trong lúc nói chuyện, Triệu Ngọc xông văn phòng trong góc Thôi Lệ Châu đưa cái ánh mắt, Thôi Lệ Châu mặt trầm như nước xông Triệu Ngọc nhẹ gật đầu, trong mắt thì là lóe ra dị dạng ánh sáng.

Triệu Ngọc xem xét liền hiểu, lúc này cười ha hả giữ chặt Lê Tịnh tay khuyên nhủ: “Lê tổ trưởng a, ta thật sự là quá cảm động! Ngươi nhìn, chúng ta mới lần thứ nhất hợp tác, ngươi liền vì ta cứ như vậy nghĩ, ta Triệu Ngọc thật sự là không biết nên nói cái gì cho phải! Tới đi, ôm một cái được không?”

“Ừm? Cái gì?” Lê Tịnh kinh ngạc, căn bản là không có cách lý giải Triệu Ngọc kỳ hoa hành vi.

Nhưng mà, Triệu Ngọc lại căn bản không quản không để ý, đưa tay liền đem Lê Tịnh ôm chặt lấy.

“Uy... Ngươi...” Lê Tịnh muốn đem hắn đẩy ra, nhưng lẫn nhau lực lượng cách xa, căn bản không có khả năng xô đẩy đến động!

“Nhận biết ngươi thật là vinh hạnh của ta a! Ha ha... Nếu không, ta hôn một cái a lại!” Nói, Triệu Ngọc chẳng biết xấu hổ đem bờ môi tiến đến

Lê Tịnh trên mặt, bá bá địa toát hai cái...

“A! ! !” Lê Tịnh sắp dọa điên rồi, vội vàng điên cuồng xô đẩy, rốt cục đem Triệu Ngọc đẩy ra, trong miệng giận mắng, “ ngươi... Ngươi làm gì a? Đầu óc bị đánh hỏng sao! ?”

“Hoắc ha ha...” Triệu Ngọc ngửa mặt lên trời cười dài 5 giây, lúc này mới trừng mắt dọa người tròng mắt xông nàng nói nói, “ Lê tổ trưởng a, các ngươi một cái hát mặt trắng một cái hát mặt đen, đây là muốn cho ta Triệu Ngọc chơi tiên nhân khiêu sao?

“Ta liền không rõ, các ngươi biết rõ ta Triệu Ngọc là đại danh đỉnh đỉnh, uy chấn bát phương, thần công cái thế, thông minh tuyệt đỉnh siêu cấp thần thám, vì cái gì còn muốn chơi loại này thấp kém trò xiếc đâu? Làm sao? Muốn thi nghiệm một cái thực lực của ta sao?”

“Ngươi... Ngươi! ! !” Lê Tịnh dùng sức lau trên mặt bị toát vết tích, xấu hổ trách móc nói, “ ngươi nói cái gì đó đây là? Ngươi có phải hay không đến nhanh đi bệnh viện nhìn một chút? Đầu ra tật bệnh gì sao?”

Ai ngờ, Lê Tịnh còn không có trách móc xong, điện thoại di động của hắn bỗng nhiên tích tích tích mà vang lên.

Bối rối phía dưới, Lê Tịnh cũng không nghĩ nhiều, trực tiếp ấn nút tiếp nghe khóa nghe.

“Uy uy...” Ai ngờ, tại nàng cho ăn hai tiếng về sau, lại bỗng dưng ý thức được cái gì, vội vàng đem điện thoại giơ lên trước mặt. Khi hắn nhìn thấy cái kia điện báo dãy số thời điểm, cả người đều chấn một cái, sắc mặt trở nên càng thêm trắng bệch!

Nàng ngẩng đầu hướng Tiêu Hàng nhìn thoáng qua, nhưng mà, Tiêu Hàng còn tại hôn mê.

“Chỗ này đâu! Chỗ này đâu!”

Theo một tiếng nhắc nhở, Lê Tịnh cái này mới nhìn đến trong góc Thôi Lệ Châu, nhưng gặp Thôi Lệ Châu chính cầm một cái điện thoại di động, tại xông nàng ngoắc.

Nguyên lai, cái điện thoại di động này không là người khác, chính là vị kia Tiêu Hàng đội trưởng. Vừa rồi thừa dịp Hỗn Loạn, Thôi Lệ Châu đã sớm đem Tiêu Hàng điện thoại trộm đi, đồng thời lặng lẽ phá giải điện thoại di động của hắn mật mã.

Sau đó, nàng đem Tiêu Hàng điện thoại ghi chép bên trên một cái mã số gọi lại, cho nên Lê Tịnh điện thoại —— liền vang lên!

“A... Ngươi... Các ngươi...” Lê Tịnh toàn thân run rẩy, mắt lộ hoảng sợ hỏi nói, “ các ngươi là làm sao mà biết được! ?”

Chương 1080: Không quen nhìn

“Tại lão Trương từ giám sát bên trên, phát hiện chiếc kia xe thương vụ đột nhiên đi vào Phụng Bình cục cảnh sát trước đó, “ Triệu Ngọc chỉ vào Lê Tịnh nói nói, “ ngươi đã từng ba lần đi đến bên cửa sổ, vô ý thức hướng phía dưới nhìn qua! Cảm giác kia, thật giống như ngươi đã sớm biết, đặc công đội sẽ tìm tới cửa giống như!”

“Ồ? Thật sao?” Lê Tịnh nhíu mày, “Chỉ bằng ta nhìn ba lần dưới lầu, liền kết luận ta có vấn đề?”

“Dĩ nhiên không phải, “ Triệu Ngọc nói lần nữa, “Tiêu Hàng dám can đảm tìm tới cửa, nhất định đã đối ta hạ đủ bài tập! Nhưng khi ngươi đứng ra thay ta lúc nói chuyện, hắn lại công bố không biết ngươi là ai? Tựa hồ... Không quá phù hợp tình lý!

“Lê tổ trưởng, kỳ thật, mấu chốt nhất đúng không, lão tử ta là chơi tiên nhân khiêu lớn lên!” Triệu Ngọc vỗ bộ ngực, đắc ý nói nói, “ ngươi cùng Tiêu Hàng nhìn qua cây kim so với cọng râu giống như, nhưng rõ ràng mang theo làm ra vẻ thành phần! Lê tổ trưởng, người con mắt không lừa được người, làm Tiêu Hàng đụng vào nóc phòng lúc hôn mê, ngươi ánh mắt bên trong lộ ra không phải kinh hoảng, cũng không phải khẩn trương, mà là lo lắng! Xem ra, ngươi cùng Tiêu Hàng quan hệ... Hắn là vẫn rất thân mật a?”

“Không sai a!” Thôi Lệ Châu hỏng cười một tiếng, giơ lên Tiêu Hàng điện thoại, “Trong này có hai người bọn họ chụp ảnh chung đâu!”

“Ồ? Có đúng không thật sao? Có loại kia mặc quần áo rất ít không có?”

Triệu Ngọc vội hỏi.

“Ngươi...” Lê Tịnh xấu hổ, “Triệu Ngọc, ngươi đừng khinh người quá đáng!”

“Ta két, câu nói này hắn là ta nói mới đúng chứ? Không muốn cướp ta lời kịch có được hay không?” Triệu Ngọc sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn uống nói, “ Lê tổ trưởng, đều lúc này, còn không thành thật thông báo một chút, ngươi đến cùng là yêu nghiệt phương nào a?

“Ta đoán, cấp bậc của ngươi hắn là cao hơn Tiêu Hàng không ít a? Xem ra, ta lần thứ nhất thông qua Mã Nhuận Khuê nghe ngóng tin tức thời điểm căn bản một điểm sai lầm đều không có, mới tới tổ trưởng liền gọi Lê Hiểu Cường, mà Lê Hiểu Cường hắn là một cái nam.

“Thế nhưng là, làm ta nhìn thấy ngươi về sau, lại đi cùng Mã Nhuận Khuê nghe ngóng, hắn chợt sửa lại miệng, nói Lê Hiểu Cường liền là Lê Tịnh. Ngươi biết không? Mã Nhuận Khuê mặc dù là ngoại sự ban, nhưng hắn cũng không am hiểu nói dối, ta từ trong điện thoại đều có thể nghe ra hắn đầu gối đánh lấy run rẩy đâu!

“Còn có...” Triệu Ngọc lại nói, “ Thôi Lệ Châu bị bắt cóc thời điểm, Tiêu Hàng nhận được một thông điện thoại, lúc này mới thả người! Nếu như bắt cóc Thôi Lệ Châu là thi hành mệnh lệnh, cái kia Tiêu Hàng hắn đã nhận được thượng cấp phê chuẩn, cho nên thả người điện thoại hắn không phải là thượng cấp của hắn lãnh đạo đánh.

“Lúc ấy, chuyện đột nhiên xảy ra, biết Thôi Lệ Châu bị bắt cóc, chỉ có chúng ta tổ điều tra đặc biệt mấy người này, trừ ngươi ở ngoài, cái khác đều là người của ta, ta tự nhiên sẽ hoài nghi ngươi!

“Không biết... Là các ngươi nội bộ không có cân đối tốt? Vẫn là Tiêu Hàng tự tiện hành động, hỏng kế hoạch của ngươi?

“Ngươi biết không Lê tổ trưởng, ngươi sơ hở thực sự nhiều lắm!” Triệu Ngọc lại nhấc tay ra hiệu, “Vừa rồi ta cùng Tiêu Hàng lẫn nhau đỗi thời điểm, phản ứng của ngươi có chút quá hiểu không? Tiên nhân khiêu chung cực áo nghĩa liền là tự nhiên hợp lý, không lộ ra dấu vết, ngươi không thể lung tung đoạt hí a! Kỳ thật, nếu như ngươi vừa rồi biểu hiện được trầm hơn ổn một chút, có lẽ... Ta còn thực sự không dám vọng thêm đoạn luận đâu!”

Triệu Ngọc nói xong, hiện trường hoàn toàn yên tĩnh, cái kia mấy tên đặc công mặt tất cả đều biến thành trái cà Nhan sắc...

“Ha... Ha ha...” Tại an tĩnh mấy giây về sau, Lê Tịnh bỗng nhiên nhún vai, phát ra cười tà dị âm thanh, “Lợi hại, lợi hại a! Thần thám liền là thần thám, thật đúng là cùng thường nhân không giống nhau lắm mà! Tốt! Lần này, ta nhận thua! Ta thừa nhận, ta đích xác là xem thường ngươi!”

“Quá khen quá khen!” Triệu Ngọc ôm quyền, trên mặt lại là chợt trầm xuống, nghiêm túc hỏi nói, “ Lê tổ trưởng, đã dạng này, cũng nên để chúng ta mở mang kiến thức một chút, ngươi bộ mặt thật đi? Ngươi đến cùng là ai? Ngươi làm như thế, đến cùng là vì cái gì?”

“Tên của ta, thật gọi Lê Tịnh!” Lê Tịnh hai tay giao nhau, thản nhiên nói nói, “ hình sự sảnh ngoại sự xử lý cũng thật có một cái Lê Hiểu Cường, chỉ bất quá, hắn là đệ đệ ta mà thôi! Ngươi nói không sai, lúc đầu muốn tới tổ điều tra đặc biệt làm tổ trưởng, là đệ đệ ta, nhưng ta bắt hắn cho lâm thời thay hoán đổi!”

“Ồ? Vậy ngươi...” Triệu Ngọc ý thức được, lúc này mình không nên đoạt hí, thế là mau ngậm miệng.

“Ta mới là Đặc Công xử hành động đội trưởng, Tiêu Hàng là bạn trai ta cộng thêm phó đội trưởng!” Lê Tịnh nói nói, “ ta sở dĩ muốn thay thế Lê Hiểu Cường đến đây các ngươi tổ điều tra đặc biệt, liền là muốn xâm

nhập tìm hiểu một chút các ngươi tình huống, khảo sát năng lực của các ngươi, thu hoạch tư liệu của các ngươi các loại.

“Kỳ thật... Từ xưa tới nay, liên quan tới Hoàng Kim bảo tàng sự tình, một mực là từ ta đang phụ trách!”

Ta đi...

Lê Tịnh nói đến đây, Triệu Ngọc cùng chúng tổ viên không chịu được một tiếng thốt lên kinh ngạc.

“Thế nhưng là, tại ta tiến vào các ngươi tổ về sau, nhìn thấy cùng nghe được tất cả đều là một mảnh thất vọng!” Bỗng nhiên, Lê Tịnh cũng sa sầm nét mặt, nghiêm túc nói nói, “ công tác của các ngươi chế độ, thái độ làm việc, năng lực làm việc, cùng các phương các mặt đều để ta phi thường bất mãn!

“Nhất là... Là ngươi cái này bảo thủ tổ trưởng!” Lê Tịnh đối Triệu Ngọc trợn mắt nhìn, “Ngươi quản lý một đoàn Hỗn Loạn, phương thức làm việc đơn giản lạc hậu, quá mức cá nhân chủ nghĩa...

“Ngươi đặt vào hình sự sảnh ưu tú tài nguyên không cần, lại vẫn cứ muốn tuyển chọn mấy cái không có kinh nghiệm địa phương nhân viên cảnh sát tới phá án, ta hoàn toàn không hiểu rõ, ngươi đến cùng là nghĩ như thế nào?

“Còn có, ta mặc dù là trên danh nghĩa tới, nhưng dầu gì cũng là chính tổ trưởng danh nghĩa, ngươi cùng ta lúc nói chuyện, ít nhất phải mang ra một chút giọng thương lượng mới đúng! Nhưng ngươi đây? Hoàn toàn không đem ta để vào mắt, hoàn toàn đem ta trở thành một ngoại nhân!

“Đương nhiên!” Nói đến đây, Lê Tịnh lạnh lùng nhìn về phía xa xa Thôi Lệ Châu, “Ta nhất không thể chịu đựng, liền là ngươi vậy mà mướn tặc vương Đào Hương nữ nhi tiến vào tổ điều tra đặc biệt làm việc với

nhau!”

“Ngươi! ?” Thôi Lệ Châu sững sờ, nhất thời buông xuống Tiêu Hàng điện thoại.

“Tại ta trong ấn tượng, hình sự sảnh chưa từng có làm qua như thế không hợp thói thường sự tình!” Lê Tịnh nói nói, “ nhưng mà, hết thảy tất cả, đều tại ngươi vị này tân tấn thần thám trên thân phá lệ. Ta phi thường buồn bực, các ngươi là thật không biết loại này lợi hại quan hệ đến cỡ nào nghiêm trọng, còn là thuần túy đầu gỉ rơi?

“Thôi Lệ Châu là tặc vương Đào Hương nữ nhi, nàng bản thân là cái làm điều phi pháp nữ phi tặc, phạm án vô số. Dạng này người, tại sao có thể tiến vào tổ điều tra đặc biệt, sao có thể trở thành một tên làm việc công chính hình sự trinh sát đặc biệt điều viên đâu?” Nàng kích động nói nói, “ ta có đầy đủ chứng cứ cho thấy, Đào Hương còn có cái khác đồng bọn, các ngươi dạng này đem Thôi Lệ Châu đặt ở một cái vị trí trọng yếu như thế bên trên, là sợ chúng ta cơ mật tin tức tiết ra ngoài không đi ra sao?

“Còn có... Lần này cùng bảo tàng có liên quan bản án, rõ ràng cùng Đào Hương có nặng nhiều quan hệ!” Lê Tịnh cao giọng trách cứ, “Nhưng ngươi lại vẫn thờ ơ, để Thôi Lệ Châu tham dự bản án, đây quả thực quá hoang đường!

“Còn cần ta cho ngươi biết nên làm như thế nào sao? Đào Hương bị bắt về sau, Thôi Lệ Châu ngay cả một cái Đào Hương đồng bọn đều không có khai ra, nàng rõ ràng có rất nhiều chuyện không có chi tiết bàn giao! Những chuyện này, có lẽ phản bác kiến nghị tình cực kỳ trọng yếu, nhưng các ngươi đâu! ? Thế mà trôi qua cùng người một nhà giống như!”

“Ngươi...” Thôi Lệ Châu tức giận đến mày liễu đứng đấy, la lớn, “Ngươi ngậm máu phun người! Đào Hương sự tình, ta căn bản cái gì cũng không biết!”

“Trò cười!” Lê Tịnh lại là lẽ thẳng khí hùng, “Các ngươi tất cả đều quên sao? Thôi Lệ Châu Đại bá là phạm vào không đầu nữ thi án Lý Phi! Nàng cha đẻ mẹ đẻ cũng tất cả đều là kẻ trộm xuất thân, lại thêm tặc vương Đào Hương, dạng này một cái sinh tại đạo tặc thế gia nữ phi tặc, sao có thể khiến người yên tâm?”

“Ngươi! Hỗn đản! Ta... Ta liều mạng với ngươi!” Thôi Lệ Châu tức giận đến toàn thân run rẩy, mắt nhìn thấy liền muốn vọt qua đến cùng Lê Tịnh liều mạng.

“Chậm!” Triệu Ngọc đưa tay ra hiệu, Lưu Chiêm Binh cùng Hứa Hải lúc này mới tranh thủ thời gian ngăn cản nàng. Sau đó, Triệu Ngọc xoay người, bất động thanh sắc xông Lê Tịnh nói nói, “ cũng là bởi vì nguyên nhân này, cho nên ngươi mới khiến cho Tiêu Hàng bày ra bắt cóc sự tình sao?”

Chương 1081: Đẫm máu cuồng long

“Không phải!” Lê Tịnh lạnh lùng lườm Thôi Lệ Châu một chút, “Ta đã đem tình huống phản ứng đi lên, xin Đặc công xử toàn quyền tiếp quản tổ điều tra đặc biệt điều tra hành động. Thế nhưng là, không biết vì cái gì, phía trên vậy mà bác bỏ ta xin, kiên trì để Triệu Ngọc phụ trách tra án làm việc, thậm chí ngay cả cái lý do đều không có cho!

“Kể từ đó, tình cảnh của ta liền trở nên hết sức khó xử, ta chỉ có thể tiếp tục từ nơi này không chuyên nghiệp tổ điều tra đặc biệt tiếp tục chờ đợi, không cách nào khôi phục thân phận!

“Ta tức giận bất quá, liền cùng Tiêu Hàng phát vài câu bực tức, thật không nghĩ đến, Tiêu Hàng lại mạo mạo nhiên dẫn người cướp Thôi Lệ Châu! Bản ý của hắn, là lợi dụng Đặc công xử quyền ưu tiên hạn, dẫn đầu để Thôi Lệ Châu thành thật khai báo! Chỉ cần Thôi Lệ Châu nói lời nói thật, chúng ta liền rốt cuộc không cần đến các ngươi tổ điều tra đặc biệt. . .

“Thế nhưng là, hắn quá lỗ mãng, quá nóng vội!” Lê Tịnh nói nói, “ ta chỗ này còn không có hoàn toàn đem tình huống giải thấu triệt đâu! Mà lại, một khi Thôi Lệ Châu cái gì đều hỏi không ra đến, chúng ta liền hoàn toàn bị động! Cho nên, ta tranh thủ thời gian cho Tiêu Hàng gọi điện thoại, đem hắn mắng một trận, để hắn thả người!”

Nha. . .

Tựa như là ứng tình hợp với tình hình giống như, Tiêu Hàng lần thứ hai từ trong hôn mê tỉnh lại.

“Cái kia. . .” Triệu Ngọc khoát tay hỏi nói, “ bọn họ chủ động tìm tới cửa khiêu khích, cái này. . . Cũng đều là chủ ý của ngươi đi?”

“Đương nhiên!” Lê Tịnh không chút nào giấu diếm gật gật đầu, “Làm Tiêu Hàng khinh suất địa nắm Thôi Lệ Châu về sau, ta toàn bộ kế hoạch tất cả đều bị làm rối loạn! Mà các ngươi cũng bắt đầu chệch hướng trọng tâm, đi tốn thời gian phí sức địa tìm kiếm cái gọi là bắt cóc phạm. Ta biết, bắt cóc Thôi Lệ Châu hành động cũng không phải là Tiêu Hàng tỉ mỉ chuẩn bị, Triệu Ngọc lại là thần thám, tiếp tục như vậy, sớm muộn sẽ bị tra ra mánh khóe.

“Cho nên, ta thẳng thắn thiết kế cái này lấy tiến làm lùi kế sách, trực tiếp đem ta tất cả vấn đề cùng nhau giải quyết!”

“Hừ! Đủ ác độc!” Triệu Ngọc đã nghe được Lê Tịnh ý tứ, “Ngươi cái gọi là 'Tất cả vấn đề', rõ ràng chính là ta mà!”

“Đúng!” Lê Tịnh gật đầu, “Ngươi rất có tự mình hiểu lấy! Không sai, ta chỉ có giải quyết ngươi, mới có thể tiếp tục kế hoạch của ta!”

“Nói như vậy, ta vừa rồi tất cả đều đoán đúng rồi!” Triệu Ngọc nói nói, “ ngươi cố ý để Tiêu Hàng lấy Thôi Lệ Châu vì lấy cớ tới cửa khiêu khích, kỳ thật chính là vì chọc giận ta, để cho ta cùng Đặc công xử sinh đỗi một trận, dạng này ta liền phạm phải sai lầm, liền sẽ bị dời tổ điều tra đặc biệt, vì ngươi nhường đường!

“Mà ngươi vừa rồi cái kia cỗ quang minh lẫm liệt biểu hiện, hoàn toàn là vì chiếm được những tổ viên khác tín nhiệm và hảo cảm, dạng này tại ta bị điều sau khi đi, ngươi liền có thể thuận lợi thành chương địa tiếp quản toàn bộ tổ điều tra đặc biệt, sau đó lại chậm rãi hướng Thôi Lệ Châu hạ thủ đúng không?” Triệu Ngọc gật đầu cười nói, “ thật là một cái một mũi

tên trúng ba con chim ý kiến hay a!

“Lê tổ trưởng thế nhưng là giả bộ một tay tốt 'Bút', chậc chậc. . . Một bộ không tranh quyền thế, yếu nhỏ bộ dáng đáng thương, náo loạn nửa ngày, ngươi là nheo lại giả heo ăn thịt hổ đâu! Ta Triệu Ngọc, cũng thật là xem thường ngươi!”

“Không! Từ chỉnh thể tới nói, vẫn là ta quá tự tin!” Lê Tịnh cực kỳ nghiêm túc nói nói, “ là ta khảo sát tình báo có sai, tư liệu phân tích không đủ, cái này mới đưa đến vừa rồi thất sách! Nếu như ta càng thêm cẩn thận một chút, liền không nên để Tiêu Hàng thật cùng ngươi động thủ!”

“Ừm. . . Vì cái gì?” Triệu Ngọc vò đầu.

“Từ thông thường tư liệu phân tích, ngươi bất quá là phổ thông tốt nghiệp trường cảnh sát, tại một tuyến thời gian làm việc không dài!” Lê Tịnh phân tích, “Mà Đặc công xử đều là đi qua nghiêm ngặt huấn luyện chuyên nghiệp đặc công, từ trên lý luận tới nói, ngươi là không thể nào đánh thắng được bọn họ!

“Mặc dù, tư liệu của ngươi bên trên biểu hiện ngươi giỏi về vật lộn, nhưng cùng Tiêu Hàng so sánh, chênh lệch hẳn là phi thường to lớn!” Lê Tịnh nói nói, “ cho nên, chỉ muốn các ngươi động thủ thật, ngươi chẳng những sẽ chịu một trận đánh đập, hơn nữa còn sẽ bị dời tổ điều tra đặc biệt, bởi như vậy, kế hoạch của ta liền thực hiện!”

“Hừ!” Triệu Ngọc tà tà cười một tiếng, dựng một câu hạ gốc rạ, “Chỉ tiếc a. . .”

“Chỉ tiếc. . .” Lê Tịnh quả nhiên tiếp tra nói nói, “ ta hoàn toàn không nghĩ tới, ngươi vậy mà có thể lợi hại đến trình độ như vậy! Nhiều như vậy đặc công, vậy mà không có ngăn được ngươi!”

“Nói cái gì đó!” Tiêu Hàng nằm trên mặt đất tức giận hô,

“Không thấy được sao? Cũng không thấy sao? Rõ ràng là bọn họ sử dụng cơ quan bẫy rập, bằng không, ta làm sao có thể đánh không lại hắn? Làm sao có thể. . . Còn. . . Còn đụng vào phía trên đi! ?”

Nói, hắn đầu tiên là một chỉ vỡ tan trần nhà, sau đó lại bị đau địa sờ lên đầu.

“Ừm. . . Đội trưởng a. . .” Bên cạnh mấy tên đặc công nghĩ tới vừa rồi Triệu Ngọc cuồng bạo biểu hiện, vội vàng đè xuống Tiêu Hàng câu chuyện, khuyên nói, “ ngươi vẫn là đừng nói trước, trong này cũng không đóng cơ quan bẫy rập chuyện gì a!”

Cũng không phải thôi, liền vừa rồi Triệu Ngọc loại kia siêu bạo lực lượng vô địch, tung lại chính là Tiêu Hàng, cũng khẳng định ngăn cản không nổi!

“Hừ!” Triệu Ngọc lạnh hừ một tiếng, “Các ngươi chuyên nghiệp huấn luyện ra, bất quá đều là một những người máy mà thôi! Các ngươi làm sao biết, ta Triệu Ngọc thế nhưng là lần lượt từ đầu đao bên trên liếm máu tới, đó mới là danh phù kỳ thực thân kinh bách chiến! Chân chính cuồng long, là cần đẫm máu mới có thể phi thăng!”

“Ha ha ha. . .” Nghe đến lời này, Lê Tịnh bỗng nhiên cao giọng cười to, giơ ngón tay cái lên tán dương, “Tốt một cái đẫm máu cuồng long! ! Trách không được, mọi người đều đem ngươi gọi là cuồng thám đâu! Hôm nay, ta cũng coi là mở rộng tầm mắt!

“Chỉ bất quá nha. . .” Nói đến đây, nàng bỗng nhiên thu hồi tiếu dung, sắc mặt âm lãnh địa nói nói, “ nói trở lại, mặc kệ ngươi là cuồng long, vẫn là cuồng thám, lần này, ngươi vẫn thua a!”

“Ừm? Cái gì?” Triệu Ngọc vò đầu, “Ngươi nói cái quái gì? Người nào

thua?”

“Đương nhiên là ngươi rồi?” Lê Tịnh đắc ý cười nói, “ ngươi như vậy khôn khéo, hẳn là có thể đủ nhìn ra, mục đích của ta, căn bản không ở chỗ các ngươi đánh nhau ai thua ai thắng sao?”

“Ừm. . .” Triệu Ngọc nhíu mày, tựa hồ thời gian dần qua hiểu nàng ý tứ.

“Ha ha. . .” Lê Tịnh lại lần nữa bật cười, “Triệu Ngọc, ngươi có thể đánh thắng đặc công của ta, ta đích xác phi thường ngoài ý muốn! Nhưng là, chính là bởi vì ngươi đánh thắng, hơn nữa còn đem ta người đánh cho thảm như vậy, vậy ngươi liền thua càng thêm hoàn toàn!”

Cái này. . .

Chúng đặc biệt điều viên bỗng cảm giác không ổn, trên trán tất cả đều mạo mồ hôi.

“Đừng quên, chúng ta là Đặc công xử, các ngươi bất quá là nho nhỏ tổ điều tra đặc biệt!” Lê Tịnh miệt nhưng nói nói, “ ngươi phạm thượng, ở đâu đều là ngươi sai! Cho nên, chỉ cần ngươi thật động thủ, ngươi chính là nhất định bên thua! ! !”

“Ngươi. . . Ngươi. . .”

Triệu Ngọc dụng tâm suy nghĩ một chút, đừng nói, thật là có trúng chiêu hiềm nghi . Bất quá, Triệu Ngọc vừa mới quyết định xuất thủ cũng không phải là chỉ cầu thống khoái, hắn cũng không phải người ngu, hắn đã sớm biết cùng Đặc công xử đánh nhau sẽ có hậu quả gì không rồi?

Chỉ bất quá nha. . .

Ta Triệu Ngọc cũng không phải bình thường người a!

Hắc hắc. . . Đừng quên, mình thế nhưng là còn có một cái siêu cấp ngưu bức cha vợ đâu! Lão tử thế nhưng là Miêu Khôn cô gia, ta nhìn ai dám động đến ta?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc một vỗ ngực, cũng ngửa mặt lên trời cười ha hả: “Hoắc ha ha! Hoắc ha ha! ! !” Hắn cố ý cười đến rất lớn tiếng, tựa như như sét đánh, trước tiên đem Lê Tịnh chấn nhiếp, sau đó mới trừng to mắt uống nói, “ Lê Tịnh a! Ngươi tính toán đánh cho cũng quá tốt rồi a? Chẳng lẽ. . . Ngươi liền không có nghĩ qua, ngươi hướng thượng cấp của ngươi xin tố cáo ta, nhưng vì cái gì không thành công đâu? Vì cái gì thượng cấp lãnh đạo của ngươi, muốn kiên trì dùng ta cái này nho nhỏ tổ điều tra đặc biệt tổ trưởng đâu? Nghĩ tới nguyên nhân không có?”

“Ồ? Thật sao?” Lê Tịnh tâm niệm vừa động, lúc này giơ lên lông mày nói nói, “ uy, Triệu Ngọc, ngươi không phải là muốn dùng ngươi cha vợ tới nói sự tình a? Ha ha, ta khuyên ngươi vẫn là đừng suy nghĩ! Ngươi phạm vào sai lầm lớn như vậy, chẳng lẽ ngươi cho rằng, Miêu Khôn còn có thể giữ được ngươi sao?”

Cái này. . .

Triệu Ngọc trong lòng hơi hồi hộp một chút, vạn không nghĩ tới, đầu mình một lần sử dụng cha vợ danh hào, nghĩ dính một chút ánh sáng, thế mà còn ăn quả đắng. . .

Chương 1082: Ngạo kiều nữ

“Ngươi. . . Thế mà nhận biết nhà ta nhạc phụ đại nhân?”

Triệu Ngọc nhướng mày, bỗng cảm giác ngoài ý muốn. Trước đó, hắn mặc dù dự đoán qua Đặc công xử cùng đặc công bộ quan hệ, lại chỉ cho là mặc kệ như thế nào, cha vợ Miêu Khôn cấp bậc cũng còn cao hơn Lê Tịnh bên trên rất nhiều.

Nhưng mà, giờ phút này từ Lê Tịnh trong giọng nói mơ hồ có thể nghe ra, Lê Tịnh cấp bậc tựa hồ cũng không so Miêu Khôn thấp nhiều ít, nàng không có chút nào đem mình cha vợ để vào mắt.

Nữ nhân này. . .

Triệu Ngọc lại đem nàng quan sát tỉ mỉ một phen, mặc dù quanh thân sát khí tràn ngập, nhưng chỉ nhìn một cách đơn thuần bề ngoài, lại y nguyên vẫn là một cái văn tĩnh mà yếu đuối nữ sinh.

Nhìn tới. . . Vị này nữ đặc công đội trưởng bối cảnh, thật đúng là phi thường không đơn giản.

“Triệu Ngọc, Đặc công xử cùng thông thường bộ môn khác biệt, chúng ta công sự công luận, chưa từng pha tạp tình cảm riêng tư.” Lê Tịnh đối Triệu Ngọc trợn mắt mà nói, “ ngươi đừng ôm huyễn tưởng, ngươi cha vợ là không giúp được ngươi! Cho nên, ngươi hay là chuẩn bị tốt tiếp tục tạm thời cách chức nghỉ ngơi đi!”

“Ngươi. . . Ngươi tâm địa này độc ác xú bà nương!” Thôi Lệ Châu phẫn

giận mắng, “ ngươi chết không yên lành!”

“Đúng vậy a. . .” Lưu Chiêm Binh nói nói, “ bất kể nói thế nào, chúng ta đều là vì quốc gia phục vụ, tại sao muốn giết hết bên trong chúng ta đây? Cũng bởi vì xem chúng ta không vừa mắt sao? Cái này cũng quá bá đạo a?”

“Sai. . .” Lê Tịnh nghiêm mặt uống nói, “ các ngươi căn bản không hiểu rõ trong đó tình huống, ta đã sớm cùng thượng cấp phản ứng qua, bảo tàng sự tình liên quan đến quốc thể, không thể người nào đều có thể tuỳ tiện đụng chạm! Mặc dù trong đó liên lụy đến án mạng, nhưng từ hình sự sảnh ra mặt can thiệp bản thân liền là sai lầm! Cứ như vậy, bí mật không thành bí mật, khiến cho mọi người đều biết, các ngươi có thể biết, cái này sẽ tạo thành đáng sợ cỡ nào ảnh hưởng?

“Các ngươi những này chỉ hiểu phá án hình sự trinh sát nhân viên là vĩnh viễn sẽ không lý giải! Bảo tàng tầm quan trọng ở chỗ nó bản thân, mà cũng không phải là đơn thuần tìm tới hoặc là tìm không thấy!”

“Cái này. . .” Lê Tịnh lời nói hiển nhiên có chút thâm ảo, Triệu Ngọc thử nghiệm đi tìm hiểu trong đó ý tứ, lại là không tham ngộ thấu.

“Được rồi, nhiều lời vô ích, “ Lê Tịnh cầm điện thoại di động lên, “Ta hiện tại liền cho thượng cấp đánh báo cáo, các ngươi tốt nhất vẫn là để cho ta tỉnh chút khí lực , chờ lấy tiếp nhận xử lý liền tốt!”

“Ngươi. . .” Lưu Chiêm Binh bọn người lòng đầy căm phẫn, lại là không thể làm gì, tất cả đều lo âu nhìn về phía Triệu Ngọc.

“Hoắc ha ha. . .” Ai ngờ, Triệu Ngọc lại đúng lúc đó cười như điên, hắn chỉ vào Lê Tịnh nói nói, “ tốt, ngươi cáo đi! Yêu làm sao cáo làm sao cáo! Ngươi nhìn lãnh đạo cấp trên sẽ sẽ không tin tưởng, ta một cái nho nhỏ cảnh sát hình sự, có thể đem các ngươi Đặc công xử những đặc công này lớn cà nhóm đánh cho răng rơi đầy đất sao?”

“Hừ!” Lê Tịnh để điện thoại di động xuống, lạnh lùng nói nói, “ ngươi nghĩ rằng chúng ta đều là ăn cơm khô? Trong phòng này đã sớm thả ở hai cái camera, đã rõ ràng ghi chép xuống ngươi chống lại chấp pháp, xuất thủ đánh người toàn bộ quá trình!”

“Không đúng!” Trương Cảnh Phong hô to, “Là bọn họ ra tay trước!”

“Ồ? Thật sao?” Ai ngờ, Triệu Ngọc lại đáp lễ cười lạnh một tiếng, nói với Lê Tịnh, “Vậy ngươi hảo hảo kiểm tra một chút ngươi camera đi, nhìn xem đều ghi chép thứ gì?”

“Cái gì! ?” Nghe xong lời này, Lê Tịnh rốt cục đổi sắc mặt, nàng tranh thủ thời gian đánh Khai chính mình điện thoại, ở phía trên nhanh chóng điểm kích mấy lần, đợi nhìn thấy hình ảnh theo dõi về sau, nhất thời ngẩn ra mắt.

“Không. . . Không có khả năng. . .” Lê Tịnh bất khả tư nghị nhìn xem Triệu Ngọc, “Ngươi. . . Ngươi coi như biết, cũng không có thời gian a? Cái này. . . Cái này sao có thể?”

Triệu Ngọc ẩn hình tham trắc khí một mực mở ra, đương nhiên sớm liền phát hiện giấu ở trong phòng hai cái camera, cũng chính bởi vì dạng này, hắn mới càng thêm xác định Lê Tịnh mới là nội gian.

Bất quá, Lê Tịnh nói không sai, mặc dù phát hiện camera, nhưng bởi vì chuyện đột nhiên xảy ra, Triệu Ngọc căn bản không có thời gian đi xử lý.

Cho nên, hắn đành phải sử dụng Hacker chỉ lệnh, lợi dụng điện thoại di động của mình liên tiếp đến camera, đem camera góc độ tất cả đều điều chỉnh đến góc tường vị trí, cái gì cũng không có vỗ xuống.

“Vậy thì thế nào?” Lê Tịnh mặc dù kinh ngạc, nhưng vẫn là buồn bực

gầm thét nói, “ nơi này có là nhân chứng,

Còn sợ ngươi chống chế hay sao?”

“1, 2, 3. . .” Nghe thấy lời ấy, Lý Bối Ny bỗng nhiên chỉ vào đầu người bắt đầu đếm xem, số xong sau nói nói, “ ai nha, người của hai bên đều không khác mấy a! Chúng ta vừa mới nhìn đến, những đặc công này tiến văn phòng liền bắt đầu nện đồ vật cộng thêm tự mình hại mình, sau đó liền biến thành bộ dáng này, giống như cùng chúng ta Triệu tổ trưởng không có quan hệ gì mà!”

“Đúng! Đúng! Đúng!” Trương Cảnh Phong gấp vội vàng gật đầu, còn chỉ chỉ nóc phòng, “Nện văn phòng mới chỉ nghiện, ngay trần nhà tấm đều chưa thả qua đâu!”

“Đúng vậy a! Đúng a!” Lưu Chiêm Binh cùng Hứa Hải gật đầu, “Chúng ta toàn đều thấy được, thật đúng là chuyện như vậy! Không biết, còn tưởng rằng tới một đám bệnh tâm thần viện chạy đến bệnh nhân đâu!”

“Ngươi. . . Các ngươi!” Lê Tịnh thẹn quá hoá giận, “Các ngươi tại sao có thể dạng này? Như thế giảo biện còn có ý nghĩa gì? Tốt. . . Tốt. . . Xem ra, thật đúng là không thấy quan tài thì vẫn không đổ lệ a!” Nói, Lê Tịnh lần nữa cầm điện thoại di động lên, “Ta cái này gọi điện thoại hướng thượng cấp báo cáo, ta nhìn các ngươi có thể giảo biện bao lâu?”

“Tốt!” Triệu Ngọc vốn còn muốn sử dụng tín hiệu che đậy nghi chọc tức một chút nàng, nhưng nghĩ lại, việc đã đến nước này, già mồm vô dụng, liền dứt khoát nói nói, “ đánh đi, đánh đi! Đã dạng này, lão tử liền bồi ngươi đem sự tình làm lớn chuyện!” Nói, Triệu Ngọc cũng cầm lên điện thoại, “Ngươi đánh ta cũng đánh! Chúng ta tranh thủ huyên náo mọi người đều biết, không được nữa ta liền mở buổi họp báo, ta xem các ngươi những này siêu cấp đặc công mặt mo đều đặt ở nơi nào! ?

“Ta mẹ nó bà mẹ ngươi chứ gấu à!” Triệu Ngọc nhéo nhéo cái mũi,

“Còn nói già tử bảo thủ, ta nhìn ngươi đây mới gọi là bảo thủ đâu! Ngươi đơn giản liền là không thể nói lý! Thời mãn kinh trước thời hạn sao đây là? Ngươi cho rằng ngươi là cái thứ gì? Còn mở miệng một tiếng đại đạo lý, ta nhổ vào! Đặc công xử mặt đều bị ngươi mất hết!”

“Ngươi! Ngươi nói cái gì?” Lê Tịnh tức giận đến toàn thân loạn chiến, “Ngươi nhìn ngươi nói chuyện dáng vẻ, nơi nào có tổ điều tra đặc biệt đội trưởng khí chất?”

“Khí chất quản cái cọng lông dùng a? Có thể phá án là được!” Triệu Ngọc trừng to mắt uống nói, “ cũng không giống như ngươi, thứ gì cũng không thấy, ngược lại trước tính toán từ bản thân người đến! Chúng ta hình sự sảnh thế nào? Chúng ta tổ điều tra đặc biệt thì thế nào? Không có lão tử, không đầu nữ thi án làm sao phá? Ác ma án làm sao phá? Có nghe nói không? Nông Hợp huyết án cũng là lão tử phá!

“Mà các ngươi đâu? Hơn 80 năm, ngay cả cái bảo tàng đều không tìm được, còn ra đến mất mặt xấu hổ, chứa lớn cánh tỏi sao? Đơn giản liền là mẹ nó bọ hung cắm lông gà —— chưa thấy qua cái này cái chym a!”

“Ngươi! Ngươi dám mắng người! Ngươi. . .” Lê Tịnh tức giận đến bờ môi run rẩy.

“Mắng ngươi thế nào? Mắng ngươi coi như nhẹ!” Triệu Ngọc chỉ chỉ đồng nghiệp của mình, “Ta tổ viên nhóm thế nào? Vì cái gì cứ như vậy ngại mắt của ngươi đâu? Tiểu Thôi lại thế nào đắc tội ngươi rồi? Nàng mặc dù là tặc vương nữ nhi, nhưng nàng đã hối cải để làm người mới, cho người ta một cái cơ hội không được sao? Ác ma án bên trong, nàng thế nhưng là lập không ít công lao!

“Lê tổ trưởng a, ta mặc dù không hiểu ngươi nói những cái kia đại đạo lý, nhưng quốc pháp không ở ngoài người lý!” Triệu Ngọc lại nói, “ là, ta thừa nhận ta phá án cùng lãnh đạo phương thức tồn tại chỗ thiếu sót, nhưng người là có thể tiến bộ! Ta có thể khiêm tốn tiếp nhận ý kiến của

ngươi, ta cũng có thể chăm chú mà cố gắng sửa lại! Nhưng tối thiểu nhất, chúng ta nên được đến bình đẳng cùng tôn trọng! Ngươi làm như thế, tồn túy liền là cố tình gây sự!

“Thế nào? Hiện tại hài lòng a?” Triệu Ngọc một mực những cái kia bị hắn đả thương đặc công, “Cuộc nháo kịch này vốn là không nên phát sinh. Ai đúng ai sai, cũng đã liếc qua thấy ngay! Ngươi làm gì còn muốn chấp mê bất ngộ đâu?”

“Ngươi! Ngươi. . .” Lê Tịnh tức giận đến ngực kịch liệt chập trùng, dùng tay chỉ Triệu Ngọc, “Không tới phiên ngươi để giáo huấn ta! Triệu Ngọc! Ngươi chờ đó cho ta, hôm nay đến cùng ai đúng ai sai, ta nhất định phải làm cho ngươi xem cho rõ ràng! Ngươi chờ đó cho ta. . .”

“A. . . Anh hùng, mời ngươi theo giúp ta truy mộng đẹp. . .”

Lê Tịnh vừa dứt lời, Triệu Ngọc điện thoại liền vang lên.

Ai ngờ, Triệu Ngọc điện thoại một vang, Lê Tịnh điện thoại vậy mà cũng tít tít tít địa vang lên.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, đồng thời nghe riêng phần mình điện thoại.

“Uy! Triệu Ngọc. . . Là ngươi sao?” Triệu Ngọc trong điện thoại, thình lình truyền đến một cái tiếng nói trầm thấp âm thanh nam nhân.

Ta cạch!

Triệu Ngọc trái tim nhảy một cái, không nghĩ tới, người gọi cú điện thoại này, lại là mình cha vợ Miêu Khôn.

Cái này. . .

“Là. . . là. . . Ta. . . Ân. . .” Triệu Ngọc vừa muốn mở miệng hô cha vợ, nhưng lời đến khóe miệng lại cảm thấy không quá phù hợp.

“Tốt! Ngươi đừng nói chuyện, nghe ta nói!” Miêu Khôn gấp rút nói nói, “ thật sự là không có ý tứ ta con rể tốt, để cho ta một chút ân oán cá nhân đem ngươi cho dính líu! Ta vừa mới nghe nói, cái kia Lê Tịnh chạy đến các ngươi tổ điều tra đặc biệt đi đúng không?

“Ta cho ngươi biết, cái này ngạo kiều nữ thật không đơn giản! Nàng là Đặc công xử bộ môn người phụ trách. . . Ân. . .” Miêu Khôn trịnh trọng căn dặn nói, “ ta cảm giác nàng đi các ngươi tổ điều tra đặc biệt mục đích không thuần, ngươi cần phải đề phòng nàng một chút a!”

“Ừm. . . Cái này sao. . .” Triệu Ngọc khó xử địa nói nói, “ ngài hiện tại nói như vậy, tựa hồ có chút đã chậm đi. . .”

“A! ? Không thể nào? Nhanh như vậy?” Miêu Khôn kinh hãi, vội vàng hỏi, “Ngươi. . . Ngươi không có đem nàng làm gì đi?”

Chương 1083: Ai tìm bảo tàng ai đồ ngốc

“Lúc này còn nói đùa, có ý tứ sao?” Ai ngờ, làm Triệu Ngọc hướng cha vợ báo cáo tình huống về sau, cha vợ vậy mà tức giận, “Ngươi! Một người đánh một đội tổ đặc công đặc công! ? Chơi đi ngươi? Ngươi cho bọn họ hạ dược còn là thế nào? Ngươi biết không? Bọn họ cái nào đều có thể đem Sanger La Phu đánh cho răng rơi đầy đất! Mà ngươi lần trước làm sao thắng Sanger La Phu, chính ngươi không biết sao?”

“Thật, thật! Ta lừa ngươi làm gì?” Triệu Ngọc tránh ở văn phòng trong góc, cực lực làm sáng tỏ, “Ta vừa rồi nổi giận, tiểu Vũ Trụ bạo phát!”

“Đừng nói nhảm! Ta lần trước tại tiệm lẩu thất thủ, là bởi vì ta đã có tuổi, nhưng ngươi không muốn lão dạng này miệng lưỡi dẻo quẹo có được hay không?” Miêu Khôn trịnh trọng nói nói, “ nữ nhi của ta không thể cùng một cái nói láo tinh đính hôn a thế nhưng là...”

“Được rồi được rồi! Muốn tin hay không!” Triệu Ngọc không có rảnh cùng Miêu Khôn nói dóc, vội vàng vò đã mẻ không sợ rơi địa nói nói, “ dù sao sự tình liền dạng này! Cái kia nữ hiện tại liền muốn lên báo các ngươi lãnh đạo, đem ta đá ra ngoài tổ điều tra đặc biệt đi, còn muốn truy cứu trách nhiệm của ta! Ngươi nói làm sao bây giờ a?”

“Ừm... Cái này sao...” Miêu Khôn khó xử địa nói nói, “ không có việc gì, không có việc gì! Ngươi là ta con rể, ta đương nhiên đến bảo kê ngươi! Dạng này, ta hiện tại tìm người, hiện tại tìm người giúp ngươi biện hộ cho đi!”

“Ta nói, “ Triệu Ngọc nhíu mày nói nói, “ ta làm sao nghe ngươi vừa rồi

trong lời nói có hàm ý đâu? Cái gì gọi là ngạo kiều nữ? Có phải hay không, ngươi cùng cô gái này còn có một chân a? Nàng đối ngươi vì yêu sinh hận, sở dĩ trút giận tại trên đầu của ta? Cha vợ, ta nhưng đều là người chính trực, ngươi không thể dạng này liên lụy ta à!”

“Đi đi đi...” Miêu Khôn mắng, “ nhìn ngươi nói, ta là cái loại người này sao? Ta chỉ là... Ân... Khục! Ngươi cũng đừng quản những thứ này! Ngươi bây giờ nhớ kỹ, tuyệt đối đừng đem tình thế lại chuyển biến xấu đi xuống, ta hiện tại phải ngươi biện hộ cho đi , chờ lấy , chờ lấy a...”

Nói xong, Miêu Khôn liền cúp xong điện thoại.

“Cái gì! ? Ngươi nói cái gì! ?” Ai ngờ, Miêu Khôn điện thoại vừa mới quải điệu, Triệu Ngọc không ngờ nghe được bên cạnh Lê Tịnh đối điện thoại di động của nàng hét lên kinh ngạc, “Vì cái gì! ? Ta không rõ, các ngươi tại sao có thể dạng này thiên vị hắn? Hắn không phải liền là phá mấy vụ án sao? Chẳng lẽ... Chẳng lẽ các ngươi cho rằng, chúng ta hơn 80 năm cũng không tìm tới đồ vật, hắn liền có thể tìm tới rồi? Ngươi... Các ngươi...”

Hả?

Triệu Ngọc nghe Lê Tịnh câu chuyện không đúng, vội vàng tiến đến trước mặt, cẩn thận lắng nghe.

Lê Tịnh nhìn Triệu Ngọc một chút, trong mắt lập tức lộ ra mọi loại thần tình phức tạp: Phẫn nộ, kinh ngạc, nghi hoặc, không thể tưởng tượng nổi thậm chí còn có một chút điểm e ngại!

Trong điện thoại người lại nói với Lê Tịnh thứ gì, Lê Tịnh thân thể thì lộ ra càng phát ra uể oải. Rốt cục, làm nàng cuối cùng cúp điện thoại về sau, cả người rõ ràng không xong.

Lúc này, Tiêu Hàng đã từ trong hôn mê triệt để khôi phục lại, hắn đứng

người lên, hướng về phía Triệu Ngọc nắm chặt nắm đấm, cao giọng hô: “Họ Triệu, vừa rồi chúng ta còn không có phân ra thắng bại đâu! Có gan, hiện tại lại đến qua!”

“Đừng... Tuyệt đối đừng...” Bên cạnh bọn đặc công dọa sợ, mau tới trước ngăn cản Tiêu Hàng.

“Tiêu Hàng! Dừng tay!” Rốt cục, Lê Tịnh nhịn không được hét lên một tiếng, nàng quay người lại trừng mắt Triệu Ngọc, trọn vẹn nhìn 5 giây nhiều chuông, lúc này mới cắn răng, dậm chân, vung tay, cực không tình nguyện xông Tiêu Hàng bọn người uống nói, “ đem tư liệu USB xuất ra đến cho bọn họ! Chúng ta... Chúng ta đi! !”

“Cái gì! ?” Tiêu Hàng giật nảy cả mình, “A Tịnh, có ý tứ gì đây là?”

“Đúng vậy a, có thể đi, nhưng tư liệu USB thế nhưng là... Thế nhưng là tuyệt mật...” Bên cạnh một cái đặc công vừa vừa nói đến đây, lại bỗng dưng nhìn thấy Lê Tịnh ánh mắt lạnh lẽo, vội vàng dọa sợ miệng. Mà một tên khác đặc công, thì lo nghĩ không chừng mở ra điện thoại bao, móc ra một cái kim loại USB tới.

“Vì cái gì?” Tiêu Hàng trừng to mắt, mọi loại không thể tưởng tượng nổi, “A Tịnh, vừa rồi ai cho ngươi gọi điện thoại tới? Bọn họ nói cái gì rồi? Vì sao lại dạng này?”

“Đúng vậy a! Vì sao lại như vậy chứ?” Triệu Ngọc học Tiêu Hàng dáng vẻ, làm quái địa hỏi nói, “ A Tịnh? A Tịnh tịnh? Ngươi mau nói cho ta biết,

Đây rốt cuộc là vì cái gì?”

Cờ rốp...

Cách xa như vậy, Triệu Ngọc đều có thể nghe được Lê Tịnh cắn răng

nghiến lợi thanh âm.

“Ta lặp lại lần nữa, đem USB cho bọn họ!” Lê Tịnh cất bước đi vào tên kia đặc công trước mặt, đưa tay chép qua USB, giận buồn bực địa ném trên mặt đất, ngược lại xông Triệu Ngọc nói nói, “ Triệu Ngọc! Ngươi đừng tưởng rằng, sự tình hôm nay cứ tính như vậy! Tư liệu ta cho ngươi, ta ngược lại muốn xem xem, ngươi đến cùng có bản lãnh gì, có thể đem bảo tàng tìm ra! Hừ!”

“Ừm... Cái này sao...”

Triệu Ngọc dùng tay phát lấy bờ môi, chưa từ loại này tình huống ngoài ý muốn bên trong tỉnh táo lại. Hắn không rõ, vừa rồi Lê Tịnh đến cùng tiếp một cái gì điện thoại? Từ biểu hiện của nàng đến xem, cái kia hắn là là một cái có thể mệnh lệnh được nàng người, hắn là Lê Tịnh lãnh đạo cấp trên.

Thế nhưng là... Lê Tịnh lãnh đạo vì sao lại thiên vị mình đâu? Triệu Ngọc thực sự không nghĩ ra, ở đặc cần xử lý mặt, ngoại trừ cha vợ bên ngoài, mình cũng không biết người nào a?

Đây là...

Mặc dù nghĩ mãi mà không rõ, nhưng Triệu Ngọc từ trước đến nay không thua khí thế, lúc này đối Lê Tịnh trả lời: “Tốt Lê tổ trưởng! Ngươi không phải chướng mắt ta tổ điều tra đặc biệt sao? Vậy thì tốt, tiểu đao kéo bờ mông, lão tử quay đầu liền để ngươi mở mắt một chút nhi! Để ngươi xem thật kỹ một chút, lão tử là thế nào phá án! Hừ!”

“Tốt! Vậy chúng ta liền đánh cược!” Lê Tịnh cắn răng nói nói, “ các ngươi nếu là thật có thể tìm tới bảo tàng, chúng ta trướng liền xóa bỏ, ta lại không truy cứu! Thế nhưng là... Ngươi nếu là tìm không ra đâu?”

“Hoắc ha ha... Đừng nói giỡn! Chúng ta căn bản là không có trướng, sao

là mua bán?” Triệu Ngọc tròng mắt hơi híp, lộ ra bản sắc lưu manh, chỉ vào Lê Tịnh bộ ngực nói nói, “ như vậy đi! Ta vừa rồi sờ lấy thật thoải mái, nếu như chúng ta nếu là tìm tới bảo tàng, vậy liền để ta liền bóp 10 cái như thế nào! ? Ta nếu là tìm không ra, vậy ngươi cũng bắt ta 10 hạ tốt, bắt 100 hạ cũng có thể a! Hoắc ha ha ha...”

“Ngươi! ? Lưu manh!” Lê Tịnh mắng to, tức giận dậm chân quay người, tức giận rời đi văn phòng.

“Ngươi... Đi! Ngươi có gan!” Tiêu Hàng đứng dậy, một mặt lui về phía sau, một mặt chỉ vào Triệu Ngọc uy hiếp nói, “ họ Triệu, ngươi chờ đó cho ta, việc này không xong!”

Nói xong, hắn quay người tăng tốc bước chân, hướng phía Lê Tịnh đuổi theo. Những đặc công khác gặp đầu nhi nhóm đã đi, cũng tranh thủ thời gian lẫn nhau đỡ lấy đứng dậy, chật vật biến mất tại trong tầm mắt của mọi người...

“Hừ!” Triệu Ngọc trợn nhìn bọn họ một chút, nhỏ giọng nhắc tới, “Làm ta là oan đại đầu sao? Hơn 80 năm cũng không tìm tới bảo tàng, ta mẹ nó muốn có thể tìm tới cái kia liền thành tinh a ta! Còn đánh cược, cược ngươi cái MM tốt tuấn tiếu a! Không nhìn ra được sao? Ai tìm bảo tàng ai mẹ nó liền là thuần chủng đồ ngốc!”

“Cái này. . . Cái này tình huống như thế nào a đến cùng?” Lý Bối Ny có chút nằm mộng, nàng cẩn thận từng li từng tí nhặt lên trên mặt đất USB, hỏi nói, “ không phải mới vừa nói muốn cho chúng ta đánh báo cáo không? Làm sao đột nhiên xám xịt đi rồi? Còn... Tư liệu USB, tư liệu gì a?”

“Đây còn phải nói...” Trương Cảnh Phong nhắc nhở, “Khẳng định liền là có liên quan Hoàng Kim bảo tàng đấy chứ?”

“Đúng vậy a...” Thôi Lệ Châu cũng là có chút điểm nhi mộng, xông

Triệu Ngọc hỏi nói, “ tổ trưởng, vừa rồi có tác dụng, đến cùng là điện thoại của ngươi, vẫn là điện thoại của nàng a?”

“Hẳn là... Hẳn là điện thoại của nàng a?” Triệu Ngọc nói ra.

“Nói cách khác...” Thôi Lệ Châu chậm rãi suy luận nói, “ Đặc công xử một vị nào đó đại lãnh đạo, chẳng những bác bỏ Lê Tịnh đối chúng ta khiếu nại, hơn nữa còn để Lê Tịnh đem bảo tàng tư liệu cùng chúng ta cùng hưởng, để chúng ta đến hoạt động tra án? Cái này. . . Ông trời ơi!” Nàng trừng to mắt nhìn xem Triệu Ngọc, “Lão đại, ngươi hậu trường đủ cứng a? Thậm chí ngay cả Đặc công xử đều có người bảo kê ngươi?”

“Hỏng!” Ai ngờ, nghe được Thôi Lệ Châu nói như vậy, Triệu Ngọc ngược lại hít vào một ngụm khí lạnh. Hắn bỗng nhiên ý thức được, sự tình khả năng không có mình nghĩ đơn giản như vậy.

Bởi vì, hai điện thoại là đồng thời nghe, cái này cũng đã nói lên, mới vừa rồi giúp Triệu Ngọc đại ân cũng không phải là cha vợ Miêu Khôn.

Triệu Ngọc biết, mình ở đặc cần chỗ căn bản không có hậu trường, như vậy... Nếu như không phải hậu trường có tác dụng, cái kia... Cái kia chuyện này rất có thể có ẩn tình khác, chẳng lẽ...

Kết quả, ngay tại Triệu Ngọc lo nghĩ ở giữa, điện thoại vang lên lần nữa.

Lần này, lại là hình sự sảnh văn phòng điện thoại.

“Uy?” Triệu Ngọc tranh thủ thời gian nghe.

“Triệu Ngọc a! Ngươi không làm cái gì việc ngốc a? Ta đều nhanh sắp điên!” Trong điện thoại thình lình truyền đến Tiêu Quốc Phượng trưởng phòng thanh âm, “Như thế không lâu sau, phía trên cho ta tới mấy thông điện thoại! Ngươi đến cùng... Làm cái gì?”

“Ta... Ân...” Triệu Ngọc nhíu mày thở dài, “Một lời khó nói hết a!”

“Ai u!” Tiêu trưởng phòng nặng nề mà thở dài một tiếng, rồi mới lên tiếng, “Ta vừa mới tiếp vào mới nhất thông tri, Đặc công xử muốn các ngươi tổ điều tra đặc biệt toàn quyền điều tra và giải quyết Hoàng Kim bảo tàng bản án!

“Ngươi nghe cho kỹ! Lần này, không riêng gì điều tra danh sách kia bên trên người chết, tra tìm hung thủ! Mà là tiếp quản cả vụ án, ân... Phía trên trả lại cho các ngươi hạ ngày quy định lệnh, muốn các ngươi tại trong vòng hai tháng, nhất định phải tìm tới đám kia thất lạc —— quốc gia bảo tàng! ! !”

Chương 1084: Đã khai quang mỏ quạ đen

“Ta liền nói thiên hạ không có cơm trưa miễn phí chứ? Không ai hội khoảng không hứa một mình ngươi chỗ tốt!” Để điện thoại xuống, Triệu Ngọc ủ rũ cúi đầu thanh vừa nãy Tiêu trưởng phòng mệnh lệnh, báo cho mọi người.

“Quá tốt rồi, quá tốt rồi!” Ai biết, sau khi nghe xong, Thôi Lệ Châu bỗng nhiên vui mừng nhảy lên, “Chúng ta rốt cuộc có thể tìm bảo tàng rồi!”

“Này! Này có vẻ như không phải là cái gì chuyện tốt chứ?” Trương Cảnh Phong cau mày, “Hai tháng kỳ hạn lệnh ah! 80 năm đều không tìm được bảo tàng, để chúng ta hai tháng tìm tới, nhìn không ra, đây là tại biến tướng chơi chúng ta sao? Trả 'Quá tốt rồi', thật không hiểu nổi ngươi. . .”

“A a. . .” Lý Bối Ny nghiêm túc nhìn xem Triệu Ngọc nói ra, “Tổ trưởng ah, vừa nãy ai nói, tìm kiếm bảo tàng chính là tuyệt chủng đồ ngốc tới? Làm sao nhanh như vậy liền ứng nghiệm?”

“Một lời thành sấm! Oan nghiệt ah!” Triệu Ngọc bụm mặt ngồi vào trên ghế, trách trời thương người, khóc không ra nước mắt, “Ta đây mỏ quạ đen phải hay không đã khai quang à?”

Chính lúc này, Phụng Bình sở cảnh sát công nhân viên nhìn thấy văn phòng cửa lớn mở rộng, vội vàng hướng tới cửa quan sát. Chờ phân phó xuất hiện văn phòng đã biến thành khắp nơi bừa bộn sau đó toàn bộ đều ngây dại!

“Chuyện này. . . Này tại sao vậy?” Người nào đó ngạc nhiên hỏi, “Vừa nãy. . . Vừa nãy là không phải náo động đất? Các cảnh sát, các ngươi. . . Các ngươi không có sao chứ?”

“Được rồi, được rồi. . .” Trương Cảnh Phong vội vàng xông bọn hắn xua tay, “Đừng làm loạn thêm, đừng làm loạn thêm được không? Cần làm gì thì đi làm đấy đi đi đều. . .”

Nói xong, hắn ầm một tiếng, lại một lần nữa đóng cửa cửa lớn.

“Ai!” Triệu Ngọc lại thở dài một hơi, mới vừa muốn nói gì, có thể theo trong đầu hệ thống màn hình xuất hiện dị động, hắn vội vàng bỗng dưng đứng lên.

“Hả? Làm sao vậy lão đại?” Thôi Lệ Châu vội hỏi.

Triệu Ngọc tìm một cái phương vị, vội vã bận bịu đi tới Thôi Lệ Châu trước mặt hỏi: “Ngươi. . . Ân. . . Hư. . .” Hắn bản muốn nói gì, chợt làm một cái im lặng thủ thế. Sau đó đưa tay báo cho biết một chút nàng túi quần.

“Ừm. . .” Thôi Lệ Châu không biết rõ, nhưng nhìn thấy Triệu Ngọc thủ thế, vẫn là đem tay vươn vào túi quần, thanh một cái điện thoại di động móc ra.

Nha. . .

Xem tới điện thoại di động, Triệu Ngọc thình lình rõ ràng. Nhưng thấy cái điện thoại di động này chính là Tiêu Hàng. Không nghĩ tới, bọn hắn

vừa nãy đi được quá mau, Tiêu Hàng dĩ nhiên đã quên hướng về Thôi Lệ Châu yêu cầu điện thoại di động của chính mình.

“Ai? Hắn làm sao. . .” Thôi Lệ Châu vừa định giải thích cái gì, Triệu Ngọc lại đưa tay ngăn cản người.

Nguyên lai, Triệu Ngọc vừa nãy thông qua của mình ẩn hình tham trắc khí phát hiện, tại Thôi Lệ Châu trên người dĩ nhiên ẩn giấu đi một cái đặt máy nghe lén, mà đặt máy nghe lén vừa mới được viễn trình mở ra.

Thông qua tham trắc khí khóa chặt, đặt máy nghe lén quả nhiên đến từ chính cái điện thoại di động này.

Không nghi ngờ chút nào, đặt máy nghe lén tất nhiên là Tiêu Hàng những người kia mở ra, mà điện thoại di động của hắn rất có thể cũng là cố ý lưu lại, mục đích đúng là vì nghe trộm Triệu Ngọc đám người nói chuyện.

Dựa vào!

Rõ ràng cùng lão tử chơi Vô Gian đạo!

Vốn là, Triệu Ngọc muốn đối với đặt máy nghe lén mắng một chút tổ tông mười tám đời các loại kinh điển danh ngôn, hảo hảo khí khí đối phương. Nhưng mà, miệng đều mở ra, hắn chợt cảm thấy đần độn vô vị.

Đúng vậy a, sự tình dĩ nhiên đã đã đến loại tình trạng này, hắn không muốn lãng phí nữa dư thừa khí lực rồi.

Thế là, hắn trực tiếp mở ra nắm điện thoại di động, căn cứ tham trắc khí chỉ dẫn, thanh bên trong đặt máy nghe lén tìm được.

“Oa!” Thôi Lệ Châu đám người sợ hết hồn, vạn không nghĩ tới, đặc cần xử người giảo hoạt như vậy, dĩ nhiên vẫn còn ở nơi này để lại một tay!

Ai!

Triệu Ngọc thở dài một tiếng, đem đặt máy nghe lén trực tiếp ném vào chén nước, trong chén nước thình lình ùng ục ùng ục bốc lên ngâm. . .

“Đám người này, thực sự là quá ghê tởm!” Lý Bối Ny cả giận nói, “Lại còn trộm nghe chúng ta!”

“Đúng a!” Trương Cảnh Phong nói với Triệu Ngọc, “Tổ trưởng, tại sao không nhân cơ hội mắng bọn họ vài câu đâu này? Hả hả giận cũng tốt. . .”

“Ừm. . . Chờ một chút, chờ một chút!” Ai biết, Trương Cảnh Phong còn chưa nói hết, Thôi Lệ Châu chợt đã cắt đứt hắn, như gây lỗi lầm tựa như nhìn về phía Triệu Ngọc, khiếp khiếp nói,

“Lão đại, thật không tiện, ta vừa nãy chỉ muốn báo thù. . . Ân. . . Cho nên liền. . .”

Nói chuyện, Thôi Lệ Châu lần nữa đưa tay duỗi hướng mình túi quần, dĩ nhiên một hơi móc ra mấy cái bóp tiền, này bóp tiền, nói rõ đều là vừa rồi những kia đặc công!

“Ngươi! ?” Triệu Ngọc bỗng dưng trợn mắt lên, tức giận quát lên, “Thôi Lệ Châu, ngươi làm sao có thể như vậy! ?”

“Đừng nóng giận, đừng nóng giận!” Thôi Lệ Châu nhanh chóng chắp tay trước ngực xin khoan dung, “Ta không là cố ý, thật không phải là cố ý! Ta chỉ là giận hắn nhóm bất quá, muốn chỉnh một chút bọn hắn mà thôi, lão đại đừng tức giận. . .”

“Này!” Triệu Ngọc hướng Lý Bối Ny đám người xua tay ra hiệu, “Còn đứng ngây ra đó làm gì? Nhanh chóng lật tìm, xem có những gì đồ trọng

yếu không có?”

Nha. . .

Nhận được mệnh lệnh, Lý Bối Ny đám người đồng thời động thủ tra tìm.

“Tiểu Thôi ah. . . Ta nói ngươi cái gì tốt đây!” Hắn quay đầu vỗ Thôi Lệ Châu vai một cái, trầm mặt quát lên, “Lần này, chân tâm làm rất tốt!”

“À?” Thôi Lệ Châu ngổn ngang, “Ngươi. . . Ngươi không mắng ta?”

“Phí lời!” Triệu Ngọc vỗ tay cái độp, “Người không phạm ta, ta không phạm người, là bọn hắn tự tìm!”

“Hô. . .” Thôi Lệ Châu nhanh chóng phủi đi ngực, lòng vẫn còn sợ hãi, “Làm ta sợ muốn chết, làm ta sợ muốn chết, chỉ sợ ngươi trừng con ngươi. . .”

Lúc này, Lý Bối Ny đám người đã thanh bọn đặc công bóp tiền trở mình toàn bộ, nhưng mà, bên trong ngoại trừ chút ít tiền mặt cùng thẻ ngân hàng bất ngờ, cũng không có vật gì có giá trị.

“Tổ trưởng. . . Những thứ đồ này. . .” Lưu Chiêm Binh hỏi, “Chúng ta xử lý như thế nào? Trả lại cho bọn hắn sao?”

“Trả cái rắm!” Triệu Ngọc thanh Tiêu Hàng điện thoại lấy ra, “Trước tiên đem điện thoại di động thượng tư liệu tất cả đều dẫn xuất đến, nhìn xem có mới mẻ nổ tung không có? Nhớ kỹ, bóp tiền cùng điện thoại đều là bọn hắn không cẩn thận rơi ở chỗ này, chúng ta tạm thời trước tiên giúp bọn họ thu đi! Nhìn bọn họ có dám hay không lại đây yếu!”

“Được!”

Nhận được mệnh lệnh, Lý Bối Ny nhanh đi giải tỏa Tiêu Hàng điện

thoại, truyền tư liệu. Mà Lưu Chiêm Binh thì thanh những cái kia tiền bao y nguyên không thay đổi thu cẩn thận.

“Lão đại, tiếp đó, làm sao bây giờ?” Thôi Lệ Châu hưng phấn hỏi, “Chúng ta thật sự muốn đi tìm tìm bảo tàng sao? Lần này chúng ta nhưng là danh chính ngôn thuận rồi!”

“Ừm. . . Cái này sao, ta vẫn không có nghĩ kỹ!” Triệu Ngọc cẩn thận mà nói ra, “Này rõ ràng là cái hố to, chúng ta nếu muốn đi vào trong nhảy, còn phải thận trọng một ít mới được!”

“Đúng a!” Trương Cảnh Phong nói, “Hai tháng tìm tới quốc gia bảo tàng, cái này căn bản là làm người khác khó chịu! Tổ trưởng, nếu không, ngươi hay là đi tìm quan hệ nói giúp một chút đi! Đặc cần xử kỳ hạn lệnh không phải đùa giỡn, làm không tốt, bị đá xuất cảnh đội đều là có khả năng!”

“Trước xem tình huống một chút rồi hãy nói!” Triệu Ngọc nói ra, “Đặc cần xử cùng hình sự sảnh liên hợp phát xuống hiệp nghị bảo mật lập tức liền tới, một khi kí rồi cái hiệp nghị này, liền chơi không vui nhi rồi!”

“Đáng chết!” Vừa dứt lời, Lý Bối Ny lại nhanh chóng gõ bàn phím, lo lắng hướng Triệu Ngọc hô, “Tổ trưởng hỏng rồi, hỏng rồi! Tiêu Hàng điện thoại có chứa tự hủy trình tự, nội dung tất cả đều cắt bỏ rồi! Không cản được rồi. . .”

“À?” Triệu Ngọc đi tới máy tính trước mặt kiểm tra, nhưng thấy trên màn ảnh máy vi tính quả nhiên xuất hiện không cách nào khống chế cắt bỏ trình tự, trong nháy mắt, liền đem Tiêu Hàng điện thoại tư liệu cắt bỏ không còn một mống.

“Chà chà. . .” Triệu Ngọc lắc đầu, “Đặc cần xử quả nhiên là đặc cần xử ah! Nhìn tới. . .” Hắn đưa tay cầm lấy Lê Tịnh lưu lại cái kia USB, lẩm

bẩm nói ra, “Chúng ta yếu muốn biết toàn bộ tình huống, chỉ có thể dựa vào nó ah!”

Chương 1085: Hiệp nghị bảo mật

Lo lắng mở ra USB thời điểm lại xuất hiện cái gì bất ngờ, Triệu Ngọc trong đầu một mực mở ra hệ thống đạo cụ, để Hacker chỉ lệnh trực tiếp làm chuẩn bị, một khi USB cũng có chứa tự hủy trình tự, hắn tốt có thể đúng lúc ngăn cản.

Bất quá, loại này lo lắng cũng không hề phát sinh. USB ngoại trừ có mật mã mã hóa bên ngoài, cũng không có gì tự hủy trình tự. Kỳ thực, đối với cái này một điểm, Triệu Ngọc sớm có dự phán. Hắn biết, mệnh lệnh là đặc cần xử quan lớn cho Lê Tịnh dưới, Lê Tịnh cho dù lại đối với mình cỡ nào căm ghét, cũng không thể làm ra cải lệnh sự tình đến, cho nên sẽ không ở USB thượng động cái gì tay chân.

Vốn là, Triệu Ngọc muốn dùng của mình đạo cụ đem mật mã mở ra, nhưng mà, Lý Bối Ny cũng không phải ngồi không, người dùng chuyên nghiệp phá giải phần mềm, rất nhanh sẽ giải tỏa mật mã.

Không nghĩ tới, USB thượng tư liệu sắp tới 10 cái GB to lớn, bên trong ngoại trừ rất nhiều văn kiện ở ngoài, trả có thật nhiều hình ảnh cùng với video.

Triệu Ngọc đám người đơn giản xem một cái, phát hiện những tài liệu này tất cả đều là liên quan với đám kia kinh thiên bảo tàng, trong đó cũng bao gồm cái kia 5 tên người bị hại điều tra ghi chép. . .

“Chà chà. . .” Tại qua loa mà xem tư liệu sau đó Thôi Lệ Châu trước tiên

lộ ra phức tạp vẻ mặt lo lắng, khiếp khiếp nói với Triệu Ngọc, “Lão đại ah, chuyện này. . . Thật giống không thích hợp lắm con a! Ta cảm giác. . . Chúng ta đã nhảy vào hố lửa thật giống. . .”

“Không sai, không sai!” Lý Bối Ny tràn đầy đồng cảm, “Tổ trưởng, các loại vì vậy chúng ta quốc gia từ thời gian rất sớm, liền biết rồi liên quan với bảo tàng bí mật, đồng thời cũng một mực tại tận sức ở tìm kiếm bên trong. Thế nhưng, này thật giống. . . Không phải chúng ta hình sự sảnh có thể đụng chạm đồ vật à?

“Trong này có nước Nga KGB, có Nhật Bản gián điệp, thậm chí còn liên lụy tới một ít cái khác quốc tế phi pháp tổ chức. . .” Lý Bối Ny cau mày, “Trong này liên lụy đến quá nhiều quốc gia cơ mật còn có ngoại giao sự vụ, chuyện này. . .”

“Xong, xong!” Trương Cảnh Phong cũng là rất có đồng cảm, “Đều nói hiếu kỳ hại chết mèo! Lời này một chút cũng không giả! Làm ngươi thời điểm không biết, một mực thật tò mò, có biết đáp án về sau, cũng chỉ còn sót lại hối hận rồi! Tiểu Triệu. . . Ta cảm giác. . . Chúng ta đã bước lên tìm kiếm bảo tàng không đường về nữa à?”

“Uy lão Trương! Nói cái gì đó! Nhiều không may mắn!” Lý Bối Ny trách cứ.

Ai!

Vào giờ phút này, Triệu Ngọc tâm tình cũng là ngũ vị tạp trần, dị thường phức tạp, dĩ nhiên không có mới vừa hăng hái.

Căn cứ tư liệu biểu hiện, quốc gia từ khi lập Quốc tới nay, liền từ chưa đình chỉ qua tìm kiếm đám này trong truyền thuyết phú khả địch quốc bảo tàng. Thế nhưng, hơn 80 năm qua, bất kể là vận dụng bao nhiêu chuyên gia nhân tài, vẫn là hàng đầu khoa học kỹ thuật, nhưng từ đầu đến cuối không có bắt lấy qua bảo tàng hình bóng.

Nhưng mà, vây quanh đám này bảo tàng, đặc cần xử bọn đặc công lại cùng một ít quốc tế cuồng đồ hoặc phần tử bất hợp pháp triển khai nhiều lần đọ sức,

Thậm chí còn gây nên qua không nhỏ xung đột cùng với ngoại giao phong ba.

Giờ khắc này, Triệu Ngọc rốt cuộc lý giải Lê Tịnh trước đó nói qua câu nói kia, bảo tàng tầm quan trọng, cũng không ở chỗ đơn thuần tìm tới hoặc là không tìm được. So với "Tìm kiếm" càng quan trọng hơn nhưng thật ra là "Khống chế", cho nên, đặc cần xử chủ yếu chức trách, chính là dự phòng cùng xử lý những kia bởi vì bảo tàng mà đưa tới ám chiến, tránh khỏi xuất hiện xung đột không cần thiết!

Nha. . .

Hiểu được đạo lý này sau đó Triệu Ngọc đối với Lê Tịnh biểu hiện, liền có càng sâu sắc thêm hơn khắc nhận thức.

Đặc cần xử nhiệm vụ là "Khống chế", mà hình sự sảnh nhiệm vụ nhưng là "Tra tìm chân tướng", hai người từ trên căn bản xuất hiện mâu thuẫn, cho nên Lê Tịnh mới sẽ đối hình sự sảnh cách làm đại thêm chỉ trích, đối với Triệu Ngọc chế riêng tổ ngang ngược ngăn trở!

Nhưng mà, Lê Tịnh biểu hiện hay là có thể lý giải, nhưng là đối với đặc cần tổ cái này cuối cùng quyết định, hắn lại xem không hiểu rồi.

Sự thực bày ở trước mắt, tìm kiếm bảo tàng đã tăng lên tới cực cao phương diện, cái này căn bản là hình sự sảnh chạm không tới!

Cho nên, xuất hiện ở đặc cần nơi bỗng nhiên yêu cầu Triệu Ngọc chế riêng tổ toàn quyền phụ trách, hơn nữa còn rơi xuống kỳ hạn lệnh, này đã không riêng gì làm người khác khó chịu sự tình, quả thực chính là

đem bọn họ trực tiếp đẩy vào hố lửa!

Con bà nó chứ Gấu à. . .

Triệu Ngọc âm thầm cân nhắc, đặc cần xử các lãnh đạo sẽ không như thế nhược trí chứ? Tuy rằng cùng Lê Tịnh náo loạn mâu thuẫn, nhưng cũng không thể sử dụng loại này không có lý trí trừng phạt phương thức à? Hình sự sảnh chế riêng tổ chỉ là lấy tra án sở trường, căn bản không có kinh nghiệm đi giải quyết những kia gián điệp hoặc đặc công các loại ám chiến tranh cãi, một khi làm không tốt, rất có thể đem sự tình làm hư!

Chuyện này. . .

Không đúng!

Không đúng. . .

Thình lình giữa, Triệu Ngọc tựa hồ lĩnh ngộ cái gì, vội vàng nhắm mắt lại, chăm chú nhớ lại lúc trước các loại trải qua: Lê Tịnh Vô Gian đạo, Tiêu Hàng cố tình gây sự, còn có bây giờ được kỳ hạn lệnh. . . Tất cả những thứ này tất cả, nhìn qua đều như vậy được không hợp tình lý, thậm chí ấu trĩ!

Nhưng mà, khi tất cả không hợp lý cùng ấu trĩ cùng nhau xuất hiện thời điểm, phảng phất, một hợp lý khả năng, lại dần dần thành hình!

Lẽ nào. . . Chân tướng sự tình. . . Là bộ dáng này?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc đào xuất điện thoại di động của chính mình, mở ra một cái ẩn núp APP. Sau khi mở ra, mặt trên thình lình xuất hiện một cái âm nhạc phát ra cái nút.

Triệu Ngọc ấn xuống cái nút, đồng thời đem điện thoại di động kề sát

bên tai lắng nghe.

Nguyên lai, trước hắn sở dĩ mạnh mẽ bất lịch sự Lê Tịnh, ngoại trừ yếu trừng phạt nho nhỏ người một cái ở ngoài, trả lặng lẽ thanh một cái đặt máy nghe lén an đặt ở của nàng trong túi áo trên.

Bởi hệ thống cũng lại mở không ra ẩn hình đặt máy nghe lén cùng với truy tung khí các loại đạo cụ, cho nên Triệu Ngọc một mực tại học tập thực thể thao tác, cho nên trên người đều là tùy thân mang theo một ít đặt máy nghe lén hoặc máy định vị các loại con vật nhỏ.

Hắn rất sớm mà ngửi được Lê Tịnh trên người mùi âm mưu, cho nên nhân cơ hội cho nàng đặt một viên.

Giờ khắc này, nghe lén mở ra sau đó âm tần bên trong lập tức truyền đến Lê Tịnh tức giận mắng tiếng, những thứ này đều là sớm nhất thời điểm ghi lại, khi đó Lê Tịnh mới mới vừa mới vừa rời phòng làm việc.

Bất quá, Lê Tịnh tức giận mắng cũng không phải nhằm vào Triệu Ngọc, mà là tại mắng Tiêu Hàng, chửi đến được kêu là một cái nghiến răng nghiến lợi, khàn cả giọng. Tiêu Hàng tuy rằng cực lực giải thích, lại là là chuyện vô bổ. . .

Triệu Ngọc không muốn nghe này đôi tình nhân ở giữa cãi vã, thích thú đem âm tần tuyến mau vào, ai biết, mau vào sau đó đặt máy nghe lén bên trong lại đột nhiên không tiếng động rồi. . .

Chà chà. . .

Triệu Ngọc lại thử mấy lần, này mới rốt cục xác định, Lê Tịnh bên kia hắn là đã phát hiện đặt máy nghe lén, rất sớm mà xử lý xong. Như thế thứ nhất, song phương nghe trộm hành động đều lấy thất bại cáo chung.

Bất quá, mặc dù không có nghe trộm đã có dùng tin tức, nhưng Triệu

Ngọc trong lòng ý nghĩ kia càng sâu, hắn cảm giác tất cả những thứ này tất cả, đều cũng có người khắc ý an bài! Thậm chí ngay cả cấp bậc này rất cao Lê Tịnh, cũng không phải hậu trường chủ mưu!

Chính lúc này, Triệu Ngọc điện thoại tích tích vang lên hai tiếng, hình sự sảnh đã cho hắn phát đưa tới điện tử hiệp nghị bảo mật, chỉ cần bọn hắn thông quá điện thoại di động tại điện tử thỏa thuận thượng đè xuống vân tay, thỏa thuận liền đem đúng lúc có hiệu lực.

Nhưng thấy phần này thỏa thuận cùng dĩ vãng không giống, mặt trên không chỉ xuất hiện đặc cần xử chữ, hơn nữa vi ước hậu quả muốn so dĩ vãng hiệp nghị bảo mật còn nghiêm trọng hơn nhiều lắm!

Hình sự sảnh hiệp nghị bảo mật, bình thường đều là tại vi ước sau truy cứu trách nhiệm, tỷ như khai trừ công chức, hoặc là gánh chịu pháp luật trách nhiệm vân vân.

Nhưng mà, đặc cần xử hiệp nghị bảo mật, lại vừa tới liền đều là quốc gia phương diện, mặt trên điều thứ nhất liền tinh tường viết, một khi tiết lộ cơ mật, đều sẽ lấy tội phản quốc xử trí! !

Mọi người biết tất cả, tội phản quốc ý vị như thế nào?

Nhìn thấy loại này dọa người điều khoản, chúng tổ viên nhất thời liền bối rối. Bọn họ đều là từ cơ sở làm lên phổ thông thám viên, nơi nào thấy qua loại này cao cấp thỏa thuận? Cảm giác này hiệp nghị bảo mật so với giấy bán thân trả còn đáng sợ hơn! Còn ai dám ký?

Nhưng mà, để mọi người giật mình là, nhìn thấy thỏa thuận sau đó Triệu Ngọc không chút do dự nào, trực tiếp liền từ phía trên nhấn xuống vân tay. . .

Chương 1086: Có người biến khéo thành vụng

“Ngươi. . . Ngươi cái tên điên này!” Triệu Ngọc trong điện thoại di động thình lình truyền đến cha vợ Miêu Khôn một chút bối rối, “Ngươi nghĩ như thế nào đến cùng? Ta đã lại cho các ngươi tìm quan hệ, ngươi tại sao muốn in dấu tay. . . Vì cái gì a đến cùng? Ta không là để cho ngươi biết sao? Để ngươi chờ ta! Ngươi vì cái gì không đợi đâu?”

“Đi!” Triệu Ngọc lạnh lùng nói, “Cha vợ a, ta mặc dù đoán không ra cái này ảo diệu bên trong, nhưng ta có thể cảm giác được, ngươi tại trong chuyện này, cũng tuyệt đối không có lên cái gì tốt tác dụng!”

“Ừm? Cái gì?” Miêu Khôn sững sờ, “Ngươi có ý tứ gì? Nha. . . Minh bạch, đã ngươi hỏi, vậy ta sẽ nói cho ngươi biết đi, ta cùng Lê Tịnh hoàn toàn chính xác có như vậy một tầng vi diệu quan hệ, ta lúc còn trẻ cùng mẫu thân của nàng làm qua đối tượng, nhưng là không thành! Cho nên. . .”

“Đừng nói nữa! Đừng nói nữa!” Triệu Ngọc không kiên nhẫn đánh gãy hắn, “Ta không rõ, các ngươi vì cái gì đối ta miệng đầy hoang ngôn thời điểm vẫn còn có thể như vậy bản thân tốt đẹp? Chẳng lẽ. . . Các ngươi cho là ta phá không đầu nữ thi án cùng ác ma án, đều là toàn dựa vào vận khí sao? Cha vợ a, ta hiểu rõ hảo ý của ngươi, nhưng không ai có thể tại ta Triệu thần thám trước mặt lanh chanh!”

“Ừm. . . Ngươi. . . Đây là. . .” Miêu Khôn bắt đầu nói quanh co, mà nói quanh co nguyên nhân rõ ràng bởi vì tâm hư.

“Các ngươi đem ta tưởng tượng đến quá đơn giản! Ha ha. . .” Triệu Ngọc cười lạnh, “Mặc dù ta không hiểu rõ nội tình, nhưng ta chí ít biết hai điểm. Thứ nhất, Đặc công xử là giữ bí mật đơn vị, giữ bí mật đơn vị tổ chức tính kỷ luật, tuyệt đối so với bất kỳ một cái nào đơn vị đều mạnh hơn;

“Thứ hai, ta không biết cấp bậc của ngươi đến cùng cao bao nhiêu, nhưng ta tin tưởng, Lê Tịnh một cái tuổi quá trẻ nữ đội trưởng, là tuyệt đối so ra kém ngươi! Nàng coi như cùng ngươi có ân oán cá nhân, cũng không dám như thế trắng trợn đắc tội ngươi!”

“Ừm. . . Cái này. . . Hai điểm này có quan hệ gì?” Miêu Khôn buồn bực.

“Làm sao? Còn để cho ta nói tiếp sao?” Triệu Ngọc lạnh lùng nói nói, “ ngươi có biết hay không, trước ngươi đánh cho ta cú điện thoại kia, thời cơ đến cỡ nào huyền diệu sao?”

“Ngươi. . .”

“Cha vợ!” Triệu Ngọc trịnh trọng nói nói, “ rõ ràng, Lê Tịnh trăm phương ngàn kế địa muốn đem ta gạt ra khỏi tổ điều tra đặc biệt, cũng không phải là nàng một người tự tác chủ trương! Lại hướng chỗ sâu, ta cũng không muốn đoán. . . Ngươi cảm thấy, cấp trên của nàng sẽ là ai chứ?”

“Ừm. . . Không, không phải!” Miêu Khôn tranh thủ thời gian làm sáng tỏ, “Cái kia ngạo kiều nữ trời sinh cá tính cho phép, nàng một mực tại chất vấn Đặc công xử thể chế, cùng ta tồn tại khác nhau, cho nên. . .”

“Được rồi, ta không muốn lại đối với chuyện này nghiên cứu kỹ!” Triệu Ngọc nói nói, “ ta còn có quan trọng nhiệm vụ muốn làm! Ta còn muốn

đi tìm bảo tàng đâu!”

“Ừm. . . Con rể tốt, nghe ta một câu được không? Liền một câu!” Miêu Khôn bỗng nhiên năn nỉ nói,

“Ta không biết ngươi nhìn chưa có xem bảo tàng tư liệu, ngươi phàm là còn có một chút lý trí, ngươi liền sẽ thấy rõ, đây không phải là đơn giản tìm kiếm một nhóm bảo tàng, hoặc là phá án và bắt giam một vụ án! Chỉ bằng vào thực lực của các ngươi, là khống chế không được!

“Nghe ta, rời khỏi đi! Ngươi không phải là muốn phá Hoa Vân Sơn diệt môn án sao? Ta có thể giúp ngươi xin quyền hạn, lập tức lập án khởi động lại được hay không?”

“Cha vợ!” Triệu Ngọc nhàn nhạt hỏi nói, “ ngươi nói, vì cái gì Đặc công xử cho chúng ta kỳ hạn lệnh hết lần này tới lần khác là hai tháng đâu? Hai tháng về sau, đúng lúc là ta cùng Miêu Miêu đính hôn nghi thức! Ngươi nói, đây có phải hay không là ngay thẳng vừa vặn a?”

“Ừm. . . Ngươi. . .” Miêu Khôn không phản bác được.

“Ha ha. . . Xem ra a, có ít người vốn là ra ngoài hảo tâm, nhưng cuối cùng lại làm một cái biến khéo thành vụng, hảo tâm làm chuyện xấu a!” Triệu Ngọc lạnh nhạt cười nói, “ thế nhưng là. . . Bất kể là ai, bọn họ cuối cùng vẫn là không hiểu rõ ta Triệu Ngọc a! Ta Triệu Ngọc chính là như vậy cái tên đần bướng bỉnh người, làm sao, một phần bảo tàng tư liệu cùng một phần hiệp nghị bảo mật, liền muốn hù dọa ở ta sao?

“Cha vợ a! Ngươi quá coi thường ta!” Triệu Ngọc trên mặt hiện ra một cỗ bẩm sinh ngạo mạn, “Mệnh ta do ta không do trời! Có đôi khi, người năng lực tất cả đều là bị bức đi ra! Cái này mua một cái bán, ta mẹ nó tiếp! Không vì cái gì khác, liền vì để những cái kia khinh thị ta, người xem thường ta, nhận thức lại một cái ta!

“Ta biết, ta khả năng bởi vì việc này đụng cái đầu rơi máu chảy, thậm chí hoàn toàn thay đổi, nhưng là. . .” Triệu Ngọc trùng điệp nói nói, “ ta là sẽ không hối hận! Có một số việc, chỉ có làm qua mới sẽ biết!”

Nói xong, Triệu Ngọc không đợi Miêu Khôn làm phản ứng gì, trực tiếp cúp xong điện thoại.

“A? Lão đại. . .” Thôi Lệ Châu nghe được Triệu Ngọc nói chuyện, vội vàng xông lại hỏi, “Không thể nào? Ngươi hoài nghi, đây hết thảy đều là ngươi cha vợ từ đó cản trở sao? Làm sao có thể chứ? Chẳng lẽ hắn còn đối ngươi cưới nữ nhi của hắn có ý kiến?”

“Sai!” Triệu Ngọc khoát tay nói nói, “ chính tương phản, hắn chỉ là vì chúng ta tốt mà thôi!”

“A? Vì cái gì?” Thôi Lệ Châu buồn bực.

“Lê Tịnh thừa cơ đem ta gạt ra khỏi cục, ta cũng không cần lại tham dự bảo tàng án, đương nhiên là vì tốt cho ta!” Triệu Ngọc nói nói, “ đương nhiên, còn có vì nữ nhi của hắn. Miêu Anh bên kia đã điều tra đến không sai biệt lắm, hắn lo lắng Miêu Anh kết án về sau sẽ tới cùng ta tụ hợp, cùng một chỗ điều tra bảo tàng án! Bởi như vậy , tương đương với hai chúng ta lại thân ở trong nguy hiểm, làm một cái bình thường phụ thân, hắn đương nhiên không hy vọng thấy được!

“Chỉ bất quá. . . Hắn đoán trúng mở đầu nhưng không có đoán đúng phần cuối!” Triệu Ngọc nói nói, “ hắn không nghĩ tới, một đội chuyên nghiệp đặc công chẳng những không có đem ta giải quyết, ngược lại bị ta đánh một cái lăn lộn đầy đất! Cứ như vậy, kế hoạch của hắn liền toàn loạn!”

“Nha. . .” Thôi Lệ Châu gật đầu, sau đó lại nhíu mày, “Thế nhưng là, cái kia kỳ hạn lệnh là chuyện gì xảy ra đâu? Xem không hiểu lại!”

“Kỳ hạn lệnh sự tình, ta cũng nghĩ không thông!” Triệu Ngọc lắc đầu, “Có lẽ, là bọn họ muốn hù dọa một chút ta, để cho ta biết khó mà lui! Có lẽ, cha vợ hi vọng ta vì Miêu Anh mà từ bỏ nguy hiểm; cũng có lẽ, là cho ta một cái rèn luyện cơ hội, tương lai kiếm cớ đem ta điều đến Đặc công xử! Đương nhiên, còn có một loại lớn nhất khả năng, cái kia chính là. . .” Triệu Ngọc dừng một chút, vỗ bộ ngực ngạo kiều địa nói nói, “ bởi vì trên người ta phát sinh kỳ tích rất rất nhiều, bọn họ muốn cho bảo tàng án cũng dính dính ta cái này phúc tinh phúc khí a?”

“Ta cắt. . .” Thôi Lệ Châu trán che kín hắc tuyến.

“Bất quá, chí ít có một điểm mọi người không cần lo lắng!” Triệu Ngọc nói nói, “ có cha vợ của ta tại, kỳ hạn lệnh sẽ không làm gì được chúng ta! Đương nhiên. . .” Triệu Ngọc quay người xông mọi người nói, “Chuyện này không thể tầm thường so sánh, nếu như các ngươi ai nghĩ rời khỏi, ta là tuyệt đối sẽ không khó xử!”

“Tổ trưởng!” Vừa dứt lời, Lý Bối Ny bỗng nhiên cầm máy tính nói với Triệu Ngọc, “Ta tính toán một chút, ném đi những bảo tàng khác bất luận, chỉ nói vậy còn dư lại 19 rương Hoàng Kim, nếu như chúng ta có thể tìm đến, như vậy dựa theo trước mắt thấp nhất hệ số tiền thưởng để tính, chúng ta mỗi người sẽ có được chí ít 115 triệu tiền thưởng! Cho nên, ngươi mau đem hiệp nghị bảo mật cho ta đi! Ta nhưng không muốn bỏ qua dạng này một cái phát đại tài cơ hội tốt!”

“Ta két? Thật sao?” Trương Cảnh Phong nghe vậy tròng mắt đều đỏ, đoạt tại Lý Bối Ny phía trước nhấc tay ra hiệu, “Cũng tính ta một người!”

“Ta cũng ký! Ta cũng ký!” Lưu Chiêm Binh cùng Hứa Hải cũng là tranh nhau chen lấn.

“Đều đừng cản! Ta trước ký!” Thôi Lệ Châu vội vàng đẩy ra đám người, đoạt lấy Triệu Ngọc điện thoại, “Ta còn muốn ta cái kia căn phòng lớn

đâu. . .”

. . .

Cùng thời khắc đó, xa xôi New Zealand Wellington.

Vừa mới để điện thoại xuống Miêu Khôn, lộ ra bứt rứt bất an.

“Trưởng quan, ngài không có sao chứ?” Một cái giữ lại đầu húi cua tuổi trẻ tiểu hỏa tử lo lắng địa hỏi nói, “ ngài đừng lo lắng, hai tháng chẳng mấy chốc sẽ đi qua, đến lúc đó, hắn liền sẽ rõ ràng ngài một phen khổ tâm!”

“Diệu tổ a!” Miêu Khôn rút ra một điếu xi gà khói, đối người trẻ tuổi nói nói, “ ngươi nói, nữ nhi của ta, làm sao lại coi trọng dạng này một người điên đâu? Ta liền không rõ, một đội đi qua chuyên nghiệp huấn luyện đặc công, lại bị hắn cho đánh thành bộ kia nãi nãi dạng! Cái này. . . Đây cũng quá châm chọc đi?”

“Ừm. . .” Người trẻ tuổi nhíu mày nói, “ cái này cũng không hiếm lạ a? Ngài quên, lần trước tiệm lẩu. . . Ân. . .”

Nhìn thấy Miêu Khôn trừng mắt, tiểu hỏa tử vội vàng nói sang chuyện khác: “Ngài yên tâm, ta nhất định sẽ thêm phái nhân thủ, toàn lực phối hợp cùng bảo hộ cô gia! Ngài không có phát hiện sao? Hắn loại này không chịu thua tinh thần, cùng ngài rất giống đâu! Đây cũng là chuyện tốt a?”

“Ha ha. . . Tiểu tử. . .” Miêu Khôn hung hăng hít một hơi thuốc lá, “Lúc nào học được nịnh hót ! Bất quá, ngươi nói không đúng, tiểu tử này tâm so ta tưởng tượng đến còn phải lớn hơn nhiều! Ta hiện tại càng ngày càng chờ mong, hắn tại bảo tàng án bên trong, đến cùng sẽ có như thế nào biểu hiện!”

Chương 1087: Kỳ lạ bị giết nguyên nhân

Buổi tối 8 điểm, Phụng Bình sở cảnh sát phân tích án tình trong phòng, Triệu Ngọc mang theo hắn tổ viên, đang tại phân tích có quan hệ bảo tàng án tư liệu.

Bởi trước đó phòng làm việc đã hủy hoại trong một ngày, bọn hắn chỉ được đổi được sở cảnh sát chuyên nghiệp phân tích án tình trong phòng đến.

“Chuyện này. . . Thực sự là quá kỳ quái!” Đối mặt với tràn ngập tư liệu đồ trắng, Thôi Lệ Châu tỏ vẻ ra là chính mình sâu đậm nghi hoặc, “Nói như vậy. . . Trong danh sách những người kia, vốn là hàng năm qua trợ giúp đặc cần xử điều tra bảo tàng chuyên gia?”

“Đúng!” Lý Bối Ny hướng về mọi người giới thiệu, “Này 16 người đều là đến từ mỗi cái lĩnh vực chuyên gia, từ thế kỷ trước thập kỷ 60 bắt đầu, bọn hắn lục tục tham dự qua Hoàng Kim Bảo giấu điều tra công tác, tất cả đều ký qua chính thức hiệp nghị bảo mật.”

“Thập kỷ 60 bắt đầu. . .” Lưu Chiêm Binh hỏi, “Như vậy. . . Thập kỷ 60 trước đó đâu này?”

“Cái này trong tài liệu không có biểu hiện!” Lý Bối Ny lắc đầu nói ra, “Chỉ là tại vài phần báo cáo điều tra bên trong có nhắc qua, từ kiến quốc về sau, bộ ngành liên quan một mực không có đình chỉ qua điều tra! Ta đoán, hắn là bởi vì bộ ngành phân công chỉnh hợp nguyên nhân, cho nên

xuất hiện thiếu hụt chứ? Nhưng là không bài trừ, Lê Tịnh cho tư liệu của chúng ta không hoàn toàn."

"Lục tục. . ." Thôi Lệ Châu chỉ vào cái kia 16 cái danh tự, hỏi, "Ngoại trừ phía sau 5 cái, phía trước 11 cái, cũng có thể xác nhận là tự nhiên tử vong sao?"

"Đúng!" Lý Bối Ny gật đầu, "Tư liệu Thượng Thanh sở được hiện lên, phía trước 11 vị chuyên gia đều thuộc về tự nhiên tử vong, cũng không phải mưu sát!"

"Cái kia. . . Phía sau 5 người nói thế nào?" Thôi Lệ Châu lại hỏi, "Xác nhận là mưu sát?"

Lý Bối Ny khẽ gật đầu: "Chỉ là hoài nghi! Viên Tuấn Thành, Lý Thế Giang, Cố Tây Lai, Bạch Văn Hoa cùng Thiệu Quân, căn cứ tư liệu biểu hiện, này 5 người xác thực tồn tại bị giết hiềm nghi, nhưng châm chọc là, này phần văn kiện dĩ nhiên là ta tự tay khởi thảo! Nói cách khác, thẳng đến chúng ta chế riêng tổ khai quật xuất việc này thời điểm, đặc cần xử mới bắt đầu chính thức quan tâm!"

"Làm cái gì à?" Thôi Lệ Châu nhìn Triệu Ngọc một mắt, cau mày, "Biết rõ những chuyên gia này trọng yếu như vậy, tại sao không phái người bảo vệ một cái đâu này?"

"Không phải như vậy, mấy vị này lão chuyên gia tham dự bảo tàng điều tra đều thuộc về cố vấn tính chất, kỳ thực bọn hắn đã về hưu rất lâu!" Lý Bối Ny nói ra, "Mà về hưu sau đó dựa theo hiệp nghị bảo mật, bọn hắn không tiếp tục tham dự bất kỳ cùng bảo tàng tương quan điều tra."

"Vậy cũng không được ah!" Thôi Lệ Châu mở ra hai tay, chỉ vào đồ trắng thượng 5 người tên nói ra, "Này 5 người không phải là cùng tử vong, trước sau có hơn một tháng thời gian, đặc cần xử người đều là ăn không ngồi rồi đấy sao? Chết rồi một cái có thể cho rằng là bất ngờ,

nhưng chết rồi cái thứ hai, cái thứ ba, vẫn chưa thể gây nên quan tâm sao?”

“Cái vấn đề này. . . E sợ chỉ có thể đi hỏi đặc cần xử rồi!” Lý Bối Ny lắc đầu,

“Thế nhưng, căn cứ ta đối tư liệu phân tích, chuyện này bị bọn hắn được bỏ qua, cũng là phi thường có khả năng!”

“Ồ? Tại sao?” Thôi Lệ Châu hỏi.

“Bởi vì thời đại khác nhau rồi! Đặc cần xử một mực tại thử nghiệm phương pháp mới cùng con đường!” Lý Bối Ny thanh màn ảnh lớn mở ra, chỉ vào một phần văn kiện tư liệu giải thích, “Các ngươi nhìn, từ khi 9 năm trước, những chuyên gia này liền không lại vì đặc cần tổ phục vụ! Bọn hắn đều có từng người công tác cùng sinh hoạt, tìm kiếm bảo tàng, chỉ là bọn hắn năm đó tham dự qua một cái hạng mục mà thôi.”

“Đúng a!” Hứa Hải nói ra, “Tuy rằng không hiểu rõ lắm, nhưng có thể tưởng tượng ra được, đặc cần xử là không thể nào tiêu hao nhiều như vậy tinh lực, đi dài hạn bảo vệ hoặc giám thị những này lão các chuyên gia!”

“Mấu chốt nhất là, “ Lý Bối Ny lại mở ra một phần nguyên thủy tư liệu, tiếp tục của mình luận điểm, “Bảo tàng cũng không có tìm được! Cho nên, đặc cần xử cũng không có cần thiết lo lắng quá mức, có người sẽ đi đánh những chuyên gia này chủ ý. Hơn nữa, trước đây cũng chưa từng có từng ra tương tự tiền lệ!”

“Đúng rồi!” Trương Cảnh Phong vỗ đầu một cái, “Vậy chuyện này nhưng là kỳ quái! Hung thủ đến cùng muốn từ trên người bọn họ được cái gì đâu này?”

“Xác thực, trả sử dụng chuyên nghiệp thuốc nói thật. . .” Lưu Chiêm

Binh cau mày, “Lão các chuyên gia cũng không biết bảo tàng giấu ở nơi nào, vậy còn có thể từ bọn hắn miệng bên trong được cái gì?”

“Ai?” Thôi Lệ Châu bỗng dưng trợn mắt lên, thần bí nói, “Các ngươi nói, có thể hay không. . . Này 5 cái lão chuyên gia có vấn đề gì à? Tỷ như. . . Bọn hắn để lại một tay? Bọn hắn rõ ràng đã phát hiện liên quan với bảo tàng manh mối trọng yếu nhưng không có đăng báo, sau đó bị người ta phát hiện, cho nên yếu bọn hắn nói ra lời nói thật, sau đó lại giết người diệt khẩu! ?”

“Loại chuyện như vậy khả năng quá nhỏ!” Lý Bối Ny lắc đầu, “Bảo vật này tàng không tầm thường bảo tàng, nhưng phàm là cái có trí thông minh người đều sẽ hiểu, bảo tàng là thuộc về quốc gia, không ai có thể chiếm làm của riêng! Lại nói, những này lão chuyên gia đều là tư tưởng vượt qua thử thách lão đồng chí, bọn hắn tuyệt đối sẽ không làm ra ngây thơ như vậy sự tình!”

“Chà chà. . .” Trương Cảnh Phong cau mày, “Cái kia. . . Còn có thể là nguyên nhân gì đâu này? Thuốc nói thật, còn có một loại tân tiến nhất giết người thuốc, hung thủ. . . Muốn làm gì?”

“Trừ phi. . .” Lưu Chiêm Binh lung lay cái đầu nói ra, “Trừ phi. . . Những này lão chuyên gia trên người có cái gì trọng yếu tư liệu, hoặc là Tàng Bảo đồ các loại đồ vật, chính bọn hắn không có ý thức đến, những thứ đồ này cùng bảo tàng có quan hệ, nhưng hung thủ lại biết. Cho nên, hung thủ yếu buộc bọn họ nói ra, sau đó giết người diệt khẩu!”

“Ai?” Trương Cảnh Phong ánh mắt sáng lên, “Đừng nói, như vậy vẫn đúng là rất nói xuôi được! Nghe vào, thật giống Điện Ảnh, thật có kích thích cảm giác nha!”

“Nhưng là. . .” Lý Bối Ny cau mày, “Trên văn kiện nói rõ, các chuyên gia lui ra thời điểm, đặc cần xử là không thể nào để cho bọn họ mang đi tư liệu! Hơn nữa, đặc cần xử còn có một bộ chuyên môn giám sát hệ

thống, nếu như này 5 vị chuyên gia sau khi rời đi còn có dính đến bảo tàng công việc lời nói, nhất định sẽ có phát giác!”

“Nói như vậy. . . Này dòng suy nghĩ cũng không đúng?” Lưu Chiêm Binh tiếc nuối lắc đầu. Mọi người cũng là càng ngày càng cảm giác đến việc này kỳ lạ quái lạ.

“9 năm!” Hứa Hải ước lượng hỏi, “Lão các chuyên gia đã rời khỏi 9 năm, cái này 9 năm bên trong, bảo tàng về ai điều tra đâu này? Có hay không sính lấy cái gì mới chuyên gia?”

“Không có!” Lý Bối Ny nói ra, “Đặc cần xử chủ yếu từ cao khoa học kỹ thuật tới tay, còn có một chút quốc tế phương diện tin tức. Ta từ báo cáo của bọn hắn bên trong có thể thấy được một loại rõ ràng cảm giác vô lực, các ngươi muốn ah, nếu hơn 80 niên đều không tìm được, mọi người không thể không thay cái dòng suy nghĩ đi suy tư! Hay là, những kia bảo tàng đều là giả dối không có thật, hoặc là từ lâu bị hủy bởi ngọn lửa chiến tranh loại hình. . .”

“Cũng đừng, nếu như bảo tàng căn bản không tồn tại, vậy chúng ta chẳng phải là tại làm chuyện vô ích? Ai ôi. . .” Thôi Lệ Châu đau lòng nói, “Đáng tiếc của ta biệt thự ah! Ân. . .”

Lúc này, Thôi Lệ Châu chợt thấy Triệu Ngọc biểu hiện ngưng trọng nhìn xem đồ trắng, tựa hồ chính đang suy tư cái gì vấn đề trọng yếu. Tò mò, nàng liền lôi một cái Triệu Ngọc góc áo, hỏi: “Lão đại, ngươi nghĩ gì thế?”

“Ừm. . .” Triệu Ngọc con mắt không nháy mắt mà nhìn đồ trắng nói ra, “Không biết. . . Các ngươi phát hiện một vấn đề không có? Các ngươi nhìn. . . Đặc cần xử danh sách, cùng Đào Hương danh sách, trình tự nhưng là giống nhau như đúc à?”

“Ồ?” Lý Bối Ny phản ứng đầu tiên, vội nói, “Đặc cần xử danh sách, đều

theo chiếu chuyên gia mướn thứ tự trước sau viết! Ngươi vừa nói như thế, thật đúng là đây!”

“Nha. . . Nếu phần danh sách này đến từ chính đặc cần xử. . .” Thôi Lệ Châu bỗng nhiên hiểu được, “Lão đại, ý của ngươi, là cha ta là từ đặc cần xử trộm được danh sách sao?”

“Ta két, không hổ là Tặc Vương ah, đặc cần xử cũng dám trộm!” Hứa Hải ngạc nhiên.

“Không!” Ai biết, Triệu Ngọc lại lắc đầu nói ra, “Ta cảm giác, chuyện này khả năng so với chúng ta tưởng tượng yếu phức tạp! Nhìn tới. . . Ta không thể không chăm chú suy tính một chút, Lê Tịnh trước đó nói qua câu nói kia rồi!”

“Ồ? Nói cái gì?” Thôi Lệ Châu vội hỏi.

“Tiểu Thôi ah!” Triệu Ngọc quay người lại, nghiêm túc nhìn chằm chằm Thôi Lệ Châu, nói một cách đầy ý vị sâu xa nói: “Nói một chút đi, ngươi đến cùng còn có chuyện gì, không có thành thật khai báo đâu này?”

Chương 1088: Thần bí đồng bọn

Mặc dù tiền thưởng phỏng đoán cẩn thận tại một trăm triệu trở lên, nhưng tổ điều tra đặc biệt người biết tất cả, vậy chỉ bất quá là Lý Bối Ny nói lên bản thân an ủi mà thôi.

80 năm lực lượng cả nước đều tìm không ra tới bảo tàng, làm sao có thể bị bọn họ chỉ là mấy cái hình sự sảnh đặc biệt điều viên tìm tới đâu?

Cho nên, mặc kệ Triệu Ngọc xách không nhắc nhở, mọi người toàn đều hiểu, phá án và bắt giam 5 tên chuyên gia bị giết án, tìm tới hung thủ, mới là bọn họ mấu chốt nhiệm vụ!

Chỉ có tìm tới hung thủ, mới có thể thu hoạch được liên quan tới bảo tàng án đầu mối mới. Đến lúc đó, coi như vẫn không khả năng tìm tới bảo tàng, cũng chí ít có thể hướng Đặc công xử đưa trước một phần coi như hợp cách bài thi.

Bởi vậy, làm điều tra bắt đầu, Triệu Ngọc đám người trọng điểm, liền một mực đặt ở án giết người kiện phá án và bắt giam lên! Dù sao tìm kiếm hung thủ giết người, mới là bọn họ bản chức làm việc.

Thế nhưng là, liên quan tới lần này chuyên gia bị hại một án, cũng rõ ràng tồn tại trước nay chưa có khó khăn! Mặc kệ là lão chuyên gia nhóm ly kỳ tử vong phương thức, vẫn là khó bề phân biệt bị hại nguyên nhân, đều cho lần này vụ án bịt kín một tầng khó mà phỏng đoán bóng tối.

Trên tư liệu biểu hiện, làm Đặc công xử phát hiện 5 tên chuyên gia tử vong tồn tại mưu sát hiềm nghi về sau, đã triển khai một đợt xâm nhập điều tra, nhưng mà, cho dù bọn họ sử dụng tân tiến nhất thủ đoạn điều tra, cũng không có thu hoạch được cái gì rõ ràng manh mối.

Có thể nghĩ, đã có thể tránh thoát Đặc công xử truy tung điều tra, như vậy hung thủ năng lực tất nhiên không thể coi thường. Đây đối với cấp bậc thấp hơn một chút hình sự sảnh tới nói, không khác khó càng thêm khó.

Càng nghĩ, Triệu Ngọc cho rằng, nếu như muốn phá án, còn cần từ giết người về nguyên nhân tới tay, chỉ có tra ra 5 tên chuyên gia vì sao bị hại, mới có hi vọng để điều tra tiếp tục nữa.

Mà nếu như muốn tra ra nguyên nhân, cái kia phần tặc vương danh sách hiển nhiên mười phần trọng yếu. Cho nên, Triệu Ngọc lúc này mới đem ánh mắt, chuyển hướng đến Thôi Lệ Châu trên thân!

“A? Có ý tứ gì?” Thôi Lệ Châu giật nảy mình, gấp bận bịu chắp tay trước ngực, vội vã biện hộ, “Lão đại, ngươi cần phải dựa vào lương tâm nói chuyện a! Ta thật đã đem ta biết tất cả đều báo cho các ngươi! Nếu như còn có giấu diếm, trời đánh ngũ lôi, nạy ra môn cũng làm người ta bắt được!”

“Đi đi đi...” Triệu Ngọc nhíu mày, nghiêm túc nói, “Nói chuyện đứng đắn đâu! Ta ý tứ, không phải ngươi còn có chuyện gì giấu diếm không có báo, mà là có lẽ có cái gì chi tiết, phải chăng bị ngươi không để ý đến đâu?

“Lê Tịnh nói đúng a, dù sao... Ngươi là trên cái thế giới này cùng tặc vương người thân cận nhất, mặc dù hắn sự tình gì đều không thương lượng với ngươi, nhưng là... Nếu như ngươi cẩn thận hồi ức một cái, liệu sẽ nhớ tới một chút đã từng bị sơ sót trọng yếu chi tiết?”

“Ừm... Ngươi... Ngươi nói như vậy ý tứ... Chẳng lẽ...” Thôi Lệ Châu rõ ràng có chút không tốt tiếp nhận.

“Ai!” Triệu Ngọc xoay người,

Lại một lần nữa nhìn về phía tình tiết vụ án bạch bản, ý vị sâu xa địa nói nói, “ kỳ thật, ta đối với các ngươi cái nghề này, vẫn là hơi có chút hiểu rõ! Nếu như là trộm vặt móc túi, tiểu đả tiểu nháo, có lẽ có thể thực hiện đơn độc gây án! Nhưng là... Nếu như đến tặc vương cấp bậc này, cái kia là tất nhiên phải có đồng bọn a!

“Tiểu Thôi, ngươi suy nghĩ kỹ một chút, liền Đào Hương trước kia phạm qua những cái kia cỡ lớn trộm cắp hoạt động, một mình hắn thật sự có thể hoàn thành sao?”

“Ngươi ý tứ... Là cha ta còn có đồng bọn! ?” Thôi Lệ Châu kinh ngạc, con mắt lập tức trợn thật lớn.

“Không chỉ là có đồng bọn...” Triệu Ngọc suy nghĩ nói, “ cái này đồng bọn có lẽ còn rất không bình thường! Tiểu Thôi, ngươi trả lời ta, một kiện trọng đại trộm cướp án áp dụng, khó khăn nhất là cái nào khâu?”

“Ừm...” Thôi Lệ Châu con mắt Nhất chuyển, lập tức trả lời, “Cái này còn phải nói sao? Đương nhiên là thu hoạch tin tức! Tin tức mới là trọng yếu nhất! Nếu như không chiếm được xác thực tin tức, cái kia chỉ có một thân bản lĩnh, cũng không biết đi trộm cái gì a?”

“Đúng!” Triệu Ngọc gật đầu, “Dựa vào Đào Hương bản sự, áp dụng trộm cướp hành động cũng không phải là khó khăn nhất! Khó khăn nhất, mà là như thế nào thu hoạch được tỉ mỉ xác thực đáng tin tin tức!”

“Ừm... Cho nên... Cho nên...” Thôi Lệ Châu chăm chú hồi ức, cảm giác huyết dịch bắt đầu dần dần nóng lên.

“Chúng ta...” Triệu Ngọc trầm ngâm một chút, nói với mọi người nói, “ chúng ta muốn đem Đào Hương trước kia đã làm đại án lấy ra hảo hảo phân tích một chút, nhìn một chút, hắn là có hay không có như thế một tin tức linh thông đồng đảng?

“Mặt khác...” Hắn lại nói với Thôi Lệ Châu, “Ngươi đem ngươi cùng Đào Hương trước kia ở lại qua vị trí cụ thể viết ra, ta muốn phái chuyên gia đi hiện trường điều tra, nhìn xem nơi đó phải chăng còn có Đào Hương lưu lại thứ gì khác?”

“Nha... Tốt... Tốt... Đúng rồi!” Thôi Lệ Châu chợt nhớ tới cái gì, “Ta tại Tấn bình cái kia gian xuất tô ốc bên trong, còn có cha ta trước kia lưu lại một vài thứ...”

“Tốt!” Triệu Ngọc gật đầu, “Ta chờ một lúc liền đi thông tri Lý Lạc Vân! Còn có...” Triệu Ngọc vỗ vỗ Thôi Lệ Châu bả vai, “Tiếp đó, ta cần ngươi yên lặng một chút tâm, đem ngươi cùng Đào Hương cuộc sống quá khứ từng li từng tí lại tỉ mỉ địa hồi ức một cái.

“Lần này, so chúng ta lần trước tìm kiếm bảo thạch thời điểm còn muốn kỹ càng , bất kỳ cái gì một cái thật nhỏ biểu lộ cùng động tác đều không cần buông tha! Nhất là...” Triệu Ngọc có chút dừng lại , đạo, “Cha con các người hai tại Hoàng Kim thành lúc chuyện cũ, ngươi cẩn thận hồi ức một cái, các ngươi lúc ấy đều tiếp xúc qua người nào không? Cha ngươi đồng bọn, có khả năng đã từng từng tiến vào tầm mắt của ngươi, nhưng ngươi nhưng không có phát giác!”

“Ừm... Ta minh bạch ngươi ý tứ!” Thôi Lệ Châu dùng sức chút đầu, “Ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ đem hết toàn lực hồi tưởng! Kỳ thật... Trước kia ta cũng hoài nghi tới cha ta khả năng có lợi hại gì đoàn đội hoặc là đồng bọn tới, chỉ bất quá chưa hề cẩn thận chải vuốt qua!”

“Đúng! Từ thu hoạch tin tức đến áp dụng trộm cướp, lại đến sau cùng thủ tiêu tang vật, dù cho là tặc vương, một người cũng là không thể nào

khống chế một cái hoàn chỉnh trộm cướp dây xích!” Triệu Ngọc vui mừng gật đầu, “Nếu như chúng ta có thể tìm tới chút hiểu biết Đào Hương người, có lẽ liền có thể làm rõ ràng, danh sách kia đến cùng là chuyện gì xảy ra!”

Thôi Lệ Châu đáp ứng về sau, lập tức cầm lấy giấy bút, đi dựa theo Triệu Ngọc nói tới làm việc đi.

Nhìn xem thái độ tích cực Thôi Lệ Châu, Lý Bối Ny lặng lẽ đến gần Triệu Ngọc, nhỏ giọng hỏi: “Sư huynh, ngươi có phải hay không hoài nghi, Đào Hương cái kia đồng bọn cũng là hệ thống nội bộ người a? Sẽ không cũng là Đặc công xử a?”

“Được a bối ny!” Triệu Ngọc mỉm cười tán thưởng, “Xem ra, ta lần này quả nhiên không có tìm lầm người mà! Không tệ, ta đích xác từng có dạng này hoài nghi, Đào Hương thời điểm huy hoàng nhất, thường xuyên xuất quỷ nhập thần, phạm phải một cọc lại một cọc làm cho người không thể tưởng tượng nổi trộm cướp án. Ta cảm thấy, nếu như phía sau không có cao nhân hỗ trợ, không nên một mực ung dung ngoài vòng pháp luật!

“Chỉ bất quá, có phải hay không Đặc công xử, nhưng liền không nói được rồi!”

“Ta cũng đồng ý phán đoán của ngươi! Đào Hương hắn không phải là một người tại chiến đấu, chính vì hắn cái này thần bí đồng bọn thân phận bí ẩn, cho nên hắn mới ngay cả Thôi Lệ Châu cũng không nói cho!” Lý Bối Ny chăm chú suy tư nói, “ có lẽ, danh sách chính là cái này thần bí đồng bọn làm được, hoặc là bọn họ hùn vốn tìm kiếm bảo tàng, hoặc là liền là muốn lợi dụng Đào Hương thông minh tài trí...”

“Bối ny a, những này đều chỉ là suy đoán, chúng ta còn không thể vọng có kết luận.” Triệu Ngọc lắc đầu, “Kỳ thật... Nếu như đem khác một vụ án cũng bỏ vào đến cùng một chỗ quan sát, có lẽ chúng ta có thể suy

đoán ra một cái đại khái dàn khung đến!”

“Ồ? Cái nào vụ án?”

“Bảo thạch mất trộm án!” Triệu Ngọc cất bước đi vào một khối trống không bạch bản trước mặt, một mặt viết văn tự, một mặt nói với Lý Bối Ny, “Ngươi nhìn, tại thái gạo ngươi chi tinh bị trộm trước đó, Đào Hương một mực xuôi gió xuôi nước, tấp nập phạm phải trộm cướp đại án, tư nhân kim khố, nhà bảo tàng, Kim Cương, Hoàng Kim, tác phẩm nghệ thuật... Mặc kệ trộm cái gì, đều chưa từng có đi ra sai lầm!

“Nhưng mà, ai có thể nghĩ tới, tặc vương ngàn năm đạo hạnh lại cuối cùng hủy ở bảo thạch trên bàn! Người mua đen ăn đen, hơi kém muốn Đào Hương mệnh, còn khiến đầu hắn bộ bị thương, cuối cùng biến thành bệnh tâm thần!” Triệu Ngọc phân tích nói, “ mà mấu chốt nhất một điểm chính là, tại bảo thạch án bên trong, Đào Hương bỗng nhiên bắt đầu dùng hắn thất lạc nhiều năm sư huynh Lý Phi! Bối ny, thế nào, có phát hiện gì không?”

“Cái này. . .” Lý Bối Ny ý đồ đuổi theo Triệu Ngọc mạch suy nghĩ, nhưng vẫn là kém một bước.

“Chúng ta giả thiết, Đào Hương thật có một cái không tầm thường đồng bọn, đã có thể nhận được tin tức, lại có thể trợ giúp Đào Hương tránh né cảnh sát truy tung! Như vậy... Tại bảo thạch án bên trong, Đào Hương vì cái gì còn muốn đi tìm Lý Phi hỗ trợ đâu?” Triệu Ngọc nhắc nhở.

“Nha... Xảy ra chuyện!” Lý Bối Ny giật mình Đại Ngộ, “Hoặc là, là Đào Hương thần bí đồng bọn xảy ra chuyện, hoặc là liền là bọn họ phát sinh quyết liệt, hai người không còn hợp tác! Cho nên, Đào Hương mới có thể đi tìm Lý Phi hỗ trợ!”

“Không sai biệt lắm chính là cái này ý tứ!” Triệu Ngọc gật đầu, “Nhưng ta hi vọng, là bởi vì vì bọn họ phát sinh quyết liệt, dạng này, chúng ta chí

ít còn có cơ hội đem cái này đồng bọn tìm ra. Nhưng nếu như người này hiện tại đã không có ở đây, danh sách kia sự tình, liền lại không tốt tra xét!”

“Ai nha!” Lý Bối Ny trong lòng lộp bộp một tiếng, vội vàng kích động nói nói, “ sư huynh, ngươi nói... Nếu như Đào Hương danh sách, là cái này thần bí đồng bọn cho hắn! Như vậy... Hiện tại mưu sát cái kia 5 vị chuyên gia hung thủ, sẽ sẽ không chính là người này đâu! ?”

Chương 1089: Dọa người nghi phạm

“Không phải!” Triệu Ngọc trả lời phi thường khẳng định, “Ta trước đó đã nghĩ tới tầng này, nhưng chúng ta không thể không đem vấn đề tuổi tác cân nhắc tiến đến, coi như cái này thần bí đồng bọn so Đào Hương trẻ tuổi một chút, cũng đã là cái hơn 60 tuổi lão nhân! Phạm phải kín đáo như vậy án giết người kiện, chỉ sợ lực bất tòng tâm a!”

“Thế nhưng là. . .” Lý Bối Ny mở to hai mắt, “Chúng ta cũng không thể loại trừ, cái này thần bí đồng bọn liền là chủ mưu a! Hắn mình không thể động thủ, lại là có thể thuê người khác mà!”

“Ừm!” Triệu Ngọc gật đầu, “Bất quá, suy nghĩ một chút, người này hợp tác với Đào Hương nhiều năm như vậy, cũng đã kiếm được đầy bồn đầy bát, không thiếu tiền đi? Người niên kỷ cũng lớn, lại tìm bảo tàng, còn có ý nghĩa sao? Coi như tìm được, xài như thế nào?”

“Hai cái khả năng!” Lý Bối Ny phân tích nói, “ cái thứ nhất, người này còn có lương tâm, một lòng muốn khai quật bảo tàng, vì quốc gia làm cống hiến; thứ hai, hắn bị người bắt! Có người phát hiện bí mật của hắn, cho nên bức bách hắn đến tìm kiếm bảo tàng!”

“Ừm. . . Nếu quả thật có như thế một cái thần bí đồng bọn. . .” Triệu Ngọc lần nữa gật đầu, “Cái kia hắn là chỉ còn lại có loại thứ hai khả năng! Nếu thật là vì ích lợi quốc gia, là sẽ không đi mạo hiểm giết người!”

“Đúng. . . Thế nhưng là. . .” Lý Bối Ny khó xử, “Sư huynh, chúng ta như thế nào mới có thể đem người này tìm ra đâu?”

“Chậc chậc. . .” Triệu Ngọc chậc lưỡi, “Nếu có thể đem Ngô Tú Mẫn điều tới liền tốt, trước cho cái này thần bí đồng bọn làm tâm lý mặt bên! Bất quá. . . Ân. . . Ta trước thử một lần a. . .” Triệu Ngọc nhắm mắt lại, nhớ lại tình tiết vụ án nói nói, “ ta cảm thấy. . . Người này đã có thể thu được nhiều như vậy bí ẩn tin tức, lại có thể trợ giúp Đào Hương thoát khỏi cảnh sát truy tung, như vậy hắn có thể là hệ chúng ta thống nội bộ Cao cấp nhân viên, có thường nhân không có quyền hạn.

“Còn có. . . Người này cùng Đào Hương niên kỷ tương tự , dựa theo niên đại suy tính, có lẽ so Đào Hương hơi nhỏ một chút.

“Người này phi thường giàu có, địa vị hiển hách!

“Vì người phương diện nha. . . Khẳng định là tám mặt Linh Lung, quan hệ nhân mạch cực kỳ tốt cái loại người này! Nhận biết rất nhiều quan lớn lãnh đạo, thương cổ cự phú, cùng bọn họ chuyện trò vui vẻ, hào phóng vừa vặn.

“Mặt khác, người này làm việc cực kỳ nghiêm cẩn, đầu não linh hoạt, chí ít không thể so với Đào Hương kém bao nhiêu. . . Còn có. . . Ân. . .” Triệu Ngọc cố gắng suy tư, “6 năm trước, cũng chính là tại Đào Hương trộm cướp Tamil Star trước đó đoạn thời gian đó bên trong, cái này thần bí đồng bọn khả năng đi ra sự tình gì, cái này mới khiến Đào Hương mời đến Lý Phi hợp tác. . .”

“Ừm. . . Cái này. . . Giống như. . . Ân. . .” Ai ngờ, nghe được Triệu Ngọc không phải chuyên nghiệp miêu tả về sau, Lý Bối Ny bỗng nhiên sợ hãi mà nhìn xem Triệu Ngọc, miệng bên trong một mảnh nói quanh co.

“Thế nào?” Triệu Ngọc nhìn rõ mọi việc, vội vàng hỏi, “Có lời cứ nói, ấp a ấp úng làm gì?”

“Ừm. . . Vậy ta nhưng đã nói a. . .” Lý Bối Ny vẫn có chút khẩn trương.

“Nói a!”

“Cái kia. . . Ân. . .” Lý Bối Ny nháy mắt mấy cái, yếu ớt địa hỏi một câu, “Sư huynh, ngươi cha vợ tại 6 năm trước, phát sinh qua cái gì đặc thù sự tình không có?”

“Ta dựa vào!”

Triệu Ngọc đưa tay muốn đánh, Lý Bối Ny gấp vội vươn tay che mặt giải thích: “Sư huynh, ta chỉ là đoán mò mà thôi, ngươi đừng coi là thật! Sự miêu tả của ngươi, thực sự cùng ngươi cha vợ rất giống a!”

“Ngươi. . .” Triệu Ngọc nắm tay rút về vuốt vuốt tóc, thoáng có chút lộn xộn. Hắn cẩn thận suy nghĩ một chút, đừng nói, mình vừa rồi miêu tả đơn giản chính là vì cha vợ chế tạo riêng, thật giống như tại giới thiệu Miêu Khôn đồng dạng!

Nhưng là. . .

Ý nghĩ này vẻn vẹn dừng lại không đến 10 giây, liền bị Triệu Ngọc đánh vỡ. Nói đùa! Miêu Khôn làm sao lại là Đào Hương thần bí đồng bọn đâu?

Sớm tại Miêu Anh lúc còn rất nhỏ, Miêu Khôn cũng đã là hải ngoại đặc công, hắn làm sao có thể cùng tặc vương Đào Hương dính líu quan hệ? Cái này cũng không phải tại đóng phim, trên đời này, nào có như thế ban ngày thấy ma sự tình?

Không có khả năng!

Không có khả năng! !

Triệu Ngọc một mặt lắc đầu, một mặt cười khổ, mặc kệ là về công về tư, hắn đều không cho rằng cái này kinh người suy đoán sẽ là thật! Cứ việc bởi vì kỳ ngộ hệ thống, rất nhiều nhìn như không thể nào trùng hợp cũng có thể phát sinh, nhưng cha vợ là Đào Hương đồng bọn suy đoán, thực sự quá mức thiên phương dạ đàm!

Chỉ bất quá nha. . . Ân. . .

Làm Triệu Ngọc liên tưởng đến mình trước đó bị Lê Tịnh cùng Tiêu Hàng bọn người bố trí, lại thêm Miêu Khôn đặc thù phản ứng, cùng cuối cùng được đến ngày quy định lệnh. . . Nhưng lại không thể không khiến tâm hắn sinh nghi nghi ngờ, cảm giác trong lòng là lạ. . .

Bà mẹ ngươi chứ gấu à a thực sự là. . .

Hắn trùng điệp thở dài một tiếng, cái này bảo tàng án, tựa hồ từ vừa mới bắt đầu, liền xuất hiện rất hiện tượng kỳ quái! Không biết. . . Loại hiện tượng này, có phải thật vậy hay không biểu thị cái gì đâu?

Trong chốc lát, Triệu Ngọc liền nghĩ tới mình trước đó mở qua “Khôn đoái” quẻ đến, mặc dù cái kia một quẻ đã kết thúc, nhưng loại kia gió thổi báo giông bão sắp đến cảm giác chẳng những không có biến mất, ngược lại càng thêm nồng đậm.

“Ai!” Ai ngờ, Lý Bối Ny chỉ vào bạch bản bên trên liên quan tới Đào Hương tư liệu, vậy mà cũng trùng điệp thở dài, nói một cách đầy ý vị sâu xa nói, “ khó đám quái nhân đều nói, viên kia thần bí Tamil Star là vận mệnh chi thạch đâu! Liền là tảng đá kia, cải biến tặc vương vận mệnh a! Sư huynh ngươi nói, nếu như hắn năm đó không có tham dự bảo thạch trộm cướp án, hiện tại. . . Hắn có thể hay không thật có thể đem bảo tàng tìm tới đâu?”

. . .

Nửa đêm giờ Tý, Triệu Ngọc ở lại khách sạn gian phòng bên trong.

Án này cùng ngày xưa khác biệt, Triệu Ngọc biết, điều tra vừa mới bắt đầu, hắn nhất định phải bảo trì bình thản mới được. Cùng nó không biết ngày đêm liều mạng làm việc, không bằng bảo trì tốt trạng thái của mình, tùy thời có thể lấy làm ra chính xác nhất suy nghĩ cùng phán đoán.

Giờ phút này, Triệu Ngọc cũng đang khẩn trương co quắp chờ đợi 12 giờ đến, trước đó, hắn hôm nay mở ra "Cấn đoái" quẻ đã kết thúc, hắn đạt được 3% độ hoàn thành cùng vài kiện đạo cụ ban thưởng.

Hồi tưởng hôm nay tao ngộ, Triệu Ngọc cảm giác mình lại bị quẻ văn thật sâu đến lung lay một lần, hơi kém chuồn eo. Trước đó, hắn vẫn cho là "Cấn đoái" quẻ đại biểu là bảo tàng tương quan manh mối, hắn sẽ có được trọng yếu đột phá.

Nhưng trên thực tế, này "Đoái" quẻ không phải kia "Đoái" quẻ, cũng không phải là đại biểu cho bảo tàng, mà là hắn tiền thưởng. Nguyên lai, hắn hôm nay đạt được một bút đến từ hình sự sảnh phát xuống liên quan tới ác ma án kết án tiền thưởng, kim ngạch cao tới vạn nhiều!

Khoản này tiền thưởng đã sớm tới trướng, nhưng Triệu Ngọc vẫn bận đến cuối cùng mới nhìn đến.

Mặt khác, hắn hôm nay đại chiến đặc công đội, còn thu được bảo tàng án điều tra quyền hạn, cảm giác càng thêm đối ứng một cái đại biểu địa vị "Chấn" quẻ càng thêm phù hợp. Cũng hoặc là, hắn cùng Lê Tịnh phát sinh ân oán, cùng Tiêu Hàng phát sinh đánh nhau, nếu như nói "Khảm" quẻ hoặc là "Ly" quẻ, thậm chí "Càn" quẻ cũng sẽ không cảm thấy quá mức ngoài ý muốn.

Nhưng mà, hệ thống lại vẫn cứ mở ra chính là đại biểu tình tiết vụ án "Cấn" quẻ, cái này tựa hồ liền không quá hợp lý đi?

Bất quá. . . Triệu Ngọc chăm chú tưởng tượng, hắn hôm nay dù sao đạt được Đặc Công xử tư liệu USB, có lẽ, hôm nay "Cấn" quẻ liền là đối ứng những tài liệu này?

Cũng hoặc là, hôm nay một phen đại chiến, căn bản không tại hệ thống kế hoạch bên trong? Đơn thuần mình tự tìm sao?

Ân. . .

Triệu Ngọc trước nhìn đồng hồ đeo tay một cái, lại nhìn một chút não Trung hệ thống, giờ phút này khoảng cách mở ra mới một quẻ, đã rất gần. Tâm tình của hắn không thể tránh né mà trở nên càng căng thẳng hơn thấp thỏm, hắn phi thường rõ ràng, cái này sắp mở ra một quẻ vô cùng vô cùng trọng yếu, sẽ quyết định hắn tương lai điều tra đi hướng!

Cơ với mình đối hệ thống nước tiểu tính hiểu rõ, Triệu Ngọc luôn cảm thấy, mới mở này ra quẻ văn bên trong, toát ra "Càn" hoặc "Khôn" quẻ tỷ lệ rất lớn!

Không biết, mình lần này, có hay không còn có thể ứng đối?

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc chờ lấy Khai quẻ thời điểm, điện thoại di động của hắn bỗng nhiên vang lên.

Triệu Ngọc không cần tiếp cũng có thể biết, ở thời điểm này sẽ còn gọi điện thoại cho mình người, khẳng định là người thân cận nhất của mình.

Mở ra điện thoại xem xét, quả nhiên là Miêu Anh đánh tới.

Khi lấy được ngày quy định khiến về sau, Triệu Ngọc cũng đã đem chuyện đã xảy ra hôm nay cùng Miêu Anh giảng.

Bất quá, chuyện cho tới bây giờ, Miêu Anh phản ứng phản mà không có trước kia mãnh liệt như vậy. Bởi vì nàng cũng hết sức rõ ràng Triệu

Ngọc nước tiểu tính, mặc kệ tới nơi nào, nếu là không có thể dẫn xuất cái đại sự gì tới, hắn cũng liền không gọi Triệu Ngọc!

Trong điện thoại, Miêu Anh nói cho Triệu Ngọc, nói nàng chính đang gia tăng đẩy nhanh tốc độ, tranh thủ sớm ngày tới cùng Triệu Ngọc tụ hợp. Mà lại, nàng đã tại an bài nhân thủ thay ca, chuẩn bị trước tiên đem Ngô Tú Mẫn hoặc Tằng Khả điều qua một cái đến cho Triệu Ngọc hỗ trợ.

Làm Miêu Anh bỗng nhiên nâng lên Ngô Tú Mẫn thời điểm, Triệu Ngọc không thể tránh khỏi nhớ tới hôm nay mình làm ra nghi phạm trắc tả đến, nghĩ tới nghi phạm trắc tả, hắn liền không thể tránh khỏi nhớ tới vấn đề kia.

Thế là, đang tán gẫu lỗ hổng kỳ, Triệu Ngọc chọn lấy một cái cơ hội thích hợp, hướng Miêu Anh hỏi: “Miêu Miêu a, có chuyện muốn hỏi ngươi một cái, ước chừng 6 năm trước thời điểm, trong nhà người không có đi ra cái đại sự gì a?” 8)

Chương 1090: Ai nghĩ quân pháp bất vị thân?

“Ngươi nói cái gì đó? Có ý tứ gì?” Miêu Anh không hiểu, “Cái gì mới gọi đại sự? Nhà chúng ta mỗi ngày đều đang phát sinh đại sự, cái này ngươi hẳn phải biết a?”

“Ừm... Cái này sao...” Triệu Ngọc giải thích, “Ngươi suy nghĩ thật kỹ, chủ yếu là 6 năm trước, cha ngươi có cái gì chỗ không đúng? Ân... Có lẽ, không chỉ là 6 năm trước, sớm hơn một chút cũng có khả năng!”

“Uy, Triệu Ngọc a, ngươi lại cái nào gân không đúng?” Miêu Anh hỏi lại, “Không phải tìm kiếm bảo tàng sao? Làm sao đột nhiên hỏi cha ta lên trên người? Ai? Không đúng... Vì sao lại chính xác đến 6 năm trước? Ngươi... Ngươi đến cùng đang suy nghĩ gì?”

“Ừm, tốt a!” Triệu Ngọc hiểu rõ Miêu Anh loại kia đánh vỡ nồi đất tính tình, cho nên khi hạ cũng không giấu diếm, nói thẳng, “Là như vậy, chúng ta hoài nghi, từ xưa tới nay, tặc vương Đào Hương một mực có một cái nhìn không thấy đồng bọn! Cái này đồng bọn có thể là hệ thống nội bộ người, hơn nữa còn là một cái nắm giữ lấy Cao cấp quyền hạn...”

Cứ như vậy, Triệu Ngọc đem phân tích của hắn một chữ không sót địa báo cho Miêu Anh, không chút nào mịt mờ nói cho Miêu Anh, mình lo lắng cha vợ sẽ cùng Đào Hương dính líu quan hệ.

“Ha ha ha... Ngươi thật sự là thật tài tình!” Ai ngờ, sau khi nghe xong, Miêu Anh lại cười, “Thân ái, ngươi thật không hổ là đại thần thám a!

Hai ta còn không có đính hôn, cái này trước hướng về phía cha vợ hạ thủ đúng không?”

“Nói đùa!” Triệu Ngọc vội vàng giải thích, “Ngươi còn không hiểu rõ ta sao? Ta chỉ là lo lắng mà thôi, nếu như ta thật hoài nghi hắn, cái kia còn sẽ ngốc đến cùng ngươi cái này làm nữ nhi nói sao?”

“Tốt!” Miêu Anh cười nói, “ đã dạng này, ta cũng có một cái giải quyết vấn đề phương pháp nhanh nhất, ngươi có muốn hay không nghe?”

“Ồ? Phương pháp gì?” Triệu Ngọc vội hỏi.

“Ta hiện tại liền cho cha ta gọi điện thoại, đem ngươi đối với hắn hoài nghi nói cho hắn biết!” Miêu Anh nhanh chóng nói nói, “ nếu như hắn phái người tới giết ngươi diệt khẩu, vậy đã nói rõ hắn cùng Đào Hương cấu kết! Nếu như không phải, vậy đã nói rõ hắn không có vấn đề! Chủ ý này như thế nào?”

“Ai?” Triệu Ngọc nghe được Miêu Anh là nói nói nhảm, vội vàng khuyên giải, “Miêu Miêu a, ngươi đừng sinh khí, chuyên nghiệp một điểm có được hay không?”

“Tốt! Nếu như ta bây giờ hoài nghi cha mẹ của ngươi là người bị tình nghi, ngươi sinh khí sao?” Miêu Anh quyệt miệng, “Triệu Ngọc a, nhờ ngươi chớ suy nghĩ lung tung có được hay không? Ngươi cảm thấy loại chuyện này khả năng sao? Chỉ bằng ngươi một cái sứt sẹo tâm lý trắc tả, cha ta liền biến thành Đào Hương đồng bọn?

“Ta thừa nhận, tại Lê Tịnh sự kiện bên trên, cha ta có lẽ có chỗ tham dự, nhưng là ta tin tưởng, hắn nhất định là vì an toàn của chúng ta suy tính! Đừng quên, chúng ta tháng 6 phần liền phải đính hôn, hắn không hi vọng chúng ta liên lụy đến quốc gia đại án bên trong đến, cũng thuộc về bình thường a?”

“Đại tiểu thư, ta chỉ là hỏi một chút mà thôi,

Ngươi hiểu rõ cách làm người của ta!” Triệu Ngọc khuyên nói, “ nếu như ta cha mẹ có hiềm nghi, ta cũng như thế sẽ hỏi trong sạch tướng! Xin nhờ... Chính là bởi vì ta không có đem ngươi trở thành ngoại nhân mới như vậy hỏi ngươi mà! Ta hiện tại thế nhưng là có hạn kỳ khiến mang theo đâu! Chỉ có hai tháng, ta không muốn buông tha bất luận một loại nào khả năng!”

“Tốt tốt tốt...” Miêu Anh nói nói, “ vậy ta liền chuyên nghiệp một điểm, để cho ta ngẫm lại, 6 năm trước... 6 năm trước hắn là không có việc lớn gì a?” Miêu Anh hồi ức nói, “ nhưng là... Cha ta rất nhiều chuyện đều là tuyệt mật, ta cũng không biết! Dạng này, ta vẫn là tự mình hỏi một chút hắn tốt!”

“Ừm... Cái này...” Triệu Ngọc cảm giác mình làm một kiện đại chuyện ngu xuẩn, bắt đầu hối hận.

“Yên tâm đi thân yêu, ta minh bạch ngươi ý tứ! Ngươi không biết...” Miêu Anh thật sự nói, “Ta có hy vọng dường nào, cha ta thật sự là Đào Hương đồng bọn a! !”

“Ừm... Cái gì?” Triệu Ngọc sững sờ.

“Đúng vậy a!” Miêu Anh thán nói, “ nếu như ta lão ba cùng Đào Hương cấu kết, vậy chuyện này chẳng phải trở nên đơn giản sao? Chúng ta chỉ cần bắt lấy cha ta, sau đó nghiêm hình bức cung, loạn đánh một trận, buộc hắn nói ra chân tướng là có thể!”

“Cái này...” Triệu Ngọc bắt đầu lộn xộn, cảm giác thật chính là muốn quân pháp bất vị thân giống như cũng không là mình?

“Nhưng đáng tiếc là, như thế cẩu huyết sự tình, phát sinh xác suất thực sự quá ít đi một chút!” Miêu Anh khẳng định nói, “ bất quá... Ngươi

ngược lại là nhắc nhở ta, nếu như Đào Hương cái này đồng bọn thật tồn tại, đồng thời thật sự là hệ thống nội bộ người, như vậy nương tựa theo chúng ta tổ điều tra đặc biệt quyền hạn, là căn bản không có cách nào điều tra!

“Cho nên, có thể cho chúng ta giúp một tay, cũng chính là chỉ có cha ta!” Miêu Anh nghiêm túc nói, “Như vậy đi, ngươi lại đem nghi phạm mặt bên làm được lại cẩn thận một chút, sau đó để cha ta hỗ trợ tìm tìm một cái, nhìn xem Đặc Công xử chờ cơ yếu trong bộ môn, phải chăng có phù hợp những điều kiện này người?”

“Ý kiến hay...” Triệu Ngọc gật đầu, “Nhưng là, ngươi nhưng tuyệt đối đừng nói với hắn, ta hoài nghi chuyện của hắn a?”

“Không sao, ta hiểu rõ ta nhất lão ba! Nếu là hắn biết cô gia đang hoài nghi mình, khẳng định cao hứng vô cùng đâu!” Miêu Anh mặc sức tưởng tượng nói.

“Ừm...” Triệu Ngọc nuốt ngụm nước bọt, bắt đầu chăm chú suy nghĩ Miêu Anh ý tứ, cha vợ Miêu Khôn đến cùng là cái gì tính tình a đây là?

“Thân ái, ta ngày mai liền đem Ngô Tú Mẫn phái đi qua! Để nàng trợ giúp ngươi đem nghi phạm mặt bên làm được càng cẩn thận một chút!” Miêu Anh nói nói, “ bất quá, chúng ta không thể đem bảo toàn đều áp tại nơi này! Nếu muốn tìm đến hung thủ, tìm tới bảo tàng, còn có rất nhiều phương diện làm việc muốn làm a!

“Ai nha, thế mà có thể làm Đặc Công xử bản án, hơn nữa còn là quốc gia bảo tàng, thật sự là quá lợi hại! Ngẫm lại đều hưng phấn đâu!” Miêu Anh càng phát ra kích động, “Ta thật nghĩ lập tức liền bay qua, cùng ngươi cùng một chỗ phá án a! Thân yêu, ở trong ấn tượng của ta, giống như còn không có gì sự tình có thể chắng lẽ ngươi! Nhìn xem lần này, ngươi còn có thể hay không viết tiếp thần kỳ a!”

“Ừm...” Triệu Ngọc nhíu mày, nhỏ giọng thầm thì nói, “ ta làm sao nghe được rất không thích hợp chút đấy? Ta hoài nghi, Lê Tịnh hắc ta sự tình, có phải hay không là ngươi cũng có phần a? Trách không được, ngươi vừa lên đến liền để ta đỗi nàng đâu! Có phải hay không, ngươi cũng không có an cái gì hảo tâm a ngươi?”

“Đủ rồi a ngươi! Hoài nghi Hoàn cha vợ, lại hoài nghi vị hôn thê, đại thám tử, ngươi có phải hay không nên gặp bác sĩ a?” Miêu Anh trách cứ nói, “ ngươi chỗ nào đến nhiều như vậy âm mưu luận a!”

“Nói đùa, nói đùa!” Triệu Ngọc nghiêm mặt nói nói, “ bất quá, ta nhưng cũng không như ngươi vậy lạc quan cùng hưng phấn, ngươi khả năng cảm giác không thấy, vụ án này vừa lên đến liền tràn đầy kỳ quái! Ta cảm thấy, nếu như chúng ta có thể đem chuyên gia bị hại án hung thủ tìm tới, cũng đã là cái tương đương kết quả không tệ! Về phần bảo tàng nha... Ha ha...”

“Đúng rồi, nói lên hung thủ, ta vừa cẩn thận thẩm vấn một cái Trình Lăng Phỉ, liên quan tới loại kia tỳ đỗ 啦 phân dược vật sự tình!” Miêu Anh nói nói, “ nàng cho ta cung cấp mấy đầu manh mối, chúng ta có lẽ có thể thử một chút! Nếu như có thể tìm tới đám kia dược vật nơi phát ra, có lẽ cũng là giải khai chuyên gia bị hại chi mê một cái trọng yếu đường tắt!”

“Tốt, vậy ngươi trực tiếp cùng Trần cán sự liên lạc một cái đi!” Triệu Ngọc nói nói, “ để hình sự sảnh nghĩ biện pháp đi điều tra một chút!”

“Ta cảm giác...” Miêu Anh nói nói, “ cùng nó giao cho hình sự sảnh, chẳng bằng để Đặc Công xử người đi xử lý! Dù sao bọn họ càng thêm chuyên nghiệp một chút!”

“Tốt!” Triệu Ngọc gật đầu, “Vậy ngươi tại trong báo cáo xin phép một chút đi! Việc quan hệ quốc gia đại sự, phía trên hẳn là sẽ phê chuẩn!”

“Ừm!” Miêu Anh đồng ý, “Vậy hôm nay cứ như vậy , chờ lấy ta thân yêu, ta sẽ mau chóng giải quyết bên này, cùng ngươi tụ hợp! Tuyệt đối đừng đem bản án tất cả đều phá, chừa chút cho ta...”

“Tốt!” Triệu Ngọc mỉm cười, lúc này mới cúp xong điện thoại.

Ai!

Điện thoại quải điệu, Triệu Ngọc tiếu dung cũng dần dần trở nên cứng ngắc. Miêu Anh tâm tình tuy tốt, nhưng Triệu Ngọc lại vẫn cảm nhận được một cỗ áp lực trước đó chưa từng có!

Bản án... Thật có thể phá?

Bảo tàng... Thật sự có thể tìm tới sao?

Hệ thống lão đại a... Hắn ngược lại đem lực chú ý chuyển dời đến hệ thống giới diện đi lên, tâm trong lặng lẽ nhắc tới, lần này có thể phá án hay không, coi như toàn nhờ vào ngươi!

Khai!

Theo Triệu Ngọc tâm niệm chỉ vào, mới một quẻ thình lình mở ra. Nhưng gặp hệ thống giới diện trung ương viết hai cái chữ to —— chấn khảm.

Ta mẹ nó cái nãi nãi gấu!

Nhìn thấy kết quả này, Triệu Ngọc nhịn không được khóc hu hu, hệ thống lão đại a, vì cái gì vừa đến thời khắc mấu chốt, ngươi luôn luôn cho ta như xe bị tuột xích a? 8)

Chương 1091: Tràn đầy uy hiếp

Sáng ngày hôm sau, Phụng Bình cục cảnh sát trong văn phòng.

“Sư huynh a...” Lý Bối Ny nghiêm túc nhìn xem Triệu Ngọc mặt, hỏi nói, “ ta hôm qua đáng giá ca đêm, cũng không có giống như ngươi a! Ngươi sắc mặt rất khó nhìn, không phải là một đêm không ngủ a?”

Lý Bối Ny nói không sai, Triệu Ngọc sắc mặt tái nhợt, khuôn mặt tiều tụy, tối hôm qua hoàn toàn chính xác không chút đi ngủ . Bất quá, hắn mất ngủ cũng không phải là bởi vì cảm xúc vấn đề, cũng không phải là bởi vì kính nghiệp, mà là hoàn toàn đến từ không may.

Nguyên lai, hôm qua Tiêu Hàng cho hắn trên cổ tới một cái kia khóa cổ chưởng thực sự quá lợi hại, mặc dù hắn dùng bình ô xy hóa giải một cái, nhưng hiệu lực qua đi, vẫn là lưu lại nghiêm trọng di chứng. Chỉ cần nằm xuống, liền sẽ cảm giác hô hấp khó khăn, lâm vào ngạt thở. Cuối cùng, hắn cơ hồ là ngồi ngủ một đêm.

“Không có việc gì, không có việc gì! Vì làm việc mà! Ha ha...” Triệu Ngọc là điển hình con vịt chết mạnh miệng, thà rằng nói láo cũng không thừa nhận mình kinh ngạc.

“Quá chuyên nghiệp!” Lý Bối Ny quả nhiên tin, “Sư huynh a, ngươi nhưng muốn chú ý một chút mà thân thể, chúng ta cái này vừa mới bắt đầu đâu! Gần hai tháng còn rất dài, tuyệt đối đừng sốt ruột nha!”

“Khục khục...” Triệu Ngọc cảm giác yết hầu ngứa, vội vàng ho khan hai tiếng, thuận thế bóp mấy cái, lại hỏi, “Thế nào, có cái gì phát hiện mới

không có?”

“Tiểu Thôi đã nhớ lại không ít thứ, “ Lý Bối Ny đem một phần văn kiện đưa cho Triệu Ngọc, “Ngươi xem trước một chút đi! Ta nhìn nàng tinh thần có chút tiêu hao, liền để nàng nghỉ ngơi đi!”

Kít...

Ai ngờ, Lý Bối Ny còn chưa nói xong, Thôi Lệ Châu liền từ văn phòng cửa chính đi đến.

“A? Tiểu Thôi, làm sao còn không nghỉ ngơi?” Lý Bối Ny vội hỏi.

“Ai nha, cục cảnh sát trực ban ký túc xá đều là thối chân hương vị! Ở đâu là chỗ của người ở a?” Thôi Lệ Châu xoa nhập nhèm mắt buồn ngủ, nhíu mày nhả rãnh.

“Ta két, ngươi một cái nữ phi tặc, ngay cả cống thoát nước đều ở qua, còn sợ cục cảnh sát ký túc xá sao?” Triệu Ngọc hỏi lại.

“Nhưng là, vừa nghĩ tới các ngươi có thể ở lại thoải mái dễ chịu khách sạn, trong lòng ta liền không thăng bằng a!” Thôi Lệ Châu quyệt miệng, “Dựa vào cái gì không cho ta ra ngoài?”

“Nói nhảm, không phải nói cho ngươi sao?” Triệu Ngọc nghiêm mặt nói nói, “ thân phận của ngươi đặc thù a! Ai bảo ngươi là Đào Hương nữ nhi đâu? Đã bị bắt cóc một lần, ngươi cũng không muốn lại có lần thứ hai a?”

“Ai!” Thôi Lệ Châu khổ đại cừu thâm địa bắt lấy Triệu Ngọc bả vai, dùng sức lay động đầu, “Ta mặc kệ, ta mặc kệ... Ta muốn ở khách sạn, nếu là không yên tâm, ta liền cùng ngươi ở một cái phòng được! Cũng không phải không có ở cùng nhau qua!”

Xoạch...

Nơi xa Lưu Chiêm Binh cặp văn kiện rơi mất,

Trương Cảnh Phong cũng đem cà phê uống đến trên mặt mình.

“Uy! Có mao bệnh a ngươi?” Triệu Ngọc hắc lên mặt, xấu hổ mắng, “ chớ có nói hươu nói vượn có được hay không? Ta hôm nay đã hẹn trước Phụng Bình tỉnh thính nhân viên kỹ thuật , chờ bọn họ ở trên thân thể ngươi lắp đặt định vị khí lại nói! Ngươi tối hôm qua đủ vất vả, tranh thủ thời gian đi ngủ đi thôi!”

“Ừm...” Thôi Lệ Châu ngẩng đầu, dùng một loại đưa tình ẩn tình ánh mắt nhìn qua Triệu Ngọc, vũ mị địa nói nói, “ ta ngủ không được, ngươi cùng ta đi qua dỗ dành ta được hay không, liền giống như trước đồng dạng...”

“Ngươi...”

Triệu Ngọc vừa định phát tác, Thôi Lệ Châu lại bỗng nhiên ôm hắn, từ bên tai nàng nhỏ giọng nói ra: “Lão đại, cho ta mượn 500 ngàn khối tiền, giúp ta đem hào trạch quản lý phí trả hết, ta liền không dây dưa ngươi!”

“Ngươi! ?” Triệu Ngọc rốt cục nghe được tràn đầy uy hiếp.

“Xin nhờ á! Mặc kệ cuối cùng giải quyết như thế nào, ta chí ít trước được đem phòng ở thủ tục làm tốt a! Cầu ngươi nha...” Thôi Lệ Châu cười xấu xa, “Tương lai của ta nhất định sẽ trả ngươi! Mang lợi tức đều được! Nếu là còn không lên, ta đem phòng ở bán cũng được a!”

“Ngươi nha!” Triệu Ngọc dở khóc dở cười.

“Ngươi nếu là không cho ta mượn... Hừ hừ...” Thôi Lệ Châu nheo mắt lại, “Ta liền đem hai ta Tấn Bình lúc sự tình nói ra... Ta nghĩ, chúng ta

những này đồng nghiệp mới nhất định còn chưa từng nghe qua hai ta cố sự a?”

“Ta đi!” Triệu Ngọc nhíu mày, “Tiểu Thôi a, ngươi hẳn phải biết, dám uy hiếp ta Triệu Ngọc người, toàn đều không chết cũng bị tàn phế đi? Làm sao? Ngươi muốn thử xem sao? Bằng không... Để Miêu Anh bắt ngươi luyện tay một chút? Ta nghĩ, nàng sẽ phi thường vui lòng!”

“Ngươi... Quá vô tình!” Thôi Lệ Châu giả trang ra một bộ nước mắt tại hốc mắt đảo quanh biểu lộ, điềm đạm đáng yêu.

“Đừng dùng bài này!” Triệu Ngọc khoát tay, “Bản án nếu là phá, quay đầu đem phòng ở mua lại cho ngươi đều được! Nhưng bây giờ, đàng hoàng chạy trở về cục cảnh sát ký túc xá nghỉ ngơi , chờ nhân viên kỹ thuật tới, ta sẽ phái người đi gọi ngươi!”

“Ô ô... Lòng độc ác a ngươi... Ô ô...” Thôi Lệ Châu gào khan lấy lui ra ngoài, trong mắt lại nửa giọt nước mắt cũng không có.

Thôi Lệ Châu sau khi đi, Trương Cảnh Phong bọn người còn ở vào ngây người bên trong, bầu không khí có vẻ hơi khó chịu.

“Ừm... Cái kia lão Trương a...” Triệu Ngọc tranh thủ thời gian mở miệng đánh vỡ xấu hổ, “Ngươi bên kia có tiến triển không?”

“Nha...” Trương Cảnh Phong vội vàng để cà phê xuống chén, đem một chồng tư liệu lấy tới nói nói, “ nơi này là cái kia 5 tên bị hại chuyên gia tài liệu cặn kẽ! Ta đã thông tri liên tra cảnh sát, để bọn họ đi tự thân lên môn thăm viếng, hôm nay sẽ có càng thêm kỹ càng tư liệu phát tới!”

“Tốt!” Triệu Ngọc tiếp nhận tư liệu.

“Tổ trưởng!” Lưu Chiêm Binh cũng mau tới trước báo cáo làm việc, “Liên quan tới Viên Tuấn Thành bị hại hiện trường hai lần khám nghiệm

cũng hoàn thành, chúng ta tra tìm Viên Tuấn Thành bị hại đêm đó, nhà hắn ở lại cư xá phương viên một cây số phạm vi bên trong video tư liệu, trước mắt không có phát hiện rõ ràng nhân vật khả nghi cùng cỗ xe, chúng ta chuẩn bị hôm nay khuếch trương phạm vi lớn!”

“Ta nghe Thôi Lệ Châu nói, Viên Tuấn Thành vợ con khu camera bị phá hư, có chuyện này sao?” Triệu Ngọc hỏi.

“Đúng!” Lưu Chiêm Binh trả lời, “Viên Tuấn Thành bị hại đoạn thời gian đó bên trong, trong cư xá tất cả camera tất cả đều xuất hiện trục trặc! Căn cứ tiểu khu Công Nghiệp quản lý chỗ nói, là bọn họ nội bộ xử lý hệ thống xuất hiện vấn đề, qua đi không bao lâu liền đã sửa xong!

“Kỹ thuật đội hôm nay sẽ đi điều tra! Đoán sơ qua, nếu như là có người cố ý hành động, như vậy công kích từ xa khả năng phi thường lớn!”

“Ừm...” Triệu Ngọc gật đầu, “Nhìn tới... Đối thủ của chúng ta hoàn toàn chính xác phi thường lợi hại!”

“Tổ trưởng, chúng ta thông qua camera xuất hiện trục trặc trước đó video hình tượng, nhìn thấy tại Viên Tuấn Thành nhà dưới lầu đặt lấy không ít ô tô.” Lưu Chiêm Binh lại nói, “ cho nên, chúng ta hôm nay dự định đi tìm chủ xe, nhìn xem có thể hay không từ chạy ký lục nghi phương diện tìm tới manh mối?”

“Tốt!” Triệu Ngọc nói nói, “ ngoại trừ thiết bị điện tử, nhân chứng cũng phi thường trọng yếu! Nhìn xem trong video xuất hiện nào cư xá cư dân, từng cái thăm viếng, nhìn xem có thể hay không được cái gì?”

“Minh bạch!” Lưu Chiêm Binh lĩnh mệnh mà đi.

Ai ngờ, Lưu Chiêm Binh vừa mới vừa đi tới cửa phòng làm việc, không ngờ nhìn đến đứng ở cửa một người mặc áo jacket áo nam tử. Nam tử kia giơ cánh tay lên đang tính gõ cửa, nhưng trên mặt biểu lộ lại lại

mang theo vài phần e ngại.

“Ai? Tại sao là ngươi?” Lưu Chiêm Binh một chút nhận ra được, lập tức sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn không khách khí hỏi nói, “ ngươi tới làm gì?”

“Ha ha... Ha ha...” Người này cười rạng rỡ, vội vàng đem một xấp văn kiện nâng tại trước mặt, giải thích nói, “ đừng hiểu lầm, đừng hiểu lầm, ta là tới đưa tư liệu!”

Nguyên lai, người này chính là hôm qua cùng Tiêu Hàng cùng nhau Đặc Công xử đặc công, cũng là bị Triệu Ngọc đánh cho nhẹ nhất một cái.

Một thấy người này đến, trong văn phòng bầu không khí đột nhiên biến đến mức dị thường khẩn trương.

“Ừm... Triệu tổ trưởng, ngươi tốt, ngươi tốt!” Người này tranh thủ thời gian vào nhà, xông Triệu Ngọc có chút cúi đầu, cũng không dám con mắt nhìn nhau địa cúi đầu nói nói, “ là như vậy, ta là dâng lên cấp mệnh lệnh, đến cho ngài truyền đạt tình báo cùng tư liệu tới! Ân... Chuyện ngày hôm qua đâu, đều là một đợt hiểu lầm, còn hi vọng ngài tha lỗi nhiều hơn, hắc hắc, tha lỗi nhiều hơn a!”

Tư liệu cùng tình báo?

Nha...

Triệu Ngọc con mắt Nhất chuyển, lập tức lĩnh ngộ đối phương ý đồ đến. Vội vàng sắc mặt chuyển biến, đầy nhiệt tình địa nghênh đón tiếp lấy.

“Hoắc ha ha... Chuyện này, chuyện này a...” Triệu Ngọc cùng người này nắm tay, lại dọa đến người này toàn thân run rẩy.”Bởi vì cái gọi là không đánh nhau thì không quen biết, chuyện quá khứ, cũng đừng nhắc lại! Tới tới tới, mau mời, mau mời!”

Nhìn thấy Triệu Ngọc thái độ thân mật, người này lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, mau đem tư liệu đưa cho Triệu Ngọc, giải thích nói: “Triệu tổ trưởng, đây đều là thượng cấp để cho ta đưa cho ngài tới bổ sung tư liệu, đều là liên quan tới bảo tàng! Ân... Còn có... Còn có...”

Nói, hắn lại từ trong bóp da móc ra một cái màu đen điện thoại: “Đây là chúng ta Đặc Công xử chuyên dùng di động, mật mã là của ngài cảnh hào! Cái kia... Sổ truyền tin bên trên hiện tại chỉ có một cái trò chuyện ghi chép, cái số kia chính là ta! Ân... Lãnh đạo cấp trên để cho ta làm ngài liên lạc quan. Triệu tổ trưởng a, về sau có chuyện gì, mong rằng chỉ giáo nhiều hơn a!”

Bởi vì cái gọi là quyền đầu cứng mới là đạo lí quyết định! Hôm qua, tên đặc công này kiêu ngạo như vậy cao ngạo, nhưng bị Triệu Ngọc một trận đánh đập xuống tới, lập tức biến thành ngoan ngoãn bảo, nói chuyện muốn bao nhiêu khách khí có bao nhiêu khách khí!

Kỳ thật, Triệu Ngọc còn một mực buồn bực đâu! Đã bảo tàng án đã giao cho mình tổ điều tra đặc biệt, như vậy Đặc Công xử chí ít hắn là xuất ra chút thành ý tới đi? Bằng vào lấy một cái USB tư liệu, rõ ràng không đủ. Không có câu thông, Triệu Ngọc căn bản không biết Đặc Công xử đến cùng đều làm nào làm việc, lấy được cái gì tiến triển?

Người này tới đúng lúc, hắn vừa vặn có một đống lớn nghi vấn, phải thật tốt hỏi thăm một phen...

Chương 1092: Bảo tàng nghi ngờ

“Sớm nhất thời điểm còn gọi Đặc Khoa xử đâu!” Vị này bị Đặc Công xử phái tới lâm thời liên lạc viên tên là Mã Kế Xuân, hắn ngay tại Triệu Ngọc hỏi thăm dưới, giảng thuật liên quan tới tìm kiếm bảo tàng chân tướng.”Sớm tại kiến quốc trước đó, chúng ta liền được quân thống bên kia tình báo, biết được liên quan tới Hán gian Lưu Điện Thần sự tình!

“Nghe nói, quân thống đối Lưu Điện Thần khai độ cao chú ý, Liêu Trầm chiến dịch khai hỏa về sau, còn muốn đem hắn mang đến phương nam giam giữ! May mắn bên ta sớm nhận được tin tức, muốn đem người đoạt tới. Kết quả, quân thống vì để tránh cho Lưu Điện Thần rơi vào bên ta trong tay, đành phải đem hắn bí mật xử tử!

“Nghe nói, lúc ấy phát sinh Hỗn Loạn bắn nhau, thẩm vấn bản thảo cũng tàn khuyết không đầy đủ!” Mã Kế Xuân giới thiệu nói, “ Triệu tổ trưởng phát hiện cái kia phần thẩm vấn bản chép tay, chính là trong đó mất đi một bộ phận, đúng lúc là chúng ta bên này không có!”

“Ừm. . .” Triệu Ngọc nghĩ nghĩ, hỏi, “Liên quan tới bảo tàng sự tình, chẳng lẽ giới hạn tại cái kia phần Hán gian bản chép tay sao? Liền không có đừng chứng cứ rồi? Căn cứ tình huống lúc đó, Lưu Điện Thần muốn giữ được tính mạng, là vô cùng có khả năng từ không sinh có!”

“Dĩ nhiên không phải!” Mã Kế Xuân lại nói, “ bên ta vì xác nhận tin tức độ tin cậy, từng tại đông bắc địa khu tiến hành quá dài đạt mấy năm điều tra nghiên cứu, nó một, có không ít dân gian thuyết pháp, đều cùng Lưu Điện Thần miêu tả ăn khớp.

“Nó hai, Nhật Bản chiến bại về sau, Quan Đông quân không có cách nào toàn bộ rút về bản thổ, bọn họ tại đông bắc lưu lại không ít người. Những người này hoặc là bị nơi đó đồng hóa, biến thành Trung Quốc dân chúng, hoặc là liền bị quân Nhật Bản phương an bài thành gián điệp!

“Kiến quốc về sau, nước ta nhiều lần tiến hành quét sạch, bắt được xong đại lượng gián điệp. Mà căn cứ những gián điệp này nhóm miêu tả , đồng dạng phù hợp chôn bảo tàng thuyết pháp.

“Ừm. . .” Mã Kế Xuân dừng lại một chút, lại nói, “ trong đó, đáng nhắc tới chính là, tại thế kỷ trước 50 niên đại, bên ta còn từ đông bắc địa khu bắt được xong một nhóm Tô Liên nhân viên tình báo, trong đó không chỉ có có KGB, còn có một số địa chất chuyên gia!

“Từ bọn họ miệng bên trong, chúng ta lại đạt được một bộ phận tình báo, trong đó thậm chí còn có một số KGB đánh vào Nhật Bản cao tầng nội bộ tuyệt mật tư liệu!

“Căn cứ tư liệu biểu hiện, có Nhật Bản nội bộ quan lớn công bố, tồn tại tại Trung Quốc đông bắc bảo tàng cũng không phải là tin đồn thất thiệt, bọn họ xác thực chính tai đã nghe qua, liên quan tới bảo tàng kế hoạch nghe đồn! Chỉ bất quá, rất nhiều nhân viên tương quan đều là Cao cấp tù chiến tranh, đã sớm bị công pháp quốc tế đình xử tử, không người lại biết được tin tức xác thực.

“Bởi vậy, Tô Liên phương diện cũng một mực tại toàn lực truy tra lấy bảo tàng hạ lạc, vậy mà nhịn không được đơn phương đến đông bắc đi tìm.

“Đương nhiên. . . Mục tiêu của bọn hắn, chủ yếu là đám kia mất tích Hoàng Kim!” Mã Kế Xuân giảng thuật, “Bọn họ cho rằng, 600 tấn Hoàng Kim không có khả năng bị Nhật Bản nhân tất cả đều tiêu hóa, làm sao cũng có thể còn lại một chút! Chỉ cần có thể tìm tới, bọn họ liền

có đầy đủ chứng cứ, đến hướng Nhật Bản chính phủ đưa ra khởi tố, xin bắt đền!

“Chính là bởi vì đạt được nhiều như vậy tin tức, bảo tàng nói chuyện cũng chính thức thành lập, từ ngay lúc đó Đặc Khoa xử phụ trách, nhấc lên một cỗ tầm bảo dậy sóng!

“Chỉ bất quá. . .” Mã Kế Xuân lắc đầu thở dài, “Mặc dù Đặc Khoa xử làm đại lượng làm việc cùng thực địa khảo sát, thu hoạch đến càng nhiều tình báo, thế nhưng là liên quan tới bảo tàng, nhưng vẫn không có tìm tới! Trong hơn mười năm, bọn họ cơ hồ đi khắp đông bắc rừng sâu núi thẳm, lại là không thu hoạch được gì, ngay cả cái bảo tàng cái bóng đều không tìm được!

“Lại về sau, theo thời gian trôi qua. . . Bảo tàng sự tình cũng liền dần dần phai nhạt đi, càng ngày càng khó tìm! Ầy. . .” Mã Kế Xuân đem tư liệu mở ra, lật ra một bộ cổ xưa địa đồ đến, giới thiệu nói, “ cái này một phần là năm đó sao chép bản, phía trên ghi chép cặn kẽ Đặc Khoa xử tìm kiếm bảo tàng thăm dò qua địa điểm cùng tìm kiếm lộ tuyến.”

Triệu Ngọc bọn người mở ra to lớn địa đồ, thấy được phía trên vẽ lấy các loại lộ tuyến tiêu chí còn có ký hiệu, bởi vậy có thể thấy được, năm đó những người mở đường hoàn toàn chính xác đạp biến hơn phân nửa cái đông bắc địa khu.

“Lại về sau. . .” Mã Kế Xuân tiếp tục, “Đặc Khoa xử đổi thành Đặc Công xử, nhưng tìm kiếm bảo tàng nhưng lại chưa bao giờ đình chỉ qua. Ầy. . .”

Nói, hắn lại đem tư liệu phía sau một cái khác bức bản đồ mở ra, giới thiệu nói: “Cái này một phần địa đồ, liền là qua nhiều năm như vậy, chúng ta Đặc Công xử khảo sát lộ tuyến! Những này dùng đỏ bút đánh dấu địa phương,

Đều là chúng ta mấy năm gần đây sử dụng công nghệ cao thủ đoạn, lợi dụng vệ tinh cùng dao cảm hệ thống tra tìm!

“Chúng ta tìm được mấy gian vứt bỏ ngày xưởng quân sự, lại vẫn không có phát hiện bảo tàng bóng dáng! Ai!” Mã Kế Xuân thở dài một tiếng, “Thời gian rất lâu, công việc của chúng ta trọng điểm, đều chuyển di tại phương diện khác. Tỉ như thu hoạch quốc tế tin tức, điều tra khả nghi người ngoại quốc viên, cùng bảo tàng tồn đang vấn đề bên trên.

“Cho dù là Đặc Công xử nội bộ, cũng là tồn tại lưỡng cực phân hoá mâu thuẫn! Chúng ta mời mời tới chuyên gia, cũng cơ bản đều đem tinh lực lãng phí ở luận chứng phía trên, tận sức tại chứng minh bảo tàng là thật hay không tồn tại?

“Bất quá. . . Có ý tứ chính là. . .” Mã Kế Xuân nói nói, “ chúng ta cũng không phải không thu hoạch được gì. Chúng ta tra được một đầu tuyệt mật tin tức, đã bị chúng ta xác nhận chứng thực. Không nghĩ tới, Nhật Bản phương diện sớm tại trước đây thật lâu, cũng bí mật thành lập bảo tàng kế hoạch nghiên cứu tiểu tổ, bắt đầu nghiên cứu bảo tàng hạ lạc, đồng thời nhiều lần chui vào nước ta đông bắc địa khu tiến hành bí mật điều tra!”

“Ồ?” Triệu Ngọc khẽ nhíu mày, câu nói này, giống như ở đâu nghe qua.

“Bảo tàng là Nhật Bản nhân chôn xuống, hiện tại bọn họ chính mình lại đi ra ngoài tìm tìm, cái này làm chúng ta phi thường không hiểu, “ Mã Kế Xuân tiếp tục nói, “Cho nên, chúng ta lại tiếp tục điều tra, lúc này mới từ khía cạnh hiểu rõ đến. Nhật Bản phương diện lúc ấy khả năng phát sinh ô long sự kiện, chính bọn hắn cũng đem bảo tàng tin tức làm mất rồi!”

“Nha. . .” Triệu Ngọc lúc này mới nhớ tới, lời này chính là Lê Tịnh đã nói với hắn. Nguyên lai, Lê Tịnh lấy được tin tức, bản thân liền là Đặc Công xử, căn bản cùng nàng bằng hữu gì không quan hệ.

“Đã dạng này. . .” Lý Bối Ny nhíu mày hỏi, “Các lão chuyên gia chết, có phải hay không sẽ cùng Nhật Bản gián điệp có quan hệ đâu?”

“Không tốt lắm nói!” Mã Kế Xuân lắc đầu, “Nhưng chúng ta cho rằng, Nhật Bản đặc công không có to gan như vậy lượng. Bởi vì một khi bị tra, sẽ sinh ra không thể đo lường quốc tế ảnh hưởng, Nhật Bản phương diện không chịu đựng nổi!

“Cho nên, chúng ta cho rằng, lão chuyên gia chết, có lẽ cùng Đào Hương quan hệ càng nhiều hơn một chút!”

“Ồ?” Triệu Ngọc gật đầu, hỏi nói, “ như vậy liên quan tới Đào Hương, các ngươi đều biết thứ gì?”

“Cũng không so với các ngươi nhiều hơn bao nhiêu!” Mã Kế Xuân chi tiết nói nói, “ chúng ta đặc biệt nghĩ biết rõ ràng chính là, Đào Hương đến cùng là từ ai nơi đó lấy được Hán gian bản chép tay? Bản chép tay lai lịch phi thường trọng yếu, có thể có loại vật này người, thân phận khẳng định không tầm thường!”

“Chậc chậc. . .” Triệu Ngọc chậc lưỡi, “Điểm này ta cũng nghĩ qua, nhưng là Đào Hương bút kí bên trên không hề ghi chú, đoán chừng hẳn là trước đây thật lâu! Thời điểm đó Đào Hương vẫn là tuổi trẻ tiểu hỏa tử hẳn là!”

“A, bản chép tay lai lịch, còn cần chậm rãi điều tra, nhưng danh sách sự tình. . .” Mã Kế Xuân ngôn nói, “ nhưng liền theo chúng ta Đặc Công xử mật thiết tương quan!”

A?

Triệu Ngọc trong lòng xiết chặt, rốt cục nâng lên danh sách!

“Rất rõ ràng, Đào Hương lấy được danh sách kia, chỉ có chúng ta Đặc Công xử mới có, mà lại đều là chúng ta tuyệt mật tư liệu! Ngoại nhân không được mà gặp!” Mã Kế Xuân nói nói, “ thế nhưng là, tại chúng ta ghi chép bên trên biểu hiện, danh sách chưa từng có mất đi hoặc tiết ra ngoài qua. Cứ như vậy, sự tình liền trở nên khó bề phân biệt!”

“Đúng a. . .” Lý Bối Ny cũng là chân mày nhíu chặt, “Các ngươi không có tiết ra ngoài hoặc mất đi, cái kia Đào Hương là làm thế nào chiếm được đây này? Hắn ngay cả Đặc Công xử văn kiện cũng dám trộm sao?”

“Cho nên, chúng ta Lê đội trưởng hoài nghi. . .” Mã Kế Xuân ngẩng đầu lên, biểu lộ phức tạp nói nói, “ danh sách có thể là từ chúng ta nội bộ tiết lộ ra ngoài! Chúng ta Đặc Công xử, khả năng ra nội ứng!”

Chương 1093: Không duy 1 chìa khoá

“Chúng ta đang tiến hành nội bộ thanh tra. . .” Mã Kế Xuân giới thiệu nói, “ nhìn xem năm đó Đặc Công xử bên trong, ai nhất có hiềm nghi? Bất quá, bởi vì quyền hạn vấn đề, phải cần một chút thời gian mới được.”

“Chờ một chút. . .” Lý Bối Ny nhíu mày, “Danh sách có phải hay không là từ những chuyên gia kia nhóm trong tay tiết lộ ra ngoài đâu?”

“Sẽ không!” Mã Kế Xuân khẳng định nói, “Các chuyên gia làm thuê cho Đặc Công xử, là phân khác biệt công tác tổ, tương hỗ ở giữa khả năng đã gặp mặt hoặc nhận biết, nhưng là không thể nào toàn đều biết! Lại thêm thời gian niên hạn vấn đề, bọn họ bất cứ người nào trong tay, cũng không có khả năng có hoàn chỉnh chuyên gia danh sách!”

“Nhưng ta vẫn là không biết rõ. . .” Lý Bối Ny lại hỏi, “Đào Hương vì cái gì nghĩ như vậy muốn danh sách đâu? Tìm kiếm bảo tàng cùng danh sách có quan hệ, nhưng quan hệ cũng không lớn a?”

“Cái này nhưng không nhất định!” Mã Kế Xuân trả lời, “Dù sao, các chuyên gia làm thuê cho Đặc Công xử, nắm trong tay liên quan tới bảo tàng trực tiếp tư liệu. Ta nghĩ, Đào Hương muốn có được danh sách, chính là vì từ những chuyên gia này thân nhúng tay vào, đến lấy được đoạt bảo tàng tư liệu a?”

“Cái này. . .” Lý Bối Ny lông mày càng chặt, “Cái này tựa hồ xuất hiện một cái ăn khớp vấn đề! Các ngươi ngẫm lại, nếu như Đào Hương có cái đồng bọn tại Đặc công xử, vậy cái này đồng bọn dứt khoát đem bảo tàng

tư liệu đưa cho Đào Hương không liền thành? Còn tìm những chuyên gia kia làm gì? Vẽ vời cho thêm chuyện ra chẳng phải?”

“Ừm. . . Cái này. . .” Mã Kế Xuân từ chưa nghĩ tới chỗ này, cảm giác có chút ngoài ý muốn, không biết trả lời như thế nào?

“Có lẽ. . .” Lưu Chiêm Binh bỗng nhiên xen vào tiến đến, “Cái này nội ứng cũng không có cao như vậy quyền hạn, chỉ có thể đạt được chuyên gia danh sách, mà không thể trực tiếp lấy được đoạt bảo tàng tư liệu đâu?”

“Cái này. . . Ta đến về đi thăm dò một chút!” Mã Kế Xuân gật đầu nói, “Nếu như hai chuyện quyền hạn là tách ra, như vậy có lẽ đối với chúng ta tìm kiếm nội gian phi thường có trợ giúp!”

“Nếu như không phải nội gian. . .” Lúc này, Hứa Hải lại nói, “ Đào Hương liền thật không thể nào là trộm được danh sách sao? Ta không có xem thường Đặc Công xử ý tứ, nhưng là, Đào Hương dù sao cũng là tặc vương a?”

“Đúng, Đào Hương không thiếu tiền, có lẽ là Đào Hương hoa món tiền khổng lồ mua mua lại đây này?” Lý Bối Ny cũng là suy đoán, “Bởi như vậy, coi như Đào Hương có đồng bọn, cũng chưa chắc nhất định chính là Đặc Công xử nội bộ nhân viên a?”

“Ừm. . . Ta hiểu được!” Mã Kế Xuân gật đầu nói, “Ta trở về, sẽ đuổi theo cấp báo cáo, hảo hảo điều tra một phen! Triệu tổ trưởng, có câu nói, ta không biết có nên nói hay không. . .”

“Đi! Thôi Lệ Châu bên này còn cái gì đều không nghĩ tới đâu!” Triệu Ngọc nhún vai, bỗng nhiên hỏi một đằng, trả lời một nẻo địa nói một câu như vậy.

Nhưng mà, Mã Kế Xuân nghe xong, cả người đều ngây ngẩn cả người.

Nguyên lai, cái kia câu có nên nói hay không, chính là muốn nói Thôi Lệ Châu sự tình, lại bị Triệu Ngọc đoán được.

“Ta không cần ngươi nhắc nhở, ta tự nhiên biết Thôi Lệ Châu tầm quan trọng! Thế nhưng là. . . Ta cũng hi vọng chúng ta về sau cũng có thể thẳng thắn hợp tác. . .” Nói, Triệu Ngọc gần sát Mã Kế Xuân mặt, trịnh trọng nói nói, “ ngươi nói có đúng hay không đâu? Lê đội trưởng?”

“Ừm. . . Ngài. . . Có ý tứ gì?” Mã Kế Xuân mặt mũi trắng bệch.

“Ha ha. . .” Triệu Ngọc mỉm cười, giải thích nói, “ ngươi lúc nói chuyện, ánh mắt phía bên phải phía dưới liếc mắt hơn 20 lần, ta còn tưởng rằng máy nghe trộm tại ngươi kẽo kẹt trong ổ đâu! Nhưng chăm chú quan sát về sau, ta mới ý thức tới, ngươi nói chuyện có thuật lại dấu hiệu, cho nên. . . Các ngươi Đặc Công xử công nghệ cao cũng thật nhiều a, nhét lỗ tai phải bên trong a? Từ bên ngoài nhìn, thật đúng là cái gì cũng nhìn không ra đâu!”

“A. . . Cái này. . . Cái này. . .” Mã Kế Xuân mồ hôi đều lạnh, trong mắt lộ ra lớn lao sợ hãi.

A?

Lưu Chiêm Binh bọn người cũng là giật nảy mình, vội vàng đem Mã Kế Xuân bao bọc vây quanh.

Kỳ thật, Triệu Ngọc vừa rồi phỏng đoán đơn thuần vô ích, chân chính lợi hại, hay là hắn trong đầu ẩn hình tham trắc khí, từ khi Mã Kế Xuân vừa tiến đến, hắn liền đã biết Mã Kế Xuân trong lỗ tai mang theo đồ đâu!

“A. . . Anh hùng. . .”

Đang khi nói chuyện, Triệu Ngọc điện thoại di động vang lên.

“Uy, Triệu Ngọc, ngươi đừng làm loạn!” Trong điện thoại thình lình vang lên Lê Tịnh thanh âm dồn dập, “Nếu như ta không có thành ý hợp tác với các ngươi, ta liền sẽ không phái Mã Kế Xuân làm liên lạc viên! Ngươi hẳn phải biết,

Nghĩ phá vụ án này, ngươi cần chúng ta Đặc Công xử quyền hạn cùng duy trì!”

“Lê đội trưởng, nói chuyện thế nào khách khí như vậy đâu?” Triệu Ngọc ngang bướng cười một tiếng, “Ta chỉ là hi vọng, về sau chúng ta hợp tác, có thể đơn giản hơn một điểm, đừng làm đến phức tạp như vậy có được hay không? Ta Triệu Ngọc đại nhân có đại lượng, liên quan tới trước đó chúng ta phát sinh những cái kia chuyện không vui, ta cam đoan không còn so đo!”

“Thật không biết xấu hổ!” Lê Tịnh giận nói, “ ngươi căn bản không có ăn thiệt thòi, còn so đo làm gì?”

“Ha ha ha. . .” Triệu Ngọc ngẩn ra cười to, “Lê đội trưởng, ngươi đừng nói, mới một ngày không thấy, ta còn thực sự có chút nhớ ngươi!”

“Ngươi!” Lê Tịnh rõ ràng tức giận, nhưng lại không phát tác được, đành phải phiền muộn thở dài, kiềm nén lửa giận nói nói, “ Triệu Ngọc, liên quan tới 5 tên chuyên gia bị hại hiện trường, các ngươi không cần tra xét nữa! Chúng ta đã tất cả đều điều tra, tình huống giống như Viên Tuấn Thành, bọn họ tất cả đều chết tại nhà của mình, mà nên muộn cư xá giám sát, tất cả đều xuất hiện vấn đề!

“Ngươi cũng đã biết, cư xá giám sát đều là cục vực lưới, đã có thể bị người công kích từ xa, thao tác tất nhiên cực kỳ phức tạp! Lại thêm thuốc nói thật cùng tỳ đễ 咂 phân, đây hết thảy tất cả đều chứng minh, hung thủ không phải người bình thường, có thể là sát thủ chuyên nghiệp, hơn nữa còn là đội gây án!

“Cho nên, ngươi càng thêm cần chúng ta Đặc Công xử trợ giúp!”

“Tốt! Hợp tác cơ sở liền là thẳng thắn, “ Triệu Ngọc nói nói, “ Lê đội trưởng, hiện tại có thể nói cho ta biết, cái kia 5 vị chuyên gia đến cùng là bởi vì cái gì mà chết đi? Ta tìm khắp cả tư liệu của các ngươi, duy chỉ có không có cái này mấu chốt nhất đáp án.”

“Chúng ta cũng không biết. . .” Mã Kế Xuân xen vào trả lời.

“Triệu Ngọc, ta lo lắng tư liệu không được đầy đủ, cố ý lại đưa cho ngươi một phần bổ sung, chẳng lẽ ngươi còn cảm giác cho chúng ta không có thành ý sao? Nếu không phải. . . Hừ. . .” Lê Tịnh rõ ràng có khó khăn khó nói.

Nha. . .

Triệu Ngọc từ miệng của nàng gió nghe ra, xem ra, ngày hôm qua cái kia một trận âm mưu, quả nhiên có mình cha vợ Miêu Khôn phần!

“5 vị chuyên gia khẳng định là biết chút ít bí mật gì, mới sẽ gặp phải sát hại!” Triệu Ngọc nghiêm mặt nói nói, “ bằng không, cũng sẽ không ngay cả thuốc nói thật đều dùng tới! Lê đội trưởng, bọn họ đến cùng đều biết thứ gì? Có phải hay không liên quan tới bảo tàng sự tình?”

“Triệu Ngọc, ta có thể rất có trách nhiệm nói cho ngươi, liên quan tới điểm này, chúng ta là thật không biết!” Lê Tịnh trịnh trọng trả lời, “Nếu như 5 vị chuyên gia thật nắm giữ lấy liên quan tới bảo tàng bí mật, ngươi cảm thấy, chúng ta có thể như vậy bỏ mặc, một mực chờ đến đối phương đem 5 người tất cả đều sát hại, mới tới điều tra sao?”

“Cái này. . .” Triệu Ngọc nhíu mày, bắt đầu cân nhắc Lê Tịnh nói tới lời nói thật giả.

“Tại đạt được ngươi tin tức về sau, chúng ta trước tiên làm nội bộ điều

tra!” Lê Tịnh nói nói, “ căn cứ tư liệu biểu hiện, cái kia 5 vị chuyên gia mặc dù thử qua khác biệt biện pháp đến tìm kiếm bảo tàng, nhưng cuối cùng đồng đều đã mất bại chấm dứt! Thật không có cái gì bí mật có thể nói!

“Chúng ta cũng không biết, hung thủ đến cùng muốn từ bọn họ miệng bên trong biết cái gì! ?”

“Ừm. . .” Triệu Ngọc trầm tư một lát, hắn cho rằng Lê Tịnh hoàn toàn chính xác không có nói láo tất yếu, xem ra, Đặc Công xử đồng dạng cảm thấy cái này 5 người tử vong phi thường kỳ quặc.

“Chậc chậc. . .” Triệu Ngọc chậc lưỡi, không thể không nghĩ đến một cái hỏng bét vấn đề, nói với Lê Tịnh, “Đã dạng này, chuyện kia liền không dễ làm! Ta hiện tại lo lắng nhất chính là, hung thủ đến cùng đến không được đến, hắn muốn đáp án đâu?”

“Không sai!” Lê Tịnh tán đồng địa nói nói, “ nếu như đạt được đáp án, có lẽ bọn họ đã tại tầm bảo trên đường! Nếu như không có đạt được, cái kia tất nhiên sẽ sớm rút lui, chúng ta cũng cũng chỉ còn lại có tin đồn thất thiệt!”

“Nhìn tới. . .” Triệu Ngọc bất đắc dĩ lắc đầu, “Hết thảy giả thiết, cũng đều về tới cái kia nguyên điểm lên! Trước mắt, chúng ta chỉ có thể từ Đào Hương cái kia thần bí đồng bọn trên thân hạ thủ!”

“Đúng a! Ta một mực chính là cái này ý tứ!” Lê Tịnh nói nói, “ ngươi hiện tại có thể lý giải ta sao? Thôi Lệ Châu mới là có khả năng nhất để lộ hết thảy bí ẩn chiếc chìa khóa kia!”

“Sai!” Ai ngờ, nghe đến lời này, Triệu Ngọc lại lập tức bác bỏ, trịnh trọng nói, “Lê đội trưởng, có chuyện. . . Khả năng ngay cả ngươi cùng ta tất cả đều không để ý đến! Kỳ thật. . . Trên thế giới này, ngoại trừ Thôi

Lệ Châu bên ngoài, còn có một người, cũng có thể là chiếc chìa khóa kia đâu!”

Chương 1094: Vừa rồi vì cái gì không nói?

“Không biết!” Tổ điều tra đặc biệt văn phòng video trong điện thoại, một người có mái tóc hoa râm, khuôn mặt tiều tụy lão nhân tại điện thoại bên kia xông Triệu Ngọc nói nói, “ Đào Hương chưa từng có đã nói với ta!”

Nói chuyện không là người khác, chính là không đầu nữ thi án hung thủ —— Lý Phi!

Triệu Ngọc nói tới một cái chìa khóa khác, chính là người này.

Lý Phi là Đào Hương sư huynh, tự nhiên là Đào Hương tương đối quen thuộc người. Trọng yếu nhất chính là, Lý Phi tham dự Đào Hương trộm cướp Tamil Star hành động, mà lần kia hành động, đúng lúc là Đào Hương nhân sinh quỹ tích một cái trọng yếu tiết điểm.

Cho nên, Triệu Ngọc cho rằng, Lý Phi có lẽ sẽ biết chút ít cái gì.

“Lý Phi, ngươi suy nghĩ thật kỹ...” Triệu Ngọc nhắc nhở nói, “ tại các ngươi cùng một chỗ trộm cướp Tamil Star thời điểm, Đào Hương có hay không đã nói với ngươi cái gì? Ngươi cảm giác, hắn có hay không khác đồng bọn?”

“Ta thật nói không chính xác...” Lý Phi hồi ức nói, “ tại ta trong ấn tượng, Đào Hương một mực là cái đặc lập độc hành người, ta nói với các ngươi qua, trộm cướp bảo thạch, chẳng qua là hắn muốn kéo ta một cái,

để cho ta cùng hắn kiếm một chén canh mà thôi. Kỳ thật, hắn hoàn toàn có năng lực độc lập hoàn thành!”

“Thế nhưng là...” Triệu Ngọc nhắc nhở lần nữa, “Trước kia bản án đâu? Ngươi chưa từng có cẩn thận nghĩ tới sao? Đào Hương trước kia phạm vào bản án lợi hại như vậy, khả năng đều là một mình hắn hoàn thành sao? Tin tức của hắn từ nơi nào thu hoạch? Vật tới tay về sau, lại như thế nào thủ tiêu tang vật đâu? Nếu như không có đồng bọn, một mình hắn phải làm không đến a?”

“Cái này sao! Các ngươi quay đầu hỏi lại hỏi Phi Thử Cao đi, hắn tương đối hiểu thủ tiêu tang vật, ta nhớ được, Đào Hương mỗi lần trộm lấy sau khi thành công, đều là không vội ở thủ tiêu tang vật!” Lý Phi nói nói, “ về phần đồng bọn mà! Ta liền thật không rõ ràng!

“Ta cảm giác, coi như hắn có như vậy một cái đồng bọn, cũng không nhất định là đặc biệt tâm đầu ý hợp quan hệ! Trên đời này, không ai có thể cùng Đào Hương trở thành bằng hữu! Cũng bởi vì hắn người này quá cẩn thận quá cẩn thận rồi, cho nên căn bản sẽ không có bằng hữu gì!”

“Lời này của ngươi... Có chút mâu thuẫn a?” Triệu Ngọc cường điệu nói nói, “ hắn không có bằng hữu, lại kéo ngươi nhập bọn muốn giúp ngươi một cái?”

“Ta cùng người khác không giống, cái kia hoàn toàn là ra ngoài một loại thân tình mà thôi!” Lý Phi khoát tay, “Các ngươi biết không? Liền lấy trộm cướp bảo thạch tới nói đi, kỳ thật mãi cho đến cuối cùng, ta cũng không biết kế hoạch của hắn đến cùng là như thế nào đâu! Nếu như không phải những người ngoại quốc kia muốn giết người diệt khẩu, ta căn bản cũng không biết, nguyên lai bọn họ căn bản chính là thông đồng!”

Chậc chậc...

Triệu Ngọc chậc lưỡi, cảm giác mình lại làm một lần không cố gắng, lời nói mới rồi tất cả đều hỏi không. Đào Hương ngay cả nữ nhi của mình đều thủ khẩu như bình, vậy liền chớ đừng nói chi là Lý Phi!

“Cảnh sát!” Lý Phi mặt mũi tràn đầy tiều tụy địa nói nói, “ ta muốn hỏi một chút, ta đến cùng lúc nào mới có thể đền tội a? Ta van cầu các ngươi, có thể hay không mau một chút a? Ta thật... Thật không chịu nổi! Đào Hương đã biến thành cái dạng kia, ta từ đây lại không có một cái nào thân nhân, chẳng bằng mau mau chết chuộc tội thì tốt hơn!”

“Cái này. . .” Triệu Ngọc chăm chú suy nghĩ một cái, xem ra, hiện tại Lý Phi, cũng không biết Đào Hương đã qua đời tin tức. Nếu như Lý Phi biết, chỉ sợ lòng muốn chết sẽ chỉ càng hơn.

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc vội vàng chuyển đổi mạch suy nghĩ, hỏi: “Lý Phi, ta nói thật cho ngươi biết đi! Chúng ta phát hiện Đào Hương lưu lại một vài thứ, hoài nghi cùng một nhóm trọng đại bảo tàng có quan hệ! Ngươi biết, Đào Hương hiện tại đã cái gì đều không nhớ được! Ngươi nhìn dạng này được hay không? Chỉ cần ngươi có thể giúp chúng ta phá giải một cái, ta có thể nghĩ biện pháp giúp ngươi thực hiện nguyện vọng được hay không?”

“Cái này...” Lý Phi nhướng mày, nghi ngờ nói, “Cảnh sát a, Đào Hương bảo tàng, không phải tất cả đều bị các ngươi tịch thu sao? Ta tất cả mọi thứ, đều tại cái kia túi bên trong! Đương nhiên, phía trước còn bán mất một chút!”

“Không, ta nói chính là mặt khác một nhóm bảo tàng, Đào Hương một mực tại cố gắng tìm kiếm bảo tàng khổng lồ! Cùng Hoàng Kim có quan hệ!” Triệu Ngọc vội hỏi, “Ngươi suy nghĩ một chút, Đào Hương nhắc qua với ngươi không có, hắn đang tìm một vài thứ?”

“Cái này. . .” Lý Phi níu lấy mình hoa râm lại đầu tóc rối bời, cố gắng nhớ lại nói nói, “ Hoàng Kim bảo tàng? Tìm kiếm? Ta... Chậc chậc...

Đào Hương... Đào Hương lúc ấy nói với ta...

“Không đúng! Là ta trước nói với hắn,

Ta lúc ấy nhắc nhở qua hắn, nói viên bảo thạch kia là triển lãm hội bên trên, mà lại là quốc tế triển lãm hội, là ngoại quốc đồ vật, một khi mất đi, chỉ sợ cảnh sát sẽ dốc toàn lực phá án và bắt giam, ảnh hưởng quá lớn! Ta khuyên hắn lại suy nghĩ một chút tới.

“Nhưng là... Đào Hương lại trả lời như vậy ta... Hắn nói...” Lý Phi chật vật nhớ lại, “Hắn muốn thu tay lại! Khối bảo thạch này có thể là hắn một lần cuối cùng gây án, bởi vì đối phương cho giá tiền rất cao, cho nên hắn mới chịu đáp ứng!”

“Thu tay lại?” Triệu Ngọc nhíu mày.

“Đúng! Không sai...” Lý Phi sa vào đến một loại tố chất thần kinh trạng thái, ánh mắt lom lom nhìn địa nói nói, “ hắn nói nữ nhi lớn, hắn không muốn nữ nhi cũng giống như hắn làm cả một đời tặc! Còn có... Hắn còn đã nói những gì, ta cảm giác hắn ý tứ, khả năng không riêng gì vì nữ nhi!”

“Bởi vì bảo tàng sao?” Lý Bối Ny kinh ngạc suy đoán nói, “ có phải hay không, Đào Hương dự định kiếm đủ về sau, liền đi chuyên tâm tìm kiếm bảo tàng?”

“Thế nhưng là... Chúng ta vẫn còn không biết rõ Đào Hương có hay không đồng bọn a?” Lưu Chiêm Binh nhỏ giọng nhắc tới.

“Bối ny!” Triệu Ngọc ngược lại nói với Lý Bối Ny, “Ngươi giữ Đào Hương lại bút ký lấy ra cho Lý Phi nhìn xem! Để hắn giúp chúng ta phân tích một chút Đào Hương mạch suy nghĩ, nhìn xem có thể lần nữa đến chút gì a?”

“Tốt!” Lý Bối Ny lập tức dựa theo Triệu Ngọc phân phó đi làm.

“Lưu Chiêm Binh, “ Triệu Ngọc lại ra lệnh, “Vừa rồi Lý Phi nâng lên Phi Thử Cao! Ngươi lập tức cùng Bách Linh cục cảnh sát bên kia liên lạc một chút, nhìn có thể hay không tìm tới người này? Hắn cũng là Đào Hương sư đệ, xem hắn đều biết thứ gì?”

“Rõ!” Lưu Chiêm Binh lĩnh mệnh.

Sớm tại Triệu Ngọc từ Bách Linh thị phá án và bắt giam không đầu nữ thi án thời điểm, Lưu Chiêm Binh liền đi theo Ô Phương Phương tiếp xúc qua tình tiết vụ án, cũng biết cái này Phi Thử Cao tương quan tình huống, cho nên giao cho hắn đi làm tương đối phù hợp.

Hạ Hoàn mệnh lệnh về sau, Triệu Ngọc quay người lại, muốn suy nghĩ một cái liên quan tới Đào Hương đồng bọn sự tình. Ai ngờ, vừa quay người lại, lại chợt thấy văn phòng đại môn mở rộng một cái khe, Thôi Lệ Châu chính đứng ở nơi đó thất thần thần.

“Ai? Tiểu Thôi?” Triệu Ngọc hơi sững sờ.

Ai ngờ, Thôi Lệ Châu lại tranh thủ thời gian quay đầu chạy mất, nhìn bộ dáng của nàng, tựa hồ có chút thương tâm.

“Đứa nhỏ này!”

Triệu Ngọc nhíu mày, tranh thủ thời gian đuổi tới. Ai ngờ, vừa vừa đi đến cửa miệng, không ngờ nhìn thấy mang theo vali xách tay Ngô Tú Mẫn!

“Tổ trưởng?” Ngô Tú Mẫn quay người ra hiệu một cái, “Vừa nhìn thấy Tiểu Thôi, tại sao khóc đâu còn?”

“Ừm...” Triệu Ngọc quay đầu nhìn thoáng qua, nhưng gặp Thôi Lệ Châu

đã chui vào nàng lâm thời nghỉ ngơi phòng trực ban.”Ta cũng không biết, chúng ta đang cùng Lý Phi trò chuyện, khả năng... Là lại khơi gợi lên tiểu nha đầu chuyện thương tâm đi!”

“Ồ? Lý Phi?” Ngô Tú Mẫn nhíu mày, “Làm sao đột nhiên lại nâng lên hắn đâu?”

“Một lời khó nói hết a!” Triệu Ngọc bất đắc dĩ ra hiệu một cái, vui mừng nói, “Ngươi đã đến liền quá tốt rồi! Tới đi, ta giới thiệu cho ngươi một chút...”

Nói, Triệu Ngọc mau đem Ngô Tú Mẫn để tiến vào văn phòng, muốn cho mọi người làm giới thiệu.

Ai ngờ, khi hắn sau khi vào nhà, lại phát hiện đám người vậy mà tất cả đều tại nghiêm túc nhìn chằm chằm màn hình lớn nhìn xem cái gì...

“Ai?” Triệu Ngọc lúc này mới phát hiện, trong video Lý Phi, vậy mà đang dùng giấy bút vẽ lấy cái gì, vội vàng hỏi, “Đây là... Làm cái gì đây?”

“Ta còn không cho hắn nhìn đồ đâu!” Lý Bối Ny nhíu mày nói nói, “ hắn lại nói nhớ tới một người, sau đó liền bắt đầu họa đi lên!”

“Người? Người nào?” Triệu Ngọc nhíu mày.

“Đào Hương... Từng theo người này bí mật nói chuyện qua!” Lý Phi một mặt nghiêm túc vẽ lấy, một mặt cũng không ngẩng đầu lên địa nói nói, “ ta nửa đêm đi nhà xí thấy được, ta cảm thấy, người này... Hắn là hắn đồng bọn a?”

“Ta đi!” Triệu Ngọc nhếch miệng, “Vừa rồi hỏi ngươi, ngươi tại sao không nói đâu?”

Nhưng mà, Lý Phi đã hoàn toàn sa vào đến hội họa bên trong, cũng không tiếp tục để ý tới Triệu Ngọc vấn đề...

Chương 1095: Kinh khủng đối thủ

“Ừm. . .” Nhìn xem Lý Phi vẽ ra ảnh hình người, Thôi Lệ Châu cắn môi hồi ức thật lâu, vẫn là lắc đầu bất đắc dĩ, “Trong ấn tượng. . . Thật chưa từng gặp qua người này! Lý Phi. . . Lý Phi vẽ sao?”

“Đúng!” Triệu Ngọc gật đầu, “Lý Phi nói, tại hắn cùng cha ngươi chuẩn bị trộm cướp Tamil Star thời điểm, hắn thấy qua cha ngươi cùng người kia tiếp xúc, mà lại là đêm hôm khuya khoắt trong lúc vô tình nhìn thấy!”

“Nha. . .” Thôi Lệ Châu vành mắt vẫn là đỏ, “Lý Phi. . . Lý Phi đầu óc đều như vậy, các ngươi cho rằng, hắn có chắc sao? Nếu là hơn nửa đêm, còn có thể thấy rõ ràng như vậy? Thế mà còn có thể tự mình vẽ xuống đến? Cái này. . .”

“Không! Không đầu nữ thi án là chúng ta mấy cái xử lý, ta tự mình thẩm vấn qua Lý Phi!” Ngô Tú Mẫn lập tức nói nói, “ khẩu cung của hắn mặc dù có nghiêm trọng mảnh vỡ hóa, tại về thời gian tiết điểm bên trên cũng có chỗ lẫn lộn, nhưng khai ra sự thật cơ bản ăn khớp rõ ràng, vẫn là phù hợp chân tướng sự thật! Mà lại, loại này mảnh vỡ hóa ký ức, ngược lại khắc sâu ấn tượng, không thể xóa nhòa. Cho nên, ta cho rằng khẩu cung của hắn là cỗ có nhất định có thể tin!”

“Thế nhưng là. . .” Thôi Lệ Châu nhìn xem Lý Phi chân dung lắc đầu, “Người này, ta thật không có ấn tượng!”

“Không nghĩ tới. . .” Ngô Tú Mẫn nhìn xem cái kia bức chân dung nói nói, “ Lý Phi hội họa năng lực rất mạnh a, nhìn cái này đường cong, rất chuyên nghiệp bộ dáng! Tổ trưởng. . .” Nàng ngược lại xông Triệu Ngọc nói nói, “ có cần hay không, ta đem chân dung phát cho Tằng Khả, để hắn so với một cái?”

“Không cần. . . Không cần đi. . .” Lúc này, Trương Cảnh Phong vội vàng đoạt nói, “ ta đến là có thể! Ta trước kia hỗn mất tích khoa, ta chỗ này cũng có so với phần mềm!”

“Nha. . .” Triệu Ngọc vội vàng cho Ngô Tú Mẫn cùng Trương Cảnh Phong làm dẫn tiến giới thiệu, hai người nắm tay.

“Triệu tổ trưởng, ngươi. . . Các ngươi trước chờ một chút a. . .” Ai ngờ, bên này đang nắm tay, Hứa Hải chợt nói với Triệu Ngọc một câu, “Ta nhìn. . . Trên bức họa người này bề ngoài như có chút nhi nhìn quen mắt, các ngươi vân vân. . .”

Nói, hắn giật ra cuống họng kêu Lưu Chiêm Binh một tiếng: “Chiếm binh, ngươi trước ngừng một chút, ngươi tranh thủ thời gian tới xem một chút, nhanh lên một chút. . .”

Lúc này, Lưu Chiêm Binh còn tại tích cực liên lạc Bách Linh cảnh sát, tìm kiếm cái kia chuột bay cao hạ lạc, nghe được Hứa Hải thúc giục, vội vàng để điện thoại xuống, đến đây xem xét.

“Ai? Đây không phải. . .” Kết quả, Lưu Chiêm Binh vẻn vẹn nhìn màn hình lớn một chút, liền thật sâu nhíu mày, hồi ức nói, “ người này, cùng cái kia ai rất giống mà!”

“Cái kia ai vậy?” Hứa Hải lần nữa thúc giục.

“Ngươi quên rồi?” Lưu Chiêm Binh nhắc nhở nói, “ chúng ta đi theo Ô Phương Phương tổ trưởng tìm kiếm Tamil Star thời điểm, đã từng tra ra

người này, lúc ấy, chúng ta còn tưởng rằng hắn mới là cái kia bảo thạch thần bí người mua đâu!”

“Nha. . . Đúng đúng đúng. . .” Hứa Hải giật mình nhớ tới, bận bịu nói với Triệu Ngọc, “Triệu tổ trưởng, hoàn toàn chính xác có chuyện như thế! Chúng ta lúc trước điều tra người này, cho là hắn là phía sau màn người mua, nhưng về sau bởi vì AK Trung Quốc người đại diện đột nhiên bị giết, manh mối liền bên trong gãy mất! Người này gọi. . . Gọi là cái gì nhỉ?”

“Hắn gọi Mạnh Hữu Bân!” Ai ngờ, Lưu Chiêm Binh còn chưa nói hết, Đặc công xử Mã Kế Xuân chợt đẩy mở cửa đi vào, đồng thời nói ra một cái tên.

“Ừm?” Đám người sững sờ, không rõ Bạch Mã kế xuân vì sao có thể nói ra danh tự?

“Triệu tổ trưởng. . . Nơi này đâu!” Mã Kế Xuân bước nhanh đi vào trước mặt, đem điện thoại di động của hắn móc ra đưa cho Triệu Ngọc, nói nói, “ chúng ta Đặc công xử vừa mới tra được! Trước kia, Đặc công xử cũng điều tra qua người này!”

Ta đi!

Triệu Ngọc lập tức trừng to mắt, rõ ràng mang ra hai cái không thể tưởng tượng nổi.

Cái thứ nhất không thể tưởng tượng nổi, tự nhiên là Đặc công xử hiệu suất làm việc.

Thật nhanh a?

Giống như. . . Lý Phi chân dung sự tình, còn chưa kịp cùng Lê Tịnh bọn người báo cáo đi?

Chẳng lẽ. . .

Triệu Ngọc nhìn một chút màn hình lớn, lúc này mới ý thức được, Lê Tịnh bọn họ rất có thể một mực tại thời gian thực giam khống trên màn hình lớn video trò chuyện. Cái này Đặc công xử. . . Thật đúng là lợi hại!

Đương nhiên, cái thứ hai không thể tưởng tượng nổi so cái thứ nhất càng sâu. Đã Đặc công xử nhanh như vậy liền tra ra được nhân vật tin tức, chẳng lẽ lại, cái này Mạnh Hữu Bân, liền là Đặc công xử nội ứng? Liền là Đào Hương thần bí đồng bọn?

Nhưng mà,

Đợi xem qua tài liệu về sau, hắn cái này mới rốt cuộc hiểu rõ tình hình thực tế, mình trước đó toàn đều nghĩ sai!

“Mạnh Hữu Bân là một cái chuyên môn bán tình báo quyên khách. . .” Mã Kế Xuân giới thiệu nói, “ năm đó, dưới tay hắn khống chế một cái khổng lồ tư nhân tổ chức tình báo, lượng tin tức khá là khổng lồ, chạm tới rất nhiều bí ẩn phi pháp lĩnh vực.

“Chúng ta lúc trước hoài nghi, sau lưng của hắn khả năng có một ít nước khác chính phủ duy trì, đã ảnh hưởng nghiêm trọng đến quốc gia của chúng ta an toàn, cho nên tại bốn năm trước, chúng ta cùng Quốc An Cục các ngành liên hợp hành động, đối bọn họ tiến hành trọng quyền đả kích, diệt đi rất nhiều ổ điểm, bắt trên trăm tên dính líu thu hoạch tình báo người bị tình nghi!”

“Ta cạch!” Triệu Ngọc kinh ngạc, “Như thế Cao cấp? Cái kia sau đó thì sao? Cái họ này mạnh làm gì rồi?”

“Khi chúng ta tìm hiểu nguồn gốc, mắt nhìn thấy phải bắt đến nên tổ chức tình báo mấy cái nhân vật trọng yếu thời điểm, lại phát hiện bọn họ

đã bị một trận lớn hỏa thiêu chết!” Mã Kế Xuân giảng nói, “ chỉ tiếc, chúng ta trên tay không có Mạnh Hữu Bân so với tư liệu, cho nên đến nay không cách nào xác nhận, trận kia đại hỏa người chết bên trong, phải chăng bao quát Mạnh Hữu Bân bản nhân!”

“Rất rõ ràng, bọn họ bị giết người diệt khẩu!” Triệu Ngọc nói ra.

“Không sai!” Mã Kế Xuân nói, “Chúng ta Hậu kỳ một mực không có buông lỏng, cho tới hôm nay vẫn đang toàn lực truy tra việc này! Chỉ bất quá, từ khi đại hỏa về sau, tình báo này tổ chức cùng bọn họ phía sau màn người điều khiển liền tất cả đều mai danh ẩn tích!”

“Oa. . .” Lý Bối Ny nhíu mày, nhịn không được cảm khái nói, “ thật không nghĩ tới, bản án phía sau, lại có phức tạp như vậy bối cảnh? Chuyện này. . . Chậc chậc. . .”

Lý Bối Ny ý tứ lại rõ ràng bất quá, chuyện này căn bản cũng không phải là bọn họ những này cảnh sát hình sự có thể xử lý được, bọn họ thực sự không nên tới tranh đoạt vũng nước đục này.

“Tổ chức tình báo. . .” Triệu Ngọc nhíu mày nói nói, “ mặc dù nhưng thuyết pháp này rất Cao cấp, nhưng chúng ta cũng không có cách nào đem nó cùng bảo tàng liên hệ tới a! Có khả năng. . . Mạnh Hữu Bân cùng Đào Hương liên hệ, chỉ là vì viên kia Tamil Star a?”

“Cũng không thể nói như vậy a!” Mã Kế Xuân nói nói, “ Triệu tổ trưởng, ngươi phát hiện không có? Mặc kệ là bảo tàng vẫn là bảo thạch, còn có Đào Hương trước kia đã làm những cái kia bản án, những chuyện này, minh lộ ra chỗ tương tự a! Như vậy bí ẩn tình báo, người bình thường là không cách nào lấy được!”

“Đúng!” Một câu nhắc nhở Triệu Ngọc, hắn gật đầu nói nói, “ còn có hiện tại 5 tên chuyên gia bị hại bản án! Tại cả một chuyện phía sau, hoàn toàn chính xác có một cỗ không thể nắm lấy hắc thế lực ngầm!”

“Nếu như. . .” Thôi Lệ Châu phỏng đoán nói, “ cha ta danh sách, cũng là từ tình báo này tổ chức tay ở bên trong lấy được, như vậy. . . Tình báo này tổ chức cùng hiện tại chuyên gia bị giết án rõ ràng có liên quan! Dù sao biết danh sách, ngoại trừ Đặc công xử cùng Đào Hương bên ngoài, liền chỉ có tình báo này tổ chức. . . Ồ!” Thôi Lệ Châu nhịn không được kéo Triệu Ngọc cánh tay một cái, sợ hãi nói nói, “ lão đại. . . Ta giác quan thứ sáu thật chuẩn a! Lúc trước cái rương một móc ra, ta cũng cảm giác được xảy ra đại sự nữa nha!”

Thôi Lệ Châu nói như thế, Triệu Ngọc sao lại không phải như thế?

Giờ này khắc này, hắn xưa nay chưa từng có cảm thấy một tia hối hận, hối hận mình không nên lỗ mãng địa đón lấy dạng này một tông bản án! Từ trước mắt nắm giữ đủ loại tư liệu biểu hiện, lần này đối thủ, chỉ sợ so Trình Lăng Phỉ còn phải cường đại hơn nhiều!

Trình Lăng Phỉ hơi kém để cho mình thân bại danh liệt, còn mất mạng, như vậy. . . Cái này càng khủng bố hơn đối thủ, lại sẽ như thế nào đâu?

Chương 1096: Từ trên thân người chết tìm nguyên nhân

Đêm khuya thanh vắng, trăng sáng treo cao.

Phụng Bình cục cảnh sát tổ điều tra đặc biệt trong văn phòng, Triệu Ngọc còn tại đối bạch bản, làm lấy mình nhất quán phân tích án tình. Bởi vì tư liệu rất nhiều, bạch bản số lượng đã tăng đến 7 mặt, cơ hồ đem căn này phòng làm việc tạm thời đất trống toàn bộ chiếm hết.

Từ bảo tàng manh mối bắt đầu, lại đến Đào Hương, lại đến Đào Hương phía sau tổ chức tình báo, cùng 5 vị chuyên gia tư liệu, Triệu Ngọc thực sự có rất rất nhiều tư liệu muốn xem xét phân tích, lượng công việc không thể bảo là không lớn.

Mặt khác, liên quan tới vụ án này độ khó, cũng là quy mô chưa từng có, xưa nay chưa từng có! Mặc dù bọn họ đã tra được bí mật kia tổ chức tình báo, thế nhưng là, liền trước mắt nắm giữ chứng cứ đến xem, nhưng căn bản không thể nào tìm lên.

Nhớ ngày đó, Đặc công xử hạ khí lực lớn như vậy, đều không có tra ra chân tướng, thậm chí không biết cái kia Mạnh Hữu Bân đến cùng chết hay không? Hiện tại dựa vào tổ điều tra đặc biệt thực lực, chỉ sợ có chút ép buộc.

Kỳ thật, Triệu Ngọc không chỉ một lần địa nghĩ tới, liên quan tới 5 vị lão

chuyên gia bị hại bản án, có lẽ cũng không như trong tưởng tượng như thế khó khăn. Đối bọn họ thi hạ độc thủ, không chừng liền là năm đó Mạnh Hữu Bân cái kia tổ chức tình báo, cũng hoặc là là tổ chức tình báo phía sau người ủng hộ, chỉ cần bắt được bọn họ, có lẽ chân tướng liền có thể vô cùng sống động!

Thế nhưng là, từ một cái góc độ khác nhìn, vụ án này nhưng lại tràn đầy khó mà ước đoán kỳ quặc, cho tới bây giờ, Triệu Ngọc cũng không hiểu rõ, 5 vị chuyên gia đến cùng vì sao bị hại?

Cái này 5 người mặc dù cùng là Đặc công xử thông báo tuyển dụng chuyên gia, nhưng lẫn nhau làm việc niên đại không hoàn toàn giống nhau, cũng không cùng lúc tại làm việc với nhau qua.

Tận quản bọn họ lẫn nhau ở giữa có chỗ nhận biết, có thể kết giao tình toàn đều bình thường, vẻn vẹn giới hạn trong học thuật phương diện. Mặt khác, 5 cái người sinh sống tại khác biệt thành thị, tuổi tác cũng không giống, không biết, vì cái gì hung thủ sẽ tìm tới bọn họ?

Bởi vì hung thủ cho bọn họ sử dụng qua thuốc nói thật, nói rõ án này cũng không phải là báo thù, hung thủ khẳng định là muốn từ miệng của những người này bên trong biết chút ít cái gì, đây cũng là bản án bên trong nhất làm cho người đoán không ra địa phương.

Hung thủ. . . Đến cùng muốn biết cái gì?

Tình huống này, sẽ cùng lúc trước Kim Phật án giống nhau sao? Cái này 5 vị chuyên gia, cũng giống Kim Phật án chuyên gia như thế, đã từng trải qua cái gì đặc thù sự tình sao?

Thế nhưng là. . . Niên đại khác biệt, 5 người cũng không có tại làm việc với nhau qua a?

Hiện tại. . . Triệu Ngọc duy có một chút có thể khẳng định, bởi vì 5 vị

chuyên gia tất cả đều tại trên danh sách, hơn nữa là bị dựa theo danh sách trình tự bị sát hại!

Cho nên, cái chết của bọn hắn, tất nhiên cùng bảo tàng có quan hệ!

Bảo tàng. . .

Bảo tàng. . .

Vừa nghĩ tới bảo tàng, Triệu Ngọc liền bản năng thể nghiệm được một cỗ cảm giác bất lực. Cùng trước kia không giống, mặc dù hắn tiếp nhận kỳ hạn lệnh, nhưng từ đầu đến cuối, hắn chưa hề xa xỉ nghĩ tới, mình thật sự có thể tìm tới bảo tàng!

Nhìn xem đi qua cùng hiện đại hai phần địa đồ, 80 năm qua, các chuyên gia cơ hồ lục soát khắp đông bắc mỗi một chỗ khả năng bảo tàng địa khu, sử dụng nhiều như vậy tiền mặt khoa học kỹ thuật thủ đoạn, nếu như bảo tàng thật tồn tại, không có lý do sẽ còn kéo đến bây giờ!

Triệu Ngọc cảm thấy, nhóm này bảo tàng hoặc là căn bản chính là giả dối không có thật, hoặc là. . . Liền là đã bị người nhanh chân đến trước, không tồn tại nữa!

Thế nhưng là, muốn nói bảo tàng không có ở đây, nhưng vì cái gì bao quát Nhật Bản nhân ở bên trong nhiều quốc gia, còn tại tận hết sức lực địa đau khổ tìm kiếm đâu?

Cái này bảo tàng bên trong, phải chăng còn có huyền cơ khác?

Từ khi ác ma án về sau, Triệu Ngọc liền khắc sâu nhận thức được một cái đạo lý, phá án, không thể vẻn vẹn theo dựa vào vận khí còn có hệ thống, mặc kệ kỳ ngộ hệ thống cường đại cỡ nào, cũng cần mình nỗ lực gấp trăm lần, nghìn lần thậm chí vạn lần cố gắng!

Bởi vậy, mặc dù nghi hoặc trùng điệp, nhưng Triệu Ngọc vẫn là chắc chắn tâm tư, bắt đầu đạp xuống tâm đến, nghiêm túc địa tra được tư liệu.

Giống như quá khứ, mỗi lần tra được một cái đầu mối mới, hắn liền lập tức ở bạch bản bên trên đánh dấu đi ra, hoặc là từ bỏ trước đó sai lầm suy đoán. . .

Cứ như vậy, cũng không lâu lắm, hắn lại lít nha lít nhít địa viết hai đại bạch bản đi ra.

Nhìn chung những tài liệu này, Triệu Ngọc rốt cục quy nạp đi ra, trước mắt bày ở trước mặt hắn mấy cái điều tra phương hướng:

Thứ nhất, toàn lực điều tra cái kia 5 tên lão chuyên gia bị hại hiện trường, nhìn xem có thể hay không tìm tới hữu dụng manh mối;

Thứ hai, toàn lực truy tra cái kia cùng Mạnh Hữu Bân có quan hệ tổ chức tình báo,

Điều tra rõ bọn họ cùng Đào Hương quan hệ trong đó;

Thứ ba, toàn lực điều tra 5 tên chuyên gia tư liệu, tìm ra bọn họ bị hại nguyên nhân;

Thứ tư, thông qua Thôi Lệ Châu, Lý Phi cùng chuột bay cao hồi ức, hiểu rõ Đào Hương quá khứ, nhìn xem còn có thể tìm tới thứ gì?

Thứ năm, điều tra tất cả cùng bảo tàng tài liệu tương quan, nhìn xem còn có thể hay không từ bảo tàng phương diện, thu hoạch được cái gì đột phá?

Thứ sáu, cũng là cái cuối cùng phương hướng, cái kia chính là mỗi ngày đúng hạn Khai quẻ, nhìn nhìn mình hệ thống lão đại, còn có thể hay không giúp đỡ đại ân?

Phá án phương hướng quy nạp đi ra, nhưng chân chính áp dụng, lại không phải chuyện dễ, cần đầu nhập rất nhiều nhân lực vật lực mới có thể thực hiện, mà lại, còn nhất định phải có có thể một mình đảm đương một phía nhân tài mới được! Mặc dù có Đặc công xử hiệp trợ, nhưng Triệu Ngọc vẫn cảm giác lực bất tòng tâm.

Hô. . .

Triệu Ngọc hít mạnh một hơi, lúc này mới phát hiện hôm nay "Đoái chấn" quẻ đã kết thúc, đối với cái này không thương không ngứa quẻ văn, Triệu Ngọc bản thân cũng không có tồn tại cái gì hy vọng xa vời, cho nên đối với 203% độ hoàn thành, cùng hai kiện đạo cụ ban thưởng, vẫn là tương đối hài lòng.

Hắn nhìn đồng hồ đeo tay một cái, 12 giờ đã qua, lại đến một cái mấu chốt Khai quẻ thời khắc, cho nên, lần này mình nhất định phải trịnh trọng việc mới được.

Thế là, Triệu Ngọc chắp tay trước ngực, lại niệm lên đã lâu "Thiên Linh linh địa Linh Linh. . ."

"Lão đại! Lần này, toàn nhờ vào ngươi! Khai!"

Triệu Ngọc dưới sự kích động hơi kém la lên, nhưng Khai quẻ về sau, mí mắt không khỏi đạp kéo lại đi, nhưng tu sửa mở ra, chính là một cái càng thêm không thương không ngứa "Chấn ly" quẻ, thế mà ngay cả cái "Cấn" đều không có mở ra.

"Ta cạch!" Triệu Ngọc phiền muộn, trong lòng mắng, " hệ thống lão đại a, quá không coi nghĩa khí ra gì, mỗi lần đến cần có nhất ngươi thời điểm, vậy mà tất cả đều cho lão tử rơi mất dây xích, thực sự là. . . Ân. . ."

Đương nhiên, mắng hai câu, cũng bất quá là giải hả giận thôi! Triệu Ngọc biết rõ kỳ ngộ hệ thống bản tính, hắn biết hệ thống không có Khai ra mình muốn quẻ văn, tất nhiên là bởi vì chính mình điều tra vẫn chưa tới vị! Tựa như ác ma án như thế, hắn còn có rất nhiều cực kỳ trọng yếu đồ vật không có điều tra ra đâu!

Cũng may Triệu Ngọc là loại kia không biết "Nhụt chí" hai chữ viết như thế nào người, đánh vỡ nam tường cũng muốn kiên trì lý tưởng của mình. Thế là, tại Khai quẻ về sau, hắn tiếp tục dựa bàn làm việc, bắt đầu chăm chú nghiên cứu tư liệu. . .

"Tổ trưởng. . . Đã trễ thế như vậy. . . Còn như vậy liều sao?" Ngay tại Triệu Ngọc chăm chỉ làm việc thời điểm, Ngô Tú Mẫn bỗng nhiên từ văn phòng đằng sau đi tới, "Miêu tổ trưởng thế nhưng là dặn dò qua ta, muốn ngươi đừng chơi bạc mạng!"

"Không sao!" Triệu Ngọc quay đầu nhìn vị này già đồng sự một chút, "Ta hôm qua ngủ! Hôm nay nghĩ đem một vài thứ vuốt thuận!"

"Ồ? Còn đang suy nghĩ cái kia 5 vị chuyên gia sự tình sao?" Ngô Tú Mẫn đi vào Triệu Ngọc trước mặt, nhìn xem Triệu Ngọc ngay tại viết tư liệu nói nói, " ta vừa rồi, cũng đem cái này 5 người tài liệu cặn kẽ nhìn qua! Ngoại trừ tất cả đều tìm kiếm qua bảo tàng, cái khác đang làm việc cùng trong sinh hoạt, bọn họ cũng không có cái gì xâm nhập gặp nhau đâu!"

"Đúng!" Triệu Ngọc gật đầu, "Nguyên nhân cái chết của bọn họ, vẫn là làm không rõ ràng! Làm sao? Ngươi có ý kiến gì không sao?"

"Không có a. . ." Ngô Tú Mẫn nói như vậy, "Đặc công xử trên tư liệu nói, 5 vị chuyên gia đang tìm kiếm bảo tàng quá trình bên trong không thu hoạch được gì, thế nhưng là, án mưu sát nhưng lại rõ ràng cùng bảo tàng có quan hệ! Điểm này, thật là khiến người khó hiểu a!"

“Đúng!” Triệu Ngọc ngưng thần suy tư nói nói, “ ta cảm giác, nếu muốn biết đáp án này, chúng ta chỉ còn lại có một con đường có thể đi!”

“Ồ? Con đường nào?” Ngô Tú Mẫn hỏi.

“Đã người đã chết như vậy kỳ quặc. . . Vậy chúng ta không bằng từ trên thân người chết tìm xem nguyên nhân!” Triệu Ngọc dùng tay điểm một cái tư liệu của mình, “Có lẽ. . . Cái này 5 cá nhân trên người thật có cái gì bí mật không muốn người biết đâu?”

“Nha. . . Cho nên. . .”

“Cho nên. . .” Triệu Ngọc ngẩng đầu lên, nghiêm túc nói, “Ta dự định từ những chuyên gia này mật thiết nhất, người thân cận nhất ra tay, lại đi hảo hảo điều tra một lần, nhìn nhìn bọn họ có phải hay không có cái gì không thể lộ ra ngoài ánh sáng hoạt động? Thế nào, tâm lý của ta chuyên gia, “ Triệu Ngọc ngược lại đối Ngô Tú Mẫn cười nói, “ ngươi làm một chút chuẩn bị, lần này. . . Chúng ta tự thân xuất mã!”

Chương 1097: Thay cái mạch suy nghĩ

Một tháng sau, Phụng Bình cục cảnh sát, tổ điều tra đặc biệt trong văn phòng.

Một tháng qua, Triệu Ngọc đã dùng mình hành động thực tế chứng minh, suy đoán của hắn là hoàn toàn sai lầm. Hắn cùng Ngô Tú Mẫn đi khắp 5 vị chuyên gia bằng hữu thân thích, đơn vị đồng sự, dùng rất nhiều khác biệt hỏi ý phương thức, nhưng sự thật kết quả chứng minh, cái này 5 vị chuyên gia đều là tư tưởng quá cứng lão đồng chí, căn bản không có bất luận cái gì nhận không ra người tư ẩn hoạt động.

Bọn họ đều là trong sạch, bọn hắn cũng đều là vô tội!

Đương nhiên, một tháng, ngoại trừ thăm viếng điều tra bên ngoài, Triệu Ngọc còn làm rất nhiều phương diện khác điều tra làm việc, nhưng mà, hắn trước đây quy nạp ra cái kia sáu cái điều tra phương hướng, tất cả cũng không có lấy được rõ ràng tiến triển.

Cả vụ án, phảng phất tiến nhập một cái trước nay chưa có tử cục.

Nói trở lại, đây là Triệu Ngọc lần đầu tốn thời gian như thế trưởng điều tra một vụ án, đã điều tra lâu như vậy, vẫn không thu hoạch được gì, trì trệ không tiến. Cho dù trước kia điều tra và giải quyết không đầu nữ thi án hoặc là ác ma án thời điểm, hắn cũng từ chưa từng gặp qua như thế lớn khó khăn.

Đám kia thần bí hung thủ, phảng phất hư không tiêu thất, không còn có làm ra bất kỳ động tác gì; cứ việc đặc biệt điều viên môn hết sức làm

cho Thôi Lệ Châu, Lý Phi cùng cái kia chuột bay cao nhớ lại đại lượng tư liệu, thế nhưng là liên quan tới cái kia thần bí tổ chức tình báo, cùng Đào Hương có khả năng tồn tại đồng bọn, cũng là không tìm ra manh mối có thể nói.

Còn có, Triệu Ngọc kỳ ngộ hệ thống cũng giống như vậy, mặc dù thường xuyên biết lái ra đại biểu tình tiết vụ án "Cấn" quẻ, nhưng mỗi một lần lấy được tư liệu tất cả đều không đau không ngứa, không quan hệ trở ngại. Thậm chí có đôi khi, Triệu Ngọc độ hoàn thành sẽ ngã xuống 100% trở xuống, chưa hề ít như vậy qua.

Chuyện cho tới bây giờ, Triệu Ngọc rốt cuộc để ý giải Đặc công xử nỗi khổ tâm trong lòng, liên quan tới đám kia thần bí bảo tàng hoàn toàn chính xác quá mức hư vô mờ mịt, không dễ tìm!

Trong một tháng, Triệu Ngọc thậm chí đều nhanh đem tất cả tư liệu vác một cái thuộc làu, nhưng không nhận mệnh hắn, lúc này vẫn còn tại không dư di lực địa tại trước màn ảnh lớn tiến hành suy nghĩ cùng phân tích.

Trên màn hình lớn, xuất hiện là Đặc công xử cho hắn hai bức tìm bảo địa đồ, Triệu Ngọc cũng là thực sự vô kế khả thi, lúc này mới đem lực chú ý chuyển dời đến bảo tàng trên bản đồ tới.

"Các ngươi nói..." Triệu Ngọc dùng kích quang bút ra hiệu lấy trên màn hình lớn một khối khu vực, hướng tổ viên nhóm hỏi nói, " nơi này đều là đại sơn, nhưng vì cái gì các chuyên gia không có làm tìm kiếm biểu thị đâu? Bọn họ vì cái gì không đi nơi này tìm kiếm?"

"Tổ trưởng, chúng ta không phải đã thảo luận qua cái vấn đề này sao?" Lý Bối Ny nói nói, " không có đường a! Cái chỗ kia khoảng cách thành thị quá xa, cũng không có đường, Nhật Bản quỷ tử căn bản không có cách nào đem lớn như vậy một nhóm tài bảo vận chuyển đi vào!"

“Đúng...” Mã Kế Xuân nói nói, “ chúng ta đi qua nơi đó thực tế khảo sát qua, hôm nay mặc dù thông cao tốc, nhưng đi qua đều là khe núi cùng sườn đồi, Nhật Bản quỷ tử căn bản không có cách nào sửa đường!

“Cái chỗ kia quá dựa vào phía tây, Nhật Bản quỷ tử ở nơi đó xây dựng cứ điểm khả năng không lớn, cơ bản không có cái gì chiến lược ý nghĩa!” Lý Bối Ny còn nói.

“Chậc chậc...” Triệu Ngọc lắc đầu suy đoán, “Ta cảm giác, đã bảo tàng thời gian dài như vậy cũng không tìm tới, chắc hẳn Nhật Bản quỷ tử liền là đem nó giấu đến một người nhóm không nghĩ tới địa phương! Càng là chúng ta cho rằng không có khả năng địa phương, càng hẳn là tìm tìm một cái mới đúng!

“Các ngươi có nghĩ tới không, tiểu Nhật Bản lúc đương thời máy bay, bọn họ có thể hay không chó cùng rứt giậu, đem bảo tàng nhảy dù đi qua đâu? Trên mặt đất người tiếp thu về sau, liền đem bảo tàng giấu đi?”

“Triệu tổ trưởng cái này mạch suy nghĩ...” Mã Kế Xuân nhíu nhíu mày, nói nói, “ chúng ta làm qua dạng này phân tích, cho rằng nhảy dù bảo tàng sự tình ảnh hưởng mặt quá lớn, tiểu Nhật Bản vì phong tỏa tin tức, hẳn là sẽ không làm như vậy!

“Mà lại, ngài vừa rồi chỉ thị một khu vực như vậy, chúng ta đã dùng dao cảm kỹ thuật quét hình qua!” Mã Kế Xuân nói nói, “ trừ phi bảo tàng chôn rất sâu, bằng không mà nói, hẳn là có thể dò xét lấy được!”

“Thế nhưng là...” Lý Bối Ny tiếp tra nói nói, “ địa phương xa như vậy, tại nhân lực vật lực không đạt được tình huống dưới, tiểu Nhật Bản căn bản không có khả năng giấu rất sâu! Tổ trưởng, mặc dù xuất kỳ bất ý, nhưng tối thiểu nhất cũng muốn phù hợp sự vật quy luật, ta cảm thấy, bảo tàng giấu tại một khu vực như vậy khả năng không lớn a!”

“Ai?” Triệu Ngọc một chỉ trên bản đồ màu lam khu vực,

Lại hỏi, “Chìm hồ đâu? Chìm hồ có thể hay không? Các ngươi nhìn... Phụng Bình phụ cận có nhiều như vậy dòng sông hồ nước, tiểu Nhật Bản có thể hay không đem bảo tàng trầm thủy bên trong? Kia cái gì dao cảm kỹ thuật, có phải hay không gặp được nước liền mất linh rồi?”

“Ừm...” Mã Kế Xuân nhíu mày, “Triệu tổ trưởng, ta lần trước giống như đã báo cáo qua! Đặc khoa xử còn tại thời điểm, đã đem Phụng Bình phụ cận to to nhỏ nhỏ thuỷ vực tất cả đều điều tra! Hậu kỳ, các chuyên gia đã từng đối từng cái thuỷ vực làm qua ước định phân tích, phạm vi thậm chí khuếch trương lớn đến toàn bộ đông bắc địa khu, cũng không có phát hiện đầu mối gì.”

“Tại đạo tặc giới...” Thôi Lệ Châu bỗng nhiên nói nói, “ bảo tàng chìm hồ là cái không quá sáng suốt cách làm, chúng ta có câu chuyện xưa, gọi có nước liền có cá. Thuỷ vực đều là mở ra tính, có cá có có bắt cá người, bị phát hiện tỷ lệ quá lớn!

“Nhất là đối với kinh thiên như vậy một món bảo tàng, tiểu Nhật Bản là sẽ không ngốc đến đi chìm hồ!” Thôi Lệ Châu nói nói, “ trừ phi... Bọn họ có thể ở dưới hồ nước mặt tu kiến một cái hoàn mỹ bảo tàng chi địa, bằng không mà nói, hơn 80 năm, không có khả năng một chút vấn đề không ra!”

“Nhật Bản chiến bại phi thường đột nhiên, không có khả năng tại trong ngắn hạn xây dựng như vậy tinh vi bảo tàng chi địa!” Lý Bối Ny nói.

“Mấu chốt là, trên tình báo một mực có nói rõ đâu!” Mã Kế Xuân nói nói, “ bảo tàng giấu tại Nhật Bản nhân kiến tạo bí mật trong cứ điểm! Cho nên, tìm kiếm cái này cứ điểm, mới là tầm bảo nơi mấu chốt.

“Từ xưa tới nay, người Liên Xô cùng chúng ta đều tại tích cực tìm kiếm lấy Nhật Bản Quan Đông quân bố phòng quy hoạch quan trọng, ý đồ tìm ra bí mật kia cứ điểm chỗ. Nhưng đáng tiếc là...” Mã Kế Xuân bất đắc dĩ

nói nói, “ bố phòng đồ chúng ta ngược lại là tìm được không ít, nhưng này chút công sự đều là đã sớm đem ra công khai, bị mọi người biết rõ! Về phần cái kia bí ẩn cứ điểm, nhưng lại chưa bao giờ tìm tới qua!”

“Cũng không thôi!” Triệu Ngọc lắc đầu, “Ngay cả Nhật Bản nhân chính mình đều làm mất đi, chúng ta liền càng không khả năng biết! Ai... Đông bắc như thế lớn, đến cùng làm như thế nào tìm đâu?”

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc bỗng nhiên lên bay trí, vậy mà suy nghĩ mình hệ thống đạo cụ tới. Hắn bắt đầu chăm chú cân nhắc, dựa vào cường hóa mình hệ thống đạo cụ, phải chăng có có thể đem bảo tàng tìm ra khả năng?

Trực tiếp từ vạn năng trình duyệt bên trên lục soát được không? Đem trình duyệt cường hóa đến nhất cấp bậc cao, có thể hỏi ra một chút ai cũng không biết đáp án tới sao?

Cũng hoặc là, kim loại máy dò? Mở rộng kim loại máy dò, hoặc là đưa nó cùng Hacker chỉ lệnh đem kết hợp...

Nhìn thấy Triệu Ngọc giữ im lặng, Ngô Tú Mẫn tranh thủ thời gian nhắc nhở Mã Kế Xuân nói: “Các ngươi Đặc công xử bên kia gần nhất có cái gì tiến triển không có? Bản án nhưng không riêng gì chúng ta tổ điều tra đặc biệt!”

“Biết, cái này biết!” Mã Kế Xuân vội vàng trả lời, “Là như vậy, chúng ta dựa theo Triệu tổ trưởng phân phó, ngay tại mật thiết địa chú ý đông bắc địa khu dị thường hoạt động! Trước sau đã phái ra hơn một ngàn lần máy bay không người lái, hơn nữa còn sử dụng vệ tinh dò xét!

“Ngài yên tâm đi! Lớn như vậy một nhóm bảo tàng, coi như hung thủ nhóm thật từ lão chuyên gia miệng lấy được tin tức, đồng thời tìm được bảo tàng vị trí chỗ ở, cũng không có khả năng dễ dàng địa đem bảo tàng móc ra!”

“Ai!” Nghe đến lời này, Triệu Ngọc bỗng nhiên thở dài, nói nói, “ bất quá, ta cảm giác, coi như hung thủ nhóm từ chuyên gia miệng bên trong đạt được muốn tin tức, cũng chưa chắc liền nhất định có thể tìm tới bảo tàng a! Nếu như lão chuyên gia nhóm biết, vậy chúng ta há không đã sớm đem bảo tàng tìm được?”

“Đúng vậy a!” Mã Kế Xuân gật đầu, “Ta cũng không cho rằng, lão chuyên gia nhóm thật biết cái gì!”

“Cho nên...” Triệu Ngọc con mắt Nhất chuyển, bỗng nhiên sinh ra một cái kỳ hoa chủ ý, “Theo ta thấy, chúng ta không thể còn như vậy cúi đầu tìm đi xuống! Mọi chuyện cần thiết tất cả đều là khóa cùng một chỗ, nếu muốn tìm đến đột phá khẩu, chúng ta nhất định phải... Nhất định phải đổi một loại mạch suy nghĩ mới được...”

“Ồ? Đổi một loại mạch suy nghĩ?” Đám người hiếu kỳ, “Làm sao đổi? Cái gì mạch suy nghĩ?”

“Dạng này!” Triệu Ngọc trừng to mắt, hưng phấn mà nói nói, “ Phụng Bình không phải có đời nhà Thanh cố cung cùng thành phố điện ảnh sao?”

“Ừm...” Đám người gật đầu, lại là nghi hoặc càng sâu.

“Tốt!” Triệu Ngọc vỗ bàn một cái, nói nói, “ các ngươi tất cả mọi người để xuống cho ta trong tay làm việc, cái gì cũng đừng nghĩ, chúng ta hảo hảo đến chơi hắn mấy ngày lại nói! !”

Chương 1098: Hết thời?

Triệu Ngọc không có nuốt lời, quả nhiên mang theo hắn tổ điều tra đặc biệt liên tiếp quậy vài ngày, từ đời nhà Thanh cố cung đến thành phố điện ảnh, lại đến du lịch hồ nghịch nước, nhìn nhị nhân chuyển, còn có nhấm nháp nơi đó mỹ thực, hát KTV, đơn giản chơi một cái quên cả trời đất.

Thế nhưng là, Triệu Ngọc chơi đến tận hứng, nhưng tổ viên nhóm lại là càng chơi càng cảm thấy trong lòng không chắc, nhất là biết rõ Triệu Ngọc tính tình bản tính Ngô Tú Mẫn cùng Lý Bối Ny, các nàng mới đầu chỉ cho là Triệu Ngọc chơi hai ngày giải sầu một chút là được rồi, thật không nghĩ đến, Triệu Ngọc vậy mà chơi lên nghiện.

Không phải sao, đã đến ngày thứ năm trên đầu, nhưng Triệu Ngọc vẫn chưa hồi tâm, vậy mà lại lôi kéo tổ viên nhóm đi làm địa vườn bách thú chơi xe cáp treo!

Phải biết, đây đã là năm ngày đến, bọn họ lần thứ ba đến ngồi xe cáp treo!

Hô...

Xe cáp treo cấp tốc lao xuống, Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu happy đến oa oa gọi bậy, nhưng bên cạnh Lý Bối Ny cùng Ngô Tú Mẫn bọn người lại hoàn toàn là một bộ khổ đại cừu thâm biểu lộ, sớm đã đã mất đi tất cả hào hứng.

Chờ đến xe cáp treo dừng hẳn về sau, Triệu Ngọc lại lôi kéo Thôi Lệ

Châu đi sân chơi, cùng nàng bắt đầu chơi xạ kích bắn bia trò chơi . Bất quá, mặc dù Triệu Ngọc từng có luyện tập, nhưng hắn xạ kích trình độ một mực rất dở, hai người đánh hơn một trăm đồng tiền, thế mà ngay cả cái giải thưởng an ủi đều không được đến.

Thế nhưng là, hai người vẫn là chơi đến quên cả trời đất, lại vọt lên hơn một trăm khối...

“Ai!” Nhìn thấy tình cảnh này, xa xa Lý Bối Ny không thể không thở dài một tiếng, nói với Ngô Tú Mẫn, “Triệu tổ trưởng cái này là bị cái gì kích thích a? Năm ngày rồi, hắn đến cùng nghĩ muốn làm gì?”

“Hắn muốn làm gì ta không biết!” Ngô Tú Mẫn bưng lên một chén trà sữa, tự nhiên nói ra, “Nhưng ta biết, Miêu tổ trưởng tựu sắp trở về! Chờ Miêu tổ trưởng trở về, chúng ta hắn là có thể nhìn thấy vừa ra hảo hí a?”

“Ồ? Cao Lan Kỳ bên kia bản án cuối cùng kết thúc a?” Lý Bối Ny nói, “ ngũ đại án chưa giải quyết, cũng chỉ còn lại có cuối cùng một kiện đi?”

“Đúng, ta và ngươi có đồng cảm, “ Ngô Tú Mẫn con mắt nhìn phía xa Triệu Ngọc nói nói, “ ta cũng cho rằng, tổ trưởng hắn thích hợp hơn đi thăm dò những cái kia chưa kết án chưa giải quyết, bảo tàng sự tình... Thật có chút nhi ép buộc!”

“Oa... Lợi hại a!” Lý Bối Ny sợ hãi thán phục, “Làm sao ngươi biết trong lòng ta suy nghĩ gì? Không tệ không tệ, ta cũng cảm thấy, Triệu tổ trưởng đã cực dùng hết khả năng, kỳ thật... Từ vừa mới bắt đầu, vụ án này liền không nên do chúng ta tới đụng! Bây giờ tốt chứ, mắt nhìn thấy hai tháng kỳ hạn lệnh sắp đến, chỉ sợ... Cuối cùng cũng chính là cái này bộ dáng a? Ngô tỷ tỷ, ngươi nói, Đặc công xử biết rõ chúng ta không làm được, làm gì không phải muốn chúng ta tới làm đâu?”

“Ta không biết, “ Ngô Tú Mẫn lắc đầu, “Nhưng là... Ta có một loại cảm giác, Đặc công xử khả năng coi trọng chúng ta Triệu tổ trưởng, trong

này có rất lớn chiêu mộ hiềm nghi!”

“A? Còn có chuyện như vậy?” Lý Bối Ny ngoài ý muốn.

“Đừng quên, tổ trưởng nhưng là một người cuồng loạn một đội đặc công!” Ngô Tú Mẫn cười nói, “ giống như vậy lại có thể phá án lại có thể đánh nhân tài, cái nào làm lãnh đạo không thích đâu? Ai! ! ? Ngươi mau nhìn, người kia...”

Ai ngờ, Ngô Tú Mẫn nói, lại bỗng dưng nhìn thấy một người quen, vội vàng đem tay chỉ hướng nơi xa.

Lý Bối Ny thuận thế nhìn lại, cũng là lấy làm kinh hãi, nhưng gặp một người mặc áo jacket áo người cao nữ nhân, chính bước nhanh hướng phía Triệu Ngọc mà đi.

Hai người liếc nhau, vội vàng nhanh chóng chạy tới nhắc nhở.

Bất quá, Triệu Ngọc cũng không phải ăn chay, hắn trước kia liền chú ý tới cái này khách không mời mà đến.

“Uy! Triệu Ngọc tổ trưởng...” Cái kia nữ nhân tới trường bắn trước mặt, không khách khí xông Triệu Ngọc khoát tay nói nói, “ mượn một bước nói chuyện như thế nào? Tới đây một chút!”

“Ta cạch! Là ngươi?”

Thôi Lệ Châu vừa nhìn thấy nữ nhân này, không khỏi cảm thấy một vẻ khẩn trương.

Nguyên lai, người này không là người khác, chính là vị kia Đặc công xử Lê Tịnh đội trưởng!

“Ừm...” Triệu Ngọc dương một cái lông mày, đem trong tay điện tử

thương giơ lên Lê Tịnh trước mặt, vừa cười vừa nói, “Lê đội trưởng, vừa trả tiền, làm sao cũng phải đánh xong mới tốt a?”

“Hừ!” Lê Tịnh lạnh hừ một tiếng, không chút nào nhăn nhó địa tiếp nhận điện tử thương, thậm chí đều không có đứng ở làn đạn bên trên, liền đưa tay hướng mục tiêu vọt tới.

Tít tít tít...

Theo Lê Tịnh bóp cò,

Xa xa điện tử mục tiêu lập tức vang lên liên tiếp tiếng vang, vậy mà không phát nào trượt, tất cả đều tinh chuẩn địa trúng đích!

“A! ? ?” Lần này, sân tập bắn lão bản mắt choáng váng, vội vàng dậm chân hô nói, “ đừng đánh nữa, đừng đánh nữa, máy móc hỏng, khẳng định là máy móc hỏng!”

“Ngươi nằm mơ đi, ngươi xấu cái đại đầu quỷ a!” Thôi Lệ Châu hưng phấn mà vỗ tay, lập tức đem một đống lớn làm ban thưởng lông nhung đồ chơi cướp được trong ngực...

“Không được a, không được a...” Lão bản nhanh muốn điên rồi, vội vàng đi lên cùng Thôi Lệ Châu lý luận...

Mà lúc này, Lê Tịnh sớm đã để súng xuống, đi tới tương đối vắng vẻ nơi xa. Triệu Ngọc thấy thế, đành phải gấp đuổi hai bước, đi theo.

“Triệu Ngọc, đình chỉ đi! Không có ý nghĩa đã!” Ai ngờ, Lê Tịnh vừa lên đến, liền không khách khí nói một câu như vậy.

“A? Có ý tứ gì?” Triệu Ngọc mặc dù bị người ta nói trúng tim đen, nhưng vẫn là nhất quán giả vờ ngây ngốc.

“Không nhìn ra được sao? Ngươi dẫn xà xuất động kế sách, đã thất bại!” Lê Tịnh lắc đầu nói nói, “ ngươi mang theo Thôi Lệ Châu quậy vài ngày như vậy, đơn giản liền là muốn lấy Thôi Lệ Châu làm làm mồi nhử, dẫn những cái kia phía sau màn hắc thủ nhóm ra đi?”

“Oa! Lợi hại như vậy?” Triệu Ngọc nhíu mày, “Người của ta đều còn không biết đâu! Ngươi ngược lại đã nhìn ra? Xem ra, ngươi không ít trên người ta bỏ công sức a? Làm gì? Có phải hay không lần trước một hôn định tình, coi trọng ta rồi? Không được a, ngươi biết ta có bạn gái, ta Triệu Ngọc trung trinh không đổi, tuyệt đối sẽ không chân đứng hai thuyền tích...”

“Nếu như không phải ngươi có thể đánh như vậy, ngươi bộ dáng vô sỉ, chỉ sợ sớm đã để ngươi chết đến hơn 800 hồi!” Lê Tịnh tức giận lườm hắn một cái, nói nói, “ chúng ta theo ngươi năm ngày, điện thoại định vị, mục tiêu giám sát, máy bay không người lái theo dõi, có thể làm chúng ta đều làm! Chúng ta có thể trăm phần trăm xác định, các ngươi cũng không có có trở thành bất luận người nào giám thị mục tiêu! Cho nên, ta hôm nay đến, là nghĩ khuyên ngươi đình chỉ kế hoạch, đừng có lại làm không có ý nghĩa sự tình!”

Chậc chậc...

Kỳ thật, Lê Tịnh lời nói hoàn toàn chính xác nói đến Triệu Ngọc trong lòng. Không sai, hắn mang theo tổ viên nhóm quậy nhiều ngày như vậy, liền là muốn thử một chút dẫn xà xuất động, nhìn xem có thể hay không lợi dụng Thôi Lệ Châu, đem địch nhân dẫn ra?

Hắn biết đây là một cái không quá đáng tin cậy hạ sách, nhưng cũng là vạn bất đắc dĩ mà thôi.

Bởi vậy, hắn chẳng những cho Thôi Lệ Châu trên thân sắp đặt tiên tiến định vị khí, hơn nữa còn khiển trách món tiền khổng lồ, hao phí hơn 2000 điểm kỳ ngộ điểm tích lũy cường hóa một cái mình ẩn hình tham

trắc khí, đem tham trắc khí phạm vi dò xét mở rộng, đồng thời cường hóa bộ phận công năng.

Cứ như vậy, một khi có người ý đồ theo dõi bọn họ, hắn lập tức liền có thể phát giác.

Nhưng mà, kế hoạch tuy tốt, nhưng cũng không có hiệu quả, năm ngày đến, tham trắc khí phát hiện theo dõi nguyên, tất cả đều đến từ Đặc công xử, cũng không có phát hiện cái gì dị thường hiện tượng.

“Thế nào?” Lê Tịnh bất âm bất dương địa nói nói, “ hiện tại biết, trận này trò chơi không dễ chơi nhi đi? Kỳ hạn lệnh cũng nhanh đến, ta nhìn, các ngươi đã làm tốt nộp giấy trắng chuẩn bị đi? Nếu như đúng vậy, vậy liền tiếp tục chơi đi, chơi đến vui vẻ một điểm!”

Nói xong, Lê Tịnh quay người muốn đi gấp.

“Hừ!” Triệu Ngọc lạnh hừ một tiếng, lập tức đỗi nói, “ Lê tổ trưởng, không nên nhất nói ngồi châm chọc, chỉ sợ sẽ là ngươi! Chúng ta hiện tại là buộc tại trên một sợi thừng châu chấu, chúng ta tra không được tiến triển, các ngươi đồng dạng không dễ chịu! Cho nên, chúng ta vẫn là ai cũng đừng chê cười người nào a?”

“Các ngươi là tổ điều tra đặc biệt, chúng ta là Đặc công xử, chúng ta nhưng không có cái gì kỳ hạn lệnh!” Lê Tịnh lắc đầu.

“Thật sao?” Triệu Ngọc bỗng nhiên nghiêm mặt, “Vậy ngươi tới nhắc nhở ta làm cái gì? Ta như vậy sống mơ mơ màng màng chơi xuống dưới, không phải chính hợp ngươi ý sao?”

“Triệu Ngọc, ta Lê Tịnh đối chuyện không đối người, ta là ra ngoài làm việc cần mới qua tới nhắc nhở ngươi, ngươi yêu có nghe hay không!” Lê Tịnh cũng là ngôn từ sắc bén nói nói, “ mặt khác, ta còn có một câu phải nhắc nhở ngươi, đi qua vinh dự cũng không phải là ngươi cả một đời lấy

ra khoe khoang quang hoàn, ngươi biết không? Hiện tại có rất nhiều người, đều đang đợi lấy nhìn ngươi Triệu đại thần thám từ thần đàn rơi xuống dáng vẻ đâu!

“Chúng ta Đặc công xử cũng làm cho ngươi tốt hai cái nhãn hiệu, hết thời, hết biện pháp, ngươi chọn cái nào a! ?”

“Ta tuyển ngươi cái nãi nãi gấu!” Triệu Ngọc hung ác buông lời, “Nói cho ngươi, họ Lê, ta Triệu Ngọc còn có hơn một vạn loại biện pháp có thể phá án đâu! Hai ta cưỡi lừa nhìn bài hát —— ngươi đi cho ta lấy nhìn! Tiểu Thôi... Chúng ta đi!”

Triệu Ngọc khoát tay thời điểm, sân tập bắn lão bản còn tại cùng Thôi Lệ Châu xé rách phần thưởng, Thôi Lệ Châu nghe được Triệu Ngọc chào hỏi, lập tức vung tay đoạt lấy đông đảo phần thưởng, sau đó hùng hùng hổ hổ đi theo Triệu Ngọc đi...

Chương 1099: Người thừa kế

Triệu Ngọc đã nhanh muốn nhớ không rõ, đây là thứ nhiều ít cái ban đêm?

Giờ phút này, ngày hôm qua quẻ văn vừa mới kết thúc, mới một quẻ chưa mở ra. Triệu Ngọc chính nghiêng người nằm tại một cái bàn làm việc bên trên, chán nản mà nhìn trước mắt mười mấy mặt tràn ngập tư liệu bạch bản, trong đầu còn tại khổ tâm tích lự địa suy nghĩ tình tiết vụ án.

Hết thời?

Hết biện pháp?

Ta mẹ nó cái nãi nãi gấu! Triệu Ngọc ở trong lòng mắng, các ngươi tìm 80 năm đều không tìm được, dựa vào như thế hai cái từ, liền muốn để lão tử kinh ngạc nhận sợ sao?

Đơn giản liền là chuyện tiếu lâm!

Liên quan đến quốc gia bảo tàng đại sự, không phá được án mới là đương nhiên a?

Thế nhưng là... Không biết tại sao, Triệu Ngọc biết rất rõ ràng, bảo tàng bản án cũng không phải mình cái này cuồng thám có thể giải quyết, thế nhưng là... Hắn trong lòng vẫn là cảm giác đặc biệt không thoải mái.

Có phải hay không... Bởi vì từ khi mình xuất đạo đến nay, liền đi thẳng

quá thuận đây? Mặc kệ gặp được cái gì thiên đại bản án, nan giải câu đố, cuối cùng tất cả đều bị mình giải khai! ?

Cho nên, đây là một lần nhất định phải chịu ngăn trở? Đều là hệ thống lão đại an bài tốt? Vì có thể làm cho mình trở nên càng thêm thành thục cùng lý trí?

Không được a...

Nhìn trước mắt lít nha lít nhít tư liệu, mặc dù đầu não u ám, nhưng Triệu Ngọc biết rõ, liên quan tới bảo tàng bản án, mình không thể liền dễ dàng như vậy cúi đầu nhận mệnh!

Có lẽ... Bảo tàng tìm không được, không ai có thể chỉ trích mình, dù sao cái kia là một cái hư vô mờ mịt đồ vật!

Thế nhưng là, vây quanh bảo tàng bản án, lại không thể không phá a?

Từ đại đạo lý giảng, 5 tên lão chuyên gia đã chết không minh bạch, mình làm sao cũng phải cho bọn họ tìm cái công đạo, bắt được giết người hung phạm!

Từ tư nhân phương diện bên trên giảng, mình thế nhưng là liên phá đại án thần thám, ngay cả không đầu nữ thi án cùng ác ma án đều có thể phá mất, chỉ là chuyên gia bị hại án, liền không phá được sao?

Cái này có thể hay không... Quá mất mặt?

Là!

Triệu Ngọc nhẹ nhàng gật đầu, hắn biết, đủ loại dấu hiệu cho thấy, sát hại lão chuyên gia nhóm hung thủ, đều là so Trình Lăng Phỉ còn muốn lợi hại hơn cao thủ tuyệt thế! Bọn họ thủ pháp thuần thục, kỹ thuật vượt mức quy định, nếu không phải có Đào Hương danh sách, thậm chí đều

không người nào biết các chuyên gia là bị người giết hại!

Thế nhưng là, cái này dù sao cũng là mạng người quan trọng đại án, mình không thể mà chống đỡ tay cao minh lý do này mà từ bỏ điều tra a? Kẻ giết người đền mạng, đây là Triệu Ngọc làm người hai đời nhưng lại chưa bao giờ dao động tôn chỉ!

Đối thủ cường đại lại như thế nào?

Bọn họ giết người, nhất định phải đem bọn họ tìm ra!

Như vậy... Đến cùng... Làm sao tìm được đâu?

Triệu Ngọc a!

Hắn hung hăng bấm một cái mình huyệt Thái Dương, trong lòng mắng, ngươi không phải nói ngươi có hơn một vạn loại phương pháp sao? Ngươi ngược lại là xuất ra một loại đến a?

Nhiều người như vậy chờ lấy nhìn chuyện cười của ngươi, ngươi không thể nhận sợ a?

“A... Anh hùng, mời ngươi theo giúp ta truy mộng đẹp...”

Vốn là bắt mắt chuông điện thoại di động, ở yên tĩnh Dạ Lan chỗ vang lên, không thể nghi ngờ lộ ra đến mức dị thường đột ngột.

“Uy?” Kết nối về sau, đầu bên kia điện thoại thình lình vang lên cái kia quen thuộc nữ thần thanh âm, “Thế nào, thân yêu? Có tiến triển hay chưa? Điện thoại tiếp được nhanh như vậy, sẽ không còn ở văn phòng nhìn bạch bản đi? Ngươi nhưng ngàn vạn muốn chú ý thân thể a!”

Nghe được Miêu Anh lo lắng thanh âm, Triệu Ngọc lập tức cảm giác tâm tình thông suốt rất nhiều, lúc này đem hắn gần nhất kế hoạch cùng

tình huống, tất cả đều báo cho nàng.

“Không có việc gì, không cần để ý nàng!” Sau khi nghe xong, Miêu Anh lập tức an ủi nói, “ ta đã hỏi cha ta! Lão gia hỏa kia không chịu nói lời nói thật, nhưng ta vẫn là từ miệng của hắn trong gió nhô ra một chút hư thực. Thân yêu, ngươi ngàn vạn chớ cho mình áp lực quá lớn, hết thảy hết sức liền tốt!”

“A?” Triệu Ngọc nhếch miệng, “Cái gì hư thực? Cha ngươi đến cùng muốn làm gì?”

“Ta đoán chừng, sự tình này có thể là cái dạng này!” Miêu Anh nói nói, “ làm cha ta biết ngươi nghĩ bước chân đông bắc bảo tàng thời điểm, hắn là muốn đem ngươi vui sướng địa đá ra khỏi cục! Bởi vì, hắn biết bảo tàng án nước quá sâu, cũng biết ta tất nhiên sẽ phu xướng phụ tùy, cho nên hắn không hy vọng ảnh hưởng đến hai ta đính hôn!

“Thế nhưng là, có New Zealand cái kia một lần, cha ta biết rõ tính tình của ngươi, cho nên liền thông đồng Lê Tịnh bọn người, muốn đem ngươi thần không biết quỷ không hay làm đi ra! Nhưng mà...” Miêu Anh lời nói phong Nhất chuyển, “Hắn còn đánh giá thấp ngươi nước tiểu tính, không nghĩ tới sự tình một chút cũng không có dựa theo hắn hi vọng phát triển, hoàn toàn lệch khỏi quỹ đạo rồi!

“Ngươi chẳng những khám phá Lê Tịnh âm mưu, hơn nữa còn đem một bang đặc công đánh! !” Miêu Anh lời nói bên trong mang ra một chút bất đắc dĩ, “Ngươi biết không? Từ ngươi động thủ một khắc kia trở đi, tình thế liền cũng không tiếp tục thụ cha ta khống chế! Cho nên liền biến thành hiện tại cái dạng này!”

“A?” Triệu Ngọc nhíu mày, “Hiện tại cái dạng này? Ngươi là chỉ kỳ hạn lệnh sao?”

“Đúng!” Miêu Anh thừa nhận, “Ta cũng là đoán, nhưng từ cha ta chi kia

ta thái độ đến xem, hắn là có càng lớn lãnh đạo đã tham dự! Cho ngươi hạ kỳ hạn lệnh, liền là chủ ý của bọn hắn!”

“Cái này. . .”

“Rất đơn giản!” Miêu Anh nói nói, “ kỳ hạn lệnh đại biểu hai cái ý tứ, một cái là thưởng thức, một cái là trừng phạt! Đặc công xử tinh anh đặc công, đều là lấy một địch mười hảo thủ, nhưng ngươi lại đem một đại bang tinh anh đặc công đánh, giống như vậy hạt giống tốt, cả nước cũng tìm không ra mấy cái tới đi!

“Cho nên, ta cảm thấy đại lãnh đạo khẳng định là coi trọng ngươi, muốn đem ngươi chiêu mộ được Đặc công xử đi!”

“Ta két... Thế mà còn có kiểu nói này?” Triệu Ngọc lật lên bạch nhãn.

“Nhưng là... Cứ như vậy trắng trợn địa mời chào, về tình về lý không thể nào nói nổi!” Miêu Anh lại nói, “ cho nên mới có phía sau trừng phạt. Kỳ thật, ta cảm thấy, cho ngươi hạ kỳ hạn lệnh đơn giản liền là một cái cảnh cáo mà thôi, để ngươi tiếp xúc một chút Đặc công xử làm việc, để ngươi lý giải một cái tìm kiếm bảo tàng tin tưởng vững chắc cùng không dễ, mục đích liền đạt đến!”

“Ồ? Thật sao?” Triệu Ngọc lắc đầu, “Ta nhưng nửa chút cũng cảm giác không thấy!”

“Quá rõ ràng, hai tháng kỳ hạn lệnh, tìm kiếm quốc gia bảo tàng, trên đời này nào có buồn cười như vậy ngây thơ mệnh lệnh?” Miêu Anh cười nói, “ nhìn xem đi, những người lãnh đạo chỉ là muốn nhìn nhìn biểu hiện của ngươi mà thôi, ngày quy định vừa đến, mặc kệ phá không phá án, Đặc công xử cành ô liu đều sẽ hướng ngươi ném đi ra!”

“Cái này. . . Hai tháng về sau, đúng lúc là hai ta đính hôn ngày, cái này kỳ hạn lệnh, cũng có cha vợ của ta phần đi?” Triệu Ngọc lại hỏi.

“Hắn là!” Miêu Anh cười nói, “ cha ta là cái mâu thuẫn thể! Một phương diện, hi vọng hai ta có thể qua bình an khoái hoạt thời gian, rời xa nguy hiểm! Nhưng một phương diện khác, hắn có thể nào không hy vọng mình cô gia cũng có thể một mình đảm đương một phía, tương lai kế thừa chính mình kinh doanh cả đời sự nghiệp đâu?”

“Oa!” Lần này, Triệu Ngọc thật là giật nảy mình, bắt đầu nói năng lộn xộn, “Nói như vậy... Đặc công xử... Ta... Về sau...”

“Cùng hình sự sảnh so sánh, Đặc công xử là một cái càng lớn sân khấu!” Miêu Anh nói nói, “ ta cảm giác, rất thích hợp ngươi tên lưu manh này thần thám đây này! Ta đặc biệt chờ mong ngươi cùng những cái kia quốc tế lớn cà nhóm chơi xỏ lá tràng cảnh, ha ha ha...”

“Cái này. . .” Triệu Ngọc trán tất cả đều là hắc tuyến.

“Đi! Đừng suy nghĩ nhiều, thân yêu!” Miêu Anh nghiêm mặt nói nói, “ mặc kệ tương lai như thế nào, vẫn là cước đạp thực địa đi tốt mỗi một bước tốt nhất! Ta chỉ muốn nói cho ngươi, mặc kệ cái khác người nói thế nào, chỉ phải làm cho tốt chính ngươi là được rồi! Ngàn vạn chớ cho mình làm áp lực, ta nhưng không nỡ bỏ ngươi cái này thần thám đại nhân tẩu hỏa nhập ma a!”

“Ừm! Vẫn là ngươi hiểu rõ ta nhất! Ha ha...” Triệu Ngọc cười nói, “ yên tâm đi, ta sẽ điều chỉnh tốt tâm tình của mình! Đúng, ngươi bên kia thế nào? Lúc nào có thể qua tới giúp ta a?”

“Lần này là thật nhanh!” Miêu Anh ôn nhu nói nói, “ kết án báo cáo viết cùng tiểu thuyết dài giống như, hiện tại liền chờ nước ngoài kết thúc công việc công tác! Mấy ngày nữa, ta liền đem tất cả sự vụ chuyển giao cho Tăng Khả xử lý, mau chóng tới cùng ngươi tụ hợp!”

“Ừm. . . chờ đây!”

“Đúng rồi!” Miêu Anh bỗng nhiên nói nói, “ ta hơi kém quên, điện thoại cho ngươi, còn có một việc muốn hàn huyên với ngươi một cái! Liên quan tới cái kia 5 tên chuyên gia bị hại nguyên nhân, ta lại nghĩ tới một loại mới khả năng!”

“Ồ? Thật sao?” Triệu Ngọc nhãn tình sáng lên, “Cái kia tranh thủ thời gian nói nghe một chút!”

“Thân ái, đây hết thảy đều là bởi vì Đào Hương bút ký mà lên! Vậy ngươi có nghĩ tới không...” Miêu Anh nghiêm túc nói nói, “ nếu như... Cái này 5 vị chuyên gia bị hại, cùng bảo tàng cũng không có quan hệ, sẽ như thế nào đâu! ?”

Chương 1100: Cuối cùng 1 cái hi vọng

“Triệu Ngọc, ngươi còn nhớ rõ. . .” Miêu Anh hồi ức nói, “ chúng ta lúc trước phá án và bắt giam ngân hàng tồn thi án tình huống sao?”

“Ừm? Làm sao. . . Chợt nhớ tới vụ án này tới?” Triệu Ngọc hiếu kỳ.

“Là như vậy, ngươi nhìn. . .” Miêu Anh nhớ lại nói nói, “ lúc trước ngân hàng tồn thi án lớn nhất chỗ khó, liền là người chết bị hại nguyên nhân! Chính bởi vì chúng ta một mực tìm không ra bọn họ bị hại chung điểm, cho nên bản án một mực trì trệ không tiến!”

“Đúng!” Triệu Ngọc gật đầu, “Thế nhưng là về sau, khi chúng ta đưa ánh mắt đánh trúng đến trận kia đường hầm tai nạn xe cộ về sau, hung phạm liền lập tức nổi lên mặt nước! Miêu Miêu, ý của ngươi là. . .”

“5 vị chuyên gia ngoại trừ giúp Đặc công xử điều tra qua bảo tàng, còn có hay không khác chung điểm đâu?” Miêu Anh đặt câu hỏi.

“Thế nhưng là. . . Ta chăm chú điều tra qua, 5 vị chuyên gia trong sạch cực kì, không có tham dự qua bất luận cái gì không thể lộ ra ngoài ánh sáng sự tình!” Triệu Ngọc nói nói, “ bọn họ quang minh lỗi lạc, tư tưởng quá cứng, làm người hiền hoà, cũng chưa từng cùng ai kết thù kết oán! Báo thù khả năng cơ hồ là không!”

“Ta không phải ý tứ này!” Miêu Anh nói nói, “ bởi vì bảo tàng nguyên nhân, để chúng ta nhìn vấn đề góc độ phát sinh không thể tránh khỏi

nghiêng. Triệu Ngọc, ngươi suy nghĩ kỹ một chút, kỳ thật. . . Ngoại trừ bảo tàng, cái này 5 vị chuyên gia nhưng vẫn tồn tại một cái khác chung điểm đâu!"

"Một cái khác chung điểm? Cái kia là. . . Bọn họ. . ." Triệu Ngọc lo nghĩ nhất thời.

"Đúng! Nghề nghiệp của bọn hắn bản thân, liền là một cái chung điểm!" Miêu Anh nói nói, "5 người đều là văn vật cùng lịch sử phương diện chuyên gia, cái chết của bọn hắn, có phải hay không là bởi vì cái này chuyên nghiệp bản thân đâu?"

"Ừm. . ." Triệu Ngọc gật đầu, buồn vô cớ nói nói, " Miêu Miêu a, ta biết ngươi muốn nói là có ý gì! Ngươi có phải hay không muốn cho ta điều tra một chút, nhìn xem cùng cái này 5 cái người thân phận tương tự những chuyên gia khác, phải chăng cũng có bị thần bí sát hại hiềm nghi a?"

"Đúng!" Miêu Anh hưng phấn mà nói, "Nếu như còn có người khác cũng cùng cái này 5 người tình huống đồng dạng, vậy đã nói rõ, hung thủ cũng không phải là bởi vì bảo tàng giết người, mà là có phương diện khác nguyên nhân!"

"Thân yêu. . ." Triệu Ngọc tiếc nuối nói nói, " ta cái này hơn một tháng không có nhàn rỗi, ngươi nói điểm này, ta sớm tại tuần đầu tiên liền nghĩ đến, ta để Trương Cảnh Phong cùng Ngô Tú Mẫn điều tra tư liệu, tìm kiếm có cùng loại kinh lịch người, nhưng cũng tiếc, đáp án là —— không có! Một cái cũng không có!

"Trong một tháng, bọn họ điều tra nghe ngóng hơn ngàn tên cùng cái này 5 vị chuyên gia có giống nhau chức nghiệp cùng thân phận người, nhưng không có một cái nào, là bởi vì loại này đột phát bệnh tim mà tử vong!" Triệu Ngọc nói nói, " cho nên, điểm này là đi không thông!"

“Dạng này a. . .” Miêu Anh rõ ràng có chút thất vọng, thì thào hỏi nói, “ cái kia. . . 5 vị chuyên gia sau khi chết, trong nhà ném đồ vật hay chưa?”

“Căn cứ gia thuộc cung cấp danh sách, đừng nói tiền, ngay cả cái cọng lông đều không có ném!” Triệu Ngọc nói nói, “ Viên Tuấn Thành trong thư phòng đều là có giá trị không nhỏ văn vật đồ sứ, nhưng hung thủ ngay cả cũng không đụng tới! Rõ ràng không phải vì tiền mà đi!

“Còn có, đừng quên thuốc nói thật a, hung thủ giết người, nói rõ là hướng về phía các chuyên gia miệng bên trong tin tức đi! Cho nên. . . Chuyên gia bị hại, rõ ràng cùng bảo tàng quan hệ mật thiết, là không thể chia cắt!”

“Đã dạng này, cái kia vụ án này coi như thật thành thứ nhất án chưa giải quyết!” Miêu Anh buồn bực nói, “5 vị chuyên gia, đến cùng biết chút ít cái gì đâu? Ngươi nhìn công tác của bọn hắn nhật ký không? Có phải hay không đang tra tìm bảo tàng quá trình bên trong, phát sinh qua chuyện gì chứ?”

“Ta đều nhanh cõng qua!” Triệu Ngọc bất đắc dĩ nói nói, “ thế nhưng là, niên đại căn bản không giống a! Cái này 5 người là dựa theo thứ tự trước sau vì Đặc công xử công tác, mặc dù từng có hai hai gặp nhau hoặc là già mang mới hiện tượng, nhưng công tác của bọn hắn quá trình, cơ bản đều là độc lập!”

“Nha!” Miêu Anh thán nói, “ vậy thì cùng Kim Phật án mấy vị thầy giáo già không đồng dạng, các giáo sư là làm việc với nhau, đi ra qua sự cố, nhưng cái này 5 vị chuyên gia hoàn toàn khác nhau!”

“Còn có, trên tư liệu biểu hiện. . .” Triệu Ngọc lại nói, “ Đặc công xử áp dụng chính là phối hợp hình thức, một cái công tác tiểu tổ ngoại trừ lịch sử văn vật chuyên gia bên ngoài, còn có địa chất chuyên gia cùng nhà khoa học các loại. Đặc công xử đã xác minh qua, xảy ra chuyện chỉ có cái này 5 vị lịch sử văn vật chuyên gia,

Cái khác người tham dự đều không có vấn đề!”

“Ai!” Miêu Anh bất đắc dĩ, “Xem ra, chúng ta đại thần thám lần này là thật gặp được vấn đề khó khăn ! Bất quá, ta vẫn là câu nói kia, mặc kệ kết quả như thế nào, ngươi đều phải nghĩ thoáng một chút! Chẳng ai hoàn mỹ, tuyệt đối đừng để tâm vào chuyện vụn vặt được không?”

“Yên tâm, ta là cuồng thám mà! Sẽ không như vậy nghĩ không ra!” Triệu Ngọc hiểu ý cười một tiếng, cách điện thoại di động đánh cái ba, lúc này mới cúp Miêu Anh điện thoại.

Nhưng mà, để điện thoại di động xuống về sau, Triệu Ngọc ánh mắt chợt từ mỗ cái góc độ định trụ!

Bởi vì, mặc dù Miêu Anh vừa rồi nói lên tính kiến thiết ý kiến, đã bị mình phủ định! Thế nhưng là, hắn vẫn cảm giác, Miêu Anh trong lời nói mới rồi, tựa hồ nâng lên thứ gì trọng yếu?

Là. . . là. . . Cái gì đâu?

Triệu Ngọc từ trên bàn công tác ngồi dậy, thình lình chen rơi mất trên bàn một đống lớn văn kiện. Nhưng mà, Triệu Ngọc ánh mắt vẫn là gắt gao chăm chú vào một chỗ, tựa hồ trong đầu một cái ý niệm trong đầu, trở nên càng phát ra rõ ràng!

Sẽ không lại. . . Vấn đề. . . Ra ở chỗ này đây?

Nghĩ đến, nghĩ đến, Triệu Ngọc nhanh chóng chạy đến ba lô của mình trước mặt, bắt đầu tìm tìm cái gì. Rất nhanh, hắn liền đem mình sổ ghi chép bìa vàng lật tìm được. Đang đánh Khai laptop quá trình bên trong, hắn rõ ràng có chút kích động, hơi kém liền đem một trang giấy cho xé xuống.

“Mỗi cái cọc tội án phía sau, đều có một lít nước mắt. . .” Triệu Ngọc một mặt tìm kiếm một mặt nhắc tới, “Không phải cái này. . .”

Rốt cục, khi hắn đem laptop lật đến một trang cuối cùng thời điểm, thình lình thấy được vật hắn muốn. Nhưng gặp tại vở trang cuối bên trên, viết đầy Kim đội trưởng ghi chép liên quan tới hình sự trinh sát giới danh ngôn.

Trong đó, tại thứ hai đếm ngược đi viết: “Chân tướng, thường thường giấu tại bình thường manh mối bên trong, chỉ là cần khám phá ra. . .”

Đúng!

Liền là câu này!

Triệu Ngọc dùng ngón tay tại hàng chữ này bên trên nhẹ nhàng vẽ một cái, lại ý vị thâm trường mặc đọc một lần.

Chân tướng liền giấu tại bình thường manh mối bên trong!

Cho tới nay. . . Có phải hay không. . . Mình nghĩ quá lớn, mà không để ý đến một chút nhất thứ căn bản đâu?

Chẳng lẽ. . .

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc chợt cảm thấy thần sắc phấn chấn, huyết mạch phẫn trương!

Chỗ nào đâu?

Chỗ nào đâu?

Hắn nhanh chóng buông xuống sổ ghi chép bìa vàng, sau đó mở ra mấy cái hồ sơ hộp tìm kiếm tư liệu, cuối cùng đem 5 vị chuyên gia công tác

nhật ký lấy ra ngoài.

Đón lấy, hắn bắt đầu từng tờ từng tờ địa lật xem những này ghi chép, đồng thời dùng bút mực ở phía trên làm rất nhiều ký hiệu. . .

Cứ như vậy, ròng rã một giờ đi qua, Triệu Ngọc rốt cục buông xuống bút mực, nhẹ nhàng địa đập đánh một cái tư liệu, có chút ít kích động thở dài:

“Lần này, rất có thể là sau cùng một hy vọng! Đáp án. . . Thật liền giấu ở những này nhìn như phổ thông manh mối bên trong sao?”

Đang thở dài về sau, Triệu Ngọc lúc này mới phát hiện nửa đêm 12 giờ sớm liền đi qua, mình có thể mở ra mới một quẻ!

Lần này. . .

Vừa nghĩ tới Khai quẻ, Triệu Ngọc càng thêm không thể tránh né đến kích động hưng phấn, cơ hồ là hào không đình trệ địa điểm động tâm niệm mở một quẻ!

Kết quả, làm quẻ văn mở ra về sau, Triệu Ngọc bỗng nhiên ngơ ngẩn!

Nhưng gặp trong hệ thống ương thình lình xuất hiện hai cái chữ to không phải khác, chính là —— “Khôn cấn” ! ! !

Chương 1101: Bị sơ sót vấn đề

Sáng sớm hôm sau, làm tổ viên nhóm đi vào tổ điều tra đặc biệt văn phòng về sau, thình lình thấy được một bộ kinh người cảnh tượng.

Nhưng gặp hơn mười mặt trắng tấm cũng là đông lệch ra tây ngược lại, trên mặt đất một mảnh hỗn độn, mà tổ trưởng Triệu Ngọc thì ngửa mặt nằm tại cái này một mảnh hỗn độn phía trên, hô hô Đại Thụy, tiếng ngáy như sấm.

“Tổ trưởng, tổ trưởng. . .” Lý Bối Ny buông xuống mới mua được sớm một chút, mau tới trước xem xét.

“Thế nào? Thế nào?” Nghe được dị thường, Thôi Lệ Châu cũng từ phòng trực ban chạy tới, thấy một lần trước mắt thanh tỉnh, lập tức ác một tiếng, hô nói, “ lão đại! Lão đại, ngươi sẽ không lại với ai đánh nhau đi đây là?”

“A a. . .”

Ồn ào bên trong, Triệu Ngọc từ trong lúc ngủ mơ thức tỉnh, lười biếng ngáp một cái.

“Ừm. . .”

Triệu Ngọc mở mắt ra nhìn một chút đám người, nhưng gặp Ngô Tú Mẫn, Lý Bối Ny, Thôi Lệ Châu, Lưu Chiêm Binh bọn người tất cả đều trình diện, thậm chí ngay cả vị kia Đặc công xử Mã Kế Xuân cũng tại.

“Ai? Đều. . . Đều tới sao?” Triệu Ngọc bỗng nhiên từ dưới đất đứng lên, tròn mắt to trợn, phá lệ hưng phấn mà hô nói, “ đều tới liền tốt! Nhanh, nhanh, đều tới đây cho ta. . .”

La lên ở giữa, Triệu Ngọc thay đổi nhập nhèm bộ dáng, nhanh chóng lẻn đến văn phòng phía trước nhất, mở ra màn hình lớn.

Mọi người thấy Triệu Ngọc dáng vẻ hưng phấn, không biết hắn lại nghĩ tới điều gì, vội vàng thả tay xuống bên trong đồ vật, đi vào màn hình lớn trước mặt quan sát.

Theo màn hình sáng lên, phía trên thình lình xuất hiện một bức tranh đầy màu sắc khác nhau biểu thị địa đồ!

“Tới tới tới. . .” Triệu Ngọc cầm lấy kích quang bút, nhấn vào địa đồ nói nói, “ đều nhìn kỹ a! Hôm qua, ta bỗng nhiên nghĩ đến một kiện chuyện quan trọng! Có cao nhân đã từng nói, tội án chân tướng thường thường liền giấu ở những cái kia nhìn như phổ thông manh mối bên trong! Các ngươi nhìn. . . Cái này một bộ, liền là toàn bộ đông bắc địa đồ đúng hay không?

“Ầy. . . Các ngươi chú ý cái kia mấy loại nhan sắc!” Triệu Ngọc ra hiệu nói, “ ta căn cứ Đặc công xử công tác nhật ký, dùng năm loại nhan sắc, đem năm đó 5 vị chuyên gia dò xét bảo tàng bản đồ biểu thị đi ra! Các ngươi nhìn kỹ một chút, nhìn có cái gì đặc điểm?”

“A? Cái này. . .”

Chúng tổ viên rõ ràng có chút theo không kịp Triệu Ngọc tiết tấu, nhìn lấy địa đồ, lại là cái gì cũng nói không nên lời. Chỉ có vị kia đến từ Đặc công xử Mã Kế Xuân nghĩ nghĩ, nói ra: “Có phải hay không. . . Các chuyên gia phạm vi dò xét, trùng điệp địa phương rất ít đâu?”

“Có tiền đồ!” Triệu Ngọc lấy tay chỉ một cái Mã Kế Xuân, “Không hổ là

Lê Tịnh thủ hạ! Ngươi nói không sai, ta đem bọn họ dò xét quỹ tích đánh dấu sau khi đi ra, phát hiện cái này 5 vị chuyên gia dò xét lộ tuyến, có rất ít trùng điệp địa phương!”

“Đúng a!” Mã Kế Xuân nhíu mày, nhắc nhở nói, “ các chuyên gia đều là căn cứ khác biệt công tác tổ phân công hợp tác, tự nhiên né tránh miễn lặp lại tra tìm cùng một cái địa khu, tránh khỏi lãng phí nhân lực vật lực! Triệu tổ trưởng. . . Ngài đây là. . .”

“Hôm qua. . .” Triệu Ngọc dừng trước đó hưng phấn, đem tâm tư lắng đọng một cái, vững vàng nói nói, “ đêm qua, ta làm qua một cái tưởng tượng! Ta tại phỏng đoán, 5 vị chuyên gia bị hại, có phải hay không cùng bọn họ năm đó tầm bảo tình huống có quan hệ? Có phải hay không, tại bọn họ tìm kiếm bảo tàng quá trình bên trong, xảy ra chuyện gì ý chuyện không nghĩ tới?

“Cho nên, ta liền muốn thông qua bọn họ năm đó dò xét quỹ tích, nhìn nhìn bọn họ phải chăng có trọng hợp địa phương?” Triệu Ngọc chỉ vào màn hình lớn nghiêm túc nói, “Mặc dù lẫn nhau niên đại khác biệt, nhưng nếu như bọn họ đều từ cùng một nơi dò xét qua, vậy liệu rằng, cái này ngoài ý muốn, liền phát sinh ở một chỗ như vậy đâu?

“Nhưng là. . .” Triệu Ngọc lại một chỉ địa đồ, “Ta rất nhanh phát hiện, bọn họ lẫn nhau tìm kiếm lộ tuyến căn bản khác biệt, cho dù có qua giao nhau, cũng là rất ít. Ngoại trừ thành phố lớn bên ngoài, ta vậy mà tìm không ra một chỗ, là 5 người tất cả đều tìm kiếm qua! Cái này. . . Điều này nói rõ cái gì?”

“Ừm. . .” Đám người nhíu mày không hiểu.

Thôi Lệ Châu thì chuyển lấy con mắt nói ra: “Lão đại, người ta không phải mới vừa nói sao? Bởi vì phân công hợp tác, cho nên thăm dò lộ tuyến sẽ không tái diễn a? Ngươi đừng thừa nước đục thả câu, mau nói, ngươi đến cùng phát hiện tình huống như thế nào a?”

“Hoắc ha ha. . . Tốt!” Triệu Ngọc nhãn tình sáng lên, đắc ý nói, “Chứng kiến kỳ tích thời khắc sắp đến! Làm ta phát hiện các chuyên gia lộ tuyến rất ít trùng hợp về sau, ta đương nhiên phi thường thất vọng, chỉ cho là mình lại tìm nhầm phương hướng!

“Nhưng mà, ngay tại thời khắc mấu chốt này, các ngươi đoán làm gì? Ta nhỏ Vũ Trụ đột nhiên bạo phát! Hoắc ha ha. . .”

Thôi Lệ Châu cùng Lý Bối Ny đồng thời xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán. . .

“Ta đột nhiên nghĩ đến, chính bởi vì vì bọn họ dò xét lộ tuyến không có trùng hợp, đó mới là đối đến mà! Tới tới tới. . .” Triệu Ngọc quay đầu trở lại, tìm hơn mười giây, lúc này mới từ đông đảo bạch bản bên trong, đem viết 5 vị chuyên gia tư liệu bạch bản tìm ra, đồng thời đẩy lên trung ương.”Các ngươi cố gắng nhìn xem, đây là 5 vị chuyên gia bị hại tư liệu, các ngươi suy nghĩ lại một chút bọn họ dò xét quỹ tích, thế nào? Có ý tưởng không?”

Đám người chăm chú lo lắng lấy Triệu Ngọc, nhưng liên quan tới các chuyên gia bị hại tư liệu, bọn họ đã suy nghĩ qua vô số lần, căn bản không có phát hiện cái gì dị thường!

“Đáp án chính là ở đây!” Triệu Ngọc lấy tay chỉ một cái Viên Tuấn Thành ảnh chụp, “Kỳ thật, cái kia một mực bị chúng ta sơ sót vấn đề, liền là —— thuốc nói thật! ! ! Các ngươi cố gắng nghĩ muốn. . . Hung thủ tại sao phải cho các chuyên gia sử dụng thuốc nói thật?”

“Thuốc nói thật? Đương nhiên là bắt lấy tin tức, cái này còn phải nói sao? Thế nhưng là. . .” Thôi Lệ Châu vẫn không hiểu Triệu Ngọc muốn nói cái gì?

“Đúng a! Chúng ta một mực tại xách thuốc nói thật, một mực tại suy

nghĩ, hung thủ đến cùng muốn biết cái gì? Thế nhưng là. . .” Triệu Ngọc dùng sức điểm Viên Tuấn Thành hình ảnh, “Thế nhưng là. . . Chúng ta lại đem thuốc nói thật bản thân cho bỏ qua! Chúng ta chưa từng có nghĩ tới ngần ấy, nếu như hung thủ cho người đầu tiên sử dụng thuốc nói thật về sau, liền biết vật hắn muốn, như vậy. . . Phía sau bản án, có phải hay không. . . Liền sẽ không phát sinh đâu?”

“A! ?” Nghe thấy lời ấy, đám người tất cả đều lên một lớp da gà. Hoàn toàn chính xác, ánh mắt của bọn hắn tất cả đều chăm chú vào hung thủ vấn đề bên trên, lại không để ý đến hung thủ sử dụng thuốc nói thật bản thân.

“Cái này. . . Nói như vậy. . .” Lý Bối Ny suy nghĩ nói, “ chính là bởi vì không có đạt được muốn đáp án, mới có thể đi giết người phía sau! ?”

“Nha. . . A nha. . .” Thôi Lệ Châu trừng to mắt, toàn thân run rẩy nói nói, “ ta rốt cuộc minh bạch lão đại ý tứ! Trách không được tay ngươi chỉ điểm một chút lấy Viên Tuấn Thành ảnh chụp! Viên Tuấn Thành là cái cuối cùng người chết, nói cách khác, vấn đề mấu chốt, nằm ở chỗ Viên Tuấn Thành trên thân! ! ?”

“Đúng!” Triệu Ngọc cõng qua tay đi, lung lay đầu nói nói, “ ta đoán, hung thủ chỉ biết là bọn họ muốn đáp án cùng cái này 5 vị chuyên gia có quan hệ, lại không chắc đến cùng là cái nào? Cho nên. . . Bọn họ cứ dựa theo trên danh sách trình tự, trục vừa sử dụng thuốc nói thật, nhưng vận khí của bọn hắn thật sự là kém đến nhà! Phía trước 4 cái, vậy mà hết thảy đều không biết!”

“Thuốc nói thật tác dụng tại hệ thần kinh!” Ngô Tú Mẫn nói nói, “ cùng chất gây ảo ảnh khác biệt, sẽ đối với người sử dụng đầu mút dây thần kinh sinh ra kích thích, từ đó làm đại não sinh ra ấn tượng khắc sâu! Cho nên, hung thủ lo lắng sử dụng thuốc nói thật sự tình bại lộ, cho nên mới muốn thi hạ độc thủ, giết người diệt khẩu!”

“Đúng!” Triệu Ngọc gật đầu, khẳng định nói nói, “ chúng ta bây giờ chí ít có thể khẳng định hai chuyện: Thứ nhất, chuyên gia bị hại tuyệt đối cùng bảo tàng có quan hệ! Thứ hai, bọn họ bị hại mấu chốt nguyên nhân, nằm ở chỗ Viên Tuấn Thành trên thân!”

Nói, Triệu Ngọc đem kích quang bút điểm tới màn hình lớn màu đỏ đánh dấu khu vực, nói: “Cho nên, tiếp đó, chúng ta muốn coi Viên Tuấn Thành năm đó tầm bảo lộ tuyến, một lần nữa lại đi một lần, xem hắn lúc trước đến cùng đi ra vấn đề gì! Lúc này mới đưa tới hôm nay giết chóc!” Nói đến đây, Triệu Ngọc trùng điệp thở dài, nói với mọi người nói, “ mọi người hiện tại liền làm chuẩn bị đi! Cái này có khả năng, là chúng ta phá giải bí ẩn này án, cơ hội cuối cùng!”

Chương 1102: Người chết cũng không thể bỏ qua

“Cái này còn phải nói gì nữa sao? Thôi Lệ Châu đương nhiên cùng ta!” Triệu Ngọc một mặt lái xe cảnh sát, một mặt xông trong điện thoại người nói nói, “ ta biết, ta biết! Thôi Lệ Châu thân phận đặc thù, yên tâm, ta đã cho nàng chứa định vị trang bị! Chính là bởi vì nàng trọng yếu, cho nên mới sẽ cùng ta!”

“Thế nhưng là...” Nói chuyện chính là lưu tại Phụng Bình tổng bộ lưu thủ Lý Bối Ny, Lý Bối Ny lộ ra đến mức dị thường lo lắng, lần nữa căn dặn nói, “ tổ trưởng, vẫn là mang nhiều một số người thật tốt a! Có cần hay không, ta để Phụng Bình bên này phái cảnh lực đi qua bảo hộ?”

“Không cần!” Triệu Ngọc lắc đầu, “Ngươi yên tâm đi bối ny! Đặc công xử xe một mực tại ta đằng sau đâu! Có Đặc công xử bảo hộ, ngươi còn lo lắng cái gì?”

“Được... Vậy cũng nhất thiết phải cẩn thận hành sự!” Lý Bối Ny căn dặn.

“Kỳ thật, nếu là thật có người để mắt tới chúng ta, chuyện kia ngược lại đơn giản!” Triệu Ngọc nhìn thoáng qua trong đầu ẩn hình tham trắc khí, vì ứng phó lần này mở ra “Khôn cấn” quẻ, hắn không thể không lại tiêu hao không ít điểm tích lũy, kéo dài tham trắc khí thời gian sử dụng, giờ phút này một khi có người ý đồ theo dõi hắn, ngay lập tức sẽ bị hắn phát hiện.

“Cái kia... Sư huynh, ngươi vì cái gì trạm thứ nhất muốn đi lâm xá (Chiêu Vân thị mỗ huyện) đâu?” Lý Bối Ny lại hỏi.

“Bởi vì Viên Tuấn Thành từ nơi đó dạo chơi một thời gian dài nhất, mà lại nhiều lần đi mà quay lại!” Triệu Ngọc nói nói, “ ta dự định dựa theo công tác của hắn nhật ký, một lần nữa thăm viếng một cái! Nhìn xem có thể hay không tìm tới hắn lúc trước tiếp xúc qua người, tìm hiểu ngọn ngành!”

“Nha... Tốt... Tốt a!” Lý Bối Ny lại dặn dò vài câu, lúc này mới cúp xong điện thoại.

“Lão đại!” Ngồi tại chỗ ngồi phía sau Thôi Lệ Châu, một mặt nhìn xem Viên Tuấn Thành công tác nhật ký, một mặt nhíu lông mày xông Triệu Ngọc nói nói, “ lần này, ngươi thế nhưng là đem ta cho không thèm đếm xỉa! Ta nhưng nói cho ngươi, bản cô nương còn không có sống đủ đâu! Ngươi cần phải đem ta bảo vệ tốt mới được! Trước đó, ngươi nhưng đã nhiều lần đem ta làm mất rồi!”

“Ngươi đi luôn đi!” Triệu Ngọc cũng không quay đầu lại mắng, “ cái gì gọi là làm mất rồi? Ngoại trừ Đặc công xử lần này, cái khác không đều là ngươi chủ động chạy trốn sao? Còn có mặt mũi nói?”

“Ừm...” Thôi Lệ Châu không tự giác địa sờ lên mình đoạn chỉ chỗ, nói nói, “ ta mặc kệ! Dù sao ta là đang liều lĩnh nguy hiểm tính mạng đang điều tra bản án! Cuối cùng mặc kệ được hay không được, nhà kia đều phải cho ta! Hừ! Ta đã đọc qua tương quan pháp luật văn kiện, nhà kia nếu là treo lên kiện cáo đến, ta nhưng không nhất định thua đâu!”

“Móa!” Triệu Ngọc mắng, “ đến lúc nào rồi rồi? Còn nhớ thương nhà của ngươi đâu? Nếu là bảo tàng tìm ra, nhà của ngươi là cái lông tuyến cầu?”

“A... Anh hùng...”

Đang khi nói chuyện, Triệu Ngọc điện thoại lại vang lên, lần này, điện thoại là Đặc công xử Mã Kế Xuân đánh tới.

“Triệu tổ trưởng, dựa theo phân phó của ngài, ta đã đem tình huống cùng Lê Tịnh đội trưởng báo cáo!” Mã Kế Xuân nói nói, “ Lê đội trưởng đã phân tốt tổ, sẽ đem Viên Tuấn Thành đã từng dò xét qua địa phương từng cái điều tra! Nhưng là, nàng muốn biết chúng ta bên này an bài, để tránh phát sinh trùng điệp!”

“Không sao, ngươi nói cho nàng đi!” Triệu Ngọc không chút nghĩ ngợi nói nói, “ ta cùng Thôi Lệ Châu chuẩn bị tiến về lâm xá huyện; Trương Cảnh Phong cùng Ngô Tú Mẫn đi Khương thành; Lưu Chiêm Binh cùng Hứa Hải đi Hoàng Kim thành. Cái này mấy nơi, đều là Viên Tuấn Thành lúc trước trọng điểm khảo sát địa điểm!”

“Nha... Tốt, tốt! Ta cái này chuyển cáo cho nàng!” Mã Kế Xuân đáp ứng nói.

“Bởi vì bảo tàng sự tình đều là cơ mật, “ Triệu Ngọc nói nói, “ tận lực đừng cho nơi đó cảnh sát trộn lẫn, liền chúng ta tổ điều tra đặc biệt cùng Đặc công xử hành động là được! Mặt khác, có mấy điểm ta cần dặn dò một chút, chúng ta điều tra mục tiêu chủ yếu là người, liền là những Viên Tuấn Thành kia từng tại tầm bảo bên trong tiếp xúc qua người, chỉ có tìm tới những người này, mới có thể biết Viên Tuấn Thành trên thân đến cùng phát sinh qua sự tình gì!”

“Ta biết, ta biết!” Mã Kế Xuân vội vàng nói, “Chúng ta có Viên Tuấn Thành công tác nhật ký, chỉ cần cầm hình của hắn đi từng cái tìm kiếm, nhất định có thể tra được!”

“Còn có một chút!” Triệu Ngọc lại nói, “ các ngươi Đặc công xử không phải có loại kia ngưu bức phản theo dõi trang bị sao? Ngươi nói cho Lê đội trưởng, để từng cái tổ toàn bộ hành trình mở ra, một khi phát hiện có

người theo dõi, lập tức bắt người!”

“Minh bạch minh bạch!” Mã Kế Xuân gật đầu, “Lê tổ trưởng để cho ta nói cho ngài, một khi có cái gì tình huống đặc biệt cần tìm kiếm trợ giúp, nhất định trước tiên thông tri chúng ta Đặc công xử!”

“Tốt! Vậy trước tiên treo, chúng ta các bận bịu, mặc kệ ai phát hiện ra trước tình huống, nhớ kỹ nhất nói cho ta biết trước!”

“Tốt!” Mã Kế Xuân đáp ứng về sau, lúc này mới cúp xong điện thoại.

“Hừ! Còn phản theo dõi trang bị đâu!” Thôi Lệ Châu cười nói, “ lão đại, không cần ngươi nhắc nhở, cái kia nữ đặc công cũng biết, người ta thế nhưng là Đặc công xử mà! Ta cảm thấy, ngươi hẳn là lo lắng lo lắng chính chúng ta mới đúng, chúng ta dùng cái gì đến phản theo dõi đâu?”

“Yên tâm!” Triệu Ngọc hướng về sau mặt chỉ một cái, “Trông thấy chiếc kia Jeep sao? Đặc công xử một mực tại bảo hộ lấy chúng ta, những cái kia phương diện an toàn sự tình, ngươi liền không cần quan tâm!”

“Chậc chậc...” Thôi Lệ Châu cầm trong tay tư liệu buông xuống, chậc lưỡi nói nói, “ bất quá... Nói trở lại, mặc dù lão đại ngươi điều tra phương hướng có nhất định tin phục độ, thế nhưng là... Đã nhiều năm như vậy bí ẩn, chúng ta có thể khai quật ra sao?

“Ta xem Viên Tuấn Thành tư liệu!” Thôi Lệ Châu vỗ tay phát ra tiếng, “Người ta dù sao cũng là tinh thông văn vật lão chuyên gia, có thể thu mua nhiều như vậy cao cấp văn vật, cũng không hiếm lạ đi! Mà lại, ngươi không đồng nhất thẳng cường điệu, người này tác phong chính phái, tư tưởng quá cứng sao? Hắn sẽ làm xảy ra chuyện gì, về phần bị người giết chết?”

“Một người không là người xấu, lại cũng không thấy liền chưa từng làm việc xấu!” Triệu Ngọc nói nói, “ một người coi như làm qua chuyện xấu,

cũng có khả năng ngay cả chính hắn cũng không biết! Đại thiên thế giới trăm tạp toái, cái gì xảo sự tình cũng có thể đụng tới!”

“Được... Tốt!” Thôi Lệ Châu quyệt miệng, “Đã ngươi lòng tin cao như vậy, vậy ta liền không nói tiết khí bảo! Ta vẫn là giúp ngươi suy nghĩ một chút, chúng ta đến lâm xá huyện về sau, nên đi tìm người nào a?”

“Ta đã đem nhật ký bên trên danh tự đều quây lại!” Triệu Ngọc nói nói, “ từng bước từng bước tìm đi!”

“Oa, hảo tâm mảnh a!” Thôi Lệ Châu tìm kiếm nhìn một chút nhật ký, chỉ vào mấy cái danh tự nói nói, “ có ý tứ, tầm bảo mà thôi, tại sao có thể có nhiều như vậy danh tự? Đây đều là ai vậy? Làm cái gì đều là?”

“Có sáu mươi phần trăm đều là Nhật Bản nhân hậu duệ!” Triệu Ngọc nói nói, “ năm đó, Viên Tuấn Thành bọn họ tầm bảo đường tắt, ngoại trừ dã ngoại khảo sát, liền là sưu tập dân gian tư liệu! Nhật Bản chiến bại về sau, lưu lại đại lượng không cách nào binh lính rút lui, trong đó một chút sống sót, liền cùng nơi đó dân chúng thông hôn, dần dần biến thành người Trung Quốc!

“Viên Tuấn Thành nhiệm vụ chủ yếu, liền là thăm viếng những người này, nghe ngóng bảo tàng tin tức!”

“Oa! Con lai a? Lợi hại lợi hại ! Bất quá, cứ như vậy, chúng ta lượng công việc thật là không nhỏ đấy!” Thôi Lệ Châu nhíu mày, “Mà lại, phía trên này có rất nhiều đã có tuổi, cũng đã không tại nhân thế a?”

“Người chết cũng không thể bỏ qua!” Triệu Ngọc nói nói, “ hỏi thăm người chết gia thuộc, cũng tất cần biết mỗi người cùng Viên Tuấn Thành quan hệ! Một chi tiết cũng không thể bỏ qua!”

“Nha... Tốt, tốt!” Thôi Lệ Châu cầm lấy giấy bút, nói nói, “ vậy ta hiện tại liền đến hoạch định một chút trình tự, tận lực chớ đi chặng đường oan

uổng! Ai! Lần này, chúng ta thật là có bận rộn...”

Mặc dù biết lượng công việc lớn, nhưng chính như Thôi Lệ Châu nói như vậy, Triệu Ngọc lòng tin rất thịnh. Nguyên nhân tự nhiên vô cùng đơn giản, chính là nguồn gốc từ tại tối hôm qua mở ra “Khôn cấn” quẻ!

Căn cứ vào đối hệ thống hiểu rõ, Triệu Ngọc phi thường rõ ràng, lần này “Khôn cấn” quẻ tuyệt không phải ngẫu nhiên, đúng lúc là hắn nghĩ tới thuốc nói thật vấn đề, cùng nghĩ đến tra tìm Viên Tuấn Thành quỹ tích mạch suy nghĩ đi lên lúc đưa ra ra!

Cho nên, từ một loại ý nghĩa nào đó giảng, “Khôn cấn” quẻ càng giống là một loại khác loại khẳng định, hệ thống tựa hồ đang ám chỉ Triệu Ngọc, cái này mạch suy nghĩ, rất có thể là chính xác!

Như vậy... Sự thật quả thật như thế sao? Nhìn xem quạnh quẽ cao tốc Công Lộ, Triệu Ngọc tâm tư trở nên càng thêm phức tạp, không biết tiếp đó, hắn đến cùng sẽ tao ngộ cái gì! ?

Chương 1103: Đột nhiên triệu hoán

Giữa trưa mười phần, Chiêu Vân tỉnh Lâm Xá huyện cảnh nội.

Lâm Xá huyện thuộc về Phụng Bình thị quản hạt, bởi vì cánh bắc một mảnh rộng lớn công việc trên lâm trường mà gọi tên. Mặc dù toàn huyện diện tích rộng lớn, nhưng huyện thành quy mô lại vô cùng bình thường, cư trú nhân khẩu cũng không nhiều lắm.

“Nơi này vị trí địa lý phi thường trọng yếu!” Triệu Ngọc một mặt lái xe tiến về mục đích, một mặt hướng Thôi Lệ Châu giới thiệu nói “Nó ba mặt núi vây quanh, là một cái địa lý chỗ xung yếu, cũng chính là đi qua mọi người thường nói binh gia vùng giao tranh!

“Nhớ ngày đó, Nhật Bản quỷ tử tại cánh bắc cùng phía Tây bên trong dãy núi, kiến tạo trên trăm cái công sự phòng ngự cùng sáu cái quân sự cứ điểm, trong đó, nổi danh nhất liền là cái kia Nghĩa Sơn cứ điểm, nghe nói qua không?”

“Nghĩa Sơn cứ điểm. . .” Thôi Lệ Châu gật đầu, “Ta tại trên mạng thấy qua, giống như đã trở thành điểm du lịch đi?”

“Nghĩa Sơn cứ điểm quy mô so a Long Giang bên kia không kém một chút nào, đã từng là Nhật ngụy chính quyền một cái trọng yếu dựa.” Triệu Ngọc nói nói, “ căn cứ ghi chép biểu hiện, Viên Tuấn Thành đã từng không hạ mười lần đến Nghĩa Sơn cứ điểm khảo sát qua, tại công tác của hắn nhật ký bên trên, cũng có được nên cứ điểm kỹ càng ghi chép.”

“Làm sao? Ngươi ý tứ, là chúng ta cũng mau mau đến xem sao?” Thôi Lệ Châu nói nói, “ ngươi không phải nói. . . Chủ muốn tìm người tới? Một cái trống không cứ điểm, có thể tra được cái gì? Ầy. . .” Nàng đưa di động nhoáng một cái, “Vé vào cửa 45 khối tiền một trương, đủ hắc!”

“Dĩ nhiên không phải đi du lịch!” Triệu Ngọc nói nói, “ chúng ta có thể tìm một cái đi qua nhân viên quản lý, hỏi một chút Viên Tuấn Thành khảo sát nên cứ điểm thời điểm tình huống! Bất quá. . . Chúng ta không cần lập tức đi tới, còn là dựa theo thứ tự trước sau đến hoạt động tra đi! Nếu như quá muộn, vậy liền ngày mai!”

“Ngươi là lão đại, nghe ngươi!” Thôi Lệ Châu mở ra điện thoại, nghịch ngợm nói nói, “ bất quá, ngươi nghe nói qua sao lão đại? Lâm Xá huyện thịt hầm nhưng nổi danh! So Hoàng Kim thành còn tốt hơn ăn đâu!”

“Tiểu ny tử, nguyên lai tại chỗ này đợi lấy ta đây!” Triệu Ngọc mỉm cười, “Nói sớm a, kỳ thật ta sớm đói bụng. . .”

Không bao lâu, Triệu Ngọc liền đem xe cảnh sát lái đến một nhà nơi đó nổi danh thịt hầm cửa hàng, hai người rốt cục một no bụng có lộc ăn.

Sau đó, bọn họ liền bắt đầu dựa theo sàng chọn đi ra trình tự, bắt đầu theo thứ tự thăm viếng điều tra đối tượng.

Lần này buổi trưa, từ tổng thể tới nói, hai người bọn họ điều tra coi như thuận lợi, trước hết nhất viếng thăm mấy tên người trong cuộc tất cả đều khoẻ mạnh, hơn nữa có thể nhớ tới Viên Tuấn Thành người này tới.

Chỉ bất quá, những người này cung cấp tin tức, cũng không có giá trị quá lớn. Bọn họ nói, Viên Tuấn Thành chỉ là đông đảo nhân viên công tác bên trong một cái, gần là đối với bọn họ tiến hành một chút lệ cũ địa đặt câu hỏi mà thôi. Mà những này đặt câu hỏi cùng trả lời, Viên Tuấn Thành sớm đã ghi lại ở hắn nhật ký phía trên, căn bản không có bất luận cái gì tình huống ngoài ý muốn.

Đương nhiên,

Triệu Ngọc hai người cũng là kỹ càng hỏi thăm rất nhiều chi tiết vấn đề, nhưng thụ thăm người đồng đều công bố, bọn họ cùng Viên Tuấn Thành không có quá nhiều gặp nhau, đối với hắn một chút cũng không hiểu rõ. . .

Có thể là thịt hầm ăn quá ngon, ban đêm, Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu tìm một nhà khác thịt hầm cửa hàng đỡ thèm. . .

Cơm tối về sau, bọn họ lại tìm hai cái người trong cuộc tiến hành viếng thăm, nhưng kết quả vẫn cùng trước đó đồng dạng, không có lấy được cái gì tiến triển.

Đến buổi chiều, chuyện lúng túng tới, để bảo đảm Thôi Lệ Châu an toàn, Triệu Ngọc không thể không tại khách sạn mở một cái phòng, hai người cùng một chỗ ở lại.

Bất quá, đây cũng không phải là hai người bọn họ lần thứ nhất cùng phòng cư ngụ, lẫn nhau tựa hồ cũng có ăn ý, các ngủ các, cũng chưa tỉnh quá mức xấu hổ.

Làm rửa mặt sẵn sàng về sau, Triệu Ngọc liền bắt đầu thu thập cái khác đội ngũ truyền đến phản hồi tin tức. Đáng tiếc, Ngô Tú Mẫn cùng Lưu Chiêm Binh đám người tình huống, cơ bản cùng bọn họ kém không nhiều lắm, Viên Tuấn Thành cùng những người trong cuộc kia đơn thuần làm việc quan hệ, cũng không có quá nhiều tiếp xúc, cho nên hoặc là đã nghĩ không ra, hoặc là liền là cái gì cũng không biết. . .

Đương nhiên, đối với kết quả này, Triệu Ngọc đã làm tốt chuẩn bị tâm lý, hắn biết, dù sao Viên Tuấn Thành vì tìm kiếm bảo tàng công tác 8 năm nhiều, đã từng tiếp xúc qua đại lượng nhân viên tương quan, cho nên muốn trong khoảng thời gian ngắn tra ra tình huống như thế nào,

cũng không phải là chuyện dễ.

Thu thập Hoàn tin tức về sau, Triệu Ngọc liền bắt đầu chải vuốt Viên Tuấn Thành công tác nhật ký, vì ngày mai thăm viếng điều tra làm chuẩn bị. Thôi Lệ Châu cũng là trợ giúp Triệu Ngọc chỉnh lý tư liệu, thông qua một phen sàng chọn, tại lâm xá địa khu, bọn họ chỉ còn lại có 7 tên người trong cuộc nhưng tra, nếu như ngày mai nắm chặt một cái, hoàn toàn có thể trong vòng một ngày hoàn thành nhiệm vụ.

Triệu Ngọc dự định, một khi điều tra nghe ngóng hoàn tất, hắn liền đi Nghĩa Sơn cứ điểm nhìn xem, nhìn xem chỗ nào có thể hay không tìm tới đầu mối mới?

Đêm qua, Triệu Ngọc cơ hồ một đêm không ngủ, ban ngày lại mở thời gian dài như vậy ô tô, giờ phút này không thể kiên trì được nữa, sớm lên giường nghỉ ngơi.

Dựa theo trước kia kinh lịch tới nói, mỗi khi có “Càn” hoặc “Khôn” quẻ mở ra thời điểm, Triệu Ngọc kiểu gì cũng sẽ cảm giác tâm thần có chút không tập trung, ăn ngủ không yên, thường thường không cách nào ngủ yên.

Thế nhưng là lần này lại khác, có thể là thực sự quá buồn ngủ, nằm xuống liền nặng nề địa ngủ. Mà lại, tại vẻ mặt như vậy khẩn trương thời khắc, hắn sửng sốt ngay cả một giấc mộng đều không có làm, liền thống khoái như vậy đến ngủ suốt cả một buổi tối.

Ngày thứ hai, vẫn là sớm rời giường Thôi Lệ Châu đem hắn đánh thức, bằng không, hắn rất có thể sẽ ngủ đến đã khuya.

Sau khi rời giường, Triệu Ngọc chuyện làm thứ nhất liền là tranh thủ thời gian xem xét hệ thống, nhìn xem “Khôn cấn” quẻ phải chăng đã kết thúc? Hắn biết, nếu như kỳ ngộ đã kết thúc, vậy đã nói rõ mình hoàn toàn sai lầm phá án phương hướng! Trái lại, thì nói rõ mình kiên trì là

chính xác.

Kết quả, mở ra xem, “Khôn cấn” hai cái chữ to, vẫn hiển hiện tại hệ thống giới diện trung ương, không có bất kỳ biến hóa nào.

Tốt!

Đây là Triệu Ngọc lần đầu cảm giác được “Khôn” quẻ thân thiết, lúc này nhặt lại lòng tin, cùng Thôi Lệ Châu đồng loạt xuất phát.

Có ngày hôm qua kinh nghiệm, hai người bọn họ điều tra tiến hành đến càng thêm thuận lợi, đến buổi chiều 4 giờ tả hữu, liền đem hôm nay cần viếng thăm người trong cuộc, toàn bộ điều tra hoàn tất. Điều tra kết quả cùng giống như hôm qua, bọn họ đối Viên Tuấn Thành ấn tượng cũng không sâu khắc.

Thế là , dựa theo kế hoạch, hai người bắt đầu lái xe chạy tới Nghĩa Sơn cứ điểm, nghĩ muốn tìm một cái, năm đó cùng Viên Tuấn Thành từng có tiếp xúc người phụ trách.

“Hỏng lão đại, ta từ trên mạng tra xét một cái, “ trên xe, Thôi Lệ Châu chỉ vào điện thoại di động của mình nói với Triệu Ngọc, “Nghĩa Sơn cứ điểm là 8 năm trước mới liệt vào cảnh điểm, Viên Tuấn Thành năm đó điều tra thời điểm, nơi đó còn thuộc về Phụng Bình nhà bảo tàng đâu! Rất có thể, tìm hiểu tình huống người, cũng không tại lâm xá mà là Phụng Bình đi!”

“Ồ?” Triệu Ngọc nhíu mày, liên quan tới cái này Nghĩa Sơn cứ điểm, lúc trước hắn đích thật là sơ sót, cũng không có nghĩ qua như thế cẩn thận.

“Nếu không. . . Ta thông tri Lý Bối Ny, để nàng tra một chút rồi nói sau?” Thôi Lệ Châu quyệt miệng, “Chúng ta. . . Còn đi sao?”

“Ừm. . .” Triệu Ngọc nhìn một chút điện thoại hướng dẫn, nói nói, “ còn

có mấy cây số đã đến! Dù sao nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi, qua đi tìm một chút linh cảm cũng là tốt!”

Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa dứt lời, điện thoại di động của hắn bỗng nhiên vang lên.

Triệu Ngọc mở ra xem, lại là một cái số xa lạ.

“Uy?” Nghe về sau, hắn lệ cũ hỏi một tiếng.

“Triệu Ngọc!” Kết quả, trong điện thoại di động thình lình nhớ tới Lê Tịnh thanh âm, “Ngươi bây giờ có phải hay không còn tại Lâm Xá huyện?”

“Ngươi. . . Ân. . .” Triệu Ngọc không nghĩ tới, lúc này, Lê Tịnh sẽ đích thân gọi điện thoại cho mình, bởi vì ân oán cá nhân quan hệ, hai người bọn họ một mực từ Mã Kế Xuân đến truyền lời.”Lê đội trưởng, ta có ở đó hay không Lâm Xá huyện, ngươi hắn là so ta còn rõ ràng đi?”

Đang khi nói chuyện, Triệu Ngọc nhìn một chút phía sau xe jeep, chiếc xe kia còn tại đi sát đằng sau lấy mình.

“Tốt! Vậy ta liền không nói nhảm!” Lê Tịnh nói nói, “ chúng ta có một tổ đồng sự truyền đến phản hồi, bọn họ hôm qua từ ngọc Trữ Huyện điều tra thời điểm, phát hiện một cái vấn đề nhỏ.”

“Ồ? Cái gì vấn đề nhỏ?” Triệu Ngọc vội hỏi.

“Viên Tuấn Thành công tác nhật ký bên trên có một cái gọi là Điền Chinh người, “ Lê Tịnh nói nói, “ người này là cái Nhật Bản hậu duệ, Viên Tuấn Thành năm đó bái phỏng hắn thời điểm, hắn chính đảm nhiệm ngọc Trữ Huyện địa chất cục chủ nhiệm, bởi vì làm việc quan hệ duyên cớ, hắn cùng Viên Tuấn Thành từng có sâu hơn kết giao.

“Bất quá, Điền Chinh đã bởi vì bệnh qua đời. Đội viên của chúng ta hôm qua đến nhà bái phỏng, muốn thăm viếng một cái người nhà của hắn, lại phát hiện một kiện kỳ quặc sự tình, Điền Chinh hai đứa con trai, vậy mà mất tích!”

Chương 1104: Vì cái gì không thể bắt?

“Ta cho rằng, chuyện này đáng giá theo vào!” Trong điện thoại, Lê Tịnh kiên quyết nói nói, “ chúng ta người thông qua điều tra biết được, Viên Tuấn Thành năm đó ở Ngọc Ninh huyện điều tra thời điểm, cùng Điền Chinh quan hệ mật thiết, thậm chí có đến vài lần ở tại trong nhà của hắn.

“Còn có, Điền Chinh thân thích bên trong từng có truyền ngôn, nói Điền Chinh tổ phụ là Nhật Bản Quan Đông quân tham mưu xử quan lớn, thân phận hiển hách. Lúc trước đông bắc đại liên tra thời điểm, Điền Chinh tổ phụ cùng phụ thân cũng bởi vì bị hoài nghi gián điệp nhập qua ngục, nhưng về sau bởi vì không có chứng cứ được thả ra!”

“Ồ?” Triệu Ngọc chậm lại tốc độ xe, chau mày, “Vậy ngươi hãy nói một chút mất tích sự tình? Vì cái gì mất tích?”

“Điền Chinh hai đứa con trai, một cái gọi Điền Thắng Lợi, một cái gọi Điền Thắng Quốc, hai người này đã mất tích hơn nửa năm!” Lê Tịnh trả lời, “Cảnh sát đã lập án, nhưng một mực không có tìm được!”

“Ta dựa vào!” Triệu Ngọc kinh ngạc, “Nửa năm trước. . . Cái kia không phải là vị thứ nhất chuyên gia bị hại thời gian sao! ? Chẳng lẽ. . .”

“Mất tích một cái, có lẽ chỉ là cái ngoài ý muốn!” Lê Tịnh nói nói, “ nhưng hai cái đều mất tích, liền không thể dùng trùng hợp để giải thích! Cho nên, chúng ta có cần phải theo vào một cái!”

“Đúng!” Triệu Ngọc gật đầu, “Nói như vậy, ngươi muốn cho ta đi Ngọc Ninh sao?”

Đang khi nói chuyện, Thôi Lệ Châu hướng Triệu Ngọc vươn năm ngón tay, ý kia là nơi đây khoảng cách Ngọc Ninh huyện có 50 cây số xa.

“Không!” Ai ngờ, Lê Tịnh chợt nói nói, “ kỳ thật, ta gọi cho ngươi, là bởi vì chúng ta đã phát hiện hai người kia tung tích, bọn họ hiện tại ngay tại Lâm Xá huyện cảnh nội!”

“Ta dựa vào!” Triệu Ngọc lại kinh ngạc thêm một lần, vội vàng hỏi, “Ngươi nói cái gì? Các ngươi tìm tới bọn họ rồi?”

“Đúng!” Lê Tịnh nói nói, “ ta cái này đem giám sát tư liệu gửi đi đến trên điện thoại di động của ngươi! Điền Thắng Lợi thẻ ngân hàng vừa mới bị người động đậy, lấy đi hơn 8000 nguyên!”

“Cái gì? Thẻ ngân hàng. . . Hơn 8000 nguyên?” Triệu Ngọc nhíu mày, bỗng nhiên cảm giác suy nghĩ có chút loạn.

“Số tiền kia là 20 phút đồng hồ trước, tại Lâm Xá huyện đại thanh trang ngũ kim máy móc cửa hàng rút đi!” Lê Tịnh bất động thanh sắc nói nói, “ Ngũ Kim điếm giám sát không có mạng lưới liên lạc, nhưng là chúng ta từ phụ cận giám sát thăm dò bên trên bắt được một cỗ màu lam xe tải. . .”

Lê Tịnh trong lúc nói chuyện, Triệu Ngọc điện thoại di động vang lên một cái, mở ra xem, quả nhiên là Lê Tịnh cho hắn phát đưa tới một cái video.

Vì có thể thấy rõ ràng, Triệu Ngọc dứt khoát cho xe dừng ở ven đường.

“Thông qua camera biểu hiện, ngồi trên xe tải hai tên nam tử!” Lê Tịnh nói ra,

“Từ bề ngoài đến xem, cùng Điền Thắng Lợi, Điền Thắng Quốc hai

huynh đệ rất gần! Triệu Ngọc, chúng ta người tất cả đều phái đi ra, ngươi bây giờ là cự ly này cái Ngũ Kim điếm gần nhất một tổ! Cho nên. . .”

“Ta minh bạch!” Triệu Ngọc nghiêm túc nói, “Ta hiện tại liền đuổi bắt, các ngươi có thể tra được chiếc xe kia quỹ tích sao?”

“Không có vấn đề!” Lê Tịnh nói nói, “ người hiềm nghi từ Ngũ Kim điếm đi ra, dọc theo xxx tỉnh đạo đi về hướng tây đi, chúng ta đã tại điều lấy từng cái giao lộ giám sát, sẽ vì ngươi cung cấp thời gian thực vị trí! Ngươi. . . Các ngươi cẩn thận một chút! Ta cùng Tiêu Hàng ngay tại chạy tới trên đường!”

Nói xong, Lê Tịnh cúp xong điện thoại.

“Ta đi!” Thôi Lệ Châu mặt lộ vẻ nghi ngờ nói, “Nếu như cái này ca nhi hai thật cùng chúng ta bản án có quan hệ, Lê Tịnh làm sao có thể bạch bạch cho chúng ta như thế cái cơ hội tốt đâu? Lão đại, thật phải cẩn thận, cái này sẽ không lại là cái kia nữ muốn làm cái gì sự tình a?”

Thôi Lệ Châu, cũng chính là Triệu Ngọc cảm giác suy nghĩ Hỗn Loạn căn kết chỗ, hắn cũng không quá tin tưởng, có chuyện tốt như vậy, Lê Tịnh vậy mà lại cái thứ nhất thông tri mình?

“Ầy. . .” Thôi Lệ Châu quay đầu nhìn một chút đằng sau đi sát đằng sau xe jeep, nói nói, “ nơi này rõ ràng có bọn hắn người, vì cái gì hết lần này tới lần khác điện thoại cho ngươi đâu? Ngươi nhưng ngàn vạn đừng nói cái gì có qua có lại a, ngươi cùng với nàng cùng hưởng điều tra tư liệu, nàng liền cùng ngươi có qua có lại sao? Ta nhưng không cảm thấy, nữ nhân kia sẽ có hảo tâm như vậy!”

“Ừm!” Triệu Ngọc một lần nữa nổ máy xe, đồng thời tăng nhanh tốc độ, “Có lẽ, nàng cũng có khó khăn khó nói a?”

“Có ý tứ gì?” Thôi Lệ Châu không hiểu.

“Tại Lâm Xá huyện, Đặc Công xử chỉ có như thế một tổ, hơn nữa còn đến chăm chú nhìn chúng ta!” Triệu Ngọc ra hiệu xe jeep nói, “ nếu để cho bọn họ đi lần theo nghi phạm, liền không cố được an toàn của chúng ta! Cho nên, Lê Tịnh dứt khoát gọi điện thoại cho ta, để chúng ta đuổi theo nghi phạm, cứ như vậy, nàng người cũng sẽ không cần làm khó a?”

“Biết sao?” Thôi Lệ Châu vẫn hoài nghi, “Lão đại, tâm phòng bị người không thể không, chờ một lúc bắt người thời điểm tốc độ nhanh một chút, đừng để Đặc Công xử đoạt công lao!”

“Hiện tại mấu chốt. . . Cũng không phải là đoạt không đoạt công a!” Triệu Ngọc tâm tư trầm xuống, luôn cảm giác có chút địa phương không quá bình thường, thế nhưng là, nghi phạm chưa bắt lấy, hắn cũng nói không nên lời, đến cùng chỗ nào không bình thường đến?

“Ngày này. . .” Thôi Lệ Châu nhìn một chút ngoài cửa sổ, “Năm điểm đều vẫn chưa tới đâu! Làm sao hắc đến sớm như vậy a?”

“Không phải đêm. . . Mà là trời đầy mây!” Triệu Ngọc cũng là nhìn một chút ngoài cửa sổ nói nói, “ rõ ràng muốn mưa mà!”

“Có ý tứ. . . Dọc theo con đường này, hai ta cũng không có thiếu gặp phải trời mưa a. . .”

Thôi Lệ Châu ngay tại phối hợp nói chuyện, Triệu Ngọc điện thoại lại vang lên, mở ra xem, nguyên lai là Lê Tịnh cho hắn phát tới một cái truy tung vị trí.

Ân. . .

Triệu Ngọc vội vàng mở ra nên vị trí, muốn cùng mình hướng dẫn so sánh một chút, ai ngờ, còn không có so đối được, chỗ ngồi phía sau Thôi

Lệ Châu chợt chợt vỗ Triệu Ngọc chỗ ngồi, gấp rút lại lớn tiếng hô: “Uy uy uy. . . Lão đại, lão đại mau nhìn, xe tải, xe tải a. . .”

Cái gì! ?

Triệu Ngọc gấp vội ngẩng đầu quan sát, nhưng gặp từ trên đường lớn đối diện lái tới một chiếc xe hơi, vậy mà chính là một cỗ màu lam xe tải!

Ta dựa vào!

Triệu Ngọc giật nảy mình, phải biết, màu lam xe tải cũng ít khi thấy, trùng hợp như vậy bị hắn thấy được một cỗ, chẳng lẽ. . .

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian thả chậm tốc độ xe, chăm chú nhìn chiếc kia xe tải, đợi cho đối diện chạy qua về sau, hắn thình lình nhìn thấy, chiếc kia xe tải hàng trước xác thực ngồi hai nam tử, hai nam tử tất cả đều đội mũ, cơ hồ cùng Lê Tịnh phát tới video không có sai biệt.

“Chiêu J239B7!” Thôi Lệ Châu cũng là thấy rõ ràng biển số xe, vội vàng lớn tiếng nhắc nhở Triệu Ngọc.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian mở ra video so với, nhưng gặp bảng số xe quả nhiên cùng trong video nhất trí!

Liền là chiếc xe kia!

Liền là bọn họ!

Ta siết cái nãi nãi gấu!

Một nháy mắt, Triệu Ngọc chợt cảm thấy tinh thần phấn khởi, huyết dịch sôi trào, vội vàng tìm cái đường nhỏ miệng quay đầu xe, sau đó hướng phía chiếc kia màu lam xe tải đuổi theo.

Triệu Ngọc bên này quay đầu, sau lưng xe jeep cũng là vội vàng ngoặt một cái, tiếp tục đi theo Triệu Ngọc xe chạy theo.

Càng xảo chính là, hai chiếc xe quay đầu xe về sau, trên bầu trời Tiểu Vũ cũng phiêu nhiên mà tới, tí tách tí tách địa hạ xuống.

“Cái này. . . Vận khí này cũng quá nghịch thiên đi?” Thôi Lệ Châu còn tại bất khả tư nghị nghĩ lên trước mắt sự tình, nói với Triệu Ngọc, “Sư huynh, ngươi ngăn trở một chút phía sau xe jeep, tuyệt đối đừng để bọn họ đoạt trước a!”

“Cái này còn cần ngươi nói sao?” Triệu Ngọc vô ý thức sờ lên súng ngắn, sau đó đạp mạnh cần ga, tăng nhanh tốc độ.

Mưa càng rơi xuống càng lớn, Triệu Ngọc không thể không đem cần gạt nước khí lái đến cao tốc ngăn, giờ phút này, trời âm trầm đến tựa như một ngụm oan ức, để cho người ta kiềm chế địa hít thở không thông.

Trước mặt xe tải tựa hồ cũng không có phát giác có người truy tung, vẫn mở đến không phải quá nhanh. Chiếu tốc độ như vậy, Triệu Ngọc ngay cả một phút đồng hồ đều không dùng đến, liền có thể đuổi theo ngăn lại bọn họ!

Ai ngờ, ngay tại thời khắc mấu chốt này, Triệu Ngọc điện thoại lại vang lên, mặc dù điện thoại vẫn là không có điện báo biểu hiện, nhưng Triệu Ngọc đã đoán được, gọi điện thoại người là ai!

“Triệu Ngọc!” Lê Tịnh ở trong điện thoại nghiêm túc nói nói, “ ngươi tranh thủ thời gian thả chậm tốc độ, chậm rãi đuổi theo liền tốt, trước không nên động bọn họ!”

“Ồ?” Triệu Ngọc hơi kinh hãi, vội hỏi, “Vì cái gì?”

“Vì cái gì? Chúng ta tra được hai người bọn họ tại Ngũ Kim điếm mua sắm danh sách!” Lê Tịnh nhanh chóng lại trịnh trọng nói, “Bọn họ mua một đài bên trong đốt chém đứt cơ, còn có hai bộ đá kim cương máy khoan cùng mấy bộ điện chùy, những này tất cả đều là dùng tới mở nham thạch, ngươi nói. . . Chúng ta vì cái gì không thể bắt người đâu?”

“Ta két. . .”

Nghe thấy lời ấy, Triệu Ngọc hơi kém không có đem cái cằm hài tránh xuống tới, trong lòng kinh ngạc nghĩ đến: Cái này hai tôn tử, chẳng lẽ lại là muốn Khai Sơn tầm bảo đi đi! ?

Chương 1105: Chuyên nghiệp

Mưa càng rơi xuống càng lớn, trời càng ngày càng tối, mặc dù trong xe nhiệt độ biến hóa không lớn, nhưng Triệu Ngọc vẫn cảm giác một trận rét lạnh. Loại kia rét lạnh phảng phất có thể xuyên vào cốt tủy, thẳng vào trái tim...

“Bọn họ... Đây là muốn đi đâu đâu?” Thôi Lệ Châu con mắt không nháy mắt mà nhìn chằm chằm vào phía trước màu lam xe tải, “Mua nhiều như vậy Khai Sơn công cụ, không phải là đi tìm bảo tàng a? Chẳng lẽ... Bảo tàng liền giấu ở Lâm Xá huyện cảnh nội?

“Ta nhìn cái phương hướng này...” Nàng cầm quá điện thoại di động địa đồ nhìn thoáng qua, không xác định địa nói nói, “ bọn họ hẳn là phải vào núi a? Từ phía tây lên núi sao?”

“Hiện tại nói cái gì đều sớm!” Triệu Ngọc nghiêm túc lái xe, “Vẫn là trước tiên đem người đuổi theo rồi nói sau!”

Vì không làm cho đối phương phát hiện, Triệu Ngọc cố ý đem tốc độ xe giảm bớt, cùng xe tải kéo ra khoảng cách.

Xe tải mở sau mười mấy phút, quả nhiên tiến nhập vùng núi, đồng thời dần dần hướng bắc mà đi.

Vùng núi con đường chật hẹp, lại mưa càng lớn thêm mưa như trút nước, Triệu Ngọc mở càng càng cẩn thận, cần gạt nước khí sớm đã lái đến lớn nhất ngăn vị.

Lớn như thế mưa phía dưới, trên đường cỗ xe cũng là phi thường thưa thớt, bởi vì màu lam xe tải lái xe đèn, cho dù cách đến rất xa, mục tiêu lại phi thường minh xác, không đến mức mất dấu.

Cứ như vậy, Triệu Ngọc cùng phía sau xe jeep bám theo một đoạn, rất nhanh liền mở nửa giờ ra ngoài.

Thế nhưng là, xe càng Khai, Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu lại càng hiếu kỳ. Bởi vì, nhìn cái kia xe tải phương hướng, đúng là khoảng cách Lâm Xá huyện Nghĩa Sơn cứ điểm càng ngày càng gần!

“Đây là ý gì?” Thôi Lệ Châu nhíu mày, “Nếu như bọn họ muốn đi Nghĩa Sơn cứ điểm, dạng này đi rõ ràng quấn xa a? Mấu chốt là... Bọn họ thật sự là đang tìm kiếm bảo tàng sao? Bảo tàng làm sao có thể cùng Nghĩa Sơn cứ điểm nằm cạnh gần như vậy đâu?

“Ta cạch!” Thôi Lệ Châu chợt nhớ tới cái gì, vội vàng nói, “Lão đại! Lão đại! Chúng ta sẽ không... Sẽ không bị tiểu Nhật Bản tử lừa gạt a? Lừa gạt hơn 80 năm sao? Ngươi nói... Đám kia bảo tàng có thể hay không một mực liền chôn ở Nghĩa Sơn trong cứ điểm đâu! ?”

“A? Cái quái gì?” Triệu Ngọc còn đang suy nghĩ lấy chính mình sự tình, nghe được Thôi Lệ Châu kiểu nói này, suy nghĩ lập tức bị đánh tan!

“Hắc hắc! Rốt cục để cho ta bắt được!” Thôi Lệ Châu chỉ lấy địa đồ nói nói, “ tiểu Nhật Bản thật sự là giảo hoạt giảo hoạt nhỏ dầu! Bọn họ kiến tạo Nghĩa Sơn cứ điểm chỉ là một cái chướng nhãn pháp, chân chính huyền diệu thì giấu ở cứ điểm phía dưới! Phía dưới kia còn có một cái càng lớn cứ điểm, đem bảo tàng chôn ở nơi đó, tự nhiên có thể che giấu tai mắt người rồi?

“Ngươi nhìn... Lâm Xá huyện vị trí, khoảng cách Phụng Bình bao gần a? Giao thông tiện lợi, vận chuyển bảo tàng cũng mười phần phương diện mà! Còn có...” Thôi Lệ Châu còn nói, “Viên Tuấn Thành từ Lâm Xá

huyện đợi thời gian dài nhất, hắn không chừng liền là phát hiện cái gì, lúc này mới dẫn tới họa sát thân mà!”

“Thế nhưng là...” Triệu Ngọc nhíu mày, “Thứ nhất, nếu như bảo tàng liền giấu ở Nghĩa Sơn cứ điểm phía dưới, cái kia tiểu Nhật Bản làm sao có thể đem tin tức mất, ngay cả mình cũng không tìm tới đây?”

“Tuyệt mật thôi!” Thôi Lệ Châu quyệt miệng, “Tiểu Nhật Bản ngay cả người mình đều giết, biết bí mật người toàn đều đã chết thôi?”

“Thứ hai, “ Triệu Ngọc một chỉ phía trước xe tải, “Từ Ngũ Kim điếm đến Nghĩa Sơn cứ điểm rõ ràng có đầu gần đường, bọn họ tại sao muốn quấn xa đâu?”

“Đi đại lộ quá trắng trợn, muốn rẽ đường nhỏ đi qua thôi?”

“Thứ ba, “ Triệu Ngọc lại nói, “ chính thức trên tư liệu biểu hiện, các nhà khoa học đã từng sử dụng tiên tiến dụng cụ khoa học, đã đem Nghĩa Sơn cứ điểm ở bên trong tất cả quân Nhật công sự tất cả đều lục soát qua! Cũng không có có cái gì đặc biệt phát hiện a?”

“Ừm... Cái này... Cái này sao...” Thôi Lệ Châu không nghĩ thêm vừa rồi như thế kiên định, “Có khả năng, chôn đến quá sâu a?”

“Ta hiện tại liền sợ...” Triệu Ngọc lo lắng địa nói nói, “ hai anh em này sự tình, cùng bảo tàng không có quan hệ a!”

“Ồ? Làm sao lại thế?” Thôi Lệ Châu lắc đầu, “Hai anh em này là Nhật Bản quan lớn hậu duệ, phụ thân của bọn hắn cùng Viên Tuấn Thành từng có gặp nhau, mà lại mấu chốt nhất là, bọn họ tất cả đều mất tích! Mà lại mất tích ngày còn cùng chuyên gia bị hại ăn khớp! Đây không có chạy a?”

“Thế nhưng là...” Triệu Ngọc không xác định địa nói nói, “ nếu như, hai

anh em này chỉ là ôm một phần cùng Khai Sơn đục đá có quan hệ, nhưng lại không thể lộ ra ngoài ánh sáng việc cần làm đâu? Trên tư liệu biểu hiện, Điền Chinh là địa chất cục chủ nhiệm, mà Điền thị huynh đệ thì làm địa chất đội bao bên ngoài công trình, bọn họ có phong phú địa chất khai thác kinh nghiệm!

“Cho nên... Bọn họ giúp người làm một chút cùng tài nguyên khoáng sản có liên quan việc tư, cũng là có khả năng!”

Lúc nói chuyện, Triệu Ngọc vô ý thức lại nhìn một chút hệ thống giới diện, nhưng gặp “Khôn cấn” hai cái chữ to y nguyên bắt mắt, không có bất kỳ cái gì hoàn tất dấu hiệu.

Mặc dù trong lòng còn có lo nghĩ, thế nhưng là hai chữ này cũng không nghi ngờ là Triệu Ngọc thuốc an thần. Triệu Ngọc cho rằng, chỉ cần quẻ văn không có kết thúc, đã nói lên mình truy tra phương hướng vẫn là đúng!

Chỉ bất quá... Không biết tại sao, hắn vẫn cảm thấy trong lòng không quá an tâm, cảm giác chỗ nào không quá hợp lý?

“Không đúng! Hắc hắc...” Ai ngờ, Thôi Lệ Châu lại so Triệu Ngọc lạc quan được nhiều, nàng vỗ Triệu Ngọc bả vai, nói nói, “ cái này liền là của ngươi không hiểu! Nếu như cái kia hai anh em thật thừa lãm cái gì không thể lộ ra ngoài ánh sáng việc tư, cái kia bọn họ thì càng không nên làm mất tích a? Ngươi nghĩ a, một khi thất tung, cảnh sát liền sẽ khắp nơi tìm kiếm, cái kia không ngược lại sẽ gia tăng lộ ra ánh sáng tỷ lệ sao?”

“Ai?” Triệu Ngọc nhãn tình sáng lên, tán nói, “ được a Tiểu Thôi? Ngươi cái này đều nhanh muốn xuất sư a? Đừng nói...”

Ai ngờ, Triệu Ngọc nói còn chưa dứt lời, lại chợt phát hiện, phía trước màu lam xe tải quẹo vào một đầu trong núi đường nhỏ. Cái kia đường

nhỏ đều là đất đá mặt đất, mưa to một tưới, hết sức vũng bùn. Xe tải xa Khai ở phía trên, phát sinh lay động kịch liệt, một bộ lung lay sắp đổ dáng vẻ.

Chậc chậc...

Triệu Ngọc chậc lưỡi, bỗng nhiên ý thức được một một vấn đề khó giải quyết, lập tức đem xe đứng tại đường nhỏ giao lộ.

Ô...

Lúc này, phía sau xe jeep Khai tới, đứng tại Triệu Ngọc hơi bên cạnh xe.

Cửa sổ xe quay xuống, trong xe lập tức xuất hiện một cái khuôn mặt quen thuộc. Người này chính là trước kia bị Triệu Ngọc đánh đập qua dừng lại cái nào đó Đặc Công xử đặc công, trên mũi còn dán băng dính đâu!

“Triệu tổ trưởng, làm sao không đuổi?” Người kia lo lắng hỏi một câu. Bởi vì mưa rào xối xả, hắn nhất định phải rất lớn tiếng địa nói chuyện mới được.

“Không được a!” Triệu Ngọc nói nói, “ đường nhỏ quá trống trải! Chúng ta một cùng, bọn họ tất nhiên liền sẽ thấy chúng ta! Chỉ có thể đem xe tắt đèn!”

“Cái này. . .” Đặc công nhìn một chút nơi xa đen kịt vũng bùn đường núi, có vẻ hơi khó xử.

“Không có việc gì! Các ngươi đi theo ta đằng sau, Khai đến cẩn thận một chút chính là!” Triệu Ngọc sở dĩ nói như vậy, là bởi vì hắn có ẩn hình ống nhòm nhìn đêm mang theo, hắn dự định Khai một cái ống nhòm nhìn đêm đi ra, dạng này liền có thể không bật đèn cũng có thể truy lùng.

“Chờ. . . chờ một chút!” Ai ngờ, cái kia đặc công chợt gọi lại Triệu Ngọc, sau đó đưa tay hướng hắn đưa qua một cái màu đen đồ vật tới.

Triệu Ngọc xem xét, nhưng nhìn nhân gia đưa cho mình, lại là một cái chân chính ống nhòm nhìn đêm!

Ta két...

Cái này. . .

Tốt a, Triệu Ngọc không thể không thừa nhận, người ta mới là chuyên nghiệp.

“Triệu tổ trưởng, đeo lên cái này, liền có thể thấy rõ ràng con đường!” Đặc công hảo tâm nhắc nhở nói, “ nhất thiết phải cẩn thận a, nếu không... Chúng ta đi đằng trước?”

“Không cần không cần!” Triệu Ngọc vội vàng mang tốt ống nhòm nhìn đêm, sau đó dập tắt đèn xe, hướng trên đường nhỏ ngoặt đi.

Ống nhòm nhìn đêm công năng cường đại, mặc dù không có nhan sắc, Triệu Ngọc lại có thể đem đường nhỏ thấy nhất thanh nhị sở, thậm chí ngay cả mưa tuyến đều nhìn đến mức dị thường rõ ràng.

“Chỗ này...” Thôi Lệ Châu nhìn điện thoại di động nói nói, “ thật đã cách Nghĩa Sơn cứ điểm rất gần a! Lão đại, chẳng lẽ... Ta thật đoán đúng sao?”

Chương 1106: Cảm giác khác thường

“Ta nhớ được...” Triệu Ngọc một mặt cẩn thận từng li từng tí lái xe truy tung, một mặt nói với Lý Bối Ny, “Tại Viên Tuấn Thành trong tư liệu, có qua liên quan tới Nghĩa Sơn cứ điểm miêu tả! Ngụy Mãn chính phủ thời kì, Nghĩa Sơn cứ điểm một mực bị coi là toàn bộ Phụng Bình địa khu môn hộ. Viên Tuấn Thành đã từng hoài nghi tới, tại Nghĩa Sơn cứ điểm chính diện, hẳn là còn có xây cái khác nguyên bộ công sự! Cho nên, hắn năm đó nhằm vào cái này một địa khu tiến hành qua nghiên cứu điều tra, cũng không có phát hiện cái gì.

“Chính diện... Thế nhưng là...” Thôi Lệ Châu nhìn điện thoại di động địa đồ nói nói, “ chúng ta bây giờ ở vào Nghĩa Sơn cứ điểm mặt sau a! Vừa vặn tương phản...”

“Đúng!” Triệu Ngọc nói nói, “ Nghĩa Sơn cứ điểm mặt sau đều là vách núi tuyệt bích, không tại chiến lược chỗ xung yếu khu vực, cho nên mặc kệ là Viên Tuấn Thành đoàn đội, còn là trước kia chuyên gia, đồng đều không có đối với nơi này tiến hành qua đại quy mô dò xét! Thế nhưng là...”

“Thế nhưng là...” Thôi Lệ Châu vỗ tay phát ra tiếng, “Đây chính là Nhật Bản quỷ tử nhóm quỷ kế, cố ý tại một cái không có chiến lược giá trị địa phương tu kiến cứ điểm, đã có thể trong chiến tranh đạt tới xuất kỳ bất ý hiệu quả, lại là một cái bảo tàng tuyệt hảo vị trí! Oa...” Nàng xoa xoa bàn tay, càng phát ra hưng phấn, “Tốt chờ mong a, ngươi nói có thể hay không, đám kia biến mất hơn 80 năm kinh thiên bảo tàng, liền phải lại thấy ánh mặt trời a? Ai u... Ông trời phù hộ, ông trời phù hộ, cầu ngươi để lão Đại ta phá vụ án này, dạng này ta căn phòng lớn nhưng liền có

chỗ dựa rồi a...”

Ngay tại Thôi Lệ Châu nói dông dài thời khắc, phía trước màu lam xe tải lại quẹo vào càng sâu vùng núi, con đường càng phát ra gập ghềnh, cái kia xe tải xa bên trên lại chứa nặng nề máy móc, cho nên mở càng phát ra chậm chạp.

Triệu Ngọc không dám áp sát quá gần, chỉ có thể đồng dạng thả chậm tốc độ, xa xa đi theo.

Mưa to vẫn không có yếu bớt dáng vẻ, còn tại rầm rầm rơi xuống. Theo không ngừng xâm nhập vùng núi, con đường hai bên dần dần xuất hiện sườn đồi vách đá, được không nguy hiểm.

Đang cùng hơn 20 phút về sau, trong núi cơ hồ cũng không có đường, càng ngày càng khó đi.

Rốt cục, đang cùng theo xe tải xa xuyên qua một rừng cây về sau, cái kia xe tải xa rốt cục tại một chỗ dốc đứng dưới vách đá dựng đứng mặt ngừng lại.

May mắn có mảnh rừng cây kia che chắn, Triệu Ngọc cùng phía sau bọn đặc công vội vàng dừng xe lại, sau đó sử dụng kính viễn vọng, bắt đầu quan sát xe tải xa động tĩnh.

Ầm ầm...

Giờ phút này, trong núi còn đánh lên sấm rền, làm cho tâm thần người không yên.

“Xuống xe, xuống xe...” Thôi Lệ Châu mặc dù không có kính viễn vọng, nhưng trời sinh tốt thị lực, vẫn có thể nhìn thấy từ trên xe tải đi xuống hai người.

Hai người hắn là mặc áo mưa, bọn họ cấp tốc xuống xe, sau đó liền hợp lực đem một bộ to lớn máy móc chuyển xuống xe, đồng thời vận chuyển đến dưới núi, bắt đầu buộc chặt dây thừng...

Mặc dù có kính viễn vọng,

Nhưng bởi vì mưa rơi quá lớn, Triệu Ngọc vẫn là thấy không rõ lắm bọn họ cụ thể động tác, cùng hai người hình dạng.

Bất quá, Triệu Ngọc xuyên thấu qua bọn họ trói dây thừng động tác, lờ mờ có thể đánh giá ra, bọn họ hắn là muốn đem cái kia bộ nặng nề máy móc vận lên núi sườn núi.

Quả nhiên, mấy phút đồng hồ về sau, bên trong một cái người dọc theo trên vách đá dựng đứng dây thừng leo lên. Triệu Ngọc lúc này mới lưu ý đến, tại chỗ kia vách núi chỗ cao, lại có cái không là rất lớn sơn động.

Qua không bao lâu, cái kia nặng nề máy móc bắt đầu từ từ đi lên, hướng phía sơn động mà đi.

“Ai nha... Đi lên, bên trên đi!” Thôi Lệ Châu đẩy Triệu Ngọc một cái, “Lão đại, chúng ta hiện tại còn chưa đi bắt người sao?”

“Chờ một chút!” Triệu Ngọc nhíu mày suy ngẫm, “Đã bọn họ tiến vào sơn động, tự nhiên chạy không được! Đừng quên chuyên gia sự tình bị hại, đối phương rất có thể không chỉ hai người kia, vẫn là cẩn thận mới là tốt!”

“Cái kia tốt...” Thôi Lệ Châu lại nói, “ ngươi tranh thủ thời gian cùng Lê Tịnh liên lạc một chút, xin trợ giúp a?”

“Ừm...” Triệu Ngọc cầm điện thoại di động lên, nhưng con mắt y nguyên đang nhìn chăm chú nơi xa. Giờ phút này, cái kia hai người đã đem lớn nhất một bộ máy móc vận tiến vào sơn động. Sau đó, bọn họ lại

bắt đầu vận chuyển trên xe cái khác máy móc cùng thiết bị...

Bành...

Ai ngờ, Triệu Ngọc bên này đang chuẩn bị cầm điện thoại di động lên cho Lê Tịnh quay số điện thoại, cửa xe của hắn bỗng nhiên bị người từ bên ngoài mở ra, theo một trận gió lạnh thổi nhập, nhưng gặp một người mặc màu đen áo khoác nữ nhân, nhanh chóng chui vào xe của bọn hắn.

Ta két...

Triệu Ngọc nhìn lại, lập tức cùng Thôi Lệ Châu lấy làm kinh hãi, nhưng gặp đột nhiên lên xe vị này không là người khác, chính là vị kia Lê Tịnh —— Lê đội trưởng!

“Ngươi...” Triệu Ngọc trừng to mắt, sợ hãi thán phục, “Nhanh như vậy sao? Bay tới hay sao?”

“Không có gì!” Lê Tịnh phủi phủi tóc dài bên trên giọt nước, lạnh nhạt nói, “Ta liên hệ ngươi thời điểm, liền đã nhanh đến Lâm Xá huyện! Các ngươi mở chậm như vậy, tự nhiên có thể đuổi kịp! Triệu tổ trưởng, hiện tại tình huống như thế nào?”

“Bọn họ đang đem mua được máy móc vận lên sơn động!” Triệu Ngọc đem kính viễn vọng đưa cho Lê Tịnh, mặc dù cùng nữ nhân này có đủ loại ân oán ngăn cách, nhưng giờ phút này đối với nàng xuất hiện, Triệu Ngọc vẫn là cảm thấy hơi an tâm một chút.

“Có thể xác định... Hai người kia liền là Điền thị huynh đệ sao?” Lê Tịnh một mặt quan sát đến một mặt hỏi.

“Không thể!” Triệu Ngọc thành thật trả lời, “Cái kia hai tôn tử một mực đội mũ! Thấy không rõ lắm! Bất quá... Ngươi nhìn bọn họ vận chuyển máy móc thủ pháp phi thường thuần thục, cái này cùng cái kia hai người

chức nghiệp có chút ăn khớp!”

“Đúng! Cho nên, bọn họ liền là Điền thị huynh đệ khả năng phi thường lớn!” Lê Tịnh nói nói, “ coi như không phải, bọn họ dù sao sử dụng Điền thị huynh đệ thẻ ngân hàng, cũng tất nhiên cùng bọn họ đại có quan hệ!”

“Cái kia... Chúng ta bây giờ...” Triệu Ngọc nhìn Lê Tịnh một chút.

“Trước đừng có gấp!” Lê Tịnh nói nói, “ đừng quên chuyên gia sự tình bị hại, đối phương rất có thể không chỉ hai người kia!”

“Ừm...” Thôi Lệ Châu toát toát cao răng, không nghĩ tới, Lê Tịnh lời nói thế mà cùng Triệu Ngọc không có sai biệt, cơ hồ một chữ đều không mang theo kém.

“Đã dạng này...” Triệu Ngọc cũng là cẩn thận địa nói nói, “ vậy vẫn là nhiều gọi một chút người đến đây đi!”

“Yên tâm, yên tâm!” Lê Tịnh xông sau lưng một chỉ, “Ta hiện tại mang người đủ để ứng phó!”

“Không phải...” Triệu Ngọc vội vàng nhắc nhở, “Lê đội trưởng, vẫn là cẩn thận mới là tốt! Ngươi suy nghĩ một chút, bọn họ đã dám trắng trợn sử dụng thẻ ngân hàng tính tiền, nói không chừng có cái gì chuyện ẩn ở bên trong, chúng ta không thể không phòng a?”

“Ta biết!” Lê Tịnh một mặt quan sát đến động tĩnh nơi xa, một mặt nói nói, “ thế nhưng là... Chúng ta bây giờ còn không thể trăm phần trăm xác định, Điền thị huynh đệ nhất định cùng chuyên gia bị hại án có quan hệ! Cho nên, chúng ta chờ một lúc trước tiên cần phải cùng vào xem lại nói!

“Sử dụng thẻ ngân hàng, cũng có thể là là bởi vì vì bọn họ không có tiền! Vào sơn động, có lẽ cũng không phải là vì bảo tàng!” Nói, Lê Tịnh

để ống nhòm xuống, nói nói, “ mưa xuống lớn như vậy, nếu như ta mạo mạo nhiên đi xin trợ giúp, một khi náo ra ô long, hai ta ai rất khó coi!

“Nói thật ra!” Lê Tịnh mặt như băng sương địa nói nói, “ ta căn bản không tin tưởng, bảo tàng sẽ giấu tại một chỗ như vậy! Đặc Công xử tư liệu biểu hiện, toàn bộ Lâm Xá huyện vùng núi tất cả đều làm qua dao cảm quét hình cùng thực địa dò xét, coi như bảo tàng thật tồn tại, cũng không có khả năng chôn ở chỗ này!”

Nghe đến lời này, Triệu Ngọc vô ý thức nhìn một chút điện thoại địa đồ, phát hiện xa xa vách núi khoảng cách Nghĩa Sơn cứ điểm chỉ có sáu bảy cây số xa dáng vẻ, cùng thuộc tại một tòa sơn mạch bên trong.

Kỳ thật, Triệu Ngọc cùng Lê Tịnh cảm giác đồng dạng, hắn đồng dạng cho rằng, bảo tàng không có dễ tìm như vậy. Thế nhưng là, liên tưởng đến mình “Khôn cấn” quẻ, hắn nhưng lại không thể không sinh ra một loại cảm giác khác thường.

“Tốt!” Lê Tịnh đối Triệu Ngọc hai người nói nói, “ hai người kia đã tất cả đều vào sơn động, chúng ta cũng qua xem một chút đi! Triệu tổ trưởng, nếu như ngươi còn có lo lắng, vậy các ngươi ngay ở chỗ này nguyên địa chờ lệnh tốt, chúng ta tùy thời giữ liên lạc!”

Nói xong, không đợi Triệu Ngọc phản ứng ra sao, nàng liền trước một bước mở cửa xe xuống xe.

“Ta dựa vào! Khiêu khích, khiêu khích a!” Thôi Lệ Châu nhất thời gấp, vội vàng chợt vỗ Triệu Ngọc phía sau lưng, “Lão đại, nhanh! Ngươi là cuồng thám, lúc này... Ngươi sẽ không nhận sợ đi! ?”

Chương 1107: Trong động kinh hô

Mưa rào xối xả, một vùng tăm tối.

Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu không có áo mưa, chỉ có thể ngược đội mưa, đi theo Lê Tịnh đám người đi tới người hiềm nghi xe tải trước. Nhưng gặp xe tải bên trên vải bạt rộng mở, nguyên bản đóng ở phía dưới rất nhiều máy móc, đã bị trước đó hai người chuyển đến trong sơn động.

Lại nhìn chỗ cao sơn động, cách xa mặt đất ước chừng 10 m dáng vẻ, cửa hang rủ xuống một khung thang dây, thông qua thang dây, có thể trực tiếp leo lên.

Vì cẩn thận hành sự, Lê Tịnh không nói gì, mà là xông thủ hạ của nàng một liền khoa tay múa chân mấy cái thủ thế. Bọn đặc công lĩnh ngộ về sau, lập tức triển khai hành động.

Trong đó, tên kia nguyên bản phụ trách giám thị Triệu Ngọc đặc công, dùng một loại đặc thù công cụ mở ra xe tải cửa xe, tiến vào trong xe điều tra.

Mà một tên khác đặc công thì đang thử thăm dò một cái thang dây rắn chắc trình độ về sau, lập tức leo trèo mà lên, hướng phía chỗ cao cửa hang bò đi.

Đặc công thân thủ mạnh mẽ, ngắn ngủi mấy chục giây liền bò vào sơn động.

Sau đó, Lê Tịnh hắn là tiếp thụ lấy nên đặc công phản hồi, chứng minh

trong sơn động an toàn, lúc này mới tự mình trèo lên thang dây, cũng hướng sơn động bò đi.

Triệu Ngọc biết, Lê Tịnh đừng nhìn bề ngoài yếu đuối, nhưng nàng dù sao thân là Đặc Công xử đội trưởng, khẳng định không phải hạng người bình thường. Giờ phút này thấy một lần, quả nhiên như phỏng đoán, Lê Tịnh thân thủ mạnh mẽ, không chút nào thua ở trước đó đặc công.

Lê Tịnh đi lên về sau, phía dưới vách núi liền chỉ còn lại có một tên sau cùng đặc công, cùng Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu. Mà tên đặc công này không là người khác, chính là cùng Triệu Ngọc từng có xâm nhập kết giao —— Tiêu Hàng!

Bởi vì lúc trước đủ loại khoảng cách, Tiêu Hàng cùng Triệu Ngọc gặp mặt sau một mực không nói gì. Giờ phút này, nhìn thấy Lê Tịnh đã vào động, Tiêu Hàng lúc này mới xông Triệu Ngọc méo một chút đầu, ý kia là hỏi Triệu Ngọc, ngươi đến cùng có đi lên?

Triệu Ngọc đương nhiên sẽ không bỏ qua dạng này một cái cơ hội tốt, lúc này không chút do dự lôi kéo Thôi Lệ Châu, cùng một chỗ trèo lên vách núi , đồng dạng tiến nhập sơn động.

Vào động về sau, Triệu Ngọc nhìn thấy Lê Tịnh cùng sớm nhất tên kia đặc công ngay tại chỉnh lý trang bị, vì không làm cho vừa rồi vào động người chú ý, bọn họ cũng không có mở ra bất luận cái gì thiết bị chiếu sáng, mà là mang lên trên sớm liền chuẩn bị xong ống nhòm ban đêm.

“Chờ một lúc... Các ngươi đuổi theo chúng ta liền tốt!” Lê Tịnh nhỏ giọng dặn dò nói, “ các ngươi hiểu quy củ, hết thảy công việc bên ngoài hành động, đều từ chúng ta phụ trách! Hi vọng các ngươi hảo hảo phối hợp, đừng làm ra động tĩnh...”

Lê Tịnh lời nói đến mức không quá hữu hảo, nếu là đặt ở thường ngày, Triệu Ngọc chỉ sợ lại muốn bão nổi. Nhưng mà, giờ phút này tình huống

khẩn cấp, Triệu Ngọc không có rảnh cùng với nàng so đo, đành phải phối hợp móc ra ống nhòm ban đêm đến, chuẩn bị đeo lên.

Thế nhưng là,

Hắn cùng Thôi Lệ Châu chỉ có một cái ống nhòm ban đêm, không khỏi do dự một chút.

“Không sao, không quan hệ!” Thôi Lệ Châu mỉm cười, xông Triệu Ngọc nói nói, “ quên ta là làm nghề gì không? Ngươi mang đi, ta không cần đến thứ này!”

Nha...

Triệu Ngọc lúc này mới lĩnh ngộ, mình vị này tổ viên thế nhưng là vị nữ phi tặc đâu!

Ngay tại Triệu Ngọc đeo lên ống nhòm ban đêm đồng thời, Tiêu Hàng cũng đã bò vào sơn động. Sau đó, Lê Tịnh lại làm một chút cơ bản an bài bố trí, lúc này mới giơ súng lục lên, hướng sơn động chỗ sâu bước đi.

Triệu Ngọc đồng dạng mang theo thương, vì lấy phòng ngừa vạn nhất, hắn cũng mở ra bảo hiểm súng lục, cùng Thôi Lệ Châu cùng một chỗ, đi theo bọn đặc công tiến nhập sơn động.

Sơn động cũng đều là tự nhiên hình thành, chẳng những rộng hẹp không đồng nhất, mà lại mười phần uốn lượn.

Đi không có mấy bước, Triệu Ngọc liền hiện lên mấy phần nghi hoặc. Bởi vì, hắn nhớ rõ ràng, hai người kia từ xe tải chuyển xuống không ít nặng nề máy móc cùng công cụ, trong thời gian ngắn như vậy, bọn họ là thế nào đem đồ vật tất cả đều vận đến sơn động chỗ sâu đi đây này?

Chẳng lẽ... Bọn họ quả nhiên còn có đồng bọn tiếp ứng? Bên trong hang núi này, còn có người khác?

Sơn động chẳng những rất sâu, hơn nữa còn xuất hiện chỗ ngã ba. Đi ở trước nhất Tiêu Hàng lập tức dừng ở chỗ ngã ba chỗ, cẩn thận phân biệt.

“A... A...”

Ai ngờ, Triệu Ngọc quần áo đều bị mưa to tưới nước, thời khắc mấu chốt, thế mà nghĩ nhảy mũi.”A” đều “A” đi ra, lúc này mới nhớ tới không thể lên tiếng, vội vàng đem phía sau “Hắt hơi” cho cưỡng ép nuốt trở vào, cái kia khó chịu sức lực thì khỏi nói!

Nhìn thấy Triệu Ngọc dáng vẻ, Lê Tịnh nhịn không được lắc đầu.

“Chậc chậc chậc...”

Ai ngờ, Triệu Ngọc bên này nhịn được hắt xì, bên cạnh Thôi Lệ Châu chợt chép miệng lên miệng tới.

Lê Tịnh nhíu mày, vừa định mở miệng trách cứ, lại chợt phát hiện, người ta Thôi Lệ Châu chính chỉ vào bên tay phải hang động, xông bọn họ khoát tay ra hiệu đâu! Ý kia là tại nói cho bọn họ, con đường này mới là chính xác.

Ân...

Thôi Lệ Châu xông Triệu Ngọc bên cạnh xuống đầu, Triệu Ngọc lập tức lĩnh ngộ, lập tức bưng lên thương, dọc theo Thôi Lệ Châu chỉ phương hướng mà đi.

Lần này, đến phiên bọn đặc công ngoài ý muốn. Giờ phút này trong động không có chiếu sáng, bọn họ không rõ, không có mang theo ống nhòm ban đêm Thôi Lệ Châu là thế nào thấy rõ đồ vật? Còn có, Tiêu

Hàng bên này còn không nhìn ra vết tích, nàng lại là làm sao biết, bên phải đường mới là chính xác đây này?

Bọn đặc công hiếu kỳ, nhưng Triệu Ngọc lại là tin tưởng vững chắc không thể nghi ngờ, hắn biết rõ Thôi Lệ Châu năng lực, thân là tặc vương chi nữ, cũng là đi qua nghiêm ngặt huấn luyện ra, thị lực của nàng cùng thính lực, khẳng định phải so người bình thường mạnh. Bằng không, nàng cũng sớm đã bị cảnh sát bắt được!

Dọc theo phía bên phải hang động xâm nhập về sau, vậy mà lại liên tục xuất hiện mấy cái lối rẽ, bất quá, đến nơi đó về sau, đã không cần đến Thôi Lệ Châu cho ra nhắc nhở, Triệu Ngọc mấy người cũng cơ bản có thể đánh giá ra chính xác phương hướng. Bởi vì, bọn họ đã nghe được ù ù máy móc tiếng vang, cùng thấy được yếu ớt ánh đèn!

Bởi vì ống nhòm ban đêm nhìn ánh đèn không quá rõ ràng, Triệu Ngọc dứt khoát hái xuống, cái thứ nhất hướng chỗ mục tiêu sờ soạng. Một đám bọn đặc công thì cùng ở phía sau hắn, đi đến mức dị thường cẩn thận.

Cộc cộc cộc... Cộc cộc cộc...

Máy móc phát ra oanh minh dị thường mãnh liệt , chờ cách rất gần, mặt đất đều theo mãnh liệt rung động. Rất rõ ràng, đây là có người chính đang sử dụng loại kia đá vụn máy móc, ngay tại mở ngọn núi.

“Xuỵt...” Lúc này, Tiêu Hàng lo lắng Triệu Ngọc không đủ chuyên nghiệp, tranh thủ thời gian xông Triệu Ngọc thở dài một tiếng, sau đó vượt qua hắn, đi tại phía trước nhất.

Ai ngờ, Tiêu Hàng vẻn vẹn đi về phía trước mấy bước, chỗ sâu máy móc oanh minh bỗng nhiên đình chỉ! Theo một trận rầm rầm nham thạch tiếng vỡ vụn, nơi đó bỗng nhiên truyền đến một tràng thốt lên:

“Thông! Thông thông! Oa... Mau nhìn...”

“Cái đó là... Đó là cái gì? Nhanh!”

Nói xong, đám người lại nghe được một trận ồn ào ồn ào, sau đó liền đột nhiên không có âm thanh!

Cái này. . .

Chúng đặc công liếc mắt nhìn nhau, Tiêu Hàng khi lấy được Lê Tịnh ánh mắt ra hiệu về sau, lập tức tăng nhanh tốc độ đi tới, hướng cái kia ánh đèn chỗ chạy tới, Triệu Ngọc thì theo sát phía sau.

Hơn mười giây về sau, bọn họ rốt cục đạt tới chỗ mục tiêu , chờ mọi người thấy nơi đó tình hình về sau, lập tức giật nảy cả mình!

Nhưng gặp nơi đó chính là một chỗ bình thường sơn động, nhưng sơn động mặt đất, cũng đã bị người phá vỡ một cái gần như ba mét vuông lỗ lớn! Từ trong động đào ra tảng đá, tất cả đều chồng chất tại sơn động khác một bên, cơ hồ đem con đường tất cả đều ngăn chặn!

Cửa hang bên cạnh tán lạc rất nhiều đã hư hao hoặc vứt bỏ đá vụn công cụ, thậm chí còn có túi ngủ cùng đồ dùng nhà bếp loại hình đồ dùng hàng ngày cùng đồ ăn.

Mặt khác, bọn họ còn chứng kiến một cỗ bốn vòng xe đẩy nhỏ, xe đẩy nhỏ bên trên còn đặt vào mới tinh máy khoan đâu! Rất rõ ràng, cái kia hai huynh đệ chính là dùng chiếc này xe nhỏ đem rất nhiều công cụ vận tiến đến!

Đám người nhanh chóng đi tới cửa động trước mặt, cẩn thận từng li từng tí nhìn xuống dưới, nhưng gặp cái hang lớn kia vậy mà chừng hơn ba mét sâu, mà nhất làm cho người ngạc nhiên là, đáy động ngoại trừ tảng đá bên ngoài, còn xuất hiện —— bê tông!

Tại ánh đèn chiếu xuống, đám người có thể nhìn thấy, cái kia bê tông đã bị đá vụn cơ mở ra một cái diện tích không nhỏ chỗ thủng, khiến cho một bộ phận bê tông đã sập lún xuống dưới.

Cái kia...

Cái kia...

Triệu Ngọc hướng bê tông phía dưới nhìn lại, nhưng gặp phía dưới thình lình xuất hiện một đầu —— mật đạo! ! !

Chương 1108: Không hợp với lẽ thường lỗ hổng

Thình lình nhìn thấy cửa hang phía dưới xuất hiện mật đạo, Lê Tịnh cũng đã không thể bảo trì thận trọng, nàng lập tức ý thức được can hệ trọng đại, vội vàng lui qua một bên, xông bên tai máy truyền tin kêu lên:

“Dương Khải, Dương Khải... Uy...”

Ai ngờ, nàng la lên vài tiếng, máy truyền tin bên trong cũng không truyền đến đáp lại.

“Sơn động quá sâu, không có tín hiệu!” Lê Tịnh mượn ánh đèn nhìn thoáng qua sơn động, tranh thủ thời gian quay người lại, xông hiện trường một tên khác đặc công dặn dò, “A Dũng, như vậy đi, ngươi bây giờ ra ngoài tìm Dương Khải, kêu gọi tổng bộ xin trợ giúp!”

“Tốt!” Cái kia đặc công mặc dù còn ở vào một mảnh ngạc nhiên bên trong, nhưng vẫn là dựa theo Lê Tịnh chỉ huy, tranh thủ thời gian hướng ngoài động chạy tới.

“Tiêu Hàng! Triệu tổ trưởng!” Đón lấy, Lê Tịnh dùng súng ngắn ra hiệu một cái, ý kia là, chúng ta hiện tại có thể xuống dưới bắt người!

Tiêu Hàng đã sớm chờ không nổi, đợi Lê Tịnh ra hiệu về sau, hắn cái thứ nhất nhảy vào cửa hang.

Tiêu Hàng động tác nhanh nhẹn, hai ba lần liền nhẹ nhàng linh hoạt địa

đạp ở bê tông phiến đá phía trên. Giờ phút này, trước đó bị người mang tới tới bên trong đốt chém đứt cơ ngã lệch ở một bên, chỗ cửa hang còn tràn ngập không nhỏ tro bụi.

Cẩn thận lý do, Tiêu Hàng quỳ người xuống, trước hướng cái kia tầng dưới chót nhất trong mật đạo quan sát một cái, chờ phân phó hiện không có gặp nguy hiểm về sau, lúc này mới hướng Triệu Ngọc bọn người khoát tay ra hiệu.

Triệu Ngọc nhìn Thôi Lệ Châu một chút, Thôi Lệ Châu cũng là sớm thật hưng phấn đến không được, vội vàng xông Triệu Ngọc dùng sức chút đầu. Thế là, Triệu Ngọc đồng dạng lấy được súng ngắn, cùng Thôi Lệ Châu cùng một chỗ, dọc theo cửa hang biên giới bò xuống dưới.

Ngay sau đó, Lê Tịnh cũng từ cửa động khác một bên cùng đi theo.

Bởi vì cửa hang diện tích nhỏ bé, Tiêu Hàng lách mình nhảy vào phía dưới mật đạo, không có phát ra một điểm thanh âm. Triệu Ngọc gặp Tiêu Hàng xuống dưới, mình cũng là đưa tay nắm lấy bê tông, tiến nhập mật đạo.

Chợt vừa tiến vào mật đạo, lập tức đập vào mặt truyền đến một cỗ âm lãnh ẩm ướt khí tức, Triệu Ngọc lo lắng không khí nơi này không lưu thông, lập tức mở ra một cái có thể kiểm trắc không khí ẩn hình dụng cụ đo lường tới.

Ngay tại dụng cụ đo lường kiểm trắc không khí thời điểm, Triệu Ngọc đã mượn phía trên truyền đến yếu ớt sáng ngời thấy rõ ràng mật đạo đại khái tình huống. Nhưng gặp mật đạo rộng 3 mét, cao chừng 2 m, vách tường cùng mặt đất đồng đều cọ xát lấy xi măng, cùng hầm trú ẩn rất tương tự. Tại vách tường bên trên sừng có loại kia kháng chiến niên đại bóng đèn, bóng đèn ở giữa còn có màu đen dây điện kết nối.

Lại nhìn mặt đất, tại mặt đất hai bên cái góc chỗ có dùng để thoát nước

lỗ khảm, mà tại trong mật đạo ở giữa trên mặt đất, thì còn có mỏ trong giếng mới có loại kia quỹ đạo!

Mặc dù đập vào mắt chỗ nhìn thấy đồ vật không nhiều, nhưng là thông qua đủ loại dấu hiệu cho thấy, nơi này rất có thể liền là một cái kháng trạm thời kỳ quân sự cứ điểm!

Oa...

Triệu Ngọc trong lòng sợ hãi thán phục, chẳng lẽ... Cái này giấu ở ngọn núi bên trong quân sự cứ điểm, liền là cái kia Đặc Công xử tìm hơn 80 năm bảo tàng chi địa sao?

Nhỏ Nhật Bản... Thật mẹ nó xuất kỳ bất ý a! Thế mà tại Nghĩa Sơn cứ điểm phụ cận còn xây một chỗ như vậy? Nhìn tới... Thôi Lệ Châu có khả năng thật đoán đúng rồi!

Ta siết cái nãi nãi gấu... Nghĩ đến đây một tầng, Triệu Ngọc nhịn không được nhiệt huyết sôi trào, trong lòng không thể ức chế địa nghĩ đến, chẳng lẽ... Cái kia trên trăm tấn Hoàng Kim, còn có giá trị liên thành bảo vật, liền trốn ở chỗ này sao?

Đây chính là...

Quan sát ở giữa, dụng cụ đo lường truyền đến kết quả, trong mật đạo không khí chất lượng không có bất cứ vấn đề gì.

Bất quá... Mặc dù không khí không có vấn đề, nhưng Triệu Ngọc vẫn là chú ý tới hai chuyện.

Kiện thứ nhất là, hắn nhìn một chút mật đạo hai bên, cũng không có nhìn thấy trước đó hai người kia tung tích!

Theo lý thuyết, cái kia hai người xuống tới thời gian không dài, nếu như

bọn họ đánh lấy thiết bị chiếu sáng, không nên không thấy được. Không biết, có phải hay không mật đạo cũng không phải là thẳng tắp? Cái kia hai người đã lừa gạt đến địa phương khác đi?

Nhưng gặp mật đạo hai mặt tất cả đều có đường, lại không biết bọn họ đi hướng phương hướng nào?

Mặt khác, Triệu Ngọc nhìn lên, lại chú ý tới cái kia bị phá ra lỗ hổng. Nơi đó vừa vặn ở vào mật đạo phía trên, bởi vì mật đạo nóc nhà sử dụng bê tông chế thành, cho nên trước đó cái kia hai người mới sẽ sử dụng bên trong đốt chém đứt khí đến phá vỡ nóc nhà.

Vị trí chuẩn xác như vậy, nói như vậy... Cái kia hai trong tay người tất nhiên có có quan hệ cứ điểm kỹ càng tình báo? Cái kia hai anh em... Là làm thế nào chiếm được tình báo đây này?

Giờ phút này, Lê Tịnh cũng đã bỏ vào tầng bê tông bên trên, ngay tại thông qua cái kia lỗ hổng tiến vào mật đạo. Tiêu Hàng thấy thế tranh thủ thời gian nghênh đón, đưa tay đi nắm Lê Tịnh.

Ai?

Giương mắt ở giữa, Triệu Ngọc lúc này mới chú ý tới, cái kia bê tông phá vỡ lỗ hổng tựa hồ có chút không đúng lắm... Trước đó... Loại kia bên trong đốt chém đứt cơ... Nếu như là vừa mới bổ ra lỗ hổng, có thể bổ ra như thế một khối to mà sao?

Mặc dù, Triệu Ngọc đối với loại này khai sơn toái thạch chuyên nghiệp không hiểu nhiều đi, nhưng là hắn cảm giác về mặt thời gian giảng, tựa hồ không quá hợp lý!

Đừng quên, bọn họ là theo sát lấy cái kia hai cái người hiềm nghi tiến đến, như thế lớn một lỗ hổng, dùng chém đứt cơ mấy cái liền có thể mở ra sao?

Giống như...

Ai?

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc trong lòng còn có nghi ngờ thời điểm, từ cửa hang phía trên bỗng nhiên truyền đến một trận dị hưởng. Một giây sau, nhưng gặp một cái màu đen viên cầu, bỗng nhiên từ cửa hang lăn xuống!

A?

Cái kia là một cái lớn chừng bàn tay hắc cầu, hình cầu bên trên còn giống tổ ong thức có rất nhiều lỗ thủng...

Ngay tại hắc cầu đột nhiên lăn xuống thời điểm, Lê Tịnh, Tiêu Hàng còn có Thôi Lệ Châu cũng là rất cảm thấy kinh ngạc, hoàn toàn không tưởng được.

Muốn nói phản ứng, vẫn là Tiêu Hàng nhanh nhất, hắn mắt thấy hắc cầu lăn xuống, lập tức quát to một tiếng “Không tốt”, sau đó cực nhanh mang theo Lê Tịnh nằm xuống, đem Lê Tịnh đặt tại dưới thân!

Triệu Ngọc phản ứng mặc dù cũng không chậm, nhưng như thế trong điện quang hỏa thạch, hắn vẫn là không kịp mở ra áo chống đạn loại hình đạo cụ, chỉ có thể ra ngoài bản năng xoay người, hướng trên mặt đất nằm xuống...

Phốc...

Kết quả, làm cái kia hắc cầu sau khi rơi xuống đất, từ đông đảo lỗ thủng bên trong thình lình phun ra rất nhiều phi châm đến! Bởi vì hình cầu quanh thân đều là lỗ thủng, cho nên bay ra phi châm cũng là phun về phía bốn phương tám hướng!

Cốc cốc cốc...

Phi châm loạn xạ, tại phạm vi lớn như thế phun ra dưới, Triệu Ngọc bốn người căn bản không thể tránh né, tất cả đều bị phi châm bắn trúng thân thể.

Triệu Ngọc chẳng những cảm giác phía sau lưng một trận kim đâm đau đớn, thậm chí còn có một chi phi châm ghim trúng lỗ tai của hắn!

A...

Triệu Ngọc bị đau, đưa tay đem trên lỗ tai phi châm kéo xuống, lỗ tai lập tức chảy ra máu.

Cái này châm...

Triệu Ngọc chính muốn nhìn một chút cái kia phi châm cái gì bộ dáng? Nhưng cửa hang phía trên đèn điện đột nhiên diệt, trong mật đạo, lập tức lâm vào đen kịt một màu!

Cộc cộc cộc...

Ai ngờ, trong bóng tối, lại có hai viên đồ vật từ cửa hang lăn xuống đến, làm đồ vật sau khi rơi xuống đất, Triệu Ngọc lập tức ngửi thấy một cỗ mùi gay mũi mà!

Lúc này, trong đầu hắn tham trắc khí bỗng nhiên truyền đến tin tức, phía trên xuất hiện một đống lớn hóa học ký hiệu, đồng thời truyền đến màu đỏ báo động!

Mặc dù không biết những cái kia ký hiệu đều là cái gì, nhưng Triệu Ngọc phi thường rõ ràng, những cái kia tuyệt đối không phải vật gì tốt! Còn có... Vừa rồi bắn trúng mình phi châm, cũng tất nhiên đều là... Đều

là...

Ta cạch!

Triệu Ngọc vừa vừa nghĩ tới đây, liền lập tức cảm nhận được một trận choáng đầu hoa mắt, mí mắt phát chìm, buồn ngủ...

Không được!

Khẳng định là bị gây tê!

Thời khắc mấu chốt, Triệu Ngọc vội vàng lên dây cót tinh thần, đem ẩn hình thuốc giải độc cùng ẩn hình bình ô xy cùng một chỗ sử dụng ra!

Hệ thống đạo cụ uy lực vô cùng, làm thuốc giải độc sử dụng về sau, lập tức hóa giải trên người hắn bị trúng thuốc mê, loại kia u ám cảm giác lập tức tiêu tán.

Vì có thể thấy rõ đồ vật, hắn tranh thủ thời gian lại đem một cái ẩn hình ống nhòm ban đêm sử dụng ra, lúc này mới thình lình nhìn thấy, trong mật đạo đã hiện đầy nồng vụ, loại này nồng vụ không hề nghi ngờ có thể gây nên người hôn mê!

Khục khục... Khục khục...

Tại Triệu Ngọc bên cạnh, truyền đến Tiêu Hàng cùng Thôi Lệ Châu tiếng ho khan, Triệu Ngọc muốn qua trợ giúp bọn họ, lại bỗng nhiên nghe được, từ mình ngay phía trước, bỗng nhiên truyền đến một trận tiếng bước chân dồn dập!

Hắn tranh thủ thời gian ngẩng đầu nhìn lại, nhưng gặp từ mật thất chỗ sâu song song đi tới hai cái thân hình cao lớn người, hai người kia cầm trong tay súng ngắn, trên mặt, lại mang theo —— mặt nạ phòng độc! ! !

Chương 1109: Ngươi thật KHỐC

Bà mẹ ngươi chứ gấu à. . .

Giờ phút này, Triệu Ngọc câu này kinh điển chửi đổng, hoàn toàn là tại chửi mình. Bởi vì hắn lúc trước đã cảm giác nảy mầm đầu không đúng, lại còn không có khiến cho đầy đủ coi trọng, dùng còn như bây giờ gặp quỷ kế của địch nhân!

Bất quá. . .

Chuyện này tới thật có chút tà môn, Triệu Ngọc hoàn toàn nghĩ mãi mà không rõ, địch nhân vì cái gì dám can đảm hiển nhiên mà phải ở chỗ này đối với bọn họ động thủ?

Đặc Công Bộ có thể cùng cảnh sát không giống với, qua không được bao lâu, nơi đây cũng sẽ bị trọng binh vây quanh, mặc kệ những thứ này là người nào, không thể nghi ngờ là tại tự tìm đường chết, điều này thật sự là không hợp tình lý!

Hơn nữa. . . Cứ điểm bí mật ngay ở chỗ này, bọn hắn tại sao phải đem mình dẫn đến nơi đây? Làm như vậy thật là không có đạo lý? Nếu như muốn động thủ, tìm địa phương khác tựa hồ còn nói được đi qua đi?

Nhưng mà, nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, đậm đặc sặc mũi trong sương khói, nhưng thấy hai cái thân hình cao lớn nam tử theo mật đạo ở chỗ sâu trong đi tới, bọn hắn chẳng những cầm trong tay thương, trên mặt còn đeo mặt nạ phòng độc.

Giờ phút này, Triệu Ngọc trong cơ thể thuốc mê đã toàn bộ thanh trừ, gây nên người hôn mê sương mù cũng sẽ không ảnh hưởng đến hắn, cho nên Triệu Ngọc vốn có thể lập tức hướng cái kia hai người nổ súng xạ kích đấy!

Thế nhưng là, đối phương dù sao cũng là hai người, Triệu Ngọc đối (với) thương pháp của mình lại không chắc, cho nên không dám lộn xộn, mà là tính toán đợi bọn hắn đến gần, lại đến cái đột nhiên tập kích.

Mặt khác. . . Triệu Ngọc còn muốn đến một tầng vấn đề, vừa rồi gây tê châm cũng tốt, hôn mê sương mù cũng thế, toàn bộ đều thuyết minh những thứ kia thần bí địch nhân cũng không muốn mạng của bọn hắn! Cho nên, hắn cũng phi thường tò mò, mục đích của đối phương, đến tột cùng là cái gì?

Rất nhanh, đèn pin sáng lên, hai gã địch nhân cẩn thận từng li từng tí mà đi vào trước mặt xem xét. Triệu Ngọc cái này mới nhìn rõ, từ nơi này hai người ăn mặc đến xem, đang là trước kia điều khiển Pieca cái kia hai gã nghi phạm. Chỉ có điều, bởi vì bọn họ đeo mặt nạ phòng độc, Triệu Ngọc còn thì không cách nào xác định, bọn hắn có phải là mất tích Điền thị huynh đệ?

“Khôi phục thông tin, khôi phục thông tin, xác định tín hiệu. . .” Khi hai người tới trước mặt về sau, một cái trong đó người sờ vuốt lấy lỗ tai nói như vậy vài câu, rất rõ ràng là ở cùng tội phạm khác liên hệ.

Người này nói chuyện, một người khác tức thì cúi người, dẫn đầu tra nhìn một chút đã hôn mê Thôi Lệ Châu.

“Nơi đây. . . Nơi đây. . .” Tuy nhiên đeo mặt nạ phòng độc, thế nhưng người nói chuyện, Triệu Ngọc vẫn có thể nghe được nhìn thấy tận mắt, “Mục tiêu xác nhận, mục tiêu xác nhận!”

“Tốt! Thông tin đã khôi phục, mục tiêu xác nhận, “ lúc trước người kia

sờ lên tai nghe, sau đó phất tay ý bảo, trong miệng nói hai chữ, “Hành động!”

Nói xong,

Lúc trước vị kia lập tức khom lưng đi xuống di chuyển Thôi Lệ Châu, xem ra, hắn là đều muốn đem Thôi Lệ Châu chống đỡ trên bờ vai.

Cùng lúc đó, ra lệnh chính là cái người kia vốn là nhìn nhìn liếc vẫn giả bộ bất tỉnh Triệu Ngọc, sau đó lại đưa tay bắt thoáng một phát Tiêu Hàng. Người này khí lực tương đối lớn, nhìn như đơn giản một trảo, Tiêu Hàng liền cả người trở mình đi qua.

Tiêu Hàng giống như Thôi Lệ Châu, trên người trúng quá nhiều gây tê châm, sớm đã bất tỉnh nhân sự.

Ai ngờ, ngay tại Tiêu Hàng bị lật qua trong tích tắc, ngoài ý muốn bỗng nhiên đã xảy ra!

Phốc. . .

Trong không khí truyền đến một hồi lăng lệ ác liệt tiếng xé gió, nhưng thấy cái kia đang muốn nâng lên Thôi Lệ Châu người chỗ cổ, bỗng nhiên tuôn ra một cổ huyết hoa, người nọ liền hừ cũng không có hừ một tiếng, lập tức trúng đạn ngã xuống đất!

A...! ?

Một gã khác địch nhân kinh hãi, vừa định giơ tay lên thương phản kích, có thể lồng ngực của hắn lại đột nhiên tuôn ra vài luồng khói trắng, lập tức bị mấy viên đạn đánh trúng, nhất thời mới ngã xuống đất!

Một giây sau, nhưng thấy lúc trước bị Tiêu Hàng áp dưới thân thể Lê Tịnh bỗng nhiên bạo khởi, dùng tốc độ nhanh nhất tháo xuống trúng đạn

chi nhân mặt nạ phòng độc, sau đó đeo tại trên mặt của mình!

Lê Tịnh động tác công tác liên tục, nhất là mang mặt nạ phòng độc động tác dị thường thuần thục, tại mang tốt mặt nạ về sau, nàng lúc này mới dồn dập mà thở dốc vài khẩu đại khí, ngực kịch liệt phập phồng. . .

Lợi hại a.... . .

Triệu Ngọc khiếp sợ, không nghĩ tới, Lê Tịnh cái gì đạo cụ đều không có, rõ ràng có thể rất ấm ức nghẹn thời gian dài như vậy?

“Này uy. . . Uy uy. . .” Mang tốt mặt nạ phòng độc về sau, Lê Tịnh vội vàng lớn tiếng gọi.

Ai ngờ, mới vừa rồi bị nàng bắn trúng ngực, hơn nữa tháo xuống mặt nạ phòng độc người kia rõ ràng không chết! Hắn có thể là mặc tránh đạn y, vậy mà lặng yên không một tiếng động mà chuyển bỗng nhúc nhích thân thể, xem dạng như vậy, đều muốn ở sau lưng cho Lê Tịnh đến đột nhiên tập kích.

Bà mẹ nó!

Triệu Ngọc biết mình không thể giả bộ nữa, vội vàng trở mình nhảy lên, chuẩn bị tiến lên cho tên kia bổ sung mấy phát.

Ai ngờ, tuy nhiên Lê Tịnh lưng (vác) đối với người này, có thể cảnh giác lực siêu cường, nàng hầu như liền thân thể cũng không có nhúc nhích, súng ngắn liền xuyên thấu qua dưới nách, nhất thương đã trúng mục tiêu người này cái cổ!

Phốc phốc. . .

Hai tiếng qua đi, người nọ liền dĩ nhiên biến thành một cỗ tử thi!

Nhưng mà, đã bạo khởi Triệu Ngọc lại thu tay lại không ngừng, tựu như vậy đứng người lên, khoa trương mà đem súng lục hướng tử thi khoa tay múa chân lấy. . .

“Ngươi! ?” Lê Tịnh nhìn Triệu Ngọc liếc, tự nhiên tất cả ngạc nhiên, vội vàng hỏi, “Triệu Ngọc? Ngươi không có chuyện gì sao! ?”

“Ta. . . Ừ. . .” Xem trên mặt đất tử thi, Triệu Ngọc biết vậy nên xấu hổ, kìm lòng không được mà đến một câu, “Giết người đều có thể như vậy khốc ư! ?”

“Nhanh!” Lê Tịnh tuy nhiên không biết Triệu Ngọc vì cái gì không có việc gì, nhưng giờ phút này trong mật đạo khói đặc chưa tiêu tán, nàng vội vàng tháo xuống một cái khác (chiếc) có tử thi mặt nạ phòng độc đưa cho hắn, “Nhanh! Tranh thủ thời gian đeo lên! Khói đặc có độc!”

Đem mặt nạ phòng độc đưa cho Triệu Ngọc về sau, Lê Tịnh vội vàng lấy điện thoại cầm tay ra, có thể bấm vài cái về sau, điện thoại tín hiệu đều không có!

“Đáng chết! Bị che giấu!” Lê Tịnh lại sờ lên tai nghe, lắc đầu nói ra, “Triệu Ngọc, chúng ta trúng mai phục! Phải nghĩ biện pháp, chạy nhanh lao ra!”

Nói chuyện, Lê Tịnh dùng sức đứng người lên, có thể trên thân thể không đứng thẳng, nàng lại mạnh mà đánh cho cái thật lớn lảo đảo, đơn chân nhảy cà tưng ngã hướng về phía đối diện vách tường.

Ai?

Sự tình ra đột nhiên, Triệu Ngọc muốn ngăn nhưng không có ngăn lại. Nhưng thấy Lê Tịnh nặng nề mà gặp trở ngại về sau, lập tức dùng cánh tay chống đỡ, cái này mới không có hoàn toàn mới ngã xuống đất.

Ah. . .

Lê Tịnh đem thống khổ mà “Ah” một tiếng, sau đó đưa điện thoại di động theo hướng về phía chính mình đùi phải, cái này mới nhìn đến trên đùi phải trúng vài cây gây tê châm!

Ai ngờ, nàng vừa mới đem gây tê châm rất nhanh nhổ, theo chỗ động khẩu chợt lả tả mà rơi xuống mấy sợi dây thừng đến. . .

Lê Tịnh lập tức đem súng lục chỉ hướng này ở bên trong. Không hề nghi ngờ, nếu như gây tê châm cùng đạn khói đều là từ phía trên vứt bỏ đến đấy, như vậy hiện tại rủ xuống đến dây thừng, tự nhiên cũng đều đến từ chính địch nhân rồi!

Đây là. . .

Triệu Ngọc nhãn châu xoay động, tựa hồ đã minh bạch cái gì. Liên tưởng dây thừng cùng lúc trước người nọ đã nói, chẳng lẽ. . . Bọn hắn lúc này mai phục, www. uukanshu. com chỉ là vì bắt người? Hơn nữa. . . Mục tiêu không phải mình, cũng không phải Đặc Công Bộ, mà là. . . Thôi Lệ Châu sao?

Đây rốt cuộc. . .

Xuỵt. . .

Ngay tại Triệu Ngọc nghi hoặc tầm đó, Lê Tịnh lại hướng hắn làm một cái chớ có lên tiếng đích thủ thế. Sau đó, nàng vốn là đóng cửa điện thoại di động của mình, sau đó ngồi xổm người xuống, chậm rãi hướng cửa động nhìn thoáng qua, súng ngắn tức thì cử động trên không trung, vận sức chờ phát động.

Ừ. . .

Lúc này, tuy nhiên trong mật đạo khôi phục một mảnh hắc ám, thế nhưng là có được ẩn hình nhìn ban đêm dụng cụ Triệu Ngọc, vẫn có thể thấy rõ rất nhiều thứ. Ngay tại cúi đầu tìm kiếm tầm đó, hắn chợt nhìn thấy một gã tử thi trên lỗ tai đeo máy truyền tin, cái kia máy truyền tin ở bên trong ông ông tác hưởng, tựa hồ có người đang đang nói chuyện!

Hắn vội vàng ngồi xổm người xuống, đem máy truyền tin hái đến bên tai của mình. Kết quả, cái kia trong tai nghe vậy mà truyền đến một lớn thông dồn dập tiếng nói chuyện, hơn nữa, cái kia tiếng nói chuyện cũng đều là Anh ngữ!

Bà mẹ nó!

Triệu Ngọc lông mày nhướng lên, trong nội tâm nhắc tới, đã xong đã xong, lúc này đây. . . Lại đặc (biệt) sao chơi lớn hơn! !

Chương 1110: Mật đạo cường công

“Xuỵt. . . Xuỵt. . .”

Ai ngờ, Triệu Ngọc còn nghe không hiểu máy truyền tin trong Anh ngữ, Lê Tịnh lại lần nữa hướng hắn thở dài một tiếng. Hắn ngẩng đầu nhìn lên, nhưng thấy Lê Tịnh hướng hắn khiến một cái ánh mắt, ý kia là lại để cho Triệu Ngọc liếc mắt nhìn cửa động phía trên tình huống.

Lúc này, theo những thứ kia dây thừng rơi xuống, cửa động phía trên còn truyền đến một nhúm ngọn đèn, cùng với một hồi tiếng xột xoạt tiếng bước chân.

Triệu Ngọc nghiêng đầu nhìn thoáng qua, ai ngờ nhìn ban đêm dụng cụ chỉ sợ ngọn đèn chiếu xạ, như thế nhìn lại, hắn căn bản cái gì đều nhìn không tới, hơn nữa còn có một ít chói mắt. Sau khi xem xong, đành phải xông Lê Tịnh lắc đầu.

Kỳ thật, Triệu Ngọc hiện tại trong đầu muốn đấy, căn bản chính là một phương hướng khác, hắn đã sớm đem tín hiệu tăng cường khí theo đạo cụ lan bên trên điều đi ra.

Trước kia hắn bị nhốt tại Ngân Bàn trấn quặng mỏ thời điểm, chính là dựa vào loại này thần kỳ đạo cụ liên lạc đồng sự đấy. Giờ phút này, hắn đang dễ dàng dùng để xin trợ giúp. Chỉ cần có thể đem bọn hắn bị nhốt tin tức truyền đi, bọn hắn liền cơ bản an toàn!

Chứng kiến Triệu Ngọc lắc đầu, Lê Tịnh cũng không dám đơn giản lộn xộn, đành phải ngồi xổm người xuống, đem một gã khác người chết máy

truyền tin hái xuống, cũng thả ở bên tai mình lắng nghe.

Ai ngờ, Lê Tịnh hiểu Anh ngữ đấy, gần kề nghe xong vài câu, trên mặt liền thình lình lộ ra một bộ khẩn trương biểu lộ. Nàng tranh thủ thời gian xông Triệu Ngọc liên tục khoa tay múa chân nhiều cái dùng tay ra hiệu đi ra.

Thế nhưng là, Triệu Ngọc chỉ (cái) là cảnh sát, ở đâu hiểu được bọn đặc công những thứ này cao cấp dùng tay ra hiệu, đành phải nhún nhún vai, tỏ vẻ không hiểu.

Ai. . .

Lê Tịnh nhướng mày, lại không để ý tới Triệu Ngọc, mà là ngồi xổm người xuống, khó khăn kéo lấy chính mình chết lặng đùi phải, bắt đầu đi lôi kéo nằm trên mặt đất Tiêu Hàng, xem ý của nàng, hắn là muốn đem Tiêu Hàng hướng rời xa cửa động địa phương luôn.

Thế nhưng là, Lê Tịnh chân sử (khiến cho) không hơn khí lực, kéo vài cái, gần kề kéo triển khai không đến nửa mét bộ dạng.

Triệu Ngọc xem đã minh bạch ý của nàng, tranh thủ thời gian ngồi xổm người xuống, đem Thôi Lệ Châu cũng đi đến bên trong kéo thoáng một phát.

Ai ngờ, hai người đang tại dùng sức kéo túm, cái kia Lê Tịnh bỗng nhiên đè lên địch nhân máy truyền tin, sau đó lập tức buông Tiêu Hàng, bắt đầu lật qua lật lại trên mặt đất cái kia (chiếc) có tử thi!

Ngay từ đầu, Triệu Ngọc còn tưởng rằng Lê Tịnh là muốn theo trên thi thể tìm tìm cái gì đâu! Ai ngờ, hắn một giây sau mới nhìn minh bạch, nguyên lai Lê Tịnh dùng sức kéo túm thi thể, lại là muốn đem thi thể dựng lên đến.

Cái này. . . Các nàng này đến cùng muốn làm gì? Triệu Ngọc thấy mất trật tự, hoàn toàn không rõ Lê Tịnh tại sao phải cùng cái kia (chiếc) có tử thi gây khó dễ?

Kết quả,

Ngay tại Triệu Ngọc nhíu mày tầm đó, chỉ nghe một hồi từ xa mà đến gần đinh linh tiếng vang, lần nữa theo cửa động phía trên truyền đến!

Oa Tạch...!

Lúc trước đã nếm qua một lần giảm nhiều (thiệt thòi lớn), lần này Triệu Ngọc đương nhiên minh bạch, cái này tất nhiên là phía trên địch nhân lại đi hạ ném đồ! Lúc trước cũng may đều là gây tê châm cùng đạn khói, cái này nếu là thật ném trái lựu đạn xuống, cái kia vẫn còn được sao?

. . . ,. . .

Triệu Ngọc vừa nghĩ tới Lê Tịnh khẩn trương biểu lộ, còn muốn đến nàng liều lĩnh giày vò thi thể, hắn trong giây lát tất cả đều suy nghĩ minh bạch!

Hắn tranh thủ thời gian buông Thôi Lệ Châu, sau đó dùng tốc độ nhanh nhất ôm lấy bên cạnh mình cái kia (chiếc) có tử thi, dùng sức mà hướng phía cửa động phía dưới đẩy tới.

Bởi vì có ẩn hình nhìn ban đêm dụng cụ, Triệu Ngọc phán đoán được dị thường chính xác, khi một viên màu đen đích lựu đạn theo cửa động rơi xuống trên mặt đất về sau, hắn lập tức ném ra ngoài trong tay thi thể, đem thi thể đặt ở Lựu đạn phía trên.

Ném ra ngoài thi thể về sau, Triệu Ngọc lập tức một cái nhập vào thân ngư dược, té nhào vào trên người Thôi Lệ Châu, chờ đợi nổ tung phát sinh.

Ai ngờ. . . Lúc này đây Triệu Ngọc hay (vẫn) là đã đoán sai! Viên kia từ phía trên ném đến đồ vật cũng không phải Lựu đạn, mà là một viên —— Đạn Tia Chớp!

Đạn Tia Chớp theo tử thi phía dưới nổ bung, nhất thời lòe ra một đạo chướng mắt cường quang, đem thi thể chấn động mà nhảy thoáng một phát. . .

A...! ?

Lê Tịnh đồng dạng cho rằng đến rơi xuống chính là trái lựu đạn, nàng loay hoay thi thể ý tứ, cũng là muốn muốn dùng thi thể ngăn cản Lựu đạn bạo tạc nổ tung, dùng cái này đến bảo hộ Tiêu Hàng cùng Thôi Lệ Châu. Có thể tay của đối phương lôi tới quá nhanh, nàng đành phải trước dùng thi thể chặn chính mình!

Thật không nghĩ đến chính là, cái kia lại là một viên Đạn Tia Chớp!

Hư mất!

Thân vì Đặc Công Bộ đội trưởng, Lê Tịnh đối với Đạn Tia Chớp công dụng lại rõ ràng bất quá, Đạn Tia Chớp về sau, tất nhiên chính là cưỡng ép tiến công!

Nghĩ đến chỗ này, nàng lập tức bỏ rơi tử thi, sau đó chân sau phi thân nhảy lên, đúng là vượt lên trước hướng cửa động phía trên bắn xuyên qua một trận viên đạn!

Phốc phốc phốc. . .

Mang theo ống giảm thanh súng ngắn, phát ra sắc bén tiếng xé gió, chỉ nghe cửa động phía trên lên tiếng truyền đến một hồi kêu thảm thiết. . .

A.... . .

Một giây sau, nhưng thấy một cái trầm trọng bóng đen từ trên cao rơi xuống, nặng nề mà ngã ở lúc trước cái kia (chiếc) có tử thi lên!

A.... . .

Người này rơi không nhẹ, rơi xuống đất sau lại lần phát ra đau gọi.

Triệu Ngọc Hòa Lê Tịnh thình lình thấy rõ, cái kia dĩ nhiên là một người mặc chống đạn áo ba lỗ[sau lưng], đeo nhìn ban đêm dụng cụ nam nhân, hắn trang bị vừa nhìn liền vô cùng chuyên nghiệp!

Lê Tịnh vừa rồi xạ kích, hắn là có nhất thương bắn trúng người này bàn chân, giày bên trên rõ ràng có cái lổ thủng, lỗ thủng ở bên trong còn chảy ra huyết!

Người này trong tay cũng cầm súng, tuy nhiên rơi xuống đất bị thương, có thể hắn hay (vẫn) là giơ cánh tay lên, chuẩn bị hướng Lê Tịnh xạ kích.

Nhưng mà, Lê Tịnh sớm có chuẩn bị, đã sớm trước một bước mở thương, một viên đạn phóng tới, ở giữa người này bả vai!

A.... . .

Người này lại là hét thảm một tiếng, súng ngắn hơi kém rời tay.

Lê Tịnh đang muốn tiếp tục nổ súng đem bắn chết, ai ngờ theo cái kia chỗ động khẩu vậy mà lại giáng xuống một người đến, người này là dọc theo dây thừng trợt xuống đến đấy, vừa vừa tiến vào mật đạo, liền lập tức hướng Lê Tịnh cùng Triệu Ngọc mở thương!

Phốc. . .

Phốc. . .

Người này súng ngắn cũng mang theo ống giảm thanh, viên đạn đồng dạng sắc bén!

Lê Tịnh vừa thấy có người hướng chính mình xạ kích, vội vàng lách mình tránh né đã đến một bên. Kết quả, khi nàng một cái lăn trở mình về sau, lúc này mới thình lình thấy được làm nàng tất cả kinh ngạc một màn!

Nhưng thấy Triệu Ngọc nếu không không tránh không né, ngược lại là đón viên đạn xông tới. Hắn một mặt vọt mạnh, một mặt nổ súng phản kích, rầm rầm rầm. . .

Tay của Triệu Ngọc thương có thể không có gì ống giảm thanh, cực lớn tiếng súng tại cái này trong mật thất đặc biệt bắt mắt!

Phanh!

Bang bang. . .

Rủ xuống hạ địch nhân dựa vào lấy chính mình có áo chống đạn, chứng kiến Triệu Ngọc vọt tới, cũng không tránh không né, tất cả đều hướng phía Triệu Ngọc trên người vọt tới!

Triệu Ngọc cũng không chút nào nương tay, nổ súng mãnh liệt oanh, hai bên lập tức triển khai một hồi kịch liệt súng ngắn quyết đấu!

“A.... . .”

Triệu Ngọc điên cuồng kêu to, trên tay lại nhất thương nhanh hơn nhất thương, ngay cả là hắn thương pháp kém cỏi mà, có thể gần như thế khoảng cách, căn bản không có đánh không trúng khả năng. Hắn vốn là

bang bang vài tiếng, đánh trúng người nọ cánh tay cùng ngực, chờ hắn vọt tới trước mặt về sau, rốt cục có một viên đạn ở giữa người này nhìn ban đêm dụng cụ, viên đạn thẳng vào mặt, làm kia bị mất mạng tại chỗ!

“A.... . .”

Triệu Ngọc đã bắn chết cái này rủ xuống người đầu hàng, rồi lại cuồng hô đem họng súng nhắm ngay lúc trước tên địch nhân kia.

Người kia sớm đã bị Triệu Ngọc khí thế cấp trấn trụ rồi, mắt nhìn thấy Triệu Ngọc đem họng súng nhắm ngay chính mình, sửng sốt nửa điểm phản ứng đều không có, chỉ còn lại có cố định chờ chết phần!

Nhưng mà, tay của Triệu Ngọc thương cùng Đặc Công Bộ bất đồng, viên đạn vậy mà sớm đánh hết!

Ken két. . . Cò súng thậm chí đều khấu trừ bất động!

À?

Người này vốn cho là mình hẳn phải chết không thể nghi ngờ, chợt thấy Triệu Ngọc không có viên đạn, lập tức hồi phục tinh thần, tranh thủ thời gian giơ lên súng lục của mình, ý đồ phản kích.

“Ta đi ngươi bà mẹ ngươi chứ gấu à đấy!” Triệu Ngọc đã giết xả giận thế, lúc này mắng to một tiếng, một cước đá vào người này trên mặt, đem đạp ngã xuống đất!

Tạch tạch tạch. . .

Ai ngờ, Triệu Ngọc bên này vừa mới đặt chân, lại mạnh mà nghe được trên đầu truyền đến thương cái chốt động tĩnh.

A...! ?

Triệu Ngọc cả kinh, cái này mới ý thức tới trên đỉnh đầu vẫn còn có địch nhân! ? Hơn nữa nghe thanh âm, địch nhân còn số lượng cũng không ít!

Đát đát đát đát. . .

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, Triệu Ngọc vừa mới ngây người một lúc, một trận dày đặc viên đạn, liền thình lình từ phía trên bắn xuống dưới.

A.... . .

Triệu Ngọc quát to một tiếng, vội vàng gấp rút lui, súng ngắn còn bị mỗ viên đạn cho làm mất rồi. . .

“Nhanh!” Thời khắc mấu chốt, www. uukanshu. com Lê Tịnh giơ lên cánh tay lại hướng về phía bị Triệu Ngọc gạt ngã người nọ bắn nhất thương, sau đó xông Triệu Ngọc cao giọng hô, “Mau bỏ đi! Bọn hắn lập tức sẽ lao xuống đấy!”

“Không được a...!”

Triệu Ngọc nhìn thoáng qua trên mặt đất, nhưng thấy Thôi Lệ Châu cùng Tiêu Hàng còn hôn mê tại đâu đó, nếu như mình chạy, hai người bọn họ đã có thể nguy hiểm!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian một tay một cái, lôi kéo cái này hai người cánh tay, sẽ cực kỳ nhanh hướng mật đạo ở chỗ sâu trong kéo đi.

Lúc này, cửa động phía trên bóng người lắc lư, quả nhiên có người đều muốn lao xuống! Mà lúc trước tên kia bàn chân xỏ xuyên qua địch nhân vậy mà trở mình nằm rạp trên mặt đất, lại một lần hướng Triệu Ngọc đám người mở thương!

Lê Tịnh tranh thủ thời gian nổ súng phản kích, tuy nhiên nàng thương pháp tinh chuẩn, có thể bởi vì ánh mắt không tốt, mấy phát cũng không đánh trúng, chỉ (cái) làm ra một ít yểm hộ tác dụng!

Rốt cục, ngay tại Lê Tịnh nổ súng phản kích, Triệu Ngọc vội vàng cứu người thời điểm, theo cái kia đỉnh động thiếu trong miệng, vậy mà thoáng một phát vọt vào bốn người đến!

Bốn người này chẳng những võ trang đầy đủ, hơn nữa cầm trong tay không phải súng ngắn, mà là một loại mini Súng Tiểu Liên. Vừa vừa rơi xuống, bọn hắn liền không chút do dự hướng về phía Triệu Ngọc đám người mở thương. . .

Chương 1111: Đường lui

Xin lỗi các bạn đợt rồi đi công tác. Hôm qua mới về nhà, hôm nay mới cầm máy tính để convert cho các bạn được. Thân ái quyết thắng.

Quá điên cuồng!

Quá điên cuồng!

Ngay tại địch nhân trắng trợn bắn phá thời khắc, Triệu Ngọc một mặt kêu to, một mặt nhanh chóng kéo túm lấy Thôi Lệ Châu cùng Tiêu Hàng hướng lui về phía sau. May mắn mật đạo chỗ sâu có đầu lối rẽ chỗ ngoặt, vì tránh né đạn, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian cùng Lê Tịnh cùng một chỗ đem người kéo vào.

Thế nhưng là, như thế dày đặc đạn phía dưới, Triệu Ngọc không có khả năng không bị viên đạn đánh trúng. Kết quả , khiến cho Triệu Ngọc ngoài ý muốn sự tình phát sinh, để bảo đảm an toàn của mình, hắn kỳ thật sớm liền mở ra một kiện ẩn hình áo chống đạn mặc vào, thế nhưng là, giờ phút này đạn bắn vào trên thân, nhưng vẫn là để hắn cảm thấy từng đợt toàn tâm đau đớn!

Không có khả năng a! ?

Triệu Ngọc mọi loại kinh ngạc, hồi ức trước kia sử dụng áo chống đạn tình huống, mặc kệ lợi hại cỡ nào đạn, đừng nói đánh vào người, liền là trên mặt cũng sẽ không có bất kỳ cảm giác đau!

Cái này. . . Cái này mẹ nó đến cùng là vũ khí gì?

Lúc đầu, làm rẽ ngoặt về sau, Triệu Ngọc còn muốn lợi dụng mình áo chống đạn lao ra cùng địch nhân liều mạng một phen đâu! Nhưng cảm thụ được trúng đạn bộ vị truyền đến toàn tâm đau đớn, hắn không thể không từ bỏ ý nghĩ này.

“Là... Là...” Lúc này, Lê Tịnh hung hăng vỗ vỗ mình chết lặng đùi, sau đó bưng bít lấy chính mình đồng dạng trúng đạn bả vai nói nói, “ là cao su đạn! Không phải thật sự thương!”

“Cái gì?” Triệu Ngọc nhíu mày, trong lòng càng thêm lộn xộn, hắn không rõ, xác thực đều không đả thương được mình, nhưng giả thương lại có thể đánh thấu áo chống đạn sao? Chẳng lẽ ẩn hình áo chống đạn chỉ có thể đối thật đạn hữu hiệu?

Cái này. . . Cái này cái gì nát đạo lý?

“Loại thứ này cấp một cao su đạn!” Lê Tịnh nói nói, “ phòng ngừa bạo lực cảnh chấp hành nhiệm vụ đặc thù sử dụng! Bị đánh trúng về sau sẽ đánh mất năng lực phản kích! Chúng ta không thể bị đánh đến!”

Ta két...

Triệu Ngọc nhíu mày, theo như cái này thì, nói rõ đối phương vẫn không muốn gây nên mình vào chỗ chết sao?

Không đúng... Triệu Ngọc nhìn thoáng qua vẫn hôn mê Thôi Lệ Châu, cơ hồ bản năng cảm giác được, đối phương cũng không phải là không muốn giết người, mà là không muốn thương tổn Thôi Lệ Châu cái này đặc biệt mục tiêu!

Thôi Lệ Châu!

Vì cái gì lại là Thôi Lệ Châu đâu? Đây rốt cuộc... Là vì cái gì? Tiểu nha đầu này trên thân, đến cùng còn có cái gì bí mật?

“Triệu Ngọc!” Nghe bên ngoài tiếng bước chân càng ngày càng gần, Lê Tịnh vội vàng nói, “Ngươi còn chịu đựng được sao? Chúng ta không thể lại ở lại nơi này,

Nhất định phải tranh thủ thời gian rút lui!”

“Ta còn không biết rút lui sao, đại tỷ?” Triệu Ngọc bất đắc dĩ mở ra hai tay, “Thế nhưng là hướng chỗ nào rút lui đâu?”

“Không có cách nào!” Lê Tịnh chỉ chỉ mật đạo chỗ sâu, ý kia là, chỉ có thể thối lui đến trong mật đạo đi. Chỉ bất quá... Bọn họ căn bản không rõ ràng, cái này trong mật đạo đều là tình huống như thế nào? Sẽ không phải chỉ là để một cái ngõ cụt?

“Nha... Nha...”

Ai ngờ, Lê Tịnh vừa dứt lời, nằm dưới đất Tiêu Hàng bỗng nhiên ồ một tiếng, tựa hồ có dấu hiệu thức tỉnh.

“Tiêu Hàng? Tiêu Hàng?” Lê Tịnh vội vàng dùng lực lay động, ánh mắt lộ ra mấy phần vui mừng. Trước đó, nếu như không phải Tiêu Hàng dùng thân thể bảo vệ được nàng, nàng cũng sớm đã bị gây tê châm bắn ngã!

Bất quá, mặc dù Tiêu Hàng có dấu hiệu thức tỉnh, nhưng hắn lung lay đầu, con mắt từ đầu đến cuối không cách nào mở ra.

Thuốc giải độc!

Triệu Ngọc thình lình nghĩ đến, nguy cấp như vậy thời khắc, mình nhất

định phải nhanh để Tiêu Hàng cùng Thôi Lệ Châu khôi phục lại. Thế là hắn lập tức đem một chi thuốc giải độc làm dùng đến, tác dụng tại Tiêu Hàng trên thân.

Ai ngờ, nhức cả trứng sự tình phát sinh, hệ thống lại bỗng nhiên truyền đến nhắc nhở, ra hiệu Triệu Ngọc mục tiêu trúng độc quá sâu, thuốc giải độc cần cường hóa mới có thể phát huy tác dụng!

Bà mẹ ngươi chứ gấu à, Triệu Ngọc mắng to phía dưới, đang muốn sử dụng điểm tích lũy cường hóa. Ai ngờ, theo một trận đinh linh linh kinh khủng tiếng vang, địch nhân vậy mà lại hướng bọn họ đưa tới một vật!

“A! ?” Lê Tịnh quá sợ hãi, vội vàng hô to, “Nằm xuống! Nhanh...”

Triệu Ngọc cũng đoán không được lần này ném qua đến là vật gì? Dưới tình thế cấp bách, hắn cũng là một trận loạn thao tác, đúng là đem ẩn hình sinh hóa phục cùng ẩn hình tay thuẫn tất cả đều sử dụng ra!

Kết quả, theo bị ném tới đồ vật nổ tung, vậy mà lại là trước kia cái chủng loại kia gây tê châm!

Sưu sưu sưu...

Gây tê châm vạn tên cùng bắn, bắn về phía bốn phương tám hướng, nếu như Lê Tịnh bọn người lại bị gây tê châm bắn bên trên một phen, bọn họ hiển nhiên tất thua không thể nghi ngờ.

Dưới tình thế cấp bách, Triệu Ngọc cũng là không thèm đếm xỉa, lại đã tới một cái xả thân chắn lỗ thương động tác, đưa tay thuẫn bảo hộ ở trước mặt, sau đó dùng thân thể chặn đại diện tích gây tê châm!

Cốc cốc cốc...

Gây tê châm như mưa rơi địa bắn tới, đừng nói, loại này ẩn hình sinh

hóa phục còn thật không hổ là đặc cấp đạo cụ, gây tê châm bắn trúng về sau, mặc dù kim tiêm hơi thương tổn tới Triệu Ngọc thân thể, nhưng thuốc mê cũng không có bắn vào đi!

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian toàn thân chấn động rớt xuống, đem rất nhiều gây tê châm đánh rụng! Mà bởi vì hắn che chắn, Lê Tịnh đám người cũng chưa trúng châm!

Triệu Ngọc tâm nhãn tặc nhiều, khi hắn quay đầu trở lại, nhìn thấy đã nằm xuống Lê Tịnh muốn đứng lên thời điểm, vội vàng nhỏ giọng hô một câu: “Đừng nhúc nhích, lại cho bọn họ tới một lần!”

Nói, Triệu Ngọc vội vàng ngã sấp tại Tiêu Hàng trên thân, một trận sờ loạn phía dưới, lập tức đem Tiêu Hàng súng ngắn cầm trong tay.

Triệu Ngọc ý tứ lại rõ ràng bất quá, tự nhiên là muốn cùng Lê Tịnh lại đến diễn một lần giả chết nghịch tập , chờ đối phương cách rất gần, đánh bọn họ một trở tay không kịp!

Lê Tịnh lĩnh ngộ, vội vàng một lần nữa nằm xuống, đồng thời lặng lẽ đổi băng đạn.

Ai ngờ, chuyện kỳ quái phát sinh, hai người đợi năm sáu giây, lại chỉ nghe được đối phương đình chỉ xạ kích, cũng không nghe thấy tiếng bước chân.

Cái này. . .

Ngay tại Triệu Ngọc sau khi nghi hoặc, một trận chi chi Địa Hỏa diễm thanh âm bỗng nhiên vang lên, ngay sau đó, một viên lóe sáng chiếu sáng bổng bỗng nhiên xẹt qua u ám mật đạo, tại Triệu Ngọc chờ bên người thân sáng lên!

Ai u!

Hỏng...

Triệu Ngọc cùng Lê Tịnh ngầm kêu không tốt, địch nhân có đủ giảo hoạt, lần này vậy mà không lại vào bẫy, bọn họ trước tiên đem chiếu sáng bổng đánh tới, rõ ràng liền là muốn nhìn rõ ràng tình huống lại nói!

Triệu Ngọc phản ứng không chậm, hắn một thấy tình huống không ổn, lập tức một cái phi thân vọt lên, nhảy đến rẽ ngoặt địa phương, hướng địch nhân nổ súng!

Phốc... Phốc...

Tiêu Hàng súng ngắn cũng mang theo ống giảm thanh, mấy viên đạn bắn ra về sau, Triệu Ngọc cũng mặc kệ địch nhân phản ứng ra sao, lập tức quay người trở về, đem Thôi Lệ Châu cùng Tiêu Hàng lại đi mật đạo chỗ sâu kéo đi.

Lúc này, Lê Tịnh đùi phải tựa hồ khôi phục một chút tri giác, nàng cũng đưa tay trợ giúp Triệu Ngọc cùng một chỗ kéo túm, rất nhanh liền đem hai người kéo đến mật đạo càng sâu địa phương.

“Môn! Chỗ ấy có cánh cửa!” Trong lúc vội vàng, Lê Tịnh chợt nhìn thấy một cái xi măng đại môn, vội vàng ra hiệu Triệu Ngọc.

Ai ngờ, ngay tại Lê Tịnh nói chuyện thời điểm, địch nhân đã từ góc rẽ lao đến, Lê Tịnh không dám thất lễ, lập tức nổ súng xạ kích, Triệu Ngọc thì tích đủ hết khí lực, dùng tốc độ nhanh nhất, đem hôn mê hai người kéo vào đại môn.

Cộc cộc cộc...

Địch nhân đạn cao su lần nữa dày đặc bắn đi qua, Lê Tịnh ngăn cản không nổi, tranh thủ thời gian nhanh chóng lui về, cũng thối lui đến đại

môn bên trong...

...

Cùng thời khắc đó, sơn động bên ngoài.

Đại mưa vẫn như cũ mưa như trút nước mà xuống, trên bầu trời sấm sét vang dội.

Nhưng gặp màu lam bì tạp xa trước mặt, không ngờ đứng đấy mấy cái thân mặc màu đen áo mưa, tay cầm súng tự động loại nhỏ người.

“Đội trưởng, xảy ra chút mà ngoài ý muốn...” Một người trong đó, hướng chính giữa từng cái đầu không cao người, dùng tiếng Anh nói nói, “ mục tiêu chưa cầm xuống! Bọn họ đã trốn vào căn cứ!”

“Hỗn đản! Chút chuyện nhỏ này đều có thể làm hư hại, các ngươi cũng coi là kỳ hoa!” Người cầm đầu dùng tiếng Trung mắng một câu, sau đó dùng tiếng Anh hướng một người khác hỏi nói, “ Tống, đối phương bộ đội tiếp viện rất nhanh liền có thể chạy tới nơi này, chúng ta còn có bao lâu thời gian?”

“Đội trưởng! Trận mưa lớn này giúp chúng ta!” Tên là Tống người nhìn xem một bộ thẳng tấm máy tính trả lời nói, “ đối phương máy bay không cách nào cất cánh, thông tin bị ngăn trở, chúng ta chí ít có nửa giờ an toàn thời gian! Nếu như may mắn, có lẽ sẽ càng lâu một chút!”

“Tốt!” Người này âm lãnh cười một tiếng, “Nghe mệnh lệnh của ta, tất cả đều cho ta đi vào bắt người! Những người khác chết sống ta mặc kệ, nhưng mục tiêu nhất định phải là sống! Trong vòng nửa giờ, nhất định phải hoàn thành nhiệm vụ!”

“Rõ!” Nhận được mệnh lệnh, những người khác tất cả đều cầm lấy súng, hướng trên vách núi trèo đi...

Chương 1112: Truyền thống phanh lại

“Môn là bị cưỡng ép phá vỡ!” Triệu Ngọc dùng sức kéo kéo cái kia phiến xi măng môn, lại phát hiện xi măng môn môn trục đã bị người phá hư, căn bản kéo không nhúc nhích!

Môn ở vào nửa rộng mở trạng thái, đã ngăn không được địch nhân tiến công.

“Nói cách khác. . .” Lê Tịnh bưng bít lấy bị đạn cao su đánh trúng bả vai, nghi ngờ nói, “Bọn họ căn bản đã tới qua nơi này. . . Cái này. . . Đây đều là một cái cho chúng ta thiết kế bẫy rập! Thế nhưng là. . . Vì cái gì đây? Mà lại. . .”

Lê Tịnh không có bị gây tê hôn mê, nàng cũng nhìn thấy trước đó một màn kia, nàng đồng dạng ý thức được, địch nhân chân chính mục tiêu, rất có thể liền là Thôi Lệ Châu. Thế là, nàng nhịn không được cúi đầu nhìn Thôi Lệ Châu một chút.

Thôi Lệ Châu bên trong gây tê châm nhiều nhất, còn ra tại độ sâu trong hôn mê.

Cộc cộc cộc. . .

Ai ngờ, địch nhân đi lên đến rất nhanh, lại một trận đạn cao su đánh tới, từ Triệu Ngọc chờ bên người thân gào thét mà qua. . .

Triệu Ngọc nổ súng phản kích mấy lần, cảm giác không được cái tác dụng gì, liền quay người lại xông Lê Tịnh nói ra: “Lê đội trưởng, nơi

này cũng không được, còn phải hướng bên trong đi!”

“Vô dụng!” Lê Tịnh đắng chát lắc đầu, “Chúng ta chạy bất quá bọn họ!”

Đang khi nói chuyện, Lê Tịnh lo lắng kéo túm Tiêu Hàng, chuẩn bị đem hắn hướng càng sâu địa phương kéo đi. Bởi vì trước đó ống nhòm ban đêm sớm đã chẳng biết đi đâu, nàng cũng thấy không rõ lắm một cái phương hướng. Kéo động mấy lần về sau, đành phải mở ra điện thoại chiếu sáng. . .

Bất quá, Triệu Ngọc cùng nàng khác biệt, hắn ống nhòm ban đêm là ẩn hình, hắn sớm đã đem nơi này nhìn cái không sai biệt lắm, nhưng gặp xi măng môn đằng sau là một đầu hẹp dài thông đạo, thông đạo dưới đất là hơi dốc xuống dưới, thông hướng càng sâu địa phương.

Cổng bên cạnh chất đống một chút cổ lão Trần cũ hòm gỗ, không biết trong rương chỗ thả vật gì? Trên mặt đất vụn vặt lẻ tẻ địa tán lạc một chút mũ sắt cùng vỡ vụn quần áo, từ kiểu dáng bên trên nhìn, y phục kia cũng đều là đi qua quân phục, mà lại cùng kịch truyền hình bên trong quân Nhật Bản phục đặc biệt giống.

Bà mẹ ngươi chứ gấu à. . . Triệu Ngọc trong lòng suy nghĩ, nơi này thật là nhỏ Nhật Bản bí mật cứ điểm sao? Làm sao cảm giác nói nhăng nói cuội đây này?

Ai?

Ai ngờ, một giây sau, hắn lại thấy được một cái khiến cho hưng phấn đồ vật, nhưng gặp ở phía xa trong thông đạo, vậy mà oai tà một cỗ cũ nát xe chở quáng!

Xe chở quáng. . .

Hắn lại nhìn một chút mặt đất, nhưng gặp trên mặt đất song song lấy hai

tổ quỹ đạo, rõ ràng chính là cho xe chở quáng sử dụng!

Có!

Nếu như cái này xe chở quáng còn có thể dùng. . .

Nha. . .

Không nghĩ tới,

Như thời điểm này, cái kia Tiêu Hàng lại ah xong vài tiếng, đúng là lại thức tỉnh mấy phần. Triệu Ngọc thấy thế, lại một lần nữa đem thuốc giải độc sử dụng tại Tiêu Hàng trên thân. Ai ngờ, lần này thuốc giải độc không còn cần cường hóa, lập tức sử dụng thành công.

Khụ khụ. . .

Sử dụng về sau, Tiêu Hàng buồn nôn địa làm ho khan vài tiếng, bỗng dưng mở mắt.

“A? Ngươi đã tỉnh? Quá tốt rồi!” Lê Tịnh đại hỉ, vội vàng tiến lên nâng.

“Ta. . . Đây là. . .” Tiêu Hàng nhíu nhíu mày, bỗng nhiên nhớ tới chuyện lúc trước, vội vàng trừng to mắt, gấp rút hô nói, “ chúng ta. . . Trúng mai phục!”

“Uy! Đừng nói trước nhiều như vậy!” Triệu Ngọc nhìn xem những cái kia càng ngày càng gần địch nhân, vội vàng thúc giục, “Tiêu Hàng, Lê Tịnh, nhanh, tới cùng ta nhấc đồ vật!”

Tình huống khẩn cấp, Triệu Ngọc lập tức đem Tiêu Hàng kéo đến xe chở quáng trước mặt, Lê Tịnh không rõ ràng cho lắm, cũng là nhanh chóng đuổi theo , chờ nàng dùng di động soi sáng xe chở quáng về sau, giờ mới hiểu được Triệu Ngọc ý tứ.

Thế là, ba người cùng một chỗ dùng sức, rất mau đem cái kia nặng nề xe chở quáng đẩy trở về chính quy, mặc dù xe chở quáng thiếu một cái bánh xe, nhưng còn có thể đẩy.

Ba người mau đem xe chở quáng thúc đẩy quỹ đạo, Triệu Ngọc thì chạy về ôm lấy lên Thôi Lệ Châu, đem nàng cái thứ nhất cất vào mỏ trong xe.

Sau đó, Triệu Ngọc ba người bắt đầu thôi động xe chở quáng, dọc theo sườn dốc hướng phía dưới đẩy đi.

Nhưng vào lúc này, địch nhân đã từ xi măng môn chỗ vọt vào, những người kia tất cả đều mang theo ống nhòm ban đêm, vừa mới vào nhập liền thấy được Triệu Ngọc đám người tình huống, đồng thời giơ súng liền bắn!

Lê Tịnh cũng không phải ăn chay, nàng gặp xe chở quáng đã khởi động, lập tức bay người lên xe, nổ súng phản kích!

Ngay sau đó, Tiêu Hàng cũng là xoay người lên xe , đồng dạng móc súng xạ kích.

Ai?

Triệu Ngọc buồn bực, Tiêu Hàng súng ngắn không phải trên người mình sao? Tiểu tử này thế mà còn có hàng tồn?

Đát. . .

Một viên đạn cao su phóng tới, chính giữa Triệu Ngọc phía sau lưng.

Ai u!

Triệu Ngọc bị đau, một cái không có đứng vững, lập tức đầu to hướng

xuống ngã vào xe chở quáng, nửa người đều treo tại không trung. Ai ngờ, hai chân của hắn vừa mới nhếch lên, trên đùi liền thình lình lại trúng một viên đạn cao su.

Ta mẹ nó!

Triệu Ngọc bị đau kêu to, cái này viên đạn lại hướng bên trong lệch một chút, chỉ sợ hắn cũng chỉ có thể phát ra thái giám âm! Mặc dù ẩn hình sinh hóa phục chưa mất đi hiệu lực, nhưng bị viên đạn bắn trúng địa phương vẫn là đau đến không nhẹ.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian cả người rút vào xe chở quáng, ai ngờ, làm đầu hắn đụng chạm xe chở quáng dưới đáy thời điểm, lại chợt phát hiện một cái hình chữ nhật kim loại vật thể!

A! ?

Triệu Ngọc giật mình, con mắt lập tức mở thật lớn, quanh thân huyết dịch đều rất giống khoảnh khắc sôi trào!

Bởi vì, vật kia hình dạng thực sự rất giống vàng thỏi!

Hắn không chút suy nghĩ, đưa tay liền đi bắt, vật kia rất nặng thật lạnh, cầm lên cảm giác cũng cùng vàng thỏi kém không nhiều lắm!

Oa!

Triệu Ngọc không khỏi kinh ngạc, nếu như vàng thỏi tùy tiện liền sẽ từ xe chở quáng bên trong phát hiện, cái kia bảo tàng, thật chẳng lẽ chính là ở đây! ?

Lúc này, theo xe chở quáng trượt, tốc độ đã dần dần tăng tốc. Cảm thụ được thân xe truyền đến rung động, Triệu Ngọc trong lòng lập tức sinh ra một cỗ Indiana Jones cảm giác đến!

Cộc cộc cộc. . .

Địch nhân thấy được bọn họ ý đồ cưỡi xe chở quáng chạy trốn, tiếng súng trở nên càng thêm dày đặc. Lê Tịnh cùng Tiêu Hàng ngăn cản không nổi, đành phải cũng ngồi xổm ở mỏ trong xe.

Xe chở quáng vốn cũng không lớn, bốn người tất cả đều chen ở bên trong, tự nhiên chen chúc không chịu nổi, chỉ có thể lẫn nhau thiếp quá chặt chẽ!

“Bọn họ. . .” Tiêu Hàng nhìn ra mao bệnh, vội vàng xông Lê Tịnh nói nói, “ bọn họ sử dụng không phải thật sự thương, có vẻ giống như diễn tập đạn giống như? Đây rốt cuộc là tình huống như thế nào?”

“Là đạn cao su. . .” Lê Tịnh không yên lòng trả lời một câu, lại là đưa tay tìm kiếm khắp nơi lấy cái gì, trong miệng nhắc tới, “Các ngươi ai nhìn thấy thứ này có hay không thắng?”

“Cái kia. . .” Lúc này, Triệu Ngọc rốt cục có cơ hội đem trong tay đồ vật lấy ra, hô nói, “ các ngươi nhanh lên một chút nhìn xem, Hoàng Kim. . . Hoàng Kim. . . Ai! ?”

Ai ngờ, Triệu Ngọc thật vất vả đem đồ vật nâng…lên đến, xe chở quáng chợt mãnh liệt lung lay một cái, hắn một cái không có nắm vững, cái kia nặng nề đồ vật, vậy mà rơi xuống tại mỏ trong xe, còn đúng lúc nện trúng ở Tiêu Hàng trên chân!

“A. . .” Tiêu Hàng kêu thảm, “Triệu Ngọc, ngươi. . . Ngươi làm gì? Nện chết ta rồi!”

“Không có ý tứ, vàng, cái kia là Hoàng Kim a. . .”

Triệu Ngọc vốn định ngồi xổm người xuống đi tìm, nhưng theo xe chở

quáng lay động đến càng ngày càng lợi hại, hắn bỗng nhiên ý thức được đại sự không ổn, xe này nhanh tựa hồ có chút nhanh đến quá mức!

Gió mát hô hô thổi qua, thân xe cũng là không ngừng lay động. . .

Hắn vội vàng hướng bốn phía nhìn lại, nhưng gặp những cái kia xông tới địch nhân đã sớm bị xe chở quáng vung đến xa xa, thế nhưng là cái này xe chở quáng lại là càng lúc càng nhanh, càng ngày càng không nhận khống chế.

Nơi này là cái đại sườn dốc, tại trọng lực tăng tốc độ tác dụng dưới, xe chở quáng tự nhiên là càng lúc càng nhanh. Mà lại, bởi vì lõm quỹ đạo bên trong tán lạc rất nhiều tạp vật, xe chở quáng Khai ở phía trên xóc nảy lay động, cái này nếu là lại thoát quỹ, hậu quả càng thêm không chịu nổi thiết muốn. . .

Hỏng!

Cái này nếu là hãm không được xe, vậy nhưng là cùng!

“Phanh lại, phanh lại có hay không?” Tiêu Hàng đồng dạng ý thức được vấn đề nghiêm trọng, trong nháy mắt, xe chở quáng tốc độ đã thắng bức hơn 80 kmh, mà lại, tốc độ này còn đang tăng nhanh!

“Không có a!” Lê Tịnh sớm tìm một vòng, lập tức gấp đến độ không được.

Cái này. . .

Triệu Ngọc từ chen chúc bên trong xoay người, nhìn về phía xe chở quáng ngay phía trước, nhưng gặp xe chở quáng cao tốc trượt, đơn giản cùng xe cáp treo đều không kém cạnh!

Không tốt. . .

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc hoảng sợ phát hiện, tại ngay phía trước mấy chục mét trên quỹ đạo, vậy mà ngừng lại một cái khác chiếc xe chở quáng! Nếu như bọn họ cứ như vậy đụng vào, khẳng định đến đụng cái nguy hiểm tính mạng!

Ai!

Triệu Ngọc nhướng mày, lập tức thở dài một tiếng: “Xem ra, chỉ có thể khai thác truyền thống phanh lại phương pháp!”

“A?” Lê Tịnh không hiểu, “Cái gì truyền thống phương pháp?”

“Chân sát a!” Nói xong, Triệu Ngọc lập tức lật đến bên ngoài xe, chuẩn bị dùng chân đi làm phanh lại!

“Cái gì? Ngươi điên rồi sao?” Tiêu Hàng quá sợ hãi, vội vàng kéo túm Triệu Ngọc, “Đừng khinh suất, ngươi cho rằng ngươi là Indiana Jones sao? Phim bên trên đều là gạt người!”

“Đúng vậy a! Mau trở lại!” Lê Tịnh kêu to, “Ít nhất phải có cái má phanh a!”

Hừ hừ hừ. . .

Triệu Ngọc trong lòng cười thầm, hắn làm sao có thể ngốc như vậy đâu? Kỳ thật hắn sớm đã đem ẩn hình máy gia tốc chuẩn bị xong, máy gia tốc ngoại trừ có thể tăng thêm tốc độ bên ngoài , đồng dạng còn có thể khống chế phương tiện giao thông giảm tốc đâu! Lão tử bất quá nghĩ cài bức mà thôi. . .

Ai ngờ, Triệu Ngọc đang chuẩn bị dùng máy giảm tốc dừng lại xe chở quáng, có thể khiến hắn không tưởng tượng được là, theo một trận rung động ầm ầm, những cái kia địch nhân thần bí, vậy mà ngồi một cái khác

chiếc xe chở quáng, từ phía sau đuổi theo!

Cộc cộc cộc. . .

Cao su đạn một trận loạn xạ, lần nữa đánh đám người một trở tay không kịp!

A! ?

Lần này, Triệu Ngọc thế nhưng là khó xử, không xe đỗ, liền sẽ bị đụng bay! Nhưng ngừng xe, lại sẽ bị địch nhân bắt được. . . Cái này. . . Vậy phải làm sao bây giờ?

Chương 1113: Chơi trốn tìm

“Bọn họ từ đâu tới xe chở quáng?” Tiêu Hàng một mặt nổ súng phản kích, một mặt lắc đầu, “Thật sự cho rằng tại đóng phim sao?”

Cộc cộc cộc...

Địch nhân xe chở quáng một chút không so mấy người bọn họ chậm, xe chở quáng bên trên đứng đấy hai tên địch nhân, trong tay mini đột kích một mực không ngừng nghỉ hướng bọn họ phóng tới, đánh đến bọn họ chỉ có thể cuốn rúc vào mỏ trong xe.

Nhưng mà, đang chuẩn bị chân sát Triệu Ngọc cũng không đồng dạng, cả người hắn đều bại lộ bên ngoài, trên thân tự nhiên không ít chịu đạn, may mắn tay của hắn thuẫn chưa biến mất, chỉ có thể miễn cưỡng chặn mặt.

Ta mẹ nó cái nãi nãi gấu!

Cảm thụ được thân bên trên truyền đến kịch liệt đau nhức, Triệu Ngọc nộ khí xông đầu ở giữa, lại đột nhiên nghĩ đến một cái độc ác chủ ý. Hắn lại đem đã chuẩn bị xong ẩn hình máy gia tốc, tác dụng tại đối phương xe chở quáng bên trên, đồng thời tăng nhanh tốc độ của đối phương.

“Ngồi xong, đều ngồi đàng hoàng cho ta!” Sau đó, Triệu Ngọc hô to một tiếng, xoay người nhảy trở lại mình mỏ trong xe, đem mọi người đặt ở dưới thân.

Ngay sau đó, hắn nhanh chóng kích thích trong đầu đạo cụ, rốt cục đuổi

tại xe chở quáng sắp đụng vào chướng ngại vật một sát na, đem một cái bật lên khí sử dụng ra!

Đột nhiên ở giữa, bọn họ xe chở quáng bỗng nhiên đất bằng bay lên, đúng là từ không trung nhảy qua chiếc kia hoành ở trên quỹ đạo xe chở quáng! Mà liền tại bọn họ máy bay một sát na, địch nhân xe chở quáng lại dùng tốc độ nhanh nhất vọt tới trước mặt.

A...

Xe chở quáng bên trên địch nhân cái này mới nhìn đến hoành ở giữa chướng ngại vật, thế nhưng là còn muốn làm ra phản ứng đã không còn kịp rồi!

Một giây sau, liền tại bọn họ trong tiếng kêu sợ hãi, hai chiếc xe chở quáng cao tốc chạm vào nhau, phát ra một tiếng thảm liệt tiếng vang! Nhưng gặp cái kia hai địch nhân trực tiếp liền từ xe chở quáng bên trong bay ra ngoài, một cái ngã cái đầu rơi máu chảy, một cái khác thì ùng ục ục địa lăn xuống sườn dốc, trọn vẹn lộn hơn hai mươi dưới, lúc này mới cuối cùng ngất đi...

A...

Địch nhân rơi không nhẹ, Triệu Ngọc bọn người đồng dạng không thể ức chế phát ra thét lên! Mặc dù nhìn không thấy, nhưng mọi người biết tất cả, mình xe chở quáng đã bay ra quỹ đạo, ai cũng không biết nó đem rơi tới đâu?

Bất quá, Triệu Ngọc đã sớm chuẩn bị, có bay liền có hàng. Bật lên khí sử dụng về sau, hắn đã sớm đem một cái ẩn hình dù nhảy tác dụng tại mỏ trên xe, mặc dù xe chở quáng quá nặng, dù nhảy không thể hoàn toàn phát huy tác dụng, nhưng ít ra có thể bảo chứng bọn họ sẽ không rơi quá thảm!

Quả nhiên, làm xe chở quáng sau khi rơi xuống đất, cũng không có phát sinh lật xe, mà là dọc theo sườn dốc tiếp tục trượt . Bất quá, bởi vì đã thoát ly quỹ đạo, mà lại xe chở quáng còn thiếu một cái bánh xe, cho nên xe chở quáng tại sườn dốc bên trên vẽ lên “S”,

Nhìn qua một bộ lung lay sắp đổ, sắp lật úp dáng vẻ...

Thế nhưng là, vận khí của bọn hắn thực tình không tệ, xe chở quáng tại một lần nữa sau khi rơi xuống đất, sườn dốc đã đến cuối cùng, mặt đất trở nên một mảnh bằng phẳng, cho nên tốc độ xe cũng đi theo dần dần giảm bớt, không bao lâu liền hoàn toàn ngừng lại.

Hô hô...

Nhìn thấy xe chở quáng dừng lại, Triệu Ngọc lúc này mới thở hổn hển đứng lên. Vừa rồi, hắn vừa vặn ghé vào Lê Tịnh trên thân, đem Lê Tịnh tóc tất cả đều làm rối loạn.

Úc a!

Đợi nhìn thấy mình bình an vô sự về sau, Triệu Ngọc hưng phấn mà nắm quyền hô to: “Quá mẹ nó đẹp! Gọi các ngươi dám đánh lão tử! Ta để các ngươi... Ai u...”

Hô to phía dưới, những cái kia bị đạn cao su đánh trúng địa phương, lập tức truyền đến toàn tâm đau đớn, đau hắn thẳng nhếch miệng.

“Không thể nào? Chúng ta vừa rồi đều xảy ra chuyện gì? Làm sao còn bay lên rồi?” Tiêu Hàng từ trong xe chui ra, lại là cái gì đều nhìn không thấy, đành phải đem đeo trên cổ ống nhòm ban đêm mang tốt.

“Vừa rồi...” Lê Tịnh cũng là không có thấy rõ tình huống vừa rồi, vội vàng hướng Triệu Ngọc hỏi thăm, “Triệu Ngọc, mới vừa rồi là không phải xung đột nhau rồi? Địch nhân đâu?”

“Đúng! Rơi vỡ đều!” Triệu Ngọc cười lạnh, “Bọn họ đích xác xung đột nhau! Cùng trên quỹ đạo một cái khác chiếc xe chở quáng đụng vào nhau!”

“A?” Tiêu Hàng lộn xộn, “Không có khả năng a? Nếu có một cái khác chiếc xe chở quáng, cái kia hẳn là chúng ta trước đụng vào a? Cái này đều chuyện gì xảy ra?”

“Tiêu Hàng, trước đừng muốn những thứ này!” Lê Tịnh dặn dò nói, “ tranh thủ thời gian liên lạc một chút, nhìn xem ngươi máy truyền tin còn có thể dùng sao?”

“Ta...” Tiêu Hàng sờ lên lỗ tai, trên lỗ tai máy truyền tin đã không có. Hắn đành phải móc ra điện thoại di động của mình, thế nhưng là, điện thoại làm sao có thể còn có tín hiệu?

“Triệu Ngọc... Ngươi đâu?” Lê Tịnh ngược lại đến hỏi Triệu Ngọc, lại chợt phát hiện, Triệu Ngọc vậy mà lại chui vào mỏ trong xe.

Mới đầu, nàng còn tưởng rằng Triệu Ngọc muốn đi ôm Thôi Lệ Châu đâu! Ai ngờ, Triệu Ngọc một giây sau vậy mà từ xe chở quáng bên trong móc ra một cái hình chữ nhật khối sắt đến!

“Các ngươi nhìn, trong này còn có đây này! Có phải hay không... Có phải hay không vàng?” Triệu Ngọc dùng sức nâng cái kia khối đồ vật, đem đưa tới trước mắt mọi người.

“Uy? Ánh mắt ngươi có mao bệnh a?” Tiêu Hàng lắc đầu, “Cái này không phải liền là một cái khối sắt lớn sao? Cái gì vàng? Vàng là biết phát sáng!”

A?

Triệu Ngọc lúc này mới phát hiện, mình từ đầu đến cuối mở ra ống nhòm ban đêm, cho nên căn bản nhìn không ra thứ này nhan sắc tới.

“Ta xem một chút!” Lê Tịnh dùng di động chiếu một cái, vẻn vẹn nhìn mấy lần liền nhận ra được, “Thứ này liền là thỏi sắt, là dã luyện quặng sắt về sau lấy được kim loại vật liệu, đều là Nhật Bản nhân năm đó dùng để chế tạo vũ khí cùng trang bị dùng!”

“A? Không phải vàng a! Chậc chậc...” Triệu Ngọc nhíu mày, trong đầu nhanh chóng cân nhắc cả chuyện, ý đồ lý giải một cái đầu mối.

Nhưng mà, thời gian cấp bách, chỗ nào cho phép hắn suy nghĩ nhiều? Hắn phi thường rõ ràng, nhân cơ hội này, hắn nhiệm vụ thiết yếu liền là tranh thủ thời gian sử dụng tín hiệu tăng cường khí cùng ngoại giới bắt được liên lạc, chỉ có mau chóng đem đại bộ đội kêu đến mới là vương đạo!

Thế là, hắn tranh thủ thời gian lấy điện thoại cầm tay ra, đem một cái tín hiệu tăng cường khí tác dụng tại điện thoại di động bên trên. Ai ngờ, chuyện lúng túng lại phát sinh.

Đạo cụ sử dụng về sau, điện thoại vậy mà không phản ứng chút nào. Vài giây đồng hồ về sau, Triệu Ngọc lúc này mới nhận được hệ thống truyền đến phản hồi tin tức.

Hệ thống vậy mà nói cho Triệu Ngọc, nói hắn hiện tại đang đứng ở phong bế không gian bên trong, lại thêm có người che giấu điện tử tín hiệu, cùng thời tiết ác liệt đa trọng nguyên nhân, tín hiệu của hắn tăng cường khí không Pháp Chính thường sử dụng. Nếu như muốn tiếp tục sử dụng, cần tiêu hao 500 0 điểm điểm tích lũy, đem nên đạo cụ cường hóa mới được!

Ta mẹ nó!

Triệu Ngọc ở trong lòng chửi ầm lên, hệ thống lão đại a, không mang theo chơi như vậy, đây không phải có chủ tâm làm ta sao? 500 0 điểm, cái này cũng quá đen tối đi! ?

Ân...

Triệu Ngọc nhìn thoáng qua hệ thống giới diện, lập tức tức giận đến toàn thân đều run rẩy mở, bởi vì hắn trước đó sử dụng 2000 điểm điểm tích lũy cường hóa ẩn hình tham trắc khí, cho nên hiện tại điểm tích phân số đúng lúc là 49 99 điểm!

Không!

Ngươi cố ý... Ngươi chính là cố ý!

Triệu Ngọc giang hai cánh tay, nếu như hệ thống thật là một cái có hình thực thể, hắn hận không thể đem nó xé cái vỡ nát! !

“Uy, Triệu Ngọc, ngươi không sao chứ?” Nhìn thấy Triệu Ngọc giương nanh múa vuốt, Lê Tịnh buồn bực hỏi một tiếng.

“Ai! Điện thoại di động của ta cũng không tín hiệu!” Triệu Ngọc phiền muộn nói nói, “ ta cho rằng, không tín hiệu không chỉ là ngẫu nhiên, đối phương khẳng định giở trò gì!”

“Những thứ này... Rốt cuộc là ai?” Tiêu Hàng chân mày nhíu chặt, “Bọn họ muốn làm gì? Tại sao muốn đem chúng ta dẫn đến nơi đây? Nơi này... Lại là cái nơi quái quỷ gì?”

“Việc này không nên chậm trễ!” Lê Tịnh vội vàng nói, “Mặc kệ đối phương đến cùng muốn làm gì, chúng ta đều phải trước có thể tự vệ lại nói! Coi như chúng ta không cách nào liên lạc, Đặc Công xử cũng sẽ căn cứ chúng ta tín hiệu biến mất vị trí tìm tới nơi này! Chỉ bất quá, bên ngoài đổ mưa to, khả năng cần một chút thời gian mới được!”

“Minh bạch!” Tiêu Hàng gật đầu, “Chúng ta muốn làm, liền là chơi một trận mở ra mặt khác chơi trốn tìm! Chỉ cần có thể kiên trì đến bộ đội tiếp viện đuổi tới, chúng ta liền có thể được cứu vớt!”

“Tốt, cái kia còn bút tích cái gì?” Triệu Ngọc khoát tay, “Đám người kia chẳng mấy chốc sẽ đuổi tới, đi nhanh lên đi!”

Nói, Triệu Ngọc lần nữa xoay người tiến vào xe chở quáng, dùng sức ôm lấy vẫn hôn mê Thôi Lệ Châu.

Thời điểm cũng không xê xích gì nhiều... Triệu Ngọc cảm thấy, mình hẳn là cũng dùng thuốc giải độc cho Thôi Lệ Châu làm dùng một chút, để nàng nhanh lên tỉnh lại. Dù sao, mình thuốc giải độc có rất nhiều!

“Oa? Chờ một chút... Cái kia... Đó là cái gì?” Ngay tại Triệu Ngọc sắp sử dụng đạo cụ thời điểm, Tiêu Hàng chợt chỉ vào phía sau hắn nhắc nhở một câu.

A?

Triệu Ngọc quay người lại, lúc này mới bỗng dưng thấy rõ, liền sau lưng mình, vậy mà đứng sừng sững lấy một cỗ to lớn —— xe tăng! ! !

Chương 1114: Ta đều nhìn qua

“Ta cạch! Xe tăng?” Triệu Ngọc quay đầu trở lại, cảm giác ngạc nhiên vô cùng, “Thế mà còn có xe tăng?”

“Nhìn ngoại hình, hẳn là kinh điển chín bảy thức, là đệ nhị thế chiến Nhật Bản chủ chiến xe tăng xe! Chỉ bất quá...” Lê Tịnh dùng di động chiếu chiếu, nói nói, “ từ họng pháo đến xem, cái này càng giống là cải tiến bản! Tại quốc tế trên chiến trường, quân Nhật xe tăng một mực là cái nhược điểm, nghe nói, bọn họ tại 45 năm đã từng bí mật nghiên cứu phát minh qua kiểu mới xe tăng. Có lẽ... Cái này chính là a?”

“Lê đội trưởng, “ Tiêu Hàng thúc giục nói, “ nhanh tắt điện thoại di động, ta nghe được động tĩnh, bọn họ hẳn là lại đuổi theo tới!”

“Tốt!” Lê Tịnh lập tức tắt điện thoại di động, sau đó cùng Triệu Ngọc cùng một chỗ đem vẫn hôn mê Thôi Lệ Châu giơ lên.

Tại nhấc người thời điểm, Triệu Ngọc dùng thuốc giải độc cho nàng sử dụng một cái, không nghĩ tới, Thôi Lệ Châu bên trong gây tê châm quá nhiều, nếu như sử dụng đạo cụ, còn phải tiêu hao không ít điểm tích lũy cường hóa mới được.

Triệu Ngọc điểm tích lũy có hạn, hắn không dám qua tiêu hao nhiều hơn, đành phải đem Thôi Lệ Châu kháng trên vai, sau đó cùng Lê Tịnh, Tiêu Hàng rút lui rời khỏi nơi này.

“Cái này. . . Đây đều là cái gì a?”

Bọn họ vừa đi mấy bước, lại chợt phát hiện, hoàn cảnh chung quanh sớm đã thay đổi tử, lại không là vừa rồi loại kia nhỏ hẹp thông đạo, mà tựa hồ là tiến vào một cái càng thêm khoáng đạt khu vực bên trong, thật giống như một cái kho hàng lớn đồng dạng.

Tại bọn họ bên cạnh, ngoại trừ vừa rồi như thế xe tăng, còn xuất hiện từng rương hàng hóa. Những hàng hóa này coi như xếp chồng chất đến tương đối hợp quy tắc, có chồng chất ra cao mấy mét, tựa như núi nhỏ, có thì vẻn vẹn cao đến một người.

Cái rương đều là gỗ chế thành, phía trên tất cả đều là thật dày tro bụi.

Nhìn thấy cái này từng rương đồ vật, Triệu Ngọc không có khả năng không nghĩ đến bảo tàng, tự nhiên nghĩ muốn mở ra tra nhìn một chút.

Nhưng mà, hắn cõng Thôi Lệ Châu, hiển nhiên không tiện lắm. Rơi vào đường cùng, hắn đành phải khuyến khích Tiêu Hàng.

Kỳ thật, Tiêu Hàng so Triệu Ngọc còn tốt hơn kỳ, tại hành tẩu hơn mười mét về sau, hắn nhìn thấy một cái có tổn hại dấu vết cái rương, liền lập tức đi lên đem mở ra!

Kết quả, đồ bên trong cũng không phải là bảo tàng, mà là ròng rã một rương —— đạn pháo! !

Ta mẹ nó!

Triệu Ngọc giật nảy mình, to lớn đạn pháo nhìn qua mười phần doạ người, cũng không biết bên trong không có lắp đạn thuốc? Nhiều như vậy đạn pháo, cái này nếu là nổ tung, cả sơn động cũng phải bị nổ không có a?

“Quả nhiên là cái dưới mặt đất cứ điểm!” Tiêu Hàng cũng là quá sợ hãi, thì thào mà đạo,

“Nếu thật là nhỏ Nhật Bản nhóm kiến tạo, như vậy...”

Tiêu Hàng ý tứ, lại rõ ràng bất quá, đã nên cứ điểm nhiều năm như vậy đều không có bị người phát hiện, như vậy trong truyền thuyết bảo tàng, rất có thể liền trốn ở chỗ này nơi nào đó!

Chẳng lẽ... Đám kia giá trị liên thành Hoàng Kim, cùng kinh thiên bảo tàng, liền phải lại thấy ánh mặt trời sao?

“Thế nhưng là... Ta nghĩ mãi mà không rõ!” Lê Tịnh một mặt mang theo đám người hướng chỗ sâu đi, một mặt nghi ngờ nói, “Đã nhưng cái trụ sở này không người biết được, những cái kia người vì sao phải đem chúng ta dẫn đến nơi đây? Bọn họ có mục đích gì?”

“Nguy rồi!” Tiêu Hàng lo âu nói nói, “ chúng ta bị ngăn ở nơi này, phía ngoài A Dũng cùng Dương Khải...”

“Mục tiêu của đối phương cũng không phải chúng ta Đặc Công xử!” Lê Tịnh nói nói, “ có lẽ, bọn họ chỉ là bị chế phục mà thôi! Ta làm công việc bên ngoài làm việc nhiều năm như vậy, cho tới bây giờ chưa từng gặp qua chuyện như vậy! Những người này... Lá gan quá lớn! Dám cho chúng ta thiết kế bẫy rập!”

“Nói như vậy... Điền thị huynh đệ sự tình, cũng là vì dẫn chúng ta vào cuộc rồi?” Tiêu Hàng nhíu mày, “Bọn họ cố ý dùng thẻ ngân hàng mua sắm những cái kia máy móc, đem chúng ta dẫn tới! Kỳ thật, nơi này sớm đã bị bọn họ mở ra! Chậc chậc... Bọn họ biết nói chúng ta có phản theo dõi trang bị, cho nên mới sẽ lựa chọn ở chỗ này động thủ?”

“Còn có thời tiết...” Lê Tịnh nói nói, “ thời tiết như vậy, bất lợi cho tiếp viện của chúng ta! Hắn là cũng đều là bọn họ tính toán kỹ!”

“Thế nhưng là... Đến cùng vì cái gì đâu?” Tiêu Hàng nghi hoặc không

hiểu, “Các ngươi không cảm thấy chuyện này thật là không có đạo lý sao? Nếu như bọn họ muốn bảo trụ bí mật này căn cứ bí mật, kia liền càng không nên đem chúng ta dẫn đến đây! Coi như đem chúng ta tất cả đều giết, tương lai Đặc Công xử cũng nhất định sẽ tìm tới nơi này, phát hiện cái trụ sở này! Trừ phi...” Tiêu Hàng trong mắt lóe lên một tia lo lắng âm thầm, “Trừ phi bọn họ đã đem bảo tàng tất cả đều dời đi!”

“Ta vừa mới nhìn đến...” Lê Tịnh chỉ vào Triệu Ngọc trên lưng Thôi Lệ Châu nói nói, “ những người kia tại các ngươi sau khi hôn mê, muốn đem Thôi Lệ Châu mang đi! Ta cảm giác, mục tiêu của bọn hắn, hắn là Thôi Lệ Châu! Về phần bảo tàng, cái kia thì khó mà nói được!”

“A? Dạng này a...” Tiêu Hàng kinh hãi thẳng sờ đầu, “Tại sao lại là nàng? Nàng làm sao lại như vậy đáng tiền đâu? Triệu tổ trưởng, ngươi bây giờ tin chưa? Tặc vương nữ nhi cũng vật phi phàm, nàng nhất định là có chuyện gì không có cùng ngươi thành thật khai báo a!”

“Nói cái gì đó?” Triệu Ngọc không cao hứng, “Ta có thể cam đoan, Thôi Lệ Châu đã cái gì mới nói! Chúng ta thậm chí ngay cả thôi miên đều sử dụng qua!”

“Cái kia... Cái kia chính là...” Tiêu Hàng một mực Thôi Lệ Châu, “Trên người nàng sẽ không vẽ lấy thứ gì a? Đào Hương có thể hay không ở trên người nàng lưu lại manh mối, tỉ như hình xăm... Bớt loại hình...”

“Không có khả năng! Ta đều nhìn qua nha... Ân...” Triệu Ngọc biến sắc, không nghĩ tới mình vậy mà nói đi miệng.

“Oa...” Tiêu Hàng cùng Lê Tịnh dừng bước, trong mắt xuất hiện dị dạng.

“Ta là thần thám a tốt a? Ta đã để ta người cho nàng kiểm tra qua, không có hình xăm, không có ẩn tàng đồ vật...” Triệu Ngọc phiền muộn, “Các ngươi Đặc Công xử người nghĩ muốn làm sao như thế ô đâu?”

“Ha ha! Chúng ta không hề nói gì a?” Lê Tịnh cười khổ phản bác, “Rõ ràng là ngươi nghĩ đến phức tạp mà! Triệu Ngọc, có chuyện ta phải nhờ ngươi, lần sau lại cùng địch nhân động thủ, trong miệng ngươi có thể hay không đừng lão 'Oa nha', 'Hoắc ha ha' loại hình gọi bậy một trận? Ngươi biết không? Ngươi như thế một hô, liền sẽ bại lộ mục tiêu, gây bất lợi cho chúng ta!”

“A?” Triệu Ngọc không nghĩ tới Lê Tịnh vậy mà cho mình bên trên lên khóa, hắn con mắt Nhất chuyển, vội vàng nói, “Đã dạng này, ta cũng có chuyện muốn nhờ ngươi á! Ngươi giết người giết đến quá lỗ mãng biết không? Địch nhân sử dụng thuốc mê cùng cao su đạn, rõ ràng là có chỗ cố kỵ, không muốn chúng ta mệnh! Nhưng ngươi lập tức đem người giết, dạng này liền sẽ trở nên gay gắt bọn họ, cho nên bọn họ mới sẽ điên cuồng như vậy phản công chúng ta!”

“Ngươi có bệnh a?” Lê Tịnh sinh khí, “Mặc dù bọn họ có chỗ cố kỵ, nhưng cũng không có nghĩa là bọn họ không muốn giết rơi chúng ta! Còn có, vừa rồi loại kia tình huống khẩn cấp, nếu như ta không giết bọn họ, chúng ta liền nguy hiểm!”

“Người thứ nhất giết đến không có tâm bệnh, nhưng cái thứ hai đã ngã trên mặt đất mất đi phản kháng, nhưng ngươi ngay cả cũng không quay đầu một cái, súng ngắn còn từ kẽo kẹt ổ dưới đáy đem hắn đánh chết, ngươi nói, đây có phải hay không là cố tình trang khốc rồi?” Triệu Ngọc phản bác, “Chúng ta hắn là lưu lại cái người sống, hảo hảo thẩm nhất thẩm mà! Như thế rất tốt, chúng ta ngay cả cái kia hai người hình dạng thế nào đều không thấy rõ, cũng không biết bọn họ đến cùng phải hay không Điền thị huynh đệ?”

“Không phải!” Lê Tịnh nói nói, “ ta xem qua, bọn họ căn bản không phải Điền thị huynh đệ, mà lại, từ bọn họ nói chuyện khẩu âm phán đoán, bọn họ thậm chí đều không phải là người Trung Quốc! Thẩm vấn! Ha ha, thật sự là trò cười...” Nói, Lê Tịnh nheo mắt lại giáo huấn nói, “ ngươi không cùng phần tử khủng bố đã từng quen biết, ngươi cho rằng

tại ngay lúc đó dưới tình huống đó, hắn sẽ cùng ngươi thành thật cung khai sao?

“Đại thám tử, ngươi còn thấy không rõ lắm sao? Chúng ta bây giờ không phải tại phá án, đây là một trận... Một trận thiên đại tập kích sự kiện, làm không tốt, thậm chí sẽ khiến quốc tế chiến tranh!”

“Ai nói?” Triệu Ngọc cũng là mặt lộ vẻ vẻ giận, “Nếu như không có ta, các ngươi khả năng tra đến bây giờ tình trạng này sao?”

“Không có ngươi, chúng ta cũng sẽ không rơi đến bây giờ tình cảnh như thế này a?” Lê Tịnh không lưu tình chút nào, “Chúng ta có hay không mạng sống ra ngoài, đều vẫn là ẩn số đâu! Ngươi lại nhớ tới chọn tật xấu của ta tới? Tốt, ngươi nghĩ muốn người sống, mình đi bắt đi!”

“Tốt! Bắt liền bắt!” Triệu Ngọc vỗ ngực một cái, “Ai sợ ai a... Ngươi...”

Ai ngờ, Triệu Ngọc nói còn chưa dứt lời, chu vi bỗng nhiên truyền đến một cỗ ông ông trầm đục, lập tức dọa mấy người nhảy một cái, Triệu Ngọc cũng vội vàng ngậm miệng lại.

Ai ngờ, cái kia cỗ tiếng ông ông một mực kéo dài hơn mười giây, rốt cục theo cuối cùng “Két” một tiếng, cả cái căn cứ bỗng nhiên trở nên Minh Lượng. Tất cả đèn, tất cả đều sáng lên!

A! ?

Làm Triệu Ngọc bọn người rốt cục thấy rõ ràng hoàn cảnh chung quanh về sau, lập tức cả kinh cứng họng, trợn mắt hốc mồm! ! !

Chương 1115: Vây quanh

“Lão thiên!” Tiêu Hàng ngắm nhìn bốn phía, không khỏi sợ hãi thán phục nói, “ như thế đại a! Làm sao... Làm sao lại một mực tìm không thấy đâu? Làm thực địa dò xét những người kia, đều là ăn cơm khô sao?”

Nhưng gặp ánh đèn sáng lên về sau, Triệu Ngọc bọn người thình lình nhìn thấy, bọn họ vậy mà đặt mình vào tại một cái vô cùng to lớn hầm trú ẩn bên trong! Hầm trú ẩn cao tới mười mấy mét, rộng ra chí ít không nhỏ hơn 100 gạo, mà sở trường càng là nhìn không thấy cuối, căn bản là không có cách dùng con mắt đến đo đạc!

Mà liền tại cái này cái cự đại hầm trú ẩn bên trong, chất đống lấy các loại quân dụng vật tư, quân dụng thiết bị cùng vũ khí, ngoại trừ xe tăng, bọn họ còn chứng kiến bên tay phải trên mặt đất chỉnh tề địa trưng bày mấy chục đỡ pháo cao xạ!

Bất quá... Ánh đèn đột nhiên sáng lên, khiến cho Triệu Ngọc bọn người không rảnh quan sát cái này kinh người cảnh trí. Không hề nghi ngờ, có thể mở đèn người, khẳng định liền là những cái kia truy sát mà đến địch nhân!

“Hỏng!” Tiêu Hàng nhỏ giọng nhả rãnh một câu, “Lần này, chơi trốn tìm độ khó coi như tăng lên! Ta nhìn, chúng ta vẫn là trước hướng bên trong tránh một chút rồi nói sau!”

“Không dễ chơi!” Triệu Ngọc lắc đầu nói nói, “ đã bọn họ có thể mở ra đèn, đã nói lên bọn họ đối với nơi này đã hết sức quen thuộc! Không tốt

né!”

“Lúc trước... Hẳn là lợi dụng một cái thiên nhiên sơn động cải tạo mà thành!” Lê Tịnh thì nhìn xem hầm trú ẩn gập ghềnh đỉnh nói nói, “ nơi này cùng chúng ta thấy qua cái khác chiến đấu cứ điểm không giống, hẳn là càng giống một cái bí mật chiến lược dự trữ căn cứ!”

“Nếu như là chiến lược dự trữ căn cứ!” Triệu Ngọc khoát tay, “Kia liền càng thích hợp giấu kín đám kia bảo tàng đi? Ta cái này mí mắt phải một mực lão nhảy, Lê đội trưởng, ngươi có phát hiện hay không, sự tình... Có khả năng so với chúng ta tưởng tượng được còn bết bát hơn a!”

“Đại thần thám, lúc này có thể hay không nói một chút đề khí sự tình?” Lê Tịnh không khách khí chút nào nói nói, “ tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, không muốn như thế ủ rũ có được hay không?”

“Đúng rồi!” Tiêu Hàng hừ lạnh, “Ngươi không phải rất biết đánh nhau sao? Lúc này làm sao sợ rồi?”

“Sợ ngươi bà mẹ ngươi chứ gấu à!” Triệu Ngọc mắng to, “Các ngươi còn không nhìn ra được sao? Mục đích của địch nhân, có khả năng không hề chỉ là Thôi Lệ Châu a! Bọn họ muốn dẫn chúng ta tới, không chừng còn có càng âm hiểm mục đích đâu!”

“Ồ? Lời này liền...” Tiêu Hàng nhíu mày, rõ ràng nghe không hiểu Triệu Ngọc ý tứ.

“Ta hiện tại liền sợ...” Triệu Ngọc lo âu nói nói, “ mục đích của địch nhân, cũng không phải là muốn đạt được đám kia bảo tàng, mà là... Ân...”

Ai ngờ, Triệu Ngọc nói còn chưa dứt lời, trong đầu dò xét màn hình bỗng nhiên truyền đến màu đỏ báo động, hắn đành phải tạm dừng cái nhìn của mình, xông Lê Tịnh nói ra: “Uy, Lê đội trưởng, tám giờ phương

hướng có biến, xem ngươi rồi!”

A?

Lê Tịnh giật mình,

Vội vàng rút súng liếc về nàng tám giờ phương hướng, thế nhưng là, nơi đó căn bản không có có đồ vật gì.

“Ừm...” Triệu Ngọc che mặt, “Không có ý tứ, là ta tám giờ phương hướng!”

“Của ngươi?” Lê Tịnh thay đổi phương hướng, phát hiện Triệu Ngọc tám giờ phương hướng chất đống một đống lớn hòm gỗ, nàng lặng lẽ chuyển bỗng nhúc nhích thân thể, lúc này mới thình lình nhìn thấy, Triệu Ngọc nói tới chính là cái gì tình huống!

Ngay tại đống kia hòm gỗ nghiêng phía trên, vậy mà bay lên một khung nho nhỏ —— máy bay không người lái! !

Chậc chậc...

Nhìn thấy máy bay không người lái về sau, Lê Tịnh bất đắc dĩ lắc đầu, trong mắt thậm chí lộ ra mấy phần tuyệt vọng, bởi vì từ góc độ này nhìn lại, máy bay không người lái hẳn là sớm liền phát hiện bọn họ. Nói cách khác, địch nhân đã sớm hướng bọn họ bao vây!

“Tiểu Thôi, Tiểu Thôi!” Triệu Ngọc kêu mấy lần Thôi Lệ Châu, phát hiện nàng đã có chút dấu hiệu thức tỉnh. Thế là lại một lần nữa cho nàng sử dụng thuốc giải độc, rốt cục, thuốc giải độc không còn cần cường hóa, lập tức hóa giải Thôi Lệ Châu trên người thuốc mê.

“Nha...” Thôi Lệ Châu khẽ hừ một tiếng, mặc dù mở mắt, nhưng khí lực chưa khôi phục.

“Ai...” Triệu Ngọc trùng điệp thở ra một hơi, xem ra, lần này, hắn còn phải lại cõng Thôi Lệ Châu phi nước đại không được. Thế là, hắn tự giác đem Thôi Lệ Châu vác ở trên vai.

Lúc này, Tiêu Hàng cùng Lê Tịnh liếc mắt nhìn nhau, theo Lê Tịnh dùng sức chút đầu, hai người lập tức bộc phát, Tiêu Hàng phốc phốc hai thương, liền đem máy bay không người lái nhẹ nhõm đánh rụng, mà Lê Tịnh thì hướng phía cửa hang phương hướng ngay cả bắn mấy phát, bức lui những cái kia đang theo mình địch nhân đến gần!

Nguyên lai, địch nhân sớm liền phát hiện Triệu Ngọc bọn người, đang chuẩn bị bọc đánh đâu! Lại không nghĩ rằng Triệu Ngọc bọn người vậy mà sớm phát giác, bắt đầu phá vây.

“Nhanh!” Theo Tiêu Hàng hô to một tiếng, Triệu Ngọc vèo từ hòm gỗ đằng sau chui ra, sau đó cõng Thôi Lệ Châu hướng căn cứ chỗ sâu chạy tới.

Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa mới chạy mấy bước, từ bên tay phải nhà kho đằng sau liền xông ra một cái địch nhân võ trang đầy đủ đến, người kia người mặc ngụy trang chống đạn sau lưng, trên đầu mang theo một cái cảnh dụng mũ sắt, thấy không rõ lắm dung mạo của hắn.

Vừa mới xông ra, hắn lập tức giơ tay lên bên trong súng tự động loại nhỏ, hướng phía Triệu Ngọc phóng tới. Triệu Ngọc cũng là phạm vào một chút đục, thời khắc mấu chốt, hắn thế mà hơi vung tay liền đem Thôi Lệ Châu ngăn tại trước người.

Chờ đối phương đánh ra đạn, lúc này mới ý thức được là lạ, vội vàng chuyển hạ thân, mấy khỏa cao su đạn tất cả đều cộc cộc cộc địa đánh trúng vào phía sau lưng của hắn!

Ô!

Triệu Ngọc đẳng địa lăng không nhảy lên, âm điệu đều rất giống thay đổi thái giám.

Người kia mắt nhìn thấy đắc thủ, vội vàng hướng Triệu Ngọc mãnh liệt xông lại, nghĩ phải tiếp tục nổ súng, mà lúc này đây, Tiêu Hàng đã nhanh ngựa đuổi tới, hướng về phía người kia phốc phốc hai thương, tất cả đều xuất tại hắn áo chống đạn lên!

Ai nha...

Cho dù mặc chống đạn sau lưng, nhưng trúng đạn cảm giác y nguyên không tốt, người kia phát ra thống khổ kêu thảm, lập tức xoay người rơi xuống đất, núp ở nơi nào đó cái rương đằng sau.

“Nhanh... Chạy mau!” Tiêu Hàng hô to một tiếng, muốn ra hiệu Triệu Ngọc tranh thủ thời gian rút lui.

Ai ngờ, Triệu Ngọc vậy mà không có chạy, mà là đem Thôi Lệ Châu để dưới đất, sau đó ngao ngao tru lên xông cái kia trúng đạn địch nhân vọt tới!

Nguyên lai, Triệu Ngọc không phải là không muốn chạy, mà là hắn phát hiện căn cứ chỗ sâu cũng đã truyền đến tiếng bước chân dồn dập, rõ ràng đã bị địch nhân bao vây, căn bản không chỗ có thể trốn!

Như là đã bị vây quanh, cái kia cũng chỉ còn lại có duy nhất một cái biện pháp —— phá vây!

Triệu Ngọc phi thường rõ ràng, hiện tại đã đến nghìn cân treo sợi tóc sống chết trước mắt, không phải mình nói cái gì đạo nghĩa giang hồ thời điểm, cho nên, hắn nhất định phải đem chính mình đạo cỗ ưu thế tối đại hóa!

Thế là, hắn không chút do dự sử dụng ra một cái năng lượng tăng cường tề đến, cường hóa lực lượng của hắn.

Cảm nhận được lực lượng bạo rạp về sau, hắn vừa mới xông ra, cũng không có vọt thẳng hướng địch nhân, mà là bả vai hướng về phía trước một kháng, nặng nề mà đâm vào đống kia trên thùng gỗ!

Oanh...

Nặng nề hòm gỗ ầm vang sụp đổ, vừa vặn đem tên địch nhân kia đập vào phía dưới! Theo hòm gỗ băng liệt, Triệu Ngọc cái này mới nhìn rõ, trong rương chứa, vậy mà tất cả đều là cổ lão —— súng trường!

Triệu Ngọc đối thương không quá lành nghề, chẳng qua là cảm thấy những này thương đều rất nhìn quen mắt, tựa như tại những cái kia kháng Nhật kịch truyền hình bên trong gặp qua.

Súng trường nặng nề, bị đập trúng địch người nhất thời đã mất đi năng lực chống cự, tại cái rương phía dưới không ngừng nhúc nhích, thống khổ không chịu nổi!

“Bà mẹ ngươi chứ gấu à!” Triệu Ngọc lại ngay tại hưng trên đầu, hồi tưởng hắn mới vừa rồi bị cao su đạn bắn trúng cảnh tượng thê thảm, Triệu Ngọc lập tức nổi trận lôi đình, đúng là xoay người vọt lên, từ không trung vẽ cái đường vòng cung, sau đó nặng nề mà đập vào đống kia rơi xuống đất trên cái rương!

Răng rắc...

Triệu Ngọc lực lớn vô cùng, cái rương tất cả đều ứng thanh vỡ vụn, mà nhất địch nhân phía dưới thì gào lên thê thảm, ngất đi, đã không biết sống chết...

Bất quá, Triệu Ngọc như thế giày vò, từ đằng xa bọc đánh địch nhân đã

lao đến, nhưng gặp một tên khác cách ăn mặc giống nhau địch nhân từ một khung xe jeep bên trên nhảy xuống, sau đó dùng trong tay mini đột kích chỉ hướng Triệu Ngọc.

Thời khắc mấu chốt, Triệu Ngọc rít lên một tiếng, vậy mà từ dưới đất nhặt lên một thanh nhỏ Nhật Bản súng trường! Hắn ngay cả thương xuyên cũng không kéo, trực tiếp liếc về vừa mới xông tới địch nhân, trong miệng quát lớn: “Ngươi đi chết đi!”

Nhìn thấy Triệu Ngọc vậy mà dùng loại kia đời cũ súng trường chỉ mình, tên kia địch nhân rõ ràng ngây ra một lúc, mặc dù thấy không rõ lắm nét mặt của hắn, nhưng hắn rất minh hiển lộ ra chế giễu chi sắc, bởi vì hắn biết rõ, những này chứa ở trong rương súng trường căn bản không có đạn, là căn bản đánh không vang!

Phốc...

Ai ngờ, này người vẫn là lấy Triệu Ngọc đạo, nguyên lai Triệu Ngọc dùng Nhật Bản súng trường chỉ là phô trương thanh thế mà thôi, tại quơ lấy súng trường đồng thời, tay phải hắn đã sớm lặng lẽ đem khẩu súng chuẩn bị xong, nhất thời phốc một viên đạn bắn ra, chính giữa địch nhân bả vai!

A!

Địch nhân bỗng dưng mắt choáng váng, tranh thủ thời gian nổ súng phản kích, Triệu Ngọc thì không muốn cho hắn cơ hội này, lúc này phốc phốc phốc địa ngay cả bắn mấy phát, một mặt nổ súng còn một mặt vọt mạnh, đạn phân biệt bắn trúng địch người thân thể, cánh tay cùng chân, chỗ trống đạn toàn bộ đả quang về sau, người kia đã thống khổ co quắp trên mặt đất, mắt nhìn thấy liền không thể sống...

Ken két...

Triệu Ngọc ngắm lấy đầu của hắn lại chụp mấy lần, nhưng đạn thật đã toàn bộ đả quang!

“A... A...”

Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa mới giải quyết hết tên địch nhân này, sau lưng lại đột nhiên truyền đến Thôi Lệ Châu kêu to, hắn quay đầu nhìn lại, nhưng gặp có hai tên địch nhân không biết từ nơi nào toát ra, lại nhưng đã đem Thôi Lệ Châu đoạt mất!

Oa nha nha...

Triệu Ngọc kêu to, tranh thủ thời gian tiến lên cứu viện, nhưng ai biết, hắn vẻn vẹn đi hai bước, dưới lòng bàn chân một viên lấp lóe lôi bỗng nhiên tránh bạo!

Bịch một tiếng, Triệu Ngọc liền cái gì cũng nhìn không thấy... 8)

Chương 1116: Mù chiến!

Pháo sáng xuất hiện đến phi thường đột nhiên, Triệu Ngọc lực chú ý lại tất cả đều tập trung vào Thôi Lệ Châu trên thân, cho nên mới mắc lừa, chướng mắt cường quang lóe lên, Triệu Ngọc liền cái gì đều nhìn không thấy!

Hai mắt nhói nhói rơi lệ, trước mắt một mảnh bạch quang.

“A... A... Cứu mạng... Cứu mạng...” Bên tai bên trong, Triệu Ngọc lại nghe thấy Thôi Lệ Châu la lên, thế nhưng là hắn cái gì đều không nhìn thấy, căn bản là không có cách đi qua nghĩ cách cứu viện.

Nha...

Đây là Triệu Ngọc lần đầu bị pháo sáng đánh trúng, ngoại trừ con mắt nhìn không thấy đồ vật bên ngoài, đầu não một mảnh mê muội, thậm chí ngay cả đứng đều đứng không vững, tại lắc lư mấy lần về sau, rốt cục ngã sấp xuống tại những cái kia tản mát trên súng trường mặt!

Cộc cộc...

Nơi đây, không biết từ nơi nào bắn tới đạn, lần nữa đánh trúng vào thân thể của hắn. Thế nhưng là, Triệu Ngọc chỗ nào còn quan tâm được dây băng đạn tới đau đớn, mau đem ẩn hình thuốc giải độc sử dụng ra.

Nhưng mà, hệ thống nhắc nhở hắn, thuốc giải độc không cách nào đúng bệnh hốt thuốc, căn bản giải không được hắn mù.

Hỏng bét...

Cái này nhưng... Cái này nhưng...

“A...” Lúc này ở giữa, Thôi Lệ Châu nơi đó lại kêu một tiếng, một giây sau thì truyền đến một trận tiếng đánh nhau, đoán chừng là Tiêu Hàng hoặc Lê Tịnh đã chạy tới cứu viện.

Tuôn rơi...

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc tại nhói nhói nghe được đến vài tiếng tiếng bước chân dồn dập từ xa mà đến gần, rất rõ ràng, đây là có người tới gần hắn. Cái này. . . Là địch hay bạn?

Cộc cộc...

Hai viên đạn lần nữa đánh trên người Triệu Ngọc, Triệu Ngọc lập tức minh bạch, người này khẳng định là địch nhân! Hắn tất nhiên là nghĩ thừa dịp Triệu Ngọc bị pháo sáng đánh trúng, tốt đem Triệu Ngọc chế phục.

A nha...

Cao su đạn đánh trúng thân thể, lần nữa để Triệu Ngọc đau đớn không thôi, thế nhưng là, ánh mắt hắn cái gì cũng nhìn không thấy, đừng nói tránh né, căn bản ngay cả năng lực phản kháng đều không có.

Làm sao bây giờ?

Làm sao bây giờ?

Thứ gì, mới có thể...

Chính suy nghĩ ở giữa, Triệu Ngọc chỉ cảm thấy một trận kình phong

đánh tới, một giây sau, hắn liền cảm giác được dưới nách một trận đau đớn,

Hắn là bị người đá một cước, người kia lực đạo kính mãnh, Triệu Ngọc lập tức sát mặt đất bay ra, tại đụng bay rất nhiều súng trường về sau, phía sau lưng nặng nề mà đâm vào một đống trên thùng gỗ.

Những cái kia hòm gỗ vốn là lung lay sắp đổ, va chạm phía dưới, lập tức ầm vang sụp đổ, đem Triệu Ngọc đập vào phía dưới.

Mặc dù Triệu Ngọc cái gì đều nhìn không thấy, nhưng vẫn là ở vào bản năng che lại đầu, cũng may tay của hắn thuẫn vẫn còn, lại có năng lượng gấp bội tề mang theo, mặc dù bị nặng nề hòm gỗ đập trúng, thân thể lại cũng không nhận được tổn thất quá lớn tổn thương.

Chỉ bất quá... Cái này nhìn không thấy đồ vật, làm sao phá?

Ẩn hình khôi phục tề! ?

Không được, đạo cụ nói rõ bên trên nói đến phi thường rõ ràng, nên đạo cụ chỉ có thể khôi phục thể lực cùng tinh lực, khôi phục không được nhận tổn thương.

Như vậy...

Triệu Ngọc nhanh chóng tìm kiếm lấy hệ thống công cụ, rốt cục, một cái có thể phát huy được tác dụng đồ vật bị hắn phát hiện. Cái kia đạo cỗ gọi là —— phục chế camera!

Phục chế camera công năng, chính là có thể để Triệu Ngọc nhìn thấy mục tiêu camera bên trong bắt được hình tượng, bao quát đi qua thu hình tượng, cùng tức thời hình tượng.

Mặc dù, cái này trong kho hàng không có camera, nhưng là, trên người

mình thế nhưng là mang điện thoại di động đâu! Trên điện thoại di động thế nhưng là có camera a!

Ân... Triệu Ngọc lấy điện thoại cầm tay ra, lại lần nữa gặp được nan đề, ánh mắt hắn nhìn không thấy, như thế nào mới có thể mở ra điện thoại camera đâu?

Có!

Rơi vào đường cùng, Triệu Ngọc dứt khoát đem Hacker chỉ lệnh cũng sử dụng ra, cưỡng ép khống chế điện thoại, lúc này mới mở ra điện thoại di động camera.

Một giây sau, khi hắn đem phục chế camera cùng điện thoại kết nối về sau, trong đầu rốt cục hiện ra một cái máy giám thị màn hình đến, hắn lại có thể nhìn thấy đồ vật!

Lúc này, cái kia trước đó đem Triệu Ngọc đá ngã địch nhân, đầu tiên là ngồi xổm người xuống kiểm tra một chút đồng bạn thương thế, chờ phân phó hiện đồng bạn đã tắt thở về sau, hắn lập tức tức giận đến nổi trận lôi đình, đúng là từ bên hông móc ra một cây súng lục, hướng phía Triệu Ngọc bên này đi tới.

Không cần phải nói, súng ngắn đạn khẳng định không phải đạn cao su! Đây là này người đã động sát cơ, muốn đem Triệu Ngọc xử lý!

Thế nhưng là... Người này lại làm sao biết, Triệu Ngọc ưa thích chính là xác thực, mà cũng không phải là có thể đánh cao su đạn mô phỏng chân thật thương đâu!

Triệu Ngọc thấy mình ẩn hình áo chống đạn chưa mất đi hiệu lực, lập tức một cánh tay phát lực, oa nha một tiếng đẩy ra đè ở trên người hòm gỗ, sau đó cuồng bạo hướng người này phóng đi!

A?

Người này vạn không nghĩ tới, Triệu Ngọc bị trầm trọng như vậy hòm gỗ đập ngã, lại còn không có chuyện? Kinh ngạc sau khi, hắn lập tức giơ súng xạ kích, hướng Triệu Ngọc nổ hai phát súng.

Kết quả , khiến cho người này mọi loại không thể tưởng tượng nổi sự tình phát sinh, đầu tiên, Triệu Ngọc rõ ràng trúng đạn, lại là không hề hay biết, tựa như một đầu man ngưu, thẳng tắp hướng mình đánh tới, dọa đến hắn đơn giản ngốc tại nơi đó.

Nhưng mà, một cái khác không thể tưởng tượng nổi sự tình lại là, Triệu Ngọc đụng tới về sau, vậy mà cùng người này gặp thoáng qua, cả người một đầu đâm vào bên cạnh mộc trong rương, căn bản không có đụng vào người!

Oanh...

Triệu Ngọc cái kia to lớn man lực, lập tức đem khác một bên cao cao chất đống nặng nề hòm gỗ va sụp, chỗ cao hòm gỗ trong nháy mắt sụp đổ rơi xuống, quẳng đầy đất.

Xảo chính là, một cái cự đại hòm gỗ ở trên không quẳng nứt về sau, vậy mà từ bên trong sụp đổ ra vô số đầu thỏi sắt đến! Cái kia thỏi sắt nặng nề vô cùng, một mạch từ trên cao rơi xuống phía dưới, đúng là đúng lúc nện trúng ở tên kia vẫn sững sờ địch nhân trên đầu!

A...

Người này kêu thảm một tiếng, lập tức bị thỏi sắt nện ngã xuống đất, súng ngắn còn rời khỏi tay. May mắn gia hỏa này mang theo mũ giáp, bằng không, không nện một gần chết, cũng tất nhiên là đầu rơi máu chảy!

Rầm rầm...

Vô số cái rương rơi xuống, thỏi sắt bay loạn, Triệu Ngọc lúc này mới buồn bực ý thức được, vừa rồi mình thế mà đụng nghiêng! Còn không phải sao! Hắn điện thoại di động là cầm trong tay, điện thoại quay được video, cùng ánh mắt của mình vị trí đương nhiên không đồng dạng?

Bất quá, Triệu Ngọc cũng là thật cấm khiêng, như thế mãnh liệt va chạm phía dưới, hắn thế mà lông tóc không thương, lúc này vỗ vỗ đầu, vậy mà lại từ cái rương phía dưới chui ra.

Ân...

Lần này cũng không thể lại chạy lệch! Triệu Ngọc dứt khoát đưa di động đặt ở mình con mắt vị trí bên trên, lần nữa hướng tên kia địch nhân phóng đi.

Ai ngờ, Triệu Ngọc chưa vọt tới trước mặt, nhưng gặp từ hai bên trái phải lại thoát ra ba bốn địch nhân đến! Những người này đồng dạng tay cầm mini đột kích, thình lình nhìn thấy Triệu Ngọc, liền không chút do dự đem họng súng liếc về phía Triệu Ngọc, sau đó bóp cò nổ súng!

Cộc cộc cộc đát...

Chỉ một thoáng, mini đột kích phát ra kinh khủng tiếng xé gió, vô số đạn cao su tất cả đều hướng phía Triệu Ngọc trên thân chào hỏi tới...

A...

Triệu Ngọc trúng đạn, đau đến kêu to!

A! !

Đạn đánh cho y phục của hắn đều bạo khởi khói trắng, tiếng kêu thảm

hại hơn!

Ngao...

Ai ngờ, làm càng ngày càng nhiều đạn đánh trúng Triệu Ngọc về sau, Triệu Ngọc vậy mà từ kêu thảm biến thành sói tru. Tiếp đó, khiến đông đảo địch nhân không thể tưởng tượng sự tình phát sinh , dựa theo lẽ thường, chỉ cần một hai khỏa đạn, Triệu Ngọc nên ngã xuống đất kêu rên, đánh mất năng lực chống cự mới đúng.

Thế nhưng là, nhiều như vậy viên đạn đánh trúng, nhưng Triệu Ngọc chẳng những không có ngã xuống, ngược lại giống người sói ngao ngao kêu gào, giống như dây băng đạn tới đau đớn, đem hắn đè nén tàn bạo thú tính cho đốt lên giống như!

Dưới khiếp sợ, địch nhân nào dám dừng tay, lúc này đem cò súng chụp đến ngọn nguồn, đánh cho mạnh hơn, hơn nữa còn cố ý đem họng súng nhắm ngay Triệu Ngọc đầu!

Triệu Ngọc sớm đã đem mang theo tay thuẫn cánh tay chặn mặt! Tay thuẫn là trong suốt, đã có thể ngăn cản cao su đạn, lại có thể để điện thoại camera thấy rõ ràng phía ngoài tình huống.

Cộc cộc cộc...

Cộc cộc cộc...

Vô số đạn cao su trên người Triệu Ngọc nở hoa, Triệu Ngọc đau đến ngao ngao tru lên, nhưng không có nửa điểm ngã xuống ý tứ, tương phản, tại dừng lại như vậy mấy giây về sau, hắn vậy mà đón đạn, còn hướng mặt trước vọt lên mấy bước!

A?

Đám địch nhân thấy choáng đều, ken két... Rốt cục, có mấy người đạn đả quang, tranh thủ thời gian đưa tay đi đổi đạn kẹp.

“Hoắc ha ha...” Ngay tại hỏa lực yếu bớt thời khắc, Triệu Ngọc bỗng nhiên ngửa mặt lên trời thét dài, phát ra kinh điển khiếp người cười thảm, quát lớn, “Thế nào? Chơi đẹp a? Tiếp đó, nên lão tử qua đã nghiền đi!”

Nói, Triệu Ngọc đưa di động bày ngay ngắn đến con mắt vị trí, sau đó liền điên cũng tựa như hướng phía địch nhân phóng đi...

Chương 1117: Cuồng chiến (thượng)

Triệu Ngọc không phải người ngu, trên người hắn ngoại trừ áo chống đạn cùng sinh hóa phục bên ngoài, còn lại chụp vào một kiện ẩn hình phòng cháy trên áo đi, đã gom góp một cái ba hợp một.

Mặc dù những y phục này đều có tính nhắm vào, đối cao su đạn phòng hộ hiệu quả không mạnh, nhưng tất cả đều cộng lại, chí ít có thể cho hắn giảm xuống một chút tổn thương, không đến mức để hắn trúng đạn về sau, ngay lập tức sẽ đánh mất năng lực chống cự.

Lại thêm năng lượng của hắn gấp bội tề còn tại phát huy hiệu lực, cái này mới xảy ra vừa rồi cái kia một màn kinh người, tại nhiều như vậy chống đỡ gần xạ kích cao su đạn công kích phía dưới, hắn sửng sốt vị nhưng bất động, tựa như trong truyền thuyết ma quỷ cơ bắp người, giản choáng rồi!

Chúng địch nhân thấy ngạc nhiên, trong lòng một phát hư, trên khí thế đã rụt rè, mà lúc này đây, hết lần này tới lần khác đạn còn đả quang, cần nặng đổi đạn kẹp.

Rốt cục, Triệu Ngọc thừa cơ hội này bộc phát, hướng đi đầu một địch nhân mãnh liệt lao đến.

A... Người kia ngay tại thay đổi băng đạn, khi nhìn đến Triệu Ngọc đã vọt tới trước mắt về sau, dứt khoát đem mini đột kích nằm ngang đánh ra, đúng là làm cây gậy đồng dạng đánh tới hướng Triệu Ngọc.

Triệu Ngọc một cái tay nâng điện thoại di động, nếu như lại dùng một

cái tay khác từ chối khéo, không thể nghi ngờ liền sẽ trở ngại hắn tiến công tiết tấu. Thế là hắn không hề cố kỵ địch nhân phản kích, sửng sốt hung mãnh địa mãnh liệt tiến lên, một cước đem đạp trên mặt đất.

Triệu Ngọc nổi danh cuồng bạo, giờ phút này lại thêm năng lượng gấp bội tề hiệu lực, một cước này ra ngoài, này người nhất thời hướng (về) sau bay ngược, phía sau lưng nặng nề mà đâm vào một khung pháo cao xạ lên! Bên trên tấn nặng đại pháo, sửng sốt bị đụng sai lệch ra ngoài...

Đông...

Mãnh liệt va chạm phía dưới, người kia nhất thời liền nôn máu, trong tay mini đột kích cũng thoát tay.

“Pi Stol! Pi Stol!” Lúc này, Triệu Ngọc chợt nghe bên cạnh trên mặt đất truyền đến một tiếng kêu to, hắn mặc dù tiếng Anh rất Low, nhưng vẫn là nghe rõ cái này từ đơn ý tứ —— súng ngắn!

Nha...

Hắn cúi đầu dùng di động xem xét, nguyên lai là trước đó cái kia bị thỏi sắt đập trúng địch nhân, hắn chính chỉ trên mặt đất một cây súng lục, hướng những người khác ra hiệu, ý kia là để đồng đội mau chóng tới đoạt thương, sau đó dùng đến xạ kích Triệu Ngọc.

Xem ra, những địch nhân này trang bị mặc dù tiên tiến, lại cũng không là mỗi người đều mang theo xác thực, những người khác nghe được về sau, lập tức hướng súng ngắn phóng đi, ý đồ khẩu súng nhặt được tay.

“Bà mẹ ngươi chứ gấu à!”

Triệu Ngọc mắng to một tiếng, lập tức tiến lên, muốn trước một bước khẩu súng cướp được. Ai ngờ, thấu quá điện thoại di động nhìn thấy video, rõ ràng tồn tại tầm mắt bên trên thiếu hụt.

Triệu Ngọc chỉ thấy xa xa súng ngắn,

Lại không nhìn thấy dưới lòng bàn chân tình huống. Hắn một cước đạp ở tản mát thỏi sắt bên trên, đúng là mình đánh trước cái lảo đảo.

Kết quả, nằm dưới đất tên địch nhân kia nhìn thấy cơ hội, lập tức một cái đánh ra trước, bắt lấy Triệu Ngọc mắt cá chân, sau đó sử một cái phi thường chuyên nghiệp động tác, hai tay một tách ra, liền đem Triệu Ngọc tách ra ngã xuống đất.

Đón lấy, người kia quơ lấy một khối nặng nề thỏi sắt, thẳng đến Triệu Ngọc mặt đập tới!

Hô...

Thông quá điện thoại di động, Triệu Ngọc thình lình nhìn thấy thỏi sắt đánh tới, dưới sự kinh hãi, vội vàng nghiêng đầu tránh né, thỏi sắt bịch một tiếng đập vào trên mặt đất, đem mặt đất xi măng đều ném ra khe hở!

Ta mẹ nó...

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian hất ra cánh tay, gắt gao bóp lấy cổ của người nọ, để hắn phát lực không được.

Người kia cũng không phải ăn chay, đều là đi qua chức nghiệp huấn luyện sát thủ, cổ bị bóp về sau, hắn bịch một tiếng, dùng trán cúi tại Triệu Ngọc trên mặt, chẳng những đem Triệu Ngọc điện thoại đập bay, hơn nữa còn đem Triệu Ngọc đụng cái một trận mê muội.

A...

Triệu Ngọc cuồng nộ phía dưới, đã cái gì đều không thấy được, hắn vẻn vẹn chỉ bằng cảm giác, lần nữa dùng hai cánh tay gắt gao bóp lấy người

này cổ, sau đó hai tay hung hăng phát lực, muốn đem hắn bóp chết!

Nhưng mà, địch nhân cũng không là một người tại chiến đấu, người ta có đồng bạn, tại chỗ chui lên mấy người đến, hướng về phía Triệu Ngọc liền là một trận đấm đá.

Lúc này ở giữa, Triệu Ngọc cái gì đều nhìn không thấy, hắn căn bản không có cách nào đi tránh né những người khác công kích, hắn duy nhất có thể làm đến, liền là trước đem trong tay đầu vị này bóp chết lại nói!

Thế là, hắn gắt gao bóp lấy người này cổ, sau đó mang theo hắn bắt đầu từ dưới đất đánh lên lăn, tại ngay cả lăn số vòng mấy lúc sau, lúc này mới khó khăn lắm tránh qua, tránh né những cái kia quyền đấm cước đá.

Cộc cộc cộc...

Ai ngờ, quyền đấm cước đá tránh qua, tránh né, nhưng đối phương đạn cao su lại hướng mình phóng tới, đánh cho hắn phía sau lưng một mảnh nóng bỏng đến đau!

Bị bóp lấy cổ địch nhân nửa ngày đều không có tránh ra khỏi, cũng là hơi sợ, hắn dùng sức giãy dụa, đầu tiên là dùng cùi chỏ hung hăng va chạm Triệu Ngọc gương mặt cùng huyệt Thái Dương, phát hiện Triệu Ngọc bền lòng vững dạ về sau, đành phải lại đem hai tay duỗi ra , đồng dạng bóp lấy Triệu Ngọc cổ! !

Thế nhưng là, Triệu Ngọc lực lượng cuồng bạo, người này căn bản rõ ràng kiệt lực, bóp không có mấy lần, vốn nhờ vì nghiêm trọng thiếu dưỡng mà uể oải xuống dưới.

A...

Lúc này, bên cạnh đám địch nhân tất cả đều dọa sợ, bọn họ nổ súng nổ

súng, huy quyền huy quyền, có một cái thậm chí đã nhặt lên cây súng lục kia, chính hướng Triệu Ngọc nhắm chuẩn...

Nhưng mà, lúc này Triệu Ngọc đã sớm đỏ nhãn châu, hắn lại dẫn người kia từ dưới đất lộn mấy vòng, sau đó đột nhiên mang theo người kia đứng lên, sau đó trong miệng hét lớn một tiếng, vậy mà nắm lấy người kia cổ, đem nâng tại không trung!

Răng rắc...

Theo hắn cuồng bạo ngoan lệ, người kia chỗ cổ thình lình truyền đến một trận ken két xương cốt tiếng vỡ vụn, theo lấy nghiêng đầu một cái, đã chết oan chết uổng!

Triệu Ngọc cứ như vậy đem cái này địch nhân võ trang đầy đủ, cho sống sờ sờ —— bóp chết! !

A...

Những người khác quá sợ hãi, bọn họ sống cả một đời, chưa từng thấy từng tới như thế hung thần ác sát người, cái này. . . Cái này mẹ nó đơn giản đều không phải là người...

Bất quá, kinh ngạc phía dưới, mệnh lệnh không thể chống lại, bọn họ lần nữa bưng lên mini đột kích cùng súng ngắn, hướng phía Triệu Ngọc bóp lấy cò súng.

“Oa nha!” Triệu Ngọc thì hét lớn một tiếng, đem trong tay tử thi làm Thành Vũ khí, hướng đám người thả tới.

Ò ó o...

Chúng người thất kinh, vội vàng tứ tán tránh né.

Triệu Ngọc thì thừa cơ một cái lăn lật, lật đến rơi xuống điện thoại trước mặt, muốn đưa tay đưa di động nhặt lên. Ai ngờ, ống kính thực sự quá lệch, hắn đưa tay về sau, điện thoại không có bắt được, ngược lại bắt được một cây nặng nề thỏi sắt!

Bất quá... Trải qua thời gian lâu như vậy, Triệu Ngọc dùng sức trừng mắt nhìn, lại phát hiện con mắt lại nhưng đã có thể thấy rõ ràng một chút đại khái đồ vật!

Phanh...

Theo sau lưng truyền đến súng vang lên, nhưng gặp tên kia cướp đến tay thương địch nhân đã hướng Triệu Ngọc nổ súng, đạn mặc dù chính giữa Triệu Ngọc cái ót, nhưng bởi vì áo chống đạn nguyên nhân, Triệu Ngọc căn bản không có cảm giác chút nào đều.

Bà mẹ ngươi chứ gấu à, Triệu Ngọc trong cơn giận dữ, quay người liền đem trong tay thỏi sắt đã đánh qua, thỏi sắt công bằng, chính giữa người kia trước ngực, cứ việc người kia mặc chống đạn sau lưng, nhưng thỏi sắt sinh ra cường đại trọng lực tăng tốc độ, vẫn là đem hắn đánh cho bốn vó bay lên không, ngửa mặt hướng Thiên Địa ném xuống đất!

Ai?

Lợi hại a!

Triệu Ngọc cái này mới đột nhiên nghĩ đến, mình lực lượng siêu bạo, sao không đem những này nặng nề thỏi sắt xem như vũ khí? Nghĩ đến chỗ này, hắn xoay người liền muốn lại nhặt, ai ngờ, những địch nhân kia tựa hồ đồng dạng ý thức được tình huống không ổn, lúc này lăng không phóng qua tới một cái, một cái liền đem Triệu Ngọc ngã nhào xuống đất.

Triệu Ngọc con mắt vẫn còn thời kỳ dưỡng bệnh, vẫn là thấy có chút phí sức, bị bổ nhào về sau, hắn sờ loạn một trận, cũng không có sờ đến thỏi

sắt, đành phải huy quyền phản kích.

Cái này mới xông địch nhân đi lên cũng là một cao thủ, nhìn thấy Triệu Ngọc huy quyền, hắn lập tức hai tay kẹp lấy liền nhẹ nhõm khóa lại Triệu Ngọc cánh tay, sau đó dụng lực hướng (về) sau một tách ra, Triệu Ngọc cánh tay phải nhất thời phát ra thanh thúy tiếng gãy xương!

Răng rắc!

A...

Triệu Ngọc rú thảm lấy xoay người, dùng khác một nắm đấm vung vẩy đi qua. Địch nhân thì cười lạnh một tiếng, lại đem Triệu Ngọc cánh tay trái kẹp lấy, tới cái y dạng họa hồ lô, răng rắc một tiếng cũng bẻ gãy!

A...

Theo Triệu Ngọc lại một tiếng hét thảm, theo đạo lý nói, chiến đấu nên kết thúc!

Nhưng ai biết, trong lúc người vừa mới bẻ gãy Triệu Ngọc cánh tay trái về sau, Triệu Ngọc cánh tay phải lại bỗng nhiên đánh ra, thẳng đến người này mặt mà đến!

Ai! ?

Người này giật nảy mình, thật vất vả đưa tay ngăn trở, nhưng Triệu Ngọc cánh tay trái vậy mà cũng hào không đình trệ địa đánh đi ra, nặng nề nắm đấm lập tức lôi tại trên gương mặt của hắn, đem hắn đánh cái lảo đảo ra ngoài, kính bảo hộ cũng sai lệch, mũ giáp cũng bị đánh bay ra ngoài.

A?

Người này kinh hô một tiếng, ánh mắt lộ ra một trăm hai mươi điểm hoảng sợ, làm sao cũng nghĩ không thông, Triệu Ngọc cánh tay đến cùng là chuyện gì xảy ra?

Ta dựa vào!

Giờ phút này, Triệu Ngọc con mắt đã khôi phục tám thành, hắn rốt cục thấy rõ ràng tên này địch nhân hình dạng, không khỏi kinh ngạc một tiếng, cảm thấy có một chút ngoài ý muốn.

Không nghĩ tới, gia hỏa này lại là cái —— người da đen! ! !

Chương 1118: Cuồng chiến (trung)

“Ta cạch!”

Trước đó, Triệu Ngọc đã nghĩ đến, những địch nhân này có khả năng đều là người ngoại quốc, tỉ như Nhật Bản đặc công hoặc là Russia KGB loại hình, nhưng làm sao cũng không nghĩ ra, vậy mà toát ra một người da đen đến?

Người này dày bờ môi, rộng cái mũi, chính là điển hình người da đen người, Triệu Ngọc hoàn toàn nghĩ mãi mà không rõ, làm sao cái này tiểu hắc nhân vậy mà chạy đến Trung Quốc đến cướp đoạt bảo tàng tới? Quá không biết xấu hổ a?

Bất quá, mặc kệ cái gì hắc ám Bạch Quỷ, hôm nay đã gặp được ngươi Triệu Ngọc gia gia, vậy cũng đừng nghĩ đi! Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc lại một quyền xuống dưới, nhất thời đánh cho người này khóe miệng bốc lên máu.

Thế nhưng là, hiện trường không chỉ một địch nhân, Triệu Ngọc vừa mới vung ra nắm đấm, bên cạnh lại thoát ra một cái, một cước đá trúng Triệu Ngọc bắp chân, sau đó hất lên mini đột kích, cộc cộc cộc địa bắn tới mấy viên cao su đạn!

Triệu Ngọc thân thể nghiêng một cái, chẳng những không có ngã sấp xuống, ngược lại sử dụng một cái quét đường chân đi ra, chẳng những quét ngã người này, còn tránh thoát phần lớn đạn!

Sưu!

Nên địch nhân khẽ đảo, khác một bên lại xông cái trước, người này cầm một thanh nhỏ Nhật Bản súng trường, đầu to hướng xuống, chạy Triệu Ngọc đầu đập tới. Triệu Ngọc lách mình tránh đi, sau đó vung vẩy song quyền, cùng hắn chiến tại một chỗ.

Người này xuất thủ bất phàm, ra tay hung ác sắc bén, chiêu chiêu chạy về phía Triệu Ngọc yếu hại, ý đồ dùng thời gian ngắn nhất đem Triệu Ngọc chế phục.

Thế nhưng là, Triệu Ngọc mặc dù tài nghệ không bằng người, nhưng bất đắc dĩ khí lực quá lớn, lúc này sử xuất cuồng bạo đấu pháp, hoàn toàn không để ý tới công kích của đối phương, liên tiếp đối oanh!

Bành...

Hai người chạm tay một cái, đối phương lập tức liền bị đau địa thấp xuống dưới, Triệu Ngọc thừa cơ man ngưu va chạm, đem húc bay , khiến cho hắn trùng điệp ngã tại trên thùng gỗ.

Một giây sau, hai gã khác địch nhân cùng một chỗ giết tới, người đầu tiên dùng mini đột kích nổ súng xạ kích, Triệu Ngọc thì duỗi tay nắm lấy hắn mini đột kích, muốn đoạt thương, nhưng cái thứ hai thì từ phía sau tập kích, lần nữa đá trúng Triệu Ngọc bắp chân, hại Triệu Ngọc một gối ngã sấp xuống.

Lúc này ở giữa, vừa rồi ngã sấp xuống người da đen kia lại từ đâm nghiêng bên trong giết trở lại, hắn vung vẩy lên tráng kiện cánh tay, một khuỷu tay liền đánh tới hướng Triệu Ngọc sau cái cổ.

Một chiêu này đều là đi qua chuyên nghiệp huấn luyện, một khuỷu tay xuống dưới, xác định vững chắc có thể khiến người ta hôn mê tại chỗ! Giờ phút này, người da đen tích đủ hết lực khí toàn thân, hận không thể một khuỷu tay liền đem Triệu Ngọc đánh chết!

Tốc độ của người này cực nhanh, Triệu Ngọc căn bản tránh cũng không thể tránh, trong lúc nguy cấp, cũng vẻn vẹn chuyển bỗng nhúc nhích vị trí, không để cho đối phương bổ trúng cái cổ mà thôi.

Ba!

Hắc tay của người khuỷu tay đánh trúng vào Triệu Ngọc bả vai,

Triệu Ngọc chỉ cảm thấy một trận toàn tâm đau đớn truyền đến, toàn bộ phía sau lưng run lên thiêu đốt, đầu còn đi theo kịch liệt rung động run một cái, ánh mắt trở nên có chút mơ hồ.

Thế nhưng là, hắn cũng không có ngất đi, vẫn là cắn răng sinh khiêng xuống dưới!

A?

Người da đen giật mình, lần nữa giang hai tay khuỷu tay, chuẩn bị hai lần công kích.

Oa nha!

Ai ngờ, thời khắc mấu chốt, Triệu Ngọc hét lớn một tiếng, bỗng nhiên một cái đất bằng vọt lên, song tay nắm lấy người đầu tiên mini đột kích, sau đó dùng bả vai hung hăng đỉnh hắn một cái.

Một giây sau, hắn một cái nhanh chóng quay người, từ không trung quay người, đem chính diện chuyển hướng đang muốn đánh lén mình người da đen, cộc cộc cộc... Trong tay bóp cò, một con thoi cao su tử bắn ra, đúng là tất cả đều đánh vào người da đen trên mặt! Thậm chí còn có một viên đánh trúng vào ánh mắt của hắn!

A...

Người da đen kia lập tức phát ra như giết heo rú thảm, hai đầu gối quỳ trên mặt đất, che mắt to gọi, đau một cái chết đi sống lại...

Triệu Ngọc lại hào không đình trệ, mau đem họng súng chuyển hướng một cái khác địch nhân, cộc cộc nổ hai phát súng. Ai ngờ, tên này địch nhân phản ứng cực nhanh, chẳng những lách mình né qua, đúng là xốc lên một thanh khác mini đột kích, lại nổ súng bắn Triệu Ngọc một cái.

Triệu Ngọc đã sớm không nhìn những này cao su đạn, lập tức cũng không bắn súng, ngược lại là cổ tay khẽ đảo, khẩu súng làm côn, tựa như đánh quả bóng gôn như thế, xoay tròn về sau, bành địa đánh vào người kia trên cằm!

A...

Người kia kêu thảm một tiếng, mũ giáp bay mất, cả người cũng đằng không bay lên, sau đó trùng điệp ngã xuống đất. Địa bên trên có rất nhiều thỏi sắt, quẳng ở phía trên , khiến cho hắn đau rút đều!

A... A...

Này người đã máu me đầy mặt, thống khổ kêu rên ở giữa, Triệu Ngọc thình lình thấy rõ, người này mặc dù đồng dạng làn da ngăm đen, lại cũng không là thuần chủng người da đen, mà là từng cái đầu tương đối thấp bé Đông Nam Á nhân chủng!

Ta dựa vào!

Tình huống như thế nào, quốc tế liên quân sao? Quốc tế tầm bảo đội?

Lúc này, cái kia vừa mới bị cướp đi thương địch nhân lại xông trở lại, lại cùng Triệu Ngọc chiến tại một chỗ, người này công phu không yếu, vừa mới đối chiêu, Triệu Ngọc liền bị hắn đá trúng hai cước.

Bất quá, Triệu Ngọc ứng phó hai lần, lại cũng không để ý đến hắn, mà là xoay người lại, một cái kinh điển đạn chân, thình lình đá trúng người da đen kia đầu!

Người da đen còn tại che mắt kêu rên, Triệu Ngọc một cước này phía dưới, lập tức đạp hắn hướng (về) sau ngã quỵ, đang đánh cái lộn ngược ra sau về sau, liền lập tức nằm trên mặt đất không động đậy nữa...

A...

Một tên sau cùng địch nhân gấp mắt, hắn quát to một tiếng, mãnh liệt xông lại, muốn cùng Triệu Ngọc triển khai sinh tử vật lộn.

Nhưng loại thời điểm này, Triệu Ngọc nhỏ Vũ Trụ đã toàn diện bạo phát, vừa rồi đạn chân, để hắn nhớ tới Miêu Anh dạy qua mình những cái kia chiêu số.

Thế là, người này vừa mới vọt tới trước mặt, hắn liền sử dụng một cái nhu đạo chiêu số, xuất kỳ bất ý đem hắn ném xuống đất!

Đông... Người này bị ngã đến hơi kém thổ huyết, nhưng chó cùng rứt giậu hắn bỗng nhiên quơ lấy một khối thỏi sắt, hướng phía Triệu Ngọc mặt ném tới!

Triệu Ngọc thấy rõ ràng, hai tay chặn lại, liền đem thỏi sắt ngăn lại.

Bất quá, thừa cơ hội này, người kia lại cực nhanh từ dưới đất vọt lên, sau đó bình bay vọt, lại là muốn dùng một cái toàn phong thối đến đá Triệu Ngọc.

Ta đi ngươi cái nãi nãi chân!

Triệu Ngọc mắng to một tiếng, hung mãnh vọt tới trước, hai tay ôm một

cái, lại đem người này ngay cả xà cạp eo địa bế lên, động tác kia muốn bao nhiêu tao khí có bao nhiêu tao khí!

A! ?

Người kia còn chưa kịp giật nảy cả mình, Triệu Ngọc đã sớm ôm hắn tiếp tục vọt tới trước, sau đó hai tay quyết tâm, dùng sức hướng về phía trước ném đi, này người nhất thời tựa như con quay đồng dạng, từ không trung lộn mấy vòng, sau đó nặng nề mà ngã ở xa xa pháo cao xạ lên!

Đông...

Người kia phía sau lưng pháo giữa, xương sống truyền đến một trận ken két đứt gãy âm thanh , chờ người sau khi rơi xuống đất, trong nháy mắt đụng ngã lăn số ổ đại pháo, trong đó, có một môn vừa vặn đập trúng đầu của hắn, cho dù hắn mang theo mũ giáp, lại vẫn là tràn ra một cỗ huyết hoa, một mệnh ô hô...

Khục khục...

Lúc này, cái kia Đông Nam Á người chậm qua mấy phần, đã từ dưới đất đứng lên, đồng thời nhặt được duy nhất một cây súng lục.

“Hừ!” Triệu Ngọc lạnh hừ một tiếng, cố ý chờ người này dùng thương miệng đối hướng về phía mình, lúc này mới nóng nảy nói nói, “ lão tử hiện tại để các ngươi nhìn xem, cái gì mới thật sự là sấm sét - lịch - xoáy - gió - chân!”

Nói xong, Triệu Ngọc vận một hơi, nhớ lại Miêu Anh giao cho động tác của mình, sử xuất xoay người một cái bày chân, trực tiếp hướng người này bổ tới.

Phanh...

Tiếng súng vang lên...

Đông Nam Á người chỉ cho là một thương này liền có thể giải quyết vấn đề, cho nên đứng ở nơi đó không nhúc nhích.

Kết quả, đạn tựa như hư không tiêu thất như vậy, Triệu Ngọc đôi chân dài chớp mắt giết tới trước mặt, kình xà cạp cảm lạnh gió, tựa như lôi đình vạn quân, phút chốc đánh trúng vào người này ngực!

A...

Người này lập tức bay rớt ra ngoài, sau đó tựa như như đạn pháo, bay mấy mét về sau, nặng nề mà nện vào xa xa cao cao chất đống mộc trong rương.

Hòm gỗ ầm vang nện xuống, trong nháy mắt liền đem người này nuốt hết.

Nha...

Tại giải quyết người này về sau, Triệu Ngọc thì chợt cảm thấy một trận đau đớn khó nhịn, hỗn thân làn da phỏng, xương cốt cũng giống như tan ra thành từng mảnh...

A...

Hắn bị đau địa quỳ một chân trên đất, muốn thở dốc một cái, lại bỗng nhiên nhớ tới: “Không được a... Thôi Lệ Châu đâu! ? Ta phải nhanh đi cứu nàng! ! !” 8)

Chương 1119: Cuồng chiến (hạ)

Ngay tại Triệu Ngọc cùng rất nhiều địch nhân liều mạng thời điểm, Lê Tịnh cùng Tiêu Hàng cũng là cùng địch nhân triển khai kịch liệt chém giết. Bọn họ đồng dạng biết mình bị địch nhân vây quanh, đã không đường thối lui, bọn họ có thể làm, chỉ có thể là lợi dụng súng lục của mình, hết sức khống chế địch nhân, không để cho địch nhân tới gần.

Nhưng mà, đến một lần bọn họ đạn có hạn, thứ hai địch nhân mặc chuyên nghiệp chống đạn trang bị, mặc dù bắn trúng mấy phát, nhưng lại chưa đối với địch nhân tạo thành đả kích trí mạng.

Tương phản, bọn họ cùng Triệu Ngọc khác biệt, một khi bị cao su đạn bắn trúng, rất có thể sẽ đánh mất năng lực chống cự, cho nên đánh cho cực kỳ giật gấu vá vai, không cần một lát, liền bị địch nhân rút nhỏ vòng vây.

Mà đúng lúc này, lại càng không tốt sự tình phát sinh, bọn họ cũng nghe đến Thôi Lệ Châu tiếng kêu cứu mạng. Hai người biết tất cả Thôi Lệ Châu tầm quan trọng, nghe được kêu cứu, Tiêu Hàng lập tức tiến đến nghĩ cách cứu viện.

Bắt lấy Thôi Lệ Châu chính là hai cái cái đầu không cao địch nhân, bên trong một cái vừa mới che Thôi Lệ Châu miệng, lại bị Thôi Lệ Châu đạp một cước, hắn lúc này mới ý thức được, Thôi Lệ Châu tính dẻo dai thế mà tốt như vậy?

Một cái khác thấy thế, đành phải mãnh liệt bổ nhào qua, đem Thôi Lệ Châu áp dưới thân thể, muốn đưa nàng cưỡng ép chế phục.

Ai ngờ, Tiêu Hàng vừa vặn từ đâm nghiêng bên trong xông ra, lúc này phốc phốc hai thương, đánh trúng vào người này phía sau lưng. Một tên khác địch nhân tranh thủ thời gian nâng lên mini đột kích, hướng Tiêu Hàng bắn tới cao su đạn.

Tiêu Hàng không dám ngạnh kháng, vội vàng lách mình tránh đi, sau đó thừa cơ nổ súng phản kích. Mà lúc này, kịp phản ứng Thôi Lệ Châu cũng là co cẳng liền chạy, vậy mà từ hai đống hòm gỗ hẹp khe nhỏ bên trong chui ra ngoài...

A?

Địch người thất kinh, vội vàng vây quanh đằng sau đuổi theo, Tiêu Hàng thì lợi dụng cơ hội này mãnh liệt tiến lên, cùng bọn họ đối mấy phát, ngăn cản bọn họ. Mà lại, hắn còn đánh trúng vào trong đó một tên địch nhân cánh tay.

Thế nhưng là, đối công phía dưới, Tiêu Hàng không chỉ có đả quang mình đạn, mà lại trên đùi cũng bị một viên cao su đạn đánh trúng vào, đi đường trở nên khập khiễng.

Lúc này, hoàn hảo không chút tổn hại tên kia địch nhân phóng người lên đến, nghĩ muốn tiếp tục đuổi theo Thôi Lệ Châu, Tiêu Hàng thì bay vượt qua địa xông lên phía trước, cùng hắn đụng vào nhau.

Tiêu Hàng thế nhưng là một tên thân kinh bách chiến hảo thủ, tại va chạm đồng thời, hắn trước một bước kẹp lấy đối phương cánh tay, cố ý dùng sức hướng trên cái rương một đập, người kia mini đột kích lập tức tuột tay.

Lúc này, một tên khác địch nhân đang muốn nổ súng xạ kích, Tiêu Hàng thì giãy dụa đến khác một bên, dùng địch nhân chặn đối phương xạ kích lộ tuyến.

Ngay sau đó, Tiêu Hàng đem người kia dùng sức đẩy, hai tên địch nhân đụng vào nhau, hắn thì thừa cơ một cước, đem một người khác mini đột kích cũng đá bay.

Tiêu Hàng đại hỉ,

Gấp vội khom lưng đi đoạt mini đột kích, nhưng hai tên địch nhân cũng không phải đèn đã cạn dầu, người nào đó một cước liền đem mini đột kích đá phải nơi xa, sau đó ba người liền chiến tại một chỗ!

Ba người tất cả đều là vật lộn cao thủ, lập tức đánh cho là kịch liệt xuất hiện , khiến cho người không kịp nhìn. Tiêu Hàng động tác cực nhanh, hai tên địch nhân cũng là chiêu chiêu hung ác, trong lúc nhất thời, vậy mà đấu một cái khó phân thắng bại.

Bất quá, khó phân thắng bại dù sao chỉ là tạm thời, bởi vì... Triệu Ngọc đã giết tới!

Triệu Ngọc đã giết đỏ cả mắt, toàn thân trên dưới tản ra cường đại sát khí, tựa như Ma Vương trùng sinh.

Trong đó một tên địch nhân đang cùng Tiêu Hàng đối nắm đấm, nhưng đột nhiên ở giữa chỉ cảm thấy sau lưng một cỗ áp lực thật lớn truyền đến, còn không có biết rõ chuyện gì xảy ra, cổ của hắn liền bị Triệu Ngọc cái kia kìm sắt cánh tay cho cố chấp ở!

“Đến đây đi tôn tử!”

Triệu Ngọc quát lên một tiếng lớn, đúng là ghìm cổ của hắn, giống xách gà con lôi ra ngoài...

Ai ai ai...

Địch nhân hoảng sợ kêu to, khoa tay múa chân, lại là căn bản tránh thoát không được!

Triệu Ngọc đem người này kéo tới một bên, đầu tiên là thô bạo địa lấy xuống mũ giáp của hắn, sau đó đem đầu của hắn nhắm ngay bên cạnh hòm gỗ liền đụng tới!

Đông!

Một tiếng vang trầm qua đi, nên địch nhân lập tức hôn mê...

Đông!

Hai tiếng vang lên, người này lật lên bạch nhãn, miệng sùi bọt mép...

“Đi ngươi cái bà mẹ ngươi chứ gấu à a!”

Triệu Ngọc hét lớn một tiếng, cánh tay phải án lấy này đầu người phút chốc buông lỏng tay, người này liền oanh vào hòm gỗ đống bên trong, sửng sốt đem cái kia nặng nề hòm gỗ đụng bể!

Có thể khiến chẳng ai ngờ rằng chính là, cái kia cái rương đồ bên trong không phải khác, lại là —— đạn pháo! ! !

Hòm gỗ bạo liệt về sau, mấy viên doạ người đạn pháo lập tức ngã xuống đất, thùng thùng loạn hưởng, lăn đến khắp nơi đều là!

Mà liền tại đạn pháo rơi xuống đất đồng thời, Triệu Ngọc trong đầu tham trắc khí màu đỏ báo động thình lình vang lên, cơ hồ cả cái màn ảnh đều bị màu đỏ chiếm cứ, láo liên không ngừng...

Ta mẹ nó!

Triệu Ngọc nhất thời dọa một cái Kim Kê Độc Lập, toàn thân cuộn rút,

tham trắc khí bên trên dò xét đến Thanh Thanh Sở Sở, những này đạn pháo bên trong, nhưng toàn đều chứa hàng thật giá thật thuốc nổ đâu! Cái này nếu là phát nổ nổ, coi như hắn có một trăm cái khẩn cấp tránh hiểm cầu cũng vô ích a?

Ùng ục ục...

Theo đạn pháo lăn xuống, Tiêu Hàng cùng một tên khác địch nhân cũng là dọa đến mặt không có chút máu, cũng giống như Triệu Ngọc đánh lên Kim Kê Độc Lập, động cũng không dám động!

Cứ như vậy, ba người ăn ý đứng ở nơi đó, giống như người bù nhìn, ngay cả thở mạnh cũng không dám một cái.

Ùng ục ục...

Đạn pháo lăn loạn một trận, trọn vẹn hơn mười giây, mới tính cuối cùng hết thảy đều kết thúc.

Ta đi...

Hô...

Ba người lúc này mới thật dài địa nhẹ nhàng thở ra, lại nhìn mỗi người cái trán tất cả đều là mồ hôi giọt lớn chừng hạt đâu, cảm giác giống như tại quỷ môn quan đi một trận giống như, cả người đều hư thoát!

Ân...

Ân...

Một giây sau, ba người liếc nhau một cái, tên kia địch nhân lúc này mới ý thức được hắn là địch nhân, thế là lần nữa huy quyền hướng Tiêu Hàng đánh tới.

“Uy! Dừng tay đi, còn đánh?”

Tiêu Hàng chặn đứng nắm đấm của hắn, lớn tiếng quát lớn. Thế nhưng là, địch nhân kia hắn là mang theo tử mệnh lệnh tới, lúc này từ ống quần sừng móc ra môt cây chủy thủ, đâm thẳng Tiêu Hàng bả vai.

“Đi chết đi!”

Ai ngờ, Triệu Ngọc lại bỗng nhiên từ đâm nghiêng bên trong giết tới, một cái phi cước tới, chính giữa người này bụng dưới.

Triệu Ngọc thế lớn, một cước này uy lực vô song, này người nhất thời ngã xuống đất bay ra, ngực trùng điệp đụng địa, miệng phun Tiên huyết không tính, cả người còn kề sát đất bay ngược, cuối cùng bịch một tiếng, đúng là vừa hung ác địa đâm vào một chỗ khác dưới thùng gỗ mặt.

Kết quả, chuyện buồn bực lần nữa phát sinh!

Người kia như thế va chạm, tại phía trên nhất một cái hòm gỗ lập tức không chịu nổi, ngã xuống khỏi đến, trên mặt đất ngã một cái vỡ nát!

Kết quả, cái kia trong rương chứa, vậy mà cũng là đạn pháo!

Leng keng đông... Rầm rầm... Ùng ục ục...

Đạn pháo lập tức lại lăn xuống đầy đất, dọa đến Triệu Ngọc dùng sức nhảy một cái, vậy mà cùng Tiêu Hàng chăm chú địa ôm ở cùng nhau!

Tuôn rơi tốc...

Tiêu Hàng mặc dù ý thức được hắn cùng Triệu Ngọc tư thế bất nhã, thế nhưng là tạc đạn trước mắt, hắn vẫn là bị dọa sợ đến ngươi mặt không có chút máu, tốc tốc phát run, đành phải như thế mập mờ địa để Triệu Ngọc

ôm.

Ùng ục ục...

Tựa như khiêu khích giống như, một viên đạn pháo vậy mà ùng ục ục địa lăn đến hai người dưới chân, Tiêu Hàng dọa đến lui lại một bước, Triệu Ngọc thì không chút suy nghĩ, nâng lên một cước liền đem đạn pháo dẫm ở!

A...

Hai người sắc mặt xiết chặt, không tự chủ được rụt hạ cổ.

Còn tốt...

Đạn pháo hảo hảo mà đứng tại nơi đó, không có bất kỳ cái gì bạo tạc ý tứ!

“Ta đi!” Tiêu Hàng đều nhanh dọa mắc lỗi, vội vàng đẩy ra Triệu Ngọc, oán trách nói, “ ngươi... Ngươi biết rõ khắp nơi đều là đạn pháo, cẩn thận một chút không được sao?”

“Ta không biết a?” Triệu Ngọc lắc đầu, nhưng chợt nhớ tới chính sự đến, gấp vội vàng nắm được Tiêu Hàng cổ áo, lớn tiếng hỏi, “Thôi... Thôi Lệ Châu đâu?”

“Cái này...” Tiêu Hàng nhíu mày, chỉ chỉ cái kia đạo nhỏ hẹp khe hở, “Nàng vừa rồi từ nơi đó chui qua! Hiện tại không biết thế nào!”

“Ta dựa vào! Hỏng!” Triệu Ngọc nhìn một chút bốn phía, trong lòng lập tức sốt ruột, “Không thấy được, bọn họ giống như rút lui sao? Tiểu Thôi nếu như bị bọn họ bắt lấy, vậy chúng ta cũng liền nguy hiểm!”

Nói xong, Triệu Ngọc đang muốn co cẳng đuổi theo, thật không nghĩ

đến khác một bên hòm gỗ đột nhiên rơi xuống, vừa mới thật không dễ dàng ổn định rất nhiều đạn pháo, lần nữa bị người kinh động, lại bắt đầu lăn loạn một chỗ.

“A! ?” Triệu Ngọc cùng Tiêu Hàng giật nảy mình, một mặt rụt cổ, một mặt kinh ngạc nhìn thấy, cái kia đụng đổ hòm gỗ, đụng phải đạn pháo không là người khác, chính là đội trưởng Lê Tịnh!

Nhưng gặp Lê Tịnh máu me khắp người, đang bị một tên thân cao mã đại địch nhân đụng lật tại nơi đó!

Hai người sau khi ngã xuống đất, địch nhân lập tức huy quyền hung ác nện, Lê Tịnh lại làm ra một cái độ khó cực cao đấu vật động tác, đúng là từ người kia dưới nách lẻn đến phía sau lưng của hắn bên trên.

Sau đó, Lê Tịnh đầu tiên là ghìm chặt cổ của hắn, theo trong tay hàn mang lóe lên, yết hầu của địch nhân chỗ liền lập tức máu như suối phun...

Chương 1120: Thiên đại âm mưu

“A Tĩnh!” Nhìn thấy Lê Tịnh máu me khắp người, Tiêu Hàng không lo được những cái kia từ dưới đất lăn qua lăn lại đạn pháo, tranh thủ thời gian xông lên phía trước, xem xét Lê Tịnh thương thế, “Ngươi. . . Ngươi thế nào?”

Tại giết chết tên kia địch nhân về sau, Lê Tịnh chán nản ngược lại ở một bên, thống khổ chỉ chỉ bắp đùi của mình.

“A?”

Tiêu Hàng cái này mới nhìn đến, Lê Tịnh trên đùi trúng một đao, vết đao rất dài, giờ phút này ngay tại cốt cốt đổ máu, bị thương vô cùng nghiêm trọng. Nhìn thấy loại tình huống này, Tiêu Hàng tranh thủ thời gian giải Khai chính mình đai lưng, trước buộc lại Lê Tịnh đùi * gốc, giúp nàng đã ngừng lại máu.

Sau đó, hắn lại bắt đầu thuần thục cầm quần áo xé rách thành vải, bắt đầu giúp nàng băng bó.

“Trước. . . Trước đừng quản ta!” Ai ngờ, Lê Tịnh lại sắc mặt trắng bệch địa mệnh lệnh nói, “ Tiêu Hàng, nhanh đi cứu người! Thôi Lệ Châu. . . Nhất định không thể rơi tại bọn họ trên tay! Nơi này. . . Ta có thể xử lý!”

Nói, Lê Tịnh cưỡng ép giành lấy Tiêu Hàng xé rách tốt vải, nhưng bởi vì dùng sức quá mạnh, lập tức đưa tới kịch liệt ho khan, miệng bên trong còn đập ra máu mạt. . .

“Không. . . Không được a!” Tiêu Hàng khẩn trương, tranh thủ thời gian nặng lại đoạt lại vải, trợ giúp Lê Tịnh băng bó.

“Không có việc gì!” Nhìn thấy loại tình huống này, Triệu Ngọc sớm một cái ẩn hình thuốc cầm máu làm dùng đến, trợ giúp Lê Tịnh đã ngừng lại máu, sau đó vỗ Tiêu Hàng bả vai nói nói, “ huynh đệ, ngươi ở chỗ này chiếu cố Lê đội trưởng! Ta đi cứu người! Các ngươi cảnh giác lấy một chút, không chừng nơi này còn có người sống, tốt nhất trước tìm khẩu súng lại nói!”

Nói chuyện, Triệu Ngọc ngược lại là trước tìm một thanh mini đột kích cầm vào tay.

“Nơi này như thế lớn, ngươi. . . Ngươi làm sao tìm được?” Lê Tịnh lo âu hỏi.

“Không có việc gì. . . Ta có Thôi Lệ Châu tín hiệu định vị! Trên người nàng chứa định vị nghi!” Nói, Triệu Ngọc nhìn thoáng qua trong đầu giám sát màn hình, rất nhẹ nhàng địa liền đem điện thoại di động của mình tìm tới.

“Không được a!” Lê Tịnh lắc đầu, “Nơi này đã bị màn hình điện tử che! Chỉ sợ nàng định vị nghi không có tác dụng đi?”

“Vậy cũng phải thử một lần a!” Triệu Ngọc cầm đồ tốt, chỉ vào trên mặt đất đạn pháo nói nói, “ ta khuyên các ngươi, chờ một lúc tranh thủ thời gian chuyển sang nơi khác đi, những này đạn pháo bên trong nhưng đều chứa thuốc nổ đâu! Cũng không phải trò đùa! Ta đi trước!”

“Ai? Triệu Ngọc. . .” Lê Tịnh đột nhiên đưa tay gọi hắn lại, sau đó đem chủy thủ trong tay hướng Triệu Ngọc ném qua, biểu lộ phức tạp dặn dò nói, “ ta đáp ứng ngươi cha vợ muốn bảo hộ ngươi an toàn, ngươi. . . Nhưng nhất thiết phải cẩn thận a!”

“Ừm. . . Ta đã biết! Yên tâm đi!” Triệu Ngọc nhặt lên chủy thủ,

Trong lòng cũng là hiện lên một tia tạp niệm. Xem ra, mình trước đó suy đoán không sai, Lê Tịnh cùng cha vợ quan hệ, tuyệt đối so với chính mình tưởng tượng đến còn muốn phức tạp.

Nói xong, Triệu Ngọc xuyên qua Thôi Lệ Châu biến mất địa phương, bắt đầu truy tung mà đi.

Thôi Lệ Châu. . .

Thôi Lệ Châu. . .

Triệu Ngọc một mặt lẩm bẩm, một mặt mở ra trên điện thoại di động định vị phần mềm, kết quả mở ra xem, Thôi Lệ Châu định vị tín hiệu quả nhiên không cách nào thu hoạch.

Rơi vào đường cùng, Triệu Ngọc chỉ có thể hết sức nỗ lực, lần nữa điều ra một cái tín hiệu tăng cường khí đến sử dụng. Ai ngờ, lần này hệ thống rất nể tình, nhẹ nhàng điểm một cái, liền sử dụng thành công!

Theo phần mềm tích tích một vang, Thôi Lệ Châu tín hiệu thình lình hiển hiện. Nhưng gặp Thôi Lệ Châu đang ở tại nhanh chóng di động bên trong, cách cách vị trí của mình không tính quá xa, cũng liền chỉ là mấy chục mét dáng vẻ!

Bất quá, thông qua tín hiệu di động tình huống, Triệu Ngọc cũng đã nhận ra một tia không ổn. Nhưng gặp Thôi Lệ Châu tín hiệu trực tiếp hướng về phía trước, mục đích tính phi thường minh xác, nếu như nàng chính tại che giấu tránh né địch nhân, là tuyệt đối không có khả năng xuất hiện loại tình huống này!

Nói cách khác, nàng có rất lớn khả năng, đã bị địch nhân bắt được!

Chỉ là không biết, bắt được địch nhân của nàng, hết thảy có mấy cái?

Đương nhiên, mặc kệ có bao nhiêu cái, Triệu Ngọc cũng không có khả năng không truy. Hắn lập tức xuyên qua đông đảo quân dụng vật tư, bắt đầu hướng phía Thôi Lệ Châu tiến về phương hướng dồn sức, trong đầu đồng thời lợi dụng tham trắc khí cảnh giác lấy tình huống xung quanh, để tránh trúng địch nhân mai phục.

Ai ngờ, chính là bởi vì hắn thời khắc đang quan sát tham trắc khí, khi hắn xuyên qua mỗ khu vực thời điểm, chợt từ dò xét trên màn hình phát hiện một cái trạng huống dị thường!

Tham trắc khí cho thấy, tại phụ cận nơi nào đó, vậy mà sắp đặt lấy một viên —— tạc đạn!

Ta cạch!

Thình lình nhìn thấy tình huống này, Triệu Ngọc viên kia nỗi lòng lo lắng lại một lần nữa nâng lên cổ họng!

Quả nhiên. . . Có vấn đề!

Kỳ thật, trước đó, Triệu Ngọc liền đã có một loại chẳng lành cảm giác, luôn cảm thấy địch nhân như thế trắng trợn tất có nguyên nhân. Giờ phút này làm tham trắc khí đột nhiên quét hình đến tạc đạn về sau, loại cảm giác này không thể nghi ngờ càng thêm xác định!

Đương nhiên, Triệu Ngọc biết, nơi này nếu là nhỏ Nhật Bản quân nhu dự trữ nhà kho, như vậy cất giấu mấy chục tấn thuốc nổ tự nhiên không gì đáng trách, thế nhưng là. . . Hiện tại tham trắc khí bên trên xuất hiện cũng không phải thuốc nổ, mà là thực sự —— tạc đạn! !

Cái này. . .

Không được!

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc cảm thấy mình nhất định phải tra ra tình huống mới được, bằng không, coi như cứu Thôi Lệ Châu, cũng rất có thể lấy địch nhân đạo, đến lúc đó lại hối hận coi như thật không còn kịp rồi!

Nghĩ đến chỗ này, hắn lập tức chệch hướng bình thường quỹ đạo, lần theo viên kia tạc đạn phương hướng mà đi. Không bao lâu, hắn liền đi tới một chỗ cao ngất vách tường trước mặt. Ngẩng đầu nhìn lên, nguyên lai hắn đã đi tới cả gian hầm trú ẩn khu vực biên giới.

Tình huống nơi này cùng trước đó hơi có khác biệt, nơi này chồng chất hòm gỗ hắn là bị người lật qua lật lại qua, mộc trong rương thịnh phóng lấy đại lượng quân phục, áo bông, bông vải giày chờ chuẩn bị chiến đấu quần áo, bởi vì quần áo bị lật ra cái rương, tán lạn đến đầy đất đều là, lộ ra đến mức dị thường lộn xộn.

Rất nhanh, Triệu Ngọc liền căn cứ tham trắc khí tìm được mục tiêu chỗ, kết quả, khi hắn nhìn kỹ về sau, không khỏi hít sâu một hơi!

Nhưng gặp tại trên vách tường, đã bị người vì địa mở ra một cái động lớn, mà trong động thì cố định một bao máy tính thùng máy lớn nhỏ thuốc nổ TNT bao!

Càng kinh khủng chính là, tham trắc khí nói rõ bên trên viết, túi thuốc nổ bên trong đựng, đều là uy lực to lớn C4 thuốc nổ, mà lại, tạc đạn vẫn là định thời gian bạo tạc!

Mặc dù đếm ngược màn hình bị nhét vào tường trong cơ thể không nhìn thấy, nhưng là Triệu Ngọc tham trắc khí lại rõ ràng biểu hiện ra, thuốc nổ sẽ tại 16 phút sau bạo tạc!

Ta dựa vào ngươi cái nãi nãi gấu!

Triệu Ngọc chửi đổng về sau, đếm ngược cũng chỉ còn lại có 1 5 phút đồng hồ. . .

Lần này, Triệu Ngọc không dám mắng. Hắn biết, mặc kệ mục đích của địch nhân đến cùng là cái gì, cũng tuyệt đối không thể để cho viên này tạc đạn bạo tạc! Bằng không mà nói, thuốc nổ rất có thể sẽ dẫn bạo những cái kia tràn đầy thuốc nổ đạn pháo, toàn bộ hầm trú ẩn đều sẽ phát sinh đổ sụp!

Hệ thống lão đại, thời khắc mấu chốt đến, ngàn vạn nhưng đừng tiếp tục cho ta ra yêu thiêu thân tốt a! ?

Triệu Ngọc ý tứ lại rõ ràng bất quá, hắn đã đem ẩn hình hủy đi đạn khí sử dụng ra, nếu như ẩn hình hủy đi đạn khí hủy đi bất động tạc đạn, hoặc là cần kếch xù điểm tích lũy cường hóa, vậy coi như thật phải xong đời!

Còn tốt!

Lần này hệ thống thật đúng là không có đùa giỡn Triệu Ngọc, hủy đi đạn khí vừa vừa sử dụng, tham trắc khí bên trên báo động đèn đỏ lập tức liền tiêu diệt!

Ngưu bức!

Triệu Ngọc như trút được gánh nặng, lúc này mới buông xuống một tảng đá lớn. Bởi vì thời gian cấp bách, hắn tranh thủ thời gian bay vượt qua địa đuổi theo Thôi Lệ Châu!

Nhưng ai biết, hắn vừa mới đuổi theo ra ba mươi mét dáng vẻ, một viên khác tạc đạn cảnh cáo, vậy mà lại một lần nữa từ màn hình bên trên thình lình xuất hiện!

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian dừng bước lại xem xét, nhưng gặp phát hiện mới viên này tạc đạn đồng dạng là một viên bom hẹn giờ, đếm

ngược vẻn vẹn chỉ còn lại 14 phân nửa!

Trời ạ!

Triệu Ngọc nhìn một chút lớn như vậy trụ sở bí mật, lúc này mới chừng ba mươi mét, vậy mà lại toát ra một viên tạc đạn? Chẳng lẽ. . . Cái này trong căn cứ, còn có càng nhiều tạc đạn hay sao?

Nếu như tất cả đều bạo tạc, đây chẳng phải là đem cả tòa núi tất cả đều nổ không có sao?

Những này địch nhân thần bí. . . Đến cùng muốn làm gì a?

Chương 1121: Hắn đang làm gì?

Không được!

Mặc dù Triệu Ngọc lại phát hiện tạc đạn, nhưng hiển nhiên không tiếp tục đi hủy đi tạc đạn thời gian!

Nếu như đi hủy đi tạc đạn, hắn liền không có thời gian đi cứu Thôi Lệ Châu. Mà lại, coi như hắn đi hủy đi tạc đạn, hắn cũng căn bản không làm rõ ràng được, nơi này đến cùng chôn nhiều ít tạc đạn? Mình còn có kịp hay không tất cả đều hủy đi?

Ngoại trừ cứu Thôi Lệ Châu, hắn còn nhất định phải mau chóng cáo tri Lê Tịnh cùng Tiêu Hàng, để bọn họ tranh thủ thời gian rút lui, chỉ còn lại có 1 4 phút... Thời gian... Còn đủ không?

Chậc chậc...

Bước ngoặt nguy hiểm, Triệu Ngọc cảm giác có chút phát điên, từ trước tới nay, hắn còn cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp khó giải quyết như thế nhiệm vụ, hận không thể có thể phân cái thân! Thế nhưng là... Hệ thống bên trong nhưng không có cái gì phân thân đạo cụ a?

Bà mẹ ngươi chứ gấu à!

Liều mạng!

Thời khắc mấu chốt, Triệu Ngọc quyết tâm liều mạng, cùng nó ở chỗ này xoắn xuýt, không bằng buông tay đánh cược một lần, nói không

chừng còn có thể liều đến một chút hi vọng sống.

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc buông xuống tạc đạn sự tình, lập tức tăng thêm tốc độ, hướng phía Thôi Lệ Châu vị trí đuổi theo.

Ai ngờ, hắn đuổi không có mấy bước, liền thình lình thấy được một cái quen thuộc cảnh vật, không nghĩ tới, hắn lượn quanh một cái nhỏ vòng mấy lúc sau, vậy mà lại về tới sớm nhất nhìn thấy chiếc kia xe tăng bên cạnh xe. Mà bọn họ trước đó lao xuống chiếc kia xe chở quáng, còn y nguyên lệch ra ở nơi đó.

Nha...

Triệu Ngọc nhớ lại một cái Thôi Lệ Châu di động lộ tuyến, rốt cuộc minh bạch, nguyên lai địch nhân mang theo Thôi Lệ Châu, là muốn đường cũ trở về đâu!

Nghĩ đến chỗ này, hắn không chút do dự hướng phía trước đó trượt xuống thông đạo chạy tới, kết quả mới vừa vặn chạy đến cửa thông đạo nơi đó, liền thình lình thấy được bốn năm cái địch nhân chính hướng phía thông đạo bên cạnh một khung thang lầu đi đến, mà trên bậc thang mới có cái cửa nhỏ, không biết thông hướng nơi nào?

Nha...

Triệu Ngọc lập tức lại thấy rõ, không cần phải nói, trong cửa nhỏ, khẳng định có có thể thông hướng lên phía trên ra miệng thông đạo, nếu như từ nơi này ra ngoài, hắn là cũng không cần giống lúc đến như thế quấn xa!

Ta cạch!

Muốn chạy! ?

Triệu Ngọc trâu trừng mắt, đầu tiên là tiêu hao điểm tích lũy đem mình

áo chống đạn cùng năng lượng gấp bội tề kéo dài thời gian, sau đó bỗng nhiên từ xe tăng phía dưới xông ra, vừa lái thương, một bên chặn bọn hắn đường đi!

Cái này bốn năm cái trong địch nhân,

Có hai cái đều là trước kia tao ngộ qua xe chở quáng tai nạn xe cộ, cái kia hai người mặc dù không có ngã chết, nhưng hiển nhiên rơi không nhẹ, ngay cả đi đường đều phải dùng người nâng.

Triệu Ngọc đột nhiên giết tới, lập tức đánh bọn họ một trở tay không kịp, chúng người thất kinh, có tránh né, có phản kích, mà hai vị kia đi ra tai nạn xe cộ, thì tại chỗ ngã sấp xuống...

Cộc cộc cộc...

Triệu Ngọc một mặt nổ súng một mặt vọt mạnh, rất nhanh liền giết tới trong vòng, cùng bọn họ đánh lên. Mà còn lại ba chiến lực cá nhân vốn cũng không yếu, trải qua ban sơ bối rối về sau, bọn họ dần dần khôi phục trấn định, bắt đầu phản kích.

Triệu Ngọc lại nhanh lại mãnh liệt vừa hận, tại cộc cộc cộc địa đánh mấy phát về sau, hắn đem mini đột kích quét ngang, đánh trúng vào một cái, sau đó trái trùng phải đụng, quyền đấm cước đá, đem hắn cuộc đời tuyệt học tất cả đều sử dụng ra!

Thế nhưng là, đối phương vũ lực đều tại Triệu Ngọc phía trên, lại thêm nhiều người, thứ nhất phiên đọ sức phía dưới, song phương các bị tổn thương, nhưng Triệu Ngọc rõ ràng bị thiệt lớn.

Những người này chiêu thức lanh lợi hay thay đổi, mà lại ra tay hung mãnh tàn nhẫn, nếu không phải Triệu Ngọc có năng lượng gấp bội tề mang theo, chỉ sợ sớm đã không có sức hoàn thủ.

Dù là như thế, tại thứ hai phiên chém giết phía dưới, Triệu Ngọc vẫn là bị bên trong một cái người làm vấp ngã sấp xuống, hai bên ngoài hai cái lập tức dẫm ở thân thể của hắn, bắt đầu huy quyền tương hướng, rốt cục Triệu Ngọc thân thể!

Nha...

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc ngã xuống đất bị bẹp thời điểm, hắn lại chợt nhìn thấy một bộ quỷ dị hình tượng, nhưng gặp từ trước mặt hắn hơn mười mét địa phương, Thôi Lệ Châu đang nằm tại một người nam tử trong ngực.

Nam tử kia mặc cùng địch nhân giống nhau như đúc đồ rằn ri trang bị, chỉ bất quá, hắn không có mang phòng hộ mũ giáp cùng kính bảo hộ, mà là mang theo một cái trang điểm vũ hội bên trên thường dùng cái chủng loại kia một nửa mặt nạ, mặt nạ chỉ có thể che khuất hắn nửa gương mặt, có thể rõ ràng xem đến, hắn chính hé miệng, tại Thôi Lệ Châu bên tai nhỏ giọng nói gì đó!

A?

Bỗng nhiên nhìn thấy một màn quỷ dị này, Triệu Ngọc đột nhiên mà choáng váng, cũng không để ý trên lưng địch nhân giẫm đạp, hai mắt gắt gao tập trung vào cái kia mang mặt nạ người.

Càng làm cho Triệu Ngọc khiếp sợ là, Thôi Lệ Châu chẳng những mở to mắt, mà lại cũng tại há mồm lẩm bẩm cái gì, giống như tại hô ứng mặt nạ nam giống như!

Chỉ bất quá, Thôi Lệ Châu mặc dù trợn tròn mắt, nhưng ánh mắt lại là đờ đẫn ngốc trệ, mí mắt đều không kéo truy cập.

Cái mặt nạ này nam... Hắn đang làm gì?

Hắn tại... Cho Thôi Lệ Châu thôi miên a?

Hắn...

Lúc này, một tên địch nhân dùng nắm đấm nện ở Triệu Ngọc trên ót, đem Triệu Ngọc đánh một cái thiên hôn địa ám, ánh mắt đều đi theo đen một cái!

Nha...

Triệu Ngọc đã đau đến chết lặng, thình lình ở giữa, ánh mắt hắn vẫn nhìn chằm chặp cái mặt nạ kia nam, hai tay lại phút chốc bạo khởi, bắt lấy bên trong một cái địch nhân bắp chân.

Ngay sau đó, hắn áp dụng Miêu Anh dạy cho hắn kỹ xảo cách đấu, nguyên địa đánh cái bọ cạp vẫy đuôi, cả người chạy đến leo tới cái kia trên thân người, sau đó hai tay dùng sức một vểnh lên, này người nhất thời không chịu nổi, lúc này ầm vang ngã sấp xuống!

Sau đó, Triệu Ngọc không để ý những người khác quyền đấm cước đá, hai tay ôm lấy người này mắt cá chân, bỗng nhiên hướng ngực một tách ra, chỉ nghe răng rắc một tiếng, người này toàn bộ bắp chân, liền bị Triệu Ngọc sinh sinh bẻ gãy!

A...

Người kia phát ra một trận tê tâm liệt phế rú thảm, đau đến sắp ngất đi.

Hai người khác quá sợ hãi, vội vàng tiến lên, một cái ghìm chặt Triệu Ngọc cổ, một người ôm Triệu Ngọc cánh tay...

Mà đúng lúc này, theo một trận tiếng bước chân vội vã vang, nhưng gặp từ lối đi kia phía trên, vậy mà lại chạy xuống ba tên địch nhân đến!

Ba người này mặc dù cũng thụ chút tổn thương, nhưng cũng không lo ngại, bọn họ thấy một lần Triệu Ngọc, lập tức bưng lên trong tay mini đột kích.

“Hand S off(dừng tay)!” Ai ngờ, ngay tại như thời điểm này, cái mặt nạ kia nam bỗng nhiên U Nhã địa đứng người lên, trong miệng hô một câu tiếng Anh.

“A...”

Nhưng mà, thật vất vả chế trụ Triệu Ngọc hai người kia, nào dám tuỳ tiện buông tay? Còn tại dùng sức kiên trì.

“Bát dát răng đường!”

Chỉ một thoáng, mặt nạ nam gấp, vậy mà há mồm mắng một câu Nhật Bản Quốc mắng tới.

Mắng xong sau, cái kia hai địch nhân lúc này mới tranh thủ thời gian buông ra Triệu Ngọc.

“Ô...” Ai ngờ, một giây sau, cái mặt nạ này nam vậy mà giống niệm chú giống như ong ong, liên tiếp ong ong mấy giây, cái này mới đột nhiên bạo khởi, hướng Triệu Ngọc xông thẳng lại.

A?

Triệu Ngọc nhướng mày, lập tức làm xong nghênh địch tư thế.

Trong chớp mắt, người này sắc bén vọt tới Triệu Ngọc trước mặt, đón đầu đánh xuống một chưởng! Một chưởng này hô hô mang gió, dị thường mãnh liệt.

Triệu Ngọc lập tức cảm thấy một cỗ to lớn uy áp, vội vàng hai tay giao

nhau, nghênh đón đón đỡ.

Ai ngờ, người này bàn tay trái đánh xuống, lại bỗng nhiên tay phải xông quyền, tốc độ nhanh đến cơ hồ có thể so với thiểm điện. Triệu Ngọc kinh hãi, vội vàng hai tay kẹp lấy, kẹp lấy nắm đấm của hắn.

Hô...

Mặt nạ nam bàn tay trái đánh xuống, Triệu Ngọc dọa đến nghiêng đầu né tránh, nhưng theo trên cánh tay thư giãn, mặt nạ nam đầu vai lắc một cái, nắm đấm thình lình từ Triệu Ngọc hai tay bên trong xông ra, chính giữa Triệu Ngọc ngực!

Ba!

Một quyền đánh trúng về sau, mặt nạ nam hào không đình trệ, trên không trung làm một lanh lợi bổ chưởng, đầu tiên là một chưởng bổ trúng Triệu Ngọc phía sau lưng. Sau đó, hắn trung bình tấn trầm ổn, từ dưới hướng lên, một cái trùng thiên quyền kích ra, Triệu Ngọc lập tức lăng không bay lên, trên không trung phun ra một miệng Tiên huyết về sau, lúc này mới trùng điệp quẳng xuống đất!

Mà sau khi rơi xuống đất, Triệu Ngọc cảm giác ngũ tạng bốc lên, đầu được não nứt, rốt cuộc động đậy không được nữa.

Nha...

Triệu Ngọc nắm mấy lần nắm đấm, nhưng toàn bộ thân thể đã không nghe mình chỉ huy, căn bản làm không bên trên bất luận khí lực gì...

Mặt nạ nam đứng thẳng người ở Triệu Ngọc trước mặt, tựa hồ là trầm tư như vậy mấy giây, tựa hồ chính đang tự hỏi, hắn là cho Triệu Ngọc một cái như thế nào kiểu chết mới tốt?

Nhưng ai biết, ngay tại trọng yếu như vậy thời khắc, mặt nạ nam lại chợt nghe một tiếng dị hưởng, hắn lập tức biến sắc, đã ý thức được không ổn, đúng là một cái phi thân vọt lên, từ không trung đánh cái ngư dược trước nhào lộn.

Mà liền tại hắn phi thân vọt lên đồng thời, nhưng gặp Tiêu Hàng đẩy một cỗ vận hàng dùng xe đẩy, thình lình từ trong căn cứ vọt ra, mà đẩy ngồi trên xe, ngoại trừ đùi thụ thương Lê Tịnh bên ngoài, còn có ưỡn một cái bạo khoản cửu nhị thức —— súng máy hạng nặng! ! !

Đột đột đột...

Đây chính là ưỡn một cái hàng thật giá thật súng máy hạng nặng, súng vang lên về sau, lập tức bạo phát ra đinh tai nhức óc tiếng oanh minh, đạn mãnh liệt địa nổ bắn ra mà đến, lập tức đem đông đảo địch nhân bắn ngã xuống đất, hiện trường một mảnh rú thảm...

Chương 1122: Sinh tử vận tốc

Đột đột đột. . .

Yên lặng hơn 80 năm cổ lão súng máy, tại Lê Tịnh trong tay toả sáng nó bạo liệt thanh xuân, một trận bắn phá qua đi, chúng địch nhân tất cả đều bị bắn ngã xuống đất, tử trạng cực thảm. . .

Lúc đầu, Lê Tịnh cũng nhìn thấy cái kia đem Triệu Ngọc đập nện trên mặt đất mặt nạ nam, mà lại thương thứ nhất liền là ngắm lấy hắn đi, thật không nghĩ đến, mặt nạ nam vậy mà như thế cảnh giác, đúng là sớm địa vọt lên thang lầu, chui vào phía trên cái kia cánh cửa nhỏ.

“Oa nha!” Đợi cho súng máy bắn phá qua đi, Tiêu Hàng nhịn không được phát ra một tiếng tán thưởng, vung tay tán nói, “Tiểu Nhật Bản vũ khí, thật đúng là mẹ nó thoải mái a! Qua nhiều năm như vậy, thế mà còn có thể dùng! ? Nếu là sớm biết dạng này, chúng ta nhưng không đến mức bị đánh đến bị động như vậy a!”

“Đi!” Lê Tịnh sắc mặt trắng bệch địa thúc giục nói, “ tranh thủ thời gian nhìn xem Triệu Ngọc thế nào?”

“Nha!” Tiêu Hàng vội vàng chạy đến Triệu Ngọc trước mặt, đem hắn lật lên, “Triệu Ngọc, ngươi thế nào? Vẫn được sao?”

“Nha. . .” Triệu Ngọc cảm giác trời đất quay cuồng, ngũ tạng lục phủ kịch liệt bốc lên, vô số cỗ đau từng cơn truyền đến, đã để hắn đau đến không biết đau đớn! Thế nhưng là, hắn hiện tại trong đầu còn băn khoăn lớn bao nhiêu sự tình, vội vàng ráng chống đỡ lấy giơ cánh tay lên, chỉ

chỉ phía trên cửa nhỏ.

“Chạy! Không có đánh lấy!” Tiêu Hàng lắc đầu hỏi nói, “ đúng, cái kia mang mặt nạ chính là cái gì quỷ a? Làm sao lại ngay cả ngươi cũng đánh không lại hắn đâu?”

“Đi. . .” Triệu Ngọc kịch liệt phập phồng ngực, đổi tốt mấy hơi thở, lúc này mới nắm lấy Tiêu Hàng tay, dùng sức rống nói, “ đi bà ngươi cái chân!”

“Ngươi. . .” Tiêu Hàng lắc đầu ở giữa, lúc này mới bỗng dưng thấy được tựa ở góc tường, lần nữa hôn mê Thôi Lệ Châu, hắn vội vàng kinh ngạc hô một tiếng, “Ai? Thôi Lệ Châu?”

Móa!

Triệu Ngọc trong lòng lại mắng một tiếng, lúc này mới thoáng khôi phục một tia thần trí, hắn mau đem đạo cụ cột mở ra, đem một cái ẩn hình khôi phục tề sử dụng ra.

Khôi phục tề dị thường thần kỳ, sử dụng về sau, Triệu Ngọc vậy mà đột nhiên đứng lên, chỉ vào xa xa căn cứ rống to: “Tiêu Hàng, nhanh. . . Trong căn cứ bị chôn thả tạc đạn! Còn có không đến 10 phút liền phải nổ tung, chúng ta đến mau chóng rời đi!”

“A? Cái gì? Tạc đạn?” Tiêu Hàng quá sợ hãi, “Làm sao ngươi biết? Còn có 10 phút bạo tạc, ngươi còn có rảnh rỗi mắng cái gì nãi nãi cái chân, cái này. . .”

“Ta nhìn thấy, vừa rồi mang mặt nạ cho Thôi Lệ Châu thôi miên, hắn rất có thể đã từ trên thân Thôi Lệ Châu biết hắn muốn đáp án!” Triệu Ngọc gấp rút nói nói, “ không có thời gian, chờ một lúc toàn bộ đại sơn đều sẽ bị nổ bay, ngươi nhanh đi chiếu cố Lê đội trưởng, ta đi kéo Thôi Lệ Châu, chúng ta tranh thủ thời gian. . .”

Oanh. . .

Ai ngờ,

Triệu Ngọc nói còn chưa dứt lời, trên đầu lại bỗng nhiên truyền đến một trận mãnh liệt nổ vang, toàn bộ hầm trú ẩn đều đi theo lắc lư mấy lần.

A. . .

Tiêu Hàng kinh hãi: “Cái này. . . Cái này nổ tung sao? Ngươi không nói còn có 10 phút sao?”

“Thế nào? Thế nào?” Lê Tịnh khập khiễng địa chạy tới hỏi nói, “ chúng ta có phải hay không đến tranh thủ thời gian rút lui?”

“Chờ một chút. . .” Như thời điểm này, Triệu Ngọc ngẩng đầu nhìn đỉnh động, lại rất mau nhìn đến một cỗ khói đặc, từ trên thang lầu cửa nhỏ bừng lên!

“Hỏng!” Triệu Ngọc bỗng nhiên ý thức được đại sự không ổn, hơi kém đặt mông ngồi dưới đất.

“Đáng chết!” Lê Tịnh như thế thông minh , đồng dạng thấy rõ, từ bạo tạc truyền đến địa phương cũng có thể thấy được, cái này tất nhiên là cái kia đào tẩu mặt nạ nam, đã đem phía trên cửa hang cho nổ nát!

Nói cách khác, bọn họ hiện tại rất có thể đã bị vây ở cái này trụ sở dưới đất bên trong, không ra được!

Nếu như chỉ là ra không được còn tốt một chút, nhưng cái này trong căn cứ còn có tạc đạn đâu, mà lại tạc đạn lập tức liền muốn nổ tung! Cái này nhưng. . . Làm sao bây giờ?

Ta dựa vào!

Triệu Ngọc buồn bực thè lưỡi, hắn vạn không nghĩ tới, sự tình huyên náo như thế lớn, nhưng lại kết quả là, mình vẫn là lâm vào khốn cảnh như vậy!

Làm sao bây giờ?

Không có thời gian. . .

Triệu Ngọc lo lắng nắm nắm nắm đấm, chuyện cho tới bây giờ, hắn lại cũng không có biện pháp khác, chỉ có thể tới một lần xưa nay chưa từng có sinh tử vận tốc, cùng Tử Thần thi đấu một thi chạy! Nhìn xem. . . Mình còn có cơ hội hay không chạy thắng?

Tốt!

Liều mạng!

Hạ quyết tâm, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian xông Tiêu Hàng chào hỏi: “Tiêu Hàng, nhanh, ngươi bây giờ liền mang theo Lê đội trưởng cùng Thôi Lệ Châu đi lên!”

“Thế nhưng là. . .” Tiêu Hàng tuyệt vọng, “Phía trên đã bị tạc a!”

“Không nhìn làm sao biết?” Triệu Ngọc rống nói, “ tranh thủ thời gian đi, muốn vạn nhất còn có đường ra đâu? Hoặc là lại nổ ra một đầu mới đường ra đâu?”

“Được. . . Tốt a. . .” Tiêu Hàng gật đầu, lại hỏi, “Vậy còn ngươi?”

“Ta đi đem tạc đạn phá hủy!” Triệu Ngọc nói một câu, người lại sớm đã một lần nữa chạy về hầm trú ẩn, hướng phía chỗ sâu chạy tới. . .

Như thế sống chết trước mắt, Triệu Ngọc lại cũng không lo được kỳ ngộ gì điểm tích lũy cùng đạo cụ tổn hao, hắn biết, một khi tạc đạn bạo tạc, hắn lại có cái gì cũng vu sự vô bổ!

Thế là, hắn lúc này một cái ẩn hình phi hành khí sử dụng ra, sau đó lại dùng một cái ẩn hình máy gia tốc gia trì một cái. Sau đó, vì để tránh cho bị xa xa Lê Tịnh cùng Tiêu Hàng nhìn thấy, hắn lại sử xuất một kiện quý giá áo tàng hình, biến thành ẩn hình.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, đạo cụ vừa vừa sử dụng, hắn lập tức đất bằng bay lên, bay đến hầm trú ẩn không trung, sau đó thẳng tắp chạy hắn vừa mới phát hiện viên kia bom hẹn giờ bay đi.

Vẻn vẹn không đến 20 giây, hắn liền thuận lợi đến chỗ mục tiêu, sau đó hào không đình trệ một cái ẩn hình hủy đi đạn khí sử xuất, giây phá hủy nên tạc đạn.

Hủy đi về sau, hắn tranh thủ thời gian đằng không mà lên, dọc theo vách động hướng hầm trú ẩn bên trong bay đi, một đường lục soát. Triệu Ngọc biết, hắn lần này cấp tốc hủy đi đạn, khó khăn nhất không phải hủy đi đạn, mà là thế nào đem tạc đạn tìm ra?

Mặc dù hắn có cao cấp ẩn hình tham trắc khí, nhưng tham trắc khí phạm vi dù sao cũng có hạn, to lớn như vậy căn cứ, hắn không có khả năng trong khoảng thời gian ngắn tra một mấy lần!

Thế là, hắn chỉ có thể nhịn đau cắt thịt, lại tiêu hao 2000 điểm điểm tích lũy, đem tham trắc khí phạm vi dò xét tăng lên tới đường kính 70 mét phạm vi, hơn nữa còn tăng lên dò xét độ chính xác, có thể làm cho nó càng thêm rõ ràng tìm tới địch nhân chôn xuống bom hẹn giờ.

Điểm tích lũy quả nhiên không phải hoa trắng, cường hóa về sau, tham trắc khí trên màn hình lập tức liền truyền đến đáp lại, sưu. . . Triệu siêu nhân lập tức bay đi, nhẹ nhõm làm xong viên thứ ba tạc đạn.

Cứ như vậy, Triệu Ngọc tại lớn như vậy hầm trú ẩn bên trong bay tới bay lui, cho nên ngay cả năm phút đồng hồ cũng chưa tới, hắn liền một hơi hủy đi 7 khỏa tạc đạn!

Bay trên không trung, Triệu Ngọc lập tức lòng tự tin tăng nhiều, đồng thời cũng là có chút điểm mà hối hận, nếu sớm biết mình ngưu bức như vậy, vừa rồi vì cái gì không vèo bay qua, phiến người đeo mặt nạ kia mấy cái vả miệng lại nói đâu? Vậy mà để hắn trốn thoát!

Thông qua lăng không phi hành, Triệu Ngọc cơ bản đem toàn bộ hầm trú ẩn tìm tòi mấy lần, trừ hiểu rõ đến căn cứ đại thể bố cục cấu tạo bên ngoài, hắn còn phát hiện một cái cửa ra khác!

Nhưng mà, khi hắn đi vào một cái cửa ra khác thời điểm , khiến cho người nhức cả trứng sự tình phát sinh, căn cứ máy dò biểu hiện, tại cái kia ra miệng bên cạnh, sắp đặt lấy địch nhân một viên cuối cùng bom hẹn giờ!

Thế nhưng là. . . Khi hắn tìm tới nên tạc đạn vị trí về sau, lại ngoài ý muốn phát hiện, mình đạo cụ trên lan can ẩn hình hủy đi đạn khí —— lại nhưng đã dùng hết!

Chương 1123: Mục đích gì?

Oanh. . .

Mấy phút sau, tạc đạn cuối cùng vẫn không thể tránh khỏi nổ tung!

Nghe được nơi xa truyền đến tiếng oanh minh, cảm thụ được đại địa phát sinh rung động kịch liệt, nhìn xem chợt diệt vụt sáng ánh đèn, Tiêu Hàng nhịn không được đem Lê Tịnh ôm vào trong ngực, mặt mũi tràn đầy tiêu tan nói:

“A Tĩnh, có thể cùng yêu nhất người chết cùng một chỗ, ta Tiêu Hàng cũng là dù chết không tiếc!”

Trước đó, Tiêu Hàng đã vọt tới phía trên thông đạo xem xét, phát hiện phía trên thông đạo hoàn toàn đổ sụp, cái kia duy nhất lối vào, đã bị người đóng chặt hoàn toàn!

Giờ phút này, lại nhìn thấy tạc đạn đã bạo tạc, tuyệt vọng chi tâm tất nhiên là tự nhiên sinh ra.

Lê Tịnh cũng là không còn ôm có bất kỳ huyễn tưởng, đầu tựa vào Tiêu Hàng trong ngực: “A hàng, ôm chặt ta, hi vọng tương lai tìm tới chúng ta người, có thể biết chúng ta là một đôi! Ta hối hận nhất sự tình, liền là lúc trước không có đáp ứng ngươi cầu hôn. . .”

Nói đến đây, Lê Tịnh trong mắt nhịn không được chảy xuống óng ánh nước mắt.

“Dễ nói, dễ nói!” Tiêu Hàng lau lau bàn tay bẩn thỉu, chắp tay trước ngực, trong miệng niệm nói, “ hiện tại, ta liền lại cầu một lần, ân. . . Chỉ bất quá. . .”

Hắn cúi đầu bốn phía xem xét, rất rõ ràng là muốn tìm cái có thể thay thế chiếc nhẫn đồ vật, nhưng trên mặt đất tất cả đều là tản mát vỏ đạn, còn có cái kia một chỗ tử thi.

“Nha. . .”

Ai ngờ, ngay tại hắn tìm kiếm xem xét thời điểm, bên cạnh Thôi Lệ Châu bị bạo tạc đánh thức, nhẹ nhàng địa” a” một tiếng.

Tiêu Hàng cùng Lê Tịnh nhìn Thôi Lệ Châu một chút, không khỏi lộ ra một tia đắng chát.

“Đi. . .” Lê Tịnh nhẹ nhàng nắm chặt Tiêu Hàng bàn tay, “Quản nó có hay không chiếc nhẫn, ta đáp ứng. . . Ta đáp ứng ngươi!”

Nói, Lê Tịnh đem hai gò má gần sát Tiêu Hàng mặt, đang muốn hôn. Ai ngờ, từ khía cạnh lối vào chỗ, bỗng nhiên truyền đến một tiếng kinh hô:

“Ò ó o. . .” Triệu Ngọc dùng tay cản trở mặt mình, lớn tiếng nói, “Nhi đồng không nên, nhi đồng không nên, phi lễ chớ nhìn, phi lễ chớ nhìn. . .”

Oa. . .

Tiêu Hàng cùng Lê Tịnh giật nảy mình, tranh thủ thời gian tách ra một chút.

“Ừm. . . Cái này. . . Cái kia. . .” Tiêu Hàng rõ ràng có chút không được tự nhiên, hắn há mồm hỏi thăm thời điểm, cái này mới dần dần phát hiện, cái kia ù ù tiếng vang đúng là dần dần giảm bớt, tựa hồ cũng không

có phát sinh bọn họ trong tưởng tượng siêu cấp nổ lớn,

Cùng thiên băng địa hãm, quặng mỏ sụp đổ. . .

“Yên tâm đi!” Triệu Ngọc buông lỏng cười một tiếng, “Ở căn cứ bên kia, có khác một cái thông đạo! Tạc đạn bị ta tháo ra về sau, ta liền đem nó phóng tới cái kia đầu trong thông đạo, đến một lần bạo tạc sẽ không lan đến gần trong căn cứ thuốc nổ cùng vũ khí, thứ hai, ta tưởng tượng lấy tạc đạn có thể đem cái kia cái lối đi nổ tung, nổ con đường ra ngoài. . .”

“Nha. . .” Tiêu Hàng lúc này mới thật dài địa thở ra một hơi, chỉ một thoáng, có loại cải tử hồi sinh cảm giác.

“Ngươi. . . Sẽ hủy đi tạc đạn?” Lê Tịnh một mặt không thể tưởng tượng nổi.

“Uy? Đầu ngươi bị hư sao?” Triệu Ngọc lắc đầu, “Ta sẽ phải hủy đi tạc đạn, còn có thể để nó bạo tạc sao? Ta ý tứ, là ta đem tạc đạn từ trên tường tháo ra, mà không phải hủy đi tạc đạn bản thân, hiểu không?”

“Nha. . .” Triệu Ngọc nói không sai, bởi vì thay đổi rất nhanh quá nhanh, Lê Tịnh phản ứng thật sự là chậm chạp rất nhiều.

“Như vậy. . .” Tiêu Hàng có chút ít lo lắng địa nói, “Tạc đạn chỉ có một viên rồi?”

“Ừm. . .” Triệu Ngọc suy nghĩ một cái, tranh thủ thời gian trả lời, “Dù sao ta chỉ nhìn thấy một viên!”

Không có cách, Triệu Ngọc không có khả năng đem tình hình thực tế nói ra, nếu như bọn họ biết nơi này có nhiều như vậy tạc đạn, Triệu Ngọc liền không có cách nào tự viên kỳ thuyết.

“Cái này. . . Nói gì vậy?” Tiêu Hàng trừng to mắt, “Muốn vạn nhất còn có đây này? Cái này không thể được, chúng ta nhất định phải ngay lập tức đi tìm một cái!”

“Không cần!” Triệu Ngọc giải thích, “Viên kia tạc đạn phía trên có định thời gian khí, nếu là còn có khác tạc đạn, tất nhiên đều là đồng bộ, hắn là đã sớm nổ tung, cản cũng ngăn không được! Lại nói. . . Ta trở về thời điểm đại thể nhìn một chút, không nhìn thấy. . .”

Đang khi nói chuyện, Thôi Lệ Châu đã ung dung tỉnh lại, Triệu Ngọc nhãn tình sáng lên, tranh thủ thời gian giật ra chủ đề, vọt tới trước mặt ôm lấy Thôi Lệ Châu hỏi:

“Tiểu Thôi, tỉnh, Tiểu Thôi. . .”

“Cái này. . .” Tiêu Hàng cùng Lê Tịnh liếc mắt nhìn nhau, rõ ràng vẫn là tại lo lắng tạc đạn vấn đề.

“Lão lớn. . .” Thôi Lệ Châu tỉnh, nhưng hiển nhiên vẫn còn tương đối mơ hồ, con mắt không cách nào mở ra.

“Ta ở chỗ này, ta ở chỗ này. . .” Triệu Ngọc nhẹ nhàng vỗ vỗ Thôi Lệ Châu khuôn mặt, lại quay đầu trở lại hướng Tiêu Hàng cùng Lê Tịnh hỏi nói, “ vừa rồi. . . Cái kia mang mặt nạ đem Tiểu Thôi cho thôi miên, ta nhìn thấy, hắn một mực tại Tiểu Thôi bên tai lẩm bẩm cái gì, tựa như niệm chú đồng dạng! Tiểu Thôi cũng đắc a đắc a địa không biết nói thứ gì?”

“A? Làm sao. . . Tại sao có thể như vậy?” Lê Tịnh lập tức nhíu chặt nó lông mày, nhỏ giọng nhắc tới, “Không nên a? Căn cứ đều tìm được, bọn họ còn muốn hỏi Thôi Lệ Châu cái gì?”

“Đúng vậy a. . .” Tiêu Hàng cũng là phi thường nghi hoặc, “Hắn là liên quan tới Đào Hương sự tình a? Việc này. . . Quá kỳ hoặc!”

“Càng kỳ hoa còn có đây này!” Triệu Ngọc lắc đầu nói nói, “ mang mặt nạ miệng bên trong còn mắng tám cách răng đường đâu!”

“Cái gì? Tiểu Nhật Bản?” Tiêu Hàng trừng to mắt, “Nhật Bản đặc công sao? Đây là. . .”

“Mấu chốt là. . .” Lê Tịnh suy tư nói nói, “ hắn đến cùng tìm tới hắn muốn đáp án hay chưa? Căn cứ ngay ở chỗ này, bảo tàng. . . Chẳng lẽ, bảo tàng không có ở đây không?”

“Vô số loại khả năng a!” Triệu Ngọc lắc đầu thán nói, “ Điền thị huynh đệ mất tích nửa năm có thừa, chúng ta không biết, bọn họ đã phát hiện bí mật này căn cứ bao lâu rồi? Có lẽ, bảo tàng đã bị bọn họ dời đi! Có lẽ, bảo tàng cũng không ở nơi này!”

“Hắn là cái sau!” Lê Tịnh nói nói, “ lớn như vậy một nhóm bảo tàng, không có khả năng tại chúng ta nghiêm mật như vậy giám thị hạ nhẹ nhõm chở đi! Mà lại, nếu quả như thật dời đi, bọn họ còn như thế quan tâm Thôi Lệ Châu làm cái gì?”

“Không!” Ai ngờ, Triệu Ngọc lại dùng ngón tay chỉ xa xa căn cứ, trên mặt lộ ra một loại phức tạp ngoạn vị biểu lộ, nói nói, “ cũng có lẽ, bảo tàng ngay ở chỗ này, cũng không có bị chuyển di đâu!”

“A? Cái gì. . . Có ý tứ gì?” Tiêu Hàng không hiểu.

“Từ khi chúng ta trúng mai phục, ta vẫn có loại cảm giác!” Triệu Ngọc nói nói, “ ta luôn cảm thấy, những người kia mục đích, căn bản cũng không phải là chở đi bảo tàng! Làm ta phát hiện tạc đạn thời điểm, liền càng thêm khẳng định cảm giác của ta!”

“Nha. . .” Lê Tịnh gật đầu, “Ngươi ý tứ, là những người kia mục đích, là muốn đem bảo tàng tính cả cái trụ sở này tất cả đều hủy đi! ?”

“Đây là. . .” Tiêu Hàng nhíu lông mày suy nghĩ, cái này mới rốt cục lĩnh ngộ, “Ta hiểu được, những cái kia bảo vật giá trị liên thành, phú khả địch quốc, cho nên, địch người biết mình không có khả năng mang đi, đã mang không đi, cái kia liền dứt khoát nổ rớt, để chúng ta cũng không chiếm được! Mẹ nó, cái này cũng mẹ nó quá độc ác đi! ? May mắn. . . Tạc đạn không có nổ a!”

“Bất quá. . .” Triệu Ngọc lần nữa lắc đầu, “Lời này không phải là tuyệt đối, ta vừa rồi lượn quanh một vòng lớn, nhưng cũng không có nhìn đến bất kỳ bảo vật cùng Hoàng Kim cái bóng, cho nên, chúng ta không thể quá mức khẳng định!”

“Nha. . .” Lúc này, Thôi Lệ Châu mở mắt, so trước đó khôi phục rất nhiều.

“Đúng!” Lê Tịnh nhìn xem đang thức tỉnh Thôi Lệ Châu nói nói, “ nếu như muốn biết đối phương mục đích thật sự đến cùng là cái gì, chỉ sợ. . . Chỉ có biết người kia đến cùng hỏi Thôi Lệ Châu vấn đề gì mới được!”

Chương 1124: Là đang chửi đổng sao?

“Ta. . . Ta không biết a?” Nghe xong Triệu Ngọc vấn đề, Thôi Lệ Châu bưng bít lấy đầu, một mặt mông lung địa hồi ức nói, “ ta không phải là bị tạc đạn nổ tới rồi sao? Sau đó liền cái gì cũng không biết, trời ạ. . . Đây là địa phương nào! ?”

“Ừm. . . Ngươi từ từ suy nghĩ một cái. . .” Tiêu Hàng nhắc nhở, “Ngươi tỉnh qua một lần, bị bọn họ bắt được, là ta cứu ngươi!”

“Nha. . . Nghĩ tới. . .” Thôi Lệ Châu mở to hai mắt, “Là có chuyện như thế, thật nhiều. . . Thật nhiều cái rương còn có đại pháo!”

“Đúng đúng đúng!” Tiêu Hàng gật đầu, “Ngươi thấy có người đang đuổi, ngươi liền chui qua một cái khe hở chạy!”

“Đúng, có người truy ta!” Thôi Lệ Châu khẩn trương hỏi, “Những cái kia. . . Đều là ai a?”

“Ngươi trước đừng quan tâm những chuyện này!” Triệu Ngọc thúc giục, “Ngươi lại hảo hảo suy nghĩ một chút, ngươi chạy về sau, lại xảy ra chuyện gì? Ngươi là thế nào bị bọn họ bắt được?”

“Ta chạy. . . Ta chạy. . .” Thôi Lệ Châu vỗ ót một cái, “Nơi này. . . Nơi này chính là bảo tàng bí mật kia cứ điểm a? Bảo tàng đâu? Hoàng Kim đâu? Đã tìm được chưa? Có thể phân ta nhiều ít a?”

“Ta đi!” Triệu Ngọc nhíu mày, “Lúc này còn muốn lấy tiền đâu! Ngươi vẫn là ngẫm lại chúng ta còn có hay không mệnh a? Nhanh, nhanh

muốn. . .”

“Ta. . .” Thôi Lệ Châu cúi đầu suy nghĩ, nửa ngày mới nói, “Ta tựa như là không có chạy mấy bước, liền bị bọn họ cho bắt được! Bọn họ cho ta. . . Cho ta. . .” Nàng sờ lên cổ của mình, “Đánh cho ta một châm, sau đó, ta liền cũng đều cái gì cũng không biết!”

“Thế nhưng là. . . Ngươi suy nghĩ một chút, ngươi vừa rồi cùng người nói chuyện!” Triệu Ngọc lo lắng nhắc nhở, “Có cái mang mặt nạ gia hỏa hỏi ngươi rất nhiều thứ, ngươi nhanh nghĩ một hồi, hắn đều hỏi ngươi cái gì? Những vấn đề kia, khả năng liền là tất cả vấn đề đáp án!”

“Cái gì? Mang mặt nạ?” Thôi Lệ Châu buồn bực, “Không có a? Chưa thấy qua a? Cái này. . . Cái này đều cái gì đối cái gì a? Ai có thể nói cho ta biết, hiện tại rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra? Các ngươi còn đứng ngây đó làm gì? Bảo tàng ngay ở chỗ này, vì cái gì không đi tìm tìm? Hơn mấy trăm tấn Hoàng Kim a!”

“Ai!” Triệu Ngọc lắc đầu, nói với Tiêu Hàng, “Xem ra, Tiểu Thôi hắn không phải là cái gì thôi miên, mà là cùng những chuyên gia kia đồng dạng, cũng hắn là bị người sử dụng thuốc nói thật! Tại loại này hôn mê tình huống dưới, nàng mặc dù nói ra đáp án, nhưng là mình lại không nhớ được!”

“Xong!” Tiêu Hàng nhếch miệng, “Nếu là không biết đáp án này, chúng ta liền không có cách nào đi tìm ra người đeo mặt nạ kia! Muốn ta nói, chúng ta vẫn là nhanh lên một chút ra ngoài, tìm thôi miên chuyên gia tới xem một chút!”

“Bất quá. . .” Triệu Ngọc bỗng nhiên nhíu mày, không quá chắc chắn địa nói nói, “ ta hiểu một chút môi ngữ! Ta vừa mới nhìn đến người đeo mặt nạ nói chuyện, vẫn là đại khái có thể biết hắn đang nói cái gì! Mặc kệ cái gì tám cách răng đường vẫn là tiếng Anh,

Dù sao. . . Tên kia vừa rồi nói với Thôi Lệ Châu khẳng định là Hán ngữ!”

“Đó là dĩ nhiên!” Tiêu Hàng nói thẳng, “Thôi Lệ Châu sẽ chỉ nói tiếng Trung Quốc, cho nên tên kia muốn muốn hỏi một chút đề, đương nhiên chỉ có thể dùng Hán ngữ! Bất quá. . . Triệu Ngọc a, thật đúng là không nhìn ra, ngươi hiểu nhưng đủ nhiều a, ngươi sẽ môi ngữ?”

“Cái gì? Người đeo mặt nạ! ?” Thôi Lệ Châu lông mày đều nhanh vặn đến cùng một chỗ, “Đã mang theo mặt nạ, làm sao còn có môi ngữ? Lão đại? Ngươi lại khoác lác a? Ta làm sao không biết ngươi còn có chức năng này?”

“Không phải, người kia chỉ đeo lấy một nửa mặt nạ, miệng là lộ ở bên ngoài!” Triệu Ngọc trả lời, “Ta không có khoác lác, ta thật hiểu. Ngươi sau lưng nói ta những cái kia nói xấu, ta biết tất cả!”

Triệu Ngọc hoàn toàn chính xác không có khoác lác, tại lúc ấy lần đầu tiên nhìn thấy người đeo mặt nạ ngay tại nói chuyện với Thôi Lệ Châu thời điểm, hắn liền lập tức sử dụng một cái môi ngữ biện thức khí đi ra, nghĩ muốn nghe một chút mặt nạ nam đến cùng đang nói thầm cái gì đó? Chính vì hắn một mực tại mân mê cái này đạo cụ, cho nên mới sẽ không nhìn những người kia ẩu đả.

“Vậy ngươi còn dấu dấu giếm giếm cái gì?” Tiêu Hàng vỗ tay thúc giục, “Còn không mau nói nói, người đeo mặt nạ đến cùng nói cái gì rồi?”

“Mấu chốt là, tên kia nói đến không quá hợp lý, mà lại cái kia tôn tử miệng còn không sạch sẽ. . .” Triệu Ngọc khó xử địa nói nói, “ một mực nói cái gì 'Hắn * mẹ', 'Hắn * mẹ'! Để cho ta đều nghe được khó chịu!”

“A? Nhật Bản quỷ tử mắng Trung Quốc đường phố?” Tiêu Hàng nhíu mày, “Ngươi không phải nghe lầm a? Đối một cái đã hôn mê người chửi đổng? Người này có bệnh sao?”

“Ta sao có thể nghe lầm đâu?” Triệu Ngọc hồi ức nói, “ hắn nói cái gì 'Mẹ hắn ở đâu? Ngươi còn có thể nhớ tới a? Nếu là không tìm được, còn có biện pháp nào? Còn có. . . Còn có. . . Còn giống như nâng lên ảnh chụp cái từ này!”

“Ta cạch!” Nghe thấy lời ấy, Thôi Lệ Châu vểnh vểnh lên miệng, “Nên không lại. . . Hắn nếu không phải chửi đổng đâu? Hắn nói hắn * mẹ, chỉ chính là ta mẹ? Mẹ ta? Thế nhưng là. . . Mẹ ta đã chết a? Ảnh chụp, muốn của mẹ ta ảnh chụp? Nếu là tìm không thấy mẹ ta, liền phải ảnh chụp? Cái này. . . Thật cổ quái a!”

“Khẳng định không phải ý tứ này!” Triệu Ngọc cũng là lắc đầu, “Chỉ bằng bản lãnh của bọn hắn, muốn tra được mụ mụ ngươi tin tức, đạt được mụ mụ ngươi ảnh chụp, còn không dễ như trở bàn tay? Khẳng định là sai lầm chỗ nào! Tiểu Thôi, ngươi lại cẩn thận nhớ lại một chút, nhìn có thể hay không nhớ tới chút gì đến? Ngươi lúc đó là trợn tròn mắt, cũng đã nói rất nói nhiều, chỉ tiếc ta nhìn không thấy miệng của ngươi hình. . .”

“Vân vân. . . Không đúng!” Lúc này, Tiêu Hàng bỗng nhiên giơ lên lông mày, khoa tay nói, “ nếu như ta muốn hỏi một người mụ mụ sự tình, ta phải nói 'Ngươi * mẹ', mà không nên hỏi 'Hắn * mẹ' a? Cho nên, hoặc là gia hoả kia đang chửi đổng, hoặc là, liền là hắn hỏi người không phải Thôi Lệ Châu mụ mụ, mà là mụ mụ của người khác! Cái này riêng lẻ vài người còn có thể là ai? Đào Hương thôi? Cho nên, hắn hỏi là Đào Hương mụ mụ, cho nên mới sẽ 'Hắn * mẹ' 'Hắn * mẹ' nói chuyện!”

“Ta đi, ngươi nhiễu khẩu lệnh nói đến rất tốt!” Thôi Lệ Châu trợn nhìn Tiêu Hàng một chút.

“Đào Hương là cô nhi!” Triệu Ngọc lắc đầu, “Hắn cũng không biết hắn * mẹ là ai, hỏi Thôi Lệ Châu hữu dụng không?”

“Ai u, thật là!” Thôi Lệ Châu tức hổn hển địa nắm lấy tóc nói nói, “ ta đây là chọc người nào? Vì cái gì tất cả đều hướng về phía ta tới? Ta đến cùng biết cái gì a ta?”

“Đừng có gấp, đừng có gấp!” Triệu Ngọc gặp Thôi Lệ Châu trạng thái muốn băng, vội vàng an ủi nói, “ như vậy đi, ngươi trước đừng có gấp, ta lại từ từ phân tích phân tích!”

“Đừng từ từ phân tích, vẫn là rời đi trước địa phương quỷ quái này rồi nói sau!” Tiêu Hàng hỏi nói, “ ngươi không phải mới vừa nói, ngươi đem tạc đạn phóng tới khác một cái thông đạo bên trong dẫn nổ sao? Thế nào? Nơi đó nổ ra lối ra hay chưa?”

“Nếu là có, ta mẹ nó còn ở nơi này phí lời gì a?” Triệu Ngọc liếc mắt, “Ầm! Thông đạo sắp vỡ, tất cả đều sập, làm sao có thể nổ ra lối ra đến?”

“Ta cạch!” Tiêu Hàng quyệt miệng, “Nói như vậy. . . Chúng ta đã bị vây ở chỗ này hay sao? Hỏng, hỏng, ngươi biết không? Phía trên cái kia cái lối đi cũng tất cả đều sập, coi như Đặc Công xử xác định vị trí, cũng phải vài ngày mới có thể đào mở đâu! Nơi này không ăn không uống, chúng ta còn không phải tươi sống chết đói a. . .”

“Không có việc gì, nơi này có nhiều như vậy đồ ăn đâu! Không chết được!” Ai ngờ, hồi lâu không có lên tiếng Lê Tịnh bỗng nhiên nói chuyện.

“A? Đồ ăn?” Triệu Ngọc bọn người hưng phấn mà xoay đầu lại, mặt lại tất cả đều đen.

Nhưng gặp Lê Tịnh ngay tại những cái kia bị súng máy bắn chết trên thân người chết tìm kiếm lấy cái gì, ý tứ lại rõ ràng bất quá, nàng nói tới đồ ăn không phải khác, mà là những thi thể này. . . 8)

Chương 1125: Ngươi tin tưởng nàng sao?

“Còn không đến mức đến loại tình trạng này a?” Tiêu Hàng nhìn thấy Lê Tịnh về sau, một mặt bất đắc dĩ lắc đầu, một mặt hướng những cái kia người chết đi đến, miệng bên trong còn lo lắng địa hỏi đến, “A Tĩnh, ngươi cẩn thận một chút, trên đùi thế nhưng là bị thương không nhẹ a!”

“Không có việc gì, không biết tại sao, ta cảm giác tốt hơn nhiều! Giống như máu đã đã ngừng lại. . .” Lê Tịnh xông Tiêu Hàng khoát tay, “Ngươi tới xem một chút, những người này tất cả đều là người ngoại quốc!”

Hừ!

Ngươi đương nhiên cảm giác tốt hơn nhiều, Triệu Ngọc trong lòng nói ra, nếu không phải lão tử thuốc cầm máu, ngươi bây giờ chỉ sợ ngay cả khí lực nói chuyện cũng không có a?

“Quốc tế lính đánh thuê sao?” Tiêu Hàng ngồi xổm ở một cỗ thi thể trước tử quan sát kỹ một cái, “Có vẻ như không có đặc thù rõ ràng, hẳn không phải là cá gì biết tên tổ chức a!”

“Trong trong ngoài ngoài đều tính cả, bọn họ chí ít có hơn mười người!” Lê Tịnh nhíu mày, “Khổng lồ như vậy một tổ chức xuất hiện, vì cái gì chúng ta không có chút nào phát giác đâu?”

“Đáng tiếc lên không được lưới!” Tiêu Hàng lấy điện thoại di động ra khoa tay nói, “ ta vẫn là trước cho bọn họ vỗ vỗ chiếu lại nói, đừng quay

đầu lại phân biệt không nhận ra được!”

“Thiết bị tiên tiến, nghiêm chỉnh huấn luyện, tính bí mật lại mạnh như vậy! Ta hoài nghi. . .” Lê Tịnh suy nghĩ nói, “ những người này đều là lâm thời chiêu mộ tới, mặc dù không có danh khí cùng kinh nghiệm, nhưng tính bí mật tương đối tốt! Đều là loại kia thân phận sạch sẽ, không cách nào tra tìm!”

“Đúng!” Tiêu Hàng một mặt cho tử thi chụp ảnh, một mặt nói nói, “ dạng này tổ chức nhất không dễ dàng phát giác! Nhìn, trong này còn có rất nhiều lớn lên giống người Trung Quốc, không phải Đông Nam Á, liền là Đông Á người!”

“Đã có bát cách nha lộ, “ Triệu Ngọc nói nói, “ vậy khẳng định người tổ chức liền là tiểu Nhật Bản rồi? Mang mặt nạ cái kia, xem xét liền là thủ lĩnh của bọn họ mà!”

“Cái này nhưng không nhất định!” Lê Tịnh lắc đầu, “Ta hiểu rõ bọn họ sáo lộ, nếu thật là Nhật Bản tổ chức đặc công, bọn họ càng không khả năng nói Nhật ngữ, chẳng những một chữ cũng sẽ không nói, trên thân đều khó có khả năng xuất hiện bất kỳ một cái Nhật Bản nguyên tố!”

“Nha. . .” Triệu Ngọc gật đầu, “Ta hiểu được, cái này một phiếu làm như thế lớn, cũng phải áp dụng vu oan giá họa đúng không?”

“Đúng thế, bằng không, một khi bị chúng ta điều tra ra!” Tiêu Hàng lắc đầu, “Vậy coi như là quốc tế đại sự kiện! Ai cũng không dám chơi như vậy. . .”

“Nói như vậy. . . Chuyện này còn không thấy phải là tiểu Nhật Bản làm đâu!” Triệu Ngọc lắc đầu, “Lại. . . Sẽ là KGB sao?”

“Cũng không lại. . .” Tiêu Hàng lắc đầu, “Lập trường khác biệt, nếu như là người Nga, khẳng định sẽ hợp tác với chúng ta!”

“Bất quá, bất kể nói thế nào. . .” Lê Tịnh nói nói, “ đây đều là ta nghe nói qua, duy nhất một lần chất ác liệt nhất, quy mô lớn nhất âm mưu hoạt động! Người ngoại quốc đến tìm kiếm Trung Quốc bảo tàng, còn muốn đem nơi này hủy đi, đơn giản quá to gan lớn mật! Dạng này người, tuyệt đối không thể bỏ qua!”

“Chỉ tiếc. . .” Tiêu Hàng nhíu mày nói nói, “ trụ sở bí mật mặc dù bảo vệ, nhưng vẫn là bị tiểu tử kia chạy! Mà lại, hắn biết hắn muốn biết, ta lo lắng. . .”

“Cho nên, chúng ta phải nhanh một chút từ nơi này ra ngoài! Không thể đợi thêm nữa!” Lê Tịnh lôi kéo Tiêu Hàng tay nói, “Như thế lớn một cái căn cứ, nói không chừng còn có đừng cửa ra vào, chúng ta không bằng tìm xem nhìn!”

“Được rồi!” Tiêu Hàng gật đầu, nói với Lê Tịnh, “Chỉ là, ngươi liền chớ đi, chân ngươi không tiện!”

“Ừm. . . Chờ một chút. . .” Triệu Ngọc chợt nhớ tới một việc, vội vàng khoát tay nói nói, “ vừa rồi. . . Vừa rồi chúng ta đánh nhau bên kia không phải còn có mấy cái người sống sao? Chúng ta có phải hay không đi qua nhìn một chút, có thể hay không từ bọn họ miệng bên trong làm đến cái gì? Cái này ta thành thạo nhất!”

“Không được. . .” Ai ngờ, Tiêu Hàng cùng Lê Tịnh cùng một chỗ lắc đầu, Tiêu Hàng bất đắc dĩ trả lời, “Hoàn toàn chính xác có hai cái không chết, nhưng tất cả đều tự sát!”

“Ta két. . . Đội cảm tử sao đây là?” Triệu Ngọc quyệt miệng, “Còn mang tự sát? Có phải hay không bỏ vào trong miệng lấy thuốc, gặm phá liền chết?”

Tiêu Hàng hai người không có trả lời, mà là lo âu nhìn chung quanh.

Tốt a. . .

Triệu Ngọc thu hồi trước đó mạch suy nghĩ, chuẩn bị cùng Tiêu Hàng cùng đi tra nhìn một chút.

Nhưng ai biết, theo tâm hắn thái hơi vừa buông lỏng, trước đó chịu trọng thương, cùng mãnh liệt cảm giác mệt mỏi không ngờ đánh lên trong lòng của hắn, để thân thể của hắn trầm xuống, đánh cái lảo đảo. . .

“Đã dạng này. . .” Thôi Lệ Châu lại cùng Triệu Ngọc tương phản, trong mắt nàng đặt vào hưng phấn ánh sáng, “Chúng ta không bằng tìm khắp nơi tìm đi! Muốn vạn nhất tìm tới Hoàng Kim đâu? Ai? Lão đại. . . Lão đại. . .”

Thôi Lệ Châu ngay tại Triệu Ngọc bên người, mắt nhìn thấy Triệu Ngọc bước chân lảo đảo, vội vàng tiến lên nâng.

“Không. . . Không được. . .” Triệu Ngọc đau đến nhe răng nhếch miệng, cảm giác toàn thân trên dưới nóng bỏng địa đau, đầu não u ám, ánh mắt mơ hồ. Rất rõ ràng, đó là bởi vì trước đó năng lượng gấp bội tề tác dụng phụ, cùng ẩn hình khôi phục tề dần dần biến mất bố trí. . .

“Đừng. . . Đừng làm ta sợ a lão đại!” Thôi Lệ Châu dọa sợ, vội vàng móc ra nửa bình nước khoáng cho Triệu Ngọc uống xong, “Ngươi thế nào? Ngươi nhưng tuyệt đối đừng có việc a?”

“Ta không sao, “ Triệu Ngọc lên dây cót tinh thần nói nói, “ ta chỉ là qua lực mà thôi, đến nghỉ ngơi một chút!”

“Thật. . . Thật không sao sao?” Tiêu Hàng cũng là quan tâm kiểm tra một hồi, thậm chí còn cho Triệu Ngọc sờ một cái mạch, “Ta nghe được có người hướng ngươi nổ súng, ngươi xác định ngươi không có trúng đạn sao? Ta nói không phải cao su đạn. . .”

“Đi bà ngươi cái chân! Trông mong ta chết a ngươi?” Triệu Ngọc trâu trừng mắt, lại lập tức đau đến một trận co rút đau đớn.

“Tốt a tốt a. . .” Tiêu Hàng vội vàng khoát tay, “Đã còn có thể mắng chửi người, cái kia chính là không sao! Như vậy đi. . . Ta đi tìm ra đường, các ngươi lưu tại nơi này chiếu cố Triệu Ngọc đi!”

“Ta không cần người chiếu cố!” Triệu Ngọc khoát tay, “Tiểu Thôi, ngươi cũng đi theo Tiêu Hàng đi thôi, ngươi hiểu kỹ thuật, nhìn xem có thể hay không tìm tới đầu mật đạo cái gì!”

“Cái này. . .” Thôi Lệ Châu rõ ràng có chút khó khăn.

“Được rồi, nơi này có ta đây!” Lê Tịnh móc ra một cây súng lục, khoát tay ra hiệu.

“Cái kia tốt. . . Các ngươi cẩn thận một chút mà!” Tiêu Hàng xông Lê Tịnh dặn dò, “Một khi phát hiện dị thường, nổ súng ra hiệu! Ta sẽ mau chóng gấp trở về!”

Lê Tịnh gật đầu.

“Vậy được rồi. . .” Thôi Lệ Châu đành phải gật đầu, sau đó cùng Tiêu Hàng lại tìm tìm đường ra.

Một mực nhìn lấy hai người bối cảnh biến mất ở phía xa to lớn xe tăng phía dưới, Lê Tịnh lúc này mới kéo lấy nàng cái kia thụ thương đùi phải, chậm rãi đi vào Triệu Ngọc trước mặt, hỏi một câu: “Triệu Ngọc, ngươi thật như vậy tin tưởng nàng sao?”

“Cái gì?” Triệu Ngọc giương mắt nhìn thấy, Lê Tịnh con mắt đã nhìn chằm chằm nơi xa, lúc này mới lĩnh ngộ nàng ý tứ, trả lời nói, “ đương nhiên! Thôi Lệ Châu mặc dù tinh nghịch, nhưng ở trái phải rõ ràng trước

mặt, còn có nguyên tắc của nàng! Sự tình đều đến trình độ này, ngươi cho rằng, nàng còn có nói láo tất yếu sao?”

“Nhưng sự thật cho thấy, nàng đích xác là biết cái gì!” Lê Tịnh nói nói, “ bằng không, địch nhân sẽ không như thế rõ ràng địa nhằm vào nàng! Chuyện trọng yếu như vậy, nàng làm sao có thể không biết đâu?”

“Cái này ta không biết, nhưng là. . .” Triệu Ngọc khẳng định nói, “Ta tin tưởng, nàng tuyệt đối không có nói sai! Nàng nói không biết, cái kia chính là thật không biết!”

“Ta tại muốn. . .” Lê Tịnh cau mày nói nói, “ sẽ không lại. . . Địch nhân muốn biết chuyện này, đối với Thôi Lệ Châu tới nói, là một kiện căn bản không chuyện quan trọng đâu?”

“Cái này ta đã nghĩ đến, thế nhưng là. . . Thôi Lệ Châu cơ hồ đem nàng toàn bộ cả đời tất cả đều thuật lại đi ra, thật không có cái gì a? Nha. . .” Nặng nề cảm giác mệt mỏi giống bài sơn đảo hải vọt tới , khiến cho Triệu Ngọc càng thêm không chịu nổi. Thế nhưng là, tiếp lấy cơ hội khó có này, hắn vẫn là lên dây cót tinh thần hỏi một câu, “Lê đội trưởng a, bây giờ có thể không thể nói cho ta một chút, cha vợ của ta sự tình a? Ngươi cùng hắn. . . Đến cùng là quan hệ như thế nào?”

Chương 1126: Thưởng ngươi cái cầu

“Yên tâm đi!” Lê Tịnh cũng là toàn thân mỏi mệt, khổ không thể tả ngồi tại Triệu Ngọc bên cạnh, trêu ghẹo địa nói nói, “ ta không phải là ngươi vị hôn thê thân tỷ muội, cũng không phải ngươi nhỏ mẹ vợ! Tóm lại, ta cùng nhà các ngươi không có bất cứ quan hệ nào!”

Nếu là đổi lại thường ngày, Triệu Ngọc sớm liền bắt đầu hẹp hòi, thế nhưng là, hắn giờ phút này chỉ cảm thấy tinh thần uể oải, buồn ngủ, phảng phất vừa nhắm mắt liền có thể treo lên khò khè, nơi nào còn có sái bảo sức mạnh?

Nhớ ngày đó, tại Triệu Ngọc điên cuồng đuổi theo Trình Lăng Phỉ thời điểm, đã từng cũng sử dụng qua đồng dạng tổ hợp đạo cụ, tại cái kia về sau, hắn ròng rã ngủ một ngày một đêm mới có chuyển biến tốt.

Thế nhưng là, lúc này không giống ngày xưa, lúc trước hắn bắt lấy tội phạm, đồng thời được đưa vào bệnh viện tĩnh dưỡng. Nhưng là bây giờ không được, hắn bị vây ở cái này trụ sở dưới đất bên trong, không biết phía sau còn có cái gì nguy hiểm?

Huống chi, chủ yếu nhất tội phạm trốn, mà lại còn không biết mục đích của hắn, muốn vạn nhất tội phạm đem việc cần phải làm phi thường trọng đại, hậu quả khó mà lường được nên làm cái gì?

“Nha...” Triệu Ngọc khó chịu địa ồ một tiếng, đem phía sau lưng dựa vào ở trên vách tường, mặc dù đầu não u ám, nhưng hắn vẫn kiên trì lấy không có nhắm mắt lại.

“Ừm... Ngươi...” Lê Tịnh hơi động một chút, tựa hồ có thể khắc sâu cảm nhận được Triệu Ngọc đau đớn cùng không dễ, nàng khó xử địa nhíu nhíu mày, thấp giọng nói nói, “ Triệu Ngọc, chuyện lúc trước, ân... Là ta không đúng, ta hướng ngươi chính thức nói lời xin lỗi!”

“A?” Triệu Ngọc vạn không nghĩ tới, ngay tại lúc này, luôn luôn cao ngạo Lê Tịnh, vậy mà lại hướng mình xin lỗi?

“Ta thừa nhận, ta coi thường ngươi! Nếu như chúng ta còn có thể sống được ra ngoài, hi vọng tương lai, chúng ta có thể trở thành bằng hữu, tốt... Chỉ chút này!” Lê Tịnh nói xong, mặt đỏ rần.

“Nha...” Triệu Ngọc khẽ gật đầu, “Xem ra, ngươi cùng cha vợ của ta thật đúng là không có việc gì a? Là ta nghĩ nhiều rồi!”

“Ngươi! ?” Lê Tịnh híp mắt liếc mắt Triệu Ngọc một chút, một giây sau, hai người lại ngầm hiểu lẫn nhau địa bèn nhìn nhau cười, Lê Tịnh cười đến ngẩn ra, Triệu Ngọc cười đến hào khí.

Thế nhưng là, bởi vì thương thế duyên cớ, Triệu Ngọc vẻn vẹn cười hai tiếng, liền lại đau đến hút.

“Tốt, ngươi vẫn là nghỉ ngơi thật tốt một cái đi!” Lê Tịnh nói nói, “ Đặc Công xử người cũng đã đến, bọn họ tất nhiên sẽ nghĩ hết tất cả biện pháp cứu chúng ta!”

“Hô...” Triệu Ngọc là thật tâm nghĩ muốn nghỉ ngơi một chút, thế nhưng là trước mắt đủ loại đại sự, để hắn làm sao có thể bỏ được tâm?

Địch nhân đến tột cùng là ai?

Tại sao muốn đem bọn họ dẫn tới cái trụ sở này bên trong đến, mà lại sắp đặt tạc đạn?

Bảo tàng lại ở đâu?

Còn có, người đeo mặt nạ kia mục đích lại là cái gì?

Thôi Lệ Châu lại đang cả kiện sự tình bên trong, đóng vai cái gì nhân vật?

“Hắn * mẹ” cùng “Ngươi * mẹ” khác nhau ở chỗ nào...

Liên tiếp vấn đề, không thể không khiến Triệu Ngọc chăm chú suy nghĩ, não đại động Khai, thế nhưng là, mặc dù nhưng đã giết nhiều như vậy phần tử phạm tội, nhưng căn cứ hiện hữu manh mối, nhưng căn bản không đủ để đem cả chuyện đoán được.

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc trầm tư thời khắc, trong đầu hệ thống chợt truyền đến động tĩnh, mở ra xem, nguyên lai là cái kia hai ngày trước mở ra “Khôn cấn” quẻ đã kết thúc.

Triệu Ngọc thu được 435% siêu cao độ hoàn thành, lần nữa đổi mới mới độ hoàn thành ghi chép. Cái kỷ lục này, thậm chí so với lúc trước “Khôn càn” quẻ còn muốn lợi hại hơn. Lần trước khôn quẻ càn 388% sau khi hoàn thành, hắn một hơi thu được 40 kiện đạo cụ ban thưởng.

Mà lần này, càng là xưa nay chưa từng có địa đạt được 50 kiện đạo cụ ban thưởng, mở ra xem, Triệu Ngọc không khỏi rất cảm thấy kinh hỉ, bên trong vậy mà bao hàm ba kiện Cực phẩm đạo cụ —— ẩn hình tránh hiểm cầu!

Oa tắc...

Triệu Ngọc chắp tay trước ngực, cho hệ thống làm cái vái chào, trong lòng tán nói: Hệ thống lão đại thực ngưu bức, một lần thưởng ta ba cái cầu!

Tính cả mình hiện hữu, hắn hiện tại đã có 4 cái tránh hiểm cầu, thời khắc mấu chốt, thứ này nhưng là có thể giúp hắn kéo dài tính mạng 4 lần a! Có thể nào không cao hứng đâu?

Xuống chút nữa nhìn, áo tàng hình cùng phi hành khí, còn có một số cấp một cùng đặc cấp đạo cụ cũng không ít.

Bất quá, hệ thống tính tình luôn luôn không cách nào nắm lấy, tướng đối với mấy cái này lợi hại đạo cụ, Triệu Ngọc cũng nhận được một chút không hiểu thấu, thậm chí là không rời đầu đồ vật, tỉ như ẩn hình sinh sôi tề, ẩn hình băng dán, nhất kỳ hoa chính là, đằng sau còn có một cái ẩn hình dao móng tay! Sử dụng về sau, có thể cùng thật dao móng tay đồng dạng kéo móng tay!

Chậc chậc...

Triệu Ngọc không có thời gian nhìn kỹ những này, hướng (về) sau tìm kiếm, muốn tìm một cái có thể hiện tại liền phát huy được tác dụng, giúp mình đi ra đạo cụ.

Thế nhưng là, tìm khắp toàn bộ đạo cụ cột, lại cũng chỉ có cái kia ẩn hình dụng cụ nhìn thấu, có lẽ còn có thể phái bên trên chút công dụng.

Nếu như có thể đem dụng cụ nhìn thấu cường hóa một cái, có lẽ có thể phát hiện một cái khoảng cách ngoài núi chỗ yếu nhất, sau đó để người bên ngoài nghĩ biện pháp giúp mình ra ngoài.

Bất quá... Vừa nghĩ tới liên hệ bên ngoài, Triệu Ngọc rất nhanh nhớ tới, hắn lần này hoàn thành kỳ ngộ về sau, lại đạt được mới điểm tích lũy, hắn là đủ mạnh hóa cái tín hiệu kia tăng cường khí đi?

Nghĩ đến chỗ này, hắn liền mau đem tín hiệu tăng cường khí mở ra xem xét, ai ngờ, xem xét phía dưới, bởi vì người vì che đậy đã biến mất nguyên nhân, hắn chỉ cần sử dụng 2000 điểm cường hóa nên đạo cụ, liền

có thể thuận lợi sử dụng.

Vừa rồi kỳ ngộ hoàn tất, Triệu Ngọc thu được 435X4=17 40 điểm điểm tích lũy ban thưởng, đã hoàn toàn có thể chi giao nổi, thế nhưng là, ngay tại Triệu Ngọc chuẩn bị cường hóa thời điểm, hắn nhưng chợt nhớ tới một kiện chuyện quan trọng tới.

Đúng a!

Hắn hơi kém quên, lúc ấy khi nhìn đến người đeo mặt nạ hướng về phía Thôi Lệ Châu lúc nói chuyện, hắn suất sử dụng trước môi ngữ biện thức khí, thế nhưng là, làm môi ngữ biện thức khí cũng không thể chuẩn xác phiên dịch thời điểm, hắn còn nhiều thêm một cái tâm nhãn, dùng một cái ẩn hình máy quay phim, đem quá trình kia tất cả đều quay xuống!

Cho nên, hắn lúc ấy một mực dùng con mắt gắt gao nhìn chằm chằm người đeo mặt nạ, thậm chí đều không để ý những người khác đánh đập.

Năng lực phản ứng của hắn thật là giảm xuống không ít, nếu không phải hiện tại lại từ đạo cụ trên lan can thấy được cái này đạo cụ, vậy mà đều nhanh không nhớ nổi.

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc vội vàng đem nên đạo cụ mở ra, đồng thời điều ra mình lúc ấy thu hình tượng tới.

Những hình ảnh này, chỉ có hắn mình có thể nhìn thấy. Cùng ẩn hình máy ghi âm khác biệt, nếu như hắn muốn đem hình tượng truyền thâu đến máy tính chờ môi giới phía trên, cần gần như giá trên trời kỳ ngộ điểm tích lũy mới được, chỗ lấy trước mắt chỉ thích hợp với mình quan sát.

Mở ra về sau, ngay lúc đó một màn kia lập tức rõ ràng mà hiện, thậm chí ngay cả môi ngữ biện thức khí phiên dịch tất cả đều ghi lại.

Nhưng gặp người đeo mặt nạ cực kỳ nghiêm túc đối Thôi Lệ Châu hỏi: “Hắn * mẹ tại nạp bên trong? Ngươi còn có thể nhớ tới sao? Nếu là tìm không thấy hắn * mẹ, ngươi còn có biện pháp nào?”

Sau khi hỏi xong, Thôi Lệ Châu liền bắt đầu giống trúng tà đồng dạng nhanh chóng nói gì đó, người đeo mặt nạ nghiêm túc nói, sau đó nhếch miệng lên, nói hai chữ: “Ảnh chụp?”

Lại sau này, bởi vì Triệu Ngọc cái ót thụ đập nện, cải biến thị giác, cho nên không có nghe được.

A?

Một lần nữa nhìn một lần chiếu lại về sau, Triệu Ngọc trong lòng hơi động một chút, tựa hồ có lĩnh ngộ mới, hắn * mẹ... Hắn * mẹ...

Chẳng lẽ... Đây không phải một cái xưng hô, mà là một cái —— danh từ?

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc vừa mới nghĩ đến tầng này thời điểm, Tiêu Hàng cùng Thôi Lệ Châu vậy mà thất kinh địa chạy trở về, còn chưa tới trước mặt, Tiêu Hàng liền cao giọng địa hô: “Nhanh... Chạy mau! Bên trong còn có mẹ nó mấy khỏa tạc đạn đâu!”

Chương 1127: Tháp mã đến cùng là cái gì?

* Nguyên bản tác giả đang sử dụng phạm trù đồng âm khác nghĩa trong Tiếng Trung Quốc. Mình không rành lắm nên QT ra sao mình để vậy.

PS: Hắn * mẹ = Tha mụ, tha mẫu - đại loại thế sao đó sẽ phát triển thành các từ khác mà Tháp Mã cũng là một từ như vậy.

Đối mặt Tiêu Hàng cùng Thôi Lệ Châu phát hiện tạc đạn, Triệu Ngọc vô tâm tốn nhiều miệng lưỡi giải thích, cũng căn bản không có cách nào giải thích. Nhã văn a mặc dù hắn biết rõ những cái kia tạc đạn không có khả năng lại nổ tung, nhưng vẫn là đến phối hợp với Tiêu Hàng hai người làm ra kinh ngạc biểu lộ.

“Chúng ta mới vừa đi vào liền phát hiện hai viên!” Tiêu Hàng sắc mặt trắng bệch địa nói nói, “ tất cả đều là ở trên vách tường đánh động, đem thuốc nổ lấp tại trong động, đây đều là chuyên nghiệp biệt động pháp, một khi bạo tạc, cả cái căn cứ đều sẽ đổ sụp!”

“Xong, xong!” Thôi Lệ Châu cũng là thất kinh địa lắc đầu, “Nơi này có nhiều như vậy đạn pháo thuốc nổ, một khi bạo tạc, chúng ta khẳng định tránh không khỏi! Nếu không, chúng ta vẫn là nghĩ một chút biện pháp, nhìn xem tiến đến địa phương còn có thể hay không tìm tới đường ra a? Không được liền... Ân... Đào một đào? Không được nữa, viết phong di thư cũng tốt mà!”

“Hủy đi là không thể nào!” Tiêu Hàng nói nói, “ thứ nhất, không biết tạc

đạn lúc nào sẽ bạo tạc? Thứ hai, chúng ta căn bản không biết, bọn họ đến cùng từ nơi này chôn nhiều ít tạc đạn a?"

"Nhiều như vậy tạc đạn..." Lê Tịnh mặc dù đồng dạng lo lắng, nhưng suy tính lại hoàn toàn là một phương hướng khác, "Bọn họ từ nơi nào làm được? Ngay tại dưới mắt của chúng ta, thực sự thật bất khả tư nghị! Liền coi như chúng ta ra không được, cũng nhất định phải lưu cái hoàn chỉnh tin tức cho các đồng nghiệp biết!"

"Được rồi, đừng nói trước nhiều như vậy..." Tiêu Hàng một chỉ thông đạo chỗ sâu, nói nói, " dứt khoát đường cũ trở về a trước! Coi như tìm không thấy lối ra, nhưng ít ra sẽ không bị bạo tạc trực tiếp nổ chết! Muốn vạn nhất có thể tìm tới cái an toàn hầm trú ẩn loại hình chỗ trốn vừa trốn đâu?"

"Tốt!" Lê Tịnh gật đầu đồng ý.

"Vậy còn chờ gì?" Thôi Lệ Châu cũng là gấp đến độ đầu đầy là mồ hôi, vội vàng kéo lên Triệu Ngọc cánh tay, "Lão đại, ta dìu lấy ngươi! Chúng ta tránh mau!"

Chậc chậc...

Triệu Ngọc chậc lưỡi, hắn hiện tại sức cùng lực kiệt, thật sự là một vạn cái không muốn nhúc nhích, thế nhưng là liên quan tới tạc đạn sự tình, hắn lại lại không cách nào giải thích.

Rơi vào đường cùng, cũng chỉ có thể cùng lấy bọn họ vãng lai lúc cái kia xe chở quáng thông đạo chỗ sâu đi đến.

Bởi vì thông đạo là đường dốc, đi tự nhiên phi thường khó khăn.

Tiêu Hàng đau lòng Lê Tịnh thương thế, tranh thủ thời gian thôi động loại kia vận hàng xe nhỏ, để Lê Tịnh ngồi vào trên xe, hắn ở phía sau

dùng sức thôi động.

“Lão đại...” Thôi Lệ Châu nhìn thấy về sau, xông Triệu Ngọc thè lưỡi, “Ngươi được hay không đến cùng? Nếu là không được, ta cũng cho ngươi tìm chiếc xe đẩy đi thôi?”

“Ngươi tìm cho ta chiếc xe chở quáng không tốt hơn sao?” Triệu Ngọc liếc mắt, “Nghĩ như thế nào, lão đại ngươi có như vậy yếu đuối sao?”

“Không có, không có!” Thôi Lệ Châu vội vàng vuốt mông ngựa, “Lão đại uy vũ, lão đại uy vũ!”

“Ai u...” Ai ngờ, lúc hành tẩu, Triệu Ngọc lại xúc động đến mẫn cảm vết thương, vội vàng dùng lực ôm Thôi Lệ Châu bả vai uống nói, “ ngươi chống dùng một chút khí lực a được không nào? Ai u...”

Đường xá mặc dù không dài, nhưng bọn họ trước đó là cưỡi xe chở quáng trượt xuống, lúc này đi, tự nhiên là không dễ dàng như vậy.

Nhất là Triệu Ngọc, cảm giác của hắn càng ngày càng không tốt, đã đạt đến tinh lực cực hạn, cho nên tại đi không đến một nửa thời điểm, hắn thực sự đi không được rồi, chỉ có thể là tìm cái tương đối bằng phẳng địa phương ngồi xuống nghỉ ngơi.

Xe chở quáng trong thông đạo cũng có đèn điện chiếu sáng, chỉ bất quá đèn điện sáng ngời không mạnh, muốn so căn cứ bên kia âm u được nhiều.

Đám người rõ ràng, đã đèn điện có thể sáng, nói rõ trong căn cứ tất nhiên có máy phát điện. Đã những địch nhân kia có thể thoải mái mà đem máy phát điện khởi động, nói rõ bọn họ đã ở chỗ này thật lâu, đối với nơi này hiểu rõ vô cùng!

Đương nhiên, mọi người đồng dạng biết, máy phát điện không có khả

năng vĩnh cửu làm việc đi xuống, ánh đèn không bao lâu liền sẽ diệt đi.

“Tiểu Thôi...” Đang dưới trướng đến về sau, Triệu Ngọc lúc này mới nặng lại nghĩ tới trước đó vấn đề đến, liền nói với Thôi Lệ Châu, “Ta vừa rồi lại chăm chú nhớ lại một cái, ta cảm giác, người đeo mặt nạ nói tới hắn * mẹ rất có thể là cái hài âm, rất có thể không phải chửi đổng, cũng không phải đặc biệt là ai mụ mụ...”

“Ồ?” Thôi Lệ Châu không hiểu,

Thở hổn hển hỏi nói, “ cái kia là có ý gì?”

“Triệu Ngọc, “ bên cạnh Lê Tịnh bỗng nhiên nói, “Ngươi có thể nhớ tới nhiều ít, không bằng nguyên thoại niệm đi ra mọi người nghe một chút!”

“Tốt!” Triệu Ngọc gật đầu, vội vàng mở ra trong đầu thu hình lại chiếu lại, sau đó đem môi ngữ biện thức khí bắt được nguyên thoại, cho đám người thuật lại một lần, tận khả năng địa làm được giống nhau như đúc.

“Nha... Nói như vậy... Thật đúng là đâu!” Tiêu Hàng phân biệt rõ lấy tư vị nói nói, “ hắn * mẹ, tháp mã, tháp nha, tháp mắt... Chẳng lẽ... Là cá?”

“Ngươi thật tài tình!” Thôi Lệ Châu lắc đầu, “Bọn họ ngay cả thuốc nổ đều đã vận dụng, liền vì tháp mắt cá mà tới sao? Thượng Hải tươi thị trường có được hay không?”

“Bất quá... Cái phương hướng này có lẽ là đúng!” Lê Tịnh nói nói, “ ta thường xuyên cùng người ngoại quốc liên hệ, bởi vì vì phát âm của bọn họ và âm điệu không cho phép, thường xuyên sẽ xuất hiện quyển lưỡi âm dị thường. Mà lại, Triệu Ngọc nghe được là môi ngữ, phiên dịch không cho phép là hợp tình lý! Ta cũng cho rằng, cái này hắn * mẹ nó phát âm, hoàn toàn chính xác giống như là mỗ cái danh từ hài âm!”

“Thế nhưng là, hai chữ, có thể có cái gì trọng đại hàm nghĩa?” Triệu

Ngọc lắc đầu cười khổ, “Hắn * mẹ, lạt ma? Trộm oa? Canh sao? Tom...”

“Lão đại càng có tài hơn, mèo và chuột đều đi ra!” Thôi Lệ Châu nhả rãnh về sau, mình cũng là tinh tế phẩm vị, “Hắn * mẹ, tháp mẫu, tháp đào...”

“Đông Á một vùng, nhất là Nhật Hàn hướng địa khu người ngoại quốc, thường xuyên sẽ đem 'Trộm' hoặc 'Trốn' niệm thành hắn...” Lê Tịnh nói ra.

“Trộm? Trốn? Trộm đào? Trốn oa? Gốm ngựa?” Tiêu Hàng lật lấy con mắt nhắc tới, “Ai? Gốm ngựa ở đâu? Ngươi còn có thể nhớ tới sao? Nếu là tìm không thấy gốm ngựa... Ta đi...” Tiêu Hàng vội vàng hỏi Thôi Lệ Châu, “Gốm ngựa là cái thứ gì? Gốm màu đời Đường sao?”

“Ngươi... Ân...” Ai ngờ, làm Tiêu Hàng bỗng nhiên nâng lên gốm ngựa thời điểm, Thôi Lệ Châu bỗng nhiên giật mình, nàng dùng tay hung hăng nắm lấy tóc, tựa hồ nghĩ đến chuyện quan trọng gì.

Ai?

Có hi vọng...

Triệu Ngọc hưng phấn ở giữa, lại là càng thêm hiếu kỳ, hai chữ kia, đến cùng đại biểu cho cái gì hàm nghĩa?

“Không... Không phải gốm ngựa!” Thôi Lệ Châu lung lay đầu, chăm chú suy tư nói nói, “ gốm màu đời Đường cũng không phải thuyết pháp này, mặc kệ là Tần tượng gốm ngựa, vẫn là cái khác niên đại gốm ngựa, cha ta cho tới bây giờ không tiếp xúc qua! Cho nên...”

“Đúng vậy nha!” Tiêu Hàng nói nói, “ một cái gốm ngựa, có thể đáng bao nhiêu tiền?”

“Ngươi vừa rồi...” Thôi Lệ Châu bỗng nhiên hướng Tiêu Hàng hỏi nói, “ gốm ngựa trước đó câu kia nói đến cái gì tới?”

“Đằng trước? Ân...” Tiêu Hàng cố gắng nhớ lại, “Tháp mà sao?”

“Không phải, tháp mà đằng sau, ngươi còn nói một cái...” Thôi Lệ Châu chân mày nhíu chặt, mắt lộ hưng phấn, tựa hồ là thật nghĩ tới điều gì.

“Trốn oa vẫn là trộm đào?” Tiêu Hàng cũng là cảm giác được can hệ trọng đại, cả người cũng không dám nhúc nhích.

“Đúng! ! !” Ai ngờ, nghe thấy lời ấy, Thôi Lệ Châu lại bỗng nhiên vỗ tay dậm chân nói, “ giống như... Thật giống như ta minh bạch, hắn nói là cái gì! Trốn oa, sáo oa! Russia sáo oa! ! Đúng... Cái kia là được rồi!” Thôi Lệ Châu kích động nắm chặt Triệu Ngọc tay, “Lão đại! Đáp án là Russia sáo oa! !”

“A?” Triệu Ngọc cùng Tiêu Hàng, Lê Tịnh cùng nhau hô một tiếng, trợn cả mắt lên, hiển nhiên bị cái ngoài ý muốn này đáp án trấn trụ.

Đây là cái quỷ gì?

Triệu Ngọc ở trong lòng mặc niệm, tại sao lại toát ra như thế cái danh từ mới mẻ đến?

Russia sáo oa là cái thứ gì? Không phải liền là hàng Tây trên thị trường bán cái chủng loại kia một tầng bộ một tầng đồ vật sao? Cái này thiên đại bản án, làm sao có thể cùng một cái nho nhỏ sáo oa có quan hệ! ?

*Russia sáo oa hay còn được gọi thân mật là Búp bê Matryoshka, là loại búp bê rỗng ruột con to chứa con nhỏ hơn.

Chương 1128: Sáo oa bí mật

“Ta không biết, cha ta là từ đâu làm được!” Thôi Lệ Châu hồi ức nói, “ một năm kia, chúng ta còn ở tại Hoàng Kim thành tới. Có một ngày, cha ta từ bên ngoài trở về, mang về một nhóm 'Hàng hóa' .

“Trong đó, liền có một cái đẹp đặc biệt Russia sáo oa.

“Lúc ấy, ta đặc biệt ưa thích, liền thường xuyên lấy ra thưởng thức!” Thôi Lệ Châu nghi ngờ nói, “Ta cảm thấy... Kia cái gì người đeo mặt nạ hỏi, hắn là cái này sáo oa!”

“Rất có thể...” Lê Tịnh đập Triệu Ngọc một cái, ngửa đầu làm một cái biểu thị, “Ngươi chú ý nhìn, hắn * mẹ cùng sáo oa khẩu hình, cơ bản là giống nhau, chỉ là một cái không quyển lưỡi, một cái quyển lưỡi, mà đầu lưỡi ở trong miệng, ngươi lúc đó tia sáng lại không quá tốt, cho nên nghe thành hắn * mẹ là có khả năng, trên thế giới căn bản không tồn tại hoàn mỹ môi ngữ giải mã!”

“Ý tùy tâm sinh a!” Tiêu Hàng phối hợp với bồi thêm một câu, “Cuồng thám liền là cuồng thám, nhìn thấy loại này hình miệng, đầu tiên liền sẽ nghĩ tới chửi đổng, cái này cũng cũng không kỳ quái mà!”

“Đi bà ngươi cái chân!” Triệu Ngọc không khách khí mắng một câu.

“Ta sở dĩ như vậy xác định...” Thôi Lệ Châu nhíu mày nói nói, “ là bởi vì khi các ngươi vừa nhắc tới sáo oa cái từ này về sau, ta giống như... Nhớ tới chút gì... Tại ta lúc hôn mê, còn giống như thật sự có người đề cập với ta từng tới giống như! Ta... Ta có thể nhớ lại một vài thứ...”

“Ngươi đừng có gấp!” Triệu Ngọc an ủi nói, “ ngươi trước ổn định lại tâm thần ngẫm lại, sáo oa là cái dạng gì? Có cái gì đặc biệt không?”

“Rất tinh xảo, sáo oa mà! Đương nhiên họa đến độ là Russia tiểu cô nương, mặc Russia truyền thống trang phục, màu đỏ, dáng vẻ rất đẹp...” Thôi Lệ Châu hồi ức nói, “ trong ngoài hết thảy có 5 tầng, một cái so một cái nhỏ, đều là không sai biệt lắm bé con, còn có... Còn có... Liền không có a?”

“Cái kia... Sau đó thì sao?” Triệu Ngọc lại hỏi.

“Về sau...” Thôi Lệ Châu nghĩ nghĩ, nói, “Kỳ thật... Ta liền chơi vài ngày như vậy, một tuần lễ cũng chưa tới dáng vẻ...

“Các ngươi biết, những cái kia đều là cha ta trộm được tang vật, đáng tiền sẽ bị bán đi, không đáng tiền thì sẽ bị hủy diệt, tuyệt đối sẽ không lưu lại mình dùng!

“Cho nên, mặc dù ta rất ưa thích cái kia sáo oa, nhưng cuối cùng vẫn là bị cha ta cho tiêu hủy!” Thôi Lệ Châu bất đắc dĩ nói nói, “ ta lúc ấy còn giống như cùng hắn tức giận, nhưng là vô dụng, ta biết quy củ của hắn. Có thể làm cho ta chơi bên trên một tuần lễ, liền đã coi như là phá lệ đâu!”

“Ồ? Tiêu hủy?” Tiêu Hàng nhíu mày, “Đã không có, cái kia còn tìm cái gì sức lực? Mà lại... Sáo oa bên trong có thể có cái gì? Về phần làm ra động tĩnh lớn như vậy tới sao?”

“Ngươi tận mắt thấy, Đào Hương đem sáo oa tiêu hủy?” Lê Tịnh hỏi.

Thôi Lệ Châu lắc đầu: “Ta không xác định, hắn sợ ta sinh khí, cho nên không có ở ngay trước mặt ta tiêu hủy!”

“Sáo oa ở đâu? Ngươi còn có thể nhớ tới sao? Nếu là tìm không thấy sáo oa, ngươi còn có biện pháp nào?”

Triệu Ngọc đem người đeo mặt nạ, một lần nữa chỉnh hợp thuật lại một lần, chí ít câu nói trở nên lưu loát rất nhiều.

“Ai nha! Ảnh chụp!” Ai ngờ, nghe đến đó, Thôi Lệ Châu lại chợt vỗ tay, vội vàng nói, “Mặc dù cha ta đem sáo oa tiêu hủy, nhưng là... Hắn lưu lại một bộ ảnh chụp!”

“Nha...” Triệu Ngọc trừng trừng mắt, “Chẳng lẽ... Người đeo mặt nạ nói ảnh chụp, chính là cái này ý tứ?”

“Đã có ảnh chụp, người kia tự nhiên là muốn đi tìm ảnh chụp!” Tiêu Hàng thúc giục nói, “ ngươi nhanh ngẫm lại, ảnh chụp đang ở đâu?”

“Ừm... Ảnh chụp... Ảnh chụp tại Tấn Bình bót cảnh sát! Khẳng định tại vật chứng thất thôi!” Thôi Lệ Châu lần nữa vỗ tay, lộ ra đến kích động dị thường, “Ta ngay từ đầu không biết, về sau làm ta cha đầu óc không rõ ràng về sau, ta mới từ hắn trong bọc lật ra tới, nguyên lai hắn đem tất cả tiêu hủy tang vật tất cả đều chụp ảnh lưu lại ngăn.

“Ta đem đồ vật cùng một chỗ dẫn tới Tấn Bình, liền đặt ở viện dưỡng lão tủ chứa đồ bên trong!

“Nhưng về sau, ta xảy ra chuyện, đồ vật liền tất cả đều bị Tấn Bình cảnh sát tịch thu!” Thôi Lệ Châu nghĩ nói, “ dù sao bên trong cũng không có thứ gì trọng yếu, ta về sau liền không có lại đi lấy!”

“Ảnh chụp có mấy trương?” Triệu Ngọc vội hỏi.

“Chỉ có một trương, nhưng năm cái sáo oa chính phản mặt tất cả đều chiếu đến!” Thôi Lệ Châu nói nói, “ mặc dù... Tựa như là chuyện như thế, thế nhưng là, bộ kia em bé ta lặp đi lặp lại mở ra rất nhiều lần, bên

trong cũng không có có gì đặc biệt a?”

“Bất kể nói thế nào...” Triệu Ngọc lấy điện thoại cầm tay ra nói nói, “ địch nhân mục tiêu kế tiếp, rất có thể liền là tấm hình này, ta phải tranh thủ thời gian thông tri Lý Lạc Vân, để hắn chặt chẽ đề phòng!

“A không, không chỉ có chặt chẽ đề phòng, dứt khoát làm bẫy rập, đem mẹ nó tiểu Nhật Bản chơi chết mới tốt!”

Làm Triệu Ngọc nói chuyện, còn ra dáng địa kích thích số điện thoại thời điểm, Lê Tịnh cùng Tiêu Hàng một câu cũng không nói, hai người tất cả đều đờ đẫn mà nhìn xem Triệu Ngọc, cảm giác Triệu Ngọc đã hồ đồ rồi, hoàn toàn là đang nói mơ.

Trước đó, bọn họ đã thử qua vô số lần, điện thoại căn bản cũng không có tín hiệu.

Thế nhưng là, Triệu Ngọc lại tựa hồ như cũng không để ý, còn tại phối hợp án lấy số điện thoại.

Ta cạch!

Làm Triệu Ngọc sử dụng tín hiệu tăng cường khí thời điểm, thật đúng là lấy làm kinh hãi, nhưng gặp đạo cụ tác dụng về sau, vậy mà chỉ cần chỉ là 35 4 điểm điểm tích lũy, liền có thể cường hóa sử dụng.

Thật hố a!

Triệu Ngọc trán đều đổ mồ hôi, may mắn trước đó mình vô dụng 500 0 điểm điểm tích lũy đi cường hóa cái này tiểu đạo cụ, mới ngắn ngủi như thế không lâu sau, thế mà ngã đến hung ác như vậy!

Nha...

Triệu Ngọc suy nghĩ minh bạch, thứ nhất là bởi vì làm nhân công che đậy bị quan bế, thứ hai, khả năng khí trời bên ngoài cũng có chuyển biến tốt, cho nên mới không cần lại hoa nhiều như vậy điểm tích lũy cường hóa.

Hắn biết, nếu là chờ một lát nữa, nói không chừng ngay cả 1 điểm tích lũy cũng không cần hoa. Thế nhưng là, hắn hiện tại đã lửa sém lông mày, quyết không thể lại đau lòng này một ít tiền lẻ.

Thế là, 35 4 điểm điểm tích lũy cường hóa về sau, điện thoại lập tức đầy cách tín hiệu.

Tít tít tít...

Điện thoại di động vang lên vài tiếng, trong loa rất nhanh truyền đến Lý Lạc Vân thanh âm.

“Uy, Lý đội trưởng a! Ta, Triệu Ngọc!” Triệu Ngọc nhìn Lê Tịnh hai người một chút, cố ý quay người lại né tránh một cái, sau đó nói, “Ngươi tranh thủ thời gian cho ta đi Tấn Bình cục cảnh sát tìm một cái Đào Hương cùng Thôi Lệ Châu tại viện dưỡng lão lưu lại những cái kia vật chứng, dùng nhanh nhất tốc độ nhanh nhất, giúp ta đem một tấm hình tìm tới, trên tấm ảnh là một cái Russia sáo oa...”

...

Nhìn xem Triệu Ngọc đi bộ nhàn nhã địa gọi điện thoại, Lê Tịnh cùng Tiêu Hàng đơn giản thấy choáng, ngay từ đầu, bọn họ còn tưởng rằng là Triệu Ngọc đang trang bức nói đùa đâu!

Nhưng bên trong đường hầm an tĩnh dị thường, bọn họ có thể rõ ràng địa nghe được Lý Lạc Vân đáp lại...

“Cái này. . .” Tiêu Hàng móc ra điện thoại di động của mình nhìn thoáng

qua, tín hiệu y nguyên là không, chưa từ bỏ ý định hắn thuận thế bấm mấy lần, lúc này mới xác định vẫn không cách nào kết nối.

“Ai!” Lê Tịnh cũng là có chút lộn xộn, lúc này cau mày thở dài nói, “ quay đầu, đến cùng người ta hình sự sảnh nhiều học một ít, nhìn xem người ta điện thoại di động này chất lượng!”

“Tốt...” Lúc này, Triệu Ngọc đã đánh xong điện thoại, xông Lê Tịnh hai người nói nói, “ ta đã để Tấn Bình cục cảnh sát bên kia bày ra Thiên La Địa Võng, liền đợi đến bọn họ chui vào bên trong đâu! Lần này nhìn bọn họ còn có chạy hay không được, bất quá...

“Bất kể nói thế nào, chúng ta tốt nhất vẫn là có thể đem sáo oa bí mật làm rõ ràng mới tốt...” Triệu Ngọc cầm điện thoại di động khoa tay nói, “ yên tâm, ta để hắn một tìm tới tấm hình kia liền lập tức cho ta phát tới... Ai? Ngươi...”

Ai ngờ, Tiêu Hàng chỗ nào còn chờ được Triệu Ngọc nói hết lời? Một tay lấy điện thoại đoạt lấy, tranh thủ thời gian đè xuống dãy số, kêu gọi trợ giúp đi...

Chương 1129: Manh mối quán thông

“Ngươi điện thoại di động này thật sự là thần!” Nói chuyện điện thoại xong, Tiêu Hàng nhịn không được cầm điện thoại di động tán nói, “ chúng ta bị nhốt ở loại địa phương này, lại còn có tín hiệu?”

Triệu Ngọc lúc đầu nghĩ hẹp hòi vài câu, nhưng cực độ cảm giác mệt nhọc, vẫn là để hắn một lần nữa ngồi dưới đất, lưng tựa vách tường, cũng không có tiếp quá điện thoại di động.

“Đội trưởng!” Tiêu Hàng xông Lê Tịnh nói nói, “ yên tâm đi, người của chúng ta đã đến bên ngoài sơn động, bọn họ đã tại liên hệ chuyên gia thiết kế phương án, tin tưởng không bao lâu, chúng ta liền có thể đi ra!

“Còn có, Dương Khải cùng A Dũng toàn đều trúng gây tê châm, hắn không có trở ngại!” Tiêu Hàng nói nói, “ ta đã dựa theo ngươi phân phó, để bọn họ tiến hành bố khống cùng tìm tòi! Bên ngoài đổ mưa to, nói không chừng, người đeo mặt nạ đi không được bao xa, chúng ta còn có bắt lấy hắn cơ hội!”

“Tốt!” Lê Tịnh nói nói, “ hai chúng ta phương diện tất cả đều làm chuẩn bị, hắn là có thể yên tâm!”

Nói xong, Lê Tịnh lại xông Triệu Ngọc ra hiệu một cái, quan tâm nói ra: “Triệu tổ trưởng, ngươi sắc mặt thật không tốt, vẫn là nhanh nghỉ ngơi một cái đi!”

“Ai!” Triệu Ngọc có chút nhắm mắt lại, lại trùng điệp thở dài, “Ta lo lắng chính là, nơi này không có phát sinh bạo tạc, thế tất sẽ đánh loạn

mặt nạ nam kế hoạch. Nếu như hắn như vậy thu tay lại, vậy liền không tốt tra xét...”

“Lão đại...” Lúc này, Thôi Lệ Châu kéo Triệu Ngọc cánh tay, nghiêm túc nói, “Ta vừa rồi một mực đang nghĩ một vấn đề! Ngươi nhìn, trụ sở bí mật đã bị bọn họ tìm được đúng không? Như vậy...

“Bọn họ vì cái gì còn muốn tìm chết mà đem chúng ta dẫn tới đây chứ?”

“Đương nhiên là bởi vì ngươi!” Tiêu Hàng khoát tay, “Không nhìn ra được sao? Chúng ta một mực đem ngươi xem rất căng, bọn họ tìm không thấy cơ hội hạ thủ, đành phải dẫn chúng ta vào cuộc!”

“Đúng thế!” Thôi Lệ Châu mở ra hai tay nói nói, “ bắt ta chính là vì một cái Russia sáo oa, có phải hay không có chút hoang đường?”

“Ừm... Cho nên... Tiểu nha đầu, ngươi đến cùng muốn nói điều gì?” Tiêu Hàng nhíu mày.

“Ý của ta là, bảo tàng căn bản là không có ở chỗ này!” Thôi Lệ Châu nói nói, “ bọn họ khẳng định rất sớm trước kia liền phát hiện nơi này, đã đem nơi này tìm một mấy lần, lại không có tìm được bảo tàng!

“Thế nhưng là, không tìm được bảo tàng, lại tìm được một cái liên quan tới bảo tàng manh mối, mà cái này manh mối liền cùng Russia sáo oa có quan hệ!” Thôi Lệ Châu càng nói càng hưng phấn, “Sau đó... Bọn họ bắt đầu điều tra, rốt cục phát hiện, Russia sáo oa bị cha ta Đào Hương cho trộm!”

“Mà cha ngươi đã chết, “ Tiêu Hàng tiếp tra nói, “ cho nên bọn họ đã nhìn chằm chằm ngươi, muốn từ trong miệng ngươi hỏi ra sáo oa hạ lạc!”

“Thông minh!” Thôi Lệ Châu vỗ tay phát ra tiếng, “Cho nên, sự thật đã

lại rõ ràng bất quá, chân chính Hoàng Kim bảo tàng manh mối, liền giấu tại cái kia sáo oa bên trong!

“Ai nha! Thật sự là tạo hóa trêu ngươi a!” Thôi Lệ Châu hung ác đập đùi, “Nếu như suy đoán là đúng , tương đương với cha ta đã từng đã cách bảo tàng gần như vậy, nhưng hắn nhưng không có phát hiện!

“Mà ta... Ta liền đem bảo tàng manh mối trong tay chơi tới chơi đi, ta phiền muộn a!” Thôi Lệ Châu phát điên, “Nếu là ta sớm có thể đoán được ảo diệu bên trong, ta hiện tại đã là toàn cầu nhà giàu nhất a! Cái kia tháng ngày, qua được được nhiều dễ chịu?”

“Hừ...” Lê Tịnh lạnh Băng Băng địa phản bác nói, “ ngươi nghĩ đến ngược lại là rất không tệ. Thế nhưng là, chính ngươi mới nói, sáo oa đã bị Đào Hương hủy đi, ta hoài nghi, chỉ bằng ảnh chụp, rất không có khả năng tìm tới manh mối!”

“Đúng thế!” Tiêu Hàng sờ lên đầu, xông Thôi Lệ Châu hỏi nói, “ tiểu nha đầu, ngươi suy nghĩ thật kỹ, có khả năng hay không, cha ngươi lừa gạt ngươi đây? Sáo oa có khả năng cũng không hủy đi?”

“Không có khả năng!” Thôi Lệ Châu lắc đầu, “Ta cái kia lúc sau đã không nhỏ, ta biết Russia sáo oa bây giờ không có cái gì cất giữ giá trị, ta thậm chí cũng không biết, cha ta tại sao muốn trộm như thế một vật?”

“Cái này nhưng có chút ý tứ!” Triệu Ngọc chán nản dựa vào ở trên vách tường, nhắm mắt lại nói nói, “ Đào Hương là từ đâu trộm được sáo oa đâu? Làm một cái tặc vương tới nói, làm sao lại trộm như thế một cái thứ không đáng tiền?”

“Là từ...” Thôi Lệ Châu con mắt Nhất chuyển,

Dùng sức hồi ức nói, “ lúc ấy... Cùng sáo oa cùng nhau, còn có rất nhiều đồ cổ, nhưng này chút đồ cổ, mặc dù không phải rất đáng tiền, nhưng rõ

ràng không phải cha ta nhất quán phong cách!”

“Nha...”

Ai ngờ, Triệu Ngọc mở choàng mắt, vậy mà cùng Thôi Lệ Châu cùng một chỗ “A” một tiếng, sau đó trăm miệng một lời địa nói ra ba chữ: “Lão chuyên gia!”

Lê Tịnh cùng Tiêu Hàng đều nhìn đến ngây dại.

“Đồ vật... Là từ một cái nào đó lão chuyên gia trong nhà trộm được!” Triệu Ngọc con mắt càng mở càng lớn.

“Viên Tuấn Thành là cái cuối cùng bị hại chết...” Thôi Lệ Châu cũng là kích động nắm lại nắm đấm, “Cho nên...”

“Viên Tuấn Thành là chơi đồ cổ, lại là thời kỳ kháng chiến văn vật chuyên gia!” Triệu Ngọc cắn răng nói, “Cho nên, sáo oa có thể là hắn, mà Đào Hương lại trộm đi nó!”

“Thế nhưng là, những cái kia đám tội phạm nhưng không biết!” Thôi Lệ Châu lắc động quả đấm, “Bọn họ thậm chí cũng không biết sáo oa ở đâu người chuyên gia trên thân? Cho nên mới sẽ từng cái sử dụng thuốc nói thật, sau đó vì bảo thủ bí mật, đem người giết chết!”

“Bọn họ cuối cùng từ Viên Tuấn Thành miệng bên trong đạt được đáp án, nhưng đáp án này lại tăng lên bọn họ độ khó, sáo oa bị người đánh cắp!” Triệu Ngọc nói nói, “ bọn họ chỉ có thể lại đi truy tra là ai trộm, sau đó tra được Đào Hương, sau đó lại tra được ngươi! Ông trời của ta, cái này Russia sáo oa bên trong, thật chẳng lẽ chứa Hoàng Kim bảo tàng bí mật sao?”

“Khẳng định là! Bằng không, làm sao có thể làm như thế lớn chiến trận?” Thôi Lệ Châu kích động bắt lấy Triệu Ngọc cánh tay, “Lão đại a,

phát huy ngươi thần thám bản lĩnh đi! Bảo tàng... Bảo tàng liền phải xuất hiện a! Cho ta ném một cái ném, ta liền thỏa mãn!”

“Chờ một chút...” Lúc này, Triệu Ngọc chợt nhớ tới cái gì, gấp vội vươn tay đi móc điện thoại.

“Chỗ này đâu!” Tiêu Hàng bị loại này thần kỳ phá án phương thức cho nhìn ngây người, trễ một giây, mới mau đem điện thoại đưa cho Triệu Ngọc.

Triệu Ngọc bắt quá điện thoại di động, nhanh chóng mở ra điện thoại văn kiện, đem liên quan tới Viên Tuấn Thành tư liệu điều lấy ra ngoài, trong miệng cực nhanh lẩm bẩm: “Ta nhớ được, Viên Tuấn Thành cũng không có báo cáo khuyết điểm trộm tình huống, hắn sở dĩ không lên báo, khẳng định là bởi vì thu hoạch được văn vật con đường có vấn đề!”

“Lão đại!” Thôi Lệ Châu vội vàng nhắc nhở, “Một năm kia ta còn tại Hoàng Kim thành, là 20xx năm, ngươi chủ yếu tra hạ lúc kia là được!”

“Minh bạch...” Triệu Ngọc nhanh chóng tìm kiếm lấy Viên Tuấn Thành tư liệu, rất nhanh liền từ mười mấy tấm hình bên trong tìm được vật hắn muốn, tranh thủ thời gian đưa cho Thôi Lệ Châu hỏi nói, “ ngươi xem một chút, có phải hay không cái này?”

“Đúng! ! Đúng a!” Thôi Lệ Châu vẻn vẹn nhìn thoáng qua, liền khẳng định nói nói, “ cái này màu đỏ, liền là cái kia sáo oa!”

A?

Lê Tịnh cùng Tiêu Hàng giật mình, vội vàng tiến đến trước mặt xem xét, cái này mới nhìn đến, cái kia là một trương Viên Tuấn Thành sinh hoạt chiếu, trên tấm ảnh biểu hiện chính là hắn nhà thư phòng, mà liền tại bên cạnh trên giá sách, tại một cái không giương mắt vị trí bên trên, đặt vào một cái màu đỏ vật phẩm, chính là cái kia —— Russia sáo oa! !

“Ầy...” Thôi Lệ Châu chỉ vào trên giá sách vật phẩm khác nói nói, “ cái này, cái này, còn có cái này, tất cả đều bị cha ta trộm!”

“Cho nên...” Triệu Ngọc thật sâu gật gật đầu, “Chúng ta bây giờ có thể chứng minh, cái này Russia sáo oa, là Đào Hương từ Viên Tuấn Thành nhà trộm được! Như vậy... Hiện tại xuất hiện một cái vấn đề mới, Viên Tuấn Thành lại là từ đâu đạt được sáo oa đây này?”)

Chương 1130: Ta không phải thần tiên

“Giống như... Tất cả manh mối đều đã làm rõ!” Triệu Ngọc nói nói, “ Viên Tuấn Thành điều tra bảo tàng thời điểm, đã từng cùng Điền Chinh từng có xâm nhập tiếp xúc...

“Ta cho rằng, mặc kệ về mặt thời gian, vẫn là từ tình lý bên trên, sáo oa cũng đều là từ Điền Chinh trên tay lấy được!

“Điền Chinh là Nhật Bản Quan Đông quân hậu duệ, mà lại tổ tiên của hắn vẫn là quân Nhật quan lớn, cái này sáo oa, có thể là nhà hắn tổ truyền xuống! Nhưng ai cũng không biết, sáo oa ý nghĩa trọng yếu bực nào.”

“Đúng! Khả năng phi thường lớn!” Lê Tịnh nói nói, “ Đặc Công xử có Đặc Công xử quy định, mặc dù Viên Tuấn Thành từ Điền Chinh trong tay mua sắm đồ cổ cũng không vi phạm, nhưng chung quy là trái với kỷ luật.

“Cho nên, Viên Tuấn Thành mặc dù bị trộm, nhưng vẫn là không dám báo động!”

“Báo cũng vô dụng thôi!” Thôi Lệ Châu le lưỡi, “Hắn không biết chiếu cố hắn là cha ta a!”

“Nhật Bản Quan Đông quân, Điền Chinh, Viên Tuấn Thành, Đào Hương, lại đến cái kia thần bí người đeo mặt nạ cùng hắn phạm tội tổ chức!” Triệu Ngọc nói nói, “ cái này liên tiếp nhân vật, cũng đều là bị cái này Russia sáo oa xuyên cùng một chỗ!”

“Kỳ quái...” Thôi Lệ Châu không hiểu, “Nhật Bản nhân bí mật, tại sao muốn giấu ở một cái Russia sáo oa bên trong đâu? Nghe vào dở dở ương ương!”

“Có lẽ, tốt nhất ngụy trang liền là ngụy trang thành địch nhân mà!” Tiêu Hàng bắt đầu phát biểu ý kiến của mình, “Các ngươi nhìn, Nhật Bản chiến bại thời điểm, đối bọn họ nguy hiểm lớn nhất liền là quân Nga!

“Cho nên, bọn họ liền đem manh mối giấu ở một cái Russia người mới có đồ vật bên trong, dạng này mới sẽ không khiến cho hoài nghi!”

“Có đạo lý!” Thôi Lệ Châu gật đầu, “Mà lại, sáo oa trong ngoài có năm tầng, tăng lên giấu kín đầu mối tính bí mật, ai cũng không biết manh mối giấu ở tầng nào bên trong?”

“Cho nên...” Lê Tịnh thở dài, “Bảo tàng cũng không tại bí mật này trong căn cứ, như vậy... Sẽ đang ở đâu?

“Ta lo lắng, đã sáo oa đã bị Đào Hương hủy đi!” Lê Tịnh lo âu nói, “Bảo tàng bí mật có khả năng vĩnh viễn cũng vô pháp mở ra!”

“Đúng nha, hơn 80 năm cố gắng, rất có thể nước chảy về biển đông!” Tiêu Hàng cũng là có chút sĩ khí sa sút.

“Đừng nói như vậy, “ Thôi Lệ Châu tranh thủ thời gian khuyên giải, “Mặt nạ nam khẩn trương như vậy đang tìm, vậy đã nói rõ còn có cơ hội thôi!”

“Có chuyện, ta cũng cơ bản có thể khẳng định!” Triệu Ngọc nói nói, “ chuyện này kẻ đầu têu, nhất định cùng tiểu Nhật Bản có quan hệ!”

“Ồ?” Lê Tịnh giương mắt, “Là bởi vì câu kia bát cách nha lộ sao?”

“Không phải!” Triệu Ngọc ra hiệu một cái thông đạo xa xa căn cứ, “Cái trụ sở này liền là chứng minh tốt nhất, căn cứ là tiểu Nhật Bản lưu lại, liên quan tới căn cứ vị trí, hắn là chỉ có Nhật Bản phương diện mới có thể rõ ràng!

“Hiện tại, bọn họ vì tìm kiếm bảo tàng, thậm chí đều không tiếc đem bí mật này căn cứ bạo lộ ra, nhìn tới... Bọn họ đối bảo tàng là tình thế bắt buộc a!”

“Đúng a, cho nên chúng ta hiện tại cần nhanh tìm tới tấm hình kia, đem sáo oa bí mật tìm ra!”

Thôi Lệ Châu vừa mới nói xong, trong thông đạo đèn điện bỗng nhiên chớp loạn một trận, sáng ngời rõ ràng so trước đó yếu rất nhiều.

Nhìn bộ dạng này, không bao lâu, ánh đèn liền sẽ toàn bộ dập tắt, toàn bộ trụ sở dưới đất, sẽ về phục một vùng tăm tối.

“A... Anh hùng...”

Ai ngờ, đúng lúc này, Triệu Ngọc điện thoại lại vang lên.

Triệu Ngọc xem xét là Lý Lạc Vân đánh tới, vội vàng nghe.

“Uy? Triệu cảnh sát a?” Lý Lạc Vân gấp rút nói nói, “ ta vừa mới đã điều tra một cái, Đào Hương cùng Thôi Lệ Châu những cái kia vật chứng đã không tại chúng ta Tấn Bình bót cảnh sát a!”

“A? Cái gì?” Triệu Ngọc ngoài ý muốn, vội hỏi, “Cái kia ở đâu rồi?”

“Lúc ấy, bởi vì không đầu nữ thi án cùng Đào Hương bảo tàng nguyên nhân, “ Lý Lạc Vân trả lời nói, “ tất cả mọi thứ, tất cả đều chuyển giao cho Nam Giang tỉnh thính!

“Ta vừa rồi kỹ càng hỏi một cái, đồ vật một mực cất giữ trong Bách Linh thị Hình Cảnh Đại Đội đâu!”

“Ta đi!” Triệu Ngọc nhíu mày, “Ta làm sao đem việc này đem quên đi!”

“Cấp bậc không đủ a, sư phụ!” Lý Lạc Vân có vẻ khó xử, “Nếu như từ chúng ta phát ra thuyết minh, vậy coi như phí sức, cho nên...”

“Ta minh bạch! Ta tranh thủ thời gian cho Bách Linh bên kia gọi điện thoại!” Triệu Ngọc nói xong, lập tức liền muốn cúp điện thoại.

“Đúng rồi, sư phụ...” Ai ngờ, Lý Lạc Vân bỗng nhiên lại bổ sung một câu, “Vật chứng mặc dù di giao, nhưng mỗi một kiện vật chứng, chúng ta đều là làm chụp ảnh dành trước.

“Như quả không có gì bất ngờ xảy ra, ngươi nói tấm hình kia, chúng ta hẳn là có thể đủ từ điện tử lập hồ sơ bên trong tìm tới!” Lý Lạc Vân nói, “Ta đã phái người đi tìm, một khi tìm tới, lập tức đem ảnh chụp phát cho ngài!”

“Được rồi, vậy liền nhanh lên đi! Bất quá...” Triệu Ngọc vội vàng dặn dò, “Mặc dù đồ vật không ở đây ngươi nhóm nơi đó, nhưng là lấy phòng ngừa vạn nhất, các ngươi còn là dựa theo nguyên kế hoạch làm tốt bẫy rập, nhìn xem có thể hay không có thu hoạch ngoài ý muốn?”

“Minh bạch, minh bạch!” Lý Lạc Vân lĩnh mệnh, “Ngài cứ yên tâm đi! Cục cảnh sát cũng không phải trò đùa, chỉ cần bọn họ dám đến, cam đoan bọn họ có đến mà không có về!”

“Tốt!” Triệu Ngọc lúc này mới yên lòng cúp điện thoại, sau đó đầu tiên là cùng Lê Tịnh bọn người kể một chút, lúc này mới tranh thủ thời gian cho Bách Linh cục cảnh sát lãnh đạo đánh tới điện thoại.

Bởi vì lần trước đại phá không đầu nữ thi án nguyên nhân, Triệu Ngọc

cùng Bách Linh cục cảnh sát lãnh đạo tất cả đều quen biết. Giờ phút này mặc dù đêm đã khuya, nhưng hắn vẫn là đem điện thoại gọi cho Bách Linh phương diện người đứng đầu.

Đại cục trưởng tiếp vào Triệu Ngọc điện thoại, tự nhiên không dám thất lễ, lập tức hướng Triệu Ngọc cam đoan, lập tức xem xét vật chứng, đồng thời triển khai bố khống...

Ai ngờ, bên này vừa mới quẳng xuống điện thoại, Lý Lạc Vân truyền tống văn kiện đã đến. Bọn họ đã đã tìm được điện tử lập hồ sơ, đồng thời đem tấm kia sáo oa hình ảnh gửi đi cho Triệu Ngọc.

Ta két...

Lê Tịnh cùng Tiêu Hàng nhìn thấy Triệu Ngọc điện thoại tiếp đánh tự nhiên, còn có thể tiếp thu văn kiện, đỏ ngầu cả mắt. Mấy lần nếm thử điện thoại di động của mình, có thể tin hào y nguyên hoàn toàn không có.

“Đúng rồi, đúng, liền là trương này!” Thôi Lệ Châu tiến đến Triệu Ngọc trước mặt, chỉ điện thoại di động bên trên ảnh chụp nói nói, “ cha ta đem hai tấm hình hợp hai làm một, đã có chính diện toàn bộ, cũng có mặt trái toàn bộ!”

Nha...

Triệu Ngọc đem hình ảnh phóng đại, cẩn thận xem xét, phát hiện cái kia sáo oa ngoại trừ nhan sắc đặc biệt tiên diễm bên ngoài, cùng phổ thông Russia sáo oa cơ hồ không hề khác gì nhau.

Trong ngoài năm tầng sáo oa, một cái so một cái nhỏ, lớn nhất cũng liền so giữ ấm chén một vòng to, nhỏ nhất thì vẻn vẹn không đến một quyền.

“Russia sáo oa cũng gọi cát tường bé con, nhìn qua đơn giản, nhưng chế

tác công nghệ mười phần khảo cứu!” Thôi Lệ Châu giới thiệu nói, “ nhất là sử dụng vật liệu gỗ, muốn tại đặc biệt thời tiết đem cây chém ngã, sau đó phơi nắng năm đến mười năm mới có thể sử dụng. Chế tác lúc, còn phải đi qua tuyên không, hoa văn in bằng sắt nung, nạm vàng mười năm đạo trình tự làm việc đâu...”

“Nha...”

Triệu Ngọc chăm chú nhìn xem ảnh chụp, nhưng gặp năm cái sáo oa cơ hồ giống nhau như đúc, đều là một người mặc màu đỏ dân tộc trang phục đáng yêu Russia bé con, cũng không có có cái gì đặc biệt.

“Thế nào, lão đại?” Thôi Lệ Châu đầy cõi lòng chờ mong địa hỏi nói, “ nhìn ra cái gì có tới không?”

“Ta đi, ngươi làm ta thần tiên a?” Triệu Ngọc bạch nhãn.

“Triệu Ngọc!” Lúc này, Lê Tịnh vội vàng ra hiệu nói, “ chúng ta Đặc Công xử có chuyên môn giải mã tổ, như là đã đạt được ảnh chụp, không bằng tranh thủ thời gian phát cho bọn họ xem một chút đi!”

“Tốt!” Triệu Ngọc gật đầu, đang muốn đưa di động giao cho Lê Tịnh, nhưng đưa tay ở giữa, điện thoại lại vang lên.

Nhìn thấy điện báo biểu hiện, Triệu Ngọc nhướng mày, dâng lên một cỗ không tốt suy nghĩ.

Không nghĩ tới, điện thoại vậy mà lại là Lý Lạc Vân đánh tới!

“Uy, sư phụ!” Kết nối về sau, lập tức truyền đến Lý Lạc Vân thất kinh thanh âm, “Không xong! Vừa mới bộ phận kỹ thuật người nói cho ta biết, điện tử dành trước bên trong bỗng nhiên xuất hiện một cái không biết kính tượng, chúng ta hệ thống khả năng bị người viễn trình xâm nhập!

“Ta xem hạ thời gian, đúng lúc là tại ngài gọi qua điện thoại đến thời điểm. Ta lo lắng, đã có người nhìn qua tấm hình kia...”

Chương 1131: Dị quẻ

“Lão lớn. . . Lão lớn. . . Ngươi đã tỉnh?”

Mờ tối, Triệu Ngọc nghe được Thôi Lệ Châu kêu gọi, lúc này mới ý thức được, mình chung quy vẫn là không thể chống cự lại năng lượng tăng cường tề cùng ẩn hình khôi phục tề tác dụng phụ, ngủ thiếp đi.

Hắn xác nhận mình đã mở mắt ra, lại là cái gì cũng không thấy được, đập vào mắt chỗ tất cả đều là đen kịt một màu.

Xem ra, máy phát điện thật là không có điện.

“Nha. . .”

Triệu Ngọc trầm ngâm một tiếng, cảm giác miệng đắng lưỡi khô, khó chịu dị thường.

Lúc này, trước mắt bỗng nhiên sáng lên một trận đèn pin sáng ngời, nhưng gặp Thôi Lệ Châu một tay mang theo đèn pin, một tay cầm bình nước, đưa tới môi của hắn bên cạnh.

“Chỗ nào. . . Từ đâu tới nước?” Triệu Ngọc mơ mơ màng màng, lại nhớ tới nước của bọn hắn đã sớm uống cạn sạch.

“Sụp đổ cửa hang bên kia chảy xuống, tiếp đã nửa ngày, có thể uống!” Thôi Lệ Châu nói nói, “ đều là nước mưa!”

“Nha. . .” Triệu Ngọc ngữa cổ uống một ngụm, mặc dù có chút đắng

chát, nhưng vẫn là hóa giải không ít khát nước.

Triệu Ngọc nhìn xem biểu, nhưng tia sáng lờ mờ, thấy không rõ lắm, liền hỏi: “Tiểu Thôi, ta ngủ bao lâu thời gian? Hiện tại cái gì tình huống?”

“Ngươi ngủ mười mấy tiếng!” Thôi Lệ Châu trả lời, “Chúng ta còn bị nhốt đâu!

“Bất quá. . . Chúng ta từ thông đạo chỗ sâu tìm cái tương đối an toàn mật thất, nơi này rời xa căn cứ, cổng còn có đạo kiên cố xi măng môn, coi như tạc đạn bạo tạc, hẳn là cũng có thể bảo vệ chúng ta chu toàn!”

“Thời gian dài như vậy a. . .” Triệu Ngọc chải sửa lại một chút ý nghĩ của mình, cái này mới dần dần đem chuyện lúc trước nhớ tới, vội vàng lại hỏi, “Lê Tịnh cùng Tiêu Hàng đâu?”

“Lê Tịnh tại bên cạnh ngươi ngủ thiếp đi, Tiêu Hàng cầm điện thoại di động của ngươi, đi ra bên ngoài liên hệ bộ đội tiếp viện đi!” Thôi Lệ Châu giới thiệu, “Người bên ngoài chính đang đào móc cái kia bị tạc rơi lối vào, như quả không có gì bất ngờ xảy ra, lại có mấy giờ hẳn là có thể đả thông!

“Yên tâm đi lão đại, chúng ta nhất định có thể còn sống đi ra!”

“Cái kia. . . Bản án sự tình. . .” Triệu Ngọc tra hỏi ở giữa chuyển bỗng nhúc nhích thân thể, kết quả, một cỗ đau nhức kịch liệt lần nữa truyền đến, vậy mà so trước đó còn muốn mẫn cảm.

“Giải mã tiểu tổ còn tại giải mã bên trong. . .” Ai ngờ, tại Triệu Ngọc khác một bên bỗng nhiên vang lên Lê Tịnh thanh âm, “Bọn họ tận khả năng địa tại phân tích tấm hình kia, ý đồ từ đó tìm ra tương quan văn tự, chữ cái hoặc là địa đồ loại hình.

“Bất quá. . . Bởi vì ảnh chụp niên đại xa xưa, pixel không cao!” Lê Tịnh nói nói, “ nếu như manh mối là vi mô, vậy chúng ta liền không có bất kỳ biện pháp nào!”

“Cái kia. . . Tấn Bình bên đó đây? Xác nhận để lộ bí mật sao?” Triệu Ngọc lại hỏi.

“Đối phương sử dụng chính là một loại kiểu mới tín đạo kính tượng công kích, “ Lê Tịnh giải thích, “Chỉ có thể đọc đến bộ phận mơ hồ số liệu, sau đó tiến hành một lần nữa phối trộn trở lại như cũ, kỹ thuật khá phức tạp.

“Chúng ta duy nhất có thể xác định là, coi như đối phương đạt được số liệu, cũng cần đại lượng thời gian tiến hành trở lại như cũ.” Lê Tịnh nói nói, “ cho nên, chúng ta bây giờ cũng không so địch nhân chậm bao nhiêu!”

“Nhưng mấu chốt là. . .” Triệu Ngọc nhíu mày, “Chỉ dựa vào một tấm hình, có thể hay không thật đem bí mật phá giải?

“Tiểu Thôi. . .” Hắn ngược lại xông Thôi Lệ Châu nói nói, “ ngươi mới hảo hảo hồi ức một cái ngươi cùng Đào Hương tại Hoàng Kim thành lúc tình huống, ta để nơi đó cảnh sát lại đi các ngươi ở qua địa phương tìm xem, muốn vạn nhất, Đào Hương chỉ là đem đồ vật chôn đây? Dù là tìm tới một chút mảnh vỡ cũng tốt. . .”

“Cái này sao. . . Tại ngươi lúc ngủ, chúng ta đã thông tri!” Lê Tịnh nói nói, “ nhưng là, cái chỗ kia đã sách thiên, cơ hội đã phi thường xa vời. . .”

“Đúng rồi, đúng rồi. . .” Thôi Lệ Châu chợt nhớ tới cái gì, vội vàng nói với Triệu Ngọc, “Còn có một việc ngươi còn không biết đâu!

“Cứu viện bộ đội từ bên ngoài trong sơn động tìm được hai bộ thi thể. .

.”

“Nha. . .” Triệu Ngọc hào không đình trệ địa nói nói, “ là Điền thị huynh đệ a?”

“Oa! Ngươi thật lợi hại, một đoán liền chuẩn a!” Thôi Lệ Châu líu lưỡi, “Nghe nói, bọn họ đã chết rất lâu, là bị tay súng bắn giết!”

“Còn có. . .” Lê Tịnh bổ sung nói, “ thông qua tin tức so với, đã xác nhận trong đó mấy tên tập kích chúng ta lưu manh, lệ thuộc vào Đông Á cái nào đó tổ chức ngầm,

Từng tham dự qua nhiều lên thương nghiệp ám chiến.

“Mặt khác, ngươi còn nhớ rõ cái kia đầu cơ trục lợi tình báo Mạnh Hữu Bân sao?” Lê Tịnh nói, “Hắn đội chính là cái này tổ chức ngầm một cái chi nhánh!”

“Nha. . . Nói như vậy. . . Sự tình càng ngày càng rõ ràng!” Triệu Ngọc nói nói, “ Nhật Bản biết được sáo oa bí mật, muốn nặng tìm thất lạc bảo tàng.

“Cho nên thuê như thế một cái dưới đất tổ chức, chui vào nước ta, đồng thời một lần nữa mở ra bí mật này căn cứ.

“Thế nhưng là, trong căn cứ cũng không có bọn họ muốn đáp án, bọn họ chỉ có thể tiếp tục tìm kiếm, cái này mới rốt cục phát hiện, sáo oa rơi vào Điền Chinh trong tay.

“Thế nhưng là, Điền Chinh chết rồi, sáo oa không thấy!” Triệu Ngọc sa vào đến cái kia nhất quán phá án tư duy bên trong, gần như tố chất thần kinh địa phỏng đoán, “Cho nên, bọn họ liền bắt Điền Chinh hai đứa con trai, nghiêm hình thẩm vấn.

“Ai ngờ, Điền thị huynh đệ chỉ biết là đã từng có cái lão chuyên gia mua đi sáo oa, nhưng lại không biết lão chuyên gia là cái nào?

“Cho nên, những người này lại bắt đầu dùng thuốc nói thật thẩm vấn lão chuyên gia, đồng thời cuối cùng hỏi ra, sáo oa tại Viên Tuấn Thành trên tay, cái này mới xảy ra về sau sự tình!”

“Bọn họ cũng thật sự là điên rồi!” Thôi Lệ Châu nói nói, “ vì bắt ta, không tiếc đem trụ sở bí mật dựng tiến đến, lại còn muốn dùng tạc đạn đem chúng ta cùng căn cứ cùng một chỗ nổ rớt, thật sự là quá độc ác!”

“Đúng!” Lê Tịnh nói nói, “ mặc dù không tính là bảo tàng, nhưng trong căn cứ vật liệu chiến bị, cũng coi là là một bút phi thường tài sản to lớn!

“Bọn họ biết rõ mang không đi, lại cũng không muốn lưu cho chúng ta, hoàn toàn chính xác ác độc!” Lê Tịnh lòng đầy căm phẫn, “Chúng ta tuyệt đối không cho phép có người tại chúng ta lãnh thổ bên trên làm xằng làm bậy!”

Lê Tịnh vừa mới nói xong, từ cửa mật thất chỗ chợt truyền đến một trận ánh đèn, ngay sau đó, liền nghĩ tới tiếng bước chân dồn dập.

“Thông, thông!” Tiêu Hàng nhanh chóng chạy vào mật thất, đem tin vui cáo tri mọi người, “Mũi khoan đã đánh ra một đầu nhỏ thông đạo, bọn họ chờ một lúc sẽ trước đưa chút thức ăn nước uống tiến đến!

“Sau đó, không dùng đến mấy giờ, chúng ta liền có thể đi ra!”

Nói xong, đèn pin của hắn chiếu ở Triệu Ngọc trên mặt, vội vàng hưng phấn mà thăm hỏi một tiếng: “Triệu tổ trưởng đã tỉnh a? Ngươi thật là có thể ngủ a!”

“Quá tốt rồi!” Thôi Lệ Châu vui mừng phủi tay, “Chỉ mong có thể sớm một chút ra ngoài đi! Nhưng hù chết tiểu tỷ tỷ!”

“Đúng rồi. . .” Lúc này, Triệu Ngọc bỗng nhiên lại nhớ đến một chuyện, vội vàng hướng Lý Tĩnh hỏi nói, “ Lê đội trưởng, ta nhớ được tại ta hôn mê trước đó, ta có phải hay không bàn giao ngươi một việc? Làm xong chưa?”

“Ừm!” Lê Tịnh gật đầu, “Dựa theo yêu cầu của ngươi, chúng ta hướng ngoại giới thả ra tin tức giả, chỉ là không biết, có thể không có thể lừa gạt được những địch nhân kia!

“Mà lại. . . Ngươi liền khẳng định như vậy, trong căn cứ tạc đạn, sẽ không lại nổ tung sao?”

“Tin tức giả nhất định phải làm đến không giống thật tin tức a!” Triệu Ngọc dặn dò, “Ngàn vạn đừng nói cái gì ngọn núi bạo tạc loại hình, liền nói Thắng Sơn cứ điểm phụ cận phát sinh nguyên nhân không rõ địa chấn, đang điều tra bên trong loại hình những cái kia. . .”

“Biết, biết. . .” Lê Tịnh gật đầu, “Cái này không cần ngươi đến dạy ta!”

“Tốt!” Triệu Ngọc lúc này mới yên lòng lại, nói nói, “ ta hiểu rõ khả năng không lừa được đối phương, nhưng việc đã đến nước này, cũng chỉ có thể tương kế tựu kế! Chỉ mong. . . Ân. . .”

Ngay tại Triệu Ngọc cầu nguyện thời điểm, hắn chợt nhớ tới một kiện chuyện quan trọng.

Đúng a?

“Khôn cấn” quẻ kết thúc về sau, mình còn chưa mở quẻ đâu!

Nếu muốn biết được hay không được, mở mới quẻ chẳng phải rõ ràng sao?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian tiến vào hệ thống, mở một quẻ.

Từ xưa tới nay, Triệu Ngọc đối với hệ thống không theo sáo lộ ra bài, đã nhanh muốn quen thuộc. Cho nên, hắn tự nhận là hiện tại mặc kệ mở ra cái gì quẻ văn, hắn cũng sẽ không cảm thấy ngoài ý muốn.

Nhưng mà, sự thật lại một lần nữa chứng minh, hắn lại nghĩ sai!

Hệ thống xâu tính viễn siêu tưởng tượng của hắn.

Nhưng gặp quẻ văn bên trong mặc dù xuất hiện trong dự liệu "Khôn chấn" chữ, nhưng tại "Khôn chấn" hai chữ đằng sau, vậy mà toát ra một cái chấm đen nhỏ, mà chấm đen nhỏ đằng sau thế mà còn đi theo một cái hơi nhỏ một chút "Cấn" chữ.

Hiện ra "Khôn chấn cấn" chữ.

Ta siết cái nãi nãi gấu!

Triệu Ngọc cả người đều mộng!

Quẻ văn cho tới bây giờ đều là hai chữ, hôm nay. . . Hôm nay làm sao bỗng nhiên toát ra ba chữ tới? Cái này. . . Cái này mẹ nó lại là cái gì quỷ dị tình huống?

Chương 1132: Bạn mới

4 giờ về sau, đội cứu viện rốt cục dùng phá vỡ cơ đánh ra một cái thông đạo, dùng dây thừng đem Triệu Ngọc bọn người từng cái cứu ra.

Lúc này đã lại là một cái đêm khuya, khi mọi người một lần nữa trở lại sơn động thời điểm, cho Triệu Ngọc cảm giác, giống như bọn họ từ phía dưới trong căn cứ cũng không có nghỉ ngơi bao lâu giống như.

Từ tại bọn họ sự tình thông báo trước tạc đạn uy hiếp, Triệu Ngọc bọn người vừa mới được cứu vớt, liền có một chi chuyên nghiệp hủy đi đạn bộ đội, tiến vào cơ tiến hành hủy đi đạn làm việc.

Dọc theo sơn động đi ra, đêm qua mưa to đã đình chỉ, nhưng khắp núi thổi qua gió, y nguyên phi thường ẩm ướt.

Bốn người bên trong, chỉ có Lê Tịnh cùng Triệu Ngọc bị thương nặng hơn, cho nên vừa hạ xuống địa, bọn họ liền bị đưa lên xe cứu thương.

Đội cứu viện lo lắng bạo tạc uy hiếp không có tiêu trừ, sau khi lên xe, suất rút lui trước đến khu vực an toàn.

Lúc đầu, Đặc Công xử yêu cầu trước đem bọn họ đưa đi bệnh viện kiểm tra, nhưng Lê Tịnh lại kiên trì muốn đợi tại nguyên chỗ, trước tiên đem cả kiện đầu đuôi sự tình nói rõ, đồng thời phải nhanh một chút địa bố trí nhiệm vụ.

Mặc dù xuất hiện một cái phủ bụi đã lâu trụ sở bí mật, nhưng trận này ấp ủ đã lâu bảo tàng phong vân hiển nhiên cũng chưa kết thúc.

Ai cũng không biết, vây quanh cái kia thần bí sáo oa, cùng đám kia kinh thế bảo tàng, còn sẽ phát sinh thứ gì?

Mặc kệ là Lê Tịnh, Triệu Ngọc, vẫn là Đặc Công xử nhân viên tương quan, bọn họ biết tất cả, trước mắt quan trọng nhất, chính là muốn đem Russia sáo oa bí mật bóc trần.

Bởi vậy, bọn họ đã từ cả nước phạm vi bên trong điều động giải mã hảo thủ, tham dự vào giải mã trong công việc đến, ngay tại hết ngày dài lại đêm thâu tiến hành lấy phá giải làm việc.

“Ta không sao, thật không sao...” Nằm tại trên xe cứu thương, Triệu Ngọc hết sức tại cùng cấp cứu bác sĩ câu thông, để tỏ lòng mình lời nói không ngoa, hắn ráng chống đỡ lấy thân thể từ trên cáng cứu thương ngồi dậy.

“Lão đại, đừng làm rộn!” Bác sĩ không dám nói gì, Thôi Lệ Châu thì tranh thủ thời gian lại đem Triệu Ngọc đè xuống, “Đây không phải khoe khoang thời điểm, ngươi không biết, ngươi ở bên trong lúc ngủ, ta một mực lo lắng ngươi lại đột nhiên liền không còn thở ! Ta nha, một mực cho ngươi sờ lấy mạch đâu!”

“Tới ngươi đi!” Triệu Ngọc nhếch miệng, “Vừa rồi không còn nói cái gì, chê ta khò khè đánh cho quá vang dội sao? Tiểu Thôi, nói bao nhiêu lần? Muốn làm cái người chính trực!”

“Tới, tới... Bên này, bên này...”

Triệu Ngọc vừa mới nói xong, theo xe cứu thương bên ngoài một trận rối loạn, Triệu Ngọc thình lình nghe được Trương Cảnh Phong cùng Ngô Tú Mẫn chờ thanh âm của người.

Không hề nghi ngờ, đây nhất định là tổ điều tra đặc biệt các đồng nghiệp

chạy tới.

Răng rắc, cửa xe vừa mở ra, nhưng gặp tiến đến cũng không phải là những đồng nghiệp khác, mà là —— Miêu Anh!

“Miêu... Miêu Miêu... Sao ngươi lại tới đây?” Triệu Ngọc kinh hỉ, lần nữa từ trên cáng cứu thương ngồi dậy.

“Ta lại không đến, ngươi liền thật muốn phản thiên!” Miêu Anh nhanh chóng đi vào Triệu Ngọc trước mặt, cố ý đem Thôi Lệ Châu lấn qua một bên, quan tâm hỏi nói, “ ngươi cái này gây chuyện thiên tài, ta để ngươi chờ ta hai ngày , chờ ta hai ngày, ngươi ngược lại tốt, lại làm chuyện lớn như vậy đi ra! Ngươi... Ngươi xứng đáng ta sao?”

“Cái này. . .” Triệu Ngọc không phản bác được, sửng sốt hai giây, mới miễn cưỡng nhớ tới một câu lí do thoái thác, “Ta cũng không muốn a! Nhưng sự tình ra khẩn cấp, ta cũng bị bức bất đắc dĩ, chỉ có thể kịp thời xuất thủ, thất bại âm mưu của địch nhân, trả thế giới một cái hòa bình rồi?”

Ô... Thôi Lệ Châu làm ra dáng nôn mửa.

Miêu Anh không nói gì, mà là dùng tay nhéo nhéo Triệu Ngọc cái cằm, đem Triệu Ngọc tử quan sát kỹ một cái, sợ Triệu Ngọc thật sự có cái gì trở ngại.

“Lần sau...” Triệu Ngọc thì còn tại dõng dạc giải thích, “Ta đáp ứng ngươi, lại có những chuyện tương tự, ta liền trước đi qua cùng bọn người bại hoại thương lượng một chút, để bọn họ muộn mấy ngày động thủ , chờ ngươi Miêu tiểu thư đúng chỗ, chúng ta sẽ cùng nhau làm chết bọn họ! Ngươi nhìn... Ý nghĩ này, thành thục không?”

Ta đi... Thôi Lệ Châu sắp thật nôn.

“Ai!” Ai ngờ, Miêu Anh cũng không để ý Triệu Ngọc trên người bẩn chỉ toàn, nâng lên hai tay liền nhẹ nhàng địa ôm thân thể của hắn, trong miệng niệm nói, “ xem ra, đây đều là mệnh a!”

Mặc dù trên dưới quanh người vẫn là nóng bỏng địa đau, nhưng Triệu Ngọc vẫn là đầy cõi lòng vui mừng ôm lấy nữ thần.

Thôi Lệ Châu một nhìn nhân gia tình nhân vuốt ve an ủi, vội vàng lôi kéo vị kia chất phác bác sĩ lui ra ngoài...

“Dù sao ta quyết định...” Miêu Anh ôm Triệu Ngọc cười nói,

“Về sau mặc kệ lại có vụ án gì, mặc kệ là đại án vẫn là nhỏ án, ta cũng không thể tuỳ tiện rời đi ngươi! Ta vừa đi ra, ngươi liền gây sự!”

“Đúng đấy, chính là, ngươi nhưng phải đem ta nhìn kỹ, ha ha...” Bởi vì Miêu Anh càng ôm càng chặt, Triệu Ngọc không khỏi một trận nhe răng nhếch miệng.

Phải biết, hắn đã từng bị người ta dùng mô phỏng chân thật thương điên cuồng bắn phá qua, mặc dù cao su đạn không nguy hiểm đến tính mạng, nhưng trên người hắn đã tràn đầy máu ứ đọng sưng đau nhức.

Ngoài ra, hắn còn trúng qua không ít địch nhân quyền cước, mặc dù có năng lượng tăng cường tề hộ thể, lại cũng không có thể giảm ít hơn nhiều đau xót.

Càng nhức cả trứng chính là, hắn cánh tay bị người bẻ gãy qua, cứ việc sử dụng mấy cái ẩn hình bó xương khí làm xương cốt trở lại vị trí cũ, nhưng chỗ khớp nối nhiều ít vẫn là có chút ảnh hưởng.

“Tốt, “ Miêu Anh tựa hồ có thể cảm nhận được Triệu Ngọc nỗi khổ riêng, lúc này mới buông hắn ra, thúc giục nói, “ nhanh, mau đưa chuyện đã xảy ra nói cho ta biết đi!

“Yên tâm, Cao Lan Kỳ bản án đã chấm dứt, ta hiện tại đã về hàng, có quyền biết tình tiết vụ án!

“Ta nghe nói, lại xuất hiện đầu mối mới?”

“Đúng...”

Hoàn toàn chính xác, về công về tư, Miêu Anh đều có tuyệt đối cảm kích quyền, cho nên Triệu Ngọc lúc này đem cả một chuyện chân tướng, tất cả đều không rõ chi tiết cùng Miêu Anh nói ra.

Đương nhiên, không rõ chi tiết bên trong, cũng không bao gồm đạo cụ bộ phận.

Sự tình ly kỳ trọng đại, Miêu Anh vốn là nghe được kinh tâm động phách, làm nàng nghe nói căn cứ bên trong còn có tạc đạn thời điểm, càng là khẩn trương đến không được: “Những địch nhân này quá xấu rồi, bọn họ không có được đồ vật, thà rằng nổ nát, cũng không để chúng ta đạt được! Chúng ta tuyệt đối không thể dễ tha bọn họ!”

Ân...

Triệu Ngọc trong lòng suy nghĩ, câu nói này nghe được quen tai, làm sao nói với Lê Tịnh đến giống nhau như đúc đâu?

Đừng nói, hai nàng tướng mạo hoàn toàn chính xác giống nhau đến mấy phần chỗ, mặc dù Lê Tịnh nhìn qua không có Miêu Anh cường tráng, nhưng bàn về thực lực đến, hắn là so Miêu Anh lợi hại hơn một chút.

Chẳng lẽ... Ta cha vợ... Ân...

“Nếu như vậy...” Miêu Anh lo lắng nói, “Những cái kia tạc đạn không chừng lúc nào còn sẽ bạo tạc, vậy chúng ta đi vào hủy đi đạn bộ đội,

chẳng phải là nguy hiểm?

“Ngươi có thể xác định, những cái kia tạc đạn đều là định thời gian bạo tạc, mà không phải điều khiển dẫn bạo sao?”

“Hẳn là có thể!” Triệu Ngọc trả lời, “Lê Tịnh nói qua, trong sơn động căn bản không có tín hiệu, viễn trình nổ tung khả năng rất nhỏ. Yên tâm đi, hủy đi đạn bộ đội đều là chuyên nghiệp, bọn họ có thể làm được.”

“Thật sự là quá kinh hiểm!” Miêu Anh dài thở một hơi, “Nếu là tạc đạn đem trong căn cứ đạn pháo thuốc nổ dẫn bạo, đừng nói căn cứ, cả ngọn núi đều sẽ bị nổ sập!

“Triệu Ngọc...” Miêu Anh vẻn vẹn bắt lấy Triệu Ngọc tay, nghiêm túc nói, “Đã dạng này, chúng ta hẳn là hướng ngoại giới thả ra tin tức giả, liền nói Nghĩa Sơn cứ điểm phụ cận vùng núi phát sinh không rõ bạo tạc mới được.

“Nếu như những địch nhân kia biết được các ngươi không có bị nổ chết...” Miêu Anh nhíu mày lo lắng, “Rất có thể sẽ bỏ dở kế hoạch! Như thế... Chúng ta có khả năng rốt cuộc bắt không được bọn họ!”

“Yên tâm, ta đã làm như vậy!” Triệu Ngọc vui mừng gật đầu, không nghĩ tới Miêu Anh cùng ý nghĩ của mình giống nhau như đúc, thật không hổ là cặp vợ chồng a.

Hai người đang trò chuyện, Tiêu Hàng chợt mở cửa xe, ở bên ngoài hô: “Triệu cảnh sát, ngươi còn chịu đựng được không? Lê đội trưởng muốn ngươi đến xe chỉ huy bên này một chuyến.

“Chúng ta tới mấy vị bạn mới, nàng cho rằng, ngươi cũng có cần phải gặp mặt một lần!”

Chương 1133: 3 điểm nghi hoặc

Cái này tính là gì bạn mới a?

Triệu Ngọc vốn cho rằng, Lê Tịnh giới thiệu hắn nhận biết bạn mới, chính là Đặc Công xử quan lớn, hoặc là nhân vật phi thường lợi hại loại hình, thật không nghĩ đến, cái kia lại là hai cái người ngoại quốc!

Hỏi một chút mới biết, hai người này lại là Russia phòng tình báo quan viên, là cố ý hướng bọn họ cung cấp tình báo.

Ngay từ đầu, nhìn thấy loại này tựa như trong điện ảnh quốc tế phong phạm, Triệu Ngọc cũng là có chút điểm mà phiêu, còn giả vờ chính đáng giống như cùng người ta nói linh tinh vài câu.

Thế nhưng là, theo trò chuyện xâm nhập, cùng Lê Tịnh càng không ngừng chớp mắt, Triệu Ngọc cái này mới chậm rãi phân biệt rõ ra tư vị tới.

Nha. . .

Tình cảm những người này mặt ngoài là cung cấp tình báo, trên thực tế, vẫn là tại quan tâm bọn họ mất đi Hoàng Kim, cái này là muốn thông qua Triệu Ngọc tìm hiểu tình huống đâu!

Lê Tịnh mặt ngoài nói đến phi thường thành khẩn, nhưng ánh mắt của nàng lại rõ ràng tại hướng Triệu Ngọc ra hiệu, gọi Triệu Ngọc nói chuyện có chút mang tính lựa chọn, tận lực tránh đi Hoàng Kim công việc.

Đối với loại này thể thức hóa ngoại giao cãi cọ, Triệu Ngọc mặc dù chưa hề tiếp xúc qua, nhưng hắn lại sớm đã là trong đó cao thủ, bởi vì. . . Da mặt của hắn dày nhất mà!

Thế là, hắn bắt đầu thay đổi chuyện, giả vờ ngây ngốc, thần được quỷ tán gẫu, không bao lâu liền đem hai vị người Nga cho tán gẫu mộng.

Triệu Ngọc không ngừng địa khen chính hắn như thế nào anh dũng, như thế nào vô địch, thế nhưng là liên quan tới bảo tàng trọng yếu tình huống, hắn lại hết sức tránh đi, không nhắc tới một lời.

Nhìn xem Triệu Ngọc tự biên tự diễn cái chủng loại kia vô sỉ bộ dáng, Lê Tịnh kém chút nhịn không được cười ra tiếng.

Ý thức được sắp thất thố, nàng lúc này mới cho Triệu Ngọc tìm cái cớ, nói Triệu Ngọc thụ thương không nhẹ, thần trí còn chưa hoàn toàn khôi phục, lúc này mới đem hai vị ngoại quốc chuyên viên cho ứng phó đi.

Đợi tới nước ngoài người rời đi về sau, Triệu Ngọc rốt cục nhịn không được hướng Lê Tịnh nhả rãnh: “Lê đội trưởng, có ý tứ gì a đây là? Lấy ta làm thương làm sao? Nếu như các ngươi không muốn để cho những này Russia người tham gia, làm gì để bọn họ theo tới đâu?”

“Đại quốc ngoại giao, nơi đó có ngươi nghĩ đến đơn giản như vậy?” Lê Tịnh cười nói, “ chúng ta ngay tại hợp tác trong lúc đó, chúng ta làm sao cũng phải xuất ra một điểm thành ý đến mà!”

“Cái kia. . . Vậy cũng không cần đem ta gọi qua a?” Triệu Ngọc nghiêm mặt, “Nói ta bên trên bệnh viện không liền thành? Không nên tới không phải đến, tới lại không cho nói thật, thật sự là không hiểu rõ các ngươi!”

“Ai bảo ngươi nổi danh như vậy, người ta điểm danh mời ngươi đâu!” Lê Tịnh cười mở ra xe chỉ huy đại môn, đem đã chờ từ sớm ở phía ngoài

Tiêu Hàng cùng Miêu Anh mời vào.

Không biết tại sao, làm Lê Tịnh cùng Miêu Anh đứng chung một chỗ thời điểm, Triệu Ngọc luôn luôn có một loại không hiểu cảm giác, cảm thấy hai nàng giống như thật có cái gì liên hệ máu mủ giống như.

“Bất quá. . . Nói trở lại. . .” Lê Tịnh lại nói với Triệu Ngọc, “Russia người xác thực giúp chúng ta không ít việc, rất nhiều tuyệt mật tình báo, đều là bọn họ cung cấp cho chúng ta! Các ngươi nhìn. . .”

Nói, nàng mở ra trên xe chỉ huy màn hình, nhưng thấy phía trên thình lình xuất hiện một phần tư liệu.

“Căn cứ hai phương diện tình báo, chúng ta bây giờ cơ bản có thể xác định, bày ra cái này lên bảo tàng sự kiện, là một cái tên là Seraph quốc tế phạm tội tổ chức, “ Lê Tịnh chỉ vào màn hình nói nói, “ tổ chức đó lấy thương nghiệp ám sát, buôn bán tình báo mà sống, phạm vi bao quát tại Đông Á cùng Đông Nam Á một vùng. . .”

“Seraph?” Miêu Anh nhỏ giọng lẩm bẩm một câu, “Sí Thiên Sứ. . .”

“Đúng!” Triệu Ngọc làm như có thật gật gật đầu.

“Ngươi. . . Hiểu tiếng Anh sao?” Miêu Anh giơ lên lông mày.

Triệu Ngọc chăm chú lắc đầu.

Miêu Anh mắt trợn trắng lên, khóe miệng gạt ra một cái “thiết” chữ.

“Nghe nói, thủ lĩnh của bọn hắn gọi daniel, là Văn Lai một cái phú hào!” Lê Tịnh giới thiệu, “Mặc dù không có chứng cứ, nhưng nga phương cho rằng, Seraph cùng Nhật Bản phương diện cấu kết. Lần này có quan hệ Hoàng Kim bảo tàng sự tình, hắn là từ Nhật Bản phương diện phát khởi!”

Lúc này, Triệu Ngọc nhìn thấy trên màn hình xuất hiện một cái làn da đen châu Á nam tử . Bất quá, người này hình thể cồng kềnh, xem xét cũng không phải là người đeo mặt nạ kia.

Triệu Ngọc bởi vậy suy đoán, nếu thật là cái này Seraph làm, như vậy người đeo mặt nạ hoặc là trong bọn họ hành động quan chỉ huy, hoặc là liền là Nhật Bản phương diện phái ra cường hãn đặc công.

“Ngoài ra, chúng ta còn tra ra một việc!” Lê Tịnh nói nói, “Seraph đã từng tham dự qua Philippines mậu dịch đại lâu bắt cóc sự kiện, mà lúc đó cái kia tòa nhà cao ốc, chính là nghiên cứu chế tạo tỳ đễ 咂 phân địa phương!

“Cho nên, bọn họ rất có thể liền là tỳ đễ 咂 phân kẻ cướp đoạt!”

“Hô. . .” Triệu Ngọc lười biếng đè lại Miêu Anh bả vai, hỏi nói, “ Lê đội trưởng, cám ơn ngươi giúp chúng ta hiểu rõ bọn họ chân tướng, như vậy. . . Còn có hay không càng xác thực một chút tin tức đâu?

“Nếu không có nói, chẳng bằng tranh thủ thời gian nghiên cứu Russia sáo oa đi!”

“Đúng vậy a!” Miêu Anh trịnh trọng hỏi nói, “ Russia người, chưa hề nói sáo oa sự tình sao?”

“Không có!” Lê Tịnh lắc đầu, “Còn không có nói cho bọn họ đâu! Chuyện này, tạm thời còn chưa thích hợp nói cho bọn họ!”

“Không thể nào?” Miêu Anh nhíu mày, “Muốn vạn nhất, Russia người biết cái gì đâu? Như thế chúng ta chí ít có thể đuổi tại địch nhân trước đó tìm tới bảo tàng a!”

“Ừm. . . Cái này. . . Vẫn là chờ chúng ta giải mã không được thời điểm

rồi nói sau!” Lê Tịnh lắc đầu, “Đây cũng không phải là ta có thể làm chủ sự tình!”

Miêu Anh còn muốn nói tiếp cái gì, nhưng Triệu Ngọc biết nhiều lời vô ích, liền đoạt trước nói:

“Cái kia tốt. . . Đã dạng này, vẫn là nắm chặt thời gian giải mã sáo oa đi!”

“Còn có một chuyện. . . Các ngươi có cần phải biết một cái. . .” Lê Tịnh tràn ngập lo âu nói nói, “ căn cứ tình báo tương quan biểu hiện, lần này Seraph cơ hồ dốc hết toàn lực. Có lẽ, chúng ta từ trong căn cứ tao ngộ, cũng không phải là toàn bộ của bọn họ!

“Ta lo lắng, bọn họ một khi thăm dò bảo tàng chỗ, rất có thể còn sẽ có càng đại quy mô hành động!” Lê Tịnh thở dài, “Chúng ta người, ngay tại khẩn cấp lùng bắt bên trong, nhưng trước mắt còn không có tin tức gì.”

“Ta đã biết. . . Chúng ta cũng lại nghĩ một chút biện pháp. . .” Nghe được tin tức này, Triệu Ngọc trong lòng cũng là hiện lên một tia vẻ lo lắng.

. . .

Từ xe chỉ huy đi ra, Triệu Ngọc rốt cục cùng mình tổ viên nhóm gặp mặt, Miêu Anh cùng những người này tất cả đều là lão bằng hữu, tự nhiên cũng không cần giới thiệu.

Chỉ bất quá, bởi vì Trình Lăng Phỉ bản án còn có một số kết thúc làm việc, Tằng Khả cùng Nhiễm Đào cũng không theo Miêu Anh cùng một chỗ tới.

Đám người thương nghị một cái, cho rằng lưu tại Nghĩa Sơn đã không có quá lớn tất yếu, liền chuẩn bị đem ô tô lái về Phụng Bình cục cảnh

sát, sau đó tiếp tục điều tra.

Giờ phút này đã là nửa đêm ba giờ hơn, tổ viên nhóm phần lớn mỏi mệt không chịu nổi, ngu ngơ chìm vào giấc ngủ.

Nhưng Triệu Ngọc vừa mới ngủ mười mấy tiếng, trạng thái tinh thần ngay tại một cái nhất là sinh động thời khắc. Thế là, tại trở về trên đường, hắn một mực đang suy tư cả chuyện.

Rất nhanh, có như vậy ba cái không rất dễ dàng bị người chú ý điểm đáng ngờ, bị hắn tìm tìm được:

Thứ nhất, Đào Hương năm đó trộm lấy bao quát sáo oa ở bên trong Viên Tuấn Thành đồ vật, hắn là hướng về phía bảo tàng mà đến. Đã hắn coi là có thể từ những vật kia bên trong thu hoạch được manh mối, vậy hắn làm sao có thể như vậy mà đơn giản địa đem sáo oa hủy đi đâu?

Sẽ không lại. . . Hắn chẳng những không có hủy đi, mà lại nhìn trộm đến bí mật gì đâu?

Thứ hai, từ khi phát hiện trụ sở bí mật về sau, Triệu Ngọc một mực có cái lớn nhất nghi vấn. Cái kia chính là, nếu như lúc trước tiểu Nhật Bản muốn chôn giấu bảo tàng, bí mật kia căn cứ rõ ràng liền là một cái tuyệt hảo địa phương, nhưng bọn họ vì cái gì không có đem bảo tàng thả tới đó đâu?

Ngoại trừ nơi đó, chẳng lẽ còn có càng thêm phù hợp, càng thêm ẩn nấp địa phương?

Cũng hoặc là. . . Bảo tàng căn bản là tại trong căn cứ, chỉ bất quá. . . Bị giấu ở một cái không cách nào tìm tới địa phương?

Thứ ba, cái này điểm đáng ngờ tự nhiên là Triệu Ngọc đối với quẻ văn khốn hoặc!

Khôn quẻ Chấn cũng tốt, khôn cấn quẻ cũng tốt, ít nhất là một cái tại Triệu Ngọc có thể lý giải phạm trù bên trong.

Thế nhưng là. . .”Khôn chấn cấn” là cái có ý tứ gì đâu?

Khôn là sự kiện lớn, chấn là địa vị, cấn là tiến triển vụ án. . . Có lẽ, muốn phát sinh kỳ ngộ cùng cái này ba cái phương diện có quan hệ, thế nhưng là. . .

Làm Triệu Ngọc đi qua tầng sâu suy tư về sau, nhưng lại không thể không sinh ra một loại phi thường dự cảm không ổn!

Không!

Không đúng!

Nếu quả thật có thể phá bảo tàng án, tìm tới tuyệt thế bảo tàng, như vậy quẻ văn bên trong, không có khả năng không xuất hiện đại biểu cho tài phú “Đoái” quẻ a?

Chẳng lẽ. . .

Cái này quẻ văn là tại biểu thị mình, kết quả là, bảo tàng không những tìm không thấy, mà lại. . . Còn xảy ra đại sự sao! ! ?

Chương 1134: Không có phức tạp như vậy

Sáng ngày hôm sau 10 điểm, Phụng Bình cục cảnh sát, tổ điều tra đặc biệt trong văn phòng.

Vừa mới phụng mệnh gấp trở về hồi báo Mã Kế Xuân đẩy cửa tiến đến, lại chợt nhìn thấy làm hắn ngoài ý muốn một màn.

Nhưng gặp Triệu Ngọc cũng không có giống thường ngày như thế đứng tại bạch bản trước mặt, vong tình đầu nhập địa phân tích tình tiết vụ án, mà là cùng Miêu Anh tại khoa tay lấy một chút võ thuật động tác, giống như là đang luận bàn võ nghệ.

Nhìn thấy Mã Kế Xuân đến, Miêu Anh bỗng nhiên bả vai lắc một cái, đem nắm đấm xuyên thấu Triệu Ngọc đón đỡ, đánh trúng vào Triệu Ngọc ngực.

“Đúng rồi!” Miêu Anh nhãn tình sáng lên, nói nói, “ Triệu Ngọc, ta đã nhìn ra, người kia sử dụng không phải bình thường vật lộn thuật, mà là chúng ta Trung Quốc truyền thống võ thuật!”

“Không sai!” Triệu Ngọc phủi phủi ngực, nói nói, “ ta cùng hắn giao thủ thời điểm, cũng cảm giác là lạ tới! Động tác của hắn nhìn qua không phải đặc biệt hung mãnh, nhưng chính là chống đỡ không được, cùng những cái kia bọn đặc công thường dùng mánh khoé khác biệt!”

“Lợi hại hơn là... Có chút ý trào phúng a! Ngươi biết không? Mặt nạ

nam sử dụng quyền pháp nhưng là phi thường nổi danh đâu!” Nàng khoa tay một cái võ thuật chiêu thức, giới thiệu nói, “ đây chính là năm đó Hoắc Nguyên Giáp sử dụng Mê Tung quyền a!”

“Oa, Mê Tung quyền?” Triệu Ngọc nhếch miệng sợ hãi thán phục, “Như thế Cao cấp?”

“Mê Tung quyền khai thác nội ngoại kiêm tu chi Đại thành, luyện tinh hóa khí, nhắm đánh thư giãn, động tác linh động phi thường, cho nên bị liệt là thông thường võ thuật tranh tài hạng mục!” Miêu Anh nói nói, “ bất quá... Hiện tại có rất ít người có thể đem Mê Tung quyền đánh đến như thế thực dụng!”

Nghe được Miêu Anh giải thích, ở đây thám viên nhóm cũng là cảm thấy phi thường mới lạ ngoài ý muốn.

“Là có chút châm chọc!” Triệu Ngọc cười nói, “ lúc trước Hoắc Nguyên Giáp dùng Mê Tung quyền đánh bại Nhật Bản cao thủ, nhưng bây giờ, Nhật Bản cao thủ đem Mê Tung quyền học qua đi, vậy mà treo lên lão tử tới, thật mẹ nó là học để mà dùng a!”

“Trung Quốc võ thuật bác đại tinh thâm, nếu như học tốt được, cũng không so với cái kia bọn đặc công sử dụng chức nghiệp kỹ xảo kém!” Miêu Anh nói nói, “ chỉ bất quá, học tập Mê Tung quyền đường tắt nhiều lắm, trải rộng toàn cầu cũng không khoa trương. Mà lại, một ít cao thủ chân chính bình thường đều rất điệu thấp, manh mối này đi không thông, cũng không kịp!”

“Đúng...” Triệu Ngọc gật đầu, sau đó vung vẩy nắm đấm, “Bất quá, về sau có cơ hội ngươi cũng dạy ta một chút đi, chiêu này mà đặc biệt lợi hại đâu...”

“Ừm...” Lúc này, Mã Kế Xuân nhìn thấy Triệu Ngọc cùng Miêu Anh luận bàn kết thúc, lúc này mới vội vàng nói, “Triệu tổ trưởng, ta đem

giải mã tiểu tổ trước mắt thử lại phép tính tư liệu mang đến, ngài xem qua một chút đi!

“Từ giải mã tình huống tới nói, không quá lạc quan, trên tấm ảnh cũng không có rõ ràng manh mối!”

“Ai!” Nghe thấy lời ấy, Thôi Lệ Châu không khỏi cảm thấy nhụt chí, “Ta đã nói, cha ta thế nhưng là tặc vương Đào Hương, nếu như sáo oa bên trên thật có đầu mối gì, hắn nhất định có thể tìm tới!”

Đang khi nói chuyện, Mã Kế Xuân đã đem tư liệu giao cho Lý Bối Ny, sau đó tiếp tục giới thiệu nói:

“Triệu tổ trưởng, trong căn cứ tạc đạn đã bị triệt để dỡ bỏ, các ngươi có thể tin tưởng sao? Trong căn cứ hết thảy sắp đặt 8 khỏa c4 nhựa plastic thuốc nổ đâu!”

“A! ?” Thôi Lệ Châu dọa sợ, “Nhiều như vậy?”

“Các ngươi cũng thật sự là may mắn a!” Mã Kế Xuân nói nói, “ trừ bỏ bị Triệu tổ trưởng tháo ra viên kia bên ngoài, cái khác tạc đạn dẫn bạo khí tất cả đều xảy ra vấn đề, nếu có một viên phát nổ nổ, vậy liền khó nói!”

“Ta dựa vào!” Trang bức thời khắc, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian vọt tới đằng trước, “Ít như vậy chính a? Có phải hay không sơn động ẩm ướt, tạc đạn thụ triều rồi? Ha ha... Ha ha ha...”

Triệu Ngọc như thế cười một tiếng, hiện trường ngược lại càng thêm xấu hổ...

“Cái này. . . Đây không phải may mắn!” Trương Cảnh Phong nắm lỗ mũi nói, “Cái này giống như so trúng xổ số tỷ lệ còn nhỏ a?”

“Muốn ta nhìn...” Ngô Tú Mẫn suy đoán, “Không phải tạc đạn mất đi

hiệu lực, mà là địch nhân cố ý làm như thế! Bọn họ có lẽ còn mục đích gì khác...”

“Cái kia... Bảo tàng đâu?” Miêu Anh hỏi nói, “ có hay không phát hiện mới?”

“Lục soát bộ đội đã cẩn thận thanh lý qua một lần, “ Mã Kế Xuân trả lời, “Trong đại sảnh khẳng định là không có bảo tàng ! Bất quá, bên trong hết thảy phát hiện sáu đầu mật đạo, có bị chắn chết rồi, có bị tạc hủy, cần tiến một bước thanh lý mới có thể tiếp tục lục soát xuống dưới!”

“Cũng không ở nơi đó đi!” Lưu Chiêm Binh nói ra,

“Đám người kia tại trong căn cứ tìm lâu như vậy, nếu quả thật có bảo tàng, chắc chắn sẽ không là hiện tại cái dạng này!”

“Đúng rồi...” Mã Kế Xuân lại nghĩ tới một việc, “Chúng ta đã điều tra Điền thị gia tộc, phát hiện Điền Chinh gia gia thật là quân Nhật quan lớn!

“Tên của hắn gọi là Bảo Điền Thái, là Quan Đông quân nội vụ quan viên, kiêm Nhâm Tư lệnh quan thư ký!” Mã Kế Xuân nói nói, “ từ về mặt thân phận của hắn giảng, hắn là có cơ hội tiếp xúc đến Quan Đông quân hạch tâm nhất bí mật!”

“Tiểu Nhật Bản đem manh mối giấu ở sáo oa bên trong, sau đó giao cho cái này Bảo Điền Thái đến đảm bảo...” Thôi Lệ Châu đoán nói, “ Bảo Điền Thái lại lưu tại Trung Quốc, cho nên...”

“Căn cứ chúng ta nắm giữ tư liệu, “ Mã Kế Xuân đánh gãy Thôi Lệ Châu nói nói, “ Bảo Điền Thái tại chiến bại về sau một mực lưu tại Trung Quốc, hắn là lưu làm gián điệp, chuẩn bị đông sơn tái khởi!

“Nhưng là, không biết nguyên nhân gì, Bảo Điền Thái không bao lâu

liền qua đời! Sáo oa liền để lại cho con của hắn, cũng chính là phụ thân của Điền Chinh.

“Chờ lại truyền đến Điền Chinh trong tay thời điểm, sáo oa bí mật đã không người biết được!”

“Ta cảm thấy...” Ngô Tú Mẫn đoán nói, “ giống như thế bí mật trọng yếu, quân Nhật không có khả năng tất cả đều áp tại trên người một người, bọn họ khẳng định còn có khác manh mối lưu tại bọn họ trong nước!”

“Nhưng là, bởi vì một trận sự kiện chính trị, xuất hiện ô long, chính bọn hắn cũng không tìm được!” Mã Kế Xuân nói, “Cho nên Nhật Bản phương diện duy có hi vọng có thể tìm tới Bảo Điền Thái hậu nhân, tìm tới sáo oa!”

“Nói một ngàn nói một vạn , tương đương với hết thảy căn kết đều tại sáo oa trên thân!” Triệu Ngọc đem Mã Kế Xuân mang tới tư liệu mở ra tại trên màn hình lớn, “Cho nên... Chúng ta việc khẩn cấp trước mắt, vẫn là trước đem cái này câu đố giải khai mới được!”

“Thế nhưng là...” Trương Cảnh Phong lo âu nói, “Nhiều như vậy giải mã chuyên gia đều không có để lộ, tình báo này, sẽ có hay không có lầm a?”

“Mặc kệ có hay không lầm, “ Miêu Anh quả quyết địa nói, “Sáo oa là chúng ta hiện tại cơ hội duy nhất!”

“Kỳ thật đi...” Lúc này, Triệu Ngọc kích thích trên màn hình tư liệu, như có điều suy nghĩ nói nói, “ ta ngược lại thật ra cảm thấy, nếu như sáo oa bên trong thật tồn tại bí mật, có lẽ... Cũng không có chúng ta tưởng tượng được phức tạp như vậy!”

“Ồ?” Đám người toàn đều nhìn về trên màn hình lớn sáo oa ảnh chụp.

“Suy nghĩ một chút...” Triệu Ngọc nói nói, “ tiểu Nhật Bản lúc trước chiến bại đến nhanh như vậy, lại phải đem bảo tàng nấp kỹ, lại phải sắp xếp người tuyển, lại phải để lại đầu mối, bọn họ làm sao có thể đem manh mối làm được như vậy tinh tế đâu?

“Cho nên...” Triệu Ngọc dùng trong tay kích quang bút một chỉ màn hình lớn bên trong sáo oa, nói nói, “ ta cho rằng, bí mật bản thân, có lẽ ngay tại cái này bé con trên thân!”

“Ồ?” Đám người không khỏi kinh ngạc, nhìn càng thêm thêm chăm chú.

“Các ngươi nhìn...” Triệu Ngọc chỉ vào sáo oa nói nói, “ cái này năm cái bé con giống nhau như đúc, nói rõ chỉ là hắn là cùng là một người! Lại nhìn cái này bé con thân mặc một thân áo đỏ, dáng dấp cũng tương đối thành thục, ta cảm giác, nàng thật giống như là muốn xuất giá đồng dạng đâu!”

“Ý của ngươi là...” Miêu Anh không quá chắc chắn địa nói, “Nếu như chúng ta biết sáo oa bên trên vẽ nữ nhân này là ai, bí mật liền có thể —— mở ra! ?”

Chương 1135: Cảm giác quen thuộc

“Triệu tổ trưởng...” Mã Kế Xuân khó xử địa nói nói, “ chúng ta giải mã chuyên gia đã điều tra qua sáo oa bên trên thân phận nữ nhân, cũng không có tra được. Ngươi nhìn... Nữ nhân này họa đến như thế trừu tượng, cho dù có hiện thực nguyên hình, cũng vô pháp so với a!”

“Không phải so với!” Triệu Ngọc nói nói, “ ngẫm lại xem, Nhật Bản nhân muốn vẽ một cái Russia mỹ nữ tại em bé sáo oa phía trên, cái kia nữ nhân này hẳn là cùng bọn họ có cái gì nguồn gốc a?

“Bảo tàng chôn ở đông bắc, như vậy nữ nhân này cũng vô cùng có khả năng cùng đông bắc có quan hệ rồi?”

“Ai?” Lý Bối Ny bỗng nhiên nói nói, “ ta nhớ tới một việc, năm 1900, Sa Hoàng đã từng xâm lấn qua Phụng Bình, làm Cossack đóng quân chỗ, đã từng đóng quân qua thời gian hai năm rưỡi.

“Khi đó, Nhật Bản nhân tại đông bắc địa khu hoạt động cũng rất bình thường, về sau còn bạo phát Nhật Nga chiến tranh! Các ngươi nói, có phải hay không là khi đó một nữ nhân đâu?”

“Ta... Ta hiện tại điều tra thêm...” Trương Cảnh Phong nghe được, lập tức bật máy tính lên thẩm tra.

“Tổ trưởng, cái suy đoán này...” Ngô Tú Mẫn đưa ra ý kiến phản đối, “Giống như không quá phù hợp thực tế đi... Nhật Bản nhân sẽ đem bảo áp tại một cái Russia nữ nhân trên người sao? Mà lại, dạng này manh mối tựa hồ quá đơn giản một chút...”

“Chỉ cần có một chút hi vọng, chúng ta nên thử một chút!” Miêu Anh ủng hộ Triệu Ngọc, sau đó nói với Mã Kế Xuân, “Ngươi vẫn là mau chóng liên lạc một chút các ngươi Lê Tịnh đội trưởng đi, nhất định phải để những cái kia Nga phương chuyên gia tham dự vào, nếu quả thật có một người như thế vật tồn tại qua, Nga phương hắn là so với chúng ta biết được nhiều!”

“Cái này. . .” Mã Kế Xuân rõ ràng khó xử.

“Cái này còn có cái gì có thể do dự?” Miêu Anh thúc giục, “Thời gian kéo càng lâu, cơ hội lại càng nhỏ! Nếu như còn tại hồ các ngươi ngoại giao hòa giải, vậy chúng ta liền sẽ mất đi một cái cơ hội tuyệt hảo!”

“Đúng!” Triệu Ngọc nói nói, “ những cái kia phần tử khủng bố có thuốc nổ, ta lo lắng bọn họ tìm kiếm bảo tàng cũng không phải là muốn đạt được bảo tàng, mà là cùng căn cứ đồng dạng, dùng thuốc nổ nổ nát! Bởi như vậy, chúng ta liền không chiếm được bất cứ thứ gì!”

“Được... Tốt!” Mã Kế Xuân trán đổ mồ hôi, tranh thủ thời gian đi ra bên ngoài gọi điện thoại, cùng Lê Tịnh xin chỉ thị đi.

Lúc này, Triệu Ngọc đem hình ảnh phóng đại, lại đem cái kia sáo oa xem thật kỹ một lần.

Lần này, cảm giác của hắn càng sâu, càng xem càng cảm thấy sáo oa mặt mày ở giữa khắc hoạ đến phi thường cẩn thận, giống như cũng không là đơn thuần một cái phim hoạt hình nhân vật, hắn là có thể cùng những người khác vật phân chia ra đến giống như.

Còn có, trên người nàng hất lên mỹ lệ đỏ sa, thấy thế nào, đều giống như một vị chính khi xuất giá tân nương tử.

Nữ nhân này...

Thật là một cái chân thực tồn tại qua nhân vật?

Nàng cùng bảo tàng manh mối, sẽ có quan hệ gì sao?

...

Thời gian kế tiếp bên trong, Triệu Ngọc bọn người đối mặt với màn hình lớn cẩn thận phân tích sáo oa hình ảnh, ý đồ từ đó tìm ra cái gì đầu mối mới.

Trương Cảnh Phong tra khắp tất cả tư liệu, cũng không tìm được cùng mọi người phỏng đoán người ở gần vật.

Để bảo đảm vạn nhất, Triệu Ngọc còn sử dụng một cái càng thêm cao cấp công cụ tìm kiếm đạo cụ , đồng dạng không có tìm được thích hợp đáp án.

Đợi thực sự tìm không ra manh mối về sau, Triệu Ngọc lại đem Phụng Bình địa khu địa đồ điều đi ra, đem Lâm Xá, Khương thành, Ngọc Ninh, thậm chí càng xa Hoàng Kim thành tất cả đều nghiêm túc làm phân tích.

Hắn nghĩ muốn tìm một cái so trụ sở bí mật càng thêm vừa tại ẩn tàng bảo tàng địa phương, thế nhưng là, tìm nửa ngày, lại vẫn không thu hoạch được gì.

Mặc kệ từ góc độ nào đến xem, bị bọn họ phát hiện bí mật kia căn cứ, đều là một cái tốt nhất chôn bảo chi địa. Nếu như bảo tàng không có đặt ở chỗ đó, còn có thể đang ở đâu?

Mà lại... Triệu Ngọc càng nghĩ, lại càng thấy được bảo giấu sự tình có cái gì không đúng, đám kia địch nhân phí hết khí lực lớn như vậy, rất rõ ràng, bảo tàng là thật tồn tại!

Thế nhưng là, 19 rương Hoàng Kim, cộng thêm quân Nhật vài chục năm vơ vét các loại kỳ trân dị bảo, như thế kinh thế hãi tục một nhóm bảo tàng, thật tại một nơi nào đó ngủ say hơn 80 năm, không người hỏi thăm sao?

Từ sớm nhất bảo điền quá mãi cho đến sau cùng Đào Hương, nhiều người như vậy tiếp xúc qua sáo oa, liền sẽ không xuất hiện cái gì ngoài ý muốn sao?

Trong này, có thể hay không... Còn có khác một loại khả năng đâu?

Nghĩ đến chỗ này,

Triệu Ngọc lại đem thời kỳ kháng chiến cựu địa đồ lấy ra so với, sau đó bắt đầu lệ cũ địa hướng bạch bản bên trên tăng thêm tư liệu, thêm viết mình phân tích án tình.

Không biết vì cái gì, một liên tưởng đến mình mở ra đặc thù quẻ văn, hắn luôn cảm thấy bảo tàng sự kiện chân tướng, tựa hồ liền bày ở trước mắt của mình, cách mình đặc biệt xấp xỉ.

“Khôn chấn cấn” ...

“Cấn” quẻ làm hậu tố xuất hiện, hắn là đến trình độ nhất định mới có thể cùng “Chấn” quẻ song song xuất hiện, “Chấn” đại biểu địa vị, tình tiết vụ án cùng địa vị trọng yếu giống vậy, lại lại không thể vượt qua địa vị...

Như vậy... Dạng này quẻ văn, đến tột cùng đại biểu cho cái gì?

Thời gian còn tại một chút xíu địa chuyển dời lấy, mặc dù tổ điều tra đặc biệt cùng Đặc Công xử đều đang toàn lực ứng phó, nhưng liên quan tới sáo oa manh mối, lại từ đầu đến cuối không có tìm tới.

Giữa trưa, Hứa Hải cho mọi người mua được cơm trưa, nhưng mọi

người ai cũng không có tâm tình ăn, đều tại riêng phần mình bận rộn.

Giờ phút này, trên màn hình lớn phát ra, đều là những cái kia giải mã các chuyên gia chỉnh hợp đi ra tư liệu, bọn họ đem ảnh chụp chia cắt, xoay tròn, phóng đại, tiến hành ghép hình các loại, rất nhiều hình ảnh nhìn qua đều là Hỗn Loạn vô tự.

“Tiểu Thôi...” Lúc này, Ngô Tú Mẫn để điện thoại xuống, nói với Thôi Lệ Châu, “Đặc Công xử tâm lý chuyên gia đến, ngươi làm một chút chuẩn bị đi!”

“Nha...” Thôi Lệ Châu gật đầu đáp ứng, trong mắt tựa hồ lộ ra một vẻ khẩn trương.

“Không sao, ta chờ một lúc sẽ toàn bộ hành trình bồi tiếp ngươi!” Ngô Tú Mẫn nói ra.

“Làm sao?” Nhìn thấy Thôi Lệ Châu sắc mặt không đúng, Triệu Ngọc trêu ghẹo địa nói nói, “ trước ngươi không phải làm qua thôi miên sao? Còn có cái gì tốt lo lắng? Có phải hay không, còn có cái gì chuyện ẩn ở bên trong sợ chúng ta không biết a?”

“Không phải...” Thôi Lệ Châu liếc nhìn màn hình lớn, không xác định địa nói nói, “ ta luôn cảm thấy, là lạ ở chỗ nào...”

“Ồ? Thật sao?” Triệu Ngọc vội hỏi, “Chỗ nào là lạ rồi?”

“Ta nếu là biết, còn cần suy nghĩ như thế nửa ngày sao?” Thôi Lệ Châu chân mày nhíu chặt nói nói, “ lão đại, ta cảm giác... Bộ này em bé là lạ! Trên tấm ảnh, giống như cùng ta lúc đầu chơi qua cái kia... Không giống nhau lắm!”

“A?” Triệu Ngọc sững sờ, mắng, “ ta két, chuyện trọng yếu như vậy, ngươi không nói sớm?”

“Mấu chốt là... Ta không thể xác định a!” Thôi Lệ Châu nắm lấy tóc, “Đã nhiều năm như vậy, ta ấn tượng có chút mơ hồ! Nhưng là... Ta cảm giác, ta lúc đầu chơi qua cái kia sáo oa, tựa hồ có chút cũ, nhan sắc không có tươi đẹp như vậy, mà lại... Mặt trên còn có một chút rơi sơn địa phương... Ai?”

Nói, Thôi Lệ Châu tốt giống nhớ ra cái gì đó, vội vàng nhắm mắt lại, dùng sức hồi ức nói: “Đúng! Đúng là như thế... Mỗi một cái lồng em bé góc dưới biên giới chỗ, đều bị người phá mở. Mà lại... Cái kia vết tích, hẳn là dùng tiểu đao phá Khai!”

“A?”

Triệu Ngọc vội vàng đem hình ảnh phóng đại, nhưng trên tấm ảnh sáo oa phi thường hoàn hảo, cũng không có rơi sơn địa phương.

“Cái này sao...” Miêu Anh nói nói, “ giống như cũng không khó giải thích a? Đào Hương đem sáo oa trộm sau khi trở về, trước chụp hình phiến, sau đó lại làm nghiên cứu. Cho nên, rơi sơn địa phương, làm lại chính là Đào Hương phá Khai đúng không?”

“... Cũng đúng!” Thôi Lệ Châu im lặng gật đầu, “Phá Khai về sau, khẳng định là không có cái gì a? Nếu là cha ta tìm được manh mối, hắn đã sớm tìm bảo tàng đi!”

“Nha...” Đám người cùng nhau thở dài một hơi, nguyên lai là sợ bóng sợ gió một trận.

“Tốt a, không sai biệt lắm...” Ngô Tú Mẫn chỉ vào đại môn, hướng Thôi Lệ Châu ra hiệu một cái, “Chúng ta cần phải đi!”

Ai ngờ, Thôi Lệ Châu nhưng thật giống như giống như không nghe thấy, còn tại mặt ngó về phía màn hình lớn ngẩn người.

“Tiểu Thôi...” Triệu Ngọc lưu ý đến Thôi Lệ Châu dị dạng, hỏi nói, “ thế nào? Có phải hay không, lại nhớ ra cái gì đó?”

“Không phải... Không là nhớ tới...” Thôi Lệ Châu con mắt không nháy mắt địa lắc đầu nói nói, “ mà là... Quen thuộc! Ta cảm giác...” Nàng chỉ một cái sáo oa bên trên nữ tử, nói nói, “ nữ nhân này quần áo, ta giống như ở đâu gặp qua giống như?”

“A? Không thể nào?” Triệu Ngọc giật mình, vội vàng hỏi, “Ở đâu gặp qua? Là ngươi khi còn bé sao?”

“Không... Không lúc trước...” Thôi Lệ Châu cuối cùng đem con mắt chuyển hướng Triệu Ngọc, khẳng định nói nói, “ giống như... Mới vừa vặn gặp qua giống như! Mà lại, lão đại a... Là hai chúng ta cùng một chỗ thấy qua a!”

“what?” Triệu Ngọc lộn xộn, “Làm sao còn có ta đây? Ta... Ta tại sao không có ấn tượng?”

Chương 1136: Là câu trả lời chính xác sao?

“Có ý tứ gì?” Miêu Anh trừng to mắt, nghi ngờ nhìn xem Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu, “Cái gì gọi là các ngươi cùng một chỗ thấy qua?”

“Ừm... Đúng vậy a?” Triệu Ngọc vội vàng đem mặt chuyển hướng Thôi Lệ Châu, “Tiểu Thôi, việc quan hệ trong sạch của ta, ngươi nhưng muốn nói minh bạch a!”

“...”

Thôi Lệ Châu không nói gì, vẫn tại ngắm nhìn trên màn hình lớn hình ảnh ngẩn người. Ít khi, nàng nhắm mắt lại cẩn thận hồi ức, lúc này mới không quá chắc chắn địa nói:

“Ta nhớ được... Sáo oa bên trên nữ nhân này quần áo...” Thôi Lệ Châu nâng lên cái mũi, hai tay nắm quyền, hiện ra một bộ rất thống khổ bộ dáng, “Nhìn xem như vậy nhìn quen mắt... Ta gần nhất mới vừa vặn gặp qua, mà lại, ở đây còn có lão đại, còn có... Còn có Lý Bối Ny cùng lão Trương...”

“Hô...” Nghe thấy lời ấy, Triệu Ngọc cái này mới rốt cục trầm tĩnh lại, vội vàng dùng ngón tay chỉ Lý Bối Ny cùng Trương Cảnh Phong, “Nhanh, hai ngươi đi theo ngẫm lại...”

“Không có khả năng!” Lý Bối Ny nói nói, “ nếu như chúng ta gặp qua bộ quần áo này, không có khả năng không có có ấn tượng!”

“Đúng thế!” Trương Cảnh Phong gật đầu, “Trí nhớ của ta sẽ không như thế kém!”

“Chờ một chút... Chúng ta mấy cái... Lúc nào cùng một chỗ đi dạo qua tiệm bán quần áo tới?” Triệu Ngọc chợt nhớ tới cái gì.

“Đúng thế!” Trương Cảnh Phong vỗ đùi, xông Triệu Ngọc nói nói, “ trước đó vài ngày, ngươi nghĩ đến cái dẫn xà xuất động, cho nên liền mang theo chúng ta khắp nơi du lịch mà! Chúng ta cùng một chỗ đi dạo qua đường dành riêng cho người đi bộ, có phải hay không... Quần áo...”

“Nha...” Thôi Lệ Châu mở choàng mắt, hai tay vỗ tay, hưng phấn dị thường nói ra một cái danh từ, “Đời nhà Thanh cố cung! Chính là chỗ đó!”

“A? Cái gì?” Triệu Ngọc sững sờ, nhỏ giọng nhả rãnh, “Ta còn tưởng rằng là thành phố điện ảnh đâu! Y phục như thế, làm sao có thể từ cho nên cung bên trong xuất hiện?”

“Đúng vậy a?” Lý Bối Ny vò đầu, “Ta làm sao một chút ấn tượng không có đâu?”

“Không phải quần áo!” Thôi Lệ Châu hưng phấn mà chạy đến màn hình lớn trước mặt, chỉ vào trên tấm ảnh quần dài màu đỏ nói nói, “ các ngươi nhìn, sáo oa quần áo là màu đỏ, đường đáy khảm có quy tắc lục sắc trang trí cùng gợn sóng văn, các ngươi cố gắng ngẫm lại...

“Cái này cùng cho nên cung vách tường bên trong, có phải hay không rất giống?”

“...”

Nghe đến đó, Triệu Ngọc bọn người tất cả đều không lên tiếng, bởi vì vì

bọn họ cảm giác, Thôi Lệ Châu lời nói quá mức miễn cưỡng. Quần áo làm sao có thể cùng vách tường liên hệ với nhau đâu?

“Đây là nghề nghiệp của chúng ta quen thuộc!” Thôi Lệ Châu nói nói, “ ra tay trước đó làm chút ký hiệu, ta cảm giác, đầu này váy đỏ tựa như một loại nào đó ký hiệu đồng dạng!

“Nhìn như vậy khả năng trừu tượng, nhưng đảo lại... Các ngươi nhìn một chút...”

Theo Thôi Lệ Châu khoa tay, Lý Bối Ny vội vàng đem hình ảnh xoay chuyển, kết quả, đám người nhìn kỹ, nhưng gặp đầu kia váy dài bày biện ra một cái không quá quy tắc hình chữ nhật đến, ngược lại là thật có chút mà vách tường ý tứ.

“Các ngươi nhìn...” Thôi Lệ Châu chỉ vào lục sắc tô điểm, “Đây đều là vách tường đỉnh lục ngói, mà những này gợn sóng văn, cùng trên mái hiên vân văn rõ ràng liền là nhất trí mà!

“Lão đại, lão đại...” Thôi Lệ Châu lại xông Triệu Ngọc nói nói, “ ngươi không phải mới vừa hoài nghi, sáo oa bí mật hẳn là vô cùng đơn giản mới đúng không? Ngươi nhìn, còn có so cái này đơn giản hơn sao?”

“Cái này...” Triệu Ngọc vẫn là không dám tin tưởng, “Có chút quá đơn giản a ư? Váy đại biểu cho vách tường, biểu thị đời nhà Thanh cố cung sao? Cái này. . .”

“Hoàn toàn chính xác, có phải hay không có chút trò đùa?” Ngô Tú Mẫn lắc đầu, “Việc quan hệ kinh thế bảo tàng, sáo oa manh mối khả năng ngây thơ như vậy sao? Cái này sẽ không phải chỉ là để một cái trùng hợp?”

“Váy dài đều là bên trên hẹp hạ rộng, chí ít hiện ra một hình tam giác cũng không đủ.” Thôi Lệ Châu kiên trì nàng luận điểm, “Nhưng là, sáo

oa trên váy dài hạ không sai biệt lắm, các ngươi gặp qua hình vuông váy dài sao?”

“Gặp qua, tạp dề mà!” Trương Cảnh Phong nói một câu, cảm giác không quá hợp với tình hình, vội vàng rụt cổ lui trở về.

“Các vị...” Lúc này, Lý Bối Ny bỗng nhiên nói chuyện, “Ta vừa tra xét một cái, thủ đô cố cung nơi đó mái hiên là không có loại này vân văn, đều là các loại thú!”

“Cái này. . .” Một câu lần nữa nhấc lên tâm tư của mọi người.

Chờ một chút , chờ một chút...

Triệu Ngọc ở trong lòng mặc niệm đạo,

Đời nhà Thanh cố cung... Đời nhà Thanh cố cung...

Chẳng lẽ...

Trước đó, Triệu Ngọc đã từng không dưới trăm lần địa suy nghĩ qua một vấn đề, nếu như Nhật Bản nhân muốn chôn giấu bảo tàng, chỗ nào mới là an toàn nhất?

Bây giờ suy nghĩ một chút nhìn, nếu như bọn họ thật đem bảo tàng chôn giấu tại đời nhà Thanh cho nên cung bên trong, sẽ là như thế nào một cái tình huống đâu?

Dưới đĩa đèn thì tối!

Chỗ nguy hiểm nhất, liền là chỗ an toàn nhất!

Ai cũng sẽ không nghĩ tới, bảo tàng sẽ chôn ở một cái như thế dễ thấy địa phương a?

Ta siết cái nãi nãi gấu...

Vừa nghĩ tới đây, Triệu Ngọc không chịu được giật mình một cái, mồ hôi lạnh tất cả đều xông ra.

Đúng a!

Đời nhà Thanh cố cung là trọng yếu lịch sử kiến trúc văn vật, sau này mọi người sẽ chỉ đối với nơi này thêm để bảo vệ, là không thể nào tiến hành phá dỡ. Cho nên, đem bảo tàng trốn ở chỗ này, mới có khả năng nhất không bị bạo lộ ra!

Tiểu Nhật Bản chiếm cứ Phụng Bình nhiều năm như vậy, muốn tại đời nhà Thanh cố cung bên trong đào một cái bí mật bảo tàng chỗ, cũng không phải sự tình khó khăn cỡ nào...

Chẳng lẽ... Đáp án thật đơn giản như vậy?

Sáo oa chỉ thị, liền là đời nhà Thanh cố cung? Đám kia kinh thế bảo tàng, liền giấu ở chỗ nào?

Ở đây đều là tra án tinh anh, Triệu Ngọc nghĩ như vậy, những người khác mạch suy nghĩ cũng là sinh ra biến hóa cực lớn.

Nhất là Lý Bối Ny, tại một trận nhanh chóng đánh bàn phím về sau, nàng lại nói với mọi người nói: “Tại chiếm lĩnh Phụng Bình thời kì, Nhật Bản nhân đã từng đối đời nhà Thanh cố cung tiến hành quá dài đạt mấy năm giữ gìn cùng tu sửa, bên trong có không ít gian phòng, đều là bọn họ tu kiến... Cho nên...”

“Triệu Ngọc...” Thảo luận đến tận đây, Miêu Anh không thể không cùng Triệu Ngọc liếc nhau, trao đổi một cái ý kiến.

“Ừm!” Triệu Ngọc gật đầu nói, “Mặc kệ Tiểu Thôi đoán được đúng hay không, chúng ta đều phải đi đời nhà Thanh cố cung đi một chuyến mới được!”

“Thế nhưng là...” Lý Bối Ny nhìn xem tư liệu nói, “Thanh cố cung có 6 hơn vạn mét vuông, hơn 500 gian phòng ốc, như thế lớn, làm sao tìm được đâu?”

“Ta đi qua nơi đó!” Thôi Lệ Châu kích động nói, “Không phải tất cả phòng ở đều có loại kia vân văn!”

“Mà lại, “ Mã Kế Xuân nói nói, “ chúng ta có thể tìm chuyên gia a!”

“Kia liền càng không thể chờ!” Miêu Anh xông Mã Kế Xuân vỗ tay phát ra tiếng, bàn giao nói, “ nếu như suy đoán của chúng ta là đúng, như vậy Seraph người rất có thể cũng tại thanh cố cung phụ cận!”

“Ta minh bạch! Minh bạch...” Mã Kế Xuân vội vàng lấy điện thoại cầm tay ra, “Ta cái này hướng Lê đội trưởng báo cáo, xin trợ giúp!”

“Chờ một chút!” Ai ngờ, Triệu Ngọc chợt ngăn lại hắn, dặn dò nói, “ ngươi nói cho Lê đội trưởng, tất cả mọi người thường phục làm việc, ngàn vạn không cần gióng trống khua chiêng! Mang mặt nạ cái kia tôn tử đã chạy một lần, ta cũng không hy vọng hắn lại chạy hồi 2!”

“Rõ!”

Mã Kế Xuân dùng sức chút đầu, đang muốn gọi điện thoại, nhưng điện thoại di động của hắn lại trước một bước vang lên. Sau khi nhận nghe, sắc mặt của hắn lập tức liền thay đổi, vội vàng đem điện thoại đưa cho Triệu Ngọc.

“Triệu Ngọc!” Trong điện thoại thình lình vang lên Lê Tịnh thanh âm, “Nga phương đáp lời, sáo oa manh mối, rất có thể chỉ thị Phụng Bình

đời nhà Thanh cố cung! ! !”

Ta đi...

Triệu Ngọc sững sờ, vội vàng hỏi một tiếng: “Cái này nói thế nào?”

“Nga phương thông qua thẩm tra nói cho chúng ta biết, sáo oa bên trên nữ nhân hẳn là đúng là có người này!” Lê Tịnh gấp rút nói nói, “ nàng là một tên Sa Hoàng sĩ quan thê tử, theo trượng phu ở tại Cossack quân doanh.

“Ngày nga chiến tranh bộc phát thời điểm, Sa Hoàng bại lui, nữ nhân này bị ngăn ở trong quân doanh, vì không nhận khuất nhục, nàng nhảy giếng mà chết!

“Nga phương ghi chép cố sự này, mà quân Nhật phương diện cũng có ghi chép, nói sau đó tại Cossack quân doanh ở lại Nhật Bản binh, thường xuyên sẽ nhìn thấy một người mặc áo đỏ nữ quỷ xuất hiện!

“Triệu Ngọc!” Bởi vì nói đến kích động, Lê Tịnh âm điệu cũng thay đổi, “Cossack quân doanh liền là thanh cố cung! Nhật Bản nhân bảo tàng chỗ, hẳn là ngay tại nữ nhân áo đỏ nhảy giếng phụ cận! ! !”

Chương 1137: Không thể mạo hiểm!

“Quá biến * thái!” Trước khi đến thanh cố cung trên đường, lái xe Hứa Hải không chịu được nhả rãnh, “Vậy mà dùng một nữ quỷ làm manh mối, loại sự tình này, cũng chỉ có tiểu Nhật Bản có thể làm ra được a?”

“Triệu tổ trưởng, “ Lưu Chiêm Binh một mặt sửa sang lấy súng ngắn, một mặt nói nói, “ lần này, hắn là không chạy a? Đã nhân vật cùng quần áo tất cả đều chỉ thị thanh cố cung, nói rõ đám kia kinh thiên bảo tàng nhất định chính là chỗ này?”

Ân. . .

Triệu Ngọc không biết trả lời thế nào, mặc dù manh mối càng phát ra minh xác, nhưng hắn vẫn cảm giác chỗ nào có chút không đúng?

“Thanh cố cung, liền là Thanh Triều nhập quan trước đó ở lại cung điện. . .” Hứa Hải còn nói, “Tại Sa Hoàng cùng Nhật Bản xâm lấn thời kì, nơi này bị mất mười mấy vạn cái văn vật quý giá a!

“Nhưng ai có thể nghĩ tới. . . Tiểu Nhật Bản vậy mà lại đem Hoàng Kim bảo tàng trốn ở chỗ này đâu? Thật sự là xuất kỳ bất ý, giảo hoạt giảo hoạt nhỏ dầu. . .”

“Cái này nếu là thật tìm ra. . .” Lưu Chiêm Binh tràn ngập chờ mong địa nói, “Chúng ta coi như thật muốn ra đại danh! Toàn nắm Triệu tổ trưởng hồng phúc a. . .”

“Ta đi!” Thôi Lệ Châu giao nhau cánh tay, tức giận nói, “Cái gì cũng

còn không nhìn thấy đâu? Ngược lại trước hết nghĩ lên chuyện tốt đến rồi! Các ngươi là không có cùng nhóm người kia giao thủ qua a!”

“Đúng! Chúng ta khoảng cách cố cung gần nhất!” Miêu Anh nhìn đồng hồ đeo tay một cái, nói nói, “ khẳng định sẽ đuổi tại Đặc công xử phía trước đến, cho nên tất cả mọi người cẩn thận một chút, địch nhân lúc nào cũng có thể xuất hiện!”

“Đã dạng này. . .” Hứa Hải lo lắng địa nói, “Nơi đó đều là du khách, chúng ta có phải hay không đến sơ tán một cái đám người?”

“Đương nhiên không được!” Lưu Chiêm Binh lắc đầu, “Hết thảy đều chỉ là suy đoán của chúng ta mà thôi, tùy tiện sơ tán đám người, chẳng phải gây nên khủng hoảng sao? Lại nói, một khi sơ tán đám người, cũng sẽ đánh cỏ động rắn a!”

Ai ngờ, nghe được hai người nghị luận về sau, Triệu Ngọc vẫn không khỏi đến nhớ tới một kiện chuyện quan trọng.

Không được!

Hắn chợt nhớ tới mình quẻ văn đến, mặc kệ đằng sau là cái gì, đại biểu cho sự kiện lớn “Khôn” quẻ thế nhưng là xác thực tồn tại!

Đã biết rõ xảy ra đại sự, mình nhưng liền không thể quá mức ích kỷ!

Trước đó, Triệu Ngọc vẫn muốn lợi dụng cơ hội này bắt lấy cái kia thần bí người đeo mặt nạ, thế nhưng là, giờ phút này liên tưởng đến mình quẻ văn, hắn nhưng lại không thể không từ bỏ kế hoạch lúc trước.

“Miêu tổ trưởng!” Triệu Ngọc bỗng nhiên trịnh trọng kỳ sự nói với Miêu Anh, “Chúng ta đến cải biến một cái sách lược, nhất định phải sơ tán đám người!”

“Nha! ?” Miêu Anh nhíu mày,

“Vì cái gì? Một khi sơ tán đám người, chúng ta liền rốt cuộc không có cơ hội bắt được Seraph!”

“Không được a. . .” Triệu Ngọc lắc đầu, “Ngươi thử tưởng tượng, coi như bảo tàng thật chôn ở thanh cố cung bên trong, lớn như vậy một nhóm bảo tàng, bọn họ nhưng có thể đem chở đi sao?”

“Cái này. . .”

Triệu Ngọc một câu, lập tức để đám người toàn đều không còn gì để nói.

“Cho nên, cùng trụ sở bí mật đồng dạng!” Triệu Ngọc nghiêm túc nói, “Mục đích của bọn hắn không phải thu hoạch được, mà là hủy diệt! Chúng ta không thể cầm nhiều như vậy vô tội quần chúng tính mệnh mạo hiểm a?”

“Cái này. . . Dạng này a. . .” Miêu Anh còn đang vì khó.

“Tội phạm bắt không được, chí ít chúng ta còn có cơ hội!” Triệu Ngọc nói, “Chỉ khi nào xuất hiện, chúng ta coi như đảm đương không nổi!

“Đến lúc đó, liền tính bọn họ tiện tay bắt được mấy tên con tin, cũng sẽ để chúng ta phi thường bị động!”

“Ừm. . .” Miêu Anh rốt cục gật đầu đồng ý.

Triệu Ngọc vội vàng lấy điện thoại cầm tay ra cùng Lê Tịnh bắt được liên lạc. Ai ngờ, Lê Tịnh cùng Triệu Ngọc ý nghĩ đồng dạng, nàng cũng cho rằng không thể cầm vô tội quần chúng sinh mệnh mạo hiểm, thà rằng tự bãi ô long, bị người lên án, cũng nhất định phải sơ tán đám người.

Chỉ bất quá, mặc dù bọn họ đã quyết định sơ tán đám người, nhưng lúc này chính là du lịch mùa thịnh vượng, thanh cố cung bên trong du khách đông đảo, diện tích lại lớn, lại không phải một lát liền có thể sơ tán sạch sẽ.

Làm Triệu Ngọc bọn người chạy tới cửa thời điểm, chỉ thấy chỗ bán vé đã đình chỉ vé, nhưng lại không có gặp có bao nhiêu người từ lối ra đi ra.

Bởi vì lần này là công việc bên ngoài hành động, Triệu Ngọc chỉ đem lấy Miêu Anh, Thôi Lệ Châu, Hứa Hải cùng Lưu Chiêm Binh tới, mặc dù Thôi Lệ Châu không phải loại kia có thể đánh sẽ giết công việc bên ngoài nhân viên, nhưng nàng đối phá Giải Bảo có giấu lấy tác dụng trọng yếu, tự nhiên không thể lưu thủ.

Đặc Công xử đã sớm liên hệ cảnh khu quản lý chỗ, làm Triệu Ngọc bọn người cầm giấy chứng nhận chạy đến thời điểm, đã có nhân viên công tác tại chuyên môn chờ, đem bọn họ cho đi tiến đến.

Thẳng đến lúc này, Triệu Ngọc mới nhìn đến lần lượt có du khách bị sơ tán ra sân, trong đó, có người hết sức phối hợp, có thì phi thường phẫn nộ, còn vọt tới quản lý xử lý luận, yêu cầu trả vé. . .

Triệu Ngọc thì gấp cầm súng lục, nghiêm túc quan sát đến mỗi một tên du khách, lưu ý lấy nhất cử nhất động của bọn họ.

Lúc này, từ cảnh khu đề cử chuyên gia cấp hướng dẫn du lịch đã đi tới, Miêu Anh vội vàng tiến lên hỏi tới nữ nhân áo đỏ, cùng giếng nước sự tình.

“Giếng nước?” Hướng dẫn du lịch đầu tiên là sững sờ, sau đó nói, “Cố cung bên trong có cái Bát Bảo lưu ly giếng đình, nhưng là, bởi vì vấn đề an toàn, miệng giếng đã phong bế!

“Về phần ngươi nói cái gì nữ nhân áo đỏ nha. . .” Hướng dẫn du lịch lắc

đầu phủ nhận, “Ta thế nhưng là cho tới bây giờ chưa nghe nói qua! Ta cơ hồ đọc qua Cossack xâm lấn thời kỳ tất cả tư liệu lịch sử, nhưng nơi này mặt lại không có một cái nào là cùng nữ nhân có liên quan cố sự a?”

“Nữ nhân không có, cái kia nữ quỷ đâu?” Thôi Lệ Châu vội vàng hỏi, “Nhật Bản quỷ tử nghe đồn, sẽ thường xuyên từ một cái giếng nước vừa nhìn đến một cái áo đỏ Russia nữ nhân, có chuyện này sao?”

“Cái này. . . Cái này sao. . .” Hướng dẫn du lịch trong nháy mắt mộng, “Các ngươi. . . Thật là đặc biệt ban ngành hành động? Làm sao. . . Làm sao còn sẽ tin tưởng những này lời nói vô căn cứ đâu?”

“Được rồi, ta nhìn vẫn là chớ cùng hắn lãng phí thời gian!” Thôi Lệ Châu lắc đầu, nói với Triệu Ngọc, “Chúng ta vẫn là tranh thủ thời gian vào xem một chút đi!”

“Ta hỏi ngươi!” Triệu Ngọc lại dẫn đường du lịch hỏi nói, “ thanh cố cung bên trong có bao nhiêu miệng giếng?”

“Ừm. . . Đến có hơn 20 miệng a?” Hướng dẫn du lịch không xác định hồi đáp, “Nhưng là, miệng giếng tất cả đều ngăn chặn!”

“Cái kia tốt. . .” Triệu Ngọc đưa tay ra hiệu, “Ngươi tranh thủ thời gian lĩnh chúng ta đi một vòng! Lập tức, lập tức!”

“Nha. . . Tốt tốt. . .” Lúc này, hướng dẫn du lịch thấy được Triệu Ngọc đám người như lâm đại địch trạng thái, không khỏi càng phát ra khẩn trương, cũng không dám lại nhiều lời, vội vàng mang theo đám người hướng cố cung bên trong đi đến.

Triệu Ngọc thì nhỏ giọng nhắc nhở Thôi Lệ Châu: “Chúng ta phải chú ý đã có giếng nước, lại có loại kia vân văn công trình kiến trúc, bảo tàng khả năng liền tại một chỗ như vậy!”

“Ừm!” Thôi Lệ Châu dùng sức chút đầu.

Ai ngờ, mọi người ở đây đang muốn tiến về thứ một cái giếng nước xem xét thời điểm, từ cửa chính chỗ bỗng nhiên chạy tới hai tên bảo an!

Hai tên bảo an tất cả đều hoảng hoảng trương trương, bên trong một cái còn mang theo một cái bình chữa lửa.

“Ồ?” Triệu Ngọc đám người nhất thời ý thức được không ổn, vội vàng kéo lại bọn họ hỏi nói, “ thế nào? Xảy ra chuyện gì?”

“Dám tiếp vào cảnh báo, Phượng Hoàng lâu bên kia bốc lên khói!” Bảo an thất kinh địa nói nói, “ sợ là bắt lửa a!”

Hỏng bét!

Nghe thấy lời ấy, Triệu Ngọc bọn người tất cả đều ngây ngẩn cả người.

Tại liếc nhau về sau, Miêu Anh vội vàng móc súng lục ra, dùng mệnh khiến địa giọng điệu xông hướng dẫn du lịch hô: “Nhanh, tranh thủ thời gian thông tri các ngươi lãnh đạo, tăng tốc sơ tán đám người tốc độ! Nơi này gặp nguy hiểm!”

Cùng lúc đó, Triệu Ngọc bọn người cũng là móc súng lục ra, cùng hai tên bảo an hướng cố cung chỗ sâu phóng đi. . .

Chương 1138: Ẩn hình máy bay không người lái

Triêu Phượng lâu là toàn bộ cảnh khu điểm trung tâm, cũng là trong đó tòa kiến trúc cao nhất. Nếu như trạm ở lầu chót, liền có thể thấy rõ hơn phân nửa cảnh khu.

Triệu Ngọc bọn người chưa vọt tới trước mặt, liền thình lình thấy được một cỗ khói đặc từ đằng xa trên đài cao cuồn cuộn dâng lên, quả nhiên giống như là lấy đại hỏa.

Cầm bình chữa lửa bảo an dọa sợ, Triêu Phượng lâu nhưng là trọng yếu nhất lịch sử kiến trúc, một khi cháy, hậu quả khó mà lường được. Nhìn thấy khói đặc cuồn cuộn, hắn không lo được nguy hiểm gì, cái thứ nhất xông tới.

Cái này khói đặc. . .

Triệu Ngọc ngẩng đầu nhìn một chút, cũng là càng phát ra cảm thấy không lành.

Nếu như khói đặc thật cùng đám kia phần tử phạm tội có quan hệ, vậy đã nói rõ, khẩn cấp du khách sơ tán khiến đã để bọn họ có phát giác, cái này là muốn khai thác phi thường hành động đâu!

Địch nhân đến cùng có bao nhiêu còn không rõ ràng, đông đảo du khách cũng là còn chưa toàn bộ sơ tán, nếu như bọn họ thật tùy ý phóng hỏa giết chóc, hậu quả đem thiết tưởng không chịu nổi.

Bất quá, tình huống khẩn cấp, Triệu Ngọc không kịp nghĩ quá nhiều, cũng đi theo bảo an xông tới.

Ai ngờ , chờ bọn họ xông lên bậc cấp, đi vào Triêu Phượng lâu trước mặt về sau, cái này mới nhìn đến bốc khói địa phương cũng không phải là cao cao lầu các, mà là lầu dưới cái nào đó thùng rác!

Trong thùng rác khói đặc lăn lộn, mùi gay mũi.

Ai cũng biết, một cái bình thường thùng rác, là căn bản không có khả năng toát ra nhiều như vậy khói đặc, trừ phi. . .

“Cái này tình huống như thế nào a?” Bảo an mặc dù phi thường kỳ quái, nhưng hắn vẫn là tranh thủ thời gian kéo ra bình chữa lửa chốt, đem dập lửa phấn hướng trong thùng rác phun đi.

Dập lửa phấn xông vào thùng rác, khói đặc lập tức giảm bớt không ít.

“Khụ khụ. . . Khụ khụ khụ. . .”

Ai ngờ, bên này ngay tại diệt khói, từ bên cạnh bồn hoa bên trong chợt truyền đến một trận tiếng ho khan.

Miêu Anh cự ly này bên trong gần nhất, lập tức tiến lên xem xét, nhưng gặp bồn hoa bên trong vậy mà nằm khác một người mặc đồng phục an ninh nam tử!

“A? Tiểu Lưu, ngươi thế nào đây là?” Bên này có người nhận ra được, vội vàng tiến lên hỏi thăm, “Đây là có chuyện gì a?”

“Ta. . . Ta bị người đánh bất tỉnh khả năng!” Nhân viên an ninh kia bưng bít lấy đầu, thống khổ nói nói, “ sau đó. . . Liền cái gì cũng không biết!”

Nghe thấy lời ấy, Miêu Anh lập tức kéo động thương xuyên đứng người lên,

Hướng bốn phía ngắm đi. . .

Không hề nghi ngờ, lại là thả sương mù, lại là tập kích bảo an, đây nhất định là đám kia thần bí lưu manh gây nên.

Xem ra, thần bí Seraph ngay tại trong Thanh hoàng cung, bọn họ đồng dạng phá giải sáo oa bí mật, tìm tới đây rồi!

Chỉ bất quá, đám người có chút không biết rõ, bọn họ tại Phượng Hoàng dưới lầu thả bom khói là cái gì đạo lý? Là gửi đi tín hiệu, vẫn là. . . Kêu gọi cứu binh?

Đừng nói giỡn, bọn họ đều là phần tử khủng bố, hô cái gì cứu binh?

Triêu Phượng lâu ở vào một cái bốn mét nhiều trên đài cao, từ nơi này nhìn xuống dưới, còn có thể nhìn thấy một chút so sánh địa phương xa.

“Ai? Mau nhìn!” Ai ngờ, Miêu Anh một vòng cũng không liếc nhìn hoàn tất, liền lập tức phát hiện, từ cảnh khu phía tây, vậy mà lại bốc lên một đoàn giống nhau như đúc sương mù!

“Ta cạch!” Triệu Ngọc nhíu mày, “Đám người này đến cùng muốn làm gì? Tại cố cung bên trong chơi phong hoả đài trò chơi sao?”

“Nhanh. . .” Miêu Anh lập tức hướng Triệu Ngọc ra hiệu, ý kia là còn không mau chóng tới?

“Chậm!” Nhưng mà, Triệu Ngọc chợt ngăn cản Miêu Anh, một mặt nghiêm túc nhắc nhở nói, “ Miêu Miêu a. . . Không đúng! Muốn ta nhìn, bom khói bản thân liền là đánh yểm trợ dùng, ta hoài nghi, đây là bọn họ cố ý tại dẫn chúng ta đi qua đâu! Chúng ta tốt nhất đừng mắc lừa!”

Nói, Triệu Ngọc bắt đầu điểm lấy chân, cũng hướng bốn phía vây nhìn lại, miệng bên trong nói lầm bầm: “Cũng hoặc là. . . Bọn họ là nghĩ đến cái giương đông kích tây đâu!”

“Đây là chúng ta một mẫu ba phần đất, dung không được bọn họ làm xằng làm bậy!” Miêu Anh không phục nói, “Đặc Công xử lập tức tới ngay, bọn họ chắp cánh cũng khó chạy thoát!

“Như vậy đi!” Miêu Anh kéo Triệu Ngọc cánh tay một cái, “Chúng ta chia ra hành động, ta cùng Hứa Hải đi qua nhìn một chút, ngươi cùng Lưu Chiêm Binh còn có Thôi Lệ Châu lại đi kiểm tra một chút cái khác khả nghi địa phương!”

“Ừm. . . Thế nhưng là. . .” Triệu Ngọc rõ ràng tồn có dị nghị.

Nhưng mà, Miêu Anh lại không đợi Triệu Ngọc đồng ý, lúc này cùng Hứa Hải nhảy xuống đài cao, hướng mới nhất bốc lên sương mù chỗ chạy tới.

“Cái kia. . .” Lưu Chiêm Binh hỏi nói, “ Triệu tổ trưởng, chúng ta hướng bên nào đi?”

“Ngươi chỗ nào cũng đừng đi, ngay ở chỗ này trông coi, bảo vệ tốt Thôi Lệ Châu!” Triệu Ngọc nói nói, “ chính ta. . . Ân. . .”

Ai ngờ, Triệu Ngọc nói còn chưa dứt lời, trong đầu tham trắc khí bỗng nhiên bắt được một cái dị dạng đồ vật.

A! ?

Thương!

Súng ngắn?

Triệu Ngọc kinh hãi, vội vàng hướng trong đầu xem xét, nhưng gặp từ Phượng Hoàng lâu góc đông bắc, truyền đến một cái súng ngắn tín hiệu, súng lục kia đang từ Triêu Phượng lâu hậu phương, từ đông hướng tây mà đi. . .

Ta cạch!

Triệu Ngọc phi thường rõ ràng, lúc này, Đặc Công xử còn không có khả năng đuổi tới, đã xuất hiện một thanh đang dời ra tay thương, vậy khẳng định liền là đám kia mà địch nhân!

Cho nên, chỉ cần bắt được người này, tự nhiên là có thể biết bọn họ đến cùng muốn làm gì rồi?

Cảm thụ được trên màn hình tín hiệu, Triệu Ngọc lập tức chuyển hướng góc đông bắc, nhưng mà, nơi đó vẫn bao phủ tại một mảnh trong sương khói, cái gì đều nhìn không thấy.

Lại càng không tốt chính là, súng ngắn vẻn vẹn xuất hiện mấy giây, liền thình lình từ trên màn hình biến mất, hắn là vượt ra khỏi tham trắc khí phạm vi dò xét.

Không tốt, không được!

Triệu Ngọc trong lòng xiết chặt, thông qua lần trước cường hóa, tham trắc khí phạm vi dò xét đã đạt đến đường kính 70 mét, đã tín hiệu vượt ra khỏi phạm vi, nói rõ người kia chí ít cách mình tại 70 mét có hơn!

Mà lại, nhìn cái kia tín hiệu tốc độ di động, nói rõ mang theo thương người đi được thật nhanh, thật sự nếu không nhanh lên một chút đuổi theo, chỉ sợ cũng không tốt đuổi kịp.

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc vội vàng đối Lưu Chiêm Binh cùng Thôi

Lệ Châu ra lệnh: “Các ngươi hai cái ở chỗ này trông coi, chỗ nào cũng đừng đi, tranh thủ thời gian cùng Đặc Công xử liên hệ , chờ đợi sự trợ giúp của bọn họ, hiểu không?”

“Hiểu!” Lưu Chiêm Binh gật đầu.

“Thế nhưng là. . . Lão đại, ngươi dự định đi nơi nào a? Không bằng chúng ta cùng một chỗ đi!” Thôi Lệ Châu lại là dị thường lo lắng, đã lo lắng an toàn của mình, lại sợ Triệu Ngọc gặp được nguy hiểm.

“Tiểu Thôi, nghe lời!” Thời khắc mấu chốt, Triệu Ngọc cũng không biết nên giải thích thế nào, nhìn xem Thôi Lệ Châu mặt mũi tràn đầy lo lắng, đáy lòng của hắn cũng là trào lên một tia dòng nước ấm.

Mặc dù Triệu Ngọc biết mục tiêu của địch nhân không còn là Thôi Lệ Châu, nhưng vì lấy phòng ngừa vạn nhất, hắn vẫn là thả ra một cái khẩn cấp tránh hiểm cầu trên người Thôi Lệ Châu.

Để đặt về sau, Triệu Ngọc lúc này mới yên lòng lại, sau đó một đầu đâm vào khói đặc, hướng phía súng ngắn biến mất phương hướng đuổi theo.

Triệu Ngọc vốn cho rằng, dựa vào máy dò siêu cường hiệu quả, hắn có thể rất nhanh một lần nữa đuổi tới cái kia súng ngắn tín hiệu, nhưng khi hắn chạy xuống thang, xông ra nồng vụ bên ngoài về sau, chợt cảm thấy một trận không ổn.

Nhưng gặp trước mắt khắp nơi đều là tường viện, khắp nơi đều là cửa ra vào, đã che cản tầm mắt của mình, lại bốn phương thông suốt, Triệu Ngọc căn bản là không có cách phán đoán, địch nhân đến cùng hướng phương hướng nào mà đi rồi?

Làm sao bây giờ?

Nếu là truy nhầm phương hướng, vậy coi như hoàn toàn trái ngược!

Dưới tình thế cấp bách, Triệu Ngọc quay đầu nhìn thoáng qua cao ngất Triêu Phượng lâu, trong lòng nói chuyện, nếu có thể bay đến không trung, vậy dĩ nhiên có thể nhìn càng thêm xa!

Thế nhưng là. . . Nơi này nhiều người như vậy, phi hành khí không thể dùng a! Thêm cái trước áo tàng hình ngược lại không phải là không thể được, nhưng đây cũng quá phung phí của trời đi? Những này ngưu bức đạo cụ, làm sao cũng phải lưu đến thời khắc quan trọng nhất lại dùng mới tốt.

Ai?

Có. . .

Chỉ một thoáng, Triệu Ngọc liền nghĩ tới một cái khác đạo cụ đến, hắn lần trước “Khôn cấn” quẻ sau khi kết thúc đạt được một cái tên là ẩn hình máy bay không người lái đặc cấp đạo cụ!

Ẩn hình máy bay không người lái, tên như ý nghĩa, sử dụng về sau, hệ thống liền sẽ phóng thích một cái hoàn toàn ẩn hình máy bay không người lái lên không, dạng này không liền có thể thấy rõ ràng rồi?

Hiện tại tình huống này, thật sự là không có gì thích hợp bằng đi?

Chương 1139: Bluetooth tai nghe

Máy bay không người lái thuận lợi lên không, nó bản thân liền là một cái giả lập hệ thống sản phẩm, tự nhiên ai cũng nhìn không thấy, bao quát Triệu Ngọc ở bên trong.

Bất quá, theo máy bay lên không, tại Triệu Ngọc hệ thống giới diện bên trên, lại nhiều một cái giám sát màn hình, Triệu Ngọc có thể từ trên màn hình nhìn thấy máy bay không người lái bắt được rõ ràng hình tượng.

Tốt...

Tốt...

Quá tuyệt vời!

Triệu Ngọc một mặt khống chế máy bay không người lái, vừa dùng tâm tìm kiếm mục tiêu.

Bởi vì thị giác thông suốt khoáng đạt, Triệu Ngọc rất mau nhìn đến một bộ quan sát hình tượng, nhưng gặp Phượng Hoàng sau lầu mặt con đường tung hoành, bốn phương thông suốt, nhưng ngoại trừ nơi nào đó cung điện ngoài có như vậy một nhóm người bên ngoài, địa phương khác đều là không có thấy người nào ảnh.

Triệu Ngọc đại thể đã tính toán một chút phương hướng cùng khoảng cách, cảm giác cái kia có giấu súng ngắn người, hẳn là ngay tại nhóm người này bên trong.

Những người kia cũng đều là du khách, trong đó còn có cái đánh lấy lá cờ hướng dẫn du lịch, tại phía trước nhất lĩnh lấy bọn họ. Bọn họ bước chân vội vàng, hẳn là nhận được sơ tán thông tri, đang tìm lối ra.

Nha...

Đủ giảo hoạt a!

Triệu Ngọc có chút minh bạch, tên địch nhân này tất nhiên ngụy trang thành du khách, muốn thừa dịp loạn đào tẩu. Những cái kia bom khói, quả nhiên đều là giương đông kích tây chi dụng.

Hừ hừ!

Nghĩ hay thật, tiểu tử, chẳng cần biết ngươi là ai, hôm nay gặp được ngươi Triệu Ngọc gia gia, vậy cũng chỉ có thể trách ngươi không may mắn!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc lập tức tăng thêm tốc độ, hướng đám kia mà người điên cuồng đuổi theo.

Bởi vì có máy bay không người lái chỉ đường, Triệu Ngọc tự nhiên một đường đường tắt, chỉ chốc lát sau liền đuổi tới cung điện kia trước mặt trên đất trống.

Chờ đến trước mặt, hắn cái này mới nhìn rõ ràng, nguyên lai những người kia lại là đón mình đi tới, phía trước nhất cái kia làn da đen hướng dẫn du lịch còn xông các du khách chào hỏi đâu:

“Bên này, bên này, chúng ta nơi này khoảng cách cửa Đông gần nhất, vẫn là từ nơi đó ra ngoài đi!”

Hướng dẫn du lịch tiếng phổ thông phi thường sứt sẹo, nói đến có chút đọc nhấn rõ từng chữ không rõ, phát âm không cho phép. Nhưng từ

thanh âm dồn dập phán đoán, hắn hắn là sốt ruột dẫn mọi người ra ngoài.

“Hướng dẫn du lịch a, là không phải là bởi vì cháy rồi?” Một vị lớn mập mẹ du khách ở phía sau cao giọng hỏi,

“Ngươi nhìn cái này khói đặc cuồn cuộn, chúng ta không có nguy hiểm gì a?”

“Sẽ không, sẽ không...”

Hướng dẫn du lịch đang giải thích, Triệu Ngọc đã chạy đến trước mặt của bọn hắn, cùng bọn họ gặp thoáng qua.

Triệu Ngọc một mặt chăm chú địa quét mắt rất nhiều du khách, một mặt thông qua trong đầu tham trắc khí, tìm kiếm cây súng lục kia vị trí.

Ai?

Xuất hiện!

Rất nhanh, Triệu Ngọc lại lần nữa bắt được cây súng lục kia, súng ngắn còn đang di động, lại là tại một cái cách mình so sánh địa phương xa.

A...

Kết hợp lấy tham trắc khí tín hiệu, Triệu Ngọc lúc này mới phát hiện, cái kia cầm súng ngắn người đúng là cùng những này du khách đi ngược lại, y nguyên đi về hướng tây đi...

Cái này. . .

Hắn ngẩng đầu lên cẩn thận quan sát, lúc này mới bỗng dưng nhìn thấy một cái có trung đẳng cái đầu nam tử, xuất hiện ở xa xa cung điện bên

cạnh, hắn dán trước cung điện vài gốc to lớn cột đá, đang muốn vây quanh cung điện đằng sau đi.

Mặc dù Triệu Ngọc chưa thấy rõ diện mạo của người nọ, nhưng là thông qua người này hình dáng cùng đi đường tư thế, nhưng vẫn là kinh cả người nổi da gà lên, nhịp tim bỗng nhiên gia tốc.

Thân ảnh này... Tốt nhìn quen mắt!

Cái này mẹ nó không phải là người đeo mặt nạ kia a?

Hoắc ha ha...

Triệu Ngọc ở trong lòng cuồng tiếu, thật sự là oan gia lộ trách, hiệp lộ tương phùng a!

Tiểu tử, ngươi khẳng định nghĩ không ra, lão tử nhanh như vậy tìm đến ngươi đi?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc lập tức giơ súng lục lên, liếc về người này, muốn thừa dịp bất ngờ, bắn trước hắn một thương lại nói!

Mặc dù người này không nhất định thật sự là người đeo mặt nạ, nhưng trong ngực hắn cất súng ngắn, đi đường lén lén lút lút, lại là thiên chân vạn xác sự tình. Cho nên, Triệu Ngọc không chút do dự hạ quyết tâm, chuẩn bị đến cái tiên hạ thủ vi cường.

Nhưng mà, ngay tại hắn giơ súng lục lên thời điểm, trong lòng vẫn không khỏi đến chấn động một cái!

Ai?

Không đúng!

Bỗng nhiên, hắn chợt nhớ tới một chuyện khác đến, không khỏi sắc mặt đại biến.

Hỏng!

Trước đó, làm Triệu Ngọc cùng cái kia hướng dẫn du lịch viên gặp thoáng qua thời điểm, hắn lưu ý đến hướng dẫn du lịch trên lỗ tai mang theo một cái màu đen Bluetooth tai nghe.

Mặc dù cảm giác cái kia Bluetooth tai nghe có chút quen mặt, nhưng sự chú ý của hắn một mực tại hư hư thực thực mặt nạ nam trên thân, cho nên không có nghĩ sâu.

Nhưng mà, khi hắn giờ phút này giơ tay lên thương chuẩn bị xạ kích thời điểm, hắn lại bỗng nhiên nhớ tới, cái kia Bluetooth tai nghe, tại sao cùng trong căn cứ những cái kia phần tử phạm tội sở dụng, là giống nhau như đúc đây này?

Lúc đó, Triệu Ngọc đã từng hái kế tiếp phần tử phạm tội liên lạc tai nghe, cho nên đối với cái này khắc sâu ấn tượng.

Lại liên tưởng lên cái kia hướng dẫn du lịch đen làn da, cùng sứt sẹo tiếng Trung...

Ta mẹ nó!

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh , chờ Triệu Ngọc lại lĩnh ngộ tới lúc sau đã đã chậm, hắn vừa mới đem khẩu súng giơ lên, chưa nhắm chuẩn, đứng ở bên cạnh hướng dẫn du lịch liền đột nhiên bạo khởi, một cái phi thân hoành đụng, liền đem Triệu Ngọc đụng ngã xuống đất.

Triệu Ngọc thừa cơ lăn trên mặt đất một cái, quay người liền muốn dùng thương đi bắn cái này giả hướng dẫn du lịch.

Nhưng mà, cái này giả hướng dẫn du lịch cũng là một vị cao thủ cao cao thủ, Triệu Ngọc vừa quay người lại, hắn bày chân hoành đá liền bỗng nhiên giết tới.

Ầm!

Thương mặc dù vang lên, nhưng đạn nghiêng bắn về phía không trung, cái gì cũng không có đánh trúng. Mà súng vang lên đồng thời, súng ngắn lại bị người kia đá bay!

A...

Đông đảo du khách không rõ ràng cho lắm, bỗng nhiên nghe được súng vang lên, tất cả đều dọa đến thất kinh, chạy tứ phía.

Giả hướng dẫn du lịch dáng người không tính khôi ngô, lại là lực lượng siêu bạo, bành bành địa đánh mấy quyền, lập tức đem Triệu Ngọc bức bách đến hạ phong.

Nếu như Triệu Ngọc trước đó không có thụ thương nặng như vậy, có lẽ giờ phút này còn có thể cùng người này vật lộn một phen. Nhưng mà, Triệu Ngọc vết thương cũ chưa lành, căn bản làm không lên bao nhiêu lực khí.

Càng trí mạng là, nơi xa cái kia hư hư thực thực mặt nạ nam gia hỏa nhìn thấy về sau, cũng đã đem súng lục của hắn móc ra, chậm rãi hướng bên này đi tới, nếu như hắn lại tham chiến, Triệu Ngọc thì càng không chiếm được tốt!

Cho nên...

Triệu Ngọc vô tâm ham chiến, tranh thủ thời gian một cái ngư dược lao xuống đi đoạt súng ngắn. Nhưng mà, giả hướng dẫn du lịch chỗ nào chịu để Triệu Ngọc đắc thủ? Hắn đâm nghiêng bên trong luồn lên, trên không

trung hai tay vung lên, liền đem Triệu Ngọc lưng mỏi ôm lấy.

Đông!

Hai người cùng nhau quẳng xuống đất, quẳng đến mức dị thường hung ác, chỉ riêng nghe thanh âm đều đau.

Lúc này, xa xa hư hư thực thực mặt nạ nam đã đang dùng súng ngắn nhắm chuẩn Triệu Ngọc, mắt nhìn thấy vừa muốn nổ súng.

Nhưng ai biết, ngay tại như thời khắc mấu chốt này, Triệu Ngọc bỗng nhiên dùng bàn tay nhắm ngay giả hướng dẫn du lịch mặt, sau đó bỗng nhiên bên ngoài xoay cổ tay, đúng là từ tay áo trong miệng đánh ra một viên điện giật đạn đến!

Xì xì xì...

Điện giật đạn bốc lên lam oa oa điện quang, trong nháy mắt đánh trúng vào giả hướng dẫn du lịch mặt, sau đó, giả hướng dẫn du lịch trên dưới quanh người một trận chớp loạn, chớp mắt đem hắn điện ngất đi.

Nguyên lai, Triệu Ngọc lại xuất phát trước đã sớm chuẩn bị, đem Khương Khoa cùng Trình Lăng Phỉ bỏ túi súng kích điện giấu ở lấy cổ tay bên trên.

Theo lý thuyết, hắn cùng giả hướng dẫn du lịch là ôm cùng một chỗ, giả hướng dẫn du lịch chịu điện, Triệu Ngọc cũng không thể may mắn thoát khỏi.

Nhưng mà, Triệu Ngọc dù sao cũng là có cột thu lôi người, cột thu lôi đều là tự động dẫn dắt đạo cụ, dòng điện trong nháy mắt bị dẫn ra ngoài, nửa điểm không có điện giật hắn.

A?

Lần này, đến phiên xa xa hư hư thực thực mặt nạ nam chấn kinh, hắn hoàn toàn không ngờ rằng lại đột nhiên xuất hiện tình huống như vậy, lúc này hơi hơi ngẩn ra.

Mà Triệu Ngọc thì thừa cơ hội này, một cái trước vọt giành lấy súng lục của mình, sau đó xoay người lại liền hướng hắn nổ súng!

Phanh...

Phanh...

Tiếng súng một vang, hư hư thực thực mặt nạ nam sắc mặt đại biến, lập tức một cái lắc mình bay vọt lẻn đến cột đá đằng sau, sau đó từ cột đá khác một bên, cũng hướng Triệu Ngọc nổ súng!

Phốc phốc...

Đối phương súng ngắn mang theo ống giảm thanh, nhưng tử uy lực của đạn to lớn.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian một cái ngay tại chỗ lăn lộn, trốn đến cung điện lan can đằng sau.

Thế nhưng là, vừa mới tránh tốt, Triệu Ngọc liền mắng mình một câu.

Ngốc a ngươi?

Nguyên lai, mới vừa rồi cùng giả hướng dẫn du lịch vật lộn thời điểm, hắn lo lắng mặt nạ nam đánh lén mình, sớm liền mở ra một cái ẩn hình áo chống đạn mặc vào.

Cho nên, đã mình có áo chống đạn hộ thể, đâu còn tránh cái gì sức lực đâu?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc liền muốn đón đạn xông đi lên, dù sao hiện ở chung quanh không ai trông thấy, muốn muốn tóm lấy mặt nạ nam, liền đến xuất kỳ chế thắng.

Nhưng mà, đang lúc Triệu Ngọc chuẩn bị xuất kích thời điểm, xa xa hư hư thực thực mặt nạ nam bỗng nhiên làm ra một cái làm cho người khiếp sợ động tác, hắn vậy mà thay đổi họng súng, liếc về nằm dưới đất giả hướng dẫn du lịch.

A! ?

Triệu Ngọc ngầm kêu không tốt, tranh thủ thời gian nổ súng quấy nhiễu.

Nhưng mà, chuyện đột nhiên xảy ra, đã không còn kịp rồi!

Theo phốc phốc hai thương, giả hướng dẫn du lịch đầu lập tức nhiều hai cái huyết động, tuôn ra hai cỗ huyết hoa...

Chương 1140: Nhiệt huyết truy kích

Bà mẹ ngươi chứ gấu à!

Thật là quá tàn nhẫn a?

Triệu Ngọc chửi ầm lên, hắn vạn không nghĩ tới, đối phương tà ác như thế, thậm chí ngay cả đồng bạn của mình đều giết!

Rất rõ ràng, đối phương là lo lắng cái kia bị điện giật ngất đi giả hướng dẫn du lịch bị người bắt được, khai ra bí mật của bọn hắn, cho nên mới sẽ ra tay tàn sát.

Thật sự là thật là không có nhân tính rồi!

Tại bắn giết giả hướng dẫn du lịch về sau, hư hư thực thực mặt nạ nam lập tức xuyên qua cung điện cột đá bên cạnh, hướng cung điện đằng sau bỏ chạy.

Triệu Ngọc có áo chống đạn hộ thể, tự nhiên không sợ hãi, lập tức thoát ra lan can, muốn vội vã đuổi theo.

Thế nhưng là, Triệu Ngọc dù sao nhiều đầu óc nhiều, hắn cũng không có vội vã đuổi theo, mà là trước lẻn đến giả hướng dẫn du lịch trước mặt, đợi xác định cái kia người đã tử vong về sau, liền tháo xuống lỗ tai hắn bên trên Bluetooth tai nghe.

Hừ hừ!

Có cái này Bluetooth tai nghe, Triệu Ngọc là được giải động tĩnh của địch nhân.

Nhưng mà, nghĩ đến tuy tốt, nhưng khi tai nghe đeo lên về sau, Triệu Ngọc lập tức ỉu xìu. Nhưng nghe được trong tai nghe ngược lại là truyền đến thanh âm nói chuyện, nhưng bọn họ nói lại căn bản không phải tiếng Trung Quốc, thậm chí ngay cả tiếng Anh đều không phải là.

Nghe vào tựa như là tiếng Thái giống như, tràn đầy Đông Nam Á phong vị.

Móa!

Triệu Ngọc lúc này mới hiểu rõ, đối phương khẳng định là lo lắng máy truyền tin có khả năng bị nghe trộm, cho nên trước kia sử dụng Đông Nam Á ngôn ngữ đến liên lạc, thật sự là quá giảo hoạt...

Bất quá, mặc dù nghe không được, nhưng Triệu Ngọc vẫn kiên nhẫn nghe, hắn chí ít có thể từ đó phán đoán một cái, đối phương đến cùng tới nhiều ít người?

Đương nhiên, Triệu Ngọc trên lỗ tai nghe, dưới lòng bàn chân lại là không có nửa điểm đình trệ, sớm đã đi theo hư hư thực thực mặt nạ nam chạy trốn phương hướng đuổi tới.

Bởi vì lẫn nhau có hơn 50m khoảng cách, làm Triệu Ngọc chuyển qua cung điện về sau, mặt nạ nam bóng dáng vẫn là biến mất tại trong tầm mắt của hắn.

Nhưng thấy cung điện đằng sau là một cái khác khối tương đối khoáng đạt quảng trường nhỏ, cùng trước đó đồng dạng, bốn phương tám hướng đều có lối ra cùng thông đạo, chợt nhìn lại, cũng không biết đối phương trốn đi nơi nào?

Nhưng mà, Triệu Ngọc hiển nhiên cũng không vì thế lo lắng, bởi vì hắn ẩn hình máy bay không người lái đã sớm rõ ràng địa bắt được, hư hư thực thực mặt nạ nam là hướng phía quảng trường nhỏ đông bắc phương hướng trốn!

Hừ!

Tiểu tử,

Nhìn ngươi còn có thể trốn nơi nào?

Triệu Ngọc điều khiển ẩn hình máy bay không người lái hướng hắn bay đi, có cái này ai cũng nhìn không thấy máy bay không người lái tại, Triệu Ngọc không sợ hắn có thể chắp cánh chạy mất!

Chỉ bất quá... Làm Triệu Ngọc thoáng quan sát một cái quảng trường nhỏ tình huống về sau, lông mày nhưng vẫn là vô ý thức nhíu lại.

Chậc chậc...

Triệu Ngọc nhìn đến mức dị thường rõ ràng, quảng trường nhỏ cách đó không xa liền có một đầu thông đi phía Tây thông đạo, nếu như từ nơi nào chạy trốn hắn là càng là gần nhất.

Thế nhưng là, mặt nạ nam tại sao muốn hướng đông bắc phương hướng chạy trốn đâu?

Hướng đông bắc phương hướng chạy, thế tất yếu xuyên qua toàn bộ quảng trường nhỏ, nếu là vừa rồi Triệu Ngọc kịp lúc, thậm chí đều có thể nổ súng bắn hắn!

Hắn tại sao muốn bỏ gần tìm xa đâu?

Triệu Ngọc nhớ lại một cái, căn cứ tham trắc khí trước đó bắt được súng

ngắn quỹ tích, cái này hư hư thực thực mặt nạ nam rõ ràng là muốn hướng tây mà đi, lộ tuyến giống như có lẽ đã rất rõ ràng.

Nhưng bây giờ... Hắn tại sao muốn thay đổi phương hướng?

Triệu Ngọc trước khi đến nhìn qua đạo lãm đồ, thanh cố cung cửa Đông tại đông nam phương hướng, nhưng mặt nạ nam lại hướng phía đông bắc phương hướng mà đi, đông bắc phương hướng bên trên thế nhưng là không có ra miệng.

Hắn... Hắn cái này là muốn làm gì?

Là nghĩ leo tường đào tẩu, vẫn là có âm mưu khác?

Mặc dù Triệu Ngọc tràn đầy lo nghĩ, nhưng bắt lấy mặt nạ nam dù sao cũng là việc cấp bách, cho nên hắn cũng không dám quá nhiều trì hoãn, vẫn là lập tức xuyên qua quảng trường nhỏ, hướng mặt nạ nam đuổi theo.

Ngay tại truy kích trên đường, Triệu Ngọc điện thoại di động vang lên, điện thoại là Miêu Anh đánh tới.

Triệu Ngọc lúc này mới nhớ tới, mình còn không có đem vừa phát sinh trên tình huống báo đâu!

Tổ điều tra đặc biệt cấp bậc không thấp, nhưng bọn họ dù sao cũng là hình sự trinh sát đơn vị, không giống Đặc Công xử như thế thường xuyên có đặc thù hành động. Lại thêm lúc đến vội vàng, bọn họ cũng không có mang theo kịp thời máy truyền tin, cho nên chỉ có thể dùng di động liên hệ.

Điện thoại kết nối về sau, Triệu Ngọc mau đem hắn tao ngộ cáo tri Miêu Anh. Miêu Anh nghe xong kinh hãi, vội vàng dặn dò Triệu Ngọc, nói Đặc Công xử người đã đến, lập tức liền sẽ cùng hắn tụ hợp, cung cấp trợ

giúp.

“Triệu Ngọc, ngươi trước cùng lấy bọn họ là được, “ Miêu Anh biết rõ Triệu Ngọc bản tính, gần như năn nỉ địa nói nói, “ tuyệt đối đừng tùy tiện hành động , chờ lấy chúng ta đi qua lại nói!”

“Miêu Miêu!” Triệu Ngọc nghe xong Miêu Anh muốn tới, vội vàng nói, “Ngươi trước đừng tới đây! Ngươi mang theo Hứa Hải, lại nhiều tìm một chút mà người đi phía tây nhìn xem. Ta hoài nghi, phía tây khả năng còn có cái gì chuyện ẩn ở bên trong!”

“Ồ? Phía tây?” Miêu Anh không hiểu.

Triệu Ngọc lúc này mới đem mình trước đó hoài nghi nói ra, đồng thời truyền miệng tuỳ cơ hành động: “Miêu Miêu, nhớ kỹ, nhất là lưu ý những cái kia mang theo màu đen Bluetooth tai nghe người! Các ngươi cũng nhất thiết phải cẩn thận một chút!”

“Minh bạch!” Miêu Anh lĩnh ngộ Triệu Ngọc ý tứ, “Ngươi cũng là! Ngươi cùng Tiêu Hàng liên lạc một chút, để hắn dựa theo điện thoại di động của ngươi vị trí đuổi theo, cùng ngươi tụ hợp, có tình huống như thế nào nhất định kịp thời liên hệ!”

“Tốt!” Triệu Ngọc vừa vừa nói một tiếng “Tốt”, kết quả từ một đạo tường viện đằng sau thình lình truyền đến hét thảm một tiếng.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian để điện thoại xuống, nhanh chóng đuổi theo.

Người còn chưa tới, hắn liền thông qua máy bay không người lái thấy được tường tình huống ở phía sau, nhưng gặp có hai tên người mặc đồng phục an ninh người, đã trúng thương ngã trên mặt đất, nghẹn ngào rú thảm.

Nơi đó là cái tiểu hoa viên, trong hoa viên còn có một số không rút lui kịp du khách.

Những này du khách nghe được sơ tán lệnh, cũng không có coi là chuyện đáng kể, còn tại trong tiểu hoa viên chụp hình chứ, bảo an làm sao hống đều không đi.

Giờ phút này chợt thấy bảo an trúng đạn, lúc này mới từng cái dọa đến mặt không có chút máu, tranh thủ thời gian chạy tứ phía, có một cái còn lòng bàn chân chuếnh choáng, vậy mà ngã vào hồ cá...

“Thế nào?” Triệu Ngọc vọt tới trước mặt xem xét, phát hiện hai tên bảo an tất cả đều là chân trúng đạn, cũng không lo ngại.

“Cái kia... Bên kia...” Hai tên bảo an mặc dù đau đến như muốn hôn mê, nhưng vẫn là cắn răng chỉ chỉ vườn hoa đông bắc phương hướng.

Đương nhiên, không cần bọn họ chỉ dẫn, Triệu Ngọc cũng đã thông qua máy bay không người lái thấy được mặt nạ nam chạy trốn phương hướng.

Hắn lập tức nhanh chân điên cuồng đuổi theo, đầu tiên là chuyển qua giả sơn rời đi vườn hoa, lại một đường xuyên qua rất nhiều thấp bé dày đặc viện tử.

Bởi vì có máy bay không người lái chỉ dẫn, hắn có thể nhanh chóng xuyên phòng qua phòng, tìm kiếm đường tắt.

Không cần một lát, hắn liền từ một đầu chật hẹp trong ngõ hẻm thấy được mục tiêu.

Ai ngờ, cái kia hư hư thực thực mặt nạ nam phản ứng cực nhanh, thình lình nhìn thấy Triệu Ngọc, đưa tay bắn một phát.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian hướng bên cạnh nhảy một cái, núp ở đầu hẻm.

Bà mẹ ngươi chứ gấu à!

Triệu Ngọc quạt mình một cái bàn tay, trong lòng nói chuyện, áo chống đạn còn mặc đâu, tránh cái gì sức lực a ngươi?

Nghĩ đến chỗ này, hắn hung mãnh xông ra, không biết sợ địa đuổi tới.

Thế nhưng là, tên kia giảo hoạt dị thường, vẻn vẹn bắn một phát, liền lần nữa chạy mất.

Triệu Ngọc đuổi theo ra hẻm, nhưng gặp tên kia chính hướng một đầu rộng rãi đường đi chạy tới, hắn lần nữa nổ súng . Bất quá, khoảng cách song phương quá xa, không có đánh lấy.

Người kia tốc độ cực nhanh, chẳng khác nào mũi tên chui vào khác một lối đi.

Triệu Ngọc điên cuồng đuổi theo không bỏ, nhưng vừa vặn đuổi tới chỗ khúc quanh, lại mãnh liệt phát hiện một cái tình huống dị thường. Nhưng gặp trong đầu tham trắc khí bên trên, vậy mà nhiều hơn một cây súng lục!

Hai đem khẩu súng cùng một chỗ giao nhau mà qua, thoáng dừng lại một chút, lại là không có phát sinh bất cứ dị thường nào.

Triệu Ngọc đốn ngộ, thanh này mới xuất hiện súng ngắn, tất nhiên là địch nhân đồng bọn.

Nhưng mà đúng vào lúc này, tham trắc khí bên trên vậy mà bỗng nhiên tuôn ra màu đỏ báo động.

Ta cạch!

Triệu Ngọc kinh hãi, cái kia màu đỏ báo động lại rõ ràng bất quá, trên người địch nhân vậy mà thật mang theo —— thuốc nổ! !

Bà mẹ ngươi chứ gấu à!

Thời gian cấp bách, tình thế nguy cấp, Triệu Ngọc lại không lo được suy nghĩ nhiều, một đầu liền đâm vào cái kia con đường.

Kết quả, hắn quả nhiên đối diện nhìn thấy một cái ngụy trang thành du khách nước ngoài lưu manh, đang dùng súng ngắn ngắm chuẩn lấy mình, đồng thời ngay đầu tiên nổ súng.

Phốc...

Phốc...

Đạn tại Triệu Ngọc bên người gào thét mà qua, bởi vì ẩn hình áo chống đạn quá mức bá đạo, Triệu Ngọc cũng không rõ ràng mình rốt cuộc có hay không bị đánh trúng?

Dù sao, hắn biết mình thương pháp không giỏi, cho nên hấp thụ kinh nghiệm dĩ vãng giáo huấn, hắn cũng không có vừa lên đến liền nổ súng, mà là đón đạn một mực mãnh liệt vọt tới chỗ gần, lúc này mới giơ cánh tay lên, phanh phanh một trận bạo * bắn.

Khoảng cách gần như thế, địch nhân căn bản tránh cũng không thể tránh, lập tức bị Triệu Ngọc nổ đầu ngã xuống đất, biến thành một bộ tử thi!

Mà người đều đã chết, người kia lại vẫn trừng mắt không thể tưởng tượng nổi con mắt, hắn chí tử cũng náo không rõ, vì cái gì tự mình bắn nhiều như vậy thương, vậy mà đánh không trúng?

Chương 1141: Không tránh khỏi sự kiện lớn

Thuốc nổ! ?

Làm Triệu Ngọc đánh chết tên kia lưu manh về sau, lại mãnh liệt phát hiện, tham trắc khí bắt được thuốc nổ đã không tại trên người người này.

Hắn ngẩng đầu nhìn lên, nhưng gặp cái kia hư hư thực thực mặt nạ nam đã chạy đến đường đi vị trí trung ương, tiếp tục hướng đông bắc phương hướng chạy tới.

Người này như thế vừa chạy, trong đầu phát hiện thuốc nổ cũng cùng theo một lúc di động, rất rõ ràng, thuốc nổ đã bị hắn mang đi!

Ta dựa vào!

Triệu Ngọc càng phát ra cảm thấy không ổn, thật chẳng lẽ để cho mình nói trúng sao? Những người này muốn đem bảo tàng phá đi?

Đương nhiên, nơi này khắp nơi đều là văn vật di tích cổ, còn có không rút lui kịp du khách, một khi thuốc nổ bạo tạc, hậu quả đồng dạng thiết tưởng không chịu nổi.

Không được!

Tuyệt không thể để bọn họ đạt được, nghĩ đến chỗ này, lần nữa tăng tốc bước chân truy chạy tới.

Mặc dù thời gian không có quá khứ bao lâu, nhưng Triệu Ngọc chí ít chạy 1 cây số đi ra, hắn vốn là vết thương cũ chưa lành, Nguyên khí chưa hồi phục, chạy đến bây giờ, đã hiện ra vẻ mệt mỏi.

Ai!

Nếu là có cái công cụ giao thông gì liền tốt, cho dù là cái ván trượt, cũng có thể dựa vào máy gia tốc cài bức a?

Nhưng nơi này chính là cảnh khu, ngắm nhìn bốn phía, căn bản tìm không đến bất luận cái gì phương tiện giao thông, chỉ có thể dựa vào hai cái đùi làm chạy.

Hồng hộc, hồng hộc...

Mặc dù Triệu Ngọc tốc độ xuống hàng rất nhiều, nhưng cũng may có máy bay không người lái chỉ dẫn phương hướng, không một lát sau, hắn liền lại đuổi tới cảnh khu đông bắc chỗ mỗ cung điện phụ cận.

Cái kia là một tòa khí thế cung điện hùng vĩ, cung điện bên cạnh đồng dạng có một mảnh khoáng đạt đất trống, Triệu Ngọc có thể rõ ràng xem đến hư hư thực thực mặt nạ nam chính dọc theo bậc thang hướng lên chạy tới. Nhưng bất đắc dĩ khoảng cách quá xa, liền dựa vào bản thân mèo ba chân thương pháp căn bản bắn không trúng hắn!

Đáng giận hơn là, ngay tại người kia sắp xông vào đại điện thời điểm, đúng là bỗng nhiên quay đầu nhìn Triệu Ngọc một chút.

Mặc dù cách xa như vậy, nhưng Triệu Ngọc vẫn là nhìn thấy trên mặt hắn lộ ra giảo hoạt cùng khinh thường, giống như tại khinh bỉ mình.

Ta dựa vào!

Lão tử cũng không tin cái này tà, đều lúc này, hắn còn dám khiêu khích?

Ông...

Ông...

Ai ngờ, Triệu Ngọc đang muốn qua đuổi theo, trong không trung bỗng nhiên ông ông tác hưởng, vậy mà bay tới hai khung chân chính không người máy bay.

Hai khung máy bay một khung hướng phía cung điện phương hướng đuổi theo, một khung bay đến Triệu Ngọc hướng trên đỉnh đầu.

“A... Anh hùng...”

Cùng lúc đó, Triệu Ngọc điện thoại cũng vang lên, lần này là Tiêu Hàng đánh tới.

“Triệu Ngọc!” Điện thoại kết nối, thình lình truyền đến Tiêu Hàng thanh âm dồn dập, “Ta nhìn thấy ngươi! Vừa rồi xông vào Quan Khánh điện, liền là ngươi nói cái kia người hiềm nghi sao?”

“Quan Khánh điện?” Triệu Ngọc ngẩng đầu nhìn lại, chỉ chỉ toà kia cung điện hùng vĩ, “Ta cũng không biết tên gọi là gì, chính là ta chỉ vào toà này!”

“Cái kia là được rồi!” Tiêu Hàng nói nói, “ chúng ta vừa mới tiếp vào thông tri, nói Quan Khánh điện xuất hiện phạm pháp lưu manh, đã ép buộc số lượng không rõ con tin!”

“A! ? Đáng chết!” Triệu Ngọc buồn bực rống lên một tiếng, lúc trước hắn chuyện lo lắng nhất, vẫn là phát sinh.

Là hắn biết, hệ thống an bài tốt sự kiện lớn, là nhiều cũng không tránh

khỏi.

Thế là, hắn mau đem sự tình vừa rồi nói cho Tiêu Hàng. Tiêu Hàng nghe xong còn có tạc đạn, tất nhiên là mọi loại lo lắng, vội vàng để Triệu Ngọc nguyên địa chờ, gặp mặt lại nói.

Điện thoại quẳng xuống về sau, Triệu Ngọc đã đi tới cung điện kia dưới chân, cho dù cách bậc thang, hắn vẫn là nghe được trong đại điện truyền đến tiếng kinh hô.

Bởi vậy có thể thấy được, đám bắt cóc quả nhiên là khống chế con tin.

Trách không được... Cái này hư hư thực thực mặt nạ nam trong hội đồ đổi lộ tuyến đâu! Hắn rất có thể là nhìn thấy mình đã bị phát hiện, cảm giác mình trốn không thoát, cái này mới một lần nữa trở lại cung điện, cùng hắn những đồng bọn tụ hợp.

Hiện tại bọn họ khống chế con tin, lại có tạc đạn mang theo, lần này coi như không dễ giải quyết...

Ân...

Triệu Ngọc ngẩng đầu nhìn lên, nhưng gặp phía trên tòa đại điện kia có rộng mở cửa sổ, tâm niệm vừa động, lập tức đem máy bay không người lái điều tới.

Lúc đầu đều là giả lập đồ vật, Triệu Ngọc cũng không biết cái này máy bay không người lái đến tột cùng lớn bao nhiêu, nhưng hắn vẻn vẹn thử một lần, liền tuyên cáo thành công.

Máy bay không người lái thuận lợi địa bay vào đại điện, đem bên trong cái tình huống quay chụp đi ra.

A! ?

Xem xét phía dưới, Triệu Ngọc lập tức nhíu chặt lên lông mày.

Tại sao có thể như vậy?

Nhưng gặp trong đại điện, hoàn toàn chính xác có phần tử phạm tội, cùng bị phần tử phạm tội bắt cóc con tin.

Phần tử phạm tội chỉ có ba cái, mà con tin lại có bảy tám cái dáng vẻ.

Các con tin bị chạy tới đại điện góc tường, trong đó mấy cái cường tráng nam tử, thì bị phần tử phạm tội bức bách, đang dùng chùy gõ nện đại điện phía bên phải nơi nào đó mặt đất!

Giờ phút này, mặt đất gạch vuông đã bị nện nát, lộ ra phía dưới tầng đất, có người khác chất cầm cái xẻng đang dùng lực xẻng đất...

Không thể nào?

Đột nhiên nhìn thấy lần này tình cảnh, Triệu Ngọc lập tức ý thức được, bọn họ hẳn là đang đào móc bảo tàng!

Chẳng lẽ... Đám kia kinh thế bảo tàng, liền chôn ở tòa đại điện này phía dưới?

Quan Khánh điện...

Làm sao...

Lúc này, theo máy bay không người lái giảm xuống vị trí, Triệu Ngọc nhìn thấy cái kia hư hư thực thực mặt nạ nam, đang cùng hắn đồng bọn thương lượng cái gì, giữa bọn hắn trò chuyện, vẫn vẫn là loại kia Đông Nam Á ngôn ngữ.

Triệu Ngọc càng xem càng giống, người kia nhất cử nhất động, nói chuyện tư thái, tướng mạo hình dáng, cùng trước đó tao ngộ mặt nạ nam hoàn toàn tương tự, khẳng định chính là hắn!

Thế nhưng là...

Bọn họ là một đám lũ điên, vẫn là một bang đồ đần?

Bọn họ biết rõ lập tức liền sẽ bị cảnh sát vây quanh, hạ tràng chỉ có một con đường chết, nhưng vì cái gì đều đến loại thời điểm này, còn tại không chút hoang mang địa đào móc bảo tàng đâu?

Chỉ bằng lấy chùy cùng cái xẻng, muốn đem bảo tàng móc ra sao?

Cái này cũng quá mơ mộng hão huyền đi?

Ân...

Chẳng lẽ lại... Bọn họ muốn dùng thuốc nổ? Trước từ trên mặt đất đào cái động, sau đó dùng thuốc nổ nổ? Nổ tung bảo tàng cửa vào, lại dùng thuốc nổ đem bảo tàng tất cả đều nổ nát?

Ha ha...

Muốn thật để bọn họ đạt được, vậy coi như gặp quỷ!

Khổng lồ như vậy một món bảo tàng, còn không phải dùng đạn đạo oanh mới được?

Mà lại, nếu là thật đem bảo tàng nổ, chỉ sợ đều có thể gây nên chiến tranh rồi a?

Hả?

Không đúng...

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, càng ngày càng cảm giác sự tình không đúng.

Tại nói chuyện bên trong, cái mặt nạ kia nam trên mặt thủy chung là một bộ lạnh lẽo nghiêm túc bộ dáng, hai gã khác phần tử phạm tội cũng là không như trong tưởng tượng khẩn trương như vậy.

Chẳng lẽ... Mình đoán sai rồi?

Chỉ một thoáng, thám tử bản năng tỉnh lại Triệu Ngọc tư duy, trong khoảng thời gian ngắn, hắn lại đem cả kiện sự tình một lần nữa quay lại một lần:

Đầu tiên là bỗng nhiên bốc lên hai nơi bom khói...

Sau đó là mặt nạ nam cải biến chạy trốn phương hướng...

Hắn thà rằng nổ súng bắn chết đồng bạn, cũng không cho giả hướng dẫn du lịch bị bắt sống, còn có hắn vừa mới lộ ra cái chủng loại kia khinh miệt ánh mắt...

Còn có, Hồng Y Nữ Quỷ truyền thuyết cùng trong Quan Khánh điện bị đào mở mặt đất, cùng liên quan tới bảo tàng đủ loại...

Đây hết thảy hết thảy đều để Triệu Ngọc sinh ra lớn lao lo nghĩ, để hắn càng phát ra cảm giác, cả kiện sự tình cũng không có hắn tưởng tượng đến đơn giản như vậy.

Chẳng lẽ... Đây hết thảy, đều là một cái bẫy! ?

Lúc này, nơi xa đã có thể nhìn thấy rất nhiều nhanh chóng chạy tới bóng người, những cái kia tất nhiên đều là chạy đến trợ giúp đặc công nhân

viên, bao quát Tiêu Hàng ở bên trong.

Triệu Ngọc cố ý đem thân thể hướng bậc thang phía dưới tránh né một cái, sau đó ngẩng đầu, thấy được trên Quan Khánh điện mới treo camera.

Tốt a!

Tốt a...

Can hệ trọng đại, liên quan đến quốc thể.

Thời khắc mấu chốt, Triệu Ngọc biết, mình nhất định phải thả cái siêu cấp đại chiêu, mới có thể hóa giải tràng nguy cơ này! Mà lại, cái này đại chiêu, nhất định phải so trụ sở bí mật lúc còn muốn đại! Nhất định phải nghiêng tận chính mình có khả năng, cũng đã không thể có một tia keo kiệt cùng do dự.

Thế là, Triệu Ngọc đang lặng lẽ địa tránh đi camera về sau, liền đem bao quát áo tàng hình ở bên trong một đống lớn siêu cấp đạo cụ, tất cả đều đem ra...

Chương 1142: Ta muốn Triệu Ngọc

Sau mười phút, toàn bộ cảnh khu tất cả du khách đã triệt để sơ tán sạch sẽ.

Mà Đặc Công xử cùng đông đảo đặc công, đã đem Quan Khánh điện bao bọc vây quanh, chuẩn bị cứu viện con tin, chế phục lưu manh.

Lê Tịnh đội trưởng bởi vì chân thụ thương, đang ở bệnh viện tiếp nhận trị liệu, hiện trường quyền chỉ huy liền toàn quyền giao cho Tiêu Hàng trong tay.

Giờ phút này, Tiêu Hàng cùng một đám đặc công quan chỉ huy, chính đang quan sát một đoạn điện thoại video.

Video là từ phần tử phạm tội dùng con tin điện thoại thời gian thực gửi đi đi ra, nhưng gặp một tên nữ tính con tin trên thân buộc chặt lấy một quả bom, nữ con tin dọa đến mặt không có chút máu, nước mắt đan xen, run rẩy đối mặt ống kính nói ra:

“Bọn họ để cho ta chuyển cáo các ngươi, bọn họ muốn một khung đổ đầy xăng máy bay trực thăng, ô ô. . . Bọn họ nói, trước đại điện mặt liền có chỗ đất trống, hoàn toàn có thể ngừng đến hạ máy bay trực thăng. . .

“Bằng không. . . Bọn họ liền sẽ dẫn bạo tạc đạn. . . Đồng quy vu tận. . . Ô ô. . .

“Còn có. . .” Nữ con tin nơm nớp lo sợ địa nói, “Bọn họ còn muốn một mình vào đây, ân. . . Cái gì. . . Cái gì Triệu? Nha. . . Triệu Ngọc. . .

Đúng, chính là cái này danh tự!

“Nếu như sau mười phút không gặp được người này, cái kia bọn họ cách mỗi mười phút đồng hồ liền giết một tên con tin. . . Ô ô. . . Xin nhờ. . . Van cầu các ngươi. . .” Nữ con tin rốt cuộc chịu không nổi, đối ống kính nghẹn ngào khóc rống, “Cứu lấy chúng ta đi. . .”

Nói xong, video bị người cưỡng ép quan bế.

“Triệu Ngọc. . . Triệu Ngọc! ?” Tiêu Hàng bỗng dưng đứng thẳng người, bốn phía quan sát, “Triệu Ngọc người đâu? Đi nơi nào? Không phải để hắn tại nguyên chỗ chờ ta sao?”

“Điện thoại không tiếp a!” Mã Kế Xuân gấp đến độ mạo mồ hôi, “Điện thoại vị trí vậy mà cũng tra không được!”

“Cái này. . . Cái này tính là gì?” Tiêu Hàng khí hai tay chống nạnh, cao giọng la lên, “Cái kia tổ điều tra đặc biệt đâu? Làm sao một người cũng không thấy được? Đều làm gì đi?”

“Tới, tới. . .”

Vừa dứt lời, giữa sân liền thình lình vang lên Thôi Lệ Châu thanh âm, nhưng gặp Thôi Lệ Châu cùng Lưu Chiêm Binh cực nhanh đi tới Tiêu Hàng trước mặt.

“Ai? Tiêu đội trưởng, lão đại nhà ta đâu?” Vừa thấy mặt, Thôi Lệ Châu vậy mà suất tới trước một câu như vậy.

“Ta cũng tìm hắn đâu!” Tiêu Hàng tức hổn hển địa trách móc nói, “ nhanh liên hệ các ngươi những người khác, hiện tại phần tử phạm tội điểm danh muốn tìm Triệu Ngọc đi vào! Triệu Ngọc nếu là không đến, bọn họ liền phải giết con tin!”

“Cái gì? Tại sao có thể như vậy?” Thôi Lệ Châu thè lưỡi,

Con mắt Nhất chuyển, tranh thủ thời gian gật đầu nói, “Tốt! Tốt! Ta nhanh đi tìm! Ngươi đừng có gấp a, ta chuẩn đem hắn đi tìm tới. . .”

Nói, Thôi Lệ Châu lặng lẽ lui ra ngoài vòng tròn, sau đó dụng lực kéo một phát Lưu Chiêm Binh cánh tay, nhỏ giọng lại dùng sức dặn dò: “Lão Lưu, tranh thủ thời gian cho Miêu tổ trưởng gọi điện thoại, đem tình huống nói cho nàng, để bọn họ mau đem lão đại giấu đi! Nấp kỹ! !

“Loại tình huống này, vô luận như thế nào cũng không thể để lão đại lộ diện a!”

“Cái này. . .” Lưu Chiêm Binh có chút mơ hồ.

“Hắc? Do dự cái gì a ngươi?” Thôi Lệ Châu chỉ chỉ Quan Khánh điện, “Lão đại nếu là biết, hắn là có đi vào hay là không đâu? Lão đại làm hỏng đám người kia kế hoạch, cái này nếu là tiến vào, khẳng định sẽ chết rất thảm a!”

“Thế nhưng là, Triệu tổ trưởng không lộ diện, bọn họ liền phải giết con tin a!” Lưu Chiêm Binh khó xử.

“Ta biết!” Thôi Lệ Châu nắm chặt nắm đấm, “Con tin mệnh trọng yếu, vẫn là tổ trưởng mệnh trọng yếu a? Chúng ta không thể trơ mắt nhìn xem tổ trưởng qua đi chịu chết a?”

“Cái kia. . . Tốt, tốt. . . Thế nhưng là. . . Ngươi đây?” Lưu Chiêm Binh hỏi.

“Ta phải ở lại chỗ này nhìn xem tình huống a!” Thôi Lệ Châu khoát tay ra hiệu, “Các ngươi nhanh đi tìm hạ lão đại, đem hắn xa xa đẩy ra! Nhanh đi, nhanh đi. . .”

“Ai!” Lưu Chiêm Binh gật đầu, lúc này mới một mặt cầm điện thoại lên, một mặt hướng địa phương khác chạy tới.

Thôi Lệ Châu rốt cục thoáng nhẹ nhàng thở ra, sau đó một lần nữa trở lại trong vòng, tiếp tục quan sát tiến triển.

“Tiêu đội trưởng!” Lúc này, một tên đặc công quan chỉ huy nói với Tiêu Hàng, “Ta cho rằng, có thể đáp ứng bọn họ điều kiện thứ nhất! Ngươi nhìn. . .” Hắn một mực trước đại điện đất trống, “Máy bay chỉ có thể đậu ở chỗ đó, phần tử khủng bố nếu như muốn trèo lên lên phi cơ, thế tất yếu bại lộ bên ngoài, hành tẩu một khoảng cách.

“Mà chúng ta thì có thể từ máy bay hai bên thiết trí tay bắn tỉa, dạng này liền có thể đem bọn họ đồng thời đánh chết!”

“Bọn họ không có ngốc như vậy!” Một tên khác quan chỉ huy đưa ra ý kiến khác biệt, “Đừng quên bọn họ có tạc đạn, bọn họ khẳng định sẽ từng nhóm đăng ký, chúng ta không biết bọn họ có bao nhiêu tạc đạn, tạc đạn giấu ở cái nào trên thân thể người, dạng này quá mạo hiểm!”

“Chúng ta trước tiên có thể chặt đứt cung điện tín hiệu nguyên, sau đó sử dụng đánh nổ đạn đột kích cường công!” Lại một vị quan chỉ huy nghĩ kế nói, “ dạng này, chúng ta chí ít có sáu mươi phần trăm tỷ lệ thành công!”

“Ừm. . .” Tiêu Hàng chính đang tự hỏi phương án hành động, lúc này, đã có người đem cái kia hai tên phần tử phạm tội thi thể nhấc đi qua.

“Hai người này đều là bị Triệu Ngọc đánh chết hắn là!” Tiêu Hàng chỉ vào thi thể nói nói, “ bọn họ sốt ruột dùng Triệu Ngọc trao đổi con tin, rõ ràng muốn báo thù thôi! Không thể để cho Triệu Ngọc đi vào a. . .

“Ai. . .” Hắn thở dài một hơi, xông thủ hạ nói nói, “ như vậy đi, nghĩ biện pháp liên lạc một chút đối phương, trước cùng bọn họ cò kè mặc cả

địa tranh luận, đàm luận điều kiện, chúng ta đến còn muốn một cái càng ổn thỏa chút phương pháp. . .”

Nói, Tiêu Hàng thấy được Quan Khánh điện phía trên cửa sổ, hỏi: “Chúng ta máy bay không người lái, có thể từ nơi đó nhìn thấy tình huống bên trong sao?”

“Có thể nhìn thấy!” Mỗ nhân viên kỹ thuật trả lời, “Nhưng nhìn thấy bọn họ đồng thời, cũng sẽ bị bọn họ phát hiện! Ta lo lắng, sẽ đối với con tin bất lợi!”

“Cái kia tia hồng ngoại đâu?” Tiêu Hàng lại hỏi.

“Không đánh vào được!” Một tên khác nhân viên công tác nói nói, “ hiện trường có không rõ nguồn nhiệt, quấy nhiễu chúng ta máy dò!”

“Móa! Chuyên nghiệp như vậy. . .” Tiêu Hàng nhếch nhếch miệng.

“Đội trưởng. . .” Lại có người báo cáo nói, “ hỏi người chứng kiến, đoán chừng bên trong chí ít có 5 tên trở lên con tin, nhưng đạo tặc nhân số không rõ. . .”

“Ừm. . .” Tiêu Hàng nhíu mày, khổ tư đối sách.

“Tiêu đội trưởng, Tiêu đội trưởng!” Ai ngờ, Thôi Lệ Châu lần nữa vọt tới trước mặt hỏi nói, “ ngươi có thế để cho ta nhìn nhìn lại vừa rồi đoạn lục tượng kia sao?”

“Ừm?” Tiêu Hàng không rõ ràng cho lắm, nhưng vẫn là hướng thủ hạ ra hiệu một cái.

Kết quả, Thôi Lệ Châu vừa mới nhìn mấy lần, liền lập tức chỉ vào màn hình nói ra: “Thế nào? Các ngươi nghe được có xoạt xoạt thanh âm không? Bọn họ quả nhiên là đang đào đồ vật a!”

“Cái gì? Đào đồ vật?” Tiêu Hàng đem thanh âm điều lớn, quả nhiên nghe được có quy luật tiếng xào xạc, “Đào thứ gì?”

“Bảo tàng a!” Thôi Lệ Châu hưng phấn mà vỗ tay nói nói, “ bảo tàng rất có thể liền chôn ở tòa cung điện này phía dưới! Bọn họ đây là đang đào bảo tàng đâu!”

“Cái gì? Đào bảo tàng?” Tiêu Hàng trừng to mắt, chỉ vào đại điện bất khả tư nghị nói, “Bọn họ đều là kẻ ngu sao? Lúc này còn đào cái gì bảo tàng? Cái này không phải là là giúp chúng ta đào bảo tàng sao?”

“Không đúng a!” Thôi Lệ Châu dùng sức lắc đầu, “Ngươi nhận vì bọn họ mang theo thuốc nổ làm gì? Bảo tàng một móc ra, bọn họ liền dùng thuốc nổ nổ rớt Hoàn việc, bọn họ không chiếm được, cũng không để chúng ta đạt được! Tựa như trụ sở bí mật đồng dạng, thế nào, đủ tổn hại không?”

“A! ?” Tiêu Hàng chờ người quá sợ hãi.

“Tiêu đội trưởng!” Một tên đặc công gấp bận bịu khuyên nói, “ bảo tàng chuyện lớn, không được liền cường công đi!”

“Cái này. . .” Tiêu Hàng cầm điện thoại di động lên, rõ ràng là muốn đuổi theo cấp xin chỉ thị.

Ai ngờ, ngay tại đây cơ hồ làm cho người hít thở không thông một khắc, đám người đằng sau chợt phát ra một tràng thốt lên.

Ò ó o. . .

Theo tiếng kinh hô đột khởi, đám người thình lình tách ra, nhưng gặp một cỗ cảnh khu chuyên dụng bốn vòng xe chạy bằng điện, bỗng nhiên xông vào đám người, sau đó một tiếng kẽo kẹt, dừng ở Tiêu Hàng bọn

người trước mặt.

Người còn không có xuống xe, lại dẫn đầu truyền đến một tiếng cuồng tiếu:

“Hoắc ha ha. . . Ai tìm ta đâu? Lão tử đến rồi!”

Một giây sau, nhưng gặp một cái vóc người cao lớn nam tử từ trên xe nhẹ nhàng linh hoạt nhảy xuống, chính là —— Triệu Ngọc! ! !

Chương 1143: Nghe nói ngươi tìm ta?

“Lão đại!” Chợt nhìn đến Triệu Ngọc xuất hiện, Thôi Lệ Châu tròng mắt đều đỏ, vội vàng vọt tiến lên, giữ chặt Triệu Ngọc cánh tay liền hướng bên ngoài túm, trong miệng gấp hô, “Lão đại lão đại, ngươi trước tới nghe ta nói mấy câu...”

“Không có việc gì, không có việc gì!” Triệu Ngọc thì vị nhưng bất động địa vỗ vỗ Thôi Lệ Châu bả vai, “Lưu Chiêm Binh đều nói cho ta biết, đám người kia mời ta đi vào ngồi một chút đâu!”

“Ta đi! Lưu Chiêm Binh ngươi cái này tôn tử!” Thôi Lệ Châu mắng to, không ngờ nhìn thấy thở hồng hộc Lưu Chiêm Binh đã đuổi đi theo.

Lưu Chiêm Binh thật xa địa xông Thôi Lệ Châu khoa tay thủ thế, từ cái kia vẻ mặt như đưa đám cũng có thể thấy được, hắn ý tứ là: “Ta căn bản ngăn không được a, đại tỷ!”

Cái này. . .

Làm Triệu Ngọc bỗng nhiên xuất hiện về sau, chỉ huy hiện trường ngược lại phút chốc an tĩnh lại.

Tiêu Hàng mau tới trước khuyên giải: “Triệu Ngọc, điều kiện là đám bắt cóc nói ra, nhưng chúng ta không nhất định phải đồng ý a! Ngươi yên tâm, chúng ta sẽ cùng bọn họ bàn lại!”

“Đội trưởng, chớ do dự!” Một tên đặc công khuyên nói, “ các huynh đệ tất cả đều chuẩn bị sẵn sàng, cường công đi!”

“Chậm rãi...” Ai ngờ, Triệu Ngọc chợt khoa tay một cái dừng lại thủ thế, nói nói, “ mọi người cần phải phân rõ một điểm, giết người là chuyện của các ngươi, nhưng phá án nhưng về ta quản! Các ngươi cứ như vậy xông đi vào đem người giết, ta bản án làm sao phá?”

“Ai?”

Tên kia đặc công lập tức không vui nghe, mặc dù hắn cũng là bại tướng dưới tay Triệu Ngọc, nhưng Triệu Ngọc lời nói nghe vào thực sự có chút không nói đạo lý.

“Ngươi cái này là làm sao nói chuyện?” Người kia nghển cổ phản bác nói, “ không rõ hiện tại tình huống sao? Bọn họ có tạc đạn, có con tin, còn có thể có bảo tàng, chúng ta không thể vì các ngươi phá án, liền không quan tâm đến bất cứ gì khác nữa a?”

“Đúng vậy a?” Một tên khác đặc công chế nhạo nói, “ đã nghĩ phá án, vậy ngươi có năng lực đi vào thẩm vấn a? Nhìn ngươi còn có tên còn sống đi ra không?”

“Được rồi, đi!” Tiêu Hàng vội vàng ngăn lại thủ hạ của mình, uống nói, “ lúc nào, còn so đo những này miệng chi tranh? Triệu Ngọc... Ngươi nghe ta nói... Ai? Ai? Ngươi làm gì đi... Trở về... Trở về...”

Ai ngờ, Triệu Ngọc căn bản không tâm tư nghe Tiêu Hàng nói chuyện, đúng là cất bước liền hướng cung điện đi đến...

“Lão đại!” Thôi Lệ Châu đều sắp điên rồi, vội vàng chui lên đi lôi kéo, “Không thể đi a, đây không phải là cùng muốn chết giống nhau sao? Những người kia đều là kẻ liều mạng, hận không thể cùng bảo tàng đồng quy vu tận, bọn họ chỉ là nghĩ trước khi chết kéo ngươi cái đệm lưng mà thôi...”

“Thời gian không nhiều lắm!” Triệu Ngọc chỉ xuống đồng hồ tay của mình,

“Lại có hai phút đồng hồ, bọn họ sẽ phải giết con tin!”

“Vậy cũng không được...” Tiêu Hàng chém đinh chặt sắt địa nói, “Coi như giết con tin, ngươi cũng không thể chịu chết a?”

“Tiêu đội trưởng, “ nghe thấy lời ấy, Triệu Ngọc bỗng nhiên ưỡn ngực, hiên ngang lẫm liệt địa nói với Tiêu Hàng, “Ta Triệu Ngọc luôn luôn anh dũng không sợ, thấy chết không sờn, vì nhân dân quần chúng sinh mệnh an toàn, ta nhất định phải trang bức... A không! Ta phải cùng phần tử phạm tội đấu tranh đến cùng, tuyệt không cởi giày... Ân... Tuyệt không thỏa hiệp!

“Các ngươi đều nhớ kỹ, mặc kệ tới khi nào, ta Triệu Ngọc đều là một cái cao thượng người, một cái người chính trực, một cái thoát ly cấp thấp thú vị người!” Triệu Ngọc vung tay lên, quay người tuyệt quyết, “Quân công chương a, có một nửa của ngươi cũng có ta một nửa! Hảo hán làm việc một người làm, đi!”

“...”

Nghe được Triệu Ngọc cái này dở dở ương ương cộng thêm không rời đầu lời nói hùng hồn, đám người toàn đều không còn gì để nói.

“Không được... Không được...” Nhưng mà, Thôi Lệ Châu chỗ nào chịu làm? Tiểu cô nương đơn giản đều gấp khóc, gấp vội vàng hai tay hung hăng giữ chặt Triệu Ngọc quần, lại đã tới một cái ngay tại chỗ pháo động tác, “Lão đại, ngươi không thể đi a...”

Xoẹt xẹt...

Lúng túng vải vóc xé rách âm thanh, lập tức cả kinh hiện trường lặng

ngắt như tờ. Nhưng gặp Triệu Ngọc quần, bị giật ra lão một khối to, bên trong còn lộ ra một chút vải đỏ đầu...

“Chậc chậc...” Triệu Ngọc vội vàng đem lộ hàng chỗ che.

“Lão đại...” Thôi Lệ Châu nước mắt ào ào rơi thẳng, khóc nói, “ ô ô... Ngươi... Ngươi bản mệnh sao là năm nay(Năm nay là năm tuổi của ngươi)?”

“Ta đi!” Triệu Ngọc phát điên, tranh thủ thời gian cúi đầu xuống, đem miệng phóng tới Thôi Lệ Châu bên tai nhanh chóng nói nói, “ Tiểu Thôi, Tiểu Thôi, ngươi nghe ta nói, ta không phải đi chịu chết! Ta không nỡ chết, trong phòng những người kia càng không nỡ chết đâu!

“Ta cho ngươi biết đi, chúng ta toàn đều nghĩ sai, chân tướng sự tình, căn bản cũng không phải là chúng ta tưởng tượng được như thế!”

“A? Cái kia là... Loại nào?” Thôi Lệ Châu được vòng.

“Được rồi, thời gian thật không nhiều lắm!” Triệu Ngọc lần nữa nhìn biểu, sau đó hái mở Thôi Lệ Châu cánh tay, an ủi nói, “ tin tưởng ta, ta không có việc gì, ngoan a! Ở chỗ này chờ!”

“Ngươi...” Thôi Lệ Châu mặc dù không rõ Triệu Ngọc ý tứ, nhưng thông qua dĩ vãng đối Triệu Ngọc quen thuộc, nàng vẫn là buông.

Triệu Ngọc sờ lên đầu của nàng, mỉm cười, lúc này mới quay người hướng phía đại điện cửa chính đi đến.

Chỉ bất quá, hắn lần này không có cách nào đi được như vậy đi bộ nhàn nhã, bởi vì quần đã bị giật ra, hắn nhất định phải dùng tay dắt lấy lưng quần mới được.

Lúc này, khoảng cách quy định thời gian đã đến, lo lắng lưu manh thật

lạm sát kẻ vô tội, Triệu Ngọc vừa vừa đi ra khỏi bậc thang, liền lập tức xông đại điện phương hướng ngoắc hô to:

“Uy! Tát ngói địch thẻ! Chụp ni kỳ oa! Ta là Triệu Ngọc! Ngươi Triệu gia gia đến đấy... Uy...”

Vì gây nên địch nhân chú ý, hai cánh tay hắn cùng vung, chợt quên quần, lần nữa lộ ra bên trong vải đỏ đầu...

Một màn này bị dưới đài mọi người thấy về sau, tất cả mọi người đọng lại nhanh, dù cho là tại truyền hình điện ảnh kịch bên trong, cũng chưa từng gặp qua như thế kỳ hoa?

Triệu Ngọc nước tiểu tính, cũng thật sự là không có người nào...

Lúc đầu, đám người tất cả đều coi là trong đại điện lưu manh sẽ nhịn không được cho Triệu Ngọc đến bên trên một thương. Nhưng ai biết, theo đại môn kẹt kẹt rung động, lại có người xông Triệu Ngọc vung xuống cánh tay, ý kia là để Triệu Ngọc đi qua!

Ta két...

Tiêu Hàng ở trong lòng bội phục nói, những này lưu manh cũng thật mẹ nó đủ có thể chịu, nếu là đổi lại người khác cởi quần nhục nhã mình, chính mình cũng nói không chừng sẽ nhịn không được nổ súng a?

Triệu Ngọc nhìn thấy đối phương mở cửa, cũng không khách khí, lúc này kéo tốt quần, vui vẻ địa chạy tới.

Khi hắn dọc theo nhỏ hẹp khe cửa tiến vào đại điện về sau, đại môn lập tức bị một cái khổng vũ hữu lực tráng hán lưu manh dùng sức quan bế.

Ngay sau đó, người này đem Triệu Ngọc kéo đến giữa đại điện khu vực, sau đó xông Triệu Ngọc khoa tay một thủ thế, ý kia là muốn cho Triệu

Ngọc soát người.

Triệu Ngọc cũng không có gì che dấu, lúc này giơ hai tay lên để hắn lục soát.

Chỉ bất quá, hai tay giơ lên, quần lần nữa rơi xuống, lập tức để chúng lưu manh mở rộng tầm mắt.

“Không có ý tứ nha...” Triệu Ngọc vung lấy dương khang nói nói, “ quần bị người kéo a, không phải cố ý nha...”

Hắn một mặt dáng vẻ lưu manh giải thích, một mặt nghiêm túc quan sát một cái trong điện hoàn cảnh. Nhưng gặp các con tin theo nhưng đã bị bọn họ chạy tới vị trí trung tâm, hắn là để phòng cảnh sát đột kích cường công.

Lưu manh vẫn là ba cái, một cái là đứng tại bình phong bên cạnh đang chăm chú nhìn mình mặt nạ nam, một cái người thấp nhỏ ở phía xa nhìn chằm chằm đào móc mặt đất con tin, một cái khác chính là ngay tại cho mình soát người tráng hán.

Tráng hán tức giận đem Triệu Ngọc xoay người lại, vừa cẩn thận địa lục soát một lần, đợi xác định không sai về sau, lúc này mới xông mặt nạ nam nhẹ gật đầu.

Lần này, Triệu Ngọc rốt cục thấy rõ ràng mặt nạ nam hình dạng, hắn vốn cho rằng gia hỏa này hô qua bát cách nha lộ, ít nhất là cái thuần chủng Đông Á người mới đúng?

Nhưng bây giờ nhìn lại, hắn càng giống một cái Á Âu kết hợp con lai, mũi cao gầy, lông mày xương đột xuất, thậm chí ngay cả con mắt nhan sắc đều cùng Á Châu người khác biệt.

Thế nhưng là, nhìn hắn bề ngoài hình dáng, nhưng lại là một loại điển

hình Đông Phương loại hình.

Như thế Trung Tây kết hợp, khiến này nhân sinh đến tương đối suất khí, nếu như cái đầu lại cao một chút, đơn giản có thể tính được một tên tiêu chuẩn mỹ nam tử.

“Nghe nói... Ngươi tìm ta a?” Triệu Ngọc cũng không để ý hắn ngày thường cái gì cẩu dạng, lúc này phối hợp nâng lên quần, đại đại liệt liệt hỏi nói, “ làm sao? Có phải hay không có rất nhiều vấn đề, muốn theo ta nghiên cứu thảo luận một cái a?”

Chương 1144: Trao đổi vấn đề

Triệu Ngọc sau khi nói xong, chỉ gặp cái kia mặt nạ nam vẫn mặt âm trầm, ánh mắt bên trong tràn đầy lạnh lẽo, chán ghét còn có căm hận.

Hắn tay phải cầm súng ngắn, súng ngắn khẽ run.

Ngay từ đầu, Triệu Ngọc còn tưởng rằng hắn là khí đây này, nhìn kỹ lại, cái này mới nhìn đến bờ vai của hắn thấm lấy vết máu, lại là bị thương!

U?

Triệu Ngọc trong lòng hưng phấn, không nghĩ tới, thương pháp của mình lại tinh tiến không ít a? Đều không chút nhắm chuẩn, thế mà còn đánh trúng?

Lúc này, tráng hán kia gặp mặt cỗ nam hồi lâu không ra tiếng, lập tức đi vào trước mặt, ghé vào lỗ tai hắn lầm bầm một trận.

Mặt nạ nam nghe xong, lúc này mới đem khóe miệng liệt lên cao, sau đó xông Triệu Ngọc nói ra: “Hừ. . . @# $%%. . .”

Không nghĩ tới, hắn vậy mà nói một đại thông Đông Nam Á tiếng địa phương.

Ta Nhạc Nhạc cái đi!

Triệu Ngọc bạch nhãn đều lật ra đi ra, trong lòng nói chuyện, gia hỏa này giả bộ ngược lại là khá hay, thế mà không hiểu tiếng Trung Quốc a?

Ân. . .

Không đúng sao?

Hắn nghĩ lại, nếu như gia hỏa này không hiểu tiếng Trung Quốc, vậy hắn ban đầu là làm sao cho Thôi Lệ Châu thôi miên đây này?

“Triệu tiên sinh. . .” Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa mới nghĩ như vậy, mặt nạ nam chợt lời nói phong Nhất chuyển, vậy mà lại đột ngột tung ra tiếng Trung, “Quan Khánh điện là cổ đại Đế Vương thưởng thức khánh điển sở dụng.

“Thế nhưng là, Mãn Thanh Viễn Cổ hoàng đế đều là nhà bạt bên trong lớn lên, bọn họ càng ưa thích bao la hào phóng cảm giác, cho nên mỗi lần khánh điển đều tuyển tại Đại Chính điện quảng trường cử hành, tòa đại điện này, cơ bản cũng là hoang phế. . .”

Mặt nạ nam tiếng Trung phát âm phi thường không cho phép, đọc nhấn rõ từng chữ cũng là hàm hàm hồ hồ, để Triệu Ngọc nghe được rất tốn sức.

Bất quá, từ thanh âm bên trên, Triệu Ngọc đã có thể trăm phần trăm xác nhận, trước mắt cái này con lai, liền là cái mặt nạ kia nam.

Ân. . .

Triệu Ngọc tinh tế phẩm vị một cái, vừa cười vừa nói: “Đề tài này kéo tới có chút xa a, ngươi là muốn theo ta khoe khoang học vấn, còn là muốn kéo dài thời gian đâu?”

“Ha ha. . .” Mặt nạ nam cười lạnh một tiếng, vậy mà lại khoan khoái ra một chuỗi tiếng Anh đến, sau khi nói xong, hắn mới ý thức tới Triệu Ngọc nghe không hiểu, liền đổi thành tiếng Trung,

“Triệu tiên sinh, ta chỉ cho là vận khí của ngươi tốt, thật không nghĩ đến, lá gan của ngươi cũng thật sự là đại a, ta coi là liền coi như chúng ta giết mấy cái con tin, ngươi cũng sẽ không lộ diện đâu!”

“Chúng ta người Trung Quốc cũng không phải hạng người ham sống sợ chết, nhất là ta Triệu Ngọc đại nghĩa như vậy nghiêm nghị, ái tâm tràn lan.” Triệu Ngọc ôm quyền, không kiên nhẫn nói nói, “ thế nào? Ta hiện tại có thể tiến vào chính đề không?”

“Biểu hiện của ngươi thật đúng là để cho ta ngạc nhiên! Để cho ta cảm giác nhân vật thay đổi đồng dạng. . .” Mặt nạ nam hít một tiếng, híp mắt nói nói, “ vậy thì tốt, ta hiện tại có cái lớn nhất nghi hoặc. . .”

“Không cần hỏi, các ngươi thuốc nổ quá hạn!” Triệu Ngọc không chờ đối phương nói xong, trực tiếp trợn trắng mắt nói một câu, “Ngươi lớn nhất nghi hoặc, khẳng định là trong căn cứ tạc đạn vì cái gì không có bạo tạc thôi?

“Hừ! Ta liền biết, chúng ta sau đó làm giả tin tức không gạt được các ngươi!

“Nói thật đi, các ngươi tốt nhất đem hiện tại mang theo tạc đạn cũng kiểm tra một chút, muốn đều là một lứa, hắn là cũng đều quá hạn! Cho nên, các ngươi vẫn là đừng đùa mà, tranh thủ thời gian tìm ngành tương quan duy quyền đi thôi!”

“. . .” Ba tên lưu manh mắt lớn trừng mắt nhỏ.

Xa xa thấp bé lưu manh nghe xong, lập tức liền đi tìm kiếm bao khỏa. . .

“Bát dát!” Mặt nạ nam lập tức hét lớn một tiếng, hét lại hắn.

“# $%%(Đông Nam Á không phát minh ngôn ngữ, có thể là chửi đổng).

. .” Mặt nạ nam ghét cay ghét đắng địa trừng mắt Triệu Ngọc, “Quá giảo hoạt, một câu, liền muốn biết tạc đạn giấu chỗ nào sao?”

Cắt. . .

Triệu Ngọc trong lòng mắng, lão tử có ẩn hình tham trắc khí, dùng lấy lừa gạt các ngươi sao? Không nghe là xong. . .

“Bát dát nha. . .”

Người đeo mặt nạ nổi giận gầm lên một tiếng, xông thủ hạ bày thủ thế. Tên kia nhỏ gầy lưu manh lập tức đem súng lục nhắm ngay trong đó một tên con tin huyệt Thái Dương.

“Triệu Ngọc!” Mặt nạ nam uy hiếp nói, “ nếu như ngươi không nói thật, vậy người này, liền là bị ngươi hại chết! Thế nào? Ngươi không phải hiên ngang lẫm liệt sao? Có muốn hay không thử một lần?”

“Đừng a. . .” Bị dùng thương chỉ vào con tin lập tức tê liệt ngã xuống, như muốn hôn mê. . .

“Tốt!” Ai ngờ, Triệu Ngọc lại thờ ơ khoát tay áo, “Khai đi! Vừa nổ súng, chúng ta người liền sẽ cường công tiến đến, đến lúc đó đến cái cá chết lưới rách, đồng quy vu tận, có mà tính mà đi!”(Hữu ma toán ma!!!)

“Ngươi! ?” Mặt nạ nam vừa trừng mắt, lập tức kéo qua bên cạnh tráng hán, nghiêm túc hỏi, “Cái gì gọi là có tê dại tỏi tê dại?”(Có tê dại tỏi tê dại - Hữu ma toán ma: ý tác giả thằng này nghe đêk hiểu câu Triệu Ngọc nói)

Đợi cho tráng hán giải thích về sau, mặt nạ nam lúc này mới cười lạnh, vỗ tay phát ra tiếng.

Kết quả, búng tay qua đi, cái kia nhỏ gầy lưu manh vậy mà thu hồi

thương, sau đó đổi thành môt cây chủy thủ!

“Mắng sát vách. . . Xem như ngươi lợi hại!” Triệu Ngọc nhíu mày, chọn lấy một cái ngón tay cái, rồi mới lên tiếng, “Tốt a, nói cho ngươi cũng không quan trọng!

“Chúng ta đặc biệt hành động tổ đội trưởng là hủy đi đạn cao thủ, nàng tùy thân mang theo một cái cao tần chấn từ phá hư khí, thông qua một loại gọi là gì cái gì phá * giày Lexking nguyên lý, có thể đem bom hẹn giờ định thời gian khí phá đi, từ đó ngăn cản tạc đạn bạo tạc.

“Chỉ cần két địa theo truy cập, các ngươi tạc đạn liền sẽ mất hiệu lực!” Triệu Ngọc nhún nhún vai, “Cho nên, chúng ta lúc ấy lớn nhất khó khăn là đem tạc đạn vị trí tìm ra! Đã hiểu không?”

Thêu dệt vô cớ là Triệu Ngọc năng khiếu, hắn căn bản đều không cần làm bản nháp.

Sau khi nói xong, mặt nạ nam bọn người rõ ràng đổi sắc mặt, có là chấn kinh, có thì là bán tín bán nghi. Thế nhưng là, bất kể nói thế nào, trụ sở bí mật tạc đạn đích thật là không có nổ, cũng dung không được bọn họ không tin.

“Các ngươi bị vây ở trong căn cứ, không cách nào cùng liên lạc với bên ngoài. . .” Mặt nạ nam lại hỏi, “Vậy các ngươi. . . Là thế nào có thể nhanh như vậy liền tìm tới nơi này?”

“Hoắc ha ha. . .” Triệu Ngọc ngửa mặt lên trời cười dài, lớn tiếng nói, “Ta nói, mặc dù các ngươi là phần tử khủng bố, nhưng làm sao cũng phải giảng điểm lễ nghi a? Ta đã trả lời các ngươi một vấn đề, vậy kế tiếp, nên ta hỏi một cái đi?

“Có qua có lại. . .” Hắn liên tục dùng tay khoa tay, “Mới có thể rút ngắn chúng ta khoảng cách nha, có phải hay không a?”

“Ừm. . .” Mặt nạ nam suy nghĩ một cái , đạo, “Vậy thì tốt, ngươi hỏi đi!”

“Lúc đầu nghĩ thỉnh giáo một chút đại danh của ngươi, bất quá. . . Ta còn có càng vấn đề trọng yếu, cho nên. . .” Triệu Ngọc mỉm cười, “Ta nghĩ thỉnh giáo một chút, Russia sáo oa bên trên bí mật, các ngươi là thế nào giải mã?”

“% $ $#. . .” Tráng hán lưu manh bỗng dưng trừng mắt, đã phẫn nộ vừa sợ sá.

“Ồ?” Mặt nạ nam khẽ nhíu mày, nghĩ sâu xa mấy giây về sau, lúc này mới gật đầu nói, “Náo loạn nửa ngày, các ngươi đã sớm biết sáo oa sự tình?”

“Ngươi vẫn chưa trả lời vấn đề của ta đâu!” Triệu Ngọc nhắc nhở.

“Được. . . Tốt. . .” Mặt nạ nam gật đầu, “Năm đó chôn giấu bảo tàng sĩ quan, không chỉ lưu lại sáo oa làm làm manh mối, còn để lại một cái nguyên bộ Vạn Hoa Đồng!”

A?

Vạn Hoa Đồng?

Triệu Ngọc ngạc nhiên.

“Sáo oa lưu tại Trung Quốc, mà Vạn Hoa Đồng thì bị Nhật Bản nhân mang về bản thổ!” Mặt nạ nam cười lạnh, “Nhưng là dưới cơ duyên xảo hợp, Vạn Hoa Đồng rơi xuống trong tay của chúng ta.”

“Nói như vậy, Vạn Hoa Đồng cùng sáo oa phối hợp sử dụng, liền có thể đạt được đầu mối?” Triệu Ngọc hưng phấn mà trừng to mắt, “Cho nên, các ngươi mới có thể có biết bảo tàng chôn giấu vị trí cụ thể?”

Đang khi nói chuyện, Triệu Ngọc lơ đãng nhìn về phía nơi xa chính đang đào hầm đám người.

“Hừ hừ. . .” Mặt nạ nam cười lạnh, “Câu trả lời của ta hoàn tất, tới phiên ngươi Triệu tiên sinh, các ngươi là làm sao biết sáo oa chuyện? Các ngươi không có Vạn Hoa Đồng, lại làm sao có thể giải mã mật mã đâu?”

Vạn Hoa Đồng: Gúc ra cái skill trong Naruto...

hữu ma toán ma cũng đêk hiểu...

Sry bà con

Chương 1145: Ngươi nói đúng

“Ngươi đây là hai vấn đề a!” Triệu Ngọc cười hắc hắc, “Bất quá, ai bảo lão tử tâm tình tốt đâu? Mua một tặng một đi!

“Các ngươi thuốc nói thật có thiếu hụt, cho Thôi Lệ Châu sử dụng về sau, nàng còn có thể nhớ kỹ ngươi hỏi qua cái gì, chỉ cần thôi miên một cái, nàng liền tất cả đều có thể nhớ tới!” Triệu Ngọc trịnh trọng kỳ sự nói, “Ta nghĩ, các ngươi khẳng định biết chỗ thiếu hụt này, cho nên mới sẽ hạ độc thủ sát hại mấy vị kia lão chuyên gia a?”

“Cái kia... Sáo oa chỉ còn lại có ảnh chụp, các ngươi lại không có Vạn Hoa Đồng, là thế nào giải mã đây này?” Mặt nạ nam lại hỏi.

Hắc!

Triệu Ngọc ở trong lòng hắc một tiếng, mặt nạ nam đối với “Sáo oa” phát âm, làm sao nghe làm sao giống “Mẹ hắn” ! Trách không được trước đó ngay cả môi ngữ biện thức khí đều phân biệt sai đâu!

“Các ngươi chú ý nhìn sáo oa váy không có?” Triệu Ngọc nói nói, “ váy nhan sắc, đường viền cùng tô điểm, cùng trong Thanh hoàng cung kiến trúc là giống nhau, vách tường là màu đỏ, mái hiên bên trên có vân văn, lại thêm lục ngói, vừa vặn tương xứng.

“Chúng ta điều tra, toàn Trung Quốc, chỉ có Thanh hoàng cung có loại này kiến trúc! Cho nên, chúng ta liền tìm tới đây rồi...” Triệu Ngọc mỉm cười, “Vốn định tới xem xét, thật không nghĩ đến, thật gặp các ngươi! Thật sự là oan gia ngõ hẹp a!”

Triệu Ngọc am hiểu sâu nói láo chân lý, biết giả giả thật thật mới là đạo lí quyết định, nếu như một vị nói dối, ngược lại sẽ lộ ra giả.

Quả nhiên, nghe được Triệu Ngọc giải thích, mặt nạ nam bọn người không có biểu hiện ra cái gì hoài nghi, mặt nạ nam nói một cách đầy ý vị sâu xa nói: “Không nghĩ tới, chế tạo sáo oa người, vậy mà còn lưu lại một tay...”

Há lại chỉ có từng đó một tay?

Triệu Ngọc cười lạnh, lão tử còn không có nói cho ngươi Hồng Y Nữ Quỷ sự tình đâu ! Bất quá, cái kia cố sự liên lụy đến khác một quốc gia, vẫn là không nói thật tốt.

“Trách không được...” Mặt nạ nam thán nói, “ các ngươi có thể tìm tới nơi này, lại cũng không biết vị trí cụ thể!”

“Hiện tại đây không phải biết thôi?” Triệu Ngọc một chỉ đào hố những người kia, “Được rồi, ta khuyên các ngươi đừng làm chuyện vô ích, các ngươi đã bị bao vây, coi như đào ra bảo tàng, lại có thể như thế nào đây? Còn không phải cho chúng ta giúp đại ân?”

“Hừ!” Mặt nạ nam tròng mắt hơi híp, cười lạnh nói, “ Triệu tiên sinh, ai thắng ai thua, nhưng không nhất định đâu! Trong tay chúng ta có con tin, chỉ cần máy bay trực thăng vừa đến, chúng ta còn có cơ hội!”

“Ha ha...” Triệu Ngọc lắc đầu, “Thật không hiểu rõ các ngươi! Trung Quốc như thế lớn, cho các ngươi máy bay trực thăng thì thế nào?”

“Ta hỏi ngươi, đã các ngươi căn bản không thể xác định, vậy tại sao muốn sớm sơ tán du khách?” Mặt nạ nam lại hỏi.

“Lấy phòng ngừa vạn nhất thôi!” Triệu Ngọc chỉ chỉ con tin, miệng trả

lời, “Chính là sợ xuất hiện loại tình huống này, nhưng kết quả, vẫn là xuất hiện!”

“Cái kia... Tại Triêu Phượng lâu phía dưới, ngươi là thế nào phát hiện ta?” Mặt nạ nam hỏi lại.

“Ta là làm cái gì ngươi không biết sao?” Triệu Ngọc không chút do dự trả lời, “Tại trụ sở bí mật giao thủ thời điểm, ta đã sớm nhớ kỹ ngươi tao khí động tác! Triêu Phượng lâu phía dưới, ta liếc mắt một cái liền nhận ra ngươi! Chỉ là tiểu tử ngươi chạy quá nhanh! Nhưng là, ta thật không nghĩ tới, cái kia hướng dẫn du lịch lại là đồng bọn của ngươi...”

“Cái kia...” Mặt nạ nam còn muốn hỏi cái gì.

“Uy! Tới phiên ta a?” Triệu Ngọc lại trái lại hỏi nói, “ ngươi tên là gì? Các ngươi là thụ ai chỉ thị? Dám đến quốc gia chúng ta làm động tĩnh lớn như vậy, hậu trường nhất định rất cứng a?”

“Hừ hừ...” Mặt nạ nam cười lạnh, “Cái này ngươi không cần thiết biết! Coi như ta biết ngươi lập tức lại biến thành một người chết, ta cũng sẽ không nói!”

“Ai?” Triệu Ngọc nhếch miệng, “Cái này mẹ nó không giữ chữ tín đi? Khinh bỉ ngươi!”

“Ha ha ha...” Mặt nạ nam rốt cục nhịn không được cười to, “Triệu tiên sinh, năng lực của ngươi ta rất thưởng thức, nếu như không phải ngươi, chúng ta bây giờ tuyệt sẽ không như thế bị động!

“Nhưng là, ngươi giết ta nhiều như vậy đồng đội, ngươi cho rằng, ta còn sẽ bỏ qua ngươi sao?”

“Uy! Ngươi thật vô sỉ...” Triệu Ngọc một chỉ đại điện bên ngoài, “Vừa rồi bên ngoài hai vị kia, nhưng đều là ngươi tự mình nổ súng bắn chết,

ngươi thật là độc ác, vì diệt khẩu, ngay cả người mình đều giết!”

Ửm! ?

Triệu Ngọc kiểu nói này, bên cạnh tráng hán cùng xa xa nhỏ gầy lưu manh tất cả đều sững sờ, rõ ràng là bị câu nói này trấn trụ.

“Bát dát! Còn muốn châm ngòi ly gián?” Mặt nạ nam hung ác địa giơ súng lục lên, mắt nhìn thấy liền phải bóp cò.

Ai ngờ, đúng lúc này, bên cạnh đào hố chỗ bỗng nhiên truyền đến bịch một tiếng, đào hố con tin còn truyền đến một tràng thốt lên.

Mọi người nhất thời bị cái này ngoài ý muốn thanh âm hấp dẫn, quay đầu nhìn lại, nhưng gặp mấy cái kia đào hố con tin đã dừng lại tay, ánh mắt toàn đều nhìn về hố dưới, tựa hồ là phát hiện cái gì ngạc nhiên đồ vật.

Nhỏ gầy lưu manh thấy thế, vội vàng nhảy tới trong hố, sau đó thùng thùng địa đập mấy lần, phía dưới liền thình lình truyền đến hòn đá tiếng vỡ vụn...

Không bao lâu, nhỏ gầy lưu manh từ trong hố thoát ra, hưng phấn mà xông mặt nạ nam nhẹ gật đầu.

“Hừ hừ...”

Mặt nạ nam mặt lộ vẻ đắc ý, đầu tiên là từ trong ngực móc ra một cái hình chữ nhật nhỏ bao da, sau đó đem bao da đưa cho tráng hán lưu manh, lúc này mới lại một lần nữa đem khẩu súng giơ lên, nhắm ngay Triệu Ngọc.

Tráng hán lưu manh sau khi nhận lấy, nhanh nhẹn mở ra bao da, từ bên trong móc ra một chi y dùng ống kim, sau đó thuần thục mở ra một chi

thuốc chích, đem thuốc chích hút vào đến trong ống tiêm.

“Triệu tiên sinh, “ mặt nạ nam khinh miệt ngoan lệ địa nói với Triệu Ngọc, “Ngươi vừa rồi đoán được không sai, chúng ta thực sự là đang trì hoãn thời gian, cho nên ta mới nói cho ngươi nói nhảm nhiều như vậy!

“Tiếp xuống... Mới thật sự là trọng yếu thời khắc!” Hắn hướng tráng hán lưu manh đưa mắt liếc ra ý qua một cái, tiếp tục nói, “Kỳ thật, chúng ta muốn ngươi nói thật, vô cùng đơn giản! Thật sự là đáng tiếc, nếu như ngươi muốn biết chân tướng, chỉ có thể đến âm phủ đi nghe ngóng! Đến lúc đó, nhất định ngươi thua đến tâm phục khẩu phục...”

Nói xong, tráng hán lưu manh cầm ống kim tới gần Triệu Ngọc, ý kia tự nhiên là muốn cho Triệu Ngọc đến bên trên một châm.

“Uy... Chậm rãi chậm...” Triệu Ngọc ra vẻ kinh hoảng, hai tay ngay cả liền khoa tay múa chân, “Ngươi chờ một chút, ta còn nói ra suy nghĩ của mình! Các ngươi cho ta dùng thuốc nói thật, không phải liền là muốn biết chúng ta đều biết thứ gì sao? Ta cho ngươi biết, tất cả đều nói cho ngươi tốt...”

“Không không không...” Mặt nạ nam bỗng nhúc nhích súng ngắn, “Ta chỉ tin tưởng đánh thuốc nói thật ngươi! Thanh tỉnh lúc ngươi, ta không thích, nói chuyện quá giả...”

“Dựa vào cái gì a?” Triệu Ngọc biểu thị kháng nghị, “Ta như thế người chính trực, từ không nói láo nhỏ, ngươi không thể... Uy... Uy...”

Mặc dù Triệu Ngọc chống cự, nhưng này cường tráng lưu manh lực lượng cực lớn, chỉ dùng một cái cánh tay liền đem Triệu Ngọc chế trụ, sau đó nâng lên thuốc chích, kít một tiếng, liền đánh vào Triệu Ngọc trên cổ!

Nha...

Triệu Ngọc đằng địa nhe răng nhếch miệng, con mắt dần đỏ, nhưng tráng hán kia lực lượng siêu bạo, căn bản tránh thoát không được.

Thời gian một cái nháy mắt, toàn bộ thuốc chích tất cả đều đánh vào Triệu Ngọc thân thể, tráng hán lưu manh lúc này mới buông tay rút ra ống tiêm.

“A... Ách ách ách...”

Triệu Ngọc bưng bít lấy bị đâm chỗ, thân thể bắt đầu tả diêu hữu hoảng, khóe miệng còn phun ra bọt mép. Ngay sau đó, ánh mắt của hắn dần dần phát tán, ánh mắt trở nên ngốc trệ, cuối cùng ngửa mặt cắm trên mặt đất.

“Hừ hừ hừ...” Mặt nạ nam đắc ý đi vào Triệu Ngọc trước mặt, nhẹ nhàng vỗ vỗ Triệu Ngọc gương mặt, sau đó chậm rãi nói, “Triệu Ngọc... Triệu Ngọc... Ngươi quá mệt mỏi, nghỉ ngơi một chút đi, không muốn vùng vẫy a, ngươi sẽ cảm thấy rất thoải mái, điều chỉnh hô hấp... Đúng... Từ từ sẽ đến...”

Theo hắn nhỏ giọng nhắc tới, Triệu Ngọc quả nhiên dần dần thấp xuống dưới, tựa như một cái bị người điều khiển Mộc Đầu Nhân.

Ân...

Mặt nạ nam hài lòng gật gật đầu, hỏi: “Triệu Ngọc a, liên quan tới bảo tàng sự tình, các ngươi hiện tại đến cùng hiểu bao nhiêu tình huống?”

“## $ $%...” Triệu Ngọc đờ đẫn địa trả lời một câu, nhưng thanh âm phi thường nhỏ.

Mặt nạ nam đành phải đem lỗ tai xích lại gần mấy phần, lúc này mới thình lình nghe rõ, nguyên lai Triệu Ngọc nói là: “Nắm Thảo cha mẹ

ngươi bà mẹ ngươi chứ gấu à, ngọa tào cả nhà ngươi bà mẹ ngươi chứ gấu à...”

Chương 1146: Ngươi lừa ta gạt

“Bà mẹ ngươi chứ gấu à là có ý gì?” Mặt nạ nam hướng tráng hán lưu manh hỏi một câu.

“Ừm...” Tráng hán nghĩ nghĩ, đáp nói, “ nghe vào, hắn là lời mắng người a?”

“Mắng chửi người?” Mặt nạ nam chân mày nhíu chặt, lại nhẹ nhàng vỗ vỗ Triệu Ngọc gương mặt, hỏi nói, “ Triệu Ngọc, Triệu Ngọc, ngươi biết ta là ai không?”

“Ngươi là chó sợ, hai so, ngu X...” Triệu Ngọc một hơi quở trách ra mười mấy loại khó nghe danh từ.

“Cái này. . .”

Tráng hán còn muốn phiên dịch, mặt nạ nam lại đưa tay ra hiệu: “Không cần phiên dịch, ta có thể nghe rõ! Kỳ quái...”

Hắn lần nữa cúi đầu xuống, nhìn kỹ một chút Triệu Ngọc phản ứng, còn mở ra con ngươi của hắn, hỏi lần nữa: “Ngươi biết ngươi tên là gì sao?”

“Ta là gia gia ngươi... Ngoan tôn tử, đừng dập đầu, không mang hồng bao!”

“A! ?”

Mặt nạ nam đằng nâng lên súng ngắn, liếc về phía Triệu Ngọc mặt.

Ai ngờ, thời khắc mấu chốt, Triệu Ngọc chợt giật mình một cái, thân thể run đến giống như bên trong điện, khóe miệng còn phun ra rất nhiều buồn nôn nước bọt.

“Ta... Ta ta ta... Ta biết... Ta biết...” Triệu Ngọc run rẩy nói chuyện, thậm chí phát ra điện âm thanh quả.

“Ồ?” Mặt nạ nam nhãn tình sáng lên, vội vàng hỏi, “Ngươi đều biết cái gì?”

“Cái kia... Cái kia...” Triệu Ngọc lải nhải địa chỉ chỉ nơi xa đào hố địa phương, “Ta biết bảo tàng không ở nơi đó! Các ngươi đào hố mục đích không phải là vì bảo tàng, cũng không phải là vì chạy trốn...”

A! ! ?

Nghe thấy lời ấy, mặt nạ nam cùng tráng hán lưu manh rốt cục thay đổi trước đó trấn định, tất cả đều lộ ra lớn lao kinh ngạc.

“Ngươi... Làm sao ngươi biết?” Mặt nạ nam vội hỏi, “Không phải bảo tàng, cũng không phải chạy trốn, cái kia là vì cái gì?”

“Cái kia chính là cái hố a!” Triệu Ngọc giống người máy giống như nhanh chóng lại run rẩy nói nói, “ các ngươi đào cái hố, đơn giản liền là muốn đánh yểm trợ mà thôi, chờ cảnh sát xông lúc tiến vào, khẳng định sẽ thuận hố đuổi theo, bị các ngươi lừa...”

A?

Mặt nạ nam toàn thân run lên, sắc mặt đại biến.

Bên cạnh tráng hán lưu manh khẩn trương toát ra mồ hôi lạnh, mà xa xa nhỏ gầy lưu manh, thì lộ ra chân tay luống cuống, dị thường khẩn

trương.

“Kỳ thật... Kỳ thật các ngươi chân chính chạy trốn tuyến đường cũng không phải là cái kia hố, tại bên trong đại điện này, khẳng định còn có khác mật đạo, mà đầu kia mật đạo, mới là các ngươi chân chính chạy trốn chỗ...”

A! ?

Nghe thấy lời ấy, mặt nạ nam bọn người không tự chủ được nhìn về phía đại điện long ỷ phương hướng.

Triệu Ngọc thế nhưng là trợn tròn mắt, lúc này đem bọn họ rất nhỏ biểu lộ, tất cả đều nhìn cái đầy mắt. Như thế một lừa dối, chẳng những ấn chứng chính mình suy đoán, hơn nữa còn tìm được chân chính mật đạo chỗ.

Hừ!

Triệu Ngọc nói thầm trong lòng, nguyên lai thật có đường lui, trách không được bọn họ vừa rồi đều là một bộ không có sợ hãi bộ dáng đâu!

“Làm sao... Làm sao có thể?” Mặt nạ nam lắc đầu liên tục, bất khả tư nghị hỏi nói, “ ngươi làm sao có thể biết? Các ngươi vừa mới đến không lâu, không có khả năng...”

“Ta là một tên vĩ đại thần thám, ta làm nhân công làm nghiêm cẩn, nhìn rõ mọi việc, quan sát nhập vi, đã từng phá được qua vô số đại án trọng án, bị dân chúng xưng là Huyền Án Thanh Đạo Phu, tội ác kẻ huỷ diệt...”

Triệu Ngọc loại người máy này thức tự biên tự diễn, nghe được mặt nạ nam đều nghĩ đánh hắn!

Mặt nạ nam song tay nắm lấy Triệu Ngọc cổ áo, hung tợn hỏi:

“Ta là hỏi ngươi, làm sao ngươi biết mật đạo sự tình? Mau nói!”

“Ta vừa rồi truy ngươi thời điểm, càng đuổi càng cảm thấy là lạ...” Triệu Ngọc đờ đẫn mà máy móc địa nói nói, “ sở dĩ là lạ, chủ yếu nguồn gốc từ tại vấn đề thời gian!”

“Thời gian?”

“Chúng ta bị vây ở trụ sở bí mật hơn 20 giờ...” Triệu Ngọc nói nói, “ mà các ngươi vào lúc ban đêm liền trộm lấy đến sáo oa hình ảnh, lại thêm chúng ta dùng để phân tích phá giải sáo oa bí mật mà lãng phí thời gian, các ngươi chí ít nhanh hơn chúng ta một ngày rưỡi còn có dư!

“Vừa rồi, tại ta truy ngươi thời điểm, ngươi lúc đầu có cơ hội đi hướng Tây Môn chạy trốn, nhưng ngươi lại vẫn cứ chạy hướng về phía không có đường ra đông bắc phương hướng, hơn nữa còn trốn vào như thế một chỗ đại điện, đó căn bản cùng bỏ mạng chạy trốn lưu manh hành vi không hợp!

“Lại thêm các ngươi trước đó thả ra bom khói, còn có Quan Khánh điện sớm liền chuẩn bị xong con tin bắt cóc. Đây hết thảy, đều để ta cảm giác các ngươi là có kế hoạch, có dự mưu hành sự.

“Cho nên, ra ngoài thần thám bản năng, ta không thể không bắt đầu cân nhắc một vài vấn đề:

“Thứ nhất, các ngươi đến cùng có ý đồ gì? Thứ hai, các ngươi đến cùng là lúc nào tiến vào thanh hoàng cung, bắt đầu tìm kiếm bảo tàng? Thứ ba, bảo tàng ở đâu? Thứ tư, các ngươi đến cùng có tìm được hay không bảo tàng? Thứ năm, các ngươi có phải hay không thật muốn nổ nát bảo tàng, cùng bảo tàng đồng quy vu tận?”

“...” Mặt nạ nam im lặng, cắn răng hỏi nói, “ sau đó thì sao?”

“Sau đó, coi ngươi xông vào Quan Khánh điện về sau, ta cũng không có gấp đi giải quyết con tin vấn đề, mà là dành thời gian đi đến phòng quan sát, đem hai ngày qua này màn hình giám sát nhìn một lần!” Triệu Ngọc thật giống như máy móc người địa nhanh chóng nói nói, “ kết quả, ta phát hiện các ngươi vậy mà toàn đều không phải là từ cửa chính tiến đến! Trộm đồ không sao, nhưng là trốn vé cũng quá không nói được a?”

“Ừm...” Bên cạnh tráng hán lưu manh nhíu mày, lập tức hướng mặt nạ nam hỏi nói, “ trưởng quan, không phải là dược hiệu không có có tác dụng a? Làm sao còn mang hỏi lại câu? Thật kỳ quái a?”

“Đương nhiên, nhiều như vậy video, ta không có khả năng thấy qua đến, “ Triệu Ngọc thì phối hợp nói nói, “ cho nên ta đem lực chú ý tất cả đều tập trung vào Quan Khánh điện phụ cận camera bên trên, lúc này mới phát hiện, các ngươi lại là trống rỗng từ Quan Khánh điện bên trong xuất hiện!

“Kể từ đó, rõ ràng Quan Khánh điện bên trong có chuyện ẩn ở bên trong mà!” Triệu Ngọc nâng lên âm điệu, “Mà các ngươi hiện tại đào hố to, rõ ràng là bắt cóc con tin về sau mới bắt đầu đào, cho nên hiện tại đào cái này hố, chỉ là một cái chướng nhãn pháp thôi! Phía dưới kia hoặc là cái hầm, hoặc là cống thoát nước mà thôi...”

“Ồ?” Ai ngờ, nghe đến lời này, mặt nạ nam chợt nghĩ tới điều gì, vội vàng hỏi, “Nói như vậy, ngươi suy luận căn cứ, đều là từ camera lấy được?”

“Đúng! Các ngươi kẻ tài cao gan cũng lớn, cho là chúng ta không có khả năng truy tới nơi này, cho nên cũng không có từ camera bên trên động tay chân gì...” Triệu Ngọc nói nói, “ nếu như không phải xảy ra chuyện, ai cũng sẽ không chú ý những cái kia video theo dõi!”

“Như vậy...” Mặt nạ nam lại hỏi, “Quan Khánh điện mật đạo sự tình, còn có người khác biết không có? Ngươi có hay không nói cho những cảnh sát khác?”

“Không có!” Triệu Ngọc nói nói, “ ta ai cũng không có nói cho, trước đó chỉ là ra ngoài suy đoán giai đoạn, không có đạt được sự thật căn cứ không thể loạn có kết luận...”

“Hô...” Mặt nạ nam lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, hỏi nói, “ như vậy... Liên quan tới bảo tàng sự tình đâu? Ngươi lại tra được cái gì rồi?”

“Ta... Ta tra được... Ta tra được...”

Triệu Ngọc tiếng nói càng ngày càng nhỏ, càng ngày càng mập mờ, mặt nạ nam không thể không lần nữa đem cúi đầu...

Ai ngờ, ngay tại mặt nạ nam cúi đầu thời điểm, Triệu Ngọc lại bỗng nhiên bạo khởi, đưa tay đoạt lấy mặt nạ nam súng ngắn, trán thì nặng nề mà cúi tại trên cái miệng của hắn! ! !

A...

Mặt nạ nam bị đau địa lui một bước, Triệu Ngọc thì giơ súng liền bắn, nhắm ngay mặt nạ nam bóp lấy cò súng.

Tạch tạch tạch...

Nhưng mà, cò súng bóp, nhưng súng ngắn vang lên kèn kẹt, cũng không có bất kỳ đạn gì thủng ngực mà ra...

“A... Ha ha... Ha ha ha...”

Theo một trận cười lạnh, Triệu Ngọc kinh ngạc nhìn thấy, mặt nạ nam khóe miệng hiện ra tơ máu, đúng là tà dị địa cười. Một giây sau, hắn

đem tay phải vươn ra, nhưng gặp từng khỏa đạn đã bị hắn nắm trong tay.

Nguyên lai, hắn sớm địa liền đem khẩu súng đạn tháo bỏ xuống!

Nha...

Triệu Ngọc lúc này mới ý thức được bị mắc lừa.

Lúc này, tráng hán lưu manh rút ra chủy thủ, đứng ở Triệu Ngọc trước mặt; mà xa xa nhỏ gầy lưu manh, cũng đem miệng súng nhắm ngay Triệu Ngọc...

Xùy...

Bởi vì thắng đứng đứng thắng, Triệu Ngọc quần lần nữa mất đi trói buộc, xùy địa trượt xuống, lại lộ ra bên trong vải đỏ đầu...

Chương 1147: Đừng cho là ta không biết

Oa. . .

Ở ngoài xa con tin vừa vặn cùng Triệu Ngọc tương đối, thình lình nhìn thấy Triệu Ngọc quần rơi xuống, lập tức phát ra một tràng thốt lên.

"$#@%%. . ." Lúc này, tráng hán lưu manh xông mặt nạ nam cấp tốc nói thứ gì, mặc dù nghe không hiểu, nhưng rất rõ ràng, hắn hắn là đang chất vấn cho Triệu Ngọc sử dụng thuốc nói thật dược hiệu.

Đương nhiên, mặt nạ nam làm sao biết, Triệu Ngọc có ẩn hình thuốc giải độc mang theo. Thuốc giải độc ngay cả trí mạng độc dược đều có thể hóa giải, chớ đừng nói chi là cái này khu khu thuốc nói thật.

Triệu Ngọc sở dĩ chịu châm, bất quá là muốn lợi dụng đối phương sơ sẩy, muốn đột nhiên nổi lên mà thôi. Nhưng hắn vạn không nghĩ tới, hắn đã rất cố gắng trang bức, nhưng mặt nạ nam vẫn là sớm có đề phòng, vậy mà sớm địa tháo bỏ xuống ra súng ngắn đạn.

Giờ phút này, đối mặt với ba tên lưu manh hoặc đao hoặc thương uy hiếp, Triệu Ngọc dứt khoát ném xuống súng ngắn, trêu ghẹo nói: "Các ngươi thuốc nổ là quá thời hạn, hiện tại ngay cả thuốc cũng là quá thời hạn, ta nhìn, các ngươi thực sự tìm một chỗ, hảo hảo giữ gìn một cái các ngươi người tiêu dùng quyền lợi!"

"$##%. . ." Xa xa nhỏ gầy lưu manh đồng dạng nghe hiểu được tiếng Trung Quốc, Triệu Ngọc nói xong, hắn lập tức tiến lên mấy bước, mắt nhìn thấy liền phải xông Triệu Ngọc nổ súng.

“NO!” Ai ngờ, thời khắc mấu chốt, mặt nạ nam vẫn là ngăn cản hắn, sau đó xông những đồng bọn nói một đại thông Đông Nam Á tiếng địa phương.

Lần này, Triệu Ngọc vậy mà lại đại thể địa nghe rõ, mặt nạ nam có ý tứ là: Đã bọn họ mật đạo đã bại lộ, cái kia liền không thể dễ dàng giết chết Triệu Ngọc, chí ít Triệu Ngọc thân phận đặc thù, dùng hắn làm làm con tin sẽ càng tốt hơn một chút. . .

Nói xong, mặt nạ nam còn giống ảo thuật giống như biến ra một phó thủ còng tay đến!

Ta sát! ?

Triệu Ngọc kinh ngạc, trong lòng mắng, mẹ nó chuẩn bị đến vẫn rất đầy đủ? Bất quá, các ngươi nghĩ đến cũng rất đẹp, chỉ là không hỏi ngươi Triệu gia gia có đồng ý hay không a?

“Uy!” Nhìn thấy mặt nạ nam cầm còng tay tới gần, Triệu Ngọc lập tức làm một cái tạm dừng thủ thế, uống nói, “ tiểu tử ngươi cũng quá kém a? Lần trước tại trong căn cứ thua ngươi, là bởi vì lão tử thể lực tiêu hao!

“Nói cho ngươi cái bí mật, ta mẹ nó cũng là mê tung quyền cao thủ đâu!” Nói, Triệu Ngọc khoa tay một cái mê tung quyền tư thế, khiêu khích nói, “ thế nào? Còn dám tới sao?”

“. . .”

Thình lình nhìn thấy Triệu Ngọc bày lên tư thế, ba tên lưu manh lập tức im lặng.

Ít khi, tráng hán lưu manh nói chuyện trước: “$#% $. . .”

Nha. . .

Triệu Ngọc yên lặng ở trong lòng phiên dịch,

Gia hỏa này khẳng định đang nói: Trưởng quan, không được a, gia hỏa này là đang trì hoãn thời gian, tranh thủ thời gian giết hắn đi!

“% $# $. . .” Ai ngờ, mặt nạ nam lại khoát tay áo, sau đó còn dùng tay chỉ so hoạch xuất ra cái “1” chữ.

Ta két, đi ngươi bà mẹ ngươi chứ gấu à a!

Triệu Ngọc ở trong lòng mắng: Quá coi thường ngươi Triệu gia gia a? Một phút đồng hồ vừa muốn đem lão tử đánh ngã sao? Mơ mộng hão huyền! !

“Ai!” Tráng hán lưu manh quơ quơ chủy thủ, rõ ràng nóng nảy.

“Hoắc. . . Hoắc. . .” Triệu Ngọc lại khoa tay một cái gà mờ mê tung quyền động tác, trong lòng một điểm năng lượng tăng cường tề, lúc này mới khinh miệt xông mặt nạ nam làm một cái đùa chó thủ thế.

Mặt nạ nam khóe miệng giương lên, thình lình bứt ra tiến lên, một cái trường quyền bay thẳng Triệu Ngọc ngực!

Lại tới?

Triệu Ngọc sớm có địa phương, hai tay kẹp lấy, muốn dùng mình man lực lần nữa đem hắn nắm đấm kẹp lấy, tranh thủ lập tức cho hắn kẹp cái gãy xương!

Nhưng ai biết, trường quyền còn chưa giết tới, mặt nạ nam lại chợt đem khác một nắm đấm từ dưới thân trùng kích đi lên, bay thẳng Triệu Ngọc cái cằm!

Một chiêu này hung mãnh quái lệ, chẳng những phá hết Triệu Ngọc song khuỷu tay giáp công, hơn nữa còn đánh Triệu Ngọc một trở tay không kịp!

Ta sát. . .

Triệu Ngọc kinh hô, vội vàng nghiêng đầu lui lại. Ai ngờ, nắm đấm là tránh khỏi, nhưng mặt nạ nam một cước dẫm ở Triệu Ngọc ống quần sừng, Triệu Ngọc lập tức tới cái ruộng cạn bơi ngửa, sau đó trùng điệp quẳng xuống đất.

Xoẹt xẹt. . .

Lần này, quần là triệt để xé nát, chỉ còn lại có đầu kia bắt mắt đỏ quần đùi. . .

Nhưng mà, mặt nạ nam đếm lấy giây đâu! Nói một phút đồng hồ, liền phải một phút đồng hồ, cho nên hắn bay lên một cước, thẳng đá Triệu Ngọc bắp chân.

Triệu Ngọc dù sao cũng là cái người luyện võ, lúc này một cái diều hâu xoay người, từ dưới đất nhảy lên. Thế nhưng là, một cước kia mặc dù né qua, nhưng mặt nạ nam lại lăng không đánh một cái uy lực rất đột nhiên song quyền xoa đẩy, thình lình bổ trúng Triệu Ngọc bả vai!

Bành. . .

Triệu Ngọc bị đánh đến đất bằng na di, đâm vào một thanh đồ cổ trên ghế, cái ghế không chịu nổi gánh nặng, lập tức liền tan ra thành từng mảnh. . .

“Hừ!” Mặt nạ nam lạnh hừ một tiếng, “Cái này tính là gì mê tung quyền? Đi chết đi!”

“Oa nha!” Triệu Ngọc bỗng nhiên nhảy lên, một mặt vung vẩy nắm đấm, một mặt quát lớn, “Ngu xuẩn, ngươi mẹ nó không phải hỏi ta bảo tàng sự tình sao? Ngươi cho rằng ngươi không nói, ta cũng không biết sao?”

“Cái gì! ?”

Mặt nạ nam đang muốn một quyền bổ trúng Triệu Ngọc, được nghe Triệu Ngọc nói như thế, lập tức dừng lại một chút.

Triệu Ngọc thì thừa cơ hội này, lại sử xuất một cái man ngưu va chạm, cùng đối phương đụng vào nhau!

Triệu Ngọc biết , bất kỳ cái gì quyền pháp đều sợ cận thân, chỉ muốn ôm chặt người này, hắn liền không có cách nào đại triển quyền cước, sau đó lại nương tựa theo mình trên lực lượng ưu thế, chí ít có thể cùng hắn quần nhau.

Nhưng mà, Triệu Ngọc nghĩ sai, mặt nạ nam cũng không chỉ là quyền pháp hơn người, gặp Triệu Ngọc cùng mình đụng vào nhau, hắn một mặt thừa cơ lui lại, vừa dùng khuỷu tay đập nện Triệu Ngọc phía sau lưng.

Chờ phân phó hiện Triệu Ngọc thân thể cường tráng bất vi sở động về sau, hắn lập tức năm ngón tay biến trảo, vậy mà giống ưng trảo đồng dạng, hung hăng đội lên Triệu Ngọc trên bờ vai!

Triệu Ngọc lập tức cảm giác bờ vai của mình giống như bị thép kìm kẹp lấy, nhịn không được địa lệch ra hạ thân tử. . .

Mặt nạ nam thì bén nhạy bắt được cơ hội này, thừa cơ đem Triệu Ngọc trở mình, đem đè vào trên trụ đá, rống to: “Nói! Liên quan tới bảo tàng, ngươi đều biết cái gì! ?”

“Hừ!” Triệu Ngọc miệt cười nói, “ ngươi biết ta đi thăm dò nhìn video,

kỳ thật ngươi lo lắng nhất không phải là các ngươi làm sao tới cùng làm sao đào tẩu, mà là lo lắng các ngươi mục đích thực sự, bị ta tra được đi! ?”

“A! ?”

Câu nói này giống như mũi tên, trực tiếp đâm trúng mặt nạ nam yếu hại, để hắn nhịn không được kinh hô một tiếng.

Triệu Ngọc thì lợi dụng cơ hội này bứt ra đi ra, một quyền lôi hướng về phía mặt nạ nam mặt!

Mặt nạ nam lần nữa thi triển mê tung quyền, đón đỡ ở Triệu Ngọc nắm đấm, sau đó lại một lần đè lại Triệu Ngọc bả vai, giận dữ hét: “Ngươi căn bản chính là tại nói hươu nói vượn! Ngươi là đang lừa chúng ta đâu đúng hay không?”

“Cái này còn cần lừa dối sao? Nhìn đem ngươi khẩn trương. . .” Triệu Ngọc cái ót về sau một đập, muốn đập bên trong đối phương bộ mặt, lại bị mặt nạ nam bắt lại tóc.

“Ngươi xong đời!” Mặt nạ nam dùng sức dắt lấy Triệu Ngọc tóc, hung hăng nói nói, “ các ngươi vĩnh viễn cũng không biết xảy ra chuyện gì!”

“Vậy nhưng chưa hẳn. . .” Triệu Ngọc nhe răng đau nhức cười, “Các ngươi tại cảnh khu trung bộ cùng tây nam phương hướng bên trên thả bom khói, sau đó, lại đang đông bắc bộ Quan Khánh điện ép buộc con tin, nếu như đây đều là vì hấp dẫn lực chú ý, vậy ta đoán các ngươi chân thực mục tiêu, không phải tại cảnh khu Tây Bắc, liền là tại đông nam!”

“Ngươi. . .” Mặt nạ nam tay, rõ ràng bởi vì run rẩy xuất hiện thư giãn.

“Nhưng là. . .” Triệu Ngọc thì tiếp tục nói, “Làm ta gặp được ngươi thời điểm, ngươi vốn là từ đông hướng tây mà đi! Nhưng ngươi bất hạnh bị

ta bắt gặp, ngươi lo lắng ta xem thấu âm mưu của các ngươi, cho nên ngươi lại thay đổi tuyến đường đi đông bắc phương hướng, về tới có thể chạy trốn Quan Khánh điện!

“Cho nên. . . Hừ hừ. . .” Triệu Ngọc nhe răng, lộ ra tà dị địa tiếu dung, “Các ngươi hiện tại làm hết thảy, đều là tại yểm hộ các ngươi mục đích thật sự! Kỳ thật chân chính bảo tàng, ngay tại thanh hoàng cung —— Tây Bắc! ! !”

Chương 1148: Ta muốn để ngươi chôn cùng

A...

Triệu Ngọc đầu tiên là vểnh lên một cái bờ mông, sau đó thừa dịp mặt nạ nam tâm thần bất định thời điểm rút ra cánh tay, một khuỷu tay đánh về phía mặt của đối phương.

Triệu Ngọc có năng lượng tăng cường tề mang theo, vốn cho rằng một kích này không thể ngăn cản, nhưng mà, mặt nạ nam hai tay kẹp lấy, vẫn là thoải mái mà đem Triệu Ngọc lực lượng tháo bỏ xuống.

Bất quá, kể từ đó, Triệu Ngọc tóc lại không còn bị bắt, hắn lập tức xoay người, giống như mãnh hổ nhào tới.

Giờ này khắc này, mặt nạ nam đã sớm gấp đến độ đỏ mắt, hắn cũng không tiếp tục tránh, mà là vung lên trong ngoài kiêm cùng mê tung quyền, cùng Triệu Ngọc triển khai đối công.

Mặt nạ nam quyền pháp xuất thần nhập hóa, cho dù Triệu Ngọc lực lượng siêu bạo, lại vẫn là không có lấy đến chỗ tốt gì, mấy hiệp xuống tới, lần nữa bị mặt nạ nam bổ trúng bả vai, liên tiếp lui về phía sau!

“Ngươi nói bậy! Ngươi căn bản cái gì cũng không biết! Ngươi đang lừa ta, để cho ta tự loạn trận cước! Nha!”

Mặt nạ nam điên cuồng gầm thét, một cái lực bổ Hoa Sơn xuống tới,

Triệu Ngọc đầu tiên là lách mình tránh đi, sau đó lăng không một cái đầu gối như sắt đóng nghênh tiếp, thẳng đến bụng đối phương.

Nhưng mặt nạ nam lại đột nhiên làm ra một cái quái dị động tác, đơn quyền bắn ra Triệu Ngọc đầu gối, khác một nắm đấm thì nằm ngang quét tới, vù vù xé gió địa chạy về phía Triệu Ngọc mặt.

Triệu Ngọc kinh hãi, vội vàng nhấc cánh tay đứng vững, bởi vì đứng không vững, lần nữa bị đối phương bức bách đến trên cây cột.

“Hừ!” Mặt nạ nam nhe răng nhếch miệng, gần như điên cuồng mà rống lên nói, “ coi như ngươi biết chúng ta mục đích thật sự, cũng căn bản không còn kịp rồi! Hết thảy đều đã quá muộn! Nha...”

Một quyền trọng kích, Triệu Ngọc cúi đầu né qua, nắm đấm đông đến đánh vào trên cây cột, đúng là đánh cho xà nhà đều run rẩy theo một cái, thậm chí rớt xuống mảng lớn tro bụi...

“Đi ngươi cái nãi nãi chân...” Triệu Ngọc bả vai một khiêng, vậy mà bỗng nhiên đem mặt nạ nam đỉnh ra ngoài vòng tròn.

Mặt nạ nam không nghĩ tới Triệu Ngọc còn có thể chống cự? Không khỏi thẹn quá hoá giận, lần nữa vọt mạnh. Nhưng hắn vừa mới vọt tới trước mặt, Triệu Ngọc lại nhanh mà nhẹ địa nói ba chữ đi ra: “Văn - uyên - các!”

“A! ?”

Mặt nạ nam nghe vậy, lần nữa kinh ngay tại chỗ, trong mắt lộ ra gặp quỷ không thể tưởng tượng nổi!

Nhưng mà, Triệu Ngọc đã sớm biết hắn sẽ có phản ứng như thế, nhất thời bay lên một cước, chính giữa bụng của hắn.

Bành...

Mặt nạ nam cúi người ngã xuống đất,

Ngã một cái chó dữ ăn uống!

Thế nhưng là, so với bên trên thống khổ, tinh thần hắn bên trên thụ kích thích rõ ràng càng lớn, hắn giương mắt trừng mắt Triệu Ngọc, trong mắt đã hiện đầy phẫn nộ tơ máu.

Giờ này khắc này, cường tráng lưu manh cùng nhỏ gầy lưu manh cũng không tự chủ được kinh trụ, nhìn về phía Triệu Ngọc ánh mắt, càng là giống giống như gặp quỷ!

“Văn Uyên các là chúng ta văn hóa chất chứa vị trí, “ Triệu Ngọc cười lạnh nói, “ mà tiểu Nhật Bản lại đem bảo tàng chôn ở Văn Uyên các phía dưới, thật sự là rắp tâm không tốt, xấu chảy mỡ a!”

“...”

“...”

Triệu Ngọc nói xong, hiện trường đúng là yên lặng một hai giây, đám bắt cóc ai cũng không nói gì.

“Làm sao? Có phải hay không muốn biết, ta là làm sao tìm được? Hoắc ha ha...” Triệu Ngọc lần nữa cuồng tiếu, “Đáp án rất đơn giản nha, làm ta ý thức được, mấu chốt của vấn đề tại hoàng cung Tây Bắc khu vực về sau, ta liền lập tức phái tất cả binh lực đi từng phòng từng gian lục soát?

“Hừ! Các ngươi tự cho là thông minh, coi là đem lực chú ý hấp dẫn đến địa phương khác, liền có thể lặng yên không một tiếng động đến cái giương đông kích tây sao?” Triệu Ngọc trâu trừng mắt, “Chỉ tiếc, các ngươi gặp ngươi thần thám gia gia, cho nên... Ta khuyên các ngươi, vẫn

là cam chịu số phận đi!”

Nghe đến lời này, tráng hán kia lưu manh nhịn không được ấn xuống một cái trên lỗ tai mang theo tai nghe.

“Ha ha...” Triệu Ngọc cười to, “Các ngươi đến bây giờ mới ý thức tới, các ngươi một cái khác cùng bạn đã thật lâu không có liên lạc qua các ngươi sao?”

“Ngươi! A...” Mặt nạ nam quát to một tiếng, từ dưới đất vọt lên, lần nữa hướng Triệu Ngọc vọt tới, trong miệng còn điên cuồng mà rống nói, “ ngươi là tại nói chuyện giật gân! Thời gian ngắn như vậy, căn bản không còn kịp rồi! Mà lại... Mà lại...”

Triệu Ngọc mắt nhìn thấy thế đại lực trầm mê tung quyền đả đến, tranh thủ thời gian lách mình trốn đến cây cột đằng sau, tiếp tục hề lạc đạo:

“Vô dụng! Cửa vào tại Văn Uyên các bên tay phải trong thiên điện mặt, ta đã nói đến cặn kẽ như vậy, các ngươi cũng đã có thể đoán được kết quả đi?

“Các ngươi từ đêm qua bắt đầu, đã ở nơi đó đào thời gian rất lâu, nhưng bảo tàng vẫn là chôn quá sâu, chúng ta lại làm đến như vậy đột nhiên, khi chúng ta bắt được bọn họ thời điểm, căn bản cái gì đều còn không có đào được đâu!”

“Không có khả năng... Không có khả năng! ! Oa nha...” Mặt nạ nam lần nữa điên cuồng bổ nhào.

Triệu Ngọc thì ngay tại chỗ lộn một vòng, tiếp tục tạo áp lực: “Nhận rõ hiện thực đi! Ta đã sớm biết các ngươi tâm ngoan thủ lạt, không có ý tốt! Cho nên, ta trước kia cắt đứt nơi đó điện tử tín hiệu, để các ngươi không có cách nào kịp thời câu thông!

“Ta còn biết, những người kia trên thân mang theo tạc đạn, một khi bị cảnh sát phát hiện, liền sẽ dẫn bạo tạc đạn, cùng bảo tàng đồng quy vu tận! Nhưng là...” Triệu Ngọc cười xấu xa, “Bọn họ tạc đạn căn bản không có bạo tạc, thậm chí tại bị chúng ta sau khi bắt được, ngay cả muốn dùng đến từ giết độc dược đều mẹ nó quá hạn, thật mẹ nó cực kỳ tàn ác a! Cho nên, các ngươi thật hẳn là duy hạ quyền mới tốt, ta cũng bắt đầu có chút đồng tình các ngươi!”

“Nói bậy, nói hươu nói vượn! Bát dát! Ngươi không có khả năng biết, không có khả năng! A...” Mặt nạ nam điên kêu vọt tới, trọng quyền xuất kích, phảng phất muốn đem Triệu Ngọc sinh sinh xé thành hai nửa!

Triệu Ngọc thì không cùng hắn ngạnh kháng, một mặt trên nhảy dưới tránh lách mình tránh né, một mặt tiếp tục sắc bén ngôn ngữ công kích: “1 phút đồng hồ đã sớm tới, ta tốt tôn tử, đừng làm chuyện vô ích, âm mưu của các ngươi đã bị ta Triệu thần thám triệt để thất bại!

“Ta nếu như các ngươi, hiện tại liền cắn xuống túi thuốc thử một chút, nhìn xem qua không có quá thời hạn! ?”

“A...”

Mặt nạ nam khí đến sắp thổ huyết, hắn lợi dụng đúng cơ hội, đem một cái ghế lăng không đá bay, chặn Triệu Ngọc đường đi, sau đó nhảy đem đi qua, cùng Triệu Ngọc đánh vào một chỗ.

Lúc này, hai gã khác lưu manh đã sớm lo lắng, bọn họ tất cả đều vọt tới trước mặt, muốn cùng người đeo mặt nạ hợp lực đem Triệu Ngọc chế phục.

Bất quá... Triệu Ngọc mồm mép lợi hại, nhưng bàn về đao thật thương thật, cùng những nghề nghiệp này tội phạm vẫn tồn tại nhất định chênh lệch, đặc biệt là cái này tương đương lợi hại mặt nạ nam.

Mặt nạ nam mặc dù ruột gan rối bời, nhưng quyền phong không giảm, vẻn vẹn cùng Triệu Ngọc đấu mấy lần, liền một cái chỉ lên trời quyền đem Triệu Ngọc đánh ngã xuống đất.

Thóa!

Lần này, Triệu Ngọc lại nôn máu...

“Bát dát!” Mặt nạ nam đưa tay ngăn cản kích động đồng bạn, giận không kềm được địa xông Triệu Ngọc rống nói, “ hôm nay, ta nhất định phải thân thủ giết ngươi! Liền coi như chúng ta không thành công, ta cũng nhất định khiến ngươi cùng ta chôn cùng!”

Lúc này, nhìn thấy song phương đã tiến vào gay cấn giai đoạn, người bên cạnh chất nhóm cũng là không chịu được một mảnh rối loạn, có người kêu sợ hãi, có người thì nghĩ muốn xông ra đại điện...

Nhỏ gầy lưu manh thấy thế, lập tức quay người mặt hướng con tin, một bên dùng súng ra hiệu, một bên móc ra túi thuốc nổ uy hiếp.

Các con tin nhìn thấy túi thuốc nổ về sau, lúc này mới tranh thủ thời gian ngồi xổm xuống, cũng không dám lại loạn hô kêu loạn.

“Đi chết đi!”

Mặt nạ nam bay lên một cước, lần nữa đá trúng Triệu Ngọc ngực, Triệu Ngọc mặc dù dùng hai tay ngăn cản một cái, nhưng vẫn là sát mặt đất bay rớt ra ngoài, cuối cùng đâm vào phía sau bình phong lên!

Bình phong là phỏng chế đồ gỗ, bản thân không phải đặc biệt rắn chắc, Triệu Ngọc đụng ở phía trên, lập tức đem bình phong va sụp, chém làm mấy khúc, trong đó một đoạn còn oanh đem Triệu Ngọc đập vào phía dưới.

A...

Phế tích bên trong, thình lình truyền đến Triệu Ngọc kêu thảm.

“Hừ!”

Mặt nạ nam lạnh hừ một tiếng, như gió địa vọt tới trước mặt nhấc chân liền đạp...

Kết quả, liền ở trong nháy mắt này ở giữa, một cái cho dù ai cũng không nghĩ ra siêu cấp chủ quan bên ngoài phát sinh!

Phế tích hạ đột nhiên lóe ra một đạo lam quang, một viên điện giật đạn đúng là như quỷ mị địa từ nơi đó bắn ra, trực tiếp đánh trúng vào mặt nạ nam trước ngực!

Ngay sau đó, điện giật đạn trong nháy mắt nổ tung, theo một trận đôm đốp loạn hưởng, mặt nạ nam đúng là phản ứng gì đều không làm được, liền bị điện giật choáng tại đương trường...

Chương 1149: Nội ứng

Chuyện đột nhiên xảy ra, trước đó không có nửa điểm dấu hiệu, ai cũng không biết, cái kia đạo thần bí điện quang là từ đâu mà xuất hiện?

Đám người lại nhìn sang thời điểm, mặt nạ nam đã bên trong điện hôn mê.

Nhưng mà, cái này vẻn vẹn mới bắt đầu, mặt nạ nam chưa té ngã trên đất, Triệu Ngọc liền từ phế tích hạ thình lình bạo khởi, trên mặt đất lộn một vòng lật về sau, tay phải dùng một cái thứ màu trắng nhắm chuẩn xa xa nhỏ gầy lưu manh, phút chốc lại phát ra một viên điện giật đạn!

Thời gian này, mặc dù nhỏ gầy lưu manh có phòng bị, đã đang dùng súng ngắn liếc về phía Triệu Ngọc, nhưng Triệu Ngọc tốc độ tấn mãnh đến cực điểm, điện giật đạn chớp mắt liền bắn tới trước mặt hắn.

Xoẹt xẹt...

Điện giật đạn công bằng, vừa vặn đánh trúng vào lưu manh trong tay súng ngắn, đạn nổ tung, điện quang đại tác, nhỏ gầy lưu manh lập tức liền nhảy lên điện quang break dance, ngay cả tóc đều bắt đầu dựng ngược lên!

Cách cách... Cách cách...

Một trận điện quang lấp lóe hoàn tất, nhỏ gầy lưu manh đông địa ném xuống đất, mặc dù không có giống mặt nạ nam như thế trực tiếp ngất đi, nhưng lộ ra nhưng đã đã mất đi năng lực hành động!

Hai cái điện giật đạn đánh xong, Triệu Ngọc đã không thể tiếp tục được nữa, vì giải quyết triệt để vấn đề, hắn rất mau đưa ánh mắt liếc về nhỏ gầy lưu manh trong tay súng ngắn, đang muốn một cái ngư dược đi qua đoạt thương!

Nhưng mà, cường tráng nhất tên kia lưu manh cũng không phải là hạng người bình thường, hắn mắt nhìn thấy hai tên đồng bạn đột nhiên ngã xuống, ngoại trừ kinh ngạc không hiểu bên ngoài, hắn cơ hồ ra ngoài bản năng điên cuồng vọt tới trước, đem chủy thủ trong tay đâm về phía Triệu Ngọc.

A?

Triệu Ngọc mặc dù có ẩn hình áo chống đạn, nhưng dĩ vãng sự thật chứng minh, áo chống đạn là không phòng được đao, cho nên hắn không dám thất lễ, tranh thủ thời gian nhấc song tay nắm lấy tráng hán lưu manh cổ tay, thanh chủy thủ ngăn ở không trung!

“Oa nha!” Tráng hán lưu manh cánh tay tựa như đúc bằng sắt, hắn hét lớn một tiếng, lập tức đem chủy thủ đè xuống nửa tấc, mắt nhìn thấy liền phải đâm trúng Triệu Ngọc.

Bất quá, Triệu Ngọc cũng có năng lượng tăng cường tề mang theo, lập tức cũng không yếu thế, oa oa cuồng khiếu vài tiếng, sửng sốt lại đem cái này nửa tấc đẩy trở về!

“A! ?”

Tráng hán lưu manh làm lấy lực lượng sở trường, hắn vạn không có nghĩ đến cái này nhìn như nhỏ gầy Triệu Ngọc lại còn có thể thanh chủy thủ lật về đến, lập tức nổi gân xanh, ra sức ép xuống, lại một lần nữa thanh chủy thủ đè xuống.

Oa nha nha...

Bò....ò.....

Triệu Ngọc đều nhanh phát ra trâu kêu,

Trong chớp mắt, song phương vậy mà lẫn nhau đẩy mấy hiệp, sửng sốt không có phân ra cao thấp!

Bất quá... Bởi vì thân cao cùng điểm chịu lực chênh lệch, dần dần, Triệu Ngọc còn là đã chiếm hạ phong, mắt nhìn thấy liền bị chủy thủ đâm trúng.

Như thời điểm này, Triệu Ngọc biết mình không thể lại cùng hắn ngạnh kháng, không bằng dứt khoát đem năng lượng tăng cường tề lại cường hóa cấp một, nhìn cái này tôn tử còn có thể làm khó dễ được ta?

Nhưng mà, coi như Triệu Ngọc mở ra hệ thống đạo cụ cột, đang chuẩn bị cường hóa thời điểm, hiện trường chợt xuất hiện ngoài ý muốn.

Giữa không trung một trận kình phong đảo qua, chỉ nghe “Duang” một tiếng, nhưng gặp một thanh đại xẻng hung hăng đập vào tráng hán kia lưu manh trên đầu!

Gõ xong sau, hiện trường lập tức lâm vào hoàn toàn tĩnh mịch.

Nhưng gặp một vị nam tính con tin, ôm đại xẻng sững sờ tại nơi đó, toàn thân run rẩy!

Vừa rồi cái kia một xẻng, đúng là hắn đánh.

Đúng vậy a, lưu manh chỉ còn lại có cái này một cái, trong tay mình lại có công cụ, không Duang hắn Duang ai?

Con tin đại ca vốn cho rằng cái này một xẻng xuống dưới, tráng hán lưu manh sẽ ứng thanh ngã xuống đất, thật không nghĩ đến, tráng hán tựa như ma quỷ cơ bắp người, xẻng đánh xong, chỉ là quay đầu trở lại hung hăng trừng mắt liếc, vậy mà không có việc gì!

A! ?

Cái kia xẻng đại ca dọa đến giật mình một cái, nhưng là căn cứ tên đã trên dây không phát không được đạo lý, hắn lần nữa giơ lên xẻng, vừa hung ác địa vỗ một cái!

Duang! ! !

Trầm muộn đánh ra âm thanh, nghe đều đau!

Duang xong sau, xẻng đều có chút thay đổi hình, nhưng tráng hán này lưu manh lại vẫn là không có ngã xuống, đúng là nhe răng nhếch miệng địa hét to một tiếng, hai tay y nguyên còn tại ấn xuống lấy đao...

“Ta đi...”

Con tin đại ca từ trước tới nay chưa từng gặp qua loại này ngưu nhân, lúc này dọa đến toàn thân run rẩy, gần như sắp muốn hỏng mất.

Nhưng mà, một giây đồng hồ về sau, hắn lại bỗng nhiên nhìn thấy, tráng hán kia lưu manh trên trán, tựa như suối nước chảy ra Tiên huyết tới...

“Nha...” Con tin đại ca thấy rõ, “Nguyên lai ngươi mẹ nó cũng là người a!”

Thế là, hắn hướng trong lòng bàn tay xì hai ngụm nước bọt, một lần nữa tinh thần phấn chấn, lần nữa giương lên dọa người đại xẻng!

Lần này, tráng hán lưu manh mặt mũi trắng bệch, hắn không thể kiên trì

được nữa, không thể không rút về một cánh tay, hung hăng bắt lấy xẻng, không có để xẻng nện xuống!

Duang!

Nhưng mà, ngoài ý muốn lần nữa phát sinh, hắn vừa mới bắt lấy xẻng, trên ót nhưng lại bị hung hăng đập một xẻng.

Nhưng gặp một tên khác con tin đại ca, cầm một thanh khác xẻng từ phía sau giết tới, lại cho hắn hung hăng gõ một cái!

A...

Tráng hán nhanh muốn điên rồi, hét lớn một tiếng, muốn bạo kích mà lên, nhưng Triệu Ngọc cũng không phải ăn cơm khô, hắn lợi dụng đúng cơ hội hai tay hung hăng vừa bấm, lập tức đem tráng hán cầm đao cánh tay xoay chuyển, sau đó nặng nề mà đâm ngược trở về, phốc địa đâm vào tráng hán bả vai!

A...

Tráng hán thình lình phát ra một tiếng rú thảm!

Triệu Ngọc thì đoạt lấy chủy thủ, rút đi về. Tiếp đó, hai bên xẻng cùng lên, lập tức DuangDuang địa đem tráng hán lưu manh nện ngã xuống đất, không thể dậy được nữa...

Nhưng mà, tại liên tiếp giải quyết ba tên lưu manh về sau, Triệu Ngọc cũng không có buông lỏng, mà là đẩy ra vị kia thấy việc nghĩa hăng hái làm con tin, sau đó vung vẩy cánh tay, đem chủy thủ trong tay hướng phía một người khác ném đi!

Nguyên lai, liền ở chỗ này đám người cùng chiến lưu manh thời điểm, một cái du khách nước ngoài bộ dáng con tin vậy mà lặng lẽ bò tới nhỏ

gầy lưu manh bên cạnh, muốn đưa tay đi bắt cây súng lục kia!

Bất quá, người này nhất cử nhất động, sớm đã bị Triệu Ngọc nhìn ở trong mắt, Triệu Ngọc chẳng những biết rõ con tin bên trong còn có nội ứng, mà lại biết cái này nội ứng liền là người này!

Thế là, Triệu Ngọc đã sớm đề phòng hắn, gặp hắn muốn trộm thương, trực tiếp thanh chủy thủ ném tới!

Chỉ bất quá, Triệu Ngọc thương pháp không cho phép, phi đao kỹ thuật càng là bình thường, một đao kia ném đi qua về sau, chỉ là đinh một tiếng ngã ở súng ngắn bên cạnh trên mặt đất, cũng không có đánh lấy người.

Bất quá, lần này vẫn là đem người kia giật nảy mình, vội vàng rút tay về.

“A...”

Người này gặp thân phận bại lộ, lập tức lau một cái mồ hôi lạnh trên trán, sau đó một thanh vén lên chính mình quần áo, lộ ra bên trong —— tạc đạn! ! !

A...

Con tin kinh hô, tất cả đều dọa đến co quắp ngã xuống đất.

“% $ $...” Lưu manh dùng nghe không hiểu ngoại ngữ ngửa mặt lên trời rống lớn một tiếng, tựa như là tại xa nhau cái gì bộ dáng.

Nhưng mà, Triệu Ngọc lại khinh miệt trợn trắng mắt, sau đó đưa tay kéo qua con tin đại ca trong tay xẻng, hung ác hướng người này đi đến!

“$%%...” Người này lại là một trận cuồng khiếu, sau đó liền một mặt quyết nhiên nhấn xuống tạc đạn bên trên cái nút!

A...

Các con tin đều cho là mình chết chắc, lập tức dọa đến cuốn rúc vào địa, tiếng khóc nổi lên bốn phía.

Nhưng mà, trong tưởng tượng bạo tạc cũng không có phát sinh , ấn tay cầm đè xuống về sau, tạc đạn nửa điểm phản ứng đều không có, trong đại điện một mảnh yên lặng...

“...”

Lưu manh mộng bức biểu lộ, hoàn mỹ thuyết minh “Xấu hổ” cái từ này...

Nhưng mà một giây sau, nét mặt của hắn không thể tránh né biến thành hoảng sợ cùng tuyệt vọng, bởi vì hắn nhìn thấy ác ma Triệu Ngọc, đã cầm cái kia một thước rưỡi dài đại xẻng, đi tới trước mặt của hắn...

Chương 1150: Kỳ nhân chi đạo

Mấy phút đồng hồ sau. . .

Bị bắt cóc tại Quan Khánh điện con tin toàn bộ được cứu vớt, Tiêu Hàng dẫn theo Đặc công xử bọn đặc công xông vào đại điện, một mặt tiếp ứng con tin, một mặt đối trong điện lưu manh tiến hành bắt.

Tiêu Hàng lo lắng nhất, đương nhiên là Triệu Ngọc an nguy. Cho nên tiến đại điện, chuyện thứ nhất liền là tìm Triệu Ngọc.

Nhưng mà, Triệu Ngọc là tìm được, mà lại người cũng an toàn, nhưng là. . . Triệu Ngọc hành vi lại là phi thường kỳ quái , khiến cho hắn ẩn ẩn cảm thấy bất an. . .

Giờ phút này, nhưng gặp Triệu Ngọc trong ngực ôm một cái nam nhân, chính đưa lưng về phía đại môn ngồi ở đại điện khác một bên yên lặng góc tường.

Mà lại, Triệu Ngọc cúi đầu vuốt ve nam nhân kia cái trán, giống như bệnh tâm thần giống như, đang không ngừng lẩm bẩm cái gì. . .

Cái này. . .

Tiêu Hàng ngây ra một lúc, lo lắng Triệu Ngọc có nguy hiểm gì, tranh thủ thời gian ghìm súng cẩn thận từng li từng tí đi tới.

“Ừm. . . Ừ. . . Ta đã biết, câu trả lời của ngươi ta rất hài lòng. .. Bất quá, ta còn có một cái vấn đề trọng yếu, ân. . .”

Tiêu Hàng nghe được Triệu Ngọc nói chuyện, không thể nghi ngờ càng thêm buồn bực, Triệu Ngọc cái kia ôn nhu quan tâm nói chuyện bộ dáng, làm sao còn cùng yêu đương giống như? Nhất phát điên là, Triệu Ngọc không có mặc quần, chỉ có đỏ quần đùi a. . .

Làm sao. . .

Triệu Ngọc đầu có phải hay không bị cái gì kích thích? Lấy hướng thay đổi?

Tiêu Hàng chính muốn mở miệng hỏi thăm, Triệu Ngọc lại bỗng dưng quay đầu trở lại đến, hướng hắn khoa tay một cái trốn xa một chút nhi thủ thế, ý kia là để Tiêu Hàng đừng phiền hắn!

Cái này. . .

Tiêu Hàng thấy rõ ràng, nguyên lai Triệu Ngọc trong ngực ôm, chính là những cái kia lưu manh đầu lĩnh —— mặt nạ nam! !

Hắn đây là. . . Làm gì chứ?

Trúng tà chẳng lẽ?

Chậc chậc. . .

Nhìn thấy Tiêu Hàng không đi, Triệu Ngọc đành phải quay đầu trở lại, hướng hắn khoa tay một cái đến gần thủ thế.

Chờ Tiêu Hàng lại đến gần mấy bước, hắn lúc này mới chỉ vào nơi xa nhỏ giọng nói ra: “Mấy người kia răng giả bên trong có thuốc độc, nhanh lên lấy ra, tuyệt đối đừng để bọn họ tự sát!”

“Nha. . .” Tiêu Hàng lĩnh ngộ, lúc này mới tranh thủ thời gian dẫn người

đi xem xét cái khác lưu manh.

Khi hắn đi vào khác một bên về sau, thình lình nhìn thấy một trận đại chiến sau một mảnh hỗn độn, long ỷ sai lệch, cái ghế nát, tinh mỹ bình phong cũng nát!

Lợi hại hơn là, ba cái kia lưu manh bộ dáng, cũng quá thảm rồi chút a?

Nhưng gặp cái này ba không một người may mắn thoát khỏi địa chịu xẻng đoàng đoàng, trúng liền điện nhỏ gầy lưu manh cũng không có tránh rơi. Phẫn nộ quần chúng đánh cho cái này ba ba da người Khai thịt bong, hoàn toàn thay đổi, vô cùng thê thảm. . .

Bất quá, cứ việc người đã ngất đi, nhưng Tiêu Hàng không dám thất lễ, dù sao nó bên trong trên người một người còn buộc tạc đạn!

Thế là, hắn lập tức gọi qua chuyên nghiệp hủy đi đạn tổ đến xử lý tạc đạn. Sau đó, kỹ thuật tổ người cũng căn cứ Triệu Ngọc chỗ bày ra, khứ trừ bọn họ trong miệng độc dược. . .

“Chậc chậc. . .”

Tiêu Hàng trạm tại cái kia đào ra hố to phía trên, dùng đèn pin vào bên trong chiếu đi, nhưng gặp trong hố đen ngòm, ngoại trừ nghe đạo một cỗ mùi nấm mốc, cái gì cũng nhìn không thấy.

Hắn hiện tại đã đại thể đoán được, cái này đào ra thông đạo khả năng không phải bảo tàng chỗ, có khả năng, chỉ là đám bắt cóc dùng để chạy trốn thông đạo.

Thế nhưng là, mặc dù con tin an toàn giải cứu, lưu manh thuận lợi bắt, nhưng liên quan tới cả một chuyện chân tướng, hắn vẫn là không hiểu ra sao, cái gì cũng không biết.

“Đội trưởng, cảnh khu chuyên gia lập tức đến!” Lúc này, một vị nào đó đặc công nhìn thấy hố to nói nói, “ bọn họ hẳn phải biết phía dưới này đều là cái gì! Ngươi nhìn cái kia bóng loáng cửa hang, rõ ràng có rèn luyện vết tích, hẳn là cổ lão mật đạo a?

“Đội trưởng. . .” Hắn hưng phấn mà hỏi nói, “ biến mất 80 năm bảo tàng, thật liền tại cái này mặt sao?”

“Không có khả năng!” Tiêu Hàng phủi tay, lắc đầu nói nói, “ những người kia biết rõ trốn không thoát, vì cái gì còn muốn đem cửa hang đào mở? Không có đạo lý!”

“Cái kia. . . Đó là cái có ý tứ gì?”

Tiêu Hàng thở dài, con mắt không được không tiếp tục nhìn về phía xa xa Triệu Ngọc, hắn biết, muốn làm rõ chân tướng, chỉ có hỏi qua vị này thần thám đại nhân mới được.

Thế nhưng là. . .

Hắn nhìn trộm ngắm đi, nhưng gặp Triệu Ngọc đem mặt nạ nam ôn nhu địa nâng trong ngực, y nguyên còn tại anh anh em em địa đắc a lấy cái gì. . .

Làm cái lông a đây là. . .

Phiền muộn ở giữa, Tiêu Hàng chợt nhìn thấy trên đất một cái nhỏ bao da, hắn ngồi xổm người xuống, mở ra bao da, cái này mới nhìn đến bên trong ống tiêm cùng dược tề. . .

Nha. . .

Liên tưởng tới Triệu Ngọc loại kia lải nhải dáng vẻ, hắn rốt cuộc hiểu rõ: Triệu Ngọc rất có thể là cho mặt nạ nam hạ thuốc nói thật, đây là đang

hỏi hắn lời nói thật đâu!

Lợi hại!

Quá lợi hại!

Tiêu Hàng không khỏi đối Triệu Ngọc lau mắt mà nhìn, chiêu này thật đúng là diệu cực kì, đơn giản liền là lấy kỳ nhân chi đạo còn trị một thân!

Thật không nghĩ tới, đại chiến qua đi, Triệu Ngọc lại còn có kín đáo như vậy tư duy?

Từ một điểm này bên trên nhìn. . . Mình thật đúng là có lấy chênh lệch không nhỏ đâu!

Nghĩ đến chỗ này, Tiêu Hàng không thể không đối Triệu Ngọc càng thêm tâm phục khẩu phục.

“Để cho ta đi vào! Để cho ta đi vào a!” Đột nhiên, từ cửa đại điện truyền đến một nữ nhân vội vàng la lên.

Tiêu Hàng xem xét, chính là đã sớm không nhẫn nại được Thôi Lệ Châu.

Thôi Lệ Châu đương nhiên gấp, Triệu Ngọc tiến vào Quan Khánh điện lâu như vậy cũng không có động tĩnh, nàng đã sớm gấp đến sắp điên rồi, năm lần bảy lượt địa yêu cầu Tiêu Hàng cường công cứu người.

Gặp Tiêu Hàng không đáp ứng, nàng còn muốn lẻ loi một mình xông vào, Tiêu Hàng bất đắc dĩ, đành phải tìm người coi chừng nàng. Thật không nghĩ đến, nàng vậy mà lại chạy tới.

Bất quá, hiện tại nguy hiểm đã bài trừ, Tiêu Hàng tự nhiên không có ngăn trở lý do, liền tranh thủ thời gian ra hiệu thủ hạ để cho nàng đi vào.

“Lão đại! Lão đại!”

Bởi vì Triệu Ngọc ngồi tại góc tường, Thôi Lệ Châu lần đầu tiên không nhìn thấy. Nàng hô hai tiếng không thấy đáp lại. Lại nhìn thấy Tiêu Hàng mặt sắc mặt ngưng trọng, lập tức lộ ra giọng nghẹn ngào: “Lão đại! Ngươi ở chỗ nào a? Già đại. . . Ngươi không phải đã đáp ứng ta sao? Ngươi cũng không thể. . .”

“Uy!” Tiêu Hàng kinh hãi, vội vàng lẻn đến trước mặt ngăn cản nàng, “Hô cái gì a ngươi? Không thấy ngươi gia lão đại ngay tại làm chính sự sao? Xuỵt. . .”

“Ừm?”

Thuận Tiêu Hàng ngón tay, Thôi Lệ Châu cái này mới nhìn đến xếp bằng ở góc tường Triệu Ngọc.

Mắt thấy Triệu Ngọc còn sống, tiểu cô nương lập tức tươi cười rạng rỡ, thế nhưng là, đợi nhìn thấy Triệu Ngọc cụ thể động tác về sau, nàng nhưng lại không thể không nhíu mày:

“A? Lão đại đây là làm gì vậy? Diện bích hối lỗi vẫn là sưng a?”

Còn đang nghi hoặc, Thôi Lệ Châu điện thoại bỗng nhiên vang lên, đúng là Miêu Anh đánh tới.

“Uy?” Thôi Lệ Châu tranh thủ thời gian nghe.

“Tiểu Thôi, Triệu Ngọc đâu? Đi cùng với ngươi sao?” Miêu Anh hỏi nói, “ vì cái gì lại không tiếp điện thoại?”

“Ừm. . . Tại, ta có thể trông thấy hắn!” Thôi Lệ Châu trả lời.

“Tốt!” Miêu Anh vội vàng nói, “Ngươi nói cho hắn biết một cái, để hắn yên tâm đi, Văn Uyên các bên này lưu manh, chúng ta đã toàn bộ bắt lấy! Tạc đạn cũng không có vấn đề!”

“Nha. . . Tốt. . . Ân. . .” Thôi Lệ Châu vẫn là nghe mơ hồ.

“Đúng rồi, “ Miêu Anh lại hỏi, “Quan Khánh điện bên kia cái gì tình huống hiện tại? Con tin cứu ra sao?”

“A, cứu ra, lưu manh tất cả đều bị bắt! Yên tâm đi, con tin không có thương vong, lão đại cũng không có chuyện!” Thôi Lệ Châu không chút nghĩ ngợi hồi đáp.

“Ừm? Có ý tứ gì?” Miêu Anh lập tức nghe xảy ra vấn đề, vội hỏi, “Cái gì gọi là lão đại cũng không có việc gì? Chẳng lẽ. . . Triệu Ngọc lại làm cái gì việc ngốc sao? Sẽ không, hắn. . . Lại chơi bạc mạng! ?”

“Cái này. . . Cái này sao. . . Ha ha. . .” Thôi Lệ Châu không biết nói thế nào, con mắt liếc mắt Triệu Ngọc một chút, đợi nhìn thấy Triệu Ngọc vải đỏ đầu về sau, mới nửa đùa nửa thật nói, “Liền là quần xé rách, nên mua mới quần, ha ha. . . Ha ha. . .”

“Cái gì? Quần?” Miêu Anh ngoài ý muốn.

“Miêu tổ trưởng!” Lúc này, sớm đã không nhẫn nại được Tiêu Hàng tranh thủ thời gian đoạt quá điện thoại di động, lớn tiếng hỏi, “Ngươi nói Văn Uyên các cùng lưu manh là có ý gì? Chẳng lẽ. . . Văn Uyên các bên kia cũng xảy ra chuyện rồi?”

“A?” Miêu Anh càng thêm kinh ngạc, “Ngươi không biết sao? Triệu Ngọc không có nói cho ngươi biết?”

“Ừm. . .” Tiêu Hàng sắc mặt khó xử, “Không có a!”

“Tiêu đội trưởng!” Miêu Anh hưng phấn mà nói nói, “ Quan Khánh điện bắt cóc còn có trước đó bom khói đều là bọn họ yểm hộ, kỳ thật bọn họ mục tiêu chân chính là Văn Uyên các!”

“A? Văn Uyên các?” Tiêu Hàng kinh hãi.

“Đúng!” Miêu Anh kích động nói nói, “ kỳ thật, chân chính bảo tàng, ngay tại Văn Uyên các hạ mặt đâu! Cửa hang, đã bị bọn họ móc ra! ! !”

Chương 1151: Cưỡng chế siêu nhân

Kỳ thật, Triệu Ngọc tại Quan Khánh điện bên trong đối với mặt nạ nam đám người lời nói, thật đúng là không phải mù gào to, hắn nói những sự tình kia trên cơ bản đều là thật.

Chỉ bất quá, bởi vì đạo cụ nguyên nhân, tình huống chân thật lại so Triệu Ngọc nói đến còn muốn đặc sắc được nhiều...

...

Thời gian quay lại đến hơn 20 phút đồng hồ trước đó, làm Triệu Ngọc nhìn thấy mặt nạ nam vọt vào Quan Khánh điện, Tiêu Hàng lại nói cho hắn biết Quan Khánh điện phát sinh con tin bắt cóc sự kiện về sau, Triệu Ngọc liền càng phát ra cảm giác không đúng!

Thông qua ẩn hình máy bay không người lái, hắn đã thấy Quan Khánh điện bên trong chính đang đào móc mặt đất tình huống. Nhưng là, Triệu Ngọc cũng không tin, đám bắt cóc là đang đào đào bảo tàng cửa vào.

Thứ nhất, từ tình lý bên trên giải thích không thông, đám bắt cóc biết rõ bảo tàng vị trí, căn bản không có khả năng tại trước mắt bao người đào móc.

Thứ hai, về mặt thời gian nhìn cũng có chút vấn đề, nhìn cái kia đào móc hiện trường, rõ ràng là vừa mới bắt đầu đào móc, ngay cả sàn nhà đều là hiện đập ra. Đám bắt cóc đã tại cảnh khu chờ đợi lâu như vậy, nếu như nơi đó thật có bảo tàng, bọn họ chí ít cũng đã đào ra hoặc sắp đào ra mới đúng.

Thứ ba, cũng là cực kỳ trọng yếu một điểm, Quan Khánh điện tường ngoài mặc dù cũng là màu đỏ, nhưng nơi này trên mái hiên không có ngói lưu ly cùng loại kia vân văn. Mà lại Quan Khánh điện là chính khu, cũng không phải là khu sinh hoạt, có giếng khả năng cũng phi thường nhỏ, cùng sáo oa thượng tuyến tác không hợp.

Căn cứ vào những nguyên nhân này, lại thêm trước đó đủ loại nghi hoặc, để Triệu Ngọc càng phát ra cảm giác sự tình kỳ quặc. Hắn đã mơ hồ cảm thấy được, mặt nạ nam có thể là tại che giấu thứ gì!

Việc quan hệ quốc gia bảo tàng, ý nghĩa đã trọng đại đến quốc tế phương diện, một khi xuất hiện cái gì sơ xuất, hậu quả tất nhiên khá là nghiêm trọng, thậm chí có khả năng dẫn phát chiến tranh.

Triệu Ngọc rõ ràng địa nhận thức được điểm này, cho nên hắn tại chỗ quyết định, nhất định phải cực tận chính mình có khả năng, đem chuyện này giải quyết thích đáng mới được.

Thế là, hắn đối mặt với Quan Khánh điện camera, còn có những cái kia sắp đuổi tới hiện trường đặc công nhân viên, không còn có giữ lại chút nào, lúc này đem mình trân quý nhất pháp bảo tất cả đều sử dụng ra:

Ẩn hình áo tàng hình, ẩn hình phi hành khí, phản camera, phục chế camera, Hacker chỉ lệnh vân vân vân vân...

Có những vật này, Triệu Ngọc cảm giác mình đã bị sinh sinh bức bách thành một cái siêu nhân, chính tại hoàn thành một kiện siêu cấp khẩn trương kích thích nhiệm vụ đặc thù.

Mặc dù tình thế nguy cấp, nhưng Triệu Ngọc dù sao cũng là thám tử xuất thân, suy nghĩ của hắn lại phá lệ rõ ràng. Hắn trước kia nghĩ đến, đã mặt nạ nam cùng hắn đồng bọn lựa chọn tại Quan Khánh điện ra tay, như vậy tất nhiên là sớm địa giẫm qua một chút mới đúng.

Bởi vậy,

Tại ẩn hình về sau, hắn làm chuyện thứ nhất, liền là lợi dụng phục chế camera, đem Quan Khánh điện chung quanh giám sát phục chế, cứ như vậy, hắn liền có thể thông qua hệ thống nội bộ màn hình, nhìn thấy những này giám sát bắt được hình tượng.

Đương nhiên, quan sát video là kiện tốn thời gian phí sức làm việc, khẩn cấp như vậy tình huống dưới, Triệu Ngọc căn bản không có thời gian từng cái xem kỹ.

Cho nên, hắn lợi dụng phi hành khí nhanh chóng bay trở về đến tên kia vừa mới bị mình bắn giết ở trên đường phố lưu manh trước mặt, dùng ẩn hình máy chụp ảnh cho người này chụp hình, sau đó lại dùng Hacker chỉ lệnh, đem ảnh chụp đưa vào bắt được hình ảnh theo dõi, bắt đầu tìm kiếm xứng đôi.

Mà liền tại Hacker chỉ lệnh tạo tác dụng thời điểm, Triệu Ngọc đồng dạng không có nhàn rỗi, lúc này lại hao tốn kếch xù kỳ ngộ điểm tích lũy, đem hắn ẩn hình tham trắc khí lại cường hóa cấp một.

Lần này, ẩn hình tham trắc khí phạm vi dò xét rốt cục khuếch trương lớn đến đường kính 100m phạm vi. Mà lại, không những ở dò xét độ chính xác bên trên có chỗ tăng cường, thời gian cũng kéo dài mấy ngày nhiều.

Chính như Triệu Ngọc chính miệng đối với mặt nạ nam nói đến như thế, bom khói là từ cảnh khu trung bộ cùng Tây Nam bộ toát ra, Quan Khánh điện thì tại cảnh khu đông bắc bộ. Cho nên, nếu như đây đều là đám bắt cóc làm làm yểm hộ, như vậy địch nhân chân chính mục tiêu, không phải Tây Bắc liền là đông nam!

Nhưng mà, đông Nam Bộ quảng trường chiếm đa số, mà lại đều là xử lý chính vụ địa phương, rời xa khu sinh hoạt. Cho nên Triệu Ngọc cho

rằng, địch nhân chân chính mục tiêu, hắn là tại Tây Bắc bộ vị mới đúng!

Chính tương phản, Tây Bắc bộ vị hậu cung chiếm đa số, càng thêm phù hợp Russia sáo oa nhắc nhở. Còn có, tại dưới Triều Phượng lầu, Triệu Ngọc đã từng rõ ràng xem đến, mặt nạ nam lúc đầu tiến lên phương hướng, chính là một đường hướng tây!

Nói cách khác, nếu như không phải đột nhiên bị Triệu Ngọc chặn đứng, hắn hắn là muốn đi đến phía tây mới đúng!

Căn cứ vào đủ loại này manh mối cùng phỏng đoán, Triệu Ngọc lập tức cất cánh, hướng phía cảnh khu phương hướng tây bắc mà đi...

Theo lý thuyết, phi hành khí tăng thêm áo tàng hình, lại thêm phản camera, cơ bản có thể để Triệu Ngọc biến thành ẩn hình siêu nhân.

Nhưng đáng tiếc là, áo tàng hình bản thân có cái thiếu hụt, cái kia chính là ban ngày sử dụng hiệu quả không tốt. Đặc biệt là tại di động với tốc độ cao bên trong, cuối cùng sẽ xuất hiện Mosaic hiện tượng, nếu có người tinh tế quan sát, vẫn là sẽ bị phát giác.

Lần này, Triệu Ngọc cũng là liều mạng!

Vì đền bù chỗ thiếu hụt này, hắn không tiếc hao phí 2000 điểm kỳ ngộ điểm tích lũy cường hóa, cái này mới rốt cục tăng cường áo tàng hình hiệu quả, không còn dễ dàng như vậy bị người phát hiện.

Bất quá, Triệu Ngọc rất nhanh ý thức được, mình cái này 2000 điểm khả năng có chút xa xỉ, bởi vì khi hắn bay đến không trung về sau, mới phát hiện cảnh khu bên trong du khách đã cơ bản sơ tán hoàn tất, căn bản không nhìn thấy vài bóng người.

Hắn lại bay trên trời cao, tốc độ cực nhanh, cho dù áo tàng hình có chút thiếu hụt, cũng không trở thành tuỳ tiện bại lộ.

Đương nhiên, thời gian cấp bách, Triệu Ngọc cũng không kịp ảo não cùng đau lòng cái gì, hắn một mặt phi hành, vừa dùng tham trắc khí tiến hành quét hình...

Ai ngờ, nhưng vào lúc này, trong đầu Hacker chỉ lệnh so với lại đã ra tới, Quan Khánh điện phía ngoài camera, vậy mà thật đập thu hút tới tên kia bị đánh chết lưu manh hình ảnh.

Triệu Ngọc nhìn kỹ, lúc này mới giật nảy cả mình. Nhưng gặp ống kính bên trên chẳng những bắt được tên kia lưu manh thân ảnh, thậm chí ngay cả mặt nạ nam, giả hướng dẫn du lịch cùng với khác đồng bọn cũng đều bắt được!

Càng làm Triệu Ngọc không hiểu là, bắt được ống kính lại là tại đêm khuya mười phần, những người này thế mà rất cũng sớm đã tìm được nơi này, hơn nữa còn toàn đều không phải là mua vé tiến đến.

Lại sau này, hắn lại phát hiện càng thêm kinh người sự tình, thông qua sớm nhất video suy luận, hắn kinh ngạc phát hiện, những người này lần thứ nhất xuất hiện, lại chính là từ Quan Khánh điện bên trong đi ra, mà hình tượng bên trong lại căn bản không có bọn họ đi vào ống kính!

Nha...

Triệu Ngọc lúc này mới thấy rõ, Quan Khánh điện bên trong, rất có thể có cái gì có sẵn mật đạo, những người này là thông qua mật đạo tiến vào cảnh khu!

Cho nên, hắn mới này đánh giá ra, mặt nạ nam bọn người đào hố mục đích, kỳ thật chính là vì đào hố! Mà bọn họ chân chính mật đạo, đã sớm là có sẵn!

Cứ như vậy , chờ đến bọn họ đào thoát về sau, cảnh sát tất nhiên sẽ lấy

vì bọn họ là từ móc ra trong hố chạy trốn, từ đó truy nhầm phương hướng...

Quá giảo hoạt!

Đạt được kết quả này, Triệu Ngọc không thể không càng thêm xác định, bọn họ mục đích thật sự, khẳng định không tại Quan Khánh điện!

Bọn họ xếp đặt như thế lớn, phức tạp như vậy một cái bẫy, nó mục đích thật sự, nhất định phi thường cao minh! Ngoại trừ đám kia kinh thế bảo tàng, không có khả năng lại có khác đi! ?

Theo như cái này thì, đám kia 80 năm đều không thể tìm tới Hoàng Kim bảo tàng, thật liền trốn ở chỗ này! Thật lập tức liền muốn lại thấy ánh mặt trời sao! ?

Ngay tại Triệu Ngọc nghĩ đến kích động thời điểm, được cường hóa tham trắc khí bên trên, cũng rất nhanh phát hiện đến tình huống dị thường: Nhưng gặp tại một cái tên là Văn Uyên các cảnh điểm phụ cận, tham trắc khí bắt được súng ngắn còn có —— thuốc nổ! ! !

Chương 1152: Bảo tàng! Bảo tàng!

Quả nhiên không ngoài sở liệu!

Làm Triệu Ngọc bắt được súng ngắn cùng thuốc nổ thời điểm, lập tức hướng chỗ mục tiêu bay đi.

Ngay tại hắn giảm xuống phi hành độ cao thời điểm, kỳ thật đã thấy Miêu Anh cùng Hứa Hải hai người. Hai người bọn họ cũng là thụ Triệu Ngọc chi mệnh, đến đây vùng này tìm kiếm lưu manh.

Chỉ bất quá, cảnh khu Tây Bắc bộ là công trình kiến trúc dầy đặc nhất địa phương, mà đám bắt cóc lại che dấu đến ẩn nấp, hai người bọn họ tìm nửa ngày cũng không có phát hiện khả nghi mục tiêu.

Triệu Ngọc lại ẩn hình lại phi hành, đương nhiên không thể đi hô bọn họ. Lý do an toàn, hắn còn là một người bay đến Văn Uyên các phụ cận, thuận lợi địa tìm được mục tiêu vị trí.

Nơi đó có một chỗ đặc biệt không đáng chú ý căn phòng, từ ở nơi này không phải là tham quan khu vực, cửa phòng lại từ bên ngoài bên trên lấy khóa, cho nên không ai sẽ chú ý tới nơi này.

Nhưng mà, Triệu Ngọc lại một chút nhận ra, căn này căn phòng đúng lúc là tường đỏ lục ngói vân văn, cùng sáo oa bên trên nhắc nhở hoàn toàn nhất trí.

Thế nhưng là, căn phòng có môn không có cửa sổ, Triệu Ngọc thấy không rõ tình huống bên trong, đành phải quanh nhà xoay quanh,

chuyển đến đằng sau.

Ai ngờ, đằng sau chính là một mảnh cỏ dại rậm rạp hoang viện, Triệu Ngọc vừa mới vào nhập, vậy mà lập tức khơi dậy một thân nổi da gà.

Không nghĩ tới, ngay tại khô trong bụi cỏ, vậy mà vừa vặn có một ngụm —— giếng! !

Ta mẹ nó!

Chợt nhìn đến cái này miệng giếng cạn, Triệu Ngọc đột nhiên có cỗ âm gió thổi qua, phía sau lưng hãi mát cảm giác.

A Di Đà Phật...

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian chắp tay trước ngực, thẳng niệm A Di Đà Phật.

Thật không nghĩ tới, vậy mà thật sự có miệng giếng!

Chẳng lẽ... Năm đó áo đỏ Russia nữ quỷ, liền là từ nơi này...

Tuôn rơi...

Triệu Ngọc toàn thân thẳng bốc lên khí lạnh, không dám nghĩ thêm nữa, hắn tranh thủ thời gian quay người lại, tiếp tục xem xét phòng nhỏ đi.

Mặc dù, phòng nhỏ đằng sau cũng không có cửa sổ, nhưng Triệu Ngọc vẫn là nghe được một cỗ dị thường thanh âm, từ trong phòng nhỏ truyền đến.

Thanh âm kia ngột ngạt, hắn là từ dưới đất truyền đến giống như.

Nếu là không có trong đầu tham trắc khí, Triệu Ngọc sẽ chỉ cảm thấy

nên thanh âm phát ra từ mộ huyệt, rất là kinh khủng. Nhưng là, tham trắc khí biểu hiện đến Thanh Thanh Sở Sở, súng ngắn cùng thuốc nổ, đều ở phía dưới đâu!

Bảo tàng! Bảo tàng...

Vừa nghĩ tới bảo tàng, kinh khủng chi ý thình lình thối lui, tâm tình kích động xông lên đầu!

Không hề nghi ngờ, đây là mặt nạ nam những đồng bọn, chính ở phía dưới đào móc bảo tàng đâu! Không biết, bọn họ đã đào được một bước nào rồi? Bảo tàng đến cùng tìm không tìm được?

Mặc dù, Triệu Ngọc không biết phía dưới đến cùng có mấy tên địch nhân, nhưng là thông qua tham trắc khí biết được, bọn họ hết thảy có hai đem khẩu súng cùng hai bao thuốc nổ!

Thuốc nổ thành phần cùng đương lượng, đều cùng trụ sở bí mật bên trong không kém bao nhiêu, nếu như bạo tạc, uy lực kinh người, khoan nói phía dưới bảo tàng, trên mặt đất kiến trúc, thậm chí ngay cả bên cạnh Văn Uyên các đều sẽ gặp phải nghiêm trọng phá hư!

Mà lại, Triệu Ngọc trái lo phải nghĩ, làm sao đều cho rằng, lớn như vậy một nhóm bảo tàng, địch nhân căn bản không có khả năng chở đi. Bọn họ mục đích thật sự, có lẽ còn là vì nổ rớt!

Bởi như vậy, nhưng chính là xích lõa lõa tập kích khủng bố.

Mặc dù, Hoàng Kim không có khả năng bị tạc thuốc nổ không có, nhưng là nó trân quý của hắn văn vật cũng không nghi ngờ sẽ hôi phi yên diệt, tổn thất cực lớn a?

Cho nên...

Mặc kệ như thế nào, quyết không thể để bọn họ đạt được!

Triệu Ngọc chăm chú suy tư một chút, cho là mình mặc dù nhưng đã ẩn hình, nhưng vẫn là đến lựa chọn một cái càng thêm biện pháp ổn thỏa mới tốt.

Nếu không, một khi bọn họ dẫn nổ thuốc nổ, vậy cũng không tốt...

Thế nhưng là, đại khóa cửa, lại không có cửa sổ, mặc dù mình đã ẩn hình, nhưng như thế nào mới có thể xông đi vào đâu? Xông đi vào có lẽ không khó, cần phải nghĩ thuận lợi dỡ bỏ bọn họ tạc đạn, lại không phải một kiện chuyện dễ, cái này. . .

Năm giây về sau, Triệu Ngọc đốn ngộ!

Khục!

Hắn lúc này mới nhớ tới, phòng nhỏ khóa cửa là từ bên ngoài khóa lại, mình có vạn năng chìa khoá, cái kia còn do dự cái gì sức lực đâu?

Thế là, hắn cũng không tiếp tục suy nghĩ gì đối sách, đi thẳng tới trước cửa phòng nhỏ, dùng vạn năng chìa khoá mở ra khóa, sau đó nhẹ nhàng địa kéo cửa ra đi vào...

Nặng nề cửa gỗ mặc dù phát ra kẹt kẹt thanh âm, nhưng trong phòng nhỏ người đều dưới đất đào xới cái gì, căn bản không có nghe thấy.

Hắc hắc...

Một chút chính!

Triệu Ngọc thấy thế, tranh thủ thời gian lại đem cửa nhỏ đóng kỹ, hết thảy khôi phục nguyên dạng.

Xuyên thấu qua mờ tối tia sáng, nhưng gặp trong phòng nhỏ trong góc mặt đất, đã bị đào ra một cái hố sâu to lớn. Bên dưới hố sâu truyền đến tiếng xột xoạt tiếng đào móc âm, thông qua thanh âm liền có thể cảm nhận được, người phía dưới, chính làm được khí thế ngất trời đâu!

Ân...

Triệu Ngọc cho rằng, chuyện kế tiếp, tự nhiên biến đến mức dị thường đơn giản.

Hắn chỉ cần không chút nào che lấp địa chui vào trong hố, dỡ bỏ rơi tạc đạn, liền có thể động thủ cầm địch.

Nhưng mà, khi hắn đều đi đến cửa động thời điểm, chợt buồn bực nhớ đến một chuyện: Lần trước tại trụ sở bí mật bên trong, hắn đã đem mình tất cả ẩn hình hủy đi đạn khí toàn đều dùng hết!

Đáng chết!

Hắn tranh thủ thời gian mở ra đạo cụ cột xem xét, phát hiện lần trước kỳ ngộ hoàn tất về sau, hệ thống ngược lại là lại phần thưởng hắn một cái hủy đi đạn khí. Nhưng là, chỉ có một cái!

Bà mẹ ngươi chứ gấu à...

Phía dưới có hai quả bom, mà mình chỉ có một cái hủy đi đạn khí, cái này làm sao xử lý?

Mà lại... Hắn rất nhanh lại nghĩ tới, tại mặt nạ nam trên thân còn có một quả bom đâu! Cái kia quả bom khẳng định dùng cho uy hiếp con tin, có phải hay không, đem hủy đi đạn khí ở lại nơi đó sử dụng, thích hợp hơn một chút đâu?

Chậc chậc...

Ngay tại Triệu Ngọc khó xử thời điểm, đáy hố hạ tiếng đào móc bỗng nhiên đình chỉ! Còn mơ hồ truyền đến một trận trầm thấp lại hưng phấn kinh hô...

Ta két...

Triệu Ngọc bỗng dưng ý thức được, đã dạng này cũng dám kinh hô, vậy sẽ không là... Bảo tàng...

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc cũng không dám lại lãnh đạm, bảo tàng một khi bị bọn họ phát hiện, nói không chừng bọn họ lập tức liền sẽ dẫn bạo thuốc nổ! Thế là, hắn tranh thủ thời gian dọc theo cửa hang vọt vào!

Trong động rất sâu, đã bị bọn họ đào ra khoảng cách rất xa, tựa như hầm trú ẩn.

Động chỗ sâu lóe lên ánh đèn, dưới ánh đèn xuất hiện hai bóng người.

Hai người đang dùng Đông Nam Á tiếng địa phương hưng phấn mà nói linh tinh lấy cái gì, một người trong đó còn tại mân mê lấy một cái bộ đàm giống như đồ vật, bộ đàm còn phát ra chi chi thanh âm.

Mặc dù nghe không hiểu bọn họ nói cái gì, nhưng Triệu Ngọc có thể thấy rõ, bọn họ cái này là muốn cho mặt nạ nam bên kia gửi đi tin tức đâu!

Một khi người đeo mặt nạ biết được bảo tàng đã bị tìm tới, bọn họ tất nhiên sẽ tiến hành rút lui, bởi như vậy, không những đối với con tin bất lợi, hơn nữa còn có khả năng thật để bọn họ đào thoát!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc mau đem tín hiệu che đậy nghi sử dụng ra.

Hừ!

Trong lòng của hắn cười lạnh, lần này cũng nên để các ngươi nếm thử không có tín hiệu vị đắng!

Quả nhiên, lưu manh gặp bộ đàm không có phản ứng, chỉ cho là là nơi này tín hiệu không tốt, liền quay người hướng cửa hang đi đến...

Lúc này, Triệu Ngọc đã nhìn thấy, tại động chỗ sâu, bọn họ đã đào ra một cái mục nát cửa sắt!

Cái kia phiến cửa sắt không phải rất cao, phía trên vết rỉ pha tạp, lộ ra nhưng đã lịch cũ tuế nguyệt. Nhưng trên cửa sắt một cái Nhật Bản thuốc cao cờ(Con tác chế giễu cờ của Nhật giống miếng dán thuốc có màu đen ở giữa trên film hay thấy đấy), lại là y nguyên có thể thấy rõ ràng!

Oa cạch!

Triệu Ngọc một trận kinh ngạc!

Thật... Thật tìm được!

Giờ phút này, một tên khác lưu manh đang nghiên cứu như thế nào mở cửa sắt ra, mà Triệu Ngọc lại thông qua tham trắc khí phát hiện, hai quả bom ngay tại dưới chân hắn một cái hắc trong bọc!

Nha...

Triệu Ngọc lúc này mới yên lòng lại, đã tạc đạn không có bị bọn họ tùy thân mang theo, vậy lão tử còn chờ cái gì sức lực?

Dù sao nơi này đen như vậy, bọn họ lại nhìn không thấy ta, còn không làm lật bọn họ, chờ đến khi nào?

Thế là, Triệu Ngọc tay phải lật ra đã tốt nhất đạn súng kích điện, theo trong động một trận điện quang lấp lóe, hai tên lưu manh rất nhanh ngã trên mặt đất...

Chương 1153: Độc kế

Từ khi đã trải qua Khương Khoa vượt ngục, cùng về sau Trình Lăng Phỉ sự kiện về sau, Triệu Ngọc cũng là không tự giác địa đối bọn họ sử dụng cái chủng loại kia súng kích điện sinh ra hứng thú.

Đầu tiên, súng kích điện lắp đặt nơi cổ tay, giấu tại trong tay áo, phi thường ẩn nấp.

Tiếp theo, xạ kích lúc, chỉ cần nâng tay lên cổ tay, giống như Spiderman nhả tơ như thế, là có thể đem điện giật tử bắn ra, có thể đạt tới xuất kỳ bất ý hiệu quả.

Cuối cùng, điện giật đạn uy lực to lớn, chỉ cần dính vào đối phương, liền có thể làm cho đối phương trong nháy mắt đánh mất năng lực chiến đấu, hơn nữa còn sẽ không làm người ta bị thương tính mệnh.

Cho nên, đối với thường xuyên tiếp xúc nguy hiểm, đuổi bắt tội phạm Triệu Ngọc tới nói, thứ này đích thật là một kiện không có gì thích hợp bằng vũ khí.

Bởi vậy, tại Cao Lan Kỳ sự kiện về sau, hắn liền đem Trình Lăng Phỉ kỹ thuật học đi qua, đồng thời liên hợp hình sự sảnh nhân viên kỹ thuật, vì chính mình chế tạo riêng một bộ bỏ túi súng kích điện, chẳng những so trước kia hiệu quả càng tốt hơn , hơn nữa còn có thể liên phát hai viên đạn.

Chỉ bất quá, bởi vì làm việc bận rộn, thương mặc dù tạo tốt, nhưng Triệu Ngọc một mực không có dưỡng thành mỗi ngày đeo quen thuộc. Cho

nên lần trước tại trụ sở bí mật thời điểm, hắn cũng không có có cần dùng đến.

Nhưng là, chính là lần kia thời gian về sau, mới khiến cho Triệu Ngọc trở nên càng càng cẩn thận, cho nên lần này tiến về thanh hoàng cung trước đó, hắn chẳng những nhớ kỹ mang tốt súng kích điện, còn đem nguyên hộp đạn cũng đều tùy thân mang đi qua.

Không nghĩ tới, tại quảng trường cùng giả hướng dẫn du lịch đánh nhau thời điểm, súng kích điện thật đúng là có đất dụng võ, quả nhiên đem giả hướng dẫn du lịch điện ngất đi.

Giờ này khắc này, tại cái này ánh đèn mờ tối địa động bên trong, Triệu Ngọc lập lại chiêu cũ, thừa dịp mình có áo tàng hình mang theo, xuất kỳ bất ý đem hai tên lưu manh điện đổ!

Hai tên lưu manh trước đó không có bất kỳ cái gì phát giác, thẳng đến Triệu Ngọc đánh xong hai viên đạn, khiến cho song song sau khi hôn mê, hai người cũng còn hoàn toàn không biết chuyện gì xảy ra đâu?

Hai người sau khi hôn mê, Triệu Ngọc lập tức mở ra cái kia màu đen ba lô, nhìn đến bên trong hai viên tạc đạn.

Thông qua tham trắc khí kiểm trắc, cái này hai viên tạc đạn chưa khởi động, trước mắt không có bất kỳ cái gì nguy hiểm.

Hô...

Triệu Ngọc lúc này mới yên lòng lại, một giây sau, ánh mắt của hắn không thể không có miễn địa đặt ở trước mắt trên cửa sắt.

Nhưng gặp cửa sắt vết rỉ loang lổ, ăn mòn nghiêm trọng, dùng sơn hồng in vào Nhật Bản thuốc cao cờ cũng là tróc ra hơn phân nửa, sắp nhìn không ra bộ dáng.

Chậc chậc...

Bảo tàng... Ha ha... Bảo tàng...

Triệu Ngọc tâm tình đơn giản khó mà hình dung, tại lúc trước vừa mới đón lấy bảo tàng án thời điểm, hắn mục đích chủ yếu, đơn giản liền là muốn phá án và bắt giam lão chuyên gia bị hại một chuyện, nhưng lại chưa bao giờ nghĩ tới có một ngày, mình thật sự có thể tìm tới đám kia thất lạc hơn 80 năm kinh thiên bảo tàng!

Nhưng mà, tạo hóa trêu ngươi, giờ này khắc này, bảo tàng đại môn lại nhưng đã xuất hiện ở trước mắt mình!

Bảo tàng... Ha ha...

Cười ngây ngô hai ba âm thanh, Triệu Ngọc cái này mới hồi phục tinh thần lại.

Không được a...

Mặc dù bảo tàng đã gần ngay trước mắt, nhưng hắn bây giờ lại không có thời gian đi mở cửa sắt ra, nhìn xem bảo tàng đến cùng là cái bộ dáng gì?

Bởi vì, Quan Khánh điện bên kia còn có cùng một chỗ con tin bắt cóc sự kiện đâu!

Nhất là, mình bây giờ đã sử dụng áo tàng hình cùng phi hành khí các loại, thừa dịp những này đạo cụ chưa biến mất, mình hắn là đi đem người chất nguy cơ giải trừ mới tốt!

Mà lại... Mặt nạ nam là ở chỗ này, nơi nào còn có mật đạo, vô luận như thế nào, cũng không thể để cái tên giảo hoạt kia chạy mất!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc đành phải trước buông xuống bảo tàng công việc, trước giao nộp hai tên lưu manh súng ngắn, sau đó mang theo túi thuốc nổ đi ra phòng nhỏ.

Sau đó, hắn đầu tiên là giải trừ tín hiệu che đậy, cho Miêu Anh gọi điện thoại, đem nơi này tình huống báo cho nàng.

Triệu Ngọc vừa mới nhìn đến, Miêu Anh cùng Hứa Hải cách nơi này gần nhất, bọn họ tất nhiên có thể tại lưu manh thức tỉnh trước đó đuổi tới, từ đó khống chế hiện trường.

Tiếp vào Triệu Ngọc điện thoại, Miêu Anh lập tức cùng Hứa Hải hướng Văn Uyên các chạy đến...

Triệu Ngọc thì đem đồ vật buông xuống, chuẩn bị hoàn thành cái tiếp theo nhiệm vụ.

Giờ phút này, áo tàng hình cùng phi hành khí tiếp tục thời gian đều đã đến, Triệu Ngọc không muốn lại tiêu hao điểm tích lũy diên thời gian dài, mà là một lần nữa sử dụng mới đạo cụ nối liền, tiếp tục hắn ẩn hình siêu nhân hành trình.

Sau đó, hắn dùng tốc độ nhanh nhất bay thẳng Quan Khánh điện.

Kỳ thật, nếu như hắn cứ như vậy ẩn thân địa bay vào đại điện, sau đó dùng súng kích điện lặng lẽ đem lưu manh đánh ngã, sau đó giải cứu con tin, là hoàn toàn có thể được.

Thế nhưng là... Triệu Ngọc cân nhắc một chút, cảm giác làm như vậy lời nói vẫn là quá rung động! Sau đó giải thích, mình căn bản không có cách nào tự biên nói dối, làm không tốt, còn có thể dẫn xuất cái gì đại phiền toái.

Bởi vậy, đang phi hành trên đường, Triệu Ngọc không có nhàn rỗi, mà là Khai động đầu óc, suy nghĩ đối sách.

Đương nhiên, Triệu Ngọc bức cách chấn thiên, lại là giở trò xấu trong tay hành gia, mới vừa vặn bay một nửa, một đầu Hoàn đẹp đến nỗi chính hắn đều muốn bật cười độc kế liền hoàn thành hình.

Thế là, hắn cũng không có gấp khôi phục thân phận, mà là ẩn lấy hình, lặng lẽ bay đến Quan Khánh điện hậu phương, sau đó thông qua phía trên cung điện rộng mở cửa sổ, lặng yên không một tiếng động hạ xuống đi vào.

Lần này, hắn rốt cục không còn hối hận tiêu hao 2000 điểm điểm tích lũy cường hóa áo tàng hình chuyện, bởi vì sau khi cường hóa áo tàng hình công năng cường đại, cho dù ngay cả mặt nạ nam cao thủ như vậy cao cao thủ cũng không phát giác.

Phía dưới cửa sổ chính là cái kia phiến chất gỗ bình phong, Triệu Ngọc lặng lẽ rơi vào sau tấm bình phong, càng là đạt được hoàn mỹ ẩn tàng.

Sau đó, hắn đem mình đã tốt nhất đạn súng kích điện giấu ở sau tấm bình phong.

Lại sau đó, hắn bắt đầu thông qua tham trắc khí tìm kiếm hiện trường tạc đạn chỗ, lại phát hiện tạc đạn đã bị mặt nạ nam từ nữ con tin trên thân lấy xuống, sau đó giấu ở một tên nam tính du khách nước ngoài trên thân.

Bất quá, Triệu Ngọc rõ ràng xem đến, nhân lúc người ta không để ý thời điểm, tên kia du khách nước ngoài từng cùng mặt nạ nam từng có ngắn ngủi ánh mắt giao lưu, cho nên từ khi đó bắt đầu, hắn cũng đã hoài nghi, người này có thể là cái kẻ lừa gạt!

Xảo chính là, cái này kẻ lừa gạt vị trí cách bình phong rất gần, Triệu

Ngọc đều không có làm sao phí sức, liền dùng một cái duy nhất ẩn hình hủy đi đạn khí thoải mái mà đem trên người hắn tạc đạn hủy đi.

Giải quyết về sau, hắn cái này mới tìm một cơ hội bay ra đại điện, xa xa bay đi.

Lại sau này sự tình, liền cơ bản chỉ còn lại có trang bức.

Hắn đầu tiên là chưa từng người địa phương khứ trừ các loại đạo cụ, khôi phục chân thân, sau đó lại ngồi cảnh khu xe điện, nghênh ngang địa về tới Quan Khánh điện chỉ huy hiện trường.

Hắn còn chính suy nghĩ tìm cái lý do gì mới có thể đi vào điện cứu người đâu! Ai ngờ Lưu Chiêm Binh chợt nói cho hắn biết, nói đám bắt cóc vậy mà điểm danh gọi hắn, còn uy hiếp muốn giết con tin!

Hắc hắc...

Triệu Ngọc đang cầu mà không được, cái này mới xảy ra hắn hiên ngang lẫm liệt, anh dũng hy sinh một màn kia!

Đương nhiên, lưu manh trong tay tất lại còn có súng ngắn, áo chống đạn tự nhiên là không thể thiếu tích...

Cho nên, tại cả trong cả quá trình, ngoại trừ quần không cẩn thận bị Thôi Lệ Châu túm kéo là cái ngoài ý muốn, cái khác khâu đều là hắn trước đó thiết kế tốt!

Mà Triệu Ngọc mục đích, ngoại trừ muốn an toàn giải cứu con tin, bắt lấy lưu manh bên ngoài, còn có một cái mục đích lớn hơn, cái kia chính là muốn thừa cơ bộ lấy mặt nạ nam ý, hiểu rõ bọn họ tất cả —— chân tướng! ! !

Chương 1154: Thuốc nói thật

Kỳ thật, ngoại trừ quần bị xé vỡ bên ngoài, còn có hai chuyện , đồng dạng không tại Triệu Ngọc dự toán bên trong.

Kiện thứ nhất xem như một cái cấp thấp sai lầm, bởi vì Triệu Ngọc biết rất rõ ràng ngay cả nội gian tính cả, Quan Khánh điện bên trong hết thảy có 4 tên lưu manh, nhưng hắn nhưng vẫn là chỉ lưu lại một thanh súng kích điện tại sau tấm bình phong.

Triệu Ngọc đều không biết mình lúc ấy nghĩ như thế nào? Súng kích điện chỉ có hai viên đạn, làm thế nào có thể đối phó 4 tên lưu manh đâu? Hắn chí ít hắn là lại để lên một cây súng lục mới đúng!

Chính vì vậy, làm tên kia cường tráng lưu manh bưng đao lên tử phóng tới Triệu Ngọc thời điểm, hắn mới sẽ có vẻ hơi có chút bối rối.

Bất quá... Cũng may có con tin các đại ca thấy việc nghĩa hăng hái làm, cuối cùng dùng lớn xẻng khoác lên cục diện!

Về phần chuyện thứ hai, chính là Triệu Ngọc đồng dạng không nghĩ tới, mặt nạ nam thế mà mang theo trong người thuốc nói thật, hắn vậy mà muốn dùng thuốc nói thật từ mình miệng lấy được tin tức?

Thế là, khi hắn nhìn thấy thuốc nói thật về sau, lập tức tới một cái tương kế tựu kế, cố ý làm cho đối phương cho chính mình tới một châm.

Hắn chịu châm mục đích, ngoại trừ nghĩ phải xuất kỳ bất ý, đánh đối phương trở tay không kịp bên ngoài, cũng muốn nhìn một chút cái này

thuốc nói thật là như Hà Tiến đi thao tác?

Thế nào dùng ống tiêm rút ra dược tề, như thế nào tiêm vào, cùng tiêm vào sau như thế nào hỏi ra đối phương trong miệng tin tức các loại...

Bởi vì bắt đầu từ lúc đó, Triệu Ngọc trong lòng cũng đã sinh ra lấy đạo của người trả lại cho người suy nghĩ, muốn lợi dụng thuốc nói thật, đến đem đối phương bí mật hỏi ra.

Cuối cùng, sự tình phát triển quả nhiên như Triệu Ngọc dự nghĩ như vậy, khi hắn cuối cùng giải quyết bốn tên lưu manh về sau, hắn ngay đầu tiên, liền đem mặt nạ nam kéo tới góc tường, dùng phương pháp giống nhau cho hắn tới một châm!

Không nghĩ tới, cái này thuốc nói thật không biết dùng cái gì phối phương, dù cho là mặt nạ nam dạng này ý chí kiên định người, vẫn là y nguyên không cách nào chống cự dược hiệu. Tại tiêm vào không lâu sau đó, hắn liền bắt đầu nói thật...

Sau đó, sự tình phát triển ứng câu cách ngôn kia, gọi: Không hỏi không biết, hỏi một chút giật mình!

Lúc mặt nạ nam đem bọn họ chân tướng cùng các loại thao tác nói rõ ràng về sau, Triệu Ngọc bỗng dưng liền nghe choáng váng!

Mặc dù, lúc trước hắn đã cơ bản hiểu rõ liên quan tới bảo tàng án đại thể mạch lạc, có thể trước mặt cỗ nam cuối cùng nói ra đáp án về sau, Triệu Ngọc mới rốt cục phát hiện, tình huống chân thật, xa so chính mình tưởng tượng đến còn muốn phức tạp! Mình chẳng những nghĩ đơn giản, hơn nữa còn nghĩ sai!

Làm sao... Tại sao sẽ là như vậy đâu?

Quan Khánh điện bên trong,

Làm Triệu Ngọc đối mặt với vách tường, đã đem muốn biết sự tình hỏi được không sai biệt lắm thời điểm, không khỏi phát ra một tiếng sức cùng lực kiệt, thậm chí là thất lạc buồn vô cớ thở dài.

Ai...

Sau đó, hắn liền nghĩ tới mấy cái vấn đề nhỏ. Thế nhưng là, không biết thuốc nói thật dược hiệu sắp tán đi còn là thế nào, cái kia mặt nạ nam đúng là lại cũng không nói chuyện.

Lại qua mấy giây, hắn thậm chí đã xuất hiện sắp dấu hiệu thức tỉnh.

Triệu Ngọc biết, mặt nạ nam không phải đèn đã cạn dầu, lúc này mới tranh thủ thời gian quay đầu trở lại la lên Tiêu Hàng, khiến cái này nhân sĩ chuyên nghiệp đến đây xử lý.

“Cẩn thận một chút...” Đối mặt với tiến lên bắt đặc công, Triệu Ngọc dặn dò nói, “ gia hỏa này cùng khác phần tử khủng bố không giống, hắn răng bên trong không có cất giấu chí tử độc dược, nhưng là, gia hỏa này lại hiểu đến hơn một trăm loại tự vận phương pháp.

“Cho nên, các ngươi giống bao bánh chưng giống như đem hắn bọc lại, tận lực đừng để hắn động đậy!” Triệu Ngọc chăm chú căn dặn, “Gia hỏa này bản thân liền là một cái tên dở hơi, hắn biết rất rất nhiều đối với chúng ta tin tức hữu dụng, cho nên, vô luận như thế nào, nhất định phải để hắn còn sống!”

“Yên tâm đi!” Tiêu Hàng bảo đảm Chứng Đạo, “Đây đều là Đặc công xử kiến thức cơ bản...”

Theo Tiêu Hàng ra hiệu, võ trang đầy đủ bọn đặc công cùng một chỗ động thủ, rất nhanh liền dùng chuyên nghiệp công cụ đem mặt nạ nam chế trụ, thế mà thật đúng là giống bao bánh chưng giống như...

“Lão đại! Lão đại!” Lúc này, Thôi Lệ Châu rốt cuộc kìm nén không được tâm tình kích động, tiến lên ôm lấy Triệu Ngọc, “Quá ngưu, quá kích thích, quá... Ân...” Nàng ngẩng đầu, trừng mắt lệ uông uông mắt to hỏi, “Ngươi đến cùng là làm sao sống được? Sao lại có thể như thế đây?”

“Hoắc ha ha... Có cái gì không thể nào?” Triệu Ngọc dương dương đắc ý, “Đã sớm nói, lão đại ngươi trong lòng có căn đâu! Chỉ bằng cái này chút thức ăn đồ ăn, còn muốn giết ta? Hừ... Không biết tự lượng sức mình!”

“Ừm... Khục khục...” Tiêu Hàng đứng ở Triệu Ngọc trước mặt, mặc dù nội tâm vội vàng, nhưng vẫn là nhẫn nại tính tình, khách khí hỏi nói, “ Triệu tổ trưởng, ngươi mới vừa rồi là không phải cho tên kia sử dụng thuốc nói thật rồi? Thế nào? Hỏi ra cái gì tới không?”

“Pháp Lậu...” Ai ngờ, Triệu Ngọc bỗng nhiên nói một câu như vậy, “Pháp Nhĩ Lậu...”

“A? Cái quái gì?” Tiêu Hàng còn tưởng rằng Triệu Ngọc là đang chửi đổng đâu! Sắc mặt lập tức trở nên phi thường khó xử.

“F-i-o-n-a!” Triệu Ngọc gằn từng chữ đọc lên mấy cái kiểu chữ tiếng Anh, nói nói, “ Pháp Lậu, cái này chính là cái này gia hỏa danh tự! Cha hắn là đảo Gu-am người, lão mụ Nhật Bản nhân, là cái con lai!”

“A! ?” Tiêu Hàng nhãn tình sáng lên, “Nói như vậy... Nói như vậy... Hắn thật cái gì mới nói? Triệu Ngọc! Ân... Triệu tổ trưởng... Triệu thần thám!” Tiêu Hàng đều nhanh cho Triệu Ngọc quỳ, “Ngươi mau nói cho ta biết, đám người này đến cùng là thụ ai chỉ điểm a? Có phải hay không Seraph? Có phải hay không Daniel?”

“Ừm...” Triệu Ngọc thoáng nhíu mày lại, nói nói, “ Tiêu đội trưởng, ta

không phải nhằm vào ngươi người! Nhưng đúng không... Ân... Liên quan đến bọn họ là thụ ai chỉ điểm, ta hiện tại thật không thể nói! Nếu như ta nói, chuyện này liền lớn chuyện! Cho nên... Bớt thời gian, ta phải gặp các ngươi một chút Đặc công xử điện thoại di động...”

“Cái này. . .” Tiêu Hàng sắc mặt càng thêm khó coi, hỏi nói, “ Lê Tịnh, Lê đội trưởng cũng không được sao?”

“Như thế nói cho ngươi đi! Ngay cả cha vợ của ta đều không được!” Triệu Ngọc phi thường trịnh trọng nói, “Ngươi là người biết chuyện, liên quan tới chuyện này, mau chóng làm xuống an bài đi!”

“Ừm...” Nhìn thấy Triệu Ngọc như thế bộ dáng nghiêm túc, Tiêu Hàng sắc mặt hòa hoãn rất nhiều. Hắn hiện tại, đã coi Triệu Ngọc là Thần Nhân đối đãi, nơi nào còn dám có nửa phần bất kính?

“Tới...” Nói, Triệu Ngọc ôm Thôi Lệ Châu, hướng Quan Khánh điện long ỷ đi đến, “Tới đây một chút, cho các ngươi nhìn cách đồ vật, đem vật kia chuyển một cái!”

Tiêu Hàng nhìn thấy Triệu Ngọc chỉ hướng long ỷ, vội vàng hướng thủ hạ phất tay ra hiệu.

Kết quả, làm long ỷ dịch chuyển khỏi về sau, phía dưới thình lình xuất hiện một cái thầm nghĩ cửa vào...

“A?” Tiêu Hàng cùng Thôi Lệ Châu đồng thời nhíu mày, “Làm sao còn có một cái cửa vào?”

“Phía dưới này thầm nghĩ , liên tiếp lấy hoàng cung rất nhiều vị trí, sớm nhất là cổ nhân nhóm kiến tạo cung điện thời điểm cùng một chỗ kiến tạo!” Triệu Ngọc giải thích nói, “ về sau, nhỏ Nhật Bản chiếm lĩnh nơi này thời điểm, đối nó tiến hành khơi thông cùng chữa trị, nó cửa ra vào, tại ngoài hoàng cung Thiên Vương miếu! Pháp Lậu bọn họ, liền là từ nơi

đó chui vào!”

“Nha... Thật giảo hoạt a...” Thôi Lệ Châu có chút minh bạch, vội vàng chỉ vào nơi xa mới đào hố to nói nói, “ nơi đó hố, đều là làm dáng một chút mà thôi, dùng để mê hoặc chúng ta?”

“Phía dưới kia là cổ đại cống thoát nước, đã sớm bỏ phế, nhưng có thể đi ra rất xa...” Triệu Ngọc nói nói, “ Pháp Lậu bản ý của bọn hắn, là đem cống thoát nước mở ra, để các con tin nhảy đi xuống, hấp dẫn cảnh sát chú ý. Mà bọn họ thì từ chân chính mật đạo đào tẩu!”

“Nha...” Tiêu Hàng gật đầu, “Thì ra là thế... Mà Quan Khánh điện con tin bắt cóc bản thân cũng là một cái bẫy, bọn họ mục đích thực sự, vẫn là bảo tàng a!”

“Ai u, hỏng! Hơi kém quên chính sự!” Triệu Ngọc bỗng dưng mở to hai mắt, tranh thủ thời gian lấy điện thoại cầm tay ra hỏi nói, “ Miêu Anh! Miêu Anh gửi thư sao? Bảo tàng bên kia cái gì tình huống?”

“A, yên tâm đi!” Thôi Lệ Châu vội vàng trả lời, “Miêu tỷ nói, bọn họ đã khống chế nơi đó lưu manh cùng tạc đạn, mà lại, bảo tàng đại môn bọn họ cũng nhìn thấy, đang chuẩn bị mở ra đâu!”

“Không được! Không được! Tuyệt đối không được! ! !” Ai ngờ, nghe nói như thế, Triệu Ngọc hơi kém không có nhảy đến trên xà nhà đi, vội vàng la lớn, “Tranh thủ thời gian nói cho bọn họ, ai cũng không cho phép mở ra cánh cửa kia! Cái kia đồ vật bên trong, căn bản là mẹ nó không phải —— bảo tàng! ! !”

Chương 1155: Bảo tàng kế hoạch

Vài giờ về sau, trời đã tối hẳn xuống tới.

Trên bầu trời không biết từ khi nào đã tuôn ra vài luồng mây đen, mây đen điệp gia lăn lộn, dường như lại đang nổi lên một trận mưa lớn.

Giờ này khắc này, Phụng Bình thanh hoàng cung cảnh khu bên trong, Văn Uyên các cảnh điểm phụ cận, lại là người người nhốn nháo, khắp nơi là người!

Tại to lớn đèn pha chiếu rọi xuống, mọi người có thể nhìn thấy, tại phát hiện bảo tàng mật đạo cái gian phòng kia trong phòng nhỏ bên ngoài, đã dựng lên màu trắng cách ly lều, phàm là tiến vào lều, đều là người mặc nặng nề sinh hóa phục nhân viên công tác.

Nhưng gặp những công việc này nhân viên trong tay, có cầm phá vỡ khí hoặc máy cắt kim loại, cũng có cầm trừ độc dụng cụ, tất cả đều là một bộ như lâm đại địch tình trạng khẩn trương.

Giờ phút này, Triệu Ngọc, Miêu Anh, Thôi Lệ Châu, Tiêu Hàng còn có cố ý chạy tới Lê Tịnh, tất cả đều ngồi tại một cỗ trên xe chỉ huy, thông qua màn hình lớn quan sát thông đạo phía dưới tiến triển tình huống.

“Nhanh... Nhanh mở ra đi?” Thôi Lệ Châu nhìn xem cửa hang phía dưới nhân viên công tác tại cái kia phiến cũ nát trên cửa sắt đánh chui, nhịn không được nói nói, “ dạng này sẽ đem khóa tâm toàn bộ phá hư! Cũng đã sớm nói, nếu là đổi ta xuống dưới, ta cam đoan môn kia có thể Châu về Hợp Phố...”

“Đồ ngốc, “ Triệu Ngọc đẩy loạn Thôi Lệ Châu tóc, nhả rãnh nói, “ ngay cả cái kia Pháp Lậu cũng không biết bên trong đến cùng có cái gì? Ta sao có thể để ngươi xuống dưới?”

“Căn cứ dao cảm dò xét...” Lê Tịnh bưng máy tính bảng nói nói, “ phía dưới không gian không đủ 50 mét vuông, bên trong kim loại hàm lượng cực cao. Thật không nghĩ tới, toà kia căn phòng mấy lần sửa chữa lại, vậy mà đều không có bị người phát giác!”

“Mấu chốt là... Ai cũng không nghĩ ra a!” Tiêu Hàng lắc đầu nói nói, “ ánh mắt của chúng ta nhìn chằm chằm vào tuyệt thế bảo tàng, cho rằng cái kia phải là một cái siêu cấp to lớn, chí ít giống sân bóng đồng dạng địa phương! Thật không nghĩ đến, thế mà chỉ có một tí tẹo như thế... Mà lại, còn giấu ở như thế một cái không tưởng tượng được địa phương...”

“Triệu Ngọc...” Lúc này, Lê Tịnh buông xuống máy tính, lần nữa trịnh trọng hỏi một câu, “Nơi này không có người ngoài, ngươi hay là không thể đem nhóm này lưu manh lai lịch nói cho chúng ta biết sao?”

“Ừm...” Tiêu Hàng nghe vậy, vội vàng nhắc nhở, “Lê đội trưởng, ta đã báo lên, cho nên...”

“Ta biết... Nhưng là...” Lê Tịnh khe khẽ thở dài, dùng một loại ánh mắt phức tạp nhìn xem Triệu Ngọc, “Đã ngươi không chịu nói, vậy liền khẳng định không phải Seraph! Nếu như là cái gì khác tổ chức, chúng ta ít nhất phải có cái chuẩn bị mới tốt!”

“Ha ha...” Lúc này, Triệu Ngọc mỉm cười, mở ra hai tay, “Yên tâm, tình huống thật khẳng định so ngươi nghĩ đến muốn phức tạp được nhiều!”

“Minh bạch! Nhìn tới... Thật là cái dạng này...” Lê Tịnh nói ra,

“Đám bắt cóc biết Nghĩa Sơn trụ sở bí mật vị trí, biết thanh hoàng cung

lối đi bí mật, trong tay còn có cái Mangekyou, lại biết Russia sáo oa bí mật, không cần nói, bọn họ khẳng định đều là Nhật Bản phương diện phái tới!”

“Đúng vậy a, ta cũng nghĩ như vậy!” Tiêu Hàng nhún nhún vai, “Đổi lại người khác, chí ít sẽ không hư đến muốn nổ rớt bảo tàng a?”

“Bất kể nói thế nào, Triệu Ngọc, làm tốt!” Lê Tịnh tán dương nói, “ việc này liên quan hồ đến quốc tế ảnh hưởng, hoàn toàn chính xác đến thận trọng xử lý mới được!”

“A ha, thì ra là thế! Hắc hắc...” Thôi Lệ Châu vỗ Triệu Ngọc bả vai, tán nói, “Hữu dũng hữu mưu, mưu tính sâu xa, lão đại, ngươi thật sự là có làm Đại Tướng tiềm chất a!”

“Còn làm Đại tướng đâu!” Triệu Ngọc nhếch miệng cười một tiếng, “Làm xong sau nên hạ thị bán đi a? Nói cho các ngươi biết, muốn là chuyện này bối cảnh thật đơn giản như vậy, ta liền không cần đến ngậm miệng!”

“A?” Đám người kinh ngạc, “Chẳng lẽ... Không phải như vậy sao?”

“Các ngươi có phải hay không thật tò mò a?” Triệu Ngọc cười một tiếng, “Tốt a, cho các ngươi nói mấy cái số lượng nghe một chút.

“Cái kia Pháp Lậu nói cho ta biết, nếu như bọn họ có thể thuận lợi đạt được bảo tàng, giao cho phía sau màn kim chủ lời nói, mỗi người bọn họ chí ít có thể đạt được ——2 ức Euro! !

“Nếu như, đồ vật không thể đạt được, mà là bị bọn họ nổ nát, cái kia mỗi người cũng có thể đạt được 50 triệu âu!” Triệu Ngọc vỗ tay phát ra tiếng, “Ngoài ra, bọn họ còn có một phần an ủi thưởng, phần này hợp đồng nhằm vào tất cả người tham dự hữu hiệu, nói cách khác, cho dù có người bởi vậy mất mạng, người nhà của hắn cũng giống vậy có thể đạt

được tiền!”

“Oa! Như thế nhân tính hóa?” Thôi Lệ Châu kinh ngạc, “Chúng ta đạo tặc bên trong cũng không có như thế bình đẳng hợp đồng! Chết liền xong hết mọi chuyện!”

“Nhưng là, có cái tiền đề!” Triệu Ngọc nói nói, “ nhất định phải tìm tới bọn họ cái gọi là bảo tàng mới được...”

“Nha... Bảo tàng như thế, cái kia trụ sở bí mật đâu?” Lê Tịnh nhíu mày, “Nổ nát trụ sở bí mật , đồng dạng tại bọn họ trong kế hoạch a?”

Triệu Ngọc gật đầu thừa nhận: “Đúng, ta hỏi qua hắn, cái kia gọi khen thưởng thêm, tiền thưởng 10 triệu âu lên!”

“Nha... Ta hiểu được!” Lê Tịnh gật đầu nói, “Ngươi phản phục nâng lên Euro, nhìn tới... Trận này nhằm vào bảo tàng âm mưu, thật là đủ phức tạp! Trách không được... Ân...”

Ai ngờ, Lê Tịnh vừa vừa nói đến đây, giám sát trên màn hình đã xuất hiện tình huống mới, nhưng gặp nhân viên công tác đã mở ra cái kia phiến vết rỉ loang lổ —— cửa sắt! !

Nhìn thấy loại tình huống này, hiện trường lại cũng không có người nói chuyện, tất cả đều hết sức chăm chú mà nhìn chằm chằm vào màn hình, nháy mắt một cái không nháy mắt...

Theo ánh đèn sáng lên, nhưng gặp cửa sắt miệng mặt thình lình xuất hiện một cái nhỏ hẹp mà tạp nhạp không gian.

Nước trên mặt đất bùn lát thành, hai bên chất đống kệ hàng, kệ hàng bên trên bày đầy các loại bình bình lọ lọ, cùng các loại thư tịch...

Lại đi vào trong, trên mặt đất xuất hiện rất nhiều rương lớn, cái rương

phần lớn đều là kiểu cũ cổ xưa hòm gỗ, nhân viên công tác đánh mở rương, phát hiện bên trong tất cả đều là một chồng lại một chồng chất đống văn kiện tư liệu...

Lại hướng phía trước, phòng nhỏ hơi rộng rãi một chút, trong màn ảnh lại xuất hiện rất nhiều cùng loại với tủ chứa đồ, hoặc là tủ lạnh nhỏ loại hình đồ vật, mở ra về sau, bên trong xuất hiện một chút đủ mọi màu sắc nhỏ bồi dưỡng bình, trong bình thịnh phóng lấy không rõ chất lỏng...

Phòng nhỏ không lớn, rất nhanh liền đi đến cuối con đường, tại cuối trữ vật trên kệ, lại xuất hiện một chút kỳ quái súng ống, cái kia súng ống tựa như súng bắn nước, có to lớn thùng nhựa...

Mà tại phòng ốc chỗ sâu nhất nơi hẻo lánh, thì lại phát hiện một chút tản mát đạn pháo loại hình...

“Cái gì a đây đều là...” Một mực nhìn thấy cuối cùng, Thôi Lệ Châu cuối cùng Vu Cấm không ở nhả rãnh, “Hoa vài tỷ Euro liền vì cái này chút đồ vật sao? May mắn đám bắt cóc không có đi vào, cái này nếu là nhìn thấy nhiều như vậy rách rưới, còn không phải buồn bực thoả đáng trận thổ huyết a?”

“Không!” Ai ngờ, Triệu Ngọc lại vỗ vỗ Thôi Lệ Châu bả vai, nghiêm túc nói, “Ngươi sai, những vật này —— liền là bảo tàng! ! !”

Nghe được Triệu Ngọc, đám người tất cả đều đưa ánh mắt chuyển dời đến trên người hắn.

“Thật sự là tạo hóa trêu ngươi! Kỳ thật, từ xa xôi Đại Hán gian Lưu Điện Thần bắt đầu, thế nhân liền sinh ra một cái hiểu lầm!” Triệu Ngọc lạnh nhạt giải thích, “Mà cái này hiểu lầm, dĩ nhiên thẳng đến kéo dài hơn 80 năm! Còn để Đặc Công xử chuyên môn thành lập một cái bộ môn...”

“Cái này. . .” Đám người nhíu mày, không rõ Triệu Ngọc ý tứ.

“Kỳ thật... Lưu Điện Thần nghe lén đến không sai!” Triệu Ngọc lại nói, “ kháng chiến nhanh muốn lúc kết thúc, quân Nhật đích thật là khẩn cấp giấu kín một nhóm trọng yếu đồ vật. Chỉ bất quá, đám kia đồ vật không phải Hoàng Kim, cũng không phải trân bảo, mà là... Chúng ta vừa mới nhìn thấy những này!”

“A?” Thôi Lệ Châu hình như có lĩnh ngộ, “Những thứ này... Những này liền là bảo tàng?”

“Không kém bao nhiêu đâu!” Triệu Ngọc gật đầu, “Lúc ấy, Lưu Điện Thần thiếu nghe hai chữ, kỳ thật 'Bảo tàng' đằng sau còn có 'Kế hoạch' hai chữ!”

“Bảo tàng kế hoạch?” Đám người lặp lại.

“Đúng!” Triệu Ngọc mặt mũi tràn đầy buồn vô cớ địa nói nói, “ bảo tàng kế hoạch, chẳng qua là lúc đó lần kia khẩn cấp hành động danh hiệu mà thôi! Mà trên thực tế, cũng không phải là thật bảo tàng...”

Chương 1156: Tự có thiên ý

“Cái kia... Cái kia đây đều là cái gì?” Thôi Lệ Châu kinh ngạc hỏi.

“Cụ thể đi... Ta cũng không quá rõ ràng, ân...” Triệu Ngọc nhún vai, “Đương nhiên, đây đều là cái kia Pháp Lậu nói, bản thân hắn cũng không phải đặc biệt rõ ràng, bọn họ dù sao đều là lấy tiền làm việc, đương nhiên sẽ không hỏi nhiều.

“Nhưng mà... Pháp Lậu không phải người bình thường, hắn nói hắn vẫn có thể đại khái đoán được một chút, hắn phi thường rõ ràng, mục tiêu của bọn hắn cũng không phải là cái gì Hoàng Kim bảo tàng, mà như vậy chút... Đồ vật...”

Triệu Ngọc dùng ngón tay chỉ màn hình, giờ phút này, nhân viên công tác đã đem mật thất kiểm tra hoàn tất, ngay tại thanh lý vật phẩm.

“Xin nhờ!” Lê Tịnh nói nói, “ đừng Pháp Lậu, Pháp Lậu, nghe được khó chịu! Fiona Hán dịch là Phí Âu Na!”

“Phí Âu Na?” Triệu Ngọc bạch nhãn, “Nữ sao? Cái này. . .”

“Khả năng...” Thôi Lệ Châu hoà giải nói, “ quốc tế phần tử phạm tội đều ưa thích như thế lẫn lộn giới tính a?”

“Không phải!” Lê Tịnh nghiêm túc nói nói, “ Đông Nam Á ngựa đến bán đảo cùng trong đó an địa khu, đều ưa thích dùng Cơ Đốc giáo tên Thánh Nhân đặt tên, cho nên, Fiona âm đọc, cũng có thể gọi là Phí Âu Nạp!”

“Tốt a, vậy liền không gọi Pháp Lậu, dù sao, chính là cái này không phải Âu Nạp nói, “ Triệu Ngọc tiếp tục nói, “ hắn nói, bảo tàng trong kế hoạch chỉ bảo tàng, hắn là quân Nhật chiếm cứ đông bắc thời kỳ các loại văn kiện cơ mật tư liệu, những tài liệu này hàm cái từng cái lĩnh vực, ngoại trừ những vũ khí kia, sinh hóa, vi khuẩn cái gì, còn bao gồm rất nhiều nghiên cứu khoa học thành quả, khoa học kỹ thuật phát minh các loại...”

“Nha...” Đám người nghe được ngạc nhiên, tất cả đều nín thở.

“Cho nên, “ Triệu Ngọc nói nói, “ ta lo lắng có cái gì virus a, sinh hóa vũ khí loại hình đồ vật a, cho nên mới yêu cầu đang đánh Khai trước, tiến hành trước tiến hành cô lập!”

“Nha...” Đám người gật đầu. Mặc dù nghe vào có chút khoa trương, nhưng Triệu Ngọc nói đến có lý, đối mặt loại này những thứ không biết, vẫn là phải vô cùng cẩn thận mới được.

“Đương nhiên, ta cảm thấy...” Triệu Ngọc mở ra hai tay nói nói, “ đã có người chịu ra lớn như vậy giá tiền thu mua những vật này, trong này khẳng định có rất cỡ nào đặc biệt ngưu bức đồ vật a hắn là?”

“Đúng a!” Miêu Anh nói nói, “ tỉ như xú danh chiêu lấy đơn vị 731, có lẽ, bọn họ một bộ phận chứng cứ phạm tội, cũng ở nơi đây a?”

“Oa tắc... Nhân thể thí nghiệm a!” Thôi Lệ Châu hai tay vây quanh, “Trách không được ở trong đó có nhiều như vậy bình bình lọ lọ đồ vật đâu! Bên trong khẳng định đều là lợi hại virus a?”

“Cái này không phải là không có khả năng!” Triệu Ngọc gật đầu, “Đám bắt cóc đã muốn dùng tạc đạn nổ rớt, chỉ sợ cũng một loại nghĩ muốn hủy diệt chứng cứ phạm tội thể hiện a?”

“Cũng không giới hạn tại những thứ này...” Lê Tịnh nhìn xem giám sát màn hình nói nói, “ mặc dù cái kia là tại hơn 80 năm trước, nhưng quân Nhật lúc trước nghiên cứu khoa học thí nghiệm có rất nhiều đều là thế giới dẫn trước, coi như thả vào hôm nay cũng bất quá lúc! Có lẽ, những vật này, vẫn có tác dụng trọng yếu cùng giá trị!”

“Đám bắt cóc như muốn nổ rớt mục đích, có lẽ cùng trụ sở bí mật đồng dạng!” Lê Tịnh nói một cách đầy ý vị sâu xa nói, “ liền là không muốn để cho chúng ta đạt được nhóm này chân chính 'Bảo tàng', không muốn để cho chúng ta từ đó thu hoạch!”

“Cho nên, mặc kệ là từ chứng minh quân Nhật cực kỳ tàn ác tội ác, vẫn là từ những tài liệu này bản thân tầm quan trọng tới nói!” Tiêu Hàng kích động nói nói, “ chúng ta đều có thể được xưng là đại hoạch toàn thắng đi! ?”

“Ai u...” Thôi Lệ Châu cũng không quan tâm Miêu Anh liền ở bên cạnh, vẫn là hai tay thân mật vén lên Triệu Ngọc cánh tay, tán thưởng nói, “ lão đại a, ngươi lần này thật sự là trâu lên trời! Có thể thất bại những này tà ác âm mưu của địch nhân, ngăn cơn sóng dữ, ta cũng không biết làm như thế nào khen ngươi a?”

“Đừng nói như vậy!” Triệu Ngọc nghiêm trang nói nói, “ ai bảo ta là một cái chính trực vô tư người đâu? Mặc dù ta phấn đấu quên mình, ngăn cơn sóng dữ, anh dũng không sợ, cống hiến đột xuất, nhưng công lao đều là mọi người nhỏ, không thể rời bỏ mọi người phối hợp, ha ha...”

Nhìn thấy Thôi Lệ Châu cùng mình thân mật như vậy, Triệu Ngọc không yên tâm lườm Miêu Anh một chút. Nhưng mà, Miêu Anh còn ở vào khó nén trong hưng phấn, vậy mà cũng hướng Triệu Ngọc quăng tới cổ vũ ánh mắt, hoàn toàn không để ý đến Thôi Lệ Châu thân mật.

“Bất quá...” Ai ngờ, Thôi Lệ Châu tán thưởng hoàn tất, bỗng nhiên lời nói phong Nhất chuyển, liền nghĩ tới hai bên ngoài một kiện chuyện

quan trọng, “Nếu như bảo tàng căn bản không phải bảo tàng, mà chỉ là một cái danh hiệu mà thôi... Như vậy... Năm đó Hoàng Kim đâu? Nhật Bản quỷ tử nhóm vơ vét kỳ trân dị bảo đâu? Có phải hay không... Còn có cơ hội...”

“Không!” Ai ngờ, nghe nói như thế, Triệu Ngọc ánh mắt chợt phai nhạt xuống, có chút ít thổn thức địa nói nói, “ Pháp Lậu... Ân... Phế Âu Nạp đã nói, nói đến phi thường khẳng định... Hắn đã sớm biết, đám kia Hoàng Kim hạ lạc...”

“A! ?” Lời vừa nói ra, đám người lần nữa chấn kinh, ánh mắt lộ ra khó mà nói nên lời chờ mong chi quang.

“Hoàng Kim...” Triệu Ngọc ngẩng đầu nói nói, “ đã sớm bị tiểu Nhật Bản nhóm tiêu hao hầu như không còn, ứng dụng tại lúc trước chiến tranh bên trong, cùng về sau bọn họ tiến vào quốc gia phát đạt kế hoạch đại nhảy vọt bên trong, tí xíu đều tìm không thấy!

“Mà lại, cái kia thứ gì kỳ trân dị bảo, cũng cơ bản đều là lời nói vô căn cứ, lúc trước binh hoang mã loạn, trân bảo đã sớm thông qua đủ loại con đường thất lạc, cho nên...”

“A?” Tiêu Hàng bỗng cảm giác thất lạc, “Nói cách khác, cái này hơn 80 năm qua, chúng ta làm đều là uổng công rồi? Hoàng Kim bảo tàng, căn bản chính là giả dối không có thật?”

“Đúng!” Triệu Ngọc nói nói, “ quân Nhật cao tầng đều biết Hoàng Kim sự tình. Kỳ thật... Chân tướng sự tình còn lâu mới có được tin đồn đến như vậy tà dị, năm đó tiểu Nhật Bản hoàn toàn chính xác lấy được một nhóm Sa Hoàng Hoàng Kim, nhưng này phê Hoàng Kim trên thực tế ngay cả 100 tấn cũng chưa tới!

“Về sau sở dĩ truyền ra 600 tấn thuyết pháp, chủ yếu vẫn là bởi vì người mất bên kia tầm bảo sốt ruột, tung tin đồn nhảm biên soạn đi ra. Nó mục

đích, vì để Nhật Bản nhân lẫn nhau nghi kỵ, bọn họ tốt này tra rõ Hoàng Kim hướng đi!

“Nhưng trên thực tế, Hoàng Kim một khi đạt được, liền rất nhanh tiêu bỏ ra ở chiến tranh bên trong, căn bản không thể nào tìm!” Triệu Ngọc bất đắc dĩ nói nói, “ cho nên, đám kia mất đi Hoàng Kim, cùng kháng chiến Hậu kỳ bảo tàng kế hoạch căn bản chính là hai chuyện khác nhau!”

“Nói cách khác...” Lê Tịnh cũng là không khỏi tiếc nuối gật đầu, “Chúng ta đau khổ tìm kiếm 80 năm đồ vật, kỳ thật chỉ là bọn họ một cái hành động danh hiệu mà thôi! Đây thật là... Thực sự là...”

Trong lúc nhất thời, Lê Tịnh vậy mà nghĩ không ra, nên dùng như thế nào từ ngữ để hình dung nàng tâm tình vào giờ khắc này...

“Cái kia không phải Âu Nạp nói, “ Triệu Ngọc lại nói, “ quân Nhật chiến bại tin tức đến quá nhanh, bọn họ lo lắng những này cực kỳ trọng yếu tư liệu bị người Nga hoặc là người Trung Quốc chặn được, vậy phiền phức liền lớn, cho nên bọn họ không dám mạo hiểm hiểm đem bọn họ vận tống về nước.

“Thế nhưng là, những tài liệu kia cực kỳ trọng yếu, cứ như vậy tiêu huỷ đi, bọn họ lại không nỡ!

“Cho nên, vạn bất đắc dĩ phía dưới, bọn họ mới chế định cái này bảo tàng kế hoạch, đem tất cả tài liệu trọng yếu và văn kiện, tất cả đều giấu kín tại một chỗ địa phương bí ẩn , chờ đợi ngày khác Đông Sơn tái khởi chi dụng!

“Kỳ thật...” Triệu Ngọc dừng một chút, “Ngoại trừ giấu kín đồ vật không phải Hoàng Kim bảo tàng bên ngoài, cái khác trên đại thể đi qua, đều cùng chúng ta trước đó suy đoán kém không nhiều lắm!

“Địch nhân vì tử thủ bí mật, không tiếc giết chết chôn bảo binh sĩ, cuối cùng chỉ có mấy cái trọng yếu nhất cao tầng sĩ quan biết.

“Vì ghi nhớ chôn bảo vị trí, bọn họ còn cần Russia sáo oa cùng Vạn Hoa Đồng chế tạo ra hai bộ tàng bảo đồ. Chỉ có đem Vạn Hoa Đồng nhắm ngay Russia sáo oa, mới có thể hiện ra chôn bảo chuẩn xác vị trí!

“Thật không nghĩ đến chính là, tan tác thời điểm, một viên đạn pháo công bằng, vừa vặn đánh trúng vào một khung máy bay. Kết quả, biết được việc này cái kia mấy tên quan lớn vậy mà tất cả đều tại nhà kia trên máy bay, tất cả đều ợ ra rắm hướng lạnh. Cuối cùng, bọn họ cũng chỉ còn lại có một cái Vạn Hoa Đồng!

“Các ngươi nói...” Triệu Ngọc cười một tiếng, “Đây có phải hay không là, liền gọi từ nơi sâu xa tự có thiên ý đâu?”

Chương 1157: Muộn nói không bằng nói sớm

CVT: Ở đây tác giả mặc định thằng Triệu Ngọc dốt tiếng Anh vì vậy nên thằng mạt nạ tên Fiona bị cho thành Phí Âu Nạp, tổ chức Seraph j đó thì thành Sí Thiên Sứ... Vì vậy anh em coi chú ý....Thân ái

“Nha... Biết! Tốt, có cái gì phát hiện mới, kịp thời báo cáo!” Nói xong, Lê Tịnh ấn xuống một cái tai nghe, ngược lại xông trên xe chỉ huy mọi người nói, “Nhân viên công tác sơ bộ sau khi kiểm tra, ở trong mật thất hết thảy phát hiện 19 cái hòm gỗ lớn tử! Bên trong đựng, toàn bộ đều là văn kiện cùng tư liệu...”

“Hừ! Nếu không đều nói...” Triệu Ngọc nhỏ giọng đắc đi, “Có văn hóa mới là đáng sợ nhất đâu! Đều đến sinh tử tồn vong trước mắt, tiểu Nhật Bản đặt vào khác mặc kệ, lại nhất định phải đem những tài liệu này bảo tồn lại, đủ để thấy, thứ này là tương đối quan trọng a!”

“19 rương...” Thôi Lệ Châu hồi ức nói, “ Lưu Điện Thần bản chép tay phía trên, vừa vặn cũng từng có 19 rương ghi chép. Xem ra, bọn họ đều coi là cái kia 19 cái trong rương trang là Hoàng Kim đâu!

“Đừng nói, văn kiện tư liệu phân lượng cũng không nhẹ, nhấc lên đến, thật đúng là dễ dàng để cho người ta lẫn lộn đâu!”

“Triệu Ngọc nói đúng!” Miêu Anh gật đầu nói, “Từ một loại ý nghĩa nào đó tới nói, cái này 19 rương tư liệu giá trị, có lẽ so 19 rương Hoàng Kim phải lớn hơn nhiều!”

“Hoàn toàn chính xác!” Lê Tịnh bởi vì vừa mới động Hoàn chân giải phẫu, sắc mặt có vẻ hơi tái nhợt, nàng xông Triệu Ngọc nói nói, “ Triệu tổ trưởng, ngươi nói cái này Phí Âu Nạp nếu biết nhiều như vậy quân Nhật tuyệt mật tin tức, mà hắn lại là Nhật Bản hậu duệ, như vậy...”

“Đại tỷ, đừng đoán!” Triệu Ngọc nói nói, “ tiểu Nhật Bản trốn không thoát liên quan, nhưng là... Ngươi hắn là có thể thấy rõ, việc này cũng không phải là bọn họ có thể nhận gánh chịu nổi!”

“Minh bạch, minh bạch!” Lê Tịnh nói nói, “ đã, lai lịch không thể nói rằng, nhưng ngươi chí ít có thể chọn một chút chúng ta biết đến, đại thể giảng minh bạch một chút a? Tối thiểu nhất, chúng ta cần muốn hiểu đại khái đi qua, mới có thể đúng bệnh hốt thuốc!”

“Hiểu rõ!” Triệu Ngọc nói nói, “ ta biết hết thảy, đều là từ cái kia Phí Âu Nạp miệng lấy được, cho nên, chỉ cần cái kia thuốc nói thật hàng thật giá thật, ta hiểu rõ liền hắn là thật tình!

“Kỳ thật, nhiều năm như vậy ở giữa, Nhật Bản nhân hoàn toàn chính xác nhớ thương qua đám kia tư liệu! Chỉ bất quá... Máy bay rơi sự kiện về sau, bọn họ liền chỉ còn lại có cái kia Vạn Hoa Đồng, lại cũng không người biết được bảo tàng vị trí cụ thể, cũng liền không có cách nào tìm!

“Lại càng về sau, bọn họ ngay cả Russia sáo oa sự tình cũng không biết, cũng liền thời gian dần qua đoạn mất suy nghĩ.

“Nhưng ai có thể ngờ tới, vật đổi sao dời, liên quan tới bảo tàng kế hoạch sự tình, chợt từ xa xôi Đông Nam Á địa khu bị một ít người nhấc lên!

“Phí Âu Nạp mặc dù hoàn toàn chính xác cùng kia cái gì Sí Thiên Sứ (Seraph tổ chức) cấu kết, nhưng cũng không phải là bọn họ một thành viên trong đó, thân phận của hắn càng thêm đặc biệt, càng thêm ngưu

bức, trên cơ bản... Ân... Thuộc về lớn nhỏ ăn sạch cái chủng loại kia!

“Cho nên, gia hỏa này cuối cùng trúng tiêu, ôm lấy khoản này giá trị vài tỷ Euro làm ăn lớn! Mà Sí Thiên Sứ bên kia, lại chỉ là cho hắn cung cấp nhân lực vật lực, thuộc về nhập cổ phần cái chủng loại kia mà thôi!

“Bất quá, đừng nhìn Phí Âu Nạp thuộc về tư cách cá nhân, nhưng trên thực tế, hắn lấy được lấy được tình báo, so Trung Nhật Nga tam phương cộng lại đều nhiều!

“Từ lúc mới bắt đầu nhất, hắn liền đã biết hai kiện xác thực sự tình, cái thứ nhất liền là Vạn Hoa Đồng cùng Russia sáo oa tổ hợp, liền là bảo ẩn núp bảo đồ; thứ hai, hắn đã biết, hai thứ đồ này đều tại trong tay ai!

“Vạn Hoa Đồng đương nhiên tại Nhật Bản, Phí Âu Nạp bước đầu tiên phi thường thuận lợi, ngay cả người đều không có giết, liền đem Vạn Hoa Đồng thần không biết quỷ không hay lấy được tay!

“Tiếp đó, hắn chỉ cần lại tìm đến Russia sáo oa, liền có thể vạn sự thuận lợi!”

“Chậc chậc... Thật không nghĩ đến...” Thôi Lệ Châu nhịn không được tiếp một câu gốc rạ, “Sáo oa lại cùng bọn họ bắt đầu chơi chơi trốn tìm! Liền là không để bọn họ bắt được! Ha ha...”

Thôi Lệ Châu cười xong, mới phát hiện không khí hiện trường không thích hợp nói đùa, lúc này mới tranh thủ thời gian thu âm thanh.

“Cho nên nói, vẫn là ta cái này thế kỷ này vĩ đại nhất thần thám có dự kiến trước a!” Triệu Ngọc làm như có thật địa nói, “Ta đã sớm đoán trúng toàn bộ quá trình, không sai chút nào!”

Phốc...

Tiêu Hàng vừa mới uống một hớp nước, lập tức bị Triệu Ngọc bản thân ca ngợi lôi đến, nôn một cái miệng phun Liên Hoa.

“Triệu Ngọc, đứng đắn một chút mà có được hay không?” Miêu Anh nhắc nhở, “Ngươi ý tứ, là phần tử phạm tội tìm được Điền Chinh? Sau đó liền phát sinh chúng ta biết đến một loạt chuyện này?”

“Đúng!” Triệu Ngọc vỗ tay phát ra tiếng, “Bất quá liên quan trụ sở bí mật, ta đoán thoáng có như vậy ném một cái ném bất công!

“Phí Âu Nạp bọn họ chỉ biết là sáo oa rơi vào Bảo Điền Thái trong tay, lại cũng không biết Bảo Điền Thái hậu nhân là ai? Cho nên, cái này một tìm liền là nhiều năm...

“Nhưng là, ở trong quá trình này, Bảo Điền Thái hậu nhân không có tìm được, lại bị bọn họ tìm được một đầu mối khác, cái kia chính là...”

“Nha...” Cực kì thông minh Thôi Lệ Châu gấp vội vàng gật đầu, “Nguyên lai, trụ sở bí mật là như thế tới a!”

“Lợi hại!” Triệu Ngọc hướng Thôi Lệ Châu thụ một cái ngón tay cái, “Kỳ thật, cái trụ sở kia sớm tại một năm trước, liền đã bị bọn họ mở ra! Bọn họ đều là vì tài mà đến, vốn cho rằng trong căn cứ có thể có đáng tiền bảo tàng, thật không nghĩ đến, bọn họ tìm khắp cả bên trong mỗi một cái xó xỉnh, lại phát hiện chỉ là vật tư chiến lược mà thôi!

“Những vật này cầm cũng cầm không đi, bán cũng bán không xong, đối bọn họ tới nói chỉ có thể coi là gân gà!” Triệu Ngọc tiếp tục, “Đương nhiên, không quản bọn họ nghĩ như thế nào, nhưng lúc đó mượn bọn họ cái lá gan, cũng không dám trắng trợn đem căn cứ nổ rớt, cho nên chỉ có thể như vậy gác lại lấy...

“Về sau nha... Cố sự sở dĩ xuất hiện biến cố, là bởi vì...”

“Bởi vì vì bọn họ tìm được Bảo Điền Thái hậu nhân, tìm được Điền Chinh trên đầu!” Lê Tịnh nhanh chóng đánh gãy Triệu Ngọc.

“Đúng!” Triệu Ngọc đem thoại đề tiếp trở về, “Ta còn chưa kịp hỏi, bọn họ là sử dụng phương pháp gì, cùng làm sao tìm được Điền Chinh!

“Ta chỉ biết là, sự tình phía sau, liền đều tại dự liệu của ta bên trong!

“Điền Chinh chết rồi, bọn họ không có tìm được sáo oa, liền nhốt Điền Chinh hai đứa con trai, “ Triệu Ngọc khoát tay tiếp tục, “Thế nhưng là, niên đại quá xa xưa, Điền thị huynh đệ chỉ nhớ rõ Điền Chinh đem sáo oa bán cho một cái lão chuyên gia, nhưng lại không biết là cái nào lão chuyên gia?

“Lại sau đó, bọn họ liền cùng Mạnh Hữu Bân chỗ tổ chức tình báo trao đổi một cái, đạt được danh sách, từ đó nhắm ngay cái kia năm vị lão chuyên gia!

“Nhưng mà, bọn họ tìm lượt năm người này nhà, cũng không có phát hiện sáo oa bóng dáng! Mà vừa vặn... Năm người này đều có cất giữ đồ cổ yêu thích, cũng tất cả đều đi qua Điền Chinh nhà, cho nên bọn họ cũng không phân rõ, sáo oa đến tột cùng là cái nào mua sắm?

“Thế là, cái này mới có lão chuyên gia bị hại bản án!” Triệu Ngọc thở dài, nói nói, “ tên kia đã chính miệng thừa nhận, cho nên, chuyên gia bị hại án , tương đương với đã cáo phá! !”

“Cái kia...” Lê Tịnh lại hỏi, “Tỳ đỗ 啦 phân, bọn họ là làm thế nào chiếm được?”

“Cái này còn không hỏi đâu!” Triệu Ngọc nói nói, “ thời gian cấp bách, ta làm sao cũng phải dựa theo nặng nhẹ đến hỏi mà!”

Lê Tịnh nghe vậy, đành phải làm cái tiếp tục thủ thế.

“Nhắc tới cũng là đủ chút xui xẻo!” Triệu Ngọc lắc đầu, “Bọn họ một mực giết tới cái cuối cùng Viên Tuấn Thành, mới rốt cục đã hỏi tới đốt! Nhưng mà, hỏi là hỏi ra, nhưng một cái mới nan đề cũng theo đó xuất hiện! Sáo oa... Bị trộm!”

“Đúng a...” Nói đến đây, Thôi Lệ Châu bỗng nhiên nhíu mày, “Chỉ bằng cha ta bản sự, Viên Tuấn Thành không có khả năng biết là ai trộm sáo oa! Vậy những người này... Lại là thế nào tra được cha ta đầu đi lên đâu?”

“Việc này tự nhiên đến lật trở về nói!” Triệu Ngọc cười nói, “ làm bọn họ vấp phải trắc trở về sau, đành phải lại quay trở lại giá cao thỉnh giáo Mạnh Hữu Bân đám người kia!

“Mạnh Hữu Bân lúc này mới đem Đào Hương cũng có danh sách, Đào Hương cũng đang điều tra bảo tàng sự tình nói ra!”

“Ta két...” Thôi Lệ Châu líu lưỡi, “Gia hỏa này... Tốt tổn hại a? Hắn làm gì không nói sớm? Sớm nói lời, không cũng không cần sát hại những cái kia lão chuyên gia sao?”

“Nói sớm chẳng phải không kiếm được tiền mà!” Miêu Anh quyệt miệng.

“Ha ha!” Triệu Ngọc mỉm cười, “Kỳ thật, sớm nói lời, cố tình nâng giá đều có thể! Nhưng muộn nói lời, chẳng những không có kiếm được tiền, ngược lại đem mệnh mắc vào!”

“Nha... Ý của ngươi là...” Lê Tịnh hỏi thăm.

“Phí Âu Nạp nói cho ta biết...” Triệu Ngọc gật đầu, “Thẹn quá hoá giận về sau, bọn họ đã đem Mạnh Hữu Bân toàn bộ tổ chức tình báo cho bưng, một người sống đều không có lưu...”

Chương 1158: May mắn tâm lý hại chết người

“Tổng thể nói đến, liền là động thủ trước đó không xem trọng phong thuỷ!” Triệu Ngọc cắn răng nói nói, “ cái này một tới hai đi, ròng rã làm trễ nải hơn nửa năm, chờ bọn họ lại đem lực chú ý chuyển dời đến Đào Hương trên người thời điểm, Đào Hương đã qua đời!”

Nghe đến đó, Thôi Lệ Châu ánh mắt không khỏi ảm đạm một cái.

“Càng để bọn họ phiền muộn tốt chính là, duy nhất có thể giúp bọn họ tìm tới sáo oa Thôi Lệ Châu...” Triệu Ngọc vỗ vỗ Thôi Lệ Châu bả vai, “Lại bị điều động đến hình sự sảnh tổ điều tra đặc biệt, nhất mấu chốt nhất là, bởi vì đủ loại trời xui đất khiến, còn đem bọn họ không muốn nhất trêu chọc Đặc Công xử, cũng hấp dẫn đi ra!

“Lần này, bọn họ chẳng những thừa nhận mình chút xui xẻo, mà lại đã tại nửa đường bỏ cuộc!” Triệu Ngọc nói nói, “ Phí Âu Nạp nói, bọn họ phi thường rõ ràng, Đặc Công xử tham gia ý vị như thế nào, nếu như lại tiếp tục, bọn họ khẳng định không có cách nào toàn thân trở ra!

“Nhưng mà, Phí Âu Nạp hậu trường lão đại lại không cho là như vậy, bọn họ không ngừng mà cho Phí Âu Nạp đoàn đội làm áp lực, chẳng những giúp bọn họ nghĩ ra một cái tràng diện hùng vĩ bạo tạc kế hoạch, thậm chí còn trợ giúp bọn họ thu hoạch đến tạc đạn!”

“Nha...” Miêu Anh gật đầu, “Nói như vậy, nổ nát trụ sở bí mật chủ ý, cũng không phải là chính bọn hắn nghĩ ra được?”

“Đó là dĩ nhiên!” Triệu Ngọc gật đầu, “Chẳng những Phí Âu Nạp bản nhân không nghĩ, kia cái gì Sí Thiên Sứ càng là không dám! Nhưng là, Phí Âu Nạp đã bị buộc lên tuyệt lộ, không đường có thể đi!

“Cuối cùng, hắn chỉ có thể lựa chọn thỏa hiệp...” Triệu Ngọc nói nói, “ đương nhiên, nổ nát căn cứ mục đích, ngoại trừ muốn đả kích quốc gia chúng ta bên ngoài, đương nhiên cũng là vì dẫn chúng ta mắc câu, tốt thừa cơ bắt đi Thôi Lệ Châu, đồng thời thu hoạch liên quan tới sáo oa tình báo!

“Lúc ấy... Phí Âu Nạp vốn muốn đem Thôi Lệ Châu trước cướp đi lại nói, nhưng ai biết, bọn họ tỉ mỉ bày kế đột nhiên tập kích, vậy mà không có phá tan chúng ta, ngược lại đưa tới chúng ta tuyệt địa phản công, tràng diện càng phát ra không nhận khống chế!

“Rơi vào đường cùng, hắn đành phải tại chỗ cho Thôi Lệ Châu sử dụng thuốc nói thật, cái này mới rốt cục bộ xuất quan tại sáo oa manh mối!” Triệu Ngọc lắc đầu, “Lúc ấy, mặc dù bọn họ gãy đem gần một nửa người, nhưng tên kia còn có một chút dính dính đắc ý ý tứ đâu!

“Bởi vì chỉ cần trụ sở bí mật nhất bạo nổ, tất cả bí mật, liền đều sẽ theo một tiếng vang thật lớn mà hôi phi yên diệt! Chúng ta sẽ không còn trở thành hắn chướng ngại...”

“Oa...” Thôi Lệ Châu vỗ ngực một cái, “Thật đáng sợ a! Thua thiệt lấy bọn họ tạc đạn tất cả đều không giải thích được mất hiệu lực, bằng không, chúng ta liền chút cặn bã cũng không thừa nổi a! Cái này. . . Đây chính là thiên ý a? Thật sự là ông trời phù hộ a...”

“Cái này gọi người hiền tự có thiên tướng!” Triệu Ngọc nói nói, “ bọn họ lúc ấy dám can đảm sử dụng kỹ thuật mới công kích cảnh sát network, kỳ thật đều là xây dựng ở căn cứ bạo tạc trên cơ sở!

“Các ngươi nghĩ a, bỗng nhiên ra căn cứ bạo tạc dạng này siêu cấp đại sự, còn có người nào công phu đi kiểm tra mạng lưới? Cho nên, bọn họ rất thuận lợi địa đạt được sáo oa ảnh chụp, lại còn cho là chúng ta không có phát giác...

“Lại sau đó, bọn họ sử dụng 3D kỹ thuật theo tỉ lệ trở lại như cũ sáo oa, lúc này mới lại ngay đầu tiên thu được chôn giấu bảo tàng vị trí cụ thể! Ân...” Triệu Ngọc hồi ức nói, “ Phí Âu Nạp nói với ta, manh mối là ẩn tàng tiếng Nhật ký tự, rất chính xác tiêu chí bày ra ra cái kia tòa nhà căn phòng danh tự!

“Nói cách khác, cái kia tòa nhà phòng ở đi qua cũng là có danh tự, nhưng bây giờ đã không có! Coi như chúng ta phải đến tiếng Nhật ký tự, cũng không phải dễ tìm như thế!”

“Thế mà... Như thế kỳ hoa?” Thôi Lệ Châu vò đầu, “Nói như vậy, ta vạch tới tường đỏ lục ngói cùng vân văn... Căn bản chính là đụng đại vận mà thôi?”

“Cái này cũng rất khó nói, “ Triệu Ngọc an ủi, “Có lẽ, họa sáo oa gia hỏa, lúc ấy thật loại suy nghĩ này a? Cho ta cảm giác, Russia người nói Hồng Y Nữ Quỷ , có vẻ như cũng là có căn cứ! Căn phòng đằng sau, thật sự có miệng giếng a... A...”

Nghĩ tới chiếc kia giếng đến, Triệu Ngọc đã cảm thấy phía sau lưng lạnh sưu sưu.

“Triệu Ngọc...” Lúc này, Lê Tịnh xông Triệu Ngọc làm một cái tiếp tục thủ thế.

“Được...” Triệu Ngọc liền tiếp theo nói tiếp, “Lúc đầu, Phí Âu Nạp đám người tín tâm tràn đầy, nếu như căn cứ bạo tạc , tương đương với toàn bộ Phụng Bình cảnh lực đều sẽ bị hấp dẫn tới, bọn họ dù sao có mật đạo cư trú, tự nhiên có thể ổn định lại tâm thần, chậm rãi đào móc bảo tàng!

“Chờ bảo tàng khai quật ra về sau, bọn họ cũng có đầy đủ thời gian một chút xíu chuyển di! Dù sao, những cái được gọi là bảo tàng đều là tư liệu văn kiện, qua kiểm an tự nhiên là thuận lý thành chương sự tình, ai cũng sẽ không khiến cho hoài nghi...”

“Ha ha!” Thôi Lệ Châu gượng cười hai tiếng, “Rất rõ ràng, bọn họ tính toán lại không có đánh thành!”

“Triệu Ngọc... Như vậy... Mật đạo...” Lê Tịnh nhịn không được hỏi.

“Phí Âu Nạp nói, liên quan tới hoàng cung địa đồ, là thượng cấp của hắn dùng tiền mua tới!” Triệu Ngọc minh bạch Lê Tịnh ý tứ, lúc này trả lời, “Nhưng là, trong lòng của hắn minh bạch, hắn là phương diện nào đó cho bọn họ cung cấp tiện lợi! Về phần là đến từ phương diện nào đi nữa, cũng không cần ta nói a?”

“Minh bạch!” Lê Tịnh thán nói, “ trách không được, bọn họ chẳng những biết mật đạo, mà lại ngay cả bên dưới cung điện mặt vứt bỏ cống thoát nước đều biết đâu!”

“Không nghĩ tới...” Tiêu Hàng ôm cánh tay nói, “Trong hoàng cung, thế mà còn có nhiều như vậy thứ chúng ta không biết!”

“Về sau, mặc dù chúng ta thả ra tin tức giả...” Triệu Ngọc lắc đầu, “Nhưng vẫn không thể nào lừa qua bọn họ! Bọn họ còn là thông qua cửa ngõ nào đó biết được tin tức, trụ sở bí mật bên trong tạc đạn cũng không có bạo tạc!”

“Ha ha... Mặt mũi này đánh cho nhưng quá sung sướng!” Thôi Lệ Châu cười nói, “ ta đều có thể tưởng tượng ra bọn họ ngay lúc đó loại kia vẻ mặt bối rối! Các ngươi nói, bọn họ có phải hay không sẽ hoài nghi, những này tạc đạn đều là cấp trên của bọn họ dùng để hố bọn họ đây này?”

“Tạc đạn không có nổ, cũng liền mang ý nghĩa chúng ta không có chết!” Triệu Ngọc tiếp tục nói, “Phí Âu Nạp phi thường rõ ràng, bọn họ hắn là tranh thủ thời gian rút lui!

“Nhưng mà, một mặt là lòng tự trọng nghiêm trọng gặp khó; một mặt là kim tiền dụ hoặc; mà còn có một phương diện, thì là loại kia làm cho người xoắn xuýt may mắn tâm lý, vẫn là để hắn cuối cùng kiên trì được!

“Hắn hi vọng... Cho dù chúng ta còn sống, cũng không nhất định có thể đoán ra bọn họ mục đích thật sự, không nhất định biết sáo oa bí mật, càng không nhất định có thể giải khóa sáo oa bên trên mật mã, tìm tới thanh trong hoàng cung đến!”

“Nhưng là... May mắn tâm lý thật sự là không được, “ Miêu Anh nặng nề mà thở ra một hơi, “Chúng ta cuối cùng vẫn... Đến rồi! ! !”

“Bất quá...” Triệu Ngọc nói nói, “ mặc dù trong lòng còn có may mắn, nhưng Phí Âu Nạp vẫn là làm xong dự tính xấu nhất! Khi đó, hắn đã cảm giác được, mình coi như tìm tới bảo tàng, cũng không có khả năng lại đem bảo tàng vận đi! Cho nên sớm địa làm xong bạo phá chuẩn bị, một khi tìm tới bảo tàng, vậy liền ngay tại chỗ nổ nát!

“Cứ như vậy, hơn trăm triệu Euro không chiếm được, nhưng khả quan trả thù lao vẫn có thể để hắn vô cùng hài lòng!” Triệu Ngọc nói nói, “ trừ cái đó ra, hắn cũng trước kia nghĩ kỹ dùng bom khói hấp dẫn mục tiêu, cùng Quan Khánh điện bắt cóc con tin chi tiết, vì chính là đến lúc đó có thể cho nổ nát bảo tàng tranh thủ thời gian!”

“Hô...” Nghe Triệu Ngọc nói đến đây, đám người ngoại trừ trùng điệp hơi thở, mỗi người trong lòng bàn tay đều bóp một cái mồ hôi lạnh đi ra.

Lúc đó còn không cảm thấy thế nào, nhưng hiện tại xem ra, tình huống lúc đó đích thật là vạn phần nguy cấp, ngàn cân treo sợi tóc! Nếu như

bọn họ lại một giờ đêm điểm, dù là vẻn vẹn vài phút, hậu quả cũng sẽ thiết tưởng không chịu nổi...

Chương 1159: Sớm có báo trước

“Hừ hừ!” Triệu Ngọc dương dương đắc ý, “Đáng tiếc a, bọn họ lớn nhất bất hạnh, liền là gặp thần thông quảng đại, dũng mãnh phi thường vô địch ta Triệu đại thần thám!

“Làm ta nhìn thấy bom khói cùng bắt cóc con tin thời điểm, ta trước kia đoán được âm mưu của bọn hắn, liền biết bọn họ mục đích thật sự kỳ thật tại hoàng cung Tây Bắc khu vực!

“Cho nên, tại ta thuận tay giải quyết hai cái hung ác tàn bạo lưu manh về sau, ta sớm địa đuổi tới Tây Bắc khu vực, đồng thời may mắn địa tìm được gian kia căn phòng, sau đó liền dùng ta súng kích điện điện choáng bọn họ, trước bắt giặc, sau hủy đi tạc đạn, hoắc ha ha... Ta đơn giản cũng không biết làm như thế nào khen ta mới tốt nữa...”

Phốc...

Tiêu Hàng thật vất vả lại uống một hớp nước, kết quả lần nữa phun ra. Hắn bội phục Triệu Ngọc không giả, nhưng da mặt dày thành như vậy, cũng đúng là hiếm thấy!

“Tốt!” Ai ngờ, như thời điểm này, Miêu Anh chợt nắm tay nhẹ nhàng địa đặt ở Triệu Ngọc đầu vai, ôn nhu nói đạo, “Thân ái, ngươi thật sự là quá dũng mãnh phi thường! Vậy kế tiếp, ngươi liền cho chúng ta cường điệu giảng một chút, ngươi tại Quan Khánh điện bên trong, là như thế nào bắt được lưu manh, cứu ra con tin a?”

“Ừm... Cái này... Cái này sao...”

Triệu Ngọc lập tức trong lòng mát lạnh, cảm thấy không ổn. Hắn vừa định bảo vệ lỗ tai của mình, nhưng vẫn là chậm một nhịp, đã sớm bị Miêu tiểu thư hung hăng bắt lấy.

“Ngân!” Miêu Anh mắng, “ ngươi cái này không có lương tâm, không trương trí nhớ đồ vật! Ngươi trước kia là thế nào đáp ứng ta sao? Vì cái gì ta quay người lại, ngươi lại đi chơi bạc mạng, ừm! ?”

“Ai u... Ai ô ô...” Triệu Ngọc lùn người xuống, lập tức bị đâm trúng uy hiếp, vội vàng xin khoan dung, “Thân ái, ta không có liều mạng, ta có súng kích điện mang theo, ta hoàn toàn chắc chắn đối giao bọn họ!”

“Súng kích điện?” Miêu Anh lắc đầu, “Những người kia đều là kẻ ngu sao? Sẽ không lục soát thân thể của ngươi?”

“Ta giấu ở nhất địa phương bí ẩn, tên kia không phải GAY, là không lục ra được... Ai ô ô...” Triệu Ngọc thở dài, “Mà lại, ta biết bọn họ tìm ta cũng không phải là vì giết ta báo thù, mà là có rất nhiều nơi nghĩ mãi mà không rõ, khẳng định phải hỏi ta... Cho nên...”

Nhìn thấy vừa rồi hăng hái Triệu Ngọc, bỗng nhiên biến thành lúng túng tiểu trùng, Tiêu Hàng lần nữa kinh sợ, ngay cả nước cũng không dám uống.

Thôi Lệ Châu cũng là cười không nói, không dám nhúng tay.

“Ngân!” Miêu Anh vừa rồi đích thật là tại nổi nóng, giờ phút này nhìn thấy còn có người ngoài tại, lúc này mới buông tay, oán trách nói, “ ai mà tin a? Trong tay bọn họ có súng, làm sao ngươi biết, bọn họ có thể hay không một thương liền đem ngươi xử lý đâu?”

“Ta có trăm phần trăm nắm chắc, bọn họ không dám giết ta!” Triệu Ngọc vỗ ngực nói nói, “ lúc ấy tình huống nguy cấp, phàm là đám bắt

cóc có chút đầu óc, khẳng định biết dùng ta đến làm con tin, uy lực lớn nhất!

“Cho nên, bọn họ tuyệt đối không nỡ giết ta!”

“Cái kia... Vậy cũng quá mạo hiểm đi!” Miêu Anh gấp đến độ vành mắt đều đỏ, “Ngươi đi vào thời điểm, nghĩ tới cảm thụ của ta sao? Ngươi trước kia là thế nào đáp ứng ta sao?”

“Chính là...” Thôi Lệ Châu chen lời miệng, con mắt còn không tự giác địa liếc về phía Triệu Ngọc quần. Đương nhiên, Triệu Ngọc không có khả năng mặc đỏ quần đùi khắp nơi đi dạo, đã sớm đổi cái quần.

“Miêu đội trưởng, “ ai ngờ, như thời điểm này, Lê Tịnh bỗng nhiên mở miệng vì Triệu Ngọc van xin hộ, “Ừm... Kỳ thật, mặc kệ đến cỡ nào nguy hiểm, nhưng kết quả dù sao cũng là tốt! Triệu tổ trưởng lâm nguy không sợ, đảm lượng hơn người, chỉ dựa vào sức một mình liền chế phục lưu manh, liền ngay cả chúng ta những này làm đặc công xuất thân, cũng cảm thấy không bằng, tất cả đều tâm phục khẩu phục a! Cho nên... Ân...”

Lê Tịnh nhìn Tiêu Hàng một chút, Tiêu Hàng không ngốc, vội vàng phụ họa nói: “Đúng vậy a, đúng a! Các ngươi không biết, lúc ấy đám bắt cóc yêu cầu Triệu tổ trưởng đi vào, nếu như không đi, bọn họ liền mỗi mười phút đồng hồ giết một người chất! Tình huống thật chính là vô cùng nguy cấp! Lúc ấy, Triệu tổ trưởng cũng là bất đắc dĩ a! Ta cho Triệu tổ trưởng điểm tán!”

“Hừ!” Miêu Anh vốn còn muốn tiếp tục oán trách, nhưng nhìn đến Lê Tịnh cùng Tiêu Hàng mở miệng hát đệm, nàng cảm thấy truy cứu tiếp nữa quá già mồm, lúc này mới ngừng nói.

Triệu Ngọc thì lau mồ hôi lạnh, điểm này thật sự là hắn là sơ sót. Nếu như lúc ấy tại Quan Khánh điện phía ngoài không phải Thôi Lệ Châu mà

là Miêu Anh, vậy mình khẳng định là không vào được!

Đương nhiên, Triệu Ngọc trong lòng minh bạch, Miêu Anh như thế sinh khí, còn không phải là bởi vì nàng quá quan tâm mình rồi? Nếu như đối phương yêu cầu Miêu Anh đi vào đổi người, cái kia chính mình đồng dạng cũng sẽ liều mạng ngăn cản!

Lại nói... Cái này mắt nhìn thấy liền phải cử hành đính hôn nghi thức không phải...

“Ừm...” Lúc này, Tiêu Hàng ừ một tiếng, rốt cục giật ra chủ đề, nói với Lê Tịnh, “Lê đội trưởng, có nhìn thấy không? Năm đó 600 tấn Hoàng Kim bất quá là một trận tin đồn a, mà tin đồn là người mất nhóm tạo nên!

“Chờ tại nhiều năm như vậy bên trong, người Nga cũng là đang hát vở kịch đâu!”

Lê Tịnh nhẹ gật đầu: “Ta nhìn, bọn họ là nghĩ đục nước béo cò, kiếm một chén canh, nếu như vạn nhất có thể tìm tới một chút Sa Hoàng lưu lại Hoàng Kim, bọn họ liền có thể hướng Nhật phương kếch xù bắt đền! Một vốn bốn lời, cớ sao mà không làm đâu?”

“Ai!”

Triệu Ngọc yên lặng thở dài một tiếng, trong lòng thì thầm, đều nói giang hồ hiểm ác, nhưng bây giờ nhìn lại, so giang hồ còn muốn hiểm ác đồ vật, còn phải hơn rất nhiều a...

Ai ngờ, vừa mới thán xong một hơi này, khiến cho hưng phấn sự tình chợt xuất hiện.

Trong đầu hệ thống phát ra lấp lóe, hắn nhất một vòng mới kỳ ngộ, đã kết thúc!

Hắn vội vàng mở ra xem xét, nhưng gặp “Khôn chấn cấn” kết thúc về sau, hắn thu được một cái 334%+75% đặc thù độ hoàn thành, tổng độ hoàn thành lần nữa vượt qua 400%!

Nha...

Chuyện cho tới bây giờ, Triệu Ngọc cũng rốt cuộc hiểu rõ cái này quẻ văn ý tứ! Trách không được... Quẻ văn bên trong không có đại biểu cho bảo tàng “Đoái” quẻ.

Cái gọi là “Bảo tàng” căn bản không phải bọn họ trong tưởng tượng bảo tàng, cho nên mới đối ứng không lên “Đoái” quẻ.

Thế nhưng là, đại biểu “Khôn” sự kiện lớn có, đại biểu phá án “Cấn” quẻ tất nhiên là không cần nói cũng biết, mà Triệu Ngọc dũng mãnh phi thường biểu hiện , đồng dạng đối ứng cái kia “Chấn” quẻ, cho nên... Hệ thống mới có thể mở ra dạng này một cái kỳ quái quẻ văn tới đi?

Nguyên lai... Đối tại cả sự kiện đi qua, hệ thống sớm đã có đoán bày ra a!

Sau đó, hắn nhanh đi xem xét kỳ ngộ điểm tích lũy, điểm tích lũy vẫn giữ vững 400X4 nguyên tắc, lần nữa vì hắn thu hoạch gần 2000 điểm điểm tích lũy ban thưởng.

Về phần đạo cụ...

Mặc dù 30 kiện đạo cụ ban thưởng, so với trong tưởng tượng ít một chút, nhưng những này đạo cụ cơ bản đều là cấp một trở lên đạo cụ, tính giá tương đối cao loại kia...

Trong xe chỉ huy, Triệu Ngọc còn đang vì đạo cụ mà hưng phấn, mà đám người thì một mặt nghị luận, một mặt quan sát trong mật thất thanh

lý làm việc.

Mặc dù trước mắt bên trong không có phát hiện bất kỳ nguy hiểm nào, nhưng người nào cũng không thể cam đoan, những cái kia bình bình lọ lọ đồ bên trong, liệu sẽ ngậm có trí mạng virus?

Bởi vậy, các nhân viên làm việc xử lý đến vô cùng cẩn thận, mỗi dạng đồ vật đều dùng phương pháp ổn thỏa nhất xử lý.

A nha...

Trong lúc bất tri bất giác, Triệu Ngọc ngáp một cái, hắn tối hôm qua cơ hồ một đêm không ngủ, lại đi qua một ngày cường độ cao cao kích thích kịch chiến, không khỏi cảm thấy có chút mỏi mệt. Mà lại, năng lượng tăng cường tề tác dụng phụ, cũng bắt đầu không thể tránh khỏi xuất hiện...

Như thời điểm này, Triệu Ngọc vốn định tìm một chỗ nghỉ ngơi một chút, chợt phát sinh hai chuyện:

Kiện thứ nhất, mây đen tụ tập điệp gia về sau, trên bầu trời vẫn là bay xuống rả rích mưa dầm...

Mà kiện thứ hai thì là, Lê Tịnh bỗng nhiên nói cho Triệu Ngọc, nói Đặc Công xử các đại lãnh đạo đã đến, bọn họ phải lập tức, lập tức cùng Triệu Ngọc nói chuyện...

Chương 1160: Ta muốn làm phù dâu

Đêm đã khuya.

Tiểu Vũ còn tại tí tách tí tách dưới đất, thanh hoàng cung Văn Uyên các bên ngoài bàn đá xanh trên đường, ngừng lại một cỗ SUV xe cảnh sát, trên xe cảnh sát chỉ ngồi hai nữ nhân, một cái là Miêu Anh, một cái là Thôi Lệ Châu.

Nước mưa tại trên cửa sổ xe tạo thành từng đạo ngấn nước, nhìn qua, tựa như từng đầu uốn lượn tiểu Hà...

Giờ phút này, Miêu Anh thẳng tắp thân thể, ngay tại nhìn chằm chằm vào xa xa xe chỉ huy. Bởi vì Đặc công xử những người lãnh đạo đến về sau, chính là từ chiếc này trên xe chỉ huy hội kiến Triệu Ngọc...

“Khò khè... Khò khè...”

Lúc này, cuộn rút chỗ ngồi kế tài xế bên trên Thôi Lệ Châu, vậy mà truyền đến ngủ say hô hô âm thanh.

Miêu Anh quay đầu nhìn nàng một cái, nhưng gặp Thôi Lệ Châu cuộn tròn thân thể, tựa hồ rất lạnh dáng vẻ. Thế là, nàng đưa tay từ chỗ ngồi phía sau chép tới một kiện chế phục, thuận tay cho nàng trùm lên trên thân.

“A úc...”

Ai ngờ, Thôi Lệ Châu ngủ được cảnh giác, chế phục đắp một cái, nàng

liền bỗng dưng mở mắt. Đợi nhìn thấy Miêu Anh vì chính mình đắp lên quần áo về sau, lúc này mới lần nữa nhắm mắt, nhập nhèm mà hỏi thăm:

“Cái này đều mấy giờ đi... Lão đại làm sao còn chưa có đi ra nha...”

Miêu Anh không có trả lời, mà là tiếp tục nhìn chằm chằm xe chỉ huy, trong mắt cũng là lộ ra mấy phần lo lắng.

Dựa theo lẽ thường suy đoán, nếu như Đặc công xử lãnh đạo chỉ là tìm Triệu Ngọc tìm hiểu tình huống, căn bản không dùng đến thời gian lâu như vậy. Nàng nhịn không được lo lắng, sự tình sẽ sẽ không xuất hiện biến cố gì?

“Không nên lo lắng...” Lúc này, Thôi Lệ Châu nhìn như ngủ, nhưng lại mở miệng nói lời nói, “Lão đại rõ ràng lập công lớn, Đặc công xử lãnh đạo khen hắn cũng không biết làm sao khen, còn có thể đem hắn làm gì sao? Yên tâm đi, già lớn như vậy biết ăn nói, lúc này, khẳng định còn tại cho mình ca công tụng đức đâu!”

“Ai!” Miêu Anh nhịn không được thở dài, “Ta lo lắng, căn bản không phải những thứ này...”

“Ồ?” Thôi Lệ Châu phát ra nghi vấn, nhưng con mắt vẫn là không có mở ra, “Vậy ngươi lo lắng cái gì?”

“Ta lo lắng cái gì?” Miêu Anh lắc đầu, có chút ít đắng chát địa nói nói, “ chẳng lẽ... Các ngươi quên, ta lúc đầu là bởi vì cái gì mới chọn rời đi sao?”

“A?” Lần này, Thôi Lệ Châu rốt cục mở mắt, có chút hiểu được địa hỏi nói, “ ý của ngươi là...”

“Các ngươi suy nghĩ vấn đề, quá đơn giản!” Miêu Anh nói nói, “ ngươi cân nhắc qua, Triệu Ngọc vì cái gì một mực không chịu nói ra bảo tàng

án phía sau màn người chỉ huy sao? Hắn tại sao phải đợi đến Đặc công xử lãnh đạo tới mới có thể nói đâu? Thậm chí ngay cả Tiêu Hàng cùng Lê Tịnh đều không nói cho?”

“Ừm... Cái này sao...” Thôi Lệ Châu giật xuống mặt, trừng to mắt hỏi nói, “ vì cái gì? Ta... Ta còn thực sự không nghĩ tới...”

“Cái này còn không đoán ra được sao?” Miêu Anh lắc đầu, “Như thế lớn một trận âm mưu, không thể nào là người, cũng không thể nào là một cái tổ chức nào đó, mặc dù, từ mặt ngoài dấu hiệu bên trên nhìn, Nhật phương rất giống phía sau màn đẩy tay!

“Nhưng Triệu Ngọc nói gần nói xa cho thấy, chỉ bằng vào bọn họ một cái thế lực, cũng là không dám làm như thế lớn mua bán!”

“Cho nên... Oa...” Thôi Lệ Châu khẩn trương nói nói, “ cái này nhưng làm lớn chuyện, so một quốc gia thực lực còn lớn hơn, vậy sẽ phải số tốt mấy cái quốc gia... Cái này. . . Đây quả thực là một cuộc chiến tranh a! ?”

“Cho nên...” Miêu Anh thán nói, “ cái này cùng ta lúc đầu cảnh ngộ đồng dạng! Mà lại, nhìn qua, tựa hồ so ta gặp phải khốn cảnh còn bết bát hơn!”

“A?” Thôi Lệ Châu che miệng lại, nhỏ giọng nói nói, “ chẳng lẽ... Vì để tránh cho địch nhân trả thù, lão đại cũng phải hư không tiêu thất sao? Cái kia... Vậy coi như...”

“Trước đó, ngươi thấy cái kia chiếc Rolls Royce sao?” Ai ngờ, như thời điểm này, Miêu Anh vậy mà hỏi một câu như vậy có vẻ như không thể làm chung.

“Đúng vậy a!” Thôi Lệ Châu bốn phía nhìn một chút, không nhìn thấy chiếc xe kia bóng dáng, “Vừa rồi, giống như liền là chiếc xe kia đem

những người lãnh đạo đưa tới, chiếc xe kia... Làm sao cũng phải hơn ngàn vạn a?”

“Cho nên... Ta mới lo lắng a!” Miêu Anh nói nói, “ Triệu Ngọc mai danh ẩn tích, hắn là chuyện chắc như đinh đóng cột!”

“A? Vì cái gì?” Thôi Lệ Châu không hiểu, “Chẳng lẽ... Vì thuyết phục lão đại, bọn họ muốn đưa lão đại một chiếc Rolls Royce xe con sao? Ai nha, liền lão đại cái này tham tiền nước tiểu tính tới nói, nói không chừng... Hắn thật sẽ đồng ý đâu!”

“Nói cái gì đó!” Miêu Anh quyệt miệng, “Cái kia chiếc Rolls Royce là nhà ta!”

“Ta cắt...” Thôi Lệ Châu hơi kém lóe đầu lưỡi, “Nhà ngươi? Đây là... Có ý tứ gì?”

“Ý tứ lại rõ ràng bất quá!” Miêu Anh nói nói, “ cha ta khẳng định đến rồi! Đặc công xử ngay cả cha ta đều gọi qua, vậy khẳng định liền là thương lượng bảo hộ Triệu Ngọc sự tình, cho nên...”

“Nha... Minh bạch!” Thôi Lệ Châu lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, “Bất quá... Nhìn như vậy đến, đây không phải chuyện tốt sao? Đặc công xử để Miêu thúc thúc đến bảo hộ Triệu Ngọc, các ngươi vừa vặn người một nhà đoàn tụ, độ nghỉ phép, buông lỏng một chút, còn không phải chuyện tốt?”

“Chuyện tốt?” Miêu Anh cười khổ lắc đầu, “Triệu Ngọc cái gì chó tính tình, ngươi không biết sao?”

“Cái này. . .” Thôi Lệ Châu nhíu mày.

“Triệu Ngọc bút kí bên trên, chỉ còn sót cuối cùng một vụ án! Ngũ đại án chưa giải quyết, còn kém như thế một cái... Ngươi nói...” Miêu Anh

hỏi nói, “ hắn có thể cam tâm buông xuống sao?”

“Ta biết, ta biết, Hoa Vân Sơn thảm án diệt môn mà!” Thôi Lệ Châu nói nói, “ ngươi nói đúng, lão đại tra án, cùng điên dại đồng dạng, chỉ bằng cái kia tính xấu, thật đúng là rất khó nói...”

Nói, Thôi Lệ Châu cũng là thân thẳng cổ, mặt mũi tràn đầy lo lắng nhìn về phía xa xa xe chỉ huy...

Tiểu Vũ tí tách tí tách dưới đất, trong xe cảnh sát, bỗng nhiên lâm vào hoàn toàn yên tĩnh.

Hai nữ một mực nhìn hơn mười phút, có thể chỉ huy xe bên kia lại vẫn không hề có động tĩnh gì.

“Ai!” Không biết là nhìn mệt mỏi, còn là nguyên nhân gì, Thôi Lệ Châu dẫn đầu thấp xuống dưới, sau đó vậy mà thân thể nghiêng một cái, úp sấp Miêu Anh trên đùi, đúng là mang theo tiếng khóc nức nở thấp giọng nói nói, “ Miêu tỷ tỷ... Thật xin lỗi... Thật xin lỗi...”

“Ừm? Cái gì?” Miêu Anh sững sờ, không rõ Thôi Lệ Châu đây là thế nào? Vội vàng hỏi, “Tiểu Thôi, ngươi đây là nói cái gì đó?”

“Ô...” Thôi Lệ Châu thế mà thật khóc, hối hận không ngã địa nói nói, “ ta đem lão đại quần đều xé rách, nhưng vẫn là không có ngăn lại hắn! Ô... Lúc ấy, nếu là lão đại không đi vào Quan Khánh điện liền tốt! Đám bắt cóc cầm trong tay thương, ta... Ta thật không biết, nếu là lão đại thực xảy ra chuyện, ta nên làm cái gì a! Ô...”

“Cái này. . .” Miêu Anh trong lúc nhất thời không biết làm sao, vội vàng vỗ Thôi Lệ Châu phía sau lưng khuyên nói, “ cái này cũng không thể trách ngươi a? Coi như ta ở nơi đó, cũng chưa chắc có thể ngăn cản cái kia tên đần!”

“Ô...” Thôi Lệ Châu khóc đến lê hoa đái vũ, thừa cơ ôm Miêu Anh, khóc lóc kể lể nói, “ Miêu tỷ tỷ... Ta thừa nhận, ta thích lão đại! Thích vô cùng! Nhưng là, ngươi nhưng tuyệt đối không nên hiểu lầm, cha ta chết về sau, ta vẫn đem lão đại xem như ta thân nhất thân nhân, nếu như không có hắn, ta cũng không biết ta đem lại biến thành bộ dáng gì... Cho nên, ta cùng hắn, không phải ngươi tưởng tượng loại quan hệ đó... Ngươi hiểu chưa? Ô ô...”

“Ừm...” Miêu Anh có chút ngoài ý muốn, nhưng nghe đến Thôi Lệ Châu chân thành tha thiết thẳng thắn, vẫn là hiểu ý cười một tiếng, an ủi nói, “ tốt, Tiểu Thôi... Ta hiểu rõ, hiểu rõ! Yên tâm đi, ta sẽ không lầm biết cái gì, nếu như ta không tín nhiệm Triệu Ngọc, chúng ta cũng sẽ không đi cho tới hôm nay!”

“Ô... Ô ô...”

Ai ngờ, không biết là khơi gợi lên cái gì chuyện thương tâm, Thôi Lệ Châu vậy mà ôm Miêu Anh khóc thống khoái, một mực khóc thật lâu, lúc này mới rung động thân thể năn nỉ nói: “Miêu tỷ tỷ... Các ngươi kết hôn thời điểm, ta có thể làm phù dâu không?”

“Cái này... Không có vấn đề!” Miêu Anh sảng khoái đáp ứng.

“Ừm... Vậy liền quá tốt rồi...” Nói xong, tiểu cô nương thỏa mãn nở nụ cười, sau đó liền như thế nằm sấp trong ngực Miêu Anh, ngủ thiếp đi...

Chương 1161: Không phải người một nhà không tiến một nhà cửa

Sáng sớm hôm sau, rả rích Tiểu Vũ cuối cùng kết thúc, húc nhật đông thăng, đem Thanh hoàng cung tắm rửa tại một mảnh ấm áp ôn hòa trong nắng sớm. Tường đỏ tiên diễm, lục ngói oánh oánh.

Bành. . .

Nơi xa truyền đến một tiếng quan bế cửa xe thanh âm, lập tức đánh thức chính đang say ngủ Miêu Anh.

“A nha. . .”

Miêu Anh mở to mắt, có chút ngáp một cái, một tia nắng trùng hợp từ tường viện phía trên chiếu xạ qua đến, chiếu vào nàng cái kia tuyệt khuôn mặt đẹp bên trên.

Hô. . .

Nàng thô trọng địa thở ra một hơi, lúc này mới ý thức được, trời đã sáng.

Ngẩng đầu nhìn lại, nhưng gặp xa xa xe chỉ huy rốt cục truyền đến động tĩnh. Thế nhưng là, mặc dù có thể nhìn tới trên mặt đất bóng người đông đảo, nhưng xe chỉ huy cửa chính lại cũng không tại đối diện phương hướng bên trên, Miêu Anh thấy không rõ lắm, nơi đó đến cùng tình huống như thế nào?

Nàng có thể nhìn thấy chính là, Rolls Royce lặng yên không một tiếng động lái tới, đang chỉ huy cửa xe tiếp mấy người về sau, nhưng lại lặng yên không một tiếng động lái đi.

“Ai?” Miêu Anh nhíu mày, sợ mình bỏ qua cái gì, vội vàng mở cửa xe chuẩn bị xuống xe.

Nhưng mà, Thôi Lệ Châu nhưng như cũ nằm tại trong ngực của nàng ngủ say chính hương. . .

“Tiểu Thôi. . . Lệ Châu. . . Uy. . .” Miêu Anh vỗ vỗ Thôi Lệ Châu khuôn mặt, đánh thức nàng.

“Thế nào?” Thôi Lệ Châu lặng lẽ mở mắt, lập tức lộ ra vẻ ngoài ý muốn, thán nói, “ oa! Trời đều đã sáng a!”

“Nhanh. . . Mau dậy đi. . .” Miêu Anh đem Thôi Lệ Châu đẩy qua một bên, vội vã bận bịu xuống xe, hướng xe chỉ huy bên kia nhanh chóng đi đến.

Cùng lúc đó, theo một trận cửa xe vang động, từ một phương hướng khác bên trên, cũng là truyền đến một trận tiếng bước chân dồn dập, nhưng gặp Lê Tịnh cùng Tiêu Hàng chờ một đám đặc công nhân viên, cũng là nhanh chóng hướng xe chỉ huy đi đến.

Lúc này, Rolls Royce không cùng bất luận kẻ nào chào hỏi, thế mà trực tiếp Khai hướng về phía cảnh khu cửa chính, ai cũng không có thấy rõ ràng, trên xe đến cùng ngồi người nào?

“Làm cái gì a đây là?” Lê Tịnh rõ ràng so Miêu Anh còn muốn ngoài ý muốn, nàng không nghĩ tới những người lãnh đạo như thế tới lui phiêu hồ, thậm chí ngay cả nàng đều không có thông tri.

“Ta đi. . .” Tiêu Hàng ngăn không được một trận nhíu mày, nhỏ giọng

lầm bầm nói, “ bọn họ không phải là. . . Thật đem Triệu Ngọc mang đi a? Thật nghiêm trọng như vậy sao?”

“Ha ha ha. . .”

Ai ngờ,

Mọi người ở đây nghi hoặc không chừng thời điểm, từ xe chỉ huy đằng sau bỗng nhiên truyền đến một trận tiếng cười.

Bất quá, cái này cười vui cởi mở trầm thấp, bao hàm từ tính, nghe xong liền cùng Triệu Ngọc cái chủng loại kia phách lối cuồng tiếu khác biệt.

Một giây sau, đám người thình lình nhìn thấy, một cái anh lông mày kiếm mục đích nam tử trung niên, ôm Triệu Ngọc bả vai, cùng một chỗ từ xe chỉ huy đằng sau đi ra.

Triệu Ngọc mặc dù cũng là cười rạng rỡ, nhưng cứng ngắc trong tươi cười vẫn là lộ ra khó nén mỏi mệt.

“Lão ba! ?” Miêu Anh một chút nhận ra được, nhưng gặp cái này ôm Triệu Ngọc bả vai, đúng là mình cha ruột —— Miêu Khôn!

“Miêu. . . Ân. . .” Lúc này, Lê Tịnh lúc đầu muốn hô lên một cái xưng hô, nhưng nàng bỗng nhiên ý thức được cái gì, vội vàng ngừng miệng.

“Lão đại! Lão đại!” Thôi Lệ Châu thấy một lần Triệu Ngọc bình yên vô sự, lập tức mừng rỡ nghênh đón tiếp lấy, giữ chặt Triệu Ngọc cánh tay, quan tâm hỏi nói, “ thế nào? Thế nào? Ngươi không có việc gì a? Vì cái gì đàm lâu như vậy đâu?”

“Ha ha ha. . .” Miêu Khôn chợt cười to nói, “ nói giỡn đi, tiểu cô nương! Các ngươi tổ trưởng có thể có chuyện gì a? Hắn lần này, thế nhưng là dựng lên một cái siêu cấp đại công lao! Khen ngợi hắn còn đến không

kịp đâu. . .”

“Lão ba. . . Ân. . .” Miêu Anh nhíu mày, “Ngươi làm sao cũng tới? Ngươi không phải ở nước ngoài sao? Cái này cũng quá nhanh đi?”

“Ha ha ha. . .” Miêu Khôn ngẩn ra cười to, vỗ Triệu Ngọc bả vai, “Lần này, con dâu ta phụ. . . A không! Cô gia nhà ta cho ta lộ như thế một cái mặt to, ta có thể không đến khoe khoang khoe khoang sao? Anh Anh a. . .” Hắn xông Miêu Anh nâng lên ngón tay cái, “Ngươi nhưng quá có mắt hết! Giống Triệu Ngọc loại này trí dũng song toàn tiềm lực, ngươi đến cùng là làm sao tìm được a! ?

“Các ngươi biết không?” Mặc dù nhưng đã nói chuyện một đêm, nhưng Miêu Khôn lại là một bộ rất này, rất dáng vẻ hưng phấn, lại xông mọi người nói, “Triệu Ngọc lần này lập hạ kỳ công một kiện, vô luận từ tầm quan trọng, mang tính then chốt vẫn là ảnh hưởng độ đi lên giảng, đều là số một số hai a!

“Ừm. . . Như thế nói với các ngươi đi, còn kém một tí, liền có thể giống như ta năm đó! Thật sự là hậu sinh khả uý, tiền đồ vô lượng a! Ha ha ha. . .”

Phốc. . .

Lần này, Tiêu Hàng không có uống nước, nhưng vẫn là phun ra. . .

Lê Tịnh cũng là xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, trong lòng nói chuyện: Hai người này da mặt đều đủ dày, thật sự là ứng câu cách ngôn kia: Không phải người một nhà, không tiến một nhà cửa a!

“Cha vợ quá khen, quá khen!” Triệu Ngọc tranh thủ thời gian khách khí, “Ta cùng ngài còn kém xa lắm nha! Như vậy đi, ta tìm nồi lẩu gà cửa hàng, trước ăn chút đồ vật kiểu gì?”

“Lộc cộc. . .” Vừa nghe đến nồi lẩu gà cửa hàng mấy chữ này, Miêu Khôn nuốt ngụm nước bọt, tiếu dung lập tức biến cương, “Cô gia a, ngươi có chỗ không biết, Phụng Bình nơi này không có nồi lẩu gà cửa hàng a! Ha ha. . .”

Nghe thấy lời ấy, Miêu Anh cùng Thôi Lệ Châu tất cả đều cười, nhưng Lê Tịnh cùng Tiêu Hàng cũng không biết nồi lẩu gà cửa hàng cái này ngạnh, vẫn như cũ là một bộ bộ dáng nghiêm túc.

“Tiểu Thôi a!” Triệu Ngọc cười xấu xa về sau, lúc này mới sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn, trịnh trọng xông Thôi Lệ Châu nói nói, “ giữa trưa bữa cơm này, ngươi phải mời khách!”

“Ừm?” Thôi Lệ Châu không hiểu, “Vì cái gì?”

“Bởi vì. . .” Triệu Ngọc giơ lên khóe miệng, “Ngươi hào trạch bảo vệ! Những người lãnh đạo xét thấy ngươi tại bảo tàng án bên trong đột xuất cống hiến, quyết định không truy cứu nữa nhà chuyện!”

“Oa nha!”

Nghe được tin tức này, Thôi Lệ Châu tất nhiên là cảm giác vui như lên trời, lập tức hưng phấn mà nhảy dựng lên! Kết quả, trong sự kích động, nàng thế mà ôm Triệu Ngọc, tại Triệu Ngọc trên mặt ba một ngụm.

Ân. . .

Ân. . .

Lần này, không khí hiện trường cũng có chút lúng túng.

Miêu Anh không cảm thấy kiểu gì, nhưng Miêu Khôn nhìn không được, lúc này xông Miêu Anh đưa mắt liếc ra ý qua một cái, ý kia là đang hỏi: Khuê nữ a, những nữ nhân khác ở ngay trước mặt ngươi thân vị hôn phu

của ngươi, đây có phải hay không là không quá phù hợp a?

“Ừm. . .” Muốn nói thời khắc mấu chốt, vẫn là Triệu Ngọc phản ứng nhanh nhất, hắn vội vàng lấy tay chỉ một cái Miêu Khôn, xông Thôi Lệ Châu la lớn, “Đừng cám ơn ta, đến cám ơn ngươi Miêu thúc thúc mới đúng, nếu không phải hắn tại trước mặt lãnh đạo giúp ngươi nói chuyện, phòng ở căn bản không có khả năng cho ngươi. . .”

“Oa nha!” Thôi Lệ Châu đồng dạng ý thức được mình vừa rồi hành vi có chút không thích đáng, Triệu Ngọc kiểu nói này, nàng lập tức lĩnh ngộ, vội vàng nhảy đến Miêu Khôn trước mặt, ôm Miêu Khôn mặt mo, cũng ba ba hôn hai cái, trong miệng thân mật hô nói, “ tạ ơn Miêu thúc thúc. . .”

“Ừm. . . Ân. . .” Miêu Khôn lúc này mới thỏa mãn gật đầu nói, “Cái này còn tạm được. . . Cái này còn tạm được. . .”

Cỗ này kỳ hoa họa phong, đem Tiêu Hàng thấy xấu hổ ung thư đều phạm vào, hắn gấp bận bịu vừa quay đầu, lộ ra đến khó chịu dị thường.

Nhưng mà, Lê Tịnh lại một mực duy trì một cái thanh tỉnh trạng thái, đợi Thôi Lệ Châu hưng phấn qua đi, nàng lúc này mới mau tới trước, xông Miêu Khôn trịnh trọng kỳ sự hỏi: “Miêu. . . Miêu tiên sinh. . . Liên quan tới bảo tàng án đến tiếp sau công việc, còn có Triệu Ngọc sự tình, phía trên đến cùng có gì chỉ thị a? Bọn họ vì cái gì đi được vội vã như vậy? Can hệ trọng đại, chúng ta nhất định phải khai thác khẩn cấp đối sách mới được. . .”

Ai ngờ, đang nghe Lê Tịnh cái vấn đề về sau, Miêu Khôn cùng Triệu Ngọc vậy mà bèn nhìn nhau cười.

“Lê đội trưởng a. . .” Miêu Khôn nhìn xem Lê Tịnh con mắt, ý vị sâu xa địa nói nói, “ an tâm chớ vội! Ầy, hiện tại trời cũng sáng lên, chúng ta khó được gặp mặt! Như vậy đi, ta làm chủ, chúng ta cùng đi ăn chút gì

sớm một chút a trước!”

“Thế nhưng là. . .” Lê Tịnh chỉ chỉ nơi xa có giấu mật thất phòng nhỏ, ý kia là hiện tại chính là nhất thời điểm bận rộn, tại sao có thể tuỳ tiện đi ra?

“Không sao!” Miêu Khôn lý giải nàng lo lắng, nói nói, “ chúng ta thế nhưng là ròng rã nói chuyện một buổi tối, coi như ta muốn đem các lãnh đạo quyết định nói cho ngươi, cũng là một câu hai câu nói nói không rõ ràng!

“Đi thôi. . .” Nói, hắn một tay lôi kéo Triệu Ngọc, một tay lôi kéo Miêu Anh, nói nói, “ ta biết Phụng Bình có nhà tiệm mì, ăn rất ngon đấy! Đi thôi, ta mang các ngươi đi nếm thử. . .”

Chương 1162: Xem ai khó chịu?

Phụng Bình thị Tân An khu một nhà trong quán, Miêu Khôn một bên mỹ tư tư trộn lẫn lấy mì sợi, một bên không quên đối Triệu Ngọc bọn người chậm rãi mà nói:

“Các ngươi biết không? Tại Nhật ngụy thời kì, quân Nhật từng tại Thanh hoàng cung góc tây nam xây qua một tòa tháp, gọi là đế luật hành chính niệm tháp!” Miêu Khôn nghiêm túc nói, “Cái này tòa tháp cùng bên cạnh kiến trúc không hợp nhau, cực đại ảnh hưởng tới Thanh hoàng cung mỹ quan!

“Cái gọi là đế luật hành chính niệm tháp, kỳ thật chính là cho bọn họ xâm lấn Trung Hoa ca công tụng đức dùng, tháp này chiêu kỳ bọn họ mưu toan chiếm đoạt nước ta đông bắc lòng lang dạ thú.

“Mặc dù tại quân Nhật sau khi chiến bại, nên tháp liền rất nhanh bị chính phủ dỡ bỏ! Nhưng chúng ta nhất định phải nhớ kỹ quốc sỉ, quyết chí tự cường! Cũng đã không thể mặc người chém giết...”

“Ừm... Trưởng quan!” Lê Tịnh hiển nhiên không tâm tư nghe Miêu Khôn nói linh tinh, vội vàng hỏi nói, “ Tiêu Hàng đã đem chung quanh đều kiểm tra qua, phòng ở bên ngoài cũng bố trí trạm canh gác cương vị, ngài bây giờ có thể nói chuyện chính sao?”

“Ừm...” Nghe thấy lời ấy, Miêu Khôn để đũa xuống, đối đang ngồi mấy người trịnh trọng nói nói, “ Lê đội trưởng, Triệu Ngọc còn có tiểu Tiêu... Chúng ta đâu, hiện tại rốt cục ba đầu đối diện ngồi cùng một chỗ, cho nên, hi vọng mọi người nhìn tại ta cái này tấm mặt mo bên trên, dĩ hòa

vi quý, đừng có lại so đo quá khứ ân oán!

“Trong lòng các ngươi hẳn là minh bạch, tất cả mọi người là vì công sự mà thôi, chuyện trước kia đều là một đợt hiểu lầm, hiểu lầm...”

“Hắc hắc, cha vợ yên tâm!” Triệu Ngọc dẫn đầu tỏ thái độ, “Đi qua trụ sở bí mật một chuyện, ta cùng Lê đội trưởng bọn họ đã coi như là sinh tử chi giao, làm sao có thể tiếp tục đỗi đâu? Đúng không? Lê đội trưởng?”

Nói, Triệu Ngọc xông Lê Tịnh chọn lấy hạ lông mày, muốn bao nhiêu tao khí có bao nhiêu tao khí...

“Ừm...” Lê Tịnh có nan ngôn chi ẩn, không phát tác được. Trong nội tâm nàng mặc niệm đạo, nói nhảm, ngươi Triệu Ngọc cái gì thua thiệt cũng chưa ăn, hiện tại còn lập công lớn, cũng không không sao?

Bất quá... Lê Tịnh con mắt sáng như tuyết, nàng đã sớm nhìn ra, Triệu Ngọc cũng không phải là hạng người vô năng, hắn cái này thần thám danh hào cũng là hàng thật giá thật.

Đặc biệt tại đây lần hoàng cung sự kiện về sau, nàng giống như Tiêu Hàng, không những đối với Triệu Ngọc hoàn toàn thay đổi cái nhìn, mà lại sinh lòng bội phục.

Bởi vậy, Lê Tịnh vẫn là thành khẩn gật gật đầu.

“Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi, ha ha...” Miêu Khôn thỏa mãn gật đầu, lúc này mới nghiêm mặt nói nói, “ tốt, đã dạng này, vậy chúng ta liền nói chính sự đi!”

Lê Tịnh cùng Tiêu Hàng nghe vậy, lập tức rất thẳng người, bày ra một bộ chăm chú nghe giảng tư thế.

Giờ phút này, vây quanh cái bàn mà ngồi, ngoại trừ Miêu Khôn, chỉ có

Lê Tịnh, Tiêu Hàng,

Còn có Triệu Ngọc, Miêu Anh, bởi vì việc quan hệ cơ mật, Triệu Ngọc cuối cùng vẫn không có để Thôi Lệ Châu theo tới.

“Có có thể nói, cũng có không thể nói!” Miêu Khôn nói nói, “ nhất là liên quan tới lưu manh phía sau người chủ sự, cái này... Ta cùng Triệu Ngọc tất cả đều ký hiệp nghị bảo mật, dù cho là nhằm vào chúng ta những này nội bộ nhân viên, cũng là không thể nói! Hiểu chưa?”

“Minh bạch!”

Lê Tịnh cùng Tiêu Hàng dùng sức chút đầu, Miêu Anh lại làm ra một bộ vẻ mặt không sao cả.

“Đương nhiên...” Miêu Khôn lại nói, “ các ngươi đều là tinh anh, đoán cũng có thể đoán ra cái đại khái tới. Chuyện này, hoàn toàn chính xác cùng thương nghiệp ám chiến có nhất định quan hệ, nhưng trong đó lợi hại quan hệ, muốn phức tạp hơn một chút!

“Chính là bởi vì dạng này, chúng ta đêm qua, mới thương nghị lâu như vậy! Đương nhiên, chúng ta cuối cùng thương nghị đi ra kết quả, cũng cần phía trên tiến thêm một bước xác định mới được! Có rất nhiều chỉ thị, còn cần kiên nhẫn chờ đợi.”

“Hừ...” Miêu Anh đem đũa một đặt xuống, hai tay giao nhau, “Nói cùng không nói đồng dạng...”

“Ừm...” Miêu Khôn nhíu mày, “Khuê nữ a, đây chính là ta không muốn đem ngươi điều đến Đặc công xử nguyên nhân lớn nhất, cha ngươi dù sao cũng là cái lãnh đạo, cho một chút mặt mũi được không?”

“Đúng đấy, là được!” Triệu Ngọc phù hợp, “Cha phí những này nước bọt dễ dàng sao?”

“...”

Miêu Khôn im lặng, Miêu Anh cười nhạo, Lê Tịnh hai người thì mặt lộ vẻ xấu hổ.

“Tốt a, tốt a!” Miêu Khôn vuốt nhẹ một hạ vị trí trái tim, nói nói, “ ta tận lực nhặt trọng yếu nói... Ân... Lê đội trưởng, Tiêu đội trưởng, tại dưới tình huống trước mắt, các ngươi cần việc cần phải làm, liền là làm tốt các ngươi thuộc bổn phận làm việc là có thể!

“Thứ nhất, điều động các lộ chuyên gia, chỉnh lý cùng nghiên cứu Nghĩa Sơn trụ sở bí mật, còn có hoàng cung mật thất bên trong những văn kiện kia tư liệu, cùng bình bình lọ lọ loại hình, nhất định phải nghiên cứu tốt, nghiên cứu triệt để!

“Những người lãnh đạo nói, bọn họ ngay lập tức sẽ cùng các đơn vị tương quan chuyên gia liên hệ, điều động nhất người chuyên nghiệp viên tới tham dự.

“Nhất là, là trong mật thất những vật kia, đã những vật kia như thế quý hiếm, cho nên chúng ta tin tưởng, nó có thể sinh ra giá trị, cũng không phải vài tỷ đơn giản như vậy...”

“Rõ!” Lê Tịnh gật đầu.

“Thứ hai, thẩm vấn tội phạm. Ta nghĩ, cái này cũng không cần ta quá nhiều bàn giao, ngươi a đều là chuyên gia, đi thông thường chương trình là được. Chỉ bất quá, bởi vì nên án tính chất ác liệt, can hệ trọng đại, cho nên lần này, muốn theo đẳng cấp cao nhất đến xử lý! Nhất định phải bảo đảm an toàn!” Miêu Khôn lại nói.

“Minh bạch!” Lê Tịnh lần nữa dứt khoát gật đầu.

“Thứ ba, đem các ngươi tại Phụng Bình, còn có toàn bộ Chiêu Vân tỉnh lùng bắt cá lọt lưới bọn đặc công, tất cả đều thu hồi lại đi! Không cần lại quản bọn họ!”

“Cái gì! ?” Nghe thấy lời ấy, Lê Tịnh cảm thấy ngoài ý muốn, vội vàng giải thích, “Trưởng quan, Seraph khẳng định còn dư đảng, chúng ta không rõ ràng bọn họ còn có hay không tạc đạn, nếu như không thể kịp thời thanh trừ, chỉ sợ có lưu hậu hoạn a!”

“Yên tâm đi!” Miêu Khôn vững vàng nói nói, “ bọn họ hiện tại đã là chó nhà có tang, sớm đã không thành tài được! Mà lại, chúng ta còn cần bọn họ trở về báo cái tin đâu!”

“Đây là... Vì cái gì?” Lê Tịnh không hiểu.

“Có rất nhiều chuyện, mở một mặt lưới, ngược lại so đuổi tận giết tuyệt mạnh hơn!” Miêu Khôn nghiêm mặt nói nói, “ mà lại, cũng không phải mọi chuyện cần thiết, đều cho chúng ta Đặc công xử tự mình đi làm, ngươi rõ chưa?”

“Ừm...” Lê Tịnh giống như có điều ngộ ra gật gật đầu, yên lặng nhớ kỹ Miêu Khôn mệnh lệnh.

“Về phần điểm thứ tư nha...” Miêu Khôn lại nói, “ cái này chỉ cần các ngươi đến lúc đó phối hợp một chút truyền thông là có thể! Phía trên sẽ ở thích hợp thời điểm tổ chức buổi trình diễn thời trang, đến lúc đó, chúng ta sẽ đem trụ sở bí mật cùng hoàng cung mật thất tin tức cao điệu thông báo ra ngoài, các ngươi chỉ cần chuẩn bị sẵn sàng là có thể!”

“A! ?” Lần này, Lê Tịnh cùng Tiêu Hàng toàn đều thất kinh, hiển nhiên đối quyết định này không thể nào hiểu được.

“Trưởng quan, chuyện như vậy, tựa hồ...” Lê Tịnh như muốn phản bác, lại lại không dám phản bác.

“Cái này, thế nhưng là ta tốt cô gia ra chủ ý a, ha ha...” Nói đến đây, Miêu Khôn vỗ vỗ Triệu Ngọc bả vai, cười to nói, “ chủ ý này, nhưng quá độc ác! Các ngươi không biết, những người lãnh đạo lúc ấy nghe xong về sau, tất cả đều tam quan phá vỡ, cả kinh miệng đều không khép được đâu!”

“...” Chúng người không lời, hai mặt nhìn nhau.

“Chớ khen ta, ta cũng là luận sự mà thôi...” Triệu Ngọc khoát tay nói nói, “ kỳ thật, cái này cùng trên giang hồ ân oán tranh đấu không sai biệt lắm, có người chạy đến trên địa bàn của chúng ta muốn nện chúng ta tràng tử, kết quả tràng tử không có nện thành, bị chúng ta cho đánh một trận.

“Dựa theo bình thường sáo lộ, chúng ta đương nhiên là lại đi nện bọn họ tràng tử, xem ai hung ác rồi? Nhưng đáng tiếc là...” Triệu Ngọc lắc đầu, “Nện chúng ta tràng tử gia hỏa này thực lực cường đại, mà lại tương đối giảo hoạt, bọn họ thuê phe thứ ba, vừa đến thời khắc mấu chốt, có thể đem phe thứ ba bán đi!

“Để chúng ta một nắm đấm này, không tốt trực tiếp đỗi đến bọn họ!” Triệu Ngọc vỗ tay phát ra tiếng, “Cho nên, đã không thể trực tiếp đỗi trở về, vậy dứt khoát liền lấy nó hạ sách, buồn nôn buồn nôn nó thôi!

“Dù sao, tại trận này đọ sức bên trong, chúng ta chẳng những không có ăn thiệt thòi, ngược lại là kiếm bộn rồi một bút! Đã dạng này, vậy chúng ta làm gì không hảo hảo khoe khoang khoe khoang đâu?

“Đến lúc đó, chúng ta liền đem phát hiện trụ sở bí mật, cũng lại đạt được đại lượng vật liệu chiến bị;

“Phát hiện hoàng cung mật thất, đạt được số lớn thời kỳ kháng chiến quý giá tư liệu, cùng tìm tới Nhật Bản xâm hoa chứng cứ phạm tội sự tình

tuyên dương ra ngoài, tức chết đám kia cẩu nhật !” Triệu Ngọc nheo mắt lại cười xấu xa, “Còn có, đến lúc đó đem chúng ta thất bại địch nhân âm mưu, bắt sống kẻ phạm pháp, cùng kẻ phạm pháp còn tất cả đều cung khai sự tình, cũng một mạch chấn động rớt xuống ra ngoài!

“Thế nhưng là, chúng ta liền không nói đám bắt cóc đến cùng bàn giao cái gì, để bọn họ lẫn nhau nghi kỵ đi, xem ai càng khó chịu hơn! Hừ!” Triệu Ngọc trên bàn đập ầm ầm một quyền, cao giọng uống nói, “ về sau, ta xem ai mẹ nó còn dám tới nện chúng ta —— tràng tử! ! !

Chương 1163: Ta muốn ồn ào động phòng!

Một tuần về sau, thủ đô thịnh vượng khu, Tam Lý đài Long Vũ quốc tế biệt thự.

“Tới tới tới... Cạn ly, cạn ly!” Rung thân biến thành chủ nhà Thôi Lệ Châu phá lệ hưng phấn, giơ ly rượu lên, ngữa cổ xử lý.

Giờ phút này, bao quát Triệu Ngọc, Miêu Anh ở bên trong một đám tổ điều tra đặc biệt tổ viên, tất cả đều tụ tập tại hào trạch trên sân thượng, một mặt nhấm nháp mỹ vị đồ nướng, một mặt nâng chén chúc mừng.

Cùng dĩ vãng kết án khác biệt, bởi vì có Đặc công xử tại, tổ điều tra đặc biệt cũng không cần làm lớn lượng giải quyết tốt hậu quả làm việc, cơ bản tất cả đều giao tiếp cho Đặc công xử.

Bảo tàng án cấp bậc vượt xa khỏi bình thường vụ án, cho nên xử lý, cần quyền hạn phi thường cao, từ Đặc công xử đến xử lý, tự nhiên không có gì thích hợp bằng.

Cùng lúc đó, Cao Lan Kỳ bên kia Trình Lăng Phỉ đại án cũng đã kết thúc công việc, Tằng Khả cùng Nhiễm Đào cũng gấp trở về cùng mọi người hội hợp.

Lần này, tổ điều tra đặc biệt viên môn tề tụ một đường, cũng là khó được một lần đại đoàn viên.

Ngoại trừ Ngô Tú Mẫn chờ đội viên cũ bên ngoài, còn gia nhập Hứa Hải, Lưu Chiêm Binh, Lý Bối Ny cùng Trương Cảnh Phong, mọi người cười cười nói nói, vui vẻ hòa thuận.

“Tới tới tới...” Triệu Ngọc vài chén rượu hạ đỗ về sau, nói với mọi người nói, “ nói cho mọi người một cái tin tức ngầm, các ngươi nhưng ngàn vạn đều phải giữ bí mật a!”

Nghe xong Triệu Ngọc muốn vạch trần, đám người vội vàng đình chỉ ồn ào, vây tới yên lặng nghe.

“Ta thông qua đáng tin con đường hiểu rõ, “ Triệu Ngọc đầu tiên là nhìn thoáng qua trong đầu tham trắc khí, chờ phân phó hiện tuyệt đối an toàn về sau, rồi mới lên tiếng, “Kia cái gì cái gì Sí Thiên Sứ xúi quẩy tổ chức, đã bị quốc tế cảnh sát tan rã! Bọn họ mấy cái đầu lĩnh, tất cả đều bị cảnh sát đánh chết, bạc triệu gia tài cũng đều bị nơi đó chính phủ xét nhà sung công!”

“Oa! Thật sự là trọng quyền xuất kích a...” Hứa Hải thán nói, “ cường độ như thế lớn sao? Chúng ta trước kia nghe nói, nhóm này thế lực tại Đông Nam Á phi thường cao minh, cùng rất nhiều chính phủ cao tầng cấu kết đâu! Làm sao lần này... Nhanh như vậy?”

“Ha ha... Nói cho các ngươi biết đi! Chúng ta căn bản không có xuất thủ, “ Triệu Ngọc cười nói, “ những thứ này... Cũng đều không phải chúng ta làm!”

“A? Không phải chúng ta làm?” Đám người hiếu kỳ.

“Đương nhiên, “ Miêu Anh lấy cùi chỏ lười biếng áp lấy Triệu Ngọc bả vai, “Có người so với chúng ta còn vội vàng muốn thanh lý môn hộ đâu! Mà chúng ta, chỉ cần ngồi ở một bên xem kịch liền tốt!”

“Lợi hại, lợi hại...” Thôi Lệ Châu gật đầu tán nói, “Không cần phải nói,

đây nhất định đều là lão đại sử dụng độc kế thành công a? Bảo tàng sự tình một khi đưa tin, toàn cầu đều sôi trào, những cái kia ẩn giấu ở sau lưng chân chính BOSS, khẳng định gấp đến độ cùng kiến bò trên chảo nóng đồng dạng đi?"

"Cái này kêu là ăn trộm gà bất thành phản còn mất nắm gạo!" Ngô Tú Mẫn cười nói, " nói trở lại, chúng ta còn được thật tốt tạ ơn bọn họ mới được đâu! Nếu không phải bọn họ chủ động gây sự, chúng ta còn tìm không thấy nhiều như vậy trân quý bảo tàng đâu!"

"Tổ trưởng nói đúng a..." Lý Bối Ny nói, " những vật kia mặc dù không phải Hoàng Kim cùng trân bảo, lại là so Hoàng Kim cùng trân bảo còn muốn đáng tiền đâu!"

"Đúng!" Miêu Anh nói nói, " căn cứ sơ bộ phân tích, những tài liệu kia hoàn toàn chính xác đầy đủ trân quý, có rất nhiều cao siêu lý luận, đến bây giờ cũng là thế giới dẫn trước. Còn có một số liên quan tới nông nghiệp phương diện kỹ thuật, cũng là cho chúng ta cung cấp rất nhiều kiểu mới suy nghĩ, những này tưởng tượng một khi thành hình, sẽ đối với nước ta sinh ra không thể đo lường to lớn bay lên!"

"Miêu tỷ, nghe nói... Bên trong còn tìm đến rất nhiều nhân tạo virus thật sao?" Tăng Khả hỏi, "Cái này cũng đều là thật?"

"Không sai, quân Nhật lúc trước phát hiện vi khuẩn chiến uy lực to lớn, bên trong xác thực có thật nhiều phi thường lợi hại sinh hóa vũ khí, " Miêu Anh đáp nói, " những vật này, đã ấn chứng quân Nhật xâm hoa không tranh sự thật, mà lại đồng dạng đối với chúng ta nghiên cứu khoa học có chỗ trợ giúp.

"Ta nghe thủ đô y khoa viện một vị giáo sư nói, Nhật Bản quỷ tử nghiên cứu một ít sinh vật virus, mặc dù là lấy chiến tranh làm mục đích, nhưng nếu như đem ứng dụng đến phương diện y học, cũng sẽ tạo phúc cho Nhân Loại!"

“A, đây thật là một thanh kiếm hai lưỡi a...” Trương Cảnh Phong thở dài một hơi, nâng chén nói nói, “ cái kia... Chúng ta liền vì tạo phúc Nhân Loại, vì hòa bình thế giới, cạn một chén đi! ?”

“Ta cạch! Cái này đề nghị thật là lớn a!” Đám người cười, nhưng vẫn là tương hỗ cạn ly, uống một hơi cạn sạch.

“Kỳ thật, liên quan tới chuyện này, chúng ta còn có một cái thu hoạch, cũng không thể không có xách!” Triệu Ngọc lại nói, “ cái kia chính là liên quan tới lời đồn đãi kia hơn 80 năm bảo tàng truyền thuyết, rốt cục có thể vẽ lên dấu chấm tròn!”

“Ai!” Lưu Chiêm Binh thở dài một tiếng, “Tìm hơn 80 năm, lại phát hiện Hoàng Kim bảo tàng chỉ là giả dối không có thật, nếu sớm biết dạng này, chúng ta làm gì hao phí nhiều người như vậy lực vật lực đâu?”

“Đúng vậy a! Vừa nghĩ tới tiểu Nhật Bản đem Hoàng Kim ứng dụng đến chiến tranh bên trong, trong lòng liền không thoải mái! Hơn một trăm tấn Hoàng Kim a!” Thôi Lệ Châu thán nói, “ bọn họ dùng Hoàng Kim mua được máy bay đại pháo, đánh, đều là chúng ta người Trung Quốc!”

“Đêm hôm đó, Đặc công xử những người lãnh đạo đã nói qua chuyện này!” Triệu Ngọc trịnh trọng nói nói, “ bọn họ nói, mặc dù Hoàng Kim cùng bảo tàng không có, nhưng là chúng ta càng hẳn là nhớ kỹ sỉ nhục, quyết chí tự cường, dùng chúng ta cố gắng của mình, vượt qua bọn họ!”

“Ừm! Đúng!” Thôi Lệ Châu vung tay hô to, “Vì quyết chí tự cường, không ngừng vươn lên, cạn ly! !”

Đám người kích tình nhóm lửa, tất cả đều sảng khoái cạn ly, sau đó, lại hưng phấn mà trò chuyện lên sự tình khác.

“Ừm...” Lưu Chiêm Binh nói với Triệu Ngọc, “Tổ trưởng, Thanh hoàng

cung trận kia ác chiến, khẳng định còn có cá lọt lưới! Ta cảm thấy, bọn họ rất có thể đã nắm giữ tư liệu của ngươi cùng tình báo, như vậy... Trong những ngày kế tiếp, có phải hay không đến cẩn thận một chút a?"

"Đúng vậy a, đúng a!" Thôi Lệ Châu tranh thủ thời gian phụ họa, "Nếu như bảo tàng án không có lão đại ngăn cơn sóng dữ, kết quả kia coi như thật rất khó nói! Cho nên, lão đại ngươi muốn không biến mất mấy ngày, cùng Miêu tỷ tỷ chơi chơi đi!"

"Hừ!" Triệu Ngọc mỉm cười, cho Thôi Lệ Châu bưng hạ cái mũi, "Chơi đi? Các ngươi đều không có nhìn thời gian sao? Hồng bao chuẩn bị xong chưa a?"

Nghe đến lời này, Miêu Anh không khỏi đỏ mặt.

"Nha... Nha..." Nghe được nhắc nhở, đã có người nghĩ đến là cái gì tình huống.

"Sớm nói tốt..." Triệu Ngọc vỗ bộ ngực nói nói, " ta Triệu Ngọc thế nhưng là thích sĩ diện người, mặc dù chỉ là đính hôn, nhưng lễ này kim nếu là thiếu đi 2000 khối tiền, cũng đừng trách ta Triệu đại thần thám bão nổi a! Hoắc ha ha..."

"Không có vấn đề, không có vấn đề! Theo lại nhiều cũng không quan trọng, chỉ muốn mọi người vui vẻ là được rồi a!" Thôi Lệ Châu hưng phấn mà nhảy bật lên, "Quá tốt rồi, lão Đại cùng Miêu tỷ tỷ rốt cục muốn tu thành chính quả, mấy anh em, có phải hay không đến chúc mừng một cái a?"

"Đúng vậy a!"

Mọi người cùng nhau ồn ào, tái khởi chạm cốc uống.

"Bất quá... Có chuyện ta không biết rõ! Các ngươi đại hộ nhân gia đều là

thế này phải không?" Thôi Lệ Châu hỏi, "Vì cái gì khiến cho long trọng như vậy, lại chỉ đính hôn không kết hôn đâu? Dứt khoát, thừa dịp ngày tốt lành, đem chính sự cùng một chỗ làm tốt bao nhiêu?"

"Đúng vậy a..." Nhiễm Đào rốt cuộc tìm được cơ hội nói chuyện, ma quyền sát chưởng, kích động địa nói nói, " đến lúc đó, chúng ta liền có thể náo động phòng! Hắc hắc hắc..."

Hắn hỏng cười vài tiếng, lại chợt nhìn thấy Triệu Ngọc cùng Miêu Anh ánh mắt không đúng, lúc này mới nhớ tới, hai người này đều là thư hùng Song Sát, ai mẹ nó ăn gan hùm mật gấu, dám náo hai người bọn họ động phòng?

Thế là, hắn tranh thủ thời gian đổi giọng nói ra: "Chủ yếu là náo phù dâu a! Náo phù dâu, ha ha ha... Miêu tỷ, phù dâu cần phải tìm một chút nhi xinh đẹp, ta Nhiễm Đào còn độc thân đâu! Ha ha ha..."

"Uy... Miêu tỷ tỷ đã nói xong, bản tiểu thư chính là nàng phù dâu!" Lúc này, Thôi Lệ Châu nhảy ra, bắt lại Nhiễm Đào lỗ tai, nghịch ngợm hỏi nói, " nếu không... Ngươi bây giờ liền náo a? Có được hay không a đào ca ca?"

"A? Ngươi? Ta đi..." Nhiễm Đào giật nảy mình, vội vàng mặt mũi tràn đầy khóc tang địa ngồi xổm xuống, làm xong bị đánh chuẩn bị...

Trên sân thượng, lập tức truyền đến Nhiễm Đào kêu thảm, cùng đám người tiếng cười...

Chương 1164: Tình thâm ý nồng

Sáng sớm, Long Vũ khu biệt thự bên trong bóng rừng trên đường nhỏ, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh mười ngón đan xen, ngay tại vui sướng địa tản bộ.

Ánh nắng xuyên thấu qua bóng cây vung vãi trên mặt đất, tạo thành pha tạp điểm sáng, nhìn qua thải quang rảnh nhưng, trông rất đẹp mắt...

“Biết rất rõ ràng tương tư khổ, hết lần này tới lần khác vì ngươi nóng ruột nóng gan...” Miêu Anh vừa đi , vừa ngâm nga lấy cái kia thủ quen thuộc giai điệu, “Đi qua mấy phần suy nghĩ tỉ mỉ lượng, tình nguyện tiếp nhận thống khổ này...”

“Ừm...” Nghe được Miêu Anh ngâm nga hoàn tất, Triệu Ngọc lúc này mới say mê gật gật đầu, bình luận nói, “ lần này không tệ, tất cả đều tại điều lên, so ngươi khi đó để lại cho ta ghi âm, cần phải êm tai nhiều!”

“Nói nhảm nha...” Miêu Anh ăn cười, “Lúc trước lưu lại cho ngươi ghi âm thời điểm, đó là một loại như thế nào tư vị? Ruột gan đứt từng khúc, lòng như đao cắt, có thể hát thật tốt nghe sao?”

“Đúng vậy a!” Triệu Ngọc giữ chặt Miêu Anh bàn tay như ngọc trắng, nói nói, “ đã dạng này, vậy chúng ta liền đem bài hát này, làm đính hôn hiện trường âm nhạc khúc mắt đi...”

“Cái này... Có thể cân nhắc... Ha ha...” Miêu Anh nhấp nhẹ môi son, vui vẻ đem hai nhân cánh tay lay động mà lên...

“Thực sự là... Khó được a...” Triệu Ngọc thật dài địa hút miệng không khí mát mẻ, thán nói, “ thời gian dài như vậy, khó được có như thế một cơ hội, hưởng thụ một chút cảm giác yên lặng!”

“Đúng vậy a!” Miêu Anh đồng cảm, “Từ khi ăn tết bắt đầu, ngươi vẫn sinh tử vận tốc, thật sự là rất lâu không có dạng này buông lỏng qua!”

“Hiện đang hồi tưởng lại những cái kia kinh thiên động địa bản án, cảm giác rất khó mà tưởng tượng nổi giống như...” Triệu Ngọc mỉm cười mà nói, “Những cái kia án chưa giải quyết đại án, thật đều là chúng ta giải quyết sao?”

“Không, không phải chúng ta, “ Miêu Anh nở nụ cười xinh đẹp, “Là ngươi a! Chúng ta Huyền Án Thanh Đạo Phu, thần thám Triệu đại nhân, cái này tất cả bản án, không có ngươi không được a! Ha ha...”

“Không không không, quân công chương a có một nửa của ngươi, cũng có ta một nửa!” Triệu Ngọc nghiêm túc nói nói, “ ta thế nhưng là cái người chính trực, không thể tham công!”

“Phốc phốc!” Miêu Anh buồn cười, tán nói, “ ngươi bộ dáng vô sỉ, vẫn là như vậy làm người khác ưa thích!”

“Trên đời này, chỉ có Miêu Miêu nhất hiểu ta!” Triệu Ngọc than thở, đem Miêu Anh bàn tay như ngọc trắng kéo đến bên miệng, nhẹ nhàng điểm một cái...

“Ha ha...”

Miêu Anh thuận thế nắm ở Triệu Ngọc cánh tay, hai người gắn bó mà đi. Trong rừng yên tĩnh, đập vào mắt chỗ cũng không nhìn thấy cái khác người không có phận sự, trên cây thỉnh thoảng địa truyền đến thanh thúy chim gọi, một mảnh cảnh sắc thoải mái.

“Đúng rồi...” Hai người đi một chút thời điểm,

Miêu Anh nhớ tới một việc, liền hỏi, “Triệu Ngọc, cha ta... Có phải hay không có tâm tư chiêu ngươi tiến Đặc công xử a?

“Tại Phụng Bình thời điểm, cha ta nói gần nói xa, đều là ý tứ này! Quá rõ ràng...”

“Không sai, nhưng là...” Triệu Ngọc mỉm cười, “Ngươi hiểu ta, ta Triệu Ngọc người này làm việc đến nơi đến chốn, hồng bì bản bên trên, ân...”

“Ta biết, còn có cái cuối cùng bản án mà!” Miêu Anh hỏi nói, “ nhưng là, nếu như vụ án này phá đây? Ngươi có tính toán gì? Sẽ sẽ không đồng ý cha ta chiêu mộ?”

“Chưa nghĩ ra đâu!” Triệu Ngọc nói nói, “ Thanh hoàng cung đêm hôm đó, Đặc công xử các lãnh đạo xác thực phi thường thưởng thức, nói người như ta mới, tại Đặc công xử đều vô cùng ít thấy, nếu như không làm đặc công, thật sự là khuất tài!”

“Như thế lời nói thật!” Miêu Anh trong mắt lóe lên một vẻ lo âu, nhưng vẫn là khách quan nói nói, “ ta có thể hiểu được cha ta tâm tư, từ xưa tới nay, hắn đặc biệt hy vọng có thể tìm nhân tuyển thích hợp kế thừa y bát của hắn! Mà khi hắn nhìn thấy, hắn cô gia như thế ưu tú thời điểm, hắn đương nhiên sẽ hướng những người lãnh đạo cực lực đề cử!”

“Mấy ngày nay, ta cũng thận trọng địa cân nhắc qua chuyện này!” Triệu Ngọc thu hồi tiếu dung, nghiêm trang nói nói, “ ta đang nghĩ, nếu như ta tương lai vượt qua cha ngươi loại kia phong vân tế hội, tài đại khí thô sinh hoạt, sẽ là như thế nào một loại tình hình?”

“Như thế nào?” Miêu Anh hiếu kỳ.

“Ta... Kỳ thật đi... Còn kém một chút như vậy nhi!” Triệu Ngọc nghiêm

túc nói nói, “ dù sao cũng là vô lại xuất thân nha, nếu để cho ta đi hoàn thành cha ngươi như vậy đại nhiệm vụ, ta cũng chỉ có thể đóng vai một cái nhà giàu mới nổi hoặc thổ báo tử loại hình, vĩnh viễn trèo lên không được nơi thanh nhã a!”

“Ồ? Có đủ tự biết rõ a ngươi?” Miêu Anh rất là ngoài ý muốn.

“Đó là dĩ nhiên!” Triệu Ngọc mỉm cười, “Biết mình bao nhiêu cân lượng, mới có cuồng tiền vốn! Trái lại, cái kia chính là ngốc!”

“Có đạo lý!” Miêu Anh thán nói, “ tiểu vô lại cũng có đại trí tuệ a! Cho nên? Ngươi dự định như thế nào?”

“Ta đã cùng ngươi cha Thanh Thanh Sở Sở địa nói rõ ràng...” Triệu Ngọc nói nói, “ muốn leo lên cái kia cao hơn sân khấu, ta còn thiếu lịch luyện! Cho nên, ta tạm thời vẫn là làm ta thần thám đi...

“Có lẽ...” Triệu Ngọc đem ánh mắt nhìn hướng nơi xa, “Tương lai có một ngày, làm ta tự nhận là năng lực và khí chất đều có thể đạt tới tiêu chuẩn thời điểm, lại đi cũng không muộn mà!”

“Thân yêu...” Miêu Anh bỗng nhiên dừng lại chân, lôi kéo Triệu Ngọc cánh tay nói nói, “ ngươi thật sự là quá làm cho ta thích! Ta trước kia liền nhìn ra, ngươi không những không phải một giới cuồng đồ, mà là vẫn là một cái có chí khí, có thể người làm đại sự! ! !”

Nói, Miêu Anh kìm lòng không đặng ôm lấy Triệu Ngọc.

Cảm thụ được mỹ nhân trong ngực vuốt ve an ủi, Triệu Ngọc thỏa mãn nói: “Miêu Miêu! Về sau, ta sẽ làm đến tốt hơn! Còn nhớ rõ chúng ta lúc trước lời thề sao? Về sau, mặc kệ gặp được khó khăn gì, nguy hiểm gì, chúng ta đều muốn cùng nhau đối mặt! Cùng một chỗ gánh chịu! Chúng ta sẽ vĩnh viễn cùng một chỗ, vĩnh viễn là không thể tách ra thư hùng Song Sát!”

“Thư hùng Song Sát có thể...” Miêu Anh trong mắt đã tránh xảy ra chút điểm nước mắt, “Nhưng là, lại như vậy chơi bạc mạng nhưng tuyệt đối không được! Nếu như ngươi gặp lại nhảy máy bay, hoặc Quan Khánh điện tình huống như vậy, nhờ ngươi có thể hay không trước suy tính một chút cảm thụ của ta?”

“Minh bạch, minh bạch!” Triệu Ngọc ôm chặt lấy giai nhân, bảo đảm Chứng Đạo, “Yên tâm đi! Ta về sau sẽ không lại làm loại kia việc ngốc... Ha ha...”

Nói xong, giai nhân ôm nhau, họa phong mê người (nơi đây lược qua 42 cái chữ)...

Ôm hồi lâu, đợi nghe được rừng chỗ sâu truyền đến cái khác du khách động tĩnh, hai người lúc này mới lưu luyến không rời địa tách ra.

“Miêu Miêu a...” Triệu Ngọc một mặt lôi kéo Miêu Anh tiếp tục tản bộ, một mặt hỏi nói, “ đính hôn nghi thức cử hành xong, chúng ta... Có tính toán gì hay không?”

“Hừ hừ...” Miêu Anh lạnh hừ một tiếng, hỏi lại, “Ngươi cứ nói đi?”

“Ta nói? Ân...” Triệu Ngọc nhíu lông mày chăm chú suy nghĩ, nói nói, “ nếu không... Hai chúng ta đi hưởng tuần trăng mật a?”

“Xin nhờ, đính hôn không phải kết hôn, người ta còn không có gả cho ngươi, độ cái gì tuần trăng mật?” Miêu Anh mân mê miệng nhỏ oán trách.

“Cái kia... Cùng một chỗ du lịch cũng có thể đi? Sau đó đặt trước một cái phòng...” Triệu Ngọc chăm chú suy nghĩ.

“Cái kia cùng hưởng tuần trăng mật khác nhau ở chỗ nào?” Miêu Anh

hai tay giao nhau, mày liễu vẩy một cái, “Ngươi cảm thấy, chúng ta đi chỗ nào lữ hành phù hợp đâu?”

“Nha... A nha...” Triệu Ngọc có ý khác địa cười nói, “ ta nghe nói, Phúc Lai tỉnh có không tệ điểm du lịch đâu!”

“Khụ khụ khục...” Miêu Anh vội ho một tiếng, làm như có thật địa nói nói, “ đừng nói, ta còn chưa từng có đi qua Phúc Lai tỉnh đâu? Nghe nói... Hoa Vân Sơn nơi đó cảnh sắc không tệ nha...”

“Đúng vậy a, đúng a!” Triệu Ngọc chăm chú gật đầu, “Ta cũng không có đi qua a...”

Chương 1165: Hôm nay thật không có Khai quẻ

Mấy ngày về sau, thủ đô vùng ngoại thành, Miêu gia hào trạch.

Triệu Ngọc cùng Miêu Anh đính hôn nghi thức ở chỗ này đúng hạn cử hành, hiện trường khách và bạn ngồi đầy, chiếu sáng rạng rỡ, một phái cảnh tượng nhiệt náo.

Bất quá, đính hôn nhất định không giống kết hôn, mặc dù hiện trường xa hoa hiển thị rõ, long trọng phi thường, trước tới tham gia tân khách đều là không phú thì quý, nhưng đính hôn nghi thức bản thân lại cũng không phức tạp.

Người chủ trì dựa theo thông thường chương trình, rất nhanh liền đi đến tất cả quá trình. Song phương dẫn kiến phụ huynh, tặng cho lễ hỏi, thay đổi chiếc nhẫn đính hôn.

Còn lại, liền chỉ còn lại có một trận yến hội long trọng!

Lần này, ngoại trừ thoáng có như vậy một chút nhân vật chính hương vị bên ngoài, Triệu Ngọc cảm giác cùng lần trước đến Miêu gia tham gia yến hội, cũng không có quá nhiều khác biệt.

Mới đầu, Triệu Ngọc có chút nghĩ mãi mà không rõ, Miêu Khôn lúc đầu dự định chính là đại danh đỉnh đỉnh Vạn Quốc khách sạn, nhưng cuối cùng cũng không có lựa chọn nơi đó!

Lúc trước, bởi vì khách sạn hẹn trước xếp đầy, không nể mặt Miêu Khôn, Miêu Khôn trong cơn tức giận lại đem Vạn Quốc khách sạn cho thu mua xuống dưới, cưỡng ép sửa lại hẹn trước.

Thế nhưng là. . . Hắn phí hết khí lực lớn như vậy, nhưng kết quả là, nhưng vẫn là đem đính hôn nghi thức an bài tại nhà mình trong khu nhà cao cấp cử hành, cái này nhìn qua, tựa hồ có chút không quá hợp lý?

Bất quá, Triệu Ngọc thế nhưng là thần thám. Không bao lâu, hắn liền nghĩ minh bạch Miêu Khôn dụng ý.

Nguyên lai, hắn cùng Miêu Anh đính hôn nghi thức, sở dĩ muốn khiến cho long trọng như vậy, ngoại trừ cha vợ Miêu Khôn thật thay hai người bọn họ cao hứng bên ngoài, còn có nhất định yếu tố chính trị.

Từ một khía cạnh khác tới nói, Miêu Khôn là cố ý làm cho ngoại nhân nhìn! Những người này trừ của mình thân bằng hảo hữu bên ngoài , đồng dạng cũng bao quát những cái kia tiềm ẩn địch nhân!

Bởi vậy, từ khi chuẩn bị đính hôn nghi thức ngày đó bắt đầu, Đặc công xử liền phái tới đại lượng chuyên nghiệp đặc công, đem Miêu gia hào trạch từ trong ra ngoài bố trí một phen, chính xác là vững như thành đồng, vạn vô nhất thất.

Cho dù dạng này, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh tại đính hôn nghi thức bên trên chỗ mặc lễ phục, cũng tất cả đều là dùng model mới nhất tránh đạn áo vật liệu chế thành, để phòng hiện trường có chuyện ngoài ý muốn xảy ra.

Tại nhà hắn thang lầu thông đạo, từng cái cửa vào, cũng tất cả đều lắp đặt công nghệ cao mặt người phân biệt hệ thống, để phòng có kẻ phạm pháp đục nước béo cò.

Mặt khác, trên yến hội nhân viên phục vụ, công nhân vệ sinh thậm chí

bộ phận tân khách, cũng tất cả đều là từ kinh nghiệm phong phú bọn đặc công cải trang giả dạng, lấy bảo đảm yến hội tuyệt đối an toàn.

Nha. . .

Triệu Ngọc giờ mới hiểu được, nếu như đem đính hôn nghi thức đặt ở Vạn Quốc khách sạn, nơi đó nhân viên hỗn tạp, hiển nhiên không có nơi này an toàn.

Mà lại, nếu như không là trước kia vừa mới phát sinh bảo tàng sự kiện, có lẽ cấp bậc an toàn còn tốt hơn một chút. Thế nhưng là, hiện tại đang ở tại một cái thời kỳ nhạy cảm, ra ngoài an toàn cân nhắc, cho nên Miêu Khôn vẫn là đem đính hôn nghi thức đặt ở trong nhà mình.

Lần này, Triệu Ngọc cũng là đủ thông minh, hắn hấp thụ ngày xưa kinh nghiệm giáo huấn, tại đính hôn nghi thức chuẩn bị cử hành trước mấy ngày, liền vẫn không có mở ra quẻ!

Nói đùa!

Đây chính là mình đính hôn nghi thức, cái này nếu là mở ra cái “Khôn càn” quẻ, hoặc “Càn khôn” quẻ, mình còn có sống hay không?

Hắn tình nguyện yến hội thuận thuận lợi lợi, cũng không muốn xuất hiện cái gì vượt quá tưởng tượng kỳ ngộ!

Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, mặc dù Triệu Ngọc không có Khai quẻ, nhưng hắn trong lòng vẫn là có kiện sự tình không yên lòng, cái kia chính là người nhà của hắn!

Đính hôn nghi thức dù sao không phải Triệu Ngọc chuyện của một cá nhân, làm phụ huynh, là vô luận như thế nào cũng nhận được trận. Ngoại trừ Triệu Ngọc phụ mẫu, đại ca hắn một nhà tự nhiên cũng là ắt không thể thiếu.

Triệu Ngọc lo lắng, người nhà của hắn chưa từng gặp qua loại này cảnh tượng hoành tráng, sẽ không thích ứng được, hoặc là náo ra cái gì trò cười.

Còn tốt, đợi đến đính hôn nghi thức thuận lợi kết thúc về sau, Triệu Ngọc lo lắng cũng không có phát sinh.

Mới đầu, người nhà của hắn hoàn toàn chính xác lộ ra có chút mộng, bọn họ trước đó đã biết Miêu Anh trong nhà có tiền, nhưng có tiền đến loại tình trạng này, còn là vượt xa khỏi tưởng tượng của bọn hắn?

Nhất là lấy keo kiệt vì giọng chính Triệu mẫu, từ khi sau khi vào cửa, miệng vẫn không có khép lại qua, lúc thân gia tới mời rượu thời điểm,

Từ không uống rượu lão thái thái vậy mà cao hứng ngay cả làm ba chén, mặt đỏ rần. . .

Miêu Anh mụ mụ phi thường khéo hiểu lòng người, nàng từ bỏ cái khác xã giao, toàn bộ hành trình bồi tiếp thân gia nói chuyện phiếm, chẳng những mang bọn họ đi thăm hào trạch, hơn nữa còn tặng cho có giá trị không nhỏ tiểu lễ vật, cực tận tình địa chủ hữu nghị.

Nhìn thấy song phương hòa hợp ở chung, một mảnh hài hòa, Triệu Ngọc lúc này mới yên lòng lại. . .

Đương nhiên, Miêu Khôn cũng không thể giống Miêu mụ mụ như thế chỉ lo chiêu đãi thân gia, lần này vì nữ nhi xử lý đính hôn nghi thức, hắn nhưng là có đa trọng mục đích.

Đợi cho Triệu Ngọc cùng Miêu Anh mời rượu xong về sau, hắn lập tức đem Triệu Ngọc kéo qua một bên, sau đó dẫn hắn đến thư phòng, cho Triệu Ngọc giới thiệu một vài đại nhân vật nhận biết.

Những người này, có Triệu Ngọc gặp qua, có chưa từng gặp qua, bọn họ từng cái ăn nói vừa vặn, khí chất bất phàm, không phải giới kinh doanh tinh anh, liền là cấp bậc phi thường cao lãnh đạo.

Miêu Khôn có thể xưng mô hình Phạm lão cha vợ, chẳng những đem những đại nhân vật này giới thiệu cho Triệu Ngọc nhận biết, hơn nữa còn đem những người này bối cảnh tất cả đều báo cho Triệu Ngọc, để Triệu Ngọc về sau gặp được tình huống như thế nào, tốt nhiều một ít lựa chọn.

Từ khi làm thám tử về sau, Triệu Ngọc trí nhớ một mực rất tốt, lúc này cũng là phi thường dụng tâm địa đem những người này tư liệu cùng tướng mạo vững vàng ghi tạc trong lòng.

Giờ này khắc này, đám người chính trong thư phòng uống, Miêu Khôn nhất quán địa đàm tiếu gió xuân, diệu ngữ liên tiếp, trêu đến đám người tiếng cười không ngừng.

Khi hắn vừa mới kể xong một cái ngạnh về sau, quản gia bỗng nhiên xuất hiện, xông mọi người nói: “Các vị khách quý, tranh tài lập tức bắt đầu, các vị có thể đến quan cảnh đài thưởng thức so tài!”

“Ừm?” Triệu Ngọc giơ lên lông mày, nhỏ giọng lầm bầm một câu, “Cái gì tranh tài? Không phải là. . .”

“Ha ha ha. . .” Miêu Khôn giơ tay lên, hướng mọi người ra hiệu nói, “ các vị, lần này bàn khẩu gấp bội, còn nhiều thêm rất nhiều trò mới, ai muốn chơi điểm kích thích, có thể qua đem nghiện! Ha ha. . .”

Miêu Anh vừa nói như vậy, đám người hứng thú tất cả đều nhấc lên.

“Lợi hại! Vẫn là lão Miêu sẽ chơi. . .” Một cái hút xì gà khói nam tử cười nói, “ ta liền ưa thích trò mới a. . .”

“Khục!” Một vị tinh thần quắc thước lão nhân tóc trắng nói nói, “ đi cái gì quan cảnh đài a? Xuống dưới xem đi! Ta liền ưa thích nghe loại kia quyền quyền đến thịt thanh âm đâu! Đi thôi, ai cùng ta xuống dưới?”

Ai ngờ, lão nhân như thế dẫn đầu, đám người vậy mà tất cả đều đi ra thư phòng, xuôi theo dưới thang máy đến phía sau trong đại sảnh.

“Hoắc. . .”

Vừa nhìn thấy trong đại sảnh quen thuộc bát giác lồng sắt lôi đài, Triệu Ngọc lập tức hoắc một tiếng, trong lòng thở dài, cha vợ nghiện thật là lớn a! Thậm chí ngay cả nữ nhi đính hôn nghi thức, đều không quên tổ chức cách đấu tranh tài, thật sự là không có người nào. . . Chậc chậc. . .

Lúc này, nhìn xem trong võ đài ngay tại làm làm nóng người hoạt động đám tuyển thủ, Triệu Ngọc âm thầm may mắn: May mắn mình hôm nay không có Khai quẻ, lần này, rốt cục có thể khí định thần nhàn nhìn xem so tài, nhưng không cần lên đi thụ cái kia kích thích, ha ha. . .

“Các tiên sinh các nữ sĩ, các ngươi hôm nay tới quá may mắn!” Người chủ trì cầm microphone này nói, “ trận đầu, liền là vạn chúng chú mục thế giới quyền vương Sanger La Phu! ! ! Oa! Tiếng hoan hô có hay không. . .”

Vừa nghe đến Sanger tên La Phu, không khí hiện trường trong nháy mắt bạo rạp, mọi người vung tay hô to.

“Đối thủ của hắn là. . .” Người chủ trì lại nói, “ quyền đàn người mới vương, danh xưng Ma Thú —— Ngải - Tânnnnnn! ! ! Ô oa, gào thét đi, cuồng khiếu đi! Trận đấu này, tuyệt đối là UFC Thiên Vương Sơn chi chiến, đêm nay liền muốn quyết chiến Đỉnh phong. . .”

“Hoa. . .”

Hiện trường khán giả, còn có Miêu Khôn những cái kia khách quý nhóm càng thêm hưng phấn, không ai từng nghĩ tới, hôm nay thế mà vừa lên đến liền an bài một trận siêu cấp trọng lượng cấp đối chiến!

Theo lý thuyết, hắn là trước Khai mấy trận không trọng yếu tranh tài nóng người mới đúng. . .

“Cái này. . .”

Có người muốn tuân hỏi một chút Miêu Khôn, nhưng miệng còn không có mở ra, hiện trường đột nhiên xuất hiện biến cố.

Chi chi. . . Chi chi. . .

Ai ngờ, toàn trường bầu không khí chính là nhiệt liệt nhất thời điểm, loa bên trong lại đột nhiên truyền đến một trận chói tai chi chi âm thanh!

Mọi người tranh thủ thời gian ngẩng đầu nhìn lại, cái này mới nhìn đến có cái mặc màu đỏ tranh tài quần cụt tranh tài tuyển thủ, bỗng nhiên giành lấy lời của người chủ trì ống.

“A? Đây không phải. . .”

Triệu Ngọc một chút nhận ra được, cái này không phải liền là thế giới kia quyền vương Sanger La Phu sao?

Vừa nhìn thấy Sanger La Phu xuất hiện, toàn trường người xem lần nữa truyền đến tiếng hoan hô.

Nhưng mà, Sanger La Phu cũng không có nghênh hợp người xem ý tứ, mà là lấy tay chỉ một cái dưới đài nơi nào đó, trừng mắt hai mắt đỏ bừng cao giọng hô: “$##@% $ $ $. . .”

Hắn hô một đại thông Russia lời nói, ở đây đương nhiên không ai có thể

nghe hiểu.

Thế nhưng là, lời mặc dù nghe không hiểu, nhưng khi mọi người thuận Sanger La Phu ngón tay phương hướng nhìn lại về sau, lại bỗng dưng ngừng lưu tại Triệu Ngọc trên thân!

Ta đi!

Không thể nào?

Triệu Ngọc cái này mới nhìn ra một chút là lạ đến, trong lòng nói chuyện, cái này tôn tử, cũng không phải là muốn muốn tìm ta báo thù a?

Chương 1166: hướng hổ núi đi

“Làm cái gì a đây là?” Triệu Ngọc còn không chút lấy, Miêu Khôn dẫn đầu gấp, vội vàng xông thủ hạ nói nói, “ hắn người đại diện đâu? Cho ta gọi qua, ta hảo hảo mắng mắng hắn!

“Hôm nay nữ nhi của ta đính hôn nghi thức, nghĩ gây sự đúng không? Tiền thuê không muốn sao?”

“Đúng đúng đúng...” Một tên thủ hạ vội vàng lẻn đến bên cạnh lôi đài bên cạnh đi tìm Sanger La Phu người đại diện đi.

Nhưng lúc này, Sanger La Phu lại như cũ dùng tay chỉ Triệu Ngọc gào thét không ngừng, coi như nghe không rõ hắn nói cái gì, đám người cũng hoàn toàn có thể từ cái kia phẫn nộ khoa trương vẻ mặt nhìn ra, hắn đây là đang hướng Triệu Ngọc khiêu khích đâu!

“Gia hỏa này... Điên rồi sao?” Miêu Khôn nhìn hai bên một chút, lộ ra làm ra một bộ mọi loại không thể lý giải biểu lộ, sau đó đưa tay kéo túm Triệu Ngọc, “Tiểu Triệu, khỏi phải để ý đến hắn, khẳng định là lần trước ngươi cho hắn đánh ra di chứng đến rồi!”

“Sanger tiên sinh, Sanger La Phu tiên sinh...” Ai ngờ, trên đài người chủ trì nghe hiểu được tiếng Nga, hắn thấy một lần Sanger La Phu không nhận khống chế, tự nhiên lo lắng Miêu Khôn trách cứ, vội vàng đi đoạt microphone, “Sanger La Phu tiên sinh, xin ngươi đừng mắng khó nghe như vậy có được hay không a?”

Hoa...

Không biết người chủ trì là thật ngốc còn là cố ý, hắn vừa nói như vậy, không thể nghi ngờ càng chắc chắn Sanger La Phu ngay tại nhục mạ Triệu Ngọc sự thật.

Lần này, toàn trường không khỏi một mảnh xôn xao, khán giả tất cả đều say sưa ngon lành địa nghị luận lên, có trên mặt còn lộ ra loại kia xem náo nhiệt không sợ phiền phức lớn kinh điển biểu lộ.

“Ừm...”

Miêu Khôn mặt nhất thời nhịn không được rồi, bên cạnh hắn những cái kia khách quý cũng là từng cái thu hồi tiếu dung, mặt sắc mặt ngưng trọng, không biết riêng phần mình trong lòng nghĩ đều là cái gì?

Lúc này, trên đài Sanger La Phu lại càng thêm phách lối, hắn căn bản không cho người duy trì mặt mũi, chẳng những bá chiếm microphone, hơn nữa còn đem người chủ trì đẩy sang một bên.

“Uy! Uy! Tang... hy! ?” Lúc này, một cái nhìn qua giống như người đại diện gia hỏa, một mặt hung hăng vỗ chiếc lồng, một mặt lo lắng hướng về phía trên đài hô to.

Nhưng mà, Sanger La Phu căn bản không để ý hắn, tại hướng về phía Triệu Ngọc lại mắng vài câu về sau, rốt cục vươn cái kia tà ác —— ngón giữa! ! !

Hoa...

Lần này, hiện trường sắp Hold không ở, trước mắt bao người, Sanger La Phu khiêu khích thực sự quá mức phách lối, đã không dễ thu thập.

“Mẹ nó!” Miêu Khôn cắn răng, vậy mà không tự giác địa dùng tay đè chặt bao súng, vậy mà muốn móc súng!

“Lão Miêu! Lão Miêu!” Bên cạnh lão giả tóc trắng thấy rõ ràng, vội vàng mở miệng ngăn cản, “Đừng xúc động, tuyệt đối đừng xúc động! Trong này nhất định là có chuyện! Ngươi nhưng tuyệt đối đừng mắc lừa a!”

“Hoắc ha ha...” Bỗng nhiên, theo một tiếng phách lối cuồng tiếu, Triệu Ngọc rốt cục lên tiếng! Hắn đi đến cha vợ Miêu Khôn trước mặt , ấn ở Miêu Khôn tay, cười nói, “ cha vợ, lão gia tử nói đúng a! Loại chuyện nhỏ này, không đáng động khí, ha ha ha...”

Nói xong, Triệu Ngọc quay người lại mặt hướng Sanger La Phu, vậy mà bỗng nhiên vươn hai cánh tay ngón giữa, so với đối phương thêm một cái! !

Hoa...

Hiện trường lần nữa vỡ tổ, Triệu Ngọc ngón giữa, phảng phất một cái đốt lên khán giả kích tình.

“Ừm?” Sanger La Phu báo trừng mắt, lập tức đem nắm đấm nắm đến cờ rốp rung động, sau đó khí diễm phách lối địa xông Triệu Ngọc khoa tay một cái lên đài thủ thế, ý kia ngươi có gan lên đài?

“Ta sát ngươi cái nãi nãi gấu!” Triệu Ngọc trâu trừng mắt, không chút do dự đem lễ phục cởi, cất bước liền muốn lên đài.

“Đừng đừng đừng...” Miêu Khôn tranh thủ thời gian ngăn cản, “Tiểu Triệu, đừng xúc động! Ngươi vừa rồi khuyên như thế nào ta sao? Việc này rõ ràng có chuyện ẩn ở bên trong mà! Ngươi nhưng tuyệt đối đừng mắc lừa!”

“Đúng vậy a...” Bên cạnh không biết vị kia nói nói, “ đây chính là thế giới quyền vương a! Ngươi lần trước thắng, còn không biết là thế nào

thắng sao? Cái này nếu là đi lên, ân...”

Nhìn dạng như vậy, hắn câu nói kế tiếp hắn là khó nghe hơn, cho nên không dám nói...

“Đúng vậy a!” Lão giả tóc trắng tương đối lý trí, gấp bận bịu khuyên nói, “ hôm nay là Triệu Ngọc cùng Miêu Anh đính hôn ngày tốt lành,

Sao có thể để một cái đánh quyền bại hào hứng đâu? Nghe ta, khi hắn chó dại sủa loạn coi như xong, đừng để ý đến hắn! Lão Miêu, quay đầu không cho hắn tính tiền, chơi chết hắn!”

“Lão gia...” Quản gia cũng là lo lắng địa nghĩ kế nói, “ không bằng... Mau đem Ma Thú Ngải Tân phóng xuất, để bọn họ sớm đánh a?”

“Cái này. . .” Miêu Khôn nhìn đồng hồ đeo tay một cái, tựa hồ đang lo lắng cái gì.

“Ha ha ha...” Ai ngờ, lúc này, Sanger La Phu lại trên đài cầm microphone lại cuồng kêu lên, mà lần này, hắn trên mặt mang đắc ý nhe răng cười, rõ ràng là tại chế nhạo Triệu Ngọc.

“Bà mẹ ngươi chứ gấu à!” Triệu Ngọc lông mày thoáng nhìn, giận nói, “ bại tướng dưới tay, còn dám liếm láp mặt đại hống đại khiếu! Ngươi mẹ nó chờ lấy, nhìn gia gia ta làm sao làm chết ngươi nha!”

Nói, Triệu Ngọc vén tay áo lên lại muốn lên đài.

Nhìn thấy tình cảnh này, khán giả tất cả đều trừng to mắt rửa mắt mà đợi, thấy kích động, vậy mà không tự giác địa vỗ tay lên.

“Triệu Ngọc, thật không được a, các ngươi luyện được không phải một cái đường đi, ngươi đánh không lại hắn!” Miêu Khôn lần nữa ngăn cản.

“Cha vợ!” Lúc này, Triệu Ngọc cũng gấp, hắn giữ chặt Miêu Khôn cánh tay, hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang địa nói nói, “ đại trượng phu bị đánh chết, không thể hù chết! Hôm nay, ta nếu để cho một cái ngoại quốc điểu nhân cho gọi thử (sợ hãi), ta Triệu Ngọc về sau còn thế nào gặp người? Lão nhân gia ngài mặt đặt ở nơi nào?”

“Cái này. . .” Miêu Khôn khó xử.

“Biết rõ núi có hổ vẫn hướng hổ núi đi!” Triệu Ngọc phồng lên cái mũi uống nói, “ liền xem như trận âm mưu, ta Triệu Ngọc cũng nhận! Hôm nay, ta cùng hắn nhất định phải phân ra cái cao thấp bên trên xuống tới, tránh khỏi có người già đâm ta cột sống, nói ta lần trước là thắng mà không võ! Hừ...”

“Cái này. . . Thế nhưng là...” Miêu Khôn mặc dù nhưng đã bị Triệu Ngọc thuyết phục, thế nhưng là, lo lắng của hắn tự nhiên không cần nói cũng biết.

“Yên tâm đi, cha vợ!” Triệu Ngọc hiên ngang lẫm liệt địa đẩy ra Miêu Khôn, “Có ta Triệu Ngọc tại, ai cũng không thể dạng này vũ nhục nhà chúng ta!”

Nói xong, Triệu Ngọc đem quần áo trong cởi một cái, lộ ra mạnh mẽ cơ bắp, cất bước liền hướng trên lôi đài đi đến.

Sanger La Phu thấy một lần Triệu Ngọc lên đài, lập tức đem lời ống còn cho người chủ trì, sau đó xông Triệu Ngọc liên tục khoát tay, tiếp tục làm lấy khiêu khích của hắn động tác!

Khán giả vừa nhìn thấy Triệu Ngọc vậy mà thật có can đảm nghênh chiến, đầu tiên là cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, một giây sau thì tất cả đều hưng phấn mà hô to lên!

Bất quá, bọn họ hô to nhưng không phải là muốn cho Triệu Ngọc cố lên,

mà là muốn nhìn một chút, chờ một lúc trận này thực lực cách xa tranh tài, đến cùng sẽ lấy như thế nào một loại tình huống kết thúc?

Mặc dù lần trước Triệu Ngọc may mắn thắng nổi một lần, nhưng ai cũng biết lần trước là chuyện gì xảy ra! Cho nên, hiện trường không ai xem trọng Triệu Ngọc, mọi người toàn đều cho rằng, Triệu Ngọc khẳng định thất bại rất thảm! Miêu gia lễ đính hôn sẽ, khẳng định phải mất mặt...

Nhìn thấy tình cảnh này, người chủ trì cũng là có chút mộng vòng, chậm nửa ngày, lúc này mới nhớ tới chủ trì đến, đem lúc đầu quyền vương giao đấu Ma Thú Ngải Tân, đổi thành chuẩn tân lang quan —— Triệu Ngọc! !

Lúc này, có vị chuyên nghiệp trọng tài chào đón, muốn để Triệu Ngọc thay đổi tranh tài quần đùi! Triệu Ngọc lại một tay lấy hắn đẩy cái té ngã, sau đó giơ chân đá rơi mất da của mình giày, cởi sạch bít tất, đúng là mặc lễ phục quần dài tiến vào bát giác lồng sắt!

Thấy một lần Triệu Ngọc thật lên đài, hiện trường lần nữa tiếng hoan hô như sấm động, bầu không khí bỗng nhiên đạt đến đỉnh phong.

Trọng tài bất đắc dĩ từ dưới đất bò dậy, đuổi theo sát lấy tiến vào lồng sắt, bắt đầu vì hai người chuẩn bị tranh tài!

Lúc này, ý vị sâu xa lại cực kỳ thú vị một màn xuất hiện:

Sanger La Phu đầy đủ địa hấp thụ lần trước giáo huấn, đợi Triệu Ngọc sau khi lên đài, hắn lập tức lui giáo luyện của hắn đoàn đội, chẳng những sớm địa thanh trận, mà lại một mực duy trì mình chính diện cho Triệu Ngọc, sợ Triệu Ngọc lần nữa mèo tới đánh lén mình!

Nhưng mà, ngay tại cái này kích động nhân tâm, khẩn trương đến cực điểm thời khắc, một kiện khiến cho mọi người ngoài ý muốn sự tình phát sinh!

Chương 1167: Bị lừa một lần vẫn không chịu nhớ

“Hắn... Hắn hắn hắn điên rồi sao?”

Chợt nhìn đến Triệu Ngọc vậy mà xoay người lại, đem phía sau lưng bại lộ cho Sanger La Phu, toàn trường khán giả không nhịn được một trận la thất thanh, nhao nhao nghị luận.

“Trời ạ, đây chính là Sanger La Phu thường dùng chiêu thức a, hôm nay... Hôm nay làm sao phản đi qua?”

“Đúng vậy a... Cái này cũng... Thật ngông cuồng đi? Đối phương thế nhưng là thế giới quyền vương a! Chẳng lẽ... Đây là một loại chiến thuật tâm lý?”

Dưới đài người xem nghị luận ầm ĩ, trên đài Sanger La Phu tựa hồ cũng nhận không nhỏ ảnh hưởng.

Hắn không có khả năng không đem Triệu Ngọc lúc này biểu hiện, cùng lúc trước mình ăn cái kia thiệt thòi lớn liên hệ tới, hắn cũng tại kinh nghi bất định suy nghĩ, đây có phải hay không là lại là Triệu Ngọc một cái quỷ kế?

Lúc này, trọng tài cũng mặc kệ cái kia một bộ, theo hắn hai tay vung lên, ra hiệu lần này tranh tài chính thức bắt đầu!

Cái này. . .

Sanger La Phu đối mặt với Triệu Ngọc phía sau lưng, sửng sốt không dám ngay đầu tiên xông lại, hắn cẩn thận địa bưng nắm đấm, cẩn thận từng li từng tí quan sát đến.

Thế nhưng là, hắn một mực quan sát hơn mười giây, Triệu Ngọc lại vẫn vị nhưng bất động, đúng là không có bất kỳ cái gì muốn xoay người ý tứ.

Cái này. . .

Sanger La Phu trên trán không tự giác địa thấm xuất mồ hôi châu, vì thử thăm dò hư thực, hắn chuyển bỗng nhúc nhích bước chân, cố ý làm ra thanh âm rất lớn, muốn hù dọa một cái Triệu Ngọc.

Nhưng mà, Triệu Ngọc lại còn là không nhúc nhích, giống như nhập định!

Cái này. . .

Sanger La Phu rốt cục có chút không giữ được bình tĩnh, hồi tưởng ngày xưa nhận vũ nhục, hắn hận không thể đi lên một quyền đánh nổ Triệu Ngọc đầu.

Ai ngờ, ngay tại hắn vừa muốn động thủ thời điểm, Triệu Ngọc bỗng nhiên động, nhưng gặp Triệu Ngọc dùng tay vỗ một cái cái mông của mình, vậy mà hướng hắn bày ra một cái dị thường tao khí vũ nhục động tác...

A! !

Sanger La Phu khí huyết công tâm, lại cũng không nghĩ ngợi nhiều được, giơ quả đấm lên thẳng đến Triệu Ngọc cái ót mà đi!

Sanger La Phu dù sao cũng là thế giới quyền vương, nắm đấm của hắn thế đại lực trầm, uyển như lôi đình vạn quân, cho dù khán giả thân ở lồng sắt bên ngoài, lại vẫn có thể cảm nhận được cái kia cỗ bài sơn đảo hải khí thế!

Nhưng mà, ngay tại Sanger La Phu động thủ đồng thời, Triệu Ngọc tựa như cái ót mọc thêm con mắt, hắn bỗng dưng lăng không vọt lên, sau đó sử xuất Miêu Anh dạy cho hắn phích lịch toàn phong thối tuyệt học, một cước xoáy tới!

Bá...

Toàn phong thối nhanh giống như như chớp giật, đúng là một cước liền ổn chuẩn hung ác địa đá vào Sanger La Phu trên mặt! Sanger La Phu ứng thanh mới ngã xuống đất, thân thể lớn như vậy đem lôi đài chấn động đến thùng thùng rung động, tựa như một đầu ngã xuống voi!

“A...”

Sanger Noff như dã thú gào thét một tiếng, song quyền trụ địa, muốn đứng dậy.

Nhưng mà, hắn vừa mới chống lên lớn nửa người, lại bỗng dưng cảm thấy một trận không thể ức chế mê muội truyền đến, một giây sau, ánh mắt của hắn trì trệ, cả người lần nữa ầm vang đến cùng, triệt để ngất đi...

Ngay tại Sanger La Phu ngất đi một nháy mắt, hiện trường chợt mà sa vào đến hoàn toàn tĩnh mịch bên trong, toàn bộ đại sảnh tĩnh đến nỗi ngay cả một cây châm rớt xuống đất đều có thể nghe thấy!

Loại này tĩnh mịch một mực kéo dài sáu bảy giây dáng vẻ, làm khán giả nhóm ý thức được Sanger La Phu không thể dậy được nữa về sau, cái này mới rốt cục bộc phát, lập tức tiếng hô như sấm, loạn xị bát nháo!

Hoa...

Đương nhiên, ồn ào trong đám người, cũng có rất nhiều người dùng hai tay nắm lấy tóc, vẫn ở vào một mảnh không thể tưởng tượng nổi trong lúc khiếp sợ! Bọn họ trước đó suy đoán mấy chục loại kết quả, nhưng không ai từng nghĩ tới, hiện thực sẽ là trước mắt tình huống như vậy!

Trọng tài đồng dạng thấy choáng, sửng sốt nửa ngày, lúc này mới nhớ tới tiến lên xem xét. Đãi hắn xác nhận Sanger La Phu thật đã sau khi hôn mê, cái này mới rốt cục hướng trọng tài đài lắc đầu.

Hoa...

Lần này, hiện trường càng thêm tiếng ồn ào nổi lên bốn phía, sôi trào!

“Hừ!” Triệu Ngọc tà ác giơ lên khóe miệng, lạnh lùng nhìn thoáng qua trên đất Sanger La Phu, nói nói, “ ăn một hố không khôn ngoan nhìn xa trông rộng, lần trước cho ngươi cái thể diện ngươi không lĩnh tình, vậy coi như trách không được ngươi Triệu gia gia tâm ta hung ác chân đen! Hừ!”

Nói xong,

Triệu Ngọc đồng dạng đem nắm đấm của mình nắm cờ rốp rung động, sau đó ngửa mặt lên trời cười dài một tiếng.

Hoắc ha ha...

Tiếng cười của hắn uy lực kinh người, vang vọng đại sảnh, để cách gần đó khán giả nghe, tất cả đều không chịu được trong lòng phát run.

Mà Miêu Khôn bên cạnh những cái kia khách quý nhóm, cũng là nhìn xem Triệu Ngọc một mặt mộng bức, cho dù ai cũng không nghĩ ra, Triệu Ngọc chẳng những thật có thể đánh bại thế giới quyền vương, hơn nữa

còn đánh cho như thế lưu loát, đơn giản liền là miểu sát!

Trọng tài đem Triệu Ngọc kéo đến trong võ đài ở giữa, cao cao địa giơ lên Triệu Ngọc cánh tay, ra hiệu lấy hắn đã thu được trận đấu này thắng lợi.

Hoa...

Trong đại sảnh rốt cục vang lên khán giả tiếng vỗ tay như sấm, cùng như núi kêu biển gầm reo hò...

...

Sau 20 phút. Trong phòng thay quần áo. Vẫn hai tay để trần Triệu Ngọc, một tay cầm áo sơ mi của chính mình, một tay bưng một ly rượu đỏ, đang hài lòng mà nhấm nháp lấy.

Lúc này, theo răng rắc một tiếng, phòng thay quần áo ẩn hình cửa phòng mở, nhưng gặp Miêu Khôn tay cầm điện thoại, từ ngoài cửa đi tới.

“Đúng... Đúng... Từ ngươi tư nhân tài khoản chuyển cho hắn là được rồi! Loại sự tình này còn cần ta dạy cho ngươi sao?”

Miêu Khôn một đối mặt với điện thoại nói chuyện, một mặt đem toàn bộ phòng thay quần áo liếc nhìn một lần, đợi xác định không có vấn đề về sau, lúc này mới từ Triệu Ngọc trước mặt ngồi xuống.

“Tốt! Tốt! Dù sao cô gia nhà ta đánh thắng, chuyện khác ta cũng không muốn truy cứu...” Miêu Khôn lại nói, “ ngươi phái một người đi xem một chút phu tiểu tỷ bên kia tình huống như thế nào, đừng nói trước lời nói thật, ta quay đầu tự mình cùng với các nàng giải thích đi...”

Đích...

Nhìn thấy Miêu Khôn cúp điện thoại, Triệu Ngọc lúc này mới cho hắn cũng rót chén rượu đỏ, đem chén rượu đưa tới, hỏi: “Cha vợ, thế nào? Có mao bệnh sao?”

“Ai!” Miêu Khôn trùng điệp thở dài, một mặt tiếp nhận chén rượu, một mặt nghiêm túc nói nói, “ Triệu Ngọc a! Ngươi cần phải tiến bộ địa phương, thật đúng là rất nhiều a!”

“Ồ?” Triệu Ngọc ngoài ý muốn, vội hỏi, “Cái này cũng không được sao?”

“Khục!” Miêu Khôn uống một ngụm rượu đỏ, duỗi ra một ngón tay nói nói, “ thứ nhất, tiết tấu khống chế không được! Quá nhanh, hiểu không? Người chủ trì vừa mới tuyên bố ngươi cùng quyền vương đối chiến tin tức, ta bên kia bàn khẩu cần thời gian thay đổi tỉ lệ đặt cược, nhưng ngươi bên này đều xoay người!

“Ta đi, may mắn Sanger La Phu động thủ chậm, bằng không, rất nhiều người cũng không kịp đặt cược đâu, biết không?”

“Nha...” Triệu Ngọc thành khẩn gật đầu, khiêm tốn nói nói, “ điểm này, thật đúng là sơ sót! Tiến vào tiết tấu thật là nhanh một chút, hắn là mới hảo hảo cài bức, lề mề một ít thời gian mới đúng!”

“Ừm!” Miêu Khôn nhìn thấy Triệu Ngọc thái độ không tệ, lúc này mới tiếp tục nói, “Điểm thứ hai, liền là quá khoa trương!

“Ngươi biết không? Càng là ưu tú đặc công, càng phải để ý bình thản là thật, để cho người ta nhìn qua, mọi chuyện cần thiết đều là thuận lý thành chương, tự tự nhiên nhiên, cái kia mới là tốt nhất hiệu quả!” Miêu Khôn đưa tay đặt ở bộ ngực mình, “Mà ngươi loại kia lời thề son sắt, đại nghĩa lẫm nhiên bộ dáng, thật là có chút quá khoa trương! Lừa gạt một chút người bình thường vẫn được, nhưng đối với bên cạnh ta những người kia tinh nhóm tới nói, coi như quá sức!”

“Nha...” Triệu Ngọc lần nữa thành khẩn gật đầu, “Minh bạch! Không có ý tứ, trước kia trang bức chứa quen thuộc, lần sau chú ý, lần sau chú ý!”

“Bất quá, từ trên tổng thể tới nói, hiệu quả cũng không tệ lắm!” Miêu Khôn chuyển mà nói nói, “ mặc kệ mục đích của chúng ta đạt không có đạt tới, dù sao tiền là không có bồi! Chẳng những không có bồi, còn kiếm một chút!”

“Ồ? Kiếm lời nhiều ít?” Triệu Ngọc vội hỏi.

“Ha ha... Bàn khẩu mặc dù mở có chút muộn, nhưng dù sao tỉ lệ đặt cược cao mà! Cho nên...” Miêu Khôn vừa cười vừa nói, “Trừ bỏ thuê Sanger La Phu diễn tuồng vui này 500 vạn bên ngoài, ta còn chỉ toàn kiếm 800 đến vạn. Mặc dù tiền không nhiều, nhưng đầy đủ gánh vác lễ đính hôn sẽ phí dụng, cũng xem là tốt...”

“Hoắc ha ha...” Triệu Ngọc giơ ly rượu lên, cùng Miêu Khôn đụng một cái, tùy tâm tán nói, “ Gừng càng già càng cay! Ngươi chính là của ta thân cha vợ, lần này, ta Triệu Ngọc xem như tâm phục khẩu phục...”

Chương 1168: Triệu Ngọc cũng không kém

“Ai?” Miêu Khôn nghe ra Triệu Ngọc trong lời nói có hàm ý, cũng không có cùng Triệu Ngọc cạn ly, mà là trịnh trọng kỳ sự làm sáng tỏ nói, “ tiểu tử, ngươi cũng đừng nghĩ sai! Sanger La Phu sự tình cũng không phải ngươi nghĩ loại kia hạ lưu đánh giả quyền, mà là chúng ta trước mắt nhất định phải tiến hành một cái quá trình hiểu không?

“Chuyện này, chính là muốn làm cho người khác nhìn!” Miêu Khôn nghiêm mặt nói nói, “ vừa đến, ta cần giúp ngươi chính danh, không thể để cho bọn họ coi thường ta Miêu Khôn cô gia, cho là ngươi lần trước đối chiến Sanger La Phu chỉ là trộm gian dùng mánh lới!

“Thứ hai, một ít người nhìn qua đều là bằng hữu, nhưng sau lưng lại ẩn chứa lấy dã tâm, hận không thể phá đổ ta, cho nên, ta cần ngươi tới giúp ta lập uy! Để bọn họ biết, ta có một cái ngay cả thế giới quyền vương cũng có thể làm nằm xuống cô gia!

“Cho nên...” Hắn hớp một ngụm rượu đỏ, nói nói, “ cái này căn bản cũng không phải là chuyện tiền!”

“Đúng đúng đúng!” Triệu Ngọc phụ họa một câu, cũng uống một ngụm, sau đó hỏi nói, “ bất quá... Có chuyện ta nghĩ mãi mà không rõ, Sanger La Phu dù sao cũng là thế giới quyền vương, hắn tại sao có thể tự xuống giá mình, cam tâm làm loại này đánh mình mặt sự tình đâu? 500 vạn thật là tâm không nhiều a!”

“Hừ!” Miêu Khôn cười lạnh một tiếng, “Đó là ngươi không hiểu rõ hắn tình cảnh hiện tại! Hắn hiện tại sớm không có năm đó thế giới quyền vương phong phạm, tại hắn quê quán, hắn chẳng những nợ nần chồng chất, hơn nữa còn gặp phải ngồi tù! Hiện ở thời điểm này, vì tiền, hắn cái gì đều chịu làm!”

“Nha...” Triệu Ngọc gật đầu, cười nói, “ cha vợ a, ngươi mới vừa nói ta biểu diễn khoa trương! Thế nhưng là... Ngươi thiết kế cái này kịch bản gốc, mao bệnh cũng không nhỏ a? Một cước liền cho làm nằm xuống, có phải hay không làm quá mức rồi?

“Ta cảm thấy, hắn là hai chúng ta tranh đấu mấy trăm lần hợp, đi qua một phen sinh tử vật lộn, sau đó lại phân ra thắng bại, như thế mới càng làm cho người ta tin phục một chút a?”

“Cái này sao...” Miêu Khôn nhíu mày, “Ta ngược lại thật ra nghĩ tới, nhưng là... Hiệp càng nhiều liền càng dễ dàng để lộ, mà lại, hôm nay dù sao cũng là các ngươi đính hôn ngày vui, cũng không nên thấy máu a!

“Còn có, ta lo lắng một lúc sau, lại đem Anh Anh cùng cha mẹ ngươi cũng hấp dẫn tới, vậy coi như muốn chuyện xấu!”

“Đúng đúng đúng! Vẫn là cha vợ nghĩ đến chu đáo, tới tới tới... Ta mời ngươi một chén!” Nói, hai người rốt cục nâng chén tương khánh, ngữa cổ xử lý.

“Đương nhiên...” Miêu Khôn rõ ràng uống đẹp, lại nói, “ thông qua chuyện này, ta cũng nghĩ để ngươi minh bạch một cái đạo lý, tiền tài vĩnh viễn nắm giữ tại những cái kia chế định quy tắc trong tay người!

“Cho nên, sau này nếu như ngươi gặp được những chuyện tương tự, nhớ kỹ lời nói của ta, nếu như ngươi không phải cái kia trên nhất du lịch quy tắc chế định người, như vậy dù là cuộc mua bán này lại thế nào lợi nhuận kinh người, ngươi cũng không cần tham dự, hiểu không? Có khả

năng, vậy cũng là vì ngươi thiết kế tốt bẫy rập!”

“Cái này ta hiểu, mười lần đánh cược chín lần thua, đánh bạc hại người mà! Kỳ thật, ta ghét nhất đánh bạc đặt cược!” Triệu Ngọc lại bắt đầu hướng chén rượu rót rượu, “Liền giống với những cái kia mua ta người thua đồng dạng, nhìn qua giống như bọn họ đã thắng chắc, nhưng bọn họ lại làm sao biết, Sanger La Phu căn bản không có khả năng thắng a!”

“Đúng! Những này cũng đều là trò trẻ con...” Miêu Khôn nói một cách đầy ý vị sâu xa nói, “ so với trên thương trường những cái kia chân chính gió tanh mưa máu đến, ngươi còn có rất nhiều thứ muốn học đâu!

“Triệu Ngọc a... Ngươi nói đúng, là ta nóng lòng một chút, ngươi vẫn là trước tiên ở hình sự sảnh nhiều học hỏi kinh nghiệm, đối ngươi như vậy có chỗ tốt!” Miêu Khôn tiếp nhận Triệu Ngọc đưa tới chén rượu, chân thành nói nói, “ tương lai có cơ hội, ta mới hảo hảo mang mang ngươi đi!”

“Ừm, yên tâm đi cha vợ, ta sẽ làm rất tốt!”

Nói, hai người rất có ý hợp tâm đầu chi ý, đang muốn lần nữa nâng chén uống, nhưng lúc này, phòng thay quần áo ngoài cửa chính mặt, chợt truyền đến Miêu tiểu thư tiếng rống giận dữ:

“Lăn đi! Ta biết bọn họ ở bên trong đâu...”

“Ta sát...” Vừa nghe đến Miêu Anh thanh âm, Miêu Khôn lập tức dọa đến không có mạch, vậy mà lộ ra chữ thô tục.

Hắn tranh thủ thời gian đặt chén rượu xuống, đang muốn chạy trốn, nhưng Miêu Anh tốc độ cực nhanh, chớp mắt liền vọt vào phòng thay quần áo.

“Tốt a! Các ngươi đôi này... Đôi này...” Trong lúc nhất thời,

Miêu Anh cũng không biết nên dùng cái gì từ đến quở trách bọn họ, lúc này tức giận đi tới gần, mắng, “ vì cái gì vốn là như vậy? Ta chỉ chớp mắt, các ngươi liền phải gây sự tình đúng không? Các ngươi đều đem ta làm gió thoảng bên tai sao?”

“Cái này. . . Cái này cái này cái này. . .” Miêu Khôn trán đổ mồ hôi, vội vàng giải thích, “Anh Anh a, không phải như ngươi nghĩ, chuyện này... Hắn... Hắn hắn hắn...”

“Lão ba! Ngươi đến cùng nghĩ gì thế?” Miêu Anh thất vọng oán trách nói, “ giống nhau sự tình, vì cái gì lại phát sinh lần thứ hai? Hôm nay là ngày gì ngươi không biết sao? Tại sao muốn để Triệu Ngọc lên đài? Triệu Ngọc vì cái gì có thể đánh thắng? Ngươi dám nói, trong này người không có liên quan?”

“Ta... Không phải... Không phải... Ngươi nhỏ giọng một chút, nhỏ giọng một chút...” Miêu Khôn gấp đến độ vò đầu bứt tai, vạn bất đắc dĩ phía dưới, đành phải đem Triệu Ngọc đẩy lên phía trước.

“Miêu Miêu a, “ Triệu Ngọc vội vàng khuyên can, “Ngươi nghe ta nói, không liên quan ta chuyện của ba! Là cái kia ngoại quốc lão nhất định phải tìm ta báo thù, ngươi cần phải...”

“Triệu Ngọc! !” Vừa nhìn thấy Triệu Ngọc, Miêu tiểu thư càng là giận không chỗ phát tiết, một thanh liền quờ lấy Triệu Ngọc cánh tay, uống nói, “ ta còn không có tìm ngươi tính sổ sách đâu! Ngươi trước kia nói lời đều là đánh rắm sao? Ngươi cũng quá không phải người a? Vì cái gì lại đi chơi bạc mạng! Ngươi là thế nào đáp ứng ta, a?”

Miêu Anh tức giận đến ngay cả nước mắt đều mau ra đây, Triệu Ngọc thấy thế, mau đem cha vợ Miêu Khôn đẩy ra, gấp rút khoát tay nói ra: “Ngươi đi nhanh đi, nơi này giao cho ta xử lý, ta khuyên hắn một chút, đi mau đi mau...”

“Ai! Ai!” Miêu Khôn cầu còn không được địa chui cửa nhỏ, chuồn mất.

“Triệu Ngọc! Ngươi thật sự là tức chết ta rồi, ô ô...” Miêu Anh nghển cổ, phát ra tức hổn hển tiếng la khóc.

Một giây, hai giây, ba giây...

Miêu Anh một mực kêu khóc hơn mười giây dáng vẻ, Triệu Ngọc lúc này mới vỗ tay phát ra tiếng, nói với Miêu Anh, “Đi thân yêu, đừng khóc, cha ngươi khẳng định đi xa đã! Nghỉ ngơi một chút đi!”

“Nha...”

Nghe thấy lời ấy, Miêu Anh đáp ứng một tiếng, lập tức đã ngừng lại gầm rú, đồng thời thay đổi vừa rồi cuồng loạn trạng thái.

Sau đó, nàng đưa tay quơ lấy trên bàn trà bình rượu, cũng rót cho mình một ly rượu đỏ.

“Thế nào?” Triệu Ngọc đi vào Miêu Anh trước mặt, đầy cõi lòng mong đợi hỏi nói, “ mua lấy sao? Mua nhiều ít?”

“Oa!” Miêu Anh uống một ngụm, nghe thấy lời ấy, vội vàng nói, “Ngươi không biết, bàn khẩu mở quá muộn, ngươi cũng lên đài mới bắt đầu, ta hơi kém đều không có mua lấy a! Quá kinh hiểm!”

“A? Cái kia...” Triệu Ngọc khẩn trương.

“Bất quá còn tốt, trong tay của ta có VIP tập trung khí , dựa theo ngươi nói, ta mua 800 ngàn ngươi thắng, tỉ lệ đặt cược là một bồi tám, cuối cùng bỏ đi Trang gia rút thành, kiếm lời không đến 6 triệu đi!”

“Úc a!” Triệu Ngọc đuổi ôm chặt lấy Miêu Anh, trên khuôn mặt của

nàng mãnh liệt hôn hai cái.

“Đức hạnh!” Miêu Anh đẩy ra Triệu Ngọc, oán trách nói, “ nhìn ngươi làm cái này phá sự, thế mà cùng cha vợ chơi lên nhạn qua nhổ lông, hơn nữa còn để cho ta cái này làm nữ nhi đi tập trung, ngươi nói, ngươi an đây là cái gì tâm?”

“Lời ấy sai rồi, lời ấy sai rồi!” Triệu Ngọc vội vàng làm sáng tỏ, “Ta nhổ cũng không phải cha vợ lông, mà là những cái kia bị lợi ích làm đầu óc choáng váng người, ai gọi bọn họ xem thường ta Triệu Ngọc, tình nguyện ra giá tiền rất lớn mua ta thua đâu! Hừ!”

“Thật sao? Đã dạng này, ngươi vì cái gì không cho ta nhiều mua một chút đâu?” Miêu Anh bạch nhãn.

“Khó mà làm được! Cha ngươi đại lý, hết thảy mới kiếm 800 vạn, chúng ta nếu là mua nhiều lắm, vậy coi như thật sự là không nói đạo nghĩa!” Triệu Ngọc giơ ly rượu lên, cùng Miêu Anh đụng một cái, xú mỹ địa nói nói, “ ta Triệu Ngọc thế nhưng là người chính trực!”

“Dừng a!” Miêu Anh lần nữa bạch nhãn.

“Kỳ thật, có tiền hay không cũng không đáng kể, ta chính là muốn cho cha ngươi biết, mặc dù, hắn gừng càng già càng cay, nhưng ta Triệu Ngọc lại một chút cũng không kém a!

“Ha ha ha... Tới...” Nói, Triệu Ngọc cầm đến lấy chén rượu tay xuyên qua Miêu Anh cánh tay, cười nói, “ thân yêu... Hôm nay là ta ngày đại hỉ, đến cái rượu giao bôi đi...”

Chương 1169: Mất khống chế cột điện

Phúc Lai tỉnh ở vào đông nam vùng duyên hải, địa vực bao la, dựa vào núi bàng biển, trong đó có chín thành lục địa vì vùng núi.

Nơi này khí hậu ướt át, lượng mưa dồi dào, nó rừng rậm bao trùm tỉ lệcũng là đạt đến 70 trở lên, đứng hàng cả nước đứng đầu.

Chính là bởi vì loại này khí hậu, toàn tỉnh thủy hệ dày đặc, dòng sông đông đảo.

Bạch Sa sông, chính là Phúc Lai tỉnh cảnh nội năm đầu sông lớn một trong, nó tự Bắc hướng Nam, xuyên qua toàn bộ tỉnh, cuối cùng tụ hợp vào biển cả.

Ngay tại Bạch Sa sông chảy qua Vũ Thanh núi một vùng bên bờ sông, đứng vững một mảnh kéo dài số mười cây số vách núi.

Giờ phút này, liền ở trong đó một chỗ cao hơn 70 mét trên vách núi, hai chiếc công trình xe ngay tại đều đâu vào đấy tiến hành làm việc.

Cái này hai chiếc công trình xe nhiệm vụ, là muốn từ trên vách núi bắc cột điện. Trong đó, một cỗ phụ trách đánh cán hố, một cỗ phụ trách đem cột điện cắm vào cán hố!

Bởi vì trên vách núi đều là cứng rắn nham thạch, phổ thông đánh hố phương thức căn bản không đánh vào được, phụ trách đánh cán hố công trình xe đều là đi qua cải tiến đá vụn xe.

Xe phía trước có cái cự đại cùng loại máy khoan máy móc, khởi động về sau, sẽ sinh ra to lớn lực trùng kích, đem cán trong hầm nham thạch đánh nát!

Giờ phút này, to lớn mũi khoan chính đang trùng kích nham thạch, phát ra đinh tai nhức óc tiếng vang, toàn bộ vách núi đều đi theo có chút rung động.

“Ngừng! Ngừng! ! Ngừng! ! !”

Lúc này, từ phía dưới vách núi bỗng nhiên bắn tới một chiếc xe gắn máy, còn chưa dừng xe, xe gắn máy hai trung niên nam tử liền gấp rút cao giọng thét ra lệnh, gọi công trình xe đình chỉ thi công.

Ong ong ong...

Công trình xe người điều khiển thấy được xe gắn máy, lúc này mới đình chỉ máy móc, trên vách núi rốt cục về phục bình tĩnh, không còn ồn ào náo động.

“Thế nào?” Người điều khiển đem thò đầu ra ngoài cửa sổ, hắn cũng không nhận ra hai người kia.

“Đúng sao? Đúng sao! ?” Ngồi tại sau xe gắn máy chỗ ngồi một người đàn ông tuổi trung niên nhảy đem xuống tới, lúc này không có cái mũi không mặt mũi địa đem người điều khiển mắng một trận, “Các ngươi là đơn vị nào? Các ngươi thu hoạch được ai phê chuẩn, biết đây là địa phương nào sao? Sao có thể từ nơi này đánh hố đâu?”

Nghe được cái này thông chỉ mắng, bên cạnh phụ trách cho cột điện đóng cọc lái xe cũng từ trên xe bước xuống , đồng dạng không phục không cam lòng nói: “Chúng ta là thị chính công ty cắt cử, thế nào? Các ngươi là ai a?”

“Thị chính công ty? Không có khả năng! Bọn họ điên rồi sao?” Trên xe gắn máy nam tử trung niên uống nói, “ nói cho ngươi, chúng ta là huyện nhà bảo tàng, ta là huyện văn vật bảo hộ hiệp hội hội trưởng! Ngươi xem một chút các ngươi... Đây đều là làm cái gì a?”

“Ừm?” Hai tên lái xe ngẩn ra, “Chúng ta... Bất quá là đỡ cây cột giây điện mà thôi, liên quan quái gì đến các người rồi?”

“Ai u!” Vị kia tự xưng hội trưởng người, chỉ vào phía dưới vách núi quắc mắt nhìn trừng trừng địa uống nói, “ biết phía dưới là thất tinh huyền quan a? Hả? Biết không? Các ngươi điên rồi sao?”

“Đúng vậy a!” Xe gắn máy người điều khiển phụ họa nói, “ huyền quan là tỉnh trọng điểm bảo hộ văn vật, các ngươi ở chỗ này đánh hố, sẽ phá hư huyền quan tính ổn định!”

“Đúng vậy a!” Hội trưởng uống nói, “ cái kia huyền quan chí ít có 600 năm lịch sử, nếu là hôm nay bị các ngươi hủy, ta nhìn các ngươi bồi thường nổi không?”

“A?” Hai tên lái xe liếc mắt nhìn nhau, bên trong một cái vô tội nói nói, “ huyền quan... Cách hơn mấy chục mét đâu! Hắn là không có việc gì a?”

“Ai? Còn không phục đúng không?” Hội trưởng trừng mắt hét to, “Toàn bộ vách núi đều là kết cấu tính Kim Cương nham tạo thành, biết cái gì gọi là kết cấu tính sao? Liền là ngươi bên này sinh ra chấn động, xa xa thụ lực ngược lại càng lớn! Đừng nhìn cách xa, nhưng các ngươi làm như thế, ta đã có thể cáo các ngươi hủy hoại văn vật tội, hiểu không?”

“Cái này. . .” Hai tên lái xe lại liếc nhìn nhau, một cái nói nói, “ tốt tốt tốt, ta cái này gọi điện thoại hỏi hỏi lãnh đạo chúng ta! Cái này tổng được rồi?”

“Các ngươi lãnh đạo cũng là hỗn đản!” Hội trưởng thực sự khí không thể át, vậy mà mắng một câu, “Trọng yếu như vậy văn vật, hắn có thể không biết sao? Sao có thể làm loại này kiếm ăn? Hạnh thiệt thòi chúng ta tới kịp thời...”

“Uy!” Ai ngờ nghe xong lời này, cái kia phụ trách cắm cột điện tiểu tài xế không làm, hắn chỉ vào hội trưởng cái mũi đáp lễ nói, “ ngươi người này nói làm sao khó nghe như vậy chứ? Chúng ta lại không biết cái gì huyền quan không huyền quan, đều là nghe lệnh làm việc thôi, ngươi theo chúng ta nơi này la lối om sòm cho ai nhìn a?”

“Ai?” Hội trưởng tức giận đến cái mũi đều sai lệch, chỉ vào tên này lái xe cái mũi uống nói, “ còn dám già mồm đúng không? Hiện tại rõ ràng là các ngươi tại hủy hoại văn vật, còn lý luận sao chẳng lẽ?”

“Chúng ta ở bên trên đào hố, ngươi nói ta hủy hoại phía dưới văn vật?” Tiểu tài xế huyết khí phương cương, cũng là không phục, “Vậy ta nếu là tại nghĩa địa bên trong đào hố, ngươi có phải hay không còn muốn cáo ta đào mộ tổ tiên nhà ngươi a? Hội trưởng! ? Ta nhổ vào! Trong mắt ta, ngươi mẹ nó tính là cái gì chứ!”

“Ngươi! Ngươi... Hỗn đản!” hội trưởng ngày thường chưa hề nhận qua bực này vũ nhục, lúc này tức giận đến giận sôi lên, tiến lên liền cùng tiểu tài xế xô đẩy ở cùng nhau.

“Ai? Đừng đừng đừng...”

Lúc này, xe gắn máy người điều khiển còn có một tên khác lái xe mau tới trước kéo túm, muốn đem hai người tách ra.

Cái nào nghĩ đến, hai người này ngay tại nổi nóng, dùng sức đều tương đối hung ác! Kết quả, đẩy tới tang đi ở giữa, cũng không biết làm sao làm, ngược lại là đem một tên khác lái xe cho đẩy ra!

Càng xảo chính là, bị đẩy ra lái xe công bằng, vừa vặn đâm vào cắm cột điện công trình xe chốt mở bên trên.

Lúc đó, một cây cột giây điện đã bị công trình xe dựng lên, chốt mở bị thình lình mở ra về sau, cái kia to lớn nặng nề cột điện lúc này bịch một tiếng nện xuống đất, trong nháy mắt thoát ly ràng buộc rồi...

“Ai nha! ! !”

Mắt nhìn thấy to lớn nặng nề cột điện sắp giáng xuống, đám người tất cả đều phát ra một tràng thốt lên, vội vàng lách mình tránh né, tất cả đều trốn đến vách núi ở xa.

Lại nhìn cái kia cột điện, trên không trung nặng nề mà ngang ngã xuống, bịch một tiếng đập xuống đất, phát ra một tiếng to lớn trầm đục!

Cột điện là hình trụ tròn, sau khi hạ xuống, rất nhanh liền hướng phía chỗ trũng dưới vách núi lăn tới...

“A! A! ! ?” Mắt nhìn thấy cột điện liền phải lăn xuống vách núi, vậy hội trưởng tròng mắt đều nhanh trừng ra máu, hắn run rẩy cuồng khiếu nói, “ không! Không muốn a...”

Nhưng mà, cột điện nơi nào sẽ nghe hắn? Cơ hồ ngay cả thời gian nháy mắt cũng chưa tới, liền trực tiếp rơi vào phía dưới vách núi đi...

“A... Nhìn... Nhìn các ngươi chơi thật tốt sự tình... Phía dưới kia đều là huyền quan a...” Hội trưởng đầu tiên là vô lực tê liệt một cái, sau đó mới ra sức địa bò lên, vội vàng chạy hướng vách đá, hướng dưới vách núi nhìn lại...

...

Một ngày sau.

Hắt xì!

Hắt xì! ! !

Tại phía xa thủ đô hình sự sảnh bên trong viết báo cáo tài liệu Triệu Ngọc, hung hăng đánh mấy nhảy mũi.

Ai u...

Trong lòng của hắn suy nghĩ, đây là ai lại nhớ ta rồi?

Hiện tại đều là mùa hè, sẽ không bị cảm a?

Từ khi đính hôn nghi thức cử hành xong tất về sau, Triệu Ngọc một mực lưu tại thủ đô, đã qua hơn mười ngày. Hắn cùng Miêu Anh cũng cũng chưa kịp chuẩn bị Hoa Vân Sơn thảm án diệt môn sự tình.

Dù sao, Hoàng Kim án không thể coi thường, mặc dù có Đặc công xử toàn quyền phụ trách, nhưng làm hình sự sảnh bên này, cũng là có cần phải làm một chút giải quyết tốt hậu quả công tác.

Cho nên, những ngày này, Triệu Ngọc tựa như dân đi làm đồng dạng, mỗi ngày đều tại hình sự sảnh bên trong vượt qua, ngoại trừ báo cáo làm việc bên ngoài, hắn còn muốn bổ sung rất nhiều tư liệu, cùng xử lý một chút tổ viên quan hệ nhân sự.

Miêu Anh cũng gần giống như hắn, ngoại trừ bảo tàng án, Cao Lan Kỳ Trình Lăng Phỉ án cũng có rất nhiều đến tiếp sau bản án, cần cùng hình sự sảnh những ngành khác cân đối.

Bởi vậy, đừng nói Hoa Vân Sơn diệt môn án, liền là hai bọn hắn thiết tưởng Phúc Lai tỉnh hưởng tuần trăng mật, cũng một mực không thể thành hình.

Trong lúc đó, Triệu Ngọc ngược lại là cùng Tiêu trưởng phòng đề cập qua tra án sự tình, nhưng Tiêu trưởng phòng không có phê chuẩn, gọi hắn trước hết đem trước mặt bản án tất cả đều quyết toán sổ sách mới được.

Hắt xì!

Hắt xì! !

Ai ngờ, cái này hắt xì đánh nhau, đúng là không dứt.

Triệu Ngọc đành phải tạm thời gián đoạn công việc của mình, cầm lấy khăn tay đến xoa cái mũi...

Kết quả, đúng lúc này, liên lạc quan Trần Trác bỗng nhiên xuất hiện.

“Triệu tổ trưởng, Triệu tổ trưởng!” Trần Trác ôm một xấp tư liệu, biểu lộ phức tạp xông Triệu Ngọc nói nói, “ nói cho ngươi một tin tức tốt, còn có một cái tin tức xấu! Ngươi trước hết nghe cái nào?”

“Ừm?” Triệu Ngọc sát nước mũi nói nói, “ đều nghe, mau nói đi!”

“Tin tức tốt là, ngươi có thể đi Phúc Lai tỉnh!” Trần Trác gật đầu nói.

“Ồ? Phê chuẩn?” Triệu Ngọc thở phào một hơi, hưng phấn nói, “ rốt cục không cần ổ ở văn phòng! Ha ha...”

“Nhưng tin tức xấu là, “ Trần Trác lại nói, “ ngươi đi không phải Hoa Vân Sơn, mà là —— Vũ Thanh núi!”

“A?” Triệu Ngọc mắt trợn tròn, “Có ý tứ gì?”

CVT: Huyền quan: Quan tài treo trên dây....Chắc thế ^^

Chương 1170: Thất tinh huyền quan

Nhanh như điện chớp đoàn tàu cao tốc phía trên, tổ điều tra đặc biệt bao xuống một gian khoang hạng nhất thương vụ thất, tổ điều tra đặc biệt thành viên toàn đều tại đây.

Bất quá, lần trước bởi vì bảo tàng án lâm thời chiêu mộ tổ viên cũng không ở trong đám này, Lý Bối Ny cùng Trương Cảnh Phong đã quay trở về Tần Sơn cục cảnh sát, đến tại bọn họ tương lai đi ở, còn muốn quyết định tại bọn họ ý nguyện của mình.

Triệu Ngọc đáp ứng bọn họ, nếu như ai nghĩ đến tổ điều tra đặc biệt làm việc, hắn nhất định sẽ cực lực đề cử.

Về phần Hứa Hải cùng Lưu Chiêm Binh, hai cái vị này bản thân liền là đặc biệt điều viên, bảo tàng án hoàn tất về sau, giám tại bọn họ ưu tú biểu hiện, đã được phái đến khác tiểu tổ làm việc đi.

Đương nhiên, hai cái vị này đã hướng Triệu Ngọc biểu lộ, tương lai chỉ cần Triệu Ngọc cần bọn họ, cam đoan gọi lên liền đến.

Bởi vậy, bây giờ tại thương vụ thất bên trong, Nhiễm Đào đều là sớm nhất tổ viên.

Bất quá, mọi người nhưng không có nhàn hạ thoải mái thưởng thức ven đường phong cảnh, từ khi lên xe về sau, mọi người liền một mực tại vội vàng tình tiết vụ án tương quan làm việc, một khắc cũng không nghỉ ngơi.

“Tổ trưởng...” Ngô Tú Mẫn nói nói, “ Cao Phát Tài pháp y làm công tác từ thiện, bản thân hắn tới không được! Trần cán sự nói, Trương Bồi Bồi đem suất lĩnh Cao pháp y đoàn đội trước đến giúp đỡ, nhưng bọn họ đến thừa đi máy bay tới trước Phúc Lai tỉnh tỉnh lị, sau đó chuyển xe, muốn so chúng ta đến chậm một chút thời gian!”

“Ai! Lão Cao a...” Triệu Ngọc thở dài, lấy điện thoại cầm tay ra nói nói, “ ai để chúng ta quan hệ không tệ đâu, ta phải cho hắn theo 2000 khối tiền, biểu tỏ tâm ý! Ân... Các ngươi có theo phần tử không?”

“Ừm...” Chúng người không lời, khó trả lời.

“Triệu tổ trưởng, “ lúc này, Miêu tiểu thư lên tiếng, “Chúng ta là một đoàn đội, ngươi đại diện toàn quyền liền tốt đi!”

“Đúng, đúng vậy a, đúng vậy a...” Đám người vì Miêu Anh đề nghị nho nhỏ địa trống xuống chưởng.

“Tốt a... Vậy ta vẫn theo 2000, chờ một lúc các ngươi một người cho ta phát một cái 400 khối hồng bao đi!” Nói, Triệu Ngọc lập tức thao tác điện thoại, cho Cao Phát Tài theo lễ đi.

“...” Chúng đội viên lần nữa im lặng.

“Tốt! Đừng để ý đến hắn...” Miêu Anh đứng dậy, xông mọi người nói, “Vẫn là trước nói chính sự đi! Thi thể... Có phân biệt nhận ra sao?”

“Không có a!” Tằng Khả khó xử hồi đáp, “Huyền quan tình huống có chút khó giải quyết, nơi đó pháp y không dám loạn động!”

“Vì cái gì?” Miêu Anh hỏi.

“Bởi vì...” Tằng Khả hơi có vẻ khó xử địa nói nói, “ mặc dù thi thể tại trong quan tài treo trên vách đá bảo tồn được hoàn hảo, nhưng pháp y

nhóm vẫn là không cách nào phán đoán người chết tử vong thời gian. Bọn họ lo lắng, người chết khả năng đã chết thật lâu, thi thể một khi rời đi huyền quan, liền sẽ phát sinh nhanh chóng hư thối tình huống, như thế liền sẽ cho giải phẫu gia tăng khó khăn!”

“A? Có thần kỳ như vậy sao? Huyền quan tại trên vách núi dầm mưa dãi nắng, thi thể làm sao có thể bảo tồn hoàn hảo?” Triệu Ngọc để điện thoại di động xuống, hỏi nói, “ là huyền quan thật có thể phòng ngừa thi thể hư thối, vẫn là thi thể bản nhân bị làm chống phân huỷ xử lý a?”

“Không thể nào...” Thôi Lệ Châu nghe vậy ôm hạ bờ vai của mình, “Ta làm sao đột nhiên, lại nghĩ tới ta cái kia không đầu nữ thi án Lý Phi đại gia đến đây?”

“Loại án này, thật đúng là...” Lúc này, Triệu Ngọc đứng dậy, đi tới phát ra có huyền quan ảnh chụp màn ảnh máy vi tính trước mặt, ngưng lông mày mà nói, “ thực sự là... Chưa từng nghe nói a! Sẽ không hư thối thi thể, cũng đều là nữ nhân, ta liền muốn hỏi một câu, các nàng đến cùng là người hiện đại sao?”

“Rõ!” Ngô Tú Mẫn lập tức trả lời, “Xác định là người hiện đại không thể nghi ngờ!

“Bởi vì, căn cứ nơi đó nhà bảo tàng nhân viên công tác giới thiệu, thế kỷ trước thập niên 80 thời điểm, bảy thanh huyền quan tất cả đều bởi vì khoa học khảo sát mà mở ra, thế nhưng là trong quan tài treo trên vách đá không có vật gì!

“Không có thi thể, cũng không có chôn theo vật phẩm, tất cả đều là trống không!”

“Nha...” Triệu Ngọc nhíu mày, “Đã dạng này, vậy bây giờ phát hiện những thi thể này, liền đều là thập niên 80 về sau bỏ vào đúng không? Cái này. . . Đây thật là chưa từng nghe thấy...”

“Ừm... Cái kia...” Ai ngờ, Thôi Lệ Châu chợt nhớ tới cái gì,

Vội vàng nói, “Lão đại, cái gì gọi là chưa từng nghe thấy a? Ngươi trước kia không phải thường xuyên cùng phần mộ liên hệ sao? Cái gì Minh Triều trong cổ mộ hiện đại người chết, còn có ngươi từ mộ phần trong huyệt bắt lấy chặt tay án hung thủ, còn có... Kia cái gì mặc cổ trang nữ thi các loại...”

“Cái này. . .”

Không biết tại sao, Thôi Lệ Châu kiểu nói này, Triệu Ngọc lập tức cảm giác âm phong trận trận, mà lại trong đầu lại không thể ức chế xuất hiện cái kia mặc cổ trang cách cách hình tượng...

“Ồ?” Miêu Anh nghe vậy, lập tức dùng cùi chỏ dộng Triệu Ngọc một cái, nói bóng nói gió địa nói nói, “ Triệu tổ trưởng, ngươi thế nhưng là không ít cho Tiểu Thôi đồng chí giới thiệu ngươi huy hoàng lịch sử a?”

“Ừm...” Triệu Ngọc lập tức trán đổ mồ hôi, vội vàng làm sáng tỏ nói, “ Miêu Miêu a, chẳng lẽ ngươi không biết con người của ta nhất thích khoe khoang sao? Đó cũng đều là ta quá khứ huy hoàng a! Ta cùng Tiểu Thôi công tác thời điểm, thuận tiện liền giảng cho nàng nghe đi?”

“Đúng vậy a...” Nhiễm Đào vò đầu, “Chúng ta làm việc với nhau thời điểm, làm sao cho tới bây giờ không có đã nghe ngươi nói đâu? Lão đại?”

“Ta sát...” Triệu Ngọc hung hăng trừng Nhiễm Đào một chút!

Nhìn thấy Triệu Ngọc cái kia như muốn giết người ánh mắt, Nhiễm Đào tranh thủ thời gian dọa đến trốn đến một bên.

Bên cạnh Ngô Tú Mẫn thì nhìn có chút hả hê nói hai chữ: “Đáng đời!”

“Được rồi, đi... Hiện tại vẫn là nói chính sự đi!” Triệu Ngọc mau đem tay chỉ hướng màn hình, nói sang chuyện khác, “Vụ án này cùng ta gặp phải Minh Triều cổ mộ án hiển nhiên không giống, cái kia vụ án bên trong người chết mặc người hiện đại quần áo, mà lại trên người có rõ ràng vết thương trí mạng miệng, xem xét liền là hung sát án!

“Thế nhưng là, những này huyền quan nhưng là khác rồi!” Triệu Ngọc đem ngón tay đặt tại trên màn hình, nghiêm túc nói nói, “ mặc dù có thể xác định người chết là người hiện đại, nhưng chúng ta vẫn là phải xác định một cái người chết nguyên nhân cái chết mới được!

“Nếu như các nàng đều là bình thường tử vong, cái kia tính chất liền không đồng dạng!”

“Thế nhưng là...” Miêu Anh thì ý vị thâm trường gật đầu nói, “Nếu như các nàng tất cả đều chết bởi mưu sát! Cái kia vụ án này, coi như không phải chuyện đùa! !”

“Đúng vậy a...” Ngô Tú Mẫn gật đầu nói, “Bất quá... Ta cho rằng, mưu sát khả năng vẫn là vô cùng lớn a!”

“Vì cái gì?” Nhiễm Đào đặt câu hỏi.

“Bởi vì, bảy tên người chết đều là tuổi trẻ nữ tính!” Ngô Tú Mẫn giải thích, “Có, nhìn qua còn giống như là vị thành niên nữ hài nhi!”

“Cái này cũng không nhất định a?” Tăng Khả phản bác nói, “ nếu như... Đây là một loại nơi đó đặc thù mai táng tập tục đâu? Tỉ như, trong nhà nếu như trẻ tuổi có nữ nhân bất hạnh qua đời, bọn họ cho rằng táng tại loại này trong quan tài treo trên vách đá, mới là nàng kết cục tốt nhất?

“Thất tinh huyền quan là bảo vệ văn vật, bọn họ đương nhiên không dám báo lên, đành phải lặng lẽ đem thi thể an táng ở bên trong?” Tăng

Khả chỉ vào ảnh chụp nói nói, “ các ngươi chú ý nhìn, những này trên người người chết đều mặc áo liệm đâu!”

Nghe được Tằng Khả phân tích, đám người cảm giác cũng có chút đạo lý, liền đồng ý gật gật đầu.

“Bất quá...” Thế nhưng là, Thôi Lệ Châu vẫn là biểu lộ ngưng trọng chậc lưỡi thán nói, “ không quản các nàng là chết như thế nào, ta vẫn là cảm giác, việc này tới rất tà dị! Thất tinh huyền quan, một cái trong quan tài nằm một cái chết đi nữ hài nhi, ngẫm lại, liền rất không thoải mái”.

Chương 1171: Huyền quan mê án

Vũ Thanh núi, có xây Thất Tinh huyền quan trên vách núi.

Đi qua một đường xóc nảy, Triệu Ngọc bọn người rốt cục đi tới cái này phi thường đặc thù hiện trường phát hiện án.

Giờ này khắc này, phía dưới vách núi đã sớm bị cảnh sát phong tỏa, tất cả người không có phận sự hết thảy không được lên núi. Bởi vậy, muốn tìm tòi hư thực ký giả truyền thông, còn có hiếu kỳ quần chúng, chỉ có thể đi đến Bạch Sa sông đối diện bờ sông, từ nơi đó ngóng nhìn vách đá quan sát.

“Hôm qua buổi sáng, có một tổ lắp đặt cột điện thi công đội tại cái này trên vách núi thi công làm việc, “ một vị gọi là Hùng Văn Đống địa phương đội trưởng cảnh sát hình sự, ngay tại hướng Triệu Ngọc bọn người giảng thuật chuyện đã xảy ra, “Bởi vì đào móc cột điện cán hố, cần chui kích nham thạch, mà mũi khoan trùng kích, rất có thể sẽ đối huyền quan tạo thành phá hư.

“Cho nên, nơi đó văn vật bảo hộ hiệp hội Bàng Trí Huy hội trưởng tiếp vào tin tức, lập tức và văn vật cục ngựa phúc sinh làm việc chạy tới ngăn cản!

“Ai ngờ, đang ngăn trở thi công quá trình bên trong, song phương phát sinh tranh chấp cùng xô đẩy, có người không cẩn thận đụng phải cắm cán cơ chốt mở, dẫn đến cột điện từ máy móc bên trên tróc ra, sau đó lăn hạ sơn sườn núi. . .”

“Ta đi. . . Trùng hợp như vậy sao?”

Triệu Ngọc quyệt miệng thì thầm một câu, sau đó cùng Hùng Văn Đống cùng một chỗ cẩn thận từng li từng tí hướng vách đá đi đến.

Thất Tinh huyền quan mặc dù là nơi đó tương đối nổi danh một chỗ cảnh điểm, nhưng vị trí rời xa thành trấn, thực sự vắng vẻ cực kì. Cho nên tại đoạn này trên vách núi, cũng không có bất kỳ cái gì lan can loại hình phòng hộ biện pháp, tất cả đều là nguyên sinh thái.

“Cẩn thận a, trưởng quan!” Hùng Văn Đống một mặt nhắc nhở Triệu Ngọc, một mặt hướng dưới vách núi chỉ đi, “Ngài nhìn, vạn hạnh chính là, vách đá là hướng vào phía trong lõm, cột điện rơi xuống về sau, chỉ là quét trúng phía trên nhất một ngụm huyền quan một góc! Đem vách quan tài đập mất một khối nhỏ, mà lại vách quan tài cùng quan tài dịch ra vị trí, khiến cho trong quan tài lộ ra như vậy một góc đến!”

“Ai?” Mắt sắc Thôi Lệ Châu vẻn vẹn trương nhìn một cái, lập tức nhìn xảy ra vấn đề, vội hỏi, “Không đúng? Cái này nắp quan tài không phải khép lại sao? Nơi đó có phá vỡ địa phương a?”

“Ừm. . .” Hùng Văn Đống tranh thủ thời gian giải thích, “Là pháp y nhóm để khép lại, khối kia lỗ hổng cũng là chúng ta đội cảnh sát hình sự tìm người bổ vào, chúng ta lo lắng, nếu như bại lộ quá lâu, sẽ tăng nhanh bên trong thi thể hư thối!”

“Xin nhờ!” Triệu Ngọc quay đầu trừng Thôi Lệ Châu một chút, “Có hiểu quy củ hay không? Đừng loạn chen miệng vào có được hay không? Hùng đội trưởng. . .” Hắn quay đầu trở lại đến, đối Hùng Văn Đống nói nói, “ ngươi đừng để ý tới nàng, còn là dựa theo thời gian phát triển trình tự nói!”

“Nha. . . Nha. . .” Hùng Văn Đống cũng là lần đầu tiếp xúc như thế đại lãnh đạo, rõ ràng mang theo khẩn trương, “Ta từ vừa rồi nơi đó nói tiếp

đi. . .

“Ừm. . . Văn vật bảo hộ hiệp hội Bàng hội trưởng nhìn thấy cột điện đập xuống, tự nhiên là dọa sợ, hắn liền tranh thủ thời gian chạy đến vách đá nhìn xuống!

“Ngay từ đầu, hắn nhìn thấy vách quan tài bị nện mở, tự nhiên là phi thường tức giận! Thế nhưng là. . .” Hùng đội trưởng chỉ chỉ phía dưới vách núi, “Hắn nhìn kỹ, cũng rất nhanh phát hiện là lạ địa phương!

“Bàng hội trưởng đã từng tham gia qua thế kỷ trước thập niên 80 lần kia khoa học khai quật làm việc, hắn phi thường rõ ràng, trong quan tài treo trên vách đá đều là trống không, hắn là không có cái gì mới đúng!

“Thế nhưng là, hắn lúc ấy xem tiếp đi thời điểm, lại có thể rõ ràng xem đến, trong quan tài chẳng những có đồ vật, mà lại vậy vẫn là một cái cùng loại Nhân Loại mới có đồ vật. . .”

Mặc dù ở đây tổ viên nhóm đã hiểu rõ đại thể quá trình, nhưng giờ phút này nghe được Hùng Văn Đống giảng thuật, vẫn cảm thấy có chút tay chân phát lạnh, lông tơ đứng thẳng.

“Bàng hội trưởng dọa sợ! Một cái là văn vật lọt vào phá hư, một cái là trong quan tài treo trên vách đá không hiểu xuất hiện đồ vật, đều để hắn ý thức được can hệ trọng đại, cho nên khi trận liền báo cảnh sát, hơn nữa còn thông tri cục văn hóa khảo cổ chờ tương quan đơn vị.

“Ta lúc ấy cũng là trước tiên đuổi tới hiện trường, chúng ta mang theo kính viễn vọng đâu!” Hùng Văn Đống biểu lộ phức tạp nói nói, “ ngay lúc đó ánh mặt trời, cũng đúng lúc bắn thẳng đến xuống tới, có thể thấy rất rõ ràng. Cái kia trong quan tài treo trên vách đá có thể nhìn thấy, chính là một cái —— chân người! ! !

“Ngài biết, chúng ta bên này luôn có chút phong thuỷ mê tín, mà cái này

huyền quan tại chúng ta dân chúng trong mắt, cũng đều là loại kia tương đối thần bí cùng thần thánh đồ vật.

“Bởi vậy, nhìn thấy huyền quan xuất hiện loại tình huống này, thật là không biết làm sao!” Hùng Văn Đống nói nói, “ cái kia trong quan tài rõ ràng là trống không, làm sao lại nằm một người đâu?

“Cho nên, chúng ta tranh thủ thời gian từng cấp báo cáo, xin chuyên gia tới điều tra. . .

“Đại khái buổi trưa , trong thành phố chuyên gia đến, tại trải qua sơ bộ dò xét về sau, bọn họ nhất trí quyết định, muốn phái người xuống dưới, đem vách quan tài toàn bộ mở ra xem xét!

“Sau đó, chúng ta liền hiệp trợ bọn họ, tìm tới trên núi leo núi hảo thủ, dùng dây thừng rủ xuống hàng xuống dưới. . .” Hùng Văn Đống nói đến đây, toàn bộ người đã bị ướt đẫm mồ hôi, “Kết quả, mở ra về sau, chúng ta liền thấy một bộ nữ hài thi thể!

“Ngài cũng đã nhìn thấy ảnh chụp đi? Cô bé kia mặc dù chết rồi, nhưng nhìn qua nhưng thật giống như ngủ thiếp đi. . .

“Nàng nhiều lắm là mười lăm mười sáu tuổi dáng vẻ, mặc trên người chúng ta bên này lưu hành áo liệm, chân là để trần!” Hùng Văn Đống khó khăn giảng thuật cái này không thể tưởng tượng, nhưng lại cực kỳ chuyện quỷ dị, “Lúc ấy , trong thành phố các chuyên gia cũng mộng!

“Bọn họ cũng chưa từng thấy qua chuyện như vậy, liền mau tới báo cho tỉnh thính!

“Ngài biết, chúng ta nơi này khoảng cách tỉnh lị quá xa, mà lại không có sân bay. Cho nên tỉnh thính biết được sau chuyện này, lập tức làm ra hai cái chỉ thị, một cái là muốn chúng ta nơi đó tốt nhất pháp y tiến hành hiện trường khám nghiệm, nhưng tận lực tránh cho phá hư hiện trường;

một cái khác thì là, muốn chúng ta lập tức mở ra cái khác huyền quan, nhìn xem tình huống bên trong!

“Những người lãnh đạo thật sự là anh minh a!” Hùng Văn Đống thán nói, “ khi chúng ta mở ra cái khác huyền quan về sau, ngài cũng đều nhìn qua ảnh chụp, Thất Tinh huyền quan bảy miệng trong quan tài, vậy mà mỗi một chiếc đều chứa một cái đã tử vong nữ hài nhi! ! !

“Những cái kia nữ hài nhi đều cùng cái thứ nhất không sai biệt lắm, nhìn qua sinh động như thật, từ mắt thường bên trên căn bản nhìn không ra, các nàng đã chết bao lâu thời gian, có trên hai gò má vẫn là hồng nhuận, thậm chí để cho người ta nghĩ lầm các nàng còn sống!

“Đây thật là. . . Quá quỷ dị!” Hùng Văn Đống nói đến đây, phảng phất đã dùng hết mình tất cả khí lực, chậm nửa ngày mới tiếp tục nói, “Cho nên, làm bảy cỗ quan tài tất cả đều mở ra về sau, chúng ta rốt cục ý thức được, chuyện này quá nghiêm trọng!

“Tỉnh thính bên kia cũng là cho rằng, cần từ cả nước điều động chuyên gia mới được!

“Bởi vậy, bọn họ lập tức hạ lệnh, để chúng ta tạm dừng kiểm tra thi thể, trước tiên đem vách quan tài tất cả đều khép lại, sau đó chờ đợi nhất quyền uy chuyên gia qua đến giải quyết!” Nói đến đây, Hùng Văn Đống đầy cõi lòng mong đợi hướng Triệu Ngọc hỏi nói, “ trưởng quan, ngài hạ mệnh lệnh đi, bước kế tiếp, chúng ta nên làm cái gì?”

Nghe đến lời này, Triệu Ngọc đứng người lên, thật sâu nhíu mày. Trước mắt vụ án này, quả nhiên so hắn tưởng tượng phải phức tạp!

“Tổ trưởng. . .” Lúc này, Miêu Anh biểu lộ ngưng trọng nói với Triệu Ngọc, “Ta hiện tại liền cùng Trương Bồi Bồi liên lạc một chút đi! Ta cảm thấy, xử lý loại chuyện này, bằng vào pháp y đoàn đội chỉ sợ có chút phí sức a!”

“Hoàn toàn chính xác!” Triệu Ngọc gật đầu, “Ngoại trừ pháp y bên ngoài, chúng ta còn phải tìm một chút nhi thường xuyên xử lý cổ thi phương diện chuyên gia mới được. Mà lại. . .” Hắn nhìn một chút Thái Dương, nói nói, “ ta phải cho bọn họ tỉnh thính gọi điện thoại, để bọn họ phái máy bay trực thăng đem pháp y đoàn đội nhận lấy, chúng ta đã lãng phí một buổi tối, không thể lãng phí thời gian nữa.

“Nơi này đều là vách núi, chúng ta không thể chậm bên trên làm việc trên cao, nhất định phải đuổi tại ban ngày, đem tất cả thi thể xử lý hoàn tất!” Triệu Ngọc phân phó nói, “ chỉ có mau chóng làm xong kiểm tra thi thể, chúng ta mới có thể biết, những cái kia nữ hài đến cùng là thế nào tử vong!”

Chương 1172: Nữ thi ra quan tài

Buổi chiều, theo pháp y Trương Bồi Bồi suất lĩnh đoàn đội trình diện, Thất Tinh huyền quan đối diện Bạch Sa bờ sông, cũng dần dần trở nên càng thêm náo nhiệt.

Pháp y đoàn đội mang đến dụng cụ chuyên nghiệp, cần thừa dịp hừng đông, lập tức tiến hành chuyển di thi thể làm việc.

Vừa nghe nói nữ thi sắp ra quan tài, sườn núi phía dưới người xem tự nhiên phá lệ hưng phấn, người là càng tụ càng nhiều.

Mặc dù nơi đó cảnh sát đã hết sức sắp xếp nhân viên duy trì trật tự, nhưng bất đắc dĩ huyền quan ở vào cao cao trên vách đá dựng đứng, mà bờ sông bên này địa thế khoáng đạt, nơi đó căn bản không ngăn cản được truyền thông camera quay chụp, cùng quần chúng điện thoại thu hình lại.

Có thể nghĩ, Thất Tinh huyền quan đột nhiên xuất hiện thần bí nữ thi tin tức, tất nhiên sẽ ngay đầu tiên truyền khắp cả nước, thậm chí đi hướng thế giới...

Nhìn thấy loại này không nhưng khống chế hiện trường phát hiện án, Triệu Ngọc lần nữa lĩnh ngộ, hình sự sảnh tại sao muốn phái đoàn đội của hắn tới xử lý.

Huyền quan án lực ảnh hưởng quá lớn, nếu như không thể mau chóng tra ra chân tướng, hậu quả vẫn tương đối nghiêm trọng.

Giờ phút này, trên vách núi dựng tốt làm việc trên cao chuyên dụng giàn giáo cùng thang máy, pháp y đoàn đội tại người chuyên nghiệp viên cùng đi, đã cưỡi thang máy hàng xuống sườn núi, hướng cái thứ nhất huyền quan xuất phát!

Thấy có người rủ xuống vách núi, bờ bên kia quần chúng không khỏi một mảnh bạo động, thậm chí còn truyền đến không nhỏ tiếng kinh hô...

“Ngươi nói...” Triệu Ngọc nhìn xem hô to gọi nhỏ quần chúng vây xem, lần nữa nhíu mày, “Những người này đều không có sự tình làm sao? Xem náo nhiệt nghiện, thế nào liền lớn như vậy chứ?”

“Cái này cùng xem náo nhiệt không giống a!” Miêu Anh đứng tại bên vách núi, một mặt nghiêm túc nhìn xem pháp y nhóm làm việc, một mặt nói nói, “ huyền quan bản thân liền là một loại huyền nhi thần bí đồ vật, nhất là đối dân bản xứ mà nói, tự nhiên tràn ngập hiếu kỳ cùng kính sợ!

“Hiện lúc nghe trong quan tài treo trên vách đá bỗng nhiên xuất hiện thi thể, có thể không tới xem một chút sao?”

“Như thế rất tốt!” Triệu Ngọc thở dài một hơi, “Huyền quan án lập tức biến thành công khai trong suốt! Ta lo lắng, nếu như nên án thật cùng mưu sát có liên quan lời nói, vậy coi như đối với chúng ta phá án và bắt giam bất lợi!

“Đồ đần đều biết sớm một chút chạy trốn, huống chi loại này dám đánh huyền quan chủ ý Cao cấp tội phạm đâu?”

“Lão đại!” Lúc này, Thôi Lệ Châu cơ hồ là ghé vào bên bờ vực, nói với Triệu Ngọc, “Ngươi biết không? Tình cảnh này, để cho ta nhớ tới một người tới... Còn nhớ rõ Tấn bình Mã Lão Đán sao?”

“Ừm? Mã Lão Đán?” Triệu Ngọc không hiểu, không biết Thôi Lệ Châu vì sao lại bỗng nhiên nhấc lên dạng này một cái người không liên hệ vật

đến?

Nhìn thấy Triệu Ngọc một bên nhíu mày một bên gật đầu, Thôi Lệ Châu lúc này mới giải thích:

“Là như vậy, tại Tấn bình thời điểm, Mã Lão Đán từng theo ta nói qua một chút liên quan tới huyền quan sự tình...” Thôi Lệ Châu nhớ lại nói nói, “ hắn nói, Đông Nam Á trùm buôn thuốc phiện nhóm, đặc biệt ưa thích giết người về sau, đem thi thể cất vào trên vách núi trong quan tài treo trên vách đá!

“Hắn còn nói, hắn một cái anh em đi Thái Quốc làm ăn, liền từng bị nơi đó một cái giang hồ đại lão uy hiếp như vậy qua đây!”

“Cái này. . .” Triệu Ngọc im lặng.

“Đúng vậy a!” Thôi Lệ Châu nhìn xem dưới vách núi màu đen huyền quan nói nói, “ huyền quan dù sao cũng là quan tài, đều là thả người chết dùng, chỉ cần đem người thả ở bên trong, ai sẽ mở ra đi xem?

“Ta đang suy nghĩ...” Thôi Lệ Châu mắt lộ phiền muộn địa nói nói, “ trùng hợp như vậy, cột điện đến rơi xuống có thể đem vách quan tài đập ra, khiến mọi người phát hiện trong quan tài nữ thi, cái này có thể hay không, liền là trong cõi u minh một loại thiên ý đâu?

“Muốn ta nhìn, trong quan tài treo trên vách đá nữ hài, khẳng định đều là chết oan vong linh! Thiên lý minh minh, lão đại, Miêu tỷ tỷ!” Thôi Lệ Châu ngưng trọng nói nói, “ nếu như các cô gái thật là bị người giết hại, chúng ta nhưng nhất định phải đem cái này táng tận thiên lương gia hỏa cầm ra đến a! !”

“Tiểu Thôi...” Miêu Anh hé miệng, vừa muốn nói gì, nhưng đối diện bờ sông bên trên lại cùng thình lình truyền đến một tràng thốt lên.

Ba người đành phải tạm dừng thảo luận, hướng dưới vách núi nhìn lại.

Nguyên lai, giờ này khắc này, pháp y đoàn đội đã mở ra cái thứ nhất huyền quan nắp quan tài, có người chụp ảnh thu hình lại, mà có người cũng đã đem bàn tay tiến vào quan tài.

Bởi vì tầm mắt vấn đề, đối diện quần chúng không nhìn thấy quan tài tình hình bên trong, nhưng Triệu Ngọc ba người từ trên xuống dưới, lại là có thể thấy rõ ràng.

Nhưng gặp trong quan tài nằm ngang một tên người mặc xanh đen sắc áo liệm thiếu nữ, cái kia áo liệm dị thường rộng lớn, phía trên thêu lên một chút đóa hoa màu đỏ cùng long phượng kiểu dáng đồ án.

Thiếu nữ vóc dáng không cao, nằm tại to lớn trong quan tài, lộ ra đến mức dị thường nhỏ nhắn xinh xắn.

Trên đầu nàng không có khăn trùm đầu, như thác nước tóc dài tản mát ở giữa...

Từ Triệu Ngọc đám người góc độ nhìn lại, vẫn thấy không rõ dung mạo của nàng, chỉ có thể nhìn thấy cái kia rộng lượng áo liệm phía dưới, thi thể hai chân là để trần...

Hô...

Hình tượng này... Thực sự quá quỷ dị!

Cho Triệu Ngọc cảm giác, giống như chỉ có thể từ những cái kia phim kinh dị kinh dị kịch bên trong mới có thể xuất hiện.

Lúc này, bởi vì thời gian cấp bách, pháp y nhóm chỉ là đơn giản kiểm tra một chút trong quan tài nữ thi, sau đó liền bắt đầu bắt đầu tiến hành chuyển di công tác.

Vì phòng ngừa thi thể tiếp xúc không khí nhanh chóng hư thối, bọn họ sử dụng một loại chân không tồn thi túi đến cất giữ thi thể.

Đương nhiên, vì chứa túi thuận tiện, bọn họ cũng không có tùy tiện đem thi thể khiêng ra huyền quan, mà là đem cái túi bỏ vào quan tài, sau đó hướng trên thi thể bộ...

Tồn thi túi là mờ đục, xa xa khán giả căn bản không nhìn thấy thi thể đến cùng là bộ dáng gì. Cho nên, làm tồn thi túi cuối cùng bị vận chuyển về núi sườn núi thời điểm, khán giả không thể nghi ngờ có vẻ hơi thất vọng.

“Triệu tổ trưởng...” Ngay tại Triệu Ngọc chăm chú quan sát tồn thi túi dốc lên thời điểm, người mặc thu thập phục Trương Bồi Bồi bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, “Có chuyện, còn phải nhờ ngươi giúp một chút!”

“Nha...” Triệu Ngọc vội vàng đứng lên đáp ứng.

“Ngươi cũng thấy đấy, điều kiện nơi này công trình rất tồi tệ!” Trương Bồi Bồi già dặn địa nói nói, “ thi thể bảo tồn tình huống cũng không quá lạc quan, không dễ đường dài vận chuyển. Cho nên... Chúng ta bây giờ chỉ có thể cùng thời gian thi chạy, mau chóng đưa đến bọn họ huyện hình cảnh đội tiến hành thi thể giải phẫu mới được!”

“Ừm...” Triệu Ngọc gật đầu, “Ta đã để bọn họ chuẩn bị sẵn sàng! Nhiệt độ và độ ẩm ổn định có thể bảo hộ, nhưng muốn làm đến chân không vô khuẩn, nhưng liền không khả năng!”

“Đúng!” Trương Bồi Bồi không mang theo bất cứ tia cảm tình nào sắc thái địa nói nói, “ cho nên chúng ta chỉ có thể chú ý một đầu, thừa dịp thi thể còn chưa hoàn toàn hủ hóa mau chóng làm xong kiểm tra thi thể, tra ra nguyên nhân cái chết!”

“Ừm!” Triệu Ngọc lần nữa gật đầu, “Cái kia... Còn cần ta làm cái gì?”

“Chúng ta mang tới trang bị cùng công cụ cũng không có vấn đề gì, nhưng là có một dạng không cách nào giải quyết, thi thể quá nhiều, chúng ta nhân thủ không đủ, cho nên...”

“Minh bạch!” Triệu Ngọc cầm điện thoại di động lên ra hiệu, “Ta cái này điều động bây giờ có thể tìm tới tất cả pháp y, tất cả đều tạo điều kiện cho các ngươi điều khiển! Có thể chứ?”

“Đa tạ!” Trương Bồi Bồi gật đầu, “Để bọn họ chia hai đội, một đội đến trên vách núi đến giúp đỡ, một đôi khác thì đi huyện hình cảnh đội phòng giải phẫu đợi mệnh!”

Triệu Ngọc lập tức khoa tay một cái oK thủ thế.

“Tổ trưởng! Tổ trưởng!”

Ai ngờ, bên này vừa mới nói xong, Tằng Khả lại cầm hắn laptop từ đằng xa chạy tới.

“Ừm? Bồi Bồi...” Tằng Khả liếc mắt nhận ra Trương Bồi Bồi, lập tức sửng sốt một chút.

“Này!” Trương Bồi Bồi này một tiếng, xem như bắt chuyện qua, nhưng một giây sau, nhưng vẫn là cùng Tằng Khả gặp thoáng qua, đến nơi xa chỉ huy làm việc đi.

“Ừm...” Tằng Khả quay đầu trở lại, một mực nhìn qua mỹ nhân bóng lưng ngẩn người.

“Tằng Khả...” Triệu Ngọc tranh thủ thời gian hô hắn một cuống họng, cười xấu xa nói, “ làm sao... Còn không có đem nữ nhân của ngươi giải

quyết sao? Có cần hay không, để cho lão đại dạy ngươi mấy chiêu a?”

“Ừm... Không phải, không phải!” Tằng Khả lúc này mới nhớ tới chính sự đến, vội vàng kích động chạy đến Triệu Ngọc trước mặt nói nói, “ các ngươi mau nhìn, ta trước đó dùng huyền quan nữ thi ảnh chụp, từ người mất tích kho số liệu bên trong so với, vừa mới, đã so đối mặt một cái!”

“A! ?” Triệu Ngọc nghe vậy giật nảy cả mình, trừng to mắt nói nói, “ nói như vậy... Nữ hài là người mất tích... Nãi nãi của ta cái gấu! Nói như vậy, cái kia... Cái kia...”

“Nha... Ông trời ơi..!” Thôi Lệ Châu đau lòng bịt miệng lại.

“Các cô gái cũng không phải là tự nhiên tử vong!” Miêu Anh cũng là siết chặt nắm đấm, run giọng nói nói, “ Thất Tinh huyền quan, có thể là cùng một chỗ đặc biệt lớn án mưu sát! ! !”

Chương 1173: Không tầm thường chất liệu

“Người chết gọi Cảnh Nhã Ái, “ Tằng Khả đối tư liệu niệm nói, “ Bắc cảng thị Bạch Bình trấn người, năm nay 16 tuổi. Tại nửa tháng trước đó rời nhà trốn đi, đến nay chưa về!”

“Bạch Bình trấn sao?” Triệu Ngọc mở ra điện thoại địa đồ kiểm tra một hồi, rất mau tìm đến vị trí rồi, nói nói, “ cùng Vũ Thanh huyện có hơn 100 cây số xa đâu!”

“Ta đã nói đi!” Thôi Lệ Châu khẩn trương vuốt ve bàn tay, biểu lộ ngưng trọng nói nói, “ chỉ có biến thái ác ma giết người mới sẽ làm như vậy, đem người giết, còn phóng tới trong quan tài treo trên vách đá! Thật sự là quá tàn nhẫn. . .”

“Nếu là dạng này. . .” Triệu Ngọc nói với Miêu Anh, “Miêu tổ trưởng, chúng ta chia ra hành sự đi! Ngươi mang theo Tằng Khả cùng Thôi Lệ Châu về Vũ Thanh huyện hình cảnh đội, đi trước điều tra một chút người chết tình huống, cùng tìm tìm một cái cái khác người chết thân phận! Đã hiện tại so đối mặt một cái, cái kia liền có khả năng lại so với đối đầu càng nhiều!”

“Minh bạch!” Miêu Anh gật đầu đồng ý, “Như vậy. . . Kiểm tra thi thể bên này một khi có tin tức, đừng quên cái thứ nhất cho ta biết!”

“Tốt! Yên tâm đi. . .”

Triệu Ngọc lại bàn giao hai câu, lúc này mới trước hết để cho Miêu Anh bọn người về cục cảnh sát đi.

Hô. . .

Quả là thế a! ! !

Người đi về sau, Triệu Ngọc đầu tiên là trùng điệp thở dài, sau đó không tự chủ được nhìn thoáng qua hôm nay mở ra quẻ văn, nhưng gặp hệ thống giới diện bên trên bắt mắt địa viết —— “Khôn cấn” hai chữ!

Khôn cấn!

Khôn đại biểu đại sự, cấn đại biểu tình tiết vụ án.

Thông qua Triệu Ngọc đối hệ thống hiểu rõ, cái này chính là một cái tiêu chuẩn đại án quẻ tượng.

Cái này một quẻ, chính là Triệu Ngọc khi biết tình tiết vụ án về sau, từ cưỡi đường sắt cao tốc trên đường mở ra. Nói cách khác, hắn kỳ thật sớm cũng đã dự liệu đến, huyền quan án tuyệt không phải là một kiện phổ thông vụ án!

Hiện tại đã chứng minh, huyền quan án trong đó một tên người chết, chính là mất tích nữ hài. Như vậy không thể nghi ngờ nói rõ, nữ hài bị người mưu sát xác suất phi thường lớn!

Nếu như cái này bảy tên nữ hài tất cả đều là bị người mưu hại, cái kia vụ án này, nhưng chính là một kiện không thua kém một chút nào không đầu nữ thi án, hoặc là ác ma án đại án!

Mà lại, người chết đều là vị thành niên nữ hài nhi, vụ án này tính chất rõ ràng càng thêm ác liệt!

Là ai! ?

Là ai, sẽ đối những cô bé này thảm hạ độc thủ? Hơn nữa còn lựa chọn huyền quan loại phương thức quỷ dị này đến giấu kín thi thể?

Hung thủ. . . Vì cái gì phải làm như vậy?

“Tổ trưởng!” Lúc này, Nhiễm Đào mang theo một cái hơn 50 tuổi nam tử trung niên đi tới Triệu Ngọc trước mặt, giới thiệu nói, “ vị này liền là Vũ Thanh huyện văn vật bảo hộ hiệp hội Bàng Trí Huy hội trưởng, vẫn là. . . Ân. . . Huyện cục văn hóa khảo cổ khoa trưởng cùng huyện nhà bảo tàng phó Quán trưởng!”

“Đừng đừng đừng. . . Lãnh đạo. . . Đừng có khách khí như vậy! Ha ha. . .” Bàng Trí Huy vội vàng khoát tay nói nói, “ chúng ta Vũ Thanh là cái địa phương nhỏ, trên thực tế, nhà bảo tàng và văn vật cục còn có văn vật bảo hộ hiệp hội đều là một đơn vị, là một chuyện!”

“Tổ trưởng!” Nhiễm Đào nói nói, “ Bàng hội trưởng vừa rồi dẫn ta cùng kỹ thuật đội đồng liêu đi một vòng, ngoại trừ cái kia đào một nửa cột điện hố bên ngoài, cũng không có phát hiện cái khác đặc biệt rõ ràng vết tích!”

“Nha. . . Nói như vậy. . .” Triệu Ngọc gật đầu, hỏi nói, “ Bàng hội trưởng, ngươi cho rằng, hung thủ cũng không phải là từ trên đi xuống sao?”

“Không không không. . . Cái này nhưng không dám khẳng định a! Nhưng là. . . Lãnh đạo, tới. . . Ngài tới xem một chút. . .” Bàng Trí Huy nói, mình dẫn đầu đi đến vách đá nơi nào đó, chỉ vào trên mặt đất một chỗ địa phương không đáng chú ý nói nói, “ ngài nhìn, mấy cái này dùng xi măng phong kín lỗ nhỏ, đều là chúng ta tại thập niên 80 lần thứ nhất tiến hành khoa học khảo sát thời điểm, dùng để cố định giàn giáo dùng!

“Ầy. . .” Hắn một chỉ hiện tại chính đang làm việc đám người, “Tựa như nơi đó đồng dạng, chúng ta lúc trước, cũng là dùng loại phương pháp này đi xuống!”

Triệu Ngọc ngồi xổm người xuống, nhìn kỹ một chút những cái kia xi măng phong kín lỗ nhỏ, đi qua thời gian dài phơi gió phơi nắng, xi măng cơ hồ cùng nham thạch hòa thành một thể, nếu như không cẩn thận phân biệt, căn bản nhìn không ra.

“Ta hiểu được!” Triệu Ngọc nói nói, “ trên vách đá dựng đứng có bảy thanh huyền quan,

Huyền quan vị trí các có khác biệt! Cho nên, hung thủ nếu như muốn dùng giàn giáo phương thức xuống dưới hướng trong quan tài thả người, vậy hắn liền phải đổi bảy cái khác biệt vị trí mới được, như thế liền sẽ lưu lại hết sức rõ ràng vết tích mới đúng!”

“Hắc hắc. . .” Bàng hội trưởng cúi đầu khom lưng địa tán nói, “ lãnh đạo liền là lãnh đạo, chính ta đều ngại mình nói không rõ ràng, ngài lại nghe xong liền toàn đều hiểu! Lợi hại, lợi hại! Hắc hắc. . .”

“Nếu như. . . Không cần lắp đặt giàn giáo cùng thang máy, “ Triệu Ngọc hỏi nói, “ còn có những biện pháp khác có thể xuống dưới sao?”

“Cái này. . .” Bàng Trí Huy nghĩ nghĩ, “Vũ Thanh núi huyền quan sườn núi mộ đông đảo, nhưng mỗi một lần khoa học khảo sát, để cho an toàn, chúng ta đều là sử dụng loại phương pháp này! Thang máy lại thêm bảo hiểm dây thừng, mặc dù không có ghi vào điều lệ, nhưng đây chính là quy củ cũ. . .”

“Cũng là!” Triệu Ngọc suy nghĩ nói, “ hung thủ không là một người, hắn chí ít còn muốn cõng một bộ tử thi, hơn nữa còn muốn mở ra vách quan tài! Ân. . . Cái này vách quan tài. . . Tốt mở ra sao?”

“Đương nhiên không tiện mở ra! Nhưng. . . Cũng không phải là không tốt mở ra!” Bàng Trí Huy khó xử nói.

“Ngươi đây là cái gì cái rây lời nói?” Nhiễm Đào thúc giục, “Đến cùng là tốt Khai vẫn là không tốt Khai a?”

“Nắm giữ yếu lĩnh liền không khó Khai, “ Bàng Trí Huy vội vàng trả lời, “Nhưng nắm giữ không được yếu lĩnh, vậy liền nửa chút cũng không mở được!”

“Ồ? Chỉ giáo cho?” Triệu Ngọc hỏi.

“Không có cái đinh, cũng không có đinh gỗ!” Bàng Trí Huy giới thiệu nói, “ các ngươi chỉ sợ không nhớ quá tượng, cái này quan tài đến từ 600 năm trước, nhưng nó đúng là nắp trượt!”

“A?” Nhiễm Đào líu lưỡi, “Không phải tấm phẳng sao?”

“Quan tài cùng vách quan tài ở giữa có cố định khe trượt, nhưng là, khe trượt bên trên thiết trí mấy cái tinh xảo mộc chuẩn kết cấu, chỉ có hiểu được làm sao tháo dỡ mộc chuẩn, mới có thể mở ra huyền quan!”

“Ta sát! Công nghệ cao như vậy sao?” Nhiễm Đào kinh ngạc.

“Cổ trí tuệ con người, viễn siêu tưởng tượng của chúng ta!” Bàng Trí Huy khẽ cười nói, “Các vị lãnh đạo có chỗ không biết, cái này Thất Tinh huyền quan, cùng Vũ Thanh núi cái khác huyền quan toàn cũng không giống nhau! Chúng ta cái khác huyền quan, đều là 2000 năm tiến về bên trên, sớm nhất, thậm chí có thể truy tố đến xã hội nguyên thuỷ!

“Nhưng là, Bạch Sa bờ sông cái này bảy thanh huyền quan lại không giống! Bọn chúng chỉ có chỉ là 600 năm sau lịch sử, xem như cả nước cổ đại trong quan tài treo trên vách đá, năm tương đối thấp!” Bàng Trí Huy chậm rãi mà nói, “Cái này bảy cỗ quan tài bị huyền không tại trên vách

đá dựng đứng, hiện ra một cái rõ ràng Bắc Đẩu Thất Tinh đồ án, đúng là hiếm thấy.

“Chúng ta còn kiểm trắc ra, cái này bảy cỗ quan tài tấm vật liệu, cùng cái khác huyền quan cũng không giống. . .” Vừa nhắc tới chuyên nghiệp đến, Bàng hội trưởng lập tức hai mắt tỏa ánh sáng, hưng phấn mà giơ lên bốn ngón tay, “Bách mộc, Tùng Mộc, liễu mộc, còn có đàn mộc! Đến, hai vị lãnh đạo, bốn tuyển một!”

“Đàn mộc!” Nhiễm Đào không chút nghĩ ngợi nói nói, “ ta thường xuyên nghe người ta nói, đàn mộc là tốt nhất làm quan tài tấm vật liệu!”

“Đúng là đúng, nhưng cũng không hoàn toàn đúng!” Bàng Trí Huy cười thần bí, có chút tự đắc địa nói nói, “ Thất Tinh huyền quan đích thật là đàn mộc chế, nhưng là, thông qua chúng ta kiểm trắc chứng thực, cái này đàn mộc đã là nửa hóa đá trạng thái!

“Chúng ta từ hàng mẫu bên trên kiểm trắc ra nhiều loại hoá chất, cùng không biết tên hóa học vật chất!” Bàng Trí Huy thao thao bất tuyệt nói nói, “ có chuyên gia hoài nghi, Thất Tinh huyền quan tại bị chế thành quan tài về sau, từng tại một loại nào đó cùng loại dầu cây trẩu trong chất lỏng ngâm qua thời gian rất dài, lúc này mới có thể biến thành hiện tại loại này bộ dáng!

Chương 1174: Mê bên trong chi mê

“Kỳ thật, nhất để chúng ta không nghĩ ra là...” Bàng Trí Huy còn tại say sưa ngon lành địa giảng thuật tri thức chuyên nghiệp của mình, “Chúng ta hoàn toàn nghĩ không ra, trong quan tài lại là trống không! Không có cái gì!

“Nhiều năm như vậy, ta cũng không có thiếu tham dự huyền quan khai quật, “ hắn mở ra hai tay nói nói, “ coi như thi thể đã mục nát, làm sao cũng có thể còn lại một chút răng a, tóc a loại hình vật tàn lưu, thế nhưng là... Cái này bảy miệng trong quan tài, lại là rỗng tuếch, liền chút nhi còn sót lại thi dầu cái gì đều không có, thật giống như chưa từng có chứa qua đồ vật giống như!”

“Vậy liệu rằng... Là bị người trộm mộ rồi?” Nhiễm Đào hỏi nói, “ tốt như vậy Thất Tinh huyền quan, có thể hay không dẫn tới trộm mộ, đem đồ vật bên trong thanh sạch sẽ... Ân... Cũng thế...” Ai ngờ, hắn lời nói không hỏi xong, liền mình cấp ra phủ định, “Trộm mộ, nào có đem thi thể cũng làm đi?”

“Đúng! Trộm mộ không có như vậy sạch sẽ!” Bàng Trí Huy nói nói, “ huyền quan, bản thân liền là một cái bí ẩn chưa có lời đáp, mà Thất Tinh huyền quan, thì không thể nghi ngờ là mê bên trong chi mê a!”

“Là rất tà dị!” Nhiễm Đào vò đầu, hướng Triệu Ngọc hỏi nói, “ tổ trưởng, ngươi nói, có thể hay không, cái này cái cọc huyền quan án, sẽ cùng cái nào đó phong thủy bí thuật loại hình dính líu quan hệ a? Có phải hay không, có người đang lợi dụng huyền quan luyện thi cái gì?”

“Không thể nào?” Bàng Trí Huy lập tức lông mày cau chặt, “Chúng ta năm đó vì khai phát cảnh điểm, đã từng đối Thất Tinh huyền quan làm qua đại quy mô dân gian điều tra, nhưng đến nay đều là trống rỗng, căn bản không có người biết Thất Tinh huyền quan lai lịch!

“Còn có, chúng ta dân bản xứ đối huyền quan đều là trong lòng còn có kính sợ , bình thường không ai dám có ý đồ với nó!”

“Cho nên...” Nhiễm Đào giơ lên lông mày, “Hung thủ cũng không phải là người địa phương sao?”

Đang khi nói chuyện, Nhiễm Đào chợt thấy Triệu Ngọc cúi người, lần nữa hướng phía dưới vách núi nhìn lại, bởi vì Triệu Ngọc xoay người biên độ quá lớn, Nhiễm Đào tranh thủ thời gian mở miệng nhắc nhở: “Uy, lão đại, cẩn thận một chút a! Mặc dù phía dưới là nước, nhưng...”

Hắn vốn muốn nói, “Nhưng rơi xuống coi như xong đời”, nhưng một suy nghĩ lời này quá không may mắn, liền tranh thủ thời gian ngừng nói.

“Vách đá... Không phải thẳng đứng a?” Triệu Ngọc lại bất vi sở động mà nhìn xem phía dưới hỏi một câu.

“Đúng! Đúng!” Bàng Trí Huy vội vàng trả lời, “Vách đá hướng vào phía trong bên cạnh nghiêng về sáu bảy độ dáng vẻ, bên trên rộng hạ hẹp. Vách núi hết thảy cao 6 7 mét, huyền quan thì ở vào 20 đến 40 mét ở giữa vị trí!

“Cứ như vậy, coi như trên vách núi có cái gì đá rơi loại hình, cũng sẽ không tổn thương đến phía dưới huyền quan!” Nói, Bàng Trí Huy nắm xuống nắm đấm, “Nhưng đáng tiếc là, hôm qua té xuống, hết lần này tới lần khác là cây cột giây điện! Cột điện trên không trung xoay tròn một cái, vừa vặn nện vào bên trong một cái huyền quan sừng bên trên! Thực sự là... Ai...”

“Bàng hội trưởng, không thể nói như thế a!” Nhiễm Đào nói nói, “ mặc dù hư hại một điểm văn vật, lại phát hiện như thế lớn một vụ án, cũng coi là nhân họa đắc phúc! Bằng không, những này cô gái đáng thương, không biết ngày tháng năm nào mới có thể bị mọi người phát hiện a?”

“Ừm... Lãnh đạo, “ Bàng Trí Huy giống như là nghĩ đến cái gì, vội vàng vội vã cuống cuồng địa hỏi nói, “ thế nào? Các ngươi tra được, những cái kia nữ hài thân phận sao? Bọn họ... Bọn họ không phải là bị người giết chết a?”

“Cái này sao...” Nhiễm Đào nghĩ muốn trả lời vấn đề của hắn.

Nhưng mà, Triệu Ngọc chợt ngắt lời nói: “Cái này ngươi không cần biết! Ta nhìn, chúng ta vẫn là suy nghĩ một chút, hung thủ đến cùng là thế nào đem thi thể vận đến trong quan tài treo trên vách đá đi a!

“Bàng hội trưởng...” Triệu Ngọc một chỉ phía dưới vách núi, “Ngươi nói, đã ngọn núi là hướng vào phía trong bên cạnh nghiêng, nói cách khác, không ai có thể từ phía dưới bò lên rồi?”

“Ừm... Kém... Không kém bao nhiêu đâu!” Bàng Trí Huy một mặt khẩn trương nói nói, “ ta cảm giác, cho dù có người có thể bò, cũng không có khả năng mang theo một bộ tử thi bò lên a?”

“Hoàn toàn chính xác, mặc dù là tiểu cô nương...” Nhiễm Đào lắc đầu, “Nhưng cũng là có chút phân lượng! Cứ như vậy leo núi đi lên... Nhưng có chút quá không thể tưởng tượng nổi a?”

“Dưới vách núi là nước...” Triệu Ngọc duỗi cổ quan sát, “Sử dụng máy móc cũng rất không có khả năng! Bất quá... Nhiễm Đào a...” Hắn hướng Nhiễm Đào phân phó nói, “ chờ một lúc, vẫn là tìm chút leo lên phương diện chuyên gia trưng cầu ý kiến một cái!

“Mà lại, dẫn người đến phía dưới vách núi tự mình tra một chút. Nếu có

người leo núi, trên núi hẳn là sẽ lưu lại cái gì đục ngấn!”

“Không không không...” Ai ngờ, Bàng Trí Huy lại lắc đầu nói nói, “ lãnh đạo có chỗ không biết, có chỗ không biết! Nơi này cả ngọn núi đều là kết cấu tính đá hoa cương, đá hoa cương là cứng rắn nhất mấy loại nham thạch một trong, chỉ bằng vào nhân lực, phải vô cùng phí sức, mới có thể tạc ra lỗ thủng!”

“Nhưng ta nghe nói, leo núi, không cần không phải đục động, có thể lợi dụng nham thạch bên trên khe hở đến xếp vào nham tiết cố định khí mà!” Triệu Ngọc phản bác.

“Lãnh đạo, ta nói đến đều là lời nói thật!” Bàng Trí Huy khách khí nói nói, “ toàn bộ Phúc Lai tỉnh, không có so ta hiểu rõ hơn Thất Tinh huyền quan người!

“Phía dưới vách núi, căn bản cũng không có khe hở!”

“A?” Triệu Ngọc ngoài ý muốn.

“Còn có một chút, Bạch Sa sông tên như ý nghĩa, trong nước chứa đại lượng cát trắng!” Bàng Trí Huy lại chỉ vào phía dưới nước sông nói nói, “ cho nên, tại ở gần vách núi một bên, nước sông vô cùng vô cùng đến cạn, bên trong đều là hạt cát, trong nước thuyền hàng lo lắng mắc cạn, bình thường đều sẽ tránh ra thật xa đâu!

“Nếu có người thật dám đi leo núi, như vậy một khi rơi xuống, khẳng định là hẳn phải chết không nghi ngờ! Cho nên...” Bàng Trí Huy nghiêm túc nói nói, “ leo núi hạng mục, tại chúng ta nơi này cơ hồ là một cái phi thường xa lạ danh từ!”

“Chậc chậc... Chậc chậc...”

Mặc dù, Triệu Ngọc không quá ưa thích Bàng Trí Huy phương thức nói

chuyện, nhưng hắn không thể không thừa nhận, người ta nói đến có lý.

Thế là, hắn rốt cục rút về thân đến, rời đi vách núi, sau đó đem ánh mắt chuyển hướng nơi khác.

Lúc này, nhân viên công tác ngay tại thay đổi giàn giáo vị trí, vì xuống đến chiếc thứ hai huyền quan làm chuẩn bị.

Nhìn thấy tình cảnh này, Triệu Ngọc tâm niệm vừa động, lần nữa nói với Bàng Trí Huy: “Bàng hội trưởng, hôm qua... Lắp đặt cột điện chiếc kia công trình xa, là cái dạng gì a?”

“Ừm... Đều là hoàng màu sắc!” Bàng Trí Huy mặc dù không biết Triệu Ngọc có ý tứ gì, nhưng vẫn là tranh thủ thời gian trả lời nói, “ một cỗ chứa máy khoan đầu phụ trách đánh hố, một cái khác chiếc thì kẹp lấy cột điện, chuẩn bị cắm cán!”

“Lớn sao?” Triệu Ngọc lại hỏi.

“Không phải đặc biệt lớn đi...” Bàng Trí Huy đưa tay khoa tay nói, “ tựa như phổ thông cỡ nhỏ máy xúc như thế!”

“Ngươi nói...” Triệu Ngọc suy nghĩ nói, “ nếu như đem giàn giáo cùng thang máy cố định tại hai chiếc xe kia bên trên, hai chiếc xe kia, có thể chịu được sao?”

“A? Nguyên lai... Là ý tứ này a?” Bàng Trí Huy rốt cuộc hiểu rõ, vội nói, “Lãnh đạo a, ngài thật đúng là hỏi đúng người! Ngài biết không? Ta tại đại học thời điểm, nhưng thật ra là vật lý chuyên nghiệp!

“Ngươi chờ một chút, ta hiện tại có thể dùng máy tính đại thể tính toán một chút, ngài nói cái này tưởng tượng, đến cùng có thể thực hiện hay không...”

Nói, hắn vậy mà thật lấy điện thoại cầm tay ra, bắt đầu tính toán. Một mặt tính toán, còn một mặt chỉ vào giàn giáo lẩm bẩm: “Giả thiết nhẹ nhất giàn giáo nặng 50 kilôgam, như vậy thang máy cũng cơ bản có thể theo 50 kilôgam tính toán, lại tính toán dây thừng cùng người...”

Nhìn thấy Bàng hội trưởng thật tình như thế, Triệu Ngọc cũng không tốt đánh gãy hắn, đành phải cùng Nhiễm Đào cùng một chỗ kiên nhẫn chờ đợi.

Kết quả, không đầy ba phút, Bàng hội trưởng liền ngẩng đầu lên, đối Triệu Ngọc khẳng định nói ra: “Lãnh đạo, không được! Nếu như đem giàn giáo cùng thang máy dùng hai chiếc cỡ lớn cỗ xe đến cố định lời nói, như vậy cái này hai chiếc cỡ lớn cỗ xe, ít nhất phải so với hôm qua cái kia hai chiếc lại lớn một phần ba mới được!

“Mà lại, còn có một cái điểm mấu chốt, “ Bàng hội trưởng lại nói, “ giàn giáo nhất định phải trăm phần trăm cố định mới được, nếu như không phải cố định trên mặt đất, vậy thì nhất định phải đến cố định trên xe! Cho nên...”

“Cho nên... Người điều khiển trình độ muốn đặc biệt tài cao đi!” Triệu Ngọc chỉ chỉ hào không che đậy vách núi nói nói, “ xe, nhất định phải lái đến bên bờ vực đến!”

“Đúng! Chính là cái này ý tứ!” Bàng Trí Huy gật đầu.

“Ha...” Ai ngờ, nghe đến lời này, Triệu Ngọc lại nhẹ nhàng địa cười một tiếng, “Nếu như vậy, chuyện kia tựa hồ trở nên đơn giản!”

“Vì cái gì?” Bàng Trí Huy cùng Nhiễm Đào cùng hỏi.

“Bàng hội trưởng!” Triệu Ngọc quay người chỉ chỉ sau lưng, “Thông hướng mảnh này vách núi, có phải hay không chỉ có lúc chúng ta tới cái kia một con đường a?”

“Đúng!” Bàng Trí Huy gật đầu.

“Ta vừa rồi chú ý tới, tại con đường kia phía dưới thế nhưng là cài đặt Thiên Nhãn đâu!” Triệu Ngọc vỗ tay phát ra tiếng, “Cho nên, chúng ta chỉ cần tra nhìn một chút, gần đây có cái gì cỡ lớn cỗ xe trải qua cái này vách núi! Có lẽ vấn đề, liền không khó giải quyết!”

Chương 1175: Bí ẩn

Bốn giờ chiều, Vũ Thanh núi huyện Hình Cảnh Đại Đội, tổ điều tra đặc biệt phòng làm việc tạm thời.

Vũ Thanh núi huyện là một tòa chân chính sơn thành huyện nhỏ, nơi này rời xa Bình Nguyên, vị trí vắng vẻ, kiến trúc quy mô tự nhiên không thể cùng thành phố lớn so sánh.

Bất quá, bởi vì nơi này chính là trứ danh du lịch thắng địa, tại hoàn cảnh phương diện vệ sinh, vẫn là tương đối không tệ. Mà lại, nơi này cục cảnh sát hai mặt núi vây quanh, một mặt gặp nước, có thể nói Sơn Thanh Thủy tú, ngược lại cũng có một phen đặc biệt lịch sự tao nhã.

Mặt khác, cục cảnh sát tuy nhỏ, nhưng là thiết bị đầy đủ, mạng lưới thông suốt, cơ bản có thể thỏa mãn tổ điều tra đặc biệt công tác nhu cầu.

“Triệu Ngọc... Ngươi làm sao nhanh như vậy liền trở lại rồi?” Chợt thấy Triệu Ngọc xuất hiện tại cửa phòng làm việc, Miêu Anh cảm giác phi thường ngoài ý muốn, “Lúc này mới vận chuyển ba bộ thi thể tới, ngươi không ở bên kia nhìn chằm chằm sao?”

“Nhìn chằm chằm có làm được cái gì? Hiện trường hoàn cảnh tất cả đều thăm dò xong, ta để Nhiễm Đào ở nơi đó nhìn chằm chằm!” Triệu Ngọc từ máy đun nước tiếp chén nước, ùng ục ục uống hết về sau, nói nói, “ hiện tại, bọn họ lại làm một đài thang máy đến, hai đài làm việc với nhau, hẳn là có thể đuổi tại trời tối trước làm xong!”

“Tổ trưởng, “ lúc này, Tằng Khả ở phía xa đưa tay ra hiệu, “Ta đã phái

người đi điều lấy vách núi giao lộ phụ cận video giám sát, Hùng đội trưởng còn từ dặm điều tới mấy cái có kinh nghiệm cảnh sát hình sự, cùng một chỗ hiệp trợ xem xét giám sát, hắn là qua không được buổi tối hôm nay, liền có thể tra xong!”

“Tốt!” Triệu Ngọc lại nói, “ tốt nhất hai cái đùi đi đường, lại để cho Hùng đội trưởng phái một nhóm người đến phụ cận thăm viếng một cái, đừng bỏ lỡ bất luận cái gì manh mối! Chỉ cần chúng ta có thể tìm tới hung thủ sử dụng công cụ, bản án coi như giải quyết một nửa!”

“Tốt!” Tăng Khả lĩnh mệnh, lập tức tay bố trí đi.

“Triệu Ngọc, “ Miêu Anh thì đem Triệu Ngọc kéo qua một bên, hỏi nói, “ ngoại trừ sử dụng giàn giáo thang máy, hung thủ liền không có biện pháp khác hướng trong quan tài treo trên vách đá thả thi thể sao? Hắn liền không thể nào là từ phía dưới leo đi lên?”

“Không có khả năng!” Triệu Ngọc lập tức đem Bàng Trí Huy nói qua cái kia lời nói giảng cho Miêu Anh nghe.

“Vậy cũng không nhất định a!” Ai ngờ, Miêu Anh nghe xong, lại đưa ra dị nghị, “Nghe nói qua sao?”

“A? Cái quái gì?” Triệu Ngọc nhíu mày.

“Xem xét ngươi liền không có trèo qua nham!” Miêu Anh từ trên điện thoại di động ấn mấy lần, từ mua qua Internet giao diện bên trên điều lấy một trương hình ảnh đến, “Thứ này gọi là thạch sùng leo núi nham tiết, là một loại có thể tại bóng loáng trên vách đá leo núi cố định khí, nguyên lý cùng loại với thạch sùng!”

“Miêu Miêu a...” Triệu Ngọc lắc đầu phủ định, “Trước đừng nói cái gì thạch sùng, một người cõng một bộ tử thi leo núi, bản thân liền là một cái độc điểm!”

“Uy!” Miêu Anh lắc đầu, “Triệu Ngọc, uổng cho ngươi vẫn là thần thám đâu! Động động đầu óc được hay không? Ai nói hung thủ nhất định nhất định phải cõng thi thể leo núi rồi?

“Chỉ cần người leo đi lên, hắn hoàn toàn có thể từ huyền quan nơi đó lắp đặt ròng rọc, sau đó đem thi thể kéo đi lên!” Miêu Anh nói ra.

“Ta không phải người ngu, Trương Bồi Bồi người cùng kỹ thuật đội người cũng đã xác nhận qua, “ Triệu Ngọc mở ra tay giải thích, “Huyền quan phụ cận không có lắp đặt qua ròng rọc vết tích!”

“Thế nhưng là, vì đem thi thể dốc lên, ròng rọc không nhất định không phải lắp đặt tại huyền quan phụ cận a! Có thể lợi dụng hang, hoặc là huyền quan phía dưới xà ngang các loại...” Miêu Anh còn nói.

“Đạo lý là đạo lý này!” Triệu Ngọc gật đầu nói, “Mà lại, ta đã để kỹ thuật đội người, lại toàn bộ kiểm tra một lần! Nhưng là...” Hắn đập chậc lưỡi, nói nói, “ ngươi biết cái kia Bàng Trí Huy hội trưởng a?

“Tên kia cơ hồ đem Thất Tinh huyền quan trở thành nhà hắn bảo bối đồng dạng, chính hắn đều nói, hắn một tuần chí ít sẽ đi huyền quan nơi đó tra một lần nhìn, hắn không những đối với huyền quan rõ như lòng bàn tay, đối toàn bộ vách núi đều thuộc như lòng bàn tay! Ân...” Triệu Ngọc vò đầu, “Thuộc như lòng bàn tay cái từ này, dùng đến đúng không?

“Dù sao, nếu là có cái gì không đúng sức lực tình huống, hắn nói hắn sớm liền có thể phát hiện!”

“Cái kia... Huyền quan bản thân đâu?” Miêu Anh lại hỏi, “Có cái gì thuyết pháp không có? Hung thủ bốc lên như thế lớn phong hiểm đem thi thể bỏ vào huyền quan, ứng cũng không phải là vì che giấu tai mắt người a?”

“Lão Bàng nói” Triệu Ngọc lại rót một chén nước, “Thất Tinh huyền quan là mê bên trong chi mê, đối với lai lịch của nó, mặc kệ là chính thức vẫn là dân gian, một mực là phiến trống không!”

“Ai!” Miêu Anh thở dài một tiếng, “Vũ Thanh núi như thế lớn, nếu như muốn xử lý một cỗ thi thể, đơn giản quá đơn giản! Thế nhưng là, nếu như muốn đem thi thể bỏ vào huyền quan, có phải hay không... Quá mạo hiểm! ?”

“Đúng!” Triệu Ngọc gật đầu, “Lão Bàng cũng là nói như vậy, tại Vũ Thanh Sơn Đông mặt, có hang núi như thế kia thức huyền quan, một cái sơn động liền chất đống lấy hơn hai mươi cỗ quan tài!

“Nếu thật là vì che giấu thi thể, thả tới đó há không càng thêm an toàn? Mà lại, nơi đó sơn động, nhưng so sánh cái này Thất Tinh huyền quan tốt bò nhiều!”

“Nói như vậy...” Miêu Anh ngưng lông mày suy nghĩ sâu xa nói, “ phá giải Thất Tinh huyền quan ảo diệu, có lẽ cũng là chúng ta một cái phá án phương hướng?”

“Yên tâm!” Triệu Ngọc gật đầu nói, “ ta đã làm trên mặt từ cả nước phạm vi bên trong điều động phương diện này chuyên gia tới làm cố vấn! Đến lúc đó, nghe nghe bọn họ nói thế nào đi...

“Ừm...” Nhìn thấy Miêu Anh còn tại chân mày nhíu chặt, Triệu Ngọc bận bịu quan tâm hỏi một câu, “Miêu Miêu... Ngươi không sao chứ? Sắc mặt không đúng?”

“Triệu Ngọc...” Miêu Anh biểu lộ ngưng trọng nói nói, “ chúng ta bây giờ đã xác nhận thân phận nữ hài kia, thế nhưng là nửa tháng trước đó mất tích!” Miêu Anh nói nói, “ một cỗ thi thể đặt ở trong quan tài treo trên vách đá hơn 40 trời, không có khả năng không phát sinh hư thối đi!

Thế nhưng là những thi thể này lại...”

“Được rồi, đừng dọa hù mình!” Triệu Ngọc vội vàng khuyên, “Nữ hài nửa tháng trước mất tích, cũng không có nghĩa là nửa tháng trước bị hại a! Nếu như nàng chỉ là vừa mới được bỏ vào huyền quan đây này?”

“Cái kia... 7 cái đều thật sao?” Miêu Anh trong mắt lộ ra càng lớn kinh nghi, “7 bộ thi thể tất cả đều bảo tồn hoàn hảo, chẳng lẽ 7 cái nữ hài đều là vừa vặn bị hại?”

“Ừm...” Triệu Ngọc nghĩ nghĩ, lần nữa giải thích, “Đừng quên không đầu nữ thi án Lý Phi! Nếu như, hung thủ cho những thi thể này làm qua chống phân huỷ xử lý, cũng khó nói a!”

Nói xong câu này, hai người nhìn nhau không nói gì, đều tại thật sâu tự hỏi, cái này gần như tà dị suy nghĩ: Trong quan tài treo trên vách đá thi thể không có mục nát, thật cùng những cái kia nữ hài bị hại, có quan hệ?

“Ừm... Đúng rồi! Đừng chỉ nói ta, “ Triệu Ngọc khoát tay hỏi nói, “ các ngươi bên này thế nào?”

“Chúng ta xác nhận Cảnh Nhã Ái thân phận, nàng là gia đình độc thân lớn lên, “ Miêu Anh nói nói, “ mất tích trước đó, cùng mẫu thân lớn ầm ĩ một trận, tại đêm khuya rời nhà trốn đi! Sau đó cũng không có xuất hiện nữa...

“Ta đã an bài Ngô Tú Mẫn cùng Thôi Lệ Châu tiến về Bạch Bình trấn đã điều tra! Ngô tỷ là phương diện này chuyên gia, vẫn là từ nàng cùng gia thuộc tiếp xúc tốt nhất!”

“Nha... Bất quá...” Triệu Ngọc lộ ra vẻ lo lắng, bởi vì bảo tàng án mới vừa vặn hoàn tất không lâu, hắn cảm thấy hai vị nữ đồng chí đi nơi khác tra án tựa hồ có chút không ổn.

“Yên tâm đi!” Miêu Anh đã sớm đoán được Triệu Ngọc tâm tư, nói nói, “ bọn họ thế nhưng là mang theo nửa cái đội cảnh sát hình sự đi! Ngoại trừ cùng gia thuộc tìm hiểu tình huống bên ngoài, bọn họ còn muốn điều tra nữ hài mất tích công việc, có cần phải lúc, sẽ còn liên hợp Bắc cảng cảnh sát cùng một chỗ hành động!”

“Nha... Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi!” Triệu Ngọc lúc này mới yên lòng lại, lần nữa đem chén thứ hai nước uống một hơi cạn sạch.

Ai ngờ, nước vừa uống xong, văn phòng đại môn liền bị người gấp rút gõ vang, có nhân viên cảnh sát chạy tới thông tri Triệu Ngọc cùng Miêu Anh, thuyết pháp y Trương Bồi Bồi mời bọn họ lập tức đến phòng giải phẫu đi một chuyến...

Chương 1176: Bất Hủ chi mê

“Ta đã cho sư phụ ta gọi điện thoại!” Phòng giải phẫu bên ngoài, thân xuyên áo khoác trắng Trương Bồi Bồi, một mặt lo nghĩ địa đối Triệu Ngọc cùng Miêu Anh nói nói, “ coi như hắn tới không được, cũng nhất định phải phái một cái kinh nghiệm phong phú hơn pháp y tới! Dạng này thi thể, không phải ta có thể xử lý được.

“Nàng vi phạm với ta trước kia học được qua tri thức, ta từ trước tới nay chưa từng gặp qua. . . Thực sự là. . . Thật bất khả tư nghị! !”

“Ngươi đừng nói đến như thế hàm súc có được hay không?” Nhìn thấy luôn luôn lấy trầm ổn tăng trưởng Trương Bồi Bồi trở nên như thế lo nghĩ gấp rút, Triệu Ngọc tự nhiên cảm thấy phi thường tò mò, vội hỏi, “Đến cùng xảy ra chuyện gì?”

“Triệu tổ trưởng, ta đã hạ lệnh, đình chỉ chuyển di còn lại thi thể! Không thể lại cử động!” Trương Bồi Bồi lấy xuống khẩu trang, thất kinh địa nói nói, “ đã cất vào tồn thi túi, ta cũng để bọn họ một lần nữa thả trở về! Hết thảy chỉ có thể duy trì nguyên dạng mới được, nhất định phải chờ sư phụ ta bọn hắn tới mới được. . .”

“A? Nghiêm trọng như vậy?”

Triệu Ngọc cùng Miêu Anh nhìn nhau, lập tức cảm giác can hệ trọng đại, nếu như không phải ra tình huống khẩn cấp, Trương Bồi Bồi căn bản không có quyền lợi bỏ dở kiểm tra thi thể làm việc.

“Bồi Bồi, ngươi đừng hoảng hốt, ngươi nói cho chúng ta biết trước, “

Miêu Anh vội hỏi, “Có phải hay không, thi thể kia có vấn đề?”

“Đúng!” Trương Bồi Bồi thoáng bình phục một hạ cảm xúc, nói nói, “ thi thể từ làn da đến nội tạng tất cả đều bảo tồn được phi thường hoàn hảo! Không có thi ban, không có thi cương, mọi chuyện đều tốt giống vừa mới phát sinh tử vong đồng dạng!”

“A? Tại sao có thể như vậy?” Triệu Ngọc bỗng dưng cảm thấy trở nên lạnh lẽo, “Chẳng lẽ. . . Những cô bé này đều là mới vừa vặn bị người giết chết? Sẽ không lại. . . Còn có. . .”

Triệu Ngọc ý tứ lại rõ ràng bất quá, có thể hay không còn có chưa tử vong, còn có thể đoạt cứu lại?

“Không. . . Không phải ý tứ này!” Trương Bồi Bồi nặng nề mà thở dốc một hơi, cái này mới kinh nghi bất định nói nói, “ người chết không có nhiệt độ cơ thể, không có tim có đập, không có mạch đập cùng hô hấp, chúng ta có thể xác định, nàng đã không có bất luận cái gì sinh mạng thể chinh!

“Mà lại. . . Tại kiểm tra thi thể quá trình bên trong, thi thể đã xuất hiện nhanh chóng mục nát dấu hiệu. Làn da trình độ bốc hơi oxi hoá, thi thể so trước đó khô quắt không ít, mặt cũng thay đổi hình! Hiện tại lại nhìn thấy, đã cùng trong quan tài treo trên vách đá phát hiện không đồng dạng!”

“A! ?” Nghe thấy lời ấy, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh toàn đều kinh hãi! Triệu Ngọc vội hỏi, “Nói như vậy, cũng không phải có người cho bọn họ làm qua chống phân huỷ xử lý?”

“Hẳn không có!” Trương Bồi Bồi nói nói, “ ta vừa rồi giải phẫu cỗ thi thể này, ngoại trừ trên mặt trang điểm qua bên ngoài, không có bất kỳ người nào vì xử lý dấu hiệu!”

“Cái kia. . . Cái kia nguyên nhân cái chết đâu?” Miêu Anh vội hỏi.

“Người chết trên cổ tay phải có rõ ràng vết cắt, vết thương sâu gần động mạch, “ Trương Bồi Bồi nói nói, “ sơ bộ hoài nghi, cắt cổ tay chí tử khả năng phi thường lớn!”

“Nói cách khác. . .” Miêu Anh suy nghĩ nói, “ không thể xác định là tự sát hay là bị sát hại? Người chết có bị mê choáng dấu hiệu sao?”

“Cái này còn cần tiến một bước kiểm trắc!” Trương Bồi Bồi tựa hồ lại khôi phục được trước kia bình tĩnh trạng thái, không mang theo bất cứ tia cảm tình nào sắc thái địa nói nói, “ liên quan tới cỗ thi thể này, chúng ta đồng sự còn đang giải phẫu bên trong, không bài trừ còn có cái khác nguyên nhân cái chết, cho nên, cần chờ đến giải phẫu hoàn tất, cùng Hậu kỳ xét nghiệm về sau mới có thể biết!”

“Cắt cổ tay mà chết, thi thể Bất Hủ. . .” Triệu Ngọc suy nghĩ một cái, hỏi nói, “ nếu như thi thể Bất Hủ, nói cách khác. . .”

“Đúng!” Trương Bồi Bồi lĩnh ngộ Triệu Ngọc ý tứ, lúc này gật đầu nói, “Đối với người chết cụ thể tử vong thời gian, chúng ta không cách nào phán đoán!”

“Nói như vậy, chúng ta không biết, cô gái này là lúc nào bị hại đúng không?” Triệu Ngọc ngược lại hướng Miêu Anh hỏi nói, “ Miêu tổ trưởng, cỗ thi thể này thân phận tìm đã tới chưa?”

“Không có!” Miêu Anh nói nói, “ Tằng Khả còn tại người mất tích kho số liệu so với, nhưng trước mắt chỉ xứng đôi lên Cảnh Nhã Ái một cái!”

“Chậm như vậy sao?” Triệu Ngọc lắc đầu, lại hỏi Trương Bồi Bồi, “Trương pháp y, ngoại trừ tử vong thời gian không cách nào xác định bên ngoài, còn có cái khác tin tức không có?”

“Ừm. . .” Trương Bồi Bồi gật đầu nói,

“Chúng ta bây giờ đang giải phẫu cỗ này nữ thi, bởi vì là từ Thất Tinh huyền quan cái thứ nhất trong quan tài treo trên vách đá chuyển di đi ra, chỗ lấy trước mắt xưng là số 1 nữ thi.

“Căn cứ sơ bộ kiểm trắc, số 1 nữ thi người chết tử vong lúc tuổi tác, hẳn là tại 16 tuổi đến 1 tuổi ở giữa! Thân cao 1 mét 55, thể trọng 45 kg. . .”

Sau đó, Trương Bồi Bồi đem có quan hệ thi thể tình huống hướng hai người tiến hành báo cáo. . .

Hồi báo xong tất về sau, Triệu Ngọc tiếp tục hỏi: “Trương pháp y, Cảnh Nhã Ái tình huống thế nào? Ta không phải để các ngươi trước tiên đem thi thể của nàng chuyển di ra tới rồi sao?”

“Nha. . .” Trương Bồi Bồi nghe vậy, vội vàng chỉ vào phòng giải phẫu nói nói, “ đã vận đến phòng giải phẫu, đang đợi xử lý! Cảnh Nhã Ái là từ thứ sáu miệng trong quan tài treo trên vách đá chuyển di tới, cho nên chúng ta đem nàng xưng là số 6 nữ thi!

“Triệu tổ trưởng, chờ một lúc, ta sẽ đích thân phụ trách!” Trương Bồi Bồi giới thiệu nói, “ lúc ấy tại trên vách núi, ngươi thông tri chúng ta thời điểm, chúng ta đã tại xử lý lấy số 2 nữ thi.

“Cho nên, trước mắt đưa đến phòng giải phẫu, là số 1, số 2 cùng số 6 nữ thi! Mà cái khác, thì tất cả đều một lần nữa thả lại huyền quan, duy trì nguyên dạng! Ta hi vọng, còn lại thi thể, có thể có được ổn thỏa nhất xử lý! Cho nên. . . Hi vọng ngài có thể thông cảm ta vừa rồi tự ý chủ trương, nếu như ta lại hướng ngài xin chỉ thị, thi thể khả năng đã giữ không được!”

“Ta minh bạch, minh bạch! Coi như ngươi hướng ta xin chỉ thị, ta cũng sẽ làm ra đồng dạng quyết định! Ai cũng không hy vọng thi thể liền như

thế hủy đi!” Triệu Ngọc gật đầu nói, “Đã. . . Hiện tại cái này 3 bộ thi thể hư thối đã không ngăn được, vậy thì nhất định phải phải nắm chắc thời gian mới tốt!

“Nhất là cái kia số 6 nữ thi!” Triệu Ngọc cường điệu nói ra, “Cảnh Nhã Ái là chúng ta trước mắt duy vừa xác nhận thân phận người chết, cho nên, nhất định phải ưu tiên xử lý cỗ thi thể này, khả năng này đối với chúng ta phá án cực kỳ trọng yếu!”

“Minh bạch, ngài yên tâm đi!” Trương Bồi Bồi gật đầu.

“Ừm. . .” Triệu Ngọc nhìn Miêu Anh một chút, lại nói với Trương Bồi Bồi, “Liên quan tới lưu tại trong quan tài treo trên vách đá thi thể. . . Trương pháp y! Có thể hay không chí ít làm chút đơn giản kiểm tra đâu? Dù là ngay tại trong quan tài treo trên vách đá tiến hành cũng được!”

“Đúng vậy a!” Miêu Anh cùng Triệu Ngọc nghĩ đến một khối, bận bịu phụ họa nói, “ chỉ có hiểu rõ tất cả nữ hài nguyên nhân cái chết, mới có thể minh xác chúng ta điều tra phương hướng!”

“Tốt! Tốt!” Trương Bồi Bồi vội vàng móc điện thoại, đáp ứng nói, “ ta cái này liên hệ đồng nghiệp của ta, để bọn họ hôm nay cần phải đem tất cả người chết nguyên nhân cái chết tra ra!”

“Ừm. . .”

Triệu Ngọc vừa gật đầu một cái, phòng giải phẫu môn bỗng nhiên mở, một tên võ trang đầy đủ pháp y, nâng một cái đĩa từ bên trong đi ra. Trên mâm, đặt vào một kiện xếp xong xanh đen sắc áo liệm.

Triệu Ngọc cùng Miêu Anh một chút liền nhận ra được, cái này tất nhiên là xuyên tại số 1 nữ thi trên người món kia áo liệm.

“Trương thầy thuốc, “ rửa chén đĩa pháp y nói với Trương Bồi Bồi,

“Ngài nhìn một chút, thọ trong nội y bọc lấy một tờ giấy vàng, trên giấy vàng còn viết một ít chữ!”

Nói, hắn dùng mang thủ sáo tay, đem một tờ giấy vàng từ trong quần áo thân đi ra.

Cái kia giấy vàng không lớn, cũng không chồng chất, thân ra về sau, đám người liền thình lình thấy rõ phía trên văn tự, đó là dùng đỏ bút viết chữ phồn thể.

“1, 2, 3. . .” Miêu Anh đếm một cái, trên giấy hết thảy viết có cái màu đỏ.

“Nhâm. . . Quý. . . Bính. . . Tân. . .” Trương Bồi Bồi đem văn tự nói ra, nghi hoặc nói, “ đây là ý gì? Như thế nhìn quen mắt đâu?”

Chương 1177: Sinh thần bát tự (Ngày sinh tháng đẻ)

Vũ Thanh núi Hình Cảnh Đại Đội, tổ điều tra đặc biệt văn phòng. Buổi chiều 8 điểm.

“Lão đại, “ Nhiễm Đào từ trong điện thoại nói với Triệu Ngọc, “Trên vách núi dưới, đối diện bờ sông, còn có phụ cận thôn xóm cùng từng cái giao lộ tất cả đều làm tốt cảnh giới! Đêm nay, ta liền không trở về, vẫn là tại nơi này chằm chằm một cái đi! Ngày mai tiếp tục phái kỹ thuật đội kiểm tra toàn bộ vách núi...”

“Tốt, vậy liền vất vả đào ca!” Triệu Ngọc khách khí một câu, cúp xong điện thoại.

“Triệu Ngọc...” Miêu Anh thì đến đến trước mặt hướng Triệu Ngọc báo cáo, “Cao Phát Tài pháp y đã điện thoại qua, hắn xế chiều ngày mai đến, hắn còn có thể cùng thủ đô đại học mấy vị giáo sư chuyên gia cùng một chỗ!”

“Tốt!” Triệu Ngọc gật đầu, “Lão Cao cũng là liều mạng, ngay cả bạn già đều không thèm đếm xỉa! Đến lúc đó, vẫn là để những chuyên gia này nhìn xem giải quyết như thế nào thi thể đi!”

“Thế nào...” Miêu Anh chỉ một cái Triệu Ngọc trước người giấy vàng, “Có phát hiện gì không có?”

“Nhâm thìn quý sửu bính tuất Tân mão.” Triệu Ngọc sau khi đọc xong

đem giấy vàng mở ra, lại có giống nhau như đúc ba tấm.

Nguyên lai, trừ 1 hào nữ thi bên ngoài, pháp y còn tại số 2 nữ thi cùng số 6 nữ thi áo liệm bên trong cũng tìm được giống nhau như đúc giấy vàng, mà trên giấy vàng văn tự, cũng tất cả đều giống nhau như đúc.

“Đây nhất định là một người ngày sinh tháng đẻ, cái này nhân sinh tại ngày 20 tháng 1 buổi sáng 6 điểm. Nhưng là, nhâm thìn năm có thể đại biểu 1952 năm, cũng có thể đại biểu năm 2012.

“Cho nên, người này có thể là 66 tuổi, cũng có thể là 6 tuổi!”

“Nhưng mặc kệ là 66 vẫn là 6, đều khó có khả năng đại biểu người chết bản nhân! Dù sao đều là tuổi trẻ nữ hài nhi...” Miêu Anh hỏi nói, “ như vậy... Còn lại thi thể đâu? Có hay không?”

“Có!” Triệu Ngọc trả lời khẳng định, nhưng biểu lộ lại ngưng trọng dị thường, “Trừ số 7 nữ thi bên ngoài, số 1 đến số 6 nữ thi trong nội y, tất cả đều phát hiện loại này viết có ngày sinh tháng đẻ giấy vàng, phía trên ngày sinh tháng đẻ cũng đều như thế!”

“Ai!” Miêu Anh không khỏi thở dài một tiếng, trong lòng cái kia chẳng lành bóng tối lập tức trở nên càng thêm dày đặc, “Triệu Ngọc a, sự tình càng ngày càng không ổn!

“Ngày sinh tháng đẻ đại biểu người này, rất có thể liền là hung thủ!

“Hắn đem đám nữ hài tử giết chết, bỏ vào huyền quan, sau đó còn để lên mình ngày sinh tháng đẻ, mục đích này, rất rõ ràng là có nhất định hàm nghĩa!”

“Đúng vậy a!” Triệu Ngọc cũng là tràn đầy đồng cảm, “Không biết, người này là muốn đắc đạo thăng tiên a vẫn là phải trường sinh bất lão a? Ta trước kia chỉ là từ quỷ quái tiểu thuyết bên trên thấy qua, cái gì

nghịch thiên cải mệnh, kéo dài tính mạng loại hình đồ vật, nhưng này dù sao đều là tiểu thuyết a!

“Cái này đều niên đại gì, chẳng lẽ còn có người ngốc như vậy thiếu, sẽ tin tưởng những này phong thuỷ mê tín sao?”

“Ừm... Trên giấy vàng có phát hiện không có?” Miêu Anh nhìn kỹ một cái giấy vàng.

“Không có, vân tay cùng da mảnh tổ chức cái gì đều không tìm được, “ Triệu Ngọc lắc đầu hung thủ làm được vẫn là vô cùng cẩn thận!

“Kỹ thuật đội bên kia nói, loại này giấy vàng ngay tại chỗ dân gian quá thường gặp, không cách nào tìm lên!” Triệu Ngọc chỉ vào giấy vàng nói nói, “ còn có, trên giấy vàng màu đỏ là dùng chu sa viết, loại này chu sa cũng rất thường gặp. Thầy tướng đoán mệnh, đạo sĩ vẽ bùa loại hình, đều sẽ dùng đến!

“Cái này nếu là tra tìm ra được, nhưng không tính là một đầu đường tắt!

“Cho nên, muốn từ ngày sinh tháng đẻ đường dây này bên trên điều tra, chúng ta trước mắt chỉ có một con đường có thể đi!”

“Tra một chút ai là 1952 hoặc là năm 2012 ngày 20 tháng 1 buổi sáng 6 điểm ra đời!” Miêu Anh không chút nghĩ ngợi nói ra đáp án.

“Đúng!” Triệu Ngọc gật đầu, mắt lộ bội phục, “Ta cảm thấy, hung thủ đã đối Thất Tinh huyền quan hiểu rõ như vậy, vậy hắn hẳn là dân bản xứ mới đúng!

“Mặc kệ hắn giết người mục đích là muốn cầu tiên vẫn là thăng thiên, nếu như là vì bản thân hắn, vậy hắn liền là 66 tuổi; nếu như là vì hài tử, cái kia con của hắn liền là 6 tuổi!”

“Tốt, Tằng Khả còn tại so với người chết thân phận, chuyện này liền để ta tới xử lý đi!” Miêu Anh nói nói, “ Vũ Thanh núi huyện hết thảy không đến 1 triệu người, có thể thử một chút!”

“Tốt! Bất quá...” Triệu Ngọc trước gật đầu,

Sau đó nhìn thoáng qua xa xa Tằng Khả, hỏi nói, “ Tằng Khả bên kia còn không có tin tức sao? Không nên a?”

“Ừm...” Miêu Anh cũng là nhìn về phía Tằng Khả.

“Tổ trưởng! Miêu tỷ!” Nghe được Triệu Ngọc tra hỏi, Tằng Khả vội vàng đứng dậy trả lời nói, “ ta đã đem toàn bộ kho số liệu so với hai lần! Ngoại trừ Cảnh Nhã Ái, cái khác sáu người, tất cả cũng không có tìm tới xứng đôi tin tức!”

“A? Không thể nào?” Triệu Ngọc cùng Miêu Anh rất là ngoài ý muốn. Dựa theo bình thường mạch suy nghĩ, đã Cảnh Nhã Ái tìm đến thuận lợi như vậy, những người khác tin tức hẳn là rất nhanh liền có thể đi ra mới đúng.

“Làm sao lại thế?” Miêu Anh lắc đầu nói nói, “ hài tử mất tích, không có báo án sao? 6 cái đâu, không thể tất cả đều không báo a?”

“Ừm... Gia thuộc không có báo án là một loại khả năng, nhưng trừ cái đó ra, còn có mấy loại khả năng!” Tằng Khả bất đắc dĩ nói nói, “ cái thứ nhất, liền là hài tử là từ gia thuộc trong tay mua được, cho nên gia thuộc không có khả năng báo án!

“Thứ hai, những cô bé này là khách lén qua sông, đến từ hải ngoại!

“Cuối cùng, còn có một chút... Ân...” Tằng Khả nghiêm túc nói nói, “ ta là thông qua ảnh chụp tiến hành so với! Nhưng nếu như, những hài tử này đã mất tích cực kỳ lâu, như vậy gia thuộc báo án dùng ảnh chụp, có

khả năng cùng ảnh chụp so không khớp!”

“Nha...” Triệu Ngọc gật đầu, “Minh bạch, cho nên... Vẫn là DNA đáng tin nhất!”

“Đúng!” Tằng Khả gật đầu, “Chờ pháp y bên kia đem người chết DNA kiểm trắc sau khi đi ra, ta đến ngay kho số liệu so với! Cái này chuẩn nhất!”

“Tốt a, dục tốc bất đạt!” Triệu Ngọc khoát tay ra hiệu, “Đã huyền quan án đã bộc quang, cái kia liền dứt khoát đạp xuống tâm đến, hảo hảo suy nghĩ một chút đi! Đúng, giám sát bên kia...”

“Không có tin tức!” Tằng Khả nói nói, “ tổ trưởng, giám sát bên kia cũng không quá lạc quan! Căn cứ trước mắt quan sát, huyền quan phía trên cái kia đoạn vách núi là con đường chết, ngày bình thường đừng nói ô tô, ngay cả người đều rất ít hơn đi!

“Nếu như phát hiện khả nghi mục tiêu, sớm đã có người báo cáo!”

“Dạng này a... Cái kia chính là nói, hung thủ không nhất định là từ phía trên đi xuống rồi?”

Triệu Ngọc ngưng lông mày suy nghĩ sâu xa, không nghĩ tới, sự tình xa so với hắn tưởng tượng phải phức tạp.

“Tốt a, vậy chúng ta liền tiếp tục làm việc đi!” Miêu Anh khoa tay một thủ thế, nàng cùng Tằng Khả liền riêng phần mình ngồi tại máy tính trước mặt, bận rộn lên riêng phần mình sự tình.

Chậc chậc...

Triệu Ngọc chép miệng hai lần miệng, cũng là chậm rãi ngồi xuống.

Giờ này khắc này, dùng để phân tích án tình bạch bản đã chuẩn bị xong, Triệu Ngọc đang chuẩn bị hướng bạch bản bên trên tăng thêm tư liệu, văn phòng đại môn bỗng nhiên lại bị gõ.

“Triệu tổ trưởng, đây là Trương pháp y để cho ta cho ngài đưa tới!” Một vị pháp y đoàn đội đồng sự cầm một xấp văn kiện nói nói, “ đây là 7 bộ thi thể sơ bộ báo cáo! Ngài xem trước một chút đi...”

“Nha... Tạ ơn!” Triệu Ngọc tranh thủ thời gian nhận lấy tư liệu, nhìn sơ lược một chút.

Thế nhưng là, dù cho là nhìn sơ lược một chút, nhưng Triệu Ngọc lông mày vẫn là không thể ức chế cau chặt!

Chương 1178: Nghiệm thi báo cáo

“Thế nào?”

Nhìn thấy Triệu Ngọc mày nhíu lại gấp, mặt lộ vẻ ngoài ý muốn, Miêu Anh đành phải trước để tay xuống trên đầu làm việc, đi vào trước mặt cùng Triệu Ngọc cùng một chỗ xem xét cái kia phần nghiệm thi báo cáo.

“Nói như vậy. . .” Triệu Ngọc xông vị kia pháp y hỏi nói, “ những này người chết không nhất định là sát hại?”

“Đúng vậy a!” Pháp y chỉ vào báo cáo nói nói, “ chí ít từ số 2 nữ thi bên trên nhìn, là rất rõ ràng nguyên nhân bệnh bố trí, sát hại khả năng phi thường nhỏ a!”

“Cái này. . .”

Một câu, lại đem Triệu Ngọc lúc đầu mạch suy nghĩ đánh một cái thương tích đầy mình, phiền muộn đến không được.

“A?” Miêu Anh cũng là ngoài ý muốn, nàng vội vàng đem báo cáo nhanh chóng xem một lần, lúc này mới hiểu được Triệu Ngọc buồn bực nguyên nhân.

Bởi vì trước mắt chỉ giải phẫu ba bộ thi thể, cho nên đối với số 1, số 2 còn có số 6 nữ thi nguyên nhân cái chết, đã cơ bản tra ra.

Số 1 nữ thi đích thật là chết bởi cắt cổ tay sau đổ máu quá nhiều, thế nhưng là, chỉ từ trên cổ tay vết thương, lại khó mà đánh giá ra, phải

chăng thuộc về sát hại?

Số 2 nữ thi nguyên nhân cái chết, càng là siêu ra dự liệu của bọn hắn. Pháp y nhóm không có từ nữ tử này thi bề ngoài nhìn ra rõ ràng vết thương hoặc nguyên nhân cái chết, mãi cho đến giải phẫu xét nghiệm về sau, mới cuối cùng chứng thực:

Số 2 nữ thi, vậy mà chết bởi tiên thiên tính bệnh tim! ! !

Cái này nguyên nhân cái chết, rõ ràng chệch hướng Triệu Ngọc dự đoán. Bởi vì nếu như đáng chết người chết tại bệnh tim, cái kia cơ bản có thể bài trừ mưu sát khả năng!

Mặc dù, nếu như hung thủ lợi dụng một ít thủ đoạn kích thích người chết, từ đó dụ phát người chết bệnh tim phát khả năng không phải là không có, nhưng này loại khả năng tính dù sao quá nhỏ!

Nghiệm thi báo cáo nói rõ, người chết bệnh tim đã đến vô cùng nghiêm trọng tình trạng, loại thời điểm này, còn có cần phải hạ độc thủ giết người sao?

Lại nhìn số 6 nữ thi, cũng chính là trước mắt duy vừa xác nhận thân phận Cảnh Nhã Ái.

Tình huống của nàng càng thêm kỳ quặc, nghiệm thi trên báo cáo viết, trên người nàng có bao nhiêu chỗ gãy xương: Cánh tay trái xương cánh tay gãy xương, xương trụ cẳng tay cùng xương cổ tay thậm chí xương sườn nứt xương, mà tại bên trái của nàng xương sọ bên trên lại có khối rõ ràng sụp đổ.

Pháp y đoán sơ qua, nàng là bởi vì sọ ngoại thương chí tử!

Nhưng là, muốn xác nhận nguyên nhân cái chết, còn cần mổ sọ mới được. Bởi vì khí giới không đủ, Trương Bồi Bồi cần từ tỉnh bệnh viện

điều động một chút chuyên nghiệp công cụ cùng thiết bị mới có thể tiếp tục tiến hành.

Bất quá, Trương Bồi Bồi mặc dù tuổi còn trẻ, nhưng dù sao cũng là Cao pháp y cao đồ. Mặc dù chưa mổ sọ, nhưng Trương Bồi Bồi còn có thể thông qua kinh nghiệm đánh giá ra, người chết Cảnh Nhã Ái, hắn là chết bởi một trận tai nạn xe cộ! !

Vị kia đưa tư liệu pháp y chỉ vào kiểm tra thi thể trên báo cáo phóng đại hình ảnh, giải thích nói: “Những này gãy xương cùng nứt xương có rất rõ ràng tai nạn xe cộ va chạm đặc thù, cùng thụ bách tính tổn thương khác biệt.

“Tỉ như, nàng xương sọ sụp đổ hiện lên cái hố hình, đây là một loại điển hình cao tốc phương tiện giao thông va chạm bố trí, nếu như là có người dùng cùn khí hành hung, vết thương thì sẽ bày biện ra một loại vỡ tan trạng!

“Còn có. . .” Hắn lại chỉ vào trên hình ảnh thi thể giới thiệu, “Người chết mắt cá chân chỗ có khối lớn máu ứ đọng, nói rõ tại gặp tai nạn xe cộ thời điểm, nàng là nghiêng thân, bị ô tô từ chính diện đụng vào, toàn bộ một cái nửa trái thân bị xe đụng vào, mà lại đầu còn bất hạnh bị thương nặng, vì vậy mà trí mạng!”

“Tai nạn xe cộ gây nên chết. . .” Triệu Ngọc nghiêm túc suy tư một chút, nói nói, “ chỉ sợ cũng không có cách nào kết luận vì mưu sát hoặc là ngoài ý muốn a?”

“Nha. . .” Miêu Anh hướng Triệu Ngọc nhìn lướt qua, vội nói, “Bất kể như thế nào, ta phải đem tình huống này báo cho Ngô Tú Mẫn các nàng, để các nàng điều tra thời điểm, cường điệu điều tra một chút tai nạn xe cộ sự cố!”

“Đừng nóng vội, trước tiên đem phía sau xem hết lại nói!” Triệu Ngọc

đem nghiệm thi báo cáo lật đến đằng sau, đằng sau đều là những cái kia không có đi qua giải phẫu thi thể tình huống.

Bởi vì thi thể còn đặt ở trong quan tài treo trên vách đá, cho nên pháp y nhóm chỉ có thể thông qua thi thể mặt ngoài tình huống, cùng đơn giản lấy mẫu đến tiến hành kiểm trắc.

Mặc dù, cái này bốn bộ thi thể mặt ngoài đặc thù không hiểu rõ lắm lộ ra, nhưng kinh nghiệm phong phú pháp y nhóm, vẫn là cơ bản đã đoán được các nàng nguyên nhân cái chết.

Trước nhìn số 3 nữ thi,

Cái kia là một cái chỉ có mười bốn mười lăm tuổi nữ hài nhi, thân thể của nàng dị thường nhỏ nhắn xinh xắn, mặc trên người một kiện màu xanh nhạt áo liệm.

Pháp y tra khắp cả toàn thân của nàng, cũng không có phát hiện rõ ràng ngoại thương. Nhưng là, cạy mở miệng của nàng bộ về sau, lại phát hiện một chút không rõ chất lỏng cùng bùn cát, trong mũi cũng là phát hiện một chút không rõ ràng bọt biển vết tích.

Thế là, bọn họ tại chỗ đã rút ra chất lỏng lấy mẫu. Chờ trở lại Hình Cảnh Đại Đội dùng kính hiển vi quan trắc về sau, rất nhanh liền tại những cái kia không rõ trong chất lỏng phát hiện tảo loại vết tích.

Bởi vậy, pháp y nhóm sơ bộ phán đoán, nữ tử này vì chết đuối mà chết, rất có thể là chết đuối!

Mà lại, căn cứ thi thể tình huống phán đoán, người chết chết đuối quá trình phi thường ngắn, chết đuối sau cũng không có ở trong nước ngâm quá lâu.

“Đạo lý giống nhau!” Triệu Ngọc thở dài một hơi, “Vẫn là giới định

không được là sát hại hoặc ngoài ý muốn tử vong! Nàng có thể là bị người theo trong nước chết đuối, cũng có thể là ngoài ý muốn chết đuối!”

“Đúng! Số 4 nữ thi cũng là như thế!” Nam pháp y giới thiệu nói, “Số 4 nữ thi đồng dạng không có rõ ràng ngoại thương, nhưng chúng ta từ trong cơ thể nàng phát hiện đại lượng tiên án loại hóa học vật chất! Nói rõ, nàng rất có thể là uống thuốc trừ sâu chí tử!”

“A? Uống thuốc trừ sâu tự sát sao?” Triệu Ngọc nhếch miệng.

“Mặc dù tự sát khả năng rất lớn, “ pháp y lắc đầu, “Nhưng không thể loại trừ, là có người cho nàng cưỡng ép rót hết!”

“Nói như vậy, thứ số 5 nữ thi cũng giống vậy rồi?” Miêu Anh chỉ vào báo cáo nói nói, “ ô-xít-các-bon trúng độc! Có thể là đốt than tự sát, cũng có thể là bị người dùng tương tự phương pháp sát hại. . . Những này nguyên nhân cái chết. . . Có chút. . . Ân. . .”

Miêu Anh cũng không biết nên dùng cái gì từ để hình dung.

“Cái kia số 7 nữ thi đâu? Cái cuối cùng là. . .” Triệu Ngọc lại lật qua một tờ, rốt cục thấy được thứ số 7 nữ thi kiểm tra thi thể báo cáo.

“Cỗ thi thể này có chút khác biệt!” Nam pháp y lúc này nói nói, “Số 7 nữ thi người mặc một bộ màu trắng áo liệm, áo liệm chất liệu cùng trước mấy cỗ rõ ràng tồn tại khác biệt, tính chất phi thường thô ráp, mà lại đã có phai màu hiện tượng.

“Mặt khác, cỗ thi thể này trình độ bốc hơi được nhanh, so những thi thể khác muốn làm xẹp một chút. Chúng ta điều tra thân thể của nàng , đồng dạng không có phát hiện rõ ràng ngoại thương, mà lấy mẫu kiểm trắc đồng dạng không có phát hiện rõ ràng triệu chứng. . .” Hắn chỉ vào trên báo cáo hình ảnh nói nói, “ nhưng là, mí mắt của nàng có chút trạng

chảy máu, bờ môi phát tím, chúng ta hoài nghi, nàng có thể là ngạt thở mà chết!

“Cho nên. . . Chúng ta cường điệu kiểm tra phần cổ của nàng, lúc này mới phát hiện một chút phiến trạng chỉ ép ngấn, cùng một chút da tróc ra cùng dưới da chảy máu vết tích!”

“Ồ? Bị bóp chết sao?” Triệu Ngọc nhíu mày đặt câu hỏi, “Các ngươi xác định, không phải lên xâu mà chết hoặc là bị người ghìm chết?”

“Tuyệt đối không phải!” Pháp y khẳng định trả lời, “Treo ngược hoặc ghìm chết vết ứ đọng không có khả năng như thế cạn, mà lại, treo cổ câu cùng siết câu đều có đặc thù rõ ràng, điểm này là tuyệt đối sẽ không sai!”

“Cáp!” Triệu Ngọc mở ra bàn tay, biểu lộ phức tạp nói nói, “ thật sự là không phản đối! Chúng ta từ 1 đếm tới 7, nhưng thẳng đến thứ 7 cái, mới có thể xác định là chết bởi hắn giết! Ân. . . Cái này bóp chết, “ hắn dùng hai tay bấm một cái cổ họng của mình, nói nói, “ không có khả năng lại là tự sát a? Ai còn có thể tự mình đem mình bóp chết?”

Chương 1179: Không cho ngươi chỗ dựa

“Bất quá. . .” Nam pháp y hướng Triệu Ngọc hai người giải thích nói, “ bởi vì thi thể không có giải phẫu, những này vẻn vẹn sơ bộ phán đoán mà thôi, chúng ta không thể loại trừ còn có cái khác nguyên nhân cái chết . Bất quá, ngài cũng đừng quá gấp, ngày mai Cao pháp y đã đến!”

“Minh bạch!” Triệu Ngọc thở dài ôm quyền, “Các ngươi cũng vất vả!”

“Không khổ cực, không khổ cực, hẳn là!” Nam pháp y thụ sủng nhược kinh, gấp vội vàng gật đầu đáp lễ, sau đó đứng dậy cáo từ.

“Ừm. . . Thứ số 7 nữ thi áo liệm cùng những người khác khác biệt. . .” Người sau khi đi, Triệu Ngọc chắp tay sau lưng suy nghĩ nói, “ áo liệm bên trong cũng không có phát hiện viết có ngày sinh tháng đẻ giấy vàng, thi thể cũng so những thi thể khác khô quắt. . .

“Miêu Miêu a. . .” Triệu Ngọc mắt lộ dị sắc, không xác định địa nói nói, “ ngươi nói. . . Cái này thứ số 7 nữ thi thân phận, có thể hay không cùng mặt khác 6 cái không giống chứ?”

“Việc này, là rất kỳ quặc!” Miêu Anh thán nói, “ chẳng lẽ. . . Mặt khác 6 danh nữ hài, đều là vì số 7 nữ thi chôn cùng?”

“Không đúng!” Triệu Ngọc lắc đầu, “Số 7 nữ thi áo liệm vật liệu muốn so cái khác nữ thi kém, trên mặt cũng không có trang điểm. . . Ta cảm giác, nàng không quá giống là một người cao quý xuất chúng nhân vật!”

“Mấu chốt là. . .” Miêu Anh lại nói, “ chúng ta bây giờ không có cách

nào kết luận, những này nữ thi phải chăng tất cả đều chết bởi mưu sát? Nếu như chỉ nhìn một cách đơn thuần chết tại bệnh tim số 2 nữ thi, hắn là cũng không phải là mưu sát! Nhưng số 7 tình huống, nhưng lại hoàn toàn tương phản, vụ án này, thực sự quá khác thường!”

Đúng vậy a. . .

Triệu Ngọc ở trong lòng thở dài, cái này huyền quan án đích thật là trước đây chưa từng gặp!

Huyền quan, nữ thi, thi thể Bất Hủ, kỳ quặc nguyên nhân cái chết cùng thần bí ngày sinh tháng đẻ, mỗi một cái danh từ đều lộ ra một loại quỷ dị không nói lên lời!

Mà khi những này danh từ bị xuyên liên sau khi thức dậy, càng làm cho người nhìn không thấu, khó bề phân biệt.

Huyền quan án chân tướng, đến cùng sẽ là như thế nào đây này?

Là mưu sát? Là tà thuật? Vẫn là cái khác nguyên nhân không biết?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc rốt cục đi vào đã bắc tốt bạch bản trước mặt, bắt đầu tăng thêm tư liệu , dựa theo mình dĩ vãng sáo lộ, bắt đầu phân tích tình tiết vụ án.

Miêu Anh thấy thế, cũng lập tức trở về đến bàn làm việc của mình trước, tiếp tục đi điều tra ngày sinh tháng đẻ công việc.

Thời gian trong lúc vô tình chảy qua, làm Triệu Ngọc tràn ngập hai đại trương bạch bản thời điểm, đã lại là một cái yên lặng như tờ nửa đêm!

Từ Triệu Ngọc chỗ trong văn phòng, có thể nghe được ngoài cửa sổ róc rách dòng sông thanh âm, cùng thỉnh thoảng truyền đến một loại nào đó trầm thấp chim gọi. . .

Thất Tinh huyền quan. . .

Triệu Ngọc nhìn xem bạch bản bên trên tư liệu, bình phong nghĩ ngưng thần, dụng tâm suy nghĩ, đang cố gắng phân tích tình tiết vụ án các loại khả năng, cùng trong đó khả năng ẩn tàng manh mối. . .

Ai ngờ, trong đầu hệ thống bỗng nhiên lóe lên, không nghĩ tới, hôm nay mở ra “Khôn cấn” quẻ, thế mà kết thúc!

A?

Triệu Ngọc có chút ngoài ý muốn , ấn lý thuyết, “Khôn” quẻ vì lớn , bình thường mở ra về sau, không có nhanh như vậy kết thúc, chí ít sẽ duy trì hai ngày mới đúng.

Như lần trước “Khôn càn” quẻ như thế, ròng rã duy trì ba ngày, mới tuyên cáo kết thúc!

Cái này. . .

Triệu Ngọc mở ra giới diện xem xét, nhưng gặp hắn hôm nay đạt được298% độ hoàn thành, thu được 5 kiện đạo cụ ban thưởng.

Dạng này độ hoàn thành, chỉ có thể coi là trung quy trung củ, cùng dĩ vãng “Khôn” quẻ so ra, thế nhưng là kém không ít.

Làm sao. . .

Triệu Ngọc âm thầm suy nghĩ, “Khôn” quẻ bỗng nhiên kết thúc, đến tột cùng ý vị như thế nào?

Càng nghĩ, hắn chỉ nghĩ ra hai loại khả năng: Hoặc là, là bởi vì hắn hôm nay tra án tra nhầm phương hướng, xuất hiện trọng đại lỗ thủng; hoặc là,

liền là cái này đại biểu cho “Khôn” quẻ sự kiện lớn, cũng không như trong tưởng tượng lớn như vậy!

Chậc chậc. . .

Cái này coi như không tốt lắm phán đoán!

Nếu như là khả năng thứ nhất, vậy mình nhất định phải điều chỉnh phá án mạch suy nghĩ, nhìn xem đến tột cùng đã bỏ sót cái gì?

Mà nếu như là loại thứ hai khả năng đâu? Vậy có phải hay không nói rõ. . . Thất Tinh huyền quan án, cũng không như trong tưởng tượng nghiêm trọng như vậy? 7 cái nữ hài, cũng không phải là bị người mưu sát? Hoặc là, không hoàn toàn là bị người mưu sát?

Ân. . .

Suy nghĩ thật lâu, Triệu Ngọc cho rằng, nếu như muốn biết rõ ràng quẻ văn ý tứ, như vậy chỉ có lại mở một quẻ, nhìn xem hôm nay biết lái ra cái gì quẻ văn đến?

Nếu như còn có “Khôn” quẻ mở ra, vậy đã nói rõ mình tra án phương hướng xảy ra vấn đề. Mà trái lại, thì nói rõ người chết cũng không phải là toàn bộ chết bởi mưu sát!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian điểm kích hệ thống giao diện, lại mở mới một quẻ.

Kết quả, hệ thống lại một lần nữa hoàn mỹ trêu đùa Triệu Ngọc.

Nhưng tu sửa mở ra, chính là một cái —— “Càn cấn” quẻ!

Đến!

Triệu Ngọc nhẹ nhàng quạt mình khuôn mặt mấy lần, trong lòng tán nói, hệ thống lão đại, huynh đệ thật sự là phục, ngươi nha liền chưa từng có một lần , dựa theo sáo lộ đi ra bài!

“Khôn” quẻ không có, “Càn” quẻ nhưng lại xông ra, thật sự là quá sành chơi nhi!

“Càn” quẻ là hợp lại quẻ, trong đó cũng có khả năng đem “Khôn” quẻ bao hàm ở bên trong, cho nên, mình trước đó như vậy ý nghĩ rõ ràng, tất cả đều một lần nữa xoát lên bột nhão. . .

Nha. . .

Bất quá, Triệu Ngọc rất nhanh lĩnh ngộ. Xem ra, cho đến ngày nay, hệ thống vẫn đang vô tình hay cố ý nhắc nhở Triệu Ngọc, đừng quá mức dựa vào hệ thống, quá mức dựa vào quẻ văn đâu!

Hừ!

Tốt. . .

Triệu Ngọc hờn dỗi giống như suy nghĩ đạo, không dựa vào hệ thống liền không dựa vào! Lão tử cũng không phải lần đầu đi ra phá án, khó như vậy bản án đều phá, còn sợ qua không được trước mắt cái này liên quan sao?

Ân. . . Bất quá nha. . .

Không đến một giây, Triệu Ngọc liền đưa ánh mắt chuyển dời đến hệ thống đạo cụ đi lên, trong lòng nói chuyện, hắc hắc! Quẻ văn đoán không ra đầu mối, cái kia hệ thống đạo cụ, luôn có thể lấy ra sử dụng đi?

Nghĩ đến chỗ này, hắn mở ra đạo cụ cột, đại thể xem một lần, rất nhanh liền đem ẩn hình trình duyệt sử dụng ra.

Tối thiểu nhất, tới trước tìm hiểu một chút huyền quan lai lịch, tổng không đủ a?

Thế là, hắn đem "Thất Tinh huyền quan" cái danh từ này đưa vào trình duyệt, đồng thời nhấn xuống lục soát khóa.

Hệ thống đạo cụ đều so trong hiện thực lợi hại, Triệu Ngọc biết, cái này trình duyệt có thể tìm thấy được rất nhiều phổ thông mạng lưới tìm không được tin tức.

Bởi vậy, hắn chờ mong lấy, có thể từ nơi này tìm tới Thất Tinh huyền quan không muốn người biết huyền bí!

Kết quả, chuyện buồn bực phát sinh.

Trình duyệt kể trên ra rất nhiều huyền quan cùng Bắc Đẩu Thất Tinh từ đầu, nhưng không có lục soát "Thất Tinh huyền quan" giải thích.

Cái này. . .

Triệu Ngọc chăm chú nhìn một chút trình duyệt cùng hệ thống giới diện, không biết là căn bản không có cái danh từ này, vẫn là cần cường hóa trình duyệt mới có thể lục soát?

Nhưng mà, tìm nửa ngày, cũng không có tìm được bất luận cái gì nhắc nhở.

Hô. . .

Triệu Ngọc phiền muộn có thể nghĩ. Theo như cái này thì, Thất Tinh huyền quan khả năng thật giống Bàng Trí Huy hội trưởng nói đến như thế, là cái không người biết được mê bên trong chi mê. . .

Bất quá, căn cứ không bỏ sót bất luận cái gì một đầu manh mối nguyên tắc, Triệu Ngọc vẫn là nhẫn nại tính tình, đem một vài cùng huyền quan tài liệu tương quan đại khái nhìn một chút, hiểu được rất nhiều liên quan tới huyền quan tri thức.

Sau khi xem xong hắn mới hiểu được, mình trước đó vẫn là đem huyền quan nghĩ đến quá đơn giản. Vô luận từ huyền quan phân bố địa vực, chủng loại, niên đại, còn có phía sau ẩn chứa văn hóa, đều vượt xa khỏi Triệu Ngọc tưởng tượng.

Mặc dù các nhà khoa học đối với cái này nghiên cứu thời gian rất lâu, nhưng bởi vì các nơi hoàn cảnh địa lý cùng văn hóa tập tục khác biệt, liên quan tới huyền quan lai lịch cùng tác dụng, vẫn là không rõ lắm.

Có người nói, huyền quan để đặt trên vách núi, là vì để tránh cho bị dã thú hư hao; có mà nói, đem người mất an táng tại trên vách núi, dễ dàng cho thi thể bảo tồn; còn có mà nói, giấu ở càng cao trên núi, người chết linh hồn liền càng dễ dàng tiến vào một cái thế giới khác. . .

Như vậy. . .

Triệu Ngọc đem Thất Tinh huyền quan ảnh chụp mở ra, trong lòng suy nghĩ đạo, trước mắt bản án, sẽ là vì loại nào mục đích đâu?

Chương 1180: Ta không thiếu tiền

Sáng sớm hôm sau, làm Triệu Ngọc từ toilet rửa mặt, sau đó lại rót một chén cà phê sau khi trở về, nhìn thấy Miêu Anh đang đứng tại trước bàn làm việc của hắn, nhìn xem trên bàn của hắn một trương hình ảnh nhập thần.

Bất quá, mặc dù nhìn nhập thần, nhưng Miêu Anh không cần quay đầu lại, cũng có thể biết Triệu Ngọc đã trở về.

“Đây không phải Bắc Đẩu Thất Tinh sao?” Miêu Anh chỉ vào bức ảnh kia nói nói, “ Triệu đại thần thám quả nhiên không giống phàm nhân a, thế mà ngay cả tinh tướng cũng bắt đầu nghiên cứu?”

“Không học không biết, một học giật mình!” Triệu Ngọc đi vào trước mặt, mút miệng cà phê, nói nói, “ Bắc Đẩu Thất Tinh mỗi một vì sao, thế mà đều có danh tự!

“Ngươi nhìn...” Hắn chỉ vào trên hình ảnh Bắc Đẩu Thất Tinh niệm nói, “ Diêu Quang, Khai Dương, Ngọc Hành...”

“Nói như vậy...” Miêu Anh giơ lên hình ảnh khoa tay một cái, “Cái kia 7 miệng huyền quan trưng bày vị trí, thật đúng là cùng Bắc Đẩu Thất Tinh giống nhau như đúc đâu!”

“Đúng vậy, “ Triệu Ngọc gật đầu, “Ngươi biết không? Cái kia Bàng hội trưởng chiều hôm qua còn cùng ta nói qua một sự kiện, bởi vì dọc theo Bắc Đẩu tinh có thể tìm được sao Bắc Cực!

“Cho nên, bọn họ đã từng tổ chức đội ngũ, thật đúng là tìm kiếm qua đâu! Bất quá... Nơi đó đều là đá hoa cương, căn bản không có cái gì!”

“Ha ha...” Miêu Anh mỉm cười, “Có phải hay không tìm bảo tàng tìm tới nghiện? Làm sao... Ngươi cho rằng huyền quan cũng cùng bảo tàng có quan hệ sao?”

“Bảo tàng không bảo tàng, cùng nữ thi không có quan hệ!” Triệu Ngọc thở dài, nói, “Đêm qua ta còn tra xét một cái kết âm thân hòa minh cưới sự tình, nhưng cùng huyền quan nữ thi đều không ăn khớp!

“Kết âm thân, lấy áo bào đỏ, đều là có giảng cứu!

“Nhưng 7 cỗ nữ thi bên trong, lại không có một cái nào mặc áo bào đỏ!”

“Nói lên nhan sắc...” Miêu Anh nhắc nhở nói, “ ta phát hiện, cái kia 7 cái nữ hài mặc áo liệm nhan sắc, thật đúng là toàn cũng không giống nhau đâu!”

“Không sai!” Triệu Ngọc đem tài liệu của hắn lật một chút, tìm tới một trương có đánh dấu quần áo màu sắc bản vẽ, nói nói, “ theo thứ tự là: Thanh, lam, lục, tím, cam, hoàng, bạch!”

“Ừm?” Miêu Anh bẻ mấy ngón tay một cái, sau đó mặc niệm nói, “ đỏ cam vàng lục lam chàm tím... Kỳ quái, nếu như là cầu vồng nhan sắc, không có uổng phí sắc a?”

“Ta cũng nhìn thấy điểm này!” Triệu Ngọc nhún vai, “Nếu như đem số 7 nữ thi màu trắng đổi thành màu đỏ, vậy liền có thể đối mặt! Thế nhưng là... Hết lần này tới lần khác không phải chúng ta nghĩ như vậy!”

“Bất quá, những này áo liệm nhan sắc cũng không chỉ một, mặt trên còn có hoa văn đồ án, cho nên...” Miêu Anh lắc đầu, “Chỉ từ nhan sắc phán đoán, chỉ sợ là nhìn cũng không được gì!”

“Ta cũng tra không ít tư liệu, đều không có cùng Bắc Đẩu Thất Tinh đối ứng nhan sắc, cũng chưa từng có áo liệm loại màu sắc này tổ hợp!” Triệu Ngọc uống một hớp lớn cà phê, nói nói, “ hôm nay, ta định tìm mấy cái làm huyền học, hoặc là đoán mệnh xem bói cao nhân tới! Nhìn xem có thể phá giải bí ẩn này không?”

“Ừm... Mặc dù phong kiến mê tín không thể tin, nhưng là, trước mắt vụ án này lại rõ ràng tràn đầy linh dị hương vị!” Miêu Anh nói nói, “ nếu như có thể tìm tới án lệ tương tự, có lẽ đối phá án có trợ giúp rất lớn.”

“Cái kia... Ngươi bên kia thế nào?” Triệu Ngọc vội hỏi, “Ngày sinh tháng đẻ có động tĩnh không?”

“Toàn bộ Vũ Thanh núi huyện tại tịch cư dân, ta đã phái người toàn bộ tra xong!” Miêu Anh nói nói, “ hiện tại, đã gọi bọn họ thêm phái nhân thủ, mở rộng tìm kiếm phạm vi!”

“A? Sẽ không... Một cái đều không có a?” Triệu Ngọc líu lưỡi, “Đây chính là hơn 100 vạn nhân khẩu nha!”

Triệu Ngọc nói xong, Miêu Anh lập tức tinh nghịch địa giơ lên năm ngón tay, nói ra: “Hết thảy tìm được 5 cái, 1 cái 6 tuổi, 4 cái 66 tuổi!”

“Nha...” Triệu Ngọc gật đầu, “Vậy hôm nay, ngươi đến theo vào cái này 5 người đi!”

“Ừm... Có một cái chi dưới tê liệt, ngay tại nằm viện bên trong, cái này...”

“Một cái cũng không thể bỏ qua!” Triệu Ngọc kiên quyết nói, “Ngày sinh tháng đẻ đại biểu người, không nhất định chính là tự mình động thủ áp dụng người phạm tội! Hắn có khả năng có đồng lõa hỗ trợ!

“Mà lại,

Nhìn qua những cái kia phim ảnh ti vi kịch sao? Vì cho người ta chữa bệnh, mà sử dụng tà thuật? Cho nên, càng là có bệnh càng hẳn là hảo hảo tra!”

“Minh bạch!” Miêu Anh gật đầu nói, “Chỉ mong, hôm nay có thể có hảo vận đi!”

“Tổ trưởng!” Lúc này, Tằng Khả để điện thoại di động xuống, chạy tới báo cáo nói, “ video giám sát bên kia truyền đến tin tức, phía dưới vách núi cái kia đoạn Thiên Võng giám sát, đều là nửa năm trước mới lắp đặt ở nơi đó.

“Cho nên, video nhiều nhất chỉ có thể suy luận đến nửa năm trước kia. Bọn họ đã tất cả đều kiểm tra một lần, không có phát hiện bất luận cái gì tình huống khả nghi, hiện tại đang kiểm tra lần thứ hai!”

“A, tốt!” Triệu Ngọc đem cà phê toàn bộ uống sạch, nói nói, “ xem ra, liên quan tới tội phạm vận chuyển thi thể phương pháp, vẫn là còn chờ thương thảo a!”

“Nếu như không phải từ trên xuống dưới, như vậy...” Miêu Anh giơ lên lông mày, “Chỉ có từ dưới chí thượng rồi?”

“Dù sao...” Triệu Ngọc hai tay cắm xuống, “Không thể nào là bay đi lên!”

Bất quá, hắn trên miệng nói như vậy, trong lòng lại đang suy nghĩ, mình có ẩn hình phi hành khí, chí ít mình là có thể bay đi lên a?

“Còn có...” Tằng Khả tiếp tục báo cáo, “Đêm qua, pháp y đoàn đội dùng máy bay trực thăng khẩn cấp vận chuyển hàng mẫu, đưa đến tỉnh thính xét nghiệm thất.

“Bên kia vừa mới truyền đến tin tức, 7 tên người chết DNA số liệu đã xét nghiệm đi ra.” Tằng Khả nói nói, “ Phúc Lai tỉnh sảnh bên kia có chuyên nghiệp mất tích khoa, ta đã đem tìm kiếm so với làm việc cắt cử cho bọn họ! Sáng hôm nay nên có kết quả!”

“Rất tốt! Chuyện như vậy hoàn toàn chính xác không cần chúng ta tự thân đi làm! Tiến bộ không nhỏ nha, Tằng Khả!” Triệu Ngọc cười xấu xa nói, “ ta phát hiện, mỗi lần chỉ cần có thể trông thấy Trương Bồi Bồi, ngươi coi như nhiệt tình mười phần a! Hắc hắc hắc...”

Triệu Ngọc cố ý đem “xxx” chữ tăng thêm trọng âm, lập tức rước lấy Miêu Anh bạch nhãn.

“Tổ trưởng!” Tằng Khả đỏ mặt một trận, vội nói, “Ta đã để bọn họ đem số liệu phát cho ta! Ta tìm tiếp đường dây khác đi so sánh một chút đi!”

“ok!” Triệu Ngọc đồng ý, “Nếu như những cái kia nữ hài thật là bị mình cha mẹ ruột bán đi, người mất tích kia miệng bên này liền không khả năng tìm được!”

Tằng Khả gật đầu, quay người trở lại bàn làm việc của mình, tiếp tục công việc đi.

“Thân yêu...” Miêu Anh thì đến đến Triệu Ngọc bên người nhỏ giọng nói nói, “ vụ án này không có khả năng một hai ngày liền có thể giải quyết, ngươi vẫn là tìm địa phương nghỉ ngơi một chút đi!”

“Không có việc gì, chỉ là nhịn một đêm mà thôi!” Triệu Ngọc duỗi lưng một cái, nói nói, “ ta tiếp vào tin tức, Cao Phát Tài cùng hắn chuyên gia các bằng hữu rất nhanh liền có thể tới, đến lúc đó, còn có thật nhiều làm việc cần bố trí an bài đâu!”

“Ừm... Nói lên Cao pháp y tới...” Miêu Anh bỗng nhiên nháy mắt to nói

đạo, “Thân ái, chúng ta đến Vũ Thanh núi trước đó, đã từ cha ta nơi đó kiếm bộn rồi một bút, đúng không?”

“Đúng vậy a? Thế nào?” Triệu Ngọc không rõ ràng cho lắm.

“Ta nghe nói, Cao pháp y căn bản tịch thu ngươi cái kia 2000 khối lễ tiền đâu?” Miêu Anh lại hỏi.

“Đúng nha, thì thế nào?” Triệu Ngọc bày làm ra một bộ không quan trọng tư thái.

“Vậy ngươi còn cùng Tắng Khả mỗi người bọn họ thu 400 khối tiền hồng bao làm gì?” Miêu Anh chống nạnh chất vấn, “Ngươi thiếu này một ít tiền sao?”

“Ta không thiếu tiền!(khuyết tiền)” Triệu Ngọc trịnh trọng đáp nói, “ nhưng ta thất đức(khuyết đức) nha... Ha ha ha...”

Chương 1181: Như câu đố thân phận

Một ngày mới, điều tra làm việc làm từng bước.

9 giờ sáng một khắc thời điểm, Cao pháp y mang theo hắn một bang nhân sĩ chuyên nghiệp đã tới Vũ Thanh. Cùng nhau đến, còn có Phúc Lai tỉnh sảnh lãnh đạo cùng nhân viên tương quan.

Lãnh đạo vừa đến, Vũ Thanh huyện lãnh đạo cũng là toàn thể xuất động, nhiệt tình nghênh đón. Tự nhiên là tràng diện to lớn, quy cách long trọng.

Đương nhiên, vô luận từ cấp bậc vẫn là nổi tiếng bên trên giảng, Triệu Ngọc đều là nhất lập loè một cái kia.

Mà Triệu Ngọc đối với những lễ tiết này xã giao, sớm đã thành thói quen, lúc này chuyện trò vui vẻ, ứng phó tự nhiên.

Tại hắn một trận thần mê quỷ khản về sau, những người lãnh đạo nhao nhao biểu thị, nhất định toàn lực ủng hộ Triệu Ngọc thần thám phá án làm việc, Triệu Ngọc phàm là có yêu cầu gì, bọn họ tất cả đều sẽ vô điều kiện đáp ứng.

Lúc đầu, nơi đó lãnh đạo tại Vũ Thanh huyện tốt nhất tiệm cơm mua bàn, đượm tình mời Triệu Ngọc tham gia. Nhưng mà, Triệu Ngọc lại lấy làm việc làm lý do từ chối đi.

Nhìn thấy Triệu Ngọc thật tình như thế kính nghiệp, những cái kia tỉnh những người lãnh đạo cũng không dám lỗ mãng, giữa trưa tất cả đều

chấp nhận một trận cơm hộp xong việc.

Đương nhiên, Triệu Ngọc cũng không phải làm bộ làm tịch, mà là hiện tại đang ở tại phá án thời điểm mấu chốt nhất, hắn là tuyệt đối không thể rời đi hiện trường.

Hắn tự mình đem Cao pháp y bọn người dẫn tới Thất Tinh huyền quan hiện trường, đồng thời đem trước đó tài liệu cặn kẽ, không rõ chi tiết địa nói cho cho bọn họ.

Các chuyên gia sau khi nghe xong, cũng là nhao nhao nhíu mày, ai cũng chưa từng gặp qua như thế hiện tượng kỳ quái.

Mà đợi đến bọn họ xuống đến dưới vách núi, tận mắt thấy trong quan tài treo trên vách đá thi thể về sau, càng là mọi loại không thể tưởng tượng nổi...

Cuối cùng, thông qua dài đến vài giờ chăm chú nghiên cứu cùng thảo luận, chuyên gia đoàn đội cuối cùng đề nghị, vẫn là phải đem trong quan tài treo trên vách đá thi thể toàn bộ gỡ ra, sau đó đưa đến nơi đó đội cảnh sát hình sự tiến hành giải phẫu xét nghiệm lại nói.

Nguyên lai, bọn họ phát hiện trong quan tài treo trên vách đá thi thể, vậy mà cũng đã xuất hiện dấu hiệu.

Cao Phát Tài nói, bởi vì huyền quan bị tấp nập mở ra, thi thể lại bị người lật qua lật lại, theo đại lượng không khí tràn vào, thi thể oxi hoá là tất nhiên.

Cho nên, hiện tại lại đem thi thể đặt ở trong quan tài treo trên vách đá, cũng không có quá lớn cần thiết. Chẳng bằng nắm chặt thời gian tiến hành giải phẫu kiểm tra thi thể, tra ra người chết thân phận cùng nguyên nhân cái chết, tranh thủ sớm ngày phá án thật tốt!

Triệu Ngọc đương nhiên đồng ý Cao Phát Tài đề nghị, lúc này bố trí nhân thủ, lại bắt đầu lại từ đầu chuyển di thi thể làm việc.

Chuyên gia đoàn trong đội, cũng có người bắt đầu đối Thất Tinh huyền quan tiến hành hàng mẫu thu thập, cùng lục soát tư liệu...

5h chiều, chạy đến trước khi trời tối, tất cả thi thể đã toàn bộ chuyển vận hoàn tất. Cao Phát Tài cùng Trương Bồi Bồi tất cả đều trở lại Vũ Thanh huyện Hình Cảnh Đại Đội, tiến hành chuyên nghiệp tỉ mỉ giải phẫu làm việc.

Giờ phút này, trước đó Triệu Ngọc phân phối đi xuống các đạo nhân mã cũng lần lượt truyền đến hồi âm:

Đầu tiên là Ngô Tú Mẫn cùng Thôi Lệ Châu bên kia, các nàng truyền về liên quan tới Cảnh Nhã Ái tin tức cặn kẽ, thế nhưng là liên quan tới Cảnh Nhã Ái mất tích, cùng khả năng tồn tại trận kia tai nạn xe cộ, lại chưa tra ra.

Nguyên lai, Cảnh Nhã Ái nhà ở tại vùng núi, gia cảnh bần hàn, lại là mồ côi cha, mẫu thân liền muốn nàng ở nhà nghề nông. Nhưng Cảnh Nhã Ái không muốn bỏ học, liền cùng mẫu thân phát sinh mâu thuẫn, cho nên đêm khuya rời nhà trốn đi.

Ngô Tú Mẫn nói, Cảnh Nhã Ái nhà phụ cận cái kia một vùng Công Lộ, tất cả đều là giám sát điểm mù, căn bản không có cách nào bắt được tung ảnh của nàng.

Nếu như đêm đó Cảnh Nhã Ái thật phát sinh tai nạn xe cộ, cái kia bọn họ chỉ có thể làm thực địa thăm viếng, hoặc là thông qua có giám sát đoạn đường đến video suy luận.

Kể từ đó, các nàng còn cần thời gian nhất định mới có thể tra ra mặt mày.

Tiếp theo, Nhiễm Đào bên này cũng truyền tới tin tức, hắn hôm nay mang theo kỹ thuật đoàn người viên, lợi dụng máy bay không người lái đem toàn bộ vách núi cẩn thận lục soát mấy lần, nhưng kết quả làm cho người uể oải, bọn họ cũng không có phát hiện bất luận cái gì leo núi vết tích.

Lần này thế nhưng là có ý tứ...

Triệu Ngọc suy nghĩ, tội phạm không phải từ trên xuống dưới, cũng không phải từ dưới mà lên, chẳng lẽ... Thật biết bay hay sao?

Mắt nhìn cao ngất dốc đứng vách núi cheo leo, Triệu Ngọc không thể không lần nữa đem cái kia cái vấn đề trọng yếu đặt ở nhất hiển nhiên vị trí bên trên: Tội phạm, đến cùng là thế nào đem thi thể bỏ vào huyền quan đây này?

Từ tình huống trước mắt đến xem, chí ít có một điểm là có thể khẳng định, hung thủ không có khả năng trắng trợn địa từ ban ngày tiến hành, chỉ có thể lựa chọn trời tối người yên ban đêm!

Thế nhưng là, ban đêm trèo sườn núi, mặc kệ dùng phương pháp gì, khẳng định đều sẽ so ban ngày càng thêm nguy hiểm, càng thêm khó khăn...

Cho dù bọn họ hiện tại có giàn giáo cùng thang máy, còn có rất nhiều chuyên nghiệp thiết bị, cũng không dám ban đêm làm việc, như vậy, tội phạm lại là làm được bằng cách nào đâu? Lo lắng bị người phát hiện, hắn có phải hay không ngay cả đèn cũng không dám Khai a?

Lại sau này, Miêu Anh cho Triệu Ngọc gọi điện thoại tới, nói cái kia năm cái phù hợp ngày sinh tháng đẻ người, đã toàn bộ điều tra hoàn tất.

Kết quả giống nhau làm cho người thất vọng, năm người tất cả cũng

không có hiềm nghi, bọn họ trên cơ bản đều là trung thực sơn dân, bình thường ngoại trừ quá niên quá tiết sẽ đi trong miếu dâng hương một chút bên ngoài, cũng không có cùng huyền học bí thuật có càng sâu liên quan.

Vì lấy phòng ngừa vạn nhất, Miêu Anh chẳng những đã điều tra bản nhân, còn đã điều tra bọn họ chí thân, cuối cùng đồng dạng loại bỏ hiềm nghi.

Theo như cái này thì, chính như Triệu Ngọc nói như vậy, nếu muốn biết ngày sinh tháng đẻ đại biểu người này là ai, còn cần tiến một bước khuếch trương phạm vi lớn mới được!

Như thế, ba cái điều tra phương hướng tất cả đều gặp khó, không có lấy được cái gì tiến triển.

Nhưng hỏng vận khí, nhưng lại không có nghĩa là như vậy kết thúc.

Rất nhanh, càng làm cho Triệu Ngọc chuyện buồn bực phát sinh. Tăng Khả nói cho hắn biết, nói tỉnh thính bên kia đã đem nữ thi DNA cùng người mất tích kho số liệu làm so với, nhưng kết quả vậy mà một cái cũng không có xứng đôi lên!

Triệu Ngọc đơn giản không thể tin được, ngoại trừ Cảnh Nhã Ái bên ngoài, cái khác nữ hài nhi vậy mà đến bây giờ cũng không thể xác nhận thân phận, cái này thậm chí đều có chút ý trào phúng!

Làm sao có thể chứ?

Chẳng lẽ... Cái này 6 cái nữ hài, đều là bị cha mẹ của mình bán đi sao?

Trừ cái đó ra, còn có thể có nguyên nhân gì đâu?

“Ừm...” Trong điện thoại, Tăng Khả nói như vậy, “Tổ trưởng, ta vừa

cùng pháp y bộ xác nhận một cái, bọn họ nói, thông qua bề ngoài kiểm tra triệu chứng bệnh tật đến xem, người chết đều là Hoa Kiều nữ hài nhi, là Đông Nam Á khách lén qua sông xác suất không lớn!”

“Ta biết...” Triệu Ngọc suy nghĩ hỏi, “Tằng Khả, ngươi đến nói một chút, nếu như các nàng không phải người mất tích, cũng không là người ngoại quốc, còn có cái gì có thể có thể đâu?”

“Không phải người mất tích... Cái kia...” Tằng Khả chăm chú suy nghĩ, không xác định địa nói nói, “ có hay không một loại khả năng, các nàng đều là hung thủ trong nhà mình hài tử đâu?

“Ừm. . . chờ một chút...” Tằng Khả lật sách một cái tư liệu, nói nói, “ không đúng! DNA số liệu phi thường minh xác, các nàng lẫn nhau ở giữa, không có liên hệ máu mủ!”

“Nha...”

Triệu Ngọc đầu óc cực nhanh tự hỏi, một nháy mắt liền lóe lên mấy loại phỏng đoán: Bọn buôn người đội? Đầu cơ trục lợi khí quan? Giống Đào Hương cùng Lý Phi như thế gia đình thức ổ trộm cướp? Vẫn là... Một loại nào đó tà * dạy tổ chức?

Chờ chút...

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc bỗng nhiên từ một cái ý niệm trong đầu bên trên ngừng lại.

Nguyên lai, hắn chợt nhớ tới, liên quan tới những cái kia nữ hài kỳ lạ nguyên nhân cái chết, cùng hắn đêm qua nghiên cứu một chút tư liệu tới...

Cắt cổ tay, tai nạn xe cộ, bệnh tim...

Nha...

Nghĩ đến đây cái suy nghĩ, hắn toàn thân lông tơ chưa phát giác dựng lên, sau cột sống không thể ức chế mà bốc lên một luồng hơi lạnh...

“Ừm... Tổ trưởng, sao... Thế nào?” Tằng Khả nghe được Triệu Ngọc dị thường, vội vàng thúc giục.

“Tằng Khả!” Triệu Ngọc thở hổn hển nói nói, “ ngươi nghe nói qua dân gian có kết âm thân, xử lý minh cưới sự tình sao? Ngươi nói... Trong quan tài treo trên vách đá những cái kia nữ thi... Có thể hay không bản thân liền là người chết a! ! ?”

Chương 1182: Mai táng tập tục

“Ngươi nói cái này 'Chết', ý là... Những người chết kia tử vong đều là ngoài ý muốn!” Tằng Khả đồng dạng cảm giác lông tơ đứng thẳng, bầu không khí quỷ dị, “Mà thi thể... Đều là hung thủ trộm được? Đào người chết mộ phần sao? Đây cũng quá thất đức đi...”

“Chưa chắc!” Triệu Ngọc nói nói, “ chúng ta quê quán bên kia, nghe nói là có thể dùng tiền mua! Không biết... Vũ Thanh núi bên này có thể hay không cũng là như thế này?”

“Ai... Có đạo lý!” Tằng Khả nói, “Nếu như thi thể là mua được, kia liền càng không có cách nào thông qua cái gì người mất tích so đúng rồi! Bất quá... Đều là 14 tuổi trở lên thiếu nữ vị thành niên, cho dù có tiền, thật sự có thể mua được sao?

“Mặc dù hài tử qua đời, mà dù sao là nhà mình hài tử, cái nào người làm cha mẹ nó bỏ được đem hài tử thi thể bán đây?”

“Cái này chưa chắc đã nói được, gia đình nghèo khốn, hoặc là bản xứ tập tục, đại nhân tưởng rằng vì hài tử tốt các loại...” Triệu Ngọc nói nói, “ bất kể nói thế nào, chúng ta được thật tốt điều tra thêm cái phương hướng này!”

“Ừm...” Tằng Khả nghĩ nghĩ, lại hỏi, “Còn nhớ rõ số 7 nữ thi sao? Pháp y không phải nói, nàng là bị người bóp chết sao? Cái này. . .”

“Ai?” Triệu Ngọc nhãn tình sáng lên, vội nói, “Tằng Khả, có thể hay không... Số 7 nữ thi bản thân chết bởi một trận mưu sát án mạng, nhưng

là bản án phá! Sau đó gia thuộc xử lý thi thể thời điểm, có người chịu xuất tiền mua thi thể, cho nên thi thể mới có thể được bỏ vào số 7 huyền quan?”

“Muốn nói như vậy...” Tắng Khả minh bạch Triệu Ngọc ý tứ, “Vậy ta đi tra một chút vụ án ghi chép, nhìn xem có hay không tương tự vụ án?”

“Ừm... Ngoại trừ những thứ này...” Triệu Ngọc hỏi nói, “ nếu như chúng ta đoán phương hướng chính xác, cái kia còn có những biện pháp khác xác nhận người chết thân phận sao?”

“Vị thành niên thiếu nữ làm thẻ căn cước cơ hội không lớn, hộ khẩu trang bên trên không có ảnh chụp, nếu như tìm kiếm, chỉ sợ chỉ có thể từ học tịch biểu hạ thủ!” Tắng Khả nói nói, “ chỉ có học tịch bề ngoài có học sinh ảnh chụp, có thể thông qua phần mềm tiến hành so với.

“Chỉ bất quá, học tịch bề ngoài ảnh chụp phần lớn đều là bọn nhỏ lúc rất nhỏ đợi ảnh chụp, phần mềm so với sẽ xuất hiện sai sót. Mà lại, liền sợ có người bỏ học a...

“A, còn có...” Tắng Khả nghĩ nghĩ còn nói, “Còn có thể thông qua trên internet người hình ảnh tiến hành so với, nhưng cái kia cần cần rất nhiều thời gian mới được , bình thường đều là lấy năm làm đơn vị!”

“Tốt a, “ Triệu Ngọc mệnh lệnh nói, “ bất luận một loại nào khả năng cũng không buông tha! Đem số liệu truyền về hình sự sảnh, để hình sự sảnh lại xuống phát đến từng cái tỉnh thính, cùng một chỗ hỗ trợ tìm kiếm! Ta cũng không tin, 6 cỗ hoạt bát thi thể, liền thật tìm không ra chủ nhân sao! ?”

“Được rồi, ta cái này phải!”

Đáp ứng về sau, Tắng Khả cúp xong điện thoại.

Chậc chậc...

Giờ phút này, Triệu Ngọc còn tại trên vách núi, nhìn xem trên dưới bận rộn nhân viên công tác, hắn thói quen chậc chậc lưỡi.

Chỉ sợ... Cái phương hướng này cũng không đúng lắm a?

Trong lòng của hắn suy nghĩ: Bởi vì... Cảnh Nhã Ái đích đích xác xác là mất tích a? Nàng khẳng định cùng kết âm hôn cái gì không có quan hệ a?

Nếu như là gia thuộc đem thi thể bán, làm sao có thể đi báo án đâu?

Còn có, nghiệm thi báo cáo chứng minh, nàng khả năng phát sinh tai nạn xe cộ, trong này... Có phải hay không ẩn giấu đi huyền cơ gì?

Thật sự là kỳ quái!

Chuyện cho tới bây giờ, bản án đã tra xét một ngày rưỡi, nhưng hắn lại ngay cả một cái chụp cũng không có giải khai, câu đố ngược lại càng ngày càng nhiều. Huyền quan mê án, thật quỷ dị như vậy phức tạp sao?

“Lãnh đạo, lãnh đạo...”

Ngay tại Triệu Ngọc ngưng lông mày suy nghĩ sâu xa thời điểm, đại đội trưởng Hùng Văn Đống bỗng nhiên mang theo một tên tuổi trẻ tiểu cảnh viên đi tới trước mặt của hắn.

“Lãnh đạo, “ Hùng Văn Đống nghiêm túc nói, “Ngài không phải để cho ta tìm một chút nhi xem phong thủy đại sư, hoặc huyền học cao thủ sao? Ân... Ngài nhìn...”

Nói, hắn dùng ngón tay một cái tên kia tiểu cảnh viên.

“Không thể nào?” Triệu Ngọc nhếch miệng, “Còn trẻ như vậy? Nói đùa đâu?”

“Không phải, không phải!” Tiểu cảnh viên vội vàng khoát tay, “Lãnh đạo hiểu lầm, ta cũng không phải cái gì đại sư, ta chỉ là biết nơi đó có đại sư mà thôi!”

“Ồ?” Triệu Ngọc bản ý,

Là để Hùng Văn Đống tìm một chút phương diện này chuyên gia tới, tốt hỏi hỏi bọn họ liên quan tới Thất Tinh huyền quan sự tình.

Thật không nghĩ đến, Hùng Văn Đống chỉ là tìm tới một tin tức mà thôi.

“Chúng ta Ngũ Phong lĩnh liền có một vị phong thuỷ đại sư, thấy nhưng chuẩn!” Lính cảnh sát nói nói, “ ân... Liền ở tại qua đi cái kia hoang phế Ngũ Phong trong đạo quan! Ai u... Đạo cốt tiên phong, xem xét cũng không phải là bình thường người a! Xem tướng, bói toán, xem phong thủy, nhưng lợi hại!”

“Ừm... Lãnh đạo a...” Hùng Văn Đống bổ sung nói, “ nói thật, chúng ta đều là cảnh sát, đương nhiên không tin những vật này. Cho nên, ngài hỏi xong ta về sau, ta tìm cả buổi mới thăm dò được như thế một vị!”

“Ngũ Phong lĩnh...” Triệu Ngọc nhớ lại một cái địa đồ, “Giống như không xa lắm a?”

“Không xa! Không xa!” Lính cảnh sát vội vàng trả lời, “Cũng liền sáu bảy cây số dáng vẻ! Ngài nếu là muốn đi, ta hiện tại liền mang ngài đi qua!”

“Ban đêm, hắn cũng xem tướng cho người đoán mệnh sao?” Triệu Ngọc nhìn một chút dần dần ảm đạm sắc trời, hỏi một câu.

“Cái này sao... Ta cũng không biết!” Lính cảnh sát đáp nói, “ nhưng... Ngài cũng không phải tìm hắn đoán mệnh, chỉ cần hắn ở nhà, tại sao phải sợ hắn không phối hợp điều tra sao?”

“Cũng đúng!” Triệu Ngọc suy nghĩ một cái, quyết định nói, “ cái kia tốt... Ta hiện tại liền đi chiếu cố vị đại sư này đi!”

“Tốt, ta cũng bồi ngài đi!” Hùng Văn Đống nói, lập tức đi tới một xe cảnh sát trước mặt.

“Đừng!” Triệu Ngọc khoát tay phân phó, “Chúng ta vẫn là đổi chiếc xe đi! Mở ra xe cảnh sát đi đại sư trong nhà không quá phù hợp, chúng ta phải khiêm tốn, điệu thấp!”

“Nha... Tốt a!” Hùng Văn Đống tranh thủ thời gian cầm điện thoại di động lên, liên hệ một cỗ không phải xe cảnh sát tới.

Sau đó, từ Hùng Văn Đống lái xe, lính cảnh sát chỉ đường, ba người một đường hướng lên mà đi, hướng phía Ngũ Phong lĩnh phương hướng lái đi.

Làm ô tô lái lên đại lộ về sau, Triệu Ngọc cũng không nhàn rỗi, mà là đem liên quan tới nữ thi thân phận sự tình, cùng hai vị cảnh sát giảng một cái, nghĩ muốn nghe một chút bọn họ hai vị này dân bản xứ cách nhìn.

“Kết âm thân a?” Hùng Văn Đống lắc đầu, “Ta chỉ từ những cái kia linh dị bên trên thấy qua, nhưng trong hiện thực... Có vẻ như từ trước tới nay chưa từng gặp qua, cũng không có làm qua tương tự bản án đi!”

“Hoàn toàn chính xác...” Tiểu cảnh viên ngồi ở vị trí kế bên tài xế quay đầu nói nói, “ lãnh đạo, không dối gạt ngài nói, nhà chúng ta liền là giúp người chuyên môn lấy xử lý việc tang lễ mà sống!

“Ta như thế nói với ngài đi, mua bán thi thể sự tình, tại địa phương khác có lẽ có, nhưng ở chúng ta vùng này, lại là tuyệt đối không có khả năng phát sinh!”

“A?” Triệu Ngọc ngoài ý muốn, vội hỏi, “Vì cái gì?”

“Bởi vì...” Tiểu cảnh viên nói nói, “ chúng ta nơi này tôn trọng hoả táng a! Người sau khi chết, đều là muốn hoả táng!”

“Đúng! Đúng!” Hùng Văn Đống bỗng nhiên vỗ tay, “Hắc! Ta làm sao lại không nhớ ra được đâu? Lãnh đạo a, thật đúng là chuyện như vậy, tại chúng ta nơi này, hoả táng không chỉ là quốc gia quy định, mà lại là chúng ta truyền thống a!

“Ta nói, tại sao ta cảm giác đầu cơ trục lợi thi thể tội đối ta như thế lạ lẫm đâu?” Hùng Văn Đống nói nói, “ ngài không biết, chúng ta bên này truyền thống mai táng văn hóa cho rằng, một người chỉ có hoả táng mới có thể thăng thiên! Cho nên, người đều hoả táng, còn đầu cơ trục lợi cái gì thi thể a?”

“Ồ?” Triệu Ngọc buồn bực trống trống cái mũi, có chút ít uể oải địa nói nói, “ nói như vậy... Liền xem như đào mộ trộm xác... Cũng không thể nào?”

Chương 1183: Phong thuỷ đại sư

Tình huống như thế nào?

Triệu Ngọc bóp lấy ngón tay, nhìn thoáng qua hệ thống giới diện "Càn cấn" quẻ, trong lòng suy nghĩ, làm sao huyền quan án như thế không thuận đâu?

Mỗi khi mình thật vất vả tìm tới một con đường chết, lại chẳng mấy chốc sẽ bị lật đổ, cái này nhưng tìm ai nói lý đi đâu?

"Càn" đại biểu cho hợp lại quẻ, "Cấn" đại biểu cho tình tiết vụ án, nói rõ mình hai ngày này tình huống như thế nào đều có thể gặp được, căn bản không thể nào dự phán.

Không biết, mình lần này bái phỏng phong thuỷ đại sư chuyến đi, liệu sẽ thuận lợi?

"Lãnh đạo, ngài đừng có gấp..." Hùng Văn Đống nhìn thấy Triệu Ngọc lông mày nhíu chặt, vội vàng khuyên giải, "Có lẽ, chúng ta lại từ cái khác phương hướng tìm xem nhìn, nói không chừng sẽ có manh mối đâu!

"Tỉ như... Bệnh viện... Bệnh viện phòng chứa thi thể? Nơi đó không phải thường xuyên sẽ thu đến vô chủ thi thể sao? Ta khuê nữ nàng già thím liền là bệnh viện khoa cấp cứu, nói cái gì thường xuyên sẽ từ trên đường cao tốc chở về thi thể a loại hình..."

"Không có khả năng!" Tiểu cảnh viên lập tức phản bác, "Vậy làm sao có

thể để vô chủ đâu? Trên đường cao tốc ra tai nạn xe cộ, gia thuộc cũng là nhất định sẽ tới nhận lãnh!”

“Cái kia... Vậy cũng sẽ thu đến chết bất đắc kỳ tử kẻ lang thang loại hình người a?” Hùng Văn Đống còn nói.

“Không người nhận lãnh thi thể sẽ đưa đi nhà tang lễ ướp lạnh rương, sau đó từ cảnh sát phát ra thông cáo, mấy tháng không người nhận lãnh, cũng sẽ hoả táng!” Tiểu cảnh viên nói nói, “ nhà tang lễ cùng cảnh sát đều sẽ làm ghi chép, làm sao trộm?

“Lại nói, đừng nói huyện chúng ta, liền là toàn bộ vùng núi mới bao nhiêu nhân khẩu a? Nào có trùng hợp như vậy, sẽ có nhiều như vậy ngoài ý muốn chết yểu, vị thành niên tiểu nữ hài thi thể đâu?”

“Cũng thế...” Triệu Ngọc nói nói, “ pháp y cũng không có từ trên thi thể kiểm trắc đến bị đông lạnh vết tích! Phúc Lai tỉnh cả năm khí hậu nóng bức, không người nhận lãnh thi thể, đều sẽ tiến ướp lạnh rương! Cho nên... Thi thể nơi phát ra, hẳn là... Hẳn là...”

Dọc theo cái này mạch suy nghĩ nghĩ tiếp, Triệu Ngọc bỗng nhiên nghĩ đến một cái vấn đề trọng yếu:

Đúng vậy a...

Đã thi thể không có đông lạnh vết tích, cái kia có hay không có thể nói rõ một việc: Những người chết kia cũng đều là khoảng cách Thất Tinh huyền quan rất gần cư dân đâu?

Nhìn chung toàn bộ địa đồ, nếu như lấy Thất Tinh huyền quan làm trung tâm, nó phương viên 100 cây số phạm vi bên trong, chỉ có Bắc cảng cùng Tùng châu hai tòa thành thị.

Cho nên... 7 tên người chết, hẳn là chạy không ra cái vòng này mới đúng

chứ?

Két...

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc minh tư khổ tưởng thời điểm, Hùng Văn Đống bỗng nhiên tới thắng gấp, đem chiếc xe đột nhiên ngừng, trong miệng mắng: “Ta sát, tình huống như thế nào?”

Đám người gấp hướng xe nhìn ra ngoài, nhưng thấy phía trước ngừng lại mấy chiếc xe hơi, vậy mà kẹt xe. Vừa rồi nếu không phải Hùng Văn Đống phanh lại nhanh, chỉ sợ cũng muốn chạm đuôi.

Hùng Văn Đống hạ xuống cửa sổ xe, hướng ra phía ngoài nhìn thêm vài lần, gặp không ai sủa bậy, liền xuống xe hỏi thăm đi.

Không bao lâu, hắn liền ủ rũ cúi đầu về tới nói: “Thật sự là không khéo, trước mặt một tòa Tiểu Kiều sập! Con đường này đi không thông! Nếu là đường vòng, chỉ sợ cũng muốn quấn thời gian rất lâu!”

“Không sao...” Tay lái phụ bên trên tiểu cảnh viên chỉ vào cửa sổ xe bên trái đằng trước nói nói, “ nhìn... Xuyên qua mảnh rừng cây kia, liền là Ngũ Phong lĩnh! Các ngươi nhìn thấy sao? Đại sư chỗ đạo quan, ầy... Cái kia liền là ngọn tháp...”

Triệu Ngọc thò đầu ra ngoài cửa sổ, quả nhiên thấy được giữa sườn núi một mảnh xanh um tươi tốt rừng cây, mà dọc theo rừng cây đi lên, quả nhiên thấy một cái cùng loại ngọn tháp đồ vật.

“Ngũ Phong xem ở vào cửa thôn, đằng sau liền là Ngũ Phong thôn, xuyên qua Ngũ Phong thôn sau khi xuống núi, lại đi hơn mười cây số, chính là Tùng châu thị thị khu! Tiểu cảnh viên giới thiệu nói, “ đại sư danh khí tại Vũ Thanh huyện bên này không được, nhưng ở Tùng châu thị thế nhưng là tiếng tăm lừng lẫy, mỗi ngày đều có rất nhiều người mộ danh mà đến đâu!”

“Lãnh đạo, nhìn xem không phải rất xa! Cầu mặc dù sập, nhưng không có toàn sập, người vẫn là có thể đi qua!” Hùng Văn Đống nói nói, “ nếu không, ta đem chiếc xe quay đầu ngừng tốt, chúng ta đi đi qua?”

Nói xong, hắn còn mở ra ô tô dự trữ rương, lấy ra một cái tay điện.

Giờ phút này, trời đã dần dần đen lại, nếu như xuyên qua rừng cây,

Tự nhiên cần thiết bị chiếu sáng.

“Ừm... Như vậy đi!” Triệu Ngọc nhìn thoáng qua ngoài cửa sổ rừng cây, nói với Hùng Văn Đống, “Hùng đội trưởng, chính ta đi bái phỏng một cái đại sư là có thể! Các ngươi vẫn là ở chỗ này chờ ta đi!”

“A?” Hai người sững sờ, tiểu cảnh viên vội nói, “Nếu không... Ta bồi ngài đi thôi... Chờ một lúc coi như trời tối!”

“Không cần!” Triệu Ngọc đưa tay tiếp nhận Hùng Văn Đống đèn pin, nói nói, “ cây kia rừng lại không xa, ta sẽ còn lạc đường hay sao? Lại nói, ta là Tần Sơn người, cũng coi là nửa cái từ trên núi lớn lên hài tử, yên tâm đi các ngươi!”

“Ừm... Tốt a!” Hùng Văn Đống đành phải gật đầu, “Vậy ngài nhưng ngàn vạn chú ý an toàn a! Có vấn đề đừng quên gọi điện thoại cho ta!”

“Lãnh đạo...” Tiểu cảnh viên cũng là dặn dò, “Nếu quả như thật đi sai lệch, ngài liền nhớ kỹ xa xa đèn đường, dọc theo đèn đường đi, chí ít sẽ không tiến đến vùng núi chỗ sâu đi!”

Triệu Ngọc vỗ tay phát ra tiếng, quay người muốn đi gấp, nhưng vừa đi hai bước, nhưng chợt nhớ tới một việc, vội vàng quay đầu hỏi thăm:

“Đúng rồi, cái kia đại sư tên gọi là gì a?”

“Danh tự không biết, chỉ biết là họ Trương!” Tiểu cảnh viên tranh thủ thời gian trả lời, “Ngài đến nơi đó hỏi một chút Trương đại sư, không có không biết!”

Triệu Ngọc khoa tay một cái oK thủ thế, cái này mới rốt cục rời đi ô tô, hướng về giữa sườn núi rừng cây xuất phát.

Tiểu Kiều quả nhiên như Hùng đội trưởng nói như vậy, chỉ có thể hơn người, nhưng không thể thông xe.

Bất quá, để hắn ngoài ý muốn chính là, muốn đi hướng Ngũ Phong lĩnh cũng không chỉ riêng chính hắn, còn có một số bị chậm trễ tại Tiểu Kiều bên ngoài thôn dân, cũng đều đi bộ đi vào mảnh rừng cây kia.

Triệu Ngọc hay nói, rất nhanh liền cùng bọn họ bắt chuyện lên, nguyên lai những người này đều là Ngũ Phong lĩnh thôn dân. Bọn họ đến Vũ Thanh huyện làm ăn, nhưng mắt nhìn thấy đến cửa chính miệng, cầu lại sập, đành phải đem xe dừng ở Tiểu Kiều nơi đó, sau đó đi bộ về nhà.

Khi biết được Triệu Ngọc muốn đi bái phỏng Trương đại sư về sau, các thôn dân tất cả đều cùng vị kia tiểu cảnh viên đồng dạng, đối Trương đại sư đưa cho độ cao đánh giá, nói hắn xem phong thủy xem tướng phi thường lợi hại, thấy đặc biệt chuẩn, còn cho Triệu Ngọc giảng thật nhiều án lệ.

Tỉ như nhà ai tân nương tử mới vừa vào cửa trúng tà, sau đó Trương đại sư tác pháp về sau, liền tất cả đều tốt; còn có ai nhà làm ăn bồi thường tiền, Trương đại sư sau khi xem xong liền phát lớn tài các loại...

Chậc chậc...

Nghe những người này đối Trương đại sư khen không dứt miệng, Triệu Ngọc tâm tình cũng trở nên có chút ít phức tạp.

Nguyên lai, hắn sở dĩ dứt bỏ Hùng Văn Đống hai người, khăng khăng tự mình một người đến đây, cũng là có một cái tư nhân mục đích.

Ngoại trừ nghĩ nên biết được liên quan tới Thất Tinh huyền quan sự tình, hắn cũng nghĩ để vị này Trương đại sư hỗ trợ chỉ điểm một chút, trong đầu hắn quẻ văn sự tình, nhìn xem có thể hay không tìm tới một chút lĩnh ngộ mới?

Rừng cây nhỏ không lớn, không cần mười phút đồng hồ dáng vẻ, Triệu Ngọc liền cùng những thôn dân này cùng một chỗ xuyên qua rừng cây, đi tới Ngũ Phong thôn cửa thôn.

Giương mắt nhìn lên, nơi này quả nhiên có tòa cổ hương cổ sắc đạo quan.

Nhưng gặp đạo quán cổng đèn sáng, cho dù trời đã tối rồi, nhưng cổng vẫn có người ra vào, một mảnh náo nhiệt bộ dáng.

Triệu Ngọc còn chứng kiến, có chút từ trong đạo quán ra người tới, trong tay còn cầm một chút giấy vàng Linh phù, trên mặt một bộ tươi cười rạng rỡ dáng vẻ, phảng phất vừa mới trừ bỏ một kiện phiền não đại sự đồng dạng...

Chương 1184: Xem tướng số sắp xếp

Mặc dù là từ đạo quán cải biến, nhưng đạo quán bản thân không lớn, còn có một cái tiểu viện mà thôi. Cải biến về sau, cũng thì tương đương với một nhà phổ thông nhà trệt hộ gia đình không sai biệt lắm.

Mà trước đó Triệu Ngọc thấy toà kia tiểu tháp, chính là xây ở trên nóc nhà, nhìn qua muốn so những kiến trúc khác muốn cao hơn rất nhiều, nhưng trên thực tế không có khoa trương như vậy.

Triệu Ngọc cất bước tiến vào tiểu viện, trong tiểu viện ánh đèn nhu hòa, có thể nhìn thấy trong nội viện trồng rau nuôi lợn, hết sức xinh đẹp , khiến cho tâm tình người ta thư sướng.

Trong viện có vị nam tử trung niên ngay tại quét rác, nhìn thấy Triệu Ngọc tiến đến, vội vàng cầm cái chổi tiến lên, cung cung kính kính hỏi: “Vị tiên sinh này, thế nhưng là bái phỏng chúng ta Trương đại sư sao?”

“Ừm...” Triệu Ngọc vốn định đưa tay đem cảnh sát chứng lấy ra, nhưng thoáng suy nghĩ một cái, cũng không có lấy ra, mà là gật đầu nói cái “Đúng” chữ.

“Nha...” Trung niên nhân một chỉ sau lưng chính phòng, nói nói, “ phía trước còn có hai vị, vậy thì mời ngài đến thiên phòng chờ một chút đi! Ta cho ngài xếp hàng trên...”

Nói, hắn đưa cho Triệu Ngọc một tờ giấy, trên đó viết 066 chữ.

Ta đi!

Triệu Ngọc trong lòng tán thưởng, xem tướng cũng phải số sắp xếp sao?

066?

Phía trước ta đã nhìn 6 6 người rồi?

Đây cũng quá bốc lửa a?

Nói lên loại này phong thủy kham dư đến, từ nhỏ vô lại Triệu Ngọc, trước kia ngược lại là cũng từng có một chút tiếp xúc . Bất quá, hắn trước kia tiếp xúc, đều là những cái kia bất nhập lưu thần côn, căn bản chính là gạt người.

Cho nên, hắn đối đãi vấn đề này, thấy vẫn tương đối khách quan. Chỉ bất quá, bởi vì có mình hệ thống cùng quẻ văn tồn tại, hắn lại lại không thể hoàn toàn phủ định.

Hắn luôn cảm thấy, trên thế giới này có lẽ thật có cao nhân, có thể hiểu được hệ thống mở ra cái chủng loại kia Bát Quái phương thức, nếu quả thật có biện pháp giải đọc, nói không chừng, đối với mình sau này làm việc, thậm chí sinh hoạt đều có chỗ tốt.

Bất quá... Triệu Ngọc dù sao cũng là thần thám, từ khi vừa tiến vào vị này Trương đại sư nhà, nhìn thấy những vẻ mặt kia khoa trương xin giúp đỡ đám người, cùng hiện trong tay dãy số. Trong lòng của hắn liền đã có mấy phần so đo, cảm giác có chút thất vọng.

Đang nghĩ ngợi, đại sư cửa phòng mở ra, bên trong đi tới hai người, một cái là Âu phục giày da nam tử, một cái là cách ăn mặc phong cách tây cô gái trẻ tuổi, hắn là cặp vợ chồng.

“Tạ Tạ đại sư! Quá tốt rồi... Rốt cuộc tìm được phương pháp phá giải a!” Nam tử xông trong phòng bái, lúc này mới cùng nữ tử cùng đi ra khỏi.

“Ai nha... Đại sư thật sự là quá linh!” Nhưng gặp nữ tử cầm trong tay một bao giấy vàng Linh phù, nói nói, “ hắn làm sao sẽ biết, mộ tổ tiên nhà ngươi bên cạnh có đầu khe nước đâu?”

“Không có việc gì, chúng ta không thiếu tiền, ta đem toàn bộ khe nước mua lại đều được, đem nó lấp đầy, nhà chúng ta đoản mệnh sát liền có thể phá giải!”

“Ừm!” Nữ tử dùng sức chút đầu, “Bất quá, tại lấp đất trước đó, trước hết làm một đầu thuyền giấy, ở buổi tối giờ Tỵ, dùng đại sư Linh phù đưa thuyền, dạng này liền có thể đuổi đi tất cả xúi quẩy!”

Cứ như vậy, hai người như nhặt được chí bảo địa cầm Linh phù, vô cùng cao hứng rời đi.

“Vị kế tiếp!” Lúc này, quét rác nam tử vội vàng chạy đến cửa phòng hô một câu, “Số 65!”

“Đến!” Vừa dứt lời, từ lệch trong phòng đi ra bốn người đến, lại là một nhà bốn miệng.

Cái kia là phụ mẫu mang theo hai cái sáu bảy tuổi tiểu nam hài. Trong đó, cái kia phụ thân trong tay, còn ôm một cái kiểu cũ cũ kỹ, mang theo thổ cặn bã chậu than.

Người kia thấy một lần đại sư liền cho quỳ xuống, ôm chậu than nói ra: “Ai nha, đại sư a, ngài thật sự là Bồ Tát sống a! Ngài lần trước nói xong về sau, chúng ta thật từ hậu viện góc tường đào ra một cái chậu than đến! Trách không được hài tử nhà ta luôn không giải thích được nói nóng, thậm chí còn bắt lửa đâu!

“Đến, đại sư đi...” Nói, người kia liền đem chậu than thả trên mặt đất.

Sau đó, màn cửa hạ xuống, cửa phòng quan bế, Triệu Ngọc liền cái gì cũng không nhìn thấy.

“Ai! Không phải tự mình gặp được, mọi người là sẽ không tin!” Lúc này, vị kia quét rác nam tử nói với Triệu Ngọc, “Nhà này người hai đứa bé, thường xuyên nói cánh tay của mình phát nhiệt, mấy lần trước càng là không giải thích được bắt lửa, hơi kém đem hài tử cháy hỏng. Có thể lên bệnh viện đi, làm thế nào nhìn đều vô sự.

“Kết quả, vẫn là chúng ta đại sư cho hắn chỉ điểm sai lầm, vạch nhà hắn nam phòng góc tường chôn lấy một cái chậu than, cái này không...” Hắn một chỉ cửa chính, “Nguyên lai đều là cái này chậu than gây họa a!”

“Ta sát!” Triệu Ngọc líu lưỡi, “Chậu than cũng mẹ nó có thể thành tinh a? Còn dám đốt người?”

“Thiên hạ chi đại không thiếu cái lạ, cái này đều là không nói chính xác sự tình đâu!” Nam tử lời nói phong Nhất chuyển, hỏi nói, “ vị tiên sinh này, nhìn ngài cái này ăn mặc, nghi biểu bất phàm, ngài là tới tìm chúng ta đại sư cầu cái gì đâu? Xem tướng, vẫn là xem phong thủy? Vẫn là...”

“Xem tướng, nhìn xem sự nghiệp... Ha ha...” Triệu Ngọc không chút nghĩ ngợi nói nói, “ sự nghiệp bên trên gặp đến một chút hoang mang, muốn mời đại sư phá giải một cái!”

“Nha...” Nam tử lại hỏi, “Ngài không phải người địa phương a?”

“Không phải, ta là mộ danh mà đến, ha ha...”

“Muốn ta nhìn, ngài khẳng định là một vị có tiền đại lão bản a...” Người này còn nói.

“Ha ha...” Triệu Ngọc cũng không phản bác, hàm súc gật đầu, “Làm một chút buôn bán nhỏ mà thôi, buôn bán nhỏ...”

Sau đó, nam tử này lại quấn lấy Triệu Ngọc bắt chuyện vài câu, thẳng đến chính cửa mở ra, cái kia một nhà bốn miệng đi ra, lúc này mới kết thúc.

“Đi!” Trong phòng truyền tới một trung khí mười phần thanh âm, “Chậu than sát khí đã bị ta áp diệt, các ngươi yên tâm đi, con của các ngươi lại cũng không có việc gì!”

“Ai nha! Tạ ơn... Tạ Tạ đại sư, tạ Tạ đại sư...” Vị kia phụ thân vội vàng móc ra một cái đại hồng bao, cúi đầu xoay người địa đưa cho bên trong đại sư, “Cái này điểm tâm ý, ngài có thể nhất định phải nhận lấy! Cảm tạ ngài đã cứu chúng ta hài tử mệnh a...”

“Đúng vậy a... Nhất định phải nhận lấy...” Mẹ đứa bé cũng là tiến lên lễ nhượng.

Cái kia đại sư chối từ không hạ, lúc này mới đem hồng bao tiếp tới.

Thế là, một nhà bốn miệng lúc này mới thanh thản ổn định địa đi...

“Tốt... Số 66!” Quét rác nam tử mỉm cười, nói nói, “ vị tiên sinh này, đến phiên ngài! Mời đi!”

Triệu Ngọc hướng hắn nhẹ gật đầu, sau đó cất bước đi vào buồng trong.

Trong phòng điểm hương, mặt phía bắc tường cao bên trên bày đầy bài vị, nhìn kỹ, đều là Ngọc Hoàng đại Đế, Tam Thanh Chân Nhân loại hình Đạo giáo thần Tiên Nhân vật.

“Khục khục...” Trương đại sư nhìn thấy Triệu Ngọc ngẩn người, vội vàng ho khan một tiếng.

“Nha... Đại sư tốt!” Triệu Ngọc tranh thủ thời gian duỗi hai tay làm cái

vái chào.

“Nhất sinh nhị, nhị sinh tam, vị tiên sinh này... Hắn không phải là một người tới a?” Ai ngờ, gặp mặt về sau, đại sư bỗng nhiên tới một câu như vậy.

“Vì cái gì... Ngươi hai vị đồng bạn, không cùng ngươi đồng hành đâu?” Đại sư ngửa mặt lên trời bấm ngón tay, được không thần bí.

Triệu Ngọc cẩn thận nhìn nhìn, nhưng gặp vị này Trương đại sư quả nhiên ngày thường góc cạnh rõ ràng, ngũ quan đoan chính, phối hợp hắn tu chỉnh chỉnh tề sợi râu, cùng dài đến rủ xuống lông mày, hoàn toàn chính xác có một loại tiên phong đạo cốt cảm giác!

Càng quan trọng hơn là, hắn đoán được thật đúng là chuẩn, mình đích thật là ba người cùng đi.

“Đại sư thật sự là lợi hại!” Triệu Ngọc vội vàng bốc lên ngón tay cái, “Hai vị kia là giới thiệu ta tới, nhưng chân chính có cầu ở đại sư, chỉ có ta một cái a!”

“Ha ha...” Đại sư có chút lắc đầu, nói nói, “ ta nhìn vị tiên sinh này khí vũ hiên ngang, dáng vẻ đường đường, nhưng song mi như lửa, tựa hồ có việc gấp, nếu như đoán không sai, hắn là muốn cầu sự nghiệp a?”

“Oa!” Triệu Ngọc trừng to mắt, “Đại sư nói thật đúng, chuyện ta nghiệp bên trên hoàn toàn chính xác gặp được một điểm không thuận, hi vọng ngài có thể giúp ta giải hoặc a!”

“Cái này đơn giản...” Đại sư đi đến một cái bàn bát tiên trước mặt, vì Triệu Ngọc rót chén trà, sau đó nói, “Vị tiên sinh này, vậy thì mời đem ngươi ngày sinh tháng đẻ nói cho ta biết đi, ta tới cấp cho ngươi nhìn một chút!”

“Nha... Tốt, tốt...”

Triệu Ngọc cảm giác một trận khát nước, uống trước một ly trà, sau đó liền từ trong túi móc ra một tờ giấy vàng, đặt lên bàn. Trên giấy vàng viết, chính là từ cái kia huyền quan nữ thi bên trong phát hiện —— ngày sinh tháng đẻ!

Chương 1185: Triệu Ngọc gặp tà

“Nhâm Thìn Quý Sửu Bính Tuất Tân Mão...”

Nhìn xem Triệu Ngọc cho ra ngày sinh tháng đẻ, Trương đại sư không chịu được nhíu mày. Bởi vì, ngày bình thường đến đây coi bói người, bất quá là đem đối phương âm lịch sinh nhật viết xuống, sau đó từ hắn mà tính ra ngày sinh tháng đẻ.

Nhưng trước mắt này vị tiểu hỏa tử, lại trực tiếp cấp ra có sẵn, cái này ít nhiều khiến hắn có chút ngoài ý muốn.

Triệu Ngọc lấy ra, chính là từ nữ thi áo liệm bên trong phát hiện nguyên bản. Hắn sở dĩ muốn bắt cho vị đại sư này nhìn, nhưng không riêng gì vì nhìn cái này ngày sinh tháng đẻ có cái gì huyền diệu, mà là chủ yếu muốn nhìn một chút, người này là phủ nhận biết tờ giấy vàng này?

Nếu như đại sư có thể nhận ra trương này ngày sinh tháng đẻ là, cái kia bản án há không một cái liền trở nên sáng suốt?

Bởi vậy, đây cũng là hôm nay Triệu Ngọc tại sao khăng khăng muốn tới nhìn một chút vị đại sư này mục đích một trong!

“Cái này sao...” Đại sư sau khi xem xong, ngửa đầu hỏi nói, “ vị tiên sinh này, ngươi cái này ngày sinh tháng đẻ, là cho người khác cầu sao? Không biết, là lệnh tôn a, vẫn là lệnh lang a?”

“Đại sư hảo nhãn lực!” Triệu Ngọc vội vàng chắp tay, “Đây là ta một vị bằng hữu, hắn bởi vì thân thể không tiện, cho nên ủy thác ta mang tới

cho ngài nhìn xem! Ân... Đây là mặt khác đơn tính toán! Hắn đã ủy thác ta đem hồng bao mang tới...”

“Nha... Dạng này a...”

Đại sư nắn vuốt lông mày của chính mình, nhắm mắt trầm tư một lát, nói ra: “Tốt a, ta tới cấp cho hắn tính cả tính toán...”

Nói xong, hắn đem tấm kia giấy vàng bày ra tại bàn bát tiên chính giữa, lại tả hữu các trưng bày một ngọn đèn dầu, lúc này mới cầm lấy một chuỗi màu tím đen lưu châu (Đạo giáo tràng hạt), bắt đầu nói năng hùng hồn đầy lý lẽ địa mặc đọc.

Thời gian không dài, hắn rất nhanh đình chỉ cách làm, sau đó ngồi ngay ngắn ở Triệu Ngọc trước mặt, chỉ vào giấy vàng nói ra: “Vị tiên sinh này, vị bằng hữu kia của ngươi là kim mệnh, Tân Mão lên không, mệnh phạm Thiên Nam, thuộc về mũi kiếm chi kim!

“Cho nên... Ân...” Đại sư bấm ngón tay tính toán, nói nói, “ ngươi vị bằng hữu này là phú quý mệnh, mà lại còn không phải bình thường phú quý! Kim mạnh phồn thịnh, mũi kiếm chủ sự, cho nên, ngươi vị bằng hữu này, hắn là có thể nói chuyện chủ sự cái chủng loại kia người!

“Không biết... Ta nói đúng hay không a?”

Nói nhảm!

Triệu Ngọc nhíu mày, hắn cũng không biết người bạn này là ai, đi chỗ nào biết hắn nói có đúng hay không đi?

“Đúng! Quá đúng! Ai nha!” Nhưng mà, Triệu Ngọc lại cho đủ đại sư mặt mũi, lúc này chủ động ôm quyền, tán thưởng nói, “ đại sư thật là sống thần tiên a! Tính được quá chuẩn!”

“Chậm...” Ai ngờ,

Đại sư chợt chìm lên mặt đến, khoát tay ra hiệu nói, “ tiểu hỏa tử, mặc dù bằng hữu của ngươi là phú quý chi mệnh, nhưng là... Ta có câu nói, không biết có nên nói hay không!”

“Lời nói này!” Triệu Ngọc gấp vội vàng gật đầu, “Bằng hữu của ta liền là đi cầu đại sư giải hoặc, mong rằng đại sư biết gì nói nấy, chỉ điểm sai lầm a!”

“Ha ha...” Đại sư lại vê thành một cái lông mày, rủ xuống lông mày thậm chí đều có thể đâm bím tóc nhỏ. Hắn mặt sắc mặt ngưng trọng, làm như có thật địa nói nói, “ Canh vì dương, Tân vì âm, bằng hữu của ngươi mệnh cách thuộc về Âm kim, nếu như... Nàng là một vị nữ tính, có lẽ như vậy không ngại, di hưởng tuổi thọ!

“Nhưng là, nếu như hắn là một vị nam tính, vậy coi như...”

“Coi như như thế nào?” Triệu Ngọc vội vàng phối hợp địa hỏi một câu.

“Hắn trước kia phải làm qua có hại âm Đức Dương thọ sự tình!” Trương đại sư nói nói, “ cái này kêu là tổn hại âm thua thiệt dương , chờ đến thâm niên lâu ngày về sau, những sự tình này liền sẽ khiến cho hắn loạn bệnh quấn thân, dây dưa không rõ! Nghiêm trọng hơn, có khả năng nguy hiểm đến tính mạng a!”

“A? Lợi hại như vậy?” Triệu Ngọc làm bộ gấp, vội hỏi, “Vậy kính xin đại sư cho cái phương pháp phá giải đi!”

“Phá giải?” Trương đại sư bấm ngón tay tính toán, nói nói, “ mũi kiếm chi kim kiêng kỵ nhất phá kim, nói cho ngươi bằng hữu, gọi hắn về sau tận lực ít đeo vàng làm gì đó, tỉ như nhẫn vàng dây chuyền vàng những vật này.

“Còn có, ngọc có thể cân bằng Âm Dương, về sau cũng có thể nhiều mang một chút ngọc khí trang sức tốt nhất!”

“Nha... Chỉ đơn giản như vậy sao?” Triệu Ngọc hỏi lại.

“Đương nhiên...” Đại sư khẽ gật đầu, “Những này chỉ có thể tạo được làm dịu tác dụng! Nhưng muốn triệt để hóa giải hắn thua thiệt âm hiểm dương tai phạt, tốt nhất là có thể tới để cho ta tận mắt nhìn!

“Bởi vì, nếu muốn thay đổi một người mệnh cách, không chỉ là từ ngày sinh tháng đẻ bên trên có thể nhìn ra được, còn cần có tướng mạo, tướng tay, thể bằng nhau phối hợp...”

“Nha... Ta hiểu được!” Triệu Ngọc lĩnh ngộ, “Được rồi, ngài yên tâm, ta quay đầu nhất định đem hắn mang tới, để ngài tự mình cho hắn hóa giải! Thực sự là... Rất cảm tạ ngài!”

Nói, Triệu Ngọc liền đem sớm liền chuẩn bị xong hồng bao đưa tới, hồng bao bên trong lấy 200 khối tiền.

“Hắn là!” Đại sư tiếp nhận hồng bao, gật gù đắc ý địa nói nói, “ rất nhiều người, đều coi là huyền học phong thuỷ, chính là phong kiến mê tín, gạt người! Nhưng trên thực tế, bọn họ toàn đều nghĩ sai!

“Mọi người căn bản không biết, Vũ Trụ vạn vật đều là từ hơi lạp tử tạo thành, hơi lạp tử hỗ trợ lẫn nhau ảo diệu, thế nhưng là liên khoa học thế giới đều không thể giải thích rõ ràng đây này!

“Mà chúng ta những này học phong thuỷ, trên thực tế chính là muốn nắm giữ chút ít này lạp tử hoạt động quy luật, dùng cái này phù nguy trợ khốn, giúp người tiêu tai, cũng là một loại vô lượng công đức a!”

Ta két...

Triệu Ngọc trong lòng nhắc tới, hiện tại xem bói đều như thế phong cách tây sao? Thậm chí ngay cả hơi lạp tử lý luận đều nghiên cứu ra được?

“Cái kia...” Triệu Ngọc trong lòng không tin, nhưng trên mặt vẫn là duy trì nhất quán thành kính tư thái, nói nói, “ đại sư a, ngài nói đến quá tốt rồi! Ta hôm nay có thể tính tìm tới chân thần, ngài biết không?” Hắn một chỉ trên bàn giấy vàng, “Trước đó, ta mời một vị bán tiên cho bằng hữu của ta nhìn qua, cái này ngày sinh tháng đẻ liền là hắn viết!

“Thế nhưng là, hắn để bằng hữu của ta uống nửa tháng tro bụi, bệnh tình lại nửa chút đều không thấy tốt hơn đâu!”

“Ngươi nhìn! Ngươi nhìn...” Đại sư vội vàng phụ họa nói nói, “ uống tro bụi cái kia căn bản chính là phong kiến mê tín, tại sao có thể tin đâu?”

“Ừm... Đại sư a...” Triệu Ngọc chỉ vào giấy vàng nói nói, “ chờ ta tìm tên kia tính sổ thời điểm, hắn đã chạy! Ngài kiến thức rộng rãi, ngài xem một chút, hắn dùng loại này giấy vàng cùng chu sa, ngài quen biết sao?”

“Cái này. . .” Đại sư đem giấy vàng lấy tới nhìn kỹ một chút, nói nói, “ đừng nói, thật đúng là chu sa đâu! Đầu năm nay... Coi như đạo sĩ vẽ bùa, cũng đều sửa lại màu nước thuốc màu, đã có rất ít người dùng đi!

“Còn có... Kiểu chữ này, giống như... Ở đâu gặp qua giống như!”

“A?” Triệu Ngọc lập tức trở nên hưng phấn, “Đại sư a, ngài suy nghĩ kỹ một chút, nếu có thể giúp ta tìm tới vẽ bùa cái này hỗn đản, ta tất có thâm tạ!”

“Cái này sao...” Đại sư lắc đầu nói nói, “ ngươi để điện thoại đi, ta hắn là rất nhiều năm trước ở đâu thấy qua, đến từ từ suy nghĩ muốn...”

“Được... Tốt...” Triệu Ngọc móc ra một tấm hình, nói nói, “ cái này giấy ta còn hữu dụng, đến mang về, nhưng ta chỗ này có ảnh chụp! Ngài

quay đầu xem thật kỹ một chút, muốn là nghĩ tới, liền gọi điện thoại cho ta!”

Nói xong, Triệu Ngọc còn đem số điện thoại viết tại ảnh chụp mặt sau.

Nhưng mà, ngay tại Triệu Ngọc viết chữ thời điểm, trên trán của hắn bỗng nhiên toát ra đại lượng mồ hôi lạnh, thậm chí có mồ hôi híp mắt ánh mắt của hắn.

“Chậc chậc...” Hắn dùng tay vạch một cái, nhỏ giọng niệm nói, “ hôm nay thật là nóng a...”

Nói, hắn đem quần áo trong cổ áo giải khai, trong áo sơ mi cũng đều là mồ hôi...

“Ừm...” Lúc này, Trương đại sư nhìn thấy Triệu Ngọc Đại Hán chảy ròng ròng dáng vẻ, con mắt hơi động một chút, nói nói, “ vị tiên sinh này, bằng hữu của ngươi ngày sinh tháng đẻ xem hết, tiếp xuống... Nên nói nói ngươi đi!”

“Ồ?” Triệu Ngọc nghe xong đối phương câu chuyện không đúng, gấp vội vàng ngẩng đầu lên. Giờ phút này, hắn sắc mặt tái nhợt, rõ ràng trạng thái không đúng.

“Kỳ thật, đánh vừa rồi vừa tiến đến, ta liền đã đã nhìn ra!” Trương đại sư cau mày, phi thường tiếc nuối nói nói, “ vấn đề của ngươi, nhưng so sánh bằng hữu của ngươi —— còn nghiêm trọng hơn được nhiều a! ! !”

Chương 1186: Triệu Ngọc gặp tà (trung)

“A?” Triệu Ngọc giật nảy cả mình, vội vàng hỏi, “Lớn. . . Đại sư. . . Ngài nhưng đừng làm ta sợ a! Ngài đây là ý gì?”

“Nếu như lão phu tính được không tệ. . .” Trương đại sư bấm ngón tay nói nói, “ ngươi gần nhất, hẳn là tiếp xúc qua cái gì âm tử chi địa a?”

“Ta cạch! Linh như vậy sao?” Triệu Ngọc sắc mặt đại biến, gấp vội vàng gật đầu thừa nhận.

Lần này, hắn nhưng không có nói sai. Mấy ngày nay, hắn một mực tại vây quanh huyền quan nữ thi tiến hành tra án, những này đương nhiên thuộc về “Âm tử chi địa” phạm vi?

“Cái này là được rồi!” Trương đại sư vỗ đùi, nói nói, “ ngươi đỉnh đầu âm phong, trừng mắt áp mắt, màu da ảm đạm, cái này rõ ràng nhất trúng tà triệu chứng a! Nam trái nữ phải, thực không dám giấu giếm, đi theo ngươi, có lẽ còn là nữ. . .”

“Ta cạch!” Triệu Ngọc dọa đến giật mình một cái, trên thân toát ra mồ hôi lạnh tựa như tắm rửa đồng dạng, “Đại sư. . . Ta nhát gan, ngươi cũng không nên hù dọa ta à! Ta thế nhưng là cái đỉnh lấy đền thờ trinh tiết đầy chỗ đi liệt nam, xưa nay sẽ không cùng những nữ nhân khác làm loạn, liền là nữ quỷ cũng không được a!

“Cái này cái này cái này. . . Đây là nhà ai tới nữ quỷ, ngươi mau đưa nàng đuổi đi đi!”

“Ừm. . . Tiểu hỏa tử, đừng nói như vậy!” Trương đại sư khoát tay ra hiệu, dị thường trấn định địa nói nói, “ ta nói qua, cái gọi là trúng tà đụng quỷ, chẳng qua là hơi lạp tử một loại vận động hình thức mà thôi, chỉ là bị ngươi đuổi kịp mà thôi, ngươi chớ phải sợ! Lão phu tính toán một cái, ngươi bây giờ bị trúng tà, còn chưa đủ mà chống đỡ ngươi hình thành to lớn nguy hại!

“Không có việc gì. . . Không có việc gì. . .”

“Ta cạch! Cái gì gọi là không có việc gì?” Triệu Ngọc há miệng run rẩy nói nói, “ làm sao không đổi ngươi thử một chút?”

“Ha ha ha. . .” Đại sư mỉm cười, nói nói, “ dạng này. . . Ta chờ một lúc cho ngươi một đạo Linh phù, chỉ cần ngươi cái gì đều không cần làm, chỉ muốn kiên trì tùy thân mang theo, ba ngày sau, này tà sẽ làm tự động tiêu trừ!”

“Nha. . . Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi!” Triệu Ngọc ôm ngực nói nói, “ vậy làm phiền đại sư!”

“Yên tâm đi!” Nói, đại sư mở ra một cái ngăn kéo, đem sớm đã chuẩn bị xong giấy vàng Linh phù lấy ra, đưa cho Triệu Ngọc, nói nói, “ theo ta trước mắt quan trắc, đuổi theo ngươi vật này, cũng không có bao nhiêu uy lực, đỉnh tiêu hao nhiều hơn ngươi một chút Nguyên khí mà thôi!

“Ầy. . . Ngươi trước Dụng Linh phù tiêu tai, nếu quả như thật trừ không đi, ta sẽ giúp ngươi cách làm khứ trừ đi!”

“A. . .” Triệu Ngọc sững sờ, cầm Linh phù hỏi nói, “ tổn thương Nguyên khí a! Có thứ như vậy đi theo ta, ta làm sao chịu được? Đại sư, đã có biện pháp nhanh chóng, vậy ngài hiện tại liền cho ta cách làm khu trừ không được sao?”

“Cái này. . .” Đại sư khó xử địa nắn vuốt lông mày, nói nói, “ cái này

ngược lại không phải là không thể được! Nhưng là, ngươi cũng biết, khu quỷ khử tà sự tình có hại đạo hạnh, cho nên. . . Cái này. . .”

Đại sư tay nhỏ bãi xuống, Triệu Ngọc lập tức sáng tỏ, vội hỏi: “Bao nhiêu tiền a?”

“Chí ít 5000! !” Đại sư duỗi ra năm ngón tay.

“A? Nhiều như vậy?” Triệu Ngọc mặc dù có tiền, nhưng vẫn là cảm giác cái giá tiền này có chút quý.

“Cho nên mà!” Đại sư cười nói, “ ngươi đem Linh phù cầm lấy đi, hiệu quả đồng dạng, không cần tốn nhiều như vậy tiền tiêu uổng phí đâu?”

“Cái này. . .” Triệu Ngọc khó xử địa nghĩ nghĩ, gật đầu đồng ý nói, “ tốt a! Cái kia. . . Cái này Linh phù bao nhiêu tiền a?”

“Tiểu hỏa tử, ngươi ta hữu duyên!” Đại sư khoát tay cười nói, “ đạo linh phù này, coi như ta tặng cho ngươi! Lần sau lại có cần, chúng ta lại tính, lại tính!”

“A? Đã dạng này, cái kia liền nhiều Tạ đại sư!” Triệu Ngọc thở dài ôm quyền, thu hồi Linh phù, chuẩn bị rời đi.

“Không khách khí, không khách khí!” Đại sư dài nhưng mà nói, “ chờ ngươi tốt, nhớ kỹ mang ngươi vị bằng hữu nào tới xem một chút đi! Ta sẽ vì hắn tìm biện pháp tốt nhất phá giải mệnh cách!”

“Được. . . Tốt. . . Khụ khụ. . .” Triệu Ngọc sắc mặt tái nhợt, mồ hôi lạnh ứa ra, còn không ngừng ho khan. Tại cầm tốt vật phẩm tùy thân của mình về sau, lúc này mới mở cửa phòng rời đi.

“Tốt. . .” Vị kia quét rác nam tử sớm đã chờ ở bên ngoài đợi đã lâu, cửa vừa mở ra, lúc này xông thiên phòng chào hỏi nói, “Số 66 đi ra, số 67. .

.”

“Tới, tới, nhanh, nhanh. . .” Theo một tiếng đáp ứng, nhưng gặp hai cái cách ăn mặc mốt nữ tử vội vã không nhịn nổi cùng Triệu Ngọc gặp thoáng qua,

Vào phòng.

Triệu Ngọc là trong đó lão thủ, từ lối ăn mặc nhìn, hắn kết luận hai vị này cũng đều là làm công việc đặc thù phong trần nữ tử.

Trong lòng của hắn không khỏi buồn bực, cái này đều đến ban đêm, các nàng lại có không sang đây xem tướng, không đi làm sao? Cắt. . .

“Ai?” Lúc này, quét rác nam tử chú ý tới Triệu Ngọc sắc mặt không đúng, vội vàng quan tâm hỏi một câu, “Ngài không có sao chứ?”

“Không có việc gì, không có việc gì. . .” Mặc dù Triệu Ngọc đi đường có chút lay động, nhưng hắn vẫn kiên trì lấy mình đi ra viện tử. . .

Ra viện tử, bên ngoài đã là đen kịt một màu.

Triệu Ngọc hướng nơi xa nhìn một chút, trước mắt hắn có hai con đường có thể đi, một đầu là dọc theo nông thôn tiểu đạo đi đến có đèn đường Công Lộ, sau đó lại dọc theo Công Lộ túi một vòng lớn, đi đến cầu gãy nơi đó, cùng Hùng Văn Đống hai người tụ hợp.

Một cái khác đầu, thì là theo đường cũ trở về, một lần nữa xuyên qua cái kia phiến vị ở giữa lưng núi rừng cây.

Ân. . .

Mặc dù thân thể khó chịu, nhưng Triệu Ngọc vẫn là mở ra đèn pin, không chút do dự đi hướng rừng cây.

Không có cách, nếu như đường vòng, hắn cần muốn đi lên rất xa mới được, ít nhất phải hơn nửa giờ! Nhưng xuyên thẳng rừng cây, thì chỉ cần mười mấy phút là đủ.

Giờ phút này, bởi vì đến lúc ăn cơm tối, trong rừng rậm lại cũng không nhìn thấy bất luận bóng người nào, lộ ra đến mức dị thường yên tĩnh, thậm chí ngay cả cái chim gọi đều không có.

Hô. . .

Triệu Ngọc nặng nề mà thở dốc một hơi, mở ra đèn pin liền dọc theo lúc đến phương hướng chui vào rừng cây.

Ai ngờ, hắn mới vừa tiến vào rừng cây không có mấy bước, bên tay phải thình lình truyền đến một trận tiếng xột xoạt vang động.

Hả?

Triệu Ngọc hiếu kỳ, vội vàng đem đèn pin quét tới, kết quả, cái này quét xuống một cái, vậy mà nhìn thấy một cái bóng người màu trắng chợt lóe lên!

Ta sát!

Hắn dọa đến hơi kém không có đem đèn pin ném đi, tranh thủ thời gian lại nhìn, nhưng bóng người kia lại đột nhiên biến mất.

Cái này. . . Tà môn như vậy mà sao?

Triệu Ngọc trừng to mắt, tim đột nhiên đập nhanh hơn, trong lòng suy nghĩ, chẳng lẽ. . . Lão gia hỏa kia thật có như thế đại đạo hạnh, ta Triệu Ngọc thật đụng quỷ hay sao?

Tuôn rơi. . .

Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa vừa nghĩ như thế, từ bên phải lại truyền tới một tiếng gấp vang. Triệu Ngọc phản ứng cực nhanh, đèn pin bá địa quăng tới, kết quả, nhưng gặp một người mặc áo trắng, giữ lại tóc dài nữ tử, thình lình xuất hiện ở dưới ánh đèn!

Ánh đèn vừa chiếu, nữ tử kia đúng là Phiêu Phiêu thấm thoát địa mất tung ảnh, mà Triệu Ngọc lại thấy Thanh Thanh Sở Sở, nữ tử kia vậy mà mặc một thân áo liệm! !

Oa nha!

Triệu Ngọc lập tức dọa đến hồn nhi cũng không có, về sau vừa lui, nhất thời ngã ngã nhào một cái.

Từ dưới đất bò dậy về sau, hắn điên cũng tựa như trở về chạy tới, cũng không dám lại quay đầu nhìn lên một cái.

Hắn chạy đến mức dị thường bối rối, nửa đường đụng gãy tốt vài cây nhỏ. . .

Chỉ chốc lát sau, hắn liền cực nhanh tiến vào đạo quán, như trâu điên địa xông về Trương đại sư chỗ gian phòng.

Lúc này, trước đó hai vị kia nữ lang đã xem hết tướng, chính cầm Linh phù mỹ tư tư cùng đại sư cáo biệt, thình lình nhìn thấy Triệu Ngọc vội vàng hấp tấp địa xâm nhập, hai nàng lập tức tò mò đứng qua một bên, muốn nhìn một chút náo nhiệt.

“Đại sư. . . Đại sư. . .” Triệu Ngọc một đầu đâm vào phòng chính, nắm lấy Trương đại sư tay áo hô nói, “ gặp quỷ, như thấy quỷ! Quả nhiên là nữ a! !”

A?

Hai vị nữ lang vừa nghe nói Triệu Ngọc đụng quỷ, tất nhiên là càng thêm hiếu kỳ, nhìn càng thêm thêm say sưa ngon lành, nửa chút rời đi ý tứ đều không có.

“Đại sư a!” Triệu Ngọc tranh thủ thời gian thở dài cầu khẩn, “Ngài hiện tại tranh thủ thời gian cho ta cách làm khu quỷ đi! Bao nhiêu tiền ta mẹ nó đều nhận! Nhanh lên một chút. . . Nhanh lên một chút đi. . . Lại không khu quỷ, cái kia nữ liền phải truy vào tới. . .”

Chương 1187: Triệu Ngọc gặp tà (hạ)

Nhìn thấy Triệu Ngọc dọa đến mặt không còn chút máu, Trương đại sư lặng lẽ cùng phía ngoài quét rác nam tử liếc nhau một cái, trong mắt minh hiển lộ ra mấy phần tốt sắc.

Quét rác nam tử muốn cười, nhưng nhìn thấy còn có cái kia hai tên mỹ nữ ở đây, liền đành phải giả trang ra một bộ kinh dị biểu lộ.

Nguyên lai, đây hết thảy tất cả đều là bọn họ sớm thiết kế tốt quỷ kế:

Bọn họ trước kia liền thông qua lắp đặt dưới chân núi camera lưu ý đến Triệu Ngọc một đoàn người, bởi vì nơi này chỗ xa xôi sơn thôn, giống Triệu Ngọc dạng này người sống, bọn họ cơ hồ một chút liền có thể nhận ra.

Vì thăm dò ý, bọn họ lập tức an bài dưới chân núi phụ trách canh chừng nhân viên, để hắn trang phục thành thôn dân cùng Triệu Ngọc tiến hành bắt chuyện, từ đó thám thính đến Triệu Ngọc mục đích.

Khi biết được Triệu Ngọc thật sự là đến đây tìm Trương đại sư xem tướng về sau, bọn họ rất nhanh liền lấy ra hơn mười kịch bản gốc, hiện trường làm ra nhằm vào Triệu Ngọc lừa gạt kế hoạch.

Làm Triệu Ngọc trình diện thời điểm, bọn họ còn tỉ mỉ làm chuẩn bị, cho Triệu Ngọc diễn mấy trận hí.

Kỳ thật, cổng những cái kia cầm Linh phù vui vẻ ra mặt người, đều là bọn họ nằm, bọn họ cố ý làm ra một bộ đông như trẩy hội dáng vẻ, để

Triệu Ngọc từ chủ quan bên trên cho rằng, vị đại sư này rất linh nghiệm, đến xem tướng rất nhiều người.

Sau đó, liền ngay cả đôi kia phá giải đoản mệnh sát vợ chồng cũng là giả, đó cũng là thông qua một loại phương thức ám chỉ, đến làm sâu sắc Triệu Ngọc ấn tượng.

Bất quá, liên quan tới cái kia phá giải chậu than sát một nhà bốn miệng ngược lại là thật. Chỉ bất quá, kia cái gì chậu than thành tinh thuyết pháp, lại tất cả đều là đám này âm hiểm thần côn nhóm ở sau lưng giở trò quỷ.

Bọn họ sớm đem phá chậu than chôn đến người ta nam tường căn hạ, sau đó lợi dụng một loại có thể sinh ra hỏa diễm hiệu quả ma thuật đạo cụ, đến cho bọn họ hài tử chế tạo cánh tay lửa cháy kinh khủng tràng cảnh.

Ba phen mấy bận về sau, hài tử phụ mẫu tự nhiên là dọa sợ, lúc này mới tranh thủ thời gian đến đến đại sư trước mặt giải sát, bị lừa gạt đi không ít tiền tài.

Sau đó, quét rác nam tử thừa cơ cùng Triệu Ngọc bắt chuyện lời nói khách sáo, mà trên thực tế, bọn họ lẫn nhau ở giữa đều có liên lạc, trong phòng đại sư sớm liền đem lời của bọn hắn nghe được nhất thanh nhị sở.

Vì dẫn Triệu Ngọc mắc câu, để hắn tự cho là trúng tà, bọn họ còn âm hiểm địa từ trong trà thả dược vật, uống hết về sau, sẽ khiến người tim đập nhanh, mồ hôi trộm.

Chính như đây, đằng sau trong rừng cây xuất hiện tên nữ quỷ đó, tự nhiên đều là bọn họ đồng bọn vai trò. Vì có thể rất thật địa làm ra loại kia lơ lửng đặc hiệu, bọn họ thậm chí còn từ trên mặt đất lắp đặt quỹ đạo...

Giờ phút này, nhìn xem Triệu Ngọc quả nhiên mắc câu, vị này cái gọi là đại sư tự nhiên là xuân phong đắc ý, tình thế bắt buộc.

Nhưng là, trên mặt công phu vẫn còn được làm đủ, hắn đành phải cực không tình nguyện thở dài một hơi, nói ra:

“Ai! Đã như vậy, vì trợ giúp thí chủ tiêu tai, lão phu cũng chỉ có thể cố mà làm! Tới tới tới...” Trương đại sư một chỉ những cái kia các lộ thần tiên bài vị, “Ngươi đứng tại Tiên Nhân bài vị trước mặt, ta đến vì ngươi tác pháp! Từ đường... Chuẩn bị đồ vật...”

Đại sư hô một cái tên người, vị kia quét rác nam tử vội vàng ứng thanh, sau đó nhanh chóng đi lấy tác pháp dùng vật phẩm đi.

“Đại sư! Cứu ta...” Triệu Ngọc lảo đảo đi vào bài vị trước mặt, toàn thân run rẩy, run như run rẩy, rõ ràng đã nhanh muốn hỏng mất!

“% $# $...” Lúc này đại sư lấy ra một tờ Linh phù, nâng tại Triệu Ngọc trước mặt, miệng bên trong nhanh chóng niệm lên chú ngữ.

“A... A! ! !” Theo đại sư niệm chú, Triệu Ngọc phối hợp một tiếng cao hơn một tiếng, giống như thể nội thật có cái phụ thể ác ma, chính đang ra sức giãy dụa giống như!

“% $ $#...”

Đại sư chú ngữ càng niệm ước nhanh, nhưng trong lòng chợt sinh ra nghi hoặc. Bởi vì trong lòng hắn rõ ràng, Triệu Ngọc căn bản không có trúng tà, chỉ là dọa mà thôi, một cái hù dọa người bình thường sẽ chỉ run lẩy bẩy, không nên la to mới đúng a?

Đây là có chuyện gì?

Phản ứng của người này là... Không phải có chút lớn?

Giờ này khắc này, đứng bên ngoài phòng hai vị mỹ nữ cũng là riêng phần mình tâm hoài quỷ thai, mặc đồ đỏ phục lộ ra một bộ sợ sệt biểu lộ, nắm chắc đồng bạn cánh tay, muốn rời khỏi chỗ thị phi này.

Nhưng mà, một vị khác mặc áo lam phục mỹ nữ lại là hoàn toàn tương phản, nàng dùng một loại tràn ngập ánh mắt hoài nghi nhìn xem Triệu Ngọc, nhận định đây là Triệu Ngọc cùng đại sư cho các nàng diễn kịch,

Cho nên nhìn càng thêm thêm say sưa ngon lành, không có nửa điểm rời đi ý tứ.

Rất nhanh, tên là Từ đường nam tử ôm một đống hương nến, còn có bảo kiếm, bụi bặm loại hình đồ vật chạy tới cổng.

Đãi hắn chợt nhìn thấy có chút hăng hái hai tên mỹ nữ về sau, vội vàng xông các nàng lắc đầu nói ra: “Hai vị, hai vị, nhà ta đại sư ngay tại tác pháp, đừng xem! Đi nhanh lên đi!”

“A...”

Ai ngờ, đúng lúc này, Triệu Ngọc bệnh tình tựa hồ càng thêm nghiêm trọng, hai tay của hắn hung hăng nắm lấy tóc, con mắt đỏ bừng, hiện ra một loại trạng thái điên cuồng.

“Đại sư... Đại sư... Ngươi nha làm cái gì, nhanh a! ! !” Triệu Ngọc đại hét lên điên cuồng, trong tiếng hô vậy mà lộ ra một loại doạ người tiếng quỷ khiếu.

A! ?

Trương đại sư trong lòng giật mình, càng phát ra cảm giác không đúng, trên trán đã toát ra vài tia mồ hôi lạnh.

“Từ đường... Nhanh! Nhanh a!”

Trương đại sư vội vàng hướng Từ đường chào hỏi, Từ đường ý thức được xảy ra vấn đề, cũng không lo được hai vị đứng ngoài quan sát mỹ nữ, mau đem nến những vật này ôm đi vào!

Trương đại sư tranh thủ thời gian rút ra cái kia thanh bụi bặm, sau đó muốn tác pháp.

Ai ngờ, Triệu Ngọc trong điên cuồng, hai tay vung lên, lại đem một mảng lớn thần tiên bài vị cho vẽ kéo xuống, rơi xuống đầy đất!

A! ?

Đại sư kinh hãi, tranh thủ thời gian buông xuống bụi bặm, tiếp theo rút ra bảo kiếm!

Hắn tay trái khoanh tròn, tay phải họa phương, dùng mũi kiếm một chỉ Triệu Ngọc, trong miệng hét to:

“Này! Yêu nghiệt phương nào, dám can đảm ở ta Trương chân nhân phủ thượng làm loạn, còn không mau mau đi ra —— nhận lấy cái chết! !”

Theo đại sư mũi kiếm một điểm, nhưng gặp cái kia Triệu Ngọc bỗng nhiên xoay người lại, phát ra rít lên một tiếng:

“A...”

Cho dù ai cũng không nghĩ ra chính là, gào thét bên trong, hai viên to lớn răng nanh vậy mà bỗng dưng từ Triệu Ngọc trong miệng toát ra, răng nanh chừng dài khoảng hai thước, tại ánh nến chiếu ứng dưới, quả nhiên là mọi loại doạ người! !

Chợt...

Đại sư chính đang ra sức tác pháp, đột nhiên nhìn thấy hai viên khiếp người đại răng nanh bốc lên sau khi đi ra, lập tức liền giật mình tại nơi đó, cũng không nhúc nhích.

Hả?

Thế nào?

Từ đường bên này còn đang bận bịu bày giấy vàng hương nến, chợt thấy Trương đại sư không động đậy, gấp vội ngẩng đầu quan sát...

Lúc này, Triệu Ngọc nhưng không riêng gì mọc ra răng nanh đơn giản như vậy, hắn sử dụng ẩn hình dịch dung khí, nhớ lại một chút phim kinh dị bên trong hình tượng, đem mặt mình biến thành một cái tự nhận là nhất kinh khủng nhất nữ quỷ bộ dáng!

Tóc giống cỏ dại đồng dạng sinh trưởng tốt, chớp mắt dài đến bả vai vị trí; tròng mắt biến lớn biến đỏ, khóe mắt còn ra bên ngoài rướm máu; miệng bên trong răng nanh run run, đầu lưỡi còn hết lần này tới lần khác trở nên lão dài, thậm chí đều có thể liếm đến cái mũi!

Ta nhỏ cái má ơi! !

A...

Cái kia Từ đường ngẩng đầu nhìn vừa vặn, lập tức dọa đến trợn mắt hốc mồm, đặt mông liền ngồi trên đất! Nơi nào còn dám tin tưởng con mắt của mình!

“Ô... Ô...” Trong khoảnh khắc, Triệu Ngọc thanh âm đã biến thành một cái tiêu chuẩn nữ quỷ âm thanh, hắn xông Trương đại sư gào thét nói, “ ô oa... Là ai? Là ai muốn ta mau mau nhận lấy cái chết a! Rống...”

Hắn xông lên phía trước, nhắm ngay Trương đại sư mở ra huyết bồn đại khẩu, tiếng rống như sấm, còn mang theo vài phần miệng thối...

A... A... A! ! !

Một giây sau, nhưng gặp mới vừa rồi còn uy phong lẫm lẫm Trương đại sư lập tức thanh bảo kiếm hất lên, tranh thủ thời gian ôm đầu liền chui được dưới bàn bát tiên mặt đi!

“Rống...”

Sau đó, Triệu Ngọc lại hướng về phía Từ đường rống lên một cuống họng, Từ đường xoay người chạy, đầu “Đương” một tiếng cúi tại trên khung cửa, lúc này ngất đi...

Ken két...

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc nghĩ muốn tiếp tục trêu đùa Trương đại sư thời điểm, gian phòng một góc chạn thức ăn bỗng nhiên từ bên trong mở ra, nhưng gặp từ bên trong lao ra một cái dáng người khôi ngô trung niên nữ tử đến!

Nữ tử này mặc dù cũng là một bộ chấn kinh quá độ bộ dáng, nhưng nàng vẫn là cầm một cây đôm đốp lấp lóe gậy điện, vọt tới Triệu Ngọc trước người, hung hăng chọc vào Triệu Ngọc trên thân...

Chương 1188: Giả thần giả quỷ

Nguyên lai, tại Trương đại sư trong phòng, còn có một cái thông hướng trong một phòng khác cửa ngầm, mà cửa ngầm liền lắp đặt tại trong tủ quầy mặt.

Cái kia đột nhiên lao ra nữ nhân, chính là Trương đại sư thê tử!

Ngày bình thường, nàng phụ trách ngồi tại trong phòng tối quan sát quay phim giám sát, khống chế một chút gạt người dùng cơ quan mai phục, cùng phụ trách từ trên máy vi tính tra tư liệu, cho Trương đại sư vụng trộm nhắc nhở tin tức các loại.

Lúc đó, nàng lúc đầu đang chuẩn bị lấy cho Trương đại sư tác pháp cung cấp lóa mắt hỏa diễm hiệu quả, nhưng vạn vạn không nghĩ tới, Trương đại sư thế mà gặp gỡ chân quỷ!

Nói thật, nhìn thấy Triệu Ngọc máu mặt răng nanh bộ dáng, nàng cũng là dọa đến quá sức, chân đều mềm nhũn!

Nhưng không có cách, bên ngoài người kia là chồng nàng, coi như thật có lệ quỷ, nàng cũng phải không thèm đếm xỉa cứu người!

Thế là, nàng lúc này mới quơ lấy gậy điện, lao ra cho Triệu Ngọc một cái...

Nhưng mà, Triệu Ngọc có ẩn hình tham trắc khí mang theo, đã sớm khám phá bọn họ mánh khoé, biết trong phòng tối còn cất giấu người đâu! Cho nên, làm nữ nhân kia xông sau khi đi ra, hắn cũng không có

cảm giác đến bất kỳ ngoài ý muốn.

Mà lại, chỉ bằng Triệu Ngọc thân thủ, hoàn toàn có thể một cước đem người này đá bay.

Thế nhưng là... Triệu Ngọc hắn hỏng a!

Loại thời điểm này, vì có thể giả bộ một lần ý vị tuyệt vời quỷ * bức, hắn không tiếc sinh sinh chịu cái này lão nương môn một côn, dùng cái này để kích thích hệ thống ẩn hình cột thu lôi đạo cụ.

Quả nhiên, lần này trang bức hiệu quả vậy đơn giản gọi một cái thoải mái!

Cột thu lôi xảo diệu đem dòng điện hóa thành vô hình, không có thương tổn đến Triệu Ngọc nửa chút da lông.

A! ?

Nữ nhân kia mặc dù không có điện qua quỷ, nhưng nhìn thấy mình gậy điện cũng không có đả thương được Triệu Ngọc, sợ hãi của nàng độ tất nhiên là không cần nói cũng biết!

Một giây sau, chưa từ bỏ ý định lão nương môn lại vù vù địa thọc Triệu Ngọc nhiều lần, nhưng mỗi một lần, Triệu Ngọc đều không phản ứng chút nào.

“Ha ha ha...” Triệu Ngọc cố ý phát ra rùng mình cười quái dị, sau đó quay mặt lại, lạnh lùng hỏi nàng một câu, “Đại tỷ, ngươi đâm đủ chưa a... Ô...”

Đang phát ra một trận quỷ khiếu về sau, Triệu Ngọc trực tiếp đem lưỡi dài đầu liếm đến trên mặt của nàng...

A...

Nữ nhân kia nhất thời toàn thân lắc một cái, liền nghe lời địa lưng hết giận đi , chờ nàng dọc theo giường xuôi theo sau khi ngã xuống đất, quần đều ướt một mảng lớn...

Ta nhổ vào!

Triệu Ngọc nhưng buồn bực địa nhổ nước miếng, nhỏ giọng mắng: "Trên mặt bôi đến cái gì a? Kem bảo vệ da vẫn là hôi dầu dầu? Thúi như vậy... Thóa... Thóa..."

A... A... A a...

Nhìn thấy mình nàng dâu sợ tè ra quần trên mặt đất, Trương đại sư là đầy bàn chui loạn, mũ cũng rơi mất, quần áo cũng giật, đầu dập đầu liên tiếp góc bàn, đều đập lên bao lớn!

"Hoắc ha ha..." Triệu Ngọc bắt lấy bàn bát tiên, hai tay ganh đua lực, hoắc đến liền đem bàn bát tiên cho lật ngược!

"A! A a a..." Trương đại sư dọa đến tựa như rùa đen rút đầu, vây trên mặt đất một trận bò loạn, nhìn thấy nữ quỷ vây quanh mình xoay quanh, hắn tranh thủ thời gian hai đầu gối quỳ xuống đất, băng băng dập đầu, "Nữ quỷ tha mạng, nữ quỷ tha mạng a..."

"What nữ quỷ? Ngao ô..." Triệu Ngọc lập tức lại là một tiếng chấn thiên động địa quỷ khiếu.

Mặc dù hắn ngay cả tiếng Anh đều hô lên, nhưng Trương đại sư đã sớm dọa đến không có mạch đều, một mặt băng băng dập đầu, một mặt đổi giọng xin khoan dung: "Nương nương tha mạng, đại tiên tha mạng, tha mạng a, đệ tử... Đệ tử về sau cũng không dám nữa... Ô ô ô..."

Cuối cùng, dọa đến vị này Trương đại sư đều khóc ròng ròng...

Ân...

Triệu Ngọc gặp hỏa hầu không sai biệt lắm, chơi tâm đại giảm, cái này mới rốt cục thu hồi mình dịch dung khí, đổi lại diện mạo như cũ.

Bất quá, khi hắn ngắm nhìn bốn phía, đem con mắt quét về phía ngoài phòng thời điểm, không ngờ phát hiện nơi đó một đỏ một lam, lại còn nằm hai cái đại mỹ nữ!

Hai cái vị này mới vừa rồi còn thấy say sưa ngon lành, nhưng trong lúc các nàng chợt thấy Triệu Ngọc biến thành quỷ về sau, chỗ nào còn trải qua chịu được, lúc này giây ngất đi, bất tỉnh nhân sự...

Ai u!

Triệu Ngọc vò đầu, trong lòng thẳng hô: Không có ý tứ, không có ý tứ... Không nghĩ tới, mình trang bức đại pháp thương tới vô tội vậy mà!

Bất quá... Cái này hai nữ cũng đủ đáng đời, đều nói hiếu kỳ hại chết mèo, xem náo nhiệt hại chết người, lời này nhưng một chút cũng không giả a!

Hừ hừ... Bởi vì hai người mỹ nữ này váy rất ngắn,

Triệu Ngọc nhiều nhìn chăm chú hơn mười giây, lúc này mới xoay đầu lại, bắt đầu mình chính sự.

Hắn đầu tiên là xoay người nhặt lên nữ nhân kia gậy điện, sau đó kéo cái ghế tới, bắt chéo hai chân ngồi xuống đại sư trước mặt, lúc này mới vững như Thái Sơn địa trầm giọng nói ra:

“Trương sư phó a... Ta tới cấp cho ngươi đề điểm mà hợp lý hoá đề nghị

đi, thế nào, vui lòng nghe không?”

“Ừm?”

Trương đại sư đang ở nơi đó dập đầu như giã tỏi, chợt nghe nữ quỷ âm điệu thay đổi, gấp vội vàng ngẩng đầu lên, cái này mới kinh dị xem đến, vừa rồi nữ quỷ vậy mà không thấy!

Ngồi ở trước mặt mình, còn là trước kia tên tiểu tử kia.

Cái này. . .

Trương đại sư trái tim còn đang đánh trống, thế nhưng là nghe được Triệu Ngọc nói chuyện cường điệu, tựa hồ là ý thức được cái gì.

“Đầu tiên, “ Triệu Ngọc ha ha cười nói, “ ngươi thuê đến những quần chúng kia diễn viên quá xốc nổi, xem xét đều là không phải chuyên nghiệp, không phải chủ lưu! Hí là diễn cho ta nhìn, vậy cũng chớ dùng khóe mắt lão liếc ta mà! Rất dễ dàng để lộ!”

“Cái này. . . Cái này. . .”

Mặc dù Trương đại sư đã ý thức được, khả năng này là gặp cao nhân! Thế nhưng là, khi hắn nhìn thấy Triệu Ngọc bên cạnh cũng không có đóng vai nữ quỷ đạo cụ về sau, vẫn là bị dọa sợ đến không dám nói lời nào.

“Thứ hai, “ Triệu Ngọc giơ cổ tay lên, nói nói, “ ta chiếc đồng hồ đeo tay này mặc dù giá trị mấy chục vạn, nhưng ngươi cũng không thể luôn luôn nhìn chằm chằm nó nhìn a! Cái này không lộ vẻ ngươi quá tham tiền sao?”

“A? Ngươi... Ngươi đến cùng là ai?” Trương đại sư nuốt ngụm nước bọt, cuối cùng từ lớn lao trong sự sợ hãi chậm qua một chút, tranh thủ thời

gian từ dưới đất bò dậy.

“Ta còn chưa nói xong đâu!” Triệu Ngọc lại chỉ vào chén trà nói nói, “ ngươi không cảm thấy, thuốc cảm mạo thêm Aspirin lão phối phương quá không an toàn sao? Thuốc bản thân có cay đắng không nói, các ngươi còn thiếu đức thêm lớn như vậy liều lượng, nếu như ta có trái tim bệnh cái gì, nói không chừng thực biết làm chết người!

“Cho nên, ta đề nghị các ngươi sử dụng XXXX vòng làm, đây là một loại loại thần kinh dược vật, vô sắc vô vị không độc, hiệu quả vẫn là tiêu chuẩn tích!”

“Ngươi tuổi trẻ khỏe mạnh cường tráng, không thêm đại một chút điểm lượng không dùng được a!” Trương đại sư không tự chủ được theo một câu, đợi nhìn thấy Triệu Ngọc bỗng nhiên đem trong tay gậy điện đánh ra hỏa hoa về sau, lúc này mới vội vàng hỏi, “Ngươi mau nói, ngươi đến cùng muốn làm gì a?”

“Còn có một điểm cuối cùng, ngươi biết, ta xem thường nhất ngươi là cái gì không?” Triệu Ngọc thu hồi tiếu dung, một mặt nghiêm túc hỏi một câu.

Trương đại sư lập tức cảm thấy một cỗ uy thế lớn lao, trên trán lần nữa thấm ra mồ hôi lạnh, đành phải phụ họa hỏi một câu: “Là... Là cái gì a?”

“Dưới đáy bàn chơi diều, xuất thủ liền không cao a! Ha ha ha...” Triệu Ngọc cười nói, “ ngươi muốn được quá ít, đại sư! Mà lại chuyện xưa của ngươi kịch bản gốc bên trong, còn thiếu mấy cái chuyển hướng!

“Nếu như đổi lại là ta, tại tác pháp trước đó, ta nhất định sẽ làm bộ giật nảy cả mình dáng vẻ, nói cái kia Ác Quỷ vậy mà vượt ra khỏi tưởng tượng của ta, quá khó đối phó, nhất định phải thêm tiền mới được!

“Ngươi nghĩ a, đều đến loại thời điểm này, đổi ai không được ngoan

ngoãn thanh toán a?”

“Nha...” Trương đại sư giật mình Đại Ngộ, nhìn về phía Triệu Ngọc ánh mắt cũng thay đổi. Hắn vội vàng đứng người lên, xông Triệu Ngọc ôm quyền chắp tay, nói nói, “ nguyên lai, huynh đệ cũng là người trong đồng đạo a! Không biết, ngươi hôm nay lần này động tác, là muốn phá quán đâu? Còn là muốn nhập bọn a?”

“Hoắc ha ha...” Triệu Ngọc ngửa mặt lên trời cười to, cuối cùng đem cảnh sát chứng móc ra, nói nói, “ ngươi quá lo lắng, ta không phải là muốn nhập bọn, mà là muốn chiêu ngươi nhập bọn mới đúng a! Chúng ta Phúc Lai tỉnh đại ngục giam, hiện tại chính nhận người đâu! Ha ha ha...”

Chương 1189: Nghịch thiên kéo dài tính mạng?

“Nguyên lai... Là cảnh sát a!”

Vừa nghe nói Triệu Ngọc chính là là cảnh sát, Trương đại sư lòng mang sợ hãi ngược lại là tiêu trừ không ít, nhưng tâm tình lại là rớt xuống ngàn trượng, lập tức ỉu xìu xuống dưới.

“Đại sư a, tiếp đó, chúng ta vẫn là nói nói chính sự đi!” Triệu Ngọc mở ra cặp công văn, lấy ra Thất Tinh huyền quan ảnh chụp, nói nói, “ ngươi đến nhìn một chút, vật này, ngươi hẳn là nhận biết a?”

“Cái này. . .” Đại sư nghển cổ nhìn thoáng qua, lập tức lộ ra thật sâu nghi hoặc, “Cảnh sát, có ý tứ gì? Đây không phải Vũ Thanh núi Thất Tinh huyền quan sao? Ta nghe nói, ở trong đó phát hiện thi thể đúng không? Bên này có thật nhiều người đi qua nhìn qua đâu!

“Ừm... Ai nha...” Bỗng nhiên, Trương đại sư tựa hồ minh bạch Triệu Ngọc ý tứ, vội vàng thở dài ôm quyền địa giải thích nói, “ cảnh sát a! Ngài không nên nghĩ lung tung a, cái này trong quan tài treo trên vách đá thi thể thế nhưng là cùng chúng ta không có nửa điểm quan hệ a! Chúng ta cũng chỉ là vừa mới nghe nói mà thôi, chúng ta nhưng không có lớn như vậy năng lực...”

“Hừ! Năng lực của các ngươi liền không nhỏ!” Triệu Ngọc thu hồi tiếu dung, trịnh trọng hỏi nói, “ ta đến hỏi ngươi, liên quan tới cái này Thất Tinh huyền quan, ngươi hiểu rõ môn đạo gì không có?”

Sau đó, Triệu Ngọc cũng không mịt mờ, lúc này đem liên quan tới huyền quan cùng thi thể tình huống, báo cho người này.

“A? Quỷ quái như thế sao?” Trương đại sư nghe xong, cả người đều lộn xộn, “Thất Tinh huyền quan là tại đón lấy Thái Dương trên vách đá dựng đứng, Thái Dương như vậy đủ, nhiệt độ cao như vậy, thi thể làm sao có thể không mục nát đâu? Có thể hay không... Đều là vừa vặn phóng tới bên trong đi?”

“Ta hỏi là môn đạo!” Triệu Ngọc nói nói, “ ta nghĩ, hắn là không cần ta nói thêm cái gì a? Liền xông các ngươi cho ta hạ dược chuyện này, 3 năm trở lên tù có thời hạn, là chuyện ván đã đóng thuyền!

“Thế nhưng là, nếu như ngươi có thể cho cảnh sát chúng ta cung cấp liên quan tới huyền quan án manh mối, ta ngược lại thật ra có thể cân nhắc huỷ bỏ đầu này lên án, bởi như vậy, toàn bộ tính chất cũng thay đổi! Ta nghĩ, ngươi cũng không ngốc a?”

“Ai nha, nhìn ngài nói, ngài yên tâm, ta nhất định biết gì nói nấy, chỉ cần ta biết tuyệt không bảo lưu! Chỉ bất quá nha...” Đại sư nhíu chặt lông mày, dùng sức suy tư nửa ngày, rồi mới lên tiếng, “Thất Tinh huyền quan là người cổ đại lưu lại, vật kia rất huyền, chúng ta ngành nghề nội bộ người, có rất ít người nhấc lên vật này...

“Nếu như chỉ từ phong thuỷ học góc độ đến xem, cái kia mặt vách núi tàng phong lộ thủy, hàm thiên tiếp địa, cũng có thể coi là một khối mai táng phong thuỷ bảo địa!

“Thế nhưng là... Nhưng đúng không...” Hắn dụng tâm hồi ức, ngón tay còn nhịn không được bóp lên lông mày, nói nói, “ nếu như nói hướng trong quan tài treo trên vách đá để đặt nữ hài thi thể, còn giấu trong lòng ngày sinh tháng đẻ, cái này... Cái này sao...”

Triệu Ngọc nhìn xem đại sư vê tay nhắm mắt trạng thái, lúc này mắng: “Làm sao... Ngươi nha còn muốn tiền sao?”

“Không phải, không phải!” Đại sư vội vàng khoát tay, “Ta cũng không dám, không dám! Ta chỉ là... Không biết nên nói thế nào a?

“Ừm...” Hắn một lần nữa tổ chức một cái ngôn ngữ, hỏi nói, “ cảnh sát, 7 nữ hài nhi đều là xử nữ sao?”

“Cái này...” Đừng nói, Triệu Ngọc trước đó còn chưa hề chú ý tới qua điểm này, cũng chưa từng có nghe pháp y nhắc qua, đành phải lắc đầu nói nói, “ ta cũng không rõ ràng! Thi thể đang giải phẫu bên trong, chờ một lúc có thể hỏi một chút... Ân... Ngươi hỏi như vậy, là có ý gì?”

“Nha... Chỉ là hỏi một chút mà thôi!” Trương đại sư nhíu chặt lông mày nói nói, “ loại tình huống này, chợt nhìn đi lên, có chút giống như là cho cái nào đó địa vị tôn quý người chôn cùng!

“Nhưng chúng ta Vũ Thanh núi một vùng là Chá nhân hậu đại, tôn trọng hoả táng, lưu lại thi thể tình huống không nhiều, trên cơ bản rất ít gặp đến loại này chôn cùng phương thức...” Đại sư vẫn vân vê lông mày nói nói, “ cho nên, cho ta cảm giác, Thất Tinh huyền quan loại tình huống này, càng giống là cho người nào đó kéo dài tính mạng a!”

“Ồ? Kéo dài tính mạng?” Triệu Ngọc trước đó đã từng có loại này suy đoán.

“Đúng thế!” Trương đại sư nói nói, “ ngài nhìn qua 《 Tam Quốc Diễn Nghĩa 》 sao? Cái kia Gia Cát Khổng Minh không phải liền là sử dụng thất tinh đăng đến nghịch thiên kéo dài tính mạng sao? Đáng tiếc không thành công?

“Ngài nhìn, cái này Thất Tinh huyền quan đại biểu cho Bắc Đẩu Thất Tinh, có thể hay không, tác dụng cùng thất tinh đăng đồng dạng đâu?

Chỉ là cần hướng trong quan tài để đặt tế hiến dùng thi thể?”

“Cái này. . .” Triệu Ngọc từ chối cho ý kiến.

“Ngài nhìn , bình thường kết âm thân hoặc chôn cùng, chỉ cần là tùy tiện làm nữ nhân thi thể liền không sai biệt lắm a?” Trương đại sư nói nói, “ thế nhưng là... Nơi này lại là 7 nữ hài nhi, cái kia ý nghĩa nhưng lại khác biệt!

“Trước kia giống như nghe ai nói qua, vẫn là xử nữ nữ hài đều là Thuần Âm Chi Thể, đem những cô bé này thi thể bỏ vào huyền quan, tất nhiên có khẩn cầu kéo dài sinh mệnh, hoặc là Trường Thọ chi ý a!”

“Nha...” Triệu Ngọc vội hỏi, “Vậy ngươi làm qua, hoặc được chứng kiến sao?”

“Không có! Cái này nhưng thật không có a!” Trương đại sư vội vàng khoát tay, “Kết âm hôn ta đều không có làm qua! Đừng nói ta, phàm là ta biết, cũng đều chưa bao giờ làm cái này!

“Ta mới vừa nói, người chết tất cả đều bị đưa đi nhà tang lễ hoả táng! Căn bản không có thi thể, cũng không thể ôm hủ tro cốt niệm chú a?”

“Chậc chậc... Khó khăn như thế sao?” Triệu Ngọc chậc lưỡi, hỏi nói, “ cái kia... Ngươi cho rằng, nếu như Thất Tinh huyền quan bên trong thi thể đều là ngoài ý muốn tử vong, thi thể hẳn là thông qua cái gì con đường lấy được đâu?”

“Vậy chỉ có thể từ đằng xa chở tới đây!” Đại sư không chút nghĩ ngợi nói nói, “ Hạ Khẩu cùng Việt sông hoàn toàn chính xác ưa thích thổ táng, có phải hay không là từ nơi đó mua được?

“Nếu lại hung ác một chút, liền là từ trong mộ móc ra?

“Bất quá... Cái kia dù sao cũng là đào mộ đào mộ, tổn hại âm đức, gãy tuổi thọ, trừ phi là nghèo đến điên rồi, bằng không ai cũng sẽ không làm loại này hoạt động!”

“Không có khả năng!” Triệu Ngọc lắc đầu, “Thi thể không có đông lạnh vết tích, từ mấy trăm cây số bên ngoài chở tới đây, trời nóng như vậy khí, thi thể làm sao cũng đều mục nát!”

“Dạng này a...” Trương đại sư lắc đầu, “Vậy coi như kỳ quái! Trừ phi đều là nhà mình hài tử, nếu không, ai cũng không có khả năng lấy tới trẻ tuổi như vậy nữ hài thi thể đi!”

Đến!

Triệu Ngọc không khỏi có chút buồn bực, hắn vốn cho rằng có thể từ thần côn này trong miệng hỏi ra thứ gì, thật không nghĩ đến, hỏi nửa ngày, lại còn là lời nhàm tai, một điều bí ẩn đề cũng không có phá giải!

Lúc này, cái kia đụng vào khung cửa Từ đường, cùng Trương đại sư thê tử, đã có dần dần dấu hiệu thức tỉnh.

Triệu Ngọc biết, một khi bọn họ tỉnh lại, tránh không được lại phải tốn nhiều một phen miệng lưỡi, liền muốn lấy thừa cơ hỏi nhiều nữa mấy vấn đề.

Ai ngờ, Triệu Ngọc chưa mở miệng, cái kia Trương đại sư nhưng chợt nhớ tới cái gì, vội vàng cau mày nói ra: “Ai? Cảnh sát a, có một nơi, ta cảm giác không đúng lắm...”

“Ồ? Mau nói!” Triệu Ngọc thúc giục, “Địa phương nào?”

“Ngài mới vừa nói...” Trương đại sư hồi ức nói, “ những cái kia nữ hài trong thi thể, còn có sinh bệnh chí tử đúng không hả?”

“Vâng! Có một tên người chết, là bởi vì bệnh tim qua đời!” Triệu Ngọc gật đầu.

“Còn có một cái... Bị người bóp chết?” Trương đại sư lại hỏi.

“Đúng!” Triệu Ngọc nghi hoặc, “Thế nào?”

“Cái kia liền có một chút không đúng, 《 khí vận đại sự 》 cùng 《 phong thuỷ huyền kinh » bên trong đều nói qua...” Trương đại sư thế mà bắt đầu trích dẫn kinh điển, “Nghịch thiên cải mệnh, nếu như muốn mượn nhờ người khác tuổi thọ, là phi thường kiêng kị bệnh chết hoặc đột tử người!

“Nhất là đến bệnh hiểm nghèo loại này! Ngài nhìn...” Hắn mở ra bàn tay giải thích nói, “Vốn là vì cầu cầu trường sinh, nhưng một cái tự thân mắc phải tuyệt chứng người, còn có cái gì tuổi thọ có thể nói?”

“Chậc chậc...” Triệu Ngọc chậc lưỡi, mặc dù nói tà dị, nhưng Triệu Ngọc lại cảm thấy gia hỏa này nói rất có lý.

“Nghĩ cắt cổ tay tự sát a, uống thuốc tự sát a loại này, còn có thể miễn cưỡng tán thành!” Đại sư lại nói, “ nhưng bị người bóp chết hoặc là ra tai nạn xe cộ loại này , đồng dạng cũng là tối kỵ!

“Hung thần ác xông, dùng như thế đột tử người vì chính mình kéo dài tính mạng, không thể nghi ngờ là đại hung chi tướng! Sẽ đối tự thân thật to bất lợi!”

“Cho nên... Ngươi ý tứ...” Triệu Ngọc lắc đầu, “Thất Tinh huyền quan án, cũng không phải có người muốn nghịch thiên kéo dài tính mạng rồi?”

“Cái này cũng khó mà nói!” Trương đại sư khó xử địa nói nói, “ cũng có một loại khả năng, gọi là —— bụng đói ăn quàng a!”

“Đúng! Đúng!” Triệu Ngọc dùng ngón tay chọn hắn một cái, lời này vừa vặn nói đến Triệu Ngọc trong lòng. Triệu Ngọc đồng dạng loại suy nghĩ này, nói nói, “ có khả năng, người này đã bệnh nguy kịch, không còn sống lâu nữa! Hắn vội vã mạng sống, cho nên, cũng liền mặc kệ cái gì kiêng kị không kiêng kỵ...”

Chương 1190: Đại sư chi thủ

Triệu Ngọc tự nhiên không tin trên thế giới thật có nghịch thiên kéo dài tính mạng loại này tà thuyết, những cái kia chế tạo Thất Tinh huyền quan người, khẳng định cũng là cùng vị này Trương đại sư đồng dạng giang hồ phiến tử.

Hắn cho rằng, nếu như ngày sinh tháng đẻ đại biểu người kia thật sự là mắc phải tuyệt chứng gì, nói không chừng, người này hiện tại đã không tại nhân thế!

Cho nên, bọn họ không nên chỉ ở trong đám người sống tìm kiếm, còn hẳn là tại vừa mới tử vong nhân khẩu bên trong tiến hành tra tìm mới tốt!

Nếu quả thật có như thế một cái phù hợp nên ngày sinh tháng đẻ, lại vừa mới bởi vì bệnh nặng mà tử vong người tồn tại, như vậy người này cùng huyền quan án quan hệ tất nhiên trọng đại!

Quá tốt rồi, Triệu Ngọc thở một hơi dài nhẹ nhõm, giày vò như thế nửa ngày, có thể tính đạt được một cái hơi hữu dụng mạch suy nghĩ.

“Cảnh sát. . . Trong này còn có một vấn đề giải thích không thông!” Trương đại sư vì có thể cho mình thu hoạch được giảm hình phạt, còn đang cố gắng tự hỏi Thất Tinh huyền quan sự tình, lại nói, “ vì cái gì, thứ bảy miệng huyền quan thi thể trên thân, sẽ không có ngày sinh tháng đẻ đâu?

“Cái này tựa hồ có chút nói không thông đi. . .” Hắn nghiêm túc nói,

“Thất Tinh huyền quan, tên như ý nghĩa, phải cần bảy bộ thi thể mới có thể phát huy hiệu lực, thiếu một cái ngày sinh tháng đẻ, há không liền không đạt được hiệu quả?”

“Cái này. . . Có lẽ cũng không khó giải thích!” Triệu Ngọc suy nghĩ nói nói, “ lòng người khó lường, ta đoán, cái này muốn nghịch thiên kéo dài tính mạng người bên cạnh, có lẽ là chiêu tiểu nhân!

“Có người tựa hồ không hy vọng hắn có thể kéo dài tính mạng thành công, cho nên vụng trộm tại nữ thi trên thân động tay chân, len lén lấy đi thứ 7 cỗ nữ thi trên người ngày sinh tháng đẻ, phá hủy hắn toàn bộ thiết kế!”

“Đúng, đúng!” Trương đại sư gật đầu đồng ý, “Thật là có loại khả năng này! Cứ như vậy, tựa hồ liền toàn có thể thuyết phục đi?”

“Thuyết phục cái rắm a!” Triệu Ngọc lắc đầu thở dài, “Thi thể đến cùng làm sao tới, không vẫn còn không biết rõ mà!”

“Đúng đúng đúng. . .” Trương đại sư tranh thủ thời gian chiếp ầy lấy gật đầu.

“Đúng rồi. . .” Triệu Ngọc lại đem viết có ngày sinh tháng đẻ giấy vàng lấy ra, lại một lần nữa hỏi, “Trước ngươi không phải nói, tờ giấy vàng này nhìn quen mắt sao? Ây! Ngươi cơ hội lập công chuộc tội tới, mau nói, trước kia ở đâu gặp qua?”

“Khục!” Ai ngờ, nghe thấy lời ấy, Trương đại sư chợt hít một tiếng, bất đắc dĩ nói nói, “ chúng ta một bộ này ngài còn không rõ ràng lắm sao? Vì lưu lại khách hàng, cần thích hợp địa đào hố lưu chụp! Cho nên. . . Ta trước đó nói cái gì nhìn quen mắt loại hình, đều là nói mò!”

“Ta mẹ nó cái nãi nãi gấu!” Triệu Ngọc không nghĩ tới đối phương đúng là nói hươu nói vượn, lúc này thất vọng, căm giận chửi đổng.

“Ừm. . . Ân. . . Ngài đừng có gấp, đừng có gấp. . .” Trương đại sư chuộc tội địa cầm lấy giấy vàng,

Lần nữa cẩn thận tra nhìn.

Lúc này, nằm dưới đất Từ đường cùng Trương đại sư nàng dâu đã ung dung tỉnh lại, bọn họ thật dài địa thở ra một hơi, biểu lộ vẫn là một mảnh đờ đẫn. Bọn họ từ dưới đất chậm rãi bò lên, một cái dựa khung cửa, một cái dán giường xuôi theo.

Lúc này, bọn họ đã thấy Triệu Ngọc đang cùng Trương đại sư chính cùng một chỗ nghiên cứu thứ gì, nhưng mà, trong đầu lại là trống rỗng, giống như đã quên đi vừa mới chuyện gì xảy ra. . .

“Chậc chậc. . .” Trương đại sư nghiêm túc nhìn một chút tấm kia giấy vàng, nói với Triệu Ngọc, “Cảnh sát a, ta trước đó không có nhìn kỹ! Hiện tại nhìn kỹ về sau, ta phát hiện. . . Phát hiện. . .”

“Phát hiện cái gì? Đừng giày vò khốn khổ được hay không? Mau nói!” Triệu Ngọc thúc giục.

“Ta phát hiện, ta trước đó hoàn toàn nhìn lầm!” Trương đại sư chỉ vào trên giấy vàng ngày sinh tháng đẻ nói nói, “ ngươi nhìn mấy chữ này viết, cái này gọi một cái cứng cáp hữu lực, Cổ Phong ngạo nghễ, cái này vận dụng ngòi bút, lực đạo này, đơn giản không có chọn lấy a!”

“Ừm? Ngươi ý tứ. . . Là. . .” Triệu Ngọc hình như có lĩnh ngộ.

“Ngài không biết, chu sa thành Mặc, viết so bình thường cách viết muốn phí sức một chút, muốn đem chữ viết tốt, cần quanh năm suốt tháng địa luyện tập mới được!

“Cho nên hiện tại một chút đạo hạnh cạn, cơ bản đều không cần chu sa

viết!” Trương đại sư chỉ vào trên giấy vàng màu đỏ nói nói, “ nhưng ngươi nhìn người này dùng chu sa viết mấy chữ này, rõ ràng công lực thâm hậu, tất nhiên là xuất từ đại sư chi thủ a!”

“Nha. . . Ta hiểu được!” Triệu Ngọc lĩnh ngộ, “Ý của ngươi là, không phải tất cả mọi người có thể viết ra tốt như vậy ngày sinh tháng đẻ?”

“Đúng!” Trương đại sư gật đầu, “Cho nên, người này khẳng định là cái làm chúng ta nghề này cao thủ! Mà cao thủ như vậy, coi như tại toàn bộ Phúc Lai tỉnh cũng hẳn là có thể đếm được trên đầu ngón tay mới đúng!”

“Nha. . .” Triệu Ngọc vỗ tay phát ra tiếng, tựa hồ lại thấy được hy vọng mới, “Đã dạng này, vậy ngươi hẳn là hiểu rõ một chút a? Tranh thủ thời gian cho ta liệt kê một cái danh sách đi ra!”

“Tốt!” Trương đại sư gấp vội vàng gật đầu đáp ứng, “Như thế cao cấp nhân vật, ta đích xác biết mấy cái như vậy, bọn họ cơ bản đều tại Hạ Khẩu hoặc tỉnh lị bên kia.

“Những người này nhưng lợi hại! Người bình thường nhưng không mời nổi, bọn họ chỉ vì những cái kia có tiền nhất xí nghiệp gia đại lão bản loại hình phục vụ. Có thu phí, thậm chí đều là ngàn vạn lên!

“Ta từng nghe nói qua một cao thủ, vì để cho hắn cố chủ tin tưởng hắn Pháp lực, vậy mà duy nhất một lần thuê mướn hơn 300 tên diễn viên, gọi là một cái cảnh tượng hoành tráng đâu!”

“Ta sát. . .” Triệu Ngọc nuốt ngụm nước bọt, trong lòng nói chuyện, thế mà còn có loại này thao tác?

“Ngài chờ lấy. . . Tên người không nhiều, ta cái này viết cho ngài. . .” Nói, Trương đại sư liền cầm lấy giấy bút, bắt đầu cho Triệu Ngọc viết thư hơi thở.

“A. . . A! ! ?”

Ai ngờ, đúng lúc này, cái kia Từ đường cuối cùng nhớ ra trước đó Triệu Ngọc biến thành quỷ sự tình, lập tức hoảng sợ gọi hô lên.

“Ai? Ai ai ai. . .” Trương đại sư nàng dâu cũng là dọa đến toàn thân run rẩy, ngay cả đứng lên cũng không nổi, không ngừng địa hướng giường dưới đáy chui. . .

“Lão Trương!” Triệu Ngọc cũng không để ý tới hai người kia, mà là nghiêm túc hướng Trương đại sư hỏi nói, “ ngươi nhận biết trong cao thủ, có hay không ở tại phụ cận? Ta vẫn cảm thấy, Thất Tinh huyền quan bên trong thi thể, hẳn là đến từ xung quanh một vùng!”

“Không có, tuyệt đối không có!” Trương đại sư lời thề son sắt địa nói nói, “ Vũ Thanh núi vùng này, phương viên 100 cây số, ta dám cam đoan, không có so ta lại chuyên nghiệp!

“Ngươi biết không? Lý Thiên mộc người thọt a bảy, cho người ta viết quẻ còn cần Hán ngữ ghép vần đâu!”

“Quỷ! Quỷ a!” Trương đại sư nàng dâu chỉ vào Triệu Ngọc hô nói, “ lão Trương, hẳn là quỷ a, điện đều điện bất tử! Ngươi chạy mau. . . Chạy mau. . .”

“Được rồi, đừng kêu bà nương! Đã để lộ. . .” Trương đại sư vẫy vẫy tay áo, sau đó tiếp tục nói với Triệu Ngọc, “Cảnh sát, dạng này người mặc dù không nhiều, nhưng trong đó cũng có rất nhiều phi thường điệu thấp, không thường lộ diện!

“Cho nên, ta đề nghị ngài, ngoại trừ ta cho ngài mấy người này bên ngoài, ngài cũng nhiều điều tra nghe ngóng một cái những cái kia đặc biệt đặc biệt có tiền đại lão bản, tại bọn họ cái kia cao cấp vòng tròn bên trong, hẳn phải biết so với ta nhiều!”

Ong ong ong. . .

Ai ngờ, Trương đại sư vừa mới nói xong, ngoài cửa thình lình truyền đến dồn dập còi cảnh sát thanh âm.

Nguyên lai, Triệu Ngọc sớm địa dùng tin nhắn thông tri Hùng Văn Đống, để hắn phái cảnh sát nhân dân qua người tới bắt. Bởi vì cầu gãy nguyên nhân, lúc này cảnh lực, đều là từ Tùng châu bên kia điều động tới.

“Lão. . . Lão đầu tử. . . Là cảnh sát phải không? Cảnh sát sao lại tới đây. . .” Lúc này, Trương đại sư nàng dâu quá sợ hãi, gấp vội vàng nắm được Trương đại sư cánh tay, không biết làm sao.

“Được! Biểu hiện không tệ!” Triệu Ngọc đối Trương đại sư tích cực thái độ tương đối hài lòng, lúc này nói nói, “ về sau hảo hảo cải tạo, đừng có lại làm những cái kia chuyện thương thiên hại lý! Nếu như lần này bản án thật phá, ta sẽ giúp các ngươi xin lượng hình!”

“Tạ Tạ cảnh quan, tạ Tạ cảnh quan, ngài yên tâm! Ta về sau nhất định cải tà quy chính, thay đổi triệt để, một lần nữa làm người, không dám tiếp tục giả danh lừa bịp!” Trương đại sư liên tục thở dài về sau, lại đem Triệu Ngọc quan sát tỉ mỉ một phen, lúc này mới lòng tràn đầy tò mò hỏi nói, “ bất quá. . . Cảnh sát a!

“Ngài vừa rồi biến thành quỷ một chiêu kia, đến tột cùng là làm sao làm được a? Ta sống nửa đời người, chưa từng thấy qua như thế rất thật hiệu quả đâu, căn bản nửa chút sơ hở cũng nhìn không ra!

“Đạo cụ của ngài, giấu chỗ nào rồi?

“Ừm. . .” Hắn trầm ngâm một cái, lại mọi loại thành kính năn nỉ nói, “ xin hỏi, ngài có thể hay không đem một chiêu này. . . Dạy cho ta à?”

Chương 1191: Ba cái nan đề

Dù sao Triệu Ngọc cấp bậc cùng thân phận bày ở chỗ này, đã từ hắn báo động, Hùng Văn Đống làm sao có thể không coi trọng?

Không cần một lát, hơn mười chiếc xe cảnh sát đem Trương đại sư gia đạo quan bao bọc vây quanh, ngoại trừ Trương đại sư vợ chồng cùng Từ đường bên ngoài, cảnh sát đem bọn họ đồng bọn một mẻ hốt gọn.

Để Triệu Ngọc nhỏ nhỏ giật mình một cái chính là, Trương đại sư đội nhìn qua không ra thế nào nhỏ, thật không nghĩ đến, chỉ riêng hỗ trợ liền có 14 người nhiều!

Hắn phía sau sử dụng khoa học kỹ thuật thủ đoạn, càng là làm người líu lưỡi, thậm chí có thể so với chuyên nghiệp ma thuật đoàn đội!

Nhìn xem Trương đại sư đeo lên còng tay, chán nản bị cảnh sát mang đi, Triệu Ngọc bận bịu cùng phụ trách bắt chúng nhân viên cảnh sát phân phó, để bọn họ nhìn kỹ vị đại sư này, nếu như khẩu cung của hắn thật đối huyền quan án có cái gì trợ giúp, mình sẽ còn về tới tìm hắn!

Phút cuối cùng, Triệu Ngọc lại đang đại sư bên tai nhỏ giọng thì thầm một câu: “Đại sư a, đừng chó không đổi được đớp cứt! Ta cái này biến thành quỷ tuyệt chiêu chính là tổ truyền tuyệt kỹ, ai cũng không biết!

“Cho nên, quay đầu nói cho ngươi người, tiến vào cục cảnh sát về sau, một mực bàn giao tội của các ngươi là được! Ta biến mặt sự tình đừng nói là!

“Nếu ai dám đem ta sẽ tổ truyền tuyệt học sự tình tiết lộ ra ngoài, hừ hừ...”

Nhìn thấy Triệu Ngọc con mắt trừng một cái, Trương đại sư lập tức giật mình một cái, vội vàng vỗ bộ ngực phát cái thề độc.

Bất quá, trên thực tế, Triệu Ngọc cũng không sợ bọn họ để lộ tin tức, bởi vì hắn đã dùng Hacker chỉ lệnh xóa đi hắn biến mặt lúc giám sát ghi chép, ai cũng tra không được.

Còn nữa nói, Trương đại sư bọn người chỉ cho là hắn là sử dụng một loại nào đó đạo cụ thực hiện, tự nhiên cũng sẽ không nhiều muốn.

Về phần cái kia hai tên bị dọa ngất mỹ nữ, vậy liền muốn nói cái gì nói cái nấy đi thôi! Ai lại sẽ tin tưởng câu hỏi đấy của các nàng ?

Cứ như vậy, Trương đại sư lừa gạt đội hủy diệt, Triệu Ngọc cảm giác coi như không tệ, chí ít thông qua việc này, tìm được mấy cái phá giải huyền quan án phương hướng.

Thế là, hắn lập tức cho Miêu Anh gọi điện thoại, để nàng từ đã tử vong nhân khẩu bên trong, lần nữa tìm tìm một cái cái kia cùng ngày sinh tháng đẻ đối ứng người, nhìn xem lần này liệu sẽ có thu hoạch mới?

Miêu Anh mặc dù cũng không biết Triệu Ngọc giả quỷ kinh lịch, nhưng nghe đến Triệu Ngọc đề nghị, cũng là cảm thấy phi thường có đạo lý, lập tức một lần nữa lục soát đi...

“Ai!” Lúc này, cùng Triệu Ngọc cùng đi vị kia lính cảnh sát đứng tại đạo quán cổng nói nói, “ không nghĩ tới a, không nghĩ tới! Bọn họ rõ ràng đều là một bang thần côn lừa đảo! Uổng ta vẫn là cảnh sát đâu! Thế mà còn tin tưởng không nghi ngờ... Thật sự là hổ thẹn, hổ thẹn a!”

“Hắc hắc...” Hùng Văn Đống tại bên cạnh hắn nói ra,

“Thế nào? Ta đã nói đi! Trương đại sư nếu là thật như vậy thần, hắn là đã sớm có thể tính ra hắn hôm nay kiếp nạn tới đi? Sẽ còn ngây ngốc ở chỗ này chờ chịu bắt sao?”

Nhìn thấy Triệu Ngọc nói chuyện điện thoại xong đi tới, Hùng Văn Đống lập tức nịnh nọt địa cao giọng nói ra:

“Còn nói xằng cái gì xem tướng đại sư đâu! Thế mà chúng ta liên phá không đầu nữ thi án cùng ác ma án Triệu đại thần thám đều không nhận ra! Dừng a!” Hùng Văn Đống mỉm cười, “Cái này cũng đáng đời hắn hôm nay không may mà!”

“Đúng vậy a đúng a!” Tiểu cảnh viên cũng là phụ họa, “Triệu cảnh sát thật sự là kiến thức rộng rãi, hỏa nhãn kim tinh a! Thế mà liếc mắt một cái thấy ngay bọn họ thủ đoạn nham hiểm! Nếu là đổi ta, không phải gạt ta cái táng gia bại sản không thể!”

Nghe hai vị nhân viên cảnh sát tán dương, Triệu Ngọc chợt cảm giác một trận mỏi mệt.

Mặc dù Trương đại sư ly kia mãnh liệt liều thuốc bị hắn ẩn hình thuốc giải độc hóa giải, nhưng trước đó, hắn dù sao đã bận rộn hai ngày một đêm không có chợp mắt, giờ phút này đã đạt đến cực hạn, rất muốn mau mau nằm tại trên giường lớn thống khoái ngủ một giấc.

Nhưng mà, không được a!

Bởi vì tìm được mới phá án phương hướng, hắn còn có rất nhiều làm việc cần phải xử lý. Tại Hùng Văn Đống hai người chở hắn trở về Vũ Thanh Hình Cảnh Đại Đội trên đường, hắn liên tiếp đánh hơn mười điện thoại, bắt đầu khua chiêng gõ trống địa bố trí nhiệm vụ.

Trong đó nhiệm vụ chủ yếu nhất, liền là mau chóng tìm tới cái kia viết

ngày sinh tháng đẻ đại sư, chỉ cần tìm được người này, huyền quan án tự nhiên tự sụp đổ!

Một phương diện, hắn cần phái người đi dựa theo Trương đại sư cho ra danh sách tìm kiếm mục tiêu!

Một phương diện khác, thì cần muốn điều tra thăm viếng một chút đại lão bản, đi tìm hiểu những cái kia không muốn người biết phong thủy đại sư...

Cái trước còn an bài xong một chút, có danh sách tại cái gì, liền không sợ những cái kia sẽ chạy, cho nên chỉ cần để Nhiễm Đào mang người đi đi chính quy chương trình, từng cái điều tra là đủ.

Thế nhưng là cái sau bởi vì dính đến một chút tư ẩn, nếu như mạo muội phái người đi chính diện điều tra, chẳng những lại nhận các đại lão bản mâu thuẫn, cái gì cũng không tra được, hơn nữa còn có khả năng đánh cỏ động rắn.

Bởi vậy, phụ trách chuyện này người, nhất định phải là một cái đầu não linh hoạt, đồng thời có chút thủ đoạn nhân viên cảnh sát mới được.

Mới đầu, Triệu Ngọc muốn mình đi, nhưng bất đắc dĩ mình còn muốn trấn thủ Vũ Thanh sơn chủ cầm đại cục, cho nên, liên quan tới chuyến này nhân viên lộ ra có chút khó giải quyết.

Càng nghĩ, Triệu Ngọc cuối cùng quyết định, chuyện này vẫn là để Thôi Lệ Châu đi làm thích hợp nhất!

Nàng dù sao cũng là nữ phi tặc xuất thân, hiểu được rất nhiều giang hồ quy củ, mà lại hành tung bí ẩn, người cũng cơ linh. Nếu như từ nàng đến hoạt động tra ẩn tàng phong thủy đại sư, hiển nhiên ổn thỏa nhất!

Mặc dù... Bảo tàng án vừa mới hoàn tất không lâu, Triệu Ngọc có chút

bận tâm Thôi Lệ Châu một người an toàn, nhưng dù sao nhiệm vụ lần này đều là công sai, hắn có thể phái nơi đó nhân viên cảnh sát bảo hộ.

Còn nữa nói, Triệu Ngọc lúc trước còn cho Thôi Lệ Châu trên thân sắp đặt qua một cái khẩn cấp tránh hiểm cầu, hắn là không cái gì quá lớn lo lắng.

Sau khi nghĩ thông suốt, Triệu Ngọc lập tức gọi điện thoại cho Thôi Lệ Châu, hướng nàng làm chỉ thị, đồng thời đem tài liệu tương quan gửi đi cho nàng.

Tiểu Thôi tuân lệnh về sau, chẳng những không có bất luận cái gì bất mãn, phản mà vô cùng hưng phấn, hướng Triệu Ngọc một ngụm cam đoan, nhất định sẽ bảo chất bảo lượng hoàn thành nhiệm vụ, đem những cái kia bí ẩn phong thủy đại sư không còn một mống địa khai quật ra!

Hô...

Tất cả đều an bài hoàn tất về sau, Triệu Ngọc lúc này mới thoáng thở dốc một hơi.

Giờ phút này lại là một tháng lãng sao thưa ban đêm, hắn nhìn một chút hệ thống giới trên mặt "Càn cấn" quẻ, trước mắt còn không có bất kỳ cái gì hoàn tất dấu hiệu.

"Càn" quẻ tạm thời không nghĩ, chỉ nói đại biểu cho tiến triển vụ án "Cấn" quẻ, Triệu Ngọc liền ẩn ẩn cảm giác, hắn cách huyền quan án chân tướng, giống như có lẽ đã càng ngày càng gần!

Mặc dù tình tiết vụ án quỷ dị phi thường, khó bề phân biệt, nhưng hắn vẫn cho rằng, vụ án này tựa hồ cũng không có không đầu nữ thi án, hoặc ác ma án phức tạp như vậy!

Giống như... Cái kia phá giải câu đố phương pháp, kỳ thật một mực liền

bày ở trước mắt mình, chỉ là hắn còn chưa phát hiện mà thôi!

Có lẽ... Chính là bởi vì huyền quan bản thân tràn đầy thần bí, cho nên mới để cho mình không để ý đến cái gì a?

Nghĩ như vậy, Triệu Ngọc càng không ngủ được.

Hắn ngồi tại lắc lư trên xe, tiếp tục cố gắng suy tư, muốn đem huyền quan án tình tiết vụ án, phân giải đến càng thêm cẩn thận.

Hắn cho rằng, cả vụ án nhìn như khó bề phân biệt, nhưng trong đó cũng chỉ có ba cái chỗ khó mà thôi.

Chỉ cần có thể đem cái này ba cái chỗ khó phá giải, cả vụ án liền sẽ được phơi bày:

Thứ nhất, tội phạm hướng trong quan tài treo trên vách đá để đặt thi thể mục đích;

Thứ hai, thi thể là từ đâu tới?

Thứ ba, thi thể là thế nào để lên?

Thông qua hôm nay biến thành quỷ, cái này thứ một nan đề giống như có lẽ đã bị mở ra, rất có thể là có người muốn lợi dụng huyền quan đến nghịch thiên kéo dài tính mạng!

Như vậy... Liên quan tới đằng sau hai cái nan đề, lại nên như thế nào phá giải đâu?

Chương 1192: Rùng mình phát hiện

Huyện lấy du lịch làm chủ, huyện thành tuy nhỏ, nhưng khách sạn nhà khách lại nhiều vô số kể. Vì chiêu đãi Triệu Ngọc bọn người, nơi đó cục cảnh sát sớm đã vì tổ điều tra đặc biệt an bài tốt nhất khách sạn để vào ở.

Nhưng mà, hiện tại các lộ nhân viên cảnh sát đã lần lượt xuất động, lúc nào cũng có thể sẽ có tin tức mới truyền đến, là chủ quản tổ trưởng Triệu Ngọc, không thể rời đi quá xa.

Cho nên hắn cuối cùng quyết định, vẫn là lưu tại phòng trực ban chấp nhận ngủ một đêm lại nói.

“Hừ! Những này thần côn...” Trong phòng trực ban, làm Triệu Ngọc cho Miêu Anh giảng thuật hôm nay đụng quỷ kỳ ngộ về sau, Miêu Anh lòng đầy căm phẫn địa nói nói, “ ngươi làm được quá đúng, nên hảo hảo trị trị bọn họ! Những người này quá ghê tởm, vì lừa gạt tiền tài thế mà có thể nghĩ ra nhiều như vậy bàng môn tà đạo đến!”

“Những thứ này... Cũng đều là một chút hàng thông thường đâu!” Trong phòng không người, Triệu Ngọc kéo Miêu Anh bàn tay như ngọc trắng, nói nói, “ dám động Thất Tinh huyền quan, mới thật sự là lợi hại Cao cấp nhân tài đâu!”

“Lợi dụng nữ hài thi thể nghịch thiên kéo dài tính mạng? Đây cũng quá tà dị đi?” Miêu Anh lắc đầu thán nói, “ một người bình thường, làm sao lại tin tưởng dạng này oai lý tà thuyết đâu?”

“Ta cho rằng, cái này muốn nghịch thiên kéo dài tính mạng người, nhất

định là cái phi thường nhân vật có tiền!” Triệu Ngọc nói nói, “ bằng không... Những này Cao cấp lừa đảo cũng sẽ không để mắt tới hắn a?

“Ai! Chúng ta nhìn qua đều biết là giả, thế nhưng là đổi tại một kẻ hấp hối sắp chết góc độ đi xem, vậy coi như hoàn toàn khác biệt!” Triệu Ngọc nói nói, “ như loại này kẻ có tiền, có lẽ thật cho rằng, dùng tiền có thể mua tuổi thọ của mình a?”

“Chỉ mong...” Miêu Anh cầu trông mong, “Có thể đem người này sớm một chút tìm ra, như thế bản án liền có thể thuận lợi phá hết!”

“Bất quá...” Triệu Ngọc nằm ở trên giường, vây quanh ở Miêu Anh eo thon, lười biếng lại mệt mỏi nói nói, “ liên quan tới thi thể nơi phát ra, nhưng vẫn là nghĩ mãi mà không rõ a!”

“Hoàn toàn chính xác! Nếu như người là bị bọn họ cố ý sát hại, chí ít hắn là tìm tới tương ứng mất tích tin tức mới đúng!” Miêu Anh phụ họa, “Nhưng cho tới bây giờ, lại vẻn vẹn tìm được một cái Cảnh Nhã Ái!”

“Ta đã để Tằng Khả đi thăm dò cảnh sát vụ án ghi chép, “ Triệu Ngọc nói nói, “ nhìn xem cái khác nữ hài có phải hay không có liên quan vụ án thi thể? Thế nhưng là... Mặc kệ có liên quan vụ án không có liên quan vụ án, dân bản xứ đều sẽ hoả táng, ta vẫn là không nghĩ ra, thi thể này đến cùng là thế nào tới?”

“Ừm...” Miêu Anh trầm ngâm một chút, nắm ở Triệu Ngọc bả vai, nghiêm túc nói, “Thân ái, như vậy... Ta trước đó đề nghị kia... Ngươi có phải hay không suy nghĩ thêm một chút đâu? Phải biết, ngươi khi đó tại Bắc Thiên toàn dân tìm ma, thế nhưng là lập can kiến ảnh nhận được kỳ hiệu a!

“Đã như vậy, chúng ta vì cái gì không sớm một chút đem nữ thi tin tức đem ra công khai, để công chúng nhận thi đâu?”

“Không được a...” Triệu Ngọc khó xử nói,

“Không phải vạn bất đắc dĩ, ta vẫn là không hy vọng sử dụng loại phương pháp này! Ta cũng không phải lo lắng công chúng sẽ phản ứng quá mức mãnh liệt, mà là làm như vậy, sẽ đối với chúng ta Hậu kỳ điều tra bất lợi...

“Làm những cái kia ở giữa mua bán thi thể người, phát hiện chúng ta thả ra nhận thi tin tức về sau, phản ứng đầu tiên tất nhiên là bỏ trốn mất dạng, hoặc là hủy diệt chứng cứ phạm tội!

“Bởi như vậy, chúng ta nhưng liền được không bù mất!”

“Thế nhưng là...” Miêu Anh nhíu mày, “Hiện tại huyền quan án đã không phải là bí mật, nếu như nên bỏ trốn mất dạng, chỉ sợ cũng đã sớm chạy trốn a?”

“Không giống... Nhiều như vậy thi thể!” Triệu Ngọc nói nói, “ có lẽ có liên quan vụ án người đã không phải lần đầu tiên làm như vậy. Ta mặc dù chưa có tiếp xúc qua đầu cơ trục lợi thi thể, nhưng chắc hẳn cùng đầu cơ trục lợi cái khác hàng cấm không sai biệt lắm.

“Nếu ta là một cái bán hàng cấm ở giữa thương, như vậy ta khả năng để ta online cùng offline gặp mặt sao?”

“Nha...” Miêu Anh lĩnh ngộ, “Ý của ngươi là, coi như đầu cơ trục lợi thi thể người biết huyền quan án, cũng không nhất định biết trong quan tài treo trên vách đá thi thể, là từ trong tay mình ngược lại bán đi?”

“Đúng thế... Có thể một khi đem thi thể tin tức đem ra công khai...” Triệu Ngọc khoát khoát tay, mệt mỏi nhắm mắt lại, thanh âm càng ngày càng nhỏ...

“Ta minh bạch, minh bạch! Vậy được rồi, cũng chỉ có thể chờ vạn thời

điểm bất đắc dĩ lại nói! Ân... Đúng rồi...” Miêu Anh lại nói, “ hôm nay Cao pháp y từ số 2 thi thể trong miệng phát hiện niềng răng, cái kia uốn nắn khí là một loại đặc dị chất liệu, không phải đại chúng sản xuất, ủng có nhất định tính đặc thù!

“Cho nên... Ta đã phái người đi phụ cận từng cái nha khoa phòng khám bệnh xác nhận đi... Nói không chừng, ân...”

Ai ngờ, Miêu Anh chưa nói xong, dĩ nhiên đã nghe được Triệu Ngọc tiếng ngáy.

Nàng cúi đầu xuống, cái này mới nhìn đến, Triệu Ngọc đã ngủ...

“Ừm... Nghỉ ngơi thật tốt đi, thân yêu!” Miêu Anh xoay người tại Triệu Ngọc trên trán nhẹ nhàng hôn một cái, trong mắt hiển thị rõ ôn nhu.

Kỳ thật, Triệu Ngọc hai ngày một đêm không ngủ, mà Miêu Anh sao lại không phải đâu? Thế nhưng là, Triệu Ngọc chính đang nghỉ ngơi bên trong, nàng không thể như vậy không đi làm.

Thế là, đang trợ giúp Triệu Ngọc nằm xong về sau, nàng cả sửa lại một chút quần áo, lại lần nữa trở lại văn phòng làm việc đi...

...

Hôm sau buổi sáng 8 điểm, khôi phục tinh thần Triệu Ngọc, sớm đã đi vào Thất Tinh huyền quan hiện trường, lại một lần nữa tiến hành hiện trường xem xét.

Chuyện cho tới bây giờ, liên quan tới lúc trước hắn nói lên ba cái vấn đề, một cái đã cơ bản giải quyết, một cái khác thì còn tại phạm vi lớn địa trong điều tra.

Cho nên, hắn hôm nay trở lại hiện trường mục đích, liền là muốn giải

quyết vấn đề thứ ba: Tội phạm đến cùng là như thế nào đem 7 bộ thi thể vận đến trong quan tài treo trên vách đá đi?

Cho tới bây giờ, kỹ thuật đội cũng không có tại huyền quan trên vách đá dựng đứng phát hiện dựng giàn giáo, hoặc là lắp đặt cố định trang bị leo núi vết tích.

Đã không phải từ bên trên hướng xuống phía dưới, cũng không phải tự dưới lên trên leo lên, chẳng lẽ... Thật có phi hành khí nói chuyện hay sao?

Tổng hợp trước đó đủ loại thăm dò, Triệu Ngọc vây quanh vách đá lại đi vòng vo hơn một giờ, trong đầu lần nữa tưởng tượng mấy loại khả năng, nhưng cuối cùng tất cả đều bị mình đẩy ngã.

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc trầm tư suy nghĩ thời điểm, phía dưới vách núi chợt truyền đến một trận ồn ào.

Triệu Ngọc bận bịu hướng phía dưới nhìn lại, nhưng gặp phía dưới vách núi chẳng biết lúc nào lái tới một cỗ kéo, cái kia kéo tại ở gần vách đá bốn năm mét địa phương dừng lại, sau đó đem đuôi thuyền nhắm ngay vách đá.

Sau đó, từ nắm thuyền bên trên xuống tới mấy tên thủy thủ, cầm trong tay dây thừng nhảy tới trong nước...

Ân... Đây là...

Triệu Ngọc nằm rạp trên mặt đất xem xét tỉ mỉ, nhưng gặp vách đá trước mặt nước sông, quả nhiên như Bàng Trí Huy hội trưởng nói như vậy, đều là bùn cát chỗ nước cạn, người nhảy ở trong nước, mới vừa vặn không có quá lớn chân mà thôi.

“Triệu thần thám...” Lúc này, Hùng Văn Đống lưu ý đến Triệu Ngọc, vội

vàng qua để giải thích nói, “ bọn họ là đến vớt cột điện! Thị chính công ty nhưng thật keo kiệt a, đã quẳng thành hai nửa cột điện, còn muốn nhặt về đi đâu! Ha ha...”

“Nha... Vớt cột điện a!”

Triệu Ngọc chăm chú trầm tư một chút, ánh mắt lại gắt gao nhìn chằm chằm phía dưới cái kia chiếc kéo.

Ai?

Bỗng nhiên, trong đầu hắn tung ra một cái ngạc nhiên suy nghĩ đến, có thể hay không... Tội phạm hướng trong quan tài treo trên vách đá để đặt thi thể, cùng thuyền có quan hệ đâu! ?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc vội vàng nói với Hùng Văn Đống: “Nhanh! Mau dẫn ta đến phía dưới đi, nhanh! !”

“Nha...”

Nhìn thấy Triệu Ngọc hưng phấn dị thường, Hùng Văn Đống không dám thất lễ, vội vàng chào hỏi thủ hạ chuẩn bị xe.

Vách đá nhìn xem rất gần, cần phải đến phía dưới vách núi đi, lại cần quấn rất xa một đoạn đường mới được.

“Ừm...” Mãi cho đến ô tô Khai động, Hùng Văn Đống lúc này mới thừa cơ mở miệng hỏi, “Triệu thần thám, ngài có phải hay không phát hiện cái gì a?”

Ai ngờ, Triệu Ngọc đang muốn nói chuyện, điện thoại chợt vang lên.

Mở ra xem, điện thoại chính là Tằng Khả đánh tới.

“Tổ trưởng! Tổ trưởng...” Vừa mới nghe, trong điện thoại liền thình lình vang lên Tằng Khả gấp rút thở dốc thanh âm, “Tìm được, tìm được!”

“Tìm tới cái gì rồi?” Triệu Ngọc vội hỏi.

“Vừa mới thông qua Wechat hình ảnh so với! Chúng ta tìm được số 6 thi thể thân phận!” Tằng Khả nhanh chóng nói nói, “ tên của nàng gọi Tô Lan, là cái nhà ở Bắc cảng thị học sinh trung học!”

“Đúng vậy a!” Triệu Ngọc vội vàng hỏi lại, “Như vậy tình huống cụ thể đâu? Là người mất tích sao?”

“Không... Không không không... Không phải!”

Ai ngờ, nghe xong lời này, Tằng Khả vậy mà trở nên cà lăm. Mà lại, Triệu Ngọc có thể nghe ra, Tằng Khả cà lăm tựa hồ cũng không phải là bởi vì quá độ hưng phấn, mà là ẩn ẩn lộ ra một loại sợ hãi!

“Tổ trưởng a!” Quả nhiên, Tằng Khả run rẩy trả lời nói, “ chúng ta vừa mới thông qua Tô Lan thân nhân giải được, Tô Lan được bệnh trầm cảm, tại năm trước đốt than tự sát, đã chết!”

“Nha... Đã chết a...”

“Không... Không, cái này còn không phải trọng điểm!” Tằng Khả vừa vội gấp rút lại kinh dị địa bồi thêm một câu, “Trọng điểm là... Nhà của nàng thuộc phi thường minh xác nói cho chúng ta biết, Tô Lan di thể đã bị hoả táng, cha mẹ hắn mắt thấy nàng bị thúc đẩy lò hỏa táng! ! !”

Chương 1193: Chờ không nổi?

Buổi sáng 10 điểm nửa, Bắc cảng thị nhà tang lễ.

Triệu Ngọc mang theo Hùng Văn Đống bọn người, tại trước tiên đạt tới hiện trường.

Làm Triệu Ngọc biết được số 5 thi thể đã tại năm trước hoả táng tin tức về sau, hắn chỉ có thể đạt được hai cái kết luận, thứ nhất, Tô Lan Tá Thi Hoàn Hồn; thứ hai, thi thể của nàng cũng không có bị thật hoả táng, bị người đánh tráo!

Đương nhiên, thứ một cái kết luận rất dễ dàng bài trừ, rất rõ ràng chỉ còn lại có sau một loại khả năng!

Mà lại, nếu như Tô Lan phụ mẫu thật đưa mắt nhìn nàng bị thúc đẩy lò hỏa táng, như vậy xảy ra vấn đề địa phương chỉ có thể có một cái, cái kia chính là nhà tang lễ!

Càng nói chính xác, là nhà tang lễ —— hỏa táng tràng! ! !

Hỏa táng tràng chính là nhà tang lễ một bộ phận, tên như ý nghĩa, liền là hoả táng người chết địa phương.

Căn cứ tư liệu biểu hiện, toàn bộ Bắc cảng thị chỉ có như thế một cái hỏa táng tràng, bởi vì nơi đó tôn trọng hoả táng, cho nên cái này hỏa táng tràng làm việc còn rất bận rộn.

Làm Triệu Ngọc bọn người chạy đến thời điểm, bên trong ngay tại đốt

người chết, mà lại đằng sau còn có xếp hàng đợi đốt.

Triệu Ngọc vốn định kiểm tra một chút lò hỏa táng, nhưng bên trong đốt hừng hực liệt hỏa, chỉ có thể tạm thời chờ đợi.

“Triệu thần thám, Triệu thần thám, thật có vấn đề a!” Hùng Văn Đống gấp rút chạy đến Triệu Ngọc trước mặt báo cáo nói, “ hiện đang phụ trách lò hỏa táng tên này nhân viên là thay ca, hắn nói lò hỏa táng chủ quản Bạch Lãng xin nghỉ bệnh, đã ba ngày không có đi làm!”

“Ba ngày?” Triệu Ngọc thở ra một hơi, “Đúng lúc là huyền quan nữ thi bị phát hiện thời gian!”

“Ta. . . Ta đã thông tri Bắc cảng Hình Cảnh Đại Đội, để bọn họ đi bắt người!” Hùng Văn Đống vội vàng nói, “Điện thoại tín hiệu cũng tại định vị bên trong!”

“Ừm. . .” Triệu Ngọc mặc dù gật đầu, nhưng trong lòng cảm giác, bắt được nghi phạm cơ hội cũng không lớn. Đã nghi phạm sớm có phát giác, hắn là sớm đã lẩn trốn. Nếu như đuổi bắt, tất nhiên phải cần một khoảng thời gian mới được.

“Nếu là nói như vậy. . .” Hùng Văn Đống chỉ vào xa xa lò hỏa táng nói nói, “ cái này lò hỏa táng có vấn đề? Thân nhân của người chết, nhưng là nhìn lấy người chết bị thúc đẩy đi, mà lại nhìn tận mắt bên trong lấy lên đại hỏa. . .

“Cái kia. . . Cái kia. . .” Hắn vò đầu đầu, bất khả tư nghị nói nói, “ tro cốt đâu?”

“Tro cốt bị vùi vào phần mộ, “ Triệu Ngọc nói nói, “ người chết gia thuộc hiện tại chính đi hướng Hình Cảnh Đại Đội nhận thi, nếu như xác nhận không thể nghi ngờ, bọn họ sẽ đi Khai mộ phần kiểm tra thực hư tro cốt! Ngươi tranh thủ thời gian phái người theo vào một cái, toàn bộ

hành trình cùng đi!”

“Nha. . . Tốt!” Hùng Văn Đống xông thủ hạ khoa tay một cái, lập tức có người đi làm. Người sau khi đi, Hùng Văn Đống lại nói, “ Triệu thần thám, nói như vậy. . . Ngay cả tro cốt đều là giả?

“Vậy mà đánh lò hỏa táng chú ý, đám này chuyển thi thể, cũng quá ghê tởm đi! Ai!” Hắn thở dài một hơi, nói nói, “ trách không được, huyền quan nữ thi đều bị trang điểm qua, nguyên lai. . . Những cái kia trang, đều là nhà tang lễ cho các nàng vẽ a!”

“Tổ trưởng, tổ trưởng. . .” Ai ngờ, vừa dứt lời, Tằng Khả lại nhanh chóng chạy tới báo cáo nói, “ tra được, tra được! Ngoại trừ cuối cùng hai cái bên ngoài, trước số 5 nữ thi, đều là từ nơi này nhà tang lễ hoả táng!

“Chúng ta trước đó đoán không sai, các nàng sớm đều đã là người chết!”

Lời vừa nói ra, ở đây chúng nhân viên cảnh sát một mảnh xôn xao. Đừng nói gặp qua, cho dù ai cũng chưa nghe nói qua loại chuyện quỷ dị này.

“5 cái! ?” Hùng Văn Đống nghi hoặc, “Còn kém hai cái, cái kia sau hai cái từ đâu tới đâu?”

“Mẹ nó cái nãi nãi gấu!” Nghe thấy lời ấy, Triệu Ngọc lại mắng to một tiếng, rống nói, “Số 6 nữ thi có xảy ra tai nạn xe cộ dấu hiệu, số 7 nữ thi là bị người bóp chết!

“Cái này mẹ nó còn cần đoán sao? Khẳng định là cái kia muốn nghịch thiên kéo dài tính mạng người bệnh tình chuyển biến xấu đã đợi không kịp, cho nên bọn họ không chiếm được đầy đủ người chết, liền bắt đầu từ sống trên thân người ra tay! !”

“A. . .” Đám người lại lần nữa nghe tiếng biến sắc.

“Quá. . . Quá ghê tởm!” Hùng Văn Đống tức giận đến toàn thân run rẩy, “Án mưu sát a! Đằng sau hai nữ hài. . . Là bị mưu sát! ?”

“Thế nhưng là. . .” Tằng Khả mặt mũi tràn đầy lo nghĩ địa nói với Triệu Ngọc, “Tổ trưởng, căn cứ tư liệu biểu hiện, số 1 nữ thi Lăng Mộng Phàm, mặc dù là cắt cổ tay tự sát, nhưng là. . . Nàng muốn đi năm tháng 9 phần bị hoả táng a! Đến bây giờ gần 9 tháng,

Thi thể kia đặt ở trong quan tài treo trên vách đá. . . Sao. . . Làm sao có thể. . .”

Hoàn toàn chính xác. . .

Triệu Ngọc chau mày, liên quan tới thi thể Bất Hủ sự tình, thật sự là hắn không nghĩ ra. Cao Phát Tài pháp y đã liên hợp mấy tên chuyên gia kiểm tra thực hư qua thi thể, kết quả giống như Trương Bồi Bồi, vẫn không có tìm tới thi thể Bất Hủ nguyên nhân.

Bởi vì thi thể cuối cùng sẽ bị hoả táng, cho nên nhà tang lễ chỉ là sẽ đơn giản cho thi thể trang điểm, cũng sẽ không làm bất luận cái gì chống phân huỷ xử lý.

Kể từ đó, nếu như muốn hiểu rõ thi thể Bất Hủ nguyên nhân, vậy liền chỉ có bắt lấy tội phạm mới có thể biết!

“Tằng Khả. . .” Thế là, Triệu Ngọc ngược lại hỏi vấn đề khác, “Người chết nguyên nhân cái chết đâu?”

“Ừm. . .” Tằng Khả nhìn thoáng qua tư liệu, trả lời nói, “ ngoại trừ số 2 nữ thi chết bởi tiên thiên tính bệnh tim bên ngoài, mặt khác 4 cái nữ hài đều thuộc về tự sát!”

“Nha. . .” Triệu Ngọc lại hỏi, “Số 3 nữ thi đâu? Hoài nghi là chết đuối

một cái kia?”

“Cũng là tự sát!” Tằng Khả khẳng định nói nói, “ người chết tên là Lưu Nguyệt Ảnh, nhảy sông tự sát. Bởi vì phát hiện đến sớm, cho nên thi thể không có sưng vù tẩy trắng dấu hiệu!”

“Nha. . .”

“Đúng rồi!” Tằng Khả vội vàng mở ra điện thoại, điều ra một phần báo cáo, nói với Triệu Ngọc, “Đây là ngài đêm qua muốn nghiệm thi báo cáo, pháp y đã chứng thực, trừ 1 hào, số 2 cùng số 4 nữ thi bên ngoài, cái khác nữ hài nhi, đồng đều đã không phải xử nữ!”

“A? Không phải?” Triệu Ngọc cảm thấy ngoài ý muốn. Ngày hôm qua vị Trương đại sư nói được rõ ràng, nghịch thiên kéo dài tính mạng, sử dụng thuần * âm * thi thể càng là thích hợp. Nhưng những cô bé này cũng không hoàn toàn là xử nữ a?

Chẳng lẽ. . . Liên quan tới tội phạm mục đích, còn có dị nghị hay sao?

“Lãnh đạo, lãnh đạo. . .” Lúc này, Hùng Văn Đống một cái cấp dưới nhân viên cảnh sát nhanh chóng chạy tới, hướng Triệu Ngọc báo cáo nói, “ chúng ta vừa rồi tra xét giám sát, quá sớm không tìm được, nhưng là liên quan tới số 5 thi thể tình huống, chúng ta tra được rõ ràng vấn đề. . . Ngài mau tới đây nhìn một chút đi!”

Nói xong, người này lập tức đem Triệu Ngọc bọn người lĩnh hướng về phía nhà tang lễ phòng quan sát.

Tại hành tẩu trên đường, hắn lại nói bổ sung: “Số 5 thi thể là tại ba tháng trước hoả táng.

“Nhà tang lễ nhân thủ không đủ, giám sát cơ vốn thuộc về không người giám thị trạng thái, chỉ có có việc tình huống dưới, mới có người điều

lấy xem xét.

“Nhưng là, Quán trưởng nói cho ta biết nói, nhà tang lễ có thể có chuyện gì đâu? Cho nên ngày bình thường, giám sát chỉ là một cái bài trí mà thôi. . .”

Nói chuyện, mọi người đã đi tới phòng quan sát, hiện trường chẳng những có kỹ thuật đội nhân viên cảnh sát, nhà tang lễ Quán trưởng cũng ở nơi đây chờ lấy đâu!

Nhìn thấy Triệu Ngọc đến, nhân viên cảnh sát vội vàng mở ra đã điều tốt video, để Triệu Ngọc bọn người quan sát.

Trên màn hình, có thể rõ ràng mà nhìn thấy, tại một cái đêm hôm khuya khoắt mười phần, có cái mặc áo khoác trắng người quỷ quỷ túy túy từ phòng hỏa táng bên trong đi ra, trên bờ vai còn khiêng một cái cự đại lại nặng nề túi đan dệt tử!

“Nha. . . Nói như vậy. . .” Hùng Văn Đống hơi có vẻ khẩn trương nói nói, “ cái kia trong túi trang, liền là nữ thi rồi? Tựa như Triệu thần thám đêm qua gặp phải đám người kia đồng dạng, đốt thi thể gia hỏa, ở nhà thuộc trước mặt sử dụng chướng nhãn pháp?”

“Người này liền là Bạch Lãng!” Quán trưởng chỉ vào trong video nam tử xác nhận nói, “ đêm hôm đó, lúc đầu không nên hắn trực ca đêm! Nhưng hắn cố ý cùng lão Vương đổi ban. . .”

“Nói cách khác. . .” Triệu Ngọc quay đầu lại hỏi nói, “ vào lúc ban đêm, toàn bộ nhà tang lễ chỉ có một mình hắn rồi?”

“Đúng vậy a!” Quán trưởng vội nói, “Chúng ta loại này chỗ đặc thù, ngày bình thường cũng không lo lắng có tiểu thâu cái gì! Cho nên, chúng ta ca đêm đều là mở một con mắt nhắm một con mắt, có nhiều lắm là tới đánh cái thẻ, liền về nhà đi ngủ đây! Có ngay cả đánh thẻ đều

không đánh, thật không nghĩ tới. . .”

“Hùng đội trưởng!” Ai ngờ, nghe nói như thế về sau, Triệu Ngọc lại thanh sắc câu lệ địa mệnh lệnh nói, “ lập tức đem nhà tang lễ tất cả nhân viên cho ta khống chế lại! Ta hoài nghi. . . Nơi này còn có nghi phạm Bạch Lãng —— đồng đảng! ! !”

Chương 1194: Ai là đồng bọn?

Nửa giờ sau, Bắc cảng thị nhà tang lễ phòng hỏa táng trước cửa.

Một người mặc màu lam T-shirt, thân hình cao lớn nam tử nện bước dồn dập bước chân, đi vào Triệu Ngọc trước mặt, đứng nghiêm chào nói: "Bắc cảng thị đội cảnh sát hình sự đại đội trưởng Phương Khai Vũ trước đến đưa tin! Mời lãnh đạo chỉ thị!"

"Nha. . . Nguyên lai là Phương đội trưởng a! Chúng ta trước đó thông quá điện thoại." Triệu Ngọc cùng người này nắm lấy tay, hỏi nói, " thế nào? Nghi phạm bên kia có cái gì tiến triển sao?"

"Báo cáo lãnh đạo, chúng ta đối Bạch Lãng nơi ở tiến hành điều tra, người đã chạy trốn! Trong nhà có thu thập vật phẩm vết tích, kỹ thuật đội trưởng tại điều tra hiện trường. . ."

Ân. . .

Triệu Ngọc im lặng gật đầu, mình dự nghĩ không sai, người này quả nhiên lẩn trốn.

"Nghi phạm có khá mạnh phản theo dõi năng lực, " Phương đội trưởng lại nói, " hắn sớm đã rút ra thẻ ngân hàng tiền tiết kiệm, thay đổi điện thoại di động thẻ, khiến cho chúng ta không cách nào tiến hành hữu hiệu truy tung!

"Bất quá, mời lãnh đạo yên tâm!" Phương Khai Vũ cam đoan nói, " chúng ta đã bắt đầu đối Phương Khai Vũ quan hệ nhân mạch tiến hành

truy tra cùng bố khống, cũng tại trong phạm vi toàn tỉnh hạ lệnh truy nã, đang toàn lực truy nã!”

“Ừm. . .” Triệu Ngọc gật đầu, hỏi nói, “ như vậy. . . Có thể hay không đơn giản nói với ta một cái cái này Bạch Lãng tin tức?”

“Bạch Lãng là Việt Châu người. 27 tuổi. Tại ba năm trước đây Lai Phúc Lai tỉnh tỉnh hội đánh công, làm qua chuyển phát nhanh cùng quán bar chiêu đãi, hai năm trước đột nhiên đi vào Bắc cảng thị nhà tang lễ làm việc, là hợp đồng lao động, một mực làm việc đến nay. Chưa lập gia đình, cũng không có bạn gái, tại Bắc cảng thị bên này, liền chỉ có hắn lẻ loi một mình!”

“Ngươi vừa rồi dùng 'Đột nhiên' cái này hai chữ!” Triệu Ngọc nói nói, “ xem ra, ngươi cũng cho rằng trong này có chuyện ẩn ở bên trong a!”

“Nhà tang lễ Quán trưởng vừa rồi bàn giao, “ tuổi trẻ Phương Khai Vũ khí khái anh hùng hừng hực, nói chuyện tương đối sắc bén, “Hắn nói liên quan tới Bạch Lãng nhận lời mời, là cục dân chính một vị nào đó lãnh đạo quyết định, cũng không phải là một mình hắn định đoạt!

“Cho nên, ta đã phái người đi mời vị lãnh đạo kia, chẳng mấy chốc sẽ có tin tức!”

“Rất tốt! Nhưng trừ cái đó ra. . .” Triệu Ngọc vững vàng nói nói, “ ta còn cần các ngươi điều tra càng nhiều liên quan tới Bạch Lãng tin tức, nhất là hắn tại thu hoạch được thi thể sau hành động quỹ tích. Nếu như có thể tìm tới hắn lúc ấy tiếp xúc người, liền rất có thể tìm tới hắn người bán hoặc đồng bọn!”

“Minh bạch!” Phương Khai Vũ già dặn gật đầu, sau đó cho thủ hạ của hắn an bài nhiệm vụ đi.

“Triệu cảnh sát!” Lúc này, Hùng Văn Đống tiến đến trước mặt nhỏ giọng

nói nói, “ nhà tang lễ Quán trưởng nói, hoả táng thi thể mặc dù là một hạng trọng yếu làm việc, nhưng một người đủ để thao tác hoàn thành!

“Cái kia Bạch Lãng quen thuộc quá trình, tại một đoạn thời gian rất dài bên trong, hoả táng thi thể nhiệm vụ đều là từ hắn một người độc lập hoàn thành! Thế nhưng là. . .” Hùng Văn Đống tò mò hỏi, “Ngài vì sao lại nói, hắn tại nhà tang lễ còn có đồng bọn đâu?”

“Lãnh đạo!” Ai ngờ, Triệu Ngọc còn không tới kịp trả lời, một tên khác phụ trách kiểm tra lò hỏa táng kỹ thuật đội nhân viên cảnh sát ngoắc ra hiệu nói, “ ngài sang đây xem một cái đi, tại trong lò hỏa táng phát hiện một cái tường kép. . .”

Biết được tin tức này, Triệu Ngọc vội vàng đi vào lò hỏa táng tiền quán nhìn, nhưng gặp tên kia nhân viên cảnh sát chính đưa tay vặn trong lò hỏa táng một cái tấm sắt, mà dưới miếng sắt mặt rõ ràng có một cái u ám thâm thúy không gian!

“Ây!” Cảnh viên kia vặn tấm sắt, giới thiệu nói, “ nghi phạm lắp đặt trục xoay , chờ đến thi thể đưa sau khi đi vào, trục xoay chuyển động, thi thể liền sẽ rơi vào cái kia an toàn tường kép bên trong, cũng sẽ không bị hỏa thiêu đến!”

“A?” Hùng Văn Đống vò đầu, “Thế nhưng là. . . Tro cốt làm sao bây giờ đâu? Gia thuộc phát hiện hoả táng trên bảng không có tro cốt, chẳng lẽ sẽ không sinh nghi sao?”

“Sẽ không!” Kỹ thuật nhân viên cảnh sát giải thích nói, “ đốt xong thi thể về sau, thu thập tro cốt sự tình tất cả đều từ nhà tang lễ phương diện hoàn thành, gia thuộc căn bản không thấy được!”

“Nha. . .” Hùng Văn Đống gật đầu, “Cho nên, người bị tình nghi có thể dùng chút cùng loại với tro cốt đồ vật, tùy tiện hướng tro cốt trong hộp một chứa, liền đại công cáo thành? Thật mẹ nó thất đức a!

“Lừa gạt người chết gia thuộc tình cảm, làm loại này chuyện thương thiên hại lý, liền không sợ gặp báo ứng sao?”

“Tiểu hỏa tử. . .” Ai ngờ, Triệu Ngọc lại đối vị kia bộ môn kỹ thuật nhân viên cảnh sát hỏi nói, “ cá nhân ngươi cảm giác, muốn chế tác dạng này một cái cơ quan, muốn làm sao?”

“Ừm. . .” Kỹ thuật nhân viên cảnh sát nhìn thoáng qua lò thiêu, lắc đầu nói nói, “ không rất dễ dàng! Các ngươi nhìn. . . Nơi này cần thanh lý ra một khối không gian đến, vì cam đoan thi thể không bị ngọn lửa nhiệt độ nướng hỏng, hắn cần làm một cái dài nửa mét khe trượt, đem thi thể trượt đến tận cùng bên trong nhất đi. . .

“Còn có loại này chuyển động trục, làm thi thể được đưa vào lò thiêu về sau, gia thuộc ở bên ngoài nhìn xem, dùng tay xoay tròn tự nhiên không được, nhất định phải là điều khiển đến mới tốt. . .”

“Nha. . .” Hùng Văn Đống hướng Triệu Ngọc hỏi nói, “ Triệu cảnh sát, ý của ngài, là có đồng bọn trợ giúp Bạch Lãng cùng một chỗ hoàn thành?

“Thế nhưng là. . . Cái này đồng bọn, cũng chưa chắc nhất định là nhà tang lễ nội bộ nhân viên a? Có thể là người bên ngoài tới giúp hắn lắp đặt a?”

“Không chỉ là lò hỏa táng vấn đề!” Triệu Ngọc nói nói, “ còn có video theo dõi!”

“A? Video theo dõi?” Hùng Văn Đống càng thêm không hiểu.

“Có hay không nghĩ tới. . .” Triệu Ngọc nói nói, “ Bạch Lãng có nhiều thời giờ như vậy, như vậy điều kiện tốt, nếu như muốn đem chuyện này làm được đặc biệt hoàn mỹ, vì cái gì không đem video tiện thể xử lý một chút đâu?

“Đã trong lò hỏa táng cơ quan làm được như thế tinh xảo xảo diệu, như vậy chí ít hắn là tại trộm lấy thi thể thời điểm, quan bế một cái giám sát thăm dò a? Nhưng hắn. . . Vì cái gì không liên quan đâu?”

“Ừm. . .” Hùng Văn Đống suy đoán, “Có lẽ, hắn phi thường tự tin, cho rằng không có khả năng có người nhìn thấu hắn hoạt động? Không có khả năng có người sẽ đi xem xét video theo dõi?”

“Nhưng cũng có khả năng. . .” Triệu Ngọc trùng điệp nói nói, “ có người muốn cố ý đem hắn bạo lộ ra, để cảnh sát ánh mắt tất cả đều gắt gao tiếp cận Bạch Lãng, từ đó không để ý đến chính hắn đâu?”

“Ông trời ơi..!” Hùng Văn Đống quá sợ hãi, “Muốn thật nói với ngài đến dạng này, cái kia Bạch Lãng đã bị giết người diệt khẩu cũng có thể a! Ngài yên tâm, thẩm vấn đồng bọn sự tình liền giao cho ta!

“Chúng ta đã khống chế nhà tang lễ tất cả nhân viên công tác, chúng ta sẽ thay nhau tiến hành thẩm vấn, tường tra mỗi người tư liệu, nếu quả thật có dạng này một cái đồng bọn, nhất định đem hắn bắt tới!”

“Ừm!” Triệu Ngọc gật đầu, “Ta đã đem Ngô Tú Mẫn triệu hồi tới, nàng là thẩm vấn phương diện chuyên gia, đến lúc đó, từ nàng toàn quyền chỉ huy, ngươi đến hiệp trợ!”

“Rõ!” Hùng Văn Đống dùng sức chút đầu.

“Hô. . .” Triệu Ngọc dài hít mạnh một hơi, mặc dù bản án đã có chút mặt mày, nhưng mang đến cho hắn một cảm giác, nhưng không có nửa phần nhẹ nhõm cảm giác.

Xuyên thấu qua trước mắt đủ loại dấu hiệu, Triệu Ngọc càng phát ra cảm giác, nhóm này thần bí tội phạm so chính mình tưởng tượng bên trong muốn cao minh được nhiều!

Bạch Lãng biến mất, nếu như tìm không thấy Bạch Lãng bản nhân, cũng tìm không thấy hắn đồng bọn hoặc người bán, như vậy chờ tại hết thảy cũng đều nặng về tới nguyên điểm!

Cho nên. . .

“Càn cấn” quẻ cũng không thể bạch Khai, giờ này khắc này, mình không thể nguyên chờ đợi, nhất định phải rèn sắt khi còn nóng, đem một cái khác câu đố giải khai mới tốt!

Chương 1195: Cao cấp lừa đảo

“Vừa vặn, các ngươi đều ở nơi này!” Vẫn là gian kia phòng hỏa táng bên trong, Triệu Ngọc đối đông đảo cảnh sát hình sự thám viên nhóm nói nói, “ ta đến hỏi các ngươi một việc, ai biết, có hay không một loại thuyền, có thể giống thang máy như thế lên tới rất cao không trung làm việc a?

“Ta trong ấn tượng, giống như từ trên TV gặp qua giống như!”

“Ừm... Cái này. . .” Chúng nhân viên cảnh sát có chút theo không kịp Triệu Ngọc mạch suy nghĩ, chậm nửa ngày, mới có người minh bạch hắn ý tứ, vội nói, “Lãnh đạo, ta biết một loại cải tiến thuyền, giống như có ngài nói loại công năng này! Loại thuyền này bên trên tự mang thang máy cùng cánh tay máy, là dùng đến bắc Đại Kiều dùng!”

“Ồ? Ta nói đúng không!” Triệu Ngọc vỗ tay phân phó nói, “ cái kia còn đứng ngây đó làm gì? Tranh thủ thời gian tra một chút a?”

“Rõ!” Người này tranh thủ thời gian mở ra điện thoại tra tìm.

“Nha... Nha...” Hùng Văn Đống rốt cục lĩnh ngộ Triệu Ngọc ý tứ, vội vàng nói, “Triệu cảnh sát, ý của ngài là, tội phạm có thể là dùng loại thuyền này, đến thực hiện đem thi thể để đặt tiến huyền quan sao?

“Khó trách... Chúng ta không có từ trên vách đá phát hiện bất cứ dấu vết gì đâu?”

“Ta một mực tại buồn bực...” Triệu Ngọc nói nói, “ tội phạm không có

chút nào sơ hở mở ra 7 miệng huyền quan, bỏ vào 7 bộ thi thể! Cũng đều là tại một mảnh đen kịt đêm khuya, hắn khẳng định là có một loại mau lẹ nhất, an toàn nhất biện pháp mới đúng!”

“Thế nhưng là...” Hùng Văn Đống bỗng nhiên nhíu mày nói nói, “ cao nhất chiếc kia huyền quan, chừng cao 40 mét, dạng gì thang máy có thể lên tới cao như vậy đâu?”

“Có thể đạt tới!” Lúc này, trước đó phụ trách tra tư liệu vị kia nhân viên cảnh sát cầm điện thoại di động nói nói, “ lãnh đạo ngươi nhìn... Loại này giả thiết Đại Kiều chuyên dụng lên xuống thuyền, tối cao có thể đạt tới cao 60 mét đâu!”

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian cầm quá điện thoại di động quan sát, nhưng mà, khi hắn nhìn tới điện thoại di động bên trên hình ảnh về sau, vẫn không khỏi đến lắc đầu.

“Không đúng...” Triệu Ngọc chỉ vào hình ảnh nói nói, “ loại thuyền này... Cũng quá lớn a?”

Hoàn toàn chính xác, loại này chuyên nghiệp lên xuống trên thuyền lắp đặt, cũng không phải là phổ thông chồng chất thức thang máy, mà là từ bốn cái tháp trụ tạo thành cỡ lớn lên xuống tháp.

“Đúng vậy a!” Hùng Văn Đống nói nói, “ ngươi lại điều tra thêm đi! Cái này rõ ràng là thuyền biển mà! Bạch Sa sông mới rộng bao nhiêu? Căn bản vào không được loại này thuyền lớn!”

“Lãnh đạo!” Lúc này, trước đó Phương Khai Vũ đội trưởng bỗng nhiên đi vào trong phòng, hướng Triệu Ngọc báo cáo nói, “ cục dân chính vị kia quan viên đã bàn giao, hắn nói thật sự là hắn thu Bạch Lãng tiền, mới đồng ý để hắn đến nhà tang lễ tới làm!

“Thế nhưng là liên quan tới Bạch Lãng nội tình, hắn lại tuyệt không

biết!

“Hắn nói, bởi vì nhà tang lễ công việc đặc thù tính chất, một mực nghiêm trọng thiếu biên, đã nhưng tên tiểu tử này lại không chê tiền lương thấp, lại tặng lễ, cho nên liền mướn hắn!”

“Ta đi, đây cũng quá không chịu trách nhiệm a? Bất quá...” Hùng Văn Đống vò đầu, “Ngẫm lại cũng thế, loại này mỗi ngày thiêu chết người sống, thật đúng là không có nhiều người vui vẻ làm đâu! Mà lại... Ai có thể nghĩ tới, còn có người dám đánh người chết chủ ý a?”

“Mấu chốt không phải những này!” Triệu Ngọc nói trúng tim đen, “Mà là Bạch Lãng nếu là chủ động xin, như vậy thì nói rõ, hắn là sớm có dự mưu!

“Đừng quên, hắn nhưng là hai năm trước liền đến! Cho nên...” Triệu Ngọc thật sâu nhíu chặt lông mày, “Trận này liên quan tới Thất Tinh huyền quan âm mưu, hắn là từ hai năm trước cũng đã bắt đầu kế hoạch áp dụng!

“Một người, vì đạt được những thi thể này mà từ nhà tang lễ làm hai năm...” Triệu Ngọc suy nghĩ nói, “ ta đoán, hắn thu hoạch được thi thể hồi báo, không thể nghi ngờ là phi thường to lớn mới được!”

“Cũng không chứ sao...” Hùng Văn Đống nói nói, “ cuối cùng cái kia hai bộ thi thể liền là chứng minh, vì đạt tới mục đích, bọn họ thậm chí có can đảm giết người a!”

“Cho nên, ta có thể đạt được hai cái kết luận!” Triệu Ngọc duỗi ra hai ngón tay, “Thứ nhất, Bạch Lãng là cái kia vận tác Thất Tinh huyền quan tổ chức một thành viên, cũng không phải là nên phạm tội đội dùng tiền thu mua cộng tác viên!

“Thứ hai, Bạch Lãng cũng không phải là đầu cơ trục lợi thi thể con

buôn, từ vừa mới bắt đầu, mục đích của hắn liền rất rõ ràng, liền là hướng về phía những cô gái trẻ tuổi thi thể tới! Hắn có thể dựa vào những thi thể này, thu hoạch được lợi nhuận to lớn!

“Ta muốn... Đại thể mạch suy nghĩ đã ra tới!” Triệu Ngọc lâm vào một loại quên tình trạng của ta nói ra,

“Cả người nhiễm bệnh nặng sắp qua đời siêu cấp phú hào, không muốn liền đi thẳng một mạch như vậy, không cam lòng hắn muốn nghịch thiên kéo dài tính mạng!

“Lúc này, một cái đánh lấy phong thủy kham dư cờ hiệu lừa gạt đoàn đội nhận được tin tức, sau đó lợi dụng Thất Tinh huyền quan làm mưu đồ lớn, công bố có thể giúp hắn thực hiện nguyện vọng!

“Vì để cho bọn họ biểu diễn nhìn qua rất cao lớn bên trên, bọn họ còn đánh lên nữ thi chủ ý! Lúc này mới thiết kế dạng này một trận hoàn mỹ âm mưu, lợi dụng hỏa táng tràng đến thu hoạch được thi thể, sau đó bỏ vào Thất Tinh huyền quan bên trong đi...

“Thế nhưng là, tuồng vui này diễn đến cuối cùng, siêu cấp phú hào bệnh tình chuyển biến xấu, đã đã đợi không kịp!

“Cái này đến khiến cho lừa gạt đoàn đội cải biến mạch suy nghĩ, không tiếc dùng thủ đoạn giết người thu hoạch được thi thể, hoàn thành bọn họ biểu diễn...” Triệu Ngọc lúc này mới chợt mở to mắt, từ loại kia quên tình trạng của ta bên trong khôi phục lại, nói nói, “ cho nên, chúng ta ngoại trừ Bạch Lãng bên ngoài, còn muốn tìm tới cái này lừa gạt đoàn đội, cùng vị kia siêu cấp phú hào!”

Triệu Ngọc nói xong, hiện trường hoàn toàn yên tĩnh, tất cả mọi người tại chăm chú tiêu hóa lấy Triệu Ngọc phỏng đoán.

“Ừm...” Nhưng mà, tại nghe xong lần này suy luận về sau, tính tình ngay

thẳng Phương Khai Vũ vẫn là không nhịn được nói nói, “ lãnh đạo, ngươi nói những này, nhìn qua đều không có mao bệnh!

“Thế nhưng là, có một cái vấn đề trọng yếu nhất, ngươi có phải hay không không để ý đến a?” Hắn mở ra tay nói nói, “ nếu như, lừa gạt đội thật là đang gạt cái này phú hào, vậy đã nói rõ phú hào sinh mệnh, cuối cùng vẫn là xắn cứu không được a?

“Đã xắn cứu không được, phú hào cũng sẽ không giao cho bọn họ tiền, như vậy... Đám người này còn thế nào kiếm tiền đâu? Chẳng phải là dã tràng xe cát biển Đông sao?”

“Cái này...” Một câu, lập tức để Triệu Ngọc á khẩu không trả lời được, lúc trước hắn đem toàn bộ tinh lực đều tập trung vào tình tiết vụ án nguyên nhân gây ra bên trên, lại không để ý đến cái này bình thường nhất kết quả.

“Đúng vậy a...” Hùng Văn Đống phụ họa nói, “ cái này giả thiết có mâu thuẫn a! Chẳng lẽ... Tựa như buôn bán như thế, bán một cỗ thi thể, thu một cỗ thi thể tiền sao? Một cái 2 triệu, chí ít cũng có thể kiếm 14 triệu a?

“Vẫn là... Ân...” Hùng Văn Đống nắm lỗ mũi nói, “Thất Tinh huyền quan tác pháp, thật có thể kéo dài cái kia phú hào tính mệnh?”

“Không... Không...”

Chỉ một thoáng, Triệu Ngọc chợt nhớ tới, đêm qua tao ngộ Trương đại sư lừa đảo đội kinh lịch tới. Hắn nhớ tới, những người kia lợi dụng một cái phá chậu than, lừa gạt một nhà bốn miệng tín nhiệm...

Còn có, Trương đại sư cùng hắn nói qua, nói có người vì lừa gạt, không tiếc thuê hơn 300 tên quần chúng diễn viên...

Hơn 300 tên quần chúng diễn viên...

Chẳng lẽ...

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc ngưng thần nín thở, trùng điệp nói ra: “Giống như... Còn có một loại khả năng!

“Không hề nghi ngờ, thiết kế Thất Tinh huyền quan những người kia... Đều là nhất cao cấp lừa gạt đội!

“Cho nên... Bọn họ có khả năng cho cái này siêu cấp phú hào bệnh tình —— làm bộ a!” Triệu Ngọc trừng to mắt nói nói, “ đã dám bố trí xuống như thế lớn một cái bẫy, như vậy mua được bác sĩ, mua được người hầu, thậm chí mua được bệnh viện, cũng không phải là không thể được a?”

“Nha... Ta hiểu được!” Hùng Văn Đống giật mình Đại Ngộ, “Ý của ngài là nói, vị này siêu cấp phú hào bệnh nan y, căn bản chính là giả a! Cứ như vậy , chờ 7 cỗ nữ thi tất cả đều bỏ vào huyền quan, phú hào bệnh cũng khá! Cái kia bọn họ coi như... Kiếm bộn rồi a!”

“Chậc chậc...” Ai ngờ, nghe đến đó, Triệu Ngọc bỗng nhiên chậc lưỡi lắc đầu, mình cho mình phủ định nói, “ vẫn là mẹ nó không đúng?”

“Ừm? Triệu cảnh sát, còn có chỗ nào không đúng đâu?” Hùng Văn Đống vội hỏi.

“Nếu là thi thể đã gom góp, tiền cũng tới tay...” Triệu Ngọc nghi hoặc thật sâu nói nói, “ vậy cái này Bạch Lãng hẳn là sớm liền chạy mới đúng chứ? Vì cái gì còn phải đợi đến 3 ngày trước kia đâu? Chẳng lẽ... Chúng ta còn đã bỏ sót cái gì sao?”

“Cái này...” Chúng nhân viên cảnh sát cũng là đầy bụng hồ nghi, nhìn không thấu.

“Nhìn tới...” Triệu Ngọc đem mang theo lên xuống thuyền hình ảnh điện thoại còn cho vị kia nhân viên cảnh sát, nói nói, “ chúng ta vẫn là trước tiên đem tội phạm di động thi thể phương pháp giải quyết rồi nói sau!

“Ta có cái dự cảm, chỉ cần chúng ta hiểu rõ phương pháp này, có lẽ liền cách để lộ đáp án —— không xa! !” . . .

Chương 1196: Đặc thù thuyền

Làm Triệu Ngọc rời đi Bắc cảng thị, trở về Thất Tinh huyền quan thời điểm, đã là buổi chiều 3 giờ hơn.

Liên quan tới truy nã nghi phạm Bạch Lãng sự tình, hắn đã giao cho vị kia Phương Khai Vũ đội trưởng xử lý ; còn thẩm vấn nhà tang lễ nhân viên công tác, tìm kiếm Bạch Lãng đồng bọn sự tình, thì toàn quyền ủy thác cho Ngô Tú Mẫn chủ trì.

Bởi vậy, giờ phút này bồi tiếp Triệu Ngọc trở lại Thất Tinh huyền quan phía dưới vách núi, vẫn là Hùng Văn Đống một nhóm nhân viên cảnh sát.

Thông qua sự tình an bài trước, làm Triệu Ngọc bọn người đến nơi thời điểm, đã có mấy tên nơi đó thường xuyên chạy thuyền người chèo thuyền, cùng thuyền chuyên nghiệp công trình sư đều ở nơi đó chờ đợi.

Mặc dù cụ thể hình thức còn không rõ ràng lắm, nhưng Triệu Ngọc hiện tại càng thêm có khuynh hướng, tội phạm lợi dụng thuyền đến đem thi thể bỏ vào huyền quan loại này phỏng đoán.

Hắn cho rằng, tội phạm hoàn toàn có thể cải tiến một chiếc phổ thông tàu chuyến, sau đó tại trong khoang thuyền trang bị thêm một tổ thang máy khí, hoặc là dứt khoát đem lên xuống lái xe đến trên thuyền, dạng này liền có thể đạt tới lên không mục đích!

Nhưng là, vì nghiệm chứng khả năng này, hắn vẫn là tìm tới nơi đó người chèo thuyền, cùng chuyên nghiệp thuyền nhân viên xây cất, muốn

cùng bọn họ nghiên cứu thảo luận một cái.

Thất Tinh huyền quan phía dưới đoạn này Bạch Sa sông, sông rộng 30 mét hơn, hai bên bờ sông mặc dù có bùn cát, nhưng ở giữa bộ vị vẫn còn có chút chiều sâu.

Cho nên, Bạch Sa sông bên trong cũng không ít tàu chuyến đi qua, chỉ bất quá, những này phần lớn đều là vận chuyển hàng hóa thuyền hàng.

Giờ phút này, vì thấy càng rõ ràng hơn, nơi đó cảnh sát an bài mấy đầu giản dị thuyền gỗ, Triệu Ngọc bọn người ngồi loại này thuyền gỗ, đi tới phía dưới vách núi.

Một mặt quan sát vách đá huyền quan, một mặt thương lượng vận chuyển thi thể phương pháp.

Từ phía dưới nhìn lên, nhưng gặp gần như cao 70 mét vách núi cheo leo, càng lộ vẻ hùng vĩ hùng vĩ.

Bởi vì vách đá từ trên xuống dưới là hướng vào phía trong nghiêng, nhìn qua, càng là có một loại đại hạ tương khuynh cảm giác áp bách, nhìn thấy người có chút quáng mắt.

“Cảnh sát...” Lúc này, một vị đeo kính tuổi trẻ công trình sư nói chuyện, “Ta trước đó dựa theo ngài ý nghĩ tính toán một chút, cảm giác sử dụng lên xuống khí, còn là có rất lớn khó khăn!”

“A, “ Hùng Văn Đống một thấy người này nói chuyện, vội vàng hướng Triệu Ngọc giới thiệu nói, “ đây là chúng ta Tùng Châu công ty vận tải công trình sư Vương Vinh!”

Triệu Ngọc gật gật đầu, xem như bắt chuyện qua.

“Cảnh sát!” Vương công trình sư chỉ vào dưới chân nước sông, bắt đầu

trình bày lý luận của hắn, “Chủ yếu nhất khó khăn liền là nặng nề vấn đề.

“Ngài nhìn... Cái này đường sông tới gần vách đá cái này một mặt đều là bùn cát chỗ nước cạn, trong nước đi thuyền, đều phải tránh ra thật xa mới được, nếu như quá mức tới gần, liền gặp được mắc cạn nguy hiểm!

“Ngài lại nhìn...” Hắn lại ngẩng đầu chỉ vào phía trên huyền quan nói nói, “ huyền quan đều tại 20 —— 40 mét độ cao bên trên, chúng ta làm khoa học giả thiết, nhất định phải đến lấy tối cao 40 mét làm thí dụ.

“Cao như vậy độ cao, nếu như áp dụng hiện đại lên xuống thiết bị, giống sửa đường đèn lúc sử dụng cái chủng loại kia kéo xiên thức thang máy hoặc lên xuống bình đài là tuyệt đối không có khả năng đạt tới.

“Còn lại, cũng chỉ có dịch ép thức thang máy hoặc đội phòng cháy chữa cháy thang mây xe cứu hỏa...”

Nha...

Nghe vị này vương công trình sư trình bày, Triệu Ngọc nhịn không được trong lòng tán thưởng, người ta không hổ là có văn hóa công trình sư, nói tới nói lui ăn khớp rõ ràng, cấp độ rõ ràng, nghe được vô cùng rõ ràng.

“Trước nói dịch ép thức thang máy (gúc thang nâng nó sẽ ra hình ảnh để anh em dễ hiểu), nó là dựa vào dịch ép cánh tay treo đến thực hiện làm việc trên cao!

“Theo ta được biết, tân tiến nhất thang máy, có thể đạt tới 30 mét khoảng chừng, “ vương công trình sư tiếp tục nói, “Mà lại, cánh tay treo kéo dài tính khá mạnh, dù là thuyền dừng ở trong nước sông, cánh tay treo y nguyên có thể kéo dài đến vách đá nơi nào đây.

“Dạng này, thuyền cũng không cần lo lắng quá mức tới gần vách đá biên giới, dẫn phát mắc cạn.

“Nhưng là...” Hắn chuyện đột nhiên Nhất chuyển, nói nói, “ cầm cấp bậc như vậy lên xuống xe tới giảng, chẳng những thể tích khổng lồ, mà lại trọng lượng đều tại 20 tấn tả hữu, lại thêm thân tàu bản thân chất lượng, muốn tại Bạch Sa sông bên trong đi thuyền là căn bản không thể nào!”

“Đúng vậy a, Bạch Sa sông mới rộng bao nhiêu...” Lúc này có người chèo thuyền phụ họa nói, “ Khổng gia vịnh cái kia một vùng nước đặc biệt cạn, như thế lớn thuyền, căn bản Khai không được!”

“Đúng vậy a! Bạch Sa sông không so với cái kia đại giang đại hà, “ một tên khác người chèo thuyền nói nói, “ bọn ta công ty chứa cát đất liệu, cũng cơ bản đều là khống chế tại 10 tấn tả hữu!”

“Như vậy... Phòng cháy thang mây đâu?” Triệu Ngọc hỏi.

“Đúng! Đây chính là ta muốn nói trọng điểm...” Vương công trình sư nói nói, “ thang mây xe cứu hỏa là đội phòng cháy chữa cháy dùng tới cứu người dùng, bởi vì làm mục đích cùng công năng khác biệt, cho nên phòng cháy thang mây càng thêm ngắn gọn một chút.

“Theo ta được biết, trên thế giới cao nhất thang mây xe cứu hỏa sinh ra từ Finland, có thể lên cao đến 1 10 m.

“Hiện tại thành phố lớn đội phòng cháy chữa cháy chủ lưu phân phối, cũng có thể đạt tới 50 m trở lên!” Vương công trình sư giới thiệu nói, “ như vậy, lấy thang mây hiện trạng , đồng dạng có thể thực hiện không tới gần vách đá, liền có thể đến huyền quan!”

“Nha... Đã dạng này... Cái kia há không phải là có thể nắp hòm định luận?” Hùng Văn Đống buông tay nói nói, “ tội phạm, liền là lợi dụng phòng cháy thang mây đem thi thể bỏ vào huyền quan?”

“Thế nhưng là...” Vương công trình sư nhướng mày, khó xử địa nói nói, “ có như vậy hai cái nan đề, vẫn là khách quan tồn tại!

“Thứ nhất, vẫn là nặng nề vấn đề! Có thể lên tới 50 mét khoảng chừng thang mây, mặc dù tự thân trọng lượng muốn so dịch ép thang máy nhỏ, nhưng cũng không nhỏ hơn bao nhiêu! Chí ít tại 15 tấn tả hữu.

“Dạng này một cái trọng lượng, chỉ có thể miễn cưỡng tại Bạch Sa sông nước sông nhất dư thừa đoạn thời gian bên trong hoạt động...” Hắn phất tay ra hiệu nói, “ Bạch Sa nước sông lượng nhất dư thừa thời điểm, chỉ có hàng năm bảy tháng tám, thời gian phi thường ngắn!”

“Ừm...” Triệu Ngọc gật đầu, “Huyền quan án đều là phát sinh ở năm ngoái tháng 9 về sau, cái này suy luận hoàn toàn chính xác không cách nào thành lập! Như vậy... Cái thứ hai nan đề đâu?”

“Thứ hai, “ vương công trình sư trả lời, “Thang mây xe cứu hỏa đều là đặc thù định chế, nó giá cả phi thường đắt đỏ! Lấy ta nói loại kia có thể lên tới 50 m thang mây làm thí dụ, dạng này một cỗ xe thang mây phí tổn, ngay tại 10 triệu nhân dân tệ tả hữu!

“Mà lại, bởi vì công dụng đơn nhất tính, ngoại trừ đội phòng cháy chữa cháy, là không có bất kỳ cái gì cái khác đơn vị biết xài tiền mua sắm!”

“Cái kia...” Hùng Văn Đống vội nói, “Có thể hay không... Là bọn họ cùng đội phòng cháy chữa cháy thuê đây này? Ta... Ta cái này gọi điện thoại hỏi một chút!”

Nói, Hùng Văn Đống vội vàng chạy đến đuôi thuyền gọi điện thoại đi.

“Ta cảm giác...” Vương công trình sư nói nói, “ mặc kệ là Tùng Châu vẫn là Bắc cảng, hắn là đều không có loại cấp bậc này thang mây xe cứu hỏa! Cái này hai tòa căn bản không có nhà chọc trời!”

“Mà lại...” Triệu Ngọc lắc đầu nói nói, “ đội phòng cháy chữa cháy cũng chưa chắc sẽ ra bên ngoài thuê, tội phạm cũng không dám mượn a?”

“Mấu chốt là...” Vương Vinh còn nói, “Coi như có thể làm đến xe thang mây, thân tàu nặng nề vấn đề vẫn là không cách nào giải quyết a!”

“Triệu cảnh sát!” Lúc này, Hùng Văn Đống từ đuôi thuyền hô nói, “ ta hỏi một cái, chúng ta bên này đội phòng cháy chữa cháy, căn bản cũng không có ngưu bức như vậy trang bị!

“Bọn họ nói cho ta biết nói, toàn bộ Phúc Lai tỉnh, chỉ sợ cũng chỉ có Hạ Khẩu thị, còn có tỉnh lị Phúc Lai thị mới có! Mà lại, có cũng không nhiều, đội phòng cháy chữa cháy là tuyệt đối không thể nào ra bên ngoài thuê!”

Vương Vinh nhìn Triệu Ngọc một chút, đó là ý nói: Thế nào? Cùng ta mới vừa nói đến đồng dạng a?

“Bất quá...” Nhưng mà, Triệu Ngọc cũng không có nửa điểm nản chí ý tứ, nói nói, “ mặc kệ thân tàu nặng nề không nặng nề, vẫn là bọn họ đến cùng sử dụng như thế nào thiết bị...

“Nhưng là có một chút, lại là có thể khẳng định! Nếu như bọn họ thật sự là lợi dụng tàu chuyến đến thực hiện để đặt thi thể, như vậy thuyền của bọn hắn, nhất định rất lớn, rất không giống bình thường đi?”

“Nha... Đúng! Ngài nói quá đúng!” Vương Vinh trong nháy mắt minh bạch Triệu Ngọc ý tứ, vội vàng nói, “Phan gia vịnh Đại Kiều, còn có Tùng Châu bến tàu bên kia, đều có Bạch Sa sông giám sát thăm dò!”

“Mà chúng ta... Đã có bọn họ để đặt mỗi một câu thi thể đại khái thời gian!” Triệu Ngọc đối Vương Vinh gật đầu nói, “Vương công trình sư,

lần này, đến làm phiền các ngươi giúp một chút! Giúp chúng ta đem cái kia chiếc đặc thù thuyền —— tìm ra đi! !”

Chương 1197: Là ngoài ý muốn sao?

“Ta còn có một vấn đề...” Mọi người ở đây vạch lên thuyền nhỏ chuẩn bị lên bờ thời điểm, Triệu Ngọc bỗng nhiên đối những cái kia quen thuộc Bạch Sa sông người chèo thuyền nhóm hỏi nói, “ tại trên con sông này, tới đi qua thuyền hàng nhiều không? Nhất là tại đêm hôm khuya khoắt thời điểm?

“Ta đang suy nghĩ...” Triệu Ngọc nghiêm túc nói, “Nếu như tội phạm thật là lợi dụng một chiếc thuyền lớn làm tay chân, như vậy vào lúc ban đêm, hắn tất nhiên muốn đem chiếc thuyền lớn kia nằm ngang ở sông vị trí trung ương!

“Bởi như vậy, một khi có thuyền con qua lại tới, há không liền chặn con đường của người khác? Bọn họ hoạt động chẳng phải bị phát hiện rồi?”

“Cái này sao...” Một vị người chèo thuyền trả lời ngay, “Thế nhưng là khó mà nói! Trong Bạch Sa sông không đi tàu chở khách, chỉ là thỉnh thoảng sẽ có một ít công ty du lịch du thuyền đi qua, nhưng cũng cơ bản đều là tại ban ngày! Về phần thuyền hàng nha... Thế nhưng là không ít!

“Đúng nha!” Một cái khác bổ sung nói, “ có địa phương nước cạn vịnh gấp, liền xem như thuyền hàng cũng không quá tình nguyện ban đêm đi! Nhưng là... Cái này cũng không tốt nói, chưa chừng có thừa gấp đưa hàng, hoặc là gặp gỡ sự tình khác trì hoãn, ban đêm cũng sẽ trong đêm đi thuyền cũng khó nói!”

“Đúng, ta liền chạy qua đêm thuyền!” Trước một cái trả lời nói, “ mặc dù trên Bạch Sa sông chạy đêm thuyền không nhiều, nhưng cũng không

thể nói một cái không có!”

“Nha...” Triệu Ngọc gật đầu, “Nhìn tới... Muốn muốn lợi dụng thuyền tới vận chuyển thi thể, cũng không phải tưởng tượng được đơn giản như vậy a...”

...

Sau một giờ, Triệu Ngọc trở lại cục cảnh sát, bắt đầu tay an bài mới điều tra nhiệm vụ.

Hắn phái Hùng Văn Đống đi Thất Tinh huyền quan phụ cận ven Bạch Sa bờ sông điều lấy tất cả giám sát, sau đó lại đem trong Bạch Sa sông đi thuyền, để Vương Vinh các loại thuyền thuyền đi biển chuyên gia từng cái si tra, nhìn xem có hay không khả nghi thuyền?

Cùng lúc đó, hắn còn an bài những thuyền kia phu đi nghe ngóng tin tức, nhìn xem người chèo thuyền nhóm ở giữa phải chăng có tin mới gì manh mối?

Giờ phút này, tổ điều tra đặc biệt người cũng cơ bản đều bị phái ra ngoài:

Nhiễm Đào được phái đến Hạ Khẩu đi điều tra Trương đại sư danh sách;

Thôi Lệ Châu đi tỉnh lị Phúc Lai thị, bí mật điều tra bí ẩn phong thủy đại sư;

Ngô Tú Mẫn cùng Tằng Khả lưu tại Bắc cảng, Ngô Tú Mẫn thẩm vấn người bị tình nghi, Tằng Khả thì phụ trách sưu tập người chết tư liệu...

Lại thêm toàn lực truy nã Bạch Lãng Phương Khai Vũ đội trưởng, cùng y nguyên còn tại phòng giải phẫu kiên nhẫn kiểm tra thi thể Cao Phát Tài đoàn đội, toàn bộ đội ngũ tất cả đều bị Triệu Ngọc điều phối ra,

riêng phần mình tiến gấp mà có thứ tự tiến hành lấy...

Thông qua tại tổ điều tra đặc biệt tôi luyện, Triệu Ngọc phá án kinh nghiệm là càng ngày càng phong phú, tại chỉnh thể phương diện bên trên lại tăng lên một cái cấp bậc.

Hắn đã từ sớm nhất đơn đả độc đấu người, lột xác thành một vị có thể chỉ huy toàn cục người lãnh đạo, trở nên càng phát ra thành thục.

Đương nhiên, làm tổ trưởng hắn , đồng dạng không có nhàn rỗi. Bởi vì huyền quan án liên lụy càng lúc càng rộng, Triệu Ngọc lại phái người làm mấy tấm bạch bản tới, từ khi sau khi trở về, liền bắt đầu nghiêm túc tại điền tư liệu.

Có bạch bản dùng để ghi chép những người bị hại kia tin tức cặn kẽ, có bạch bản thì là ghi chép liên quan tới Bạch Lãng tư liệu, còn có, thì là dùng để phân tích tàu chuyến cùng thang máy khí đủ loại manh mối...

Cứ như vậy, tại một mảnh ngựa không ngừng vó bận rộn bên trong, Thái Dương lần nữa rơi xuống núi.

Cái này ngày kế, Triệu Ngọc cơ bản không có ăn cái gì, chỉ là giữa trưa trên xe ăn một bộ nơi đó bánh rán. Khi hắn đem bạch bản tư liệu bổ sung hoàn chỉnh về sau, lúc này mới cảm giác trong bụng đói khát, đã là bụng đói kêu vang.

Trước mấy ngày, bởi vì có Hùng Văn Đống tại, tối thiểu nhất mỗi đến giờ cơm còn sẽ có người đưa cơm. Nhưng bây giờ Hùng Văn Đống mang theo hắn người, cơ hồ toàn thể xuất động, nơi nào còn có người quan tâm được những này?

Chính lúc này, Miêu Anh vừa vặn mở cửa từ bên ngoài đi tới, thấy một lần Triệu Ngọc, vội vàng xuất ra một chồng tư liệu, muốn hướng hắn báo cáo làm việc.

Nhưng mà, Triệu Ngọc lại kéo lại nàng, nói ra: “Miêu Miêu a... Ta trước mấy ngày lưu ý đến, cục cảnh sát bên cạnh giống như có tôm hùm chua cay a! Đi, nếm thử đi, vừa ăn vừa nói chuyện...”

“Ừm...”

Miêu Anh mới đầu muốn phản đối, nhưng trên thực tế, nàng cái này ngày kế cũng không có ăn cái gì làm no bụng đồ vật, thế là hai người cùng ra ngoài, rất nhanh đã tìm được Triệu Ngọc nói tới cái kia quán cơm.

Nguyên lai, trong tiệm cơm không chỉ có tôm hùm chua cay,

Còn có thật nhiều Vũ Thanh núi nơi đó đặc sắc quà vặt, Triệu Ngọc cũng không lo ăn không ăn được, không sai biệt lắm đem menu bên trên đồ ăn tất cả đều điểm một lần.

Tiệm cơm không lớn, lại hết sức nóng nảy, Triệu Ngọc hai người đợi hơn nửa ngày, mới lục thêm lên đồ ăn.

Vũ Thanh núi ban ngày ánh nắng bắn thẳng đến, nhiệt độ khá cao, nhưng vừa đến ban đêm, gió núi thổi qua, lại rất là hai khối.

Giờ phút này, mỹ vị đồ ăn vào trong bụng, mấy chén mát bia xông lên, để Triệu Ngọc rất cảm thấy thoải mái di!

“Thế nào...” Miêu Anh không uống rượu, chỉ là rót một chén ướp lạnh nước ô mai, nàng một mặt ăn tôm, một mặt hướng Triệu Ngọc hỏi nói, “ lần này, đem ngươi mệt muốn chết rồi a? Ta đã nói, hung thủ nhìn thấy huyền quan nữ thi bị người phát hiện, là thế nào đều muốn chạy trốn!

“Cho nên, ngươi không cần đến quá mức sốt ruột! Nên bắt người ở, một cái cũng chạy không được!”

“Đạo lý là đạo lý này, nhưng là...” Triệu Ngọc lại uống một ly bia, nói nói, “ dù sao 7 cỗ nữ thi bên trong, còn liên lụy tới hai lên án giết người đâu! Cho nên bản án chân tướng, vẫn là nhanh chóng tra ra thật tốt!”

“Minh bạch!” Miêu Anh cười một tiếng, lúc này mới bắt đầu nói lên chính sự, “Ngươi hôm qua để cho ta điều tra gần đây người tử vong danh sách, tìm kiếm cùng ngày sinh tháng đẻ ăn khớp nhân vật, ta cuối cùng ngược lại là tra ra mấy cái, nhưng những người này gia đình điều kiện vô cùng bình thường, chỉ sợ cùng chúng ta muốn tìm được mục tiêu không hợp!

“Ừm.. . Bất quá, ta cũng phái người theo vào, chờ tin tức đi!”

“Tốt! Oa...” Triệu Ngọc phẩy phẩy miệng, thoải mái nói, “ cái này tôm thật là đủ tê cay! Quá sức, thoải mái! Hoắc ha ha...”

Nói, hắn lần nữa ngữa cổ, xử lý một đại cốc bia.

“Ta nghe nói ngươi đang tìm tàu chuyến sự tình!” Miêu Anh nói nói, “ ta không phủ định suy đoán của ngươi, nhưng là... Nếu như tội phạm thật sử dụng một đài thang mây xe cứu hỏa, có phải hay không quá mức trát nhãn? Mà lại, không khó lắm tra a?”

“Có khó không tra cũng phải tra! Ta đã để Tăng Khả đi làm cái này việc!” Triệu Ngọc duỗi ra hai ngón tay, “Toàn Trung Quốc, chỉ có hai cái xưởng, có thể sản xuất loại này thang mây xe cứu hỏa!”

“Thế nhưng là...” Miêu Anh hiếu kỳ, “Đám tội phạm sẽ như thế đại thủ bút sao? Đi mua một cỗ giá trị hơn 10 triệu thang mây xe cứu hỏa, há không càng thêm chói mắt?”

“Hạ Khẩu cùng Phúc Lai thị bên kia đều truyền về tin tức!” Triệu Ngọc cắn tôm nói nói, “ bọn họ đội phòng cháy chữa cháy, hoàn toàn chính

xác có loại kia cỡ lớn thang mây xe cứu hỏa, nhưng bọn họ cam đoan, từ khi mua sau khi đi vào, ngoại trừ diễn tập bên ngoài, căn bản một lần đều không có sử dụng qua!”

“Cho nên...” Miêu Anh nói nói, “ đi mua ngay một cỗ sao? Đơn giản điên rồi! Thân yêu, ta cho rằng, chúng ta không thể chỉ riêng tại thang mây xe cứu hỏa bên trên xoắn xuýt, có lẽ... Còn có cái gì khác phương pháp, cũng có thể đem thi thể bỏ vào huyền quan...”

“Kỳ thật, nói lên phương pháp này tới...” Triệu Ngọc đặt chén rượu xuống nói nói, “ có một chút là có thể khẳng định! Những người kia khẳng định quen thuộc Thất Tinh huyền quan mở ra phương pháp!

“Chỉ tiếc, cái kia Bàng Trí Huy hội trưởng nói, bọn họ cục văn hóa khảo cổ biên soạn qua liên quan tới Thất Tinh huyền quan nội bộ văn chương, mà lại, năm đó mở quan tài cũng là một loại công khai hình thức, cho nên biết huyền quan ảo diệu người không phải số ít, đã không cách nào tra được!”

Đang khi nói chuyện, Triệu Ngọc điện thoại di động vang lên.

Điện thoại là Tằng Khả đánh tới, nhưng người nói chuyện lại là vị kia Phương Khai Vũ đội trưởng:

“Lãnh đạo, thông qua chúng ta video suy luận, đã phát hiện Bạch Lãng tại trộm lấy Tô Lan thi thể về sau động tĩnh, hắn lái một chiếc không rõ lai lịch màu trắng xe van, một mực hướng đông nam phương hướng Khai đi!

“Nhưng là, xe đã được ra nội thành về sau, tại một cái tên là Bạch Bình trấn địa phương, lại đột nhiên không thấy bóng dáng! Chiếc xe hơi kia từ đây cũng không có xuất hiện nữa! Chúng ta hoài nghi, hắn có thể là đổi xe...”

“A... Bạch Bình trấn! ! ?” Đột nhiên nghe được cái danh từ này, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh bỗng dưng sững sờ, Triệu Ngọc vội nói, “Bạch Bình trấn không phải liền là số 6 thi thể Cảnh Nhã Ái chỗ ở sao? Chẳng lẽ...

“Đúng! Đúng!” Miêu Anh kích động nói nói, “ thời gian đồng dạng! Tô Lan thi thể bị trộm lấy thời gian, cùng Cảnh Nhã Ái mất tích ngày đó tương xứng hợp! Nói cách khác...

“Cảnh Nhã Ái tai nạn xe cộ...” Triệu Ngọc kinh dị nói nói, “ là Bạch Lãng tạo thành! ? Là cái... Ngoài ý muốn sao! ?”

Chương 1198: Yêu đương chuyên gia

“Xe không tìm được, có thể là bị bọn họ ngay tại chỗ tiêu hủy!” Trong điện thoại phương Khai vũ đội trưởng nói nói, “ chúng ta cho rằng, muốn trong thời gian ngắn như vậy tiêu hủy ô tô, chỉ có thể là đẩy lên phụ cận trong sông đi!

“Cho nên, chúng ta ngay tại tổ chức nhân thủ, ngày mai hừng đông liền bắt đầu điều tra!”

“Tốt! Vất vả!” Triệu Ngọc nói một tiếng vất vả, liền cúp xong điện thoại.

“Có khả năng... Là Bạch Lãng đâm chết Cảnh Nhã Ái, nhưng cũng có thể là cùng Bạch Lãng liên hệ đồng bọn đâm chết!” Miêu Anh nói nói, “ còn có, có lẽ là bởi vì bọn họ lái xe được quá nhanh, ngoài ý muốn đem người đâm chết! Cũng có lẽ, là bọn họ đang vì thi thể sầu muộn thời điểm, đột nhiên thấy được rời nhà ra đi Cảnh Nhã Ái, cố ý đem nàng đâm chết!”

“Đừng phí cái kia kình!” Triệu Ngọc lắc đầu nói nói, “ ta trước đó cũng là bởi vì đoán rất rất nhiều suy nghĩ, mới đem mình mang trong khe đi!

“Cho nên, vẫn là chờ đem người bắt được rồi nói sau! Tới...” Nói, Triệu Ngọc cho Miêu Anh rót một chén bia, “Giải giải mệt a thân yêu, mấy ngày nay ngươi cũng mệt muốn chết rồi! Buổi tối hôm nay, ngươi liền đi khách sạn ngủ cái an tâm cảm giác, có lẽ sáng mai tỉnh lại sau giấc ngủ, ta liền có thể đem chân tướng cầm cho ngươi xem!”

“Tốt!” Miêu Anh cười giơ chén lên, “Vậy ta liền dự đoán chúc mừng một cái Triệu đại thần thám đi!”

Hai người chạm cốc, bèn nhìn nhau cười.

Lúc này, lần lượt có mấy chiếc du lịch xe buýt từ tiệm cơm trước cửa chạy qua, đứng tại xa xa khách sạn bãi đỗ xe, cửa xe mở ra, có thể nhìn thấy du ngoạn một ngày các nơi các du khách, nhao nhao cầm hành lý của mình hướng trong tửu điếm đi.

“Ừm...” Nhìn xem những cái kia du khách, Miêu Anh nói đạo, “Thân ái, chờ bản án kết thúc, chúng ta cũng đến trên núi chơi một chơi đi! Nghe nói Vũ Thanh núi phong cảnh rất không tệ đâu!”

“Tốt, không có vấn đề!” Triệu Ngọc khoát tay ra hiệu, “Nếu như huyền quan án phá, chúng ta cũng coi như cho bọn họ Vũ Thanh núi làm cống hiến, chí ít hắn là vé miễn phí đi?”

“Dừng a! Hố ta cha nhiều tiền như vậy, còn như thế keo kiệt, thật sự là phục ngươi!” Miêu Anh ưa thích cùng Triệu Ngọc đấu võ mồm cảm giác, nói chuyện nháo trò bên trong, ngược lại có thể tiêu trừ mấy ngày để dành tới mệt nhọc.

Hai người cũng là khẩu vị mở rộng, điểm nhiều như vậy đồ ăn, thế mà đến cái cuối cùng đều không có còn lại, chỉ nhìn đến phục vụ viên đốt đốt ngạc nhiên.

“Ừm... Triệu Ngọc a...” Sau khi cơm nước no nê, Miêu Anh đem đầu nghiêng dựa vào Triệu Ngọc bả vai, thân mật lôi kéo cánh tay của hắn hỏi nói, “ ngươi nói... Vũ Thanh núi khoảng cách Hoa Vân Sơn, có bao xa a?”

“Ồ?” Triệu Ngọc vuốt ve mình phình lên bụng nói nói, “ làm sao? Huyền quan còn không chấm dứt, cũng muốn lên Hoa Vân Sơn tới?”

“Không phải... Ta chỉ là đang nghĩ...” Miêu Anh nũng nịu địa nói nói, “ chờ chúng ta đem Hoa Vân Sơn bản án cũng phá, đến lúc đó, có thể hay không... Có một loại cảm giác mất mát đâu?

“Ngươi nghĩ a, ngũ đại án chưa giải quyết tất cả đều kết thúc! Có phải hay không... Sẽ cảm giác trong lòng thiếu chút gì?”

“Không biết!” Triệu Ngọc gượng cười hai tiếng, chợt nhớ tới mình trong đầu kỳ ngộ hệ thống, liền nói, “Bất quá, ta cảm giác, sổ ghi chép bìa vàng coi như kết thúc, mới lạ bản án, cũng sẽ không thiếu a?

“Có ta Triệu Ngọc tại, chuyện gì cũng có thể phát sinh đâu!”

“Đúng vậy a!” Miêu Anh chăm chú tựa sát Triệu Ngọc, nói nói, “ không biết... Vì cái gì, mỗi một lần cùng ngươi cùng một chỗ phá án, ta mặt ngoài nhìn xem sốt ruột! Nhưng trong nội tâm, lại hi vọng bản án tốt nhất đừng phá đến nhanh như vậy cho phải đây!”

“Ồ? Miêu Miêu... Lời này của ngươi, thật thâm ảo a!” Triệu Ngọc quyệt miệng, “Ta làm sao nghe không rõ đâu?”

“Bởi vì...” Miêu Anh vùi đầu vào Triệu Ngọc cánh tay, nhỏ giọng nói nói, “ ngươi cái này hỗn đản chỉ có tại phá án thời điểm nhất đứng đắn a...”

“Thật sao?” Triệu Ngọc vò đầu, nghiêm trang phản hỏi nói, “ ta Triệu Ngọc còn có nghiêm chỉnh thời điểm sao? Ta làm sao không biết đâu?”

...

Sau nửa giờ, Triệu Ngọc đem Miêu Anh đưa về khách sạn, muốn nàng nghỉ ngơi thật tốt.

Sau đó, hắn liền lái xe quay trở về cục cảnh sát, tiếp tục mình phân tích án tình.

Không nghĩ tới, lúc này, Tằng Khả cũng đã quay trở về cục cảnh sát, chính tại máy vi tính tra tìm lấy tư liệu.

“A? Ngươi trở về rồi?” Triệu Ngọc phi thường ngoài ý muốn,

“Không phải để ngươi lưu tại Bắc cảng sao? Làm sao...”

“Nha... Tổ trưởng!” Tằng Khả vội vàng đứng dậy trả lời, “Ta thiết bị đều ở nơi này, vẫn là tại nơi này dùng đến thuận tay! Chỗ... Cho nên trở về liền...”

Nhìn thấy Tằng Khả hơi có vẻ dáng vẻ kinh hoảng, Triệu Ngọc cơ hồ liếc mắt liền nhìn ra vấn đề, chỉ vào ngoài cửa nói ra: “Tiểu tử ngươi... Không phải là vì Trương Bồi Bồi mới trở về a?”

“Không không không... Không không không...” Tằng Khả vội vàng khoát tay.

“Lừa ai đó? Không biết ta là làm nghề gì không?” Triệu Ngọc tò mò hỏi nói, “ ta nhìn ngươi trên trán đỉnh lấy vách quan tài, hắn là tình cảm không thuận a? Làm sao? Cùng tiểu tình nhân của ngươi giận dỗi sao?”

“A? Tổ trưởng... Ngươi... Ngươi cũng quá lợi hại đi? Cái này cũng bị ngươi xem thấu?” Tằng Khả vô ý thức sờ lên trán, chán ngán thất vọng địa nói nói, “ ngươi nói đúng, ta đêm hôm khuya khoắt địa trở về, liền là muốn thừa dịp trời tối người yên đến xem nàng!

“Thế nhưng là...” Nói, Tằng Khả móc ra một hộp tinh mỹ nhỏ bánh gatô, “Nàng đã về khách sạn nghỉ ngơi đi, ta ăn khuya bạch mua! Tổ trưởng, ngài có đói bụng không a?”

“Ta cũng không đói!” Triệu Ngọc lắc đầu, sau đó một tay lấy Tằng Khả ôm đi qua, nói nói, “ nói cho ta một chút tình huống, để ca cho ngươi phân tích phân tích!”

“Bản... Lúc đầu rất tốt!” Tằng Khả nói nói, “ Khúc Lương thời điểm, chúng ta liền rất nói chuyện rất là hợp ý, còn cùng một chỗ nếm qua hải sản xử lý!

“Ta là thật tâm thích nàng, nàng đối ta cũng rất... Rất... Rất cái kia!” Tằng Khả không biết nên như thế nào biểu đạt, dừng lại hơn nửa ngày, lúc này mới tiếp tục nói, “ về sau, xử lý ác ma án thời điểm, hai chúng ta phát triển cũng rất thuận lợi! Còn... Còn dắt qua tay đâu!”

“Ta sát...” Triệu Ngọc quyệt miệng, “Ta như vậy liều mạng phá án thời điểm, ngươi thế mà còn có công phu yêu đương?”

“Thuận tiện... Thuận tiện mà!” Tằng Khả giải thích nói, “ thế nhưng là, không biết làm sao làm! Từ khi Bắc Thiên tách ra về sau, nàng liền bắt đầu đối ta lãnh đạm!

“Ta nhiều lần muốn qua tìm nàng, nhưng nàng tất cả đều lấy làm việc làm lý do cự tuyệt! Về sau... Tại Cao Lan Kỳ, chúng ta rốt cục lại thấy mặt!

“Nhưng nàng vẫn là đối ta không nóng không lạnh, chúng ta ăn hai lần cơm, thế nhưng là... Vẫn luôn giống bằng hữu như thế! Sau đó không bao lâu, nhiệm vụ của nàng kết thúc, sớm rời đi!

“Tại cái kia về sau, ngay cả Wechat cùng điện thoại liên lạc cũng thiếu... Tổ trưởng...” Tằng Khả uể oải địa nói, “Đây có phải hay không là nói rõ, ta đã không đùa a?”

“Không phải, không phải!” Triệu Ngọc nói nói, “ ngươi yên tâm, ca thế nhưng là yêu đương chuyên gia, loại sự tình này, ta không có lý do gì

không giúp cho ngươi!

“Tới...” Triệu Ngọc nắm cả Tằng Khả bả vai, nghiêm túc nói, “Ngươi bây giờ phải rõ ràng nói cho ta biết, ngươi quả thật ưa thích Trương Bồi Bồi pháp y sao?”

“Xác định, quá chắc chắn! Ta nhớ nàng nghĩ đến cũng không được!” Tằng Khả trọng trọng gật đầu, trong mắt tràn ngập chờ mong.

“Vậy là tốt rồi!” Triệu Ngọc đã tính trước địa nói nói, “ ngươi chờ, nhìn ca của ngươi thế nào giúp ngươi giải quyết, hoắc ha ha...”

Chương 1199: Không muốn người biết

*Chá thi= Xác nguyên hình hay xác không thối rữa....

Đêm khuya, Hình Cảnh Đại Đội phòng giải phẫu bên ngoài.

Cái giờ này mà đến phòng giải phẫu, ít nhiều khiến Triệu Ngọc cảm giác có chút chột dạ. Trong hành lang một cái trực ban nhân viên cảnh sát cũng không thấy, chu vi tĩnh đến lạ thường, càng là bị nơi này bao phủ lên một tầng không khí khác thường.

Phòng giải phẫu đại môn đóng, không biết bên trong là có phải có người, Triệu Ngọc đành phải đem lỗ tai thiếp trên cửa lắng nghe. Một bên nghe một bên suy nghĩ, nếu như Trương Bồi Bồi đã về khách sạn nghỉ ngơi đi, cái kia phòng giải phẫu chí ít hẳn là có lưu thủ pháp y a?

Ai ngờ, hắn chính suy nghĩ đâu! Phòng giải phẫu đại môn chợt mở, từ bên trong thình lình đi ra một cái thân thể thon gầy, thân xuyên áo khoác trắng người đến!

“Ai u!” Người này không nghĩ tới bên ngoài có người, chợt nhìn đến Triệu Ngọc, nhất thời kinh hô một tiếng, dọa đến bưng kín ngực.

“Ta nhỏ mẹ!”

Triệu Ngọc cũng là không có lưu ý, trong lòng đồng dạng lộp bộp lập tức, đợi thấy rõ ràng cái này xuyên áo khoác trắng chính là ai về sau, lúc này mới tranh thủ thời gian ngay cả giải thích rõ:

“Lão Cao, lão Cao, là ta! Đừng kích động, đừng kích động. . .”

“Ai u, làm ta sợ muốn chết!” Cao Phát Tài một bên ôm ngực, một bên lấy xuống khẩu trang, nói với Triệu Ngọc, “Triệu Ngọc, ngươi muốn làm gì a? Biết bạn già ta trái tim bắc cầu a? Làm sao, muốn cho ta cũng đi theo dựng sao?”

“Không có ý tứ, không có ý tứ!”

Triệu Ngọc mau chóng tới hỗ trợ xoa bóp ngực, lại bị Cao pháp y đẩy ra.

“Ta đây không phải tới xem một chút tình huống mà!” Triệu Ngọc lần nữa giải thích, “Nào biết được vừa định gõ cửa, ngươi liền từ bên trong đi ra rồi?”

“Cao pháp y. . .” Lúc này, phòng giải phẫu bên trong truyền đến tiếng hỏi, “Ngài không có sao chứ?”

“Không có việc gì, không có việc gì, các ngươi tiếp tục, tiếp tục!” Cao Phát Tài thở hổn hển mấy hơi thở hồng hộc, cái này mới lần nữa khôi phục trấn định, nói với Triệu Ngọc, “Một ngày không nhìn thấy ngươi, đang muốn tìm ngươi tâm sự đâu! Ân. . .” Nói, hắn móc ra một điếu thuốc, chỉ chỉ hành lang nơi xa, “Đến, cái này vừa nói chuyện!”

“Ừm? Nguyên lai ngươi làm pháp y cũng hút thuốc a!” Triệu Ngọc để tỏ lòng áy náy, tranh thủ thời gian giúp người ta bưng bít lấy cái bật lửa, giúp đỡ thuận lợi mồi thuốc lá quyển.

Hai người dời bước đến hành lang chỗ sâu, Cao Phát Tài dùng sức hút vài hơi khói, rồi mới lên tiếng: “Không có cách nào. . . Ngươi cũng thấy đấy, công việc này có bao nhiêu chịu người! Ai! Đã lớn tuổi rồi, không rút mấy ngụm không canh chừng được. . .”

“Ngươi mới vừa nói có chuyện tìm ta? Thế nào, có tình huống mới sao?”

Triệu Ngọc vội hỏi.

“Ừm. . . Trương Bồi Bồi phân tích đến không tệ!” Cao Phát Tài nghiêm túc ngưng lông mày nói nói, “ những thi thể này không có sinh sôi vi khuẩn, cho nên một mực không có hư thối!”

“Nha. . . Cái kia nhìn rõ chưa? Là có người hay không làm chống phân huỷ xử lý?”

“Nhìn không ra. . .” Cao Phát Tài thở dài một hơi, nói nói, “ chúng ta giải phẫu về sau, tại trong thi thể tạng khí quan cùng dưới làn da tầng bên trong, phát hiện một loại vật dạng sáp chất, đi qua kiểm trắc, đó là một loại sự xà phòng hoá mỡ, cũng chính là chúng ta thường xuyên nói xác nguyên hình!”

“Xác nguyên hình?” Triệu Ngọc không hiểu, “Cái này có ý tứ gì sao?”

“Xác nguyên hình sinh sản nhiều sinh tại ngâm trong nước thi thể, hoặc là chôn ở trình độ sung túc thổ nhưỡng bên trong thi thể, từ trên lý luận giảng, giống khô ráo huyền quan cái này, là sẽ không sinh ra xác nguyên hình!” Cao Phát Tài giải thích nói, “ cho nên, chúng ta trước mắt chỉ có thể đạt được hai loại kết luận:

“Một, thi thể bị người làm một loại nào đó không muốn người biết chống phân huỷ xử lý; hai, huyền quan bản thân tồn tại một loại không muốn người biết chống phân huỷ công năng, đặt ở trong quan tài treo trên vách đá thi thể, sẽ bị ức chế vi khuẩn sinh sôi, bảo trì thi thể hoàn hảo tính.”

“Ngươi dùng hai cái 'Không muốn người biết' a!” Triệu Ngọc lắc đầu, “Ta không nghĩ tới, các ngươi những này đỉnh tiêm chuyên gia đều tới, lại còn sẽ dùng 'Không muốn người biết' cái từ này!”

“Triệu Ngọc a, trên thế giới này, luôn có như vậy một vài thứ, là khoa

học trước mắt còn không cách nào nghiên cứu triệt để!” Cao Phát Tài giải thích nói, “ liền lấy huyền quan làm thí dụ, chúng ta đến nay cũng vô pháp xác thực giải thích, cổ nhân đến cùng là như thế nào đem nặng nề huyền quan để đặt ở trên vách núi, đồng thời duy trì hơn ngàn năm!

“Cổ trí tuệ con người, có đôi khi viễn siêu tưởng tượng của chúng ta a!”

“Ngươi cường điệu như vậy cổ trí tuệ con người, “ Triệu Ngọc nói nói, “ cũng chính là loại bỏ khả năng thứ nhất rồi? Tội phạm cũng không có cho thi thể làm chống phân huỷ xử lý?”

“Đúng!” Cao Phát Tài nói thẳng đạo,

“Rõ ràng nhất một điểm, liền là làm thi thể rời đi huyền quan về sau, phát sinh rõ ràng biến chất! Nếu như là người vì xử lý qua thi thể, đương nhiên sẽ không xuất hiện loại hiện tượng này.

“Mặt khác, thi thể không có người vì xử lý qua vết tích, mà lại theo ta được biết, mắt tiền thế giới bên trên tân tiến nhất chống phân huỷ kỹ thuật, cũng không đạt được chúng ta nhìn thấy loại hiệu quả này!

“Ta muốn. . . Liên quan tới điểm này, ngươi cũng không cảm thấy lạ lẫm a? Không đầu nữ thi án Lý Phi thế nhưng là ngươi thân thủ bắt lấy!”

“Ừm. . . Hoàn toàn chính xác. . .” Triệu Ngọc nhớ tới, lúc trước Lý Phi là dùng phi thường phức tạp công nghệ, mới có thể khiến thi thể bảo trì Bất Hủ.

“Đúng rồi!” Cao Phát Tài lại nói, “ cũng không phải là mỗi một cỗ thi thể tất cả đều xuất hiện xác nguyên hình, số 5 cùng số 6 nữ thi hoàn toàn không có, số 1 đến số 4 ít, mà số 7 nữ thi xác nguyên hình nhiều nhất rõ ràng nhất!”

“Xác nguyên hình càng nhiều, đã nói lên thi thể bỏ vào càng sớm sao?”

Triệu Ngọc hỏi.

“Từ trên lý luận giảng, là như vậy! Nhưng là. . . Bởi vì chúng ta đối huyền quan nghiên cứu đơn thuần trống không, không thể trăm phần trăm cam đoan a!” Cao Phát Tài trả lời.

“Tốt a, ta đã biết!” Triệu Ngọc trầm tư một lát, đem vừa rồi Cao Phát Tài lời nói lại tiêu hóa một cái, lúc này mới nói sang chuyện khác, nói với hắn, “Ừm, lão Cao a, còn có một việc phải hỏi một chút ngươi! Trương Bồi Bồi cùng chúng ta Tằng Khả sự tình, ngươi làm được thế nào?”

Nguyên lai, Triệu Ngọc đã sớm đem Tằng Khả sự tình để ở trong lòng, rất sớm trước kia liền hướng Cao Phát Tài hỏi thăm qua việc này. Cho nên, hắn một đã sớm biết Trương Bồi Bồi đối Tằng Khả lãnh đạm nguyên nhân.

“Ừm. . .” Cao Phát Tài nói nói, “ ta còn không có xử lý đâu! Ngươi không biết sao? Ta yêu nhân trái tim bắc cầu a. . .”

“A, không có ý tứ, cái kia tẩu tử không sao chứ?” Triệu Ngọc vội hỏi.

“Không sao, giải phẫu rất thuận lợi!” Cao Phát Tài dùng sức toát điếu thuốc, nói nói, “ bất quá, bất kể nói thế nào, không thể hầu ở bên người nàng, vẫn là cảm giác sâu sắc bất an a!”

“Không có việc gì liền tốt! Quay đầu , chờ ta trở về thủ đô, hảo hảo mời mời các ngươi cặp vợ chồng, ha ha. . .”

“Kỳ thật, Bồi Bồi bản nhân là không có vấn đề. . .” Cao Phát Tài lại nói, “ nàng đã nói với ta, đối với các ngươi tổ tiểu Tằng rất có cảm giác. Nhưng là, ba mẹ nàng phản ứng liền mãnh liệt một chút! Chê tiểu Tằng không phải người của thủ đô, gia đình điều kiện cũng không tốt lắm, hai nhà khoảng cách còn đặc biệt xa, tồn tại tập tục khác biệt loại hình. . .

“Bồi Bồi là con gái một, ba mẹ nàng cho nàng lấy tên gọi 'Bồi Bồi', ý tứ này còn không rõ lộ ra sao?

“Thế nhưng là đâu? Tiểu Tằng đến thường xuyên đi theo tổ điều tra đặc biệt cả nước các nơi chạy, cho nên. . . Ngươi hiểu được a?” Cao Phát Tài nói nói, “ đổi lại là con gái của ngươi, ngươi sẽ nghĩ như thế nào đâu?”

“Ta chí ít sẽ tôn trọng nữ nhi của ta lựa chọn!” Triệu Ngọc không chút do dự nói nói, “ kỳ thật, những này khách quan vấn đề đều là nói mò nhạt, mấu chốt là bọn họ hai người tình đầu ý hợp mà!”

“Được được được! Ngươi đừng có gấp!” Cao Phát Tài thuốc lá quyển bóp tắt, nói nói, “ kỳ thật, cha mẹ của nàng vẫn là rất thông tình đạt lý, ngươi lại cho ta một chút thời gian, ta lại khuyên khuyên bọn họ!”

Triệu Ngọc còn muốn nói tiếp cái gì, điện thoại đột nhiên vang lên, mở ra xem, chính là Hùng Văn Đống đội trưởng đánh tới.

“Uy? Triệu cảnh sát, ngươi tại đội cảnh sát hình sự không?” Hùng Văn Đống hùng hùng hổ hổ địa nói nói, “ người chèo thuyền nhóm bên kia vừa mới truyền đến tin tức, ta cảm thấy, chúng ta khả năng đã đã tìm được cái kia chiếc khả nghi thuyền!”

Chương 1200: Rốt cục xuất hiện!

“Ai u, ta nói làm sao nghe được gần như vậy đâu!”

Triệu Ngọc nơi này còn tại cùng Hùng Văn Đống thông lên điện thoại, nhưng Hùng Văn Đống chợt xuất hiện ở hành lang một chỗ khác, đang theo Triệu Ngọc ngoắc.

Nguyên lai, Vũ Thanh huyện Hình Cảnh Đại Đội tổng cộng chỉ là một tòa tầng hai lầu nhỏ, phòng giải phẫu lại ở vào lầu một, cho nên Hùng Văn Đống vừa về đến, liền thấy được Triệu Ngọc cùng Cao Phát Tài.

Thế là, hắn tranh thủ thời gian để điện thoại xuống, chạy đến Triệu Ngọc hai người trước mặt, hưng phấn mà nói ra: “Triệu cảnh sát, vấn đề xác thực ra trên thuyền!

“Vừa rồi người chèo thuyền bên kia truyền đến tin tức, có một vị chủ thuyền công bố, tại hơn nửa tháng trước đó một buổi tối, bọn họ điều khiển một con thuyền chở hàng, tại Phan gia vịnh một vùng trên cát trắng sông bị trên nước tuần cảnh ngăn cản!

“Tuần cảnh hoài nghi bọn họ trên thuyền có giấu hàng cấm, ròng rã tạm giam lục soát hơn 2 cái giờ, lúc này mới cho đi!”

“Ồ? Trên nước tuần cảnh?” Triệu Ngọc nhíu mày.

“Đúng vậy a!” Hùng Văn Đống nói nói, “ có phải là kỳ quái hay không? Ta tra xét một cái, chiếc thuyền kia bị Thủy cảnh (cảnh sát đường thủy) chặn đường thời điểm, chính là Bạch Lãng trộm lấy Tô Lan thi thể vào

đêm đó đâu!”

“Cái này. . .” Triệu Ngọc có chút minh bạch, nhưng lại không hoàn toàn minh bạch. Mà một bên Cao Phát Tài lại hoàn toàn nghe hồ đồ rồi.

“Nếu có tập độc nhiệm vụ , bình thường cũng sẽ ở đi thuyền trên bến tàu tiến hành điều tra, không giải thích được tại trên mặt sông toát ra một đám thủy cảnh đến, thật là khiến người sinh nghi a!” Hùng Văn Đống có chút đắc ý vỗ bộ ngực nói nói, “ không phải ta thổi, ta lão Hùng tại Vũ Thanh núi giới cảnh sát bằng hữu nhiều nhất!

“Ta đã tất cả đều nghe ngóng, tập độc đại đội bên kia gần đây căn bản cũng không có cái gì đột tra nhiệm vụ, cho nên nhóm người kia khẳng định đều là giả!”

“Nha...” Triệu Ngọc rốt cục nghe rõ, “Nói cách khác, chúng ta rốt cục làm rõ ràng, huyền quan án tội phạm, vì cái gì không lo lắng bị quá khứ thuyền hàng phát hiện! Bọn họ đã sớm đối Thất Tinh huyền quan hai bên khúc sông, làm an bài!”

“Đúng! Phan gia vịnh vượt qua đến liền cách Thất Tinh huyền quan không xa!” Hùng Văn Đống nói nói, “ những cái kia giả thủy cảnh khẳng định cùng huyền quan án tội phạm là một đám!”

“Cũng là!” Triệu Ngọc gật đầu thán nói, “ ngay cả Thất Tinh huyền quan đều dám xuống tay, tuyệt đối là đại thủ bút! Cho nên... Phái người giả mạo thủy cảnh, cũng thì chẳng có gì lạ!”

“Cái kia...” Cao pháp y cũng là có lĩnh ngộ, vội hỏi, “Đã dạng này, tội phạm khẳng định liền là lợi dụng thuyền hàng, đem thi thể bỏ vào huyền quan đúng không? Cái kia... Thuyền đâu? Đã tìm được chưa?”

“Tìm được!” Hùng Văn Đống vội vàng gật đầu trả lời, “Đương nhiên tìm được, chẳng những tìm tới, mà lại tìm thật sự rõ ràng, rõ ràng!”

“Ồ? Cái kia còn lề mề cái gì? Mau nói!” Triệu Ngọc thúc giục.

“Bị giả thủy cảnh chặn đường vị kia chủ thuyền nói, thuyền của bọn hắn là đi ngược dòng nước, “ Hùng Văn Đống nói nói, “ làm thủy cảnh cho đi về sau, bọn họ tiếp tục dọc theo đường sông hướng bắc lái đi, mà vừa mở ra không bao lâu, bọn họ liền thấy một chiếc Vân Hải công ty thuyền hàng, cùng bọn họ gặp thoáng qua!”

“Vân Hải công ty?” Triệu Ngọc lặp lại một câu, cảm giác giống như từ nơi nào đã nghe qua cái danh từ này giống như.

“Thuyền? Dạng gì thuyền?” Cao pháp y bỗng nhiên hứng thú.

“Ta chỗ này có ảnh chụp, tới...” Nói, Hùng Văn Đống mở ra điện thoại, mở ra một tấm hình, giới thiệu nói, “ chủ thuyền trên thuyền có camera, đây là ngay lúc đó video Screenshots!

“Nếu như chúng ta đoán được đều trúng, như vậy có vấn đề, nhất định chính là chiếc thuyền này!”

“Chính là chiếc này sao?” Triệu Ngọc nhìn thấy, trên hình ảnh, chính là một chiếc nhìn qua hết sức bình thường thuyền hàng, mà lại so chính mình tưởng tượng phải nhỏ một chút, vội hỏi, “Thuyền này cũng không có tiêu chí cái gì, các ngươi thế nào biết là cái gì Vân Hải công ty đâu?”

“Ừm? Cái gì Vân Hải công ty?” Hùng Văn Đống vò đầu nhớ lại một cái, lúc này mới chợt hiểu nói nói, “ nha... Không có ý tứ, nói sai, không phải Vân Hải công ty, là Vân Hải tập đoàn hiện tại!

“Triệu cảnh sát a!” Hắn bận bịu chỉ vào trên hình ảnh thuyền hàng nói nói, “ ngài là từ phương bắc tới, khả năng không quá rõ ràng, nhưng là Vân Hải tập đoàn tại chúng ta Phúc Lai tỉnh, thế nhưng là không ai không biết không người không hay a!”

“Ừm, ta cũng đã được nghe nói!” Cao pháp y phụ họa nói, “ giống như... Là làm hải vận a? Trước kia, giống như thấy qua quảng cáo!”

“Đúng! Nhưng là...” Hùng Văn Đống mặt mày hớn hở địa nói nói, “ ở trước đó, Vân Hải tập đoàn thế nhưng là dựa vào nội hà vận tải đường thuỷ lập nghiệp a!

“Thế kỷ trước thập kỷ 90 là nóng bỏng nhất thời điểm, lúc ấy Phúc Lai tỉnh cảnh nội cái này mấy đầu chủ yếu đại giang đại hà vận tải đường thuỷ, đều là công ty bọn họ nhận thầu, tiền kia nhưng kiếm bộn rồi!

“Về sau, bởi vì cao tốc Công Lộ phát đạt về sau, nội hà vận tải đường thuỷ dần dần xuống dốc, cho nên Vân Hải tập đoàn lại đưa ánh mắt liếc về càng rộng lớn hơn hải vận, dần dần thành tựu hôm nay đông nam đệ nhất biển cả vận công ty!

“Mà lại, không chỉ là vận tải đường thuỷ cùng hải vận, bọn họ còn kinh doanh nhiều nhà bất động sản công ty, cùng một số khác biệt loại hình sản nghiệp, tại Phúc Lai tỉnh thế nhưng là nổi tiếng nổi danh hào a!

“Cho nên, mặc dù trên thuyền không có tiêu chí, nhưng giống chủ thuyền như thế thường xuyên chạy thuyền, một chút liền có thể nhận ra!” Hắn lần nữa chỉ chỉ ảnh chụp, “Bọn họ muốn nói là, cái kia chiếc thuyền này, tuyệt đối liền là Vân Hải tập đoàn!”

“Vân Hải tập đoàn...” Triệu Ngọc mặc niệm nói, “ chúng ta trước đó dự đoán qua, tại vụ án này bên trong, đến có một cái siêu cấp phú hào, chẳng lẽ...”

“Đúng rồi, Vương công trình sư vừa mới tìm được ngài sao?” Hùng Văn Đống lại nói, “ ta đã đem thuyền video cho hắn nhìn qua, hắn nói chiếc thuyền này mạn thuyền bộ vị rõ ràng có cải tiến vết tích, hắn hoài nghi, phía dưới thuyền khả năng dùng một loại nào đó thổi phồng trang bị, cứ

như vậy, liền có thể khống chế thân tàu quá lớn tải trọng đo!

“Ngài lại nhìn nơi này...” Hắn lại chỉ vào ảnh chụp nói, “Ngươi xem ở thuyền trung hậu bộ, có dùng vải bạt che lại cao cao hở ra...

“Vương công trình sư cho rằng, vải bạt phía dưới, hẳn là chúng ta trước đó thiết nghĩ tới thang mây xe cứu hỏa!”

“Cái gì? Thang mây xe cứu hỏa?” Cao pháp y kinh ngạc nói, “ làm sao có thể? Một khung có thể thăng cao đến 40 mét thang mây xe cứu hỏa, làm sao có thể chỉ có nhỏ như vậy?”

“Ồ?” Triệu Ngọc ngoài ý muốn, vội vàng hướng Cao pháp y hỏi nói, “ làm sao, ngươi bù trừ lẫn nhau phòng thang mây còn hiểu rất rõ sao, lão Cao?”

“Hiểu rõ chưa nói tới!” Cao Phát Tài trịnh trọng nói, “Nhưng là, nếu như ta là tội phạm, ta sẽ không lựa chọn thang mây xe cứu hỏa!”

“Ồ? Vì cái gì?” Triệu Ngọc vội hỏi.

“Bởi vì so sánh dưới, còn có càng giàu nhân ái công cụ mà!” Cao Phát Tài cẩn thận nói, “Thang mây xe cứu hỏa là dùng đến không trung cứu viện, bởi vì làm việc tính chất nguyên nhân, nó phí tổn phi thường cao, mà lại đạt được đường tắt phi thường đơn nhất, cho dù có tiền cũng mua không được!

“Thế nhưng là, nếu như là công ty dọn nhà thang mây vận chuyển xe, vậy liền đơn giản hơn nhiều!”

“Cái gì? Thang mây vận chuyển xe?” Triệu Ngọc cùng Hùng Văn Đống đồng thời sững sờ.

“Đúng vậy a!” Cao Phát Tài nói nói, “ làm sao? Các ngươi không có

mời qua công ty dọn nhà sao? Hiện tại tòa thành lớn này thị nhà lầu, thiết kế đến độ cùng bồ câu ổ giống như, thang máy cũng nhỏ đến quá mức, có rất nhiều cỡ lớn ở không loại hình vật dụng, chứa không tiến thang máy, cũng vào không được cổng, cho nên... Công ty dọn nhà liền phải dùng đến loại này thang mây vận chuyển xe, đến đem đồ vật đem đến trong phòng đi!"

"Nha..." Triệu Ngọc cùng Hùng Văn Đống đồng thời gật đầu, "Xem ra, ở thành phố lớn người, liền là không giống a!"

Triệu Ngọc chỗ Tần Sơn, cùng Hùng Văn Đống ở lại Vũ Thanh, căn bản không có nhiều ít nhà cao tầng, tự nhiên chưa từng gặp qua loại này công cụ tiền tiến.

"Mau lẹ, thuận tiện, mà lại hàng đẹp giá rẻ!" Cao Phát Tài giới thiệu nói, " mấy chục vạn liền có thể mua một cỗ lên cao đến 28m thang mây vận chuyển xe!"

"A? 28m... Giống như không được a?" Hùng Văn Đống lắc đầu, "Cao nhất huyền quan cao 4 1 mét, kém đến cũng quá là nhiều a?"

"Ừm..." Cao Phát Tài gật đầu, "Vậy thì phải từ xưởng đính chế! Mỗi thăng cao một mét, xe phí tổn cũng sẽ lên cao không ít!

"Triệu tổ trưởng, sản xuất xưởng cũng không nhiều, loại này đặc thù đặt trước chế, khẳng định phi thường tốt tra!"

"Minh bạch, ta cái này để Tằng Khả đi thăm dò!" Triệu Ngọc cầm điện thoại di động lên, muốn cho Tằng Khả gọi điện thoại. Nhưng đột nhiên nhớ tới một vấn đề, bận bịu đối Hùng Văn Đống hỏi nói, " đúng, Vân Hải tập đoàn tổng giám đốc... Là ai a?"

"Lâm... Lâm cái gì? Nhìn ta cái này đầu óc, treo ở bên miệng bên trên, làm sao lại không nghĩ ra được..." Hùng Văn Đống nắm lấy tóc hung

hăng hồi ức, “Dù sao... Là nữ!”

“Ồ? Nữ?”

Triệu Ngọc điện thoại đã đem ra, dứt khoát tự mình động thủ tìm tòi một cái.

Kết quả, tin tức rất nhanh tìm tòi ra đến, nhưng gặp Vân Hải tập đoàn hiện nhiệm chủ tịch đích thật là nữ nhân, tên là Lâm Hướng Phượng!

“Nãi nãi của ta cái gấu a!”

Ai ngờ, nhìn thấy danh tự không ra thế nào địa, nhưng khi Triệu Ngọc lưu ý đến đây người tuổi tác thời điểm, lại đột nhiên mà kinh ngạc thốt lên một tiếng, hơi kém không có vứt điện thoại di động.

“1952 năm ngày 15 tháng 2 người sống!” Triệu Ngọc nói nói, “ cũng chính là năm đó âm lịch tháng 1 20, hoắc ha ha! Lần này nhưng chạy không được! Đại biểu cho trên giấy vàng ngày sinh tháng đẻ người —— rốt cục xuất hiện! ! !”

Chương 1201: Ăn khớp manh mối

Hai giờ về sau, càng nhiều tin tức lần lượt truyền đến.

“Tổ trưởng, lần này, chúng ta hẳn không có tìm nhầm người hiềm nghi!” Tằng Khả đem tư liệu tại trên màn hình lớn truyền bá phóng ra, hướng đám người giới thiệu nói, “ Lâm Triêu Phượng, bản danh Lâm Tuệ Diễm, Lâm Triêu Phượng cái tên này, chính là một vị trứ danh phong thuỷ đại sư vì nàng đổi!

“Còn có, Vân Hải tập đoàn sớm nhất thời điểm gọi là Lâm thị tập đoàn, về sau cũng là Lâm Triêu Phượng nhìn qua phong thủy đại sư về sau đổi!”

“Ừm. . .” Triệu Ngọc khẽ gật đầu, “Cho nên, cái này Lâm Triêu Phượng tất nhiên phi thường hết lòng tin tưởng phong thủy học thuyết rồi?”

“Còn không phải sao!” Hùng Văn Đống xen vào nói, “ càng là làm mua bán lớn, càng tin tưởng những này phong thuỷ a, phong thuỷ loại hình đồ vật, ngoại trừ cầu một dấu hiệu tốt bên ngoài, cũng có thể tạo được nhất định tâm lý tác dụng a!”

“Hoàn toàn chính xác, “ Tằng Khả nói nói, “ căn cứ ta điều tra tư liệu biểu hiện, Lâm Triêu Phượng hoàn toàn chính xác đối phương diện này phi thường để ý, mỗi lần công ty làm trọng đại hạng mục trước đó, chắc chắn sẽ tìm người nhìn qua.

“Còn có, nàng còn vì Phúc Lai, Việt Châu các nơi rất nhiều chùa miếu quyên quá lớn khoản, thậm chí còn vì Khám Long tự rèn đúc qua đúc

bằng đồng Quan Âm Phật tượng, cao 2 4 mét nha!”

“Thực sự là. . . Quá có tiền!” Hùng Văn Đống líu lưỡi.

“Nhất mấu chốt nhất tư liệu chính là. . .” Tằng Khả lật đến tư liệu trang kế tiếp, tiếp tục giới thiệu, “Ước chừng một năm trước kia, Lâm Triêu Phượng thân thể lục tục ngo ngoe xuất hiện tình huống, trong đó, có 3 lần tại Phúc Lai địa phương bệnh viện liền xem bệnh ghi chép, còn có một lần tại Hạ Khẩu thị một nhà tư nhân bệnh viện nằm viện ghi chép.

“Nếu như tư liệu không sai, nàng bây giờ còn đang nhà kia bên trong bệnh viện tư nhân ở đâu!”

“Thế nào?” Triệu Ngọc cùng Hùng Văn Đống liếc nhau, đắc ý vỗ tay phát ra tiếng, “Quả nhiên có bị bệnh không? Tằng Khả, nàng bị bệnh gì, khẳng định rất nghiêm trọng a?”

“Bởi vì là tư nhân bệnh viện, trước mắt chưa điều tra rõ!” Tằng Khả nói nói, “ ta đang muốn cùng ngài xin phép một chút đâu! Ân. . . Ta là thông qua chính quy con đường hỏi thăm đâu? Vẫn là. . .”

“Cái này còn phải nói sao?” Triệu Ngọc khẳng định nói nói, “ như thế cao cấp nhân vật, chúng ta nhất định phải tránh cho đánh cỏ động rắn, cho nên. . . Vẫn là để ngươi Hacker công phu phát huy một chút tác dụng đi! Ngươi nếu là không cần tiếp tục dùng, ta sợ ngươi cũng lạnh nhạt. . . Ha ha. . .”

Triệu Ngọc phân phó như thế, một bên Hùng Văn Đống cùng Cao Phát Tài lại tất cả đều trán đổ mồ hôi.

“Được rồi!” Tằng Khả đáp ứng về sau, lại nói, “ liên quan tới ngài nói thang mây vận chuyển xe, ta đã điều tra hoàn tất! Ta hắc tiến vào chỗ có sinh sản xưởng, tra xét bọn họ đặt trước hóa đơn đặt hàng tin tức.

“Cuối cùng tra được, ước chừng tại một năm trước, ở vào Diệu Danh thị một nhà xưởng, hoàn toàn chính xác sản xuất qua đặc thù đặt trước chế thang mây vận chuyển xe,

Nên xe cao nhất lên xuống độ cao, đúng lúc là 40 mét.

“Nên xe phí tổn 2 triệu nguyên, hạ đơn đặt hàng lúc, người mua liền hào sảng duy nhất một lần trả nợ. . .” Tăng Khả đem tin tức tương quan điều ra, giới thiệu nói, “ ta tra xét một cái mua sắm đơn vị, đăng ký tất cả đều là hư giả tin tức!

“Bất quá, ta tra được một hạng thu hàng tin tức, nên đặt trước chế thang mây vận chuyển xe là trực tiếp thông qua bến tàu, bị thuyền hàng chở đi. .. Bất quá, liên quan tới tiếp hàng thuyền hàng tin tức, ta phải ngày mai cùng Diệu Danh cảnh sát liên lạc một chút mới có thể thu được!”

“Có nhìn thấy không? Có nhìn thấy không?” Triệu Ngọc bỗng nhiên vỗ một cái Cao Phát Tài bả vai, đem Cao Phát Tài giật nảy mình, “Lão Cao a!” Triệu Ngọc chỉ vào Tăng Khả cười xấu xa nói, “ nhìn thấy chúng ta Tăng Khả nhiều tài giỏi a? Giống ưu tú như vậy, anh tuấn, còn mẹ nó đơn thuần tiểu hỏa tử, đi chỗ nào tìm đi?

“Còn không tranh thủ thời gian cho ngươi con gái nuôi tác hợp tác hợp, tận dụng thời cơ, mất rồi sẽ không trở lại a!”

“. . .” Lời vừa nói ra, đám người trán tất cả đều đổ mồ hôi. Cao Phát Tài lúng túng từ chối cho ý kiến, Tăng Khả lại đỏ bừng cả khuôn mặt địa thấp xuống máy điều hòa không khí nhiệt độ. . .

“Hắc hắc. . .” Ai ngờ, Hùng Văn Đống lại ngốc không kéo mấy địa nói nói, “ Triệu cảnh sát thật biết nói đùa, ưu tú cùng anh tuấn đều tính được là, nhưng tiểu Tăng một hồi hắc cái này, một hồi hắc cái kia, cái này có thể gọi đơn thuần sao? Hắc hắc. . .”

“Ta mẹ nó, hắc cái đầu của ngươi a!” Triệu Ngọc trừng mắt liếc hắn một cái, sau đó chỉ vào màn hình nói nói, “ hiện tại. . . Tất cả mạch suy nghĩ tất cả đều làm rõ, Lâm Triêu Phượng chín mươi tám phần trăm, chính là chúng ta muốn tìm vị khổ chủ kia!

“Bởi vì cái gọi là vô bệnh loạn chạy chữa, Lâm Triêu Phượng tất nhiên là trúng một cái Cao cấp lừa gạt đội cái bẫy, cho nên. . .” Hắn dừng lại một chút, nhận chân ngôn nói, “ liên quan tới bước kế tiếp điều tra, chúng ta đến phá lệ cẩn thận mới được!”

“Cẩn thận. . . Ân. . .” Hùng Văn Đống nhíu mày, “Không thể trực tiếp bắt sao?”

“Hừ!” Triệu Ngọc âm trầm cười một tiếng, “Ta cũng không có thiếu cùng loại này siêu cấp phú hào đã từng quen biết, nếu như chúng ta bắt người điều tra, sẽ có một trăm cái luật sư chờ lấy chúng ta, chỉ riêng quấn liền phải đem chúng ta quấn lấy!

“Mà lại, chúng ta bây giờ tất cả chứng cứ đều là gián tiếp, một khi cây kim so với cọng râu địa đỗi, đối với chúng ta không có chỗ tốt!

“Còn nữa nói. . . Lâm Triêu Phượng có khả năng cũng là người bị hại, có lẽ, nàng đối với lừa gạt đội trộm lấy thi thể, thậm chí không tiếc giết người tình huống hoàn toàn không biết gì cả!

“Cho nên, đánh rắn đánh bảy tấc!” Triệu Ngọc trịnh trọng kỳ sự nói, “Mục tiêu chủ yếu của chúng ta, hắn là những cái kia chân chính phạm vào tội án lừa gạt đội!”

“Cái kia. . . Ngài nói. . .” Hùng Văn Đống nói nói, “ chúng ta bước kế tiếp nên làm cái gì bây giờ?”

“Âm thầm điều tra, sưu tập chứng cứ, trước tiên đem đám kia lừa gạt phần tử tin tức tìm ra lại nói!” Triệu Ngọc nói nói, “ nhóm người này

phải cùng Lâm Triêu Phượng rất thân cận, khẳng định không khó tra! Một khi khóa chặt mục tiêu, chúng ta lại cho bọn họ đến cái đột nhiên tập kích!

“Ừm. . . Hiện tại Lâm Triêu Phượng không phải tại Hạ Khẩu sao?” Triệu Ngọc lại nói, “ Nhiễm Đào vừa lúc ở Hạ Khẩu đâu! Ngày mai, ta lại phái Miêu Anh đi qua hổ trợ, trước tiên đem Lâm Triêu Phượng gần đây hành động quỹ tích làm rõ ràng!

“Mà ta thì trực tiếp đi Phúc Lai thị, đi điều tra Vân Hải tập đoàn tin chi tiết, đến cái hai bút cùng vẽ! Nhìn bọn họ còn hướng chỗ nào chạy! Hừ. . .”

“A. . . Anh hùng. . .”

Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa dứt lời, điện thoại lại vang lên. Hiện tại đã qua nửa đêm mười hai giờ, lúc này còn cho Triệu Ngọc gọi điện thoại, hiển nhiên đều là công sự!

Quả nhiên, điện thoại là Thôi Lệ Châu đánh tới:

“Lão đại, lão đại, ta hôm nay đi đi xuống các phú hào vòng bằng hữu, ta muốn. . . Ta đã đem nhiệm vụ làm xong! Ân. . .” Thôi Lệ Châu hưng phấn mà nói nói, “ ta đem hình ảnh phát cho ngươi, ngươi để Tằng Khả so với một cái, nhìn xem giống hay không?”

Vừa dứt lời, Triệu Ngọc điện thoại liền tiếp thu được văn kiện. Mở ra xem, nhưng gặp cái kia là một trương viết ngày sinh tháng đẻ giấy vàng.

Ngay từ đầu, Triệu Ngọc còn tưởng rằng là trong quan tài treo trên vách đá phát hiện tấm kia đâu! Nhưng nhìn kỹ, nguyên lai ngày sinh tháng đẻ hoàn toàn khác biệt.

“Ai?” Triệu Ngọc sững sờ, vội hỏi, “Tiểu Thôi, ngươi lấy được giấy

vàng, là?”

“Là rất giống a? Ta ngay từ đầu còn tưởng rằng nhìn hoa mắt đâu!” Thôi Lệ Châu như chuông bạc địa nói nói, “ nếu như chữ viết đồng dạng, vậy ta khuyên ngươi tra một chút một cái tên là Vân Hải tập đoàn công ty đi!

“Do ai viết ta không biết, nhưng ta biết, ta cho ngươi phát tờ giấy vàng này, là thuộc về Vân Hải tập đoàn một vị chủ tịch!”

Chương 1202: Càng lúc càng giống ngươi

“Nhìn! Manh mối là đồng dạng đồng dạng a!” Hùng Văn Đống nhìn thấy tấm kia giấy vàng, nói nói, “ nói như vậy, không có chạy đi! Tất cả manh mối, tất cả đều chỉ hướng Vân Hải tập đoàn!”

“Chờ một chút...” Ai ngờ, thời khắc mấu chốt, Triệu Ngọc chợt phát hiện vấn đề, gấp hướng Tằng Khả hỏi một câu, “Vân Hải tập đoàn, đến cùng có mấy cái chủ tịch a?”

“Chỉ... Chỉ có một cái! Lâm Triêu Phượng a?” Tằng Khả nhanh chóng trả lời.

“Cái kia không đúng sao!” Triệu Ngọc chỉ điện thoại di động hình ảnh nói nói, “ nếu như chỉ có một cái chủ tịch, cái kia ngày sinh tháng đẻ phải cùng nữ thi trên thân mang theo đồng dạng mới đúng?”

“Ai?” Đám người nghi hoặc, “Cũng thế...”

“Tiểu Thôi, ngươi cùng ta nói rõ chi tiết nói, ngươi tờ giấy vàng này làm thế nào chiếm được?” Triệu Ngọc gấp hướng trong điện thoại Thôi Lệ Châu hỏi.

“Ta... Ta không phải lấy được giấy vàng, ta chỉ là đạt được một trương hình ảnh mà thôi!” Thôi Lệ Châu nói, “Buổi tối hôm nay, ta mạo danh tham gia nơi đó các phú hào làm một cái salon party, sau đó thông qua ta mị lực cá nhân, khuynh đảo mấy cái phú nhị đại công tử ca.

“Sau đó, ta liền cùng bọn họ trò chuyện lên xem phong thủy sự tình đến, muốn bọn họ giúp ta tìm kiếm một vị cự lợi hại đại sư, tính toán mệnh!

“Cho nên, tin tức chính là như vậy tới! Bọn họ cho ta giảng rất nhiều cùng phong thuỷ có liên quan cố sự, đối phong thủy kham dư, là từng cái tin tưởng không nghi ngờ...

“Về sau, bỗng nhiên có người nói, Vân Hải tập đoàn chủ tịch không biết từ nơi nào thuê một vị đại sư, xem bói tính được phi thường chuẩn, giúp Vân Hải tập đoàn làm xong mấy cái độ khó đặc biệt lớn hạng mục!

“Thế nhưng là, làm ta hỏi tình huống cụ thể về sau, bọn họ lại cũng không biết vị đại sư này danh hào, có người còn đoán cái gì ẩn sĩ cao nhân loại hình...

“Lại sau đó, liền có người cho ta xem một tấm hình Screenshots, nói là có người từ Vân Hải tập đoàn chủ tịch nơi đó quay chụp!

“Ta vốn còn muốn lại tiếp tục hỏi một chút, nhưng lúc đó bỗng nhiên phát sinh hơi có chút chuyện tình không vui, cuối cùng liền không giải quyết được gì... Lão đại a!” Thôi Lệ Châu nói nói, “ cho ta chút thời gian, ta sẽ rất mau đưa tình huống cụ thể làm rõ ràng!”

“Chờ một chút... Ngươi nói với ta một cái, xảy ra chuyện gì chuyện tình không vui? Có phải hay không, có người muốn khi dễ ngươi?” Triệu Ngọc quan tâm hỏi.

“Không phải! Không ai khi dễ ta, chỉ là... Hoàn toàn quy tội ta mị lực cá nhân quá xuất chúng rồi mà thôi, hai vị phú nhị đại bởi vì muốn hẹn ta ăn khuya mà đánh lên, thậm chí động thủ! Ai!” Nàng tự than thở một tiếng, “Đây cũng là chuyện không có cách nào khác, ta đã rất tận lực, không có tan thật xinh đẹp trang đâu! Cái kia hai người, một cái Khai Ferrari, một cái Khai Lamborghini...”

“Ta đi...”

Triệu Ngọc hơi kém bị chuồn ngã nhào một cái.

“Lão đại! Không bằng tới nhanh đi!” Thôi Lệ Châu nói nói, “ ta hiện tại liền đi Vân Hải tập đoàn chủ tịch văn phòng đi một chuyến? Nhìn nàng một cái trong tủ bảo hiểm có cái gì chuyện ẩn ở bên trong?”

“Đừng đừng đừng...” Triệu Ngọc vội vàng khoát tay, “Chúng ta bây giờ đã cơ bản khóa chặt người hiềm nghi, ngày mai, ngày mai ta cũng sẽ đi Phúc Lai, ngươi chờ ta, gặp mặt lại nói!”

“Nha... Vậy được rồi...” Thôi Lệ Châu rõ ràng có chút thất vọng, “Vậy liền ngày mai gặp! Hôm nay uống quá nhiều Lafite, đi, đi ngủ sớm một chút! Bái bai, lão đại...”

Điện thoại quải điệu về sau, trong văn phòng lại là hoàn toàn yên tĩnh.

Hồi lâu, Tăng Khả mới nhìn thấy Triệu Ngọc điện thoại nói ra: “Tổ trưởng, Thôi Lệ Châu càng lúc càng giống ngươi a...”

“Ừm?” Nghe thấy lời ấy, Triệu Ngọc nhất thời thân thẳng cổ, đấu bò địa uống nói, “ ngươi có ý tứ gì?”

“Không có... Không không không...” Tăng Khả dọa đến vội vàng khoát tay, “Ý của ta là, cái kia mới xuất hiện ngày sinh tháng đẻ, có thể là Lâm Triêu Phượng giúp người khác cầu! Cho nên mới sẽ chiếu chiếu phiến mà!”

“Đúng! Đúng! Có khả năng này...” Hùng Văn Đống phù hợp nói, “ đã nhóm này lừa gạt phạm đã thu được Lâm Triêu Phượng tín nhiệm, trở thành Vân Hải tập đoàn ngự dụng thầy phong thủy, vậy dĩ nhiên muốn thỏa mãn Lâm Triêu Phượng các loại yêu cầu!

“Bất quá...” Hắn lại nói, “ các ngươi có phát hiện hay không, bên ngoài truyền đi thần hồ kỳ thần, nhưng vị này cái gọi là đại sư lại một mực không dám công khai lộ diện, cái này không nói rõ lấy có vấn đề mà!”

“Ừm...” Triệu Ngọc gật đầu, “Ta cũng cho là như vậy! Cho nên, ta quyết định, mọi người hiện tại cũng đi ngủ nghỉ ngơi đi!”

“A? Cái này. . .” Chúng người bất ngờ.

“Đã khóa chặt người hiềm nghi, vậy cũng không cần sốt ruột!” Triệu Ngọc đã tính trước địa cười nói, “ ngược lại cần chúng ta nghỉ ngơi dưỡng sức, cùng bọn họ hảo hảo quần nhau! Nghe ta, tất cả về nhà đi ngủ đi thôi, ngày mai buổi sáng triển khai cuộc họp , dựa theo nguyên kế hoạch hành sự!”

“Ừm... Tốt... Tốt...” Đám người gật đầu, lúc này mới ai đi đường nấy.

“Các ngươi bên này có thể ngừng, nhưng ta bên kia không được a!” Cao Phát Tài pháp y lại nói với Triệu Ngọc, “Thi thể hủ hóa vô cùng nghiêm trọng, chúng ta phải nắm chắc thời gian mới được!”

“Vậy liền vất vả, “ Triệu Ngọc đập Cao Phát Tài bả vai một cái, dặn dò nói, “ bắt đầu từ ngày mai, lần lượt sẽ có gia thuộc tới nhận thi, tâm tình của bọn hắn khẳng định sẽ có rất lớn ba động, ta bên này đã không ai, cho nên, liên quan tới trấn an làm việc...”

“Yên tâm! Bồi Bồi có kinh nghiệm, một người liền có thể giải quyết!” Cao Phát Tài gật đầu.

“Còn có chuyện giữ bí mật, cũng hỗ trợ dặn dò một chút người chết gia thuộc...” Triệu Ngọc lại nói, “ bản án không có phá, vẫn là tận lực bảo trì điệu thấp, để bọn họ phối hợp một chút đi!”

“Minh bạch, minh bạch...”

Nói xong, Cao Phát Tài cũng trở về phòng giải phẫu đi.

Lúc này, Tằng Khả vốn định mau mau rời đi, nhưng vẫn là bị Triệu Ngọc một thanh ngăn lại!

“Hắc hắc hắc...” Triệu Ngọc ôm Tằng Khả bả vai, cười xấu xa nói, “ tiểu Tằng a, làm sao nói đâu? Cái gì gọi là Thôi Lệ Châu càng lúc càng giống ta a?”

“Ừm... Không phải... Ta không phải ý tứ kia, tổ trưởng...” Tằng Khả dọa đến tim đập rộn lên, mặt đỏ tới mang tai.

“Hừ!” Triệu Ngọc nhếch miệng, nghiêm túc nói, “Về sau, cũng đừng ngay trước nhiều người như vậy khen ta có được hay không? Dạng này, ta sẽ kiêu ngạo!”

“...” Tằng Khả lộn xộn, mau từ Triệu Ngọc dưới nách thoát ra, như một làn khói chạy vô tung vô ảnh.

“Hừ!” Triệu Ngọc lạnh hừ một tiếng, tự nhủ, “Bất quá, cái này Tiểu Thôi, thật đúng là thanh xuất vu lam thắng vu lam a, cái này mặt dày vô sỉ sức mạnh, thật đúng là nhanh gặp phải ta! Ha ha ha...”

Bởi vì tình tiết vụ án có trọng đại đột phá, Triệu Ngọc lập tức cảm giác trong lòng thoải mái rất nhiều.

Lo lắng quấy rầy đến Miêu Anh nghỉ ngơi, hắn cũng không có lựa chọn về khách sạn đi ngủ, mà là lân cận tìm một nhà trung tâm tắm rửa ngâm tắm rửa, bóp cái chân, khử trừ mấy ngày liên tiếp mệt nhọc.

Sau đó, hắn liền nằm tại trung tâm tắm rửa xoa bóp trên ghế, chuẩn bị ở chỗ này ngon lành là ngủ lấy một đêm.

Đúng lúc này, trong đầu hắn hệ thống rốt cục truyền đến tin tức, tại duy trì hai ngày sau đó, “Càn cấn” quẻ cuối cùng kết thúc, hắn đạt được 402% độ hoàn thành, cùng 10 kiện đạo cụ ban thưởng...

Ân...

Nhìn xem cái này coi như kết quả vừa lòng, Triệu Ngọc cảm thấy vui mừng, như thế xem ra, mình phá án phương hướng hắn là chính xác!

Cho nên, mình bây giờ lại mở bên trên một quẻ, chỉ cần quẻ văn bên trong xuất hiện “Cấn” quẻ, vậy đã nói rõ, rất nhanh liền có thể đại công cáo thành!

Thế là, hắn tại chỗ lại mở một quẻ, quẻ văn lúc này mở ra, nhưng gặp hệ thống giới diện chính giữa thình lình toát ra hai cái chữ to: “Khôn - càn” !

Ta mẹ nó cái nãi nãi gấu!

Đột nhiên nhìn thấy cái này quẻ văn, Triệu Ngọc hơi kém từ xoa bóp trên ghế ngã xuống!

Không thể nào?

Hệ thống lão đại, ngươi...

Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa định hảo hảo mắng mắng hệ thống, điện thoại đột nhiên vang lên, nguyên lai là Tằng Khả cho hắn phát tới một cái tin nhắn ngắn:

“Tổ trưởng, ta vừa rồi lại tra xét một được Lâm Triêu Phượng tư liệu, phát hiện có một cái tin tức mới, không biết có hữu dụng hay không!

“Ngài biết không? Năm đó phát sinh thảm án diệt môn Hoa Vân Sơn biệt thự, liền là Lâm Triêu Phượng khai thác a!”

Xoạch...

Triệu Ngọc trong lòng run lên, điện thoại rơi xuống đất...

Chương 1203: Lại gặp "Khôn càn"

Lại tới! !

Chỉ một thoáng, Triệu Ngọc có loại ngày xưa tái hiện cảm giác.

Vì cái gì. . . Có thể như vậy?

Chẳng lẽ. . . Đây chính là ta cùng ngũ đại án chưa giải quyết ở giữa số mệnh sao?

Hồi tưởng trước kia, tại Tấn bình điều tra bảo thạch mất trộm án thời điểm, dắt kéo ra không đầu nữ thi án!

Hoàng Kim thành, vốn là hướng về phía chiếu sách án giết người đi, nhưng kết quả lại gặp phải ác ma án chân hung Hàn Khoan!

Lại sau này, giữ lại cho mình trấn Nông Hợp huyết án , đồng dạng là bởi vì Khương Khoa vượt ngục án mà dẫn phát ra. . .

Như vậy. . . Lần này, chẳng lẽ dựa theo sáo lộ, từ Thất Tinh huyền quan án lại sẽ chuyển tới Hoa Vân Sơn thảm án diệt môn đi lên sao?

Vân Hải tập đoàn Lâm Triêu Phượng, có thể hay không cùng diệt môn án có quan hệ?

Cái này. . . Đây cũng quá qua trùng hợp a?

Hệ thống lão đại a. . . Trong chốc lát, Triệu Ngọc rốt cục có ngộ hiểu,

hắn càng phát ra cảm giác, những này án chưa giải quyết đại án ở giữa trùng hợp, hoặc Hứa Đô là hệ thống tận lực an bài, vì hắn đo thân mà làm!

Bằng không, sao có thể có trùng hợp nhiều như vậy sự tình phát sinh?

Ai!

Triệu Ngọc thật sâu thở dài một hơi, trong lòng nói chuyện:

Hệ thống lão đại a, ngươi muốn cho ta mang kèm theo phá cái đại án trọng án, ngược lại cũng không phải một chuyện xấu. . .

Nhưng mấu chốt là, anh em ta còn không có chuẩn bị sẵn sàng đâu! Phá án liền nói phá án, anh em nhận, cố gắng một chút cũng không có quan hệ, nhưng ngươi vô duyên vô cớ toát ra một cái "Khôn càn" quẻ đến là có ý gì?

"Khôn càn" quẻ a!

Đây cũng không phải là đùa giỡn!

Đối với cái này một quẻ uy lực, Triệu Ngọc thế nhưng là ký ức vẫn còn mới mẻ. Lúc trước lần thứ nhất mở ra "Khôn càn" quẻ thời điểm, chính vào hắn trở mặt Khương Khoa thời kỳ mấu chốt, khi đó, mỗi ngày đều trôi qua kinh đào hải lãng, sinh tử vận tốc.

Mà lại, nghĩ tới Cao Lan Kỳ trại nuôi bò đại hỏa, hắn càng là lòng còn sợ hãi, nếu không phải lúc trước có khẩn cấp tránh hiểm cầu mang theo, chỉ sợ một lần kia cái mạng nhỏ của mình liền đã chơi xong!

Lần này đến Phúc Lai tỉnh, vốn cho rằng huyền quan án có thể nhẹ nhõm cầm xuống, thật không nghĩ đến. . . Lại tới! ?

Lúc trước,

“Khôn càn” quẻ tổng cộng cuối cùng ba ngày, hoàn tất về sau, thậm chí hệ thống mệt mỏi quá độ, ròng rã làm lạnh 70 giờ, mới nặng lại khôi phục bình thường!

Không biết. . . Lần này, có thể hay không so một lần kia còn nghiêm trọng hơn?

Nãi nãi gấu a nãi nãi gấu. . . Triệu Ngọc trái tim nhỏ không thể ức chế địa đánh lên trống, trong lòng không ngừng địa suy nghĩ, như thế xem ra, phát sinh siêu cấp kỳ ngộ, đã là không thể tránh khỏi chuyện!

Quẻ văn mở ra về sau, không có khả năng lại quan bế!

Vậy phải làm sao bây giờ?

Ai!

Đều tự trách mình tay thiếu. . .

Không được, không được. . .

Triệu Ngọc mặc dù vô cùng vô cùng buồn ngủ, thế nhưng là lại cũng không có lòng từ cái này trung tâm tắm rửa ở lại. Hắn lúc này thu thập xong quần áo, nhanh nhanh rời đi, sau đó trở về khách sạn đi!

Hắn hiện tại chỉ có một cái ý niệm trong đầu, đại chiến sắp đến, không biết tương lai lại là như thế nào một phen gió tanh mưa máu? Cho nên, mình nhất định phải cam đoan có sung túc tinh thần cùng thể lực ứng phó.

Đi ngủ!

Mình nhất định phải đi ngủ, chẳng những ngủ, còn phải ngủ ngon giấc. . .

Trong tửu điếm, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh vốn là một cái phòng, hắn vẫn là không muốn đi quấy rầy Miêu Anh, cho nên dứt khoát mở một gian mới khách phòng.

Bất quá, vì dự phòng "Khôn càn" khả năng sớm đến, không yên lòng hắn, lại đang Miêu Anh cổng, cùng mình cổng thiết trí một cái tên là ẩn hình máy báo động đạo cụ.

Một khi có người phi pháp xâm nhập, máy báo động liền sẽ lập tức báo động, đánh thức Triệu Ngọc, để phòng có chuyện ngoài ý muốn phát sinh.

Chờ tất cả đều an bài hoàn tất về sau, Triệu Ngọc cái này mới rốt cục nằm tại mềm mại lớn trên giường, chuẩn bị tiến vào mộng đẹp.

Nhưng mà, nghĩ tới Hoa Vân Sơn cùng "Khôn càn" quẻ đến, hắn làm sao có thể ngủ đâu? Nhìn xem thời gian từng chút từng chút địa đi qua, hắn càng phát ra sốt ruột, nhưng càng sốt ruột liền càng ngủ không được!

Cuối cùng, Triệu Ngọc cũng là liều mạng, lại đem áp đáy hòm ẩn hình thuốc ngủ đều sử dụng ra, cái này mới rốt cục ngủ thật say, ngay cả mộng đều không có làm. . .

. . .

Ẩn hình thuốc ngủ dược hiệu lại còn có định thời gian công năng, sáng ngày hôm sau 7 giờ, Triệu Ngọc đúng giờ từ trong ngủ mê tỉnh lại.

Mặc dù thời gian ngắn, nhưng là giấc ngủ chất lượng cao, tỉnh lại sau giấc ngủ, hắn lập tức cảm giác thần thanh khí sảng, tinh thần gấp trăm

lần.

A a. . .

Hắn dùng sức duỗi cái lưng mệt mỏi, trong lòng nói chuyện, một ngày mới lại bắt đầu, mới "Khôn càn" quẻ cũng mẹ nó bắt đầu!

Tới đi!

Maksim Gorky lão nhân gia nói qua, để bão tố tới mãnh liệt hơn chút đi! Lão tử muốn so bão tố mạnh hơn. . .

Rời phòng về sau, Triệu Ngọc đi trước Miêu Anh gian phòng gõ cửa một cái. Nhưng mà, Miêu Anh đã sớm rời giường đi đến bót cảnh sát. Thế là, hắn cũng không có lại trì hoãn, lúc này chạy tới cục cảnh sát.

Kết quả, đi vào văn phòng xem xét, Miêu Anh bọn người sớm đã ở nơi đó tiến hành kịch liệt thảo luận đâu!

Thông qua một đêm giấc ngủ, Miêu tiểu thư cũng là khôi phục trước đó tư thế hiên ngang.

"Ha ha ha. . ." Thấy một lần Miêu Anh, Triệu Ngọc lập tức nghênh đón cười nói, " thế nào a Miêu tổ trưởng, ta đêm qua nói cái gì tới? Tỉnh lại sau giấc ngủ, bản án chân tướng đã bày ở trước mắt của ngươi a?"

"Triệu tổ trưởng!" Miêu Anh đi tới nói nói, " như là đã khóa chặt người hiềm nghi, vì cái gì không theo thông thường chương trình đi đâu? Đem Lâm Triêu Phượng đưa đến cục cảnh sát thẩm vấn, hết thảy chẳng phải tất cả đều rõ ràng sao?

"Nếu như Lâm Triêu Phượng cũng là người bị hại, nàng càng sẽ đem sự tình nói rõ ràng! Nếu như chúng ta không nói cho nàng huyền quan chân tướng, nàng rất có thể vẫn chưa hay biết gì đâu!"

“Ai nói ta không theo chương trình tới?” Triệu Ngọc cười nói, “ ta chỉ là lo lắng, tại Phúc Lai tỉnh, Lâm Triêu Phượng mặt mũi quá lớn, từ nơi đó cục cảnh sát xử lý không quá phù hợp, sợ có sơ xuất!

“Mà lại, nếu như vạn nhất Lâm Triêu Phượng thật sự là chủ mưu đâu? Chúng ta không có chứng cớ xác thực, một khi nàng thuê đại luật sư cùng chúng ta cãi cọ, vậy nhưng liền được không bù mất!”

“Không sao!” Miêu Anh chủ động mời anh, “Chuyện này giao cho ta xử lý đi! Ta có chừng mực, chúng ta trước tiên có thể cùng với nàng gặp mặt, tìm kiếm ý!

“Nếu như nàng trực tiếp phối hợp điều tra, vậy đã nói rõ nàng chỉ là mắc lừa bị lừa mà thôi; nhưng nếu như nàng nhiều mặt che lấp, vậy đã nói rõ nàng tất có vấn đề! Chúng ta còn muốn những phương pháp khác!”

“Ừm. . .” Triệu Ngọc có chút do dự, Miêu Anh chủ ý cùng kế hoạch của hắn có chênh lệch chút ít kém. Thế nhưng là, Miêu Anh nói đến nhưng lại phi thường hợp lý.

“Yên tâm!” Miêu Anh nói nói, “ Lâm Triêu Phượng đã bị chúng ta khóa chặt, ta sẽ sớm phái người nhìn chằm chằm nàng! Nếu như nàng thật có dị động, ngược lại sẽ bị chúng ta nắm được cán! Căn bản không tồn tại cái gì đánh cỏ động rắn!”

“Ừm. . . Tốt a!” Triệu Ngọc cân nhắc một chút, vẫn là đáp ứng Miêu Anh thỉnh cầu, “Ngươi nói cũng đúng, chính là bởi vì Lâm Triêu Phượng là một cái có sức ảnh hưởng nhân vật, nàng lại có bệnh mang theo, chỉ sợ sẽ không làm ra cái gì quá kích sự tình!”

“Tốt!” Miêu Anh thỏa mãn nói nói, “ ta đã làm tốt chuẩn bị, lập tức đi ngay Hạ Khẩu!”

“Ừm!” Triệu Ngọc gật đầu, “Miêu tổ trưởng tự thân xuất mã, ta an tâm ! Bất quá, ngươi cũng phải cẩn thận một chút, nhớ kỹ sớm liên hệ Nhiễm Đào. Còn có, để Hạ Khẩu cảnh sát phái thêm một chút người, đã chính diện đánh ra, vậy liền đến một chút thanh thế, cho bọn họ áp lực!”

“Ừm. . .” Miêu Anh gật đầu, sau đó lại nhỏ giọng địa tại Triệu Ngọc bên tai nói nói, “ cái kia. . . Hoa Vân Sơn sự tình, ta cũng nghe nói!

“Ta cảm thấy. . . Hẳn là sẽ không lại giống Hoàng Kim thành lúc như thế, phát sinh trùng hợp như vậy sự tình a?

“Nếu không. . . Làm ta cùng Lâm Triêu Phượng lúc gặp mặt, “ Miêu Anh nghiêm túc nói nói, “ cũng giống chúng ta trên người Hàn Khoan làm đồng dạng, tới trước cái ném đá dò đường, nhìn xem phản ứng của nàng?”

“Không!” Triệu Ngọc kiên quyết lắc đầu nói nói, “ Hoa Vân Sơn tư liệu, ta nhớ kỹ Thanh Thanh Sở Sở, từ mặt ngoài nhìn, người bị hại cùng Lâm Triêu Phượng không có bất kỳ cái gì liên quan!

“Cho nên. . .” Triệu Ngọc khẳng định nói nói, “ chuyện này tạm thời không muốn nhấc lên , chờ huyền quan án chấm dứt sau này hãy nói!”

“Nha. . .” Miêu Anh khẽ gật đầu, “Tốt a, nghe ngươi! Vậy ta làm chuẩn bị đi!”

Miêu Anh rời đi về sau, Triệu Ngọc lập tức xông xa xa Tằng Khả phân phó nói: “Tằng Khả, ngươi cũng làm làm chuẩn bị, chúng ta bây giờ lập tức lên đường chạy Phúc Lai thị, đi Vân Hải tập đoàn đi một chuyến!”

“A?” Tằng Khả rất là ngoài ý muốn, “Ta cũng đi sao? Vậy trong này. . . Nơi này làm sao bây giờ?”

“Ta đã đem Ngô Tú Mẫn triệu hồi đến rồi!” Triệu Ngọc dứt khoát nói

nói, “ nơi này liền để Ngô tỷ tọa trấn đi! Ngươi đi với ta Phúc Lai thị, ta cần ngươi Hacker kỹ thuật. . .”

Chương 1204: Đại sư ở đây

Phúc Lai thị là Phúc Lai tỉnh tỉnh lị, nhân khẩu đông đảo, thành thị phồn hoa.

Buổi chiều 2 điểm một khắc, Triệu Ngọc, Tằng Khả còn có Thôi Lệ Châu ba người, xuất hiện ở Vân Hải tập đoàn cao ốc đối diện trong nhà ăn.

Bọn họ ngồi cạnh cửa sổ trên bàn cơm, ngay tại xuyên thấu qua cửa sổ sát đất, chăm chú nhìn Vân Hải tập đoàn cao ốc cửa chính, tựa hồ đang chờ lấy người nào đến.

“Lâm Xảo, 42 tuổi, Lâm Triêu Phượng bí thư trưởng, cũng là nàng đường muội.” Tằng Khả đối trên máy vi tính tư liệu nói nói, “ chúng ta muốn tìm chính là người này, Lâm Triêu Phượng tất cả hành trình kế hoạch, tất cả đều bởi vậy người an bài!

“Cho nên, chúng ta chỉ cần thông qua nàng đến thu hoạch được Lâm Triêu Phượng xuất hành bản kế hoạch, chúng ta liền có thể biết, nàng vị kia không nguyện ý lộ ra tính danh phong thủy đại sư là ai!”

“Ừm...” Thôi Lệ Châu ôm một chén đồ uống lạnh, nói nói, “ ta lại hỏi một cái cho ta nhìn ảnh chụp phú nhị đại, hắn nói cái kia Vân Hải tập đoàn chủ tịch liền là Lâm Triêu Phượng, không có người thứ hai!”

“Ầy... Đây là Lâm Xảo ảnh chụp, “ Tằng Khả đem máy tính hiển kỳ bình mạc cho Triệu Ngọc hai người quan sát, “Bởi vì Lâm Triêu Phượng nằm viện, hiện ở công ty một chút nội bộ sự vụ, đều là từ nàng đến xử

lý!

“Phòng làm việc của nàng tại 9 lâu, ta cảm thấy, hành trình bản kế hoạch, hẳn là ngay tại phòng làm việc của nàng bên trong!”

“Không, ta không cho là như vậy, “ Thôi Lệ Châu nói nói, “ hiện tại cũng niên đại gì? Ta cảm thấy, chỉ cần có thể làm đến Lâm Xảo điện thoại, hành trình bản kế hoạch khẳng định trên điện thoại di động!”

“Điện thoại a... Độ khó kia cũng không phải là rất lớn đi?” Tằng Khả liếm lấy miệng kem ly, nói với Thôi Lệ Châu, “Ngươi không phải chuyên nghiệp sao? Chỉ cần cùng Lâm Xảo đến cái sượt qua người, điện thoại chẳng phải có thể tới tay sao?”

“Điện thoại đương nhiên được trộm, thế nhưng là trộm xong sau, nàng tổng sẽ biết mà! Tiểu Tằng...” Thôi Lệ Châu giao nhau cánh tay, giơ lên lông mày hỏi nói, “ các ngươi làm kỹ thuật, không phải có loại kia theo tay khẽ vung, là có thể đem đối phương điện thoại tin tức tất cả đều phục chế tới trang bị sao? Không bằng công việc này liền giao cho ngươi đến xử lý đi!”

“Đừng nói giỡn!” Tằng Khả nhíu mày, “Ngươi làm ta là 007 sao? Nơi đó có khoa trương như vậy đồ vật? Như vậy đi...” Hắn chỉ một cái mình máy tính, “Ngươi trước tiên đem điên thoại di động của nàng đoạt tới tay, chỉ cần có thể cùng máy vi tính của ta kết nối, ta là có thể đem văn kiện phục chế, sau đó... Ngươi lại còn trở về được không?”

“Vậy cũng không được a! Chỉ cần nàng tiến cao ốc, bên trong nhiều như vậy camera đâu!” Thôi Lệ Châu mắt to nháy mắt, Manh Manh địa nói nói, “ như vậy đi, hai ta cùng một chỗ đi vào! Ta tìm cơ hội ra tay, ngươi chuẩn bị phục chế văn kiện, như thế nào?”

“Cái này. . .” Tằng Khả bật máy tính lên bên trên truy tung phần mềm, nói nói, “ tốt a,

Vậy chúng ta làm làm chuẩn bị đi! Lâm Xảo lập tức liền muốn tới công ty!”

“Thế nào, lão đại?” Thôi Lệ Châu hướng Triệu Ngọc hỏi nói, “ chúng ta chủ ý kiểu gì? Ai?”

Ai ngờ, Thôi Lệ Châu sau khi hỏi xong mới phát hiện, Triệu Ngọc thế mà không thấy!

“Ừm?” Tăng Khả tranh thủ thời gian bốn phía xem xét, miệng bên trong hừ hừ, “Tổ trưởng đi đâu? Không nhìn thấy hắn rời đi a?”

“Uy! Chỗ ấy đâu! Bên ngoài, mau nhìn!”

Vẫn là mắt sắc Thôi Lệ Châu suất tìm được trước Triệu Ngọc bóng dáng, nhưng gặp Triệu Ngọc không biết lúc nào, lại nhưng đã rời đi nhà hàng, đi đến lập tức đường đối diện cao ốc cổng vào.

Lúc này, từ trên đường bắn tới một cỗ màu xám bạc Volvo xe con, đang muốn chuyển qua cao ốc cổng vào, tiến về bãi đậu xe dưới đất.

Ai ngờ, Triệu Ngọc chợt đưa tay cản lại chiếc xe kia, đợi xe sau khi dừng lại, hắn không nói hai lời, vậy mà mở cửa xe liền xông vào!

“Ta đi!” Nhà hàng bên này, Thôi Lệ Châu cùng Tăng Khả vụt đứng lên, Tăng Khả thấp giọng hô nói, “ cái kia chính là Lâm Xảo xe, tổ trưởng... Tổ trưởng đây là muốn làm gì?”

“Đúng vậy a...” Thôi Lệ Châu vò đầu nói nói, “ nếu là chơi cứng rắn, toàn bộ Phúc Lai cảnh sát đều phải nghe mệnh lệnh của chúng ta hành sự! Để tỉnh thính người trực tiếp cầm điều tra chứng đi lên không phải rồi?”

“Tổ trưởng...” Tăng Khả cũng là tràn đầy nghi hoặc, tự nhủ, “Tổ trưởng không phải nói phải khiêm tốn sao? Hắn... Cái này gọi điệu thấp?”

“Đúng vậy a!” Thôi Lệ Châu lắc đầu, “Ngươi vừa mới nhìn đến tổ trưởng tay kia hay chưa? Án lấy thương đâu! Hắn đây là muốn chơi cái gì a?”

Ngay tại Tăng Khả cùng Thôi Lệ Châu vì thế lo lắng thời điểm, Triệu Ngọc đã từ trong xe đi ra.

Hắn xông người trong xe đánh cái cúi chào, sau đó một mực đưa mắt nhìn Volvo đi xa, lúc này mới nghênh ngang trở lại nhà hàng, một lần nữa ngồi ở hai người trước mặt.

“Uy a, lão đại! Ngươi điên rồi sao? Trực tiếp như vậy?” Thôi Lệ Châu kinh dị nói một câu, trong mắt tràn đầy nghi hoặc.

“Lâm Xảo dáng dấp còn rất khá, một chút cũng không giống hơn 40 tuổi người đâu!” Triệu Ngọc cười hắc hắc, lấy điện thoại cầm tay ra, mở ra một phần văn kiện nói nói, “ ầy, đây chính là Lâm Triêu Phượng hành trình đơn, bất quá chỉ có năm nay! Các ngươi xem một chút đi...”

“Cái này. . . Như thế lưu loát?” Tăng Khả khen một câu, vội vàng đem điện thoại nhận lấy, chuẩn bị tiến hành phân tích.

“Lão đại...” Thôi Lệ Châu đập Triệu Ngọc một cái, vội hỏi, “Trước ngươi không phải nói phải khiêm tốn, muốn âm thầm điều tra sao? Ngươi vừa mới sẽ không là dùng thương chỉ vào Lâm Xảo đầu, đem danh sách thu vào tay a?”

“Không có!” Triệu Ngọc cười nói, “ ta trước cho nàng nhìn một chút cảnh sát chứng, sau đó nàng không phục, nhất định để ta thông qua chính thức hẹn trước, còn muốn gọi điện thoại xác minh thân phận của ta cái gì! Ta rơi vào đường cùng, lúc này mới cho nàng nhìn ta một cái

súng ngắn, sau đó nói với nàng một cái chúng ta tổ điều tra đặc biệt tính chất!”

“Ngươi...” Thôi Lệ Châu lộn xộn, “Ngươi phải sớm liền muốn tới cứng, làm gì không đem toàn bộ Phúc Lai cảnh sát hình sự toàn đều mang đâu?”

“Bởi vì, ta thích trang bức a...” Triệu Ngọc nghiêm trang trả lời một câu, sau đó dùng tay điểm Tằng Khả máy tính nói nói, “ đi Tằng Khả, không cần tìm! Lâm Xảo đã nói cho ta biết, phúc tường đường phố người phòng cao ốc số 508, nơi đó có một cái gọi là Diêu Hồng phong thuỷ đại sư!

“Lâm Triêu Phượng cơ hồ mỗi tháng đều muốn đi tìm hắn nhìn lần trước, huyền quan nữ thi trong quần áo, còn có Tiểu Thôi nhìn thấy ngày sinh tháng đẻ, tất cả đều xuất từ này nhân thủ!

“Người này chính là chúng ta muốn tìm vị kia —— đại sư! ! !”

“A? Nhanh như vậy!” Hai người giật mình, Thôi Lệ Châu vội nói, “Lão đại, ngươi làm như thế, liền không sợ liều lĩnh, lỗ mãng sao? Cái kia Lâm Xảo có thể trở thành Lâm Triêu Phượng thư ký, tất nhiên là một cái người cực kỳ thông minh vật, nếu như bọn họ đều là một đám, nói không chừng đã tại mật báo!”

“Cho nên a...” Triệu Ngọc cười xấu xa lấy móc ra một cái máy nghe trộm máy nhận tín hiệu đến, nói nói, “ ta vừa rồi một chiêu này, cũng không phải là xao sơn chấn hổ, mà là —— dẫn xà xuất động! Hoắc ha ha...”

“Nha... Quá độc ác ngươi nhưng!” Hiểu rõ về sau, Thôi Lệ Châu hung hăng đập Triệu Ngọc một cái, tán nói, “Gừng càng già càng cay a! Nguyên lai ngươi cao điệu trang bức, là có mục đích!”

“Đúng!” Triệu Ngọc mở ra máy nhận tín hiệu, nói với Tằng Khả, “Tằng Khả, tranh thủ thời gian nghe một chút, nhìn Lâm Xảo cú điện thoại đầu tiên sẽ đánh cho ai! Ai là người, ai là quỷ, lập tức liền có thể thấy rõ ràng!”

Chương 1205: Trong sạch sao?

“Minh bạch, vừa học một chiêu!” Tằng Khả rốt cục suy nghĩ qua mùi vị đến, một mặt mở ra máy nghe lén, một mặt đối Triệu Ngọc tán nói, “ chiêu này thật sự là thật lợi hại!

“Nếu như chúng ta phái số lớn nhân viên cảnh sát tới cửa, một khi bọn họ thật có chuyện ẩn ở bên trong, liền có khả năng cái gì đều hỏi không ra ngoài!”

“Thế nhưng là. . .” Thôi Lệ Châu cười nói, “ lão đại như thế một trang bức, bọn họ là người hay quỷ, phản mà lập tức liền có thể thấy rõ ràng!”

“Không muốn khen ta, không muốn khen ta, ta sẽ kiêu ngạo tích! Ha ha ha. . .” Triệu Ngọc mặt lộ vẻ đắc ý, lại nói đến một chuyện khác, “Đúng rồi, ta vừa rồi hỏi qua Lâm Xảo, Lâm Triêu Phượng đến cùng bị bệnh gì?

“Thế nhưng là, ta không nghĩ tới, Lâm Xảo lại còn nói nàng cũng không biết! Nàng nói Lâm chủ tịch chỉ nói là đi Hạ Khẩu tĩnh dưỡng, từ chối đi gần đây rất nhiều hội nghị cùng hành trình, nhưng về phần nguyên nhân, Lâm Xảo cũng không rõ!”

“Hắn là. . . Là nói láo a?” Thôi Lệ Châu hoài nghi, “Lâm Xảo cùng Lâm Triêu Phượng quan hệ như vậy mật thiết, Lâm Triêu Phượng thế nhưng là chủ tịch, chủ tịch bị bệnh, làm sao lại không biết đâu?”

“Ta nhìn, chúng ta vẫn là đừng đoán. . .” Tằng Khả nhìn thấy máy nghe lén bên trên tích tích rung động, vội vàng đem máy nghe lén cùng máy

tính kết nối, “Vẫn là để Lâm Xảo chính mình đến nói cho chúng ta đáp án đi!”

Vừa dứt lời, trong máy vi tính liền thình lình truyền đến Lâm Xảo gọi điện thoại thanh âm:

“Uy? Lão Trương, ngươi giúp ta tra một cái cảnh hào, ta hoài nghi ta vừa rồi gặp được giả cảnh sát. . .” Lâm Xảo cực mất hứng nói ra Triệu Ngọc cảnh hào, sau đó nói, “Thật sự là phiền muộn! Ta đây là bao lớn nghiệt chướng a? Hôm qua mới vừa ở nương nương miếu đốt 999 hương, làm sao hôm nay liền gặp gặp quỷ? Nương nương cũng trấn không được sao?

“Ta còn chưa từng thấy vô lễ như vậy gia hỏa, vừa vào cửa. . . Ân, vừa lên xe liền sáng thương, con mắt còn luôn ngắm lấy người ta cái chỗ kia. . . Ân. . . Thật sự là làm ta sợ muốn chết! Còn tưởng rằng, hắn không là hướng về phía tiền tới đâu!”

Nghe thấy lời ấy, Thôi Lệ Châu cùng Tăng Khả tất cả đều dùng một loại khó mà miêu tả, không cách nào hình dung ánh mắt nhìn Triệu Ngọc.

“Hồ. . . Nói hươu nói vượn. . .” Triệu Ngọc trên trán tất cả đều là hắc tuyến, tranh thủ thời gian làm sáng tỏ, “Nàng bản thân cảm giác cũng quá tốt rồi a? Ai bảo nàng mặc chặt như vậy thân đâu?

“Quan. . . Mấu chốt là. . . Ta cũng không có hướng về phía tiền của nàng a?”

“Điều này nói rõ một sự kiện. . .” Thôi Lệ Châu thè lưỡi, “Các ngươi hai cái lão tài xế đều quá dơ bẩn!”

“Ngươi đi luôn đi!” Triệu Ngọc mắng một câu, thán nói, “ bất quá, cái này đàn bà hoàn toàn chính xác có một bộ, ta cảnh sát chứng cứ như vậy lóe lên, nàng thế mà nhớ kỹ ta cảnh hào!”

“Cái gì? Thật là cảnh sát? Chỗ nào chỗ nào?” Mười mấy giây sau, Lâm Xảo khiếp sợ nói nói, “ cái gì! ? Thật sự là hình sự sảnh? Địa vị như thế đại sao? Ông trời ơi..! Nhà chúng ta đại tỷ lại gây cái gì kiện cáo đây là?

“. . .

“Ừm. . . Không có hỏi khác, liền là hỏi Đại tỷ của ta bị bệnh gì, Đại tỷ của ta không có bệnh a? Chỉ là đi Hạ Khẩu an dưỡng đi!” Lâm Xảo lại nói, “ đúng, hắn còn quản ta muốn đại tỷ hành trình bản kế hoạch, ta vừa rồi. . . Còn tưởng rằng đó là cái thương nghiệp gián điệp đâu! Bây giờ nhìn lại. . . Thật là cảnh sát a. . . Hắn đến cùng nghĩ muốn làm gì?”

Chậc chậc. . .

Nghe được Lâm Xảo lời nói về sau, Triệu Ngọc ba người đưa mắt nhìn nhau. Rất rõ ràng, mặc kệ Lâm Triêu Phượng làm qua cái gì, cái này Lâm Xảo là khẳng định không biết rõ tình hình, nàng cùng Triệu Ngọc nói đến đều là lời nói thật!

“Được. . . Vậy trước tiên như vậy đi, lão Trương, với ai cũng đừng nói chuyện này!” Lâm Xảo lại ở trong điện thoại nói nói, “ ta vẫn là tranh thủ thời gian cùng Đại tỷ của ta liên lạc một chút, đem tình huống nói cho nàng đi!

“Nếu là nàng thật làm chuyện gì, vẫn là sớm làm chuẩn bị tốt!

“Ừm. . . Cái gì? Uy! Ngươi tuyệt đối đừng gây sự a!” Lâm Xảo xông trong điện thoại người chấn uống nói, “ ngươi mới nói người ta là hình sự sảnh, ngươi còn đi Phúc Lai tỉnh sảnh đánh nghe cái gì a? Cái kia không thành có tật giật mình sao?

“Được rồi, vẫn là nghe đại tỷ nói thế nào đi! Treo a. . .”

Tích. . . Máy nghe lén vang lên một tiếng, Lâm Xảo đã cúp xong điện thoại.

“Ai. . . Làm cái gì a đây là?” Máy nghe trộm bên trong lại truyền tới xảo lầm bầm lầu bầu thanh âm, “Bạch góp nhiều như vậy tiền hương hỏa, nhìn không nhiều như vậy phong thủy đại sư, làm sao đột nhiên toát ra hình sự sảnh cảnh sát tới? Chẳng lẽ. . . Đây là muốn ra cái đại sự gì hay sao?”

Nói xong, máy nghe lén bên trong vang lên điện thoại quay số điện thoại thanh âm, rất rõ ràng, đây là Lâm Xảo đang chuẩn bị cho Lâm Triêu Phượng gọi điện thoại.

Nghe được này âm thanh, Triệu Ngọc ba người tranh thủ thời gian nín hơi ngưng khí, chăm chú lắng nghe, ai cũng biết lần này điện thoại trọng yếu bao nhiêu! Vị này Lâm chủ tịch rốt cục muốn đăng tràng, nàng phải chăng trong sạch, lập tức liền có thể gặp cái rốt cuộc!

“Uy. . .” Điện thoại rất nhanh kết nối, Lâm Xảo vội vã không nhịn nổi địa xông đối phương nói nói, “ đại tỷ, ngươi còn tại Hạ Khẩu sao? Nói cho ngươi kiện kỳ quái sự tình, ngươi cần phải làm một chút chuẩn bị a! Vừa rồi. . . Một cái tự xưng hình sự sảnh cảnh sát ngăn cản xe của ta. . .”

Lâm Xảo đem vừa rồi đi qua lại lặp lại một lần, một chữ không sót địa cáo tri cho Lâm Triêu Phượng.

“Ta đi. . .”

Chờ Lâm Xảo sau khi nói xong, Triệu Ngọc lúc này mới bỗng nhiên nhớ đến một chuyện, hắn đem máy nghe trộm dính dán tại Lâm Xảo túi xách cái bệ bên trên, thông qua máy nghe trộm trộm nghe, bọn họ chỉ có thể nghe được Lâm Xảo thanh âm, mà căn bản nghe không được trong điện thoại di động nói cái gì. . .

“Không có việc gì, không có việc gì. . .”

Ai ngờ, Tắng Khả nhanh chóng điều tiết một cái máy nghe lén, đem chấn nhiều lần cái nút nâng cao về sau, đám người liền thình lình nghe được một cái từ điện thoại trong loa truyền đến thanh âm nữ nhân:

“. . . Không cần để ý hắn. . . Liền một cái cảnh hào nói rõ không là cái gì, thương cũng có thể là súng bắn nước!” Mặc dù thanh âm nhỏ bé, mà lại đâm xoẹt xẹt a, nhưng tất cả mọi người vẫn là có thể nghe ra, nói chuyện nữ nhân trung khí mười phần, rất có phái đoàn, “Chúng ta thân chính không sợ bóng nghiêng, hình sự sảnh thì thế nào?”

“Bất quá. . . Việc này tới kỳ quặc, tâm phòng bị người không thể không a! Nếu không. . .” Lâm Xảo tuân hỏi nói, “ chúng ta đem phía sau sắp xếp hành trình làm xuống sửa đổi?”

“Uy, ngươi không phải ngày đầu tiên đi làm đi?” Lâm Triêu Phượng nói nói, “ bởi vì làm một cái đột nhiên xuất hiện cảnh sát, ta liền phải để nhiều như vậy bằng hữu chiều theo ta sao? Nhiều lắm là, cho ta gia tăng một chút bảo an nhân viên thôi!”

“Nha. . . Tốt! Tốt!” Lâm Xảo rõ ràng thanh âm phát run, hiển nhiên đối Lâm Triêu Phượng có chút kiêng kị.

“Đi! Bệnh của ta gần như khỏi hắn. . .” Lâm Triêu Phượng lại nói, “ Hậu Thiên liền trở về, đến lúc đó rồi nói sau!”

Nói xong, điện thoại liền bị dứt khoát lưu loát địa cúp.

“Cái này. . .” Lâm Xảo lúc này mới dám phát càu nhàu, “Nói đến như vậy vênh váo làm cái gì? Hừ! Người ta không phải cũng là vì nghĩ cho an toàn của ngươi sao? Bất quá. . .

“Thế mà thật bị bệnh. . .” Nàng mặc niệm nói, “ làm sao cũng không nói

cho ta một tiếng đâu? Xem ra, cảnh sát kia nói đến cũng không sai a. . . Thật sự là kỳ quái, kỳ quái. . .”

Nói xong câu này, đám người liền nghe được một trận chốt mở cửa xe thanh âm, sau đó liền là cao dép lê ken két đi đường âm thanh. Rất rõ ràng, Lâm Xảo đã rời đi ô tô, đi công ty đi làm.

Chậc chậc. . .

Triệu Ngọc lần nữa nhìn hai người một chút, Lâm Triêu Phượng lời nói bá khí mười phần, hiển nhiên không có đem chuyện này coi ra gì, điều này cũng làm cho Triệu Ngọc bọn người rất khó phán đoán, nàng phải chăng cùng huyền quan án có quan hệ.

“Lão lớn. . .” Thôi Lệ Châu yếu ớt địa hỏi, “Bước kế tiếp, chúng ta nên làm cái gì?”

“Rau trộn!” Triệu Ngọc hung hăng nói nói, “ đi, chúng ta đi phúc tường đường phố, chiếu cố vị kia —— đại sư! !”

Chương 1206: Phải ngươi hay không?

“Diêu Hồng cũng là tên giả, hắn nguyên danh gọi là Diêu Triệu Long, Hương Giang người, năm nay 58 tuổi. . .” Cao tốc lao vùn vụt trên xe cảnh sát, Tằng Khả ngay tại đọc lấy vị đại sư kia tư liệu, “Diêu Triệu Long tự xưng Bạch Hạc Thiên quan môn đệ tử, đi qua tại Hương Giang có nhất định danh khí, cho thỏa đáng nhiều phú hào nhìn qua phong thuỷ!

“Nhưng là, không biết nguyên nhân gì, hắn hơn mười năm trước bỗng nhiên rời đi Hương Giang, không biết tung tích! Không nghĩ tới, nhiều năm về sau, thế mà đổi tên đổi họ, chạy đến Phúc Lai rồi!”

“Bạch Hạc Thiên?” Thôi Lệ Châu nhíu mày, “Thật là khí phách danh tự a!”

“Ừm. . . Cái này sao. . .” Tằng Khả giải thích nói nói, “ ngươi có thể làm 'Bạch Hạc Chân Nhân' danh tự như vậy tới nghe, tóm lại là bọn họ phong thủy kham dư giới một cái nhân vật truyền kỳ. . .”

“Hừ!” Triệu Ngọc lạnh hừ một tiếng, nói nói, “ nhìn xem đi, gia hỏa này khẳng định là dựa vào hãm hại lừa gạt lập nghiệp, không biết cái nào một lần chơi lọt, Hương Giang lăn lộn ngoài đời không nổi, cho nên mới chạy đến nơi này!”

“Oa!” Thôi Lệ Châu lo lắng địa nói, “Muốn thật là như thế này, cái kia nói không chừng, hắn những cái kia đồng bọn đều ở đây! Chúng ta cứ như vậy lỗ mãng quá khứ, chỉ sợ không được a?”

“Đương nhiên không được!” Triệu Ngọc thế nhưng là mở ra “Khôn càn” quẻ, hắn tự nhiên biết mình từng bước có hố, cho nên, hắn tranh thủ thời gian xông Tằng Khả khoát tay mệnh lệnh, “Tằng Khả, cùng Phúc Lai đội cảnh sát hình sự liên lạc một chút, để bọn họ tranh thủ thời gian tới trợ giúp!

“Nhưng là. . . Để bọn họ tất cả đều mặc tiện trang, mở ra cái khác xe cảnh sát cũng đừng đánh còi cảnh sát, trước tiên đem vị này Diêu đại sư chỗ ở bố khống tốt lại nói! Chúng ta một cái đồng bọn cũng không thể để hắn lọt mất!”

“Tốt!” Tằng Khả vội vàng buông xuống máy tính, bắt đầu liên hệ Phúc Lai cảnh sát.

“Nơi này. . .” Triệu Ngọc thì vừa lái xe, một vừa nhìn điện thoại địa đồ, nói nói, “ giống như đã đến a? Cái này không phải liền là Phúc Tường đường phố sao?”

“Đúng! Đó không phải là?” Thôi Lệ Châu một chỉ ngoài cửa sổ, “Người phòng cao ốc! Ta đi!” Thôi Lệ Châu nhìn xem cái kia tòa nhà lâu ngày thâm niên cao ốc nói nói, “ thật không nghĩ tới, lầu này nhưng đủ phá, có thể cho Lâm Triêu Phượng nhân vật như vậy xem tướng xem bói đại sư, làm sao lại ở loại địa phương này ở lại đâu? Đây cũng quá kém a ư?”

“508. . .” Triệu Ngọc mặc niệm một câu, trước đem ô tô ngừng đến ven đường, sau đó mang thật là xanh răng tai nghe, đối Tằng Khả hai người nói nói, “ ta trước đi lên xem một chút tình huống, các ngươi kêu gọi trợ giúp, chúng ta tùy thời bảo trì trò chuyện, tất cả đều nghe mệnh lệnh của ta hành sự!”

“A?” Thôi Lệ Châu vội vàng lo lắng địa nói, “Như vậy không tốt đâu lão đại? Ngươi quên làm sao đáp ứng Miêu tỷ tỷ sao? Biết rõ nguy hiểm, tại sao muốn một người đi đâu? Chờ mười phút đồng hồ, trợ giúp đã đến a! Không được nữa. . . Ta đi chung với ngươi được hay không?”

“Không được!” Triệu Ngọc ấn xuống một cái súng lục bên hông,

Không dung cãi lại địa nói nói, “ ta lại không phải người ngu, ta chỉ là trước đi lên xem một chút đi tình huống mà thôi! Trợ giúp không đến, ta sẽ không tùy tiện động thủ, các ngươi ở chỗ này đợi mệnh chính là!”

Thôi Lệ Châu nói không lại Triệu Ngọc, đành phải ngoan ngoãn địa lưu tại trong xe.

Triệu Ngọc thì xoay người xuống xe, trước sửa sang lại quần áo, sau đó liền hướng người phòng cao ốc cửa chính đi đến.

Hắn sở dĩ muốn đi trước tìm một chút tình huống, cũng là bởi vì lo lắng xảy ra loại kia siêu cấp lợi hại sự kiện lớn, lo lắng sẽ nguy cơ đến các đội hữu an nguy.

Mặc dù “Khôn càn” phi thường hung mãnh, nhưng hắn tốt xấu có nhiều như vậy cao cấp đạo cụ có thể sử dụng, nhưng nếu như có đồng đội đi theo, ngược lại sẽ đối với hắn tạo thành cản tay.

Cao ốc thật có chút niên đại, mấy chục tầng trong đại lâu ở mười mấy cái đơn vị, từ cửa chính ra ra vào vào, hạng người gì đều có!

Có Âu phục giày da thân sĩ, cũng có mang theo rổ mua thức ăn bác gái. . .

Cửa chính hoàn toàn chính xác có bảo an, nhưng bảo an chính đem hai chân điệp gia trên bàn, chính nhàn nhã nhìn xem báo chí, căn bản chính là một bộ không coi ai ra gì bộ dáng.

Tầng 5. . .

Triệu Ngọc đi hướng thang máy, lại phát hiện cửa thang máy tất cả đều

có người xếp hàng.

Được rồi, vẫn là đi thang lầu đi, dù sao tầng 5 cũng không cao.

Đi vào tầng 5 về sau, Triệu Ngọc vây quanh cả tầng lầu dạo qua một vòng, chợt gặp một nan đề, nhưng gặp cái này toàn bộ năm tầng lầu bên trên, vậy mà đều giống như là xem tướng coi bói địa phương.

Nhưng gặp nơi này to to nhỏ nhỏ cửa hàng bán lẻ, cổng tất cả đều viết lấy cùng phong thuỷ có liên quan câu đối, không phải cái này trai, liền là cái kia các, đặt tên tất cả đều Tiên khí lượn lờ.

Trong cửa cũng cứu hộ bày biện thuần một sắc bàn thờ Phật cùng bàn thờ, bàn thờ phía trên một chút lấy hương, đặt vào cống phẩm, bên trong tia sáng u ám, một bộ thần thần bí bí bộ dáng.

Ta sát. . . Nhiều như vậy a?

Cái này giống như đến xem tướng bán buôn thị trường giống như, cũng không biết, bọn họ có giấy phép không có?

Vì tiết tiết kiệm thời gian, Triệu Ngọc tùy tiện tìm người hỏi một cái, lúc này mới cuối cùng tìm được ở giữa nhất bên cạnh một gian phòng nhỏ, nhưng gặp căn này phòng nhỏ cũng không có danh tự, cổng câu đối cũng là cũ nát đến nỗi ngay cả lời không nhận ra!

Không thể nào, loại địa phương này, có thể có đại sư sao?

Lâm Triêu Phượng lớn như vậy đại lão bản, sẽ mỗi tháng tới đây tìm Diêu Hồng đoán mệnh?

Chậc chậc. . .

Thế giới chi lớn, không thiếu cái lạ a!

Vì tìm tòi hư thực, Triệu Ngọc vụng trộm sờ soạng một cái súng ngắn, sau đó nghênh ngang địa đi vào.

Buồng trong không lớn, chính giữa Xuân Thu trên ghế ngồi một vị có lưu râu quai nón nam tử, thấy một lần Triệu Ngọc tiến đến, vội vàng đứng dậy đón lấy, cười nói: “Ừm, vị tiên sinh này thật sự là hảo nhãn lực a, ta chỗ này vị trí vắng vẻ, ngươi cũng có thể tìm tới nơi này, cái này có thể nói rõ. . . Ngươi ta hữu duyên a! Ha ha ha. . .”

Triệu Ngọc chăm chú quan sát một chút người này, cùng tư liệu trên tấm ảnh giống nhau như đúc, chính là Diêu Hồng bản nhân.

Hừ!

Triệu Ngọc lạnh hừ một tiếng, trong lòng nói chuyện, lão tử đến bắt ngươi, cũng không hữu duyên thôi?

“Vị tiên sinh này. . .” Diêu Hồng cẩn thận nhìn Triệu Ngọc một cái, nói nói, “ không tệ, không tệ! Treo gan mũi, thiếp não tai, xem xét liền là một vị đầu não thông minh, sự nghiệp có thành tựu, mà lại tâm địa thiện lương nam nhân tốt a!”

Lộc cộc. . .

Triệu Ngọc nuốt ngụm nước bọt, trong lòng lần nữa nói chuyện, trước hai cái ưu điểm ta lão Triệu có thể lấy nhận, nhưng cái này 'Tâm địa thiện lương' cùng 'Nam nhân tốt' tính cái gì quỷ đâu?

Bất quá, người này một phen lấy lòng, ngược lại là đem Triệu Ngọc tinh nghịch chi tâm câu lên, lúc này cười ha ha một tiếng, nói ra: “Vị đại sư này thật sự là thấy chuẩn a!

“Ha ha ha. . . Như vậy đi. . .” Nói, hắn móc ra một ngàn khối tiền đặt lên

bàn, nói nói, “ ngươi nếu có thể nhìn ra ta là làm việc gì, tới tìm ngươi là vì cái gì, này một ngàn khối tiền coi như chúng ta quà ra mắt!

“Thế nào, có thể tính đi ra không?”

“Cái này. . .” Diêu đại sư con mắt nhanh chóng chuyển động, mặt mũi tràn đầy cười làm lành địa nói nói, “ ha ha ha, vị tiên sinh này, tại hạ ở chỗ này bày quầy bán hàng đoán mệnh, bất quá là hiểu sơ một chút phong thủy kham dư chi thuật thôi!

“Ngài là người thông minh, nếu như ta cái gì đều có thể tính ra lời nói, ta về phần hỗn đến bây giờ như thế không tốt bộ dáng sao?”

“Ồ?”

Triệu Ngọc chỉ cho là người này thấy tiền sáng mắt, thật không nghĩ đến, đối phương vậy mà nói đến thản nhiên như vậy.

“Ha ha ha. . .” Diêu đại sư chống quải trượng hướng Triệu Ngọc đi hai bước, nói nói, “ vị tiên sinh này, chúng ta xem tướng xem bói cũng đều là cùng 《 Dịch Kinh 》 học được, tin thì có chi, không tin thì không a!”

“Ừm. . . Chân của ngươi. . .” Triệu Ngọc lúc này mới phát hiện, Diêu đại sư đùi phải, lại là cà thọt.

“Khục! Đừng nói nữa!” Diêu Hồng vuốt vuốt râu ria, cảm giác mà khái chi địa nói nói, “ sớm mấy năm tại Hương Giang trẻ tuổi nóng tính, tự cho là mình có chút danh khí, liền coi chính mình có thể cùng những phú hào kia đồng dạng!

“Nhưng kết quả, cược đua ngựa thua sạch sành sanh, còn bị vay nặng lãi đánh gãy chân, đành phải bị ép ly biệt quê hương, nghèo túng cho tới bây giờ bộ dáng như vậy a!”

A?

Nghe đến lời này về sau, Triệu Ngọc lần nữa nhìn thoáng qua hắn què chân, trong lòng lập tức lên một tia dị dạng. Hắn nghĩ nghĩ, lúc này mới trực tiếp cắt vào chính đề, nói ra: “Đại sư quá khiêm tốn đi? Ngay cả Vân Hải tập đoàn Lâm chủ tịch đều thường đến ngươi nơi này xem tướng đoán mệnh, ngươi còn nói ngươi không có bản lãnh sao?”

“Ồ?” Diêu Hồng sững sờ, buồn bực nói, “ vị tiên sinh này, ta thật sự là hồ đồ rồi, ngươi đến cùng. . .”

“Hoắc ha ha. . .” Triệu Ngọc ngửa mặt lên trời cười một tiếng, “Diêu đại sư, ta nhìn ngươi ấn đường biến thành màu đen, có phải hay không có tai a? Tới tới tới. . .” Nói, Triệu Ngọc móc ra tấm kia viết có ngày sinh tháng đẻ giấy vàng, nói nói, “ ngươi tới xem một chút, chữ này, có phải hay không là ngươi viết?”

Chương 1207: Tà sát

“Đương nhiên là do ta viết!” Diêu Hồng đem giấy vàng tiếp nhận đi, không chút nghĩ ngợi trả lời nói, “ nếu là ta không có đoán sai, đây chẳng phải là ta cho Lâm chủ tịch viết ngày sinh tháng đẻ sao?

“Ừm...” Hắn lườm Triệu Ngọc một chút, cảnh giác địa hỏi nói, “ ngươi cùng Lâm chủ tịch là quan hệ như thế nào? Tại sao có thể có đồ đạc của nàng?”

“Câu nói này ta phải hỏi ngươi mới đúng!” Triệu Ngọc phản hỏi nói, “ các ngươi lại là quan hệ như thế nào?”

“Chúng ta? Đương nhiên là bằng hữu!” Diêu Hồng rất là không hiểu trả lời, “Sớm mấy năm tại Hương Giang thời điểm, chúng ta liền là nhận biết, ta còn giúp nàng hủy đi qua chữ, nhìn mấy cái cọc sinh ý, làm được rất không tệ.

“Khi ta tới Phúc Lai về sau, không biết nàng là làm sao tìm được ta, nhất định phải ta tiếp tục giúp nàng xem tướng, ta đều nói với nàng ta chân bị đánh gãy, công lực không được như xưa, nhưng nàng hết lần này tới lần khác tin ta!

“Từ đây trong nhà có cái đại sự gì tiểu tình, đều phải tới để cho ta giúp nàng tính toán! Ân... Vị huynh đệ kia...” Diêu Hồng hỏi nói, “ ta vẫn không hiểu, ngươi đến cùng ý gì tới a?

“Nếu như ngươi là tìm Lâm Triêu Phượng trả thù, đề nghị ngươi đi tự mình tìm nàng! Nếu như là muốn tìm ta trả thù, vậy chúng ta liền thương

lượng cái giá, ngươi nhìn như thế nào?”

“Ta đi...” Triệu Ngọc nhếch miệng uống nói, “ tìm ngươi cái đại đầu quỷ a! Ta hỏi ngươi, trương này ngày sinh tháng đẻ là ngươi chừng nào thì viết cho Lâm Triêu Phượng? Hết thảy viết qua bao nhiêu trương?”

“A?” Diêu Hồng càng thêm được vòng, nắm lấy râu ria trả lời nói, “ ta cho nàng viết qua hơn một trăm tấm đâu! Đi chỗ nào nhớ kỹ đi?”

“Nói đùa, viết hơn một trăm tấm ngày sinh tháng đẻ, lừa gạt quỷ a?” Triệu Ngọc rống nói, “ lại không nói thật, ta cũng sẽ không khách khí!”

“Nha...” Diêu Hồng hai tay vỗ, chỉ vào Triệu Ngọc nói nói, “ ngươi là cảnh sát a? Lâm Triêu Phượng phạm tội, ngươi tìm đến ta tìm hiểu tình hình đúng hay không? Ha ha ha... Cái này. . .”

Đang khi nói chuyện, ánh mắt hắn đã liếc tới cái kia một ngàn khối tiền, ý kia là ta đã đoán được ngươi ý đồ đến, lần này có thể lấy tiền đi?

“Lão đại, lão đại... Ngươi vì cái gì vốn là như vậy?” Lúc này, Triệu Ngọc trong tai nghe bỗng nhiên truyền đến Thôi Lệ Châu ảo não âm thanh, “Ngươi không phải thăm dò hư thực sao? Tại sao lại đem át chủ bài giao rồi? Chờ lấy, bộ đội tiếp viện lập tức liền bên trên đi!”

“Đừng đừng đừng...” Triệu Ngọc vội vàng án lấy tai nghe mệnh lệnh nói, “ tất cả chớ động! Các ngươi nghe không hiểu sao? Chúng ta tìm nhầm người!”

“Không có khả năng! Ngày sinh tháng đẻ liền là hắn viết, làm sao có thể tìm nhầm người đâu?” Thôi Lệ Châu không phục.

“Được rồi, không có rảnh giải thích với các ngươi! Chớ lộn xộn chính là!” Triệu Ngọc đóng lại thông tin, nói với Diêu Hồng, “Một ngàn khối tiền dễ nói, nhưng là, ngươi phải nói với ta cái minh bạch mới được!

Nếu như đối với chúng ta có trợ giúp, ta cho ngươi thêm cái đại hồng bao cũng không có vấn đề gì!”

“Không phải liền là ngày sinh tháng đẻ mà! Tới tới tới...” Nói, Diêu Hồng khập khiễng đi đến một cánh cửa nhỏ một bên, mở cửa, chỉ vào bên trong nói nói, “ ngươi tới xem một chút liền biết!”

Triệu Ngọc vô ý thức sờ một cái thương, thế nhưng là khi hắn phát hiện trong đầu tham trắc khí cũng không báo động về sau, vẫn là cất bước đi vào.

Kết quả, mới vừa vào đi, Triệu Ngọc liền trợn tròn mắt!

Nhưng gặp bên trong chính là một gian phòng làm việc, trong phòng làm việc tất cả đều là viết thư pháp dùng đồ vật, cái gì bút mực giấy nghiên, văn phòng tứ bảo, trên mặt bàn, trên tường, tất cả đều là viết xong hoặc chưa viết xong thư pháp tác phẩm.

“Một trăm tấm hoàn toàn chính xác khoa trương một điểm, nhưng mấy chục tấm cũng là có!” Nói, Diêu Hồng khó khăn chuyển đến một cái bàn trước mặt, chỉ vào phía trên một chồng giấy vàng, cùng bên cạnh chu sa nói nói, “ Lâm Triêu Phượng tới tìm ta nhìn tướng một lần, ta liền phải viết một trương nàng ngày sinh tháng đẻ!

“Bởi vì, vận mệnh luôn luôn theo vận thế mà động, thụ Bát Quái Ngũ Hành ảnh hưởng, nhật nguyệt xuyên thẳng qua chi quấy nhiễu, cho nên, đừng nhìn ngày sinh tháng đẻ mặc dù giống nhau, nhưng mỗi một lần viết về sau, phá giải hiệu quả lại là không giống!”

“Dẹp đi a ngươi! Nói đến rất cao to bên trên, “ Triệu Ngọc nhả rãnh, “Nhưng trên thực tế, không phải liền là suy nghĩ nhiều thu ít tiền sao? Viết một trương nhiều giãy một trương viết tiền giấy!”

“Ngươi...” Diêu đại sư trừng Triệu Ngọc một chút, sau đó phồng má nói

nói, “ tốt a, tính ngươi nói đúng! Cho nên, quanh năm suốt tháng xuống tới, ta ít nhất phải cho nàng viết qua mấy chục tấm, mỗi lần viết xong nàng đều mình mang đi!”

“Dạng này a...” Triệu Ngọc suy nghĩ một cái, hỏi nói, “ ngươi không phải mới vừa nói, Lâm Triêu Phượng có cái gì chuyện nhà sự tình, cũng sẽ tìm đến ngươi đoán một quẻ sao?

“Đã dạng này, ngươi khẳng định đối nàng nhà tình huống hiểu rõ vô cùng rồi?”

“Ừm... Coi như được thôi!” Đang khi nói chuyện, Diêu đại sư điện thoại bỗng nhiên vang lên, hắn tranh thủ thời gian giơ tay lên cơ, xông Triệu Ngọc nói nói, “ ai u, ta trực tiếp đã đến giờ, đám fan hâm mộ vẫn chờ ta đây!”

“A?” Triệu Ngọc ngoài ý muốn, “Trực tiếp? Trực tiếp cái gì?”

“Nói nhảm!” Diêu đại sư chỉ vào keo kiệt cửa hàng bán lẻ nói nói, “ ngươi cho rằng, ta chỉ dựa vào Lâm Triêu Phượng điểm này đoán mệnh tiền còn sống sao? Đo vận Diêu đại sư trực tiếp ở giữa nghe nói qua không? Đoán mệnh trực tiếp, online đặt tên, xem tướng sờ xương, đoán chữ xem bói, xem phong thủy, Âm Dương trạch, song kích 666 đi lên!”

“Ta sát, còn có thể dạng này chơi sao?” Triệu Ngọc cái cằm hơi kém vọt đến trên mặt đất.

“Kỳ thật, mọi người đều biết xem tướng xem bói là chuyện gì xảy ra, nhưng ta chỗ này không giống bình thường chính là...” Diêu đại sư tới cái liếc mắt đưa tình, “Ta biết rất nhiều liên quan tới nhìn quẻ coi bói tiết mục ngắn, còn hiểu hơn rất nhiều minh tinh tai to mặt lớn nhỏ tư ẩn, cho nên mỗi lần trực tiếp, cái kia hỏa tiễn trượt đến sưu sưu!”

Triệu Ngọc vỗ ót một cái, hoàn toàn phục.

“Tốt a!” Triệu Ngọc bất đắc dĩ nói nói, “ hỏi lại ngươi mấy vấn đề, hỏi xong, ngươi mới có thể trực tiếp!”

“Vậy liền nhanh một chút đi, ta sắt phấn nhóm rất yếu ớt đâu!” Diêu đại sư lo lắng nói, “Ta hôm nay thế nhưng là tỉ mỉ chuẩn bị mấy cái tiết mục ngắn, liền đợi đến thu hỏa tiễn đâu!”

“Lâm Triêu Phượng còn có hay không khác ngự dụng thầy phong thủy? Xem bói tính được đặc biệt linh?” Triệu Ngọc vội hỏi.

“Ngự dụng không có, tính được linh cũng không có!” Diêu đại sư trả lời, “Nhưng Lâm chủ tịch hoàn toàn chính xác rất tin những này, mà lại Phật Đạo không kị, tất cả đều tin!”

“Vậy ngươi gần nhất nghe chưa từng nghe qua...” Triệu Ngọc lại thử nghiệm hỏi, “Lâm Triêu Phượng đề cập qua Thất Tinh huyền quan sự tình đâu?”

“A? Thất Tinh huyền quan? Thứ gì?” Diêu Hồng lắc đầu. Lúc này, điện thoại di động của hắn vang lên lần nữa, hắn tranh thủ thời gian năn nỉ Triệu Ngọc, “Cảnh sát đồng chí, thật không thể lại trì hoãn, hôm nay có mấy vị mới phấn nhập bầy, ta không thể đúng hạn phát sóng, tổn thất rất lớn...”

“Đi ngươi cái nãi nãi gấu!” Triệu Ngọc đoạt lấy điện thoại di động của hắn, quát lớn, “Chỉ cần ngươi thành thật khai báo, đợi chút nữa đưa ngươi 10 cái hỏa tiễn chính là!”

Nói xong, Triệu Ngọc rốt cuộc không giữ lại chút nào, lúc này đem liên quan tới Thất Tinh huyền quan vụ án, cùng cùng Lâm Triêu Phượng đủ loại quan hệ, tất cả đều nói ra...

“Tốt, nghe rõ chứ?” Toàn bộ giảng xong sau, Triệu Ngọc đối Diêu đại sư

nói nói, “ ta hiện tại phải biết, liền là ai có khả năng, là cái kia huyền quan án chân hung!”

“Chờ. . . chờ một chút a... Để cho ta chậm rãi sức lực...”

Sau khi nghe xong, Diêu đại sư cả người cũng thay đổi, trên mặt không còn có vừa rồi đậu bỉ bộ dáng, mà là biến thành một mặt đứng đắn tám bản, giống như một vị thật đại sư.

Hơn mười giây về sau, hắn rốt cục vỗ tay một cái, sau đó tại trên giá sách lấy xuống một bản cổ thư tới.

Cái kia trong cổ thư đều là thật dày bụi đất, lật ra về sau, Diêu đại sư lập tức từ mỗ một tờ bên trên dừng lại, sau đó chỉ vào trong cổ thư văn tự, nói với Triệu Ngọc:

“Cảnh sát, ngươi nhìn, Bắc Đẩu Thất Tinh tại phật kinh bên trong hoàn toàn chính xác có kéo dài mạng sống nói chuyện. Nhưng là, cái kia là chính thất tinh, muôi đem bên phải!

“Mà Vũ Thanh núi huyền quan, muôi đem ở bên trái, chính là phản thất tinh! Phản thất tinh vì Thiên Cương phản xung, chủ tâm chú oán niệm, cho nên...” Diêu đại sư chân mày nhíu chặt, trịnh trọng nói, “Cảnh sát, các ngươi nghĩ phản!

“Lấy nữ nhân trẻ tuổi thi thể bố trí ở trong thất tinh cách làm, là vì tà sát, cũng không phải là kéo dài tính mạng a! !”

“Tà sát?” Triệu Ngọc kinh dị hỏi nói, “ không phải kéo dài tính mạng, đó là cái gì?”

“Đây là nhất cao cấp ghét thắng chi thuật a!” Diêu đại sư nói nói, “ đây không phải Lâm Triêu Phượng muốn cầu cầu trường sinh, mà là có người muốn Lâm Triêu Phượng —— tính mệnh! ! !”

* Sao thất tinh giống cái muỗng, chỗ múc của muỗng hướng về bên phải hay bên trái là cách giải thích cho trường hợp này. Mời Gúc xem hình ảnh cho rõ. (Mk tốn mất 10p phút để hiểu nó nói cái gì – CVT A Nhũ)

Chương 1208: Bị ma quỷ ám ảnh

“Tuyệt đối không thể có thể!” Diêu Hồng nói với Triệu Ngọc, “Lâm chủ tịch sống được thật tốt, không có việc gì cầu cái gì trường sinh a? Nàng ngày bình thường ăn chay niệm phật, hiểu được thiên mệnh, cùng ta nói chuyện trời đất thời điểm, thường thường cũng sẽ cho tới một chút liên quan đến hậu sự vấn đề.

“Nàng nghĩ đến rất thoải mái, cho nên mới sẽ rộng quyên bố thí, cần tại từ thiện, đã không phải là đem tiền thấy nặng như vậy!

“Còn có...” Diêu đại sư tay vuốt chòm râu, một phái đạo cốt tiên phong bộ dáng, “Nửa tháng trước ta mới giúp nàng xem qua tướng, không nghe nói nàng có cái gì bệnh nặng loại hình a? Đừng nói gì đến bệnh nan y, nếu là thật mắc phải tuyệt chứng, khẳng định trạng thái sẽ có biến hóa!

“Đúng rồi, còn có, còn có...” Diêu đại sư tiếp tục hắn lý do, “Thất Tinh huyền quan như thế tà dị đồ vật, Lâm chủ tịch coi như muốn chạm, vậy khẳng định được đến hỏi một chút ta, không có khả năng như thế lỗ mãng. Nhưng là, ta từ không nghe nàng đề cập qua bất luận cái gì liên quan tới huyền quan sự tình!”

“Nha...”

Triệu Ngọc khóa chặt song mi, không nghĩ tới mình trước đó suy đoán, vậy mà hoàn toàn là sai lầm.

“Yếm Thắng chi thuật...” Hắn suy nghĩ hỏi, “Có phải hay không, giống trong phim ảnh diễn như thế, có người cầm cái con rối bé con hung hăng

ghim kim, sau đó một người khác đau đến lăn lộn đầy đất, giống như thật có châm đang thắt hắn giống như?”

“Đúng vậy, nhưng này loại búp bê vải Yếm Thắng chi thuật, đều là cấp thấp, mê tín, căn bản không có khoa học căn cứ!” Đại sư hồi đáp.

“Ta két, cái kia Thất Tinh huyền quan đâu?” Triệu Ngọc mở ra bàn tay khoa tay, “Thất Tinh huyền quan liền mẹ nó có khoa học căn cứ rồi?”

“Ừm...” Đại sư sắc mặt khó coi, thản nhiên nói nói, “ từ chủ nghĩa duy vật biện chứng học thuyết đến xem, đương nhiên là không có khoa học đạo lý! Nhưng là, nếu như từ phong thủy kham dư, Dịch Kinh Bát Quái đến xem, giống như... Cũng rất mơ hồ!”

“Ta ngược lại...” Triệu Ngọc bị đại sư hung hăng lóe lên một cái, tránh đến không muốn không muốn.

“Ừm ân...” Đại sư vội vàng lau mồ hôi lạnh trên trán, nghiêm túc nói nói, “ nói cho cùng, tà thuật hại người ở chỗ hại tâm! Những cái kia nữ hài không phải tự sát, liền là đột tử, oán niệm sâu nặng a!

“Phúc Lai địa khu cư dân, phần lớn hết lòng tin theo hoả táng, kỳ thật, cũng có siêu độ vong linh, khứ trừ vong người oán niệm ý tứ! Hi vọng đoàn người có thể hóa giải thân nhân oán niệm!

“Ngươi suy nghĩ một chút đi...” Diêu đại sư giải thích, “Đem những oán niệm này sâu nặng nữ hài cất vào quan tài, rất rõ ràng có oán khí phong tồn ý vị!

“Lại thêm đem Lâm chủ tịch ngày sinh tháng đẻ kẹp ở nữ hài trên thân, cái này không phải liền là trợ giúp tà sát dẫn đường, ngóng trông Lâm chủ tịch đột nhiên bị đột tử mà!”

“Nha...” Triệu Ngọc tự nhủ niệm nói, “ trách không được, cùng xử nữ

không xử nữ không có quan hệ! Muốn, chỉ là người chết oán niệm, thật mẹ nó tà dị a!”

“Ai nha...” Diêu đại sư lại vuốt râu ria, lại vỗ tay chưởng, một mặt buồn nản dáng vẻ, “Nếu là sớm biết huyền quan sự tình liền tốt! Gia sư năm đó truyền cho ta một bản 《 phục ma diệt sát cực chú 》, ta khổ học nhiều năm lại không có đất dụng võ a!

“Hiện tại, thật vất vả gặp phải như thế một cái cơ hội tốt, có thể cho Lâm chủ tịch làm một cái siêu cao cấp áp thắng chi thuật, phá mất tà sát, vậy liền có thể kiếm một khoản lớn! Thật sự là đáng tiếc...”

“Ta mẹ nó...” Triệu Ngọc xấu hổ, vị đại sư này khi thì đứng đắn, khi thì đậu bỉ, thật sự là phong thủy kham dư giới một đóa kỳ hoa.

“Cảnh sát, ta biết ngươi không tin cái này, kỳ thật... Ta mẹ nó cũng không tin!” Diêu đại sư vậy mà cũng lộ ra chữ thô tục, “Nhưng người đều có thất tình lục dục, ai cũng nghĩ mưu cầu một cái tâm lý cân bằng. Cho nên, liền có chúng ta những này thuật sĩ.

“Nhưng trên thực tế, oán tùy tâm sinh, không giống nhau. Có người vì chính mình cầu bình an, trông mong phú quý, không gì đáng trách; thế nhưng là, cũng có người vì người khác cầu hung bạo, ngóng trông người khác chết, những này, cũng là chúng ta nhìn quen không trách sự tình a!

“Chúng ta hi vọng người đều là hướng thiện, hi vọng người người đều tốt, nhưng hi vọng tóm lại là hi vọng, rất nhiều chuyện, cũng là chúng ta khống chế không được! Đây chính là ta tại trực tiếp bên trong một mực nhấn mạnh đạo lý, cũng là vì cái gì ta trực tiếp ở giữa, luôn có thể đạt được hỏa tiễn nguyên nhân!

“Kỳ thật, thuật sĩ cũng là người, cũng có mình tham lam cùng nghiệt chướng, cho nên mới nảy sinh nhiều như vậy lừa đảo! Ầy...” Diêu đại sư chỉ mình què chân nói nói, “ giống như ta vậy, chỉ có chờ đến chân bị

người ta đánh gãy, mới có thể lĩnh ngộ chân lý!

“Nhưng đại đa số người chân, thế nhưng là tốt, cho nên, bọn họ mới có thể một mực bị ma quỷ ám ảnh xuống dưới, thẳng đến không cách nào thu thập!”

“Nha...” Triệu Ngọc có chút hiểu được gật đầu, lúc này xông Diêu đại sư ôm quyền nói, “ đại sư nói đến thật tốt, tại hạ thụ giáo!”

“Khách khí khách khí!” Diêu đại sư tranh thủ thời gian đáp lễ, “Hiện tại biết, vì cái gì Lâm chủ tịch tổng là ưa thích đến ta nơi này đi!”

“Hiện tại nhớ tới, đại sư cái kia lời dạo đầu thật sự là ứng nghiệm! Ngươi ta, thật đúng là có duyên a!” Triệu Ngọc khen một câu, lần nữa tiến vào chính đề, “Đã đại sư phân tích đến không tệ, vậy kính xin ngươi giúp ta tham mưu một chút, cái này nghĩ muốn hại chết Lâm chủ tịch người, sẽ là ai chứ?”

“Hai người!” Ai ngờ, Diêu đại sư trong lòng sớm đã có số, Triệu Ngọc hỏi một chút, hắn lập tức duỗi ra hai ngón tay, “Nó một, Lâm chủ tịch tiểu bạn trai; thứ hai, nàng thân đệ đệ! Ta có thể nghĩ tới, liền là hai người kia!”

“Ồ?” Triệu Ngọc lần nữa chắp tay, “Mong rằng chỉ giáo!”

“Tốt!” Diêu đại sư sảng khoái đáp ứng một tiếng, sau đó nhỏ giọng hỏi một câu, “Cái kia... Cái kia... Ta cái kia hỏa tiễn sự tình...”

“Cái gì hỏa tiễn! Có thể giúp ta phá án, du thuyền đều được!” Triệu Ngọc sảng khoái vỗ tay phát ra tiếng.

“Không được a, ngươi mới vừa nói 10 cái hỏa tiễn, 10 cái hỏa tiễn nhưng so sánh du thuyền đắt hơn!” Diêu đại sư bấm ngón tay tính toán.

“10 cái du thuyền tổng được rồi?” Triệu Ngọc sắp im lặng.

“Tốt tốt tốt!” Diêu đại sư tranh thủ thời gian vén tay áo, nói nói, “ Lâm chủ tịch tiểu bạn trai gọi Thôi Nhất Văn, so Lâm chủ tịch nhỏ 26 tuổi, là cái hết thời diễn nghệ minh tinh, hai người nói chuyện năm sáu năm!

“Lâm chủ tịch từng để cho ta cho Thôi Nhất Văn đo qua đến mấy lần chữ, căn cứ quẻ sách biểu hiện, người này có hoa không quả, hư tình giả ý. Cho nên, Lâm chủ tịch một mực không dám cùng hắn đăng ký kết hôn, lo lắng hắn chỉ là vì tài sản!

“Hai người bởi vậy náo loạn chút mâu thuẫn, đã chiến tranh lạnh thời gian rất lâu.” Diêu đại sư nói nói, “ cho nên, người này có khả năng vì yêu sinh hận, làm ra một chút khác người sự tình đến!

“Thứ hai, Lâm chủ tịch thân đệ đệ Lâm Thừa Nghiệp. Hắn là Lâm chủ tịch duy nhất thân đệ đệ, hiện nay quản lý Vân Hải tập đoàn đại bộ phận công ty, là Phó chủ tịch.

“Lúc đầu, hai tỷ đệ quan hệ rất tốt, nhưng từ khi Lâm chủ tịch giao tiểu bạn trai về sau, hai người liền không thể tránh khỏi giao ác!” Diêu đại sư nói nói, “ Lâm chủ tịch có ám tật, cả một đời kết hai lần cưới, nhưng không có hài tử!

“Nếu như Lâm chủ tịch ra sơ xuất, toàn cả gia tộc tự nhiên sẽ về đến Lâm Thừa Nghiệp danh nghĩa.

“Thế nhưng là... Hoành không toát ra như thế một cái tiểu bạn trai, hết thảy liền tất cả đều biến thành không biết!” Diêu đại sư phân tích nói, “ cho nên, Lâm Thừa Nghiệp cũng có khả năng làm ra loại này chuyện xấu tới!

“Hai người kia đều là Lâm chủ tịch người thân cận nhất, đạt được ta cho Lâm chủ tịch viết ngày sinh tháng đẻ cũng tương đối dễ dàng, ta đề nghị

các ngươi, vẫn là hảo hảo điều tra một chút hai người kia đi!”

“Ừm...” Triệu Ngọc gật đầu nói, “Một cái là bạn trai, một cái là thân đệ đệ, không biết, cái kia ma quỷ ám ảnh người, đến cùng là cái nào! ?”

Chương 1209: Triệu thần thám phá án thực ghi chép

Buổi chiều 3 giờ rưỡi, Phúc Lai thị mỗ đầu trên đường lớn, Triệu Ngọc chính lái xe cảnh sát, hướng bờ biển phương hướng bước đi.

Thông qua điều tra, bọn họ phát hiện Lâm Triêu Phượng tiểu bạn trai Thôi Nhất Văn, ngay tại Hạ Khẩu bồi tiếp Lâm Triêu Phượng xem bệnh, cho nên, liên quan tới Thôi Nhất Văn hỏi ý, chỉ có thể giao cho Miêu Anh để hoàn thành.

Cho nên, Triệu Ngọc đám người mục tiêu, chỉ còn lại có Lâm Triêu Phượng đệ đệ Lâm Thừa Nghiệp.

Tại điện thoại định vị về sau, bọn họ phát hiện Lâm Thừa Nghiệp hiện tại ngay tại một chiếc ra biển du thuyền phía trên, bởi vậy, Triệu Ngọc quyết định rèn sắt khi còn nóng, lại đi du thuyền bên trên sẽ biết cái này vị Phó chủ tịch.

Bởi vì trước đó Tằng Khả đã kêu gọi trợ giúp, hiện tại có hai xe võ trang đầy đủ đội cảnh sát hình sự viên, đang cùng theo lấy bọn họ cùng một chỗ hành động, cho nên bọn họ lại không chút nào lo lắng vấn đề an toàn!

Lần này, Triệu Ngọc điều khiển là một cỗ lục sắc đại chúng đồ xem, xe cũng là từ nơi đó cảnh sát cung cấp, vì hành động thuận tiện, trên xe không có rõ ràng cảnh sát tiêu chí.

“Lão đại, I phụcYOU!” Trên xe, Thôi Lệ Châu vỗ Triệu Ngọc bả vai nói nói, “ còn nói cái gì đi tìm hiểu tình báo, làm sao dò xét lấy dò xét lấy, vậy mà cùng người ta đàm phán thành công bằng hữu, còn đưa cho người ta 10 cái du thuyền?

“Một cái liền là 1314, hơn một vạn khối tiền nha! Nhưng ngươi được lắm đấy!

“Ngay cả chúng ta 200 khối theo phần tử tiền ngươi cũng hắc, nhưng cùng một cái giang hồ phiến tử, ngươi ngược lại hào phóng như vậy!” Thôi Lệ Châu quyệt miệng oán trách, “May đại sư này là cái Đại lão gia, nếu là cái xinh đẹp mỹ nữ, ngươi có phải hay không còn có thể đưa phòng nhỏ ra ngoài a?”

“Tổ trưởng a...” Tăng Khả buồn bực nói, “Ngươi là làm sao thấy được, cái kia đại sư không có tâm bệnh đây này?”

“Hắn sẽ xem tướng, ta cũng không sai!” Triệu Ngọc một mặt chăm chú lái xe, một mặt giải thích, “Nếu là tên kia có chuyện ẩn ở bên trong, làm ta vừa nhắc tới Lâm Triêu Phượng cùng Thất Tinh huyền quan, hắn không thể nào là loại kia phản ứng!

“Còn có, phía trước có người nói cho ta biết, Thất Tinh huyền quan như thế một cái đại trận, là cần Pháp Sư tự mình đến hiện trường tác pháp! Diêu đại sư là cái người thọt, làm sao đi leo Thất Tinh huyền quan?”

Kỳ thật, Triệu Ngọc nói đến đơn giản, nhưng trên thực tế, khi hắn vừa mới tiếp xúc Diêu Hồng thời điểm, đã sớm theo thứ tự sử dụng tham trắc khí, máy quét còn có dụng cụ nhìn thấu chờ đạo cụ, đem hoàn cảnh nơi đây tất cả đều quét nhìn một lần, cũng không có phát hiện bất cứ dị thường nào, cũng không có phát hiện hắn có cái gì đồng bọn?

Thậm chí, Triệu Ngọc còn sử dụng ẩn hình bó xương khí kiểm trắc một cái Diêu Hồng què chân, kết quả, bó xương khí chứng thực, chân của

hắn tổn thương là mãi mãi tổn thương, bó xương khí không cách nào chữa trị.

Ngoài ra, lại thêm Diêu Hồng nói những lời kia,

Cùng đủ loại phản ứng, Triệu Ngọc lúc này mới loại bỏ hắn hiềm nghi.

Bất quá, vị này Diêu đại sư nhìn như đậu bỉ, nhưng Triệu Ngọc vẫn có thể cảm giác được, người này hắn là thật là có nhất định thực học!

Chỉ từ thư pháp của hắn tạo nghệ đến xem, liền đã vật phi phàm. Chớ nói chi là hắn đối huyền quan chuẩn xác phân tích, càng là so trước đó gặp phải vị kia Trương đại sư muốn lợi hại hơn nhiều!

Lại thêm Lâm Triêu Phượng đối với người này coi trọng như thế, đủ để thấy, công lực của người này cũng không phải là hắn biểu hiện như thế không chịu nổi.

Triệu Ngọc cũng là tính tình bên trong người, lúc này không có nuốt lời, trực tiếp bắt đầu về sau, thật khen thưởng cho hắn 10 chiếc du thuyền!

Bất quá... Triệu Ngọc thân là thám tử , đồng dạng lưu lại một phần cẩn thận. Giống như Lâm Xảo, tại trước khi đi, hắn cũng lặng lẽ lưu lại một viên máy nghe trộm tại Diêu đại sư trong phòng.

Đây cũng là lấy phòng ngừa vạn nhất kế sách, mặc dù Triệu Ngọc cho rằng Diêu đại sư không có hiềm nghi, nhưng Diêu đại sư dù sao cũng là đại sư, muốn vạn nhất sớm sờ đến tin tức, vừa rồi đều là ngụy trang đâu?

“Tổ trưởng, máy nghe trộm không có có dị thường...” Lúc này, Tằng Khả một mặt nghe lén, một mặt hướng Triệu Ngọc báo cáo nói, “ Diêu Hồng quả nhiên tại làm trực tiếp đâu! Vừa mới khoe khoang xong việc ngươi đưa cho hắn du thuyền, hiện tại... Hiện tại có vẻ như đang nói một cái câu đùa tục... Gia hỏa này...”

“Hừ...” Thôi Lệ Châu lạnh hừ một tiếng, bị tức giận địa nói nói, “ muốn ta nhìn, về sau chúng ta đón thêm bản án, cũng mở trực tiếp đi! ? Tên gọi 《 Triệu thần thám phá án thực lục », lão đại Danh tự như thế lớn, bảo đảm có mánh lới! Một khi bắt được hung thủ, cái kia đại hỏa tiễn, lớn du thuyền còn không sưu sưu xoát a?”

“Ngươi nhưng... Ngươi thật là có thể nghĩ a!” Tằng Khả sợ hãi thán phục, sau đó tiếp tục hướng Triệu Ngọc báo cáo, “Tổ trưởng, vừa rồi phúc đến cảnh sát truyền đến tin tức, bọn họ đã điều tra Diêu Hồng tài khoản, còn có gần đây hành động quỹ tích cùng lui tới mật thiết nhân viên, cũng không có bất cứ vấn đề gì!”

“Ừm...” Thôi Lệ Châu vỗ tay phát ra tiếng, đoạt tại Triệu Ngọc trước đó nói nói, “ đã dạng này, Diêu Hồng tạm thời có thể không để ý đến! Trận tiếp theo hí, vẫn là nhìn xem cái này Lâm chủ tịch tiểu đệ đệ, có phải hay không trong sạch a?”

“Lời này của ngươi... Giống như có chút ô a?” Tằng Khả nhíu mày, nói nói, “ bất quá, không quản các ngươi nghĩ như thế nào, nhưng ta cảm giác, Lâm Thừa Nghiệp khẳng định không phải chúng ta muốn tìm người!

“Đừng quên, hắn nhưng là Lâm Triêu Phượng thân đệ đệ, hắn làm sao có thể làm ra loại này đại nghịch bất đạo sự tình đến đâu?”

“Ôi...” Thôi Lệ Châu quyệt miệng, “Ngươi quá ngây thơ rồi! Trên thế giới này sự tình, nếu là đều giống như ngươi nghĩ đến đơn thuần như vậy, vậy liền quá tốt rồi! Nhưng cũng tiếc a...

“Tiểu hỏa tử...” Thôi Lệ Châu sành sỏi địa nói nói, “ nhất là loại này hào môn ân oán, nó thảm liệt trình độ, tà ác trình độ, nhưng đều là ngươi không tưởng tượng nổi đâu!”

“Tốt, ta hiện tại trước tra một lần Lâm Thừa Nghiệp thông tin cá nhân, “ Tằng Khả đánh máy tính, nói với Thôi Lệ Châu, “Chúng ta vẫn là dùng số liệu đến nói chuyện đi!”

“Số liệu có cái rắm dùng? Số liệu có thể tính ra lòng người tới sao?” Thôi Lệ Châu chẳng thèm ngó tới, “Ngẫm lại đi, quốc gia chúng ta đầu kia pháp luật quy định, sử dụng Yếm Thắng chi thuật sẽ bị hình phạt ngồi tù đâu?

“Lâm Thừa Nghiệp tất nhiên là nghĩ thông điểm ấy, mới có thể quyết định sử dụng loại này tà môn ma đạo!”

“Vì cái gì không phải là Lâm Thừa Nghiệp, Thôi Nhất Văn liền không có hiềm nghi sao?” Tằng Khả phản bác.

“Để cho ta nói ngươi cái gì tốt!” Thôi Lệ Châu hai tay vừa bấm eo, xông Tằng Khả giáo huấn nói, “ cùng lão đại hỗn lâu như vậy, này một ít sự tình còn nghĩ không ra sao?

“Lâm Triêu Phượng tiểu bạn trai còn không có cùng Lâm Triêu Phượng kết hôn đâu! Nếu như Lâm Triêu Phượng chết rồi, hắn liền không còn có cái gì nữa! Hắn sẽ như vậy ngốc, đem mình cây rụng tiền chém đứt sao?”

“Thế nhưng là...” Tằng Khả không phục, “Nếu là Lâm Triêu Phượng không phải cùng hắn chia tay, hắn ghi hận trong lòng đâu? Làm như vậy thuần túy là vì trả thù!”

“Ha ha...” Thôi Lệ Châu miệt cười, “Tiền a! Đáp án này quá đơn giản, mua sắm thi thể, thuê chiếc thuyền lớn, còn phải mua kia cái gì thang mây, từng cái đều là đại thủ bút!

“Thôi Nhất Văn bất quá là người ăn bám, có tiền sao hắn? Có tiền cũng không nỡ như thế tạo đi!

“Nhưng chúng ta Phó chủ tịch Lâm Thừa Nghiệp nhưng là khác rồi!” Thôi Lệ Châu đắc ý nói, “Có tiền có quyền có năng lực, không phải hắn, còn có thể là ai?

“Ngươi suy nghĩ lại một chút, “ Thôi Lệ Châu còn chưa hết giận, lại nói, “ vận chuyển thi thể cái kia chiếc thuyền hàng, thế nhưng là bọn họ Vân Hải tập đoàn! Nếu như là Lâm Thừa Nghiệp làm, tựa hồ càng thêm thuận lý thành chương a?”

“Tốt, “ Tăng Khả cũng là cùng Thôi Lệ Châu chống đỡ, lúc này khép lại laptop nói nói, “ vậy ngươi cũng suy nghĩ một chút, Lâm Thừa Nghiệp như vậy khôn khéo tài giỏi, hắn thực biết coi là, Yếm Thắng chi thuật có thể thật hại chết tỷ tỷ của hắn sao?

“Yếm Thắng chi thuật chi thuật là không phạm pháp, nhưng điều kiện tiên quyết là, nó nhưng phải có tác dụng a?”

“Cái này. . . Ân...” Đừng nói, Tăng Khả cái này suy luận thật đem Thôi Lệ Châu ế trụ, nàng suy nghĩ nửa ngày, mới lực lượng không đủ địa cãi lại nói, “... Có lẽ, Lâm Thừa Nghiệp đặc biệt tin những này phong thủy kham dư, xem tướng xem bói đồ vật đâu? Hắn đối với cái này tin tưởng không nghi ngờ, bằng không, hắn cũng không có khả năng lãng phí to lớn như vậy tài lực vật lực a?”

“Dù sao, ta cảm thấy sự tình khẳng định không có đơn giản như vậy!” Tăng Khả lắc đầu, “Nói không chừng, hung phạm một người khác hoàn toàn đâu?”

“Ừm...” Thôi Lệ Châu bĩu môi nhíu mày, lúc này mới đem ánh mắt chuyển hướng Triệu Ngọc, vội vàng xông Triệu Ngọc hô nói, “ lão đại, cái này không giống phong cách của ngươi a? Làm sao nửa ngày một câu cũng không nói đâu? Liên quan tới chuyện này, ngươi thấy thế nào a đến cùng? Ai?”

Ai ngờ, làm Thôi Lệ Châu nhìn kỹ hướng Triệu Ngọc về sau, lại phát hiện Triệu Ngọc nắm chắc tay lái, con mắt một sai không tệ mà nhìn chằm chằm vào phía trước, lộ ra đến mức dị thường khẩn trương.

Trong xe mở ra hơi lạnh, nhưng hắn trên gương mặt vẫn là chảy ra rất nhiều mồ hôi...

“Lão đại... Ngươi làm sao?” Thôi Lệ Châu lo lắng hỏi nói, “ có phải hay không... Không thoải mái a?”

Chương 1210: Ai tới giúp ta Độ Kiếp?

Như muốn biết Triệu Ngọc vì cái gì khẩn trương mạo mồ hôi, thậm chí đều không có tham dự vào Thôi Lệ Châu cùng Tăng Khả tranh luận bên trong đến, còn phải từ hắn tại Diêu đại sư trong phòng nhỏ nói lên.

Lúc đó, hai người đã đem tình tiết vụ án sự tình nói cái minh bạch, Triệu Ngọc một cao hứng liền cho Diêu đại sư trực tiếp thưởng 10 cái du thuyền!

Theo lý thuyết, trực tiếp đã bắt đầu, Triệu Ngọc liền cáo từ.

Nhưng ai biết, Diêu đại sư chợt tạm dừng trực tiếp, nói với Triệu Ngọc: "Vị huynh đệ kia, đã ngươi xuất thủ như thế hào sảng, cái kia làm có qua có lại, ta cũng giúp ngươi đoán một quẻ đi!"

"Ừm..."

Triệu Ngọc suy nghĩ, dù sao cũng không quan tâm cái này một hai phút, vậy coi như coi như đi, thế là liền gật đầu đáp ứng.

"Cái kia... Vậy liền đến cái đoán chữ giải chữ đi!" Diêu đại sư nói nói, " cái này ta sở trường nhất!"

"Ừm... Đoán chữ giải chữ?" Triệu Ngọc trước kia chỉ nghe nói qua loại này đoán mệnh phương pháp, nhưng không có thật gặp qua, nghe Diêu đại sư kiểu nói này, ngược lại cũng hứng thú.

Bất quá, hắn vốn cho rằng, đã gọi đoán chữ giải chữ, cái kia tối thiểu

nhất hắn là cầm lấy bút mực giấy nghiên địa viết lên mấy chữ mới được.

Nhưng ai biết, Diêu đại sư căn bản không có đem hắn hướng trong thư phòng nhường, mà là mở ra trên điện thoại di động một cái phần mềm, nói ra:

“Tới đi... Ngươi nói hai chữ, ta tới cấp cho ngươi đo một cái!”

Triệu Ngọc cúi đầu xem xét, nhưng gặp trên màn hình phần mềm, thình lình viết “Diêu đại sư đoán chữ đoán mệnh” chữ.

Ta sát... Trong lòng của hắn mắng, đây cũng quá tùy ý một chút a?

Bất quá, nhìn thấy Diêu đại sư hào hứng rất cao, hắn nghĩ nghĩ, thật đúng là nhớ tới hai chữ đến, liền ngay tại chỗ nói ra: “Khôn càn! Đúng, liền hai chữ này!”

“Khôn càn?” Đại sư vò đầu, “Không phải càn khôn mới đúng không? Ngươi cái này hai chữ, thật là không có giảng cứu a!”

Mặc dù ngoài miệng nói như vậy, nhưng hắn vẫn là đem cái này hai chữ thâu nhập đi vào, sau đó đè xuống có đánh dấu “Bắt đầu đoán chữ” chữ cái nút.

Kết quả, trên màn hình lập tức bắn ra một hàng chữ viết đến, chính là:

“Đầy rẫy châu ngọc hai điểm minh, tứ phía lông mày sắc lồng tú phong. Nghi là đã đến tuyệt cảnh chỗ, chợt nghe bên kia tiếng vó ngựa!”

(Hán văn: “Mãn mục châu cơ lưỡng phân minh, tứ diện đại sắc lung tú phong. Nghi thị dĩ đáo tuyệt cảnh xử, hốt văn na biên mã đề thanh!”)

“Cái này. . .” Triệu Ngọc một cái lông mày cao,

Một cái lông mày thấp, nhả rãnh nói, “ đại sư a, cái này mẹ nó hình như là một câu Đường Thi a? Có ý tứ gì?”

“Ai, không nên nói lung tung, đây là Dịch Kinh giải quẻ quẻ văn, đều có giảng cứu!” Đại sư vuốt vuốt râu ria nghiêm túc nói, “Ầy, vậy ngươi câu này quẻ văn đến xem đi, này quẻ đối sản phụ mà nói, chính là tốt nhất quẻ, biểu thị sẽ có quý tử giáng lâm!”

“Ừm... Đại sư!” Triệu Ngọc vội vàng chắp tay ôm quyền, “Sau này còn gặp lại, ta tranh thủ thời gian tra án đi!”

“Chậm... Chậm...” Diêu đại sư vội vàng khoát tay giải thích, “Điều tiết một cái bầu không khí nha, ha ha! Tiếp đó, mới là ta tổ truyền tuyệt học!”

“Ừm, ngươi không phải Bạch Hạc Thiên đồ đệ sao? Ngươi nha lại không họ Bạch, cái gì gọi là tổ truyền?” Triệu Ngọc nhíu mày.

“Tốt a, là ta độc môn bí phương, nói như vậy cũng có thể đi?” Diêu đại sư bản thân đánh trống lảng địa nói một câu, sau đó chỉ điện thoại di động bên trên hai chữ nói nói, “ ngươi nhìn a, khôn vì thổ, càn vì kim, vốn là kim thổ vì quý, nhưng ngươi nơi này lại cho điên đảo một cái, biến thành thổ kim!”

“Ngươi sẽ không muốn nói, ta là thổ hào kim a?” Triệu Ngọc hậm hực.

“$#@...” Diêu đại sư bấm ngón tay thì thầm vài câu chú ngữ, bỗng nhiên mở to hai mắt nói ra: “Ngươi gần nhất, muốn thiếu ngồi xe! A, không, không riêng gì thiếu ngồi xe, còn ít hơn ngồi thuyền hoặc máy bay loại hình phương tiện giao thông!”

“A? Vì cái lông a?” Triệu Ngọc không hiểu.

“Đông tây nam bắc bên trong, Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ, khôn chủ Tây

Nam, càn chủ Tây Bắc, hai khác, ngươi cùng kim xung đột!” Diêu đại sư lại chỉ điện thoại di động nói nói, “ lại nhìn ngươi cái này bốn câu quẻ văn, câu câu biểu thị xuất hành, cho nên, tất nhiên cùng phương tiện giao thông có quan hệ! Nghe ta, gần nhất thiếu xuất hành, thiếu ngồi xe!”

“Không đi ra sao được a? Tra án đâu!” Triệu Ngọc lắc đầu, lại còn muốn chạy.

“Không phải, không phải...” Diêu đại sư cau mày nói nói, “ ai! Nói thật với ngươi đi, ngươi vừa tiến đến, ta liền đã nhìn ra! Ngươi nước mắt câu hãm sâu, mũi thở đầy đặn, chính là thú tướng, hẳn là một cái tính tình bạo liệt, tính cách dữ dội người!

“Còn có, ngươi vành mắt thâm trầm, bờ môi phát lam, cái này rõ ràng nhất chủ hung chi tướng!” Diêu đại sư nói nói, “ gần đây bên trong, khả năng có tai kiếp phát sinh! Cho nên, ngươi vẫn là cẩn thận mới là tốt a, cảnh sát!”

“Ta... Ta có thể là ngủ không ngon giấc!” Triệu Ngọc sờ lên vành mắt.

“Ta đây, cũng là dựa theo quẻ trên sách nói, ta cũng hi vọng không cho phép mới tốt! Nhưng là...” Diêu đại sư lại nói, “ xem bói thứ này, nào có chắc a?”

“Ai?” Triệu Ngọc quyệt miệng, “Lời này của ngươi rõ ràng là cái hai đầu chắn a ngươi? Quá đáng ghét a ư? Tốt, “ Triệu Ngọc liền ôm quyền, “Đã ngươi nói như vậy, vậy thì mời đại sư cho chỉ con đường sáng, giúp ta phá cái này kiếp đi!”

“Không phá được!” Đại sư trả lời phi thường dứt khoát.

“Ta đi...” Triệu Ngọc tức giận đến nắm chặt nắm đấm, sắp nhịn không được ngay cả người thọt đều đánh!

“Nghi là đã đến tuyệt cảnh chỗ, chợt nghe bên kia tiếng vó ngựa!(Nghi thị dĩ đáo tuyệt cảnh xử, hốt văn na biên mã đề thanh!)” Diêu đại sư chỉ điện thoại di động niệm nói, “ tiểu huynh đệ, cái này quả văn chính là nói ngươi có quý nhân tương trợ! Cho nên, có thể giúp ngươi Độ Kiếp người, cũng không phải là ta...”

...

Ai...

Thời gian quay lại trước mắt, nghe tới Thôi Lệ Châu quan tâm về sau, Triệu Ngọc trùng điệp thở dài, ánh mắt lại như cũ gắt gao nhìn chằm chằm trên đường cỗ xe, sợ tao ngộ cái gì bất trắc.

Xem bói loại vật này, vẫn là rất hại người! Trong lòng của hắn suy nghĩ đạo, từ khi Diêu đại sư nói mình có kiếp về sau, hắn liền lão cảm thấy tâm thần có chút không tập trung, luôn cảm giác sẽ xảy ra chuyện gì...

Đương nhiên, Triệu Ngọc trong lòng rõ ràng, kỳ thật ngoại trừ xem bói quấy phá bên ngoài, cái kia “Khôn càn” quả mới là cuối cùng đầu sỏ. Cho nên, Triệu Ngọc cơ hồ nhận định, nguy hiểm sự kiện lớn, là nhất định sẽ phát sinh!

Như vậy... Mình quý nhân... Là ai đâu?

Ai sẽ đến giúp mình Độ Kiếp?

“Uy, lão đại, ngươi đến cùng có sao không a?” Thôi Lệ Châu nghi ngờ hỏi nói, “ ngươi có phải hay không, lại nghĩ đến cái gì mới ý tưởng, không bằng nói ra mọi người nghe một chút mà!”

“Ừm... Ân...” Triệu Ngọc ân nửa ngày, nhưng lại không biết nên nói cái gì cho phải rồi?

Ai ngờ, đúng lúc này, Thôi Lệ Châu điện thoại bỗng nhiên vang lên, có người cho nàng phát tới “A...!” Thôi Lệ Châu xem xét nhắn lại, con mắt bỗng dưng trợn to, vội vàng xông Triệu Ngọc hai người nói nói, “ mau nhìn, mau nhìn, đây là ngày hôm qua cái phú nhị đại cho ta gửi tới tin tức, hắn vậy mà thật giúp ta đi tra! Gia hỏa này khẳng định bị mị lực của ta chinh phục!

“Thấy không, hắn nói, bọn họ trước đó nghe được nghe đồn, nghe lầm!”

“Nghe lầm? Cái gì nghe lầm?” Tằng Khả vội hỏi.

“Không phải có người nói Vân Hải tập đoàn thuê đến một vị đặc biệt lợi hại phong thủy đại sư sao?” Thôi Lệ Châu hưng phấn mà nói nói, “ phú nhị đại đã giúp ta đã điều tra xong, cái này đặc biệt lợi hại phong thủy đại sư, chính là bị phó đổng sự Lâm Thừa Nghiệp mời mời tới, mà cũng không phải là chủ tịch Lâm Triêu Phượng a!”

“A?” Tằng Khả ngoài ý muốn, “Không thể nào? Nói như vậy...”

“Nói như vậy, ta đương nhiên là đoán đúng rồi!” Thôi Lệ Châu đắc ý chỉ điện thoại di động nói nói, “ nhìn, phú nhị đại còn giúp ta điều tra ra, vị đại sư này họ Nhạc, là từ Việt Châu tới đây này!”

“Nha! ?” Lần này, Triệu Ngọc rốt cục xen vào tiến đến, nói nói, “ Bạch Lãng cũng là từ Việt Châu tới a! Tằng Khả, tranh thủ thời gian điều tra thêm... Ta đi...”

Ai ngờ, Triệu Ngọc nói còn chưa dứt lời, từ bên trái giao lộ bên trong bỗng nhiên xông ra một cỗ màu vàng xe tải lớn đến!

Giờ phút này, bọn họ vừa mới lái đến một cái ngã tư đường, cái này xe tải lớn cũng không biết lên cơn điên gì, tại như thế cỗ xe dày đặc giao lộ, nó thế mà lái được nhanh, dán chặt lấy Triệu Ngọc đầu xe lái đi...

“Ta mẹ nó cái nãi nãi gấu!”

Triệu Ngọc mắng to một tiếng, tranh thủ thời gian một cước phanh lại, đem xe dừng lại.

Ai ngờ, Triệu Ngọc bên này vừa mới dừng lại, liền thình lình nghe được một tiếng vang thật lớn, nhưng gặp chiếc kia màu vàng xe tải lớn, vậy mà nặng nề mà đâm vào đang từ ngã tư đường đi thẳng một cỗ cỡ trung xe con!

Oanh...

Cỡ trung xe con nhất thời liền bị đụng lộn ra ngoài, lăn lộn dưới đất...

Chương 1211: Không phải tai nạn xe cộ

Sự tình tới đột nhiên, chiếc kia màu vàng xe tải lớn xuất hiện đến phi thường đột ngột, may mắn Triệu Ngọc một mực căng thẳng thần kinh, cũng không có giống thường ngày như thế mở như vậy dã man.

Bằng không, coi như không bị xe tải lớn đụng vào, cũng chí ít sẽ đem trước thanh bảo hiểm cạo sờn!

Hô... Hô... Hô...

Triệu Ngọc dừng xe xong, dùng sức thở hổn hển, trái tim uỵch uỵch địa trực nhảy! Trong lòng nói chuyện, cái này Diêu đại sư cũng quá mẹ nó chuẩn a? Cái này cũng có thể coi là đi ra?

Nhưng mà, Triệu Ngọc còn đến không kịp làm ra quá nhiều phản ứng, vừa rồi chiếc kia xe tải lớn lại oanh đâm vào một cái khác chiếc cỡ trung xe con bên trên, đem cỡ trung xe con đâm đến lật lăn ra ngoài, một mực lăn lộn bên trên lối đi bộ, sau đó đầu hướng xuống địa đâm vào dán to lớn biển quảng cáo trên vách tường!

Két...

Bởi vì bất thình lình tai nạn xe cộ, khiến cho đằng sau một cỗ chính đang hành sử chạy bằng điện xe ba bánh bị ép tật ngừng.

Nhưng tốc độ cao như thế, xe ba bánh căn bản không dừng được, người điều khiển chỉ thật là mạnh mẽ rẽ ngoặt, kết quả, xe ba bánh một bên nhổng lên thật cao, sau đó toàn bộ lật nghiêng tại ngã tư đường bên trên.

Bất hạnh hơn chính là, xe ba bánh là kéo hải sản, thùng xe bên trong đều là hải sản, xe lật nghiêng về sau, nguyên một xa hải tươi tất cả đều nghiêng ngã xuống lộ diện bên trên...

Triệu Ngọc vốn định trước lái xe xông qua giao lộ, nhưng xe ba bánh vừa vặn chặn đường đi của hắn lại.

“Oa! Tôm hùm... Tôm hùm a...” Thôi Lệ Châu hưng phấn mà kêu to, “Còn có... Còn có bào ngư a cái kia là...”

Ong ong ong...

Ngay tại Thôi Lệ Châu kêu to thời điểm, để chúng người ý chuyện không nghĩ tới phát sinh, không nghĩ tới vừa rồi đụng ngã lăn cỡ trung xe con chiếc kia xe tải lớn, vậy mà một lần nữa phát động xe, lại hướng (về) sau rút lui tới!

“Ai ai ai...” Xe ba bánh lái xe vừa từ dưới đất bò dậy, đột nhiên nhìn thấy to lớn xe tải vọt tới, vội vàng dọa đến vọt qua một bên.

Một giây sau, xe tải nhẹ nhõm phá tan xe ba bánh, to lớn bánh xe, trong nháy mắt đem tôm hùm chờ hải sản ép thành mảnh vỡ.

Ngay sau đó, cái kia xe tải lớn lần nữa hướng về phía trước gia tốc, vậy mà lại hướng phía vừa rồi chiếc kia cỡ trung xe con đánh tới!

Xe kia...

Như thời điểm này, Triệu Ngọc rốt cục phản ứng lại, hắn cái này mới nhìn ra, chiếc kia bị đụng đổ cỡ trung xe con lại là một cỗ —— xe cảnh sát! !

Loại kia cỡ trung xe cảnh sát,

Triệu Ngọc gặp qua rất nhiều lần, cho nên một chút liền có thể nhận ra, cái kia là một cỗ áp giải tù phạm dùng —— xe chở tù! ! !

Ai?

Triệu Ngọc lập tức thân thẳng cổ, phản ứng đầu tiên chính là, cái này xe tải lớn hẳn là cố ý!

Xe tải lớn đụng xe chở tù, rõ ràng là muốn... Vượt ngục a! ?

Ta két...

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, xe tải lớn ầm ầm địa lái qua, lại một lần nữa nặng nề mà đâm vào đã đầu to hướng xuống trên tù xa!

Xe chở tù nhất thời phát ra biến hình kít nữu âm thanh, đằng sau áp giải tù phạm địa phương, đã bị đụng xẹp tốt một khối lớn đi vào!

Két...

Lúc này, xe tải lớn bánh xe xoay nhanh, đều bốc lên hoả tinh, động cơ điên cuồng kêu gào, tiếng vang như sấm, bị hù phụ cận cái khác cỗ xe tranh thủ thời gian hốt hoảng chạy trốn...

“Cái này. . .”

Rốt cục, Thôi Lệ Châu cũng không tiếp tục hưng phấn, nhìn xem gọi là rầm rĩ xe tải lớn, toàn bộ sững sờ tại nơi đó!

Chi chi...

Rất nhanh, xe tải lớn nhìn thấy không cách nào triệt để đem xe chở tù đụng xẹp, lần nữa hướng (về) sau nhanh chóng thối lui, ô ô địa rút lui

bên trong, một cỗ xe jeep không tránh kịp, nhất thời bị xe tải lớn ép đến đuôi xe...

Bành...

Một tiếng vang thật lớn qua đi, xe jeep xoay tròn lấy bay ra ngoài, đầu tiên là đụng gãy Công Lộ ở giữa cách ly lan can, sau đó lại đụng phải khác một bên giao lộ cao tốc chạy ô tô, tạo thành liên hoàn chạm vào nhau!

Bành...

Phanh...

Bành...

Trong chớp mắt, mấy chiếc xe con đụng vào nhau, có phát sinh lật nghiêng, có thì bị đâm đến bốc lên khói, tràng diện lập tức một mảnh Hỗn Loạn!

Như thời điểm này, giao lộ cảnh sát giao thông nhanh chóng chạy đến, tuôn hướng gây chuyện xe tải. Mà Triệu Ngọc sau lưng hai xe cảnh sát hình sự cũng là cảm thấy không ổn, nhao nhao xuống xe xem xét...

Chi chi kít...

Ai ngờ, cái kia xe tải lớn vẫn không có đình chỉ ý tứ, khi nó lui lại đến khoảng cách nhất định về sau, lần nữa hướng phía chiếc kia xe chở tù đánh tới...

Oa cạch!

Triệu Ngọc cũng rốt cục thấy rõ, xe tải lớn tức giận như thế, cái này căn bản cũng không phải là cướp xe chở tù, cái này là muốn —— giết người

diệt khẩu!

Lái xe tải, rõ ràng là muốn tù người trên xe chết a!

Như vậy sao được! ?

Triệu Ngọc thấy thế, tranh thủ thời gian đẩy cửa xe ra vọt tới, liền đang hành động quá trình bên trong, hắn nhanh chóng điểm kích trong đầu đạo cụ cột, chuẩn bị đem ẩn hình máy gia tốc làm dùng đến, dùng cái này khống chế xe tải lớn tốc độ xe!

Nhưng mà, hắn hiện tại đạo cụ quá nhiều, chợt tìm kiếm, cũng không có tìm được ẩn hình máy gia tốc.

Nhưng lúc này, xe tải lớn đã hung mãnh hướng xe chở tù đánh tới, một khi va chạm thành công, người trên xe hắn phải chết không nghi ngờ!

Dù nhảy...

Thời khắc mấu chốt, Triệu Ngọc thấy được đạo cụ trên lan can dù nhảy, không chút suy nghĩ, tranh thủ thời gian làm dùng đến, tác dụng tại xe tải lớn phần đuôi!

Dù nhảy trong nháy mắt đưa đến giảm tốc tác dụng, xe tải lớn động tác rõ ràng trệ chậm một cái, khi nó oanh đâm vào trên tù xa về sau, cũng không có đem xe chở tù hoàn toàn đụng xẹp, chỉ là lại xẹp tiến vào một phần nhỏ mà thôi.

Giờ phút này, từ Triệu Ngọc chỗ góc độ bên trên, hoàn toàn không nhìn thấy cái kia trên tù xa tình huống, nhưng là Triệu Ngọc có thể cảm giác được, tù người trên xe tất nhiên tình huống không ổn...

Ô ô ô...

Xe tải lần nữa hướng về phía trước mãnh liệt đỉnh, nhưng cái kia xe chở tù chất lượng không kém, làm sao cũng xẹp không đi xuống!

Rơi vào đường cùng, lái xe tải đành phải lần nữa chuyển xe, lại hướng (về) sau rút lui thật xa ra ngoài, chuẩn bị một lần nữa càng thêm mãnh liệt va chạm!

Giờ phút này, Triệu Ngọc rốt cục nhìn thấy, tại chiếc kia trong tù xa bị nhốt lấy người, cũng không chỉ một hai cái, trong đó ngoại trừ có tù phạm, còn có mấy tên phụ trách tạm giam phạm nhân cảnh sát!

Cùng lúc đó, những cái kia đi theo Triệu Ngọc cùng nhau nơi đó cảnh sát hình sự thám viên nhóm, mắt nhìn thấy xe tải lớn có ý định giết người, mà lại mục tiêu cũng đều là cùng mình một cái hệ thống tù phạm áp vận xe, bọn họ sớm đã rút súng lục ra, hướng xe tải lớn xúm lại đi qua.

Nếu như xe tải lớn lần nữa va chạm, bọn họ tất nhiên sẽ không chút lưu tình địa nổ súng!

Không được!

Nhưng mà, thân là thám tử Triệu Ngọc, lại bản năng ý thức được, chuyện này không có khả năng đơn giản như vậy! Mục tiêu của đối phương nếu là cảnh sát tù phạm áp vận xe, vậy trong này mặt khẳng định lớn có vấn đề.

Nếu như xe tải lớn lái xe bị đánh chết, có khả năng sẽ bỏ lỡ chân tướng.

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc không do dự nữa, thời khắc mấu chốt đứng ra, một cái phi thân vọt lên, lại trực tiếp nhảy tới xe tải lớn tay lái phụ nơi cửa xe.

Xe kia môn vốn là bị lái xe tải khóa nhắm, nhưng Triệu Ngọc có vạn

năng chìa khoá mang theo, vừa vừa sử dụng, liền lập tức nhẹ nhàng linh hoạt địa mở cửa xe, vọt vào!

“A! ?”

Trong xe tải chỉ có một tên lái xe, cái kia là một cái dáng người trung niên nam tử khôi ngô, hắn ngay tại tập trung tinh lực đi va chạm xe chở tù, lại vạn không nghĩ tới, lại có người nhanh như vậy vọt vào trong xe?

Hắn dưới sự kinh hãi, tranh thủ thời gian đạp mạnh cần ga, lần nữa hướng phía xe chở tù đánh tới!

Triệu Ngọc đi lên cho hắn một đấm, nhưng bởi vì chính mình là bình lấy đi vào, một quyền này lực đạo không đủ, căn bản là không có cách ngăn chặn hắn gia tốc!

Giờ phút này mắt nhìn thấy xe tải liền phải đụng vào xe chở tù, dưới tình huống như vậy, coi như Triệu Ngọc có thể đem người này chế phục cũng không kịp thắng!

Rơi vào đường cùng, Triệu Ngọc đành phải đoạt lấy tay lái, hướng phía bên phải kéo mạnh, xe tải lớn bỗng nhiên cải biến phương hướng, dán cái kia xe chở tù xoa tới, đúng là một cái đâm vào to lớn trên biển quảng cáo!

A...

A...

Lái xe tải cùng Triệu Ngọc đồng thời kêu to, xe tải oanh một tiếng phá vỡ biển quảng cáo, tiếp theo lại phá vỡ biển quảng cáo phía sau vách tường, toàn bộ vọt vào!

Ai ngờ, tường kia bích đằng sau chính là một nhà cấp cao khách sạn hậu

viện, xe tải xông sau khi đi vào, đầu tiên là đụng nát rất nhiều che nắng dù cùng ghế nằm, sau đó liền một đầu đâm vào —— bể bơi...

Chương 1212: Lại tới 1 vị đại sư

Vài phút về sau, có người cho toàn thân ướt đẫm Triệu Ngọc đưa tới một cái khăn lông.

Giờ phút này, ngã tư đường bên kia chất đầy phát sinh va chạm ô tô, mà khách sạn bên này càng là một đoàn Hỗn Loạn, nhưng gặp lớn như vậy xe tải đã đầu to hướng xuống đâm vào bể bơi, đuôi xe bộ nhếch lên lão Cao, rất là hùng vĩ.

“Ông trời a, ông trời a!” Thôi Lệ Châu tranh thủ thời gian hai tay nâng Triệu Ngọc, “Lão đại, ngươi chừng nào thì có thể để chúng ta bỏ bớt tâm a?

“Bên cạnh có nhiều như vậy cầm súng ngắn cảnh sát, vài phút có thể đánh chết cái kia gây chuyện lái xe, ngươi làm gì không phải đến cái 'Hổ đảm long uy' đâu?

“Mệnh của ngươi như thế quý giá, tại sao có thể như thế tùy ý tiêu xài?” Thôi Lệ Châu tranh thủ thời gian dùng cái kia cái khăn lông giúp Triệu Ngọc xoa xoa đầu, một mặt cho hắn kiểm tra có hay không trên tay, một mặt không buông tha địa oán trách nói, “ may mắn bể bơi bên này người không nhiều, cái này nếu là lại đụng vào vô tội quần chúng, đây chẳng phải là được không bù mất rồi?”

Triệu Ngọc không để ý đến Thôi Lệ Châu trách cứ, quay đầu trở lại, nghiêm túc nhìn xem vị kia đã bị cảnh sát mang lên trên còng tay gây chuyện lái xe!

Giờ này khắc này, tài xế kia vẫn là một mặt phẫn nộ trạng thái, còn đang ra sức giãy dụa, lại bị tuôn ra tiến lên đây mấy tên nhân viên cảnh sát cho đè xuống đất, không thể động đậy.

“A... A...” Tài xế kia con mắt sưng đỏ lên, như điên địa cuồng hống nói, “ ta muốn giết bọn họ, giết bọn họ... A...”

“Ai nha, Triệu cảnh sát, Triệu cảnh sát...” Lúc này, một vị nơi đó cảnh sát hình sự thám viên chạy tới an ủi hỏi nói, “ ngài nhìn xem cái này là làm sao vậy? Vì sao còn muốn ngài tự mình đặt mình vào nguy hiểm a! Ngài... Không có sao chứ?”

“Không có việc gì, không có việc gì...” Triệu Ngọc làm cái ra hiệu, sau đó hướng nên nhân viên cảnh sát hỏi nói, “ ân... Các ngươi hỏi rõ ràng, vừa mới đến cùng đã xảy ra chuyện gì sao?”

“Hỏi rõ ràng, hỏi rõ ràng!” Người tới tranh thủ thời gian trả lời nói, “ vừa rồi chiếc kia trên tù xa, áp lấy ba tên tội phạm! Ba tháng trước, cái này ba tên tội phạm tại Hồng Lãng huyện cướp bóc, cường bạo đồng thời sát hại một cô gái trung niên!

“Ai!” Hắn thở dài một hơi, tiếp tục nói, “Nữ tử kia là Hồng Lãng huyện Nhất Trung lão sư, mà...” Nói, hắn một chỉ nơi xa cái kia đang bị mang đi gây chuyện lái xe, nói nói, “ người này, liền là vị kia nữ lão sư —— trượng phu!”

“A? Cái này. . .” Thôi Lệ Châu rất là ngoài ý muốn, vội vàng hỏi, “Vì cái gì a? Tội phạm đây không phải đã bị bắt lại sao? Hắn vì cái gì còn muốn Khai một chiếc xe tải tới đụng đâu?”

“Ai!” Nên nhân viên cảnh sát lắc đầu thán nói, “ tội phạm là bắt lấy, bọn họ đối tội của bọn hắn cũng là thú nhận bộc trực, nhưng mà... Thông qua điều tra, phát hiện ba người này đều có nghiêm trọng bệnh tâm thần, đồng thời đã thông qua được chính thức tinh thần giám định,

Pháp viện này tuyên án, bọn họ khó chịu tại tử hình tiêu chuẩn, chỉ là phán quyết ở tù chung thân!”

“A? Nói đùa cái gì?” Triệu Ngọc nói nói, “ bệnh tâm thần hiểu được cướp bóc sao? Không có phán tử hình?”

“Đúng vậy a...” Thôi Lệ Châu nhíu mày, “Làm sao trùng hợp như vậy, ba người cũng đều là bệnh tâm thần đâu? Trong này, không có cái gì chuyện ẩn ở bên trong a?”

“Cái này, hẳn là sẽ không a?” Nên nhân viên cảnh sát nói nói, “ chiếc kia áp giải phạm nhân xe chở tù, là vừa vặn từ pháp viện mở ra. Mặc dù bây giờ còn không có đối với hắn tiến hành thẩm vấn, nhưng sự thật đã hết sức rõ ràng, người chết trượng phu tất nhiên cho rằng pháp viện phán quyết bất công, lúc này mới lái xe muốn đâm chết bọn họ!”

“Nguyên lai... Là chuyện như vậy a!” Thôi Lệ Châu may mắn địa nói với Triệu Ngọc, “Lão đại, may mắn ngươi vừa rồi kịp thời xuất thủ! Nếu là vừa mới đem cái chết người trượng phu đánh chết, ai...”

“Đúng vậy a!” Nên nhân viên cảnh sát thở dài nói, “ vụ án này, chúng ta bên kia cũng nghe nói. Người chết có một trai một gái, bọn nhỏ đã không có mẫu thân, vừa rồi, lại suýt chút nữa nhi không có phụ thân a!

“Triệu cảnh sát, “ người này cho Triệu Ngọc đánh chào một cái, “Thật sự là quá cám ơn ngài anh dũng biểu hiện! Chúng ta trước kia chỉ nghe nói qua ngài Đại Danh, bây giờ nhìn lại, hoàn toàn chính xác để chúng ta mặc cảm, nổi lòng tôn kính a!”

“Ai!” Triệu Ngọc cũng là thở dài, nói nói, “ như vậy... Xe chở tù nơi đó tình huống, không có việc gì a?”

Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa mới hỏi xong, thanh âm của xe cứu thương liền

thình lình truyền vào đám người trong tai.

“Ứng... Hắn không có nguy hiểm tính mạng, nhưng trong đó một tên tù phạm, còn có chúng ta một vị đồng sự bị trọng thương, “ nên nhân viên cảnh sát lại thán một tiếng, “Ai! Thật sự là nghiệt chướng a! Chúng ta có thể hiểu được người bị hại gia thuộc tâm tình, nhưng hắn làm như vậy, khẳng định là sai lầm!

“Ta không dám tưởng tượng, nếu như mới vừa rồi không có ngài kịp thời xuất thủ, hậu quả sẽ là cái dạng gì!”

Như thời điểm này, đầu đường lại vọt tới số lớn cảnh sát giao thông, cùng với khác nhân viên cảnh sát, thậm chí ngay cả xe cứu hỏa đều chạy tới hiện trường, khiến cho toàn bộ giao lộ chắn đến tràn đầy...

“Triệu cảnh sát, ngài nhìn...” Vị kia nhân viên cảnh sát hỏi lần nữa, “Chúng ta là tiếp tục chấp hành nhiệm vụ, vẫn là lưu tại chỗ này chờ đợi xử lý hiện trường đâu?”

“Không được!” Triệu Ngọc khẳng định nói nói, “ nhiệm vụ của ta trọng yếu giống vậy, như vậy đi, các ngươi lưu tại nơi này cho bọn họ giúp một chút, chính chúng ta đi hoàn thành nhiệm vụ đi!”

“Như vậy sao được a? Ngài thế nhưng là hình sự sảnh đặc biệt điều viên, an toàn của ngài cũng rất trọng yếu mà!” Nên nhân viên cảnh sát nói đạo, “Không sao, ta có thể phân một đội người đi ra, tiếp tục đi theo ngài!”

“Tốt a!” Triệu Ngọc vừa nghĩ tới mình “Khôn càn” quẻ vẫn còn tiếp tục, liền đáp ứng đối phương thỉnh cầu.

Rất nhanh, Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu liền từ cái kia bị xe tải phá tan lỗ hổng về tới ngã tư đường, đằng sau thì đi theo bốn tên võ trang đầy đủ cảnh sát hình sự thám viên.

Bởi vì cảnh sát giao thông xem xét đã đuổi tới hiện trường, những cái kia ngưng lại cỗ xe đã bắt đầu tiến hành sơ tán.

Nhưng mà, Triệu Ngọc bọn họ đại chúng đồ xem ngăn ở ngã tư đường phía trước nhất, nơi đó tất cả đều là gặp liên hoàn va chạm cỗ xe, một lát là Khai không đi ra!

“Lãnh đạo, lãnh đạo!” Lĩnh đội cảnh sát hình sự thám viên thấy thế, lập tức nói với Triệu Ngọc, “Như vậy đi, ngài trước ở chỗ này chờ một chút một cái, chúng ta đi cùng đội cảnh sát giao thông mượn hai chiếc xe đi!”

Đợi được Triệu Ngọc đồng ý về sau, bọn họ lập tức xuyên qua sự cố hiện trường, đi tìm đội cảnh sát giao thông người phụ trách.

“Ai!” Thôi Lệ Châu quay đầu nhìn một chút chiếc kia bị đâm đến xẹp một nửa xe chở tù, đối Triệu Ngọc tiếng buồn bã thán nói, “ lão đại, cái kia lái xe tải, khẳng định sẽ bị xử nặng a?”

“Đương nhiên, “ Triệu Ngọc gật đầu, “Đây chính là mưu sát a!”

“Xem ra, hắn nhất định phi thường yêu thê tử của hắn!” Thôi Lệ Châu cắn môi nói, “Nói cho cùng, vẫn là ba cái kia tội phạm giết người ghê tởm nhất! Tinh thần có vấn đề, hừ, cái kia liền có thể lạm sát kẻ vô tội sao?”

“Hoàn toàn chính xác! Đã có cướp bóc lại có cường bạo, đây rõ ràng là có kế hoạch, có dự mưu, làm sao có thể tinh thần có vấn đề đâu?”

“Sẽ không phải... Trong này có người dùng tiền bán mạng a?” Thôi Lệ Châu cẩn thận địa hỏi một câu, “Lão đại , chờ chúng ta bản án kết thúc, ngươi có muốn hay không chú ý một cái a? Ta thật thay người chết trượng phu không đáng!”

Ân...

Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu nghĩ đến nhất trí, đời trước của hắn, thâm thụ loại kia giết người thì đền mạng thiếu nợ thì trả tiền tư tưởng ảnh hưởng, cho nên ở trước mắt trong chuyện này, hắn cũng không thể tránh khỏi đối người chết trượng phu sinh ra đồng tình.

Thế là, hắn gật đầu nói: “Tốt a, trước ghi lại chuyện này! Quay đầu, chúng ta được thật tốt tra một chút, còn người bị hại một cái công đạo! Nếu là thật có người từ đó cản trở, lão tử nhất định không tha cho hắn!”

“Ừm...” Thôi Lệ Châu cũng là lòng đầy căm phẫn, thoả thuê mãn nguyện.

Lúc này, hai người đã nhìn thấy, vừa rồi đi qua thám viên, ngay tại nơi xa hướng bọn họ ngoắc. Ý kia là bọn họ đã đã tìm được thích hợp xe, đang muốn bọn họ đi qua đâu!

“Tằng Khả... Đi, đi...” Thôi Lệ Châu tranh thủ thời gian vỗ vỗ đồ xem xe cửa xe, đối như cũ ngồi ở trong xe Tằng Khả hô nói, “ ngươi thật là ngồi yên a, nhanh! Xuất phát!”

“Tổ trưởng, tổ trưởng!” Tằng Khả lập tức từ trong xe đẩy cửa đi ra, sau đó ôm mình laptop xông Triệu Ngọc báo cáo nói, “ ta vừa rồi hắc tiến vào Lâm Thừa Nghiệp điện thoại Wechat, đã tra được vị kia nhạc đại sư lai lịch!

“Người này tên là Nhạc Vĩnh Niên, đích thật là từ Việt Châu tới!” Tằng Khả giới thiệu nói, “ nhưng là, Nhạc Vĩnh Niên hắn là một cái giả danh, ta tra không được lai lịch của hắn, chỉ tra được một chiếc điện thoại dãy số!

“Sau đó, ta định vị một cái cái số này, ngươi đoán làm gì?”

“Sẽ không... Cùng Lâm Thừa Nghiệp tại cùng một chỗ đi?” Thôi Lệ Châu đoán nói, “ có phải hay không, đều tại cái kia chiếc du thuyền lên?”

“Ông trời ơi...” Tằng Khả líu lưỡi, “Ngươi làm sao đoán được chuẩn như vậy a?”

“Đi!” Triệu Ngọc nói nói, “ đã dạng này, vậy cũng chớ chậm trễ thời gian! Đi nhanh lên đi...”

Chương 1213: Đây là ai mua phiếu?

Làm Triệu Ngọc đám người đi tới bến tàu, sau đó đổi thừa cảnh sát ca nô, hướng Lâm Thừa Nghiệp chỗ du thuyền lái đi thời điểm, Triệu Ngọc vẫn một mực đang lòng còn sợ hãi.

Hồi tưởng trước đó, làm xe tải lớn đột nhiên xuất hiện một khắc này, đơn giản dọa đến hắn sắp linh hồn xuất khiếu! May mắn hắn lái xe một mực lưu ý lấy, bằng không, thật là có khả năng bị xe tải lớn đụng ngã.

Cái này Diêu đại sư. . . Tính được thật là chuẩn a!

Hắn ở trong lòng mặc niệm đạo, nếu là người này thật sự là thế ngoại cao nhân, vậy sau này có phải hay không, có thể tìm hắn đến giúp mình giải giải kỳ ngộ hệ thống quẻ văn đâu?

Triệu Ngọc nhớ mang máng, khi hắn thâu nhập "Khôn càn" hai chữ về sau, Diêu đại sư đã từng nói cái gì khôn vì thổ, càn vì kim liệt kê.

Trước kia, Triệu Ngọc chỉ nghĩ tới từng cái quẻ văn công năng, lại không để ý đến một chút cái khác hàm nghĩa. Nếu như đại sư tính được chuẩn xác, như vậy hệ thống Bát Quái, liệu sẽ cũng có thể dùng Ngũ Hành để giải thích đâu?

Muốn là lúc sau có thể chuẩn xác mà nắm chặt quẻ văn hàm nghĩa, có phải hay không có thể càng thêm có trợ ở phá án?

Bất quá. . .

Triệu Ngọc hướng chỗ sâu một suy nghĩ, lại lại bắt đầu hoài nghi, xe tải lớn sự tình, có thể hay không chỉ có thể coi là một lần trùng hợp?

Bởi vì, nếu như dựa theo bình thường ăn khớp, mình không có đạt được đại sư khuyên bảo, tiếp tục dựa theo dĩ vãng loại kia hung mãnh tốc độ lái xe, chỉ sợ sớm đã rời đi cái kia giao lộ, căn bản không có khả năng gặp được xe tải lớn đi?

Cho nên, hắn thật không biết, đến tột cùng là người tính quẻ, vẫn là quẻ tính người?

“Căn cứ ta nắm giữ tư liệu. . .” Lúc này, Tằng Khả cầm laptop nói nói, “ Lâm Thừa Nghiệp cũng không phải cái đèn đã cạn dầu, nhất là tại Phúc Lai bên này, dưới tay thế nhưng là nuôi không ít người, sau lưng hắn là không bớt làm làm điều phi pháp hoạt động!”

Trên biển gió to, ca nô như bay, Tằng Khả nhất định phải nói đến rất lớn tiếng, chúng người mới có thể nghe được.

“Bất quá, ta từ hắn một chút nói chuyện phiếm, mua sắm ghi chép đến xem, “ Tằng Khả chuyển mà nói nói, “ hắn đối phong thủy kham dư, xem tướng xem bói hứng thú, thế nhưng là không thua kém một chút nào tỷ tỷ của hắn Lâm Triêu Phượng đâu!

“Mấy năm gần đây, hắn mua không ít liên quan tới phong thuỷ loại hình vật biểu tượng, giống ngọc bội, Phật châu, Phật tượng loại hình, rất nhiều đều là đại thủ bút!

“Mặt khác, hắn mỗi lần làm ra quyết định trọng đại trước đó, cũng đều sẽ mời phong thủy sư đến bắt mạch. . .”

“Cái kia, liên quan tới cái kia Nhạc cái gì tới người đâu?” Triệu Ngọc lớn tiếng hỏi,

“Người này đi theo Lâm Thừa Nghiệp thời gian dài bao lâu?”

“Ta có thể tra được, bọn họ sử dụng thông tin liên lạc xa nhất tiết điểm, là một năm trước kia dáng vẻ!” Tăng Khả chuyên nghiệp hồi đáp, “Còn có, ở trong mắt Lâm Thừa Nghiệp, Nhạc Vĩnh Niên chẳng những đạo pháp cao thâm, mà lại phái đoàn mười phần, tùy thời đều có bao nhiêu tên đệ tử đi theo!

“Lâm Thừa Nghiệp hắn là đối với hắn phi thường hết lòng tin theo. Căn cứ nói chuyện phiếm ghi chép biểu hiện, hắn mỗi lần cùng Nhạc Vĩnh Niên liên lạc, đều dùng từ cung kính, phi thường thành kính!”

“Nhìn, thế nào?” Thôi Lệ Châu đắc ý nói, “Nhạc Vĩnh Niên ngay cả cái tên thật cũng không dám dùng, lại còn có nhiều như vậy tùy tùng, không cần phải nói, đây nhất định liền là lão đại một mực tại tìm cái kia lừa gạt đội!

“Hừ! Đám người này cho Lâm Thừa Nghiệp thiết kế, để hắn coi là Thất Tinh huyền quan có thể hại chết người, đồng thời khuyến khích hắn, lợi dụng Yếm Thắng chi thuật, giúp hắn diệt trừ tỷ tỷ của hắn!

“Chỉ cần Lâm Triêu Phượng ý tứ, toàn bộ Vân Hải tập đoàn liền đều là Lâm Thừa Nghiệp!” Thôi Lệ Châu gật gù đắc ý, “Cho nên, Lâm Thừa Nghiệp bị ma quỷ ám ảnh, tim đập thình thịch, quả nhiên khiển trách món tiền khổng lồ thực hiện Thất Tinh huyền quan Yếm Thắng chi thuật!

“Ừm. . . Ta đang nghĩ, đám này lừa gạt phạm có lẽ thật cùng chúng ta trước đó thiết nghĩ như vậy, bản ý của bọn hắn, không chừng chỉ là gạt người, mà không phải giết người!” Thôi Lệ Châu suy đoán, “Bọn họ tại hỏa táng tràng thiết kế lâu như vậy, có lẽ chỉ là nghĩ một cỗ thi thể bán cho Lâm Thừa Nghiệp bao nhiêu tiền a?

“Chờ tiền kiếm đủ rồi, bọn họ chỗ nào còn quản Lâm Triêu Phượng chết

sống, đã sớm chuồn mất!” Nói, nàng tách ra ngón tay tính toán ra, “ một cỗ thi thể 500 vạn, năm bảy ba mươi lăm, ba ngàn năm trăm vạn a? Còn có so đây càng mê người mua bán sao?”

“Cái kia. . . Giống như không đúng sao!” Ai ngờ, Tăng Khả hôm nay cùng Thôi Lệ Châu đòn khiêng lên, lúc này hoài nghi nói, “ bảy bộ thi thể đã sớm toàn , dựa theo suy đoán của ngươi, bọn họ hẳn là đã sớm cao chạy xa bay mới đúng a?”

“Vậy liền. . . Chỉ có một nguyên nhân!” Thôi Lệ Châu gật đầu nói, “ Lâm Thừa Nghiệp nhìn tỷ tỷ của hắn còn nhảy nhót tưng bừng, bỗng nhiên sinh ra hoài nghi, cho nên một đã sớm đem đám này tôn tử cho khống chế lại đây?

“Nếu lại không phải liền là. . . Số dư còn không có thanh toán! ? Bọn họ muốn trên thuyền đàm phán?” Thôi Lệ Châu nói đến đạo lý rõ ràng, “Thế nhưng là, ai có thể nghĩ tới, một cái cột điện, đột nhiên đem mộng đẹp của bọn hắn cho nện diệt đây?”

“Không, không đúng!” Tăng Khả lắc đầu, “Ta cảm thấy, ngươi nghĩ đến vẫn còn có chút quá tùy ý! Chân chính tình huống, tất nhiên so với chúng ta tưởng tượng được còn muốn phức tạp!

“Mặc dù nhưng đã có chứng cứ, nhưng cá nhân ta cho rằng, Lâm Thừa Nghiệp hẳn là sẽ không ngốc đến tin tưởng Yếm Thắng chi thuật!”

“Lão đại, ngươi nói một câu có được hay không?” Thôi Lệ Châu nghe thấy lời ấy, tranh thủ thời gian lôi kéo Triệu Ngọc, oán trách nói, “ mỗi lần đến loại thời điểm này, căn bản đều không có chúng ta xen vào phần!

“Nhưng ngươi hôm nay đây là thế nào? Vì cái gì ngay cả câu nói đều chẳng muốn nói sao?”

“Có cái gì tốt nói?” Triệu Ngọc mắt nhìn lấy xa xa biển cả, nói một cách

đầy ý vị sâu xa nói, “ chờ một lúc lên du thuyền, đáp án tự nhiên là sẽ công bố! Hiện tại lại đoán bên trên một trăm loại, cũng chỉ có thể là suy đoán mà thôi!”

“Cắt. . .” Thôi Lệ Châu lầm bầm, “Trước kia đoán một vạn loại, ngươi cũng đoán được tràn đầy phấn khởi đâu!”

“Ừm. . . Tăng Khả a!” Đột nhiên, Triệu Ngọc nhớ tới sự kiện đến, liền Tăng Khả hỏi nói, “ ngươi có thể nhìn ra, Lâm Thừa Nghiệp điện thoại tín hiệu, cùng Nhạc Vĩnh Niên điện thoại tín hiệu, đã tại cái kia chiếc du thuyền bên trên dừng lại bao lâu sao?”

“Cái này không được. . .” Tăng Khả khó xử địa trả lời, “Cần nơi đó bộ môn kỹ thuật phối hợp mới được! Ta có thể gọi điện thoại cho bọn họ, nhưng là phải cần một chút thời gian!”

“Nha. . .” Triệu Ngọc như có điều suy nghĩ ồ một tiếng, “Quên đi đi!”

“Không muốn đi!” Thôi Lệ Châu bỗng nhiên nghe hiểu Triệu Ngọc ý tứ, vội vàng hỏi, “Lão đại a, ngươi nhưng đừng làm ta sợ! Ta làm sao nghe được dọa người như vậy đâu?

“Ngươi. . . Ngươi cũng không phải là muốn nói. . . Bọn họ. . . Bọn họ tất cả đều chết trên thuyền đi?”

“A?” Tăng Khả dọa đến hơi kém không có đem laptop ném trong nước đi!

Kỳ thật, Thôi Lệ Châu thật đúng là đoán trúng Triệu Ngọc tâm tư.

Triệu Ngọc cảm giác, bằng vào vừa rồi xe tải lớn, căn bản trấn không được “Khôn càn” quẻ uy lực, rất có thể, dọa người hơn sự tình còn ở phía sau đâu!

Ý niệm tới đây, Triệu Ngọc càng cảm thấy tâm thần có chút không tập trung, vội vàng nhìn một chút trên điện thoại di động định vị biểu hiện.

“Ừm. . .” Triệu Ngọc phát hiện, nếu như dựa theo định vị biểu hiện, Lâm Thừa Nghiệp cái kia chiếc du thuyền, cũng đã có thể tiến vào hắn ánh mắt!

Thế là, hắn tranh thủ thời gian hướng nơi xa nhìn lại, quả nhiên thấy mênh mông trên đại dương bao la, thật trôi một chiếc to lớn du thuyền.

Thế nhưng là. . .

Ai?

Làm Triệu Ngọc phát hiện du thuyền về sau, lông mày vẫn không khỏi quá chặt chẽ nhíu lại.

Bởi vì, hắn phát hiện du thuyền một bên, chính xúm lại tốt một đại bang người, trong đó, một ít người ăn mặc, còn thấy rất quen mặt?

Cái này. . . Cái này giống như. . .

Vì có thể thấy càng rõ ràng hơn, hắn tranh thủ thời gian mở ra một cái ẩn hình kính viễn vọng, hướng nơi đó nhìn lại.

Ta siết cái nãi nãi gấu!

Xem xét phía dưới, Triệu Ngọc lập tức cả kinh không nhẹ. . .

Tình huống như thế nào a đây là?

Nhưng gặp xa xa du thuyền bên trên, vậy mà tụ tập mấy cái thân mặc đồng phục cảnh sát, những cảnh sát kia tất cả đều là võ trang đầy đủ bộ dáng, trong tay còn cầm thương.

Nhìn kỹ lại, những cảnh sát kia đã lộ ra ngay còng tay, lại là từ du thuyền bên trên bắt người đâu!

Ta sát!

Triệu Ngọc kinh hãi, trong lòng nói chuyện, lão tử còn chưa lên xe đâu! Đây là ai sớm mua phiếu a?

Chương 1214: Ta muốn báo cảnh!

“Ai nha! Nhiều như vậy cảnh sát a...” Thôi Lệ Châu vừa nhìn thấy du thuyền nơi đó xuất hiện cảnh sát, lập tức dọa đến mất hồn mất vía, lo lắng địa nói nói, “ xong, xong, xem ra lão đại còn nói trúng, thật xảy ra nhân mạng a! Bằng không, không có khả năng đến như vậy nhiều cảnh sát!”

“Ừm... Không đúng sao?” Triệu Ngọc quay đầu nhìn một chút cùng mình cùng đi một cái khác chiếc ca nô, cái kia ca nô ngồi lấy 3 tên thám viên, đều là Phúc Lai tỉnh sảnh cảnh sát hình sự thám viên.

Nếu quả thật có người báo cáo nơi này xuất hiện tình tiết vụ án, bọn họ chí ít hẳn phải biết a?

Chẳng lẽ... Du thuyền bên kia cảnh sát, đều là phía dưới từng cái phân cục, hoặc là biển cảnh loại hình? Bởi vì chuyện đột nhiên xảy ra, hai bên còn không có thông khí?

Lúc này, Triệu Ngọc vốn muốn cho tùy hành thám viên nhóm cho tổng bộ gọi điện thoại, tuân hỏi một chút. Nhưng ca nô lái được nhanh, bọn họ rất nhanh liền có thể mở ra trước mặt.

Thế là, hắn quyết định chờ đến trước mặt, hỏi rõ ràng lại nói...

Nhưng mà, để Triệu Ngọc ngoài ý muốn chính là, du thuyền bên kia đám cảnh sát cũng không có lưu lại quá lâu, mà là động tác nhanh nhẹn địa cho bốn năm cái mang lên còng tay, đem phân biệt đẩy lên ba chiếc ca nô, sau đó liền không kịp chờ đợi khởi động motor, hướng một

phương hướng khác lái đi!

“Ai?” Thôi Lệ Châu kêu to, “Làm sao... Đi như thế nào người còn? Chẳng lẽ... Không phải án mưu sát? Làm cái gì nha?”

Lúc này, tại ẩn hình kính viễn vọng trợ giúp dưới, Triệu Ngọc đã hoàn toàn có thể thấy rõ ràng du thuyền bên trên tình huống. Nhưng gặp du thuyền bên trên tụ lại lấy không ít người, cũng đều tại đưa mắt nhìn những cái kia ca nô rời đi.

Trong đó, trạm trên boong thuyền một cái bị đám người vây quanh nam tử trung niên, chính là vị kia —— Lâm Thừa Nghiệp!

A?

Lâm Thừa Nghiệp... Đây không phải vẫn còn chứ?

Triệu Ngọc nhìn qua Lâm Thừa Nghiệp ảnh chụp, tự nhận là sẽ không nhận lầm, thế nhưng là... Cứ như vậy, đối với vừa rồi những cảnh sát kia lai lịch, tựa hồ liền có một chút càng thêm khó hiểu.

“Tổ trưởng, Nhạc Vĩnh Niên điện thoại tín hiệu động!” Tằng Khả vội vàng báo cáo nói, “ nếu là không có đoán sai, cái kia giúp cảnh sát hẳn là đem Nhạc Vĩnh Niên mang đi!”

A?

Triệu Ngọc nhìn thoáng qua nơi xa, nhưng gặp những cái kia ca nô lái được nhanh, đã rời đi du thuyền một khoảng cách.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian lại đưa mắt nhìn sang phía bên mình cảnh sát hình sự thám viên. Lúc này, không cần hắn hạ lệnh, đã có người đang nóng nảy địa cho tổng bộ gọi điện thoại, hỏi thăm tình huống!

Xem ra, bọn họ cũng không biết, vừa rồi cái kia sóng cảnh sát là thuộc về cái nào bộ môn?

Rất nhanh, Triệu Ngọc đám người ca nô đã lái đến du thuyền trước mặt, chợt thấy lại tới hai chiếc ca nô, du thuyền bên trên Lâm Thừa Nghiệp bọn người hiển nhiên phi thường ngoài ý muốn, tất cả đều nguyên địa bất động địa trạm trên boong thuyền nhìn xem.

Lúc này, Triệu Ngọc bọn người nhìn thấy, du thuyền bên trên ngoại trừ Lâm Thừa Nghiệp cùng hắn một chút bảo tiêu bên ngoài, còn có mấy tên dáng người thon thả, người mặc gợi cảm đồ tắm mỹ nữ!

Các mỹ nữ có thưởng thức Champagne, có ngay tại vãng thân thượng bôi lên kem chống nắng, cùng vội vã cuống cuồng Lâm Thừa Nghiệp bọn người tương đối, các mỹ nữ lại là lộ ra tương đối nhàn nhã.

Làm ca nô lái đến du thuyền phía dưới thời điểm, du thuyền bên trên người một cái nói chuyện đều không có, tất cả đều yên lặng nhìn chăm chú lên Triệu Ngọc bọn người, có vẻ hơi mộng bức dáng vẻ.

“Cảnh sát!” Làm lãnh đạo, Triệu Ngọc vẫn là dẫn đầu lộ ra ngay mình cảnh sát chứng, xông cái kia Lâm Thừa Nghiệp hỏi một câu, “Ngươi chính là Vân Hải tập đoàn Lâm Thừa Nghiệp a?”

“A? Làm cái gì a?” Ai ngờ, Lâm Thừa Nghiệp sau khi nghe xong, lập tức liền nhíu mày, hắn chỉ vào vừa mới lái đi ca nô, nói với Triệu Ngọc, “Không phải vừa nói xong sao? Làm sao nhanh như vậy liền lật lọng a?”

“Ừm?” Một câu, đem Triệu Ngọc mấy người cũng nói mộng bức.

“Uy, ngươi trừng cái gì mắt a?” Lâm Thừa Nghiệp mặc một thân sức tưởng tượng bãi cát phục, xông Triệu Ngọc khoa tay nói, “ các ngươi đồng sự để cho ta quay đầu tự hành đi các ngươi cục cảnh sát ghi khẩu cung! Các ngươi không có thương lượng xong sao?”

“Đúng vậy a!” Bên cạnh có vị Lâm Thừa Nghiệp bảo tiêu nói nói, “ các ngươi có phải hay không nghĩ tại chúng ta du thuyền bên trên ghi khẩu cung a?”

“Chờ chờ. . . chờ một chút...” Triệu Ngọc tranh thủ thời gian phất tay hỏi nói, “ các ngươi không có tâm bệnh a? Ta không phải cái gì đến ghi khẩu cung, ta là muốn tìm Lâm Thừa Nghiệp tra hỏi! Ta hỏi ngươi, vừa rồi những cảnh sát kia, là làm cái gì?”

“Ta đi...” Lần này, du thuyền bên trên người tất cả đều mộng.

“Uy! Các ngươi có phải hay không nhìn ta dễ khi dễ a, chơi ta đây?” Lâm Thừa Nghiệp nổi giận đùng đùng rống nói, “ đừng nói nhảm, đem các ngươi huy hiệu cảnh sát lộ ra đến, ta muốn xác minh một cái, các ngươi sẽ không đều là giả mạo a?”

“Ta sát!” Triệu Ngọc vỗ súng lục bên hông, “Cái này mẹ nó còn có thể là giả? Chúng ta là trung ương hình sự sảnh đặc biệt điều tra tiểu tổ!”

“A?”

Kết quả, nghe xong lời này, Lâm Thừa Nghiệp bọn người đầu tiên là giật mình, sau đó... Sau đó thế mà tất cả đều cười, cười đến ngửa tới ngửa lui, mở ra mặt khác!

“Cảnh sát a, ngươi quá có vui vẻ!” Lâm Thừa Nghiệp ôm bụng nói nói, “ vừa mới đem ta khách nhân bắt đi cái kia giúp cảnh sát, cũng là trung ương hình sự sảnh đặc biệt điều tra tiểu tổ đâu! Các ngươi thật đúng là một đơn vị a, làm sao như thế không có ăn ý?”

“Cái gì! ?” Lần này, Triệu Ngọc bọn người càng thêm chấn kinh, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian hướng nơi xa nhìn thoáng qua, nhưng gặp những cái kia ca nô đã xa đến sắp nhìn không thấy.

“Không có khả năng a?” Tằng Khả nắm lấy tóc nói nói, “ Miêu tỷ không phải tại Hạ Khẩu sao? Cái kia không nên là người của chúng ta a?”

“Cái này không phải là... Lí Quỳ cùng Lý Quỷ cố sự a?” Thôi Lệ Châu lộn xộn.

“Lãnh đạo, lãnh đạo...” Lúc này, cùng Triệu Ngọc cùng đi thám viên nói chuyện, “Ta vừa rồi hỏi qua, Phúc Lai bên này không có bất kỳ cái gì một chi cảnh lực tới qua nơi này, vừa rồi đám người kia, nếu không phải là các ngươi người, nếu không phải là giả mạo!”

“Ừm? Cái gì! ?” Ai ngờ, Lâm Thừa Nghiệp nghe được về sau, nụ cười trên mặt chợt đọng lại, hắn run rẩy nói nói, “ giả... Giả mạo... Đúng a... Ta làm sao không nghĩ tới, bọn họ mới là giả mạo đây này!

“Ai nha!” Nói, Lâm Thừa Nghiệp hung hăng quạt mình một bạt tai, xông thủ hạ rống nói, “ nhanh... Nhanh mẹ nó đuổi theo cho ta! Lừa đảo! Lừa đảo a! Một tổ lừa đảo! Chúng ta bị lừa rồi!”

“Nha...” Hắn một cái thủ hạ, lập tức chui lên boong thuyền, hướng khoang điều khiển chạy tới.

“Lâm Thừa Nghiệp, mau nói!” Triệu Ngọc uống nói, “ chuyện này rốt cuộc là như thế nào?”

“Ta bị lừa rồi a!” Lâm Thừa Nghiệp cắn răng dậm chân, mọi loại ảo não, “Ta... Ta thế mà bị bọn họ làm nhược trí đồng dạng đùa bỡn! Nếu như...” Hắn một chỉ Triệu Ngọc, “Nếu như các ngươi là thật cảnh sát lời nói, vậy ta hiện tại báo động, ta cầu các ngươi, nhanh lên một chút đem đám kia lừa gạt ta tôn tử bắt lấy, có chuyện, đều là bọn họ làm!

“A... Tức chết ta rồi...”

Oanh...

Lúc này, du thuyền motor đã khởi động, dưới thuyền mặt nước nhộn nhạo lên mãnh liệt gợn sóng, mắt nhìn thấy liền phải lái đi!

“Lão đại...” Thôi Lệ Châu tranh thủ thời gian khoát tay, “Chúng ta mau đuổi theo đi! Chậm thêm liền không còn kịp rồi!”

Thôi Lệ Châu cái này bên cạnh lúc nói chuyện, những cái kia thám viên cũng đã khởi động ca nô, chuẩn bị lái thuyền.

Triệu Ngọc nhìn thoáng qua du thuyền, lại liếc mắt nhìn ca nô, thời khắc mấu chốt, hắn vậy mà phi thân nhảy lên, nhảy tới du thuyền bên kia cái thang lên!

“Ai ai ai?” Thôi Lệ Châu không kịp phản ứng, còn muốn đi bắt, đã đã chậm.

“Truy! Mau đuổi theo!” Triệu Ngọc xông Thôi Lệ Châu bọn người khoát tay ra hiệu, “Vô luận như thế nào, cũng phải đem Nhạc Vĩnh Niên đám người này bắt lấy!”

“Nhạc Vĩnh Niên?” Lâm Thừa Nghiệp kinh hãi, “Các ngươi cũng biết Nhạc Vĩnh Niên a! Đúng! Liền là gia hỏa này lừa ta, vừa rồi cái kia giúp cảnh sát, đều mẹ nó là Nhạc Vĩnh Niên thuê đến diễn kịch! Mướn người vạch trần mình nội tình, còn đem mình bắt đi, quá mẹ nó thất đức...

“Lái thuyền, lái thuyền!” Lâm Thừa Nghiệp cuồng khiếu nói, “ ta muốn thân thủ bắt lấy cái này cái lừa gạt, đánh hắn cái sinh sống không thể tự lo liệu!”

Cuồng khiếu ở giữa, du thuyền đã tăng nhanh tốc độ, hướng trước mặt ca nô đuổi theo.

“Mau đuổi theo!” Triệu Ngọc cũng hướng mình người ra hiệu, “Kêu gọi hải cảnh, bao vây chặn đánh, quyết không thể lọt mất một cái!”

Chương 1215: Còn có nội gian

Triệu Ngọc sở dĩ nhảy tới du thuyền phía trên, tự nhiên có ý nghĩ của hắn.

Mặc dù nhìn qua là Nhạc Vĩnh Niên lợi dụng quỷ kế trốn, nhưng tình huống trước mắt lại cũng không sáng tỏ, Triệu Ngọc lo lắng trong này có trá!

Muốn vạn nhất chủ mưu cũng không phải là Nhạc Vĩnh Niên, hoặc là Nhạc Vĩnh Niên còn giấu ở du thuyền bên trên đâu?

Cho nên, hắn quyết định đi theo Lâm Thừa Nghiệp du thuyền cùng đi truy kích Nhạc Vĩnh Niên, cứ như vậy, đã có thể truy kích nghi phạm, cũng có thể bảo chứng Lâm Thừa Nghiệp không ra chuyện ẩn ở bên trong!

A...

Theo du thuyền đột nhiên tăng nhanh tốc độ, boong thuyền những cái kia cô gái xinh đẹp tất cả đều chuồn một cái nhánh hoa run rẩy, kinh hô không ngừng...

Triệu Ngọc nhanh chóng bò lên trên boong thuyền, sau đó xông Lâm Thừa Nghiệp hỏi: “Nhanh lên nói cho ta biết, vừa mới đến đáy xảy ra chuyện gì? Ngươi cùng Nhạc Vĩnh Niên, đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

“A? Cái này...” Lâm Thừa Nghiệp luống cuống tay chân nói nói, “ ngươi muốn thật là cảnh sát, hắn là biết tất cả đi? Nhưng đừng nói cho ta,

ngươi cũng là thuê tới diễn viên a, ta hiện tại ai đều không tin!”

“Đi bà ngươi gấu!” Triệu Ngọc bá địa rút súng lục ra, “Mau nói, Thất Tinh huyền quan nữ thi án, có phải hay không các ngươi làm?”

Chợt nhìn đến Triệu Ngọc rút súng, du thuyền bên trên đám người không khỏi dọa đến rút lui.

“Lại là Thất Tinh huyền quan!” Lâm Thừa Nghiệp thở dài một hơi, “Ta mẹ nó không may liền xui xẻo cái này Thất Tinh huyền quan lên! Ta nhưng cảnh cáo ngươi, đây là thuyền của ta, ta tư nhân lãnh địa, ngươi muốn dám nổ súng, ta liền cáo ngươi!”

“Đúng vậy a...” Hộ vệ của hắn nói nói, “ vừa rồi đám kia giả cảnh sát cũng mang theo thương, nhìn như vậy, thương của bọn hắn đều là giả? Vậy ngươi, cũng chưa chắc sẽ là thật a?”

“Ta sát, ngươi muốn thử xem sao?” Triệu Ngọc đột nhiên mà khẩu súng miệng nhắm ngay người này.

“Đừng, đừng!” Lâm Thừa Nghiệp tranh thủ thời gian khoát tay ra hiệu, nói nói, “ tốt tốt tốt, ta nói, ta nói! Lần này, ta mẹ nó thật sự là bị lừa thảm rồi!

“Đây chính là sứ thanh hoa a, lớn như vậy...” Hai tay của hắn khoa tay, “Ba địa liền đập vỡ! Ta làm sao đều tưởng rằng ta cái kia tiểu ngoại tôn gian đây này! Thật không nghĩ đến, vậy mà tất cả đều là đám kia âm hiểm tiểu nhân cái bẫy... Tức chết ta rồi thế nhưng là!”

“A? Sứ thanh hoa?” Triệu Ngọc nghe được có chút mộng, vội vàng hỏi, “Uy, ngươi đến điểm chân tướng được không? Như thế chọn nói, ta đi chỗ nào nghe hiểu đi?

“Mau nói, Thất Tinh huyền quan nữ thi, đến cùng cùng ngươi có quan hệ

hay không?” Nói, Triệu Ngọc cố ý đem họng súng nhắm ngay hắn.

“Có, có có có...” Lâm Thừa Nghiệp gấp vội vàng gật đầu, “Ta sai rồi, chuyện này ta đích xác có trách nhiệm! Là ta bị ma quỷ ám ảnh, tin vào những lũ tiểu nhân kia sàm ngôn, ta đáng chết, ta không đúng!

“Nhưng là... Nhưng là nhưng là...” Hắn ôm quyền chắp tay nói, “ ta cũng là người bị hại a, những này, tất cả đều là cái kia đáng chết Nhạc Vĩnh Niên một tay bày kế! Ròng rã lừa ta hơn một năm, hố ta nhiều tiền như vậy a!

“Đuổi cầm chặt lấy hắn, nắm lấy hắn, hết thảy liền chân tướng rõ ràng!”

A?

Triệu Ngọc trong lòng khẽ động, theo như cái này thì, hắn lần này rốt cục tìm đúng người! Thất Tinh huyền quan án, chính là Lâm Thừa Nghiệp cùng Nhạc Vĩnh Niên nhóm này nhi người gây nên.

“Bạch Lãng!” Triệu Ngọc vội hỏi, “Cái kia Bạch Lãng đâu? Người này mới vừa rồi cùng Nhạc Vĩnh Niên có ở đó hay không cùng một chỗ?”

“Ừm? Bạch Lãng?” Lâm Thừa Nghiệp lắc đầu, “Chưa nghe nói qua a, người kia là ai? Các ngươi...” Hắn tranh thủ thời gian hướng thủ hạ hỏi thăm, “Các ngươi nghe nói qua người này không có?”

Đám người tất cả đều lắc đầu.

“Hắn hắn là Nhạc Vĩnh Niên đồng đảng, “ Triệu Ngọc để súng xuống, chuẩn bị móc điện thoại, mở ra Bạch Lãng ảnh chụp.

Nhưng ai biết, đúng lúc này, du thuyền bỗng nhiên ù ù vang lên một tiếng, tốc độ đột nhiên lại thêm nhanh thêm mấy phần...

“Đúng a!” Lâm Thừa Nghiệp tranh thủ thời gian chạy đến lan can bên cạnh nhìn về phía trước, trong miệng lớn tiếng nói, “Có thể mở bao nhanh, Khai bao nhanh, đuổi theo cho ta bên trên đám kia tôn tử!”

Triệu Ngọc cũng chạy tới đó nhìn lại, lại phát hiện du thuyền đường thuyền có chút vấn đề, Nhạc Vĩnh Niên đám người ca nô là hướng bên tay trái lái đi, nhưng du thuyền lại hướng phía phía bên phải lục phương hướng mà đi.

“Uy, lệch, lệch!”

Lâm Thừa Nghiệp cũng phát hiện vấn đề này, vội vàng xuôi theo bậc thang leo đến khoang điều khiển, muốn nhắc nhở thuyền trưởng.

Ai ngờ, ngoài ý muốn xuất hiện, Lâm Thừa Nghiệp kéo túm mấy lần cửa khoang, cửa khoang thế mà không có mở ra.

“Ta dựa vào, tình huống như thế nào?” Lâm Thừa Nghiệp bỗng nhiên ý thức được không ổn, vội vàng đem toàn bộ mặt ghé vào pha lê bên trên, hướng khoang điều khiển bên trong nhìn lại.

“Không thể nào!” Ít khi, hắn ngửa đầu kêu to, “Tại sao không có người? Thuyền... Thuyền trưởng đâu?”

“Ừm?” Triệu Ngọc nghe xong không đúng, vội vàng chạy đến khoang điều khiển đi xem, cái này mới nhìn đến, khoang điều khiển vậy mà bên trong không có một ai.

Thấy một lần này hình, Lâm Thừa Nghiệp thủ hạ nhóm lập tức bốn phía tản ra, tìm kiếm thuyền trưởng.

Nhưng mà, tìm nửa ngày lại ngay cả cái cái bóng đều không tìm được!

Ô ô ô...

Giờ này khắc này, cái này du thuyền tốc độ còn đang tăng nhanh, đã nhanh đến có chút không quá ổn định, thân tàu tả diêu hữu hoảng, tựa như bất cứ lúc nào cũng sẽ tan ra thành từng mảnh giống như!

“Quá độc ác!” Lâm Thừa Nghiệp đột nhiên lĩnh ngộ tới, nói với Triệu Ngọc, “Đám này đáng đâm ngàn đao, vậy mà mua được thuyền trưởng của ta! Đây là... Nghĩ giết hết bên trong ta à? Còn đứng ngây đó làm gì?” Hắn xông thủ hạ rống nói, “ tranh thủ thời gian đập cho ta Khai a!”

Thủ hạ vội vàng tứ tán ra, đi tìm lưỡi búa chờ phá vỡ công cụ đi.

“Ai? Ai ai ai...” Ai ngờ, bên trong một cái bảo tiêu vừa định xuống đến đầu thuyền, lại đột nhiên bị ngay phía trước một cái doạ người tràng cảnh dọa sợ! Vội vàng hô nói, “ lão bản, lão bản! Mau nhìn, mau nhìn a...”

Đám người ngẩng đầu nhìn lại, lập tức dọa đến mặt không có chút máu, nhưng gặp ngay phía trước đang từ phải phía bên trái địa lái qua một chiếc du thuyền, cái kia là chuyên môn dùng để chiêu đãi du khách du thuyền, bên trên ba tầng dưới ngắm cảnh boong thuyền, tất cả đều đứng đầy người!

A?

Triệu Ngọc dọa đến cứng họng, cả người đều choáng váng!

Cái này nếu là đụng vào, hậu quả kia không thể tưởng tượng nổi!

Bà mẹ ngươi chứ gấu à! Triệu Ngọc nắm chặt nắm đấm, cái này mới rốt cục lĩnh ngộ được, nguyên lai chân chính kiếp nạn —— ở chỗ này chờ hắn đâu!

Thêm... Máy gia tốc!

Đây là Triệu Ngọc bản năng hạ phản ứng đầu tiên, máy gia tốc cũng có thể giảm tốc, nếu như có thể đem du thuyền tốc độ giảm bớt, liền sẽ không đụng vào du thuyền!

Khi đó, Triệu Ngọc đã chuẩn bị kỹ càng, mặc kệ tiêu hao nhiều ít điểm tích lũy, cũng nhất định phải đem du thuyền dừng lại,

Nhưng mà, sự thật lại một lần nữa vô tình đánh mặt, máy gia tốc tìm được, nhưng tại du thuyền bên trên phóng thích về sau, lại xuất hiện vô hiệu phản ứng.

Hệ thống nhắc nhở Triệu Ngọc, nên phương tiện giao thông tồn tại thân người nguy hiểm, sử dụng vô hiệu.

Ta cạch!

Triệu Ngọc phiền muộn, không nghĩ tới, hệ thống thế mà ngay cả cái cường hóa cơ hội cũng không cho hắn!

Răng rắc!

Theo người nào đó vung vẩy rìu chữa cháy đầu, khoang điều khiển cửa khoang pha lê đã bị đập vỡ, người kia đem tay vươn vào đi, cuối cùng từ bên trong mở ra cửa khoang.

“Quan! Quan quan quan!” Lâm Thừa Nghiệp như điên địa xông đi vào, đang điều khiển khoang thuyền rất nhiều cái nút trước khoa tay múa chân, nhưng lại không biết nên ấn cái nào?

Lúc này, tình huống đã tương đương nguy cấp, Triệu Ngọc hét lớn một tiếng, đưa tay liền tóm lấy bánh lái, quát: “Quan cái gì quan? Vẫn là trước rẽ ngoặt lại nói... Oa nha...”

Ai ngờ, hắn dùng sức kéo một cái bánh lái, nhưng bánh lái lại là không nhúc nhích tí nào!

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, theo du thuyền như bay gia tốc, cái kia chiếc to lớn du thuyền đã gần ngay trước mắt, mắt nhìn thấy liền phải đụng phải!

A...

Lâm Thừa Nghiệp thủ hạ nhóm, lập tức phát ra tuyệt vọng tiếng kêu...

Chương 1216: Làm sao còn chưa xong ?

Triệu Ngọc cũng là không nghĩ tới, cái kia chạy trốn thuyền trưởng chẳng những khóa đóng khoang điều khiển cửa khoang, thế mà còn tại bánh lái bên trên động tay chân!

Cho dù Triệu Ngọc đem hết khí lực, cái kia bánh lái vẫn không nhúc nhích tí nào.

Lúc này, mắt nhìn thấy du thuyền liền phải đụng vào du thuyền, rất nhiều phản ứng khá nhanh bọn bảo tiêu, đúng là nhao nhao nhảy tới trong nước...

Lâm Thừa Nghiệp thấy một lần va chạm không thể tránh né, mình cũng là tranh thủ thời gian hướng khoang điều khiển bên ngoài chạy tới, muốn đến boong thuyền nhảy cầu!

Nhưng mà, dưới tình thế cấp bách, hắn lại bị thứ gì đẩy ta một cái, vậy mà một đầu ném xuống đất.

Nguy cấp như vậy tình thế phía dưới, Triệu Ngọc đương nhiên không thể trốn tránh, đối diện trên du thuyền tất cả đều là người, cái này nếu là trực tiếp đụng tới, không biết muốn chết nhiều ít?

Hacker chỉ lệnh...

Điện lực che đậy nghi...

Triệu Ngọc muốn sử dụng Hacker chỉ lệnh, hoặc là điện lực che đậy

nghi cưỡng ép quan bế du thuyền, nhưng mà, du thuyền đã lái đến nhất đại mã lực, lúc này phanh lại ngừng thuyền, căn bản không còn kịp rồi!

Máy gia tốc... Ẩn hình máy gia tốc...

Triệu Ngọc không dám suy nghĩ nhiều, dùng tốc độ nhanh nhất lại đem máy gia tốc tác dụng tại đối diện trên du thuyền, nghĩ phải tăng tốc du thuyền tốc độ, trợ giúp tránh thoát kiếp nạn này!

Nhưng mà... Hệ thống lập tức truyền đến nhắc nhở, cần Triệu Ngọc dùng 1000 0 điểm điểm tích lũy cường hóa nên đạo cụ mới có thể khống chế lớn như vậy du thuyền!

Ta đi bà ngươi cái chân!

A...

Triệu Ngọc mắng to một tiếng, hai tay phát lực, lần nữa vặn bánh lái, nhưng cái kia bánh lái bị một mực khóa lại, căn bản không thể động đậy.

Như thời điểm này, song phương vẻn vẹn chỉ còn lại chừng hai mươi thước khoảng cách, va chạm giống như có lẽ đã không cách nào tránh khỏi!

Mà liền tại như thời khắc mấu chốt này, một cái đạo cụ lại là từ Triệu Ngọc trong đầu chợt lóe lên, để hắn lần nữa thấy được trước đó cái kia ẩn hình dù nhảy!

Triệu Ngọc cũng là lấy ngựa chết làm ngựa sống, dưới tình thế cấp bách, hắn cũng không kịp nghĩ nhiều, một hơi liền đem năm cái dù nhảy tất cả đều thả đặt ở du thuyền bên trái đuôi thuyền!

Bởi vì đạo cụ là ẩn hình, đừng nói người khác không thể nào nhìn thấy, liền ngay cả Triệu Ngọc cũng căn bản nhìn không thấy cái gì dù nhảy.

Nhưng mà, đạo cụ phóng thích về sau, Triệu Ngọc lại có thể rõ ràng cảm giác được ngay tại cao tốc vọt tới trước du thuyền, bỗng nhiên phát sinh mãnh liệt đình trệ!

Ngay sau đó, phía bên phải đầu thuyền bỗng nhiên nhổng lên thật cao, tựa như ngựa hoang cất vó, sinh sinh hướng phía bên phải chuyển đổi góc độ!

Sưu...

Tên lửa đẩy là lắp đặt tại du thuyền phần đuôi, làm đầu thuyền nhổng lên thật cao, đuôi thuyền nước ăn sâu hơn về sau, du thuyền lập tức phát ra như bài sơn đảo hải oanh minh.

Mà oanh minh về sau, du thuyền bỗng dưng liền khôi phục được trước đó tốc độ, lại một lần nữa hướng phía cái kia du thuyền đánh tới!

Giờ này khắc này, du lịch người trên thuyền sớm liền thấy chiếc này mất khống chế du thuyền, chính hướng mình đánh tới, từng cái dọa đến la thất thanh, nhao nhao tránh né, thậm chí còn đã dẫn phát giẫm đạp, có người hơi kém bị dồn xuống thuyền.

Bất quá, bởi vì dù nhảy vừa rồi cái kia mãnh lực kéo một cái, thời khắc này du thuyền đã chuyển đổi góc độ, đánh tới du thuyền phần đuôi.

Mà du thuyền người điều khiển nhìn thấy nguy hiểm về sau, cũng là tăng nhanh tốc độ đi tới.

Cứ như vậy, làm hai thuyền tương giao một khắc này, du thuyền đuôi thuyền vừa vặn vượt qua du thuyền đầu thuyền.

Theo chi chi kim loại tiếng ma sát vang lên, Triệu Ngọc chỗ du thuyền sát du thuyền phần đuôi xẹt qua, mạn thuyền cái kia một bên, lập tức bị

du thuyền đuôi thuyền hoạch xuất ra một đạo thật dài vết cắt!

Du thuyền dù sao so du thuyền nhỏ hơn rất nhiều, lại thêm cao tốc chạy bên trong, ma sát qua đi, du thuyền không thể tránh khỏi phát sinh kịch liệt xóc nảy, cơ hồ từ trên mặt nước nhảy dựng lên.

A...

Triệu Ngọc mắt nhìn thấy đầu thuyền giống như bay lên giống như, tranh thủ thời gian hai tay ôm lấy bánh lái, cái này mới không có bị quật bay ra ngoài.

Bành... Bành... Bành...

Du thuyền ở trên mặt nước liên tiếp xóc nảy đến mấy lần, Triệu Ngọc thì gắt gao ôm lấy bánh lái, thân thể tại xóc nảy bên trong đi theo đều nhanh bay lên.

Một mực đợi đến xóc nảy vài chục cái về sau, cái này mới rốt cục khôi phục cân bằng, dần dần ổn định lại.

Ta đi...

Triệu Ngọc lúc này mới ôm bánh lái hô hô thở, trên mặt sớm đã dọa đến mặt không có chút máu.

Quá nguy hiểm!

Hắn che ngực nghĩ mà sợ đạo, vừa rồi kém một kém, mình liền lại phải bắt đầu dùng một cái khẩn cấp tránh hiểm cầu! Mình sẽ không bị đâm chết ngược lại là chuyện nhỏ,

Nhưng trên du thuyền những người kia coi như phải gặp tai ương!

“Ai u... Ai u...”

Triệu Ngọc ngay tại nghĩ mà sợ, bên tai chợt truyền đến Lâm Thừa Nghiệp kêu đau đớn âm thanh.

Nguyên lai, vừa rồi cái kia phiên mãnh liệt xóc nảy phía dưới, Lâm Thừa Nghiệp cũng không giống như Triệu Ngọc may mắn như vậy, hắn bị điên cuồng trên dưới đảo lộn, đã sớm bị dập đầu một cái mặt mũi bầm dập.

“Ái chà chà... Ái chà chà...” Hắn lảo đảo đè lại khung cửa, rốt cục từ dưới đất bò dậy, trong miệng bất khả tư nghị niệm nói, “ không có... Không có đụng vào sao? Ta còn tưởng rằng, ta chết chắc đâu! Nha...”

Lâm Thừa Nghiệp khó khăn đi vào Triệu Ngọc trước mặt, quay đầu hướng ngoài khoang thuyền nhìn lại, ai ngờ, hắn vẻn vẹn nhìn thoáng qua, liền bỗng dưng trừng to mắt, lập tức dọa đến ngây ra như phỗng.

“Thế nào?”

Triệu Ngọc lúc này mới xoay quay đầu lại, kết quả, khi hắn tập trung nhìn vào phía dưới, dọa đến so Lâm Thừa Nghiệp còn muốn khoa trương.

Một giây sau, hai người chỉ có thể làm ra một cái phản ứng, cái kia chính là tranh thủ thời gian ôm chặt —— bánh lái!

Nguyên lai, bọn họ du thuyền thật vất vả tránh thoát du thuyền, nhưng trước mắt nhưng lại bỗng nhiên toát ra một mảnh —— bãi cát! ! !

Không nghĩ tới, du thuyền Khai a Khai, lại nhưng đã lái về bên bờ.

Cái kia bãi cát đã gần trong gang tấc, cho dù Triệu Ngọc có đạo cụ mang theo, cũng đã vu sự vô bổ!

Như thế thời khắc, Triệu Ngọc thậm chí ngay cả bà mẹ ngươi chứ gấu à đều mắng không ra ngoài, chỉ có thể đổi thành một câu đơn giản “Ta mẹ nó!”

“A...”

Hai người kêu to, tranh thủ thời gian gắt gao ôm bánh lái, 0.1 giây về sau, to lớn du thuyền, lấy tốc độ cực cao xông lên bãi cát!

Vạn hạnh chính là, trên bờ cát không có bất kỳ ai, làm du thuyền xông đi lên về sau, trực tiếp liền đổi thành trượt cát...

Bá bá bá...

Đáy thuyền ma sát hạt cát, phát ra tiếng vang ầm ầm, tốc độ cũng bỗng nhiên giảm chậm lại.

Nhưng mà, du thuyền trước đó tốc độ thực sự quá nhanh, lên bờ về sau, vẫn lấy nhất định tốc độ xông về phía trước, du thuyền đầu tiên là đụng ngã lăn trên bờ cát mấy cái dù che nắng dù, sau đó một đường hướng về phía trước, vậy mà xông qua bãi cát, triệt để lên bờ!

Sau một khắc, càng thêm kỳ hoa sự tình phát sinh, du thuyền một đường vọt mạnh, vậy mà xông lên duyên hải Đường cái, từ Đường cái ở giữa thẳng tắp xuyên qua!

Trên đường lớn thế nhưng là có xe chiếc chính đang hành sử, người điều khiển nhóm nơi nào thấy qua bực này kỳ hoa sự tình, tất cả đều bị chiếc này đi ngang qua Đường cái du thuyền cho hấp dẫn.

Kết quả, theo phanh phanh mấy tiếng nổ, trên đường lớn lập tức một mảnh liên hoàn chạm đuôi...

Làm du thuyền xẹt qua Đường cái về sau, lúc đầu tốc độ đã giảm bớt, nhưng vừa vặn Đường cái khác một bên chính là một cái xuống dốc, trọng lực tăng tốc độ phía dưới, du thuyền vậy mà hai lần gia tốc, hướng sườn núi hạ vạch tới!

“A...” Bên trong buồng lái này Lâm Thừa Nghiệp dọa đến nghẹn ngào kêu to, nhưng cuống họng đều gọi câm, nhưng vẫn là không gặp được du thuyền dừng lại, lúc này tò mò hỏi một câu, “A? Làm sao không xong rồi?”

Triệu Ngọc cũng là cảm giác thật tươi, hai người vội vàng thân cổ hướng cửa sổ nhìn ra ngoài, kết quả, xem xét phía dưới, hai người lần nữa hét lên kinh ngạc!

A...

Không nghĩ tới, sườn dốc phía dưới, thình lình xuất hiện một ngôi biệt thự, du thuyền chính thẳng tắp hướng trong biệt thự đánh tới!

Oanh...

Du thuyền thế lớn, tồi khô lạp hủ địa phá tan tường viện, hướng phía biệt thự một bên đụng tới...

Oanh...

Rầm rầm...

Va chạm qua đi, theo một tiếng vỡ vang lên, du thuyền đem biệt thự xô ra một cái cự đại lỗ hổng, cái này mới rốt cục hướng vào phía trong bên cạnh nghiêng một cái, triệt để ngừng lại...

Chương 1217: Bị lừa

Ầm ầm...

To lớn du thuyền lệch qua biệt thự bên cạnh, kia trường cảnh tương đương kỳ hoa, thậm chí nhìn qua đều không có quá nhiều không hài hòa cảm giác.

“Ai nha... Ai nha...”

Lâm Thừa Nghiệp từ dưới đất bò dậy, mặc dù đau đến nhe răng nhếch miệng, nhưng vẫn là tranh thủ thời gian chạy ra khoang điều khiển, đi vào mạn thuyền bên trên xem xét tình huống.

“Cái này. . .” Khi hắn nhìn thấy du thuyền đem biệt thự đụng một lỗ hổng về sau, không khỏi rất là lo lắng, “Trong biệt thự sẽ không có người a? Nhưng tuyệt đối đừng đụng phải người a!”

“Không có việc gì... Không có việc gì...” Triệu Ngọc bị điên một cái thất điên bát đảo, loạng chà loạng choạng mà đi vào mạn thuyền, an ủi nói, “ biệt thự lớn cửa đang khóa lấy, trên mặt sân có rất nhiều lá rụng, hẳn là không người!”

Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa dứt lời, biệt thự nóc nhà liền trong nháy mắt sụp đổ xuống một mảng lớn, mảnh ngói vỡ vụn bên trong, nhưng gặp một cái màu trắng bồn tắm lớn bỗng nhiên từ biệt thự phòng vệ sinh trượt xuống đi ra, vừa vặn rơi tại du thuyền boong thuyền nhỏ trong hồ bơi!

Oa...

Kết quả, Triệu Ngọc cùng Lâm Thừa Nghiệp thình lình nhìn thấy, trong bồn tắm thế mà còn có một vị đang tắm —— đại thúc!

Đại thúc trên đầu còn đánh lấy gội đầu cao, tràn đầy bọt biển đâu!

“A... A...” Đại thúc nhắm mắt lại kêu to, “Địa chấn a, địa chấn a, chạy mau nha...”

Rầm rầm...

Hắn như thế một hô, từ bể bơi trong nước thình lình xông ra mấy người đến, chính là trước kia những cái kia lớn mỹ nữ chân dài. Nguyên lai, các nàng vừa rồi không kịp nhảy thuyền, tại kịch liệt xóc nảy dưới, tất cả đều ngã tiến vào bể bơi.

“A... A...” Tắm rửa đại thúc lừa hí nửa ngày, bỗng nhiên mở mắt ra, lại bỗng dưng thấy được nhiều mỹ nữ như vậy, nhất thời mắt choáng váng.

“Cái này. . . Cái này. . .” Đại thúc kinh hô, “Chẳng lẽ, ta đã chết? Đây có phải hay không là tiến thiên đường?”

Ô ô...

Nhưng mà, các mỹ nữ chỗ nào còn chú ý đến lấy vị đại thúc này, tất cả đều nằm sấp đang bơi lội bên cạnh ao bên trên, oa oa địa khạc nước...

“1, 2, 3...” Lâm Thừa Nghiệp bẻ mấy ngón tay một cái, một mực đếm tới 5, lúc này mới yên tâm lại, nói với Triệu Ngọc, “Đều là người mẫu công ty mời tới, may mắn không có việc gì, may mắn không có việc gì...”

Hô...

Triệu Ngọc thở hổn hển thở mạnh, đưa mắt nhìn bốn phía, nhưng gặp

biệt thự ngay phía trước còn có thể nhìn thấy mặt biển, lúc này mới tranh thủ thời gian lấy điện thoại cầm tay ra, cho Tằng Khả gọi điện thoại.

Tằng Khả rất nhanh tiếp thông điện thoại, đồng thời nói cho Triệu Ngọc, bọn họ còn tại truy kích nghi phạm bên trong, Phúc Lai cảnh sát đã xuất động máy bay trực thăng cùng đại lượng biển cảnh, Nhạc Vĩnh Niên bọn người chắp cánh khó thoát, bắt lấy bọn họ chỉ là vấn đề thời gian...

Chiếm được tin tức này, Triệu Ngọc lúc này mới yên lòng lại, chỉ cần Nhạc Vĩnh Niên chạy không được, bản án liền cơ bản có thể kết thúc!

Lúc này, Lâm Thừa Nghiệp gặp các mỹ nữ không người thương vong, cũng là lại không quan tâm, hắn đầy người mệt mỏi trở lại Triệu Ngọc bên cạnh, sau đó móc ra xì gà đến đốt.

“Hô...” Hắn mãnh liệt hít một hơi, lúc này mới dư vị vô tận địa nhắm mắt lại nói nói, “ Italia duy nữu luân chế tạo nhà máy tư nhân định chế, 1 ngàn 7 triệu nguyên, hoắc... Cứ như vậy không có...”

“Ừm...” Triệu Ngọc chỉ vào buồng nhỏ trên tàu nói nói, “ ngươi còn có thể nhặt một chút linh kiện bán a?”

“Ha ha...” Lâm Thừa Nghiệp cười, hắn đem cái kia hộp thuốc lá đưa tới Triệu Ngọc trước mặt, “Ngươi cũng tới một cây đi, cảnh sát?”

Triệu Ngọc lắc đầu cự tuyệt.

“Thế nào?” Lâm Thừa Nghiệp thu hồi thuốc lá, hỏi nói, “ Nhạc Vĩnh Niên cái kia tôn tử hắn là chạy không thoát a? Tên kia... Thật sự là rất có thể tính kế!”

Lúc đầu, Triệu Ngọc còn muốn lấy đi xuống trước du thuyền lại nói, nhưng bây giờ chợt nghe Lâm Thừa Nghiệp ý vị thâm trường nói chuyện, lại cảm giác là cái tra rõ chân tướng cơ hội tốt.

Thế là, hắn trực tiếp hỏi: “Lâm chủ tịch, bây giờ có thể nói một chút, Thất Tinh huyền quan, đến cùng là chuyện gì xảy ra a?”

“Hô...” Lâm Thừa Nghiệp nôn một cái vòng khói thật to, đầu tiên là quay đầu nhìn một chút cái kia ngồi tại trong bồn tắm đại thúc, cùng rất nhiều mỹ nữ, sau đó nói với Triệu Ngọc, “Tốt a, dù sao, sớm tối đều phải bàn giao!

“Ngươi nhìn...” Hắn một chỉ xa xa mặt biển, “Thái Dương liền phải xuống núi, cái này cảnh trí thật đúng là đẹp mắt a!”

“Lần này...” Triệu Ngọc gặp hắn có giật ra chủ đề hiềm nghi, vội vàng nhắc nhở một cái, “Vẫn là từ đầu nói lên đi! Đừng giống trước đó như thế, nói đến không minh bạch!”

“Minh bạch, minh bạch! Ta chẳng qua là cảm thấy, ta rất giống một kẻ ngu ngốc, bọn họ lừa ta lâu như vậy, ta thế mà một mực tin tưởng không nghi ngờ! Ai...” Lâm Thừa Nghiệp lại dùng sức địa toát một điếu thuốc, cái này mới rốt cục nói nói, “ hết thảy, đều phải từ một năm trước nói lên, có lẽ, còn muốn sớm hơn một chút!

“Lúc ấy còn chưa tới lúc nóng nhất, ta đi Việt Châu đàm hợp đồng, sau đó tại Tĩnh Lâm thiền tự trong, ngẫu gặp vị kia Nhạc Vĩnh Niên đại sư!

“Lúc ấy, Nhạc đại sư đang cùng các bằng hữu của hắn nhàn du lịch, chúng ta người của hai bên bên trong có người nhận biết, nói tới nói lui, liền nói đến cùng một chỗ!

“Sau đó, có người đề nghị, để Nhạc đại sư giúp ta xem một chút tướng.” Lâm Thừa Nghiệp buồn vô cớ nói nói, “ kỳ thật, trước kia ta phi thường chán ghét những này phong thuỷ thuật sĩ, nhất là không quen nhìn tỷ tỷ của ta bộ kia, làm chuyện gì đều phải đoán một quẻ! Hoàn toàn đều là mê tín!

“Thế nhưng là, cùng ngày ở đây, có mấy vị thân phận tương đối tôn quý bằng hữu, ta không tiện cự tuyệt, cho nên liền để Nhạc đại sư giúp ta nhìn một chút!

“Nhạc đại sư cho ta xem tướng, sau đó lại muốn ta ngày sinh tháng đẻ. Cuối cùng, hắn nói cho ta biết, nói ta cái kia bút sinh ý chỉ sợ rất khó đàm phán thành công, mà lại, còn đề nghị ta chú ý phòng cháy, nói ta có hoả hoạn chi tướng.

“Lời này đương nhiên tương đối xúi quẩy, ta mới đầu không tin, cũng không có làm một chuyện!” Lâm Thừa Nghiệp hồi ức nói, “ khả xảo chính là, ta cái kia bút sinh ý, cuối cùng thật đúng là không có đàm thành. Lập tức liền muốn ký hợp đồng, cảnh sát chợt tham gia điều tra, đem sự tình quấy nhiễu!

“Mà lại, hoả hoạn nói chuyện cũng ứng nghiệm! Ta tại một cái quán ăn ăn cơm, không cẩn thận đánh sai lệch một chiếc đèn cồn, điểm giày của ta, may mắn ta cởi giày thoát được nhanh, cuối cùng không có đốt tới!

“Ta lúc ấy dọa sợ, lúc này mới nhớ tới Nhạc đại sư cảnh cáo tới... Hừ hừ...” Lâm Thừa Nghiệp đem chỉ rút một nửa xì gà ném trên mặt đất, dùng giày hung hăng ép diệt, tức giận nói nói, “ lúc ấy ta đối với hắn bội phục không được, nhưng bây giờ nhìn lại, cái kia cũng đều là nhằm vào ta thiết kế tốt cái bẫy mà thôi!

“Tại trong Tĩnh Lâm thiền tự ngẫu nhiên gặp, cũng cũng không phải gì đó ngẫu nhiên gặp, đều là hắn kẻ lừa gạt, mẹ nó...”

Nói đến đây, Lâm Thừa Nghiệp hung ác đến nghiến răng nghiến lợi, giống muốn ăn thịt người giống như.

Chậm hồi lâu, hắn mới tiếp tục nói: “Ta liền khinh địch như vậy liền trúng hắn bẫy, sau đó liền phái người nghe ngóng tin tức của hắn tư liệu.

“Bất quá... Bây giờ nhìn lại, những tin tức kia tư liệu cũng cũng đều là bọn họ sớm chuẩn bị tốt.

“Nói cái gì cao nhân lánh đời, thầy tướng bên trong nhân tài kiệt xuất các loại... Trên mạng vừa tìm, đầy bình phong đều là, đều là truyền cho hắn như thế nào như thế nào lợi hại, xem tướng cỡ nào chuẩn loại hình...

“Thế là, ta liền chuyên đi bái phỏng hắn, hắn cho ta mấy đầu phong thuỷ bài trí phương diện đề nghị. Kết quả, ta cái kia đơn sinh ý rất nhanh liền đàm phán thành công!

“Ta muốn trọng kim tạ ơn, hắn còn không thu ta tiền, nói cái gì ngươi ta hữu duyên loại hình ngôn ngữ trong nghề, để cho ta đối với hắn lau mắt mà nhìn, kính nể không thôi!

“Lại về sau, hắn lại giúp ta làm mấy món sự tình, có phá tai miễn khó khăn, cũng có sự nghiệp lựa chọn cùng đạo lí đối nhân xử thế, kết quả mọi thứ đều trúng, rất nhanh liền gạt ta đến không thể tự thoát ra được!”

“Được... Ta hiểu được!” Triệu Ngọc gật đầu, sau đó tranh thủ thời gian cắt vào trọng điểm, hỏi nói, “ vậy kế tiếp, liền nói một chút, huyền quan sự tình a?”

Chương 1218: Sứ thanh hoa bí mật

“Nói lên Thất Tinh huyền quan, vậy thì phải trước nói ta vị kia không nói lý tỷ tỷ!” Lâm Thừa Nghiệp một bộ oán giận bộ dáng, “Không sai, ta đích xác phi thường muốn cho nàng chết, là nàng tự tìm, nàng thật sự là quá... Quá phận!

“Giữa chúng ta, sớm đã không còn bất luận cái gì thân tình có thể nói, nàng hoàn toàn đem ta trở thành một cái căm thù đến tận xương tuỷ địch nhân!”

“Mọi người đều biết, nếu như không có ta Lâm Thừa Nghiệp, Vân Hải tập đoàn căn bản không có khả năng phát triển cho tới hôm nay tình trạng này! Ta lao khổ công cao, không thể bỏ qua công lao, bỏ ra nhiều ít, tất cả mọi người tâm lý nắm chắc.

“Thế nhưng là, tỷ tỷ của ta Lâm Triêu Phượng, lại khắp nơi cho ta hạ bán tử, hào không có lý do hạn chế quyền lợi của ta!” Lâm Thừa Nghiệp hận hận nói, “Thậm chí, nàng còn liên hợp ban giám đốc chèn ép ta, ta đây đường đường Phó chủ tịch tất cả đều giá không!

“Ta biết, nàng liền là không muốn để cho ta uy hiếp được nàng chủ tịch đại nhân tối cao quyền uy mà thôi, nàng không thích bất luận người nào năng lực mạnh hơn nàng, cho dù là nàng thân đệ đệ cũng không được!

“Ngươi có thể tưởng tượng sao?” Lâm Thừa Nghiệp cắn răng nói, “Nàng trong vòng một năm, bác bỏ ta hơn 70 cái ban giám đốc đề nghị thì cũng thôi đi, nhưng tuyệt hơn, là nàng thế mà cố ý kết giao một cái tiểu bạn trai!

“Nàng dùng cái này tiểu bạn trai uy hiếp ta, nếu như ta không nghe nàng, nàng liền cùng nàng tiểu bạn trai kết hôn, đồng thời để hắn tiến vào ban giám đốc, đến lúc đó, gia tộc và tập đoàn tài sản, đều sẽ vô tình địa cho ta cướp đi một nửa!

“Nhưng trên thực tế, nàng đối cái kia tiểu nam nhân không có nửa điểm tình cảm có thể nói, nàng thà rằng hi sinh hạnh phúc của mình, cũng nhất định phải cùng ta đối nghịch, ngươi nói, khẩu khí này ta sao có thể nuốt được?”

“Cho nên... Ngươi mới muốn lợi dụng Thất Tinh huyền quan hại chết Lâm Triêu Phượng?” Triệu Ngọc hỏi một câu.

“Đương nhiên, đương nhiên...” Lâm Thừa Nghiệp tức giận đến chân tay luống cuống, lại móc ra một điếu thuốc đốt, hơi có vẻ bệnh trạng địa nói nói, “ ta cùng tỷ tỷ của ta trở mặt, là mọi người đều biết sự tình! Nhạc Vĩnh Niên hắn là sớm hiểu được ta oán niệm, cho nên mới thiết kế lợi dụng ta, có lẽ... Hắn ban sơ tiếp cận mục đích của ta, liền là hướng về phía Thất Tinh huyền quan tới!”

“Như vậy... Hắn làm sao để ngươi mắc lừa đâu?” Triệu Ngọc hiếu kỳ.

“Lần này, rốt cục có thể nói đến ta sứ thanh hoa!” Lâm Thừa Nghiệp run rẩy hít vài hơi khói, nói nói, “ cái kia là 8 cái nhiều tháng trước đó một ngày, ta ngoại tôn nữ tại ta thư phòng chơi đùa, sau đó ta đầu tiên là nghe được bịch một tiếng, sau đó liền thấy ngoại tôn nữ chạy ra.

“Chờ ta đi vào xem xét, đến, ta sứ thanh hoa đã rớt bể!”

Ngoại tôn nữ...

Triệu Ngọc nhìn thoáng qua Lâm Thừa Nghiệp, lúc này mới nhớ tới, hắn so Lâm Triêu Phượng nhỏ 10 tuổi, năm nay cũng đã là 56 tuổi! Thế

nhưng là, trước mắt vị này Lâm Phó chủ tịch lại ăn mặc cực kỳ tuổi trẻ, giống như chỉ có hơn 40 tuổi giống như.

Nhìn tới... Gia hỏa này ngày bình thường rất chú trọng bảo dưỡng...

“Không có chuyện! Ta hiểu rõ ta nhất ngoại tôn nữ, sứ thanh hoa ngã, là cái lông?” Lâm Thừa Nghiệp đắc ý nói, “Chỉ cần ngoại tôn nữ không có việc gì liền tốt, cho nên, ta liền không có lại truy cứu chuyện này, cũng không có lại cẩn thận hỏi nàng một chút, đến cùng là thế nào nát.

“Thế nhưng là, kỳ quặc sự tình tới, “ Lâm Thừa Nghiệp nhíu mày nói nói, “ làm ta thu thập ngã nát sứ thanh hoa thời điểm, lại chợt phát hiện, cái kia đáy bình lại có cái rỗng ruột tường kép, tường kép bên trong đặt vào một trương giống như da dê hoặc da trâu đồ vật...”

Ta két...

Triệu Ngọc làm sao cũng không nghĩ ra, sự tình thế mà còn kỳ lạ như vậy, lúc này ngừng thở, dùng tâm linh nghe.

“Vật kia xem xét liền là cái phi thường vật cổ xưa, ta mở ra xem, phía trên có... Ân...” Nói, Lâm Thừa Nghiệp vẽ kéo chính mình túi quần, tựa hồ nghĩ muốn tìm kiếm điện thoại di động của mình, nhưng tìm nửa ngày cũng không tìm được, đành phải tiếp tục nói với Triệu Ngọc, “Phía trên vẽ lấy Bắc Đẩu Thất Tinh đồ án, còn có quan tài cùng vách núi bức hoạ, phía dưới dùng cổ triện thể viết lấy một chút văn tự, còn có rất nhiều xem không hiểu ký hiệu các loại...

“Ừm... Điện thoại di động ta rơi mất, “ hắn ngược lại còn nói, “Trên điện thoại di động có ảnh chụp, tấm đồ kia bây giờ còn đang trong nhà của ta đâu!

“Ta hiện tại mới hiểu được qua mùi vị đến, cái kia đồ hắn là đều mẹ nó là giả! Nhưng khi đó... Ngay lúc đó cảm giác lại là phi thường cổ quái,

ân... Phi thường quỷ dị, hoặc là... Vô cùng hưng phấn cái chủng loại kia. Cảnh sát, ngươi phải hiểu a?”

“Ừm!” Triệu Ngọc gật đầu, hắn đương nhiên hiểu được cái loại cảm giác này, về nhớ ngày đó, hắn phát hiện Kim Phật bảo tàng thời điểm, cũng là loại này không sai biệt lắm cảm giác.

“Lúc kia, Nhạc Vĩnh Niên cơ hồ đã trở thành ta ngự dụng thầy phong thủy, “ Lâm Thừa Nghiệp tiếp tục nói, “Cho nên, làm ta được đến trương này thần bí sách cổ về sau, liền trước tiên tìm tới hắn, để hắn giúp ta giám định một cái!

“Nhạc Vĩnh Niên nhìn thấy về sau đồng dạng phi thường chấn kinh, một mực hỏi ta là làm thế nào chiếm được, ta liền đem nói thực cho ngươi biết cho hắn! Lại sau đó...

“Khi hắn căn cứ cổ thư cẩn thận so với về sau, rốt cục nói cho ta biết, nguyên lai tấm kia da dê sách cổ bên trên viết, lại là cùng Vũ Thanh núi Thất Tinh huyền quan có liên quan bí ẩn chi thuật!

“Đương nhiên, hắn nói đến đặc biệt mơ hồ, thật nhiều lời nói ta không học nổi...” Lâm Thừa Nghiệp nói nói, “ cái gì Bắc Đấu Thiên Cương, tà sát bí trận loại hình.

“Nói tóm lại, cuốn sách cổ này đủ để chứng minh, Vũ Thanh núi Thất Tinh huyền quan, chính là một loại cổ đại lưu lại tà trận, nếu như lợi dụng được những này huyền quan, liền có thể thực hiện trong truyền thuyết Yếm Thắng chi thuật, cho dù cách xa ngàn dặm, cũng có thể đưa người vào chỗ chết!”

Nha...

Triệu Ngọc cái này mới rốt cuộc minh bạch, nguyên lai Nhạc Vĩnh Niên là lợi dụng dạng này một loại thủ đoạn, đến mê hoặc Lâm Thừa Nghiệp.

“Ta mẹ nó cũng là ma quỷ ám ảnh, “ Lâm Thừa Nghiệp ảo não nói, “ ta hoàn toàn tin, căn bản không có nửa điểm hoài nghi.

“Nhạc Vĩnh Niên nói, loại này Thất Tinh huyền quan chính là Cổ Việt Quốc cao nhất pháp khí, nếu như quân vương muốn cho mỗ địch nhân chết oan chết uổng, liền sẽ giết chết mình nô lệ, sau đó đem thi thể cùng địch nhân ngày sinh tháng đẻ đặt trong quan tài, lại tác pháp nắp hòm, địch nhân liền sẽ tại cúng thất tuần trong vòng bốn mươi chín ngày chết bất đắc kỳ tử mà chết, chết oan chết uổng!

“Ha ha...” Nói đến đây, Lâm Thừa Nghiệp lộ ra một chút bất đắc dĩ cười khổ, “Ta đến bây giờ cũng nghĩ không thông, quỷ quái như thế đồ vật, ta làm sao lập tức liền tin đây?

“Có lẽ, là ta muốn hại chết tỷ tỷ của ta oán niệm quá sâu đi!” Lâm Thừa Nghiệp nói nói, “ ta đem đồ vật cầm sau khi trở về, đều không có làm sao cân nhắc, liền làm ra nghĩ phải cho ta tỷ tỷ sử dụng Yếm Thắng chi thuật, đưa nàng hại chết quyết định đến!

“Ta liền muốn, dù sao Yếm Thắng chi thuật lại không phạm pháp, nếu như có thể thần không biết quỷ không hay diệt trừ tỷ tỷ của ta, ta liền có thể đại triển hoành đồ, rốt cuộc không cần thụ uy hiếp của nàng!

“Đương nhiên, ta sẽ không niệm chú tác pháp, một người không làm được, chỉ có thể tìm kiếm nhạc đại sư trợ giúp!

“Cho nên, ta liền tìm tới hắn, nói với hắn ta ý nghĩ, đồng thời hứa hẹn một bút phong phú thù lao...” Nói đến đây, Lâm Thừa Nghiệp lại cắn răng nghiến lợi một phen, “Cái kia tôn tử mới đầu còn giả vờ chính đáng cự tuyệt, nói cái gì tác pháp hại người có hại dương lộc, sẽ để cho hắn giảm thọ loại hình.

“Hiện tại nhớ tới, hắn nhìn ta đã lên câu, trong lòng không chừng đều

trong bụng nở hoa đâu! Thật sự là đáng giận...

“Ta mẹ nó cũng tiện a, hắn cự tuyệt ta ba lần, nhưng càng cự tuyệt ta, ta liền càng phát ra chấp niệm, càng tin tưởng cầm đồ vật là thật!” Lâm Thừa Nghiệp nói nói, “ cuối cùng, thẳng đến ta hứa hẹn, một khi sự tình thành công, ta sẽ đưa cho hắn một trăm triệu trả thù lao, hắn cái này mới rốt cục lộ ra động tâm bộ dáng...”

Chương 1219: Vạn sự sẵn sàng chỉ thiếu thi thể

Máy tính nhà mình bị thằng ku phá nên tuần này chậm chương tí nhé bà con....

Giờ này khắc này, Thái Dương tức sắp xuống núi, hoàng hôn tà dương vung vãi tại to lớn du thuyền bên trên, phảng phất tạo thành một bộ kim hoàng sắc tranh thuỷ mặc, rất là xinh đẹp.

Phía dưới thuyền, đã xúm lại tới rất nhiều người xem náo nhiệt, ngoại trừ số ít mấy người cầm điện thoại di động lên báo động bên ngoài, những người khác tất cả đều dùng di động chụp ảnh lưu niệm, hoặc phát video ngắn. . .

“Hắc hắc hắc. . . Hắc hắc hắc. . .” Lại nhìn boong thuyền trong hồ bơi vị kia tắm rửa đại thúc, hắn đã nhảy tới bể bơi bên trong, vậy mà cùng những mỹ nữ kia chơi đùa đứng dậy, trong miệng còn bản thân say mê địa hô nói, “ không muốn đánh thức ta, không nên quấy rầy ta, để cho ta hảo hảo chơi đùa. . . A a a a. . .”

Ai ngờ, những cái kia bị Lâm Thừa Nghiệp mời tới các mỹ nữ cũng thật có ý tứ, thuyền đều như vậy, các nàng thế mà không có nửa điểm lấy bộ dáng gấp gáp, vậy mà thật dỗ dành vị đại thúc kia, cùng hắn chơi đùa đứng dậy, lại hắt nước, lại vui cười. . .

Nhìn xem lần này không hài hòa tràng cảnh bên trong hài hòa tràng cảnh, Lâm Thừa Nghiệp mỉm cười, tiếp tục giảng thuật nói:

“Tại rốt cục đáp ứng giúp ta xử lý sau chuyện này, Nhạc Vĩnh Niên liền bắt đầu vì ta bày ra.” Lâm Thừa Nghiệp nói nói, “ hắn cầm đi tấm kia tấm da dê, sau đó vơ vét cổ thư, ròng rã nghiên cứu hơn nửa tháng, mới cho ta minh xác hồi phục!

“Hắn nhưng là thật bảo trì bình thản, nhưng bây giờ nhìn lại, hắn mẹ nó bất quá đều là tại cố làm ra vẻ, dẫn ta mắc câu mà thôi.

“Tại cho ta trả lời chắc chắn thời điểm, hắn nói Thất Tinh huyền quan chỗ khó khăn nhất, liền là tìm kiếm thi thể.” Lâm Thừa Nghiệp tiếp tục giảng nói, “ bởi vì ta tỷ tỷ là nữ nhân, cho nên phải dùng thiếu nữ vị thành niên thi thể đến luyện sát, mới có thể thành công!

“Thi thể nguyên nhân cái chết làm sao không quản, chỉ cần là đột tử người, hoặc là tao ngộ tật bệnh đồng đều nhưng, hắn cần chính là các nàng oán niệm.

“Nói cách khác, chúng ta cần 7 cỗ vị thành niên nữ nhân thi thể, mới có thể cho tỷ tỷ của ta thi triển Yếm Thắng chi thuật.

“Thế nhưng là, các ngươi khả năng không biết, chúng ta phúc đến bên này tôn trọng hoả táng, nhất là chết yểu trẻ vị thành niên, gia thuộc liền là lại nghèo, cũng sẽ không đầu cơ trục lợi hài tử thi thể! Cho nên, dùng tiền là căn bản không mua được.

“Nhạc đại sư còn nói cho ta biết, tốt nhất đừng đem thi thể đông lạnh, như thế sẽ giảm xuống luyện sát hiệu quả. Cho nên, ta cũng không có khả năng đi đặc biệt địa phương xa làm đến thi thể!

“Không có thi thể, vậy nói gì đều vô dụng!” Lâm Thừa Nghiệp bất đắc dĩ nói, “ nhưng Nhạc Vĩnh Niên lại đã sớm vì ta mưu đồ tốt hết thảy, hắn gặp ta thực sự sốt ruột, lúc này mới lặng lẽ nói cho ta biết, nói hắn có biện pháp làm đến thi thể!

“Nghe được hắn có biện pháp, ta lập tức tinh thần tỉnh táo, vội vàng hỏi thăm.

“Hắn nói, hắn nhận biết một chút chuyên môn kết âm thân nhân, có lẽ có ít biện pháp, có thể làm đến thi thể. Nhưng là, bởi vì thi thể cần vị thành niên thiếu nữ, cho nên cần một chút vận khí mới được, mà lại nhất định phải một bộ một bộ đến, đuổi kịp mới được.

“Đương nhiên, hắn cũng chưa quên nhắc nhở ta, bởi vì đầu cơ trục lợi thi thể thuộc về hành động trái luật, cho nên thi thể giá cả sẽ khá cao! Mà càng là tuổi trẻ thi thể, giá cả liền càng cao!

“Ta lúc ấy đã tẩu hỏa nhập ma, liền thống khoái mà nói cho hắn biết, ta không thiếu tiền, mua mấy bộ thi thể còn đáng là gì?

“Nhạc Vĩnh Niên hài lòng gật đầu, sau đó lại nói với ta về cái thứ hai nan đề, cái kia chính là thi thể đạt được về sau, như thế nào mới có thể đem thi thể bỏ vào huyền quan!”

Nha. . .

Nghe đến đó, Triệu Ngọc có chút hiểu được, nghe được càng thêm chăm chú.

“Thất Tinh huyền quan vách đá là hướng vào phía trong nghiêng, căn bản không có cách nào leo lên, mà lại độ cao lại cao như vậy, độ khó xác thực phi thường lớn, “ Lâm Thừa Nghiệp nói nói, “ mấu chốt nhất là, chúng ta sự tình không thể lộ ra ngoài ánh sáng, không có khả năng giữa ban ngày trắng trợn địa đi làm, chỉ có thể lựa chọn ban đêm.

“Cho nên, chúng ta chỉ có thể sử dụng ổn thỏa nhất, an toàn nhất biện pháp mới được!

“Mà liên quan tới điểm này, nhạc đại sư cũng đã sớm giúp ta nghĩ kỹ!” Lâm Thừa Nghiệp nói nói, “ phương pháp chính là, lợi dụng thuyền cùng thang mây đến giải quyết!

“Hắn muốn ta chuẩn bị một chiếc thường xuyên hàng đi ở Bạch Sa sông thuyền hàng, sau đó lại đi mua sắm một cỗ đặc chế bản thang mây vận chuyển xe, đem thang mây độ cao gia tăng đến 40 mét, cứ như vậy, chúng ta liền có thể thoải mái mà đi đến huyền quan nơi đó!”

“Cái kia. . .” Triệu Ngọc xen vào hỏi nói, “ huyền quan bên trên không có cái đinh, người không biết nội tình là căn bản mở không ra, liên quan tới vấn đề này. . .”

“Vấn đề này không phải vấn đề của ta, Nhạc Vĩnh Niên nói, da dê sách cổ bên trên có huyền quan mở ra phương pháp chính xác, “ Lâm Thừa Nghiệp nói, “ nhưng chắc là, hắn hắn là sớm thông qua cái gì con đường, đã sớm biết a?”

“Toàn bộ kế hoạch bên trong, duy có một việc vượt ra khỏi hắn mong muốn, cái kia chính là Bạch Sa sông nước cạn, xe thang mây nặng nề, nếu như lên thuyền, sẽ để cho thuyền hàng nước ăn nghiêm trọng, qua không được mấy chỗ chỗ nước cạn liền sẽ mắc cạn!

“Nhưng là, ta tự nhỏ từ trên thuyền lớn lên, vấn đề này tự nhiên không làm khó được ta, “ Lâm Thừa Nghiệp đắc ý nói, “ ta cho thuyền hàng lắp đặt tiềm phù khí, dạng này thuyền hàng liền có thể tăng lớn sức nổi, đạt được tăng lên!

“Cứ như vậy, tất cả vấn đề toàn bộ giải quyết. Ta từ trong nhà lấy ra tỷ tỷ của ta ngày sinh tháng đẻ, Nhạc Vĩnh Niên cũng vì những cái kia nữ thi chuẩn bị thất thải hà áo, vạn sự sẵn sàng, chỉ thiếu thi thể!

“Muốn nói. . .” Lúc này, Lâm Thừa Nghiệp bỗng nhiên ánh mắt ảm đạm cúi đầu, “Khi đó ta không hề do dự lời nói, đương nhiên là giả! Lâm

Triêu Phượng dù sao cũng là thân tỷ tỷ của ta, không là người ngoài, nếu như nàng chết rồi, ta liền. . . Ta liền. . .”

Lâm Thừa Nghiệp không biết nên nói như thế nào, đành phải hung rút mạnh hai cái khói, hồi lâu mới nói: “Nhưng là, mặc kệ nội tâm giãy giụa như thế nào, ta vẫn là không có quay đầu. . .

“Cảnh sát, nói thật, ngay tại lúc này, mặc dù thất bại, ta cũng không cảm giác hối hận. . . Nghĩ tới tỷ tỷ của ta đối ta làm những chuyện kia, ta liền sẽ không còn có bất cứ chút do dự nào!”

“Cho nên, cứ như vậy bắt đầu rồi?” Triệu Ngọc lại hỏi.

“Đúng vậy a, cứ như vậy bắt đầu!” Lâm Thừa Nghiệp hồi ức nói, “ tại cái kia không lâu sau đó, Nhạc Vĩnh Niên liền gọi điện thoại cho ta, nói thứ một cỗ thi thể đã đến, để cho ta đánh 300 vạn đi qua.

“300 vạn hoàn toàn chính xác thật đắt, nhưng với ta mà nói, không đáng kể chút nào!” Lâm Thừa Nghiệp bóp rơi mất cái thứ hai khói , đạo, “Ta lúc này liền đánh cho hắn. Mà liền tại thu tiền cùng ngày, hắn liền cho ta biết sớm hành động, để cho ta đem chuẩn bị xong thuyền hàng lái đến Thất Tinh huyền quan phía dưới đi. . .

“Lần thứ nhất, rất khẩn trương, cũng rất quỷ dị, cái kia dù sao cũng là huyền quan a!” Lâm Thừa Nghiệp nói nói, “ ta quê quán liền là lỏng châu, đối Thất Tinh huyền quan thế nhưng là hiểu rất rõ, khi còn bé nghe ông bà của ta không ít nói liên quan tới huyền quan tà dị sự tình!

“Bất quá, mặc kệ tâm tình như thế nào, kế hoạch là phi thường thuận lợi. Để cho an toàn, ta bên này một người cũng không có đeo, chỉ là giúp bọn họ mở lái thuyền mà thôi!

“Làm thang mây, mở quan tài tài, thả thi thể sự tình, tất cả đều là Nhạc Vĩnh Niên người đang bận việc. . .”

“Không đúng sao, thủy cảnh đâu?” Triệu Ngọc hỏi nói, “ các ngươi vì che giấu tai mắt người, không cho thuyền con qua lại biết, còn giả trang thủy cảnh tiến hành chặn đường, không phải ngươi làm sao?”

“A, đúng đúng đúng. . . Ngươi không nói ta đều quên!” Lâm Thừa Nghiệp gấp vội vàng gật đầu, “Đó cũng là Nhạc Vĩnh Niên phái người làm, đem Thất Tinh huyền quan hai bên chặn đứng, để phòng có thuyền tới.

“Bất quá, thả thứ một cỗ thi thể thời điểm rất thuận lợi, cũng không có cái khác thuyền hàng đi qua.” Lâm Thừa Nghiệp nói, “ quan tài mở ra đến cũng rất thuận lợi, trong quan tài treo trên vách đá không có vật gì.

“Nhạc Vĩnh Niên bọn người đem thi thể cất kỹ về sau, liền để cho ta quỳ xuống đất cầu nguyện, hắn ở bên cạnh tố pháp. Chờ cách làm hoàn tất, hắn lại để cho ta đi tỷ ta ngày sinh tháng đẻ nhét vào thi thể quần áo, sau đó đắp kín quan tài, coi như đại công cáo thành!”

Chương 1220: Số bảy nữ thi

“Ngươi cũng biết, cái thứ nhất huyền quan vị trí khá thấp, chúng ta trước sau dùng không đến một giờ, liền tất cả đều làm xong.” Lâm Thừa Nghiệp lại nói, “ sau đó, ta một mình đem thuyền lái về xưởng đóng tàu, giấu ở một cái tương đối ẩn nấp địa phương, việc này coi như qua!

“Nhạc Vĩnh Niên nói cho ta biết, huyền quan tà sát hiệu lực là chậm rãi phát tác, Tiền kỳ không có cái gì rõ ràng cải biến, chỉ có Hậu kỳ mới có thể xuất hiện hiệu quả.

“Cho nên gọi ta kiên nhẫn chờ đợi...”

“Nói như vậy, ngươi làm thì không có bất cứ gì hoài nghi sao?” Triệu Ngọc hỏi nói, “ ngươi liền không có suy nghĩ một chút, thi thể kia sẽ từ đâu tới?”

“Nghĩ tới, “ Lâm Thừa Nghiệp thừa nhận, “Nhưng là, dù sao đều là thi thể mà! Ta quản nhiều như vậy làm cái gì? Chỉ cần bọn họ không giết người liền thành, đúng không?”

“Ừm...” Triệu Ngọc nhíu mày, hắn vốn muốn đem Cảnh Nhã Ái bị tai nạn xe cộ sự tình nói ra, nhưng vì không đánh gãy Lâm Thừa Nghiệp trôi chảy tính, liền tiếp theo hỏi nói, “ như vậy... Sau đó thì sao?”

“Về sau...” Lâm Thừa Nghiệp hồi ức, “Về sau cứ như vậy một bộ tiếp một bộ địa tới, cách không bao lâu, Nhạc Vĩnh Niên liền sẽ gọi điện thoại cho ta, cho ta biết hành động.

“Mấy lần trước cũng đều phi thường thuận lợi, mà lại...” Lâm Thừa Nghiệp chậc lưỡi nói nói, “ làm cổ thi thể thứ ba sau khi làm xong, tỷ tỷ của ta lại còn thật được một cơn bệnh nặng! Nàng đi Hạ Khẩu tư gia bệnh viện, ở một cái liền ở một tháng!

“Cùng công ty bên này, nàng tuyên bố là thân thể khó chịu, tiến hành an dưỡng, nhưng cho ta cảm giác, nàng trước kia rất ít dạng này, khẳng định là bệnh đến phi thường lợi hại mới đúng!

“Ta cũng phái người đi tìm hiểu qua, “ Lâm Thừa Nghiệp nói, “ nhưng tỷ tỷ của ta giữ bí mật biện pháp làm được đặc biệt tốt, căn bản không nghe được!

“Các ngươi không biết, tỷ ta mặc dù 66, nhưng bình thường chú trọng dưỡng sinh cùng rèn luyện, thân thể một mực cực kỳ tuyệt vời!” Lâm Thừa Nghiệp nói nói, “ ta lúc ấy nửa điểm đều không nghi ngờ, vậy khẳng định là Thất Tinh huyền quan làm ra tác dụng!

“Cho nên, ta trở nên phi thường lo lắng, nghĩ muốn rèn sắt khi còn nóng, liền thúc giục Nhạc Vĩnh Niên, để hắn nhanh lên một chút làm đến thi thể, đem tỷ tỷ của ta giải quyết.

“Thế nhưng là, cái này tôn tử quá xấu rồi, hắn liên tiếp hơn một tháng đều không có tìm cho ta đến, mắt nhìn thấy tỷ ta xuất viện, sau đó lại có thể sinh long hoạt hổ, diễu võ giương oai, đơn giản đem ta chọc tức!

“Tại ta trải qua thúc giục về sau, hắn mới làm ra vẻ địa nói với ta, bán thi bên kia phong thanh thật chặt, thi nguyên khan hiếm loại này chuyện ma quỷ, “ Lâm Thừa Nghiệp tức giận phất tay, “Thẳng đến ta vỗ bàn của hắn, nói còn lại một cỗ thi thể ra 500 vạn thời điểm, hắn lúc này mới thống khoái đáp ứng!

“Những này phong thuỷ thuật sĩ kỳ thật cùng mẹ nó lòng dạ hiểm độc thương nhân không có gì khác biệt, cũng là như vậy lòng tham, ăn người

không nhả xương! @@#% $(nơi đó chửi đổng tiếng địa phương)...”

“Lại sau đó thì sao? Một mực phi thường thuận lợi sao?” Triệu Ngọc hỏi lại.

“Thuận lợi a?” Lâm Thừa Nghiệp sảng khoái nói xong, sau đó lại lắc đầu nói nói, “ thuận lợi cái gì a? Nếu là thuận lợi, hai ta đến tại như bây giờ nói chuyện sao?”

“Ta muốn biết, thứ 5 bộ thi thể cùng thứ 6 bộ thi thể...” Triệu Ngọc hỏi nói, “ cái này hai bộ thi thể, có phải hay không cùng một ngày được bỏ vào huyền quan?”

“Ai?” Lâm Thừa Nghiệp kinh ngạc, “Làm sao ngươi biết? Hoàn toàn chính xác a... Nếu không phải là bởi vì dạng này, chúng ta cũng sẽ không tại Bạch Sa trên sông bận rộn một đêm, đến nhất hôm sau trời đều sáng lên, cái kia sợ hãi a!”

“Vậy ngươi nói rõ chi tiết nói cùng ngày tình huống!” Triệu Ngọc mệnh lệnh.

“Cùng ngày... Cùng ngày lúc đầu cùng thường ngày, Nhạc Vĩnh Niên cho ta biết tới thi thể, để cho ta sớm lái thuyền đuổi tới Vũ Thanh...” Lâm Thừa Nghiệp hồi ức, “Thế nhưng là, ta thuyền đến tiếp hàng địa điểm, lại không nhìn thấy người, chờ thật lâu, Nhạc Vĩnh Niên mới cho ta gọi điện thoại tới...

“Hắn muốn ta... Muốn ta lại nhiều đưa cho hắn 500 vạn, nói là hôm nay nhiều một cỗ thi thể, dạng này liền có thể tăng tốc tiến độ!

“Cảnh sát, ta dù sao cũng là cái thương nhân, nghe xong lời này, ta cũng cảm giác trong này khả năng có vấn đề gì, cho nên liền không có cấp bọn họ thu tiền, mà là ngăn chặn bọn họ, nói xong sự tình về sau lại nói!

“Bọn họ cũng không có cách nào, cho nên chúng ta đêm đó gặp mặt, bọn họ cho ta xem qua hai bộ thi thể, sau đó chúng ta liền lại dựa theo nguyên kế hoạch hành sự!

“Bởi vì một cái đến xử lý hai bộ thi thể, cho nên đêm hôm đó chúng ta bận rộn thật lâu, thế nhưng là...” Lâm Thừa Nghiệp nói nói, “ ta lúc ấy chú ý tới một sự kiện, Nhạc Vĩnh Niên mấy người bọn hắn, sắc mặt một mực là đen nhánh, giống như bởi vì chuyện gì mà cảm thấy khẩn trương...

“Cho nên, ta lần đầu đối bọn họ sinh ra hoài nghi, liền lấy cớ tài chính tài khoản xảy ra vấn đề, cũng không có đem cái kia 500 vạn cho bọn họ.

“Ta cùng bọn họ cam đoan , chờ đến sự tình thuận lợi kết thúc về sau, chẳng những 500 vạn đủ số dâng lên, mà lại 1 ức trả thù lao cũng sẽ một phần không thiếu!

“Mặt khác, ta còn lưu lại một cái tâm nhãn, từ ngày đó về sau, ta liền phái bảo tiêu của ta đi theo dõi bọn họ, bảo đảm bọn họ sẽ không đoạt tiền đi đường loại hình...”

“Cứ như vậy, ở đây sau hai tuần lễ bên trong, “ Lâm Thừa Nghiệp buồn bực nói nói, “ ta một mực chờ đợi đợi cuối cùng một cỗ thi thể đến, lúc này tỷ ta lại hai lần nhập viện rồi!

“Nếu như Nhạc đại sư có thể giúp ta giải quyết cuối cùng một cỗ thi thể, tỷ ta liền triệt để xong! Thế nhưng là... Ai...” Hắn thở dài nói nói, “ hơn nửa tháng về sau, thi thể không có chờ đến, lại chờ được một cái tin tức lớn, huyền quan thi thể bị phát hiện!

“Ha ha ha...” Hắn tố chất thần kinh địa cười to, “Tỷ ta mệnh, thật sự là cứng rắn a! Xem ra, nàng trước kia những cái kia cầu thần bái phật, so ta bên này tà sát muốn lợi hại hơn nhiều a! Ha ha...”

Hắn uể oải địa cười thảm vài tiếng, lại nói: “Đã dạng này, ta cũng liền nhận mệnh!

“Mà lúc này đây, thủ hạ ta cùng ta báo cáo, nói Nhạc Vĩnh Niên nghe được huyền quan tin tức về sau muốn chạy, cho nên, ta liền phái người, đem bọn họ mời đến ta du thuyền đi lên!

“Bất quá...” Lâm Thừa Nghiệp nói nói, “ ta cũng không phải bắt cóc cái gì a, ta thật sự là mời đi theo! Nói thật ra, mặc dù huyền quan bại lộ, nhưng ta đối Nhạc đại sư cùng Thất Tinh huyền quan, vẫn là không có bất luận cái gì hoài nghi!

“Ta chỉ là coi là, là tỷ ta mệnh cứng rắn, ta mệnh không tốt mà thôi, ta thậm chí còn đang cùng đại sư thương lượng, để hắn có thể hay không nghĩ cái biện pháp gì, giúp ta sửa đổi một chút mệnh cách, để cho ta vượt qua ta tỷ đâu!

“Đương nhiên, ta là thương nhân, mục đích của ta không có đạt tới, như vậy... Bọn họ ăn ta nhiều tiền như vậy, có phải hay không chí ít hắn là trả lại cho ta đâu?” Lâm Thừa Nghiệp cười lạnh, “Cho nên, ta đem bọn họ mời đến ta du thuyền đi lên, liền là thương lượng những chuyện này!

“Nếu như ngài không tin, có thể hỏi một chút ta những người hộ vệ kia! Hoặc là... Ân...” Nói, hắn một chỉ những mỹ nữ kia, “Những người mẫu này cũng là có thể làm chứng a!

“Thế nhưng là, đạo cao một thước ma cao một trượng! Nhạc Vĩnh Niên cái này hỗn đản!” Lâm Thừa Nghiệp bỗng nhiên lớn mắng, “ ta làm sao cũng không nghĩ ra, hắn thế mà lại phái người giả mạo cảnh sát, đem chính hắn cho bắt đi!

“Ngươi không biết... Cái kia giúp cảnh sát diễn nhiều giống đâu! Bọn họ nói Nhạc Vĩnh Niên là cái lừa gạt phạm, tại Việt Châu lúc liền đã bị truy nã cái gì, nói đến gọi là một cái hung ác a... Sau đó... Sau đó...”

“Chờ một chút!” Ai ngờ, nghe đến đó, Triệu Ngọc rốt cục nghe không nổi nữa, một thanh đè lại Lâm Thừa Nghiệp cánh tay, lớn tiếng hỏi, “Đem ngươi lời mới vừa nói cho ta đổ về đi, ngươi có phải hay không cho là ta cũng là mẹ nó đồ đần a?

“7 miệng trong quan tài treo trên vách đá rõ ràng đặt vào 7 cái nữ hài thi thể, “ Triệu Ngọc uống nói, “ ngươi lại nói với ta, các ngươi chỉ để vào 6 cái, cái kia... Cái cuối cùng, từ đâu tới! ?”

Chương 1221: Nữ thi là ai?

“Uy... Các ngươi có thể từ phía trên đi xuống sao?” Lúc này, du thuyền phía dưới tới mấy tên phòng cháy nhân viên cứu viện, chính hướng về phía boong thuyền Triệu Ngọc hai người hỏi nói, “ cái thang ở đâu rồi?”

Lâm Thừa Nghiệp chỉ chỉ du thuyền cùng biệt thự đụng nhau cái kia một mặt, ý là cái thang tại cái kia một bên, hiện tại đã không có biện pháp đi xuống.

“Cái kia... Các ngươi nhìn xem cùng phòng ở chỗ giáp nhau, có có thể đường đi ra ngoài sao?” Người phía dưới lại hỏi.

“Đợi lát nữa... Trước chờ một lát a!” Lâm Thừa Nghiệp không có rảnh nghĩ khác, vội vã gấp hướng Triệu Ngọc hỏi nói, “ cảnh sát, ngươi nói rõ một chút, cái gì gọi là 7 cái nữ hài? Rõ ràng chỉ có 6 cái mà!”

“Ta két, ta lừa ngươi có chỗ tốt gì?” Triệu Ngọc kinh ngạc nói, “Cục cảnh sát liễm thi trong phòng nằm 7 cỗ nữ hài thi thể, mỗi một bộ đều là từ trong quan tài treo trên vách đá vận đi ra, cái này còn có thể có lỗi sao?”

“Không... Không thể nào?” Lâm Thừa Nghiệp bẻ mấy ngón tay số, một mặt không thể tưởng tượng nổi, “Làm sao có thể chứ? Thứ 7 cái, bọn họ còn không có cho ta biết đâu!”

“Ta hỏi ngươi, các ngươi hướng trong quan tài treo trên vách đá để đặt thi thể trình tự là cái gì?” Triệu Ngọc vội hỏi.

“Thuận... Trình tự...” Lâm Thừa Nghiệp nghĩ nghĩ, trả lời, “Từ trái hướng phải a... Cuối cùng... Cuối cùng liền bỏ rơi cái kia cao nhất huyền quan, Bắc Đẩu Thất Tinh một viên cuối cùng!”

“Cao nhất huyền quan... Thiên Xu...” Triệu Ngọc dùng ngón tay hư không vẽ lên một cái, nói nói, “ cái kia chính là số 7 nữ thi! Chẳng lẽ... Số 7 nữ thi không phải là các ngươi làm?”

“Cái gì gọi là số 7 nữ thi a?” Lâm Thừa Nghiệp lộn xộn, “Ta chỉ biết là, khi chúng ta mở ra mỗi một cái quan tài thời điểm, trong quan tài tất cả đều là trống không. Nhưng cao nhất cỗ quan tài kia, chúng ta thật còn chưa tới phải gấp mở ra đâu!

“Trước đó, chúng ta chỉ là dùng cái kia thang mây làm qua thí nghiệm, nghiệm chứng quá cao độ, nhưng thật không có chạm qua...

“Ngươi suy nghĩ một chút a, Nhạc Vĩnh Niên lừa ta, Thất Tinh huyền quan đều là hắn quỷ kế, nếu như đã gom góp 7 bộ thi thể, chỉ sợ hắn sớm liền cầm lấy tiền chuồn mất! Ta còn đi chỗ nào tìm hắn đi?”

Đúng thế...

Triệu Ngọc lúc này mới nhớ tới, lúc trước hắn cũng từng có dạng này nghi hoặc, đã 7 bộ thi thể tất cả đều sắp đặt hoàn tất, cái kia lừa gạt phần tử há không đã sớm hắn là đường chạy?

Làm sao có thể đợi đến huyền quan thi thể bị phát hiện về sau lại chạy đường đâu?

Chẳng lẽ... Lâm Thừa Nghiệp nói đến đều là thật, bọn họ thật, còn không có làm đến thứ 7 bộ thi thể?

Cái kia... Cái này số 7 nữ thi —— sẽ là ai chứ?

Trong chốc lát, Triệu Ngọc nhớ lại liên quan tới cỗ thi thể này từng li từng tí:

Số 7 nữ thi đến nay không có bị xác nhận thân phận, người này cũng không tại hỏa táng tràng hỏa hoa trên danh sách;

Số 7 nữ thi không có tan trang vết tích, trên thân mặc quần áo nhan sắc, cùng cái khác nữ thi có xuất nhập;

Mấu chốt nhất, là số 7 nữ thi trong quần áo cũng không có phát hiện Lâm Triêu Phượng ngày sinh tháng đẻ. Mà lại, nữ tử này thi thể bên trên sinh ra xác nguyên hình nhiều nhất...

Cái này. . .

Hồi ức những chi tiết này, không thể nghi ngờ để Triệu Ngọc càng thêm tin tưởng, số 7 nữ thi cũng không phải là cùng mặt khác 6 cỗ nữ thi thuộc về một cái hệ liệt!

Như vậy... Cô bé này —— đến cùng là ai?

Nàng lại là lúc nào được bỏ vào huyền quan đây này?

“A? Nguyên lai... Nguyên lai không phải nằm mơ a...” Giờ này khắc này, cái kia tắm rửa đại thúc rốt cục như ở trong mộng mới tỉnh, đối mặt với rất nhiều mỹ nữ nói nói, “ nói như vậy... Ta... Nhà của ta... Ai u... Nhà của ta a!”

Nói, hắn lảo đảo leo ra bể bơi, tay vịn lan can nhìn xuống dưới, lúc này mới thình lình thấy rõ ràng, mình vậy mà thân ở một chiếc to lớn du thuyền phía trên.

Hoa...

Phía dưới những người xem náo nhiệt xem xét du thuyền bên trên xuất hiện một cái không mảnh vải che thân đại thúc, lập tức một mảnh xôn xao.

“Cái này. . . Đây là du thuyền a?” Đại thúc lại là không hề hay biết, một mặt mộng bức, “Du thuyền mắc cạn sao? Thế nhưng là... Bãi biển ở phía trước đâu! Đây là chạy đến lái vào đây, vẫn là...”

Đại thúc như thế nháo trò, boong thuyền còn có chu vi tất cả đều náo nhiệt lên.

Lâm Thừa Nghiệp đành phải đến gần Triệu Ngọc, rất lớn tiếng nói: “Cảnh sát, các ngươi nhưng phải thật tốt điều tra thêm a, cái này thứ 7 cỗ nữ thi, ta nhưng thật không biết là chuyện gì xảy ra!

“Vẫn là chờ đuổi kịp Nhạc Vĩnh Niên, hảo hảo hỏi một chút cái kia rùa tôn tử đi!” Hắn lắc đầu nhíu mày, “Ai biết, hắn đây là lại đang suy nghĩ cái gì quỷ kế đâu!

“Có phải hay không, Yếm Thắng chi thuật liền phải kết thúc, hắn muốn lợi dụng cỗ thi thể kia làm cái gì văn chương?

“Tỉ như, khi chúng ta chuẩn bị để đặt cuối cùng một cỗ thi thể thời điểm, vừa mở quan tài phát hiện bên trong có người. Hắn liền thừa cơ lừa gạt ta đây hết thảy đều là thiên mệnh sở quy, nói ta đụng không được tỷ tỷ của ta loại hình chuyện ma quỷ, để cho ta thu tay lại cái gì?

“Cái này tên giảo hoạt, quá âm hiểm...”

Thật sao?

Triệu Ngọc tử cân nhắc tỉ mỉ một cái, lại cảm giác cũng không phải là như Lâm Thừa Nghiệp tưởng tượng như thế. Thứ bảy miệng huyền quan cao 40 mét hơn, nếu như không có Lâm Thừa Nghiệp thang mây cùng

thuyền hàng, bọn họ làm sao làm?

Muốn vạn nhất, thứ 7 bộ thi thể cùng Nhạc Vĩnh Niên cũng không có quan hệ, cái kia chuyện này, nhưng chính là một loại khác tính chất...

“Ừm... Cảnh sát!” Lâm Thừa Nghiệp lo lắng địa nói nói, “ ta hiện tại biết sai, ta đem ta biết tất cả đều báo cho ngài, ta chỉ muốn hỏi một câu, liên quan tới Thất Tinh huyền quan sự tình, của ta tội trạng lớn sao?

“Có phải hay không... Ta phải ngồi tù a?” Lâm Thừa Nghiệp lại vội vã cuống cuồng trên dưới lục lọi một phen, giống như đang tìm điện thoại, nói nói, “ nếu như đúng vậy, ta phải nhanh liên hệ luật sư của ta!

“Có chuyện ta hi vọng ngài có thể minh bạch, ta cũng là người bị hại a! Ta bị Nhạc Vĩnh Niên tên hỗn đản kia lừa, kẻ cầm đầu đều là bọn họ...”

“Ngươi, vẫn là lưu đến cục cảnh sát đi nói đi!” Triệu Ngọc trong đầu còn đang suy nghĩ số 7 nữ thi vấn đề, lúc này thẳng thắn cứng rắn địa nói với Lâm Thừa Nghiệp, “Nhạc Vĩnh Niên thi thể cũng không phải là mua được, mà là từ hỏa táng tràng trộm được! Ngươi làm người bán, khẳng định khó thoát chịu tội!”

“Cái gì? Hỏa táng tràng?” Lâm Thừa Nghiệp kinh ngạc, “Nói đùa cái gì, hỏa táng tràng sao có thể trộm thi thể? Cái kia không đã sớm bị cảnh sát phát hiện? Người chết gia thuộc đều là kẻ ngu sao?

“Cảnh sát, cảnh sát...” Hắn tranh thủ thời gian hai tay thở dài, năn nỉ nói, “ ngươi nhưng phải làm chủ cho ta a, ta mặc dù dùng tiền mua thi thể, nhưng ta cũng không biết thi thể nơi phát ra a, có tội... Vẫn là Nhạc Vĩnh Niên gia hoả kia...”

“Đừng làm rộn, bây giờ nói cái này còn có cái gì dùng?” Triệu Ngọc lắc đầu, “Ngươi đến bây giờ còn không biết hối cải sao? Nếu như không phải ngươi rắp tâm không tốt, làm sao có thể dẫn xuất nhiều chuyện như

vậy?

“Ta không phải hù dọa ngươi!” Triệu Ngọc con mắt trừng một cái, “Chỉ bằng ngươi sở tác sở vi, đã có thể cáo ngươi mưu sát! Còn có, ngươi biết ngày đó bỗng nhiên thêm ra tới cổ thi thể thứ sáu, là thế nào tới sao?

“Vậy rất có thể là Nhạc Vĩnh Niên kiếm tiền sốt ruột, cố ý Khai xe đụng chết một cái vô tội nữ hài nhi! ! !”

“A! ?” Nghe thấy lời ấy, Lâm Thừa Nghiệp như bị sét đánh, nhất thời bưng bít lấy trái tim, ngồi phịch ở boong thuyền, trong miệng thì thào niệm nói, “ không có khả năng... Không có khả năng... Không có khả năng a...”

Tích tích...

Nhưng vào lúc này, Triệu Ngọc điện thoại di động vang lên, sau khi nhận nghe, trong loa lập tức truyền đến Tằng Khả thanh âm hưng phấn:

“Tổ trưởng, Nhạc Vĩnh Niên một đám đều bị chúng ta bắt được! Tính cả giả mạo cảnh sát, tổng cộng là 10 người!”

“Tốt! Quá tốt rồi!” Đạt được tin tức này, Triệu Ngọc lập tức thở dài ra một hơi.

“Bất quá...” Tằng Khả lại nói, “ ta vừa rồi xác nhận một lần, hỏa táng tràng cái kia Bạch Lãng, cũng không có ở trong đó.”

“Nha...” Triệu Ngọc vội vàng phân phó, “Cái kia liền mau hỏi một chút Nhạc Vĩnh Niên, hắn có khả năng biết Bạch Lãng núp ở chỗ nào? Còn có, thuận tiện hỏi hỏi hắn còn có cái gì đồng bọn, nếu như có, lập tức áp dụng bắt!”

Chương 1222: Cùng với nàng có quan hệ a?

Trời chiều cuối cùng từ xa xa đường chân trời bên trên rơi xuống, đại địa sa vào một mảnh trong bóng đêm.

Bởi vì lo lắng tắm rửa đại thúc biệt thự không cách nào thừa trọng, phát sinh đổ sụp, Triệu Ngọc đám người cũng không có mạo muội tiến vào phòng, cuối cùng vẫn là dọc theo phòng cháy đám cảnh sát đưa lên thang dây, an toàn địa bò xuống du thuyền.

Nơi đó cảnh sát hình sự sớm đã chờ đã lâu, Lâm Thừa Nghiệp vừa hạ xuống địa, liền bị bọn họ sớm mang lên xe cảnh sát, áp hướng phúc đến cục cảnh sát mà đi.

Mà Triệu Ngọc thì lưu tại nguyên chỗ, cùng phụ trách xử lý sự cố chúng nhân viên cảnh sát làm một cái đơn giản giao tiếp, đem sự tình ngọn nguồn giảng cái rõ ràng.

Du thuyền mặc dù tạo thành lớn vô cùng phá hư, nhưng vạn hạnh chính là không có phát sinh nhân viên thương vong. Căn cứ hải cảnh bên kia tin tức, những cái kia sớm nhảy xuống biển Lâm Thừa Nghiệp bọn bảo tiêu, cũng đều bị bình yên vô sự địa cứu lên.

Cho nên, liên quan tới du thuyền đến tiếp sau xử lý công việc, liền không có Triệu Ngọc chuyện gì.

Triệu Ngọc tìm một xe cảnh sát , đồng dạng chạy tới phúc đến cục cảnh

sát, đi hoàn thành phá án làm việc.

Hắn vừa mới lên xe, Tằng Khả bên kia liền truyền đến tin tức mới nhất.

“Tổ trưởng, “ Tằng Khả báo cáo nói, “ hải cảnh nhóm đã bắt lấy cái kia Khai du thuyền thuyền trưởng, Lâm Thừa Nghiệp nói không sai, người kia thật là bị Nhạc Vĩnh Niên mua được!

“Nhưng là, bọn họ tại áp dụng kế hoạch bên trên sinh ra khác nhau.

“Nhạc Vĩnh Niên bản ý, là sợ mình giả trang cảnh sát mưu kế không thành, lúc này mới mua được thuyền trưởng.

“Đến lúc đó, một khi Lâm Thừa Nghiệp muốn gia hại bọn họ, liền để thuyền trưởng đem thuyền vọt tới lục địa, chế tạo Hỗn Loạn, sau đó thừa cơ chạy trốn!” Tằng Khả giới thiệu, “Nhưng mà, thuyền trưởng lại lĩnh hội sai, Nhạc Vĩnh Niên mưu kế lúc đầu đều thành công, nhưng thuyền trưởng lo lắng cho mình bại lộ, cho nên mới khóa lại bánh lái, bỏ thuyền chạy trốn chạy!

“Người thuyền trưởng kia nói, hắn cũng không nghĩ tới hậu quả sẽ nghiêm trọng như vậy, hơi kém đụng thuyền, hiện tại sợ đến không được!”

“Được rồi, trước đừng quản những thứ này, “ Triệu Ngọc thúc giục, “Ta để ngươi hỏi Nhạc Vĩnh Niên sự tình, hắn nói sao?”

“Nói, hắn thừa nhận huyền quan sự tình, là bọn họ cùng một chỗ hợp mưu lừa gạt Lâm Thừa Nghiệp, “ Tằng Khả trả lời, “Bất quá, hắn nhưng là nói, liên quan tới Thất Tinh huyền quan ban sơ thiết kế phương án, đều là cái kia Bạch Lãng làm ra! Cũng không phải là Nhạc Vĩnh Niên bản nhân bản gốc!”

“Cái gì? Bạch Lãng?” Triệu Ngọc ngoài ý muốn, “Lại là hắn?

“Đúng vậy, “ Tằng Khả nói, “ sáng ý là Bạch Lãng, nhưng phần lớn chi tiết, lại tất cả đều là Nhạc Vĩnh Niên bọn người tiếp thu ý kiến quần chúng, cùng một chỗ bày kế.

“Đám người này là một cái phân công có thứ tự, kinh nghiệm phong phú lừa gạt đội, mặc dù còn không có triệt để bàn giao, nhưng hắn không phải là vi phạm lần đầu!”

“Cái kia... Bạch Lãng đâu?” Triệu Ngọc vội hỏi.

“Nhạc Vĩnh Niên nói, từ khi huyền quan sự tình bại lộ về sau, Bạch Lãng đã không thấy tăm hơi! Bọn họ đã từng ý đồ liên lạc qua Bạch Lãng, nhưng đều không tìm được!” Tằng Khả trả lời, “Lúc ấy, Nhạc Vĩnh Niên mấy người cũng muốn chạy đường, lại bị Lâm Thừa Nghiệp người cho cản lại, lúc này mới bị dẫn tới du thuyền bên trên.

“Trước mắt, Nhạc Vĩnh Niên cho chúng ta cung cấp mấy cái Bạch Lãng khả năng tiến về địa chỉ, chúng ta đã phái người đi tìm!

“Hắn còn nói, hắn đội đều tại, đã tất cả đều bị chúng ta bắt được, duy chỉ chạy Bạch Lãng một cái...”

“Nha...”

Không biết tại sao, làm Triệu Ngọc nghe được tin tức này về sau, chợt trong lòng khẽ động, cảm giác chỗ nào có chút không đúng?

“Đúng rồi, còn có một cái vô cùng trọng yếu sự tình, Nhạc Vĩnh Niên cũng bàn giao!” Tằng Khả lại nói, “ liên quan tới số 6 nữ thi Cảnh Nhã Ái, Nhạc Vĩnh Niên nói, nữ hài kia hắn là bị Bạch Lãng đâm chết!”

“Ồ? Thật?” Mặc dù trước đó đã có chỗ dự phán, nhưng đạt được kết quả này, Triệu Ngọc vẫn là cảm giác có chút chấn kinh.

“Đúng!” Tăng Khả bận bịu nói, “ Nhạc Vĩnh Niên nói cùng chúng ta trước đó phân tích đồng dạng, Bạch Lãng rất sớm đã bày ra kế sách này, sớm thời gian rất lâu, tại nhà tang lễ ẩn núp xuống tới, đồng thời cho lò thiêu động tay chân.

“Sau đó , chờ bọn họ thiết kế dẫn Lâm Thừa Nghiệp vào cái bẫy về sau, Bạch Lãng liền bắt đầu một bộ tiếp một bộ địa chuyển vận thi thể. Nhạc Vĩnh Niên nói, Bạch Lãng tại nhà tang lễ thủy chung là đơn độc hành động, không có cái khác đồng bọn.

“Lúc đầu, bọn họ mấy lần trước đều rất thành công.” Tăng Khả tiếp tục giới thiệu, “Nhưng duy chỉ có đang chuẩn bị chuyển vận số 5 thi thể vào đêm đó, lại xuất hiện ngoài ý muốn.

“Cùng ngày, bọn họ lúc đầu tại bờ sông giao tiếp, nhưng Bạch Lãng bỗng nhiên công bố, muốn Nhạc Vĩnh Niên chuẩn bị thêm một bộ áo liệm, nói cái kia bên cạnh lại tới một cỗ thi thể, dứt khoát duy nhất một lần bán cho Lâm Thừa Nghiệp hai bộ thi thể, có thể nhiều kiếm một bút!

“Nhưng mà , chờ giao tiếp về sau, Nhạc Vĩnh Niên mới phát hiện, cái kia mới xuất hiện thi thể máu me khắp người, rõ ràng không phải từ nhà tang lễ lấy được!

“Về sau, tại Nhạc Vĩnh Niên đám người liên tục truy vấn dưới, Bạch Lãng lúc này mới thừa nhận, là hắn trên đường không cẩn thận đụng chết một cái tiểu nữ hài, cho nên mới sẽ nhiều hơn một cỗ thi thể!

“Lúc ấy, bọn họ phát sinh kịch liệt tranh chấp, Nhạc Vĩnh Niên không chịu sử dụng bị đâm chết nữ hài thi thể, lo lắng tương lai huyền quan bại lộ, sẽ khiến cảnh sát điều tra!

“Thế nhưng là, Bạch Lãng lại khăng khăng như thế, đồng thời uy hiếp Nhạc Vĩnh Niên bọn người, nếu như không đồng ý, vậy hắn liền đem bí

mật nói ra, mọi người đồng quy vu tận!

“Cứ như vậy, Nhạc Vĩnh Niên rơi vào đường cùng mới cho Lâm Thừa Nghiệp gọi điện thoại...”

Sự tình phía sau, Triệu Ngọc đã cơ bản từ Lâm Thừa Nghiệp nơi đó hiểu được, lúc này mới tranh thủ thời gian tiến nhập kế tiếp vấn đề quan trọng: “Tằng Khả, cái kia liên quan tới số 7 nữ thi sự tình, Nhạc Vĩnh Niên là thế nào nói?”

“Ta nói với hắn, nhưng hắn liền là không tin!” Tằng Khả cũng là không hiểu nói nói, “ Nhạc Vĩnh Niên cùng hắn đồng bọn tất cả đều công bố, bọn họ hết thảy giúp Lâm Thừa Nghiệp sắp đặt 6 bộ thi thể, tuyệt đối không có thứ 7 cỗ!

“Bọn họ cũng không biết, cái này thứ 7 vốn là từ đâu tới?”

“Cái kia... Bọn họ động đậy thứ bảy miệng huyền quan sao?” Triệu Ngọc hỏi.

“Không có!” Tằng Khả nói nói, “ bọn họ trả lời phi thường khẳng định, tuyệt đối chưa có đụng tới cao nhất chiếc kia huyền quan, vì thế tất cả đều cảm thấy không thể tưởng tượng nổi đâu!”

“Quả nhiên không biết a?” Triệu Ngọc nhíu mày, càng phát ra cảm thấy kỳ quặc.

“Chuyện này hắn là phi thường xác định, nhưng là thời gian quá gấp, chúng ta bây giờ còn tại ca nô bên trên, còn chưa lên bờ đâu!” Tằng Khả nói nói, “ tổ trưởng, chờ một lúc lên bờ, ta cùng Tiểu Thôi sẽ lại đem cả cái chuyện đã xảy ra, lại kỹ càng hỏi thăm một lần! Có cái gì tình huống mới, nhất định kịp thời hướng ngài báo cáo.”

“Được... Chú ý an toàn!” Triệu Ngọc dặn dò xong tất, lúc này cúp xong

điện thoại.

Lúc này, hắn ngồi xe cảnh sát đã rời đi khu biệt thự vực, chạy lên cầu vượt.

Sắc trời tất cả đều đen lại, cầu vượt hai bên đèn đường đúng hạn đốt sáng lên, đèn đuốc chiếu rọi phía dưới, hiển thị rõ Phúc Lai thị bóng đêm chi mị.

Hô...

Triệu Ngọc thật sâu hít thở một cái, giờ phút này, hắn vẫn là cảm giác, tại huyền quan án bên trong, tựa hồ còn ẩn giấu đi rất trọng yếu bao nhiêu đồ vật, không có bị hắn khai quật ra.

Mà lại, không chỉ là số 7 nữ thi vấn đề, tựa hồ vụ án bản thân vẫn tồn tại mỗ cái trọng yếu điểm đáng ngờ.

Cái này điểm đáng ngờ... Sẽ là gì chứ?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc ổn định lại tâm thần, lại đem cả sự kiện nhớ lại một cái. Hắn càng hồi ức, lại càng thấy đến chỗ nào không đúng sức lực...

Trong quan tài treo trên vách đá nữ thi... Bàng Trí Huy hội trưởng cùng hắn miêu tả huyền quan lai lịch... Lâm Thừa Nghiệp đối tỷ tỷ của hắn hận... Đại sư Diêu Hồng từng nói với hắn những lời kia... Nhạc Vĩnh Niên gạt người quỷ kế; không có có thân phận số 7 nữ thi, còn có cái kia biến mất không thấy gì nữa Bạch Lãng...

Đây hết thảy hết thảy, đều để Triệu Ngọc cảm giác, huyền quan án tựa hồ so với hắn sở liệu nghĩ đến muốn càng thêm phức tạp! Tại trận này quỷ dị trong vụ án, còn giống như ẩn giấu đi cái gì càng lớn âm mưu...

Như vậy... Sẽ là gì chứ?

Vạn vật đều có trùng hợp, Triệu Ngọc tin tưởng đạo lý này, thế nhưng là liên quan tới huyền quan án, sẽ là một cuộc trùng hợp sao?

Vừa nghĩ tới trùng hợp, hắn liền không chịu được nghĩ đến kỳ ngộ của mình hệ thống, như vậy..."Khôn càn" quẻ đến đây, có thể kết thúc a?

Chính nghĩ đến chỗ này, điện thoại của hắn bỗng nhiên lại vang lên, mà lần này lại không phải Tằng Khả đánh tới, mà là tại phía xa Hạ Khẩu Miêu Anh!

Triệu Ngọc biết, Miêu Anh hiện tại ngay tại viếng thăm Lâm Triêu Phượng bản nhân, lúc này đánh tới, tất nhiên là hướng mình báo cáo tình huống.

Ai?

Ai ngờ, nghĩ tới Lâm Triêu Phượng, Triệu Ngọc bỗng nhiên dâng lên một tia dị dạng, trong lòng nhịn không được suy nghĩ đạo, liên quan tới chính mình vừa rồi thiết tưởng cái kia âm mưu, có thể hay không cùng Lâm Triêu Phượng bản nhân có quan hệ đâu?

Chương 1223: Đột nhiên ngoài ý muốn

“Ta cùng nàng chính diện hỏi thăm một lần...” Trong điện thoại, Miêu Anh nói với Triệu Ngọc, “Nguyên lai, Lâm Triêu Phượng đến chính là ám tật, liền là loại kia nói ra không dễ nghe phụ khoa bệnh!

“Cho nên, nàng đương nhiên sẽ không theo ai mới nói?”

“Nha... Thì ra là như vậy?” Triệu Ngọc cũng là cảm giác có chút ngoài ý muốn. Trách không được, Lâm Triêu Phượng muốn đi nhìn tư nhân bác sĩ, hơn nữa còn phải cần một khoảng thời gian tĩnh dưỡng đâu!

“Cũng chính bởi vì nguyên nhân này, “ Miêu Anh tiếp tục giới thiệu, “Lâm Triêu Phượng cùng bạn trai của hắn Thôi Nhất Văn sinh ra vô cùng nghiêm trọng mâu thuẫn, cho rằng những bệnh này đều là Thôi Nhất Văn truyền cho nàng!

“Xảo phải là, làm ta hỏi thăm Lâm Triêu Phượng thời điểm, Thôi Nhất Văn cũng ở tại chỗ, hai người bọn họ ngay tại một tiệm cơm Tây bên trong ăn cơm, hắn là còn ở đàm luận chuyện này, bầu không khí rất không thoải mái...”

Ân...

Triệu Ngọc lắng nghe, trong lòng lại đang suy nghĩ, Lâm Triêu Phượng trận này bệnh tới vừa đúng, cái này có thể hay không... Cũng là Nhạc Vĩnh Niên bọn người sử dụng âm hiểm mánh khoé đâu?

Vẫn là nói... Lâm Triêu Phượng có khả năng —— giả bệnh?

“Liên quan tới Thất Tinh huyền quan sự tình, ta đem Thôi Nhất Văn đẩy ra, đơn độc hỏi thăm Lâm Triêu Phượng!” Miêu Anh tiếp tục nói, “Lâm Triêu Phượng nghe xong phi thường ngoài ý muốn, biểu thị nàng cho tới bây giờ chưa nghe nói qua việc này!”

“Ồ?” Triệu Ngọc vội hỏi, “Vậy ngươi cảm thấy thế nào?”

“Ta nhìn kỹ một cái phản ứng của nàng, không có chút nào sơ hở!” Miêu Anh trả lời khẳng định, “Hoặc là, là nàng cùng huyền quan án thật không có quan hệ; hoặc là, liền là tâm lý của nàng tố chất quá tốt rồi, hoặc là đã sớm chuẩn bị!

“Ta trả lại cho nàng nhìn tấm kia ngày sinh tháng đẻ, “ Miêu Anh lại nói, “ nàng hào không phủ nhận, là cái kia Diêu Hồng giúp nàng viết, trên giấy vàng xác thực vì nàng ngày sinh tháng đẻ.

“Cùng ngươi bên kia lấy được tin tức đồng dạng, nàng nói Diêu Hồng cho nàng viết qua rất nhiều tương tự ngày sinh tháng đẻ, viết xong sau, nàng liền tất cả đều thả về đến trong nhà thư phòng, cùng nàng người thân cận, tất cả đều có cơ hội cầm tới.

“Còn có, liên quan tới Diêu Hồng, Lâm Triêu Phượng là phi thường tín nhiệm.” Miêu Anh tiếp tục, “Nàng nói cho ta biết, kỳ thật Diêu Hồng mặt ngoài là phong thủy đại sư, nhưng trên thực tế, chỉ là nàng một cái tri kỷ bằng hữu mà thôi.

“Nàng mỗi một lần đi tìm Diêu Hồng đoán chữ giải quẻ, kỳ thật càng giống là một loại tâm lý trị liệu, nói dông dài một chút phiền lòng việc vặt, có thể thư giải áp lực của nàng...”

“Ừm, “ Triệu Ngọc vội nói, “Chúng ta điều tra Diêu Hồng ngọn nguồn, hắn hiềm nghi đã bị loại bỏ!”

“Ta cũng đã hỏi liên quan tới ngự dụng thầy phong thủy sự tình!” Miêu Anh lại nói, “ Lâm Triêu Phượng nói nàng muốn làm quyết định trọng đại trước đó, thường đi Phúc Lai Mụ tổ miếu, đi tìm một vị Tĩnh Di Thiền Sư hỏi quẻ. Người này, có lẽ các ngươi có thể đi giải một cái...”

Nha...

Nghe được Miêu Anh, Triệu Ngọc lúc này mới chợt nhớ tới, hắn còn không có đem Lâm Thừa Nghiệp cùng Nhạc Vĩnh Niên đám người sự tình báo cho Miêu Anh đâu!

Miêu Anh bên kia nắm giữ tin tức, còn hết hạn tại Diêu Hồng nơi đó.

Bất quá, cái này cũng không thể chỉ trách Triệu Ngọc, từ khi phát hiện Nhạc Vĩnh Niên về sau, hắn vẫn luôn chỗ đang kịch liệt sinh tử vận tốc bên trong, Tắng Khả cùng Thôi Lệ Châu cũng là một khắc cũng không có nhàn rỗi, làm sao có thời giờ cho Miêu Anh gọi điện thoại?

Theo lý thuyết, chuyện bây giờ có một kết thúc, Triệu Ngọc lẽ ra đem tin tức mới nhất nhanh nói cho Miêu Anh biết được.

Nhưng mà, như thời điểm này, Triệu Ngọc tư duy chợt chuyển đến nơi khác, hắn liền nghĩ tới mình trước đó cái kia cảm giác khác thường tới.

Liên quan tới huyền quan án, có thể hay không còn có một khả năng khác?

Hắn luôn cảm giác, trận này liên quan tới Thất Tinh huyền quan âm mưu quá mức tinh vi, tinh vi đến cũng không phải là một cái lừa gạt đội liền có thể khống chế toàn cục tình trạng!

Lâm Thừa Nghiệp như vậy khôn khéo, làm sao có thể khăng khăng một mực như vậy vào cuộc?

Trừ phi, cái này thiết lập ván cục người, đối Lâm Thừa Nghiệp vô cùng vô cùng hiểu rõ.

Như vậy, trên cái thế giới này, còn có ai đối Lâm Thừa Nghiệp hiểu rõ nhất đâu?

Chỉ sợ... Chỉ có nàng a?

Bởi vậy, Triệu Ngọc không thể không lại đem lực chú ý tất cả đều chuyển dời đến Lâm Triêu Phượng trên thân.

Nữ nhân này có thể thành lập Vân Hải tập đoàn, tất nhiên không phải một cái nữ nhân đơn giản, nàng tại cửa hàng quát tháo phong vân, tất nhiên gặp quá nhiều ngươi lừa ta gạt, hiểu được trong đó huyền cơ.

Như vậy có thể hay không...

Cả kiện huyền quan án, đều cùng Lâm Triêu Phượng có quan hệ?

Tỉ như, Lâm Triêu Phượng sớm phát hiện Lâm Thừa Nghiệp bí mật, sau đó cố ý đem huyền quan sự tình bóc phát ra tới, dùng cái này đến trừng trị Lâm Thừa Nghiệp?

Cũng hoặc là, chuyện này kẻ đầu têu, bản thân liền là Lâm Triêu Phượng, là nàng thiết hạ cái này tinh xảo mà khổng lồ âm mưu?

Nhạc Vĩnh Niên bọn người là song trọng gián điệp, nó chân chính cố chủ là Lâm Triêu Phượng?

Lâm Triêu Phượng đem đệ đệ của nàng cho đùa bỡn rồi?

Hoặc là...

“Triệu Ngọc... Triệu Ngọc!” Lúc này, trong điện thoại di động thình lình

truyền đến Miêu Anh thanh âm, “Ngươi không sao chứ? Tại sao không nói chuyện?”

“Miêu... Miêu Miêu a...” Triệu Ngọc vội vàng hỏi, “Trên người ngươi mang không mang lấy máy nghe trộm a? Ta trước đó để Tằng Khả làm cái chủng loại kia, có thể dán?”

“Ừm... Giống như đeo, ngươi...” Miêu Anh lập tức lĩnh ngộ ý đồ của hắn, “Ngươi sẽ không muốn để cho ta cho Lâm Triêu Phượng sử dụng a?”

“Chính là cái này ý tứ!” Triệu Ngọc gật đầu.

“Mặc dù... Chúng ta không thể xác định Lâm Triêu Phượng thật giả, nhưng sử dụng loại vật này...” Miêu Anh có vẻ hơi khó xử.

“Ngươi hiện tại ở đâu chút đấy? Còn cùng với Lâm Triêu Phượng sao?” Triệu Ngọc hỏi nói, “ nếu là ngươi cảm giác lương tâm không qua được, vậy liền để Nhiễm Đào đi làm!”

“Nhiễm Đào không tại, “ Miêu Anh trả lời, “Ta ngay tại cửa nhà hàng miệng đâu! Ngươi chờ một chút, ta trước... Trước hết nghĩ cái trở về lý do, sau đó lại thừa cơ... Thừa cơ... Ai?”

Ai ngờ, Miêu Anh nói nói, bỗng nhiên truyền đến dị dạng thanh âm.

“Ừm? Thế nào?” Triệu Ngọc vội hỏi.

Nhưng mà, Miêu Anh bên kia tựa hồ là xảy ra chuyện gì tình huống ngoài ý muốn, cũng không truyền đến trả lời, cũng không có cúp điện thoại.

Triệu Ngọc chỉ nghe điện thoại trong loa thình lình truyền đến một trận chói tai tiếng oanh minh, trong đó còn có Miêu Anh cấp tốc chạy vội

tiếng bước chân, cùng tiếng thở dốc...

A?

Tình huống như thế nào?

Triệu Ngọc kinh hãi, vội vàng đối điện thoại di động kêu gọi: “Miêu Miêu, đến cùng làm sao vậy, nói chuyện, nói chuyện a...”

Kết quả, trong điện thoại di động chẳng những không có truyền đến Miêu Anh đáp lời, ngược lại đột nhiên tuôn ra một tiếng oanh thiên tiếng vang:

Dát... Kít...

Oanh...

Ngay sau đó là tiếng thủy tinh bể, cùng rất nhiều người kinh hô...

“Không thể nào?” Triệu Ngọc đối microphone lo lắng thúc hỏi, “Miêu Miêu, Miêu Miêu, đáp lời a, đến cùng xảy ra chuyện gì rồi?”

“Không được nhúc nhích... Lấy tay ra...” Mấy giây về sau, trong điện thoại thình lình truyền đến Miêu Anh hét to, hẳn là Miêu Anh ngay tại rút súng đối người nào đó.

Xuống chút nữa, trong điện thoại một trận ồn ào, tựa hồ Miêu Anh cái kia mặt sinh ra to lớn Hỗn Loạn, có tiếng kinh hô, có tiếng vỡ vụn, còn có tiếng cầu cứu...

Xoẹt xẹt nha...

Hơn mười giây về sau, theo điện thoại xoẹt xẹt rung động, bên trong rốt cục truyền đến Miêu Anh rõ ràng thanh âm, nàng tựa hồ ngay tại đối

người nào đó hô:

“120, còn đứng ngây đó làm gì? Tranh thủ thời gian gọi xe cứu thương... Uy... Uy...” Rất nhanh, Miêu Anh ngược lại xông điện thoại di động microphone gấp rút hỏi nói, “ uy, Triệu Ngọc, ngươi còn tại nghe sao? Điện thoại không có ném hỏng a?”

“Đang nghe, đang nghe!” Triệu Ngọc vội vàng thúc hỏi, “Ta ở đây Miêu Miêu, mau nói cho ta biết, ngươi nơi đó đến cùng xảy ra chuyện gì rồi? Ngươi không sao chứ?”

“Ta không sao!” Miêu Anh dùng sức thở dốc một hơi, nói nói, “ một chiếc xe hơi... Vừa mới vọt vào nhà hàng, đánh tới Lâm Triêu Phượng!

“Hô... Hô... Người lái xe, đã hôn mê, chính là... Liền là cái kia —— Bạch Lãng! ! !”

Chương 1224: Bạch Lãng khẩu cung

Mình đã trở lại....Hôm nay cắm mặt bù chương

Sau mười lăm phút, Triệu Ngọc đã tới Phúc Lai cục cảnh sát, cùng Tằng Khả cùng Thôi Lệ Châu tụ hợp đến một chỗ. Giờ phút này, Thôi Lệ Châu còn tại trong phòng thẩm vấn thẩm vấn lấy Nhạc Vĩnh Niên đám nghi phạm.

Triệu Ngọc đang muốn cùng Tằng Khả bàn giao thứ gì, Miêu Anh điện thoại lại lần nữa đánh tới, bắt đầu hướng Triệu Ngọc báo cáo Hạ Khẩu bên kia tình huống mới nhất.

“Tất cả đều đưa đi bệnh viện, ta cũng ngay tại đi bệnh viện trên đường, “ Miêu Anh báo cáo nói, “ Bạch Lãng bị thương không nặng, hắn không có cái gì trở ngại, ta đã liên hợp Hạ Khẩu cảnh sát đối với hắn tiến hành bắt!”

“Cái kia... Lâm Triêu Phượng đâu?” Triệu Ngọc vội hỏi.

“Lâm Triêu Phượng nha...” Miêu Anh dừng lại một chút, nói nói, “ Lâm Triêu Phượng mặc dù bị đụng phải, nhưng hắn là không nguy hiểm đến tính mạng, bởi vì... Vừa rồi tại sắp va chạm thời điểm, Thôi Nhất Văn giúp nàng ngăn cản một cái!

“Bất quá, Lâm Triêu Phượng vẫn là bị thương không nhẹ, ta vừa rồi đi vào xem xét thời điểm, nàng đã hôn mê, đùi phải bị chỗ ngồi kẹp chặt thay đổi hình, mà lại có miếng thủy tinh tạo thành nhiều chỗ cắt tổn thương...”

“Nha... Cái kia Thôi Nhất Văn đâu?” Triệu Ngọc lại hỏi.

“Thôi Nhất Văn liền không nói được rồi! Bạch Lãng rõ ràng là hướng về phía Lâm Triêu Phượng mệnh đi, cái kia một cái đâm đến phi thường hung ác, Thôi Nhất Văn bị xe trực tiếp đụng vào, chỉ sợ... Khó mà nói!”

Nha...

Triệu Ngọc tâm niệm trầm xuống, hoàn toàn không nghĩ tới, sự tình sẽ xuất hiện ở đây trọng đại như thế chuyển hướng! Nếu như Bạch Lãng thật muốn kết quả Lâm Triêu Phượng tính mệnh, cái kia lúc trước hắn suy đoán liền hoàn toàn là sai lầm!

Lâm Triêu Phượng không có khả năng phái người đến giết chết mình a?

“Trước đó, Lâm Triêu Phượng cùng ta giảng một cái, “ Miêu Anh lại nói, “ nhà kia nhà hàng Tây, là lúc trước nàng cùng Thôi Nhất Văn quen biết địa phương, bọn họ một có thời gian, liền sẽ đi nơi nào dùng cơm. Mà lại, hai người bọn họ cố định vị trí, vừa vặn gần cửa sổ!

“Cho nên, ta cảm thấy Bạch Lãng hắn là đã sớm chuẩn bị!” Miêu Anh nói nói, “ hắn lái là một chiếc màu đen Audi A6, Phúc Lai thị biển số xe, bảng số xe là *, không biết, xe có phải hay không trộm được?”

Nghe đến đó, Triệu Ngọc mau đem bảng số xe viết cho Tằng Khả, để hắn đi thăm dò.

“Nhưng là, ta không rõ, Bạch Lãng tại sao muốn giết Lâm Triêu Phượng đâu?” Miêu Anh nghi hoặc, “Chẳng lẽ, giữa bọn hắn có cừu hận gì sao?”

Lúc này, Triệu Ngọc nhìn thấy Miêu Anh bên kia đã xử lý hoàn tất, cái này mới rốt cuộc tìm được cơ hội, đem liên quan tới Lâm Thừa Nghiệp cùng Nhạc Vĩnh Niên sự tình tất cả đều báo cho nàng biết.

Miêu Anh sau khi nghe xong,

Lúc này mới hiểu rõ trong đó rất nhiều nội tình, cảm giác phi thường không thể tưởng tượng nổi.

Bất quá, Miêu tiểu thư sau khi nghe xong, cũng là không chút huyền niệm địa đem Triệu Ngọc mắng một trận, bởi vì Triệu Ngọc lại chơi bạc mạng!

“Cái này cũng không lại ta à, ta làm sao biết du thuyền còn có thể mất khống chế đâu?” Triệu Ngọc tranh thủ thời gian giải thích, “Không cùng cái kia chiếc du thuyền đụng vào, coi như vạn hạnh trong bất hạnh!

“Vì cái gì, ngươi ở đâu, chỗ nào liền xuất hiện sẽ kinh thiên động địa đại sự kiện đâu?” Miêu Anh cũng là không thể nào hiểu được.

“Ngươi hỏi ta, ta đi hỏi ai đây?” Triệu Ngọc vô tội.

“Tốt a, “ Miêu Anh không thể làm gì, đành phải tiếp tục thảo luận chủ đề, “Đã Nhạc Vĩnh Niên cùng Bạch Lãng là cùng một bọn, vậy liệu rằng, Bạch Lãng là nghe theo Nhạc Vĩnh Niên phân phó, đi giết rơi Lâm Triêu Phượng đâu?

“Dạng này Lâm Triêu Phượng vừa chết, Lâm Thừa Nghiệp mục đích coi như đạt tới, hắn liền sẽ ngoan ngoãn dâng lên cái kia một trăm triệu trả thù lao rồi?”

“Không đúng sao!” Triệu Ngọc dị đồng, “Bạch Lãng là cái kẻ ngu sao? Đụng chết Lâm Triêu Phượng, đối với hắn có chỗ tốt gì? Đây là trắng trợn mưu sát, Bạch Lãng sẽ bị phán xử tử hình, coi như đạt được cái kia một trăm triệu, thì phải làm thế nào đây đâu?”

“Cũng thế, Thất Tinh huyền quan đã bại lộ, Nhạc Vĩnh Niên lại phái

Bạch Lãng đi giết Lâm Triêu Phượng, đã không có bất cứ ý nghĩa gì!” Miêu Anh nói nói, “ đối Triệu Ngọc, ngươi nói, đã Bạch Lãng là ban sơ người vạch ra, vậy liệu rằng... Hắn bản thân liền là hướng về phía Lâm thị tỷ đệ tới đâu?”

“Ừm? Cái này sao...” Triệu Ngọc chăm chú suy nghĩ, rất nhanh lĩnh ngộ Miêu Anh ý tứ, “Ngươi không phải là muốn nói, Bạch Lãng thiết kế lừa gạt Lâm Thừa Nghiệp, sau đó lại tới mưu sát Lâm Triêu Phượng, là cùng Hoa Vân Sơn bản án có quan hệ a?”

“Đích thật là nghĩ như vậy, nhưng cảm giác bên trên quan hệ không lớn, chúng ta có thể điều tra thêm nhìn! Ta cảm thấy...” Miêu Anh lại nói, “ coi như không phải cùng Hoa Vân Sơn có quan hệ, cũng chí ít hắn là có thù mới đúng chứ?”

“Tổ trưởng...” Lúc này, Tằng Khả nhắc nhở Triệu Ngọc một cái, đem tay của mình xách máy tính cho hắn nhìn nói, “ biển số xe tra ra được, Bạch Lãng điều khiển cái kia chiếc Audi A6, là Nhạc Vĩnh Niên xe!”

“Ồ? Nhạc Vĩnh Niên?” Triệu Ngọc vội nói, “Cái kia mau để cho Tiểu Thôi hỏi một chút Nhạc Vĩnh Niên là chuyện gì xảy ra đi!”

“Được rồi!” Tằng Khả vội vàng đi thông tri Thôi Lệ Châu đi.

“Đúng!” Miêu Anh nghe được vừa rồi tin tức, lập tức nói với Triệu Ngọc, “Các ngươi bên kia hảo hảo hỏi một chút Nhạc Vĩnh Niên, ta chỗ này thì hảo hảo thẩm hỏi một chút Bạch Lãng! Ta vừa rồi nhận được tin tức, Bạch Lãng đã thức tỉnh, ta hiện tại liền đi hỏi hắn!”

“Vậy thì tốt, “ Triệu Ngọc gật đầu đồng ý, “Ngươi đi hỏi đi, có tin tức trước tiên cho ta biết!”

Nói xong, Miêu Anh liền cúp xong điện thoại.

Ai u...

Triệu Ngọc đưa di động quẳng xuống, lông mày vẫn không khỏi lại phải nhíu chặt.

Hắn vốn cho rằng, Nhạc Vĩnh Niên sa lưới, đã có thể đem huyền quan án phá giải. Thật không nghĩ đến, số 7 nữ thi không cách nào xác nhận, cùng Bạch Lãng bỗng nhiên giết ra, lại làm cho bản án lần nữa phủ lên một tấm màn che bí ẩn.

Hắn ổn định lại tâm thần suy tư một phen về sau, một lần nữa cầm điện thoại di động lên, cho tại phía xa Vũ Thanh Cao Phát Tài pháp y gọi điện thoại.

Trong điện thoại, Triệu Ngọc lại đem cả một chuyện đi qua hướng Cao pháp y giảng thuật một lần, sau đó yêu cầu hắn trọng điểm lại đem số 7 nữ thi kiểm tra một lần, nhìn xem có thể hay không tìm tới cái gì đầu mối mới?

“Lão Cao, “ Triệu Ngọc trong điện thoại nói nói, “Số 7 nữ thi tới kỳ quặc, chúng ta nhất định phải phải nghĩ biện pháp biết rõ thân phận của nàng mới tốt! Ngươi lại cẩn thận quan sát một chút, nhìn trên người nàng có cái gì dễ dàng cho phân biệt đồ vật?”

“Được rồi! Bất quá...” Cao Phát Tài nói nói, “Số 7 nữ thi cố nhiên trọng yếu, nhưng ta cho rằng, số 6 nữ thi cũng cần trọng điểm kiểm tra mới đúng!”

“Đúng, chúng ta nghĩ cùng một chỗ đi!” Triệu Ngọc đồng ý nói, “Số 6 nữ thi Cảnh Nhã Ái liên lụy đến Bạch Lãng tai nạn xe cộ, người đã chết, chúng ta lại không cách nào xác định, người là bị Bạch Lãng cố ý đâm chết, vẫn là ngoài ý muốn đâm chết!

“Hai tính chất có cách biệt một trời, chúng ta nhất định phải tra cái minh

bạch mới được!”

“Được rồi! Còn có một việc...” Cao Phát Tài lại nói, “ như là đã bắt lấy tội phạm, vậy thì nhanh lên để hắn đem đâm chết Cảnh Nhã Ái chuẩn xác vị trí, còn có gây chuyện cỗ xe giấu ở chỗ nào nói rõ ràng, chúng ta tốt phái người lấy chứng!”

“OK!” Triệu Ngọc đáp ứng về sau, cúp xong điện thoại.

Lúc này, Triệu Ngọc còn tại Phúc Lai cục cảnh sát trong đại sảnh, vì mau chóng thu hoạch được tin tức, hắn cất bước hướng phòng thẩm vấn phương hướng đi đến.

Kết quả, hắn vừa mới vừa đi tới phòng thẩm vấn bên ngoài, liền nhìn thấy Tằng Khả từ trong phòng thẩm vấn đi ra.

“Tổ trưởng, “ Tằng Khả vội vàng nói, “Vừa rồi hỏi Nhạc Vĩnh Niên, cái kia chiếc Audi A6 hoàn toàn chính xác là của hắn, nhưng hắn đã cấp cho Bạch Lãng hơn nửa tháng. Bạch Lãng mất tích về sau, hắn còn tìm kiếm qua này xe, nhưng là không có tìm được!”

“Ngoại trừ xe, còn có cái gì?” Triệu Ngọc vội hỏi.

“Hắn nói hắn căn bản không biết Bạch Lãng muốn đi đâm chết Lâm Triêu Phượng sự tình,“ Tằng Khả đáp nói, “ hắn cũng không biết Bạch Lãng phải chăng cùng Lâm thị gia tộc có thù!”

Tích tích tích...

Ai ngờ, Tằng Khả còn chưa nói xong, Triệu Ngọc điện thoại di động vang lên, lại là Miêu Anh đánh tới.

“Triệu Ngọc, “ Miêu Anh gấp rút nói nói, “ ta vừa rồi hỏi qua Bạch Lãng bản nhân, vụ án này lại phải phiền toái!”

“Ồ? Vì cái gì?” Triệu Ngọc nghi hoặc.

“Bạch Lãng nói, hắn cho tới bây giờ liền không có muốn giết Lâm Triêu Phượng, “ Miêu Anh nói nói, “ hắn chỉ nói là hắn lái xe trước đó uống rượu, thần chí không rõ phía dưới dẫn đến ô tô mất khống chế, không cẩn thận va vào nhà hàng!”

“Cái gì?” Triệu Ngọc nhíu mày, “Thuần mẹ nó đánh rắm!”

“Cái này cũng chưa tính, “ Miêu Anh lại nói, “ Bạch Lãng còn nói, Cảnh Nhã Ái cũng không phải hắn đâm chết! Hắn nhìn thấy Cảnh Nhã Ái thời điểm, Cảnh Nhã Ái đã xảy ra tai nạn xe cộ, cũng sớm đã chết! ! !”

Chương 1225: Không thể tưởng tượng nổi phát hiện

“Ta sát, hắn sẽ không coi là, hắn cắn chặt răng không thừa nhận, liền có thể chẳng có chuyện gì đi?” Triệu Ngọc nói nói, “ Nhạc Vĩnh Niên bọn họ dứt khoát tất cả đều chiêu, chẳng lẽ hắn còn muốn chống chế hay sao?”

“Ta đã đã nói với hắn, “ Miêu Anh cũng là tâm tình phức tạp nói nói, “ nhưng Bạch Lãng lại kiên trì công bố, Cảnh Nhã Ái cũng không phải là bị hắn đâm chết!

“Hắn nói hắn khuya hôm đó lái xe chạy đến Bạch Bình trấn thời điểm, từ ven đường phát hiện bị đụng Cảnh Nhã Ái, hắn xuống xe xem xét, phát hiện Cảnh Nhã Ái đã chết.

“Mới đầu, hắn trên xe chở trộm được thi thể, tự nhiên không dám báo động, chỉ nghĩ đi thẳng một mạch.

“Thế nhưng là, hắn tỉ mỉ nghĩ lại lại hại sợ. Bởi vì, một khi nơi này xuất hiện gây chuyện bỏ trốn, cảnh sát tất nhiên sẽ căn cứ video giám sát nghiêm điều tra quá khứ mỗi một chiếc xe chiếc.

“Lúc ấy đã là đêm khuya mười phần, đường lên xe cộ thưa thớt, cảnh sát rất có thể tra được trên đầu của hắn. Hắn lo lắng cho mình trộm vận thi thể sự tình bại lộ, cho nên liền đem Cảnh Nhã Ái thi thể đựng trên xe của hắn.

“Đương nhiên, hắn sở dĩ làm như vậy, cũng là bởi vì Cảnh Nhã Ái chính là một cái vị thành niên nữ hài, vừa vặn phù hợp Thất Tinh huyền quan yêu cầu.

“Cứ như vậy, hắn liền có thể hướng Lâm Thừa Nghiệp nhiều muốn 500 vạn!”

“Nói hươu nói vượn!” Triệu Ngọc lắc đầu phủ định, “Người khẳng định là hắn đâm chết! Ngẫm lại đi, đổi thành ai, sẽ ngốc đến đem một cái bị người khác đâm chết nữ hài thi thể mang lên trên xe của chính mình đi?

“Cho dù có 500 vạn cũng không thể nào?

“Lại nói, 500 vạn cũng không riêng là chính hắn!

“Còn có, nếu như không phải hắn đụng người, hắn căn bản không cần lo lắng cảnh sát điều tra, coi như tra được hắn, thi thể đã không trên xe, lại có thể đem hắn thế nào? Hắn khẳng định là mở to mắt nói lời bịa đặt đâu!”

“Nhưng Bạch Lãng cũng không phải nói như vậy, “ Miêu Anh nói, “ hắn nói, hắn ngay lúc đó ý nghĩ là, mặc kệ thi thể là làm thế nào chiếm được, cuối cùng chung quy là sẽ được bỏ vào huyền quan, mà cao như vậy huyền quan, ai khả năng phát hiện được?

“Cho nên, hắn tin tưởng vững chắc nữ hài kia sẽ hoàn toàn biến mất, cho nên, dùng một cái ai cũng không phát hiện được thi thể đổi lấy 500 vạn thù lao, hắn cho rằng đáng giá mạo hiểm!

“Mặt khác, hắn còn nói với ta một sự kiện, “ Miêu Anh lại nói, “ Bạch Lãng nói, hắn lúc ấy phi thường sốt ruột, bởi vì hắn đã ẩn ẩn cảm giác ra, Lâm Thừa Nghiệp đã bắt đầu hoài nghi cùng dao động!

“Hắn lo lắng Nhạc Vĩnh Niên trấn không được Lâm Thừa Nghiệp, cuối

cùng dẫn đến thất bại trong gang tấc. Cho nên mới quyết định bí quá hoá liều, tăng tốc tiến độ!

“Có ý tứ nhất chính là, “ Miêu Anh giảng nói, “ bọn họ kế hoạch ban đầu là đem thứ 6 bộ thi thể cất vào huyền quan về sau, liền phải lấy tiền đi đường, căn bản đều không có làm thứ 7 bộ thi thể kế hoạch!”

“Ồ?” Triệu Ngọc ngoài ý muốn, “Cho nên, hắn mới gấp gáp như vậy muốn làm đến thứ 6 bộ thi thể?”

“Thật không nghĩ đến chính là, “ Miêu Anh nói nói, “ Lâm Thừa Nghiệp vẫn là sinh ra hoài nghi, cuối cùng cũng không có cho bọn họ đánh thứ 6 bộ thi thể tiền. Chẳng những không có thu tiền, hơn nữa còn phái người khống chế bọn họ, chạy không được!”

“Thế nhưng là, Bạch Lãng không phải là chạy sao?” Triệu Ngọc nói nói, “ mà lại, ta hỏi qua Lâm Thừa Nghiệp, Lâm Thừa Nghiệp thế nhưng là nói, hắn chưa bao giờ thấy qua Bạch Lãng!”

“Đúng, đây chính là Bạch Lãng thông minh địa phương, “ Miêu Anh nói nói, “ từ đầu đến cuối, Bạch Lãng liền không có tại Nhạc Vĩnh Niên trong đoàn đội công khai lộ mặt qua.

“Hắn chỉ phụ trách phía sau màn chỉ đạo cùng trộm lấy thi thể làm việc, nhưng xưa nay không tham dự huyền quan sự tình, cho nên, hắn không có cùng Lâm Thừa Nghiệp đã gặp mặt, hắn là bình thường.

“Cũng chính là bởi vì dạng này, Bạch Lãng mới có thể trốn qua Lâm Thừa Nghiệp giám thị cùng khống chế, sớm đường chạy!” Miêu Anh nói nói, “ tài khoản của hắn bên trong có hơn 200 vạn, mặc dù không tính quá nhiều, nhưng đầy đủ đi đường chi dụng!

“Thế là, hắn mở ra Nhạc Vĩnh Niên xe chạy tới Hạ Khẩu tránh né, lại bởi vì uống rượu quá nhiều dẫn đến ô tô mất khống chế, cái này mới xảy

ra trước đó một màn kia.

“Chính hắn công bố, hắn căn bản không biết, trong nhà ăn bị đụng người liền là Lâm Triêu Phượng!”

“Hừ, thuần túy là coi chúng ta là thành thuần thiên nhiên đồ đần!” Triệu Ngọc mắng, “ trên đời này nào có trùng hợp như vậy sự tình, tùy tiện đụng cái xe, liền có thể đụng vào Lâm Triêu Phượng sao?”

“Hoàn toàn chính xác” Miêu Anh nói nói, “ ta vừa rồi thẩm vấn hắn thời điểm, mặc dù đầy người mùi rượu, nhìn qua có chút thần chí không rõ dáng vẻ, nhưng ta có thể nhìn ra, hắn đều là giả vờ, nói chuyện ăn khớp tính thế nhưng là rất bình thường!

“Ta nhớ được trước kia diễn qua một cái phim, nhân vật chính cố ý uống rượu đụng chết người, mặc dù mục đích rõ ràng là mưu sát, nhưng cuối cùng tuyên án kết quả, lại là giao thông ngoài ý muốn, hắn vì vậy mà tránh thoát tử hình!

“Muốn ta nhìn, Bạch Lãng rất có thể là nghĩ trông bầu vẽ gáo, đục nước béo cò. Ở sau lưng của hắn, tất nhiên tồn tại trọng đại lợi hại quan hệ, hoặc là, có người muốn lợi dụng Bạch Lãng để Lâm Triêu Phượng chết! Hoặc là, liền là Bạch Lãng bản nhân muốn cho Lâm Triêu Phượng chết!”

“Đúng!” Triệu Ngọc đồng ý, nói nói, “ cho nên, chúng ta được thật tốt điều tra một chút bối cảnh của bọn hắn, nhìn nhìn bọn họ đến cùng có quan hệ gì?

“Mà lại, Hoa Vân Sơn sự tình... Có lẽ cũng đến nâng lên chương trình hội nghị thời điểm!” Triệu Ngọc trò đùa nói, “ cho nên, Miêu tiểu thư, đêm nay chỉ sợ lại phải làm thêm giờ, quá không có ý tứ!”

“Được rồi, những sự tình này liền giao cho ta đi!” Miêu Anh sảng khoái

đáp ứng.

“Đúng rồi, nói như thế nửa ngày, hơi kém lọt một sự kiện! Xe đâu?” Triệu Ngọc hỏi nói, “ Bắc cảng bên kia giám sát biểu hiện, Bạch Lãng đêm đó là lái một chiếc xe van chuyển di thi thể, cũng không phải là Nhạc Vĩnh Niên Audi A6.

“Mà về sau về nhìn thu hình lại bên trong, làm thế nào cũng tìm không thấy chiếc xe kia, cái này làm sao phá?”

“Ta hỏi qua Bạch Lãng, “ Miêu Anh nói nói, “ Bạch Lãng nói, xe van đã bị hắn chìm đến Bạch Sa sông bên trong đi!”

“Cái gì? Chìm?” Triệu Ngọc vỗ tay, “Nhìn! Còn nói không phải hắn đụng đâu! Xe đều chìm, còn mẹ nó có ý tốt liếm láp mặt nói lời bịa đặt, thật nghĩ to mồm quất hắn!”

“Không phải, “ Miêu Anh nói, “Bạch Lãng sở dĩ đem xe chìm vào trong nước, liền là muốn Nhạc Vĩnh Niên bọn người tin tưởng, nữ hài là bị hắn đâm chết!”

“Cái gì? Có chút loạn đi?” Triệu Ngọc nhíu mày, “Bạch Lãng tại sao muốn lừa gạt Nhạc Vĩnh Niên bọn họ?”

“Bởi vì Nhạc Vĩnh Niên bọn người không muốn dùng cỗ thi thể kia đổi tiền, “ Miêu Anh đáp nói, “ bọn họ trước đó sử dụng thi thể, tất cả đều là từ người chết gia thuộc nơi đó lừa gạt tới, có thể bảo đảm vạn vô nhất thất.

“Có thể ra tai nạn xe cộ nữ hài, rất có thể lọt vào cảnh sát truy tra, bọn họ sợ hãi gây phiền toái!

“Cho nên, Bạch Lãng chỉ có để bọn họ coi là nữ hài là bị hắn đâm chết, mới có thể dùng cái này uy hiếp bọn họ, bức bách bọn họ đi vào khuôn

khổ!” Miêu Anh giảng nói, “ vừa rồi, Bạch Lãng đã đem Cảnh Nhã Ái xảy ra chuyện cho nên chuẩn xác địa điểm cho ta, ta chờ một lúc phát cho ngươi về sau, liền để Bắc cảng bên kia hảo hảo điều tra một chút đi!”

“Ừm...” Triệu Ngọc gật đầu, “Chúng ta có chính xác thời gian cùng địa điểm, vậy liền không khó tìm ra chân chính gây chuyện cỗ xe đến! Cho nên, nếu như Bạch Lãng nói dối, chẳng mấy chốc sẽ bị chúng ta vạch trần!”

“Còn có... Chìm xe địa điểm cũng nói cho ta biết, “ Miêu Anh lại nói, “ chờ đem của hắn xe vớt đi lên, kiểm nghiệm liền biết!”

“Tốt, vậy ta hiện tại liền làm lại làm chuyện này! Vất vả thân yêu, “ Triệu Ngọc ôn nhu nói nói, “ đợi xong việc về sau, mời ngươi ăn bữa ngon!”

“Ăn cơm ngược lại là thứ yếu, chỉ cầu ngươi Triệu đại thần thám đừng có lại làm ra sự kiện lớn, ta liền thắp nhang cầu nguyện!” Miêu Anh cười một tiếng, liền cúp xong điện thoại.

Nửa phút không đến, Miêu Anh liền đem hai cái kỹ càng vị trí cho Triệu Ngọc phát đưa tới.

Ai ngờ, Triệu Ngọc còn chưa kịp thông tri Bắc cảng cảnh sát, điện thoại lại sớm vang lên, mở ra xem, lần này chính là Cao Phát Tài pháp y đánh tới.

“Triệu tổ trưởng, “ Cao Phát Tài hơi có vẻ kích động nói nói, “ chúng ta vừa rồi lại đối số 7 nữ thi tiến hành một lần kiểm tra thi thể, lần này, thật đúng là phát hiện một cái kỳ lạ địa phương!”

“Ồ?” Triệu Ngọc biết Cao pháp y rất ít kích động, vội hỏi, “Địa phương nào?”

“Chúng ta tại số 7 nữ thi trên cánh tay trái phương phát hiện một cái chích ngừa vắc xin vết tích, đi qua kiểm nghiệm so sánh, sơ bộ phán đoán, cái kia chính là một cái dự phòng thiên hoa bệnh đậu mùa chích ngừa, nói rõ người chết ấu niên thời điểm, đã từng chích ngừa thiên hoa vắc xin!”

“Ồ? Thiên hoa vắc xin...” Triệu Ngọc không biết rõ, phát hiện này có thể nói rõ cái gì?

“Thế vệ tổ chức tại 80 năm vệ sinh trên đại hội tuyên bố, thiên hoa virus đã trên địa cầu tuyệt tích! Bởi vì tin tức lạc hậu, nước ta tại 82 năm, mới lớn diện tích đình chỉ thiên hoa vắc xin chích ngừa việc...”

“A! ?” Triệu Ngọc rốt cục nghe rõ, nhất thời toàn thân bốc lên một lớp da gà, kinh dị nói nói, “ nói cách khác, số 7 nữ thi, ít nhất là một cái tại 82 năm trước kia ra đời người! ?”

*Thiên hoa = bệnh đậu mùa.

Chương 1226: Thẩm vấn cùng phát hiện

Phúc Lai thị cục cảnh sát, phòng thẩm vấn.

Phúc Lai thị là Phúc Lai tỉnh tỉnh lị thành thị, cục cảnh sát quy mô tự nhiên so với bình thường cục cảnh sát lớn, nó phòng thẩm vấn cũng là công trình đầy đủ, phi thường cao cấp.

Giờ phút này, Triệu Ngọc đang đứng tại nghe lén thất bên này, cách đơn mặt pha lê, quan sát đến trong phòng thẩm vấn tình huống.

Mà phòng thẩm vấn bên này, Thôi Lệ Châu ngay tại đối người bị tình nghi chủ mưu Nhạc Vĩnh Niên tiến hành thẩm vấn.

Tại tổ điều tra đặc biệt làm việc lâu như vậy, Thôi Lệ Châu sớm đã đi theo Ngô Tú Mẫn học xong thẩm vấn một bộ quá trình, giờ phút này thẩm vấn đến ngay ngắn trật tự, mười phần chuyên nghiệp.

Đừng nói, năm nay đã hơn 50 tuổi Nhạc Vĩnh Niên, dáng dấp mày rậm mắt to, tươi mát tuấn dật, nhìn qua thật là có một cỗ bẩm sinh đại sư phong phạm.

Khó trách cái này lừa gạt đội, muốn để hắn tới làm cái này “Phong thủy đại sư”!

Chỉ bất quá, vị này ra vẻ đạo mạo đại sư tại sa lưới về sau, vẫn là lộ ra tương đối chật vật, giờ phút này ngay tại chán nản, ánh mắt không ánh sáng biện giải:

“Cảnh sát a, chúng ta một mực kiếm tiền, ai quản được cái kia trong quan tài thi thể có thể hay không hư thối đâu?” Hắn nặng nề mà nói nói, “ cho Lâm Thừa Nghiệp cái kia tấm bản đồ bảo tàng, tất cả đều là ta nói bừa loạn tạo, chắp vá lung tung đi lên, phía trên kia ngoại trừ như thế nào mở ra Thất Tinh huyền quan biện pháp là thật bên ngoài, cái khác đều là giả!

“Chúng ta tại Lâm Thừa Nghiệp sứ thanh hoa bên trên động tay chân, ngã nát chính là cái hàng nhái, hắn còn tưởng rằng là hắn tôn nữ đánh vỡ đây này!”

“Nha... Nói như vậy, ngoại trừ lừa gạt, còn nhiều hơn cáo các ngươi một đầu trộm cắp tội danh a!” Thôi Lệ Châu mặt mày hớn hở địa uống hỏi nói, “ vậy ngươi tranh thủ thời gian nói cho ta nghe một chút đi, ngươi là làm sao biết huyền quan mở ra biện pháp?”

“A?” Nhạc Vĩnh Niên sững sờ, đáp nói, “ cái này... Giống như không phải bí mật gì a? Đi một chuyến Vũ Thanh huyện nhà bảo tàng liền biết tất cả, trong quầy bày biện 85 năm mở ra huyền quan mở quan tài ghi chép đâu!”

“...” Thôi Lệ Châu không nói gì, mà là tại bản ghi chép bên trên ghi chép một cái, mới hỏi lần nữa, “Vậy ngươi hãy nói một chút, các ngươi cùng Bạch Lãng quan hệ!”

“Cái này... Ta trước đó đã nói qua, “ Nhạc Vĩnh Niên nói nói, “ tại Việt Châu trước đó, Bạch Lãng liền đi theo ta! Hắn trải qua đại học, túc trí đa mưu, giúp chúng ta bày ra qua rất nhiều tinh diệu thiết kế!”

“Thiết kế cái đầu của ngươi!” Thôi Lệ Châu vỗ bàn một cái, “Hãm hại lừa gạt còn nói đến như thế lẽ thẳng khí hùng! Ngươi biết không? Làm chúng ta nghề này, xem thường nhất liền là lừa gạt phạm vào!”

Nghe đến lời này, Triệu Ngọc lập tức liếc mắt, trong lòng mặc niệm, tiểu

thâu xem thường lừa gạt phạm, đây coi như là giai cấp mâu thuẫn sao?

“Đúng đúng là,là đúng đúng...” Nhạc Vĩnh Niên dọa run một cái, vội vàng nói, “Cảnh sát đồng chí, ngài nói đúng, nói đúng! Ta nhận lầm, chúng ta trước kia hoàn toàn chính xác lừa rất nhiều người! Ta bàn giao, ta tất cả đều bàn giao!”

“Lệ Châu, Lệ Châu...” Lúc này, Triệu Ngọc bỗng nhiên thông qua nội bộ trò chuyện liên hệ một cái Thôi Lệ Châu, phân phó nói, “hỏi cái này Nhạc Vĩnh Niên, có biết hay không Bạch Lãng nội tình, hắn có hay không cùng Lâm thị tỷ đệ từng có cái gì ân oán cá nhân?”

“Nha...” Thôi Lệ Châu đáp ứng một tiếng, vội vàng đem Triệu Ngọc lời nói hướng Nhạc Vĩnh Niên thuật lại một lần.

“Cái này thật đúng là không quá rõ ràng, “ Nhạc Vĩnh Niên trả lời nói, “ chỉ nghe Bạch Lãng nói qua, hắn ở tại Việt Đông Miêu sơn một vùng, trong nhà đều là sơn dân!

“Về phần cùng Lâm thị tỷ đệ có cái gì ân oán, vậy liền càng không biết!”

“Nói!” Ai ngờ, Thôi Lệ Châu lại vỗ bàn một cái, quát lớn, “Bạch Lãng lái xe đụng Lâm Triêu Phượng, có phải hay không là ngươi chỉ điểm?”

“Cái này... Cái này...” Nhạc Vĩnh Niên thất kinh giải thích, “Ta đã nói qua thật là nhiều lần, thật không phải là a! Ta điên rồi sao, muốn hắn đi đụng Lâm Triêu Phượng? Chúng ta chỉ là gạt người, nhưng cho tới bây giờ không dám giết người a!”

“Đó chính là các ngươi trước kia làm tốt kế hoạch, “ Thôi Lệ Châu lại nói, “ các ngươi nhìn thấy đã bị Lâm Thừa Nghiệp khống chế đi không nổi, cho nên dứt khoát phái Bạch Lãng đi giết chết Lâm Triêu Phượng. Cứ như vậy, Lâm Thừa Nghiệp liền sẽ coi là huyền quan hiển linh, giao cho các ngươi một trăm triệu tiền thù lao!”

“Đừng... Đừng nói giỡn a, cảnh sát!” Nhạc Vĩnh Niên toàn thân run rẩy nói, “Trong quan tài treo trên vách đá thi thể đều đã bộc quang, chúng ta nơi nào còn dám giết người? Đây không phải là dẫn lửa thiêu thân sao?

“Ta thật không biết, thật không biết Bạch Lãng tại sao muốn làm như vậy a? Ân...” Hắn lo lắng nói, “ đúng, ta có thể hỏi một chút, Lâm Triêu Phượng đến cùng bị đụng thế nào? Lợi hại sao?”

“Hừ! Đây không phải ngươi muốn biết liền biết, ta hỏi ngươi cái gì, ngươi trả lời cái gì chính là...”

Thôi Lệ Châu vừa vừa nói đến đây, Triệu Ngọc lần nữa hướng nàng phát ra chỉ lệnh.

“A?” Đạt được chỉ lệnh, Thôi Lệ Châu trước là nao nao, sau đó mới đối Nhạc Vĩnh Niên thanh sắc câu lệ địa hỏi nói, “ ta hỏi ngươi, Hoa Vân Sơn thảm án diệt môn, có phải hay không các ngươi làm! ?”

Lời vừa nói ra, đừng nói là Nhạc Vĩnh Niên, liền ngay cả những cái kia dự thính nhân viên cảnh sát, cũng tất cả đều ngây ngẩn cả người.

“Cái...cái gì? Hoa Vân Sơn?” Nhạc Vĩnh Niên há to mồm, ngẫm nghĩ nửa ngày mới run run rẩy rẩy địa hỏi một câu, “Ngài nói, là cái nào Hoa Vân Sơn a?”

“Còn có cái nào Hoa Vân Sơn?” Thôi Lệ Châu con mắt trừng một cái, “Chín năm trước Hoa Vân Sơn thảm án diệt môn, ngươi không phải không biết a?”

“A?” Nhạc Vĩnh Niên cẩn thận nghĩ nghĩ, hỏi nói, “ có phải hay không, Phúc Lai tỉnh Hoa Vân Sơn a? Giống như... Giống như nghe nói qua giống như!

“Nhưng là, cảnh sát... Ngươi vừa rồi là có ý gì? Ta không rõ, ta... Ta chưa từng có đi qua cái gì Bạch Vân Sơn, a không, Hoa Vân Sơn a?”

“Cái kia Bạch Lãng đâu?” Thôi Lệ Châu lại hỏi, “Bạch Lãng đi qua Hoa Vân Sơn không có?”

“Cái này. . .” Nhạc Vĩnh Niên buồn bực, “Ta không biết a? Các ngươi... Các ngươi vẫn là hỏi một chút hắn đi thôi? Hắn... Hắn không có sao chứ?”

“Được rồi...” Nhìn thấy Nhạc Vĩnh Niên biểu hiện, Triệu Ngọc vội vàng nói với Thôi Lệ Châu, “Chúng ta ném đá dò đường có kết quả, hắn là cùng đám người này không quan hệ! Ngươi tiếp tục đi...”

“Nha... Nha...” Thôi Lệ Châu khóa chặt song mi, hiển nhiên bị Triệu Ngọc lời nói cho kinh ngạc một chút. Nàng chậm mấy giây, lúc này mới tiếp tục hỏi nói, “ Nhạc Vĩnh Niên, tiếp đó, nói một chút số 7 huyền quan đi! Liền là mặt phải vị trí cao nhất cái kia một ngụm huyền quan, bên trong thi thể, đến cùng là từ đâu tới?”

“Cái này ta cũng không biết a!” Nhạc Vĩnh Niên kích động nói nói, “ trên đời này nào có tà môn như vậy sự tình? Ta... Ta thật không hề động qua, tại trong kế hoạch, cũng căn bản không có ý định động!”

“Hừ! Còn dám giả ngu! Ầy, “ Thôi Lệ Châu mở ra trên điện thoại di động số 7 nữ thi ảnh chụp, đem đưa cho Nhạc Vĩnh Niên nhìn, “Ngươi xem thật kỹ một chút, còn dám nói không biết! ?”

“Cái này... Cái này...” Nhạc Vĩnh Niên cẩn thận phân biệt nửa ngày, dùng sức lắc đầu nói nói, “ ta thật sự không biết a!

“Thi thể này... Còn...” Hắn sắc mặt bỗng nhiên trở nên tái nhợt, mạnh nuốt ngụm nước bọt, nhỏ giọng nói nói, “ thật đúng là không có hư thối sao?

“Làm sao... Làm sao có thể chứ? Cái kia huyền quan bị Thái Dương chiếu xạ, nhiệt độ lên cao, hắn là so bên ngoài hư thối đến còn nghiêm trọng hơn mới đúng a?

“Quá... Quá tà môn nhi!”

Nhìn thấy Nhạc Vĩnh Niên đầu đầy là mồ hôi, hoang mang lo sợ dáng vẻ, Triệu Ngọc đã âm thầm phán định, hắn nói dối xác suất đã không lớn, dĩ nhiên cũng là thật.

Thế là, Triệu Ngọc nói với Thôi Lệ Châu: “Tốt, Lệ Châu, ta muốn hỏi sự tình đã hỏi xong, tiếp tục ý nghĩ của ngươi đi!”

“Ừm...” Thôi Lệ Châu nhìn nhìn bản bút ký của mình, lúc này mới lại đối Nhạc Vĩnh Niên hỏi nói, “ trước ngươi nói, các ngươi hết thảy từ Lâm Thừa Nghiệp nơi đó lừa gạt đến hơn 2000 vạn, vậy ngươi nói một chút, số tiền này đều là làm sao phân phối? Vì cái gì Bạch Lãng tài khoản bên trong chỉ có 2 triệu(200 vạn)...”

“Ừm... Cái này ta biết, ta biết...” Nhạc Vĩnh Niên tranh thủ thời gian trả lời, “Chúng ta đều là lừa đảo, ai cũng tin không được ai, cho nên đem tiền tồn đến công cộng trong trương mục, mật mã cũng là song trọng mật mã, cần ta cùng Bạch Lãng cùng một chỗ, mới có thể đem tiền chuyển đi...”

...

Nhìn xem phòng thẩm vấn thẩm vấn, Triệu Ngọc mạch suy nghĩ lại sớm đã bay đến địa phương khác, hắn không thể không lần nữa nghĩ đến cỗ kia số 7 nữ thi.

Nếu như Cao pháp y đám người suy đoán chính xác, như vậy số 7 nữ thi rất có thể là một cái 80 năm đến 82 năm ở giữa ra đời người. Bởi vì

thiên hoa vắc xin, đều là tại người một hai tuổi thời điểm chích ngừa.

Ai có thể nghĩ tới, nếu như sống tới ngày nay, nàng đã là cái nhanh 40 tuổi nữ nhân! Nhưng trong quan tài treo trên vách đá nằm, lại rõ ràng là cái vị thành niên thiếu nữ, nhiều lắm là mười sáu mười bảy tuổi bộ dáng.

Chẳng lẽ... Cỗ thi thể này, đã từ trong quan tài treo trên vách đá cất giữ hơn 20 năm sao?

Huyền quan tại 85 năm thời điểm mở ra một lần, nếu như dựa theo thời gian suy tính, số 7 nữ thi, hắn là tại thập kỷ 90 trong lúc đó bị người bỏ vào.

Nữ thi chỗ cổ có rõ ràng vết nhéo, có thể là bị người bóp chết!

Chẳng lẽ... Đó cũng là cùng một chỗ án mưu sát sao?

Cô gái này... Rốt cuộc là người nào?

Trong lúc đang suy tư, theo một trận tiếng tít tít, Triệu Ngọc điện thoại di động vang lên. Mở ra xem, nguyên lai là Cao Phát Tài pháp y lại cho hắn phát đưa tới một cái tin tức:

“Triệu tổ trưởng, tin tức tốt, chúng ta vừa rồi đối số 7 nữ thi tiến hành toàn diện kiểm tra, tại móng tay của nàng trong khe, rút ra đến hữu hiệu da mảnh tổ chức cùng DNA, trước mắt ngay tại xét nghiệm bên trong...”

Nha...

Triệu Ngọc ồ một tiếng, cảm giác rốt cục có trọng yếu phát hiện.

Ai ngờ, hắn vừa a xong, điện thoại lại vang lên, Cao pháp y vậy mà lại cho hắn bổ sung một cái tin tức:

“Còn có, chúng ta tại thi thể XX bên trong phát hiện khô cạn kinh dịch vết tích, hoài nghi người chết khi còn sống đã từng từng chịu đựng xâm phạm.

“Trước mắt, kinh dịch đã bị xách lấy ra ngoài, ngươi có thể tưởng tượng sao? Qua nhiều năm như vậy, thế mà vẫn có thể rút ra đến hoàn chỉnh DNA, thực sự thật bất khả tư nghị!”

Chương 1227: Đại điều tra

Cùng dĩ vãng khác biệt, tại Phúc Lai thị đêm nay, Triệu Ngọc cũng không có nóng lòng hướng bạch bản bên trên điền tình tiết vụ án tư liệu, cũng không có trong phòng làm việc chịu khổ suy nghĩ sâu xa, mất ăn mất ngủ, mà là lân cận tìm một nhà xa hoa khách sạn, sớm tắm rửa đi ngủ!

Cứ việc bản án đang ở tại một cái vô cùng trọng yếu thời khắc, mặc dù hắn trong đầu "Khôn càn" quẻ còn chưa kết thúc, nhưng là Triệu Ngọc vẫn là vô cùng quả quyết làm ra ngủ lựa chọn.

Đương nhiên, Triệu Ngọc có hắn lý do của mình, chính là bởi vì bản án đến thời khắc mấu chốt, hắn càng thêm cần dư thừa tinh lực mới có thể ứng đối.

Mặc dù tự xưng thần thám, nhưng hắn biết mình là người cũng không phải là thần, nếu như còn giống như kiểu trước đây, đem tinh lực của mình sớm tiêu hao, ngược lại sẽ hoàn toàn ngược lại.

Mà lại, mặc kệ là Lâm Thừa Nghiệp, vẫn là Nhạc Vĩnh Niên đội cùng cái kia Bạch Lãng, hiện tại cũng đã bị cảnh sát khống chế, đồng thời đang tiếp thụ cảnh sát thẩm vấn.

Triệu Ngọc biết, tại chưa hình thành hoàn chỉnh khẩu cung tình huống dưới, nếu như thiện tự suy đoán, thường thường sẽ ảnh hưởng mình một ít phán đoán.

Huống chi, Cao Phát Tài pháp y nơi đó, còn có Phương Khai Vũ bên kia

điều tra làm việc toàn đều cần thời gian, một lát cũng sẽ không truyền đến kết quả gì.

Cho nên, Triệu Ngọc cho rằng cùng nó tốn hao lấy chờ đợi tin tức, chẳng bằng trước nghỉ ngơi thật tốt một phen, nghỉ ngơi dưỡng sức, mới có thể tốt hơn triển khai điều tra làm việc.

Thế là, hắn lúc này mới trở lại khách sạn tắm rửa nghỉ ngơi, thế nhưng là, từ xưa tới nay quá độ suy nghĩ, vẫn là để Triệu Ngọc rất khó từ tình tiết vụ án bên trong triệt để rút ra đi ra.

Đến cuối cùng, hắn không thể không lại sử dụng một viên ẩn hình thuốc ngủ, cái này mới rốt cục ngủ thật say.

Sự thật chứng minh, Triệu Ngọc quyết sách là anh minh chính xác, khi hắn sáng sớm hôm sau tỉnh lại, tinh thần toả sáng địa trở lại văn phòng về sau, Tằng Khả nói cho hắn biết, đến từ các phương diện báo cáo, mới vừa vặn đưa đến.

Đầu tiên, là Miêu Anh từ Hạ Khẩu bên kia phát đưa tới báo cáo, trong đó bao quát liên quan tới Bạch Lãng hoàn chỉnh thẩm vấn ghi chép, cùng Lâm Triêu Phượng cùng Thôi Nhất Văn tương quan tình huống.

Miêu Anh nói, thông qua dài đến 5 giờ khẩn cấp cứu giúp, Thôi Nhất Văn tính mệnh cuối cùng là đoạt cứu lại. Nhưng là, hắn tình huống y nguyên không thể lạc quan, còn cần tiến hành một lần não bộ giải phẫu mới có thể triệt để thoát khỏi nguy hiểm!

Mà Lâm Triêu Phượng mặc dù tính mệnh không lo, nhưng toàn thân có bao nhiêu chỗ nghiêm trọng gãy xương , đồng dạng cần muốn tiến hành giải phẫu.

Mặc dù Lâm Triêu Phượng đã thức tỉnh, nhưng trạng thái tinh thần một mực không tốt lắm, Miêu Anh tính toán đợi nàng khôi phục lại một chút,

lại đi tiến hành hỏi ý điều tra.

Về phần Bạch Lãng bên kia, vô luận Miêu Anh như thế nào thẩm vấn, hắn từ đầu đến cuối không có phản cung, kiên trì công bố mình chỉ là rượu giá mất khống chế, thuộc về giao thông ngoài ý muốn, cũng không phải là nhằm vào Lâm Triêu Phượng mưu sát hành vi.

Bởi vì tham dự thiết kế Thất Tinh huyền quan lừa gạt hoạt động, Bạch Lãng tự nhiên biết Lâm Triêu Phượng là ai, đối với chỗ có quan hệ với huyền quan lừa gạt tội danh, hắn ngược lại là hào không phủ nhận.

Thế nhưng là, về phần hắn tại sao muốn lái xe va chạm Lâm Triêu Phượng, hắn lại chỉ nói cái kia là một cái trùng hợp, hắn căn bản không biết bị mình đụng người là ai?

Mặt khác, Miêu Anh nghe theo Triệu Ngọc chỉ lệnh, tại Bạch Lãng không có chút nào phòng bị tình huống dưới, bỗng nhiên nâng lên Hoa Vân Sơn bản án.

Nhưng mà, Bạch Lãng biểu hiện cùng Nhạc Vĩnh Niên không sai biệt lắm, cảm giác phi thường nghi hoặc, hắn cũng công bố mình chưa từng có đi qua Hoa Vân Sơn, cùng Hoa Vân Sơn bản án hào không thể làm chung.

Tối hôm qua, Tăng Khả đã tra được liên quan tới Bạch Lãng tài liệu cặn kẽ, những tài liệu này cho thấy, Bạch Lãng cùng Hoa Vân Sơn vụ án hoàn toàn chính xác không có bất kỳ cái gì rõ ràng hoặc tiềm ẩn liên hệ.

Mà lại, tư liệu đồng dạng cho thấy, Bạch Lãng phần lớn thời giờ đều tại Việt Châu vượt qua, cùng Lâm thị tỷ đệ gặp nhau cũng cơ hồ là không, trước mắt cũng không có tìm được giữa bọn hắn phải chăng từng có thù hận tin tức.

Theo như cái này thì, Bạch Lãng va chạm Lâm Triêu Phượng sự kiện,

phải cùng Hoa Vân Sơn không có gì liên quan, mà lại cùng Lâm thị tỷ đệ có thù hiềm nghi cũng không phải rất lớn.

Đương nhiên, Triệu Ngọc là không thể nào tin tưởng Bạch Lãng thuyết pháp, hắn cùng Miêu Anh nhất trí cho rằng, Bạch Lãng lái xe va chạm Lâm Triêu Phượng, khẳng định là một trận tỉ mỉ bày kế mưu sát!

Bao quát nhằm vào Lâm Thừa Nghiệp thiết kế Thất Tinh huyền quan âm mưu, cũng đồng dạng có cái mục đích gì.

Nếu như Bạch Lãng bản thân cùng Lâm thị tỷ đệ thật không thù, cái kia tất nhiên là bị người nào đó thuê. Cho nên... Triệu Ngọc cần phải giải quyết vấn đề,

Chính là muốn tìm ra cái này thuê người —— là ai?

Bạch Lãng vì người này, thậm chí không tiếc lấy thân thử nghiệm, bất chấp hậu quả, trong đó cũng tất có nguyên nhân.

Căn cứ Miêu Anh chính mắt trông thấy cùng nhà hàng Tây hiện trường thu hình lại, toàn đều đó có thể thấy được, Bạch Lãng là chạy Lâm Triêu Phượng mà đi, nếu như không phải Thôi Nhất Văn bỗng nhiên lao ra ngăn cản một cái, Lâm Triêu Phượng hắn phải chết không nghi ngờ!

Bởi vậy, Triệu Ngọc quyết định, muốn muốn phá giải bí ẩn này đề, vẫn là phải từ trên thân Lâm Triêu Phượng tới tay, nhìn xem cái địa vị này hiển hách nữ nhân đến cùng cùng ai từng có như thế thâm cừu đại hận?

Thế là, hắn lúc này đem nhiệm vụ này giao cho Tăng Khả, để Tăng Khả điều tra Lâm Triêu Phượng tin tức cặn kẽ, thậm chí ngay cả nàng trò chuyện cùng nói chuyện phiếm ghi chép đều không thể bỏ qua.

Hắn luôn cảm thấy, Bạch Lãng cùng Nhạc Vĩnh Niên cùng Hoa Vân Sơn diệt môn án không quan hệ, nhưng cũng không có nghĩa là Lâm Triêu

Phượng liền là trong sạch.

Hệ thống hết lần này đến lần khác dẫn đạo hắn phát hiện cùng ngũ đại án chưa giải quyết tương quan manh mối, chỉ sợ đều là cố ý an bài, hắn nhất định phải hảo hảo lợi dụng cơ hội này mới được.

Nếu như phá án và bắt giam huyền quan án, thuận tiện có thể đem Hoa Vân Sơn án dẫn ra, nói không chừng, cách hắn kết thúc cuối cùng này một cọc đặc biệt lớn án chưa giải quyết thời gian, đã không xa!

Tại Tằng Khả giao cho Triệu Ngọc trong tư liệu , đồng dạng có đến từ Bắc cảng cục cảnh sát Phương Khai Vũ báo cáo.

Tại tối hôm qua đạt được Triệu Ngọc chỉ thị về sau, Phương Khai Vũ một khắc cũng không có nhàn rỗi, cơ hồ điều động Bắc cảng thị tất cả cảnh lực, bắt đầu toàn lực điều tra Cảnh Nhã Ái bị đụng sự tình.

Đầu tiên, bọn họ liên hợp thủy cảnh bộ môn, trong đêm chế định vớt phương án, trời vừa sáng liền bắt đầu căn cứ Bạch Lãng bàn giao, từ trong Bạch Sa sông tìm kiếm chiếc kia vứt bỏ xe van.

Tiếp theo, bọn họ đã thanh tra xong việc phát đêm đó, tại Cảnh Nhã Ái bị đụng khu vực phụ cận giám sát, đồng thời từ giám sát bên trong tìm tìm ra 25 chiếc khả nghi cỗ xe.

Giờ phút này, bọn họ cũng tại khua chiêng gõ trống trục chiếc điều tra lấy, nếu như Bạch Lãng lời nói không ngoa, như vậy bọn họ hắn là rất nhanh liền có thể đem gây chuyện cỗ xe tìm tới.

Cuối cùng, lưu tại Vũ Thanh núi Cao Phát Tài pháp y , đồng dạng cho Triệu Ngọc phát tới tin tức mới nhất.

Bọn họ đã đem từ số 7 nữ thi móng tay trong khe, cùng xx bên trong rút ra đến DNA đọc lấy ra ngoài. Thông qua so với, đã chứng thực, hai

thuộc về cùng là một người.

Cho nên, người này vô cùng có khả năng liền là sát hại số 7 nữ thi hung thủ! Nếu như có thể căn cứ DNA đem người này tìm ra, bản án liền có thể chân tướng rõ ràng!

Ngoài ra còn có một điểm, thông qua bộ môn kỹ thuật kiểm nghiệm so với, bọn họ phát hiện số 7 huyền quan mở quan tài tình huống, cũng cùng mặt khác 6 cỗ quan tài có khác nhau.

Bởi vì Nhạc Vĩnh Niên bọn người đối với huyền quan mở quan tài phương pháp cũng không thuần thục, cho nên tại mở quan tài quá trình bên trong, lưu lại hết sức rõ ràng, cùng phi thường tươi mới vết trầy cùng nạy ra ngấn.

Thế nhưng là, tại thứ 7 miệng huyền quan phía trên, mặc dù cũng có tương tự vết tích, nhưng những cái kia vết tích cũng đã phi thường cổ xưa, cũng không mới mẻ.

Bởi vậy, đủ loại này dấu hiệu xuất hiện, càng phát ra để Triệu Ngọc cảm giác, số 7 nữ thi, có lẽ thật là trước đây thật lâu liền bị người nào đó bỏ vào trong quan tài treo trên vách đá, khả năng thật cùng Nhạc Vĩnh Niên bọn người không quan hệ.

Như vậy... Sự tình thật sẽ như vậy xảo sao?

Nhạc Vĩnh Niên bọn người liền lưu lại như vậy một ngụm huyền quan không có để đặt thi thể, nhưng trong quan tài treo trên vách đá, lại vẫn cứ đã có cổ thi thể? Mà lại cỗ thi thể kia còn thả ở hơn 20 năm đều không có hư thối?

Cái kia... Số 7 nữ thi như thế nào tình huống đâu?

Là cùng cái khác nữ thi đồng dạng, tại chết oan chết uổng về sau bị

người bỏ vào huyền quan?

Vẫn là, bị người cố ý giết chết?

Chương 1228: 2 cái tất cả đều tìm được!

Có nhiều lần như vậy phá án và bắt giam đại án trọng án kinh nghiệm, Triệu Ngọc sớm đã đem trước mắt tình tiết vụ án thấy được rõ ràng, hiểu được chủ thứ tuần tự.

Trước mắt bản án sở dĩ có loại phung phí dần dần muốn mê người mắt cảm giác, là bởi vì bản thân nó cũng không phải là một vụ án.

Nhìn qua giống như đều là huyền quan án, nhưng cẩn thận một phần, lại chí ít có thể chia ba cái tiểu bản án:

1, Cảnh Nhã Ái bị xe đụng chết án;

2, Bạch Lãng lái xe va chạm Lâm Triêu Phượng sự kiện;

3, số 7 nữ thi vấn đề.

Trong đó, Cảnh Nhã Ái bị đụng án chỉ đợi Bắc cảng cảnh sát xác định, tạm thời không cần đến Triệu Ngọc quan tâm; mà số 7 nữ thi vấn đề, tựa hồ độc lập với huyền quan án bên ngoài, vẫn cần muốn pháp y giám chứng khoa so sánh , đồng dạng có thể tạm thời gác lại.

Bởi vậy, ba hạng bỏ đi hai hạng, Triệu Ngọc trước mắt chân chính cần phải giải quyết, rất rõ ràng liền là số 2 vấn đề.

Bởi vì, Bạch Lãng va chạm Lâm Triêu Phượng chân tướng, không thể nghi ngờ liền là toàn bộ huyền quan án chân tướng, chỉ có đem chuyện này làm rõ ràng, huyền quan án mới có thể tính chân chính hoàn tất.

Đã phân rõ chủ thứ, Triệu Ngọc phân tích lên tình tiết vụ án đến, liền thuận buồm xuôi gió nhiều.

Cho tới trưa, hắn chỉ viết một mặt bạch bản, mà bạch bản bên trên tất cả đều là liên quan tới Bạch Lãng cùng Lâm Triêu Phượng tư liệu.

“Chậc chậc... Thế mà không phải...” Giờ phút này, có người đem đóng gói cơm trưa đưa đến văn phòng, Triệu Ngọc một bên tràn đầy phấn khởi mà ăn, một vừa nhìn Lâm Triêu Phượng tư liệu, tự nhủ, “Thật không nghĩ tới, nữ nhân này vậy mà một chút mao bệnh cũng không có!”

Nguyên lai, Triệu Ngọc đem Lâm Triêu Phượng tư liệu tất cả đều nhìn một mấy lần, lại phát hiện vị này Lâm chủ tịch tại cách đối nhân xử thế phương diện, làm tương đối trung quy trung củ.

Mặc dù vị này nữ cường nhân tại trên thương trường bá khí mười phần, khí tràng cường đại, nhưng quan hệ nhân mạch lại lẫn vào vô cùng tốt, danh tiếng không tồi.

Cùng trước đó Triệu Ngọc hiểu rõ đến đồng dạng, Lâm Triêu Phượng vẫn tương đối chú trọng nội liễm, xưa nay sẽ không làm ép buộc sự tình, cũng không có qua cái gì không tốt ghi chép.

Nàng làm ăn chẳng những cực giảng thành tín, mà lại chưa từng tính toán chi li, rất được nghiệp giới tán thành và khen ngợi.

Mặt khác, nàng nổi danh nhất liền là thích hay làm việc thiện, danh nghĩa có bao nhiêu cái cơ quan từ thiện, hàng năm đều sẽ xuất ra tương đương khả quan tiền tài đến giúp đỡ người nghèo trợ khốn, chẩn tai giải nạn, tại dân gian danh tiếng cũng là có thể xưng hoàn mỹ.

Bởi vậy, trong lúc nhất thời, Triệu Ngọc cũng tìm không ra cái gì khả

nghi mục tiêu.

Mà lại, Triệu Ngọc cường điệu đem Lâm Triêu Phượng cùng Hoa Vân Sơn quan hệ cẩn thận tra xét một lần, phát hiện Lâm Triêu Phượng danh hạ một nhà địa sản công ty, hoàn toàn chính xác tham dự qua Hoa Vân Sơn biệt thự khai phát.

Nhưng là, lúc ấy Lâm Triêu Phượng địa sản công ty vừa mới cất bước, cũng không có lớn như vậy tư chất, là cùng rất nhiều đại địa sinh công ty cùng một chỗ hùn vốn khai thác.

Tại toàn bộ khai phát quá trình bên trong, Lâm Triêu Phượng cơ hồ đều không có làm sao tham dự.

Còn có, Hoa Vân Sơn diệt môn án người bị hại, chính là Hoa Vân Sơn khoa kỹ viên một vị Cao cấp nhà thiết kế. Triệu Ngọc nghiêm túc phân tích một chút hắn quan hệ nhân mạch, phát hiện người này cùng Lâm Triêu Phượng đồng dạng không có bất kỳ cái gì liên quan.

Cho nên, hắn đã cơ bản có thể bài trừ huyền quan án, cùng Hoa Vân Sơn diệt môn án có liên quan rồi.

Đương nhiên, đây chẳng qua là cơ bản bài trừ, muốn triệt để bài trừ, còn cần hỏi qua trọng yếu nhất người trong cuộc —— Lâm Triêu Phượng bản nhân.

Căn cứ Miêu Anh báo cáo, Lâm Triêu Phượng đã động xong giải phẫu, đang thức tỉnh khôi phục bên trong. Chỉ cần tình trạng của nàng đạt tới tiêu chuẩn, Miêu Anh liền sẽ đối nàng tiến hành hỏi ý.

Cho nên, Triệu Ngọc còn cần đạt được phần này hỏi ý tư liệu về sau, mới có thể kết luận.

Chậc chậc...

Nhìn xem bạch bản bên trên tư liệu, Triệu Ngọc càng phát giác, nếu như Hoa Vân Sơn án có thể bài trừ, quyển kia án còn sẽ có cái nào mấy loại khả năng đâu?

Cái này trăm phương ngàn kế, thuê Bạch Lãng giết chết Lâm Triêu Phượng người, sẽ là ai chứ?

Nhìn chung toàn cục, muốn giết chết Lâm Triêu Phượng người, đến cũng không phải một cái không có, nàng thân đệ đệ Lâm Thừa Nghiệp chí ít có thể tính cái trước.

Thế nhưng là, Lâm Thừa Nghiệp rõ ràng cũng bị Bạch Lãng lợi dụng cùng tính kế, làm sao có thể là hắn đâu?

Nếu như hắn trước kia liền muốn áp dụng thủ đoạn phi thường giết chết Lâm Triêu Phượng, cái kia còn hao phí lớn như vậy tinh lực đi loay hoay huyền quan làm cái gì đây?

Lại nói...

Ai ngờ, Triệu Ngọc ngay tại chăm chú tự hỏi vấn đề này, nhưng bỗng nhiên ở giữa, điện thoại di động của hắn vang lên.

Xem xét điện thoại là Phương Khai Vũ đánh tới, Triệu Ngọc vội vàng nghe.

“Triệu tổ trưởng, tìm được, hai cái tất cả đều tìm được! Ngươi nói có khéo hay không?” Trong điện thoại thình lình truyền đến Phương Khai Vũ thanh âm hưng phấn, “Hai cái vậy mà cơ hồ là đồng thời tìm tới?”

“A? Cái gì hai cái? Hai cái gì?” Triệu Ngọc nghe được có chút mộng.

“Nha... Xe van tìm được, ngay tại Bạch Lãng nói cái chỗ kia, không có

phí bao lớn công phu đã tìm được, đang dùng cần cẩu ra bên ngoài xâu đâu!” Phương Khai Vũ nói ra.

“Nha... Vậy ngươi tranh thủ thời gian thông tri Cao pháp y bọn họ đi!” Triệu Ngọc phân phó, “Để bọn họ đến tiến hành kiểm nghiệm, nhìn trông xe phải chăng có va chạm vết tích!”

“Ừm... Muốn ta nhìn, hắn là không cần!” Ai ngờ, Phương Khai Vũ bỗng nhiên tới một câu như vậy.

“Ừm? Có ý tứ gì?” Triệu Ngọc vội hỏi.

“Bởi vì, ngay tại chúng ta tìm tới ô tô thời điểm, đội cảnh sát hình sự bên kia cũng tới tin!” Phương Khai Vũ hưng phấn mà nói nói, “ bọn họ đang điều tra dính líu cỗ xe thời điểm, phát hiện có một cỗ Kia Motor vừa mới thay đổi qua kính chắn gió, hơn nữa còn cho trước thanh bảo hiểm phun qua sơn!

“Bọn họ tìm tới chủ xe, đang muốn hảo hảo hỏi một chút đâu! Thật không nghĩ đến, người chủ xe kia không nói hai lời, nhất thời liền nhận tội!

“Hắn chính miệng thừa nhận, vào lúc ban đêm, thật sự là hắn đụng phải một người! Nhưng là, dọa sợ đầu óc hắn nóng lên, liền gây chuyện mà chạy!”

“A? Thật không phải Bạch Lãng làm?” Triệu Ngọc lập tức lấy làm kinh hãi, bất khả tư nghị nói nói, “ cái này. . . Đây cũng quá đúng dịp a? Hắn thật sẽ đi nhặt một bộ, bị người khác đâm chết thi thể?”

“Ừm... Gây chuyện lái xe gọi Toàn Gia Thắng, là Bắc cảng Hương Lâm nông trường nhân viên, “ Phương Khai Vũ nói nói, “ bất quá, người này bị bắt sau công bố, nói cái kia bị đụng người rất như là tự sát, phi thường đột nhiên liền vọt ra, hắn căn bản là tránh tránh không khỏi!

“Hắn xe là mượn tới, không có bảo hiểm, cũng không có chạy ký lục nghi, hắn lo lắng đụng người về sau, sẽ bồi một số tiền lớn, cho nên liền sinh lòng may mắn, chạy trốn!”

“Tự sát?” Triệu Ngọc chân mày nhíu chặt, cảm giác không đúng.

“Cái này thật đúng là khó mà nói...” Phương Khai Vũ nói nói, “ xảy ra chuyện địa điểm không có giám sát thăm dò; trên xe không có ký lục nghi; người trong cuộc bị đụng chết; đêm đó trời tối người yên, cũng không dễ tìm cho lắm đến người chứng kiến; mấu chốt là, khoảng cách lúc chuyện xảy ra ở giữa đã qua hơn nửa tháng, trong lúc đó còn xuống một trận mưa lớn, lấy chứng, chỉ sợ cũng...”

“Ta đã biết, “ Triệu Ngọc gật đầu, nghiêm túc nói nói, “ mặc dù hi vọng không lớn, nhưng chương trình vẫn là phải đi, đến lúc đó, mang lái xe đi đi hiện trường đi! Để Cao pháp y phái mấy người chuyên gia đi qua!”

“Minh bạch! Cái này phải!” Phương Khai Vũ trịnh trọng đáp ứng, lúc này mới cúp điện thoại.

Chậc chậc...

Triệu Ngọc lần nữa chậc lưỡi, hắn làm sao cũng không nghĩ ra, Bạch Lãng nói lại là thật! Đâm chết Cảnh Nhã Ái, vậy mà một người khác hoàn toàn!

Bởi như vậy, sự tình nhưng liền có chút ý vị sâu xa.

Bạch Lãng không có đâm chết Cảnh Nhã Ái, nếu như hắn lại cự không thừa nhận mưu sát Lâm Triêu Phượng, chẳng lẽ... Hắn còn có hoàn dương cơ hội không thành! ?

Chương 1229: Gen cùng cân nhắc mức hình phạt

Sau một giờ, vẫn là Phúc Lai cục cảnh sát tổ điều tra đặc biệt trong văn phòng.

“Tổ trưởng, “ trong điện thoại đang cùng Triệu Ngọc trò chuyện người, chính là tại phía xa Vũ Thanh cục cảnh sát Ngô Tú Mẫn, “Ta vừa rồi nhìn qua Phương đội trưởng phát tới video!

“Thông qua nơi khởi nguồn điểm gần nhất một cái camera biểu hiện, đêm đó gây chuyện cỗ xe phía trước thông qua được cái kia giao lộ, Bạch Lãng điều khiển xe van, thì là tại 10 phút sau, mới thông qua nơi đó.

“Nói cách khác, Bạch Lãng nói tới, hắn không phải là lời nói dối!” Ngô Tú Mẫn nói nói, “ hắn phải cùng Cảnh Nhã Ái bị đụng không có quan hệ...”

“Nha...” Triệu Ngọc yên lặng gật đầu.

Ban sơ nhận được tin tức thời điểm, Triệu Ngọc luôn cảm thấy Bạch Lãng có vấn đề, hắn thậm chí hoài nghi là Bạch Lãng trước đụng Cảnh Nhã Ái, sau đó lại cố ý đem Cảnh Nhã Ái đẩy hướng người khác ô tô.

Nhưng hiện tại xem ra, Bạch Lãng tại về thời gian là không có khả năng làm được.

“Tổ trưởng, ta cẩn thận hỏi qua mẫu thân của Cảnh Nhã Ái, “ Ngô Tú Mẫn tiếp tục nói, “Bởi vì bỏ bê quản giáo, Cảnh Nhã Ái một mực là một vấn đề thiếu nữ, thường xuyên cùng một chút không tốt thanh niên hỗn cùng một chỗ, trốn học cúp học, nhiễm lên rất nhiều thói quen, thậm chí còn bởi vì cùng một chỗ gây hấn gây chuyện vụ án tiến vào Thiếu Quản sở (Trung tâm quản lý thanh thiếu niên-CVT).

“Về sau, lại bởi vì đã trải qua một lần sẩy thai sự kiện, tinh thần của nàng một mực không quá ổn định, từng có qua nhiều lần tự sát khuynh hướng.

“Cho nên, “ Ngô Tú Mẫn ngừng lại một chút, nói nói, “ gây chuyện lái xe lời nói cũng chưa chắc hoàn toàn không thể tin.

“Cảnh Nhã Ái cùng ngày cùng mẫu thân đại sảo một khung, tại đêm khuya rời nhà trốn đi, mặc chính là áo ngủ, trên chân đạp trên dép lê, tại loại hoàn cảnh này phía dưới, rất dễ dàng sinh ra phí hoài bản thân mình suy nghĩ.”

“Nha...” Triệu Ngọc chăm chú suy tư, âm thầm gật đầu.

“Phương đội trưởng bọn họ đã đi điều tra gây chuyện lái xe đêm đó tình huống đi, “ Ngô Tú Mẫn lại nói, “ hắn điều khiển Kia Motor đích thật là chiếc xe đen, cũng đích thật là mượn tới.

“Mặt khác, kỹ thuật đội nhằm vào Bạch Lãng xe van cũng làm sơ bộ kiểm tra, hoàn toàn chính xác không có phát hiện bị đụng vết tích.” Ngô Tú Mẫn tâm tình phức tạp nói nói, “ cái này Bạch Lãng cũng thật có gan, bị người khác đâm chết thi thể hắn cũng dám động! Chẳng lẽ, thật là vì cái kia 500 vạn sao?”

“Ừm...” Triệu Ngọc nghĩ nghĩ, nói nói, “ Ngô tỷ, sẽ giúp ta làm một chuyện, ta cần ngươi điều tra một chút phát hiện kia huyền quan nữ thi Bàng Trí Huy hội trưởng!”

“Ồ?” Ngô Tú Mẫn rất là ngoài ý muốn, “Thế nào, ngươi hoài nghi người kia có vấn đề sao?”

“Không biết...” Triệu Ngọc thẳng thắn nói nói, “ nhưng là, ta luôn cảm thấy, huyền quan nữ thi phát hiện đến có chút kỳ quặc! Vì cái gì, hết lần này tới lần khác đến thứ 7 cỗ quan tài thời điểm, thi thể sẽ bị đột nhiên phát hiện? Mà thứ 7 cỗ nữ thi nhưng lại hết lần này tới lần khác cùng mặt khác 6 cỗ khác biệt đâu?”

“Được rồi, ta hảo hảo điều tra thêm hắn!” Ngô Tú Mẫn đáp ứng , lại nói, “ đúng, Cao pháp y nơi đó cho ngươi hồi âm không? Từ số 7 nữ thi trên thân phát hiện khả nghi DNA cũng không có so với đến tương tự tin tức?”

“Ừm, ta nhận được tin tức, “ Triệu Ngọc nói nói, “ bất quá, liên quan tới hắn nói cái gì gen sắp xếp cùng gia tộc đặc thù cái gì, không biết rõ!”

“Là như vậy, “ Ngô Tú Mẫn vội vàng giải thích, “Cao pháp y đem người bị tình nghi DNA cùng số 7 nữ thi DNA làm so với, phát hiện hai tổ DNA có rất lớn một bộ phận gen sắp xếp tương xứng, nói rõ nghi phạm cùng số 7 nữ thi ở giữa, hắn là có tương cận liên hệ máu mủ!”

“Ồ? Là thân thích sao?” Triệu Ngọc ngoài ý muốn.

“Dùng tục ngữ nói, chí ít không quá ngũ phục(5 đời???-CVT)!” Ngô Tú Mẫn giải thích nói, “ lần này, Cao pháp y mang đến mấy vị gien di truyền học phương diện chuyên gia, bọn họ có một loại hoàn toàn mới gen phân tích kỹ thuật. Có khả năng có thể giúp chúng ta tìm ra người chết thân phận, thậm chí tìm ra hung thủ!”

“Ồ? Như thế Cao cấp?” Triệu Ngọc vẫn là lần đầu nghe được.

“Người với người gen có khác biệt rất lớn, cũng chia địa vực tính cùng

gia tộc tính, “ Ngô Tú Mẫn giải thích nói, “ lần này, bọn họ đem liên hợp Vũ Thanh núi nơi đó gen chuyên gia, cùng một chỗ tìm kiếm phù hợp mục tiêu DNA danh sách gia tộc.

“Nếu như người chết cùng hung thủ đều là Vũ Thanh núi dân bản xứ, hẳn là có thể đem mục tiêu thu nhỏ đến một cái phi thường nhỏ phạm vi bên trong, bởi như vậy, đối với chúng ta điều tra liền thuận tiện rất nhiều!”

“Nha... Vậy là tốt rồi!” Triệu Ngọc gật đầu, “Đã dạng này, số 7 nữ thi sự tình, ta trước tiên có thể buông xuống một chút! Trước mắt muốn làm, liền là trước tiên đem huyền quan án giải quyết lại nói!”

“Cái kia...” Ngô Tú Mẫn hỏi nói, “ liên quan tới huyền quan án, có hay không mới nhất tiến triển đâu? Tìm tới khả nghi mục tiêu sao? Có cần hay không, ta đi Hạ Khẩu trợ giúp Miêu tổ trưởng thẩm vấn một cái Bạch Lãng?”

“Tạm thời trước không cần, “ Triệu Ngọc nói nói, “ ta đã đang chuẩn bị, đem tất cả thiệp án nhân viên tất cả đều mang về Vũ Thanh cục cảnh sát thẩm tra xử lí đâu! Nếu như ta đến lúc đó còn không giải quyết được Bạch Lãng, ngươi lại xuất mã cũng không muộn!”

“Nha...” Ngô Tú Mẫn cực kỳ thông minh, Triệu Ngọc kiểu nói này, nàng lập tức nghe được mặt mày, vội hỏi, “Nói như vậy, tổ trưởng ngươi đã có ý nghĩ?”

“Lợi hại, lợi hại!” Triệu Ngọc mỉm cười, “Cái này đều bị ngươi đã nhìn ra! Không sai, ta hiện tại hoàn toàn chính xác có cái mạch suy nghĩ, nhưng còn không quá thành thục, còn khiếm khuyết rất nhiều thứ. Chờ ta tất cả đều mân mê rõ ràng, sẽ nói cho ngươi biết đi!”

“Được rồi!” Ngô Tú Mẫn sảng khoái đáp ứng một tiếng, cúp xong điện thoại.

Kết quả, bên này vừa mới quẳng xuống điện thoại, văn phòng đại môn liền bị người đẩy ra, nhưng gặp Tằng Khả dẫn một vị người mặc áo sơ mi trắng nam tử trung niên tiến vào trong phòng.

“Tổ trưởng, người ngài muốn tìm, ta đã tìm được!” Tằng Khả vội vàng hướng Triệu Ngọc giới thiệu, “Vị này là Phúc Lai thị Kiểm soát viện Mao Tường Hoa kiểm sát trưởng.”

“A, ngài tốt, ngài tốt!” Triệu Ngọc gấp vội vươn tay đón lấy.

“Ai u, Triệu đại thần thám, kính đã lâu Đại Danh, kính đã lâu Đại Danh!” Người tới vội vàng cùng Triệu Ngọc nhiệt tình nắm tay, trong miệng không ngừng tán dương.

“Ta lần này mời ngài tới mục đích, Tằng Khả đã nói rõ với ngài đi?” Triệu Ngọc nói nói, “ bởi vì chúng ta tại cân nhắc mức hình phạt phương diện không quá chuyên nghiệp, cho nên còn xin ngài làm một cái chúng ta cố vấn...”

“Minh bạch, minh bạch, tư liệu ta đã xem hết, xem hết, ha ha...” Mao Tường Hoa kiểm sát trưởng vội vàng đem một xấp tư liệu móc ra, sau đó nói với Triệu Ngọc, “Liên quan tới Bạch Lãng tình huống, hoàn toàn chính xác có chút đặc thù, ta chỉ có thể kết hợp lấy dĩ vãng một chút án lệ, đại thể đánh giá, cũng không thể đại biểu tuyệt đối quyền uy.

“Ngài hiểu được, toà án bên trên rất nhiều việc, đều không phải có thể đoán được!”

“Minh bạch, minh bạch!” Triệu Ngọc chỉ vào ghế sô pha ra hiệu một cái, hai người ngồi đối diện nhau về sau, hắn lúc này mới hỏi, “Như vậy, ngài đại thể đoán chừng một cái, lấy Bạch Lãng sở tác sở vi, một khi mở phiên toà, hắn sẽ có được như thế nào xử phạt đâu?”

“Được rồi, “ Mao Tường Hoa đem tư liệu mở ra, nghiêm túc nói nói, “ chúng ta đồng dạng đồng dạng địa nói.

“Đầu tiên, Bạch Lãng đã thừa nhận hắn tham dự lừa gạt Lâm Thừa Nghiệp tội ác, nên tội ác dính đến lừa gạt, trộm cướp cùng tổ chức mê tín hoạt động các tội.

“Theo lý thuyết, bởi vì kim ngạch to lớn, lại thêm Bạch Lãng thuộc về thủ phạm chính, chỉ là lừa gạt một hạng, hắn liền có thể bị phán xử mười năm trở lên, thậm chí là ở tù chung thân.

“Thế nhưng là, xét thấy hoãn thi hành hình phạt điều lệ, nếu như bọn họ có thể trả lại toàn bộ lừa gạt tài sản, là có thể xin hoãn thi hành hình phạt.

“Mặt khác, liên quan tới lừa gạt bản thân, luật sư biện hộ cũng có nhiều bí ẩn có thể làm. Nếu như bọn họ cố ý đem vụ án tính chất hướng tổ chức mê tín hoạt động, lợi dụng mê tín hoạt động lừa gạt người khác tài vật phía trên dựa sát vào, cân nhắc mức hình phạt tiêu chuẩn đem sẽ trở nên càng nhẹ.

“Ừm...” Hắn lật ra một tờ văn kiện, tiếp tục nói, “ tiếp đó, lại nhìn phi pháp xử lý thi thể một hạng, nhằm vào bị cáo tại hỏa táng tràng hành vi, đã chạm đến trộm cướp thi thể cùng vũ nhục thi thể tội.

“Thế nhưng là, mặc dù tình tiết tương đối ác liệt, nhưng căn cứ cân nhắc mức hình phạt tiêu chuẩn, bị cáo chỉ cần có thể giao phó một bút phạt tiền, nhiều nhất sẽ chỉ bị phán xử ba năm trở xuống tù có thời hạn.

“Lại nhìn hắn rượu giá lái xe đụng người một án, liên quan tới nên án định tính liền càng thêm phức tạp.

“Nếu như là tội mưu sát tên, như vậy kém nhất là ở tù chung thân. Nhưng nếu như dựa theo tai nạn giao thông xử phạt lời nói, cân nhắc

mức hình phạt tiêu chuẩn liền sẽ không rất nặng.

“Cái này còn phải nhìn bị đụng người phải chăng tử vong, trọng thương nặng nhẹ trình độ, cùng hắn nhận tội thái độ, bồi thường các loại.

“Bản án chỗ đặc biệt nhất, ngay tại ở bị cáo cùng bị đụng người ở giữa tồn tại nhất định lợi hại quan hệ, loại quan hệ này có thể lớn có thể nhỏ, vậy liền hoàn toàn phải xem luật sư nhóm tại toà án bên trên đánh cờ!

“Trừ cái đó ra, chúng ta còn có thể nhiều cáo hắn một đầu nguy hại công cộng an toàn tội, nhưng coi như số tội cũng phạt, “ Mao kiểm sát trưởng trịnh trọng nói, “Cá nhân ta cho rằng, hắn bị phán tử hình hoặc ở tù chung thân xác suất phi thường nhỏ!”

“Nha...” Triệu Ngọc ý vị thâm trường gật đầu, Mao kiểm sát trưởng, cùng lúc trước hắn dự phán không sai biệt lắm...

Chương 1230: Chẳng lẽ là hắn! ?

Tại ban sơ phân tích án tình bên trong, Triệu Ngọc vẫn nghĩ không thông, Bạch Lãng lái xe va chạm Lâm Triêu Phượng mục đích đến cùng là cái gì?

Đầu tiên tới nói, nếu như là vì Lâm Thừa Nghiệp cái kia một trăm triệu trả thù lao, căn bản nói không thông.

Bởi vì huyền quan án đã bại lộ, coi như Lâm Triêu Phượng thật bị đụng chết, Lâm Thừa Nghiệp cũng không có khả năng cho bọn họ tiền! Mà lại tại va chạm Lâm Triêu Phượng về sau, Bạch Lãng sẽ đi ngồi tù, coi như cho hắn tiền, thì có ích lợi gì?

Cho nên, Triệu Ngọc chỉ có thể đạt được một cái kết luận, nếu như không phải vì tiền, vậy chính là có thù!

Nhưng mà thông qua điều tra, hắn nhưng lại tìm không ra giữa bọn hắn tồn tại cừu hận. Cho nên Triệu Ngọc chỉ có thể cho rằng, Bạch Lãng là làm thuê cho người khác, thật chính muốn giết chết Lâm Triêu Phượng, chính là Bạch Lãng cố chủ.

Thế nhưng là, nghĩ đến đây một tầng, một cái không thể tránh khỏi vấn đề liền phải xuất hiện, Bạch Lãng nếu thật là thụ cố vu nhân, vậy hắn vì sao lại cam tâm tình nguyện đi đâm chết Lâm Triêu Phượng đâu?

Trong này, tất nhiên cần phải có cái lý do mới được a?

Mới đầu, Triệu Ngọc nhớ tới lúc trước té lầu án hung thủ Cận Siêu đến,

Cận Siêu ngã chết Trần gia tỷ muội, cũng là thụ cố vu nhân.

(Cận Siêu mời đọc chương 504)

Mà Cận Siêu thụ cố vu nhân nguyên nhân, là bởi vì hắn thân mắc bệnh nan y, không còn sống lâu nữa. Vì cho thê tử của mình cùng hài tử sáng tạo hậu đãi điều kiện, lúc này mới mạo hiểm giết người!

Như vậy... Trước mắt Bạch Lãng, có thể hay không cùng Cận Siêu đồng dạng đâu?

Thế là, Triệu Ngọc sớm địa đã điều tra Bạch Lãng khỏe mạnh tình huống, nhưng mà, báo cáo minh xác biểu hiện, Bạch Lãng bản nhân khỏe mạnh cực kì, căn bản không có bất kỳ tật xấu gì.

Lần này, tự nhiên để Triệu Ngọc càng thêm nghi hoặc.

Dựa theo thông thường đạo lý, một sát thủ đi giết một cái cùng mình không liên hệ người, tất nhiên là vì tiền!

Thế nhưng là, giống Bạch Lãng dạng này, vì tiền mà đi ngồi tù, coi như không thấy nhiều.

Cho nên, Triệu Ngọc lúc này mới tìm đến chuyên nghiệp kiểm sát trưởng, muốn nghiên cứu thảo luận tính toán hình phạt vấn đề, nhìn Bạch Lãng thời hạn thi hành án đến cùng có thể phán bao lâu?

Cuối cùng, lông tường hoa kiểm sát trưởng dự đoán, cùng Triệu Ngọc trước đó dự đoán đến không sai biệt lắm, Bạch Lãng tội danh khẳng định là phán không được tử hình, nếu như luật sư lại ra sức một chút, thậm chí còn có thể tránh thoát ở tù chung thân!

Chẳng lẽ, chính là bởi vì còn có ra tù hi vọng, mới có thể để Bạch Lãng bí quá hoá liều sao?

Cũng hoặc là... Triệu Ngọc trầm tư thật lâu, lại nghĩ tới một cái khác khả năng, Bạch Lãng sự kiện có phải hay không là trao đổi án giết người đâu? Tựa như trước đây thật lâu, Triệu Ngọc tiếp xúc qua tàn sát án như thế?

Không đúng... Triệu Ngọc rất nhanh phủ định, trao đổi giết người mục đích, chính là vì che giấu tai mắt người, không bị bại lộ. Nhưng bây giờ Bạch Lãng đã bị bắt, tựa hồ không có loại khả năng này!

Mà lại mấu chốt một điểm là, Lâm Triêu Phượng không có có cừu gia a? Trên cái thế giới này, duy nhất muốn cho nàng chết người, chỉ sợ chỉ có nàng thân đệ đệ Lâm Thừa Nghiệp!

Nhưng Lâm Thừa Nghiệp hết lần này tới lần khác là huyền quan án người bị hại, tại trên lý luận nói không thông.

Chậc chậc...

Nhìn xem Triệu Ngọc ngưng thần suy nghĩ, lông tường hoa kiểm sát trưởng cũng không dám nói lời nào, chỉ tốt ngồi ở trên ghế sa lon kiên nhẫn chờ đợi.

Ai ngờ, Triệu Ngọc trong lúc đang suy tư, điện thoại di động của hắn lại vang lên.

Trước đó, hắn một mực đang chờ Miêu Anh bên kia tin tức, giờ phút này xem xét điện thoại là Miêu Anh đánh tới, tranh thủ thời gian không kịp chờ đợi nghe.

“Triệu Ngọc, hỏi xong!” Trong điện thoại Miêu Anh, có vẻ hơi tâm tình nặng nề, “Cùng chúng ta nghĩ đến đồng dạng, làm Lâm Triêu Phượng biết được, lợi dụng Thất Tinh huyền quan nghĩ muốn hại chết nàng người, chính là đệ đệ ruột thịt của mình về sau, nàng phi thường khổ sở,

cảm xúc một lần mất khống chế!

“Nàng nói, nàng chèn ép Lâm Thừa Nghiệp, nhưng thật ra là vì Lâm Thừa Nghiệp suy nghĩ mà thôi!”

“A? Đây là ý gì?” Triệu Ngọc không thể lý giải.

“Là như vậy, Lâm Triêu Phượng trước kia tìm cao nhân nhìn qua Lâm Thừa Nghiệp bát tự, đại sư nói Lâm Thừa Nghiệp chính là đỉnh sát chi mệnh, loại người này giỏi về mạo hiểm, tính cách cực đoan, dễ dàng khư khư cố chấp, không nghe khuyên can.

“Nếu như hắn chỉ là làm một cái không tranh quyền thế con em nhà giàu, có thể bảo dưỡng tuổi thọ.

“Nhưng người này một khi có được tuyệt đối quyền lợi, vậy coi như nguy hiểm, chẳng những Tinh Hải tập đoàn có cao ốc sụp đổ khả năng, đối Lâm Thừa Nghiệp bản nhân số tuổi thọ, cũng sẽ cực kì hao tổn, không được chết tử tế!

“Cho nên, Lâm Triêu Phượng khắp nơi chèn ép Lâm Thừa Nghiệp, không muốn buông tay uỷ quyền, chính là vì hắn suy nghĩ!” Miêu Anh giảng nói, “ kỳ thật, Lâm Triêu Phượng trong lòng, đã sớm nghĩ công thành lui thân, căn bản cũng không có cùng đệ đệ của hắn tranh đấu tâm tư.”

“Không thể nào?” Triệu Ngọc nhíu mày, “Đã dạng này, cái kia nàng vì cái gì không cùng Lâm Thừa Nghiệp ngả bài nói thẳng đâu? Nếu như kiên nhẫn lời giải thích, chí ít sẽ không náo ra như thế lớn hiểu lầm tới đi?”

“Đương nhiên nói qua, “ Miêu Anh nói nói, “ nhưng ngươi suy nghĩ một chút, Lâm Thừa Nghiệp tâm cao khí ngạo, làm sao có thể chịu phục đâu?”

“Cũng thế, nếu như đổi lại là ta, biết được thân tỷ tỷ thà rằng tin những cái kia thầy phong thủy, cũng không tín nhiệm mình, hoàn toàn chính xác rất đến tức giận!” Triệu Ngọc thừa nhận, “Bất quá, đại sư nói đến cũng rất đúng, Lâm Thừa Nghiệp người này xác thực có chút cực đoan, liền lấy Thất Tinh huyền quan sự tình tới nói, phàm là không phải tẩu hỏa nhập ma, làm sao có thể tin tưởng như vậy mơ hồ đồ vật đâu?”

“Bất quá...” Miêu Anh bỗng nhiên chuyển hướng một cái, nói nói, “ lời của ngươi nói, cùng Lâm Triêu Phượng gần như giống nhau a!

“Lâm Triêu Phượng đau lòng nhức óc về sau, cũng là tràn ngập tò mò. Nàng làm sao cũng không chịu tin tưởng, Lâm Thừa Nghiệp sẽ bị mấy cái thầy phong thủy lắc lư đến loại trình độ kia? Bởi vì, Lâm Thừa Nghiệp cùng nàng không giống, cho tới bây giờ cũng không tin cái gì Quỷ Thần, chưa từng bái phật thắp hương!”

“Đô!” Nghe đến đó, Triệu Ngọc vội vàng bĩu một tiếng, đánh gãy Miêu Anh nói nói, “ có lầm lẫn không? Làm sao ta chỗ này nắm giữ tư liệu, nói Lâm Thừa Nghiệp cùng tỷ tỷ của hắn đồng dạng, cũng phi thường mê tin phong thủy đâu?”

“Ừm? Thật sao?” Miêu Anh ngoài ý muốn, “Lâm Triêu Phượng mới vừa vặn nói với ta xong, không thể nào nói dối a? Nàng nói đến phi thường khẳng định, nói trước kia bởi vì nàng thường xuyên xem tướng xem bói, cầu thần bái phật sự tình, bọn họ tỷ đệ không ít bực bội cãi nhau!

“Lâm Thừa Nghiệp cho tới bây giờ đều không tin những này, cho rằng bất cứ chuyện gì, đều dựa vào cố gắng của mình tranh thủ được.

“Cho nên, đối với Thất Tinh huyền quan sự tình, Lâm Triêu Phượng cảm giác phi thường không thể tưởng tượng nổi. Nàng nói Lâm Thừa Nghiệp chẳng những không tin, mà lại đối những cái kia phong thuỷ thuật sĩ còn cực kỳ phản cảm, càng không khả năng như vậy mà đơn giản địa bị

Nhạc Vĩnh Niên lừa!”

“Ồ? Thế mà... Dạng này?” Chỉ một thoáng, Triệu Ngọc bỗng nhiên cảm giác được không đúng chỗ nào, Lâm Thừa Nghiệp mang đến cho hắn một cảm giác, tựa hồ cùng Lâm Triêu Phượng tự thuật có rất lớn xuất nhập.

“Triệu Ngọc, có phải hay không... Lâm Thừa Nghiệp có vấn đề gì a?” Miêu Anh cũng là cảm thấy dị dạng.

Chậc chậc...

Triệu Ngọc chậc lưỡi suy nghĩ sâu xa, lại đem hồi ức chuyển về tới Lâm Thừa Nghiệp du thuyền phía trên, nhớ tới Lâm Thừa Nghiệp từng nói với hắn những lời kia...

Lâm Thừa Nghiệp ngược lại là đề cập tới, hắn trước kia đối phong thuỷ mê tín từng có mâu thuẫn. Thế nhưng là, khi hắn nói lên bị Nhạc Vĩnh Niên lừa gạt những chuyện kia đến, lại tựa hồ như... Lại quá dễ dàng một chút a?

Chẳng lẽ... Gia hỏa này một mực tại cùng mình diễn kịch sao?

Hắn có thể hay không, đã sớm xem thấu Nhạc Vĩnh Niên quỷ kế, chỉ là đang cố ý phối hợp bọn họ?

Thế nhưng là... Hắn tại sao muốn làm như vậy đâu? Hắn biết rõ huyền quan Yếm Thắng là giả, vì cái gì còn phải phối hợp bọn họ làm tiếp?

Cái này. . .

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc nhớ tới mình trước đó cái kia phỏng đoán: Trên cái thế giới này, duy nhất muốn Lâm Triêu Phượng chết người, chỉ sợ cũng chỉ có nàng thân đệ đệ Lâm Thừa Nghiệp!

Xa tận chân trời, chẳng lẽ... Cái kia thuê Bạch Lãng người, liền là ——hắn! ! ?

Chương 1231: Đóng vai heo ăn heo

Sau đó, Miêu Anh lại giảng một chút, liên quan tới Lâm Triêu Phượng không biết Bạch Lãng, cùng cùng Hoa Vân Sơn thảm án không có có quan hệ gì sự tình.

Nhưng lúc này Triệu Ngọc đã nghe không lọt, hắn đầy trong đầu nghĩ đều là một chuyện tình: Cái kia thuê Bạch Lãng đi đụng Lâm Triêu Phượng người, có phải hay không là —— hắn! ?

Thế là, tại trò chuyện kết thúc về sau, Triệu Ngọc liền vội vã không nhịn nổi địa đối Tằng Khả hỏi: "Tằng Khả, trước ngươi lấy được liên quan tới Lâm Thừa Nghiệp tin tức, đều là từ đâu lấy được?"

"Ừm, có chính thức, cũng có nói chuyện phiếm ghi chép bên trên, thế nào?" Tằng Khả không hiểu.

"Ngươi dạng này, " Triệu Ngọc vội vàng phân phó, "Ngươi bây giờ lập tức phái người, đối Lâm Thừa Nghiệp thân bằng hảo hữu tiến hành thăm viếng, xem hắn đối cầu thần bái phật, phong thủy kham dư đến cùng là cái thái độ gì?

"Ta hiện tại cần liên quan tới hắn, nhất cặn kẽ nhất tư liệu, bát đại tổ tông cũng không cần, nhưng là từ hắn xuất sinh một khắc kia trở đi, cho tới bây giờ, toàn đều muốn!"

"Nha... Tốt... Tốt!" Tằng Khả hiểu rõ Triệu Ngọc tính tình, lập tức mặc dù nghi hoặc, nhưng vẫn là tranh thủ thời gian làm theo đi.

“Ừm...” Tăng Khả sau khi đi, vị kia Mao Tường Hoa kiểm sát trưởng không thể nghi ngờ càng lộ vẻ xấu hổ, vội vàng nói, “Nếu là Triệu thần thám không có chuyện gì, vậy ta trước hết...”

“Ngươi khoan hãy đi!”

Dưới sự kích động, Triệu Ngọc cơ hồ là bắt lại cánh tay của hắn, dọa đến Mao Tường Hoa đánh run một cái.

“Mao kiểm sát trưởng, “ Triệu Ngọc đem hắn kéo đến mình bạch bản trước mặt, vội vàng hỏi nói, “ ngươi không phải đã nhìn qua tất cả tình tiết vụ án tài liệu sao?

“Dạng này, ngươi tới giúp ta phân tích một chút, nếu như chúng ta đem cân nhắc mức hình phạt tiêu chuẩn đổi một người, ngươi xem một chút tội lỗi của hắn lớn sao?”

“Ừm? Cái...cái gì ý tứ?” Mao Tường Hoa không rõ ràng cho lắm.

“Liền là hắn!” Triệu Ngọc bỗng nhiên đem ngón tay tại tên của một người bên trên điểm một cái, “Ngươi cho rằng, người này muốn nhận gánh hậu quả gì đâu?”

“A?” Mao kiểm sát trưởng nhìn kỹ, nói nói, “ Lâm Thừa Nghiệp? Người này, không phải liền là Lâm chủ tịch đệ đệ sao? Hắn là Vân Hải tập đoàn Phó chủ tịch, ta trước kia cùng hắn gặp qua vài lần...”

“Đừng nói những thứ vô dụng này, ta hiện đang hỏi ngươi, “ Triệu Ngọc trừng mắt tròng mắt hỏi nói, “ liền tình huống trước mắt tới nói, hắn sẽ bị phán tội gì?”

“Hắn... Hắn không có tội đi, giống như?”

“Ồ? Không có tội?” Triệu Ngọc tâm niệm vừa động, càng thêm hoài

nghi.

“Chúng ta đầu tiên đến nhìn một chút Thất Tinh huyền quan một án, tại bản án bên trong, mặc dù Lâm Thừa Nghiệp tồn tại nhất định vũ nhục thi thể hành vi.

“Nhưng xét thấy hắn là bị lừa gạt đối tượng, hắn chỉ cho là thi thể là hắn dùng tiền mua mua lại, loại tình huống này, rất khó đem nên tội danh ngồi vững.

“Cho nên, rất khó phán định có tội, nhiều lắm là cũng chính là giao điểm nhi tiền phạt, bồi thường một cái người chết gia thuộc mà thôi.”

“Cái kia... Yếm Thắng chi thuật đâu? Hắn lớn làm phong kiến mê tín, cái này không phải tội sao?” Triệu Ngọc lại hỏi.

“Cái này sao...” Mao kiểm sát trưởng nghĩ nghĩ, nói, “Nước ta pháp luật quy định, liên quan tới phong kiến mê tín cái này một khối, chủ yếu phán định căn cứ liền là phải chăng vì người tổ chức? Sau đó theo thứ tự căn cứ mê tín hoạt động tạo thành hậu quả, đến tiến hành xử phạt.

“Liên quan đến lừa gạt tài sản làm sao phán, liên quan đến hèn * khinh nhờn cường bạo làm sao phán, còn có liên quan đến nhân mạng như thế nào phán loại hình.

“Nhưng là, tại bản án bên trong, Lâm Thừa Nghiệp cũng không phải là người tổ chức, cho nên sẽ không bị hình phạt!”

“Thế nhưng là... Hắn mình đã thừa nhận, hắn hi vọng tỷ tỷ của hắn chết mất rồi? Cái này không tính sao?” Triệu Ngọc hỏi lại.

“Cái này chỉ có thể coi là trên miệng nguyền rủa mà thôi, nhất định phải cụ thể địa áp dụng giết người hành vi mới có thể tính!” Mao kiểm sát trưởng nói nói, “ ngài hắn là minh bạch, Yếm Thắng chi thuật vốn chính

là phong kiến mê tín, không có bất kỳ cái gì khoa học căn cứ, chúng ta phán định người nào đó có tội hay không, vẫn là phải giảng chứng cớ!”

“Nha...” Triệu Ngọc khẽ gật đầu, trầm ngâm mấy giây, lúc này mới hỏi lần nữa, “Nếu như... Chúng ta thật có thể tìm tới chứng cứ, chứng minh thuê Bạch Lãng đâm chết Lâm Triêu Phượng thủ phạm thật phía sau màn, liền là Lâm Thừa Nghiệp đâu?”

“A? Không thể nào?” Mao Tường Hoa giật nảy cả mình, bất khả tư nghị nói nói, “ ta làm sao có chút loạn đâu? Không phải Bạch Lãng cùng Nhạc Vĩnh Niên liên hợp thiết kế hãm hại Lâm Thừa Nghiệp sao? Lâm Thừa Nghiệp làm sao lại trái lại thuê Bạch Lãng giết người đâu? Cái này có chút không thể nào nói nổi a?”

“Đúng, cũng bởi vì có cái tầng quan hệ này, “ Triệu Ngọc gật đầu nói, “Cho nên, mặc dù Lâm Thừa Nghiệp đã biểu lộ hắn hi vọng Lâm Triêu Phượng chết thái độ, nhưng chúng ta vẫn là không cách nào đem hắn cùng Bạch Lãng liên hệ tới, cho rằng là hắn thuê Bạch Lãng!”

“Hắn thuê Bạch Lãng giết người? Cái này. . . chờ một chút...” Mao Tường Hoa nhíu mày nói nói, “ nếu như Lâm Thừa Nghiệp thật muốn thuê Bạch Lãng giết chết tỷ tỷ của hắn, cái kia huyền quan án lại nói như thế nào đây?”

“Ta cảm thấy...” Triệu Ngọc nói nói, “ sự tình rất có thể là cái dạng này:

“Kỳ thật tại sớm nhất thời điểm, Lâm Thừa Nghiệp liền đã xem thấu Nhạc Vĩnh Niên đám người âm mưu quỷ kế, biết bọn họ muốn dùng huyền quan cùng thi thể đại tác văn chương, lừa gạt lấy tài sản của mình.

“Thế nhưng là, hắn mặc dù xem thấu, lại không có vạch trần, ngược lại bắt đầu chủ động phối hợp...”

“Chủ động phối hợp? Vì cái gì?” Mao Tường Hoa vẫn là không thể lý

giải.

“Bởi vì, Lâm Thừa Nghiệp thấy được một cái cơ hội tốt!” Triệu Ngọc nói nói, “ chính như Lâm Triêu Phượng nói như vậy, Lâm Thừa Nghiệp chưa bao giờ tin thần, mọi thứ đều dựa vào chính mình cố gắng!

“Cho nên...”

“Nha...” Mao Tường Hoa rốt cục nghe rõ, vội tiếp gốc rạ nói, “Lâm Thừa Nghiệp lợi dụng Yếm Thắng chi thuật là giả, thuê Bạch Lãng giết người —— mới là thật?”

“Đúng, ta liền thì cho là như vậy!” Triệu Ngọc nói nói, “ ta mặc dù không rõ ràng, Lâm Thừa Nghiệp là thế nào cùng Bạch Lãng cấu kết cùng một chỗ, để Bạch Lãng khăng khăng một mực giúp hắn làm việc? Nhưng ta có thể kết luận, Lâm Thừa Nghiệp tất nhiên cho hắn hứa hẹn thường nhân không thể thành chỗ tốt!

“Mao kiểm sát trưởng, “ Triệu Ngọc hỏi nói, “ ngươi bây giờ, sẽ giúp ta phân tích một chút, nếu thật là Lâm Thừa Nghiệp thuê Bạch Lãng, đó là cái gì tội danh?”

“Mua hung giết người a cái kia là! Mua hung giết người so hung thủ giết người xử phạt còn nghiêm trọng hơn, khiến nhân viên tử vong, tất phán tử hình!

“Coi như Lâm Triêu Phượng cùng Thôi Nhất Văn chỉ là trọng thương, vậy cũng chí ít sẽ phán ở tù chung thân!” Mao Tường Hoa kinh ngạc lời nói.”Hậu quả nghiêm trọng như vậy, hắn làm Vân Hải tập đoàn Phó chủ tịch, không thể nào không biết a!”

“Không! Chúng ta mới vừa nói, đều là giả thiết...” Triệu Ngọc nói nói, “ nhưng hiện thực lại không cho phép giả thiết, suy nghĩ một chút đi, nếu như Bạch Lãng đánh chết đều không thừa nhận đâu? Chúng ta căn bản

cũng không có chứng cứ!”

“Nha... Nha...” Mao Tường Hoa vò đầu, tại chăm chú suy tư tốt nửa ngày sau, lúc này mới biểu lộ phức tạp nói nói, “ Triệu thần thám, ta rốt cuộc minh bạch, Lâm Thừa Nghiệp tại sao muốn cùng đám kia lừa đảo phối hợp!

“Kỳ thật, căn cứ bản án tình huống đặc biệt, cuối cùng coi như Bạch Lãng một mực chắc chắn, thuê hắn người liền là Lâm Thừa Nghiệp, chỉ sợ cũng rất khó cho Lâm Thừa Nghiệp định tội a!”

“Ồ? Vì cái gì?” Lần này, đến phiên Triệu Ngọc ngoài ý muốn.

“Nghi tội chưa từng, “ Mao Tường Hoa nói nói, “ tại huyền quan án bên trong, Bạch Lãng cùng Nhạc Vĩnh Niên lừa gạt Lâm Thừa Nghiệp , tương đương với Lâm Thừa Nghiệp từ nhất định trên ý nghĩa giảng, là người bị hại!

“Hắn cùng Bạch Lãng có rõ ràng quan hệ thù địch, cho nên, tại loại này quan hệ thù địch điều kiện tiên quyết, Bạch Lãng căn cứ chính xác từ hiệu lực liền sẽ yếu đi rất nhiều, quan toà là sẽ không tin tưởng hắn!”

“Nha...” Triệu Ngọc gật đầu, “Đại trí nhược ngu, đóng vai heo ăn heo. Nguyên lai, cái kia cực kỳ đa mưu túc trí người, liền là Lâm Thừa Nghiệp bản nhân a! Hắn sở dĩ phối hợp Nhạc Vĩnh Niên đám người âm mưu, nó mục đích thực sự —— chính là ở đây! ! !”

Chương 1232: Ta có cái thí sinh thích hợp

Sau một giờ, vẫn là tổ điều tra đặc biệt văn phòng.

“Oa, không thể nào? Người ta đi ngủ như vậy trong một giây lát, các ngươi lại đem bản án cho phá?” Thôi Lệ Châu duỗi cái lưng mệt mỏi, đối Triệu Ngọc đám người nói, “Xem ra, đã không có vụ án gì, có thể chẳng lẽ chúng ta Triệu đại thần thám đi? Ân... Vị này là...”

“Mao Tường Hoa!” Mao kiểm sát trưởng vội vàng có lễ phép cùng Thôi Lệ Châu cầm cái tay.

“Cái này đều xế chiều, “ Triệu Ngọc ngay tại nghiêm túc tra xét Tằng Khả sưu tập tới tư liệu, cũng không ngẩng đầu lên địa đối Thôi Lệ Châu nhả rãnh nói, “ còn nói ngủ trong một giây lát sao? Còn có, bản án còn sớm đây, chỉ là tìm được người hiềm nghi mà thôi...”

“Ừm, ta gọi Thôi Lệ Châu! Ngài tốt!” Thôi Lệ Châu có lễ phép địa đáp lễ Mao Tường Hoa một cái.

“Vị này là Phúc Lai thị Kiểm soát viện kiểm sát trưởng, “ Triệu Ngọc lại thuận miệng giới thiệu một câu, sau đó chỉ vào rất nhiều tư liệu nói một mình, “Thật không nghĩ tới, Lâm Triêu Phượng là nói thật, Lâm Thừa Nghiệp trước kia thật đúng là cái kiên định kẻ vô thần, chỉ là mấy năm gần đây mới bắt đầu thắp hương bái Phật...”

“Nguyên lai là kiểm sát trưởng đại nhân a!” Thôi Lệ Châu một mặt sùng

bái, “Hạnh ngộ, hạnh ngộ!”

“Ai u, không dám nhận không dám nhận, cũng không phải cái gì đại nhân, nói đùa, nói đùa...” Mao Tường Hoa trên mặt lại mạo mồ hôi, một cái là cảm giác chức vụ của mình cùng tổ điều tra đặc biệt chênh lệch rất xa, một cái khác, thì là không nghĩ tới tổ điều tra đặc biệt còn có như thế đồng nhan cự nhũ mỹ nữ.

“Không đúng...” Triệu Ngọc như cũ vong ngã đầu nhập địa phân tích nói, “ về mặt thời gian nhìn, giống như Lâm Thừa Nghiệp đã sớm chuẩn bị giống như!

“Hắn từ ba năm trước đây liền bắt đầu cầu thần bái phật, giả ra phi thường dáng vóc tiều tụy, chẳng lẽ... Hắn lúc kia, liền đã có dự mưu sao?

“Huyền quan án... Sẽ không có khác nguyên nhân gây ra a?”

“Tổ trưởng, tổ trưởng!” Lúc này, Tằng Khả bỗng nhiên từ bên ngoài chạy tới, cao giọng nói nói, “ nguyên lai, Lâm Thừa Nghiệp đã không phải là vi phạm lần đầu, tại 5 năm trước vinh tường vật liệu xây dựng thu mua án bên trong, Lâm Thừa Nghiệp liền lợi dụng qua một cái song trọng gián điệp, lúc này mới chen rơi tất cả đối thủ, để Vân Hải tập đoàn thu mua thành công.

“Mặt khác, còn có mấy tông thương nghiệp sự kiện, đều có hắn liên lụy trong đó, nhưng cuối cùng tất cả đều bởi vì làm bằng cớ không đủ, cuối cùng đào thoát pháp luật chế tài!”

“Song trọng gián điệp?” Triệu Ngọc vô ý thức nhìn thoáng qua bạch bản, vừa vặn nhìn thấy tên Bạch Lãng.

Tại huyền quan án bên trong, chẳng lẽ Bạch Lãng cũng là một cái song trọng gián điệp sao?

“Lâm Thừa Nghiệp người này phi thường lợi hại, “ Tằng Khả nói nói, “ thuộc về loại kia đã đã từng đi lính, lại đã du học, thật nhiều người phản ứng, Lâm Thừa Nghiệp làm việc yêu đi đường tắt, nhưng lại vô cùng có kiên nhẫn, là cái phi thường thâm bất khả trắc nhân vật đâu!”

“Bà mẹ ngươi chứ gấu à!” Nghe được lời này, Triệu Ngọc vậy mà mắng một câu, “Nói như vậy, tại du thuyền bên trên, hắn một mực cho ta giả tôn tử đâu! Lại kích động, lại tố chất thần kinh, nguyên lai, đều là diễn trò cho ta nhìn đâu!

“Trách không được... Lâm Triêu Phượng một mực không dám uỷ quyền!” Hắn lại suy nghĩ nói, “ nếu là đem công ty giao cho như thế một cái cấp tiến người điên cuồng, đích thật là không cách nào yên tâm! Cho nên... Lâm Triêu Phượng không riêng gì tin phật, còn hiểu phải xem người!”

“Đã dạng này, “ Thôi Lệ Châu nói nói, “ Lâm Thừa Nghiệp còn ở cục cảnh sát giam lấy, buổi tối hôm nay liền phải thả người, chúng ta có phải hay không... Đến thẩm hắn lập tức?”

“Vô dụng!” Triệu Ngọc lắc đầu, “Hết thảy đều tại kế hoạch của hắn bên trong, hắn làm sao có thể thành thật khai báo? Mà lại, chúng ta còn có rất nhiều nơi không nghĩ thông đâu!

“Tỉ như, huyền quan án đến cùng là ai thiết kế? Còn có, Bạch Lãng đến cùng dựa vào cái gì cam tâm tình nguyện vì Lâm Thừa Nghiệp phục vụ?”

“Thật đúng là dạng này!” Tằng Khả nói nói, “ Bạch Lãng hai năm trước liền đánh vào đến hỏa táng tràng, vì huyền quan án làm chuẩn bị. Nhạc Vĩnh Niên thì là một năm rưỡi trước đó bắt đầu lừa gạt Lâm Thừa Nghiệp...

“Thế nhưng là, Lâm Thừa Nghiệp 3 năm trước liền bắt đầu thắp hương

bái Phật, nếu như dựa theo thời gian đến xem, Lâm Thừa Nghiệp mới có thể là ban sơ người thiết kế!”

“Oa, thiết kế lừa gạt mình, cũng thật sự là không có người nào!”

“Hoàn toàn chính xác có khả năng này, “ Triệu Ngọc đồng ý, “Ba năm trước đây, đúng lúc là Lâm Thừa Nghiệp bị tỷ tỷ của hắn giá không quyền lợi thời điểm, cũng chính là Lâm Triêu Phượng cùng Thôi Nhất Văn thân nhau thời điểm.

“Cho nên, cảm giác sâu sắc nguy cơ hắn, lúc này mới nghĩ ra một chiêu như vậy mưu tính sâu xa, công trình to lớn độc kế đến!

“Huyền quan, nữ thi, Yếm Thắng đều là hắn chướng nhãn pháp, hắn mục đích thực sự, liền là muốn thừa cơ diệt trừ tỷ tỷ của hắn! Mà lại, là dùng một loại trực tiếp làm, chân thực đáng tin phương pháp!”

“Lão đại, muốn là dựa theo ngươi như thế suy đoán...” Thôi Lệ Châu hỏi nói, “ vậy liệu rằng... Tại trước đây thật lâu, Bạch Lãng cùng Lâm Thừa Nghiệp liền đã quen biết đâu? Tiểu Tằng không phải nói hắn đã từng đi lính sao? Có phải hay không... Chiến hữu?”

“Không có khả năng, Bạch Lãng chỉ có 27 tuổi, Lâm Thừa Nghiệp đều hơn 50 tuổi!” Tằng Khả nhắc nhở.

“Bất quá... Tiểu Thôi cái này mạch suy nghĩ chưa chắc sai!” Triệu Ngọc ủng hộ nói, “ chỉ bất quá, chúng ta cần phải biết, bọn họ là lấy như thế nào phương thức nhận biết? Lâm Thừa Nghiệp là đại lão bản, Bạch Lãng chỉ là từ trong sơn trại đi ra sinh viên, giữa bọn hắn, có thể có cái gì gặp nhau đâu?”

“Có thể hay không...” Thôi Lệ Châu lông mày nhướn lên, “Bọn họ là loại quan hệ đó? Cùng...”

“Cùng cái gì?” Tằng Khả lĩnh ngộ đến chậm.

“Không nên, “ Triệu Ngọc lĩnh ngộ được nhanh, “Nói như vậy, Lâm Thừa Nghiệp liền sẽ không để Bạch Lãng đi làm giết người chuyện! Bởi vì cái gọi là biến hóa bao nhiêu cũng không rời bản chất, ta cảm thấy, vẫn là vấn đề tiền!”

“Thế nhưng là, Bạch Lãng còn không thành gia đâu!” Tằng Khả nghi hoặc, “Hắn đã ngồi tù, coi như Lâm Thừa Nghiệp đưa tiền, lại có thể cho ai?”

“Người nhà!” Triệu Ngọc vội hỏi, “Ta nhớ được, Bạch Lãng quê quán không phải tại Việt Châu sao? Có phải hay không rất nghèo, trong nhà còn có người nào?”

“Việt Đông Miêu sơn, “ Tằng Khả trí nhớ tốt, lúc này không chút nghĩ ngợi trả lời nói, “ nhà hắn tại Miêu sơn một cái xa xôi lạc hậu trong sơn trại, phụ mẫu đã qua đời, ghi chép bên trên chỉ biểu hiện có một người muội muội, năm nay 22 tuổi!”

“Muội muội?” Triệu Ngọc vỗ tay phát ra tiếng, “Tằng Khả, nhanh, cho ta muội muội của hắn tài liệu cặn kẽ!”

“Nha...” Tằng Khả tranh thủ thời gian lẻn đến máy tính trước mặt, bắt đầu điều thủ tín hơi thở.

“Nếu thật là Lâm Thừa Nghiệp làm...” Thôi Lệ Châu suy nghĩ nói nói, “ ta nghĩ, hắn nhất định rất nổi nóng đi!”

“Vì cái gì?” Triệu Ngọc hỏi.

“Đương nhiên rồi, hao phí lớn như vậy tinh lực tài lực cùng vật lực, “ Thôi Lệ Châu quyệt miệng, “Nhưng Lâm Triêu Phượng vẫn là không có bị đâm chết a! Hắn có thể không nén giận sao?”

“Nha...” Nghe được Thôi Lệ Châu, Triệu Ngọc bỗng nhiên lĩnh ngộ cái gì, vội nói, “Bất quá, hắn hiện tại hắn là còn ở đắc chí bên trong đâu, bởi vì chúng ta còn chưa nói cho hắn biết, Lâm Triêu Phượng bị đụng tin tức!”

“A, thật sao?” Thôi Lệ Châu cực kì thông minh, lập tức nghe được Triệu Ngọc ý tứ, con mắt sáng lên hỏi, “Có phải hay không, chúng ta có thể hảo hảo lợi dụng điểm này đâu?”

“Ừm...” Triệu Ngọc nhẹ gật đầu, trong lòng đã đang nổi lên.

“Tra được! Tra được!” Lúc này, Tằng Khả nơi đó hưng phấn mà kêu một tiếng, đối Triệu Ngọc đám người nói, “Ta tra được, Bạch Lãng muội muội Bạch Thiến hoạn có một loại hiếm thấy sớm ấu hạt tế bào bệnh bạch huyết!”

“A? Bệnh bạch huyết?” Triệu Ngọc con mắt Nhất chuyển, vội vàng hỏi, “Lúc nào đến, loại bệnh này có nghiêm trọng không?”

“Sớm nhất khám và chữa bệnh ghi chép, là ba năm trước đây, “ Tằng Khả căn cứ tư liệu niệm nói, “ loại bệnh này có thể lớn có thể nhỏ, nhìn mỗi cái người thân thể điều kiện, còn phải nhìn trị liệu thủ đoạn.

“Nếu như duy trì thật tốt, sinh mệnh là có thể bảo trụ!”

“Nhưng khẳng định...” Thôi Lệ Châu chỉ vào tên Lâm Thừa Nghiệp nói nói, “ đến hoa một số tiền lớn mới được a?”

CVT nhờ Gúc để tìm “sớm ấu hạt tế bào bệnh bạch huyết”. Kết quả:

Bệnh bạch cầu myeloid cấp tính (AML), còn được gọi là bệnh bạch cầu nguyên bào tuỷ cấp tính, là một bệnh ung thư dòng tủy của các tế bào máu, đặc trưng bởi sự tăng trưởng nhanh chóng của các tế bào máu trắng

bất thường tích tụ trong tủy xương và ảnh hưởng đến việc tạo ra các tế bào máu bình thường. AML là bệnh bạch cầu cấp tính phổ biến nhất ảnh hưởng đến người lớn, và tỷ lệ của nó tăng lên cùng với tuổi tác. Mặc dù AML là một bệnh tương đối hiếm, chiếm khoảng 1,2% tử vong do ung thư tại Hoa Kỳ[1], tỷ lệ của nó dự kiến sẽ gia tăng khi dân số già đi. Bệnh này phổ biến ở nam giới hơn phụ nữ. Các triệu chứng của AML được gây ra bởi thay thế tủy xương bình thường với các tế bào bạch cầu, gây ra sự suy giảm các tế bào hồng cầu, tiểu cầu, và các tế bào máu bình thường màu trắng. Những triệu chứng bao gồm mệt mỏi, khó thở, dễ bị bầm tím và chảy máu, và tăng nguy cơ nhiễm trùng. Một số yếu tố nguy cơ và bất thường nhiễm sắc thể đã được xác định, nhưng nguyên nhân cụ thể là không rõ ràng. Là một bệnh bạch cầu cấp tính, AML tiến triển nhanh chóng và thường gây tử vong trong vòng vài tuần hoặc vài tháng nếu không được điều trị. AML có một số phân nhóm điều trị và tiên lượng khác nhau giữa các phân nhóm. Bệnh nhân sống 5 năm từ khi phát bệnh chiếm khoảng từ 15-70%, và tỷ lệ tái phát trong khoảng 33-78%, tùy thuộc vào kiểu phụ. AML được điều trị ban đầu bằng hóa trị nhằm gây một sự thuyên giảm, bệnh nhân có thể được hóa trị bổ sung hoặc cấy ghép tế bào gốc cấy ghép tế bào tạo máu. Gần đây nghiên cứu di truyền học của AML đã dẫn đến sự sẵn có của các bài kiểm tra có thể xác định loại thuốc nào có thể có tác dụng tốt nhất cho một bệnh nhân cụ thể, cũng như thời gian bệnh nhân đó có khả năng sống sót.

Chương 1233: Còn có 2 cái vấn đề

“Sai!” Ai ngờ, tại Thôi Lệ Châu sau khi hỏi xong, Tằng Khả lại cấp ra một cái đáp án phủ định, sau đó nói, “Bạch Thiến lúc đầu trị liệu thời điểm cũng không có hoa quá nhiều tiền, mà là đạt được một cái nơi đó thanh thiếu niên bệnh bạch huyết cứu trợ hội ngân sách cứu trợ.

“Ta vừa rồi tra xét một cái, “ Tằng Khả chỉ mình máy tính nói nói, “ cái này cứu trợ hội ngân sách tài chính nơi phát ra, có tám mươi phần trăm đều là từ Vân Hải tập đoàn trực tiếp giúp đỡ hoặc quyên tiền tới, Lâm Triêu Phượng mặc dù là danh dự hội trưởng, nhưng Việt Châu chuyện bên kia vụ, cơ bản đều là Lâm Thừa Nghiệp đang xử lý!”

“Nha... Thì ra là thế...” Thôi Lệ Châu trừng to mắt, “Nói như vậy, chúng ta đã đã tìm được Lâm Thừa Nghiệp cùng Bạch Lãng có liên hệ địa phương?”

“Khám và chữa bệnh ghi lại ở ba năm trước đây...” Triệu Ngọc gật đầu nói, “Đúng lúc là Lâm Thừa Nghiệp nghĩ muốn trả thù tỷ tỷ của hắn thời điểm!

“Tại hắn to lớn kế hoạch bên trong, cần một cái thích hợp sát thủ, cho nên, hắn liền đem mục tiêu nhắm ngay cứu trợ hội ngân sách, từ hội ngân sách cứu trợ đối tượng trên thân tìm kiếm nhân tuyển thích hợp!”

“Mà Bạch Lãng hiển nhiên phi thường phù hợp yêu cầu của hắn, “ Thôi Lệ Châu tiếp tra nói nói, “ có văn hóa, không có phụ mẫu, có năng lực, không có tiền tài, còn có một cái bệnh nặng muội muội!

“Ta nghĩ, Lâm Thừa Nghiệp vì để cho hắn đáp ứng, khẳng định hứa hẹn qua, muốn trợ giúp hắn cứu chữa muội muội của hắn a?”

“Phi thường có khả năng!” Tằng Khả tiếp tục nói, “ Bạch Thiến đến cái chủng loại kia bệnh bạch huyết phi thường hao tiền, cần rất nhiều đắt đỏ dược vật mới có thể duy trì sinh mệnh!

“Ta mới vừa rồi còn dành thời gian tra xét một cái, Anh Quốc bên kia mới nhất nghiên cứu ra một loại nhằm vào nên loại hình bệnh bạch huyết cốt tủy cấy ghép giải phẫu, đã thí nghiệm thành công, nhưng bởi vì giải phẫu cần muốn tiến hành nhiều lần, hơn nữa còn cần xứng đôi cốt tủy, cho nên phí tổn cực cao, độ khó cực lớn, trước mắt còn không có đạt được rộng khắp ứng dụng!”

“Kia liền càng đúng rồi!” Thôi Lệ Châu búng tay một cái, “Phí tổn lại cao hơn, đối Lâm phó chủ tịch tới nói, cũng là một bữa ăn sáng!

“Ta cho các ngươi hình dung một cái hiện trường như thế này, Lâm Thừa Nghiệp tìm tới Bạch Lãng, khẳng định là như thế nói với hắn:

“ 'Tiểu tử, chỉ cần ngươi giúp ta giải quyết tỷ tỷ của ta, ta liền giúp ngươi cứu vớt muội muội của ngươi!' “

“Ngươi được lắm đấy!” Triệu Ngọc trợn nhìn Thôi Lệ Châu một chút, nói nói, “ cứ như vậy, Bạch Lãng lái xe đụng người lý do coi như tìm được!

“Mười năm ở tù, đổi muội muội một cái mạng, còn có tiền tiêu không hết tài, đối với nghèo trong sơn trại lớn lên Bạch Lãng tới nói, không thể nghi ngờ là đáng giá mạo hiểm!”

“Nói như vậy...” Trầm mặc hồi lâu Mao Tường Hoa kiểm sát trưởng đã nhìn ngốc, lúc này mới rốt cục nhớ tới phát biểu ý kiến, “Tất cả mọi chuyện, tất cả đều là Lâm Thừa Nghiệp thiết kế rồi? Người này... Cũng

quá thông minh a?

“Các ngươi biết không? Nếu quả như thật bị hắn đạt được, chúng ta thật đúng là bắt hắn không có cách nào đâu!” Mao Tường Hoa nói nói, “ coi như hắn thực hiện hứa hẹn, trợ giúp Bạch Lãng muội muội đến Anh Quốc giải phẫu, đó cũng là lấy hội ngân sách danh dự, chúng ta ngoại trừ trơ mắt nhìn thấy, cái gì cũng không làm được!”

“Hoàn toàn chính xác, nghĩ nghĩ toàn bộ huyền quan án, cũng thật sự là đủ kỳ lạ!” Tằng Khả lắc đầu thán nói, “ nhìn qua một cái thiết kế tỉ mỉ âm mưu, kết quả là, lại là người bị hại mình thiết kế, đây cũng quá khó có thể tưởng tượng!”

“Trách không được, chúng ta tiểu thâu cho tới bây giờ không quen nhìn lừa gạt phạm đâu! Gốc rễ kết, liền là ước ao ghen tị a! Chúng ta động thủ, mà bọn họ động não; chúng ta khổ luyện nhiều năm, lại chống đỡ bất quá bọn họ một trận diễn kịch, thực sự là... Ai!”

“Ha ha, ngài thật biết nói đùa!” Mao Tường Hoa chăm chỉ nói, “ ngài là tổ điều tra đặc biệt thám viên, thế nào lại là tiểu thâu đâu?”

“Về mặt thời gian nhìn, có thể là Lâm Thừa Nghiệp tìm tới Bạch Lãng về sau, lại để cho Bạch Lãng cố ý tiếp cận Nhạc Vĩnh Niên bọn người!” Tằng Khả phân tích nói, “ trước xử lý mấy món xinh đẹp sự tình, tranh thủ Nhạc Vĩnh Niên tín nhiệm, sau đó lại đem Thất Tinh huyền quan sự tình lộ ra đến, Nhạc Vĩnh Niên sao có thể không mắc mưu đâu?”

“Hừ, một bang lừa đảo, lại bị một cái càng cao cấp lừa đảo lừa gạt!” Thôi Lệ Châu nói giỡn một câu, liền nghiêm túc nói, “Đã dạng này, vậy chúng ta còn chờ cái gì đâu, lão đại? Câu lưu thời gian sắp đến, chúng ta không cùng Lâm Thừa Nghiệp ngả bài sao?”

“Không...” Triệu Ngọc khẳng định nói, “Còn không phải ngả bài thời điểm, còn có hai chuyện, ta còn không có nghĩ rõ ràng.”

“Thứ nhất, huyền quan nữ thi bị đột nhiên phát hiện, là đơn thuần trùng hợp, vẫn là có người thiết kế?

“Thứ hai, nếu như đây hết thảy đều là Lâm Thừa Nghiệp tỉ mỉ bày ra, cái kia thứ sáu cỗ nữ thi đã sớm bỏ vào huyền quan , ấn đạo lý giảng, Bạch Lãng hẳn là đã sớm động thủ đi giết Lâm Triêu Phượng. Nhưng vì cái gì, lệch phải chờ tới nữ thi bị phát hiện, đồng thời kinh động đến cảnh sát về sau đâu?”

“Đúng vậy a?” Thôi Lệ Châu nắm tóc, nói nói, “ vẫn thật không nghĩ tới tầng này . Bất quá, ta cảm giác... Cột điện bỗng nhiên đập bể huyền quan, từ đó phát hiện nữ thi, hẳn là đơn thuần ngoài ý muốn a?

“Nếu như là Lâm Thừa Nghiệp muốn mọi người biết huyền quan nữ thi, cái kia hẳn là ít nhất chờ Lâm Triêu Phượng bị đụng sau khi chết, lại hành động a?”

“Không sai!” Triệu Ngọc gật đầu thừa nhận, “Ta cũng nghĩ như vậy. Nhưng bản năng bên trên, lại cảm giác huyền quan nữ thi phát hiện, vẫn là thật trùng hợp một chút.

“Các ngươi cảm giác được không? Huyền quan nữ thi bị phát hiện thời cơ rất ý vị sâu xa a? Vừa vặn dẫn đạo chúng ta bắt lấy Nhạc Vĩnh Niên, từ đó phá hư Lâm Thừa Nghiệp kế hoạch?”

“Lão đại... Ngươi không phải là cho rằng, Lâm Triêu Phượng cũng có vấn đề a?” Thôi Lệ Châu đoán được Triệu Ngọc trong lòng, “Lâm Triêu Phượng đã sớm biết Lâm Thừa Nghiệp kế hoạch, cho nên mới thiết kế một chiêu như vậy phá vỡ huyền quan mưu kế?

“Trách không được, Vân Hải tập đoàn lợi hại như vậy đâu! Cái này hai tỷ đệ đều là tâm cơ biểu a?”

Thôi Lệ Châu kiểu nói này, đám người tất cả đều đuổi tới chấn kinh thêm lộn xộn.

“Liên quan tới điểm này, cũng không thể đoán bậy!” Triệu Ngọc lắc đầu nói nói, “ nếu như là Lâm Triêu Phượng làm, làm sao có thể sẽ còn bị xe đụng vào đâu?

“Không có việc gì, ta đã để Ngô Tú Mẫn đi thăm dò cái kia Bàng Trí Huy, nếu như người này không có vấn đề, vậy cũng chỉ có thể là một cuộc trùng hợp!”

“Tổ trưởng, ta nghĩ, vấn đề thứ nhất không giải quyết được, nhưng ngươi mới vừa nói vấn đề thứ hai, ta không sai biệt lắm minh bạch, ngươi nhìn...” Nói, Tằng Khả đem hắn laptop ra hiệu cho Triệu Ngọc, giới thiệu nói, “ cổ thi thể thứ sáu được bỏ vào huyền quan cái thời gian đoạn, Lâm Triêu Phượng bỗng nhiên tiếp vào thông tri, đến thủ đô mở một cái dài đến một tuần quốc tế thương vụ hội nghị.”

“Nha...” Thôi Lệ Châu trong nháy mắt lĩnh ngộ, “Lâm Triêu Phượng đột nhiên họp, làm rối loạn Lâm Thừa Nghiệp kế hoạch, cho nên Bạch Lãng cũng không có lập tức động thủ!”

“Ta xem một chút...” Triệu Ngọc nhìn kỹ một cái, nhíu mày nói, “ nhưng ngày vẫn là không đúng a? Lâm Triêu Phượng mở xong hội đến bây giờ cũng có gần hai tuần lễ , chờ không đến một cái cơ hội hạ thủ sao?

“Chờ một chút...” Ai ngờ, nói đến đây, Triệu Ngọc bỗng nhiên nhớ tới một việc, vội nói, “Lâm Triêu Phượng tiến vào Hạ Khẩu tư nhân bệnh viện, xem bệnh đi...”

“Đúng thế!” Thôi Lệ Châu vội nói, “Lâm Triêu Phượng thân là đại tập đoàn chủ tịch, tất nhiên có không ít bảo tiêu, Bạch Lãng căn bản không có cơ hội hạ thủ!”

“Còn có, không riêng gì giết người, còn muốn ngụy trang thành ngộ sát!” Triệu Ngọc hưng phấn nói nói, “ Lâm Thừa Nghiệp biết Lâm Triêu Phượng thường đi Hạ Khẩu nhà kia nhà hàng Tây, đồng thời chỉ ngồi ở chỗ gần cửa sổ. Cho nên, lần này xung đột nhau sự kiện là sớm đã chuẩn bị xong, chỉ bất quá, bọn họ cũng không biết, Lâm Triêu Phượng lúc nào mới có thể đi!”

“Cho nên, “ Thôi Lệ Châu đập Tằng Khả một cái, “Vấn đề thứ hai đã giải quyết, còn lại, còn kém làm sao để Lâm Thừa Nghiệp nhận tội đi?”

Chương 1234: Ta có cái thí sinh thích hợp

“Chỉ sợ không tốt như vậy xử lý a!” Mao Tường Hoa kiểm tra quan nói với mọi người nói, “ coi như Bạch Lãng thật sự là Lâm Thừa Nghiệp thuê sát thủ, nhưng chúng ta không có chứng cứ a?

“Các ngươi mới vừa nói những cái kia, tại toà án bên trên là không có hiệu lực! Đây chẳng qua là một loại chủ quan ý thức, không làm được trình đường chứng cung cấp.”

“Cái này chúng ta đương nhiên biết, nhưng là. . . Ngươi chưa nghe nói qua Triệu Ngọc thần thám Đại Danh sao?” Thôi Lệ Châu ôm Triệu Ngọc bả vai nói nói, “ để cho người ta cung khai loại sự tình này, đối tại lão đại của chúng ta tới nói, gọi là một cái một bữa ăn sáng, có phải không?”

Bởi vì Triệu Ngọc chiều cao, Thôi Lệ Châu không thể không nhón chân lên, mới có thể miễn cưỡng đủ đến Triệu Ngọc bả vai, họa phong siêu manh.

“Chớ có nói hươu nói vượn, “ Triệu Ngọc nghiêm trang lấy ra Thôi Lệ Châu tay nhỏ, “Ta thế nhưng là một cái người chính trực, để tội phạm cung khai, nhất định phải áp dụng thủ đoạn đàng hoàng mới được!”

“Cái kia. . .” Mao Tường Hoa vội hỏi, “Ngài đã có ý nghĩ?”

“Đương nhiên không có, nào có nhanh như vậy?” Triệu Ngọc nghiêm túc nói, “Lâm Thừa Nghiệp dù sao thiết kế huyền quan kế hoạch lâu như

vậy, khẳng định sớm đã làm đủ bài tập!

“Cho nên, nếu muốn tìm đến hắn lỗ thủng, còn phải bàn bạc kỹ hơn a!”

“Ta cho rằng, liên quan tới nhận tội, ngài vẫn là phải từ trên thân Lâm Thừa Nghiệp bỏ công sức, “ Mao Tường Hoa nhắc nhở nói, “ bởi vì huyền quan lừa gạt án trước đây, Bạch Lãng lời khai đã không có hiệu lực!

“Nếu như chúng ta muốn chứng minh Lâm Thừa Nghiệp có tội, như vậy chỉ có hắn chủ động bàn giao mới được!”

“Nói đến dễ dàng, nhưng làm khó a!” Tằng Khả nói nói, “ đừng nói Lâm Thừa Nghiệp sẽ không thừa nhận mình có tội, muốn Bạch Lãng mở miệng cũng là căn bản không thể nào!”

“Cho nên. . .” Triệu Ngọc như có điều suy nghĩ thán nói, “ chúng ta còn phải cần chứng cứ! Nhưng chứng cứ. . .”

“Bạch Lãng muội muội!” Thôi Lệ Châu phản ứng cực nhanh, vội nói, “Nàng đã trưởng thành, ở trên người nàng, có thể hay không hỏi ra cái gì tình hình thực tế đến đâu?

“Lão đại. . .” Thôi Lệ Châu một trảo Triệu Ngọc cánh tay, “Chúng ta không bằng cùng muội muội của hắn làm khoản giao dịch a? Chỉ cần nàng chịu bàn giao tình hình thực tế, chỉ chứng Lâm Thừa Nghiệp, chúng ta liền cho Bạch Lãng giảm hình phạt?”

“Cái này. . .” Nghe thấy lời ấy, Mao Tường Hoa lập tức xấu hổ, nhỏ giọng nhắc tới, “Loại này thao tác. . . Không quá phù hợp chương trình a?”

“Mấu chốt là, “ Triệu Ngọc trịnh trọng nói nói, “ Bạch Thiến chưa chắc biết tình hình thực tế a! Thử nghĩ một hồi, Bạch Lãng làm sao có thể để

nàng biết đâu? Nếu là Bạch Thiến biết ca ca của nàng vì cứu nàng mà cam nguyện đi giết người, trong nội tâm nàng sẽ là tư vị gì?”

“Cái kia. . .” Thôi Lệ Châu còn nói, “Chúng ta có thể lợi dụng Bạch Thiến, đi công kích Bạch Lãng, để hắn trước tiên đem tình hình thực tế nói ra cũng tốt a?”

“Không được!” Triệu Ngọc vỗ bộ ngực nói nói, “ ta Triệu Ngọc làm được đang ngồi đến chính, sao có thể lợi dụng một cái mắc phải tuyệt chứng tiểu cô nương? Bạch Lãng lại không là người, muội muội của hắn cũng là vô tội, chúng ta không thể có ý đồ với nàng!”

“Cái kia. . .” Thôi Lệ Châu con mắt Nhất chuyển, nảy ra ý hay, “Chúng ta sử dụng lão đại tuyệt học, lừa gạt bọn họ một cái đi?”

“. . .” Nghe được Thôi Lệ Châu không chuyên nghiệp như vậy nói chuyện, Mao Tường Hoa đã im lặng.

“Chúng ta có thể nói với Bạch Lãng, Lâm Thừa Nghiệp đã cung khai nhận tội, đem mọi chuyện cần thiết tất cả đều nói rõ ràng!” Thôi Lệ Châu hưng phấn mà nắm chặt nắm đấm, “Sau đó lại dùng lời giống vậy, đi lừa gạt Lâm Thừa Nghiệp. Hừ, còn sầu hắn không chịu thành thật khai báo sao?”

“. . .” Mao Tường Hoa xấu hổ.

“Chủ ý này. . . Cũng không phải không được. . .” Triệu Ngọc suy nghĩ lời bình nói, “ nhưng là, nếu như muốn lừa gạt bọn họ, chúng ta cần một cái tiền đề, cái kia chính là nhất định phải biết một bộ phận chi tiết mới được!

“Nếu như chúng ta chỉ dùng vừa rồi những cái kia giả thiết cùng phỏng đoán đi lừa gạt bọn họ, như vậy một khi có một chỗ nói sai, bọn họ liền sẽ không lại vào bẫy!

“Đánh rắn đánh bảy tấc, ta Triệu Ngọc làm việc, hoặc là không đánh, hoặc là đánh chết!”

“Vẫn là ngươi lợi hại, không hổ là lão đại của chúng ta a!” Thôi Lệ Châu giơ ngón tay cái lên.

“Tổ trưởng, “ Tằng Khả nghĩ kế nói, “ tình huống trước mắt là, Lâm Triêu Phượng cũng không có bị đâm chết, chúng ta có hay không có thể lợi dụng điểm này đi công kích Lâm Thừa Nghiệp đâu? Khi hắn biết tin tức này về sau, khẳng định sẽ phi thường thất vọng a?”

“Cái này sao. . . Ta cảm thấy, vẫn là muộn một chút lại nói hay lắm!” Triệu Ngọc suy nghĩ nói, “ mọi người thường nói, đắc ý quên hình, chỉ có để Lâm Thừa Nghiệp đắc chí đắc chí, mới có thể để hắn xuất hiện sơ hở.

“Nhưng thất vọng phía dưới, ngược lại sẽ trở nên cảnh giác! Ân. . .” Triệu Ngọc mặt hướng Mao Tường Hoa hỏi nói, “ Mao kiểm sát trưởng, nếu như Thôi Nhất Văn được cấp cứu đi qua , tương đương với tại bản án bên trong, cũng chưa từng xuất hiện nhân mạng, như vậy. . . Lâm Thừa Nghiệp tội danh, sẽ so với ban đầu nhẹ một chút sao?”

“Không có gây nên người tử vong, tự nhiên sẽ giảm bớt tội ác, “ Mao Tường Hoa nói nói, “ nhưng âm mưu giết người chia rất nhiều loại tình huống. Tại bản án bên trong, Lâm Thừa Nghiệp thuộc về thuê người giết người, hình phạt ứng chí ít không thua kém cố ý giết người hành vi.

“Bạch Lãng âm mưu giết người, cũng liền mang ý nghĩa Lâm Thừa Nghiệp thuê người giết người chưa thoả mãn, nếu như là chân chính chưa thoả mãn, thế tất sẽ bị nhẹ phán.

“Nhưng là, liên quan tới âm mưu giết người định nghĩa là: Ra ngoài ý chí bên ngoài nhân tố, làm hành vi người không thể tiếp tục áp dụng gia

hại hành vi mà bị ép từ bỏ, hoặc là bởi vì sử dụng công cụ sai lầm, mà trên thực tế cũng không thể hoàn thành gia hại hành vi trạng thái.

“Mà chúng ta nhìn chung bản án, Bạch Lãng lái xe va chạm Lâm Triêu Phượng hành vi, hoàn toàn không phù hợp trở lên định nghĩa.

“Bạch Lãng đã áp dụng tội phạm giết người tội, đồng thời hoàn toàn có thể hoàn thành giết người hành vi, chỉ là tại áp dụng quá trình bên trong, Thôi Nhất Văn ngoài ý muốn dập tắt lửa, mới khiến người bị hại không có phát sinh tử vong!

“Cho nên, loại này phạm tội, chúng ta gọi là phạm tội đã liền(ký toại), liên quan tới ký toại phạm xử phạt, vậy coi như còn nghiêm trọng hơn nhiều hơn!(* giải thích bên dưới-CVT)

“Mặc dù, từ tư pháp cùng lập pháp góc độ bên trên, trước mắt vẫn tồn tại nhất định khác nhau, nhưng căn cứ ta bản nhân kinh nghiệm phán đoán, mặc kệ lấy loại nào lập trường tiến hành phán quyết, một khi tội danh ngồi vững, Lâm Thừa Nghiệp đều chí ít sẽ bị phán xử 10 năm trở lên tù có thời hạn! Mà lại, còn có thể càng thêm nghiêm trọng!”

(Ở đây dùng một số từ ngữ trong tư pháp và hành pháp về vấn đề tội danh hoàn thành, mời các bạn tra cứu thêm luật hình sự Việt Nam về các giai đoạn thực hiện tội phạm, ngoài ra về các yếu tố cấu thành tội phạm để biết về lỗi, v.v.

Ở trên phạm tội ký toại là hành vi giết người chưa đạt đã hoàn thành – chưa đạt về hậu quả nhưng đã hoàn thành về hành vi…

VD: A đâm B 3 phát thấy B nằm yên tưởng chết nên A bỏ đi, sau đó B được cấp cứu nên đã sống lại và bình phục. Hành vi giết người đã hoàn thành nhưng mục đích- hậu quả- chết người chưa xảy ra. Vì vậy A vẫn bị xử tội giết người.

Đại đa số là từ ngữ chuyên ngành nên hehe giải thích nó hơi dài dòng 1 tí)

“Oa. . .” Thôi Lệ Châu nghe xong, lập tức cho Mao Tường Hoa giơ ngón tay cái lên, “Ngươi đọc được tốt trượt oa!”

“Ta minh bạch ngươi ý tứ, “ Triệu Ngọc gật đầu nói, “Mặc dù hung thủ không có đem người giết chết, nhưng hắn vẫn là phải vì hắn giết người hành vi, mà trả giá đắt!

“Kỳ thật, cái này cùng đạo nghĩa giang hồ không sai biệt lắm, người khác chặt lão đại của chúng ta, mặc dù không có chém chết, nhưng cừu oán khẳng định kết xuống, sớm muộn còn muốn còn trở về!”

“. . .” Lúc đầu, Mao Tường Hoa muốn gật đầu đồng ý, nhưng nghe được Triệu Ngọc giang hồ chi luận, tranh thủ thời gian ngừng miệng.

“Cái kia là được rồi!” Thôi Lệ Châu gật đầu nói nói, “ chúng ta tổ điều tra đặc biệt chính là muốn đến tra ra chân tướng, mặc kệ hung thủ phạm tội hoặc lớn hoặc nhỏ, chúng ta tuyệt đối sẽ không nhân nhượng, nhất định phải làm cho cái này Lâm Thừa Nghiệp, vì hắn tội ác của mình hành vi phụ trách!”

“Ừm!” Tăng Khả biểu thị đồng ý, đồng thời tự tin hơn gấp trăm lần địa nói với Triệu Ngọc, “Tổ trưởng, ta cái này đi điều tra Bạch Lãng cùng Lâm Thừa Nghiệp đi qua trò chuyện ghi chép hoặc nói chuyện phiếm ghi chép loại hình tin tức, ít nhất phải chứng minh bọn họ tại huyền quan án trước đó, là nhận biết mới được a!”

“Muốn ta nhìn. . . Tạm thời trước không cần!” Ai ngờ, Triệu Ngọc chợt mắt lộ tinh quang khoát tay nói nói, “ bởi vì, ta có một cái biện pháp tốt hơn, có thể siêu cấp nhanh chóng giải quyết cái vấn đề khó khăn này!”

“Ồ?” Mọi người đều kinh, Thôi Lệ Châu tranh thủ thời gian đập Triệu

Ngọc một cái, hưng phấn gọi nói, “ hắc! Ta liền biết lão đại đã sớm trong lòng có phổ mà! Mau nói, đến cùng là biện pháp gì?”

“Hoắc ha ha ha. . .” Triệu Ngọc ngửa mặt lên trời cười dài, sau đó nheo mắt lại nói nói, “ các ngươi nghe nói qua, đá ở núi khác có thể công ngọc đạo lý sao?

“Kỳ thật, muốn để Lâm Thừa Nghiệp nhận tội, ta chỗ này còn có một cái thích hợp hơn nhân tuyển đâu!

“Các ngươi biết không? Ta nghĩ tới người này đến, ta cũng cảm giác mình thật sự là quá xấu rồi, xấu đơn giản không phải người đều, hoắc ha ha ha. . .”

Chương 1235: Đột nhiên tin tức

Ngày đó buổi chiều, tại từ Phúc Lai thị thông hướng Vũ Thanh huyện cao tốc trên đường lớn, số chiếc xe cảnh sát chính ở trong màn đêm cao tốc lao vùn vụt.

Ở trong đó một cỗ giam giữ tù phạm trên xe, mang theo còng tay Lâm Thừa Nghiệp chính đang đại phát bực tức:

“Làm cái gì a, cảnh sát, ta luật sư đâu?” Lâm Thừa Nghiệp bảy cái không phục, tám cái không cam lòng, “Cái này là muốn đi đâu a? Các ngươi hẳn phải biết ta là ai a? Các ngươi làm như vậy vi phạm, các ngươi không thể tạm giam ta vượt qua 24 giờ, ta có quyền gặp luật sư của ta!”

“Uy! Đàng hoàng một chút!” Hàng phía trước trên chỗ ngồi, thình lình vang lên Thôi Lệ Châu răn dạy âm thanh, “Không phải nói cho ngươi sao? Nhạc Vĩnh Niên khẩu cung cùng ngươi không khớp.

“Cho nên, chúng ta nhất định phải đem các ngươi tất cả đều áp tải Vũ Thanh huyện, mang các ngươi xác nhận hiện trường, đem các ngươi trước đó tội ác nói rõ ràng!”

“Cái gì... Lời gì a đây là?” Lâm Thừa Nghiệp không phục, “Các ngươi có lầm hay không, ta mới là người bị hại a có được hay không? Muốn xác nhận hiện trường, bàn giao tội ác, cũng là Nhạc Vĩnh Niên chuyện của bọn hắn, không quan hệ với ta a?”

“Cái gì gọi là với ngươi không quan hệ đâu?” Thôi Lệ Châu quay đầu

trở lại, trừng mắt Lâm Thừa Nghiệp uống nói, “ nếu không phải ngươi dùng tiền thuê bọn họ, có thể có huyền quan án phát sinh sao?

“Ta không ngại nói cho ngươi, Nhạc Vĩnh Niên bọn người ở tại thu hoạch được nữ thi trong quá trình, liên lụy tới mưu sát! Chúng ta hoài nghi, trong đó có một cái nữ hài, là bị bọn họ cố ý sát hại! Các ngươi liên lụy đến người án mạng, hiểu không?”

“Cái...cái gì? Mưu sát?” Lâm Thừa Nghiệp kinh ngạc nói, “ bọn họ nói với ta, thi thể đều là mua được, cái này... Cái này ta thật không biết a? Cảnh sát, cảnh sát, ta cũng không có để bọn họ giết người a! Việc này không có quan hệ gì với ta!”

“Muốn chứng minh trong sạch của ngươi, “ Thôi Lệ Châu chẳng thèm ngó tới địa nói, “Vậy liền thành thành thật thật phối hợp chúng ta, đem hiện trường xác nhận một lần, lại đem toàn bộ huyền quan án tình tiết vụ án nói rõ! Nếu như ngươi đúng là oan uổng, cũng tốt trả lại ngươi một cái trong sạch!”

“Đúng vậy a, Lâm tiên sinh, “ một bên Tăng Khả nói nói, “ bởi vì bỗng nhiên xuất hiện án mưu sát, cho nên chúng ta cố ý hướng các ngươi tỉnh thính xin kéo dài thời hạn lệnh, ngài hiện tại nhất định phải phối hợp chúng ta đem cả chuyện điều tra rõ ràng mới được.

“Ngươi cần phải rõ ràng một điểm, xác nhận hiện trường, hiệp trợ điều tra cũng không phải là nghĩa vụ của ngươi, mà là chấp pháp yêu cầu.”

“Tốt, ta phối hợp không có vấn đề, nhưng là... Ta luật sư đâu? Ta luôn có gặp luật sư quyền lợi a?” Lâm Thừa Nghiệp lại nói, “ các ngươi hẳn phải biết thân phận của ta, ta thời gian dài như vậy không cùng công ty liên hệ, hậu quả này các ngươi là đảm đương không nổi! Chí ít... Cũng phải để ta gọi điện thoại a?”

“Yên tâm, yên tâm, tại trước khi lên đường, chúng ta đã thông tri ngài

luật sư, “ Tăng Khả nói nói, “ hắn cũng chính trước khi đến Vũ Thanh huyện trên đường, sau khi tới, ngài liền có thể nhìn thấy hắn!

“Về phần điện thoại nha...” Tăng Khả lắc đầu, “Vậy chúng ta liền không thể ra sức, ngài hiện tại liên lụy tới mưu sát trọng án, tại không có hoàn toàn rũ sạch hiềm nghi trước đó, là không được cùng ngoại giới phát sinh liên hệ.”

“Làm cái gì a!” Lâm Thừa Nghiệp ảo não nện cho vừa xuống xe tòa, “Ta hôm qua đã cùng các ngươi vị lãnh đạo kia giải thích được phi thường rõ ràng, ta là người bị hại, ta bị Nhạc Vĩnh Niên tên hỗn đản kia lừa gạt!

“Ta biết, ta dùng Yếm Thắng chi thuật nguyền rủa tỷ tỷ của ta không đúng, nhưng ta không có phạm pháp a?

“Các ngươi sao có thể đối với ta như vậy đâu?” Lâm Thừa Nghiệp cãi lại, “Tin tưởng ta, có chuyện tất cả đều là Nhạc Vĩnh Niên làm ra, coi như thật sự có cái gì mưu sát, cũng không quan hệ với ta...”

“Được rồi, đi, ngươi đừng ở chỗ này giả vô tội, ngươi dạng này phạm nhân chúng ta thấy cũng nhiều!” Thôi Lệ Châu quay đầu trở lại hướng trên ghế ngồi khẽ nghiêng, lười biếng nói nói, “ không làm việc trái với lương tâm không sợ quỷ kêu cửa, nếu như ngươi thật sự là vô tội, vậy liền không sợ chúng ta kỹ càng đã điều tra!

“Hừ, ngươi gấp gáp như vậy giải thích, có phải hay không trong lòng có quỷ a?”

“Lâm tiên sinh, chúng ta biết ngài là trứ danh xí nghiệp gia, ngài có làm ăn lớn muốn làm, “ Tăng Khả quay đầu trở lại, cho Lâm Thừa Nghiệp đưa qua một bình nước khoáng, “Nhưng là, hi vọng ngài có thể hiểu được, chúng ta đều là do binh, ngài cùng chúng ta sốt ruột phát hỏa, một chút tác dụng đều không có a!”

“Hừ!” Lâm Thừa Nghiệp tiếp nhận nước khoáng, vẫn không phục nói,

“Chờ xem , chờ việc này vừa kết thúc, ta nhất định sẽ khiếu nại các ngươi, hãy đợi đấy!”

Nói xong câu này về sau, trong xe rốt cục yên tĩnh trở lại, Thôi Lệ Châu nằm nghiêng trên ghế ngồi, cuộn tròn thân thể nghỉ ngơi. Mà Tăng Khả thì lấy điện thoại cầm tay ra, xem xét Wechat.

Tài xế lái xe, đều là Phúc Lai cục cảnh sát bên này nhân viên cảnh sát. Giờ phút này, ô tô radio bên trong đang phát hình dễ nghe âm nhạc, lái xe gặp Thôi Lệ Châu đã ngủ, liền vặn động nút xoay, điều thấp âm lượng.

Thế nhưng là, âm lượng mặc dù điều thấp, lại vẫn có thể rõ ràng nghe được.

Lâm Thừa Nghiệp cũng là thật khát nước, lúc này vặn ra nắp bình, ùng ục ục địa uống nửa bình nước khoáng xuống dưới...

Ai ngờ, ngay tại Lâm Thừa Nghiệp uống nước thời điểm, ô tô trong Radio âm nhạc bỗng nhiên im bặt mà dừng, tiếp theo truyền đến một trận đích đích tiếng vang, ngay sau đó, lại vang lên một vị nào đó MC thanh âm:

“Các vị người nghe, hiện tại cắm truyền bá một đầu tin tức tin nhanh, theo ta đài mới vừa lấy được tin tức, đêm nay 9 điểm tả hữu, tại Hạ Khẩu thị Champagne nhà hàng Tây phát sinh cùng một chỗ tai nạn xe cộ, một cỗ mất khống chế ô tô tiến đụng vào nhà hàng, tạo thành hai tên ngay tại đi ăn cơm khách nhân tại chỗ tử vong.

“Hiện đã chứng thực, trong đó một tên khách nhân vì Vân Hải tập đoàn chủ tịch Lâm Triêu Phượng nữ sĩ, một tên khác khách người thân phận không rõ. Nên sự cố nguyên nhân không rõ, cảnh sát hiện tại đang điều

tra bên trong.

“Lâm Triêu Phượng nữ sĩ vì Vân Hải tập đoàn chủ tịch, là Phúc Lai tỉnh trứ danh xí nghiệp gia, nhà từ thiện...”

“Ta cạch!” Nghe được đoạn này quảng bá, Thôi Lệ Châu bỗng dưng từ chỗ ngồi đứng thẳng người lên, dùng ánh mắt bất khả tư nghị nhìn về phía Tằng Khả.

Tằng Khả đồng dạng nghe được cái tin tức này, tiếp theo đem ánh mắt chuyển hướng tù trong lồng Lâm Thừa Nghiệp.

Hiển nhiên, Lâm Thừa Nghiệp cũng nghe đến vừa rồi tin tức, nét mặt của hắn thình lình đọng lại.

Ba...

Thôi Lệ Châu phản ứng rất nhanh, bộp một tiếng, liền tắt đi radio.

“Sao... Chuyện gì xảy ra...” Lâm Thừa Nghiệp nuốt ngụm nước bọt, biểu lộ chất phác địa nói nói, “ có lầm hay không a, đây không phải nói đùa sao... Tỷ ta... Tỷ ta nàng... Làm sao có thể...”

“Đích đích... Đích đích...”

Lúc này, Tằng Khả điện thoại bỗng nhiên vang lên, Tằng Khả vội vàng mở ra nghe.

“Nha... A nha... Ta đã biết tổ trưởng, vừa mới nghe được tin tức... Làm sao lại ra chuyện như vậy đâu?” Tằng Khả lo lắng nói chuyện, mắt tình bất tự nhiên nhìn về phía Lâm Thừa Nghiệp.

Lâm Thừa Nghiệp thì song tay nắm lấy lan can, trừng to mắt nhìn thấy Tằng Khả, lộ ra cực kỳ lo lắng...

“Cái gì! ? Bạch Lãng?” Tằng Khả kinh ngạc nói một câu, “Là Bạch Lãng làm sao? Hắn tại sao muốn làm như vậy đâu? Điều đó không có khả năng là cái gì trùng hợp a? Nha... Nha... Không có ý tứ!”

Tằng Khả vội vàng nhìn Lâm Thừa Nghiệp một chút, sau đó quay người lại, bắt đầu nhỏ giọng nói chuyện, cũng không tiếp tục để Lâm Thừa Nghiệp nghe được. Một mực kéo dài thật lâu, hắn lúc này mới gật đầu nói: “Yên tâm đi, ta biết nên làm gì bây giờ!”

Nói xong, Tằng Khả lúc này mới buông điện thoại xuống.

“Cảnh sát, cảnh sát, ngươi mau nói cho ta biết, tỷ tỷ của ta đến cùng xảy ra chuyện gì?” Lâm Thừa Nghiệp sắc mặt tái nhợt, toàn thân run rẩy hỏi nói, “ vừa rồi cái kia đoạn tin tức, có phải giả hay không a?”

“Không có việc gì, không có việc gì!” Tằng Khả vội vàng khuyên giải, “Cái kia tin tức liền là giả, ngươi đừng đa tâm!”

“Không có khả năng... Không có khả năng...” Lâm Thừa Nghiệp nắm lấy lan can kích động rống nói, “ nhanh! Nhanh mượn điện thoại di động ta dùng một chút, ta phải cho ta tỷ tỷ gọi điện thoại! ! !”

Đậu....Có khi nào con tác chơi nguyên 1 đoàn lừa gạt giả ma chơi không ta???

Chương 1236: Quen thuộc quần áo

Buổi chiều mười hai giờ, Tằng Khả cùng Thôi Lệ Châu một nhóm nhân viên cảnh sát, rốt cục đem Lâm Thừa Nghiệp cùng Nhạc Vĩnh Niên một đám người bị tình nghi, thuận lợi địa dẫn tới Vũ Thanh huyện cục cảnh sát.

Bất quá, Nhạc Vĩnh Niên đám người cũng chưa cùng Lâm Thừa Nghiệp giam chung một chỗ, mà là bị trong đêm mang đến Bắc cảng thị, đi xác nhận bọn họ giao dịch thi thể địa điểm đi.

“Các ngươi không thể dạng này, cái này gọi xâm phạm nhân quyền hiểu không?” Làm Lâm Thừa Nghiệp bị giam tiến Vũ Thanh huyện cục cảnh sát thời điểm, hắn còn đang lớn tiếng phản bác, “Tỷ tỷ của ta xảy ra chuyện, ta phải trở về nhìn nàng một cái, các ngươi nhanh tiễn ta về nhà đi! Không thể ngay cả chút này nhân quyền đều không nói đi!”

“Bớt nói nhảm!” Thôi Lệ Châu hung hăng đẩy Lâm Thừa Nghiệp một thanh, đem đẩy vào cục cảnh sát trông coi cửa phòng trước, uống nói, “ chúng ta đều là chiếu chương làm việc, ai xâm phạm ngươi nhân quyền rồi?

“Ta liền tiếp nhận khó chịu, các ngươi làm nhiều như vậy chuyện xấu, liền không sợ báo ứng sao?”

“Ta không có làm, không làm chuyện xấu sự tình a?” Lâm Thừa Nghiệp lớn tiếng giải thích.

“Ngươi da mặt cũng thật là dày!” Thôi Lệ Châu lớn trừng mắt, phản bác

nói, “ ta hỏi ngươi, chẳng lẽ ngươi làm huyền quan Yếm Thắng về sau, liền chưa từng có thay những nữ hài tử kia nghĩ tới sao?

“Các nàng mặc dù không phải ngươi giết chết, lại bởi vì ngươi tà ác mục đích mà không có nằm tiến nhà mình mộ tổ, biến thành cô hồn dã quỷ, ngươi liền không có nửa điểm tự trách sao?”

“Tự trách... Thế nhưng là...” Lâm Thừa Nghiệp còn muốn cãi lại cái gì, lại bị Thôi Lệ Châu xin hỏi ở, trong lúc nhất thời không biết trả lời như thế nào.

“Được rồi, Lâm chủ tịch, “ Tằng Khả ở một bên hát mặt trắng, “Ngươi luật sư đoàn đội lập tức sắp đến. Liên quan tới tỷ tỷ ngươi sự tình, chúng ta cũng sẽ mau chóng hướng thượng cấp phản ứng! Đoán chừng, rất nhanh liền có thể có cái kết quả, ngươi trước ở chỗ này nghỉ ngơi một chút đi!”

Vũ Thanh huyện cục cảnh sát trông coi thất tương đối đơn sơ, cùng Hoàng Kim thành không sai biệt lắm, chính là một hàng đơn vị tại nhân viên cảnh sát khu làm việc bên ngoài lớn lồng sắt.

Giờ phút này, trong lồng sắt đã nhốt một tên người bị tình nghi, cái kia là một cái quần áo keo kiệt nam tử trung niên, bởi vì sắc trời quá muộn, cái kia người đã nằm tại nhà giam trên ghế dài ngủ thiếp đi.

Kẹt kẹt...

Vũ Thanh huyện Hùng Văn Đống cảnh sát mở ra cửa nhà lao cổ xưa khóa cửa, ra hiệu Lâm Thừa Nghiệp đi vào.

“Ai!” Lâm Thừa Nghiệp cũng là không có biện pháp khác, lúc này thở dài, cúi đầu đi vào lồng sắt.

“Hùng đội trưởng, “ làm Hùng Văn Đống khóa cửa thời điểm, Thôi Lệ

Châu hướng hắn hỏi nói, “ ngày mai, người bị tình nghi nhóm muốn đi Thất Tinh huyền quan nơi đó xác nhận hiện trường, khai bọn họ là như thế nào đem thi thể bỏ vào huyền quan.

“Chúng ta Triệu tổ trưởng trước đó đã thông báo, nếu có thể, hi vọng nghi phạm nhóm có thể hiện trường biểu diễn một lượt, hi vọng các ngươi bên này làm một chút chuẩn bị!”

“Ta đã tiếp vào thông tri, yên tâm đi, sáng mai, hết thảy đều sẽ chuẩn bị xong!” Hùng Văn Đống vững chãi khóa cửa tốt, hướng Thôi Lệ Châu gật đầu ra hiệu.

“Đúng rồi, liên quan tới số 7 nữ thi sự tình, Cao pháp y bên kia còn không có kết quả cụ thể sao?” Thôi Lệ Châu lại hỏi một câu, một bên tra hỏi, vừa cùng Hùng Văn Đống hướng phía cửa đi tới, chớp mắt liền rời đi trông coi thất.

Lúc này, Tằng Khả cũng cùng Vũ Thanh phương diện nhân viên cảnh sát làm xong thủ tục bàn giao, sau đó còn làm như có thật địa dặn dò: “Vị này chính là Vân Hải tập đoàn Lâm Phó chủ tịch, hắn cũng không phải là chúng ta chủ yếu người hiềm nghi, cho nên đối với hắn muốn khách khí một chút, nếu như khát đói bụng loại hình, tận lực cho thỏa mãn một cái đi!”

“Rõ!” Phụ trách trông coi nhân viên cảnh sát nhìn Lâm Thừa Nghiệp một chút, ánh mắt lộ ra một loại kính úy thần sắc.

“Đúng rồi, chúng ta tổ điều tra đặc biệt văn phòng mở cửa sao? Ta phải đi lấy mấy phần văn kiện...” Tằng Khả lại hướng nên nhân viên cảnh sát hỏi.

“Ta chỗ này có chìa khoá, ta giúp ngài lái đi!” Nói, tiểu cảnh viên móc ra chìa khoá, cùng Tằng Khả cũng rời đi hiện trường.

Đột nhiên, trông coi thất liền như vậy yên tĩnh trở lại, trở nên tĩnh mịch im ắng, hoàn toàn tĩnh mịch.

“Làm cái gì a!” Lâm Thừa Nghiệp cảm giác toàn thân rét run, mà trên mặt cùng trên cổ lại toát ra rất nhiều mồ hôi, hắn vừa dùng tay lau mồ hôi, một mặt tức giận nói nói, “ còn muốn để chúng ta biểu diễn một lượt, như thế nào đem thi thể bỏ vào quan tài?

“Nghĩ gì thế từng cái, thuyền cùng thang mây đều bị ta xử lý, chẳng lẽ bọn họ sẽ lại mua một chiếc sao? Còn chuẩn bị xong, chuẩn bị kỹ càng cái rắm a!”

Mắng xong sau, hắn xoay người lại, cái này mới nhìn đến tên kia đồng dạng bị giam ở trong lao nam tử trung niên.

“U...” Hắn tranh thủ thời gian ngậm miệng, không còn dám nói lung tung.

Thế nhưng là, không biết vì cái gì, hắn vẫn là cảm giác toàn thân rét run, sau cột sống ứa ra hơi lạnh. Mà lại, ngực ẩn ẩn có bị đè nén triệu chứng, có chút không thở nổi.

Rơi vào đường cùng, hắn đành phải giải khai quần áo trong cổ áo, lại phát hiện trên người mình, cũng đã bị mồ hôi lạnh thẩm thấu.

“Ai u, tình huống như thế nào a, bị cảm sao?” Hắn buồn bực lấy tay quạt quạt gió, sau đó đặt mông ngồi ở bên cạnh trên ghế dài.

Ai ngờ, ngay tại hắn tọa hạ đồng thời, trông coi thất đèn điện chợt cấp tốc lấp lóe lên, dọa Lâm Thừa Nghiệp nhảy một cái.

Hắn mau đem ánh mắt chuyển hướng trên trần nhà đèn điện, nhưng gặp cái kia đèn điện chi chi địa lóe lên một cái, sau đó lại khôi phục bình thường.

Hô...

Lâm Thừa Nghiệp thử nhe răng, vừa định quay đầu trở lại đến thư giãn một tí. Ai ngờ, hắn vừa mới nghiêng đầu, lại bỗng dưng thấy được một trương to lớn mặt người!

Oa a a a...

Lâm Thừa Nghiệp dọa đến đất bằng luồn lên lão Cao, đầu đông địa đâm vào trên lan can sắt!

Thẳng đến đụng xong sau, hắn cái này mới nhìn rõ ràng, nguyên lai cái kia cái nam tử trung niên không biết lúc nào đã tỉnh, đồng thời còn đem mặt tiến tới Lâm Thừa Nghiệp trước mặt, hắn vừa quay đầu lại, nhìn thẳng cái đầy mắt.

Nhưng gặp nên nam tử râu ria xồm xoàm, quần áo tả tơi, mùi thối dỗ dành, tựa như là cái kẻ lang thang. Chợt nhìn đi lên, cũng không đến giật mình mới là lạ.

“Đây là... Muốn mất điện sao?” Nam tử trung niên lầm bầm một tiếng, quay người lại nằm trở về chỗ ngồi của mình.

“Làm... Làm cái gì a?” Lâm Thừa Nghiệp há miệng run rẩy nói nói, “ hơn nửa đêm, đừng dọa dọa người được không? Ai!”

Hắn thở dài một hơi, không thể làm gì khác hơn ngồi về tới chỗ ngồi của mình.

Hô hô hô...

Ai ngờ, hắn lần này vừa mới ngồi xuống, bên tai lại chợt thổi đến đây một trận âm phong...

“Ta đi...” Lâm Thừa Nghiệp lại dọa đến đánh run một cái, vội vàng hướng gió thổi qua tới địa phương nhìn lại. Nhưng mà, nơi đó căn bản không có cái gì.

Kỳ quái...

Lâm Thừa Nghiệp mặc niệm một câu, lại phát hiện trông coi trong phòng cửa sổ chính là đóng, căn bản không có khả năng thổi vào gió tới.

Cái này. . .

Ai?

A!

Kết quả, ngay tại Lâm Thừa Nghiệp nhìn hướng ngoài cửa sổ thời điểm, một cái cực kỳ khủng bố ống kính xuất hiện: Nhưng gặp phía bên ngoài cửa sổ, vậy mà Phiêu Phiêu thấm thoát địa hiện ra cả người mặc trang phục màu vàng nữ hài nhi!

Mặc dù cách rất xa, nhưng Lâm Thừa Nghiệp vẫn là thấy rõ, nhưng gặp cô bé kia tóc tai bù xù, che khuất hơn phân nửa mặt, mặc trên người trang phục màu vàng, thấy thế nào làm sao giống như là một kiện người chết mặc áo liệm!

A... A...

Lâm Thừa Nghiệp dọa đến nhất thời ngã quỵ trên ghế ngồi , chờ hắn lần nữa giương mắt quan sát thời điểm, lại phát hiện cửa sổ nơi đó căn bản không còn có cái gì nữa.

Cái này. . .

Cái này. . .

Hô hô...

Lúc này, lại một cỗ rét lạnh âm phong thổi đi qua, nhất thời để Lâm Thừa Nghiệp lạnh từ đầu tới chân.

A...

Lâm Thừa Nghiệp bỗng dưng nhớ tới một việc, vừa rồi cô bé kia mặc trên người màu vàng áo liệm, làm sao nhìn quen mắt như vậy chứ?

Chẳng lẽ... Chẳng lẽ...

Ngay tại Lâm Thừa Nghiệp trái tim băng giá run sợ thời khắc, cái kia đèn điện lại cạch cạch cạch địa tránh lên, mà lần này, tại cấp tốc lấp lóe về sau, đèn điện ba một cái, triệt để diệt!

Trông coi thất bên trong, khoảnh khắc sa vào đến một vùng tăm tối bên trong...

Y như rằng...

Chương 1237: Là ngươi hại chết ta!

A...

Lớn như vậy phòng tạm giam bỗng nhiên lâm vào một vùng tăm tối, Lâm Thừa Nghiệp lập tức hô hấp dồn dập, thần kinh căng cứng.

Trước đó cái kia luồng thấm người cốt tủy âm phong không giảm trái lại còn tăng, càng ngày càng rất, thổi đến Lâm Thừa Nghiệp rùng mình, lạnh cả người...

“Làm sao vậy, thế nào đây là? Bị cúp điện sao?” Lúc này, cái kia kẻ lang thang bộ dáng người bỗng nhiên nói chuyện. Chốc lát, lồng sắt bên trong bỗng nhiên lộ ra một tia sáng trắng, nhưng gặp cái kia kẻ lang thang thế mà mở ra một cái điện thoại di động chiếu sáng, miệng bên trong thì thào lầm bầm, “Có phải hay không ai đem đèn cho tắt?”

“Ta dựa vào, ngươi... Ngươi lại có điện thoại?” Lâm Thừa Nghiệp nhãn tình sáng lên, lập tức tiến lên giành lấy kẻ lang thang điện thoại.

“Ai? Ai ai? Ngươi làm gì? Đó là của ta điện thoại...” Kẻ lang thang tranh thủ thời gian về đoạt.

“Ta hiện tại cần gọi điện thoại, “ Lâm Thừa Nghiệp ngăn lại kẻ lang thang, lớn tiếng nói, “Điện thoại di động của ngươi ta mua, cho ngươi một vạn khối!”

“Ngươi có bệnh a?” Kẻ lang thang khinh thường nói, “ ta cái điện thoại di động này là ta Biểu ca đưa cho ta, nhiều lắm là cũng liền 100 khối,

ngươi vậy mà một vạn khối mua, hừ, lừa gạt ai đây!”

“Ta...” Lâm Thừa Nghiệp lật một chút túi, lại là cái gì cũng không có lật đến, vội nói, “Ngươi tin tưởng ta, ta là có tiền, chỉ cần cho ta mượn gọi điện thoại, một vạn khối cam đoan một phần không thiếu cho ngươi!”

“Ừm... Cái này. . .” Kẻ lang thang rõ ràng do dự, “Ngươi thật có một vạn khối sao?”

Giờ này khắc này, nóng nảy Lâm Thừa Nghiệp không quan tâm những chuyện đó, vội vàng nhấn xuống hắn tư nhân luật sư số điện thoại di động, nghĩ còn muốn hỏi một cái tỷ tỷ của hắn Lâm Triêu Phượng sự tình.

Quay số điện thoại về sau, trong điện thoại di động lập tức vang lên đô đô thanh âm, ngay sau đó, theoục ục âm thanh bỗng nhiên đình chỉ, điện thoại hắn là tiếp thông.

“Uy a, lão Trần, ngươi ở chỗ nào vậy? Ta là Thừa Nghiệp... Ân... Ân...”

Ai ngờ, điện thoại kết nối về sau, đối phương truyền đến lại cũng không là người nào đó nói chuyện, mà là một trận phần phật tiếng rít, sau đó, còn mạnh hơn truyền đến một trận trầm thấp tiếng nức nở.

Ô ô... Ô ô...

Cái kia tiếng nức nở, hiển nhiên là giọng của nữ nhân.

Tiếng khóc thê oán hận ngải, phảng phất đến từ U Minh oan hồn...

“Này này, uy uy... Lão Trần, lão Trần... Ân...” Lâm Thừa Nghiệp càng nghe càng là lạ, toàn thân ngăn không được địa nổi lên một lớp da gà.

Kết quả, một giây sau, trong điện thoại hoắc đến vang lên một cái thê

lương nữ tử tiếng rít: “Ô... Ta ở đâu, ta ở đâu... Ô oa... Hô...”

Thanh âm kia từ xa mà đến gần, cực kỳ làm người kinh hãi, cuối cùng một tiếng, phảng phất ngay tại Lâm Thừa Nghiệp trước mặt phát ra.

“A!” Lâm Thừa Nghiệp dọa đến run rẩy một chút, điện thoại cũng rơi trên mặt đất!

Cạch cạch cạch...

Điện thoại lập tức quẳng diệt, trong phòng lần nữa lâm vào một vùng tăm tối.

“Ai? Ngươi! ?” Kẻ lang thang không làm, một mặt ngồi xổm người xuống tìm kiếm điện thoại, một mặt mắng, “ ngươi người nào tính a, quẳng điện thoại di động ta làm gì?”

“Ai? Ai ai ai...” Ai ngờ, đúng lúc này, Lâm Thừa Nghiệp lại chợt thấy cửa sổ bên kia sáng lên một chùm bạch quang, nhưng gặp lúc trước hắn thấy qua cái kia nữ hài áo vàng, vậy mà xuất hiện lần nữa!

Mà lần này, nữ hài cũng không phải là tại ngoài cửa sổ, mà là đã tiến vào trông coi thất bên trong.

Lần này, Lâm Thừa Nghiệp thấy càng rõ ràng hơn, nhưng gặp nữ hài người mặc màu vàng hơi đỏ rộng lớn áo liệm, đi chân đất, tóc tai bù xù, che khuất hơn phân nửa mặt.

Mà lộ ra bộ phận trên mặt, thì rõ ràng vẽ lấy chỉ có người chết mới có thể bôi lên nùng trang...

“A... A!”

Lâm Thừa Nghiệp nhất thời dọa đến hồn bay lên trời, vội vàng vỗ chiếc

lồng cao giọng la lên: “Quỷ! Quỷ a! Có người... Có người không có? Cảnh sát! Cảnh sát... Uy...”

“Uy uy uy... Mẹ nó có bị bệnh không? Uy cái gì uy?” Kẻ lang thang không có nhặt tới điện thoại di động, chọc tức, đứng người lên liền tóm lấy Lâm Thừa Nghiệp cổ áo, rống nói, “ điện thoại rớt bể liền rớt bể, không muốn giả thần giả quỷ, cái quỷ gì a... Ân... Ân...”

Lúc này, kẻ lang thang bỗng nhiên cảm giác bầu không khí không đúng, gương mặt một bên đồng dạng cảm nhận được một cỗ đo đo âm phong...

Ân...

Kẻ lang thang chậm rãi xoay đầu lại, vừa hay nhìn thấy cái kia nữ hài áo vàng mà chính hướng bọn họ lăng không bay tới...

“Nha...” Kẻ lang thang lập tức minh bạch,

Tranh thủ thời gian buông ra Lâm Thừa Nghiệp cổ áo, sau đó còn giúp hắn cả sửa lại một chút, lúc này mới gật đầu nói, “Được rồi, điện thoại di động sự tình, ta coi như xong đi! Quỷ sự tình, tin ngươi chính là!”

Nói xong, kẻ lang thang cơ hồ là sách giáo khoa hướng trên mặt đất nghiêng một cái, liền thuận thuận lợi lợi ngất đi...

“Ai? Ngươi?”

Lâm Thừa Nghiệp không nghĩ tới kẻ lang thang hôn mê đến thống khoái như vậy, nhất thời dọa đến thất kinh, liên tiếp lui về phía sau.

Hô...

Theo lại một trận âm phong gào thét mà tới, Lâm Thừa Nghiệp lần nữa giật mình một cái , chờ hắn ngẩng đầu lại nhìn thời điểm, cái kia nữ hài

áo vàng, đã xuất hiện ở lồng sắt bên ngoài, cùng hắn gần trong gang tấc!

“Nha... Nha...” Lâm Thừa Nghiệp đều nhanh dọa nước tiểu, toàn thân đánh lấy lạnh run, giống như giống như bị chạm điện hướng (về) sau nhanh chóng thối lui.

Thế nhưng là, lồng sắt cứ như vậy lớn, không có mấy bước, hắn liền thối lui đến cuối cùng, không thể lui được nữa.

“Không... Không có khả năng, không có khả năng...” Thời khắc mấu chốt, Lâm Thừa Nghiệp giống như là cho mình động viên giống như, tự nhủ, “Không có thể giở trò quỷ, đây là giả, giả...”

Ô...

Lại một trận mãnh liệt âm gió thổi tới, thổi đến Lâm Thừa Nghiệp lạnh cả người.

Hắn ngẩng đầu lên, lúc này mới rùng mình xem đến, cái kia nữ hài áo vàng mà vậy mà Phiêu Phiêu thấm thoát địa xuyên qua lồng sắt, từ bên ngoài tiến vào lồng sắt bên trong!

Lần này, Lâm Thừa Nghiệp thật đúng là dọa mộng, nếu như không phải quỷ, làm sao có thể xuyên qua lồng sắt đâu? Hắn nhất thời hai chân một co quắp, phốc đông một tiếng liền quỳ trên mặt đất.

“A... A...” Hắn dùng sức thở phì phò, cả người cũng giống như không có mạch giống như.

Đổ rào rào...

Đúng lúc này, cái kia nữ hài áo vàng mà từ trong ngực móc ra một tờ giấy vàng, nhẹ nhàng địa nhét vào Lâm Thừa Nghiệp trước người.

Lâm Thừa Nghiệp mặc dù dọa đến sắp sợ đến vỡ mật, nhưng vẫn là một chút nhận ra, tấm kia trên giấy vàng viết, đúng là hắn tỷ tỷ Lâm Triêu Phượng ngày sinh tháng đẻ!

Lâm Thừa Nghiệp còn chỗ đang kinh ngạc đến ngây người bên trong, cái kia nữ hài áo vàng thì phút chốc ngồi xổm người xuống, tiến tới Lâm Thừa Nghiệp trước mặt, u oán nói một câu nói: “Ta nhận ra ngươi...”

Thanh âm này phảng phất đến từ U Minh, phát ra từ mộ huyệt, Quỷ khí mười phần, nhất thời đem Lâm Thừa Nghiệp dọa đến không dám ngẩng đầu.

“Ta đã chết... Thật thê thảm a...” Nữ hài nhi tại Lâm Thừa Nghiệp trước mặt hoảng du một cái, nói nói, “ ta bị người dùng xe đụng chết, sau đó lại bị người khóa lại hồn phách, vây ở một trong cỗ quan tài, thật thống khổ a!

“Phải ngươi hay không? Có phải hay không là ngươi hại chết ta... Ô oa a a...”

“Không! Không phải! Chuyện không liên quan đến ta a!” Lâm Thừa Nghiệp dọa đến cuộn rút thành một đoàn, gấp rút giải thích nói, “ đều là... Đều là Nhạc Vĩnh Niên bọn họ làm, chuyện không liên quan đến ta!”

“Huyền quan tụ hồn, Tiên Nhân chỉ đường! Huyền quan phá, chúng ta minh hồn không tiêu tan, tất nhiên là theo đuổi nợ lấy mạng!” Nữ hài nhi quỷ dị nói nói, “ cho nên, ta tới tìm ngươi, tất có nguyên nhân! Nói! Có phải hay không là ngươi, hại chết ta...”

“Không phải, không phải, thật không phải là!” Lâm Thừa Nghiệp vội vàng giải thích, “Ngươi thật tìm nhầm người, đều là Nhạc Vĩnh Niên, đều là hắn làm, ta cũng là bị bọn họ lừa!”

“Ta bị xe đụng, bị xe đụng...” Nữ hài nhi vẩy lên tóc, lộ ra tổn hại cái trán, kinh khủng tà dị mà rống lên nói, “ có phải hay không là ngươi, có phải hay không là ngươi đụng ta! ? Tà sát tụ hồn, ngươi hôm nay... Chạy không được, cùng ta cùng đi đi!”

“A...” Lâm Thừa Nghiệp bị dọa đến mặt không còn chút máu, tranh thủ thời gian quỳ trên mặt đất dập đầu thở dài, “Không phải, không phải, không phải ta đụng, ngươi hắn là... Hắn là tìm một cái gọi Bạch Lãng người mới đúng! Là hắn đâm đến ngươi, thật chuyện không liên quan đến ta!”

“Oán khí không tiêu tan, ta hồn bất diệt... Ta thật thống khổ a... Ân...” Một giây sau, cô bé kia dán Lâm Thừa Nghiệp lắc lư mấy giây, trên thân bỗng dưng tuôn ra một cỗ doạ người mà quỷ dị huỳnh quang, tốt như ngọn lửa!

“A... A! Tha mạng a!” Lâm Thừa Nghiệp thở dài xin khoan dung, lớn tiếng la lên, gần như sụp đổ.

“Ừm...” Ai ngờ, mấy giây về sau, cô bé kia bỗng nhiên dùng sức hít hà, theo huỳnh quang thối lui, nàng rồi mới lên tiếng, “Ừm... Ta hiểu được, nên hướng ngươi lấy mạng người, cũng không phải là ta, cũng không phải là ta... Ô oa...”

Nói chuyện, nữ hài áo vàng bỗng nhiên quay người lui ra ngoài, làm thân thể nàng tiếp xúc đến lồng sắt thời điểm, cùng vừa rồi đồng dạng, trực tiếp xuyên qua...

Nhưng mà, nữ quỷ mặc dù đi, nhưng Lâm Thừa Nghiệp còn không tới kịp thở dốc, trước mắt liền chợt mà bốc lên một cỗ ánh lửa, nhưng gặp vừa rồi nữ hài vứt xuống tấm kia giấy vàng, bỗng nhiên lăng không tự nhiên, bốc lên một đám lửa!

Chờ đến hỏa diễm biến mất về sau, nhưng gặp lồng sắt bên trong, thình

lình toát ra một cái vóc người thấp bé, niên kỷ khá lớn nữ nhân tới.

Chợt vừa thấy được nữ nhân này, Lâm Thừa Nghiệp nhất thời liền hỏng mất, tranh thủ thời gian run rẩy hô một tiếng: “Tỷ...”

Chương 1238: Chơi đủ chưa?

“A khụ khụ “

Ngay tại khủng bố như thế thời điểm, trước đó ngất đi kẻ lang thang bỗng nhiên thức tỉnh, hắn ho khan hai tiếng, ngẩng đầu lên quan sát một cái hoàn cảnh.

Kết quả, tại vừa vừa nhìn thấy cái kia như quỷ mị nữ nhân về sau, nhất thời hai mắt vừa nhắm, ổn ổn đương đương lần nữa ngất đi.

“Tỷ a tỷ “

Lâm Thừa Nghiệp sợ hãi muôn dạng địa nhìn lấy nữ nhân trước mắt này, nhưng gặp nữ nhân này mặc một bộ không thể diễn tả sa y, mặc dù trên mặt che kín kinh khủng tơ máu, lại vẫn có thể nhìn ra, nàng chính là Lâm Thừa Nghiệp tỷ tỷ —— Lâm Triêu Phượng!

“A” nữ nhân kia ồ một tiếng, từ trong miệng thốt ra một cỗ hãi lạnh khói trắng, sau đó, nàng đem con mắt nhắm ngay Lâm Thừa Nghiệp, lạnh như băng nói nói, “ nghiệt chướng, nghiệt chướng a! Vì cái gì, hại chết ta người hết lần này tới lần khác là —— ngươi! !”

“A tỷ a tỷ” Lâm Thừa Nghiệp nhìn thấy Lâm Triêu Phượng doạ người dáng vẻ, dọa đến phốc đông quỳ xuống, trong miệng cầu xin tha thứ, “Ngươi nói cái gì a, ta ta làm sao lại hại ngươi đâu! ?”

“Nghiệt chướng!” Lâm Triêu Phượng tức giận rống lên một tiếng, thanh âm vừa đi vừa về phiêu đãng, âm trầm đáng sợ, “Ta âm hồn bất diệt, liền

là tới tìm ngươi tính sổ! Ngươi còn dám chống chế, đụng ta người liền là ngươi phái tới! A a tâm của ngươi thật ác độc a, tại sao muốn giết ta, ta chỗ nào có lỗi với ngươi!”

Đang khi nói chuyện, Lâm Triêu Phượng trên thân cũng thả lên cùng vừa rồi nữ hài kia đồng dạng huỳnh quang, tựa như toàn thân bốc lên một đoàn lãnh hỏa, rất là dọa người!

“Không không không” Lâm Thừa Nghiệp tranh thủ thời gian giải thích, “A tỷ chưa nghe người khác nói lung tung, không phải ta làm, ta làm sao dám, làm sao dám đâu?”

“Nói bậy!” Lâm Triêu Phượng huỳnh quang bùng nổ, nàng lớn tiếng trách cứ nói, “ ta Âm Hồn Bất Tán trước tới tìm ngươi, ngươi còn dám nói láo a! ? Ta thừa nhận Địa Ngục luyện hỏa, đã sớm đem nội tâm của ngươi thấy nhất thanh nhị sở.

“Hôm nay, nếu là ngươi thành tâm sám hối, ta nể tình tỷ đệ tình cảm bên trên, hoặc có thể tha cho ngươi một mạng!

“Nhưng nếu như ngươi còn chấp mê bất ngộ, ngươi a tỷ, hôm nay cũng không thể nào cứu được ngươi! Mau nói, nói a!” Đang khi nói chuyện, Lâm Triêu Phượng ngọn lửa trên người lần nữa hừng hực mà lên, bay phất phới!

“Ta ta ta” Lâm Thừa Nghiệp ôm đầu, toàn thân run rẩy, nhìn qua như muốn sụp đổ, hắn liên tiếp nói mấy cái “Ta”, nhưng chính là không hướng phía dưới nói cái kia mấu chốt nhất lời nói.

“Âm hồn lấy mạng, không người có thể miễn, nghiệt chướng! Giờ Tý đem qua, qua cái này canh giờ, ngươi đem cũng không có cơ hội nữa, chỉ có thể cùng ngươi a tỷ đi!” Lâm Triêu Phượng âm thê thê địa khuyên nói, “ a tỷ không muốn mang ngươi đi a, công ty còn cần có người phản ứng đâu! Nghe ta, sám hối đi!”

“A ta ta” Lâm Thừa Nghiệp há miệng run rẩy xoa xoa trên mặt mồ hôi lạnh, rốt cục run giọng nói nói, “ tốt! Tốt! Ta sám hối sám hối a tỷ, ta sai rồi, ta có lỗi với ngươi!

“Ô ô” nói, Lâm Thừa Nghiệp đúng là khóc lên, “Ta hối hận không nên dùng Thất Tinh huyền quan Yếm Thắng chi thuật nguyền rủa ngươi a! Ta sai rồi, ô ô là ta bị ma quỷ ám ảnh, tin vào Nhạc Vĩnh Niên đám người kia sàm ngôn, ta không đúng, ta hỗn đản, ta là súc sinh!”

Nói, Lâm Thừa Nghiệp vậy mà ba ba địa quạt mình hai cái miệng, sau đó nói: “Ta biết sai, ngươi nể tình chúng ta tỷ đệ tình cảm bên trên, tha cho ta đi, a?”

“...” đối với Lâm Thừa Nghiệp trả lời, cái này Lâm Triêu Phượng hiển nhiên có chút ngoài ý muốn, nàng vội vàng uống nói, “ nghiệt chướng, huyền quan Yếm Thắng thì cũng thôi đi, nhưng ngươi không nên mướn người giết ta à! Ta đối với ngươi tốt như vậy, ngươi vì cái gì, nhất định để ta chết đâu!”

“A tỷ, ô ô” Lâm Thừa Nghiệp khóc ròng ròng địa nằm ở Lâm Triêu Phượng dưới chân, “Thuê sát thủ sự tình, thật là không phải ta làm a!

“Ta cảm thấy đi, trong lòng ngươi hẳn là rất rõ ràng, huyền quan Yếm Thắng, nhiều lắm thì tuyên truyền phong kiến mê tín, hư hao của công còn có vũ nhục thi thể các loại đây đều là nhỏ tội, xử phạt cũng không lớn a!

“Thế nhưng là, ngươi để cho ta thừa nhận ta thuê người giết người, khó mà làm được! Đây chính là mưu sát đúng hay không, đệ đệ ngươi ta nhưng đảm đương không nổi a, ô ô ô “

Giờ phút này, mặc dù Lâm Thừa Nghiệp thanh âm bi thiết, nhưng tiếng khóc của hắn lại rõ ràng xuất hiện dị trạng, thậm chí còn ẩn ẩn lộ ra trào

phúng hương vị

“...” lần này, Lâm Triêu Phượng càng thêm ngoài ý muốn, rất rõ ràng, Lâm Thừa Nghiệp, cũng không tại kế hoạch của nàng bên trong.

“A tỷ, dù sao ta dù sao đều không sống nổi, dứt khoát, ngươi liền dẫn ta đi đi!” Ai ngờ, Lâm Thừa Nghiệp lại một thanh nước mũi một thanh nước mắt địa nói nói, “ chúng ta cùng một chỗ hạ Địa Ngục đi thôi! Đi a, đi a!”

Nói chuyện, hắn bỗng nhiên hướng Lâm Triêu Phượng bò qua, Lâm Triêu Phượng thất thố phía dưới, vội vàng hướng sau rút lui hai bước.

Kết quả, nhìn thấy tình cảnh như thế, cái kia Lâm Thừa Nghiệp bỗng nhiên âm trầm địa cười: “Ha ha ha ha ha ha xì xì tê tê “

Hắn cười đến điên cuồng tà dị, yêu bên trong Yêu khí, chẳng những cả người nằm trên đất, thậm chí còn phát ra như rắn xì xì âm thanh, phảng phất đã cười đến không còn thở giống như

“A ha, a ha ha ha ha ha” một giây sau, hắn dứt khoát từ dưới đất lộn một vòng, ngửa mặt hướng Thiên Địa xông Lâm Triêu Phượng cười to nói, “ a tỷ, canh giờ đã đến đi, ngươi thế nào còn không dẫn ta đi đâu?

“Uy, cảnh sát đồng chí, “ hắn bỗng nhiên lại hướng phía nơi xa rống nói, “ các ngươi chơi đủ chưa? Giả thần giả quỷ, thật chơi vui như vậy mà sao? Các ngươi nhìn ta phối hợp đến rất không tệ a? Ha ha ha “

Lâm Thừa Nghiệp chợt cười to, trông coi trong phòng bầu không khí bỗng nhiên thay đổi hương vị.

Nhưng gặp cái kia “Lâm Triêu Phượng” một câu cũng nói không nên lời, chỉ một thoáng, phảng phất trên người nàng huỳnh quang hỏa diễm cũng giảm bớt rất nhiều, không còn giống vừa rồi như thế khí diễm

phách lối, quỷ ý um tùm.

“Ha ha ha ha” Lâm Thừa Nghiệp nhắm mắt lại, chà xát một cái trên mặt nước mũi cùng nước mắt, tà tà địa cười nói, “ a tỷ, trên người ngươi lửa, là led cộng thêm máy sấy, năm năm trước liền đã bị lừa gạt phạm nhóm đào thải, thậm chí ngay cả ma thuật sư đều không chơi đã! Ha ha ha “

“Chậc chậc “

Nghe nói như thế, nằm dưới đất kẻ lang thang bỗng nhúc nhích, từ dưới đất ngồi dậy.

Hắn đầu tiên là dùng tay kéo một cái lúng túng “Lâm Triêu Phượng”, sau đó lại xông bên ngoài vẫy vẫy tay, ý kia đã hết sức rõ ràng, bọn họ biểu diễn đã để lộ!

Răng rắc

Đèn sáng, nhưng gặp trước đó nữ hài áo vàng, còn có Tằng Khả, Thôi Lệ Châu bọn người, tất cả đều xuất hiện ở trông coi thất bên trong.

“Ha ha ha ha” nhìn thấy quỷ kế của đối phương bị mình vạch trần, Lâm Thừa Nghiệp cười đến tựa như bụng rút gân địa nằm trên mặt đất, đợi cười đủ về sau, lúc này mới nhe răng nhếch miệng địa cười nói, “ ta nếu là không có đoán sai, nơi này khả năng ngay cả cục cảnh sát đều không phải là a? Các ngươi đem ta mang phòng chụp ảnh bên trong, vẫn là ma thuật sư trên sân khấu tới a?

“Ha ha ha ha” hắn điên cuồng địa cười nói, “ ta liền nói, các ngươi không có khả năng tại trong cục cảnh sát làm loại chuyện này a!

“Bằng không, cái kia thật đúng là trên đời này buồn cười lớn nhất.

“Hừ hừ ta còn tưởng rằng, chỉ có những cái kia giang hồ phiến tử mới có

thể làm như thế sự tình bẩn thỉu, thật không nghĩ đến, các ngươi những cảnh sát này, cũng như thế rõ ràng a?

“Mới vừa rồi còn thật đem ta dọa cho phát sợ A ha ha ha a

“Thật sự là cười chết ta rồi, cho các ngươi xách cái đề nghị, “ hắn mặt mày hớn hở địa nói, “Quay lại trong cục cảnh sát thiết một cái giả thần giả quỷ khoa đi, ta cam đoan những cái kia mạnh miệng đám tội phạm, một nhìn thấy các ngươi đóng vai quỷ, khẳng định sẽ thành thật khai báo tình tiết vụ án!

“Ha ha ha thật sự là quá mẹ nó buồn cười “

“Hoắc ha ha” ai ngờ, Lâm Thừa Nghiệp còn không có cười xong, thủ trong phòng lại bỗng nhiên truyền đến một tiếng hồng chung cuồng tiếu, nhưng gặp Triệu Ngọc nhanh chân Lưu Tinh địa đi tới, xông Lâm Thừa Nghiệp cuồng tiếu nói, “ hoắc ha ha, Lâm chủ tịch quả nhiên lợi hại a!

“Chúng ta như vậy tỉ mỉ chuẩn bị đóng vai quỷ vở kịch, thế mà đều bị ngươi cho xem thấu, huynh đệ tâm phục khẩu phục cả người đều bội phục hoắc ha ha “

Chương 1239: Có ý khác

“Nha... Nguyên lai là ngươi!”

Lâm Thừa Nghiệp nhận ra Triệu Ngọc, lúc này đứng người lên, hướng phía Triệu Ngọc đi tới. Khi hắn đi qua lồng sắt lan can thời điểm, vậy mà cùng trước đó nữ quỷ đồng dạng, từ lan can bên trong trực tiếp xuyên qua.

Nguyên lai, cái kia lan can bên trong có cái vừa mới có thể hơn người lỗ hổng, bởi vì lỗ hổng hai bên thả ở chiết xạ dùng tấm gương, cho nên chợt nhìn lại, căn bản nhìn không ra.

“Ai!” Làm Lâm Thừa Nghiệp xuyên qua lỗ hổng thời điểm, mình hít một tiếng, hỏi nói, “ các ngươi có phải hay không tại nước khoáng bên trong cho ta hạ dược rồi? Bằng không, ta vừa lúc tiến vào, không có khả năng nhìn không ra sơ hở a?

“Triệu cảnh sát a!” Hắn đưa tay chạm đến một cái cái kia mặt dùng để phản quang tấm gương, dương dương đắc ý nói nói, “ ta mặc kệ a, ta là có tiền, có là đại luật sư, liền coi như các ngươi là hình sự sảnh phái tới, ta cũng cáo định các ngươi!

“Các ngươi cái này gọi xâm phạm nhân quyền, dụ dỗ vô tội quần chúng, còn có thân là nhân viên cảnh vụ, tuyên truyền phong kiến mê tín, đóng vai quỷ dọa người các loại... Ta biết ta có khả năng đánh không thắng kiện cáo, nhưng ta có thể cam đoan, ta có thể buồn nôn đến các ngươi, để các ngươi qua không được cuộc sống của người bình thường!”

“Cái này. . .” Lúc này, trước đó giả trang kẻ lang thang vị kia dọa sợ, vội vàng xông Triệu Ngọc thật có lỗi nói, “ cảnh sát... Ta...”

Vị này kẻ lang thang diễn viên không là người khác, chính là trước kia tại Ngũ Phong lĩnh đạo quán thiết kế Triệu Ngọc gặp tà vị kia Trương đại sư!

Nguyên lai, Triệu Ngọc trước đó nói qua, cái kia “ Tha sơn chi thạch khả dĩ công ngọc “ người, chính là người này.

---

* Mr Gúc: Có câu nói rằng: “Tha sơn chi thạch, khả dĩ công ngọc”. Đá từ ngọn núi khác lại có thể dùng để đánh bóng ngọc bích, ý kiến của người khác có thể giúp mình sửa đổi chỗ sai.

Lúc đó, bởi vì huyền quan án tình tiết vụ án phi thường đặc thù, Triệu Ngọc cũng là ý tưởng đột phát, cảm giác đã vụ án liên lụy đến Quỷ Thần, cái kia không Như Lai cái lấy đạo của người trả lại cho người, cũng dùng Quỷ Thần phương thức giúp cho kết thúc!

Thế là, hắn liền nghĩ đến vị kia lấy phong thủy kham dư vì ngụy trang, chuyên môn làm lừa gạt Trương đại sư.

Rất nhanh, hắn liền cùng Trương đại sư bắt được liên lạc, đồng thời cộng đồng thương nghị tất cả đóng vai quỷ dọa người chi tiết, lúc này mới áp dụng trước mắt trận này trò hay.

Về phần nữ hài áo vàng diễn viên, chính là Trương đại sư đội bên trong một viên; mà Lâm Triêu Phượng diễn viên càng là từ Trương đại sư bạn già tự thân lên trận vai trò!

Giờ phút này, nhìn thấy mình thiết kế tỉ mỉ trò hay bị người ta xem thấu, hơn nữa còn đối Triệu Ngọc sinh ra bất lợi, Trương đại sư hiển nhiên phi thường tự trách.

Lần này, hắn nhưng là kìm nén có thể cho Triệu Ngọc hỗ trợ, sau đó có thể cho mình giảm hình phạt tới, cho nên sử xuất tất cả vốn liếng, đem áp đáy hòm tuyệt chiêu tất cả đều sử đi ra.

Thật không nghĩ đến, cuối cùng lại còn là thất bại.

“Triệu cảnh sát...” Trương đại sư uể oải đi đến Triệu Ngọc bên này, từ phía sau hắn nhỏ giọng lầm bầm nói, “ nếu có thể đem ngài cái kia trở mặt tuyệt chiêu giao cho ta, có thể sẽ càng tốt hơn một chút đi!”

“Xuỵt...” Triệu Ngọc mau để cho hắn im lặng, liên quan tới chính mình biến thành quỷ sự tình, hắn cũng không muốn để quá nhiều người biết.

Trương đại sư cũng là ý thức được mình thất ngôn, vội vàng cúi đầu co lại đến đằng sau, sau đó đem mình đoàn đội người mang đi.

“Hoắc ha ha...” Triệu Ngọc lại là cũng không thất vọng địa xông Lâm Thừa Nghiệp cười nói, “ Lâm chủ tịch nói quá lời, mở nhỏ trò đùa mà thôi, đừng quá tưởng thật!”

“Ồ? Triệu cảnh sát cũng thật là biết nói đùa, ta cũng không cho rằng ngươi là tại nói đùa ta , “ Lâm Thừa Nghiệp không chút khách khí, “Cho nên, chúng ta vẫn là toà án bên trên gặp đi! Hiện tại, ta phải cùng luật sư của ta thông điện thoại...”

“Ai? Thật đúng là cấp nhãn sao? Ngươi không phải mới vừa chơi đến rất nhập hí mà!” Triệu Ngọc vội vàng cười nói, “ ta nhìn thấy ngươi vừa rồi nước mắt đều là thật, có phải hay không, bởi vì hại chết ngươi thân tỷ tỷ mà cảm thấy thực tình hối hận a?”

“Uy, nói chuyện cẩn thận một chút, Triệu cảnh sát!” Lâm Thừa Nghiệp sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn đến, “Làm sao... Còn muốn bộ ta nhi sao? Ngươi làm người, thật là đủ cố chấp! Nhanh lên, điện thoại cho ta!”

“Ha ha ha...” Triệu Ngọc cười ha ha một tiếng, nói một cách đầy ý vị sâu xa nói, “ Lâm Phó chủ tịch, có chuyện ngươi không cảm thấy kỳ quái sao? Chúng ta như vậy tỉ mỉ chính ý cho ngươi diễn xuất diễn, ngươi cũng có thể khám phá, thế nhưng là... Nhạc Vĩnh Niên sử dụng loại kia huyền mơ hồ hồ huyền quan Yếm Thắng chi thuật, lại có thể đem ngươi hù đến tẩu hỏa nhập ma, đây có phải hay không là có chút không nói được đâu?”

“Ồ?” Lâm Thừa Nghiệp sắc mặt có chút xiết chặt, vội nói, “Nguyên lai, ở chỗ này chờ ta đây! Triệu cảnh sát, ngươi đến cùng muốn chứng minh cái gì đâu?”

“Ta muốn chứng minh, ngươi một mực là cái kiên định kẻ vô thần, chưa bao giờ thay đổi!” Triệu Ngọc cũng là mặt mày sừng sộ lên nói, “Cho nên, Nhạc Vĩnh Niên căn bản không có khả năng lừa ngươi hơn một năm, ngươi sở dĩ như vậy phối hợp bọn họ, là bởi vì ngươi đang lợi dụng bọn họ! Toàn bộ huyền quan án, căn bản liền là chính ngươi —— thiết kế! ! !”

“Oa! Mạnh như vậy sao?” Lâm Thừa Nghiệp ra vẻ kinh ngạc, sau đó trào phúng địa nói nói, “ ngươi ý tứ, là chính ta thuê một đám lừa gạt phạm, đến lừa gạt mình rồi? Trên đời này, còn có so đây càng nhược trí chê cười sao?”

“Nói gì cũng vô ích! Ngươi tại du thuyền bên trên nói với ta đến những cái kia đều là nói dối, là dùng đến mê hoặc ta!

“Chúng ta vừa rồi áp dụng đều là nhất chuyên nghiệp kỹ thuật, ngươi dạng này đều sẽ không mắc lừa, như vậy Nhạc Vĩnh Niên một chút kia

mánh khoé, là căn bản không lừa được ngươi!” Triệu Ngọc híp mắt, hung hăng hỏi nói, “ liên quan tới điểm này, ngươi giải thích thế nào?”

“Cái này không khó giải thích, “ Lâm Thừa Nghiệp nói nói, “ ta chính là tin tưởng Nhạc Vĩnh Niên a! Tin tưởng một người là không cần lý do a?

“Đến cho các ngươi vừa rồi biểu diễn, hừ! Chỉ sợ... Cũng không có ngươi nói chuyên nghiệp như vậy? Mà lại...” Hắn khinh miệt nói nói, “ ta cũng có thể giải thích như vậy, ta trước kia đặc biệt tin tưởng Nhạc Vĩnh Niên, nhưng khi ta phát hiện Nhạc Vĩnh Niên là cái thần côn về sau, ta liền cũng không bao giờ tin tưởng khác!

“Thế nào, cái này giải thích... Ngài hài lòng không? Ha ha ha...”

Nghe được Lâm Thừa Nghiệp, hiện trường bỗng nhiên hoàn toàn yên tĩnh, Tằng Khả cùng Thôi Lệ Châu liếc mắt nhìn nhau, biểu lộ có chút phức tạp.

“Tốt a, tốt a!” Triệu Ngọc trong mắt lóe lên vẻ thất vọng, nhưng một giây sau, hắn lại chợt giơ tay lên, xông Hùng Văn Đống đội trưởng nói nói, “ đi, ta đã chơi đủ rồi, hiện tại, có thể cho Lâm Phó chủ tịch đeo lên còng tay!”

Nói, theo Triệu Ngọc vung tay lên, Hùng Văn Đống lập tức tiến lên cho Lâm Thừa Nghiệp mang lên trên còng tay.

“Ai? Ngươi... Các ngươi làm cái gì vậy?” Lâm Thừa Nghiệp rất là ngoài ý muốn, “Các ngươi không thể làm như thế, ta phạm tội gì rồi? Nói rõ ràng, nói rõ ràng a!”

“Lâm Thừa Nghiệp!” Thôi Lệ Châu sớm đã kìm nén không được, vội vàng tiến lên nói với Lâm Thừa Nghiệp, “Chúng ta hoài nghi ngươi thuê Bạch Lãng mưu sát Lâm Triêu Phượng nữ sĩ, bởi vì dính líu thuê người giết người tội, hiện tại muốn theo nếp bắt ngươi, ngươi là có hay không

minh bạch?”

“Ta... Cái gì a?” Nhìn xem trên tay còng tay, Lâm Thừa Nghiệp che ép một cái, vội hỏi, “Ta đương nhiên không rõ, cái gì Bạch Lãng? Cái gì thuê người giết người?”

“Hữu dụng không? Hữu dụng không?” Thôi Lệ Châu tức giận nói nói, “ chúng ta vừa mới thu được xác thực chứng cứ, ngươi có lời gì , chờ lấy đến phòng thẩm vấn lại nói đi thôi!”

“Cái gì... Chứng cớ gì?” Lâm Thừa Nghiệp vùng vẫy một hồi, rống nói, “ chỉ bằng các ngươi vừa rồi giả thần giả quỷ sao? Tốt, ta còn đang muốn cáo các ngươi đâu!”

“Hoắc ha ha...” Đột nhiên, Triệu Ngọc cuồng tiếu lại lần nữa vang lên, hắn tiến về phía trước một bước, một thanh đè xuống Lâm Thừa Nghiệp bả vai, tiếng như hồng chung địa nói nói, “ Lâm Phó chủ tịch a, có chuyện, ngươi khả năng không quá rõ ràng a?

“Bạch Lãng lái xe va chạm Lâm Triêu Phượng cùng Thôi Nhất Văn sự tình, cũng không phải là phát sinh ở đêm nay, mà là —— tối hôm qua!”

“Ừm?” Lâm Thừa Nghiệp nghe mơ hồ, vội vàng lắc đầu, “Ngươi nói cái gì, ta làm sao nghe không hiểu đâu? Đêm nay cùng tối hôm qua khác nhau ở chỗ nào? Mau nói, tỷ tỷ của ta đến cùng ra sao?”

“Còn giả ngu, giả bộ a ngươi liền, ha ha!” Triệu Ngọc cười nhạt một tiếng , đạo, “Chúng ta vừa rồi sở dĩ cho ngươi diễn vừa ra giả thần giả quỷ, liền là muốn cho ngươi thân lâm kỳ cảnh địa thể nghiệm một cái, nhìn xem hiệu quả rung động không rung động?

“Hoắc ha ha... Ngươi thật sự là cái nhân vật lợi hại, chúng ta thực sự bị ngươi xem thấu, nhưng là...” Triệu Ngọc quỷ dị cười một tiếng, móc ra điện thoại di động của mình, nói nói, “ cũng chưa chắc tất cả mọi người,

đều có thể xem thấu a?”

Nói xong, Triệu Ngọc đem một đoạn điện thoại video ấn mở, phía trên thình lình xuất hiện một người ngay tại dập đầu xin khoan dung ống kính , chờ Lâm Thừa Nghiệp nhìn kỹ, cái này mới kinh ngạc nhìn thấy, người kia không là người khác, chính là —— Bạch Lãng! !

Nhưng gặp Bạch Lãng ngay tại lồng sắt trong nhà giam mặt, chính đang đối mặt Lâm Triêu Phượng diễn viên dập đầu như giã tỏi địa cầu khẩn nói: “Ta nói, ta nói, đây hết thảy đều là Lâm Thừa Nghiệp an bài, là Lâm Thừa Nghiệp thuê ta tới giết ngươi a! Người ngươi muốn tìm là đệ đệ ngươi! Van cầu ngươi... Tha cho ta đi...”

Chương 1240: Ngươi biết ta là ai không?

“Thế nào a, Lâm Phó chủ tịch...” Lần này, rốt cục đến phiên Triệu Ngọc thổ khí dương mi, hắn âm trầm địa vừa cười vừa nói, “Không phải tất cả mọi người đều có ngươi tốt như vậy ý chí lực! Ngươi biết không? Bạch Lãng thậm chí đều không thể kiên trì đến Lâm Triêu Phượng ra sân, liền đã triệt để tước vũ khí đầu hàng!

“Hắn đem ngươi như thế nào thuê hắn, như thế nào thiết kế Thất Tinh huyền quan, cùng như thế nào đối Lâm Triêu Phượng thống hạ sát thủ kế hoạch tất cả đều nói thẳng ra, ngươi còn có lời gì nói?”

“Cái này. . .” Lâm Thừa Nghiệp nhìn điện thoại di động bên trên video, đầu nhất thời ông một tiếng, cả người run rẩy một chút. Thế nhưng là, tại cúi đầu chăm chú suy tư mấy giây về sau, Lâm Thừa Nghiệp lại chợt phát hiện cái gì, vội vàng xông Triệu Ngọc nói nói, “ Triệu cảnh sát, các ngươi làm như thế, có phải hay không quá phận! ?

“Cái này. . . Cái này căn bản là dụ dỗ, các ngươi đều là cố tình vi phạm, hiểu không?”

“Ai?” Triệu Ngọc trâu trừng mắt, phản bác nói, “ Lâm Phó chủ tịch, không phải ngươi nói, để cảnh sát chúng ta cục Khai cái gì giả thần giả quỷ khoa sao? Ta nhìn đề nghị này thật là không tệ a! Lần tiếp theo, thật đúng là có thể nếm thử mở rộng một cái!”

“Ngươi nói đều là lời gì!” Lâm Thừa Nghiệp nổi giận, “Các ngươi thân là cảnh sát, vậy mà trắng trợn địa làm bực này ác tha sự tình? Các ngươi... Các ngươi cùng Nhạc Vĩnh Niên như thế lừa đảo, khác nhau ở

chỗ nào?”

“Lời ấy sai rồi, lời ấy sai rồi!” Triệu Ngọc lần nữa phản bác, “Nhạc Bất Quần gạt người, là... Ân... Không không không, Nhạc Vĩnh Niên gạt người là vì tiền tài, chúng ta gạt người lại là vì chân tướng, bởi vì cái gọi là, không làm việc trái với lương tâm, không sợ quỷ kêu cửa!

“Nếu như Bạch Lãng trong lòng không có quỷ, hắn cũng không cần đến sợ thành như thế!

“Hiện tại, vẫn là thành thành thật thật, giao phó ngươi sự tình đi!”

“Hừ!” Lâm Thừa Nghiệp dùng mang theo còng tay tay, lau một cái trên gương mặt nước mắt nước mũi cộng thêm mồ hôi, không phục không cam lòng nói, “ để cho ta bàn giao đúng không! Tốt, các ngươi liền đợi đến đi! Có gan, các ngươi liền đem đoạn này giả thần giả quỷ video nộp đi lên, chúng ta nhìn xem, quan toà sẽ sẽ không thừa nhận các ngươi phần này video hữu hiệu?

“Ta rất chờ mong, làm chỗ người nghe bên trên khán giả nhìn thấy về sau, sẽ là biểu tình gì? Ha ha ha...” Lâm Thừa Nghiệp lớn tiếng cười lạnh, dùng Mãn Hán oán giận ánh mắt trừng mắt Triệu Ngọc nói nói, “ ta khuyên các ngươi trở về chuẩn bị sẵn sàng, ta sẽ tìm tốt nhất luật sư khởi tố các ngươi!

“Xui khiến xưng tội là tra tấn bức cung một loại, ta nhất định sẽ bẩm báo mỗi người các ngươi bị khai trừ công chức!”

“Oa tắc!” Ai ngờ, nghe xong Lâm Thừa Nghiệp, Triệu Ngọc nhưng lại không gấp phát hỏa, mà là kinh ngạc tán nói, “ Lâm chủ tịch quả nhiên là cái cao nhân a! Thế mà ngay cả luật pháp sự tình tất cả đều rõ ràng, thật sự là đánh giá thấp ngươi!”

“Lâm Thừa Nghiệp, ngươi thuê người giết người tự thân khó đảm bảo,

còn muốn phản cáo chúng ta, đơn giản si tâm vọng tưởng!” Thôi Lệ Châu tức giận mắng một câu.

“Hừ! Các ngươi không muốn ngậm máu phun người, cái gì thuê người giết người, đơn thuần vu cáo, đơn thuần Bạch Lãng nói hươu nói vượn, đơn thuần các ngươi mong muốn đơn phương!

“Hừ! Cùng ta đấu, các ngươi vẫn là còn non chút nhi!” Lâm Thừa Nghiệp tà dị địa cười nói, “ không nói trước các ngươi để Bạch Lãng mở miệng thuộc về xui khiến xưng tội, coi như Bạch Lãng vu hãm ta thì phải làm thế nào đây?

“Các ngươi không phải không biết, Bạch Lãng nhằm vào ta lời khai, đều là vô hiệu a?” Lâm Thừa Nghiệp điên cuồng mà rống lên nói, “ bởi vì huyền quan án nguyên nhân, Bạch Lãng đã lừa gạt ta một lần, hắn tất nhiên đối ta ghi hận trong lòng.

“Ngay tại lúc này, hắn đối ta bất luận cái gì thuyết pháp đều thuộc về vu cáo, quan toà là sẽ không tin tưởng hắn!

“Lời nói của hắn, hoàn toàn là vì giảm bớt tội của hắn phạt mà thôi, hắn chỉ là nghĩ đem ta kéo xuống nước! Hắn nhắn nhủ lời nói, căn bản không có bất luận cái gì có độ tin cậy!

“Cho nên, ta khuyên các ngươi vẫn là bỏ bớt tâm đi, đừng tốn sức!” Lâm Thừa Nghiệp nhắm mắt lại, thở phào một hơi, nói nói, “ tỷ tỷ của ta xảy ra chuyện, mặc kệ là trong nhà còn là công ty, đều cần ta đi xử lý!

“Nếu như các ngươi hiện tại thả ta trở về, có lẽ, ta sẽ cân nhắc thiếu cáo các ngươi một đầu tội trạng! Thế nào, giao dịch này... Công bằng a?”

Ai ngờ, tại Lâm Thừa Nghiệp sau khi nói xong, hiện trường bỗng nhiên lặng ngắt như tờ, phá lệ yên tĩnh. Không có người đáp lại hắn, làm hắn có vẻ hơi xấu hổ.

“A... Ha ha...” Một mực qua mấy giây, Triệu Ngọc lúc này mới ha ha địa nở nụ cười, lắc đầu thán nói, “ Lâm Phó chủ tịch a, ngươi thế mà... Nghĩ cùng chúng ta bàn điều kiện sao?

“Ngươi mới vừa nói cái gì, đấu với ngươi, chúng ta quá non thật sao?

“Như vậy... Ngươi hẳn phải biết ta là ai a?” Nói đến đây, Triệu Ngọc bỗng nhiên đêm đen mặt, âm trầm địa nói nói, “ ngươi nghe nói qua không đầu nữ thi án không có? Còn có ác ma án, Nông Hợp huyết án? Ngươi biết không, những này bản án hung phạm, cái nào đều cao minh hơn ngươi gấp trăm lần, ngươi mẹ nó tính cái hàng! !”

“Ngươi... Ngươi...” Chỉ một thoáng, Lâm Thừa Nghiệp chợt cảm nhận được một cỗ uy thế lớn lao, kìm lòng không đặng lộ e sợ.

“Ta thừa nhận, ngươi nghĩ đến xác thực phi thường chu đáo, ngươi lợi dụng một cái pháp luật bên trên lỗ thủng, giúp ngươi giải trừ Bạch Lãng nỗi lo về sau!” Triệu Ngọc bỗng nhiên băng lãnh tựa như một tôn thạch phật, “Nhưng là, ngươi biết không? Nếu muốn người không biết, trừ phi mình đừng làm; lưới trời tuy thưa, nhưng mà khó lọt; thiên lý sáng tỏ, pháp võng khó thoát...

“Nói tóm lại, nói mà tóm lại (Tổng nhi ngôn chi, ngôn nhi tổng chi)...” Triệu Ngọc nghiền ngẫm từng chữ một địa nói nói, “ ngươi cũng bất động động tới ngươi cái kia thông minh đầu óc ngẫm lại? Bằng vào ta Triệu Ngọc thân phận, nếu như lão tử không có bắt được của ngươi mệnh môn, khả năng làm những cái kia giả thần giả quỷ chuyện ngu xuẩn sao?

“Ngươi làm ta Triệu thần thám cái danh hiệu này, là lấy ra để chơi sao?”

“Ngươi... Ngươi đến cùng có ý tứ gì...” Lâm Thừa Nghiệp đã bị Triệu Ngọc khí thế áp đảo, nhưng hắn vẫn không có hoàn toàn minh bạch

Triệu Ngọc ý tứ.

“Có ý tứ gì? Hừ hừ!” Triệu Ngọc cười lạnh một tiếng, nói nói, “ ngươi hắn là không nghĩ tới sao? Bạch Lãng nhưng không có ngươi tưởng tượng đến đơn giản như vậy, kỳ thật, hắn trước kia liền đoán được kế hoạch của ngươi, lo lắng chờ hắn giết người ngồi tù về sau, ngươi lại trở mặt không nhận nợ, cho nên liền đem giữa các ngươi nói chuyện tất cả đều thu âm lại! ! !”

“Không... Không có khả năng!” Nghe thấy lời ấy, Lâm Thừa Nghiệp lập tức kêu to, “Chúng ta mỗi lần gặp gỡ... Ân... Ân...” Bỗng dưng, hắn ý thức được mình hơi kém nói đi miệng, vội vàng đổi miệng hỏi nói, “ ngươi lấy ra nghe một chút, không chịu khả năng có... Không có khả năng...”

“Hừ! Làm sao, ngươi cho rằng ta là đang lừa gạt ngươi sao?” Triệu Ngọc mỉm cười, “Bạch Lãng nói với ta, các ngươi mỗi lần gặp gỡ, đều tại trung tâm tắm rửa phòng tắm hơi bên trong, tất cả mọi người không mặc quần áo, cho nên không có khả năng bị ghi âm đúng không?

“Nhưng là, ai nói không mặc quần áo, liền không gắn được máy nghe trộm đâu?”

Triệu Ngọc cười ha ha, xông Thôi Lệ Châu khoát tay ra hiệu, Thôi Lệ Châu lập tức cầm một bộ điện thoại, đi tới trước mặt.

“Không có ý tứ, “ Triệu Ngọc chỉ điện thoại di động nói nói, “ bởi vì Bạch Lãng đem ghi âm giấu ở hỏa táng tràng, nguyên bản tạm thời còn đưa không đến, cho nên, vẫn là đơn giản nghe một chút online bản a!”

Theo Triệu Ngọc ra hiệu, Thôi Lệ Châu lập tức đè xuống phát ra ấn phím, chỉ nghe trong điện thoại di động lập tức vang lên một mảnh thanh âm huyên náo, sau đó có người bắt đầu nói chuyện:

“... Không cần thiết lại đi làm thứ bảy cổ thi thể!” Nói chuyện, chính là Lâm Thừa Nghiệp bản nhân, “Làm xong thứ sáu cỗ, ta sẽ nghĩ biện pháp ngăn chặn Nhạc Vĩnh Niên bọn họ, sau đó ngươi liền đi Hạ Khẩu làm chuẩn bị, tỷ ta đồng dạng tại cuối tháng thời điểm, sẽ cùng họ Thôi cái kia hỗn đản đi ăn cơm Tây...

“Xoẹt xẹt...” Ghi âm bên trong vang lên một trận hơi nước âm thanh, tựa hồ có người ngay tại hướng nhà tắm hơi trên đá tưới nước, “Ngươi đến lúc đó chú ý một chút vị trí, nhưng tuyệt đối đừng đụng sai, nhớ kỹ, ngươi chỉ có một cái cơ hội như vậy...”

Răng rắc...

Không đợi nghe xong, Thôi Lệ Châu liền dẫn đầu đóng lại âm tần.

Mà giờ này khắc này, Lâm Thừa Nghiệp cả người đã chết lặng, tựa như bỗng nhiên bị người rút đi hồn phách giống như, hơi kém co quắp trên mặt đất.

“Ha ha ha...” Triệu Ngọc đắc chí ý mãn cười nói, “ Lâm Thừa Nghiệp, ngươi mộng, nên tỉnh! Hiện tại nhân chứng vật chứng đều tại, ta không cần đến lại cùng ngươi nhiều lời, chúng ta toà án bên trên gặp đi!”

Chương 1241: Tẩu hỏa nhập ma

“Không... Không có khả năng... Không...” Lâm Thừa Nghiệp dùng sức thở hổn hển, giống như gần như ngạt thở, hắn sắc mặt tái nhợt, phảng phất một nháy mắt già đi rất nhiều giống như.

“Hừ!” Triệu Ngọc khinh miệt cười lạnh một tiếng, nói nói, “ ta đoán, ngươi nhất định rất muốn biết, Bạch Lãng đem máy nghe trộm giấu ở đâu đi?

“Ha ha... Đã ngươi cho là mình rất thông minh, vậy ngươi liền tự mình đoán đi thôi!” Nói xong, Triệu Ngọc xông bọn thủ hạ khoát tay chặn lại, dứt khoát nói một tiếng, “Thu đội!”

“Không có... Không có lý do...” Lâm Thừa Nghiệp lại nhíu chặt lông mày nghi hoặc nói, “ các ngươi đã lấy được chứng cứ, vì cái gì... Vì cái gì còn muốn đóng vai quỷ làm ta sợ, các ngươi có phải hay không...”

“Ai đóng vai quỷ dọa ngươi rồi? Không nên nói lung tung có được hay không?” Triệu Ngọc mở to mắt liền bắt đầu nói đến nói dối, “Ngươi thông minh như vậy, cái này cũng không nghĩ ra sao? Vạn nhất ngươi có thể giống như Bạch Lãng thành thật khai báo, chúng ta chẳng phải có thể nhiều một phần bằng chứng sao? Mà lại...”

Triệu Ngọc nói còn chưa dứt lời, Ngô Tú Mẫn bỗng nhiên xuất hiện ở cửa chính chỗ, đối Triệu Ngọc lo lắng nói: “Tổ trưởng, Lâm Thừa Nghiệp luật sư đến!”

Nghe thấy lời ấy, Triệu Ngọc bọn người nhao nhao lộ ra ngoài ý muốn.

“Thừa Nghiệp, Thừa Nghiệp...” Một giây sau, nhưng gặp một vị thân mặc tây phục, rất lớn tuổi nam nhân vọt vào trong phòng, tại nhìn chung quanh đám người một phen về sau, lập tức chạy hướng về phía Lâm Thừa Nghiệp.

“Lão Trần, lão Trần, ngươi có thể tính đến rồi!” Lâm Thừa Nghiệp bỗng nhiên gặp được thân nhân, nước mắt đều mau xuống đây, vội vàng xông đi lên kéo lại vị này Trần luật sư tay.

“Quá phận, quá phận!” Trần luật sư nhìn thấy Lâm Thừa Nghiệp còng tay về sau, nhất thời không làm, xông Triệu Ngọc bọn người kêu gào nói, “ các ngươi đây là ý gì? Chúng ta Lâm Phó chủ tịch chỉ là tại phối hợp cảnh sát điều tra, các ngươi tại sao muốn coi hắn là người bị tình nghi xử trí?

“Còn có hay không nhân quyền? Còn có hay không pháp luật?”

“Lão đại, “ Thôi Lệ Châu trợn nhìn vị này vẫn kêu gào Trần luật sư một chút, tức giận nói nói, “ chúng ta giống như không cần để ý gia hỏa này a?”

“Đúng!” Triệu Ngọc gật đầu, xông Hùng Văn Đống nói nói, “ Hùng đội trưởng, đem người bị tình nghi đưa phòng thẩm vấn đi thôi!”

“Ai? Các ngươi... Các ngươi đây là thái độ gì?” Trần luật sư tranh thủ thời gian giữ chặt Lâm Thừa Nghiệp, kêu to nói, “ không có xác thực chứng cứ, các ngươi dựa vào cái gì thẩm vấn ta người trong cuộc?”

“Ừm... Lão Trần... Lão Trần...”

Ai ngờ, lúc này, Lâm Thừa Nghiệp rốt cục nói chuyện, hắn lo lắng cho mình một khi bị mang vào phòng thẩm vấn, liền rốt cuộc cùng Trần luật sư không gặp được.

Thế là, hắn tranh thủ thời gian giữ chặt Trần luật sư, vội vàng hỏi: “Ngươi trước đừng quản khác, ngươi mau nói cho ta biết, tỷ ta... Tỷ ta thế nào?”

“A? Lâm chủ tịch... Lâm chủ tịch sự tình... Ngươi còn không biết sao?” Trần luật sư bỗng cảm giác ngoài ý muốn.

“Mau nói!” Lâm Thừa Nghiệp gấp, rống to, “Tỷ ta đến cùng thế nào?”

“Không có việc gì, không có việc gì!” Trần luật sư tranh thủ thời gian đè lại Lâm Thừa Nghiệp, chăm chú trả lời nói, “ Lâm chủ tịch chỉ là bị thương nhẹ, ta vừa rồi cùng Lâm Xảo thông quá điện thoại, mặc dù động một cái tiểu phẫu, nhưng cũng may người không có trở ngại, ngươi không cần lo lắng!”

“Cái...cái gì... Nhẹ... Vết thương nhẹ...” Nghe được Trần luật sư trả lời, Lâm Thừa Nghiệp lập tức thấp một đoạn, ánh mắt lộ ra một cỗ dị thường vẻ phức tạp.

“Đây là chuyện tối ngày hôm qua, tại Hạ Khẩu bên kia!” Trần luật sư nói nói, “ có người lái xe vọt vào nhà hàng Tây, vừa vặn đụng phải Lâm chủ tịch.

“Bất quá, thời khắc mấu chốt, may mắn Thôi Nhất Văn đẩy nàng một cái, lúc này mới cứu được nàng một mạng!”

“A? Thôi... Thôi Nhất Văn...” Lâm Thừa Nghiệp gấp rút thở phì phò, run rẩy hỏi nói, “ cái kia... Thôi Nhất Văn đâu?”

“Thôi Nhất Văn liền tương đối nghiêm trọng, nhưng tình huống trước mắt ổn định, hắn là cũng không có nguy hiểm đến tính mạng!” Trần luật sư trả lời về sau, tranh thủ thời gian móc ra điện thoại di động của mình, “Ngươi chờ một chút a, nơi này có Lâm Xảo vừa mới gửi đi

microblogging, vì công ty ổn định, nàng thâu một đoạn Lâm chủ tịch cùng mọi người vấn an video!”

Nói xong, theo microblogging video mở ra, phía trên thình lình xuất hiện Lâm Triêu Phượng tại trong phòng bệnh, cùng đám người chào hỏi video...

Vừa nhìn thấy cái video này, Lâm Thừa Nghiệp nhịn không được lui lại hai bước, thân thể đè vào một cái bàn làm việc bên trên. Lại nhìn mặt hắn, đã kinh biến đến mức cực độ vặn vẹo, dị thường khó xử.

“Thừa Nghiệp a, đừng lo lắng! Tỷ ngươi không có việc gì, ngươi cũng không có việc gì!” Trần luật sư không rõ ràng cho lắm, còn tại dụng tâm địa an ủi, “Ta đem toàn bộ đoàn đội đều mang đến, nhớ kỹ lời nói của ta, ngươi có quyền lợi giữ yên lặng , bất kỳ cái gì chuyện không xác định, ngươi có thể lựa chọn không trả lời bọn họ...”

“Cái này. . . Nói như vậy...” Ai ngờ, Lâm Thừa Nghiệp căn bản không có nghe vào Trần luật sư nói chuyện, mà là trừng mắt không thể tưởng tượng nổi con mắt, hướng về phía Triệu Ngọc hỏi nói, “ radio... Trong Radio quảng bá...”

“Cái gì radio? Cái gì quảng bá?” Luật sư ở đây, Triệu Ngọc bắt đầu giả vờ ngây ngốc.

“Ai nha...” Nhưng mà, Thôi Lệ Châu lại nói bóng nói gió địa nói một câu, “Ta giống như... Rất nhiều năm đều chưa từng nghe qua điện đài tiết mục, còn mang cắm truyền bá tin tức a?”

“Cái này. . .” Lâm Thừa Nghiệp nhất thời che tim, lộ ra cực kỳ thống khổ, “Các ngươi... Các ngươi gạt ta...”

“Uy, không nên nói lung tung a, “ Triệu Ngọc tranh thủ thời gian nhắc nhở, “Lâm Phó chủ tịch là nhất hiểu luật pháp, chúng ta bây giờ nhân

chứng vật chứng đều đầy đủ, cho nên lần này, chúng ta không cần đến mở cái gì giả thần giả quỷ khoa! Ha ha...”

Triệu Ngọc cười xong, lần nữa xông Hùng Văn Đống khoát tay, Hùng Văn Đống lập tức chào đón, muốn đem Lâm Thừa Nghiệp mang đi.

“Được... Tốt...” Ai ngờ, nhìn thấy hùng hổ dọa người Hùng Văn Đống, Lâm Thừa Nghiệp rốt cục như trút được gánh nặng gật gật đầu, nói nói, “ tốt a... Ta minh bạch ngươi ý tứ! Ta chiêu... Ta tất cả đều chiêu, Bạch Lãng... Chính là ta thuê! Thất Tinh huyền quan... Cũng đều là do ta thiết kế!”

“A? Cái gì? Đây là... Cái gì a?” Trần luật sư lộn xộn, “Thừa Nghiệp, ngươi thuê ai? Đây rốt cuộc... Đến cùng là chuyện gì xảy ra? Ngươi nhớ kỹ, ngươi chưa làm qua sự tình, tuyệt đối không nên nói lung tung a!”

“Lão Trần, cám ơn ngươi!” Lúc này, Lâm Thừa Nghiệp rốt cục về phục bình tĩnh, thản thản nhiên đối Trần luật sư nói nói, “ chưa làm qua sự tình, ta sẽ không nói lung tung, nhưng đã làm sự tình... Ta là phải chịu trách nhiệm! Không thể lại tránh né!”

Nói đến đây, Lâm Thừa Nghiệp hốc mắt đã ướt, ngực cũng là bởi vì kích động mà kịch liệt chập trùng đứng dậy.

“Triệu tổ trưởng, ngươi nói đúng!” Hắn run rẩy xông Triệu Ngọc nói nói, “ tại Thất Tinh huyền quan sự tình bên trên, ta chỉ là giả vờ tẩu hỏa nhập ma, bị Nhạc Vĩnh Niên lừa gạt!

“Thật sự là tạo hóa trêu ngươi! Nhìn xem kế hoạch của mình từng bước một đi hướng thành công, ta vẫn cho là, ta là thanh tỉnh!

“Nhưng ngươi biết không? Làm ta từ radio bên trên, chợt nghe tỷ ta bị đâm chết tin tức về sau, ta mới ý thức tới, kỳ thật, ta là thật tẩu hỏa nhập ma a! Ô ô...”

Nói đến đây, hắn kềm nén không được nữa nội tâm sóng to, lần nữa nghẹn ngào khóc rống.

“Ô ô... Ta sai rồi... Ta sai rồi...” Hắn ngửa mặt lên trời khóc lớn, sau đó chán nản quỳ trên mặt đất, “A tỷ... Em trai sai! Sai a, ô ô ô...”

Chương 1242: Nguyên tội

“Kỳ thật, ta sở dĩ làm như thế, không chỉ có đối ta a tỷ có hận, hơn nữa còn đối những cái kia phong thuỷ thuật sĩ có oán!” Ngay trước mặt mọi người, Lâm Thừa Nghiệp đem tình hình thực tế tất cả đều bàn giao đi ra, hắn tràn ngập u oán nói nói, “ những năm này, cũng là bởi vì ta a tỷ tin một bề những cái kia phong thuỷ thuật sĩ, động một chút lại xem tướng xem bói, cho nên khiến cho trong nhà bên ngoài nhà một mảnh chướng khí mù mịt!

“Những này phong kiến mê tín đồ vật chẳng những trở ngại công ty phát triển, cũng cho ta tỷ mất phương hướng bản tính, mặc kệ tiếp xúc người nào, đều phải trước nhìn một chút đối phương ngày sinh tháng đẻ, nhìn xem cùng mình có hợp hay không?

“Phong thủy đại sư nói ai tốt, người đó là người tốt; nói ai hỏng, người đó là người xấu, làm đến mức dị thường quá phận!

“Không chỉ có đối với người ngoài như thế, đối với mình người đồng dạng yêu cầu hà khắc, “ Lâm Thừa Nghiệp thẳng thắn về sau, đã khôi phục bình tĩnh, có thể nói ở giữa vẫn lộ ra cái kia không thể ức chế oán khí, “Các ngươi đừng tưởng rằng ta là nói cười, hiện ở công ty trên dưới vẫn luôn có một loại thuyết pháp, gọi là: Có năng lực, không bằng có cái tốt số cách!

“Chỉ cần ai mệnh cách phù hợp tỷ ta yêu cầu, có thể giúp nàng vượng vận chiêu tài, dù là người này không có năng lực, cũng có thể tăng lương thăng chức!

“Các ngươi nói, tiếp tục như vậy, có thể quá tốt rồi sao?” Lâm Thừa Nghiệp cắn môi nói, “Công ty phát triển thuận lợi, liền nói là phong thủy đại sư nhóm công lao! Công ty gặp được ngăn trở, thì lập tức coi là vận thế xảy ra vấn đề, mau đem chúng đại sư mời đến phá giải, căn bản không theo vấn đề thực tế cân nhắc! Tiếp tục như vậy, sao có thể đi?

“Ăn ngay nói thật, những năm gần đây, các ngươi đừng nhìn Vân Hải tập đoàn phát triển không ngừng, nhưng chính là bởi vì tỷ ta mê tín, khiến cho chúng ta bỏ qua nhiều lần thực hiện bay vọt cơ hội tốt!

“Những này, tất cả đều là những cái kia phong thuỷ những thuật sĩ tạo thành! Tỷ ta chỉ thấy trước mắt một góc lợi nhuận, cũng đã không nhìn thấy nàng bỏ qua cái kia một mảng lớn băng sơn tài phú!

“Công ty là dạng này, trong nhà lại như thế nào đâu?” Lâm Thừa Nghiệp bi phẫn nói, “Cha mẹ phải đi trước, ta là hắn thân nhân duy nhất, nhưng nàng lại nghe tin đám thần côn kia nhóm, nói ta là cái gì đỉnh sát chi mệnh, không thể chủ sự!

“Sau đó, tỷ ta vẫn thật là nghĩ hết biện pháp đem ta đày vào lãnh cung! Một hơi này, ta thế nhưng là có thể nuốt được?” Lâm Thừa Nghiệp nắm chặt nắm đấm, “Nàng đối ta làm sự tình, các ngươi căn bản không tưởng tượng nổi, chúng ta sớm đã không còn thân tình có thể nói!

“Ở công ty giá không ta, chèn ép ta, ta nhẫn! Trong nhà, nàng làm một cái nhỏ bạn trai, dùng cái này áp chế ta, muốn phân nhà ta sinh, ta nhận!

“Kết hôn thì sao, không phải liền là muốn chia một ít mà gia sản sao? Ta không quan tâm! Thế nhưng là...” Nói đến đây, Lâm Thừa Nghiệp tức giận đấm cái bàn rống nói, “ thế nhưng là... Nàng lại để cho đem cái kia tiểu bạch kiểm kéo vào ban giám đốc, cái này coi như chạm đến ta ranh giới cuối cùng!

“Dựa vào cái gì! ! ?

“Vân Hải tập đoàn dù nói thế nào, cũng là Lâm gia chúng ta, sao có thể để cái kia họ Thôi đến quản sự đâu?

“Tên kia cái gì cũng đều không hiểu, nếu để cho hắn chủ sự, Vân Hải tập đoàn coi như thật xong! Lúc kia, ta đã bị dồn đến tuyệt cảnh, đã không thể lui được nữa!” Lâm Thừa Nghiệp kích động nói, “Ta có lý tưởng, có khát vọng, có năng lực, ta chỉ là nghĩ đem công ty làm được càng tốt hơn , cái này có lỗi sao? Có lỗi sao?

“Ta cùng tỷ ta không giống, ta không tin ngọn gió nào thủy thuật sĩ, Quỷ Thần tà thuyết, ta chỉ tin tưởng, mọi thứ đều muốn dựa vào chính mình cố gắng!

“Cho nên, từ ta bị tỷ ta giá không quyền lợi về sau, ta vẫn tại bày ra làm sao phản kích!”

“Lúc đầu, ta chỉ nghĩ đoạt lại ta mất đi quyền lợi, thật không nghĩ đến, ban giám đốc những cái kia lão ngoan cố nhóm tất cả đều đứng tại tỷ ta bên kia, ta không có bất kỳ cái gì khe hở có thể chui!

“Bách dưới sự bất đắc dĩ, ta lúc này mới động sát niệm!” Lâm Thừa Nghiệp dùng sức nói, “Mới đầu, ta chỉ muốn hại chết Thôi Nhất Văn cái này tiểu bạch kiểm!

“Nhưng nghĩ lại, không dùng a! Thôi Nhất Văn chỉ là tỷ ta một cái công cụ, hắn chết, tỷ ta còn có thể lại tìm người đến uy hiếp ta!

“Cho nên, nếu như ta muốn thành công, chỉ còn lại có một con đường còn có thể đi, cái kia chính là để cho ta tỷ —— xảy ra bất trắc!”

“A...” Vị kia Trần luật sư nghe ở đây, không khỏi quá sợ hãi, hơi kém co quắp ngã xuống đất, hắn đau lòng nhức óc địa chỉ vào Lâm Thừa Nghiệp nói nói, “ Thừa Nghiệp, làm sao... Tại sao có thể dạng này...”

“Ngay từ đầu, ta cũng không hiểu ta vì cái gì dạng này?” Lâm Thừa Nghiệp lắc đầu thở dài nói, “ thế nhưng là, ta về sau suy nghĩ minh bạch! Chính là bởi vì trước kia ta làm những cái kia hành động trái luật, lần lượt đào thoát chịu tội, cái này mới đưa đến ta may mắn tâm lý càng ngày càng mạnh!

“Mà lại, còn có càng quan trọng hơn một điểm, kia chính là ta từ đầu đến cuối cho rằng, biện pháp của ta độc nhất vô nhị, không có khả năng bị người nhìn thấu!” Nói đến đây, Lâm Thừa Nghiệp vô ý thức nhìn Triệu Ngọc một chút, tiếp tục nói, “ lúc ấy, làm ta nghĩ ra Thất Tinh huyền quan biện pháp về sau, thậm chí còn vì thế kích động cùng hưng phấn rất nhiều ngày.

“Cho nên, Thất Tinh huyền quan là giả, mua hung giết người là thật! Ta chính là muốn lợi dụng Nhạc Vĩnh Niên cùng Bạch Lãng, đến để cho ta hoàn mỹ thoát tội!

“Ta biết, các ngươi trước đó khẳng định có qua nghi vấn, nếu như ta chỉ nghĩ diệt trừ ta tỷ tỷ, trực tiếp mua hung giết người liền tốt, cần gì phải đại phí chu chương làm ra Thất Tinh huyền quan đến đâu?

“Nhưng kỳ thật...” Lâm Thừa Nghiệp có chút giơ lên khóe miệng, hơi có vẻ lạnh như băng nói nói, “ Thất Tinh huyền quan là phi thường có cần phải, nó là ta toàn bộ kế hoạch có thể thành công hay không mấu chốt!

“Một khi huyền quan án bị bóc phát ra tới, ta cùng Bạch Lãng liền thành quan hệ thù địch, như vậy cho dù ai cũng sẽ không nghĩ tới, kỳ thật ta cùng hắn mới là thông đồng một hơi!”

“A?” Trần luật sư cả kinh răng giả đều nhanh rơi mất, hắn run rẩy hỏi nói, “ Thừa Nghiệp, ngươi có phải hay không ma chướng, tại sao có thể dạng này? Bạch Lãng, thật là ngươi thuê sát thủ?”

“Ừm...” Lâm Thừa Nghiệp thản nhiên gật đầu nói, “Sớm tại hai năm trước, ta hạ quyết tâm về sau, ta liền một mực tại tìm kiếm nhân tuyển!

“Ta lúc ấy quản lý Việt Châu hội ngân sách, cho nên, ta liền muốn từ một chút được nặng chứng bệnh nan y trên người bệnh nhân ra tay, những người này rất cần tiền đến cứu mạng, có lẽ, ta có thể tìm tới một cái nhân tuyển thích hợp!

“Quả nhiên, thông qua kiên nhẫn sàng chọn, ta cuối cùng chọn trúng Bạch Lãng!” Lâm Thừa Nghiệp nói nói, “ Bạch Lãng đến từ Miêu sơn, xuất thân nghèo khó, lại có văn hóa.

“Chủ yếu nhất là, muội muội của hắn được một loại hiếm thấy bệnh bạch huyết, cần đại lượng tiền tài mới có thể duy trì sinh mệnh. Mà lại, nếu như có đầy đủ tiền cùng điều kiện, còn có thể chiếm được thuật khỏi hẳn cơ hội.

“Cho nên, làm ta lần thứ nhất tìm tới Bạch Lãng, đề xuất với hắn điều kiện thời điểm, hắn cơ hồ không có làm sao cân nhắc, sẽ đồng ý!

“Chúng ta giao dịch là, hắn giúp ta dụ dỗ Nhạc Vĩnh Niên, áp dụng huyền quan lừa gạt, cuối cùng, sẽ giúp ta diệt trừ ta tỷ tỷ!” Lâm Thừa Nghiệp ánh mắt lộ ra một vòng ngoan lệ, “Mà ta thì đáp ứng hắn, tại sau khi chuyện thành công, sẽ an bài muội muội nàng đi Anh Quốc mổ, đồng thời giao cho huynh muội bọn họ một số tiền lớn! Mặt khác, ta còn sẽ thông qua quan hệ của ta, tranh thủ vì Bạch Lãng giảm hình phạt!

“Bạch Lãng là người thông minh, hắn biết rõ, ta là muội muội của hắn có thể sống sót duy nhất cơ hội! Vì cứu muội muội mệnh, hắn đi vào ngồi mấy năm tù, là đáng giá!

“Cho nên, nhân tuyển tìm kiếm hoàn tất, chúng ta rất nhanh liền bắt đầu bày ra bước kế tiếp...”

Chương 1243: Trời tính không bằng người tính

“Ta đã sớm phái người điều tra, đừng nhìn Bạch Lãng là người sinh viên đại học, nhưng hắn nội tình cũng không sạch sẽ, “ Lâm Thừa Nghiệp tiếp tục giảng nói, “ sớm mấy năm, hắn từng cùng Nhạc Vĩnh Niên từng có tiếp xúc, đồng thời cho Nhạc Vĩnh Niên bọn người giúp qua một chút!

“Cho nên, ta cùng Bạch Lãng nhất trí cho rằng, Nhạc Vĩnh Niên đội là thích hợp nhất mục tiêu.

“Thế là, ta phái Bạch Lãng tiếp xúc đến Nhạc Vĩnh Niên, kết quả tại lợi ích thúc đẩy phía dưới, rất nhanh liền đem hắn đã kéo xuống nước!

“Hô...” Lâm Thừa Nghiệp nặng nề mà thở ra một hơi, ý vị thâm trường hồi ức nói, “ kỳ thật, liên quan tới Thất Tinh huyền quan chân chính mạch lạc, đều là ta bản gốc, Bạch Lãng chẳng qua là cái người chấp hành cùng liên lạc viên mà thôi.

“Bất quá, không thể không thừa nhận, Nhạc Vĩnh Niên bọn họ đích xác cũng có chút năng lực, là bọn họ khiến cho kế hoạch của ta càng thêm đầy đặn, càng thêm hoàn mỹ, nhất là bộ kia làm bộ từ đồ sứ bên trong phát hiện thiên thư, đơn giản có thể dĩ giả loạn chân!

“Ta đã từng không chỉ một lần nghĩ, nếu như huyền quan Yếm Thắng chi thuật cũng không phải là ta bản gốc, cái kia nói không chừng, ta còn thực sự sẽ bị bọn họ lừa đâu!

“Nói thật, đến loại trình độ đó, loại kia thời điểm, ta đã thật sâu say mê trong đó, không thể tự thoát ra được, thậm chí đều không có chăm chú cân nhắc qua, làm có một ngày, tỷ tỷ của ta thật xảy ra bất trắc chết mất về sau, ta là nên cao hứng, hay là nên khổ sở...”

Nói đến chỗ này, Lâm Thừa Nghiệp hốc mắt lại bất tri bất giác ẩm ướt, đau thương nói ra

“Lúc trước, ta bị phẫn nộ làm choáng váng đầu óc, ta sở dĩ lựa chọn huyền quan Yếm Thắng phương thức, kỳ thật liền là muốn hướng ta a tỷ chứng minh, phong thuỷ huyền đạo đều là gạt người!

“Thiên tính toán không bằng người tính! Nàng chân chính hắn là ỷ lại, là năng lực của mình cùng cố gắng, mà không phải viết cái ngày sinh tháng đẻ, để những cái được gọi là đại sư xem bói giải mệnh! ! !

“Ta muốn cho nàng biết, nàng là sai! Nếu như đem công ty giao cho ta, ta nhất định có thể so sánh nàng làm được càng tốt hơn!”

“Thừa Nghiệp... Ai!” Trần luật sư thực sự nghe không nổi nữa, lúc này phản bác nói, “ coi như Lâm chủ tịch chấp mê bất ngộ, nhưng nàng dù sao cũng là chị ruột của ngươi a? Ngươi... Ngươi làm như thế, thật sự là quá không nên...”

“Được rồi, ngươi mù trộn lẫn cái gì? Nguyện ý nghe liền nghe, không nghe mau cút!” Triệu Ngọc lo lắng Trần luật sư vặn hỏi, sẽ đánh loạn Lâm Thừa Nghiệp mạch suy nghĩ, thế là tranh thủ thời gian nhắc nhở nói, “ nơi này là cục cảnh sát, không phải nhà ngươi phòng khách!”

“...” Nhìn vẻ mặt hung ác Triệu Ngọc, Trần luật sư không còn dám lên tiếng, nhưng sắc mặt không thể nghi ngờ trở nên phi thường khó coi.

“Về phần... Dùng để huyền quan Yếm Thắng thi thể là thế nào lấy

được...” Lâm Thừa Nghiệp quả nhiên bị kéo về tới chính quy, tiếp tục khai nói, “ cái này cũng không phải chủ ý của ta, mà là Bạch Lãng nghĩ ra được.

“Cho nên, tại chúng ta ban sơ kế hoạch thời điểm, hắn liền sớm đến nhà tang lễ nhận lời mời một cái chức vị. Sau đó, lặng lẽ cải tiến bọn họ lò hỏa táng, dùng cái này đến thu hoạch được thi thể!

“Mặt khác, vì có thể làm cho Nhạc Vĩnh Niên tin tưởng, ta là một cái dễ bị lừa tài chủ, ta cũng bắt đầu học tỷ tỷ của ta dáng vẻ, khắp nơi cầu thần bái phật, cầu tiên vấn đạo, giả làm phong kiến mê tín, thậm chí còn dùng tiền mua không ít Ngọc Thạch Phật châu loại hình đồ vật...

“Nhạc Vĩnh Niên cũng thật có chút thủ đoạn, vì để cho ta có thể thuận lợi bên trên đương, đương sơ tại Việt Châu cái kia bút sinh ý, cũng là hắn dùng tiền tại phía sau màn thao tác!

“Có phải hay không, cảm giác thật có ý tứ? Ngươi gạt ta, ta lừa ngươi, lừa gạt lừa gạt đi, chỉ là một trận đen ăn đen, ai mẹ nó đều không có thành tín có thể nói, ha ha...” Lâm Thừa Nghiệp cười khổ một tiếng, tiếp tục nói, “ nhưng cuối cùng, hắn còn là dựa theo kế hoạch của ta, bắt đầu vui sướng cùng ta hợp tác!

“Sau đó, từ Bạch Lãng dẫn đầu, rất nhanh dẫn xuất huyền quan Yếm Thắng chi thuật; lại sau đó, ta liền cơ bản chỉ còn lại có phối hợp bọn họ đóng kịch!

“Ban sơ, hết thảy đều tại thuận lợi tiến hành lấy, ngoại trừ khi chúng ta đem thứ một cỗ thi thể cất vào huyền quan thời điểm, ta từng cảm thấy qua một vẻ khẩn trương bên ngoài, lại càng về sau, đã không có cảm giác gì!

“Ta duy nhất phải làm, liền là giả ra một mặt thành kính, đối Nhạc đại sư bội phục sát đất. Nhưng trong tim ta lại tại cười trộm không ngừng, nghĩ

thầm cái này giả thần giả quỷ gia hỏa, cuối cùng vẫn sẽ bị ta chơi chết đi! ?

“Ai! Chỉ tiếc...” Nói đến đây, hắn trùng điệp thở dài, cực không tình nguyện nói nói, “ chỉ tiếc, lần này, ta vẫn là không có tính qua lão thiên!

“Tại kế hoạch nửa đoạn sau, vẫn là liên tiếp địa phát sinh ngoài ý muốn, này mới khiến ta lúng túng như vậy xuất hiện ở các ngươi trước mặt!” Lâm Thừa Nghiệp ra hiệu một cái còng tay của chính mình, sau đó nói, “Lúc đầu, thi thể đều là một bộ tiếp một bộ tới, trong đó sẽ có một đoạn khoảng cách kỳ, để chúng ta tốt làm an bài.

“Thế nhưng là, khi chúng ta xử lý cổ thi thể thứ năm cùng ngày, Bạch Lãng lại trên nửa đường nhiều đưa tới một cỗ thi thể! Cái này khiến ta phi thường khó chịu, hơi kém hủy toàn bộ kế hoạch!

“Lúc đầu, ta chuẩn bị chờ cổ thi thể thứ sáu sắp đặt hoàn tất về sau, liền lập tức phái người khống chế lại Nhạc Vĩnh Niên đám người. Thật không nghĩ đến cổ thi thể thứ sáu nhanh như vậy liền xuất hiện, cái này khiến ta có chút trở tay không kịp.

“Thế nhưng là, hí còn phải diễn tiếp, ta cũng nói không chừng cái gì, chỉ có thể ngầm đồng ý bọn họ đem mới tới thi thể bỏ vào huyền quan.

“Cuối cùng, may mắn ta dùng ngân hàng tài khoản xảy ra vấn đề, không cho bọn họ thu tiền biện pháp kéo lại bọn họ. Bằng không, thật có khả năng bị bọn họ sớm chạy mất! Nếu là Nhạc Vĩnh Niên chạy, cái kia chuyện về sau, cũng liền không dễ làm!”

“Cái kia...” Thôi Lệ Châu nhịn không được hỏi, “Ngươi về sau hỏi qua Bạch Lãng không có? Hắn nói thế nào?”

“Ừm...” Lâm Thừa Nghiệp gật gật đầu, chi tiết đáp nói, “ Bạch Lãng nói, cỗ thi thể kia là hắn trên đường nhặt, nữ hài hắn là ra tai nạn xe cộ,

bị người khác đâm chết!

“Ta sau khi nghe xong, đương nhiên là nổi trận lôi đình, đem hắn hung hăng quở mắng một trận!

“Nhưng Bạch Lãng lại nói, muội muội nàng bệnh tình xuất hiện chuyển biến xấu dấu hiệu, cho nên hắn nghĩ mau mau hoàn thành Thất Tinh huyền quan sự tình, tốt mau chóng áp dụng bước kế tiếp kế hoạch, mau chóng để cho ta thực hiện hứa hẹn, đưa muội muội nàng đi Anh Quốc trị liệu!”

“Ừm...”

Nghe được câu trả lời này, Thôi Lệ Châu cùng Triệu Ngọc vui vẻ gật gật đầu, Lâm Thừa Nghiệp lời nói cùng Bạch Lãng khẩu cung nhất trí, đủ để chứng minh hai người cũng không nói láo.

“Mặc dù, cổ thi thể thứ sáu sớm xuất hiện, nhưng ít ra còn tại trong lòng bàn tay của ta!” Lâm Thừa Nghiệp lại nói, “ lúc ấy, ta đã khống chế Nhạc Vĩnh Niên bọn người, đồng thời đã để Bạch Lãng chuẩn bị rượu giá đụng người công việc, chỉ cần cuối cùng cái kia mấu chốt một kích!

“Nhưng lại tại khi đó, một kiện khác để cho ta có nằm mơ cũng chẳng ngờ ngoài ý muốn lại phát sinh!”

Nói đến đây, Lâm Thừa Nghiệp ảo não đập một cái nắm đấm.

“Huyền quan nữ thi... Bị người phát hiện đúng không?” Thôi Lệ Châu nhịn không được tiếp câu hạ gốc rạ, “Kế hoạch của ngươi, lại một lần nữa bị làm rối loạn?”

“Lúc ấy, ta không chỉ một lần nghĩ, đây có phải hay không là ta a tỷ trước đó góp nhặt công đức bố trí? Có phải hay không từ nơi sâu xa tự có thiên ý, nàng mệnh không làm tuyệt đâu? Thế nhưng là...” Nói, hắn

lại siết chặt nắm đấm, tức giận bất bình địa nói nói, “ ta càng là nghĩ như vậy, trong lòng liền càng không phục!

“Ta thực sự không cam tâm, ta cố gắng như vậy, như vậy tỉ mỉ để ý địa thiết kế ròng rã hai năm kế hoạch, cứ như vậy vô tình ngâm nước nóng, phó mặc!

“Cho nên, cứ việc khó khăn trùng điệp, nhưng ta hết lần này tới lần khác muốn nghịch thiên mà đi, cuối cùng, vẫn là cưỡng ép khởi động ta sau cùng kế hoạch! ! !” .

Chương 1244: Tà không áp chính

“Nói như vậy, huyền quan nữ thi phát hiện cùng ngươi cũng không có quan hệ?” Triệu Ngọc hỏi một câu.

“Có ý tứ gì?” Lâm Thừa Nghiệp bỗng cảm giác ngoài ý muốn, “Không phải nói cái gì, không cẩn thận bị cột điện nện mở sao? Chẳng lẽ... Không phải trùng hợp?”

“Không có gì, chỉ là hỏi một chút...” Triệu Ngọc suy nghĩ giải thích nói, “ bởi vì dựa theo ăn khớp tới nói, ngươi cần trước tiên đem huyền quan nữ thi sự tình làm rõ, để cảnh sát bắt được Nhạc Vĩnh Niên, sau đó lại phái Bạch Lãng đi đụng tỷ tỷ ngươi.

“Cho nên, ta coi là, huyền quan nữ thi phát hiện, cũng là ngươi thiết kế đâu!”

“Dĩ nhiên không phải!” Lâm Thừa Nghiệp nói nói, “ chuyện này chỉ có ta cùng Bạch Lãng biết, ta làm sao có thể lại đi thuê càng nhiều người?

“Tại ta nguyên trong kế hoạch, vốn là dùng thư nặc danh phương thức báo cáo, đằng sau còn muốn mấy cái phương án, nhưng còn chưa kịp áp dụng đâu!

“Mà lại, lúc ấy tỷ ta bỗng nhiên đi thủ đô họp đi, thời cơ không đúng!” Lâm Thừa Nghiệp nói nói, “ mặt khác, ta lúc ấy còn có một cái khác dự định, cái kia chính là Nhạc Vĩnh Niên liệu sẽ vì ta cái kia một trăm triệu hứa hẹn, mà bí quá hoá liều!”

“Nhạc Vĩnh Niên?” Triệu Ngọc còn là lần đầu tiên nghe được thuyết pháp này, lập tức đưa tới hiếu kỳ.

“Cảnh sát, tại các ngươi khởi tố Nhạc Vĩnh Niên thời điểm, đừng quên cho hắn thêm một đầu tội danh.” Lâm Thừa Nghiệp nói nói, “ vì để cho ta tin tưởng huyền quan Yếm Thắng thuật uy lực, tỷ ta mấy lần trước sinh bệnh, cũng đều là bọn họ thủ đoạn!

“Chỉ bất quá, bởi vì Nhạc Vĩnh Niên ngay cả Bạch Lãng cũng không có nói cho, cho nên cụ thể áp dụng thủ đoạn, ta không quá rõ ràng, nhưng khẳng định là bọn họ làm!

“Lúc ấy, chúng ta vừa mới bỏ vào cổ thi thể thứ ba, bọn họ liền đối tỷ tỷ của ta động thủ, hại tỷ ta liên tiếp ở nhiều lần viện!”

“Nha... Thật sự là quá âm hiểm!” Thôi Lệ Châu tức giận nói nói, “ cái này mấy lần, tỷ ngươi đến đều là phụ khoa ám tật... Đám người này, thực sự quá hạ lưu!”

“Nha...” Lâm Thừa Nghiệp cũng rốt cục lĩnh ngộ, “Trách không được, ta làm sao cũng không nghe được, tỷ ta đến cùng đến bệnh gì đâu! Thật đúng là... Đủ hạ lưu!”

“Cho nên...” Triệu Ngọc hai tay chống cái bàn, uy nghiêm nói nói, “ ngươi thiết kế huyền quan án, còn có một cái mục đích, liền là gửi hi vọng ở, Nhạc Vĩnh Niên sẽ vì tiền, mà động tay giết tỷ tỷ ngươi?”

“Đúng vậy a!” Lâm Thừa Nghiệp nhìn Trần luật sư một chút, “Ta cùng Nhạc Vĩnh Niên giao dịch, chỉ là huyền quan Yếm Thắng, lại cũng không là mua hung giết người! Cho nên, nếu như bọn họ động thủ thật giết tỷ tỷ của ta, cũng không có ta quan hệ thế nào!”

“Nói bậy!” Trần luật sư thực sự nhịn không được, lại kích động nói chuyện, “Làm sao có thể không quan hệ đâu? Cái kia một trăm triệu tiền

thù lao không phải liền là mua mệnh tiền sao? Không quản sự ra gì nhân, nhưng sau cùng cố định sự thật vẫn là mưu sát, ngươi căn bản đào thoát không xong!”

“Nhưng ta, cũng không phải là nghĩ như vậy, “ Lâm Thừa Nghiệp lạnh nhạt nói nói, “ thứ nhất, tiền của ta, là dùng đến mua hắn huyền quan Yếm Thắng, mặc dù cũng là hại tỷ tỷ của ta, nhưng ta cũng không có chỉ thị bất luận kẻ nào đi giết người! Ta có tốt nhất luật sư đoàn đội đến thưa kiện, ta không tin, toà án cuối cùng sẽ dựa theo mua hung giết người tội danh phán quyết ta!

“Thứ hai, ta cho rằng, coi như Nhạc Vĩnh Niên thật muốn động thủ giết tỷ tỷ của ta, cũng tất nhiên sẽ làm được cực kỳ cẩn thận, không dễ dàng như vậy bị cảnh sát bắt lấy!

“Chính là bởi vì dạng này, ta càng thêm không có khả năng tìm người đem huyền quan nữ thi sớm bạo lộ ra!” Nói đến đây, Lâm Thừa Nghiệp lại nhịn không được thở dài, nói nói, “ kỳ thật, lúc kia, ta đã hơi không khống chế được, chỉ là mình còn không có phát giác ra được...

“Làm thứ 6 bộ thi thể được bỏ vào huyền quan về sau, ta từng cân nhắc qua rất nhiều loại đối sách.

“Tỉ như, trước tiên đem Bạch Lãng muội muội mang đến Anh Quốc, dùng cái này ổn định Bạch Lãng, sẽ chậm chậm quan sát tình huống, chế định kế hoạch tốt hơn; cũng hoặc là, bức bách Nhạc Vĩnh Niên tiếp tục tìm kiếm thứ 7 bộ thi thể, bách làm bọn họ bí quá hoá liều các loại.

“Chính là bởi vì dạng này, Bạch Lãng lúc ấy còn vẫn một mực đang nhà tang lễ đi làm , chờ đợi lấy chỉ thị của ta.

“Nhưng đáng tiếc là, theo cái kia đáng chết cột điện đập ra huyền quan, lộ ra nữ thi, ta những này đối sách cùng kế hoạch tất cả đều ngâm nước nóng!

“Huyền quan nữ thi vừa ra, lập tức oanh động thiên hạ, cảnh sát thậm chí còn phái các ngươi hình sự sảnh người đến hoạt động tra.” Lâm Thừa Nghiệp lắc đầu nói nói, “ ai! Bách dưới sự bất đắc dĩ, ta chỉ có thể lựa chọn bí quá hoá liều, để Bạch Lãng đi dựa theo nguyên kế hoạch hành sự!

“Sự tình một mực không thuận, nhưng ta vẫn chấp mê bất ngộ! Ta người này liền ưa thích khiêu chiến, càng là khó khăn trùng điệp, ta liền càng nghĩ đại phá khó khăn, kiên trì tới cùng.

“Thế là, tại huyền quan nữ thi bại lộ về sau, ta liền phái Bạch Lãng đi tỷ ta thường đi nhà hàng Tây nơi đó chờ đợi, chuẩn bị động thủ!

“Đối với điểm này, ta một mực làm được vô cùng cẩn thận, vì triệt để phủi sạch quan hệ, đang quyết định động thủ về sau, ta đều lại không cùng Bạch Lãng liên lạc qua, chỉ là một lòng nghĩ như thế nào khống chế lại Nhạc Vĩnh Niên bọn người!

“Nhưng cuối cùng... Ha ha...” Lâm Thừa Nghiệp cười khổ một tiếng, cả người chán chường xuống dưới, vô lực nói nói, “ Nhạc Vĩnh Niên vậy mà cho ta tới một chiêu rút củi dưới đáy nồi, thế mà giả trang cảnh sát đào thoát!

“Mà các ngươi tổ điều tra đặc biệt cũng là thật lợi hại, mới mấy ngày ngắn ngủi, liền tra được trên đầu của ta, chẳng những bắt lấy Nhạc Vĩnh Niên, mà lại đem ta cũng nhốt!

“Nói thật, “ hắn ngẩng đầu, biểu lộ phức tạp nhìn Triệu Ngọc một chút, “Lúc ấy, tại du thuyền bên trên hút thuốc thời điểm, nội tâm của ta một mực ở vào giãy dụa trạng thái, ta lúc ấy thật nghĩ tranh thủ thời gian liên hệ Bạch Lãng, để hắn dừng tay!

“Thế nhưng là... Thế nhưng là... Ta sợ hãi khi đó, đã không còn kịp rồi!

Mà lại, ta... Ta... Ta còn có như vậy một tia may mắn chờ mong, hi vọng, các ngươi mãi mãi cũng hoài nghi không đến trên người của ta đến, “ Lâm Thừa Nghiệp thảm vừa cười vừa nói, “Mặc dù tràn đầy ngoài ý muốn, nhưng ta từ đầu đến cuối đều cảm thấy, ta còn có thể giống như kiểu trước đây, cuối cùng đào thoát luật pháp chế tài.

“Ha ha... Ngẫm lại xem, “ hắn đau thương nói nói, “ Bạch Lãng lo lắng muội muội của hắn bệnh tình, hắn là không thể nào đối cảnh sát nói thực lời nhắn nhủ!

“Mà lại, coi như bàn giao, cũng bởi vì chúng ta quan hệ thù địch, không cách nào trở thành hữu hiệu lời khai, ta nghĩ... Ha ha ha... Có phải hay không rất hoàn mỹ vô khuyết?

“Nhưng ta vạn vạn nghĩ không ra, Bạch Lãng thế mà cũng lưu lại một tay... Cái này. . . Đây quả thật là mệnh sao?”

“Đây không phải mệnh, đây là tà không áp chính!” Triệu Ngọc lạnh nhạt nói, “Một người không tin Quỷ Thần, cố gắng tranh thủ là không có sai, nhưng ít ra muốn nhìn cái gì mắt a?

“Giống như ngươi, vì giết người mà cố gắng, làm sao có thể thành công đâu?”

Nghe đến lời này, Lâm Thừa Nghiệp giống như xẹp đi xuống bóng da, lập tức uể oải.

“Hỏi lại ngươi một vấn đề, “ Triệu Ngọc nghiêm túc lạnh lùng hỏi nói, “ thứ 7 cỗ nữ thi... Thật cùng các ngươi không có quan hệ sao?”

“Ừm... Chí ít cùng ta không có quan hệ!” Lâm Thừa Nghiệp chán nản gật đầu nói, “Nhưng Nhạc Vĩnh Niên cùng Bạch Lãng, ta liền không dám hứa chắc!”

“Cái kia...” Thôi Lệ Châu cũng tò mò địa hỏi một câu, “Đã toàn bộ huyền quan Yếm Thắng âm mưu, đều tại trong lòng bàn tay của ngươi, tại sao phải dùng nữ hài thi thể đâu?

“Nếu như là bất luận người nào thi thể đều được, cái kia kế hoạch của ngươi không đã sớm hoàn thành sao? Cần gì phải chờ thêm hai năm đâu?”

“Ừm... Ân...” Nghe thấy lời ấy, Lâm Thừa Nghiệp chợt mở to mắt, nghĩ kĩ nghĩ nói nói, “ còn... Thật đúng là chuyện như vậy... Ta... Ta làm sao lại không nghĩ tới đâu?”

“...” Thôi Lệ Châu im lặng.

“Nha...” Lâm Thừa Nghiệp nghĩ nghĩ, lúc này mới lĩnh ngộ địa nói nói, “ có thể là, ta cảm thấy tuyển dụng nữ hài thi thể, độ khó sẽ lớn hơn một chút a?

“Có lẽ, ta cảm thấy khó khăn sự tình, mới có thể để Nhạc Vĩnh Niên đám người làm được càng thêm đầu nhập, càng thêm ra sức a? Nếu như tiền kiếm rất dễ dàng, có lẽ sẽ để bọn họ sinh ra hoài nghi!

“Cũng hoặc là, ta là một cái hoàn mỹ chủ nghĩa người, muốn để huyền quan nữ thi nhìn qua càng thêm hoàn mỹ?

“Cũng có lẽ...” Lâm Thừa Nghiệp thống khổ nhắm mắt lại, một giọt nước mắt, lần nữa từ khóe mắt nhỏ xuống, “Ta ở sâu trong nội tâm, cũng không muốn thật để cho ta a tỷ chết mất, cho nên mới trì hoãn lâu như vậy a?”

Chương 1245: Tổ hợp quyền

“Thừa Nghiệp a, nhìn một cái, ngươi đây đều là làm chuyện gì a! Ngươi... Ngươi làm ta quá là thất vọng!” Trần luật sư nghe đến đó, tức giận đến sắc mặt xanh xám, toàn thân run rẩy, sau đó tức hổn hển xoay người phẩy tay áo bỏ đi...

“Tốt a...” Triệu Ngọc hài lòng gật gật đầu, nói với Hùng Văn Đống, “Hùng đội trưởng, chuyện kế tiếp, tạm thời do các ngươi Vũ Thanh cảnh sát phụ trách một cái đi!”

“Ta minh bạch, minh bạch!” Hùng Văn Đống gấp vội vàng gật đầu, sau đó đưa tay hướng Lâm Thừa Nghiệp ra hiệu, “Lâm Phó chủ tịch, mời tới bên này đi!”

Hùng Văn Đống ý tứ hết sức rõ ràng, tự nhiên là muốn cho Lâm Thừa Nghiệp ghi chép một phần kỹ càng khẩu cung đi.

“Ừm... Ta...” Lâm Thừa Nghiệp nhíu mày, lại hướng Triệu Ngọc hỏi một câu, “Triệu cảnh sát, bây giờ có thể không thể nói cho ta biết, Bạch Lãng đến cùng đem máy nghe trộm giấu ở nơi nào rồi?”

“Ha ha... Cái này vẫn chưa rõ sao?” Thôi Lệ Châu cười ha ha một tiếng, muốn phun một cái vì nhanh.

Nhưng mà, tay mắt lanh lẹ Triệu Ngọc vẫn là đoạt tại Thôi Lệ Châu phía trước nói ra: “Lâm Phó chủ tịch, liên quan tới vấn đề này, chúng ta thật không dễ dàng cho trả lời. Như vậy đi , chờ ngươi cùng Bạch Lãng lúc gặp mặt, vẫn là tự mình hỏi một chút hắn a?”

“Cái này. . .” Lâm Thừa Nghiệp rõ ràng không hài lòng lắm.

“Lâm chủ tịch, mời đi!” Hùng Văn Đống không khách khí khoa tay một thủ thế, Lâm Thừa Nghiệp cái này mới không thể không đi theo hắn, rời đi căn phòng này.

Chờ người sau khi đi, trong phòng chỉ còn lại có Triệu Ngọc một đám tổ điều tra đặc biệt tổ viên.

Ngay từ đầu, đám người tất cả đều kéo căng dùng sức không dám lên tiếng, một mực chờ đến năm sáu giây về sau, lúc này mới không hẹn mà cùng thở phào một hơi!

Hô...

Hoắc...

Ôi...

Lại một giây sau, Thôi Lệ Châu dẫn đầu vuốt ve tim, như trút được gánh nặng nói ra: “Vừa rồi... Thật sự là quá khẩn trương! Ta còn tưởng rằng... Tổ trưởng B kế hoạch cũng bị Lâm Thừa Nghiệp khám phá đâu!”

“Đúng vậy a!” Ngô Tú Mẫn hai tay chống nạnh, dùng một loại chỉ trích giọng điệu nói với Triệu Ngọc, “Tổ trưởng, lần này, ngươi thật sự là quá mạo hiểm! Nếu như Lâm Thừa Nghiệp xem thấu chúng ta trò xiếc, chúng ta nhưng tất cả đều có đại phiền toái!”

“Ngô tỷ, lời tuy như thế... Nhưng cái này đích xác là một đầu đường tắt a!” Tằng Khả lau mồ hôi lạnh, nói nói, “ bất kể nói thế nào, Bạch Lãng đã cung khai, chúng ta đã biết Lâm Thừa Nghiệp là phía sau màn chủ mưu, tại sao có thể để hắn ung dung ngoài vòng pháp luật đâu?”

“Vẫn là lão Đại Anh minh thần võ!” Thôi Lệ Châu điểm tán nói, “ sớm còn chuẩn bị một cái B kế hoạch, bằng không, hôm nay thật đúng là không dễ làm!

“Bất quá, cái này Lâm Thừa Nghiệp cũng thật là tinh minh, như vậy rất thật đặc hiệu, vừa lên đến liền đem Bạch Lãng sợ tè ra quần!” Thôi Lệ Châu thán nói, “ nhưng đến phiên Lâm Thừa Nghiệp trên thân, lại trái lại đem chúng ta lừa gạt! Ta nhìn hắn vừa lên đến rất phối hợp bộ dáng, còn tưởng rằng hắn thật bị lừa rồi đâu, thật không nghĩ đến, hắn lại là đang diễn trò!”

“Đừng nói, “ Tằng Khả lại nói, “ nhóm này mà người thật đúng là rất chuyên nghiệp, tổ trưởng, ngươi từ nơi nào tìm như thế một nhóm cao thủ đến a? Tổ trưởng...”

Ai ngờ, làm Tằng Khả nhìn về phía Triệu Ngọc thời điểm, Triệu Ngọc cũng không có bất luận cái gì đắc chí dáng vẻ, hắn tựa hồ còn tại suy nghĩ sâu xa lấy sự tình gì khác, cũng không để ý tới Tằng Khả đặt câu hỏi.

Nguyên lai, Thôi Lệ Châu nói không sai, Triệu Ngọc trước kia liền ngờ tới, cáo già Lâm Thừa Nghiệp cũng không có dễ đối phó như vậy!

Cho nên, khi hắn sớm trở về Vũ Thanh núi, cùng Trương đại sư cùng một chỗ chuẩn bị giả thần giả quỷ kế hoạch thời điểm, cũng đã đổi mạch suy nghĩ, đem trọng điểm đặt ở Bạch Lãng trên thân, đồng thời trước tại Lâm Thừa Nghiệp trước đó, cho Bạch Lãng diễn ra vừa ra đặc sắc gặp quỷ vở kịch.

Bạch Lãng dù sao tuổi trẻ, mà lại trong lòng có quỷ, cho nên khi hoàng y phục nữ hài vừa ra trận, hắn liền đem tất cả tình hình thực tế tất cả đều bàn giao!

Kết quả, Bạch Lãng lời nhắn nhủ tình hình thực tế, cùng Triệu Ngọc bọn

người trước đó suy đoán đại thể nhất trí, để đám người càng thêm xác định, thủ phạm thật phía sau màn, liền là Lâm Thừa Nghiệp bản nhân!

Hắn chỉ là lợi dụng pháp luật bên trong lỗ thủng, vì chính mình tạo thành hoàn mỹ thoát tội.

Cho nên, Bạch Lãng đích thật là thành thật khai báo tội ác, trên một điểm này, Triệu Ngọc cũng không có nói với Lâm Thừa Nghiệp láo, hắn duy nhất nói dối địa phương, ngay tại cái kia phần Bạch Lãng giao ra ghi âm.

Cái kia phần thần bí ghi âm, mới là Triệu Ngọc toàn bộ kế hoạch chỗ tinh hoa!

Nguyên lai, Bạch Lãng căn bản cũng không có ghi chép qua cái gì âm, hắn vẫn cho là, chính mình là nhân chứng, chỉ cần mình đứng ra xác nhận Lâm Thừa Nghiệp, Lâm Thừa Nghiệp liền nhất định xong đời.

Cho nên, Lâm Thừa Nghiệp không dám không thực hiện hiệp ước, khẳng định sẽ cứu muội muội của hắn. Nhưng hắn cũng không biết, bởi vì có huyền quan án nguyên nhân, hắn lời chứng, đã căn bản không có hiệu lực.

Cũng chính bởi vì nguyên nhân này, nếu như Lâm Thừa Nghiệp cắn chặt hàm răng, chết không thừa nhận, cái kia chỉ sợ thật liền không dễ làm.

Thế là, Triệu Ngọc lúc này mới nghĩ ra một chiêu siêu cấp âm hiểm từ không sinh có kế sách, trống rỗng biến ra một phần có lẽ có ghi âm đến, này đến khiến cho Lâm Thừa Nghiệp nhận tội.

Trên thực tế, cái kia phần ghi âm, chính là Triệu Ngọc lợi dụng biến âm thanh khí, tự mình bắt chước Lâm Thừa Nghiệp thanh âm ghi lại.

Vì dĩ giả loạn chân, bọn họ cũng thật sự là tại một nhà trung tâm tắm rửa

nhà tắm hơi trong phòng thu hoàn thành, mà đối thoại lời kịch, thì hoàn toàn do Bạch Lãng bản nhân cung cấp.

Bất luận cái gì phạm tội đều muốn coi trọng chứng cứ, cho nên khi phần này trọng lượng cấp ghi âm xuất hiện về sau, am hiểu sâu đạo Lâm Thừa Nghiệp tâm lý phòng tuyến, nhất thời liền bị đánh vỡ!

Đương nhiên, Triệu Ngọc dụng kế, đã đến Đại Sư cấp tiêu chuẩn. Hắn cũng không phải là đơn nhất dựa vào phần này ghi âm đến đánh Lâm Thừa Nghiệp, mà là còn phối hợp lấy một cái khác trọng quyền sử dụng, cái kia chính là Lâm Triêu Phượng —— sinh tại chết!

Triệu Ngọc sở dĩ tại trên xe cảnh sát an bài cái kia đoạn giả tin tức thông báo, để Lâm Thừa Nghiệp coi là kế hoạch của hắn đã thành, Lâm Triêu Phượng đã chết, cũng là có cực kỳ xảo diệu dụng ý.

Bởi vì cái gọi là công tâm là thượng sách, công thành là hạ sách, Triệu Ngọc sớm đã đối Lâm Thừa Nghiệp tâm lý, có một cái rõ ràng hoàn chỉnh phân tích.

Đầu tiên, làm Lâm Thừa Nghiệp biết tỷ tỷ đã bị Bạch Lãng đụng sau khi chết, tâm lý tất nhiên là phi thường mâu thuẫn, một phương diện vì kế hoạch của mình thành công cảm thấy đắc ý, còn mặt kia, cũng tất nhiên sẽ sinh ra tự trách cùng hối hận cảm xúc.

Tiếp theo, giả thần giả quỷ cũng tốt, giũ ra Bạch Lãng ghi âm khẩu cung cũng được, đây đều là đang không ngừng đánh thẳng vào Lâm Thừa Nghiệp tâm lý phòng tuyến, để hắn lại không may mắn tâm lý.

Mà cuối cùng, chân chính một kích trí mạng, kỳ thật liền là Trần luật sư đến, cùng Trần luật sư chính miệng nói ra, Lâm Triêu Phượng chỉ là bị điểm vết thương nhẹ câu nói kia!

Liên quan tới Trần luật sư đến đúng giờ, cũng tất cả đều là Triệu Ngọc

sớm thiết kế tốt.

Hắn sớm phái Nhiễm Đào đi cho Trần luật sư dẫn đường, lại một mực mang theo hắn vòng quanh, thẳng đến bên này trình diễn đến không sai biệt lắm, lúc này mới mời hắn long trọng đăng trận!

Trần luật sư là Lâm thị tỷ đệ ngự dụng luật sư, quan hệ có thể so với thân nhân, cho nên, từ Trần luật sư trong miệng đạt được tin tức liên quan tới Lâm Triêu Phượng, chính là lại rõ ràng bất quá.

Làm Lâm Thừa Nghiệp bỗng nhiên biết Lâm Triêu Phượng cũng không lo ngại, kế hoạch của mình triệt để thất bại về sau, tâm lý của hắn phòng tuyến không có khả năng không hỏng mất!

Cho nên, tại Triệu Ngọc lần này tỉ mỉ chuẩn bị tổ hợp quyền phía dưới, Lâm Thừa Nghiệp cuối cùng vẫn cúi đầu nhận tội, đem tội của hắn bàn giao đi ra...

“Uy, lão đại, nghĩ gì thế?” Nhìn thấy Triệu Ngọc ngưng thần khổ tư, Thôi Lệ Châu vội vàng tò mò hỏi nói, “ Lâm Thừa Nghiệp đã nhận tội, huyền quan án có thể kết án, ngươi còn đang suy nghĩ gì? Chẳng lẽ... Còn có vấn đề hay sao?”

“Không...” Triệu Ngọc khóa chặt song mi, cực kỳ nghiêm túc nói nói, “ ta chỉ là vừa mới nghĩ đến một vấn đề, tại sao ta cảm giác, liên quan tới cái kia thứ số 7 nữ thi phân tích, khả năng có sai đâu?”

Chương 1246: Liên quan tới số 7 nữ thi phỏng đoán

“Nói cái gì đó, lão đại?” Thôi Lệ Châu quyệt miệng nói nói, “ ngươi cái này mạch suy nghĩ chuyển đổi đến cũng quá nhanh đi? Theo không kịp a! Lâm Thừa Nghiệp sự tình mới vừa vặn giải quyết, ngươi bây giờ lại nghĩ tới số 7 nữ thi đi lên vậy mà...”

“Tổ trưởng...” Ngô Tú Mẫn nói nói, “ tất cả người hiềm nghi lời khai cơ bản thành hình, bọn họ cùng số 7 nữ thi là không có quan hệ!”

“Tổ trưởng, ngươi mới vừa nói, liên quan tới số 7 nữ thi phân tích có sai, lầm ở nơi nào đâu lại?” Tằng Khả cũng là không hiểu.

“Ừm... Cao pháp y... Ai biết, Cao pháp y bọn họ, nghiên cứu đến thế nào?” Triệu Ngọc không có trả lời đám người vấn đề, ngược lại hỏi một câu như vậy.

“Nghe nói...” Ngô Tú Mẫn một mực tại Vũ Thanh núi lưu thủ, nghe thấy lời ấy, vội vàng trả lời, “Những cái kia di truyền học gia môn đã đem phạm vi rút nhỏ không ít, giống như chỉ còn lại có hơn 2000 người hiềm nghi dáng vẻ...”

“A?” Triệu Ngọc ngoài ý muốn, “Hơn 2000 người? Có ý tứ gì?”

“Khác biệt tộc hệ, khác biệt địa vực người, tại DNA bên trên đều có khác biệt hiện ra! Cụ thể kỹ thuật gọi là gì ta không quá rõ ràng, nhưng hẳn là... Có thể căn cứ cái kia hai cái DNA tìm tới huyết thống tương

cận tộc đàn, đồng thời còn có thể chính xác đến nên tộc quần đời thứ mấy trên thân người!”

“Ta két, ngưu như vậy sao?” Triệu Ngọc kinh ngạc, “Đây cũng không phải là giả thần giả quỷ đi?”

“A?” Thôi Lệ Châu hiếu kỳ, “Nếu là chỉ có hơn 2000 người, hung thủ có lẽ tạm thời không tìm ra được, nhưng ít ra số 7 nữ thi thân phận, hẳn là không sai biệt lắm có thể phá giải a? Từ trong những người này tra tìm một cái, ai tại mười mấy tuổi thời điểm mất tích, không đã tìm được?”

“Ừm... Giống như không có đơn giản như vậy!” Ngô Tú Mẫn nói, “Mặc dù là một cái tộc hệ, nhưng cũng không có nghĩa là tất cả đều sinh hoạt chung một chỗ, cái này còn cần tiến một bước tường tra mới được!

“Cao pháp y nói, bọn họ ngay tại thu thập hàng mẫu, muốn lại đem phạm vi chính xác một chút, sau đó lại để chúng ta đi thăm dò!”

“Nha... Cái kia tốt...” Triệu Ngọc suy nghĩ nói, “ ta chờ một lúc liền đi tìm hắn!”

“Ừm... Ta muốn...” Ai ngờ, Ngô Tú Mẫn bỗng nhiên con mắt nhìn qua cổng, nói nói, “ khả năng không cần a?”

“Có ý tứ gì?” Triệu Ngọc thuận Ngô Tú Mẫn ánh mắt, vừa hay nhìn thấy nơi cửa xuất hiện hai người, một cái là đem Bạch Lãng từ Hạ Khẩu áp giải đến Vũ Thanh huyện Nhiễm Đào, một cái khác, thì là pháp y Trương Bồi Bồi.

Vừa nhìn thấy Trương Bồi Bồi bỗng nhiên xuất hiện, Tăng Khả lập tức một trận không biết làm sao, đã không có tiến lên đón lấy, cũng không có đưa tay chào hỏi.

“Vừa vặn đụng tới, vừa vặn đụng tới!” Nhiễm Đào đại đại liệt liệt xông

mọi người nói, “Ta vừa mới đem Hạ Khẩu người đưa tiễn, chúng ta bên này tiến triển kiểu gì à nha?”

“Chờ một hồi rồi nói!” Triệu Ngọc xông Nhiễm Đào khoát tay ra hiệu, sau đó chuyển hướng Trương Bồi Bồi hỏi nói, “ Trương pháp y, có phải hay không... Lão Cao phái ngươi tới? Có phải hay không có cái gì tin tức mới rồi?”

“Đúng!” Trương Bồi Bồi từ trong bọc lấy ra một xấp văn kiện, nói nói, “ đây là sư phụ ta bọn họ mới nhất so với tư liệu, thông qua so với sàng chọn, hiện tại đã chứng thực, số 7 nữ thi tính cả nữ thi móng tay bên trong phát hiện DNA, đồng đều xuất từ Phúc Lai tỉnh Vũ Thanh núi một đời Bàng thị gia tộc...

“Ừm... Cái này một gia tộc ngay tại chỗ có lực ảnh hưởng nhất định, con hắn tự trải rộng Tùng châu, Bắc cảng còn có Thiệu Thông các nơi...”

“Chờ một chút!” Triệu Ngọc vội vàng khoát tay, trừng tròng mắt hỏi nói, “ Bàng thị?”

“Đúng a? Kia cái gì cái gì hội trưởng... Bàng cái gì tới?” Thôi Lệ Châu lập tức nhớ tới, vội vàng nói, “Người này, sẽ không cũng có chuyện ẩn ở bên trong a?”

“Cái này chưa chắc đã nói được a...” Triệu Ngọc nói nói, “ tên kia đem Thất Tinh huyền quan làm mệnh đồng dạng, một tuần lễ liền đến nhìn nhiều lần, chẳng lẽ lại...”

“Nha...” Trương Bồi Bồi vội nói, “Bàng thị gia tộc là một cái tương đối truyền thống thuyết pháp, tại gia tộc kia sử thượng từng có mấy lần phân hoá, mặc dù gọi là Bàng thị gia tộc, nhưng nó gia tộc người lại không nhất định họ Bàng.

“Chúng ta đã từ nơi đó các chuyên gia cái kia lấy được tư liệu, đại khái

phân làm Bàng họ, Biện họ, Mai họ còn có Tưởng họ, bốn cái dòng họ.

“May mắn những này dòng họ không quá thường gặp, chúng ta lần thứ nhất thẩm tra thời điểm, tổng cộng có hơn mười ba ngàn người.

“Về sau, chúng ta thông qua tiến một bước nghiệm chứng, chứng minh số 7 nữ thi cùng người hiềm nghi DNA, đều thuộc về tại Bàng thị thứ 7 đời hoặc thứ 8 đời con cháu ở giữa, mục tiêu thu nhỏ đến 3000 người trong vòng!

“Lại sau đó, chúng ta lại thông qua tuổi tác sàng chọn, cuối cùng chỉ còn lại hơn 1300 người...” Trương Bồi Bồi nói nói, “ cho nên... Tiếp đó, chúng ta sẽ trọng điểm sưu tập những người này tin tức.

“Sư phụ ta đã thông tri nơi đó chuyên gia, sáng mai, bọn họ sẽ tới hiệp trợ chỉnh lý, chẳng mấy chốc sẽ đem kỹ càng tên người đơn làm tốt cho ngài!”

Nói, Trương Bồi Bồi đem tư liệu đưa cho Nhiễm Đào, mà tại đệ trình tư liệu đồng thời, vô ý thức nhìn thoáng qua Tăng Khả.

“Nha... Vậy liền rất cảm tạ!” Triệu Ngọc vội vàng có lễ phép địa nói nói, “ mấy ngày nay nhưng làm lão Cao mệt muốn chết rồi, trở về nói cho sư phụ ngươi, để hắn nhiều chú ý thân thể, số 7 nữ thi sự tình cũng đã có không ít năm tháng, chúng ta cũng không cần thiết nóng lòng nhất thời mà!”

“Ừm!” Trương Bồi Bồi nhẹ gật đầu, con mắt vẫn là không được tự nhiên nhìn về phía Tăng Khả.

Nhưng mà, Tăng Khả vẫn ở vào chân tay luống cuống bên trong, vậy mà nửa chút đáp lại đều không có.

“Uy! Tăng Khả!” Triệu Ngọc nhìn không được, nhất thời quát lên một

tiếng lớn, đem Tằng Khả hạ một cái giật mình, “Tiểu tử ngươi phát cái gì ngốc a? Nhanh, còn không đưa đưa Trương pháp y?”

“Nha... Nha...” Tằng Khả cái này mới phản ứng được, vội vàng vui vẻ địa chạy tới Trương Bồi Bồi trước mặt.

“Nhanh, hảo hảo đưa a!” Triệu Ngọc nâng lên cuống họng hét lên một tiếng, “Trời đều đã trễ thế như vậy, nhất định phải đem Trương pháp y an an toàn toàn đưa về khách sạn, thời gian càng dài càng tốt, hiểu không?”

Nói, Triệu Ngọc vỗ Tằng Khả phía sau lưng, tựa như là đem hai người oanh ra ngoài giống như.

Chờ người đi xa, Thôi Lệ Châu lúc này mới lườm Triệu Ngọc một chút, hàm sa xạ ảnh nói ra: “Lão đại, ngươi quá là không tử tế, cái gì gọi là thời gian càng dài càng tốt đâu? Ngươi cái này là muốn cho Tằng Khả trước tiên đem gạo nấu thành cơm có phải không?”

“Uy? Ngươi cũng quá dơ bẩn a tiểu nha đầu?” Triệu Ngọc phiền muộn, “Ta đều không có hướng phương diện kia nghĩ đâu! Căn bản không phải ý tứ kia!”

Nghe được hai người này nói chuyện, Ngô Tú Mẫn trán lập tức che kín hắc tuyến, Nhiễm Đào cái trán đều mạo mồ hôi lạnh...

“Còn có a, ngươi luôn mồm để Cao pháp y đừng có gấp, đừng có gấp, vậy còn ngươi?” Thôi Lệ Châu giao nhau cánh tay, trách cứ nói, “ ta còn tưởng rằng, đêm nay ngươi muốn mời chúng ta ăn khuya, chúc mừng huyền quan án đại công cáo thành đâu!”

“Không được a...” Nghe thấy lời ấy, Triệu Ngọc bỗng nhiên thấp xuống dưới, nói nói, “Số 7 nữ thi không có tra rõ ràng, sao có thể gọi kết án đâu? Mặc dù niên đại bên trên kém rất nhiều, nhưng chưa chắc, cùng

Lâm Thừa Nghiệp sự tình liền hoàn toàn không có quan hệ a?

“Như vậy đi, nghĩ ăn khuya, các ngươi đi tốt, ta bỏ tiền vẫn không được sao?”

Triệu Ngọc vừa nói như vậy, đám người tất cả đều không nói. Hiển nhiên, Triệu Ngọc không ăn khuya, mọi người cũng cũng bị mất khẩu vị.

“Tổ trưởng, “ Ngô Tú Mẫn chìm nửa ngày, lúc này mới nói với Triệu Ngọc, “Ta đã dựa theo ngươi phân phó, đem Bàng Trí Huy tư liệu đã điều tra một lần, gốc gác của người này rất sạch sẽ, liền là một cái làm học thuật nghiên cứu người.

“Hắn cùng Lâm thị tỷ đệ, Nhạc Vĩnh Niên đội, cùng Bạch Lãng bọn người đều không liên quan, hắn là... Không có vấn đề gì!”

“Không được...” Triệu Ngọc lắc đầu, “Ta luôn cảm thấy, huyền quan nữ thi phát hiện không có đơn giản như vậy, Bàng Trí Huy người này cũng không có cái kia chân chính!

“Như vậy đi Ngô tỷ, ngươi lại cường điệu điều tra một chút Bàng Trí Huy tại hai mươi ba năm về trước kinh lịch, xem hắn có hay không phạm qua sự tình gì, hoặc là gặp được cái gì không phải bình thường tao ngộ các loại...”

“Lão đại...” Thôi Lệ Châu chủ động mời anh nói, “ có cần hay không... Ta đem Bàng Trí Huy nhà lặng lẽ lật tìm một cái, xem hắn có cái gì bí mật nhỏ, hoặc là thả cái máy nghe trộm cái gì a?”

“Ừm...” Triệu Ngọc ngẫm nghĩ một cái, nghiêm túc lắc đầu nói nói, “ vẫn là thôi đi! Ta là một cái người chính trực, một cái cao thượng người, một cái chưa từng giả thần giả quỷ người, sao có thể làm loại này không Đạo Đức sự tình đâu?”

Ta té!

Một nháy mắt, tổ viên nhóm tất cả đều bị Triệu Ngọc mặt dày vô sỉ té xỉu, hơi kém không có đau eo...

Chương 1247: Đừng thừa nước đục thả câu có được hay không?

Buổi chiều hai giờ rưỡi, Vũ Thanh huyện cục cảnh sát, tổ điều tra đặc biệt trong văn phòng.

“A nha...” Nằm sấp ở trên bàn làm việc Thôi Lệ Châu ngáp một cái, đem ánh mắt nhìn về phía văn phòng vị trí trung ương.

Nhưng gặp giờ phút này, Triệu Ngọc vẫn còn tại hai mặt bạch bản trước mặt, nghiêm túc tự hỏi tình tiết vụ án.

Hai mặt bạch bản bên trên viết, đều là cùng số 7 nữ thi có liên quan tư liệu. Mặc dù đã đến đêm khuya, nhưng Triệu Ngọc không có chút nào buồn ngủ chi ý, con mắt trợn thật lớn, còn tại khổ tư minh tác bên trong.

Triệu Ngọc chi như vậy chấp nhất, chủ yếu có ba phương diện nguyên nhân:

Cái thứ nhất, hắn một mực cảm giác, mình giống như tại số 7 nữ thi trên thân đã bỏ sót cái gì, nếu như có thể tìm tới cái này lọt mất điểm, nói không chừng tình tiết vụ án liền sẽ có tiến triển to lớn.

Thứ hai, hắn “Khôn càn” quẻ vẫn còn tiếp tục, còn chưa kết thúc, cho nên, hắn phi thường hi vọng, có thể tại nên quẻ hoàn tất trước đó, đem tất cả bản án tất cả đều giải quyết.

Bởi vì, căn cứ kinh nghiệm dĩ vãng, làm “Khôn càn” quẻ kết thúc về

sau, hệ thống sẽ xuất hiện ngắn ngủi đông lạnh kỳ, đến lúc đó liền không thể Khai quẻ!

Thứ ba, trước mặt hắn lợi dụng thuốc ngủ ngủ hai ngày tốt cảm giác, bây giờ lại đem Lâm Thừa Nghiệp giải quyết, giờ phút này chỉ cảm thấy thần thanh khí sảng, chính là tinh lực tập trung nhất thời điểm.

Cho nên, hắn cái này mới quyết định rèn sắt khi còn nóng, chính xác đem số 7 nữ thi vấn đề cũng cùng nhau giải quyết, hoàn toàn kết cái này lên quỷ dị huyền quan nữ thi án.

Không ngủ không riêng gì Triệu Ngọc, Ngô Tú Mẫn cũng tại làm lấy một chút công việc phụ trợ, giờ phút này, nàng đem mới nhất tra được tư liệu giao cho Triệu Ngọc.

“Tổ trưởng, ta tra xét một cái, Bàng Trí Huy xác thực vì Bàng thị gia tộc thành viên, hơn nữa còn là thứ 7 đời con cháu, hoàn toàn chính xác có rất lớn hiềm nghi a!

“Nếu không...” Ngô Tú Mẫn nói nói, “ chúng ta cũng cho hắn nghiệm một cái DNA a?”

“Tạm thời trước không cần, “ Triệu Ngọc dứt khoát nói nói, “ một nghiệm DNA, dễ dàng đánh cỏ động rắn. Đã hắn đúng là người hiềm nghi phạm vi bên trong, chúng ta càng hắn là hảo hảo đào một đào người này tài liệu!”

“Tổ trưởng, ta bây giờ có thể tra được tư liệu có hạn, nếu như muốn xác thực biết hai mươi ba năm về trước, ở trên người hắn phát sinh qua sự tình gì, còn cần tiến hành thăm viếng điều tra mới được!

“Thế nhưng là, “ Ngô Tú Mẫn khó xử địa nói, “Chỉ cần chúng ta vừa đi thăm điều tra, làm theo vẫn là đánh cỏ động rắn a!”

“Ừm... Ta suy nghĩ lại một chút...” Triệu Ngọc chìm mấy giây, lại hỏi, “Trước đó Tiểu Thôi nói đến cũng đúng, nếu như có thể xác định phạm vi, như vậy trước từ người mất tích vào tay đâu? Nhìn xem số 7 nữ thi có thể là ai? Chỉ cần mở ra thân phận của nàng, hung thủ liền không khó tìm được a?”

“Ừm... Cao pháp y bọn họ ngay tại sưu tập tư liệu, ta muốn...” Ngô Tú Mẫn nói, “Ít nhất phải chờ đến danh sách chế tác hoàn tất về sau, chúng ta mới có thể đi vào đi tra tìm a?”

“Đúng thế, bọn họ ngày mai mới bắt đầu tra đâu!” Thôi Lệ Châu dụi dụi con mắt, nói nói, “ lão đại a, nghe ta, vẫn là tranh thủ thời gian nghỉ ngơi đi thôi! Số 7 nữ thi sự tình, sớm tối có thể làm được!”

“Ừm...” Triệu Ngọc không để ý đến Thôi Lệ Châu, mà là nói với Ngô Tú Mẫn, “Ngô tỷ, ngươi cũng mệt mỏi, đem Bàng Trí Huy tư liệu cho ta nhìn một chút, ngươi liền đi nghỉ trước đi!”

“Tốt a!” Ngô Tú Mẫn đáp ứng một tiếng, căn dặn nói, “ ngươi cũng đừng quá muộn, ngày mai còn có một đống lớn sự tình chờ ngươi xử lý đâu!”

Triệu Ngọc gật đầu, Ngô Tú Mẫn cái này mới rời khỏi văn phòng.

Giờ phút này, trong văn phòng, liền chỉ còn lại có Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu hai người.

“Được rồi, Lệ Châu...” Triệu Ngọc quay đầu trở lại nhìn xem bạch bản nói nói, “ ngươi cũng nhanh đi ngủ đi! Nơi này không còn việc của ngươi!”

“A nha...” Thôi Lệ Châu duỗi lưng một cái, lắc đầu nói nói, “ không được, ta vẫn là ở chỗ này nhìn xem ngươi đi! Giúp ngươi đánh cái ra tay cái gì cũng tốt. Đúng, Miêu tỷ tỷ người đâu?”

“Còn tại Hạ Khẩu.” Triệu Ngọc cầm bút lên, tại bạch bản bên trên viết lấy cái gì, trả lời nói, “ ta để Miêu Anh ở lại nơi đó, nhìn xem Lâm Triêu Phượng đâu!”

“Lâm Triêu Phượng?” Thôi Lệ Châu quyệt miệng nghi vấn, “Chẳng lẽ... Ngươi hoài nghi nữ nhân kia cũng có vấn đề sao?”

“Một chút xíu đi, “ Triệu Ngọc thản nhiên nói nói, “ ngoại trừ có chút hoài nghi bên ngoài, cũng lo lắng Lâm Thừa Nghiệp còn có hậu thủ, cho nên, vẫn là đem Miêu Anh ở lại nơi đó, càng yên tâm hơn một chút! Ân... Hả?”

Ai ngờ, Triệu Ngọc chính nói với Thôi Lệ Châu lấy lời nói, trong ánh mắt, lại chợt phát hiện một cái trọng yếu đồ vật...

“Cái gì?” Thôi Lệ Châu dị thường cảnh giác, vừa nhìn thấy Triệu Ngọc đối bạch bản ngẩn người, nàng lập tức hỏi nói, “ thế nào, lão đại?”

“Cái này... Cái này vết tích... Có vấn đề a?” Triệu Ngọc vươn tay, chỉ hướng bạch bản bên trên dán số tấm hình.

“Vết tích?” Tò mò, Thôi Lệ Châu tranh thủ thời gian đi vào trước mặt xem xét, nhưng gặp trên tấm ảnh đều là những cái kia nặng nề âm trầm huyền quan!

“Những này vết tích...” Triệu Ngọc chỉ vào một tấm trong đó ảnh chụp nói nói, “ đều là Nhạc Vĩnh Niên bọn họ mở ra huyền quan thời điểm lưu lại! Bởi vì vách quan tài đặc biệt chìm, bọn họ thế nhưng là phí không ít khí lực!”

“Nha...” Thôi Lệ Châu đem ảnh chụp xem qua một lần, nói nói, “ không có có cái gì không đúng sức lực a? Thứ 7 miệng huyền quan phía trên không có cái mới xuất hiện vết tích, nói rõ Nhạc Vĩnh Niên đám người

xác thực không hề động qua. Cho nên, số 7 nữ thi rõ ràng cùng bọn họ không quan hệ mà!”

“Thế nhưng là...” Triệu Ngọc ngưng lông mày hỏi nói, “ ngươi có muốn hay không qua, Nhạc Vĩnh Niên bọn người là lợi dụng thuyền hàng cùng thang mây đến thực hiện mở quan tài! Nhưng nếu như số 7 nữ thi không phải bọn họ làm, như vậy số 7 huyền quan, như thế nào bị mở ra đây này?”

“A? Đúng thế? Ta làm sao không nghĩ tới chuyện này đâu?” Thôi Lệ Châu vò đầu, “Số 7 huyền quan vị trí tối cao, hơn 40 gạo đâu!”

“Mà lại, nếu như số 7 nữ thi thật là một vị sinh tại hơn ba mươi năm trước người, giả thiết nàng tử vong lúc là 16 tuổi, như vậy được bỏ vào huyền quan thời điểm, có lẽ còn là thế kỷ trước thập niên 90, “ Triệu Ngọc lại hỏi, “Lúc kia... Nơi đó có cái gì thang mây vận chuyển xe a?”

“Đúng thế!” Thôi Lệ Châu nhíu chặt lông mày, “Hung thủ kia, làm sao có thể làm đến đâu? Trừ phi... Trừ phi... Bọn họ tại trên núi cao đưa đi xuống, mang theo dưới thi thể đi, thế nhưng là... Vậy quá nguy hiểm a?”

“Đương nhiên!” Triệu Ngọc nói nói, “ ngươi phát hiện không có? Để đặt số 7 nữ thi hung thủ, cùng Nhạc Vĩnh Niên bọn họ gặp phải là cùng một nan đề, bọn họ không có khả năng tại ban ngày động thủ a!”

“Cái kia... Cái kia còn có cái gì có thể có thể đâu?” Thôi Lệ Châu càng phát ra nghi hoặc, “Mấu chốt là, Nhạc Vĩnh Niên bọn họ để đặt thi thể, là vì lừa gạt! Nhưng số 7 nữ thi đâu? Vì cái gì a?”

“Vì cái gì, ta không quá rõ ràng, nhưng là...” Triệu Ngọc nhìn xem ảnh chụp nói nói, “ hung thủ là làm sao đem số 7 nữ thi bỏ vào, ta nhưng không kém là mấy đã biết!”

“A? Lợi hại như vậy?” Thôi Lệ Châu vội hỏi, “Vậy liền đừng thừa nước

đục thả câu đi?”

“Không được a, không trang bức không phải lão tử phong cách a, ha ha...” Triệu Ngọc làm xấu cười một tiếng, chỉ vào huyền quan ảnh chụp hỏi nói, “ Tiểu Thôi, ngươi chú ý tới không có? Số 7 huyền quan mặc dù là 7 cỗ quan tài bên trong vị trí cao nhất, nhưng đây chính là từ dưới đi lên nhìn a!”

“Từ dưới đi lên?” Thôi Lệ Châu suy nghĩ, “Ngươi ý tứ, là hắn là từ trên nhìn xuống đi?”

“Thông minh, “ Triệu Ngọc vỗ tay phát ra tiếng, “Từ trên nhìn xuống, số 7 huyền quan, nhưng chính là cách vách núi gần nhất một ngụm!

“Ta cảm thấy, chính là bởi vì loại này đối đãi khoảng cách góc độ khác biệt, cái này mới tạo thành, Nhạc Vĩnh Niên bọn họ trước giải quyết cái khác 6 miệng huyền quan, từ đó lưu lại cái này thứ 7 cỗ quan tài sự thật!”

“Ừm... Thế nhưng là, ta vẫn là không hiểu a?” Thôi Lệ Châu nhíu mày.

“Lại nhìn những này lưu tại huyền quan bên trên mở quan tài vết tích, “ Triệu Ngọc lại nói, “Số 7 huyền quan bên trên không có cái mới xuất hiện vết tích, vết tích đã rất cũ kỷ, đúng không?

“Thế nhưng là, nếu như ngươi nhìn kỹ, liền sẽ phát hiện, tại mặt khác 6 miệng huyền quan phía trên, kỳ thật cũng có được một chút cổ xưa mở quan tài dấu vết!”

“Cái này ta biết, “ Thôi Lệ Châu vội nói, “Tám năm năm thời điểm, huyền quan không phải là bởi vì khoa khảo nguyên nhân, mở ra một lần sao? Tự nhiên là khi đó lưu lại đi?”

“Đúng vậy a, kỳ thật... Nếu như bài trừ những cái kia Nhạc Vĩnh Niên

bọn người lưu lại mới mẻ vết tích về sau, ngươi liền sẽ phát hiện, “ Triệu Ngọc chỉ vào ảnh chụp nói nói, “ cái khác 6 cỗ quan tài cổ dấu vết cũ, cùng số 7 quan tài cổ dấu vết cũ, đều là giống nhau a!”

“A! ?” Lần này, Thôi Lệ Châu rốt cục nghe rõ, dị thường kinh ngạc hô nói, “ ngươi... Ý của ngươi là, vấn đề nằm ở chỗ lần kia —— khoa học khảo sát bên trong! ! ?”

“Hừ hừ...” Triệu Ngọc mỉm cười, “Hiện tại biết, ta vì cái gì như vậy hoài nghi Bàng Trí Huy đi?”

Chương 1248: Trái ngược biểu lộ

“Chờ một chút, giống như... Giống như thời gian không đúng sao?” Sau khi kinh ngạc, Thôi Lệ Châu bỗng nhiên ý thức được một vấn đề, vội hỏi, “Trước ngươi không phải hoài nghi, người chết hắn là thế kỷ trước thập niên 90 bị hại sao? Huyền quan khai quật... Thế nhưng là những năm tám mươi sự tình a!”

“Đúng thế!” Triệu Ngọc mở ra bàn tay nói nói, “ ta trước đó liền là không để ý đến điểm này, cho nên mới không nghĩ tới một chút lên!

“Ta lúc ấy đầu cũng là mơ hồ, phạm vào một cái cấp thấp ăn khớp sai lầm.” Triệu Ngọc giải thích nói, “ ta nghe Cao pháp y nói, thiên hoa vắc xin chích ngừa là 82 năm trước sau hủy bỏ, liền cho rằng số 7 nữ thi chính là thập niên 80 ra đời người đâu!

“Kỳ thật, cái này căn bản là một cái tư duy chỗ nhầm lẫn! Số 7 nữ thi tuổi tác, rất có thể vượt xa khỏi tưởng tượng của chúng ta...”

“Nha... Ta tính toán a...” Thôi Lệ Châu bấm đốt ngón tay tính một cái, “Nếu như số 7 nữ thi là 85 năm mở quan tài thời điểm ra sự tình, như vậy... Giả thiết nàng ban đầu là 16 tuổi, cái kia nàng chẳng phải là... 69 năm người sống rồi? Chí ít cũng là thập kỷ 60 mạt...

“Ông trời của ta, cô bé này, nhanh 50 đều! ?”

“Cho nên, Bàng Trí Huy hiềm nghi quá lớn!” Triệu Ngọc trịnh trọng nói nói, “ chính hắn đều nói, trên vách đá mỗi tảng đá hắn đều rõ ràng, cơ hồ mỗi ngày đều chú ý tới huyền quan!

“Còn có, ta xem qua Bàng Trí Huy ghi chép, mặc dù có chút yêu vuốt mông ngựa, nhưng hắn bình thường làm người tính tình ôn hòa, nhưng huyền quan bị phát hiện vào cái ngày đó, hắn lại cùng lắp đặt cột điện đại sảo một trận, rất rõ ràng cùng tính cách không hợp, tám thành là trong lòng có quỷ a!”

“Kiểu nói này, thật đúng là!” Thôi Lệ Châu tiếp tra phân tích nói, “ hắn cực lực cản trở thi công, kỳ thật không phải lo lắng thi công sẽ ảnh hưởng huyền quan, mà là lo lắng trong quan tài treo trên vách đá bí mật, sẽ bị người bóc phát ra tới!

“Thật không nghĩ đến, lão thiên có mắt, nếu như không phải hắn cực lực cản trở, cột điện cũng sẽ không rơi xuống sơn nhai, đem nữ thi bạo lộ ra đi?”

“Còn có...” Triệu Ngọc lại nói, “ Bàng Trí Huy đúng lúc là Bàng thị gia tộc dòng dõi, vừa vặn phù hợp người hiềm nghi tiêu chuẩn, cái này cũng có một ít thật trùng hợp!

“Mặt khác, điểm trọng yếu nhất chính là, năm đó khoa khảo hiện trường, Bàng Trí Huy là toàn bộ hành trình tham dự, hắn đối huyền quan rõ như lòng bàn tay, hoàn toàn có năng lực hoàn thành để đặt thi thể sự tình!”

“Đúng vậy a!” Thôi Lệ Châu gật đầu, “Ta minh bạch ngươi vì cái gì lặp đi lặp lại cường điệu, hung thủ ưu tiên lựa chọn số 7 huyền quan chuyện!

“Nếu như người là Bàng Trí Huy bỏ vào, hắn rất có thể là lợi dụng đội khảo sát khoa học giàn giáo a, như vậy tự nhiên là hướng vị trí cao nhất số 7 trong quan tài treo trên vách đá thả ở?

“Bất quá... Đây cũng quá không thể tưởng tượng nổi...” Thôi Lệ Châu biểu lộ phức tạp nói nói, “ Bàng Trí Huy vậy mà lợi dụng khoa học khảo

sát cơ hội, hướng trong quan tài treo trên vách đá thả cái người chết đi vào!

“Số 7 nữ thi là bị người bóp chết, chiếu nhìn như vậy, người cũng là bị hắn giết chết đúng không? Gia hỏa này... Đơn giản... Biến thái đi...”

“Khả năng so ngươi nghĩ đến còn muốn biến thái!” Triệu Ngọc nói nói, “ huyền quan rõ ràng có khoa học không cách nào giải thích chống phân huỷ công hiệu, ta lo lắng, Bàng Trí Huy đem thi thể bỏ vào, là không phải là muốn làm cái gì nghiên cứu, muốn nghiệm chứng cái gì?”

“Là... Là đủ biến thái! Bất quá...” Thôi Lệ Châu bỗng nhiên vỗ tay nói nói, “ lão đại a, kiểu nói này, vấn đề là không phải trở nên đơn giản? Ầy, nữ thi có bị cường bạo vết tích, chỉ cần chúng ta đem Bàng Trí Huy DNA làm ra so với một cái, chẳng phải rõ ràng sao?”

“Ừm...” Triệu Ngọc chăm chú gật đầu, “Chứng cứ như thế trực tiếp, chúng ta cũng không cần thiết suy nghĩ gì tà môn ma đạo, ta cái này xin lệnh bắt, trước tiên đem Bàng Trí Huy cầm xuống rồi nói sau!”

“Đúng, là thật, không thể giả!” Thôi Lệ Châu hưng phấn đến ma quyền sát chưởng, “Nếu như DNA so đối mặt, Bàng Trí Huy liền không lời có thể nói! Lão đại, công việc này liền giao cho ta đi! Trước hừng đông sáng, cam đoan đem người tới phòng thẩm vấn!”

“Ừm...”

Triệu Ngọc khẽ gật đầu, thông qua phân tích của hắn, tình tiết vụ án hoàn toàn chính xác đã kinh biến đến mức sáng tỏ.

Bàng Trí Huy cùng Lâm Thừa Nghiệp tình huống khác biệt, bởi vì có trực tiếp chứng cứ tồn tại, hắn cũng không cần đến làm dùng cái gì bàng môn tả đạo, chỉ cần đem người bắt tới chính diện giao phong là được!

Thôi Lệ Châu tuân lệnh đi, Triệu Ngọc cũng là thoáng nhẹ nhàng thở ra, nếu như hung thủ thật liền là Bàng Trí Huy, vậy tương đương toàn bộ huyền quan án rốt cục có thể triệt để cáo phá...

Mà hắn cùng Miêu Anh, cũng có thể đi chuẩn bị Hoa Vân Sơn sự tình...

Bất quá nha...

Triệu Ngọc ngồi trên ghế uống một hớp, thừa dịp uống nước công phu, lại đem liên quan tới số 7 nữ thi sự tình tỉ mỉ địa suy nghĩ một lần.

Kết quả, lần này, hắn liền nghĩ tới một kiện chuyện quan trọng đến!

Đúng a...

Hắn chợt nhớ tới, làm cột điện đập trúng huyền quan về sau, thế nhưng là Bàng Trí Huy cái thứ nhất báo cảnh sát! Nếu như... Số 7 trong quan tài treo trên vách đá nữ thi, thật sự là hắn giết chết, hắn báo động... Sẽ như vậy tích cực sao?

Chuyện này, có phải hay không... Còn có khác ẩn tình?

Vẫn là...

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc đem trước đó hiện trường phát hiện án ghi chép tìm tìm được, vừa cẩn thận địa tra xét một lần.

Cùng ngày, bị cột điện đập trúng chính là số 5 huyền quan, nó vị trí tới gần vách núi ở giữa bộ vị.

Bởi vì bị nện Khai cái kia lỗ hổng hết sức rõ ràng, dù cho không cần kính viễn vọng, cũng có thể mơ hồ địa nhận ra bên trong có một con chân người!

Chính là bởi vì Bàng Trí Huy phi thường rõ ràng, trong quan tài treo trên vách đá hắn là không có cái gì, hắn mới lập tức báo cảnh sát!

Mà báo động về sau, tất cả huyền quan mở quan tài, cũng đều là từ Bàng Trí Huy chủ trì...

Bàng Trí Huy đối huyền quan chốt mở phương pháp rõ ràng thuần thục, cho nên, cảnh sát tại mở quan tài quá trình bên trong, cũng không có hao phí quá lớn khí lực, tận khả năng địa giảm bớt đối hiện hữu dấu vết phá hư.

Nếu như... Bàng Trí Huy một mực tâm hoài quỷ thai, hắn có thể làm được bỏ công như vậy sao?

Cái này tựa hồ...

Ai?

Bỗng nhiên, Triệu Ngọc lại nghĩ tới một việc, đã huyền quan nữ thi bị phát hiện thời điểm, Bàng Trí Huy toàn trường đều có tham dự, như vậy... Hắn khẳng định là gặp qua số 7 nữ thi dung nhan?

Lúc đó, mở quan tài nhân viên ngay đầu tiên cho nữ thi chụp hình, coi như Bàng Trí Huy không có tự mình xuống dưới mở quan tài, làm làm trọng yếu nhân viên tham dự, cũng hắn là gặp qua số 7 nữ thi ảnh chụp đi?

Như vậy...

Hắn lúc ấy... Là phản ứng gì đâu?

Kinh nghiệm nói cho Triệu Ngọc, người bị tình nghi phản ứng đầu tiên, thường thường là cực kỳ trọng yếu, tựa như lúc trước bọn họ đối Hàn Khoan áp dụng ném đá dò đường đồng dạng!

Nếu như hắn có thể nhìn thấy Bàng Trí Huy lần thứ nhất nhìn thấy số 7 nữ thi lúc biểu lộ phản ứng, có lẽ liền có thể làm ra trọng yếu phán đoán.

Biểu lộ... Phản ứng...

Triệu Ngọc tìm kiếm một cái tư liệu, lúc này mới bỗng nhiên nghĩ đến, huyền quan nữ thi bị phát hiện thời điểm, huyện cục cảnh sát và văn vật cục nhân viên, đều là có toàn bộ hành trình thu hình lại! Mà lại, máy quay phim không chỉ một đài.

Nếu như Triệu Ngọc đem những này thu hình lại cẩn thận tra nhìn một chút, nói không chừng, tìm đến Bàng Trí Huy ngay lúc đó biểu hiện tới.

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian bật máy tính lên, đăng nhập đến cảnh sát nội bộ trang web bên trong đi, rất nhanh liền tìm được cùng ngày thu hình lại video.

Sau đó, hắn liền ngồi tại máy tính trước mặt, theo thứ tự mở ra những video này, bắt đầu tìm kiếm lên cùng ngày Bàng Trí Huy ống kính tới.

Bởi vì tại cùng ngày khai quật làm việc bên trong, Bàng Trí Huy thuộc về nhân vật trọng yếu, cho nên video vừa mở ra không lâu, Triệu Ngọc liền tìm được rất nhiều liên quan tới Bàng Trí Huy ống kính.

Nhưng mà, làm Triệu Ngọc tử quan sát kỹ xong những này ống kính về sau, lông mày lại chăm chú nhíu lại.

Không đúng lắm a...

Triệu Ngọc nghi ngờ chép miệng, hắn làm sao cũng không nghĩ ra, Bàng Trí Huy biểu lộ, vậy mà cùng chính mình tưởng tượng đến mức hoàn toàn —— không giống! !

Chương 1249: Vẫn là mấu chốt

Dựa theo tình huống bình thường, nếu như số 7 nữ thi thật sự là Bàng Trí Huy giết chết, đồng thời bỏ vào huyền quan, như vậy hắn tại huyền quan khai quật hiện trường biểu hiện, chí ít sẽ có vẻ bứt rứt bất an, lo nghĩ lo lắng hoặc hoảng hốt thất thần mới đúng.

Thế nhưng là, để Triệu Ngọc ngạc nhiên là, tại hiện trường thu trong màn ảnh, Bàng Trí Huy chẳng những không có biểu hiện ra cái gì khẩn trương, ngược lại hiện ra một loại khó mà miêu tả hưng phấn, vui sướng, thậm chí là đắc ý thần sắc!

Không nên nha...

Coi như số 7 nữ thi cùng Bàng Trí Huy không có quan hệ, hắn hưng phấn ngược lại là có thể lý giải, nhưng càng nhiều, hắn là hiếu kỳ, buồn bực cùng không thể tưởng tượng nổi mới đúng chứ?

Vì cái gì... Huyền quan nữ thi bị phát hiện, hắn ngược lại sẽ cảm thấy vui sướng cùng đắc ý đâu?

Chậc chậc...

Ngay tại Triệu Ngọc vì thế cảm thấy nghi ngờ thời điểm, trong não hệ thống bỗng nhiên lóe lên.

A?

Triệu Ngọc giật nảy mình, vội vàng mở ra quan sát, lúc này mới thình

lình phát hiện, lần này “Khôn càn” cư nhưng đã kết thúc!

Lần này, hắn đạt được 408% cao độ hoàn thành, một hơi thu được 30 kiện đạo cụ ban thưởng, trong đó có đặc cấp đạo cụ 3 kiện, cấp một đạo cụ 12 kiện...

... Hoàn thành?

Nhưng mà, đối với kỳ ngộ kết thúc, Triệu Ngọc lại hiển nhiên không có chuẩn bị sẵn sàng, hắn coi là, ít nhất phải chờ đến số 7 nữ thi vấn đề giải quyết, toàn bộ huyền quan án toàn bộ hoàn tất mới tốt?

Lần trước “Khôn càn” quẻ thế nhưng là kéo dài suốt ba ngày đâu, mà lần này lại mới vừa vặn hai ngày, liền tuyên bố kết thúc rồi?

Cứ việc 408% độ hoàn thành đã không thấp, nhưng cùng lần trước “Khôn càn” quẻ, còn là có chênh lệch không nhỏ.

Làm sao...

Triệu Ngọc không thể không thất vọng nghĩ đến, có phải hay không liên quan tới số 7 nữ thi điều tra, mình xuất hiện bất công rồi?

Vẫn là... Hệ thống tại oán trách mình, cái kia để Lâm Thừa Nghiệp cung khai thủ đoạn quá mức hèn hạ? Mình lại làm chuyện xấu?

Nếu như “Khôn càn” quẻ lại tiếp tục một ngày, có thể hay không đạt được càng nhiều ban thưởng đâu?

Thất vọng thời điểm, Triệu Ngọc phát hiện, hệ thống cùng lần trước đồng dạng, tại “Khôn càn” quẻ kết thúc về sau , đồng dạng xuất hiện một cái đông lạnh 72 giờ nhắc nhở, sau đó trong hệ thống ương Khai quẻ khu vực biến thành một mảnh màu xám, điểm bất động.

Quả nhiên đông lạnh...

Cứ như vậy, tiếp xuống vụ án, liền không thể Khai quẻ...

Tốt a, tốt a!

Dù sao cũng không phải là lần đầu tiên, ngắn gọn thất vọng qua về sau, Triệu Ngọc rất nhanh liền khôi phục lòng tin. Hắn thật sâu minh bạch, phá án sát lại vẫn là mình ngạnh thực lực, Khai quẻ chỉ là một loại công cụ phụ trợ mà thôi!

Thế là, Triệu Ngọc đem mới lấy được đạo cụ xem một lần về sau, liền lập tức điều chỉnh tâm tính, lại một lần nữa đầu nhập vào số 7 nữ thi án phân tích bên trong...

...

Năm tiếng đồng hồ về sau, trời đã sáng choang, Triệu Ngọc tại Hùng Văn Đống đám người dẫn đầu dưới, đi tới phòng thẩm vấn bên cạnh nghe lén thất bên trong.

Cách đơn mặt pha lê, có thể nhìn thấy vừa mới bị mang vào phòng thẩm vấn Bàng Trí Huy, vẫn ở vào một loại mộng bức trạng thái.

“Cảnh sát, ta không rõ... Các ngươi đây là... Làm cái gì vậy a?” Bàng Trí Huy từ chưa từng vào cục cảnh sát phòng thẩm vấn, cảm giác được bầu không khí không đúng hắn, lúc này vội vã cuống cuồng địa hỏi nói, “ cái này. . . Trong này, không có cái gì hiểu lầm a?”

Phụ trách chủ thẩm Bàng Trí Huy, chính là kinh nghiệm phong phú Ngô Tú Mẫn.

Ngô Tú Mẫn cũng không có trả lời vấn đề của hắn, mà là đi vào trước mặt của hắn, vung tay ném cho hắn một tấm hình. Trên tấm ảnh, rõ ràng

là cỗ kia số 7 nữ thi!

“A? Cái này. . .” Bàng Trí Huy càng thêm được vòng, vội hỏi, “Đây không phải trong quan tài treo trên vách đá thi thể sao? Ngài... Đây là ý gì a?”

“Ta hỏi ngươi, “ Ngô Tú Mẫn đem hai tay trụ trên bàn, uy nghiêm địa uống hỏi nói, “ ngươi có biết hay không trên tấm ảnh người này?”

“A? Cái gì...” Bàng Trí Huy mồ hôi lạnh ứa ra, tranh thủ thời gian lắc đầu đáp nói, “ ta không biết a! Từ... Cho tới bây giờ chưa thấy qua!”

“Hừ, còn dám giảo biện!” Ngô Tú Mẫn nói nói, “ chúng ta bây giờ đã chứng thực, từ trong quan tài treo trên vách đá phát hiện số 7 nữ thi, thuộc về Vũ Thanh huyện nơi đó Bàng thị gia tộc! Mà ngươi cũng là Bàng thị gia tộc thứ 7 đời truyền nhân, ngươi còn nói không biết nàng sao?”

“A? Bàng thị gia tộc...” Bàng Trí Huy cao cao nhíu mày, cẩn thận nhìn thoáng qua nữ thi, nói nói, “ ta đích xác là thứ 7 đời truyền nhân, nhưng là... Ta thật không biết nữ nhân này a?

“Nếu là nhận biết, ta làm sao có thể giấu diếm không báo đâu? Nha... Ta nhớ ra rồi...” Hắn tranh thủ thời gian giải thích, “Chúng ta Bàng thị gia tộc là đại gia tộc, trải rộng toàn bộ Phúc Lai tỉnh, người có nhiều lắm, làm sao có thể toàn đều biết đâu?”

“Bàng Trí Huy, “ Ngô Tú Mẫn nặng nề mà hô một cuống họng, nói nói, “ chúng ta tại số 7 nữ thi móng tay bên trong phát hiện người bị tình nghi da mảnh tổ chức, đã rút ra đến hữu hiệu DNA!

“Hiện tại cho ngươi một cái cơ hội tốt nhất, nếu như ngươi tại xét nghiệm kết quả so với trước đó thành thật khai báo, chúng ta có thể cho ngươi theo tự thú nhận tội, từ nhẹ xử lý!

“Nhưng nếu như ngươi vẫn trong lòng còn có may mắn, khăng khăng giấu diếm, chờ xét nghiệm kết quả vừa ra tới, ngươi liền lại không có cơ hội!”

“A?” Bàng Trí Huy dọa đến toàn thân run rẩy, vội vàng khoát tay giải thích, “Cảnh sát đồng chí, các ngươi... Các ngươi nhưng không nên nói lung tung a! Ta... Ta phạm tội gì đến cùng? Ta... Ta thật không biết...

“Nha...” Hắn rốt cuộc hiểu rõ, vội vàng nói, “Các ngươi có phải hay không hoài nghi, cái này cái gì số 7 nữ thi có liên quan tới ta a? Không có... Thiên chân vạn xác, ta có thể thề với trời, cùng ta không có nửa xu quan hệ a!”

“Thật sao?” Ngô Tú Mẫn chăm chú quan sát đến Bàng Trí Huy rất nhỏ phản ứng, lúc này mới ngồi xuống, đem cảnh sát hoài nghi hắn nguyên nhân, tất cả đều nói ra.

Nhưng mà, sau khi nghe xong, Bàng Trí Huy cả người mộng đến lợi hại hơn.

“Cảnh sát, cảnh sát... Làm sao có thể chứ?” Hắn chỉ vào ảnh chụp nói nói, “ ta tận mắt nhìn thấy, trong quan tài treo trên vách đá thi thể, đều là mười mấy tuổi tiểu cô nương. Nhưng ngươi lại nói, số 7 nữ thi là thập niên sáu mươi thời kì cuối người sống, chỉ so với ta nhỏ 5 tuổi, cái này. . . Cái này không quá có thể hiểu được a!

“Còn có, ta nếu là thật giết người, cũng sẽ không hướng trong quan tài treo trên vách đá thả a...”

Ngay tại Bàng Trí Huy đau khổ giải thích thời điểm, nghe lén thất bên này đại môn bỗng nhiên bị người đẩy ra, Tằng Khả vội vã địa chạy vào, nói với Triệu Ngọc:

“Tổ trưởng, Cao pháp y bên kia gửi thư, vẻn vẹn làm một cái sơ bộ so với liền loại bỏ, Bàng Trí Huy DNA, cùng số 7 nữ thi trên thân phát hiện người hiềm nghi DNA cũng không ăn khớp!”

“A...” Thôi Lệ Châu lập tức vô cùng thất vọng, “Nguyên lai... Không phải hắn a! Chúng ta tối hôm qua đoán được như vậy cao hứng bừng bừng, làm sao... Tại sao có thể như vậy...”

“Ừm... Triệu cảnh sát, “ một bên Hùng Văn Đống vội vàng nghĩ kế nói, “ nếu không... Chúng ta đem số 7 nữ thi ảnh chụp tuyên bố ra ngoài đi! Vũ Thanh huyện cứ như vậy lớn, hắn là rất nhanh liền có thể thu đến phản hồi!”

“Không được! Lần này, là thật không được!” Triệu Ngọc nghiêm túc nói, “Nếu như số 7 nữ thi thật sinh tại thập kỷ 60, chúng ta liền càng không thể tự tiện tuyên bố ảnh chụp! Quan hệ trọng đại, thậm chí có khả năng sinh ra quốc tế ảnh hưởng a!”

“Cái kia...” Tằng Khả nhìn thoáng qua trong phòng thẩm vấn tình hình, vội nói, “Ta hiện tại có phải hay không đi nói cho Ngô tỷ một tiếng? Bàng Trí Huy không cần tái thẩm đi?”

“Không được!” Ai ngờ, Triệu Ngọc bỗng nhiên từ trên mặt bàn quơ lấy một chồng tư liệu, một mặt đi ra ngoài cửa, một mặt trịch địa hữu thanh địa nói nói, “ coi như Bàng Trí Huy không phải tội phạm giết người, nhưng hắn vẫn là chúng ta phá án —— nhân vật mấu chốt! !”

Chương 1250: Khả nghi mục tiêu

“Bàng hội trưởng, ngươi yên tâm, “ trong phòng thẩm vấn, Triệu Ngọc một mặt uy nghiêm địa nói với Bàng Trí Huy, “Không có xác thực chứng cứ, chúng ta là tuyệt đối sẽ không oan uổng ngươi! Cho nên, còn hi vọng ngươi có thể hảo hảo phối hợp chúng ta, nếu như ngươi có thể trợ giúp chúng ta đem hung phạm tìm ra, không liền có thể trả lại ngươi trong sạch sao?”

“Triệu thần thám a, ta biết ngươi phá qua nhiều như vậy đại án trọng án, ngươi danh khí rất lớn...” Bàng Trí Huy sắp khóc, tranh thủ thời gian xông Triệu Ngọc thở dài nói, “ ta thật chưa từng giết người a, ngươi yên tâm, chỉ cần ta biết, ta nhất định nói, nhất định nói!”

“Ừm, vậy là tốt rồi...” Triệu Ngọc thỏa mãn gật đầu, nói nói, “ Bàng hội trưởng, ta nghĩ đến nặng hỏi một chút, ban đầu ở 85 năm khai quật huyền quan thời điểm, đến cùng là cái tình huống như thế nào? Đại khái hết thảy có bao nhiêu người tham dự qua lần kia khai quật?”

“Ừm... Ai u...” Bàng Trí Huy vò đầu nhớ lại rất lâu, lúc này mới chăm chú hồi đáp, “Đây chính là có nhiều lắm, tỉnh thị cấp cục văn hóa khảo cổ, nhà bảo tàng, nhân viên thi công, còn có một số đến từ cái khác địa khu chuyên gia học giả, ký giả truyền thông loại hình, còn không phải có cái hai, ba trăm người dáng vẻ sao?”

“Nha...” Triệu Ngọc nghĩ nghĩ, lại hỏi, “Nếu như ta muốn biết những người này xác thực danh sách, ngươi có thể giúp ta tìm tới sao?”

“Hẳn là... Hẳn là không thể nào a?” Bàng Trí Huy nói nói, “ thời điểm

đó quản lý không biết tại như thế nghiêm ngặt, giống như không có cái gì danh sách loại hình. Nha... Chúng ta cấp bậc là thấp nhất, nếu như ngài nghĩ muốn hiểu rõ, chỉ sợ đạt được cấp tỉnh đơn vị đi hỏi một chút!

“Bất quá, theo ta được biết, năm đó người đề xuất, hiện tại đã không tại nhân thế đều...”

“Không sao, cái này không phải trọng điểm!” Triệu Ngọc khoát tay, lại hỏi, “Ta chỉ muốn biết, huyện các ngươi cấp một đơn vị tham gia nhân viên, ngươi còn tại có thể có nhớ không?”

“Ừm... Ta lúc ấy cũng liền 20 đến tuổi...” Bàng Trí Huy đáp nói, “ chúng ta đơn vị, miễn cưỡng còn có thể nhớ kỹ mấy cái, nhưng bên ngoài đơn vị liền không nói được rồi!”

“Tốt!” Triệu Ngọc nói nói, “ chờ một lúc, ngươi đem ngươi nhớ kỹ người tất cả đều cho ta viết xuống đến, viết càng kỹ càng càng tốt!”

“Nha... Tốt! Ân...” Bàng Trí Huy là cái thiện về suy nghĩ người, lúc này nhịn không được hỏi nói, “ Triệu thần thám, ta làm sao nghe ngài ý tứ này... Hung thủ là không phải ngay tại lần kia đội khảo sát khoa học bên trong a?”

“Đúng!” Triệu Ngọc thẳng thắn địa gật đầu nói, “Nếu như trừ bỏ huyền quan bên trên mới mẻ nạy ra ngấn, 7 cỗ quan tài cổ dấu vết cũ là hoàn toàn nhất trí, cái này đã nói lên, để đặt số 7 nữ thi người, rất có thể lợi dụng lần kia khoa học khảo sát!”

“Thế nhưng là Triệu thần thám, khác đều tốt giải thích, nhưng chúng ta là làm nghiên cứu khoa học, thi thể kia... Làm sao có thể không hủ bại đâu? Nếu như là 85 năm bỏ vào, 33 năm còn sinh động như thật sao?” Bàng Trí Huy vẫn không chịu tin tưởng.

“Cái này không cần ngươi quan tâm!” Triệu Ngọc nói nói, “ cũng là bởi

vì thi thể không có hư thối, mới đem ta trước đó phán đoán đánh cho phá thành mảnh nhỏ! Cho nên, ngươi chỉ cần giúp ta hồi ức một cái, năm đó khai quật huyền quan đội khảo sát khoa học bên trong, có cái gì nhân vật khả nghi liền tốt!”

“Nhân vật khả nghi... Cái này sao...” Bàng Trí Huy lại bắt đầu cẩn thận nhớ lại nói, “Năm đó khai quật hiện trường, là sấm to mưa nhỏ, nhất là làm mọi người phát hiện 7 miệng trong quan tài treo trên vách đá tất cả đều rỗng tuếch về sau, thật nhiều người liền ngay tại chỗ giải thể...

“Lúc ấy... Lúc ấy...” Hắn dùng sức vò đầu, đau khổ hồi ức, “Chúng ta làm đơn giản một chút thu thập làm việc, sau đó liền đem vách quan tài đắp lên...

“Đúng thế... Ta lờ mờ còn có cái ấn tượng, nắp hòm thời điểm, tỉnh thị cấp đơn vị người tất cả đều đi, chỉ còn lại có chúng ta mấy cái huyện đơn vị nhân viên công tác, còn có vì số không nhiều mấy cái nhân viên thi công...

“Nếu quả thật có vấn đề, vậy cũng chỉ có thể từ trong những người này xuất hiện...”

“Nói như vậy, đóng hòm thời điểm, ngươi chí ít ở đây rồi?” Triệu Ngọc hỏi một câu.

“Đúng vậy, cái này nhớ không tệ!” Bàng Trí Huy nói nói, “ ta còn tự thân xuống dưới động thủ hỗ trợ đâu!

“Ừm... Chỉ bất quá... Số 7 huyền quan, giống như không phải ta đóng quan tài, nhưng mỗi một cái quan tài đóng hòm thời điểm, đều có người làm ghi chép, ngay trước nhiều người như vậy, cũng không khả năng bị người động tay chân gì a?”

“Nếu có người thừa cơ hướng số 7 trong quan tài treo trên vách đá để

đặt thi thể, nhất định sẽ không ở ban ngày hành sự...” Triệu Ngọc phân tích nói, “ chỉ có thể ở ban đêm! Mà lại, chỉ có thể ở đóng hòm về sau! Bàng hội trưởng, ngươi còn nhớ rõ, đóng hòm về sau, giàn giáo cùng xe cáp là lập tức hủy đi sao?”

“Ai u, ai u!” Ai ngờ, làm Triệu Ngọc nâng lên cái này khâu thời điểm, Bàng Trí Huy bỗng nhiên giống chọi gà thân thẳng cổ, trừng to mắt nói nói, “ Triệu cảnh sát, Triệu cảnh sát... Ta giống như... Ta tốt muốn biết người hiềm nghi là ai!”

“Ồ? Là ai?” Triệu Ngọc kinh ngạc, cái khác nhân viên cảnh sát cũng là rất là hưng phấn.

“Không... Không phải là Tưởng Dũng cái kia cái tiểu tử làm a?” Bàng Trí Huy nói xong cái này rõ ràng chi tiết, đầu lại bỗng nhiên thấp xuống.

“Tưởng Dũng?” Triệu Ngọc hỏi nói, “ người này là ai?”

“Là ta một cái không ra năm phục thân thích, chúng ta đều là Bàng thị gia tộc hậu nhân!” Bàng Trí Huy giới thiệu nói, “ năm đó khai quật huyền quan thời điểm, cần phải có mấy cái có kinh nghiệm nhân viên thi công, Tưởng Dũng chính là một cái trong số đó.

“Bởi vì có quan hệ thân thích, cho nên đối với hắn có chút ấn tượng.

“Ừm... Tưởng Dũng so với ta nhỏ hơn cái một tuổi hai tuổi, cao trung bỏ học về sau, một mực tại kiến trúc công trường làm việc, không biết nguyên nhân gì, một lần kia khai quật huyền quan, hắn cũng tham gia!

“Mấu chốt nhất là...” Bàng Trí Huy nói nói, “ bởi vì hắn có cánh tay khí lực, người cũng tuổi trẻ, cho nên từ dựng giàn giáo, đến thừa ngồi xe cáp rủ xuống hàng, lại đến mở quan tài nắp hòm, hắn từ đầu đến cuối đều là thi công đội chủ lực nhân viên!

“Ngài vừa rồi vừa nhắc tới giàn giáo, ta mới nhớ tới...” Bàng Trí Huy nói nói, “ lúc trước bởi vì 7 miệng trong quan tài treo trên vách đá không thu hoạch được gì, cho nên chúng ta khoa khảo nhiệm vụ chỉ có thể coi là sớm hoàn thành, mà đóng hòm vào cái ngày đó, sắc trời liền đã không còn sớm...

“Ta xa vời còn có thể nhớ kỹ, giàn giáo cũng không phải là hiện trường liền bị lập tức dỡ bỏ, hình như là quá rồi một hai ngày dáng vẻ... Cụ thể ấn tượng cũng đã nói không rõ ràng, liên quan tới đóng hòm sau kết thúc làm việc, ta không có tham dự!

“Nhưng là... Tưởng Dũng cùng hắn nhân viên tạp vụ nhóm, hắn là một mực chằm chằm đến cuối cùng!”

“Tưởng Dũng...” Triệu Ngọc phân biệt rõ một cái cái tên này, lại hỏi, “Bàng hội trưởng, người này, ngươi bây giờ còn có liên hệ sao?”

“Có a, có a...” Bàng Trí Huy nói nói, “ bây giờ tại cục thủy lợi làm bảo an đâu! Trước mấy ngày còn từ tiệc cưới bên trên thấy qua đâu!”

Nghe đến lời này, Triệu Ngọc vội vàng xông đơn mặt pha lê đánh một thủ thế, Nhiễm Đào lập tức lĩnh ngộ, lập tức lôi kéo Hùng Văn Đống đội trưởng tiến đến bắt người đi...

“Bàng hội trưởng, ngươi mới vừa nói, ngoại trừ Tưởng Dũng bên ngoài, hắn còn có một đám nhân viên tạp vụ, “ Triệu Ngọc lại hỏi, “Cụ thể có mấy cái, ở trong đó, còn có ngươi nhận biết không có?”

“Cũng không nhận ra, hết thảy có sáu bảy dáng vẻ, lúc ấy đều rất trẻ!” Bàng Trí Huy nói đạo, “Không sao, các ngươi đem Tưởng Dũng tìm đến hỏi một chút, hắn nên biết!

“Ai u...” Hắn có chút ít lo lắng địa nhắc tới nói, “ chỉ mong... Không phải cái kia tiểu tử làm a? Tưởng Dũng thật đàng hoàng một người, bình

thường không thế nào thích nói chuyện, hắn là sẽ không làm giết người sự tình đi...”

“Cái kia... Hắn hiện tại gia đình tình huống như thế nào?” Triệu Ngọc lại hỏi.

“Cũng là bởi vì không thích nói chuyện, người lúc đầu dáng dấp rất tráng rất tốt, nhưng bây giờ vẫn là già một người độc thân đâu! Lúc tuổi còn trẻ giống như nói qua mấy cái, nhưng đều không có thành... Hắn là đối phương chê hắn quá khó chịu a?”

“Nha... Thế mà một mực không có kết hôn...” Triệu Ngọc trầm tư một chút, càng phát ra cảm giác cái này Tưởng Dũng càng thêm khả nghi...

Chương 1251: Cô nãi nãi

“Bàng hội trưởng...” Tại ngẫm nghĩ một phen về sau, Triệu Ngọc lại chỉ vào số 7 nữ thi ảnh chụp hướng Bàng Trí Huy hỏi nói, “ chúng ta bây giờ đã chứng thực, số 7 nữ thi cùng ngươi cùng là Bàng thị gia tộc hậu nhân, mà lại cũng là thứ 7 đời hoặc thứ 8 đời con cháu...

“Như vậy, ngươi hảo hảo suy nghĩ một chút, ngươi trước kia nghe chưa nghe nói qua, nhà ai nữ nhi đột tử, hoặc là mất tích tin tức?” Triệu Ngọc nhắc nhở nói, “ mà lại... Liền là tại khai quật huyền quan lúc kia?”

“Ừm... Ai?” Ai ngờ, nghe được Triệu Ngọc nhắc nhở, Bàng Trí Huy cổ thế mà lần nữa thân thẳng, hưng phấn mà nói nói, “ Triệu thần thám, ta mặc dù không biết số 7 nữ thi sự tình, nhưng là, có người nhưng có thể biết a!”

“Ai?” Triệu Ngọc nhãn tình sáng lên.

“Nhà ta đại cô nãi nãi, “ Bàng Trí Huy nghiêm túc nói, “Nàng nhưng có thể biết!”

“A? Ngươi còn có đại cô nãi nãi?” Triệu Ngọc kinh ngạc, “Bao nhiêu tuổi cao minh?”

“Không phải, không phải... Là bọn nhỏ đại cô nãi nãi!” Bàng Trí Huy giải thích.

“Ngươi bọn nhỏ đại cô nãi nãi...” Triệu Ngọc nhíu mày, “Không liền là của ngươi đại cô sao?”

“Đúng, đúng!” Bàng Trí Huy vội vàng đỏ mặt gật đầu, “Nói như vậy quen thuộc, không có ý tứ, không có ý tứ...

“Ta đại cô lúc còn trẻ trong gia tộc quản qua sự tình, về sau còn làm qua bà mối, người đưa ngoại hiệu Tiểu Linh thông, a, không là,là vạn sự thông! Đối trong tộc tộc bên ngoài đạo lí đối nhân xử thế, gọi là một cái rõ như lòng bàn tay!

“Cảnh sát, cái giờ này, nàng lão nhân gia chính luyện công buổi sáng đâu!” Bàng Trí Huy nhìn xem đồng hồ nhắc nhở nói, “ không bằng, ta gọi điện thoại cho nàng, hỏi một chút đi?”

Nghe thấy lời ấy, Triệu Ngọc lập tức gật đầu, Ngô Tú Mẫn mau đem Bàng Trí Huy điện thoại cầm tới.

Điện thoại kết nối đến phi thường thuận lợi, vì để cho đám người nghe cái cẩn thận, Bàng Trí Huy còn mở ra miễn đề.

“Đại cô a, luyện thần a?” Bàng Trí Huy hướng về phía điện thoại hỏi, “Có chuyện gì, còn phải phiền phức ngài giúp một chút a, ngài bị liên lụy hồi ức một cái, thế kỷ trước thập niên 80 thời điểm, chúng ta gia tộc bên trong, có hay không nhà ai nữ hài tử bất hạnh đột tử, hoặc mất tích qua a?”

“A? Ngươi hỏi cái này làm gì?” Lão thái thái không rõ ràng cho lắm, lầm bầm lầu bầu nói nói, “ ta hôm nay ngay tại học một cái mới tư thế đâu!”

“Thái Cực Quyền, Thái Cực Quyền!” Bàng Trí Huy tranh thủ thời gian hướng đám người giải thích, sau đó lớn tiếng hỏi, “Hắn cô nãi nãi a! Chuyện này rất sốt ruột, can hệ trọng đại, ngươi suy nghĩ thật kỹ, 85 năm tả hữu... Cái kia là một cái mười sáu mười bảy tuổi nữ hài tử!”

“Nha... 85 năm tả hữu...” Lão thái thái chăm chú nhớ lại một cái, nói nói, “ ngươi nói, không phải Bàng nhị lưu tử gia khuê nữ a?”

“A? Bàng nhị lưu tử...” Chúng người không lời.

“Bàng nhị lưu tử nhà nữ nhi, liền là khi đó bị người bắt cóc, lúc ấy liền là mười sáu mười bảy dáng vẻ!” Lão thái thái nghiêm túc nói, “Cái này không về sau lên trung ương đài tìm người chuyên mục, mới cho tìm trở về sao? Cho người khác sinh bốn đứa bé đều... Ngươi không thấy cái kia một tập a, ai u, thấy mắt của ta nước mắt ào ào a...”

“Không phải, không phải...” Bàng Trí Huy mặt mũi tràn đầy là mồ hôi, “Ta hỏi cái này một cái, đến nay không có tìm được! Cô nãi nãi, xin nhờ, ngươi suy nghĩ thật kỹ... Liền là chúng ta Bàng thị gia tộc thứ 7 đời hoặc thứ 8 đời, một cái mười sáu mười bảy tuổi nữ hài tử, tại 85 năm tả hữu mất tích hoặc là đột tử... Thế nào, có ấn tượng không?”

“Ừm... Xa như vậy, ta phải ngẫm lại a...” Lão thái thái nhớ lại một cái, nói nói, “ ta trong ấn tượng, còn giống như thật đã nghe qua chuyện như vậy... Nhưng là, cụ thể là ai nhà, có chút không nhớ nổi!

“Như vậy đi, ngươi đại cô phụ đi nhà xí, “ lão thái thái nói nói, “ chờ hắn trở về, ta hỏi một chút hắn... Ân... Ân. . . chờ một chút, chớ cúp, chớ cúp... Ngươi đại cô phụ trở về...”

Nghe trong điện thoại một trận ồn ào, mọi người tại đây không khỏi hơi có vẻ xấu hổ.

Tiếng ồn ào một mực kéo dài mấy chục giây, trong loa lúc này mới lần nữa truyền đến lão thái thái thanh âm: “Đúng rồi, đúng, vẫn là ngươi đại cô phụ lợi hại!

“Tiểu Bàng a, đừng nói, thật là có chuyện như vậy!” Lão thái thái điều chỉnh một cái, lớn tiếng nói nói, “85 năm thời điểm, Biện gia hoàn toàn

chính xác có cái nha đầu mất tích, nói cho ngươi niên kỷ không sai biệt lắm!”

“Đúng... 17 đều!” Trong điện thoại truyền tới một nam nhân bổ sung, hiển nhiên là Bàng Trí Huy đại cô phụ.

“Ồ? Biện gia?” Bàng Trí Huy nhíu mày.

“Đúng thế, đó là ngươi hai lão tổ tông cái kia chi nhánh bên trên, “ lão thái thái giải thích nói, “ bởi vì không có nhi tử, về sau đổi họ thị, một nhà họ Biện, một nhà họ Tưởng, nhưng bọn hắn cũng đều là chính tông Bàng thị thành viên gia tộc!”

A?

Nghe được thuyết pháp này, đám người không khỏi khẽ giật mình. Vừa rồi Bàng Trí Huy nâng lên Tưởng Dũng, chính là tưởng họ Bàng thị thành viên gia tộc.

Chẳng lẽ...

“Theo lý thuyết, cùng nhà ta là đi rất xa, nhưng thập niên 80 lúc ấy...” Lão thái thái tiếp tục nói, “Biện gia mấy cái huynh đệ, cùng ngươi cô phụ đều tại một cái nhà máy đi làm, cho nên ngươi cô phụ nghe nói qua chuyện này!”

“Đúng, Biện lão tam nhà ta gọi Biện Quốc Khánh, “ hắn đại cô phụ bổ sung nói, “ liền là nhà bọn hắn khuê nữ, tại tám mấy năm thời điểm mất tích!”

“A? Biện Quốc Khánh?” Bàng Trí Huy vò đầu hồi ức, “Chưa nghe nói qua a! Đại cô phụ, ngươi có thể hay không lại nói chi tiết một chút đây?”

“Ừm... Ta ngẫm lại a...” Đại cô phụ nhớ lại một cái, nói nói, “ Biện

Quốc Khánh có một trai một gái, khuê nữ mất tích năm đó là 17 tuổi, ngay tại tan học trên đường mất tích!

“Lúc ấy, Biện gia phát động nhà máy công nhân, đầy khắp núi đồi địa đi đi tìm, ta cũng giúp đỡ đi tìm đâu! Nhưng chính là sống không thấy người chết không thấy xác!”

“Vì cái gì... Vì cái gì không báo động đâu?” Bàng Trí Huy vội hỏi.

“Báo động? Báo a...” Đại cô phụ nói nói, “ cảnh sát đương nhiên cũng giúp đỡ đã tìm, nhưng cuối cùng vẫn không có kết quả!”

“Cái kia... Lại sau đó thì sao?” Bàng Trí Huy không yên tâm hỏi, “Cũng đừng cùng Bàng nhị lưu tử nhà khuê nữ giống như, lại bị tìm được!”

“Không có, không có, hắn không có!” Đại cô phụ khẳng định nói, “Biện Quốc Khánh một nhà có thân thích tại Malaysia, về sau không bao lâu liền dọn đi rồi! Chúng ta mặc dù không có liên hệ, nhưng chưa từng nghe nói, hắn khuê nữ tìm tới tin tức!”

Bàng Trí Huy đại cô phụ còn ở trong điện thoại nói, nghe lén thất bên này Tằng Khả sớm đã thông qua máy tính tiến vào hệ thống, bắt đầu lục soát tài liệu tương quan...

“Cái kia... Nhà hắn hài tử tên gọi là gì, ngươi còn có thể nhớ tới sao?” Bàng Trí Huy lại hỏi, “Còn có, có thể nhớ tới cụ thể mất tích thời gian sao?”

“Không có, nhà máy lúc ấy hơn một ngàn lỗ hổng người đâu! Nếu không phải là bởi vì có quan hệ thân thích, ngay cả nhận biết cũng không nhận ra, làm sao có thể biết nữ nhi của hắn danh tự đâu? Giống như... Thấy cũng chưa từng thấy qua...” Đại cô phụ trả lời, “Bất quá, ta biết mấy người, cùng Biện Quốc Khánh tương đối quen thuộc, ngươi tìm mấy người này hỏi một chút đi...”

Nói, đại cô phụ tại chỗ cho Bàng Trí Huy cung cấp mấy cái danh tự, trong đó có mấy người, cũng là Bàng Trí Huy nhận biết...

“Tổ trưởng...” Lúc này, Tằng Khả mở ra phòng thẩm vấn đại môn, cầm máy tính nói nói, “ ta tra được Biện Quốc Khánh tài liệu, bọn họ đích xác tại Malaysia định cư!

“Ta tìm được một cái hữu hiệu phương thức liên lạc, có phải hay không, hiện tại liền cùng bọn họ liên lạc một chút?”

“Tốt!” Triệu Ngọc gật đầu đồng ý.

Nhưng mà, Triệu Ngọc vừa điểm xong đầu, điện thoại bỗng nhiên vang lên.

“Tổ trưởng, có vấn đề!” Điện thoại là Nhiễm Đào đánh tới, thanh âm của hắn lộ ra đến mức dị thường gấp rút, “Cục thủy lợi nhân viên tương quan nói, Tưởng Dũng đã rất nhiều ngày không tới làm! Cũng không có xin phép nghỉ, cũng không có chào hỏi, hiện tại ngay cả điện thoại đều không gọi được...

“Lão tiểu tử này, không phải là chạy trốn chứ! ?”

Chương 1252: Còn có vấn đề sao?

Hơn mười phút về sau, Triệu Ngọc bọn người quay trở về tới tổ điều tra đặc biệt văn phòng.

“Tổ trưởng, “ Ngô Tú Mẫn dẫn đầu nói, “Lệnh truy nã đã ký phát hoàn tất, Phúc Lai tỉnh ngay tại điều động cảnh lực, liên hợp hiệp tra!”

“Tưởng Dũng thân thích không nhiều, “ Thôi Lệ Châu nói nói, “ nhưng ở Vũ Thanh huyện có cái muội muội, Đào ca đã mang theo chúng nhân viên cảnh sát đi tìm!”

“Ừm...” Triệu Ngọc đưa tay ra hiệu nói, “ thuận tiện rút ra một cái muội muội của hắn DNA, quay đầu cùng số 7 nữ thi móng tay bên trong hàng mẫu làm so với, nhìn xem Tưởng Dũng phải chăng phù hợp người bị tình nghi tiêu chuẩn?”

“Rõ!” Thôi Lệ Châu đáp ứng một tiếng, lập tức đi liên hệ Nhiễm Đào.

“Tưởng Dũng chạy trốn vào cái ngày đó...” Triệu Ngọc thì cầm lấy dầu bút tại bạch bản bên trên viết vẽ lên một cái, nói nói, “ đúng lúc là huyền quan nữ thi bị phát hiện vào cái ngày đó!

“Gia hỏa này biết giấy không gói được lửa, cho nên sớm tháo chạy đúng không...

“Chậc chậc...” Triệu Ngọc đối với mình viết tư liệu còn nói, “Gia hỏa này không cùng lãnh đạo xin phép nghỉ, tự tiện cách cương vị, điện thoại còn không tiếp, cái này đã nói lên, hắn cũng không phải là chỉ là đơn

giản trốn tránh một cái, mà là xác định đánh tốt trường kỳ lẩn trốn chuẩn bị...

“Nhiều ngày như vậy đi qua, cũng đã chạy rất xa a? Bất quá...” Triệu Ngọc ngược lại lộ ra một loại vui mừng thần sắc, nói nói, “ chính là bởi vì dạng này, lại ngược lại nói rõ tâm cơ của người này chẳng ra sao cả a!

“Ngô tỷ...” Triệu Ngọc lông mày nhướn lên, nói với Ngô Tú Mẫn, “Đánh cược không? Nếu như gia hỏa này không phải là bị giết người diệt khẩu, không ra một ngày, Tưởng Dũng liền sẽ bị tróc nã quy án, tin không?”

“Ta mới không cùng ngươi đánh cược đâu!” Ngô Tú Mẫn hiểu rõ Triệu Ngọc ngang bướng bản tính, lúc này nói sang chuyện khác hỏi nói, “ tổ trưởng, đã dạng này, cái kia Bàng Trí Huy hội trưởng đâu? Chúng ta có phải hay không nên thả người?”

“Không được!” Ai ngờ, Triệu Ngọc vậy mà kiên quyết đưa ra ý kiến phản đối, “Thật vất vả mới mời tới lệnh bắt, trước giam đến tối lại nói, ta còn có lời muốn theo hắn tâm sự đâu!”

“Không thể nào, chẳng lẽ, ngươi cảm thấy vị kia hội trưởng đại nhân, còn có vấn đề sao?” Lúc này, nói chuyện điện thoại xong Thôi Lệ Châu đã trở về, vừa vặn nghe được Triệu Ngọc nói chuyện.

“Không biết...” Triệu Ngọc nói, “Ta xem qua huyền quan khai quật hiện trường video, không biết tại sao, liền là cảm giác lão tiểu tử này không thế nào địa đạo!”

“Tốt a, dựa vào ngươi!” Ngô Tú Mẫn khoát tay ra hiệu, “Ta đi xem một chút Tưởng Dũng điện thoại định vị, còn có thẻ ngân hàng tin tức đi!”

“Tổ trưởng, tổ trưởng...” Ngô Tú Mẫn vừa đi, ôm máy vi tính Tằng Khả lại vội vàng chạy vào, hưng phấn mà hô nói, “ hắn cô nãi nãi nhưng

Chân Thần a, một chút cũng không sai! Số 7 nữ thi, liền là lúc trước Biện Quốc Khánh mất tích cái kia nữ nhi!”

“A?” Triệu Ngọc cùng Thôi Lệ Châu sững sờ, Triệu Ngọc bận bịu nói, “ nói như vậy... Số 7 nữ thi thân phận, đã xác nhận?”

“Đúng!” Tằng Khả bật máy tính lên nói nói, “ ta mới vừa cùng Biện Quốc Khánh thân thích lấy được liên hệ, không may, Biện Quốc Khánh cùng thê tử của hắn có lẽ là trước kia đã bệnh qua đời!

“Bất quá, các thân thích vẫn là xác nhận Bàng Trí Huy cô nãi nãi... A không, hắn đại cô cùng đại cô phụ, Biện Quốc Khánh tại Vũ Thanh huyện thời điểm, hoàn toàn chính xác có cái nữ nhi mất tích bí ẩn!

“Bọn hắn một nhà người đã từng tìm qua thời gian rất lâu, đồng thời cũng báo cảnh sát, nhưng cho tới hôm nay cũng y nguyên tung tích không rõ! Sau đó... Bọn họ trả lại cho ta phát tới một Trương lão ảnh chụp!”

Nói, Tằng Khả đem màn ảnh máy vi tính đặt ở trước mặt mọi người, nhưng gặp trên màn hình xuất hiện chính là một tấm ảnh cả nhà.

“Ầy...” Tằng Khả đem nó bên trong một cái nữ hài tử ảnh chân dung phóng đại, đám người lúc này mới thình lình nhận ra, cô bé kia, quả nhiên cùng số 7 nữ thi giống nhau như đúc!

“Tên của nàng gọi Biện Như Hinh, “ Tằng Khả giới thiệu nói, “ mất tích thời gian là 85 năm ngày 17 tháng 10, bởi vì nhà nàng cách cách trường học rất gần, mỗi lần tự học buổi tối sau khi tan học, đều là tự hành về nhà.

“Nhưng khi trời sau khi tan học, Biện Như Hinh liền tung tích hoàn toàn không có, cảnh sát tìm khắp cả trường học cùng nàng nhà phụ cận, nhưng không có phát hiện bất luận cái gì manh mối...”

“Biện Như Hinh... Ngày 17 tháng 10...” Triệu Ngọc thì thầm một lần, hỏi nói, “ vừa rồi, Bàng Trí Huy nói huyền quan quan bế thời gian, là ngày nào tới?”

“Đúng!” Thôi Lệ Châu vội nói, “Ta nhớ, cũng là tháng 10 phần a?”

“Ừm...”

Triệu Ngọc cái gì cũng không nói, chỉ là một chỉ văn phòng cửa chính, Thôi Lệ Châu liền tâm lĩnh thần hội chạy ra cửa: “Không có vấn đề, không có vấn đề, ta cái này đến hỏi Bàng hội trưởng...”

“Tổ trưởng, “ Thôi Lệ Châu sau khi đi, Tằng Khả tiếp tục giới thiệu nói, “ mặc dù báo án, nhưng bởi vì niên đại xa xưa, gia thuộc xuất ngoại, không có kịp thời theo vào, cho nên chúng ta mới không có so với bên trên Biện Như Hinh tư liệu.

“Đúng rồi, bọn họ đã đem kỹ càng tư liệu phát đưa tới, “ Tằng Khả lại nói, “ Biện Như Hinh trường học cùng nhà, khoảng cách Thất Tinh huyền quan cũng không quá xa, chỉ có hai ba cây số dáng vẻ!

“Vào lúc ban đêm... Nàng có thể hay không...”

“Cái kia bọn họ nhận biết Tưởng Dũng sao?” Triệu Ngọc hỏi.

“Không biết...” Tằng Khả trả lời, “Biện Quốc Khánh đường đệ nói với ta, bọn họ đi xuất ngoại quá lâu, liên quan tới quê quán rất nhiều chuyện đều đã quên đi! Bọn họ chỉ biết là, Tưởng gia cùng Biện nhà đồng xuất một mạch, có thân cận liên hệ máu mủ, hai nhà chưa từng thông hôn...”

“Đúng rồi!” Triệu Ngọc chợt nhớ tới cái gì, vội hỏi, “Tưởng Dũng... Tưởng Dũng nhà ở nơi đó tới?”

“Ta xem một chút...” Tằng Khả bật máy tính lên tuần tra một cái, rất nhanh liền tìm được đáp án, “Đúng, cùng Biện Như Hinh nhà cũng rất gần!”

“Minh bạch... Minh bạch...” Triệu Ngọc nói nói, “ lần kia liên quan tới huyền quan khoa học khảo sát, tại sắp đóng hòm kết luận đêm hôm đó, Tưởng Dũng cùng Biện Như Hinh ở giữa, rất có thể xảy ra chuyện gì!”

“Đúng vậy a!” Tằng Khả nói nói, “ bây giờ nhìn lại, chúng ta chỉ cần đem Tưởng Dũng bắt được, vấn đề liền có thể giải quyết triệt để đi?”

“Hô...” Tằng Khả vừa dứt lời, Ngô Tú Mẫn liền như gió địa từ ngoài cửa đi tới, “Tổ trưởng a, may mắn ta không có cá với ngươi, giống như ngươi nói, Tưởng Dũng tại ra trước khi đi đến máy rút tiền bên trên lấy ra tiền!

“Cảnh sát đi theo video, lại phát hiện hắn tại một nhà điện thoại cửa hàng mua qua thẻ, hiện tại đã cơ bản bị khóa định phương hướng, đem hắn tróc nã quy án, chỉ còn lại có vấn đề thời gian!”

“Lão đại, lão đại...” Bên này còn chưa nói xong, Thôi Lệ Châu cũng hùng hùng hổ hổ địa về tới văn phòng, “Bàng hội trưởng nói, năm đó đóng hòm ngày đó, đúng lúc là ngày 17 tháng 10, không sai được!”

“Tốt!” Triệu Ngọc lập tức búng tay một cái, nói với Tằng Khả, “Tiểu Tằng, tranh thủ thời gian cho Nhiễm Đào gọi điện thoại! Hắn không phải đi gặp Tưởng Dũng muội muội sao? Vậy liền để Tưởng Dũng muội muội nhìn một chút Biện Như Hinh ảnh chụp, nhìn nàng biết chút ít cái gì không?”

“Tốt!” Tằng Khả lập tức làm theo, chỉ chốc lát sau liền truyền đến hồi âm, hướng hắn báo cáo nói, “ Đào ca hỏi qua, Tưởng Dũng muội muội xác nhận biết Biện Như Hinh, hơn nữa còn nói, lúc còn trẻ, bởi vì nhà ở đến tương đối gần, Tưởng Dũng còn truy cầu qua Biện Như Hinh đâu!

“Nhưng không biết tại sao, về sau Biện Như Hinh lại đột nhiên mất tích...”

“OK!” Thôi Lệ Châu hưng phấn mà phủi tay, “Sự tình đã phi thường minh xác, năm đó ở huyền quan khoa học khảo sát đã đóng hòm cái kia dạ hắc phong cao ban đêm, Tưởng Dũng tại trên đường về nhà gặp Biện Như Hinh, sau đó gặp sắc khởi ý, cường bạo đồng thời sát hại Biện Như Hinh!

“Lại sau đó, hốt hoảng hắn nghĩ ra một cái kỳ hoa chủ ý, dù sao huyền quan bên trên giàn giáo còn không có hủy đi, dù sao hắn biết quan tài như thế nào mở ra, vậy hắn không bằng liền đem thi thể giấu vào quan tài đi thôi!

“Đã mọi người đã biết trong quan tài treo trên vách đá không có vật gì, cái kia đem thi thể giấu ở chỗ nào, chẳng phải là thỏa đáng, không người biết được rồi?

“Cho nên, cái này mới có chúng ta hôm nay nhìn thấy —— số 7 huyền quan nữ thi! Cộc cộc cộc đát, đặc sắc không? Không muốn vỗ tay, không muốn vỗ tay...”

“Hừ hừ!” Nhìn xem tự giải trí Thôi Lệ Châu, Triệu Ngọc mỉm cười, quay đầu nói với Tăng Khả, “Tăng Khả, đã số 7 nữ thi sự tình có manh mối, ta cũng rốt cục có thời gian làm hạ một chuyện!

“Tới...” Triệu Ngọc nắm ở Tăng Khả bả vai, thần thần bí bí địa nói nói, “ còn nhớ rõ tại trên vách núi lắp đặt cột điện người kia sao? Hiện tại, ngươi giúp ta hảo hảo tra một chút —— hắn! ! !”

Chương 1253: Không phải chị em dâu?

“Người kia thật là thị chính công ty!” Tằng Khả một mặt thẩm tra tư liệu, một mặt hướng Triệu Ngọc báo cáo, “Tên của hắn gọi Trương Liệt, Vũ Thanh huyện Huệ Thủy trấn người...”

“Lão đại, “ Thôi Lệ Châu buồn bực, “Ngươi có ý tứ gì? Nghi phạm đều tìm đến, ngươi làm gì lại đem miệng súng chuyển hướng khác một mục tiêu? Cái này lắp đặt cột điện có thể có cái gì mao bệnh?”

“Hừ!” Triệu Ngọc mỉm cười, khoan thai đắc ý, “Làm một gã thám tử lừng danh tới nói , bất kỳ cái gì chỗ khả nghi cũng không thể bỏ qua! Đã, ta từ Bàng Trí Huy trên thân không tìm được chuyện ẩn ở bên trong, vậy liền nhìn nhìn lại người này có vấn đề hay không rồi?”

“Nha... Nói cho cùng, ngươi vẫn là cảm giác huyền quan phát hiện, có chút quá xảo hợp đúng không?” Thôi Lệ Châu lĩnh hội Triệu Ngọc ý tứ, lúc này gật đầu nói nói, “ đừng nói, sớm một chút cũng không có việc gì, trễ một chút cũng không có việc gì, nhưng hết lần này tới lần khác là Lâm Thừa Nghiệp bọn họ thời khắc mấu chốt nhất bạo lộ ra, hoàn toàn chính xác có chút không thể nào nói nổi a...”

“Tằng Khả, “ Triệu Ngọc phân phó nói, “ ngươi hảo hảo điều tra một chút cái này Trương Liệt thông tin cá nhân, xem hắn cùng huyền quan án thiệp án nhân viên môn có không quan hệ? Nhất là... Là cái kia Lâm Triêu Phượng chủ tịch!”

“Không thể nào, ngươi còn đang hoài nghi Lâm Triêu Phượng sao?” Thôi Lệ Châu vội hỏi, “Không thể nào! Nếu như là Lâm Triêu Phượng

phái người đem huyền quan nữ thi bạo lộ ra, cái kia nàng làm sao có thể sẽ còn ngây ngốc ở tại quán cà phê chịu đụng đâu?”

“Cái này nhưng không chừng...” Triệu Ngọc lắc đầu phủ định, “Có lẽ, Lâm Triêu Phượng chỉ là phát hiện Lâm Thừa Nghiệp huyền quan Yếm Thắng chi thuật, lại cũng không biết, Lâm Thừa Nghiệp thế mà thật nhẫn tâm đối nàng hạ độc thủ đâu?”

“Tổ trưởng , chờ một chút , chờ một chút...” Đang khi nói chuyện, Tằng Khả bỗng nhiên đối mặt với màn ảnh máy vi tính xen vào nói, “ cái này Trương Liệt, cùng Lâm gia không có quan hệ gì, nhưng là... Cùng người kia, nhưng là có liên quan hệ đâu!”

“Ồ?” Triệu Ngọc nhãn tình sáng lên, vội vàng nhìn về phía màn hình.

“Ầy, “ Tằng Khả chỉ vào màn hình giới thiệu, “Trương Liệt thê tử, cùng Bàng Trí Huy thê tử, lại là biểu tỷ muội! Tại chúng ta nơi đó, quản loại quan hệ này gọi là liên thối, cũng gọi anh em đồng hao, còn có cái gì một đơn đấu loại hình!”

“Ừm? Không gọi chị em dâu a?” Thôi Lệ Châu trêu chọc một câu, gặp Triệu Ngọc thần sắc không đúng, vội vàng ngậm miệng.

“Vậy liền không đúng!” Triệu Ngọc sắc mặt âm trầm, lộ ra phi thường ngoài ý muốn biểu lộ, “Nếu như... Là gần như vậy quan hệ... Cái kia không có khả năng, ở trên vách núi giả bộ như không biết, hơn nữa còn động thủ đánh nhau đi...”

“Đúng thế!” Tằng Khả gật đầu, “Mặc dù không phải thân anh em đồng hao, nhưng ít ra hẳn là nhận biết, có lẽ có cái mặt mũi a? Cái này. . . Tình huống như thế nào?”

“Nha...” Triệu Ngọc ngưng lông mày suy tư, lập tức rộng mở trong sáng, nói với mọi người nói, “ nói như vậy... Ta vừa rồi phán đoán, là không

đúng! Sự tình lượn quanh một vòng lớn, cuối cùng vẫn là xuất hiện ở Bàng Trí Huy trên thân a! Lão gia hỏa này, thật là biết giả bộ...”

“A? Mơ hồ đều...” Thôi Lệ Châu vò đầu thúc hỏi, “Lão đại, ngươi nói rõ một chút mà có được hay không, chẳng lẽ... Huyền quan án bên trong, chân chính đại BOSS, cũng không phải là Lâm Thừa Nghiệp, mà là cái kia Bàng hội trưởng sao? Thế nhưng là... Liền tình huống trước mắt nhìn, hắn giống như không có gì mao bệnh a?”

“Hừ hừ!” Triệu Ngọc lạnh hừ một tiếng, hỏi một đằng, trả lời một nẻo địa nói với Tằng Khả, “Tằng Khả, chờ một lúc ngươi sẽ giúp ta tra chút tư liệu, dù sao chúng ta có thể chụp hắn 24 giờ đâu! Chờ chứng cứ vô cùng xác thực, lại cùng hắn ngả bài cũng không muộn!”

Nói, Triệu Ngọc liền đối với Tằng Khả mặt thụ tuỳ cơ hành động, Tằng Khả rất nhanh lĩnh mệnh mà đi.

...

Buổi chiều 6 điểm, tổ điều tra đặc biệt trong văn phòng.

Triệu Ngọc đang cùng Miêu Anh thông lên điện thoại.

“Đúng, Thôi Nhất Văn giải phẫu thành công, mặc dù trước mắt còn không có thức tỉnh, nhưng căn cứ bác sĩ báo cáo, hắn là không có nguy hiểm tính mạng!” Miêu Anh hồi báo Hạ Khẩu phương diện tình huống, “Ta cũng sắp xếp người đã điều tra một cái, Lâm Triêu Phượng cái người sinh sống kiểm điểm, mà lại cực kỳ chú trọng cá nhân vệ sinh, cho nên nàng trước kia đến những cái kia phụ khoa ẩn tật, hoàn toàn chính xác có bị người cố ý hãm hại hiềm nghi.”

“Minh bạch, điểm này nhớ kỹ, quay đầu để Ngô tỷ thẩm một cái Nhạc Vĩnh Niên bọn người, liền sẽ minh bạch!” Triệu Ngọc gật đầu, lại hỏi, “Như vậy... Ta để ngươi chuyện điều tra đâu, thế nào?”

“Bên ngoài, cùng vụng trộm, ta có thể sử dụng biện pháp tất cả đều sử dụng!” Miêu Anh thản nhiên nói nói, “ từ trước mắt nắm giữ tình huống đến xem, Lâm Triêu Phượng đối với Lâm Thừa Nghiệp huyền quan Yếm Thắng hành vi, là hoàn toàn không biết!

“Ta cũng cùng nàng ở trước mặt nói qua, nàng nói nàng mặc dù biết đệ đệ cũng bắt đầu cầu thần bái phật sự tình, nhưng chưa từng làm qua thật, cũng chưa từng nghe nói Nhạc Vĩnh Niên giúp hắn xem phong thủy loại hình!

“Nàng nói, từ khi hai người bọn họ lần trước trở mặt về sau, liền rất ít có thể trông thấy Lâm Thừa Nghiệp, ngày bình thường đều là ai cũng bận rộn, coi như ngay cả quá niên quá tiết, cũng đều là vội vàng đi cái đi ngang qua sân khấu mà thôi...”

“Nha... Nhìn tới...” Triệu Ngọc nói nói, “ Lâm Triêu Phượng, cũng không có ta tưởng tượng được như vậy cao thâm khó lường?”

“Hoàn toàn chính xác, có thể là thường xuyên ăn chay niệm phật nguyên nhân đi, thông qua cùng với nàng tiếp xúc, có thể cảm giác được, “ Miêu Anh nói nói, “ nàng là một cái nói chuyện thành khẩn, cũng không quen tâm kế nữ nhân. Tại một ít quan điểm bên trên, thậm chí so nam nhân càng thô kệch một chút!

“Mà lại, nàng đối với huyền quan án phản ứng, đều tại bình thường phạm vi bên trong. Cho nên, ta cho rằng, nàng hắn là không biết chút nào!”

“Ừm...” Triệu Ngọc gật đầu, lại hỏi, “Như vậy... Hoa Vân Sơn sự tình đâu?”

“Cái này ta cũng tra xét, mà lại cũng cùng Lâm Triêu Phượng thẳng thắn nói một chút, “ Miêu Anh trả lời, “Nhưng nàng ngoại trừ nghe nói qua

diệt môn án tin tức bên ngoài, cái khác đều không hiểu rõ!”

“Nha... Tốt a... Xem ra là ta nghĩ nhiều rồi...” Triệu Ngọc gật đầu, “Đã dạng này, vậy ngươi cũng không cần thiết lại từ Hạ Khẩu đợi, tranh thủ thời gian trở về đi!”

“Ừm, chính làm lấy chuẩn bị đâu!” Miêu Anh hỏi nói, “ đúng, chỉ nói ta, ngươi bên kia hiện tại cái gì tình huống?”

“Ta bên này nha...”

Triệu Ngọc đang chuẩn bị đem tình huống cáo tri cho Miêu Anh, nhưng Ngô Tú Mẫn chợt đẩy ra văn phòng đại môn, hưng phấn mà hướng mọi người hô: “Các vị, tin tức mới nhất, Tưởng Dũng đã tại Việt Châu lọt lưới, từ một nhà nhà khách bên trong bắt lấy!”

“Ồ? Nhanh như vậy?” Triệu Ngọc vội vàng để điện thoại di động xuống, thúc giục nói, “ nhanh, tên kia nói thế nào?”

“Ừm!” Ngô Tú Mẫn dùng sức chút đầu, “Tưởng Dũng tất cả đều bàn giao, số 7 nữ thi Biện Như Hinh, đích thật là hắn sát hại, đem Biện Như Hinh bỏ vào huyền quan, cũng là hắn làm! Hắn đối với hắn phạm tội sự thật thú nhận bộc trực đâu!”

“Xinh đẹp!” Triệu Ngọc vỗ tay phát ra tiếng, vội vàng đem điện thoại miễn đề mở ra, để Miêu Anh cũng tranh thủ thời gian nghe một chút cái tin tức tốt này.

“Cùng Tiểu Thôi giảng đến cơ hồ giống nhau như đúc!” Ngô Tú Mẫn giới thiệu nói, “33 năm trước, Tưởng Dũng đích thật là thật sâu yêu thích Biện Như Hinh, đã từng còn truy cầu qua nàng, nhưng bị Biện Như Hinh cự tuyệt!

“Vừa đến, Biện Như Hinh còn tại bên trên lấy cao trung; thứ hai, Biện

Như Hinh dung mạo xinh đẹp, lại có văn hóa, tự nhiên chướng mắt đồ nhà quê Tưởng Dũng.

“Xảy ra chuyện vào lúc ban đêm, bởi vì Thất Tinh huyền quan đóng nắp hòm làm việc còn chưa hoàn thành, Tưởng Dũng vốn là cùng một tên khác thi công đội viên ở trên vách núi trông giữ thiết bị.

“Nhưng mà, Tưởng Dũng biết Biện Như Hinh sắp hạ tự học buổi tối, liền lấy cớ về nhà cầm đồ vật, sau đó liền đạp thi công đội xe xích lô đi tới trường học, muốn vụng trộm nhìn xem Biện Như Hinh.

“Lúc đầu, Biện Như Hinh đều là cùng mấy cái đồng học cùng nhau về nhà, nhưng vừa vặn ngày đó nàng tiêu chảy, về nhà muộn một chút, nên đi một mình.

“Tưởng Dũng nhìn thấy cái này cơ hội tuyệt vời, liền đạp xe xích lô đuổi kịp Biện Như Hinh, muốn mang nàng về nhà.

“Nhưng mà, Biện Như Hinh phi thường chán ghét Tưởng Dũng, không những cự tuyệt ngồi xe, hơn nữa còn nói rất nhiều lời khó nghe!” Ngô Tú Mẫn giảng nói, “ kết quả, Tưởng Dũng trong cơn tức giận, đem Biện Như Hinh bạo lực địa kéo vào rừng cây, tiến hành cưỡng X, sau đó bởi vì lo lắng Biện Như Hinh báo động, lúc này mới thi hạ độc thủ, tàn nhẫn mà đem bóp chết...”

Chương 1254: Chưa chắc là ông trời mở mắt

“Giết người xong về sau, Tưởng Dũng liền hối hận!” Ngô Tú Mẫn tiếp tục giảng nói, “ hắn biết, nhất định không thể để cho người tìm tới thi thể, nếu như tìm tới thi thể, cảnh sát rất nhanh liền có thể tra được trên đầu của hắn!

“Thế là, hắn liền muốn muốn tìm cái ổn thỏa địa phương đem thi thể chôn kĩ. Thế nhưng là, nếu như đào hố chôn xác, thời gian tất nhiên sẽ trì hoãn thật lâu. Mà lại trường học khoảng cách Biện Như Hinh nhà rất gần, coi như có thể tìm tới thích hợp chôn xác địa điểm, quay đầu cảnh sát tra tìm ra được, cũng rất dễ dàng bại lộ.

“Cho nên, hắn lại muốn đem thi thể cột lên tảng đá, ném vào Bạch Sa sông.

“Nhưng nghĩ lại, cũng không được, hắn biết Bạch Sa sông cũng không phải là rất sâu, thuyền tới đi qua, không bao lâu, khẳng định sẽ bị người phát hiện!

“Mà lại, cảnh sát điều tra thời điểm, cũng là có khả năng đi nơi đó nếm thử vớt...

“Càng nghĩ, hắn cũng là chó cùng rứt giậu, vậy mà nghĩ ra một cái siêu cấp to gan chủ ý, cái kia chính là đem thi thể —— cất vào huyền quan!” Ngô Tú Mẫn giảng được tình cảm dạt dào, đám người nghe được nín thở ngưng thần, “Lúc ấy, giàn giáo cùng xe cáp cũng đều ở trên vách núi

mặt, hắn đã thuần thục nắm giữ mở quan tài cùng đóng nắp hòm kỹ xảo, xác nhận tự mình một người liền có thể nhẹ nhõm hoàn thành.

“Mà lại, trong lòng của hắn phi thường rõ ràng, bởi vì chuyên gia khảo cổ nhóm đã chứng thực Thất Tinh huyền quan bên trong không có vật gì, cho nên lần này đóng nắp hòm về sau, chỉ sợ về sau vĩnh viễn cũng sẽ không lại mở ra!

“Bất quá, Tưởng Dũng vẫn là lưu thêm một cái tâm nhãn, tại hạ quyết tâm về sau, hắn cũng không có nóng lòng đem Biện Như Hinh thi thể mang về vách núi, mà là trước tiên đem Biện Như Hinh thi thể giấu ở xe xích lô bên trên, dùng bố bao lại, sau đó về trước lội nhà!

“Hắn sở dĩ làm như thế, liền là muốn lưu một cái có thể cùng khẩu cung ăn khớp chứng minh, chí ít người nhà của hắn, có thể chứng minh thật sự là hắn là về nhà cầm đồ vật, cũng không có đối với hắn nhân viên tạp vụ nói láo!

“Mặt khác...” Ngô Tú Mẫn giương mắt nhìn đám người một chút, nói nói, “ chúng ta trên tư liệu cũng không có ghi chép, nguyên lai Tưởng Dũng nhà, trước kia là làm mai táng cửa hàng.

“Tưởng Dũng hiểu được một chút việc tang lễ quy củ, hắn cho là mình hại chết Biện Như Hinh, cảm thấy rất xin lỗi nàng, cho nên liền từ trong nhà cầm một thân áo liệm đi ra, dùng áo liệm thay đổi Biện Như Hinh quần áo!”

“Hừ!” Triệu Ngọc nhịn không được lạnh hừ một tiếng, xen vào nói, “ cái gì nội tâm hổ thẹn a, hắn dùng áo liệm thay đổi người chết quần áo, còn cởi bỏ giày bít tất, liền là sợ hãi nhiều năm về sau, thi thể bị người phát hiện mà!

“Đến lúc đó, thi thể đã độ cao hư thối không tốt phân biệt, hắn lo lắng cảnh sát sẽ từ trên quần áo nhìn ra mánh khóe thôi!”

“Ừm...” Ngô Tú Mẫn từ chối cho ý kiến, tiếp tục giảng nói, “ lại sau đó, Tưởng Dũng liền đánh bạo, dùng xe xích lô đem thi thể dẫn tới trên vách đá.

“Lúc ấy, trên vách đá còn có một cái hắn nhân viên tạp vụ, cho nên hắn dùng xảo ngôn thuyết phục hắn nhân viên tạp vụ về nhà nghỉ ngơi, khăng khăng tự mình một người chằm chằm ca đêm.

“Hắn nhân viên tạp vụ tự nhiên ước gì về nhà đi ngủ, liền sớm rời đi, chỉ còn lại có Tưởng Dũng một người!” Ngô Tú Mẫn nói nói, “ sau đó, Tưởng Dũng một mực chờ đến khuya khoắt, lúc này mới lặng lẽ đem Biện Như Hinh thi thể mang xuống vách núi, an đặt ở thứ 7 khẩu huyền quan!

“Lúc ấy, thứ 7 khẩu huyền quan thuộc về sớm nhất khai quật một ngụm, đã đậy lại nắp quan tài! Tưởng Dũng lợi dụng kỹ thuật của hắn, đem quan tài một lần nữa mở ra, để vào thi thể về sau, cái này mới một lần nữa đóng nắp hòm!

“Tưởng Dũng còn nói, làm ngày thứ hai, mọi người xử lý cái khác huyền quan thời điểm, hắn một mực hãi hùng khiếp vía, lo lắng sẽ lộ ra chân ngựa, bị người khác phát hiện.

“Lúc làm việc, hắn thậm chí cảm giác trở nên hoảng hốt, hơi kém không có từ xe cáp bên trên té xuống!

“Cuối cùng, một mực chờ đến tất cả huyền quan đóng nắp hòm, giàn giáo cùng xe cáp từ trên vách đá rút lui sau khi đi, cái kia khỏa nỗi lòng lo lắng mới tính buông xuống!”

“Thật đáng giận... Quá tà ác!” Thôi Lệ Châu tức giận hỏi nói, “ Ngô tỷ tỷ, lúc trước cảnh sát điều tra Biện Như Hinh mất tích thời điểm, liền không có đi tìm hắn tra hỏi sao?”

“Cái này ta cũng không biết! Chỉ có thể chờ đợi Tưởng Dũng bị áp trở lại hẵng nói... Bất quá...” Ngô Tú Mẫn không không tiếc nuối địa nói nói, “ năm đó không giống như bây giờ, khắp nơi đều có giám sát thăm dò, kỹ thuật thủ đoạn cũng không bằng hiện tại tân tiến như vậy!

“Mà lại, vách núi, trường học còn có bọn họ chỗ ở, khắp nơi đều là sơn lâm, nhân viên thưa thớt, mười phần yên lặng. Lại thêm vụ án phát sinh thời điểm lại đang đêm khuya, cho nên, điều tra độ khó, vẫn là vô cùng lớn!”

“Đúng vậy a!” Tằng Khả nói nói, “ bất khả tư nghị nhất chính là, ai có thể nghĩ tới, hung thủ sẽ đem thi thể giấu vào huyền quan đâu? Tìm không thấy thi thể, cũng là cảnh sát một đại khó khăn a!”

“Căn cứ Tưởng Dũng khẩu cung, “ Ngô Tú Mẫn lại nói, “ tại giết người giấu thi về sau, Tưởng Dũng bản nhân cũng thụ không nhỏ kích thích, từ đây không dám tiếp tục cùng nữ nhân nói chuyện, tính cách cũng càng phát ra tự bế, bởi vậy mới không có tổ kiến gia đình, một người cô độc sống quãng đời còn lại.

“Hắn còn nói, qua nhiều năm như vậy, hắn thường xuyên sẽ bị ác mộng sở khốn nhiễu, nghiêm trọng thời điểm, ban đêm thậm chí không dám đi ngủ, cho nên một mực trôi qua phi thường thống khổ...”

“Đáng đời!” Thôi Lệ Châu mắng, “ cái này kêu là tự gây nghiệt thì không thể sống! May mắn ông trời mở mắt, đem huyền quan mở ra! Bằng không... Còn không biết phải chờ tới ngày tháng năm nào, mới có thể để cho Biện Như Hinh lại thấy ánh mặt trời đâu!

“Suy nghĩ một chút đi, “ nàng lòng đầy căm phẫn địa nói nói, “ Biện Như Hinh phụ mẫu đến chết cũng không biết tung tích của nữ nhi, đáng thương biết bao a!

“Hừ! Cường bạo giết người, còn đem thi thể giấu vào huyền quan, loại người này quá ghê tởm, bản đáng chết!”

“Không làm việc trái với lương tâm, không sợ quỷ kêu cửa!” Triệu Ngọc cũng là thở dài một tiếng, “Đều nói xúc động là ma quỷ, lời này thế nhưng là một điểm không giả.

“Chính là bởi vì Tưởng Dũng năm đó xúc động quyết định, chẳng những hủy đi Biện Như Hinh một nhà, đồng thời cũng hủy đi mình cuộc sống rất tốt! Ai! Tội gì khổ như thế chứ?”

“Lão đại, ngươi nói chuyện, càng ngày càng có triết lý!” Thôi Lệ Châu nói nói, “ đáng tiếc, trên đời này không có bán thuốc hối hận, tốt cũng được, hỏng cũng được, người đều muốn vì hành vi của mình phụ trách! Không phải đắp lên nắp quan tài tử, liền cho rằng có thể đem mình tất cả tội ác che đậy kín a!”

“Hừ hừ...” Triệu Ngọc hừ lạnh hai tiếng, nói nói, “ còn nói ta có triết lý đâu! Đây là biến tướng khen chính ngươi đi!

“Bất quá, ngươi mới vừa nói, may mắn có người đem huyền quan mở ra, nhưng chưa chắc là cái gì ông trời mở mắt a! Ta hiện tại cũng không biết, chúng ta là hắn là cảm tạ người kia, vẫn là trừng phạt người kia mới tốt nữa!”

“Người kia... Người nào?” Thôi Lệ Châu nhíu mày mấy giây, lúc này mới hoàn toàn nghĩ đến, “Ngươi nói, là cái kia Bàng hội trưởng sao?”

“Ừm...” Triệu Ngọc gật đầu, đầu tiên là nhìn nhìn đồng hồ tay của mình, sau đó nói, “Được rồi, đã Nhạc Vĩnh Niên đội, Bạch Lãng, Lâm Thừa Nghiệp còn có Tưởng Dũng tất cả đều quy án, cũng nên đến cùng của chúng ta hội trưởng đại nhân ngả bài thời gian...

“Nếu như lại đem chuyện của hắn biết rõ, huyền quan án liền có thể triệt

để cáo phá!” Nói, hắn cầm lấy sớm đã chuẩn bị xong tư liệu, đi ra cửa, “Ta hiện tại, liền nói chuyện với hắn một chút đi!”

“Ta cũng đi, ta cũng đi!” Thôi Lệ Châu vội vàng đuổi theo, “Ta cũng muốn nhìn một chút, vị này Bàng hội trưởng đến cùng còn có cái gì chuyện ẩn ở bên trong...”

Chương 1255: Tiểu nhân vật

“Cảnh sát, cảnh sát...” Vừa nhìn thấy Triệu Ngọc đi vào phòng thẩm vấn, Bàng Trí Huy vội vàng lo lắng hỏi thăm, “Thế nào? Thế nào? Tưởng Dũng bắt lấy sao? Hắn đến cùng phải hay không hung thủ giết người? Ta... Ân... Ta lúc nào mới có thể đi a?”

“Ha ha ha...” Triệu Ngọc mỉm cười, không chút hoang mang địa kéo cái ghế ngồi xuống, nói với hắn, “Bàng hội trưởng a, Tưởng Dũng sự tình chúng ta tạm thời trước không đề cập tới, ta nhìn, vẫn là trước tiên đem vấn đề của ngươi nói rõ ràng rồi nói sau!”

“A? Vấn đề gì?” Bàng Trí Huy hiếu kỳ, “Ta không phải... Không phải tất cả đều chiêu sao? Ta... Ta thề, ta một chữ cũng không có nói sai a!”

“Đừng kích động, đừng kích động, “ Triệu Ngọc lần nữa cười một tiếng, “Ta không nói ngươi nói láo gạt chúng ta, chỉ bất quá nha... Ngươi có phải hay không đã bỏ sót chuyện quan trọng gì, không có nói với chúng ta a?”

“Ừm...” Nghe thấy lời ấy, Bàng Trí Huy sắc mặt lập tức chìm một cái, biểu lộ rất không tự nhiên địa hỏi, “Ta... Ta còn có chuyện gì không nói? Làm sao... Làm sao có thể chứ?”

“Tới...” Triệu Ngọc không nhanh không chậm đem một tấm hình đưa cho Bàng Trí Huy, giới thiệu nói, “ trên tấm ảnh người này gọi là Trương Liệt, là vợ ngươi biểu muội lão công! Ta không biết, các ngươi quản loại quan hệ này, kêu cái gì?”

“A...” Chợt nhìn đến Trương Liệt ảnh chụp, Bàng Trí Huy lập tức uể oải.

“Các ngươi hai cái vốn chính là thân thích, lại cố ý ở trên vách núi mặt đại ầm ĩ một trận, còn không cẩn thận đem cột điện rớt xuống, tuồng vui này... Diễn nhưng thật tốt a? Muốn hay không cho các ngươi ban cái thưởng?” Triệu Ngọc khóe miệng đắc ý nhếch lên, lộ ra tiểu bạch nha, “Chúng ta đã xác nhận, thị chính công ty thật có tại huyền quan phụ cận bao bên ngoài công trình, nhưng cụ thể thi công địa điểm, nhưng căn bản không tại Thất Tinh huyền quan chỗ trên vách đá mặt!

“Trương Liệt sẽ không ngốc đến ngay cả địa điểm đều tính sai, cho nên, hắn là vì cố ý phối hợp ngươi mới làm như vậy, các ngươi hai cái sớm thương lượng xong!

“Hiện tại, ta muốn biết nguyên nhân!” Triệu Ngọc dùng ngón tay đánh mặt bàn, “Các ngươi đến cùng có cái gì không thể cho ai biết bí mật! ?”

“Cái này. . . Cái này. . .” Bàng Trí Huy mặt giống như sương đánh quả cà, khó xử địa lầm bầm nói, “ Triệu cảnh sát, đây có phải hay không là... Có hiểu lầm gì đó a!”

“Hiểu lầm? Ngươi còn mạnh miệng đúng không?” Triệu Ngọc nghiêm khắc nói nói, “ ngươi chính miệng thừa nhận, ngươi lên đại học thời điểm là hệ vật lý cao tài sinh!

“Vách núi là hướng vào phía trong nghiêng, coi như té xuống là cột điện, cũng nhất định phải đi qua tính toán kỹ càng, mới có thể chuẩn xác đánh trúng huyền quan.

“Ta đã phái cao thủ tính toán qua, Trương Liệt không cẩn thận xúc động đánh cán cơ chốt mở, buông xuống cột điện vị trí, đúng lúc là có thể làm cho cột điện chuẩn xác đánh trúng, nhưng lại không triệt để tổn hại thứ số 5 hủy huyền quan vị trí tốt nhất!

“Cái này, liền không thể lại dùng trùng hợp để giải thích a?”

“Ừm...” Bàng Trí Huy sắc mặt khó xử, mắt lộ khẩn trương.

“Còn có, “ Triệu Ngọc tiếp tục nói, “ ta đã nhìn qua huyền quan khai quật thời điểm thu hình lại, ngươi một cái đường đường văn vật hiệp hội hội trưởng, nhìn thấy trong quan tài treo trên vách đá xuất hiện nữ thi, làm sao cũng hẳn là biểu hiện ra ngạc nhiên, kinh ngạc, không thể tưởng tượng nổi thậm chí là sợ hãi biểu lộ tới đi?

“Nhưng ngươi đây! Một mực bình tĩnh tỉnh táo, nhìn xem cái này, nhìn xem cái kia, mà lại, còn ẩn ẩn lộ ra vẻ đắc ý. Cho ta cảm giác, giống như ngươi căn bản là sớm có chuẩn bị tâm lý, đã sớm biết cái kia trong quan tài treo trên vách đá sẽ có cái gì a!”

“Ừm... Cái này. . . Cái này. . .” Bàng Trí Huy còn tại nói quanh co.

“Còn không nói có đúng không?” Triệu Ngọc lại nói, “ có phải hay không , chờ ta ký phát lệnh bắt, đem Trương Liệt bắt lại, cùng ngươi cùng một chỗ thụ thẩm, ngươi liền hài lòng?”

“Đừng đừng đừng... Tuyệt đối đừng... Van cầu... Cầu van ngươi! Tốt... Ta nói, ta nói...” Bàng Trí Huy kích động tổ chức một cái ngôn ngữ, lúc này mới hậm hực địa nói nói, “ thật không hổ là thần thám đại nhân a! Ta coi là, con mắt của ngươi chỉ nhìn chằm chằm những kia đại án tình, đại tội phạm, sẽ không chú ý chúng ta những tiểu nhân vật này đâu!”

“Ừm? Ngươi nói gì vậy?” Triệu Ngọc bỗng cảm giác ngoài ý muốn, “Thân là nổi danh nhất thần thám, đương nhiên là bất luận cái gì chi tiết đều không thể bỏ qua! Bằng không, ngươi cho rằng ta phía trước những cái kia bản án đều là làm sao phá? Dựa vào được sao?”

“Không phải, ta không phải ý tứ này! Ta nói là...” Bàng Trí Huy tranh thủ thời gian giải thích, “Lâm Thừa Nghiệp đám kia bại hoại đều đã bị

ngài bắt lấy, ta coi là, ngài liền sẽ không còn muốn huyền quan nữ thi là thế nào phát hiện chuyện!”

“Trò cười!” Triệu Ngọc cười nói, “ từ vừa mới bắt đầu đến bây giờ, ta nhưng từ đầu đến cuối nhớ ngươi đây! Chỉ là bởi vì phía trước bận quá, còn không rảnh bận tâm đến ngươi mà thôi!

“Được rồi, nhanh lên một chút bàn giao đi, lại bút tích liền không có ý nghĩa!”

“Tốt, tốt!” Bàng Trí Huy xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, cảm khái nói nói, “ ai! Cảnh sát, ta có tội a! Ta nếu là sớm biết, cái kia huyền quan lại có phòng ngừa thi thể hư thối hiệu quả thần kỳ, ta... Ta mẹ nó liền là thông suốt đầu này mạng già, cũng không thể dùng cột điện đi nện a!

“Nhưng làm ta đau lòng chết đi được!

“Khó có thể tưởng tượng... Bỏ vào hơn 30 năm thi thể, lại còn sinh động như thật, đây chính là đặt ở toàn bộ giới khoa học, cũng là sự vang dội đại tin tức a! Ta... Ta thật sự là hồ đồ, hồ đồ a...”

“Uy, ngươi đừng hồ đồ rồi!” Triệu Ngọc nhắc nhở, “Mau nói chính sự có được hay không? Ngươi là thế nào phát hiện huyền quan có vấn đề?”

“Khục!” Bàng Trí Huy lắc đầu nói nói, “ ta không phải nói với ngài qua sao? Mặc kệ về công về tư, ta đối Thất Tinh huyền quan một mực có mang hứng thú nồng hậu! Nhiều năm như vậy, ta viết qua chí ít 7 thiên luận văn, khởi xướng qua 3 hạng học thuật nghiên cứu và thảo luận...

“Cho nên, ta đối ngày bình thường đối huyền quan phi thường để ý, không lâu sau liền sẽ đến bên vách núi đi xem một cái, cơ hồ hình thành quen thuộc đều...

“Thế nhưng là, đại khái là đầu năm ngày nào đó đi, ta chợt phát hiện,

phía trước bốn chiếc huyền quan nắp quan tài nơi đó có cái gì không đúng!” Bàng Trí Huy nghiêm túc hồi ức nói, “ cái kia mấy ngụm nắp quan tài lành miệng vị trí, tựa hồ ra bên ngoài thoáng di động mấy centimet, cùng đằng sau ba chiếc quan tài không quá nhất trí!

“Ngay từ đầu, ta tưởng rằng mình bị hoa mắt, liền tìm tới trước kia tư liệu, tiến hành tỉ mỉ so với, lúc này mới phát hiện, trước bốn cỗ quan tài, hoàn toàn chính xác cùng trước kia không đồng dạng!

“Ta lúc ấy liền hoài nghi, là có người hay không động đậy huyền quan? Ngược lại là cũng động báo cáo lãnh đạo tâm tư, thế nhưng là... Ta nghĩ lại, chỉ bằng lành miệng mấy centimet chênh lệch, cũng không đủ để đạt tới báo cáo trình độ.

“Mà lại, ta nhất quá là rõ ràng, trong quan tài treo trên vách đá là trống không! Đây là mọi người đều biết sự tình, không có khả năng có trộm mộ vào xem...

“Thế nhưng là, ta vẫn là không quá yên tâm, cho nên... Cho nên...” Bàng Trí Huy ánh mắt đột nhiên ảm đạm, sợ hãi địa nói, “Vì tìm tòi hư thực, ta ngay tại vách núi đối diện rừng cây, thả ở một cái mang nhìn ban đêm công năng dã ngoại camera!

“Ta đem camera cột vào một cây đại thụ trên cành cây, mỗi ngày đều sẽ đi đổi pin, cùng xem xét video... Kết quả... Kết quả... Cái kia là nửa tháng trước đi, làm ta mở ra camera xem xét video thời điểm, liền thấy một con thuyền chở hàng, thấy được xe thang mây, còn chứng kiến bọn họ giả thần giả quỷ, cùng hướng trong quan tài treo trên vách đá để đặt thi thể toàn bộ quá trình!”

“A...” Nghe thấy lời ấy, Triệu Ngọc hơi kém nhịn không được đi lên cho hắn một quyền, trong miệng mắng, “ bà mẹ ngươi chứ gấu à! Nói như vậy... Ngươi đã sớm biết cái này là chuyện gì xảy ra rồi? Ngươi mẹ nó vì cái gì sớm một chút không nói! ?”

Chương 1256: Một chuyện cuối cùng

“Cảnh sát, ta không phải mới vừa nói với ngài sao? Ta là một tiểu nhân vật a!” Bàng Trí Huy mặt mũi tràn đầy vô tội nói, “Ta làm sao không muốn đem ta ghi chép đến video nộp đi lên, để cảnh sát đi bắt người đâu?

“Hai ta lần thứ nhất lúc gặp mặt, ngươi không nhìn ra, ta một mực bộ dáng thì cứ như đang muốn nói lại thôi sao?” Bàng Trí Huy bất đắc dĩ lắc đầu, “Nếu là ta lúc kia, cùng ngài phun một cái vì nhanh, liền sẽ không giống như bây giờ đeo lên còng tay, ai!”

“Không nhìn ra...” Triệu Ngọc cũng là lắc đầu, “Chỉ xem ra, ngươi cùng ta lúc nói chuyện có chút khẩn trương, nhưng nói chuyện với ta không khẩn trương người, chỉ sợ không nhiều!”

“Ừm... Ừ...” Bàng Trí Huy hờ hững gật đầu, lại nói, “ ngài khả năng có chỗ không biết, Vân Hải tập đoàn tại chúng ta tỉnh thế nhưng là đại danh đỉnh đỉnh a, ta từ trong video một chút liền nhận ra, chiếc thuyền kia là Vân Hải tập đoàn đến rồi!

“Ta nhìn thấy video về sau, cả người đều mộng, trong lòng còn suy nghĩ, sao có thể gặp được quỷ dị như vậy sự tình đâu? Ta có thể nhìn thấy, bọn họ mở ra huyền quan, hướng trong quan tài treo trên vách đá thả một người!

“Đây chính là người a! Mà lại, còn mặc người chết mới có áo liệm... Ai biết... Bọn họ có phải hay không đang làm mưu sát?” Bàng Trí Huy ấp úng địa nói, “Ta là cái tiểu nhân vật, ta hiểu rõ Vân Hải tập đoàn mánh

khoé thông thiên, có là thủ đoạn, nếu như ta cứ như vậy cầm video đi cục cảnh sát báo cáo bọn họ, ta sợ... Ta sợ...”

“Ngươi sợ bị bọn họ trả thù đúng hay không?” Triệu Ngọc lườm hắn một cái, trong lòng mắng, thật đúng là mẹ nó là một tiểu nhân vật tâm lý a.

“Ta không biết Lâm Thừa Nghiệp, nhưng ta biết, đã dám sử dụng Vân Hải tập đoàn thuyền hàng, đã dám hướng trong quan tài treo trên vách đá thả người, vậy người này khẳng định là phi thường lợi hại đại lão!

“Ta sợ, ta video ghi chép đến mơ hồ, coi như vạch trần hắn, cũng không nhất định có thể khiến cho trị tội! Kết quả là, ta hỏng chuyện tốt của hắn, hắn khẳng định không tha cho ta!

“Ta... Ta chính là một cái dân đi làm, một cái phổ phổ thông thông giãy chết tiền lương tiểu khoa viên, ta... Không thể trêu vào bọn họ nha! Không nói khoa trương, bọn họ động một chút ngón tay, khả năng cái mạng nhỏ của ta liền không có!

“Vũ Thanh núi huyền quan vô số, ta sợ lần tiếp theo, ta liền bị bọn họ cũng cất vào khác huyền quan!”

“Hừ! Nhìn ngươi một chút kia nước tiểu tính!” Nghe được Bàng Trí Huy giải thích, Triệu Ngọc là vừa bực mình vừa buồn cười, lúc trước hắn dự đoán rất nhiều loại khả năng, thật không nghĩ đến, hiện thực sẽ là như thế này, tất cả đều bởi vì Bàng Trí Huy nhát gan sợ phiền phức!

“Ta biết... Ta biết... Ta cái này gọi biết chuyện không báo, ảnh hưởng tư pháp công chính, ta có tội, có tội a, cảnh sát!” Bàng Trí Huy thái độ thành khẩn nói nói, “ bất quá, ngài cũng nhìn thấy, đối mặt ác thế lực, ta cũng không có lựa chọn trầm mặc a! Cái này. . . Cái này có tính không là lấy công bù qua đâu? Có thể sao?”

“Có thể ngươi cái đại đầu quỷ!” Triệu Ngọc mắng, “ ngươi lãng phí ta nhiều ít tinh lực cùng thời gian, ngươi biết không? Lão tử vì bắt Lâm Thừa Nghiệp, đại du thuyền đều đụng người ta trong biệt thự đi, hơi kém mệnh cũng bị mất!

“Nếu như ngươi sớm đem video cho ta, về phần làm ra động tĩnh lớn như vậy sao?”

“Đúng đúng đúng, ngươi nói đúng, ta có tội!” Bàng Trí Huy vội vàng thở dài xin khoan dung, trong miệng giải thích, “Kỳ thật, ở trên vách núi lúc nói chuyện, ta đã tận lực nhắc nhở qua ngài, ta không chỉ một lần địa nâng lên Bạch Sa sông, Bạch Sa sông, liền là muốn cho ngài từ nơi đó bắt đầu suy nghĩ a!”

“Suy nghĩ cái rắm!” Triệu Ngọc rống nói, “ mau nói, ngươi cùng ngươi liên thối (anh em cột chèo) chuyện này là làm sao làm?”

“Ta nói, ta nói...” Bàng Trí Huy dọa đến sắp rút gân, tranh thủ thời gian đáp nói, “ ta về nhà càng nghĩ càng phiền muộn, trong lòng suy nghĩ, nếu là ta không đứng ra, người xấu tội ác liền sẽ đạt được a!

“Lần trước khoa khảo chứng minh, trong quan tài treo trên vách đá đều là trống không, bọn họ đem người chết bỏ vào huyền quan, vậy chỉ cần huyền quan không xảy ra vấn đề, há không vĩnh viễn cũng không có khả năng mở ra?

“Làm sao bây giờ, làm sao bây giờ đâu?”

“Xử lý ngươi cái rau trộn a!” Triệu Ngọc đông địa đập một cái cái bàn, “Kể chuyện đâu ngươi? Lúc này trả lại cho mình lời tâng bốc, có cái chim dùng?”

“Đúng đúng đúng...” Bàng Trí Huy trên mặt mồ hôi lạnh đều có thể rửa mặt, vội nói, “Thông qua nghĩ sâu tính kỹ về sau, ta rốt cục nghĩ ra, ta

đem huyền quan làm thành một cái ngoài ý muốn, chẳng phải không có chuyện của ta sao?

“Cho nên, ta liền liên hợp nhà ta muội phu Trương Liệt, cùng một chỗ diễn trận kia hí!

“Ngài nói đến một chút không sai, cột điện rơi xuống góc độ đều là ta đi qua thử lại phép tính vô số lần, mới xác định được! Có thể bảo đảm cột điện đem số 5 huyền quan đánh trúng, lại sẽ không hoàn toàn tổn hại!”

“Tại sao là số 5 huyền quan? Số 5 huyền quan tốt nện thật sao?” Triệu Ngọc hỏi một câu.

“Không là,là bởi vì...” Bàng Trí Huy vội vàng trả lời, “Ta chụp lén trong video, có thể xác thực xem đến bọn họ hướng số 5, còn có số 6 huyền quan thả người! Cho nên, nện hai cái này bên trong một cái đều được!”

“Nha...” Triệu Ngọc gật đầu, không nghĩ tới, liên quan tới huyền quan phát hiện, thế mà còn có dạng này kỳ hoa lý do.

Mặc dù, lý do này nhìn qua rất để cho người ta khó có thể lý giải được, nhưng đối với Bàng Trí Huy loại này “Tiểu nhân vật” tới nói, cũng là hoàn toàn chính xác phù hợp tâm lý của hắn.

Loại người này đầy đầu đều là tiểu thông minh, nhưng lại nhát gan sợ phiền phức, mọi thứ chỉ cầu tự vệ!

“Cảnh sát, cảnh sát...” Bàng Trí Huy vội vàng năn nỉ nói, “ ta đều giao phó xong, ta cầu ngài, nể tình ta vạch trần huyền quan nữ thi sự tình bên trên, giúp ta nói vài lời lời hữu ích đi! Van ngươi, ta đây cũng là bất đắc dĩ a...

“Dạng này, ta phá hủy huyền quan khối đó, ta bồi! Còn... Còn có cái kia cây cột giây điện tử, a, không đúng, cột điện tử, Trương Liệt đã bồi

thường, ta quay đầu liền đem tiền cho hắn đi...”

“Được rồi, đi, đã không biết còn bày ra chơi!” Triệu Ngọc khoát tay, “Ta hỏi ngươi, đã ngươi biết chuyện không báo, vậy ta đem ngươi bắt sau khi, tiến hành thẩm vấn thời điểm, ngươi làm sao còn không nói đâu?”

“Ta đương nhiên muốn nói, ta liền biết giấy không gói được lửa, sớm đã có tâm bàn giao! Thế nhưng là đâu...” Hắn lung lay hai tay nói nói, “ các ngươi vừa lên đến liền hỏi ta số 7 nữ thi sự tình, ngược lại đem ta cho hỏi mộng!

“Về sau mới nghe rõ ý của các ngươi, vậy mà hoài nghi ta là hung thủ giết người tới, hắc hắc... May mắn tâm lý ai cũng có!” Bàng Trí Huy mất tự nhiên tươi cười nói, “ ta xem xét các ngươi không là hướng về phía biết chuyện không báo sự tình tới, ta liền... Ta liền...”

“Ngươi cái lão hồ ly, ngươi được lắm đấy!” Triệu Ngọc tức giận đến cũng vui vẻ, lại với hắn mở câu trò đùa, “Ngươi nói ngươi có phải hay không ngốc? Ngươi ghi chép đến video về sau, làm sao không cầm video đi áp chế Lâm Thừa Nghiệp đâu? Cùng hắn lừa bịp cái ba năm trăm vạn, há không dễ dàng?”

“Xuy... Như vậy sao được! Ngài đừng đùa!” Bàng Trí Huy nghiêm trang nói nói, “ ông trời của ta, Lâm Thừa Nghiệp cái kia đều là ai? Ta dám đi áp chế hắn? Ta không biết 'Chết' chữ viết như thế nào sao? Ta cái này trên có già dưới có trẻ, làm việc cũng rất tốt, không đáng đi!”

“Hừ!” Lần này, Triệu Ngọc rốt cục nhịn cười không được, “Ngươi nha sống được vẫn rất minh bạch! Cái kia... Bàng hội trưởng a, cái này một chuyện cuối cùng, còn cần ta giúp ngươi nói ra sao?”

“Ừm... Ngài... Có ý tứ gì?” Lúc đầu, nhìn thấy Triệu Ngọc mặt lộ vẻ ý cười, Bàng Trí Huy còn tưởng rằng không sao đâu, lại không nghĩ rằng, Triệu Ngọc lại tới một câu như vậy!

Chương 1257: Tiểu nhân vật bi ai

“Ừm... Vợ ngươi...”

Triệu Ngọc vừa mới mở miệng nói ba chữ này, Bàng Trí Huy liền vội vàng cướp lời nói gốc rạ, vội vàng nói ra:

“Ta nói, ta nói, ta chủ động bàn giao! Ta cũng không dám có nửa một ít chuyện giấu diếm ngài, ngài thật sự là không gì không biết, không gì không hiểu, danh chấn thiên hạ đại thám tử a!”

“Ngươi cũng thật sự là danh chấn thiên hạ vuốt mông ngựa đại vương a, trách không được có thể lăn lộn đến hội trưởng đâu!” Triệu Ngọc nhả rãnh.

“Vợ ta, vợ ta hoàn toàn chính xác nhận thầu một đầu du lịch tuyến đường...” Bàng Trí Huy dùng sức lau mồ hôi lạnh, nghiêm túc địa giảng nói, “ vợ ta tại Tùng châu thị cục du lịch đi làm, bởi vì biên chế vấn đề, bị phân phối đến cục du lịch cấp dưới Tam Sản.

“Mấy năm trước, cục du lịch khai phát mới hạng mục, vợ ta nhìn thấy chính phủ quy hoạch mưu toan về sau, liền chọn trúng Bạch Sa sông một đoạn này du lịch tuyến đường, cho nên trù một chút tiền, đem tuyến đường nhận thầu xuống dưới.

“Nhưng mà, tạo hóa trêu ngươi, không bao lâu, chính phủ bởi vì tài chính không đủ, liên quan tới cải tạo Bạch Sa sông hạng mục liền ngừng, nhà ta nhận thầu đầu này du lịch tuyến, cũng theo đó thành gân gà...

“Những năm này, mặc dù làm ngắm cảnh thuyền, còn mở mấy nhà nhà hàng, nhưng mỗi một năm đều tại bồi thường tiền! Cho nên...” Bàng Trí Huy do dự nói nói, “ cho nên... Ta vạch trần huyền quan nữ thi động cơ, cũng có phương diện này nguyên nhân a!”

Sau khi nói xong, Bàng hội trưởng thân thể trùn xuống, nhưng trên mặt cũng lộ ra đã lâu ý cười.

“Huyền quan nữ thi một khi oanh động, việc buôn bán của các ngươi liền có khởi sắc đúng không?” Triệu Ngọc hỏi.

“Đúng vậy a! Cái kia là khẳng định!” Bàng Trí Huy trả lời, “Thất Tinh huyền quan là Bạch Sa trên sông vì số không nhiều điểm sáng cảnh quan một trong, ta nghiên cứu nhiều năm như vậy, làm nhiều như vậy luận văn, cũng là nghĩ để nó có cái truyền kỳ lai lịch, chế tạo ra một cái hấp dẫn người tốt mánh lới đến, để nó danh khí càng lớn!

“Chỉ tiếc, nghiên cứu nhiều năm như vậy, tư liệu vẫn là trống rỗng! Bất quá...” Nói, ánh mắt hắn chợt sáng lên, “Huyền quan nữ thi án vừa ra, Thất Tinh huyền quan coi như phát hỏa!

“Ta cảm thấy, cục du lịch khẳng định sẽ cân nhắc, một lần nữa cải tạo Bạch Sa sông du lãm hạng mục, đem huyền quan làm một cái trọng yếu cảnh điểm đến bồi dưỡng!”

“Ừm...” Triệu Ngọc gật đầu, “Cứ như vậy, nhà ngươi du lịch tuyến đường cũng liền khởi tử hồi sinh rồi?”

“Không chỉ là khởi tử hồi sinh a, ha ha...” Bàng Trí Huy bỗng nhiên cười, “Hiện tại huyền quan lại truyền ra có thể làm thi thể Bất Hủ sự tình đến, cái này mánh lới thế nhưng là cả nước hiếm thấy a...

“Ta muốn... Nhà chúng ta du lịch tuyến đường không chỉ là khởi tử hồi

sinh, hơn nữa còn có thể kiếm một món hời đâu! Ta còn kế hoạch, từ bên dưới vách núi mặt bên bờ, xây một tòa huyền quan chủ đề văn hóa tiệm trưng bày, đã tuyên truyền chúng ta văn hóa, lại có thể kiếm tiền, cớ sao mà không làm a, ha ha...”

“Cho nên, coi như ảnh hưởng tư pháp công chính, đạt được xử phạt, cũng không quan trọng a?” Triệu Ngọc thu hồi tiếu dung, nhàn nhạt hỏi một câu.

“Triệu cảnh sát!” Bàng Trí Huy lại mặt lộ vẻ dáng tươi cười nói nói, “ ta chụp lén thu hình lại video, ngay tại trong máy vi tính của ta, máy tính không có mật mã!

“Về phần ngài nói ảnh hưởng tư pháp công chính, ta trước đó cũng tìm chuyên gia nghiên cứu qua, tội danh của ta, cũng không đủ hình phạt! Nhiều lắm là sẽ ném đi công việc của ta thôi...

“Cho nên, ta đã chuẩn bị kỹ càng chủ động từ chức, sau đó cùng vợ ta cùng một chỗ phát triển du lịch sự nghiệp đi!” Bàng Trí Huy tràn đầy ước mơ địa nói nói, “ chờ thêm mấy năm, ngài lại đến Bạch Sa sông thời điểm, khẳng định sẽ đại biến dạng!”

“Nha...” Triệu Ngọc nghĩ nghĩ , đạo, “Ta muốn hỏi một chút, nếu như... Không có vợ ngươi nhận thầu Bạch Sa sông sự tình, vậy ngươi còn dám đem huyền quan nữ thi sự tình bóc phát ra tới sao?”

“Ừm... Cái này sao... Vấn đề này... Nếu là nói thật, ta khẳng định đến suy tính một chút...” Bàng Trí Huy thản nhiên trả lời.

“Ha ha, người ích kỷ a! Tốt a, tốt a!” Triệu Ngọc xông Bàng Trí Huy nhẹ gật đầu, sau đó đứng người lên, nói nói, “ ngươi bây giờ có thể đi, Bàng hội trưởng! Đến tiếp sau sự tình, chúng ta nhân viên cảnh sát sẽ liên hệ ngươi!”

“Đúng vậy a! Vậy thì tốt quá... Thực sự là... Thật sự là rất cảm tạ ngài...” Bàng Trí Huy hướng Triệu Ngọc cúi đầu, nhưng mà Triệu Ngọc lại đã sớm cũng không quay đầu lại rời đi phòng thẩm vấn.

Một giây sau, lập tức có nhân viên cảnh sát đi lên cho Bàng Trí Huy lấy xuống còng tay, đồng thời đem hắn vật phẩm tùy thân trả lại cho hắn.

Bàng Trí Huy cả sửa lại một chút quần áo, dẫn đầu cầm điện thoại di động lên quan sát, lúc này mới phát hiện, trên điện thoại di động có hơn mười điện thoại chưa nhận. Trong đó, có một bộ phận lớn đều là vợ hắn đánh tới.

Thế là, hắn chờ không nổi đi ra phòng thẩm vấn, liền tranh thủ thời gian cho vợ hắn trở về một điện.

Thê tử của hắn một mực tại Tùng châu bận rộn du lịch tuyến đường làm việc, giờ phút này cũng không biết Bàng Trí Huy bị mang vào cục cảnh sát sự tình.

Điện thoại kết nối về sau, không đợi Bàng Trí Huy lên tiếng, vợ hắn liền dẫn đầu nói chuyện:

“Lão công a, ngươi làm gì đi, làm sao mới nghe a?”

“Ừm... Ân... Có chút sự tình, một câu hai câu nói không rõ ràng... Thế nào?”

“Tin tức tốt, tin tức tốt!” Vợ hắn hưng phấn mà nói nói, “ lão công a, ta vừa mới ký hợp đồng, đem chúng ta du lịch tuyến đường bán cho người khác! Trừ bỏ chúng ta hao tổn, còn kiếm 5 hơn vạn đâu! Về sau, nhưng rốt cục không cần lại vì đầu này phá du lịch tuyến sầu muộn... Lão công... Lão công... Ngươi có nghe hay không... Uy... Lão công...”

Trong điện thoại còn tại kêu gọi lấy, mà Bàng Trí Huy lại sớm đã bưng

bít lấy trái tim, co quắp trên mặt đất...

Sau đó, có nhân viên cảnh sát phát hiện hắn, lập tức báo 120...

...

“Nha... Kết án đi! !”

Tổ điều tra đặc biệt trong văn phòng, bỗng nhiên truyền đến một trận reo hò.

“Lão đại, “ Thôi Lệ Châu không coi ai ra gì ôm lấy Triệu Ngọc bả vai nói nói, “ ta còn tưởng rằng, Bàng Trí Huy mới thật sự là phía sau màn đại BOSS đâu! Thật không nghĩ đến, liên quan tới huyền quan nữ thi phát hiện, thế mà lại như vậy kỳ hoa?

“Bàng hội trưởng người này... Cũng thật thật có ý tứ!”

“Tổ trưởng...” Tăng Khả tranh thủ thời gian báo cáo, “Bàng Trí Huy vừa rồi đột nhiên té xỉu, bị 120 đưa bệnh viện...”

“Ừm...” Triệu Ngọc lắc đầu thán nói, “ ta đã biết! Bàng hội trưởng nói không sai, thật sự là hắn là cái tiểu nhân vật bình thường! Nhưng là, tiểu nhân vật cũng không bi ai, nếu có dũng khí, làm theo có đại năng lượng!

“Nhưng là, giống hắn dạng này tự tư tiểu nhân vật, kết cục cũng chỉ có khổ cực...”

“Oa... Lão đại a, “ Thôi Lệ Châu vỗ bờ vai của hắn nhả rãnh, “Nói ngươi béo ngươi liền thở, chơi triết lý chơi mà lên nghiện sao?”

“Đi đi đi...” Triệu Ngọc vội vàng đem tay bẩn thỉu của nàng lấy ra, phản bác nói, “ làm sao rồi? Bản án phá, không khen người trang trí nội thất trang bức sao?”

“Tổ trưởng, “ Tằng Khả hưng phấn mà nói nói, “ tất cả người hiềm nghi tất cả đều bị bắt, tất cả câu đố cũng tất cả đều để lộ! Huyền quan án... Rốt cục có thể kết đi! ?”

“Ừm...” Triệu Ngọc vui mừng gật đầu, “Lần này, là thật không sai biệt lắm!”

“Vậy còn chờ gì?” Thôi Lệ Châu lại một thanh níu lại Triệu Ngọc cánh tay, “Đêm nay còn không hảo hảo happy happy, chờ đến khi nào! ? Lão đại, ngươi nhưng phải mời khách a!”

“Ừm... Khục khục...” Ai ngờ, mọi người ở đây hưng phấn thời điểm, bên ngoài cửa tiến tới một người, đám người vậy mà không có phát giác.

Một mực đợi đến người này ho khan, đám người lúc này mới quay người lại nhìn thấy, nguyên lai chính là Cao Phát Tài pháp y.

“Triệu tổ trưởng, ân... Không có ý tứ...” Cao Phát Tài cầm mấy phần văn kiện, hơi có vẻ lúng túng nói nói, “ ta chỗ này có mấy chuyện, phải hướng ngươi hồi báo một chút, không biết... Sẽ có hay không có điểm mất hứng...”

Chương 1258: Chân không chi thương

“Căn cứ người trong cuộc khẩu cung, chúng ta đã đã tìm được 6 hào nữ thi Cảnh Nhã Ái bị đụng hiện trường, “ Cao pháp y một bên đem vật liệu đưa cho Triệu Ngọc, một bên giới thiệu nói, “ nhưng là, bởi vì là thời gian trì hoãn quá lâu, đã tìm không thấy hữu hiệu chứng cứ lấy chứng!

“Cho nên, chúng ta không cách nào phán đoán, Cảnh Nhã Ái đến cùng là hữu tâm tự sát, vẫn là một trận giao thông ngoài ý muốn.”

“Ừm, “ Ngô Tú Mẫn gật đầu nói, “Bắc cảng Phương Khai Vũ đội trưởng vừa mới liên lạc với ta qua, mấy ngày liên tiếp, bọn họ thăm viếng phụ cận cư dân , đồng dạng không có tìm được hữu hiệu chứng cứ!

“Cho nên, gây chuyện lái xe Toàn Gia Thắng phải hoàn toàn chịu trách nhiệm, đồng thời đem lấy gây chuyện bỏ trốn, không bằng lái các loại tội danh bị cảnh sát khởi tố!”

“Đúng!” Cao pháp y nói nói, “ nếu như hắn lúc ấy không có bỏ trốn, lựa chọn báo động, chúng ta có thể căn cứ hiện trường vết tích, phán đoán Cảnh Nhã Ái phải chăng vì cố ý tự sát? Như vậy gây chuyện lái xe trách nhiệm, có thể giảm nhẹ một chút.

“Nhưng lựa chọn gây chuyện bỏ trốn, vậy liền nói cái gì đều vô dụng!”

“Đúng vậy a, không chạy chỉ là bồi thường tiền, nhưng vừa chạy, coi như đến đi ngồi tù đi!” Thôi Lệ Châu lắc đầu cảm thán.

“Triệu tổ trưởng, đây là Cảnh Nhã Ái kỹ càng kiểm tra thi thể báo cáo, “

Cao pháp y nói nói, “ chúng ta thông qua não bộ quét hình chứng thực, Cảnh Nhã Ái vết thương trí mạng đến từ đầu, thuộc về một kích trí mạng.

“Bạch Lãng xe là gần sau 20 phút đến hiện trường. Cho nên, chúng ta có thể xác nhận, lúc kia, Cảnh Nhã Ái đã tử vong!”

“Minh bạch, minh bạch!” Triệu Ngọc tiếp nhận tư liệu, khách khí nói nói, “ vất vả!”

“Nha...” Tằng Khả vội nói, “Nguyên lai, tổ trưởng còn lo lắng, Bạch Lãng nhìn thấy Cảnh Nhã Ái thời điểm, Cảnh Nhã Ái còn chưa chết, mà là bị Bạch Lãng sát hại...”

“Đúng vậy a!” Triệu Ngọc nói nói, “ điểm này thuộc về tính chất vấn đề, cực kỳ trọng yếu, chúng ta nhất định phải nhìn rõ mọi việc, không thể qua loa!”

“Nói như vậy...” Thôi Lệ Châu suy nghĩ nói, “Thôi Nhất Văn cùng Lâm Triêu Phượng không có đâm chết, Cảnh Nhã Ái chết cũng cùng hắn không có quan hệ, như vậy... Bạch Lãng sai lầm, cũng không như trong tưởng tượng lớn như vậy?”

“Vậy cũng không được!” Triệu Ngọc lắc đầu, “Làm thuê tội giết người tên, mấy có lẽ đã ngồi vững, ta hỏi qua vị kia Mao Tường Hoa kiểm sát trưởng, coi như Lâm Thừa Nghiệp vì hắn mời tốt nhất luật sư, cũng ít nhất phải phán mười năm trở lên!”

“Nha...” Thôi Lệ Châu chậc lưỡi nói nói, “ Bạch Lãng sự tình, không tốt phán xét a! Hắn làm sự tình, hoàn toàn chính xác đủ hỏng, cũng coi là trừng phạt đúng tội! Thế nhưng là... Nghĩ tới muội muội của hắn, lại cảm thấy quá đáng thương!

“Ai! Nhớ ngày đó, nếu không phải vì cho cha ta xem bệnh, ta cũng sẽ

không tiến vào ổ trộm cướp!” Thôi Lệ Châu cảm giác mà khái chi, “Bằng không, ta bây giờ nói không chắc lại làm cái tiếp viên hàng không cái gì đâu!”

“Đi đi đi...” Ai ngờ, Triệu Ngọc lại hào không nể mặt mũi đánh gãy đề tài của nàng, đối Cao pháp y nói nói, “ ngài tiếp tục, tiếp tục...”

“Bất quá...” Kết quả, Cao pháp y bỗng nhiên sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn đến, đem một phần khác văn kiện đưa cho Triệu Ngọc, nói nói, “ một chuyện khác, lại là hoàn toàn ngược lại!

“Đây là chúng ta vì số 7 nữ thi Biện Như Hinh làm huyết dịch xét nghiệm kết quả, “ Cao pháp y thán nói, “ rất khó tưởng tượng, thời gian qua đi 33 năm, máu của nàng dạng lại bảo tồn được tương đương hoàn hảo, vẫn có thể rõ ràng kiểm nghiệm đi ra!

“Các ngươi nhìn, huyết hồng làm hàm lượng xuất hiện dị thường, cùng phổ thông ngạt thở mà chết tồn tại khác biệt! Còn có, chúng ta tiến hành huyết khí phân tích cùng K+, Cl- trắc định, kết quả chứng minh...” Cao pháp y nhìn quanh bốn phía một cái, nói nói, “ Biện Như Hinh chân chính nguyên nhân cái chết, cũng không phải là bị bóp chặt phần cổ mà chết, mà là một loại hiếm thấy chân không ngạt thở bố trí!”

“A? Cái...cái gì ý tứ?” Thôi Lệ Châu nghe không hiểu.

“Nói cách khác...” Cao pháp y tiếc nuối nói nói, “ làm Biện Như Hinh bị Tưởng Dũng bỏ vào quan tài thời điểm, nàng còn... Còn...”

“Trời ạ! Nàng còn sống không?” Thôi Lệ Châu mắt trợn tròn, “Cái này. . . Làm sao có thể?”

“Tưởng Dũng chưa từng giết người, hắn coi là Biện Như Hinh không có hô hấp, liền là chết! Trên thực tế, chỉ là sa vào đến một loại ngạt thở tính cơn sốc trạng thái, nếu như lúc ấy có thể có được cứu giúp, người còn có

thể cứu...

“Đáng tiếc, Tưởng Dũng cũng không biết, “ Cao pháp y cảm thán nói, “ hắn vẫn là đem Biện Như Hinh cất vào huyền quan!

“Mấy ngày nay, viện khoa học các chuyên gia một mực tại nghiên cứu, cho rằng huyền quan có thể lợi dụng trong ngoài độ chênh lệch nhiệt độ trong ngày, cấp tốc dành thời gian trong quan dưỡng khí, đạt tới cùng loại chân không trạng thái, đồng thời còn có thể tạo được nhất định sát trùng công năng, lúc này mới cam đoan thi thể sẽ không hư thối...

“Cho nên, Biện Như Hinh chân chính nguyên nhân cái chết, là bị huyền quan ngạt chết!”

“Ai nha! Thật sự là quá tàn nhẫn!” Thôi Lệ Châu lòng đầy căm phẫn địa mắng, “ cái này Tưởng Dũng thật là đáng chết, ta cảm thấy, lúc ấy, coi như hắn biết rõ Biện Như Hinh lúc ấy còn chưa có chết, chỉ sợ y nguyên sẽ không thu tay lại a! ?

“Hừ, loại này tàn nhẫn hung thủ, nên đem hắn cũng bỏ vào huyền quan, tươi sống ngạt chết!”

Thôi Lệ Châu dõng dạc, âm điệu cao cao, mắng xong sau, hiện trường bỗng nhiên hoàn toàn yên tĩnh.

Hiển nhiên, Thôi Lệ Châu quá kích lời nói, cùng đặc biệt điều viên chuyên nghiệp thân phận không hợp. Thế nhưng là, nàng, nhưng lại không thể không cùng những người khác sinh ra cộng minh, làm đám người tất cả đều sa vào đến đối với không phải là Nhân Quả suy nghĩ bên trong.

“Ừm... Khục khục...” Cao pháp y gặp không khí hiện trường có chút xấu hổ, lúc này mới làm bộ ho khan địa nói nói, “ ta nói, ta sẽ cho mọi người mất hứng đi!

“Triệu cảnh sát...” Hắn đem cuối cùng một phần giao cho Triệu Ngọc, nói nói, “ đây là Việt Châu cảnh sát phát đưa tới, Tưởng Dũng DNA số liệu, thông qua so với, cùng Biện Như Hinh móng tay bên trong phát hiện DNA hoàn toàn ăn khớp!

“Cho nên, liên quan tới số 7 nữ thi bản án, đã có thể tuyên bố kết án!

“Mặt khác còn có một việc...” Cao pháp y lại nói, “ chúng ta cùng Malaysia bên kia liên hệ một cái, Biện Như Hinh hai cái thúc thúc, ngay tại thừa đi máy bay về nước.

“Đến lúc đó, chúng ta sẽ an bài cho bọn họ làm DNA nghiệm chứng, bảo đảm Biện Như Hinh thân phận chính xác!”

“Tốt, vất vả!” Triệu Ngọc gật đầu.

“Ừm...” Ngô Tú Mẫn đột nhiên hỏi, “Biện Như Hinh còn không có một cái đệ đệ sao? Đệ đệ của nàng vì cái gì không đến?”

“A, thật sao? Ta không biết a...” Cao pháp y lắc đầu.

“Ta biết, ta biết, điện thoại là ta đánh!” Tằng Khả vội vàng trả lời, “Biện Như Hinh đệ đệ thuở nhỏ liền có tinh thần tật bệnh, bằng không... Nhà bọn hắn lúc trước cũng sẽ không lựa chọn di dân đi Malaysia mưu sinh!”

“Nha...” Triệu Ngọc gật đầu, “Trách không được, nhiều năm như vậy, nhà bọn hắn một mực không có đổi mới người mất tích tin tức đâu!”

“Ai! Nhà bọn hắn, cũng thực đủ đáng thương!” Thôi Lệ Châu cảm thán nói, “ ta nghe nói, Biện Như Hinh một mực là cái phẩm học kiêm ưu hài tử, nếu như không có tao ngộ trận kia bất hạnh! Sợ sợ bọn hắn một nhà cảnh ngộ, cũng liền toàn cũng khác nhau đi...

“Lão đại, cái này khiến ta liền nghĩ tới ngươi vở bên trên câu nói kia a!”

Đúng vậy a, mỗi cái cọc tội án phía sau đều có một lít nước mắt!

Triệu Ngọc ở trong lòng mặc niệm một câu, liền đem hắn sổ ghi chép bìa vàng móc ra, lật ra đến phía trước nhất cái kia một tờ bên trên.

Chuyện cho tới bây giờ, ngũ đại án chưa giải quyết chỉ còn nó một, Hoa Vân Sơn diệt môn án đằng sau, còn kém một cái đối câu!

Triệu Ngọc ở trong lòng mặc niệm đạo, khoảng cách cái này cái cuối cùng đối câu, cũng không xa a?

Chương 1259: Nhanh xem tivi

Ba ngày sau, Phúc Lai tỉnh Phúc Lai thị cục cảnh sát bên trong một phòng làm việc.

“Tổ trưởng, tất cả đều cẩn thận điều tra, vụ án từ đầu đến cuối cũng không có vấn đề!” Tằng Khả đem một phần văn kiện đưa cho Triệu Ngọc, phần văn kiện này nội dung, tất cả đều là liên quan tới cùng một chỗ cướp bóc, cường bạo, án giết người!

Nguyên lai, Triệu Ngọc tại giải quyết huyền quan án về sau, cũng không có gấp rời đi, mà là thực hiện lời hứa của mình, trước đến Phúc Lai thị điều tra, nam tử nào đó điều khiển đại xe hàng va chạm cảnh sát xe chở tù một chuyện!

Lúc trước, Triệu Ngọc trước khi đến du thuyền điều tra Lâm Thừa Nghiệp trên đường, đã từng tao ngộ qua cùng một chỗ cố ý tai nạn xe cộ.

Trải qua điều tra biết được, đại xe hàng lái xe chính là là bởi vì oán trách pháp viện phán quyết bất công, không có đem sát hại vợ hắn ba tên lưu manh tuyên án tử hình, mà đưa tới hận thù cá nhân bố trí.

Lúc đó, Triệu Ngọc cũng cảm giác, pháp viện phương diện cho ra phán quyết có sai lầm công bằng.

Viện phương cho ra lý do, là ba tên tội phạm cũng có tinh thần tật bệnh, không thích hợp tại tử hình, cho nên sửa án vì ở tù chung thân, đồng thời cưỡng chế trị liệu.

Triệu Ngọc cho rằng, nếu như lưu manh thật sự có tinh thần vấn đề, như vậy ngẫu nhiên giết người có thể giải thích.

Thế nhưng là, ba người rõ ràng là cướp bóc, cường bạo sát hại xe hàng lái xe thê tử, đơn từ một điểm này bên trên phán đoán, bọn họ hoàn toàn là có dự mưu, hắn là gánh chịu tương ứng pháp luật trách nhiệm, bị phán tử hình mới đúng!

Lúc đó, Triệu Ngọc nói với Thôi Lệ Châu qua, một khi huyền quan án kết thúc, mình sẽ đích thân đến hoạt động tra một chút, nhìn xem vụ án này bên trong, đến cùng có hay không chuyện ẩn ở bên trong?

Hiện tại, Triệu Ngọc quả nhiên tới, nhưng điều tra kết quả, lại cũng không là hắn nghĩ đến cái dạng kia.

“Căn cứ tội phạm gia thuộc cùng các bạn hàng xóm chứng thực, “ Tằng Khả dựa theo báo cáo điều tra báo cáo nói, “ cái này ba tên hung thủ đồng đều có nhất định tinh thần vấn đề, đây là trong thôn mọi người đều biết sự tình, trong đó có hai người, ngẫu nhiên còn có qua cỡ nhỏ bạo lực khuynh hướng!

“Thế nhưng là, bởi vì trong nhà thực sự nghèo quá, căn bản không có tiền xem bệnh, cho nên ba người này một mực ở vào không người trông coi trạng thái.

“Ngày bình thường, ba người thường xuyên tụ cùng một chỗ, đông du tây đi dạo, người trong thôn cũng đã quen, cơ bản không rảnh để ý. Nhưng chẳng ai ngờ rằng, ba người bọn hắn, vậy mà phạm vào vụ án lớn như vậy!

“Căn cứ chính bọn hắn khẩu cung, nói trong ba cái hungthủ, có người nhìn qua một chút bạo lực phim, tại ba người cùng nhau đùa giỡn thời điểm, người này thường xuyên nhấc lên những cái kia bạo lực tình tiết, đồng thời giật dây mặt khác hai người, công bố đợi đến cơ hội thích hợp,

bọn họ cũng muốn dựa theo trong phim ảnh tình tiết làm một lần!

“Kết quả, tại cái kia không lâu sau đó ngày nào đó, người bị hại lái xe đi qua thôn bọn họ, bởi vì ô tô xảy ra chút vấn đề, ngừng tại bọn họ thôn ven đường kiểm tra.

“Lúc này, vừa lúc bị ba người nhìn thấy, ba người cũng không có thương lượng, liền dựa theo bọn họ trước đó dự đoán tình tiết, đối người bị hại áp dụng cướp bóc, cường bạo hành vi, cuối cùng, còn cần cục gạch đem người bị hại tàn nhẫn sát hại!”

“Cái này. . . Cái này gọi không có vấn đề sao?” Thôi Lệ Châu lập tức nổi nóng, “Đơn giản liền là súc sinh đồng dạng hành vi!”

“Ba người giết chết người bị hại quá trình, bị Khai quầy bán quà vặt hai vợ chồng nhìn vừa vặn, hai vợ chồng vội vàng mang theo cuốc tiến lên, xua tán đi ba người, nhưng chờ bọn họ lại kêu gọi xe cứu thương thời điểm, người bị hại đã không có sinh mệnh dấu hiệu!

“Sau đó, dẫn đầu chạy đến nhân viên cảnh sát lập tức đối ba người áp dụng bắt, đem ba người tróc nã quy án, đồng thời tại hiện trường tìm được người bị hại tài vật.

“Về sau, thông qua cảnh sát nhiều mặt lấy chứng, chứng minh ba tên người hiềm nghi xác thực vì sát hại nên người bị hại hung thủ không thể nghi ngờ, ba người cũng đối nó cướp bóc cường bạo giết người hành vi thú nhận bộc trực!

“Lúc đầu, bản án đã phi thường sáng tỏ, nhưng khi viện kiểm sát chính thức khởi tố thẩm lý thời điểm, lại phát hiện ba người có bệnh không thể chữa trạng thái tinh thần tồn tại vấn đề.

“Thế là, bọn họ mời đến chuyên nghiệp tinh thần giám định y sư, vì ba người tiến hành tinh thần giám định, kết quả chứng minh, ba người đồng

đều hoạn có khác biệt trình độ tinh thần tật bệnh, có lo nghĩ khuynh hướng, cũng có nghe nhầm khuynh hướng, mà lại ba người tất cả đều là thỉnh thoảng tính bệnh tâm thần, có nhất định nhận biết năng lực, nhưng lại cùng người bình thường khác thường!

“Xét thấy loại này giám định kết quả, pháp viện căn cứ hình pháp quy định, còn chưa hoàn toàn đánh mất phân biệt hoặc là khống chế chính mình hành vi năng lực bệnh tâm thần phạm nhân tội, nên phụ trách nhiệm hình sự, nhưng là có thể từ nhẹ hoặc là giảm bớt xử phạt.

“Bởi vậy, pháp viện mới cuối cùng tuyên án, ba tên người bị hại miễn ở tử hình, nhưng là phải bị ở tù chung thân hình phạt.

“Nhưng trên thực tế, căn cứ vào ngục giam phương diện quy định, đối với loại này phạm nhân , bình thường đều là tới trước địa điểm chỉ định cưỡng chế trị liệu , chờ hiệu quả có rõ ràng hiệu quả về sau, mới có thể chuyển giao vào ngục bị tù...”

“Làm sao... Tại sao có thể như vậy...” Thôi Lệ Châu phiền muộn, “Cái này không phải là, bọn họ giết người xong, chẳng những không đền mạng, ngược lại có có thể được chữa bệnh miễn phí sao? Cái này cũng... Quá không công bằng đi...”

“Cái này cũng không thể nói không công bằng a...” Ngô Tú Mẫn bất đắc dĩ nói nói, “ nói đến, người giám hộ cũng muốn gánh chịu nhất định trách nhiệm, mà lại muốn tiến hành dân sự bồi thường!”

“Người đều đã chết, bồi thường còn có gì hữu dụng đâu?” Thôi Lệ Châu vẫn là không phục, “Trách không được, người bị hại trượng phu, muốn mở ra đại xe hàng đi đụng xe chở tù đâu!”

“Lão đại, “ Nhiễm Đào nói với Triệu Ngọc, “Chúng ta đã điều tra một cái ba người kia bối cảnh, trên cơ bản tình huống chính là, người nhà của hắn đều hận không thể bọn họ ngày nào làm mất như thế!

“Không nói khoa trương chút nào, xảy ra chuyện lớn như vậy, gia thuộc nhóm thậm chí hi vọng pháp viện cũng có thể phán bọn họ tử hình đâu!”

“Không sai, ba người này trong nhà đều là đê bảo (*tiền trợ cấp cho dân nghèo) hộ, “ Tằng Khả phụ họa nói, “ trong ngoài thân thích bên trong, cũng không có làm quan hoặc có tiền, cho nên căn bản không tồn tại dùng tiền mua mệnh, hoặc ảnh hưởng tư pháp công chính sự tình!”

“Cho nên, loại này xử phạt, cũng là căn cứ vào chủ nghĩa nhân đạo xuất phát!” Ngô Tú Mẫn đập Thôi Lệ Châu bả vai một cái, nói nói, “ ta tin tưởng, lấy một cái nhân tình cảm giác tới nói, bao quát quan toà bản nhân ở bên trong, cũng là hi vọng hung thủ trừng phạt đúng tội, nhưng pháp luật liền là pháp luật, không thể bằng vào chúng ta người vì ý chí vì chuyển di, không thể hành động theo cảm tính!”

“Cái kia...” Triệu Ngọc lại hướng Tằng Khả hỏi nói, “ lái xe đụng người lái xe, xử lý như thế nào đâu?”

“Còn tại sở câu lưu, “ Tằng Khả đáp nói, “ chính gặp phải nhiều hạng lên án, nhưng xét thấy tình huống phức tạp, cảnh sát còn tại cùng viện kiểm sát phương diện tiến hành câu thông! Cũng may bị đụng nhân viên không có phát sinh trọng thương hoặc tử vong, nhưng dù là như thế, từ sơ bộ phán đoán, miễn ở hình phạt là không thể nào!”

“Ừm... Minh bạch!” Triệu Ngọc chán nản nói một câu, “Đã... Bản án không có vấn đề, cái kia, mục đích của chúng ta cũng coi như đạt đến!

“Được rồi, mọi người điều chỉnh một chút tâm tính a đều!” Triệu Ngọc khoát tay ra hiệu nói, “ đêm nay, tỉnh thính những người lãnh đạo cho chúng ta thiết yến khánh công, mọi người cũng đều vất vả, nên buông lỏng một chút!”

“Lão đại, ta không muốn đi, trong lòng đổ đắc hoảng!” Thôi Lệ Châu

giao nhau cánh tay nói nói, “ nghĩ tới vị kia chết thảm người bị hại, ta liền có thể nghĩ đến con của nàng cùng nữ nhi, mụ mụ bị người giết chết, hiện tại ba ba cũng muốn đi ngồi tù, thật sự là đáng thương...”

“Ừm... Ngươi đừng...” Triệu Ngọc muốn khuyên giải một cái, nhưng trên thực tế, trong lòng của hắn cũng bởi vì việc này kết một cái chết chụp.

“Tích tích...” Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc đang suy nghĩ từ thời điểm, điện thoại di động của hắn bỗng nhiên vang lên.

Mở ra xem, nguyên lai là Miêu Anh cho nàng phát tới một cái tin nhắn ngắn, ngắn nội dung bức thư chỉ có bốn chữ: “Nhanh xem tivi!”

“TV?” Triệu Ngọc vò đầu, lúc này hướng mọi người lầm bầm nói, “ có ý tứ gì? Miêu Anh để cho ta nhanh xem tivi!”

“Thật sao?” Nhiễm Đào vội nói, “Có phải hay không, chúng ta đại phá huyền quan án anh dũng sự tích bên trên tin tức? TV... Mau nhìn xem, có ta đặc tả không có?”

“Không có TV a!” Ngô Tú Mẫn chỉ vào văn phòng nói ra.

“Ta có, ta có...” Tằng Khả vội vàng đánh Khai chính mình máy tính bảng, nói nói, “ nơi này có trực tiếp truyền hình, nhưng không biết, nhìn cái nào đài?”

“Mở ra trước lại nói chứ sao...” Nhiễm Đào thúc giục, “Ta cảm giác, chí ít hắn là Phúc Lai tỉnh đài truyền hình a?”

“Tốt tốt tốt...”

Tằng Khả nhanh chóng bật máy tính lên, mở ra tỉnh đài truyền hình.

Kết quả, trong TV quả nhiên ngay tại phát ra một đầu tin tức:

“... Căn cứ ta đài nhiều mặt chứng thực, nên tin tức xác thực vì là thật! Cho nên, theo trở lên ba người tự thú đầu thú, yên lặng 9 năm Hoa Vân Sơn diệt môn đại án, rốt cục muốn tra ra manh mối, họa cái trước dấu chấm tròn...”

Chương 1260: Ta nghĩ lẳng lặng

“Đây là... Đây là tình huống như thế nào?”

Nhìn điện thoại di động bên trên TV tin tức, đám người tất cả đều rất cảm thấy kinh ngạc, chẳng ai ngờ rằng, tại như thời điểm này, Hoa Vân Sơn diệt môn án, lại đột nhiên xuất hiện trọng đại như thế chuyển hướng!

Lại có người đầu án tự thú! ! ?

Cái này. . .

Triệu Ngọc không khỏi sau một lúc hối hận, bởi vì, từ khi lần trước “Khôn càn” quẻ kết thúc về sau, hệ thống đã vượt qua 72 giờ đông lạnh kỳ , ấn lý thuyết, hắn hắn là có thể một lần nữa Khai quẻ.

Thế nhưng là, bởi vì huyền quan án vừa phá, Triệu Ngọc cảm giác không cần thiết, cho nên một mực không có mở. Nhưng hắn lại vạn vạn nghĩ không ra, Hoa Vân Sơn diệt môn án, đã vậy còn quá đột nhiên xông ra.

Bởi vì cái kia đoạn tin tức đã thông báo thật lâu , chờ Triệu Ngọc bọn người lại nhìn thời điểm, đã phát ra hoàn tất.

“Không sao, không quan hệ...” Tăng Khả vội vàng nhấn máy tính bảng nói nói, “ phần mềm này có thể chiếu lại, lại nhìn một lần!”

Bành...

Tăng Khả còn không có điều tốt, văn phòng đại môn liền bị một cái vội vã bóng người phá tan, nhưng gặp Miêu Anh hùng hùng hổ hổ địa xông vào, xông Triệu Ngọc hô:

“Triệu Ngọc, nhìn thấy chưa?”

“Thấy được... Đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra... Làm sao đột nhiên như vậy?” Triệu Ngọc chân tay luống cuống địa nói nói, “ đều đã lên ti vi, nhưng chúng ta thế mà không có tiếp vào tin tức! Nơi đó cảnh sát, cũng thật là có thể!”

“Bây giờ nói những này đều vô dụng!” Miêu Anh nói nói, “ ngươi nghe trong tin tức nhắc tới ngươi sao?”

“A? Làm sao... Làm sao còn có ta?” Triệu Ngọc có chút mơ hồ.

“Tự thú nghi phạm nói, chính duyên cớ là bởi vì ngươi, bọn họ mới cuối cùng lựa chọn tự thú!” Miêu Anh nói nói, “ không thấy được sao? Huyền quan án là chất xúc tác, mà ngươi mặc dù không có động thủ, lại vẫn là phá án đại công thần a!”

“Cái này. . . Cái này nói như thế nào tới?” Triệu Ngọc vò đầu, cảm giác Miêu Anh lời nói có chút thâm ảo, không dễ lý giải.

“Thật... Thật là bởi vì chúng ta Triệu thần thám a, Huyền Án Thanh Đạo Phu đại nhân! Hắc hắc...” Lần này, Nhiễm Đào ngược lại hưng phấn, quơ nắm đấm đắc ý nói nói, “ lão đại, còn nhớ rõ... Còn nhớ rõ ta trước kia đã nói a?

“Ta lúc ấy nói cái gì tới? Có phải hay không nói ngươi danh khí lớn về sau, nói không chừng cái nào Thiên Hoa Vân Sơn diệt môn án chân hung liền sẽ đứng ra tự thú, căn bản đều không cần ngươi động thủ bắt?

“Ta mẹ nó... Ta đây là tiên đoán đại sư tiết tấu a!”

“...” Triệu Ngọc còn tại lộn xộn bên trong, lại cảm giác thân thể có chút phiêu.

“Có , có rồi...” Tằng Khả đem máy tính bảng giơ lên cao cao, nói nói, “ một lần nữa nhìn một lần đi...”

Một giây sau, trên màn hình thình lình một lần nữa phát hình vừa rồi tin tức.

“A... Anh hùng, mời ngươi theo giúp ta truy mộng đẹp...”

Cái nào nghĩ đến, Triệu Ngọc vừa định xem thật kỹ một chút tin tức, điện thoại chợt vang lên, mở ra xem, điện thoại chính là liên lạc quan Trần Trác đánh tới.

Triệu Ngọc nhìn thoáng qua màn ảnh máy vi tính, lại liếc mắt nhìn điện thoại, cuối cùng vẫn là đi tới một bên, nghe điện thoại.

“Triệu tổ trưởng, chúc mừng, chúc mừng a!” Vừa vừa tiếp thông, trong điện thoại liền truyền đến Trần Trác tiếng chúc mừng, “Ngươi thật sự là lợi hại đến mức chúng ta đều không thể dùng ngôn ngữ hình dung, vừa rồi Tiêu trưởng phòng còn nói, Triệu thần thám xuất mã, một cái phá hai đâu!”

“Ừm... Cái này... Cái này sao...” Triệu Ngọc mặc dù còn ở vào được trong vòng, nhưng vẫn là ra ngoài bản năng đáp lại một tiếng, “Cùng vui, cùng vui!”

“Ngươi cũng đã nhìn thấy tin tức a? Hoa Vân Sơn diệt môn án hung thủ, khi nhìn đến ngươi đại phá huyền quan án đưa tin về sau, vậy mà đầu án tự thú!” Trần Trác hưng phấn mà nói nói, “ ngươi biết không? Phúc Lai tỉnh chính thức đưa tin bên trên, thậm chí căn bản xách đều không có

xách, ngươi Triệu thần thám muốn đi phá án và bắt giam Hoa Vân Sơn án sự tình đâu!”

“Ừm... Ân...” Triệu Ngọc ân nửa ngày, cuối cùng thỏa hiệp địa hỏi một câu, “Có ý tứ gì?”

“Ngươi sẽ không nghe không hiểu ta ý tứ đi, thần thám đại nhân?” Trần Trác cao giọng cười nói, “ ta ý tứ, liền là ngươi Triệu đại thần thám đã uy danh lan xa, uy chấn Hoa Hạ!

“Ngươi thật là ta đã thấy, ngưu bức nhất thần thám! Thử nghĩ một hồi, có ai có thể trâu đến, tội phạm nghe xong ngươi đến tra án, liền chủ động đứng ra nhận tội tình trạng đâu?”

“Nha...” Triệu Ngọc gật đầu, “Nguyên lai là ý tứ như vậy a, ha ha... Ha ha...”

Triệu Ngọc tiếng cười, rõ ràng có chút khô khốc.

“Được rồi, vẫn là nói chính sự đi!” Trần Trác gặp Triệu Ngọc không có quá lớn phản ứng, lúc này mới chuyển mà nói nói, “ Tiêu trưởng phòng biết ngươi nghiên cứu Hoa Vân Sơn án thật lâu, cho nên tại tiếp vào báo cáo thời điểm, trước tiên liền cho ngươi xin giám sát lệnh!

“Hiện tại, ngươi cùng ngươi tổ viên nhóm, đã có thể đi Hoa Vân Sơn đi một chuyến, đi giám sát nên án thẩm tra xử lí công tác, ân... Nhìn xem còn có cái gì sơ hở, hoặc là điểm đáng ngờ loại hình đi!”

“Ừm, OK!” Triệu Ngọc vỗ tay phát ra tiếng, “Việc này làm được địa đạo, coi như không có cái gì giám sát lệnh, ta cũng nhất định phải đi xem một chút!”

“Được rồi!” Trần Trác lại nói, “ liên quan tới huyền quan án sự tình, ngươi lưu người cùng Phúc Lai tỉnh sảnh làm xuống giao tiếp là có thể!

Những cái kia đến tiếp sau công việc, liền để bọn họ xử lý đi!

“Còn có, mặc dù là giám sát, nhưng cũng là cần hoàn chỉnh báo cáo!” Trần Trác lại dặn dò nói, “ dù sao, Hoa Vân Sơn diệt môn án là quốc gia cấp một đại án, chúng ta hình sự sảnh là chủ yếu phụ trách bộ môn, tự nhiên muốn làm tốt kết án làm việc a!”

“Minh bạch!” Triệu Ngọc gật đầu đáp ứng, sau đó cúp xong điện thoại.

Không biết tại sao, khi hắn cúp điện thoại về sau, trước đó tâm tình kích động cũng theo đó quét sạch, đúng là bỗng nhiên sinh ra một loại cảm giác phức tạp, cảm giác này bên trong, đã có đối với vụ án hoài nghi, cũng có một loại nhàn nhạt thất lạc.

Đúng vậy a...

Thời cơ này... Đích thật là có chút xảo a, hung thủ mặc dù đứng ra tự thú, nhưng có thể hay không... Có ẩn tình khác đâu?

Mặt khác, liên quan tới Hoa Vân Sơn diệt môn án, mặc dù chưa bắt đầu phá án và bắt giam, nhưng mình dù sao thay đổi không ít cố gắng, làm đủ bài tập.

Hắn làm sao coi là, cũng phải giống như trước không đầu nữ thi án hoặc ác ma án như thế, đến kinh lịch một phen gian khổ điều tra, mới có thể phá án và bắt giam đâu!

Thật không nghĩ đến, vậy mà lại đến mức như thế đột nhiên, để cho mình không có chút nào chuẩn bị.

“Lão đại, lão đại...” Thôi Lệ Châu gặp Triệu Ngọc để điện thoại xuống, tranh thủ thời gian chạy tới chúc mừng nói, “ thật đúng là có chuyện như vậy đâu! Ngươi thật sự là danh thùy Vũ Trụ, lắc lư càn khôn, tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả đại thần thám a!”

“Đúng vậy a, đúng a!” Nhiễm Đào kích động phụ họa nói, “ Hoa Vân Sơn diệt môn án cực kỳ bi thảm, hung thủ coi như tự thú, chỉ sợ cũng khó thoát tử hình!

“Nhưng dù là như thế, bọn họ vẫn là đứng ra chủ động tự thú, đây quả thực đến mức độ nghịch thiên a! Ngươi mau nhìn xem cái kia đoạn tin tức đi, tội phạm giết người chính miệng thừa nhận, cũng là bởi vì ngươi xuất hiện, bởi vì ngươi liên phá nhiều như vậy chưa kết án chưa giải quyết, bọn họ tự nhận là không chỗ có thể trốn, cái này mới quyết định hẹn nhau tự thú...”

“Hung thủ hết thảy có ba người, “ Miêu Anh nói với Triệu Ngọc, “Nơi đó cảnh sát đã so với qua vân tay, xác nhận ba người bọn họ vân tay, cùng năm đó hiện trường còn sót lại vân tay nhất trí...

“Còn có, bọn họ lấy ra năm đó từ người bị hại nơi đó cướp đi dây chuyền, ta nghĩ, lần này, hẳn là không sai được... Ân... Triệu Ngọc, Triệu Ngọc... Ngươi không sao chứ?”

Lúc nói chuyện, Miêu Anh chợt thấy Triệu Ngọc sắc mặt không đúng, vội vàng lo lắng địa hỏi một câu.

“Ta nhìn, là hạnh phúc tới quá đột nhiên, lão đại có chút phản ứng chậm chạp a? Ha ha ha...” Nhiễm Đào pha trò.

“Ừm...” Triệu Ngọc ngẩng đầu, hướng mọi người nghiêm túc nói nói, “ Miêu Miêu... Các vị! Giúp ta một việc, đêm nay bữa tiệc, các ngươi giúp ta xã giao một cái đi! Ta không đi!”

“Ồ? Vì cái gì?” Đám người không hiểu.

“Không tại sao, chỉ là nghĩ lắng lặng mà thôi!” Triệu Ngọc trịnh trọng nói nói, “ nghe mệnh lệnh của ta, các ngươi đi thôi...”

“Cái gì? Lắng lặng?” Thôi Lệ Châu hỏng cười nói ra một cái lão ngạnh, “Lắng lặng là ai? Nhớ nàng làm gì? Không sợ nhà ta Miêu tỷ tỷ ăn dấm sao?”

Nhưng mà, Thôi Lệ Châu sau khi nói xong, lại phát hiện không người hưởng ứng, hiện trường rõ ràng có chút xấu hổ.

“Ừm... Minh bạch! Ta biết nên làm gì bây giờ!” Cuối cùng, vẫn là Miêu Anh khéo hiểu lòng người, lúc này nhẹ nhàng địa vỗ vỗ Triệu Ngọc bả vai, nói nói, “ bữa tiệc sự tình liền giao cho chúng ta đi! Ngươi quá mệt mỏi thân yêu, nghỉ ngơi thật tốt...”

Chương 1261: Mưa to (thượng)

Phúc Lai thị, mỗ xa hoa khách sạn gian phòng bên trong.

Triệu Ngọc rót cho mình một ly rượu đỏ, một mặt uống rượu, một mặt liếc nhìn sổ ghi chép bìa vàng bên trên tư liệu.

Cứ việc những tài liệu này, hắn đã đọc thuộc làu làu, nhưng hắn vẫn là thấy hết sức chăm chú.

Triệu Ngọc nhìn, tự nhiên là cùng Hoa Vân Sơn thảm án diệt môn có liên quan tư liệu:

9 năm trước một cái đêm mưa, một tràng tai nạn giáng lâm tại Hoa Vân Sơn khu biệt thự một nhà trong khu nhà cao cấp.

Hoa Vân Sơn khu công nghệ Cao cấp công trình nhà thiết kế Quý Khải, một nhà bốn miệng bị người giết hại tại bên trong nhà, thảm tao diệt môn. Người chết ngoại trừ Quý Khải cùng hắn tuổi trẻ thê tử bên ngoài, còn có bọn họ một Song Nhi nữ, nhi tử 8 tuổi, nữ nhi vẻn vẹn 5 tuổi!

Nên án mạng vừa ra, lập tức oanh động cả nước, đưa tới nhân dân quần chúng độ cao chú ý. Hung thủ tàn nhẫn làm cho người giận sôi, vụ án tính chất phi thường ác liệt, cảnh sát lập tức đầu nhập toàn bộ cảnh lực triển khai điều tra.

Lúc đầu, trong cư xá chứa nghiêm mật giám sát thiết bị, hung án hiện trường cũng lưu lại chỉ tay của hung thủ cùng dấu chân , ấn lý thuyết, vụ án này cũng không khó phá.

Nhưng không may, vụ án phát sinh đêm đó trận kia mưa to, lại vẫn cứ cải biến hết thảy.

Trận kia mưa to, chính là Hoa Vân Sơn mấy chục năm không gặp một trận đặc biệt mưa to.

Mưa to chẳng những dẫn đến cư xá mất điện, tất cả giám sát thiết bị tê liệt, hơn nữa còn xông hủy đại lượng bên ngoài chứng cứ, để cảnh sát không cách nào phán đoán hung thủ đường chạy trốn.

Cũng chính bởi vì trận kia mưa to, khiến cho cảnh sát không có tìm được một tên người chứng kiến, tăng lên trinh phá độ khó.

Cảnh sát rơi vào đường cùng, chỉ có thể khai thác chiến thuật biển người, trải rộng cảnh lực, tại thôn trấn phụ cận từng nhà lục soát, tìm kiếm khả nghi mục tiêu, so với vân tay tin tức.

Nhưng cuối cùng, vẫn là một mảnh phí công.

Đối với dạng này cùng một chỗ ác tính vụ án, tự nhiên đưa tới hình sự sảnh coi trọng, 9 năm đến nay, một mực bị liệt là ngũ đại án chưa giải quyết một trong, chưa hề gián đoạn qua điều tra.

Nhưng kỳ quái là, hung thủ cứ như vậy bốc hơi khỏi nhân gian biến mất, không còn có trồi lên mì chín chần nước lạnh.

Cảnh sát căn cứ hiện trường vết tích phán đoán, hiện trường hành hung lưu manh, chí ít có ba người. Từ dấu chân phán đoán, ba người thân cao, đều là một mét bảy đến một mét tám ở giữa.

Mặt khác, cảnh sát còn căn cứ hiện trường tạp nhạp vết tích phán đoán, hung thủ nhóm hành hung thời điểm phi thường bối rối, hẳn là thuộc về lần đầu phạm án, đồng thời không có mưu kế tỉ mỉ qua.

Tiếp theo, cảnh sát còn phát hiện, nên biệt thự lầu hai cửa sổ có rõ ràng khiêu động vết tích, mà cửa sổ bên trong khu vực có dấu chân cùng nước đọng, hoài nghi đám bắt cóc hắn là nạy ra cửa sổ chui vào biệt thự.

Mà lại, biệt thự nhiều cái gian phòng bên trong, đều có lục tung vết tích, hoài nghi đám bắt cóc là vì trộm lấy tài vật mà tới.

Mặt khác, căn cứ điều tra, lúc ấy tới gần cửa ải cuối năm, đêm đó Quý Khải một nhà vốn là muốn đến Hạ Khẩu thăm hỏi cha mẹ của hắn, một nhà bốn miệng lúc đầu đã lái xe rời đi biệt thự, nhưng trên nửa đường bởi vì mưa rơi quá lớn, lo lắng phát sinh nguy hiểm, lại lâm thời quyết định quay trở về biệt thự.

Cho nên, từ lúc mới bắt đầu nhất, bao quát Kim đội trưởng ở bên trong hình sự trinh sát các chuyên gia, tất cả đều nhất trí cho rằng, lần này Hoa Vân Sơn diệt môn sự kiện, rất có thể là từ một trận ngoài ý muốn tao ngộ bố trí.

Có lẽ, đám bắt cóc chui vào biệt thự, chỉ là vì trộm lấy tài vật, thật không nghĩ đến chính là, Quý Khải một nhà đột nhiên trở về, đụng gặp bọn họ.

Song phương bởi vậy phát sinh tranh chấp, đám bắt cóc lo lắng Quý Khải nhận ra bọn họ, cho nên động thủ giết người, tàn nhẫn địa sát hại Quý Khải một nhà! !

Ào ào...

Ào ào...

Không biết là trùng hợp, vẫn là ứng tình hợp với tình hình.

Ngay tại Triệu Ngọc xem xét tư liệu thời điểm, ngoài cửa sổ bỗng nhiên

cũng tí tách tí tách bắt đầu mưa!

Mặc dù mưa rơi không lớn, nhưng vẫn là để Triệu Ngọc không thể tránh khỏi nhớ tới, Hoa Vân Sơn thảm án phát sinh đêm đó trận kia mưa to tới.

Hết thảy, phảng phất đều là định sẵn từ lâu giống như.

Nếu như không có trận kia mưa to, có lẽ, đám bắt cóc liền sẽ không treo lên trộm cắp chủ ý; không có trận kia mưa to, Quý Khải một nhà cũng sẽ không nửa đường trở về, cũng sẽ không gặp phải kiếp nạn; không có mưa to, chí ít cảnh sát còn có thể khóa chặt hung thủ; mà có lẽ, trên đời căn bản không có nhiều như vậy có lẽ...

Triệu Ngọc bưng chén rượu, đứng dậy đi tới cửa sổ sát đất trước, xuyên thấu qua cửa sổ, nhưng gặp bên ngoài quán rượu phố dài, đã là một mảnh mịt mờ cảnh mưa!

Tại dưới đèn đường, những cái kia có thể bị ánh đèn chiếu xạ địa phương, có thể nhìn thấy rõ ràng mưa tuyến, tựa như từng chuỗi mũi tên, rơi xuống tại đường trên mặt, kích thích đạo đạo bọt nước...

Lộc cộc...

Triệu Ngọc nhấp một cái rượu, lần nữa nhớ lại trong đầu hắn, chỗ có quan hệ với Hoa Vân Sơn diệt môn án ký ức.

Tại lúc trước đạt được sổ ghi chép bìa vàng, quyết định phá án và bắt giam ngũ đại án chưa giải quyết mới bắt đầu, Triệu Ngọc liền đối cái này thảm án diệt môn phi thường chú ý.

Nếu như không phải là bởi vì mặt khác mấy món án chưa giải quyết niên đại xa xưa nguyên nhân, hắn là khẳng định phải trước tra vụ án này.

Về sau, tại đã trải qua phá án và bắt giam cái khác án chưa giải quyết lịch luyện về sau, Triệu Ngọc đối vụ án này càng thêm để tâm, thậm chí đều sinh ra một loại vung đi không được chấp niệm, liền muốn nhanh lên một chút đem vụ án này phá án và bắt giam, bắt lấy những cái kia hung tàn hung thủ giết người, đem bọn họ đem ra công lý!

Mà chính là trải qua những cái kia lịch luyện, Triệu Ngọc đối Hoa Vân Sơn án cách nhìn, đã từng phát sinh qua một ít chuyển biến. Hắn bắt đầu suy đoán, liên quan tới tình tiết vụ án chân tướng, có thể hay không còn có những khả năng khác?

Hung thủ đem Quý Khải một nhà tàn nhẫn diệt môn, sẽ còn có hay không nguyên nhân khác? Nếu như... Hung thủ nhóm là cố ý ngụy trang thành trộm cướp chưa thoả mãn, ngoài ý muốn giết người tràng cảnh đâu?

Cứ việc, Quý Khải người sơ yếu lý lịch nhìn qua mười phần đơn giản, nhưng ở hắn hoa lệ thân phận phía sau, phải chăng còn ẩn giấu đi cái gì không thể cho ai biết bí mật? Mà bí mật kia, mới thật sự là dẫn đến thảm án phát sinh nguyên nhân?

Ào ào...

Lúc này, ngoài cửa sổ mưa càng rơi xuống càng lớn, cách cửa sổ, Triệu Ngọc đều có thể cảm nhận được một cỗ ướt lạnh khí tức đập vào mặt.

Ai!

Triệu Ngọc thở dài một tiếng, lại đưa di động mở ra, đem Hoa Vân Sơn cảnh sát cho bọn họ phát đưa tới tài liệu mới nhất, lại tra xét một lần.

Không nghĩ tới, theo ba tên hung thủ đầu án tự thú, Triệu Ngọc trước đó những cái kia phỏng đoán, đã bị triệt để đẩy ngã!

Căn cứ ba tên hung thủ khai, lúc trước cảnh sát phán đoán không có bất cứ vấn đề gì, bọn họ ban sơ mục đích, chính là vì trộm đồ!

Tại khoảng cách Hoa Vân Sơn khu biệt thự 15 cây số bên ngoài, có một cái gọi là Lăng Viên thôn vắng vẻ tiểu sơn thôn.

Ma Lập Quần, Cung Bối Vượng còn có Ma Quân Tài, đều là cái kia thôn thôn dân.

Lúc đó, tận quản bọn họ đều là 20 vừa ra mặt tiểu hỏa tử, lại sớm đã lập gia đình, riêng phần mình có nàng dâu cùng hài tử.

Trong thôn vốn là không giàu có, một năm kia lại gặp tai, bức bách tại sinh hoạt bức bách, ba người quyết định ra ngoài làm công, lấy bổ gia dụng.

Ba người đi Hạ Khẩu, tại một nhà kiến trúc công trường làm hơn nửa năm, lúc đầu có thể giãy đến một bút đối bọn họ tới nói giá trị khả quan tiền lương.

Nhưng vạn không nghĩ tới chính là, công ty xây dựng bỗng nhiên phá sản đóng cửa, đốc công cũng vòng tiền đường chạy.

Ba người không những cái gì đều không có giãy đến, ngược lại đem mình mang ra tích súc tất cả đều tiêu hết! Đến cuối cùng, về nhà vé xe, đều là bọn họ cùng khác nhân viên tạp vụ mượn tới.

Lúc đầu, bọn họ là không có ý định về nhà, nhưng mắt nhìn thấy cửa ải cuối năm gần, lại nhớ thương trong nhà vợ con, đành phải kiên trì, ngồi lên đường về xe lửa.

Mà liền tại kia hàng trên xe lửa, khi thấy khác những người làm công từng cái cao hứng bừng bừng, hỉ khí dương dương bộ dáng về sau, ba người càng nghĩ trong lòng càng phiền muộn, càng nghĩ càng ủy khuất...

Nửa năm qua, bọn họ bớt ăn bớt mặc, cơ hồ đón đến cơm đều là bát cháo liền màn thầu, nhưng kết quả là, lại đổi được như thế một kết quả, tự nhiên phi thường khó chịu.

Cuối cùng, vẫn là năm lâu một chút Ma Lập Quần suất nói ra trước, muốn “Làm ít tiền” lại về nhà chủ ý. Mà nên chủ ý, cũng lập tức đạt được có ngoài hai người hưởng ứng...

Chương 1262: Mưa to (hạ)

Về phần làm sao "Làm đến tiền", ba người mặc dù không nói, nhưng vẫn là ngầm hiểu lẫn nhau địa đem mục tiêu tuyển tại Hoa Vân Sơn!

Bởi vì, lúc ấy Hoa Vân Sơn chính đang kiến thiết hoàn toàn mới khu công nghệ, hấp dẫn rất nhiều kẻ có tiền cùng phú thương đến đây đầu tư, bọn họ cho rằng, nếu như muốn làm đến tiền, Hoa Vân Sơn chính là một cái chỗ tốt nhất!

Bất quá, làm bọn họ làm ra quyết định thời điểm, đã ngồi qua nhà ga, cũng không có tại Hoa Vân Sơn đứng xuống xe. Mà là tại trạm tiếp theo xuống xe.

Kỳ thật, từ cái kia vừa đứng xuống xe, đã cách thôn của bọn họ rất gần. Nếu như lúc ấy ba người lựa chọn về nhà, có lẽ liền không có về sau cái kia một trận mất khống chế tội ác.

Nhưng là, có một số việc không có cách nào nói, ba người ai cũng không có xách về nhà sự tình, vẫn là không hẹn mà cùng đi hướng Hoa Vân Sơn vị trí.

Căn cứ Ma Quân Tài khẩu cung nói, hắn lúc ấy trong đầu chỉ có một cái ý niệm trong đầu, liền là vô luận như thế nào cũng muốn làm đến một chút tiền, dù là có thể cho hài tử mua cái ra dáng đồ chơi, trong lòng cũng có thể được một tia cân bằng...

Thế là, bọn họ cứ như vậy đi trở về Hoa Vân Sơn!

Ba người đều là bản địa trên núi lớn lên, bọn họ không có tiền ngồi xe, đành phải dọc theo trên núi gần đường, đi tới Hoa Vân Sơn. Cái này cũng liền tạo thành, về sau cảnh sát vì cái gì một mực tìm không thấy người bị tình nghi lai lịch nguyên nhân.

Làm ba người tới Hoa Vân Sơn thời điểm, Tiểu Vũ đã hạ xuống. Lúc ấy, bọn họ một không có kế hoạch, hai không có mục tiêu, lộ ra phi thường mờ mịt.

Một mực chờ bọn họ vượt qua đỉnh núi, tại một tòa tiểu sơn động tránh mưa thời điểm, cái này mới rốt cục có chủ ý.

Bọn họ tránh mưa sơn động, chính đối ứng Hoa Vân Sơn biệt thự cư xá, bọn họ có thể rõ ràng xem đến mấy ngôi biệt thự động tĩnh.

Chờ đến sau khi trời tối, bọn họ còn phát hiện, cùng bọn họ khoảng cách gần nhất một ngôi biệt thự tắt đèn, sau đó có chiếc xe hơi nhỏ, từ trong biệt thự mở ra ngoài.

Nhìn thấy tình huống như vậy, ba người không khỏi một trận kinh hỉ, cho rằng đây là một cái nhập thất trộm cắp thời cơ tốt nhất.

Thế là, tại lại quan sát một chút thời gian về sau, ba người quyết định động thủ, liền cẩn thận từng li từng tí đi xuống chân núi.

Nhưng liền vào lúc đó, mưa đã càng rơi xuống càng lớn, dần dần từ mưa to biến thành mưa to.

Chờ bọn họ lại hạ sơn, chuẩn bị vượt qua rào chắn thời điểm, lại phát hiện toàn bộ cư xá tất cả đều cúp điện, chu vi trở nên đen kịt một màu!

Khi đó, ba người rốt cuộc suy nghĩ nhiều không được cái gì, vượt qua rào chắn tiến vào cư xá về sau, liền trực tiếp bò lên trên ngôi biệt thự kia phòng ở, sau đó cạy mở lầu hai một cánh cửa sổ, lẻn vào đến trong

phòng.

Mặc dù chui vào phi thường thành công, nhưng ba người dù sao không có trộm cướp kinh nghiệm, khi tiến vào trong phòng về sau, bọn họ bắt đầu lung tung tìm kiếm, lưu lại đại lượng dấu giày cùng vân tay...

Lúc đó, bọn họ ngược lại là lật tìm được một chút vật phẩm, nhưng lại không biết có đáng tiền hay không? Trong đó, đã đói tức giận Cung Bối Vượng, thậm chí còn ăn trộm trù phòng đồ ăn ở bên trong...

Cứ như vậy, ba người lục tung tìm một trận, ngoại trừ mấy khối tiền tiền lẻ bên ngoài, cơ hồ không tìm được bất luận cái gì vật có giá trị.

Nhưng càng là tìm không thấy, bọn họ liền càng chưa từ bỏ ý định, vẫn còn tiếp tục tìm kiếm...

Mà liền vào lúc đó, ngoài ý muốn rốt cục phát sinh!

Ba người làm sao cũng không nghĩ ra, nam chủ nhân một nhà, vậy mà về đến rồi!

Ma Lập Quần nói, hắn lúc ấy nghe được ô tô thanh âm, nhưng căn bản không nghĩ tới, cái kia là nam chủ nhân một nhà trở về.

Về sau, một mực chờ đến Quý Khải dùng chìa khoá mở cửa, người một nhà vào nhà nói chuyện, ba người lúc này mới ý thức được đại sự không ổn!

Lúc đó, nếu như bọn họ cực nhanh chạy thoát, có lẽ liền sẽ không phát sinh chuyện về sau...

Nhưng tiếc nuối là, ba người không có kinh nghiệm, thấy một lần bị người ta ngăn ở trong phòng, lập tức liền luống cuống tay chân...

Căn cứ Cung Bối Vượng nói, làm phát hiện trong phòng có người về sau, Quý Khải một nhà cũng là giật nảy cả mình, nhất là Quý Khải thê tử, lúc này liền cao giọng hô kêu lên!

Kết quả, nàng như thế một hô, ngay tại phòng bếp Ma Quân Tài lập tức liền xông tới, đem nữ chủ nhân bổ nhào!

Bọn họ xem xét tình huống nguy cấp, cũng tất cả đều xông tới, cùng Quý Khải một nhà phát sinh xé rách, mà liền tại Hỗn Loạn xé rách bên trong, Cung Bối Vượng lúc này mới phát hiện, Ma Quân Tài cùng Ma Lập Quần huynh đệ trong tay tất cả đều cầm đao đâu!

Lúc đó, trong phòng ngừng lại điện, đều là đen kịt một màu, nam chủ nhân một nhà mới đầu còn đang thét gào, nhưng không lâu sau, gào thét liền biến thành khàn khàn, lại càng về sau, cũng chỉ còn lại có vô lực rên rỉ...

Trong lòng bọn họ phi thường rõ ràng, bị bọn họ bổ nhào trong đám người còn có hài tử, thế nhưng là... Tại loại này Hỗn Loạn tình huống dưới, bọn họ đã triệt để đã mất đi lý trí, đã mất đi nhân tính, y nguyên tàn nhẫn địa vung xuống đồ đao...

Căn cứ Cung Bối Vượng nói, nếu như... Lúc ấy bọn họ quay người chạy mất, nam chủ nhân một nhà căn bản đuổi không kịp bọn họ! Nếu như, nữ chủ nhân không có nghẹn ngào kêu sợ hãi, bọn họ có lẽ cũng sẽ không tùy tiện xông đi lên; nếu như, nam chủ nhân thấy một lần trong phòng có dị thường, liền tranh thủ thời gian mở cửa rời khỏi, có lẽ liền sẽ không phát sinh thê thảm như vậy sự tình...

Thế nhưng là, trên đời không có nhiều như vậy nếu như, thảm án diệt môn vẫn là như vậy thê lương thảm tầm nhìn phát sinh!

Sau đó, làm ba người phát hiện bọn họ giết người về sau, tất cả đều dọa tê liệt, tại cũng không lo được khác, tranh thủ thời gian trở lại về lầu hai,

cho tới bây giờ lúc cửa sổ chạy trốn!

Thậm chí, bọn họ liên sát người hung khí đều lưu tại hiện trường...

Khi đó, bên ngoài mưa to mưa như trút nước, ba người cũng không biết nên đi nơi nào, chỉ có thể một đầu đâm vào đại sơn! Ma Quân Tài nói, hắn lúc ấy thậm chí muốn tìm cái vách núi nhảy một cái chi, mình cũng không muốn sống...

Lại về sau, ba người một hơi chạy ra rất xa, nhà cũng không dám trở về, làm công địa phương cũng không dám đi, cứ như vậy tựa như cái xác không hồn, liên tiếp đi vài ngày, quần áo cũng giật, giày cũng phá, cơ hồ so như tên ăn mày...

Liền như thế, bọn họ đi suốt rất xa, cuối cùng mới tại một hàng đơn vị tại Việt Châu cùng Phúc Lai đụng vào nhau chỗ Duy châu thị dừng chân.

Thông qua mấy ngày chạy trốn, ba người cũng dần dần bình tĩnh lại, lúc này mới bắt đầu thương lượng tính toán cho sau này.

Lúc đầu, Ma Quân Tài muốn tự thú, nhưng nghĩ tới lão bà của mình cùng hài tử, nhưng lại không nỡ.

Cuối cùng, ba người quyết định, trước cho nhà gọi điện thoại, láo xưng bọn họ tiếp vào một cái tốt sống, ăn tết không có cách nào về nhà, trước đem trong nhà người ổn định.

Sau đó, lại từ Duy châu tìm làm việc, làm trước lại nói.

Trong lòng bọn họ phi thường rõ ràng, liền bọn họ phạm vào bản án, coi như tự thú cũng khó thoát khỏi cái chết, chẳng bằng chờ lấy cảnh sát tới bắt!

Lúc đó, ba người bọn họ tất cả đều không chút nghi ngờ cho rằng, không

dùng đến mấy ngày, cảnh sát liền sẽ tìm được bọn họ, cho bọn họ đeo lên còng tay!

Thế nhưng là, làm bọn họ tại Duy châu đặt chân, đồng thời tìm được việc làm về sau, loại sự tình này lại chậm chạp không có phát sinh...

Không bao lâu, Hoa Vân Sơn thảm án tin tức bị thông báo đi ra, trở thành phố lớn ngõ nhỏ đề tài nghị luận, ba người thế mới biết, cái kia bị bọn họ giết chết người là một vị tiềm lực vô hạn giới khoa học tinh anh! Thế mới biết, người bị hại một nhà không một may mắn thoát khỏi, nhi tử 8 tuổi, nữ nhi chỉ có 5 tuổi...

Bàn giao tình tiết vụ án thời điểm, ba người nhất trí biểu thị, nghe tới tin tức thời điểm, trong lòng của bọn hắn phi thường khó chịu, phi thường hối hận...

Tại vụ án này bên trong, bọn họ vẻn vẹn trộm được hai mươi mấy khối tiền lẻ, còn có nữ chủ nhân một sợi dây chuyền, lại tàn nhẫn địa hại chết người ta một nhà bốn miệng tính mệnh, thật sự là xấu hổ vô cùng, thật cảm thấy hổ thẹn...

Bởi vậy, cứ việc sau đó 9 năm bên trong, ba người bọn họ dần dần ổn định làm việc, sinh hoạt điều kiện đạt được cải thiện, nhưng trong lòng từ đầu đến cuối thừa nhận áp lực cực lớn, có thụ tinh thần tra tấn, chưa từng có một ngày, cảm thấy qua dễ dàng cùng khoái hoạt...

Chương 1263: Giải thoát cùng thất lạc

9 năm bên trong, phạm vào kinh thiên đại án ba người một mực tại Duy châu sinh hoạt.

Ma Lập Quần tại Duy châu mở một nhà điện thoại cửa hàng, mặc dù sinh ý không tính quá tốt, nhưng duy trì sinh kế vẫn là không có vấn đề;

Cung Bối Vượng tại một nhà xưởng cáp điện đi làm, thê tử tại xưởng thuốc làm công;

Ma Quân Tài là trong ba người duy nhất lẫn vào không tệ, hắn thành lập một nhà gia chính phục vụ công ty, làm được sinh động, năm thu nhập có thể đạt tới khoảng 100 ngàn nguyên.

Ba người đem gia quyến cũng đều nhận được Duy châu, không chỉ có hài tử tại Duy châu đến trường, mà lại Ma Quân Tài cùng Cung Bối Vượng còn lại xảy ra lão nhị...

Nếu như đơn nhìn bề ngoài, ba người đều trải qua người bình thường phổ thông sinh hoạt, mặc dù không có đại phú đại quý, nhưng cũng trôi qua chịu đựng.

Nhưng mà, tại bọn họ phổ thông sinh hoạt bề ngoài phía dưới, ba người lại là qua đến thống khổ dị thường, chịu đủ lấy tinh thần trọng áp.

Hoa Vân Sơn cái kia mưa to chi dạ, đã biến thành một cái vĩnh viễn Mộng Yểm, tại trong lòng ba người cắm rễ nảy mầm, vung đi không được.

Mặc dù mỗi ngày đều tại còn sống, nhưng ba người toàn cũng cảm giác mình đã biến thành một bộ xác không cái xác không hồn, mỗi ngày đều trải qua nơm nớp lo sợ, lòng mang áy náy thời gian, xưa nay không biết khoái hoạt vì sao?

Tiếu dung tại ba người trên mặt, phảng phất bị làm ma chú, 9 năm bên trong, người nhà của bọn hắn chưa hề gặp bọn họ thực tình địa cười qua, cũng chưa từng thấy qua lông mày của bọn họ vui mừng triển khai qua...

Tại loại này áp lực tinh thần mạnh mẽ phía dưới, ba người tuổi còn trẻ, lại hiển thị rõ già nua: Ma Lập Quần sớm sớm mất tóc, Cung Bối Vượng có tóc, lại tất cả đều là đầu bạc; mà Ma Quân Tài càng là gầy yếu đến so như tiều tụy, nghiễm nhiên một bộ gần đất xa trời dáng vẻ...

Căn cứ ba người bàn giao, bọn họ ngày bình thường thường xuyên làm một sự kiện, liền muốn đi mua thuốc ngủ, nếu như không có thuốc ngủ, bọn họ ngay cả một lần đều không thể ngủ yên!

Ba người ngược lại là thường xuyên tụ cùng một chỗ uống rượu giải sầu, nhưng trên bàn rượu, ai cũng không nói chuyện, là danh phù kỳ thực "Rượu buồn" ...

Mặt khác, bọn họ phạm vào như thế thao thiên Tội ác, cũng biết cảnh sát tất nhiên một ngày sẽ không để lỏng, cho nên không giây phút nào đang lo lắng, cảnh sát lại đột nhiên xông đi vào cửa, cho bọn họ đeo lên còng tay!

Nhiều năm như vậy, bọn họ chú ý nhất liền là pháp chế tiết mục, mỗi khi thấy có cái gì năm xưa án tồn đọng bị cảnh sát phá án và bắt giam, hoặc là lẩn trốn nhiều năm tội phạm bị cảnh sát bắt được tin tức, trong lòng của bọn hắn liền rất cảm giác khó chịu.

Bọn họ luôn luôn có loại hoảng hốt ảo giác, cảm giác trong TV bị đeo

lên còng tay những người kia, chính là mình...

Ngay tại loại này hoảng sợ không chịu nổi một ngày tình huống dưới, theo không đầu nữ thi án, đập chứa nước toái thi án, ác ma án, nông hợp huyết án lần lượt cáo phá, ba lòng người tình huống càng phát ra nghiêm trọng!

Nhất là tại hiểu rõ trong đó ba kiện án chưa giải quyết, đều là từ danh xưng Huyền Án Thanh Đạo Phu Triệu Ngọc thần thám, tại trong ngắn hạn trinh phá, ba người càng là đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương, mỗi ngày cơm nước không vào, đứng ngồi không yên, không còn có tâm tư đi làm sự tình khác.

Trong lúc đó, Ma Quân Tài cùng Cung Bối Vượng còn lần lượt ở qua viện, tinh thần một lần đứng trước sụp đổ mất khống chế...

Tại nặng nề như thế áp lực phía dưới, ba người đã sinh ra đầu án tự thú suy nghĩ. Bây giờ, ngũ đại án chưa giải quyết chỉ còn lại có Hoa Vân Sơn như vậy một kiện, bọn họ cảm thấy, mình có thể lần nữa may mắn trốn qua xác suất cơ hồ là không, đã không thể trốn đi đâu được!

Mà hoàn toàn đúng lúc này, huyền quan án bỗng nhiên xuất hiện, làm ba người biết được ngay tại phá án và bắt giam huyền quan án thám viên, liền là đại danh đỉnh đỉnh Huyền Án Thanh Đạo Phu Triệu Ngọc về sau, đã khẩn trương tới cực điểm.

Kết quả, một tuần lễ không đến, huyền quan án không có bất kỳ cái gì ngoài ý muốn tuyên bố cáo phá, cái này không thể nghi ngờ áp đảo ba người cái kia cuối cùng một cọng cỏ cứu mạng.

Bọn họ đã nhận định, làm Triệu Ngọc phá án và bắt giam huyền quan án về sau, là tuyệt đối sẽ không buông tha gần trong gang tấc Hoa Vân Sơn diệt môn án!

Mà vụ án này, chỉ cần Triệu Ngọc qua tay, bọn họ khẳng định không chỗ có thể trốn.

Ba người nhìn qua không đầu nữ thi án cùng ác ma án kỹ càng tình tiết vụ án, biết bọn họ cùng Lý Phi còn có Hàn Khoan như thế tội phạm so ra, căn bản chính là cách biệt một trời.

Ngay cả người như vậy đều đấu không lại thần thám Triệu Ngọc, cái kia chớ nói chi là bọn họ cái này ba kẻ tiểu nhân vật.

Cho nên, ba người tại trải qua một phen mãnh liệt đấu tranh tư tưởng về sau, nhất trí quyết định:

Cùng với chờ lấy bị bắt, không bằng đứng ra đầu án tự thú!

Đương nhiên, ba người cũng minh xác biểu thị qua, Triệu thần thám uy danh hiển hách, chỉ là gấp rút làm bọn họ tự thú một cái nguyên nhân dẫn đến!

Bọn họ sở dĩ lựa chọn tự thú, càng nhiều nguyên nhân, vẫn là bởi vì nhiều năm như vậy, một mực chịu đủ lương tâm khiển trách. Bọn họ cũng không tiếp tục nghĩ tới loại kia lo lắng hãi hùng, nơm nớp lo sợ lại trống rỗng chết lặng thời gian!

Bởi vậy, đầu án tự thú, cũng là vì một loại —— giải thoát...

Oa nha...

Ngay tại Triệu Ngọc lật xem tư liệu thời điểm, ngoài cửa sổ bỗng nhiên hù dọa một cái tiếng sấm, mưa rơi trong nháy mắt lại tăng nhiều mấy phần.

Triệu Ngọc hớp một ngụm rượu đỏ, tâm trong lặng lẽ nhắc tới, đêm nay... Cũng là một trận mưa to sao?

Không biết, trận này mưa to, có phải hay không đang vì Quý Khải một nhà cố ý tế điện đâu?

Bây giờ Triệu Ngọc, cũng coi là thám tử giới lão thủ, tại nhìn chung hung thủ lời nhắn nhủ toàn bộ tình tiết vụ án sau khi trải qua, hắn đã cơ bản có thể đánh giá ra, nên sự kiện xác thực vì là thật!

Vụ án này, cùng hắn trước kia phá án và bắt giam qua mấy đại án chưa giải quyết khác biệt, vụ án tính chất mặc dù ác liệt, nhưng không có cái khác vụ án phức tạp như vậy.

Trong này, cũng không tồn tại vu oan hãm hại, ngươi lừa ta gạt, hoặc là những người khác vì nhân tố.

Bởi vậy, theo ba người tự thú, Hoa Vân Sơn diệt môn đại án, đã cơ bản có thể tuyên cáo kết án!

Từ hôm nay trở đi, trong tay hắn sổ ghi chép bìa vàng đem chính thức thành vì một kiện lịch sử văn vật, trang đầu bên trên năm cái đối câu, đại biểu cho ngũ đại án chưa giải quyết, đồng đều đã kết án...

Ào ào ào...

Nhìn ngoài cửa sổ mưa to, Triệu Ngọc trong lòng vẫn là khó tránh khỏi hiện lên một chút mất mác.

Kỳ thật, đối với cái này chút mất mác, lúc trước hắn đã sớm có đoán trước, thật không nghĩ đến, vậy mà đến mức như thế nhanh chóng, mà lại đối tâm cảnh của mình, ảnh hưởng to lớn như thế!

Ai!

Về nhớ chuyện xưa, từ khi mình rung thân biến thành cảnh sát về sau,

Triệu Ngọc một bộ phận lớn mưu trí lịch trình, đều là cùng cái này sổ ghi chép bìa vàng không phân ra.

Chính là thông qua đối ngũ đại án chưa giải quyết điều tra, mới đổi lấy hắn hôm nay thành thục cùng tiến bộ, nếu như không có cái này sổ ghi chép bìa vàng, Triệu Ngọc thật không biết, mình bây giờ, sẽ là cái dạng gì?

Chấp nhất cũng tốt, cố gắng cũng được, từ xưa tới nay, tựa như trong đầu kỳ ngộ hệ thống đồng dạng, mình đối cái này bút kí đã sinh ra mấy phần ỷ lại.

Hiện tại, khi hắn ý thức được, bút kí đã có thể về hưu, trong lòng khó tránh khỏi có chút khó mà dứt bỏ. Đương nhiên, khó mà dứt bỏ, cũng không phải là vở bản thân, mà là bởi vì điều tra ngũ đại án chưa giải quyết mà sinh ra những cái kia tình hoài!

Oa nha...

Lại là một cái tiếng sấm vang lên, hạt mưa lốp bốp địa nện ở cửa sổ sát đất bên trên, phảng phất toàn bộ thế giới đều xâm nhập trong mưa...

Cái này mưa... Hạ đến thật là không nhỏ a!

Triệu Ngọc mặc niệm một câu, chợt nhớ tới, mình còn có một chuyện không có làm, đã kỳ ngộ hệ thống đông lạnh kỳ đã kết thúc, tự mình có phải hay không, hắn là lái lên một quẻ đâu?

Không biết, làm Hoa Vân Sơn án đã chuẩn bị kết thúc thời điểm, có thể hay không còn có cái gì cao cấp kỳ ngộ sự kiện phát sinh đâu?

Vừa nghĩ tới hệ thống luôn luôn bất an sáo lộ ra bài cái này ngạnh, Triệu Ngọc không khỏi nhiều hơn mấy phần chờ mong, không biết, hôm nay có thể hay không mở ra cái gì kỳ hoa quẻ văn đến?

Thế là, hắn lập tức mở ra hệ thống, mở ra mới một quẻ.

Kết quả, giới diện bên trên thình lình xuất hiện “Chấn Ly” hai chữ, vẫn là để Triệu Ngọc cảm thấy thất vọng. Hệ thống lão đại a, ngươi thật sự là quá có cá tính, ngóng trông ngươi bất an sáo lộ ra bài thời điểm, ngươi ngược lại trung quy trung củ lại!

Ai!

Ngay tại Triệu Ngọc thất vọng thời điểm, cửa phòng bỗng nhiên được mở ra, nhưng gặp ướt sũng Miêu Anh từ bên ngoài nhanh chóng đi vào trong phòng.

“Oa... Mưa thật sự là quá lớn, “ Miêu Anh một mặt nhanh chóng cởi áo khoác xuống, một mặt hậm hực nói, “ ta coi là cứ như vậy hai bước, không cần đến bung dù, nhưng vẫn là ướt đẫm, thật sự là không may...”

Nhìn xem ướt sũng đại mỹ nữ chân dài trạm ở trước mắt, Triệu Ngọc trong mắt lập tức hiện lên một tia lòng tham không đáy giảo hoạt:

Hắc hắc hắc, hắn xấu xa nghĩ đến, đã bút kí để cho mình tâm tình thất lạc, hệ thống cũng không góp sức, vậy tối nay... Lão tử chỉ có thể tự mình tìm vui vẻ!

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc lập tức theo đuôi đi qua, nhào tới Miêu tiểu thư trên thân, nghiêm trang nói ra: “Miêu Miêu a, nhưng tuyệt đối đừng đông lạnh hỏng, ta tới giúp ngươi ấm áp một cái đi... Hắc hắc hắc...”

Chương 1264: Ta có phải bị bệnh hay không?

Sáng ngày hôm sau 11 điểm nhiều, tại Phúc Lai thị thông hướng Hoa Vân Sơn phương hướng cao tốc trên đường lớn, một cỗ không có cảnh sát biểu thị đại chúng Tiguan(xe của 3 Tàu, tìm được trên baidu), ngay tại cao tốc lao vùn vụt bên trong.

Tối hôm qua mưa to tới cũng nhanh, đi đến cũng phi thường lưu loát, trên đường cái, thậm chí đều nhìn không ra vừa mới mưa vết tích.

Giờ phút này, liệt nhật treo cao, ánh nắng tươi sáng, nhiệt độ không khí cũng khôi phục được 35 độ trở lên, rất có liệt nhật đốt tâm ý vị...

“Oa, ngươi đêm qua phát cái gì thần kinh a?” Ngồi ở vị trí kế bên tài xế vị trí Miêu Anh, một mặt cho mình bôi lên kem chống nắng, một mặt oán trách Triệu Ngọc, “Rất lâu không gặp ngươi nổi điên! Ngươi biết không, sáng sớm trả phòng, bồi thường khách sạn hơn 2000 đâu! Ngay cả khăn tắm đều kéo thành hai nửa, dưới lầu còn khiếu nại chúng ta đâu!”

“Hắc hắc hắc...” Triệu Ngọc mang theo phản quang kính râm, cười xấu xa lúc, lại lộ ra đầy miệng tiểu bạch nha, “Đây không phải, phải đem Miêu tiểu thư ngươi hầu hạ tốt sao! Thế nào? Dễ chịu a?”

“Ngươi đi luôn đi!” Miêu Anh tức giận khoét hắn một chút, mắng, “ nếu không phải nhìn ngươi hôm qua tâm tình không tốt, tỷ mới không thèm để ý ngươi đây! Ngươi nói, ngươi lại không thể có một chút người bình

thường bộ dáng sao?”

“Hắc hắc hắc...” Triệu Ngọc không nói lời nào, nhưng hỏng cười lên hèn mọn bộ dáng, thực sự vô sỉ.

“Ai, ta nhìn, vẫn là lại đến một chút đại án tử đi!” Miêu Anh bất đắc dĩ thán nói, “ vẫn là phá án thời điểm ngươi, coi như tương đối bình thường! Ngươi thành thật nói cho ta biết, đêm qua, ngươi có phải hay không bởi vì ngũ đại án chưa giải quyết đã phá, cảm giác đặc biệt thất lạc, cho nên mới trong lòng không thoải mái a?”

“A?” Triệu Ngọc ngoài ý muốn, “Ngươi đã nhìn ra... Làm sao đoán được?”

“Nói nhảm!” Miêu Anh lại thở dài, “Huyền quan án phá, diệt môn án hung thủ cũng bởi vì ngươi đứng ra tự thú đều , dựa theo ngươi dĩ vãng phong cách, còn không phải đem mình xú mỹ đến bầu trời? Nhưng ngươi tối hôm qua lại không ngừng địa nghĩ lắng lặng, nghĩ lắng lặng, rõ ràng không bình thường mà!

“Còn nữa nói, “ Miêu Anh đem kem chống nắng buông xuống, “Ta làm sao, cũng không phải như thế đâu?”

“Ừm...” Triệu Ngọc không nghĩ tới, Miêu Anh một câu liền nói đến trong lòng mình, lúc này ngượng ngùng nói nói, “ vẫn là Miêu tiểu thư hiểu rõ ta nhất a!”

“Hai ta từ Miên Lĩnh án thời điểm nhận biết, “ Miêu Anh nói nói, “ từ khi đạt được Kim đội trưởng bút kí, ngươi ta... Tất cả đều như bị trúng ma chướng đồng dạng a! Vừa nhắc tới ngũ đại án chưa giải quyết, con mắt liền trừng đến cùng bóng đèn giống như!”

“Không sai, không sai!” Triệu Ngọc vội nói, “Ta cũng vẫn nghĩ không thông, lão tử hiện tại gia sản gần ức, lại đuổi tới ngươi cái này đại mỹ

nhân, còn có như vậy ngưu bức cha vợ, ngươi nói... Ta không nghĩ mua nhà mua xe, trang bức khoe của, lại mỗi ngày vì phá án như si mê mẩn, liều sống liều chết, thật không biết mình đây là thế nào?

“Được, hiện tại càng tốt hơn , nhìn thấy ngũ đại án chưa giải quyết tất cả đều phá, ta mẹ nó ngược lại không cao hứng! Ngươi nói...” Triệu Ngọc phiền muộn nói nói, “ ta... Ta mẹ nó có phải bị bệnh hay không a? Chẳng lẽ... Không phải thấy có người phạm tội, ta mới hưng phấn sao?”

“Ta... Ta cũng không biết...” Đối mặt Triệu Ngọc vấn đề, Miêu Anh cũng không biết nên trả lời như thế nào, đành phải an ủi nói, “ chí ít, phía sau ngươi câu kia không đúng, tựa như Hoa Vân Sơn thảm án đồng dạng, chúng ta ai cũng không hy vọng phát sinh loại kia chuyện bị thảm!

“Thân yêu!” Miêu Anh ôn nhu đem bàn tay như ngọc trắng khoác lên Triệu Ngọc bả vai, nghiêm túc nói nói, “ chấp nhất vốn không có sai, nếu như không phải nhìn thấy ngươi cố gắng như vậy phá án, ta lúc đầu cũng sẽ không lựa chọn ngươi!

“Ngươi vừa rồi vấn đề, chúng ta cũng hoàn toàn chính xác cần phải thật tốt nghĩ lại một cái.

“Ta cảm giác , chờ Hoa Vân Sơn sự tình sau khi kết thúc, chúng ta hẳn là hảo hảo nghỉ ngơi một chút, câu nói kia nói thế nào, ngươi ngóng nhìn vực sâu thời điểm, vực sâu cũng tại ngắm nhìn ngươi!

“Ngươi đã trải qua nhiều như vậy đại án trọng án, vì phỏng đoán hung thủ tâm lý, ngươi không thể tránh khỏi lại nhận hung thủ ảnh hưởng. Cho nên, chúng ta cũng cần thường xuyên thư giải một hạ cảm xúc mới tốt!”

“Ừm... Hoàn toàn chính xác!” Triệu Ngọc đồng ý, “Nhận rõ địch nhân dễ dàng, nhưng nhận rõ mình cũng rất khó a! Tựa như lúc trước Vĩnh Tiến Đảo án giết người như thế, ta đã từng chỉ lo lắng địa nghĩ tới, nếu

như ta mất phương hướng tâm tính, đi làm một kiện giết người đại án, có thể hay không so cái kia Đậu Tự Lực mất khống chế đến còn nghiêm trọng hơn?"

"Hiểu rõ!" Miêu Anh gật đầu, "Nếu không phải như thế, ngươi cũng sẽ không cùng cha ta đánh nhau mà!"

"Ta hiểu được, nếu như một người còn có thể rõ ràng địa nhận thức đến mình đã tẩu hỏa nhập ma, vậy liền không gọi tẩu hỏa nhập ma!" Triệu Ngọc thuận thế hôn Miêu Anh bàn tay như ngọc trắng một cái, "Thân ái, ta hiểu được! Chờ từ Hoa Vân Sơn trở về, chúng ta vụ án gì đều không tiếp, đi trước tốt tốt buông lỏng một chút lại nói!"

"Ừm!" Miêu Anh gật đầu, "Ta chính là muốn theo ngươi hảo hảo tâm sự, mới đem những người khác lưu tại Phúc Lai! Hai người chúng ta, rất lâu không có đi ra cùng với!"

"Tốt!" Triệu Ngọc dùng sức chút đầu, nghiêm túc nói, "Chờ một lúc, ta tìm một chỗ không người, chúng ta xe chấn một cái đi... Ai u..."

Triệu Ngọc còn chưa nói xong, liền bị Miêu Anh một cái Đại Lực Kim Cương Chỉ đánh trúng sọ não, phát ra một trận rú thảm...

Hoa Vân Sơn ở vào Phúc Lai tỉnh phương hướng tây bắc, nơi đó đều là liên miên không dứt đại sơn, có nhiều chỗ, đến nay chưa xây thành cao tốc Công Lộ.

Bởi vậy, Triệu Ngọc lái đến tới gần địa khu về sau, đành phải đem ô tô Khai hạ cao tốc Công Lộ, sau đó dọc theo trong núi đường nhỏ, tiếp tục hướng Hoa Vân Sơn tiến lên.

Bất quá, Triệu Ngọc sinh ở Tần Sơn, đối với đường núi lái xe sớm đã xe nhẹ đường quen, tốc độ một mực không có giảm bớt.

Kỳ thật, Hoa Vân Sơn là có xe lửa thông qua, nhưng là, đến một lần xe lửa quá chậm; thứ hai, Triệu Ngọc hai người cũng nghĩ thông qua lái xe, đến thư giãn một tí tâm tình.

Cho nên, bọn họ vẫn là cùng Phúc Lai tỉnh sảnh cho mượn chiếc xe này, tự giá đến đây.

Tại khoảng một giờ rưỡi chiều, bọn họ đã đạt tới Hoa Vân Sơn cảnh nội, nhưng là khoảng cách Hoa Vân Sơn nội thành, lại còn có chút khoảng cách.

Hai người cảm giác trong bụng đói khát, liền tại một tòa huyện thành nhỏ nhà ga phụ cận dừng xe, tùy tiện tìm một cái quán ăn ăn cơm.

“Ừm, minh bạch, minh bạch!” Lúc ăn cơm, Miêu Anh đang dùng điện thoại giao phó Tằng Khả đám người làm việc, “Cho nên, chúng ta một mực đem chứng cứ giao tiếp, những chuyện khác, vẫn là giao cho nơi đó cảnh sát cùng viện kiểm sát phụ trách đi!

“Chúng ta mỗi tiếng nói cử động, đều đại biểu cho hình sự sảnh, mà Vân Hải tập đoàn, lại ngay tại chỗ có không thể coi thường ảnh hưởng, cho nên đối với huyền quan án, chúng ta không nên quá nhiều đánh giá, để tránh ảnh hưởng bọn họ thẩm tra xử lí...”

Miêu Anh bàn giao thời gian thật dài, đồ ăn đều nhanh lạnh, cái này mới rốt cục buông điện thoại xuống.

“Ai, người một nhà liền là người một nhà a!” Miêu Anh cầm lấy đũa thán nói, “ Lâm Triêu Phượng đã ủy thác luật sư, hướng cảnh sát nộp một phong cầu tình sách, hy vọng có thể giảm bớt Lâm Thừa Nghiệp tội danh!

“Thật là, đệ đệ một lòng nghĩ muốn giết chết tỷ tỷ, nhưng tỷ tỷ vẫn còn y nguyên muốn giữ gìn đệ đệ...”

“Ừm...” Triệu Ngọc suy tư một chút, nói nói, “ ngươi vừa rồi nói không sai, chúng ta một mực phá án, liên quan tới bản án đúng sai, vẫn là không muốn quá nhiều tham dự!”

“Ừm, bất kể nói thế nào, Lâm Thừa Nghiệp vẫn tương đối may mắn, nếu như Thôi Nhất Văn bị Bạch Lãng đụng chết, cái kia Lâm Triêu Phượng lại thế nào cầu tình cũng vô ích!” Miêu Anh nói nói, “ thế nhưng là, Hoa Vân Sơn án, lại hoàn toàn là một cái tương phản ví dụ a!

“Một nhà bốn miệng, một cái 8 tuổi hài tử, một cái 5 tuổi hài tử, những cái kia hung thủ, lại lại thế nào hạ thủ được? Càng không khả năng là cái gì ngộ sát!” Miêu Anh lòng đầy căm phẫn địa thán nói, “ ta nhìn, liền tính bọn họ đầu án tự thú, cũng không có khả năng giảm bớt tội của bọn hắn phạt!”

Chương 1265: Tranh thủ thời gian bồi thường tiền

“Đúng vậy a!” Vừa nhắc tới Hoa Vân Sơn diệt môn án đến, Triệu Ngọc lập tức lại không khẩu vị, “Giang hồ cái gọi là, tội không đến vợ con! Huống chi, người ta cùng ngươi không cừu không oán đâu! Loại hành vi này, thật là khiến người khinh thường!”

“Đúng!” Miêu Anh đồng ý, “Đao tại bọn họ trong tay, từ chủ quan hành vi bên trên giảng, bọn họ nhập thất trộm cướp bản thân liền là hành động trái luật, cầm đao giết người càng thêm tội không thể xá! Cho dù tự thú, nhưng không phán tử hình, không đủ để bình dân phẫn!”

Đang khi nói chuyện, Miêu Anh cũng là để đũa xuống, cũng không thấy ngon miệng lại ăn.

“Lần này, hai ta cách nhìn, ngược lại là khó được nhất trí a! Ha ha...” Triệu Ngọc kẹp miệng đồ ăn, lại cảm giác hương vị không thật là tốt.

“Ngươi biết không? Quý Khải là từ nước ngoài du học trở về, hắn từ bỏ nước ngoài hậu đãi đãi ngộ, dứt khoát về nước, bản thân liền phi thường khó được! Mà lại...” Miêu Anh nói nói, “ hắn năm đó ở vi điện tử học phương diện tạo nghệ rất cao, đã từng trúng tuyển qua nước ta thập đại kiệt xuất thanh niên nhà khoa học, lúc ấy ngay tại Hoa Vân Sơn Khoa Kỹ viên nghiên cứu một hạng cao kỹ thuật mới.

“Nếu như không phải đột nhiên bị tai vạ bất ngờ, nước ta tại nên lĩnh vực đột phá tới thiếu có thể sớm mấy năm, diệt môn án mang đến tổn

thất, căn bản chính là không thể lường được!

“Còn có, Quý Khải thái thái là vị bệnh lý y sư, cái bất hạnh của nàng lâm nạn , đồng dạng làm cho người bóp cổ tay. Còn có... Còn có con của bọn hắn đâu?” Miêu Anh kích động nói, “Nếu như bọn họ đều còn sống, khẳng định cũng đều là nổi tiếng nhân tài! Những cái kia tội phạm giết người, thật sự là quá ghê tởm!

“Liền tính bọn họ lương tâm phát hiện, đứng ra tự thú, cũng không thể miễn đi bọn họ phạm vào tội ác!”

“Tốt, tốt!” Triệu Ngọc gặp Miêu Anh có chút kích động, gấp bận bịu khuyên nói, “ ngươi trước đừng hành động theo cảm tính, vẫn là chờ chúng ta đến Hoa Vân Sơn, nhìn qua tài liệu cặn kẽ rồi nói sau!”

“Không ăn, đi!” Miêu Anh càng nói càng tức phẫn, lúc này để đũa xuống, rời đi chỗ ngồi.

Triệu Ngọc cũng là không quá ưa thích nơi đó xào rau hương vị, liền dứt khoát cùng Miêu Anh cùng rời đi tiệm cơm, về tới trên xe.

“Được rồi, Miêu tiểu thư bớt giận đi!” Triệu Ngọc khuyên nói, “ dù nói thế nào, chúng ta đều là chuyên nghiệp điều tra viên, không thể bản án còn không có thẩm, liền cho nó định tính a, đúng không?”

“Hừ!”

Miêu Anh đương nhiên biết, mình bị tức giận là không đúng, thế nhưng là, vừa nghĩ tới cái kia hai cái bị giết hài tử, nàng liền không cách nào tỉnh táo.

Lúc này, Triệu Ngọc vừa muốn phát động ô tô, Miêu Anh chợt khoát tay ra hiệu nói: “Ngừng! Trên xe không có nước, ta đi mua mấy bình nước khoáng đi!”

“Nha... Cái kia cũng phải tới ướp lạnh a! Ngày này mà cũng quá nóng...” Triệu Ngọc vội vàng dặn dò.

Ngay tại Miêu Anh xuống xe mua nước thời khắc, Triệu Ngọc phát động xe, tranh thủ thời gian đánh mở điều hòa giải nóng.

Đúng rồi...

Đột nhiên, hắn cũng nhớ đến một chuyện, liền vội vàng lấy điện thoại cầm tay ra, cho Tằng Khả gọi điện thoại.

“Uy, Tằng Khả a, ngươi nhưng tuyệt đối đừng quên ta để ngươi làm sự tình, “ Triệu Ngọc dặn dò nói, “ ta Triệu Ngọc luôn luôn nói lời giữ lời, không thể nói không giữ lời a.

“Ta đã đáp ứng cái kia Trương đại sư, giúp hắn viết phần lập công báo cáo, cái kia liền không thể nuốt lời!

“Lại nói, ngươi cũng thấy đấy, nếu không phải hắn đám thần côn kia nhóm hỗ trợ giả thần giả quỷ, Bạch Lãng cùng Lâm Thừa Nghiệp, cũng không phải tốt như vậy giải quyết, đúng không?”

“Ha ha ha... Yên tâm đi tổ trưởng, đã sớm viết xong!” Tằng Khả cười nói, “ ngươi còn nhớ rõ Lâm Thừa Nghiệp nói câu nói kia sao? Ta nhìn, giả thần giả quỷ khoa vật này vẫn là rất có làm đầu, quản ngươi cái gì mạnh miệng tội phạm, trông thấy quỷ về sau, không lo ngươi không thành thật khai báo, ha ha...”

“Đi! Nhanh đi làm đi, “ Triệu Ngọc dặn dò nói, “ giao tiếp hoàn tất về sau, sớm một chút tới cùng ta cùng Miêu tổ trưởng tụ hợp!”

“Được rồi, tốt!” Tằng Khả đáp ứng xong sau, cũng không có để điện thoại xuống, mà là lặng lẽ nói với Triệu Ngọc, “Đúng rồi, tổ trưởng, có

chuyện... Ân... Ta được thật tốt cám ơn ngươi a! Ta cùng Bồi Bồi... Ân...”

“Ồ?” Triệu Ngọc vui với Bát Quái, vội vàng hỏi, “Làm sao... Đêm hôm đó, ngươi đã đem gạo sống luộc thành cơm rồi? Lên xe hay chưa? Sướng hay không??”

“Ừm... Cái này sao...” Mặc dù cách điện thoại, Triệu Ngọc đều có thể nhìn thấy Tằng Khả đỏ mặt dáng vẻ, “Tổ trưởng a... Ngài liền đừng chê cười ta, ta nào có ngài cái kia quyết đoán a!

“Đêm hôm đó, ta ngược lại thật ra đi Bồi Bồi gian phòng, nhưng là, chúng ta nhưng chỉ là nói chuyện phiếm a, cái gì cũng không làm, liền là nói chuyện phiếm tâm sự mà thôi...”

“Ta đi!” Triệu Ngọc phiền muộn, “Cơ hội tốt như vậy, ngươi... Ngươi thế mà chỉ nói chuyện phiếm... Thật sự là phục ngươi!”

“Ừm... Bồi Bồi nói với ta, chuyện của chúng ta, chủ nếu là bởi vì ba mẹ nàng nguyên nhân! Nàng nói, nàng sẽ tìm cơ hội, lại cùng ba mẹ nàng thương lượng một chút!”

“Thương lượng cái rắm a!” Triệu Ngọc ngay thẳng mà rống lên nói, “ ta mượn trước ngươi một ngàn vạn tiền mặt, ngươi đi qua hướng ba mẹ nàng trên mặt một đập, liền có thể trực tiếp đặt trước kết hôn thời gian!”

“...” Tằng Khả im lặng.

“Yên tâm, kết hôn xong, ngươi lại nói cho bọn họ tiền là của ta, ta nhìn bọn họ còn có cái rắm trị?” Triệu Ngọc ngang bướng địa nói nói, “ đối phó loại này bợ đỡ tiểu nhân, liền phải dùng tổn hại chiêu mà! Hoắc ha ha...”

“...” Tằng Khả sắp sụp đổ...

“Nói đùa, nói đùa!” Cười xong sau, Triệu Ngọc cái này mới khôi phục trạng thái bình thường, “Ngươi yên tâm đi, ta để lão Cao giúp ngươi nói ngọt đi! Nếu là lão Cao cũng không giải quyết được, lại dùng ta nói biện pháp cũng không muộn... Ân... Ai? Ai...”

Đang khi nói chuyện, Triệu Ngọc chợt nghe bên ngoài xe truyền đến một trận ồn ào, vội vàng hướng nhìn ra ngoài, lại nhìn thấy Miêu Anh ngay tại một cửa hàng phía trước, cùng người tranh chấp!

“Ta sát!” Triệu Ngọc nhất thời ngồi thẳng lên, nói với Tằng Khả, “Đi Tằng Khả, ta chỗ này có chút sự tình, chúng ta để nói sau, treo a!”

Cúp điện thoại về sau, hắn tranh thủ thời gian mở cửa xe vọt ra ngoài.

“Làm sao có thể chứ?” Thương cửa tiệm, nhưng gặp Miêu Anh một tay nhấc ăn mặc có nước khoáng cái túi, xông cửa hàng lão bản giải thích nói, “ ta đụng không có đụng phải ngươi đồ vật, chính ta không biết sao?”

“Đại tỷ a, không thể ngươi nói không có đụng phải liền không có đụng phải, “ thương chủ tiệm là cái trung niên mập mạp, hắn chỉ trên mặt đất một cái hộp quà nói nói, “ ta cái này rương gà tre trứng hơn hai trăm khối tiền đâu! Vừa rồi bên cạnh không có bất kỳ ai, nó cũng không thể vô duyên vô cớ địa ngã xuống a?”

“Đúng vậy a!” Bên cạnh một cái mập mạp phụ nữ trung niên chỉ vào Miêu Anh nói nói, “ ngươi không phải đeo túi xách mà! Khẳng định là bọc của ngươi đụng...”

“Chuyện gì xảy ra, chuyện gì xảy ra?” Triệu Ngọc bước nhanh chân vọt tới trước mặt, mặc dù biết Miêu Anh không có khả năng thụ khi dễ, nhưng vẫn là đem nàng ngăn tại sau lưng.

“Ta mua xong nước khoáng từ bên trong đi ra, “ Miêu Anh chỉ trên mặt đất hộp quà nói nói, “ cái kia rương gà tre trứng liền vô duyên vô cớ địa rơi trên mặt đất, bọn họ không phải nói là ta đụng rơi!”

“Đại tỷ, lúc ấy ta ngồi ở bên ngoài đúng không? Trong phòng chỉ có một mình ngươi đúng không?” Béo lão bản vỗ tay giải thích, “Cái này trứng gà cũng không nhẹ, cũng không thể là bị gió thổi rơi a?”

“Giám sát!” Miêu Anh chỉ vào thương cửa tiệm camera nói nói, “ ngươi không phải không tin sao? Tốt, điều hạ giám sát, xem xét liền rõ ràng!”

“Uy a, ngươi không nhìn thấy sao?” Béo lão bản nói nói, “ ta camera là hướng về phía phía ngoài, căn bản chiếu không tới bên trong mà!”

“Xuy thở phì phò...” Nhìn thấy béo lão bản càng nói càng khởi kình, Triệu Ngọc vội vàng ô hắn một cái, cười nói, “ lão bản a, chẳng phải một rương gà tre trứng mà! Giá trị mẹ nó mấy đồng tiền a!”

“Cái gì gọi là không đáng tiền, ở bên trong là trứng gà, ngươi vừa té như vậy, còn thế nào bán cho người khác?” Chủ tiệm nói nói, “ cái này một rương tiến giá liền 200, chính tông Hoa Vân Sơn gà tre trứng đâu!”

“200 đúng không!” Triệu Ngọc cười ha hả ngồi ở quầy hàng trên chỗ ngồi, xông lão bản đưa tay nói nói, “ tốt a, 200 liền 200, anh em nhận, ầy... Bỏ tiền đi!”

“Ừm?” Béo lão bản ngẩn ra, “Ngươi... Ngươi có ý tứ gì?”

“Ta nói, ngươi tranh thủ thời gian móc 200 khối tiền thưởng cho ta, việc này ta cứ tính như vậy!” Triệu Ngọc cười ha hả nói nói, “ nếu không, hừ hừ... Coi như không chỉ cái giá này u!”

Chương 1266: Buông xuống liền để xuống

“Ngươi... Ngươi có mao bệnh a?” Béo lão bản rốt cục lộ ra hắn tà ác sắc mặt, hung tợn nói nói, “ các ngươi đánh nát ta đồ vật, còn để cho ta bồi thường tiền, tiểu tử! Ngươi biết đây là địa phương nào sao?”

Nhìn thấy béo lão bản lộ ra hung ác sắc mặt, Miêu Anh đem tay vươn vào túi, muốn lộ ra cảnh sát chứng.

Nhưng mà, Triệu Ngọc tay mắt lanh lẹ, một thanh ngăn cản Miêu Anh, ra hiệu nàng đừng lộn xộn.

“Ngươi...” Miêu Anh nhíu mày, nhỏ giọng nói nói, “ Triệu Ngọc, đừng đùa mà, chúng ta còn có chính sự muốn làm đâu!”

“Lão bản, “ nhưng mà, Triệu Ngọc há lại loại kia có thể từ bỏ ý đồ người, lúc này lấy tay chỉ một cái rơi trên mặt đất trứng gà, “Vợ ta nói không có đụng ngươi trứng gà, liền là không có đụng ngươi trứng gà! Mà ngươi trứng gà liền mẹ nó nát, chỉ sợ chỉ có một nguyên nhân, ngươi tại cái kia rương trứng gà bên cạnh động tay chân, đúng hay không a?

“Tới tới tới...” Triệu Ngọc bước nhanh chân liền xông tới, quơ lấy điện thoại nói nói, “ ta cho các ngươi vỗ vỗ chiếu, bộc lộ ra ánh sáng, nhìn xem là điều khiển, vẫn là dùng tay...”

“Ai?” Béo lão bản xem xét Triệu Ngọc muốn đi lật qua lật lại vừa rồi thả trứng gà địa phương, nhất thời luống cuống tay chân, vội vàng tiến lên

ngăn cản, “Ngươi... Ngươi có ý tứ gì a ngươi? Ngươi dám nói ta người giả bị đụng sao? Ngươi chán sống rồi a ngươi!”

Nhìn thấy béo lão bản đưa tay cản trở, Triệu Ngọc khóe miệng hiện lên một tia cười lạnh, hắn đang lo một bụng tháo lửa không chỗ phát tiết đâu! Lúc này lợi dụng đúng cơ hội, hất ra cánh tay liền hướng trên mặt hắn rút đi, muốn đánh trước hắn cái ra oai phủ đầu lại nói!

Nhưng mà, Miêu Anh đang đứng tại Triệu Ngọc bên cạnh, nàng biết rõ Triệu Ngọc tính tình bản tính, đã sớm chú ý tới Triệu Ngọc động tác. Giờ phút này, vừa nhìn thấy Triệu Ngọc muốn động thủ, nàng lập tức xông đi lên, một thanh quờ lấy Triệu Ngọc cổ tay.

“Triệu Ngọc!” Miêu Anh vội vàng nói nói, “ đừng... Chớ làm loạn có được hay không? Nghĩ nghĩ thân phận của ngươi, đã trải qua nhiều chuyện như vậy, chúng ta vì chút chuyện nhỏ này động thủ sao?”

“Ừm...”

Béo lão bản lúc này mới chú ý tới Triệu Ngọc động tác, khi hắn lần nữa nhìn về phía Triệu Ngọc thời điểm, nhất thời bị Triệu Ngọc cái kia hung thần ác sát khí thế trấn trụ!

Nơi xa cái kia giúp miệng gái mập người, cũng dọa đến về sau rút lui hai bước.

“Ừm...” Triệu Ngọc một hơi đã chuyển đến ngực, nhưng chợt nghe Miêu Anh khuyên can về sau, vẫn là cưỡng ép áp chế xuống.

Miêu Anh nói không sai, hiện ngay tại lúc này, lấy mình tổ điều tra đặc biệt tổ trưởng thân phận, căn bản không đáng cùng những này lòng dạ hiểm độc tiểu thương chấp nhặt.

Hôm nay coi như đánh cho hắn răng rơi đầy đất, cũng chỉ là tự xuống

giá mình mà thôi, thực sự không đáng.

“Được rồi, đi...” Béo lão bản cũng bị Triệu Ngọc khí thế trấn trụ, lúc này tranh thủ thời gian chỉ vào cổng nói nói, “ hôm nay coi như ta không may, coi như ta không may được rồi? Các ngươi đi thôi, đi thôi nhanh!”

“Hừ!” Triệu Ngọc khinh miệt trừng mắt liếc hắn một cái, lúc này mới lôi kéo Miêu Anh, hướng cửa hàng đi ra ngoài.

Miêu Anh thấy mình không có cái gì tổn thất, cũng là không muốn sinh sự, liền đi theo Triệu Ngọc rời đi cửa hàng, chuẩn bị lên xe. Mà rời đi cửa hàng một chút khoảng cách thời điểm, nàng tranh thủ thời gian đối Triệu Ngọc nhỏ giọng nói ra:

“Đối phó loại người này, căn bản không đáng chúng ta động thủ! Ngươi quên, ta hôm qua với ai ăn cơm chưa? Chờ một lúc, chỉ cần cho bọn họ tỉnh thính đánh cái vấn trách điện thoại, còn sợ không thể đem hắn nghiêm trị sao?

“Ngươi đánh hắn một trận, ngoại trừ bẩn tay của ngươi bên ngoài, có làm được cái gì?”

Triệu Ngọc nghe xong cũng đúng, mình bây giờ thế nhưng là hình sự sảnh tổ điều tra đặc biệt đội trưởng, muốn trừng trị những này tiểu thương còn không đơn giản sao?

Thật đúng là...

Nghĩ như thế, Triệu Ngọc càng thêm thoải mái, liền dùng điều khiển từ xa mở ra ô tô, chuẩn bị lên xe.

Nhưng mà, không biết có phải hay không kỳ ngộ hệ thống quấy phá nguyên nhân, sự tình chính là như vậy xảo, đang lúc hai người chuẩn bị lên xe thời điểm, từ đằng xa bỗng nhiên truyền tới một nữ nhân tiếng

kêu thảm thiết:

“A...”

Hai người ngẩng đầu nhìn lại, nhưng gặp thanh âm là từ đằng xa một nhà khác trong cửa hàng truyền tới.

“Ngươi! Ngươi làm sao còn đánh người đâu? Còn... Có còn vương pháp hay không a... Ô ô ô...”

Theo tiếng la khóc truyền đến, nhưng gặp một tên thân xuyên quần áo màu trắng nữ tử, từ cửa hàng kia bên trong lảo đảo té ra ngoài, nửa quỳ trên mặt đất!

Nữ hài nhi cõng cái tay nải, bên cạnh còn đặt vào một cái rương hành lý, rất rõ ràng là một tên chuẩn bị đi hướng nhà ga, hoặc là mới từ nhà ga bên trong đi ra lữ khách.

Nhìn nữ hài nhi niên kỷ, có lẽ còn là danh học sinh.

“Ngươi nói vì cái gì đánh ngươi?” Lúc này, từ trong cửa hàng đi ra một cái cao lớn thô kệch cánh tay trần nam tử đến, xông nàng vênh mặt hất hàm sai khiến địa mắng, “ ngươi đánh nát ta đồ vật, còn không muốn bồi thường tiền, ta không đánh ngươi đánh ai?”

Nghe thấy lời ấy, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh thình lình dừng bước.

“Ta nói, không phải ta đụng rơi, ngươi làm sao lại không tin đâu? Ô ô ô...” Nữ hài khóc nói, “ ngươi dựa vào cái gì muốn ta bồi a! Ta... Ta muốn báo cảnh! Ô ô...”

“Báo a, báo a!” Nam tử y nguyên hùng hùng hổ hổ, “Ngươi nhìn cảnh sát tới, sẽ tin ai? Ta chỗ này có nhiều như vậy chứng nhân đâu!”

“Ô ô... Ô ô... Ta... Ta mới từ trường học trở về, ta không có tiền a... Ô ô...”

“Không có tiền?” Cánh tay trần nam tử âm hiểm cười một tiếng, “Vậy ngươi liền đưa di động lưu lại đi! Quay đầu lại để người lớn nhà ngươi đưa tiền đây đổi! Cho ta...”

Nói, hắn đưa tay liền đi nữ hài nhi trong tay đoạt lấy điện thoại...

Đầu này thương nghiệp đường phố khoảng cách nhà ga rất gần, lui tới người đi đường rất nhiều. Thế nhưng là, làm những người đi đường nhìn thấy trước mắt một màn này thời điểm, lại phần lớn hờ hững tránh qua, tránh né...

Đáng giận hơn là, bên cạnh cửa hàng các lão bản, phảng phất như không thấy gì, tất cả đều lười biếng dựa vào tiệm của mình cổng, thấy say sưa ngon lành, lại không ai tiến lên thuyết phục...

Lần này, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh cũng nhìn không được nữa, hai người liếc nhau, Triệu Ngọc dẫn đầu vọt tới, một thanh quờ lấy cánh tay trần tay của nam tử cổ tay!

“Ừm?”

Nam tử giật nảy mình, tranh thủ thời gian đưa tay đẩy, lại bị Triệu Ngọc lại quờ lấy một cái tay khác.

Ân... A...

Nam tử nghẹn mặt đỏ dùng lực tránh thoát, nhưng Triệu Ngọc bàn tay giống như kìm sắt, căn bản tránh thoát không được.

Ngay tại hai người giằng co ở giữa, Miêu Anh cực nhanh vọt vào nên cửa hàng, nhưng gặp cửa hàng này bên trong trình diễn tình cảnh, cùng

nàng vừa mới tao ngộ giống nhau như đúc!

Chỉ bất quá, lần này rơi trên mặt đất ngã nát, chính là một bộ đồ sứ!

“A...” Miêu Anh nổi giận, đưa tay liền nhặt lên đồ sứ phía trên cái khác quà tặng cẩn thận xem xét, kết quả, nàng rất nhanh liền từ một cái khác hộp quà bên trên tìm được chuyện ẩn ở bên trong.

Nguyên lai, tại cái kia hộp quà bên trên quả nhiên lắp đặt có một cái nhưng co duỗi cơ quan!

Nên cơ quan có thể dùng điều khiển từ xa điều khiển, làm có người đi qua nơi đó thời điểm, chủ tiệm chỉ cần nhấn cái nút, co duỗi cơ quan liền có thể đem trước đó cất kỹ hộp quà đẩy ngã xuống đất, tạo thành là người vì va chạm giả tượng, dùng cái này đến lừa bịp tiền!

“Uy! Ngươi...” Đang bị Triệu Ngọc kiềm chế lại chủ tiệm thấy thế, vội vàng hướng Miêu Anh hô nói, “ ngươi làm gì a ngươi? Đừng nhúc nhích ta đồ vật, đừng nhúc nhích!”

Giờ phút này, Miêu Anh lửa giận, đã bị triệt để đốt lên! Nàng xông ra cửa hàng về sau, lại trực tiếp đi đến bên cạnh một nhà, cũng không để ý lão bản cản trở , đồng dạng từ chất đống kệ hàng bên trên, tìm được giống nhau như đúc cơ quan!

“Ta dựa vào!” Triệu Ngọc líu lưỡi mắng, “ các ngươi mẹ nó tâm đều là uể oải cặn làm sao? Cầm doạ dẫm bắt chẹt, làm mua bán tới làm, hả?”

Đang khi nói chuyện, Triệu Ngọc trên tay lại tăng thêm mấy phần lực đạo, nhất thời đau đến cái kia cánh tay trần Đại Hán nhe răng nhếch miệng.

“Buông ra! Buông ra!” Lúc này, bên cạnh nhiều cửa hàng lão bản cùng nhân viên cửa hàng tất cả đều vọt ra, đối Triệu Ngọc lớn tiếng gầm rú.

Rất rõ ràng, những người này cùng một giuộc, rắn chuột một ổ, tất cả đều là cùng một bọn!

Nhìn thấy này hình, Miêu Anh lập tức lấy điện thoại cầm tay ra, chuẩn bị báo động.

“Uy!” Mỗ thương chủ tiệm lập tức quơ lấy một cây côn gỗ, xông nàng kêu gào nói, “ đem điện thoại buông xuống, lại không để xuống, ta cũng không khách khí!”

“Tốt! Tốt...” Lúc đầu, Miêu Anh là nghĩ đến trước báo động, sau đó lại sáng ra bản thân cảnh sát chứng. Thế nhưng là, vừa nhìn thấy đám người này không ai bì nổi phách lối bộ dáng, nàng vẫn là cải biến chủ ý, đem điện thoại buông xuống, nói nói, “ nghe ngươi, buông xuống liền để xuống!

“Nhưng là...” Đang khi nói chuyện, Miêu Anh ánh mắt lộ ra một tia đã lâu sát khí, hung hăng nhắc nhở nói, “ các ngươi... Cũng đừng hối hận! ! !”

Chương 1267: Đánh bọn họ một trận hữu dụng không?

Nhìn thấy Miêu Anh ánh mắt lộ ra đã lâu sát khí, Triệu Ngọc chỉ cảm giác có chút buồn cười, liền tranh thủ thời gian gõ cái xẻng giả mù sa mưa khuyên nhủ: “Miêu Miêu a! Ngươi phải tỉnh táo, không muốn hành động theo cảm tính, đây chính là ngươi nói, đem những này hạ lưu đánh một trận, hữu dụng không?”

“Đánh một trận hoàn toàn chính xác chưa chắc hữu dụng!” Miêu Anh hung tợn trừng mắt cái kia tay cầm gậy gỗ gia hỏa nói nói, “ nhưng là, đánh xong, trong lòng ta chí ít sẽ dễ chịu một chút!”

“Hoắc ha ha...” Đối mặt với nhiều như vậy đằng đằng sát khí chủ tiệm, Triệu Ngọc không coi ai ra gì ngửa mặt lên trời cười như điên.

“Phi! Nhìn đem ngươi năng lực!” Lúc này, cái kia cầm gậy gỗ gia hỏa đem Miêu Anh đánh giá một phen, uống nói, “ dám ở chúng ta nơi này nháo sự, ta nhìn, các ngươi thật là chán sống (hoạt nị)...”

Kết quả, “Chán sống lệch ra(Hoạt nị oai)” “oai” chữ còn chưa nói ra miệng, tên kia liền chỉ thấy một đầu đôi chân dài tại trước mắt mình nhoáng một cái, sau đó, hắn liền lập tức thể nghiệm được một loại vô cùng mỹ diệu bay lượn cảm giác, mà lại là hướng (về) sau bay lượn!

Một giây về sau, hắn phía sau lưng trùng điệp ngã tại tủ lạnh bên trên, đem tủ lạnh cái nắp đụng nát, sau đó ùng ục ục địa rơi xuống đất, lại từ dưới đất lăn lộn mấy vòng, lúc này mới oa oa địa nôn lên máu...

“A! ?” Những người khác nhìn thấy Miêu Anh bỗng nhiên động thủ, lập tức cùng nhau tiến lên, cầm cây gậy hướng Miêu Anh vọt tới.

Miêu Anh cũng là thật lâu không có hoạt động gân cốt, nhìn thấy nhiều người như vậy xúm lại tới, không những không sợ hãi chút nào, trong mắt ngược lại lộ ra khó được hưng phấn!

Kỳ thật, Triệu Miêu trên thân hai người toàn đều mang thương đâu! Thế nhưng là, đối phó những này du côn lưu manh, lại cái nào cần phải bọn họ móc súng?

Miêu Anh cũng là bị những này du côn lưu manh chọc tức, lúc này có chút lệ khí cấp trên, động thủ về sau, đúng là không có nửa điểm lưu tình ý tứ.

Nàng một thanh quờ lấy người nào đó cánh tay, đem người này xem như tấm chắn vung mạnh một vòng, trong lúc đó, nàng dùng lần sau chân đá bay một người, lại dùng tấm mộc phá tan một người.

Sau đó, nàng đưa trong tay tấm mộc đè vào một cái vị trí thoải mái, sau đó giơ cánh tay lên một cái lực bổ Hoa Sơn, trực tiếp đem cánh tay của hắn chém đứt!

Xương cốt đứt gãy phát ra khanh khách tiếng khỏe không dọa người!

A!

Người kia hét thảm một tiếng, bưng bít lấy cánh tay liền ngồi trên đất.

Hô...

Một cây gậy gỗ quét tới, Miêu Anh nhìn cũng không nhìn, ung dung lách mình né qua, sau đó một cái gió lốc phích lịch chân hung mãnh

đánh ra, chính giữa kẻ tập kích ngực!

Kẻ tập kích liền giống bị đạn pháo đánh trúng, vèo bay rớt ra ngoài, cả người va vào ven đường xe đạp bầy, nhất thời đem tất cả xe đạp tất cả đều đụng ngã...

A! ?

Miêu Anh cái này hung ác lưu loát thân thủ, nhất thời đem những cái kia vây công hắn người dọa đến khẽ giật mình.

Nhưng mà, Miêu tiểu thư ngay tại nổi nóng, đã giết đỏ cả mắt.

Nàng một tiếng lệ gọi, thốt nhiên xông vào đám người, đưa nàng một thân võ nghệ tất cả đều phát huy ra, nhất thời đem một đám người đánh cho quỷ khóc sói gào, mất tiếng kêu thảm thiết.

Thảm nhất phải kể là vị kia béo lão bản, hắn bị Miêu Anh đá trúng mặt không tính, mập như vậy người, nhưng vẫn là giống bóng da đâm vào cửa hàng quầy hàng, chẳng những đụng nát quầy hàng pha lê, còn đem rất nhiều quà tặng đụng bay...

Ai u...

Lúc này, Triệu Ngọc trong lòng đánh xuống trống nhỏ. Không tốt, hắn bỗng nhiên ý thức được, Miêu Anh có thể có chút không kiểm soát, đối phó đám này đám ô hợp, sao có thể xuống tay nặng như vậy đâu?

Nếu là chiếu cái này cường độ đánh xuống, vạn nhất làm chết người, vậy coi như không dễ chơi mà!

Không được!

Triệu Ngọc biết, hắn không thể lại đứng tại chỗ xem kịch, lúc này tay

phải hướng phía dưới một vểnh lên, lập tức đem trước mặt vị kia cánh tay trần lão bản cánh tay vểnh lên Khai, sau đó nồi đất lớn nắm đấm mãnh lực vung lên, liền đem đối phương đập một cái đầy mặt nở hoa!

A!

A ô a...

Cánh tay trần lão bản nhất thời bạo phát ra như giết heo tru lên, sau đó che mặt ngã xuống đất, thống khổ lăn lộn.

“A!”

Lúc này, Triệu Ngọc sau lưng, có một cái cầm cây gỗ gia hỏa hướng hắn đập tới.

Triệu Ngọc không tránh không né, đón cây gậy, một cái chỉ lên trời quyền đi qua, chính xác địa đánh trúng cái cằm của hắn!

Người này nhất thời đảo ngược bay lên, Triệu Ngọc thì đưa tay chép qua hắn gậy gỗ, đầu tiên là một gậy đổ một cái khác muốn người đánh lén hắn, nhưng sau đó xoay người một cái phi cước ra ngoài, đem cái kia đang rơi xuống đất gia hỏa lăng không đạp bay.

Đông...

Người này trùng điệp rơi xuống đất, vừa vặn ngã ở vị kia bị đánh nữ học sinh trước mặt! Nữ học sinh dọa đến oa oa gọi bậy, lại phát hiện người này sớm đã bất tỉnh nhân sự.

Triệu Ngọc không dám thất lễ, tranh thủ thời gian hướng những cái kia vây công Miêu Anh người phóng đi...

Triệu Ngọc thế nhưng là chơi cây gậy hảo thủ, hắn biết nói sao dùng cây

gậy đánh người, đã không thương tới đối phương tính mệnh, sẽ còn làm cho đối phương thống khổ không chịu nổi.

Cho nên, hắn tiến lên về sau, gặp người liền đập mạnh đầu gối, mỗi một gậy xuống dưới, đều sẽ có người quỳ trên mặt đất ô hô kêu rên, tựa như dập đầu...

Triệu Ngọc cùng Miêu Anh danh xưng thư hùng Song Sát, đối phó những cái kia cùng hung cực ác, thân thủ nhanh nhẹn tội phạm đều không đáng kể, huống chi những này du côn lưu manh đâu?

Trong lúc nhất thời, cửa hàng ngoài cửa tựa như mây đen cuồn cuộn, sấm sét vang dội, ngay cả năm sáu phần chuông đều không có, hơn mười danh địa du côn lưu manh, liền tất cả đều bị hai người đánh ngã xuống đất, không thể dậy được nữa!

Ai u...

A nha...

A... A ô... A ô...

Nhưng gặp vùng biên cương đều là thống khổ kêu rên người, có mặt nở hoa, có cánh tay đánh cong, có đầu gối xẹp thành một cái ổ...

Lần này tràng cảnh, quả thực là nhìn thấy mà giật mình, đầy rẫy thảm liệt...

Oa...

Người đi trên đường tất cả đều lẫn mất xa xa, cho dù ai cũng chưa từng thấy qua bực này thảm liệt tình huống, tất cả đều phát ra đốt đốt sợ hãi thán phục.

A...

Lúc này, trước đó vị kia bị lường gạt nữ học sinh cũng thấy choáng, đơn giản cho là mình tại mơ mộng hão huyền giống như.

“Ừm...” Lúc này, Triệu Ngọc đem sớm nhất vị kia béo lão bản từ trong quầy ôm đi ra, dùng gậy gỗ điểm đầu của hắn hỏi nói, “ lão bản a, ngươi có điện thoại sao? Có thể hay không xin nhờ, lại tìm một chút người tới a! Hai chúng ta mới vừa vặn làm nóng người đâu, thật sự là chưa đủ nghiền a!”

“A... A?” Béo lão bản thống khổ ôm bụng, mặt lộ vẻ sợ hãi, toàn thân run rẩy, giống như nhìn thấy giống như ma quỷ.

“Hừ! Các ngươi những này lòng dạ hiểm độc thương nhân, dùng loại này thủ đoạn hèn hạ doạ dẫm khách hàng, các ngươi còn có lương tâm sao?” Miêu Anh đứng thẳng người lên, lòng đầy căm phẫn địa xông bọn họ rống nói, “ doạ dẫm không thành, còn đe dọa uy hiếp, còn ra tay đánh người! Thật sự là quá phận!”

Nói, Miêu Anh một thanh giống như Triệu Ngọc gậy gỗ, vậy mà quay người xông vào béo lão bản cửa hàng, đem cửa hàng pha lê, còn có rất nhiều thương phẩm đều đập nát nhừ!

Rầm rầm...

Pha lê ào ào vỡ vang lên, hộp quà đầy chỗ bay loạn, dọa đến mọi người tại đây tất cả đều ôm đầu co rúm lại...

Ong ong ong...

Lúc này, theo một trận còi cảnh sát vang lên, hai chiếc xe cảnh sát rốt cục đuổi tới, mấy tên cảnh sát tranh thủ thời gian xuống xe xông lại, dùng gậy cảnh sát đối Triệu Ngọc quát: “Đừng nhúc nhích, đừng nhúc

nhích!”

Đát lạp lạp...

Miêu Anh ném đi cây gậy, cất bước từ trong cửa hàng đi ra, sau đó không nhìn những cảnh sát này, trực tiếp lấy điện thoại cầm tay ra gọi điện thoại đi.

“Ai?” Đám cảnh sát bỗng cảm giác ngoài ý muốn, lập tức dùng gậy cảnh sát chỉ vào Miêu Anh uống nói, “ ngươi! Bảo ngươi đừng nhúc nhích đâu! Nghe thấy được không đó?”

“Cảnh sát... Ô ô...” Lúc này, trước đó bị đánh nữ học sinh rốt cục đứng ra nói chuyện, “Bọn họ... Hai người bọn họ... Đều là người tốt a!”

“Không phải, không phải!” Ai ngờ, cái kia cánh tay trần lão bản bỗng nhiên đứng lên, chỉ vào Triệu Ngọc hô nói, “ cảnh sát, cứu... Cứu mạng a! Hắn... Bọn họ đánh người phá tiệm, vô pháp vô thiên a đơn giản! Nhanh, nhanh đem bọn họ bắt lại! Ai? Ai ai ai...”

Cánh tay trần lão bản còn chưa hô xong, Triệu Ngọc liền một bước xông lại, bóp lấy ngón tay của hắn dùng sức một tách ra, lập tức đem hắn bốn ngón tay tất cả đều tách ra gãy!

“A...”

Người này đau đến lăn lộn đầy đất, bọn cảnh sát cảm thấy ngoài ý muốn, vội vàng kêu to xông lại, đưa tay liền phải dùng gậy cảnh sát chào hỏi Triệu Ngọc.

Triệu Ngọc thì lạnh hừ một tiếng, móc súng lục ra, nâng tại trước mặt mọi người.

“A?” Đây đều là trực ban cảnh sát nhân dân, thấy một lần Triệu Ngọc

trên người có thương, tất cả đều dọa tốt kêu to một tiếng.

“Hừ!” Triệu Ngọc lạnh hừ một tiếng, lúc này mới móc ra mình cảnh sát chứng, giải thích nói, “ đừng sợ, người một nhà!”

Nhìn thấy Triệu Ngọc cảnh sát chứng về sau, chúng cảnh sát nhân dân lúc này mới thoáng đã thả lỏng một chút.

“Nha...” Trong đó một tên cảnh sát mắt sắc, vội vàng đối với những khác người nói nói, “ người này... Người này làm sao nhìn như thế nhìn quen mắt đâu?”

“Nói nhảm!” Triệu Ngọc quát to một tiếng, bày một cái POSS nói nói, “ ta chính là không ai không biết, không người không hay, ngọc thụ lâm phong, dũng mãnh phi thường vô địch, người đưa ngoại hiệu Huyền Án Thanh Đạo Phu Triệu Ngọc Triệu thần thám! Ngươi nha có thể không nhìn quen mắt sao?”

“...” Chúng nhân viên cảnh sát im lặng...

Chương 1268: Hoa Vân Sơn

“Đúng đúng đúng, ngài nói rất đúng!” Trong Huyện cục cảnh sát, Cai huyện trưởng cục cảnh sát, mang theo một đám phái xuất sở quan viên ngay tại hướng Triệu Ngọc cùng Miêu Anh hai người thừa nhận lấy sai lầm, “Ngài yên tâm, chúng ta nhất định sẽ đối với chuyện này nghiêm tra không thua, tuyệt đối sẽ không lại có những chuyện tương tự phát sinh!

“Ai, để hai vị đặc biệt điều viên bị sợ hãi, là ta thất trách, ta thất trách!”

Cục trưởng nháy mắt một cái, lập tức có người cho Triệu Ngọc cùng Miêu Anh bưng tới nước trà.

“Chuyện này nhìn qua tuy nhỏ, nhưng ảnh hưởng thực sự quá ác liệt!” Miêu Anh tức giận nói nói, “ cái này nghiêm trọng địa bôi đen huyện các ngươi chỉnh thể hình tượng, hiện tại là hài hòa xã hội, xã hội pháp trị, sao có thể cho phép loại chuyện này phát sinh đâu?

“Các ngươi có thể hay không đổi vị suy nghĩ một cái, nếu như bị đe doạ chính là cha mẹ của các ngươi, các ngươi thân bằng hảo hữu, trong lòng các ngươi sẽ dễ chịu sao?”

“Đúng, đúng! Ngài giáo huấn đúng!” Cục trưởng đỏ bừng cả khuôn mặt, không ngừng địa chịu tội, “Còn xin hai vị đặc biệt điều viên bớt giận, bớt giận! Chuyện này, chúng ta thực sự có chỗ không biết, ngài yên tâm, ta nhất định...”

“Uy! Cục trưởng đại nhân!” Lúc này, Triệu Ngọc bỗng nhiên đánh gãy

hắn, lạnh Băng Băng hỏi một câu, “Ngươi hắn phải biết... Ta là ai a?”

“Biết, biết! Sao có thể không biết đâu!” Cục trưởng cười rạng rỡ lấy gật đầu, “Đại danh đỉnh đỉnh thần thám Triệu Ngọc a, chúng ta sao có thể không biết đâu! Ân... Như sấm bên tai, như sấm bên tai!

“Đều nói Triệu đại thần thám trí dũng song toàn, hôm nay thấy một lần, thực sự kính nể a! Đối với những cái kia lòng dạ hiểm độc thương nhân, ngài giáo huấn đối với, đánh thật hay!”

“Được rồi, đừng chỉ nói dễ nghe!” Triệu Ngọc nhấp một ngụm trà, không nhanh không chậm nói, “ nếu biết ta là ai, cái kia còn mẹ nó đến giả trang cái gì tôn tử! ?”

“Ừm?” Đám người không nghĩ tới, Triệu Ngọc vậy mà há mồm liền lộ ra chữ thô tục, không khỏi giật nảy cả mình.

“Ầy, ta đã điều tra...” Triệu Ngọc đưa di động hướng cục trưởng trước mắt vừa để xuống, “Năm ngoái ta liền không nói, từ hôm nay năm đến bây giờ, chỉ là nhà ga cửa hàng dính líu doạ dẫm một chuyện, các ngươi cục cảnh sát liền đã nhận được không hạ 200 đầu quần chúng báo cáo!

“Ta hiện tại đặc biệt muốn hỏi một chút ngươi, cục trưởng đại nhân! Nếu như các ngươi chăm chú xử lý, còn sẽ có hôm nay chuyện này phát sinh sao?”

“Ừm... Cái này. . . Cái này. . .” Nghe thấy lời ấy, cục trưởng mặt xoát biến thành ỉu xìu cà Tử Nhan sắc, run rẩy nói nói, “ hai vị, hai vị đặc biệt điều viên lãnh đạo minh xét! Liên quan tới khiếu nại... Ta... Ta thật sự là không biết a!”

Nói, cục trưởng đem lão mặt trầm xuống, xông phía sau mấy tên đồn công an quát lớn: “Các ngươi... Các ngươi cũng quá không ra gì! Hơn 200 đầu khiếu nại, các ngươi lại... Dám giấu diếm báo! Vì cái gì! Vì cái

gì ta cho tới bây giờ chưa từng nghe qua đâu? Các ngươi... Các ngươi...”

Cục trưởng tức giận đến toàn thân run rẩy, tóc đều nhanh dựng lên.

“Cái này. . .” Chúng các sở trưởng tất cả đều hổ thẹn cúi đầu, không dám nói câu nào.

“Lãnh đạo, lãnh đạo! Ta... Ta thất trách!” Cục trưởng đau lòng nhức óc địa nói nói, “ chuyện này, là trách nhiệm của ta! Ngài yên tâm, ta nhất định sẽ hảo hảo điều tra, từ trong tới ngoài địa điều tra, tuyệt không nhân nhượng! Nếu quả thật có sâu mọt, ta sẽ không dễ dãi như thế đâu!

“Ngài yên tâm, ta nhất định trong thời gian ngắn nhất, cho ngài một cái công đạo! !”

Nói, cục trưởng đại nhân nghiêm đứng vững, cho Triệu Miêu hai người cung cung kính kính chào một cái.

“Được rồi, không cần cho chúng ta cái gì bàn giao, “ Triệu Ngọc khoát tay nói nói, “ có chuyện gì, vẫn là cùng các ngươi cục thành phố, cùng các ngươi tỉnh thính báo cáo đi thôi! Chúng ta đây, còn có nhiệm vụ của chúng ta...”

“Cục trưởng, “ Miêu Anh nói nói, “ chúng ta không quản các ngươi xử lý như thế nào chuyện này, ta đều sẽ đem báo cáo chi tiết báo cáo cho hình sự sảnh!

“Hôm nay, là ta ra tay trước, ta cũng sẽ chi tiết ghi vào báo cáo! Nếu như cần truy cứu trách nhiệm của ta, cần ta bồi thường tiền thuốc cho bọn họ, ta cũng tuyệt không phản bác.

“Nhưng là, ta hi vọng các ngươi có thể từ quần chúng lợi ích xuất phát, hảo hảo tỉnh lại một cái! Chúng ta nhân viên cảnh sát thứ nhất chức trách liền là giữ gìn xã hội An Định, cam đoan nhân dân quần chúng lợi

ích tài sản, nếu như ngay cả điểm này đều làm không được, coi như có lỗi với chúng ta mặc cái kia thân đồng phục cảnh sát!”

“Vâng! Đúng đúng đúng!” Cục trưởng liền vội vàng gật đầu, “Ngài nói đúng, cảm tạ hai vị lãnh đạo, ta nhất định cẩn tuân dạy bảo, sẽ không bao giờ lại để những chuyện tương tự phát sinh!”

“Đi!” Miêu Anh đứng dậy nói nói, “ chuyện đã xảy ra, chúng ta đã cùng các ngươi nói rõ ràng, còn có nghi vấn gì lời nói, có thể cho chúng ta gọi điện thoại, cũng có thể hỏi một chút vị kia bị đánh nữ học sinh!

“Tốt, “ Miêu Anh cầm tốt đồ vật của mình, “Chúng ta còn có công vụ mang theo, liền không cho các ngươi ghi khẩu cung! Đi...”

“Ừm... Ngài...” Cục trưởng hoảng vội nói nói, “ ta... Ta còn muốn chiêu đãi một chút hai vị, hảo hảo bồi cái không phải đâu! Ngài nhìn...”

“Thường cái gì không phải a... Ha ha...” Triệu Ngọc ngang bướng ôm ở cục trưởng bả vai, cười nói, “ hôm nay hai ta không có bị đánh, ngươi liền thắp nhang cầu nguyện đi thôi!”

Nói xong, Triệu Ngọc đem cục trưởng ra bên ngoài cong lên, liền cùng Miêu Anh lần lượt biến mất tại cổng.

Lúc này lại nhìn vị cục trưởng kia đại nhân, toàn thân đã bị mồ hôi lạnh ướt đẫm...

...

Theo đại chúng đồ xem lần nữa phát động, Triệu Ngọc lái xe hơi, một lần nữa chạy lên tiến về Hoa Vân Sơn Công Lộ.

“Ta nhìn... Lãnh đạo như vậy liền nên mất chức điều tra!” Trên ô tô, Miêu Anh vẫn là chưa hết giận, “Nhiều như vậy khiếu nại đều mặc kệ,

rõ ràng có vấn đề mà!”

“Cái kia đến chưa chắc!” Triệu Ngọc an ủi nói, “ loại sự tình này, làm cục trưởng thật đúng là chưa chắc biết! Ta nhìn, nó nguyên nhân chủ yếu, vẫn là lười nhác quản, không làm mà thôi!

“Ta hiểu rõ loại tình huống này, có đôi khi, cảnh sát cũng thật bất đắc dĩ! Ngươi trị bọn họ một lần phí rất lớn tinh lực, đắc tội rất nhiều người! Nhưng không bao lâu, bọn họ lại trọng thao cựu nghiệp, dần dà, liền lười nhác quản.

“Như thế một tòa thành nhỏ, không biết cũng quen mặt, có nhiều khi, trên mặt mũi ngượng nghịu, không tốt quản a!”

“Không tốt quản liền mặc kệ sao? Cái này căn bản cũng không phải là lý do!” Miêu Anh nghiêm túc nói nói, “ nói trắng ra là, vẫn là bọn họ không chịu trách nhiệm!”

“Bất quá... Không thể phủ nhận, cái này cùng người tố chất cũng có quan hệ!” Triệu Ngọc lại nói, “ đám này lòng dạ hiểm độc tiểu thương trong mắt chỉ có tiền, lại tổn hại Đạo Đức pháp luật kỷ cương, cái này sao lại không phải một loại bi ai đâu?

“Cho nên, nếu như muốn triệt để trị tận gốc những vấn đề này, có đôi khi còn muốn từ càng vĩ mô góc độ đến cải biến a! Tỉ như nói... Chúng ta giáo dục, liền là trực tiếp nhất biện pháp hữu hiệu nhất!” Triệu Ngọc nghiêm túc nói, “Chỉ cần bọn nhỏ tiếp thụ lấy tốt đẹp giáo dục, làm rõ sai trái, có chính xác giá trị quan!

“Như vậy chuyện như vậy, mới có thể triệt để ngăn chặn mà!”

“Oa!” Miêu Anh uống một hớp nước, bất khả tư nghị nhìn xem Triệu Ngọc nói nói, “ Tiểu Thôi nói không sai, ngươi gần nhất còn thật là khiến người ta thay đổi cách nhìn! Không riêng gì miệng đầy đại đạo lý,

nhìn vấn đề làm sao cũng như thế thanh tịnh đây?”

“Hừ!” Triệu Ngọc đắc ý, “Ai kêu ta là thần thám đại nhân đâu? Bất quá, cũng là Miêu tiểu thư ngươi hun đúc thật tốt oa, hoắc ha ha...”

“Ừm...” Miêu Anh im lặng, không biết nên làm sao tiếp tra.

“Miêu Miêu a, ta biết, ngươi hôm nay khí mà không thuận, vẫn là bởi vì Hoa Vân Sơn sự tình!” Triệu Ngọc khuyên nói, “ ngươi chỉ nói bị tình tiết vụ án ảnh hưởng quá sâu, ngươi sao lại không phải đâu?

“Ầy...” Hắn một mực phía trước, “Hoa Vân Sơn lập tức sắp đến, vẫn là đem tâm tính điều chỉnh tốt đi! Chờ điều tra xong vụ án này, chúng ta mới hảo hảo buông lỏng một chút...”

Chương 1269: Sám hối hung thủ

Hoa Vân Sơn là một ngọn núi, cũng là một tòa thành thị, thành thị ở vào một mảnh đại sơn ở giữa, mặc dù là Địa cấp thành thị, nhưng diện tích cũng không lớn, kinh tế cũng khó khăn lắm.

Bốn giờ chiều, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh thuận lợi đã tới Hoa Vân Sơn cục cảnh sát.

Bởi vì sớm tiếp vào thông tri, cùng Triệu Ngọc đại danh đỉnh đỉnh, hai người đến nhận lấy nơi đó cục cảnh sát long trọng hoan nghênh, chẳng những tỉnh lãnh đạo thành phố tự mình nghênh đón, thậm chí còn có thật nhiều nhân viên cảnh sát cướp cùng Triệu Ngọc chụp chung lưu niệm, nghiễm nhiên một bộ đại minh tinh bộ dáng.

Đương nhiên, Triệu Ngọc thế nhưng là đến làm chính sự, tại cùng nơi đó những người lãnh đạo ngắn gọn hàn huyên về sau, hắn cùng Miêu Anh liền thẳng đến trên lầu phòng thẩm vấn, chuẩn bị cùng ba tên tội phạm gặp mặt.

Bởi vì phạm nhân còn không có bắt giữ lấy, hai người trước ở bên cạnh nghe lén trong phòng chờ đợi chỉ chốc lát.

“Hai vị lãnh đạo, “ nơi đó cục cảnh sát một vị đội trưởng cảnh sát hình sự giới thiệu nói, “ ba tên phạm người đã đem tất cả phạm tội đi qua giao phó xong, thông qua chúng ta kỹ thuật đội thu thập chứng cứ so với, đã xác nhận không sai, Hoa Vân Sơn thảm án diệt môn thật là ba người này gây nên!

“Tại khai bên trong, ba người khẩu cung cũng phi thường nhất trí.

“Bọn họ nói, cùng ngày chân chính động thủ giết người, là Ma Lập Quần cùng Ma Quân Tài, mà Cung Bội Vượng lúc ấy cũng không có chưa nắm giữ hung khí, hắn chỉ là dùng tay đè lại Quý Khải, không cho Quý Khải loạn động!

“Ngài hắn là so với chúng ta rõ ràng, “ đội trưởng cảnh sát hình sự khách khí nói nói, “ năm đó giết người hung khí đích thật là hai thanh dao gọt trái cây, đều là từ Quý Khải nhà phòng bếp lấy đến.

“Chúng ta thông qua dao gọt trái cây bên trên lưu lại vân tay, xác nhận Cung Bội Vượng hoàn toàn chính xác không hề động qua cái kia hai thanh hung khí. Mà căn cứ người chết kiểm tra thi thể báo cáo, cũng có thể xác định, Cung Bội Vượng cũng không có động thủ giết người. Cho nên, Cung Bội Vượng tính chất, cùng hai người khác khác biệt, ứng chúc tòng phạm(*)!”

(*): Theo quy định của Luật Hình Sự thì trong một vụ án có nhiều người cùng tham gia, tùy theo tính chất, hành vi phạm tội của mỗi người sẽ phân ra chủ mưu, đồng phạm,v.v...

“Nha. . .” Triệu Ngọc yên lặng gật đầu, như có điều suy nghĩ.

“Ta không cho là như vậy, mặc dù không có tự mình động thủ giết người, nhưng hắn toàn bộ hành trình tham dự toàn bộ giết người quá trình, đồng thời khống chế được người bị hại! Loại hành vi này, hắn là đồng đẳng với đi giết người!” Miêu Anh phản bác, “Mà lại, không có đạt được thụ ý sai sử, làm sao từ phạm nói chuyện?”

“Ừm. . . Cái này sao!” Đội trưởng cảnh sát hình sự không biết trả lời như thế nào.

“Được rồi, “ Triệu Ngọc vội vàng hoà giải nói, “ những này vẫn là lưu

cho cơ quan kiểm soát (Viện Kiểm Sát-CVT- Ở đây mời bạn đọc luật tố tụng hình sự để hiểu rõ về quá trình và các thủ tục tố tụng hình sự để hiểu nhiệm vụ của cơ quan điều tra và viện kiểm sát) để phán đoán đi! Chúng ta một mực điều tra rõ ràng chân tướng là có thể!"

Nói xong, Triệu Ngọc vội vàng nói Miêu Anh bên tai nhỏ giọng dặn dò: "Miêu Miêu, chú ý cảm xúc, chuyên nghiệp một điểm có được hay không?"

"Ừm!" Miêu Anh cũng ý thức được phản ứng của mình có chút quá kích, lúc này mới gật đầu đáp ứng.

"Ừm. . . Tới, đến rồi!" Đội trưởng cảnh sát hình sự chỉ vào đơn mặt pha lê nhắc nhở.

Triệu Ngọc hai người nhấc mắt nhìn đi, cái này mới nhìn đến ba tên nghi phạm, đã bị nhân viên cảnh sát mang vào phòng thẩm vấn.

Ba người còn không tới kịp thay đổi áo tù, cũng còn xuyên lấy bọn họ đầu thú lúc quần áo. Nhưng gặp ba người mặc dù có cao có thấp, nhưng tướng mạo thần thái lại đều lạ thường đến nhất trí.

Trên thực tế, ba người bất quá là ngoài ba mươi niên kỷ, nhưng nhìn qua, nhưng đều là một bộ tuổi già sức yếu, so như tiều tụy dáng vẻ.

Có tóc hoa râm, có không có tóc, còn có một cái gầy tựa như da bọc xương, gần đất xa trời.

Ba người tinh thần cũng tương đối uể oải, đang tra hỏi trên ghế ngồi xuống về sau, tất cả đều cúi đầu không nói, con mắt nhìn thấy sàn nhà ngẩn người.

Lúc này, tại đội trưởng cảnh sát hình sự dẫn đầu dưới, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh lần lượt đi vào phòng thẩm vấn, ngồi ở cùng phạm nhân đối

diện vị trí bên trên.

“Ừm?” Ngồi tại bên tay phải Ma Quân Tài dẫn đầu ngẩng đầu lên, nhìn xem Triệu Ngọc hỏi nói, “ ngài. . . Cái này không. . . Cái này không phải liền là vị kia Triệu thần thám sao?”

Hắn kiểu nói này, hai người khác tất cả đều ngẩng đầu lên.

Triệu Ngọc nhìn đăm đăm châu mà nhìn chằm chằm vào ba người, muốn thông qua quan sát đến phản ứng của bọn hắn, để chứng minh mình một ít phán đoán.

“Đúng!” Đội trưởng cảnh sát hình sự nói nói, “ vị này Triệu cảnh sát, liền là hình sự sảnh chủ trảo Hoa Vân Sơn diệt môn án đặc biệt điều tra viên. Hôm nay, Triệu cảnh sát có chút vấn đề muốn hỏi các ngươi, các ngươi muốn chi tiết trả lời chắc chắn, không được qua loa!”

“Ừm! Ừm!” Ma Quân Tài nhẹ gật đầu, biểu lộ lạnh nhạt nói nói, “ Triệu thần thám, chúng ta đã sớm biết, ngày này là sớm muộn cũng phải tới! Mặc kệ chúng ta tự không tự thú, sớm muộn vẫn là phải rơi xuống trong tay ngươi!

“Ngài yên tâm, ba người chúng ta tất cả đều suy nghĩ minh bạch, cùng với thống khổ còn sống, chẳng bằng sớm một chút giải thoát!”

“Ừm ân. . .”

“Ừm ân. . .”

Ma Lập Quần cùng Cung Bội Vượng đờ đẫn địa phụ họa, ánh mắt mặc dù có chút ngốc trệ, lại rõ ràng chứa vẻ vui mừng.

Sau đó, Triệu Ngọc dựa theo ý nghĩ của mình, hỏi thăm bọn họ có nhiều vấn đề, ba người tất cả đều chi tiết làm trả lời. Trong đó, bởi vì Ma Lập

Quần cùng Cung Bội Vượng biểu đạt năng lực không mạnh, phần lớn vấn đề, đều là từ Ma Quân Tài đến trả lời.

“Triệu thần thám, ba người chúng ta không có cái gì khác có thể nói!” Chờ hỏi thăm đến không sai biệt lắm, Ma Quân Tài thản nhiên nói nói, “ đen kịt một màu, cái gì cũng nhìn không thấy không phải lý do, khẩn trương sợ hãi cũng không phải lý do, chúng ta muốn trộm đồ, còn giết người, chúng ta có tội, chúng ta lại không tìm bất kỳ cớ gì, chúng ta nguyện ý tiếp nhận vốn có trừng phạt, tuyệt không hối hận!

“Ô. . .” Nói đến chỗ này, Ma Quân Tài thanh âm bỗng nhiên nghẹn ngào, bụm mặt nói nói, “ chúng ta ngay cả hai đứa bé đều không có buông tha, chúng ta là súc sinh, chúng ta không có nhân tính, ô ô. . .

“Van xin ngài, mau chóng cho chúng ta một cái giải thoát đi! Ô ô ô. . .” Hắn run rẩy cầu khẩn nói, “ năm đó. . . Nếu không phải là bởi vì con của chúng ta quá nhỏ, không nỡ, khả năng. . . Chúng ta cũng đã sớm tự thú!

“Hiện tại, bọn nhỏ đều đã lớn rồi, chúng ta. . . Cũng lại không lo lắng! Chúng ta, đã chuẩn bị sẵn sàng, ô ô. . .”

Ma Quân Tài như thế vừa khóc, Ma Lập Quần cùng Cung Bội Vượng cũng đều nhao nhao rớt xuống nước mắt.

“Các ngươi. . .” Miêu Anh thổn thức lắc đầu, nhỏ giọng thán nói, “ còn biết các ngươi cũng có hài tử a! Ai. . .”

Lần này thẩm vấn, kéo dài gần thời gian hai tiếng. Thông qua tự mình thẩm vấn, Triệu Ngọc đã xác định, tình tiết vụ án sẽ không còn có dị nghị gì!

Sự thật đã phi thường rõ ràng, ba người này liền là Hoa Vân Sơn diệt môn án hung thủ không thể nghi ngờ.

Trước đó, Triệu Ngọc đã từng tưởng tượng qua vô số loại khả năng, lại căn bản không có nghĩ đến, tình tiết vụ án chân tướng vậy mà như thế đơn giản. Không có có bất kỳ âm mưu quỷ kế gì, không có bất kỳ cái gì ân oán gút mắc, liền là đến từ một trận đột nhiên giết chóc!

Ai!

Triệu Ngọc trong lòng cũng là ngũ vị tạp trần, cảm giác khó chịu. Trong đó, đã có đối người chết một nhà tiếc hận, cũng có đối hung thủ giết người thương hại.

Lúc đầu, Triệu Ngọc giống như Miêu Anh, đối ba tên hung thủ mang cực lớn oán giận, thế nhưng là, tại nghe xong Ma Quân Tài sám hối về sau, nhưng lại không thể tránh khỏi sinh ra một chút dị dạng.

Theo lý thuyết, đây vốn là một kiện không nên phát sinh tội án, lại vẫn cứ tạo thành ác liệt như vậy kết quả, thật sự là tạo hóa trêu ngươi, khó mà đoán trước!

Có lẽ, Ma Quân Tài nói đúng, việc đã đến nước này, lại tìm cớ gì, cũng đều là phí công!

Người cả đời này, tốt nhất đừng phạm sai lầm, bởi vì vì một sai lầm, liền có khả năng là có tính chất huỷ diệt, để ngươi lại không còn cơ hội. . .

Chương 1270: Thân ảnh cô độc

“Ừm... Cơ bản không có vấn đề gì!” Từ phòng thẩm vấn sau khi đi ra, Triệu Ngọc đối vị kia đội trưởng cảnh sát hình sự nói nói, “ bất quá, ta còn cần liên quan tới thẩm vấn phạm nhân tất cả thu hình lại, cùng các ngươi cảnh sát thẩm tra xử lí ghi chép, còn có kỹ thuật đội giám chứng tư liệu.”

“Nha...” Đội trưởng cảnh sát hình sự không nghĩ tới Triệu Ngọc như thế nghiêm cẩn, gấp vội vàng gật đầu đáp ứng, “Được rồi! Ta cái này thông tri bọn họ đi làm, ân... Ngài... Là mang về khách sạn, vẫn là...”

“Vật trọng yếu như vậy sao có thể mang về khách sạn đâu?” Triệu Ngọc nghiêm túc nói nói, “ cho chúng ta một gian thanh tịnh chút văn phòng là có thể!”

“Nha... Tốt, tốt!” Đội trưởng cảnh sát hình sự vội vàng đáp ứng.

“Còn có chuyện...” Triệu Ngọc lại nói, “ mấy ngày gần đây nhất, tạm thời cùng truyền thông bảo trì một cái khoảng cách! Chờ chúng ta đem điều tra làm việc toàn bộ làm xong, nộp đi lên về sau, hình sự sảnh sẽ an bài chính quy buổi họp báo!

“Dù sao, Hoa Vân Sơn án ảnh hưởng nghiêm trọng, chúng ta ngoại trừ muốn chiếu cố trong nước đại chúng cảm xúc, còn muốn bận tâm đến nước ngoài dư luận, cho nên, nhất định phải chuẩn bị thỏa đáng, mới có thể...”

Lúc nói chuyện, ba người một mực dọc theo hành lang đi về phía trước

đi. Ai ngờ, Triệu Ngọc nói còn chưa dứt lời, lại chợt thấy tại nghe lén bên ngoài trên ghế dài, ngồi một vị không có mặc cảnh phục lão nhân.

Cái kia là một cái hơn 60 tuổi nữ nhân, nàng mặc trên người một thân màu đen tơ lụa quần áo, thân hình thon gầy, khuôn mặt tiều tụy.

Thấy một lần vị lão nhân này, Triệu Ngọc lập tức ngừng một chút, có vẻ hơi ngoài ý muốn. Bởi vì, tại như thế tình huống phía dưới, tại cái này liên quan áp lấy Hoa Vân Sơn hung phạm phòng thẩm vấn bên ngoài, là sẽ không có ngoại nhân xuất hiện.

“Nha... Nha...” Đội trưởng cảnh sát hình sự vội vàng tiến lên đón, cùng nữ nhân này lên tiếng chào, “A di, ngài ở chỗ này a! Ta không phải để Tiểu Triệu bồi tiếp ngài sao? Người nàng đâu?”

“Nha...” Nữ nhân tranh thủ thời gian đứng người lên, phi thường có lễ phép địa nói nói, “ Mã đội trưởng ngươi tốt, ta nhìn các ngươi bận rộn như vậy, liền để Tiểu Triệu bận bịu đi! Ta mặc dù một người, nhưng là còn có thể chiếu cố tốt mình!”

“Dạng này a!” Đội trưởng cảnh sát hình sự vội vàng chỉ về phía nàng, đối Triệu Ngọc hai người giới thiệu, “Hai vị lãnh đạo, vị này liền là mẫu thân của Quý Khải, Thẩm Thư Văn nữ sĩ!”

“Nha...” Triệu Ngọc giờ mới hiểu được, vì cái gì nơi này sẽ xuất hiện dạng này một cái “Ngoại nhân”, nguyên lai, nàng là người bị hại gia thuộc.

“Hai vị cảnh sát, vì nhà chúng ta bản án, các ngươi vất vả!” Thẩm nữ sĩ cực có lễ phép cùng Triệu Ngọc hai người lên tiếng chào.

Mặc dù chỉ là một cái ngắn gọn chào hỏi, nhưng Triệu Ngọc vẫn là có thể từ nàng lời nói cử chỉ nhìn ra, mẫu thân của Quý Khải, là một cái cực người có hàm dưỡng.

“A di tốt!” Miêu Anh thấy lão nhân phần mắt sưng đỏ, khuôn mặt bộ dáng tiều tụy, lập tức sinh ra một loại bẩm sinh đồng tình cảm giác, vội vàng có lễ phép địa quan tâm nói, “ ngài... Ngài chỉ có mình tới sao?”

“Ừm!” Thẩm nữ sĩ thở dài một cái, “Bọn nhỏ xảy ra chuyện, bạn già mấy năm trước cũng cách ta mà đi! Ta chỉ có một người...”

“Dạng này a...” Miêu Anh lúc này mới ý thức được, mình nhưng có thể thương tổn được đối phương chỗ đau, lập tức mặt lộ vẻ vẻ xấu hổ, không biết nên an ủi ra sao?

“Bất quá, không cần lo lắng...” Thẩm nữ sĩ thành khẩn nói nói, “ cháu gái ta ngay tại chạy qua trên đường tới! Cảnh sát, các ngươi đều bận bịu, không cần... Không cần phải để ý đến ta! Nhanh mau lên!”

“Cái này. . .” Nhìn xem vị này cô độc lão nhân, vừa nghĩ tới phát sinh ở lão trên thân người bi kịch, ba người tất cả đều cảm giác trong lòng cảm giác khó chịu.

“Ừm... A di, liên quan tới thẩm vấn ghi chép sự tình...” Đội trưởng cảnh sát hình sự nói nói, “ ta không phải là không muốn cho ngài nhìn, ta chỉ là... Lo lắng ngài sau khi xem, lại sẽ câu lên những cái kia không tốt hồi ức, chịu không được a! Cũng không có người bồi tiếp ngài, cái này. . . Cái này sao có thể được đâu!”

“Mã đội trưởng, không cần lo lắng cho ta, “ Thẩm nữ sĩ nghiêm túc nói nói, “ nước mắt của ta, đã sớm chảy khô! 9 năm, ta rất may mắn, ta còn có thể nhìn thấy hung thủ sa lưới giờ khắc này!

“Cho nên, xin nhờ ngài, liền để ta xem một chút thẩm vấn ghi chép đi! Để cho ta tìm hiểu một chút, đêm hôm đó, rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra đi...”

“Cái này. . . Cái này. . .” Mã đội trưởng rõ ràng có chút khó khăn.

“Mã đội trưởng!” Miêu Anh nói chuyện, “Căn cứ 《 điều lệ 》 quy định, trừ đặc thù nguyên nhân bên ngoài, người bị hại gia thuộc có quyền lợi hiểu rõ tình tiết vụ án chân tướng, liền để a di xem một chút đi!

“Dạng này!” Nàng lập tức đứng ở lão nhân bên cạnh, đỡ lấy cánh tay của lão nhân nói nói, “ liền để cho ta tới bồi tiếp a di đi!”

“Không cần, thật không cần!” Lão nhân vội vàng khoát tay, “Ta không muốn cho các ngươi thêm phiền phức!”

“Không sao, công việc của ta đã hoàn thành!” Miêu Anh nhiệt tình nói nói, “ tới đi, ta bồi ngài đi thôi!”

“Ừm...” Mã đội trưởng gặp Miêu Anh nói như thế, lúc này lại không bút tích, “Vậy được rồi, xin ngài chờ một chút một cái, ta cái này phái người an bài, tìm nơi thích hợp!”

“Như vậy đi...” Miêu Anh một chỉ nghe lén thất, “Nơi này là có thể! Chúng ta ở chỗ này chờ các ngươi! Triệu Ngọc, ngươi đi trước làm chuyện của ngươi mà đi!”

Nhìn thấy Miêu Anh như thế tích cực, Triệu Ngọc cũng không tốt nói cái gì, liền đi theo Mã đội trưởng, đi đến mặt khác văn phòng, bắt đầu tiến hành hắn chải vuốt cùng giám sát làm việc.

Mặc dù, thông qua đối phạm nhân thẩm vấn, Triệu Ngọc đã cơ bản minh xác tình tiết vụ án, nhưng đối mặt rất nhiều tư liệu, hắn vẫn là nhìn đến mức dị thường chăm chú, không muốn bỏ qua bất luận cái gì chỗ khả nghi.

Hắn đem từ tội phạm đầu án tự thú, mãi cho đến cuối cùng bàn giao tình

tiết vụ án toàn bộ đi qua, toàn đều tra xét một lần, cũng chưa phát hiện bất luận cái gì điểm đáng ngờ.

Ân...

Hắn móc ra bản bút ký của mình, ở phía trên làm chăm chú ghi chép.

Hắn suy nghĩ, ngày mai là không phải hắn là đi Duy châu đi một chuyến, đi tìm hiểu một chút ba người tại Duy châu sinh hoạt tình huống là thật hay không?

Nếu như lại không có vấn đề, hắn giám sát làm việc cũng kém không nhiều có thể kết thúc!

Bởi như vậy, Hoa Vân Sơn diệt môn án, chẳng khác nào thật có thể kết án!

Ngay tại Triệu Ngọc chỉnh lý tư liệu thời điểm, Miêu Anh rốt cục trở về.

“Thế nào? Lão nhân không có vấn đề a?” Nhìn thấy Miêu Anh, Triệu Ngọc bận bịu quan tâm hỏi một câu.

“Lão nhân thật sự là rất kiên cường! Mặc dù nhìn thấy vụ án phát sinh đi qua cũng là nhịn không được khóc, nhưng khá tốt một chút!” Miêu Anh gặp bốn phía không người, liền nắm ở Triệu Ngọc cánh tay thán nói, “ thật sự là đáng thương a! Nếu như không phải ba cái kia đáng chết hung thủ, hiện tại lão nhân chính là hưởng thụ niềm vui gia đình thời điểm!

“Nhưng còn bây giờ thì sao, vừa nhìn thấy nàng cái kia đơn bạc cô độc bóng lưng, trong lòng ta sẽ rất khó thụ!” Miêu Anh khổ sở địa nói nói, “ thế gian này, tại sao muốn có tàn nhẫn như vậy tội ác a! Quá không công bằng...”

“Chớ suy nghĩ quá nhiều!” Triệu Ngọc vỗ vỗ bả vai của mỹ nhân, an ủi

nói, “ nhân sinh vô thường, có rất nhiều chuyện, đều không phải là bị người để ý chí có thể khống chế được!”

“Quý Khải mụ mụ là một tên phóng viên, “ Miêu Anh nói nói, “ trách không được, ta từ vừa mới bắt đầu cũng cảm giác tên của nàng nhìn rất quen mắt đâu, nàng trước kia viết qua rất nhiều nổi tiếng văn chương, danh khí rất lớn!

“Ai! Thật không nghĩ tới, loại này bất hạnh, sẽ giáng lâm trên đầu nàng...”

“Nha... Nguyên lai là phóng viên a!” Triệu Ngọc khẽ gật đầu, như có điều suy nghĩ nói nói, “ chậc chậc... Trách không được, Mã đội trưởng một mực không chịu cho nàng nhìn hồ sơ đâu! Nếu như, Thẩm Thư Văn đem Hoa Vân Sơn án đưa tin ra ngoài, như vậy rất có thể sẽ tả hữu dư luận lấy hướng, đến lúc đó, có thể sẽ phản bác kiến nghị kiện thẩm phán, sinh ra nhất định ảnh hưởng a!”

“Ồ? Chẳng lẽ không nên như vậy sao?” Miêu Anh lòng đầy căm phẫn địa nói nói, “ nhi tử, con dâu, tôn tử, tôn nữ đều bị hung thủ hại chết! Còn không cho phép người ta người trong cuộc phát biểu một cái ý kiến, thư giải một cái mình bi phẫn sao? Đạo lý gì!”

“Thế nhưng là... Hung thủ dù sao cũng là đầu án tự thú...” Triệu Ngọc khó xử địa nói.

“Đầu án tự thú thì sao? Đầu án tự thú liền có thể bôi giết bọn họ tội giết người đi sao?” Miêu tiểu thư tức giận, “Triệu Ngọc, ngươi không phải thường đem thiếu nợ thì trả tiền, giết người thì đền mạng treo ở bên miệng sao? Chẳng lẽ ngươi cho rằng, ba người kia không nên bị phán tử hình, dùng mạng đền mạng, dùng cái này đến cảm thấy an ủi người bị hại sao?”

“Ta không biết...”

Triệu Ngọc hờ hững lắc đầu, trong thoáng chốc, hắn giống như về tới lúc trước phá án và bắt giam chặt tay án về sau, đối mặt Lý Đan lúc tình huống như thế, càng phát ra đối với vụ án phía sau thị phi giá trị quan, không thể nào phán đoán...

Chương 1271: Tin

Sáng sớm hôm sau, mỗ trong tửu điếm, Triệu Ngọc bị phòng vệ sinh truyền đến tiếng nước đánh thức.

Nha...

Hắn mở to mắt nhìn một chút, phát hiện bên giường Miêu Anh không thấy, giờ mới hiểu được, khẳng định là Miêu Anh đi phòng vệ sinh rửa mặt đi...

A nha...

Hắn duỗi lưng một cái, muốn lại híp mắt một hồi, nhưng vừa vừa nhắm mắt, lại chợt phát hiện não bên trong hệ thống bên trong không biết lúc nào truyền đến động tĩnh.

Nha...

Hắn lúc này mới nhớ tới, khẳng định là mình hôm qua Khai cái kia "Chấn Ly" quẻ kết thúc. Bởi vì đối loại này phổ thông quẻ văn không quá mẫn cảm, hắn tối hôm qua cũng quên tra nhìn một chút.

Giờ phút này, hắn ấn mở hệ thống giới diện, quả nhiên thấy có quẻ văn kết thúc nhắc nhở. Lần này, hắn đạt được277% độ hoàn thành, đạt được năm kiện đạo cụ ban thưởng.

Cái gì a...

Hắn hững hờ địa nghĩ đến, hôm qua duy nhất kỳ ngộ, liền là cùng những cái kia lòng dạ hiểm độc tiểu thương đánh một trận, hơn nữa còn không có đánh thống khoái, làm sao lại đối ứng "Chấn Ly" quẻ đây?

Lười biếng phía dưới, hắn cũng không muốn lại đi suy nghĩ quẻ văn hàm nghĩa, đến cùng "Chấn" quẻ như thế nào, "Ly" quẻ lại như thế nào, dứt khoát tâm niệm thu hồi, chuẩn bị ngủ tiếp.

Thế nhưng là... Khai quẻ thói quen đã dưỡng thành, không tới mười giây, hắn lại tâm động.

Mặc dù, hắn biết Hoa Vân Sơn diệt môn án đã chuẩn bị kết thúc, không có bất kỳ cái gì ngoài ý muốn. Thế nhưng là, không biết tại sao, trong lòng của hắn từ đầu đến cuối khó mà thản nhiên, luôn cảm thấy có đồ vật gì vẫn là bị mình không để ý đến giống như.

Thế là, hắn nặng lại đem tâm niệm quay lại hệ thống giới diện, không chút do dự mở một quẻ.

Ân...

Đây là...

Quẻ văn mở ra về sau, hắn đầu tiên là ngơ ngác một chút, chăm chú nhìn lại, lúc này mới phát hiện giới diện trung ương vậy mà toát ra ba chữ to: Khôn Cấn Tốn!

Nha...

Triệu Ngọc khẽ gật đầu, nguyên lai lại là một cái đặc dị quẻ a!

"Khôn Cấn Tốn... Ha ha..." Hắn cười khan hai ba giây, lúc này mới đột nhiên mà chấn động tới, la thất thanh, "Ta nhỏ cái nãi nãi gấu... Cái này mẹ nó thứ gì a! A..."

Kết quả, kinh hãi bên trong, bàn tay hắn sờ không, đúng là một cái ném tới trên mặt đất.

Ửng ực...

Thân thể lớn như vậy ngã xuống đất, thình lình chấn mặt đất mãnh liệt rung động...

“Làm sao vậy, thế nào?” Nghe được dị hưởng, Miêu Anh gấp vội vàng che khăn tắm, đi vào cửa phòng vệ sinh hỏi thăm, “Triệu Ngọc... Không có sao chứ ngươi?”

Vì không cho Miêu tiểu thư nhìn xảy ra vấn đề, Triệu Ngọc vội vàng làm bộ ngủ, trên mặt đất ngáy lên.

“Thật là...” Miêu Anh thấy thế khẽ nhíu mày, “Còn có thể quẳng xuống mặt tới...”

Nhìn thấy Triệu Ngọc không việc gì, Miêu tiểu thư lại đi vào thổi tóc đi.

Nghe được máy sấy ông ông tác hưởng, Triệu Ngọc cái này mới thanh tỉnh lại, tranh thủ thời gian nhắm mắt lại lần nữa xem xét, không sai, một chút cũng không sai, nửa chút cũng không sai!

Hắn vừa rồi mở ra, đích đích xác xác là một cái “Khôn Cấn Tốn” quẻ!

Cái này. . .

Tình huống như thế nào a?

Vì cái gì... Lúc này, lại đột nhiên toát ra ngưu bức như vậy, quỷ dị như vậy, như thế sôi trào mãnh liệt quẻ văn đến đâu?

Lão đại, lão đại... Triệu Ngọc khẩn trương xông trong não hệ thống thì thầm, lại chơi ta đúng không? Ngươi làm như vậy, là có ý gì? Ngươi vì cái gì liền không có một lần, có thể làm cho ta đoán được ngươi nghĩ ra bài gì đâu?

“Khôn Cấn Tốn” ...

“Khôn” là sự kiện lớn, “Cấn” là tình tiết vụ án, “Khôn cấn” ý tứ, hoặc là có đại án tử sắp phát sinh, hoặc là... Hoặc là liền là Hoa Vân Sơn diệt môn án còn có trọng đại chuyển hướng!

Thế nhưng là... Đằng sau cái kia “Tốn” lại là làm gì?

“Tốn” đại biểu người nhà cùng thân tình, có ý tứ gì? Chẳng lẽ... Thân nhân của ta có đại chuyện phát sinh?

Nhưng tuyệt đối đừng!

Triệu Ngọc yên lặng cầu nguyện, Hoa Vân Sơn bản án, đã để hắn kết thân tình có khắc sâu hơn nhận biết, cái này mấu chốt bên trên, nhưng tuyệt đối đừng xảy ra chuyện gì a?

Đúng, bằng không... Hắn suy nghĩ đạo, không bằng, hiện tại liền cho mình những người hộ vệ kia gọi điện thoại, để bọn họ nhiều hơn đề phòng đi!

“A... Anh hùng, mời ngươi theo giúp ta truy mộng đẹp...”

Ai ngờ, Triệu Ngọc chính khẩn trương suy nghĩ đối sách, trên tủ đầu giường điện thoại bỗng nhiên vang lên.

Chậc chậc...

Kinh nghiệm của dĩ vãng nói cho Triệu Ngọc, cái này thông điện thoại

tới trùng hợp như vậy, khẳng định có vấn đề!

Nhận hay là không nhận?

Nói nhảm!

Có thể không tiếp sao?

Triệu Ngọc vừa định đưa tay, Miêu Anh chợt từ phòng vệ sinh chui ra, nhanh chóng quơ lấy Triệu Ngọc điện thoại nghe.

“Uy!” Miêu Anh hạ giọng uy một tiếng, nguyên lai, nàng sở dĩ cướp nghe, chính là sợ tiếng chuông đánh thức Triệu Ngọc, lại cũng không biết, Triệu Ngọc đã sớm tỉnh lại.

“Ừm... Ta biết, Triệu tổ trưởng tại phòng vệ sinh đâu, nói đi, chuyện gì!” Miêu Anh một mặt nhỏ giọng hỏi, một mặt đưa di động chộp về phía phòng vệ sinh.

“Cái gì! ?” Nhưng mà, vừa đi một nửa, nàng liền cất cao âm điệu, “Làm sao... Tại sao có thể như vậy?”

“A?” Triệu Ngọc không thể giả bộ nữa, vội vàng đứng lên truy hỏi nói, “ Miêu Miêu... Thế nào? Xảy ra chuyện gì?”

“Nha... A nha... Tốt, chúng ta cái này liền đi qua!” Miêu Anh cúp xong điện thoại, trên mặt biểu lộ lại làm cho Triệu Ngọc không cách nào đoán được, đến cùng xảy ra chuyện gì?

“Làm sao vậy, Miêu Miêu?” Triệu Ngọc càng thêm hiếu kỳ, mau đuổi theo hỏi.

“Mẫu thân của Quý Khải...” Miêu Anh biểu lộ phức tạp nói với Triệu Ngọc, “Chính là chúng ta hôm qua nhìn thấy vị kia Thẩm Thư Văn nữ

sĩ, vừa mới hướng Hoa Vân Sơn cục cảnh sát nộp một phần cầu tình xin, hi vọng cảnh sát có thể căn cứ hung thủ giết người nhóm tự thú biểu hiện, xét xử lý, giảm bớt đối bọn họ trừng phạt!”

“A?” Triệu Ngọc rất là ngoài ý muốn, “Cái này là nói như thế nào? Nàng đây là đang thay hung thủ giết người cầu tình sao? Lại nói... Cảnh sát chúng ta chỉ là kiểm chứng bộ môn, thật muốn cầu tình, cũng hẳn là hướng pháp viện hoặc viện kiểm sát xin a?”

“Ai?” Miêu Anh cái này mới phản ứng được, “Triệu Ngọc, ngươi có phải hay không đã sớm tỉnh?”

...

Nửa giờ sau, Hoa Vân Sơn cục cảnh sát.

“Ta không biết lão nhân bây giờ đi đâu đây...” Vị kia Mã đội trưởng đối Triệu Ngọc cùng Miêu Anh nói nói, “ ngoại trừ một phần viết tay bản bên ngoài, nàng trả lại cho chúng ta mấy phần sao chép bản. Muốn ủy nhờ chúng ta, tương lai đưa cho cơ quan kiểm soát, còn có pháp viện.

“Nàng còn nói , chờ đến mở phiên toà thời điểm, nàng sẽ đi đến toà án bên trên, tự mình hướng quan toà cầu tình, phải tất yếu bảo trụ Ma Lập Quần ba người tính mệnh, không muốn phán bọn họ tử hình!”

“Vì cái gì? Ta... Ta không rõ!” Miêu Anh không hiểu chút nào, “Là ba người kia sát hại cốt nhục của nàng chí thân, vì cái gì, nàng còn muốn thay ba người này cầu tình?”

“Ừm... Là rất khiến người bất ngờ!” Mã đội trưởng đem mấy tờ giấy đưa cho Miêu Anh, nói nói, “ ta nghĩ, ngài xem hết Thẩm Thư Văn nữ sĩ viết cái này phong cầu tình tin, liền sẽ rõ ràng! Nàng... Nàng thật đúng là một cái làm cho người kính nể người...”

Mã đội trưởng đưa tới, là Thẩm Thư Văn viết tay nguyên kiện, trên thư có vài chỗ, có có thể thấy rõ ràng địa hình tròn vết nhăn, rõ ràng là nước mắt nhỏ xuống bố trí.

Miêu Anh cùng Triệu Ngọc tất cả đều rõ ràng, mãi cho đến chiều hôm qua, Thẩm Thư Văn đều còn không có nhìn qua ba tên tội phạm nhận tội ghi chép.

Cho nên, cái này phong dài đến vài tờ cầu tình tin, đều là lão nhân trong đêm sách viết ra!

Miêu Anh vội vàng đem thư tín triển khai, lại vẻn vẹn nhìn mấy hàng, hốc mắt liền chưa phát giác ẩm ướt...

Chương 1272: Chung cực đáp án

“Các vị tôn kính cảnh sát hình sự thám viên, kiểm tra quan, quan toà, “ Thẩm Thư Văn nữ sĩ trong thư viết nói, “ ta đại biểu Hoa Vân Sơn thảm án người bị hại gia thuộc, khẩn cầu thẩm tra xử lí bản án các vị đồng chí, mời cho bản án tội phạm Ma Lập Quần, Cung Bội Vượng, Ma Quân Tài ba người từ nhẹ xử trí, xét thẩm phán, cần phải không muốn tuyên án tử hình!

“Ta biết, thỉnh cầu của ta có chút đường đột, nhưng xin tin tưởng, bản nhân là đi qua nghĩ sâu tính kỹ, mới làm ra vì tội phạm cầu tình quyết định.

“Ta lý do cũng rất đơn giản, cùng năm đó Phổ Phương sự kiện đồng dạng, ta cũng không tha thứ tội phạm, không tha thứ bọn họ đối với người nhà ta làm hết thảy. Nhưng là, ta cũng không hi vọng bọn họ dùng cái này mạng đi đền!

“Làm một tên phóng viên, 20 năm trước, ta đã từng may mắn tiếp xúc qua Đức Quốc người Phổ Phương một nhà bị hại đưa tin làm việc.

“Năm đó, Phổ Phương một nhà bị bốn tên thanh niên tàn nhẫn sát hại, pháp viện tuyên án bốn tên hung thủ tử hình. Nhưng mẫu thân của Phổ Phương, lại hướng pháp viện đưa ra xin, hi vọng không muốn đem hung thủ chấp hành tử hình! Bởi vì, nàng cho rằng bốn tên hung thủ đều rất trẻ trung, coi như giết chết bọn họ, cũng cũng không thể thay đổi hiện thực!

“Nhưng mà, pháp viện cũng không có đáp ứng nàng cầu tình, cuối cùng

vẫn đem bốn tên hung thủ thi hành tử hình.

“Thế nhưng là , khiến cho người không tưởng tượng được chính là, tại vậy sau này, vì ký thác đối Phổ Phương một nhà niềm thương nhớ, Phổ Phương các bằng hữu, lại cộng đồng thiết lập 'Phổ Phương hội ngân sách', để mà giúp đỡ nơi đó nghèo khó nhi đồng đến trường.

“Bọn họ cho rằng, không có đạt được tốt đẹp giáo dục, mới là tạo thành Phổ Phương thảm án căn kết chỗ.

“Cho nên, bọn họ muốn lợi dụng hội ngân sách phương thức, đến cải thiện nơi đó bọn nhỏ mở trường điều kiện, dùng cái này đến tránh cho càng nhiều phạm tội phát sinh.

“Lấy ơn báo oán, nói đến dễ dàng, làm rất khó. Tạo Hóa thường thường vì người tầm thường thiết kế, tại đại đa số người trong mắt, chúng ta đều lấy thời gian trôi qua, đến gột rửa cũ vết tích, nhưng lại chưa bao giờ nghĩ tới, chúng ta phải chăng có thể cải biến thứ gì?

“Năm đó, ta mặc dù tham dự báo cáo việc này, tuy có rung động, lại chưa lĩnh ngộ trong đó khắc sâu hàm nghĩa. Thẳng đến 9 năm trước, ta tao ngộ cùng Phổ Phương một nhà đồng dạng sau tai nạn, mới rốt cục cảm nhận được những người kia cách làm, là bực nào siêu nhiên cùng vĩ đại!

“Chính như bọn họ nói như vậy, thấy rõ hơn nhân tính về sau mới sẽ minh bạch, vô luận ngươi là có hay không chuẩn bị kỹ càng, sinh hoạt, đều là một trận lúc nào cũng có thể bị 'Đá rơi xuống ghế' giảo hình (= hình phạt treo cổ đấy các đồng chí).

“Có đôi khi, ngươi đầy đủ thiện lương, đầy đủ yêu quý sinh hoạt, nhưng như cũ không cách nào ngăn cản trên đời này có không nhưng khống chế nhân tính chi ác!

“Cho nên, hung thủ giết người cũng không đáng đồng tình, cho dù bọn họ đầu án tự thú, cũng y nguyên nghiệp chướng nặng nề! Thế nhưng là, tựa như Phổ Phương mẫu thân nói như vậy, giết chết bọn họ, cũng không thể thay đổi hiện thực!

“Ta cho rằng, bọn họ nói rất đúng, về căn bản, xã hội bất công cùng khuyết thiếu giáo dục mới là sinh sôi phạm tội thổ nhưỡng, mới là nguyên nhân căn bản nhất!

“Muốn ngăn chặn lại xuất hiện sát hại Phổ Phương, sát hại nhi tử ta một nhà hung phạm, chỉ dựa vào cừu hận là không có ích lợi gì, xử quyết phạm tội căn nguyên so xử quyết tội phạm quan trọng hơn...

“Xã hội này cần toà án cùng ngục giam, nhưng là càng cần chính là hỗ trợ, giáo dục cùng yêu mến!

“Hỗ trợ, có thể thông qua tài nguyên cùng hưởng để mệt mỏi người miễn ở tuyệt cảnh; giáo dục, có thể thông qua khai phát trí tuệ con người cùng Đạo Đức để cho người ta học được chính xác lựa chọn; mà yêu mến, thì có thể làm những tâm lý kia mất cân bằng người, tìm tới phương hướng chính xác!

“Chỉ có làm tốt những này, chúng ta mới có thể chân chính rời xa kinh khủng cùng bạo lực. Nếu không, chúng ta mỗi người tùy thời đều có thể trở thành kế tiếp phạm tội mục tiêu, đây mới là đáng sợ nhất lại đáng buồn nhất...

“Phẫn hận, khiển trách, trừng phạt, nghĩ lại, một loạt cảm xúc, đều chỉ là phòng ngự lại phòng ngự. Phát hiện vấn đề, dũng cảm địa đi giải quyết nó, mới là có trí tuệ nhất tiến công!

“Tại ngày càng phồn hoa, vật chất phi thăng xã hội bối cảnh phía dưới, hi vọng dùng hành động của chúng ta, giảm bớt những cái kia ồn ào náo động táo bạo, khiến mọi người sẽ không vì nhất thời tư lợi cùng cảm

xúc, mà làm ra làm trái nhân tính sự tình, đây mới thực sự là có ý nghĩa sự tình...

“Đã, 20 năm trước, mẫu thân của Phổ Phương cùng các bằng hữu đã cho chúng ta đáp án.

“Như vậy, ta quyết định, ta cũng đem truy theo cước bộ của bọn hắn, liên hợp bằng hữu của ta, còn có xã hội người của mọi tầng lớp, thành lập 'Quý Khải hội ngân sách', dùng cái này đến kỷ niệm con của ta một nhà, dùng cái này đến giúp đỡ những cái kia có cần đám người, giảm bớt càng nhiều tội hơn vụ án phát sinh sinh.

“Các vị tham dự thẩm tra xử lí Hoa Vân Sơn án các đồng chí, hi vọng các ngươi có thể thương cảm ý nguyện của ta, nhẹ phán sát hại nhi tử ta một nhà hung thủ đi!

“Bọn họ biết rõ sẽ bị phán vì tử hình, lại như cũ đứng ra đầu án tự thú, đủ để chứng minh, bọn họ đã đối với mình phạm vào tội ác trong lòng còn có sám hối. Mời cho bọn họ một cái cơ hội, đừng lại để làm cho người bi thương sự tình một phát sinh nữa...”

Xem hết cái này phong cầu tình tin, Miêu Anh sớm đã hai mắt đẫm lệ, nỗi lòng khó bình...

Mà Triệu Ngọc, tức thì bị cái này phong cầu tình tin rung động thật sâu đến!

Từng có lúc, hắn vô số lần địa vì chính mình phá án và bắt giam qua bản án cảm thấy buồn rầu, vì không phân rõ ràng được vụ án thị phi giá trị quan mà cảm thấy xoắn xuýt!

Tỉ như:

Bởi vì ngón tay thụ thương không thể đánh đàn, mà ghi hận tại người,

hung tàn trả thù Lý Đan;

Bởi vì mắc lừa bị lừa, làm tức chết phụ thân, mà chấp mê tại một trương tem, vĩnh viễn còn lâu mới có thể tiêu tan Phương Nghị;

Bởi vì một trận đường hầm sự cố, mà sinh ra tâm lý dị dạng Cừu Tân Dương;

Bởi vì thuở nhỏ chịu đủ bạo lực gia đình ngược đãi, mà sinh ra trả thù tâm lý Lý Phi;

Còn có, bởi vì sân trường ức hiếp biến thành ác ma Hàn Khoan, cùng cái kia bởi vì bị ác ngữ trung thương, mà phạm vào nông hợp huyết án Trình Lăng Phỉ...

Những người này, mặc dù từng cái tội ác ngập trời, nhưng lại tất cả đều sự tình ra có nguyên nhân , khiến cho người thương hại. Để Triệu Ngọc một mực bởi vì không biết rõ trong đó không phải là đúng sai, mà rất cảm thấy xoắn xuýt.

Hiện tại, khi hắn xem hết Thẩm Thư Văn nữ sĩ cầu tình tin về sau, rốt cục đại triệt Đại Ngộ, tìm được hắn một mực tại đau khổ tìm kiếm chung cực đáp án.

Đúng a!

Xã hội bất công cùng khuyết thiếu giáo dục mới là sinh sôi phạm tội căn nguyên, xử quyết phạm tội căn nguyên so xử quyết tội phạm quan trọng hơn!

Trước kia hắn, bởi vì trường kỳ trà trộn giang hồ, đầy trong đầu đều là thâm căn cố đế cừu hận lý luận. Thế nhưng là, theo hắn đối các loại tội án phá án và bắt giam, lại phát hiện mình cái chủng loại kia lý luận căn bản không đúng!

Trên thế giới mâu thuẫn tranh chấp, căn bản không phải ngươi đánh ta một quyền, ta đánh ngươi hai quyền liền có thể đơn giản giải quyết.

Bây giờ, làm một tên thường xuyên tiếp xúc phạm tội cảnh sát hình sự thám viên, hắn càng hắn là lòng mang thiện niệm, lòng dạ rộng lớn, đứng ở một cái cao hơn phương diện bên trên nhìn vấn đề mới đúng.

Chỉ có dạng này, hắn có thể tốt hơn bảo trì tâm tính, không bị tội án mang đến ảnh hưởng mà ảnh hưởng. Những này, mới là hắn thu hoạch lớn nhất!

Minh bạch...

Triệu Ngọc nhìn xem cái kia phong rung động tâm linh cầu tình tin, thật sự là vô cùng cảm thán, cảm xúc mãnh liệt...

Mà hoàn toàn nhưng vào lúc này, một kiện càng thêm ngoài ý muốn sự tình phát sinh, theo kỳ ngộ hệ thống một trận lấp lóe, Triệu Ngọc vô cùng kinh ngạc phát hiện, buổi sáng mới vừa vặn mở ra “Khôn Cấn Tốn” quẻ, vậy mà sớm —— kết thúc! ! !

A...

Tại sao có thể như vậy?

Trước đó, Triệu Ngọc còn chưa bao giờ từng gặp phải nhanh như vậy kỳ ngộ kết thúc! Nhất là tại “Khôn” quẻ xuất hiện tình huống dưới...

Sao lại có thể như thế đây?

Trọng yếu như vậy một quẻ, thậm chí ngay cả một giờ cũng chưa tới, liền kết thúc...

Chẳng lẽ...

Triệu Ngọc đầu tiên là giật mình, cảm giác mọi loại không thể tưởng tượng nổi. Nhưng mà , chờ hắn chăm chú suy nghĩ, cẩn thận phân tích về sau, nhưng dần dần có lĩnh ngộ.

Hắn phát hiện, cứ việc lần này kỳ ngộ mặc dù ngắn, nhưng hắn vẫn là thu được 502% siêu cao độ hoàn thành, thu được 40 kiện đạo cụ ban thưởng, điều này nói rõ, lần này kỳ ngộ cũng không phải là đột nhiên bỏ dở.

Nha... Minh bạch...

Nguyên lai, hôm nay mở ra “Khôn Cấn Tốn” quẻ, cũng không phải là đại biểu cho tình tiết vụ án có biến, mà là đại biểu cho Thẩm nữ sĩ cái này phong cầu tình tin! Đại biểu cho mình tại phương diện tinh thần bên trên nhận trọng đại gợi mở a! !

Chương 1273: Cảm giác ấm lòng người hình ảnh

Mười rưỡi sáng, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh xe chạy tới đã từng phát sinh qua thảm án diệt môn Hoa Vân Sơn khu biệt thự.

Lúc đầu, khu biệt thự vị trí liền tương đương vắng vẻ, nó lúc trước thành lập, tất cả đều là bởi vì khu công nghệ phát triển cần thiết, ban đầu ở nơi này ở lại, cũng đều là khu công nghệ nhân viên tương quan.

Nhưng mà, theo mấy năm trước khu công nghệ di chuyển, khu biệt thự cũng dần dần xuống dốc, hiện nay đã không người ở lại, từ xa nhìn lại, hoàn toàn là một tòa vứt bỏ thành không.

Rất nhiều biệt thự phòng ốc bởi vì lâu năm thiếu tu sửa, phát sinh khác biệt trình độ tổn hại, cũng không tiếp tục phục năm đó cảnh tượng phồn hoa.

Bất quá, cửa biệt thự xà ngang, vẫn là đóng, Triệu Ngọc ô tô không cách nào tiến vào, chỉ có thể ngừng tại cửa ra vào, đi bộ đi vào.

Ngay tại dừng xe thời điểm, hai người chú ý tới, tại bãi đỗ xe nơi đó, sớm đã ngừng lại một chiếc xe taxi, trên xe taxi còn có lái xe.

Lái xe nhìn thấy Triệu Ngọc hai người về sau, hiển nhiên có chút hiếu kỳ, bởi vì loại này vắng vẻ địa phương, hiển nhiên có rất ít người hỏi thăm.

Nhìn thấy xe taxi về sau, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh nhìn nhau gật đầu, đã sáng tỏ mấy phần.

Bởi vậy, bọn họ cũng không có đến xe taxi trước mặt hỏi thăm, mà là phối hợp dừng xe xong, hướng trong biệt thự đi đến.

Quý Khải nhà phòng ở, ở vào khu biệt thự tới gần ngọn núi vị trí. Hai người tới trước mặt thời điểm, quả nhiên thấy được xa xa Cao Sơn vách núi.

Nhớ ngày đó, Ma Lập Quần ba người chính là tại cái kia trên vách núi tránh mưa, liền sinh ra nhập thất trộm cướp suy nghĩ.

“Chính là chỗ này!” Miêu Anh chỉ vào trong đó một ngôi biệt thự nói nói, “Số 6... Nơi này chính là Quý Khải nhà! Nhìn...”

Triệu Ngọc thuận thế nhìn lại, phát hiện Quý Khải nhà biệt thự đại môn, lại là mở ra, thậm chí có thể nhìn thấy, bên trong còn có bóng người lắc lư.

“Đi thôi!” Triệu Ngọc từ tốn nói một câu, hai người liền tăng tốc bước chân, tiến vào trong biệt thự.

Tại biệt thự cửa sân trên khung cửa, còn lưu lại năm đó giấy niêm phong vết tích, nhà hắn trong tiểu viện, đã là rách nát khắp chốn hoang vu cảnh tượng.

Bất quá, trong biệt thự hiện trường phát hiện án, đã sớm bị người xử lý qua. Tiến vào trong phòng về sau, ngược lại tương đối sạch sẽ, không giống nơi khác như thế lộn xộn.

“A di!” Miêu Anh liếc mắt liền thấy được cái kia quen thuộc bóng lưng, vội vàng hô một tiếng.

Nhưng gặp ở phòng khách một bên, đang đứng một già một trẻ hai tên nữ tử. Trong đó cao tuổi, chính là mẫu thân của Quý Khải Thẩm Thư Văn nữ sĩ, mà tuổi trẻ nữ tử, thì là Thẩm Thư Văn chất nữ.

“Ừm...” Thẩm Thư Văn quay đầu trở lại, cái này mới nhìn đến Miêu Anh cùng Triệu Ngọc, “Nha... Nguyên lai... Nguyên lai là hai vị thám tử a!”

Nhìn thấy Thẩm Thư Văn bắt chuyện qua, cháu gái của nàng cũng có lễ phép hướng Triệu Ngọc hai người nhẹ gật đầu.

“Ừm... Không biết, hai vị ý tứ, là tới làm điều tra, vẫn là...” Thẩm Thư Văn có chút buồn bực.

“A di, “ Miêu Anh vội vàng tiến lên cho thấy ý đồ đến, “Chúng ta thấy được ngài viết cầu tình tin, muốn tới cùng ngài bản nhân xác nhận một chút!”

“Nha... Là như thế này a! Không... Không có ý tứ!” Thẩm Thư Văn vội nói, “Ta hẳn là lưu ở cục cảnh sát, cùng các ngươi ở trước mặt bàn giao mới đúng! Thế nhưng là, chất nữ tới...” Nàng một chỉ cô gái trẻ tuổi, nói nói, “ ta liền nghĩ, đến phòng ở cũ nhìn xem! Ai...”

Theo lão nhân thở dài một tiếng, hốc mắt của nàng không tự giác địa ẩm ướt, già nua thân thể cũng run rẩy theo.

Đi vào loại này thương tâm chi địa, khó tránh khỏi sẽ xúc cảnh sinh tình.

“Không có việc gì, không có việc gì!” Miêu Anh lo lắng địa nói, “Chỉ cần chúng ta xác nhận qua, cầu tình tin thuộc về ngài bản nhân chi ý thuận tiện.”

“Đúng vậy, đúng vậy, cám ơn ngươi, cảnh sát!” Lão nhân khách khí nói tiếng cám ơn, nói nói, “ mời các ngươi yên tâm, cầu tình tin thiên chân

vạn xác, đều là ta bản ý nguyện của người.

“Mà lại, tiếp đó, ta sẽ ở truyền thông bên trên phát biểu văn chương, cũng sẽ toàn bộ hành trình tham dự nên án thẩm tra xử lí quá trình, đồng thời sẽ ở toà án bên trên lại hướng pháp Quan đại nhân ở trước mặt cầu tình!”

“A di... Ngài thật sự là quá vĩ đại!” Miêu Anh từ đáy lòng địa tán thưởng nói, “ đồng dạng là đối mặt tai nạn, ngài nhìn thấy, đều là tích cực đối mặt, dũng cảm giải quyết! Mà chúng ta trong mắt nhìn thấy, cũng chỉ có cừu hận!”

“Không, ta cũng không có các ngươi nói vĩ đại như vậy, “ Thẩm Thư Văn kiên định lại lạnh nhạt nói nói, “ ngài hẳn phải biết, 9 năm qua, bởi vì cảnh sát một mực không có bắt được hung phạm, ta đã từng viết qua không ít công kích tính văn chương!

“Đối với hung thủ, ta cũng một mực lòng mang phẫn hận, hận bọn họ vô tình cướp đi ta nhất quý trọng hết thảy! Ta cũng từng nhiều lần lòng mang ước mơ, hi vọng hung thủ giết người bị sớm ngày bắt được, trừ chi lấy nhanh, vì ta A Khải một nhà đền mạng!

“Thế nhưng là...” Nói, lão nhân đã lệ nóng doanh tròng, “Làm ta hôm qua nhìn qua hồ sơ, nhìn qua ba người kia cung cấp tội ghi chép thời điểm, ta lúc này mới thanh tỉnh ý thức được, ba người bọn họ chết, cũng không thể giải trừ ta bi thương, cũng không thể đổi về ta chỗ mất đi hết thảy!

“Tương phản, cái chết của bọn hắn, ngược lại sẽ vô hạn mở rộng nổi thống khổ của ta. Bởi vì, bọn hắn cũng đều có thân nhân cùng hài tử... Ta...”

Nói đến đây, lão nhân đã bởi vì kích động mà nghẹn ngào. Cháu gái của nàng vội vàng tiến lên nâng, thấp giọng an ủi.

“A di!” Miêu Anh cũng tranh thủ thời gian an ủi nói, “ ngài nhưng nhất định phải bảo trọng thân thể a!”

“Ta biết, vì A Khải, ta biết!” Lão nhân nhịn xuống bi thương, dứt khoát địa nói nói, “ việc đã đến nước này, không thể sửa đổi; đã không thể sửa đổi, liền muốn thản nhiên đối mặt; mà thản nhiên đối mặt, liền không bằng đi làm một chút càng chuyện có ý nghĩa!

“Ta sẽ lấy hài tử danh nghĩa thành lập hội ngân sách, đi trợ giúp càng có nhiều cần người! Ta nghĩ, ta lấy phương thức như vậy đi kỷ niệm hài tử, có lẽ ngược lại có thể giảm bớt ta bi thương a?

“A Khải trên trời có linh, cũng nhất định sẽ đồng ý ta làm như vậy!

“Cảnh sát, xin ngài yên tâm, tiếp đó, ta sẽ rất bận bịu, đương nhiên sẽ chú ý thân thể!”

“Ừm...” Miêu Anh thành khẩn gật đầu, cũng đã trong mắt chứa nhiệt lệ.

“A di!” Triệu Ngọc vội vàng đem danh thiếp của mình đưa tới, tràn ngập kính ý nói nói, “ chúng ta nguyện ý vì 'Quý Khải hội ngân sách' ra một phần mỏng lực, ngoại trừ quyên tiền bên ngoài, chúng ta cũng sẽ giúp ngài tích cực tuyên truyền, để càng nhiều người gia nhập vào!”

“Ừm!” Miêu Anh dùng sức chút đầu, “Cũng thêm ta một suất! Ngài nói rất đúng, hỗ trợ, giáo dục cùng yêu mến, chỉ có toàn xã hội nhận thức đến điểm này, mới có thể giảm bớt càng nhiều tội án phát sinh. Cho nên, để chúng ta cùng một chỗ nỗ lực a! !”

“Tạ ơn... Tạ ơn...” Lão nhân tràn ngập vui mừng cảm tạ, trong mắt cũng lộ ra khó được chờ mong...

Sau đó, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh cùng đi lão người tới biệt thự trên

lầu sân thượng. Từ nơi đó, có thể tận lãm khu biệt thự, cùng phụ cận vùng núi cảnh trí.

Mặc dù đầy rẫy rách nát hoang vu, nhưng Triệu Ngọc trong mắt nhìn thấy, lại tất cả đều là từng tổ từng tổ cảm giác ấm áp người hình ảnh:

Phúc Lai thị trong cục cảnh sát, làm Lâm Thừa Nghiệp nhìn thấy tỷ tỷ vì hắn viết cầu tình sách về sau, hắn hổ thẹn địa quỳ trên mặt đất, nghẹn ngào khóc rống, vì mình sở tác sở vi cảm thấy hối hận...

Hạ Khẩu thị bệnh viện nhân dân mỗ trong phòng bệnh, Lâm Triêu Phượng cùng vừa mới thức tỉnh Thôi Nhất Văn ôm nhau mà khóc, Lâm Triêu Phượng thản nhiên sám hối, mình không nên hết lòng tin theo những cái kia thầy bói...

Vũ Thanh núi trong cục cảnh sát, Biện Như Hinh gia thuộc nhóm đuổi tới liễm thi phòng, làm bọn họ nhìn thấy vẫn là 17 tuổi bộ dáng Biện Như Hinh về sau, đã chấn kinh lại đau lòng, cũng là khóc đến khóc không thành tiếng...

Cùng là Vũ Thanh núi cục cảnh sát, vẫn ngồi tù Bạch Lãng , đồng dạng tràn ngập lấy nhiệt lệ, bởi vì hắn vừa mới đạt được một tin tức, tại Lâm thị huynh muội liên hợp giúp đỡ dưới, muội muội của hắn Bạch Thiến đã bị mang đến Anh Quốc, chuẩn bị tiếp nhận trị liệu...

Mà Phúc Lai thị một nhà khác phân trong cục, vị kia Khai xe hàng va chạm xe chở tù lái xe, cũng đã nhận được một cái lợi tin tức tốt. Tại Triệu Ngọc thụ ý dưới, từ Mao Tường Hoa kiểm sát trưởng an bài chuyên nghiệp luật sư đoàn đội, đã đáp ứng vì hắn biện hộ, vì tranh thủ một cái kết quả tốt mà nỗ lực...

Cuối cùng, lại đến xem Vũ Thanh núi ở một bệnh viện nào đó, mỗ phòng bệnh, mỗ trên giường bệnh, ngồi một cái một mặt đờ đẫn, ngay tại than thở người, người này chính là vị kia biến khéo thành vụng Bàng

Trí Huy Bàng hội trưởng...

Có vẻ con tác muốn kết thúc truyện rồi

Chương 1274: Buồn bực ngán ngẩm

Hai tháng sau, giữa hè chuyển thu, Tần Sơn thời tiết lại là nóng đến tiêu người.

“Hô hố...”

Mỗ công viên đình nghỉ mát phía dưới, Triệu Ngọc cầm một cây quạt, ngay tại hết sức chăm chú cùng Kim Chấn Bang đội trưởng đánh cờ. Bởi vì khí trời nóng bức, hắn một mặt hô hố thở, một mặt cây quạt tát đến hung mãnh.

“Ai u, ngươi chỗ nào đến như vậy nhiều tiểu động tác a!” Kim đội trưởng cầm quân cờ, tức giận nói nói, “ lòng yên tĩnh tự nhiên mát, ngươi ổn định một hồi không được a?”

“Ngươi đến cùng đánh hay không a, nói nhảm nhiều như vậy làm gì?” Triệu Ngọc thúc giục.

Kim đội trưởng đành phải con cờ buông xuống, nhắc nhở: “Cẩn thận, ta nhưng nhắm chuẩn ngươi pháo!”

“Pháo?” Triệu Ngọc nhìn một chút phía bên mình bàn cờ, chợt cười to lấy chép lên ngựa của mình, uống nói, “ pháo tính là gì, ta ăn xe của ngươi!”

Nói, hắn đem Kim đội trưởng xe ném đi, đem ngựa của mình thả đi lên.

“Ai u...” Kim đội trưởng che mặt, “Ngươi đến cùng có biết chơi hay

không a? Cài lấy đùi ngựa (Mã bị chặn), không thể ăn!”

“Ừm?” Triệu Ngọc nhíu mày, “Cài lấy đùi ngựa... Cái kia... Vậy ta ăn ngươi tiểu tốt tử!”

Nói, hắn lại đem mã đặt ở đối phương tốt phía trên.

“Ngươi có bệnh a!” Kim đội trưởng giận không kềm được địa mắng, “ ăn xe cài lấy chân ngựa, giẫm ta tốt không giống cài lấy chân ngựa mà!”

“Nha...” Triệu Ngọc đem ngựa thả lại đến, lại nhặt lên một cái khác ngựa, đắc ý cười nói, “ hoắc ha ha, cái kia ngựa ăn không được xe của ngươi, cái này ngựa có thể bị cài chân ngựa đi! Ha ha ha...”

“Cái kia... Đó là của ta ngựa!” Kim đội trưởng sắp điên rồi, nắm lấy mình không nhiều tóc mắng, “ ta cầu van ngươi, ta không chơi, không chơi được thôi?”

“Ai? Ngươi lão gia hỏa này, yêu cầu vẫn rất cao!” Triệu Ngọc trợn mắt nhìn, “Ta hảo ý bồi tiếp ngươi hạ hạ cờ, ngươi nhìn ngươi cái này thối tính tình, không chơi liền không chơi!”

“Quá tốt rồi, quá tốt rồi!” Kim đội trưởng lau lau mồ hôi, như trút được gánh nặng nói nói, “ ngươi đi nhanh đi! Ngươi đường đường một tổ điều tra đặc biệt đại tổ trưởng, không có chuyện làm a? Năm ngày, mỗi ngày bên trên ta chỗ này đến quấy nhiễu, ngươi nhìn, đem ta những cái kia bạn đánh cờ nhóm tất cả đều dính nhau chạy!”

“Lão Kim, ta hỏi lại ngươi một lần cuối cùng, thế nhưng là ngươi nói, sổ ghi chép bìa vàng đưa ta làm kỷ niệm a! Quay đầu không cho phép lại nhớ thương!” Triệu Ngọc dặn dò.

“Biết rồi!” Kim đội trưởng không kiên nhẫn nói nói, “ ta lúc đầu đem vở tặng cho ngươi thời điểm, cũng không có ý định trở về muốn a!”

“Vậy ta hỏi ngươi, giống như thế vở, ngươi còn có hay không? Ngươi trong ấn tượng đầu, còn có cái gì nghi nan tạp án không có?” Triệu Ngọc nghiêm túc hỏi.

“Đại ca!” Kim đội trưởng cho Triệu Ngọc thở dài nói, “ ngươi đừng ma chướng có được hay không! Ngươi hỏi ta không hạ một trăm lần, không có, thật không có!

“Ta biết, liền cái này mấy vụ án không có phá, hiện tại cũng bị ngươi làm xong, ta tâm phục khẩu phục bên ngoài toàn bộ bội phục! Ta chỗ này thật không có vụ án, ngươi đừng có lại đến phiền ta có được hay không a...”

“Ừm... Tốt a!” Triệu Ngọc lắc đầu thở dài, “Gần nhất... Thật đúng là thiên hạ thái bình a! Thế nào một vụ án cũng không có đâu! Thật sự là kỳ quái...”

“Đây không phải là chuyện tốt mà!” Kim đội trưởng giáo dục nói, “ mỗi cái cọc tội án phía sau đều có một lít nước mắt, ai cũng không muốn mỗi ngày khóc a!”

“Ừm, cũng là! Cũng là! Bất quá...” Triệu Ngọc đứng người lên, một chỉ bàn cờ, mắng, “ ngươi người này thật rất lỗi (kém cỏi mà)! Bàn cờ này rõ ràng ta thắng chắc, ngươi không phải chơi xấu!”

“Ngươi!” Kim đội trưởng khóc không ra nước mắt, “Tốt tốt tốt, là ta chơi xấu, là ta chơi xấu, ngươi đi nhanh đi! Cờ thần!”

Nhìn xem Kim đội trưởng nhận lầm, Triệu Ngọc lúc này mới đem cây quạt hướng trên bàn cờ một ném, hậm hực địa đi.

“Hô...” Kim đội trưởng lúc này mới thở dài ra một hơi, bất đắc dĩ thán nói, “ gia hỏa này phá án phá sinh ra sai lầm đi?”

...

Triệu Ngọc về tới mình huy đẳng trên ô tô, mặc dù nổ máy xe, nhưng lại không biết nên đi chỗ nào Khai, đành phải trước tiên đem điều hoà không khí lái đến mức thấp nhất.

Chậc chậc...

Hắn hai tay cầm tay lái, nhìn xem trên đường vội vàng người đi đường qua lại, cảm giác mình giống như đã lạc mất phương hướng.

Kỳ thật, Kim đội trưởng nói không sai, Triệu Ngọc thật là có một chút phá án phá đến ma chướng!

Lúc đầu, làm Hoa Vân Sơn diệt môn án kết thúc về sau, hắn còn không có đặc biệt lớn cảm giác. Cùng Miêu Anh một đường du sơn ngoạn thủy, đem Phúc Lai tỉnh du lịch toàn bộ, cảm giác chơi đến rất đẹp.

Về sau , chờ hắn trở lại hình sự sảnh đi làm, cũng coi như nói còn nghe được. Tiêu trưởng phòng vì hắn an bài một chút diễn thuyết báo cáo làm việc, cũng coi như tương đối buông lỏng.

Thế nhưng là, theo thời gian càng kéo càng lâu, Triệu Ngọc lại bắt đầu khó chịu. Nguyên nhân là, hai tháng đến nay, hình sự sảnh không có tiếp vào một kiện thích hợp Triệu Ngọc xuất mã bản án!

Nói đến, cũng rất lúng túng.

Triệu Ngọc hiện tại dù sao cũng là trong nước nổi danh thần thám , bình thường không phải đặc biệt khó giải quyết bản án, là sẽ không đưa đến hắn nơi này tới.

Cho nên, Triệu Ngọc tao ngộ không án có thể phá bình cảnh kỳ, bỗng

nhiên cảm giác buồn bực ngán ngẩm, cả người đều không tinh thần.

Bởi vậy, hắn cùng lãnh đạo đùa nghịch cái lười, để Miêu Anh bọn người lưu tại hình sự sảnh đi làm, mình thì lấy cớ thăm hỏi phụ mẫu, chạy về tới Tần Sơn.

Kỳ thật, thăm hỏi phụ mẫu là hư, về Tần Sơn tìm một chút mà vụ án nhỏ phá phá mới là thật.

Nhưng mà, hết lần này tới lần khác Tần Sơn hiện tại cũng là gió êm sóng lặng, gần đây bên trong không có phát sinh cùng một chỗ hình sự vụ án. Hắn đầu tiên là quấy Liêu Cảnh Hiền phó cục trưởng một đoạn thời gian, sau đó về Dung Dương phân cục nhìn chằm chằm hai ngày, cuối cùng lại hướng về phía Kim Chấn Bang đội trưởng hạ thủ.

Cái này mới xảy ra vừa rồi cái kia không hài hòa một màn, Triệu Ngọc muốn để Kim đội trưởng nhớ lại một chút, xem hắn còn biết thứ gì đại án án chưa giải quyết, mình xong đi nghiên cứu một chút.

Nhưng mà, Kim đội trưởng thật đã sơn cùng thủy tận, đều sắp bị Triệu Ngọc tra tấn điên rồi...

Ai!

Ngồi trên xe, Triệu Ngọc thật không biết nên đi hướng nào! Rơi vào đường cùng, hắn đành phải lái hướng Hoa Bắc thương hạ phương hướng, nhớ lại mình kiện thân câu lạc bộ nhìn xem.

Đã không có bản án có thể phá, vậy trước tiên rèn luyện rèn luyện thân thể, làm một chút kiện thân đi!

Người vật này cũng thật thú vị, Triệu Ngọc một mặt lái xe, một mặt nghiền ngẫm địa tự giễu. Có bản án phá thời điểm, mình luôn muốn phá Hoàn án nghỉ ngơi thật tốt, chớ bị bản án ảnh hưởng tới cảm xúc.

Nhưng bây giờ không có bản án phá, hắn ngược lại càng thêm khó chịu, nghiễm nhiên là phá án phá lên nghiện.

Theo lý thuyết, hắn hiện tại vừa vặn lợi dụng cơ hội này, xem nhiều sách, học tập một chút tri thức, hoặc là tiêu xài một cái mình tích súc, mua nhà mua xe các loại.

Thế nhưng là, buồn bực ngán ngẩm phía dưới, hắn thế mà giống nhau cũng không muốn làm.

Gần nhất những ngày gần đây, hắn mỗi ngày đều tại Khai quẻ, nhưng không có mở ra một cái ra dáng quẻ văn. Mỗi ngày cơ bản đều là "Đoái chấn" quẻ đi đầu, ngoại trừ tiền tài, liền là địa vị.

Nông hợp huyết án, Trình Lăng Phỉ án, Hoàng Kim bảo tàng án, huyền quan án phá án và bắt giam tiền thưởng đã lần lượt đúng chỗ, để hắn lại quá độ một bút.

Nhất là xét thấy hắn tại Hoàng Kim bảo tàng án bên trong đặc thù cống hiến, từ Đặc Công xử dẫn đầu, hình sự sảnh liên hợp cục văn hóa khảo cổ cho Triệu Ngọc một bút giá trị phần thưởng giá trị, cơ hồ khiến hắn lấy tiền nắm bắt tới tay mềm.

Lần này, tổng tư sản tất cả đều tính được, hắn hiện tại không sai biệt lắm có thể danh xưng thân gia quá trăm triệu. Chỉ bất quá, bởi vì một mực nhớ bản án, Triệu Ngọc cũng không có cái gì phú hào cảm giác.

Mà lại, hắn cũng cùng Miêu Anh thực hiện lời hứa, vì "Quý Khải hội ngân sách" quyên tiền một số tiền lớn, đồng thời còn tham dự cái khác mấy hạng từ thiện hoạt động.

Hiện tại hắn đầy đầu đều là bản án, đối tiền tài thấy liền càng phát ra không trọng yếu.

Này tế, khí trời nóng bức, người đi đường thưa thớt.

Không bao lâu, Triệu Ngọc liền đem chiếc xe lái đến Hoa Bắc thương hạ bãi đỗ xe.

Nhìn xem quen thuộc thương nghiệp cao ốc, Triệu Ngọc chợt nhớ tới, hắn hôm nay mở ra chính là một cái "Tốn khảm" quẻ, tốn đại biểu người nhà, khảm đại biểu nữ nhân.

Hắn không khỏi nghĩ đến, đây có phải hay không là mang ý nghĩa, hôm nay đến phòng tập thể thao rèn luyện, sẽ có cái gì diễm * gặp đâu?

Ha ha ha...

Hắn ngốc cười vài tiếng, lúc này mới ngồi thang máy tiến về tầng 5.

Nhưng mà, làm thang máy từ bãi đỗ xe đến lầu một thời điểm, Triệu Ngọc chợt minh bạch, hôm nay "Khảm" quẻ đến cùng có gì chỉ thị?

Bởi vì hắn từ lầu một tiến vào thang máy rất nhiều thân ảnh bên trong, phát hiện một người quen cũ!

"Ai? Con mắt ta không tốn a? Đây không phải sư phụ sao?" Chỉ nghe một cái thanh âm quen thuộc vang lên, chính là Triệu Ngọc vị kia có mắt to tiểu đồ đệ Tô Kim Muội!

Chương 1275: Bà mẹ ngươi chứ gấu mèo

“Sư phụ, ngươi có ý tốt sao?” Hoa Bắc thương hạ mỗ trong nhà ăn, Tô Kim Muội chính ôm một chén Khả Nhạc hướng Triệu Ngọc nhả rãnh, “Cái này đều bao lâu thời gian không thấy ngươi, điện thoại Wechat tất cả đều liên lạc không được, ta đoán chừng, ngươi đã sớm quên còn có ta như thế cái đồ đệ a?”

“Ai. . . Lời ấy sai rồi, lời ấy sai rồi!” Triệu Ngọc gật gù đắc ý địa nói nói, “ cái này kêu là sư phó dẫn vào cửa, tu hành tại cá nhân nha. Lại nói, nhìn tin tức hay chưa? Sư phụ ngươi ta hiện tại thế nhưng là đại danh nhân, cái kia hẹn trước đều xếp tới năm sau đi!”

“Bà mẹ ngươi chứ gấu mèo!” Tô Kim Muội chu miệng, hoạt bát địa mắng, “ quên, liền là quên! Nói những thứ vô dụng kia làm gì?”

“Ừm. . .” Vừa nghe đến Tô Kim Muội nãi nãi gấu trúc, Triệu Ngọc lúc này mới lập tức nhớ tới hai người bọn họ tại Lan Đinh trên đảo đủ loại gút mắc tới.

Mặc dù, Tô Kim Muội hiện tại biểu hiện được rất bình tĩnh, nhưng Triệu Ngọc có thể cảm giác được, có thể từ nơi này ngẫu nhiên gặp đến mình, tiểu ny tử vẫn là vô cùng cao hứng.

“Chưa, chưa. . . Ha ha ha. . .” Triệu Ngọc đành phải cười rạng rỡ lấy, đem mình kem ly đối đến trước mặt của nàng, quan tâm hỏi một câu, “Kim Muội a, gần nhất. . . Trôi qua kiểu gì, rất tốt a?”

“Ừm!” Tô Kim Muội nháy một cái sáng ngời có thần mắt to, nói nói, “

ta đã lên làm tổ trưởng! Ngay tại thích ứng dẫn đội cảm giác đâu!”

“Nha. . . Chuyện tốt, chuyện tốt!” Triệu Ngọc tán dương.

“Bất quá nha. . .” Tô Kim Muội nói ra mình buồn rầu, “Trong tổ không phải lão đại ca liền là lão đại tỷ, ta nhỏ tuổi nhất, luôn cảm giác chỉ huy, có chút chột dạ, sợ đắc tội bọn họ!”

“Cái này không đúng!” Triệu Ngọc bưng lên làm sư phụ giá đỡ, ngẩn ra cười nói, “ ngươi chột dạ cái gì sức lực! Ngươi chỉ cần nhớ kỹ, mục đích của ngươi là cái gì là có thể! Hết thảy cũng là vì tra án, đem công việc của mình làm xong, không ai không phục!

“Lại nói, cha ngươi là cục tư pháp cục trưởng, ai mẹ nó không cho chút thể diện. . .”

“Xuy. . .” Nghe nói như thế, Tô Kim Muội không khỏi mân mê miệng nhỏ, tức giận, “Sư phụ, ngươi thật sự là quá sẽ 'Nói chuyện'! Ngay cả ngươi cũng coi là, ta là bằng cha ta mặt mũi mới lên làm tổ trưởng sao? Hừ!”

“Không phải, không phải!” Triệu Ngọc ý thức được mình thất ngôn, gấp bận bịu khuyên nói, “ không phải nhìn cha ngươi mặt mũi, mà là nhìn sư phụ ngươi mặt mũi của ta mới đúng!

“Oa! Huyền Án Thanh Đạo Phu, thám tử lừng danh Triệu Ngọc a! Cái nào không được suy nghĩ một chút, Tô Kim Muội lại là Triệu Ngọc đại thám tử đồ đệ, cái kia năng lực còn không nghịch thiên a? Ha ha ha. . .”

“. . .” Tô Kim Muội vừa bực mình vừa buồn cười, “Sư phụ a, ngươi bộ dáng vô sỉ để cho ta rất là hoài niệm!”

Nói xong, hai sư đồ bèn nhìn nhau cười.

“Bất quá. . .” Tô Kim Muội lại nói, “ ngươi nhưng không nên xem thường ngươi đồ đệ ta à! Tại làm tổ trưởng về sau, ta thế nhưng là đã liên phá ba kiện hung sát án nữa nha!”

“Ồ?” Vừa nghe đến bản án, Triệu Ngọc con mắt xoát sáng lên, vội hỏi, “Nói nghe một chút!”

“Trước hai kiện ngược lại là không có gì, đều là đánh nhau ẩu đả, giám sát thấy rõ ràng, trực tiếp bắt người trở về liền tốt!” Tô Kim Muội mặt lộ vẻ tự mãn địa nói nói, “ nhưng thứ ba vụ án, nhưng liền có một chút độ khó!”

“Ồ? Vụ án gì?” Triệu Ngọc thúc giục.

“Nuôi ong người bị giết án!” Tô Kim Muội nói nói, “ ngươi hẳn phải biết, tại nam bên ngoài vòng bên kia, có thật nhiều nuôi ong người a? Bọn họ không có chỗ ở cố định, đi tới đó liền đâm xuống lều vải, để ong hút mật?”

“Nha. . . Có chút ấn tượng. . . Giống như, còn không phải một cái hai cái!” Triệu Ngọc nghĩ tới.

“Đúng, bất quá ngươi nói là mùa xuân, hiện tại trời nóng, không có nhiều như vậy! Xảy ra chuyện thời điểm, nơi đó chỉ còn lại có một nhà nuôi ong người!” Tô Kim Muội nói nói, “ chúng ta tiếp vào báo động, có người phát hiện nên nhà nuôi ong người bị người dùng đao đâm chết tại trong lều của hắn!

“Người chết vì nam tính, 40 tuổi, bình thường là một thân một người bên ngoài nuôi ong, nàng dâu cùng hài tử đều tại gia tộc! Hiện trường không có tìm được hung khí, cũng không có phát hiện khả nghi dấu chân vân tay.

“Mặt khác, hiện trường không có phản kháng cùng vật lộn vết tích,

người chết hắn là đang say ngủ bên trong bị người giết chết. . .”

“Nha. . .” Triệu Ngọc suy nghĩ nói nói, “ đã dạng này, khẳng định không phải là vì tiền! Đều biết nuôi ong người không dễ dàng, không thể là vì cướp bóc mà giết người!”

“Đúng! Hung thủ là tỉ mỉ bày kế, hiện trường không có cướp bóc vết tích!” Tô Kim Muội nói tiếp, “Nuôi ong người lều vải nơi đó đúng lúc là cái giám sát điểm mù, đằng sau có một mảnh đất hoang, chúng ta thông qua phụ cận giám sát thăm dò, cũng không có tìm được khả nghi nhân viên. . .”

“Nuôi ong người khắp nơi vì nhà, không còn đang đoạt mối làm ăn! Nếu như ngay cả người đều dám giết, hắn là. . . Là vì tình a?” Triệu Ngọc phán đoán.

“Oa, không hổ là sư phụ a!” Tô Kim Muội thán nói, “ cái này cũng quá nhanh đi? Ta còn chưa nói xong đâu, ngươi liền đem đáp án mở ra?”

“Ngươi nghĩ a. . . Người chết 40 tuổi, nàng dâu lại không ở bên người, tiền cũng không nhiều. . .” Triệu Ngọc cười nói, “ còn có, hung thủ đều có dự mưu, nhưng vẫn là lựa chọn dùng đao đâm chết, rõ ràng có thù mà!

“Thế nào? Có phải hay không, bị chọc chết cái này nuôi ong người, nạy ra người khác bạn gái?”

“Lợi hại, thật sự là quá lợi hại!” Tô Kim Muội tán nói, “ ta chỗ này còn muốn thừa nước đục thả câu đâu, ngươi thế mà đem nhân tình đều tìm được!

“Ngươi nói không sai, căn cứ người biết chuyện khẩu cung, nuôi ong người xác thực cùng một nữ tử cấu kết! Chúng ta hoài nghi hung thủ là nữ tử này trượng phu, liền đối với hắn tiến hành điều tra.

“Kết quả chứng thực, nữ tử trượng phu hoàn toàn chính xác không có không ở tại chỗ chứng minh, hắn thẳng nói tự mình một người ở nhà, chỗ nào cũng không có đi, nhưng nhìn thần thái của hắn kinh hoảng, phi thường khả nghi.

“Thế nhưng là, chúng ta cũng không có trong nhà hắn tìm tới hung khí, bởi vì hiện trường không có tìm được hữu hiệu chứng cứ, chúng ta cũng vô pháp đối với hắn tiến hành bắt, bản án lâm vào thế bí.

“Sư phụ, ngươi nói, loại tình huống này nên làm cái gì?”

“Ta có 102 loại biện pháp để hắn mở miệng, nhưng có 51 loại không hợp quy củ, 51 loại âm hiểm thất đức!” Triệu Ngọc đứng đắn nói ra.

“Nghịch ngợm!” Tô Kim Muội cười ha ha một tiếng, nói, “Nói cho ngươi đi! Ngươi đồ đệ ta nhưng lập được công, thẩm vấn thời điểm, ta trong lúc vô tình nhìn thấy, người hiềm nghi trên cánh tay phải có cái chích ngấn, rất như là bị ong mật chích!

“Thế là, ta tìm đến giám chứng khoa, cho hắn làm một cái kỹ càng xét nghiệm.” Tô Kim Muội cười nói, “ kết quả, chúng ta rất nhanh ra kết luận, chích người hiềm nghi là ong mật, xác thực đến từ nuôi ong người ong mật!

“Ta trước kia cũng không biết, nguyên lai cùng một chủng loại côn trùng DNA cũng đều là không hoàn toàn giống nhau đây này!

“Mà lại, chúng ta căn cứ chích ngấn tiêu sưng trình độ suy tính, người hiềm nghi bị chích thời gian, chính là nuôi ong người bị hại đêm hôm đó!

“Chúng ta đem xét nghiệm kết quả cho hắn xem xét, người hiềm nghi liền ngoan ngoãn địa bàn giao tội của hắn. Động cơ cùng ngươi nghĩ

đồng dạng, cũng là bởi vì nuôi ong người cua vợ của hắn, cho nên ghi hận trong lòng!

“Sau đó, hắn lại dẫn cảnh sát tìm được cái kia thanh bị hắn giấu kín hung khí, bản án cứ như vậy kết!

“Ngươi nói, có lợi hại hay không?”

Chương 1276: Tốn quẻ ứng nghiệm

“Lợi hại! Lợi hại!” Triệu Ngọc gật đầu, “Bất quá, cái này tội phạm cũng rất thành thật, hắn hoàn toàn có thể láo, nói đêm đó từ buồng ong nơi đó đi ngang qua, không cẩn thận bị ong chích đến mà!”

“Không thể nào!” Tô Kim Muội phản bác nói, “ hắn tại lời khai bên trong đã nói qua, hắn cả đêm đều ở nhà ở lại, không có ra ngoài qua đây! Nhà hắn khoảng cách buồng ong rất xa, làm sao có thể bị ong chích đến đâu?”

“Cái kia... Vợ hắn không phải cùng nuôi ong người cấu kết sao? Hắn có thể láo xưng là vợ hắn đem ong mật mang trong nhà đi, không cẩn thận bị chích đến hắn mà!” Triệu Ngọc nghĩ kế.

“Lại kéo!” Tô Kim Muội nhả rãnh, “Hắn phát hiện vợ hắn vượt quá giới hạn về sau, nàng dâu đã về nhà ngoại đi!”

“Cái kia... Hắn cũng có thể chết không thừa nhận, cũng không biết làm sao bị chích mà!” Triệu Ngọc lại nói, “ loại này chứng minh, hắn là sẽ không tại toà án bên trên đưa đến chủ yếu tác dụng a?”

“Hừ, bà mẹ ngươi chứ gấu mèo!” Ai ngờ, Tô Kim Muội vậy mà Manh Manh mắng một câu, uống nói, “ sư phụ a, ngươi có phải hay không phá đại án phá ma chướng rồi? Dưới gầm trời này tội phạm, chỗ nào có thể đều giống như ngươi nghĩ đến lợi hại như vậy đâu?

“Nói trắng ra là, tội phạm lại giảo hoạt cũng là người, kẻ giết người chột dạ, nhìn thấy mình hoang ngôn bị thất bại, không thành thật cung khai

còn chờ cái gì?”

“Ừm...”

Một câu nhắc nhở Triệu Ngọc.

Cũng thế... Đạo lý dễ hiểu như vậy... Trước kia làm sao cũng nghĩ không ra đâu?

Giống Hàn Khoan cùng Trình Lăng Phỉ như thế tội phạm, dù sao chỉ là số ít a! Liền xem như sổ ghi chép bìa vàng bên trên, cũng vẻn vẹn ghi chép cái kia năm kiện đại án mà thôi.

Lại thêm đều là chưa kết án chưa giải quyết, cho nên cảm giác độ khó rất lớn, cảm giác những cái kia tội phạm đều rất lợi hại.

Nhưng những cái kia bản án, nếu như đổi vào hôm nay phát sinh, coi như hung thủ lại thế nào giảo hoạt, cũng tất nhiên chạy không thoát luật pháp trừng phạt.

Nhìn tới...

Triệu Ngọc không chịu được buồn bực nghĩ đến, từ khi sổ ghi chép bìa vàng về hưu về sau, mình muốn gặp lại một kiện đặc thù đại án trọng án, rất có thể cơ hội không lớn!

Cho nên, mình loại này buồn bực ngán ngẩm trạng thái, liệu sẽ cứ như vậy một mực kéo dài tiếp? Nói như vậy... Mình há không chán chường rồi?

Làm sao bây giờ đâu?

“Ai? Đúng rồi...” Triệu Ngọc chợt nhớ tới cái gì, vội hỏi, “Kim muội a, các ngươi phân cục bên kia có chưa kết án kiện khoa không có?”

“Không có, chúng ta phân cục có bao nhiêu nhỏ ngươi còn không biết sao?” Tô Kim Muội uống sạch Khả Nhạc, nói nói, “ chúng ta khu mới thành lập bao nhiêu năm, cho dù có chưa kết án chưa giải quyết, cũng đều tại Huệ Dương phân cục bên kia!”

“Nha... Vậy ngươi nghe chưa nghe nói qua một chút thú vị bản án, đến nay không có phá?” Triệu Ngọc lại hỏi.

“Làm sao rồi đây là...” Tô Kim Muội nhíu mày nói nói, “ sư phụ a, ngươi cứ như vậy nghĩ phá án sao? Toàn Trung Quốc đại án đều bị ngươi làm xong, ngươi còn ngại bản án thiếu sao?”

“Như vậy đi...” Triệu Ngọc dặn dò, “Ngươi quay đầu giúp ta hỏi thăm một chút, còn có cái gì khó làm bản án không có, nếu như mà có, đừng quên nói cho ta biết a!”

Nói, Triệu Ngọc đem mình nhất số điện thoại mới, cùng nick Wechat tất cả đều báo cho Tô Kim Muội.

Hai người lại đang nhà hàng tự ôn chuyện, bởi vì Tô Kim Muội còn muốn cùng các bằng hữu của nàng liên hoan, cho nên trò chuyện xong sau, liền riêng phần mình tách ra.

Thông qua cùng Tô Kim Muội nói chuyện, Triệu Ngọc cũng không có lòng lại đi phòng tập thể thao rèn luyện thân thể. Hắn cảm giác nếu như mình còn không thể tìm vụ án phá phá, không phải biệt xuất cái gì mao bệnh đến không thể.

Thế là, hắn sớm lái xe, quay trở về Thuận Phong đường phố phòng ở.

Cứ việc Triệu Ngọc hiện tại thân gia quá trăm triệu, có thể rất nhẹ nhàng địa tại Tần Sơn mua phòng nhỏ, nhưng hắn căn bản nửa điểm mua nhà tâm tư đều không có, mỗi lần từ nơi khác trở về, vẫn là sẽ trở lại Thuận

Phong đường phố phòng nhỏ ở lại.

...

Tám giờ tối, Triệu Ngọc đang cùng Cao Phát Tài pháp y thông lên điện thoại.

“Cao pháp y a, thế nào, huyền quan huyền bí đến cùng nghiên cứu ra được không? Bọn chúng là thế nào có thể làm cho thi thể không mục nát a?” Triệu Ngọc thần thái sáng láng mà hỏi thăm.

“Nào có dễ dàng như vậy a! Cổ nhân trí tuệ con có thể tưởng tượng, chỉ từ Thất Tinh huyền quan đến xem, thật là làm người ta nhìn mà than thở, không thể tưởng tượng nổi!” Cao pháp y nói nói, “ ta mặc dù nhưng đã trở về thủ đô, nhưng là viện khoa học cùng cả nước đứng đầu nhất các chuyên gia tất cả đều chạy tới nghiên cứu...

“Muốn chân chính phá giải huyền quan ảo diệu, ta cảm thấy, ít nhất phải đem huyền quan chuyển vận đến một cái dễ dàng cho nghiên cứu địa phương, dùng nhiều loại dụng cụ khoa học tiến hành kiểm nghiệm mới được.

“Mà lại, chống phân huỷ hạng mục đều rất hao tổn tốn thời gian, ta cảm giác không có ba năm năm năm, quá sức a!”

“Oa! Như thế Cao cấp...” Triệu Ngọc sợ hãi thán phục, “Ngươi nói, cái kia Thất Tinh huyền quan, có thể hay không cùng người ngoài hành tinh có quan hệ a! Ha ha ha...”

“Khục khục...” Cao pháp y ho khan vài tiếng, hỏi dò, “Triệu Ngọc, ngươi một nói như vậy, ta liền lão cảm giác trong lòng không chắc giống như!

“Ta hỏi ngươi, ngươi có phải hay không nghĩ thúc ta, để cho ta nhanh

lên tìm Bồi Bồi phụ huynh đàm Tăng Khả sự tình a?

“Xin nhờ, bạn già ta mới vừa vặn khôi phục, chính là cần tỉ mỉ chăm sóc thời điểm!” Cao pháp y năn nỉ nói, “ lại hai ngày nữa, lại hai ngày nữa được hay không? Ta ít nhất phải mua ít đồ, tự mình đến nhà bái phỏng mới đúng chứ?”

“Không phải, không phải!” Triệu Ngọc vội vàng làm sáng tỏ, “Ta không phải thúc giục ngươi đây! Nhìn ngươi nói, ta Triệu Ngọc thế nhưng là cái người chính trực!

“Ừm... Ta nha... Ta chỉ là nghĩ cùng ngươi trưng cầu ý kiến một cái, ngươi tốt xấu cũng làm nhiều năm như vậy pháp y, ngươi suy nghĩ thật kỹ, tại ngươi năm tháng vàng son bên trong, có hay không trải qua cái gì cao cấp bản án, đến nay còn không có phá a? Tựa như ngũ đại án chưa giải quyết như thế?”

“A? Làm sao... Làm sao đột nhiên hỏi cái này tới? Ngươi rất nhàn sao?” Cao pháp y tò mò hỏi một câu, nói nói, “ phàm là ta tham dự bản án, giống như đều đã kết án đi...

“Dạng này, ngươi cho ta một chút thời gian, nếu có thể nhớ tới cái gì tới, ta liền cho ngươi gửi tin tức có được hay không?”

“Tốt a!”

Triệu Ngọc ngoài miệng nói “Tốt”, trên mặt cũng đã lật lên lòng trắng mắt. Bởi vì hắn nghe được, Cao Phát Tài lời nói đến cỡ nào qua loa. Nếu quả thật có loại kia khắc sâu ấn tượng bản án, hắn lại sao cần phải suy nghĩ thật kỹ đâu?

Ai!

Cúp điện thoại, Triệu Ngọc cảm giác trong lòng vắng vẻ.

Tại cho Cao pháp y gọi điện thoại trước đó, hắn đã cho Tấn Trung Lý Lạc Vân, cùng Diệu Danh Vương Xán phân biệt gọi điện thoại, tuân hỏi bọn họ nơi đó có cái gì tốt bản án?

Đáng tiếc, hai cái vị này đội trưởng cảnh sát hình sự tất cả đều nói cho Triệu Ngọc, nói bọn họ nơi đó vụ án nhỏ, căn bản không cần đến Triệu đại thần thám xuất mã, chính bọn hắn có thể giải quyết.

Ai, ai, ai...

Triệu Ngọc ngay cả thán ba tiếng, trong lòng nói chuyện, không có bản án, cái này nhưng làm sao đây? Những cái kia phần tử phạm tội, thật toàn đều chết hết sao?"Quý Khải hội ngân sách" lý tưởng vĩ đại, đã sớm thực hiện?

Phiền muộn phía dưới, Triệu Ngọc đành phải đưa ánh mắt chuyển hướng trong đầu hệ thống, nhưng gặp hôm nay "Tốn khảm" quẻ vẫn chưa kết thúc đâu!

"Khảm" đại biểu nữ nhân, rõ ràng đối ứng Tô Kim Muội. Như vậy..."Tốn" đâu?"Tốn" đại biểu thân nhân, thân nhân...

Nghĩ tới đây, Triệu Ngọc cất bước hướng ban công đi đến, muốn xem một chút, có phải hay không, quẻ văn bên trong thân nhân, chính là đại biểu cho con gái nuôi Khương Hiểu Tình?

Bất quá, hôm nay mặc dù còn tại trong lúc nghỉ hè, nhưng Khương Hiểu Tình bài tập chặt như vậy, hắn là còn ở đến trường a?

Hướng dưới lầu nhìn lại, nhưng gặp gió lớn ca hoa quả đi đã sớm đóng cửa, đừng nói Khương Hiểu Tình, ngay cả Khương Đại Phong bóng người cũng không có gặp.

Ai?

Ai ngờ, hoa quả đi bên này không có thấy cái gì, nhưng Triệu Ngọc xem xét phía dưới, lại phát hiện dưới lầu bên trái có bóng người, ngay tại vây quanh mình huy đẳng ô tô đi dạo.

Ta dựa vào!

Muốn trộm xe sao?

Triệu Ngọc không kịp nghĩ nhiều, mang dép liền phi bôn ra ngoài.

Hắn thấy không sai, dưới lầu bên này, quả nhiên có cái lén lén lút lút người, ngay tại lấy tay sờ lấy Triệu Ngọc huy đẳng ô tô.

Người kia ghé vào kiếng xe bên trên, tựa hồ chính đang quan sát trong xe có hay không vật phẩm quý giá.

Triệu Ngọc thấy thế không chút nghĩ ngợi, một cái bước xa tiến lên, liền trực tiếp từ phía sau ghìm chặt cổ của người nọ, quát lớn: “Tiểu tặc muốn chết! Đừng nhúc nhích!”

“A! ?” Người kia giật nảy mình, vội vàng vỗ Triệu Ngọc cánh tay la lên, “Triệu Ngọc, Triệu Ngọc, là ta! Là ta à!”

“Ừm?” Triệu Ngọc nghe được thanh âm quen tai, lúc này mới đem đối phương hung hăng theo trên xe, đổi qua mặt của hắn tới.

“A? Làm sao... Tại sao là ngươi...” Một giây sau, Triệu Ngọc ngây dại. Nhưng gặp cái này bị hắn bắt người ở không là người khác, đúng là mình cha vợ —— Miêu Khôn! !

Chương 1277: Cảnh sát hình sự quốc tế

Muộn 9 điểm, Thuận Phong đường phố đại bài đương.

“Tới tới tới... Lại uống một chén!” Triệu Ngọc đứng người lên, cho cha vợ Miêu Khôn đổ một đại cốc bia, nói nói, “ thật không nghĩ tới, ngươi một cái uống quen rượu tây gia hỏa, bia cũng lợi hại như vậy a!”

“Quê quán bia, hồi lâu không uống, rất là tưởng niệm a!” Miêu Khôn nói nói, “ tựa như mỗi lần về nước, dù sao cũng phải đến Noãn Tây bên kia nếm thử nồi lẩu gà đồng dạng!”

“Còn xách những này lão ngạnh...” Triệu Ngọc bưng chén rượu lên, cùng Miêu Khôn đụng một cái, “Ta giống như đã cùng ngươi xin thứ lỗi, xin nhận lỗi a?”

“Thật sao? Trí nhớ không thế nào tốt!” Miêu Khôn bưng chén rượu lên nói nói, “ ta chỉ là một mực hiếu kỳ, lúc ấy ta đều đem ngươi cánh tay ép gãy, nhưng vì cái gì, ngươi một chút sự tình cũng không có chứ? Có phải hay không... Súc cốt công loại hình?”

“Ừm...” Triệu Ngọc đối với nói dối thế nhưng là không cần làm bản nháp, lúc này không chút nghĩ ngợi giải thích nói, “ khi còn bé luôn trật khớp, quen thuộc!”

“Nha... Nha...” Miêu Khôn một mặt uống rượu, một mặt nháy mắt, tựa hồ như có điều suy nghĩ.

“Đúng rồi, “ Triệu Ngọc ùng ục ục uống vào mấy ngụm, hỏi nói, “ ngươi

bình thường xuất quỷ nhập thần, làm sao bỗng nhiên vọt đến ta nơi này rồi? Ta nhìn ngươi vây quanh huy đằng ô tô đi dạo, ngươi có phải hay không muốn dùng xe a?”

“Không có, không có!” Miêu Khôn cười nói, “ hôm nay vừa lúc ở Tần Sơn làm ít chuyện! Ta nghe Miêu Miêu nói ngươi trở về Tần Sơn, xong xuôi sự tình, ta tựa như thuận tiện ghé thăm ngươi một chút.

“Ta lại không đi qua ngươi chỗ ở, xuống lầu dưới nhìn xe kia rất nhìn quen mắt, liền đi qua nhìn một chút. Nào biết được, tiểu tử ngươi tính cảnh giác vẫn rất cao, nhìn đem ta cổ đều siết đỏ lên...”

“Thật sao?” Triệu Ngọc chăm chú nhìn xem cha vợ, buồn bực nói, “ làm sao cũng không gọi điện thoại trước đâu? Nha...” Triệu Ngọc giật mình Đại Ngộ, “Cái gì đến xem ta à! Tốt ngươi cái này lão tiểu tử, ngươi khẳng định là sợ ta Triệu Ngọc ở bên ngoài làm bừa làm loạn, muốn cho ta đến cái đột nhiên tập kích đúng không? Ngươi được lắm đấy!”

“Nói cái gì đó! Ta là như vậy LOW người sao?” Miêu Khôn quyệt miệng, “Ta liền suy nghĩ tới xem một chút, ngươi nếu là ở đây, hai nhà chúng ta liền họp gặp! Muốn không ở đây, quên đi, dù sao ngươi đại thám tử rất bận, sẽ không quấy rầy ngươi!”

“Tới ngươi đi! Lừa gạt quỷ a?” Triệu Ngọc híp mắt nói nói, “ ngươi đào đầu nhìn ô tô, liền là muốn nhìn một chút trong xe có nữ nhân hay không vật phẩm, đúng hay không?”

“Ừm... Cái này. . . Ngươi...” Miêu Khôn đỏ mặt, thật đúng là bị Triệu Ngọc nói đến trong lòng đi.

“Ngươi cũng nói ta là đại thám tử, còn giả bộ cái gì sức lực đâu?” Triệu Ngọc quyệt miệng.

“Lợi hại, lợi hại!” Miêu Khôn tranh thủ thời gian bưng chén rượu lên,

“Phục, phục, tới tới tới, làm đi!”

Nói xong, hắn nắm lỗ mũi, đem tràn đầy một đại cốc bia uống vào, cái kia khó chịu sức lực thì khỏi nói.

Triệu Ngọc đương nhiên không có làm, híp mắt lại đối cha vợ quở trách nói: “Ngươi thật là đi, ta Triệu Ngọc thế nhưng là cõng đền thờ trinh tiết đi đầy đất người, làm sao lại làm có lỗi với Miêu Miêu sự tình đâu? Nhớ ngày đó, ta sát vách ở tứ đại mỹ nữ, mỗi ngày cướp nện ta cửa phòng, ta đều không có dựng để ý đến các nàng đâu! Khục khục...”

Không biết là chột dạ còn là thế nào, nói còn chưa dứt lời, Triệu Ngọc liền bị sặc.

“Được được được, lần này là ta không đúng...” Miêu Khôn vuốt vuốt ngực của mình, nói nói, “ đúng, hiền tế a! Lần trước tại Phụng Bình, ta thương lượng với ngươi chuyện này, nghĩ thế nào? Có ý tứ đến ta bên này không?”

“Cái này sao...” Triệu Ngọc lập tức khó xử, “Nói thực ra, còn chưa chuẩn bị xong đâu! Nhiệm vụ của các ngươi đều rất Cao cấp, cùng chúng ta phá án nhưng là hai chuyện khác nhau, ta liền sợ ta cái này trình độ văn hóa còn có sinh hoạt cấp bậc theo không kịp a!”

“Khục!” Miêu Khôn có thể là có chút say, chóng mặt địa nói nói, “ cấp bậc có mẹ nó chim dùng? Ngươi cho rằng, ta trình độ rất cao sao? Ta mới xuất đạo lúc ấy bất quá ngay tại bắc đại đọc mấy năm thạc sĩ mà thôi...”

“Ừm... Mẹ nó...” Triệu Ngọc ở trong lòng nhắc tới, ngươi đây là an ủi ta, vẫn là chế nhạo ta à?

“Dù sao... Ta xem trọng ngươi nha!” Miêu Khôn đỏ mặt nói nói, “ lan đình đảo... Còn có Hoàng Kim bảo tàng, nhìn ngang nhìn dọc, ngươi

cũng xong đời, thật không nghĩ đến, gian nan như vậy, ngươi thế mà còn có thể ngăn cơn sóng dữ! Nói thực ra, ngay cả ta đều cảm thấy không bằng a!”

“Cái gì a! Vận khí tốt mà thôi...” Triệu Ngọc nói nói, “ nếu là quân sự cứ điểm bên trong những cái kia tạc đạn tất cả đều nổ tung, ta lại làm cái gì cũng vô ích!”

“Sai! Sai!” Miêu Khôn dựng thẳng lên một ngón tay, nghiêm túc nói nói, “ vận khí tốt, cũng là năng lực một loại thể hiện! Không phải tất cả mọi người đều có vận khí, ngươi nói đúng không? Ha ha ha...”

“Ừm...” Triệu Ngọc suy nghĩ một cái, hỏi nói, “ cái kia Hoàng Kim bảo tàng án sự tình, thế nào hiện tại?”

“Đều không khác mấy!” Miêu Khôn mặc dù có chút say rượu, nhưng vẫn là trước cảnh giác địa nhìn chung quanh, lúc này mới nói với Triệu Ngọc, “Chân chính phía sau màn thôi thủ nhóm tất cả đều giận điên lên, gọi là một cái thoải mái a!

“Chúng ta đạt được tin tức đáng tin, từ tại chúng ta bắt lấy người sống, cho nên nội bộ bọn họ bị ép tiến hành một lần đại thanh tẩy, cũng lại không thể tránh khỏi dẫn phát sinh nghiêm trọng nội chiến.

“Cuối cùng, chẳng những Toàn Sí Thiên Sứ sụp đổ, ngay cả một chút lấy đầu cơ trục lợi tư liệu gián điệp quyên khách nhóm, cũng đều đưa tại bên trong, rất khó lại có thành tựu!

“Cứ như vậy , tương đương với tại Đông Nam Á Thái Bình Dương địa khu một lần nữa một lần tẩy bài, đây chính là đối chúng ta phát triển có lợi ích rất lớn a!”

“Nha...” Triệu Ngọc gật đầu, không nghĩ tới nhìn qua không phải đặc biệt phức tạp Hoàng Kim án phía sau, lại có nhiều như vậy liên luỵ.

“Ngươi cũng là không thể bỏ qua công lao a! Trước mấy ngày, những người lãnh đạo còn thường xuyên nhắc lên ngươi đây! Nói ngươi chủ ý ngu ngốc, thật sự là quá độc ác a, ha ha ha...” Nói, Miêu Khôn lại giơ chén rượu lên, nói nói, “ cho nên, không sai biệt lắm, liền đến giúp ta đi!

“Quốc gia cần loại nhân tài như ngươi! Mà lại, từ ta mang ngươi nhập hành, cũng tiết kiệm ngươi nhiều đi rất nhiều đường quanh co mà!”

“Ta nhìn... Vẫn là thôi đi!” Triệu Ngọc lắc đầu, “Ta phá án cũng có thể vì nước nhà làm cống hiến, thật vất vả hỗn thành thần thám, bỗng nhiên đổi làm 007, cảm giác là lạ!”

“Ngươi lại sai!” Miêu Khôn bỗng nhiên tới gần Triệu Ngọc, thấm thía nói nói, “ ai nói tiến vào Đặc Công xử, liền không thể lại làm thần thám rồi? Ngươi không biết, kỳ thật có rất nhiều quốc tế đại án, ngược lại càng cần hơn như ngươi loại này thần thám ra tay đâu!”

“Ồ? Quốc tế đại án?” Vừa nghe đến quốc tế đại án, Triệu Ngọc lập tức tinh thần tỉnh táo, “Còn có loại này thao tác sao? Thế nhưng là, ngoại quốc bản án, chúng ta người Trung Quốc...”

“Không phải, ngươi lý giải có sai!” Miêu Khôn tranh thủ thời gian giải thích, “Ý của ta là, chúng ta Đặc Công xử thường xuyên sẽ tiếp vào một chút đặc thù quốc tế đại án.

“Những này trong vụ án, bởi vì dính đến quốc gia chúng ta nhân viên hoặc lợi ích, cho nên khi địa cảnh sát vì công khai trong suốt, có khi cũng sẽ mời chúng ta bên này thám viên đi hiệp đồng điều tra!

“Ừm... Chẳng lẽ, ngươi chưa từng nghe qua cái kia chuyên dụng danh từ sao?”

“Nha...” Triệu Ngọc gấp vội vàng gật đầu, trong lòng không khỏi một

trận gợn sóng, “Cái kia cái danh từ có phải hay không —— cảnh sát hình sự quốc tế a! ?”

Chương 1278: Thư mời

“Đúng, chính là cái này từ!” Miêu Khôn nói nói, “ bất quá, cái từ này chỉ là một cái xưng hô, cũng không phải là thật có cái này chức danh! Hình sự sảnh mặc dù có ngoại sự xử lý, nhưng một khi gặp được quốc tế đại án, cơ bản đều là từ chúng ta Đặc Công xử đến phụ trách.

“Cho nên, ngươi nếu muốn trở thành cảnh sát hình sự quốc tế, liền đạt được chúng ta bên này!” Miêu Khôn vỗ Triệu Ngọc bả vai, âm tình bất định cười nói, “ tiểu tử, ngươi không phải muốn làm thám tử lừng danh sao? Hiện tại thế nhưng là cái cơ hội tốt!

“Nếu như ngươi ngay cả những cái kia quốc tế đại án cũng có thể giải quyết, vậy coi như là cấp Thế Giới đại thám tử a! Ngẫm lại đều đẹp!”

“Nha...” Triệu Ngọc chăm chú suy nghĩ, thật đúng là tâm hữu sở động, vội hỏi, “Như vậy... Cha vợ a, quốc tế đại án nhiều không? Khó sao?”

“Lời nói này, đương nhiên nhiều a!” Miêu Khôn nói nói, “ năm trước Âu Châu xe tốc hành chạm vào nhau án, cho tới hôm nay còn không tìm được hung thủ đâu!

“Australia sát nhân cuồng ma nghe nói qua chưa? Tại Tây Nam vùng đất ngập nước, một năm mất tích 12 người, đến bây giờ y nguyên tung tích không rõ!

“Đúng rồi! Tháng trước, Ba Lê tuần lễ thời trang, ba tên quốc tế người mẫu bị hủy dung bản án tổng nghe nói qua chứ? Hung thủ cũng còn không tìm được đâu!”

“Nha...” Triệu Ngọc gật đầu, “Thế giới lớn như vậy, ly kỳ cổ quái bản án cũng hoàn toàn chính xác nhiều a, đúng không?”

“Bất quá...” Miêu Khôn nói nói, “ ta mới vừa nói cái này mấy vụ án, trong đó không có chúng ta hoa người tham gia, cho nên tạm thời đụng chạm không đến.

“Nhưng là, ngươi cha vợ ta, nhưng có là quan hệ, nếu như ngươi nghĩ tiếp xúc những này quốc tế án chưa giải quyết, ta ngược lại thật ra có thể giúp ngươi đề cử, nhưng có cái tiền đề!”

“Ta phải có chút danh khí mới được, đúng không?” Triệu Ngọc nói ra.

“Đúng!” Miêu Khôn nói nói, “ ai cũng không muốn bổn quốc bản án, để ngoại nhân đến phá a? Đây không phải là ba ba đánh mặt sao? Cho nên, ngươi qua đây về sau, còn cần trước từ cùng quốc gia chúng ta có quan hệ bản án vào tay!

“Về phần độ khó nha, còn phải nói gì nữa sao? Phàm là cần ngươi tham dự quốc tế bản án, tuyệt đối đều là thật là khó khăn vô cùng, dạng này mới phù hợp ngươi Triệu đại thần thám thân phận không phải? Ha ha...”

“Nói thì nói như thế... Nhưng là...” Triệu Ngọc do dự nói, “ hình sự sảnh bên này, cũng thực sự có chút không nỡ a! Tựa như Thất Tinh huyền quan như thế, hiện tại là thái bình vô sự, nhưng không chừng lúc nào liền sẽ toát ra chút đại án tử đến, ân... Ta...”

“Minh bạch, minh bạch! Tiểu tử ngươi...” Miêu Khôn vừa hung ác đập Triệu Ngọc bả vai một cái , đạo, “Ta là ngươi thân cha vợ, ta còn không hướng về ngươi sao?

“Ta ý tứ, không phải để ngươi không phải gia nhập chúng ta Đặc Công xử! Dạng này... Ta có thể tạm thời để ngươi lấy điều tạm hình thức qua

đến giúp đỡ mà!

“Đợi có bản án, ngươi trước tới thích ứng một chút, nhìn xem hợp không hợp khẩu vị ngươi? Thích hợp, ngươi liền tiếp tục làm tiếp, hướng phía quốc tế thần thám cố gắng! Nếu như không thích hợp cũng không quan hệ, ngươi tiếp tục về hình sự sảnh coi ngươi tổ điều tra đặc biệt tổ trưởng chính là! Thế nào?”

“Ừm! Không tệ, không tệ!” Miêu Khôn nói tới Triệu Ngọc trong lòng, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian quơ lấy chén rượu, thành tâm thành ý địa kính cha vợ một chén, hai người thống khoái uống.

“Đa tạ nhạc phụ đại nhân!” Triệu Ngọc cảm tạ một câu, nói nói, “ đã dạng này , chờ các ngươi bên kia có bản án, ta đi trước thử một chút đi! Đúng, đến lúc đó, có thể mang ta người cùng một chỗ a?”

“Cái này không được, “ Miêu Khôn kiên quyết nói nói, “ ngươi là ta con rể, lại là trong nước số một số hai thần thám, cho nên ngươi là trường hợp đặc biệt, nhưng đội ngũ của ngươi lại không được! Đặc Công xử có Đặc Công xử quy củ, ngươi cùng Lê Tịnh, Tiêu Hàng bọn họ tiếp xúc qua, phải hiểu!

“Nếu như năng lực đầy đủ, tiến đến có thể, nhưng là rời khỏi nha... Liền...”

“Nha... Minh bạch!” Triệu Ngọc gật đầu.

“Ngươi yên tâm, Đặc Công xử bên này đều là đỉnh tiêm nhân tài!” Miêu Khôn du thuyết nói, “ mà lại ai không cho ta Miêu Khôn một bộ mặt? Khẳng định sẽ dốc toàn lực phối hợp ngươi!”

“Vậy được rồi, hai nhà chúng ta hôm nay liền nói rõ, “ Triệu Ngọc nghiêm túc nói, “Ngươi bên kia có bản án, đừng quên nói cho ta biết chính là!”

“Ừm...” Ai ngờ, Triệu Ngọc nói vừa xong, Miêu Khôn bỗng nhiên do dự một chút, giống như bỗng nhiên tựa như nhớ tới cái gì nói nói, “ ai, đúng, ta làm sao hơi kém quên! Ta chỗ này còn đang có một món đồ như vậy sự tình, có lẽ... Ngươi có thể...”

“Ồ?” Triệu Ngọc nhãn tình sáng lên, “Thật sao? Cái gì bản án, nói nghe một chút! Ta hiện tại chính nhàn rỗi đâu!”

“Không phải bản án, không phải! Chỉ là một phong thư mời!” Miêu Khôn nâng cốc chén cất kỹ, một mặt nghiêm túc nói nói, “ tiểu tử... Đã ngươi nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi, có hứng thú... Theo ta ra ngoài chơi chơi không?”

“A? Thư mời? Đi ra ngoài chơi mà chơi?” Triệu Ngọc buồn bực, “Đi chỗ nào chơi đi?”

“Fiji, Fiji nghe nói qua sao?” Miêu Khôn nói nói, “ ta tiếp vào lão bằng hữu mời, mời ta đến Fiji một cái trên hải đảo tham gia yến hội salon, thư mời bên trên cho ta biết, có thể mang nhiều một người trợ thủ tham gia.

“Thế nào... Ngươi có hứng thú hay không?”

“Cái này. . .” Triệu Ngọc chuyển lấy con mắt suy nghĩ, cảm giác chuyện này tới có chút Thiên Ngoại Phi Tiên, trong lúc nhất thời có chút được vòng.

“Là như vậy!” Miêu Khôn giải thích nói, “ tòa thành chủ nhân gọi Grimm, hắn tổ tiên là Anh Quốc thành viên hoàng thất, tựa như là cái gì cái gì tước sĩ. Tóm lại, tại chiếm lĩnh Fiji về sau, tổ tiên của hắn còn làm qua Fiji Tổng đốc.

“Về sau cải chế về sau, Tổng đốc hạ khóa, dư uy vẫn còn. Fiji chính phủ liền đem một cái đảo nhỏ tặng cùng gia tộc bọn họ, thế tập đến tận đây.

“Grimm chính là cái này gia tộc người thừa kế, lão gia hỏa này đầu não khôn khéo, đặc biệt sẽ làm ăn, lão có tiền, so ta còn có tiền!”

“Oa!” Triệu Ngọc bận bịu vuốt mông ngựa, “Ta còn chưa thấy qua so cha vợ của ta còn người có tiền đâu!”

“Ta điệu thấp, điệu thấp, ha ha...” Miêu Khôn hưởng thụ địa cười một tiếng, lúc này mới tiếp tục giới thiệu, “Bất quá, mặc dù không có chứng cớ xác thật, nhưng mọi người lẫn nhau ngầm hiểu lẫn nhau... Ta cảm thấy, hắn hắn là giống như ta, phía sau đều có cường đại hậu trường, mà thân phận của hắn cũng không chỉ là mặt ngoài nhìn thấy đơn giản như vậy!

“Ngươi biết, ta vì cái gì muốn ngươi cùng ta đi tham gia yến hội sao?” Miêu Khôn lại nói, “ Grimm gia hỏa này là cái thám tử suy luận mê, Holmes siêu cấp say mê công việc.

“Theo bản thân hắn nói, hắn đã từng trợ giúp Scotland Yard phá qua lớn bao nhiêu án án chưa giải quyết, cũng không biết, có phải hay không khoác lác?

“Ta cùng hắn trước kia làm việc vụ bên trên có chút qua lại, 10 năm trước tham gia qua một lần hắn tổ chức salon, cảm giác thật thú vị!” Miêu Khôn thần thần bí bí nói nói, “ trên yến hội mời, đều là giống như Grimm, đến từ các nơi trên thế giới thám tử mê, trong đó cũng không thiếu một chút nổi danh thám viên!

“Nếu không nói kẻ có tiền đốt tiền đâu! Grimm người này đặc biệt sẽ chơi, chơi đến nhưng so với ta Cao cấp nhiều, lần trước tụ hội, hắn liền làm rất nhiều cùng suy luận có quan hệ trò chơi, mọi người chơi đến độ rất này!

“Bất quá lần kia về sau, chúng ta rất ít liên hệ. Không nghĩ tới, 10 năm

về sau, hắn lại cho ta phát tới một phong thư mời, mời ta đi tham gia hắn thám tử salon, ta còn chính suy nghĩ có đi hay không đâu! Thế nào?”
Miêu Khôn xông Triệu Ngọc nhíu mày, “Hai nhà chúng ta đi ra ngoài chơi mà một chuyến đi không?”

Chương 1279: Thám tử salon

Ba ngày sau, tại phi vãng Thái Bình Dương Đảo Quốc Fiji trên máy bay.

“Lão đại... A không, cha vợ nha!” Triệu Ngọc chưa từ ngạc nhiên trạng thái bên trong khôi phục lại, hơi có vẻ bất an hỏi nói, “ ngươi xác định, Miêu Miêu bên kia không có vấn đề sao? Không cùng với nàng đem tình huống nói rõ ràng, tựa hồ không quá phù hợp a?”

“Cái này sao...” Miêu Khôn nhíu mày nói nói, “ vẫn là tối nay mà lại nói cho nàng đi! Ta cảm thấy... Tốt nhất, vẫn là đừng nói cho nàng, là ta dẫn ngươi đi!”

“Cái này tính là gì?” Triệu Ngọc chỉ nghĩ dựng thẳng cái ngón giữa, “Chờ sau khi trở về, ngươi ngược lại là lẫn mất xa xa, ta nhưng bàn giao thế nào đâu? Ngươi khuê nữ tính tình, ngươi cũng không phải không biết?”

“Ai! Hiền tế a, ngươi đừng nghĩ nhiều như vậy, “ Miêu Khôn nghiêm túc an ủi nói, “ ta đã cho các ngươi hình sự sảnh chào hỏi, nói ngươi đang giúp trợ Đặc Công xử hoàn thành một hạng nhiệm vụ đặc thù. Hết thảy, đều có Đặc Công xử đỉnh lấy mà!

“Về phần Miêu Miêu nơi đó... Chính là bởi vì ta hiểu rõ cá tính của nàng, cho nên mới không nghĩ nói cho nàng biết mà! Nếu để cho nàng biết, chỉ có hai loại kết quả, hoặc là không cho ngươi đi với ta; hoặc là, chính là nàng muốn đi theo đến!

“Nhưng ta chỗ này chỉ có một cái danh ngạch, làm sao bây giờ?”

“Không phải, không phải...” Triệu Ngọc vội vàng khoát tay, “Sự tình giống như có chút loạn a! Ngươi nói gần nói xa có ý tứ gì? Đây rốt cuộc là chuyện tốt hay chuyện xấu? Đã chỉ như vậy một cái danh ngạch, ngươi không cho Miêu Miêu đến, không phải để cho ta tới, trong này... Không có cái gì chuyện ẩn ở bên trong a?”

“Ai u... Thật sự là phục ngươi!” Miêu Khôn phiền muộn, “Ngươi tiếp tục như vậy không thể được a tiểu tử, ngươi không thể phá án phá, nhìn vấn đề gì đều cầm thái độ hoài nghi a? Ngươi sẽ không có bằng hữu!

“A, ta hảo ý mang ngươi ra tới mở một chút mắt, thấy chút việc đời, ngươi không lĩnh tình thì cũng thôi đi, làm sao... Còn hoài nghi ngươi cha vợ sẽ hố ngươi sao?

“Tốt! Ngươi nếu là kiên trì của ngươi âm mưu luận , chờ hạ máy bay, ngươi đi đường ngươi ta đi đường ta , chờ ta tham gia xong yến hội, chúng ta lại liên lạc đi!”

“Đừng đừng đừng... Ta không phải ý tứ kia... Ân...” Triệu Ngọc tranh thủ thời gian giải thích, “Ta chẳng qua là cảm thấy đi, hắc hắc, cảm giác như thế cao cấp sự tình có chút không thực tế giống như!

“Trước mấy ngày, ta còn cùng Kim lão đầu cầm quạt hương bồ đánh cờ, khắp nơi nghe ngóng nơi đó có bản án đâu! Nhưng chỉ chớp mắt, vậy mà chạy Fiji đi tham gia thám tử salon đi, ân... Fiji bên kia có phải hay không có Cướp biển Caribbean a?”

“Ai!” Miêu Khôn bất đắc dĩ vỗ xuống trán, “Trên máy bay có mạng wireless, ngươi vẫn là Baidu một cái đi! Hiền tế a, ngươi không sao chứ? Làm sao một bộ chột dạ dáng vẻ đâu?

“Yên tâm, ngươi liên hợp Miêu Miêu tại Sanger La Phu lôi đài thi đấu bên trên lừa ta cái kia mấy trăm vạn, ta không tìm ngươi truy cứu! Đều

là người một nhà, lại là tiền trinh, không so đo với ngươi được thôi?”

“Cái gì đó! Ha ha...” Miêu Khôn kiểu nói này, Triệu Ngọc mồ hôi đều xuống, tranh thủ thời gian giật ra chủ đề, “Ta chỉ là cảm giác có chút mơ hồ mà thôi, ngươi nói cái kia cái quái gì Grimm, làm sao như vậy có nghiện, còn có thể tổ chức thám tử salon đâu? Một bang thám tử nhóm tụ cùng một chỗ, lại cái gì tốt chơi?”

“Ai biết được?” Miêu Khôn đưa ánh mắt chuyển hướng cửa sổ mạn tàu bên ngoài, nói một cách đầy ý vị sâu xa nói, “ nhiều tiền người tổng có một chút ham mê, nhiều năm như vậy, ta đã thấy kỳ hoa sự tình thế nhưng là có rất nhiều. Grimm loại này thám tử salon, bất quá là trò trẻ con thôi!”

“Ồ? Thật sao?” Triệu Ngọc lo lắng Miêu Khôn bởi vì Sanger La Phu sự kiện tìm hắn trách nhiệm, vội vàng chính nhi bát kinh hỏi nói, “ chúng ta máy bay muốn tới Hàn Quốc chuyển cơ, phải bay thời gian rất lâu mới có thể đến đâu!

“Cha vợ a, không bằng cùng ta nói một chút, những người giàu có kia nhóm đặc thù ham mê đi! Nhất là đặc biệt biến thái cái chủng loại kia, có phải hay không, có nhân thể * thịnh còn có mỹ nữ bùn nhão đấu vật cái gì?”

“Hừ! Nghèo khó hạn chế tưởng tượng của ngươi...” Miêu Khôn lắc đầu, “Thế giới hiện thực, nhất là những cái kia nước ngoài phú hào, nhưng so với ngươi nghĩ những này, cần phải ô được nhiều đâu!”

“A?” Triệu Ngọc mắt lộ tinh quang, “Vậy ngươi mau cùng ta nói một chút, để tiểu tế ta cũng được thêm kiến thức đi...”

“Được được được...” Miêu Khôn nghiêm túc nói nói, “ ngươi còn trẻ, ta sợ ngươi định lực không đủ phạm sai lầm , chờ ngươi chừng nào thì có giống ta như vậy mây trôi nước chảy, ngồi trong lòng mà vẫn không loạn

cảnh giới, lại nói cho ngươi đi!”

Miêu Khôn vừa vừa nói đến đây, tại hắn ngồi trước bên trên một vị dáng người đầy đặn nữ hành khách bỗng nhiên đứng người lên, đang chuyển động hành lý trên kệ rương hành lý.

Bởi vì nữ tử này mặc chính là một kiện thấp ngực áo, lật qua lật lại hành lý ở giữa, trong ngực núi non ẩn hiện, lập tức liền đem Miêu Khôn ánh mắt hấp dẫn...

Miêu Khôn thấy gọi là một cái chăm chú, đơn giản cũng không tệ con mắt, sợ đã bỏ sót cái nào đó chi tiết nhỏ, còn kém chảy nước miếng...

Nhìn xem cái này người mang bom một màn, Triệu Ngọc trong mắt tất cả đều là tràn đầy khinh bỉ...

Một mực đến nữ tử kia trở lại chỗ ngồi, Miêu Khôn cái này mới khôi phục bình thường, lại nghiêm trang nói với Triệu Ngọc: “Ta nói, ngươi nhưng không nên coi thường lần này thám tử salon, Grimm nhận biết những này suy luận say mê công việc nhóm, nhưng từng cái có lai lịch lớn!

“Nếu như ngươi về sau thật đi quốc tế lộ tuyến, nói không chừng sẽ gặp phải đâu!

“Còn có, cái này Grimm mặc dù không phải chân chính thám viên, nhưng tầm ảnh hưởng của hắn nhưng là rất lớn, ngươi biết không?” Miêu Khôn xích lại gần Triệu Ngọc bên tai, nhỏ giọng nói nói, “ nghe đồn nói, Grimm gia hỏa này chẳng những giúp Scotland Yard phá qua án, thậm chí còn trợ giúp MI6 làm qua rất nhiều công việc bẩn thỉu, cho nên hắn tam giáo cửu lưu, hắc bạch hai đạo, lớn nhỏ ăn sạch, là cái nhân vật phi thường lợi hại!”

“Nha...” Triệu Ngọc gật đầu, “Cha vợ a, ta vừa rồi vẫn muốn hỏi tới, đã

có nhiều như vậy nhân vật ngưu bức, cái kia hai ta lần này dự tiệc, không có nguy hiểm gì a? Ngươi cũng đừng quên, hai ta thân phận vẫn tương đối mẫn cảm!”

“Yên tâm đi!” Miêu Khôn đã tính trước địa nói nói, “ kỳ tích đảo, là Grimm quê quán, hắn đã mời chúng ta đến hắn quê quán dự tiệc, cái kia là tuyệt đối không có khả năng làm cái gì tiểu động tác!

“Tương lai , chờ ngươi đến ta loại này phương diện bên trên liền biết, mặc dù biết rõ đối phương có rất nhiều bối cảnh bí mật, nhưng bên ngoài, đều phải giả dạng làm là lão bằng hữu dáng vẻ!

“Lần này, ngươi đi theo ta đi, cũng muốn thu liễm một chút ngươi cái kia tính xấu, cẩn thận lấy một chút hành sự...”

Ngay tại Miêu Khôn thuyết giáo Triệu Ngọc thời điểm, vừa rồi vị kia đại * ngực nữ sĩ lại đứng lên lật hành lý, Miêu Khôn lập tức như bị hút đi hồn phách giống như, lần nữa hết sức chăm chú địa ngắm tới, nói chuyện cũng biến thành ấp úng, nhẹ dạ.

“Ừm... Bất quá... Nên phát huy địa phương cũng phải phát huy, khiến cái này người... Hảo hảo nhận biết... Hảo hảo quen biết một chút... Chúng ta hàng nội địa thần thám... Cho bọn họ bộc lộ tài năng... Chấn chấn bọn họ...”

Ai!

Triệu Ngọc tự than thở một tiếng, không tiếp tục để ý Miêu Khôn, ngược lại suy nghĩ chính mình sự tình.

Nói thật ra, hắn cũng không biết, lần này cùng cha vợ đi tham gia cái gì thám tử salon, có chính xác không? Bất quá, nếu là cùng thám tử cùng suy luận có quan hệ, hắn vẫn là cảm giác cơ hội khó được, ẩn ẩn nhiều hơn mấy phần chờ mong...

Chương 1280: Quốc tế bản đà thương sư tỷ

Đi qua gần như một ngày xóc nảy, Triệu Ngọc cùng Miêu Khôn cưỡi máy bay rốt cục tại sáng sớm 7 giờ tả hữu, đã tới Fiji thủ đô Suva.

Bất quá, Guillian gia tộc ở kỳ tích đảo, khoảng cách Suva còn rất xa một khoảng cách.

“Ừm...” Sau khi xuống phi cơ, Triệu Ngọc lúc này mới nhớ tới một đống lớn vấn đề, gấp hướng Miêu Khôn hỏi nói, “ đúng, đối phương có không có nói qua phái người tới đón chúng ta a? Cái này chưa quen cuộc sống nơi đây, cũng không thể chính mình đi lội a?

“Còn có a, cha vợ, ta lần này xuất ngoại, mang tiền cũng không nhiều, thẻ điện thoại còn không có đổi đâu... Ai?”

Ai ngờ, Miêu Khôn cũng không trả lời Triệu Ngọc vấn đề, mà là dọc theo sân bay dòng người, trực tiếp đi ra ngoài , vừa hành tẩu bên cạnh nhìn quanh cái gì.

Triệu Ngọc lúc này mới từ trong ánh mắt của hắn nhìn ra, hắn là có người tiếp trạm mới đúng.

Suva sân bay không lớn, rất nhanh, hai người bọn họ liền rời đi sân bay thông đạo, đi tới lối ra.

Nơi này có không ít nhận điện thoại đám người, nhưng phần lớn đều là

đánh lấy cờ màu cơ quan du lịch.

“Ầy...” Lúc này, Miêu Khôn cuối cùng từ nhận điện thoại trong đám người thấy được một kiện đồ vật, lập tức dắt lấy Triệu Ngọc cánh tay, hướng nơi đó bước nhanh tới.

Triệu Ngọc ngẩng đầu nhìn lên, lúc này mới phát hiện nơi đó có cái mọc lên tóc quăn người da đen nam tử, chính giơ một khối màu đen bảng hiệu. Thú vị là, trên bảng hiệu không có tên của bọn hắn, thậm chí không có bất kỳ cái gì văn tự, chỉ có một cái ống điếu ô biểu tượng!

Miêu Khôn đi lên trước, từ trong lồng ngực của mình móc ra hai tấm tinh xảo tấm thẻ, nhưng gặp trên thẻ đồ án, cùng người da đen kia bảng hiệu giống nhau như đúc.

“Hedi cái kia! ... $ $#...” Người da đen nhìn qua Miêu Khôn tấm thẻ, lập tức mỉm cười gật đầu, còn nói một tràng ngoại quốc lời nói.

“Ừm...” Miêu Khôn lập tức quay đầu trở lại, hướng Triệu Ngọc phiên dịch nói, “ hắn vừa rồi đóng dấu địa ngữ cùng chúng ta vấn an đâu! Hedi cái kia, Hedi cái kia...”

Nói, Miêu Khôn cũng học đối phương bộ đáng vấn an.

“Oa, không hổ bắc đại tốt nghiệp, thế mà ngay cả ấn địa ngữ đều hiểu!” Triệu Ngọc mặt mũi tràn đầy sùng bái, “Cha vợ tại ngôn ngữ học bên trên, so cái kia sẽ 6 quốc ngữ nói Lê Tịnh còn muốn lợi hại hơn a!”

“Ha ha... Đừng nói như vậy, ngôn ngữ học đều là Đặc Công xử kiến thức cơ bản, kiến thức cơ bản... Ha ha...” Miêu Khôn nói đến khiêm tốn, lại là một mặt đắc ý.

“Đúng rồi, “ Triệu Ngọc lại chỉ vào trên thẻ đồ án hỏi nói, “ ta nhìn này tẩu thuốc thế nào thật a nhìn quen mắt đâu? Tựa như là... Tựa như là...”

“Holmes nha...” Miêu Khôn đắc ý cầm tấm thẻ khoe khoang nói, “ ta không phải đã nói! Grimm là cái Holmes say mê công việc, lần trước, hắn liền làm ra tấm thẻ như vậy kêu gọi chúng ta đến đây.

“Tiểu Triệu con a, từ giờ trở đi, chúng ta nhưng phải lên tinh thần đi! Ta hiểu rõ Grimm lão gia hỏa này, hắn đặc biệt ưa thích tại mọi người lơ đãng địa phương làm chút vật nhỏ, thiết trí một chút khó mà phát hiện manh mối loại hình.

“Chờ đến ở trên đảo, hắn liền sẽ thả mấy mai kim tệ trên bàn, nếu ai có thể nói ra hắn bố trí một cái manh mối, liền sẽ cho ai một kim tệ!”

“Thật sao? Như thế xâu?” Triệu Ngọc ngạc nhiên, “Này sẽ là đầu mối gì đâu?”

“Ừm... Lần trước đều là cùng Holmes có quan hệ, nhưng lần này nha... Nhưng cũng không biết!” Miêu Khôn suy nghĩ nói, “ hắn lần này mời đều là lão bằng hữu, hắn là sẽ không lại dùng giống nhau mánh khoé đi?”

“Nha...” Triệu Ngọc đem cái kia giơ thẻ bài người da đen chăm chú quan sát một chút, đã đề cao cảnh giác. Hắn cũng cho rằng, mình dù sao cũng là Trung Quốc thần thám, kim tệ không trọng yếu, nhưng ít ra không thể ném đi ta hàng nội địa thần thám mặt...

“Oh my God!”

Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa nghĩ tới đây, hai người chợt nghe sau lưng truyền tới một nữ nhân kinh hô.

Quay đầu nhìn lại, một cái lớn như vậy bóng ma đập vào mặt, dọa đến Triệu Ngọc vội vàng lui lại hai bước.

Chờ hắn sau khi đứng vững, cái này mới nhìn rõ, bóng đen kia lại là một cái vóc người khôi ngô, nhân cao mã đại cô gái tóc vàng!

Nữ tử kia là thẳng đến Miêu Khôn mà đi, đã đối mặt với Miêu Khôn giang hai cánh tay ra...

“A Mãi Địch Nhĩ, % $# $...” Nữ nhân nhìn thấy Miêu Khôn, hưng phấn mà nói một tràng tiếng Anh đi ra, mà lại không để ý Miêu Khôn còn tại trong kinh ngạc, đi lên ôm lấy hắn không nói, còn không coi ai ra gì địa a a thân...

Triệu Ngọc có chút hăng hái địa nhìn thấy, mặc dù tiếng Anh không thế nào lành nghề, nhưng này cái này A Mãi Địch Nhĩ, hắn vẫn là minh bạch, chính là 'Thân yêu' ý tứ.

Cái này nhưng... Thật có ý tứ, một cái tóc vàng nữ nhân quản cha vợ hô thân yêu, mà lại.. . Bình thường ngoại quốc lễ gặp mặt, nhiều lắm thì hôn hôn gương mặt thôi, nhưng vị này tráng nữ tử, lại rõ ràng thân chính là cha vợ miệng! !

Nhưng gặp cái này tóc vàng nữ nhân chừng 1m85 chi cao, thân mặc một thân ca rô quần áo thoải mái, bởi vì trên mặt mang theo thật to kính râm, cho nên khó mà nói tuổi của nàng.

Triệu Ngọc cũng là bên trong người trong nghề, hắn một chút nhìn ra, nữ nhân này tại ôm Miêu Khôn thời điểm, cơ bắp gấp vòng, đường cong rõ ràng, rất có sức mạnh cảm giác, đoán chừng nữ nhân này không phải cái người luyện võ, cũng tất nhiên là cái kiện thân cao thủ.

“A, Juliet, Juliet, nha...” Miêu Khôn dáng người đã so với bình thường người xuất chúng, nhưng bị nữ nhân này ôm, vẫn là ròng rã so với đối phương nhỏ một vòng. Hắn phí hết khí lực thật là lớn, mới đem môi của đối phương đẩy ra.

“Ò ó o... Ta đều nhanh muốn thở không được!” Miêu Khôn lại cố gắng vùng vẫy hơn nửa ngày, cái này mới rốt cục tránh thoát, sau đó mặt lộ vẻ hưng phấn mà cùng cái này tóc vàng nữ nhân nói đến một nhóm lớn tiếng Anh.

Nữ nhân cũng rất hưng phấn, cũng giống nhiễu khẩu lệnh giống như nói một tràng tiếng Anh. Nhìn hai người biểu lộ, giống như xa cách từ lâu trùng phùng, tiểu biệt thắng tân hôn giống như...

Ân... Dạng này không được đi...

Nhìn lấy bọn họ dùng tiếng Anh trò chuyện, Triệu Ngọc luôn cảm giác trong lòng không Đại Tự Tại, mình cái gì đều nghe không hiểu, giống như đồ đần đồng dạng.

Mà lại, mình làm ưu tú cô gia, làm sao cũng phải nhìn xem cha vợ một chút, không thể để cho cha vợ lung tung vượt quá giới hạn, phá hư gia đình đoàn kết a.

Có!

Triệu Ngọc chợt nhớ tới, mình hệ thống đạo cụ bên trong, thế nhưng là có một dạng đồ tốt đâu!

Vạn năng ngôn ngữ phiên dịch khí!

Cộc cộc cộc đát... Ngôn ngữ phiên dịch khí, tên như ý nghĩa có thể kịp thời trợ giúp Triệu Ngọc phiên dịch người khác ngôn ngữ, để hắn nghe hiểu đối phương.

Cái này người thông dịch khí thế nhưng là trên thị trường mua không đến, trong sách hướng dẫn viết, mặc kệ đối phương sử dụng loại nào ngôn ngữ, phiên dịch khí đều có thể kịp thời phiên dịch, không cần điều tiết loại ngôn ngữ.

Bất quá, phiên dịch khí chủ thể công năng, liền là để người sử dụng nghe hiểu ngoại quốc lời nói, nhưng là muốn nghĩ giao lưu, lại muốn hơi phiền toái một chút.

Nếu như Triệu Ngọc cũng muốn mở miệng nói ngoại quốc lời nói, làm cho đối phương nghe hiểu, như vậy đạo cụ sẽ cho hắn nhất định giọng nói nhắc nhở, Triệu Ngọc chỉ có thể thuật lại đoạn này giọng nói nhắc nhở mới được.

Ân... Dạng này đã rất lợi hại!

Triệu Ngọc từ rất nhiều phiên dịch khí bên trong tuyển một cái tiếp tục thời gian dài tới 8 giờ, lúc này sử dụng ra.

"... Oa, ta thật sự là rất lâu rất lâu chưa từng gặp qua ngươi..." Cô gái tóc vàng nói chuyện, Triệu Ngọc thình lình có thể nghe hiểu, "Còn nhớ rõ Ba Lê một lần kia sao? Ta về sau lại đợi ngươi một buổi tối, nhưng ngươi không còn có lộ diện, quá tinh nghịch!"

"Ha ha, hắc hắc..." Miêu Khôn vò đầu, sắc mặt đều là hắc, hiển nhiên đối với nữ tử này mở ra không bị trói buộc có chút không thích ứng.

Lúc này, hắn nhìn thấy Triệu Ngọc ngay tại nhìn thấy mình, tranh thủ thời gian chỉ vào Triệu Ngọc, hướng nữ tử này giới thiệu nói: "Đúng rồi, quên giới thiệu cho ngươi, đây là đồng bạn của ta Triệu Ngọc, đương kim quốc gia chúng ta nổi danh nhất thám tử!"

"A, ngươi tốt, ngươi tốt!" Ai ngờ, cô gái tóc vàng vậy mà dùng tiếng Trung hướng Triệu Ngọc vấn an.

"Ừm..." Miêu Khôn nghĩ nghĩ, đối Triệu Ngọc giới thiệu nói, " vị này là... Ân... Chúng ta đều gọi nàng là Pháp nước đà thương sư tỷ! Hắn là Ba Lê cảnh sự tình sảnh chủ quản, lần trước Ba Lê tàu điện ngầm bạo

tạc án chính là nàng toàn quyền phụ trách!

“Nha... Nhìn ta cái này đầu óc...” Miêu Khôn đắc đi nhiều như vậy, lúc này mới nhớ tới mấu chốt nhất không có giới thiệu, vội vàng nói, “Juliet! Romeo cùng Juliet cái kia Juliet!”

“Nha... Hạnh ngộ hạnh ngộ!”

Triệu Ngọc vội vàng cùng người ta ôm quyền, lại không có nghĩ rằng, nữ lang tóc vàng lại nhiệt tình ôm lấy Triệu Ngọc, tại trên mặt hắn nặng nề mà hôn lấy một cái...

Oa!

Triệu Ngọc ở trong lòng nhắc tới, thơm quá a, tốt tráng a...

Ba Lê = Paris.....(_

Chương 1281: Phiên dịch khí tầm quan trọng

“Nha... Ta thực sự vô cùng hưng phấn, năm nay lại có người mới gia nhập!” Juliet lấy xuống rộng lượng kính râm, mặt mày hớn hở địa nói với Triệu Ngọc, “Grimm gia hỏa này thật đúng là có nhân mạch a, hoan nghênh ngươi, Trung Quốc thần thám! Ha ha ha...”

Bởi vì có phiên dịch khí mang theo, mặc dù Juliet nói đến đều là tiếng Anh, nhưng Triệu Ngọc còn có thể nghe được rõ ràng. Vừa nghe đến đối phương tại tán dương mình, gấp vội vàng gật đầu ra hiệu, trong miệng cảm ơn.

“Quá khen, quá khen...”

Ai ngờ, nghe xong Triệu Ngọc dùng tiếng Trung trả lời, Miêu Khôn bỗng nhiên cười, hắn dùng tiếng Pháp xông cái kia Juliet nói ra: “Thân ái, ta vị bằng hữu này tại ngôn ngữ phương diện có khiếm khuyết, chỉ hiểu một chút xíu tiếng Anh! Cho nên, chúng ta có lời gì, vẫn là dùng tiếng Pháp trò chuyện đi!”

Ta sát...

Triệu Ngọc trong lòng hơi hồi hộp một chút, thật không nghĩ tới, Miêu Khôn lão gia hỏa này đủ hỏng a, làm sao... Đây là sợ ta biết thứ gì sao?

Hừ!

Nghĩ hay lắm... Triệu Ngọc trong lòng hạ quyết tâm, trên mặt lại bất động thanh sắc, giả ra một bộ ngây thơ vô tri dáng vẻ.

“Hedi cái kia... Hedi cái kia... % $ $#...” Lúc này, vị kia phụ trách nhận điện thoại người da đen, còn nói ra cùng vừa rồi đồng dạng.

Nha...

Bởi vì có phiên dịch khí, Triệu Ngọc một cái nghe rõ, nguyên lai người ta vị này người da đen đang nhắc nhở Miêu Khôn, nói đằng sau còn có người đấy! Chờ một chút, chờ một chút...

Căn bản không phải mẹ nó cái gì vấn an.

Ta mẹ nó... Chỉ một thoáng, Triệu Ngọc đối cha vợ hảo cảm rớt xuống ngàn trượng, chỉ nghĩ dựng thẳng ngón giữa.

“Hedi cái kia, Hedi cái kia...” Miêu Khôn lại còn tưởng rằng người ta là đang cùng hắn vấn an, vội vàng đáp lễ, thấy người da đen kia nam tử biểu lộ xấu hổ.

Lúc này, khi nhìn đến cái kia cái ống điếu tiêu chí về sau, Juliet cũng đem nàng tấm thẻ móc ra, để nên người da đen nam tử nhìn thoáng qua.

“Juliet a, “ Miêu Khôn dùng lưu loát tiếng Pháp nói nói, “ lần trước Paris sự kiện kia, bởi vì nhiệm vụ khẩn cấp mang theo, cho nên không có ăn vào ngươi bữa tối, đi không từ giã, thật sự là thật có lỗi a!”

“Minh bạch, minh bạch!” Juliet khẽ cười nói, “Chí ít ở trước đó, chúng ta đã tiêu hồn một buổi tối, đã rất happy!”

Lộc cộc...

Nghe xong lời này, Triệu Ngọc không chịu được nuốt ngụm nước bọt,

thật không nghĩ tới, Miêu Khôn vậy mà như thế phong lưu. Hừ! Cái này ra vẻ đạo mạo gia hỏa, ở trên máy bay, còn nói mình cái gì phong khinh vân đạm, ngồi trong lòng mà vẫn không loạn, thuần mẹ nó nói nhảm!

Bất quá... Triệu Ngọc trên dưới quan sát một chút nữ nhân này, mặc dù nữ nhân 40 tuổi khoảng chừng, mà lại dáng người cường tráng, nhưng được bảo dưỡng vẫn là thật không tệ.

Người ăn mặc rất xinh đẹp, xét thấy nàng cái kia 1m85 cái đầu, dáng người cũng coi là thích hợp.

Ai u... Cha vợ khẩu vị, vẫn rất độc đáo đến nha...

“Nha...” Miêu Khôn nhìn thấy Triệu Ngọc ngẩn người, vội vàng nghiêm trang dùng tiếng Trung cùng hắn giải thích, “Triệu Ngọc a, Juliet tiểu thư là bạn tốt của ta, nàng nói có cơ hội, nàng sẽ mời chúng ta đi nhà nàng làm khách, tài nấu nướng của nàng phi thường bổng đâu!”

“Nha... A nha... Tạ ơn... Tạ ơn...” Triệu Ngọc mặc dù im lặng, nhưng vẫn là trong miệng cảm ơn.

“Thế nào, thân yêu, chúng ta thật vất vả gặp mặt, tại salon kết thúc về sau, ngươi còn không hảo hảo bồi bồi ta sao?” Juliet tiếp tục dùng tiếng Pháp hưng phấn mà nói, “Ta biết Fiji có cái đặc biệt có tình cảm địa phương, nơi đó có một loại biển sâu cá phi thường mỹ vị, hơn nữa còn có tráng * dương công hiệu đâu!”

Lộc cộc... Triệu Ngọc lại nuốt nước bọt...

“Tốt!” Miêu Khôn sảng khoái đáp ứng, “Bất quá, đến lúc đó, ta phải nhìn xem ta nhật trình an bài! Chỉ mong tại Grimm nhà sẽ không ngốc quá lâu mới tốt, ha ha!

“Ừm... Khục khục...” Miêu Khôn ho khan vài tiếng, ngược lại tướng

mạo Triệu Ngọc, sử dụng tiếng Trung, “Juliet tiểu thư nói, nàng phi thường hi vọng có cơ hội, có thể mời ngươi vị này Trung Quốc thần thám đến Paris cảnh sự tình sảnh tham quan viếng thăm, hy vọng có thể trao đổi lẫn nhau một cái văn hóa...”

“Ta đi bà ngươi cái chân!” Triệu Ngọc ở trong lòng mắng, “ còn Trung Tây văn hóa giao lưu, ta xem là thân thể giao lưu đi!”

“Đúng rồi, “ Miêu Khôn tiếp tục cùng Triệu Ngọc nói linh tinh, “Ta vừa cùng Juliet tán dương, nói ngươi sẽ Trung Quốc võ thuật, là cái công phu cao thủ. Ngươi không biết, Juliet cũng là một cái tinh thông đài quyền đạo cùng nhu đạo người trong nghề, nếu như lại kỳ tích ở trên đảo có cơ hội, các ngươi có thể tỷ thí với nhau một cái nha...”

“Khục! Chụp ni kỳ oa (Konichiwa), Nice to meet you!”

Miêu Khôn nói linh tinh ở giữa, chỉ nghe bên cạnh lại truyền tới một âm vang hữu lực thanh âm. Đám người quay đầu nhìn lại, nhưng gặp đứng nơi đó một cái làm a tiểu lão đầu!

Mặc dù bề ngoài đều là người da vàng, nhưng dựa vào nét mặt của hắn khí chất, còn có vừa rồi câu kia chụp ni kỳ oa đến xem, Triệu Ngọc kết luận, người này khẳng định là cái Nhật Bản nhân!

“Nha... Nguyên lai là Cốc Triệu Nhất Lang các hạ, hạnh ngộ hạnh ngộ!” Miêu Khôn thật đúng là tám mặt Linh Lung, thế mà cũng nhận biết cái này Nhật Bản nhân, lúc này tiến lên cùng nó nắm lấy tay, trong miệng nói nói, “ lần trước từ biệt, mười năm không gặp! Ngài vẫn là như cũ a, gần đây... Ân...”

Nói đến đây, Miêu Khôn lúc này mới ý thức được chính mình nói chính là Hán ngữ, vội vàng đổi giọng nói đến Nhật ngữ: “Gần đây thân thể được chứ?”

“Ha ha ha... Còn tốt, còn tốt!” Nhật Bản nhân mỉm cười gật đầu, đưa mắt nhìn sang vị kia nữ lang tóc vàng Juliet, muốn lên tiếng kêu gọi.

Nhưng mà, vị kia đà thương sư tỷ lại cũng không bán trướng, trực tiếp cõng qua thân thể, giả giả không biết hắn.

“Nha... Nha...” Nhật Bản nhân tự chuốc nhục nhã, lúng túng ồ một tiếng.

“Triệu Ngọc a, “ Miêu Khôn lại là tươi cười rạng rỡ địa cho Triệu Ngọc làm giới thiệu, “Vị này là Nhật Bản trứ danh tiểu thuyết trinh thám tác gia Cốc Triệu Nhất Lang tiên sinh! Sách của hắn, có thể nói biến thái đến cực điểm, nhìn hắn tiểu thuyết người, đều phải chuẩn bị kỹ càng nôn mửa dùng ống nhổ mới được...”

Nha... Lại là cái viết tiểu thuyết...

“Cái này. . . Đây không phải...” Ai ngờ, Cốc Triệu Nhất Lang vậy mà lại nói tiếng Trung Quốc, khi nhìn đến Triệu Ngọc về sau, bỗng nhiên hưng phấn mà nói nói, “ đây không phải cái kia tại Trung Quốc rất nổi danh cảnh sát trưởng —— Triệu... Triệu...”

“Triệu Ngọc!” Miêu Khôn giới thiệu nói, “ ngươi ánh mắt thật tốt, cái này đều nhận ra?”

“Ta...” Cốc Triệu Nhất Lang dùng Nhật ngữ nói nói, “ ta bình thường thường xuyên chú ý thế giới các quốc gia phát sinh thú vị bản án, cho nên giải được một chút!

“Ta còn tưởng rằng, lần này Grimm mời, đều là lão bằng hữu đâu! Không nghĩ tới, lại tiến người mới tới...” Nói, hắn lại dùng sinh sơ Hán ngữ nói với Triệu Ngọc, “Thật sự là hạnh ngộ hạnh ngộ! Nếu có thời gian, hi vọng chúng ta có thể hảo hảo trao đổi một chút, ta ngay tại 'Sớm nương' một cái cỡ lớn suy luận cố sự đâu!”

“Không phải 'Sớm nương', là ấp ủ!” Miêu Khôn quả nhiên là ngôn ngữ chuyên gia, lúc này dùng Nhật ngữ cùng vị này Nhật Bản tác gia uốn nắn một cái.

Mà vừa lúc này, cái kia giơ thẻ bài người da đen bỗng nhiên đi vào trước mặt, yêu cầu xem xét Cốc Triệu Nhất Lang tấm thẻ.

Khi nhìn đến Cốc Triệu Nhất Lang thuận lợi móc ra tấm thẻ về sau, hắn lúc này mới hài lòng gật đầu, hướng mọi người nói một đại thông ấn địa ngữ.

Triệu Ngọc nghe được rõ ràng, hắn ý tứ là, hắn muốn tiếp người đã đủ, hiện tại liền có thể cùng hắn lên xe!

Miêu Khôn bọn người mặc dù nghe không hiểu, nhưng nhìn người nọ thủ thế, cũng đại khái sáng tỏ ý tứ, liền cùng một chỗ đi theo hắn đi ra sân bay...

Chương 1282: Lại trúng sáo lộ

“Cái gọi là Kỳ Tích đảo, là chúng ta bên này cách gọi. . .” Tại một cỗ chính trước khi đến bờ biển trên tòa bảy người ô tô, Miêu Khôn ngay tại vì Triệu Ngọc giảng giải Kỳ Tích đảo lai lịch, “Tên tiếng Anh của nó chữ gọi Mạch Nhĩ Khảo (Miracle), nhưng trên thực tế, phiên dịch tới, liền là kỳ tích ý tứ!

“Mấy trăm năm trước, Fiji cũng không phải là một cái chỉnh thể, có rất nhiều dân bản xứ chiếm đảo vì nước, Kỳ Tích đảo bên trên cũng là có như thế một cái tiểu quốc gia!

“Về sau, là Hà Lan người đến nơi trước tiên nơi này, phá vỡ yên lặng của nơi này cùng yên lặng. Cho nên, bây giờ thấy được, Kỳ Tích đảo bên trên nguyên thủy nhất kiến trúc, đều là khi đó Hà Lan người tu kiến.

“Lại đến bên trên thế kỷ trước cuối cùng, cũng chính là quốc gia chúng ta bộc phát chiến tranh nha phiến thời điểm, người Anh từ Hà Lan trong tay người cướp đi Fiji quyền khống chế, Fiji cái này mới chính thức biến thành Anh Quốc thuộc địa.

“Từ đó về sau, Grimm tổ bắt đầu trước tiến vào chiếm giữ Fiji, tại Kỳ Tích đảo bên trên an gia, đồng thời đời đời tương truyền tới! Cái kia đảo diện tích, thế nhưng là không nhỏ, đông ấm hè mát, bốn mùa như mùa xuân, nếu là tên kia cố ý bán ra lời nói, ta cảm thấy, ta có lẽ có thể suy nghĩ một chút. . .”

“Như vậy. . . Hòn đảo này có bao xa đâu?”

“Khoảng cách Suva bên này, có cái nhỏ 200 cây số dáng vẻ đi!” Miêu Khôn trả lời.

“Không gần như a!” Triệu Ngọc suy nghĩ, “Nếu là hải đảo, chờ một lúc khẳng định phải đi ngồi thuyền thôi?”

“Không sai!” Miêu Khôn gật đầu, “Lần trước đến, thế nhưng là làm thời gian thật dài thuyền! Grimm cái này hỗn đản, vậy mà trang điểm thành trên thuyền thủy thủ, muốn vụng trộm trò đùa quái đản chúng ta, may mắn bị một cái nhân vật ngưu bức cho xem thấu!”

“Nhân vật ngưu bức? Ai vậy?” Triệu Ngọc vội hỏi.

“Ha ha. . .” Miêu Khôn cười không nói.

“Không lại. . . Là ngươi đi! ?” Triệu Ngọc cảm giác bên tai truyền đến quạ đen tiếng kêu, “Ngươi da mặt đủ dày! Nhanh gặp phải ta đều. . .”

“Tóm lại, Grimm người này luôn luôn không theo sáo lộ ra bài!” Miêu Khôn hồi ức nói, “ mà lại trên nhiều khía cạnh, đều lộ ra đặc lập độc hành, phi thường khác loại.

“Tỉ như nói, Kỳ Tích đảo bên trên điện lực liền rất kỳ hoa, lại là áp dụng triều tịch máy phát điện.

“Lúc trước, triều tịch máy phát điện kỹ thuật không phải đặc biệt hoàn thiện , bình thường đều là ứng dụng tại đặc biệt lớn hạng mục bên trên, giá cả khá đắt đỏ, viễn siêu năng lượng mặt trời cùng sức gió phát điện.

“Nhưng Grimm lại nói, lắp đặt sức gió máy phát điện cùng năng lượng mặt trời sẽ làm cho cả đảo nhỏ mất đi cổ hương cổ sắc hương vị, trở nên dở dở ương ương, cho nên hắn thà rằng hoa món tiền khổng lồ, lắp đặt triều tịch máy phát điện!

“Ta nhìn, gia hỏa này cũng có mao bệnh, có lắp đặt triều tịch máy phát điện tiền, thậm chí từ khác ở trên đảo tiếp đầu cáp điện đi qua đều giàu có đâu!”

“Nha. . . Có cá tính, ta thích!” Triệu Ngọc nhả rãnh xong, nhìn quanh bốn phía một cái, hỏi nói, “ ân. . . Chẳng lẽ lần này yến hội, liền chúng ta bốn người này sao? Có phải hay không thiếu một chút đây?”

“Không phải chỉ a?” Miêu Khôn đoán nói, “ yến hội chân chính bắt đầu là buổi tối hôm nay, ta nghĩ, hắn là có xách tới trước, hoặc là còn có sau đó đến nơi a?”

Hai người đang khi nói chuyện, xe bỗng nhiên ngừng.

Hướng nhìn ra ngoài, nhưng gặp ô tô cũng không có lái hướng bến tàu, mà là đi tới một mảnh rộng lớn trong sân rộng.

Người điều khiển liền là vị kia phụ trách nhận điện thoại người da đen, dừng xe xong tử về sau, hắn tranh thủ thời gian xuống tới cho đám người mở cửa, đồng thời dùng Ấn địa ngữ lầm bầm một đại thông.

Triệu Ngọc trước kia nghe rõ, nguyên lai người ta là để bọn họ ở chỗ này chờ máy bay, hắn còn muốn trở về tiếp người.

Nhưng mà, Miêu Khôn bọn người không có một cái nào có thể nghe rõ.

Juliet thấy một lần người da đen muốn đi, vội vàng quơ cánh tay khoa tay, trong miệng oán giận nói: “Làm cái quỷ gì? Đến người tiếp đãi, đều không tìm cái sẽ nói tiếng Anh sao?”

“Không sao, không quan hệ. . .” Triệu Ngọc lập tức bốc lên đi lên ý nghĩ xấu, xông Miêu Khôn nói nói, “ cha vợ a, ngươi không phải hiểu ấn địa ngữ sao? Hắn nói cái gì đó?”

“Ừm. . . Hắn nói. . . Hắn nói. . .” Miêu Khôn con mắt xoay nhanh, nói quanh co nói nói, “ hắn ý tứ, hắn là để chúng ta ở chỗ này chờ một cái, hắn đi cho chúng ta mua bữa sáng!”

“Bữa sáng? Chúng ta không phải ở trên máy bay nếm qua sao?” Triệu Ngọc xụ mặt, trong lòng chỉ nghĩ cười.

Kết quả, đang khi nói chuyện, theo trên đỉnh đầu một trận ong ong tiếng vang, nhưng gặp một khung máy bay trực thăng thình lình xuất hiện, ổn ổn đương đương đứng tại trên quảng trường.

“Nha. . . Nguyên lai 'Dát cổ' cái từ này không phải bữa sáng, là máy bay a! Ha ha ha. . .” Miêu Khôn nhún vai, bản thân đánh trống lảng địa nói, “Ta nói, Grimm luôn luôn không theo sáo lộ ra bài a? Vậy mà để chúng ta bay quá khứ. . .”

Nhìn thấy máy bay đến, vị kia người da đen nhân viên tiếp tân trước hướng đám người ra hiệu một cái, lúc này mới đem xe lái đi.

Triệu Ngọc bọn người thu thập một chút hành lý, rất mau tới đến máy bay trực thăng trước mặt.

Cùng lúc đó, trên máy bay xuống một người mặc âu phục màu đen ngoại quốc nam tử, nam tử kia dưới cổ mặt thế mà đánh lấy nơ, nhìn qua giống như nhà hàng phục vụ viên giống như.

“Các vị, mời đem các ngươi thư mời lấy ra, chúng ta cần xác nhận một chút!” Người này dùng một cái chính gốc Luân Đôn khang nói ra.

Nhìn thấy này hình, bốn người đành phải đem tấm kia ấn có Holmes cái tẩu tấm thẻ móc ra.

“Cảm tạ phối hợp. . .” Anh Quốc thân sĩ có lễ phép địa nói một câu, sau đó liền lấy ra một cái POSS cơ bộ dáng đồ vật, bắt đầu dần dần nghiệm

chứng thân phận.

Rất nhanh, Miêu Khôn, Juliet cùng Cốc Triệu Nhất Lang thư mời toàn bộ thông qua được nghiệm chứng, thế nhưng là, duy chỉ đến Triệu Ngọc cái này một trương thời điểm, xuất hiện ngoài ý muốn.

“Ừm?” Anh Quốc thân sĩ ngoài ý muốn nói, “ ngài. . . Cũng không phải là Lý Bản Thành a?”

“Cái gì đồ chơi?” Triệu Ngọc sững sờ, vội vàng nhìn về phía Miêu Khôn.

“Dĩ nhiên không phải, Lý Bản Thành đã tiến vào quốc gia chúng ta ngục giam, tới không được!” Miêu Khôn dùng tiếng Anh thái độ kiên quyết nói nói, “ hắn vé mời rơi xuống trong tay của ta. Cho nên, ta đổi một người, thay thế Lý Bản Thành!

“Ầy. . .” Hắn một chỉ Triệu Ngọc, “Vị này là quốc gia chúng ta số một số hai đại thám tử Triệu Ngọc, các ngươi có thể trên mạng điều tra thêm, hắn hoàn toàn có tư cách thay thế lão Lý!”

(*): Lý Hiện Thành hay Lý Bản Thành gì đó là theo bản tiếng Trung nhé. Để xem mấy chương sau nó lại tên gì...

“Ừm. . . Cái này sao. . .” Anh Quốc thân sĩ do dự.

“Cái kia tốt. . .” Miêu Khôn không kiên nhẫn nói nói, “ đem Grimm điện thoại cho ta, ta nói với hắn! Nếu như hắn cho rằng Triệu Ngọc không đủ tư cách, vậy ta cũng không tham gia!”

“Chờ một lát, chờ một lát. . .” Anh Quốc thân sĩ luống cuống, tranh thủ thời gian quay đầu lại, đi cùng lão bản của hắn liên hệ đi.

“Uy!” Triệu Ngọc đem Miêu Khôn kéo qua một bên, trừng mắt hạt châu

hỏi nói, “ tình huống như thế nào a? Lý Hiện Thành là cái gì quỷ? Ngươi không phải nói người ta để ngươi nhiều mang một người sao? Chuyện gì xảy ra?”

“Ai?” Ai ngờ, Triệu Ngọc trừng mắt, Miêu Khôn cũng gấp, “Tốt tên tiểu tử thối nhà ngươi! Ngươi rõ ràng nghe hiểu được tiếng Anh, lại lừa gạt ta, lừa gạt ngươi cha vợ đúng không?”

“Trước tiên ta hỏi ngươi!” Triệu Ngọc nắm chặt nắm đấm, “Ngươi còn nói không phải lừa ta? Cái gì Lý Hiện Thành a?”

“Ai hố ngươi!” Miêu Khôn giận nói, “ Lý Bản Thành là Hàn Quốc gián điệp, hắn qua hải quan bị bắt, thư mời liền rơi xuống trong tay ta! Ta cái thứ nhất liền nghĩ mang ngươi qua đây mở mắt một chút đâu! Còn hố ngươi. . .”

“Ừm. . . Ngươi. . .” Triệu Ngọc im lặng, sau đó oán trách, “Vậy ngươi làm gì không nói sớm?”

“Ai u. . .” Miêu Khôn tức hổn hển địa trách móc nói, “ lần trước đến, không ai có thể kiểm tra thư mời đâu!”

“Hello a, Female Miêu! Ta không có hoa mắt đi, thật là ngươi sao?”

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc cùng Miêu Khôn tranh chấp thời điểm, từ phía sau bọn họ bỗng nhiên truyền đến một cái như tiếng sấm la lên.

Đám người nhìn lại, nhưng gặp nơi đó bước nhanh đi tới một cái dáng người khôi ngô cường tráng Đại Hán, người kia là điển hình Đông Âu nhân chủng, có tráng kiện cánh tay, cùng sói ánh mắt!

Chợt nhìn đến cái này Đông Âu Đại Hán, Miêu Khôn không khỏi sắc mặt đại biến, bản năng rung động run một cái, nhỏ giọng nhắc tới nói: “Hỏng, gia hỏa này. . . Còn chưa có chết a! ?”

Chương 1283: Cha vợ không dễ chọc

Ta két...

Nhìn thấy tình cảnh này, Triệu Ngọc có chút không kịp nhìn, phảng phất chính mình đột nhiên liền xuyên qua đến một cái thế giới khác giống như.

Nhưng gặp cái kia cường tráng Đại Hán thân mặc một thân vải ka-ki sắc quần áo thoải mái, trên đầu chải lấy một cái bím tóc đuôi ngựa, trên thân bại lộ bên ngoài địa phương, cơ hồ tất cả đều là các loại hình xăm.

Người này nổi giận đùng đùng thẳng đến Miêu Khôn mà đến, từ cái kia sói đói ánh mắt liền không khó coi ra, hắn cùng cha vợ Miêu Khôn, khẳng định có quan hệ gì!

“Không thể nào...” Lúc này, Triệu Ngọc còn nghe được bên cạnh Juliet dùng tiếng Pháp nhỏ giọng lầm bầm, “Đây không phải Jacob sao? Hắn làm sao cũng tới...”

“Ừm ân...” Một bên Nhật Bản Tiểu Thuyết gia cũng nhận biết tên tráng hán này, đồng thời dự cảm ở đây có thể muốn có đánh nhau, liền biết trước địa lui về phía sau một bước, nương đến máy bay một bên.

“Female Miêu!” Cái kia cường tráng Đại Hán bước nhanh đi đến Miêu Khôn trước mặt, không nói lời gì, một thanh liền tóm lấy Miêu Khôn cổ, gầm thét nói, “ ngươi lá gan nhưng thật là lớn! Ta làm sao đều coi là, ngươi không dám tới đâu!”

Cường tráng Đại Hán nói cũng đúng tiếng Anh, mà lại giọng điệu nói chuyện có nghiêm trọng khẩu âm, nghe không ra là quốc gia nào.

“Uy... Không muốn vừa thấy mặt cứ như vậy thô lỗ có được hay không!” Lúc này, Juliet tiến lên khuyên giải, “Các ngươi đều hiểu quy củ, đây là Grimm yến hội, các ngươi có cái gì ân oán, yến hội sau này hãy nói cũng không muộn!”

Giờ này khắc này, Miêu Khôn hai chân đã rời đất, mặt nghẹn đến tựa như đít khỉ.

Lúc đầu, Triệu Ngọc thấy có người dám đối với mình cha vợ động thủ, vậy khẳng định là muốn lên đi chơi bạc mạng. Nhưng mà, bởi vì hắn mới vừa rồi bị Miêu Khôn nho nhỏ lừa gạt một thanh, giờ phút này trong lòng còn kìm nén bực bội đâu!

Thế là, hắn giao nhau lên hai tay, bắt đầu có chút hăng hái nhìn lên trò hay.

Triệu Ngọc không nghĩ tới, hắn cha vợ quả nhiên là tên hán tử, bị người như thế bóp cổ, hắn sửng sốt thái sơn áp đỉnh, vị nhưng bất động nói: “Nha... Ta tưởng là ai chứ! Nguyên lai... Nguyên lai là tiểu Bái a!”

“XXX(ngoại quốc chữ thô tục), ta nhìn, ngươi thật sự là chán sống rồi!” Cường tráng Đại Hán rống giận, khí tràng phá lệ cường đại, “Ta hiện tại liền... Liền...”

“Jacob, ngươi chớ làm loạn!” Juliet chỉ vào cường tráng Đại Hán uống nói, “ đây cũng không phải là địa bàn của ngươi! Nếu như ngươi giết Miêu, ngươi cũng xong rồi!”

“Ừm... Ân...” Cường tráng Đại Hán tức giận đến nghiến răng nghiến lợi, nhưng hắn cũng biết, nơi đây cũng không phải là báo thù nơi tốt. Cuối cùng, hắn vẫn là buồn bực buông lỏng tay, đem Miêu Khôn hướng (về)

sau đẩy một cái.

Miêu Khôn đánh cái lảo đảo, nhưng vẫn là đứng vững vàng.

“Khụ khụ khục... Khục khục...” Bởi vì mới vừa rồi bị người kẹp lại cổ họng, Miêu Khôn tốt dừng lại ho khan, rồi mới lên tiếng, “Tiểu Bái a, ta cũng không phải cố ý! Lần trước tại Đông Âu, ta thật cho là ngươi đã chết! Tạc đạn DuangDuang bạo tạc, thật không biết, ngươi là làm sao sống được?”

“Nha...” Tên là Jacob cường tráng Đại Hán lạnh lùng nói, “Ngươi còn nhớ sự kiện kia đâu! Vậy ngươi nhất định nhớ kỹ, ta là bởi vì cái gì muốn chịu tạc đạn a? Hừ! Nếu như không phải là bị ngươi bày một đạo, ta về phần sẽ thảm như vậy sao?”

“Ha ha...” Miêu Khôn mất tự nhiên tươi cười.

“Ta không có bị nổ chết, chính là vì về tới tìm ngươi tính sổ!” Jacob đem nồi đất lớn nắm đấm một nắm, hung hăng nói nói, “ nếu như ngươi sợ, hiện tại liền cụp đuôi chạy trốn đi, để cho ta hảo hảo chế giễu chế giễu ngươi!”

“Hừ!” Miêu Khôn cả sửa lại một chút quần áo, thờ ơ về nói, “ ta có thể chỉnh ngươi một lần, liền có thể cả ngươi hai lần! Đến lúc đó, ai tìm ai tính sổ sách, còn nói không chừng đâu!”

“Ừm...” Lúc này, vừa rồi từ trên máy bay xuống phi công bỗng nhiên quay lại đến, đối Miêu Khôn cùng Triệu Ngọc nói nói, “ ta vừa mới xin chỉ thị lão bản, ngài vé mời hữu hiệu, hoan nghênh hoan nghênh...”

“Ừm... Cái này còn tạm được!” Miêu Khôn xông Triệu Ngọc ra hiệu một cái, dùng tiếng Trung nói nói, “ ta nói không có vấn đề a? Đi, lên xe, a không, lên phi cơ!”

Nói xong, hắn không coi ai ra gì thò tay nắm ở Juliet bả vai, sau đó hướng phi cơ đi đến.

Giờ này khắc này, tinh minh Nhật Bản nhân sớm ở phi cơ phía dưới chờ đợi, thấy một lần có thể đăng ký, cái thứ nhất đi vào.

Lúc đầu, tráng hán Jacob khoảng cách máy bay càng gần một chút, hắn là trước lên phi cơ.

Nhưng mà, bởi vì hắn còn không có nghiệm chứng vé mời, cho nên bị vị kia mặc âu phục nhân viên quản lý cho cản lại.

Thừa dịp hắn nghiệm chứng thân phận thời điểm, Miêu Khôn đầu tiên là vô cùng có phong độ thân sĩ đem Juliet đưa lên phi cơ, sau đó lại lách mình né tránh một cái, để Triệu Ngọc cũng trước với mình lên máy bay.

Thế nhưng là, liền trên Triệu Ngọc máy bay về sau, Miêu Khôn chợt dùng tiếng Trung oán trách lên Triệu Ngọc đến: “Tiểu tử, vừa rồi náo nhiệt xem không ít a, ta đều nhanh cũng bị người bóp chết, ngươi làm sao đứng đấy bất động đâu?”

“Nói nhảm!” Triệu Ngọc phản bác, “Ta ít nhất phải thấy rõ ràng là chuyện gì xảy ra a? Ta còn tưởng rằng là lão bằng hữu chào hỏi đâu! Ta lại nghe không hiểu ngoại quốc lời nói...”

“Còn nói nghe không hiểu? Trang bức lắp đặt nghiện có phải không?” Không nghĩ tới, Miêu Khôn đột nhiên đối Triệu Ngọc cấp nhãn, “Có ngươi dạng này làm cô gia sao? Ta mang ngươi đến, là để ngươi cười nhạo ta, hả?”

“Uy, ngươi không sao chứ?” Triệu Ngọc cảm giác có chút không hiểu thấu, tranh thủ thời gian phản bác, “Ai nhìn ngươi chê cười? Ngươi tại sao không nói, là ngươi đem ta dán lấy được đâu? Cái quái gì gọi Lý Hiện Thành, còn mẹ nó người Hàn, ngươi dùng một trương người Hàn

thẻ, đến để cho ta tham gia người Anh yến hội, ngươi làm gì không nói với ta rõ ràng?”

“Hắc? Phản thiên đúng không? Ngươi hoành cái gì a? Nói chuyện với người nào đâu, không lớn không nhỏ!” Nói, Miêu Khôn vậy mà đối Triệu Ngọc động thủ, hung hăng đập hắn mấy lần, “Ngươi nếu là cái này đức hạnh, vậy ngươi liền dứt khoát đừng đi với ta, xuống dưới!”

“Ta... Ta dựa vào cái gì xuống dưới?” Triệu Ngọc mộng, “Ta tiền cũng không mang, điện thoại cũng không có cách nào đánh, ngươi để cho ta xuống dưới uống tây Bắc Phong a!”

“Xuống dưới! Ta để ngươi xuống dưới ngươi liền đi xuống cho ta!” Miêu Khôn đưa tay kéo túm Triệu Ngọc, Triệu Ngọc phản kháng, cái này hai người vậy mà ở trên máy bay động thủ.

Mà đúng lúc này, dưới phi cơ mặt Jacob đã nghiệm chứng xong thư mời, vị kia nhân viên quản lý tại thỏa mãn gật đầu về sau, đã về tới máy bay ghế lái phụ vị.

Kể từ đó, chỉ chờ tới lúc Jacob lên phi cơ, máy bay liền có thể bay lên.

Nhưng mà, mặc cho không ai từng nghĩ tới, Triệu Ngọc cùng Miêu Khôn vậy mà xảy ra tranh chấp, mà lại bởi vì hắn hai một mực tại giảng tiếng Trung, ai cũng không làm rõ ràng được là vì cái gì?

Juliet có lòng muốn khuyên mấy câu, nhưng lại chen miệng vào không lọt.

Rất nhanh, cái kia Jacob hảo hảo thu về thư mời, cũng tới lên phi cơ.

Ai ngờ, ngay tại hắn vừa mới đạp vào một chân thời điểm, Miêu Khôn cố ý dắt lấy Triệu Ngọc cánh tay hướng (về) sau khẽ đảo, vừa vặn đâm vào Jacob trên thân.

Miêu Khôn cũng là xấu chảy mỡ, thân thể va chạm, hắn lập tức vụng trộm chân trái trừng một cái, đúng là một cước đem Jacob đạp xuống dưới! !

Đừng nói Jacob bản nhân, toàn máy bay người đều không nghĩ tới, lập tức phát ra một tràng thốt lên.

A...

Jacob ngã rầm trên mặt đất, còn thuận thế lộn một vòng...

Cái này. . .

Như thời điểm này, Triệu Ngọc cũng hoàn toàn ngây ngẩn cả người.

Một giây sau, hắn liền ngơ ngác nhìn thấy, Miêu Khôn bịch một tiếng quan lên máy bay cửa khoang, sau đó như không có việc gì thổi một tiếng huýt sáo, đối phi công phong khinh vân đạm nói:

“Được rồi, Jacob tiên sinh rất rõ ràng không muốn tham gia lần này yến hội, chúng ta có thể —— cất cánh a! ! !”

Kịp con tác

Chương 1284: Đều là kỳ hoa

Ta sát, thế mà còn có loại này thao tác?

Trong chốc lát, Triệu Ngọc lộn xộn đến không muốn không muốn, hoàn toàn không nghĩ tới, mình cha vợ như thế bá khí, âm hiểm đến cực điểm.

“Ừm... Miêu tiên sinh, “ lúc này, nhân viên quản lý dọa sợ, vội vàng nói, “Ngài làm như vậy, không tốt a? Jacob cũng là lão bản khách quý, chúng ta sao có thể...”

Nhưng mà, Miêu Khôn tia không chút nào để ý nhân viên quản lý thuyết phục, ngược lại xông Triệu Ngọc chỉ trỏ, dùng tiếng Anh nói ra: “Nhìn ngươi làm chuyện tốt, ngươi đẩy ta làm gì?”

“Ta...” Triệu Ngọc tựa như đốt thành tro, đã im lặng.

Từ xưa tới nay, hắn cho là mình liền đủ vô sỉ, nhưng hôm nay cùng cha vợ so sánh, lập tức so ra kém cỏi.

“Uy a, làm sao còn không lái xe? Ách không, còn không cất cánh đâu?” Miêu Khôn thúc giục nói.

“Miêu tiên sinh, ngài dạng này thật không được...” Nhân viên quản lý đã phát điên.

Lúc này, to lớn Jacob đã từ dưới đất bò dậy, vốn là phẫn nộ hắn, càng là tức giận đến nổi trận lôi đình, một mặt lớn tiếng gầm rú, một mặt chợt vỗ máy bay.

“Uy, “ Miêu Khôn ánh mắt tà dị, biểu lộ lạnh nhạt đối nhân viên quản lý nói nói, “ ngươi cũng thấy đấy, nếu như bây giờ để bên ngoài cái kia ca môn tiến đến, nơi này rất có thể sẽ trở thành giết người hiện trường, ngươi lão bản yến hội cũng liền đừng cử hành đi!”

“Cái này. . .” Nhân viên quản lý sắc mặt lại biến.

“Cho nên, tranh thủ thời gian cất cánh đi!” Miêu Khôn lạnh lùng nói, “Chúng ta cái này máy bay vốn là không rộng lắm, vẫn là để hắn ngồi chuyến tiếp theo đi!”

Nói xong, Miêu Khôn ngược lại đối Triệu Ngọc trêu ghẹo: “Tiểu tử, lần này cũng đừng nháo đằng, lại đem ta chen xuống phi cơ nhưng sẽ không tốt, ha ha...”

Nhìn thấy tình cảnh này, Cốc Triệu Nhất Lang cùng Juliet cũng đều lúng túng khó xử ngươi giới chi, Juliet lắc đầu cười ngượng ngùng, dùng tiếng Pháp nói ra: “Ngươi vẫn là như vậy tinh nghịch a, Miêu...”

“Ai!” Nhân viên quản lý ai thán một tiếng, rơi vào đường cùng, đành phải hướng phi công ra hiệu cất cánh...

Vừa nhìn thấy cánh quạt xoay tròn, kia tráng hán Jacob tranh thủ thời gian lui ra ngoài vòng tròn , chờ thối lui đến khu vực an toàn, lúc này mới lần nữa giận không kềm được giương nanh múa vuốt, chửi ầm lên.

Nhưng mà, thanh âm hắn lại lớn, cũng không che được cánh quạt to lớn oanh minh.

Máy bay trực thăng rất nhanh lên không cất cánh, quăng Jacob một mảnh huyên náo...

“Ừm...”

Triệu Ngọc dùng kinh dị ánh mắt nhìn thấy mình cha vợ, lần đầu cảm thấy Miêu Khôn uy lực, so hắn tưởng tượng phải to lớn.

“Ừm... Cha vợ a, “ Triệu Ngọc làm bộ nghe không hiểu tiếng Anh, dùng tiếng Trung cẩn thận địa hỏi nói, “ vừa rồi tên kia là cái quỷ gì? Ngươi có phải hay không cho hắn đội nón xanh? Làm gì vừa thấy mặt liền cùng tựa như muốn giết người...”

“A? Cái gì?” Ai ngờ, bởi vì máy bay kêu gào, Miêu Khôn há to mồm hỏi nói, “ ngươi nói cái gì a, nghe không rõ...”

“...” Triệu Ngọc nhíu mày, cứ việc máy bay thanh âm hoàn toàn chính xác rất lớn, nhưng Miêu Khôn hiển nhiên giả vờ ngây ngốc thành phần.

Ai!

Triệu Ngọc tự than thở một tiếng, trong lòng nói chuyện, cái này đều cái gì kỳ hoa người, kỳ hoa sự tình a!

Chuyến này Fiji hành trình, cảm giác như là đang nằm mơ, hắn vốn cho là, chỉ là theo chân Miêu Khôn đến cái nào đó trên đảo nhỏ, tham gia một trận từ mỗ phú hào đại lão yến hội mà thôi.

Mặc dù là thám tử chủ đề, nhưng ít ra sẽ không ra cái gì sai lầm a?

Nhưng mà, vừa rồi một màn kia tao ngộ, lại làm cho hắn càng ngày càng không chắc.

Pháp quốc đà thương sư tỷ, Nhật Bản biến thái suy luận tác gia, lại thêm cái kia hình xăm Đại Hán còn có cá tính Trương Dương cha vợ, những người này ngay tại phá vỡ Triệu Ngọc nhận biết xem. Để hắn ẩn ẩn ngửi được một chút không tốt hương vị.

Thế là, Triệu Ngọc nhịn không được nhìn về phía mình hệ thống giới diện.

Sớm tại trước khi lên đường, vì một bốc cát hung, hắn đã sớm mở một quẻ, nhưng mà, quẻ văn mười phần bình thường, chính là một cái bình thường "Ly Chấn" quẻ.

Ly đại biểu bằng hữu, Chấn đại biểu địa vị, hai loại quẻ văn đối với mình thám tử salon hành trình không thể bình thường hơn được.

Cũng chính bởi vì dạng này, Triệu Ngọc mới đến mức như thế ổn định.

Thế nhưng là, quẻ văn mặc dù bình ổn, nhưng hồi tưởng lại vừa rồi Miêu Khôn dị thường biểu hiện, hắn bỗng nhiên cảm giác, hết thảy đều đã thay đổi hương vị.

Bất quá, mặc dù Triệu Ngọc đã dự cảm đến sẽ chuyện gì phát sinh, nhưng nghĩ tới những này kỳ hoa nhân vật, hắn lại mơ hồ sinh ra một cỗ hưng phấn.

Thế là, vì phòng ngừa rắc rối có thể xuất hiện, hắn yên lặng mở ra hệ thống đạo cụ, lựa chọn cũng sử dụng một cái ẩn hình tham trắc khí.

Ngay tại cánh quạt tiếng oanh minh bên trong, máy bay trực thăng tăng thêm tốc độ, chỉ chốc lát sau liền bay đến mênh mông trên biển lớn.

Nơi này hải dương cảnh sắc cực đẹp, lục bên trong thấu lam, giống như bảo thạch.

Một lần tình cờ, Triệu Ngọc còn có thể nhìn thấy mấy cái cá heo trên mặt biển lao vùn vụt, bên cạnh truy đuổi theo.

Trên máy bay, bởi vì tạp âm quá lớn, mỗi người đều không nói chuyện, cũng tại riêng phần mình thưởng thức biển cả cảnh đẹp, phảng phất vừa

rồi Miêu Khôn đạp người sự tình căn bản chưa từng xảy ra giống như.

Cứ như vậy, máy bay một đường bay nhanh, bay thời gian thật dài, mới rốt cục bay đến một hòn đảo nhỏ bên trên.

Không đúng sao?

Triệu Ngọc suất phát hiện ra trước vấn đề, máy bay sắp hạ xuống hòn đảo này, đã hoang vu lại cực kì nhỏ, phía trên ngay cả tòa phòng ở đều không có, làm sao tổ chức yến hội đâu?

Triệu Ngọc buồn bực, những người khác cũng là không hiểu.

“Không có ý tứ a các vị, “ lúc này, vị kia nhân viên quản lý vội vàng giải thích, “Lão bản của chúng ta sợ bãi hạ cánh có hại Kỳ Tích đảo hình tượng, cho nên đem bãi hạ cánh xây ở nơi này.

“Chờ một lúc, chúng ta sẽ an bài ca nô đưa các vị lên đảo, còn xin thông cảm...”

Nghe được lời giải thích này, chúng người đưa mắt nhìn nhau, chỉ có Miêu Khôn dùng tiếng Trung trầm thấp địa mắng một câu: “Mm, cởi quần đánh rắm, Grimm lão gia hỏa này thật sự là bờ biển lợp nhà —— sóng đến nhà (lãng đáo gia*).”

* Chắc con tác chơi chữ lãng nghĩa là sóng với phóng túng...mk

浪 sóng; lãng

浪

[làng] Hán Việt: LÃNG

1. sóng; làn sóng; dải sóng; đợt sóng; lớp sóng

2. vật có hình gợn sóng

3. phóng túng; buông thả; không bị ràng buộc

4. rong chơi; dạo chơi; ngao du; đi dạo; tản bộ

Làm máy bay trực thăng thuận lợi hạ xuống, đám người máy bay hạ cánh về sau, Triệu Ngọc rốt cuộc tìm được cơ hội, lại hướng Miêu Khôn hỏi tới vừa rồi vị kia Jacob sự tình tới.

Lần này, Miêu Khôn không có cách nào giả vờ ngây ngốc, đành phải dùng tiếng Trung hồi đáp: “Jacob vì Đông Âu một nhà tổ chức ngầm làm việc, chuyên môn phụ trách đòi nợ đòi nợ, cùng điều tra một chút không thể lộ ra ngoài ánh sáng dưới mặt đất bản án.”

Ta dựa vào, Triệu Ngọc nhãn tình sáng lên, thật không nghĩ tới, ở chỗ này vậy mà gặp phải đồng hành.

Xuyên qua trước kia, Triệu Ngọc liền là làm loại công việc này, chỉ bất quá so với người ta cấp bậc kém quá nhiều.

“Nói đến, gia hỏa này cũng hoàn toàn chính xác tính cái nhân vật, “ Miêu Khôn xụ mặt, nghiêm túc nói nói, “ ngươi cũng biết, Hắc bang bản án khó giải quyết nhất, nhưng gia hỏa này lại có mình một bộ, làm việc bên trong danh khí rất lớn, nhân mạch quan hệ cũng là chơi đến phong sinh thủy khởi, rất được những cái kia đại lão thưởng thức.”

“Không thể nào...” Triệu Ngọc líu lưỡi, “Ngươi chơi hắn như vậy, không sợ hắn tìm ngươi tính sổ sách sao?”

“Khục!” Miêu Khôn bất đắc dĩ chậc lưỡi, “Dù sao không phải lần đầu

tiên, hắn quen thuộc liền tốt.”

“Tâm thật to lớn a...” Triệu Ngọc lau mồ hôi, “Hắn sớm muộn cũng sẽ bên trên Kỳ Tích đảo, đến lúc đó, ân...”

“Ha ha, yên tâm đi hiền tế, “ Miêu Khôn cười nhạt một tiếng, “Jacob lại trâu, cũng kiêng kị Grimm ba phần. Kỳ thật, có chí ít sáu mươi phần trăm sinh ý, đều là Grimm giới thiệu cho hắn.

“Cho nên, trở ngại Grimm mặt mũi, hắn cũng không dám đem ta làm gì.

“Lại nói...”Miêu Khôn nheo mắt lại cười xấu xa, “ không phải còn có ngươi sao, hiền tế? Mặc dù Jacob là lính đặc chủng xuất thân, luyện qua đặc công tất sát kỹ, mà lại đã từng một người đơn thương độc mã diệt qua mỗ buôn lậu súng ống đạn dược hang ổ, nhưng ta cho rằng... Hắn hắn là không phải là đối thủ của ngươi đi! ?”

“...” Triệu Ngọc mặt như than tro...

Chương 1285: Nhập gia tùy tục

Máy bay trực thăng đem Triệu Ngọc bọn người buông xuống về sau, liền tranh thủ thời gian bay trở về. Đoán chừng, hẳn là đi đón vị kia bị Miêu Khôn đá xuống phi cơ Jacob mà đi.

Lúc này, đám người đứng tại hoang đảo cao điểm bên trên, đã có thể nhìn thấy phía bên phải phía trước xuất hiện một tòa diện tích to lớn hải đảo.

Bởi vì khoảng cách rất gần, đã có thể nhìn thấy đảo bên trên có nhân công trồng cây cối, cùng một chút cổ hương cổ sắc công trình kiến trúc.

“Không sai!” Miêu Khôn nhìn ra Triệu Ngọc tâm tư, lúc này giới thiệu nói, “ nơi đó chính là Kỳ Tích đảo! Nó hình dạng như cái bất quy tắc hình trái tim, cho nên người bản xứ cũng gọi là Trái Tim đảo.

“Đừng nhìn, từ nơi này nhìn sang cũng không tính lớn, nhưng Kỳ Tích đảo chí ít cũng có 2 cây số vuông dáng vẻ! Cho nên, như thế lớn một cái đảo, coi như Grimm thật sự có ý bán ra, ta cũng phải cân nhắc một chút mới được!”

“Ồ?” Triệu Ngọc lông mày nhướn lên, “Nói như vậy, ngươi khẳng định đối mua hải đảo rất lành nghề rồi? Vậy có thể hay không tiết lộ một chút, ngươi còn mua qua bao nhiêu hải đảo a?”

“Đi đi đi...” Miêu Khôn nhíu mày, “Chỉ riêng nhớ thương tiền của ta, ta nhưng nói cho ngươi, ngươi dám can đảm có nửa điểm xin lỗi nhà ta Miêu Miêu địa phương, ta một phân tiền cũng sẽ không cho ngươi!”

“Cái gì đó!” Triệu Ngọc giả giả vô tội, “Ta chỉ là suy nghĩ, tương lai ta cùng Miêu Miêu có thời gian, lên ngươi cái nào đảo nghỉ phép thôi!”

“Đừng suy nghĩ, cho dù có, cũng không thể nói...”

Hai người nói chuyện trêu ghẹo ở giữa, đã có thể nhìn thấy, từ đối diện ở trên đảo lao vùn vụt đến đây hai chiếc ca nô.

Bất quá, bởi vì hai tòa đảo ở giữa có chút khoảng cách, nhìn ra chí ít cần 10 phút, ca nô mới có thể đến đạt.

“Làm cái gì a? Grimm cái lão quỷ này...” Lúc này, Triệu Ngọc nghe được vị kia Pháp quốc đà thương sư tỷ nhỏ giọng nhắc tới nói, “ sớm biết chúng ta muốn tới, vì cái gì không cho ca nô ở chỗ này chờ chúng ta? Hắn có phải hay không lại muốn làm quái đâu?”

“Ừm...” Triệu Ngọc một mặt quan sát đến hoàn cảnh chung quanh, một mặt đối Miêu Khôn hỏi nói, “ cha vợ a, nói hồi lâu, tham gia thám tử salon, đến cùng có bao nhiêu người a?”

“Cụ thể nhân số không quá rõ ràng...” Miêu Khôn suy nghĩ nói, “ ta đoán chừng, Grimm mời, cũng đều là lần trước tham gia tụ hội lão bằng hữu, lần trước lời nói, chí ít có 13 cái mới đúng!

“Bất quá... Quá sức!”

“A, tựa như cái kia Hàn Quốc Lý Hiện Thành đồng dạng? Đã tiến vào?” Triệu Ngọc hỏi.

“Là Lý Bản Thành, “ Miêu Khôn lại một lần nữa uốn nắn, sau đó cảm khái nói nói, “ đi vào còn khá tốt, còn có một số, đã không tại nhân thế! Dù sao lần trước tụ hội, đã qua mười năm, cảnh còn người mất a!”

“Nha...” Triệu Ngọc nghĩ nghĩ, lại hỏi, “Cái kia lần trước tụ hội, các ngươi đều làm cái gì đâu? Có phải hay không, có cái gì tốt chơi 'Hoạt động' a?”

“Hừ, nhìn ngươi cái kia sắc mị mị bộ dáng, ta làm sao lại như thế không yên lòng đâu!” Miêu Khôn lầm bầm nói, “ ngươi nhưng nhất định phải nhớ kỹ, ngươi là ta Miêu Khôn con rể, nếu như ngươi ở bên ngoài làm bừa làm loạn, hái hoa ngắt cỏ, thế nhưng là sẽ hỏng thanh danh của ta!”

“Cái gì a...” Mặc dù Miêu Khôn lời nói gãi đúng chỗ ngứa, nhưng Triệu Ngọc nơi nào sẽ thừa nhận, lập tức sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn nói nói, “ ta là muốn hỏi một chút ngươi, thám tử salon đều sẽ làm thứ gì hoạt động? Ta tốt có chuẩn bị tâm lý mà! Ngươi làm sao lão hướng lệch ra chỗ nghĩ đâu?”

“Ừm...” Miêu Khôn nghĩ nghĩ, nói nói, “ kỳ thật... Cũng không có gì đặc biệt! Liền là tập hợp một chỗ, tâm sự riêng phần mình tình huống, tâm sự riêng phần mình gặp qua kỳ án quái sự loại hình!

“Đương nhiên, vì gia tăng bầu không khí, Grimm hoàn toàn chính xác làm một chút hoạt động, bất quá, không phải ngươi nghĩ loại kia rất ô hoạt động, mà là cùng thám tử suy luận có quan hệ!

“Tỉ như... Loại kia quá quan suy luận đề, liền tương đối có ý tứ.” Miêu Khôn hồi ức nói, “ mỗi người cho ra 20 đạo giống nhau như đúc đề, ai có thể thông quan, liền có thể đạt được 200 ngàn bảng Anh ban thưởng! Nhưng là, chỉ cần sai một đạo, cái kia liền xong rồi!

“Mặt khác, còn có một số suy luận trò chơi nhỏ cái gì, đều là bọn họ Scotland Yard trò vặt...

“Nó thực nói trở lại, đại gia hỏa tất cả đều lòng dạ biết rõ. Grimm tổ chức thám tử salon mục đích, cũng không bởi vì hắn là say mê công việc, thật đối toàn thế giới kỳ án quái án cảm thấy hứng thú.

“Hắn mục đích thực sự, đơn giản liền là muốn từ chúng ta những người này trên thân tìm hiểu tin tức, thông qua tụ hội thu hoạch được một chút đối với hắn có lợi đồ vật.

“Ngươi biết không?” Miêu Khôn nghiêm trang nói nói, “ đối với một chút Cao cấp nhân sĩ tới nói, bọn họ thích nhất đồ vật, liền là tin tức! Có đôi khi, một tin tức giá trị, đều là khó mà lường được!

“Đương nhiên, Grimm như thế, chúng ta những này tham gia yến hội khách quý cũng giống như vậy! Cũng là vì có thể thu hoạch được càng nhiều tin tức mà đến! Hiểu rồi sao?”

“Nha... Đã hiểu.” Triệu Ngọc gật đầu về sau, lại ném ra ngoài một cái vấn đề mới, “Đã đối tất cả mọi người có chỗ tốt, vậy tại sao không hàng năm cử hành một lần đâu?”

“Ngươi hỏi ta, ta đi hỏi ai đây?” Miêu Khôn tại Triệu Ngọc bên tai nhỏ giọng nói nói, “ bất quá, năm đó tham gia yến hội người đều có bối cảnh, không có một cái đèn cạn dầu.

“Có lẽ, là bởi vì tất cả mọi người quá bận rộn, không có thời gian tụ a?”

“Ừm... Bất quá nghe vào, nhưng thật ra vô cùng có ý tứ!” Triệu Ngọc ngược lại nhìn về phía chính tại lao vùn vụt tới ca nô, có chút kích động.

Lúc này, Juliet đem Miêu Khôn kéo sang một bên, hai người lại dùng Pháp ngữ bắt đầu trò chuyện.

Mặc dù thanh âm rất nhỏ, nhưng Triệu Ngọc còn có thể nghe ra, Juliet cũng đang lo lắng Jacob sẽ gây bất lợi cho Miêu Khôn, đang giúp Miêu Khôn bày mưu tính kế.

Hừ...

Triệu Ngọc nhìn về phía Miêu Khôn ánh mắt tràn ngập khinh bỉ, bởi vì hắn đó có thể thấy được, Juliet cùng hắn trò chuyện lúc ánh mắt mập mờ, động tác thân mật, nghiễm nhiên từng có qua tiếp xúc thân mật.

Lão gia hỏa này, đối với mình miệng đầy nhân nghĩa Đạo Đức, cái này không yên lòng vậy thì khác ý, nhưng hắn lại ở bên ngoài hái hoa ngắt cỏ, phong lưu khoái hoạt, thật sự là dối trá...

Cùng lúc đó, vị kia gầy như que củi Nhật Bản tác gia, thì ngồi xổm ở bờ biển, đang dùng bút hướng một cái sách nhỏ bên trên nghiêm túc ghi chép cái gì.

Triệu Ngọc đoán chừng, hắn là gia hỏa này đang tìm sáng tác linh cảm a?

Không bao lâu, ca nô cuối cùng đã tới.

Tới đón bọn họ hết thảy có hai chiếc ca nô, ca nô người điều khiển đều cùng trước đó vị kia nhân viên quản lý đồng dạng nói tiêu chuẩn tiếng Anh, một mặt vì bọn họ đến trễ thật có lỗi, một mặt mời mời bọn họ lên thuyền.

Nhưng mà, một kiện để Triệu Ngọc ngoài ý muốn sự tình phát sinh. Tại lên thuyền thời điểm, người điều khiển bỗng nhiên yêu cầu Triệu Ngọc cưỡi mặt khác một chiếc ca nô, không cho hắn cùng Miêu Khôn ba người ngồi cùng một chỗ.

Why?

Triệu Ngọc không hiểu, Miêu Khôn cũng là biểu thị hoài nghi.

Người điều khiển thì giải thích, nói đây là lão bản yêu cầu, lần này tham gia thám tử salon tất cả người mới, đều muốn cùng lão nhân tách ra, đi

đi con đường khác nhau.

“NO, NO, NO...” Miêu Khôn lập tức phản đối, chỉ vào Triệu Ngọc nói, “Hắn không hiểu tiếng Anh, nếu như ta không đi theo, hắn không có cách nào cùng người khác giao lưu!”

“NO, NO, NO...” Nhưng mà, người điều khiển thái độ kiên quyết, nói bọn họ đều là nghe theo lão bản mệnh lệnh hành sự, không có cách nào sửa đổi. Mà lại, hắn lặp đi lặp lại nhấn mạnh an toàn, sẽ bảo đảm Triệu Ngọc sẽ không gặp phải nguy hiểm.

Miêu Khôn lại thái độ cường ngạnh cùng bọn họ giải thích một phen, một phương diện yêu cầu cùng Grimm trò chuyện, một phương diện bắt đầu uy hiếp đối phương, nếu như không cho Triệu Ngọc đi theo mình, hắn liền rời khỏi.

Nhưng mà, đối phương không nhúc nhích chút nào, chết sống không đồng ý.

“Được rồi, đi!” Nhìn thấy sự tình lâm vào cục diện bế tắc, Triệu Ngọc rốt cục đứng ra nói chuyện, nói với Miêu Khôn, “Không sao, không quan hệ! Đã người ta yêu cầu dạng này, cái kia cũng chỉ phải nhập gia tùy tục!

“Yên tâm đi cha vợ, ta dù sao cũng là Trung Quốc thần thám, không có việc gì!” Triệu Ngọc tại Miêu Khôn bên tai cười xấu xa nói, “ ta sẽ để cho kia cái gì Grimm, hối hận đem ta cùng ngươi tách ra! Ha ha ha...”

“...” Lần này, rốt cục đến phiên Miêu Khôn bó tay rồi, bởi vì hắn từ Triệu Ngọc cười xấu xa bên trong, cảm thấy một tia không ổn...

Chương 1286: Thám tử tiểu thư

Ong ong ong...

Ca nô motor phát ra ong ong vang lên, chở Triệu Ngọc hướng Kỳ Tích đảo nam phía sườn bay đi.

Mà Miêu Khôn, Juliet cùng Cốc Triệu Nhất Lang thì vừa vặn cùng hắn tương phản, đi hướng Kỳ Tích đảo cánh bắc.

Chỉ chốc lát sau, Triệu Ngọc liền lại cũng không nhìn thấy cha vợ thân ảnh, ca nô bên trên chỉ còn lại có hắn cùng người điều khiển. Người điều khiển một mặt nghiêm túc, nghiêm túc địa mở ra ca nô.

Triệu Ngọc thì nhận thật cẩn thận quan sát một lần Kỳ Tích đảo địa hình, nhưng gặp Kỳ Tích đảo cạnh ngoài đều là vách đá đá ngầm, treo trượt ngàn lưỡi đao, sát vì hùng vĩ.

Bởi vì đạt được cha vợ nhắc nhở, Triệu Ngọc lo lắng cái kia Grimm sẽ ở những này đá ngầm cùng trên vách đá dựng đứng lưu lại đầu mối gì, cho nên nhìn đến mức dị thường cẩn thận.

Nhưng mà, một mực chờ đến ca nô đến mục đích, hắn cũng không nhìn ra cái gì khác thường đồ vật tới.

Ca nô đem Triệu Ngọc dẫn tới một mảnh chỗ nước cạn bên trên, người điều khiển liền ra hiệu hắn xuống thuyền. Càng làm giận chính là, Triệu Ngọc vừa mới xuống thuyền, cái kia người điều khiển không nói hai lời, vậy mà mở ra ca nô rời đi.

Bà mẹ ngươi chứ gấu à!

Triệu Ngọc tự nhiên tức giận đến chửi ầm lên, đem người điều khiển tổ tông mười tám đời thăm hỏi một lần.

Nhưng mà, ca nô lao vùn vụt, chớp mắt liền không thấy bóng dáng.

Ân...

Chìm chỉ chốc lát, Triệu Ngọc lúc này mới ổn định lại tâm thần, đem chu vi tình cảnh quan sát một cái. Nhưng gặp hắn chỗ chỗ này chỗ nước cạn, chỉ có một chỗ bậc thang có thể cùng đi hòn đảo nội bộ, mà địa phương khác tất cả đều là vách núi cheo leo, không đường có thể đi.

Cái này sao... Có chút ý tứ, ha ha...

Nhìn thấy tình cảnh này, Triệu Ngọc ngược lại không tức giận, hắn đã ẩn ẩn cảm giác được, cái kia Grimm đã muốn đem hắn cùng Miêu Khôn bọn người tách ra, tất nhiên là nghĩ muốn khảo nghiệm một cái năng lực của hắn.

Cho nên, chỉ cần dọc theo cái này trên bậc thang đi, hắn hắn là sẽ gặp được một chút khảo nghiệm hoặc cửa ải loại hình.

Triệu Ngọc bình sinh thích nhất khiêu chiến, lại thêm hắn có rất nhiều hệ thống đạo cụ hộ thân, để hắn lại một lần nữa cảm nhận được hưng phấn.

Mặc dù chuyến này tồn tại không biết nguy hiểm, nhưng dù sao phi thường khó được, cho nên, chính mình cái này Trung Quốc thần thám, làm sao cũng đến biểu hiện tốt một chút biểu hiện...

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tinh thần phấn chấn, cất bước hướng phía bậc thang bước đi.

Không nghĩ tới , chờ hắn đi đến cuối bậc thang về sau, nơi đó vậy mà xuất hiện một cái tiểu hoa viên. Trong hoa viên mới trồng cây xanh hoa hồng, phi thường xinh đẹp.

Lại là hoa viên...

Triệu Ngọc đi vào vườn hoa về sau, từ đầu tới cuối duy trì lấy thận trọng trạng thái, sợ lọt mất cái gì, hoặc là bỏ lỡ cái gì. Kết quả, hắn đi không bao lâu, liền rốt cục phát hiện vấn đề.

Nhưng gặp vườn hoa chỗ sâu, tất cả đều là từng dãy chỉnh tề tu bổ cây tùng, cây tùng tựa như vách tường đồng dạng, hình thành từng đầu nhỏ hẹp thông đạo, thông hướng bốn phương tám hướng.

Ta dựa vào!

Triệu Ngọc thấy rõ, không nghĩ tới, trong hoa viên lại có cái —— mê cung!

Cây tùng cao chừng ba mét, mật không thấu ánh sáng, căn bản nhìn không thấu cây tình huống ở phía sau. Mà lại, nhìn bên trong bốn phương thông suốt, đây còn không phải một cái bình thường mê cung.

Thế mà còn có loại này thao tác?

Grimm gia hỏa này, thật đúng là cùng Miêu Khôn nói như vậy, quá sành chơi mà.

Triệu Ngọc nhìn chung quanh một chút, cảm giác mình dù sao đối đi mê cung không thế nào lành nghề, liền dứt khoát tùy tiện tuyển một con đường, đi vào mê cung.

Đương nhiên, Triệu Ngọc cũng là kẻ tài cao gan cũng lớn. Hắn tốt xấu

có ẩn hình phi hành khí mang theo, nếu quả như thật quấn không ra ngoài, chí ít còn có thể bay ra ngoài.

Quả nhiên như hắn nghĩ như vậy, nơi này cũng không phải là một cái bình thường mê cung, Triệu Ngọc mới vừa đi vào không bao lâu, cũng đã chuyển choáng phương hướng, ở bên trong lượn quanh hơn mười phút về sau, vậy mà lại về tới điểm xuất phát.

Lối ra không có tìm được, phản mà trở lại cửa vào.

Oa, lợi hại a...

Triệu Ngọc trong lòng suy nghĩ, mê cung này thật đúng là không phải bình thường , ấn lý thuyết, trí nhớ của mình cùng phương hướng cảm giác cũng là không thua tại người, thật không nghĩ đến cũng sẽ mất phương hướng, thật sự là lợi hại!

Bất quá, Triệu Ngọc là loại kia cố chấp người, thất bại về sau ngược lại khơi dậy hắn hiếu thắng dục vọng, để hắn lại một lần nữa đi vào mê cung.

Lần này, hắn đi được cực kỳ cẩn thận, mỗi đi một bước, đều kiên nhẫn nhớ kỹ phương hướng cùng vị trí.

Công phu không phụ lòng người, lần này, hắn rốt cục đi được so với lần trước muốn xa bên trên rất nhiều, đi tới một cái từ chưa tới địa phương.

Nhưng mà, lần này, lại xuất hiện mới ngoài ý muốn.

Triệu Ngọc thật vất vả đi tới một cái tương đối rộng lớn địa phương, lại chợt phát hiện, nơi đó vậy mà đứng đấy một người, hơn nữa còn là một cái vóc người đặc biệt bổng —— nữ nhân!

Hả?

Tình huống như thế nào? Triệu Ngọc vẫn cho là, tiến vào mê cung, chỉ có mình một cái, lại hoàn toàn không nghĩ tới, còn có những người khác, hơn nữa còn là một nữ nhân.

Từ trên bóng lưng nhìn, nữ nhân này dáng người thật rất tuyệt, tựa như tuần lễ thời trang bên trên đỉnh tiêm người mẫu.

Người này mặc màu trắng áo thun cùng màu lam quần jean, trên chân đạp trên một đôi giày du lịch, nhìn qua bình thường nhất phối hợp, có thể mặc tại trên người nàng, lại có vẻ như vậy không giống bình thường, phá lệ đẹp mắt.

Làm Triệu Ngọc phát hiện nữ nhân này thời điểm, nữ nhân chính đưa lưng về phía hắn, trên tay tô tô vẽ vẽ, tựa hồ đang tính toán lấy cái gì.

Bất quá, nàng cũng phi thường cảnh giác, Triệu Ngọc vừa tới, nàng liền phát hiện Triệu Ngọc.

“Ồ?” Nhìn thấy Triệu Ngọc về sau, nữ nhân rõ ràng có chút ngoài ý muốn, dùng tiếng Anh tự nhủ nói nói, “ ta thế mà không phải duy nhất một cái!”

Nữ nhân vừa quay đầu lại, Triệu Ngọc càng thêm kinh ngạc. Nữ nhân này chẳng những tương đương tuổi trẻ, mà lại cực kỳ đẹp đẽ, trên mặt đã góc cạnh rõ ràng, lại không mất vũ mị ưu nhã.

“Này!” Gặp nữ nhân phát hiện mình, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian lên tiếng chào, nói nói, “ ta cũng không nghĩ tới, lại còn có đồng bạn, ha ha...”

Sau khi nói xong, Triệu Ngọc lúc này mới ý thức được, chính mình nói lại là tiếng Trung.

“Nguyên lai là người Trung Quốc a!” Nhưng mà, nữ nhân kia đứng dậy cười cười , đồng dạng dùng tiếng Trung nói nói, “ nhìn ngươi còn trẻ như vậy, hẳn là có lai lịch lớn a? Chỉ tiếc... Ta đối Trung Quốc tình huống bên kia không hiểu rõ lắm a...”

“Ngươi... Ân...” Triệu Ngọc có chút mộng, nữ nhân này cười lên đơn giản khuynh quốc khuynh thành, đẹp đến mức không gì sánh được, “Ngươi cũng nói tiếng Trung Quốc, mà lại dáng dấp...”

“A, con lai!” Nữ nhân hào phóng giới thiệu nói, “ Simona, phụ thân cũng là người Trung Quốc, Mummy là Mĩ Quốc.”

“A, ngươi tốt, ngươi tốt!” Triệu Ngọc mau tới trước giới thiệu, “Triệu Ngọc, Trung Quốc thứ nhất thần thám, ngũ đại án chưa giải quyết đều là ta trinh phá, cho nên mọi người nâng đỡ, lên cho ta một cái Huyền Án Thanh Đạo Phu tên hiệu.

“Simmons, a không, Simona tiểu thư, hạnh ngộ!”

Nói Triệu Ngọc nhẹ nhàng địa ôm hạ nắm đấm.

“Phốc...” Simona lập tức buồn cười, cười nói, “ vậy mà mình thẳng mình xưng số một thần thám, ngươi da mặt này cũng thật là dày!”

“Quá khen, quá khen!” Triệu Ngọc nhất quán không biết liêm sỉ địa nói nói, “ đã đều là nhân vật ngưu bức, như vậy Tịch tiểu thư chắc hẳn cũng phi thường lợi hại! Còn không có thỉnh giáo, ngươi là...”

“Ta nhưng cũng không như ngươi vậy bản thân cảm giác tốt đẹp!” Simona vội vàng khoát tay, “Cha ta là thám tử tư,, bởi vì thân thể nguyên nhân, cho nên để cho ta thay hắn tham gia Kỳ Tích đảo salon đại hội!”

“Nha... Nguyên lai là thám tử tư nữ nhi, hạnh ngộ hạnh ngộ!” Triệu

Ngọc lần nữa chắp tay ôm quyền.

“Bất quá, ta đã kế thừa cha ta y bát, “ Simona cười nói, “ ngươi có thể trực tiếp gọi ta thám tử tiểu thư liền tốt!”

Cám ơn anh em đã đề cử....Lần đầu tiên nhận được nhiều phiếu như vậy....

Chương 1287: Mê cung trận

“A, thám tử tiểu thư, ngươi tốt!” Triệu Ngọc có lễ phép đưa tay phải ra, muốn cùng vị này tuổi trẻ xinh đẹp đại mỹ nữ nắm cái tay.

Ai ngờ, Simona mặc dù cũng đưa tay ra, lại cũng không là cùng Triệu Ngọc nắm tay, mà là song tay đè chặt Triệu Ngọc bả vai, dùng giọng ra lệnh nói ra:

“Tới đi, để cho ta dùng một chút bờ vai của ngươi, ngươi đem ta chống lên đến, hai người chúng ta độ cao hoàn toàn đủ rồi, ta cần muốn xem thử xem toàn bộ mê cung cấu tạo...”

Đang khi nói chuyện, Simona không nói lời gì, liền đem Triệu Ngọc đè lại, sau đó bắt đầu vung lên đôi chân dài, muốn chân đạp Triệu Ngọc bả vai.

“Cái này sao...” Triệu Ngọc tự nhiên không quá tình nguyện, vội nói, “Không phải liền là một cái phá mê cung sao? Đáng giá phiền toái như vậy sao?”

“Đây cũng không phải là một cái bình thường mê cung, “ Simona một mặt đè lại Triệu Ngọc, một mặt phối hợp nói nói, “ ta đã ở chỗ này vây lại một giờ! Ta rõ ràng nhớ kỹ nó tất cả thông đạo, nhưng chính là làm sao cũng quấn không đi ra!

“Nhanh lên một chút đi, “ nàng không kiên nhẫn thúc giục, “Nếu như lại như thế dông dài, coi như quá mất mặt! Làm thám tử salon người mới, ngươi cũng không muốn bị những đại nhân vật kia trò cười a?”

Nói, nàng gần như vô lễ đè lại Triệu Ngọc đầu, sau đó hai chân một phần, vậy mà cưỡi tại Triệu Ngọc trên cổ!

“Đến, chậm rãi...” Thám tử tiểu thư mệnh lệnh nói, “ chờ một lúc, ta cần đứng lên, để cho ta giẫm tại trên vai của ngươi, nếu như ta có thể thấy rõ toàn bộ mê cung bố cục, nói không chừng liền có thể tìm được đường ra!”

Chậc chậc...

Triệu Ngọc cảm giác phi thường không tốt, nghe Simona khẩu khí, thật giống như sai sử gia súc giống như, trong lòng lão đại không vui.

Nhưng mà, vừa nghe nói nàng có thể tìm tới mê cung đường ra, hắn đành phải dùng sức bắt lấy hai chân của nàng, chậm rãi đứng lên.

Bất quá, Simona thân thể mềm mại, sờ lên ngược lại là phi thường dễ chịu.

“Đúng đúng đúng... Đến bên này...” Simona giống khống chế xe ngựa như thế mệnh lệnh nói, “ ngươi cần phải đỡ ta, ta muốn đứng lên! Cẩn thận...”

Nói chuyện, nàng song tay đè chặt Triệu Ngọc đỉnh đầu, chậm rãi đem chân đạp tại Triệu Ngọc bả vai, sau đó chậm rãi đứng lên...

Tuôn rơi...

Theo một trận tiếng xột xoạt âm thanh, Simona rất nhanh đứng ở Triệu Ngọc đầu vai, bộ mặt siêu việt cao ngất mê cung rừng cây.

“Uy, thế nào a thám tử tiểu thư?” Triệu Ngọc dùng sức bắt lấy Simona hai chân, tò mò hỏi nói, “ nhìn thấy đường ra hay chưa?”

“Chờ một chút... Không muốn lắc, không muốn lắc có được hay không...” Nàng oán trách hai câu, rốt cục đem ánh mắt nhìn về phía nơi xa, sau đó sầu lo địa nói nói, “ ai nha, không tốt lắm a!

“Mê cung này, so ta tưởng tượng đến còn muốn lớn, phương hướng ngược lại là thấy rõ ràng, nhưng là đường ra vẫn là không nhìn thấy, rừng cây quá cao...

“Toàn bộ mê cung, tựa như là cái hình tròn... Ân...”

“Oa, thân ngươi tài như vậy thon thả, “ Triệu Ngọc hơi có vẻ cố hết sức nói nói, “ thân thể thế nào nặng như vậy đâu?”

“Cái gì a, bản tiểu thư chỉ có 100 cân có được hay không a?” Simona bên cạnh quan sát bên cạnh nhả rãnh, “Nói chính ngươi không còn khí lực chính là!”

Kỳ thật, chỉ bằng vào Triệu Ngọc lực lượng, nắm nâng vị này thon thả mỹ nữ căn bản không có bất cứ vấn đề gì, hắn chỉ là giận Simona vênh mặt hất hàm sai khiến, phát càu nhàu mà thôi.

“Tốt, nhìn bên này xong, “ Simona chỉ thị nói, “ lại đến bên phải đi một cái!”

Không thể nào?

Triệu Ngọc trong lòng càng thêm khó chịu, nàng rõ ràng chỉ cần về một cái đầu liền có thể nhìn thấy bên phải tình huống, lại không phải muốn tự mình di động?

Nữ nhân này...

Tốt a, đây chính là ngươi tự tìm!

Triệu Ngọc cũng không phải thiện nam tín nữ, hắn vốn định an an phân phân đem mê cung giải quyết, thật không nghĩ đến Simona vô lễ như thế, hắn há lại loại nào người chịu thua thiệt?

Thế là, hắn mặt ngoài phối hợp với mỹ nữ, quay người phía bên phải bên cạnh đi đến, nhưng thân thể lại lay động đến càng ngày càng lợi hại.

“Ai ai ai...” Cảm nhận được kịch liệt lay động, Simona tranh thủ thời gian hô nói, “ đừng lắc, đừng lắc... Ta sắp rơi xuống!”

Nhưng mà, Triệu Ngọc chỗ nào còn có thể ổn định, hắn lay động đến càng phát ra lợi hại, chỉ chốc lát sau liền đem Simona từ trên bờ vai đánh xuống tới.

“A!” Simona dọa sợ, cái này nếu là quẳng xuống đất, khẳng định sẽ rơi rất thảm.

Triệu Ngọc làm bộ gấp, song duỗi tay ra, liền đem mỹ nữ vững vàng ôm ở trong ngực, mà liền tại ôm quá trình bên trong, hắn cố ý tại mỹ nữ chỗ mẫn cảm lau chùi tí dầu.

“A... Dưới... Xuống tới...” Simona dọa đến sắc mặt trắng xanh, lớn tiếng quát lệnh, “Mau buông ta xuống!”

Nhìn thấy mỹ nữ quá sợ hãi, Triệu Ngọc lúc này mới thỏa mãn xoay người giảm xuống, đem Simona thả trên mặt đất.

Simona dáng người siêu bổng, mềm mại không xương, toàn thân còn tản ra mê người mùi thơm của nữ nhân. Cái này thông chạm đến phía dưới, lập tức có loại lâng lâng cảm giác, rất là hưởng thụ.

“Ngươi cái tên này, cũng quá tự cho là đúng đi!” Simona dù sao cũng là thám tử xuất thân, đã xem thấu Triệu Ngọc tiểu thủ đoạn, lớn tiếng

mắng, “ thật không rõ, Grimm là thế nào đem ngươi tìm đến? $#@#% $...”

Đằng sau là một đại thông tiếng Anh, cơ bản đều là quở trách Triệu Ngọc.

“Không có ý tứ, không có ý tứ!” Triệu Ngọc dù sao dính ánh sáng, giờ phút này cũng không tiện xé rách mình ghê tởm sắc mặt, vội vàng trái lương tâm giải thích nói, “ gần nhất thiếu thiếu rèn luyện, thiếu thiếu rèn luyện! Đừng sinh khí, đừng sinh khí! Thế nào? Thấy rõ ràng cái gì tình huống sao?”

“Không có a! Ai bảo ngươi không hảo hảo phối hợp tới?” Simona mặc dù sinh khí, nhưng đối với da mặt siêu dày Triệu Ngọc không có biện pháp.

“Ngươi không phải mới vừa nói, mê cung là cái hình tròn sao? Ngươi còn tìm đến phương hướng rồi?” Triệu Ngọc tranh thủ thời gian giật ra chủ đề.

“Hừ... Bây giờ nghĩ lên mê cung đến rồi!” Simona tức giận nói nói, “ cha ta nói, Grimm người này rất quái lạ! Nếu như chúng ta hôm nay đi không ra mê cung này, cái kia liền chuẩn bị tại trong mê cung qua đêm đi!”

“Qua đêm a...” Triệu Ngọc trong lòng suy nghĩ, cùng một đại mỹ nữ tại trong mê cung qua đêm, cũng không tính một chuyện xấu a?

“Nói cho ngươi đi!” Simona nhíu chặt song mi nói nói, “ cái này rất có thể là một cái đến từ Trung Quốc Bát Quái mê trận! Căn bản không phải có thể tuỳ tiện phá giải!”

“Ồ?” Triệu Ngọc đối mê cung nhất khiếu bất thông, nhưng vừa nghe nói là đến từ Trung Quốc Bát Quái Trận, chợt tinh thần tỉnh táo, vội hỏi,

“Như thế Cao cấp? Cái này trận... Dễ phá sao?”

“Ừm...” Simona tức giận hỏi lại, “Ngươi không phải tới từ Trung Quốc thần thám sao? Lời này, hẳn là ta hỏi ngươi mới đúng chứ?”

“Ta mẹ nó... Ân... Ta bình thường đều là đang bận bịu phá án, làm sao lại làm mê cung những này nhàm chán đồ đâu?” Triệu Ngọc nhún vai, “Cái này cùng chuyên nghiệp của ta căn bản không hợp nhau!”

“Như thế nào là nhàm chán đồ vật?” Simona mân mê miệng nhỏ, “Làm thám tử tới nói, tri thức gì đều cần nắm giữ một chút!

“Mà lại, đây cũng không phải là đơn giản mê cung, đây là Trung Quốc cổ đại mê cung trận!” Thám tử tiểu thư nghiêm túc nói, “Grimm thúc thúc cũng thật giỏi, thế mà ở trên đảo kiến tạo dạng này Cao cấp cơ quan, ta nhưng cho tới bây giờ không nghe ta cha nói qua đâu!”

“Mê cung trận?” Triệu Ngọc nhíu mày, “Ta còn thực sự chưa nghe nói qua!”

“Ngươi?” Simona nghe ra Triệu Ngọc nói bóng gió, vội vàng miệt thị Triệu Ngọc một chút, “Ngươi còn chiếm ta tiện nghi? Quá thiếu đạo đức đi? Nếu như ngươi thật có năng lực, vậy liền đi ra mê cung này trận lại nói a!”

Hừ hừ hừ...

Triệu Ngọc cười lạnh ba tiếng, trong lòng nói chuyện, trang bức thời khắc cuối cùng đã tới. Lão tử có nhiều như vậy ngưu bức đạo cụ mang theo, còn sợ không phá được cái này nho nhỏ mê cung sao?

Chương 1288: Ta cũng hiến cái xấu

Lại sau một tiếng, Triệu Ngọc cùng Simona y nguyên còn tại mê cung trong trận đi dạo.

“Ai nha, khát chết rồi...” Simona buồn bực nói nói, “ tại sao có thể dạng này? Vốn là dự định tới học tập, thật không nghĩ đến, vậy mà vừa lên đến liền được bỏ vào mê cung! Cái này đáng giận Grimm, tại sao có thể đối xử như thế khách nhân?”

“Ừm...” Triệu Ngọc lại cũng không sốt ruột, tò mò hỏi nói, “ ta nói thám tử tiểu thư a, ngươi cùng cha ngươi đều là thám tử tư, ta thật tò mò, thám tử tư đều xử lý chút vụ án gì a?

“Theo lý thuyết, các ngươi cũng không có thể tham dự hình sự vụ án a?”

“Làm sao? Ngay cả ngươi cũng xem thường ta sao?” Simona nghiêm mặt nói nói, “ ngươi nhưng đừng tưởng rằng, thám tử tư đều là làm những cái kia theo dõi, tróc gian còn có đòi nợ loại hình buôn bán nhỏ.

“Nói cho ngươi đi, thám tử tư cũng là chia rất nhiều loại cấp bậc! Phụ thân ta hoàn toàn liền là cấp cao nhất cái chủng loại kia, chúng ta cố chủ đều là chính thương hai giới đại lão, chúng ta làm bản án, cũng đều là loại kia người bình thường không cách nào tưởng tượng đại án tử.

“Về phần ngươi nói hình sự vụ án...” Simona cầm lên hai tay, lạnh nhạt nói, “Mĩ Quốc pháp luật cùng Trung Quốc không giống, chúng ta mặc dù là thám tử tư, nhưng nếu như dính đến một chút chính phủ xử lý không tốt bản án lúc, cũng sẽ mời mời chúng ta làm cố vấn.

“Phụ thân ta sở dĩ danh khí lớn như vậy, cũng là bởi vì trợ giúp chính phủ phá qua nhiều lên án mưu sát!”

Nha...

Triệu Ngọc đã hiểu, nguyên lai vị này thám tử tiểu thư quả nhiên lai lịch không nhỏ. Mà phụ thân của nàng, cũng hẳn là là Mĩ Quốc thám tử giới là nhân vật có tiếng tăm lừng lẫy.

“Ừm... Cái kia cha ngươi... Bệnh đến rất nghiêm trọng sao?” Triệu Ngọc muốn thăm dò ý, liền lại lần nữa hỏi nói, “ vì cái gì, không phải để ngươi dạng này một cái tiểu cô nương lẻ loi một mình đến Kỳ Tích đảo tham gia yến hội đâu?”

“Làm sao?” Simona giơ lên lông mày, cơ cảnh địa nói nói, “ ta nói Triệu đại thần thám, ngươi không phải là đang thử thăm dò ý tứ của ta a? Ta khuyên ngươi vẫn là đừng lãng phí nước miếng, nên biết, ngươi tổng sẽ biết, cũng không nên biết, ngươi là thế nào cũng sẽ không biết!

“Ta tuổi còn nhỏ, ngươi cũng bất lão a? Đã ngươi có thể một người đến, vậy tại sao ta lại không thể đâu?”

“Nhanh mồm nhanh miệng, ta thích, ha ha...” Triệu Ngọc cười xấu xa lấy lấy lòng.

“Tốt a, vì tiêu trừ ngươi đối ta thành kiến, vậy ta liền bêu xấu...” Simona dừng bước, đối mặt với Triệu Ngọc nói nói, “ Triệu Ngọc thần thám, căn cứ ta đối quan sát của ngươi, ngươi là một cái phải phiết tử, trình độ văn hóa không cao, tính khí nóng nảy, tính cách tùy tiện, mà lại yêu tham món lời nhỏ...

“Còn có, ngươi hẳn là sáng nay vừa mới đến Fiji, đồng thời ở trên máy bay ăn mỡ bò bánh bích quy...

“Còn có... Ngươi thường xuyên thức đêm, thích đánh nhau, không hút thuốc lá không hút 'Độc', cũng không yêu đánh bạc...

“Ngươi nhìn qua rất sắc, nhưng kỳ thật đối đãi tình yêu vẫn là rất một lòng...

“Thế nào, “ Simona mở ra hai tay, “Ta nói... Đúng không?”

Ta két...

Triệu Ngọc thầm giật mình, không nghĩ tới, thám tử tiểu thư danh bất hư truyền, vậy mà đều trúng.

“Xuống chút nữa ta liền không nói, “ Simona đắc ý nói, “Nói tóm lại, tính cách của ngươi, khí chất còn có tố chất, tất cả đều không phù hợp một tên ưu tú thám tử tiêu chuẩn!

“Cho nên, ta thật rất hoài nghi, ngươi cái kia Trung Quốc thần thám, còn có Huyền Án Thanh Đạo Phu thuyết pháp có phải hay không là ngươi mình hồ biên loạn tạo...”

“Cái này. . .” Triệu Ngọc bị Simona bắn liên thanh giống như suy luận cho nói phủ, trong lúc nhất thời, vậy mà quên như thế nào phản bác.

Simona rốt cục chiếm thượng phong, đắc ý giơ lên khóe miệng, tiếp tục đi về phía trước.

“A? Tại sao lại không đúng?” Lúc này, hai người bị một đạo rừng cây chặn đường đi, Simona nhịn không được nhíu mày nói, “ con đường này rõ ràng hẳn là thông! Làm sao lại đột nhiên ngăn chặn? Mê cung này trận, thật cổ quái...”

“Hoắc ha ha...” Nghe đến lời này, Triệu Ngọc lại chợt cười to, nói với

Simona, “Thám tử tiểu thư a, ta thừa nhận, ngươi đối phân tích của ta đều trúng, nhưng là ngươi nếu là chất vấn năng lực của ta, vậy coi như không đúng!

“Tới đi, vì tiêu trừ ngươi đối ta thành kiến, ta hiện tại cũng cho ngươi phơi bày một ít, ta cũng hiến bêu xấu, ha ha...” Nói, Triệu Ngọc đi vào cái kia mặt ngăn lại đường đi rừng cây trước mặt, nói nói, “ mê cung này trận một chút cũng không cổ quái, ngươi còn không có nhìn ra sao?

“Kỳ thật, mê cung này là sống, chính là một cái di động mê cung a!”

“A? Di động mê cung?” Simona rất là ngoài ý muốn.

“Rừng cây cũng không phải là toàn bộ cố định, có địa phương có thể di động, chúng ta vừa đi qua một chỗ, rừng cây liền sẽ phát sinh di động, cải biến vị trí, để chúng ta căn bản không mò ra nó quy luật!” Triệu Ngọc giải thích nói.

“Nha...” Simona lúc này mới chợt hiểu Đại Ngộ, “Thì ra là thế, trách không được, ta tổng cũng tìm không đúng đây!”

“Ngươi nhìn...” Triệu Ngọc ngồi xổm xuống, chỉ vào cái kia đạo rừng cây gốc rễ nói nói, “ cây này bụi phía dưới không có liên tiếp căn, cho nên, đạo này tường rõ ràng là giả!”

Nói, Triệu Ngọc từ trên cây túm một túm, vậy mà không có kéo xuống lá cây, chống đỡ gần xem xét, lúc này mới phát hiện tất cả đều là nhựa plastic chế phẩm.

“Quá giảo hoạt!” Simona xoa xoa đôi bàn tay, “Bởi như vậy , tương đương với ta trước đó ghi lại lộ tuyến đều bị xáo trộn, chúng ta lại phải từ đầu đã tới!”

“Không cần, “ Triệu Ngọc dùng tay thăm dò một cái cái kia đạo giả rừng

cây vách tường, nói nói, “ chúng ta hoàn toàn có thể trực tiếp xuyên qua, bất theo nó sáo lộ ra bài!”

“Thế nhưng là...” Simona nhíu mày, “Nếu như chúng ta cứng rắn xuyên, có thể hay không quá mất mặt?”

“Hừ, đương nhiên sẽ không!” Triệu Ngọc mỉm cười, đem tay vươn vào rừng cây một trận tìm tòi, rất nhanh liền bắt được một cái lục sắc đồ vật tới.

Simona một chút nhận ra, Triệu Ngọc bắt được đồ vật, lại là cái ẩn tàng camera. Cái kia camera bị ngụy trang thành nhánh cây bộ dáng, căn bản nhìn không ra.

“Ngươi nhìn...” Triệu Ngọc chỉ vào camera nói nói, “ mỗi đạo có thể di động trong bụi cây tất cả đều lắp đặt có giám thị thiết bị, cứ như vậy, người điều khiển liền có thể chuẩn xác nắm giữ chúng ta hành tung. Kịp thời phủ kín chúng ta tuyến đường, chúng ta chỗ nào còn có cơ hội ra ngoài đâu?”

“Oa, thì ra là như vậy... Thực sự quá âm hiểm!” Simona cảm thấy không thể tưởng tượng được, “Nếu như đều là người vì thao túng lời nói, vậy chúng ta đi một năm trước cũng không có khả năng ra ngoài a?”

Đang khi nói chuyện, Simona nhìn về phía Triệu Ngọc ánh mắt, đã phát sinh một trăm tám mươi độ cải biến. Nhưng mà, nàng làm sao biết, Triệu Ngọc có siêu ngưu bức ẩn hình tham trắc khí mang theo, đã sớm đem nơi này thiết bị điện tử theo dõi nhất thanh nhị sở?

Sau đó, Triệu Ngọc cũng không khách khí, trực tiếp đem camera đặt ở dưới chân giẫm bạo.

“Ai?” Simona lòng tràn đầy lo lắng, “Làm như thế... Không quá phù hợp a?”

“Hừ, có cái gì không thích hợp?” Triệu Ngọc lạnh hừ một tiếng, “Đã chủ nhà không tuân thủ đạo đãi khách, vậy chúng ta dựa vào cái gì khách khí với hắn? Đáng đời!

“Được rồi, “ Triệu Ngọc đưa tay gỡ ra cái kia đạo giả rừng cây, nói với Simona, “Mắt nhìn thấy đều đến ăn cơm trưa một chút, chúng ta vẫn là đừng lãng phí thời gian!”

“Ừm... Tốt a...” Simona dùng sức chút đầu, lúc này không chút do dự từ kẽ cây bên trong xuyên qua.

Một khi tìm được phá giải pháp môn, mê cung liền trở nên không còn thần bí, không một lát sau, hai người liền đi tới một chỗ từ chưa tới qua địa phương.

Triệu Ngọc cũng thật là xấu đến có thể, cái này cùng nhau đi tới, cơ hồ đem tham trắc khí có thể phát hiện camera tất cả đều tháo ra nghiền nát.

Đoán chừng những cái kia điều khiển mê cung người, phải đem cái mũi tức điên.

“Đúng rồi, đúng rồi!” Rốt cục, Simona kích động nói nói, “ nếu như ta nhớ kỹ không tệ, xuyên qua đạo này tường, hắn là có thể đến cửa ra!”

Nói xong, nàng bước nhanh từ một đạo giả trong bụi cây xuyên qua, nhưng vừa mới xuyên qua, cũng rất nhanh phát ra một tiếng kinh hô.

Hả?

Triệu Ngọc không rõ ràng cho lắm, vội vàng bước nhanh đuổi theo , chờ hắn cũng xuyên qua về sau, lúc này mới thình lình nhìn thấy, trước mắt vậy mà toát ra một cái ao nước to lớn.

Mà trong ao, thì bò đầy dọa người —— cá sấu! ! !

Chương 1289: Cá sấu đầm

“Không có khả năng, thế mà còn có cá sấu đầm?” Simona nhìn thấy cá sấu về sau, lập tức nhíu chặt nó lông mày, “Không phải nói, không có nguy hiểm gì sao? Tại sao có thể có cá sấu đâu?”

“Ta mẹ nó...” Triệu Ngọc ngầm thầm mắng một câu, cũng là có chút nổi nóng.

Vốn là tham gia tụ hội, thể nghiệm một cái bọn họ người giàu có niềm vui thú, thật không nghĩ đến, ngoại trừ biến thái mê cung, vậy mà lại toát ra cá sấu.

Nhưng gặp cá sấu trong đầm khắp nơi đều có thể nhìn thấy cá sấu thân ảnh, có nằm sấp trong nước không nhúc nhích, có thì ở trong nước chậm chạp bò, lộ ra bọn chúng doạ người cự hàm, rất là dọa người.

“Đây là...”

Đang quan sát một xuống địa hình về sau, Simona cùng Triệu Ngọc rất nhanh chú ý tới, tại cá sấu đầm phía trên dựng lấy rất nhiều tháp lâu đồng dạng giá đỡ, trên kệ còn kết nối lấy rất nhiều Tiểu Kiều.

Thế nhưng là, Tiểu Kiều ở giữa cũng không phải là tương thông, căn bản là không có cách thông qua.

“Nha... Ta hiểu được!”

Simona phản ứng cực nhanh, nàng tiến về phía trước một bước, đi tới

một cái bên bờ tòa thứ nhất tháp lâu trước mặt. Nhưng gặp trên lầu tháp trưng bày một cái tựa như bàn quay đồng dạng đồ vật.

“Thứ này ta gặp qua, gọi là cổ Ai Cập bàn quay cờ, “ Simona giới thiệu nói, “ là căn cứ cổ Ai Cập thiên văn học sáng tạo trò chơi nhỏ, chơi cũng không phải là đặc biệt phức tạp...”

Simona nghiêm túc nhìn một chút bàn cờ, bất quá mười giây, liền bắt đầu vặn phía trên quân cờ, đi hai bước.

Kết quả, đối diện một tòa tháp lâu lập tức phát sinh xoay tròn, đem một tòa Tiểu Kiều chuyển đến hai người bọn họ dưới chân.

“Nhìn... Thế nào?” Simona đắc ý giơ lên lông mày, xông Triệu Ngọc vỗ tay phát ra tiếng, “Đi thôi! Có ta ở đây, cá sấu đầm lập tức liền có thể thông qua được!”

Nói xong, nàng trước một bước vượt qua đến Tiểu Kiều phía trên.

Nhưng mà, Triệu Ngọc thấy thế về sau, cũng không có đi theo nàng bên trên cầu, mà là khoa tay một cái “Ngươi tới trước” thủ thế, ý kia là không muốn cùng nàng cùng tiến lên cầu.

“Hừ!” Simona nheo mắt lại nhìn Triệu Ngọc, “Cũng đừng trách ta không có nhắc nhở ngươi, Tiểu Kiều có khả năng sẽ thu hồi đi, các ngươi Trung Quốc có câu danh ngôn, kêu lên cái thôn này liền không có cái tiệm này đi...”

“Không được a, ta sợ cá sấu!” Triệu Ngọc khoát tay nói nói, “ vẫn là ngươi tới trước đi!”

“Tốt, “ Simona miệt thị Triệu Ngọc một chút, “Vậy ta đi trước ăn cơm trưa đi, ngươi ngay ở chỗ này bị đói khát lấy đi!”

Nói xong, Simona không chút do dự dọc theo Tiểu Kiều, hướng một tòa khác tháp lâu đi đến.

Chờ đến tòa thứ hai tháp lâu về sau, nàng rất mau tìm đến một cái khác bàn cờ, nhưng mà, cái thứ hai bàn cờ rõ ràng cùng cái thứ nhất khác biệt.

“Đây là...” Simona hồi ức nói, “ đây là cổ Hy Lạp một loại nào đó cờ, giống như cùng cầu vồng nhan sắc có quan hệ...”

Nói, nàng lấy điện thoại cầm tay ra muốn thẩm tra một cái tư liệu, nhưng mà, điện thoại căn bản không có tín hiệu.

“Chậc chậc...” Thám tử tiểu thư chậc lưỡi bất đắc dĩ, chăm chú nhớ lại một lát, đành phải tự mình động thủ nếm thử.

Cũng may loại này cổ Hy Lạp cờ cũng không khó, nàng mân mê mấy lần liền tìm được pháp môn, rất mau đánh mở tòa thứ ba tháp lâu, đem một tòa khác Tiểu Kiều chuyển đến dưới chân của nàng.

Sau đó, nàng không hề dừng lại mà dọc theo Tiểu Kiều đi tới tòa thứ ba tháp lâu, thế nhưng là, làm nàng nhìn thấy tòa thứ ba trên lầu tháp bàn cờ về sau, sắc mặt bỗng nhiên thay đổi.

“Hỏng bét...” Nàng tại nhỏ giọng lầm bầm nói, “ cái này không phải Trung Quốc Hoa Dung đạo sao? Cái này nhưng phiền toái, ta khi còn bé mặc dù chơi qua, nhưng quên hết sạch a...”

Nói, nàng thử nghiệm xê dịch mấy xuống quân cờ, không thể không lắc đầu cười khổ: “Giải khai hẳn là không có vấn đề, chỉ bất quá... Lại phải trì hoãn thời gian rất lâu! Đúng rồi...”

Thẳng đến lúc này, nàng mới nhớ tới Triệu Ngọc tới. Triệu Ngọc rõ ràng là người Trung Quốc, đối với loại này Hoa Dung đạo có lẽ so chính mình hiểu rõ muốn rõ ràng hơn một chút.

Nghĩ đến chỗ này, nàng tranh thủ thời gian quay đầu trở lại ngoắc, muốn mời Triệu Ngọc qua đến giúp đỡ.

Nhưng mà, nàng vừa vừa quay đầu lại, lại bỗng dưng bị trước mắt một bộ sợ ngây người, nhưng gặp Triệu Ngọc vậy mà kéo lên ống quần, nghênh ngang địa bước vào —— cá sấu ao!

“Uy!” Simona dọa đến kêu sợ hãi, “Triệu Ngọc, ngươi làm gì, không muốn sống nữa? Nhanh... Mau ra đây...”

Nhưng mà, Triệu Ngọc căn bản không thèm để ý chút nào, như cũ cố chấp hướng cá sấu hồ bên trong đi đến.

“Không không không...” Simona bắt lấy Tiểu Kiều lan can, lớn tiếng kinh hô, “Cái tên điên này, tên điên... Ngươi làm như thế, coi như đem nhân viên quản lý bức đi ra, cũng không kịp a? Ai?”

Không nghĩ tới, Simona vừa mới kinh hô hoàn tất, cái kia Triệu Ngọc lại xoay người đưa tay ngả vào dưới nước, sau đó dụng lực địa cầm ra một đầu cá sấu đến!

Lần này, Simona triệt để trợn tròn mắt.

Chỉ gặp bị Triệu Ngọc lôi ra nước cá sấu, chỉ có nửa thân trên, cá sấu nửa đoạn dưới vậy mà đều là trống không gỗ giá đỡ.

“A?” Simona giật nảy cả mình, trong miệng niệm nói, “ vậy mà... Vậy mà đều là giả! Cái này. . .”

Một giây sau, Triệu Ngọc đem giả cá sấu ném đến trong ao, sau đó lại đưa tay bắt lấy một đầu ngay tại bò cá sấu. Tiếp đó, Triệu Ngọc hung ác đem cá sấu hướng trong ao một ném, cái kia cá sấu lập tức chia năm xẻ bảy, còn từ bên trong rơi ra rất nhiều điện tử thiết bị..

“Cái này. . . Cái này cũng là giả...” Simona há to mồm, đơn giản không thể tin được.

“Hừ!” Triệu Ngọc cười lạnh một tiếng, xoa xoa tay, sau đó dọc theo ao, đi tới Simona chỗ Tiểu Kiều phía dưới, nói nói, “ thám tử tiểu thư, hiện tại đã biết rõ đi, cá sấu ao cửa này, khảo nghiệm căn bản cũng không phải là những cái kia trí lực trò chơi, mà là chúng ta —— dũng khí!

“Tới...” Triệu Ngọc hướng Simona đưa tay, “Xuống đây đi! Tựa như mê cung đồng dạng, Grimm mục đích, liền là để chúng ta tìm kiếm đường tắt!”

“Ừm...” Simona cẩn thận nhìn Triệu Ngọc một chút, lo lắng địa hỏi nói, “ cái kia nước... Sâu hay không?”

Đầm nước vẻn vẹn không tới Triệu Ngọc đầu gối, đã rõ ràng, cho nên, Simona ý tứ, căn bản cũng không phải là nước sâu hay không, mà là nước bẩn không bẩn?

Triệu Ngọc nghe xong liền minh bạch, vội vàng vỗ một cái bờ vai của mình, nói ra: “Tới đi, lần này, ngươi có thể cưỡi tại trên cổ của ta!”

“Ừm...” Bởi vì Triệu Ngọc quẳng qua nàng một lần, Simona rõ ràng có chút do dự, lo lắng Triệu Ngọc lập lại chiêu cũ, lại chiếm tiện nghi của mình.

“Yên tâm đi!” Triệu Ngọc cười nói, “ ta thế nhưng là cái người chính trực!”

“Ừm...”

Simona suy nghĩ một cái, vẫn là lựa chọn tin tưởng Triệu Ngọc, lúc này xoay người vượt qua lan can, lại một lần nữa cưỡi tại Triệu Ngọc trên

cổ.

Lần này, Triệu Ngọc hoàn toàn ở vào tự nguyện, đương nhiên sẽ không lại lần khó xử vị này thám tử tiểu thư.

Sau đó, Triệu Ngọc lội nước mà đi, trực tiếp hướng cá sấu đầm khác một bên đi đến.

“Ta không rõ...” Simona nghi ngờ hỏi nói, “ làm sao ngươi biết, những này cá sấu tất cả đều là giả đâu? Làm được như thế rất thật, căn bản nhìn không ra a...”

“Ha ha...” Triệu Ngọc cười nhạt một tiếng, “Ngươi chưa nghe nói qua 'Nước mắt cá sấu' sao? Ta phát hiện những này cá sấu trong mắt tất cả đều là làm.

“Còn có, những cái kia trôi nổi ở trên mặt nước da cá sấu cũng quá khô, cá sấu vì bảo trì nhiệt độ cơ thể mình, là sẽ không để cho thân thể của mình làm như vậy.

“Đương nhiên, những cái kia đang di động cá sấu, cũng có được cố định di động lộ tuyến, không thể không khiến người hoài nghi a!”

“Nha...” Lần này, Simona hoàn toàn phục, thản nhiên thừa nhận nói, “ xem ra, ta đối phân tích của ngươi hoàn toàn chính xác là sai lầm, ngươi thật sự đừng ta tưởng tượng đến lợi hại hơn a!”

“Quá khen, quá khen!” Triệu Ngọc dương dương đắc ý, “Ta chỉ là rất mực khiêm tốn, đại trí nhược ngu, ưa thích điệu thấp mà thôi... Ha ha...”

Lộc cộc...

Simona bị Triệu Ngọc bức cách trấn trụ, không tự giác mà nuốt ngụm nước bọt...

Chương 1290: “Vừng ơi mở ra”

Đương nhiên, Triệu Ngọc sở dĩ nhanh như vậy đánh giá ra cá sấu là giả, còn có một cái nguyên nhân chủ yếu, đó chính là hắn trong đầu ẩn hình tham trắc khí.

Hắn mới vừa đến cá sấu bên cạnh ao, tham trắc khí liền lập tức biểu hiện, cá sấu thể nội chứa điện tử điều khiển trang bị.

Cho nên, Triệu Ngọc mới có thể khẳng định như vậy phán đoán, cá sấu tất cả đều là giả.

“Cha ta nói đến một điểm không sai...” Simona cười tại Triệu Ngọc trên cổ nói nói, “ Grimm người này, thật sự là đủ quái! Ai có thể nghĩ tới, hắn bố trí xuống mê cung cùng cá sấu đầm, lại là để chúng ta không đi đường thường đâu? Thật sự là quá giảo hoạt...”

“Kỳ thật...” Triệu Ngọc mỉm cười, “Ta ngược lại có chút hiểu! Grimm ý tứ, có lẽ là tại nói cho chúng ta biết, trong hiện thực thám tử suy luận, cũng không thể hoàn toàn dựa vào sách vở cùng kinh nghiệm.

“Có đôi khi, cũng cần kiếm tẩu thiên phong, đi làm một chút to gan nếm thử.

“Liền lấy mê cung cùng cá sấu đầm tới nói, có đôi khi nói thẳng, ngược lại so khổ sở suy nghĩ càng thêm có hiệu...”

“Nói hay lắm a, “ Simona bội phục nói, “ đây chính là cha ta trước kia thường xuyên nói chuyện xưa, không thể 'Nhận lý lẽ cứng nhắc' đi!

“Ai nha, ta vốn cho rằng, bằng vào bản lãnh của mình có thể tại thám tử salon bên trong ra làm náo động, thật không nghĩ đến...” Simona không khỏi có chút thất lạc, “Thế mà ngay cả cửa thứ nhất này đều không thông qua được, thật sự là hổ thẹn!

“May mắn hôm nay để cho ta gặp ngươi vị này Trung Quốc thần thám, bằng không, coi như thật là bị chơi khăm rồi!”

“Oa, ngươi những này Trung Quốc chuyện cũ kể so với ta còn lưu loát!” Triệu Ngọc nói đùa, “Ngươi không cần rất cảm tạ ta, về sau ta nếu là bên trên Mĩ Quốc chơi đi, nhớ được thật tốt chiêu đãi ta chính là!”

“Ha ha... Nhất định nhất định!” Simona cười vui vẻ, hai người quan hệ bỗng nhiên thân mật rất nhiều.

Hai người một mặt cười nói, một mặt trực tiếp xuyên qua cá sấu đầm, đi tới khác một bên.

Chờ hai người leo ra đầm nước, vượt qua lan can về sau, trước mắt xuất hiện một mảnh tinh xảo tiểu hoa viên.

Dọc theo vườn hoa càng đi về phía trước không bao lâu, nhưng gặp một đạo từ cự thạch tạo thành vách tường, sừng sững tại bọn họ trước mắt, chặn đường đi.

Trên thạch bích, vẽ lấy một chút cổ lão bích hoạ, bích hoạ nội dung đều là một chút Đồ đằng loại hình đồ án kỳ quái.

“Ầy...” Simona chỉ vào dưới vách tường phương một cái Thạch Môn nói nói, “ nơi này hẳn là cửa ra a?”

Nói, hai người cất bước tiến lên, dùng sức đẩy một cái, nhưng cái kia Thạch Môn không nhúc nhích tí nào.

“Nhìn...” Simona lại chỉ vào cạnh cửa nơi nào đó nói nói, “ nơi này giống như có chút cơ quan...”

Triệu Ngọc tiến lên xem xét, quả nhiên thấy Thạch Môn bên cạnh trên phù điêu, có rất nhiều cũng có thể chuyển động.

“Nhìn tới...” Simona chăm chú tra xét những cơ quan kia, “Nơi này ứng cai ẩn tàng lấy một điều bí ẩn đề, chúng ta chỉ có đem câu đố để lộ, mới có thể mở ra Thạch Môn!”

Đang khi nói chuyện, nàng lùi về phía sau mấy bước, đem chính diện vách tường để ở trong mắt, suy nghĩ nói ra: “Ta muốn... Câu đố hẳn là ngay tại những này bích hoạ bên trong, cái này cũng đều là Thái Bình Dương thổ dân người hội họa cùng Đồ đằng, chúng ta cần phải cẩn thận phân tích một chút... Ân...”

Simona ngay tại tích cực suy tư, nhưng trong nháy mắt, lại nhìn thấy Triệu Ngọc vậy mà ghé vào cái kia đạo trên cửa đá, tại gõ lấy cái gì.

“Ừm... Triệu Ngọc... Ngươi lại phát hiện cái gì?” Simona phi thường tò mò, vội vàng mở lời hỏi.

“Thám tử tiểu thư a, ngươi nghe nói qua "vừng ơi mở ra" cố sự này sao?” Triệu Ngọc sờ lấy cái kia đạo Thạch Môn, nói một cách đầy ý vị sâu xa một câu.

“Cái gì, 'vừng ơi mở ra'?” Simona chăm chú suy nghĩ, “Đây không phải là Nghìn lẻ một đêm bên trong cố sự sao?”

“Đúng!” Triệu Ngọc mỉm cười, “Thám tử tiểu thư, hiện tại chỉ cần ngươi hô một câu 'vừng ơi mở ra', cái này Đạo Môn tự nhiên là sẽ mở ra!”

“Ồ? Không thể nào...” Simona mặc dù cảm thấy không thể tưởng tượng

được, nhưng vẫn là nhỏ giọng đọc lên cái kia bốn chữ, “'vừng ơi mở ra'!”

“Xin nhờ rồi đại tiểu thư, lớn một chút mà âm thanh, thần tiên nghe không được a!” Triệu Ngọc cười nhắc nhở.

“Tốt a, khục khục...” Simona hắng giọng một cái, xách giọng to hô một tiếng, “Vừng - ơi – mở - ra!”

“YES!” Triệu Ngọc cười xấu xa lấy trừng mắt nhìn, sau đó nâng lên chân phải, một cước bạo lực địa đá vào cái kia đạo trên cửa đá.

“Ai?” Simona dọa đến trừng to mắt, “Đừng...”

Theo Simona, đây chính là một đạo Thạch Môn, Triệu Ngọc một cước này xuống dưới, tất nhiên sẽ đem chân đụng gãy.

Nhưng mà, chứng kiến kỳ tích thời khắc đến, Triệu Ngọc một cước này xuống dưới, chân chẳng những không có gãy, cái kia đạo nhìn như kiên cố Thạch Môn, lại bành đến bị Triệu Ngọc đá văng!

Mà lại, Thạch Môn chẳng những bị đá văng, còn phát ra gỗ chém đứt tiếng tạch tạch.

Simona tập trung nhìn vào, cái này mới rốt cục thấy rõ, cái kia Thạch Môn vậy mà cũng là dùng gỗ chế thành.

“Hoắc ha ha, “ Triệu Ngọc cười to, “Xem ra, vị này Grimm lão tiên sinh, cũng là ưa thích bạo lực gia hỏa a!”

“Cái này. . .” Simona chạy đến trước mặt xem xét, nguyên lai cái kia trên cửa đá thoa một tầng thật dày bột đá, bị ngụy trang thành tảng đá dáng vẻ, mà nội bộ nhưng đều là gỗ.

Triệu Ngọc theo sát lấy cạch cạch hai cước, đem Thạch Môn toàn bộ đá văng.

“Quá lợi hại, thật là nghĩ không ra a!” Simona nhìn xem vách tường lắc đầu thở dài, “Trên vách tường bích hoạ, còn có những cái kia có thể xoay tròn phù điêu, vậy mà đều là dùng để mê hoặc người...”

Đang khi nói chuyện, Simona nhìn về phía Triệu Ngọc ánh mắt lần nữa phát sinh to lớn cải biến, đã lại bội phục biến thành ngưỡng mộ.

Kỳ thật, Triệu Ngọc vừa rồi cũng không xác định, hắn chỉ là nóng lòng quá quan, liền không tiếc sử dụng một cái dụng cụ nhìn thấu, đem Thạch Môn kiểm tra một hồi, lúc này mới nhìn thấu Thạch Môn huyền cơ.

“Ò ó o... Congratulation (chúc mừng chúc mừng)...” Một giây sau, sau cửa đá mặt bỗng nhiên truyền đến một trận tiếng vỗ tay, cùng người nào đó tiếng Anh chúc mừng.

Simona cùng Triệu Ngọc nghe thấy về sau, vội vàng từ phá vỡ Thạch Môn chui tới.

Sau cửa đá mặt thình lình sáng sủa, có thể nhìn thấy nơi xa đứng sừng sững màu xám đen tòa thành.

“Chúc mừng, chúc mừng hai vị...” Lúc này, một tên nữ quản gia bộ dáng người da trắng nữ tử, bưng một cái đĩa đi vào hai người trước mặt, trên mâm thịnh phóng không phải khác, đều là nước khoáng.

Triệu Ngọc cùng Simona đã sớm khát, tranh thủ thời gian một người một bình, mở ra uống ừng ực.

“Thật không hổ là người mới khách quý, nhanh như vậy liền xông qua Kỳ Tích đảo ba đạo cửa ải, chúc mừng chúc mừng...” Nữ quản gia một mặt cười chúc mừng, một mặt móc ra hai cái chiếu lấp lánh kim tệ, đưa

tới hai người trước mặt, “Đây là chủ nhân cho hai vị ban thưởng, xin vui lòng nhận.”

“Tạ ơn...” Mặc kệ quá trình như thế nào, Simona cảm giác thật cao hứng, vui vẻ tiếp nhận ban thưởng.

Thế nhưng là, Triệu Ngọc trong lòng lại là lão đại không thoải mái, hắn bản không quan tâm cái kia mai kim tệ, thế nhưng là nghĩ lại, đã Grimm như thế có cá tính, nói không chừng cái này mai kim tệ cũng sẽ ngậm có huyền cơ gì.

Thế là, hắn cuối cùng vẫn đè lại tính tình, tiếp nhận kim tệ, bỏ vào túi.

“Tốt, “ nữ quản gia gặp nhiệm vụ hoàn thành, vội vàng chỉ chỉ phía sau to lớn tòa thành, đối với hai người nói nói, “ hai vị khách quý, mời đi theo ta đi! Người đã tất cả đều đến đông đủ, yến ngay lập tức sẽ liền muốn bắt đầu!”

Chương 1291: Di chúc

To lớn cổ bảo trang nghiêm túc mục, màu đen xám tường ngoài làm lòng người sinh kính sợ.

Cùng những cái kia đời cũ Anh Quốc tòa thành khác biệt, Kỳ Tích đảo tòa thành không có những cái kia hoa lệ phức tạp trang trí, tường ngoài sáng bóng trơ trọi, lộ ra đến mức dị thường cổ phác, phảng phất đến từ thời kì đồ đá, cho người ta một loại vượt qua thời không ảo giác.

“Hai vị khách quý, mời bên này...” Khi tiến vào cổ bảo đại sảnh về sau, vị kia nữ quản gia bộ dáng người xông Triệu Ngọc hai người làm một thủ thế, liền lặng lẽ lui ra ngoài.

Triệu Ngọc cùng Simona liếc nhau một cái, sau đó liền hướng phía nữ quản gia chỉ thị phương hướng đi đến.

Lúc hành tẩu, bọn họ thấy được mấy tên người hầu ăn mặc người da trắng nam tử, đang bưng đựng đầy thức ăn đĩa, cũng hướng cùng một cái phương hướng mà đi.

Rất nhanh, Triệu Ngọc liền nghe được một cái thanh âm quen thuộc, ngay tại nội sảnh nói chuyện, đúng là mình cha vợ Miêu Khôn:

“Ngươi ngó ngó ngươi, đúng sao? Ngay cả cái trò đùa đều Khai không dậy nổi, quá mất mặt a?”

Miêu Khôn là dùng tiếng Anh nói chuyện, bởi vì Triệu Ngọc có phiên dịch khí mang theo, tự nhiên có thể nghe hiểu.

Mà Miêu Khôn chưa nói xong, nơi đó lại truyền tới một trận gào thét, chính là trước kia bị Miêu Khôn tính toán Jacob:

“XXX(tất cả đều là thô tục)... Ngươi cái này hỗn đản, ta hôm nay không phải giết ngươi không thể! A...”

Nghe được tiếng gầm gừ, Simona ngược lại giật nảy mình, vội vàng tăng tốc bước chân đi vào nội sảnh.

Triệu Ngọc theo sát phía sau, nhưng gặp bên trong trong sảnh cơ hồ ngồi đầy người, ngoại trừ Miêu Khôn, Juliet, Cốc Triệu Nhất Lang cùng Jacob bên ngoài, nơi nào còn có lấy ba cái người xa lạ.

Ba người đều là niên kỷ không nhỏ nam tử, một cái người da trắng, một cái Trung Đông người, còn có một người da đen.

Giờ phút này, người da trắng cùng người da đen ngay tại gắt gao kéo túm lấy phẫn nộ Jacob, mà cha vợ Miêu Khôn thì vẫn bưng một cái ly rượu đỏ, bày ra một bộ khoan thai tự đắc dáng vẻ, nhìn xem liền đặc biệt muốn ăn đòn.

“Jacob...” Cái kia người da trắng nam tử kéo túm đến nhất là dùng sức, hướng Jacob khuyên nói, “ nơi này là Grimm nhà, ngươi ở chỗ này xử lý ân oán cá nhân, thực sự không thích hợp a!”

“Quá khinh người, quá khinh người!” Jacob gầm thét nói, “ các ngươi đừng đứng yên nói ngồi châm chọc, nếu như đổi lại các ngươi, các ngươi sẽ như thế nào?”

“Chúng ta sẽ như thế nào? Hừ...” Ngay tại ăn nhiệt đới hoa quả Trung Đông người cười ngượng ngùng nói, “ chúng ta căn bản liền sẽ không thụ vũ nhục như vậy! Nếu là đổi thành ta, còn báo mối thù gì? Trực tiếp nhảy núi tự sát được rồi, còn mặt mũi nào còn sống?”

“Uy, Yusuf, “ người da đen trách cứ nói, “ ngươi cũng đừng đi theo làm loạn thêm có được hay không? Nếu là hai người bọn họ hôm nay đánh nhau, chúng ta cũng không tốt kết thúc, còn nói ngồi châm chọc?”

“Ta nói chính là sự thật!” Tên là Yusuf Trung Đông người vẻ mặt khinh thường, trực tiếp cầm trong tay hoa quả ném trên mặt đất, “Grimm cái này tử lão đầu tử, đến bây giờ cũng không lộ mặt, liền nên hảo hảo giày vò giày vò hắn!

“Nào có dạng này đãi khách? Ta vài phút liền có thể làm thành hơn ngàn vạn làm ăn lớn, lại ở chỗ này ăn cho tới trưa hoa quả, có dạng này chiêu đãi khách quý sao?”

Đang khi nói chuyện, Yusuf chợt nhìn thấy mới vừa tiến vào nội sảnh Simona, ánh mắt nhất thời biến thẳng.

“A? Cái này. . . Đây là...” Hắn bước nhanh đi hướng Simona, hỏi nói, “ vị nữ sĩ này, ngươi là Grimm người, vẫn là...”

“Ai? Na Na... Sao ngươi lại tới đây?” Đột nhiên, Miêu Khôn cũng nhìn thấy Simona, vội vàng dùng tiếng Trung hỏi nói, “ phụ thân ngươi đâu?”

“Nha... Nguyên lai là Miêu thúc thúc, cha ta ngã bệnh, cho nên phái ta tới!” Simona giải thích.

Giờ phút này, Miêu Khôn cũng nhìn thấy theo sát phía sau Triệu Ngọc, bận bịu quan tâm hỏi một câu: “Ta sát, nhanh như vậy? Ngươi đã thông qua được Grimm người mới khảo nghiệm?”

“Yên tâm đi, không chết được...” Triệu Ngọc hậm hực địa trả lời.

“Có ý tứ, năm nay... Nhiều như vậy người Trung Quốc a!” Yusuf cười nói, “ chúng ta tới qua tết xuân đi!”

“Nói như vậy...” Juliet đứng ra, chỉ vào Simona dùng tiếng Anh hỏi nói, “ cô gái này, liền là Tịch Vĩ nữ nhi?”

(*) Simona= Tịch Mộng Na....

“Đúng!” Simona gật đầu.

“Female Miêu, chịu chết đi!” Ai ngờ, bên này mọi người chính đang nói chuyện , bên kia Jacob chợt tránh thoát trói buộc, bay thẳng Miêu Khôn mà tới.

Jacob nhân cao mã đại, tựa như một cái thế lực bá chủ, hắn vung lên nồi đất lớn nắm đấm, muốn một quyền gây nên Miêu Khôn tử địa.

Nhưng mà, Miêu Khôn không phải người ngu, thấy một lần Jacob tránh thoát, hắn vội vàng nhanh chân liền chạy, vậy mà vây quanh nội sảnh bàn tròn xoay lên vòng.

“A...”

Jacob rống giận dồn sức, nhưng làm sao cũng đuổi không kịp Miêu Khôn. Dưới tình thế cấp bách, hắn đành phải bay người lên trên cái bàn, muốn từ đường ngắn nhất đi qua.

Miêu Khôn tay mắt lanh lẹ, quơ lấy chén trà trên bàn, run tay một cái liền ném tới Jacob trên mặt.

Jacob không kịp phản ứng, nhất thời bị chén trà đập trúng mặt.

“A!”

Jacob kêu đau một tiếng, tức giận đến nổi trận lôi đình, hắn hung hăng dậm chân, muốn lao thẳng tới Miêu Khôn.

Nhưng mà, Triệu Ngọc cũng không phải đèn đã cạn dầu, hắn thấy một lần Jacob dậm chân, lập tức bay ra một cước, đạp một cái cái bàn.

Kết quả, Jacob một cái đứng không vững, cả người ngửa ra sau đi qua, nặng nề mà ngã ở trên mặt bàn.

Đông!

Nặng nề thân thể phát ra một tiếng vang thật lớn, cho dù cái bàn rắn chắc, cũng không chịu được hắn dạng này Đại Hán, nhất thời răng rắc một tiếng, đem cái bàn va nứt tốt một khối lớn.

“A...” Jacob giận điên lên, từ cái bàn bên trong leo ra, nghĩ muốn lần nữa đuổi theo Miêu Khôn.

Nhưng mà, đúng lúc này, theo nơi cửa truyền đến một trận ồn ào, bỗng nhiên đi vào một đoàn Hắc y nhân tới.

Những này Hắc y nhân tất cả đều thân thể cường tráng, dị thường cường kiện, cũng đều là loại kia Cực phẩm bảo tiêu.

Hắc y nhân vừa mới vào nhập, liền lập tức chia nhóm hai bên, phi thường có quy củ.

“Dừng tay, dừng tay a Jacob!” Theo Hắc y nhân sau lưng truyền đến một tiếng thét ra lệnh, đám người thình lình nhìn thấy, nơi đó vào một cái cô gái tóc vàng.

“Cái này. . .”

Jacob mặc dù ngay tại nổi nóng, nhưng chợt nhìn đến cái này cảnh tượng, vẫn là bất đắc dĩ liền dừng tay.

Nhưng gặp vị này cô gái tóc vàng mặc một thân thẳng âu phục màu đen, dáng người mặc dù so ra kém Simona, nhưng khí chất lại so Simona càng hơn một bậc.

Chỉ nhìn từ bên ngoài, tuổi của nàng đã không nhỏ, nhưng là do ở bảo dưỡng khá tốt, làn da vẫn Quang Trạch tịnh lệ, hành tẩu trong lúc nói chuyện, khắp nơi hiện lộ rõ ràng khó mà bắt chước khí chất quý tộc.

“Các vị khách quý các ngươi tốt, “ cô gái tóc vàng dùng địa đạo Luân Đôn khang nói với mọi người nói, “ ta là Grimm nữ nhi Molly, rất xin lỗi, lần trước thám tử salon, ta không có tham gia.

“Bất quá... Đối với các vị phấn khích biểu hiện, ta lại nghe phụ thân đề cập tới, hôm nay có thể gặp mặt, thật sự là hạnh ngộ, hạnh ngộ!”

“Cái gì? Nữ nhi?” Trung Đông người Yusuf giơ lên lông mày, “Ta làm sao chưa nghe nói qua đâu?”

“Ta nghe nói qua, “ xa xa bạch người nói nói, “ Grimm hoàn toàn chính xác có cái nữ nhi, nhưng chưa từng thấy!”

Chúng người đưa mắt nhìn nhau phía dưới, toàn đều không hẹn mà cùng nhìn về phía Miêu Khôn. Bởi vì tại trong những người này, chỉ có Miêu Khôn cùng Grimm quan hệ tốt nhất.

Nhưng mà, Miêu Khôn tâm tư căn bản không ở nơi này, ánh mắt hắn vẫn liếc bên cạnh nhìn chằm chằm Jacob, ra ngoài bản năng hướng mặt ngoài xê dịch mấy lần, tốt cách Jacob xa một chút.

“Hô...” Tên là Molly nữ tử nặng nề hít thở một cái, lúc này mới trịnh trọng kỳ sự đối đám người tuyên bố nói, “ không có ý tứ các vị, nói cho mọi người một cái bất hạnh tin tức, gia phụ đã tại năm ngày trước bệnh qua đời!

“Cho nên, lần này thám tử salon, là ta triệu tập mọi người tới! Về phần mục đích nha...” Molly nhìn quanh đám người một vòng, nói nói, “ chính là muốn ngay trước mặt các ngươi, tuyên đọc phụ thân ta lưu cho các ngươi các vị —— di chúc! ! !”

Chương 1292: Kim Cương

“Làm... Làm cái gì a đây là?” Trung Đông người Yusuf dùng không quá lưu loát tiếng Anh nói nói, “ ai cũng đều biết Grimm ưa thích làm hoa văn, ta nói, vẫn là để hắn mau chạy ra đây nhìn một chút lão bằng hữu đi!”

“Đúng vậy a, Grimm làm sao lại chết đâu?” Juliet nói nói, “ còn có kia cái gì hoang đường di chúc, rõ ràng, lại đang nói đùa với chúng ta đâu!”

“Lão tử nhưng không thiếu tiền, “ Yusuf khinh thường nói, “Grimm có cái gì di chúc, cũng là cho hắn con cháu đời sau giữ lại, cho chúng ta những người này làm cái gì?”

“Đúng đấy, đừng làm rộn...” Lúc này Miêu Khôn, đã đi tới Triệu Ngọc bên này, xa xa tránh qua, tránh né Jacob. Hắn trạm sau lưng Triệu Ngọc, đối cái kia tên là Molly nữ chủ nhân nói nói, “ dùng loại này mánh lới đến cho thám tử salon trợ hứng điềm xấu, nhanh để Grimm ra đi vẫn là!”

“Các ngươi tin tưởng cũng tốt, không tin cũng được!” Molly lạnh Băng Băng bắt đầu khoanh hai cánh tay, nói với mọi người nói, “ phụ thân ta là thật đã không tại nhân thế, căn cứ chính hắn nguyện vọng, chúng ta đem hắn di thể mai táng tại Kỳ Tích đảo hoa viên trong, nếu có ai muốn đi chiêm ngưỡng, mình đi xem là có thể.”

Molly kiểu nói này, hiện trường rốt cục yên tĩnh trở lại.

“Nói thực ra, ta không hiểu rõ lắm phụ thân ta sự tình, “ Molly lắc đầu nói nói, “ các ngươi hắn là nhìn ra được, chúng ta quan hệ cũng không

thế nào tốt.

“Lần này, nếu như không phải là vì kế thừa di sản, ta cũng sẽ không trở lại ở trên đảo, hơn nữa còn cấp các vị phát ra thiếp mời!”

“Nói như vậy...” Xa xa hắc người nói nói, “ thám tử salon, thật không phải là Grimm tổ chức? Mà là ngươi? Ta không rõ, ngươi lấy Grimm danh nghĩa đem chúng ta gọi tới, đến cùng vì cái gì?”

“Cái này còn phải hỏi?” Yusuf nói nói, “ vừa rồi đã nói một trăm lần, Grimm cho chúng ta lưu lại di chúc mà!”

“Cơm trưa, đã cho các vị chuẩn bị xong!” Molly quét mắt đám người, dùng ngạo mạn ngữ khí nói nói, “ nhưng chuyện ta nói rất đơn giản, nói xong lại dùng bữa ăn cũng không muộn!”

“Tốt, “ Miêu Khôn mở ra tay ra hiệu, “Vậy ngươi nói một chút, Grimm đến cùng cho chúng ta lưu lại cái gì? Không phải là hắn những cái kia biến * thái cất giữ a? Rút roi ra nhỏ nến dầu?”

Miêu Khôn kiểu nói này, hiện trường lập tức một mảnh cười vang.

Triệu Ngọc nhìn về phía Miêu Khôn ánh mắt tất cả đều biến thành khinh bỉ, cha vợ trong lòng mình cái kia vĩ ngạn thân ảnh, ngay tại ào ào sụp đổ...

“Tin tưởng, các vị tất cả đều nghe nói qua 22 năm trước, tại Cape Town trận kia nghe đồn a?” Molly cũng không để ý tới đám người cười vang, tiếp tục dùng băng lãnh ngữ khí nói nói, “ có người truyền thuyết, năm đó đám kia Kim Cương là bị phụ thân ta nuốt riêng!

“Thế nhưng là, một không có chứng cứ, hai không có lý do, cuối cùng đành phải không giải quyết được gì!”

Ai ngờ, vừa nghe đến Kim Cương hai chữ, hiện trường lại một lần nữa lâm vào yên tĩnh.

“Thời gian trôi qua thật là nhanh nha...” Yusuf trầm mặt hồi ức nói, “ giống như Nam Phi chuyện kim cương, vẫn là hôm qua vừa mới phát sinh đâu!”

“Hiện tại, ta có thể phụ trách nhiệm nói cho mọi người, nghe đồn căn bản không có sai, đám kia Kim Cương liền là bị phụ thân ta chiếm làm của riêng!” Molly không giữ lại chút nào địa nói nói, “ hắn sớm đem chuyện này ghi vào di chúc, qua đời về sau, ta mới rốt cuộc biết chân tướng!”

“A? Lại phải gây sự a...” Miêu Khôn nói nói, “22 năm trước, Grimm đã là ức vạn phú hào, hắn đoạt Kim Cương làm cái gì? Để cho mình trở thành bia sống sao? Hắn lại không thiếu tiền, điên rồi?”

“Ngươi nói như vậy, nói rõ ngươi vẫn là không hiểu rõ phụ thân ta!” Molly lắc đầu nói nói, “ hắn nuốt riêng Kim Cương, không phải là vì tiền, mà là vì trả thù chính phủ nước Anh, hoàn toàn là vì thở ra một hơi mà thôi!”

“Không thể nào? Hắn... Hắn làm sao từ MI6 ngay dưới mắt cướp được Kim Cương?” Hắc người nói nói, “ lúc ấy, cướp bóc án sau khi phát sinh, chí ít có một xấp đặc công tham dự hành động.

“Hung thủ cùng người mua bị đại hỏa thiêu chết, Kim Cương cuối cùng không cánh mà bay, chúng ta vẫn cho là, là người Anh vừa ăn cướp vừa la làng đâu!”

“Những này có khổ khó nói việc nhà, nhắc lại đã không có ý tứ!” Molly mở ra bàn tay, lạnh nhạt hỏi nói, “ tất cả mọi người đói bụng không, ta có thể hay không nói ngắn gọn đâu?”

Nàng kiểu nói này, đám người đành phải tạm thời ngậm miệng lại.

“Trước mặc kệ những năm kia nợ cũ, phụ thân ta di chúc bên trên, giấy trắng mực đen viết Thanh Thanh Sở Sở, “ Molly giống một vị có chân rết diễn thuyết gia như thế, nói với mọi người nói, “ hắn đem Kim Cương, giấu ở Kỳ Tích đảo nơi nào đó, một mực không hề động qua!”

Hoa...

Nghe đến lời này, tất cả mọi người vẫn là khó mà ức chế địa tiếng ồn ào nổi lên bốn phía, tất cả đều cảm thấy không thể tưởng tượng được.

“Ta vẫn không hiểu, ngươi một mực tại xách Kim Cương, Kim Cương...” Yusuf hỏi nói, “ cái này cùng chúng ta có quan hệ gì? Chẳng lẽ ngươi cho rằng, trong chúng ta, có phụ thân ngươi đồng bọn?”

“Dĩ nhiên không phải!” Molly nhanh chóng nói nói, “ ta mời mọi người tới mục đích, liền là hi vọng mọi người có thể giúp ta đem Kim Cương tìm ra!

“Di chúc đã nói, mười năm trước, phụ thân ta liền đã sớm bố trí xong kết thúc, tại lần kia thám tử salon bên trên lưu lại mấu chốt manh mối. Cho nên, chỉ có ta đem năm đó tham gia salon người tụ tập lại, mới có thể tìm tới Kim Cương!”

“Ta đi... Cái này. . . Đây cũng quá giật a?” Nói chuyện chính là cái kia Jacob, giờ phút này, hắn đã bị Molly lời nói hấp dẫn, tạm thời quên hết hắn cùng Miêu Khôn ân oán cá nhân.

“Không phải không ràng buộc!” Molly xụ mặt, chăm chú nghiêm túc nói nói, “ phụ thân ta đã không có ở đây, Nam Phi Kim Cương cũng đã qua quốc tế truy tố kỳ, ta không có giấu giếm nữa tất yếu!

“Cho nên, nếu như vị kia có thể giúp ta đem Kim Cương tìm tới, ta

nguyện ý dùng Kim Cương tổng giá trị hai mươi phần trăm làm trả thù lao. Không yên lòng, ăn cơm trưa xong, chúng ta có thể ký hợp đồng!”

“Ha ha ha...” Jacob ha ha cười nói, nói với Molly, “Nếu là thám tử salon, vậy ngươi hẳn phải biết, chúng ta đều là làm cái gì a?

“Grimm trò hề này, thật là ta đã thấy, nhất tụt hậu, buồn nôn nhất một lần! Làm sao, chỉ bằng ngươi như thế một trận nói chuyện, chúng ta liền muốn đi tìm tìm Kim Cương sao? Thật sự là trò cười!”

“Kỳ Tích đảo có thể lớn bao nhiêu, “ Cốc Triệu Nhất Lang tò mò hỏi một câu, “Có loại này chỗ tốt làm sao lại lưu cho chúng ta? Chính ngươi chậm rãi lục soát, một ngày nào đó sẽ tìm được a?”

“Nói thật cho các ngươi biết, “ Molly nói nói, “ Guillian gia tộc đối Kỳ Tích đảo có được quyền, cũng không phải là vô kỳ hạn, các ngươi đều là cao thủ, có thể đi tra.

“Tiếp qua hai tháng, Fiji chính phủ liền phải đem Kỳ Tích đảo thu hồi, cho nên, ta cũng không có thời gian lâu như vậy.”

“...”

Chúng người không lời, chỉ có tinh minh Yusuf bắt đầu tách ra lên ngón tay, yên lặng tính toán nói: “Kim Cương sự kiện không có bên trên tin tức, chúng ta chỉ là thông qua nội bộ con đường nghe nói, mất đi cái đám kia Kim Cương, giá trị ước 7 triệu bảng Anh!

“Bây giờ đi qua 22 năm , dựa theo thị trường tỉ suất hối đoái đại thể tính một chút, tổng giá trị có thể trướng gấp mười lần, cũng chính là 70 triệu bảng Anh! Hai mươi phần trăm tiền thuê, cũng chính là 14 triệu bảng Anh!

“Ừm...” Hắn dùng sức nhẹ gật đầu, “Cái này mua bán ngược lại là rất có

lời, so ta dầu hỏa sinh ý mạnh hơn nhiều! Đã dạng này, vậy ta trước hết không đi, có thể tìm tìm nhìn xem.

“Các ngươi nói... Có phải hay không a?”

Đám người không có trả lời.

“Ngươi tính sai!” Molly vẫn như cũ thanh âm lạnh như băng uốn nắn nói, “ mất đi Kim Cương bên trong, có một bộ phận Cực phẩm phấn kim cương. Nếu như thả vào hôm nay trên thị trường, vẻn vẹn cái kia một bộ phận phấn kim cương, liền đủ để đạt tới 1 ức bảng Anh giá trị, chớ đừng nói chi là cái khác kim cương!”

“...” Đám người lần nữa im lặng.

Một trăm triệu bảng Anh, Triệu Ngọc yên lặng tính toán, nếu như tất cả đều tính cả, nhóm này Kim Cương tổng giá trị há không được có 10 ức nhân dân tệ nhiều như vậy? Hai thành tiền thuê, cũng có hai ức a?

“Ha ha...” Pháp quốc đà thương sư tỷ cười, “Kim Cương giá trị xác thực không ít, nhưng là, như thế hoang đường sự tình, ai sẽ tin tưởng đâu?”

“Đúng đấy, “ Miêu Khôn nhéo nhéo cái mũi của mình, khinh thường nói, “Này một ít tiền liền có thể để chúng ta chạy theo như vịt sao? Trò cười! Cái kia... Đại điệt nữ a...” Hắn giang hai tay chỉ, đối Molly nói nói, “ ta thương lượng một chút, tiền thuê có thể hay không lại trướng hai thành a...”

Chương 1293: Kim Cương máu

Năm 1996, Nam Phi Cape Town.

Tại Cape Town đầu nam tới gần biển cả một chỗ đầy rẫy hoang vu trên vách núi, có xây một tòa lẻ loi trơ trọi nhà gỗ nhỏ.

Giờ phút này, nhà gỗ bên ngoài ngừng lại mấy chiếc xe jeep, mà bên trong nhà gỗ bộ thì đèn sáng, đồng thời có bóng người lắc lư.

Trong phòng, một vị tóc hoa râm, mắt trái mang theo đơn ống kính mắt lão nhân, ngay tại ánh đèn trước, nhận thật cẩn thận địa kiểm nghiệm lấy trong tay Kim Cương.

Viên kia Kim Cương chừng bốn carat chi trọng, mà lại toàn thân lộ ra một cỗ màu hồng ánh sáng.

Ngay tại lão nhân chăm chú xem xét Kim Cương thời điểm, nhưng gặp lão nhân trước sau hai bên, phân chớ đứng hai nhóm nhi người.

Trước mặt một đám, đều là hung thần ác sát tinh tráng nam tử; sau lưng một đám, thì đều là thân mặc tây phục người có văn hóa.

Hai nhóm nhi trong tay người tất cả đều cầm các loại súng ống vũ khí, lộ ra đến mức dị thường khẩn trương.

Rất rõ ràng, hai nhóm người ngay tại làm lấy một bút không tầm thường, lại cực kỳ trọng yếu giao dịch! Một phương nóng lòng xuất thủ, một phương nóng lòng mua được.

Trên vách núi hàn phong lạnh thấu xương, bên trong nhà gỗ nhiệt độ không cao, nhưng những người này trên gương mặt lại tất cả đều là mồ hôi. Hiển nhiên không khí hiện trường đã khẩn trương đến ngưng kết trạng thái, ngay cả mỗi người hô hấp sinh ra khí thô đều có thể nghe rõ...

Lão nhân tóc trắng hắn là một vị bảo thạch giám định sư, hắn mỗi giám định một viên Kim Cương, đều sẽ hướng sau lưng những người mặc âu phục kia gật đầu, ra hiệu hắn chỗ kiểm tra Kim Cương đều là hàng thật, mà lại phẩm chất siêu bổng.

Kim Cương mặc dù rất nhiều, nhưng hiển nhiên cũng không cần giám định sư đem tất cả tất cả đều kiểm trắc hoàn tất, lão nhân tóc trắng chỉ là chọn lựa đông đảo Kim Cương bên trong, phân lượng khá lớn mười mấy khỏa mà thôi.

Mắt nhìn thấy bị chọn lựa ra Kim Cương lập tức liền muốn giám định hoàn tất, song phương nhân viên lúc này mới thoáng nhẹ nhàng thở ra, giao dịch lập tức liền có thể lấy tiến hành.

Nhưng mà, ngay tại cái này sắp giám định hoàn tất thời khắc mấu chốt, theo một tiếng súng vang, tóc trắng trên người ông lão chợt tuôn ra một cỗ huyết hoa, hắn ngay cả hừ đều không có hừ, liền ngửa mặt ngã trên mặt đất, đã trúng đạn bỏ mình!

Cùng lúc đó, bên trong nhà gỗ lại liên tiếp vang lên mấy tiếng súng vang lên!

Song phương nhân viên đã sớm thảo mộc giai binh khẩn trương tới cực điểm, giờ phút này chợt thấy có người trộm bắn bắn lén, liền một cách tự nhiên cho rằng là đối phương muốn đen ăn đen!

Thế là, hiện trường ai cũng không do dự, tất cả đều vác lên vũ khí của mình, hướng trên người đối phương vọt tới...

Phanh phanh phanh...

Một nháy mắt, bên trong nhà gỗ thương tiếng nổ lớn, lấp lóe không ngừng.

A... A a...

Ngay sau đó, chính là Hỗn Loạn bắn nhau hạ kêu thảm!

Khoảng cách gần như thế, tại song phương mãnh liệt nổ bắn ra dưới, cho dù ai cũng không tốt may mắn thoát khỏi tại khó, tất cả đều trúng đạn ngã xuống đất.

Nghe được tiếng súng, ngoài phòng đứng gác canh gác người cũng lập tức xông vào nhà gỗ, tham gia chiến đấu.

Phanh phanh phanh...

Cộc cộc cộc...

Lại một trận mãnh liệt bắn về sau, trong phòng liền một cái đứng đấy người cũng không còn...

Cứ như vậy, hơn mười người chớp mắt liền chết tại trận này đột nhiên xuất hiện nội chiến phía dưới, còn thừa không có mấy.

Lúc này, chỉ có cả người người mặc âu phục còn sống, người này cả người là máu, thân trúng mấy đạn, đã sắp không sống được, nhưng hắn y nguyên gắt gao ôm một cái rương kim loại, ra sức địa hướng phía cửa bò đi.

Bởi vì thụ thương nghiêm trọng, hắn mỗi bò một bước đều lộ ra phi thường gian nan, trên mặt đất cũng rịn ra một đạo uốn lượn vết máu...

Cạch cạch cạch...

Bỗng nhiên, sau lưng truyền đến một tiếng vang nhỏ, nên nam tử tranh thủ thời gian xoay quay đầu, hướng (về) sau nhìn lại.

Kết quả, xem xét phía dưới, trong mắt của hắn nhất thời lộ ra lớn lao kinh hãi cùng sợ hãi. Hắn vạn vạn nghĩ không ra, sớm nhất trúng đạn cái kia lão nhân tóc trắng giám định sư, vậy mà giống giống như ma quỷ, u nhiên đứng lên!

Lão nhân đứng dậy, khi nhìn đến đầy đất tử thi về sau, khóe miệng có chút nổi lên đắc ý cười lạnh, sau đó, hắn mới nhặt lên trên bàn một cây súng lục, một thương đánh chết tên này vùng vẫy giãy chết âu phục nam tử.

Bởi vì đạn quán tính, nam tử chết bất đắc kỳ tử về sau, trong tay cái rương thình lình rơi mở ra, bên trong lộ ra một xấp xấp làm cho người hoa mắt đô la mỹ tiền mặt...

Số tiền kia, chính là người mua dùng tới mua Kim Cương, tại ngay lúc đó niên đại đó, tuyệt đối là một bút giá trên trời khoản tiền lớn!

Nhưng mà, lão nhân tóc trắng lại ngay cả nhìn đều chẳng muốn nhìn lên một cái, hắn chỉ là đi thẳng tới cái bàn trước mặt, đem rất nhiều Kim Cương cất vào túi, mang tại trên thân.

Sau đó, hắn đi đến bên ngoài nhà nhỏ, đem sớm đã chuẩn bị xong xăng tưới vào rất nhiều thi thể, cùng phía ngoài trên ô tô.

Lại sau đó, liền một mồi lửa đốt lên xăng...

Ánh lửa lập tức phóng lên tận trời, chiếu sáng lão nhân tóc trắng.

Một giây sau, lão nhân một thanh tháo xuống khăn trùm đầu cùng râu ria, lộ ra một trương tuổi trẻ, lạnh lùng khuôn mặt...

...

Thời gian chuyển nhượng trước mắt, Fiji kỳ tích đảo trong pháo đài cổ.

Cổ bảo nhà hàng trang hoàng xa hoa, khắp nơi hiển lộ rõ ràng quý tộc khí phái, nhất là đầu kia thật dài bàn ăn, nghiễm nhiên một bộ Anh Quốc cổ lão cung đình hình thức.

Molly vì mọi người chuẩn bị, tự nhiên đều là mỹ vị món ngon, ngoại trừ kinh điển anh thức bữa ăn điểm bên ngoài, còn có rất nhiều Fiji nơi đó đặc sắc đồ ăn, tôm hùm, bào ngư chỗ nào cũng có.

Thế nhưng là, đối mặt với mỹ vị như vậy món ngon, hiện trường đám người lại hiển nhiên không đói bụng ăn như gió cuốn, y nguyên còn tại nhiệt nghị lấy có quan hệ chuyện kim cương.

Nhất là Miêu Khôn, hắn coi là Triệu Ngọc nghe không hiểu tiếng Anh, cho nên thừa cơ đem vừa rồi đi qua, lại dùng Hán ngữ hướng Triệu Ngọc thuật lại một lần, nói ra:

“Chuyện này làm việc bên trong thế nhưng là tương đương nổi danh, thời gian còn muốn ngược dòng tìm hiểu đến 22 năm trước Nam Phi, “ Miêu Khôn một mặt quan sát đến những người khác phản ứng, một mặt bất động thanh sắc hướng Triệu Ngọc giảng thuật nói, “ ai cũng biết, Nam Phi thừa thãi Kim Cương, mà Africa Senna công ty, thì là Kim Cương trong công ty thế lực bá chủ xí nghiệp, cơ hồ nắm giữ lấy Nam Phi Kim Cương bốn mươi phần trăm trở lên khai thác cùng lối ra.

“22 năm trước, một đám không rõ lai lịch giặc cướp cướp bóc này nhà công ty Kim Cương kho, cướp đi một nhóm giá trị liên thành kim cương thô.

“Trận kia cướp bóc rõ ràng kế hoạch kín đáo, mà lại có nội bộ tiếp ứng, lưu manh cơ hồ là không đánh mà thắng, giành được phi thường nhẹ nhõm.

“Bởi vì Africa Senna công ty phía sau màn kim chủ đều là Anh Quốc quý tộc, mà lại trong đó liên lụy tới hai quốc gia màu xám khu vực, cho nên liên quan tới lần này cướp bóc, cũng không có hướng ngoại giới tuyên bố.

“Sau đó, Anh Quốc vận dụng tất cả tài nguyên truy tra việc này, ngoại trừ hơn mười tên tinh anh đặc công bên ngoài, bao quát Grimm ở bên trong rất nhiều giới kinh doanh ông trùm, cũng đều tham dự trong đó, giúp nó vơ vét tin tức.

“Nhưng mà, ba ngày sau đó, mọi người từ Cape Town giáp biển một vách núi trong phòng nhỏ, tìm được cướp bóc người bị tình nghi, cùng hư hư thực thực người mua thi thể.

“Nhưng đáng tiếc là, phòng nhỏ đã bị đại hỏa thiêu hủy, thi thể cũng bị nghiêm trọng tổn hại, mà Kim Cương, càng là không cánh mà bay!”

“Ừm... Ta cũng nghe phụ thân ta đề cập tới, “ lúc này, ngồi tại Triệu Ngọc bên cạnh Simona đồng dạng dùng tiếng Trung nói nói, “ hắn nói những cái kia người mua đến từ Hà Lan, hiện trường còn có đốt cháy đô la mỹ vết tích... Thật không hiểu rõ, cướp đi Kim Cương người, thế mà đem tiền đốt đi!”

“Nói thật đi, ta lúc ấy liền từng hoài nghi tới Grimm, “ Miêu Khôn nói nói, “ thế nhưng là, tựa như nữ nhi của hắn nói đến như thế, hắn đã có tiền như vậy, không đáng tranh đoạt vũng nước đục này!

“Ai cũng biết, Kim Cương phía trên dính lấy máu, ai muốn có ý đồ với nó, tất nhiên sẽ nỗ lực thê thảm đau đớn đại giới! Coi như ông trùm cũng

chơi không dậy nổi.”

“Được rồi, đi, lần này thú vị!” Lúc này, đối diện trên bàn Yusuf bỗng nhiên dùng tiếng Anh nói nói, “ các ngươi tranh thủ thời gian xem một chút đi, có người đem chúng ta thông tin cắt đứt!

“Ta nói Molly tiểu thư a...” Hắn đứng người lên, xông chủ nhân trên chỗ ngồi Molly nói nói, “ ta vài phút đều là làm ăn lớn, ngươi che đậy chúng ta tín hiệu, có phải hay không có chút quá mức?”

“Hừ hừ...” Molly y nguyên biểu lộ lạnh như băng nói nói, “ các vị, ta nghĩ cường điệu một lần nữa, đây không phải phụ thân ta cùng các ngươi trò đùa quái đản!

“Các ngươi hẳn là tâm lý nắm chắc, đám kia Kim Cương đối một ít người ý vị như thế nào, cho nên...” Nàng lạnh nhạt nói, “Vì lấy phòng ngừa vạn nhất, Kim Cương tin tức, tạm thời còn không thể tiết lộ ra ngoài, đành phải trước ủy khuất một cái mọi người!”

“Chậc chậc... Thảm rồi thảm rồi...” Chỉ nghe người da đen kia cầm điện thoại di động của mình nói nói, “ lần này chơi không thành 'Ăn gà'(*)...”

(*): Trò chơi Tuyệt địa cầu sinh ở VN gọi là PUBG, ăn gà ở đây là mấy thằng gà, noob ấy…Haha- nguồn baidu

Chương 1294: Nhân số không đúng

“Ngươi có ý tứ gì?” Điện thoại tín hiệu che đậy, làm trên bàn ăn bầu không khí bỗng nhiên cải biến, cái kia một mực không chút nói chuyện qua người da trắng nói với Molly, “Ngươi đây là đang hạn chế chúng ta tự do thân thể sao?

“Nếu như chúng ta không phối hợp, không giúp ngươi tìm kiếm Kim Cương, ngươi còn muốn phi pháp giam cầm chúng ta hay sao?”

“Đúng thế!” Yusuf bắt đầu thêm mắm thêm muối, “Nếu như chúng ta tìm không thấy Kim Cương làm sao bây giờ? Tựa như Napoleon như thế, bị vĩnh viễn lưu để ở chỗ này sao?”

“Đừng nói giỡn, “ Jacob cầm lên hai tay, khinh thường nói, “Nếu như ta ba ngày không có tin tức, thủ hạ của ta liền sẽ cầm AK47 đến ở trên đảo nháo sự! Đến lúc đó, cũng đừng trách ta không có nhắc nhở qua ngươi, ta những cái kia thủ hạ, nhưng không thế nào nghe lời a, ha ha...”

Uy hiếp ở giữa, Jacob vô ý thức nhìn Miêu Khôn một chút, ý kia cũng là đang uy hiếp Miêu Khôn.

Nhưng mà, Miêu Khôn bức cách thật để Triệu Ngọc mặc cảm, thấy một lần Jacob nhìn mình chằm chằm, hắn vậy mà không hề nghĩ ngợi, trực tiếp vươn ngón giữa!

“Ngươi...” Jacob bá địa đổi sắc mặt, trên cánh tay nhất thời bạo khởi một mảnh gân xanh.

Thế nhưng là, một giây sau, Miêu Khôn lại phối hợp dùng ngón giữa tại bánh gatô bên trên lau một cái, sau đó đem ngón tay bỏ vào trong miệng hút, giả dạng làm nhấm nháp bánh gatô dáng vẻ.

Rầm rầm...

Đám người giá trị quan lập tức nát đầy đất...

“Mời mọi người không nên hiểu lầm, “ lúc này, nữ chủ nhân Molly y nguyên bình tĩnh như nước địa nói nói, “ ta chỉ là không muốn chuyện kim cương nhanh như vậy tiết ra ngoài, cũng không có giam cầm ý của mọi người nghĩ!

“Nếu như ai muốn rời đi, ta là tuyệt đối sẽ không phản đối! Nhưng là...” Molly bỗng nhiên thoại phong Nhất chuyển, xụ mặt nói nói, “ rời đi về sau, ta liền không thể cam đoan cái gì!

“Phụ thân ta mặc dù qua đời, nhưng là Guillian gia tộc cũng không có phá sản, nếu như ai không chịu giúp ta chuyện này, ta thề, ta sẽ lợi dụng Guillian gia tộc tài nguyên, để người này nỗ lực thê thảm đau đớn giáo huấn!”

“Ba!”

Ai ngờ, Molly vừa dứt lời, Jacob lại bỗng nhiên vỗ bàn một cái, quát lớn: “Ta bình sinh thống hận nhất bị người uy hiếp! Không sai, ta đích xác cùng Guillian gia tộc có mậu dịch vãng lai, nhưng là, cái kia tất cả đều là bởi vì nhìn Grimm mặt mũi!

“Hiện tại đã Grimm chết rồi, ta còn sợ ngươi cái gì?”

“Cái kia tốt...” Molly cười nhạt một tiếng, xông Jacob khoa tay một thủ thế, “Ngươi có thể thử một chút, mời đi, ngươi bây giờ liền có thể rời đi!”

“Ừm...” Jacob đem hai tay hướng trên mặt bàn nhấn một cái, vốn định lập tức rời tiệc. Nhưng mà, hắn nhìn quanh bốn phía một cái, chợt ý thức được cái gì, cuối cùng vẫn không có đứng dậy.

“Kỳ thật, tại nhiều người như vậy bên trong, duy chỉ có ngươi nhất không có tư cách phát biểu!” Molly cười lạnh một tiếng, nói với mọi người nói, “ ta không ngại nói cho mọi người, tại phụ thân ta lưu lại trong hồ sơ, có các ngươi đếm không hết ngầm hắc lịch sử!”

Nói đến đây, Molly bỗng nhiên búng tay một cái, một giây sau, đang ngồi chúng tay của người cơ liền tất cả đều tích tích vang lên.

Đám người lấy điện thoại cầm tay ra xem xét, lúc này mới phát hiện bọn họ mỗi người nhận được một đầu Bluetooth tin tức.

Chờ bọn họ chăm chú nhìn một lần tin tức về sau, từng cái toàn đều đổi sắc mặt, nhất là nhân cao mã đại Jack, cả người đều uể oải xuống dưới, không còn có vừa rồi uy phong.

Đương nhiên, Miêu Khôn cũng không ngoại lệ. Hắn nhanh chóng nhìn thoáng qua tin tức, liền tranh thủ thời gian nhấn ấn phím, đem tin tức cho xóa bỏ.

Đám người lần nữa ngẩng đầu thời điểm, không khí hiện trường lần nữa phát sinh 180 đại nghịch chuyển, mỗi người biểu lộ cũng sẽ không tiếp tục giống vừa rồi như thế tự nhiên.

Kẽo kẹt, kẽo kẹt...

Nhưng mà, theo đám người im lặng, một cái thanh âm đột ngột chợt trở nên làm cho người chú mục, cái kia chính là Triệu Ngọc ngay tại ăn liên tục đặc biệt nhai tôm hùm thanh âm.

Không nghĩ tới, mọi người ở đây cùng Molly lý luận thời điểm, Triệu Ngọc nhưng không có nhàn rỗi, một mực tại cùng một con to lớn biển sâu tôm hùm tại làm vật lộn, đem tôm bự ăn đến ấp úng rung động...

Ân...

Miêu Khôn nhìn Triệu Ngọc một chút, trên trán tất cả đều là hắc tuyến.

Triệu Ngọc khẩu vị thật tốt, hắn là hiện trường trong mọi người một cái duy nhất dụng tâm ăn cái gì người. Giờ phút này, khi nhìn đến mọi người tất cả đều nhìn thấy hắn về sau, hắn ngu ngơ địa cười một tiếng, đem trong chén rượu đỏ uống một hơi cạn sạch, sau đó xông phục vụ viên ngoắc nói:

“Anh em, bị liên lụy lại cho rót một ly! Quá mẹ nó ăn ngon!”

Phục vụ viên mặc dù nghe không hiểu tiếng Trung Quốc, nhưng nhìn đến Triệu Ngọc thủ thế, vẫn là tranh thủ thời gian tới, cho Triệu Ngọc lại rót một chén rượu đỏ...

“Ừm... Các ngươi đều nhìn ta làm gì?” Lúc này, Triệu Ngọc rốt cục phát hiện ánh mắt của mọi người dị dạng, liền chỉ vào một bàn mỹ vị món ngon nói nói, “ các ngươi thế nhưng là ăn a, đồ tốt như vậy, ngàn vạn không thể lãng phí! Lãng phí đồ ăn có tội...”

“Chậc chậc...” Bên cạnh Simona liếm môi một cái, lắc đầu không nói.

Tại trong mọi người, chỉ có hai người bọn họ không có thu tới đi động tin nhắn, nói rõ bọn họ cũng không có cái gì nhược điểm trong tay của đối phương.

Ai?

Nhìn thấy Triệu Ngọc, Miêu Khôn con mắt bỗng nhiên sáng lên, vội

vàng dùng tiếng Anh nói với Molly: “Ta nói, Đại điệt nữ a! Chúng ta có việc dễ thương lượng, lời nói mới rồi đều là nói giỡn mà thôi.

“Ngươi nhìn, chúng ta cùng Grimm giao tình, đó cũng không phải là một ngày hai ngày có phải không? Cho nên, tìm kiếm Kim Cương việc này, chúng ta đương nhiên phải hỗ trợ không phải?”

Miêu Khôn kiểu nói này, những người khác tất cả đều đối với hắn đưa tới khinh bỉ ánh mắt.

Jacob thậm chí còn dùng Đông Âu mỗ nước ngôn ngữ trầm thấp địa mắng một câu. Nên ngôn ngữ chỉ có Triệu Ngọc có thể nghe hiểu, hắn mắng là: “Hai mặt gia hỏa, thật mẹ nó buồn nôn!”

“Đúng vậy a, đúng a!” Ai ngờ, Yusuf cho dù đối với Miêu Khôn đồng dạng khinh thường, nhưng vẫn là cười rạng rỡ địa phụ họa nói, “ tình nghĩa giá trị thiên kim, ta tổn thất cái kia mấy ngàn vạn tính là gì, vẫn là tìm Kim Cương trọng yếu! Lại nói, tìm tới Kim Cương, không phải là có tiền thuê có thể kiếm sao? Có phải hay không a, ha ha, ha ha ha...”

Yusuf như thế cười một tiếng, đơn giản so với khóc còn khó nghe, nghe đám người tất cả đều lên một lớp da gà.

“Bất quá nha...” Lúc này, Miêu Khôn bỗng nhiên thay đổi ý, xông Molly nói nói, “ liên quan tới Kim Cương, hiện tại thế nhưng là có một vấn đề, không dễ giải quyết a?”

“Vấn đề gì?” Molly hỏi.

“Ngươi không phải nói, manh mối ngay tại mười năm trước thám tử salon bên trong sao?” Miêu Khôn nghiêm túc nói nói, “ thế nhưng là, mười năm trước tham gia thám tử salon, thế nhưng là mười ba người a! Người không được đầy đủ, làm sao phá?”

“Đúng, đúng đúng đúng...” Cốc điểm báo một lang vội vàng nói, “Có mấy người, đã không tại nhân thế đều, cái này Kim Cương chỉ sợ...”

“Hừ...” Nghe thấy lời ấy, Molly lại là nhàn nhạt cười một tiếng, đã tính trước địa nói đạo, “Không sao, có bao nhiêu coi như nhiều ít đi!

“Kỳ thật, đối cho các ngươi tới nói, đó cũng không phải một chuyện xấu! Thiếu một người, liền thiếu đi một cái đối thủ cạnh tranh mà!

“Mà lại...” Nàng lấy tay chỉ một cái Simona, “Vị này Tịch tiểu thư là Tịch Vĩ nữ nhi, ta nghĩ, nàng là có thể đại biểu phụ thân của nàng!”

“Ha ha ha...” Miêu Khôn một chỉ Triệu Ngọc, “Nhưng là, Triệu Ngọc nhưng liền không thể đại biểu... Ân... Ân...”

Ai ngờ, Miêu Khôn nói còn chưa dứt lời, sắc mặt của hắn lại bỗng dưng thay đổi, nhưng gặp từ cửa nhà hàng miệng, bỗng nhiên đi tới một cái cùng niên kỷ của hắn tương tự nam tử.

“A ni cáp tắc du(*), không có ý tứ các vị, ta tới chậm!” Người tới cả sửa lại một chút hắn đồ vét, cực có lễ phép địa hướng mọi người lên tiếng chào.

(*) CVT đoán An nyeong haseyo: Chào bằng tiếng Hán....Baidu ko ra...

“Không... Không... Không có khả năng...” Miêu Khôn sắc mặt tái xanh, thân thể đều đánh lên run rẩy, thì thào niệm nói, “ Lý Bản Thành, làm sao... Như thế nào là hắn?”

Chương 1295: Bắt lấy cóc nắm ra nước tiểu

Kỳ Tích đảo cổ bảo, mỗ trong toilet.

“Hỏng, hỏng, lần này thế nhưng là phiền phức lớn rồi!” Miêu Khôn gấp rút tự lẩm bẩm, ma quyền sát chưởng ở giữa lộ ra đến mức dị thường khẩn trương, hắn xông Triệu Ngọc khoa tay nói, “ đừng nhàn rỗi, kiểm tra một chút, nhìn trong phòng vệ sinh có hay không máy nghe trộm cùng camera!”

“Nha...” Triệu Ngọc nghe vậy, bắt đầu làm bộ tìm kiếm. Kỳ thật, phòng vệ sinh phi thường nhỏ hẹp, căn cứ Triệu Ngọc trong đầu tham trắc khí biểu hiện, nơi này căn bản không có bất luận cái gì nghe lén thiết bị.

Giờ phút này, những người khác còn tại nhà hàng đang ăn cơm, nhưng Miêu Khôn lại lấy đi toilet làm tên, lôi kéo Triệu Ngọc đến nơi này.

“Cha vợ a, ta có thể hay không nhắc lại ngươi một câu...” Triệu Ngọc một mặt làm bộ tìm kiếm, một mặt nhắc nhở nói, “ nơi này chính là nhà vệ sinh nữ, nhà vệ sinh nam tại đối diện đâu! Mặc dù ta xem không hiểu trên cửa tiếng Anh, nhưng còn không đến mức nhà cầu nam nữ không phân đi!”

“Xuỵt... Xuỵt...” Ai ngờ, Miêu Khôn bỗng nhiên làm một cái im lặng thủ thế, sau đó chỉ vào cổng hướng Triệu Ngọc khoa tay một cái.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian rón rén địa đi qua xem xét, lúc này mới

xuyên thấu qua môn kính nhìn thấy, đối diện nhà vệ sinh nam nơi đó bỗng nhiên toát ra một cái cường tráng tráng hán, chính là cái kia cùng Miêu Khôn không đội trời chung —— Jacob!

Nhưng gặp Jacob nắm chặt nắm đấm xông vào nhà vệ sinh nam, rất rõ ràng không phải đi đi vệ sinh.

Nha...

Triệu Ngọc giờ mới hiểu được, lão trượng người vì sao phải mang theo mình tiến nhà vệ sinh nữ.

Ầm!

Nhà vệ sinh không lớn, Jacob rất nhanh phát hiện bên trong không ai, liền lui ra ngoài, lại từ từ tới gần nhà vệ sinh nữ bên này.

Vừa nhìn thấy Jacob tới gần, Miêu Khôn mau đem nhà vệ sinh dùng cây hút bồn nắm trong tay, chuẩn bị cho Jacob đến cái đột nhiên tập kích.

Nhưng mà, Jacob nghiêng lỗ tai dán tại nữ cửa nhà cầu lắng nghe mấy giây, cuối cùng vẫn hậm hực rời đi.

Hoắc...

Miêu Khôn lúc này mới dài thở dài một hơi.

“Ai!” Nhìn thấy Miêu Khôn bộ dáng chật vật, Triệu Ngọc oán trách nói, “ ngươi biết rõ có nhiều như vậy đối thủ một mất một còn tham gia thám tử salon, vì cái gì còn muốn đến đâu?”

“Ta không biết a!” Miêu Khôn cắn răng nói nói, “ ta coi là Jacob đã chết! Ta coi là Lý Bản Thành cũng đã tiến vào ngục giam, nhưng... Nhưng hắn... Sao lại ra làm gì?”

“Lý Hiện Thành, ân, Lý Bản Thành rất lợi hại phải không?” Triệu Ngọc nghi hoặc, “Trước kia còn không nhìn thấy ngươi khẩn trương như vậy qua đây!”

“Cũng không thôi!” Miêu Khôn gấp đến độ xoa tay, “Jacob bất quá là cái không có đầu óc mãng phu, tựa như mèo và chuột bên trong cái kia đại cẩu đồng dạng, sẽ chỉ gâu gâu sủa gọi, cùng lắm thì ta còn có thể dùng tiền nện hắn!

“Nhưng Lý Bản Thành tựu không đồng dạng, hắn là Hàn Quốc đỉnh tiêm đặc công, đừng nhìn cười tủm tỉm, thủ đoạn thế nhưng là có rất nhiều, cho nên, người tài giỏi như thế đáng sợ nhất!

“Mà lại, mà lại...” Miêu Khôn bất đắc dĩ thở dài, “Hắn lần này tại Lisbon bị bắt, cùng ta có quan hệ trực tiếp! Hắn nhất định nuốt không trôi một hơi này, khẳng định sẽ thừa cơ trả thù ta! Đây thật là sa lầy...”

“Ta sát...” Triệu Ngọc nhếch miệng, “Đã dạng này, ngươi không nếu muốn biện pháp chuồn đi đi! Nha... Đúng, ta hơi kém quên, vừa rồi ngươi xem hết điện thoại tin nhắn liền không có nhân cách cùng ranh giới cuối cùng, xem ra, cái kia nội dung tin ngắn hắn là rất lợi hại a?”

“Tiểu tử thúi, thấy vẫn rất thấu triệt, như thế chế nhạo ta có ý tứ sao?” Miêu Khôn căm giận mắng một câu, uy hiếp nói, “ ta nhưng nói cho ngươi, hai người chúng ta là trên một sợi thừng châu chấu, ta nếu là xảy ra chuyện, ngươi cũng đừng hòng tốt!”

“Yên tâm đi, “ Triệu Ngọc cười vỗ vỗ cha vợ bả vai, “Chúng ta thế nhưng là người một nhà, ta coi như lại ngốc, cũng sẽ đứng tại ngươi bên này! Yên tâm đi, ha ha...”

“Ừm, cái này còn tạm được!” Miêu Khôn thở hổn hển câu chửi thề, nói nói, “ chuyện này, thật phiền toái! Ngươi đã nhìn ra không có? Đã Lý

Bản Thành trở về, vậy đã nói rõ, Grimm lão gia hỏa kia, có thể là thật đã chết rồi!”

“Ừm... Cái này. . . Cái này ăn khớp lý giải ra sao?” Triệu Ngọc nghi hoặc.

“Ngươi nhìn a!” Miêu Khôn đếm trên đầu ngón tay giải thích, “Nếu như đây hết thảy đều là Grimm an bài trò chơi, cái kia không đáng đi đem Lý Bản Thành vớt ra đi?

“Ngươi không biết, ta cho Lý Bản Thành hạ thuốc mạnh biết bao, Ngói Xanh đài (Nhà Xanh- nơi làm việc của tổng thống Hàn Quốc:nguồn Mr Gúc) cũng không có cách nào đem hắn làm ra! Thế nhưng là... Hắn vừa mới xuất hiện, điều này nói rõ cái gì?”

“Nha...” Triệu Ngọc lúc này mới ý thức được vấn đề nghiêm trọng, vội vàng nói, “Có so Hàn Quốc quân đội lợi hại hơn thế lực trợ giúp hắn!”

“Không sai!” Miêu Khôn duỗi ra ngón tay cái, “Để cho ta từ đầu nói cho ngươi đi, Grimm âm thầm điều tra chúng ta, chúng ta âm thầm cũng đang điều tra Grimm! Cho nên, ta một đã sớm biết, Grimm hoàn toàn chính xác có cái khuê nữ, là con gái một, cũng biết hắn khuê nữ gọi Molly!

“Chỉ bất quá, chưa từng gặp mặt mà thôi.

“Căn cứ trí nhớ của ta, ta có thể kết luận, vừa rồi ngồi đang dùng cơm trên bàn cái kia nữ, hắn là một cái hàng thật!” Miêu Khôn nói nói, “ mà lại, trước kia từng có nghe thấy, Grimm nữ nhi tại ngành chính phủ đi làm, mà lại không phải phổ thông bộ môn.

“Còn có, nữ nhi của hắn hoàn toàn chính xác cùng Grimm trở mặt, quan hệ rất kém cỏi...”

“Ngươi nói có chút tán, “ Triệu Ngọc nói thẳng, “Ta vẫn là không biết rõ, cái này có thể nói rõ cái gì?”

“Trông thấy những cái kia nhân viên phục vụ còn có quản gia bà không?” Miêu Khôn nhỏ giọng nói nói, “ trên tay bọn họ đều có vết chai, căn cứ kinh nghiệm của ta phán đoán, vậy cũng là trường kỳ sử dụng súng ống tạo thành!”

“Nha...” Triệu Ngọc rốt cuộc hiểu rõ, “Ngươi kiểu nói này, thật đúng là, ta cũng cảm thấy những cái kia nhân viên phục vụ rất là lạ! Chỉ bất quá, ta chưa từng có qua phú hào sinh hoạt, còn lấy vì bọn họ liền là bộ kia đức hạnh đây này!”

“Đương nhiên, chỉ là hoài nghi mà thôi!” Miêu Khôn lo nghĩ nói nói, “ nhưng hẳn là tám chín phần mười. Ta chí ít vẫn là hiểu rõ Grimm năng lực, hẳn cho dù có chúng ta nhược điểm, cũng không có khả năng biết nhiều như vậy!

“Cho nên, rất có thể là Anh Quốc Quân Tình xử tham dự vào, chúng ta mới nhận được những cái kia muốn mạng tin nhắn!”

“Nha... Nói cách khác, Molly đại biểu cho Anh Quốc chính thức...” Triệu Ngọc chậc lưỡi cảm thán, “Những này nhân viên phục vụ cùng bà chủ, tất cả đều là phòng tình báo nhân viên chuyên nghiệp, vậy chúng ta... Nhưng sẽ không hay a...”

“Đúng, phiền phức lớn rồi!” Miêu Khôn lắc đầu, “Ta cũng là ngắn sợi dây, làm sao tới trước đó liền không hảo hảo châm chước châm chước đâu? Lần này nhưng gãi đúng chỗ ngứa!”

“Vì tìm tới Kim Cương, bọn họ thậm chí không tiếc đem Lý Hiện Thành từ trong đại lao cứu ra, “ Triệu Ngọc suy nghĩ nói, “ điều này nói rõ bọn họ tình thế bắt buộc a! Ta nói cha vợ, mười năm trước, Grimm đến cùng cho các ngươi lưu đầu mối gì rồi?”

“Không... Không không không... Không riêng gì Kim Cương sự tình!” Miêu Khôn tức giận mắng một câu, “Mẹ nó, muốn ta nhìn, bọn họ đây là muốn bắt lấy cóc ra nước tiểu đến a!

“Ngẫm lại xem, chúng ta đám người này đều không phải là đèn đã cạn dầu, khẳng định trước khi đến tất cả đều làm báo cáo chuẩn bị!” Miêu Khôn cau mày nói nói, “ một khi mất đi liên lạc quá lâu, tất nhiên sẽ phái người đến đây xem xét!

“Cho nên, Molly không dám đem chúng ta giam lỏng quá lâu, nhưng là... MI6 luôn luôn không làm bồi thường tiền mua bán, chúng ta muốn muốn rời đi, cũng tất nhiên muốn đánh đổi một số thứ mới được!”

“Ồ? Cái gì đại giới? Khẳng định không phải cóc nước tiểu a?” Triệu Ngọc giơ lên lông mày, biểu lộ khó xử.

“Núi này là ta mở, đường này là ta cắm, muốn từ đây qua, lưu lại tiền qua đường! Răng mở nói nửa cái chữ không, một đao một cái, là quản giết không quản chôn!” Miêu Khôn thán nói, “ ai! Xem ra, làm sao cũng phải chừa chút mà tình báo cho bọn họ...”

Chương 1296: Còn thiếu người không?

“Bất quá, bất kể nói thế nào...” Miêu Khôn bản thân an ủi mà nói, “ bọn họ là không dám động chúng ta tính mệnh, nhiều lắm thì hạn chế một cái tự do mà thôi!

“Mà lại, ta hiểu rõ tác phong của bọn hắn, nói chuyện vẫn là giữ lời, nếu quả thật có thể tìm tới Kim Cương, đề thành là tuyệt đối sẽ không thiếu!”

“Không thể nào?” Triệu Ngọc lắc đầu, “Ngươi thật tin tưởng, Kim Cương sự tình là thật sao?”

“Tại không nhìn thấy Lý Bản Thành trước đó là tuyệt đối không tin, nhưng bây giờ có chút tin, nói thật ra, “ Miêu Khôn làm xoa đem mặt, “Ta cùng Grimm vẫn còn có chút giao tình, hắn cứ đi như thế, cái này trong lòng thật đúng là... Không quá dễ chịu... Chậc chậc... Buổi chiều, vẫn là đi hắn phần mộ xem một chút đi!

“Ngươi biết không?” Miêu Khôn nghĩ nghĩ, lại nói, “ liên quan tới Kim Cương sự tình, mặc dù nhìn qua rất hoang đường, nhưng nếu như là Grimm gia hỏa này làm, vẫn là có khả năng rất lớn!

“Ta cũng nghe hắn nói dông dài qua, hắn đối Anh Quốc Quân Tình xử cách làm một mực còn có khúc mắc, mà lại đã từng bởi vì một lần nào đó hành động sai lầm, để hắn mất đi hảo huynh đệ...

“Cho nên, vì trả thù, hắn thật có khả năng đi đoạt đám kia Kim Cương!

“Đừng quên, cướp đi Kim Cương người đốt rụi Mĩ kim, lúc ấy tới nói, đây chính là một số tiền lớn, thử hỏi có cái nào cướp bóc phạm sẽ không thấy tiền sáng mắt đâu?”

“Tốt a! Hai vấn đề, “ Triệu Ngọc duỗi ra hai ngón tay, chăm chú hỏi nói, “ thứ nhất, năm đó thám tử salon, Grimm đến cùng cho các ngươi lưu lại đầu mối gì? Thứ hai, ngươi xóa bỏ tin nhắn đến cùng là cái gì? Ngươi có nhược điểm gì tại bọn họ trong tay?”

“Ta chỗ nào biết a?” Miêu Khôn khoát tay, “Lần trước thám tử salon đơn giản liền là ăn uống bầu cược, nha... A không, là ăn uống bầu, a không đúng, là ăn uống cược, còn có xem biểu diễn, ai biết hắn lưu lại cái gì phá manh mối a?”

“...” Triệu Ngọc tràn đầy xem thường, hỏi nói, “ xem biểu diễn? Nhìn cái gì biểu diễn?”

“Ai nha, không phải ngươi nghĩ loại kia biểu diễn có được hay không a? Đều là... Mời tới nơi đó vũ đoàn, biểu diễn vũ điệu dân tộc... Xin nhờ, trong chúng ta có nữ có được hay không...” Miêu Khôn giải thích.

“Cái kia... Tin nhắn đâu?” Triệu Ngọc lại hỏi.

“Ai, tin nhắn ngươi liền đừng hỏi nữa thôi! Khẳng định không phải chuyện tốt, là ta nhược điểm, không thể lộ ra ngoài ánh sáng nhược điểm...” Miêu Khôn mở ra hai tay, ảo não nói, “Biết là nhược điểm được rồi!”

“Không được a!” Triệu Ngọc nói ra lý do của mình, “Ta ít nhất phải biết, tình thế nghiêm trọng đến mức nào a? Nếu như cái này nhược điểm đủ để cho ngươi đặt mình vào nguy hiểm, không để ý ranh giới cuối cùng, vậy chúng ta coi như đến khác mưu kế hoạch!”

“Ừm... Cái này. . .” Miêu Khôn rõ ràng có chút khó khăn.

“Nếu là nhược điểm, đơn giản liền là hai cái phương diện, một cái là ngươi tham ô công khoản, làm có lỗi với quốc gia sự tình!” Triệu Ngọc suy đoán nói, “ một cái khác, liền là sinh hoạt cá nhân phương diện, ngươi có phải hay không làm cái gì có lỗi với mẹ vợ sự tình? A, đương nhiên, còn có một cái, cái kia chính là —— giết người thôi!”

“Đây không phải ba cái phương diện sao? Ngươi biết đếm số không?” Miêu Khôn nhả rãnh.

“Trong mắt của ta, cái này ba cái phương diện, chỉ có sinh hoạt cá nhân nhất nhẹ một chút...” Triệu Ngọc giơ lên lông mày, “Ngươi cảm thấy thế nào, cha vợ?”

“Tốt a...” Miêu Khôn bất đắc dĩ thở dài, thừa nhận nói, “ lại bị tiểu tử ngươi đoán trúng! Ta vừa rồi nhận được, là ta cùng đại công tước bảo bá tước phu nhân giường chiếu!”

“Ta sát...” Triệu Ngọc mắt trợn tròn.

“Ngươi đừng nghĩ quá dơ bẩn, có đôi khi, người tại giang hồ thân thể đã không thuộc về mình a!” Miêu Khôn thán nói, “ một lần kia, là vì thu hoạch được một cái trọng yếu tình báo. Mà lại, ta nhất định phải cường điệu một cái, ngay lúc đó bá tước phu nhân đã cùng bá tước ly hôn, lại về Milan làm người mẫu đi, không phải làm phá hài(phá hài cách gọi khác của Tung Của về người đàn bà hư hỏng ^^- nguồn QT)!

“Mà lại... Uy... Uy... Ngươi cười cái gì? Cái này có gì đáng cười? Ta nhưng cảnh cáo ngươi, ngươi hẳn phải biết hậu quả, ngươi nhưng không thể đi ra ngoài nói lung tung a! Còn cười?”

“Ha ha ha... Ha ha ha...” Triệu Ngọc cười đến ôm bụng, chậm nửa ngày, mới xông Miêu Khôn nói nói, “ cha vợ a, ta hiện tại... Chỉ còn lại có một vấn đề!”

“Xin nhờ, ta biết tất cả đều nói cho ngươi biết, ngươi còn có vấn đề gì?” Miêu Khôn sinh khí.

“Ta liền muốn biết, các ngươi Đặc Công xử còn thiếu người không?” Triệu Ngọc trịnh trọng nói nói, “ ta nghĩ, ta đã làm tốt chuẩn bị, kế thừa y bát của ngươi!”

“Ngươi đi luôn đi!” Miêu Khôn chửi ầm lên, “Ngươi cũng không thể học ta, ta chỉ có Miêu Miêu một đứa con gái như vậy, ngươi nếu là dám không học tốt, xem ta như thế nào thu thập ngươi!

“Ta làm tất cả sự tình, cũng là vì quốc gia, đều là không thể tránh được hi sinh! Mà lại, ngươi mẹ vợ cũng không phải không biết, chỉ là đối ta hiểu cùng tha thứ thôi, cho nên ta không có có gì phải sợ...

“Còn có, ta cũng không phải làm bừa làm loạn, cũng là có nguyên tắc...”

“Được rồi, đi! Chỉ đùa một chút! Ha ha...” Triệu Ngọc hỏng cười một tiếng, lúc này mới đứng đắn nói nói, “ đã ngươi nhược điểm không phải nhược điểm, thế thì dễ nói chuyện rồi!

“Tiếp đó, chúng ta không cần thiết mạo hiểm chạy đi, chỉ cần yên lặng theo dõi kỳ biến là được, nhìn xem tình thế sẽ như thế nào phát triển?” Triệu Ngọc nói nói, “ mà lại, chúng ta cũng có thể thử một chút, muốn vạn nhất thật có thể tìm tới Kim Cương, đó cũng là một bút không nhỏ tài phú đâu, đúng không?”

“Hừ, nói đến đơn giản, nơi đó có dễ dàng như vậy?” Miêu Khôn sầu lo địa nói nói, “ ngươi biết hòn đảo này lớn bao nhiêu sao? Nếu như tốt tìm, Molly còn cần đem chúng ta triệu tập tới?

“Trong này quá thâm trầm! Ta thật hối hận, không nên mang ngươi đến Kỳ Tích đảo a!

“Ta chỉ cho là, ngươi là thám tử, mang ngươi tham gia cái thám tử salon, Lộ Lộ mặt, thấy chút việc đời, thật không nghĩ đến... Vậy mà biến thành cái dạng này!

“Cũng không biết hai ta đến cùng ai là sao chổi?

“Có lẽ... Kim Cương còn không bằng đừng tìm ra thì tốt hơn!” Miêu Khôn lo lắng nói, “ năm đó, Nam Phi Kim Cương ném một cái, trên giang hồ lập tức thổi lên đếm không hết gió tanh mưa máu, chết vô số người a, bây giờ Kim Cương tái hiện giang hồ, còn không chừng làm ra nhiều nhiễu loạn lớn đến đâu!

“Cũng là!” Triệu Ngọc đồng ý, “Kim Cương giá trị đã lật ra hơn mười lần, đây chính là một nhóm tài sản phú khả địch quốc a! Ta không rõ, Molly tại sao muốn cao điệu đem tin tức tuyên bố ra?

“Nếu như tìm tới Kim Cương, nàng thật cho là mình có thể không hề cố kỵ địa bỏ vào trong túi sao?”

“Không, công ty là Anh Quốc!” Miêu Khôn phân tích nói, “ ta nghĩ, Molly sở dĩ dám như thế cao điệu, khẳng định không phải là muốn chiếm làm của riêng. Nàng hiện đang đại biểu lấy chính phủ, cho nên một khi tìm tới Kim Cương, cũng khẳng định sẽ về chính phủ nước Anh tất cả.

“Cứ như vậy, người khác cũng không dám lại có ý đồ với Kim Cương!”

“Nhưng là có cái tiền đề, Kim Cương nhất định phải tìm tới mới được!” Triệu Ngọc nói đến trọng điểm, “Nếu như không tìm ra được, chỉ sợ chúng ta những người này đều có phiền toái!”

“Tìm Kim Cương cố nhiên trọng yếu, nhưng này cái Lý Bản Thành cũng không thể không phòng!” Miêu Khôn lo lắng địa nói nói, “ gia hỏa này

khẳng định biết, là ta cho hắn thiết bẫy rập! Cho nên, tương lai mấy ngày nay, hắn khẳng định sẽ tìm cơ hội trả thù ta...

“Người này tâm ngoan thủ lạt, nhưng phải ngàn vạn cẩn thận mới là...

“Tốt...” Miêu Khôn nhìn thoáng qua môn kính, thúc giục nói, “ chúng ta đi ra quá lâu, vẫn là nhanh đi về đi! May mắn ta còn có ngươi như thế một người trợ giúp, sau khi trở về, chúng ta xem thời cơ hành sự đi...”

Chương 1297: Bán chạy tiểu thuyết

Làm Miêu Khôn cùng Triệu Ngọc trở lại nhà hàng về sau, trong nhà ăn bầu không khí lần nữa phát sinh biến hóa vi diệu. Mọi người chính tốp năm tốp ba mà tập hợp một chỗ, hoặc là nghị luận chuyện kim cương, hoặc là lảm nhảm lấy nhàn gặm.

“Ha ha ha... Nói như vậy, tiểu thuyết của ngươi lại một lần đạt được thành công lớn rồi? Thật sự là thật đáng mừng a...” Tại bàn ăn một góc, thình lình truyền đến một cái cởi mở tiếng cười, chính là đến từ cái kia Miêu Khôn kiêng kỵ Lý Bản Thành.

Giờ phút này, Lý Bản Thành chính sống lưng thẳng tắp ngồi tại Cốc Triệu Nhất Lang bên cạnh, dùng lưu loát Nhật ngữ cùng hắn trao đổi. Bởi vì Triệu Ngọc có ẩn hình phiên dịch khí, cho nên đem bọn họ nói chuyện nghe được nhất thanh nhị sở.

“Cũng không có gì nha, quá khen, quá khen!” Cốc Triệu Nhất Lang khách khí cười làm lành, “Lần này, thuần túy là gặp vận may mà thôi, không đáng giá nhắc tới, không đáng giá nhắc tới!”

“Không không không, đây tuyệt đối là thực lực chứng kiến nha, ha ha ha...” Lý Bản Thành chân thành hỏi nói, “ đúng, ngươi bản này sách mới, viết là cái gì nội dung a? Ta nghe nói, từ các ngươi bổn quốc diễn đàn bên trên thảo luận đến phi thường kịch liệt đâu!”

“Tranh luận là tất nhiên cần phải mà! Ta đã thành thói quen...” Cốc Triệu Nhất Lang dùng sức chút đầu, sau đó trịnh trọng kỳ sự nói nói, “ tiểu thuyết của ta nhân vật chính là một người tướng mạo, phổ phổ thông

thông người, bởi vì nghèo rớt mùng tơi, cho nên một mực kết giao không đến bạn gái, bị người xem thường.

“Thế nhưng là có một ngày, hắn chợt phát hiện mình vậy mà có một loại đặc thù siêu năng lực, chỉ cần là cùng hắn phát sinh quan hệ nữ nhân, đều sẽ lập tức phản lão hoàn đồng, biến thành thời thiếu nữ thanh xuân mỹ mạo bộ dáng.

“Đương nhiên, phản lão hoàn đồng là có thời gian hạn chế, chỉ có thể duy trì 24 tiếng.

“Cứ như vậy, cố sự triển khai!” Cốc Triệu Nhất Lang hơi có vẻ hưng phấn mà giảng thuật nói, “ mặc dù thời gian ngắn ngủi, nhưng là có thể trở lại mình thời thiếu nữ thể nghiệm một cái, cũng là rất nhiều nữ nhân tha thiết ước mơ.

“Cho nên, làm chủ nhân chính loại này siêu năng lực truyền ra về sau, hắn rất nhanh liền có tiếng, tìm hắn đến đây phát sinh quan hệ nữ nhân nối liền không dứt, xếp thành hàng dài!

“Ngay từ đầu, hắn còn duy trì hứng thú, cảm giác phi thường mới mẻ. Thậm chí, hắn còn bởi vậy kiếm bộn rồi một bút, rất nhiều nữ nhân vì thể nghiệm một lần thiếu nữ thanh xuân, thậm chí không tiếc đưa cho hắn kếch xù tiền thù lao!

“Thế nhưng là, khi hắn đem hứng thú biến thành làm việc về sau, liền bắt đầu ăn không tiêu, cũng tìm không được nữa bất luận cái gì niềm vui thú...”

“...” Nghe đến đó, Lý Bản Thành bưng lên một ly rượu đỏ, thấm giọng một cái, tán nói, “ trách không được, mọi người đều nói tiểu Nhật Bản biến thái đâu! Dạng này tiểu thuyết, cũng chỉ có ngươi có thể viết được đi ra, cũng chỉ có quốc gia các ngươi dám phát biểu a, ha ha...

“Bất quá, ta có cái nghi vấn, “ Lý Bản Thành nghĩ nghĩ, hỏi nói, “ ngươi không phải một mực viết tội án tiểu thuyết sao? Viết như thế nào lên siêu năng lực đề tài tới?”

“Không, cái này kỳ thật cũng là một bản tội án tiểu thuyết!” Cốc Triệu Nhất Lang nghiêm túc nói, “Theo nhân vật chính danh khí càng lúc càng lớn, các loại âm u sự tình cũng theo đó mà tới.

“Có nam nhân bởi vì ghen ghét, muốn mua tính mạng của hắn; có siêu cấp phú bà, nghĩ muốn trường kỳ bao nuôi hắn, để hắn biến thành mình mỹ dung cơ, không tiếc áp dụng bắt cóc; thậm chí... Còn có rất nhiều nam nhân cũng nghĩ thử một chút, nhìn xem có thể hay không để cho nam nhân cũng phản lão hoàn đồng...

“Đúng rồi, quyển sách này danh tự, liền gọi 《 nhân thể mỹ dung cơ 》...”

“Oh my God a...” Lý Bản Thành ở trước ngực vẽ lên cái Thập tự, đối Cốc Triệu Nhất Lang nói nói, “ ngươi biến thái, vượt qua tưởng tượng của ta, ta xem như phục! Đến, cạn một chén đi... Uống rượu...”

Lộc cộc...

Bên này hai người cạn ly uống rượu, một bên khác Triệu Ngọc lại là nuốt khô ngụm nước bọt. Rất rõ ràng, bị Cốc Triệu Nhất Lang biến thái chỗ chinh phục người, cũng bao quát hắn ở bên trong.

Bà mẹ ngươi chứ gấu à...

Triệu Ngọc ở trong lòng mắng, cái này tiểu Nhật Bản còn mẹ nó là người sao? Loại này tiểu thuyết cũng có thể biên đi ra, thực sự là... Thật sự là quá sức...

“Ừm... Female Miêu, ngươi lăng cái gì thần a, qua tới giúp chúng ta hồi

ức một cái đi...” Bàn ăn bên kia, người da đen kia xông Miêu Khôn khoát tay hỏi nói, “ ngươi còn nhớ rõ mười năm trước lần kia thám tử salon, Grimm có khả năng cho chúng ta lưu lại tin tức gì sao?”

Người da đen tên là Cisse, Miêu Khôn nói cho Triệu Ngọc, Cisse vì Âu Châu một cái không biết liên hiệp hội làm việc, chuyên môn điều tra và giải quyết một chút liên quan đến màu xám khu vực bản án.

Mặc dù tính chất cùng Jacob kém không nhiều lắm, nhưng sau lưng của hắn, hiển nhiên có chính thức đang ủng hộ, so Jacob cấp bậc cao hơn rất nhiều.

“Ừm...” Lúc này, Trung Đông người Yusuf nói nói, “ ta nhớ được, năm đó ta ở trong phòng có cái nhện lớn lưới, nhân tạo cái chủng loại kia, là một loại vật phẩm trang sức, mạng nhện bên trên viết một chuỗi kiểu chữ tiếng Anh.

“Các ngươi nói, này chuỗi chữ cái, có phải hay không là Grimm lưu lại cho ta manh mối đâu?”

“Ngươi còn nhớ rõ là nào chữ cái sao?” Molly nghiêm túc hỏi một câu.

“Nhớ kỹ, là chữ thô tục, các ngươi người Anh thường xuyên treo ở bên miệng chữ thô tục, so cứt chó cùng hỗn đản còn khó nghe...” Yusuf nói ra.

“Không thể nào, “ Juliet suy nghĩ nói, “Chữ thô tục sao có thể là manh mối đâu?”

“Ngươi lúc đó ở phòng nào?” Molly nghiêm túc hỏi.

“Lầu hai mặt đông nhất gian kia...” Yusuf trả lời.

Molly lập tức xông thủ hạ ra hiệu một cái, lúc này có người tiến đến tra

xét.

“A, ta giống như... Còn nhớ đến một chuyện!” Đang khi nói chuyện, Yusuf ngẩng đầu, nhìn xem Miêu Khôn nói nói, “ lúc ấy, những cái kia 'Nắm' áo vũ nương trên thân, có mấy cái trên người có hình xăm, hình xăm đều tại cổ của các nàng cùng phía sau lưng khu vực, đặc biệt dễ thấy!

“Đúng không, Female Miêu?” Yusuf hướng Miêu Khôn hỏi nói, “ ngươi lúc đó chơi đến nhất này, ta còn nhớ rõ, ngươi ôm một cái bộ ngực đặc biệt phát đạt không ngừng địa gặm, cái kia nữ trên cổ khắc lấy cái gì tới?

“Ngươi nói, có thể hay không, cái kia chính là Grimm lưu cho chúng ta manh mối đâu?”

“Ngươi... Ngươi chớ nói lung tung... Uy...” Miêu Khôn muốn ngăn không có ngăn lại, tranh thủ thời gian quay đầu nhìn Triệu Ngọc một chút. Bởi vì Yusuf nói là tiếng Anh, hắn tự nhiên hi vọng Triệu Ngọc nghe không hiểu.

“...” Triệu Ngọc làm sao có thể nghe không hiểu đâu? Tức giận đến cái mũi cũng bắt đầu bốc lửa, trong lòng sớm đã đem Miêu Khôn quở trách hơn tám trăm lượt, đã khinh bỉ đến không thể lại khinh bỉ.

Bất quá, vì giữ lại mình trang bức tưởng niệm, hắn vẫn là cố nén không có phát tác.

Nhìn thấy Triệu Ngọc không có quá lớn phản ứng, Miêu Khôn lúc này mới xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, nói với Yusuf: “Ngươi mẹ nó nói chuyện tựa như đánh rắm, ta có xấu xa như vậy sao?”

“Đừng nói, ta cũng có một ít ấn tượng, “ người da trắng nam tử hồi ức nói, “Female Miêu trả lại cho cái kia nữ 1000 bảng Anh tiền boa đâu! Siêu cấp hào phóng a thế nhưng là!”

“Sebastian, ngươi chớ cùng lấy làm loạn thêm, ngày đó tiểu tử ngươi nhưng so với ta chơi đến này nhiều!” Miêu Khôn tức giận trừng người da trắng nam tử một chút.

Người da trắng nam tử tên Sebastian, là đến từ Latin địa khu mỗ chống khủng bố bộ môn một vị cao quản.

“Được rồi, vẫn là nói chính sự đi!” Yusuf hỏi nói, “Female Miêu, ngươi nói, những cái kia vũ nữ trên người hình xăm hình xăm, có phải hay không là Grimm lưu lại manh mối đâu? Ta nhớ được, những cái kia hình xăm bên trong, có rất nhiều ký tự cùng với con số a?”

“Ừm...” Molly hỏi nói, “ ngươi còn có thể nhớ tới sao?”

“Ta thử một chút đi, không sai biệt lắm còn có thể nhớ tới...” Miêu Khôn đáp ứng về sau, giương mắt nhìn một chút đám người, nói nói, “ chúng ta Trung Quốc có cái thành ngữ, gọi góp gió thành bão, đã dạng này, vậy chúng ta liền cùng một chỗ hồi ức một cái lúc trước quá trình, đem chỗ có khả nghi bộ phận tất cả đều nhớ kỹ đi!

“Nhìn xem Grimm, đến cùng cho chúng ta lưu lại cái gì?”

Chương 1298: Ta đã biết!

“Female Miêu, tất cả lão bằng hữu đều cùng ta chào hỏi, nhưng vì cái gì, duy chỉ có ngươi đối ta làm như không thấy đâu?”

Ngay tại Miêu Khôn hiệu triệu đám người tiếp thu ý kiến quần chúng thời điểm, sau lưng chợt truyền đến một cái thanh âm không hài hòa.

Miêu Khôn quay đầu nhìn thoáng qua, nói chuyện, chính là người Hàn Lý Bản Thành.

Lý Bản Thành mang trên mặt ý cười, nhưng trong lúc phất tay, lại mang theo một loại làm cho người run rẩy sát khí.

“Ai u, ai u, nguyên lai là lão Lý a, a a a a...” Miêu Khôn tranh thủ thời gian cười rạng rỡ địa xoay người, hướng Lý Bản Thành đánh qua chào hỏi, “Thực sự không có ý tứ, vừa rồi lúc ngươi tới, chính gặp phải ta mắc tiểu, đi phòng rửa tay.

“Ngươi khí sắc không tệ a, gần nhất có phải hay không lại phát đại tài a? A a a a...”

“Nhờ hồng phúc của ngươi, ta cuối cùng còn sống!” Lý Bản Thành âm lãnh cười một tiếng, giang hai cánh tay nói nói, “ tại sao ta cảm giác, ngươi không quá hoan nghênh ta đây?”

“Ai nói, ha ha, ai nói!” Miêu Khôn mất tự nhiên gượng cười hai tiếng, sau đó đến gần Lý Bản Thành, cùng hắn tượng trưng địa ôm một hồi, sau đó giải thích nói, “ chỉ là thật nhiều năm không thấy, không dám

nhận nha, ha ha...”

“Thật sao?” Lý Bản Thành lạnh lùng nói nói, “ biến hóa của ta lại lớn, cũng không thể biến thành hắn còn trẻ như vậy a?”

Đang khi nói chuyện, Lý Bản Thành đem ngón tay hướng về phía —— Triệu Ngọc.

Miêu Khôn bỗng dưng run rẩy một chút, Lý Bản Thành ý tứ lại rõ ràng bất quá, hắn là đang đuổi cứu vé mời sự tình.

Quả nhiên, Lý Bản Thành chỉ vào Triệu Ngọc hỏi: “Ta không rõ, ta vé mời, làm sao lại đến tiểu tử này trên thân đâu? Danh tiếng của ta giống như không có lớn như vậy a? Thế mà còn có người nghĩ mạo danh thay thế ta?”

“A, thật sao?” Miêu Khôn da mặt thật là dầy đến trình độ nhất định, nghe thấy lời ấy, hắn vội vàng tò mò nhìn Triệu Ngọc, hỏi nói, “ ta nói vị này Trung Quốc thần thám, ta cũng thật tò mò a, ngươi đến cùng là thế nào lấy tới lão Lý đầu vé mời?”

Cạc cạc...

Trong lúc nhất thời, Triệu Ngọc chỉ cảm thấy bên tai quạ đen bay loạn, lộn xộn đến không kềm chế được.

“Ha ha, ta hơi kém quên, “ Miêu Khôn cười rạng rỡ địa chỉ vào Triệu Ngọc nói nói, “ hắn là người Trung Quốc, tiếng Anh rất tồi tệ, nghe không hiểu!

“Bất quá... Nói trở lại, “ Miêu Khôn nói đùa địa nói nói, “ lão Lý ngươi cũng đủ kém, làm sao còn có thể đem vé mời làm mất rồi đâu? Không cẩn thận như vậy...”

Đốt linh...

Ngay tại Miêu Khôn đang khi nói chuyện, Lý Bản Thành tay phải bỗng nhiên bỗng nhúc nhích, một thanh lóe sáng cái nĩa thình lình hiển hiện. Nhìn dạng như vậy, hắn nhịn không được phải dùng cái nĩa đi xiên Miêu Khôn.

Miêu Khôn một mực đề phòng hắn, chợt vừa nghe đến dị hưởng, vội vàng hướng (về) sau mãnh liệt lui, xa xa né tránh.

Bá...

Một nháy mắt, hiện trường phảng phất kết băng, bầu không khí biến đến mức dị thường kiềm chế khẩn trương.

“Lý, nghe ta nói...” Lúc này, Molly rốt cục đứng ra hoà giải, “Kỳ Tích đảo không phải là các ngươi giải quyết ân oán cá nhân địa phương, hi vọng các ngươi tuân thủ quy tắc của nơi này.

“Lời giống vậy, ta không muốn lặp lại rất nhiều lần, lúc trước 13 người đã không cách nào gom góp, ta không hy vọng bất luận kẻ nào lại có sơ xuất. Hết thảy, đều lấy Kim Cương làm trọng đi!”

“Hừ...” Lý Bản Thành hung ác trừng mắt nhìn Miêu Khôn một chút, cuối cùng vẫn buông xuống cái kia thanh cái nĩa.

Những người khác cũng là nhẹ nhàng thở ra.

“Như vậy đi...” Molly nhìn thấy không khí hiện trường không tốt, lúc này mới nói với mọi người nói, “ đã cơm trưa đã đã ăn xong, mọi người cũng không phải vội tại nhất thời.

“Dạng này, ta trước tiên đem gian phòng phân phối cho mọi người, nghỉ ngơi trước điều chỉnh một chút đi!” Molly hướng thủ hạ của nàng ra

hiệu một cái, nói nói, “ vẫn là câu nói kia, không quản các ngươi là phân công vẫn là hợp tác, chỉ cần tìm được Kim Cương, ta cam đoan tiền thuê một điểm sẽ không thiếu!

“Bái nhờ mọi người!”

Molly nói xong, lập tức có quản gia tiến lên, vì mỗi người phân phối gian phòng.

Thẳng đến lúc này, cái kia dáng người khôi ngô Jacob mới lảo đảo địa về tới nhà hàng. Nhìn thấy hiện trường ngay tại chia phòng, hắn mau tới trước cầm một cái chìa khóa.

“Jacob, ngươi đi toilet cũng quá lâu a?” Sebastian hỏi một câu , đồng dạng đưa tay cầm một cái chìa khóa, “Ầy, hai ta sát bên, ban đêm có thể uống một chút...”

“Hừ, “ Miêu Khôn sau lưng Triệu Ngọc đắc ý lầm bầm nói, “ là đến khác toilet chắn ta đi a? May mắn ta có dự kiến trước...”

Chậc chậc...

Triệu Ngọc lắc đầu thở dài, dùng tiếng Trung nhỏ giọng nói ra: “Ngươi ngược lại là xua đuổi khỏi ý nghĩ, Kim Cương một ngày tìm không thấy, ngươi liền phải một mực chơi chơi trốn tìm, cái này có thể giấu tới khi nào?”

“Ừm, lời nói được cũng đúng...” Miêu Khôn khẽ gật đầu, “Tiên hạ thủ vi cường! Đã dạng này, vậy chúng ta không bằng trước nghĩ biện pháp, đem hai người này làm tàn phế rồi nói sau...”

“Đừng nói giỡn, một bộ đội đặc chủng, một cái gián điệp đặc công, “ Triệu Ngọc còn có một chút tự mình hiểu lấy, “Hai ta trói cùng một chỗ cũng không phải người ta đối thủ a?

“Lại nói, nơi này còn có nhiều như vậy Anh Quốc đặc công đâu!”

“Tốt a, tốt a!” Miêu Khôn bất đắc dĩ, “Chỉ có thể tránh một ngày tính một ngày đi, tiểu tử, hai ta cũng cầm liền nhau gian phòng chìa khoá, ta nhìn, để cho an toàn, hôm nay chỉ có thể ở phòng của ngươi...”

“Hô...” Triệu Ngọc lắc đầu ai thán, đành phải đi theo Miêu Khôn, riêng phần mình nhận lấy một cái chìa khóa.

Mặc dù Grimm tòa thành trang trí xa hoa, nhưng hiện đại hoá công trình cũng không hoàn mỹ, tỉ như gian phòng kia chìa khoá, cũng đều là nguyên thủy thủ bài chìa khoá, nhìn qua phi thường cổ lão.

Thật sự là sợ điều gì sẽ gặp điều đó, đám người gian phòng, còn hết lần này tới lần khác tất cả đều sát bên. Đang dùng chìa khoá mở ra riêng phần mình cửa phòng thời điểm, cái kia Jacob vẫn đứng tại trong hành lang, liền đợi đến nhìn Miêu Khôn ở cái nào gian phòng ốc!

“Được, xem như ngươi lợi hại!” Miêu Khôn ác xem Jacob một chút, sau đó ở ngay trước mặt hắn mở ra gian phòng của mình, đồng thời tiến vào trong phòng.

Triệu Ngọc thấy thế , đồng dạng mở ra Miêu Khôn gian phòng cách vách.

Oa...

Đi vào phòng, Triệu Ngọc cảm giác mình giống như xuyên qua như vậy, phòng Trung Cổ hương màu sắc cổ xưa, tất cả đều là thời Trung Cổ phong cách cùng bài trí, lò sưởi trong tường, nến, đời cũ đèn treo, còn có loại kia giường gỗ, khắp nơi hiện lộ rõ ràng kiểu dáng Châu Âu phong tình.

Quả nhiên là cái Holmes say mê công việc a, Triệu Ngọc nhìn quanh căn phòng một chút, tình cảnh này thật để hắn nhớ tới Holmes phim...

Cốc cốc cốc...

Cốc cốc cốc...

Ai ngờ, Triệu Ngọc còn không có nhìn đủ, cửa sổ lại chợt bị người gõ vang.

Giương mắt xem xét, nhưng gặp phía ngoài pha lê bên trên nằm sấp một người, đúng là mình cha vợ Miêu Khôn.

Không thể nào?

Triệu Ngọc mắt trợn tròn, tranh thủ thời gian cho hắn mở ra cửa sổ.

“Ai, cùng mười năm trước đồng dạng, ban công đều mẹ nó là thông lên, một chút tính an toàn đều không có! Cái này nhưng sa lầy, sa lầy!” Miêu Khôn nhảy xuống bệ cửa sổ, nói với Triệu Ngọc, “Như vậy đi, ngươi không phải cùng tiểu cô nương kia quan hệ không tệ sao? Không bằng chờ một lúc cùng với nàng đổi cái gian phòng đi! Tránh khỏi bị Jacob cái kia hỗn đản quấy rối a!”

“Không đến mức đi...” Triệu Ngọc nhếch miệng.

“Đúng rồi, còn có một cái chuyện trọng yếu... Nhanh, “ Miêu Khôn cầm gian phòng của mình chìa khoá thúc giục nói, “ nhanh để ta nhìn ngươi gian phòng chìa khoá!”

“Ừm... Chỗ này đâu!” Triệu Ngọc không rõ ràng cho lắm, mau đem mình nếu là đưa cho hắn.

“Oa! Quả là thế a... Lại là dạng này...” Miêu Khôn chỉ nhìn thoáng qua

gian phòng chìa khoá, liền nói với Triệu Ngọc, “Tiểu Triệu, mau đem phòng lục soát một lần, nhìn xem có hay không máy nghe trộm đi! Ta muốn...” Hắn đem miệng xích lại gần Triệu Ngọc lỗ tai, dùng thanh âm cực nhỏ nói nói, “ ta đã biết, Grimm cho chúng ta lưu lại đầu mối gì!”

Chương 1299: Ngầm hiểu lẫn nhau tâm lý trò chơi

“Grimm cái này người bị bệnh thần kinh, vậy mà tại mười năm trước liền cho chúng ta chôn xuống phục bút, thật là hắn!” Tại hai người hợp lực tra xét gian phòng, xác nhận không có máy nghe trộm cùng camera về sau, Miêu Khôn tiếng nói lúc này mới buông ra, chỉ vào hai người gian phòng chìa khoá nói nói, “ chuyện ẩn ở bên trong ngay tại chìa khoá trên thân!”

“Chìa khoá?” Triệu Ngọc kiểm tra một hồi hai cái chìa khóa, cũng chưa phát hiện có cái gì đặc thù.

“Không phải cái này hai thanh, đương nhiên là mười năm trước chìa khóa!” Miêu Khôn nhìn nhìn phía bên ngoài cửa sổ, không thể không đem thanh âm kéo thấp, cẩn thận từng li từng tí nói với Triệu Ngọc, “Ta dám khẳng định, Grimm lưu lại cho ta manh mối là cái - 'P' !”

“Là cái rắm?” Triệu Ngọc buồn bực, “Ngươi làm thế nào chiếm được? Không chê thối sao?”

“Không phải, ta nói chính là kiểu chữ tiếng Anh 'P' ! GPS cái kia 'P' ! Hiểu không? Viết kép!” Miêu Khôn giải thích, “Năm đó, chúng ta tại Kỳ Tích đảo ở lại thời điểm, Grimm cũng cho chúng ta mỗi người phát một thanh gian phòng chìa khoá, chìa khoá hình dạng, còn có phía sau số phòng tất cả đều cùng bây giờ thấy được đồng dạng.

“Nhưng là, duy chỉ có chìa khóa bên trên đồ án không đồng dạng!”

“Đồ án?” Triệu Ngọc đem hai cái chìa khóa đặt chung một chỗ so sánh, hiếu kỳ nói, “ phía trên căn bản không có cái gì đồ án a?”

“Đúng, cho nên ta mới có thể xác định, P liền là hắn để lại cho ta manh mối!” Miêu Khôn cầm lấy chìa khoá nói nói, “ năm đó cho ta chiếc chìa khóa kia bên trên, khắc lấy một cái không quá thu hút chữ cái P, đã bây giờ không có, vậy đã nói rõ, P liền là hắn muốn để lại cho ta manh mối!”

“P, PP, cái này nhưng... Thật chuẩn xác a...” Triệu Ngọc khen một câu.

“Ngươi đi luôn đi!” Miêu Khôn tức giận trừng Triệu Ngọc một chút, “Năm đó ta nhớ kỹ Thanh Thanh Sở Sở, ta sát vách Ấn Độ A Tam có lúc trời tối uống nhiều quá, bắt hắn chìa khoá Khai cửa phòng của ta, để ta giáo huấn một trận.

“Thế nhưng là, tại ta giáo huấn hắn thời điểm, ta chợt phát hiện, hắn chìa khóa bên trên cũng có một chữ cái, là viết chữ đơn chữ cái 'a' .

“Ấn Độ A Tam gọi Ami Nhĩ Tắc tiêu chảy đức cái gì cái gì, “ Miêu Khôn nhíu mày nói nói, “ cho nên, ta lúc ấy còn tưởng rằng, chìa khóa bên trên a chỉ chính là tên của hắn mở đầu chữ cái đâu!

“Ngày đó ta cũng uống rất nhiều rượu, liền không có lại xoắn xuýt chuyện này! Ai...” Miêu Khôn hối hận nói, “ nếu là sớm biết chìa khóa bên trên chữ cái liền là manh mối, lúc trước nên đem tất cả mọi người chìa khoá tất cả đều nhìn một lần...”

“Ta đi, ngươi khẳng định như vậy, chìa khoá liền là manh mối?” Triệu Ngọc hoài nghi, “Đối với người bình thường có lẽ có thể, nhưng là... Các ngươi lúc ấy đều tại tham gia thám tử salon, đều là tinh anh, chìa khoá loại chuyện nhỏ nhặt này, sẽ không chú ý không đến a?”

“Ta cũng không biết, dù sao ta không có quá để ý. Có lẽ, có những người

khác chú ý tới, nhưng chúng ta không có câu đố a? Cho dù có người phát hiện chìa khóa bên trên chữ cái, cũng không biết là làm cái gì a?”

“P-a...” Triệu Ngọc nhíu mày, “1 3 người, liền là 13 cái chữ mẹ, 13 cái chữ mẹ có thể tạo thành mấy cái từ ngữ, mà những cái kia từ ngữ liền là chỉ thị Grimm chôn giấu Kim Cương địa phương? Sẽ không... Đơn giản như vậy a?”

“Đúng rồi!” Miêu Khôn vỗ tay phát ra tiếng, “Ngẫm lại xem đi, nếu là mười năm trước, đã có người phá giải Grimm câu đố, tìm được Kim Cương.

“Như vậy... Grimm làm sao cũng sẽ biết đi?”

“Đúng...” Triệu Ngọc gật đầu, đã minh bạch Miêu Khôn ý tứ, “Nói như vậy, Grimm liền sẽ không lại đem chuyện kim cương ghi vào di chúc.

“Grimm là năm ngày trước qua đời, nói cách khác, Kim Cương hẳn là còn ở hắn giấu kín địa phương, chỉ cần... Chỉ cần chúng ta có thể biết, năm đó những người khác gian phòng chìa khóa bên trên chữ cái, liền có thể tìm tới đáp án!

“Cái này. . . Cái này có vẻ như không là rất khó a?”

“Hừ, tiểu tử ngốc...” Miêu Khôn cười, rốt cục khôi phục trưởng giả uy phong, nghiêm trang nói nói, “ ngươi tinh tế suy nghĩ một chút đi, chuyện này, nào có ngươi nghĩ đến đơn giản như vậy?

“Tham gia thám tử salon những người này, không có một cái thiện nam tín nữ, nếu như mọi người biết quy tắc trò chơi, ngươi đoán... Sẽ xuất hiện tình huống như thế nào đâu?”

“Nha...” Triệu Ngọc tinh tế phân biệt rõ một phen, lúc này mới lĩnh ngộ Miêu Khôn ý tứ, “Ngươi nói là, không ai chịu thống khoái mà nói ra?”

“Cái kia là khẳng định!” Miêu Khôn nói nói, “ những người này quan hệ trong đó đều rất vi diệu, có thể hoàn mỹ nhất giải thích 'Tâm hoài quỷ thai' cái này thành ngữ, hai ức trả thù lao mặc dù không ít, nhưng nếu như chia đều, liền không có ý gì!”

“Làm sao? Chẳng lẽ còn có người muốn nuốt một mình sao?” Triệu Ngọc lắc đầu, “Dưới loại tình huống này, hắn là trước hết nghĩ bảo mệnh mới đúng chứ?”

“Ta không biết có người hay không dám độc chiếm, nhưng ta biết...” Miêu Khôn đã tính trước địa nói nói, “ một khi cái chìa khóa sự tình phóng tới trên mặt bàn đến, sẽ có một bộ phận lớn người lựa chọn giả vờ ngây ngốc, biểu thị không nhớ nổi. Đương nhiên, cũng mẹ nó bao quát chính ta ở bên trong!

“Người khác bất nhân, ta cũng bất nghĩa, dựa vào cái gì nói với bọn họ lời nói thật đâu?”

“Chậc chậc...” Triệu Ngọc chậc lưỡi về sau, dần dần lộ ra vẻ lo lắng, “Vậy cũng không diệu, cha vợ a! Ngươi ngẫm lại xem, nếu như Molly biết chìa khoá sự tình, sẽ làm thế nào? Nàng hiện tại nắm giữ lấy tuyệt đối quyền lực, nàng có thể từng cái bức bách chúng ta nói ra được!”

“Ngươi nói đúng, may mắn, nàng hiện tại còn không biết, “ Miêu Khôn gật đầu, “Bằng không, vừa rồi cơm trưa bầu không khí, liền sẽ không như vậy hòa hài!

“Bất quá, cũng không cần quá lo lắng. Ngươi không hiểu tiếng Anh, ngươi không biết, vừa rồi Yusuf cùng Cisse bọn họ tại Molly trước mặt nói bậy tám đạo rất nhiều đồ vô dụng, rõ ràng liền không có muốn nói cái gì trọng điểm.

“Cho nên, tại chúng ta trong những người này, cho dù có người nghĩ đến

chìa khoá sự tình, cũng không nhất định sẽ nói cho Molly! Ta hiểu rất rõ đám người này, cả đám đều đánh trước mình tính toán nhỏ nhặt, tính toán ích lợi của mình, xưa nay sẽ không làm mua bán lỗ vốn."

"Chậc chậc..." Triệu Ngọc tiếp tục chậc lưỡi, "Không được a, chẳng lẽ... Ngươi quên cái kia Lý Bản Thành sao? Đã hắn là Molly phái người cứu ra, cái kia rất có thể đã đứng tại Molly phía bên kia!"

"Ừm... Hoàn toàn chính xác..." Miêu Khôn đồng ý, "Vậy chúng ta chỉ có thể ngóng trông, Lý Bản Thành trước đoán không ra điểm này ! Bất quá, ta đoán chừng như thế rõ ràng manh mối, hắn sớm muộn cũng sẽ nghĩ tới. Nói không chừng, hiện tại cũng đã nghĩ đến."

"Đúng, những người khác cũng giống vậy, chỉ muốn mọi người một cầm chìa khóa mở cửa, khẳng định liền cùng ngươi giống như, lập tức có thể nghĩ đến Grimm manh mối cùng chìa khoá có quan hệ." Triệu Ngọc nhíu mày, "Cho nên, chúng ta phải sớm tính toán a!"

"Để cho ta ngẫm lại..." Miêu Khôn nặng nề mà hít thở một cái, nói nói, " một khi tất cả mọi người nghĩ tới chỗ này, như vậy cái này tầm bảo cố sự coi như trở nên vi diệu!

"Thả tại bất luận người nào bên trên, đều nghĩ tận khả năng nhiều địa biết người khác mật mã, hơn nữa còn không thể để người khác biết mình... Cái này. . . Cái này mẹ nó liền là một cái ngầm hiểu lẫn nhau tâm lý trò chơi a!

"Grimm lão tiểu tử này thật mẹ nó sẽ chơi, người đều đã chết, lại trả cho chúng ta xếp đặt như thế một cái bẫy!" Miêu Khôn nghĩ nghĩ, còn nói, "Ngươi nói đúng, trận này tâm lý trò chơi khẳng định sẽ càng chơi càng này, một khi mất khống chế, hậu quả khó mà lường được.

"Cho nên, hai nhà chúng ta thật hảo hảo làm một chút chuẩn bị..."

Chương 1300: Kéo bè kéo cánh

“Tiểu tử, ngươi không phải cùng cái kia Tịch Vĩ nữ nhi quan hệ không tệ sao?” Trong phòng khách, Miêu Khôn hướng Triệu Ngọc nghĩ kế nói, “ không bằng cùng với nàng nói chuyện, kéo nàng nhập bọn mà!

“Mặc dù quốc tịch khác biệt, nhưng dù sao đều nói tiếng Trung Quốc mà!”

“Cái này. . . Hữu dụng không?” Triệu Ngọc nhíu mày.

“Thêm một người nhiều phần lực lượng...” Miêu Khôn suy nghĩ nói nói, “ Tịch Vĩ là Mĩ Quốc nổi danh nhất thám tử tư, hắn nhất định có thể nhớ kỹ hắn thẻ phòng bên trên chữ cái.

“Chỉ tiếc, thông tin tất cả đều bị bên trong gãy mất, “ Miêu Khôn lắc đầu, “Bằng không, có thể để cho mỹ nữ cho cha nàng gọi điện thoại!”

Vừa nhắc tới điện thoại, Triệu Ngọc bỗng nhiên cảm giác một mảnh tốt đẹp, bởi vì hắn có tín hiệu tăng cường khí mang theo, căn bản không sợ không có cách nào cùng liên lạc với bên ngoài.

Chỉ bất quá, tình huống bây giờ còn không rõ ràng, còn không phải sử dụng thời điểm. Mà lại, hắn còn không nghĩ tới giải thích hợp lý, một khi sử dụng, nên như thế nào cùng Miêu Khôn giải thích?

“Thế nào, Tịch Vĩ rất nổi danh sao?” Hắn đành phải ngược lại hỏi một câu, “Ta làm sao chưa nghe nói qua đâu?”

“Hắn loại cấp bậc này thám tử tư , bình thường đều rất điệu thấp.” Miêu Khôn trả lời nói, “ người bình thường rất khó tiếp xúc đến! Nhưng là, làm việc bên trong tới nói, gia hỏa này thế nhưng là cao thủ số một số hai, cùng Mĩ Quốc chính khách nhóm quen thuộc cực kỳ!

“Nói không khoa trương, chỉ cần hắn chịu tiếp, liền không có hắn không giải quyết được bản án! Nhất là tìm người công phu, có thể xưng thế giới nhất lưu, ngay cả chuyên nghiệp ngành tình báo đều cảm thấy không bằng.”

“Nha...” Triệu Ngọc gật đầu không nói.

“Hừ, tiểu tử thúi, ta biết ngươi nghĩ gì thế!” Miêu Khôn bỗng nhiên hắc lên mặt uống nói, “ ngươi khẳng định tại cầm Tịch Vĩ nữ nhi cùng ta nhà Anh Anh đối đầu so đâu!

“Nói cho ngươi, ngươi cũng đừng động ý đồ xấu, Tịch Vĩ có độc, không đụng được!” Miêu Khôn nặng nề mà nói nói, “ mà lại, đừng nhìn đều là người Trung Quốc, nhưng lẫn nhau lập trường khác biệt.

“Cho nên, ngươi lợi dụng Tịch Vĩ nữ nhi có thể, nhưng tuyệt đối không nên rơi vào đi! Bởi vì cái gọi là hiếu kỳ hại chết mèo, dục vọng hại chết chó, ngươi nhưng...”

“Ai u, được rồi, ngươi có phiền hay không a? Làm sao chuyện gì đều có thể dẫn tới thuyết giáo đi lên đâu?” Triệu Ngọc không kiên nhẫn nói nói, “ nói cho ngươi, ta chỗ này còn có câu chuyện xưa, gọi thượng bất chính hạ tắc loạn, ngươi cũng phải cho ta làm tấm gương mới tốt a?”

“Ngươi... Ân...” Miêu Khôn nhất thời nghẹn lời, sắc mặt khó xử.

“Ta không rõ...” Triệu Ngọc mở ra tay nói nói, “ các ngươi lúc này mới nhiều ít người? Cùng 13 cái kém rất nhiều a? Coi như có thể đem mỗi người chữ cái gom góp, cũng còn chưa đủ a, Kim Cương muốn làm sao

phá?”

“Không có chuyện gì, kiểu chữ tiếng Anh không giống chúng ta Hán ngữ như vậy phong phú, “ Miêu Khôn nói nói, “ chỉ cần có thể nắm giữ đến một nhiều hơn phân nửa, liền có thể tiến hành giải đố trò chơi, 26 cái chữ cái thay phiên lấy nếm thử thôi!

“Huống chi, ta còn biết nhiều hơn một cái bọn Ấn Độ chữ cái đâu! P-a...” Hắn phân biệt rõ nói nói, “ ta P là viết kép, bọn Ấn Độ a là viết chữ đơn, xem ra, Grimm lưu lại manh mối cũng là muốn phân chữ hoa hay thường!

“Thật muốn biết, người khác đều là cái gì...”

“Ai?” Triệu Ngọc nhãn tình sáng lên, vội hỏi, “Pháp quốc đà thương sư tỷ a? Ngươi cùng với nàng quan hệ tốt như vậy, làm sao không đem nàng kéo qua nhập bọn đâu?”

“Không được, không được!” Miêu Khôn vội vàng khoát tay, “Lập trường khác biệt, lập trường khác biệt, quan hệ tốt về quan hệ tốt, nhưng còn không đến mức tốt đến loại trình độ kia...”

“Không thể nào? Tất cả cút qua ga giường, còn tốt hơn tới trình độ nào?” Triệu Ngọc không cẩn thận lầm bầm ra một câu.

“Ngươi nói cái gì? Nhưng chớ có nói hươu nói vượn a ngươi! Ta cùng với nàng... Ân... Ân...” Miêu Khôn ánh mắt lấp lóe, lực lượng không đủ cãi lại nói, “ ta khẩu vị không có nặng như vậy a? Sẽ coi trọng cường tráng như vậy nữ nhân?”

Hừ...

Triệu Ngọc ở trong lòng khinh bỉ, khẩu vị có nặng hay không, dù sao ngươi trong lòng mình nắm chắc.

“Tuyệt đối không được, “ Miêu Khôn nhẹ giọng nói, “Đừng nhìn Juliet mặt ngoài nhiệt tình, nhưng nàng nhưng thật ra là cái tiêu chuẩn động vật máu lạnh, cùng với nàng kết minh, chúng ta sẽ chỉ tự mình chuốc lấy cực khổ!”

“Cái kia... Cái kia Latin người cùng người da đen một mực giúp ngươi nói chuyện, “ Triệu Ngọc lại hỏi, “Bọn họ thế nào?”

“Không nên không nên, “ Miêu Khôn không chút nghĩ ngợi phản bác nói, “ cái kia hai người đều là khẩu phật tâm xà, tiếu lý tàng đao hàng, cùng bọn họ hợp tác, cẩn thận bị đen ăn đen!”

“Cái kia Trung Đông người đâu?” Triệu Ngọc lại hỏi, “Các ngươi trò chuyện như vậy ăn ý, quan hệ kiểu gì?”

“Cái kia là cái dịu dàng lòng dạ hiểm độc thương nhân, “ Miêu Khôn nói nói, “ ngươi tại trong miệng hắn vĩnh viễn không chiếm được lời nói thật. Cùng hắn hợp tác, còn không bằng cùng Jacob liên minh càng đáng tin cậy một chút!”

“Chậc chậc...” Triệu Ngọc lắc đầu cười khổ.

“Ngươi không cần suy nghĩ, “ Miêu Khôn nói nói, “ tiểu Nhật Bản cùng Lý Bản Thành tựu càng không cần phải nói, tại đám người này bên trong, cũng chỉ có Tịch Vĩ nữ nhi còn đáng tin cậy một chút, chỉ tiếc, nàng còn không biết Tịch Vĩ chữ cái!”

“Ngươi cái này quan hệ nhân mạch làm, cũng không có người nào a?” Triệu Ngọc phiền muộn, “Chúng ta bị nhốt Kỳ Tích đảo, bị ép tìm kiếm Kim Cương thì cũng thôi đi, nhưng ta còn phải cùng ngươi cùng nhau đối mặt hai cái tùy thời đều nghĩ đưa ngươi vào chỗ chết tử địch, đây thật là...”

“Nói móc ta không dùng! Ta đã thành thói quen...” Miêu Khôn đưa tay quơ lấy trên kệ rượu trưng bày một bình rượu đỏ, sau đó mở ra đầu bếp tìm kiếm dụng cụ mở chai, nói nói, “ vừa rồi, Sebastian cùng Jacob nói, bọn họ ban đêm muốn trong phòng uống một chút...

“Ta nhìn, chúng ta hẳn là lợi dụng cái cơ hội tốt này, ban đêm đi qua nghe lén một cái...” Miêu Khôn tìm tới dụng cụ mở chai, lưu loát địa tránh ra nắp bình, nói nói, “ cái kia hai người quan hệ không tệ, nói không chừng, bọn họ sẽ nâng lên bọn họ mật mã!”

“Thôi đi, người nơi này đều là nhân tinh, ngươi làm sao nghe lén?” Triệu Ngọc hỏi nói, “ ngươi mang theo trang bị?”

“Không có... Bất quá...” Miêu Khôn đối cái bình nhấp một hớp rượu đỏ, sau đó móc ra điện thoại di động của mình nói nói, “ mặc dù điện thoại không có tín hiệu, nhưng ghi chép cái âm, tổng không có vấn đề a?”

“Nha...” Triệu Ngọc gật đầu.

“Cho nên...” Miêu Khôn vỗ Triệu Ngọc bả vai, một mặt đưa di động đưa tới Triệu Ngọc trong tay, “Cái này gian khổ nhiệm vụ liền giao cho ngươi! Buổi chiều, mọi người khẳng định đều sẽ ra ngoài tìm manh mối, sau đó ngươi liền đi Jacob gian phòng an lắp máy nghe lén đi!”

“Cái này. . . Tại sao là ta?” Triệu Ngọc không phục.

“Đương nhiên là ngươi, ta cái này tay chân lẩm cẩm, nếu như bị bọn họ bắt được, còn không phải bị đánh tàn đi?” Miêu Khôn nghĩa chính ngôn từ.

“Đây cũng quá không giảng lý đi, ngươi liền không sợ bọn họ đem ta đánh cho tàn phế sao?” Triệu Ngọc đối cha vợ miệt thị thêm khinh bỉ về sau, không khách khí chút nào đưa di động trả trở về, nói nói, “ đi, ta khuyên ngươi a, vẫn là an tâm chớ vội tốt!

“Tình huống bây giờ còn không rõ ràng, mỗi người cũng đều tâm hoài quỷ thai. Suy nghĩ thật kỹ đi, chúng ta càng hắn là vững vàng, yên lặng theo dõi kỳ biến mới đúng, nhưng không nên tùy tiện xuất thủ a! Một khi bị người bắt được nhược điểm, ngược lại càng không tốt chơi!”

“Ừm...” Miêu Khôn lại uống một ngụm, bỗng nhiên cảm giác Triệu Ngọc nói rất có lý, lúc này mới nhẫn nại tính tình ngồi xuống trên ghế sa lon.

“Mà lại...” Triệu Ngọc nhìn thoáng qua cổng, nói nói, “ ta có loại dự cảm, chúng ta căn bản không cần chủ động xuất kích, rất nhanh, liền sẽ có người tới tìm chúng ta thương lượng!”

Không nghĩ tới, Triệu Ngọc lời còn chưa dứt, cửa phòng liền bị người cốc cốc cốc địa gõ.

“Ta đi... Như thế thần?” Miêu Khôn nhất thời thân thẳng cổ, trên mặt lộ ra không thể tưởng tượng nổi.

Triệu Ngọc hướng hắn vỗ tay phát ra tiếng, ý là để hắn trước tránh một chút.

Miêu Khôn cái này mới phản ứng được, tranh thủ thời gian nhẹ tay nhiếp chân trốn vào toilet...

Tên người của những chương này mình copy paste và tìm trên google sau đó lấy cái tên gần gần giống, nên ông nào đọc ở đâu thấy tên khác đừng thắc mắc nhé. Mk ọn Tung Của

Chương 1301: Kết minh

Đời cũ cửa phòng phát ra kẹt kẹt tiếng vang, Triệu Ngọc mở ra xem, nhưng gặp môn đứng ở phía ngoài không là người khác, chính là vị kia thám tử tiểu thư Simona.

“Triệu Ngọc...” Môn vừa mới Khai, Simona liền không khách khí chút nào đẩy cửa tiến đến, chỉ lấy trong tay ba lô nói nói, “ ta toilet tắm gội vòi phun hỏng, nghĩ đổi gian phòng nhưng không có gian phòng!

“Ta không chờ được nữa sửa chữa, cho nên mượn trước ngươi toilet dùng một chút, ta nhất định phải tắm rửa...” Nói, Simona cũng không đợi Triệu Ngọc đồng ý, liền đi thẳng tới toilet.

“Ai ai ai?” Miêu Khôn còn tại toilet đâu, Triệu Ngọc mau tới trước ngăn cản, “Chờ một chút , chờ một chút...”

“Ừm? Thế nào?” Simona sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn hỏi nói, “ ngươi không sẽ hẹp hòi sao như vậy?”

“Không... Không phải... Ta... Ân...” Triệu Ngọc không biết giải thích như thế nào, hữu tâm nói thật, nhưng lại sợ gây bất lợi cho Miêu Khôn.

“Yên tâm, chỉ là tắm rửa, cũng không phải cùng ngươi cùng nhau tắm...” Simona đại đại liệt liệt nói nói, “ nếu như ngươi muốn tránh ngại, ầy... Đây là gian phòng của ta chìa khoá, ngươi đến trong phòng ta chờ một chút đi!”

“Không phải, không phải ý tứ kia...” Triệu Ngọc chỉ vào phòng vệ sinh,

muốn đem tình hình thực tế nói ra.

“Cái kia là có ý gì?” Simona không cao hứng, “Nơi này là Anh Quốc cổ bảo, liền không có một chút phong độ thân sĩ sao? Chẳng lẽ... Ngươi thật muốn cùng ta cùng nhau tắm hay sao?”

“Không phải, không phải...” Triệu Ngọc tay run run chỉ, cái này mới rốt cục nghĩ ra lý do, kìm nén đỏ chót mặt nói nói, “ ta vừa kéo một đại cục ị, phòng vệ sinh quá mùi vị, ngươi sẽ không muốn đi vào!”

“...” Lời vừa nói ra, hiện trường một mảnh ngưng kết, Simona biểu lộ xấu hổ, Triệu Ngọc lại nắm lỗ mũi, giống như thật có thể nghe thấy mùi thối giống như.

“Ngươi nhưng... Thật là có phong độ thân sĩ!” Simona cái này mới bất đắc dĩ địa đem ba lô hướng trên ghế sa lon ném một cái, nói nói, “ tốt a, vậy ta trước chờ một lát, ngoại trừ ngươi cùng vị kia Miêu thúc thúc, ta ai cũng không nhận ra!”

“Ừm... Nếu không...” Triệu Ngọc nghĩ kế, “Ta dẫn ngươi đi tìm Miêu thúc thúc, dùng hắn phòng vệ sinh?”

“Vẫn là thôi đi, tên kia luôn là một bộ sắc mị mị bộ dáng, ta không tin được hắn!” Simona ăn ngay nói thật.

Ta đi...

Triệu Ngọc líu lưỡi, không nghĩ tới người ta ngoại nhân so với chính mình còn hiểu hơn cha vợ Miêu Khôn.

“Đúng rồi, nhìn các ngươi một mực tại nói thầm, ngươi cùng Female Miêu quan hệ rất gần sao?” Simona hỏi.

“Ừm... Tạm được!” Triệu Ngọc không biết trả lời như thế nào, “Là hắn

dẫn ta tới Kỳ Tích đảo, thật không nghĩ đến, vậy mà bày ra như thế một việc sự tình!”

“Đúng vậy a, ta cũng là nghĩ đến học chút đồ vật!” Simona cắn môi, “Chợt biến thành thực chiến diễn luyện! Triệu Ngọc, ngươi có phát hiện hay không, bầu không khí có chút không đúng a? Không lại bởi vì Kim Cương, xảy ra chuyện gì chứ?”

“Sẽ không, “ Triệu Ngọc an ủi, “Không bằng dạng này, ngươi vì cái gì không tìm Molly nói chuyện, kỳ thật, Kim Cương sự tình cùng ngươi không quan hệ chút nào, ngươi không bằng sớm làm rời đi chính là?”

“Không thể nào, “ Simona lắc đầu, “Chuyện kim cương một khi tuyên bố, nàng làm sao có thể để cho ta rời đi đâu? Không thấy được, trên đảo thông tin tín hiệu đều bị che giấu sao?”

“Ừm, cũng thế...” Triệu Ngọc gật đầu.

“Bất quá, không cần lo lắng cho ta, “ Simona mỉm cười, “Một trăm lần học tập kinh nghiệm cũng so ra kém một lần thực chiến diễn luyện. Ta mặc dù đối Kim Cương không có hứng thú, nhưng là ta rất muốn thưởng thức một chút các vị đại lão bản sự, nếu như có thể chứng kiến một cái Kim Cương tái hiện nhân gian, cũng là phi thường khó được sự tình a!”

“Tâm tính thật tốt...” Triệu Ngọc mặt ngoài khen ngợi, vụng trộm lại vì cái này kinh nghiệm sống chưa nhiều cô nương cảm thấy lo lắng. Theo lý thuyết, nàng lẽ ra không nên lội cái này tranh vào vũng nước đục.

“Đúng rồi, “ Triệu Ngọc lại nghĩ tới một vấn đề, “Cha ngươi vì cái gì không đến, là thân thể nguyên nhân sao?”

“Đúng vậy, thân thể là một mặt, sự vụ bận rộn cũng là một mặt, “ Simona nói xong, hơi có vẻ lo lắng, “Nếu như ta thời gian rất lâu không liên hệ hắn, không biết, hắn có thể hay không phái người tới tìm ta...”

“A, cái kia...” Triệu Ngọc chăm chú suy nghĩ một cái, nói bóng nói gió địa hỏi nói, “ phụ thân ngươi đã nói với ngươi, mười năm trước trận kia thám tử salon kỹ càng quá trình sao?”

“Đương nhiên nói qua, “ Simona không chút nghĩ ngợi nói, “Cha ta nói, Grimm người này đặc biệt có ý tứ, luôn yêu thích làm quái cùng đào hố...”

“Thật sao? Vậy ta đến kiểm tra một chút ngươi, “ Triệu Ngọc rất tùy ý cười hỏi nói, “ phụ thân ngươi năm đó ở phòng nào, ngươi nhất định không nhớ rõ a?”

“Ừm...” Simona trừng mắt mắt to nghĩ nghĩ, đáp nói, “Tầng 2 sát bên thang lầu cái gian phòng kia, mặt phía nam!”

“A, mặt phía nam, 201 vẫn là 202 đâu?” Triệu Ngọc lại hỏi, “Thẻ phòng bên trên, hắn là có bảng số phòng a? Cha ngươi đề cập với ngươi từng tới sao?”

“Thẻ phòng?” Simona nhớ lại một cái, lắc đầu nói nói, “ cha ta không nói với ta a? Chỉ nói là, trong phòng có cái bàn cờ, bàn cờ đặt vào một bàn dang dở.

“Phụ thân ta đem dang dở giải khai, kết quả bàn cờ phía dưới bắn ra một viên dùng vàng làm quân cờ, viên kia kim quân cờ, một mực còn đặt ở nhà ta thư phòng đâu!”

“Nha... Cha ngươi thật lợi hại...” Triệu Ngọc ý không ở chỗ này, có vẻ hơi qua loa. Kỳ thật, hắn rất muốn nói thẳng hỏi thăm Tịch Vĩ thẻ phòng bên trên chữ cái, thế nhưng là lời đến khóe miệng nhưng lại nói không nên lời.

Hắn lo lắng, một khi Simona không biết Tịch Vĩ chữ cái là cái gì, ngược

lại sẽ gia tăng bại lộ tỷ lệ, được không bù mất.

Dù sao, Triệu Ngọc đối Simona cũng không hiểu rõ.

“Ai u, ngươi thật là có thể uống a...” Lúc này, Simona chú ý tới trên bàn trà rượu đỏ, đối Triệu Ngọc giơ ngón tay cái lên nói nói, “ thậm chí ngay cả cái chén đều không cần, ngươi được lắm đấy!”

“Ừm...” Triệu Ngọc đi hướng toilet nói nói, “ như vậy đi, ta đi nghe, nhìn hương vị tiêu tán hay chưa?”

Răng rắc, hắn đem phòng vệ sinh cửa phòng đánh, làm như có thật địa hít thở một cái, sau đó che mũi nói ra: “Thật đáng chết, tòa lâu đài này thiết bị biến chất, hương vị lâu như vậy đều tung ra ngoài, sớm biết liền không kéo nhiều như vậy!”

“A...” Simona vô ý thức che miệng.

“Như vậy đi...” Triệu Ngọc một tay quơ lấy Simona ba lô, một tay nắm lấy Simona bản nhân, nói nói, “ ta dẫn ngươi đi Miêu thúc thúc cái kia phòng tẩy đi! Ngươi yên tâm, ngươi tắm rửa thời điểm, ta sẽ đem hắn kéo ra ngoài, không cho hắn trong phòng! Đi thôi...”

Nói, Triệu Ngọc không cho giải thích, trực tiếp lôi kéo Simona đi ra phòng.

Nhưng mà, vừa ra phòng, hai người liền nhìn thấy đối diện cửa gian phòng đứng đấy một người mặc màu vàng quần áo lao động, tay cầm thùng dụng cụ nam tử.

“A, tiểu thư, “ người kia thấy một lần Simona, vội vàng dùng tiếng Anh nói nói, “ ngươi tắm gội khí đã đã sửa xong, chỉ là chốt mở nới lỏng mà thôi, có thể sử dụng!”

“Ừm...” Simona nhìn Triệu Ngọc một chút, nói nói, “ vậy cũng tốt, ta tắm rửa đi! Triệu Ngọc, ta chỗ này một người bạn cũng không có, nếu như ngươi có hành động gì, có thể hay không kêu lên ta cùng một chỗ a?”

“Đương nhiên không có vấn đề!” Triệu Ngọc vui vẻ đáp ứng, “Tại trong những người này, chỉ có hai người chúng ta mới tới không có xung đột lợi ích, cho nên, hai ta đương nhiên có thể kết minh!”

“Ha ha... Kết minh!” Simona vui sướng cùng Triệu Ngọc đánh cái chưởng, sau đó liền trở về phòng tắm rửa đi.

Nhưng mà , chờ Triệu Ngọc quay người lại thời điểm, lại bỗng dưng thấy được một cảnh tượng khác.

Nhưng gặp tại cuối hành lang bóng ma bên trong, to con Jacob đem chỉ hút một nửa xì gà vứt xuống đất, dùng chân ép diệt tàn thuốc, sau đó đưa tay phải ra, cùng một người khác cầm thật chặt.

Mà đứng tại Jacob đối diện không là người khác, chính là cái kia Hàn Quốc gián điệp Lý Bản Thành.

Triệu Ngọc phát hiện bọn họ, bọn họ cũng nhìn thấy Triệu Ngọc. Jacob trong mắt, nhất thời lộ ra hung ác ánh sáng...

Hỏng bét...

Triệu Ngọc trong lòng lộp bộp một tiếng, xem ra, vội vàng kết minh, cũng không chỉ chính hắn một cái a...

Chương 1302: Tìm ra lời giải trò chơi

Ba giờ chiều, đi qua nghỉ ngơi ngắn ngủi về sau, đám người lần lượt ly khai chính mình gian phòng, bắt đầu cái gọi là tìm kiếm Kim Cương hành trình.

Bất quá, mọi người cũng không phải chẳng có mục đích tìm kiếm, mà là tụ ở lúc trước trong phòng khách, bắt đầu tượng trưng trao đổi kế hoạch.

Dù sao Kỳ Tích đảo diện tích quá lớn, nếu như không có manh mối, chỉ là mù quáng tìm tìm, không khác mò kim đáy biển, ai cũng sẽ không ngốc đến khắp chỗ đi đi dạo.

Huống hồ, chính như Triệu Ngọc cùng Miêu Khôn đoán như thế, tại trong những người này, khẳng định có người cùng hai người bọn họ đồng dạng, đã ý thức được bảng số phòng bên trên chữ cái đầu mối sự tình.

Cho nên, lần này trao đổi thảo luận bầu không khí, trở nên phi thường vi diệu.

Mọi người tất cả đều làm bộ nghiêm túc nghiên cứu Grimm lưu lại manh mối, nhưng bí mật lại là cuồn cuộn sóng ngầm, đều tại cẩn thận nghiên cứu lấy riêng phần mình dự định.

Đúng vậy a, Grimm cho mọi người lưu lại câu đố, hoàn toàn chính xác ý vị sâu xa.

Mỗi người đều có tư dục, đều muốn biết chữ cái của người khác, lại

không nghĩ đem chữ của mình mẹ nói cho người khác biết. Ai có thể trước hết nhất lĩnh ngộ cả đầu manh mối, ai liền có khả năng nhất tìm tới Kim Cương.

“Các vị...” Rốt cục, Molly cùng thủ hạ của hắn xuất hiện, Molly chỉ vào mấy rương giấy lớn tử nói nói, “ đây đều là phụ thân ta lưu tại phòng chứa đồ vật, chúng ta đã đem cùng lần trước thám tử salon có liên quan tư liệu sửa sang lại đi ra, mời các vị xem qua một chút đi, nhìn xem có thể hay không nhớ tới đầu mối trọng yếu gì đến?”

Nói xong, có người mang tới đến rất nhiều thùng giấy con, đem cái rương đặt ở trên mặt bàn.

Đồ vật cất kỹ về sau, đám người đầu tiên là nhìn nhau một chút, sau đó riêng phần mình đánh mở rương, bắt đầu từng cái xem xét.

Ngay từ đầu, mọi người cũng đều tương đối khắc chế cùng thận trọng, thế nhưng là theo trong rương vật phẩm càng lộn càng nhiều, đám người mục đích tính cũng theo đó càng phát ra mãnh liệt.

Nhất là cái kia cái Trung Đông người Yusuf, hắn đối vật phẩm khác không có chút nào hứng thú, lại không ngừng tại trong rương tìm kiếm, lật hết một cái, lại đi lật một cái khác.

Hắn rõ ràng là muốn nhìn một chút, trong rương đến cùng có hay không trước kia chìa khoá bảng số phòng?

Yusuf làm được như thế rõ ràng, hiển nhiên đưa tới người khác bất mãn, người da đen Cisse mau tới trước, làm bộ lật tìm đồ, lại âm thầm đè lại Yusuf cánh tay.

“Ừm...” Yusuf cái này mới phản ứng được, vội vàng giảm bớt tốc độ. Hắn hô hố thở hổn hển, phảng phất vừa rồi đã tẩu hỏa nhập ma.

Triệu Ngọc nhìn trộm nhìn Molly một cái, cũng may Molly đang cùng thủ hạ của nàng trò chuyện với nhau cái gì, cũng không nhìn thấy Yusuf khác thường, bằng không mà nói, theo Molly sức quan sát, rất có thể phát giác được vấn đề.

Hô...

Đám người cũng là ngầm ngầm nhẹ nhàng thở ra, Yusuf cũng là mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, có chút nghĩ mà sợ. Kỳ thật, dưới tình huống như vậy, nếu như năm đó chìa khoá bảng số phòng thật tại trong rương, cũng là không ai có thể nuốt một mình.

Huống chi... Nếu như vậy thì thật là Grimm lưu lại manh mối, cũng tuyệt đối không thể có thể đặt ở trong rương.

“Thật sự là không có ý tứ, trữ vật thất nước vào nghiêm trọng, rất nhiều thứ đều mốc meo!” Molly cùng thủ hạ giao phó xong về sau, lại nói với mọi người nói, “ nếu như mọi người cho rằng có cần phải tự mình đến trữ vật thất đi một chuyến, trực tiếp để thủ hạ của ta dẫn đường chính là!

“Có một chút, ta nghĩ nhắc lại một cái, ở trên đảo, ta sẽ tận cố gắng lớn nhất cam đoan mọi người tự do, nhưng là, liên quan tới tín hiệu che đậy, cùng ra đảo sự tình, mong rằng mọi người thông cảm.

“Tại Kim Cương không có bị tìm tới trước đó, tin tức này tuyệt đối không thể bên ngoài tiết ra đi. Ta nghĩ, mọi người hẳn là có thể lý giải ta đi!”

“Lý giải, lý giải, đương nhiên hiểu...” Yusuf cười nịnh nói, “Đã có tiền thuê kiếm, mọi người khẳng định đều sẽ cố gắng, đúng không? Ha ha ha...”

“Hừ, nịnh hót!” Miêu Khôn khinh miệt lườm Yusuf một chút, sau đó càng thêm nịnh hót nói với Molly, “Ha ha ha, Đại điệt nữ a, ngươi yên

tâm, có ta Miêu Khôn tại, nhất định có thể đem Kim Cương tìm ra! Chúng ta khẳng định đều sẽ đem hết toàn lực, ha ha ha...”

Ta ngược lại...

Mọi người nhất thời lắc ngược lại một mảnh.

“Molly tiểu thư...” Như thời điểm này, Juliet bỗng nhiên nói chuyện, nàng biểu lộ nghiêm túc hỏi nói, “ có hai chuyện, hi vọng ngươi có thể nói rõ sự thật.

“Thứ nhất, Grimm đến cùng là chết như thế nào? Là ngoài ý muốn, còn là sinh bệnh, vẫn là nguyên nhân gì khác?

“Thứ hai, ngươi có thể hay không đem Grimm liên quan tới Kim Cương di chúc công bố một cái, có lẽ, chúng ta có thể từ di chúc bên trong, tìm tới cái gì ẩn tàng manh mối...”

“Đúng, đúng, có đạo lý!” Xa xa Jacob phụ họa nói, “ chúng ta trước kia nhưng không ít bị Grimm lừa, lần này, cũng đừng cùng chúng ta chơi cái gì giả chết!

“Nếu thật là gạt chúng ta, ta tuyệt đối sẽ dùng nắm đấm đến ân cần thăm hỏi hắn!”

“Phụ thân ta... Không phải chết bởi ngoài ý muốn, cũng không phải chết bởi tật bệnh, “ Molly bất động thanh sắc nói nói, “ hoàn toàn là nhất so với bình thường còn bình thường hơn tự nhiên tử vong, hắn đi được phi thường an tường!”

“Không thể nào?” Jacob quyệt miệng, “Lão gia hỏa kia thân thể nhưng bổng đâu! Làm sao lại đi được đột nhiên như vậy, ta... Ta nửa năm trước đó còn tại Luân Đôn thấy qua hắn, khi đó, hắn nhưng một chút đều không thấy già!”

“Tốt a...” Molly nói nói, “ ban đêm, ta sẽ đem phụ thân ta trước khi lâm chung một chút hình ảnh, bác sĩ chẩn bệnh chứng minh, còn có hắn di chúc tất cả đều cầm cho các ngươi nhìn!

“Sinh lão bệnh tử, nhân sinh vô thường, ai có thể dự liệu được?”

“Tại sao là ban đêm? Hiện tại không được a?” Juliet hoài nghi hỏi một câu.

“Đúng, ta cần làm chút biên tập!” Molly thản nhiên nói nói, “ các ngươi hiểu, phụ thân ta biết rất nhiều bí ẩn, các ngươi cũng đều là cao thủ, ta không thể tùy tiện đem tất cả tin tức công bố ra,

“Nhưng là, xin các ngươi tin tưởng, đây tuyệt đối không phải cái gì khảo thí hoặc trò đùa quái đản, di chúc, Kim Cương còn có manh mối, toàn đều là thật!

“Ngoại trừ tiền thuê bên ngoài, ta tin tưởng các vị đều là có trách nhiệm chi sĩ, mọi người hẳn phải biết, nếu như Kim Cương tìm không thấy, sẽ có hậu quả gì không?” Molly trịnh trọng nói nói, “ hai mươi hai năm trước, phụ thân ta phạm vào cái này sai lầm lớn, tạo thành cỡ nào hậu quả nghiêm trọng, các ngươi coi như không có tự mình kinh lịch, cũng hẳn là đều có hiểu rõ a?

“Cho nên ta hi vọng, sau hai mươi năm hôm nay, không muốn dẫm vào phụ thân ta vết xe đổ. Chúng ta cùng một chỗ cố gắng, đem chuyện kim cương Viên mãn giải quyết, đừng lại có người vô tội vì thế bỏ mạng, được không?”

“Ừm...”

Đám người sau khi nghe xong, riêng phần mình lộ ra phức tạp biểu lộ, nhưng phần lớn người, vẫn là phụ họa nhẹ gật đầu.

“Xin nhờ các vị, nếu có khó khăn gì, mời cứ nói với ta, “ Molly thành khẩn gật đầu, “Ta nhất định sẽ tận cố gắng lớn nhất, giúp ngươi giải quyết!”

“Ừm, tốt a, tốt a!” Yusuf dẫn đầu nói, “Đã dạng này, cái kia mọi người liền tất cả đều hết sức đi!”

Nói, hắn đưa tay tìm kiếm một cái trong rương vật phẩm, rất tùy ý lật ra một trương phê duyệt tới.

“Ai? Các ngươi nhìn, đây không phải lúc trước Grimm cho chúng ta ra trí lực trắc nghiệm đề sao?” Nói, hắn đem cái kia mặt phê duyệt triển khai tại trước mặt mọi người.

“Đúng, ấn tượng rất sâu sắc a, ta đạo này đề làm sai!” Cốc Triệu Nhất Lang nói nói, “ chân chính bắt cóc máy bay giặc cướp là tiếp viên hàng không, mà cũng không phải là cái kia chống quải trượng người tàn tật!”

“Không sai, “ Sebastian phụ họa nói, “ hàng không giám thị nghiêm ngặt, đối với người tàn tật khí giới đều muốn thông lệ kiểm tra, cho nên giặc cướp sử dụng thương, không thể nào là người tàn tật quải trượng!”

“Đạo này đề, hại ta ném đi 200 ngàn bảng Anh a!” Cốc Triệu Nhất Lang ảo não hồi ức.

“Ầy... Lại đến xem cái này một trương, cái này một trương phê duyệt, hắn là cuối cùng một đề a?” Nói, Yusuf lại lật ra một cái khác bức vẽ bản thảo đến, chỉ vào phê duyệt bên trên văn tự giới thiệu nói, “ bị chết đuối ma thuật sư!

“Như vẽ bên trong thuật, ma thuật sư lại làm chạy trốn ma thuật thời điểm bị chết đuối, sau đó cảnh sát chứng minh, ma thuật sư ma thuật đạo cụ bị người động tay chân, nguyên bản giấu ở ma thuật sư đầu lưỡi dưới

đáy chìa khoá không mở được!

“Mặt khác, ma thuật sư khi còn sống còn mua một phần giá cả đắt đỏ ngoài ý muốn bảo hiểm, được lợi người là thê tử của hắn. Mời căn cứ bản đồ trả lời, ai mới là hại chết ma thuật sư chân hung?”

“Đạo này đề... Lúc trước giống như không ai có thể kiên trì đến cuối cùng đi...” Người Hàn Lý Bản Thành bỗng nhiên nhìn xem phê duyệt nói nói, “ đã dạng này, chúng ta không bằng hiện trường đến đoán xem xem đi, có lẽ, cái này phía sau ẩn giấu đi Grimm bí ẩn manh mối đâu?”

Chương 1303: Câu trả lời chính xác

Trên hình ảnh vẽ, chính là ma thuật sư biểu diễn ma thuật gặp nạn tràng cảnh.

Ma thuật sư chính đang biểu diễn trong nước chạy trốn ma thuật, bị vây ở một cái trong suốt trong chum nước, người đã chết đuối...

Nhân vật trong bức họa đông đảo, có thể nhìn thấy ma thuật sư thê tử ngay tại vung vẩy lưỡi búa, chém vào vạc nước pha lê; một cái nhỏ Ải Nhân ngay tại án lấy điều khiển từ xa; diễn xuất trợ lý nhảy đến vạc nước phía trên, ý đồ mở nước vạc nóc cứu người; còn có mấy cái diễn viên gấp đến độ vò đầu bứt tai, thậm chí dùng nắm đấm đi đục pha lê...

Ngoại trừ trên đài, dưới đài tình huống cũng là bị vẽ ở trên hình ảnh, nhưng gặp khán giả cũng là kinh hãi không chừng, trong đó còn có hài tử...

“Hừ hừ hừ...” Tại tử quan sát kỹ hình ảnh về sau, Lý Bản Thành hướng đám người hỏi nói, “ thế nào các vị, các ngươi cho rằng, ai là sát hại ma thuật sư chân hung đâu?”

“Ừm... Ta cảm thấy đi...”

Yusuf mở miệng muốn phát biểu, lại bị Jacob đè lại.

“Uy, còn nhớ rõ sao? 20 đạo đề, tổng tiền thưởng 200 ngàn bảng Anh. Cho nên, đạo này đề chí ít giá trị 1 vạn bảng Anh đâu!” Jacob nói nói, “ mỗi người chỉ có một lần cơ hội, ngươi nhưng phải cẩn thận a!”

“Đi đi đi, đều đi qua mười năm, còn nói cái gì tiền thưởng?” Yusuf nhíu mày, “Mau đem câu đố giải khai, nhìn xem có hay không ẩn tàng manh mối đi!”

“Không sao, “ Molly nghe vậy nói nói, “ nếu như các vị thật cảm thấy hứng thú, tiền thưởng hữu hiệu như cũ, mọi người có thể thử một chút! Chỉ bất quá, ta cũng không biết câu trả lời chính xác là cái gì?”

“Được rồi, không hứng thú...” Juliet lắc đầu, “Hết thảy liền mấy cái như vậy nhân vật, được cũng có thể được đúng rồi!”

“Được cái gì được a?” Yusuf cầm lên hai tay, “Lần trước nhìn thấy về sau, khẳng định tất cả đều nhớ kỹ, bây giờ qua mười năm, ai còn không biết câu trả lời chính xác a?”

“Nói đúng, đã chúng ta đã biết câu trả lời chính xác, vậy liền không có ý nghĩa...” Lý Bản Thành đã tính trước địa nói nói, “ cho nên, chúng ta có phải hay không, hẳn là cho người mới một cái cơ hội đâu?”

Lý Bản Thành kiểu nói này, đám người bản năng đem ánh mắt nhìn hướng về phía Triệu Ngọc cùng Simona.

“Đúng thế, không đã tới cái Trung Quốc thần thám sao?” Jacob phụ họa nói, “ không bằng, chúng ta nhìn xem vị này Trung Quốc thần thám bản sự a? Đến, hoan nghênh hoan nghênh...”

“Ừm...” Nghe thấy lời ấy, Miêu Khôn khó xử nhìn nhìn Triệu Ngọc, sau đó mở miệng muốn đem tình huống phiên dịch cho hắn.

“Female Miêu, ngươi muốn làm gì?” Jacob không có lễ phép dùng tay chỉ Miêu Khôn, “Ngươi muốn đem đáp án báo cho hắn sao? Muốn trước mặt nhiều người như vậy, ném các ngươi người Trung Quốc mặt?”

“Ngươi nằm mơ đi, Triệu Ngọc không hiểu tiếng Anh, ta chỉ là nghĩ phiên dịch cho hắn...” Miêu Khôn giải thích.

“Cái kia thì không cần, ta cũng sẽ nói Hán ngữ!” Nói chuyện chính là Lý Bản Thành, hắn lúc này chỉ vào hình ảnh, muốn đem ý tứ nói rõ ràng.

Nhưng mà, Triệu Ngọc chợt bày tay, chỉ vào hình ảnh nói ra:

“Câu trả lời chính xác là tự sát! Ma thuật sư mình giết chết mình!”

Lời vừa nói ra, hiện trường có thể nghe hiểu tiếng Trung Quốc người, tất cả đều lộ xảy ra ngoài ý muốn chi sắc.

“Các ngươi nhìn...” Triệu Ngọc chỉ vào hình ảnh nói nói, “ hiện trường diễn viên áo quần diễn xuất bên trên có mảnh vá, nói rõ bọn họ sinh hoạt đến phi thường túng quẫn;

“Dưới đài người xem thưa thớt, hơn nữa nhìn quần áo cách ăn mặc cấp bậc không cao, nói rõ ma thuật biểu diễn cũng không kiếm tiền;

“Ma thuật sư thê tử mặt mũi tràn đầy là mồ hôi, nói rõ nàng dùng lưỡi búa chém vào vạc nước, là dùng thật khí lực, không thể nào là hung thủ;

“Còn có, cái kia nghĩ muốn mở ra vạc nước người làm sao cũng mở không ra, nói rõ vạc nước là từ bên trong khóa trái, nói rõ ma thuật sư không muốn được cứu vớt! Cho nên chạy trốn khóa cỗ, cũng là chính hắn động tay chân...

“Ma thuật sư tự hắn mua xong bảo hiểm, được lợi người là thê tử của hắn, sở dĩ làm như thế, liền là ma thuật biểu diễn duy trì không nổi nữa, hắn hi vọng thông qua cái chết của mình, có thể cải thiện thê tử cùng hài tử sinh hoạt...

“Các ngươi chú ý tới không có? Ma thuật sư đều nhanh muốn chết đuối,

nhưng trên mặt nhìn không đến bất luận cái gì vẻ sợ hãi, cho nên, đáp án liền là hắn tỉ mỉ bày ra mình tự sát, ngụy tạo thành cùng một chỗ chuyện ngoài ý muốn!”

“...”

Triệu Ngọc sử dụng tiếng Trung giải thích, Simona cơ hồ đồng bộ phiên dịch cho đám người. Bởi vậy, đám người nghe xong, tất cả đều liền bị Triệu Ngọc kinh người sức quan sát trấn trụ.

“Ừm...” Molly trừng to mắt hướng đám người hỏi nói, “ các vị, Trung Quốc thần thám nói đáp án, cùng các ngươi giống nhau sao?”

“Cái này. . .” Trong lúc nhất thời không người sủa bậy.

“Hừ, không cần đến hỏi người khác!” Triệu Ngọc cười nói, “ bức họa này rõ ràng là thủ công vẽ, phía trên sớm đã cấp ra đáp án, các ngươi nhìn cái này người xem phù hiệu trên tay áo, lại nhìn thằng hề giày, còn có nơi này... Nơi này... Tất cả đều ẩn giấu đi kiểu chữ tiếng Anh, liên hợp lại, chính là tiếng Anh water —— nước!

“Này tấm quyển trục bị ẩm địa phương, có chút nổi lên màu đỏ gỉ nước đọng, rõ ràng cùng trang giấy bị ăn mòn tình huống khác biệt. Cho nên...”

Triệu Ngọc cầm lấy sớm liền chuẩn bị xong một chén nước, trực tiếp giội đến vẽ lên.

Mấy giây về sau, nhưng gặp ma thuật sư trên thân mọc lên một mảnh màu đỏ, rõ ràng đại biểu cho câu trả lời chính xác, liền là ma thuật sư bản nhân!

“Oa...” Miêu Khôn ba ba địa vỗ tay lên, còn huýt sáo, xông Triệu Ngọc tán nói, “ ngưu bức, quá ngưu bức! Ha ha ha...”

Miêu Khôn vỗ tay một cái, Simona cùng Molly cũng kìm lòng không đặng vỗ tay lên, nhưng những người khác nghe được tiếng vỗ tay về sau, lại rõ ràng có chút xấu hổ, nhất là Lý Bản Thành Hòa Jacob.

“Tiểu tử, đạo này đề bản thân liền rất đơn giản, ngươi nhìn nhìn lại đạo này đề!” Jacob bỗng nhiên lại quơ lấy một bức câu đố hình ảnh, nói với Triệu Ngọc, “Phố xá sầm uất án mưu sát, một cái tiểu hỏa tử tại khu náo nhiệt bị người dùng đao đâm chết rồi, bên cạnh tổng cộng có 107 nhân vật, ngươi đến tìm một cái, hung thủ giết người là cái nào a?”

“Đạo này đề hoàn toàn chính xác rất thi nhãn lực, “ Cốc Triệu Nhất Lang hồi ức nói, “ lúc trước ta trọn vẹn hao tốn nửa giờ mới đáp đi lên, đều nhanh quá thời gian!”

Nhìn đến đây, Simona tranh thủ thời gian dùng tiếng Trung hướng Triệu Ngọc phiên dịch, nhưng mà, Triệu Ngọc nhưng căn bản đều không có nhìn kỹ, liền trực tiếp đâm hình ảnh bên trong người bị hại nói ra:

“Đạo này đề cùng ma thuật sư giống nhau như đúc, người chết chết bởi tự sát, là mình đem mình đâm chết!”

“...”

Nghe được Triệu Ngọc nhanh như vậy liền cấp ra đáp án, Jacob nhất thời im lặng, Cốc Triệu Nhất Lang cũng là xấu hổ che mặt.

“Vì cái gì?” Simona không hiểu, “Hắn tại sao muốn đâm chết mình đâu?”

“Bởi vì hắn có bệnh trầm cảm a, ha ha ha...” Triệu Ngọc ngượng ngùng cười một tiếng, giải thích nói, “ nói đùa! Kỳ thật, điểm mấu chốt ở chỗ này, người chết tử vong địa phương, vừa lúc bị đèn nê ông chiếu.

“Suy nghĩ một chút, nếu có sát thủ muốn làm đường phố giết người, làm như vậy sao muốn dưới ánh đèn nê ông động thủ đâu? Ngươi nhìn...” Triệu Ngọc chỉ vào hình ảnh nói nói, “ trước một điểm, sau một điểm, tất cả đều là bóng ma khu, ở nơi đó ra tay mới có thể càng thêm ẩn nấp!

“Người này sở dĩ lựa chọn nháo sự tự sát, có lẽ cũng cùng ma thuật sư đồng dạng mua bảo hiểm, hắn liền là muốn lừa dối cảnh sát, để cảnh sát tưởng rằng hắn giết đi?

“Đương nhiên, còn có càng mấu chốt một điểm...” Triệu Ngọc một chỉ Miêu Khôn, nghiêm túc nói nói, “Female Miêu cho ta nói qua thám tử salon cố sự, cho nên ta đã sớm biết đạo này đề đáp án! Hoắc ha ha...”

Triệu Ngọc như thế như giết heo cười một tiếng, đám người tất cả đều nhíu mày, cảm giác đặc biệt chói tai...

Chương 1304: Siêu cấp quẻ

Kỳ thật, Triệu Ngọc nói đến không đúng, Miêu Khôn căn bản còn chưa tới phải gấp đem lần trước thám tử salon chi tiết giảng cho hắn nghe, cho nên hắn căn bản không có khả năng biết cái kia hai đạo suy luận đề đáp án.

Nhưng là, Triệu Ngọc cũng không phải hoàn toàn bằng vào mình bản lĩnh tìm ra câu trả lời chính xác, thời khắc mấu chốt, hắn vẫn là sử dụng ẩn hình trình duyệt, tra tìm được trên internet đồng loại đề hình, lúc này mới như thế thành thạo điêu luyện mà nói ra đáp án.

Đối với loại này suy luận đề tới nói, Triệu Ngọc kỳ thật cũng không ưa.

Đông tây phương văn hóa dù sao tồn tại khác biệt, Triệu Ngọc cho rằng trong hiện thực, căn bản không có khả năng xuất hiện như thế đốt đầu óc suy luận đề.

Hắn trước kia chỗ trinh phá những đại án kia yếu án, cũng không phải dựa vào một chút tiểu thủ đoạn tiểu thông minh liền có thể giải quyết, cần phải bỏ ra mình toàn bộ tinh lực, cùng vượt qua thường nhân tính nhẫn nại mới được.

Bởi vậy, Triệu Ngọc đem những này đùa nghịch tiểu thông minh suy luận đề thấy rất nhạt, cũng không chú ý.

Jacob cùng Lý Bản Thành nhằm vào Triệu Ngọc làm khó dễ không thành công, không khí hiện trường cũng dần dần trở nên ngột ngạt. Cũng không lâu lắm, mọi người liền đem rất nhiều tư liệu đọc qua hoàn tất,

không ngạc nhiên chút nào địa không có bất kỳ cái gì thu hoạch.

Sau đó, thừa dịp hừng đông, Miêu Khôn đề nghị đi chiêm ngưỡng một cái Grimm, Molly lúc này mới dẫn đầu đám người, đi đến ở vào đảo nhỏ bắc bộ mộ viên.

Căn cứ lệ cũ, Grimm tiên tổ có một bộ phận lớn táng tại nên ở trên đảo, vì kỷ niệm bọn họ, mỗi đến đặc biệt thời gian, Fiji chính phủ cũng sẽ phái người trước để tế điện.

Grimm phần mộ ở vào rất nhiều mồ mả phía sau cùng, nhìn qua mới tinh xa hoa, trước mộ bia trưng bày hoa tươi, y nguyên tản ra đặc hữu hương thơm...

Chiêm ngưỡng hoàn tất về sau, đám người lại theo Molly đi thăm một cái Kỳ Tích đảo một chút mới xây cảnh quan kiến trúc, bao quát mấy hoa viên, tennis trận, giản dị golf, còn có một cái cỡ nhỏ chuồng ngựa các loại...

Trời rất nhanh đen lại, cơm tối thời gian, Molly vì mọi người cử hành một cái khác cỗ đặc sắc tiệc tối tiệc rượu, bữa tối đều là tiệc đứng, dạng này càng thêm dễ dàng cho các tân khách tự do trò chuyện.

Nhưng mà, đại gia hỏa tất cả đều ngầm hiểu lẫn nhau sản sinh ăn ý, mặc dù thảo luận đến phi thường kịch liệt, nhìn qua đều tại nghiêm túc nghiên cứu Kim Cương lục soát công việc, nhưng cho dù ai cũng không đề cập tới bảng số phòng mật mã sự tình.

“Tiểu tử ngươi thật là cho ta tăng thể diện a!” Nhà hàng một góc, Miêu Khôn biểu lộ phức tạp đối mặt với Triệu Ngọc nói nói, “ ta lúc nào nói qua cho ngươi đáp án? Rõ ràng đều là chính ngươi đoán được, rõ ràng như vậy ngưu bức, vì cái gì không hảo hảo trang bức đâu?”

“Hừ, cái này vẫn chưa rõ sao?” Triệu Ngọc bày biện một con dữ dội con

cua, làm như có thật địa nói nói, “ mặc dù ngươi cô gia ta thông minh cái thế, thần thám vô địch, nhưng ta khiêm tốn a!

“Loại thời điểm này, nhưng ngàn vạn không thể quá kiêu căng! Bằng không mà nói... Cây to đón gió, quá phong mang tất lộ, ngược lại sẽ chọc tới phiền phức...”

“Tới ngươi đi...” Miêu Khôn nắm chặt chén rượu nói nói, “ vì cái gì, mặc kệ lúc nào, ngươi cũng như thế bản thân cảm giác tốt đẹp đâu? Ngươi da mặt này, cũng quá dày a?”

“Quá khen, quá khen, “ Triệu Ngọc cười xấu xa, “Chỉ cần ta lại cố gắng mười năm, đoán chừng liền có thể gặp phải ngài một phần ba! Ha ha ha...”

“Tiểu tử thúi...”

Miêu Khôn giơ lên cái chén, làm bộ muốn đánh, nhưng lúc này, Molly bỗng nhiên dẫn một bang người đi tới hai người bọn họ trước mặt.

“Triệu Ngọc thần thám, ta không quản ngươi có đúng hay không đạt được nhắc nhở, nhưng ta là nói là làm!” Molly dùng tiếng Anh nói một câu, sau đó liền thân thủ đem một cái phong thư, bỏ vào Triệu Ngọc trước mặt, “Một vạn bảng Anh ban thưởng, hiện tại là của ngươi!”

“Ồ?” Triệu Ngọc thật đúng là không có đem cái kia một vạn bảng Anh để ở trong lòng, giờ phút này bỗng cảm giác ngoài ý muốn.

“Ta, đã nhìn qua ngươi 'Sắc nhọn', “ Molly dùng cực không đúng tiêu chuẩn địa Hán ngữ nói nói, “ ta phi thường 'Mới cát' năng lực của ngươi! Hi vọng chuyện kim cương, ngươi có thể nhiều hơn 'Giúp mãng' !”

“Ha ha, nhất định nhất định!” Triệu Ngọc chắp tay ôm quyền.

“Nếu như ngươi có thể giúp ta tìm tới Kim Cương, “ Molly lại nói, “ ngoại trừ tiền thuê bên ngoài, sẽ còn có càng nhiều chỗ tốt, tỉ như người khác tha thiết ước mơ được miễn quyền ngoại giao hạn, cùng danh dự thị dân các loại...”

“Uy, ta còn sống!” Miêu Khôn mất hứng trợn nhìn Molly một chút, “Muốn đào chân tường, chí ít không muốn ở ngay trước mặt ta có được hay không?”

“Hừ, female Miêu, “ Molly cười lạnh, dùng tiếng Anh nói nói, “ ngươi mãi mãi cũng là như vậy tinh nghịch, giảo hoạt như vậy! Khó trách... Ngươi sẽ trở thành phụ thân ta hảo bằng hữu!”

“Ta đã hiểu, ngươi muốn nói, có phải hay không ngưu tầm ngưu, mã tầm mã cái từ này a, ha ha ha...”

Ngay tại Molly cùng Miêu Khôn hai người trò chuyện thời điểm, Triệu Ngọc âm thầm quét mắt một vòng, phát hiện những người khác tất cả đều hơi có vẻ khẩn trương nhìn về phía bọn họ.

Chậc chậc...

Triệu Ngọc cũng là không khỏi sinh ra một vẻ lo âu.

Rất rõ ràng, đám người tất cả đều lo lắng Triệu Miêu hai người đem số cửa phòng mật mã sự tình nói ra, một khi Molly biết, tất nhiên sẽ khai thác một chút thủ đoạn, bức bọn họ đem riêng phần mình mật mã nói ra.

Đám người này cơ hồ tất cả đều có nhược điểm tại Molly trong tay, đến lúc đó, chỉ sợ rất khó cắn chặt hàm răng.

Còn tốt, Molly tựa hồ cũng không biết rõ tình hình, tại cùng Miêu Khôn nói chuyện với nhau vài câu về sau, liền dẫn người tới trước sân khấu, cho đám người phát hình liên quan tới Grimm khi còn sống một chút

hình ảnh tư liệu, cùng hắn lưu lại cái kia phần di chúc.

Molly nói, ước chừng tại nửa năm trước, Grimm tình huống càng ngày càng không tốt. Chính hắn giống như có lẽ đã cảm thấy đại nạn sắp tới, liền từ bỏ Anh Quốc bản thổ bệnh viện trị liệu, khăng khăng về tới Kỳ Tích đảo bên trên.

Trở lại ở trên đảo không bao lâu, hắn liền vĩnh biệt cõi đời. Căn cứ bác sĩ kiểm nghiệm báo cáo, Grimm chết vì tâm tạng suy kiệt, thuộc về thọ hết chết già, vô tật mà chấm dứt.

Tại Grimm qua đời đêm đó, luật sư của hắn đoàn đội, trước mặt mọi người tuyên đọc Grimm di chúc, đám người thế mới biết hiểu chuyện kim cương.

Tại lúc giới thiệu, Molly một phen nói thẳng, cũng nghiệm chứng Miêu Khôn suy đoán.

Nàng nói, bởi vì Grimm thân phận đặc thù, biết rất nhiều nội tình, cho nên tại Grimm sau cùng một đoạn thời kỳ, là tại Anh Quốc quân đội chặt chẽ chăm sóc hạ vượt qua, tin tức bị nghiêm mật phong tỏa, ngoại nhân không được biết.

Mặc dù Molly nói đến mập mờ, nhưng ở trận thám tử nhóm toàn đều hiểu, Molly hành vi, hoàn toàn là Anh Quốc quân tình chỗ thụ ý.

Bọn họ không tiếc giả mạo Grimm danh nghĩa, mời những này thám tử tham gia tụ hội, mục đích chỉ có một cái, chính là muốn mượn nhờ đám người lực lượng, tìm về mất tích 22 năm lâu Kim Cương!

Cứ như vậy, tại Molly giới thiệu phía dưới, đám người dần dần tin tưởng Grimm đã qua đời sự thật, không còn coi là, đây hết thảy chỉ là Grimm một cái khảo thí khảo nghiệm.

Sau bữa ăn tối, đám người ai đi đường nấy, có người muốn đến tòa thành bên ngoài đi vài vòng, tìm kiếm linh cảm; có người muốn lưu tại nhà hàng tiếp tục uống rượu nói chuyện phiếm; mà Triệu Ngọc lại bởi vì ngôn ngữ không thông, cảm giác được một trận không thú vị, liền trực tiếp lựa chọn trở về phòng nghỉ ngơi.

Mà đáng giận nhất là là, Miêu Khôn cũng không cùng Triệu Ngọc trở về phòng, mà là nói cho Triệu Ngọc, nói Jacob tất nhiên có thể nghĩ đến hắn sẽ đi Triệu Ngọc gian phòng tránh né, cho nên hắn dứt khoát đến Juliet nơi đó tránh một đêm chính là!

“Ngươi nhưng không nên suy nghĩ bậy bạ, ta cũng không phải khẩu vị nặng, “ Miêu Khôn còn làm như có thật giải thích, “Mà là nhân cơ hội thăm dò một cái Juliet ý, nhìn xem có thể hay không đem nàng bảng số phòng chữ cái đoạt tới tay!”

Nói xong, không đợi Triệu Ngọc mặt lộ vẻ khinh bỉ, Miêu Khôn liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Cắt...

Triệu Ngọc chỉ có thể ở trong lòng khinh bỉ.

Kỳ thật, khi hắn đi vào lầu hai, đi qua Simona cửa gian phòng lúc, ngược lại là sinh ra ném một cái ném tán gái suy nghĩ.

Nhưng mà, Triệu Ngọc cũng không có cha vợ như vậy mở ra, vừa nghĩ tới Miêu Anh, hắn vẫn là dứt khoát từ bỏ cái này ném một cái ném tà niệm, về đến phòng ngủ ngon đi!

Không biết là cưỡi chuyến bay quốc tế quá lâu, vẫn là Grimm hào trạch rượu đỏ số độ quá cao, Triệu Ngọc đang lợi dụng hệ thống đạo cụ, thiết trí tốt ẩn hình máy báo động về sau, nằm ở trên giường liền tiến vào mộng đẹp.

Chờ hắn tỉnh lại sau giấc ngủ thời điểm, đã là sáng sớm hôm sau.

A nha...

Hắn ngáp một cái, khi thấy húc nhật đông thăng, ánh mặt trời chiếu đến gương mặt thời điểm, lúc này mới chợt nhớ tới, tối hôm qua kỳ ngộ còn không có đóng chú đâu!

Hắn vội vàng đem tâm niệm chuyển tới hệ thống giới diện, mở ra xem, quả nhiên ngày hôm qua kỳ ngộ đã kết thúc, hắn thu được 200% độ hoàn thành, đạt được hai kiện đạo cụ.

Chậc chậc...

Triệu Ngọc nhớ lại một cái ngày hôm qua “Ly Chấn” quẻ, tựa hồ cùng mình tao ngộ không lắm tương xứng. Bởi vì đột nhiên xuất hiện Kim Cương manh mối , có vẻ như hắn là chí ít có một cái “Đoái” quẻ mới đúng chứ?

Tốt a, đã dạng này, vậy liền nhìn xem hôm nay vận khí như thế nào?

Thế là, Triệu Ngọc đầy cõi lòng mong đợi mở mới một quẻ.

Hắn vốn cho rằng, hôm nay quẻ văn bên trong, hắn là sẽ xuất hiện “Đoái” hoặc là “Cấn” loại hình quẻ văn, nếu như cân nhắc đến hệ thống bức cách, nhiều lắm là xuất hiện một cái “Càn” quẻ hoặc “Khôn” quẻ, cũng coi như là nghịch thiên!

Nhưng mà, vĩ đại hệ thống hiển nhiên muốn đem bất an sáo lộ ra bài tiến hành tới cùng, quẻ văn một khi mở ra, Triệu Ngọc nhất thời ngẩn ra mắt, cảm giác trái tim nhỏ đều nhanh từ cổ họng nhảy ra!

Nhưng gặp hệ thống giới diện trung ương, hiển hách nhưng viết hai cái chữ to “Càn - khôn! ! ! ! !”

Chương 1305: Tình huống khẩn cấp

Ta cạch!

Triệu Ngọc bỗng nhiên từ trên giường hù dọa, mềm mại nệm co dãn mười phần , chờ hắn trùng điệp rơi xuống về sau, lập tức đem bắn ngược ra ngoài, nghiêng ngã ở trên mặt thảm.

Từng có lúc, Triệu Ngọc không chỉ một lần địa tưởng tượng qua, khi hắn một ngày kia mở ra "Càn khôn" thời điểm, sẽ là như thế nào một loại tình huống?

Nhưng mà, hắn làm sao cũng không nghĩ ra, cái này ngưu bức nhất một quẻ, vậy mà Khai tại Kỳ Tích đảo bên trên.

Chỉ là một cái thám tử salon, làm sao... Làm sao còn có thể khai ra loại này siêu cấp quẻ đến đâu?

Đây rốt cuộc...

Không nghĩ tới, Triệu Ngọc bên này còn không tới kịp tử cân nhắc tỉ mỉ, bên ngoài phòng liền thình lình truyền đến một trận rối loạn.

Đầu tiên là đông đông đông tiếng đập cửa, sau đó lại truyền tới người nào đó dùng tiếng Anh tiếng hò hét...

Tiếng Anh...

A, Triệu Ngọc lúc này mới nhớ tới, mình hôm qua sử dụng vạn năng

phiên dịch khí đã mất hiệu lực. Đạo này cỗ có rất nhiều, Triệu Ngọc không chút suy nghĩ, lập tức mở ra đạo cụ cột, sử dụng một cái mới.

“Làm gì? Cái này sáng sớm, xảy ra chuyện gì?” Bên ngoài vang lên Juliet thanh âm, “Uy, các ngươi làm cái gì vậy? Uy...”

Đông...

Theo bên ngoài lại một trận mãnh liệt rối loạn, Triệu Ngọc cửa phòng đồng thời bị người nện vang.

Buồn bực là, trên cửa phòng không có cửa kính, Triệu Ngọc căn bản không nhìn thấy bên ngoài rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra?

Đông đông đông...

Cửa phòng bị nện đến loạn chiến, làm cho người kinh hãi run rẩy.

“Toàn đều đi ra, toàn đều đi ra!” Ngoài cửa thình lình vang lên một cái thô giọng nam nhân tiếng rống, “Ở trên đảo phát sinh sự kiện khẩn cấp, hi vọng các vị phối hợp một chút!”

A?

Triệu Ngọc buồn bực, sự kiện khẩn cấp?

Cái gì sự kiện khẩn cấp?

Giờ phút này, Triệu Ngọc cảm giác trong đầu một đoàn Hỗn Loạn, lý do an toàn, hắn đem một cái ẩn hình áo chống đạn điều lấy ra ngoài, thời khắc chuẩn bị sử dụng.

Vạn nhất người ngoài cửa gây bất lợi cho hắn, chí ít sẽ không bị người một thương nổ đầu!

Răng rắc, Triệu Ngọc đem cửa phòng mở ra một cái khe, ngoài cửa thì lập tức có người tiến lên nói chuyện:

“Vị này khách quý, xin ngài mặc quần áo tử tế lập tức đi ra một cái, ở trên đảo phát sinh sự kiện khẩn cấp...”

Cứ việc bên ngoài rối loạn không ngừng, nhưng này người nói chuyện coi như tương đối khách khí, Triệu Ngọc lúc này mới một thanh mở ra toàn bộ cửa phòng, rốt cục nhìn đến tình huống bên ngoài.

Cái này. . .

Nhưng gặp đứng ngoài cửa một đội quen thuộc người ngoại quốc, tất cả đều là Molly những cái kia thủ hạ. Chỉ bất quá, trên người bọn họ mặc không còn là người hầu cùng quản gia quần áo, mà là đổi thành thuần một sắc trang phục đổi màu, tất cả đều là khí khái anh hùng hừng hực quân đội phạm!

Giờ phút này, bọn họ ngay tại chịu môn chịu hộ địa gõ cửa, đem cái khác tân khách tất cả đều kêu lên.

“Đến cùng... Xảy ra chuyện gì?” Latin người nhét vạn Buck hai tay để trần hỏi nói, “ cái gì sự kiện khẩn cấp, có thể nói rõ một chút hay không đây?”

“Chờ một lúc các ngươi liền biết, hi vọng mọi người tất cả đều phối hợp một chút!” Nói chuyện chính là cái kia thô giọng người, người này hôm qua còn mặc đầu bếp quần áo, giờ phút này lại rung thân biến thành một tên dáng người khôi ngô, thể trạng hung hãn nhân viên đặc công.

Triệu Ngọc nhìn thấy, tay phải của người nọ chăm chú án lấy bên hông bao súng, đen như mực súng ngắn có thể thấy rõ ràng. Hắn nghiêm túc nhìn chằm chằm mỗi người, nghiễm nhiên một bộ bộ dáng như lâm đại

địch.

Ai!

Triệu Ngọc chợt cảm thấy trở nên đau đầu, không cần phải nói, ở trên đảo nhất định là có đại sự xảy ra. Bằng không, cũng sẽ không đột nhiên mở ra cái uy lực siêu tuyệt "Càn khôn" quẻ tới.

Không hề nghi ngờ, trước kia "Khôn càn" quẻ, đã để Triệu Ngọc chống đỡ cố hết sức, như vậy "Càn khôn" quẻ uy lực, liền càng không cần phải nói!

Tốt a...

Triệu Ngọc gặp tình thế còn không rõ ràng, liền từ bỏ chống cự, về trước phòng thay quần áo khác, sau đó phối hợp địa về tới hành lang.

"Uy? Đây là... Đây là có chuyện gì?"

Triệu Ngọc vừa ra đi, liền nhìn thấy hành lang cửa vào xuất hiện một cái mặt mũi tràn đầy kinh ngạc mỹ nữ, chính là thám tử tiểu thư Simona.

Simona mặc một thân bó sát người đồ thể thao, trên đầu cột buộc tóc mang, gương mặt ửng đỏ, hương mồ hôi nhỏ giọt, hiển nhiên là vừa mới chạy bộ sáng sớm trở về.

Nhìn thấy Simona xuất hiện, thô giọng đặc công lại đem lời nói mới rồi lặp lại một lần.

"Cái gì... Cái gì tình huống khẩn cấp?" Simona cũng là phi thường buồn bực, sau đó nói, "Cái kia... Ta có thể hay không về phòng trước tắm rửa?"

"Không thể!" Thô giọng đặc công không khách khí nói nói, " tình huống

bây giờ khẩn cấp , bất kỳ người nào không thể tự tiện rời đi, xin theo chúng ta đi một chuyến đi!”

Người này vừa dứt lời, một tên ngay tại kiểm kê nhân số đặc công bỗng nhiên hướng thô giọng đặc công báo cáo: “Trung úy, thiếu một người! Cái kia cái người Trung Quốc không thấy!”

“Ai?” Được xưng trung úy thô giọng hỏi nói, “female Miêu sao?”

“Đúng, “ xa xa đặc công nói nói, “ trong phòng của hắn không có người!”

“Ừm... Ta...” Lúc này, Juliet chỉ chỉ gian phòng của mình, muốn bàn giao thứ gì.

Nhưng mà, thô giọng bộ đàm bỗng nhiên vang lên, có người hướng hắn báo cáo: “Trung úy, chúng ta tại lầu một tìm được female Miêu, hắn vừa định nhảy cửa sổ chạy trốn! Đã bị chúng ta khống chế được!”

“Rất tốt, “ thô giọng trung úy hướng về phía bộ đàm mệnh lệnh nói, “ cái kia liền trực tiếp đem hắn mang hiện trường phát hiện án đi thôi!”

Cái gì?

Triệu Ngọc trong lòng hơi hồi hộp một chút, lúc đầu, hắn nhìn thấy trước mắt như thế chiến trận, còn tưởng rằng là bảng số phòng mật mã sự tình bại lộ, đây là Molly muốn bức hỏi bọn họ mật mã đâu!

Thế nhưng là, trước mắt trung úy bỗng nhiên nâng lên 'Hiện trường phát hiện án', cái này. . . Cái này lại là cái gì tình huống?

Chẳng lẽ... Người chết?

“Các vị, “ trung úy ngẩng đầu nói với mọi người nói, “ xin theo chúng ta

đi thôi! Các ngươi chẳng mấy chốc sẽ biết, đến cùng xảy ra chuyện gì!”

Nói xong, trung úy ở phía trước dẫn đường, những đặc công khác thì tất cả đều trạm tại mọi người bên cạnh, giống như trông giữ phạm nhân giống như, thúc giục đám người đi xuống lầu.

“Ừm... Ta có thể giải thích một chút không?” Juliet mở ra tay bất đắc dĩ nói nói, “female Miêu không phải có lòng muốn muốn chạy trốn, hắn chỉ là coi là có người muốn trả thù hắn mà thôi! Hắn coi các ngươi là thành Jacob...”

“Cắt...” Phía sau Jacob lạnh hừ một tiếng, “Có tật giật mình tiểu nhân!”

Triệu Ngọc âm thầm quét mắt đám người một chút, phát hiện đám người thần sắc đều rất phức tạp, giống như tất cả đều các có tâm sự.

“Triệu Ngọc...” Lúc này, bất lực Simona bước nhanh đi đến Triệu Ngọc bên người, lôi kéo cánh tay của hắn hỏi nói, “ đây rốt cuộc... Chuyện gì xảy ra a? Bọn họ sẽ không gặp phải phiền toái a?”

“Đừng lo lắng, đừng lo lắng...” Triệu Ngọc an ủi nói, “ nhìn xem tình huống lại nói, có ta ở đây, không có việc gì...”

Cứ như vậy, tại chúng đa đặc công dẫn đầu dưới, Triệu Ngọc bọn người đi ra tòa thành, đi tới tòa thành phía sau một chỗ hoa trong viên.

Làm bọn họ đến nơi thời điểm, Triệu Ngọc liếc mắt liền thấy được quần áo không chỉnh tề Miêu Khôn.

Nhưng mà, Miêu Khôn cũng không có Triệu Ngọc trong tưởng tượng chật vật, ngược lại là kích động dị thường mà hướng về phía tạm giam đặc công của hắn lớn tiếng nói:

“Không có khả năng! Đó căn bản không có khả năng! Tại sao có thể như

vậy?” Trong sự kích động, hắn nắm lấy đối phương cổ áo, “Tranh thủ thời gian điều tra thêm đi, khẳng định là các ngươi nội bộ ra gian tế, cái này là có người muốn giết người diệt khẩu a!”

“Miêu tiên sinh, “ trung úy nghe được về sau, lập tức nghênh đón tiếp lấy, giải thích nói, “ chúng ta người tuyệt đối sẽ không có vấn đề, đây đều là Molly tiểu thư tự mình chọn lựa tới, không phải Grimm tước sĩ người!”

“Thế nào? Đến cùng thế nào?” Yusuf kìm nén không được, đoạt một bước đi vào trước mặt, thế nhưng là lời nói còn cũng không nói ra miệng, liền thình lình thấy được khiến cho kinh ngạc một màn, rốt cuộc không phát ra được thanh âm nào.

Những người khác xem xét tình huống không đúng, tranh thủ thời gian đi tới gần xem xét, cái này mới rốt cục nhìn thấy, tại tiểu hoa viên suối phun bên cạnh cái ao bên trên, lại có một cái ngã vào trong vũng máu người, người kia máu me khắp người, đã tử vong đã lâu.

“Không thể nào?” Simona dọa sợ, “Cái này. . . Đây không phải Molly tiểu thư sao? Nàng... Nàng chết như thế nào?”

Đù....hay hay hay

Chương 1306: Ta biết đáp án!

“Vị trưởng quan này, “ nhìn thấy thi thể về sau, kinh nghiệm phong phú đà thương sư tỷ Juliet, dẫn đầu đối vị kia thô giọng trung úy nói nói, “ để ngươi người chú ý một chút, đừng đem hiện trường phá hủy!”

“Hữu dụng không?” Phía sau Yusuf nói nói, “ còn bảo hộ cái gì hiện trường a? Female Miêu nói đúng, khẳng định là nội bộ bọn họ xảy ra vấn đề!”

“Còn muốn cho ta nói bao nhiêu lần?” Trung úy trừng Yusuf một chút, “Người của ta đều là đi qua tầng tầng xét duyệt tới, tuyệt đối sẽ không có vấn đề!”

“Ngươi... Ngươi không phải cái kia đầu bếp sao?” Jacob chỉ vào trung úy hỏi nói, “ các ngươi tất cả đều là người ngụy trang, khó đảm bảo sẽ bị người lại ngụy trang một tầng mà!”

“Molly tiểu thư chết rồi, ta hiện tại liền là quan chỉ huy cao nhất của nơi này, mạnh đặc biệt!” Trung úy chỉ mình nói nói, “ ta đã liên lạc tổng bộ, hậu viện tổ rất nhanh liền đến, đến lúc đó, sẽ từ cấp bậc cao hơn trưởng quan tiếp nhậm chỉ huy!”

“Vậy ngươi còn đứng ngây đó làm gì?” Miêu Khôn chỉ vào hiện trường đặc công nói nói, “ ngươi còn không tranh thủ thời gian tự tra một chút, chớ bị người thẩm thấu cũng không biết!”

“Ta lặp lại lần nữa, “ đặc công trung úy có chút nổi giận, “Người của ta, ta sẽ xử lý! Nhưng là, Molly tiểu thư ngộ hại, tại trên cái đảo này tất cả

mọi người, tất cả đều trốn thoát không khỏi liên quan!”

“Ngươi nói như vậy là có ý gì? Hoài nghi là chúng ta giết chết Molly tiểu thư?” Yusuf giận nói, “ động động các ngươi đầu óc heo suy nghĩ một chút đi, toàn bộ ở trên đảo hiện đầy giám sát thăm dò cùng cơ sở ngầm của các ngươi, chúng ta còn dám hơn nửa đêm chạy đến giết người sao?

“Không cần nói, khẳng định là chính các ngươi người làm!”

“Yusuf, “ lúc này, Lý Bản Thành bỗng nhiên nghe ra cái gì, đối Yusuf hỏi nói, “ làm sao ngươi biết, Molly tiểu thư là hơn nửa đêm bị người hại chết đây này?”

“Ngươi! ?” Yusuf không nghĩ tới Lý Bản Thành sẽ nhắm vào mình, nhất thời mặt đỏ tới mang tai, quát lớn, “Ngươi nói ta làm sao mà biết được? Đêm qua Molly tiểu thư không có việc gì đâu, cái này mới sáng sớm đã chết ở nơi này, chẳng lẽ không phải ban đêm ngộ hại sao?”

“Molly tiểu thư trong tay có mỗi người các ngươi nhược điểm, “ đặc công trung úy nói nói, “ chỉ có các ngươi mới có động cơ giết người!”

“Nói hươu nói vượn!” Sebastian phản bác, “Ngươi cho chúng ta đều là ngu xuẩn sao? Giết Molly tiểu thư, chúng ta nhược điểm liền có thể tiêu trừ? Các ngươi đám người Anh cái gì bản tính, chúng ta còn không biết sao?”

“Đúng đấy, “ Yusuf nói nói, “ chúng ta nhược điểm bất quá đều là chút trên buôn bán vấn đề nhỏ, tại chúng ta quốc gia của mình, chỉ cần hoa một chút tiền, vẫn là rất dễ dàng giải quyết, chí ít không đáng vì cái này giết người a?”

“Ừm...”

Nghe đến lời này, hiện trường vang lên một mảnh lực lượng chưa đủ tiếng phụ họa, rất rõ ràng, có ít người nhược điểm cùng Yusuf cũng không giống nhau...

“Ha ha, ha ha ha...” Yusuf không ngốc, nhất thời nhìn xảy ra vấn đề, vội vàng nhìn có chút hả hê cười nói, “ quá tốt rồi, quá tốt rồi, các ngươi tranh thủ thời gian điều tra thêm đi, xem ai nhược điểm đáng giết người, người đó là hung thủ giết người đi?”

“YES, còn nhớ rõ cơm trưa lúc tình hình sao?” Miêu Khôn bỗng nhiên chỉ vào Jacob nói nói, “ Molly tiểu thư lúc ấy chỉ mặt gọi tên nói với Jacob, trong mọi người, nhất không quyền lên tiếng chính là hắn!

“Mà Jacob xem hết điện thoại di động bên trên đồ vật về sau, mặt đều dọa đến trợn nhìn, mọi người toàn đều thấy được a?

“Hừ, rất rõ ràng...” Miêu Khôn đắc ý nói, “Jacob nhược điểm nghiêm trọng nhất, cho nên hắn hiềm nghi hắn là lớn nhất!”

“Ngươi cái này shjt chó “ Jacob phẫn nộ mắng to, “Ngươi lúc đó sắc mặt so ta xem được không? Muốn ta nói, ngươi hiềm nghi mới lớn nhất, bằng không, ngươi chạy cái gì chạy?”

“Đủ rồi!” Đặc công trung úy quát lên một tiếng lớn, “Liên quan tới nhược điểm trình độ, chúng ta sẽ điều tra! Các ngươi đều là hiện nay trên thế giới ưu tú nhất thám tử, mặc kệ là vì Grimm tước sĩ, vẫn là vì chứng minh trong sạch của mình, các ngươi vẫn là làm hết năng lực, đem hung thủ tìm ra đi!”

“Lời nói này đến cũng không tệ, “ Juliet nhìn xem thi thể phân tích nói, “ hung thủ rất có thể ngay tại trong chúng ta! Ai cũng không muốn cùng hung thủ giết người hỗn cùng một chỗ a?”

Juliet nói xong, không khí hiện trường đột biến, mỗi người đều đem

những người khác quét mắt một lần, ánh mắt lộ ra khó nén dị dạng.

“Ta nói...” Cốc Triệu Nhất Lang nghiêm túc suy tư nói nói, “ đã ở trên đảo lắp đặt nhiều như vậy camera, cái kia chỉ cần có thể nhìn thấy tối hôm qua ai ly khai chính mình phòng, chẳng phải có thể khóa chặt người hiềm nghi sao?”

“Ừm... Cái này sao...” Đặc công trung úy nhíu mày trả lời nói, “ camera không hề giống các ngươi nghĩ đến như thế dày đặc, ở trên đảo nhiều nhất camera, tất cả đều an bài ở tại Kỳ Tích đảo bên ngoài bờ biển, cùng pháo đài cổ nội bộ.

“Nhưng cổ bảo bên ngoài vẫn là có không ít điểm mù, tỉ như cổ bảo mặt sau, còn có cái này công viên nhỏ khu vực, nếu có người dọc theo cửa sổ rời phòng, từ lầu hai bò xuống, giám sát thăm dò là căn bản bắt không đến!”

“Ta đi, “ Yusuf phiền muộn, “Cái này nhưng phiền toái, ngươi kiểu nói này , tương đương với chúng ta những người này, một cái cũng bài trừ không được a!”

“Ai nói, “ Miêu Khôn rốt cuộc đã đến tinh thần, vội vàng chỉ vào Triệu Ngọc nói nói, “ chúng ta vị này Trung Quốc thần thám khẳng định không có tâm bệnh a? Hắn là mới tới, mặc kệ là Grimm vẫn là Molly, tất cả cũng không có bất kỳ xung đột nào có thể nói, hắn là có thể bài trừ bên ngoài!”

“...” Đám người không có sủa bậy.

“Như vậy đi, “ Miêu Khôn đi vào Triệu Ngọc bên cạnh, vỗ Triệu Ngọc bả vai đối đặc công trung úy nói nói, “ cho ngươi cái mạch suy nghĩ a trung úy đại nhân!

“Chúng ta đám người này mặc dù đều là phá án cao thủ, nhưng bất đắc

dĩ đều có hiềm nghi. Cho nên, vì tránh hiềm nghi, ngươi không bằng tìm cái này phe thứ ba đến giải quyết vấn đề!" Miêu Khôn tán dương nói, " Triệu Ngọc danh xưng chúng ta Trung Quốc thần thám, từ hắn đến phá án và bắt giam vụ án này, chỉ sợ không có gì thích hợp bằng!"

"Phù hợp cái rắm!" Jacob mắng, " ai cũng biết, hắn cùng quan hệ của ngươi không tầm thường, nếu như ngươi là hung thủ, cái kia há không sẽ ưu tiên thiên vị ngươi? Ngươi nghĩ ra được đẹp!"

"Đúng vậy a, Female Miêu!" Lý Bản Thành lạnh lùng nói nói, " các ngươi Trung Quốc có câu nói gọi bát tiên quá hải các hiển thần thông, ta nhìn, chúng ta vẫn là bằng vào riêng phần mình bản sự phá án đi!

"Cùng lắm thì, tất cả phá án và bắt giam quá trình, mọi người tất cả đều tập hợp một chỗ, dò xét lẫn nhau, không là có thể?"

"Hoắc ha ha..." Ai ngờ, Lý Bản Thành vừa dứt lời, hiện trường thình lình vang lên một trận như giết heo cuồng tiếu, nhưng gặp Triệu Ngọc hướng về phía trước mấy bước, đi tới người chết trước mặt, nói với mọi người nói, " không cần phiền toái như vậy! Hiện tại, ta liền có thể cho mọi người một đáp án, ta đã biết, giết người hung phạm —— đến cùng là ai!"

"A! ?"

Bởi vì Triệu Ngọc nói là Hán ngữ, chỉ có mấy cái kia có thể nghe hiểu Hán ngữ người giật nảy cả mình.

Phải biết, những người này nhưng tất cả đều tiếng tăm lừng lẫy thám tử cao thủ, ai có thể nghĩ tới, cái này mới vừa vặn phát hiện người chết, liền có thể có người đem hung thủ tìm tới đâu?

"Ta két, ta nói cái gì tới? Ta nói cái gì tới?" Miêu Khôn vội vàng đem Triệu Ngọc lời nói dùng tiếng Anh phiên dịch một lần, sau đó vênh vang

đắc ý địa khoe khoang nói, “ Trung Quốc thần thám ngưu bức a? Hung thủ a hung thủ, nhìn ngươi còn hướng chỗ nào chạy?

“Tới tới tới, “ Miêu Khôn mặt mũi tràn đầy sùng bái mà nói với Triệu Ngọc, “Triệu thần thám, tranh thủ thời gian công bố đáp án a cho chúng ta!”

“Ừm...” Triệu Ngọc đến gần thi thể, gật gù đắc ý địa nói nói, “ tuồng vui này... Diễn cũng quá giả!”

“...”

Đám người không hiểu, Miêu Khôn tranh thủ thời gian học Triệu Ngọc bộ dáng, cũng gật gù đắc ý địa dùng tiếng Anh phiên dịch một lần.

“Kỳ thật...” Triệu Ngọc lấy tay chỉ một cái Molly thi thể, trùng điệp nói nói, “ giết chết Molly tiểu thư hung thủ, liền là —— chính nàng! !”

Chương 1307: Nghi kỵ

“What?” Nghe được Triệu Ngọc kinh thiên kết luận, chúng người đưa mắt nhìn nhau, tất cả đều mộng.

“Uy, ngươi có phải hay không làm suy luận đề làm đến nghiện rồi?” Yusuf không phục hướng Triệu Ngọc nã pháo, “Trên đời này chỗ nào đến nhiều như vậy tự sát?”

“Ngươi mù tất tất cái gì?” Miêu Khôn thay cô gia bạt sấm, chỉ vào Yusuf cái mũi mắng, “ chúng ta Triệu Ngọc thần thám nói là tự sát, liền là tự sát! Ngươi biết cái gì!”

“Vô duyên vô cớ, tại sao muốn tự sát?” Yusuf không phục, chỉ vào Triệu Ngọc lại hỏi, “Ngươi ngược lại là cho một lý do a?”

“Hoắc ha ha...” Triệu Ngọc lại là một tiếng kinh điển cuồng tiếu, sau đó nói, “Bởi vì là người mới, ta cùng Simona đi vào ở trên đảo về sau, liền bị yêu cầu cùng các ngươi những lão nhân này tách ra!

“Hai chúng ta cùng một chỗ tiếp nhận ba đạo siêu khó khảo nghiệm: Mê cung, cá sấu đầm cùng cửa thành, cuối cùng, bằng vào ta qua trí tuệ con người cùng vượt xa bình thường can đảm, rốt cục phá giải ba đạo câu đố huyền cơ, đạt được cái này mai kim tệ!”

Nói, Triệu Ngọc đem kim tệ móc ra, biểu hiện ra cho đám người quan sát, hỏi: “Liên quan tới loại này đến kim tệ trò chơi, ta nghĩ, các vị hẳn là cũng không xa lạ gì a?”

“Đúng, “ đợi nghe được phiên dịch về sau, người da đen tây nhét trả lời, “Đây là Grimm thích nhất chơi trò chơi, lần trước Quán Quân là Tịch Vĩ, hắn hết thảy đạt được 13 mai kim tệ, phi thường lợi hại!”

“Đúng vậy, “ Simona mặt lộ vẻ đắc ý, “Cha ta nói với ta, hạng hai chỉ lấy được 7 mai kim tệ mà thôi!”

“Đừng như vậy nói, “ Miêu Khôn xen vào nói, “ kim tệ đích thật là lão Tịch đến nhiều nhất, nhưng rất nhiều vấn đề mấu chốt, đều là ta nhắc nhở hắn! Hắn cái kia người thích sĩ diện, khẳng định không có nói với các ngươi qua a?”

“Trung Quốc thần thám, “ Yusuf tiến vào chính đề, đối Triệu Ngọc hỏi nói, “ ngươi nói như vậy, cùng Molly tự sát không tự sát có quan hệ gì?”

“Ha ha...” Triệu Ngọc mỉm cười, “Mọi người nghĩ một hồi, nếu như Grimm đã chết, cái kia làm gì còn muốn ta cùng Simona đi vượt quan đâu?”

“Cái này. . .” Đám người hơi cảm giác ngoài ý muốn, Yusuf vội hỏi, “Làm sao... Ý của ngươi là... Grimm còn sống?”

“Không sai!” Triệu Ngọc đã tính trước địa nói nói, “ cho tới bây giờ, chúng ta tao ngộ hết thảy, đều là Grimm một tay bày kế! Mục đích, liền là muốn cho mọi người đến niềm vui bất ngờ đại khảo nghiệm!

“Một phương diện, cho các ngươi lưu lại một cái Kim Cương mê án; một phương diện khác, lại để cho Molly tiểu thư làm bộ bị hại, cho mọi người an bài một trận tội án điều tra!

“Ha ha ha... Những này, sao có thể có thể lừa gạt được ta Triệu Ngọc thần thám pháp nhãn? Ta nói Molly tiểu thư a, đừng giả bộ!” Triệu Ngọc đối mặt tử thi cười nói, “ ngươi cùng Grimm trò đùa quái đản đã bị ta xem thấu! Mau dậy đi!”

“...”

Nhìn thấy Triệu Ngọc đối mặt tử thi nói chuyện, vẻ mặt của mọi người tất cả đều trở nên cực kỳ khó xử.

“Còn giả bộ?” Triệu Ngọc ngồi xổm người xuống, gần sát người chết bộ mặt nói nói, “ ta đã đoán được ngươi đạo này suy luận đề đáp án, ngươi muốn cho chúng ta lẫn nhau nghi kỵ, lẫn nhau hoài nghi, nhưng kỳ thật, đáp án cuối cùng lại là chết bởi tự sát, tốt để chúng ta đoán không được, đúng hay không?

“Còn có, ngươi làm như thế, còn có một nguyên nhân khác, “ tại mọi người ánh mắt kinh dị dưới, Triệu Ngọc y nguyên nói đến vong ngã, “Ngươi đã sớm biết mật mã sự tình, cho nên, ngươi nghĩ lợi dùng cái chết của ngươi đến tra ra chúng ta mỗi người mật mã, có phải hay không a?”

“...” Triệu Ngọc vừa nhắc tới mẫn cảm mật mã, đám người tất cả đều không tự giác run rẩy một chút, mặt đều tái rồi...

“Ngươi đột nhiên chết, “ Triệu Ngọc vẫn như cũ phối hợp nói nói, “ thủ hạ của ngươi liền sẽ đem chúng ta những người này nhốt lại, từng cái thẩm vấn, dạng này liền có thể danh chính ngôn thuận hỏi ra mật mã, cho nên...”

“Ừm. . . chờ một chút...” Ngay tại Triệu Ngọc nói đến đầu nhập thời điểm, Juliet lại sờ lấy Molly cổ tay nói nói, “ mạch đập cũng bị mất, nhiệt độ cơ thể hạ xuống rõ ràng, thi cương đều lan tràn tới tứ chi, nói rõ người đã chết chí ít ba giờ!

“Ta nói Triệu đại thần thám, ngươi thật cho rằng, Molly tại nói đùa mọi người sao?”

“A? Cái này... Cái này sao...” Triệu Ngọc khẽ nhíu mày, bỗng hiện xấu hổ.

Lúc này, Juliet lại đưa tay lật một chút Molly mí mắt, nói ra: “Con ngươi phóng đại, bộ mặt có co rút vết tích, làn da khô nứt tẩy trắng, rõ ràng liền là mất máu quá nhiều kinh điển triệu chứng...”

“Ừm... Cái này sao...” Triệu Ngọc gương mặt bắt đầu đổ mồ hôi...

“Uy, ngươi đừng lộn xộn!” Cường đặc trung úy xông Juliet quát.

Nhưng mà, Juliet cũng không để ý tới, lại phối hợp lật bỗng nhúc nhích Molly thi thể, lại nói: “Vết thương tại Molly tiểu thư phần lưng, nhìn hình dạng hẳn là bị lưỡi dao đâm bị thương, đồng thời một đao mất mạng!

“Triệu đại thần thám...” Nàng ngẩng đầu hướng Triệu Ngọc hỏi nói, “ ngươi có thể hay không giải thích một chút, như thế nào tự sát, mới có thể tự mình đâm mình phía sau lưng một đao đâu?”

“Ừm... Cái này. . .” Triệu Ngọc lau mồ hôi, mặt dạn mày dày giới cười nói, “ ha ha ha, nói thật cho các ngươi biết đi, ta kỳ thật đã sớm biết, Molly tiểu thư là thật bị người hại chết.

“Ta vừa rồi sở dĩ nói như vậy, liền là muốn lừa gạt một cái mà thôi, muốn vạn nhất, có thể đem hung thủ lừa gạt đi ra đâu? Một chiêu này mà gọi có táo không có táo đánh ba sào, ha ha ha...”

“Ta đi...” Miêu Khôn che mặt, lập tức đầy mặt xấu hổ ngồi xổm xuống.

“Triệu Ngọc tiên sinh, “ cường đặc trung úy nói với Triệu Ngọc, “Để người mới đi vượt quan, là Grimm tước sĩ lưu lại quy củ. Molly tiểu thư không muốn đánh phá quy củ, cho nên mới yêu cầu ngươi cùng Tịch tiểu thư đi tham gia khảo nghiệm!

“Grimm tước sĩ từ qua đời đến hạ táng toàn bộ quá trình, ta là toàn bộ hành trình tham dự, không có khả năng làm bộ!”

“Nha... Ha ha... Ha ha...” Triệu Ngọc xấu hổ cười, cũng cùng cha vợ đồng dạng, bụm mặt ngồi xổm xuống...

“Juliet...” Lúc này, Cốc Triệu Nhất Lang tiến lên hỏi thăm, “Nhìn thấy hung khí hay chưa?”

“Không có...” Juliet chăm chú quan sát đến Molly vết thương nói nói, “ không nhìn thấy hung khí, nhưng là... Từ vết thương vị trí cùng góc độ đến xem, hung thủ là cái phi thường sát thủ chuyên nghiệp!

“Hung khí hẳn là một thanh chí ít dài một thước chủy thủ, từ người chết phía sau lưng đâm xuyên lá phổi, một đao mất mạng, gọn gàng, đồng thời để người chết không phát ra thanh âm nào!”

“Cái kia chính là sát thủ chuyên nghiệp đi?” Miêu Khôn bỗng nhiên đứng người lên, chỉ vào Lý Bản Thành nói, “ cái kia không có chạy, hung thủ khẳng định liền là vị này Hàn Quốc đại cà!”

“Uy, ngươi nói cái gì?” Lý Bản Thành nhìn hằm hằm Miêu Khôn, “Dựa vào cái gì là ta?”

“Mọi người đều biết, ngươi là Hàn Quốc sát thủ mà!” Miêu Khôn trách móc nói, “ cầm cọng tóc tia đều có thể giết người. Ngoại trừ ngươi, còn có người nào cao như vậy kỹ thuật giết người thuật?”

“Ta nhổ vào!” Lý Bản Thành thẹn quá hoá giận, “Ngươi không cũng giống vậy sao? Mặt ngoài là cái thương nhân, trên thực tế là cái đặc công, loại này kỹ xảo giết người, ngươi đừng nói sẽ không!”

“Ta liền sẽ không, liền sẽ không... Tức chết ngươi!” Miêu Khôn đùa

nghịch lên vô lại.

“Ngươi...” Lý Bản Thành tức đến méo mũi, duỗi ra nắm đấm, làm bộ dự đánh.

“Được rồi, được rồi!” Nhưng mà, bên cạnh Jacob chợt ngăn cản hắn, khuyên nói, “ quen thuộc liền tốt! Không đáng cùng loại này hạ lưu sinh khí...”

“Ừm...” Lúc này, Cốc Triệu Nhất Lang cũng ngồi xổm ở thi thể trước mặt, quan sát đến nói nói, “ từ người chết quần áo đặc thù đến xem, thi thể không có bị di động vết tích!”

“Nói cách khác...” Cường đặc trung úy nói nói, “ nơi này chính là hiện trường phát hiện án rồi? Kỳ quái... Molly tiểu thư, tại sao muốn đến nơi đây đâu?”

“Trưởng quan, “ lúc này, có người chạy tới hướng cường đặc trung úy báo cáo nói, “ chúng ta đã tra xét tòa thành cửa trước sau thu hình lại, cũng không nhìn thấy Molly tiểu thư đi ra tòa thành ống kính!”

“Nói như vậy...” Mạnh đặc biệt nhíu mày, không thể lý giải, “Molly tiểu thư là cố ý muốn tránh né giám sát rồi? Vì cái gì? Nàng... Là tới nơi này gặp người nào sao?”

“Là ngay thẳng vừa vặn, “ Juliet nói nói, “ vừa lúc cái này tiểu hoa viên là giám sát điểm mù, cho nên, hung thủ hẳn là đối Kỳ Tích đảo giám sát phân bố hiểu rõ vô cùng!”

“Ha ha ha...” Jacob nghe vậy, lập tức chỉ vào Miêu Khôn cười nói, “ họ Miêu, rốt cục bị ta bắt được! Tại chúng ta những người này bên trong, không có một cái nào so ngươi hiểu rõ hơn Kỳ Tích đảo!

“Molly tiểu thư cố ý tránh né giám sát, khẳng định phải gặp một người

quen cũ!” Hắn lại nói, “ ngươi cùng Grimm quan hệ tốt như vậy, Molly tiểu thư gặp người, rất có thể là ngươi a!

“Còn có, ngươi tối hôm qua không có tại gian phòng của ngươi, sáng sớm còn muốn chạy trốn, “ Jacob hung tợn cười nói, “ hiện tại, ngươi còn không bằng thực đưa tới, mau nói, ngươi tại sao muốn sát hại Molly tiểu thư?”

Chương 1308: Khiêu khích

“Giết ngươi muội a!” Miêu Khôn xông Jacob giơ ngón tay giữa lên, “Nói thật cho ngươi biết đi, ta có nhân chứng, có thể chứng minh ta tối hôm qua từ trước đến nay Juliet tiểu thư đợi cùng một chỗ! Có phải hay không a, thân yêu?”

Theo Miêu Khôn nghi vấn, đám người toàn đều nhìn về đà thương sư tỷ Juliet.

Nhưng mà, Juliet căn bản không có để ý tới Miêu Khôn tra hỏi, mà là phối hợp tra xét thi thể.

“Căn cứ sơ bộ phán đoán, “ nhìn trong chốc lát, nàng rốt cục nói với mọi người nói, “ Molly tiểu thư chết bởi tối hôm qua rạng sáng 4 điểm tả hữu... Nhìn từ ngoài, không có rõ ràng ngoại thương, cùng vật lộn vết tích!”

“Cường Đặc trung úy, “ Cốc Triệu Nhất Lang hỏi nói, “ Molly tiểu thư học qua kỹ xảo cách đấu sao? Bản nhân có không có công phu?”

“Hẳn không có, “ Cường Đặc trung úy trả lời nói, “ Molly tiểu thư là ngồi phòng làm việc, từ không tham dự công việc bên ngoài làm việc!”

“Vậy ta hỏi ngươi, “ Cisse hỏi nói, “ lần này các ngươi mang tới nhân viên, toàn đều là các ngươi nội bộ nhân viên, một ngoại nhân cũng không có sao?”

“Đúng vậy, ngươi đều thấy được!” Cường Đặc mở ra thật dày bàn tay,

“Ngay cả ta đều đang giả trang diễn đầu bếp!”

“Khác mặc kệ, tài nấu nướng của ngươi thật rất tán!” Yusuf duỗi một cái ngón tay cái.

“Từ chừng nào thì bắt đầu?” Cisse lại hỏi.

“Từ Grimm tước sĩ về đảo bắt đầu, “ Cường Đặc thành thật trả lời, “Để bảo đảm Grimm tước sĩ thân người an toàn, một mực từ đội chúng ta phụ trách, cho tới bây giờ!”

“Cái kia... Hỏi thăm mẫn cảm vấn đề có thể chứ?” Cisse trong mắt lóe tinh minh ánh sáng, hỏi nói, “ nếu như muốn phá án, chúng ta nhất định phải hiểu rõ các ngươi biên chế vấn đề, Molly tiểu thư cùng các ngươi là cùng một cái bộ môn sao? Nàng cùng các ngươi có cái gì mâu thuẫn?”

“Đề tài này không tính mẫn cảm, nói cho các ngươi biết cũng không sao!” Cường Đặc thành thật trả lời, “Chúng ta tất cả đều là Quân Tình xử, Molly tiểu thư là lãnh đạo, chúng ta là cấp dưới, quan hệ một mực phi thường hòa hợp, không tồn tại bất luận cái gì áp chế cùng mâu thuẫn!”

“A, chính là bởi vì dạng này...” Cisse suy nghĩ nói, “ ngươi mới sẽ cảm thấy, Molly tiểu thư một mình đến nơi đây cùng người gặp mặt, mà lại không có nói cho các ngươi biết, là một kiện phi thường chuyện kỳ quái rồi?”

“Đúng!” Cường Đặc thừa nhận, “Nhưng là, nhất định phải thừa nhận, bởi vì Molly tiểu thư là lãnh đạo, nàng một ít hành vi, là không cần chinh cho chúng ta bất luận kẻ nào đồng ý!

“Các ngươi hiểu được, lẫn nhau quyền hạn khác biệt, ta quyền được biết không có Molly tiểu thư nhiều như vậy!”

“Ừm... Tốt, tạ ơn!” Cisse khách khí nói nói, “ ta không thành vấn đề!”

“Cường Đặc trung úy, “ Cốc Triệu Nhất Lang tiếp tra hỏi nói, “ ta muốn hỏi một chút, Molly tiểu thư tối hôm qua ở phòng nào nghỉ ngơi?”

“Nàng là Grimm tước sĩ nữ nhi, “ Cường Đặc trung úy trả lời, “Tòa thành bên trong có gian phòng của nàng, tại lầu ba sườn đông.”

“Nha...” Cốc Triệu Nhất Lang chỉ vào người chết nói nói, “ trên người nàng mặc, cũng không phải là tối hôm qua bữa tối lúc bộ kia trang phục chính thức, mà là một bộ tương đối tùy ý quần áo.

“Các ngươi gặp qua nàng mặc áo quần này sao?”

Nghe được vấn đề này, Cường Đặc trung úy quay đầu nhìn một chút thủ hạ của hắn, nhất thời có một tên thủ hạ ra khỏi hàng hồi đáp: “Trung úy, ta nhìn thấy qua, Molly tiểu thư tại gian phòng lúc nghỉ ngơi xuyên qua bộ quần áo này.”

“Còn có một lần, ta tại thư phòng cũng nhìn thấy qua...” Một người khác trả lời.

“Thế mà mặc bộ quần áo này đến vườn hoa cùng người gặp mặt...” Cốc Triệu Nhất Lang suy đoán nói, “ nói rõ không đề phòng a, người này, hắn là cùng Molly tiểu thư rất người thân cận mới đúng!”

Nghe nói như thế, Jacob bản năng lại đem manh mối chuyển hướng Miêu Khôn.

Nhưng mà, Miêu Khôn lại là lòng có Linh Tê địa đánh đòn phủ đầu, xông Jacob quát: “Ta cùng Grimm rất quen, nhưng cho tới bây giờ không biết hắn nữ nhi, ta cùng Molly tiểu thư cái này cũng là lần đầu tiên gặp mặt mà thôi! Không tin tra đi! Bà mẹ ngươi chứ gấu à...”

Ta cạch!

Triệu Ngọc nghe vậy kinh hãi, không rõ tiếng Anh nãi nãi gấu, đến cùng là thế nào phiên dịch ra tới?

“Ngươi... Ngươi...”

Lại một lần bị Miêu Khôn đoạt tiên cơ, còn bị đánh mắng, Jacob phiền muộn đến nói không ra lời đều.

“Nếu như đảo bên ngoài tới người đâu?” Không chịu nổi tịch mịch Yusuf tiến lên hỏi nói, “ Molly tiểu thư trượng phu, hoặc là... Tình nhân cũ?”

“Không có khả năng!” Cường Đặc trung úy nói nói, “ Kỳ Tích đảo chứa tân tiến nhất báo động trang bị , bất kỳ cái gì ý đồ leo lên đảo nhỏ người, đều sẽ phát động cảnh báo.

“Đừng nói người, liền là máy bay không người lái lên đảo, cũng chạy không thoát hệ thống báo động!

“Còn nữa nói, nếu như bên ngoài tới người, ít nhất phải cùng Molly tiểu thư bắt được liên lạc...” Cường Đặc nói nói, “ để bảo đảm Kim Cương sự kiện không bị tiết ra ngoài, chúng ta chẳng những đóng lại trên đảo tín hiệu tăng cường trang bị, hơn nữa còn khởi động công suất lớn che đậy nghi, toàn bộ đảo nhỏ không có bất kỳ tín hiệu gì!”

A?

Nghe đến đó, Triệu Ngọc chợt cảm thấy một trận không ổn, tranh thủ thời gian yên lặng mở ra hệ thống đạo cụ, thử nghiệm sử dụng một cái tín hiệu tăng cường khí.

Kết quả, bất hạnh bị hắn đoán trúng, bởi vì tín hiệu che đậy trạng thái

nghiêm trọng, nếu như hắn nghĩ muốn mạnh mẽ cùng ngoại giới trò chuyện, cần tiêu hao 500 0 điểm điểm tích lũy mới được.

Mặc dù Triệu Ngọc điểm tích lũy ngược lại là vượt qua 500 0 điểm, nhưng đắt như thế đại giới, hắn làm sao có thể tiếp thu được? Cho nên, không phải vạn bất đắc dĩ, hắn là không thể nào còn muốn tín hiệu tăng cường khí sự tình!

“Dây lưới đâu?” Sebastian hỏi một câu, “Có dây lưới kết nối, lại thế nào che đậy cũng vô dụng!”

“Sẽ không, “ Cường Đặc trả lời, “Ở trên đảo không có bất kỳ cái gì cùng ngoại giới tương liên dây lưới!”

“Đã dạng này...” Sebastian phản hỏi nói, “ ngươi mới vừa nói đã liên hệ tổng bộ, các ngươi làm sao liên hệ? Các ngươi đem che đậy nghi tắt đi sao?”

“Dĩ nhiên không phải, chúng ta phái người ngồi máy bay trực thăng ra ngoài liên hệ a?” Cường Đặc không chút nghĩ ngợi trả lời, lập tức để Sebastian á khẩu không trả lời được.

“Trung úy, trung úy...” Đột nhiên, Cường Đặc trung úy bộ đàm vang lên, có người hướng hắn báo cáo nói, “ chúng ta vừa rồi từ video theo dõi bên trong tìm tới, tối hôm qua rạng sáng 3 giờ hơn, Molly tiểu thư từ gian phòng của nàng đi ra, sau đó đi đến lầu hai thư phòng!

“Sau đó, chúng ta kiểm tra phía sau tất cả video, phát hiện Molly tiểu thư không còn có từ bên trong đi ra qua!”

Bộ đàm âm lượng rất lớn, hiện trường đám người tất cả đều nghe rõ nội dung.

“Ồ?” Cường Đặc lần nữa nhíu mày, “Nói như vậy... Molly tiểu thư là từ

thư phòng tới chỗ này rồi? Thư phòng có cửa sổ, có phải hay không leo cửa sổ xuống?”

“Ngay cả cửa sổ đều bò, xem ra, Molly tiểu thư, cũng có nàng không thể cho ai biết bí mật a!” Yusuf suy đoán.

“Trung úy, “ Juliet rốt cục đứng người lên, nói nói, “ thi thể cần tiến một bước làm kiểm nghiệm mới được! Mặc dù vết thương rõ ràng, nhưng chúng ta cũng không thể mù quáng mà kết luận nguyên nhân cái chết!”

“Tốt! Ta sẽ phái người xử lý, “ Cường Đặc trung úy khách khí nói nói, “ bất quá, liên quan tới kiểm tra thi thể sự tình, còn cần Juliet nữ sĩ trợ giúp mới tốt! Ai cũng biết ngài là pháp y xuất thân, nơi này không có so ngài thích hợp hơn nhân tuyển!”

“Không có vấn đề, “ Juliet đáp ứng nói, “ thi thể sự tình, liền giao cho ta đi!”

“Ai!” Miêu Khôn ai thán một tiếng, nhìn xem Molly tiểu thư thi thể nói nói, “ thật sự là tà môn mà! Cái gì hung thủ, dám dưới tình huống như vậy, đem Kỳ Tích đảo chủ nhân sát hại đâu?

“Chẳng lẽ, hắn không biết ở trên đảo có nhiều như vậy thám tử cao thủ có ở đây không?” Nói, Miêu Khôn vừa nhìn về phía hiện trường đám người, nghiền ngẫm địa nói nói, “ chư vị, đây chính là xích lõa lõa khiêu khích a!

“Muốn là như thế này đều không phá được án, ta nhìn chúng ta cũng đừng tìm cái gì kim cương, “ hắn lăng không khoa tay nói, “ không bằng, ta cho mọi người phát một chút dây thừng, chúng ta một người một cây, tại Kỳ Tích đảo bên trên tập thể treo ngược được!”

Chương 1309: Hung thủ mục đích

Grimm cổ bảo, lầu hai ngoài cửa thư phòng.

Ngoại trừ trợ giúp xử lý thi thể Juliet không tại, cái khác thám tử tất cả đều ở đây.

“Ta nói không được a?” Miêu Khôn phiết liếc tròng mắt xông mọi người nói, “Chúng ta nhiều người như vậy, tất cả đều đi vào, khẳng định sẽ đối với chứng cứ tạo thành phá hư.

“Các ngươi đều là trong nghề lão thủ, hẳn phải biết một cái nhỏ bé chi tiết, liền có thể trở thành phá án mấu chốt đạo lý này!”

“Không sai, “ Cường Đặc trung úy gật đầu nói, “Người của ta hạch thật một cái, nếu như Molly tiểu thư muốn đi đến cái kia tiểu hoa viên, hoàn toàn có thể từ nàng gian phòng của mình, hoặc là lầu một ra ngoài, không cần thiết không phải xuyên qua thư phòng!”

“Nói cách khác, “ Cốc Triệu Nhất Lang phụ họa nói, “ mặc dù nơi này chưa chắc là hiện trường phát hiện án, nhưng rất có thể có giấu trọng đại tin tức.”

“Cho nên, “ Miêu Khôn nắm cả Triệu Ngọc bả vai, đối Cường Đặc trung úy nói nói, “ nghe ta, vẫn là để nhà ta Triệu thần thám đến xử lý đi! Trải qua hắn qua tay bản án, còn không có không phá được đây này!”

“Ngươi nhưng thật khoác lác trâu!” Jacob dẫn đầu đứng ra phản đối, “Hắn mới vừa rồi còn nói Molly tiểu thư là tự sát đâu! Đều nhanh thành

kinh điển chê cười!”

Jacob nói chuyện, đám người cười vang.

“Bất quá...” Cường Đặc trung úy lại mặt lộ vẻ khó xử địa nói nói, “ Miêu tiên sinh nói đến cũng không sai, chúng ta nhiều người như vậy, nếu như đi vào chung, khó tránh khỏi sẽ đối với hiện trường tạo thành phá hư!”

“Ta nói, cái này còn gọi vấn đề gì?” Tinh minh Yusuf nói nói, “ mỗi người đều có của sở trường của mình, không cần thiết phân công, nhưng chí ít có thể có hợp tác a!

“Dạng này, chúng ta những người này, thay phiên đi vào xem xét một vòng, sau đó đem ý nghĩ của mình tập hợp, không liền có thể tối đại hóa địa phát huy ưu thế của chúng ta sao?”

“Ừm... Có đạo lý!” Cường Đặc trung úy đem ánh mắt nhìn về phía Triệu Ngọc, nói nói, “ đã dạng này, vẫn là để vị này hiềm nghi nhỏ nhất thám tử đi vào trước đi! Những người khác tạm thời ở ngoài cửa chờ một cái...”

“Yes!” Miêu Khôn đắc ý hô một tiếng, sau đó nói với Triệu Ngọc, “Tiểu Triệu, hảo hảo tra! Cũng đừng lại khiến ta thất vọng!”

Lúc này, có người đã lấy tới thủ sáo cùng giày bộ để Triệu Ngọc đeo lên, sau đó từ một vị đặc công nhân viên cảnh sát mang theo hắn đi vào thư phòng.

Thư phòng là Grimm, diện tích quả thực không nhỏ, bốn bề trên giá sách, cơ hồ bày đầy nhiều loại thư tịch. Đương nhiên, ngoại trừ thư tịch bên ngoài, còn có rất nhiều có giá trị không nhỏ vật phẩm trang sức, khắp nơi tràn đầy Anh Quốc quý tộc khí tức.

Răng rắc, răng rắc...

Nhân viên cảnh sát phụ trách chụp ảnh, mỗi tấm xong một phiến khu vực, mới cho phép Triệu Ngọc tiến lên xem xét.

“Đèn một mực là diệt đi sao?” Triệu Ngọc quay đầu dùng tiếng Trung hỏi một câu.

Tại trải qua Miêu Khôn phiên dịch về sau, hắn rất nhanh đến mức đến đáp án, chúng nhân viên cảnh sát tới đây xem xét thời điểm, đèn đích thật là diệt lấy.

Triệu Ngọc đem nơi này bài trí vật phẩm tất cả đều chăm chú nhìn một lần, phát hiện tất cả mọi thứ ngay ngắn trật tự, không có bất kỳ cái gì tán loạn dấu hiệu.

Trong thư phòng trưng bày một trương to lớn nặng nề kiểu dáng Châu Âu bàn công tác, trên mặt bàn cũng là chỉnh tề trưng bày một chút văn phòng phẩm vật dụng, dường như không người động đậy dáng vẻ.

“Cửa sổ là mở a?” Lúc này, tại cổng Simona nhắc nhở Triệu Ngọc, “Molly tiểu thư là không phải từ nơi đó bò đi ra?”

Triệu Ngọc sớm liền thấy cửa sổ, tại căn này xa hoa trong thư phòng, hết thảy có hai phiến cửa sổ, trong đó dựa vào trái một cái, cửa sổ là mở rộng ra.

Triệu Ngọc đi vào cửa sổ trước mặt xem xét , đồng dạng không có phát hiện có dị thường vật phẩm.

“Mặc dù là lầu hai...” Triệu Ngọc nhíu mày nói nói, “ nhưng ít ra có cao hơn 4 mét, cũng không có khả năng trực tiếp nhảy đi xuống a?”

“Đúng, “ tại cổng Cường Đặc nói nói, “ chúng ta từ bên ngoài tra xét,

cửa sổ dưới đáy không có dấu chân, Molly tiểu thư, rất có thể là giẫm lên bên ngoài trên tường nổi lên(*), đi đến địa phương khác đi xuống!”

(*): trong đầu không nghĩ ra được từ gì để thay thế cho thuần Việt nên để nguyên luôn

“Thật sao?”

Triệu Ngọc xoay người nhô ra cửa sổ, quả nhiên từ phía dưới cửa sổ thấy được một cái nổi lên, nếu như dẫm lên trên, đầy đủ một người đứng thẳng, hoàn toàn chính xác có thể dọc theo nổi lên đi ra rất xa.

Trước đó, Miêu Khôn từ phòng của hắn đi vào Triệu Ngọc gian phòng, cũng là thông qua loại này nổi lên thực hiện.

Thế nhưng là, nhìn thấy cái này nổi lên, ngược lại sâu hơn Triệu Ngọc nghi hoặc.

Giống như có nhiều chỗ, nói không thông a?

Hắn ở trong lòng suy nghĩ đạo, Molly tiểu thư ra ngoài gặp một cái người thần bí, nhưng lại không biết người này muốn giết chết mình, nghe, tựa hồ có chút không hợp tình lý.

Nếu như thần bí nhân này liền là rất nhiều tân khách bên trong một cái, như vậy... Molly tiểu thư tại sao muốn lựa chọn phía ngoài tiểu hoa viên gặp mặt đâu?

Tựa hồ dọc theo cái này nổi lên, liền có thể đi đến các tân khách chỗ ở gian phòng a?

“Uy!” Lúc này, Jacob tiếng kêu, phá vỡ Triệu Ngọc mạch suy nghĩ, “Ngươi nhìn xong chưa? Nếu là nhìn không ra cái gì, vậy thì nhanh lên thay người đi! Đừng lãng phí thời gian...”

“Đi ngươi nha!” Miêu Khôn mắng, “ thúc cái gì thúc? Cái nào thám tử tra án không được chăm chú suy nghĩ một cái?”

“Các ngươi chớ ồn ào có được hay không...” Cốc Triệu Nhất Lang không kiên nhẫn trách cứ nói, “ có cãi nhau công phu, không nếu muốn nghĩ tình tiết vụ án, vụ án này, rất có thể không có chúng ta nghĩ đến đơn giản như vậy đâu!

“Coi như không quan tâm người chết, cũng ít nhất phải quan tâm quan tâm mình a?”

Đúng thế!

Cốc Triệu Nhất Lang một câu nhắc nhở Triệu Ngọc, từ khi ra vụ án này về sau, Triệu Ngọc vẫn cảm giác không đúng.

Bởi vì, coi như thật có án mưu sát, hắn cũng hoàn toàn không ngờ rằng, chết người sẽ là Molly tiểu thư!

Mặc dù không gọi được đề phòng sâm nghiêm, nhưng ít ra Molly tiểu thư ở vào một cái tương đối an toàn vị trí bên trên, có nhiều như vậy nhân viên đặc công bảo hộ, tòa thành trong ngoài lại có rất nhiều giám sát thăm dò.

Dưới loại tình huống này muốn thần không biết quỷ không hay giết chết Molly tiểu thư, căn bản là không có cách làm đến.

Cũng chính bởi vì nguyên nhân này, Triệu Ngọc mới sẽ cho rằng đây là Grimm trò đùa quái đản, Molly tiểu thư chết căn bản là đang diễn trò.

Nhưng mà, sự thực là tàn khốc, hiện tại đã chứng thực, Molly tiểu thư quả thật là bị người mưu sát, điều này không khỏi làm cho Triệu Ngọc liên tưởng đến càng nhiều.

Đầu tiên, điểm trọng yếu nhất, liền là hung thủ mục đích, hung thủ tại sao muốn mạo hiểm lớn như vậy, nhất định phải đem Molly tiểu thư giết chết đâu?

Mặc dù Molly nắm trong tay đám người này nhược điểm, nhưng ai cũng biết, Molly đại biểu cũng không phải là người, mà là toàn bộ Anh Quốc tổ chức tình báo.

Cho nên chỉ riêng giết chết Molly một cái, là căn bản không giải quyết được vấn đề!

Mặt khác, Triệu Ngọc nhưng không tin, hung thủ giết người, chỉ là vì khiêu khích bọn họ những này thám tử!

Lý do này quá hoang đường, chỉ có tên điên mới có thể làm như vậy...

Như vậy... Hung thủ giết người mục đích, đến cùng là cái gì đây?

Mục đích không rõ, kết hợp với Molly biểu hiện khác thường, cùng mình mở ra xưa nay chưa từng có “Càn khôn” quẻ, đều để Triệu Ngọc khắc sâu cảm nhận được một cỗ dự cảm bất tường.

“Càn khôn” quẻ đại biểu siêu cấp sự kiện lớn, rất có thể cùng Molly chết có quan hệ!

“Các vị, “ nhưng vào lúc này, tại cổng Cường Đặc trung úy bỗng nhiên giơ một cái máy tính bảng nói với mọi người nói, “ cái này liền là tối hôm qua Molly tiểu thư tiến vào thư phòng lúc video hình ảnh, các ngươi nhìn một chút đi!”

Nói xong, hắn đem máy tính đưa cho đám người, để mọi người nhìn phía trên video.

“Ai? Thật kỳ quái a!” Cốc Triệu Nhất Lang chỉ nhìn thoáng qua, liền nhìn xảy ra vấn đề, “Nhìn Molly tiểu thư biểu lộ thần thái... Không giống như là lén lén lút lút bộ dáng a?”

“Không sai, “ người da đen tây nhét nói nói, “ Molly tiểu thư trên mặt có vẻ mệt mỏi, lại không phải mắt buồn ngủ lơ lỏng bộ dáng, hắn là toàn bộ ban đêm đều không ngủ!”

“Cầm trong tay của nàng một phần văn kiện, “ Cốc Triệu Nhất Lang còn nói, “Đêm hôm khuya khoắt đi đến thư phòng, cầm trong tay văn kiện, biểu lộ thản nhiên bình tĩnh... Chẳng lẽ...”

“Văn kiện? Văn kiện đâu?” Miêu Khôn nhãn tình sáng lên, vội vàng xông Triệu Ngọc nói nói, “ Tiểu Triệu, tranh thủ thời gian tìm xem, nhìn xem văn kiện còn ở đó hay không?”

Chương 1310: Trọng điểm ở chỗ này

“Tìm được! Nhìn, có phải hay không cái này?” Rất nhanh, Triệu Ngọc liền từ trên bàn công tác tìm được một cái màu đỏ cặp văn kiện.

“Không sai, không sai!” Cốc Triệu Nhất Lang gật đầu, “Mau nhìn xem, bên trong còn có cái gì a?”

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian mở túi ra tìm kiếm, rất nhanh từ bên trong thân ra một xấp tràn ngập văn tự bản thảo, bản thảo bên trên ngoại trừ lít nha lít nhít kiểu chữ tiếng Anh bên ngoài, còn họa có rất nhiều tranh minh hoạ.

“Đây là...” Triệu Ngọc nhíu mày, biểu lộ sai nhưng, “Đây là...”

“Tiểu Triệu, đến cùng là cái gì?” Miêu Khôn tranh thủ thời gian thúc giục, “Đừng thừa nước đục thả câu!”

“Đây là...” Triệu Ngọc ngước mắt nhìn đám người, nghiêm túc hồi đáp, “Ta không biết chữ a!”

Ta ngược lại...

Triệu Ngọc không có nói sai, ẩn hình phiên dịch khí có thể phiên dịch người khác nói chuyện, lại không thể phiên dịch văn tự.

“Nhanh, để ta xem một chút...” Nóng vội Yusuf không lo được người khác, đi đầu xông vào thư phòng, đi vào Triệu Ngọc trước mặt tra xem văn kiện.

Những người khác thấy thế, lại cũng không lo được trước đó ước định, cũng một mạch tràn vào.

Cường Đặc cũng là có chút bất đắc dĩ, lập tức cũng không có ngăn cản.

“Không thể nào?” Người da đen Cisse mắt sắc, chỉ nhìn mấy lần, liền chỉ vào bản thảo kinh ngạc nói nói, “ cái này. . . Cái này sẽ không phải là Conan Doyle bản thảo a?”

“Giống như... Thật đúng là để ngươi nói trúng rồi!” Cốc Triệu Nhất Lang nói nói, “ Huyết tự đích nghiên cứu(*), Conan Doyle lúc đầu tác phẩm!”

(*):tiếng Anh là A Study in Scarlet, tiếng Việt “Chiếc nhẫn tình cờ”.

“Ta Thượng Đế!” Sebastian bưng lấy bản thảo nói nói, “ Grimm thật sự là có hàng lậu a! Làm sao cho tới bây giờ không nghe hắn khoe khoang qua đây?”

“Các ngươi nhìn, “ Cốc Triệu Nhất Lang chỉ vào bản thảo nói nói, “ bản thảo bên trên có rất nhiều quyển chú (vòng tròn chú thích???), những này quyển chú, giống như là xuất từ Grimm chi thủ a?”

“Hơn nửa đêm, “ Miêu Khôn suy nghĩ nói, “ Molly tiểu thư cầm Holmes nguyên thủy bản thảo, vụng trộm đi vào thư phòng... Sau đó qua không đến bao lâu, nàng ngay tại tòa thành phía ngoài vườn hoa ngộ hại!

“Cái này có thể nói rõ cái gì đâu?”

“Khẳng định không phải cướp bóc cùng trộm cắp thôi!” Jacob nói nói, “ bản thảo ở chỗ này thả hảo hảo!”

“Các ngươi nói... Có thể hay không...” Cốc Triệu Nhất Lang Khai động

đầu óc hỏi nói, “ Molly tiểu thư chợt nhớ tới cái gì, chỉ là muốn đến thư phòng đến xem xét phần này bản thảo đâu?”

“Sau đó... Nàng nghe phía bên ngoài có động tĩnh, liền đi ra ngoài? Ngộ hại rồi?” Jacob thuận ý nghĩ của hắn nói nói, “ cho nên, trên người nàng mặc không phải trang phục chính thức?”

“Không đúng!” Miêu Khôn chỉ vào Triệu Ngọc nói nói, “ Tiểu Triệu vừa rồi đã hỏi, thư phòng đèn là đang đóng!”

“Vậy cũng ngăn không được Molly tiểu thư trước tắt đèn lại đi ra a?” Jacob phản bác.

“Không, ý của ta là...” Cốc Triệu Nhất Lang chỉ vào bản thảo nói nói, “ này bản thảo bên trong, có thể hay không ẩn giấu đi huyền cơ gì? Cùng Molly tiểu thư bị hại có quan hệ?”

“Cũng hoặc là...” Yusuf nói nói, “ cặp văn kiện bên trong ngoại trừ bản thảo, còn có những vật khác, đã bị hung thủ cầm đi?”

“Các ngươi nhìn xem video này...” Simona bưng máy tính bảng nói nói, “ ta cũng cảm thấy, Molly tiểu thư giống như cũng không muốn đi gặp người nào, ánh mắt của nàng rất chính, không giống như là trong lòng có quỷ dáng vẻ!

“Nếu như nàng có vấn đề, như vậy tại mở cửa thời điểm, chí ít hắn là trái xem phải xem một cái mới tốt, nhưng nàng lại trực tiếp mở cửa phòng ra, căn bản nhìn không chớp mắt!”

“Ngươi ý tứ... Là Molly tiểu thư trong thư phòng bị tập kích sao?” Lý Bản Thành nói, “ thế nhưng là thư phòng vật phẩm mười phần hợp quy tắc, không giống có đi qua đánh nhau vết tích!”

“Không phải mới vừa nói, Molly tiểu thư sẽ không vật lộn kỹ xảo sao?”

Simona nói nói, “ có lẽ, nàng tại thư phòng bị lưu manh chế phục, sau đó bị lưu manh kéo tới vườn hoa bên kia làm được hung mà!”

“Không có khả năng!” Miêu Khôn lắc đầu, “Cửa chính có camera, Molly tiểu thư thể trọng 121 cân, nơi đây lại là lầu hai, làm sao đem một người sống sờ sờ vận đến 100 mét bên ngoài trong hoa viên đi?

“Lại nói, dưới lầu còn chưa phát hiện dấu chân!”

“Mấu chốt là, làm như vậy không hợp tình lý a?” Cisse khoát tay nói nói, “ đã đều là giết người, như vậy tại thư phòng giết người, cùng tại vườn hoa giết người khác nhau ở chỗ nào sao?”

“Đúng thế!” Miêu Khôn gật đầu đồng ý, “Đây chính là cởi quần đánh rắm mà! Cho nên, chỉ có thể là Molly tiểu thư chủ động đi đến vườn hoa mới đúng!”

“Ừm...” Cường Đặc bị đám người ngươi một lời ta một câu địa nói mộng, thẳng đến lúc này mới rốt cục có cơ hội bàn giao một việc, “Molly tiểu thư, hoàn toàn chính xác có thức đêm công tác quen thuộc!

“Từ video đến xem, ta cũng cảm giác, nàng hẳn là nghĩ đến thư phòng lấy tư liệu gì, hoặc là tìm thứ gì!”

“Cường Đặc trung úy, không phải ta nói...” Yusuf trịnh trọng kỳ sự nói nói, “ các ngươi cũng hẳn là tiến hành một cái tự tra mới tốt!

“Chính là bởi vì Molly tiểu thư là lãnh đạo của các ngươi, lại là Grimm tước sĩ nữ nhi, cho nên các ngươi liền đối nàng buông lỏng cảnh giác...”

“Uy! Ngươi đây là ý gì?” Cường Đặc giận nói, “ ngươi nói Molly tiểu thư là gián điệp sao? Nàng tại Quân Tình xử làm việc nhanh 20 năm, thậm chí qua được nữ vương ngợi khen, làm sao có thể có vấn đề?

“Ngươi gia hỏa này, ngươi đem chúng ta Quân Tình xử xem như cái gì rồi? 007 đã thấy nhiều sao?”

“Đừng sinh khí, đừng sinh khí, ta cứ như vậy thuận miệng nói, nâng nâng ý kiến, cũng là vì mau chóng phá án mà! Ha ha...” Yusuf cười rạng rỡ, rất là xấu hổ.

“Ta nói, các ngươi đừng tưởng rằng, Molly tiểu thư ngộ hại, Kim Cương sự tình liền sẽ không giải quyết được gì!” Cường Đặc sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn đến, không khách khí chút nào nói với mọi người nói, “ kỳ thật, chúng ta đã sớm biết, mỗi người các ngươi đều có mật mã sự tình!”

Lộp bộp...

Nghe thấy lời ấy, đám người toàn đều không tự chủ được run rẩy một chút.

“Molly tiểu thư lựa chọn im miệng không nói, chỉ là muốn nhìn các ngươi một chút vì đạt được Kim Cương, có thể làm ra như thế nào đặc sắc biểu diễn mà thôi!” Cường Đặc cắn răng nói nói, “ cho nên, ta hi vọng các ngươi chuẩn bị sẵn sàng, sớm đem mật mã báo cho ta, tránh khỏi quay đầu tổn thương hòa khí!”

“...”

Nghe được cái này nhất đề tài nhạy cảm về sau, chúng người đưa mắt nhìn nhau, ai cũng không có ứng thanh phụ họa.

“Không sao, ta chỉ là cho mọi người đề tỉnh một câu!” Cường Đặc tâm cao khí ngạo địa nói nói, “ các ngươi cố gắng suy nghĩ một chút đi! Nếu có ai cho rằng, hắn có thể cắn chặt hàm răng cự không giao đại, liền có thể an toàn rời đi Kỳ Tích đảo, vậy liền cứ việc thử một chút nhìn!”

Nghe nói như thế, sắc mặt của mọi người không thể nghi ngờ trở nên càng thêm khó xử...

Lúc này, Yusuf há to miệng, tựa hồ muốn cùng Cường Đặc ngả bài. Nhưng mà, tinh minh Miêu Khôn lại tranh thủ thời gian cười rạng rỡ đỗ lại tại trước mặt hắn nói ra:

“Ha ha ha... Trung úy nói không sai, chúng ta đều suy nghĩ thật kỹ đi! Bất quá...” Hắn ngược lại nhắc nhở nói, “ tội án sau khi phát sinh 24 giờ, thế nhưng là phá án Hoàng Kim thời gian.

“Sự thật chứng minh, hung thủ là cái giết người cao thủ!” Hắn không tự giác nhìn Lý Bản Thành một chút, hơi có chỉ cây dâu mà mắng cây hòe ý vị địa nói nói, “ cho nên, chúng ta vẫn là mau chóng tiến hành điều tra, trước tiên đem hung thủ tìm ra rồi nói sau!

“Bằng không, mọi người tất cả đều có nguy hiểm tính mạng a!”

“...” Lý Bản Thành tức giận đến hung hăng trừng Miêu Khôn một chút.

“Đúng đúng đúng!” Những người khác liên thanh phụ họa, Sebastian nói nói, “Female Miêu nói đúng, ta cảm giác, chúng ta đã đang đến gần vụ án chân tướng, hung phạm hắn là chẳng mấy chốc sẽ nổi lên mặt nước!”

“Ta cho rằng...” Cốc Triệu Nhất Lang cầm sách bản thảo nói nói, “ trọng điểm hắn là ngay tại bản này bản thảo bên trong, bên trong có lẽ giấu có huyền cơ, chúng ta được thật tốt phá giải một cái mới đúng!”

“Ừm...” Cường Đặc khẽ gật đầu.

“Ta cảm thấy, khẩu cung cũng rất trọng yếu!” Lý Bản Thành ngẩng đầu nói nói, “ chí ít, chúng ta phải biết, đêm qua, mỗi người đều ở nơi nào, đều đang làm gì?”

Lúc nói chuyện, Lý Bản Thành cũng là con mắt không nháy mắt mà nhìn xem Miêu Khôn, ý kia là muốn trọng điểm tra một chút Miêu Khôn.

“Minh bạch!” Cường Đặc đồng ý, “Cái này ta sẽ mau chóng an bài.”

“Còn có, chúng ta cần muốn hiểu hiện trường phát hiện án chung quanh bố khống tình huống, “ Simona nói nói, “ chỉ có dạng này, mới có thể làm rõ hung thủ cùng người bị hại hành động quỹ tích!”

“Được rồi!” Cường Đặc tiếp tục gật đầu, “Ta sẽ thỏa mãn yêu cầu của ngươi!”

“Đừng quên cái kia thanh hung khí!” Sebastian nhắc nhở nói, “ Kỳ Tích đảo không phải đặc biệt lớn, hung thủ phạm vi hoạt động dù sao cũng có hạn, hung khí khẳng định không có cách nào xử lý thích đáng!

“Cho nên, Cường Đặc trung úy, tốt nhất phái thêm một chút người, tại hiện trường phát hiện án phụ cận hoặc là trong pháo đài cổ tìm kiếm!”

“Ừm...” Cường Đặc có chút đáp ứng không xuể.

“Uy, ta Triệu đại thần thám, ngươi làm gì đâu?” Lúc này, Miêu Khôn chợt thấy, Triệu Ngọc ngay tại một khung tủ sách trước mặt gõ gõ đập đập, vội vàng hỏi, “Người ta toàn đều hành động, ngươi liền không có cái gì muốn nói sao?”

“Có a!” Triệu Ngọc mỉm cười, dùng tay điểm lên trước mắt tủ sách nói nói, “ ta cảm thấy, vụ án này còn có một cái trọng điểm, cái kia chính là —— nơi này!”

Nói, Triệu Ngọc tại trước mắt bao người, hai tay phát lực, bỗng nhiên đem tủ sách hướng ra phía ngoài kéo một cái!

Kết quả, theo giá sách kịch liệt lắc lư, rất nhiều sách cùng hàng mỹ nghệ, lại tất cả đều bị lắc xuống dưới...

Sách còn tốt một chút, nhưng hàng mỹ nghệ lại tất cả đều lốp bốp nát đầy đất...

Các thứ quẳng xong sau, lại nhìn bộ kia tủ sách, một chút không nhúc nhích, không có bất kỳ biến hóa nào...

Chương 1311: Đậu bỉ cha vợ

Trong thư phòng lập tức lặng ngắt như tờ, đám người tất cả đều bị Triệu Ngọc cái này lôi nhân cộng thêm vô ly đầu một màn nhìn ngây người.

Những sách vở kia khá tốt chút, nhưng ngã nát hàng mỹ nghệ lại không có khả năng lại phục hồi như cũ. Phải biết, Grimm thế nhưng là phú hào, những này hàng mỹ nghệ tất nhiên có giá trị không nhỏ.

“Ai? Không thể nào a?”

Triệu Ngọc cào mấy lần cái ót, vậy mà vươn tay ra, lại đem cái kia tủ sách hết sức lắc lư mấy lần! Lần này so với lần trước lay động đến mạnh hơn, khiến cho mới vừa rồi không có rơi xuống hàng mỹ nghệ không một may mắn thoát khỏi, tất cả đều rầm rầm quẳng xuống đất.

“Ở... Ở ở ở... Dừng tay!”

Cường Đặc trung úy nói chuyện đều cà lăm, vội vàng xông về phía trước ngăn cản Triệu Ngọc, kéo lại Triệu Ngọc bả vai.

“Uy uy uy, nghe ta nói...” Triệu Ngọc gắt gao nắm lấy tủ sách trách móc nói, “ mặt sau này có cái mật thất, chỉ cần đem tủ sách kéo ra là được rồi! Các ngươi thất thần làm gì? Đều qua tới giúp ta một cái...”

Nói, Triệu Ngọc vừa đi vừa về vặn vẹo, tránh thoát Cường Đặc cánh tay, lần nữa mãnh liệt lay động, chấn động đến bên cạnh tủ sách cũng lung lay sắp đổ, đinh đương loạn hưởng.

“Điên rồi, điên rồi, cái này là thằng điên sao?” Jacob hét lớn một tiếng, vội vàng lẻn đến bên cạnh tủ sách bên trên, đem một cái xinh đẹp gốm màu đời Đường ôm vào trong lòng.

“Triệu Ngọc a...” Miêu Khôn cũng là ngốc đến không muốn không muốn, “Ngươi là hầu tử mời tới cứu binh sao? Đừng làm rộn có được hay không...”

“Tin tưởng ta, “ Triệu Ngọc một mặt cùng Cường Đặc trung úy xé rách, một mặt chỉ vào tủ sách trách móc nói, “ mặt sau này thật có mật thất, các ngươi... Uy uy uy...”

Cường Đặc trung úy nhanh muốn điên rồi, một trận xé rách qua đi, rốt cục kéo lại Triệu Ngọc hai chân.

Ngay sau đó, hắn dùng sức hướng (về) sau kéo một phát, khiến cho Triệu Ngọc cả người hoành đến không trung, động tác rất là buồn cười...

“Chờ một chút...” Lúc này, Cốc Triệu Nhất Lang nhanh chóng đi vào tủ sách trước mặt, đem lỗ tai dán tại tủ đựng bên trên, nhẹ nhàng gõ gõ, nói nói, “ các ngươi trước chớ ồn ào, náo không tốt, hắn nói rất đúng, mặt sau này thật có cái gì!”

“Ồ?” Jacob nhãn tình sáng lên, vội vàng ôm gốm màu đời Đường hướng mọi người trách móc nói, “ cái kia còn đứng ngây đó làm gì? Nhanh tìm xem, khẳng định có cơ quan! Dạng này nài ép lôi kéo không được!”

“Đúng!” Nghe thấy lời ấy, đám người vội vàng bốn phía tán bắt, bắt đầu từ trong thư phòng lục lọi.

Nhìn thấy đám người như thế đầu nhập, Cường Đặc trung úy đành phải bất đắc dĩ buông ra Triệu Ngọc.

Lạch cạch!

Triệu Ngọc quẳng xuống đất, ngạc nhiên một vòng bụi đất.

A?

Nhưng mà, chính muốn đứng lên Triệu Ngọc lại chợt thấy, tại bộ kia tủ sách thụ ngọn nguồn, lại có một cái màu đen kim loại nắm tay.

“Chỗ này đâu! Chỗ này đâu!”

Triệu Ngọc vội vàng từ dưới đất gấp bò mấy bước, duỗi tay nắm chặt cái kia cái tay cầm, sau đó dụng lực địa vặn đi qua.

Kết quả, lớn như vậy tủ sách nhất thời phát ra răng rắc răng rắc tiếng vang, thanh âm kia một mực lan tràn đến tủ sách đằng sau...

Lão thiên...

Đám người tranh thủ thời gian đứng dậy, ánh mắt tất cả đều tập trung tại tủ sách phía trên.

Răng rắc răng rắc thanh âm vang lên mấy giây, theo một trận dây cót tranh tranh âm thanh, nhưng gặp to lớn tủ sách hoắc đến rộng mở, đằng sau thình lình lộ ra một cái đen ngòm không gian!

Oa...

Đám người không khỏi phát ra một tràng thốt lên, tất cả đều lui về phía sau.

“Ta sát...” Miêu Khôn lại đi ngược dòng nước, đứng tại cổng tò vò miệng xúc động thán nói, “ vậy mà thật sự có mật thất? Tiểu Triệu... Không phải nổi điên a?”

“Ai nổi điên!” Triệu Ngọc đắc ý giơ lên khóe miệng, bắt đầu trang bức bịa chuyện, “Vừa rồi, ta dùng ta tổ truyền cách không thám vật chi thuật, trước kia liền phát hiện cái này mật thất! Chỉ bất quá... Ta coi là kéo một phát liền Khai đâu! Không nghĩ tới còn có chốt mở, ha ha...”

“Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi...” Miêu Khôn lập tức ưỡn thẳng sống lưng, xông cái kia Cường Đặc trung úy nói nói, “ các ngươi yên tâm, nơi này ném hỏng đồ vật, hết thảy từ ta Miêu Khôn bồi thường, quay đầu đem giấy tờ cho ta chính là!”

“Cái này dễ nói, dễ nói...” Cường Đặc nói nói, “ nhưng là, liên quan tới cái này mật đạo, chúng ta nhưng xưa nay chưa từng biết! Cũng không rõ ràng, Molly tiểu thư có biết hay không?”

“Nếu như nơi này có mật thất...” Cốc Triệu Nhất Lang suy nghĩ nói nói, “ cái kia mật thất có thể hay không thông đi ra bên ngoài đâu? Molly tiểu thư... Liền là từ nơi này đi đến tiểu hoa viên?”

“Nói đùa, “ Yusuf lập tức đưa ra ý kiến phản đối, “Ngươi quên sao? Nơi này chính là lầu hai!”

“Là ngươi không có chú ý quan sát đi!” Cốc Triệu Nhất Lang không khách khí phản bác nói, “ ngươi cẩn thận nghĩ một hồi, thư phòng phía dưới lầu một, có môn sao? Có phải hay không một cái không gian bịt kín?”

“Cái này. . .” Yusuf á khẩu không trả lời được.

“Cho nên, muốn làm rõ ràng Molly tiểu thư có biết hay không cái này mật thất, có hay không từ trong mật thất đi ra ngoài, kỳ thật rất dễ dàng!” Cốc Triệu Nhất Lang đánh Khai chính mình điện thoại di động đèn pin công năng, chỉ vào đen như mực cửa hang nói nói, “ vào xem chính là!”

“Ta nói, các ngươi hiểu rõ Grimm nước tiểu tính, “ Miêu Khôn lại mở miệng nhắc nhở nói, “ bên trong đừng gắn thêm cái gì cơ quan mai phục a? Có phải hay không, cẩn thận một chút tốt hơn? Uy... Uy uy uy...”

Nhưng mà, hiện trường căn bản không ai để ý tới Miêu Khôn nhắc nhở, Cốc Triệu Nhất Lang cái thứ nhất đi vào, những người khác theo sát trên đó, tất cả đều đi vào đen kịt cổng tò vò.

“Triệu, “ ngay tại đi về phía trước tiến thời điểm, Simona đi vào Triệu Ngọc trước mặt nghiêm túc hỏi nói, “ phụ thân ngươi cũng là đại thám tử sao?”

“Không phải a?” Triệu Ngọc không hiểu, “Vì cái gì hỏi như vậy?”

“Ngươi không phải nói, ngươi cách không thám vật chi thuật là tổ truyền sao?” Simona trêu ghẹo địa nói, “Ta còn tưởng rằng các ngươi toàn gia đều là đại thám tử đâu!”

“Hắc hắc...” Triệu Ngọc nhìn ra Simona là tại nói đùa chính mình , vội vàng vò đầu cười nói, “ nói đùa, nói đùa mà...”

“Thế nào, Yusuf?” Lúc này, phía trước nhất Cốc Triệu Nhất Lang dừng bước nói nói, “ nơi này có hướng phía dưới bậc thang, cái gọi là mật thất, ngay tại thư phòng phía dưới!”

Đám người lần theo tia sáng nhìn lại, nhưng gặp cổng tò vò đằng sau quả nhiên xuất hiện một khung cổ xưa thang đu, thông qua cái thang, có thể trực tiếp đi đến tầng tiếp theo.

“Grimm mật thất khẳng định không phải là dùng để trưng cho đẹp, “ bên cạnh Cisse dùng Latin xông Sebastian nói nói, “ ta dám đánh cược, bên trong khẳng định có có thể để chúng ta mở rộng tầm mắt hoặc là giật nảy cả mình đồ vật!”

“Ừm, lần này, ta không đánh với ngươi cược!” Sebastian thỏa hiệp, “Ta cũng cảm thấy, trong mật thất khẳng định có cao cấp đồ vật!”

“Chẳng lẽ...” Miêu Khôn có thể nghe hiểu Latin, giờ phút này nghe được hai người nghị luận về sau, bỗng nhiên trừng to mắt, kích động nói nói, “ Kim Cương liền trốn ở chỗ này?”

“Ta cảm thấy, khả năng rất lớn mà!” Yusuf phụ họa nói, “ nếu như là vì Kim Cương mà giết người, vậy coi như nói thông được!”

“Ta sát, cái kia còn do dự cái gì?” Miêu Khôn kéo ra đám người, cái thứ nhất xông đi xuống cầu thang.

“Uy, uy uy...” Triệu Ngọc sợ cha vợ có cái gì sơ xuất, vội vàng đi sát phía sau hắn.

“Female Miêu lúc nào trở nên như thế đậu bỉ rồi?” Lý Bản Thành không có hảo ý nói nói, “ vừa rồi, là ai lo lắng phía dưới có cơ quan mai phục?”

“Ta đi, ta đi một chút đi...” Ai ngờ, Lý Bản Thành lời còn chưa dứt, liền lập tức nghe được Miêu Khôn từ phía dưới truyền đến tiếng kinh hô, “Cái này. . . Cái này mẹ nó đều là cái gì a?”

Chợt nghe Miêu Khôn kinh hô, Cường Đặc trung úy sắc mặt trầm xuống, lập tức xông thủ hạ làm thủ thế, ý kia là để cho người ta tranh thủ thời gian tới tiếp viện.

Bởi vì, vạn nhất phía dưới thật có kim cương, hắn nhất định phải bảo đảm những này ở đây thám tử, sẽ không đối bọn họ cấu thành uy hiếp...

Chương 1312: Mật thất nghi ngờ

“Uy, làm cái gì a?” Trong mật thất, thình lình vang lên Yusuf tiếng trách cứ, “Female Miêu, ngươi lão niên si ngốc sao? Nhựa plastic, đây là nhựa plastic có được hay không? Về phần ngạc nhiên như vậy sao?”

“Tới ngươi...” Miêu Khôn sắc mặt khó chịu đáp lễ nói, “ tình cảm ngươi không là cái thứ nhất xuống! Ai mẹ nó sẽ đem một bộ khô lâu bày tới cửa đâu? Vừa rồi đen như vậy, ta hơi kém một đầu đụng vào!”

Đát lạp lạp...

Cốc Triệu Nhất Lang dùng tay sờ bỗng nhúc nhích ở vào đầu bậc thang một cỗ bộ xương khô, nói ra: “Đó là cái một so một thân thể xương cốt tiêu bản, đích thật là nhựa plastic, mà lại là loại kia tương đối cổ lão Polystyren...”

“Không sai, “ Sebastian dùng đèn pin chiếu vào bộ xương khô nói nói, “ các ngươi nhìn, cái này cụ cốt cách chế tác đến vẫn rất rất thật, phía trên có tiếng Anh chú giải, ngay cả xương cốt lõm đều làm được rõ ràng như thế, tinh như vậy gây nên tác phẩm, cũng không giống như là dây chuyền sản xuất bên trên sản xuất ra đồ vật, hẳn là kiện lão cổ đổng đi?”

“Ta nói, chúng ta có thể tranh thủ thời gian làm chính sự sao?” Phía sau Jacob không kiên nhẫn nói nói, “ trước chớ khoe khoang kiến thức của các ngươi có được hay không, ta thừa nhận các ngươi rất lợi hại, nhưng đừng quên chúng ta là tới làm gì, OK?”

“Chỗ này có đèn!”

Lúc này, đã tiến vào mật thất Lý Bản Thành, ở trên vách tường tìm được một cái cổ lão công tắc nguồn điện.

Khi hắn đem công tắc nguồn điện khép lại về sau, theo một trận chi chi dòng điện âm thanh, mấy chung màu vàng bóng đèn bỗng nhiên sáng lên, trong nháy mắt chiếu sáng hắc ám mật thất.

“Ta két...” Miêu Khôn trừng to mắt nhìn xem mật thất, trong miệng thì thào lầm bầm, “Đó là cái địa phương nào a?”

Nhưng gặp trước mắt chính là một cái tứ phía không cửa sổ, chừng 60 mét vuông vuông gian phòng, tại hình chữ nhật gian phòng bên trong, chất đầy đủ loại tạp vật.

Tạp vật thật sự là danh phù kỳ thực tạp vật, đơn giản đủ loại, cái gì cần có đều có, mà lại rất nhiều đều là đám người khó có thể lý giải được.

Tỉ như, chính giữa đặt vào một cái cự đại hỏa lô, nhưng lò bởi vì rỉ sét nghiêm trọng, đã biến thành một đống đồng nát sắt vụn...

Bên trái treo trên vách tường phi tiêu tiêu bàn, tiêu trên bàn cắm dùng lông gà chế tác mà thành kiểu cũ phi tiêu...

Phi tiêu cuộn xuống mặt tán lạc mấy món nhạc khí, có đàn accordeon, đàn violon còn có không gọi nổi danh tự dương cầm, trên đàn hiện đầy thật dày tro bụi, hắn là phủ bụi đã lâu...

“Đây là... Một cái phòng chứa a?” Simona đi về phía trước mấy bước, giống như là mình hỏi mình nói chung nói, “ nơi này là không phải Molly tiểu thư nói tới phòng chứa?”

“Không phải, không phải...” Mạnh đặc biệt trung úy vội vàng giải thích, “Chúng ta lấy tư liệu phòng chứa vị ở dưới đất thất, nơi đó còn tiến vào

nước, không phải nơi này...”

“Ai!” Yusuf hơi có vẻ thất vọng nói nói, “ ta còn tưởng rằng, nếu là Grimm mật thất, nên được có chút hoa quả khô đâu! Không nghĩ tới, đều là một đống rách rưới a!”

“Đúng vậy a, nơi này... Hắn là thật lâu đều không người đến đi?” Simona dùng tay lau một cái cái kia cái cự đại lò, trên tay nhất thời cọ lên một lớp tro bụi.

“Các ngươi nhìn nơi đó cái bàn...” Cisse đi đến trong phòng một góc, chỉ vào một cái cự đại sắt cái bàn nói nói, “ trước kia, nơi này hắn là Grimm nghiên cứu thứ gì địa phương a?”

“Grimm yêu thích, thật là tạp a!” Miêu Khôn một tay nắm lấy một cây bóng chày cán, một tay chạm đến lấy một khung chưa thành hình thạch cao pho tượng, “Trách không được, hắn hiểu được nhiều đồ như vậy đâu?”

“Ta còn tưởng rằng... Grimm có cái gì đặc thù ham mê đâu!” Cốc Triệu Nhất Lang bỗng nhiên cười hắc hắc vài tiếng, nói nói, “ loại này ngăn cách hải đảo trong pháo đài cổ, nhưng thích hợp nhất làm một chút thú vị vị sự tình đâu!

“Để cho ta...” Hắn từ kiếm trong ống rút ra một thanh đấu kiếm, âm dương quái khí nói nói, “ đều sinh ra viết sách mới linh cảm đâu!”

“Hừ, cái này tên biến thái...” Miêu Khôn dùng tiếng Trung nhẹ giọng mắng, “ khẳng định chưa nghĩ ra sự tình!”

“Ta cho ngươi cung cấp một cái chân thực đáng tin tài liệu đi!” Lý Bản Thành nói, “ nhà này cổ bảo, sớm nhất là từ Hà Lan người kiến tạo!

“Lúc ấy, bọn họ vì kiến tạo tòa thành, nô dịch không ít nơi đó thổ dân.

“Tòa thành xây thành về sau, những người xâm lược còn bắt rất nhiều nơi đó tướng mạo thiếu nữ xinh đẹp, đến trong thành bảo cung cấp bọn họ hưởng lạc, mà những nữ hài tử này từ đây rốt cuộc không có rời đi, tất cả đều chết tại Kỳ Tích đảo lên!”

“Hừ, “ Miêu Khôn nhỏ giọng nhả rãnh, “Tiểu Nhật Bản biến thái, tiểu Hàn quốc bộ dáng cũng không kém!”

“Đây chính là Grimm chính miệng nói với ta, “ Lý Bản Thành cười nói, “ nói không chừng, ở trên đảo còn có thể tìm tới những nữ hài tử kia thi thể đâu!”

“Thú vị, thú vị...” Cốc Triệu Nhất Lang cười hắc hắc nói, “ cám ơn ngươi tài liệu! Ta sẽ ở trong tiểu thuyết cho ngươi kí tên!”

“Oa tắc!”

Ai ngờ, Cốc Triệu Nhất Lang vừa mới nói xong, xa xa Jacob nhưng lại phát ra một tiếng kinh hô.

Đám người theo tiếng kêu nhìn lại, nhưng gặp Jacob đã xốc lên một khối đại vải plastic, mà vải plastic phía dưới đang đắp, lại là một cỗ kiểu dáng cổ lão —— xe gắn máy!

“Lại còn có xe gắn máy! ?” Jacob dưới kinh ngạc, đem xe gắn máy tinh tế dò xét một phen, nói nói, “ cái này. . . Hắn là một cỗ Norton 500, Anh Quốc uy tín lâu năm xe gắn máy, thật đúng là lão cổ đổng!”

“Ta biết, “ Miêu Khôn phụ họa, “Có phải hay không năm đó Che Guevara mở chiếc kia cùng khoản?”

“Đúng, không sai, không sai!” Jacob vuốt ve xe gắn máy, kích động nói nói, “ không xuất bản nữa OHV động cơ, thanh âm kia thực sự làm cho

người rất hoài niệm, thật nghĩ kéo ra ngoài Khai một cái a!”

“Thế nào?” Miêu Khôn hỏi nói, “ chiếc này còn có thể Khai sao?”

“Không biết!” Jacob kiểm tra một hồi xe gắn máy, nói nói, “ chủ yếu bộ kiện đều tại, nhưng có thể hay không Khai, cũng không biết!”

“Đúng vậy a, ta đoán chừng, xe ít nhất phải ở chỗ này thả hơn ba mươi năm a?” Miêu Khôn vuốt ve thân xe nói ra.

“Có khả năng còn phải nhiều a?” Jacob nói xong, lúc này mới bỗng nhiên ý thức được, mình vậy mà cùng đối thủ một mất một còn Miêu Khôn trò chuyện như thế ăn ý, bỗng nhiên lúc tức giận một vung tay, xoay người đi nhìn thứ khác.

Mọi người ở đây xem xét vật phẩm thời điểm, Triệu Ngọc cùng Simona cũng không có nhàn rỗi, bọn họ vây quanh căn này mật thất dạo qua một vòng, phát hiện trong mật thất cũng có rất nhiều giá sách tủ sách, cùng rất nhiều đời cũ làm việc vật dụng.

Ở giữa, bọn họ còn tại đầu bếp bên trong phát hiện kiểu cũ máy đánh chữ, in dầu cơ cùng máy phát tín hiệu các loại, những thứ kia lộn xộn, để cho người ta đoán không ra quy luật.

“Nhiều đồ như vậy...” Sebastian lắc đầu nói nói, “ muốn triệt để thanh lý đi ra, nhưng chuyện không phải dễ dàng như vậy! Ta cảm giác, Kim Cương hẳn là sẽ không ẩn giấu ở nơi như thế này a?”

“Nơi này thật lâu chưa có tới người, “ Cisse phán đoán nói, “ cũng đều là một chút không quá quan trọng đồ vật, ta cảm thấy, khả năng liền ngay cả Molly tiểu thư bản nhân, cũng không biết nơi này có mật thất a?”

“Ta cho rằng...” Cốc Triệu Nhất Lang suy nghĩ lấy nói nói, “ đã Molly

tiểu thư là từ thư phòng mất tích, vậy cái này mật thất có lẽ cũng trốn thoát không khỏi liên quan!

“Nàng chết, cùng hung thủ mục đích, rất có thể sẽ cùng cái này mật thất có quan hệ!”

“Chờ một chút...” Triệu Ngọc bỗng nhiên chỉ vào xe gắn máy nói nói, “ đã nơi này có chiếc xe gắn máy, như vậy... Nơi này chí ít hẳn là có cái lối ra mới đúng chứ?”

“Đúng, đúng đúng!” Miêu Khôn vội vàng chào hỏi đám người, “Nhanh, mọi người tìm xem nhìn! Ta hiểu rõ Grimm nước tiểu tính, nói không chừng, cái này mật thất chỉ là cái bom khói, trong mật thất còn phủ lấy mật thất, như thế coi như lợi hại!”

Miêu Khôn nói như vậy, đám người lần nữa hưng phấn lên, tranh thủ thời gian tứ tán phân bắt, bắt đầu tìm kiếm khả năng tồn tại cửa ra vào...

Chương 1313: Đường một chiều dấu chân

“Quá tốt rồi!” Nhìn đến mọi người đều đang tìm kiếm lối ra, Simona hưng phấn mà xông Triệu Ngọc nói nói, “ lại đến ngươi tổ truyền Cách Không Thủ Vật chi thuật đại phát Thần uy thời điểm! Xem ngươi rồi, Trung Quốc thần thám.”

“Ừm... Cái này sao...” Triệu Ngọc thoáng lộ ra một điểm vẻ làm khó.

“Hừ!” Xa xa Lý Bản Thành nghe cái rõ ràng, lúc này dùng tiếng Anh chế nhạo nói, “ lần trước chỉ là vận khí tốt mà thôi, lần này, chưa chắc tốt phủ a?”

“Đúng đấy, chính là...” Jacob cười lạnh một tiếng, khẩu xuất cuồng ngôn, “Nếu như lần này ngươi có thể lại tìm đến cái gì mật đạo hoặc lối ra, vậy ta liền bái ngươi làm thầy!”

“Ngươi mẹ nó xem náo nhiệt gì?” Miêu Khôn chỉ trích nói, “ ngươi không biết chúng ta Triệu thần thám không hiểu tiếng Anh sao?”

Nghe đến lời này, Simona tranh thủ thời gian tại Triệu Ngọc bên tai phiên dịch một cái. Kỳ thật, không cần phiên dịch, Triệu Ngọc cũng nghe được Thanh Thanh Sở Sở.

Tốt...

Triệu Ngọc đang cầu mà không được đâu!

Trước đó, hắn sở dĩ có thể tìm tới thư phòng mật đạo, hoàn toàn là bởi vì chính mình mở ra một cái ẩn hình dụng cụ nhìn thấu, thông qua dụng cụ nhìn thấu nhìn thấy.

Dụng cụ nhìn thấu tiếp tục thời gian rất ngắn, Triệu Ngọc giờ phút này cảm thấy khó xử, là đang cân nhắc có cần hay không lãng phí nữa một cái dụng cụ nhìn thấu.

Kết quả, đã Jacob tự tìm khó coi, vậy coi như trách không được mình.

Thế là, Triệu Ngọc không chút do dự sử dụng ra một cái dụng cụ nhìn thấu đến, đem nên mật thất quét nhìn một lần.

Vì có thể gia tăng trang bức hiệu quả, hắn còn làm như có thật niệm lên Thiên Linh linh địa Linh Linh, Mummy Mummy hống...

“Hoắc ha ha...”

Quét hình qua đi, trong lòng của hắn nhất thời có so đo, lúc này bước nhanh đi vào Jacob trước mặt, đưa tay đẩy hắn ra, sau đó chỉ vào nơi đó một cây trụ nói ra: “Ta đã tìm được, môn đạo ngay tại cái này cùng trên cây cột!”

“Nói bậy!” Jacob không phục, “Chúng ta là đang tìm mật đạo, trên cây cột có thể tìm tới cái gì?”

“Sai!” Triệu Ngọc một chỉ nơi xa, “Căn phòng này cũng không tính lớn, căn bản không cần đến lại tìm hai cây cột chèo chống, ngươi nhìn cái này cây cột nhan sắc cùng vách tường không hợp, cũng đều là về sau kiến tạo!

“Ầy, “ hắn vỗ vỗ trước mắt căn này, xông Jacob nói nói, “ gấu lớn... A không, khí lực lớn, không tin ngươi liền tách ra một cái đi!”

“Tách ra liền tách ra!”

Jacob không tin một cây trụ có thể có cái gì cơ quan, lúc này đưa tay ôm lấy cây cột, hướng trong ngực dùng sức kéo túm một cái.

Kết quả, cái kia cây cột vậy mà hoắc đến phát sinh di động, chệch hướng vị trí cũ.

Càng làm cho người ta ngạc nhiên là, cây cột khẽ động, một khối hình quạt mặt đất cũng bị cây cột ngay tiếp theo kéo ra, thình lình lộ ra một cái hình tròn lối vào!

Trong cửa vào có gió lạnh thổi đến, lập tức tràn vào một cỗ hơi lạnh.

Oa...

Đám người lần nữa kinh ngạc đến ngây người, trước đó, cho dù mọi người biết nơi này tất có thầm nghĩ, làm thế nào cũng không nghĩ ra, cái thứ nhất tìm tới thầm nghĩ người, lại còn là Triệu Ngọc!

“Ha ha ha... Ha ha ha ha...” Miêu Khôn cười đến eo đều cong, xông Triệu Ngọc ôm quyền nói nói, “ chúc mừng Triệu thần thám thu đồ đệ thành công a!

“Jacob!” Hắn một mực mặt mũi tràn đầy mộng bức Jacob, chào hỏi nói, “ còn không tranh thủ thời gian tới bái sư? Nơi này không có lá trà, không cần kính trà, đập ba đầu a trước! ? Ha ha ha ha...”

Nhìn thấy Miêu Khôn cười đến ngửa tới ngửa lui, Simona cũng là chưa phát giác mỉm cười.

“Ngươi... Ngươi...” Jacob nắm chặt nắm đấm, toàn thân run rẩy, cảm giác mình thụ vũ nhục cực lớn, mắt nhìn thấy liền muốn phát tác.

“Ta nói, bản án còn không có phá đâu!” Lý Bản Thành thấy Jacob sắp không nhận khống chế, vội vàng hoà giải nói, “ ân oán cá nhân để ở một bên, quay đầu lại bàn về! Chúng ta vẫn là xem trước một chút, cái này mật đạo có thể thông ở đâu a?”

“Đúng vậy a!” Cốc Triệu Nhất Lang nói nói, “ ta cảm giác, chúng ta cách chân tướng còn có Kim Cương... Càng ngày càng gần!”

Nói, vị này Nhật Bản Tiểu Thuyết gia mở ra đèn pin, cái thứ nhất hướng mật đạo đi xuống!

“Ai? Chờ một chút...” Ai ngờ, phía sau Simona bỗng nhiên gọi hắn lại, sau đó đoạt lấy Cốc Triệu Nhất Lang đèn pin, chỉ vào trong thông đạo mặt đất nói nói, “ các ngươi nhìn... Nơi đó có phải hay không có cái dấu chân?”

Simona một nhắc nhở, đám người tất cả đều ngừng thở, chăm chú xem xét.

Cái này mới nhìn đến, ở trước mắt đầu này đi xuống dưới thông đạo trên mặt đất, hoàn toàn chính xác có một loạt rõ ràng dấu chân.

“Nha...” Cốc Triệu Nhất Lang ngồi xổm trên mặt đất, dùng ngón tay sờ soạng một cái, “Mật đạo lâu không sử dụng, trên mặt đất hiện đầy tro bụi, một người muốn đi qua, tất nhiên sẽ lưu lại dấu chân.

“Vậy các ngươi trước đừng động, “ Cường Đặc trung úy vội vàng nói, “Trước hết để cho ta người chụp ảnh lấy chứng lại nói!”

“Không cần phiền phức như vậy a?” Yusuf nói nói, “ nơi này đều là người trong nghề, cho chúng ta cầm công cụ đến, để chúng ta tới làm lấy chứng đi!”

“Muốn ta nhìn...” Cốc Triệu Nhất Lang cả người đều nằm trên đất, nghiêm túc quan sát đến trên đất dấu chân, nói nói, “ cái này dấu chân hẳn là Molly tiểu thư lưu lại!”

“Ồ? Thật sao?” Miêu Khôn chen đến phía trước hỏi một câu.

“Không sai!” Cốc Triệu Nhất Lang nói nói, “ trước đó tại hiện trường phát hiện án, ta từng lưu ý qua Molly tiểu thư giày cùng đế giày, hoa văn cùng lớn nhỏ, đều là nhất trí!

“Mà lại, Molly tiểu thư trên giày, hoàn toàn chính xác có dính mang lông nhung bụi đất, cùng trước mắt trên sàn nhà cũng phi thường ăn khớp!”

“Nói cách khác...” Miêu Khôn suy đoán nói, “ Molly tiểu thư thật sự là từ cái này trong mật đạo đi ra đúng không?”

“Đúng! Đây là xác định không thể nghi ngờ!” Cốc Triệu Nhất Lang chỉ vào dấu chân nói nói, “ dấu chân là hướng về phía trước, mỗi cái dấu chân ở giữa khoảng cách cũng phù hợp Molly tiểu thư thân cao!”

“Đúng thế, nơi này không còn người thứ hai dấu chân...” Sebastian nói nói, “ dấu chân phía trên không có tro bụi, nói rõ phi thường mới mẻ, hẳn là trước đây không lâu mới vừa từ phía trên đi qua!”

“Nói như vậy...” Cisse suy đoán nói, “ Molly tiểu thư, liền là từ nơi này đi ra , tương đương với hết thảy lại về tới ban sơ suy đoán lên!

“Nàng đêm hôm khuya khoắt xuyên qua mật đạo, liền là muốn đi gặp người nào a? Kỳ quái...” Hắn chân mày nhíu chặt, không thể lý giải, “Molly tiểu thư đến cùng muốn làm gì? Hung thủ tại sao lại phải giết chết nàng đâu?”

Mọi người ở đây thảo luận thời điểm, đã có nhân viên cảnh sát lấy ra lấy chứng công cụ, Cốc Triệu Nhất Lang kinh nghiệm lão đạo, liền nhận lấy

công cụ, bắt đầu rút ra dấu chân...

Như thời điểm này, Triệu Ngọc cũng không có nhàn rỗi, tại hắn hệ thống đạo cụ bên trong, cũng có có thể sưu tập chỉ tay dấu chân đạo cụ, vì càng thêm xác nhận, cho nên hắn cũng dùng đạo cụ cho những cái kia dấu chân làm dành trước.

Cốc Triệu Nhất Lang động tác nhanh nhẹn, không bao lâu liền làm xong lấy chứng làm việc, sau đó đám người thoáng thương nghị một cái, liền bắt đầu dọc theo cái thông đạo này hướng phía dưới đi đến...

Đám người đi được cực kỳ cẩn thận, cơ hồ mỗi xuất hiện một cái dấu chân, đều muốn chụp ảnh lưu ngăn.

Thông đạo ở vào mật thất tầng tiếp theo, đã đi tới dưới mặt đất, trong thông đạo mặc dù có đèn, nhưng mọi người không có tìm được chốt mở, chỉ có thể dựa vào riêng phần mình đèn pin tiến lên.

Bất quá, thông đạo cũng không chật hẹp, mặc dù nhiều người, lại cũng không ảnh hưởng đồng hành của bọn hắn.

Trong thông đạo ngoại trừ dấu chân trên đất, cơ hồ không có vật gì, không có cái gì. Đám người đi tốc độ chạy, cũng càng phát ra tăng tốc.

Rốt cục, tại đi gần 100 mét về sau, tại ngay phía trước nơi nào đó rốt cục truyền đến một mảnh yếu ớt bạch quang.

Chờ mọi người đi tới trước mặt xem xét, cái này mới nhìn đến nơi đó có một cái kim loại cửa nhỏ, bởi vì khe cửa có khe hở, cho nên phía ngoài ánh nắng từ khe hở bên trong chiếu vào.

Cốc Triệu Nhất Lang cái thứ nhất nghênh đón tiếp lấy, dùng nhẹ tay khẽ đẩy một cái kim loại cửa nhỏ, lại phát hiện môn là mở.

Đương nhiên đẩy ra cửa nhỏ về sau, ánh nắng thình lình chiếu vào.

“Cái này. . . Đây là...” Cốc Triệu Nhất Lang đi ra ngoài, biểu lộ có vẻ hơi phức tạp.

Chờ đến đám người nối đuôi nhau mà ra về sau, cái này mới rốt cuộc minh bạch là chuyện gì xảy ra.

Nguyên lai thông đạo cửa ra vào bên ngoài, liền là cái kia suối phun giả sơn! Molly tiểu thư, liền là chết tại cái này suối phun ao bên cạnh, khi mọi người sau khi ra ngoài, một vị phụ trách trông coi hiện trường nhân viên cảnh sát còn giật nảy mình.

Nhưng gặp cái kia đạo kim loại cửa nhỏ bên ngoài thì cùng giả sơn hòa làm một thể, từ bên ngoài căn bản nhìn không ra!

“Thế mà... Còn có loại này thao tác?” Miêu Khôn tấm tắc lấy làm kỳ lạ, “Chúng ta lượn quanh một vòng, lại quấn đi ra rồi?”

Chương 1314: Ta mật mã

“A...”

Đài phun nước một bên, Yusuf hét thảm một tiếng, sau đó đầu tựa vào trên mặt đất.

“Không đúng, bị chủy thủ đâm trúng lá phổi, ngươi căn bản gọi không ra nửa điểm thanh âm!” Cốc Triệu Nhất Lang dùng bàn tay khoa tay thành đao, đối ngã xuống đất Yusuf nói nói, “ bất quá, tư thế hắn là đúng! Nếu như ta từ phía sau lưng tập kích, như vậy ngươi hắn là mặt sau hướng lên trên mới đúng!”

“Nhưng là...” Cisse nắm vuốt cái kia đen kịt bóng loáng cái cằm nói nói, “ Molly tiểu thư thế nhưng là phía sau lưng hướng xuống, ngửa mặt ngã quỵ, đây là vì cái gì? Người chết sát hại nàng về sau, lại đem nàng lật lên?”

“Tình huống cụ thể... Phải xem kiểm tra thi thể báo cáo!” Cốc Triệu Nhất Lang nói nói, “ không biết tại sao, ta luôn cảm thấy vụ án này có chút không đúng! Quái chỗ nào quái...”

“Để ta cho ngươi biết cái nào Kì quái đi!” Sebastian quay người xông Cường Đặc trung úy nói nói, “ trung úy, hỏi một sự kiện, Grimm còn có hay không các huynh đệ khác tỷ muội hoặc con riêng?”

“Ừm... Ngươi đây là, có ý tứ gì? Chẳng lẽ ngươi cho rằng, Molly tiểu thư là bởi vì kế thừa di sản mới bị sát hại?” Cường Đặc lắc đầu nói nói, “ ai cũng biết, Grimm tước sĩ chỉ có Molly tiểu thư như thế một cái hợp

pháp người thừa kế!”

“Nha...”

“Uy, ngươi có phải hay không muốn nói...” Cường Đặc thu hồi tiếu dung, xụ mặt nói nói, “ là Anh Quốc quân đội cố ý sát hại Molly tiểu thư? Mục đích, chính là vì chiếm lấy Guillian gia tộc tài sản? Chẳng lẽ...” Một cỗ tràn đầy địch ý thình lình từ Cường Đặc trong mắt thoáng hiện, “Các ngươi trong ấn tượng Đại Anh đế quốc, chính là cái này bộ dáng sao?”

“Không không không... Ta không phải ý tứ này!” Sebastian vội vàng giải thích, “Ý của ta là...”

“Nói cho các ngươi biết đi!” Cường Đặc trung úy kích động nói nói, “ Molly tiểu thư căn bản chướng mắt những này di sản, nàng đã cùng Anh Quốc cơ quan từ thiện đã đạt thành hiệp nghị, sẽ đem Grimm 90% di sản toàn bộ không ràng buộc quyên tặng ra ngoài!

“Bao quát... Bao quát đám kia Kim Cương, Molly tiểu thư cũng chưa từng nghĩ tới độc chiếm, đã sớm ngầm đồng ý cho chính phủ nước Anh...

“Cho nên, Molly tiểu thư là một vị khiến người khâm phục, đáng giá tôn kính lãnh đạo! Các ngươi vì phá án, có thể đưa ra hợp lý suy đoán, nhưng là...” Cường Đặc hung hăng nói nói, “ tuyệt đối không thể nói xấu Molly tiểu thư làm người, cái này là không cho phép.”

“Ta... Ta ta ta không có...” Sebastian một mặt vô tội nói nói, “ ý tứ của ta đó là, Grimm tước sĩ qua đời đêm đó, không phải còn có luật sư ở đây sao? Có phải hay không, những luật sư kia để lộ tin tức, đưa tới sát thủ?”

“Không có khả năng!” Cường Đặc chém đinh chặt sắt địa nói nói, “ luật sư người, sớm đã bị Quân Tình xử khống chế lại, một mực phải chờ

chúng ta tìm tới Kim Cương, bọn họ mới có thể giải cấm!”

“Nha... Nha...” Sebastian làm như có thật gật đầu, may mắn mình không có chọc giận vị quan quân này. Bất kể nói thế nào, Cường Đặc là trước mắt trên cái đảo này lãnh đạo tối cao nhất, vô luận như thế nào là không thể đắc tội.

“Các vị, “ Cường Đặc trung úy mặt hướng mọi người nói, “Tiếp đó, chúng ta sẽ dựa theo Lý Bản Thành tiên sinh đề nghị, dần dần đối các vị tra hỏi!

“Ta nghĩ, các vị đều là người trong nghề, minh bạch chúng ta chỉ là đối chuyện không đối người. Đương nhiên, cũng mời mọi người yên tâm, chúng ta tuyệt đối sẽ bảo hộ các vị tân khách tư ẩn, đồng thời cam đoan an toàn của các ngươi!

“A, còn có...” Hắn lại bổ sung nói, “ để cho công bằng, vẫn là để ta người tới làm chuyện này đi! Các ngươi cần phải phối hợp tốt là đủ.”

“Chờ một chút...” Cường Đặc nói xong, lập tức có người đưa ra ý kiến, Cốc Triệu Nhất Lang dẫn đầu nói, “Ta nghĩ đang hỏi chuyện trước đó, tra nhìn một chút Grimm tiên sinh còn có Molly tiểu thư gian phòng! Hai địa phương này , đồng dạng có khả năng ẩn giấu đi án mưu sát manh mối!”

“Đúng!” Simona phụ họa, “Nếu có thể, chúng ta còn muốn xem thử xem phòng quan sát. Ta cảm thấy, coi như giám sát thăm dò không có như vậy dày đặc, nhưng hung thủ cũng không có khả năng hành tẩu tự nhiên, có lẽ sẽ lưu lại cái gì chân ngựa?”

“Hừ! Các ngươi nghĩ đến... Thật đúng là cẩn thận a!” Cường Đặc bỗng nhiên đổi sắc mặt, nói nói, “ biết không? Vừa rồi cho phép các ngươi tiến Grimm mật thất, ta đã trái với kỷ luật!

“Cho nên, ta không thể lại tiếp tục phạm sai lầm, Grimm tước sĩ biết được đến rất nhiều Quân Tình xử cơ mật, ta không thể không cân nhắc, trong các ngươi có người muốn thừa cơ đục nước béo cò!”

Cường Đặc kiểu nói này, đám người tất cả đều lộ ra phức tạp biểu lộ, lòng mang lo nghĩ mà liếc nhìn nhau.

“Ngươi nói là... Hung thủ muốn thừa dịp phá án, điều tra Grimm tình báo? Đây cũng quá...” Simona cắn môi một cái, lắc đầu nói nói, “ tốt a, ta vẫn là không nhìn cái gì giám sát!”

“Hừ, “ Jacob nhếch miệng trách móc nói, “ ngoại trừ cái kia bộ Norton 500 bên ngoài, trong mật thất đều là rách rưới, các ngươi còn sợ chúng ta biết cái gì? Anh Quốc Thủ tướng tuyển cử nội tình, vẫn là xếp vào tại các nơi trên thế giới gián điệp danh sách?

“Cái này mẹ nó không phải đóng phim, chúng ta chỉ nghĩ nhanh lên phá án mà thôi! Đương nhiên, còn có Kim Cương...”

“Yên tâm, ta so với các ngươi bất luận kẻ nào đều nghĩ nhanh lên một chút phá án, nhanh lên một chút đem hung thủ tìm ra! Nhưng là...” Cường Đặc vỗ vỗ mình súng lục bên hông, dùng uy hiếp khẩu khí nói nói, “ từ giờ trở đi, chỉ có thể sử dụng phương pháp của chúng ta!

“Tốt, chuẩn bị một chút a các vị, chúng ta bây giờ liền về trong thành bảo đi!”

“Chờ một chút...”

Ai ngờ, như thời điểm này, Triệu Ngọc nhưng lại bỗng nhiên nói chuyện, hắn sẽ không nói tiếng Anh, nhưng vẫn là nói một cái “Stop” đi ra.

“Thì thế nào?” Cường Đặc nhíu mày, rõ ràng có chút không cao hứng.

“Ừm... Ta còn có cái việc tư cần muốn giải quyết một cái!” Triệu Ngọc chỉ vào Jacob nói nói, “ các ngươi trước đó nhưng toàn đều nghe được, gia hỏa này thế nhưng là nói muốn bái ta làm thầy!

“Ta cảm thấy, hắn hiện tại chí ít hắn là biểu thị một cái đi?”

“What?” Cường Đặc biểu thị nghe không hiểu.

“Đúng đúng đúng, hơi kém đem chính sự quên!” E sợ cho thiên hạ bất loạn Miêu Khôn vội vàng tiến lên phiên dịch một lần, sau đó chỉ vào Jacob nói nói, “ Triệu Ngọc là ta nửa cái đồ đệ, về sau ngươi chính là của ta đồ tôn mà! Tốt tôn tử, còn không tranh thủ thời gian cho ngươi sư gia dập đầu?”

“Ngươi! A...” Jacob nghe rõ về sau, lập tức giống một đầu nổi giận trâu đực, tức giận đến cánh tay cùng trên cổ nổi gân xanh. Nhưng mà, thật sự là hắn khen hạ Hải Khẩu phía trước, giờ phút này nhưng lại không được phát tác, thẳng tức giận đến toàn thân phát run, giận không kềm được...

“Còn đứng ngây đó làm gì? Còn không tranh thủ thời gian cho sư phụ ngươi dập đầu?” Miêu Khôn lại lưu luyến không buông tha, “Nói không giữ lời, ngươi còn mặt mũi nào còn sống?”

Lúc này, Cường Đặc trung úy nhìn thấy một trận nháo kịch đang muốn trình diễn, lập tức cất bước tiến lên, muốn mở miệng ngăn cản.

Nhưng mà, đúng lúc này, Triệu Ngọc chợt nói với Jacob: “Nếu không như vậy đi, nếu như ngươi thật không muốn bái ta làm thầy, không muốn nhận Miêu Khôn làm sư gia! Vậy ngươi liền đem Grimm để lại cho ngươi mật mã... Nói cho ta biết đi!”

“Cái gì! ?”

Nghe được Triệu Ngọc bỗng nhiên đưa ra như thế một cái điều kiện, mọi người ở đây tất cả đều sửng sốt, bao quát Miêu Khôn ở bên trong.

Cường Đặc nghe nói như thế, lập tức hứng thú, vội vàng dừng bước, đồng thời ra hiệu thủ hạ của mình đừng lộn xộn.

“Tiểu Triệu... Ngươi đây là... Cái này là thế nào cái ý tứ?” Miêu Khôn dùng tiếng Trung lặng lẽ hỏi một câu.

“Ta nói được thì làm được, chỉ cần ngươi nói cho ta biết mật mã, ta sẽ không truy cứu ngươi bái sư chuyện!” Triệu Ngọc cười nhạt một tiếng, “Dù sao, ta cũng không hiếm có ngươi như thế cái đồ đệ!”

“Hừ!” Lúc đầu, Jacob một mặt tức giận, giờ phút này chợt nghe Triệu Ngọc đưa ra dạng này một cái điều kiện, lập tức nhãn tình sáng lên, ngẩng đầu nói nói, “ tốt! Ngươi nói, liền là lần trước thám tử salon lúc, mỗi người gian phòng chìa khóa bên trên số lượng a?

“Ta lúc đầu còn kỳ quái đâu! Vì cái gì phân phối cái gian phòng, còn cần đến Grimm tự mình quan tâm, sớm an bài tốt mỗi cái người phòng...

“Nguyên lai, hắn cũng là có dụng ý khác a!

“Tốt a, có chơi có chịu, “ Jacob mở ra tay, lớn tiếng nói, “Ta chìa khóa bên trên số lượng là '6', hiện tại đã nói cho ngươi biết, chúng ta vừa rồi đánh cược coi như xóa bỏ a!”

“Cái này. . . Cái này không thích hợp a?” Miêu Khôn nghe xong Jacob nói là số lượng mà không phải chữ cái, lúc này lắc đầu nói nói, “ ngươi nếu là thuận miệng bịa chuyện một con số, chúng ta làm sao có thể xác nhận thật giả đâu?”

“Hừ, cái kia chính là chuyện của các ngươi!” Jacob vỗ bộ ngực nói nói, “ ta Jacob làm người các ngươi cũng không phải không biết? Ta lúc nào

nói qua nói thật a? Ha ha ha...”

“...”

Những người khác tất cả đều nghiêm túc nhìn xem một màn này, trên mặt của mỗi người tất cả đều lộ ra khác biệt biểu lộ, có người, thậm chí còn đang yên lặng tính toán cái gì...

“Ha ha, 1 3 người, liền có 13 cái mật mã, “ Jacob cười nói, “ ta nói ra ta mật mã, nhưng lại không có nghĩa là ta nhất định sẽ mất đi đối Kim Cương truy đuổi quyền lực!

“Cho nên, ta cho mọi người mở đầu xong, tiếp đó, liền nhìn biểu hiện của mọi người! Ha ha ha...”

Chương 1315: Hoang ngôn trò chơi

Kể từ khi biết Grimm lưu lại Kim Cương manh mối về sau, đám người đối với riêng phần mình bảng số phòng mật mã từ đầu đến cuối đặc biệt mẫn cảm, cho dù Cường Đặc trung úy đã minh xác biểu lộ thái độ, nhưng mọi người vẫn là nói năng thận trọng, không muốn nhiều lời.

Giờ phút này, chợt thấy Jacob dễ dàng như vậy nói ra mình mật mã, những người khác không thể nghi ngờ lộ ra ngoài ý muốn cùng khẩn trương.

Người đều là tự tư, mỗi người đều nghĩ không làm mà hưởng địa thu hoạch được người khác mật mã, lại không nghĩ đừng người biết mình.

“Đã ta mở cái đầu, vậy không bằng mọi người cũng sớm làm ngả bài đi!” Jacob như không có việc gì cười nói, “ hiện tại liền đem riêng phần mình mật mã nói ra, 8 người chia cắt hai ngàn vạn bảng Anh, cũng xem là không tệ a?”

“8 người?” Simona yên lặng đếm một cái, nói nói, “ nói như vậy, không có phần của ta rồi?”

“Có hay không có phần của ngươi, vậy liền nhìn biểu hiện của ngươi!” Jacob không khách khí nói nói, “ nếu như cha ngươi đem hắn mật mã báo cho ngươi, tự nhiên cũng sẽ tính ngươi một phần! Nếu như không có, vậy cũng đừng nghĩ kiếm một chén canh!”

“Kỳ thật...” Cốc Triệu Nhất Lang nghiêm túc nói nói, “ ngả bài cũng không có gì chỗ xấu, Grimm tính cách các ngươi còn không biết sao?

Coi như chúng ta biết mật mã, cũng chưa chắc nhất định có thể tìm tới Kim Cương?

“Còn nữa nói... Người cũng không được đầy đủ! Tính cả Tịch Vĩ, thiếu 5 người đâu! 5 người liền là 5 cái mật mã, kém nhiều như vậy, muốn muốn phá giải đại án, chỉ sợ không dễ dàng như vậy!”

“Ta nói các vị...” Nghe được cái này lời này, Yusuf sắc mặt khó chịu nói nói, “ ta thật không muốn đánh tiêu các vị tính tích cực, nhưng năng lực của ta các ngươi cũng đều hiểu rõ, ta thật... Thật quên chìa khoá bài bên trên số!

“Ừm... Không đúng, không phải quên, mà là căn bản cũng không có chú ý a! Năm đó, lực chú ý của ta tất cả đều tại những cái kia ******* trên thân...”

“Đừng đến một bộ này!” Jacob híp mắt nói nói, “ thêm một cái mật mã liền nhiều một phần biết được câu trả lời khả năng! Ngươi khẳng định là nghĩ chờ chúng ta đem mật mã toàn nói hết ra, sau đó ngươi ngồi thu ngư ông đắc lợi...”

“Hắc? Chủ ý này ta làm sao lại không nghĩ tới đâu?” Sebastian thêm phiền nói nói, “ giống như... Ta cũng quên ta mật mã... Ai! Cái này đầu óc, thật là không dùng được...”

“Jacob!” Yusuf phản bác nói, “ ngươi nói ta muốn ngồi thu ngư ông đắc lợi, như vậy ngươi đây? Ngươi nói ra được mật mã, liền là sự thật?

“Nếu như ngươi mật mã là giả, chúng ta liền vĩnh viễn đoán không ra câu trả lời chính xác, cho nên, ngươi tại sao không nói muốn đục nước béo cò người là chính ngươi đâu?”

“Ha... Ha ha... Ha ha ha...” Bỗng nhiên, Miêu Khôn cao giọng cười ha hả, chỉ vào mọi người nói, “Ta nói, các ngươi nhìn thấy chưa? Nhìn thấy

chưa?

“Cái này. . . Đây chính là Grimm thiết trí mật mã đầu mối mục đích a! Hắn liền thích xem chúng ta ngươi lừa ta gạt, mỗi người đều có mục đích riêng phải đạt được dáng vẻ!

“Ta dám đánh cược, mặc kệ hắn là chết thật hay là giả chết, hắn khẳng định đang lén vui đâu!”

“Chậc chậc...” Cốc Triệu Nhất Lang nghĩ nghĩ, có chút hiểu được gật đầu nói, “female Miêu nói không sai, Grimm biết, chúng ta đám người này là vĩnh viễn cũng không có khả năng thẳng thắn đối đãi, chân thành hợp tác, cho nên mới sẽ lưu lại như thế bí mật đề cho chúng ta!”

“Đã dạng này, cái kia đừng để hắn nhìn chúng ta trò cười không được sao?” Người da đen Cisse nói nói, “ không phải liền là một nhóm Kim Cương sao? Các ngươi thật như vậy hiếm có sao?

“Có mệnh cầm cũng mất mạng hoa a?

“Muốn ta nói, dứt khoát mọi người đem mình mật mã nói ra, cùng một chỗ cố gắng phá giải rơi được!

“Hiện tại ngay cả Molly tiểu thư cũng đã chết, nơi này, ta là thật không muốn ở tiếp nữa! Sớm một chút tìm tới Kim Cương, sớm một chút đem bản án phá, về nhà sớm, ok?”

Cisse nói xong, hiện trường bỗng nhiên lâm vào một trận yên tĩnh.

Hiện trường không ai làm ra đáp lại, bầu không khí lộ ra đến mức dị thường xấu hổ.

“Tốt a, “ Sebastian lắc đầu nói nói, “ trò chơi này ta không chơi! Các ngươi tin cũng tốt, không tin cũng chẳng sao, ta mật mã là 1! Molly tiểu

thư chết cũng không có quan hệ gì với ta!”

Bỗng nhiên lại đạt được một cái mật mã, đám người không khỏi rất là xúc động, ánh mắt lần nữa trở nên phức tạp.

Cường Đặc trung úy càng xem càng có ý tứ, dứt khoát giao nhau cánh tay, lộ ra một bộ tràn đầy phấn khởi dáng vẻ...

“Hừ!” Jacob cười lạnh nói, “ thật sự là thú vị, các ngươi đều cho rằng ta nói mật mã là giả, như vậy cái này hắc ám nói lời, các ngươi liền sẽ tin sao?”

“Trung Quốc thần thám...” Cốc Triệu Nhất Lang bỗng nhiên tướng mạo Triệu Ngọc nói nói, “ ngươi thừa cơ bốc lên mật mã sự tình, có phải hay không có mục đích riêng a?”

“Uy, ngươi nói chuyện cẩn thận một chút đây?” Miêu Khôn lập tức phản bác, “Triệu Ngọc mục đích chỉ có một cái, cái kia chính là phá án!”

“Thật sao?” Lý Bản Thành cười lạnh một tiếng, nói nói, “ mặc dù Trung Quốc thần thám không có mật mã, nhưng không ai nói hắn không có thể tham gia Kim Cương tranh đoạt chiến a?”

“Có đạo lý!” Jacob vội vàng phụ họa, “Chờ với hắn cũng không phải ngoại nhân, nếu như hắn có thể làm đến tất cả mọi người mật mã, đồng thời nhanh chúng ta một bước giải mã lời nói , đồng dạng có cơ hội lấy được Kim Cương tiền thuê!

“Cho nên...” Jacob cười ngượng ngùng nói, “ mọi người nhưng tuyệt đối đừng coi hắn là thành người tốt, Molly tiểu thư bị người mưu sát, hắn cũng không thể loại trừ hiềm nghi a?”

“Ngươi nói cái gì a ngươi?” Miêu Khôn lập tức mắng, “ ta xem là ngươi có tật giật mình mới đúng, đánh rắm nhìn người khác, kỳ thật liền là

ngươi thả...”

“Có nhìn thấy không, Cisse?” Sebastian vỗ người da đen Cisse bả vai, “Ngươi đem mật mã nói ra, bản thân liền là một cái sai lầm thật lớn?

“Trước đó Molly tiểu thư nói đến rõ ràng, ai có thể đem Kim Cương tìm ra, ai mới có thể có đến tiền thuê!

“Ý kia chính là, dù cho ngươi nói ra mật mã, cũng chưa chắc có thể được đến ngươi cái kia một bộ phận tiền thuê a...”

“Hừ, ta mới mặc kệ cái gì tiền thuê không tiền thuê!” Cisse thờ ơ nói nói, “ ta chỉ là không muốn để cho tình thế lại chuyển biến xấu xuống dưới! Đừng quên, ở trên đảo đã xuất hiện hung sát án, ai có thể bảo chứng mình sẽ không trở thành kế tiếp người bị hại đâu?”

“Sebastian, “ Cốc Triệu Nhất Lang cũng xông Latin người mở pháo, “Ngươi liền không thể nói một chút có trợ giúp đoàn kết lời nói sao?

“Ngươi nhìn không ra, đây là Grimm cho chúng ta thiết kế tín nhiệm bẫy rập, chỉ có chúng ta hợp tác lẫn nhau mới có thể thủ thắng?”

“Tín nhiệm? Hừ...” Sebastian chê cười phản bác, “Là ngươi nhìn không ra a? Cái này bản thân liền là một trận hoang ngôn trò chơi, ngươi còn không biết xấu hổ nói cái gì tín nhiệm?

“Cái kia tốt, ngươi ngược lại là đem ngươi mật mã nói ra, để mọi người trước tín nhiệm tín nhiệm ngươi?”

“Ngươi...” Cốc Triệu Nhất Lang trợn mắt nghiến răng, “Cũng là bởi vì có như ngươi loại này tự tư tiểu nhân, Grimm mới có thể nghĩ ra loại này chủ ý! Ta hiện tại thậm chí hoài nghi, Kim Cương liền là một cái hố!”

“Ừm... Ta... Ta có thể gọi điện thoại sao?” Simona sợ hãi địa đối Cường

Đặc trung úy hỏi nói, “ cùng lắm thì, ta hỏi một chút cha ta, đem mật mã nói cho các ngươi biết chính là! Ta cũng không hiếm có cái gì Kim Cương...”

“Không có ý tứ...”

Cường Đặc vừa muốn cự tuyệt Simona thỉnh cầu, hắn bộ đàm bỗng nhiên vang lên , khiến cho hắn ngoài ý muốn chính là, cùng hắn trò chuyện người, lại là vị kia đang phụ trách kiểm tra thi thể đà thương sư tỷ Juliet.

“Cường Đặc trung úy, “ Juliet thanh âm ngưng trọng nói nói, “ Molly tiểu thư phần cổ xuất hiện một khối thi ban, tại xương cổ tiết thứ ba cùng tiết thứ 4 Ở giữa vị trí, hai mảnh xương cổ cũng có rất nhỏ sai vị...

“Ta hoài nghi, tại nàng ngộ hại trước đó, đã từng từng chịu đựng trọng kích, bị người đánh ngất xỉu qua!”

A! ?

Không thể nào?

Đột nhiên nghe được tin tức này, Triệu Ngọc không khỏi khẽ run lên, trong lòng cái kia cỗ dự cảm bất tường, càng phát ra nghiêm trọng...

Chương 1316: Phong vân đột biến

Mười hai giờ trưa, Grimm trong pháo đài cổ sảnh.

Triệu Ngọc ngồi một mình ở ố vàng phát lâu da dê trên ghế sa lon, chính nhìn trước mắt thịnh phóng lấy phong phú thức ăn đĩa ngẩn người.

Nửa giờ trước đó, hắn vừa mới tiếp nhận xong hỏi ý, bởi vì ngôn ngữ không thông, Cường Đặc trung úy đặc cách Simona tiểu thư làm phiên dịch.

Bất quá, Triệu Ngọc lời khai đơn giản vô cùng, hắn tối hôm qua về đến phòng liền một giấc ngủ tới hừng sáng, không có bất kỳ cái gì dị thường, cũng không có phát hiện bất cứ dị thường nào.

Lại thêm thân phận của hắn sạch sẽ, lại cùng lần trước thám tử salon không quan hệ. Cho nên, hắn là trước mắt từ lâm thời phòng thẩm vấn đi ra cái thứ nhất, mà những người khác còn đang tiếp thụ lấy hỏi ý.

Sau khi ra ngoài, lập tức có nhân viên phục vụ vì hắn đưa tới mỹ vị cơm trưa, nhưng Triệu Ngọc lại khẩu vị hoàn toàn không có. Hắn biết, những người khác sở dĩ còn chưa có đi ra, ngoại trừ lời nhắn nhủ sự tình so với chính mình phức tạp bên ngoài, khẳng định cũng bởi vì Kim Cương mật mã sự tình.

Cường Đặc nhìn qua tương đối khách khí, nhưng hắn tuyệt đối sẽ không bỏ lỡ cơ hội tốt như vậy, tất nhiên sẽ đối mỗi người làm áp lực, thừa cơ bức bọn họ nói ra Kim Cương mật mã.

Ai!

Triệu Ngọc khe khẽ thở dài, thấp thỏm nhìn thoáng qua hệ thống giới diện.

Chỉ gặp “Càn khôn” hai chữ, y nguyên thẳng tắp bá khí địa treo ở nơi đó, không có chút nào biến động.

Có đến vài lần, Triệu Ngọc thật hy vọng mình nhìn lầm, mặc dù biết rõ không cái kia loại khả năng, nhưng vẫn là muốn lừa mình dối người một cái...

Giống như quẻ văn dự liệu như thế, Triệu Ngọc đồng dạng cảm giác được, hiện tại tình thế, tựa hồ càng ngày càng phiền phức, càng ngày càng lệch khỏi quỹ đạo.

Chuyện kim cương còn không có bất kỳ cái gì mặt mày, Molly tiểu thư lại ly kỳ bị hại, tại hai chuyện này phía sau, rất có thể còn có càng lớn âm mưu cùng nguy hiểm đang đợi hắn!

Liền lấy chuyện kim cương tới nói, đến tột cùng là xác thực, vẫn là Grimm an bài một trò chơi, không ai nói rõ được.

Bất quá... Thông qua phản ứng của mọi người, Triệu Ngọc chí ít sáng tỏ một sự kiện, mặc kệ Kim Cương là thật là giả, chìa khoá mật mã sự tình, đều là xác thực tồn tại!

Cho nên, như muốn biết chân tướng, liền phải giữ Grimm lại đến câu đố để lộ.

Theo lý thuyết, để lộ câu đố hắn là một cái rất sự tình đơn giản, chỉ cần mỗi người đem mình mật mã nói ra là được rồi!

Thế nhưng là, chính như Cốc Triệu Nhất Lang nói như vậy, Grimm đã

sớm liệu định, những người này sẽ tâm hoài quỷ thai, là căn bản không có khả năng đoàn kết hợp tác.

Hiện tại, mặc dù Cường Đặc trung úy có cơ hội hỏi thăm đám người, thế nhưng là, Triệu Ngọc cũng không coi trọng, hắn thật đến có thể được đến câu trả lời chính xác.

Bởi vì, một khi có người nói láo, nói một cái giả mật mã đi ra, ngược lại sẽ ảnh hưởng cùng lừa dối cả đầu manh mối.

Mà lại, tựa như Yusuf như thế, chỉ cần hắn một mực chắc chắn, chính mình là không nhớ rõ mật mã, chỉ sợ Cường Đặc trung úy cũng biện pháp không nhiều.

Để Triệu Ngọc hơi cảm giác ngoài ý muốn chính là, Jacob cùng người da đen Cisse nói ra mật mã chính là chữ số Ả rập, cái này cùng Miêu Khôn trước đó nói tới kiểu chữ tiếng Anh có chút sai lệch.

Không biết, Jacob cùng Cisse có không có nói sai? Cũng hoặc là, Grimm lưu lại manh mối, liền là chữ cái cùng con số tổ hợp.

Bởi vì chữ cái còn điểm chữ hoa hay thường, Triệu Ngọc thật phi thường tò mò, cả đầu manh mối đến cùng là cái gì?

Đương nhiên, liên quan tới Molly tiểu thư bị hại, Triệu Ngọc cũng là đồng dạng cảm thấy phi thường kỳ quặc.

Hắn thật nghĩ không ra, vì cái gì có người sẽ đem Molly tiểu thư sát hại?

Nhất là, là bọn họ những này làm tân khách thám tử nhóm. Những người này đều là thám tử cao thủ, ai cũng biết, làm Đảo Chủ Molly tiểu thư một khi bị hại, bọn họ khẳng định trốn thoát không khỏi liên quan!

Coi như cùng Molly tiểu thư có thù, cũng không có khả năng xúc động

đến từ nơi này ra tay a?

Cho nên, Triệu Ngọc cho rằng, hoặc là, Molly tiểu thư cũng không phải là bị cái nào đó sở trinh thám giết; hoặc là, liền là hung thủ sát hại Molly tiểu thư, còn có càng thêm bức thiết mục đích!

Nhất là, là tại Triệu Ngọc biết được, Molly tiểu thư trước khi chết, khả năng bị người đánh xỉu tình huống về sau, loại cảm giác này càng thêm mãnh liệt.

Thử nghĩ một hồi, hung thủ đã có thể đem Molly tiểu thư đánh xỉu, nói rõ hắn đã có thể khống chế Molly tiểu thư, nhưng tại loại tình huống này, hắn y nguyên lựa chọn giết người, cái này là bởi vì cái gì đâu?

Ngược lại, nếu như hung thủ trước kia quyết định giết người, cái kia sao lại cần đem Molly tiểu thư đánh ngất xỉu đâu? Dù sao đều là phía sau đánh lén, sao không trực tiếp đi lên một đao xong việc?

Không đúng, không đúng...

Cái này nhìn như phổ thông án mưu sát phía sau, tất có kỳ quặc!

Bất quá nha...

Triệu Ngọc trước mắt lo lắng nhất, cũng không phải là có thể hay không tìm tới sát hại Molly tiểu thư hung thủ, càng không phải là có thể hay không tìm tới Kim Cương? Mà là tại đặt mình vào hoàn cảnh người khác mà lo lắng cho mình cùng cha vợ Miêu Khôn an nguy.

Dù sao, càn khôn đại quẻ cũng không phải trò đùa, đây chính là Triệu Ngọc từ khi có được kỳ ngộ hệ thống đến nay, mở ra hung mãnh nhất một quẻ!

Cái này nếu là không náo ra một chút động tĩnh lớn đến, căn bản có lỗi

với hệ thống nước tiểu tính.

Bởi vậy, Triệu Ngọc chính đang tự hỏi vấn đề là, mình có nên hay không sớm một chút rời đi Kỳ Tích đảo, thừa dịp đại sự chưa phát sinh toàn thân trở ra?

Mà nếu như chọn rời đi, lại có thể làm dùng phương pháp gì?

Hắn mình đương nhiên dễ làm, chỉ cần lặng lẽ một cái áo tàng hình cộng thêm phi hành khí, liền có thể thần không biết quỷ không hay rời đi Kỳ Tích đảo.

Thế nhưng là... Mình cha vợ nên xử lý như thế nào?

Đương nhiên, nếu như mình cho cha vợ thả một chút ẩn hình thuốc ngủ, sau đó mang theo hắn cùng một chỗ bay, cũng chưa chắc không bay lên được.

Dầu gì, sử dụng cái ẩn hình bình ô xy, liền là bơi cũng có thể bơi ra đi...

Nhưng là, Kỳ Tích đảo tốt ra, nhưng muốn rời khỏi Fiji lại không dễ dàng như vậy đi? Dù sao Molly tiểu thư lệ thuộc vào Đại Anh đế quốc Tình Báo sở, chỉ sợ Triệu Ngọc hai người vừa đến sân bay, lập tức liền sẽ bị người ta phát hiện.

Fiji lại là cái hải vực bát ngát Đảo Quốc, hắn càng không khả năng sử dụng phi hành khí bay thẳng ra ngoài...

Mà lại, còn có càng quan trọng hơn một điểm.

Một khi Triệu Ngọc cùng Miêu Khôn chạy trốn, há không ngược lại biến thành có tật giật mình rồi? Người ta khẳng định sẽ cho rằng, hung thủ liền là hai người bọn họ không thể nghi ngờ!

Anh Quốc phòng tình báo cũng không phải dễ trêu, đến lúc đó làm cái ngoại giao hiệp nghị, hoặc là hạ cái quốc tế lệnh truy sát cái gì, Triệu Ngọc về sau vĩnh viễn cũng đừng hòng lại tại trên quốc tế lăn lộn!

Bởi như vậy, bọn họ ngược lại cho hung phạm làm áo cưới, giúp người ta ung dung ngoài vòng pháp luật.

Chậc chậc...

Cân nhắc đến đủ loại này nhân tố, Triệu Ngọc cuối cùng quyết định, không phải vạn bất đắc dĩ, hay là không thể tuỳ tiện lựa chọn chạy trốn!

Xem ra, trước mắt hắn chỉ có thể đi một bước nhìn một bước, trước quan sát quan sát tình huống lại nói.

Đương nhiên, phá án dù sao cũng là mình nghề cũ, nếu là thuận tiện có thể đem bản án phá, đem hung phạm tìm ra, chẳng phải cũng là một cái lựa chọn tốt đâu?

Răng rắc...

Ngay tại Triệu Ngọc chăm chú suy nghĩ thời điểm, bên cạnh một gian phòng nhỏ cửa mở, nhưng gặp người da đen Cisse từ bên trong đi ra.

“Trưởng quan, ta cũng không phải khoác lác!” Cisse mặt mày hớn hở địa nói nói, “ ta thuật thôi miên cũng không phải cùng David Copperfield học, ngươi cùng các ngươi đầu nhi nói một chút, để cho ta cho những người này thôi miên đi!

“Ta cam đoan có thể đem bọn họ mật mã cầm xuống...”

“Được rồi, ta sẽ như thực báo cáo!” Cùng Cisse cùng nhau cảnh sát gật đầu đáp ứng, lúc này mới nhanh nhanh rời đi, tiến đến báo cáo.

“Hắc... Ngươi đi ra cũng thật là nhanh a!” Cisse có thể là đói bụng, khi nhìn đến Triệu Ngọc trước mặt đặt vào phong phú cơm trưa về sau, trực tiếp cầm lên một bàn Salad, phối hợp bắt đầu ăn.

Nhưng mà, hắn mới vừa vặn ăn vài miếng, nhưng gặp Cường Đặc trung úy, đột nhiên từ đại sảnh chỗ sâu bước nhanh đi tới...

Vừa nhìn thấy Cường Đặc trung úy hấp tấp bộ dáng, Cisse dương dương đắc ý đứng người lên, hướng hắn nói ra: “Không cần cám ơn ta, không cần cám ơn ta, ta cũng là hi vọng nhiệm vụ của các ngươi sớm hoàn thành a... Ân...”

Đắc ý về sau, Cisse lúc này mới phát hiện, Cường Đặc trung úy căn bản không có để ý đến hắn, mà là trực tiếp hướng phía tòa thành cổng bước nhanh tới.

Hắn đi được rất là vội vàng, trên mặt biểu lộ cũng là mọi loại nghiêm túc...

A úc...

Cisse lúng túng buông xuống đồ ăn, lúc này mới cùng Triệu Ngọc đồng thời lưu ý đến cổng bên kia dị dạng, bởi vì, hai người bọn họ toàn đều nghe được từ xa mà đến gần cánh quạt vù vù âm thanh.

“Người đến, hơn nữa còn là máy bay trực thăng...” Cisse cảm thấy hiếu kỳ, quay người xông Triệu Ngọc hỏi nói, “ huynh đệ, nếu không, chúng ta cũng đi theo đi xem một chút? Nha...” Nhìn thấy Triệu Ngọc một mặt đờ đẫn, hắn lúc này mới hậm hực nói nói, “ quên ngươi không hiểu tiếng Anh!

“Tốt a... Chính ta đi, ngươi tùy tiện đi...”

Nói xong, Cisse xoay người lần nữa, muốn đi ra bên ngoài nhìn xem náo

nhiệt.

Nhưng mà, người bên ngoài tới nhanh chóng, hắn mới vừa vặn quay người, liền thình lình nhìn thấy, từ tòa thành cửa chính, đã xông tới một đội cầm trong tay vũ khí hạng nặng, võ trang đầy đủ —— binh sĩ! ! !

Chương 1317: Tranh thủ thời gian bắt đầu đi!

Chợt nhìn đến xông tới nhiều như vậy mấy tên lính võ trang đầy đủ, Cisse nhất thời dọa đến toàn thân run lên, tranh thủ thời gian lui trở về.

Triệu Ngọc cũng là cảm thấy ngoài ý muốn, mau đem tâm niệm chuyển hướng đạo cụ cột, chuẩn bị tùy thời dùng đạo cụ ứng đối cái này đột phát sự kiện...

“Uy, uy... Scott, ngươi đây là ý gì? Uy...”

Lúc này, nơi cửa thình lình truyền đến Cường Đặc trung úy kêu la, nhưng gặp hắn chính đuổi theo một tên người mặc mê thải phục(*) sĩ quan bộ dáng tiến nhập đại sảnh.

(*)Mê thải phục: Đồ rằn ri của quân đội.

“Đây là chúng ta tử S nội bộ nhiệm vụ, ngươi tới làm gì?” Cường Đặc đuổi sát người kia hỏi, “Còn có, ngươi ngươi tới vào lúc nào Fiji, ta làm sao một chút tin tức cũng chưa lấy được?”

Nghe đến lời này, tên kia gọi là Scott sĩ quan cái này mới dừng bước lại, lấy xuống hắn kính râm, lộ ra một trương băng lãnh sắc bén, nhưng lại thế sự xoay vần mặt.

Người này cái đầu so Cường Đặc hơi thấp một ít, mặc dù trên đầu đỉnh lấy một đỉnh mũ nồi, nhưng mọi người vẫn là có thể nhìn ra, hắn là một

cái không có tóc tên trọc.

“Các ngươi che giấu Kỳ Tích đảo tín hiệu, ngươi nói vì cái gì không có nhận được tin tức?” Scott trong mắt lộ ra một cỗ vẻ tàn nhẫn, không khách khí chút nào xông Cường Đặc nói nói, “ ta thật không hiểu, Grimm người đều đã chết, các ngươi vẫn còn phải bồi hắn cùng một chỗ điên!

“Hiện tại hài lòng a? Ta hỏi ngươi, Molly tiểu thư bị mưu sát sự tình, xác thực là thật sao?”

“Đương... Đương nhiên...” Cường Đặc giống như có lẽ đã cảm thấy không ổn, nói chuyện có chút nói quanh co.

“Hừ!” Scott lạnh hừ một tiếng, nghiêm nghị trách cứ nói, “ Quân Tình xử cao quản bị giết, còn không liên quan chúng ta m15 sự tình? Cường Đặc, đến bây giờ, ngươi còn không thừa nhận ngươi nghiêm trọng thất trách sao?”

“Cái này. . . Thế nhưng là...” Cường Đặc sắc mặt khó xử, không phản bác được.

“Còn nhưng mà cái gì?” Scott lạnh lùng răn dạy nói, “ ngươi chờ tiếp nhận điều tra đi! Nơi này, đã từ ta toàn quyền tiếp quản! Ngươi lập tức cho ta làm một cái miệng báo cáo, đem tình huống hiện tại nói rõ với ta...”

“Nha... Ân...” Cường Đặc âm thầm nắm chặt nắm đấm, lộ ra cực kỳ tức giận nhưng lại không phát tác được.

“Còn có, “ Scott không hề dừng lại địa nói nói, “ người bị tình nghi đâu? Đều ở đâu?”

Kết quả, người này vừa dứt lời, liền bỗng dưng thấy được phòng khách

trên ghế sa lon Cisse cùng Triệu Ngọc, cùng trước mặt bọn hắn trưng bày các thức cơm trưa.

“Oa!” Scott cười lạnh nói, “ ăn đến tốt như vậy? Các ngươi tử S thật đúng là hiểu được đạo đãi khách a? Đầu nhi đều bị giết, người bị tình nghi vẫn còn đang hưởng thụ lấy khách quý đãi ngộ, thật là có các ngươi!”

“Ừm...” Nhìn thấy đối phương khí thế hùng hổ, hùng hổ dọa người, người da đen Cisse vội vàng ôm lấy cái kia bàn Salad, nói nói, “ ngài hiểu lầm, chúng ta đãi ngộ cũng không tốt, kỳ thật... Chỉ có cái này bàn Salad là ta!”

Lộc cộc... Nói xong, Cisse khẩn trương nuốt ngụm nước bọt...

Scott nhìn một chút Cisse, sau đó lại nhìn một chút Triệu Ngọc, lúc này mới dùng giọng ra lệnh đối Cường Đặc nói ra: “Cường Đặc trung úy, bây giờ lập tức đem tất cả người bị tình nghi tập trung đến nơi đây.

“Ta thật sự là phục các ngươi, xảy ra chuyện lớn như vậy, các ngươi hiệu suất làm việc vậy mà hoàn toàn như trước đây cúi xuống!”

“Thế nhưng là, Scott... Ân... Trưởng quan!” Cường đặc bối rối mà nói, “ chúng ta ngay tại đối nghi phạm tiến hành tra hỏi, bao quát chuyện kim cương...”

“Làm sao? Chẳng lẽ ta đọc nhấn rõ từng chữ không rõ sao?” Scott quát lên một tiếng lớn, “Ta nói chính là —— 'Lập tức' !”

“Ừm... Tốt, tốt...” Cường Đặc không có cách nào, đành phải ra hiệu thủ hạ, nhanh đi từng cái lâm thời phòng thẩm vấn dẫn người.

“Mấy người các ngươi, “ Scott quay người đối thủ hạ của hắn nói nói, “ đem nơi này khống chế một chút! Cường Đặc trung úy, “ hắn lại quay

người đối Cường Đặc nói nói, “ ngươi bây giờ liền dẫn ta đi gặp gặp Molly tiểu thư!”

Cường Đặc không dám cãi lệnh, tranh thủ thời gian mang theo Scott rời đi đại sảnh, đi lâm thời nghiệm thi phòng phân biệt thi thể đi...

“Ta trước đó nói như thế nào tới? Liền biết việc này phiền toái...” Cisse ăn mấy khối hoa quả Salad, đối Triệu Ngọc nhỏ giọng nói nói, “ biết m15 có ý tứ gì sao? An toàn quốc gia * cục a... Molly tiểu thư thân phận quả nhiên không phải bình thường... A, không có ý tứ... Lại quên...” Hắn vỗ ót một cái, lúc này mới nhớ tới Triệu Ngọc căn bản nghe không hiểu hắn.

Triệu Ngọc nhìn trước mắt những này súng ống đầy đủ, mấy tên lính võ trang đầy đủ, tất nhiên là cảm thấy thật to không ổn. Hiện tại ngay cả an toàn quốc gia * cục đều ra mặt, nói rõ tình thế đã đến vô cùng nghiêm trọng tình trạng.

“Uy, làm cái gì a đây là?” Rất nhanh, Triệu Ngọc liền nghe được Yusuf thanh âm, từ phòng thẩm vấn bên kia truyền đến, “Ta nói, ta căn bản là không có nhìn kỹ chìa khoá bài, vì cái gì liền không ai tin ta đây?”

“Không thể nào?” Phía sau Sebastian đối Yusuf hỏi nói, “ ngươi còn không thành thật bàn giao? Đừng làm rộn có được hay không, tiếp tục như vậy nữa, ngươi sẽ liên lụy mọi người chúng ta!”

“Muốn ta nói thế nào các ngươi mới có thể tin? Ta không biết mật mã, bàn giao thế nào a?” Yusuf giải thích về sau hỏi lại, “Ai? Nói như vậy... Ngươi đã bàn giao rồi?”

“Nói nhảm! Đến lúc nào rồi , chờ lấy gặp phải sét đánh sao?” Sebastian trực tiếp nói nói, “ ta mật mã là g, viết kép g! Ta đoán, Grimm lưu lại mật mã, rất có thể là chữ cái cùng con số tổ hợp!”

“Có đạo lý!” Miêu Khôn gật đầu, “Muốn ta đoán, đã có 13 cái chữ mẹ nhiều, nói không chừng là cái gì tài khoản cùng mật mã, chỉ cần tìm được địa điểm thích hợp đổ bộ, chôn giấu Kim Cương vị trí sẽ xuất hiện!”

“Đừng chỉ nói chúng ta, female Miêu, Cốc Triệu Nhất Lang, “ Yusuf hỏi nói, “ các ngươi đâu? Các ngươi mật mã là cái gì?”

“Hắc hắc, nghĩ hay thật, ngươi nha không nói, ta cũng không nói!”

Miêu Khôn hỏng cười một tiếng, đã cùng đám người vượt qua hành lang, đi tới đại sảnh, kết quả, làm mọi người thấy những cái kia súng ống đầy đủ binh sĩ về sau, không ngoài dự liệu địa giật nảy cả mình, tất cả đều ngậm miệng lại.

“Cái này. . . Đây là...” Jacob lầm bầm đắc đi một câu, “Tình huống như thế nào?”

“Xong, xong...” Cisse tranh thủ thời gian buông xuống hoa quả Salad, chạy đến trước mặt mọi người giới thiệu nói, “m15 tới, xin nhờ mấy anh em, đừng có lại làm quái, chúng ta nhất định phải dùng tốc độ nhanh nhất, đem Kim Cương tìm ra!”

“A? m15?” Jacob không khỏi hít sâu một hơi, trên mặt lộ ra vẻ kiêng dè.

“Chỉ riêng tìm tới Kim Cương không thể được!” Lý Bản Thành lại là biểu hiện được cực kỳ tỉnh táo, “Molly tiểu thư là Quân Tình xử cao quản, mặc kệ là m15 vẫn là tử S, dù sao cũng phải tìm tới hung thủ, có cái bàn giao a?”

“Nói nhảm!” Miêu Khôn híp mắt nói nói, “ làm không tốt, sẽ còn náo ra quốc tế tranh chấp! Ta nói, m15 phong cách làm việc mọi người hẳn là tất cả đều rõ ràng a? Ta khuyên cái kia thần bí hung thủ một câu, chớ liên lụy mọi người có được hay không, có thể hay không đứng ra nhận

cái tội a?”

“Cái gì... Cái gì phong cách làm việc a?” Simona nói nói, “ ta chỉ biết là, m15 là Anh Quốc an toàn quốc gia bộ môn. Nếu là quốc gia bộ môn, cũng không thể... Đối với chúng ta... Ân...”

Simona càng nói càng không có sức...

“Tốt, có thể ở đây hạnh ngộ các vị thám tử giới tinh anh, ta cảm thấy phi thường vinh hạnh!” Lúc này, vị kia Scott sĩ quan đột nhiên xuất hiện, tại bên cạnh hắn, còn có Cường Đặc trung úy, cùng vừa mới bị mang tới Juliet.

“Tình huống khẩn cấp, lời khách sáo ta cũng không nhiều lời!” Scott đem mọi người liếc nhìn một lần, một mặt xông thủ hạ phất tay ra hiệu, một mặt nói với mọi người nói, “ ta không hy vọng chậm trễ mọi người thời gian, càng không hi vọng mọi người chậm trễ thời gian của ta! Cho nên, chúng ta vẫn là tranh thủ thời gian bắt đầu đi!”

Chương 1318: Nói ra ngươi mật mã

“Uy uy uy, đụng nhẹ, đụng nhẹ! Ta tự mình tới!” Grimm cổ bảo mỗ cái gian phòng bên trong, truyền đến Yusuf tức giận tiếng kêu to, “Nói cho các ngươi biết, các ngươi cái này gọi xâm phạm nhân quyền, nhân quyền hiểu không?”

“Đúng rồi!” Sebastian một mặt cởi quần áo, một mặt cao giọng phụ họa, “Dựa vào cái gì tịch thu chúng ta vật phẩm tư nhân? Dựa vào cái gì muốn chúng ta mặc y phục của các ngươi?

“Chúng ta cũng không phải tù phạm, ngươi nói mặc liền mặc a?”

Gian phòng bên trong tạm giam đám người binh sĩ không có trả lời, mà là trực tiếp đem họng súng nhắm ngay Sebastian, sau đó thiết diện vô tình kéo một cái lên đạn.

“Tốt a, tốt a... Làm ta không hề nói gì...” Sebastian lập tức đàng hoàng rụt trở về, bắt đầu động thủ cởi quần áo.

Lúc này, Triệu Ngọc cùng Miêu Khôn đang tiếp thụ quét hình kiểm tra, có binh sĩ cầm chuyên nghiệp dụng cụ, đem hai người họ từ trên xuống dưới, tỉ mỉ kiểm tra một lần.

Đợi không có phát hiện bất luận cái gì điện tử trang bị về sau, cũng mệnh khiến hai người bọn họ ngay tại chỗ thoát y, thay đổi đã chuẩn bị xong quần áo mới.

“Uy, ta bả vai trái có chút cao, các ngươi cho quần áo ngay cả cái lót vai

đều không có, ta làm sao mặc ra ngoài gặp người?" Miêu Khôn cầm lấy một bộ y phục, bắt đầu chọn mao bệnh, "Còn có, cổ áo có chút lệch ra, tay áo dưới đáy ngay cả văn minh chụp đều không có, y phục này quá không hợp hợp ta thân sĩ khí chất..."

"Ai!" Triệu Ngọc sụp đổ địa lườm Miêu Khôn một chút, đau thương nói nói, " cha vợ a, xuyên cái áo ngủ mà thôi, chỗ nào đến lớn như vậy giảng cứu a?"

May mắn Triệu Ngọc nói là Hán ngữ, bằng không, những binh lính kia khẳng định sẽ làm trò hề cho thiên hạ.

Nguyên lai, người ta cho bọn họ chuẩn bị quần áo mới, vậy mà tất cả đều là kiểu dáng đơn giản áo ngủ!

"Mmp!" Miêu Khôn dùng tiếng Trung nhỏ giọng mắng, " ngay cả cái túi đều không có, cho chúng ta mặc đồ ngủ, cũng thua thiệt bọn họ nghĩ ra!"

"Được rồi, " có thể nghe hiểu tiếng Trung Lý Bản Thành ở phía sau cười nói, " có áo ngủ xuyên, dù sao cũng so xuyên áo tù mạnh! Nói cho ngươi đi, đám người này so ta văn minh nhiều, nếu như đổi thành ta làm chuyện này, ta liền y phục cũng không cho các ngươi xuyên!"

"Ngươi mẹ nó là muốn bị đánh sao?" Miêu Khôn tức giận liếc mắt nhìn hắn, "Tốt? Ta đợi sẽ ra ngoài, liền cùng bọn họ đề nghị, để mọi người toàn bộ thoát quang..."

"Uy, đem miệng đều nhắm lại!" Phụ trách tạm giam binh sĩ mệnh lệnh nói, " nhanh lên một chút! Lại cho các ngươi 10 giây, quần áo còn đổi không lên, chỉ có thể để trần đi ra!"

"Ta sát..." Miêu Khôn vào xem lấy nói linh tinh, quần áo cũ còn chưa kịp thoát đâu, nghe thấy lời ấy, tranh thủ thời gian vù vù địa cởi y phục xuống, đem một bộ đồ ngủ khoác ở trên thân.

Những người khác cũng là không dám thất lễ, căn bản ngay cả 10 giây cũng chưa tới, liền toàn bộ đổi xong.

“Ta nói các vị...” Ngay tại một đám nam nhân chuẩn bị lúc ra cửa, Cốc Triệu Nhất Lang bỗng nhiên nói chuyện, “Thừa dịp tình thế không có mất khống chế, chờ một lúc mau đem mật mã nói hết ra a?

“Ai lại chết cắn không nói, liền là cùng mọi người không qua được! Vì chỉ là mấy túi Kim Cương, không đáng!”

“Dù sao ta đã nói!” Jacob thờ ơ lung lay một cái đầu.

“Ta... Ta là thật không nhớ gì cả, ngươi chính là giết ta cũng vô dụng thôi...” Yusuf lắc đầu.

“Mấu chốt là...” Sebastian tại cuối cùng sắp xếp nhỏ giọng nói một câu, “Các ngươi cảm thấy, nếu như chúng ta đem mật mã nói ra, bọn họ liền thật có thể thả chúng ta sao?”

“Uy, lời này của ngươi có ý tứ gì?” Đám người không hiểu, Jacob vội hỏi, “Làm sao? Chẳng lẽ bọn họ còn dám giết người diệt khẩu hay sao?”

“Chuyện gì xảy ra? Ta không phải đã nói rồi sao? Không cho phép nói chuyện!” Phụ trách trông coi binh sĩ mở cửa thúc giục nói, “ nhanh, nhanh đi ra ngoài...”

Chúng người không biết làm sao, đành phải lần lượt ra khỏi phòng.

“Tốt các tiên sinh, “ sớm đã ở đại sảnh chờ đã lâu Scott hướng đám người nhấc tay ra hiệu, chỉ vào nội sảnh bàn ăn nói nói, “ tiếp đó, các ngươi phải làm sự tình lại cực kỳ đơn giản, trên tờ giấy trắng có tên của các ngươi, chỉ cần đem các ngươi mật mã viết tại ngươi tên của mình phía dưới là được!”

Răng rắc...

Lúc này, đối diện một cái cửa phòng mở ra, Juliet cùng Simona cũng tại một tên nữ cảnh sát viên dẫn đầu hạ đi ra. Cùng các nam nhân đồng dạng, các nàng cũng bị yêu cầu đổi lại áo ngủ.

“Đây là một loại trắng trợn vũ nhục!” Juliet tức giận chỉ vào Scott trưởng quan nói nói, “ các ngươi chờ lấy, ta sẽ hướng quốc gia chúng ta chính phủ đệ trình khởi tố xin, các ngươi nhất định sẽ vì sự lỗ mãng của các ngươi hành vi trả giá thật lớn!”

“Có thể, ngươi muốn làm sao cáo chúng ta đều được...” Scott thờ ơ nói một câu, sau đó chỉ vào thịnh phóng có đám người vật phẩm tư nhân cái rương, đối thủ ra lệnh, “Hiện tại đi kiểm tra một chút mỗi người điện thoại, xác nhận an toàn về sau, liền có thể quan bế che đậy nghi!”

“Là...” Có người mau đem cái rương mang đi.

“Cường Đặc trung úy...” Scott lại đối Cường Đặc nói nói, “ tiếp đó, đem ngươi người chỉnh đốn một chút, chúng ta đồng dạng muốn đem mỗi người tin tức xác minh, để tránh bị người lợi dụng!”

“Thế nhưng là...” Cường Đặc nhíu mày, “Vụ án phát sinh về sau, ta đã thanh tra hai lần, ta người tuyệt đối không có vấn đề!”

“Các ngươi là giữ bí mật bộ môn, những quy củ này còn cần ta giáo cho ngươi sao?” Scott xụ mặt chỉ trích nói, “ ngươi kiểm tra đối chiếu sự thật tin tức thời điểm, căn bản không có cách nào cùng số liệu kho đồng bộ! Ngươi làm sao có thể nói, tuyệt đối không có vấn đề đâu?”

“Tốt, tốt đi...” Cường Đặc gấp vội vàng gật đầu đáp ứng, sau đó mang theo mình người đi.

Scott tựa hồ vẫn không yên lòng, lúc này búng tay một cái, lập tức có hai tên lính, mang theo thương giám sát Cường Đặc mà đi...

“Tốt! Người đều đủ, chúng ta có thể bắt đầu!”

Scott lại đem quy tắc cùng hai tên nữ sĩ thuật lại một lần, sau đó liền đem đám người đưa vào nội sảnh.

Nhưng gặp trên bàn cơm, quả nhiên sớm đã trải tốt một tờ giấy trắng, mà trên tờ giấy trắng phân biệt viết có lần trước tham gia thám tử salon 1 3 người tên.

“Các vị...” Scott đứng ở bàn ăn khác một bên, nói với mọi người nói, “ mặc dù là sơ lần gặp gỡ, nhưng ta đối các vị sớm có nghe thấy!

“Ta biết, các ngươi trong đó đại đa số người thân phận, đều không có mặt ngoài nhìn qua đơn giản như vậy!

“Ta cũng biết, các ngươi một ít người sở dĩ không muốn nói ra mật mã, cũng không phải là bởi vì muốn độc chiếm tiền thuê, mà là...” Scott giơ lên khóe miệng, cười lạnh, “Căn bản cũng không nghĩ để chúng ta người Anh đạt được Kim Cương!

“Trong lòng các ngươi mang may mắn, vọng tưởng có thể nhổ răng cọp, đem Kim Cương từ trong tay chúng ta cướp đi... Chậc chậc chậc... Ta nói, không sai a?”

Làm Scott giương mắt liếc nhìn đám người thời điểm, có mấy người có chút thay đổi sắc mặt, trong đó, cũng bao quát Miêu Khôn ở bên trong!

“Afria Senna công ty là người Anh công ty, nó phía sau màn cổ đông, là Anh Quốc hoàng gia!” Scott ánh mắt tà dị địa nói nói, “ cho nên, ta hi vọng các vị có thể nhận rõ tình thế, thấy rõ chúng ta quyết tâm.

“Cho nên, các ngươi chỉ cần đem Grimm tước sĩ, nhìn thành là một cái mỹ lệ sai lầm liền tốt, nhưng tuyệt đối không nên giống cái kia dạng, quá mức truy cầu hoàn mỹ chủ nghĩa!

“Mặt khác, vì trợ giúp các vị quyết định, ta còn vì mọi người chuẩn bị một cái tiểu lễ vật!” Theo Scott vung tay lên, lập tức có người bưng tới một cái đĩa, đem đĩa đặt ở trước mặt mọi người.

Nhưng gặp trong mâm, đặt vào rất nhiều bình thủy tinh, bình thủy tinh bên trong chứa có chất lỏng màu tím.

“Mời mọi người giám thưởng một cái, không biết, có người biết tên của nó không có?” Scott chỉ vào không rõ chất lỏng, hướng đám người hỏi.

“Ta biết, m6029, “ Lý Bản Thành lạnh nhạt nói, “Buprenorphine biến chủng, là làm nay trên thế giới giá cả cao quý nhất 'Độc' phẩm, hào môn quý tộc đều quản nó gọi Hải Thần vui!”

“Oa, lợi hại, lợi hại!” Scott vỗ tay, “Không hổ là Hàn Quốc tri thức uyên bác nhất đặc công!”

“Ngươi... Ngươi cầm những vật này đi ra, “ Miêu Khôn trợn mắt hỏi nói, “ có ý tứ gì?”

“Không nên kích động, không nên kích động!” Scott mỉm cười, “Fiji pháp luật đối với 'Độc' phẩm quản lý, không tính là đặc biệt nghiêm ngặt! Nếu có người hút loại này mới nhất 'Độc' phẩm, cũng sẽ không bị phán tử hình, nhiều lắm thì mười năm trở lên tù có thời hạn mà thôi!

“Mà lại, Fiji ngục giam danh ngạch có hạn, rất nhiều quốc tế tội phạm, vẫn sẽ được đưa về Anh Quốc bản thổ bị tù.

“Cho nên, nếu như các ngươi hôm nay không nói, chúng ta về sau sẽ có nhiều thời gian, để ngươi đem mật mã nói ra...”

Chương 1319: Xin ngươi giúp một chuyện

“Quá phận!” Juliet tức giận đến mãnh liệt vỗ bàn, giận dữ mắng mỏ nói, “ các ngươi làm như thế, liền không sợ làm cho quốc tế tranh chấp sao?”

“Đúng thế, tại quốc gia chúng ta, đối với loại này thấp kém uy hiếp, thường thường bị coi là vô năng biểu hiện!” Yusuf chế nhạo nói, “ các ngươi quá cho Đại Anh đế quốc mất thể diện a?”

“Tùy các ngươi nói thế nào, “ Scott không ngần ngại chút nào địa nói nói, “ nhưng các ngươi hôm nay, nhất định phải đem mật mã lưu lại!

“Cho nên, đừng lãng phí thời gian nữa, “ hắn một chỉ trên bàn ăn giấy trắng, “Mời các vị bắt đầu đi!”

Scott nói xong, hiện trường lập tức lâm vào hoàn toàn tĩnh mịch.

Đám người không có loạn động, chỉ là nhìn xem trên bàn ăn giấy trắng, còn có những cái kia chất lỏng màu tím...

“Ừm...” Lúc này, Jacob quét mắt đám người một chút, cất bước đi vào bàn ăn trước mặt nói nói, “ ta đã nói qua, ta mật mã là 6! Cho nên, sự kiên trì của ta không có chút ý nghĩa nào!”

Nói xong, hắn quơ lấy bút mực, tại tên của mình phía dưới viết cái chữ số Ả rập “6” .

“Tốt a, tốt a...” Người da đen Cisse nhún vai , đồng dạng đi vào bàn ăn trước mặt, muốn đem hắn mật mã viết xuống.

“Chờ một chút!” Nhưng mà, Cisse lại chưa cầm lấy bút mực, hiện trường chợt nhớ tới một cái trung khí mười phần ngăn lại âm thanh.

Cisse giật nảy mình, vội vàng dừng lại tay hướng (về) sau nhìn lại.

Xem xét phía dưới, đám người cái này mới nhìn rõ, gọi hàng không là người khác, chính là —— Miêu Khôn!

“Female Miêu, thế nào?” Cisse yếu ớt địa hỏi một câu.

“Ta đang suy nghĩ...” Miêu Khôn đứng ở đám người trước người, dùng tay chỉ Sebastian nói nói, “ tiểu Bạt nói lời, thật có đạo lý a?”

“A? Ta?” Sebastian giật mình, mặc dù minh bạch Miêu Khôn ý tứ, nhưng vẫn là giả vờ ngây ngốc nói, “Female Miêu, ngươi có ý tứ gì? Ta... Ta nói cái gì rồi?”

“Sebastian... Chậc chậc...” Miêu Khôn chậc lưỡi, sau đó ngóc đầu lên nói với mọi người nói, “ hắn nói không sai, nếu như mọi người thật đem mật mã giao ra... Chỉ sợ, sẽ là tự chui đầu vào rọ a!”

“Lại tới!” Jacob bỏ bút xuống, trách móc nói, “ chẳng lẽ các ngươi thật coi là, bọn họ còn dám qua sông đoạn cầu, giết người diệt khẩu sao?”

“A! ?”

Lời vừa nói ra, mọi người đều kinh.

“Female Miêu, ngươi lại muốn giở trò quỷ gì?” Scott giơ lên lông mày, lạnh lùng nói, “Có phải hay không muốn kéo dài thời gian?”

“Hắn... Bọn họ... Cũng không về phần a?” Juliet chăm chú suy nghĩ Miêu Khôn, mặt mũi tràn đầy lo âu nói nói, “ bọn họ dù sao đại biểu cho Anh Quốc phòng tình báo, mà chúng ta lại...”

“Đúng a, thân yêu!” Miêu Khôn xông Juliet đánh cái liếc mắt đưa tình, sau đó mặt nói với Scott, “Vấn đề mấu chốt ngay ở chỗ này, chúng ta dựa vào cái gì tin tưởng, các ngươi nhất định là đại biểu cho Anh Quốc hoàng gia đâu?”

“Cái này. . .”

Một lời điểm tỉnh người trong mộng, đám người rốt cục lĩnh ngộ Miêu Khôn ý tứ, Cốc Triệu Nhất Lang lập tức phụ họa nói ra: “Nói rất đúng a, bao quát Molly tiểu thư ở bên trong, chúng ta căn bản không biết bất kỳ một cái nào!

“Ai có thể chứng minh, bọn họ thật sự là Anh Quốc phòng tình báo!”

“...”

Scott không nói gì, nhưng trên mặt lại vẫn duy trì nhất quán cười lạnh.

“Thực sự là... Suy nghĩ tỉ mỉ cực sợ a!” Miêu Khôn ngưng lông mày nói nói, “ nếu như... Đây hết thảy đều là một cái bẫy rập, vậy coi như không xong!

“Những người này đều là muốn cướp đoạt Kim Cương phần tử khủng bố, bọn họ đem Grimm cùng Quân Tình xử người tất cả đều giết, sau đó lại giả mạo Grimm danh nghĩa, cho chúng ta phát xuống thiếp mời...

“Trên thực tế, liền là muốn dụ gạt chúng ta giúp bọn họ tìm Kim Cương...”

“Thật là đáng sợ!” Cốc Triệu Nhất Lang sắc mặt đại biến, “Chỉ cần

chúng ta nói ra mật mã, giúp bọn họ tìm được Kim Cương, bọn họ ngay lập tức sẽ trở mặt, đem chúng ta toàn bộ giết chết!”

“Sau đó, bọn họ liền có thể đem chúng ta nói xấu thành cướp đoạt Kim Cương tội phạm, “ Miêu Khôn tiếp tục, “Mà chúng ta người, thì sẽ cho là chúng ta là bị Anh Quốc quân đội hại chết!

“Cứ như vậy, bọn họ chẳng những có thể đạt được Kim Cương, hơn nữa còn có thể bốc lên quốc tế mâu thuẫn, để chúng ta riêng phần mình đại biểu thế lực, hướng Đại Anh đế quốc tuyên chiến!”

“Trời ạ, trời ạ!” Yusuf dọa đến sắc mặt trắng xanh, “Chuyện này thật đúng là làm lớn chuyện! Trách không được, chúng ta vừa lên đảo, liền bị che giấu tín hiệu!

“Trách không được, Molly tiểu thư nhẹ nhàng như vậy thống khoái mà nói ra Kim Cương sự tình! Muốn ta nhìn, Molly tiểu thư căn bản chính là bị các ngươi sát hại a?

“Nàng nửa đêm chạy đến thư phòng, muốn thông qua thư phòng mật đạo chạy trốn, tốt vạch trần các ngươi! Lại bị các ngươi sớm phát hiện, sau đó giết người diệt khẩu...

“Mau nói, ngoại trừ Molly tiểu thư, các ngươi còn giết nhiều ít người đâu, các ngươi... Đem người chết chôn ở đâu rồi?”

Yusuf sau khi hỏi xong, hiện trường lại một lần nữa lâm vào hoàn toàn tĩnh mịch, lại cũng không có người lên tiếng. Không khí giống đọng lại, phá lệ kiềm chế tiêu sát...

Một mực dừng lại mấy giây, cái này cỗ bầu không khí ngột ngạt, mới bị Scott tiếng cười đánh vỡ:

“Ha ha... Ha ha ha... Ha ha ha ha...”

Scott cười đến ngửa tới ngửa lui, càng điên càng cuồng, trọn vẹn cười mười giây đồng hồ, lúc này mới nói với mọi người nói: “Các ngươi đám này tự cho là đúng thám tử, có phải hay không bản án phá quá nhiều, mắc chứng vọng tưởng?

“Các ngươi vì cái gì không suy nghĩ một chút, nếu như chúng ta đều là phần tử khủng bố, cái kia làm gì còn muốn đối với các ngươi khách khí như vậy?” Scott lắc đầu nói nói, “ vừa lên đảo, chúng ta liền có thể đem các ngươi khống chế lại, buộc các ngươi đem mật mã giao ra, còn cần đến lãng phí nữa một đêm thời gian sao?

“Còn có, nếu như chúng ta là phần tử khủng bố, chúng ta làm gì để Molly tiểu thư cùng các ngươi gặp mặt, hoặc là làm cái giả Molly tiểu thư cùng các ngươi diễn kịch đâu?

“Các ngươi đều là nhìn rõ mọi việc đại thám tử, cái kia không phải là là cố ý lưu cho các ngươi vạch trần cơ hội của chúng ta?”

“Ừm... Cái này sao...”

Scott nói rất có lý có theo, đám người không tiện biện bác, nhất thời im lặng.

“Cái kia... Vậy cũng không được!” Miêu Khôn không buông tha địa nói nói, “ chí ít, các ngươi muốn để chúng ta xác nhận thân phận của các ngươi mới được!

“Nếu như chúng ta không thể xác nhận chúng ta là an toàn, vậy chúng ta là tuyệt đối không thể đem mật mã nói ra được!”

“Đúng, đúng!” Miêu Khôn đề nghị, lập tức đưa tới đám người duy trì. Yusuf khoát tay nói nói, “ chú ý, cũng đừng làm cái giấy chứng nhận cái gì cho chúng ta nhìn, ngay cả Anh Quốc hoàng gia đặc công cũng có thể

làm giả, chớ nói chi là giả tạo mấy cái giấy chứng nhận!”

“Cũng có khả năng...” Sebastian giống cùng Yusuf lời nói giống như bổ sung nói, “ giấy chứng nhận là bị giết chết những cái kia bọn đặc công a!”

“Hừ, cái kia tốt...” Scott nhún vai, từ tốn nói, “Các ngươi nói, nên như thế nào mới có thể xác nhận thân phận của chúng ta?”

“Ai? Ta có cái chủ ý, “ Sebastian nhãn tình sáng lên, vội vàng nói, “Ta biết các ngươi tham nghị viên Carter, Bonham Carter!

“Như vậy đi, các ngươi ngay cả tiếp một chút hắn video, để chúng ta làm mặt thông cái lời nói, tự nhiên là có thể xác nhận thân phận của các ngươi rồi?”

“Chủ ý này không tệ...” Người da đen Cisse cười xấu xa nói, “ bất quá... Ta có cái tốt hơn chủ ý! Nữ vương điện hạ mọi người tổng nhận biết a?

“Không bằng, trực tiếp để nữ vương điện hạ cùng chúng ta đến cái video trò chuyện, kia liền càng ổn thỏa không phải? Ha ha ha...”

Ngay tại Cisse cười xấu xa thời điểm, Scott ánh mắt bỗng nhiên trở nên u buồn, hắn lại không để ý tới phản ứng của mọi người, đưa tay cầm qua một phần tư liệu, bắt đầu lật xem.

Rất nhanh, hắn liền tại tư liệu mỗ trang bên trên ngừng lại, chỉ vào trên tư liệu văn tự nói ra: “Đây là các ngươi hỏi ý ghi chép, Cisse, trước ngươi đã đã thông báo, ngươi mật mã là 1, đúng không?”

“Ừm? Cái gì? Có ý tứ gì?” Cisse sau khi nghi hoặc, tiếu dung chưa ở trên mặt biến mất.

“Hừ, ý tứ chính là...” Scott cười lạnh nói, “Ta cần ngươi giúp ta một

việc!”

“Hỗ trợ? Gấp cái gì?”

Cisse lời nói còn không có hỏi xong, Scott sớm đã móc ra bên hông súng ngắn, sau đó hào không đình trệ địa nhắm ngay Cisse nổ súng!

Ầm! Ầm!

Theo hai tiếng súng vang, Cisse ngực thình lình tuôn ra hai cỗ huyết hoa, người bị cường đại quán tính bắn ngã xuống đất, chớp mắt liền bất động gảy...

Chương 1320: Mật mã giao dịch

“Ha ha, hắc hắc...” Bên cạnh bàn ăn, Trung Đông người Yusuf phát ra một trận cực kỳ khó nghe tiếng cười, “Các ngươi đoán làm gì? Ta cái này trí nhớ... Giống như bỗng nhiên lại khôi phục!

“Ta nhớ ra rồi, Grimm để lại cho ta mật mã là w!” Nói, hắn cầm bút lên cực nhanh tại mình danh tự phía dưới viết ra một cái viết kép “w” .

“Yusuf, ngươi ngốc a?” Juliet kéo túm hắn một thanh, nhưng vẫn là chậm nửa nhịp, tức giận đến đà thương sư tỷ thẳng dậm chân, “Ngươi không nhìn ra được sao? Vừa nói ra ngươi mật mã, ngươi liền không có giá trị! Ngươi viết cái gì viết?”

“Ai... Ai nha!” Yusuf lúc này mới hoàn toàn tỉnh ngộ, vội vàng ôm đầu hối hận, xông Scott nói nói, “ ta... Trí nhớ của ta khả năng không hoàn toàn tốt, cũng có thể là nhớ lầm, ta phải suy nghĩ lại một chút...”

“Hỏng!” Jacob hối hận địa chỉ vào giấy trắng nói nói, “ ta... Ta vừa mới có thể cũng nói dối đi...”

Lúc này, có binh sĩ tiến lên, đem Cisse thi thể khiêng đi, trên mặt đất lưu lại một bãi tràn đầy mùi tanh vết máu.

“Hiện tại, các ngươi hắn là tin tưởng ta đi?” Scott vuốt vuốt súng ngắn, lạnh lùng nói nói, “ ta giết hắn không phải là bởi vì hắn không có giá trị, mà là bởi vì hắn đang nhạo báng chúng ta nữ vương!”

“Chớ nói nhảm!” Miêu Khôn trợn mắt mắng, “ ngươi mới vừa nói để

Cisse giúp một chút, nhưng lại Khai bắn chết hắn! Cái kia không bày rõ ra là để hắn giúp ngươi giết một người răn trăm người sao?”

“Ừm... Ta... Ta...” Lúc này, Simona sợ đến trắng bệch cả mặt, run rẩy nói nói, “ ta thật không biết cha ta mật mã, ngươi... Các ngươi không nên thương tổn ta...”

“Đừng sợ, không có chuyện gì...” Triệu Ngọc nhẹ nhàng ôm một cái Simona, nhỏ giọng an ủi một câu.

“Hừ... Các ngươi nói thế nào đều tốt, nhưng là từ giờ trở đi, “ Scott đem khẩu súng lại lần nữa giơ lên, tà dị uy hiếp nói, “ ai lại nói cùng Kim Cương mật mã không quan hệ, ta coi như thật không khách khí!”

Nói xong, không đám người có phản ứng, hắn lại đột nhiên mà lấy tay mỗi một súng miệng liếc về Triệu Ngọc! ! !

Triệu Ngọc bỗng nhiên cảm thấy một cỗ uy áp đánh tới, tranh thủ thời gian cho mình sử dụng một cái ẩn hình áo chống đạn, sớm chuẩn bị kỹ càng.

“Đừng... Đừng đừng đừng...” Miêu Khôn không biết Triệu Ngọc còn có an toàn bảo hộ, tự nhiên dọa sợ, vội vàng hướng Scott khoát tay ra hiệu, “Được rồi, tốt, mật mã ta cho ngươi, chớ làm loạn! Tuyệt đối đừng làm loạn, nếu không ngươi sẽ hối hận!”

“female Miêu, đừng ngốc!” Juliet khuyên nói, “ ngươi cho mật mã, hai cái đều phải chết!”

“Uy, đến lúc nào rồi, đừng rủa ta có được hay không?” Miêu Khôn bất đắc dĩ nói, “Bọn họ thiếu khuyết nhiều như vậy mật mã, không thể nào dễ tìm như vậy Kim Cương! Grimm nước tiểu tính, các ngươi còn không biết sao?

“Lại nói, ta cùng Grimm quan hệ không phải bình thường, ta biết hắn rất nhiều bí mật, nếu như ta chết rồi, kia liền càng khó tìm được người kim cương!

“Cho nên, bọn họ phàm là có chút đầu óc, cũng không dám giết ta!”

“Cứt chó!” Nghe nói như thế, Jacob nhịn không được mắng lên, “Miêu Khôn cái này hỗn đản, lời này của ngươi căn bản không phải nói cho chúng ta nghe, quá độc ác!”

Hoàn toàn chính xác, Miêu Khôn nói đúng là cho Scott nghe, tốt làm cho đối phương biết tầm quan trọng của mình, cảnh cáo bọn họ đừng làm loạn.

“Ta đáp ứng ngươi, chỉ cần ngươi chịu nói ra ngươi mật mã, đồng thời giúp chúng ta tìm tới Kim Cương, ta nhất định sẽ tha ngươi cùng ngươi đồng bạn tính mệnh!” Scott chậm rãi thu hồi súng ngắn, thúc giục nói, “ cho nên, đừng có lại lề mề, sự chịu đựng của ta thật phi thường có hạn!”

“Ta mật mã là p, viết kép p.” Miêu Khôn cất bước đi vào giấy trắng trước mặt, đem mình mật mã viết tại danh tự phía dưới.

“p?” Lý Bản Thành cười lạnh một tiếng, “Ngươi mật mã, thật đúng là rất chuẩn xác a!”

“Ngươi còn cười ta?” Xưa nay không thua thiệt Miêu Khôn lập tức xông Lý Bản Thành thụ cái ngón giữa, sau đó nói với Scott, “Nói cho các ngươi biết cái bí mật, lần trước tụ hội thời điểm, cái này người Hàn trước kia phát hiện chìa khoá bài huyền cơ, đã sớm đem chúng ta phần lớn người mật mã tất cả đều cõng qua!

“Nhanh, tranh thủ thời gian thẩm vấn hắn! Không chừng một mình hắn là có thể đem Kim Cương mật mã tất cả đều giải quyết!”

“Ngươi! ! ?” Lý Bản Thành không nghĩ tới Miêu Khôn âm hiểm như thế, nhất thời tức giận đến cái mũi đều sai lệch, “Ngươi nói bậy bạ gì đó? Ta muốn đã sớm biết chìa khoá bài huyền cơ, há không đã sớm đem Kim Cương đạt được rồi?”

“Cái gì? Đạt được kim cương?” Miêu Khôn tranh thủ thời gian ra vẻ kinh ngạc chỉ vào Lý Bản Thành hô to, “Nghe đến chưa? Các ngươi có nghe hay không? Hắn chính miệng thừa nhận, Kim Cương liền ở hắn nơi đó!

“Ta nói...” Hắn lại xông Scott la to, “Các ngươi còn đứng ngây đó làm gì? Tranh thủ thời gian cho hắn thuốc xổ, khoét mắt, chặt ngón tay, không tin hắn không nói!”

Nghe được Miêu Khôn, đám người tất cả đều che mặt, rất là xấu hổ. Mà Lý Bản Thành thì tức giận đến giận sôi lên, hận không thể xông lại tươi sống cắn chết Miêu Khôn...

Bất quá, cứ việc Scott không có khả năng tin tưởng Miêu Khôn, nhưng vẫn là không ngoài dự liệu đem đầu mâu nhắm ngay Lý Bản Thành.

Rơi vào đường cùng, Lý Bản Thành đành phải bước nhanh đi đến giấy trắng trước mặt, viết xuống hắn mật mã. Hắn mật mã, là một cái viết chữ đơn “y” .

Tại Lý Bản Thành về sau, Cốc Triệu Nhất Lang cũng là không có bất kỳ cái gì chống cự, tại tên của hắn phía dưới viết một cái viết kép “x” ...

Bất quá, Cốc Triệu Nhất Lang viết xong sau, Scott bỗng nhiên đem đầu mâu chuyển hướng thám tử tiểu thư Simona.

“Ta... Ta mới vừa nói, ta thật không có nói láo, ta thật không biết cha ta mật mã!” Simona dọa sợ, run rẩy năn nỉ nói, “ chờ các ngươi khôi phục thông tin, để cho ta cho cha ta gọi điện thoại, gọi điện thoại liền có thể

biết! Ta nhất định, nhất định phối hợp các ngươi!”

“Đúng vậy a...” Cốc Triệu Nhất Lang giúp bận bịu khuyên nói, “ tiểu cô nương cùng chuyện kim cương không quan hệ, không cần thiết cùng các ngươi nói láo! Không bằng, đợi đến cuối cùng, nhìn mật mã có thể không thể phá giải rồi nói sau!”

“Không cần, “ ai ngờ Scott lại cố chấp giơ súng lục lên, đem họng súng chậm rãi nhắm ngay Simona cái trán, “Tịch Vĩ nơi đó, ta cũng có thể gọi điện thoại cho hắn!”

Nói, Scott ngón tay nhẹ nhàng khẽ động, rõ ràng vừa muốn nổ súng.

“Chậm rãi...” Lần này, Triệu Ngọc thế nhưng là gấp, lập tức quát một tiếng, gấp rút nói nói, “ ta biết... Ta biết người Ấn Độ AAmir mật mã! Ta nguyện ý dùng cái này mật mã, trao đổi Tịch tiểu thư!”

“Cái gì! ?”

“Cái gì?”

Đám người kinh ngạc, ngay cả Simona đều ngây ngẩn cả người.

“Tiểu Triệu, ngươi điên rồi sao?” Miêu Khôn nghe vậy khẩn trương, “Đây là chúng ta sau cùng át chủ bài, ngươi... Ngươi sao có thể... Ai!”

Scott thủ hạ có người nghe hiểu được Hán ngữ, lúc này hướng Scott tiến hành phiên dịch.

“Ồ?” Scott cũng thật bất ngờ, liền đem súng lục có chút buông xuống, đối Triệu Ngọc hỏi nói, “ ngươi lại không có tham gia lần trước salon tụ hội, ngươi cũng không biết AAmir, làm sao có thể có hắn mật mã?”

“Ta đương nhiên không biết, là Miêu Khôn biết...” Triệu Ngọc rất tự

nhiên đem cha vợ bán đi ra, giải thích nói, “ lần trước tụ hội, AAmir đi nhầm phòng, cho nên Miêu Khôn thấy được hắn chìa khoá bài, nhớ kỹ phía trên mật mã!”

“Xong, xong!” Miêu Khôn lập tức thần sắc uể oải địa co quắp xuống dưới...

“Tốt, rất tốt!” Scott gật đầu nói, “Không nghĩ tới còn có vui mừng ngoài ý muốn, tiểu hỏa tử rất có ái tâm nha, vậy ta liền đáp ứng ngươi điều kiện!”

“Tạ... Cám ơn ngươi... Tạ ơn...” Simona vội vàng hướng Triệu Ngọc cúi người chào nói tạ, thân thể run rẩy không ngừng...

Sau đó, Triệu Ngọc liền đem AAmir viết chữ đơn chữ cái a, viết tại đối ứng vị trí bên trên.

Xuống chút nữa, Juliet cùng Sebastian cũng phân biệt giao ra riêng phần mình mật mã, Juliet mật mã là cái a kéo số lượng “5”, Sebastian thì là viết kép “g” .

Kể từ đó, đám người mật mã liền tất cả đều bàn giao đi ra, Grimm lưu lại Kim Cương manh mối, đã trên cơ bản nổi lên mặt nước...

Chương 1321: Đếm ngược bắt đầu

6, W, a, 5, P, G, X, y, 1...

Năm đó tham gia thám tử salon người hết thảy có 13 cái, hiện tại mọi người đã tập hợp đủ 9 cái, trên tờ giấy trắng, chỉ còn lại có bao quát Tịch Vĩ ở bên trong bốn cái trống không vị trí.

Mà mọi người ở đây viết xong mật mã về sau, Scott xông thủ hạ của hắn đưa mắt liếc ra ý qua một cái, lập tức có người cầm bút lên, tại giấy trắng có đánh dấu "Irene" chữ phía dưới, viết lên một cái "0" .

"Irene..." Miêu Khôn nuốt ngụm nước bọt, "Không thể nào? Các ngươi ngay cả nàng mật mã đều biết rồi? Nàng không phải... Đã chết rồi sao?"

"Đối ngoại đích thật là chết!" Scott giải thích nói, " nhưng đối nội nha... Ha ha, đó là cái bí mật, dù sao người nàng duyên không hề tốt đẹp gì, các ngươi hẳn là sẽ không quá để ý nàng a?"

"Cái này. . ." Miêu Khôn nhéo nhéo cằm của mình, nghiêm túc nói nói, " lần trước đánh bài poker, nàng còn thiếu hai vạn của ta khối tiền không trả, ngươi nhìn... Nếu không các ngươi hỗ trợ còn một cái trước?"

Đối với Miêu Khôn cười lạnh, hiện trường không người hưởng ứng. Tâm tư của mọi người, tất cả đều đầu nhập vào Grimm lưu lại Kim Cương mật mã phía trên.

"0..." Cốc Triệu Nhất Lang nhìn xem mật mã nhíu mày, "Ta muốn hỏi một câu, là chữ số Ả rập 0, vẫn là viết kép kiểu chữ tiếng Anh O a? Lớn

nhỏ đồng dạng, căn bản nhìn không ra!”

“Chờ một chút...” Yusuf bỗng nhiên nghĩ đến một việc, vội hỏi, “Các ngươi nói Irene đối ngoại tuyên bố chết rồi, Irene là Scotland Yard,... Nói cách khác... Các ngươi...”

“Là 0 vẫn là O, chúng ta cũng nói không chính xác!” Scott chỉ vào mật mã nói nói, “ cái này phải xem các vị cao thủ trình độ!”

“Thế nào? Ta mới vừa nói cái gì tới?” Miêu Khôn đồng dạng chỉ vào mật mã nói nói, “ theo Grimm bản tính, căn bản không có đơn giản như vậy a?

“Thấy được không? Bình thường tiếng Anh từ ngữ, đều là viết kép chữ cái ít, viết chữ đơn chữ cái nhiều, nhưng nơi này lại vừa vặn tương phản!”

“Còn có nhiều như vậy số lượng, cho ta cảm giác...” Cốc Triệu Nhất Lang phân tích nói, “ có thể là đại biểu cho cái gì trang bị, thiết bị hoặc là máy móc loại hình a?”

“Ai? Xe gắn máy...” Yusuf chợt nhớ tới, vội vàng hướng Jacob hỏi nói, “ Jacob, cái kia xe gắn máy hình hào gì? Có phải hay không là đại biểu cho động cơ? Kim Cương giấu động cơ bên trong?”

“Không có khả năng, loại kia đời cũ động cơ đều là số lượng xuyên hào, không có chữ cái!” Jacob không chút nghĩ ngợi trả lời, “Chiếc kia Norton 500 là định chế bản, động cơ bên trên liên tục hào đều không có, chỉ có một cái nhãn hiệu!”

“Muốn ta nói, “ Miêu Khôn nói nói, “ vẫn là tài khoản mật mã loại hình đáng tin cậy, Grimm sẽ không ngay cả máy tính đều không có a?”

“Cũng có thể là là két sắt, “ nhét vạn Buck nói nói, “ ta biết một loại

kiểu mới két sắt, liền là dùng chữ hoa hay thường chữ cái, còn có số lượng làm mở ra mật mã!”

“Vậy thì có chút không hợp thói thường!” Cốc Triệu Nhất Lang lắc đầu phủ định, “Grimm đã cho chúng ta lưu lại Mật mã, vậy ít nhất hắn là tại mật mã bên trong bao hàm có giấu bảo tàng vị trí cùng manh mối, không có khả năng để chúng ta Hồ đoán tìm lung tung a?”

“Còn kém 3 cái...” Yusuf nhíu mày nói nói, “ nếu có thể biết tất cả, có lẽ còn tốt đoán một chút... Dạng này căn bản ngay cả cái đầu tự đều không có...”

Yusuf nói xong, đám người toàn đều không tự chủ được đưa mắt nhìn sang Simona, ý kia là, nếu như bọn họ có thể có được Tịch Vĩ mật mã, có lẽ liền có thể làm ít công to.

Scott tự nhiên so những người khác sốt ruột, lúc này đánh Khai chính mình điện thoại nhìn thoáng qua, mặt bên trên lập tức lộ xả giận buồn bực biểu lộ.

Nhìn ý kia, hắn là trên đảo thông tin vẫn chưa khôi phục, hắn còn không thể để Simona liên hệ Tịch Vĩ...

“Muốn ta nói...” Miêu Khôn vì đem tầm mắt của mọi người từ Simona trên thân dẫn ra, lúc này nói với Scott, “Ngươi là thật không nên giết Cisse a!

“Vạn nhất... Vạn nhất hắn nói ra được mật mã là giả, vậy chúng ta chỉ sợ vĩnh viễn cũng không giải được bí ẩn này!” Miêu Khôn mở ra hai tay, ra vẻ bất đắc dĩ nói nói, “ các ngươi không biết, Cisse trước kia làm qua song mặt gián điệp, chớ nhìn hắn một bộ khờ ngốc khờ ngốc dáng vẻ, nhưng trong lòng mưu ma chước quỷ nhưng nhiều!”

Miêu Khôn kiểu nói này, Triệu Ngọc chợt nhớ tới, Cisse là kế hắn về sau

cái thứ nhất từ phòng thẩm vấn đi ra. Mà lại, hắn lúc ấy còn hướng quan thẩm vấn đề nghị, muốn sử dụng thôi miên chi thuật, trợ giúp bọn họ tìm kiếm mật mã.

Theo như cái này thì, người da đen này cũng không đơn giản a...

Giờ phút này, có người lấy tới một notebook, đặt ở Scott trước mặt.

Sau đó, Scott đem đã được đến mật mã đưa vào máy tính, tựa hồ muốn dùng một loại nào đó phần mềm trợ giúp giải mã.

“Các vị...” Rất nhanh, Scott đem màn ảnh máy vi tính chuyển tới đám người cái này một mặt, nói nói, “ đây là máy tính tuyển ra hơn 200 loại khả năng tổ hợp, nhìn xem có hay không trợ giúp?

“Ta biết, các ngươi mới vừa nói những thứ vô dụng kia nói nhảm, chỉ là vì kéo dài thời gian. Kỳ thật, các ngươi đã sớm có phá giải phương hướng...” Scott quét mắt đám người một chút, tà dị lạnh như băng nói nói, “ ta lặp lại lần nữa, chỉ muốn các ngươi có thể giúp ta tìm tới Kim Cương, ta sẽ bảo đảm mỗi người các ngươi an toàn!

“Tiếp đó, ta sẽ cho các ngươi thời gian hai tiếng. Hai giờ về sau, ta hi vọng các ngươi có thể đem chôn giấu Kim Cương chuẩn xác địa điểm giao cho ta, bằng không mà nói, chúng ta cũng chỉ có thể chơi Russia ổ quay trò chơi...”

“Không... Không không không, ngươi nghe ta nói...” Miêu Khôn tranh thủ thời gian dẫn đầu nói nói, “ ta mới vừa nói đến còn chưa đủ hiểu chưa? Nếu như chúng ta bên trong có một người nói hoang, như vậy lại dùng cỡ nào tiên tiến máy tính cùng phần mềm cũng vô ích!”

“Đúng thế, còn có Irene mật mã, không biết là số chữ vẫn là chữ cái, kém một cái mật mã, liền sẽ thêm ra vô số loại tổ hợp, sẽ rất phiền phức!” Cốc Triệu Nhất Lang bổ sung.

“Hai giờ? Đùa giỡn hay sao?” Yusuf vỗ tay dậm chân, “Như thế mật mã phức tạp, hai ngày có thể giải đi ra, liền xem như kỳ tích!”

“Không nên gấp gáp!” Scott nhìn đồng hồ đeo tay một cái, “Các ngươi còn có 1 giờ 59 phút đồng hồ! Ta hiện tại liền đi xem một chút, trên đảo thông tin khôi phục được thế nào?” Nói, hắn nhìn thoáng qua Simona, “Ta sẽ mau chóng đạt được Tịch Vĩ mật mã...

“Các vị, chúc các ngươi may mắn!” Nói xong, Scott đứng người lên, đi ra ngoài cửa, khi hắn đi tới cửa thời điểm, hắn vẫn không quên đối thủ hạ của mình dặn dò nói, “ đem các ngươi phòng vệ đẳng cấp nâng lên tối cao, đừng trách ta không có nhắc nhở các ngươi, những này thám tử bên trong ẩn giấu đi rất nhiều thân thủ đến đặc công, nhưng dung không được nửa điểm qua loa!”

“Rõ!”

Bọn thủ hạ của hắn lập tức ôm chặt trong ngực súng trường, tăng cường cảnh giới cấp bậc, Scott lúc này mới yên tâm rời đi.

“Uy, đừng nghe hắn, “ Scott vừa đi, Yusuf liền nói chuyện, “Cái gì Russia ổ quay? Hắn khẳng định không dám chơi, đem chúng ta chơi chết rồi, ai còn có thể giúp hắn tìm tới Kim Cương?”

“Thôi đi, Cisse đã chơi chết đều!” Jacob bỗng nhiên dùng Đông Âu ngôn ngữ nói, “ không bằng, chúng ta ngẫm lại những biện pháp khác đi, không được liền cùng bọn họ liều mạng!”

Răng rắc...

Ai ngờ, Jacob vừa dứt lời, cổng đứng gác binh sĩ liền kéo một cái thương xuyên, thật giống như hắn có thể nghe hiểu Jacob có ý tứ là.

“Chậc chậc...” Jacob tranh thủ thời gian im tiếng, trên mặt lộ ra thật sâu sầu lo.

“Người tại thấp dưới mái hiên, sao dám không cúi đầu?” Miêu Khôn thở dài, ngồi tại máy tính trước mặt nói nói, “ chúng ta thế nhưng là lại lãng phí 1 phút đồng hồ đâu!

“Đều đừng nhàn rỗi có được hay không, chết cũng muốn làm cái minh bạch Quỷ! Chúng ta vẫn là trước đến xem, Grimm đến cùng đem Kim Cương giấu chỗ nào rồi a?”

Chương 1322: Chó dại cùng trâu rừng

Sau một tiếng rưỡi, Miêu Khôn bọn người chẳng những không có phá giải Kim Cương mật mã, ngược lại phát sinh kịch liệt tranh luận.

“Các ngươi đều thấy được, bọn họ thật không như cái gì phần tử khủng bố!” Yusuf nói nói, “ cái kia gọi Scott lão đầu tử nói đúng, nếu như bọn họ là phần tử khủng bố, căn bản không có khả năng để chúng ta ở trên đảo ở một ngày lại động thủ!

“Trong này khẳng định có nguyên nhân gì!”

“Không giống phần tử khủng bố, nhưng cũng không giống Anh Quốc quân đội người a!” Juliet vội vàng xao động địa phản bác nói, “ Cisse bị đánh chết! ! Hiện tại đặc công nhưng không có cái gì giết người giấy phép, coi như Cisse cùng bọn họ có thù, cũng không thể trực tiếp bị xử bắn a?”

“Còn có... Molly tiểu thư chết giải thích thế nào?” Sebastian nói nói, “ chẳng lẽ không phải bọn họ lên nội chiến sao? Chẳng lẽ ngươi còn cho rằng, là trong chúng ta người nào đó làm? Ai vậy?”

“Không sai, những người này tác pháp hoàn toàn chính xác làm trái thông thường...” Miêu Khôn nói nói, “ ta cũng suy nghĩ không thấu, bọn họ đến cùng là đường chết gì?

“Nhưng là, thời gian lập tức sắp đến, các ngươi các vị một chút cũng không nóng nảy sao được chẳng lẽ?”

“Sốt ruột có làm được cái gì?” Jacob chỉ vào giấy trắng nói nói, “ mật mã căn bản không đầy đủ, không biết rõ có người hay không nhớ lầm hoặc là nói láo, có ngay cả số lượng cùng chữ cái đều không phân biệt được, cái này còn thế nào phá?”

“Chậc chậc...” Cốc Triệu Nhất Lang nằm sấp trên bàn, một mặt nghiêm túc tại bản nháp trên giấy viết họa, một mặt thì thào nói nói, “ nếu như... Nếu như lại cho ta một cái mật mã, có lẽ còn có thể có chút hy vọng đi?”

“Đúng vậy a?” Yusuf nhìn xem Simona nói nói, “ bọn họ làm cái gì đâu? Thông tin còn không có khôi phục sao? Vì cái gì không nhanh chút nhi cho Tịch Vĩ gọi điện thoại?”

“Ta đoán chừng, bọn họ còn tại tháo gỡ điện thoại di động của chúng ta a?” Juliet nói nói, “ bọn họ lo lắng chúng ta trên điện thoại di động có ẩn tàng định vị hệ thống, nếu như đem chúng ta hậu viện đưa tới, bọn họ nhưng liền được không bù mất!”

“Đại tỷ a!” Miêu Khôn khoát tay, “Chúng ta đều là khách du lịch, có cọng lông cầu hậu viện a?”

“Hiện tại... Có cái vấn đề mấu chốt...” Cốc Triệu Nhất Lang lại nói, “ chìa khoá bài bên trên thần bí chữ cái, vẫn luôn là chúng ta riêng phần mình ngầm thừa nhận!

“Chúng ta chỉ là thuận lý thành chương coi là, những chữ cái kia liền là Grimm cho chúng ta lưu lại manh mối, thế nhưng là... Nếu như... Vạn nhất... Không phải đâu?”

Cốc Triệu Nhất Lang lời nói không thể nghi ngờ đại thương sĩ khí, để đám người lập tức im miệng không nói im lặng.

Đúng vậy a, nếu như Grimm cho bọn họ lưu lại manh mối căn bản không phải những này chìa khoá bài mật mã, vậy coi như triệt để xong

đời!

“Grimm thường xuyên bất an sáo lộ ra bài, cho nên thả cái bom khói cái gì, cũng không phải thật bất ngờ sự tình a?” Cốc Triệu Nhất Lang vỗ trán nói nói, “1 3 người, 13 cái mật mã, tổ hợp lại liền có thể tìm tới Kim Cương, cái này với hắn mà nói, có phải hay không quá đơn giản?”

“Đơn giản cái rắm a!” Jacob nhếch miệng nói nói, “ hiện tại ngươi mới nói, có phải là quá muộn hay không? Sớm làm gì đi?”

“Thật đúng là!” Sebastian con mắt đều tròn, “Chúng ta một mực tin tưởng không nghi ngờ tới, làm sao... Làm sao lại không ai sớm một chút nhắc nhở một chút đâu?”

“Nói nhảm...” Miêu Khôn mắng, “ ai bảo các ngươi mỗi người đều có mục đích riêng phải đạt được đâu?”

“Ngươi nói chúng ta tâm hoài quỷ thai, vậy còn ngươi?” Jacob mắng lại.

“Đương nhiên, “ Cốc Triệu Nhất Lang chậc lưỡi nói nói, “ chìa khoá bài mật mã cũng chưa chắc không đúng, nhưng là... Có thể hay không thiếu khuyết cái gì khâu đâu? Những này mật mã manh mối, chỉ là trong đó một đầu, có lẽ còn có đồ vật gì, là chúng ta không có tìm được, hoặc là không để ý đến?”

“Còn... Còn có thể có cái gì?” Juliet hồi ức nói, “ Grimm đem Kim Cương giấu ở kỳ tích ở trên đảo, cứ như vậy một cái đảo nhỏ, còn cần cỡ nào phức tạp manh mối?”

“Đảo...” Sebastian nhíu mày, “Hòn đảo phía trên, địa phương nào thích hợp nhất giấu kín Kim Cương? Mà lại... Còn có thể cần dùng đến những chữ này cùng với con số tổ hợp?”

“Chí ít không phải tọa độ, không phải két sắt, cũng không phải tên

người...” Yusuf bẻ mấy ngón tay đứng dậy...

Mọi người ở đây kịch liệt thảo luận thời điểm, Triệu Ngọc lại lẳng lặng mà ngồi ở một bên, nín thở ngưng thần tự hỏi chính mình sự tình.

Bởi vì hắn đối tiếng Anh không lắm lành nghề, cho nên đối với phá giải mật mã sự tình tự nhiên không tham dự được.

Trước đó, hắn đã dùng mình ẩn hình trình duyệt đem mật mã tìm tòi một lần, lại là không có kết quả gì. Hắn biết hệ thống đạo cụ đều so thế giới hiện thực mạnh, đã ngay cả ẩn hình trình duyệt đều lục soát không đến, hắn càng là không thể nào đoán được!

Thế nhưng là, nếu như nhảy ra Kim Cương bên ngoài, Triệu Ngọc lại cảm giác rất nhiều nơi đều phi thường không hợp lý.

Mọi chuyện cần thiết phát sinh, giống như ngoài ý liệu, lại giống hợp tình hợp lí, tựa như bỗng nhiên lên một đại đoàn mê vụ, để Triệu Ngọc thấy không rõ cái gì?

Grimm chết, Molly tiểu thư chết, người da đen Cisse chết, lại đến Kim Cương mật mã, còn có những Anh Quốc kia nhân viên tình báo, những vật này tổ hợp lại với nhau, giống như một nồi hầm đồ ăn, từng không biết vị...

Trong đó, nhất là để Triệu Ngọc lo lắng nhất, cũng không phải là trước mắt hiểm cảnh, mà là cái kia dọa người hề hề “Càn khôn” lớn quẻ, càn khôn vừa ra Thiên Địa biến, đến tột cùng sẽ tao ngộ như thế nào kỳ ngộ, mới có thể xứng với loại này kinh thiên quẻ văn đâu?

Là Kim Cương hoành không xuất thế, vẫn là... Trận này tầm bảo lại biến thành trò chơi tử vong? Scott những người kia thật sẽ đem bọn họ đuổi tận giết tuyệt sao?

“Ngươi! Ngươi không xong đúng không?” Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc chăm chú suy tư thời điểm, Miêu Khôn bên kia lại náo động lên mới mâu thuẫn, chỉ nghe Miêu Khôn chỉ vào Lý Bản Thành cái mũi mắng, “ ngươi cái này kêu cái gì lý luận, ngươi hỏi một chút ở đây mỗi người, ta Miêu Khôn có lớn như vậy năng lực sao?”

Thì thế nào?

Buồn bực phía dưới, Triệu Ngọc đành phải tạm thời buông xuống mình tâm tư, hướng Miêu Khôn bên kia nhìn lại.

“Đừng đóng kịch!” Lý Bản Thành mặt đen lên, lạnh lùng xông Miêu Khôn nói nói, “ trong chúng ta, khẳng định có một người là ẩn núp người!

“Người này cùng Scott là một đám, hắn một mặt vơ vét tin tức của chúng ta, một mặt phối hợp Scott, cổ động ta nhóm đem mật mã giao ra, cũng cùng một chỗ phá giải mật mã!”

“Đừng nói...” Yusuf thêm mắm thêm muối địa nói nói, “ ta cũng vẫn cảm thấy, chúng ta trong những người này có gì đó quái lạ!”

“Muốn tìm ra cái này ẩn núp người quá dễ dàng, “ Lý Bản Thành một chỉ Miêu Khôn, “Ai tích cực nhất địa cổ động ta nhóm, người đó là cái kia ẩn núp người.

“Female Miêu, ngươi còn có lời gì có thể nói?”

“Đánh rắm! Thả tao cái rắm!” Miêu Khôn chửi ầm lên, “Ta lúc nào cổ động các ngươi rồi? Cái thứ nhất viết xuống Mật mã, cũng không phải ta!”

“Tới ngươi...” Jacob nhíu lông mày nói nói, “ ta mặc dù cái thứ nhất viết mật mã, nhưng ta không có giống ngươi như thế cổ động quần chúng a?”

“Ngươi mặc dù không là cái thứ nhất, nhưng ngươi bàn giao mật mã bàn giao đến cũng quá dễ dàng đi?” Lý Bản Thành nắm chặt nắm đấm, đối Miêu Khôn rống nói, “ Cisse vì cái gì bị giết? Là không phải là bởi vì hắn phát hiện âm mưu của ngươi, cho nên ngươi liền để Scott đem hắn đánh chết? Giúp ngươi diệt khẩu?”

“Uy, các ngươi bình tĩnh một chút, bình tĩnh một chút...” Lúc này, phụ trách thủ vệ binh sĩ nhìn không được, vội vàng tiến lên khuyên nói, “ Lý tiên sinh, ta nghe không rõ ngươi ý tứ, nhưng ta có thể cam đoan, Miêu tiên sinh cùng chúng ta không có quan hệ...”

“Ngươi cam đoan cái rắm a?” Miêu Khôn gầm thét nói, “ không nhìn ra được sao? Hắn cái này muốn nhân cơ hội công báo tư thù đâu! Tốt, Hàn Quốc, ngươi đừng cho là ta sẽ sợ ngươi!

“Nói cho ngươi, ta Miêu Khôn đi đến đang ngồi đến thẳng, ta thừa nhận, ngươi tại Lisbon sự tình là ta đâm tin tức, nhưng ngươi không nên quên, là ngươi âm ta phía trước! Ngươi đầu này chó dại, ngươi ngồi tù thuần túy liền là trừng phạt đúng tội!”

“A... A...” Nghe được Miêu Khôn, Lý Bản Thành rốt cuộc khống chế không nổi, lập tức như đầu cuồng nộ dã thú, bay thẳng Miêu Khôn đánh tới, hai người bành địa đụng vào nhau, chớp mắt liền đánh lẫn nhau thành một đoàn.

“Ai? Biệt giới, biệt giới a...” Sebastian bọn người không nghĩ tới hai người bọn họ thật đánh nhau, giật nảy cả mình phía dưới, mau tới trước khuyên can.

Mắt nhìn thấy lão nhân trượng người với người đánh nhau, Triệu Ngọc tự nhiên không thể chỉ riêng xem náo nhiệt?

Nhưng mà, Triệu Ngọc vừa vừa mới chuẩn bị đi qua hổ trợ, lại đột nhiên

phát hiện một cái tình huống: Ai? Không đúng? Theo lý thuyết, Lý Bản Thành cùng Miêu Khôn đánh nhau, cái kia Jacob tất nhiên sẽ nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, đứng tại Lý Bản Thành bên kia a?

Thế nhưng là... Triệu Ngọc lặng yên nhìn thấy, Jacob vậy mà len lén di động đến cổng, mà cổng một bên, vừa vặn đứng đấy một cái ngay tại xem náo nhiệt thủ vệ.

Ta sát...

Triệu Ngọc lập tức minh trợn nhìn bọn họ ý tứ, trận này đánh nhau, tám thành đều là giả!

Lần này, Triệu Ngọc quả nhiên không có đoán sai, ngay tại Miêu Khôn cùng Lý Bản Thành va vào nhau thời điểm, Jacob cùng Sebastian đồng thời ra tay, song song đoạt lấy cổng thủ vệ súng trường, cùng bọn họ đánh nhau tại một chỗ...

A! ?

Hai gã khác thủ vệ quá sợ hãi, tranh thủ thời gian rút súng tương hướng.

Triệu Ngọc nhanh mắt chân nhanh, nhấc chân đạp bay một cái. Mà một cái khác, thì bị đâm nghiêng bên trong giết tới Juliet đụng thẳng!

Nhân cao mã đại Juliet, tựa như một đầu trâu rừng, chỉ một chút, liền đem tên kia thủ vệ đụng bay ra ngoài, người nặng nề mà gặp trở ngại, bắn ngược trên mặt đất, sau đó liền không có chút nào không hài hòa cảm giác mà ngất đi...

Chương 1323: Chưa ghi chú rõ nguy hiểm

Để bảo đảm cha vợ tuyệt đối an toàn, Triệu Ngọc tại đá bay thủ vệ đồng thời, sớm đã đem một cái chuẩn bị tốt khẩn cấp tránh hiểm cầu tác dụng tại Miêu Khôn trên thân.

Mà cái kia bị Triệu Ngọc đá bay thủ vệ, vừa vặn ném tới Miêu Khôn cùng Lý Bản Thành trước mặt. Lý Bản Thành dẫn đầu làm khó dễ, sử dụng một cái sắc bén Không Thủ Đạo (Karate) động tác, chẳng những đoạt lấy thủ vệ súng trường, hơn nữa còn dùng cánh tay ghìm chặt người kia cái cổ, đem chế trụ.

Một giây sau, Miêu Khôn từ dưới đất vọt lên, một quyền đập nện tại nên thủ vệ trên mặt, đem kích ngất đi.

Cùng lúc đó, thân thủ không tệ Jacob cùng Sebastian đồng dạng lớn tiếng doạ người, đem cổng hai cái thủ vệ hất tung ở mặt đất...

Cho dù hai cái thủ vệ có chút vũ lực, nhưng không chịu nổi bên này nhiều người, đợi cho Juliet cùng Miêu Khôn hai người đi qua, rất nhanh cũng bị đánh ngất xỉu trên mặt đất, triệt để mất đi năng lực phản kháng.

“Lợi hại, lợi hại!” Miêu Khôn cho Triệu Ngọc điểm cái tán, “Tiểu tử ngươi phản ứng khá nhanh, chúng ta vừa rồi thế nhưng là sử dụng ám ngữ liên hệ, chẳng lẽ ngươi ngay cả ám ngữ đều hiểu, đã sớm biết chúng ta tại thiết kế phản kích sao?”

“Miêu Khôn!” Không đợi Triệu Ngọc nói chuyện, Lý Bản Thành bỗng nhiên dùng trong tay súng trường chỉ vào Miêu Khôn rống nói, “ chuyện của chúng ta không xong , chờ sau khi ra ngoài, nhất định phải làm kết thúc!”

“Tốt, vui lòng phụng bồi!” Miêu Khôn hướng hắn khoa tay một cái nắm đấm, cũng tranh thủ thời gian nhặt lên một thanh khác súng trường.

“Ta nói, đến lúc nào rồi rồi? Hai ngươi không xong đúng không?” Yusuf lo lắng thúc giục, “Nhanh, trước chạy đi lại nói!”

“Lỗ mãng, lỗ mãng!” Trốn ở góc tường Cốc Triệu Nhất Lang lại có vẻ cực kỳ phiền muộn, “Ta đã cảnh cáo các ngươi, đây là hải đảo, không có thuyền, chạy thế nào?”

“Ngươi có muốn đi hay không, tùy theo ngươi!” Yusuf cho Nhật Bản tác gia một cái liếc mắt.

“Đoạt máy bay trực thăng đi!” Miêu Khôn nghĩ kế nói, “ ta biết lái...”

Cạch!

Lúc này, bên ngoài cửa thủ vệ nghe được động tĩnh, đi đầu có người một cước đạp mở cửa phòng, vọt vào.

Lý Bản Thành kéo một phát cò súng, đối diện liền hướng người kia bóp lấy cò súng!

Nhưng mà, ngoài ý muốn phát sinh, Lý Bản Thành thương căn bản không có vang, thương bên trong thế mà không có đạn...

“A?” Lý Bản Thành kinh hãi, mắt nhìn thấy thủ vệ vừa muốn nổ súng phản kích, hắn lập tức một cái phi thân ngư dược, nhảy đến bàn ăn khác một bên.

Jacob tay mắt lanh lẹ, một cái trọng quyền đánh xuống, nhất thời đem thủ vệ súng trường nện đến tuột tay, sau đó một cái đầu gối như sắt đóng nghênh đón, đem thủ vệ kia đá ra cửa!

“Đóng cửa!”

Theo Miêu Khôn kêu to một tiếng, Sebastian vội vàng đem nhà hàng đại môn quan bế. Những người khác thì cùng tiến lên tay, đem tấm kia to lớn bàn ăn ngã lật, sau đó đè vào trên cửa!

Rầm rầm...

Trên bàn giấy trắng, tính cả tất cả văn phòng phẩm tất cả đều ném tới trên mặt đất, một mảnh hỗn độn...

Cạch cạch cạch...

Cạch cạch cạch...

Người bên ngoài đập mạnh cửa phòng, lại là thế nào cũng đụng không mở cửa...

“Nhanh nhanh nhanh...” Yusuf chỉ vào nhà hàng thông hướng phòng bếp một đạo cửa nhỏ gọi nói, “ mau từ bên này ra ngoài! Nhanh...”

Trong nhà ăn không có cửa sổ, cái này cửa nhỏ là đám người đường ra duy nhất.

Nhưng mà, làm Yusuf cái thứ nhất đi lên vặn động nắm tay thời điểm, lại phát hiện cánh cửa này lại là khóa nhắm!

“Đáng chết!” Yusuf gấp đến độ mắng to, “Mới vừa rồi còn là mở, ai cho đã khóa đây là?”

“Nhật Bản lão...” Sebastian vội vàng xông Cốc Triệu Nhất Lang ra hiệu, “Ngươi không phải sẽ nạy ra khóa sao? Còn thất thần làm gì?”

“Không có... Không không không có công cụ a?” Cốc Triệu Nhất Lang xốc lên mình áo ngủ, ra hiệu trên người mình cái gì công cụ đều không có.

“Không còn kịp rồi! Né tránh!” Miêu Khôn hét lớn một tiếng, đem mình cướp được súng trường nhắm chuẩn khóa cửa, muốn nổ súng xạ kích.

Nhưng mà, theo một trận ken két âm thanh truyền đến, Miêu Khôn súng trường bên trong, vậy mà cũng không có đạn.

Không thể nào?

Đám người cảm thấy không lành, những người khác cũng nhao nhao bóp lấy cò súng, nhưng tình huống lại cùng Lý Bản Thành giống như Miêu Khôn, căn bản đánh không vang.

“Tại sao có thể như vậy?” Sebastian quá sợ hãi, “Vì cái gì tất cả cũng không có đạn? Không phải là giả thương a?”

“Được rồi, vẫn là xem ta đi!” Lúc này, theo Jacob quát to một tiếng, hắn bỗng nhiên hướng cái kia cửa nhỏ đụng lên đi.”Đều né tránh...”

Nếu như nói Juliet cường tráng giống đầu mãnh ngưu, cái kia Jacob chính là một tòa lù lù núi nhỏ, chợt đụng vào trên cửa về sau, nhất thời bộc phát ra một trận núi dao động động, cái kia cửa nhỏ ầm nơi đó lung lay mấy lần, rõ ràng chịu không nổi Jacob tấn công mạnh.

Jacob nhìn thấy hi vọng, lần nữa bộc phát toàn thân chi lực, lần thứ hai đụng tới.

Lần này, theo kịch liệt va chạm, cánh cửa thình lình nổ tung, cả cánh cửa thậm chí ngay tiếp theo bộ phận khung cửa, tất cả đều sụp đổ xuống dưới...

Ta dựa vào...

Nhìn thấy Jacob như thế cuồng bạo, Triệu Ngọc âm thầm líu lưỡi, thật sâu vì cha vợ lau vệt mồ hôi.

Liền xông Jacob loại trạng thái này, dù cho là phục dụng năng lượng tăng cường tề mình, cũng chưa chắc là đối thủ của hắn, mà Miêu Khôn lại dám đem dạng này người, từ máy bay trực thăng bên trên một cước đạp xuống dưới, có phải hay không quá chơi đùa rồi?

Tình huống khẩn cấp, mọi người tới không được nửa chút do dự, tranh thủ thời gian nhanh chóng xuyên qua cửa nhỏ, chui vào...

Chính như đám người dự liệu như thế, phía sau cửa liền là phòng bếp, xuyên qua phòng bếp, có một đầu hành lang có thể thông đến bên ngoài.

Nhưng mà, đám người mới vừa tiến vào phòng bếp, liền lập tức có người cảm thấy không đúng.

“Ai? Đây là...” Juliet buồn bực chỉ vào mặt đất nói nói, “ nơi này... Làm sao nhiều như vậy nước đâu? Từ đâu tới?”

Đám người cúi đầu xem xét, quả nhiên thấy phòng bếp trên sàn nhà tất cả đều là nước, nước đã không tới đám người mắt cá chân bộ vị, ai cũng trốn không thoát...

“Cái này có cái gì kỳ quái?” Yusuf nhanh chóng hướng phòng bếp chỗ sâu chạy tới, ở giữa chỉ vào ống nước nói nói, “ không nhìn thấy ống nước mở ra sao? Hắn là rỉ nước đi?”

“Không đúng rồi...” Cốc Triệu Nhất Lang kinh nghi địa nói nói, “ ống nước rỉ nước, cũng không có khả năng chìm sâu như vậy, trừ phi là... Cống thoát nước bị ngăn chặn...”

“Được rồi, quản nó chi? Chạy mau đi!” Sebastian đẩy Cốc Triệu Nhất Lang một thanh, “Nếu không chạy liền thật không còn kịp rồi!”

Ai nha, hỏng bét!

Giờ này khắc này, ở vào đội ngũ sau cùng Triệu Ngọc, đã một cước bước vào trong nước. Ngoại trừ đồng dạng cảm thấy kỳ quái bên ngoài, Triệu Ngọc thế nhưng là so mọi người nhiều một cái ẩn hình tham trắc khí.

Giờ phút này, tham trắc khí bên trên đột nhiên toát ra một cái điểm đỏ, nghiễm nhiên là một bộ báo động trạng thái.

Thế nhưng là... Khiến Triệu Ngọc kỳ quái là, cái kia ở vào phòng bếp chính giữa điểm đỏ, chỉ thị cũng không phải là cái gì tạc đạn hoặc là lựu đạn, mà là... Mà là một cái chưa ghi chú rõ nguy hiểm...

Đây là tình huống như thế nào?

Cái gì gọi là chưa ghi chú rõ nguy hiểm đâu?

Cứ việc không rõ ý nghĩa, nhưng dù sao cũng là một cái nguy hiểm, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian hướng mọi người hô: “Nhanh! Mau trở lại, có mai phục! Nhanh...”

Kết quả, Triệu Ngọc còn chưa hô xong, trong phòng bếp đã phát sinh biến cố.

Đầu tiên là phòng bếp chính giữa trên mặt đất nhấp nhoáng một đạo chướng mắt bạch quang, ngay sau đó, vô số đạo màu lam dòng điện

hướng bốn phương tám hướng phun ra, hoặc là thông qua kích xạ, hoặc là thông qua nước đọng truyền, một nháy mắt liền đem mọi người ở đây tất cả đều điện đổ!

Dòng điện tiếp tục thời gian rất ngắn, nổ bắn ra qua đi rất nhanh biến mất.

Phốc đông, phốc đông, một giây sau, bị điện giật ngược lại đám người tựa như trượt như sủi cảo, tất cả đều ngã trên mặt đất tích trong nước...

Chương 1324: Đều là tốt diễn viên

Làm cái kia chưa ghi chú rõ nguy hiểm đột nhiên phóng điện về sau, Triệu Ngọc rốt cuộc hiểu rõ, vật kia khẳng định là cái phóng thích dòng điện đặc thù vũ khí, tỉ như điện giật lôi loại hình.

Mà trên đất nước đọng, chính là vì cho cái này đặc thù vũ khí gia tăng hiệu quả. Nước có thể dẫn điện, cứ như vậy, coi như những cái kia không có bị dòng điện trực tiếp đánh trúng người, cũng sẽ chịu điện!

Dòng điện điện giật năng lực cực mạnh, dù cho là Jacob dạng này tráng hán, tại bị điện về sau, vẫn là ầm vang ngã xuống, cũng đã không thể động đậy.

Những người khác lại càng không cần phải nói, vẻn vẹn mấy giây, hiện trường lại không đứng thẳng người, tất cả đều ngã trên mặt đất tích trong nước.

Nhưng mà, Triệu Ngọc cùng người khác không giống.

Thông qua trước kia kỳ ngộ nhiệm vụ, Triệu Ngọc trên thân chí ít để dành hơn mười ẩn hình cột thu lôi, cột thu lôi công năng cường đại, đừng nói loại này điện giật lôi, liền là thật lọt vào thiên lôi đánh xuống, cũng y nguyên sẽ không đả thương nó mảy may.

Giờ phút này, dòng điện mặc dù thông qua nước đọng điện giật Triệu Ngọc, nhưng tất cả đều bị cột thu lôi dẫn ra, cũng không có đối với hắn tạo thành nửa điểm thương tổn.

Bất quá, Triệu Ngọc không ngốc, đám người tất cả đều đổ, nếu là hắn còn lẻ loi trơ trọi đứng đấy, khẳng định quá trát nhãn.

Mặc dù hắn có thể dựa vào mình siêu cấp đạo cụ cùng đối phương làm một vố lớn, nhưng cha vợ Miêu Khôn đã hôn mê, hắn không có khả năng hộ đến Miêu Khôn chu toàn.

Thế là, Triệu Ngọc không do dự, cũng đuổi theo sát lấy người khác ngã xuống.

Ngay tại ngã xuống đất trên đường, hắn lại suy nghĩ minh bạch một chuyện khác, đã phòng bếp trên mặt đất đã sớm tồn tốt nước, vậy đã nói rõ, người ta đã sớm dự liệu được, bọn họ có thể sẽ từ phòng bếp trốn!

Cho nên, những này tất nhiên đều là người ta sớm thiết kế tốt phòng hộ biện pháp.

Mà lại, đối phương sử dụng chính là điện giật lôi, mà cũng không phải là lựu đạn hoặc tạc đạn, ý đồ kia hiển nhiên không phải là muốn tổn thương tính mạng của bọn hắn, chỉ là muốn chế phục bọn họ mà thôi!

Lại liên tưởng đến những cái kia không có bên trên đạn súng trường, đây càng thêm để Triệu Ngọc xác định, đối phương cũng không muốn sát hại bọn họ. Cho nên, đám người tạm thời là sẽ không nguy hiểm đến tính mạng.

Cũng chính là bởi vì dạng này, Triệu Ngọc không thể mạo muội đi làm cái gì liều mạng Tam Lang, cùng đối phương đánh nhau chết sống, như thế ngược lại sẽ gây bất lợi cho chính mình.

Bất quá, mặc dù Triệu Ngọc không muốn cưỡng ép chống cự, nhưng là từ chưa buông lỏng cảnh giác. Liền đang giả bộ bất tỉnh thời điểm, hắn âm thầm điều ra ẩn hình áo chống đạn chờ đạo cụ, thời khắc làm xong phản kích chuẩn bị.

Lúc này, phòng bếp xa xa nhỏ cửa mở, từ bên ngoài cửa đi vào một người tới.

Triệu Ngọc híp mắt nhìn một chút, mặc dù thấy không rõ người kia bộ dáng, lại có thể nhìn thấy trong tay người kia cầm một cây súng lục...

Thế là, Triệu Ngọc âm thầm nắm chặt nắm đấm, một khi người này thật dám nổ súng giết người, vậy hắn nhất định phải khai thác phi thường biện pháp.

Còn tốt, Triệu Ngọc lo lắng sự tình cũng không phát sinh, cầm súng ngắn người đi vào phòng bếp về sau, chỉ là kiên nhẫn kiểm tra một hồi đám người trạng thái, sau đó đưa tay tắt đi vòi nước.

Chi chi...

Lúc này, cầm súng ngắn trên thân người, bỗng nhiên vang lên một trận ồn ào bộ đàm thanh âm, có người thông qua bộ đàm hướng hắn tra hỏi:

“Uy? Thế nào? Tình huống như thế nào?”

“Không có việc gì, đều tại trong kế hoạch!” Người này dùng không quá tiêu chuẩn tiếng Anh trả lời nói, “ ta đã nói rồi, cho bọn họ đến cái thôi miên tốt bao nhiêu? Vững vững vàng vàng, thỏa đáng, ngươi lại không phải muốn khảo nghiệm bọn họ chiến đấu dục vọng... Đi, lần này hài lòng a? Tranh thủ thời gian phái người đến đây đi! Ta phải rút lui...”

A?

Nghe đến lời này, Triệu Ngọc chợt cảm thấy một trận quen tai, tranh thủ thời gian lệch ra cái đầu, cẩn thận từng li từng tí nhìn tới, lúc này mới bỗng dưng nhìn thấy, cái này cầm súng ngắn không là người khác, chính là trước kia cái kia đã bị người đánh chết —— Cisse! !

Ta mẹ nó cái mỗ mỗ...

Dưới kinh ngạc, Triệu Ngọc ngầm thầm mắng một câu. Lần này, thật đúng là ngoài dự liệu của hắn, hắn làm sao cũng không nghĩ ra, Cisse vậy mà còn sống!

Mà lại... Nghe Cisse giọng nói chuyện, rõ ràng liền là cùng đối phương một đám!

Đây là...

Cái này. . .

Ngay tại Triệu Ngọc kinh ngạc thời điểm , bên kia Cisse lại đột nhiên phát ra một tiếng quái khiếu: “Má ơi! Ò ó o...”

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian nhìn trộm quan sát, nhưng gặp Cisse đất bằng mặt mày ảm đạm, rơi xuống trong nước về sau, liên tục chấn động rớt xuống chân phải, cuối cùng đem tay của một người cánh tay chấn động rớt xuống rơi.

Nguyên lai, Lý Bản Thành cũng không có bị hoàn toàn điện choáng, hắn chẳng những nhận ra Cisse, hơn nữa còn bắt lại Cisse chân phải...

...

Nửa giờ về sau, Grimm cổ bảo trong đại sảnh.

Miêu Khôn bọn người đã từ điện giật bên trong khôi phục lại, nhao nhao ngồi ở trên ghế sa lon uống nước trà. Nhưng là, đang uống nước thời điểm, đám người không hẹn mà cùng đối xa xa Cisse trợn mắt nhìn.

“Ai! Không có ý tứ...” Giờ phút này, khác một bên Scott đã vứt bỏ trước

đó phách lối, đổi thành một bộ thẳng thắn sắc mặt xông mọi người nói, “Trước đó, không phải có người nhấc lên Irene sự tình sao?

“Kỳ thật... Là như vậy, Irene bởi vì hoạn có nghiêm trọng tinh thần tật bệnh, thường xuyên hồ ngôn loạn ngữ, còn có tiết lộ bí mật khả năng, cho nên, đã bị chúng ta bí mật trông giữ.

“Chỉ là vì không cho những cái kia nhìn chằm chằm gián điệp bọn đặc công nhớ thương, cho nên chúng ta mới ngụy tạo nàng tử vong!”

“Nha...” Yusuf gật đầu nói, “Ngươi ý tứ... Là nghĩ nói cho chúng ta biết, các ngươi thật đại biểu cho Anh Quốc chính thức, thật sao?”

“Đúng!” Scott gật đầu nói, “Mặc kệ là M15, vẫn là SIS, chúng ta từ đầu đến cuối đều không có nói qua láo, của chúng ta tội danh, đều là bị các ngươi những này thám tử nhóm cưỡng ép áp đặt thêm!”

Scott lúc nói chuyện, bên cạnh Cường Đặc trung úy cũng là liên tục gật đầu.

“Móa, thật sự là mở to mắt nói lời bịa đặt, ngươi là không có nói sai, nhưng ngươi thật là biết diễn kịch a?” Yusuf buồn bực đặt chén trà xuống, hung hăng trừng Cisse một chút.

“Đừng như vậy, các huynh đệ!” Dù sao cũng là làm việc trái với lương tâm, Cisse hổ thẹn địa đối Miêu Khôn hỏi nói, “Female Miêu, ngươi thật đúng là cái lão hồ ly! Ta là song mặt gián điệp sự tình, ngươi là làm sao mà biết được?”

“Hừ!” Miêu Khôn tức giận liếc mắt nhìn hắn, hừ lạnh nói, “ ta đoán mò...”

“Tốt a, như là đã không phải bí mật, vậy cũng không cần thiết quanh co lòng vòng!” Scott chỉ vào Cisse nói nói, “ Cisse, vẫn luôn là người của

chúng ta!”

“Không sai, “ Cisse lúng túng nói nói, “ quốc gia chúng ta đã sớm không mở cho ta tiền lương. Cho nên, còn xin các vị tin tưởng, trong này căn bản cũng không có âm mưu gì, cũng không có cái gì phần tử khủng bố!”

“Đúng vậy a,“ Cường Đặc vừa cười vừa nói, “Nếu như chúng ta cả cái cơ cấu đều bị phần tử khủng bố thẩm thấu, cái kia tránh không được một chuyện cười?”

“Các vị, ta có thể làm người chứng minh, “ Cisse một chỉ xa xa nhà hàng, “Những cái được gọi là 'Độc' phẩm, cũng đều là giả! Cùng ta giả chết đồng dạng, bất quá là vì tăng tốc một cái tiết tấu mà thôi!”

“Cứt chó! Thật mẹ nó cứt chó!” Nghe được Cisse, Sebastian tức giận một ném cái bàn, mắng, “ cứt chó đám người Anh! Các ngươi đều mẹ nó cùng Grimm một cái đức hạnh...”

“Đúng rồi! Cái này kêu cái gì nãi nãi sự tình?” Yusuf giao nhau cánh tay, chỉ vào Cisse nói nói, “ ta vừa mới nhìn đến ngươi chết, còn vì ngươi thương tâm chảy nước mắt nữa nha! Các ngươi cũng không thấy sao? Chân tình bộc lộ a ta...”

“Hừ!” Miêu Khôn chợt tới năng lực, oai phong lẫm liệt địa nói nói, “ các ngươi những này tiểu thủ đoạn, sao có thể giấu giếm được ta hỏa nhãn kim tinh đâu?

“Kỳ thật... Ta vừa rồi đã sớm đoán được, các ngươi là đang diễn trò đâu, chỉ là không nói mà thôi!

“Ầy, “ hắn một chỉ Cisse, “Ngươi đã chết quá giả, trên đất máu cũng không ép thật...

“Còn có... Nếu là ngươi thật chết rồi, thả một bộ tử thi tại bên người

chúng ta, không phải càng có lực chấn nhiếp sao? Nhưng các ngươi lại mau đem thi thể lôi đi, rõ ràng có chuyện ẩn ở bên trong mà!”

“Dừng a!” Jacob tức giận đỗi một câu, “Ngươi cũng liền mã hậu pháo có năng lực! Ngươi nếu là thật đã nhìn ra, còn về phần bị điện giật thành loại kia nãi nãi hình dáng sao?”

...

Nghe nói như thế, Triệu Ngọc lộn xộn đều, thật không rõ, phiên dịch khí đến cùng là thế nào phiên dịch, sao có thể phiên dịch đến như thế chuẩn xác đâu?

“Tốt, các vị!” Scott ngừng đám người nghị luận, trịnh trọng kỳ sự nói nói, “ vẫn là để chúng ta nói chuyện chính sự đi, hai giờ đã đến, Kim Cương mật mã, các ngươi đến cùng giải mã không có a?”

Chương 1325: Giống như đã từng quen biết một màn

“Nếu như các ngươi còn có hoài nghi, “ Scott nói nói, “ ta có thể an bài các ngươi cùng Irene nữ sĩ video gặp mặt!”

“Ha ha, ta thật không rõ các ngươi là nghĩ như thế nào?” Cường Đặc trung úy cười nhả rãnh nói, “ có phải hay không 007 cùng Mission Impossible đã thấy nhiều? Sức tưởng tượng làm sao như vậy phong phú đâu? Chúng ta làm sao có thể là cái gì phần tử khủng bố đâu?”

“Không, không phải bọn họ sức tưởng tượng phong phú, “ Scott nghiêm túc đối Cường Đặc nói, “Ngươi vẫn chưa rõ sao? Chúng ta đến cùng là thật là giả, kỳ thật trong lòng bọn họ một mực tính toán sẵn!

“Chỉ bất quá, có người muốn đục nước béo cò, đem chuyện kim cương làm mắc cạn mà thôi...

“Bọn họ không có được đồ vật, cũng không muốn để chúng ta đạt được.

“Cho nên, rơi vào đường cùng, chúng ta mới có thể ra hạ sách này a!” Hắn một chỉ Cisse, “Có thể để ta không nghĩ tới chính là, Cisse bại lộ đến quá sớm!”

“Cái này không thể trách ta, “ Cisse lật lên bạch nhãn, “Quái thì trách trang bị của ngươi không góp sức!

“Còn có... Ân... Ta thật không rõ...” Cisse cau mày, đối Miêu Khôn bọn

người hỏi nói, “ ta sau khi giả chết, một mực thông qua camera chú ý đến các ngươi!

“Nhưng các ngươi là thông qua biện pháp gì tiến hành liên lạc, thương lượng khởi nghĩa đây này? Các ngươi không có gõ cái bàn phát mật mã, không có tận lực tiểu động tác, cũng không có sử dụng môi ngữ dấu hiệu...

“Nếu như ta sớm có phát giác, liền sẽ không khiến cho bị động như thế!”

“Ôi... Thóa...” Nghe được Cisse tra hỏi, Miêu Khôn chẳng những không có cho ra trả lời, ngược lại là dùng sức làm một cục đờm đặc đi ra, hung tợn nôn tại Cisse bên chân.

Những người khác cũng là nên khinh bỉ khinh bỉ, nên dựng thẳng ngón giữa dựng thẳng ngón giữa...

“Mẹ nó... Mẹ nó đức...” Dựng thẳng Hoàn ngón giữa, Yusuf hối hận địa thẳng xoa trán, “Ta mẹ nó bị lừa rồi, sớm biết dạng này, liền không nên đem mật mã báo cho bọn họ a, hối hận chết ta rồi!”

“Scott!” Juliet ngẩng đầu hỏi nói, “ ngươi vừa rồi lại đang nói hai giờ sự tình, ngươi còn muốn thế nào, để chúng ta chơi Russia ổ quay trò chơi sao?

“Ngươi nhìn không ra, chuyện kim cương, chúng ta thật đã tận lực sao? Nếu như chúng ta thật có thể giải mã, liền không đến mức lựa chọn bí quá hoá liều, mạo hiểm phản kháng!”

“Đúng, “ Sebastian phụ họa, “Đã các ngươi là quân chính quy, như vậy chúng ta còn là dựa theo quốc tế quy củ tới đi! Ta hiện tại trịnh trọng kỳ sự nói cho ngươi, lão tử không chơi, lão tử muốn về nhà!”

“Đúng đấy, Kim Cương mật mã đã cho các ngươi, còn lại sự tình, liền

theo chúng ta không có quan hệ!” Yusuf nói nói, “ ta mới nhận thầu mấy cái kia mỏ dầu, vẫn chờ ta trở về ký tên đâu!”

“Đừng có gấp a, các vị!” Lúc này, Cường Đặc trung úy bỗng nhiên nói chuyện, “Các ngươi nói không sai , dựa theo quốc tế quy củ, tìm kiếm chuyện kim cương, các ngươi xác thực không có có nghĩa vụ!

“Nhưng là, các ngươi cũng đừng quên, Kỳ Tích đảo bên trên... Thế nhưng là còn có một cọc án mưu sát đâu!”

Vừa nghe đến Cường Đặc nói lên án mưu sát, sắc mặt của mọi người, không khỏi lần nữa âm trầm xuống.

“Ừm...” Scott gật đầu, trịnh trọng kỳ sự nói với mọi người nói, “ các vị, đã các ngươi nói đến quy củ, cái kia cái quy củ này, các ngươi đồng dạng hiểu được a?

“Làm án mưu sát người hiềm nghi, chúng ta là có quyền tạm giam các ngươi, đồng thời tiến hành thẩm vấn. Mà lại, bởi vì người bị hại thân phận đặc thù, chúng ta cũng có xin trì hoãn giam, cùng đem bọn ngươi giam giữ về nước quyền lợi!”

“Cắt...” Jacob tức giận mắng một câu, “Ngươi đang uy hiếp chúng ta, nếu như chúng ta không phối hợp, liền có thể miễn phí đi Luân Đôn du lịch?”

“Các ngươi đây là chơi xỏ lá!” Juliet bác bỏ nói, “ vốn chính là các ngươi nội bộ xuất hiện vấn đề, Molly có thể là bị chính các ngươi sát hại! Tại sao muốn bắt chúng ta khai đao?”

“Không, “ Cường Đặc nghiêm túc tuyên bố, “Ta đã đối người của ta tiến hành triệt để thanh tra, mỗi một cái đều có rõ ràng không ở tại chỗ chứng minh, vô luận là video giám sát, vẫn là riêng phần mình căn cứ chính xác người, toàn đều có thể chứng minh!

“Cho nên, ta có thể phụ trách nhiệm địa nói cho các ngươi biết, hung thủ —— ngay tại các ngươi trong những người này! Không đem người này tìm ra, ai cũng đừng hòng rời đi Kỳ Tích đảo! !”

Nói đến đây, đám người lần nữa nhíu mày, tất cả đều vô ý thức nhìn nhau một cái, trong mắt cũng là lộ ra khó mà miêu tả dị dạng.

“Muốn ta nói...” Cisse nói với Scott, “Vẫn là dùng biện pháp của ta càng đáng tin cậy chút, cho bọn họ đến cái thôi miên a?”

“Ta nhìn, vẫn là để ngươi an nghỉ càng đáng tin cậy!” Miêu Khôn mắng một câu, đứng dậy đối Scott đám người nói, “Các vị, chúng ta không muốn lại vô vị dông dài!

“Ta chỉ hỏi các ngươi một sự kiện! Nếu như chúng ta có thể đem sát hại Molly tiểu thư hung phạm tìm ra, các ngươi có thể hay không thả chúng ta rời đi, không còn cùng chúng ta dây dưa Kim Cương chuyện?”

“Ừm... Cái này sao...” Scott suy nghĩ một cái, gật đầu đáp ứng nói, “ đương nhiên, nếu như tìm được hung phạm, chúng ta liền không có lại giam lý do của các ngươi! Kim Cương sự tình, hừ hừ...”

“Được...” Miêu Khôn ngược lại nói với mọi người nói, “ các vị, ta trước đó nói qua, nếu như ngay cả như vậy một kiện bản án đều không phá được, chúng ta về sau còn hỗn cái gì sức lực? Còn không bằng bên trên treo cổ tự sát đâu!

“Ta hiểu rõ mọi người tính cách, coi như hắn hiện tại chịu thả chúng ta đi, vụ án này, cũng sẽ tại trong lòng của mỗi người kết vảy!” Miêu Khôn ngẩng đầu ưỡn ngực địa nói nói, “ cho nên, Kim Cương sự tình các ngươi có thể qua loa, nhưng là đối với phá án, cái kia cũng không cần phải lưu thủ đi?

“Nhanh, xuất ra bản lãnh của các ngươi, đem vụ án này phá, cũng coi như cho Grimm một cái công đạo, an ủi một chút hai mẹ con bọn họ, a không, hai cha con trên trời có linh thiêng đi!”

Miêu Khôn dõng dạc địa nói xong, hiện trường lại lần nữa lâm vào một mảnh trầm mặc.

Một mực trầm mặc hơn mười giây về sau, lúc này mới có người đứng ra phụ họa nói: “Ta đồng ý Female Miêu chủ ý, nếu như tìm ra hung phạm...” Nói chuyện chính là Trung Đông người Yusuf, “Ngoại trừ có thể chứng minh trong sạch của chúng ta bên ngoài, nói không chừng, còn có thể tìm tới phá giải Kim Cương mật mã manh mối đâu!”

“Cũng đúng, “ cốc điểm báo một lang suy nghĩ nói, “Chúng ta trước đó vẫn là quá mức câu nệ! Coi như hung thủ là chính bọn hắn người thì phải làm thế nào đây? Chẳng lẽ... Chúng ta liền không phá được án sao?”

“Đúng thế?” Sebastian kích động vỗ tay, “Đã dạng này, vậy chúng ta còn chờ cái gì? Tranh thủ thời gian động thủ đi!”

“Scott, “ Miêu Khôn mặt hướng Scott yêu cầu nói, “ nếu như ngươi thật nghĩ phá án, vậy thì nhất định phải đem Cường Đặc cùng Cường Đặc người cũng liệt vào người hiềm nghi, cùng chúng ta đối xử như nhau!”

“Hừ hừ, ta không có ý kiến!” Scott giao nhau cánh tay, một bộ không quan trọng trạng thái.

“Không được!” Cường Đặc đột nhiên đứng lên, “Trước đó đã điều tra một lần, các ngươi không cảm thấy hỗn loạn sao? Các ngươi nhiều người như vậy làm sao điều tra? Hiện tại ngay cả ta người đều muốn liên luỵ vào, còn không phải loạn thành một bầy?

“Mấu chốt là...” Cường Đặc một chỉ đám người, “Hung thủ ngay tại các

ngươi trong những người này, nếu để cho hắn đục nước béo cò chạy làm sao bây giờ?”

“Ha ha ha...” Miêu Khôn ngửa mặt lên trời cười dài, lần nữa đem Triệu Ngọc đẩy lên trước mắt mọi người, nói nói, “ hiện tại, ngươi rốt cục có thể suy tính một chút chúng ta Trung Quốc thần thám đi?”

“Không được, “ Cường Đặc lắc đầu nói nói, “ không có tuyệt đối chứng cứ, ai cũng không thể loại trừ hiềm nghi! Các ngươi vẫn không rõ đạo lý này sao? Càng là nhìn qua trong sạch người, càng có khả năng có vấn đề!”

“Chính là...” Jacob phụ họa một câu, lườm Miêu Khôn một chút, “Nói không chừng... Hung thủ cũng không là một người, còn có đồng bọn đâu! Miêu Khôn, ngươi có phải hay không muốn cho Trung Quốc thần thám giúp ngươi thoát tội a?”

“Ngươi liền sẽ thả loại này không có mùi vị cái rắm!” Miêu Khôn mắng, “ ngươi có phải hay không sợ chúng ta Trung Quốc thần thám quá lợi hại, đem ngươi cái này hung phạm bắt tới a?”

“Ai?” Jacob vỗ vỗ nắm đấm của mình, kêu gào nói, “ ngươi hôm nay có phải hay không xương cốt ngứa, muốn cho ta giúp ngươi nới lỏng gân cốt sao?”

“Tốt, đến a? Người nào sợ ai vậy tôn tử?” Nói, Miêu Khôn cùng Jacob vậy mà chọi gà đè vào một chỗ.

“Lại tới...” Cisse lắc đầu nói nói, “ chẳng lẽ... Các ngươi còn muốn một lần nữa đột nhiên tập kích sao?”

Theo Cisse nói chuyện, ở đây đám binh sĩ cũng không muốn hai lần mắc lừa, lập tức giơ tay lên bên trong súng trường, đề cao cảnh vệ đẳng cấp.

Nhưng mà, ngay tại thời khắc mấu chốt này, một màn giống như đã từng quen biết tình cảnh lần nữa tái hiện.

Hiện trường thình lình vang lên “Hoắc ha ha” tiếng cuồng tiếu. Cuồng sau khi cười xong, nhưng gặp Triệu Ngọc đánh cái một cái thanh thúy búng tay, nói với mọi người nói: “Các vị, không cần phiền phức như vậy!

“Kỳ thật, ta đã biết, sát hại Molly tiểu thư hung phạm —— là ai! Hoắc ha ha...”

Chương 1326: Hung phạm liền là ngươi!

“Lại tới, lại tới...” Yusuf mãnh liệt xoa tay chỉ gọi nói, “ hắn vì cái gì không phải cười đến điên cuồng như vậy? Giống như... Giống như bị bệnh chó điên giống như...”

“Uy, “ Jacob cao cao giơ lên lông mày, đối Triệu Ngọc vẻ mặt khinh thường, “Có phải hay không có ai truyền bá chiếu lại khóa? Lời này ngươi nhưng không phải lần đầu tiên nói a?”

“Uy uy uy, Trung Quốc thần thám, “ Lý Bản Thành cũng là theo chân chế nhạo nói, “ ngươi có phải hay không còn muốn kiên trì, Molly tiểu thư là tự sát lý luận a?”

Lý Bản Thành nói xong, hiện trường lập tức một mảnh cười vang.

“Không!” Triệu Ngọc không chút nào để ý đám người lặng lẽ cùng khinh thường, vẫn chính nhi bát kinh nói nói, “ lần này, ta rốt cục nghĩ thông suốt, Cường Đặc trung úy nói không sai, sát hại Molly tiểu thư hung thủ, hoàn toàn chính xác ngay tại chúng ta những người này bên trong!”

“Ồ?” Simona có thể nghe hiểu Triệu Ngọc Hán ngữ, lúc này lấy làm kinh hãi, sợ hãi địa hỏi nói, “ thật sao? Là... Là ai a?”

Những người khác mặc dù nghe không hiểu Hán ngữ, nhưng vẫn là từ Triệu Ngọc trong thần sắc đã đoán được hắn ý tứ.

“Ờ...” Sebastian cười nói, “ lần này lợi hại, Trung Quốc thần thám muốn

phát uy! Mau nói, mau nói, hung thủ đến cùng là cái nào a?”

Nghe thủ hạ có người phiên dịch về sau, Scott cùng Cường Đặc cũng là có chút hăng hái ngồi về tới trên ghế sa lon.

“Các vị, “ Triệu Ngọc nâng tay lên, bắt đầu mình trình bày, “Bản án xuất hiện về sau, ta duy nhất có thể xác định một điểm liền là: Molly tiểu thư, cũng không phải là bị người bức hiếp!”

“Ừm? Cái này. . . Lời này có ý tứ gì? Nghe không hiểu...” Yusuf lắc đầu, “Vị cao nhân nào có thể cho phiên dịch một cái?”

“Thế nhưng là...” Simona nhíu mày nói nói, “ ta cũng không biết rõ a? Molly tiểu thư chịu hay không chịu bức hiếp, rất trọng yếu sao?”

“Ai u...” Miêu Khôn tức giận hướng mọi người rống nói, “ có các ngươi dạng này sao? Không thích người khác so với chính mình lợi hại, ghen ghét đúng không?” Hắn một chỉ Triệu Ngọc, “Người ta lời còn chưa nói hết đâu! Van các ngươi có chút kiên nhẫn có được hay không?”

“Thử nghĩ một hồi, nếu như Molly tiểu thư là bị người bức hiếp, “ Triệu Ngọc tiếp tục phân tích của mình, “Như vậy thế tất sẽ bị người chặt chẽ trông giữ, làm sao lại lưu cho hung thủ giết người cơ hội đâu?”

“Ừm... Ân...” Miêu Khôn cực nhanh suy nghĩ Triệu Ngọc ý tứ, đồng thời không quên nhắc nhở người khác, “Đều chớ nói chuyện, yên tĩnh, yên tĩnh...”

“Cho nên, ta tin tưởng, Molly tiểu thư thật là lãnh đạo của bọn hắn, “ Triệu Ngọc tiếp tục nói, “ mà điểm này, từ Molly tiểu thư lúc nói chuyện ánh mắt cùng thần thái liền có thể nhìn ra được.

“Ta muốn... Các vị cao nhân khẳng định cũng thấy phi thường rõ ràng a?”

“Ừm... Ân...” Cốc Triệu Nhất Lang yên lặng gật đầu, nhưng vẫn là không biết rõ Triệu Ngọc trọng điểm ở đâu?

“Chính là bởi vì hành động của nàng độ cao tự do, cho nên mới tạo thành, nàng đêm khuya tiến về thư phòng, mà không người nào biết tình huống!

“Chúng ta tới hồi ức một cái...” Triệu Ngọc nhắm mắt lại hồi ức nói, “ video theo dõi bên trong, Molly tiểu thư cầm những cái kia trân quý bản thảo, tại đêm hôm khuya khoắt đi đến thư phòng.

“Nhìn nàng ngay lúc đó động tác, tất cả mọi người cho rằng nàng trong lòng không có quỷ, mười phần bình thường đúng không? Nhưng là... Ta hiện tại muốn nói cho mọi người chính là...” Triệu Ngọc xách giọng to nói nói, “ phán đoán của các ngươi là đúng! !

“Không sai! Molly tiểu thư bước chân vững vàng, ánh mắt tập trung, nhìn không chớp mắt... Ta cũng cho rằng, trong nội tâm nàng hoàn toàn chính xác không có quỷ, hoàn toàn không có tâm bệnh! !”

“Ta đi...” Yusuf lắc lư mấy lần, hai tay chống nạnh nói nói, “ Xém tí nữa làm lắc thận của ta! Là phiên dịch sai lầm sao? Vẫn là tai ta kém?”

Nghe được có người chất vấn, Scott phiên dịch có vẻ hơi khẩn trương.

“Không sai, không sai...” Simona lại là cười một tiếng, hướng chúng người chứng thực Triệu Ngọc ý tứ.

“Nàng nửa đêm đi thư phòng đi, có lẽ liền là chợt nhớ tới vấn đề gì, “ Triệu Ngọc đoán nói, “ muốn đến thư phòng đi thăm dò nhìn tư liệu a?”

“Ừm... Cầm trong tay của nàng bản thảo, cũng có khả năng...” Simona tiếp một câu, “Nàng muốn biết, những cái kia trân quý bản thảo bên trên

có cái gì Grimm tiên sinh lưu lại bí mật a?”

“Chúng ta phán đoán một cọc án mạng, động cơ giết người tự nhiên là trọng yếu nhất một vòng!” Triệu Ngọc lại nói, “ ngay từ đầu, các ngươi Hồ đoán loạn tán gẫu, ngoại trừ muốn nghe nhìn lẫn lộn, đục nước béo cò bên ngoài, hắn là... Chủ yếu vẫn là bởi vì không làm rõ ràng được Molly tiểu thư ngộ hại chân chính động cơ a?”

“Có đạo lý, có đạo lý...” Miêu Khôn tranh thủ thời gian ủng hộ mình cô gia.

“Có người hoài nghi là Molly tiểu thư nội bộ xảy ra vấn đề, bị người một nhà giết chết; cũng có người hoài nghi, là chúng ta những này thám tử bên trong, có người đem nó có ý định mưu hại!

“Nhưng trên thực tế, Molly tiểu thư bị hại động cơ, có lẽ có nguyên nhân khác, hơn nữa còn là một cái vô cùng đơn giản nguyên nhân!”

“Ồ?” Jacob nhịn không được thúc giục, “Nguyên nhân gì? Mau nói!”

“Là ngoài ý muốn bên trong ngoài ý muốn, cũng là ngoài ý muốn bên ngoài ngoài ý muốn!” Triệu Ngọc giống nhiễu khẩu lệnh nói một chuỗi đi ra, tức giận đến phiên dịch thẳng dậm chân, căn bản không có cách nào phiên dịch...

“Trung Quốc thần thám, thật là phách lối a!” Cisse cau mày nói nói, “ có thể hay không... Để cho ta cho hắn thúc cái ngủ, xem hắn tinh thần bình thường hay không bình thường đâu?”

“Thúc ngươi cái nãi nãi chân thôi miên!” Miêu Khôn can thiệp chuyện bất bình mắng một câu, sau đó nghiêm túc xông Triệu Ngọc hỏi nói, “ Tiểu Triệu tử a, có thể hay không nói một chút bình thường a?”

Ta ngược lại...

Mọi người nhất thời bị sét đánh ngược lại, Cisse càng là ngay tại chỗ lăn lộn...

“Tốt!” Triệu Ngọc ánh mắt biến đổi, tà tà địa vừa cười vừa nói, “Đã dạng này, vậy ta không bằng dứt khoát đem hung phạm nói ra đi!

“Các vị, chứng kiến kỳ tích thời khắc sắp đến, sát hại Molly tiểu thư hung phạm, chính là nàng! ! ! Cộc cộc cộc đát...”

Nói, Triệu Ngọc đem cánh tay nâng lên, lưu loát địa chỉ hướng một người.

“Ta... Ta mẹ nó...” Miêu Khôn trên trán vụt mà bốc lên mồ hôi lạnh, nhất thời mắng lên, “Tiểu tử thúi, có... Có lầm hay không a?”

Nguyên lai, Triệu Ngọc ngón tay, vậy mà chỉ hướng Miêu Khôn!

Ờ...

Hiện trường nhiều tiếng hô kinh ngạc, đám người tất cả đều lộn xộn.

“Uy, ngươi đừng nhúc nhích có được hay không a?” Ngay tại nhiều tiếng hô kinh ngạc bên trong, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian lay động ngón tay làm sáng tỏ nói, “ không thấy được, ta chỉ không phải ngươi mà! Là bên cạnh ngươi vị kia!”

“Cái gì! ?” Miêu Khôn giật nảy mình, tranh thủ thời gian hướng bên cạnh lóe lên, lại không cẩn thận đụng phải mấy người, sát vì náo nhiệt.

“Không thể nào?” Nhìn thấy Triệu Ngọc ngón tay bỗng nhiên chỉ hướng mình, Yusuf cũng là giống hù dọa giống như nhảy tới một bên, “Không phải ta, không phải ta...”

“Uy a, các ngươi... Van các ngươi chớ lộn xộn có được hay không? Tốt xấu cho chút thể diện a?”

Rơi vào đường cùng, Triệu Ngọc đành phải cất bước tiến lên, cái này mới rốt cục đem ngón tay như ngừng lại trên người một người.

Nhưng mà, làm mọi người thấy rõ Sở Triệu Ngọc chỉ người nào thời điểm, lại tất cả đều lộ ra vẻ mặt bất khả tư nghị, cho dù ai cũng không nghĩ ra, Triệu Ngọc vậy mà lại chỉ hướng nàng!

“Cái này. . .” Simona hướng bên cạnh dời một bước, đợi nhìn thấy Triệu Ngọc ngón tay, cũng đi theo mình đuổi đi theo về sau, lập tức mân mê miệng nhỏ, hai tay bóp lấy eo nói nói, “ Triệu Ngọc, ngươi... Ngươi đây là ý gì?”

“Ta ý tứ... Còn không rõ lộ ra sao? Hừ hừ hừ...” Triệu Ngọc cười lạnh ba tiếng, sau đó đã tính trước mà nói, “ ta nói hung thủ giết người, liền là ngươi! ! !”

Chương 1327: Giết người quyết tâm

“Ha ha ha ha...” Nhìn thấy Triệu Ngọc vạch hung thủ, Yusuf cười đến âm điệu cũng thay đổi, “Các ngươi vị này Trung Quốc thần thám quá kỳ hoa thật sự là, nếu như nói vị này Tịch tiểu thư là hung thủ, vậy ta tình nguyện tin tưởng Molly tiểu thư chết bởi tự sát!”

“Ta đã nói!” Cisse nắm chặt nắm đấm nói nói, “ để cho ta cho hắn làm thôi miên, giám định một cái trạng thái tinh thần của hắn tốt bao nhiêu? Các ngươi hết lần này tới lần khác không nghe!”

“Cái này. . .” Giờ này khắc này, Miêu Khôn cũng là thật mộng, hắn nhìn một chút Simona, lại nhìn một chút Triệu Ngọc, hỏi nói, “ Tiểu Triệu, ngươi có phải hay không... Lại đang nói đùa rồi?

“Có phải hay không nhìn thấy bầu không khí khẩn trương, muốn sinh động sinh động một cái bầu không khí a?”

“Hoắc ha ha...” Ai ngờ, Triệu Ngọc lại ngửa mặt lên trời cười dài nói, “ nhìn tới... Các ngươi những này tự xưng là thần thám gia hỏa cũng không gì hơn cái này đi!

“Rõ ràng như vậy sơ hở, các ngươi thế mà không có một cái nào khám phá?”

“Ừm...” Cốc Triệu Nhất Lang có thể nghe hiểu được Hán ngữ, quan phiên dịch còn không có phiên dịch, hắn liền vượt lên trước dùng tiếng Tung Của Hướng Triệu Ngọc hỏi nói, “ ngươi nói, chẳng lẽ là trong thông đạo —— dấu chân?”

“Oa...” Triệu Ngọc giật nảy mình, vội vàng trừng to mắt nói nói, “ Nhật Bản lão gia tử, ngươi... Ngươi cũng nghĩ đến? Ngươi sẽ còn nói tiếng Trung Quốc? Thật sự là thân tàn bất lậu, a không, thâm tàng bất lậu a ngươi?”

“Nghĩ đến là nghĩ đến... Nhưng là...” Cốc Triệu Nhất Lang nhíu mày nói nói, “ ngươi tại sao có thể kết luận, hung thủ là vị này Tịch nữ sĩ đâu? Tựa hồ... Bất cứ người nào, cũng có thể làm đến a?”

“Làm không được, tại các ngươi phá giải Kim Cương mật mã thời điểm, ta đã cởi giày đến thử qua...”

“Uy, uy...” Lúc này, Yusuf không làm, xông hai người rống nói, “ các ngươi không muốn như vậy lải nhải có được hay không? Có cái gì căn cứ, tranh thủ thời gian lấy ra nói rõ ràng a?”

“Chuyện này... Hoàn toàn chính xác có chút ngoài ý muốn...” Juliet một mặt điểm lấy chân, một mặt nhìn xem Simona nói nói, “ nếu để cho ta đoán ai không phải hung thủ, chỉ sợ ta cái thứ nhất liền sẽ tuyển nàng!”

“Tốt, tốt!” Miêu Khôn mở ra hai tay, hướng mọi người nói, “Tiếp đó, liền để ta tới làm phiên dịch đi! Tiểu Triệu tử a, ngươi nói chậm một chút, ta cũng có một ít hồ đồ rồi!”

“Đợi một chút...” Simona đương nhiên không làm, “Các ngươi... Các ngươi tại sao có thể dạng này?

“Các ngươi thật tin tưởng hắn lần này hồ ngôn loạn ngữ sao?

“Khi dễ ta một cái nữ hài tử có phải hay không...

“Nha... Ta hiểu được, đây là một trận âm mưu, các ngươi muốn lợi dụng ta đến giao phó, đúng hay không?”

“Trung Quốc thần thám...” Lúc này, Scott cũng là có chút hồ đồ rồi, chỉ vào Simona hướng Triệu Ngọc hỏi nói, “ đừng quên, tại nhà hàng thời điểm, ngươi vì cứu nàng, còn không tiếc nói ra người Ấn Độ mật mã, nhưng bây giờ...”

“Lý do này quá đơn giản...” Triệu Ngọc mỉm cười, “Bởi vì tại ta cứu nàng thời điểm, ta còn không có hoài nghi nàng là hung thủ đâu!”

“Ta nói...” Sebastian rốt cục xen vào tiến đến, “Các ngươi có phải hay không quên, Molly tiểu thư là bị một cái chức nghiệp cao thủ giết chết, hạ đao gọn gàng!

“Nhưng các ngươi nhìn vị này xinh đẹp giống như người mẫu đồng dạng mỹ nữ tiểu thư... Nàng làm sao có thể là một vị mặt lạnh sát thủ đâu?”

“Tạ ơn!” Simona có lễ phép gật đầu, “Nhưng ta cần uốn nắn một điểm, không phải 'Giống như' người mẫu, ta tham gia qua Milan tuần lễ thời trang, mà lại leo lên qua 《MarieClair》 trang tên sách!”

“Oa... Lợi hại lợi hại!” Sebastian điểm tán, “Cái kia ngại hay không, lưu cái phương thức liên lạc a? Ta tại Venice có ngôi biệt thự, có cơ hội, chúng ta có thể trao đổi một chút...”

“Sebastian, chút điểm này cũng không tốt cười!” Juliet hướng hắn khoa tay một cái nắm đấm, Sebastian lúc này mới ngừng miệng.

“Chúng ta vẫn là trước không nói võ công, trước đàm chứng cứ đi!” Triệu Ngọc nói nói, “ các vị, ta hoài nghi Simona tiểu thư liền là giết người hung phạm lý do, đích thật là bởi vì lối đi bí mật bên trong lưu lại những cái kia dấu giày!”

“Dấu giày?” Cisse lầm bầm, “Thật kỳ quái a? Cái kia dấu giày không phải đã chứng minh, là Molly tiểu thư lưu lại sao?”

“Chẳng lẽ ngươi muốn nói... Cái kia dấu giày là ta lưu lại?” Simona cầm lên tay đến, mặt lộ vẻ tức giận.

“Ta nếu là ngươi, liền sẽ không nóng lòng giải thích, miễn cho nói nhiều miệng mất, nói lỡ miệng!” Triệu Ngọc nhắc nhở Simona một câu, lúc này mới xông mọi người nói, “Hiện tại, vẫn là để chúng ta tiếp lấy vừa rồi cái đề tài kia nói tiếp đi!

“Molly tiểu thư đêm hôm khuya khoắt đi vào thư phòng, nàng bản muốn tới đây tra tìm một vài thứ. Thế nhưng là, cũng không lâu lắm, nàng chẳng những không có từ trong thư phòng đi ra, hơn nữa còn chết tại 100 mét bên ngoài trong tiểu hoa viên!

“Chuyện này nhìn qua kỳ quặc, nhưng trên thực tế, có lẽ cũng không có chúng ta nghĩ phức tạp như vậy.

“Vấn đề...” Triệu Ngọc nhìn thấy Miêu Khôn liên tục khoát tay, đành phải dừng lại một chút , chờ Miêu Khôn vì mọi người phiên dịch về sau, lúc này mới tiếp tục nói, “Vấn đề, hẳn là liền ra trong thư phòng, hoặc là dưới thư phòng trong mật thất!

“Đương nhiên, cá nhân ta cho rằng, trong thư phòng khả năng lớn hơn. Bởi vì...” Triệu Ngọc lại dừng lại một chút, nói nói, “ Grimm bàn công tác góc bàn phát sinh rất nhỏ di động, hướng ra phía ngoài di động 3 hào mét khoảng chừng, mà lại vết tích là mới!”

“Cái này ta cũng nhìn thấy!” Cisse bỗng nhiên giơ tay lên ra hiệu một cái, lại bỗng dưng bị bên cạnh Cường Đặc trung úy đè xuống...

“Mặt khác, Molly tiểu thư bản nhân không có công phu, đêm đó cũng không có đeo súng ống. Cho nên, một khi nàng phát hiện cái gì không giống bình thường sự tình, phản ứng đầu tiên tất nhiên là tranh thủ thời gian rời khỏi phòng chạy trốn!

“Cho nên, nàng có tám mươi phần trăm trở lên khả năng, là từ trong thư phòng, bị người đánh ngất xỉu!”

“Uy, đây có phải hay không là có chút quá giật?” Làm Miêu Khôn phiên dịch xong sau, Jacob dẫn đầu đưa ra dị nghị, “Nếu như nàng tại thư phòng đã bị đánh ngất xỉu, vậy nàng là mộng du lấy đi đến hiện trường phát hiện án sao?”

“Chờ một chút... Ta nghe rõ...” Yusuf chỉ vào Triệu Ngọc hỏi nói, “ ý của ngươi là nói, đêm hôm đó, có một người khác tại Grimm thư phòng?

“Molly tiểu thư sau khi đi vào, vừa vặn đụng tới? Chỉ là một cái trùng hợp?”

“Đúng!” Triệu Ngọc gật đầu.

“Hoàn toàn chính xác, ta cũng nghĩ như vậy!” Cốc Triệu Nhất Lang phụ họa Triệu Ngọc nói nói, “ người kia lặng lẽ chui vào Grimm thư phòng, hắn là đang tìm kiếm thứ gì, nhưng ta không dám hứa chắc, hắn tìm đồ vật có phải hay không Kim Cương!”

“Càng nói càng loạn, tại sao lại toát ra một tên trộm đến?” Cisse không hiểu.

“Cái này tên trộm...” Triệu Ngọc nhìn Simona một chút, nặng nề mà nói nói, “ liền là hung thủ! Nếu như các ngươi cảm giác có chút loạn, vậy ta liền đến trở lại như cũ một cái hiện trường đi!

“Đêm đó, hung thủ thông qua phía bên ngoài cửa sổ bình đài, len lén chạy tới Grimm thư phòng, muốn đến trong thư phòng tìm kiếm một vài thứ.

“Có lẽ, là trùng hợp; có lẽ, người này đã sớm biết Grimm thư phòng có

cái mật thất, cho nên khi hắn sau khi đi vào, rất nhanh liền mở ra giá sách cửa ngầm, phát hiện mật thất!

“Tiếp đó, hắn có lẽ là tại trong mật thất lục soát đồ vật, cũng có lẽ là trong thư phòng lục soát đồ vật, nhưng không khéo chính là, Molly tiểu thư bỗng nhiên xuất hiện!

“Hung thủ khẳng định nghĩ không ra, Molly tiểu thư có ban đêm làm việc thói quen, đêm hôm khuya khoắt vậy mà lại đến thư phòng đến, vừa vặn đánh hắn một trở tay không kịp.

“Lúc ấy...” Triệu Ngọc đưa tay khoa tay một cái, “Hung thủ hoặc là còn ở trong mật thất, hoặc là liền là muốn quan bế giá sách cửa ngầm, nhưng cuối cùng, hắn vẫn là đã chậm một bước, bị tiến vào trong phòng Molly tiểu thư thấy được!

“Molly tiểu thư mắt thấy không ổn, xoay người chạy, mà hung thủ thì đạp trên Grimm bàn công tác phi thân vọt lên, từ phía sau chế trụ Molly tiểu thư, đồng thời đem đánh ngất xỉu!

“Lại sau đó... Vì không làm cho sự chú ý của người khác, hung thủ mau đem Molly tiểu thư mang tới mật thất, đồng thời đơn giản chỗ sửa lại một chút thư phòng hiện trường, tiếp theo đóng lại giá sách cửa ngầm!

“Mà lại lại sau đó... Hung thủ tại trải qua một phen suy nghĩ về sau, “ Triệu Ngọc trầm giọng nói nói, “ hắn rốt cục đã quyết định giết người —— quyết tâm! !”

Chương 1328: Mấu chốt dấu giày

“Nói giống như là thật!” Hồi lâu không ra tiếng Lý Bản Thành nhịn không được nói nói, “ đây đều là ngươi chủ quan ước đoán mà thôi, ngươi sao có thể phỏng đoán đến hung thủ tâm lý?

“Ngươi làm sao lại có thể phán đoán, hung sát án chỉ là một cái ngoài ý muốn, mà cũng không phải là có ý định mưu hại đâu? Tỉ như, hung thủ vì cái gì không thể biết Molly tiểu thư có khả năng đêm khuya đi đến thư phòng, cho nên sớm đi tới đó đợi nàng...”

“Nói như vậy...” Cốc Triệu Nhất Lang nói nói, “ Grimm bàn công tác liền sẽ không lưu lại bị di động vết tích!”

“Ngươi sao có thể biết...” Lý Bản Thành phản đối, “Bàn làm việc di động, nhất định cùng hung sát án có quan hệ đâu? Nếu như là người khác động đậy đây này?”

“Nếu như là bình thường di động , bình thường đều là bình di, “ Cốc Triệu Nhất Lang lại nói, “ nhưng bàn làm việc di động vết tích rõ ràng mang theo ép xuống dấu hiệu...”

“Đợi một chút...” Yusuf càng nghe càng hồ đồ, vội vàng khoát tay ra hiệu nói, “ các ngươi đừng lại xoắn xuýt bàn làm việc sự tình có được hay không?

“Ta còn giống như không có nghe được trọng điểm đâu!” Hắn mặt hướng Triệu Ngọc hỏi nói, “ Trung Quốc thần thám , dựa theo lý luận của ngươi, hung thủ hẳn là ở trong mật thất đi giết người người mới

đúng, vậy tại sao Molly tiểu thư sẽ chết tại bên ngoài đâu?

“Ngươi không phải là muốn nói, hung thủ đổi lại Molly tiểu thư giày, đem nàng từ mật đạo lưng đi ra a?”

“Không sai!” Triệu Ngọc gật đầu, “Molly tiểu thư hẳn là thấy được hung thủ mặt, biết thân phận của hắn. Cho nên, hung thủ quyết định muốn giết người diệt khẩu, không để cho mình bại lộ.”

“Ừm... Ta... Ta còn giống như không có phiên dịch đâu!” Miêu Khôn nhíu mày, “Chẳng lẽ... Ngươi có thể nghe hiểu?”

“Đoán cũng có thể đoán được!” Triệu Ngọc hào không đình trệ địa trả lời về sau, tiếp tục nói, “Hung thủ thừa dịp Molly tiểu thư hôn mê, đổi lại giày của nàng, sau đó cõng Molly tiểu thư dọc theo thông đạo đi ra mật thất, đi đến tiểu hoa viên nơi đó.

“Cuối cùng, mới dùng lợi khí đem Molly tiểu thư giết chết, làm hiện trường phát hiện án biến thành chúng ta nhìn thấy cái dạng kia...”

Lần này, Triệu Ngọc hấp thụ kinh nghiệm, tranh thủ thời gian dừng lại một chút, để Miêu Khôn đem lời phiên dịch cho mọi người.

“Oa, sức tưởng tượng quá phong phú!” Sebastian dẫn đầu nói, “Đầu tiên tới nói, vì cái gì không phải Molly tiểu thư từ trong thư phòng phát hiện mật đạo, mình từ bên trong đi tới, sau đó ở bên ngoài đụng phải lưu manh, từ mà bị hại đây này?”

“Dấu giày a!” Vừa dứt lời, Cốc Triệu Nhất Lang liền thay thay Triệu Ngọc trả lời nói, “ ta ngay từ đầu liền phát hiện dấu giày có vấn đề! Bởi vì nó mỗi một bước đều đi được phi thường đều đều, lộ ra cực kỳ tận lực cùng tỉ mỉ!”

“Không tệ! Dấu giày lực đạo phi thường lớn, mỗi một cái đều vô cùng rõ

ràng, đích thật là quá mức tận lực!” Triệu Ngọc tiếp tra nói nói, “ nếu như là chúng ta người bình thường đi đường, hắn là sẽ không lưu lại như thế dấu giày!

“Huống hồ, thông đạo trên mặt đất đều là tro bụi, nói rõ thật lâu không người hỏi thăm. Thử nghĩ một hồi, đêm hôm khuya khoắt, cổ bảo mật đạo, Molly tiểu thư lại là lẻ loi một mình, vậy đi bộ lời nói hắn là phi thường nhẹ nhàng mới đúng chứ?”

“Muốn ta nói, nếu như Molly tiểu thư phát hiện mật đạo, căn bản liền sẽ không một người mạo muội xuống dưới, tất nhiên sẽ thông tri thủ hạ của nàng mới đúng!” Juliet phân tích, “Cho nên, ta cảm thấy Triệu phỏng đoán tương đối có thể tin, Molly tiểu thư hắn là trong thư phòng bị người đánh ngất xỉu, sau đó cõng đến bên ngoài sát hại.”

“Nha... Ta hiểu được!” Simona trừng to mắt nói nói, “ Triệu Ngọc, ý của ngươi là, tại trong mọi người, chỉ có ta có thể mặc vào Molly tiểu thư giày. Cho nên, ngươi liền hoài nghi ta là hung thủ giết người, đúng không?”

Ờ...

Khi mọi người nghe rõ về sau, lập tức phát ra một trận thấp giọng hô. Rất rõ ràng, lý do này thật có chút gượng ép.

“Chẳng lẽ...” Simona tức giận giải thích nói, “ ngươi không nhìn thấy sao? Giày của ta ít nhất phải so Molly tiểu thư đại 2 số, đồng dạng mặc không nổi!”

“Không!” Triệu Ngọc lắc đầu nói nói, “ Molly tiểu thư mặc, là một đôi vận động khoản hưu nhàn giày, bản thân có nhất định thân súc tính, ngươi coi như mặc không nổi, cũng chí ít có thể xuyên vào tuyệt đại bộ phận.”

“Vậy thì thế nào? Điểm lấy chân đi đường sao?” Simona giải thích, “Dựa theo ngươi nói, trên người của ta còn phải cõng một người sống sờ sờ đâu!”

“Không phải điểm lấy chân!” Cốc Triệu Nhất Lang làm sáng tỏ, “Mật đạo bên trên lưu lại dấu giày, mặc kệ là bàn chân vẫn là gót chân, tất cả đều vô cùng rõ ràng, cái này đủ để chứng minh, hung thủ không phải điểm lấy chân đi đường!”

“Cho nên...” Triệu Ngọc lại là lạnh mặt nói, “Ta mới từ người chết giày gót chân bộ vị phát hiện rất nhỏ nếp uốn vết tích!

“Điều này nói rõ hung thủ cũng không có đem hắn toàn bộ chân xuyên thấu giày, mà là giống xuyên dép lê như thế, mang lấy giày dẫm lên, cái này mới tạo thành giày phần sau nếp uốn.

“Mà lại, hung thủ hẳn là chú ý tới điểm này, cho nên tại cho Molly tiểu thư đổi giày thời điểm, cố ý đem nếp uốn bộ phận giãn ra mấy lần, rõ ràng là không muốn để cho chúng ta chú ý tới nơi đó!”

“Oa... Ngươi bây giờ ngưu bức như vậy sao?” Miêu Khôn quên đi phiên dịch, kinh ngạc nói nói, “ quan sát đến như vậy cẩn thận, nhưng khi đó... Ta nhìn ngươi cũng là một bộ rất tùy ý bộ dáng mà!”

Kỳ thật, Triệu Ngọc lúc ấy thật đúng là không phải lúc ấy quan sát đến đặc biệt cẩn thận, hắn chẳng qua là về sau nghĩ tới chỗ này thời điểm, lại sử dụng ký ức thiểm hồi khí, một lần nữa đem hiện trường phát hiện án chiếu lại một cái mà thôi.

“Vậy thì thế nào?” Simona chỉ vào mọi người nói, “Nếu là mang lấy giày đi qua, lúc đó trận có rất nhiều người đều có thể làm đến, cũng bao quát ngươi Triệu Ngọc a?”

“Ừm... Ta mồ hôi chân, lạ thường thối, “ Triệu Ngọc thuận miệng nói

bậy, “Nếu như là ta đổi giày, đã sớm thối không đi nổi!”

“Khẳng định không phải ta, ha ha...” Jacob chỉ chỉ cái kia quạt hương bồ chân to, “Nếu như là ta, Molly tiểu thư giày đã sớm nát!”

“Vậy cũng không thể nhất định là ta à?” Simona kích động nói nói, “ Molly tiểu thư tối thiểu nhất có 110 cân, ta nơi đó có khí lực cõng nàng một trăm mét ra ngoài?”

“Ừm...” Cường Đặc tranh thủ thời gian đưa tay ra hiệu, “Là 101 cân!”

“Liền xem như 80 cân thì thế nào?” Sebastian thay Simona tranh luận nói, “ vậy cũng không thể một mực chắc chắn, chính là chúng ta vị này người mẫu tiểu thư làm a?”

“Các ngươi cẩn thận hồi ức một cái, “ Triệu Ngọc duỗi chỗ một ngón tay, nhắc nhở đám người, “Khi chúng ta từ mật thất tìm tới thông đạo thời điểm, là ai cái thứ nhất nhắc nhở chúng ta, trên mặt đất có dấu giày?”

Triệu Ngọc kiểu nói này, đám người tất cả đều lâm vào trong hồi ức, mà Simona sắc mặt khó mà khống chế có chút phát sinh biến hóa.

“Ta nhớ ra rồi...” Yusuf nói nói, “ liền là Tịch tiểu thư nói!”

“Đúng, ta cũng nhớ kỹ...” Miêu Khôn phụ họa nói, “ đích thật là Simona nhắc nhở chúng ta! Cái này. . .”

“Tại chúng ta phát hiện mật đạo trước đó...” Triệu Ngọc chỉ vào Simona nói nói, “ Tịch tiểu thư một mực ở vào đội ngũ cuối cùng, đồng thời rất ít tham dự thảo luận.

“Nhưng khi chúng ta phát hiện mật đạo về sau, nàng lại người thứ nhất xông tới phía trước, nhắc nhở chúng ta dấu giày sự tình, các ngươi

không cảm thấy, cái này có chút không quá hợp lý sao?”

“Ngươi... Ngươi...” Simona tức giận nói nói, “ ngươi nói đều là cái gì a! Chẳng lẽ bởi vì là ta phát hiện dấu chân, các ngươi liền phải hoài nghi ta là hung thủ?

“Đây có phải hay không là... Quá buồn cười?”

“Tịch tiểu thư nói không sai!” Lý Bản Thành cũng thay Simona nói chuyện nói, “ chúng ta làm thám tử đều biết, bằng vào chủ quan ước đoán, là không thể nắp hòm kết luận!

“Bất luận cái gì tội án kết thúc, đều cần có thể tin chứng cứ làm làm căn cứ, “ Lý Bản Thành xông Triệu Ngọc lạnh lùng nói nói, “ Trung Quốc thần thám, ngươi trở lên lý do, nhưng tất cả đều không thế nào đáng tin a?”

“Tốt, muốn chứng cứ đúng không?” Triệu Ngọc căn bản không sợ hãi, lúc này đã tính trước nói, “ ta hiện tại sẽ nói cho ngươi biết, chứng cứ ở nơi nào!”

Chương 1329: Chứng cứ ở đâu?

“Chờ một chút, không có ý tứ...” Ngay tại Triệu Ngọc mở miệng trước đó, Scott bỗng nhiên xen vào nói nói, “ có một chút, ta còn không có hiểu rõ...

“Trung Quốc thần thám a, đã hung thủ đã đem Molly tiểu thư đánh ngất xỉu, vậy hắn vì cái gì không tại trong mật thất đem người giết chết đâu?

“Dù sao đều là giết người, ở bên ngoài giết cùng tại mật thất bên trong giết khác nhau ở chỗ nào? Mà lại , có vẻ như... Tại trong mật thất giết người, càng có tính bí mật a?”

Scott hỏi xong, hiện trường có người gật đầu, hiển nhiên đồng dạng có câu hỏi này.

Nhưng mà, tại kiên nhẫn chờ đợi Miêu Khôn phiên dịch hoàn tất về sau, Triệu Ngọc lại là hỏi một đằng, trả lời một nẻo mà nói một câu:

“Bởi vì... Thư phòng cửa sổ là rộng mở!”

“...”

Một câu, chẳng những đem Scott nói mộng, cũng làm cho cái khác thám tử không có manh mối.

“Ta cho rằng, hung thủ khẳng định cũng nghĩ như vậy!” Triệu Ngọc có chút dừng lại, lúc này mới giải thích nói, “ nếu như hắn tại mật thất bên trong sát hại Molly tiểu thư, vậy thì đồng nghĩa với là án mưu sát ở phía

sau, mà mất tích án phía trước.

“Nếu như Molly tiểu thư mất tích, như vậy thủ hạ của nàng tất nhiên sẽ toàn lực tìm kiếm. Bởi vì camera quay chụp đến Molly tiểu thư nhất sau tiến nhập thư phòng, cho nên mọi người rất dễ dàng tìm tới thư phòng mật thất.

“Mặt khác, hung thủ cũng không thể không lo lắng, còn có những người khác cũng biết mật thất sự tình, cũng sẽ rất mau tìm đến mật thất, tìm tới Molly tiểu thư thi thể.

“Cho nên, cùng nó khiến mọi người đầy chỗ tìm kiếm mất tích Molly tiểu thư, chẳng bằng trực tiếp khiến mọi người nhìn thấy ở vào bên ngoài án mưu sát.

“Cho nên, hung thủ mới sẽ mở ra thư phòng cửa sổ, khiến mọi người tưởng lầm là Molly tiểu thư mình từ cửa sổ đi ra, từ đó đem sự chú ý của mọi người, từ mật thất nơi đó dẫn ra!”

“Tại sao muốn dẫn ra đâu?” Yusuf dụng tâm suy đoán, “Có phải hay không... Mật thất đối với hung thủ tới nói phi thường trọng yếu?”

“Oa...” Cisse trừng to mắt, “Chiếu ngươi nói như vậy, Kim Cương thật sự có khả năng giấu ở mật thất bên trong rồi?”

“Ta muốn...” Triệu Ngọc nói nói, “ cái này có lẽ chỉ là một cái trong số đó, hung thủ không muốn để cho mọi người biết mật thất sự tình, có lẽ còn có một nguyên nhân, cái kia chính là lẫn lộn ánh mắt, không để chúng ta đem hung sát án định tính vì một trận ngoài ý muốn!”

Tại Miêu Khôn phiên dịch thời điểm, đám người tất cả đều đang từ từ tiêu hóa lấy Triệu Ngọc ý tứ.

“Hắn hao hết trắc trở, không tiếc đổi giày đem người vác ra mật thất,

đơn giản liền là muốn tạo thành một loại giả tượng.” Triệu Ngọc tiếp tục nói, “ để chúng ta coi là, Molly tiểu thư bản thân có vấn đề gì, nàng hơn nửa đêm chết tại vườn hoa, là bởi vì nàng muốn đi gặp người nào, hoặc là có âm mưu gì...”

“Có đạo lý, có đạo lý!” Cốc Triệu Nhất Lang bội phục địa nói nói, “ khi chúng ta lần thứ nhất nhìn thấy hiện trường phát hiện án thời điểm, thật đúng là đem bản án nghĩ phức tạp!”

“Cũng thế, làm ra phán đoán tiêu chuẩn cơ bản điểm, nhưng thật ra là Molly tiểu thư tiến vào thư phòng trước cái kia đoạn hình ảnh!” Juliet gật đầu nói, “Mà chúng ta, thật đúng là không để ý đến điểm này!”

“Trong mật đạo chỉ có Molly tiểu thư dấu giày... Nói rõ hung thủ cũng không phải là từ mật đạo tiến vào Grimm thư phòng!” Scott lại hỏi, “Hung thủ kia, lại là thế nào đi vào đây này?”

“Cửa thư phòng có giám sát, mật đạo khóa cửa chỉ có thể từ bên trong mở ra...” Triệu Ngọc không chút nghĩ ngợi trả lời nói, “ cho nên, hung thủ chỉ có một chỗ, có thể an toàn địa tiến vào thư phòng, cái kia chính là...”

“Cửa sổ!” Mấy thám tử lừng danh, cơ hồ trăm miệng một lời địa trả lời.

“Ta xem qua...” Cốc Triệu Nhất Lang nói nói, “ thư phòng cửa sổ, là loại kia đời cũ then cài cửa, nếu như sử dụng gai ngược pháp, hoặc là sắt nam châm pháp, đều có thể thoải mái mà từ bên ngoài mở ra!”

“Tốt, các ngươi nói đủ chưa?” Lý Bản Thành không kiên nhẫn nói nói, “ tốt a, ta tin tưởng các ngươi suy luận có lẽ là chính xác. Nhưng là, “ hắn mặt hướng Triệu Ngọc hỏi nói, “ ngươi vẫn không thể xác định, hung thủ nhất định là Tịch Vĩ nữ nhi a?”

“Hừ... Có phải hay không Tịch Vĩ nữ nhi, còn khó nói đâu!” Triệu Ngọc

nhỏ giọng lầm bầm một câu.

“Cái này sao...” Miêu Khôn cẩn thận nhìn nhìn Simona, nhỏ giọng thầm thì nói, “ trước kia gặp qua... Giống như... Không sai biệt lắm, không sai biệt lắm...”

“Trung Quốc thần thám...” Sebastian thúc hỏi, “Ngươi không phải mới vừa nói, có có thể chứng minh người mẫu tiểu thư liền là hung thủ giết người chứng cứ sao? Chứng cứ đâu? Ngươi ngược lại là lấy ra a?”

“Ha ha, “ Triệu Ngọc giống tận lực khống chế tiết tấu giống như chậm rãi nói nói, “ các ngươi nhất định rất muốn biết... Sát hại Molly tiểu thư hung khí, đến cùng bị hung thủ giấu ở nơi nào, đúng hay không?”

Chợt nghe giết người hung khí, mọi người nhất thời tinh thần tỉnh táo, tất cả đều đem lực chú ý tập trung vào Triệu Ngọc trên thân.

“Đó còn cần phải nói?” Sebastian quệt mồm nói, “Chẳng lẽ... Ngươi biết hung khí giấu ở nơi nào hay sao?”

“Ta đương nhiên không biết!” Triệu Ngọc mở ra hai tay, một mặt bất đắc dĩ, “Vụ án phát sinh về sau, chúng ta một mực tập hợp một chỗ, nào có công phu đi tìm cái gì hung khí a?”

“Ngươi người này nói thật có ý tứ...” Yusuf nhíu mày, “Đã ngươi cũng không biết hung khí ở đâu, ngươi nói nó còn có cái gì dùng?”

“Grimm thư phòng bút trong ống, ta không nhìn thấy dao rọc giấy. Nhưng là...” Triệu Ngọc lại cố ý giật ra chủ đề nói nói, “ ta không có thể bảo chứng, hung khí nhất định là cái gì dao rọc giấy. Cũng có khả năng, là hung thủ mang theo người công cụ đao; cũng có khả năng... Là hung thủ tại trong mật thất tùy tiện tìm tới cái gì đao a?”

“Cũng có khả năng, là cơm trưa thời điểm trộm bộ đồ ăn! Ha ha...” Cisse

cười ngây ngô nói, “ dù sao hung thủ là cái tặc mà!”

“Các vị...” Triệu Ngọc rốt cục xách giọng to, nói với mọi người nói, “ hiện tại, chúng ta tới sử dụng giả thiết pháp suy luận một cái, nếu như ngươi là hung thủ, như vậy tại ngươi giết xong người về sau, ngươi sẽ như thế nào xử lý hung khí đâu?”

“Hung khí bên trên thường thường chứa tin tức trọng yếu, “ Cốc Triệu Nhất Lang dẫn đầu nói, “Cho nên tuyệt đối không thể lưu tại hiện trường phát hiện án, cùng hiện trường phát hiện án phụ cận.

“Đã chúng ta đã chứng thực, hung thủ giết người là nghĩ nghe nhìn lẫn lộn, như vậy hắn càng không thể nào đem hung khí lưu tại một cái chúng ta dễ dàng tìm tới địa phương!”

“Nhưng là...” Jacob nói nói, “ trên cái đảo này cài đặt rất nhiều camera, hung thủ phạm vi hoạt động dù sao cũng có hạn. Hắn không có khả năng đem hung khí phóng tới chỗ rất xa a?”

“Mang về cổ bảo giấu đi cũng không phải ý kiến hay, “ Juliet nói nói, “ trong pháo đài cổ camera nhiều nhất, hơi không cẩn thận, liền sẽ bại lộ mục tiêu.”

“Như chúng ta suy đoán, “ Cốc Triệu Nhất Lang lại nói, “ hung thủ chính là là thông qua ngoài cửa sổ đột xuất bức tường rời phòng, như vậy trở về thời điểm, cũng tất nhiên là trở lại gian phòng của mình!

“Như vậy đem hung khí mang trở về phòng, là càng không thể nào!” Nhật Bản tác gia nói nói, “ ai cũng biết, vụ án phát sinh về sau, khẳng định sẽ có người lục soát mỗi một cái người hiềm nghi gian phòng, đây chính là ngu nhất một loại hành vi.”

“Đúng thế, bên ngoài phòng hành lang liền có camera!” Yusuf nói nói, “ chỉ cần về đến phòng, liền không thể lại đi địa phương khác giấu kín

hung khí!

“Cho nên, hung thủ khẳng định là tại giết người xong, sau đó quay ngược về phòng trên đường giấu kín hung khí!

“Mà tiểu hoa viên cách cách gian phòng của chúng ta thậm chí đều không đến được 100 mét, nếu quả thật đem hung khí ẩn giấu ở nơi như thế này, có thể tìm không thấy sao?”

“Đối với phiến khu vực này, nhưng phàm là camera chiếu không tới địa phương, chúng ta tất cả đều tiến hành địa truy quét, “ Cường Đặc trung úy trả lời nói, “ nhưng là không có bất kỳ phát hiện nào!”

“Có phải hay không... Đào hố ẩn nấp rồi?” Cisse vội hỏi.

“Hung khí là kim loại, “ Cường Đặc trả lời, “Chúng ta sử dụng kim loại tham trắc khí, cái gì đều không tìm được!”

“Không tìm được là được rồi!” Triệu Ngọc không đợi Miêu Khôn cho mình phiên dịch, liền trước một bước nói nói, “ ở nơi đó, các ngươi là không thể nào tìm tới!”

“Ngươi không phải là muốn nói...” Lý Bản Thành cười lạnh, “Hung khí không phải kim loại a?”

“Không!” Triệu Ngọc đã tính trước mà nói, “ ta chỉ là nghĩ nói: Vẫn là để ta đến nói cho mọi người, hung thủ đến cùng đem hung khí giấu ở nơi nào đi! !”

Chương 1330: Vô lương thần thám

Nghe được Triệu Ngọc, không khí hiện trường bỗng nhiên thăng hoa.

“Tiểu tử, “ Yusuf nhịn không được nói nói, “ ngươi không phải mới vừa nói, ngươi cũng không biết hung thủ đem hung khí giấu ở nơi nào sao? Hiện tại tại sao lại bỗng nhiên biết rồi?”

“Có phải hay không là ngươi nghe lầm?” Triệu Ngọc không nhanh không chậm làm sáng tỏ nói, “ ý của ta là, ta chỉ biết là hung thủ giấu kín hung khí đại khái vị trí, cũng không biết vị trí cụ thể, không thể lập tức đem hung khí lấy ra a!”

“Là phiên dịch vấn đề sao?” Sebastian nhả rãnh, “Hắn, vì cái gì nghe vào luôn luôn không nghiêm cẩn như vậy đâu?”

“Phiên dịch cái rắm!” Miêu Khôn nghe xong liền gấp, “Kéo không vãi shit ra lại hầm cầu sao? Rõ ràng là ngươi lĩnh ngộ năng lực kém mà!”

“Ngươi...” Sebastian tức giận đến cắn răng.

“Được rồi, đi!” Cốc Triệu Nhất Lang nhíu chặt lông mày, đối với hai người oán trách nói, “ đến lúc nào rồi, vẫn là thiếu nói vài lời đi! Trước hết nghe hắn nói hết lời, rồi cho biết ý kiến không muộn!”

Cốc Triệu Nhất Lang nói xong, hiện trường rốt cục hơi an tĩnh một cái.

Triệu Ngọc lúc này mới hắng giọng, tiếp tục nói: “Hung thủ tại giết người xong về sau , đồng dạng ý thức được hung khí vấn đề, hắn nhất

định phải đem hung khí giấu đến một cái tạm thời an toàn địa phương!

“Cho nên, tại trải qua một phen kín đáo suy nghĩ về sau, hắn cũng không có đem hung khí giấu ở hiện trường phát hiện án phụ cận, mà là trực tiếp mang về tới —— gian phòng của mình!”

“Không có khả năng!” Nghe xong lời này, Cường Đặc vội vàng nói, “Chúng ta đã cẩn thận điều tra qua mỗi người gian phòng! Không có!”

“Đương nhiên không có!” Triệu Ngọc bỗng nhiên tăng tốc tiết tấu nói nói, “ bởi vì, hung thủ chỉ là đem hung khí đặt ở gian phòng một đoạn thời gian rất ngắn, sau đó lại lấy ra đi, mà lại... Là trắng trợn cầm đi ra!”

“A? Cầm đi ra?” Miêu Khôn nhịn không được hỏi, “Làm sao cầm đi ra? Còn... Còn trắng trợn...”

Lúc nói chuyện, Miêu Khôn khẩn trương quét một vòng đám người, phảng phất hung khí liền giấu ở hiện trường mỗ trên thân người giống như. Những người khác cũng là nhịn không được lộ ra dị dạng, nghe được càng thêm cẩn thận.

“Hung thủ trắng trợn đem hung khí mang ra tòa thành, sau đó giấu đến một nơi khác, một cái cùng vụ án phát sinh địa điểm hoàn toàn tương phản địa phương.” Triệu Ngọc tiếp tục nói, “Cứ như vậy, chúng ta chí ít trong khoảng thời gian ngắn, là không cách nào tìm được!”

“Cái này. . .” Yusuf nhíu mày thúc hỏi, “Ngươi nói trắng trợn rốt cuộc là ý gì? Hung thủ ngay tại dưới mắt của chúng ta, đem hung khí chuyên chở ra ngoài sao?”

“Hừ!” Triệu Ngọc lạnh hừ một tiếng, rốt cục nói đến trọng điểm, “Các vị, buổi sáng hôm nay, khi chúng ta bị Cường Đặc trung úy bọn người đột nhiên gọi lúc tỉnh, chỉ có một người không tại gian phòng của mình.

“Các ngươi hồi ức một cái, người này —— là ai đâu?”

“Miêu Khôn! Female Miêu!” Jacob chỉ vào Miêu Khôn, hưng phấn mà kêu to, “Liền là hắn, hắn chẳng những không có ở gian phòng của mình, hơn nữa còn nhảy cửa sổ chạy trốn.

“Nguyên lai... Hắn là giấu hung khí đi a!”

“Giấu bà ngươi cái chân!” Miêu Khôn mắng, “ ta coi là chúng ta bị tập kích nữa nha! Cái kia là muốn đi cứu ngươi đây, tôn tử!”

“Không phải hắn!” Triệu Ngọc tranh thủ thời gian làm sáng tỏ, “Female Miêu vừa nhảy cửa sổ liền bị người bắt được, nếu như mang theo hung khí, không phải tự chui đầu vào lưới sao?”

“Ta... Ta nhớ ra rồi...” Lúc này, Juliet mặt lộ vẻ kinh dị đem ánh mắt, chuyển hướng Simona, kích động nói nói, “ nếu như nói ai làm lúc không tại gian phòng của mình, cái kia chính là nàng!”

“Oa...”

Juliet vừa nói như vậy, đám người toàn đều nhìn về Simona.

“Đúng thế!” Cốc Triệu Nhất Lang khẩn trương nói nói, “ lúc ấy, Tịch tiểu thư là từ bên ngoài trở về, nàng... Bộ dáng của nàng, hắn là đi chạy bộ sáng sớm! Chẳng... Chẳng lẽ...”

“Cái này còn 'Chẳng lẽ' cái gì?” Triệu Ngọc đoạt lấy Cốc Triệu Nhất Lang lời nói gốc rạ, chỉ vào Simona nói nói, “ nàng chạy bộ sáng sớm mục đích, căn bản không phải vì rèn luyện thân thể, mà là đi giấu kín hung khí đi!”

“A...”

Nghe được lời này, cùng Simona đứng hơi gần mấy người, toàn đều không hẹn mà cùng cách xa nàng mấy phần.

“Ngươi... Ngươi ngậm máu phun người!” Simona kích động bác bỏ nói, “ ta một mực có chạy bộ sáng sớm thói quen, ngươi sao có thể nói ta đi giấu kín hung khí đâu? Thuần túy liền là nói xấu ta!”

“Là ta nói xấu ngươi sao?” Triệu Ngọc chỉ vào tòa thành bên ngoài nói nói, “ nếu như ngươi dậy sớm chạy bộ, như vậy đi Molly bị hại tiểu hoa viên bên kia không có gì thích hợp bằng, nhưng ngươi lại lựa chọn hoàn toàn tương phản lộ tuyến, đi đến tòa thành mặt khác! Đây là vì cái gì?

“Dù sao ngươi muốn đi chạy bộ sáng sớm, coi như bị camera vỗ xuống, cũng sẽ không khiến cho hoài nghi!” Triệu Ngọc híp mắt nói nói, “ cho nên, ngươi sớm ra ngoài chạy bộ, thuận tiện tìm nơi thích hợp, đem hung khí giấu đi.

“Bởi vì nơi đó khoảng cách hiện trường phát hiện án tương đương xa, cho nên chúng ta tạm thời là không thể nào đến cái chỗ kia đi lục soát!”

“Ngươi... Ngươi nói bậy!” Simona giải thích, “Ta lại chưa quen thuộc trên đảo địa hình, đây đều là ngươi chủ quan ước đoán, là suy đoán của ngươi, căn bản không phải sự thật!”

“Ừm, mấu chốt là...” Sebastian giống như là nói một mình địa nói nói, “ lúc ấy, Tịch tiểu thư ăn mặc như vậy gợi cảm, đều là quần áo bó, sao có thể giấu kín hung khí đâu?”

“Hừ!” Triệu Ngọc lại không cần Miêu Khôn phiên dịch, lập tức nói nói, “ đây chính là nàng cao minh nhất địa phương!

“Nàng cố ý ăn mặc như vậy bại lộ, như vậy gợi cảm, khiến mọi người lực chú ý tất cả đều tập trung ở nàng mê người địa phương, lại không để ý đến trên người nàng có khả năng giấu kín đồ vật.

“Cho nên, mọi người có thể đem nàng chạy bộ sáng sớm màn hình giám sát lấy ra nhìn kỹ một cái, nhìn nàng một cái trên thân bộ vị nào, có thể giấu được môt cây chủy thủ? Đương nhiên...” Triệu Ngọc lại nói, “ ngoại trừ hung khí, hẳn là còn có một bộ bao tay. Dù sao, nàng đêm đó là muốn trộm đồ, tự nhiên sẽ mười phần để ý mình vân tay!

“Nếu như một chút chính, bao tay bên trên không chừng sẽ còn mang theo một chút vết máu, Molly tiểu thư vết máu...”

Nghe đến lời này, đám người ai cũng không có phát biểu ý kiến, tất cả đều nghiêm túc suy tư Triệu Ngọc suy luận.

Lúc này, Cường Đặc trung úy cùng Scott liếc nhau một cái, Cường Đặc vội vàng hướng thủ hạ của hắn ra hiệu, để cho người ta tiến đến điều lấy video theo dõi đi!

“Cho các ngươi một chút ý kiến, “ Triệu Ngọc tranh thủ thời gian dặn dò, “Vẫn là phái người dọc theo Tịch tiểu thư chạy bộ sáng sớm lộ tuyến đi lục soát một lần đi, ta dám cam đoan, các ngươi sẽ có thu hoạch ngoài ý muốn!”

“Đã... Là xa cách mục tiêu!” Cốc Triệu Nhất Lang bổ sung nói, “ cái kia tốt nhất cường điệu lục soát một cái ở xa nhất khu vực, mà lại là không có quay phim giám sát địa phương!”

Cường Đặc trung úy sau khi nghe được, lập tức tiện tay hạ làm thủ thế, an bài nhân thủ tiến đến tìm tòi.

“Các ngươi... Các ngươi...” Simona sắc mặt khó coi, tức giận đến dậm chân, “Các ngươi quá ghê tởm! Vì các ngươi có thể an toàn thoát thân, liền đem ta một cái vô tội nhược nữ tử oan uổng thành tội phạm giết người!

“Các ngươi... Các ngươi sẽ gặp báo ứng!”

“Ngươi sai!” Triệu Ngọc đứng người lên, chỉ vào Simona dùng sức nói nói, “ ta từ đầu đến cuối đều không có oan uổng ngươi! Ngươi chính là tội phạm giết người!

“Trên tay ngươi mấy chỗ kén, chứng minh ngươi chẳng những giỏi về leo trèo, mà lại am hiểu xạ kích;

“Ngươi tay phải tiểu Ngư tế (nắm chặt bàn tay lại, vị trí dưới ngón tay út đến cố tay là tiểu Ngư tế-CVT) vị trí so tay trái khoan hậu, hẳn là luyện tập qua tương quan chuyên nghiệp huấn luyện;

“Còn có, tại hai ta cùng một chỗ xông qua cá sấu đầm thời điểm, ta phát hiện ngươi thân thủ nhanh nhẹn, lực lượng cũng so ta tưởng tượng phải lớn, hẳn là một cái điệu thấp cao thủ!

“Còn có, ngươi biết ta vì cái gì như vậy vững tin, ngươi chính là hung thủ giết người sao?”

“Vì cái gì?” Simona nắm chặt nắm đấm, giận không kềm được hỏi một tiếng.

“Bởi vì, tại chúng ta tiến vào mật thất xem xét thời điểm, “ Triệu Ngọc nhanh chóng nói nói, “ trên lò lửa có cái không quá rõ ràng thủ ấn, ta còn chưa kịp cẩn thận xem xét, nhưng ngươi lại cố ý đưa tay theo ở bên trên, đem cái kia thủ ấn phá hư hết!

“Cái này chỉ có thể nói rõ, cái kia thủ ấn liền là ngươi lúc trước đè lên, ngươi sợ chúng ta phát hiện thủ ấn cùng của ngươi ăn khớp, cho nên mới cố ý biến mất!”

“Ngươi! Ngươi ngậm máu phun người, nói hươu nói vượn!” Simona rốt cục chịu đựng không nổi, cao giọng rống nói, “ ta căn bản... Ta... Ta...”

“Ngươi căn bản cái gì?” Triệu Ngọc cười lạnh nói, “ ngươi muốn nói, ngươi căn bản không có khả năng ở nơi đó lưu lại thủ ấn sao?”

“Ngươi... Ngươi lừa ta! ?”

Simona tức giận đến mày liễu đứng đấy, nhánh hoa run rẩy, nhưng nàng còn chưa kịp phát tác, Triệu Ngọc lại bỗng nhiên vọt tới trước mặt của nàng, lại đem bẩn miệng hung hăng thân tại trên môi của nàng! ! !

“Uy... Ô ô ô...” Simona bị Triệu Ngọc cưỡng hôn đến nói không ra lời. Quá sợ hãi phía dưới, lập tức giơ bàn tay lên, hung mãnh hướng Triệu Ngọc mặt đập tới.

Simona một chưởng này nhanh như sét đánh, vù vù xé gió, uy lực quá lớn.

May mắn Triệu Ngọc đã sớm chuẩn bị, mau đem hai tay ngăn tại trước mặt, chỉ nghe bộp một tiếng, Triệu Ngọc nhất thời bị chấn động đến sau lùi lại mấy bước, một cái lảo đảo ngã ở trên bàn trà!

Oa...

Làm Triệu Ngọc ngã sấp xuống về sau, những người khác tất cả đều đứng người lên, thẳng vào nhìn về phía Simona, là muốn nhiều chấn kinh, khiếp sợ đến mức nào!

Chương 1331: Ngươi là ai?

Simona đứng trong phòng khách, tại dưới mọi người khác thường ánh mắt, lộ ra đến mức dị thường cô lập.

Mặc dù, vị này hỗn huyết cô nương chưa thừa nhận chính mình là hung thủ, nhưng trong mắt mọi người, nàng đã biến thành mưu sát Molly tiểu thư lớn nhất người bị tình nghi!

“Ai u...” Triệu Ngọc vung lấy cánh tay bị đau địa nói nói, “ thật đau a, xương cốt đều chém đứt có khả năng...”

Cứ việc Triệu Ngọc có rõ ràng diễn kịch thành phần, nhưng Simona vừa rồi một chưởng kia, xác thực lực đạo phi phàm, xem xét liền là một cái đi qua chuyên nghiệp huấn luyện cao thủ!

“Lợi hại, lợi hại...” Cốc Triệu Nhất Lang kinh dị nhìn xem Triệu Ngọc, nhỏ giọng thầm thì nói, “ chi tiết, lừa gạt, lại đến tập kích, cái này một loạt cao chiêu, thật là khiến người cảm giác mới mẻ, hoa mắt a!

“Trung Quốc thần thám, không hổ là Trung Quốc thần thám! Ta...” Cốc Triệu Nhất Lang tìm một chỗ ngồi xuống, gấp rút nói nói, “ ta phải nhanh đưa những này cao chiêu mà tất cả đều nhớ kỹ, về sau tốt tại trong tiểu thuyết của ta sử dụng...”

“Tịch tiểu thư...” Lúc này, Cường Đặc đứng dậy, hướng Simona chất hỏi nói, “ mau nói, là ai phái ngươi tới? Ngươi đến thư phòng trong mật thất, rốt cuộc muốn tìm cái gì?”

“Uy! Làm gì? Làm gì?” Simona giảo biện nói, “ bởi vì ta biết một chút phòng thân kỹ xảo, liền phải tuyên án ta tử hình sao?

“Ta hỏi các ngươi, đang ngồi vị kia không phải người mang tuyệt kỹ đâu? Vì cái gì ta nhất định phải phải là tội phạm? Ta biết một chút phòng thân công phu không được sao?”

“Ngươi...” Miêu Khôn dùng tay chỉ Simona, đầy cõi lòng chất vấn hỏi, “ tại ta trong ấn tượng, Tịch Vĩ nữ nhi giống như bất học vô thuật, nha... Không học võ thuật a?

“Chẳng lẽ...” Hắn một chỉ Simona mặt, “Thuật dịch dung? Ngươi là giả?”

“Giả không giả không biết, “ Triệu Ngọc tranh thủ thời gian nhắc nhở, “Nhưng thuật dịch dung là thật không có!”

“Ồ? Ngươi sao có thể xác định?” Miêu Khôn không hiểu.

“Nói nhảm!” Triệu Ngọc chỉ chỉ miệng của mình, “Bằng không, ta vừa rồi hôn nàng làm gì? Có ngay trước cha vợ mặt thân những nữ nhân khác cô gia sao?”

“Nha... Nha...” Miêu Khôn lúc này mới chợt hiểu Đại Ngộ, “Ai nha, nguyên lai ngươi là vì thăm dò nàng có hay không mang mặt nạ da người a! Ta nói ngươi làm gì muốn như vậy dính hôn nàng đâu? Bất quá...” Miêu Khôn nhỏ giọng hỏi một câu, “Tư vị thế nào? Thoải mái sao?”

“Cắt...” Triệu Ngọc trên mặt khinh bỉ, trong lòng lại rất đắc ý.

“Miêu uncle, ngươi lần trước trông thấy ta, ta vừa lên Cấp 3 đâu!” Simona giải thích nói, “ khi đó ta vừa mới bắt đầu luyện tập vật lộn!

“Lại nói, chúng ta thời gian gặp mặt rất ngắn, ngươi cũng không có khả năng biết ta có thể hay không võ thuật a?”

“Có đạo lý, bất quá...” Miêu Khôn lắc đầu nói nói, “ coi như ngươi thật sự là Tịch Vĩ nữ nhi, cũng không thể ngăn cản ngươi sát hại Molly tiểu thư a? Cái này căn bản là hai chuyện khác nhau!”

“Ngươi!” Simona trừng Miêu Khôn một chút, ngược lại đối Cường Đặc nói nói, “ Cường Đặc trung úy, ta mặc dù tuổi trẻ, nhưng ta cũng hiểu được quy củ, tại không có chứng cớ xác thực tình huống dưới, các ngươi không có quyền giam ta!

“Hiện tại, ta cần phải cho ta phụ thân gọi điện thoại!”

“Yên tâm, “ Scott nói nói, “ phụ thân ngươi cú điện thoại này, chúng ta nhất định sẽ đánh! Nhưng điều kiện tiên quyết là, ngươi nhất định phải phối hợp chúng ta điều tra, đem ngươi biết sự tình, tất cả đều nói cho chúng ta biết!”

“Đúng, “ Cường Đặc trung úy gật đầu, “Cho nên, còn xin ngươi kiên nhẫn chờ đợi một cái. Xin yên tâm, chúng ta nhất định sẽ theo lẽ công bằng chấp pháp, tuyệt đối sẽ không oan uổng mỗi người!”

“Không! Ta hiện tại liền muốn gọi điện thoại!” Simona kích động nói nói, “ nhất định phải gọi điện thoại! Không thể tùy ý các ngươi nhiều như vậy đại nam nhân khi dễ ta! Ngươi không thể hạn chế ta gọi điện thoại quyền lợi!”

“Không, ngươi không rõ!” Scott mở ra hai tay nói nói, “ không phải chúng ta muốn hạn chế ngươi gọi điện thoại, mà là trên đảo thông tin thiết bị xảy ra vấn đề, tín hiệu một mực còn không có khôi phục đâu!”

“Không thể nào?” Yusuf vô ý thức móc móc túi, lại phát hiện mình đổi ở trên người áo ngủ, căn bản ngay cả túi đều không có, liền chớ đừng nói

chi là điện thoại di động.

“Các ngươi... Các ngươi gạt người! Các ngươi là cố ý!” Simona cắn răng rống lên một câu, sau đó thỏa hiệp địa nói nói, “ cùng lắm thì, ta có thể giúp các ngươi hỏi ra phụ thân ta cái kia mật mã! Dạng này cũng có thể đi?”

“Mời tin tưởng chúng ta, “ Scott hơi có vẻ mệt mỏi ngồi ở trên ghế sa lon nói nói, “ nếu như thông tin đã khôi phục, ta cái thứ nhất nghĩ việc cần phải làm, liền là đem Tịch Vĩ mật mã đạt được, căn bản sẽ không kéo thời gian lâu như vậy!”

“Đúng nha...”

Cường Đặc ở một bên phụ họa, nhưng hắn vừa mới mở miệng, hắn một cái thủ hạ chợt bưng laptop chạy tới trước mặt.

Rất rõ ràng, bọn họ đã đem Simona video theo dõi đã lấy tới.

“Tốt, “ Miêu Khôn tranh thủ thời gian châm ngòi thổi gió nói, “ mọi người nhanh tới xem một chút đi! Nhìn xem mỹ nữ tiểu thư trên thân, đến cùng giấu không có cất giấu đồ vật?”

Rất nhanh, nhân viên kỹ thuật liền đem video điều lấy ra ngoài, cái thứ nhất video, chính là Simona rời phòng, tại trong hành lang bị quay chụp đến video hình ảnh.

“Oa, tốt gợi cảm a!” Yusuf khen một câu, dẫn đầu nói, “Nếu như nói trên người nàng cất giấu hung khí, cái kia không cần phải nói, khẳng định ngay tại bao bít tất bên trong! Hung khí ít nhất phải có dài như vậy a?”

Hắn dùng ngón tay khoa tay một cái khoa trương chiều dài đi ra.

“Nếu có hung khí, không có khả năng trực tiếp cắm ở bao bít tất bên

trên, ít nhất phải dùng túi nhựa hoặc là bố bộ loại hình che đậy tốt, “ Cốc Triệu Nhất Lang phỏng đoán nói, “ lại thêm thủ sáo, vậy ít nhất hẳn là có cái rõ ràng nhô lên mới đúng!”

Đám người vừa nghe đến “Nhô lên” hai chữ, toàn đều không tự chủ được nhìn về phía trong video, Simona bộ ngực, tràng diện một lần lâm vào xấu hổ...

Nhưng mà, mọi người ở đây ngay tại bình phẩm từ đầu đến chân, suy đoán Simona thân đi đâu khả nghi thời điểm, Cường Đặc trung úy bộ đàm bỗng nhiên vang lên.

“Trung úy, trung úy...” Có người hướng Cường Đặc báo cáo nói, “ chúng ta tại thông hướng tennis trận trên đường, tìm được một cái khả nghi vật phẩm, vật kia bị người ném đến tận trên cây!”

“...”

Chợt nghe lời này, Simona bỗng dưng giật mình, cả người đều thấp xuống dưới.

“Trung úy, cái kia là một cái màu đen nhựa plastic bao, “ bộ đàm bên trong binh sĩ báo cáo nói, “ chúng ta đã mở ra, không sai... Bên trong xác thực có một thanh dao gọt trái cây! Xem ra, rất giống chúng ta nhà hàng...

“Ngoại trừ dao gọt trái cây, còn có một bộ màng mỏng thủ sáo, thủ sáo mặt trên còn có vết máu... Còn có, còn có một khối khăn tay...”

Nghe được những này báo cáo, Simona càng phát ra uể oải, thân thể không ngừng run rẩy.

“Ta nói thám tử tiểu thư a, “ Triệu Ngọc khẽ cười nói, “Ngươi bây giờ... Còn có gì để nói? Nếu như ngươi còn cho rằng là có người vu oan hãm

hại, cái kia cứ việc chờ lấy xét nghiệm kết quả là tốt! Nhìn xem những chứng cớ kia bên trong, có thể hay không tìm tới cùng ngươi tương quan chứng cứ?"

"Thế mà... Thế mà toàn đều trúng!" Lúc này, Sebastian một mặt ngạc nhiên nhìn xem Triệu Ngọc, "Thực sự là... Nhân tài mới nổi a..."

"Ai có thể nghĩ tới..." Cisse cũng là không có trước đó ngạo khí, cảm khái nói nói, " hung thủ giết người, lại là một cái rất không giống hung thủ giết người người!"

"Tịch tiểu thư..." Cường Đặc sợ Simona sẽ bạo khởi phản kháng, tranh thủ thời gian ra hiệu Scott thủ hạ, đem vây quanh. Sau đó, hắn mới cẩn thận từng li từng tí đi đến Simona trước người nói nói, " ta khuyên ngươi, vẫn là đừng lại lãng phí mọi người thời gian, hiện tại liền đến nói cho chúng ta biết, ngươi đến cùng là ai đi!"

Chương 1332: Ta thật sự là Tịch Vĩ nữ nhi (thượng)

“Ta là Tịch Vĩ nữ nhi, “ Simona run rẩy nói nói, “ nếu như các ngươi dám khi dễ ta, phụ thân ta nhất định sẽ không bỏ qua cho các ngươi! Ta nói, là thật!”

“Cắt. . .” Jacob từ phía sau nhỏ giọng mắng một câu, rõ ràng đối Tịch Vĩ chẳng thèm ngó tới.

“Tịch tiểu thư, chẳng lẽ ngươi vẫn chưa rõ sao?” Cường Đặc trung úy khuyên nói, “ hiện ở thời điểm này, thân phận của ngươi đã không trọng yếu như vậy! Trọng yếu là, ngươi là một cái giết người nghi phạm! Ngươi giết người!

“Hiện tại, ta cần ngươi lập tức nói cho ta biết, ngươi tại sao muốn giết người? Là ai phái ngươi tới? Mục đích của ngươi đến cùng là cái gì?”

“Ta lặp lại lần nữa, là phụ thân ta để cho ta tới, mục đích của ta là thay thế hắn tham gia Grimm tước sĩ tổ chức thám tử salon!” Simona thì thào nói nói, “ về phần tại sao giết người. . . Ta không có giết người a? Là các ngươi vu hãm ta!”

“Thế nào, còn muốn giảo biện sao?” Juliet nói nói, “ chính ngươi cũng là thám tử, cái này còn không hiểu, hiện tại đã chứng cứ vô cùng xác thực! Mau nói, ngươi chui vào mật thất, là không phải là vì Kim Cương?”

“Cũng thế. . .” Scott suy nghĩ một cái, lập tức đối với mình một tên thủ

hạ nói nói, “ các ngươi tranh thủ thời gian tổ chức một chút nhân thủ, lại đi mật thất kia cẩn thận tìm tìm một cái, bên trong có lẽ thật có thứ gì trọng yếu!”

“Rõ!” Thủ hạ lĩnh mệnh mà đi.

“Ta nói, “ lúc này, Yusuf hăng hái, vội vàng giơ lên lông mày nói với Scott, “Nắm chúng ta Trung Quốc thần thám phúc, Scott trưởng quan, đã hung phạm đã tìm đến, vậy chúng ta. . . Có hay không có thể về nhà?”

“Không được!” Cisse đoạt trước nói, “Tuyệt đối không được! Người ta còn không có nhận tội đâu! Lại nói, coi như nhận tội, cũng không chừng có đồng bọn a?”

“Chậc chậc. . . Thế nào?” Sebastian bĩu môi nói nói, “ ta liền biết bọn họ đám người Anh nhất biết cố làm ra vẻ! Quốc gia chúng ta có câu ngạn ngữ, đám người Anh nói chuyện nếu là chắc chắn, heo mẹ đều biết trèo cây!”

“Tới ngươi đi, đây rõ ràng là chúng ta Trung Quốc ngạn ngữ!” Miêu Khôn cười nói, “ các ngươi khẳng định là đạo bản!”

Miêu Khôn kiểu nói này, đám người cười ha ha, rõ ràng là tại chế nhạo Scott bọn người.

“Thế nào? Thế nào?” Cisse tướng mạo Scott hai người nói nói, “ hiện tại các ngươi đến cùng có thể hay không đồng ý, để cho ta cho bọn họ thôi miên?”

“Tốt, “ Yusuf nói nói, “ ngươi nếu là biết thôi miên, vậy trước tiên cho vị này Tịch tiểu thư thôi miên đi, chí ít trước hết để cho nàng nhận tội a?”

“Đừng, đừng!” Simona khẩn trương nói nói, “ ta không có lừa các ngươi, ta thật sự là Tịch Vĩ nữ nhi, cha ta. . . Hắn nhất định sẽ không bỏ

qua cho các ngươi!”

“Lần thứ hai. . .” Jacob nhỏ giọng nói nói, “ nữ hài nhi này có phải hay không bị kích thích rồi? Lần trước ta bị tạc đạn tập kích, Tịch Vĩ lão gia hỏa kia cũng có phần, ta còn không có tìm hắn tính sổ sách đâu!”

“Tịch tiểu thư, “ Cường Đặc ngữ khí trở nên cường ngạnh, “Chứng cứ đã rõ ràng như vậy, đừng có lại làm vô dụng kháng cự! Nếu như ngươi lại không phối hợp lời nói, chúng ta chỉ có thể án lấy chương trình đến làm!”

“Không được. . .” Simona phản đối nói, “ đang tra hỏi trước đó, các ngươi nhất định phải để cho ta gọi điện thoại, đây là ta hắn là có quyền lợi!”

Lúc nói chuyện, Simona càng phát ra kích động, thân thể co vào, rõ ràng địa bày ra một bộ tiến công tư thế. Cường Đặc thủ hạ binh sĩ thấy thế, vội vàng ghìm súng tiến lên, đem nàng vây vào giữa.

“Chậc chậc. . .” Cường Đặc nhíu mày, “Ta không phải đã nói rồi sao? Điện thoại sự tình. . .”

Ngay tại Cường Đặc hướng Simona giải thích thời điểm, Miêu Khôn bỗng nhiên chú ý tới một cái tình huống, cái kia chính là ngồi tại bên cạnh hắn Triệu Ngọc, đã hồi lâu không có nói qua bảo.

Giờ phút này, Triệu Ngọc cũng không có đem lực chú ý thả trên người Simona, mà là hơi lim dim mắt, giống như tại suy nghĩ lấy chuyện quan trọng gì.

“Tiểu Triệu, Tiểu Triệu. . . Ngươi không sao chứ?” Miêu Khôn thấy thế, vội vàng dùng Hán ngữ quan tâm hỏi một câu, “Nhìn ngươi bộ dáng không đúng lắm a?”

“A, không có gì. . .” Triệu Ngọc nhíu mày nói nói, “ ta chỉ là đang nghĩ ít chuyện mà thôi!”

“Nghĩ gì thế?” Miêu Khôn biết Triệu Ngọc ý nghĩ đặc biệt, gấp vội lặng lẽ địa hỏi nói, “ có phải hay không. . . Ngươi đã nghĩ đến Kim Cương mật mã phá giải biện pháp? Ngươi nhưng ngàn vạn đừng nói lung tung a, chỉ nói cho ta một người là được rồi. . .”

“Không phải. . .” Triệu Ngọc lắc đầu, “Ta chẳng qua là cảm thấy. . . Simona hành vi. . . Có chút cổ quái! Giống như. . . Có chỗ nào, rất là lạ!”

“Cổ quái? Là lạ?” Miêu Khôn nhìn một chút xa xa Simona, lo lắng địa hỏi nói, “ ngươi nhưng tuyệt đối đừng nói với ta, ngươi bắt nhầm người a!”

“Không phải. . .” Triệu Ngọc biểu lộ phức tạp nói nói, “ ta chẳng qua là cảm thấy, Simona giết người hành vi, có chút không hợp với lẽ thường!

“Nàng biết rất rõ ràng, dạng này đảo hoang giết người. . . Khẳng định là trốn không thoát!

“Coi như nàng đem hung khí giấu lại xa, cũng sớm muộn cũng sẽ bị chúng ta tìm tới!

“Nàng mặc dù tuổi trẻ, nhưng là từ sự tình thám tử nghề nghiệp thời gian cũng không tính ngắn, dạng này dễ hiểu đạo lý, nàng không nên không hiểu sao?

“Nếu như đổi lại là ta. . .” Triệu Ngọc nói nói, “ mặc kệ ta phải hoàn thành nhiệm vụ trọng yếu cỡ nào, làm ta bị Molly tiểu thư gặp được thời điểm, ta tình nguyện mạo hiểm chạy trốn, cũng sẽ không đi tùy ý giết người!

“Chớ nói chi là, giết hết người, còn tại nguyên chỗ chờ lấy, còn xem chúng ta làm sao phá án, làm sao đem nàng bắt lấy. . . Cái này có chút. . . Quá phách lối đi?”

“Cũng thế. . .” Miêu Khôn suy nghĩ nửa ngày, lại nói ra một câu kinh điển lời kịch, “Cái kia Tiểu Triệu, ngươi thấy thế nào?”

“Ta cảm thấy. . . Đã Simona dám ở chỗ này giết người, giết hết người còn không chạy, nàng tất nhiên có cái gì có thể làm cho nàng không có sợ hãi lý do! Chẳng lẽ. . . Chẳng lẽ. . .”

“Không thể nào? Ý của ngươi là. . .” Miêu Khôn đem thanh âm ép tới thấp hơn, cơ hồ đều muốn nghe không được, “Nàng thật còn có đồng bọn sao?”

“Ta không biết, bất quá. . .” Triệu Ngọc đem chư vị thám tử quét mắt một lần, nói nói, “ coi như còn có đồng bọn, cũng không trở thành làm được phách lối như vậy a? Tại Grimm ở trên đảo, giết Grimm nữ nhi, đây cũng không phải là đảo khách thành chủ chuyện. . . Chậc chậc. . .”

Ngay tại Triệu Ngọc cùng Miêu Khôn nghị luận thời điểm, Simona bên này lại lại xuất hiện biến hóa mới.

Cường Đặc trung úy còn tại kiên nhẫn chất vấn Simona, nhưng cái kia một mực ổn thỏa như núi Scott, chợt đứng dậy, đối Cường Đặc nói ra:

“Trung úy, ta vừa tiếp vào tin tức, phòng quan sát bên kia mạng lưới phục vụ đã khôi phục.” Scott kéo lấy mệt mỏi bộ pháp, đi vào hai người trước mặt, nói nói, “ như vậy đi! Chuyện giết người tạm thời phóng nhất hạ, ta trước mang Simona đi cho cha hắn gọi điện thoại, chí ít. . . Muốn đem mật mã trước nắm bắt tới tay lại nói!”

“Cái này. . .” Cường Đặc hơi có chút ngoài ý muốn, hắn sờ lên mình bộ đàm, nói nói, “ làm sao ta bên này không có tiếp vào tin tức đâu?”

“Ta không biết, “ Scott mặt không thay đổi đi đến Simona trước mặt, một tay lôi kéo Simona cánh tay, một mặt đối Cường Đặc nói nói, “ Tịch Vĩ mật mã cực kỳ trọng yếu, cho nên nhất định phải từ ta tự mình xử lý!”

“Chờ một chút. . .” Mắt thấy Scott muốn dẫn lấy Simona đi, Cường Đặc tranh thủ thời gian ngăn cản nói, “ không được a trưởng quan, ngươi nghe ta nói, lúc này, nhưng ngàn vạn không thể để cho bọn họ hai cha con thông điện thoại a!

“Ngươi nghĩ muốn. . . Simona là người bị tình nghi, vạn nhất tại gọi điện thoại thời điểm, nàng dùng ám hiệu cái gì thông tri Tịch Vĩ, để Tịch Vĩ biết, vậy nhưng liền phiền toái!”

“Yên tâm đi! Ta có chừng mực, công việc của ta, còn chưa tới phiên ngươi đến chỉ trỏ. . .” Scott không khách khí lườm Cường Đặc một chút, lôi kéo Simona muốn đi.

“Không được, không được! Ngươi đợi thêm ta xác nhận một chút. . .” Ai ngờ, Cường Đặc lại một lần nữa ngăn cản bọn họ, một mặt vội vàng nói, “Scott, ta không phải nhằm vào ngươi! Nhưng là, thông tin chậm chạp không có khôi phục, chúng ta không thể không cẩn thận vi diệu!

“Cho nên. . .” Hắn quay người hướng hắn hai tên thủ hạ ra hiệu một cái, nói nói, “ vẫn là trước hết để cho ta người, xác nhận một chút mạng lưới thông đạo an toàn, các ngươi lại gọi điện thoại đi!”

“Ha ha. . .” Nhìn thấy Cường Đặc cực lực cản trở, Scott thoải mái cười, nói nói, “ tốt a, vậy các ngươi động tác nhưng phải nhanh một chút, trong hôm nay, nhất định phải đem chuyện kim cương giải quyết!”

“Tốt!” Cường Đặc dùng sức chút đầu, sau đó mang theo hắn hai người thủ hạ, quay người muốn đi gấp.

Ai ngờ, liền tại bọn họ vừa mới lúc xoay người, Scott lại lấy sét đánh không kịp bưng tai tốc độ rút súng lục ra, hướng về phía Cường Đặc ba người nổ súng!

Phanh, phanh, ầm!

Ba tiếng súng chát chúa vang, trong nháy mắt phá vỡ Grimm trong pháo đài cổ yên tĩnh. . .

Chương 1333: Ta thật sự là Tịch Vĩ nữ nhi (hạ)

Súng chát chúa âm thanh, trong nháy mắt phá vỡ Grimm cổ bảo yên lặng ngắn ngủi.

Đừng nhìn Scott lên chút niên kỷ, nhưng rút súng nhanh mà sắc bén, thương pháp cũng là tinh chuẩn cay độc, ba phát tất cả đều trúng đích đối phương cái ót.

Bởi vì sự tình đến quá mức đột nhiên, Cường Đặc trung úy cùng hắn hai tên thủ hạ cơ hồ không phản ứng chút nào, chớp mắt liền bị khoảng cách gần bắn giết tại chỗ, tử thi ngã xuống đất!

A! ?

Đám người giật nảy cả mình, không ai từng nghĩ tới, Scott vậy mà lại đột nhiên nổ súng giết người, mà lại giết chết, vẫn là bọn họ người một nhà!

“Đáng chết!”

Cisse dọa đến giật cả mình, đưa tay liền rút ra súng lục của mình. Nhưng mà, Scott mấy tên thủ hạ sớm đã vây quanh, dùng súng trường chống đỡ phía sau lưng của hắn.

“Đều đừng lộn xộn!” Scott hơi có vẻ mệt mỏi uy hiếp một tiếng, đối Cisse cùng với khác mọi người nói, “Lần này, chúng ta súng trường

nhưng không còn là cái gì không băng đạn! Ai dám loạn động, cũng đừng trách ta không khách khí!”

Nói, tại Scott ra hiệu phía dưới, trong đó một tên thủ hạ lập tức nhắm chuẩn đại sảnh đèn treo, bóp súng trường cò súng.

Đạn trong nháy mắt hung mãnh bắn ra, đem pha lê đèn treo bắn một cái vỡ nát, mảnh vụn thủy tinh bay loạn!

“A...” Simona dọa đến tránh qua một bên, những người khác cũng tất cả đều bản năng ôm lấy đầu của mình, cuốn rúc vào phòng khách ghế sô pha chỗ, ai cũng không dám loạn động.

Triệu Ngọc thì nhanh chóng điều ra ẩn hình áo chống đạn, thời khắc làm xong phòng ngự chuẩn bị.

“Uy, Scott, ngươi điên rồi sao?” Cisse chậm rãi vứt xuống súng lục của mình, làm ra một cái nhấc tay đầu hàng tư thế, đồng thời lắc lắc cổ hỏi nói, “ ngươi đây là ý gì?”

Ngay tại Cisse tra hỏi thời điểm, Triệu Ngọc nhìn trộm quan sát, phát hiện Cường Đặc trung úy cái ót trúng đạn, chẳng những tuôn ra cốt cốt Tiên huyết, toàn bộ đầu cũng thay đổi hình!

Lần này, không có khả năng lại là cái gì đóng kịch, Cường Đặc trung úy cùng hắn hai người thủ hạ, là quả thật biến thành người chết, cũng đã không thể sống!

“Xin nhờ...” Nhìn thấy Scott Trần mà không nói, Cisse vội vàng thúc giục nói, “ ngươi dù sao cũng phải nói chút gì a? Dù là nói cho ta biết Cường Đặc bọn họ đều là phản đồ gian tế cũng tốt? Ân... Cũng hoặc là... Hoặc là...”

Nói chuyện, Cisse rốt cục quay đầu trở lại, đem ánh mắt chuyển dời đến

Scott trên mặt.

Giờ phút này, Scott mặc dù giết người, nhưng trên mặt nhìn không ra bất kỳ ba động, hắn vẫn sắc mặt âm trầm nhìn qua đám người, súng ngắn trong tay hắn có chút run run, giống như hắn chính đang suy tư, một thương sau sẽ liếc về phía ai?

Bất quá, tại chìm mấy giây về sau, Scott cũng không có lần nữa nổ súng, nhưng trong pháo đài cổ chợt thương tiếng nổ lớn, từ trên lầu các nơi, tất cả đều truyền đến hoặc xa hoặc gần tiếng súng...

Đích... Tít tít tít...

Không bao lâu, Scott bộ đàm lại liên tiếp không ngừng mà vang lên, tất cả đều là của hắn thủ hạ đang lợi dụng bộ đàm hướng hắn báo cáo tình huống.

Mà báo cáo bên trong, bộ đàm bên trong phản phục xuất hiện “Thanh trừ” cái từ này.

Đám người rốt cuộc minh bạch, nguyên lai những cái kia tiếng súng, đều là Scott người cùng Cường Đặc trung úy người khai chiến bố trí, bọn họ ngay tại thanh lý Cường Đặc trung úy tàn quân.

Không bao lâu, làm Scott máy bộ đàm đình chỉ đích đích rung động, chúng người biết, Cường Đặc người —— hắn là tất cả đều xong!

“Nói như vậy... Chân chính phản đồ...” Cisse kinh dị trừng mắt Scott nói nói, “ liền là ngươi rồi? Thượng Đế a, ngươi đây là... Vì cái gì?”

Scott cũng không trả lời Cisse vấn đề, cũng không để ý đến những người khác dị dạng ánh mắt, mà là phối hợp đem bộ đàm vặn đến một cái kênh bên trên, sau đó lạnh nhạt nói một câu:

“Tốt, ngươi có thể tiến đến rồi!”

A?

Nghe thấy lời ấy, đám người lúc này mới ý thức được, Scott hắn là đang cùng cái nào đó đại nhân vật nói chuyện, ở sau lưng của hắn, hắn là còn có người khác!

Người này... Sẽ là ai chứ! ?

“Trời ạ!” Yusuf nhỏ giọng nói nói, “ nhưng tuyệt đối đừng để ta đoán trúng, tại sao ta cảm giác, muốn tiến đến người này, sẽ là Grimm cái kia lão hỗn đản đâu?”

“Đúng, ta cũng có loại cảm giác này...” Sebastian nói nói, “ từ vừa mới bắt đầu, ta liền cảm giác chúng ta vẫn luôn đang bị người tính toán, nếu như nói ai có thể để cho ta có loại cảm giác này lời nói, chỉ sợ trừ Grimm ra không còn có thể là ai khác...”

“Không có khả năng!” Juliet nói nói, “ Molly tiểu thư chết rồi, nếu như Grimm còn sống, sớm nên hiện thân!”

“Ai...” Miêu Khôn cũng không có tham gia nghị luận, mà là trầm thấp mà thở dài một cái, dùng tiếng Trung đối Triệu Ngọc oán trách nói, “ nữ nhi của ta nói ngươi là miệng quạ đen, ta một mực không tin tới! Hiện tại... Thế nhưng là dung không được ta không tin!

“Ngươi nói, cái này cũng tới quá nhanh đi? Ngươi bên trên một giây còn lo lắng có âm mưu gì đâu, một giây sau, liền biến thành cái này đức hạnh, thật sự là phục ngươi...”

Giờ phút này, Triệu Ngọc không có sủa bậy, mà là đem ánh mắt nhìn hướng về phía cửa đại sảnh, bởi vì nơi đó đã truyền đến một trận dị dạng tiếng bước chân.

“Không thể nào...” Yusuf nghi hoặc nói, “ bên ngoài một mực không có động tĩnh gì, người này đến mức như thế nhanh chóng, hắn... Lúc trước hắn giấu chỗ nào rồi?”

“Ta hiểu được!” Cốc Triệu Nhất Lang vội nói, “Người này... Rất có thể vẫn ở máy bay trực thăng phía trên đâu! Thực sự là... Đáng giận a... Chẳng cần biết hắn là ai, hắn hắn là đang một mực chờ đợi chúng ta bên này kết quả đi?”

Đám người như thế nghị luận, cũng khiến cho Triệu Ngọc càng thêm hiếu kỳ, hắn cũng phi thường muốn biết, cái này tức sẽ xuất tràng nhân vật, sẽ là thần thánh phương nào?

“Đát... Đát...”

Rất nhanh, cửa đại sảnh xuất hiện một bóng người, đồng thời vang lên kim loại chạm đất cộc cộc âm thanh...

Không bao lâu, đám người rốt cục thấy rõ, cái kia cộc cộc âm thanh là có ý gì, nguyên lai là người tới chống một cây kim loại —— quải trượng!

Người kia động tác không phải rất nhanh, mà lại khập khễnh, rất rõ ràng là đi đứng không tiện.

Vì có thể thấy rõ ràng, Miêu Khôn bọn người tất cả đều hướng về phía trước xê dịch mấy bước.

“Má ơi...” Bởi vì Cisse cách cách cửa gần nhất, hắn cái thứ nhất thấy rõ người tới tướng mạo, nhất thời phát ra một tràng thốt lên, “Làm sao... Như thế nào là hắn! ! ?”

“Ai nha, ai nha?” Miêu Khôn tranh thủ thời gian hướng ra phía ngoài

chen tới, rốt cục cũng nhận ra người này, lúc này kinh ngạc đến nghẹn ngào gào lên, “Không thể nào? Làm sao... Tại sao có thể như vậy? Hắn sao lại tới đây?”

Ai nha đây là...

Giờ phút này, Triệu Ngọc cũng đã thấy rõ tướng mạo của người này, nhưng thấy người này mặc một bộ hắc quần áo trong, mặc dù hơi có chút lưng còng, nhưng cái đầu y nguyên không thấp, chí ít cùng Triệu Ngọc tương tự.

Tuổi của hắn không nhỏ, trên mặt lại là bóng loáng sáng bóng, lộ ra phá lệ tinh thần. Nhất là hai con mắt, sáng ngời có thần, xem xét liền là cái phi thường nhân vật khôn khéo.

Mặt khác, người này còn có một cái lớn nhất đặc thù, cái kia chính là trên môi phương, giữ lại một cái tinh xảo râu cá trê!

Nha...

Triệu Ngọc gật gù đắc ý địa” a” một tiếng, sau đó hướng Miêu Khôn hỏi: “Người này đến cùng là ai a?”

“Cha!” Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc đặt câu hỏi đồng thời, Simona quét qua trước đó hoảng sợ vẻ lo lắng, cao hứng bừng bừng địa nghênh đón tiếp lấy, vui vẻ hô nói, “ ngươi có thể tính đến rồi!”

Ta đi!

Nghe xong lời này, Triệu Ngọc hơi kém lóe đầu lưỡi. Chẳng lẽ... Cái này râu cá trê liền là trong truyền thuyết —— Tịch Vĩ! ! ?

Người ta Tịch tiểu thư một mực không có nói sai, người ta liền là Tịch Vĩ nữ nhi a!

Sa lầy!

Triệu Ngọc âm thầm lo lắng, Simona thế nhưng là bị hắn một tay bắt tới, lần này, tự mình có phải hay không phiền phức lớn rồi lại...

Chương 1334: Thám tử salon tồn tại

“Tịch Vĩ! Lại là ngươi!” Miêu Khôn đầu tiên là kinh ngạc nhíu lông mày hô một cuống họng, sau đó lại cố ý cất tiếng cười to nói, “ ha ha ha... Kỳ thật, ta đã sớm đoán được phía sau màn đại BOSS là ngươi!

“Ngươi cái này ra sân thế nhưng là thật là bá khí a, lại để cho nhiều người như vậy cho ngươi chôn cùng!”

“Ha ha ha...” Tịch Vĩ đồng dạng cười to, sau đó dùng lưu loát tiếng Trung nói nói, “ Miêu lão đệ, ngươi vẫn là như vậy nói chuyện không có trượt a, nếu như ngươi thật đoán được là ta, liền không nên sử dụng 'Lại là ngươi' câu nói này!

“Còn có, ngươi cũng đừng cùng ta chơi văn tự gì trò chơi, hiện tại ta đứng tại vị trí có lợi bên trên, cho nên, ngươi phải nói, những người kia là muốn cho các ngươi chôn cùng mới đúng!”

“A nha...” Tịch Vĩ lời nói hung ác hữu lực, vừa đấm vừa móc, lập tức liền để Miêu Khôn lộ e sợ. Miêu Khôn đành phải hậm hực địa tìm bồi thêm một câu, “Ngươi cũng vẫn là như vậy yêu xoi mói a!”

“Ha ha ha... Lẫn nhau, lẫn nhau!” Tịch Vĩ cởi mở cười một tiếng, sau đó xoay người xông những người khác ân cần thăm hỏi nói, “ các lão bằng hữu, nhiều năm không thấy, mọi người trôi qua đều rất tốt a? Nhìn các ngươi khí sắc đều rất không tệ mà! Ha ha ha...”

Bởi vì lẫn nhau tình cảnh khác biệt, Tịch Vĩ cười đến càng thoải mái, đám người liền càng cảm giác khó chịu. Cho nên, hiện trường không ai

sủa bậy, tất cả đều ánh mắt lạnh như băng nhìn xem hắn.

“Jacob!” Tịch Vĩ bỗng nhiên dùng kim loại quải trượng chỉ Jacob một cái, lớn tiếng nói, “Ta lặp lại lần nữa, ngươi bị tạc đạn đánh nổ sự tình, đều là Miêu Khôn chủ ý, không có quan hệ gì với ta!

“Cho nên, ngươi không dùng lại ngươi mắt to trừng ta! Ta không nợ ngươi cái gì...”

“Ừm...” Trước một giây, Jacob còn đối Tịch Vĩ trợn mắt nhìn, muốn nói chút gì, nhưng một giây sau lại bị Tịch Vĩ đỗi không lời nào để nói.

“Uy, lão quỷ! Lão quỷ!” Đón lấy, Tịch Vĩ lại dùng quải trượng chỉ chỉ Cốc Triệu Nhất Lang, “Nghe nói ngươi lại ra biến thái sách mới, thế nào, mang tới không có? Chờ một lúc cho ta một cái tuyệt bút kí tên bản a?”

“Cái này. . .” Tịch Vĩ, tràn đầy uy hiếp, Cốc Triệu Nhất Lang đành phải xấu hổ nói nói, “ không có a, vẫn là lần sau đi! Quay đầu ngươi cho ta một cái địa chỉ, ta về nước về sau, cho ngươi gởi bưu điện đi qua chính là!”

“Hừ, ngươi được lắm đấy!” Tịch Vĩ giơ lên râu cá trê, hỏng cười một tiếng, lại mặt mày hớn hở địa nói với Yusuf, “Oa, tù trưởng cũng tới? Còn tưởng rằng ngươi có nhiều lão bà như vậy, nhiều tiền như vậy, sẽ không lại tới tranh đoạt vũng nước đục này nữa nha!”

“Không có cách, “ Yusuf tự giễu địa nói nói, “ các lão bà tiêu xài quá lớn, nhiều tiền hơn nữa cũng không đủ các nàng tiêu xài a!”

“Ha ha ha...” Tịch Vĩ cười đến điên cuồng, “Ta thật sự là quá tưởng niệm các ngươi Trung Đông người tiểu hài hước! Ha ha ha...”

“Đủ rồi, Tịch lão đại!” Lúc này, Sebastian bỗng nhiên đứng ở Tịch Vĩ trước mặt, nghĩa chính ngôn từ nói to, “ chúng ta bây giờ không tâm tình

cùng ngươi ôn chuyện!

“Ngươi vẫn là mau nói cho ta biết nhóm, ngươi đây là ý gì đi! Ngươi phái con gái của ngươi giết Grimm nữ nhi, sau đó ngươi lại cùng An Toàn xử giết người của phòng tình báo! Ngươi đến cùng muốn làm gì?”

“Ai!” Ai ngờ, nghe được Sebastian tra hỏi, Tịch Vĩ bỗng nhiên thở dài, nói với mọi người nói, “ các ngươi đều là thám tử bên trong tinh anh, chẳng lẽ, đến bây giờ còn không nhìn ra được sao?

“Kỳ thật, lần trước salon tụ hội, căn bản cũng không phải là cái gì tụ hội, mà là Grimm cho chúng ta bố trí tỉ mỉ một cái bẫy a! ?”

“Ừm?” Cisse nhíu mày thúc hỏi, “Cái gì bẫy?”

“Grimm thật sự là ta đã thấy người thông minh nhất, tại năm đó Nam Phi Kim Cương mất trộm án bên trong, chỉ có hắn là nhất đầu não nhất thanh tỉnh một cái.

“Các ngươi không biết, kỳ thật Kim Cương cướp bóc án bản thân, căn bản cũng không phải là cướp bóc đơn giản như vậy!

“Năm đó, chính vào Nam Phi cục diện chính trị cuồn cuộn sóng ngầm thời điểm, có bao nhiêu cái thế lực cường đại, đều tại mơ ước trên cái thế giới này lớn nhất Kim Cương nơi sản sinh!

“Tại loại này phong vân tế hội đại bối cảnh phía dưới, Africa Senna công ty rất khó chỉ lo thân mình, Anh Quốc phương diện rất sớm đã phát hiện, nội bộ công ty cao quản cùng nhiều cỗ thế lực liên tiếp tiếp xúc, tồn tại lớn vô cùng không ổn định nhân tố.

“Cho nên, vĩnh viễn không nên đánh giá thấp đám người Anh thực lực, tại cường đại áp lực tâm lý dưới, bọn họ vậy mà diễn ra vừa ra vừa ăn cướp vừa la làng trò hay, dùng chính bọn hắn người, đem công ty của

mình cho đoạt!”

“A? Giặc cướp là...” Miêu Khôn bọn người kinh dị phụ họa nói, “ là chính bọn hắn người! ?”

“Africa Senna công ty Kim Cương kho, là trên thế giới nhất vững như thành đồng địa phương, nếu như không phải chính bọn hắn đoạt mình, ngoại nhân căn bản không thể nào từ nơi đó đem Kim Cương cướp đi!”

“Thực sự là...” Cisse nuốt ngụm nước bọt, biểu thị mình không thể lý giải.

“Khó trách Kim Cương được xưng là vận mệnh chi thạch!” Tịch Vĩ tiếp tục nói, “Lúc ấy Anh Quốc cao tầng mục đích rất đơn giản, liền là muốn dựa vào lần này cướp bóc, đem Africa Senna công ty một lần nữa tẩy bài, triệt để túm lấy công ty quyền chỉ huy.

“Đồng thời, còn có thể dựa vào Kim Cương mất đi, chèn ép cái kia công ty cổ phiếu, để những cái kia bên ngoài thao bàn thủ nhóm mất cả chì lẫn chài, từ đây đoạn mất bọn họ đối Kim Cương khối này bánh trái thơm ngon tưởng niệm!

“Không thể không nói, kế hoạch này hoàn toàn chính xác phi thường lợi hại! Nhưng đáng tiếc là, sự tình cũng không có dựa theo bọn họ mong muốn đang phát triển, “ Tịch Vĩ tiếp tục nói, “SIS nội bộ có người để lộ tin tức, làm những cái kia giả trang giặc cướp bọn đặc công đem Kim Cương đoạt sau khi đi ra, lại bị khác một nhóm người cắt Hồ, chẳng những cướp đi Kim Cương, còn đem bọn đặc công tất cả đều giết!

“SIS cao tầng biết được sau tức giận, các ngươi hắn là có thể thể sẽ có được, cho nên bọn họ lập tức phái ra Phi Châu đại lục tất cả tinh anh đặc công đi đoạt về Kim Cương, ở trong đó, cũng bao quát chúng ta Grimm tước sĩ.

“Lại chuyện về sau, thế nhưng là vượt ra khỏi dự liệu của tất cả mọi người. Mặc kệ là đã cướp đoạt đến Kim Cương người, còn là muốn thu mua Kim Cương người, tất cả đều bị hỏa thiêu chết tại Cape Town bên vách núi một tòa căn phòng bên trong!

“Đám kia giá trị liên thành Kim Cương cũng theo đó tung tích không rõ, trở thành một điều bí ẩn!” Tịch Vĩ lắc đầu nói nói, “ về sau, ta dùng hết tất cả vốn liếng đi điều tra tình báo, lại phát hiện không có có bất kỳ một thế lực nào đạt được đám kia Kim Cương, thậm chí cũng bao quát Anh phương ở bên trong!

“Từ xưa tới nay, SIS đầu nhập vào rất nhiều nhân lực vật lực đi tìm, lại tất cả đều là thất bại.”

“Tịch Vĩ, hỏi sự kiện, đã ngươi ngay cả người ta nội bộ bê bối đều biết rõ ràng như vậy...” Miêu Khôn khẩn trương nói nói, “ chẳng lẽ... Chẳng lẽ...”

“Đúng, điểm này, các ngươi hẳn là không nghĩ tới sao?” Tịch Vĩ cười nói, “ không sai! Năm đó sau lưng ám toán Anh Quốc Quân Tình xử, nửa đường bên trên đem Kim Cương hắc đi người, chính là ta! Ta thấy tận mắt đám kia Kim Cương!”

“Ông trời ơi..!” Đám người chấn động vô cùng, Cốc Triệu Nhất Lang vội vàng nói, “Nói cách khác, ban đầu ở trong nhà gỗ nhỏ bị thiêu chết những cái kia người bán... Đều là người của ngươi rồi?”

“Đúng, bọn họ đều là hảo huynh đệ của ta!” Tịch Vĩ lạnh lùng nói, “Ngay từ đầu, ta chỉ cho là chúng ta là bị Hà Lan đám kia người mua cho ám toán!

“Nhưng về sau rất nhanh phát hiện, người mua người cũng ly kỳ cổ quái tất cả đều chết tại gian kia trong nhà gỗ nhỏ, ngay cả tiền đều bị đại hỏa đốt rụi!

“Cho nên chúng ta hoài nghi, tại bị hỏa thiêu chết trước đó, bọn họ có khả năng phát sinh xung đột, từng có sống mái với nhau!”

“Nha... Thì ra là thế!” Miêu Khôn gật đầu nói, “Người Anh về sau hoài nghi Kim Cương mất tích cùng Grimm có quan hệ, cho nên... Ngươi liền cố ý tiếp cận Grimm, muốn thăm dò một cái hắn rồi?”

“Không sai!” Tịch Vĩ không e dè hồi đáp, “Ta lúc ấy làm qua một cái suy luận ước định, Kim Cương tại Grimm trong tay xác suất, đã vượt qua 71%!

“Mặc kệ là thời cơ năng lực vẫn còn, hắn đều là có khả năng nhất đạt được Kim Cương người kia! Chỉ riêng đoạt Kim Cương, lại không muốn tiền, phi thường phù hợp Grimm tính cách!” Tịch Vĩ kích động nói nói, “ các ngươi không biết, vì đám kia Kim Cương, năm đó ta cơ hồ trút xuống ta toàn bộ, thân nhất mấy cái huynh đệ cũng bị người giết hại, ta làm sao có thể từ bỏ ý đồ?

“Thế là, từ đó về sau, ta liền bắt đầu tận lực tiếp cận Grimm, cùng hắn làm ăn, đàm mua bán, trở thành bằng hữu.

“Đương nhiên, Grimm là cái giảo hoạt lão hồ ly, Anh phương đã điều tra hắn nhiều năm như vậy đều không có tra mắc lỗi , ta muốn tra ra chân tướng, tự nhiên cũng không phải chuyện dễ.

“Mà lại, Grimm sở dĩ giấu kín Kim Cương, cũng có được mục đích của hắn, qua nhiều năm như vậy, hắn cũng đồng dạng đang tìm cái kia nửa đường chặn giết Kim Cương đội thủ lĩnh, cũng chính là ta!

“Hắn biết rõ, ta rất có thể vì tìm về Kim Cương, đi chủ động tiếp cận hắn. Cho nên... Cái này mới có chúng ta lần trước —— thám tử salon! ! !”

Chương 1335: Vì cái gì giết người?

“Thì ra là thế...” Juliet líu lưỡi nói nói, “ mười năm trước thám tử salon, Grimm mời khách quý, vậy mà tất cả đều là hắn cho rằng người bị tình nghi a!”

“Lời này có chút ý tứ, “ Yusuf cảm khái nói nói, “ nhưng ta cảm thấy ta hắn là ngoại trừ, bởi vì năm đó là Grimm tìm được trước ta đàm mua bán, ta nhưng không tính là chủ động tiếp cận Grimm người!”

“Cho nên... Ngươi chính là cái góp đủ số đấy chứ!” Miêu Khôn một điểm khẩu đức không lưu mở câu trò đùa, sau đó nói, “Ta cảm thấy, ta càng hắn là bài trừ tại người bị tình nghi ở ngoài!

“Bởi vì Grimm biết, Kim Cương cướp bóc thời điểm, ta còn tại Australia ngồi tù đâu!

“Hắn cũng biết, chúng ta người Trung Quốc là tuyệt không có khả năng đi lội loại kia vũng nước đục!”

“Hừ, nói đến cho tới bây giờ đều so hát thật tốt nghe, “ Jacob xưa nay không quên mỉa mai Miêu Khôn, lúc này tức giận nói nói, “ ngươi ngay tại làm lao, nhưng ngăn không được thủ hạ của ngươi đi đoạt Kim Cương a?

“Cho nên, vẫn là chớ vì chuyện này xoắn xuýt! Juliet nói rất đúng, phàm là lần trước tham gia thám tử salon, đều là Grimm người bị tình nghi!”

“Ta biết, mọi người giống như ta, một mực có một vấn đề!” Tịch Vĩ nói

nói, “ Grimm mặc dù tính tình cổ quái, nhưng đối Anh Quốc hoàng gia coi như trung thành, y theo hắn bản tính, tại cướp được Kim Cương về sau, hắn là sẽ nộp lên trên hoàng gia mới đúng!”

“Đúng thế, “ Sebastian nói nói, “ ta cũng vẫn nghĩ không thông chuyện này, cho nên ta xưa nay không cho rằng, cướp đi Kim Cương người sẽ là Grimm!”

“Kỳ thật, đáp án cũng rất đơn giản!” Tịch Vĩ nói nói, “ hắn làm như vậy có ba cái lý do, một cái là bất mãn, một cái là lo lắng, còn có một cái là báo thù!

“Làm Grimm biết, Kim Cương cướp bóc án chính là chính bọn hắn đạo diễn một trận trò hay về sau, hắn vốn là có chút nản lòng thoái chí, đối thượng cấp cách làm phi thường bất mãn, sinh lòng mâu thuẫn!

“Về sau, làm Kim Cương nửa đường bị ta người tiệt hồ, Grimm càng là chấn động vô cùng, sự thật đã hết sức rõ ràng, dù cho là Quân Tình xử nội bộ, cũng đã bị người thẩm thấu!

“Cho nên, tại dưới tình huống đó, khi hắn lẻ loi một mình đoạt lại Kim Cương về sau, càng không dám tùy tiện đem Kim Cương giao cho Quân Tình xử, chỉ tốt chính mình đem Kim Cương giấu đi.

“Trung Quốc có câu chuyện xưa, gọi oan oan tương báo khi nào, ta cùng Grimm liền là câu nói này kinh điển đại biểu!” Tịch Vĩ không chút nào mịt mờ nói nói, “ ở dưới tay ta cướp đoạt Kim Cương thời điểm, giết chết cái kia mấy tên đặc công, đều là Grimm hảo huynh đệ!

“Grimm trong cơn tức giận, cũng thiết kế hại chết huynh đệ của ta, cho nên, hai chúng ta cừu hận, từ đó trở đi liền chăm chú mà quấn quít lấy nhau, trở thành hai người chúng ta chấp niệm cùng số mệnh!

“Có ý tứ nhất chính là, ta một mực không thể xác định, Kim Cương là có

hay không trên tay hắn? Mà hắn mặc dù hoài nghi tới ta, lại đồng dạng không có chứng cứ rõ ràng, chứng minh ta chính là cướp bóc Kim Cương phía sau màn hắc thủ!

“Cho nên... Lần trước thám tử salon, mới sẽ trở thành ta đời này trải qua, khó quên nhất một sự kiện!” Tịch Vĩ mặt lộ vẻ đắc ý hồi ức nói, “ ở trong mắt các ngươi nhìn thấy, bất quá đều là Grimm trò đùa quái đản, còn có những cái kia cấp thấp thú vị suy luận trò chơi!

“Nhưng các ngươi không thấy được là, tại những vật kia phía sau, ẩn tàng sát cơ tứ phía! Grimm đã cho ta bày ra Thiên La Địa Võng, mà ta cũng làm xong đánh nhau chết sống chuẩn bị!

“May mắn, ta cuối cùng không có trúng kế, không có bị Grimm bắt đến bất kỳ chân ngựa, bằng không, mười năm trước thám tử salon, muốn so hôm nay huyết tinh được nhiều! !”

“Lộc cộc...” Hiện trường đám người, có mấy cái nuốt khô nước bọt. Trên mặt của mỗi người, đều lộ ra khó mà miêu tả biểu lộ, có hậu sợ, có sợ hãi, cũng có phẫn nộ cùng hối hận...

“Cái kia... Ngươi đến cùng muốn như thế nào?” Sebastian hỏi nói, “ Grimm đã chết!”

“Ai...” Lý Bản Thành thở dài, đối Sebastian nói nói, “ chớ tự mình lừa gạt mình, hiện tại nói cái gì đều không có ý nghĩa!

“Đã Tịch Vĩ đem tất cả bí mật tất cả đều báo cho chúng ta, cái kia còn có cái gì dễ nói? Hắn khẳng định là một người sống cũng không có khả năng lưu lại!”

“Lộc cộc...” Triệu Ngọc cũng là nuốt ngụm nước bọt. Lý Bản Thành hiển nhiên phi thường có đạo lý.

Trước đó, mọi người chỉ biết là Tịch Vĩ là cái có bối cảnh thám tử tư, ai cũng không biết hắn liền là phạm tội tập đoàn đại BOSS!

Cho nên, vô luận như thế nào, hắn nay trời cũng sẽ không để bất luận kẻ nào còn sống rời đi Kỳ Tích đảo.

Bất quá, Triệu Ngọc cũng biết, chí ít Tịch Vĩ không ngay lập tức sẽ giết bọn họ, bởi vì... Đám kia cực kỳ trọng yếu Kim Cương, chưa xuất hiện.

Tịch Vĩ còn cần những người này giúp hắn giải mã Kim Cương mật mã.

“Các vị...” Lúc này, Scott từ trên ghế salon đứng lên, xông mọi người nói, “Muốn ta nhìn... Russia ổ quay trò chơi, các ngươi là tránh không khỏi a!”

“Lại tới!” Yusuf nhíu mày, “Một thanh Revolver chỉ có thể đánh sáu phát, chúng ta nơi này có nhiều người như vậy đâu! Chơi như thế nào đây?”

“Cái kia liền chuẩn bị hai đem khẩu súng tốt!” Simona cười đáp lễ một câu, “Hai đem khẩu súng, hai viên đạn, các ngươi xếp thành hàng theo thứ tự nổ súng, nhìn xem ai vận khí tốt nhất?”

Simona, nói đến tùy ý, lại đằng đằng sát khí, để đám người tất cả đều mạo mồ hôi lạnh.

“Chờ một chút...” Nhìn thấy Scott thật móc ra một thanh Revolver, kinh nghiệm phong phú Miêu Khôn tranh thủ thời gian khoát tay ra hiệu, nói với Tịch Vĩ, “Tịch lão đại, có chuyện, ngươi nhưng còn không có nói rõ ràng đâu!

“Con gái của ngươi... Tại sao muốn đem Molly tiểu thư giết chết?” Hắn một chỉ Simona, “Chẳng lẽ... Đây cũng là ngươi báo thù kế hoạch một bộ phận sao?”

“Hừ...” Tịch Vĩ lạnh hừ một tiếng, cười trả lời, “Làm sao... Ngươi lui bước lợi hại như vậy sao? Ngươi nhìn không ra, Molly tiểu thư chết, chỉ là một cái ngoài ý muốn mà thôi?”

“Hừ!” Simona một tay kéo Tịch Vĩ cánh tay, nói với mọi người nói, “ ta đã sớm nói với các ngươi qua, ta chính là Tịch Vĩ nữ nhi, nếu như các ngươi dám khi dễ ta, cha ta tuyệt đối sẽ không buông tha các ngươi!

“Ta đã nhắc nhở qua các ngươi, nhưng các ngươi lệch không tin!

“Bất quá... Ta thật không nghĩ tới, ta nhanh như vậy liền bị các ngươi bắt đến!” Lúc nói chuyện, Simona cố ý nhìn Triệu Ngọc một chút, nhưng Triệu Ngọc vì không để cho mình quá chói mắt, không dám cùng mỹ nữ đối mặt.

“Kỳ thật...” Simona chỉ vào Triệu Ngọc nói nói, “ liền cùng vị này Trung Quốc thần thám suy luận đến không sai biệt lắm.

“Ta không thể không thừa nhận, hắn thật rất lợi hại! Thật giống như... Lúc trước hắn thấy được hiện trường phát hiện án giống như.

“Chuyện đã xảy ra vô cùng đơn giản!” Simona bắt đầu bàn giao tình tiết vụ án, “Mười năm trước, cha ta đã phát hiện Grimm thư phòng có cái mật thất, cũng biết mở ra mật đạo cơ quan ở đâu.

“Nhưng là, cha ta lúc ấy không có tìm được cơ hội, lo lắng đây là Grimm bẫy rập, không dám mạo hiểm hành sự.

“Cho nên, lần này thám tử salon, hắn cố ý để cho ta đến đây dò đường, sau đó tùy thời tiến vào mật thất xem xét, nhìn xem có thể hay không tìm tới cái gì vật hữu dụng?

“Thế nhưng là, ta không nghĩ tới, Molly tiểu thư hơn nửa đêm không

ngủ được, vậy mà đi vào thư phòng tra tư liệu.

“Trung Quốc thần thám lại bên trong, lúc ấy... Ta ngay tại trong mật thất lục soát, cũng không có đóng lại cửa ngầm, lại chợt nghe phía trên truyền đến động tĩnh.

“Thế là, ta liền tranh thủ thời gian chạy về thư phòng, vừa hay nhìn thấy Molly tiểu thư đã phát hiện mật đạo. Sau đó, nàng tự nhiên muốn chạy, nhưng ta lại trước một bước tiến lên, đem nàng đánh ngất xỉu!

“Lại sự tình phía sau, cũng không cần ta nhiều lời a?” Simona rất tùy ý địa nói nói, “ Molly thấy được mặt của ta, ta không thể để cho nàng còn sống rời đi.

“Bởi vì, một khi nàng phát hiện được ta bí mật, tự nhiên mà vậy sẽ liên tưởng đến cha của ta, đem cha ta cũng liên luỵ vào, đây chính là ta không muốn thấy nhất!

“Ầy, mật thất bên trong đầu kia thầm nghĩ là ta lục soát đồ vật thời điểm phát hiện, bởi vì trên mặt đất có thật dày bụi đất, đi lên sẽ lưu lại dấu chân, liền không dám mạo hiểm nhưng tiến vào.

“Nói tới chỗ này, Triệu Ngọc lại bên trong, ta không thể tại trong mật thất đem Molly tiểu thư giết chết, đến một lần sẽ liền cho các ngươi triển khai tra án, thứ hai sẽ đem mật thất bạo lộ ra.

“Thế là, đang đánh choáng Molly tiểu thư về sau, ta liền linh cơ khẽ động, nghĩ đến cái kia thâu thiên hoán nhật mưu kế, đổi lại Molly tiểu thư giày, đem nàng dọc theo mật đạo đỡ ra tòa thành, sau đó tại bên ngoài giết chết nàng!

“Cứ như vậy, các ngươi tại phát hiện thi thể về sau, khẳng định sẽ tưởng rằng chính nàng đi ra cổ bảo, cùng người nào gặp mặt bố trí, dùng cái

này đến nhiễu loạn phán đoán của các ngươi, vì cha ta tranh thủ thời gian...”

Chương 1336: Tịch Vĩ mật mã

“Ha ha ha...” Nghe Simona nói xong, Tịch Vĩ ha ha cười nói, “Đây cũng là tạo hóa trêu ngươi đi! Ta cùng Grimm ám đấu nhiều năm như vậy, hắn thế mà sớm rút lui!

“Hắn vừa mới đi, ta liền đã biết liên quan tới chuyện kim cương. Cho nên, ta cố ý đem nữ nhi của ta phái tới tham gia thám tử salon, mà ta, thì tránh ở sau lưng chờ lấy ngồi thu ngư ông đắc lợi!”

“Nha...” Miêu Khôn híp mắt nói nói, “ nói cách khác, chỉ cần chúng ta bên này phá giải Kim Cương mật mã, ngươi liền có thể đi ra đóng vai hoàng tước tại hậu! Thật sự là cáo già a!”

“Kỳ thật, nhìn như vậy đến, nữ nhi của ta giết Grimm nữ nhi cũng là một cái phi thường lựa chọn tốt!” Tịch Vĩ cười lạnh nói, “ nàng chết, hiển nhiên tăng nhanh các ngươi phá giải Kim Cương mật mã tiết tấu! Đồng thời để Scott danh chính ngôn thuận leo lên Kỳ Tích đảo...

“Ừm... Scott...” Tịch Vĩ quay đầu nhìn một chút Scott, “Ta nghe nói... Các ngươi chơi đến rất tận hứng mà!”

“Lại có thể như thế nào đây?” Scott khoát tay nói nói, “ nếu như ta không diễn kịch, lại có thể nào khiến cái này bản thân cảm giác tốt đẹp thần thám nhóm mở miệng đâu?”

“Ngươi! Ngươi lợi dụng ta!” Cisse cắn một ngụm tiểu bạch nha mắng, “ thật sự là quá ghê tởm!”

“Thế nào?” Yusuf chế nhạo nói, “ ngươi bây giờ còn muốn cho chúng ta thôi miên sao?”

“Được rồi...” Tịch Vĩ chọc lấy một cái kim loại quải trượng, nói với mọi người nói, “ thời gian cũng không sớm! Vẫn là để chúng ta tiến vào chính đề đi!”

Nói, Tịch Vĩ làm một cái cực không đúng tiêu chuẩn khuếch trương ngực vận động, từ hắn cật lực động tác bên trên nhìn, hắn khỏe mạnh tình huống cũng hắn là tồn tại vấn đề không nhỏ.

Nghe được Tịch Vĩ, Scott từ thủ hạ nơi đó mang tới Revolver, nhìn ý kia, hắn thật muốn cho mọi người tới một cái Russia ổ quay trò chơi!

“Không không không...” Tịch Vĩ tranh thủ thời gian ngăn lại Scott, nói nói, “ ý của ta là, nhanh lên một chút đem mật mã lấy tới, ta không chờ được nữa muốn nhìn Grimm cho chúng ta lưu lại cái gì câu đố!”

Hô...

Nhìn thấy Tịch Vĩ cũng không nóng lòng cái gì ổ quay trò chơi, đám người lúc này mới thoáng nhẹ nhàng thở ra. Scott tranh thủ thời gian sai người đem nhà hàng cái kia tờ giấy trắng mang tới, bỏ vào trên khay trà phòng khách.

“Ai nha...” Tịch Vĩ hưng phấn mà xoa xoa đôi bàn tay, nói nói, “ thật phi thường Hoài niệm, lần trước salon tụ hội lúc suy luận trò chơi a!

“Ta nhớ được...” Hắn giương mắt quét một vòng đám người, rất có khinh thường quần hùng ý vị, “Trong các ngươi, không có một cái nào có thể đối ta cấu thành uy hiếp đi! Ha ha...”

Nhìn thấy Tịch Vĩ cuồng vọng tự đại, đám người tất cả đều quăng tới khinh bỉ ánh mắt, lại không người dám tại ra mặt phản bác. Bởi vì Tịch

Vĩ cũng không phải là khoác lác, hắn lúc đó đích thật là biểu hiện nổi trội nhất một cái.

“Oa...” Làm Tịch Vĩ nhìn thấy giấy trắng về sau, vậy mà nho nhỏ địa kinh ngạc một chút, hắn dùng tay từng cái đảo qua phía trên văn tự, thì thào nói nói, “ đây là 13 cái chữ mẹ cùng con số tổ hợp, chữ cái còn điểm chữ hoa hay thường...

“Irene cũng đã nhận được! 13 cái mật mã, chỉ còn lại có ba cái, thiếu khuyết Đức Quốc người Lehm, cùng Achentina Barkley, còn có ta...

“Rất không may... Lehm chết bởi một trận ly kỳ tai nạn xe cộ; mà Barkley thì tại ngục giam bị người ám sát...

“Hô...”

Tịch Vĩ nhắm mắt lại, làm một cái hít sâu, sau đó liền cầm lấy bên cạnh bút đến, tại tên của mình phía dưới, nhẹ nhàng địa viết xuống một cái viết chữ đơn chữ cái “t” ...

Nha...

Mọi người thấy về sau, cái này mới rốt cuộc biết Tịch Vĩ mật mã.

“Đáng tiếc...” Tịch Vĩ lần nữa nhắm mắt lại, hồi ức nói, “ ta cùng Lehm đánh bài thời điểm, đã từng liếc qua một chút tay của hắn bài, phía trên hắn là một con số...

“Ta lúc ấy coi là cái kia là gian phòng của hắn dãy số, cho nên không để ý đến... Chậc chậc...” Tịch Vĩ dụng tâm ngẫm nghĩ nửa ngày, hắn là lại cũng nhớ không nổi mấy cái chữ kia là cái gì, liền đành phải tại tên Lehm phía dưới làm một con số ký hiệu biểu thị...

“Bất quá... Ta nhớ được Ami ngươi thủ bài...” Tịch Vĩ chỉ vào trên tờ

giấy trắng tên người Ấn Độ nói nói, “ không sai, đích thật là cái viết chữ đơn 'a' ! Tên kia có cái giương cánh tay mao bệnh, sinh sợ người ta không nhìn thấy giống như...”

Tịch Vĩ nói đến đây, Scott vô ý thức nhìn Triệu Ngọc một chút, còn có thâm ý gật gật đầu, ý kia là Triệu Ngọc quả nhiên không có nói láo.

“Về phần những người khác, ta cũng không biết...” Tịch Vĩ tiếp tục tự nhủ, “Lúc trước, ta chỉ cho là của mình thủ bài sẽ chỗ hữu dụng khác, lại không nghĩ tới, Grimm thế mà hạ một bàn lớn như vậy cờ!

“Lại đem sau khi hắn chết di chúc đều an bài đi vào, trước cho manh mối, sau ra câu đố, thật là khiến người không tưởng tượng được a...

“Grimm a Grimm...” Tịch Vĩ dùng tay vuốt ve lấy giấy trắng, thì thào nói nói, “ ngươi đến cùng cho chúng ta lưu lại cái gì?

“Ta tựa hồ có thể cảm nhận được, ngươi cũng là một cái tràn đầy mâu thuẫn người a?

“Một phương diện, ngươi khát vọng lợi dụng Kim Cương đem ta bắt tới, vì các huynh đệ của ngươi báo thù!

“Còn mặt kia, ngươi lại ưu thích khoe khoang tài hoa của ngươi, muốn đã sớm một cái làm cho người dư vị vô tận Kim Cương truyền kỳ...

“Grimm... Ngươi biết không? Trên thế giới này, có thể hiểu ngươi chỉ có một người, kia chính là ta... Cho nên, có thể giải Khai ngươi Kim Cương câu đố, cũng tất nhiên là ta!

“Làm sao? Không tin phải không?” Tịch Vĩ tựa như là tại cùng Quỷ Hồn đối thoại, vui buồn thất thường nói, “ vậy ngươi hãy mở mắt to ra mà xem nhìn kỹ, đừng tưởng rằng thiếu khuyết hai cái mật mã, ta liền không giải được bí ẩn này đề!

“Nha... Ân... Chờ chờ. . . chờ một chút...” Đột nhiên, Tịch Vĩ sắc mặt thay đổi, hắn cơ hồ đem mặt ghé vào trên tờ giấy trắng, giống như là muốn đem đầu vào những cái kia mật mã bên trong giống như.

“Không... Không không không... Không có khả năng...” Không bao lâu, Tịch Vĩ liền toàn thân run rẩy, bất khả tư nghị nói nói, “ Grimm! Ngươi đang chơi cái gì? Đó căn bản không có khả năng... Không có khả năng a! ! !”

Nói, Tịch Vĩ vậy mà giống như bị điên, chẳng những la to, còn đưa tay đem cái kia tờ giấy trắng đẩy lên trên mặt đất.

Bởi vì kích động quá đáng, hắn một chòm tóc dán vào trên ót, lộ ra đến mức dị thường chật vật...

“Tịch... Ngươi thế nào?” Scott thấy thế, vội vàng tiến lên hỏi thăm.

“Lão ba, lão ba...” Simona thì gắt gao kéo túm ở Tịch Vĩ, lớn tiếng hỏi, “Ngươi thấy cái gì? Cái gì không có khả năng a đến cùng?”

“Quá không thể nào!” Tại hai người truy vấn dưới, Tịch Vĩ lúc này mới thoáng tỉnh táo mấy phần, sau đó, hắn liền như thế không có dấu hiệu nào, nói với mọi người ra một câu kinh Thiên Địa khóc Quỷ Thần, “Grimm ra câu đố, làm sao có thể đơn giản như vậy đâu?”

Ta ngược lại...

Nghe thấy lời ấy, những người khác giống như ngũ lôi oanh đỉnh. Mặc cho dù ai cũng không cách nào nghĩ đến, Tịch Vĩ mới vừa vặn nhìn như vậy vài lần, lại nhưng đã biết được đáp án, hơn nữa còn nói đáp án đơn giản!

Đây quả thực là quá kích thích những này cái gọi là thần thám nhóm...

“Lão... Lão ba...” Giờ phút này, liền ngay cả Simona cũng bị thật sâu trấn trụ, nàng lôi kéo Tịch Vĩ cánh tay khẩn cấp hỏi, “Ngươi mau nói... Đáp án đến cùng là cái gì? Kim Cương, đến cùng giấu ở đâu rồi?”

“Chờ một chút , chờ một chút...” Ai ngờ, Tịch Vĩ lại giống bên trong bệnh đồng dạng, bỗng nhiên lại đem giấy trắng từ dưới đất nhặt lên, một lần nữa trải tốt tại trên bàn trà.

Sau đó, hắn lần nữa nằm sấp ở phía trên, đem tất cả mật mã vừa cẩn thận loại bỏ một lần.

Lần này, Tịch Vĩ lần nữa làm ra cử động kinh người, hắn bỗng nhiên quay người lại, từ Scott trong tay cướp đi cái kia thanh Revolver, đồng thời hướng Scott hỏi: “Bên trong lắp đạn xong hay chưa?”

“A? Cái gì?” Scott không kịp phản ứng, vội vàng trả lời, “Còn không có đâu! Hiện tại đạn là đầy!”

“Đầy là được rồi!”

Nói xong, Tịch Vĩ trong mắt bỗng nhiên hiện lên một tia hung quang.

Một giây sau, hắn không có dấu hiệu nào đi tới Nhật Bản tác gia Cốc Triệu Nhất Lang trước mặt, sau đó đem họng súng nhắm chuẩn Cốc Triệu Nhất Lang đùi, cứ như vậy không có dấu hiệu nào —— nổ súng! ! !

Chương 1337: Mang thù Tịch tiểu thư

Đời cũ Revolver bộc phát ra kinh người tiếng vang, súng vang lên về sau, Cốc Triệu Nhất Lang nhất thời kêu thảm lệch ra ngã xuống đất, trên đùi phải tuôn ra một cái doạ người lỗ máu!

Huyết hoa phun tung toé, trong không khí trong nháy mắt tràn ngập lên một cỗ khó ngửi mùi thuốc súng.

“A... A...” Cốc Triệu Nhất Lang thống khổ kêu thảm, liên tục khoát tay, “Tịch... Tịch Vĩ... Vì cái gì... Vì cái gì a... A...”

Tịch Vĩ giơ lên khóe miệng, trong mắt ngoan lệ lộ ra, không có trả lời Cốc Triệu Nhất Lang vấn đề, vậy mà lại đem họng súng nhắm ngay Cốc Triệu Nhất Lang một cái chân khác.

“Đừng... Đừng đừng đừng... Đừng...” Cốc Triệu Nhất Lang dọa đến sắc mặt trắng bệch, vội vàng dùng tay đi cản.

Phanh...

Tiếng súng nổ lớn về sau, Cốc Triệu Nhất Lang lần nữa phát ra thê thảm kêu rên, đạn không những ở hắn một cái chân khác bên trên tuôn ra huyết động, hơn nữa còn đánh gãy hai ngón tay của hắn, nó trạng cực kỳ thảm liệt!

“A...” Những người khác thấy hãi hùng khiếp vía, Juliet hữu tâm tiến lên ngăn cản, lại bị Miêu Khôn dùng sức đè xuống.

“Vì cái gì! Vì cái gì a! A... A...” Cốc Triệu Nhất Lang đau đến oa oa kêu to, nước mắt đều chảy ra, hắn cầu khẩn hướng Miêu Khôn hỏi nói, “ tại sao muốn nổ súng bắn ta? Why! ! ?”

“Lão quỷ!” Tịch Vĩ run rẩy cầm thương, hung hăng hướng vị này Nhật Bản tác gia hỏi nói, “ ngươi nhưng tuyệt đối không nên nói cho ta biết, ngươi nói láo! Ngươi mật mã cũng không phải là 'X' !”

“A! ? Ngươi... Ngươi ngươi ngươi... Làm sao ngươi biết?” Cốc Triệu Nhất Lang cả người triệt để choáng váng, vạn không nghĩ tới, Tịch Vĩ một chút liền có thể xem thấu hắn hoang ngôn.

“Ngươi mật mã, cùng ta đồng dạng, chẳng qua là cái viết kép 'T', đúng hay không! ?”

Tại Tịch Vĩ lớn tiếng chất vấn phía dưới, Cốc Triệu Nhất Lang toàn thân run rẩy, giống nhìn thấy giống như ma quỷ, run rẩy nhẹ gật đầu, đồng thời nghi ngờ hỏi: “Ngươi... Ngươi là làm sao mà biết được?”

“Ai... Đáng chết!”

Tịch Vĩ dùng sức nhíu nhíu mày, lúc đầu đã há miệng ra, giống như muốn nói chút gì, nhưng ra ngoài ý định chính là, hắn căn bản không có nói chuyện, mà là lại một lần nữa không có dấu hiệu nào đem họng súng nhắm ngay Cốc Triệu Nhất Lang trước ngực, sau đó phanh phanh nổ súng! ! !

“Không! A...” Juliet gấp đến độ kêu to, lại tất cả đều bị cái kia to lớn tiếng súng che mất.

Một giây sau, thân trúng số thương Cốc Triệu Nhất Lang ngã trên mặt đất, đã biến thành người chết! ! !

Đáng chết!

Đồng dạng cảm thấy ảo não người còn có Triệu Ngọc, lúc đầu, tại Cốc Triệu Nhất Lang đùi trúng đạn thời điểm, Triệu Ngọc đã chuẩn bị xong một cái ẩn hình áo chống đạn, muốn cứu vớt Cốc Triệu Nhất Lang.

Mặc dù nhưng lúc này sử dụng hệ thống đạo cụ không quá phù hợp, sẽ gia tăng mình bại lộ cơ hội, mà dù sao là mạng người quan trọng đại sự, Triệu Ngọc không muốn ngồi yên không lý đến.

Thế nhưng là, làm Triệu Ngọc chợt nghe, Cốc Triệu Nhất Lang vậy mà nói dối, nói ra một cái giả mật mã về sau, giống như những người khác, không chịu được ngây ra một lúc.

Nhưng lại tại cái này ngây người một sát na, không ai từng nghĩ tới, Tịch Vĩ vậy mà không có dấu hiệu nào Khai súng bắn giết Cốc Triệu Nhất Lang.

Chờ Triệu Ngọc lại đem ẩn hình áo chống đạn bắn ra đi thời điểm, đã quá muộn. Hệ thống nhắc nhở Triệu Ngọc, đưa lên đối tượng vì vô hiệu đối tượng, vậy mà lại đem đạo cụ thu hồi lại.

Đáng chết!

Cứ việc Triệu Ngọc cùng vị này Nhật Bản tác gia không có gì giao tình, lại cũng không có bất kỳ cái gì trở mặt, giờ phút này nhìn thấy hắn cứ như vậy thảm chết tại Tịch Vĩ họng súng phía dưới, trong lòng vẫn là cảm giác không quá dễ chịu.

“Hô...” Đánh chết Cốc Triệu Nhất Lang về sau, Tịch Vĩ ghìm súng thật dài địa thở phào một cái, lúc này mới một mặt đem Revolver đưa cho Scott, một mặt nói với mọi người nói, “ ta chán ghét lão quỷ nguyên nhân, không chỉ là hắn nói hoang, càng quan trọng hơn, là hắn còn tại tiểu thuyết của hắn bên trong, ác liệt sử dụng rất nhiều ta làm qua bản án!

“Nhất đáng giận nhất là là, hắn thậm chí ngay cả người trong cuộc danh tự đều không thay đổi! Chẳng những thật sâu buồn nôn đến ta, hơn nữa còn cho ta nghiệp vụ tạo thành ảnh hưởng.

“Ta trước kia cùng hắn trịnh trọng đã giao thiệp, hắn lại tất cả đều xem như gió thoảng bên tai, cười ha hả một vùng mà qua, đầy đủ cho thấy một cái đạo văn người không muốn mặt phong phạm...

“Hừ, hiện tại, là ta hướng hắn bắt đền thời điểm! Chỉ bất quá... Đáng tiếc một cái không xuất bản nữa kí tên...”

Lộc cộc...

Bên này đám người nghe xong, tất cả đều nuốt ngụm nước bọt. Ai cũng không thể tưởng tượng, Cốc Triệu Nhất Lang chân chính nguyên nhân cái chết, lại là nguồn gốc từ với hắn vô lương đạo văn?

“Nếu là như vậy...” Miêu Khôn nhỏ giọng nhắc tới nói, “ ta trở về cũng phải nhìn xem sách của hắn, nói không chừng, bên trong cũng đạo văn ta bản án a? Bất quá...”

Dù sao Miêu Khôn cùng Cốc Triệu Nhất Lang vẫn còn có chút giao tình, giờ phút này nhìn xem Nhật Bản tác gia thi thể, có vẻ hơi cảm giác khó chịu...

“Cha!” Lúc này, Simona chỉ vào Cốc Triệu Nhất Lang thi thể, lo âu nói nói, “ ngươi không nên sớm như vậy giết hắn a! Nếu như hắn cuối cùng cũng không có nói thật đâu? Còn có... Trong những người này...” Nàng một chỉ Miêu Khôn bọn người, “Khó đảm bảo còn có người khác cũng nói hoang a?”

“Sẽ không!” Tịch Vĩ vui mừng cười nói, “ yên tâm đi, ta đã biết, Grimm đem Kim Cương giấu ở nơi nào! Chỉ bất quá, ta không nghĩ tới đáp án sẽ

đơn giản như vậy ngây thơ! Cái này có chút... Không quá phù hợp Grimm phong cách...”

“Lão thiên! Cái này còn gọi đơn giản ngây thơ?” Yusuf giống như nhìn quái vật nhìn xem Tịch Vĩ, “Ngươi là đang vũ nhục chúng ta trí thông minh sao?”

“Không, ta không phải vũ nhục các ngươi trí thông minh!” Tịch Vĩ nghiêm túc nói, “Bởi vì... Các ngươi nhược trí, căn bản không đáng ta đi vũ nhục!”

“Ngươi! !” Yusuf tức giận đến nhe răng, cũng không dám cãi lại.

Những cái khác nhân khí đến nhếch miệng, nhưng cũng là nói không ra lời, ngoại trừ thương tại trong tay người ta bên ngoài, Tịch Vĩ trí thông minh đích thật là cao bọn họ một bậc.

“Cái kia...” Simona vội hỏi, “Lão ba, Kim Cương... Đến cùng giấu đang ở đâu?”

“Ta nói qua, đã đáp án đơn giản ngây thơ, vậy liền tự nhiên là một cái đơn giản ngây thơ địa phương!” Tịch Vĩ nhíu mày nói nói, “ chỉ bất quá, ta lo lắng Grimm còn có hậu chiêu gì mà! Cho nên...”

Đang khi nói chuyện, Tịch Vĩ ngẩng đầu, đem mọi người quét mắt một lần, cuối cùng dùng ngón tay một cái Miêu Khôn: “Female Miêu, trừ ta ra, ngươi xem như hiểu rõ nhất Grimm người! Cho nên... Vẫn là ngươi đi với ta một chuyến đi!”

Tịch Vĩ kiểu nói này, Scott lập tức sai người tiến lên, đem Miêu Khôn mang đi qua.

Triệu Ngọc thấy một lần cha vợ bị người mang đi, lập tức gấp mắt, xông đi lên muốn ngăn cản.

“Đừng nhúc nhích, đừng nhúc nhích! Tuyệt đối đừng động!” Miêu Khôn lo lắng Triệu Ngọc an nguy, vội vàng mở miệng ngăn cản, “Tiểu Triệu, yên tâm, ta không có việc gì! Chiếu cố tốt ngươi chính mình là!”

Nói, hắn còn hướng Triệu Ngọc đưa mắt liếc ra ý qua một cái, ý kia là để Triệu Ngọc xem thời cơ làm việc, tuyệt đối không nên lỗ mãng.

Miêu Khôn ánh mắt vẫn là nhắc nhở đến Triệu Ngọc, Triệu Ngọc minh bạch, mặc dù mình có nhiều như vậy ngưu bức đạo cụ, nhưng căn cứ trước mắt tình thế, mình có thể tự cứu, cũng rất khó đảm bảo toàn mỗi người an toàn.

Thế là, hắn đành phải yên lặng cho Miêu Khôn mặc vào một kiện áo chống đạn, sau đó lui ra. Cùng lúc đó, hắn tại trong đầu cực nhanh kế hoạch, nên như thế nào hành động, mới có thể càng thêm ổn thỏa địa hóa giải tràng nguy cơ này...

“Ừm...” Ngay tại Miêu Khôn được đưa tới Tịch Vĩ bên cạnh thời điểm, Miêu Khôn bỗng nhiên chỉ vào Scott hướng Tịch Vĩ hỏi nói, “ lão Tịch, đã làm sao đều là chết, vậy không bằng để cho ta cái chết rõ ràng, Scott là người của cục an ninh, ngươi là thế nào mua đứt hắn?

“Ta không tin, hắn toàn bộ đội ngũ, tất cả đều sẽ làm phản a?”

“Hừ!” Tịch Vĩ lắc đầu, “Đừng lãng phí nước miếng lão Miêu, ta vì cùng Grimm đối kháng chỗ nỗ lực kiên nhẫn cùng đại giới, đều là các ngươi không cách nào tưởng tượng!”

Tịch Vĩ nói xong, Scott đi tới hung tợn trừng Miêu Khôn một chút, sau đó cho hắn đeo lên còng tay, tự mình áp lấy Miêu Khôn đi ra ngoài cửa.

“Đi thôi nữ nhi...” Tịch Vĩ nắm ở Simona bả vai, cũng hướng cửa đại sảnh đi đến, “Ngươi lúc nhỏ, ta liền âm thầm ưng thuận lời hứa, phải

dùng viên kia xinh đẹp nhất phấn kim cương, làm cho ngươi một sợi dây chuyền...”

“Ừm!” Simona nhẹ gật đầu, lúc đầu đi theo Tịch Vĩ đi mấy bước ra ngoài, nhưng đột nhiên, nàng lại nhớ ra cái gì đó, liền tránh thoát Tịch Vĩ cánh tay, nói nói, “ lão ba , chờ ta một chút, ta còn có một chuyện muốn làm!”

“Ồ?” Tịch Vĩ vội hỏi, “Chuyện gì a?”

“Người này...” Simona trở lại đám người trước mặt, lấy tay chỉ một cái lấy Triệu Ngọc, “Người này vừa rồi khi dễ ta, cho nên... Ta hiện tại muốn —— báo thù! ! !”

Lộc cộc...

Lúc này đến phiên Triệu Ngọc nuốt nước miếng, vừa nhìn thấy Simona cái kia tràn ngập oán hận, như muốn giết người ánh mắt, Triệu Ngọc lập tức cảm giác trong lòng một mảnh thật lạnh...

Chương 1338: Kinh thế hãi tục trả thù

Kể từ khi biết chân chính lão đại là Simona lão ba Tịch Vĩ về sau, Triệu Ngọc vẫn phi thường rõ ràng, mình cách không may không xa.

Bởi vì, là hắn đem Simona cái này hung thủ giết người bắt tới, vì để cho Simona nhận tội, hắn còn sử dụng rất nhiều khinh thường thủ đoạn, thậm chí còn cưỡng hôn người ta.

Bởi vậy, tại vừa rồi cả trong cả quá trình, Triệu Ngọc một mực hết sức duy trì khiêm tốn, tránh tại mọi người phía sau, miễn cho bị làm làm chim đầu đàn mà đối đãi.

Lúc đầu, khi nhìn đến Tịch Vĩ cùng Simona chuẩn bị rời đi thời điểm, hắn đã thoáng nhẹ nhàng thở ra, chính đang chuẩn bị của chính mình phản kích kế hoạch đâu!

Nhưng vạn vạn không nghĩ tới, người ta Tịch tiểu thư thế mà còn băn khoăn hắn!

Thật là một cái mang thù nữ nhân...

Giờ phút này, nhìn thấy Simona không có hảo ý hướng mình đi tới, Triệu Ngọc chuẩn biết mình không có quả ngon để ăn.

Thế là, hắn mau đem ẩn hình áo chống đạn, năng lượng tăng cường tề chờ nhất quán đạo cụ chuẩn bị đi ra, một khi Simona nghĩ muốn giết mình, mình liền cùng bọn họ liều mạng!

Liền trong thời gian ngắn như vậy, Triệu Ngọc cơ hồ làm ra hơn mười loại phản kích kế hoạch, bao quát đưa lên mùi thối đạn, áo tàng hình đánh lén, còn có phi hành khí chạy trốn các loại...

“Chậm rãi...” Khi nhìn đến Simona đến gần Triệu Ngọc thời điểm, Tịch Vĩ giống như là dự cảm trước đến cái gì, hắn tranh thủ thời gian ngăn lại Simona, sau đó nói với Scott, “Tin tưởng ta, những người này năng lực, tuyệt đối vượt qua tưởng tượng của ngươi!

“Trước đó, các ngươi đã từng gặp qua một lần, cũng không thể lại để cho loại chuyện này lặp lại phát sinh a?”

“Minh bạch!” Scott đương nhiên biết những người này lợi hại, thế là tranh thủ thời gian hướng thủ hạ của hắn ra hiệu, rất nhanh liền có người lấy ra dây thừng, dẫn đầu đem Triệu Ngọc hai tay hai tay bắt chéo sau lưng, dùng dây thừng một mực thắt chặt.

Nhìn thấy Triệu Ngọc bị triệt để khống chế, Tịch Vĩ lúc này mới yên lòng để Simona tới gần Triệu Ngọc.

Bất quá, mặc dù bị trói lại dây thừng, nhưng Triệu Ngọc cũng không lo lắng, sớm đã âm thầm điều ra một cái ẩn hình xương quai xanh khí chuẩn bị ứng đối.

“Ta nói qua, khi dễ qua ta người, tuyệt đối sẽ không có kết cục tốt!” Lúc này, Simona đi vào Triệu Ngọc trước người, hung tợn nhìn hắn chằm chằm, dùng tiếng Trung nói nói, “ ta khuyên ngươi, vẫn là vì ngươi vừa rồi sở tác sở vi, sám hối đi!”

“Sám hối quản cái rắm dùng!” Dù sao Triệu Ngọc đã làm tốt tuyệt địa phản kích chuẩn bị, lúc này không phục không cam lòng địa đáp lễ nói, “ mặc kệ cha ngươi bao nhiêu lợi hại, ngươi thủy chung là một cái tội phạm giết người! Nếu như ta là thám tử, liền phải đem ngươi bắt tới! Lão tử không thẹn với lương tâm, muốn chém giết muốn róc thịt tùy

tiện!”

“Đừng đừng đừng... Đều là hiểu lầm, hiểu lầm!” Xa xa Miêu Khôn thấy một lần đại sự không ổn, tranh thủ thời gian khuyên can nói, “ ta nhìn hai ngươi bát tự thật hợp, không bằng kết giao bằng hữu đi! Nhiều người bằng hữu con đường mà!

“Các ngươi nhìn, ta cùng Tịch Vĩ liền là bạn tốt, các ngươi nếu là biến thành hảo bằng hữu, đó không phải là thân càng thêm thân nha, đúng không... Uy... Uy...”

Nhìn xem Simona khoảng cách Triệu Ngọc càng ngày càng gần, Miêu Khôn là thật dọa sợ, tranh thủ thời gian xông Tịch Vĩ reo lên: “Tịch Vĩ, nắm chặt thời gian đi! Ta cho ngươi biết, Grimm lưu lại một tay, lại qua mấy phút, liền sẽ có một thuyền hải phòng đội binh sĩ đem Kỳ Tích đảo bao vây!

“Nhanh... Nhanh nói cho con gái của ngươi đừng chậm trễ thời gian, đi tìm Kim Cương đi... Không... Không không không...”

Một giây sau, khi nhìn đến Simona vẫn là đột nhiên đối Triệu Ngọc động thủ về sau, Miêu Khôn dọa đến nhịn không được nhắm mắt lại...

Nhưng mà, khi hắn mở mắt ra về sau, lại đột nhiên thấy được làm hắn xốc xếch một màn.

Nhưng gặp Simona mặc dù đối Triệu Ngọc động thủ, lại cũng không có thương tổn Triệu Ngọc, mà là ôm lấy Triệu Ngọc đầu, dùng sức tại Triệu Ngọc miệng hôn lên xuống dưới, bốn môi kịch liệt chạm vào nhau, thân đến gọi là một cái điên cuồng thân mật!

Oa...

Chẳng những Miêu Khôn thấy choáng, Yusuf bọn người thấy choáng,

liền ngay cả Scott cùng Tịch Vĩ cũng thấy đốt đốt ngạc nhiên.

“Ô... Ô ô ô...” Triệu Ngọc đau khổ giãy dụa, nhưng bất đắc dĩ Tịch tiểu thư lực lượng kinh người, liền như thế bị thân đến sắp không thở nổi...

Đáng giận hơn là, Simona cưỡng hôn còn chưa tính, lại còn vận dụng nàng cái kia mềm mại đầu lưỡi, cạy mở Triệu Ngọc hàm răng, chỉ chốc lát sau liền để Triệu Ngọc phiêu phiêu dục tiên...

Trận này kinh thế hãi tục hình tượng, một mực kéo dài gần một phút đồng hồ dáng vẻ, Simona lúc này mới hài lòng kết thúc công việc đại cát, từ trên thân Triệu Ngọc rút về.

“Tốt!” Simona nhẹ nhàng địa lau một miệng môi dưới, nói với Tịch Vĩ, “Ta đã báo thù, chúng ta có thể đi, lão ba!”

Tại quay người lại thời điểm, Simona còn cố ý hướng Triệu Ngọc vứt ra một cái mị nhãn, để Triệu Ngọc càng thêm lơ mơ.

Lộc cộc...

Miêu Khôn nuốt ngụm nước bọt, lòng đầy căm phẫn nói: “Quá hung tàn, loại này báo thù phương thức đơn giản không có nhân tính a! Nếu là Tịch tiểu thư còn không có nguôi giận, cũng có thể trả thù trả thù ta à...”

“Hừ!” Simona không để ý tới hắn, đi thẳng tới cửa chính.

Tịch Vĩ tựa hồ đối với nữ nhi đặc lập độc hành biết sơ lược, lúc này hiểu ý cười cười, sau đó lôi kéo Miêu Khôn cánh tay, một mặt đi ra ngoài cửa, một mặt nói ra: “Lão Miêu a, ngươi mới vừa nói cái gì tới? Cái gì hải phòng đội? Cái gì Grimm chuẩn bị ở sau...”

“Cái này. . . Hắc hắc hắc... Nói mò, nói mò...” Miêu Khôn hướng Tịch Vĩ cực lực giải thích, lại bởi vì khoảng cách phòng khách càng ngày

càng xa, rất nhanh liền nghe không được...

“Mấy người các ngươi...” Lúc này, Scott xông thủ hạ của hắn dặn dò nói, “ vừa rồi tại nhà hàng sự tình các ngươi toàn đều thấy được, hiện tại là thời kì phi thường, không cho sơ thất!

“Nếu có người còn dám loạn động, các ngươi không cần hướng ta xin chỉ thị, trực tiếp bắn chết đi!”

“Rõ!” Thủ hạ lĩnh mệnh, tất cả đều ôm chặt riêng phần mình súng trường.

Dặn dò xong tất, Scott lại quét mắt đám người một chút, sau đó theo sát lấy Tịch Vĩ bọn người rời đi đại sảnh. Làm sau khi hắn rời đi, phòng khách nơi này, chỉ để lại bốn tên súng ống đầy đủ binh sĩ.

Trong đó, có một sĩ binh chưa cho tất cả mọi người buộc lên dây thừng, còn tại dần dần buộc chặt lấy.

“A Billy nôn... Lộc cộc a sờ cái kia... Lộc cộc tây, lộc cộc đông...” Ai ngờ, ngay tại binh sĩ cho Cisse buộc chặt dây thừng thời điểm, Cisse miệng bên trong lại là nói năng hùng hồn đầy lý lẽ địa đọc lấy cái gì.

Chờ binh sĩ rốt cục cho hắn buộc chặt hoàn tất về sau, người da đen Cisse bỗng nhiên “Hắc” một tiếng, sau đó dùng tiếng Anh nhẹ nhàng xông binh sĩ kia nói ra: “Ngươi buồn ngủ, ngươi buồn ngủ, bây giờ muốn đi ngủ, đi ngủ... Đi ngủ...”

Ba!

Theo một tiếng vang dội giòn vang, binh sĩ kia một bàn tay phiến tại Cisse trên mặt, cho hắn một cái tát tai!

Những binh lính này đều không phải hạng người bình thường, một tát tai

xuống dưới, Cisse cái mũi cũng phá, mặt cũng sưng lên, giống như người da đen bản Trư Bát Giới.

“Ngươi nếu là lại không thành thật, coi như không chỉ là bị đánh!” Bên cạnh khác một tên binh lính dùng súng trường điểm Cisse một cái, sau đó liền càng thêm nghiêm mật giám thị lấy đám người.

“Ta trung thực nói với các ngươi đi!” Lúc này, Sebastian đối tên lính kia nói nói, “ ta không quản các ngươi là cái nào trận doanh, nhưng ta có thể dùng tính mạng của ta cam đoan, một khi Tịch Vĩ tìm tới Kim Cương, khẳng định sẽ giết ngươi nhóm diệt khẩu!”

“Đúng, không sai!” Yusuf tranh thủ thời gian phụ họa, “Các ngươi chơi như vậy mệnh vì cái gì? Không phải liền là tiền sao? Dạng này được hay không, ta nói thật, bọn họ trả cho các ngươi nhiều ít, ta giao gấp mười lần! !

“Các ngươi biết ta là ai a?” Yusuf kích động nói nói, “ nếu như các ngươi không tin, hiện tại liền đem ví tiền của ta cùng điện thoại lấy tới, hiện trường cho các ngươi thu tiền!”

Ba!

Ba!

Hai tiếng tiếng vang lanh lảnh qua đi, Sebastian cùng Yusuf mặt, tất cả đều biến thành cùng Cisse một cái bộ dáng...

Chương 1339: Đến cùng giấu chỗ nào rồi?

Không bao lâu, ngoại trừ đã bị đánh chết Cốc Triệu Nhất Lang, cùng bị mang đi Miêu Khôn bên ngoài, những người khác tất cả đều bị hai tay bắt chéo sau lưng lấy trói lại hai tay, bị trông coi tại phòng khách trên ghế sa lon.

“Ta nói ngươi cái kia Phi Châu thôi miên không dùng được đi, ngươi lệch không nghe...” Yusuf nhỏ giọng oán giận.

“Ngươi nằm mơ đi, mới vừa rồi là thời cơ không đúng, hắn không nhìn thấy con mắt của ta, nếu là nhìn đến, sớm liền ngủ mất!” Cisse giải thích.

“Ngủ một cái quản cái rắm dùng? Còn có nhiều như vậy đâu, đều có thể đàng hoàng để ngươi thôi miên sao?” Yusuf cười nói, “ nhìn ngươi mặt kia, cùng đầu heo giống như, ha ha!”

“Móa, ngươi còn trò cười ta, ngươi có thể tốt đi đến nơi nào?” Cisse nhìn xem Yusuf mặt , đồng dạng muốn cười.

“Uy, “ lúc này, hồi lâu không có lên tiếng Lý Bản Thành nói chuyện, “Các ngươi có thể hay không đứng đắn một chút, không nhìn ra được sao? Chỉ cần Tịch Vĩ một tìm tới Kim Cương, chúng ta liền tất cả đều xong đời!

“Lúc này, còn không nghĩ một chút biện pháp?”

“Chỉ mong... Đừng có dùng hỏa thiêu đi!” Yusuf cầu nguyện nói, “ ta sợ nhất phát hỏa, còn không bằng giống Nhật Bản tác gia như thế, bị người một thương đánh chết tới thống khoái!”

“Không có khả năng!” Juliet nói nói, “ vì hủy thi diệt tích, không chỉ là thiêu chết, rất có thể ngay cả cả tòa cổ bảo thiêu hủy cũng có thể! Tịch Vĩ nhưng không phải lần đầu tiên làm chuyện như vậy...”

“Vậy làm sao bây giờ?” Jacob nói nói, “ chúng ta tất cả đều bị cột, đối phương có 4 cái tay cầm súng tự động lính đặc chủng nhìn đăm đăm xem chúng ta, còn có biện pháp nào?”

“Ta có biện pháp!” Ai ngờ, mọi người ở đây cảm thấy tuyệt vọng thời khắc, Triệu Ngọc bỗng nhiên nói chuyện, hắn nhỏ giọng xông Lý Bản Thành nói một câu, “Nhanh, cho ta phiên dịch một cái!”

Bởi vì Cốc Triệu Nhất Lang đã chết, trong mọi người, chỉ có Lý Bản Thành còn có thể nghe hiểu được Hán ngữ.

“Ngươi nếu là có biện pháp, vậy thì nhanh lên nói!” Lý Bản Thành không có trực tiếp phiên dịch, mà là trực tiếp hướng Triệu Ngọc thúc hỏi.

“Chớ để ý, dù sao ta có biện pháp có thể cứu ngươi nhóm ra ngoài, nhưng là... Ta có một điều kiện!” Triệu Ngọc nhỏ giọng lại nhanh chóng nói nói, “ các ngươi nhất định phải giúp ta đem Miêu Khôn cứu ra!”

“Ngươi...” Lý Bản Thành nhíu mày, “Ngươi là điên rồi, vẫn là có mao bệnh? Ra hay không ra là một chuyện, thật vất vả đi ra, còn muốn cứu Miêu Khôn, đây không phải là tương đương tự chui đầu vào lưới sao?

“Còn có mấu chốt nhất một điểm, chúng ta căn bản không biết bọn họ đi đâu a?”

“Không sao, không quan hệ...” Triệu Ngọc dùng nháy mắt ra hiệu cho cái kia tờ giấy trắng, “Hiện tại, các ngươi chỉ cần đem phá giải mật mã, để ta biết bọn họ đi chỗ nào tìm Kim Cương là được rồi!”

“Cái này. . .” Lý Bản Thành bất đắc dĩ, đành phải đem Triệu Ngọc lời nói phiên dịch cho đám người, đám người nghe xong, tất cả đều cùng Lý Bản Thành là một cái phản ứng, căn bản không thể tin tưởng.

“Chúng ta mặc dù rất bị đả kích, nhưng không thể không thừa nhận...” Yusuf dẫn đầu nói, “Tịch Vĩ thật sự là một thiên tài, hắn dạng này thiên tài, chỉ sợ chỉ có Grimm có thể cùng hắn tương đề tịnh luận!”

“Lúc đầu... Cốc Triệu cùng Miêu Khôn còn tại, có lẽ còn có thể nghĩ đến một chút biện pháp...” Sebastian nhìn xem trên tờ giấy trắng mật mã nói nói, “ nhưng là...”

“Ta nói, “ Jacob nhíu lông mày xông Triệu Ngọc hỏi nói, “ Trung Quốc thần thám, ngươi không phải rất ngưu bức sao? Có bản lĩnh mình phá a?”

“Hắn ngay cả tiếng Anh cũng sẽ không nói...” Juliet nói nói, “ làm sao có thể giải mã đâu?”

“Chờ một chút...” Lý Bản Thành bỗng nhiên nói nói, “ chúng ta tỉnh táo, lãnh tĩnh một chút! Mọi người suy nghĩ một chút... Vừa rồi Tịch Vĩ nói, cái này mật mã rất đơn giản, rất ngây thơ, đúng hay không?”

“Đúng... Còn có...” Juliet bổ sung nói, “ tình huống hiện tại cùng trước đó không đồng dạng! Tịch Vĩ mật mã là viết chữ đơn 't', mà nghe hắn vừa rồi ý tứ, Cốc Triệu Nhất Lang nói dối, Cốc Triệu mật mã, hắn là viết kép 'T' !

“Cho nên, chúng ta bây giờ manh mối so trước đó càng thêm hoàn thiện!

Mọi người động não suy nghĩ một chút, mặc dù chúng ta không kịp Tịch Vĩ, nhưng cũng không thể kém đến như vậy không hợp thói thường a?”

“Chí ít...” Triệu Ngọc nói nói, “ giấu kín Kim Cương địa phương không tại cổ bảo bên trong, mà lại cách nơi này cũng không gần!

“Vừa rồi Tịch Vĩ rời đi thời điểm, làm một cái chỉnh lý quần động tác, loại động tác này nói rõ, hắn muốn chuẩn bị đi rất đường xa!”

“Không sai!” Lý Bản Thành nói, “ ta vừa mới nghe được xe điện thanh âm, bọn họ hắn là mở ra xe điện rời đi, hắn là muốn đi chỗ rất xa!”

“Thật kỳ quái...” Yusuf nhíu mày nói nói, “ Kim Cương... Đến cùng giấu chỗ nào rồi đâu? Địa phương nào, mới có thể sử dụng bên trên những chữ này cùng với con số tổ hợp, mà lại... Vẫn là một cái rất đơn giản ngây thơ địa phương...”

“Là... Goyle Golf sao?” Sebastian đoán nói, “ số lượng đại biểu cho thứ mấy động?”

“Không đúng, lúc này, vẫn là không cần loạn đoán tốt!” Juliet một mặt nhắc nhở lấy, một mặt nhận thật cẩn thận quan sát lấy trên bàn trà mật mã, “Tịch Vĩ nói, Đức Quốc người mật mã là số lượng chữ, cho nên, 13 cái mật mã, chúng ta đã biết 11 nửa, Tịch Vĩ vẻn vẹn nhìn mấy lần liền đoán được, cái kia... Hắn là rất đơn giản mới đúng chứ?”

“Đúng... Chúng ta... Chúng ta nhìn nhìn lại...” Những người khác nhao nhao hưởng ứng, tất cả đều đem con mắt chăm chú vào trên tờ giấy trắng.

“Uy...” Lúc này, phụ trách trông coi binh sĩ tựa hồ cảm giác ra cái gì chuyện ẩn ở bên trong, lúc này có một người ghìm súng uống nói, “ các ngươi tốt nhất đem miệng đều nhắm lại! Đừng có lại phù hộ may mắn trong lòng, bằng không... Ta cam đoan các ngươi sẽ sớm rời sân!”

Ai ngờ, người này mới vừa nói xong, trên đầu đèn treo bỗng nhiên diệt.

Ai?

Đèn vừa diệt, Triệu Ngọc ngược lại giật nảy mình!

Bởi vì, tại lúc trước hắn thiết kế phản kích trong kế hoạch, sử dụng điện lực che đậy nghi đem đèn tắt rơi, liền là trong đó cái thứ nhất trọng yếu khâu.

Hiện tại đã đến đêm rất khuya, trong pháo đài cổ vốn là tia sáng ảm đạm, nếu như đem đèn tắt, tất nhiên sẽ ảnh hưởng tầm mắt của đối phương!

Thế nhưng là, để Triệu Ngọc ngoài ý muốn chính là, hắn còn không có hành động đâu! Đèn này làm sao sớm tiêu diệt?

“Chi chi kít...”

Lúc này, một vị nào đó binh sĩ bộ đàm vang lên, có người thông qua bộ đàm nói cho bọn họ, mất điện là hiện tượng bình thường, có người cố ý kéo công tắc nguồn điện!

“Chậc chậc...”

Đèn treo vừa diệt, trong phòng tia sáng bỗng nhiên ảm đạm, đám người lại nhìn cái kia trên tờ giấy trắng văn tự, cũng biến thành cực kỳ gian nan.

“Thật là, làm sao còn đem công tắc nguồn điện kéo?” Mỗ binh sĩ oán trách một câu, tranh thủ thời gian xông dựa vào phía ngoài một tên binh lính hô nói, “ nhà hàng... Trong nhà ăn có nến! Lấy ra đốt đi, không thể làm như vậy được a!”

“Ừm...” Các binh sĩ ánh mắt nhận trở ngại, bọn họ cũng không muốn khiến cái này người mang tuyệt kỹ thám tử nhóm có cơ hội để lợi dụng được, liền nhanh đi đến nhà hàng cầm nến đi.

“Nha...” Ai ngờ, Trung Đông người Yusuf bỗng nhiên nho nhỏ mà kinh ngạc thốt lên một tiếng, hướng mọi người gọi nói, “ ta mẹ nó suy nghĩ minh bạch, ta đã biết... Biết...”

“Uy, muốn chết a!” Jacob vội vàng thấp giọng nhắc nhở, “Nhỏ giọng một chút!”

Jacob nói xong, đám người tranh thủ thời gian yên tĩnh trở lại, đợi nhìn thấy Yusuf cũng không làm kinh động đến trông coi về sau, lúc này mới mở miệng thúc hỏi: “Thế nào? Ngươi biết cái gì rồi?”

“Điện a!” Yusuf khó nén hưng phấn mà nói nói, “ bọn họ tại sao muốn đem công tắc nguồn điện nhốt? Nói rõ Kim Cương giấu kín địa phương cùng điện có quan hệ a!”

“A?” Đám người lúc này mới lĩnh ngộ, “Đúng a...”

“Ta 'W' cùng Miêu Khôn 'P' đều là viết kép chữ cái, hợp lại liền là 'WP', WP tại điện lực công trình học bên trong đại biểu nằm trục, mà nằm trục thì là xâu lưu định mái chèo thức tua-bin nước đặc hữu làm việc trục, xâu lưu định mái chèo thức tua-bin nước là 'GD', Sebastian mật mã là G, mà D không có...”

“Nếu như không có, chính là chúng ta thiếu hụt cái chữ kia mẹ rồi? Thế nhưng là... Còn có thật nhiều những chữ khác mẹ đâu!” Sebastian nghi ngờ nói.

“Còn nghe không rõ sao? Các ngươi cũng quá LOW đi?” Yusuf hưng phấn mà nói nói, “ những này căn bản đều không phải là trọng yếu,

trọng yếu là những chữ khác mẹ!

“Ta hiện tại rốt cuộc lý giải Tịch Vĩ tâm tình, các ngươi đem còn lại 5 cái chữ hợp lại, đáp án thật mẹ nó quá ngây thơ a!”

Chương 1340: Kế hoạch của ngươi là?

“Aamir là a, Tịch Vĩ là t, Lý Bản Thành y, lại thêm Cốc Triệu Nhất Lang T...” Yusuf nói nói, “ chẳng lẽ... Vẫn chưa rõ sao?”

“T khẳng định là mở đầu, Taty, Ttay...” Sebastian nhanh chóng thì thầm vài câu, chợt phát hiện một vấn đề, “Yusuf, lại chơi đi? Cái này mới 4 cái chữ cái sao? Ngươi vừa rồi thế nhưng là nói 5 cái a!”

“Đúng! Vấn đề ngay ở chỗ này, chúng ta đều để Cisse cái này hắc ám lừa gạt!” Yusuf kích động nhìn xem Cisse nói nói, “ Cisse mật mã căn bản không phải chữ số Ả rập 1, mà là viết chữ đơn kiểu chữ tiếng Anh 'l' !”

“A? Ta... Ta không biết a?” Cisse mắt trợn tròn, vội vàng làm sáng tỏ, “Ta thật không có nói láo!”

“Cái này đương nhiên không thể trách ngươi! Chúng ta từ đầu đến cuối cũng không biết Tịch Vĩ t, lại thêm Cốc Triệu Nhất Lang nói hoang, cùng không biết Cisse 1 là l, cho nên, chúng ta lại đoán một trăm vạn lần, cũng không có khả năng đoán đúng đáp án!” Yusuf giải thích.

“Được rồi, đã ngươi đã biết đáp án, vậy cũng chớ bút tích!” Jacob thúc giục nói, “ hiện tại cũng không phải ngươi khoe khoang trí lực thời điểm a!”

“Không cần...” Juliet biểu lộ phức tạp lắc đầu nói nói, “5 cái chữ cái hợp lại, hẳn là Tytal! ! !”

“Tytal?” Sebastian nhớ lại một cái, “Đây là ý gì? Trong ấn tượng không có cái từ này a?”

“Không phải từ, là tên gọi tắt!” Yusuf nói nói, “Tidal generator set —— triều tịch máy phát điện tổ!”

“Ta cạch!” Sebastian giật mình Đại Ngộ, “Cái gì a đây là, nói cách khác, Grimm đem Kim Cương giấu ở triều tịch máy phát điện bên trong? Quái... Trách không được bị cúp điện đâu!”

“Trăm phần trăm!” Yusuf nói nói, “ ta tại Yale đại học lúc học qua cơ điện công trình, xâu lưu định mái chèo thức tua-bin nước còn có nằm trục, tất cả đều cùng triều tịch máy phát điện có trực tiếp quan hệ!

“Về phần những cái kia chữ số Ả rập, hắn là cái nào đó động cơ số hiệu! Bởi vì triều tịch máy phát điện đều không phải là đơn nhất tổ máy, giống Kỳ Tích đảo dạng này quy mô, nói ít cũng phải có 10 đài trở lên máy phát điện đang làm việc...”

“Cái này có ý tứ...” Lý Bản Thành nghiền ngẫm địa nói nói, “ Grimm làm sao lại ra dạng này manh mối? Nếu như hắn thật nghĩ để chúng ta tìm tới Kim Cương, đem mật mã thiết trí thành tidal(triều tịch), không là có thể?”

“Đúng thế!” Yusuf nói nói, “ vấn đề ngay ở chỗ này, hắn lại đem triều tịch máy phát điện tổ tên gọi tắt tập kết mật mã, cảm giác kia, thật giống như sợ ta nhóm tìm không thấy giống như!

“Khó trách, Tịch Vĩ sẽ cho rằng đáp án này đơn giản ngây thơ!”

“Cũng không hoàn toàn là a?” Cisse suy nghĩ nói, “Chí ít ta không hiểu Tytal ý tứ! Mà đổi thành tidal, rõ ràng tốt hơn đoán một chút!”

“Mấu chốt là, Grimm xưa nay sẽ không ra loại này chỉ thị tính như thế

minh xác manh mối!” Juliet nói nói, “ đối tại chúng ta dạng này người tới nói, vẫn là quá đơn giản một chút. Không quá phù hợp Grimm tính cách a!

“Ta đoán, Tịch Vĩ hắn là lo lắng bên trong có trá, cho nên mới đem Female Miêu mang đi.”

“Hỏng...” Cisse nhếch miệng, “Khẳng định là muốn cho Female Miêu đi lội lôi, lão Miêu nguy hiểm!”

“Hừ, các ngươi nhìn xem đi!” Yusuf nói nói, “ Grimm đem mật mã thiết trí thành loại này tính tình, khẳng định còn có thâm ý! Cho nên... Tịch Vĩ hắn là không có dễ tìm như vậy Kim Cương!

“Theo ta thấy, trận này trò chơi, chúng ta hắn là còn có đến chơi!”

“Không được a tù trưởng điện hạ, chơi không nổi a!” Sebastian uể oải địa nói nói, “ chúng ta không thể cầm tính mạng của chúng ta đi làm tiền đặt cược a? Vạn nhất Grimm cứ như vậy không theo sáo lộ, Tịch Vĩ lập tức đã tìm được Kim Cương, vậy chúng ta mấy cái, coi như đều xong đời!”

“Đúng vậy a!” Cisse nói nói, “ vĩ đại nhà cách mạng giáo dục chúng ta, cơ hội nhất định phải nắm giữ ở trong tay mình!

“Uy uy uy...” Hắn vội vàng chuyển hướng Triệu Ngọc hỏi nói, “ Trung Quốc thần thám, chúng ta đã đem phá giải mật mã, ngươi đến cùng có biện pháp nào, có thể cứu chúng ta ra ngoài a?”

“Biện pháp của ta rất đơn giản, “ Triệu Ngọc nghiêm túc nói nói, “ các ngươi tìm hai người làm bộ đánh nhau, hấp dẫn bọn hắn lực chú ý! Sau đó, chúng ta xuất kỳ bất ý, tập kích bọn họ!”

“Ngươi có bệnh a?” Lý Bản Thành nghe xong tức đến méo mũi, căn bản

không tâm tình phiên dịch, vọt thẳng lấy Triệu Ngọc mắng lên, “Ngươi là cố ý a? Đồng dạng quỷ kế, tại sao có thể sử dụng hai lần?

“Lại nói... Tay của chúng ta còn cột đâu!”

“Không sao, không quan hệ...” Triệu Ngọc an ủi nói, “ tay của các ngươi bị trói lấy, nhưng là chân có thể dùng a? Ta đã kiểm tra qua...” Triệu Ngọc bĩu môi chỉ một cái bàn trà, “Này bàn trà là ngà voi, có thể ngăn trở đạn! Chờ một lúc, ta đem này bàn trà giơ lên tới đỡ đạn, các ngươi liền thừa cơ tiến lên, đạp bọn họ đi!”

“Ngươi!” Lý Bản Thành sắp giận điên lên, chỉ cho là Triệu Ngọc là nói mê sảng, lúc này tức giận rống nói, “ ngươi thật sự là bệnh cũng không nhẹ!”

“Uy!” Người khác đều đang đợi lấy Triệu Ngọc chủ ý, tranh thủ thời gian hướng Lý Bản Thành thúc hỏi, Triệu Ngọc đến cùng nói đến cái gì?

Lý Bản Thành đành phải hậm hực địa dùng tiếng Anh tới câu: “Không thể nói lý!”

Ngay tại Lý Bản Thành sinh khí thời điểm, đi đến nhà hàng cầm nến binh sĩ đã trở về, chính đang sử dụng diêm, ý đồ đem ngọn nến nhóm lửa.

Giờ phút này, ngoại trừ người này bên ngoài, còn có ba tên lính phụ trách trông coi Triệu Ngọc bọn người, trong đó, có hai cái ở vào thông hướng cửa chính phương hướng, một hàng đơn vị tại thông hướng thang lầu phương hướng.

Mà đúng lúc này, ở vào cửa chính chỗ một sĩ binh bỗng nhiên nắm cái mũi, đối đồng bạn của hắn trách cứ: “Uy! Đây là ai như thế không có lòng công đức a? Cái này cái rắm cũng quá thối a?”

“Đúng vậy a!” Một cái khác cũng là tranh thủ thời gian nắm cái mũi, lớn tiếng oán trách nói, “ ai thả?”

Cầm nến binh sĩ cười nói: “Hết thảy liền hai người các ngươi, đánh rắm cũng không dám thừa nhận sao? Ai u...” Hắn cũng nắm cái mũi trách móc nói, “ làm sao lại thúi như vậy! Giống như... Giống như...”

“Lý Bản Thành!” Lúc này, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian lặng lẽ cùng Lý Bản Thành nói, “ lão Lý đầu, không kịp giải thích! Các ngươi nếu muốn mạng sống, nhất định phải phải đem đầu bậc thang cái kia giải quyết! Những người khác... Liền giao cho ta đi!”

“Không được!” Lý Bản Thành nhìn thấy Triệu Ngọc muốn động thủ, vội vàng quát bảo ngưng lại nói, “ quá xa, không làm được!”

Nhưng mà, Triệu Ngọc lại không nói lời gì, bay lên một cước, vậy mà hung hăng đá vào Lý Bản Thành trên mông, trực tiếp đem Lý Bản Thành đạp hướng về phía hướng thang lầu, trùng điệp quẳng xuống đất!

“Ai?” Đầu bậc thang binh sĩ kinh hãi, vội vàng bưng lên hắn súng trường.

Mà như thời điểm này, Triệu Ngọc đã bắt đầu của hắn phản kích kế hoạch, hắn lại không cố kỵ đầu bậc thang tình huống bên kia, vậy mà cánh tay vung lên, hai tay thật nhặt lên lớn như vậy bàn trà.

“A nha!”

Triệu Ngọc điên cuồng la giơ bàn trà hướng ngay phía trước hai tên lính đập tới, bởi vì hắn trước đó thả ra mùi thối đạn, hai tên lính còn đang vì khó mà ức chế mùi thối xoắn xuýt.

Giờ phút này đột nhiên nhìn thấy Triệu Ngọc giơ bàn trà vọt tới, hai người tranh thủ thời gian quơ lấy súng trường, hướng phía Triệu Ngọc

nổ súng.

Đát... Đát...

Vẻn vẹn bắn hai viên đạn, Triệu Ngọc bưng lên bàn trà vậy mà rầm rầm —— ứng thanh mà nát!

Ta mẹ nó!

Nguyên lai không phải ngà voi a?

Ngay tại Triệu Ngọc cảm thấy ngoài ý muốn thời điểm, đầu bậc thang bên kia binh sĩ cũng hướng phía Triệu Ngọc nổ súng!

Bất quá, hắn vừa mới bắn một phát súng, vừa rồi tại nơi đó ngã sấp xuống Lý Bản Thành đột nhiên phi thân vọt lên, dùng một cái không phải thường quy va chạm động tác, bịch một tiếng, đem binh sĩ kia súng trường phá tan!

Cộc cộc cộc...

Một chuỗi đạn bắn về phía đèn treo, nhất thời đem đèn treo bắn cái hiếm nát...

Khục khục...

Khục khục...

Như thế Hỗn Loạn thời khắc thời điểm, mùi thối đạn công hiệu đã triệt để phát huy ra, hai tên lính bị sặc đến kịch liệt ho khan.

Bất quá, bọn họ dù sao cũng là binh lính nghiêm chỉnh huấn luyện, cho dù như thế, vẫn là song song giơ lên súng trường, hướng phía Triệu Ngọc bọn người nổ súng! ! !

Chương 1341: Thôi miên thành công!

Triệu Ngọc đương nhiên nhớ cha vợ Miêu Khôn an nguy, cho nên, khi hắn biết được Kim Cương địa điểm ẩn núp về sau, đã lặng lẽ bắt đầu của chính mình phản kích kế hoạch.

Đầu tiên, hắn rất nhẹ nhàng dùng súc cốt khí tránh thoát dây thừng;

Tiếp theo, hắn liên tiếp thả ra 4 khỏa mùi thối bắn ra đi, phân biệt nhìn về phía trông coi binh sĩ vị trí. Bởi vì đại sảnh là cái mở ra không gian, hắn biết mùi thối đạn chưa chắc có thể đem những này người hôn mê, nhưng chí ít có thể quấy nhiễu bọn họ hành động;

Lại tiếp theo, hắn còn sử dụng một loại gọi là ẩn hình mặt nạ chống độc kiểu mới đạo cụ, cho Lý Bản Thành bọn người nhao nhao sử dụng thành công.

Mặc dù những người này không tính là mình chân chính đồng bạn, nhưng tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, chí ít lập trường đều là nhất trí. Bởi vì cái gọi là nhiều người lực lượng lớn, Triệu Ngọc nhất định phải đem những người này năng lực phát huy ra, từ đó trợ giúp mình.

Bởi vì mùi thối đạn vô hình vô sắc, mặt nạ phòng độc lại tương đối ẩn nấp, cho nên những người này căn bản không biết đến cùng xảy ra chuyện gì?

Cuối cùng, vì có thể tốt hơn đến phát huy hiệu quả, Triệu Ngọc còn phân biệt sử dụng ẩn hình áo chống đạn, cùng năng lượng tăng cường tề, lúc

này mới cuối cùng động thủ.

Nhưng mà, vừa ra tay liền rụt rè, Triệu Ngọc hoàn toàn không nghĩ tới, cái kia bàn trà không chịu được như thế, hai viên đạn liền đánh một cái vỡ nát, trong tay chỉ còn lại có hai đầu chân bàn, đem mình cùng phía sau các đồng bạn tất cả đều bạo lộ ra!

Khục khục... Khụ khụ khục...

Hai tên lính mặc dù bị mùi thối đạn hun đến quá sức, nhưng hai người vẫn là tranh thủ thời gian nâng lên súng trường bóp lấy cò súng!

Ta mẹ nó!

Triệu Ngọc chính mình có áo chống đạn mang theo, ngược lại là không sợ bọn họ nổ súng, nhưng là nếu như đánh trúng sau lưng đồng bạn, vậy coi như không tốt lắm!

Dưới tình thế cấp bách, Triệu Ngọc đem hai đầu chân bàn hướng phía trước ném một cái, sau đó quên mình nhào tới, đón đạn cùng hai người kia đụng vào nhau.

Cùng lúc đó, toàn bộ đại sảnh đã mở nồi, Lý Bản Thành mặc dù phá tan đầu bậc thang thủ vệ súng trường, cũng không có đem chế phục, hai người xoay đánh ở cùng nhau.

Mà nguy hiểm nhất, thì là mới từ nhà hàng cầm ngọn nến đi ra tên lính kia. Hắn thấy một lần trong sảnh đại loạn, vội vàng đem nến ném đi, sau đó nhanh chóng chạy đến cửa nhà hàng miệng, đi lấy chính mình súng trường.

Nhưng mà, hắn vừa đem súng trường chép trong tay, lại bởi vì hấp thu mùi thối đạn quá nồng, nhất thời choáng một cái, quỳ một chân trên đất.

Sưu!

Liền tại dạng này một cái ngay miệng, nhạy bén đà thương sư tỷ Juliet nhìn thấy cơ hội, nhấc chân đem một cái rác rưởi thùng đá tới, chính giữa người này.

Đông...

Juliet cước lực uy mãnh, thùng rác nhất thời đem binh sĩ nện sai lệch mấy phần, súng trường cũng thoát tay! Ngay sau đó, Juliet liền như thế bị trói lấy hai tay mãnh liệt xông lại, cùng cái tên lính này đánh ở cùng nhau...

Phanh...

Bên kia vừa đánh nhau, Triệu Ngọc bên này thương lại vang lên! Cho dù Triệu Ngọc năng lượng gấp bội, mà dù sao là lấy một địch hai, những này Scott thủ hạ tất cả đều là thân thủ đến lính đặc chủng, Triệu Ngọc thật vất vả đánh ngã một cái, một cái khác thì đã hướng hắn nổ súng!

Phanh... Phanh...

Viên đạn thứ nhất đánh trúng Triệu Ngọc, viên đạn thứ hai thì bay về phía nóc phòng, đem lại một chiếc đèn treo đánh một cái vỡ nát.

Trong đại sảnh hết thảy chỉ có ba ngọn đèn treo, tính cả bởi vì Scott thị uy mà đánh nát cái kia một chiếc, ba ngọn đã toàn nát, mảnh vụn thủy tinh ào ào bay loạn.

Trong đó có một chiếc không chịu nổi gánh nặng , liên đới lấy đèn đỡ toàn bộ rớt xuống, đánh tới hướng Sebastian đầu, may mắn Sebastian nhạy bén, tranh thủ thời gian một cái trước nhào lộn tránh qua, tránh né...

Tít tít tít... Tít tít tít...

Ai ngờ, Triệu Ngọc bên này ngay tại anh dũng vật lộn, trong não hệ thống chợt sáng lên đèn đỏ. Mở ra xem, nguyên lai là hệ thống ngay tại nhắc nhở Triệu Ngọc, nói ẩn hình áo chống đạn đã vượt qua phụ tải, tổn hại nghiêm trọng, không thể lại tạo nên tác dụng!

Bà mẹ ngươi chứ gấu à!

Triệu Ngọc cảm thấy ngoài ý muốn, vạn không nghĩ tới như thời điểm này, luôn luôn ngưu bức áo chống đạn lại đột nhiên rơi mất dây xích. Theo như cái này thì, địch nhân súng trường uy lực không nhỏ, đã vượt ra khỏi áo chống đạn phạm vi chịu đựng.

Đích đích...

Theo dồn dập còi báo động, hệ thống nhắc nhở Triệu Ngọc, như nghĩ áo chống đạn chữa trị, cần phải hao phí 250 0 điểm kỳ ngộ điểm tích lũy mới được.

Chữa trị cái rắm a!

Cứ việc tình thế nguy cấp, nhưng keo kiệt Triệu Ngọc vẫn là cảm giác không cần thiết, dứt khoát lại đem một cái mới áo chống đạn sử dụng ra.

Kết quả, tại như thế trì hoãn phía dưới, một tên khác bị đánh ngã binh sĩ một lần nữa đứng lên, từ phía sau ôm lấy Triệu Ngọc. Cầm thương binh sĩ thấy thế đại hỉ, vội vàng lại một lần nữa đem họng súng nhắm ngay Triệu Ngọc.

Lần này, Triệu Ngọc thế nhưng là thật sợ hãi đầu, mặc dù hắn áo chống đạn còn có không ít, nhưng cũng không chịu được hỏng bét như vậy đạp a? Bị đánh trúng một thương liền phải đổi một cái, địa chủ lão tài cũng không nỡ a!

Thế là, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian lợi dụng lực lượng của mình ưu thế nhanh chóng xoáy xoay người, đem phía sau tên lính kia nghênh hướng họng súng.

Thấy một lần họng súng đối với mình người, cầm thương binh sĩ tự nhiên không dám nổ súng. Triệu Ngọc thừa cơ hội này, lập tức điên cuồng hướng sau nhanh chóng thối lui, đem hai tên lính đụng vào nhau!

Bởi vì Triệu Ngọc lực lượng siêu bạo, hai người bị chen tại một cây trên trụ đá, nhất thời đụng một cái người ngã ngựa đổ.

Ngay sau đó, Triệu Ngọc đưa tay quơ lấy bên cạnh một cái ghế, ngắm lấy cầm thương binh sĩ hung ác đập xuống.

Kỳ thật, binh sĩ kia lúc đầu phản ứng không chậm, chỉ cần lăn mình một cái liền có thể tránh thoát công kích.

Nhưng mà, chiến đến tận đây lúc, mùi thối đạn đối bọn họ ảnh hưởng đã càng lúc càng lớn, binh sĩ kia vừa một miệng lớn thở dốc, liền lập tức bị mùi thối đạn hun một cái choáng váng, con mắt chỉ riêng còn lại rơi lệ!

Kết quả, ghế dựa nặng nề nện ở trên người hắn, nhất thời đem hắn đập một cái thất điên bát đảo, đánh mất năng lực chống cự.

Khụ khụ khục... Khụ khụ khục...

Khác một tên binh lính cũng là như thế, vốn muốn đi đưa tay cầm thương, lại bị sặc đến mở mắt không ra, cái gì đều nhìn không thấy.

Triệu Ngọc một cái kinh điển man ngưu xông đụng tới, nhất thời liền đem người này đâm đến lăng không bay lên, sau đó trùng điệp quắng ở trên tường, bất tỉnh nhân sự...

Cùng lúc đó, hai gã khác binh sĩ cũng bởi vì mùi thối đạn nguyên nhân, phân biệt bị Juliet cùng Lý Bản Thành giải quyết.

“Uy! Uy uy uy! ?” Nhìn thấy tình cảnh như thế, người da đen Cisse đột nhiên hưng phấn, nhìn hắn chằm chằm cái kia mắt to cao giọng hô nói, “ các ngươi thấy được không? Đều nhìn thấy chưa? Ta thôi miên tạo nên tác dụng! Ta đem bọn họ tất cả đều thôi miên! Ha ha ha... Ha ha ha...”

Bởi vì cái gọi là vui quá hóa buồn, Cisse vừa ha ha hai tiếng, theo tòa thành cổng một tiếng súng vang, một viên đạn gào thét mà qua, vừa vặn sát Cisse lỗ tai bay qua!

Chỉ nghe chợt một tiếng, Cisse trên lỗ tai thình lình tuôn ra một cỗ huyết hoa, người cũng dọa đến té ngã trên đất!

Cộc cộc cộc...

Ngay sau đó, lại một con thoi đạn phóng tới, tất cả đều bắn về phía mọi người ở đây!

Nguyên lai, đây là thủ vệ tòa thành cổng binh sĩ nghe được động tĩnh, chạy tới chi viện.

“Chạy! Chạy mau!” Lý Bản Thành đôi tay chưa giải khai, đành phải dùng cằm hài chỉ lầu bậc thang hô nói, “ mau tới lâu!”

Lý Bản Thành một chiêu như vậy hô, những người khác tranh thủ thời gian cúi đầu hướng trên lầu vọt tới.

Triệu Ngọc bên này thì nhanh chóng nhặt lên trên đất hai thanh súng trường, chuẩn bị đi theo đám người rút lui. Ai ngờ, đà thương sư tỷ Juliet bỗng nhiên vọt tới trước mặt của hắn, đem bị trói hai tay giơ lên Triệu Ngọc trước mặt, lớn tiếng ra lệnh:

“Nhanh! Nhanh cho ta giải khai!”

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian đưa tay đi giải, cũng không biết đám người kia như thế nào buộc chặt dây thừng, liền là tìm không thấy đầu dây.

Cộc cộc cộc...

Theo một trận hung mãnh bắn phá, từ cổng xông tới binh sĩ, đã nhanh muốn giết đến đại sảnh.

“Đao, đao, đao!” Juliet liên tiếp hô ba tiếng, Triệu Ngọc giờ mới hiểu được có ý tứ gì, mau từ tên kia té xỉu binh sĩ trên thân rút ra một thanh dao quân dụng, lúc này mới đem Juliet dây thừng cắt đứt.

“Hừ hừ hừ!” Tránh thoát trói buộc về sau, Juliet một thanh quơ lấy trên đất súng trường, ánh mắt ngoan lệ địa cắn răng uống nói, “ sư tỷ biểu diễn —— bắt đầu! ! !”

Chương 1342: Bạo liệt đào vong (thượng)

Pháp quốc đà thương sư tỷ quả nhiên danh bất hư truyền, ngay tại xông vào cổng binh sĩ đốt đốt tới gần thời điểm, nàng bỗng nhiên đoạt thân đứng ra công sự che chắn, đón đối phương đạn liền nổ súng!

Cộc cộc cộc...

Cộc cộc cộc...

Juliet thương pháp tinh chuẩn, súng trường phát ra thanh thúy lưu loát lại vô cùng có cảm giác tiết tấu súng vang lên, xông đi vào cửa binh sĩ, rất nhanh liền có người trúng thương!

Có bị đánh trúng cánh tay, có bị đánh trúng chân, còn có thậm chí bị quét đến bàn chân, tiếng kêu thảm thiết bên tai không dứt, một nháy mắt liền đem đối phương tình thế ép xuống.

“Đi!” Juliet một mặt nổ súng, vừa dùng bàn chân nhấc lên, liền đem cửa nhà hàng miệng một thanh khác súng trường nhặt trong tay, sau đó đối Triệu Ngọc hô nói, “ chúng ta lao ra, đi cứu Female Miêu!”

Cứ việc Juliet nói là tiếng Anh, nhưng Triệu Ngọc vẫn có thể nghe rõ.

“Tốt!”

Triệu Ngọc tự nhiên cầu còn không được, nhìn thấy Juliet thương pháp

như thần, cùng trong mắt nàng đó là như máu ánh mắt, Triệu Ngọc cũng đi theo hưng phấn lên, một khắc này, hắn giống như đã thấy thắng lợi trong tầm mắt.

Thế là, Triệu Ngọc cũng nhanh lên đem họng súng liếc về phía cửa chính, hướng phía địch nhân nổ súng.

Bất quá, Triệu Ngọc cho tới bây giờ không có mở qua như thế cao cấp thương, đơn thuần tham gia náo nhiệt, hù dọa một chút người mà thôi.

Cộc cộc cộc...

Cổng vừa xông vào mấy người, liền lập tức bị Juliet cùng Triệu Ngọc đánh lui ra ngoài, đạn xạ kích tại đá cẩm thạch trên vách tường, trong nháy mắt tuôn ra vài luồng bụi...

“Xông!” Tại Triệu Ngọc yểm hộ dưới, Juliet ung dung hướng cổng phóng đi, đồng thời một cái tinh diệu điểm xạ, đem giấu ở bình hoa phía sau địch nhân đánh trúng.

Rầm rầm...

A...

Bình hoa vỡ vụn, địch nhân phát ra tiếng kêu thảm ngã quỵ, dọa đến bên cạnh hai địch nhân tranh thủ thời gian lách mình trốn vào nhà hàng...

Úc a!

Triệu Ngọc nhìn thấy tình thế một mảnh tốt đẹp, vội vàng bưng thương xông ra cột đá, muốn đi theo đà thương sư tỷ cùng một chỗ giết ra khỏi trùng vây.

Nhưng mà, hắn vừa ra đi, lại bỗng dưng nhìn thấy, Juliet vậy mà lui trở

về! Chẳng những lui trở về, hơn nữa còn là quá sợ hãi địa lui trở về! Chẳng những quá sợ hãi địa lui trở về, mà lại trên mặt còn lộ ra tuyệt vọng sợ hãi!

“Mau tránh ra!” Dưới tình thế cấp bách, Juliet thậm chí hô lên tiếng Pháp.

Mượn bả vai nàng khe hở, Triệu Ngọc lúc này mới hãi nhiên nhìn thấy, cổng bên kia bỗng nhiên toát ra một địch nhân, địch nhân kia quỳ một chân xuống đất, trên bờ vai còn khiêng một thanh —— súng phóng tên lửa!

Ta mẹ nó! ! !

Triệu Ngọc dọa đến lông đều dựng lên, hắn cũng là nằm mơ nghĩ không ra, đối phương lại còn có như thế bá khí vũ khí! ?

A...

Juliet rống to một tiếng phía dưới, vội vàng đối diện đem Triệu Ngọc ngã nhào xuống đất. Cùng lúc đó, theo một tiếng sắc nhọn tiếng xé gió, địch nhân đạn hỏa tiễn đã phát xạ, hướng bọn họ bay tới!

Đông...

Hai người nặng nề mà té ngã trên đất, vốn là Juliet nằm sấp trên người Triệu Ngọc, nhưng Triệu Ngọc cân nhắc đến mình tối thiểu nhất có áo chống đạn mang theo, liền dẫn theo Juliet lộn một vòng, chẳng những lăn đến cột đá đằng sau, còn đem Juliet áp đến dưới thân thể của mình...

Ngay tại hắn vừa mới lật người thể thời điểm, đạn hỏa tiễn đã xuất tại cột đá phía trên, trong đại sảnh nhất thời bạo phát ra ầm ầm nổ vang, toàn bộ nổ tung hoa!

Ầm ầm...

Bụi mù bạo khởi, hòn đá sụp đổ, Triệu Ngọc đem Juliet áp dưới thân thể, chăm chú che lại đầu của mình... Một giây sau, vô số hòn đá đập vào trên người hắn, bụi mù tràn ngập bên trong, cơ hồ cái gì đều không thấy được!

May mắn Triệu Ngọc cùng Juliet tất cả đều có mặt nạ phòng độc, như thế trong bụi mù, bọn họ vẫn có thể tự do hô hấp, cũng không có bị sặc đến thở không nổi.

Bất quá, to lớn sóng xung kích, vẫn là chấn Triệu Ngọc trời đất quay cuồng, não minh choáng váng, có như vậy một nháy mắt, hắn cơ hồ đánh mất tất cả ý thức, cái gì cũng không biết...

Khục khục...

Khụ khụ khục...

Thẳng đến Triệu Ngọc nghe được nhà hàng phương hướng truyền đến địch nhân tiếng ho khan, ý thức của hắn cùng tư tưởng, lúc này mới dần dần có chỗ khôi phục.

Ai u...

Ù tai qua đi, trận trận đau đớn ngẫu nhiên truyền đến, để Triệu Ngọc bị đau không thôi. Cứ việc áo chống đạn chặn bộ phận mảnh đạn, lại không cách nào ngăn cản cường đại sóng xung kích, cùng đá vụn va chạm. Trên thân thật nhiều địa phương, đều truyền đến đau rát đau nhức.

Tít tít tít... Tít tít tít...

Lúc này, trong đầu hệ thống cũng phát ra một mảnh màu đỏ dự cảnh, hệ thống nhắc nhở hắn áo chống đạn lần nữa tổn hại vô hiệu.

Nha...

Triệu Ngọc cắn răng, cố gắng để cho mình thanh tỉnh một chút, cái này mới một lần nữa lại mở một kiện áo chống đạn mặc vào. Lần này, hắn rốt cuộc không nỡ kỳ ngộ gì điểm tích lũy, lúc này hao phí 250 0 điểm điểm tích lũy, đem áo chống đạn cường hóa một cái.

Cứ như vậy, đối với súng trường năng lực chống cự lại tăng cường không ít, cũng không về phần giống trước đó như thế đụng một cái tức hỏng!

Nha...

Cùng lúc đó, dưới thân Juliet cũng phát ra một trận rên rỉ.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian đẩy ra trên người tảng đá mảnh vỡ, đem Juliet đầu lộ ra. Còn tốt, bởi vì Triệu Ngọc giúp nàng chặn phần lớn trùng kích, Juliet hắn là không quá mức trở ngại, chỉ là bị một chút chấn động mà thôi.

Tại hơi sự tình thanh tỉnh một chút về sau, nàng lập tức từ dưới đất bò dậy. Khi nhìn đến Triệu Ngọc đồng dạng không ngại về sau, nàng tranh thủ thời gian đưa tay kéo Triệu Ngọc một thanh, đem Triệu Ngọc cũng từ phế tích bên trong kéo túm đi ra.

Giờ phút này, trong đại sảnh vốn là tia sáng không tốt, lại thêm như thế bạo tạc, cơ hồ cái gì đều không thấy được. Chỉ có thể thông qua địch nhân tiếng ho khan, miễn cưỡng đánh giá ra phương hướng đại thể.

“Đi... Bên này...” Juliet điều chỉnh một cái súng trường, sau đó hướng Triệu Ngọc ra hiệu một hạ hướng thang lầu, ý kia là, cửa chính bọn họ là không thể nào xông ra, chỉ có thể trước cùng những người khác tụ hợp lại nói.

Triệu Ngọc tự nhiên đồng ý, hai người liền lảo đảo xuyên qua đại sảnh, hướng đầu bậc thang đi đến.

Kết quả, bọn họ mới vừa tới đến đầu bậc thang, liền thình lình nghe lên trên lầu cũng truyền tới tiếng súng cùng tiếng kêu to. Rất rõ ràng, Lý Bản Thành mấy người cũng đã cùng trên lầu địch nhân giao lửa.

Bởi vì lo lắng Lý Bản Thành đám người tay còn bị buộc, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian tăng tốc bước chân hướng trên lầu chạy tới.

Nhưng mà, hắn vừa chạy một nửa, từ trên lầu lại huyên thuyên địa lăn người kế tiếp tới. Triệu Ngọc tay mắt lanh lẹ, tranh thủ thời gian một thanh quờ lấy người kia, nhìn kỹ, chính là người da đen Cisse!

Bởi vì Triệu Ngọc còn có năng lượng tăng cường tề mang theo, chỉ một thanh, liền đem Cisse vững vàng tiếp được.

“Ai u... Đau chết mất!” Cisse hướng phía trên lầu lớn tiếng mắng, “ Jacob ngươi cái vương bát đản, làm gì đẩy ta a ngươi? Dây thừng còn không có giải khai đâu!”

“Không... Không có ý tứ a!” Trên lầu thình lình truyền đến Jacob trả lời, “Ta không đẩy ngươi, liền mất mạng!”

Phanh... Phanh...

Vừa dứt lời, trên lầu lần nữa thương tiếng nổ lớn, hiển nhiên dị thường kịch liệt.

“A, nguyên lai là Trung Quốc thần thám a, làm ta sợ muốn chết!” Cisse nhìn thấy ngăn lại mình Triệu Ngọc về sau, lập tức kinh dị hỏi nói, “ ngươi... Mạng ngươi thật to lớn a! Tạc đạn đều không có đem ngươi nổ chết sao? Còn có... Ân...”

Hắn hướng dưới lầu nhìn lại, cái này mới nhìn đến Juliet.

“Thật là đáng chết!” Lúc này, Juliet ghìm súng đi lên bậc cấp, một mặt án lấy lỗ tai của mình, một mặt tức giận bất bình mà rống lên nói, “ quá bất hợp lí, đơn giản quá bất hợp lí! Tịch Vĩ thật sự là không tiếc vốn gốc, 60 li Đức Quốc thiết quyền (súng phóng tên lửa) đều đã vận dụng! Có phải hay không sợ chúng ta có xe tăng a?”

Nói xong, nàng đem án lấy lỗ tai lỏng tay ra, Triệu Ngọc lúc này mới phát hiện, Juliet trong lỗ tai, đã chảy ra màu đỏ sậm máu...

Chương 1343: Bạo liệt đào vong (hai)

Ngay từ đầu, Triệu Ngọc cũng là có chút điểm mà mộng, hoàn toàn không hiểu rõ, đối phương làm sao còn mang theo súng phóng tên lửa dạng này Cao cấp vũ khí?

Thẳng đến nghe xong Juliet nhả rãnh về sau, hắn cái này mới rốt cục có lĩnh ngộ.

Xem ra, Tịch Vĩ vì đạt được Kim Cương, cũng là thật liều mạng! Hắn rất có thể là lo lắng sẽ ở Kỳ Tích đảo gặp được Grimm, hoặc là Anh Quốc phòng tình báo mai phục bẫy rập, cho nên mới mang đến nhiều như vậy thủ hạ, cùng vũ khí hạng nặng, lộ ra nhưng đã làm tốt vạn vô nhất thất chuẩn bị!

Đến tận đây, Triệu Ngọc cũng rốt cuộc hiểu rõ một chuyện khác.

Trách không được... Mình biết mở ra “Càn khôn” đại quẻ đến đâu! Nguyên lai chân chính sự kiện lớn, ở chỗ này chờ hắn!

Cái này nhưng... Thật sự là không ổn!

Trước đó, bởi vì có ngưu bức đạo cụ tồn tại, Triệu Ngọc một mực có một loại tiên thiên tính cảm giác ưu việt, nhưng hiện tại xem ra, hắn vẫn là nghĩ đến quá lạc quan.

Tịch Vĩ mang tới những người này, rất rõ ràng đều là kinh nghiệm phong phú lính đánh thuê, lại thêm những cái kia lợi hại siêu cấp vũ khí, mình muốn ngăn cơn sóng dữ, nói nghe thì dễ?

Huống chi... Cha vợ Miêu Khôn đang ở tại nguy hiểm cực lớn bên trong, cứ việc mình cho hắn mặc vào ẩn hình áo chống đạn cùng khẩn cấp tránh hiểm cầu, nhưng cũng rất khó cam đoan hắn tuyệt đối an toàn!

Một khi Tịch Vĩ tìm tới Kim Cương, tất nhiên sẽ giết hắn diệt khẩu!

Không được...

Không được...

Triệu Ngọc nghe trên lầu gào thét đạn âm thanh, trong lòng càng phát ra sốt ruột, cho là mình nhất định phải nhanh tìm tới Miêu Khôn mới tốt.

“A...”

Theo một tiếng hét thảm, lại một người từ trên thang lầu lăn xuống mà xuống.

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian đưa tay đi bắt, lại bị càng nhanh hơn một chút Juliet duỗi tay nắm lấy. Đà thương sư tỷ cao lớn cường tráng, bắt lấy người kia, tựa như xách gà con.

“A... Ta muốn chết rồi... A...” Người kia hô kêu đi ra, đều là một chuỗi cực kỳ không xuôi Latin, chính là tới từ Nam Mĩ Sebastian.

Nhưng gặp trên bả vai hắn trúng một thương, đã không ngừng chảy máu, đau đến hắn oa oa kêu to, tốt không thống khổ.

“Đè lại , ấn ở vết thương!” Juliet đồng dạng lo lắng người khác an nguy, đầu tiên là để Sebastian chính mình xử lý vết thương, sau đó một Latin, ngẩng đầu xông lên lầu bậc thang, cùng Lý Bản Thành bọn người cùng một chỗ chiến đấu đi...

“Trung Quốc thần thám, nhanh...” Lúc này, Triệu Ngọc trong ngực Cisse vội vàng nói chuyện, “Mau giúp ta đem dây thừng giải khai a! Còn cột đâu!”

Nha...

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian dùng giành được dao quân dụng, đem Cisse dây thừng cắt đứt.

“Tầng 1... Tầng 1 hiện tại tình huống như thế nào a?” Cisse chỉ lầu hạ hỏi một câu, sau khi hỏi xong, mình lại hậm hực địa lắc đầu, “Lại quên, ngươi căn bản sẽ không nói tiếng Anh!”

“Khỏi phải nghĩ đến!” Sebastian bưng bít lấy miệng vết thương của mình nói nói, “ không thấy Juliet lên lầu sao? Phía dưới khẳng định đi không thông! Pháo hoả tiễn đều đã vận dụng, ta nhìn... Chúng ta là dữ nhiều lành ít a!”

Kết quả, tựa như ứng nghiệm giống như, Sebastian vừa dứt lời, theo đốt linh kim loại tiếng va chạm, ba người bọn hắn kinh ngạc nhìn thấy, dưới bậc thang mặt, lại bị người ném đến đây một trái lựu đạn! ! !

Ta mẹ nó!

Triệu Ngọc quá sợ hãi, vội vàng nguyên địa nhảy lên, sau đó đẩy Cisse cùng Sebastian hướng trên lầu phi nước đại...

Oanh...

Lựu đạn không ngoài dự liệu mà nổ vang!

Một nháy mắt, cả lầu bậc thang miệng bị tạc cái nát nhừ, chất gỗ thang lầu bị tạc thành mảnh vỡ, đầy chỗ bay loạn.

Triệu Ngọc ba người mặc dù cao giọng la lên, lại hoàn toàn bị tiếng nổ mạnh nuốt hết trong đó, cường đại sóng xung kích vọt tới, lập tức đem ba người đánh ngã xuống đất!

A...

A...

Một giây sau, Cisse thình lình vang lên như giết heo tru lên, nhưng gặp một cây dài một thước gỗ mảnh vỡ, thật sâu đâm vào phía sau lưng của hắn!

Mà Sebastian thì trực tiếp bị xung kích sóng đâm đến ngất đi...

Nha...

Mặc dù Triệu Ngọc kéo tại cuối cùng, trực tiếp gặp bạo tạc trùng kích, nhưng bởi vì hắn trước đó cường hóa áo chống đạn, lại ngược lại so hai người khác muốn tốt hơn rất nhiều.

Chỉ bất quá, kịch liệt trùng kích, vẫn là để đầu hắn thụ một chút chấn động, nhìn đồ vật tất cả đều là bóng chồng.

Răng rắc... Răng rắc...

Ngay tại trở nên hoảng hốt bên trong, Triệu Ngọc bỗng nghe đến dưới lầu truyền đến từ xa mà đến gần tiếng bước chân, những cái kia răng rắc răng rắc thanh âm, rõ ràng là có người cấp tốc giẫm qua mảnh vỡ mà phát ra tới!

Đáng chết!

Mặc dù nhìn đồ vật đều là bóng chồng, nhưng Triệu Ngọc trong lòng phi thường rõ ràng, cái này là địch nhân tới vây quét! Một khi bị bọn họ

xông lên, hình thành tiền hậu giáp kích, cái kia bọn họ coi như tất cả đều xong!

Bà mẹ ngươi chứ gấu à!

Tại liên tiếp gặp hai lần bạo tạc trùng kích về sau, Triệu Ngọc chẳng những không có đánh mất đấu chí, hung thủ cái kia luồng lệ khí lại ngược lại bị kích phát ra tới.

Nghe dưới bậc thang mặt tiếng bước chân càng ngày càng gần, hắn tranh thủ thời gian giơ lên trong tay súng trường, liếc về dưới lầu.

Kết quả, súng trường vừa mới nâng lên, lầu dưới địch nhân liền thình lình lộ mặt.

Triệu Ngọc cái gì cũng không nghĩ, trực tiếp bóp cò, cộc cộc cộc địa đánh một trận đạn ra ngoài!

A...

Dưới lầu hết thảy có ba tên địch nhân, một cái vọt thẳng hướng đầu bậc thang, hai bên ngoài hai cái thì tại thang lầu biên giới chỗ phối hợp tác chiến.

Bọn họ vốn cho rằng lựu đạn bạo tạc về sau, trên bậc thang sẽ không còn có chống cự, lại không có nghĩ rằng vừa mới thò đầu ra, phía trên liền nổ súng, nhất thời bị đánh một trở tay không kịp!

Công kích binh sĩ nhanh mắt chân nhanh, Triệu Ngọc thương một vang, hắn liền tranh thủ thời gian rút lui trở về, không có bị Triệu Ngọc bắn tới.

Nhưng mà, không rời đầu sự tình phát sinh, bởi vì Triệu Ngọc đầu não u ám, nắm chặt súng trường tay có chút lơ mơ, khiến súng trường hướng

ra phía ngoài nghiêng lệch, một trận đạn, tất cả đều đánh tới thang lầu bên ngoài.

Kết quả, đạn vừa vặn đánh trúng vào thang lầu bên cạnh chuẩn bị phối hợp tác chiến cái kia hai tên lính, cái kia hai người còn không thấy rõ chuyện gì xảy ra, liền tất cả đều bị đạn đánh trúng, một mệnh ô hô!

A! ?

Vừa mới lui trở về công kích binh sĩ thế nhưng là dọa sợ, thậm chí đều không rõ mình hai người đồng bạn đến cùng là thế nào bên trong thương?

Bất quá, hắn dù sao cũng là nghiêm chỉnh huấn luyện lính đánh thuê, chợt nhìn lên trên lầu còn có hỏa lực, lập tức lại móc ra một trái lựu đạn, chuẩn bị nhổ ngòi nổ, hướng Triệu Ngọc ném đi!

Nhưng mà , khiến cho hắn có nằm mơ cũng chẳng ngờ chính là, theo một trận tiếng bước chân vội vã, trên lầu Triệu Ngọc vậy mà vọt xuống tới!

A! ?

Người này ngay tại chơi đùa lựu đạn, hoàn toàn nghĩ không ra đối phương như thế không sợ chết, vậy mà không lùi mà tiến tới!

Dưới tình thế cấp bách, hắn tranh thủ thời gian rút súng tương hướng, nhưng đã thì đã trễ!

Cộc cộc cộc...

Khoảng cách gần như thế, cho dù Triệu Ngọc thương pháp lại kém, cũng tuyệt đối không thể có thể đánh lệch! Một con thoi đạn tất cả đều trúng đích nên binh sĩ trước ngực, đem hắn đánh cho lui lại hơn mười bước, tử

thi mới rốt cục ngã xuống đất!

Hừ!

Triệu Ngọc lạnh hừ một tiếng, đang muốn vì mình đột nhiên tập kích đắc ý một cái, nhưng cúi đầu xem xét, lại bỗng dưng nhìn thấy, tử thi trong tay lựu đạn, đã bị nhổ xong ngòi nổ!

Ta mẹ nó cái mỗ mỗ!

Triệu Ngọc dọa đến tóc dựng đứng, tranh thủ thời gian như một làn khói một lần nữa chạy trở về trên lầu.

Oanh...

Theo một tiếng vang thật lớn, lựu đạn lần nữa bạo tạc!

Đây đã là Triệu Ngọc lần thứ ba bị bạo tạc tập kích, cảm giác đều có chút quen thuộc. Bởi vì hắn chạy tương đối nhanh, mà lại có thang lầu cách trở, tại bạo tạc qua đi, hắn chỉ là tại trên bậc thang vẩy một hồi, không có bất kỳ cái gì trở ngại.

“Triệu Ngọc! Nhanh!”

Lúc này, hắn nghe được trên bậc thang phương truyền đến Juliet tiếng kêu, liền đuổi ôm chặt thương chạy đi lên.

Ông trời ơi..!

Khi hắn đến lên trên lầu về sau, bỗng dưng bị nơi đó tình cảnh sợ ngây người...

Chương 1344: Bạo liệt đào vong (ba)

Nhưng gặp lầu hai trong hành lang đã biến thành một bộ nhân gian Địa Ngục bộ dáng, trong hành lang ngổn ngang lộn xộn nằm rất nhiều người thi thể.

Trong đó, có một bộ phận lớn đều là Cường Đặc trung úy thủ hạ binh sĩ, còn có mấy cái, thì là Scott thủ hạ.

Cho dù Triệu Ngọc mở ra ẩn hình ống nhòm ban đêm, cũng y nguyên có thể nhìn thấy đầy đất huyết tinh, có địa phương, đỏ thẫm bắt mắt máu thậm chí hội tụ thành từng vũng huyết đầm.

“Sebas... Sebas...” Giờ phút này, Juliet dùng sức vỗ vỗ Sebastian mặt, nhưng Sebastian vẫn là ở vào trong hôn mê.

Rơi vào đường cùng, Juliet đành phải đem hắn gánh tại trên bờ vai.

“Ta cho rằng... Chúng ta hắn là đi phòng điều khiển!” Yusuf lo lắng nói, “Nơi đó có liên lạc trang bị, ta học qua cơ điện công trình, có lẽ có thể cùng ngoại giới bắt được liên lạc!”

“Không tốt lắm a!” Phía trước nhất Lý Bản Thành, bưng một thanh súng trường nói nói, “ ngươi không thấy được, vừa rồi địch nhân đều là từ phòng điều khiển phương hướng tới sao? Nơi đó khẳng định còn có địch nhân!”

“Đúng vậy a!” Jacob đồng dạng ghìm súng nói nói, “ coi như cùng ngoại giới bắt được liên lạc thì phải làm thế nào đây? Nước xa không cứu được

lửa gần, nếu như muốn còn sống ra ngoài, chỉ có thể theo dựa vào chính mình!”

“Cisse, Cisse!” Lúc này, Triệu Ngọc nhìn thấy Cisse còn ngã trên mặt đất, vội vàng đi lên hỏi thăm tình huống.

“Vô dụng!” Juliet lắc đầu nói nói, “ Cisse đã đi!”

“A?”

Triệu Ngọc giật mình, cái này mới nhìn đến, Cisse hoàn toàn chính xác đã không có hô hấp, mà trước đó đâm trúng hắn gậy gỗ, còn y nguyên thật sâu tiết tại phía sau lưng của hắn lên!

“Theo dựa vào chính mình...” Yusuf nhíu mày oán trách, “Nói đến dễ dàng, nhưng bây giờ toàn bộ Kỳ Tích đảo đều là Tịch Vĩ người, chúng ta còn thế nào theo dựa vào chính mình?

“Muốn ta nói...” Hắn cố chấp chỉ một cái phòng điều khiển phương hướng, “Chúng ta vẫn là đi phòng điều khiển tương đối tốt, sau đó cùng một chỗ thủ vững, thẳng đến cứu binh đuổi tới!”

“Ngốc a ngươi?” Juliet quay đầu mắng, “ không thấy được vừa rồi súng phóng tên lửa sao? Làm sao thủ vững? Có xe tăng cũng vô dụng!”

“Đi thôi, đi thôi!” Lúc này, Lý Bản Thành hướng mọi người ngoắc, “Tù trưởng chủ ý chí ít không xấu, chúng ta trước tiên có thể đến phòng điều khiển cầu viện, sau đó nhanh chóng rút lui, cùng bọn họ đánh du kích, tránh cho xung đột chính diện!”

Nói xong, Lý Bản Thành cũng không tiếp tục chú ý ý kiến của những người khác, trực tiếp hướng phòng điều khiển phương hướng bước đi.

“Tốt a!” Jacob bất đắc dĩ, đành phải theo sát phía sau.

“Các ngươi đi trước... Ta đến đoạn hậu!” Juliet một tay kéo lấy Sebastian, một tay ghìm súng, xông Triệu Ngọc cùng Yusuf khoa tay, rất có nữ Rambo phong phạm.

“Ai!” Triệu Ngọc nhìn thấy Cisse đã chết đi, trong lòng bỗng nhiên rất cảm giác khó chịu, thậm chí so Cốc Triệu Nhất Lang bị đánh chết lúc còn muốn khó chịu.

Mặc dù những người này cùng mình không tính là bằng hữu, nhưng đánh tâm nhãn bên trong, vẫn là không hy vọng nhìn lấy bọn họ chết đi!

Bà mẹ ngươi chứ gấu à...

Triệu Ngọc hung hăng nắm nắm nắm đấm, trong lòng lệ khí càng sâu.

“Triệu Ngọc... Đi a!”

Juliet nhìn thấy Triệu Ngọc ngây người, vội vàng đẩy hắn một thanh, Triệu Ngọc lúc này mới đi theo đám người, cùng một chỗ hướng phòng điều khiển phương hướng mà đi.

“Có lẽ...” Trên đường, Yusuf lại đối Lý Bản Thành nói, “ còn có một cái tuyệt địa cầu sinh biện pháp! Cái kia chính là chúng ta trước đó đề cập tới máy bay trực thăng!

“Ngươi nói, chúng ta có thể hay không vây quanh máy bay trực thăng nơi đó, đem máy bay đoạt tới đâu?”

“Có chút mạo hiểm! Nhưng đáng giá thử một lần!” Jacob nói nói, “ Tịch Vĩ không phải người ngu, khẳng định sẽ trọng binh trấn giữ! Nhưng nếu như chúng ta đủ cứng, nói không chừng... Ai? Có người...”

Jacob vừa nói phân nửa, liền thình lình nhìn thấy cuối hành lang xuất

hiện địch nhân, vội vàng nổ súng bắn tới!

Phanh...

Cộc cộc cộc...

Chỉ một thoáng, đối phương cũng nổ súng, trong hành lang lại một lần nữa thương tiếng nổ lớn.

“Jacob, yểm hộ ta!” Lý Bản Thành biết hành lang tương đối khoáng đạt, không nên ở lâu, thế là hắn ghìm súng, hướng địch nhân vị trí mãnh liệt tiến lên.

Jacob tranh thủ thời gian nổ súng yểm hộ, liên tiếp đánh thật nhiều đạn.

“Mẹ nó, liều mạng!” Yusuf chở khẩu khí, cũng đi theo Lý Bản Thành mãnh liệt tiến lên.

Nhưng mà, hai người bọn họ mới vừa vặn vọt tới hành lang trung ương bộ vị, hành lang một bên cái nào đó cửa phòng chợt bị người đá văng, nhưng gặp một tên dáng người khôi ngô binh sĩ từ trong môn xông ra, lúc này cùng Lý Bản Thành đụng vào nhau!

Người này lực đạo rất mãnh liệt, chỉ một chút liền đem Lý Bản Thành súng trường đụng bay, sau đó cùng Lý Bản Thành tư đánh ở cùng nhau...

“Ngươi... Ngươi ngươi ngươi...” Yusuf muốn nổ súng xạ kích, nhưng hai người kia đánh túi bụi, tìm không thấy nổ súng góc độ.

Ai ngờ, ngay tại Yusuf thời điểm do dự, từ trong gian phòng đó lại xông ra khác một tên binh lính, lúc này lại cùng Yusuf đụng vào nhau.

Yusuf không giống Lý Bản Thành như thế nghiêm chỉnh huấn luyện, bị người này đụng ngã về sau, cổ nhất thời bị người gắt gao kẹp lại, mắt

nhìn thấy liền bị người bẻ gãy cổ, chết oan chết uổng!

“Đáng chết!” Thời khắc mấu chốt, Jacob đạn bỗng nhiên đả quang, trơ mắt nhìn thấy Yusuf nguy cơ sớm tối, lại cái gì cũng không làm được.

Đông...

Kết quả, ngay tại mọi người tất cả đều coi là Yusuf chết chắc thời điểm, Triệu Ngọc chợt từ chính diện xông tới, một quyền liền lôi đến tên lính kia trên mặt!

Binh sĩ bị đánh một cái lảo đảo, đành phải hất ra Yusuf.

Khục khục... Khụ khụ khục...

Yusuf tìm lại một mạng, dọa đến mặt không có chút máu, khụ khụ lên tiếng.

“Ta tới ngươi cái nãi nãi chân!” Triệu Ngọc hướng về phía tên kia địch nhân liền là dừng lại bạo lực quyền đấm cước đá, bởi vì năng lượng của hắn tăng cường tề chưa mất đi hiệu lực, lực lượng cuồng bạo, nhất thời đem binh sĩ kia đánh cho ô hô kêu rên.

Bất quá, cái tên lính này dù sao kinh nghiệm phong phú, thân thủ bất phàm, tại giam lại Triệu Ngọc cuồng phong bạo vũ về sau, hắn dần dần tìm về cảm giác, vậy mà thình lình kéo lại Triệu Ngọc chân phải, đem Triệu Ngọc vịn ngã xuống đất.

Oa nha!

Chỉ một thoáng, tráng hán Jacob cũng đã lao đến, hắn giống một đầu cuồng bạo như cự thú vọt tới trước mặt, sau đó dùng một cái kinh điển quẳng sừng động tác, nghiêng ghìm chặt tên lính kia trước ngực.

Đón lấy, hắn mãnh lực hướng trước một vùng, liền đem cái tên lính này nặng nề mà đỗi đến trên vách tường.

Ầm ầm tiếng vang phía dưới, tường da đều đi theo ào ào loạn điệu.

Ngay sau đó, Jacob huy quyền hướng trên mặt người kia đập tới, nhưng cái kia binh sĩ phản ứng cực nhanh, vậy mà dùng một cái nhu đạo vật ngã động tác, lại đem Jacob ném xuống đất.

Thế nhưng là, Jacob vừa mới ngã xuống đất, Triệu Ngọc toàn phong thối lại giết tới! Hắn một cước đá vào người này ngực, đem đá ngã xuống đất!

Triệu Ngọc vốn cho rằng đối phương từ đây lại không còn sức đánh trả, vừa định lại bù một chân, nhưng vạn không nghĩ tới, người này chẳng những phi thường cấm kháng, mà lại phút chốc từ mắt cá chân chỗ móc ra một thanh lóe hàn mang chủy thủ, bá địa quét một đao.

Triệu Ngọc kinh hãi, tranh thủ thời gian co chân về trở về.

Bạch!

Người này lại một đao đâm về phía Jacob đùi, Jacob không dám ngạnh kháng, cũng một cái lăn lật né tránh thật xa.

“Đi chết đi!”

Người này hung ác nôn một ngụm máu, sau đó quơ chủy thủ lại hướng Triệu Ngọc đâm tới.

Triệu Ngọc đang chuẩn bị như thế nào nghênh địch, thật không nghĩ đến đối phương sau lưng bỗng nhiên toát ra một cái như quỷ mị bóng người đến, chính là vị kia Hàn Quốc đặc công Lý Bản Thành.

Nhưng gặp Lý Bản Thành một thanh bóp lấy nên binh sĩ cổ tay, sau đó cũng không biết làm cái như thế nào động tác, trong điện quang hỏa thạch, chỉ nghe răng rắc một tiếng, người kia cánh tay liền ứng thanh bẻ gãy!

“A...” Binh sĩ phát ra tiếng kêu thảm, chủy thủ cũng bị Lý Bản Thành đoạt tới.

Một giây sau, Lý Bản Thành dùng chủy thủ xoay người mãnh liệt đâm, đâm trúng trước đó cùng hắn triền đấu tên lính kia ngực! Ngay sau đó, hắn thanh chủy thủ rút ra quay lại, trên không trung đánh một cái đặc biệt sức tưởng tượng xoay tròn động tác, sau đó lại hung ác đâm vào trước mắt binh sĩ cái cổ!

Theo chủy thủ rút ra, Tiên huyết dâng trào, nên binh sĩ đã là sống không được.

Ngay sau đó, Lý Bản Thành quay người lại đi, tả hữu vù vù hai đao, lại đem trước đó tên lính kia cổ chặt đứt, tử thi mới ngã xuống đất!

Oa!

Triệu Ngọc đơn giản thấy choáng, Lý Bản Thành vung vẩy chủy thủ cái kia mấy lần nhanh giống như thiểm điện, hắn cơ hồ đều không có thấy rõ ràng.

Trước đó, Triệu Ngọc tựa hồ còn chưa bao giờ thấy qua như thế cao thủ lợi hại!

Người này... Cũng thật là đáng sợ a?

Khó trách cha vợ Miêu Khôn đối với hắn tên kia kiêng kị!

“Nhanh...” Lúc này, phụ trách đoạn hậu Juliet khiêng Sebastian chạy tới,

đối đám người hô nói, “ truy binh đã tới, chúng ta đến nhanh lên một chút!”

“Ừm. . . chờ một chút...” Ai ngờ, Lý Bản Thành giống như nghe được cái gì, bỗng nhiên ra hiệu đám người an tĩnh một chút.

Kết quả, làm mọi người toàn đều an tĩnh lại về sau, chợt nghe một cỗ ong ong ong cánh quạt chấn hưởng thanh.

“Là... Máy bay trực thăng! ?” Yusuf hướng ngoài hành lang mặt nhìn lại, bỗng dưng sắc mặt đại biến.

Nhưng gặp ngoài hành lang mặt hoàn toàn chính xác bay tới một khung máy bay trực thăng, nhưng máy bay trực thăng bên trên không ngờ trưng bày một thật hù dọa người súng máy hạng nặng, doạ người họng súng thì vừa vặn đối lấy bọn họ! ! ! .

Chương 1345: Bạo liệt đào vong (bốn)

“Nhanh —— chạy! ! ! ! !”

Làm Yusuf nhìn thấy ngoài cửa sổ súng máy hạng nặng chính đối với mình về sau, lập tức hất ra quai hàm cao giọng hô quát lên.

Cùng lúc đó, hắn mở ra hai chân mất mạng chạy vội, bởi vì bộc phát tốc độ quá nhanh, mở ra miệng bên trong thậm chí có thể nhìn thấy hắn đầu lưỡi ngay tại một lay một cái, rất là tinh nghịch!

Không riêng gì vị này Trung Đông tù trưởng, những người khác cũng toàn đều thấy được máy bay trực thăng bên trên súng máy hạng nặng, cái nào đều so Yusuf chạy nhanh.

Đáng nhắc tới chính là, cho dù sinh mệnh nhận lấy như thế uy hiếp nghiêm trọng, nhưng hiệp can nghĩa đảm Juliet vẫn không hề từ bỏ trên bờ vai Sebastian, vẫn nâng Sebastian bay về phía trước chạy.

Mọi người ở đây vừa mới xuất phát chạy về sau, súng máy hạng nặng hào không ngoài suy đoán mà vang lên!

Đột đột đột...

Súng máy hạng nặng phát ra trầm muộn gào thét, mỗi một âm thanh đều như sấm rền nổ vang.

Càng khủng bố hơn chính là, súng máy hạng nặng đạn chẳng những có cường đại lực xuyên thấu, còn có cuồng bạo bạo tạc lực, vừa mới bắn

trúng tòa thành, liền đem đá tảng xây thành vách tường bắn thủng!

Rầm rầm rầm...

Giống như tồi khô lạp hủ, tảng đá vách tường bị viên đạn bắn ra bốn phía băng liệt, phảng phất toàn bộ tòa thành tất cả giải tán đỡ giống như. Càng khủng bố hơn chính là, cuồng bạo đạn ngay tại cấp tốc hướng phía Triệu Ngọc bọn người tới gần!

Như thời điểm này, chậm nói người khác, liền là có ẩn hình áo chống đạn trong người Triệu Ngọc, cũng chỉ có thể là dính vào tức tử, đụng tới tức vong, không có bất kỳ cái gì còn sống lý do!

Đám người ai cũng không có trải qua nguy cấp như vậy cảnh tượng hoành tráng, từng cái dọa đến trong đầu trống không, chỉ biết là chơi bạc mạng phi bôn!

A...

Đám người lớn tiếng gầm rú lấy, thậm chí liền trong tay súng trường đều ném đi, từng dãy đạn liền sau lưng bọn họ nổ tung, mà những cái kia bị viên đạn đánh nát hòn đá, đã đập trúng thân thể của bọn hắn!

A...

Thật là sinh tử một nháy mắt!

Một khắc này, Triệu Ngọc cảm giác được tử vong là như thế tới gần, trong đầu ngoại trừ sợ hãi bên ngoài, cơ hồ cái gì đều không nhớ nổi!

Đột đột đột... Đột đột đột...

Có lẽ là ông trời mở mắt, ngay tại nặng đạn súng máy mắt nhìn thấy liền phải đuổi tới đám người, đem bọn họ nuốt hết thời điểm, một con thoi

đạn vậy mà vừa vặn đả quang!

A...

Nhưng mà, đám người chỉ cho là mình khó thoát vận rủi, tất cả đều lựa chọn được ăn cả ngã về không hướng trước bổ nhào, nhao nhao nặng nề mà ném xuống đất.

“Ai u... Quẳng chết ta rồi!” Không nghĩ tới, Sebastian tại một phen đầy đất lăn lộn về sau, lại bị quẳng tỉnh, lúc này bị đau địa sờ lấy cái ót lớn tiếng hỏi, “Là ai làm? A... A? A...”

Lúc này, hắn thình lình thấy được trong hành lang một mảnh kinh khủng bộ dáng, lúc này dọa đến cắn đầu lưỡi.

Nhưng gặp toàn bộ hành lang một mặt tường trên vách, đã bị súng máy hạng nặng bắn ra tràn đầy lỗ thủng, trong hành lang khắp nơi đều là đá vụn mảnh đạn...

Ong ong ong...

Xuyên thấu qua những cái kia lỗ thủng, mọi người có thể nhìn thấy máy bay trực thăng vẫn tại tòa thành bên ngoài kêu gào, không cần phải nói, địch nhân khẳng định ngay tại cho súng máy hạng nặng lắp đặt mới đạn, đoán chừng không bao lâu, bọn họ lại sẽ phải gánh chịu một vòng mới súng máy bắn phá!

“Mẹ nó! Cứt chó!” Jacob tức giận giận mắng, “ Tịch Vĩ cái tên điên này! Coi như biết rõ chúng ta mấy cái khó đối phó, cũng không trở thành dùng khoa trương như vậy thủ đoạn a?”

“Không!” Lý Bản Thành giống như Triệu Ngọc, sớm đã nhìn ra môn đạo, “Hắn cũng không phải là lo lắng chúng ta, Tịch Vĩ chuẩn bị nhiều như vậy binh lực, là sợ hãi trúng Grimm kế!”

“Nha...” Juliet bị đau địa từ trên mặt đất bò lên, nôn một ngụm máu mạt mắng, “ Tịch Vĩ cái này hỗn đản, đừng để ta bắt được hắn! Nếu không, ta nhất định đem hắn chém thành muôn mảnh!”

“Ừm? Đợi... Cisse... Cisse đâu?” Sebastian lo lắng địa hỏi một câu.

“Yên tâm đi!” Yusuf lảo đảo đứng người lên, trả lời nói, “ lần này, hắn là thật đã chết rồi!”

“Không thể nào?” Sebastian không khỏi một trận khổ sở.

Cạch!

Cạch!

Lúc này, phía trước nhất Lý Bản Thành bỗng nhiên hướng mỗ cái gian phòng đại môn đạp mấy cước, rất rõ ràng, hắn là muốn chui tiến gian phòng tạm lánh một cái.

Thế nhưng là, hắn ngay cả đạp số chân, cửa phòng căn bản không có mở ra.

“Ta đến!” Jacob rống lên một tiếng, cất bước tiến lên, chuẩn bị phá cửa.

“Đừng phí sức!” Yusuf khuyên nói, “ không nhìn thấy cái kia súng máy hạng nặng uy lực lớn bao nhiêu sao? Căn bản trốn không thoát! Muốn ta nói, vẫn là tranh thủ thời gian chạy đi!”

“Hướng chỗ nào chạy đâu thế nhưng là?” Jacob lo lắng nói nói, “ lại nhanh có thể chạy qua máy bay trực thăng sao?”

Ong ong ong...

Lúc này, máy bay trực thăng bên trên súng máy hạng nặng giống như đã chuẩn bị sẵn sàng, ngay tại thay đổi thân máy bay góc độ, mắt nhìn thấy lại phải đối đám người khởi xướng vòng thứ hai công kích.

Lần này, đám người hiển nhiên rất khó tránh né.

“Các vị... Phòng điều khiển liền ở phía trước!” Yusuf chỉ vào cuối hành lang nói nói, “ phòng điều khiển tại âm diện, phía trước có cái gian phòng cản trở, mặt trên còn có một tầng, súng máy hạng nặng chưa chắc có thể đánh thấu a? !”

“Đúng!” Lý Bản Thành gật đầu, “Đến nơi đó, chúng ta liền có thể nghĩ biện pháp cầu cứu rồi!”

“Vậy còn chờ gì?” Jacob lo lắng vung vẩy cánh tay, “Mau chóng tới a!”

“Không đúng!” Ai ngờ, mọi người ở đây chuẩn bị khởi hành thời điểm, Triệu Ngọc lại đột nhiên hét lớn một tiếng, đối đám người hô nói, “ các ngươi nghe ta nói, cái này mẹ nó rất có thể là cái bẫy rập! Bọn họ biết nói chúng ta muốn đi phòng điều khiển, cái này là cố ý đang buộc chúng ta đi qua đâu!”

“A?” Lý Bản Thành rất là ngoài ý muốn, mau đem Triệu Ngọc lời nói phiên dịch cho đám người.

“Vì cái gì?” Đám người không hiểu.

Ong ong ong...

Nghe được máy bay trực thăng càng ngày càng gần, Triệu Ngọc vội vàng hướng mọi người khoát tay nói ra: “Ai mẹ nó nếu là không muốn chết, vậy hãy theo ta đến! Ta không kịp giải thích với các ngươi! Nhanh...”

Nói xong, Triệu Ngọc từ dưới đất một người chết trong tay nhặt lên một thanh súng trường, sau đó vậy mà quay người hướng lúc đến phương hướng chạy tới!

“Cái này. . . Đây không phải muốn chết sao?”

“Đằng sau thế nhưng là có truy binh đâu, Triệu Ngọc... Uy...”

Mọi người thấy Triệu Ngọc nhanh chóng lui về, trong lúc nhất thời không có chủ ý, hai mặt nhìn nhau.

“Đúng! Có đạo lý!” Lúc này, Lý Bản Thành tựa hồ cũng phản ứng lại, vội vàng hướng mọi người khoát tay, “Người Trung Quốc nói rất có đạo lý, chúng ta tuyệt đối không thể đi phòng điều khiển, nhanh... Chạy mau!”

Lý Bản Thành kiểu nói này, đám người lại không kiên trì, toàn đều đi theo Triệu Ngọc trở về chạy tới.

Kết quả, bọn họ vừa mới trở về chạy chừng hai mươi thước dáng vẻ, chỉ nghe một tiếng vang trầm, phòng điều khiển chỗ một khu vực như vậy, vậy mà phát sinh —— bạo tạc! !

Đáng chết!

Chúng người quá sợ hãi, tranh thủ thời gian tăng tốc bước chân chạy vội, rốt cục đuổi đang trùng kích sóng đến trước đó, chạy trốn tới khu vực an toàn.

Oanh...

Lúc này, phòng điều khiển phương hướng nửa cái cổ bảo đều sa vào đến một cái biển lửa bên trong, mặt đất run run, đất rung núi chuyển...

“Oa, nguy hiểm thật! ! !” Sebastian ở trước ngực vẽ lên cái Thập tự, nghĩ mà sợ nói, “ còn kém như vậy mấy giây a! Bằng không, liền tất cả đều bị nổ chết!”

“Người Trung Quốc nói đúng, “ Lý bản cách nói sẵn có nói, “ nếu như bọn họ hại sợ chúng ta đến phòng điều khiển cầu cứu, hẳn là sớm đã dùng súng máy hạng nặng đem nơi đó hủy đi!

“Cái này giống túi túi đồng dạng, bọn họ nghĩ đem chúng ta đuổi tiến phòng điều khiển, sau đó tính cả phòng điều khiển cùng một chỗ nổ rớt!”

“Thật ác độc a!” Yusuf tức giận rống nói, “ Tịch Vĩ thật là thằng điên! !”

“Uy, các ngươi nói đủ chưa?” Đột nhiên, phía trước nhất Triệu Ngọc hướng mọi người khoát tay rống nói, “ hiện tại nhưng không phải lúc nói chuyện, nhanh lên một chút, đến ta nơi này, ta có biện pháp ra ngoài...”

Lần này, đám người sớm đã đối Triệu Ngọc bội phục sát đất, nghe xong Triệu Ngọc có đi ra biện pháp, tranh thủ thời gian tất cả đều đi theo.

Nhưng mà, liền tại bọn họ vừa mới cùng Triệu Ngọc tụ hợp, đồng thời xông vào lầu hai mỗ gian phòng ốc về sau, cổ bảo phía ngoài máy bay trực thăng cũng đã có hành động.

Trên máy bay người, có thể là bắt được Triệu Ngọc đám người bóng dáng, đang điều chỉnh thân máy bay phương hướng về sau, vậy mà hướng thẳng đến đám người vị trí, bắn một viên —— đạn đạo! ! !

Chương 1346: Bạo liệt đào vong (năm)

Ầm ầm...

Theo một tiếng trùng thiên tiếng vang, Grimm cổ bảo ở giữa bộ vị bị đạn đạo nổ tung hoa, kịch liệt bụi mù tại dưới ánh hoàng hôn núi non trùng điệp chồng lên, phảng phất một đóa ngay tại cấp tốc bành trướng màu đen kẹo đường!

Kịch liệt sóng xung kích lan tràn ra đi, chấn động đến xung quanh thực vật ngã lệch. Mãnh liệt nổ vang bên trong, rất nhiều to lớn hòn đá bay lên trời, mảnh vụn lăng không bay múa, một mảnh doạ người khói bụi bên trong, toà này trải qua hơn 300 năm cổ bảo, cứ như vậy hủy hoại chỉ trong chốc lát...

Đích... Đích...

Máy bay trực thăng bên trong truyền đến một trận đích đích thanh âm, máy bay người điều khiển tắt đi một cái nút, sau đó hướng về phía bộ đàm nói ra: “Lão bản, mục tiêu đang tìm bên trong, trước mắt không có phát hiện xứng đôi.

“Ừm... Cái gì?

“Không thể nào, đây chính là một viên đối địa 'Đinh dài' (chống tăng đạn đạo), không đến mức như thế cẩn thận a?

“Nha... Tốt, tốt đi! Ngươi là lão bản, nghe ngươi!” Người điều khiển đáp ứng về sau, vội vàng đem bộ đàm xoay tròn, đối với những khác đồng

bạn mệnh lệnh nói, “ các tổ chú ý, lão bản để các ngươi đem cường hiệu tia hồng ngoại mở ra, đến hài cốt bên trong lục soát, muốn xác nhận một người sống cũng không có!

“Đúng, ta hiểu rõ một chút thổi Mao Cầu cái rắm, nhưng ai bảo nhân gia là thanh toán kim chủ đâu? Nhanh lên một chút làm việc mà đi! Hai giờ bên trong, chúng ta nhất định phải rút lui!”

“Hừ!” Làm người điều khiển đem bộ đàm sau khi để xuống, phía sau trong buồng phi cơ truyền đến hừ lạnh một tiếng, nhưng gặp một tên nắm chặt súng máy hạng nặng binh sĩ cười lạnh nói, “ ta thừa nhận, đám người kia có thể kiên trì mười phút đồng hồ, còn giết chúng ta nhiều người như vậy, hoàn toàn chính xác vượt ra khỏi ta mong muốn!

“Nhưng là, đầu nhi cũng không cần thiết khiến cho khẩn trương như vậy a?

“Vừa rồi cũng không phải lung tung ném bom, là tinh chuẩn đả kích, cái này nếu là còn có người sống, ta mẹ nó cả một đời đều không động vào nữ nhân!”

Tít tít tít...

Tít tít tít...

Ai biết, người này lời còn chưa dứt, máy bay giám thị bình phong bên trên bỗng nhiên vang lên cảnh báo.

“Đáng chết!” Người điều khiển nhìn một chút cảnh báo nơi phát ra, vội vàng kéo động máy bay cần điều khiển, đem máy bay chuyển hướng, đồng thời đối phía sau súng máy binh nói nói, “ đi, ngươi kiếp sau có thể làm hòa thượng!”

Nói xong, hắn vội vàng tăng thêm tốc độ, hướng chỗ mục tiêu đuổi tới.

Ô ô ô...

Rất nhanh, bọn họ liền nghe tới trên mặt đất truyền đến một trận motor tiếng oanh minh, hai người tranh thủ thời gian cúi đầu tìm kiếm, cái này mới kinh ngạc nhìn thấy, tại một chỗ tiểu hoa viên giả sơn bên trong, bỗng nhiên xông ra một cỗ —— xe gắn máy! ! !

Ô...

Cái kia xe gắn máy kiểu dáng cũ kỹ, nhưng tốc độ cực nhanh, vừa mới xông ra, liền trực tiếp tiến vào rừng cây, chạy Kỳ Tích đảo mặt phía bắc mà đi.

“Đáng chết!” Người điều khiển lại mắng một tiếng, một mặt điều khiển máy bay đuổi theo, một mặt thông qua bộ đàm liên hệ đội viên khác, để bọn họ bao vây chặn đánh.

“Sống gặp quỷ! Chỗ nào xuất hiện xe gắn máy?” Tay súng máy trừng mắt không thể tưởng tượng nổi con mắt, hai tay đuổi cầm chặt súng máy, cao giọng rống nói, “ nhanh lên một chút đuổi theo, ta muốn đem bọn họ xé nát, a...”

Ong ong ong...

Người điều khiển đem máy bay trực thăng giảm xuống mấy mét, sau đó dán rừng cây mau chóng đuổi mà đi.

Grimm trang viên cây cối không tính quá nhiều, máy bay trực thăng tốc độ cực nhanh, chớp mắt liền bay đến rừng cây biên giới. Nhưng lúc này, bọn họ chỉ nghe được xe gắn máy thanh âm, cũng không có nhìn thấy xe gắn máy.

Ô ô ô...

Ô ô ô...

Theo xe gắn máy thanh âm càng ngày càng gần, tay súng máy hết sức chăm chú địa nhìn chăm chú lên rừng cây biên giới đường nhỏ, một khi xe gắn máy xuất hiện, hắn ngay lập tức sẽ nổ súng xạ kích.

Nhưng mà, để bọn họ ngoài ý muốn sự tình phát sinh, xe gắn máy chưa xông ra rừng cây, nhưng ngồi tại sau xe gắn máy chỗ ngồi một người lại dẫn đầu hướng máy bay nổ súng!

Cộc cộc cộc...

Theo một chuỗi súng chát chúa âm thanh, một con thoi súng trường đạn tinh chuẩn địa bắn trúng máy bay trực thăng thân máy bay, đạn từ trên thân phi cơ đinh đinh đảo qua, sau đó phù một tiếng, xuất tại tay súng máy trên bờ vai, nhất thời đánh hắn một cái máu tươi tơ bông...

Đinh đinh đinh...

Đạn tiếp tục bắn phá, có mấy khỏa đánh vào người điều khiển một bên pha lê bên trên, đem pha lê đánh ra mấy đạo vết rạn...

A...

Hai người đồng thời kinh hô, người điều khiển bất đắc dĩ thay đổi đầu phi cơ, hướng rừng cây một bên bay đi.

“A...” Thụ thương tay súng máy tức giận đến nổi trận lôi đình, hắn cố nén đau xót, lần nữa đỡ cần cẩu thương, xông người điều khiển hô nói, “ nhanh! Đem mục tiêu lóe ra tới...”

Máy bay người điều khiển là cao thủ, hắn không có cưỡng ép để máy bay chuyển hướng, mà là theo vừa rồi quán tính, để máy bay trực thăng

trên không trung đánh cái xoáy, liền thoải mái mà đem súng máy hạng nặng một lần nữa nhắm ngay xe gắn máy.

“Đi chết đi!” Tay súng máy một nhe răng, hung hăng nhấn xuống súng máy cò súng, một con thoi cuồng bạo đạn vọt tới, nhất thời đánh cho trong rừng cây huyên náo nổi lên bốn phía, nhánh cây gãy rơi...

Ô ô ô...

Nhưng mà, cái kia xe gắn máy xuất quỷ nhập thần, vậy mà từ máy bay chính phía dưới chợt lóe lên, lẻn đến khác một bên.

“Đáng chết! Chuyển hướng, chuyển hướng!” Tay súng máy gầm thét , chờ đến máy bay thật vất vả chuyển qua phương hướng, nhưng trên xe gắn máy tay súng dĩ dật đãi lao, sớm đã nổ súng!

Cộc cộc cộc...

Lại một trận tinh chuẩn đạn đánh tới, máy bay trực thăng phần đuôi đột nhiên toát ra một cỗ khói đặc, máy bay nhất thời không nhận khống chế địa nguyên địa đánh lên chuyển!

“Ai ai ai... Ai ai ai...” Tay súng máy bị xoáy đến trời đất quay cuồng, tranh thủ thời gian kêu to.

Máy bay người điều khiển thì tranh thủ thời gian mãnh liệt theo cần điều khiển, ý đồ ổn định máy bay.

Thế nhưng là, máy bay đuôi cánh không biết xảy ra điều gì trục trặc, người điều khiển rất khó khống chế cân bằng, rơi vào đường cùng, đành phải một cố lên môn, đem máy bay bay về phía không trung, sau đó hướng cổ bảo phương hướng bay đi!

“Úc a!”

Lúc này, trên mặt đất xe gắn máy phút chốc dừng lại, chạy xe máy Triệu Ngọc kìm lòng không đặng cùng chỗ ngồi phía sau Juliet vỗ tay tương khánh!

“Ngưu bức, quá ngưu bức!” Triệu Ngọc tán dương nói, “ thật không hổ là đà thương sư tỷ a! Máy bay đều có thể đặt xuống đến, bội phục, bội phục!”

Triệu Ngọc nói tất cả đều là Hán ngữ, Juliet chỉ có thể nghe hiểu ngưu bức hai chữ, bất quá Pháp quốc sư tỷ đồng dạng vô cùng hưng phấn, đúng là kích động hôn Triệu Ngọc một ngụm...

Nguyên lai, sớm tại đạn đạo kích trúng Cổ bảo trước đó, Triệu Ngọc liền đã làm tốt dự tính xấu nhất.

Cho nên, tại cái kia thời khắc sống còn, hắn dẫn đầu đám người chui vào Grimm thư phòng mật thất, lúc này mới khó khăn lắm tránh thoát đạo đạn chính diện tập kích!

Bất quá, dù là như thế, mãnh liệt bạo tạc vẫn là trùng kích đến bọn họ, khiến phần lớn người bị thương, nhất là Yusuf, còn bị mật thất nồi hơi cho đập một cái, đã không thể động đậy.

Rơi vào đường cùng, Triệu Ngọc đành phải lại đánh lên chiếc kia Norton 500 chủ ý, muốn lợi dụng xe gắn máy, đem địch nhân dẫn ra lại nói.

May mắn là, chiếc này tại trong mật thất yên lặng không biết bao nhiêu năm xe gắn máy, chẳng những bình xăng có dầu, mà lại có thể nhẹ nhõm đánh lấy lửa, thậm chí ngay cả lốp xe đều không cần động viên!

Thế là, Triệu Ngọc lúc này mới mang theo đà thương sư tỷ, dọc theo đầu kia mật đạo xông ra, diễn ra tình cảnh như vậy xe gắn máy đại chiến máy bay trực thăng trò hay.

“Xe của ngươi mở cũng quá được rồi!” Juliet hôn xong Triệu Ngọc về sau, đối với hắn đại thêm tán thưởng nói, “ ta vừa rồi đều không thấy rõ ràng, ngươi liền vọt tới máy bay trực thăng mặt khác, quá thần!”

“Bình thường, ha ha...”

Triệu Ngọc cười rạng rỡ, nhưng trong lòng rõ ràng, vậy căn bản không phải hắn kỹ thuật điều khiển tốt, mà là ẩn hình máy gia tốc làm ra tác dụng.

“Chúng ta đi nhanh đi!” Juliet nói với Triệu Ngọc, “Triều tịch máy phát điện tại Kỳ Tích đảo mặt phía bắc trong biển, nếu như Tịch Vĩ muốn đi, nhất định phải đến mặt phía bắc bến tàu!”

“Tốt!” Triệu Ngọc đạp cần ga, xe gắn máy liền xông ra rừng cây, thẳng đến mặt phía bắc bến tàu mà đi.

Nhưng mà, hai người hảo vận cũng không có tiếp tục bao lâu, bọn họ vừa mới lái đến Goyle Golf, sau lưng liền bỗng dưng truyền đến một trận ong ong ong tiếng oanh minh.

Hai người nhìn lại, không khỏi cảm thấy phiền muộn, không nghĩ tới, vừa rồi chiếc trực thăng phi cơ kia, vậy mà lại bay trở về! ! !

Chương 1347: Bạo liệt đào vong (sáu)

Tình huống như thế nào?

Vừa nhìn thấy máy bay đột nhiên giết trở về, Triệu Ngọc cùng Juliet tất cả đều thấy choáng mắt. Nhưng gặp máy bay còn là trước kia chiếc phi cơ kia, chỉ là phần đuôi trục trặc đã bài trừ, bay càng thêm vững vàng.

Hỏng bét!

Triệu Ngọc phiền muộn. Giờ phút này, bọn họ đã cách rừng cây rất xa, không có cây cối yểm hộ, bọn họ căn bản không có biện pháp sẽ cùng máy bay trực thăng dây dưa.

Chỉ muốn người ta bay tới đánh một con thoi đạn, bọn họ liền triệt để xong đời.

“Nhanh... Nhanh Khai a!” Juliet nhìn thấy máy bay càng ngày càng gần, gấp đến độ xông Triệu Ngọc kêu to, để hắn nhanh lên một chút lái xe.

Nhưng mà, trong nháy mắt, Triệu Ngọc vẫn còn đang suy nghĩ cái gì vấn đề khác, cũng không động đậy.

“Triệu Ngọc, đừng lề mề! Khai a! ?” Dưới tình thế cấp bách, Juliet thậm chí hô một câu gà mờ Hán ngữ đi ra.

“Chờ một chút... Juliet, ngươi biết bơi sao?” Triệu Ngọc không có gấp chạy xe máy, ngược lại là hỏi một đằng, trả lời một nẻo hỏi ngược một câu, “Swi mming?”

“Sẽ a! Thế nào?” Juliet mặt cũng thay đổi hình.

“Vậy là được rồi!” Triệu Ngọc không đợi Juliet kịp phản ứng, vậy mà một tay lấy nàng đẩy tới xe gắn máy.

A...

Juliet hoàn toàn không nghĩ tới Triệu Ngọc lại đột nhiên tự mình động thủ, cho dù thân thể cường tráng, nhưng vẫn là bị Triệu Ngọc đẩy xuống xe.

Giờ phút này, xe gắn máy chính dừng ở Sân đánh Golf bên cạnh nhỏ trên đường lớn, Juliet bị đẩy tới xe gắn máy về sau, vừa vặn tiến vào sân bóng bên cạnh con lạch nhỏ bên trong.

Lạch ngòi bên trong có cao đến một thước nước, Juliet nhất thời ướt thân...

“Juliet, tranh thủ thời gian nín thở đi!” Triệu Ngọc xả nước bên trong hô một cuống họng, “Còn lại việc, liền giao cho ta!”

Nói xong, Triệu Ngọc vặn một cái xe gắn máy chân ga, đời cũ Norton 500 phát ra một trận oanh minh, nhanh như điện chớp lái về phía trước đi.

“Thương... Mỗi một súng thương... Uy...” Juliet giờ mới hiểu được Triệu Ngọc hảo ý, biết hắn đây là muốn đem địch nhân dẫn ra, thế là tranh thủ thời gian chỉ mình trong tay súng trường ngay cả hô mấy tiếng, thế nhưng là, Triệu Ngọc lại sớm đã nghênh ngang rời đi, nghe không được.

Ong ong ong...

Triệu Ngọc vừa đi, máy bay trực thăng liền oanh minh lướt đi tới, dọa

đến Juliet tranh thủ thời gian chui vào trong nước, ẩn nấp tại khe nước bóng râm phía dưới.

Trên máy bay người điều khiển một lòng nghĩ báo thù, con mắt nhìn chằm chằm xe gắn máy, cho nên cũng không lưu ý đến trong khe nước Juliet, đang điều khiển lấy máy bay trực thăng cấp tốc lướt qua mặt đất về sau, thẳng đến xe gắn máy đuổi theo...

Rầm rầm...

Tiếng nước vang động, Juliet từ trong nước thò đầu ra, đợi nhìn thấy kinh khủng máy bay trực thăng đã đi xa về sau, lúc này mới thoáng nhẹ nhàng thở ra, bất quá, tâm tình của nàng lại là trở nên cực kỳ phức tạp.

Bởi vì, dưới cái nhìn của nàng, lần này, Triệu Ngọc là bàn tay lớn kéo một đũng quần —— phân (chết) đít (chắc)! ! ! (thỉ (tử) đĩnh (định) liễu! ! !)

Đột đột đột...

Đời cũ xe gắn máy phát ra bạo tạc thức tiếng môtơ, có đôi khi, thậm chí còn có thể nghe ra máy kéo vị nói tới.

Triệu Ngọc biết, bộ này xe cũ kỹ vẫn còn có thể đánh lấy lửa, hắn đã coi như là trúng thưởng lớn, tự nhiên cũng không có quá cao kỳ vọng.

Hắn sở dĩ muốn đem Juliet vung xuống xe, ngoại trừ muốn đem địch nhân dẫn ra bên ngoài, cũng là không muốn để cho Juliet nhìn thấy hắn sử dụng đạo cụ sau bộ dáng.

Dù sao đạo cụ hung mãnh, đều là không phải chủ lưu đồ vật, một khi bị Juliet nhìn thấy, tất nhiên sẽ ảnh hưởng mình phát huy.

Giờ phút này, không có đà thương sư tỷ tại sau lưng, Triệu Ngọc cảm

giác buông ra rất nhiều, lập tức đem máy gia tốc nâng lên tối cao, khiến cho chiếc kia lão gia xe gắn máy, trong khoảnh khắc bạo phát ra nghịch thiên tốc độ, chớp mắt liền từ máy kéo biến thành Ferrari!

Sưu...

Xe gắn máy tựa như mũi tên, chớp mắt liền đem máy bay trực thăng hất ra tốt một khoảng cách lớn!

Ta sát...

Máy bay người điều khiển bị lung lay một cái con mắt, còn tưởng rằng sinh ra một loại nào đó ảo giác. Thẳng đến khi hắn xác nhận xe gắn máy tốc độ về sau, lúc này mới nhất thời mộng so sánh, nhanh muốn điên!

Hắn có nằm mơ cũng chẳng ngờ một cỗ phá xe gắn máy, vậy mà có thể chạy qua một khung máy bay trực thăng. Không ăn vào dưới, hắn tranh thủ thời gian thêm đại mã lực, lần nữa hướng phía Triệu Ngọc mau chóng đuổi mà đi...

Triệu Ngọc lái xe gắn máy dọc theo đường nhỏ hướng bắc mà đi, nhưng mà, con đường rất nhanh tại Sân đánh Golf cuối cùng chuyển cong, nếu như Triệu Ngọc rẽ ngoặt, thế tất sẽ bị máy bay đuổi kịp.

Thế là, hắn không có chút gì do dự, trực tiếp đem xe gắn máy vọt vào Sân đánh Golf mặt cỏ, tiếp tục hướng bắc mà đi.

Đương nhiên, bởi vì có máy gia tốc nguyên nhân, Triệu Ngọc căn bản không quan tâm phía dưới là cái gì mặt đất, như thế nhanh như điện chớp tốc độ phía dưới, đừng nói mặt cỏ, liền là mặt nước, cũng chưa chắc sẽ chịu ảnh hưởng...

Nhìn thấy cái này doạ người một màn, máy bay trực thăng người điều khiển càng là tránh đến tròng mắt sắp rớt xuống đất, còn cho là mình

tươi sống gặp quỷ!

Hừ!

Triệu Ngọc dành thời gian quay đầu nhìn thoáng qua bị xa xa bỏ lại đằng sau máy bay trực thăng, trong lòng rất là đắc ý. Thế là, hắn bắt đầu tính toán lên, chờ một lúc đến bến tàu về sau, hắn nên như thế nào làm mới có thể cứu đến cha vợ.

Nhưng mà, vẻ đắc ý chưa ở trên mặt biến mất, Triệu Ngọc liền bỗng nhiên nhìn thấy, từ Sân đánh Golf mặt cỏ một chỗ khác, đột nhiên toát ra hai chiếc xe điện đến!

What?

Bởi vì xe điện lái xe đèn, Triệu Ngọc không cần ống nhòm ban đêm cũng có thể thấy rõ, hai chiếc trên xe chạy bằng bình điện tất cả đều ngồi binh sĩ bộ dáng địch nhân, mà ngoại trừ lái xe bên ngoài, những người khác tất cả đều mang theo súng trường!

Ta mẹ nó!

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian nhìn xem phía bên mình, lúc này mới phát hiện mình ngoại trừ trên lưng cài lấy môt cây chủy thủ bên ngoài, cái gì khác vũ khí đều không có.

Làm sao bây giờ?

Triệu Ngọc dùng con mắt ước lượng một cái mình cùng xe điện khoảng cách, trong lòng suy nghĩ, nếu như cứ như vậy tiến lên...

Nhưng mà, hắn mới vừa vặn suy nghĩ một cái mở đầu, hai chiếc trên xe chạy bằng bình điện địch nhân đã đồng thời hướng hắn nổ súng!

Phanh phanh phanh...

Cộc cộc cộc...

Triệu Ngọc cũng không biết, vì cái gì hai chiếc trên xe chạy bằng bình điện phát ra tiếng súng sẽ có khác biệt, nhưng hắn biết, mặc kệ cái nào đánh trúng mình, đều không phải là chơi đùa mà!

Đạn từ hai cái phương hướng phóng tới, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian cúi đầu né tránh, đạn sưu sưu sưu địa gào thét mà qua, vẫn là có mấy khỏa đánh vào trên người hắn.

May mắn áo chống đạn đạt được cường hóa, đạn cũng không có làm bị thương hắn. Nhưng không ổn chính là, áo chống đạn vẫn là phát ra dồn dập tiếng cảnh báo.

Cứ theo đà này, một khi mình trở thành xạ kích bia ngắm, áo chống đạn làm theo sẽ còn tổn hại.

Đáng chết!

Lần này, Triệu Ngọc không cần lại cân nhắc vọt thẳng đi qua khả thi, đáp án lại rõ ràng bất quá, tiến lên hắn phải chết!

Không có cách nào!

Rơi vào đường cùng, Triệu Ngọc đành phải quay đầu xe, hướng phía bên phải sân đua ngựa phương hướng lái đi.

Lúc này, trên xe chạy bằng bình điện địch nhân lần nữa nổ súng, bởi vì Triệu Ngọc nửa người bạo lộ ra, vì tận lực giảm nhỏ đạn đối với mình tạo thành tổn thương, hắn bất đắc dĩ sử dụng ra tay thuẫn!

Đinh đinh đinh...

Một trận đạn phóng tới, đánh vào Triệu Ngọc tay thuẫn phía trên, rung động liên tục, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian tăng thêm tốc độ, bay về phía trước chạy.

Đinh đinh đinh...

Làm thứ hai thông đạn đánh tới về sau, não Trung hệ thống vậy mà đột nhiên nhấp nhoáng hồng quang! Nguyên lai là hệ thống đang nhắc nhở hắn, tay thuẫn bởi vì nghiêm trọng siêu phụ tải, đã bị đánh rách tả tơi!

Bà mẹ ngươi chứ gấu à!

Triệu Ngọc mắng to một tiếng, tranh thủ thời gian tăng thêm tốc độ, đem xe điện hất ra một mảng lớn ra ngoài.

Nhưng mà, hắn mới vừa vặn hất ra xe điện, sau lưng máy bay trực thăng lại lại giết tới, chớp mắt liền đuổi tới xe gắn máy đằng sau.

Trên máy bay tay súng máy sớm đã kìm nén không được, chợt nhìn đến Triệu Ngọc đã tiến vào tầm bắn, lập tức hất ra nặng nề đạn kẹp, hướng Triệu Ngọc nổ súng!

Đột đột đột...

Súng máy hạng nặng thanh âm phá lệ dọa người, trong nháy mắt liền từ Triệu Ngọc sau lưng bạo nở hoa, mặt cỏ bị viên đạn bắn ra ba ba loạn hưởng, bùn cỏ bay loạn, mắt nhìn thấy liền phải đánh trúng Triệu Ngọc!

Ta mẹ nó!

Triệu Ngọc dọa đến mặt không có chút máu, mau đem máy gia tốc nâng lên độ cao cao nhất độ, lão gia xe gắn máy ống bô xe đều rất giống bắt lửa, vèo hướng phía trước mãnh liệt nhảy lên, tựa như vừa mới phát xạ

hỏa tiễn!

Nhưng mà, lần này máy bay trực thăng người điều khiển lại là đã sớm chuẩn bị, mắt nhìn thấy xe gắn máy đột nhiên gia tốc, hắn không có chút gì do dự, trực tiếp dẫm chân ga đi, tới một cái tầng trời thấp lướt gấp, đúng là theo đuổi không bỏ địa đi theo Triệu Ngọc sau lưng.

Đột đột đột...

Tay súng máy cũng là tình thế bắt buộc, đem súng máy hạng nặng khiến cho cuồng bạo kêu gào, từng dãy kêu gào đạn lần nữa hướng Triệu Ngọc đánh tới, mắt nhìn thấy liền phải đem Triệu Ngọc —— nuốt hết...

Chương 1348: Quái ảnh

Đột đột đột...

Súng máy hạng nặng điên cuồng gào thét tới đạn sóng sau cao hơn sóng trước, mắt nhìn thấy liền phải đem Triệu Ngọc nuốt hết trong đó.

Mà lúc này đây, Triệu Ngọc máy gia tốc đã đề cao đến nhất cấp bậc cao, không thể mau hơn nữa, xe gắn máy đều rất giống bay lên...

Ngay tại cái kia tử vong bao phủ trong nháy mắt, kinh nghiệm chưa đủ Triệu Ngọc vẫn là xuất hiện ứng kích tính não chập mạch.

Lúc đầu, lúc trước hắn giống như đã nghĩ đến mấy cái khẩn cấp thoát hiểm chủ ý, nhưng khi cái kia như bài sơn đảo hải đạn bắn vụt tới thời điểm, hắn ngoại trừ máy móc tính tăng tốc xe gắn máy tốc độ bên ngoài, lại cũng nhớ không nổi cái gì đến!

Cuối cùng, một màn kinh khủng vẫn là phát sinh, làm Triệu Ngọc đem xe gắn máy tiến vào sân đua ngựa về sau, gào thét đạn trong nháy mắt đánh trúng vào hắn!

Xe gắn máy vừa mới bị nặng đạn súng máy bắn trúng, nhất thời oanh một tiếng nổ tung, trước bánh xe phóng lên tận trời, toàn bộ từ dưới đất bắn ra, bay đến không trung.

A...

Triệu Ngọc tuyệt vọng quát to một tiếng, cho là mình cứ như vậy triệt để

diễn xong!

Nhưng mà, thời khắc mấu chốt, một cái ẩn hình hình cầu bỗng nhiên từ trong cơ thể hắn bắn ra, giúp hắn chặn đầy trời phóng tới một loạt đạn.

Nguyên lai, đây là cái kia Cực phẩm đạo cụ khẩn cấp tránh hiểm cầu, tại cảm giác được Triệu Ngọc sinh mệnh nhận nguy hiểm về sau, tự động dẫn dắt.

Tránh hiểm cầu có cường đại co dãn, phút chốc bị viên đạn bắn trúng về sau, nhất thời đẩy Triệu Ngọc va vào sân đua ngựa chuồng ngựa!

Chỉ nghe oanh một tiếng tiếng vang, xe gắn máy cùng Triệu Ngọc song song đụng đi vào, xe gắn máy trong nháy mắt tan ra thành từng mảnh, còn toát ra ánh lửa.

Mà Triệu Ngọc thì tựa như sao chổi đụng Địa Cầu, liên tiếp đụng gãy vài gốc lều trụ, nhất thời va sụp một phần ba lều, còn bốc lên một đoàn không nhỏ huyên náo...

“Ha ha ha...”

Nhìn thấy Triệu Ngọc rốt cục bị viên đạn quét trúng, tay súng máy lúc này mới đình chỉ xạ kích, dữ tợn địa cười như điên.

“Không! Là lạ!” Ai ngờ, máy bay người điều khiển lại vẫn một mặt nghiêm túc, hắn lúc này đem máy bay trực thăng quay đầu, lần nữa đem súng máy hạng nặng họng súng nghênh hướng chuồng ngựa phương hướng.

Hắn nghiêm túc nhìn chằm chằm ngay tại lật úp chuồng ngựa, đối tay súng máy ra lệnh: “Nhanh, lại cho hắn đến một con thoi!”

“Ngươi... Có mao bệnh a?” Tay súng máy nhếch miệng, “Ngươi cũng

không phải không biết đạn này đắt cỡ nào? Mà lại... Ngươi nghĩ gì thế, không thấy được sao? Ta đã đánh trúng hắn, chẳng lẽ ngươi cho là hắn là Iron Man?”

“Ta mặc kệ cái gì Iron Man! Để ngươi nổ súng liền mở cho ta, nhanh!”

Máy bay người điều khiển hiển nhiên cấp bậc tương đối cao, tại mệnh lệnh của hắn phía dưới, tay súng máy đành phải một lần nữa điều chỉnh họng súng góc độ, sau đó lại đột đột đột hướng lấy chuồng ngựa nổ súng!

Súng máy hạng nặng như cái cuồng bạo dã thú, từng khỏa đạn bắn vào chuồng ngựa, nhất thời đem chuồng ngựa đánh một cái tám mặt băng liệt, lăng không bay mảnh, toàn bộ tất cả đều nổ tung!

Chờ đến một con thoi đạn đả quang về sau, chuồng ngựa rốt cuộc không chịu nổi gánh nặng, trong khoảnh khắc lại sụp đổ hơn phân nửa xuống dưới.

Theo ầm ầm tiếng sụp đổ, hiện trường rốt cục một lần nữa quy về yên tĩnh, chỉ còn lại có máy bay cánh quạt vù vù âm thanh.

Lúc này, trước đó phụ trách chặn đường hai chiếc xe điện đã chạy tới hiện trường, khi nhìn đến chuồng ngựa đã cơ bản bị hủy về sau, nhất thời xông máy bay người điều khiển phất phất tay.

Ý kia là, ngựa lều người ở bên trong, khẳng định là tử địa không thể chết lại!

“Không được!” Ai ngờ, máy bay người điều khiển lại cố chấp mệnh lệnh nói, “ lão bản nói, những người này không như người thường, nhất định phải xác định mỗi một cỗ thi thể mới tính hoàn thành nhiệm vụ!

“Nhanh, thừa dịp thi thể còn chưa nguội, tranh thủ thời gian tìm cho ta đi

ra...

“Ta nhớ được... Trước đó trên xe gắn máy hắn là có hai người, hắn là nửa đường chạy một cái!” Người điều khiển nhìn một chút kiểm trắc màn hình, nói với mọi người nói, “ ta phải trở về lục soát một cái, thời gian eo hẹp nhiệm vụ nặng, đều đừng cho ta lề mề, nếu không lão bản lại phải mắng chửi người!”

“Tốt a, tốt a!”

Trên xe chạy bằng bình điện đám binh sĩ khoa tay một cái bất đắc dĩ thủ thế, sau đó tất cả đều xuống xe, đi đến ngựa trong rạp tìm kiếm Triệu Ngọc thi thể đi.

“Ta nói, ngươi đừng ngạc nhiên như vậy có được hay không?” Làm người điều khiển lần nữa thay đổi máy bay trực thăng thời điểm, tay súng máy đối phi công nói nói, “ dạng này nếu là còn có thể bất tử, ta mẹ nó liền đem mình cắt! Không làm hòa thượng, làm thái giám!”

Bá...

Ai ngờ, tay súng máy vừa mới nói xong, bên tai lại chợt thổi đến đây một cỗ gió mát...

Hả?

Người này cảnh giác lực không thể tầm thường so sánh, gió mát vừa mới đánh tới, hắn lập tức cảm thấy có cái gì không đúng, vội vàng hướng gió lạnh thổi qua địa phương nhìn lại.

Xem xét phía dưới, hắn bỗng dưng mở to hai mắt nhìn, nhưng gặp máy bay trực thăng khía cạnh giữa không trung, giống như có cái thứ gì, đang theo mình nhanh chóng bay tới.

Vật kia mười phần quái dị, tựa như trong suốt không có gì, lại tốt giống như một cái quỷ mị quái ảnh.

“A... Thứ gì?”

Dưới sự kinh hãi, hắn tranh thủ thời gian hai tay nắm ở súng máy nắm tay, muốn hướng cái kia quái ám chỉ kích. Nhưng mà, cái kia quái ảnh tới nhanh chóng, trong chớp mắt liền bay đến cabin bên trong, đồng thời bịch một tiếng đâm vào súng máy hạng nặng cố định gạch ngang bên trên.

Đông!

Huyên thuyên...

Chỉ một thoáng, trong buồng phi cơ quái thanh không ngừng, ngay sau đó vang lên một cái sắc nhọn đau tiếng kêu:

“Ta siết cái nãi nãi gấu, đâm chết lão tử!”

Tay súng máy đúng lúc là cái Hoa Kiều, cứ việc Quỷ Ảnh sử dụng tiếng Trung chửi đổng, nhưng hắn vẫn là nghe một cái thật sự rõ ràng.

“A! ? Như thấy quỷ!” Tay súng máy dọa tốt kêu to một tiếng, mặc dù có thể nhìn thấy trước mắt có cái mông lung cái bóng, nhưng căn bản nhìn không ra cái bóng kia đến cùng là cái thứ gì?

“Thế nào?” Người điều khiển không rõ nội tình, nghi ngờ hỏi một câu, “Ngươi thanh âm thay đổi thế nào? Chẳng lẽ nhanh như vậy liền cắt sao?”

“Không đúng!” Tay súng máy tranh thủ thời gian đưa tay đến bên hông móc súng ngắn, muốn móc súng xạ kích.

Nhưng mà, quái ảnh tốc độ kỳ quái, bỗng nhiên vọt tới trước mặt, một quyền liền đập vào tay súng máy trên sống mũi!

“A!” Tay súng máy bị đau hô to, phất tay phản kích, nhưng đũng quần nơi đó lại bỗng nhiên chịu một cước, nhất thời đau đến phát ra thái giám tru lên, “A...”

“A! ?”

Như thời điểm này, phi công quay đầu quan sát, cái này mới khinh khủng địa thấy được quái ảnh tồn tại, tranh thủ thời gian rút ra súng lục của hắn, cũng muốn hướng quái ám chỉ kích.

Nhưng hắn vừa mới ngắm tốt chuẩn, lại bỗng dưng nhìn thấy, cái kia quái ảnh càng đổi càng rõ ràng, vậy mà rất sắp biến thành một cái chỉ riêng cái rắm trượt nam tử, chính là thần thám Triệu Ngọc!

Muốn hỏi vì cái gì Triệu Ngọc biến thành trần trùng trục, nguyên nhân rất đơn giản, hắn lúc đầu mặc trên người liền là áo ngủ, lại trải qua vừa rồi cái kia phiên thiên băng địa liệt giày vò, áo ngủ đã sớm một mảnh không còn!

A! ?

Tay súng máy mặc dù không nhận ra Triệu Ngọc, nhưng đột nhiên nhìn thấy trước mắt biến ra một người sống sờ sờ đến, lại chỗ nào còn có thể trấn tĩnh, tranh thủ thời gian run bên trong run rẩy thò tay đi móc súng...

“Hừ!” Triệu Ngọc lạnh hừ một tiếng, hung tợn nói nói, “ thiên đường có đường các ngươi không đi, Địa Ngục không cửa nhất định phải xông tới! Đặt vào nhiều người như vậy không gây, nhất định phải chọc giận ngươi Triệu gia gia ta! Hừ hừ hừ, vậy coi như đừng trách ta hôm nay đánh khai sát giới, ra tay ngoan độc! Hoắc ha ha...”

“A...” Phi công mặc dù nghe không hiểu Hán ngữ, nhưng vẫn là bị Triệu Ngọc cuồng tiếu trấn trụ, vậy mà ngây ra một lúc, không có nổ súng.

“Ngươi đi luôn đi!” Nhưng mà, tay súng máy lại nghe được hiểu Hán ngữ, lúc này một cơn tức giận xông đỉnh, lập tức rút súng lục ra, hướng Triệu Ngọc phanh phanh nổ súng.

Nhưng mà, càng thêm một màn kinh khủng phát sinh, hắn rõ ràng nhìn thấy đạn đánh trúng vào Triệu Ngọc, nhưng Triệu Ngọc lại lông tóc không thương, không hề hay biết, hơi kém đem tròng mắt vọt đến trên mặt đất.

“Ta đi bà ngươi cái chân a!” Triệu Ngọc mắng to một tiếng, lúc này vung lên đôi chân dài một cước bay ra, vừa vặn đá trúng tay súng máy trước ngực.

Triệu Ngọc lúc đầu cước lực không kém, một cước này lại tăng thêm năng lượng tăng cường tề hiệu quả, một dưới chân, vẫn là đem cái kia tay súng máy từ trong buồng phi cơ đá ra ngoài.

Nhưng mà, chuyện buồn bực phát sinh, Triệu Ngọc còn là coi thường tay súng máy năng lực, tay súng máy mặc dù bị đạp máy bay hạ cánh, nhưng ở thời khắc mấu chốt, hắn vậy mà ôm chặt lấy Triệu Ngọc mắt cá chân, đem Triệu Ngọc cũng ngay tiếp theo kéo lại đi!

A...

Giữa không trung, lập tức truyền đến hai người trăm miệng một lời kinh hô...

Chương 1349: Trên trời rơi xuống cuồng binh

“...”

Chỉ một thoáng, trong máy bay chỉ còn lại có người điều khiển một người, hắn vẫn đem cánh tay nâng lên cao, dùng thương chỉ vào vừa rồi Triệu Ngọc xuất hiện cái chỗ kia.

Giờ phút này, nơi đó trừ không khí không có vật khác. Nếu như không phải tay súng máy đã rơi máy bay hạ cánh, hắn thậm chí cũng không thể tin tưởng con mắt của mình, nhận là tất cả chỉ là một cái ảo giác.

Vừa rồi phát sinh sự tình, cho dù ai cũng sẽ mộng so sánh, bị hù hai so...

Đích đích... Đích đích...

Lúc này, máy bay đã thay đổi thân máy bay, lên tới tương đối cao không trung, nghe được khống chế trên bàn tiếng vang, phi công chính là muốn quay người lại điều khiển máy bay.

Nhưng mà, hắn thân thể còn không có động, nhưng lại kinh ngạc thấy được một cái khác màn dọa người tràng cảnh, nhưng gặp vừa rồi cái kia chỉ riêng cái rắm trượt Triệu Ngọc, vậy mà vèo một cái lại bay trở về cabin, vẫn đứng ở hắn vị trí mới vừa đứng bên trên, không thay đổi chút nào.

“A! !” Người điều khiển dọa đến sắp nổi điên, vội vàng hướng phía

Triệu Ngọc nổ súng xạ kích.

Phanh phanh phanh...

Phanh phanh phanh...

Trong buồng phi cơ lập tức thương tiếng nổ lớn, người điều khiển cũng là đủ hung ác, mỗi một thương đều bắn về phía Triệu Ngọc đầu, mặt cùng con mắt...

Nhưng mà, chuyện kinh khủng vẫn đang kéo dài, trước mắt Triệu Ngọc vẫn là không hề hay biết, nhìn như không thấy.

Liền đang điều khiển viên liều mạng xạ kích thời điểm, Triệu Ngọc lại kéo qua cái kia thanh súng máy hạng nặng, đem họng súng liếc về phía dưới —— chuồng ngựa!

Giờ phút này, từ trên xe chạy bằng bình điện xuống một bọn binh lính, ngay tại ngựa trong rạp tìm kiếm Triệu Ngọc thi thể, nếu như bây giờ Triệu Ngọc hướng bọn họ nổ súng, khẳng định không một kẻ nào có thể sống được!

“A! ?” Người điều khiển thấy rõ Triệu Ngọc ý đồ, tranh thủ thời gian buông xuống súng lục của mình, quay người lại kéo mạnh máy bay cần điều khiển.

Sưu...

Máy bay trực thăng lập tức từ không trung đánh lên xoáy, Triệu Ngọc thì bị kịch liệt xoay tròn cho lung lay một cái, không có đứng vững. Vì không để cho mình lần nữa vung ra máy bay, hắn tranh thủ thời gian liều mạng bắt lấy súng máy nắm tay.

Tít tít tít... Tít tít tít...

Máy bay khống chế trên bàn thình lình vang lên màu đỏ báo động, vang làm một đoàn. Người điều khiển sợ hãi máy bay rơi vỡ, đành phải đè lại cần điều khiển, đem máy bay thoáng ổn một cái.

Thừa dịp cái này công phu, Triệu Ngọc cuối cùng đem ngón tay đặt tại súng máy trên cò súng.

“Hoắc ha ha... Đi chết đi, đồ con rùa nhóm!” Triệu Ngọc cao giọng cuồng khiếu, có thể theo như động cò súng về sau, lớn như vậy súng máy hạng nặng lại là không phản ứng chút nào, cũng không có phát ra trong tưởng tượng trùng thiên lưỡi đạn cùng điếc tai cuồng thanh âm.

Cái này. . .

Triệu Ngọc nghiêng đầu nhìn một cái, giờ mới hiểu được tới, nguyên lai người ta tay súng máy vừa mới đánh xong một con thoi đạn, hiện tại cần đổi đạn kẹp mới được!

Hắn chưa từng có chơi qua như thế cao cấp vũ khí, tự nhiên không có khả năng biết nên như thế nào thay đổi băng đạn?

Nhưng mà, máy bay người điều khiển nhưng không biết băng đạn sự tình! Hắn vừa nhìn thấy Triệu Ngọc lại nghĩ thông thương, vội vàng lần nữa kéo mạnh cần điều khiển, lại đem máy bay trực thăng vội vã chuyển hướng.

Kết quả, bởi vì máy bay đã ngay tại cao tốc xoay tròn bên trong, kể từ đó, càng tăng lên hơn máy bay mất khống chế, biến đến tựa như như con thoi, bắt đầu hướng mặt đất rơi xuống!

A...

Người điều khiển dưới sự kinh hãi, tranh thủ thời gian đem hết toàn lực

đi khống chế máy bay, nhưng kịch liệt lay động cùng xóc nảy phía dưới, hắn rất khó lần nữa đem máy bay khống chế lại.

Mà hết lần này tới lần khác đuổi ở thời điểm này, không thành thật Triệu Ngọc nhưng lại lẻn đến phía trước đến tham gia náo nhiệt!

Hắn vốn chính là vì làm phá hư tới, mắt nhìn thấy máy bay sắp rủi ro, trong lòng của hắn chính ước gì đâu! Thế là, hắn một cái ngư dược vọt tới người điều khiển vị trí, cùng người điều khiển lôi kéo.

Cạch cạch...

Hắn vung vẩy từ bản thân cuồng nhân thiết quyền, hướng người điều khiển trên đầu mãnh kích. Cho dù người điều khiển mang theo mũ giáp, nhưng vẫn là bị nện đến một trận mê muội.

Bất quá, người điều khiển cũng không phải ăn chay, dưới tình thế cấp bách, hắn rút ra chủy thủ của mình, hướng Triệu Ngọc trên thân mãnh liệt đâm.

Triệu Ngọc mặc trên người áo chống đạn, không sợ đạn, nhưng hết lần này tới lần khác liền sợ đao đâm. Mắt nhìn thấy đao đâm tới, hắn đành phải ý đồ nắm lấy đối phương cổ tay, không làm cho đối phương đạt được.

Cứ như vậy, hai người ngươi tới ta đi, tại nhỏ hẹp bên trong buồng lái này vật lộn.

Lúc này, máy bay xoay tròn đến càng phát ra lợi hại, Triệu Ngọc chỉ cảm thấy một trận mê muội, trong mắt nhìn thấy đồ vật đều rất giống đánh Mosaic, trở nên cực kỳ mảnh vỡ hóa!

Mà ngay tại những này mảnh vỡ hóa trong màn ảnh, hắn lại bỗng dưng thấy được một cái làm hắn mừng rỡ đồ vật, nhưng gặp máy bay mỗ cần

điều khiển bên trên có cái màu đỏ cái nút , ấn tay cầm còn bao tại một cái trong suốt cái lồng bên trong!

Ai?

Triệu Ngọc trước kia từ trong phim ảnh thấy qua, loại này nút màu đỏ, hắn là máy bay phát xạ đạo đạn cái nút chốt mở!

Có!

Đột nhiên nhìn thấy vật này, Triệu Ngọc nhất thời tinh thần tỉnh táo, hắn cố gắng hướng phi cơ bên ngoài nhìn thoáng qua, đợi nhìn thấy góc độ phù hợp về sau, trực tiếp một bàn tay hướng cái kia cái nút —— vỗ xuống đi!

A!

Người điều khiển thình lình nhìn thấy Triệu Ngọc hướng đạn đạo phát xạ chốt mở động thủ, nhất thời dọa đến mặt không có chút máu, nghẹn ngào kêu to.

Dựa theo thông thường chương trình tới nói, nếu như không có khởi động đạn đạo phát xạ chương trình, chỉ riêng theo chốt mở đương nhiên là không có ích lợi gì.

Nhưng không may, vừa rồi vì truy kích cưỡi xe gắn máy Triệu Ngọc, người điều khiển sớm đã đem đạn đạo chương trình chuẩn bị xong, hắn lúc đầu dự định, một khi súng máy bắn phá bắt không được Triệu Ngọc, hắn liền phải sử dụng đạn đạo tập kích, nhưng cuối cùng chưa dùng tới.

Nói cách khác, đạn đạo hiện tại đang đứng ở phát xạ trạng thái, chỉ cần Triệu Ngọc nhấn một cái hạ chốt mở...

Không... Không không không...

Người điều khiển dọa đến run rẩy, tranh thủ thời gian mãnh liệt nhào tới ngăn cản.

Nhưng mà, Triệu Ngọc động tác hung mãnh, hắn căn bản ngăn không được.

Cách cách!

Triệu Ngọc bàn tay trực tiếp đập nát cái lồng, nặng nề mà đập vào cái nút bắn bên trên.

Răng rắc...

Sưu...

Theo chốt mở đè xuống, một viên đạn đạo trong nháy mắt từ trên máy bay bắn ra, thẳng đến chuồng ngựa mà đi...

Lại nhìn chuồng ngựa bên này, những cái kia đang phụ trách lục soát thi thể đám binh sĩ cũng là có đủ không may, bọn họ lúc đầu ngay tại lục soát thi thể, nhưng đột nhiên ở giữa nhìn thấy máy bay trực thăng giống phát như điên xoay tròn, liền tất cả đều ngửa đầu, tò mò nhìn về phía máy bay.

Nhưng mà, bọn họ còn không chút thấy rõ ràng máy bay đến cùng đã xảy ra chuyện gì? Lại bỗng nhiên nhìn thấy trên máy bay vèo hướng bọn họ phát bắn tới một viên đạn đạo!

Ta mẹ nó...

Chỉ một thoáng, bọn họ lại thế nào chửi đổng cũng vô ích, khoảng cách gần như thế, đạn đạo ngay cả một giây cũng chưa tới, liền trực tiếp từ chuồng ngựa nổ tung hoa!

Oanh...

Trùng thiên tiếng vang, trùng thiên ánh lửa, đạn đạo uy lực nổ tung kinh người, chẳng những đem chuồng ngựa nổ một cái vỡ nát, phóng lên tận trời hỏa diễm cùng sóng xung kích còn phóng xạ đến máy bay trực thăng bên trên, để nay đã mất khống chế máy bay càng thêm không chịu nổi, hướng thẳng đến mặt đất rơi xuống mà đi!

A...

Cường đại sóng xung kích quét tới, nhất thời đem Triệu Ngọc đẩy ra cabin, quẳng rơi xuống không trung. Ngay sau đó, một trận nóng rực ánh lửa lại đem hắn bao phủ trong đó...

Mà lúc này Triệu Ngọc đã không cố được rất nhiều, mau đem mình sớm liền chuẩn bị xong ẩn hình dù nhảy mở ra, sau đó liền ôm lấy đầu, cái gì cũng mặc kệ.

Vẻn vẹn mấy giây, ánh lửa cùng sóng xung kích rút về, Triệu Ngọc dựa vào ẩn hình dù nhảy phiêu rơi xuống đất, mượn quán tính, hắn lại trên mặt đất đánh mấy cái lăn, cái này mới rốt cục chạm đất thành công.

Mà hắn vừa vừa xuống đất chưa đứng dậy, liền thình lình nhìn thấy bộ kia to lớn máy bay trực thăng rơi hủy ở mình phải phía trước, bởi vì máy bay là đầu phi cơ hướng xuống, cánh quạt vừa vừa đánh trúng mặt đất, nhất thời bắn ra vỡ vụn, bắn về phía bốn phương tám hướng!

Ngay sau đó, thân máy bay rơi xuống, phát ra một trận ầm ầm nổ vang, sau đó toát ra một cỗ khói đen, triệt để trụy hủy...

Chương 1350: Tâm tưởng sự thành

Sưu sưu sưu...

Theo vang lên bên tai một trận xoay tròn tiếng xé gió, một nửa vỡ vụn cánh quạt vèo từ Triệu Ngọc đỉnh đầu bay qua, hơi kém gọt đến đầu của hắn, dọa đến hắn tranh thủ thời gian ôm đầu ngã xuống đất rụt cổ.

Cuối cùng, cánh quạt nghiêng vào mặt cỏ, giống như đổ xuống sông xuống biển, khơi dậy mấy đạo thảo hoa, lúc này mới cuối cùng dừng lại.

Oanh...

Thẳng đến lúc này, bộ kia rơi vỡ máy bay trực thăng cái này mới rốt cục đánh cho nổ thành một đám lửa, cùng bên cạnh thiêu đốt chuồng ngựa hoà lẫn.

Lại nhìn trước đó những cái kia tập kích Triệu Ngọc binh sĩ... Ân... Tự nhiên một cái cũng nhìn không thấy...

Hô...

Triệu Ngọc hô hô thở hổn hển mấy hơi thở hồng hộc, lúc này mới cảm thấy thân thể một trận phát chìm, cái kia năng lượng tăng cường tề hiệu lực đã đạt đến cực hạn, từ trên thân biến mất.

Hừ!

Bà mẹ ngươi chứ gấu à...

Cho dù Triệu Ngọc cái này trên trời rơi xuống cuồng binh đại hoạch toàn thắng, nhưng bởi vì tổn thất một cái Cực phẩm khẩn cấp tránh hiểm cầu, hắn vẫn là cảm giác có chút ảo não.

Ai!

Nếu là sớm có thể nghĩ tới những thứ này biện pháp cực đoan, vậy hắn căn bản không đến mức trở nên chật vật như thế...

Vừa rồi, thẳng đến Triệu Ngọc hơi kém bị súng máy hạng nặng đánh trúng, bị khẩn cấp tránh hiểm cầu cứu thời điểm, hắn mới như ở trong mộng mới tỉnh mà nghĩ đến mình những cái kia ngưu bức trùng thiên đạo cụ tới.

Tỉ như ẩn hình phi hành khí cùng ẩn hình áo tàng hình tuyệt diệu tổ hợp, bởi vì số lượng ít, hắn trước kia luôn luôn thuộc như lòng bàn tay không nỡ dùng.

Nhưng bây giờ đã đến sinh tử tồn vong thời khắc, hắn còn keo kiệt cái gì sức lực đâu?

Lúc đầu, khi hắn có thể ẩn thân phi hành thuật về sau, vốn nghĩ mau thoát đi hiện trường, đi cứu cha vợ Miêu Khôn, cũng không muốn đem những địch nhân này làm gì!

Nhưng mà, chân chính chọc giận hắn là, trên máy bay địch nhân rõ ràng đã thấy hắn trúng súng máy bắn phá, đồng thời ngã vào chuồng bò , ấn lý thuyết hắn là rất một cách tự nhiên cho rằng, hắn đã chết chắc mới đúng.

Nhưng mà, đối phương vậy mà không tiếc lãng phí đạn, lại hướng hắn bắn tới một con thoi đạn súng máy, lần này, Triệu Ngọc cũng không làm!

Bởi vì, giết người tiên thi, cái này tại giang hồ luật lệ bên trong, chính là một loại cực kỳ vũ nhục người hành vi.

Triệu Ngọc không ưa nhất loại khiêu khích này thức vũ nhục, thế là quyết tâm liều mạng, động sát niệm!

Kỳ thật, trong lòng của hắn phi thường rõ ràng, dưới loại tình huống này, ngươi không chết thì là ta vong!

Nếu như Triệu Ngọc hiện tại không đem bọn họ giải quyết, như vậy trái lại tất nhiên gặp nạn. Bọn họ thế nhưng là thân ở hải dương đảo hoang bên trong, Triệu Ngọc lại có nhiều như vậy đồng bạn cần chiếu cố, một vị địa tránh né, một vị địa chạy trốn, căn bản không làm được.

Đã dạng này, vậy không bằng dứt khoát đến cái tuyệt địa phản kích, nói không chừng, dựa vào chính mình đạo cỗ, còn có thể có một chút hi vọng sống.

Thế là, Triệu Ngọc lập tức thay đổi phương hướng, bay về phía máy bay trực thăng, cái này mới xảy ra trước đó cái kia quỷ mị một màn.

Chỉ bất quá, hắn hồi lâu không có luyện tập qua phi hành, vừa mới xông vào cabin, lại bị súng máy cố định gạch ngang va vào một phát, hơi kém đâm đến thổ huyết...

Nha...

Vừa nghĩ tới vừa rồi va chạm, Triệu Ngọc lúc này mới ôm bụng, nhớ tới đau đớn. Bởi vì năng lượng tăng cường tề mất đi hiệu lực nguyên nhân, cảm giác đau đớn rất nhanh bị phóng đại mấy lần, để hắn càng phát ra khó mà chịu đựng.

Như thời điểm này, ẩn hình áo chống đạn, ống nhòm ban đêm, phi hành khí, áo tàng hình chờ đạo cụ thời gian sử dụng cũng nhất nhất kết thúc.

Thế nhưng là, Triệu Ngọc biết, giờ này khắc này, hắn mặc dù chiến thắng một khung máy bay cùng hai xe điện địch nhân, nhưng trận này thuộc về hắn chiến đấu, hắn là vừa mới bắt đầu!

Đằng sau, còn có càng lớn khó khăn đang chờ hắn...

Thế là, Triệu Ngọc cố nén đau đớn kịch liệt, lảo đảo đứng người lên, cố gắng quan sát một cái cảnh vật chung quanh, hơn nửa ngày mới phân biệt phương hướng.

Chuồng ngựa không biết là tài liệu gì chế thành, đạn đạo đưa tới đại hỏa cũng không có liệt liệt bốc cháy lên, ngược lại là càng ngày càng nhỏ; mà máy bay trực thăng hài cốt cũng giống như vậy, không bao lâu liền phai nhạt xuống, khiến cho chu vi lần nữa lâm vào một vùng tăm tối.

Hô...

Triệu Ngọc hô hô thở hổn hển, trong lòng càng lo lắng, hắn mặc dù phân biệt phương hướng, nhưng lại không biết nơi này khoảng cách Miêu Khôn chỗ bến tàu đến cùng vẫn còn rất xa?

Đương nhiên, hắn cũng không biết Miêu Khôn phải chăng còn tại bến tàu? Cũng hoặc là, Tịch Vĩ bọn họ có tìm được hay không Kim Cương?

Nói tóm lại, thời gian càng lâu, Miêu Khôn nguy hiểm lại càng lớn. Triệu Ngọc việc khẩn cấp trước mắt, là trước phải nhanh một chút tìm tới cha vợ mới được.

Như vậy... Làm sao đi đâu?

Triệu Ngọc ấn mở hệ thống đạo cụ, lại liếc nhìn đạo cụ trên lan can ẩn hình phi hành khí. Gần đây đến nay, hắn cơ bản một cái phi hành khí cũng không có mở ra qua, hiện tại vẻn vẹn chỉ còn lại 4 cái.

Hắn bắt đầu lo lắng, có phải hay không phi hành khí cũng sẽ như trước kia máy theo dõi đồng dạng, về sau rốt cuộc Khai không ra ngoài.

Nếu như bây giờ bay qua, có phải hay không có chút quá lãng phí? Dù sao tại cứu được Miêu Khôn về sau, còn không chừng sẽ phát sinh cái gì đâu, mình đến lưu đầu đường lui mới tốt.

Xoắn xuýt phía dưới, Triệu Ngọc nhìn hướng về phía vừa rồi đám địch nhân cưỡi xe điện, muốn lợi dụng xe điện tới làm mình phương tiện giao thông.

Nhưng mà, xe điện một cỗ đã bị đạn đạo nổ bay, một cái khác chiếc cũng đã đầu to hướng lên trên địa bị lửa điểm, toát ra nồng đậm mùi khét lẹt.

Chậc chậc...

Triệu Ngọc đập chậc lưỡi, xem ra, xe điện là khẳng định không được!

Cũng được!

Vì cha vợ, chỉ có thể không thèm đếm xỉa...

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc tâm niệm thay đổi thật nhanh, chuẩn bị điểm lái phi hành khí, trực tiếp từ không trung bay qua.

Nhưng mà, đúng lúc này, nhưng gặp từ cái kia đã biến thành phế tích chuồng ngựa đằng sau, vậy mà nhào lạp lạp địa chạy tới một vật!

Không thể nào?

Triệu Ngọc chớp chớp mắt, đơn giản không thể tưởng tượng nổi, nhưng gặp đang theo hắn chạy tới, lại là một con ngựa cao lớn!

Cái này. . .

Triệu Ngọc hơi sững sờ, mới đầu cảm giác có chút không rời đầu, nhưng về sau tưởng tượng, nơi này chính là sân đua ngựa, chuồng ngựa đều sập, chạy ra một hai thớt ngựa đua đến, giống như cũng không tính hiếm lạ a?

Nhưng mà, càng bất khả tư nghị sự tình phát sinh, Triệu Ngọc chỉ là vô ý thức duỗi duỗi tay, làm ra một cái gọi xe taxi thủ thế. Nhưng cái kia thớt ngựa cao to, vậy mà bá địa đứng tại trước mặt của hắn, thật giống như có linh tính, lộ ra cực kỳ ôn thuần.

Cái này. . .

Cái này không phải là để cho ta cưỡi hắn a?

Lão thiên gia a, đây thật là trên trời rơi ngựa đua a!

Triệu Ngọc nhìn thấy trên lưng ngựa phối thêm yên ngựa, trên yên ngựa còn mang theo một cái màu đen túi, phía trước còn buộc lấy dây cương, căn bản chính là vì chính mình đo thân mà làm.

Thế là, Triệu Ngọc thói quen làm một cái phủi phủi trên thân bụi đất động tác, muốn trở mình lên ngựa.

Nhưng mà, vỗ phía dưới, cái này mới kinh ngạc phát hiện, mình lại là trần trùng trục một đầu hảo hán, cái gì quần áo cũng không mặc đâu!

Ta đi...

Hắn lúc này mới nghĩ rõ ràng, vừa rồi trên máy bay người điều khiển cùng tay súng máy, vì sao lại dùng ánh mắt ấy nhìn mình.

Quần áo...

Hắn bốn phía nhìn một chút, trong lòng suy nghĩ, nơi đó có quần áo a?

Kết quả, trên yên ngựa cái kia hắc túi rơi mất, từ bên trong thình lình lộ ra một thân kỵ sư nhóm mặc ngựa đua phục tới.

Ta mẹ nó!

Triệu Ngọc đơn giản bị mình giật nảy mình, cái này thành cái gì rồi? Làm sao còn có thể nghĩ cái gì đến cái gì đâu? Nếu là thật ngưu bức như vậy, ta còn thiếu kiện vũ khí đâu!

Kết quả, thật giống như lão thiên gia thật hiển linh giống như, Triệu Ngọc vừa nghĩ tới đây, bên cạnh chiếc kia xe điện bởi vì đốt đứt đầu xe, phịch một tiếng té xuống, khiến cho một cái nặng nề vật phẩm kim loại quẳng xuống đất, đồng thời phát ra ùng ục ục tiếng vang.

Triệu Ngọc cúi đầu nhìn kỹ, nhưng gặp cái kia ùng ục ục đồ vật không phải khác, chính là một thanh súng phóng tên lửa! ! !

Chương 1351: Huyết nhân

Kỳ Tích đảo, Grimm cổ bảo phế tích bên trong, mấy tên nắm lấy súng trường binh sĩ ngay tại hài cốt bên trong tìm kiếm cái gì...

Bởi vì phế tích bên trong khắp nơi đốt lấy ánh lửa, các binh sĩ căn bản không cần bất luận cái gì chiếu sáng, cũng có thể thấy rõ tình huống trước mắt.

“Ngừng!” Lúc này, liền tại bọn họ tìm kiếm được phế tích một nơi nào đó về sau, lúc đầu binh sĩ bỗng nhiên làm một cái dừng lại thủ thế, sau đó đem họng súng liếc về trên đất một cỗ thi thể!

“Nơi này có một bộ!” Binh sĩ kia một mặt chào hỏi đồng bạn, một mặt hết sức chăm chú mà nhìn chằm chằm vào thi thể, giống như đang lo lắng cái gì.

Rất nhanh, binh lính phía sau theo sau, có người hỏi: “Thế nào? Có thể xác định là mục tiêu của chúng ta sao?”

“Ừm... Cái này sao... Có vẻ như không tốt lắm xác định a?”

Đám người tiến đến trước mặt xem xét, giờ mới hiểu được hắn ý tứ, nguyên lai, cỗ thi thể này bởi vì bộ mặt trúng đạn, đã kinh biến đến mức hoàn toàn thay đổi!

“Xem mặt không được, nhìn xem quần áo đi, chí ít không là người của chúng ta hắn là...” Đằng sau có người dùng thương lay một cái thi thể quần áo, lại bởi vì trên quần áo tất cả đều là khói bụi bụi đất, trong lúc

nhất thời thấy không rõ lắm.

Thế là, người này ngồi xổm người xuống, muốn xem đến cẩn thận hơn một chút.

Nhưng hắn vừa mới ngồi xuống, lại phát hiện sớm nhất người lính kia, lại vẫn khẩn trương dùng súng trường ngắm lấy thi thể. Mà súng trường vừa vặn chặn hắn ánh mắt.

“Uy!” Hắn ngẩng đầu lên xông tên lính kia hô nói, “ ngươi không sao chứ? Không thấy người này mặt đều bạo thành gạo bỏ ra, chẳng lẽ ngươi tại sao phải sợ hắn sống tới đánh ngươi sao?”

Người này nói chuyện, lập tức đưa tới những người khác cười vang.

“Không... Không... Không được a...” Không nghĩ tới, cầm thương binh sĩ vẫn là một người cà lăm, lúc này tốn sức mà nói, “ tìm lâu như vậy, chỉ tìm được một... Một cỗ thi thể, có... Có chút là lạ a!”

“Có cái gì là lạ?” Xem xét thi thể binh sĩ tức giận đẩy ra súng trường, nói nói, “ không thấy đều nổ thành bộ dáng này sao? Không chừng ngay cả cái thi khối cũng không tìm tới nữa nha!”

“Không... Không thể phớt lờ...” Cà lăm binh sĩ lại nói, “ Mới... Vừa rồi thế nhưng là chạy một chiếc xe gắn máy! Ta... Ta...”

“Ta cái gì a ta...” Kiểm tra thi thể binh sĩ không kiên nhẫn đánh gãy hắn nói nói, “ máy bay không là quá khứ đuổi sao? Chẳng lẽ ngươi còn sợ máy bay xảy ra chuyện sao? Nhìn ngươi cái kia sợ hình dáng...”

“Ta... Ta chẳng qua là cảm thấy...” Cà lăm binh sĩ lo lắng địa nói nói, “ chúng ta động tĩnh khiến cho quá lớn, lấy... Trước kia làm... Làm nhiệm vụ, cho tới bây giờ không có cao điệu như vậy qua! Đắc tội M15 nhưng... Cũng không phải cái gì... Chuyện gì tốt a...”

“Vậy ngươi cũng đừng mù quan tâm!” Đằng sau có tên lính, một mặt xem xét tình huống chung quanh, một mặt không yên lòng nói nói, “BOSS ý nghĩ ngươi vĩnh viễn không hiểu! Không thấy được chúng ta vũ khí cùng trang bị đều là tỉ mỉ chọn lựa sao? Ta đoán... Hắn hẳn là đã sớm tìm xong giá họa đối tượng!”

“Đúng vậy a! Cái này lại không phải lần đầu tiên cho lão bản làm công, “ khác một tên binh lính đang thiêu đốt hỏa diễm bên trên đốt điếu thuốc, nói nói, “ còn không nhìn ra được sao? Mỗi một lần, lão bản đều là trước tiên đem kẻ chết thay an bài tốt, mới có thể hành động!”

“Cái kia... Lần này cao điệu như vậy...” Cà lăm binh sĩ càng thêm lo lắng, “Chờ hoàn thành nhiệm vụ về sau, không... Không... Sẽ không đem toàn bộ đảo đều nổ rớt a?”

“Hừ!” Xem xét thi thể binh sĩ cười nói, “ cái này nhưng khó mà nói chắc được a... Ta ngược lại thật ra hi vọng, có thể nhìn thấy một trận thịnh đại khói lửa biểu diễn đâu... Ân...”

Ai ngờ, lúc nói chuyện, nên binh sĩ chợt phát hiện tình huống dị thường, vội vàng chỉ vào tử thi chân nói ra: “Không đúng... Người này phía trên mặc quân trang... Làm sao phía dưới lại là...” Hắn đem một tấm vải nâng lên, nhíu mày hỏi nói, “ đây là... Áo ngủ sao?”

Cái gì! ?

Mọi người đều cảm giác ngoài ý muốn, tất cả đều vây tới quan sát.

Kết quả, một kiện khiến ai cũng chuyện không nghĩ tới phát sinh, tử thi ổ bụng bộ vị bỗng nhiên tuôn ra trầm muộn tiếng súng, tên kia vừa mới phát hiện áo ngủ binh sĩ, trong nháy mắt đầu trúng đạn, chết ngay tại chỗ!

Sự tình đến quá mức đột nhiên, hiện trường không ai kịp phản ứng, chỉ có tên kia cà lăm binh sĩ lực chú ý hơi tập trung một chút, hắn nhanh lên đem họng súng nhắm ngay tử thi.

Nhưng mà, tử thi phần bụng ngay sau đó lại vang lên hai thương, cà lăm binh sĩ cái cổ phốc địa tuôn ra một cái lỗ máu, nhất thời máu chảy ồ ạt!

Còn bên cạnh cái kia vừa mới đốt thuốc binh sĩ, cũng bị đánh trúng bả vai!

A! ?

Chúng người thất kinh, vội vàng móc súng phản kích, nhưng thi thể kia phía dưới lại phút chốc lăn ra một người mặc tơ vàng áo ngủ người đến, người này máu me khắp người, nhất là trên mặt hoàn toàn bị huyết tương bao trùm, tựa như một cái huyết tương người.

Cầm trong tay của người nọ một cây súng lục, vừa mới lăn ra, liền lập tức hướng những binh lính này nổ súng!

Phanh...

Phanh...

Người này thương pháp cực chuẩn, cơ hồ là không phát nào trượt, chớp mắt liền đem mặt khác ba tên lính đánh ngã xuống đất, chớp mắt chỉ còn lại có cái cuối cùng.

Một tên sau cùng binh sĩ bởi vì chuyện xảy ra thời điểm chính đang đi ngoài, cự ly này bên trong xa hơn một chút, cái này mới tránh thoát một kiếp. Giờ phút này chợt thấy đồng bạn nhao nhao ngã xuống đất, hắn ngay cả quần đều không lo được xách, tranh thủ thời gian đưa tay đi lấy súng trường.

Mà nhưng vào lúc này, huyết nhân đã phát hiện hắn, đã sớm đối diện hướng hắn bắn một phát súng.

Không nghĩ tới, cái tên lính này kinh nghiệm phong phú, một thấy mình không kịp cầm thương, lập tức nhân thể ngã xuống đất, sửng sốt đem huyết nhân bắn tới đạn tránh khỏi...

Mà đúng lúc này, hắn phát hiện huyết nhân đạn đã đả quang, huyết nhân hướng hắn ngay cả Khai mấy phát, súng ngắn lại là không phản ứng chút nào.

Nên binh sĩ lập tức nhìn thấy hi vọng, tranh thủ thời gian lại nhào trở về, muốn một lần nữa cầm từ bản thân súng trường.

Nhưng mà, huyết nhân hiển nhiên không muốn cho hắn cơ hội này, dưới tình thế cấp bách, lại đem súng ngắn xem như ám khí hướng hắn ném mạnh đi qua.

Huyết nhân lực lượng cường đại, súng ngắn bay vừa nhanh vừa chuẩn, nếu như bị nó đánh trúng, tất nhiên sẽ không dễ chịu.

Bất quá, cái tên lính này cũng là một vị thực lực không tầm thường cao thủ, hắn mới đầu cũng bị huyết nhân giật nảy mình, nhưng bây giờ đã minh bạch, vừa rồi, cái kia huyết nhân bất quá là đem thân thể giấu ở một cỗ thi thể bên trong mà thôi.

Nói cách khác, huyết nhân cũng là người, không phải quỷ!

Thế là, nên binh sĩ cũng là kẻ tài cao gan cũng lớn, lúc này từ bỏ cầm lại súng trường kế hoạch, một cái lăn qua một bên lật, tại tránh thoát ném mạnh tới súng ngắn đồng thời, hướng cái kia huyết nhân đánh tới...

Người này kinh nghiệm phong phú, có phần có tâm kế, tại nhào về phía huyết nhân đồng thời, hắn đã nghĩ kỹ tất cả tiến công sáo lộ, đang lăn

lộn trên đường, liền sớm đã đem che dấu tại trên mắt cá chân một thanh chém sắt như chém bùn chủy thủ móc ra!

Mắt nhìn thấy khoảng cách huyết nhân càng ngày càng gần, khóe miệng của hắn giơ lên vẻ đắc ý nụ cười quỷ quyệt, tự nhận là tiếp xuống một đao, sẽ vạn vô nhất thất.

Nhưng mà, hắn mới vừa vặn vọt tới giữa không trung, trước mắt lại bá tối đen, lại bị huyết nhân ném qua tới tơ vàng áo ngủ bao bọc lại đầu!

A!

Dưới sự kinh hãi, hắn tranh thủ thời gian vung vẩy chủy thủ, lăng không đâm loạn, thế nhưng là trong lòng vội vàng, chủy thủ căn bản không có cái gì đâm đến.

Sau đó, hắn liền phát hiện cổ của mình bị một đầu tráng kiện hữu lực cánh tay ghìm chặt, ngay sau đó, theo hắn ánh mắt lộ ra ánh mắt tuyệt vọng, chỉ nghe chỗ cổ răng rắc một vang, liền bị người cắt đứt xương cổ, một mệnh ô hô!

Trước khi chết, ánh mắt của hắn đều không có nhắm lại, vẫn hiển lộ lấy mọi loại hoảng sợ cùng không thể tưởng tượng nổi...

Bạch!

Ghìm chết hắn, tự nhiên là cái kia huyết nhân!

Giờ phút này, huyết nhân không ngừng nghỉ chút nào, đem nên binh sĩ thi thể ném lên mặt đất về sau, thuận tay tránh thoát dao găm của hắn, sau đó liền tiêu sái hù người hướng lấy một cái hướng khác quay đầu sang...

Nguyên lai, trước đó bị hắn nổ súng bắn bên trong bả vai tên lính kia

cũng chưa chết, giờ phút này chính ra sức nhặt lên súng trường, muốn bắn lén.

Kết quả, huyết nhân tựa như sau đầu mọc thêm con mắt, chủy thủ vừa mới ném ra, liền chuẩn xác không sai lầm trúng đích người này cổ họng, tử thi lập tức ngã xuống đất...

Lúc này, huyết nhân đưa tay đem trên mặt Tiên huyết xóa đi, theo bên cạnh hỏa diễm nhảy lên thăng, hắn rốt cục lộ ra mình diện mục thật sự, chính là vị kia Hàn Quốc đặc công —— Lý Bản Thành! !

Ken két...

Ai ngờ, Lý Bản Thành vừa mới xóa đi máu trên mặt tương, trước đó một cái khác bị hắn nổ súng bắn trúng binh sĩ vậy mà cũng không có chết, hắn cũng lặng lẽ cầm lên súng trường, muốn hướng Lý Bản Thành nổ súng.

Nhưng mà, binh sĩ kia còn không tới kịp bóp cò, một cục đá to lớn chợt từ trên trời giáng xuống, bịch một tiếng, đem này đầu người nện nở hoa!

Phốc đông...

Theo tử thi ngã xuống đất, thân hình cao lớn Jacob từ phía sau trong bóng đen đi ra, xông Lý Bản Thành cao giọng oán giận nói: “Lão Lý đầu, ngươi mẹ nó cũng quá độc đi! Nói xong một người một nửa! Nha vậy mà liền cho ta còn lại một cái...”

Chương 1352: Cưỡi ngựa bắn hỏa tiễn

Kỳ Tích đảo, cánh bắc bến tàu.

Triều tịch máy phát điện liền kiến tạo tại nên bến tàu hướng bắc ước một cây số trong biển rộng. Giờ này khắc này, Tịch Vĩ mang theo Scott bọn người sớm đã đi thuyền đi đến máy phát điện chỗ tìm kiếm Kim Cương, chỉ ở cánh bắc trên bến tàu an bài bốn tên lính trấn giữ.

Trong đó, một tên binh lính nằm tại trên bến tàu một đầu ca nô bên trong, đem mũ đè thấp về sau, chính đang nhắm mắt dưỡng thần.

Mà đổi thành bên ngoài ba tên lính thì đứng tại bờ biển, một mặt tuần tra, một mặt nghị luận cái gì...

“Thế nào? Sẽ liên lạc lại liên hệ a?” Người đầu tiên nói nói, “ trên máy bay nửa ngày chưa có trở về tin, đến cùng cái gì tình huống hiện tại? Không phải nói có xe gắn máy sao? Đừng có lại ngăn không được a?”

“Đừng nói giỡn!” Một người khác nhìn một chút trong tay bộ đàm, nói nói, “ một chiếc xe gắn máy mà thôi, máy bay còn làm không rồi chứ? Còn có thể mở ra chúng ta nơi này đến? Lại nói, không phải mới vừa lại phái hai xe người qua đi tiếp ứng sao?”

“Đúng, đúng...” Người đầu tiên gật đầu, “Hắn là vạn vô nhất thất!”

“Bất quá...” Lúc này, người thứ ba nói chuyện, “Cũng không thể phớt lờ a! Ta nghe nói, chúng ta muốn đối phó những người này, nhưng đều không phải là đèn đã cạn dầu! Có giống như chúng ta lính đánh thuê,

thậm chí còn có gián điệp cùng đặc công, sau lưng đều có không chọc nổi hậu trường.

“Hiện tại, lão bản không phải sợ bọn họ đối chúng ta cấu thành uy hiếp, chỉ là sợ bọn họ vạn nhất chạy, sẽ lưu lại hậu hoạn a!”

“Cũng không có thể!” Người thứ hai lại liếc nhìn bộ đàm, nói nói, “ nơi này chính là hải đảo, lại bị chúng ta cắt đứt truyền tin, hướng chỗ nào chạy?”

“Cũng đừng nói cái này khoác lác!” Người thứ ba lắc đầu phản bác, “Cái này hải đảo thế nhưng là không nhỏ, nếu là tìm một chỗ giấu đi, nhưng chưa chắc tốt như vậy tìm đi!”

“Chậc chậc...” Người đầu tiên bắt đầu dùng nhìn ban đêm kính viễn vọng liếc nhìn chung quanh, đồng thời lo lắng nói, “Máy bay bên kia còn có tòa thành bên kia, làm sao còn chưa tới cái tin tức đâu? Tiếp tục như vậy nữa, lão bản nhưng muốn bão nổi!”

“Đúng vậy a!” Người thứ hai lần thứ ba nhìn một chút bộ đàm, “Nếu là chút chuyện nhỏ này đều làm không xong, lão bản không phải làm thịt chúng ta mấy cái không thể!”

“Nếu không...” Người thứ ba nghĩ kế nói, “ ngươi bây giờ tranh thủ thời gian hỏi một chút?”

“Như vậy sao được?” Người thứ hai tranh thủ thời gian đè lại bộ đàm, “Ngươi hiểu quy củ! Chúng ta đều là nghe lệnh, sao có thể đi thăm dò cương vị đâu?”

“Ai? Ai ai ai...” Ai ngờ, vừa nói đến đây, cái kia cầm kính viễn vọng binh sĩ chợt ngơ ngác một chút, vội vàng xông hai người khác khoát tay hô nói, “ các ngươi... Các ngươi mau nhìn... Đó là vật gì?”

Hả?

Ba người giật nảy mình, tranh thủ thời gian thuận phương hướng nhìn lại, trên mặt tất cả đều lộ ra nghi hoặc.

“Cái kia...” Cầm kính viễn vọng người nói nói, “ hắn là một con ngựa! Mà lại... Là ngựa đua a? Trên người có dãy số đâu!”

“A? Tình huống như thế nào đây là?” Cầm bộ đàm người nhíu mày về sau, kìm lòng không đặng hỏi một câu, “Từ đâu tới ngựa?”

“Ở trên đảo không phải có sân đua ngựa sao? Từ chỗ ấy tới a?” Người thứ ba lòng tin không đủ hồi đáp, “Chẳng lẽ... Chuồng ngựa bên kia xảy ra chuyện rồi?”

“Lập tức có người!” Kính viễn vọng hô nói, “ trên thân người cũng có dãy số, hắn là một cái kỵ sư a?”

“Móa!” Người thứ hai vội vàng đoạt lấy kính viễn vọng, khi nhìn đến lập tức xác thực có người về sau, mau đem trong tay súng trường giơ lên.

Hai người khác thấy thế , đồng dạng khẩn trương giơ súng lên.

“Tà môn, thật sự là tà môn!” Người thứ ba buồn bực nói nói, “ không thể nổ súng bậy a, vạn nhất là người một nhà đâu?”

“Không có khả năng!” Người thứ hai lắc đầu, “Người một nhà hắn là sớm chào hỏi!”

“Vậy cũng chớ bút tích, “ người thứ ba tranh thủ thời gian thúc giục, “Lập tức dùng bộ đàm liên lạc một chút a!”

“Ai?” Người đầu tiên bỗng nhiên chỉ vào càng ngày càng gần ngựa đua

nói nói, “ các ngươi nhìn, đây không phải là đang cùng chúng ta chào hỏi sao?”

Mượn ánh trăng ánh sáng nhạt, đám người hoàn toàn chính xác nhìn thấy, trên lưng ngựa kỵ sư, hoàn toàn chính xác hướng bọn họ giơ tay lên cánh tay, giống như muốn chào hỏi giống như.

“Ta xem một chút!” Người thứ hai lần nữa chép qua kính viễn vọng, kết quả xem xét phía dưới, nhất thời dọa một cái hồn bay lên trời, xông mặt khác hai người mắng, “ đánh cái rắm chó chào hỏi a! Lửa... Lửa lửa lửa... Súng phóng tên lửa cái kia là! ! !”

Như thời điểm này, không cần người này nhắc nhở, hai người khác cũng đều thấy được kỵ sư huy động cánh tay, lại đem một cái dọa người súng phóng tên lửa vác ở trên bờ vai, súng phóng tên lửa bên trong đầu đạn vừa vặn đối lấy ba người bọn họ!

A...

Ba người bỗng dưng dọa điên rồi, nơi nào còn dám nổ súng phản kích, tranh thủ thời gian cùng nhau một đầu hướng trên bờ cát nằm đi ngược lại...

Không sai!

Trên lưng ngựa vị này giả kỵ sư, làm lại chính là Triệu Ngọc bản tôn.

Khi hắn có được phương tiện giao thông, quần áo cùng vũ khí về sau, một cách tự nhiên lựa chọn trực đảo Hoàng Long, hướng phía bến tàu suất khí công kích mà đến!

Cưỡi tại cái kia thớt ngựa cao to phía trên, vuốt ve trong tay súng phóng tên lửa, Triệu Ngọc lập tức có loại siêu anh hùng phụ thể cảm giác ưu việt, ngay cả cái cằm hài đều cao cao mà giương lên...

Móng ngựa cẳn nhẳn, thật giống như bên tai còn kèm thêm phấn chấn lòng người âm nhạc, để Triệu Ngọc càng thêm lòng tin bạo rạp, đấu chí cao.

Khi nhìn đến bến tàu bên cạnh quả nhiên có đứng gác binh sĩ về sau, hắn cao cao địa ngóc lên mình đầu ngẩng cao sọ, ánh mắt lộ ra miệt thị chúng sinh ánh mắt, sau đó liền đem súng phóng tên lửa dễ dàng địa vác ở trên bờ vai.

Mặc dù, lúc trước hắn sử dụng năng lượng tăng cường tề, đã làm thân thể sinh ra nhất định tác dụng phụ, nhưng khi hắn sử dụng năng lượng khôi phục tề về sau, nâng lên súng phóng tên lửa vẫn là một chút vấn đề đều không có.

Đương nhiên, Triệu Ngọc nhất quán thô bên trong có mảnh, hắn trước kia tại trong phim ảnh thấy qua rất nhiều súng phóng tên lửa phát xạ thất bại án lệ, thậm chí còn có người cây đuốc tiễn * bắn ra phản phương hướng, khiến cho rối loạn!

Hừ hừ!

Nói đùa, thân là cuồng thám Triệu Ngọc, sao có thể phạm loại kia sai lầm cấp thấp đâu?

Bởi vậy, tại tiến lên trên đường, Triệu Ngọc đã sớm lợi dụng ẩn hình trình duyệt, đem súng phóng tên lửa phát xạ yếu lĩnh thuộc nằm lòng.

Hắn hiện tại chỉ có một viên đạn hỏa tiễn, đương nhiên muốn bảo đảm có thể chế địch thủ thắng mới được.

Thế là, đợi cho tiến vào tầm bắn về sau, Triệu Ngọc lập tức đem súng phóng tên lửa kháng trên bờ vai, chuẩn bị tới một cái tiền vô cổ nhân lập tức bắn hỏa tiễn!

Hừ hừ!

Nhìn thấy ba tên địch nhân sớm đã dọa đến hồn bất phụ thể, Triệu Ngọc không khỏi phát ra cười lạnh một tiếng, trong lòng nói chuyện, đi chết đi các vị! Muốn trách, liền trách các ngươi số mệnh không tốt, gặp ta cuồng thám Triệu Ngọc, hoắc ha ha...

Vì phòng ngừa địch nhân trước một bước nổ súng, Triệu Ngọc đang nhắm vào về sau, quả quyết địa nhấn xuống súng phóng tên lửa phát xạ cò súng, theo vèo một tiếng, lửa * tiễn đạn thuận lợi địa bay ra khỏi nòng súng, vung lấy một cỗ khói đặc liền hướng địch nhân bay đi...

Sưu...

Hỏa tiễn * bắn bay đến lại nhanh lại ổn, chớp mắt liền bay đến địch nhân trước mặt, mắt nhìn thấy liền phải nổ tung hoa.

Nhưng mà , khiến cho người mở rộng tầm mắt là, Triệu Ngọc mong đợi nổ lớn cũng không có phát sinh, ngay tại đạn hỏa tiễn bay đến thời điểm, ba tên địch nhân đồng thời té nhào vào trên bờ cát.

Kết quả... Đạn hỏa tiễn xùy địa từ ba người trên đầu bay qua, sau đó cũng không quay đầu lại bay về phía —— biển cả!

Chợt...

Đạn hỏa tiễn vừa mới vào biển, vậy mà sát mặt biển bay đi, chớp mắt liền không thấy bóng dáng...

Chương 1353: Ưu nhã nhảy vọt

Kể từ đó, bầu không khí coi như tương đương lúng túng!

Mới đầu, làm đạn hỏa tiễn vừa mới bắn vào trong nước thời điểm, ba tên lính còn y nguyên dọa muốn chết đâu! Ba người gắt gao nằm rạp trên mặt đất, hai tay ôm đầu, sợ bị sắp phát sinh bạo tạc làm bị thương mình.

Nhưng mà, bọn họ đợi nửa ngày, càng chờ càng là lạ, vậy mà động tĩnh gì đều không có chờ đến , chờ quay đầu lại nhìn thời điểm, lúc này mới mở rộng tầm mắt, mặc cho không ai từng nghĩ tới, cái kia đạn hỏa tiễn vậy mà dán mặt nước bay mất...

Nhưng gặp màu đen mặt biển bên trên, tiếng sóng vẫn như cũ, nhưng không thấy bất luận cái gì tình huống ngoài ý muốn phát sinh, thậm chí đều không có bừng tỉnh nơi xa nằm tại ca nô bên trên vị kia đồng bạn!

Cái này. . .

Ba cái người đưa mắt nhìn nhau, trong lúc nhất thời còn không có chậm quá mức mà đến, cảm giác nhịp tim vẫn có chút nhỏ Hỗn Loạn, liên tiếp dừng lại chừng 0.5 giây, ba người cái này mới nhớ tới cầm thương phản kích.

Đương nhiên, Triệu Ngọc là trong mọi người khó xử nhất một cái, hắn vốn cho là mình làm đủ bài tập, nhưng vạn không nghĩ tới, hảo hảo một viên đạn hỏa tiễn, vậy mà liền dạng này không rời đầu địa bay mất, bay không còn thấy bóng dáng tăm hơi, không lưu một tia dấu vết...

Bất quá, người sẽ xấu hổ, nhưng ngựa cũng sẽ không.

Ngay tại Triệu Ngọc đang vì súng phóng tên lửa sai lầm cảm thấy buồn bực thời điểm, dưới hông ngựa đua nhưng như cũ bước đi như bay, chớp mắt liền vọt tới địch nhân trước mặt.

Lúc này, ba tên địch nhân đã tỉnh táo lại, ngay tại kéo động thương xuyên, chuẩn bị nổ súng.

Bà mẹ ngươi chứ gấu à!

Triệu Ngọc cũng là thực sự không có cách nào, dưới tình thế cấp bách, đành phải đem súng phóng tên lửa chép bên phải tay, sau đó mãnh lực hướng về phía trước một đỗi, đúng lúc nện trúng ở trong đó một tên binh sĩ trên thân!

Súng phóng tên lửa nặng nề, ngựa đua tốc độ cực nhanh, vừa mới đập trúng uy lực quá lớn, tên lính kia nhất thời bị nện đến lăng không bay lên, sau đó ngã xuống đất ngất đi.

Bởi vì va chạm quá mạnh, Triệu Ngọc tay không có nắm vững, súng phóng tên lửa cũng bị đâm đến tuột tay mà rơi, nặng nề mà đập vào trên bờ cát...

A! ?

Hai gã khác binh sĩ quá sợ hãi, vội vàng giơ lên súng trường, chuẩn bị hướng Triệu Ngọc xạ kích.

Hỏng bét!

Mắt nhìn thấy mình ngay cả súng phóng tên lửa cũng không có, Triệu Ngọc lập tức ngầm kêu không tốt. Hiện ở loại tình huống này, mình muốn chiến thắng hai tên cầm trong tay súng trường binh sĩ, tựa hồ

không có bất kỳ cái gì phần thắng.

Thế là, đầu óc linh hoạt Triệu Ngọc lập tức cải biến sách lược, hắn mắt nhìn thấy ngựa đua sắp phóng tới biển cả, liền lập tức nghĩ đến một ý kiến:

Mục đích của mình muốn đi cứu cha vợ Miêu Khôn, không cần thiết cùng những người này dây dưa, cho nên không bằng dứt khoát một đầu đâm vào trong biển, sau đó lại lợi dụng mình ẩn hình bình ô xy, bơi tới triều tịch máy phát điện nơi nào đây đi!

Cũng hoặc là... Hắn đã thấy nơi xa ngừng lại ca nô, cũng tại bắt đầu suy nghĩ giành lại ca nô khả năng lớn bao nhiêu?

Nhưng mà, thật ứng với câu cách ngôn kia, kế hoạch luôn luôn không đuổi kịp biến hóa.

Ngay tại ngựa đua sắp đến bờ biển, Triệu Ngọc đang chuẩn bị một đầu đâm vào biển cả thời điểm, cái kia thớt ngựa đua lại đột nhiên tới thắng gấp, theo một tiếng ô lỗ lỗ tê minh, ngựa đua hai vó câu bay lên không, vậy mà tại sắp tiếp xúc nước biển chi trước đứng lên!

Ta sát...

Lần này nhưng làm Triệu Ngọc sáng rõ quá sức, bởi vì không có tiến vào nước biển, cái này nếu là một đầu đâm đi xuống, đầu không phải đâm hạt cát bên trong không thể!

May mắn Triệu Ngọc phản ứng rất nhanh, tranh thủ thời gian co vào thân thể, dùng sức cầm dây cương, cái này mới không có bị cường đại quán tính vung xuống lưng ngựa.

Nhưng mà, Triệu Ngọc mặc dù không có xuống ngựa, nhưng là hai tên lính lại đã làm tốt xạ kích chuẩn bị, đem họng súng liếc về hắn!

Khoảng cách gần như thế phía dưới, cho dù Triệu Ngọc có ẩn hình áo chống đạn mang theo, cũng chưa chắc có thể chịu quá lâu.

Làm sao xử lý?

Chỉ một thoáng, Triệu Ngọc đã làm tốt dự tính xấu nhất, chuẩn bị tại địch nhân điên cuồng bắn phá phía dưới, lãng phí một cái ẩn hình áo chống đạn, sau đó thừa cơ xuống ngựa xông vào nước biển, dùng cái này đào thoát.

Nhưng mà, ngay tại như thế thời khắc mấu chốt, lại một cái ngoài ý muốn phát sinh, Triệu Ngọc đang chuẩn bị hai lần tung người xuống ngựa, từ bãi cát bên ngoài lại đột nhiên truyền đến hai tiếng súng vang!

Ầm! Ầm!

Tiếng súng thanh thúy, Triệu Ngọc còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra, nhưng gặp cái kia hai tên lính đã bị viên đạn nổ đầu, chết tại tại chỗ!

A! ?

Lần này, Triệu Ngọc lại bị hung hăng chuồn một thanh, lúc đầu người cũng đã bay ra ngoài, lại lại một lần nữa nắm chắc dây cương, cả người dán vào ngựa trên cổ, lúc này mới khó khăn lắm ổn định trọng tâm, không có rơi xuống.

Ô lỗ lỗ...

Ngựa đua lại đánh một cái phát ra tiếng phì phì trong mũi, cái này mới một lần nữa đem hai vó câu rơi ổn, đứng tại bờ biển.

Hô...

Triệu Ngọc trùng điệp thở dốc, dựa vào ống nhòm ban đêm theo tiếng kêu nhìn lại, lúc này mới thình lình nhìn thấy, vừa rồi nổ súng giúp mình giải vây người, chính là Pháp quốc đà thương sư tỷ —— Juliet!

Không nghĩ tới, Juliet nhanh như vậy liền chạy tới bến tàu.

Quá tốt rồi!

Vừa nhìn thấy chính mình tới hậu viện, Triệu Ngọc lập tức tinh thần tỉnh táo.

“A! ?”

Ai ngờ, đúng lúc này, từ đằng xa cầu nổi bên trên chợt truyền đến một tiếng kinh hô, nguyên lai là tên kia trước đó tại ca nô bên trên nghỉ ngơi binh sĩ phát ra tới.

Triệu Ngọc bên này đánh cho náo nhiệt như vậy, hắn không có lý do nhìn không thấy, vừa nhìn thấy tới địch nhân, hắn vội vàng chép từ bản thân súng trường, chuẩn bị dọc theo cầu nổi tới tham chiến.

Nhưng mà, hắn mới vừa vặn chạy một nửa, lại chợt thấy mình hai tên đồng bạn bị người nổ đầu, lập tức dọa đến rụt cổ lại, vậy mà lại chạy trốn trở về, đồng thời nhanh chóng giải khai buộc ca nô dây thừng.

Không được!

Triệu Ngọc nhìn trái phải một cái, thật dài trên bến tàu, chỉ có cầu nổi ở xa như thế một chiếc ca nô, nếu như bị người này lái thuyền chạy, vậy coi như tốn sức mà, dù sao nơi này khoảng cách triều tịch máy phát điện còn rất xa một khoảng cách.

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc không kịp cùng Juliet chào hỏi, hai chân kẹp lấy bàn đạp, liền lập tức cưỡi ngựa đua chạy lên cầu nổi, hướng ca

nô chỗ chạy như bay...

A! ?

Nhìn thấy Triệu Ngọc vậy mà cưỡi ngựa đuổi theo, binh sĩ kia lần nữa giật nảy mình, mau đem súng trường ném vào buồng nhỏ trên tàu, sau đó phi thân nhảy đến đầu thuyền, trực tiếp khởi động ca nô.

Đột đột đột đột...

Ca nô motor lập tức phát ra tiếng vang chói tai, nơi đuôi thuyền bọt nước kịch liệt lăn lộn, mắt nhìn thấy liền phải bay đi...

Ta mẹ nó!

Liều mạng!

Lúc này, Triệu Ngọc cưỡi ngựa đua đã đi tới cầu nổi cuối cùng, hắn nhìn thấy cách cái kia ca nô khoảng cách không xa, nhất thời quyết tâm liều mạng, mượn ngựa đua vọt tới trước quán tính, trực tiếp hướng cái kia ca nô —— nhảy xuống! ! !

Mặc dù, tại Triệu Ngọc liều mạng kiếp sống bên trong, lần này nhảy vọt không tính là một lần xa nhất, cũng không phải kinh điển nhất một lần, nhưng tuyệt đối là hắn nhảy ưu nhã nhất một lần!

Từ trên lưng ngựa nhảy ra về sau, hắn trên không trung xẹt qua một đầu duyên dáng đường vòng cung, thậm chí còn làm ra một cái ngay cả chuyên nghiệp vận động viên đều không làm được độ khó cao quay người động tác...

Sau đó... Sau đó...

Sau đó ca nô liền lái đi, hắn phốc đông một tiếng cắm vào trong nước, từ

nhảy vọt động tác, hoàn mỹ biến thành nhảy cầu động tác...

Ta siết cái quỷ!

Cảm thụ được băng lãnh nước biển đánh tới, Triệu Ngọc trong lòng thẳng chửi đổng, hoàn toàn không nghĩ tới sẽ là cái dạng này, cái kia ca nô khởi động thế nào nhanh như vậy đâu?

Nhưng mà, thời khắc này Triệu Ngọc muốn chửi cho sướng miệng cũng không được, không biết là thiên ý trêu người, vẫn là cái kia quay người vào nước tư thế quá mức dùng sức, ca nô dây thừng vậy mà vừa vặn buộc tại mắt cá chân hắn lên!

Ai?

Ai ai ai...

Triệu Ngọc dưới sự kinh hãi, chỉ cảm thấy thân thể chợt nhẹ, theo ca nô hướng (về) sau bay đi...

Đột đột đột...

Ca nô sát mặt biển cấp tốc lao vùn vụt, đằng sau thì truyền đến Triệu Ngọc như giết heo tru lên:

“Sữa... Nãi nãi cái... Ô... Ô ô ô...”

Một cỗ nước biển rót đến, để hắn rốt cuộc hô không ra, liền chật vật như vậy mà bị ca nô mang đi...

Chương 1354: Nghịch không bay lượn

Ca nô lái được nhanh, trên mặt biển theo gió vượt sóng, thẳng đến biển cả chỗ sâu mà đi.

Mà Triệu Ngọc liền như thế bị ca nô kéo lấy, ca nô tốc độ có bao nhanh, hắn liền có bao nhanh!

Cả người hắn nằm sấp ở trên mặt nước, tựa như chạy đến lướt nước, không ngừng lật lên sóng nước đánh thẳng vào trước ngực của hắn cùng đầu, đánh cho hắn đầu óc choáng váng, thở không nổi.

Mặc dù Triệu Ngọc thân ở trong nước, nhưng là tại như thế cao tốc độ kéo túm phía dưới, cũng là có nhất định nguy hiểm tính mạng. Đừng nói không cẩn thận chạm đến cái gì đá ngầm, liền là bằng vào lấy sóng nước đập, thời gian dài cũng có thể đẩy hắn vào chỗ chết!

Lúc này ở giữa, Triệu Ngọc đã bị sóng nước xông đến không thể thở nổi, hai tay lung tung đong đưa, căn bản không làm nên chuyện gì. Nếu như ca nô không thể dừng lại, hắn căn bản không có bất kỳ biện pháp nào có thể thoát khốn.

A...

Ô ô ô...

Tại lại bị cuồng rót mấy miệng đắng chát biển nước sau, Triệu Ngọc rốt cục ấn mở trong đầu đạo cụ, đem ẩn hình bình ô xy sử dụng.

Hô... Hô...

Theo mới mẻ dưỡng khí hút vào, Triệu Ngọc lúc này mới thoáng có chỗ hòa hoãn, hắn dùng sức ngẩng đầu, tránh cho đầu nhận trùng kích, sau đó, hắn thử nghiệm đưa tay đi bắt mắt cá chân chỗ dây thừng, nhưng căn bản sờ không đụng tới.

Mà lại, hắn vừa mới duỗi ra cánh tay, liền lập tức bị mãnh liệt nước biển xông về.

Làm sao bây giờ?

Nếu như không giải được dây thừng, mình coi như xong đời, có cái gì đạo cụ có thể giải cái này khẩn cấp đâu? Phi hành khí... Vẫn là... Máy gia tốc?

Ai?

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc nhanh chóng lật qua lật lại đạo cụ cột thời điểm, một cái đột nhiên xuất hiện đạo cụ lại làm cho hắn hai mắt tỏa sáng.

Đúng a!

Cái này đạo cụ có vẻ như không tệ, có thể dùng đến thử một lần đi?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc lập tức đem nên đạo cụ làm dùng đến, chính là cái kia đơn giản ẩn hình dù nhảy.

Dù nhảy vừa vừa mở ra, tác dụng cũng là hiệu quả nhanh chóng.

Triệu Ngọc chỉ cảm thấy một trận gió mạnh túi lên, cả người trong nháy mắt rời đi mặt nước, nghênh không bay lên...

Ò ó o...

Triệu Ngọc càng bay càng cao, rất nhanh liền lên tới cách rời mặt nước cao hơn mười mét địa phương, chỉ bất quá hắn thân thể lại là hướng (về) sau...

Hả?

Lúc đầu, lái khoái đĩnh binh sĩ đã chú ý tới Triệu Ngọc, nhưng nhìn thấy Triệu Ngọc trên chân vấp lấy dây thừng, liền không có lập tức xử lý, chỉ là nghĩ đem hắn kéo đến cách bờ bên cạnh xa một chút lại nói!

Hắn cũng không biết Triệu Ngọc trên người có không có vũ khí, lo lắng cho mình một khi giảm bớt tốc độ, sẽ gặp phải lạnh bắn.

Cho nên, tại thời gian lâu như vậy bên trong, hắn chỉ là chuyên chú vào lái thuyền, thẳng đến xa xa rời đi bến tàu, cái này mới rốt cục đưa ra thời gian, quay đầu trở lại nhìn thoáng qua.

Nhưng mà, một dưới mắt, hắn lại bỗng dưng sửng sốt, bởi vì hắn phát hiện trong nước vậy mà không còn có cái gì nữa.

Ai...

Chẳng lẽ... Là dây thừng đã giải khai? Người kia rớt xuống trong nước?

Nghĩ đến chỗ này, hắn tranh thủ thời gian xoay xoay người, cẩn thận đi xem.

Kết quả, hắn lúc này mới thình lình nhìn thấy, ca nô dây thừng treo trên không trung không ngừng lay động, mà hướng lên hơi ngửa đầu, càng là kinh dị xem đến, trên trời vậy mà bay lên một cái —— người! ?

Chẳng những bay lên người, hơn nữa còn là bay ngược...

Chẳng những bay ngược, hơn nữa còn làm ra một chủng loại giống như bơi ngửa tư thế, đã khoa trương lại khôi hài...

Nhưng mà, lại thế nào khoa trương khôi hài, xem ở binh sĩ trong mắt cũng chỉ còn lại có sợ hãi! Hắn dọa đến rùng mình một cái, hơi kém không có từ ca nô bên trên cắm xuống đi.

Liền là nằm mơ, cũng không có mộng thấy qua chuyện ly kỳ như vậy.

Bởi vì dù nhảy là ẩn hình, hắn chỉ có thể nhìn thấy một người bay trên trời nha bay, quả thực phi thường dọa người!

Thượng Đế a!

Binh sĩ kia trừng to mắt, nhịp tim đột nhiên gia tốc, dùng ca nô lướt nước gặp qua, nhưng lướt nước có thể trượt đến bầu trời, hắn còn là lần đầu tiên nhìn thấy!

Cái kia... Cái kia là cái thứ gì?

Bất quá, đang run sợ mấy giây về sau, nên binh sĩ còn là nhớ tới một kiện chuyện trọng yếu đến, bất kể thế nào không thể tưởng tượng nổi, trên bầu trời bay cái này, đều là địch nhân!

Thế là, hắn tranh thủ thời gian cúi người, đến trong khoang thuyền nhặt lên súng trường. Hắn cho rằng, vô luận như thế nào đều muốn trước cho cái này quỷ dị người đến bên trên một con thoi lại nói.

Nhưng mà, ca nô cũng là cần nhấn ga, bởi vì hắn rời đi ghế lái vị, ca nô tốc độ cũng bỗng nhiên chậm lại.

Triệu Ngọc mặc dù bay trên trời lấy, nhưng hắn đầu óc một mực không có nhàn rỗi. Là hắn biết người điều khiển không có khả năng buông tha

hắn, mình chính đang nhanh chóng nghĩ đến chủ ý.

Mới đầu, hắn thử nghĩ qua sử dụng phi hành khí, thế nhưng là, chân hắn bên trên buộc lấy dây thừng, cái này nếu là một cái bay không tốt, mình coi như có bị phanh thây nguy hiểm!

Như vậy... Còn có thể sử dụng cái gì đạo cụ đâu?

Kết quả, Triệu Ngọc ngay tại trầm tư suy nghĩ, dĩ nhiên đã nhìn thấy, ca nô bên trên địch nhân ngay tại chép súng trường đâu!

Mà lại, bởi vì ca nô đột nhiên giảm tốc, ẩn hình dù nhảy đột nhiên hướng về phía trước, đúng là hướng phía ca nô dựa sát vào tới, khoảng cách gần như thế, càng thêm dễ dàng cho người ta nổ súng xạ kích!

Cái này. . .

Ai?

Có!

Triệu Ngọc cũng là cái khó ló cái khôn, vừa vừa nhìn thấy mình chính đang nhanh chóng tiếp cận ca nô, vậy mà lập tức đem ẩn hình dù nhảy thu hồi lại.

Không có dù nhảy về sau, hắn lập tức bỗng nhiên gia tốc, giống như đạn pháo trực tiếp rơi hướng về phía ca nô!

A! ?

Ca nô người điều khiển mới vừa vặn cầm lấy súng trường, nhưng ngẩng đầu một cái ở giữa, Triệu Ngọc vậy mà từ trên trời rớt xuống, đúng lúc nện trúng ở trên người hắn!

Đông!

Hai người ầm ầm đụng vào nhau, lập tức từ trong khoang thuyền xé rách lăn đánh nhau.

Triệu Ngọc một tay nắm lấy đối phương súng trường, một tay mãnh liệt chùy người điều khiển mặt, cạch cạch cho hắn hai quyền.

Người điều khiển cũng không phải ăn chay, một thấy tình huống không ổn, lập tức đem súng trường vung ra trong nước, sau đó ôm Triệu Ngọc lăn một vòng, cũng cho Triệu Ngọc mấy quyền.

Cứ như vậy, hai người tại ca nô không gian thu hẹp bên trong triển khai một trận vật lộn.

Theo lý thuyết, luận thực lực, tên này lái thuyền binh sĩ tự nhiên muốn so Triệu Ngọc lợi hại hơn một chút.

Nhưng mà, nơi này không giống lục địa. Bởi vì không gian nhỏ hẹp, công phu không thi triển được, ngược lại là càng giỏi về cận thân vật lộn Triệu Ngọc chiếm thượng phong.

Cứ việc Triệu Ngọc không có sử dụng năng lượng tăng cường tề, nhưng vẫn là tại mười sau mấy hiệp, lợi dụng chân mình trên mắt cá chân dây thừng Soller ở đối phương cái cổ , khiến cho không thể thở nổi.

Ngay sau đó, một quyền buồn bực ngược lại đối phương, khó chịu hắn một cái khói trắng trực phiên, sinh sống không thể tự lo liệu.

Sau đó, Triệu Ngọc đầu tiên là giải khai trên mắt cá chân dây thừng, sau đó đem người này vứt xuống trong nước...

Hồng hộc... Hồng hộc...

Lấy được sau khi thắng lợi, Triệu Ngọc hô xích hô xích thở, cảm giác toàn bộ thân thể đã nhanh muốn dành thời gian như vậy. Nhưng mà, trong lòng của hắn rõ ràng, trận chiến đấu này nhưng còn xa chưa kết thúc.

Thế là, hắn một mặt nắm chặt thời gian điều chỉnh, một mặt hướng chung quanh biển nhìn trên mặt.

Nhưng gặp trên mặt biển một mảnh gió êm sóng lặng, phá lệ tĩnh mịch, cơ bản không nhìn thấy thứ gì. Thế là, hắn mau đem ẩn hình kính viễn vọng sử dụng ra, tăng tăng đến tối đa bội số, cái này mới rốt cục từ mặt phía bắc trên phương hướng, thấy được một tia sáng.

Rất có thể, nơi đó chính là triều tịch máy phát điện sở tại địa phương.

Sự tình đến trình độ này, hắn dung không được Triệu Ngọc làm nhiều cân nhắc, lúc này thúc đẩy ca nô, hướng phía cái kia ánh sáng chỗ chạy tới.

Ca nô tốc độ không chậm, không bao lâu, Triệu Ngọc liền đi tới cái kia sáng ngời phụ cận, lợi dụng kính viễn vọng xem xét, nguyên lai nơi đó vậy mà ngừng lại một chiếc không tính quá lớn du thuyền!

Càng làm cho Triệu Ngọc vui mừng là, hắn tại du thuyền boong thuyền, còn chứng kiến Scott thân ảnh. Scott đang ở nơi đó đi qua đi lại, một bộ phi thường dáng vẻ lo lắng.

Đã Scott vẫn còn, vậy đã nói rõ Kim Cương hắn là còn không tìm được, mình cha vợ Miêu Khôn, cũng có lẽ còn là an toàn.

Xảo chính là, làm Triệu Ngọc dùng kính viễn vọng quan sát Scott thời điểm, du thuyền bên trên binh sĩ cũng phát hiện hắn, lúc này có người chỉ vào Triệu Ngọc chỗ phương vị, hướng Scott làm báo cáo...

Tốt!

Hừ hừ...

Triệu Ngọc nheo mắt lại, trong lòng dâng lên một cỗ bẩm sinh ngoan lệ. Hắn ở trong lòng yên lặng nói ra, như là đã bị các ngươi phát hiện, vậy coi như đừng trách ngươi Triệu gia gia lòng dạ độc ác, hôm nay, lão tử muốn cùng các ngươi chơi cái đột nhiên!

Hạ quyết tâm, Triệu Ngọc lập tức đem chân ga dẫm lên lớn nhất, hướng xa xa du thuyền phóng đi...

Chương 1355: Triều tịch máy phát điện

Triệu Ngọc ý tứ lại quá là rõ ràng, cái kia chính là muốn đem chiếc này ca nô xem như vũ khí, đi va chạm cái kia chiếc du thuyền!

Hắn hiện tại dù sao cũng là một mình phấn chiến, nếu như muốn nghịch tập thành công, nhất định phải khai thác thủ đoạn phi thường, chỉ có làm cho đối phương phát sinh Hỗn Loạn, hắn có thể có cơ hội để lợi dụng được.

Thế là, hắn lúc này đem du thuyền tốc độ lái đến nhanh nhất, đồng thời đưa tay quơ lấy một thanh thuyền mái chèo hướng mạn thuyền bên trên một đập, đem mái chèo đầu phân đập mất, đem mái chèo cán bộ phận một đầu đứng vững chân ga, một đầu đội lên trên ghế ngồi.

Cứ như vậy, ca nô liền có thể thực hiện lái tự động.

Sau đó, Triệu Ngọc liền hết sức chăm chú nhắm chuẩn xa xa du thuyền, nghiêm túc điều chỉnh góc độ, chuẩn bị đợi đến xác nhận ca nô có thể va chạm du thuyền, hắn lại nhảy thuyền.

Du thuyền bên trên người cũng không phải người ngu, vừa nhìn thấy ca nô vọt tới, bọn họ đã cảm thấy không đúng, chính đang tập trung nhân thủ đuổi tới boong thuyền, chuẩn bị dùng súng bắn phá!

Hừ!

Triệu Ngọc lộ ra khinh miệt cười lạnh, trong lòng nói chuyện , chờ các ngươi thời điểm nổ súng, đã quá muộn...

Không ngờ, ngay tại Triệu Ngọc cười lạnh thời điểm, lại bỗng nhiên cảm thấy thân tàu kịch liệt lay động một cái.

Hả?

Hắn vội vàng quay đầu nhìn lại, nhưng đầu vừa vừa mới chuyển một nửa, trên cổ lập tức bị người nào đó cánh tay hung hăng ghìm chặt, một tay lấy nó siết ngã xuống đất, hướng đuôi thuyền kéo đi!

Ô ô ô...

Triệu Ngọc bị ghìm đến thở không nổi, hai tay lung tung vung vẩy, lại cái gì cũng bắt không được. Bối rối ở giữa, hắn cái này mới rốt cục thấy rõ, ghìm chặt không phải là hắn người khác, chính là trước kia cái kia bị hắn đẩy xuống nước người điều khiển!

Không nghĩ tới, người điều khiển không những không chết, mà lại một mực nắm lấy ca nô mạn thuyền, giờ phút này một lần nữa leo lên, đồng thời tại sau lưng ghìm chặt Triệu Ngọc.

Ô ô ô...

Triệu Ngọc bị ghìm đến ấm ức, đành phải sớm sử dụng ẩn hình bình ô xy, cái này mới rốt cục đạt được thở dốc.

Mà đúng lúc này, theo ca nô cự ly này du thuyền càng ngày càng gần, ghìm chặt Triệu Ngọc người điều khiển không khỏi mặt lộ vẻ sợ hãi, hắn tự nhiên không thể để cho Triệu Ngọc đạt được, thế là vội vàng hướng Triệu Ngọc trên mặt đập một quyền, sau đó liền vọt tới phía trước, đi cho ca nô giảm tốc.

Bà mẹ ngươi chứ gấu à!

Triệu Ngọc thật vất vả áp dụng dạng này một cái kế hoạch, đương nhiên cũng không thể để đối phương tuỳ tiện phá hư, hắn không giữ thể diện bên trên đau đớn, lập tức hướng người điều khiển bắp chân đá một cước, khiến người điều khiển hướng (về) sau ngã xuống đất, hai người vậy mà lại quấn quít lấy nhau.

Bất quá... Lần này cùng lúc trước khác biệt, người điều khiển đã có sung túc chuẩn bị tâm lý, vừa mới triền đấu, hắn liền cho thấy lính đặc chủng bản sắc, mấy quyền xuống dưới, đem Triệu Ngọc đánh cho không hề có lực hoàn thủ.

Phanh phanh phanh...

Người điều khiển nắm đấm sắc bén nặng nề, Triệu Ngọc chỉ có thể dùng cánh tay bảo vệ mặt.

Nhưng mà, người điều khiển cầu thắng sốt ruột, một thấy mình chiếm thượng phong, xoát đến từ trên thân móc ra chủy thủ, chuẩn bị Khai làm thịt!

Mà cùng lúc đó, Triệu Ngọc cũng là giật mình Đại Ngộ, trong lòng suy nghĩ, lão tử mục đích là đụng thuyền, cùng gia hỏa này phí khí lực gì đâu?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc thình lình tránh thoát một cái, vậy mà sớm một bước từ ca nô bên trên té lộn xuống, quấn tới trong nước...

Hả?

Người điều khiển vừa mới rút đao ra, lại phát hiện Triệu Ngọc vậy mà nhảy thuyền, không khỏi ngơ ngác một chút. Thế nhưng là, mắt nhìn thấy ca nô lập tức liền muốn đụng vào du thuyền, hắn lại không nghĩ ngợi nhiều được, tranh thủ thời gian chạy đến đầu thuyền, đem Triệu Ngọc bắc tốt cây kia thuyền mái chèo lấy xuống!

Kết quả, không thể tưởng tượng sự tình phát sinh, cho dù chân ga đã khôi phục như lúc ban đầu, nhưng ca nô vẫn không có bất luận cái gì giảm tốc ý tứ, vẫn đột đột đột hướng lấy du thuyền đánh tới...

Không thể nào?

Người điều khiển ngốc dưới mắt, tranh thủ thời gian ngồi vào ghế lái vị bên trên, đem ca nô chìa khoá quan bế, có thể trách sự tình còn đang tiếp tục, ca nô đã tắt lửa, nhưng tốc độ vẫn không có chút nào giảm bớt.

Gặp quỷ!

Lần này, người điều khiển thế nhưng là hoảng hồn, ca nô không có phanh lại, hắn chỉ có thể lựa chọn thả neo mới được! Thế nhưng là... Tốc độ nhanh như vậy thả neo... Tựa hồ...

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, làm người điều khiển còn tại thời điểm do dự, ca nô đã giống mũi tên, đánh tới to lớn du thuyền.

Du thuyền bên trên người sớm liền thấy hết thảy, người điều khiển sớm đã khởi động du thuyền chuyển hướng, muốn đem ca nô tránh thoát khỏi đi, thế nhưng là, bởi vì du thuyền to lớn vụng về, lộ ra nhưng đã không còn kịp rồi!

“Nổ súng! Do dự cái gì? Nhanh!” Lúc này, theo boong thuyền Scott ra lệnh một tiếng, du thuyền bên trên binh sĩ cũng mặc kệ ca nô lên ngồi là ai, trực tiếp hướng ca nô nổ súng...

Cộc cộc cộc...

Một con thoi đạn phóng tới, cái kia người điều khiển căn bản tránh tránh không khỏi, lại bị người một nhà cho bắn trúng.

“Không...”

Trúng đạn về sau, hắn còn muốn nhảy thuyền đã gắn liền với thời gian quá muộn, một giây sau, theo một tiếng trùng thiên vang vọng, cao tốc lao vùn vụt ca nô oanh một tiếng đâm vào du thuyền đầu thuyền lên!

Bất quá...

Đụng là đụng phải, nhưng cũng không có phát sinh Triệu Ngọc dự đoán bạo tạc, không biết có phải hay không là góc độ xuất hiện vấn đề, hai thuyền vừa mới chạm vào nhau, cái kia nhẹ tiểu nhân ca nô vậy mà bá địa phóng lên tận trời, trên không trung đánh cái xoáy, sau đó liền hung hăng quẳng trên mặt biển, giải thể tan ra thành từng mảnh...

Chỉ một thoáng, du thuyền phát sinh cực lớn chấn động, một chút không có đứng vững binh sĩ bị quăng đến ngay tại chỗ lăn lộn, Scott cũng kém một chút mà bị quăng xuống thuyền, may mắn hai tay của hắn gắt gao ôm lấy lan can.

Thế nhưng là , chờ đến ca nô lật úp, du thuyền mong đợi ổn về sau, mọi người lúc này mới phát hiện, du thuyền đầu thuyền bộ vị vẻn vẹn bị đụng xẹp tốt một khối lớn mà thôi, căn bản vô hại trở ngại!

Mẹ nó mẹ, ta mỗ mỗ!

Nhìn thấy du thuyền cũng không có bạo tạc, trôi nổi trên mặt biển Triệu Ngọc không khỏi rất là phiền muộn, nguyên lai trong phim ảnh nhìn thấy những cái kia đụng thuyền ống kính, đều mẹ nó là lừa gạt người a?

Cái này. . .

Ta két...

Triệu Ngọc vừa mới phát câu bực tức, lại bỗng dưng bị du thuyền bên

trên đèn pha quét đến, đúng là bị địch nhân phát hiện.

Du thuyền bên trên lập tức vang lên tiếng kêu to, to lớn du thuyền cũng lập tức vù vù lấy hướng Triệu Ngọc ra.

Đáng chết!

Triệu Ngọc biết không ổn, tranh thủ thời gian một đầu lặn xuống nước, hướng phía chỗ sâu bơi đi. Hắn lúc đầu đã sử dụng ẩn hình bình ô xy, đương nhiên sẽ không lo lắng hô hấp vấn đề.

Chỉ bất quá, bởi vì trong biển một mảnh đen kịt, hắn không thể không lần nữa sử dụng một cái ẩn hình ống nhòm ban đêm dùng để dò đường.

Soạt... Soạt...

Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa mới lặn xuống nước không lâu, bên người liền truyền đến đạn bắn vào mặt nước thành khẩn âm thanh, từng khỏa đạn vạch ra sắc bén đường đạn, hướng phía Triệu Ngọc phóng tới.

Hắn bất đắc dĩ, đành phải lại sử dụng một cái ẩn hình áo chống đạn...

Bất quá còn tốt, chẳng mấy chốc, Triệu Ngọc liền đã bơi ra xạ kích phạm vi, cách xa nguy hiểm.

Đang lúc hắn suy nghĩ bước kế tiếp nên làm cái gì thời điểm, hắn chợt phát hiện, đáy biển nơi nào đó vậy mà truyền đến một tia ánh sáng.

Bởi vì trước đó kính viễn vọng chưa biến mất, hắn lập tức đem kính viễn vọng làm dùng đến.

Không nghĩ tới, kính viễn vọng trong nước đồng dạng có thể tạo được tác dụng, Triệu Ngọc rất nhanh liền thấy được trong nước có từng dãy lấp lóe đèn đỏ, tại đèn đỏ yếu ớt chiếu xuống, từng dãy to lớn máy móc

thình lình hiển hiện.

Nha...

Không cần phải nói, nơi đó khẳng định liền là Kỳ Tích đảo triều tịch máy phát điện tổ!

Nhìn thấy máy phát điện gần ngay trước mắt, Triệu Ngọc không khỏi một trận hưng phấn, lập tức hướng nơi đó ra sức bơi đi, rất nhanh liền bơi đến trước mặt.

Lần này, Triệu Ngọc cũng là không nghĩ tới, cái kia máy phát điện tổ vậy mà như thế khổng lồ! Liền như thế nặng nề địa đứng sừng sững ở đáy biển phía dưới, lộ ra đến mức dị thường hùng vĩ.

Loại này đời cũ triều tịch máy phát điện tổ kết cấu hết sức phức tạp, ngoại trừ có thật nhiều ốc biển trạng máy phát điện bên ngoài, còn có rất nhiều hình thù kỳ quái điện lực vận chuyển thiết bị, cùng dây điện cáp điện...

Kết quả, Triệu Ngọc vừa mới bơi tới trước mặt, liền thình lình nhìn thấy từ một cái nào đó máy phát điện bên cạnh, tản ra lóe lên lóe lên sáng rực bạch quang!

Chờ hắn bơi qua mấy tổ máy phát điện nhìn kỹ, cái này mới rốt cục thấy rõ ràng, nguyên lai là có người chính đang sử dụng cùng loại hàn điện thiết bị, ngay tại cắt chém cái nào đó máy phát điện thùng máy đâu!

Càng làm Triệu Ngọc vui mừng chính là, cái này ngay tại máy cắt kim loại rương không là người khác, đúng là mình cha vợ —— Miêu Khôn! ! !

Chương 1356: Dưới nước kinh hồn

Thái Bình Dương nhiệt đới nước biển, cũng không có Triệu Ngọc tưởng tượng được ấm áp như vậy, lặn ở trong nước, vậy mà run rẩy một chút.

Giờ này khắc này, hắn có thể thấy rõ, cha vợ Miêu Khôn mặc một thân đồ lặn xuống nước trang bị, đang dùng trong tay một cái sốt ruột cắt khí tại cắt chém mỗ máy phát điện thùng máy.

Ở bên cạnh hắn, còn có hai gã khác thợ lặn: Một cái là người da đen bộ dáng nam tử, hắn bơi ở Miêu Khôn phía sau, trong tay cầm một thanh tạo hình đặc biệt súng ngắn, hắn là đang bức bách lấy Miêu Khôn làm việc.

Mà một người khác thì là một cái vóc người đặc biệt bổng nữ tử, Triệu Ngọc chỉ từ nàng cái kia đường cong hoàn mỹ liền có thể nhận ra, nữ tử này chính là Tịch Vĩ nữ nhi Simona.

Giờ phút này, Simona cũng không sợ máy phát điện bên trong có cái gì cơ quan, bơi ở Miêu Khôn bên cạnh, ngay tại hết sức chăm chú mà nhìn chằm chằm vào cắt chém tiến triển.

Ta két...

Triệu Ngọc không khỏi nhướng mày, nhìn Simona hưng phấn bộ dáng, chẳng lẽ... Kim Cương thật sẽ giấu ở chỗ nào sao?

Tại lòng hiếu kỳ điều khiển, Triệu Ngọc chậm rãi hướng ba người bọn họ bơi đi. Tại ở gần nên máy phát điện thời điểm, hắn thình lình từ cái

kia thùng máy bên trên thấy được “Tytal GD-WP-2056” chữ, vậy mà cùng Grimm lưu lại Kim Cương mật mã không sai chút nào!

Oa...

Chỉ một thoáng, Triệu Ngọc nhịp tim cũng đột nhiên tăng tốc, thậm chí so Simona còn muốn hưng phấn.

Đã thùng máy bên trên chữ cái cùng với con số một cái đều không kém, như vậy không hề nghi ngờ, Grimm cho mọi người chỉ thị địa phương chính là chỗ này không thể nghi ngờ?

Chỉ bất quá... Kim Cương... Thật lại ở chỗ này sao?

Một nhóm kia trong truyền thuyết kinh thế Kim Cương, đến cùng sẽ là cái bộ dáng gì đâu?

Chi chi...

Miêu Khôn trong tay sốt ruột cắt khí chi chi rung động, tại cái này đen kịt thâm thúy biển trong nước, lộ ra phá lệ chướng mắt. Cũng chính bởi vì dạng này, ba người ai cũng không có phát giác Triệu Ngọc đến.

Mà liền tại cái này ngay miệng, Miêu Khôn đã từ máy phát điện bên trên cắt ra một cái không nhỏ vết cắt, đang lợi dụng cắt chém khí ánh lửa, hướng cắt trong miệng xem xét.

Nhìn thấy loại tình huống này, ba người bọn họ nhìn càng thêm thêm chăm chú, tất cả đều xúm lại đi qua.

Cái này. . .

Triệu Ngọc lại đem máy phát điện nhìn nhìn, phát hiện cái này máy phát điện thùng máy rất lớn, tại thùng máy phần đuôi địa phương, đã bị cắt

mở tốt một khối lớn.

Mà giờ khắc này Miêu Khôn cắt chém địa phương, thì ở vào nên thùng máy trước bộ, nơi đó ấn có một cái hình vuông màu lam ô biểu tượng. Triệu Ngọc đoán chừng, cái này ô biểu tượng hẳn là máy phát điện xưởng nhãn hiệu.

Nha...

Triệu Ngọc minh bạch, xem ra, Miêu Khôn bọn họ đã đem phần đuôi mở ra tra xét, hẳn là không có tìm được Kim Cương, cho nên lại bắt đầu cắt chém trước bộ.

Không biết, Kim Cương có thể hay không trốn ở chỗ này?

Lúc này, bởi vì vết cắt đã mở ra, Simona lập tức hướng Miêu Khôn khoa tay một thủ thế, ý kia là để Miêu Khôn đem bàn tay đi vào, nhìn xem bên trong có hay không đồ vật?

Nhưng mà, Miêu Khôn lại là lắc đầu liên tục, ý kia là lo lắng bên trong sẽ có cơ quan mai phục, hẳn không vui.

Simona nhíu mày, đành phải hướng người da đen binh sĩ ra hiệu một cái, ý kia là để hẳn dùng thương bức bách Miêu Khôn một cái. Kết quả, mỹ nữ quay đầu ở giữa, lại bỗng dưng nhìn thấy, phía sau bọn họ vậy mà không biết lúc nào thêm một người! ! !

A! ?

Simona giật nảy mình, trong miệng bình ô xy không có cắn chặt, nhất thời ô lỗ lỗ địa nôn một đống lớn bọt khí...

Nhìn thấy Simona gặp quỷ dáng vẻ, Miêu Khôn cùng người da đen binh sĩ đồng thời quay đầu, nhưng cũng bị Triệu Ngọc dọa đến phun ra đại

lượng bọt khí...

Hoàn toàn chính xác, Triệu Ngọc xuất hiện đến hoàn toàn chính xác có chút quỷ dị, nơi này chí ít tại dưới nước mười mét chi sâu, Triệu Ngọc ngay cả cái áo lặn đều không mặc thì cũng thôi đi, sắc mặt hết lần này tới lần khác còn trắng xanh trắng xanh, cùng quỷ nước không có gì khác biệt, không sợ mới là lạ.

Bất quá, Simona dù sao nghiêm chỉnh huấn luyện, chỉ dùng 0.5 giây, nàng liền đã nhận ra, cái này không mang bất luận cái gì lặn xuống nước trang bị, đột ngột xuất hiện gia hỏa không là người khác, chính là thần thám —— Triệu Ngọc!

Mặc dù, nàng không nghĩ ra, Triệu Ngọc đến cùng là từ đâu mà xuất hiện? Vì cái gì không cần bình ô xy cũng có thể lặn xuống sâu như vậy dưới nước? Nhưng nàng vẫn là ra ngoài bản năng hướng Triệu Ngọc mãnh liệt nhào tới, cùng Triệu Ngọc xoay đánh ở cùng nhau.

Cùng lúc đó, người da đen binh sĩ cũng làm ra phản ứng, giơ súng lục lên nhắm ngay Triệu Ngọc.

Nhưng mà, Miêu Khôn cũng không phải ăn chay, thấy một lần Triệu Ngọc gặp nguy hiểm, hắn cũng không thèm đếm xỉa, lập tức đem trong tay máy cắt sử dụng nhiệt(nhiệt thiết cát khí- chắc kiểu máy hàn hay máy khò ở mình), phun tại người da đen binh sĩ trên cánh tay.

Chi một tiếng, binh sĩ cánh tay nhất thời bốc lên khói trắng...

Ô lỗ lỗ...

Người da đen binh sĩ bị bỏng đến ô ô kêu đau đớn, liền thở bọt khí, súng ngắn cũng lập tức thoát tay.

Bất quá, người da đen này binh sĩ cũng là bên trong cao thủ, tại bị Miêu

Khôn tập kích đồng thời, hắn cũng bay ra một cước đá trúng Miêu Khôn bụng dưới, hại Miêu Khôn đâm vào máy phát điện bên trên, trong tay cắt chém khí cũng tiêu diệt!

Cắt chém khí vừa diệt, trong nước chợt tối đi một chút, để tầm mắt mọi người bị ngăn trở.

Thế nhưng là, Triệu Ngọc có ống nhòm ban đêm mang theo, không bị ảnh hưởng chút nào, thừa cơ một thanh từ phía sau ghìm chặt Simona cổ, đem nàng hướng càng sâu dưới nước mang đến...

Trong nước lực cản quá lớn, cùng trên lục địa đánh nhau hoàn toàn khác biệt, cho dù Simona xoay chuyển động thân thể, đem hết tất cả vốn liếng, lại vẫn là không cách nào tránh thoát Triệu Ngọc cái kia kìm sắt cánh tay.

Mắt nhìn thấy Simona bị Triệu Ngọc bóp chặt, người da đen binh sĩ khẩn trương, lúc này từ bỏ Miêu Khôn, hướng Triệu Ngọc đuổi theo.

Cùng lúc đó, Simona cũng không biết từ nơi nào rút ra môt cây chủy thủ, trực tiếp hướng Triệu Ngọc mặt đâm một đao!

Ta két...

Triệu Ngọc không sợ đạn liền sợ đao, chỉ là tại cái này mọi chuyện đều tốt giống như động tác chậm dưới nước, hắn lại là kẻ tài cao gan cũng lớn, mắt thấy hàn mang tiếp cận, vậy mà bắt lại Simona cổ tay, đem đao khống chế được!

Nha...

Simona liều mạng dùng sức, bất đắc dĩ không phát ra được lực, rất là quẫn bách.

Lúc này, người da đen kia binh sĩ cũng móc ra đao, mắt nhìn thấy liền phải đuổi tới phụ cận, cho Triệu Ngọc đến bên trên một đao.

Hừ hừ!

Triệu Ngọc lại là đã sớm chuẩn bị, hắn lạnh hừ một tiếng, tay trái bá nhổ xong Simona thâu khí quản, khiến cho Simona cũng không còn cách nào hô hấp bình dưỡng khí bên trong dưỡng khí.

Ô ô ô...

Simona hãi nhiên thất sắc, liên tiếp phun ra lớn nhỏ bọt khí, chủy thủ trong tay cũng bởi vì bối rối mà buông lỏng mấy phần.

Triệu Ngọc tay mắt lanh lẹ, thuận thế túm lấy Simona chủy thủ, sau đó giơ lên cánh tay, vèo hướng người da đen kia đối diện ném đi...

Nhưng mà, lực cản là giống nhau!

Ở trong nước, Triệu Ngọc chủy thủ cũng căn bản ném không bao nhanh, người da đen kia binh sĩ mặc dù cách đã rất gần, nhưng vẫn là hơi cúi đầu xuống, liền nhẹ nhõm tránh khỏi!

Ai ngờ, ngay tại người da đen binh sĩ cúi đầu một sát na, Triệu Ngọc lại kinh ngạc nhìn thấy, từ người da đen phía sau vậy mà lao ra ngoài một cái cự đại mà thật nhanh bóng đen đến!

A...

Một giây sau, Triệu Ngọc dọa đến linh hồn xuất khiếu đều! Nhưng gặp cái kia cái bóng đen to lớn không phải khác, lại là một đầu —— cá mập! ! !

Cái kia là từng đầu bộ hiện lên dài mảnh trạng song búi tóc cá mập, cứ

việc cái đầu không tính quá lớn, nhưng như thế đột ngột xuất hiện tại thâm thúy hắc ám trong biển rộng, loại kia kinh khủng tình hình cũng là có thể tưởng tượng!

Càng không khéo chính là, Triệu Ngọc ném mạnh đi ra chủy thủ công bằng, vừa vặn đánh vào cá mập trên thân!

Trong chốc lát, toàn bộ thuỷ vực đều phảng phất chân không, rốt cuộc nghe không được nửa phần vang động...

Chương 1357: Lấy miệng trả miệng

Đột nhiên xuất hiện cá mập, bãi động nó thân thể to lớn, từ tên kia người da đen binh sĩ trên đầu bơi qua.

Mặc dù Triệu Ngọc ném mạnh đi ra chủy thủ vừa vặn đánh vào cá mập trên thân, lúc ấy bởi vì chủy thủ ở trong nước lực đạo đã rất yếu, cá mập lại da dày thịt béo, đao tại thân cá bên trên gảy một cái, lúc này rơi xuống tại sâu trong nước, cá mập đúng là không phản ứng chút nào, vẫn phối hợp hướng về phía trước bơi đi...

Cảm nhận được sóng nước phun trào, cùng Triệu Ngọc bị kinh sợ bộ dáng, người da đen kia tò mò ngẩng đầu nhìn một chút, kết quả, xem xét phía dưới, hắn kinh hãi trình độ tự nhiên so Triệu Ngọc càng sâu, lúc này dọa đến câm như hến, một cử động cũng không dám!

Ùng ục ục...

To lớn cá mập hiện lên S hình du động, mấy giây về sau, liền bơi ra rất xa, tiếp theo biến mất không thấy.

Hô...

Triệu Ngọc cùng người da đen binh sĩ đồng thời nhẹ nhàng thở ra, tất cả đều dọa cho phát sợ.

Một mực thở hổn hển mấy miệng, người da đen binh sĩ lúc này mới nghĩ từ bản thân cùng Triệu Ngọc quan hệ thù địch, tranh thủ thời gian hai lần quơ lấy chủy thủ, muốn đi đâm Triệu Ngọc.

Nhưng mà, hắn cánh tay vừa nâng lên, Triệu Ngọc lại bỗng dưng thở ra mấy hơi bọt khí, làm ra một bộ càng thêm kinh dị sợ hãi biểu lộ, nhìn hướng về phía người da đen binh sĩ sau lưng.

A?

Người da đen binh sĩ giật nảy mình, vội vàng quay đầu quan sát, nhưng mà, phía sau hắn ngoại trừ hắc ám thâm thúy nước biển, không có cái gì.

Không được!

Hắn lúc này mới ý thức được mình bị mắc lừa, nhưng khi hắn lần nữa quay đầu trở lại thời điểm, Triệu Ngọc sớm đã bơi tới trước mặt, một tay lấy hắn dưỡng khí quản cũng cho rút!

Ô lỗ lỗ lỗ lỗ...

Người da đen binh sĩ đột nhiên không thể hô hấp, nhất thời một trận luống cuống tay chân, Triệu Ngọc thì thừa cơ một cước xuống dưới, đem hắn đạp đến càng sâu trong nước...

Lúc này, cứ việc đồng dạng thấy được cá mập ẩn hiện, nhưng Simona dĩ nhiên đã ốc còn không mang nổi mình ốc, nàng thử nhiều lần muốn đem dưỡng khí quản một lần nữa nối liền, nhưng nếm thử mấy lần về sau, mới phát hiện dưỡng khí quản đã sớm bị Triệu Ngọc làm hư...

Dưới tình thế cấp bách, nàng chỉ có thể ra sức hướng lên trên mà bơi đi, muốn mau mau nổi lên mặt nước.

Nhưng mà, nàng mới vừa vặn bơi tới máy phát điện chỗ lớp nước, liền đột nhiên cảm thấy dưới chân trầm xuống, mắt cá chân chính mình lại bị cấp tốc bơi tới Triệu Ngọc bắt được.

Ô ô ô...

Simona vừa sợ vừa vội, bối rối phía dưới ngay cả đạp mang đạp, nhưng làm sao cũng không thoát khỏi được khó chơi Triệu Ngọc. Càng là không thoát khỏi được, nàng liền càng nhanh, liên tiếp uống tốt một mấy ngụm nước biển, mắt nhìn thấy liền sắp không kiên trì được nữa.

Ai ngờ, ngay lúc này, tên kia người da đen binh sĩ vậy mà lại ngoan cường mà bơi tới, tại dưới nước quờ lấy Triệu Ngọc bàn chân.

Triệu Ngọc thân thể nghiêng một cái nhẹ buông tay, Simona cái này mới rốt cục tránh thoát ra ngoài, lần nữa ra sức hướng mặt nước bơi đi.

Mà liền tại Simona nỗ lực phấn đấu thời điểm, nàng chợt nhìn thấy ngạc nhiên hai màn: Một màn là, Miêu Khôn vậy mà đem nguyên cả cánh tay tiến vào máy phát điện chỗ thủng bên trong, nhìn trên mặt hắn biểu lộ, hắn là đang ở bên trong cầm nắm lấy thứ gì...

Mà đổi thành một màn thì là, không biết lúc nào, máy phát điện bên cạnh vậy mà lại bơi tới mấy đầu cá mập!

Ngoại trừ song búi tóc cá mập (con cá mập mà ngay miệng nó bè ra 2 bên như cái búa ấy- vkl nó tên cá mập Búa) bên ngoài, còn có mấy đầu không gọi nổi danh tự cá mập, cũng tại máy phát điện tổ ở giữa du đãng, tràng diện rất là kinh khủng!

Cái này. . .

Simona hoảng sợ nhìn xem những này cá mập, càng phát ra cảm giác không đúng, kia trường cảnh không chỉ là kinh khủng, thậm chí có chút quỷ dị!

Bất quá, bởi vì sắp không nín thở được, Simona không lo được Miêu Khôn cùng cá mập, tranh thủ thời gian liều mạng thượng du, nghĩ phải

nhanh lên một chút mà bơi ra mặt nước, trùng hoạch dưỡng khí.

Nhưng mà, giờ phút này chính là thủy triều mười phần, từ máy phát điện khoảng cách mặt biển chừng hơn mười mét khoảng cách, Simona vốn là nhịn không được, còn không có bơi lên đi vài mét, liền rốt cuộc nhịn không nổi, trong miệng phù phù phù địa phun ra một nhóm lớn bọt khí, mắt nhìn thấy liền phải chết oan chết uổng...

Kết quả, ngay tại nàng sắp bị dìm nước chết thời khắc, Triệu Ngọc không biết lúc nào từ dưới nước vọt tới, tại bơi tới Simona trước mặt về sau, vậy mà hé miệng trực tiếp đối tại Simona ngoài miệng, sau đó liền phù phù phù địa cho nàng thổi mấy miệng không khí đi qua.

Ô ô ô...

Mới đầu, Simona không biết Triệu Ngọc muốn làm gì, còn ra sức vùng vẫy một hồi, thế nhưng là làm nàng bỗng nhiên phát giác, mình vậy mà lại thần kỳ thu được có thể hô hấp dưỡng khí về sau, vậy mà bỗng nhiên ôm lấy Triệu Ngọc đầu, hung hăng chống đỡ miệng của hắn, cũng không tiếp tục buông tay!

Kỳ thật, loại này miệng đối miệng cung cấp dưỡng khí phương pháp, căn bản là không khoa học.

Nhưng là, Triệu Ngọc thực sự không đành lòng nhìn xem như thế một đại mỹ nữ như vậy chết đuối trong nước, cho nên cuối cùng vẫn động lòng trắc ẩn, vụng trộm đem một cái ẩn hình bình ô xy tác dụng trên thân nàng, giúp nàng một lần nữa thu được dưỡng khí.

Về phần dùng miệng hôn, chẳng qua là hắn dưới nước trang bức một loại hình thức mà thôi. Hắn cảm thấy, tại cổ bảo lúc chia tay, đã Simona dùng miệng vũ nhục hắn, cho nên hắn hiện tại phải dùng phương thức giống nhau trả lại, cái này kêu là lấy miệng trả miệng (dĩ chủy hoàn chủy).

Đương nhiên, ngoại trừ lòng trắc ẩn bên ngoài, Triệu Ngọc không muốn để cho Simona như vậy chết mất, cũng có một nguyên nhân khác.

Dù sao, Simona là sát hại Molly tiểu thư hung thủ, mà lại lại là toàn bộ Kỳ Tích đảo sự kiện trọng yếu chứng nhân, cho nên giữ lại tính mạng của nàng, đối với đem để chứng minh trong sạch của mình, vẫn là có tác dụng lớn...

Chiêu này dưới nước trang bức đại pháp cũng coi là tiền vô cổ nhân, Simona chỉ cho là mình lấy được dưỡng khí đều là từ Triệu Ngọc trong miệng đạt được, lúc này đem Triệu Ngọc gắt gao ôm lấy, thân đến gọi là một cái điên cuồng!

Dù cho là Triệu Ngọc loại này cuồng đồ, cũng bắt đầu có chút không chịu nổi.

Ngay tại hai người thi triển lấy hơi đại pháp thời điểm, Triệu Ngọc bỗng nhiên cảm giác có người vỗ vỗ bờ vai của mình, dọa đến hắn đánh run một cái, tranh thủ thời gian đẩy ra mỹ nữ con lai.

Nhìn lại, nhưng gặp tự chụp mình bả vai không là người khác, đúng là mình cha vợ Miêu Khôn.

Ân...

Cảnh tượng này, vẫn là khó tránh khỏi có chút lúng túng...

Bất quá còn tốt, Miêu Khôn hiển nhiên không có so đo nhi nữ tư tình ý tứ, hắn lúc này đem hô hấp của mình khí hái xuống, đưa tới Triệu Ngọc bên miệng.

Ý kia lại rõ ràng bất quá, cha vợ là muốn cho Triệu Ngọc tranh thủ thời gian thở một ngụm, đừng có lại nín chết.

Nha...

Triệu Ngọc lúc này mới nhớ tới, Miêu Khôn đồng dạng không biết mình có đạo cụ, vì không lộ sơ hở, tranh thủ thời gian tượng trưng hút vài hơi.

Nhìn thấy Triệu Ngọc thu hoạch được dưỡng khí, Miêu Khôn lúc này mới yên lòng lại.

Nhưng mà, đúng lúc này, Triệu Ngọc bỗng nhiên chú ý tới, Miêu Khôn trong tay, vậy mà không biết lúc nào nhiều một vật...

Chờ hắn lợi dụng ống nhòm ban đêm nhìn kỹ về sau, cái này mới kinh ngạc nhìn thấy, vật kia lại là một cái hình chữ nhật hòm thủy tinh.

Bởi vì hòm thủy tinh là trong suốt, có thể nhìn thấy trong rương, lóe ra một chút màu trắng tinh thể...

Ta cạch!

Không thể nào?

Triệu Ngọc cả người đều choáng váng, chẳng lẽ... Những cái kia màu trắng tinh thể, chính là... Liền là trong truyền thuyết —— Kim Cương! ! ? Miêu Khôn đã đã tìm được kim cương! ? Kim Cương thật giấu ở máy phát điện bên trong! ?

Cái này. . .

Xoẹt...

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc vì thế ngạc nhiên thời điểm, Simona bỗng nhiên từ trên thân móc ra một cây chiếu sáng bổng. Cái kia chiếu sáng bổng sử dụng hóa học thuốc bào chế, vừa vừa sử dụng, liền lập tức chiếu

sáng bọn họ chỗ thuỷ vực.

A! ?

Thuỷ vực sáng lên về sau, Simona liếc mắt liền thấy được Miêu Khôn trong tay hòm thủy tinh, tại dưới kinh ngạc, cơ hồ là vô ý thức đưa tay liền đoạt!

Nhưng mà, nàng mới vừa vặn duỗi ra cánh tay, lại bỗng nhiên bị thứ gì va vào một phát, nhìn lại, nhưng gặp đụng vào nàng, vậy mà lại là một đầu cực kì khủng bố —— cá mập!

A...

Kỳ thật, Triệu Ngọc đã sớm đề phòng Simona, căn bản không có khả năng để nàng đắc thủ. Thế nhưng là, hắn lại tuyệt đối không ngờ rằng, một đầu cá mập vậy mà lại xông lại đụng Simona.

Cái này. . .

Theo xúm lại tới cá mập càng ngày càng nhiều, Triệu Ngọc lúc này mới ý thức được, trận này thuộc tại nước của bọn hắn hạ Mộng Yểm vừa mới bắt đầu!

Chương 1358: Muốn tiền, muốn mạng?

Phốc đông...

Từ Triệu Ngọc ba người ngay phía trước trong nước, bỗng nhiên nhảy xuống hai tên thân mang chuyên nghiệp lặn xuống nước trang bị, tay cầm bắn cá mập thương binh sĩ!

Nguyên lai, Simona vừa rồi sở dĩ nhóm lửa chiếu sáng bổng, liền là đang vì đồng bạn của nàng nhóm chỉ rõ phương hướng, để cho Tịch Vĩ tranh thủ thời gian phái người đến nghĩ cách cứu viện nàng.

Nhưng mà, cái này hai tên đến đây nghĩ cách cứu viện binh sĩ, cho dù cầm trong tay bắn cá mập thương, nhưng làm bọn họ đột nhiên nhìn thấy dưới nước doạ người tràng cảnh về sau, lại tranh thủ thời gian lại bơi trở về, không chút do dự...

Hai người bơi nhanh vkl, sưu sưu nhảy ra mặt nước, chớp mắt liền không thấy bóng dáng, giống như từ chưa từng tới giống như.

A úc...

Nhìn thấy địch nhân nhanh như vậy đào mệnh mà đi, Triệu Ngọc trong lòng lại là một trận thật lạnh. Giờ phút này, ba người bọn họ đang bị một đoàn cá mập xúm lại, hình thức khó khăn lắm nguy hiểm.

Những này cá mập hoặc lớn hoặc nhỏ, chủng loại không hoàn toàn giống nhau, từng cái răng dày đặc sắc nhọn, nhìn xem là như vậy hung tàn kinh khủng.

Triệu Ngọc biết, mình hệ thống đạo cụ tuy nhiều, lại không có một cái nào có thể hữu hiệu địa đối phó cá mập. Một khi những này hung tàn cá mập nhào tới cắn xé, ba người bọn hắn chắc chắn vạn kiếp bất phục!

Giờ này khắc này, Miêu Khôn cũng là dọa đến hoang mang lo sợ, Simona càng là đem chuyện kim cương ném sau ót, dọa đến toàn thân run rẩy, tâm kinh đảm hàn...

Ô lỗ lỗ...

Trong nước không thể nói chuyện, Miêu Khôn đầu tiên là hướng lên khoa tay một cái, sau đó liền dẫn đầu hướng trên mặt nước bơi đi.

Kết quả, Miêu Khôn khẽ động, những cái kia cá mập du lịch đến càng thêm hung mãnh, đã bức bách đến trước mặt, trong đó có một đầu, thậm chí là sát Triệu Ngọc bờ mông đi qua!

Ta mẹ nó...

Triệu Ngọc dọa đến lông tơ đứng thẳng, loại kia hoảng sợ đơn giản không có thể dùng lời nói mà hình dung được.

Chi...

Thời khắc mấu chốt, Simona lại đốt một cây chiếu sáng bổng, chiếu sáng bổng trong nháy mắt dấy lên ánh sáng, lập tức đem đông đảo cá mập chấn một cái, lúc này mới lại tránh lui nửa phân đi ra.

Ai?

Triệu Ngọc ngẩng đầu ở giữa, vậy mà phát hiện một cái tình huống ngoài ý muốn, vội vàng kéo túm Miêu Khôn một cái, ra hiệu hắn đừng lộn xộn.

Miêu Khôn liên tục nhíu mày, xông Triệu Ngọc khoa tay một cái “Vì cái gì” thủ thế.

Triệu Ngọc nắm lấy Miêu Khôn trong tay hòm thủy tinh, chỉ vào đáy hòm liên tiếp điệu bộ. Miêu Khôn đem cái rương lật đi tới nhìn một chút, lúc này mới chợt hiểu minh bạch, mao bệnh đến cùng ra ở nơi nào!

Không nghĩ tới, tại hòm thủy tinh dưới đáy lại có mấy cái hình tròn mở miệng, những Khai kia trong miệng, chính đang hướng ra bên ngoài thấm vào một chút màu đỏ không rõ chất lỏng...

Mặc dù không biết những này không rõ chất lỏng là cái gì, nhưng bọn họ có thể đoán được, nhiều như vậy cá mập bỗng nhiên tụ lại tới, tất nhiên cùng loại chất lỏng này có quan hệ, vậy rất có thể là một loại nào đó lợi hại dụ cá mập tề!

Đáng chết!

Miêu Khôn phẫn hận bóp bóp nắm tay, nhìn biểu tình kia, hắn là đang thăm hỏi Grimm tổ tông mười tám đời!

Không hề nghi ngờ, đây cũng là Grimm bày một cái âm hiểm quỷ kế, mặc kệ ai từ máy phát điện bên trong đạt được chứa Kim Cương hòm thủy tinh, hòm thủy tinh bên trong dụ cá mập tề đều sẽ tự động khởi động, dẫn tới cá mập...

Tại hiểu được về sau, Miêu Khôn lập tức lật qua lật lại cái rương, muốn trước tiên đem hòm thủy tinh mở ra, sau đó lấy ra Kim Cương, lại đem cái rương vứt bỏ.

Nhưng mà, hắn đem cái rương lật ra cái cẩn thận, lại phát hiện toàn bộ hòm thủy tinh lại là một cái chỉnh thể, căn bản ngay cả cái nắp va li đều không có!

Ô lỗ lỗ...

Miêu Khôn tức giận thở ra bọt khí, rất rõ ràng lại đang chửi đổng.

Bất quá, cha vợ mặc dù tức giận, nhưng là đối với Triệu Ngọc lại là cực kỳ để ý, hắn cảm giác Triệu Ngọc đã thời gian rất lâu không có hô hấp dưỡng khí, lúc này không để ý cá mập uy hiếp, tranh thủ thời gian lại đem bình ô xy hái cho Triệu Ngọc.

Ân...

Triệu Ngọc cố làm ra vẻ hút vài hơi về sau, lại cố làm ra vẻ xông Simona câu ra tay chỉ, Simona thì nghe lời lại gần, cùng Triệu Ngọc lại một lần nữa miệng đối miệng...

Thời khắc này Miêu Khôn, căn bản không lo được cô gia cùng những nữ nhân khác thân mật, hắn lại đem cái rương lật qua, muốn tìm được cái gì chốt mở, có thể đem cái kia dụ cá mập tề quan bế.

Thế nhưng là, toàn bộ hòm thủy tinh tinh xảo bóng loáng, căn bản không có cái gì chốt mở có thể nói.

Ngay sau đó, hắn lại thử đập nện, nhưng cái kia Kim Cương cái rương căn bản không phải phổ thông pha lê chế thành, căn bản là không có cách đập nát.

Triệu Ngọc thấy thế, đành phải đẩy ra mỹ nữ, bắt đầu xé rách y phục của mình, định dùng quần áo đem những Khai kia miệng ngăn chặn...

Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa mới giật ra một cái vải, loại kia chất lỏng màu đỏ vậy mà càng thấm càng nhiều, thời gian dần qua từ thấm để lọt biến thành phun ra!

Mà theo chất lỏng phun ra, những cái kia cá mập nhóm cũng là kìm nén không được, từng cái ngo ngoe muốn động, mắt nhìn thấy liền phải nhào tới, đem ba người xé thành mảnh nhỏ!

Không...

Không được!

Trong chốc lát, Triệu Ngọc phảng phất minh bạch cái gì, hắn vội vàng từ bỏ xé rách quần áo, đoạt lấy hòm thủy tinh, đưa tay liền phải hướng phía đáy biển ném đi!

Ô lỗ lỗ...

Nhìn thấy Triệu Ngọc muốn vứt bỏ Kim Cương, Miêu Khôn tranh thủ thời gian đưa tay ngăn cản hắn, đồng thời ô lỗ lỗ địa nôn một đại khẩu khí cua, đó là ý nói: “Triệu Ngọc a, đây chính là giá trị liên thành Kim Cương a, sao có thể nói ném liền ném đâu?”

Ta cạch!

Triệu Ngọc cũng là ô lỗ lỗ địa thở hắt ra cua, đáp lễ nói: “Cha vợ a, cái này đến lúc nào rồi rồi? Ta không thể muốn tiền không muốn mạng đi! ?”

Bá...

Một đầu thân thể to con cá mập bỗng nhiên lao đến, từ Triệu Ngọc hai người trước người xông qua, hung mãnh đụng bọn họ một cái, đem hai người đụng một cái lảo đảo...

“Ai...”

Lúc này, Miêu Khôn tựa hồ lĩnh ngộ Triệu Ngọc ý tứ, Kim Cương mặc

dù đắt đỏ, nhưng là cùng tính mạng mình so ra, còn không đến mức để cho mình bị ma quỷ ám ảnh!

Nghĩ đến chỗ này, Miêu Khôn đành phải lưu luyến không rời mà buông tay!

Kỳ thật, Triệu Ngọc cũng là không nỡ, nhưng nguy cấp như vậy tình huống phía dưới, hắn vẫn là dứt khoát quyết nhiên giơ lên Kim Cương rương, dùng sức vứt xuống vực sâu...

Nhưng mà, lần này, ngoài ý muốn lại phát sinh, Triệu Ngọc vừa mới vứt xuống cái rương, cái kia Simona lại là mãnh lực nhảy lên, vậy mà một đầu đâm xuống biển sâu, đi theo Kim Cương rương liền đuổi theo...

Không!

Không không không! ! !

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian đưa tay kéo túm, thật vất vả kéo lại Simona chân, nhưng nàng lại giống như bị điên, đá một cái bay ra ngoài Triệu Ngọc, nghĩa vô phản cố hướng phía cái rương đuổi theo...

Lúc này, theo cái rương cấp tốc hạ xuống, những cái kia cá mập cũng tất cả đều hung tính đại phát, từng cái vẫy đuôi, giương doạ người huyết bồn đại khẩu, thẳng đến vực sâu mà đi!

Vẻn vẹn thời gian nháy mắt, những cái kia cá mập liền đem Simona thân ảnh bao phủ, lại cũng không nhìn thấy...

Không...

Không...

Làm sao... Tại sao có thể như vậy...

Triệu Ngọc cánh tay y nguyên chỉ thị vực sâu phương hướng, hắn làm sao cũng nghĩ không thông, Simona tại sao muốn làm như vậy? Chẳng lẽ... Kim Cương bị mọi người gọi vận mệnh chi thạch, liền có thể so mệnh còn trọng yếu hơn sao?

Cái này. . . Đây là cái đạo lí gì?

Hô...

Nhìn thấy tình cảnh này, Miêu Khôn cũng là có chút cảm khái, lúc này vỗ vỗ Triệu Ngọc phía sau lưng, xem như trò chuyện biểu an ủi một cái. Sau đó, hắn tranh thủ thời gian lại một lần nữa đem bình ô xy đưa tới Triệu Ngọc trước mặt, để hắn tranh thủ thời gian lại thở một ngụm.

Nhưng mà, ngay tại Triệu Ngọc ngẩng đầu lên, chuẩn bị tượng trưng địa hít một hơi thời điểm, hắn bỗng nhiên nhìn thấy, từ hai người hướng trên đỉnh đầu, bỗng nhiên cấp tốc bay tới một cái hình bầu dục vật thể!

Ta mẹ nó!

Triệu Ngọc kinh hãi, vội vàng kéo túm Miêu Khôn tránh né, thật không nghĩ đến, cái kia hình bầu dục vật thể đang bay đến đỉnh đầu bọn họ về sau, vậy mà phốc địa nổ tung, biến thành một trương —— lưới lớn!

Tấm lưới này mở nhanh, thu được cũng nhanh, một cái chớp mắt liền đem Triệu Ngọc cùng Miêu Khôn che đậy đến trong lưới, rốt cuộc tránh thoát không được!

Ngay sau đó, theo đại mới bắt đầu hướng lên di động, Triệu Ngọc hai người rất nhanh bị người kéo hướng về phía mặt biển...

Chương 1359: Từng khai quang miệng quạ đen

Ô lỗ lỗ...

Bởi vì bình ô xy không có sắp xếp gọn, lưới đánh cá bên trong Miêu Khôn bị sặc tốt mấy ngụm nước. Hắn cùng Triệu Ngọc được thu gấp lưới đánh cá chăm chú bao lấy, cơ hồ không thể động đậy, căn bản là không có cách tránh thoát.

Cái kia lưới đánh cá lên cao đến phi thường cấp tốc, vẻn vẹn mười mấy giây, hai người liền vọt ra khỏi mặt nước, sau đó bị du thuyền bên trên người kéo lên boong thuyền!

Rầm rầm...

Theo lưới đánh cá mở ra, Triệu Ngọc hai người liền giống bị bắt cá lớn đồng dạng, trượt xuống tại boong thuyền phía trên.

Răng rắc răng rắc...

Boong thuyền binh sĩ hoặc là cầm súng trường, hoặc là cầm giáo săn cá, tất cả đều nhắm ngay hai người, đem hai người họ bao bọc vây quanh.

“Không! Không không không...” Ở phía xa boong thuyền phía trên, thình lình vang lên một cái già nua lại thanh âm vội vàng, “Nữ nhi của ta... Nữ nhi của ta đâu? Người đâu?”

Khụ khụ khục...

Miêu Khôn bị sặc đến khó chịu, liên tục khạc nước. Mà Triệu Ngọc ngẩng đầu lên, lại là thấy Thanh Thanh Sở Sở, nhưng gặp âm thanh già nua kia, chính là Tịch Vĩ phát ra tới.

“Nhanh! Nhanh đi tìm!” Tịch Vĩ quay đầu xông hai tên người mặc áo lặn binh sĩ rống nói, “ Simonna còn trong nước!”

“Không được a...” Hai tên thợ lặn lắc đầu liên tục, chỉ vào mặt biển nói nói, “ phía dưới đều là cá mập! Không thể đi xuống a!”

“Làm sao có thể?” Scott nói nói, “ nơi này là nước cạn vịnh, chỗ nào đến nhiều như vậy cá mập?”

“Thật!” Thợ lặn cực lực giải thích, “Không tin các ngươi có thể xuống dưới nhìn!”

“Hừ!” Tịch Vĩ đem kim loại quải trượng dùng sức vừa gõ, cấp tốc hướng Triệu Ngọc hai người đi đến, xông Miêu Khôn la lớn, “Miêu Khôn, mau nói, nữ nhi của ta đâu! ?”

“Khục khục... Khụ khụ khục...” Miêu Khôn cố ý ho khan hơn mười âm thanh, lúc này mới làm bộ mặt mũi tràn đầy nghi ngờ phản hỏi nói, “ con gái của ngươi... Không phải đã lên thuyền sao? Các ngươi không nhìn thấy?”

“A...” Tịch Vĩ thật gấp, lúc này móc ra một thanh màu bạc trắng súng ngắn, chỉ vào Miêu Khôn đầu giận nói, “ mau nói! Không phải ta hiện tại liền cho ngươi đi gặp Grimm!”

“Tốt, tốt... Đừng kích động, đừng kích động...” Miêu Khôn vội vàng giơ hai tay lên, chậm rãi nói, “Ta nói, ta nói! Kim Cương hẳn là ngay tại máy phát điện bên trong, ta đoán chừng, lúc này cũng đã bị con gái của

ngươi cầm đi, các ngươi tranh thủ thời gian liên lạc một chút đi!”

“Ngươi! A...” Tịch Vĩ ngực kịch liệt chập trùng, cầm súng ngắn tay không ngừng run rẩy, “Ngươi nếu là dám gạt ta, ta cam đoan ngươi sẽ chết rất thảm!”

Nói xong, hắn lập tức quay người lại, xông cái kia hai tên thợ lặn ra lệnh: “Nhanh! Nhanh đi đem nữ nhi của ta tìm trở về, còn có Kim Cương! Nhanh!”

“Có thể... Thế nhưng là lão bản...” Một tên thợ lặn khó xử nói, “ cá mập... Cá mập...”

Phanh...

Thợ lặn nói còn chưa dứt lời, Tịch Vĩ đột nhiên nâng lên cánh tay, xông dưới chân hắn bắn một phát súng, đem đám người giật nảy mình.

“Ta không muốn nói thêm lần thứ hai!” Tịch Vĩ xông bọn họ gào thét nói, “ cá mập có lẽ sẽ không ăn các ngươi, nhưng ta thì nhất định sẽ giết các ngươi! Đạo này xác suất đề không khó lắm cũng được a? Nhanh! Nhanh a!”

Tại Tịch Vĩ mất lý trí gào thét dưới, hai tên thợ lặn bất đắc dĩ mang tốt lặn xuống nước trang bị, cầm lấy bắn cá mập thương, một lần nữa nhảy vào trong biển...

“Ừm...” Tịch Vĩ thân thể còn tại run rẩy kịch liệt lấy, hắn nhắm mắt lại làm một cái hít sâu, sau đó đột nhiên xoay người lại, lại dùng súng ngắn chỉ hướng Triệu Ngọc trán, gầm thét nói, “ nói! ! ! Ngươi... Ngươi đến cùng... Là ai! ?”

“Uy uy uy...” Miêu Khôn thấy một lần Triệu Ngọc gặp nguy hiểm, vội vàng giải thích, “Hắn là chúng ta Trung Quốc thần thám, ngươi sẽ không

còn không biết a?”

“Trung Quốc thần thám, a... Ha ha...” Tịch Vĩ phát ra tố chất thần kinh tiếng cười, trừng mắt đằng đằng sát khí con mắt trách móc nói, “ hắn... Một mình hắn... Cơ hồ xử lý ta nửa cái đoàn đội! Bao quát một khung máy bay trực thăng vũ trang, một chiếc ca nô, hai chiếc xe điện, còn có ưỡn một cái súng máy hạng nặng cùng hai cái pháo hoả tiễn!

“Ngươi lại nói với ta, hắn chỉ là một cái phá án thám tử?” Hắn lần nữa chỉ vào Triệu Ngọc trán uống nói, “ ngươi... Ngươi... Đến cùng là lai lịch gì? Ngươi làm sao làm được?”

“Ha ha ha...” Ai ngờ, nghe được Tịch Vĩ gầm thét, Miêu Khôn bỗng nhiên cười, nói với Tịch Vĩ, “Đầu ngươi không có tâm bệnh a? Hắn có thể có ngưu bức như vậy bản sự? Stallone tới cũng không được a? Lão Tịch a, cái này đến lúc nào rồi, đừng đùa kiểu này có được hay không?”

“Ừm...” Đối mặt họng súng, Triệu Ngọc lại nghiêm túc nhớ lại một cái, hướng Tịch Vĩ sửa chữa nói, “ ngươi thật sự nói đến không quá nghiêm cẩn, ta chỉ có thấy được một viên pháo hoả tiễn, nếu là hai cái, liền sẽ không biến thành như bây giờ!”

“Cái gì! ?” Lần này, đến phiên Miêu Khôn chấn kinh, hắn bất khả tư nghị nhìn xem Triệu Ngọc, đầu lưỡi đều không lưu loát, “Ngươi... Ngươi ngươi ngươi... Thật là ngươi làm?”

“Những người kia... Đối phó nguyên một nhánh quân đội đều giàu có! Nhưng vì cái gì... Vì sao lại dạng này? A...” Tịch Vĩ đem quải trượng trụ đến phanh phanh rung động, “Ta chỉ là muốn đạt được Kim Cương mà thôi, về phần đối với ta như vậy sao? Nhiều năm như vậy, vạn vô nhất thất chính là ta nhãn hiệu, nhưng... Nhưng ngươi... Ngươi lại làm cho danh dự của ta hủy hoại chỉ trong chốc lát... Ngươi...”

Grimm phẫn hận dùng thương chỉ vào Triệu Ngọc đầu, tựa hồ lập tức

liền muốn có thể nổ súng.

“Đúng vậy a! Phá án và bắt giam Molly bị hại bản án, tránh thoát đạn đạo tập kích, giết nhiều người của chúng ta như vậy, hiện tại thậm chí còn có thể truy đến nơi đây...” Scott đứng ở đằng xa, giảng một câu kinh điển quảng cáo từ đi ra, “Năng lượng của ngươi thật vượt qua tưởng tượng của ta a!”

“Không không không...” Miêu Khôn nhìn thấy Tịch Vĩ sát ý chính nồng, vội vàng khuyên giải nói, “ hoàn toàn không phải chuyện như vậy! Trong này khẳng định có hiểu lầm gì đó, hắn...” Hắn một chỉ Triệu Ngọc, sau đó chỉ chỉ mình, “Hắn là bởi vì cứu ta mới truy tới nơi này!

“Đến tại đội ngũ của các ngươi... Không có... Không chừng đều là Lý Bản Thành bọn họ làm a? Hoặc là... Lên nội chiến rồi?”

“Mau nói!” Tịch Vĩ không chút nào để ý Miêu Khôn, lại một lần nữa đem miệng súng nhắm ngay Triệu Ngọc đầu, uống hỏi nói, “ ngươi... Rốt cuộc là ai? Ta cam đoan, đây là ngươi một cơ hội cuối cùng!”

Nói xong, Tịch Vĩ đem miệng súng lại chống đỡ tới gần mấy phần, mắt nhìn thấy vừa muốn nổ súng.

“Đừng đừng đừng...” Miêu Khôn tranh thủ thời gian lại khuyên, “Lão Tịch ngươi nghe ta nói, ổn định, ổn định, ngươi bây giờ có chút mất lý trí, ta cam đoan không phải chuyện như vậy! Năng lực của hắn ta hiểu rõ nhất, ngươi như bây giờ... Hắn là bởi vì con gái của ngươi!

“Ngươi yên tâm, con gái của ngươi không có việc gì, thật! Ta cảm thấy, nàng hiện tại không chừng đã đã tìm được kim cương, lập tức liền có thể trở lại đi! ?”

Kết quả, Miêu Khôn vừa dứt lời, du thuyền boong thuyền liền ùng ục ục mà vang lên một tiếng, nhưng gặp một cái hình chữ nhật hòm thủy tinh

tử, thình lình xuất hiện tại trong tầm mắt của mọi người.

Sau đó, một màn khiến Miêu Khôn cùng Triệu Ngọc gần như sụp đổ tình cảnh phát sinh: Theo hai con tuyết trắng bàn tay như ngọc trắng chộp vào mạn thuyền lan can, một người mặc đồ lặn người cao nữ nhân vậy mà xuất hiện ở boong thuyền phía trên!

Trong chốc lát, Triệu Ngọc cùng Miêu Khôn tóc sẽ sảy ra a, phảng phất tươi sống như là thấy quỷ, bởi vì cái này đột nhiên xuất hiện nữ nhân không là người khác, chính là —— Simona! ! !

Chương 1360: Mỹ nam ngư

Không thể nào?

Triệu Ngọc cùng Miêu Khôn kinh ngạc có thể nghĩ, bọn họ tận mắt thấy, Simona vì truy đuổi Kim Cương bảo rương, mà chìm vào đáy biển, bị nuốt hết tại cá mập bầy bên trong...

Nàng... Nàng nàng nàng làm sao còn có thể bất tử đâu?

“Simona...” Nhìn thấy nữ nhi bò lên trên du thuyền, Tịch Vĩ vừa mừng vừa sợ, vội vàng kích động tiến ra đón.

Nhưng mà, Simona đối phụ thân hào lờ đi, ngược lại là vội vã chạy đến Triệu Ngọc trước mặt, một phát bắt được Triệu Ngọc cổ áo, lớn tiếng chất vấn:

“Triệu Ngọc... Triệu Ngọc! Ngươi mau nói, ngươi đến cùng đối ta làm cái gì! ?”

Một câu, đơn giản lời nói làm tứ phía kinh ngạc, chấn động đến toàn bộ du thuyền lặng ngắt như tờ.

“Cái này. . .” Triệu Ngọc được vòng, hoàn toàn không rõ vị này mỹ nữ con lai ý tứ, đành phải vò đầu nói nói, “ vừa rồi tại dưới đáy nước, chúng ta tất cả đều mặc quần áo, thời gian lại ngắn như vậy, ta có thể đối ngươi làm cái gì đây?”

Triệu Ngọc trả lời, để ở đây có thể nghe hiểu được tiếng Trung người

càng phát lộn xộn.

“Ngươi nói...” Simona dùng tay bấm ở Triệu Ngọc cái cằm, hai mắt nhìn chằm chằm Triệu Ngọc bờ môi hỏi nói, “ ngươi mới vừa rồi là làm sao cho ta chuyển vận dưỡng khí? Vì cái gì... Ta không có bị chết đuối đâu?”

Nha...

Triệu Ngọc giờ mới hiểu được tới, nguyên lai Simona không có chết, cùng mình đưa cho nàng ẩn hình bình ô xy có quan hệ. Thế nhưng là... Thế nhưng là... Có thể hô hấp thì thế nào? Nơi đó... Nơi đó...

“Không thể nào? Nhiều như vậy cá mập... Ngươi...” Miêu Khôn y nguyên còn giống gặp quỷ nhìn xem Simona nói nói, “ ngươi không thể có thể còn sống sót a?”

“Hừ!” Simona lạnh hừ một tiếng, quay người chỉ vào hòm thủy tinh nói nói, “ dẫn nhiều như vậy cá mập tới, nếu như cái kia là dụ cá mập tề, chúng ta sớm nhất định phải chết!

“Cá mập sẽ ngay đầu tiên xông lại, đem chúng ta xé nát!

“Các ngươi không thấy được... Vừa rồi bơi tới cá mập tất cả đều là giống đực sao?” Simona nói nói, “ ta đoán, cái kia chất lỏng màu đỏ, hẳn là một loại nào đó cùng cá mập giao phối có liên quan đồ vật! Là Grimm dùng tới dọa người!”

“Không thể nào?” Miêu Khôn rất là ngoài ý muốn, “Vậy ngươi vì cái gì không nói sớm? Vừa rồi hù chết người đều!”

“Nói nhảm, “ Simona giận mắng, “Trong nước làm sao nói? Ta đã cùng các ngươi đánh qua thủ thế, nhưng các ngươi hết lần này tới lần khác không hiểu!”

“Lợi hại, lợi hại!” Miêu Khôn vội vàng xông Simona khoa tay một cái ngón tay cái, tán nói, “Ngay cả cá mập đều có thể phân ra đực cái, bội phục, bội phục!”

“Triệu Ngọc!” Simona lần nữa hung hăng bắt lấy Triệu Ngọc cái cằm, hỏi nói, “ ngươi đến cùng đối ta làm cái gì? Vì cái gì... Ta chìm đến sâu như vậy đáy biển, lại còn có thể thở?”

“Ừm... Tốt a...” Triệu Ngọc đầu tiên là nhíu nhíu mày, sau đó mới nghiêm trang nói một câu, “Đã bị ngươi xem thấu, vậy ta chỉ có thể nói thật! Kỳ thật... Ân... Kỳ thật ta là một đầu Mỹ nam ngư! Bị ta hôn qua người, liền có thể giống cá như thế trong nước thở...”

“...”

Chúng người không lời, Simona lại tức giận đè lại Triệu Ngọc, quát: “Triệu Ngọc, ngươi sắp chết đến nơi, thế mà còn dám nói đùa? Thật sự là không biết tốt xấu!”

“Ta nói đến đều là thật!” Triệu Ngọc một mặt thẳng thắn, “Không tin... Hai ta lại đến trong biển thân cái miệng thử một chút đi! Ô ô ô...”

Không nghĩ tới, Triệu Ngọc nói còn chưa dứt lời, Simona vậy mà bóp Khai miệng của hắn, đem ngón tay luồn vào trong miệng của hắn tra nhìn, cái kia tình cảnh tương đương kỳ dị...

“Ô ô ô...” Triệu Ngọc bị bóp nói không ra lời, muốn bao nhiêu khó chịu có bao nhiêu khó chịu...

“Simona... Simona... Cái này. . . Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?”

Lúc này, Tịch Vĩ cũng có chút nhìn hồ đồ rồi, vội vàng tiến lên hỏi thăm. Nhưng hắn vừa đi hai bước, lại bỗng dưng thấy được cái kia bị Simona ném đến boong thuyền hòm thủy tinh, chỉ gặp trong suốt hòm thủy tinh

bên trong, còn có đồ vật gì ngay tại óng ánh lóe ra...

“A! ?” Hắn nhịn không được kinh hô một tiếng, lập tức vọt tới phụ cận, ôm lấy cái rương kia.

Oa!

Cảm giác được trong rương trang liền là Kim Cương, trên thuyền đám người không khỏi tất cả đều phát ra một tràng thốt lên, đưa ánh mắt chuyển hướng hòm thủy tinh nơi đó.

Hừ!

Triệu Ngọc chờ chính là cái này cơ hội, mọi người ở đây kinh hô thời điểm, hắn đột nhiên ôm lấy, một thanh quờ lấy Simona cánh tay, tại đem hai tay bắt chéo sau lưng đồng thời, dùng cánh tay bỗng nhiên nắm ở Simona cổ, đem chế trụ.

“Đừng nhúc nhích!” Triệu Ngọc hét lớn một tiếng, một tay nắm cả Simona, một cái tay khác thì móc ra một cây đao, muốn đè vào trên cổ của nàng, xem nàng như làm con tin.

Cây đao này tử, là Triệu Ngọc sớm tại ngựa đua trận nơi đó thay đổi kỵ sư trang phục thời điểm, từ phế tích bên trong nhặt được.

Lúc đầu, hắn đem đao đừng ở trên mắt cá chân, một mực lưu làm chuẩn bị ở sau sử dụng. Thật không nghĩ đến dùng đến dùng đến, lại đem đao cái này một gốc rạ quên mất.

Thẳng đến lúc này mới nhớ tới, thấy một lần Simona cách mình gần như thế, cái này mới quyết định đột nhiên động thủ.

Nhưng mà, Triệu Ngọc nghĩ đến rất tốt, nhưng khi hắn cầm đao cánh tay vừa mới nâng lên về sau, cổ tay chợt bị Simona trói ngược lại.

Ngay sau đó, mỹ nữ con lai khuỷu tay một đỉnh Triệu Ngọc nách, xoay người khúc cánh tay, muốn đem Triệu Ngọc vật ném đi.

A! ?

Triệu Ngọc quên Simona cũng là một tên vật lộn cao thủ, lúc này tranh thủ thời gian sử xuất Miêu Anh dạy cho hắn phương pháp phá giải, trọng tâm lui về phía sau, xoáy xoay người, muốn theo dựa vào lực lượng của mình đem Simona cưỡng ép kéo về trong ngực.

Nhưng mà, ngay tại hắn dồn hết đủ sức để làm đầu thời điểm, theo ca một tiếng, một thanh họng súng trường, đã rắn rắn chắc chắc đè vào hắn trên huyệt thái dương...

Hỏng bét!

Triệu Ngọc lúc này mới buồn bực ý thức được, đứng bên cạnh đám binh sĩ cũng đều không phải hạng người bình thường, không có khả năng nguyên ngốc đứng đấy xem náo nhiệt.

Theo Triệu Ngọc lực đạo buông lỏng, Simona lập tức xoay người bên cạnh quẳng, đem Triệu Ngọc bịch một tiếng ngã ở boong thuyền!

“Không thể nào! ?”

Tại Triệu Ngọc bị ngã đến mắt bốc Kim Tinh thời điểm, bên tai thình lình vang lên Miêu Khôn ảo não âm thanh: “Triệu Ngọc a, ngươi muốn động thủ, làm sao cũng không cho ta nháy mắt đâu? Ta tốt xấu giúp ngươi đoạt khẩu súng cũng tốt a?”

“Ha ha ha...” Lúc này, theo một tiếng nhe răng cười truyền đến, Tịch Vĩ ôm Kim Cương bảo rương, quay người lại xông Miêu Khôn cười nói, “ lão Miêu a! Đây chính là chúng ta ở giữa chênh lệch, ha ha...

“Từ khi lần trước thám tử salon bắt đầu, ngươi liền khắp nơi muốn chiếm được trên mặt ta gió, thế nhưng là...” Hắn cười tà đến gần Miêu Khôn, “Ngươi lại luôn chậm ta một bước! Lần này, ta thừa nhận ta đánh giá thấp ngươi, nhưng ta đánh giá thấp cũng không phải là ngươi, mà là ngươi mang tới người này!”

Nói, Tịch Vĩ một chỉ Triệu Ngọc, hung hăng nói ra: “Mặc dù... Tổn thất có chút thảm trọng, nhưng dù sao kết quả cũng không tệ lắm...” Hắn ra hiệu một cái trong tay mình Kim Cương bảo rương, cười nói, “ Kim Cương, ta đã được đến!

“Cho nên... Sự hiện hữu của các ngươi cũng sẽ không có ý nghĩa đi!”

Nói, Tịch Vĩ giơ cánh tay lên, đang muốn mệnh lệnh thủ hạ nổ súng, đem Triệu Ngọc hai người bắn chết.

“Chờ một chút!” Ai ngờ, Simona chợt ngăn cản Tịch Vĩ, dùng tay chỉ Triệu Ngọc nói nói, “ phụ thân, ta nhận vì người này đại có vấn đề! Ta đề nghị đem hắn bắt lại, hảo hảo thẩm vấn thẩm vấn mới đúng!”

“Ừm...” Nghe được Simona đề nghị, Tịch Vĩ nhíu mày, nghiêm túc suy tính một trận thời gian, lúc này mới nói với Simona, “Tốt, vậy theo ý ngươi ! Bất quá, đã dạng này...” Hắn một chỉ Miêu Khôn, nói nói, “ chúng ta Miêu lão bản, cũng có thể quy thiên đi?”

“Ừm...” Simona tự nhiên không quan tâm Miêu Khôn chết sống, lúc này dùng sức chút đầu.

“Ha ha ha... Tốt, tốt!” Tịch Vĩ xông Miêu Khôn cười nhạt một tiếng, sau đó lại đòi mạng khiến thủ hạ xông Miêu Khôn nổ súng.

“Uy!” Ai ngờ, ngay tại như thời khắc mấu chốt này, Triệu Ngọc bỗng nhiên nói chuyện, hắn nâng tay lên cánh tay uống nói, “ trước chờ một

chút, các ngươi không phải là muốn biết, ta rốt cuộc là ai sao? Cái kia tốt, ta hiện tại nói cho các ngươi biết chính là!”

“Ồ?” Nghe được Triệu Ngọc, Tịch Vĩ lòng hiếu kỳ tự nhiên sinh ra, lúc này đem cánh tay ngừng trên không trung, bày ra một bộ rửa tai lắng nghe dáng vẻ.

“Hoắc ha ha...” Triệu Ngọc ngửa mặt lên trời cười dài, cao giọng nói nói, “ kỳ thật, các ngươi hẳn là có thể đoán được! Đã các ngươi máy bay trực thăng cùng đạn đạo tất cả đều bắt ta không có cách, vậy các ngươi còn chờ cái gì sức lực, còn không tranh thủ thời gian ngoan ngoãn —— đầu hàng! ?”

Chương 1361: Ta miệng quạ đen cũng từng khai quang

“Nói thật cho các ngươi biết đi, bản nhân đến từ Địa Ngục, “ Triệu Ngọc hai tay chống nạnh, lại bắt đầu miệng lưỡi dẻo quẹo, “Là Ngọc Hoàng đại Đế cùng Thánh Mẫu Maria liên danh đảm bảo, a không... Liên danh đề cử, phái ta qua đến thu thập các ngươi đám này bại hoại!

“Thế nào, có phải hay không sợ?

“Sợ, ta khuyên các ngươi vẫn là tranh thủ thời gian tước vũ khí đầu hàng, quỳ xuống đất xin khoan dung, bằng không, các ngươi một cái cũng đừng hòng sống! Chọc giận nhà ngươi Triệu Diêm Vương, hậu quả thế nhưng là rất nghiêm trọng a...”

...

Nghe được Triệu Ngọc, hiện trường một mảnh xấu hổ.

Nhất là vị kia Simona tiểu thư, nàng mặt đen lên nhìn thấy Triệu Ngọc, đối Triệu Ngọc loại này gần như nóng nảy cuồng biểu hiện, cảm thấy không thể lý giải.

“Simona a... Khục khục...” Nhìn thấy tình cảnh này, Tịch Vĩ cũng là một mặt bất đắc dĩ nói nói, “ bằng không, ta vẫn là hai cái đều giết a? Loại hàng này, còn giữ hắn làm gì?”

Nói, Tịch Vĩ còn chỉ chỉ đầu của mình, đó là ý nói, Triệu Ngọc hắn là

một cái người mắc bệnh thần kinh.

“Ừm...” Simona ánh mắt phức tạp nhìn chằm chằm Triệu Ngọc, tựa hồ vẫn còn có chút không nỡ...

Kỳ thật, Triệu Ngọc sở dĩ biểu hiện được như thế nóng nảy cuồng không bó, chính là là bởi vì hắn sớm đã ở trong lòng quyết định chủ ý.

Đối mặt với du thuyền bên trên đông đảo địch nhân, hắn sớm đã nhanh chóng làm ra một phần phong hiểm ước định, cho là mình muốn giải quyết triệt để vấn đề, chỉ có một cái phương pháp có thể thực hiện, cái kia chính là dựa vào lấy mình siêu cấp đạo cụ, khai thác thủ đoạn cực đoan nghịch tập!

Chu vi đều là biển rộng mênh mông, một vị chạy trốn căn bản không phải biện pháp.

Mặc dù mình thoát thân dễ dàng, nhưng hắn dù sao còn muốn cân nhắc đến cha vợ Miêu Khôn, đã không thể để cho Miêu Khôn phát sinh nguy hiểm, lại không thể để Miêu Khôn biết mình có nhiều như vậy đặc dị công năng.

Bởi vậy, hắn sớm đã đem áo chống đạn, phi hành khí, áo tàng hình chờ một hệ liệt siêu cấp đạo cụ chuẩn bị hoàn tất, dự định trước dùng ngôn ngữ chọc giận đối phương, sau đó lợi dụng mình áo chống đạn ưu thế cùng Miêu Khôn song song nhảy thuyền, lại sau đó, hắn liền thừa dịp bất ngờ ẩn thân bay trở về du thuyền, tới một cái đại khai sát giới, tựa như lúc trước hắn tại máy bay trực thăng bên trên làm như thế.

Hừ!

Nghịch cảnh phía dưới, không phải ngươi chết chính là ta sống!

Liền trước mắt loại tình huống này đến xem, Triệu Ngọc lại không thể

có giữ lại chút nào, nên dùng đạo cụ, một cái cũng không thể keo kiệt.

Chính là bởi vì có loại này được ăn cả ngã về không dự định, Triệu Ngọc mới khẩu xuất cuồng ngôn, để người khác cho là hắn là một cái nóng nảy cuồng bệnh tâm thần người bệnh.

Mà liền tại miệng lưỡi dẻo quẹo thời điểm, Triệu Ngọc cũng một mực tại lưu ý lấy Tịch Vĩ thủ thế, chỉ cần hắn đem cánh tay buông xuống, mệnh lệnh binh sĩ nổ súng, vậy hắn liền trước tiên khởi động phi hành khí cùng áo chống đạn, mang theo Miêu Khôn nhảy xuống biển!

Nhưng mà, thế nhưng là, nhưng nhưng là...

Ngay tại Tịch Vĩ đang muốn buông tay thời điểm, theo rầm rầm một trận tiếng nước, một cái tay cầm bắn cá mập thương thợ lặn, chợt bò tới boong thuyền tới.

Hả?

Thợ lặn đến, lập tức làm rối loạn Tịch Vĩ tiết tấu, đồng thời hấp dẫn một bộ phận binh sĩ chú ý.

Nhưng gặp tên này thợ lặn giống như thụ thương đồng dạng, vừa mới bò lên trên boong thuyền, liền cũng không ngẩng đầu lên mà bò ở nơi đó không động đậy...

“Nhanh...” Đứng ở đầu thuyền Scott thấy thế, vội vàng mệnh lệnh thủ hạ nói, “ đi qua nhìn một chút! Làm sao chỉ trở về một cái, một cái khác đâu?”

Kết quả, Scott vừa dứt lời, trên thuyền chợt xuất hiện kinh thiên biến cố! Không biết lúc nào, Scott sau lưng một tên binh lính đột nhiên vọt tới phụ cận, vậy mà một cước đem Scott đạp bay ra ngoài!

Một cước này cực kỳ tàn nhẫn, cho dù Scott thân thể nặng nề, nhưng vẫn là từ đầu thuyền lăng không rớt xuống, nặng nề mà quắng trên boong thuyền, hừ đều không có hừ một tiếng, ngất đi.

Mà liền tại Scott bị đá bay đồng thời, đá hắn tên lính kia lại cầm một cây súng lục, một nháy mắt ngay cả bắn mấy phát, nhất thời đem đầu thuyền phụ cận mấy tên khác binh sĩ tất cả đều bắn ngã xuống đất!

Người này thương pháp vừa nhanh vừa chuẩn, cái kia mấy tên lính căn bản không phản ứng chút nào, liền tất cả đều bị bắn trúng yếu hại, chết oan chết uổng.

A! ?

Đối mặt đột nhiên như vậy tập kích, trên thuyền đám binh sĩ bị đánh một cái xử chí không kịp đề phòng, boong thuyền một tên binh lính vừa định quay người nổ súng, cái kia nằm dưới đất thợ lặn chợt động!

Hắn đem bắn cá mập thương giơ lên, vèo một tiếng, đầu thương chính giữa nổ súng binh sĩ thân thể, cơ hồ đâm một cái xuyên thấu, tại chỗ chết bất đắc kỳ tử!

A! ?

Tịch Vĩ cha con khoảng cách đầu thuyền rất gần, thấy một lần thợ lặn bỗng nhiên phản chiến, không khỏi luống cuống tay chân, vội vàng lui lại.

Những binh lính khác cái này mới phản ứng được, tranh thủ thời gian nhao nhao móc súng, một mặt bảo hộ lão đại, một mặt chuẩn bị phản kích.

Nhưng mà, liền ở trong chớp mắt, nơi đuôi thuyền lại lại đột nhiên toát ra một người mặc binh sĩ quần áo nữ nhân tới.

Nữ nhân kia dáng người khôi ngô, trong tay mang theo một thanh súng trường, tựa như bạn gái Schwarzenegger.

Vừa mới xuất hiện, nàng liền đứng tại bên ngoài lan can mặt nổ súng! Nữ nhân thương pháp càng thêm tinh chuẩn, cơ hồ là không phát nào trượt, chớp mắt liền đem phụ cận mấy địch nhân điểm xạ trên mặt đất...

Phanh phanh...

Cộc cộc cộc...

Sau đó, đầu thuyền đuôi thuyền tiền hậu giáp kích, Tịch Vĩ thủ hạ, cơ hồ tại trong điện quang hỏa thạch liền toàn quân bị diệt, chỉ còn lại có hắn cùng Simona cha con hai người, còn vẫn đứng ở boong thuyền trung ương.

Lúc đầu, Simona nghĩ muốn phản kích, nhưng vạn không nghĩ tới người một nhà ngã xuống nhanh như vậy, chớp mắt chỉ còn lại có nàng cùng Tịch Vĩ, mà trong tay của mình lại không có vũ khí, nhìn thấy đại thế đã mất, đành phải từ bỏ ý nghĩ này.

Miêu Khôn tâm nhãn nhiều nhất, vừa nhìn thấy trên thuyền phát sinh biến cố, đã sớm lôi kéo Triệu Ngọc bò trên mặt đất.

Giờ phút này, thấy một lần chiến đấu cơ bản kết thúc, lúc này mới ngẩng đầu, thấy rõ ràng vừa rồi khởi xướng đột nhiên tập kích mấy người đến tột cùng là ai?

“Ta cạch! Nguyên lai là các ngươi a!” Thấy rõ ràng về sau, Miêu Khôn lúc này mới dài trút cơn giận, triệt để yên tâm.

Triệu Ngọc đương nhiên cũng thấy rõ người đến người nào: Cái kia ngụy trang thành thợ lặn, chính là Latin người Sebastian; đứng ở đầu

thuyền sử dụng súng ngắn, là Hàn Quốc đặc công Lý Bản Thành; mà nơi đuôi thuyền sử dụng súng trường điểm xạ, tự nhiên là Pháp quốc đà thương sư tỷ Juliet!

“Uy! Làm cái gì a! Lại tới!”

Một giây sau, theo quát to một tiếng, từ mặt phải thân tàu bên trên lại thoát ra một cái cầm trong tay súng máy tráng hán, chính là tới từ Đông Âu Jacob.

Jacob thấy một lần chiến đấu đã kết thúc, nhất thời ngửa mặt lên trời Bi phẫn: “Vì cái gì mỗi một lần đều là như thế này! ? Vậy mà một cái đều không có lưu lại cho ta? A...”

“Ừm...”

Nhìn thấy boong thuyền phong vân đột biến, Tịch Vĩ chấn kinh có thể nghĩ, hắn tức giận cầm trong tay quải trượng nâng lên lão Cao, muốn nói cái gì.

Nhưng mà, cái kia quải trượng vừa mới giơ lên, lại chợt bị xông tới Miêu Khôn cho tranh đoạt đi qua!

Ngay sau đó, Miêu Khôn không nói hai lời, trực tiếp đem quải trượng vứt xuống trong biển rộng đi.

“Hừ! Tiểu tử, đừng cho là ta không biết!” Miêu Khôn đắc ý cười nói, “ ngươi quải trượng bên trong khẳng định có ám khí! Đã sớm nhìn nó không vừa mắt!”

“Ngươi... Ngươi...”

Đã mất đi quải trượng, Tịch Vĩ toàn thân run rẩy, mắt nhìn thấy đứng không vững, liền phải ngã sấp xuống, may mắn Simona kịp thời tiến lên

đỡ hắn!

“Ha ha ha... Triệu Ngọc a!” Đợi nhìn thấy mình chuyển nguy thành an về sau, Miêu Khôn lập tức hướng Triệu Ngọc chọn lấy một cái ngón tay cái, tán nói, “ tiểu tử ngươi cái này miệng quạ đen cũng từng khai quang a? Làm sao ngươi biết, có người sẽ đến cứu chúng ta đâu? Lợi hại, lợi hại...”

“Cái này. . .” Giờ này khắc này, Triệu Ngọc trong lòng thế nhưng là lạ thường đến khó chịu. Hắn vạn vạn không nghĩ tới, sẽ là loại kết cục này? Một phương diện cảm thấy có chút vui mừng, một phương diện, lại vì chính mình không có trang bức thành công mà cảm thấy có chút tiếc nuối!

Bất quá, hắn vui mừng vẻn vẹn kéo dài mấy giây về sau, Triệu Ngọc chợt cảm giác được là lạ. Bởi vì, hắn đột nhiên phát hiện, Lý Bản Thành đám người con mắt, tất cả đều chăm chú vào Tịch Vĩ trong tay Kim Cương bảo rương lên!

Bảo rương bên trong Kim Cương chiếu sáng rạng rỡ, như cái có thể mê hoặc nhân tâm yêu tinh...

Chương 1362: Châm ngòi ly gián

Mặc dù quải trượng bị Miêu Khôn ném vào biển cả, nhưng Kim Cương bảo rương, lại y nguyên còn tại Tịch Vĩ trong tay.

Tịch Vĩ cáo già, lúc này ôm chặt Kim Cương bảo rương, nghĩ phải chạy đến lan can một bên, dùng Kim Cương đến uy hiếp đám người.

Nhưng mà, đến một lần chân của hắn chân không tiện; thứ hai, Triệu Ngọc đã sớm gắt gao tập trung vào hắn, lúc này một cái đoạt bước lên trước, cùng Tịch Vĩ xé rách ở cùng nhau.

Lúc đầu, Triệu Ngọc lực lượng có thể toàn thắng Tịch Vĩ, nhưng bên cạnh còn đứng lấy Simona tiểu thư, Tịch tiểu thư tự nhiên không thể trơ mắt nhìn xem lão ba bị người khi dễ, lúc này đưa tay níu lại Triệu Ngọc, cũng đi theo xé rách ở cùng nhau.

Kết quả, bảo rương bỗng nhiên từ Tịch Vĩ trong tay rời khỏi tay, rơi tại boong thuyền trung ương.

Hả?

Cự ly này bên trong gần nhất Sebastian nhãn tình sáng lên, vội vàng chui lên đến cướp đoạt bảo rương.

Nhưng mà, cái này tinh minh Latin người tại sắp chạm đến bảo rương thời điểm, nhưng lại bỗng nhiên dừng lại.

“Không... Không đúng!” Sebastian nhìn một chút bên cạnh nhìn chằm

chằm Lý Bản Thành cùng Jacob bọn người, vội vàng rút tay lại, thì thào nói nói, “ không có cái này bọ cánh cam, vẫn là đừng ôm cái này đồ sứ sống...”

Nói xong, hắn vậy mà biết điều mà lui trở về.

“Đừng nhúc nhích!” Lúc này, Juliet từ nơi đuôi thuyền đi vào trước mặt, dùng thương bức bách Simona buông ra Triệu Ngọc.

“Ha... Ha ha ha...” Miêu Khôn nhìn đến đại cục đã định, lúc này nhặt lên mỗ cỗ tử thi súng trường, đi vào Tịch Vĩ trước mặt đắc ý nói nói, “ lão Tịch a, lão Tịch, ngươi không phải ngưu khí hống hống sao? Thế nào? Hiện tại... Ngươi còn có lời gì nói?”

“Ngươi...” Tịch Vĩ kích động bưng kín ngực, lộ ra đến khó chịu dị thường.

“Cha...” Simona muốn tiến lên nâng, Juliet lại cưỡng ép đem bọn họ chia cắt ra tới.

“Không được...” Miêu Khôn dùng súng trường chỉ vào Tịch Vĩ, nói với Triệu Ngọc, “Tiểu Triệu tử a, ngươi tranh thủ thời gian tìm kiếm gia hỏa này thân, chúng ta nhưng không thể khinh thường mất Kinh Châu a!”

“Ừm...” Triệu Ngọc gật đầu đáp ứng, lại rõ ràng có chút khó khăn, hắn cũng không phải là không muốn đi lục soát Tịch Vĩ thân. Nhưng là, so với Tịch Vĩ, hắn càng thêm lo lắng chính là Lý Bản Thành, Jacob, thậm chí là Juliet đám người này!

Mặc dù trước đó là cùng chung mối thù, nhưng dù sao giá trị liên thành, tha thiết ước mơ Kim Cương đang ở trước mắt, khó đảm bảo cái nào sẽ không động tâm?

Hiện tại, mọi người tình cảnh toàn đều như thế, nếu có ai bỗng nhiên lên

ác ý, muốn nuốt một mình Kim Cương, tình huống kia rất có thể so trước đó còn nguy hiểm hơn.

Nhất là Hàn Quốc đặc công Lý Bản Thành, Triệu Ngọc gặp qua bản lãnh của hắn, nếu như người này đột nhiên nổi lên, tràng diện kia coi như không tốt khống chế!

“Ta tới, ta tới đi!” Lúc này, Sebastian cướp được phụ cận, đem Tịch Vĩ trên thân lục soát một lần, sau đó lại dùng nhặt được dây thừng, đem Tịch Vĩ hai tay chăm chú trói lại.

Xem ra, Sebastian giống như Miêu Khôn, đối cái này Tịch Vĩ có chút kiêng kị, sợ hắn còn có hậu chiêu.

“Lão Sebastian “ Miêu Khôn nhìn một chút boong thuyền đám người, gấp hướng Sebastian hỏi nói, “ tù trưởng đâu? Sẽ không cũng treo a?”

“Không có... Không có...” Sebastian tranh thủ thời gian trả lời, “Yusuf bị mật thất bên trong cái kia hỏa lô đập bể cánh tay, không động được! Không chết được, yên tâm!”

“Nha... Vậy là tốt rồi!” Miêu Khôn thở dài ra một hơi, may mắn nói, “ ta tại hắn giếng dầu nơi đó còn đầu mấy ngàn vạn đâu, hắn cũng không thể chết a!”

Nghe được Miêu Khôn, hai người bèn nhìn nhau cười.

Chậc chậc...

Triệu Ngọc nhíu chặt lông mày, không ngừng xông Miêu Khôn nháy mắt, ý kia là để Miêu Khôn tranh thủ thời gian chú ý một chút người khác phản ứng, hiện trên boong thuyền bầu không khí, căn bản không có hắn nghĩ đến nhẹ nhàng như vậy, rất có thể lại một trận ác chiến hết sức căng thẳng!

Nhưng mà, Miêu Khôn nhưng lại không để ý, vẫn như cũ đối Tịch Vĩ hề lạc đạo: “Lão Tịch a, cái này kêu là thường tại bờ sông đi, nào có không ướt giày? Thế nào, hiện tại không riêng ướt giày, còn ướt thân đi?”

Ngay tại Miêu Khôn dương dương đắc ý đồng thời, Juliet cũng đem Simona trên dưới kiểm tra một chút , đồng dạng để Sebastian cho nàng trói lên dây thừng.

Cùng lúc đó, luôn luôn cẩn thận cẩn thận Lý Bản Thành giơ súng ngắn, đem boong thuyền người chết cũng kiểm tra một chút, để phòng còn có người sống.

Mà Jacob thì đoạt trước một bước vượt đến boong thuyền trung ương, ôm lấy cái kia có chứa Kim Cương hòm thủy tinh.

Ngay tại Jacob ôm lấy cái rương một nháy mắt, boong thuyền ánh mắt mọi người, tất cả đều chuyển đến trên người hắn, bầu không khí trong nháy mắt trở nên ngưng trọng.

“Oa!” Jacob lại phối hợp vuốt vuốt bảo rương, hưng phấn nói, “ nguyên lai... Đây chính là đám kia trong truyền thuyết Kim Cương a? Vẫn là rất có phân lượng, cộng lại, đến có mấy kilôgam a? Cái này cần... Giá trị bao nhiêu tiền a?”

Nói xong, hắn đem cái rương tìm kiếm một lần, muốn tìm được mở miệng, đem Kim Cương lấy ra nhìn xem.

“Nhóm này Kim Cương toàn bộ sinh ra từ Nam Phi tầng sâu khu mỏ quặng, hết thảy có 1322 khỏa, tổng trọng lượng ròng gần 4000 carat, trong đó có nhiều hơn phân nửa là chỉ toàn độ tại cấp S trở lên cấp bậc, trong đó còn có vài chục khỏa I cấp độ F, cùng thế gian hi hữu phấn kim cương...” Tịch Vĩ cắn răng hàm nói nói, “ nếu như dùng hôm nay giá thị trường đến đoán chừng, hừ... Nhóm này Kim Cương chí ít tám trăm triệu

bảng Anh lên giá!”

“Ta Thượng Đế a! !” Jacob cái cằm hài hơi kém rớt xuống đất, “Mol... Molly tiểu thư không phải nói 8 ngàn vạn sao? Làm sao... Làm sao nhiều gấp đôi lại? Cái này. . .”

Dưới kinh ngạc, Jacob không tự chủ được đem Kim Cương bảo rương ôm càng chặt hơn.

“Uy, Jacob, cẩn thận!” Miêu Khôn vội vàng mở miệng nhắc nhở nói, “ phía trên kia có cơ quan, ta mới từ dưới nước cầm lúc đi ra, hơi kém liền chơi xong!”

“A? Làm sao không nói sớm?” Jacob giật nảy mình, mau đem cái rương ném lên mặt đất. Hòm thủy tinh thùng thùng rung động, boong thuyền hoàn toàn yên tĩnh.

“Các ngươi cùng M15 liên hệ, không có khả năng không thiệt thòi!” Tịch Vĩ tiếp tục nói, “Nếu như đem Kim Cương chân thực giá trị nói cho các ngươi biết, vậy coi như quá điên cuồng...”

“Chính là...” Simona phụ họa một tiếng, “Kim Cương cái rương là ta từ đáy biển nhặt về, nếu là thật có cơ quan, ta đã sớm không sống được đến bây giờ!”

“A? Cái này. . . Miêu Khôn...” Jacob tức giận trừng Miêu Khôn một chút, mắng, “ ngươi còn dám lừa ta đúng hay không?”

“Ngốc hình dáng!” Miêu Khôn rốt cục ý thức được không khí hiện trường không ổn, vội vàng đối Jacob trách móc nói, “ không nhìn ra được sao? Đây là lão hồ ly đang khích bác ly gián chúng ta đây!”

“Hừ! Như thế đại nhất phê Kim Cương...” Tịch Vĩ cười lạnh nói, “ không có ta giúp giúp đỡ bọn ngươi tiêu hóa, ai cũng nuốt không nổi! Ta

không phải đang khích bác ly gián, nhưng ta chỉ có thể cùng các ngươi bên trong một cái hợp tác...”

“Tới ngươi đi!” Sebastian mắng, “ ai dám cùng ngươi lão hồ ly này hợp tác a! Ngươi giết Cốc Triệu Nhất Lang cùng Cisse, chúng ta coi như nội chiến, cũng phải cái thứ nhất trước hết giết ngươi mới an tâm!

“Ta nói các vị...” Ngay sau đó, hắn lại ngẩng đầu xông mọi người nói, “Đã như thế đại nhất phê Kim Cương chúng ta ai cũng độc nuốt không nổi, cho nên nghe ta, mau đem hộp đập ra, chúng ta phân một chút đi!

“Ta thừa nhận ta xuất lực ít, ta liền lấy một trăm triệu bảng Anh là được!”

“Ai! Lão Sebastian a, ngươi cũng hồ đồ rồi đúng không?” Miêu Khôn nhíu mày trách móc nói, “ hắn nói 8 ức liền 8 ức sao? Chúng ta mắc mưu của hắn còn thiếu sao?”

“Khục! Mặc kệ nó?” Jacob chỉ vào bảo rương nói nói, “ có bao nhiêu coi như nhiều ít đi! Phân nhiều ít đều là kiếm mà!”

“Không được!” Juliet lại lo âu nói nói, “ đừng quên đây là đang ở đâu, một khi chúng ta ngay tại chỗ chia của, vậy coi như vĩnh viễn cũng nói không rõ ràng! Các ngươi cũng đều không muốn vĩnh viễn bị Anh Quốc phòng tình báo truy sát a? Ta nhìn, còn là giải quyết việc chung tốt!”

“Cái này. . .” Sebastian thèm nhỏ nước dãi, “Cái này tới tay khoai lang... Thật từ bỏ sao? Thật là đáng tiếc a ư?”

“Ha ha ha... Ha ha ha...” Lúc này, một bên Tịch Vĩ chợt cười to, vậy mà nói với Jacob, “Jacob a, ta thật không rõ ngươi là nghĩ như thế nào!

“Chẳng lẽ... Ngươi quên ngươi là bị ai làm hại hơi kém bị tạc đạn nổ chết sao? Có phải hay không lớn tuổi, càng ngày càng kém cỏi rồi?

“Còn có ngươi...” Hắn lại dùng cằm chỉ một cái xa xa Lý Bản Thành, “Ngươi cũng quên, là ai làm hại ngươi tại Lisbon phát triển an toàn lao sao? Các ngươi cứ như vậy cam tâm, để cừu nhân của các ngươi cùng các ngươi kiếm một chén canh? Ta cũng là say, ha ha...”

“Ngươi! ? Ngươi cái này lão cẩu!” Nghe thấy lời ấy, Miêu Khôn sắc mặt đại biến, tức giận đến chửi ầm lên, “Sắp chết đến nơi, còn dám xúi giục chúng ta? Có tin ta hay không hiện tại liền để đi tìm Grimm! ?”

Nhưng mà, Miêu Khôn mắng to đã không cách nào cải biến hiện thực, Jacob cùng Lý Bản Thành liếc nhau một cái, vẫn là trong mắt lóe hung ác ánh sáng, cùng một chỗ hướng Miêu Khôn đi đến...

Chương 1363: Đại thông minh cùng tiểu thông minh

Đáng chết!

Triệu Ngọc sở dĩ cảm giác bầu không khí không ổn, ngoại trừ nóng lòng những người này đối Kim Cương tham lam bên ngoài, cũng bao quát Miêu Khôn cùng Jacob cùng Lý Bản Thành ở giữa ân oán.

Hai người này vốn là đối Miêu Khôn hận thấu xương, giờ phút này lại thêm Tịch Vĩ xúi giục, một trận nội chiến chỉ sợ là không thể tránh được.

Cứ việc Jacob cùng Lý Bản Thành Thanh Thanh Sở Sở biết, đây đều là Tịch Vĩ châm ngòi ly gián, nhưng bởi vì mâu thuẫn là cố nhiên tồn tại, cho nên hai người vẫn là hung ác đi hướng về phía Miêu Khôn.

“Đừng... Đừng đừng đừng...” Sebastian thấy một lần tình thế không ổn, tranh thủ thời gian đứng ở chính giữa khuyên can nói, “ quyết toán sổ sách cũng phải tiến hành cùng lúc đợi, đừng quên chúng ta tình cảnh hiện tại, các ngươi sẽ không như thế ngây thơ a?”

“Latin người, nơi này không liên quan đến ngươi!” Jacob không khách khí đem Sebastian đẩy qua một bên, uống nói, “ ngươi xem trọng Tịch Vĩ hai cha con là được rồi!”

“Đừng, đừng đừng...” Sebastian còn muốn khuyên giải, nhưng bất đắc dĩ Jacob lực lượng quá lớn, hắn rất nhanh bị đẩy sang một bên.

Triệu Ngọc thấy thế, mau từ trên mặt đất quơ lấy một thanh súng trường.

“Triệu Ngọc!” Ai ngờ, Miêu Khôn lại đoạt trước một bước đem Triệu Ngọc súng trường đè lại, lắc đầu nói nói, “ ngươi chớ lộn xộn, nơi này cũng không liên quan đến ngươi!”

Ta đi...

Triệu Ngọc nhìn xem Miêu Khôn dứt khoát quyết nhiên biểu lộ, trong lòng thẳng chửi đổng, cha vợ a, lúc này ngươi làm cái gì phong phạm đâu? Chẳng lẽ... Ngươi còn muốn cùng hai người này đơn đấu sao?

“Uy!” Juliet cũng gấp, xông Jacob hai người rống nói, “ các ngươi có phải hay không điên rồi? Nghe không hiểu, đây là Tịch Vĩ đang ly gián các ngươi sao? Tuyệt đối đừng làm loạn a!”

“Hừ!” Lý Bản Thành lạnh hừ một tiếng, hung tợn trừng mắt Miêu Khôn nói nói, “ ta cùng Miêu sự tình, không có quan hệ gì với Kim Cương! Đây là giữa chúng ta ân oán cá nhân!”

“Đúng!” Jacob lóe giống như lang con mắt, đem nắm đấm bóp cờ rốp rung động, “Thiếu nợ người, dù sao cũng phải phải trả! Female Miêu, chuẩn bị kỹ càng trả nợ sao?”

“Hừ!” Ai ngờ, Miêu Khôn vậy mà cũng lực lượng mười phần địa hừ một tiếng, khinh miệt về nói, “ đã các ngươi như thế chấp mê bất ngộ, vậy hôm nay liền để ta tới điểm hóa điểm hóa các ngươi đi!”

“Hừ, dõng dạc!” Lý Bản Thành đem khẩu súng nhét vào bao súng, bày làm ra một bộ tiến công tư thế, hung ác nói nói, “ ta nhìn, hôm nay là nhất định thiếu một người phân kim cương!”

“Lão Lý a, “ mắt nhìn thấy Lý Bản Thành tựu muốn đối Miêu Khôn

khởi xướng tiến công, Jacob đối người Hàn nhíu mày nói nói, “ ngươi đã cướp ta đằng trước hai lần, lần này, có thể hay không để cho ta trước xung phong a? Ta cam đoan chừa cho hắn khẩu khí được không?”

“Hoắc ha ha, trò cười!” Thời khắc mấu chốt, Triệu Ngọc lần nữa đứng ra, đứng tại Miêu Khôn trước mặt rống nói, “ ngươi trước qua ta cái này liên quan thử một chút!”

“Chậc chậc... Tiểu Triệu tử a!” Không ngờ, Miêu Khôn vậy mà lại đem Triệu Ngọc lay đến một bên, “Không phải đã nói rồi sao? Chuyện của chính ta tự mình giải quyết, bằng không, ta cái này mặt mo đặt ở nơi nào a? Nghe ta, chờ một lúc coi như ta bị đánh chết, ngươi cũng không nên nhúng tay, hiểu không?”

“Cái này. . .” Triệu Ngọc hận đến nghiến răng nghiến lợi, nhưng lại không thể làm gì.

“Được rồi, hôm nay duy nhất một lần quyết toán sổ sách, “ Miêu Khôn xông Jacob cùng Lý Bản Thành câu ra tay chỉ, “Các ngươi hai cái cùng lên đi! Ta nếu là nhíu mày, không tính mẹ nó hảo hán!”

Ta đi...

Triệu Ngọc hơi kém không có đau đầu lưỡi, Miêu Khôn năng lực hắn là lại quá là rõ ràng, đừng nói lấy một địch hai, coi như hắn hai người cộng lại, chỉ sợ ngay cả một cái Lý Bản Thành Đô đánh không lại, chớ đừng nói chi là còn có một cái tráng như rất gấu Jacob đâu!

Lão... Cha vợ đây là cái nào gân không đúng?

“Ta thật phục các ngươi, tốt a!” Juliet thu hồi súng trường, tức giận đứng ở một bên, bày làm ra một bộ nhìn ra tấn không sợ tấn lớn tư thế nói nói, “ tới đi, các ngươi đánh đi! Đều đã chết mới tốt, ta cùng Sebastian chia đôi phân tốt!”

“Ừm...” Triệu Ngọc tranh thủ thời gian vò đầu nhắc nhở, “Có vẻ như... Cũng phải thêm ta một suất a?”

Juliet mặc dù nghe không hiểu Hán ngữ, nhưng vẫn là minh bạch Triệu Ngọc ý tứ, lúc này khẽ gật đầu một cái.

Lúc này, Lý Bản Thành Hòa Jacob đã đứng ở Miêu Khôn trước mặt, Miêu Khôn cũng là triển khai một bộ tiến công tư thế, song phương giương cung bạt kiếm, đại chiến hết sức căng thẳng!

Triệu Ngọc mặc dù ngoài miệng nói như vậy, nhưng trong lòng lại một mực tại nhớ cha vợ an nguy, cho nên đã sớm đem một cái năng lượng tăng cường tề chuẩn bị đi ra, dự định lặng yên không một tiếng động cho hắn sử dụng, trợ giúp cha vợ xuất kỳ chế thắng.

Nhưng mà , chờ đến Miêu Khôn ba người động thủ thật về sau, Triệu Ngọc lại hơi kém đụng đầu vào mạn thuyền bên trên, bị hiển nhiên chuồn một cái eo sụn đệm cột sống đột xuất.

Nhưng gặp Miêu Khôn như thiểm điện địa vọt tới Lý Bản Thành trước mặt về sau, vậy mà cùng Lý Bản Thành tiến hành một cái nho nhỏ —— ôm! ! !

Một giây sau, hai người bèn nhìn nhau cười, giống lâu không gặp mặt lão hữu như thế, nhiệt tình nắm tay.

“Ha ha ha...” Lại một giây sau, Jacob cũng cười, tiến lên đón về sau, cũng cùng Miêu Khôn nho nhỏ ôm một cái, sau đó dụng lực nắm tay, muốn bao nhiêu thân mật có bao nhiêu thân mật!

Trong lúc đó, Miêu Khôn còn dùng nắm đấm nhẹ nhàng đỗi Jacob bả vai một cái, cười nói: “Đây là ta gặp qua, ngươi trang bức giả bộ tốt nhất một lần!”

“Thôi đi!” Lý Bản Thành lại chê cười lắc đầu, “Nhiều lần ta đều nhanh cười trận! Hai người các ngươi diễn quá cứng nhắc biết không? Một chút đều mất tự nhiên... Ta còn tưởng rằng, sớm nên để lộ nữa nha!”

“Ha ha ha...”

Ba người cao giọng cười to, những người khác lại là thấy mắt lớn trừng mắt nhỏ, không thể tưởng tượng.

Cái này. . .

Đây cũng là hát cái nào xuất diễn a?

Triệu Ngọc mặc dù thoáng lĩnh ngộ một điểm, nhưng vẫn là cảm giác có chút được choáng.

“Ha ha ha...” Miêu Khôn ba người xoay người lại đến Tịch Vĩ trước mặt, Miêu Khôn chỉ vào Jacob nói nói, “ lão Tịch a, người khác chỉ cho là oanh tạc Jacob tạc đạn là ta thả. Lại không người biết, Jacob vì cái gì không có bị nổ chết?”

“A?” Tịch Vĩ con mắt Nhất chuyển, run giọng nói nói, “ nguyên... Nguyên lai... Là ngươi sớm thả cho hắn tin tức? Ngươi...”

“Nói nhảm!” Jacob ôm Miêu Khôn bả vai, “Chúng ta một mực liền là quá mệnh hảo huynh đệ!”

“Còn có lão Lý bên này...” Miêu Khôn vừa chỉ chỉ Lý Bản Thành, “Lisbon sự kiện đích thật là ta đâm tin tức, nhưng ta làm như vậy, là muốn cứu hắn!”

“Female Miêu chặn được đến một cái tin, chúng ta Iberia kế hoạch bị người thẩm thấu, có người sẽ gây bất lợi cho ta! Cho nên sớm an bài

Lisbon cảnh sát đem ta bắt vào cục cảnh sát, nếu như chậm thêm một giờ, ta tiểu tổ sẽ toàn quân bị diệt!” Lý Bản Thành nói, “ cho nên, Female Miêu là đang cứu ta, mà không phải hại ta!”

“Đúng!” Miêu Khôn đắc ý cười nói, “ vé mời là hắn tự nguyện cho ta! Về phần hắn làm sao ra ngục, vậy liền tha thứ ta không thể trả lời!”

“Hừ... Hừ...” Nghe được Miêu Khôn ba người giải thích, Tịch Vĩ tà dị cười một tiếng, “Cho nên, ngươi liền lợi dụng người khác đối hai chuyện này hiểu lầm, cố ý tạo thành một loại ngươi cùng Jacob, Lý Bản Thành thế bất lưỡng lập giả tượng, dùng cái này đến lừa bịp người khác sao?

“Ta đã sớm nói, ngươi vĩnh viễn sẽ chỉ đùa nghịch những này tiểu thông minh, vĩnh viễn không đến được ta cấp độ này!”

“Ha ha...” Miêu Khôn cười lạnh, “Ta thừa nhận, ta tiểu thông minh không có phát huy đại tác dụng! Nhưng là, ngươi phương diện cao hơn ta, thì phải làm thế nào đây?

“Tịch Vĩ, đừng có lại chấp mê bất ngộ, tự gây nghiệt thì không thể sống a!” Nói, “Một người dù thông minh, cũng không thể phản bội tín nghĩa!

“Biết, chúng ta vì cái gì có thể thắng ngươi sao? Cũng là bởi vì... Chúng ta tin tưởng lẫn nhau! Chúng ta có bằng hữu có thể ỷ lại! Cho nên...” Hắn một móng tay tấm trung ương Kim Cương bảo rương, “Ngươi còn cho rằng, chúng ta sẽ vì Kim Cương, mà ra tay đánh nhau sao?”

Ong ong ong...

Ai ngờ, ngay tại Miêu Khôn dõng dạc thời khắc, từ không trung thình lình bay tới hai khung máy bay trực thăng vũ trang! Ngay sau đó, trên mặt biển lại vang lên rất nhiều chiếc ca nô dù sao thanh âm.

Làm mọi người thấy rõ Sở trên máy bay cảnh sát chữ về sau, Sebastian

buồn bực đắc a nói: “Được rồi, lần này... Muốn chia tang cũng không được...”

Chương 1364: Sau cùng bẫy rập

Hai khung máy bay bay đến du thuyền phụ cận về sau, trong đó một khung đứng tại du thuyền ngay phía trước, đem trên máy bay vũ khí nhắm ngay Miêu Khôn bọn người.

Mà đổi thành một khung máy bay bên trên thì rủ xuống hạ mấy tên mấy tên lính võ trang đầy đủ, đem đám người ngăn ở boong thuyền.

Cứ việc Miêu Khôn chờ trong tay người cũng có súng, nhưng nhìn thấy trên máy bay vũ khí hạng nặng, cùng rất nhiều tay bắn tỉa đang liếc bọn họ, tất cả mọi người vẫn là ngoan ngoãn địa buông vũ khí xuống, không dám loạn động.

“Sao... Làm sao bây giờ?” Sebastian co lại ở sau lưng mọi người, lo âu nhắc tới nói, “ không phải là Tịch Vĩ thủ hạ tăng viện tới a?”

“Ngốc a? Làm sao có thể chứ?” Miêu Khôn nói nói, “ nhìn trang bị hoàn toàn không giống, mà lại ta không tin lão Tịch còn có thể lớn như vậy hậu kình mà!”

“Đúng, những này càng giống là quân chính quy!” Lý Bản Thành nói, “ nếu như không có đoán sai, đây mới là chính hiệu M15!”

Triệu Ngọc cũng là rất có đồng cảm, nhưng gặp trước mắt những binh lính này người mặc phòng ngừa bạo lực phục, tay cầm súng tự động, từng cái trang bị tinh lương, mặc kệ là trang phục vẫn là vũ khí, tất cả đều cùng Tịch Vĩ những cái kia thủ hạ khác biệt.

Mà lại, Tịch Vĩ một mực chán nản, muốn thật sự là hắn tiếp viện, cũng không có khả năng thấp như vậy mê.

Lúc này, hơn mười chiếc ca nô cũng đã lái đến du thuyền trước mặt, nghiêm chỉnh huấn luyện đem ca nô gạt ra về sau, đem du thuyền bao bọc vây quanh.

Sau đó, lại có hơn mười tên lính nhanh chóng vọt tới boong thuyền phía trên.

Ong ong ong...

Máy bay trực thăng cùng ca nô oanh minh, khiến cho toàn bộ mặt biển cực kỳ náo nhiệt. Trên máy bay đèn pha bắn xuống, đem Miêu Khôn bọn người bao ở trong đó, tránh đến mở mắt không ra.

Tại loại tình huống này, Miêu Khôn bọn người lại không cái gì phản kháng khả năng, tất cả đều một cách tự nhiên chậm rãi nâng cao hai tay, ra hiệu đầu hàng...

“Ngươi không thể dạng này a, cha vợ!” Lúc này, Triệu Ngọc trạm sau lưng Miêu Khôn tức giận oán trách nói, “ chúng ta nhưng đến nói một chút, đã ngươi cùng Jacob cùng Lý Bàn Thành diễn kịch, vì cái gì ngay cả ta đều không nói cho? Ngươi giấu cũng quá sâu a?”

“Là Lý Bản Thành!” Miêu Khôn uốn nắn một sai lầm, lúc này mới chậc lưỡi nói nói, “ chậc chậc, ta cũng chẳng còn cách nào khác a, vì trò xiếc diễn rất thật mà! Bất đắc dĩ, bất đắc dĩ!”

“Bất đắc dĩ cái rắm!” Triệu Ngọc mắng, “ ngươi biết ta vừa rồi hơi kém Khai hắc thương sao đều? Chuyện lớn như vậy ngươi không nói cho ta một tiếng, vạn nhất ta cùng hai người bọn họ thật đánh nhau làm sao bây giờ?”

“Không... Không phải...” Miêu Khôn nhất thời nghẹn lời, tranh thủ thời gian giải thích, “Là ba người chúng ta thương lượng xong, không thể để cho người thứ tư biết a! Là thân thích cũng không được, đến coi trọng chữ tín.”

“Đi ngươi sữa... Ân...” Triệu Ngọc cưỡng ép đem chữ thô tục nuốt trở về, nói nói, “ ta có chút mà minh bạch, đã các ngươi ba cái sớm thông đồng tốt, nói cách khác, các ngươi đã sớm biết Grimm Kim Cương chuyện?

“Vậy ngươi còn lôi kéo ta đến? Chuyện này cũng quá bất hợp lý đi? Trách không được, ngươi kéo ta nhập bọn thời điểm, biểu hiện được có chút lén lén lút lút đâu!”

“Không phải, không phải, thật không phải là!” Miêu Khôn tranh thủ thời gian giải thích, “Nếu như ta có thể sớm biết Kim Cương sự tình, vậy chúng ta liền không đến mức bị động như vậy! Đừng quên, chúng ta đều hơi kém bị tên kia giết chết đâu!”

Miêu Khôn hung hăng trừng Tịch Vĩ một chút.

“Ta cho ngươi biết, ta đích xác hoài nghi tới Grimm cùng chuyện kim cương có quan hệ, “ Miêu Khôn tiếp tục giải thích nói, “ ba người chúng ta sở dĩ quyết định diễn kịch, chỉ là vì đề phòng xảy ra chuyện như vậy, để những cái kia tiềm ẩn địch nhân cho là chúng ta là có thể bị phân liệt...

“Mà lại, mà lại trong này còn có trò đùa quái đản thành phần, chúng ta muốn cho Grimm đến niềm vui bất ngờ, nhưng ta thật không biết, hắn lại nhưng đã chết! Còn cho chúng ta lưu lại một cái đáng chết Kim Cương mật mã!”

“Ta nói... Các ngươi còn muốn nói linh tinh bao lâu?” Lý Bản Thành ở bên cạnh nhả rãnh nói, “ không thể đem lực chú ý thả ở trước mắt sao?

Coi như những người này không phải Tịch Vĩ người, chúng ta cũng không nhất định là an toàn!”

“Tốt, ha ha... Thật tốt!” Triệu Ngọc vẫn có chút sinh khí, lúc này châm chọc địa nói nói, “ lần này, ta còn thực sự là đạt được rèn luyện a! Ta rất cảm tạ ngươi, ta thân cha vợ! Về sau ngươi lại có bí mật gì, nhưng tuyệt đối đừng nói với ta, ha ha...”

“Ngươi không cần đến bẩn thỉu ta, “ Miêu Khôn tựa hồ cũng có một ít gấp, nghiêng đầu nói nói, “ ngươi còn không có nói cho ta biết, ngươi làm sao một người làm rơi nửa nhánh quân đội? Làm sao hôn mỹ nữ một ngụm, người ta liền biến thành mỹ nhân ngư? Còn có, ngươi rõ ràng có thể nghe hiểu tất cả mọi người ngôn ngữ, lại vẫn cứ giả vờ ngây ngốc...”

“Lúc này...” Lý Bản Thành là duy nhất có thể nghe hiểu bọn họ hai người nói cái gì người, lúc này cau mày lông nhả rãnh nói, “ các ngươi không nên ở thời điểm này giảng Grimm đồng thoại a? Có thể đi hay không một chút tâm, chúng ta thương lượng cái kế hoạch đi...”

Kết quả, Lý Bản Thành vừa dứt lời, những cái kia vây quanh binh lính của bọn hắn đã xông về phía trước, đem bọn họ lần lượt soát người kiểm tra.

Một mực đợi đến xác định không có vũ khí về sau, này mới khiến đám người buông xuống giơ cao cánh tay.

Lúc này, từ boong thuyền đi tới một tên người mặc sĩ quan chế phục người, người này niên kỷ cũng không nhỏ, mũ nồi căn bản ép không được cái kia một đầu màu bạc tóc trắng.

“Ta Thượng Đế, đây không phải cái kia... Cái kia người nào không?” Đột nhiên nhìn thấy tên này tóc trắng xoá lão sĩ quan, Jacob bỗng nhiên trừng to mắt, cảm thấy không thể tưởng tượng được.

Không thể nào?

Triệu Ngọc mặc dù không biết người này, nhưng vẫn là nhịp tim ầm ầm gia tốc, trong lòng suy nghĩ, chẳng lẽ lão nhân này liền là trong truyền thuyết —— Grimm! ?

“Barkley! ?” Miêu Khôn quát to một tiếng, “Tại sao là ngươi? Ngươi... Ngươi làm sao...”

Barkley?

Nha... Triệu Ngọc nghĩ tới, Barkley cũng là năm đó tham gia thám tử salon người một trong, Tịch Vĩ nói qua, Barkley đã chết tại ngục giam.

“Oa oa... Cao thủ, chính là cao thủ!” Barkley kích động nhìn xem mọi người nói, “Các ngươi vậy mà thật đem Grimm Kim Cương mật mã phá giải, ta cái chữ kia D... Các ngươi cũng đoán được rồi?”

“...”

Trong lúc nhất thời, đám người có chút phản ứng không kịp, xuất hiện tẻ ngắt.

“Đúng... Đúng rồi... Scott đâu?” Vị này tên là Barkley lão nhân đột nhiên hỏi, “Thấy được không?”

“Báo cáo trưởng quan!” Lúc này, một tên binh lính tiến lên báo cáo nói, “ tìm tới Scott trưởng quan, hắn hôn mê!”

“Còn gọi trưởng quan, còn gọi trưởng quan!” Barkley tức giận rống nói, “ không nhìn ra được sao? Gia hỏa này đã phản bội, tranh thủ thời gian còng lại!”

“Rõ!” Binh sĩ lĩnh mệnh, tranh thủ thời gian cho hôn mê Scott mang lên trên còng tay.

“Barkley, “ Juliet hỏi nói, “ ngươi mau nói cho chúng ta biết, các ngươi là ai a? Ngươi vì cái gì không chết, vì sao lại ở chỗ này?”

“Oa oa, thật thật giả giả, giả giả thật thật, “ Barkley cảm khái nói, “ các ngươi đừng tưởng rằng ta là Achentina người, liền cùng M15 không có quan hệ!

“Kỳ thật, năm đó ta căn bản không có chết tại ngục giam, là Grimm đã cứu ta, sau đó cho ta mai danh ẩn tích, để cho ta một mực đi theo hắn đâu!”

“A? Đi theo hắn làm gì?” Juliet nhịn không được truy vấn một câu.

“Đi theo hắn... Ân...” Barkley bốn phía nhìn nhìn, trục đem ánh mắt như ngừng lại cái kia thịnh có Kim Cương hòm thủy tinh bên trên, nói nói, “ đi theo hắn cùng một chỗ thiết kế, cái này sau cùng bẫy rập a!”

“Cái gì! ?”

Vừa nghe đến “Bẫy rập” hai chữ, đám người bản năng giật nảy mình.

“Nha... Các ngươi còn không biết đi?”

Nói, Barkley cất bước đi vào Kim Cương bảo rương trước mặt, đem bảo rương kẹp ở dưới nách, sau đó dụng lực vặn vài vòng, cái kia Kim Cương bảo rương liền ở giữa bộ vị nhẹ nhàng linh hoạt tách ra.

Mở ra về sau, bên trong thịnh phóng Kim Cương, lập tức sôi nổi tại trước mắt mọi người.

Nhưng mà, tiếp đó, Barkley lại ngay trước mặt mọi người, làm ra một

cái làm cho người giật nảy cả mình cử động, hắn đột nhiên đưa tay nắm lên một thanh Kim Cương, ném rơi xuống trên mặt đất.

Ngay sau đó, trong tay hắn tựa như ảo thuật giống như biến ra một thanh chùy nhỏ tử, sau đó ba ba hướng những Kim Cương kia bên trên một đập, Kim Cương nhất thời bị nện một cái vỡ nát...

Chương 1365: Dẫn lửa thiêu thân

Không thể nào! ?

Theo trên mặt đất cái kia thanh Kim Cương bị Barkley tuỳ tiện đập nát, đám người tất cả đều phát ra kinh hô.

“Không thể nào? Giả... Giả?” Jacob hai đầu lông mày đều sắp xoắn lại một chỗ.

“Không thể nào? Còn có loại này thao tác?” Sebastian phiền muộn.

“Không thể nào? Lại lên Grimm cái kia quê quán làm?” Miêu Khôn trắng bệch nghiêm mặt lắc đầu, “Chúng ta thế mà bị một người chết cho chơi rồi?”

“Không thể nào?” Triệu Ngọc đồng dạng nghi hoặc nói, “ cái kia... Cái kia thanh chùy đánh chỗ nào xuất hiện? Ai mẹ nó đi ra ngoài còn mang cái chùy a?”

“Ta cắt... Khục khục...” Miêu Khôn bị tránh đến ho khan, vội vàng nói, “Ngươi đoán đúng, Barkley tại làm thám tử trước đó liền là cái chức nghiệp ma thuật sư!”

“Thanh này chùy, là ta tại ngục giam thời điểm dùng để vượt ngục...” Barkley chỉ vào chùy cười cười, “Hôm nay... Rốt cục phát huy được tác dụng! Ta đã từng tưởng tượng qua vô số lần, ta ngay trước mặt các ngươi, đập nát những này giả Kim Cương tràng cảnh đâu! Ha ha ha...”

“Đáng chết! Thật đáng chết...” Lúc này, Tịch Vĩ ôm ngực rung động run một cái, tựa như trái tim đột nhiên ngừng như vậy. Rất rõ ràng, giả Kim Cương đối với hắn đả kích, là lớn nhất.

“Ha ha ha... Tất cả tin tức giả, đều là 22 năm trước, Grimm chính mình thả ra!” Barkley run rẩy nói nói, “ lá gan của hắn nhưng thật là lớn! Mình hoàn mỹ kỳ danh viết, gọi —— dẫn lửa thiêu thân!

“Kỳ thật...” Barkley nhìn đám người một chút, nghiêm túc nói, “Chân chính Kim Cương, đã sớm bị Anh Quốc đặc công đoạt lại. Chỉ là bởi vì lúc ấy nội bộ bị người thẩm thấu, cho nên cũng không có đối ngoại tuyên dương! Về sau, dứt khoát liền đem bí mật phong tồn...”

“Móa, không thể nào?” Jacob nhếch miệng, “M15 thật là biết chơi!”

“Sự thật chứng minh, năm đó quyết định phi thường anh minh!” Barkley cười nói, “ các lộ hào kiệt vì Kim Cương tranh nhau chém giết, miễn đi chúng ta rất nhiều tai hoạ ngầm mà!

“Chỉ bất quá... Lưu tại Grimm trong lòng, lại vĩnh viễn có một cái đau nhức! Mặc dù bảo thạch đạt được, nhưng hắn lại vẫn không biết, Kim Cương cướp bóc án phía sau màn chủ mưu đến cùng là ai?

“Hắn mấy cái hảo huynh đệ, đều chết tại Kim Cương cướp án bên trong.

“Cho nên, vì báo thù, hắn liền phóng ra tin tức, để thế nhân nghĩ lầm Kim Cương trên tay hắn, vì chính là dẫn xà xuất động, đem phía sau màn chủ mưu tìm ra.

“Đây cũng là lần trước thám tử salon tổ chức nguyên nhân, Grimm đem tất cả chủ động tiếp cận hắn người, tất cả đều mời được Kỳ Tích đảo bên trên tụ hội, lấy tên đẹp là thám tử salon, nhưng trên thực tế, lại là vì thừa cơ dò xét, ai mới là cái kia chân chính địch nhân?”

Nha...

Barkley lúc nói chuyện, những người khác đem con mắt nhìn về phía Tịch Vĩ. Xem ra, Tịch Vĩ nói quả nhiên không sai.

“Chỉ tiếc a, trời không toại lòng người!” Barkley lắc đầu, “Địch nhân ẩn tàng rất sâu, Grimm cũng không có đem chủ mưu tìm tới.

“Nhưng là, các ngươi đều biết, Grimm là cái không đạt mục đích không bỏ qua người, từ đó về sau, hắn lại thử qua rất nhiều lần, đáng tiếc đều là thành công, phía sau màn chủ mưu phi thường cẩn thận, từ đầu đến cuối không có lộ ra chân ngựa.

“Lại càng về sau, Grimm thân thể ngày càng sa sút, hắn đã dự cảm thấy mình đại nạn sắp tới, thế nhưng là, cái này cố chấp chấp niệm vẫn còn trong lòng hắn bất tử bất diệt.

“Cho nên, hắn sớm đem Molly cùng ta tìm đến, cùng một chỗ giúp hắn thiết hạ cuối cùng này một kế!

“Hi vọng tại sau khi hắn chết, có thể một mình tâm nguyện!” Barkley quét mắt một chút đám người, buồn vô cớ nói nói, “ hắn nói qua, chỉ có hắn chết, cái kia thần bí chủ mưu, mới có thể buông lỏng cảnh giác, mới có thể mắc lừa!

“Thế là, Molly giả trang Grimm nữ nhi, đến chủ trì thám tử salon, dẫn các ngươi vào cuộc. Mà ta thì ở ngoại vi mang binh chờ đợi , chờ đợi lấy đem phía sau màn chủ mưu cầm xuống!

“Chúng ta biết phía sau màn chủ mưu thực lực cường đại, cho nên cố ý tại nội bộ tiết lộ tin tức, một khi biết được Kim Cương lần nữa hiện thân, hắn tất nhiên sẽ tùy thời mà động...”

“Nha...” Miêu Khôn gật đầu nói, “Nói như vậy, các ngươi cứ như vậy

dùng một hộp giả Kim Cương, chơi một trận đoán người trò chơi?”

“Nhưng là... Thủ bài thượng mật mã đều là lần trước salon lúc lưu lại, “ Juliet hỏi nói, “ chẳng lẽ... 10 năm trước, các ngươi liền đã làm tốt kế hoạch?”

“Không, không không không...” Barkley lắc đầu, “Lúc kia, Grimm cùng ta còn không có sâu như vậy giao tình! Của các ngươi thủ bài, nhưng thật ra là lần trước Grimm muốn cùng các ngươi chơi một cái trò chơi, nhưng bởi vì không quá thành thục, cuối cùng cũng không có cho các ngươi để lại đầu mối!

“Cho nên, chúng ta liền đem nó lợi dụng tới, đem cái này rương giả Kim Cương đặt ở bên trong! Để các ngươi dùng qua đi mật mã đi phá giải!

“Bởi vì mật mã thuộc về tư ẩn, mà các ngươi khẳng định sẽ mỗi người đều có mục đích riêng phải đạt được, cho nên cái kia phía sau màn chủ mưu nếu như muốn đạt được Kim Cương, liền phải áp dụng thủ đoạn cực đoan, lộ ra hắn dữ tợn sắc mặt!

“Còn có, vì gia tăng độ khó, chúng ta còn tại trong hộp thả cá mập chất xúc tác, còn có...” Barkley chỉ chỉ cái rương dưới đáy, “Tại dưới đáy lắp đặt báo động trang bị, chỉ cần cái rương bị người lấy ra, máy báo động liền sẽ thông báo cho đến ta, cho nên ta chính là như thế tới!”

Ta đi...

Triệu Ngọc đầu óc xoay nhanh, cảm giác lão nhân này miệng bên trong lượng tin tức thật lớn. Kim Cương căn bản chính là một cái nguỵ trang, Molly cũng không phải là Scott nữ nhi, Kim Cương rương bên trên còn có máy báo động...

“Tốt!” Nhìn thấy mọi người cái ngạc nhiên, Barkley thỏa mãn chỉnh ngay ngắn mũ, trịnh trọng nói nói, “ tốt các vị, đã hiện tại Kim Cương bị

các ngươi tìm đến. Cho nên, ta muốn... Hiện tại cũng đã có đáp án a? Ai có thể nói cho ta biết, cái kia để Grimm chí tử đều còn tại lo nghĩ người —— đến cùng là ai a?"

Nghe nói như thế, đám người lại một lần nữa đồng loạt đưa ánh mắt nhìn hướng về phía một mặt tro tàn Tịch Vĩ.

Tịch Vĩ biết mình đại thế đã mất, lại chống cự cũng là phí công, lúc này không có làm ra bất kỳ phản bác nào.

"Nha... Quả nhiên là ngươi! Ai!" Barkley ai thán một tiếng, ý vị thâm trường nhẹ gật đầu, "Kỳ thật, lần trước thám tử salon, Grimm đã đang hoài nghi ngươi!

"Bởi vì, hắn có thể bắt lấy người khác tỳ vết nhỏ, lại duy chỉ có bắt không được ngươi, chính là giọt nước không lọt, mới đưa tới hắn hoài nghi!

"Chỉ tiếc, hắn dùng hết phương pháp, cũng không có tra ra ngươi sơ hở, chỉ có thể ở sau khi chết hoàn thành!"

"Hừ!" Lý Bản Thành khinh miệt hừ một tiếng, "Không nghĩ tới sao Tịch Vĩ, ngươi như vậy có thể tính toán, cuối cùng lại đưa tại một người chết trên tay! Đây chính là một cái lớn nhất châm chọc đi!"

"Không! Không có khả năng..." Tịch Vĩ kích động bắt lấy tim, sắc mặt thảm như giấy trắng, phẫn hận rống nói, " Kim Cương... Kim Cương tuyệt đối không thể có thể bị... Bị... Nha... A..."

Ai ngờ, Tịch Vĩ lời nói còn chưa nói một nửa, chợt ôm ngực ngã xuống.

"Cha! Cha..." Simona mau tới trước nâng, nhưng Tịch Vĩ bệnh tình chuyển biến xấu đến quá nhanh, đã bất lực chèo chống, vẫn là ngã trên mặt đất.

“Không không không... Cứu mạng, cứu mạng a!” Simona giúp đỡ Tịch Vĩ giải khai áo nút thắt, nhưng lúc này Tịch Vĩ toàn thân run rẩy, đã sa vào đến trạng thái hôn mê.

“Nhanh...” Barkley tranh thủ thời gian hướng tay hạ mệnh lệnh, “Tranh thủ thời gian cứu một cái, hắn nhưng là trọng yếu nghi phạm, không thể để cho hắn chết a!”

Nhưng mà, Tịch Vĩ bệnh tới quá nhanh, chớp mắt liên rút súc đều đình chỉ.

“Cha...” Simona tranh thủ thời gian ngồi xổm xuống cho Tịch Vĩ làm hô hấp nhân tạo, thế nhưng là Tịch Vĩ lại ngay cả nửa chút phản ứng đều không có.

“Hắn là cấp tính cơ tim tắc nghẽn!” Lúc này, trước tới kiểm tra binh sĩ nói một câu, sau đó nhanh chóng theo nghề thuốc cái hòm thuốc móc ra thuốc chích cho Tịch Vĩ tiêm vào.

Thế nhưng là, thuốc chích hiệu quả cũng không lý tưởng, Tịch Vĩ đã cũng không nhúc nhích.

“Không! Cha! Cha...” Simona gấp đến độ lệ như suối trào, đẩy ra binh sĩ, cưỡi trên người Tịch Vĩ, bắt đầu cho Tịch Vĩ làm tim phổi khôi phục.

Lúc này, trong đám người Triệu Ngọc đương nhiên cũng không muốn để Tịch Vĩ chết đi như thế, cho nên vụng trộm sử dụng một cái ẩn hình lên đọ sức khí đi ra, tác dụng tại Tịch Vĩ trên thân.

Nhưng mà, tiếc nuối là, một giây sau, lên đọ sức khí lại bị hệ thống thu hồi lại. Hệ thống nhắc nhở Triệu Ngọc, nên mục tiêu đã tử vong, lên đọ sức khí vô hiệu.

Ta cạch!

Không thể nào?

Nhìn thấy tin tức này, Triệu Ngọc cái này mới rốt cục ý thức được, Tịch Vĩ là thật đã chết rồi...

Chương 1366: Ta muốn báo thù

Triệu Ngọc lo lắng là Tịch Vĩ uống thuốc độc hoặc trúng độc, lúc này lại sử dụng một viên thuốc giải độc đi ra, cho Tịch Vĩ sử dụng. Nhưng y nguyên bởi vì vô hiệu, bị hệ thống thu hồi.

“Cha... Cha... Ngươi tỉnh, tỉnh a...” Simona còn tại dùng sức cho Tịch Vĩ làm lấy tim phổi khôi phục, cuối cùng, Triệu Ngọc thực sự nhìn không được, lúc này mới tiến lên ngăn cản nàng.

“Cha... Không...” Simona toàn thân run rẩy, nằm sấp trên người Tịch Vĩ khóc nói, “ vì cái gì... Vì sao lại dạng này?”

Ít khi, làm nàng rốt cục ý thức được, phụ thân của mình đã tử vong về sau, đúng là đột nhiên đứng dậy, hướng mọi người trợn mắt nhìn, điên cuồng mà hô: “Là các ngươi! Là các ngươi hại chết phụ thân ta! Ta... Ta nhất định phải làm cho các ngươi trả giá đắt...”

“Oa nha...” Ai ngờ, Sebastian cũng không để ý tới Simona gào thét, mà là ngồi xổm trên mặt đất, nhặt lên một viên vỡ vụn giả Kim Cương thán nói, “ Grimm cũng thật là móc! Liền xem như giả Kim Cương, chí ít hắn là bạch Thủy Tinh hoặc zirconium thạch loại hình, nhưng hắn ngược lại tốt, cái này căn bản là pha lê...”

“Làm sao? Là hắn móc vẫn là ngươi móc a?” Jacob tham gia náo nhiệt địa nói nói, “ nếu là đá thủy tinh, ngươi còn muốn mang hộ một chút trở về bán lấy tiền sao? Thượng Đế a, ngươi bây giờ nghèo thành hình dáng ra sao đều?”

“Simona!” Nhưng mà, Miêu Khôn lại đối mặt với Simona nghiêm mặt răn dạy nói, “ ngươi thấy rõ ràng, là các ngươi làm ác phía trước, cái này gọi trừng phạt đúng tội, ác hữu ác báo! Kỳ Tích đảo bên trên chết nhiều người như vậy, Tịch Vĩ phải bị chủ yếu trách nhiệm!”

“Đúng vậy a!” Juliet lòng đầy căm phẫn địa nói nói, “ chẳng lẽ ngươi quên, ngươi cũng là tội phạm giết người sao?”

“Tội phạm giết người? Ân... Đúng rồi...” Barkley nhìn đám người một chút, nghi ngờ hỏi một câu, “Có ai nhìn thấy Molly tiểu thư sao?”

“Ừm?”

Nghe được câu này tra hỏi, hiện trường đầu tiên là một mảnh trầm mặc, sau đó Sebastian mới chỉ vào Simona nói ra: “Ầy, hung thủ chính là chỗ này!”

“Không thể nào? Barkley...” Miêu Khôn cũng là buồn bực hỏi nói, “ chẳng lẽ các ngươi còn không biết, Molly tiểu thư đã ngộ hại rồi?”

“A! ?” Barkley nghe vậy rung động run một cái, áo não nói, “Làm sao... Có thể như vậy? Molly tiểu thư nàng... Nàng sao có thể...”

“Ngươi không phải mới vừa nói, “ Lý Bản Thành hỏi, “ Molly tiểu thư là giả trang Grimm nữ nhi sao?”

“Giả trang là giả trang, nhưng một đóng vai liền là hơn 40 năm, hắn là thật sự còn muốn thật đi?” Barkley một mặt tiếc nuối nói nói, “ ta cũng là về sau mới biết, Molly tiểu thư nhưng thật ra là bị Grimm thu dưỡng cô nhi, Grimm căn bản là sinh dục không được hài tử!”

Ta két...

Triệu Ngọc nhỏ giọng nhắc tới, lại một tên thái giám đây là?

“Bằng không, các ngươi đều biết Grimm phong lưu thành tính, “ Barkley nói nói, “ nếu là hắn không có tâm bệnh, đã sớm nhi nữ thành đàn!”

Nha...

Triệu Ngọc lúc này mới lĩnh ngộ, người ta chỉ là không thể sinh con mà thôi, cũng không phải là thái giám.

“Thật sự là thật là đáng tiếc...” Barkley hối hận địa lắc đầu, “Chúng ta lúc đầu ước định , chờ phía sau màn chủ mưu vừa lộ ra sơ hở, nàng liền cho ta tín hiệu lên đảo bắt người!

“Nhưng nàng cũng không có phát tín hiệu cho ta, mà ta cũng không nghĩ tới, chủ mưu đã vậy còn quá nhanh liền động thủ! Ta làm sao coi là, đến quần nhau mấy ngày mới có chỗ tiến triển đâu!

“Ai!”

Tiếc hận ở giữa, Barkley vậy mà cũng bưng bít lấy ngực của hắn, ngồi ở bên cạnh trên ghế ngồi, một bộ phi thường khó chịu bộ dáng.

Dưới tay hắn mỗ tên lính, tranh thủ thời gian qua đưa cho hắn đưa mấy viên thuốc hoàn, đồng thời trợ giúp hắn đem thuốc uống xong.

“Ta nói Barkley a...” Miêu Khôn tựa hồ nghĩ tới điều gì, lại hỏi, “Đã ngươi không biết Molly tiểu thư đã chết, vậy ngươi cũng khẳng định không biết Kỳ Tích đảo lên tới ngọn nguồn xảy ra chuyện gì a?”

“Xảy ra chuyện gì?” Barkley chán nản ngồi ở chỗ đó, nghiễm nhiên một bộ tuổi già sức yếu bộ dáng, “Ta chỉ biết là, Molly tiểu thư có một đội đặc công đội viên hộ vệ, đã Molly tiểu thư chết rồi, chắc là động tĩnh không nhỏ a? Nhìn xem một thuyền người chết...”

“Ta Thượng Đế a!” Jacob lắc đầu, “Ngươi còn không biết Grimm cổ bảo đã không có a? Còn có, đừng có lại nói cái gì hộ vệ đội, Molly tiểu thư là bị mưu sát, tại hôm qua, a không, khuya ngày hôm trước đâu! ...”

“A! ? A... Cái này. . . Tại sao có thể như vậy... Ngươi nói... Cái gì? Grimm cổ bảo không có? Khuya ngày hôm trước, Molly tiểu thư liền... Liền...” Barkley càng nói càng kích động, trên mặt nếp uốn đều đi theo rung động động, ôm ngực tay càng thêm vặn vẹo...

“Được rồi, đi, hắn chịu không được kích thích!” Miêu Khôn một thấy tình huống không tốt, tranh thủ thời gian ngăn cản Jacob, nói với Barkley, “Barkley a, ta hỏi ngươi, đã các ngươi đối trên đảo sự tình hoàn toàn không biết gì cả, đã ngươi là bởi vì Kim Cương bảo rương bên trên tín hiệu tới, vậy ta hỏi ngươi... Scott là chuyện gì xảy ra?”

“Đúng vậy a,“ Juliet truy vấn, “Molly tiểu thư ngộ hại về sau, thủ hạ của nàng rời đi Kỳ Tích đảo cầu viện, không bao lâu, Scott liền mang theo một đám người tới, nói cái gì là cục An Toàn, nhưng trên thực tế đều là một bang lính đánh thuê dân liều mạng!”

“Tư... Scott sao?” Barkley vô cùng kinh hãi địa nói nói, “ Scott liền là cục An Toàn a? Hắn là Fiji đặc phái viên, hắn... Hắn không là một người phản bội sao? Chỗ nào... Từ đâu tới lính đánh thuê?”

“Choáng, choáng!” Jacob đứng dậy nói nói, “ đây rốt cuộc là chỗ nào đối chỗ nào a? Ta làm sao hồ đồ rồi đâu?”

“Ta... Ta không được...” Lúc này, Barkley ôm ngực, khó khăn đứng người lên, đối thủ ra lệnh, “Dạng này, các ngươi đến xử lý đi, ta phải đi nghỉ ngơi một chút. Nhớ kỹ, tại tình huống còn không rõ ràng thời điểm, tất cả mọi người là người bị tình nghi!”

“Rõ!” Các binh sĩ gật đầu lĩnh mệnh.

“Biệt giới a, lão ba!” Sebastian tranh thủ thời gian khuyên nói, “ chúng ta chẳng những là trong sạch, mà lại chúng ta đều là chiến thắng phần tử khủng bố công thần, ngươi không thể đối với chúng ta như vậy a? Đã Kim Cương là giả, vẫn là tranh thủ thời gian tiễn ta về nhà nhà đi...”

“Không!” Ai ngờ, Miêu Khôn chợt ngăn lại Sebastian nói nói, “ Barkley nói đến cũng đúng, đã chúng ta không thẹn với lương tâm, cái kia nên đem sự tình từ đầu tới đuôi nói rõ ràng, tỉnh cho chúng ta tương lai bị người lên án.”

“Ta đồng ý!” Lý Bản Thành giơ tay lên, “Tốt nhất để bọn họ phân biệt thẩm vấn, nhìn nhìn của chúng ta khẩu cung có hay không nhất trí, dạng này mới càng có thể chứng minh trong sạch của chúng ta!”

“Không tệ, “ Barkley cảm kích hướng mọi người gật đầu, “Ta biết các ngươi đều là chuyên nghiệp, quy củ so ta rõ ràng. Yên tâm, nếu như các ngươi đều là trong sạch, ta sẽ không làm khó dễ các ngươi!

“Chỉ tiếc... Chậc chậc...” Barkley nhìn thoáng qua Tịch Vĩ thi thể, “Tịch Vĩ đã chết không phải lúc a! Phòng tình báo còn có rất nhiều chuyện muốn hỏi hắn đâu!”

“Không sao...” Sebastian xem xét Simona một chút, “Tịch Vĩ chết rồi, con gái nàng ở đây này! Có chuyện gì hỏi nàng cũng giống vậy a?

“Về phần... Nàng có chịu hay không phối hợp, vậy liền nhìn các ngươi phòng tình báo bản sự, các ngươi nhưng phải cẩn thận một chút, cô gái này thế nhưng là cái thâm tàng bất lộ sát thủ! Ha ha...”

“Hừ, các ngươi không cần đến ngấm ngầm hại người, châm chọc khiêu khích! Yên tâm, ta thừa nhận, Molly là ta giết! !” Simona phẫn mặt mũi tràn đầy hận nói nói, “ ta cũng thừa nhận, Kỳ Tích đảo kế hoạch là cha ta bày ra cùng áp dụng!”

“Ta không liệu sẽ nhận tội của chúng ta, nhưng này thì phải làm thế nào đây?” Lúc này, Simona đã sa vào đến một loại điên cuồng trạng thái, nàng dùng Khấp Huyết ánh mắt trừng mắt mọi người nói, “Ta khuyên các ngươi, tốt nhất hiện tại đem ta giết! Nếu để cho ta sống, tương lai các ngươi khẳng định sẽ hối hận!

“Ta thề, ta sẽ để các ngươi mỗi người vì phụ thân ta —— chôn cùng! ! !”

Chương 1367: Yêu ngươi chết mất!

Sáng sớm hôm sau, 8:30.

Kỳ Tích đảo, Grimm cổ bảo phế tích bên cạnh một chỗ trên đất trống.

Miêu Khôn, Triệu Ngọc bọn người ngồi vây quanh tại trên ghế dài, chính đang nhắm mắt dưỡng thần. Tối hôm qua, bọn họ đã tiếp nhận cả đêm hỏi ý, hiện tại cảm giác mười phần mỏi mệt.

“Tốt, cơ bản đều hỏi rõ!” Miêu Khôn từ bên cạnh trong lều vải đi tới, đối Triệu Ngọc bọn người hưng phấn mà nói nói, “ Scott cùng Barkley cũng không phải một cái hệ thống, Scott đích thật là cục An Toàn, mà lại là hiện Thái Bình Dương địa khu người đứng đầu.

“Mà Barkley thì là thụ mệnh tại phòng tình báo bộ môn bí mật, dưới tay hắn khống chế đội ngũ gọi là Fiji biển vệ đội, nhưng trên thực tế đều là chấp hành nhiệm vụ đặc thù.

“Barkley không có nói rõ, “ Miêu Khôn nói nói, “ nhưng có thể tưởng tượng, chi này bộ đội bí mật, cũng đều là Grimm một tay bày kế!”

“Nha... Ta có chút mà minh bạch!” Lý Bản Thành nói, “ Tịch Vĩ sở dĩ không có sợ hãi khu vực nhiều như vậy tay chân đến Kỳ Tích đảo, cũng là bởi vì hắn xúi giục Scott người này!”

“Không tệ! Scott quyền hạn ưu tiên, “ Miêu Khôn gật đầu, “Làm Molly tiểu thư bị hại về sau, thủ hạ của nàng tiến về Suva (thủ đô của Fiji-CVT) cầu cứu thời điểm, một mực che dấu ở ngoại vi Scott ngay đầu

tiên chặn được tin tức, đem bọn họ ngăn lại đồng thời sát hại!

“Sau đó, hắn liền dẫn Tịch Vĩ đông đảo lính đánh thuê, còn có Tịch Vĩ bản nhân trắng trợn leo lên Kỳ Tích đảo, để mạnh hạng nhất người nghĩ lầm những cái kia đều là bọn họ người của cục an ninh, tới cái vàng thau lẫn lộn.

“Ta nghĩ, Grimm qua đời, còn có Kim Cương di chúc tin tức, cũng đều là Scott tiết lộ cho hắn!” Miêu Khôn tiếp tục nói, “ Tịch Vĩ hoàn toàn chính xác rất tinh mắt, hắn chỉ cầm xuống Scott một người, liền giải quyết tất cả vấn đề.”

“Nha... Nguyên lai là chuyện như vậy a...” Sebastian nhẹ gật đầu, “Trách không được, Barkley cũng không biết ở trên đảo xảy ra chuyện gì, nguyên lai hai người bọn họ đều là hai đơn vị.”

“Scott chặn được tin tức lúc làm được không sạch sẽ, đưa tới Barkley chú ý, “ Miêu Khôn lại nói, “ hắn bắt đầu truy tra, nhưng lại phát hiện Scott tại Kỳ Tích đảo một vùng mất tích, cho nên hoài nghi Scott khả năng phản bội!

“Chỉ bất quá, hắn phát hiện đến quá muộn chút!”

“Nha...” Sebastian hưng phấn mà nói nói, “ đã dạng này, cái kia vấn đề mấu chốt nhất, há chẳng phải trên người Scott rồi?”

“Yên tâm đi, hắn đã chiêu!” Miêu Khôn vui mừng nói nói, “ ở trên đảo tìm được mấy cái Tịch Vĩ thủ hạ người sống sót, có những người này lời khai, lại thêm chúng ta, cùng phòng tình báo điều tra, Scott nghĩ không thừa nhận cũng không được!”

“A, vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi... Ha ha...” Sebastian thở phào một cái, “Đã dạng này, vậy liền có thể chứng minh trong sạch của chúng ta!”

“Đương nhiên!” Jacob chỉ chỉ cổ tay của mình, “Bằng không, bọn họ cũng không có khả năng sớm như vậy cho chúng ta mở ra còng tay mà!”

“Mặc dù Tịch Vĩ chết rồi, “ Miêu Khôn nói nói, “ nhưng chúng ta vẫn là trợ giúp Anh Quốc phòng tình báo lập xuống một cái công lớn, ta nghĩ, bọn họ không cần thiết khó xử chúng ta! Nhưng ta không xác định, bọn họ có thể hay không trước đem chúng ta dẫn độ đến Luân Đôn, sau đó đi đi chính thức thủ tục, như thế nhưng liền phiền toái!”

“Ta lại cảm thấy sẽ không!” Jacob phân tích nói, “ căn cứ kinh nghiệm của ta, người Anh khẳng định sẽ điệu thấp xử lý chuyện này!

“Ba cái lý do, một, Kim Cương còn tại bọn họ trong tay; hai, diệt trừ Tịch Vĩ cái họa lớn trong lòng này; ba, Grimm cổ bảo mặc dù bị hủy, nhưng Kỳ Tích đảo thời hạn mướn đã đến, bọn họ cũng không có tổn thất cái gì!

“Cho nên, ngoại trừ chết một chút người, bọn họ thật là không có ăn cái gì thiệt thòi lớn. Mà lại...” Jacob mở ra đại thủ, đạo lý rõ ràng địa nói nói, “ chuyện này nói ra hoàn toàn chính xác không thế nào hào quang, bị người thẩm thấu, còn xuất hiện phản bội, còn sử dụng âm mưu quỷ kế...

“Cho nên, nhìn xem đi, nhiều nhất một cái tuần lễ, phóng thích văn kiện liền sẽ đưa đến chúng ta trong tay.”

“A úc...” Sebastian quyệt miệng nói nói, “ nhanh như vậy sao?”

“Làm sao?” Jacob giơ lên lông mày, “Chẳng lẽ ngươi còn hi vọng bọn họ cho ngươi đến cái nghi thức thụ huấn, cho ngươi phát một chút tiền thưởng sao?”

“Không phải, “ Sebastian hậm hực lắc đầu, “Chỉ bất quá nghĩ tới Kim Cương còn tại bọn họ trong tay, tâm tình thất lạc a...”

Ai ngờ, nghe nói như thế về sau, Miêu Khôn trên mặt hốt nhiên nhưng nho nhỏ đọng lại một cái, giống như suy nghĩ của hắn dừng lại tại cái nào đó suy nghĩ bên trên giống như.

Bất quá, loại này ngưng kết vẻn vẹn chợt lóe lên, rất nhanh trở nên giãn ra.

“Đúng vậy a, là rất để cho người ta nổi giận!” Miêu Khôn tranh thủ thời gian cười phụ họa nói, “ bất quá, có thể còn sống sót, thế là tốt rồi! Ngẫm lại Cốc Triệu Nhất Lang cùng Cisse đi! Bọn họ nhưng là không còn chúng ta vận tốt như vậy đi...”

Nghe được Miêu Khôn, đám người không khỏi nhớ tới chết đi đồng bạn, trên mặt hiện lên một tia thương cảm.

“Đúng rồi, nói đến... Tù trưởng thế nào?” Lý Bản Thành hỏi một câu.

“Nghe nói, đã thoát ly nguy hiểm tính mạng!” Miêu Khôn nói nói, “ nhưng giải phẫu còn đang tiến hành, đoán chừng chân có thể bảo trụ!”

“Ta đi, còn náo!” Jacob tranh thủ thời gian sửa chữa, “Tù trưởng bị nện chính là cánh tay, là cánh tay có được hay không?”

“A, a, cái kia chính là cánh tay có thể bảo trụ, ha ha...”

Nghe được Miêu Khôn, đám người tựa như nghe cười lạnh giống như, cười đến mức dị thường xấu hổ.

“Bất quá, nói trở lại!” Sebastian bỗng nhiên lại nói, “Ta đến bây giờ còn có chút không nghĩ ra đâu! Đã Tịch Vĩ tìm Scott dạng này một cái vương bài, thấy thế nào đều là thiên thời địa lợi nhân hoà chiếm toàn , ấn lý thuyết, hắn là vạn vô nhất thất mới đúng chứ?

“Nhưng làm sao... Làm sao đến cuối cùng...” Sebastian gấp nhíu mày nói nói, “ phản mà là chúng ta thắng đây? Chúng ta... Đến cùng làm sao thắng?”

Nghe nói như thế, đám người lại một lần nữa không tự chủ được đem ánh mắt nhìn hướng về phía Triệu Ngọc.

Không tốt...

Triệu Ngọc lập tức cảm thấy tình huống không ổn, tranh thủ thời gian phụ họa nói: “Đúng vậy a, đúng vậy a, thật sự là rất khó mà tưởng tượng nổi! Tịch Vĩ nói qua, hắn mang nhân viên cùng trang bị, thế nhưng là dùng tới đối phó quân đội!

“Nhưng kết quả là, thậm chí ngay cả chúng ta mấy người như vậy đều không có giải quyết hết, ngươi nói buồn cười không buồn cười? Hắc hắc hắc...”

Bởi vì Triệu Ngọc nói là Hán ngữ, hiện trường ngược lại càng thêm xấu hổ.

“Tiểu tử, bị ta bắt được a?” Miêu Khôn híp mắt nói, “Còn nói ngươi nghe không hiểu tiếng Anh?”

“...” Triệu Ngọc im lặng.

“Bất quá... Nói đến...” Lý Bản Thành nhìn về phía Triệu Ngọc, đúng trọng tâm địa cho một câu, “Tại trong pháo đài cổ lâm đạn đạo oanh lúc chiên, thật đúng là may mắn mà có vị này Trung Quốc thần thám đâu!

“Nếu không phải hắn sớm đã đoán được địch nhân ý đồ, đồng thời nghĩ đến thư phòng mật thất kia, sợ là chúng ta đã sớm xong đời!”

“Không sai, không sai!” Jacob phụ họa gật đầu, “Mặc dù ta không thế

nào ưa thích tiểu tử này, hắn cười lên rất khó nghe, nhưng điểm này ta không thể không thừa nhận!

“Phản ứng của hắn thật rất nhanh, tại điên cuồng công kích thời điểm, hắn thế mà còn có thể đi nghĩ đối phương khả năng có âm mưu! Bội phục bội phục!”

“Còn nói sao!” Juliet cũng tới phụ họa nói, “ các ngươi là không nhìn thấy chúng ta như thế nào cưỡi xe gắn máy đại chiến máy bay trực thăng vũ trang!

“Không chỉ có là phản ứng nhanh, mà lại có tình có nghĩa, thời khắc mấu chốt...” Juliet vỗ vỗ Triệu Ngọc bả vai, “Hắn còn đem ta đẩy tới xe gắn máy, một người đem máy bay dẫn ra nữa nha! Khi đó, ta thật sự cho rằng hắn chết chắc!

“Triệu Ngọc a, ta thật sự là yêu ngươi chết mất!”,

Nói, Juliet liền một tay lấy Triệu Ngọc ôm ở trong ngực, ba ba từ trên mặt hắn hôn hai cái.

“...” Đối mặt đà thương sư tỷ nhiệt tình không bị cản trở, dù cho là da mặt siêu dày Triệu Ngọc cũng có một ít không quá thích ứng.

“Hừ, cái này tính là gì? Các ngươi còn không biết... Ân...” Lúc này, Miêu Khôn mắt nhìn thấy Triệu Ngọc, mặt mày hớn hở địa ngóc lên cằm hài, như đang muốn nói gì?

Không ổn!

Thấy một lần cha vợ mở miệng, Triệu Ngọc trong lòng không khỏi lo lắng, Miêu Khôn khẳng định là muốn nói một mình hắn diệt đi nửa nhánh quân đội, cùng dưới nước Mỹ Nam Ngư sự tình.

Những sự tình này rõ ràng có chút ly kỳ, nói ra, sợ rằng sẽ gây nên những người này hoài nghi, tương lai gây bất lợi cho chính mình.

Nhưng mà, hé miệng về sau, Miêu Khôn dường như ý thức được cái gì, lại đem lời nói lại nuốt trở vào.

“Chúng ta không biết cái gì?” Jacob thúc giục, “Ngươi ngược lại là nói a?”

“Ừm... Ân...” Miêu Khôn con mắt nhanh quay ngược trở lại, lúc này mới đổi giọng nói nói, “ Tịch Vĩ phái tới những người kia, cố ý mang theo Russia trang bị, định đem chuyện này giá họa cho KGB đâu! Ngươi nói làm giận không làm giận...”

Chương 1368: Có linh cảm sao?

Ba ngày sau, Kỳ Tích đảo phía nam trên bờ biển.

Ánh nắng tươi sáng, khí hậu thoải mái.

Triệu Ngọc mặc một thân đồ tắm, đưa di động giơ lên cao cao, đem mình cùng cha vợ Miêu Khôn tất cả đều đập vào điện thoại ống kính.

“Miêu Miêu a... Thấy được không? Lần này tin tưởng a?” Triệu Ngọc mỉm cười xông video một chỗ khác Miêu Anh nói nói, “ ta thật cùng cha vợ tại Fiji đâu! Nơi này phong cảnh không tệ, ha ha...”

“Đúng vậy a, khuê nữ...” Miêu Khôn không được tự nhiên mà đối diện ống kính cười nói, “ lần này, ta là mang Triệu Ngọc đến thấy chút việc đời, vì hắn sau này phát triển làm chuẩn bị a!

“Mà lại, ta cảm thấy Fiji tổ chức trận này thám tử salon, chuyên nghiệp tính rất mạnh, hắn là dẫn hắn đến xem!”

“Đúng vậy a, đúng vậy a Miêu Miêu...” Triệu Ngọc làm bộ hưng phấn mà nói nói, “ đừng nói, thật đúng là học được không ít thứ, mặc kệ là khoa học kỹ thuật thủ đoạn vẫn là phương thức phương pháp, đều để ta cảm giác mới mẻ, đối với chúng ta sau này phá án làm việc, rất có ích lợi...”

“Hừ, tin hai người các ngươi, còn không bằng tin quỷ!” Trong điện thoại Miêu Anh biểu lộ lạnh như băng nói nói, “ trên thế giới này, ta hiểu rõ nhất hai người, đó chính là hai người các ngươi!

“Các ngươi coi là, chà xát phấn lót, ta liền nhìn không ra các ngươi trên mặt cùng trên cánh tay vết thương sao? Triệu Ngọc!” Miêu tiểu thư dẫn đầu xông Triệu Ngọc nã pháo, “Ngươi có phải hay không nghĩ muốn khiêu chiến ta ranh giới cuối cùng? Trong nước chơi không ra, chạy ra ngoại quốc chơi bạc mạng đi đúng hay không?”

“Chuyện không liên quan đến ta!” Triệu Ngọc một mặt vô tội, “Là cha ngươi buộc ta tới, bằng không, hình sự sảnh bên kia cũng mời không hạ giả đến mà!”

“Lão ba! Ngươi cũng đủ có thể, ngươi thế mà để Triệu Ngọc giúp ngươi chấp hành nhiệm vụ? Ngươi đến cùng nghĩ như thế nào?” Miêu Anh lại xông Miêu Khôn nã pháo, “Chẳng lẽ ngươi liền không có suy nghĩ qua cảm thụ của ta sao?”

“Đúng đấy, còn có ta!” Triệu Ngọc phụ họa.

“Đi đi đi...” Miêu Khôn tranh thủ thời gian đẩy ra Triệu Ngọc, xông Miêu Anh giải thích, “Anh Anh a, ngươi nghe ta nói, không phải chấp hành nhiệm vụ. Chúng ta thật tại tham gia thám tử salon, thương thế của chúng ta... Đều là... Ân... Ân... Nếu là thám tử salon nha, tự nhiên tránh không được có chút luận bàn, yên tâm, không có gặp nguy hiểm, không có nửa điểm nguy hiểm!”

“Lão ba a, ngươi có phải hay không quên, ta cô độc tuổi thơ là ai một tay tạo thành? Ta vẫn cho là ta là một đứa cô nhi!” Miêu tiểu thư nghiêm mặt nói nói, “ hiện tại, ngươi lại muốn đem ta cùng Triệu Ngọc mở ra, để cho ta từ cô nhi lại biến thành quả phụ sao?”

“Ai u, ngươi nhìn, ngươi nhìn...” Miêu Khôn không sợ trời không sợ đất, liền sợ mình con gái ruột, lúc này trận cước đại loạn, tranh thủ thời gian giải thích, “Nơi đó có nghiêm trọng như ngươi nghĩ vậy? Ta đây không phải muốn cho Tiểu Triệu về sau có tốt hơn phát triển mà! Lại nói, lại

nói, đây không phải ta buộc hắn tới, là hắn tự nguyện! Thật!”

Nói, Miêu Khôn vụng trộm đập Triệu Ngọc một thanh, ý kia là để Triệu Ngọc tranh thủ thời gian tiếp tra, hắn nhanh ứng phó không được.

“Ha ha ha...” Triệu Ngọc nhìn thấy Miêu Khôn đỏ mặt tía tai dáng vẻ, lúc này mới thu hồi ngang bướng, nghiêm trang xông Miêu Anh nói nói, “ Miêu Miêu a, ta biết, ngươi sinh khí nguyên nhân chủ yếu, là cha ngươi dẫn ta tới, mà không có mang ngươi đúng không?

“Tốt như vậy không tốt, lần tiếp theo, chúng ta gia ba cùng một chỗ, cái này cũng có thể đi? Nếu như hắn lại muốn đơn độc mang ta đi ra, ta thề sống chết không theo liền tốt!”

Nói, Triệu Ngọc lại một bàn tay đập trở về, đập đến Miêu Khôn nhảy lên lão Cao, tranh thủ thời gian thề với trời: “Đúng đúng đúng, lần này thật sự là nhìn ngươi quá bận rộn, lần tiếp theo, lần tiếp theo nhất định mang các ngươi hai cái cùng một chỗ, có được hay không? Đừng tức giận khuê nữ!”

“Hừ, cái này còn tạm được!” Miêu Anh tức giận trừng hai người một chút, sau đó nói với Triệu Ngọc, “Triệu Ngọc, chơi đến không sai biệt lắm, sớm một chút chạy trở về đến! Hình sự sảnh gần nhất lại tới mới vụ án, bởi vì ngươi không tại, cho nên đều phân chia cho cái khác tổ điều tra đặc biệt.

“Ồ? Thật sao? Có mới bản án?” Triệu Ngọc nghe xong liền tinh thần tỉnh táo, “Vậy ngươi vì cái gì không trước tiếp xuống? Ngươi là Phó tổ trưởng, hoàn toàn có thể đại biểu ta mà! Có lợi hại bản án không có?”

“Đừng nói như vậy, ngươi thế nhưng là đại danh đỉnh đỉnh thần thám Triệu Ngọc, ta nhưng đại biểu không được!” Miêu Anh nói nói, “ dù sao ngươi không trở lại, ta liền một vụ án cũng không tiếp!”

“Tốt tốt tốt, yên tâm, yên tâm... Ta mau chóng, mau chóng!” Triệu Ngọc nhìn Miêu Khôn một chút, “Thám tử salon lại có mấy ngày liền kết thúc, ta nhất định mau chóng chạy trở về!”

“Hừ, hai người các ngươi tự giải quyết cho tốt đi!” Miêu tiểu thư híp mắt nói nói, “ lão ba, nhớ kỹ lời của ngươi nói, về sau nếu như dám can đảm không mang tới ta, cẩn thận ta gia pháp hầu hạ! Hừ...”

Nói xong, Miêu Anh rốt cục đóng lại video nói chuyện phiếm.

Hô...

Triệu Ngọc cùng Miêu Khôn thật nhẹ nhàng thở dài ra, nhất là Miêu Khôn, trên mặt đều bị mồ hôi lạnh ướt đẫm.

“Khá lắm, cảm giác đối phó Tịch Vĩ, cũng không có như thế gan hư qua!” Miêu Khôn lau mồ hôi lạnh, biểu lộ dị thường khó xử.

“Uy, ta nhưng nói xong, đây chính là ngươi muốn ta cùng ngươi thông cung, “ Triệu Ngọc tranh thủ thời gian phủi sạch quan hệ, “Cũng không phải ta cố ý nói láo lừa gạt Miêu Anh a! Về sau nhưng tuyệt đối đừng lấy chuyện này đến cho ta chọn mao bệnh.”

“Phế... Nói nhảm!” Miêu Khôn nhếch miệng nói nói, “ loại sự tình này nói thế nào? Chẳng lẽ ngươi còn muốn phát người bằng hữu vòng sao? Barkley cùng ta nói chuyện điều kiện, cái này nếu là tiết mật, hai nhà chúng ta coi như chịu không nổi!”

“Minh bạch, chỉ cần bọn họ không lại gây khó khăn cho chúng ta liền tốt!” Triệu Ngọc thu hồi điện thoại di động của mình, “Ta còn phải trở về phá án đâu!”

“Đúng rồi, đám người Anh giỏi về tâm kế, “ Miêu Khôn chỉ chỉ Triệu Ngọc điện thoại, “Bọn họ nói điện thoại di động của ngươi là từ bên

trong phế tích nhặt về, nhưng khó đảm bảo sẽ không động tay chân gì? Cho nên chờ sau khi trở về, phải lập tức đổi cái mới, đem dãy số cũng đổi!”

“Yên tâm đi, còn cần ngươi nói?”

Triệu Ngọc không để ý chút nào đưa di động bỏ vào túi. Kỳ thật, hắn một sớm đã dùng Hacker chỉ lệnh đưa di động tra xét. Không nghĩ tới điện thoại trạng thái bình thường, vậy mà một cái cửa ngầm đều không có.

Xem ra, người ta cũng đều biết bọn họ những người này không có khả năng mắc lừa, cho nên căn bản không có tất yếu động cái gì ý đồ xấu.

“Hừ, phòng điều khiển lúc ấy đều nổ thành mảnh vỡ!” Miêu Khôn lắc đầu, “Thật hiếu kỳ, bọn họ đến cùng là từ đâu mà đem điện thoại di động của ngươi nhặt về? Vì cái gì ta liền không có kiếm về đâu?”

“Cũng có thể là, là điện thoại di động của ta theo ta a? Rắn chắc! Ha ha...” Triệu Ngọc mặt ngoài hững hờ vui đùa, nhưng trong lòng lại một mực có cái kết không có giải khai, luôn cảm giác tâm thần có chút không tập trung.

Bởi vì, từ khi hắn mở ra “Càn khôn” đại quẻ về sau, đến hôm nay đã là ngày thứ năm, nhưng cái kia quẻ văn lại vẫn không có biến mất ý tứ.

Theo lý thuyết, thám tử salon kết thúc, chuyện kim cương cũng hết thảy đều kết thúc, kỳ ngộ của hắn hắn là kết thúc mới đúng, nhưng đều đi qua nhiều ngày như vậy, vì cái gì một điểm động tĩnh cũng không có chứ?

Chẳng lẽ... Còn có cái gì sự kiện lớn muốn phát sinh không thể?

Có thể hay không... Tại cái này Kỳ Tích đảo bên trên, sẽ còn lại sinh biến cố?

Đến tột cùng... Kém chỗ nào đâu?

“Triệu Ngọc, Triệu Ngọc...” Ngay tại Triệu Ngọc cùng Miêu Khôn chuẩn bị trở về điểm an trí thời điểm, đà thương sư tỷ Juliet bỗng nhiên xuất hiện tại hai người trước mắt, dọc theo bãi cát đâm đầu đi tới.

“Triệu Ngọc, Miêu, các ngươi ở chỗ này a!” Juliet cầm một cái màu đỏ điện thoại nói nói, “ điện thoại di động của ta cũng tìm được, vậy mà cũng không có nổ hỏng đâu!”

“Ha ha ha... Vậy chúc mừng đi!” Miêu Khôn không phải nói cái gì.

“Triệu Ngọc... Đến, mau nhìn, những này chính là ta trước đó đề cập với ngươi đến những cái kia...” Nhưng mà, Juliet tựa hồ đối với Triệu Ngọc càng cảm thấy hứng thú, lúc này đem điện thoại di động của nàng đưa tới Triệu Ngọc trước mắt, hưng phấn mà nói nói, “ ta biết ngươi am hiểu, là phá án và bắt giam chưa kết án chưa giải quyết!

“Ngươi nhanh tới giúp ta nhìn xem, đối với món này bức tranh án giết người, ngươi có phải hay không có cái gì linh cảm đâu?”

Chương 1369: Thế giới kỳ án

“Từ trên ý nghĩa nghiêm ngặt giảng, “ Juliet một mặt đưa di động bên trên tư liệu đưa cho Triệu Ngọc nhìn, một mặt giới thiệu nói, “ vụ án này không hoàn toàn thuộc về Pháp quốc, bởi vì trong đó có cùng một chỗ phát sinh ở Monaco. Cho nên, cũng có thể tính là một kiện quốc tế yếu án mà!”

“Ồ?” Triệu Ngọc cầm quá điện thoại di động, làm như có thật lật xem một lượt tư liệu về sau, chăm chú gật đầu nói, “Rất tốt, ta nếu có thể xem hiểu pháp văn, liền mẹ nó tu luyện thành tinh!”

“Cái gì đó, để ta xem một chút...” Miêu Khôn đưa di động đoạt tới, chỉ nhìn mấy lần liền nói, “Nha... Liền là món kia giữ kín không nói ra bức tranh án giết người a, ta nghe Grimm nói qua. Làm sao? Vụ án này còn không có phá?”

“Đúng, không có phá! Hiện tại giao cho trong tay ta!” Juliet thừa nhận nói, “ cho nên, ta muốn cho Trung Quốc thần thám giúp ta tìm xem linh cảm!”

“Ừm...” Triệu Ngọc hướng phía sau lật vài tờ tư liệu, khi nhìn đến một bức hiện trường phát hiện án ảnh chụp về sau, bỗng dưng bị chấn động, bận bịu lôi kéo Miêu Khôn hỏi nói, “ uy, trước tiên nói một chút, đây rốt cuộc là cái vụ án gì? Thật quỷ dị a?”

“Đúng, quỷ dị là được rồi!” Miêu Khôn một mặt lạnh nhạt nói nói, “ Tây Phương nhân cùng chúng ta khác biệt, họa bức tranh cũng đều ưa thích họa không mặc quần áo! Mà lại... Lão đắt!

“Ầy, ngươi thấy này tấm, liền là bị mọi người bình chọn vì thế giới hai mươi đại 'La' thể bức tranh một trong một bức!”

“Đừng làm rộn!” Triệu Ngọc mất tự nhiên cười nói, “ cái này rõ ràng là hiện trường phát hiện án, từ đâu tới bức tranh?”

“Đúng, đây chính là vụ án này ly kỳ nhất địa phương, bởi vì Pháp quốc cảnh sảnh lo lắng tạo thành dân chúng khủng hoảng, cho nên đối vụ án này giữ kín không nói ra, một mực không có gióng trống khua chiêng hướng công chúng vạch trần!”

Miêu Khôn nói một hơi một nhóm lớn về sau, lại bắt đầu dùng tiếng Pháp cùng Juliet trao đổi một phen, sau đó tiếp tục nói với Triệu Ngọc: “Là như vậy, từ 10 năm bắt đầu, mãi cho đến năm ngoái, tại Pháp quốc Lion, Lens còn có Cannes cùng Monaco các địa khu, lần lượt phát sinh gây án thủ pháp giống nhau —— bức tranh án giết người!

“Hung thủ tại giết người về sau, sẽ đem người chết đặt ở một trương to lớn vải vẽ bên trên, bố trí thành trứ danh 'La' thể bức tranh bên trong mỗ một bức dáng vẻ, tựa như ngươi thấy cái dạng này...” Miêu Khôn chỉ chỉ trên điện thoại di động hình ảnh, “Cái này một bức là bắt chước Giorgione 《 ngủ say Venus 》(Sleeping Venus – CVT – Gúc để biết chi tiết).

(*): “La” thể bức tranh= bức tranh lõa thể = Hầu hết các bức tranh thời đó của Châu Âu đều được vẽ khỏa thân để thể hiện cái “Đẹp”. Chắc vì việc kiểm duyệt nên con tác để như thế.

“Đem người biến thành cùng bức tranh dáng vẻ, ngẫm lại đều quỷ dị a!

“Ta nhớ được...” Miêu Khôn hồi ức nói, “ hiện trường phát hiện án nhiều tại nông thôn không người ở lại tòa nhà, hoặc là vựa lúa, nông trường loại địa phương này, còn có nồng hậu dày đặc hương thổ khí tức.

“Nếu như ngay cả Monaco cái kia lên tất cả đều tính cả, trước mắt đến ít phát sinh 8 lên cùng loại vụ án, thủ đoạn cực kỳ quỷ mị tà dị, “ Miêu Khôn đưa di động nâng lên cao, “Hung thủ nghệ thuật tạo nghệ phi thường cao siêu, nếu như nhìn từ đằng xa, gây án hiện trường đơn giản cùng bức tranh bên trên giống nhau như đúc, giống như đúc!”

“Ông trời ơi...” Triệu Ngọc bỗng nhiên cảm giác trong lòng chìm một cái, nói nói, “8 vụ giết người, đã chết 8 người rồi? Hung thủ thế mà còn không có bắt lấy?”

“Không, không phải 8 cái! Ngươi nghe nói qua Jean • Phil nồng nhiều... Ân, không không không, là Jean • Baptiste • siết Neo 《 Grace tam mỹ thần 》(Bức này là The Graces – Charites của tác giả Alessandro di Mariano di Vanni Filipepi) sao, nghe nói qua không?”

Miêu Khôn hỏi xong, phát hiện Triệu Ngọc một mặt mộng bức, lúc này mới tiếp tục nói: “Tốt a, bức họa này bây giờ đang ở Lô Phù cung, bởi vì là...”

“Ta cạch!” Triệu Ngọc líu lưỡi, “Sao, Grace tam mỹ thần? Ngươi không phải là nói, một hơi liền giết ba cái a?”

“Đúng, “ Miêu Khôn gật đầu, “Cho nên bản án hiện tại hết thảy xuất hiện 11 tên người bị hại, từ trước mắt trong vụ án đến xem, người bị hại tất cả đều là nữ tính, đều là 20 đến 40 tuổi ở giữa nữ tính!

“Nhất tuyệt chính là, những này bị hại nữ tính thân thể đặc thù, cùng nguyên bản bức tranh bên trên nguyên hình phi thường ăn khớp, nói rõ hung thủ là có mục đích tính lựa chọn những người bị hại này!”

“Ta đi...” Triệu Ngọc âm thầm chấn kinh, nhưng lại ngầm sinh hưng phấn.

“Thế nào? Ta đã sớm nói, mấy ngàn cổ biến thái nhân vật, vẫn là ngoại quốc người chiếm đa số a?” Miêu Khôn lắc đầu thở dài, “Giống như vậy bản án, chí ít sẽ không phát sinh tại chúng ta nơi đó!

“Ta trước kia ở nước ngoài cũng đã gặp không ít, đa số biến thái gây nên, nhưng này chút bản án cơ bản đều phá, duy chỉ có cái này ngoại trừ!” Miêu Khôn lại nói, “ ta biết Juliet tiểu thư vì cái gì gấp gáp như vậy, bởi vì năm nay mùa hè sắp hết, không biết ai lại lại biến thành hung thủ mục tiêu kế tiếp a!”

“Ta không phủ nhận, vụ án này, một mực là chúng ta cảnh sự tình sảnh sỉ nhục, “ Juliet nói nói, “ hung thủ bố cục kín đáo, cực kỳ cẩn thận, vụ án phát sinh chi địa cũng đều là những cái kia giám sát điểm mù, hoặc là không có giám sát chi địa, thậm chí ngay cả người chứng kiến cũng rất khó tìm đến.”

“Nha... Cái kia vụ án này... Ta...” Triệu Ngọc nhìn thoáng qua Miêu Khôn, tựa hồ muốn nói cái gì, nhưng lời đến khóe miệng, nhưng lại nuốt trở vào.

“Không được, đừng suy nghĩ!” Miêu Khôn lĩnh ngộ năng lực siêu cường, lúc này minh bạch Triệu Ngọc ý tứ, trực tiếp nói, “ nếu như có thể cho ngươi đi qua tra án, vậy ta sớm sẽ nói cho ngươi biết!

“Quên ta trước đó đã nói với ngươi như thế nào sao? Chỉ có vụ án bên trong xuất hiện quốc gia chúng ta công dân, hoặc là cùng chúng ta ích lợi của quốc gia tương quan vụ án, tổ đặc công mới có quyền điều tra, mà lại quyền hạn cũng đều là bị hạn chế.

“Giống bức tranh án giết người dạng này bản án, “ Miêu Khôn chỉ điện thoại di động nói nói, “ đều là người ta chính mình quốc gia sự tình. Đổi vị suy nghĩ một cái đi Triệu Ngọc, nếu như không đầu nữ thi án thay cái người ngoại quốc tham gia điều tra, ngươi sẽ nghĩ như thế nào?”

“Nha...” Triệu Ngọc gật đầu, Miêu Khôn nói đến một chút không sai, vụ án này mặc dù khơi gợi lên Triệu Ngọc phá án dục vọng, nhưng muốn thực hiện cũng rất khó khăn.

Nghe được Miêu Khôn nói nhiều lời như vậy, Juliet cũng rốt cục tìm một cơ hội, lại cách dùng ngữ cùng Miêu Khôn trao đổi một cái.

Triệu Ngọc một mực người sử dụng phiên dịch khí, cho nên có thể đủ nghe hiểu Juliet nói mỗi một câu.

Chỉ nghe Juliet nói với Miêu Khôn: “Không không không, chúng ta nhưng không có các ngươi như vậy chết tấm! Ngươi biết tại Pháp quốc, có bao nhiêu người Hoa nhân viên cảnh sát hoặc là thám trưởng sao?

“Ta tại nông thôn muội phu liền là Hoa Kiều, đã làm đến trưởng cục cảnh sát vị trí!

“Ngươi hẳn là minh bạch, đối với phá án quá trình cùng phương pháp, chúng ta càng quan tâm là kết quả!” Juliet mở ra hai tay nói nói, “ cho nên, nếu như Triệu Ngọc đối vụ án này thật cảm thấy hứng thú, ta có thể hướng chúng ta bộ trưởng đệ trình xin, để hắn thành cho chúng ta hợp pháp chuyên án cố vấn!

“Female Miêu, ngươi sẽ không hẹp hòi sao như vậy?” Juliet nghiêm túc nói nói, “ còn nhớ rõ chúng ta lần trước thám tử salon thời điểm, Grimm là nói như thế nào sao?

“Thám tử không biên giới, sự hiện hữu của chúng ta chính là vì tiêu diệt tội ác! Những cái kia hung thủ giết người tại quốc gia các ngươi là tội ác, tại quốc gia chúng ta cũng là tội ác!

“Ta nhớ được, lúc ấy ngươi nhưng là cái thứ nhất đứng ra ủng hộ!”

“Đúng, đúng, ta nhớ được đâu, ha ha...” Miêu Khôn nhìn Triệu Ngọc

một chút, sau đó nói với Juliet, “Thân ái, ta không phản đối, một chút cũng không phản đối! Nhưng là, chúng ta hiện tại tình huống này, nói những này tựa hồ vẫn còn hơi sớm mà!

“Như vậy đi, vẫn là chờ chúng ta đem Kỳ Tích đảo sự tình giải quyết, lại bàn bạc kỹ hơn có được hay không?” Nói, hắn đập Triệu Ngọc bả vai một cái, “Ngươi không biết, chúng ta Trung Quốc thần thám danh khí rất lớn, hiện ở trong nước đều rất hút hàng đâu!”

“Lại tới...” Juliet lập tức cười, “Ngươi khóe mắt vẩy một cái, ta liền biết ngươi lại muốn làm ăn! Yên tâm, nếu như Triệu Ngọc thật có thể giúp chúng ta phá án, tuyệt đối không thể thiếu chỗ tốt của các ngươi!”

“Ừm... Trong lời nói nghe!” Miêu Khôn cũng cười, “Ta cho rằng, chúng ta vẫn là có thể suy nghĩ một chút.”

“Không chỉ bức tranh án giết người một kiện đâu!” Juliet lại nói, “ trên thực tế, Grimm khi còn sống, một mực tại vơ vét các quốc gia phát sinh kỳ án, nhất là những cái kia đến nay chưa trinh phá án chưa giải quyết!

“Hắn muốn tổ chức thám tử salon mục đích, cũng không phải là chỉ vì Kim Cương.” Juliet đưa di động thu hồi, lại ấn mở mới tư liệu, nói nói, “ các ngươi nhìn một chút đi!

“Trong này có trứ danh cổ man đồng sự kiện, chúng ta Pháp quốc bức tranh án giết người, còn có Bucharest cầu treo nữ thi, Melbourne tàu điện ngầm chạm vào nhau án, cùng siêu cấp phú hào Long Địch mất tích án...”

“Oa...” Triệu Ngọc nhìn trợn tròn mắt đều, lúc này hỏi nói, “ Phú hào Long Địch không phải thế giới truyền thông ông trùm sao? Hôm trước còn nhìn hắn có mặt cái gì điển lễ tới?”

“Không, “ Juliet cùng Miêu Khôn song song lắc đầu, “Trên TV nhìn thấy chính là thế thân, chân thực Long Địch, đã mất tích một năm...”

Chương 1370: Phức tạp?

Lại là ba ngày sau một buổi sáng mười phần. Miêu Khôn, Triệu Ngọc bọn người ngồi cái kia chiếc trước đó đi qua huyết chiến du thuyền, chậm rãi nhanh chóng cách rời Kỳ Tích đảo bờ bắc bến tàu.

Sự tình quả nhiên như Jacob đoán như thế, Anh phương không có yêu cầu đem bọn họ dẫn độ Anh Quốc bản thổ tiếp nhận điều tra, bởi vì Scott cùng Simona thú nhận bộc trực, lại thêm mấy tên may mắn còn sống sót lính đánh thuê lời khai, cả một chuyện chân tướng, Anh phương đã sáng tỏ tại tâm.

Mà căn cứ vào Miêu Khôn đám người thân phận đặc thù, bối cảnh thâm hậu, vì không làm cho quá nhiều phiền phức, cho nên Anh hoàng lệnh đặc xá xách một ngày trước đưa đạt, đám người căn bản không có đợi đến một tuần lễ, liền được phép rời đi.

Theo motor oanh minh, dựa vào boong thuyền trên lan can Triệu Ngọc, có thể đem Kỳ Tích đảo toàn cảnh xem cho rõ ràng, làm du thuyền dọc theo hải đảo biên giới chạy thời điểm, hắn thậm chí còn có thể nhìn thấy Grimm cổ bảo một phần nhỏ.

Mặc dù trải qua bạo tạc cùng đạn đạo tập kích, nhưng Grimm cổ bảo cũng không có bị hoàn toàn nổ nát, vẫn còn lại một phần nhỏ chưa sụp đổ.

Bất quá, cái này vẫn đứng sừng sững một phần nhỏ, ngược lại càng có thể hiển lộ rõ ràng trận kia ác chiến tàn khốc.

Lòng người khó dò, giết chóc tranh tranh. Hồi ức toàn bộ Kỳ Tích đảo kinh lịch, Triệu Ngọc cũng cảm giác tựa như làm một trận xuân thu đại mộng, giống như cái kia kịch liệt chém giết ban đêm, hoàn toàn là mình phán đoán Mộng Yểm.

Nhưng mà, Molly tiểu thư, Cốc Triệu Nhất Lang, Cisse, Cường Đặc, Tịch Vĩ, còn có nhiều như vậy binh sĩ cùng địch nhân, tất cả đều chết tại trên cái đảo này, lại để cho Triệu Ngọc giật mình thanh tỉnh.

Đây là hắn từ trước tới nay, kinh lịch kịch liệt nhất một trận đại chiến, đạn đạo, bạo tạc, súng máy hạng nặng bắn phá, đụng thuyền, lặn xuống nước, cá mập... Cơ hồ mọi thứ không ít!

Lúc đó cảm giác không tính khắc sâu, nhưng qua đi tưởng tượng, Triệu Ngọc ngay cả mình đều cảm thấy không thể tưởng tượng được.

Thế nhưng là, kết cục cố nhiên coi như không tệ, nhưng Triệu Ngọc lại khắc sâu thấy được thiếu sót của mình. Hắn biết, nếu như không là bởi vì chính mình có ngưu bức đạo cụ mang theo, lần này Kỳ Tích đảo sự kiện, chỉ sợ mình lại chết một ngàn lần đều không đủ!

Liền lấy hắn cùng những lính đánh thuê kia đánh nhau tới nói, nếu như mình không có sử dụng năng lượng tăng cường tề, rất có thể ngay cả một cái đều đánh không lại.

Có đôi khi, thậm chí dùng tăng cường tề, đều như cũ không phải là đối thủ của người ta.

Cho nên... Triệu Ngọc âm thầm suy nghĩ, sau này, nếu như mình muốn bước về phía cao hơn sân khấu, nhất định phải tăng cường bản thân tố chất mới được.

Hắn nguyên lai nắm giữ những cái kia vật lộn kỹ xảo, rõ ràng đã không cách nào thỏa mãn hắn hiện tại cần, nhất định phải tiếp nhận càng thêm

huấn luyện chuyên nghiệp, mới có thể tiến thêm một bước.

Cho Triệu Ngọc ấn tượng khắc sâu nhất, liền là Hàn Quốc đặc công Lý Bản Thành, người này nhìn qua cũng không có đến cỡ nào cường tráng, thế nhưng là hắn có vật lộn cùng kỹ xảo giết người, lại là thường người không cách nào tưởng tượng.

Nếu có một ngày, mình có thể đạt tới cái kia này trình độ, vậy coi như thật lợi hại.

Triệu Ngọc đang suy nghĩ chính mình sự tình, bên cạnh Sebastian nói chuyện: “Thế nào? Ta nói chúng ta rất nhanh liền có thể về nhà đi?

“Jacob, ngươi cũng đừng tưởng rằng phân tích của ngươi không có vấn đề, nói thật cho các ngươi biết đi! Chúng ta sở dĩ có thể sớm như vậy đạt được lệnh đặc xá, hoàn toàn là bởi vì ta cùng Carter nghị viên tư nhân quan hệ, không có hắn hòa giải, chúng ta khẳng định sẽ bị dẫn độ đến Luân Đôn, ăn mấy ngày cơm tù!”

“Bất kể nói thế nào, người Anh làm việc, vẫn là không quá yên tâm!” Jacob đem mỗi người cầm tới vé máy bay đều nhìn thoáng qua, lúc này mới thoáng thả lỏng một chút, nói nói, “ còn tốt, chí ít không phải cho chúng ta an bài máy bay thuê bao, hoặc là máy bay tư nhân, hơn nữa còn không tại cùng một cái chuyến bay!”

“Ha ha, ngươi suy nghĩ nhiều!” Miêu Khôn cười nói, “ Kỳ Tích đảo sự tình đủ bọn họ chịu tiền xăng lửa một hồi, lúc này, bọn họ càng không muốn phức tạp!”

“Đúng vậy a, ngươi nghĩ gì thế?” Juliet thu hồi nhìn ra xa Kỳ Tích đảo ánh mắt, nói với Jacob, “Chẳng lẽ ngươi còn sợ bọn họ ở nửa đường bên trên ngầm giết chúng ta hay sao?”

Juliet lời nói rõ ràng có trò đùa thành phần, nhưng là nghe vào Triệu

Ngọc trong lòng, luôn cảm thấy có chút khó chịu. Bởi vì, cho tới bây giờ, hắn “Càn khôn” đại quẻ vẫn còn chưa kết thúc!

“Càn khôn” hai chữ mỗi ngày liền treo ở hệ thống giới diện bắt mắt nhất vị trí bên trên, giống như chết máy.

Cái này không thể nghi ngờ để Triệu Ngọc càng phát ra tâm thần có chút không tập trung, hắn vốn cho rằng Kỳ Tích đảo bên trên còn sẽ có càng lớn biến cố phát sinh. Nhưng mà, hiện tại bọn họ bình an vô sự rời đi hòn đảo, hắn ngược lại càng thêm lo lắng.

Chẳng lẽ... Tại con đường về bên trên, cũng sẽ phức tạp sao?

Hệ thống lão đại a, ngươi đến tột cùng muốn làm gì? Có thể hay không sớm thông báo ta một tiếng, để cho ta có cái chuẩn bị a?

“Triệu Ngọc...” Lúc này, Juliet lôi kéo Miêu Khôn đi đến Triệu Ngọc trước mặt, để Miêu Khôn giúp nàng phiên dịch nói, “ ngươi trở về suy nghĩ thật kỹ một cái đi!

“Thực tình hi vọng, ngươi có thể qua tới giúp ta, yên tâm, chỉ cần ngươi đồng ý, chúng ta sẽ thông qua chính thức hướng ngươi đệ trình thư mời.

“Ta cảm thấy, mặc kệ kết quả cuối cùng như thế nào, chỉ cần ngươi có thể tiếp nhận mời đi đến Paris, đối ngươi sĩ đồ của mình cũng là phi thường có chỗ tốt, ta nói đúng không?”

Đó là dĩ nhiên!

Triệu Ngọc ở trong lòng nhắc tới, một cái nhân viên cảnh sát có thể được mời đi ngoại quốc phá án điều tra, bản thân liền là một vinh quang to lớn, đương nhiên sẽ đối sĩ đồ của mình có chỗ tốt!

“Ngươi yên tâm, có ta ở đây...” Juliet cho Triệu Ngọc liếc mắt đưa tình,

“Cam đoan ngươi tại Pháp quốc được hưởng nhất cấp bậc cao đãi ngộ, thậm chí có thể cho ngươi an bài xinh đẹp nhất hoa khôi cảnh sát làm trợ thủ!”

“Cái này. . .” Triệu Ngọc nhãn tình sáng lên, vui mừng nhướng mày.

“Đi đi đi...” Miêu Khôn tranh thủ thời gian tới làm phá hư, “Cho thêm ít tiền đi, nữ nhân không thể được!”

“Không chỉ là bức tranh án giết người, “ Juliet không để ý đến Miêu Khôn, biết Triệu Ngọc có thể nghe hiểu mình, lại nói, “ trên thực tế, tại Grimm dắt dưới đầu, ta cùng mỗi cái kỳ án người phụ trách đều có liên hệ, nếu như ngươi đem chúng ta vụ án này phá, ta tin tưởng, thanh danh của ngươi sẽ rất nhanh truyền khắp toàn cầu! Đến lúc đó, những người kia đều sẽ tới chủ động mời ngươi, đến bọn họ quốc gia đi phá án!”

“Oa... Đây chính là... Hắc hắc hắc...” Triệu Ngọc trong lòng run sợ một hồi, lập tức dâng lên mỹ hảo ước mơ. Nếu có một ngày, mình thật trở thành cấp Thế Giới thám tử lừng danh, này sẽ là cái hình dáng gì đâu?

...

Tại đi thuyền rời đi Kỳ Tích đảo, trở lại Fiji thủ đô Suva về sau, đám người không có gấp đi sân bay, mà là tới trước nơi đó hoàng gia bệnh viện thăm người Ả Rập Yusuf.

Yusuf thương thế xác thực không nhẹ, cánh tay phải của hắn cơ hồ hoàn toàn bị hỏa lô đập vỡ, động hai lần giải phẫu, mới đưa xương cốt phục hồi như cũ.

Mặt khác, trên người hắn còn trúng hai thương, kém một chút mà liền trúng phải yếu hại.

Bất quá, Yusuf vẫn là nhất quán khôi hài hài hước, cùng các vị tốt bạn

vui vẻ tâm tình không tính, hơn nữa còn hứa hẹn Triệu Ngọc, nếu như tương lai Triệu Ngọc tại khu vực Trung Đông gặp được vấn đề, hắn nhất định sẽ toàn lực ứng phó, tận hắn chủ nhà tình nghĩa!

Bởi vì mấy người chuyến bay thời gian khác biệt, Miêu Khôn cùng Triệu Ngọc máy bay dậy sớm nhất bay, cho nên hai người bọn họ dẫn đầu từ biệt Yusuf cùng các vị bằng hữu, tiến về Suva phi trường quốc tế, chuẩn bị trở về nước.

Nhưng mà, tại đăng ký thời điểm, Triệu Ngọc vẫn là một bộ tâm thần có chút không tập trung dáng vẻ. Hắn không rõ, mình bây giờ đều đạp vào về nước máy bay, nhưng vì cái gì, cái kia xúi quẩy "Càn khôn" chết sống không chịu kết thúc đâu?

Chẳng lẽ lại, chân chính nguy hiểm... Ở trên máy bay?

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc không dám thất lễ, mau đem khẩn cấp tránh hiểm cầu, dù nhảy, còn có phi hành khí chờ đạo cụ sớm chuẩn bị đi ra, để phòng bất trắc.

Mà lại, vì lấy phòng ngừa vạn nhất, hắn còn mở ra một cái mới ẩn hình tham trắc khí, đem máy bay từ đầu tới đuôi kiểm tra một mấy lần, đợi không có phát hiện bất kỳ nguy hiểm nào cảnh báo về sau, cái này mới rốt cục cùng Miêu Khôn ngồi ở máy bay trên chỗ ngồi.

Ô...

Theo một tiếng oanh minh, máy bay rất nhanh nhảy lên trời xanh, hướng về phương tây bay đi.

Nhìn thấy máy bay cất cánh bình ổn, hết thảy bình thường, Triệu Ngọc rốt cục thoáng an tâm, đem sau lưng tựa trên ghế ngồi, chuẩn bị nghỉ ngơi một chút.

Nhưng mà, hắn vừa mới nhắm mắt lại, nhưng lại bỗng nhiên mở ra.

Ai?

Bỗng nhiên, hắn nhớ tới một kiện chuyện quan trọng tới. Chẳng lẽ...”Càn khôn” đại quẻ một mực không chịu kết thúc, cùng chuyện này —— có quan hệ! ?

Chương 1371: Ta muốn được huấn luyện

Vài giờ về sau, lại đến một cái mới đêm tối.

Người Anh cho Miêu Khôn cùng Triệu Ngọc đặt vé máy bay, là từ Suva bay thẳng Trung Quốc Hương Giang, hai người cần từ Hương Giang chuyển cơ, mới có thể trở về đến thủ đô.

Giờ phút này, khoảng cách máy bay đáp xuống Hương Giang phi trường quốc tế, còn có không đến thời gian một tiếng.

Khoang thuyền trong góc, Miêu Khôn nhìn xem mạn thuyền ngoài cửa sổ cảnh đêm, có vẻ hơi bứt rứt bất an. Hắn nhắm mắt lại nặng nề mà hít thở một cái, lúc này mới đem mình trong lòng kích động cưỡng ép theo ép xuống.

Xoay người lại, hắn nhìn thấy Triệu Ngọc chính ở bên cạnh xem xét điện thoại, mà trên màn hình điện thoại di động, vẫn là Juliet phát cho hắn, liên quan tới Pháp quốc bức tranh án giết người tư liệu.

“Tốt a...” Miêu Khôn híp mắt nói nói, “ tiểu tử ngươi thật đúng là thâm tàng bất lộ, không chỉ có thể nghe hiểu mấy nước ngoài ngữ, có phải hay không ngay cả văn tự cũng có thể xem hiểu a ngươi?”

“Không phải, không phải...” Triệu Ngọc cũng không ngẩng đầu lên hồi đáp, “Ta chỉ là đang tự hỏi vấn đề. Hung thủ đến có như thế nào tâm tính, mới có thể làm xuống dạng này bản án đâu?”

“Cái này còn phải hỏi? Biến thái thôi!” Miêu Khôn vặn ra nước khoáng

uống một ngụm, “Còn có tên điên, ngược đãi cuồng, người bị bệnh tâm thần...”

“Mấu chốt là...” Triệu Ngọc chỉ vào một trương hiện trường phát hiện án ảnh chụp, “Người này ít nhất là cái nghệ thuật gia a? Hắn tinh thông bức tranh, pho tượng, trang điểm, bố cảnh các loại...

“Luôn cảm giác, như thế lớn tràng cảnh, một người giống như không làm được a?

“Ngươi nhìn... Người chết con mắt là mở ra, hung thủ thậm chí cho nàng liếc ánh mắt, thật sự là không thể tưởng tượng. Hung thủ, tuyệt đối là cái làm nghệ thuật, nếu như có thể biết hắn giết người nguyên nhân, có lẽ là có thể đem bản án phá!”

“Được rồi, Tiểu Triệu!” Miêu Khôn thu hồi nước khoáng, nghiêm mặt nói nói, “ ngươi nha, vẫn là tạm thời kiềm chế lại đi! Juliet lời nói cũng liền vừa nói như vậy, ngươi cứ như vậy nghe xong được!

“Ngươi nhưng tuyệt đối đừng bị những cái kia chuyên án cố vấn, còn có đẹp nữ hoa khôi cảnh sát cái gì hứa hẹn cho mê hoặc, dị quốc phá án loại sự tình này không có ngươi nghĩ đến đơn giản như vậy.

“Văn hóa khác biệt, câu thông khó khăn, không có quyền hạn, không cẩn thận liền sẽ bị bọn họ chơi!

“Người ngoại quốc cũng không tôn trọng cái gì từ bên ngoài đến hòa thượng sẽ niệm kinh, ta biết Juliet đang suy nghĩ gì, nàng chỉ là nghĩ lợi dụng ngươi thông minh tài trí, giúp nàng một bước lên mây mà thôi.

“Phá bức tranh án giết người, ngươi là có thể nổi danh, nhưng nàng lấy được chỗ tốt tuyệt đối phải lớn xa hơn ngươi! Mặt khác, “ Miêu Khôn trịnh trọng nói nói, “ ngươi đừng nghe Juliet nói đến nhẹ nhàng như vậy, toàn thế giới cảnh sát đều có lòng xấu hổ!

“Nếu như ngươi giúp bọn họ phá án, bọn họ sẽ chỉ chán ghét ngươi, ghen ghét ngươi, cho rằng ngươi vũ nhục bọn họ! Mà không phá được án, ngươi càng phải hiểu, bọn họ sẽ như thế nào gièm pha ngươi, bỏ đá xuống giếng ngươi!”

“Ừm... Minh bạch minh bạch!” Triệu Ngọc để điện thoại di động xuống, giới nhưng cười một tiếng. Miêu Khôn lời nói mặc dù có chút khoa trương, nhưng đích thật là tình hình thực tế, Triệu Ngọc trước kia cũng thấm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ.

“Cho nên, tiểu tử!” Miêu Khôn nói tiếp dạy, “Ta vẫn là chân thật địa làm tốt công việc của mình đi! Ngươi ưu tú như vậy, tương lai có là cần ngươi vì nước xuất lực địa phương!”

“Cha vợ...” Triệu Ngọc cười nhạt một tiếng, “Ngươi thật cảm thấy... Đặc Công xử, sẽ càng thích hợp ta sao?”

“Thích hợp không thích hợp, đến thử qua mới biết được!” Miêu Khôn nói nói, “ nhưng cá nhân ta cho rằng, ngươi thật sự có làm đặc công tiềm chất, chí ít cho đến bây giờ, ngươi không chỉ chưa hề khiến ta thất vọng qua, ngược lại thường thường làm ta kinh ngạc! A không, là chấn kinh!

“Tại ta đã thấy tất cả tốt trong tay, không ai, có thể không mang theo trang bị tại dưới nước lặn thời gian dài như vậy, hiện tại nhớ tới...” Miêu Khôn trịnh trọng kỳ sự nhìn xem Triệu Ngọc nói nói, “ ta rốt cuộc biết, ngươi khi đó tại Diệu Danh nhảy xuống Hồng minh sông, vì cái gì không có bị chết đuối!”

“Ừm...” Triệu Ngọc nói dối há mồm liền đến, “Cái này đều phải cảm tạ cha ta, khi còn bé nghèo quá, lão ba bức ta xuống sông bắt cá, mỗi ngày bắt bất mãn một giỏ, liền không cho ta đi lên!”

“Triệu Ngọc...” Miêu Khôn hiển nhiên không muốn nghe Triệu Ngọc

giải thích, trực tiếp nói nói, “ ta vẫn là câu nói kia, phá án là của sở trường của ngươi, nhưng tiến vào Đặc Công xử, căn bản không ảnh hưởng ngươi làm thám tử!

“Như thế nói cho ngươi đi, kỳ thật rất nhiều quốc tế cấp phạm tội, càng cần hơn như ngươi loại này có thám tử tố chất tham dự vào! Vậy nhưng so ngươi phá án và bắt giam một kiện phổ thông án giết người nhưng muốn khó hơn nhiều!

“Nếu như ngươi qua đây hỗ trợ, ta nhất định sẽ làm cho ngươi xử lý những cái kia nhất thích hợp ngươi nhiệm vụ, tuyệt đối sẽ không ép buộc, để ngươi làm ngươi không nguyện ý làm làm việc!”

“Ừm...” Triệu Ngọc lắng nghe Miêu Khôn, đã có chút động tâm.

“Triệu Ngọc, ta nhìn trúng ngươi, không phải là bởi vì ngươi là con rể của ta, ta chẳng qua là cảm thấy, ngươi giống như ta, đều là loại kia ưa thích khiêu chiến, không sợ phong bạo người!” Miêu Khôn trong mắt chứa chờ mong địa nói nói, “ qua tới giúp ta đi! Chỉ có Đặc Công xử, mới là ngươi phóng thích tài hoa tốt nhất bình đài!”

“Cha vợ a, ta hiểu tâm tình của ngươi, ta cũng tán thành ánh mắt của ngươi! Nhưng là có một chút, hai ta toàn cũng không thể xem nhẹ a...” Triệu Ngọc nghiêm túc nói, “Miêu Anh nơi đó...”

“Chậc chậc...” Vừa nhắc tới Miêu Anh, Miêu Khôn lập tức khó khăn, “Ai! Ta biết nha đầu này tranh cường háo thắng, tại không có trước khi biết ngươi, nàng liền vẫn muốn tham gia đặc công thử huấn.

“Hai nhà chúng ta ăn ngay nói thật, “ Miêu Khôn lắc đầu thán nói, “ không phải ta bao che cho con, sợ nàng gặp nguy hiểm. Mà là... Anh Anh đứa bé kia thực sự dũng mãnh có thừa, sách lược không đủ, đảm đương không nổi chức trách lớn a!

“Đặc công cùng tay chân khác biệt, cũng không phải là dùng vũ lực luận thành bại, tại thời kì phi thường, thường thường cần biến báo!” Miêu Khôn thản nhiên nói nói, “ chỉ có giống hai ta dạng này không muốn mặt người, mới càng thêm thích hợp!”

“Ta đi...” Triệu Ngọc trán tất cả đều là hắc tuyến, “Ngươi đây là khen ta, vẫn là tổn hại ta đây?”

“Liền nói ý tứ này!” Miêu Khôn nói nói, “ theo lý thuyết, chúng ta hiện tại là người một nhà, liền xem như vì nữ nhi hạnh phúc, ta cũng không nên đem ngươi kéo xuống nước, nhưng là... Ta trơ mắt nhìn xem ngươi tài hoa hơn người, là Đặc Công xử từ từ bay lên một viên cự tinh, trong lòng thật sự là không nỡ chôn không nhân tài a...”

“Hoắc...” Triệu Ngọc lập tức cảm giác hai gò má đỏ bừng, tranh thủ thời gian chà xát trên ót mồ hôi nóng, nói nói, “ cha vợ, ngươi cái này khẩu tài quá mẹ nó lợi hại!

“Ta Triệu Ngọc cam bái hạ phong a, tốt a! Giang hồ có mây, biết anh hùng nặng anh hùng, đã cha vợ như thế nâng đỡ, vậy ta Triệu Ngọc lại giả vờ ngây ngốc liền không thích hợp!” Triệu Ngọc ôm quyền nói nói, “ sau khi trở về, ngươi giúp ta xin điều lệnh đi!”

“Thật sao? Vậy thì tốt quá! Quá tốt rồi!” Miêu Khôn vui mừng quá đỗi, vội vàng vỗ Triệu Ngọc bả vai nói nói, “ như vậy đi! Sau khi trở về, ta trước cho ngươi xin cái điều tạm lệnh, ngươi tới trước Đặc Công xử bên này thử một chút, nhìn xem làm việc có thích hợp hay không, lại từ chính ngươi làm quyết định!”

“Đây đương nhiên là tốt nhất, bất quá... Ta có cái yêu cầu!” Triệu Ngọc trong mắt lóe ánh sáng nói nói, “ có thể hay không trước an bài cho ta một cái thử huấn a?

“Tỉ như chuyên nghiệp kỹ xảo cách đấu, sử dụng tiên tiến thiết bị vũ khí

còn có cái gì khác phương diện, ta nghĩ trước đền bù một chút tư chất của mình, sau đó lại vào cương vị không muộn!”

“Oa!” Miêu Khôn mặt lộ vẻ kinh dị, lúc này bốc lên ngón tay cái, vui mừng tán thưởng nói, “ biết hơi biết rõ, có thể rõ ràng ý thức được thiếu sót của mình, thực sự đáng quý, đáng quý a! Ta đã sớm nói, ngươi Triệu Ngọc cũng không phải vật trong ao!

“Tốt! Cái này dễ nói, dễ nói! Chờ sau khi trở về, ta liền mời tốt nhất đặc huấn huấn luyện viên —— cho ngươi chỉ đạo!”

“Ừm!” Triệu Ngọc thành khẩn gật đầu.

Ong ong ong...

Ai ngờ, đúng lúc này, Miêu Khôn trong túi quần bỗng nhiên truyền đến một trận vang động, nguyên lai là hắn từ Fiji sân bay đủ mua một cái điện thoại di động phát sinh chấn động.

Trên máy bay không có tín hiệu, nhưng có wifi, đây cũng là Miêu Khôn nhận được tin tức gì.

“Ừm...” Miêu Khôn không được tự nhiên cười cười, vội vàng quơ lấy điện thoại nói với Triệu Ngọc, “Hắn là chúng ta từ Hương Giang đến thủ đô vé máy bay đã đặt xong! Ta đi lội nhà vệ sinh a trước...”

Nói xong, Miêu Khôn liền đứng dậy rời đi hành động, đi đến phía sau phòng rửa tay.

Triệu Ngọc thì híp mắt, lộ ra một tia cười lạnh...

Chương 1372: Hành tung quỷ bí cha vợ

Đêm khuya mười phần, Hongkong phi trường quốc tế.

Đợi cơ trong đại sảnh người người nhốn nháo, tất cả đợi chân đế vị tất cả đều ngồi đầy.

Giờ phút này, Triệu Ngọc mang theo cái kia không nhiều hành lý, ngồi tại một cái rác rưởi thùng bên trên, một mặt lạnh nhạt đang suy nghĩ lấy cái gì.

Vài phút về sau, bước chân vội vã Miêu Khôn cuối cùng từ cửa nhập cảnh phương hướng bước nhanh đi tới.

“Triệu Ngọc, đây là ngươi, hai giờ bốn mươi bay thẳng thủ đô, “ Miêu Khôn đem một tấm vé phi cơ đưa cho Triệu Ngọc, sau đó lại đem một đống giấy chứng nhận đưa cho hắn, “Đây là ngươi nhập cảnh giấy chứng nhận, đến lúc đó trực tiếp đi đặc thù thông đạo cửa vào, sẽ giảm bớt ngươi bó lớn thời gian!”

“Ừm?” Triệu Ngọc lập tức nghe ra không đúng, vội hỏi, “Làm sao? Ngươi không cùng ta cùng một chỗ trở về sao?”

“Đúng!” Miêu Khôn gật đầu nói, “Vừa mới tiếp vào một tin tức, New Zealand bên kia có chút việc cần ta đi xử lý, ta liền không trở về với ngươi!”

“Nha... Đột nhiên như vậy?” Triệu Ngọc ngoài ý muốn.

“Cái này cũng không gọi đột nhiên! Quên chúng ta tại Fiji ngây người bao lâu sao?” Miêu Khôn lạnh nhạt cười nói, “ ngươi yên tâm , chờ ta xử lý xong ta sự tình, ta sẽ mau chóng hướng lên phía trên đệ trình điều tạm xin!

“Ngươi đây, trở về chuẩn bị cẩn thận chuẩn bị, đặc công huấn luyện nhưng cùng các ngươi hệ thống cảnh vụ khoa chân múa tay không giống, ngươi nhưng phải làm cho tốt chịu khổ chuẩn bị, mà lại là thể xác tinh thần phương diện!”

“Không có vấn đề, “ Triệu Ngọc vui vẻ gật đầu, “Ta nhất định kiên trì tới cùng, sẽ không để cho ngươi thất vọng!”

“Hảo tiểu tử, nếu như huấn luyện hợp cách, ta cho ngươi thêm Khai bình 79 năm Sauvignon Blanc chúc mừng, ha ha...” Miêu Khôn vỗ tay phát ra tiếng, muốn lại bổ sung thứ gì, nhưng điện thoại di động của hắn chợt lại vang lên.

Lần này hắn là có người cho hắn điện thoại tới, Miêu Khôn lúc này xông Triệu Ngọc khoát tay nói đừng, sau đó một mặt nghe điện thoại, một mặt hướng đợi cơ đại sảnh khác một bên đi đến.

“Uy, A ha... Marlow đại nhân, Long time no see...”

Miêu Khôn nghênh ngang tú lấy hắn tiếng Anh, tại xuyên qua đám đông, xác định Triệu Ngọc lại cũng không thấy mình về sau, lúc này mới lập tức tăng tốc bước chân, đi vào ở vào cửa nhập cảnh phụ cận toilet.

“1, 2, 3, 4,5...” Hắn rất mau tìm đến chỗ tốt nhất một cái toilet ngăn cách, sau đó có tiết tấu gõ xuống môn.

Cửa mở, bên trong thình lình xuất hiện một người mặc tây trang nam tử trẻ tuổi.

“Trưởng quan, “ thấy một lần Miêu Khôn tiến vào, nên nam tử lập tức cho hắn đưa qua một cái màu đen vali xách tay, “Ngài muốn đồ vật toàn đều ở nơi này!”

“Ừm, vé máy bay cùng hộ chiếu đâu?” Miêu Khôn đầu tiên là đóng cửa thật kỹ, sau đó nhận lấy cái rương.

“Đều ở bên trong, “ nên nam tử nói nói, “ bất quá... Từ Hongkong đến Nam Phi, thời gian rất dài, có chút vất vả, ngàn vạn phải chú ý mặt nạ không muốn biến hình.”

“Cái này không cần ngươi nói, cũng không phải là lần đầu tiên!” Miêu Khôn không kiên nhẫn nói một câu, sau đó đem mình đăng ký bài cùng hộ chiếu đưa cho đối phương, “Cái này cho ngươi, muốn bảo đảm có người ngồi tại ta bay hướng New Zealand máy bay trên chỗ ngồi, MI6 càng là không có động tĩnh, ta lại càng thấy đến trong lòng không nỡ!”

“Rõ!” Nam tử trẻ tuổi gấp vội vàng gật đầu, “Yên tâm đi, ta đã sắp xếp xong xuôi, không sẽ lộ ra sơ hở!”

“Đúng rồi, “ Miêu Khôn lại hỏi, “Ta máy bay mấy điểm cất cánh?”

“Ừm... Ba giờ sáng chừng năm mươi!” Người trẻ tuổi trả lời.

“Cái gì?” Miêu Khôn nhìn xem biểu, trên mặt lộ ra lo lắng, “Muộn như vậy sao?”

“Đúng, đây là gần nhất ban một, lúc đầu đã không có chỗ trống, chúng ta phí hết rất lớn kình mới lấy được một trương phiếu!” Người trẻ tuổi trả lời.

“Đến Cape Town?”

“Không, là Pretoria!”

“Đáng chết!” Miêu Khôn mắng một câu, “Là ta chưa nói rõ ràng sao? Ngươi biết Pretoria khoảng cách Cape Town có bao xa sao? Chí ít 1500 cây số!”

“Có lỗi với trưởng quan, đây là chúng ta có thể tìm tới tối ưu lộ tuyến, “ người trẻ tuổi tranh thủ thời gian giải thích, “Thẳng tới Cape Town chuyến bay đã sớm bay lên, nếu như cưỡi chuyên cơ chuyến bay, toàn đều cần 1 ngày trở lên thời gian!

“Bất quá ngài yên tâm, chúng ta đã dự định từ Pretoria thẳng tới Cape Town chuyến bay, ngài chỉ cần xuống phi cơ đổi thừa là được, sẽ không chậm trễ ngài bất luận cái gì thời gian!”

“Tốt a, họa này phúc chỗ dựa, phúc hề họa chỗ nằm, nhìn xem mình có hay không cái kia mệnh đi!” Miêu Khôn lại nhìn một chút biểu, hỏi nói, “ cứ như vậy, ta cần 16 giờ mới có thể đến đạt...”

“Không sai biệt lắm, đây là nhanh nhất!” Người trẻ tuổi nói nói, “ trưởng quan, chúng ta tại Nam Phi có cơ quan, nếu như ngài có tình huống khẩn cấp, muốn hay không cùng bên kia chào hỏi?”

“Không... Không cần!” Miêu Khôn lắc đầu, ánh mắt bên trong lộ ra một cỗ không nói ra được hưng phấn, “Ta cũng là đang đánh cược vận khí mà thôi, không cần thiết đem càng nhiều người liên luỵ vào!”

“Tốt! Vậy ngài chú ý an toàn! Ta đi trước!” Người trẻ tuổi lên tiếng chào, lập tức lặng lẽ đi ra ngăn cách, không thấy bóng dáng.

Miêu Khôn lại lần nữa đóng cửa thật kỹ, đầu tiên là thói quen thở hổn hển câu chửi thề, sau đó liền ngồi tại trên bồn cầu, mở ra cái rương kia.

Trong rương chứa đầy ắp, giống như bách bảo rương, tầng cao nhất đặt vào hộ chiếu, vé máy bay cùng một chút văn kiện tư liệu, bên cạnh còn

có điện thoại, máy tính bảng chờ khoa học kỹ thuật sản phẩm.

Nhưng mà, Miêu Khôn lực chú ý cũng không ở nơi này, hắn trực tiếp đưa tay lật ra cái rương tầng dưới chót nhất, đem một trương mặt nạ da người cùng tóc giả lật ra đi ra...

...

Ba giờ khuya năm mươi điểm, một vị tóc trắng xoá lão giả thuận lợi leo lên lái hướng Nam Phi Pretoria chuyến bay, ngồi ở khoang hạng nhất một cái tương đối thoải mái dễ chịu trên chỗ ngồi.

Lão nhân này, chính là Miêu Khôn làm dùng mặt nạ da người dịch dung về sau, cải trang giả dạng.

Chính như người trẻ tuổi nói như vậy, mang theo loại da người này mặt nạ phi thường vất vả, Miêu Khôn không dám đánh ngủ gật, sợ đụng hỏng mặt nạ, bị người nhìn ra. Cho nên tại toàn bộ đường đi bên trong, hắn một mực duy trì độ cao cảnh giác, không dám làm bất luận cái gì khá lớn động tác...

...

Đường đi dài dằng dặc, Miêu Khôn cẩn thận từng li từng tí gắng gượng qua 13 giờ, rốt cục đã tới Nam Phi Pretoria sân bay.

Còn tốt, tại trong phi trường đổi thừa đến tương đối thuận lợi, không có chậm trễ quá nhiều thời gian, liền lại leo lên lái hướng Cape Town phi cơ chuyến. Mặc dù nên chuyến bay thoáng muộn 10 phút, nhưng vẫn là tại Miêu Khôn tính toán bên trong.

Mặc dù lần này không phải khoang hạng nhất, nhưng trên máy bay hành khách không nhiều, Miêu Khôn nhẫn nại kiên trì, rốt cục lại gắng gượng qua gian nan hai giờ rưỡi, rốt cục đạt tới Cape Town sân bay.

Sau đó liền là bình thường nhập cảnh chương trình, đang sử dụng Đặc Công xử vì hắn chuyên môn đặt trước chế căn cứ chính xác kiện về sau, hắn rất nhanh nhập cảnh.

Nam Phi cùng Trung Quốc có chạm đất giờ chênh lệch, máy bay đến về sau, còn là bản xứ buổi chiều.

Kỳ thật, lúc này Miêu Khôn, đã cảm giác trên mặt ngứa lạ khó nhịn, nhanh muốn đạt tới mang mặt nạ mức cực hạn. Nhưng mà, thời khắc mấu chốt, hắn vẫn là cắn răng kiên trì được.

Ra sân bay về sau, hắn lập tức đón xe, để lái xe hướng phía ở vào Cape Town trung tâm chợ một nhà ngân hàng mà đi.

Cái này ngân hàng tại trên quốc tế phi thường nổi danh, cái kia chính là Anh Quốc trứ danh Standard Chartered Bank. Mà Miêu Khôn tiến về, chính là Standard Chartered Bank trú Nam Phi chi nhánh ngân hàng tổng bộ.

Làm xe taxi dừng ở nên cửa ngân hàng về sau, Miêu Khôn hướng ngân hàng cao ốc đỉnh nhìn lại, ánh mắt rất nhanh như ngừng lại ngân hàng LOGO ô biểu tượng bên trên, nhưng gặp nên ngân hàng LOGO ô biểu tượng, cùng hắn tại Grimm chôn giấu giả Kim Cương bộ kia máy phát điện bên trên nhìn thấy ô biểu tượng ---- ---- giống nhau như đúc! ! !

Chương 1373: Chung cực dấu hiệu

Nam Phi Cape Town, Standard Chartered Bank két sắt chuyên khu trong đại sảnh.

“Đúng vậy, tiên sinh, “ một vị người da đen quản lý, đang dùng tiếng Anh đối cải trang giả dạng Miêu Khôn nói nói, “ chúng ta tủ hào không phải chữ số Ả rập số thứ tự, mà là căn cứ hộ khách cung cấp tài khoản , dựa theo kiểu chữ tiếng Anh trình tự phân loại sắp xếp.

“Đây là...” Hắn mấp máy cái kia thật dày bờ môi, lộ ra một ngụm tiểu bạch nha cười nói, “ Mandra thời kì lưu lại cách làm, về sau cũng không có cách nào sửa lại!”

“Nha... Ha ha...” Bởi vì mặt nạ nguyên nhân, Miêu Khôn ngay cả phổ thông mỉm cười đều phải cực kỳ cẩn thận, sợ lộ ra sơ hở, “Điểm này, ta ngược lại thật ra nghe gia huynh nhắc qua!

“Đã dạng này, vậy phiền phức ngài nhìn một chút, gia huynh cái này tài khoản hẳn không có vấn đề a?” Nói, Miêu Khôn cầm bút lên, trên giấy viết xuống “Tytal” năm cái kiểu chữ tiếng Anh.

“Ngài chờ một lát, “ quản lý ngân hàng móc ra bản thân máy tính bảng, ở phía trên tuần tra một cái, rất nhanh gật đầu nói, “Không sai, chúng ta thực sự có cái này tài khoản!”

Úc a!

Miêu Khôn mặt ngoài bất động thanh sắc, trong lòng lại sớm đã mừng rỡ

như điên, hắn không nghĩ tới, chính mình suy đoán vậy mà thật ứng nghiệm.

“Cái kia... Ngài hiện tại cần muốn mở ra sao, tiên sinh?” Quản lý ngân hàng tao nhã lễ phép hỏi.

“Đó là dĩ nhiên...” Miêu Khôn gật đầu nói, “Bằng không, ta thật xa từ Mĩ Quốc chạy đến, không thể chỉ là vì hàn huyên với ngươi trời a?”

“Ha ha, ngài nhưng thật biết nói đùa!” Người da đen quản lý bị chọc phát cười.

“Gia huynh còn đã nói với ta, tại các ngươi nơi này thành lập tài khoản, nhất định phải có hai cái giống nhau chữ cái mới được đúng không?”

“Đúng vậy, hơn nữa còn đến phân chia chữ hoa hay thường...” Quản lý ngân hàng mỉm cười tiếp tra, “Bất quá... Vậy cũng là cực kỳ lâu trước kia quy củ, chúng ta bây giờ mở an toàn tủ, cũng không có phiền phức như vậy!”

“Ừm...” Miêu Khôn tả hữu nhìn nhìn, hỏi nói, “ vậy kế tiếp ta cần muốn làm gì đâu? Có cần hay không đăng ký?”

“Nha... Không không không... Không cần đăng ký, chúng ta sẽ trăm phần trăm bảo hộ hộ khách tư ẩn...” Người da đen quản lý vội vàng khách khí chỉ thị một cái trong ngân hàng bên cạnh, “Ngài đi theo ta! Mời bên này...”

“Phi thường cảm tạ!” Miêu Khôn khách khí cảm tạ một câu, trong mắt lại nhịn không được lộ ra một tia tốt sắc. Kỳ thật, sớm tại hắn đến trước đó, cũng đã làm rất nhiều bài tập, hiểu rõ nơi này két sắt chương trình.

Không nghĩ tới, nơi này vậy mà thật có một cái gọi là “Tytal” két sắt tài khoản, rất rõ ràng, cái này thần bí két sắt tủ, mới là Grimm lưu lại chân

chính manh mối!

Nam Phi Standard Chartered Bank két sắt khu, cùng một ít ngân hàng lớn còn là có chênh lệch rất lớn, diện tích so Miêu Khôn tưởng tượng được phải kém đến rất xa.

Cho nên khi quản lý ngân hàng đem hắn đưa vào một gian nhỏ hẹp mật thất về sau, mang theo mặt nạ hắn, thậm chí cảm giác có chút bị đè nén.

Bởi vì căn phòng này két sắt không phải rất nhiều, quản lý rất nhanh liền tìm được có đánh dấu “Tytal” chữ ngăn tủ.

Giờ này khắc này, Miêu Khôn rốt cuộc minh bạch, Grimm đem giả Kim Cương giấu vào triều tịch máy phát điện, lại vì cái gì không cần “Tydal(triều tịch)” cái từ này làm mật mã.

Bởi vì, Standard Chartered Bank mở tài khoản có quy định, tài khoản bên trong nhất định phải chứa hai cái giống nhau chữ cái, đồng thời muốn phân chia chữ hoa hay thường.

Cho nên Grimm mới có thể dùng “Tytal” loại này chuyên nghiệp viết chữ giản thể từ ngữ làm mật mã. Cũng chính bởi vì điểm này, Miêu Khôn mới ngửi được Grimm phía sau ẩn tàng manh mối, một đường truy đến nơi này.

“Tiên sinh, “ lúc này, người da đen quản lý đánh mở an toàn tủ phía dưới một cái kiểu cũ bàn phím, nói với Miêu Khôn, “Hiện tại xin ngài khóa nhập mật mã đi!”

“Nha... Tốt!” Miêu Khôn đến gần két sắt, đem cái kia kiểu cũ bàn phím quan sát một cái, nhưng gặp bàn phím cùng hiện tại máy tính bàn phím kém không nhiều lắm, phía trên đã có chữ cái lại có chữ số.

Hô...

Bởi vì mặt nạ không cách nào phát ra mồ hôi, mồ hôi tất cả đều dọc theo Miêu Khôn chỗ cổ, lưu đến hắn xương quai xanh một vùng, thấm ướt trước ngực hắn quần áo trong, phi thường khó chịu khó chịu.

Nhưng lúc này Miêu Khôn, căn bản không thèm để ý cái khác, hắn nhẹ nhàng địa thở ra một hơi, hai tay mất tự nhiên từ áo hai bên ma sát một cái, lúc này mới bình tức tĩnh khí địa tại trên bàn phím nhấn xuống "GDWP2056" cái này một chuỗi chữ cái cùng số lượng.

Xâu này chữ cái cùng số lượng, chính là Grimm lưu lại Kim Cương mật mã, cũng là giấu kín giả Kim Cương máy phát điện rương bên trên viết tại "Tytal" về sau những cái kia.

Miêu Khôn cho rằng, đã "Tytal" là tài khoản, như vậy phía sau "GDWP2056" tất lại chính là mật mã.

Giờ phút này, hắn y nguyên không thay đổi đem cái này một chuỗi chữ cái cùng số lượng tại trên bàn phím thâu nhập đi vào.

Đưa vào hoàn tất về sau, hắn lúc này ngừng thở, nghiêm túc nhìn chăm chú lên két sắt bên trên hai cái đèn đỏ.

Đích...

Theo két sắt đích mà vang lên một cái, bên trong một cái đèn đỏ, thình lình biến thành đèn xanh.

Oa...

Miêu Khôn hưng phấn mà giơ cánh tay lên, vừa định đụng vào két sắt, cũng rất nhanh phát hiện, két sắt bên trên còn có một cái đèn đỏ chưa đổi xanh.

“Nha...” Miêu Khôn lập tức lĩnh ngộ, vội vàng từ trong túi móc ra một ngón tay mô hình, đối người da đen kia quản lý nói, “Ca ca ta đã qua đời, cho nên, ta mang theo hắn chỉ mô hình theo vân tay, hắn là phù hợp quy củ a?”

“Ừm... Trên nguyên tắc giảng, chỉ cần có thể đánh mở an toàn tủ, chúng ta là sẽ không truy cứu thân phận của ngài, nhưng là tiên sinh...” Người da đen quản lý khó xử địa nói nói, “ ngài có phải hay không sai lầm? Ngài cũng nhìn thấy, ngài cần muốn mở ra, là chúng ta ngân hàng đời thứ nhất tủ chứa đồ, lúc ấy vẫn là dùng chìa khoá, cũng không cần đưa vào vân tay!”

“...” Miêu Khôn lập tức toàn thân run lên, như gặp sét đánh, hắn không nghĩ tới, công khóa của mình không có làm đến nơi đến chốn, còn tưởng rằng có Grimm chỉ mô hình, liền có thể mở ra ngăn tủ đâu!

Phiền muộn phía dưới, hai tay của hắn mất tự nhiên đưa về phía miệng túi của mình. Nhưng mà, trong túi tiền của hắn, làm sao có thể có cái gì chìa khoá đâu?

“Tiên sinh...” Quản lý vội hỏi, “Ngài ca ca, có phải hay không nhớ lăn lộn? Hắn đã cho ngài chìa khoá sao?”

“Ừm... Cái này sao... Cái này...” Kỳ thật, Miêu Khôn hiện tại mặt mũi tràn đầy là mồ hôi, nhưng bởi vì mang theo mặt nạ, một chút cũng nhìn không ra tới. “Ừm... Đương nhiên... Đương nhiên cho ta...

“Nhưng là...” Miêu Khôn dạ nửa ngày, mới do dự nói nói, “ chìa khoá... Chìa khoá... Không phải là rơi Mỹ quốc a?

“Ha ha...” Hắn rất không tự nhiên cười nói, “ huynh đệ, ngươi có phải hay không cảm thấy, đây là trên thế giới khổ nhất ép trò cười a?”

“Không không không...” Người da đen quản lý vội vàng khoát tay nói

nói, “ ngài đừng có gấp, không có chìa khoá không quan hệ! Ngài biết mật bảo đảm dấu hiệu cũng có thể, đưa vào mật bảo đảm dấu hiệu về sau, cho dù không có mật mã cùng chìa khoá, két sắt cũng sẽ tự động mở ra!”

“Cái quái gì? Mật bảo đảm dấu hiệu?” Miêu Khôn nhíu mày.

“Liền là một cái 13 vị mật mã, mật mã hoàn toàn do kiểu chữ tiếng Anh tạo thành. Tại lúc ấy tới nói, đây chính là chúng ta Standard Chartered Bank sáng tạo!” Người da đen quản lý giới thiệu nói, “ chúng ta lúc trước để bảo đảm tủ chứa đồ an toàn, cho nên tăng lên mật bảo đảm dấu hiệu công năng!

“13 vị mật mã tại lúc ấy tới nói, liền là không thể nào giải mã đại danh từ, thế hệ trước ngân hàng gia, đều quản nó gọi là vạn vô nhất thất...”

“Mật bảo đảm dấu hiệu... Kiểu chữ tiếng Anh... 13 vị... 13...” Miêu Khôn chăm chú suy nghĩ, tư duy bánh răng cao tốc xoay nhanh, óc đều nhanh muốn sôi trào giống như.

“Tiên sinh... Tiên sinh?” Người da đen quản lý cẩn thận địa thúc giục một câu, “Ngài còn có thể nhớ tới, ngài ca ca đề cập với ngươi từng tới mật bảo đảm dấu hiệu sự tình sao? Nếu như không có dấu hiệu, vậy liền... Ân... Vậy liền...”

“Chờ một chút! Ta... Ta...” Miêu Khôn con mắt bỗng nhiên sáng lên, kích động nói nói, “ ta tốt giống nghĩ tới, hỏi một chút, cái này 13 vị mật bảo đảm dấu hiệu, là không phải sẽ không lặp lại?”

“Ừm... Cái này sao... Tha thứ ta không thể trả lời a!” Người da đen mỉm cười, biểu lộ đã có chút cứng ngắc.

“Được... Ta... Ta không sai biệt lắm nghĩ tới, tới đi...”

Nói, Miêu Khôn liền một chữ cái tiếp một chữ cái địa tại trên bàn phím theo lên, mỗi theo một chữ cái, hắn đều muốn suy nghĩ nửa ngày, mặc dù lãng phí rất nhiều thời gian, nhưng 13 cái chữ mẹ, vẫn là cuối cùng đưa vào hoàn thành.

Kết quả, Miêu Khôn còn chưa kịp làm ra chuẩn bị tâm lý, cái kia két sắt bên trên một cái khác đèn đỏ xoát đến đổi xanh, két sắt răng rắc một tiếng, tự động bắn ra...

Chương 1374: Ta ngay tại thành lâu xem cảnh núi

Liên quan tới cái này 13 cái mật bảo đảm dấu hiệu, cũng là Miêu Khôn cái khó ló cái khôn nghĩ tới.

Bởi vì mật bảo đảm dấu hiệu không có số lượng, chỉ có kiểu chữ tiếng Anh, cho nên không thể nào là Grimm tại máy phát điện rương bên trên lưu lại này chuỗi mật mã.

Nhưng là, đã mật bảo đảm dấu hiệu là 13 vị, như vậy hắn cho rằng, rất có thể cùng lần trước tham gia thám tử salon cái kia 1 3 người có quan hệ.

Bởi vậy, Miêu Khôn bắt đầu suy nghĩ, Grimm có biết dùng hay không cái này 1 3 người danh tự mở đầu chữ cái, làm mật bảo đảm dấu hiệu?

Bởi vì trước đó Grimm cho mọi người lưu lại Kim Cương mật mã, cho nên liên quan tới 1 3 người thứ tự trước sau, đã có rõ ràng phân chia.

“Tytal GDWP2056” chữ thứ nhất mẹ là viết kép “T”, mà “T” xuất hiện tại Cốc Triệu Nhất Lang thủ bài bên trên, nói cách khác, 13 vị mật bảo đảm dấu hiệu chữ thứ nhất mẹ, hắn là đại biểu cho Cốc Triệu Nhất Lang “G” .

Những người khác cứ thế mà suy ra, vừa vặn tạo thành một cái không có tái diễn 13 vị chữ cái mật mã.

Mặc dù, cái này 13 cái mật bảo đảm dấu hiệu hơi có chút gượng ép, thế nhưng là tại dưới tình huống lúc đó, cũng là Miêu Khôn duy nhất có thể nghĩ tới, khả năng lớn nhất đáp án.

Bởi vậy, ôm thử nhìn một chút tâm lý, Miêu Khôn cuối cùng nhấn xuống cái này 13 cái kiểu chữ tiếng Anh. Nhưng không có nghĩ rằng, hắn vẻn vẹn thử một lần, két sắt môn vậy mà thật được thuận lợi mở ra!

“Oa!” Lúc này, ngay cả vị kia người da đen quản lý đều bị giật nảy mình, khi nhìn đến két sắt môn đã bắn ra về sau, hắn vội vàng bội phục địa nói một câu, “Ngài trí nhớ thật là tốt! Đã dạng này, vậy ta sẽ không quấy rầy ngài!

“Ngài xin cứ tự nhiên đi! Xong việc về sau, ngài trực tiếp quan bế cửa tủ là đủ. Bất quá... Bởi vì ngài không có chìa khoá, muốn sửa đổi mật mã thì không thể... Ân...”

Giờ này khắc này, Miêu Khôn chỗ nào còn nghe vào người khác nói nhảm, con mắt thẳng vào trừng mắt đã bắn ra cửa tủ, đều nhanh trừng ra máu!

“Nha... Ngài xin cứ tự nhiên, xin cứ tự nhiên...” Người da đen quản lý nhìn ra Miêu Khôn vội vã không nhịn nổi, tranh thủ thời gian quay người rời đi mật thất.

“Oa...”

Nhìn thấy bốn phía không người, Miêu Khôn lúc này mới kích động xoa xoa tay, kích động. Mà lòng bàn tay của hắn sớm đã thấm đầy mồ hôi, cùng nước rửa đồng dạng.

Giờ này khắc này, hắn thậm chí có thể nghe được tiếng tim đập của mình, huyết dịch cả người cũng giống như sôi trào.

Grimm a Grimm, hắn ở trong lòng mặc niệm, ngươi khi đó liệu sẽ nghĩ đến, cuối cùng có thể phá giải ngươi Kim Cương câu đố, sẽ là ta Miêu Khôn đâu?

Chỉ sợ, ngươi làm sao cũng không nghĩ ra a?

Ngươi biết... Vì Kim Cương, ta làm nhiều ít làm việc sao? Mặc dù không có Tịch Vĩ điên cuồng như vậy, nhưng trên cơ bản cũng không kém bao nhiêu!

Ta đã sớm biết, y theo cá tính của ngươi, là tuyệt đối sẽ không đem Kim Cương giao cho các ngươi chính phủ! Các huynh đệ của ngươi chết rồi, ngươi muốn lợi dụng Kim Cương, vì bọn họ báo thù.

Ha ha ha...

Buồn cười Barkley, còn tưởng rằng có thể giấu giếm được ta? Nói đến như vậy bình tĩnh, như vậy tự nhiên. Hắn coi là, ta sẽ tin tưởng chuyện hoang đường của hắn?

Nếu như Anh Quốc phòng tình báo sớm liền được Kim Cương, làm sao có thể như thế đại phí chu chương phối hợp Grimm?

Mà lại, Tịch Vĩ cũng không phải ăn cơm khô, nếu như Kim Cương bị chính phủ nước Anh thu hồi, hắn tuyệt đối sẽ nghe được một chút gió thổi cỏ lay, làm sao đến mức cùng Grimm minh tranh ám đấu nhiều năm như vậy? Cũng càng không khả năng nghiêng dùng hết khả năng, tại Kỳ Tích đảo trình diễn tình cảnh như vậy kinh thiên động địa cảnh tượng hoành tráng!

Ha ha...

Hết thảy đều là trong cõi u minh số mệnh!

Kim Cương... Ta tới...

Trong sự kích động, Miêu Khôn rốt cục đánh mở an toàn tủ cửa tủ, đem bên trong một cái hình chữ nhật kim loại hộp từ bên trong lôi ra.

Nhưng mà, kim loại hộp bị lôi ra một sát na, Miêu Khôn chợt giống lọt vào điện giật, bỗng nhiên ngơ ngẩn!

Không... Không không không...

Khi nhìn đến trong hộp tình huống về sau, tâm tình của hắn trong nháy mắt từ đỉnh núi ngã xuống đáy cốc, coi như nhảy dù cũng không có nhanh như vậy.

Nhưng gặp kim loại trong hộp —— rỗng tuếch, vậy mà không có cái gì! ! !

Không...

Không có khả năng...

Miêu Khôn đưa tay đến trong hộp gấp rút phủi đi một phen, tự nhiên là cái gì đều không có sờ đến. Chưa từ bỏ ý định hắn lại xoay người cúi đầu, cơ hồ đem mặt đều đâm vào két sắt, nhưng trong tủ bảo hiểm đồng dạng chỉ còn lại có không khí...

Không...

Không! !

Nha...

Nhìn thấy cái này thất vọng kết quả, Miêu Khôn chỉ cảm thấy trong lòng một trận quặn đau, gấp vội vươn tay bắt lấy tim.

Vừa ý bẩn vừa mới hòa hoãn, trong đầu lại bắt đầu ông ông tác hưởng, để hắn một trận trời đất quay cuồng, kém một chút mà bất tỉnh dưới đất...

...

Sau năm phút.

Miêu Khôn giống bỗng nhiên già nua mười mấy tuổi, chật vật đi ra mật thất.

“Ha ha ha...” Người da đen quản lý thấy một lần Miêu Khôn đi ra, vội vàng tiến ra đón, “Vị tiên sinh này, ngài đã xử lý tốt ngài đồ vật đi?”

Đang khi nói chuyện, hắn nhanh chóng đi vào mật thất, cẩn thận kiểm tra một chút tên là Tytal két sắt, đợi nhìn thấy két sắt đã quan bế về sau, lúc này mới yên lòng trở lại Miêu Khôn trước mặt, nghĩ muốn tiễn khách.

“Ừm...” Miêu Khôn hé miệng, do dự hỏi một câu, “Mặc dù có chút không quá lễ phép, nhưng ta vẫn là nghĩ mạo muội hỏi một chút, ca ca ta cái này két sắt, có phải hay không gần nhất có người động đậy a?”

“Ừm... Cái này... Cái này sao...” Người da đen quản lý mặt lập tức trở nên càng thêm đen, “Ngài cũng đừng đùa kiểu này a tiên sinh, ngài hẳn phải biết quy củ của chúng ta, ta là tuyệt đối không có khả năng cùng ngài lộ ra bất luận cái gì tin tức tương quan!”

“Ừm, ta minh bạch, minh bạch...” Miêu Khôn thở dài.

“Không riêng gì ta, không riêng gì chúng ta Standard Chartered Bank nhân viên, liền xem như tổng giám đốc, chủ tịch tới, cũng là tuyệt đối sẽ không lộ ra! Tín dự là chúng ta nền tảng...”

“Được rồi, đi, biết!” Miêu Khôn khoát tay áo, bất đắc dĩ quay người rời đi.

“Xin đi thong thả, chào mừng ngài lần nữa quang lâm...”

Người da đen quản lý có lẽ phép địa tiễn biệt, nhưng Miêu Khôn trong tai, lại cũng nghe không lọt bất kỳ thanh âm gì...

Bên ngoài ngân hàng gần như phố xá sầm uất, vừa đi ra khỏi ngân hàng, Miêu Khôn lập tức cảm nhận được một trận ồn ào náo động, ngay cả trên đỉnh đầu Thái Dương, đều trở nên như vậy chướng mắt.

Ai...

Hắn thở dài một tiếng, cảm giác trên mặt càng ngày càng đau ngứa khó nhịn, liền dứt khoát đi vào ngân hàng cao ốc bên cạnh ngõ hẻm nhỏ, đợi nhìn thấy trong ngõ hẻm không ai chú ý về sau, cái này mới rốt cục tháo xuống bộ kia mặt nạ da người.

Hô...

Mặt nạ lấy xuống, cả người nhất thời dễ dàng không ít . Bất quá, bởi vì cách cảnh lúc còn phải dùng đến, hắn cũng không có đem mặt nạ ném đi, mà là cẩn thận cất vào da của mình rương.

Hắn xoa xoa mồ hôi trên mặt nước đọng cùng mặt nạ lưu lại dính liền, lại ùng ục ục địa uống cạn nguyên một bình nước khoáng, cái này mới rốt cục cảm giác trong lòng không còn giống vừa rồi như thế đổ đắc hoảng...

Ngẩng đầu nhìn lại, nhưng gặp đầu này nhỏ hẹp hẻm mặc dù dơ dáy bẩn thỉu không chịu nổi, cũng rất yên tĩnh, thùng rác bên cạnh còn có hai con đang tìm thức ăn mèo hoang...

Ha...

Ha ha ha...

Nhìn trước mắt cảnh trí, Miêu Khôn bỗng nhiên cười, cười đến có chút khờ, có chút tố chất thần kinh, còn có chút mỏi mệt...

Ân...

Tốt a!

Hắn xoay bỗng nhúc nhích cổ, tự nhủ nói ra, Kim Cương... Cũng cứ như vậy đi!

Trong số mệnh có khi cuối cùng cần có, trong số mệnh không lúc nào chớ cưỡng cầu!

Mình lớn tuổi, không thể lại như vậy chấp niệm, Tịch Vĩ chính là mình vết xe đổ, có lẽ buông tay, cũng là một loại lựa chọn tốt a?

Nghĩ đến chỗ này, Miêu Khôn cuối cùng trong lòng một mảnh thoải mái, đúng là nhẹ nhàng địa ngâm nga lên kinh kịch 《 không thành kế 》 đến:

“Ta ngay tại thành lâu xem núi cảnh, tai nghe đến ngoài thành hỗn loạn...”

Ngâm nga ở giữa, hắn cất bước đi ra ngõ hẻm nhỏ, sau đó dọc theo lối đi bộ bắt đầu tiến lên. Ai ngờ, hắn càng hát vượt lên nghiện, càng hát càng khởi kình, cứ việc thành thị ồn ào, nhưng thanh âm của hắn lại càng lúc càng lớn:

“Tinh kỳ phấp phới lộn mèo ảnh, lại nguyên lai là Tư Mã gửi tới binh...”

Một bên hát, hắn còn một bên vung lên tay áo, bày ra hát hí khúc tư thế, tốt giống mình đã lên sân khấu, khác vong ngã đầu nhập:

“Ta đã từng sai người đi nghe ngóng, nghe được Tư Mã lãnh binh liền hướng đi về phía tây...”

“Tít tít tít... Tít tít tít...”

Ai ngờ, ngay tại Miêu Khôn hát đến nhất đầu nhập thời điểm, điện thoại di động của hắn bỗng nhiên vang lên.

“Uy?” Miêu Khôn một mặt nghe điện thoại, trên tay lại vẫn khoa tay lấy hát hí khúc thủ thế.

“Uy, cha vợ a, ngài đến New Zealand sao?” Trong điện thoại thình lình truyền đến Triệu Ngọc thanh âm, “Đường đi coi như thuận lợi a?”

“Nha... Triệu Ngọc a, ta đến đến!” Miêu Khôn vội vàng hỏi, “Ngươi cũng đến đi?”

“Đúng, ngài đến ta an tâm!” Triệu Ngọc nói, “Ta dọc theo con đường này luôn tâm thần có chút không tập trung, sợ người Anh gây sự với chúng ta!”

“Không có việc gì, không có việc gì, yên tâm đi! Đi, ngươi trước nghỉ ngơi thật tốt một cái đi!” Miêu Khôn nói, “ ta chỗ này còn có cái sinh ý cần!”

“Được rồi, ngài bận rộn ngài! Không có việc gì liền tốt, ha ha...” Ai ngờ, Triệu Ngọc nói xong, ngay tại Miêu Khôn sắp cúp điện thoại thời điểm, Triệu Ngọc chợt lại bổ sung một câu, “Đúng rồi cha vợ, còn có chuyện gì, muốn nói với ngài một cái!”

“A, chuyện gì a?” Miêu Khôn hững hờ địa hỏi một câu.

“Ngài hát 《 không thành kế 》 thật là tốt nghe a, về sau có cơ hội, ngài cũng dạy ta một chút đi! Ha ha ha...”

“Khục!” Miêu Khôn cười nói, “ hát chơi, làm cái gì thật a... Ân... Ân... Ừm! ?”

Bỗng nhiên, Miêu Khôn bỗng dưng nghe mắc lỗi, cảm giác lại bị dòng điện đánh trúng, toàn thân bị điện giật giống như, hơi kém không có một đầu quẳng xuống đất...

Chương 1375: Ngươi tới làm gì?

“Cái gì? Ngươi nói cái gì?” Miêu Khôn quả thực giật nảy mình, vội vàng hướng về phía điện thoại rống to, “Triệu Ngọc, ngươi đây là ý gì? Ngươi ở chỗ nào rồi? Uy... Uy...”

Nhưng mà, hắn hô mấy cuống họng, lại phát hiện Triệu Ngọc đã cúp xong điện thoại.

“Đáng chết...”

Miêu Khôn nhìn nhìn điện thoại di động của mình, giống nghĩ đến cái gì đó, tranh thủ thời gian từ trên xuống dưới đem tự tìm tòi một phen, còn tưởng rằng là Triệu Ngọc cho mình chứa máy nghe trộm.

Nhưng mà, hắn rất nhanh nhớ tới, không đúng! Mình tại Hương Giang sân bay thời điểm, đã làm qua triệt để kiểm tra, không có khả năng bị người an nghe trộm trang bị cũng không biết...

Như vậy...

Hắn cầm điện thoại di động lên , ấn xuống trở về gọi khóa, đem dãy số gọi lại, nghĩ phải cẩn thận hỏi một chút Triệu Ngọc. Nhưng một mực chờ đến hắn đưa di động phóng tới bên tai về sau, cái này mới chợt tỉnh ngộ.

Mẹ nó mẹ ta mỗ mỗ, Triệu Ngọc không phải là... Không phải là đi theo mình cùng một chỗ đến Nam Phi đi! ?

Dưới khiếp sợ, hắn vội vàng chuyển người qua, đem ánh mắt chuyển hướng hắn vừa rồi đi qua địa phương. Nếu như Triệu Ngọc thật có thể nghe được hắn hát hí khúc, như vậy tất nhiên ngay tại mình phụ cận.

Kết quả, hắn vừa mới ngẩng đầu, liền thình lình nhìn thấy, từ hắn vừa rồi một bên hát hí khúc, một bên đi qua địa phương, ngừng lại một cỗ màu vàng nhạt kiểu cũ ô tô.

Trong ôtô ngồi một người, nhìn qua tựa hồ có chút nhìn quen mắt.

Cái này. . .

Miêu Khôn tranh thủ thời gian xoay người cúi đầu, hướng xe kia bên trong nhìn đi. Mà đúng vào lúc này, bởi vì điện thoại di động của hắn còn một mực tại gọi Triệu Ngọc số điện thoại di động, kết quả cái kia trong xe thình lình truyền đến một trận chuông điện thoại di động.

“A... Anh hùng, mời ngươi theo giúp ta truy mộng đẹp...”

“Không thể nào?”

Miêu Khôn tranh thủ thời gian tăng tốc bước chân tiến lên, vừa tới trước mặt, người trong xe liền lập tức hướng hắn lay động một cái cánh tay, nhưng gặp thân mặc một thân áo jacket áo Triệu Ngọc, quả nhiên từ trong xe toát ra đầu.

“Triệu Ngọc! Tiểu tử ngươi... Ân... Ân...”

Chỉ một thoáng, Miêu Khôn thật tựa như giống như gặp quỷ, đánh xẹp đầu, cũng không tin Triệu Ngọc vậy mà lại xuất hiện ở trước mặt hắn, hơn nữa còn là lấy loại này kỳ quái phương thức xuất hiện?

“Ta ngay tại thành lâu xem núi cảnh...” Nhìn thấy cha vợ về sau, Triệu Ngọc không có chào hỏi, ngược lại là học theo địa hát một đoạn 《

không thành kế 》 mở đầu.

“Đừng hát nữa!” Miêu Khôn bắt đầu dựng râu trừng mắt, “Triệu Ngọc, ngươi mau nói cho ta biết, chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Ngươi... Ngươi chạy thế nào Cape Town tới?”

“Ừm?” Triệu Ngọc cười nói, “ ta đến Cape Town thế nào? Cho ngươi đến, thì không cho ta tới sao?”

“Ngươi... Ngươi không phải trở về thủ đô sao? Lúc nào... Ân... Ai...” Miêu Khôn kích động đến nói năng lộn xộn, liên tiếp hô mấy cái thán từ, lúc này mới cắn răng, nặng nề mà nói nói, “ tiểu tử ngươi... Theo dõi ta? Ngươi là thế nào đi theo ta tới?”

“NO, NO, NO, “ Triệu Ngọc khoát tay, “Ta chỉ là nghĩ đến tìm tìm linh cảm! Kim Cương là từ Cape Town mất đi, cho nên ta muốn tới đây tra nhìn một chút phạm tội hiện trường, nhìn xem có thể hay không có cái gì dẫn dắt?”

“Ngươi không có tâm bệnh a?” Miêu Khôn nhìn một chút chiếc này không gọi nổi danh tự màu vàng ô tô, tức giận mở cửa xe, ngồi vào ghế lái phụ vị bên trên, xông Triệu Ngọc nã pháo nói, “ vậy cũng là 22 năm trước chuyện, còn có cái rắm hiện trường phát hiện án? Lại nói... Kim Cương sự tình, cũng không mắc mớ gì tới ngươi, ngươi tra tới làm gì? Ân...”

Nhìn thấy Triệu Ngọc cười không nói, Miêu Khôn lập tức lĩnh ngộ cái gì, tranh thủ thời gian dùng tay chỉ Triệu Ngọc hỏi: “Đùa nghịch ta đây! Đùa nghịch ta đây đúng hay không? Lão tử hôm nay liền đủ vận rủi, ngươi còn không nói thật với ta sao?”

“Không thể nào?” Triệu Ngọc tiếp tục mỉm cười, “Ngươi vừa rồi hát hí khúc thời điểm, thế nhưng là tâm tình thật tốt a! Ta ngay tại thành lâu xem núi...”

“Đi đi đi, lại hát đem ngươi răng rút!” Miêu Khôn nhanh muốn điên, đem hai cánh tay tranh vẽ Cửu Âm Bạch Cốt Chưởng, tại Triệu Ngọc trước mặt hô hô lấp lóe, “Nhanh lên một chút, nói thật! Ngươi đến cùng là thế nào tới?

“Ta không phải đùa giỡn với ngươi, ngươi rất có thể là bị người khác lắc lư, hoặc là trúng kế của người khác! Hai người chúng ta hiện tại rất có thể gặp nguy hiểm...”

“Buông lỏng, buông lỏng...” Triệu Ngọc nhìn thấy cha vợ thật cấp nhãn, lúc này mới thu hồi tiếu dung, nghiêm túc nói, “Ta không là theo dõi ngươi tới, ta chỉ là muốn đến Cape Town chứng minh một sự kiện!”

“Ừm? Chuyện gì?” Miêu Khôn trừng to mắt vội hỏi.

“Tại Kỳ Tích đảo du thuyền bên trên, làm cái kia gọi là Barkley lão đầu, nói cho chúng ta biết, Kim Cương kỳ thật sớm đã bị Anh Quốc phòng tình báo bỏ vào trong túi thời điểm, hắn nói đến đã tùy ý, lại chăm chú, để cho người ta nhìn không ra nửa chút sơ hở.

“Nhưng mà, thủ hạ của hắn lại bán hắn!” Triệu Ngọc nghiêm túc nói, “Ngươi lúc đó lưu ý tới rồi sao? Tại Barkley nói ra Kim Cương thuộc về thời điểm, bọn thủ hạ của hắn đột nhiên mộng bức chí ít 0. 2 giây. Ngươi nói, điều này nói rõ cái gì đâu?”

“Điều này nói rõ Barkley thủ hạ nhóm căn bản không biết chút nào.” Miêu Khôn nghiêm mặt đáp nói, “ Kim Cương là độ cao cơ mật, hắn những cái kia thủ hạ căn bản không có quyền hạn biết.”

“Ta lại cảm thấy...” Triệu Ngọc lắc đầu nói nói, “ là bọn họ đột nhiên nghe được Barkley nói dối, mới có thể xuất hiện mộng bức biểu lộ đâu...”

“Không không không, ngươi suy nghĩ nhiều...” Miêu Khôn phản bác.

“Tịch Vĩ là cái cực kỳ người cẩn thận, “ Triệu Ngọc lại nói, “ ta cho rằng, nếu như hắn cho rằng Kim Cương có vượt qua ba mươi phần trăm khả năng không tại Grimm trong tay, hắn tuyệt không có khả năng huy động nhân lực địa đến Kỳ Tích đảo cướp đoạt!

“Đừng quên, hắn mang chi kia lính đánh thuê, thậm chí làm xong khiêu chiến quân đội chuẩn bị. Nếu như không phải đối Kim Cương tình thế bắt buộc, hắn không có khả năng làm được khoa trương như vậy!

“Cho nên, “ Triệu Ngọc trong mắt lóe cơ trí ánh sáng, “Barkley bất quá là nghĩ đoạn mất các ngươi những người này tưởng niệm, đối với các ngươi nói hoang mà thôi!

“Grimm lưu lại Kim Cương câu đố, có lẽ còn chưa kết thúc! Ta muốn...” Triệu Ngọc một chỉ Miêu Khôn, “Đây cũng là cha vợ ngươi đến Nam Phi mục đích a?”

“Ngươi... Tốt a, vậy ngươi vì lựa chọn gì Nam Phi?” Nhìn thấy Triệu Ngọc thẳng vào chủ đề, Miêu Khôn cũng không còn xấu hổ, tranh thủ thời gian lại hỏi, “Còn nói không là theo dõi ta tới?”

“Không phải!” Triệu Ngọc nghiêm túc nói nói, “ có giấu giả Kim Cương phát điện rương bên trên, ngoại trừ ấn có Grimm cho các ngươi lưu lại Kim Cương mật mã bên ngoài, còn xuất hiện một cái cùng chủ đề không quá tương xứng LOGO ô biểu tượng.

“Còn nhớ rõ sao?” Triệu Ngọc giúp nó hồi ức nói, “ cái kia ô biểu tượng là hình vuông, màu lam, ở giữa đồ án tựa như một cái bao da...”

Đang khi nói chuyện, Triệu Ngọc một chỉ xa xa Standard Chartered Bank, ra hiệu sự miêu tả của hắn, cùng Standard Chartered Bank Nam Phi chi nhánh ngân hàng LOGO ô biểu tượng giống nhau như đúc!

“Ta lúc ấy liền có chút hiếu kỳ...” Triệu Ngọc lại nói, “ bởi vì là kỳ tích đảo triều tịch máy phát điện đã phi thường cổ xưa, làm ta bơi qua cái khác máy phát điện rương thời điểm, nhìn thấy thùng máy bên trên loại hình, văn tự còn có nhãn hiệu loại hình, đã sớm bị nước biển ăn mòn, nhìn không ra!

“Thế nhưng là có giấu giả Kim Cương thùng máy bên trên, không nhưng này một chuỗi Kim Cương mật mã có thể thấy rõ ràng, liền ngay cả cái này LOGO ô biểu tượng, cũng giống vậy mới mẻ.

“Cho nên ta liền muốn...” Triệu Ngọc giơ lên khóe miệng, tà dị địa nói nói, “ cái này ô biểu tượng, có phải hay không là Grimm cố ý lưu lại?

“Sau đó, ta liền bớt thời gian nghiên cứu một cái, kết quả rất nhanh đến mức đến một cái làm cho người phấn chấn tin tức!” Triệu Ngọc chỉ vào xa xa ngân hàng nói nói, “ cái kia ô biểu tượng không những cùng cái gì máy phát điện không có quan hệ, ngược lại là một nhà ngân hàng LOGO!

“Càng làm cho người ta khiếp sợ là, cái kia ngân hàng thế mà tại Nam Phi, hơn nữa còn là người Anh Khai!

“Ta lại tra một cái, lại dọa sợ!” Triệu Ngọc càng nói càng hưng phấn, “Toàn Nam Phi Standard Chartered Bank, chỉ có ở vào Cape Town tổng bộ, có két sắt nghiệp vụ!

“Cape Town a lão đại, a không... Cha vợ a!” Triệu Ngọc kích động lôi kéo Miêu Khôn cánh tay, “Cape Town liền là năm đó ném Kim Cương địa phương!

“Ngươi nói, Grimm năm đó đoạt xong Kim Cương, có thể hay không ngay tại chỗ thủ tiêu tang vật, đem Kim Cương giấu ở cái này ngân hàng trong tủ bảo hiểm rồi? Mà lại...” Triệu Ngọc hai mắt tỏa ánh sáng, hung

hăng lay động Miêu Khôn, “Tài khoản cùng mật mã, liền là Grimm lưu tại máy phát điện rương bên trên này chuỗi chữ cái cùng số lượng! ! ?”

Chương 1376: Còn có một loại khả năng

“A... Ha ha... Ha ha ha...” Nghe được Triệu Ngọc thần phỏng đoán, Miêu Khôn biểu lộ đờ đẫn ha ha cười nói, “ đi , được, thật không hổ là Trung Quốc thần thám a!

“Ta quả nhiên không có nhìn lầm ngươi, “ Miêu Khôn vỗ Triệu Ngọc bả vai nói nói, “ ngưu bức, quá ngưu bức... Cái này sức quan sát, trí nhớ còn có năng lực phân tích, cũng không có người nào a?”

“Ha ha...”

Triệu Ngọc cũng là ha ha cười ngây ngô, trong lòng lại đang nói, cha vợ a, nơi đó có ngươi nghĩ đến đơn giản như vậy? Kỳ thật chính hắn cũng là hao phí hơn mười ký ức tránh về khí, đem Kỳ Tích đảo sự kiện một lần nữa lật xem vô số lần, mới rốt cục nhìn ra những sơ hở này.

“Chỉ tiếc... Ai!” Nghĩ tới chuyện thương tâm, Miêu Khôn không khỏi thở dài một tiếng, thất vọng mất mát địa nói với Triệu Ngọc, “Tiểu Triệu tử a, biết... Ta vừa rồi tại sao muốn hát 《 không thành kế 》 sao?”

“A?” Triệu Ngọc nao nao, cảm thấy không lành địa hỏi nói, “ nói như vậy, ngài đã đi qua ngân hàng rồi? Thế nào, thế nào? Tìm... Tìm không tìm được...”

“Tìm đến, ta còn hát cái gì 《 không thành kế 》 a!” Miêu Khôn bất đắc dĩ lắc đầu, sau đó tại Triệu Ngọc bên tai nhỏ giọng nói nói, “ ở trong đó không còn có cái gì nữa đã!”

“A?” Triệu Ngọc lập tức thất vọng, cả thân thể đều thấp xuống dưới, “Không thể nào? Thế mà bị người nhanh chân đến trước! ? Nhưng... Thế nhưng là...” Hắn con mắt chuyển một cái, không tin tưởng nói, “Không đúng sao? Lúc ấy chui vào dưới nước, nhìn thấy ngân hàng LOGO ô biểu tượng, chỉ có hai người chúng ta, còn có Simona!

“Simona đã bị bắt lại, hắn là... Cũng không có thể có người nhanh chân đến trước a?”

“Hiện tại... Ngươi rốt cuộc biết ta vì cái gì hát 《 không thành kế 》 đi?” Miêu Khôn lắc đầu thán nói, “ khả năng, Jacob, Juliet bọn họ sẽ không biết được, nhưng khó đảm bảo Simona không sẽ nhìn ra vấn đề, sau đó đem tin tức tiết lộ cho Barkley!

“Cũng có thể là, tại hơn n năm trước, Barkley liền đã đoán được Grimm tâm tư, đã sớm đem Kim Cương thu hồi!

“Còn có thể, Grimm căn bản là tại cùng chúng ta hát 《 không thành kế 》, hắn căn bản cũng không có Kim Cương!

“Đương nhiên, còn có rất nhiều loại khả năng, khả năng Grimm còn có an bài khác; có thể là đã tử vong Molly từ đó cản trở; cũng có thể là, còn có khác thế ngoại cao nhân tồn tại...

“Ai!” Miêu Khôn thán nói, “ nói tóm lại, liên quan tới đám kia trong truyền thuyết Kim Cương, đã cùng chúng ta không có quan hệ!”

“Không, “ Triệu Ngọc nhãn tình sáng lên, hỏi nói, “ cha vợ, tìm hiểu nguồn gốc, chúng ta điều tra thêm là ai mở ra Grimm cái rương, chẳng phải có thể tiếp tục tra được sao?”

“Nơi đó có dễ dàng như vậy?” Miêu Khôn lắc đầu nói nói, “ ta vừa rồi tiến vào, nơi này noi theo đều là Thụy Sĩ ngân hàng tuyệt đối tư ẩn pháp tắc, căn bản không có ghi chép nhưng tra!”

“Cái kia màn hình giám sát đâu?” Triệu Ngọc tiếp tục nghĩ kế, “Các ngươi hẳn là có biện pháp làm đến ngân hàng màn hình giám sát a?”

“Không có ý nghĩa... Căn bản sẽ không có ý nghĩa!” Miêu Khôn mở ra vali xách tay của chính mình, chỉ vào bên trong mặt nạ đối nói nói, “ nhìn xem, ta đều biết sử dụng mặt nạ, huống chi lấy đi Kim Cương chân hung đâu?

“Lại nói, “ Miêu Khôn lại nói, “ chúng ta căn bản không biết Kim Cương đến tột cùng là lúc nào bị người lấy đi, giám sát lại như thế nào tra được?”

“Nha... Dạng này a...” Triệu Ngọc chăm chú suy nghĩ một cái, lại hỏi, “Vậy ngươi xác định, ngươi thật mở ra Grimm lưu lại cái rương sao? Là dạng gì? Bên trong thật cái gì đều không có lưu lại?”

“Đúng, không có cái gì, rỗng tuếch!” Miêu Khôn gật đầu, “Vì không bỏ sót bất luận cái gì manh mối, ta còn dùng điện thoại ở bên trong thâu video, trên cái rương sạch sẽ, không có để lại bất kỳ vật gì!”

“Cái kia...” Triệu Ngọc nháy mắt to lại hỏi, “Két sắt... Thật là sử dụng Grimm lưu lại Kim Cương mật mã mở ra?”

“Đúng, tài khoản là Tytal, mật mã là GDWP2056!” Miêu Khôn thành thật trả lời.

“Thế nhưng là, không phải còn cần chìa khoá sao?” Triệu Ngọc tò mò tiếp tục đặt câu hỏi, “Ngươi có chìa khoá?”

“Không có, “ Miêu Khôn không chút nghĩ ngợi trả lời, “Nhưng là két sắt có 13 vị mật bảo đảm dấu hiệu, ta đem dấu hiệu đánh ra đến, ngăn tủ liền mở ra!”

“Cái gì?” Triệu Ngọc kinh ngạc, “Mật bảo đảm dấu hiệu? Ngươi làm sao lại biết đâu?”

“Ta đoán mò, “ Miêu Khôn cơ hồ là quán tính hồi đáp, “Ta dùng lúc trước tham gia thám tử salon 1 3 người tên người mở đầu chữ cái đương đại mã, không nghĩ tới thật mở ra!”

“Nha...” Triệu Ngọc gật đầu, cho Miêu Khôn điểm cái tán, “Cha vợ a, ngươi cũng thật thật lợi hại! 13 vị mật mã đều có thể bị ngươi đoán được, lợi hại, lợi hại!”

“Ai? Không đúng... Không đúng... Ngươi đợi lát nữa. .. Đợi lát nữa...” Ai ngờ, Miêu Khôn thẳng đến lúc này mới nghe xảy ra vấn đề, vội vàng kéo lại Triệu Ngọc tay hỏi nói, “ ngươi vừa rồi hỏi ta cái gì tới? Giống như... Không đúng sao?”

“Ai nha!” Ai ngờ, Triệu Ngọc lại đột nhiên trừng to mắt, cố ý nói sang chuyện khác nói nói, “ ta có chủ ý, chúng ta có thể bắt lấy cái kia quản lý ngân hàng, đem hắn đánh cho một trận, buộc hắn nói ra là người nào mở cái rương!

“Ngân hàng két sắt nghiệp vụ quạnh quẽ cực kì, hắn nhất định có thể nhớ kỹ hắn mở ra mỗi một cái rương!”

“Không không không. .. Đợi lát nữa, ngươi cho ta chờ một lúc...” Miêu Khôn dùng sức đè lại Triệu Ngọc cánh tay, hỏi nói, “ tiểu tử, ta có chút mà loạn, ngươi vừa rồi hỏi ta cái gì? Két sắt cần chìa khoá? Ngươi... Làm sao ngươi biết đánh mở an toàn tủ còn phải dùng chìa khoá?”

“Ngài nói, chủ ý của ta không tệ a?” Nhưng mà, Triệu Ngọc căn bản không để ý cái này gốc rạ, tiếp tục nói, “Chỉ muốn người da đen kia quản lý nói ra cái rương là lúc nào mở ra, chúng ta liền có thể thông qua video theo dõi khóa chặt nghi phạm...”

“Ai? Ngươi... Ngươi đừng nói nữa!” Thời khắc này Miêu Khôn, cảm giác trong đầu óc đều sôi trào giống như, hắn ôm Triệu Ngọc cổ, lớn tiếng hỏi, “Triệu Ngọc... Ngươi lại đang giở trò quỷ gì? Làm sao ngươi biết... Két sắt chỗ ấy có quản lý ngân hàng... Vẫn là người da đen quản lý... Khó... Chẳng lẽ...”

“Đừng làm rộn, đừng làm rộn...” Triệu Ngọc giãy dụa lấy nói nói, “ là ngân hàng phải có quản lý, nơi này là Nam Phi có được hay không, là Nam Phi phải có người da đen có được hay không...”

“Không! Không đúng, tiểu tử ngươi... Ngươi mau nói...” Miêu Khôn gắt gao ôm lấy Triệu Ngọc, động tác cực kỳ bất nhã, “Ngươi có phải hay không, cũng đi vào qua? Ta mẹ nó hơi kém quên, ngươi xe này... Cái này ô tô đánh từ đâu tới?

“Ngươi... Ngươi là lạ a?”

“Đừng làm, ngứa, ha ha ha...” Triệu Ngọc bị cha vợ ôm đến mức dị thường xấu hổ, một mặt giãy dụa một mặt từ trong túi quần móc ra một vật nói nói, “ ta nói, ta nói, ngươi trước dừng tay... Dừng tay...”

“A? Cái này. . .” Vừa nhìn thấy Triệu Ngọc trong tay đồ vật, Miêu Khôn nhất thời kinh sợ.

Nguyên lai, Triệu Ngọc trong tay xuất hiện, lại là một cái chìa khóa, chìa khoá tạo hình còn phi thường độc đáo.

Miêu Khôn cái chìa khóa đoạt trong tay chỉ nhìn thoáng qua, hơi kém không có kích động phạm vào tâm ngạnh, nhưng gặp chìa khóa bên trên mặt khắc kiểu chữ tiếng Anh, chính là Standard Chartered Bank viết tắt.

“Cái này. . . Cái này cái này đây là nơi nào tới? Mau nói, mau nói a!” Miêu Khôn ôm ngực, mặt mũi trắng bệch.

“Đừng kích động, đừng kích động...” Nhìn thấy cha vợ thẳng che tim, Triệu Ngọc dọa sợ, tranh thủ thời gian khuyên nói, “ ngẫm lại Tịch Vĩ, ngẫm lại Tịch Vĩ, tuyệt đối đừng kích động a lão đại!”

“Mau nói!” Miêu Khôn gấp đến độ dậm chân, “Chìa khoá từ đâu tới?”

“Tốt a, tốt a! Ta nói...” Triệu Ngọc hắng giọng một cái, tâm bình khí hòa nói nói, “ cha vợ a, ngươi không phải mới vừa liệt cử mấy loại liên quan tới bảo thạch hạ lạc khả năng sao?

“Nhưng có như vậy một loại khả năng, ngươi nhưng không nghĩ tới a!”

“Cái nào loại khả năng? Mau nói!” Miêu Khôn lộ ra giết người biểu lộ.

“Tại Kỳ Tích đảo bị đuổi giết thời điểm... Ta không phải cưỡi Grimm chiếc kia lão gia xe gắn máy chạy trốn sao?” Triệu Ngọc rồi mới hồi đáp, “Nhưng chạy trước chạy trước, bành! Xe gắn máy bị máy bay trực thăng đánh nổ, sau đó, ta liền nhặt được cái chìa khóa này!”

“A?” Miêu Khôn mở ra miệng rộng, tựa như ăn người, “Còn... Còn có đây này?”

“Còn có còn có, “ Triệu Ngọc vội nói, “Hai ta từ Hương Giang sân bay sau khi tách ra, ta liền từ nơi đó trực tiếp lên một khung bay hướng Mauritius phi cơ chuyến!

“Trên máy bay có WIFI nha, để bảo đảm ta có thể chạy tới Nam Phi máy bay, ta liền một hơi mua ba tấm vé phi cơ, theo thứ tự là từ Mauritius xuất phát, bay hướng Swaziland, Lexotho cùng đức phi cơ chuyến trận!

“Kết quả , chờ ta tại Mauritius sau khi xuống phi cơ, trước hai cái quả nhiên không có gặp phải, chỉ gặp phải một khung bay hướng đức phi cơ chuyến trận!

“Chuyện kế tiếp liền dễ làm, đức phi cơ chuyến trận mỗi hai giờ liền có một khung bay Cape Town!” Triệu Ngọc cười nói, “ ta ở nơi đó cơ hồ không có chậm trễ nửa chút thời gian, liền so ngươi sớm 3 giờ đạt tới Cape Town!

“Rơi xuống đất ký nha, ta cũng không cần tìm người, trực tiếp nhập cảnh! Ha ha...” Triệu Ngọc cười nói, “ sau đó ta liền đi trước một chuyến Standard Chartered Bank, gặp được vị kia người da đen quản lý...

“Lại sau đó...” Triệu Ngọc chỉ vừa xuống xe tử, “Ta chờ ngươi chờ đến phát chán, liền dùng tiền mua như thế một chiếc xe hơi! Ta cảm thấy, buổi tối hôm nay hai ta đến khách sạn chúc mừng thời điểm, ít nhất phải có một cỗ phương tiện giao thông a?”

“Ngươi... Ta... Cái này. . .” Miêu Khôn cả người đều mộng, run rẩy nửa ngày mới hỏi ra một câu, “Chúc mừng? Chúc mừng cái gì?”

“Hừ hừ hừ...” Triệu Ngọc đối mặt cha vợ quỷ bí cười một tiếng, sau đó từ xe tòa dưới đáy móc ra một cái màu đen cái túi, đưa cho hắn.

Nhìn thấy cái túi, cứ việc Miêu Khôn đã có chuẩn bị tâm lý, nhưng khi hắn mở túi ra, nhìn thấy bên trong óng ánh lấp lóe số lớn Kim Cương về sau, vẫn là kích động đến một hơi không có đi lên, bất tỉnh ngã xuống Triệu Ngọc trên thân...

Chương 1377: Thủ tiêu tang vật! ?

Không thể nào?

Nhìn thấy cha vợ đột nhiên té xỉu, Triệu Ngọc cũng giật nảy mình, mau chóng tới cho Miêu Khôn ấn huyệt nhân trung.

Kết quả, tay vừa đụng phải cái mũi của hắn, Miêu Khôn liền một cái giật mình thân thẳng cổ, giống như chọi gà, tròng mắt đều đỏ!

“Triệu Ngọc! ! !” Miêu Khôn một phát bắt được Triệu Ngọc cổ, đem Triệu Ngọc cả người đặt ở trên tay lái, chấn động đến loa loạn hưởng, “Ngươi tên tiểu tử thúi này, ngươi mẹ nó đã được đến kim cương, còn cùng ta dọa tất tất cái gì?

“Trả lại cho ta nghĩ kế, còn bắt lấy người da đen kia quản lý, đánh người ta một trận, ngươi coi ta là thành cái gì, ừm! ?” Hắn bắt lấy Triệu Ngọc cổ, giống như muốn đem Triệu Ngọc bóp giống như chết rống nói, “ còn để cho ta điều tra thêm ai mở cái rương ra? Nguyên lai mua vé chiếm tòa, căn bản chính là ngươi! ! ! Ngươi lừa ta thật ác độc a!”

“Đừng... Đừng sinh khí, đừng sinh khí...” Triệu Ngọc cái ót gối lên trên tay lái, biểu lộ lạnh nhạt giải thích nói, “ chỉ là chỉ đùa với ngươi mà thôi, nhìn ngươi cái kia trải qua sóng to gió lớn dáng vẻ, này một ít trò đùa đều Khai không dậy nổi sao?”

“Ta ngươi đi luôn đi!” Miêu Khôn đẩy ra Triệu Ngọc, chỉ vào trái tim của mình mắng, “ tâm ngạnh đều nhanh! Có dạng này cùng cha vợ đùa giỡn sao?”

“Dừng a!” Triệu Ngọc quyệt miệng nhả rãnh, “Ngươi cũng thật có mặt nói, ai bảo ngươi tại Hương Giang sân bay không nói thật với ta đây này? Nha... Ngươi gạt ta là được, ta đùa giỡn với ngươi liền gấp?”

“Cái này. . . Ân...” Miêu Khôn nhất thời nghẹn lời, run rẩy nói nói, “ ta... Ta cái kia không phải là không muốn để ngươi cuốn vào nguy hiểm mà!”

“Đừng đến một bộ này...” Triệu Ngọc sờ soạng một cái Kim Cương cái túi, “Kỳ Tích đảo ta đều đánh với ngươi xuống, đến phân Kim Cương thời điểm, ngươi làm cho ta quăng, ngươi lương tâm ở đâu đâu?”

“Cái này. . . Ân...” Miêu Khôn bị Triệu Ngọc đỗi một cái mặt đỏ tới mang tai, hắn thực sự nói không ra lời, đành phải đưa tay nắm chặt Kim Cương cái túi, biểu lộ không được tự nhiên địa nói sang chuyện khác hỏi nói, “ ngươi xác định, ngươi không phải còn tại cùng ta chơi đùa đây? Cái này Kim Cương... Thật là...”

“Yên tâm đi!” Triệu Ngọc đã tính trước địa nói nói, “ ta đã giám định qua, tuyệt đối đều là hàng thật!

“Ta cho tới hôm nay mới hiểu được trần toản (kim cương thô) là có ý gì, còn tưởng rằng là không có mở qua đao khoáng thạch đâu! Náo loạn nửa ngày, chỉ là không có khảm nạm mà thôi a...”

Lúc này, Miêu Khôn đem cái túi mở ra, rốt cục đưa tay cẩn thận từng li từng tí chạm đến một cái bên trong Kim Cương.

“Ta Thượng Đế, lão thiên gia của ta... Ta Vương Mẫu nương nương...” Miêu Khôn vừa đi vừa về vuốt ve Kim Cương, nhắm mắt lại say mê địa niệm nói, “ cảm giác này... Thật là mẹ nó không giống, khó đám quái nhân sẽ vì nó mà điên cuồng...

“Ai u! Ta mỗ mỗ...” Say mê ở giữa, hắn bỗng nhiên mò tới một viên thể tích khá lớn Kim Cương, lúc này cúi đầu xoay người, mặt đều nhanh quấn tới trong túi, kinh dị tán nói, “ thật... Thật có phấn kim cương a! Như thế đại nhất khỏa phấn kim cương, thực sự là... Quá hiếm có, quá hiếm có!

“Triệu Ngọc, “ hắn lần nữa một phát bắt được Triệu Ngọc, “Ngươi nói... Ta có phải hay không đang nằm mơ a?”

Nói, hắn vậy mà hung hăng bóp một cái cánh tay của mình, lúc này lộ ra thống khổ nhe răng hình.

“Không có việc gì, không có việc gì...” Triệu Ngọc tranh thủ thời gian khuyên giải, “Ngài yên tâm, không phải nằm mơ, không phải nằm mơ, ha ha! Ta vừa đem Kim Cương cầm lúc đi ra, so phản ứng của ngươi nhưng lớn hơn!”

Nói, Triệu Ngọc đem trên cánh tay mình một cái thật sâu dấu răng đưa cho Miêu Khôn nhìn.

Nhưng mà, Miêu Khôn trong mắt nơi nào còn có khác? Hắn run rẩy nâng…lên thổi phồng Kim Cương, hai cánh tay căn bản nâng không đến, một chút hạt tròn nhỏ bé Kim Cương, tựa như đất cát từ đầu ngón tay hắn chảy qua...

“Thoải mái! Thật sự sảng khoái...” Miêu Khôn vui vẻ như cái đạt được bánh kẹo hài tử, “Có thể tay nâng Kim Cương, cảm giác ra nó phân lượng, thật là nhân sinh một vui thú lớn, một vui thú lớn a!

“Ha ha ha...” Cười to về sau, Miêu Khôn vậy mà bày cái tư thế, lại hát mở, “... Như vậy cùng gia ta quy doanh hào, đến ngày mai buổi trưa ba khắc thành công cực khổ...”

“Ừm...” Triệu Ngọc nghe không hiểu Miêu Khôn hát cái gì, nhưng nhìn

xem cha vợ như thế vong ngã say mê, hắn vẫn là đem hai tay giao nhau, kiên nhẫn chờ đợi.

“Ừm...” Đợi Miêu Khôn hát xong thu công về sau, lúc này mới bỗng nhiên từ say mê mặc sức tưởng tượng bên trong bừng tỉnh, một phát bắt được Triệu Ngọc cổ tay, kích động nói nói, “ ai nha! Triệu Ngọc... Ngươi nhanh, lại nói với ta một lần, cái này Kim Cương... Ngươi đến cùng là làm thế nào chiếm được?”

“Ta...” Triệu Ngọc ngơ ngác một chút, trả lời nói, “ đương nhiên là giống như ngươi, liền là từ Grimm lưu lại cái kia trong tủ bảo hiểm tìm tới. Ta có tài khoản cùng mật mã, còn có cái chìa khóa này!” Hắn lại cái chìa khóa lung lay một cái, “Cho nên, ta không dùng cái gì 13 vị mật bảo đảm dấu hiệu, két sắt liền được mở ra!

“Mở ra về sau, ầy... Cái túi cùng Kim Cương đều ở đây!”

Kỳ thật, Triệu Ngọc lời nói có vẻ như ngôn từ khẩn thiết, nhưng trên thực tế, vẫn là xen lẫn không nhỏ trình độ. Bởi vì, trong tay hắn chiếc chìa khóa kia, căn bản không phải hắn từ Grimm xe gắn máy bên trong nhặt được, mà hoàn toàn là chính hắn tùy tiện tìm một thanh. Chìa khóa bên trên Standard Chartered Bank chữ cái viết tắt, cũng là chính hắn khắc lên.

Nguyên lai, làm Triệu Ngọc phát hiện Grimm lưu lại Kim Cương manh mối, khả năng cùng Standard Chartered Bank Nam Phi chi nhánh ngân hàng có quan hệ về sau, hắn trước kia dùng mình ẩn hình trình duyệt, đem nên ngân hàng tình huống tìm hiểu một lần.

Hắn biết, nếu như Grimm lưu lại chính là két sắt, như vậy hắn ít nhất phải đem toàn bộ két sắt vận hành quá trình hiểu rõ, mới có thể bảo đảm mở ra.

Ẩn hình trình duyệt công năng cường đại, Triệu Ngọc tìm thấy được tư

liệu, thậm chí so Miêu Khôn lấy được còn muốn chính xác kỹ càng.

Hắn biết đánh mở an toàn tủ cần tài khoản mật mã còn có chìa khoá. Trước cả hai, hắn có lẽ có thể đoán được, nhưng là liên quan tới chìa khoá, hắn liền không chỗ tìm.

Bất quá, nói trở lại, Triệu Ngọc thế nhưng là có vạn có thể mở khóa khí mang theo, có hay không chìa khoá, kỳ thật đều như thế. Cho nên, hắn tùy tiện tìm đến một cái chìa khóa, chỉ là vì đang lợi dụng đạo cụ đánh mở an toàn tủ lúc, làm bộ mà thôi.

“Nói như vậy...” Kích động qua đi, Miêu Khôn trên mặt dần dần trở nên nghiêm túc, hắn ngưng lông mày hỏi nói, “ chiêu đãi ngươi, cũng là người da đen kia quản lý rồi?”

“Ừm!” Triệu Ngọc gật đầu.

“Móa!” Miêu Khôn mắng, “ tên kia thật là có thể giả bộ a! Ngươi mới vừa vặn mở ra cái kia két sắt, sau đó ta liền đi! Nhưng chiêu đãi ta thời điểm, hắn lại hoàn toàn giả bộ như làm bộ dạng như không có gì... Thật mẹ nó quá chuyên nghiệp!”

“Cha vợ, ngươi yên tâm!” Lúc này, Triệu Ngọc đem ba lô của mình mở ra, bên trong thình lình lộ ra một cái kim sắc tóc giả, “Ta không ngốc, ta cũng là cải trang giả dạng đi vào, cam đoan video giám sát cái gì cũng nhìn không ra đến!”

Lần này, Triệu Ngọc ngược lại là không có nói sai, mà lại so chính hắn nói đến thật đúng là.

Vì che giấu tai mắt người, Triệu Ngọc không tiếc sử dụng ẩn hình dịch dung khí, cùng ẩn hình biến âm thanh khí, đem mình hóa trang thành một cái ngoại quốc mỹ nữ tóc vàng.

Chỉ bất quá, hắn sử dụng về sau mới phát hiện, hắn căn bản sẽ không nói tiếng Anh, cho nên toàn bộ hành trình chỉ có thể dùng tay khoa tay, biến âm thanh khí bạch lãng phí không...

“Không thể nào?” Miêu Khôn nhìn một chút Triệu Ngọc chuẩn bị trang điểm công cụ, cảm giác mọi loại đến không thể tưởng tượng nổi, “Ngươi ngay cả cái này đều hiểu, có phải hay không trước kia làm qua đặc công a?”

“Trước kia nhìn qua phim!” Triệu Ngọc chăm chú trả lời.

“Hô!” Miêu Khôn nhìn về phía Triệu Ngọc ánh mắt càng ngày càng quái dị, nếu không phải hắn trước kia phái người tường điều tra Triệu Ngọc nội tình, hắn căn bản không thể tin tưởng, Triệu Ngọc chỉ là một cái bình thường cảnh sát hình sự.

“Ừm...” Triệu Ngọc bị Miêu Khôn nhìn đến không có ý tứ, lúc này mới chỉ vào Kim Cương cái túi, tiến nhập chủ đề, “Cha vợ a, tiếp đó, hai anh em ta... A không, hai nhà chúng ta vẫn là nói nói chính sự đi!

“Liên quan tới những này Kim Cương, chúng ta làm sao thủ tiêu tang vật a?”

Chương 1378: Lấy chi có đạo

“Cái gì? Thủ tiêu tang vật? Chậc chậc...” Miêu Khôn líu lưỡi, không khỏi nhíu mày, nghi ngờ hỏi nói, “ Triệu Ngọc, có một vấn đề, ta một mực nghĩ mãi mà không rõ!

“Đã... Tiểu tử ngươi đã được đến Kim Cương, hơn nữa còn làm ngụy trang, xác định không ai có thể tra ra ngươi đến, vậy ngươi vì cái gì không mang theo tang vật, cao chạy xa bay đâu? Tại sao phải cầm Kim Cương, ở chỗ này chờ ta?”

“Khục! Cái này còn nhìn không ra?” Triệu Ngọc vỗ bộ ngực, vênh vang đắc ý địa nói nói, “ ta Triệu Ngọc trung can nghĩa đảm, uống nước không quên người đào giếng, trung nghĩa càn khôn, lắc lư Vũ Trụ, cha vợ không tệ với ta, ta không có thể vong ân phụ nghĩa...”

“Đi đi đi...” Vừa nhìn thấy Triệu Ngọc bắt đầu trang bức, Miêu Khôn tranh thủ thời gian đánh gãy hắn, “Đều là ngàn năm lão yêu, ngươi cũng đừng cùng ta giả thuần tình tiểu muội! Tranh thủ thời gian nghiêm chỉnh mà nói đi!”

“Ai, tốt, tốt...” Nhìn thấy cha vợ đao thương bất nhập, Triệu Ngọc tranh thủ thời gian sợ hãi hồi đáp, “Cha vợ a, ta nếu là nói, ta mẹ nó không biết làm sao mang theo Kim Cương xuất cảnh... Ngươi tin không?”

“Ngươi...” Miêu Khôn lần nữa bị nghẹn e rằng ngữ, chỉ vào Triệu Ngọc cái mũi oán trách, “Ngươi, làm sao tổng cũng không đang mặc lên trên đường a?”

“Không lừa ngươi!” Triệu Ngọc lau lau trên đầu mồ hôi lạnh, “Kỳ thật, ta vừa mới đạt được Kim Cương thời điểm, nghĩ đến nhưng đẹp đâu! Cho là mình như vậy liền là chục tỷ phú hào! Nhưng về sau... Ta càng nghĩ càng không đúng sức lực, càng nghĩ càng khó chịu...

“Cuối cùng, ta rốt cục phát hiện một cái sự thật tàn khốc, tiểu hỏa tử độ lượng nhỏ, ăn không vô như thế đại nhất chén cơm a!”

“Nha...” Miêu Khôn khẽ gật đầu, “Tính tiểu tử ngươi còn có một chút tự mình hiểu lấy!

“Thế nào, ngươi sở dĩ làm chiếc xe hơi tại chỗ này đợi ta, “ Miêu Khôn giơ lên lông mày hỏi, “Chính là vì để cho ta cho ngươi tìm thủ tiêu tang vật biện pháp? Ngươi dự định phân ta nhiều ít?”

“Ừm... Cái này sao...” Lần này, rốt cục đến phiên Triệu Ngọc do dự, hắn ăn một chút mà nhìn xem Miêu Khôn, không biết nên đáp lại như thế nào.

Kỳ thật, Triệu Ngọc nói đến thật là lời nói thật, lúc trước hắn chỉ là tập trung tinh thần địa muốn có được Kim Cương, nhưng hôm nay thật đạt được, lại ngược lại không biết nên làm gì bây giờ?

“Ngươi cư công chí vĩ, công lao lớn nhất, “ Miêu Khôn nhìn thấy Triệu Ngọc khó xử, lúc này không có hảo ý hỏi, “Cho nên ngươi bảy ta ba, như thế nào?”

“Cái này. . . Ân...” Triệu Ngọc rõ ràng nhìn ra Miêu Khôn ngữ khí không đúng, lại không dám tiếp tra.

“Chậc chậc...” Miêu Khôn chậc lưỡi thán nói, “ ngẫm lại Molly tiểu thư, Cốc Triệu Nhất Lang còn có Cisse những người kia đã chết thảm như vậy, được rồi, vẫn là ngươi tám ta hai a?”

“Không... Ta không phải ý tứ kia...” Triệu Ngọc vội vàng khoát tay.

“Bất quá...” Miêu Khôn làm bộ nghĩ nghĩ, lại nói, “ suy nghĩ lại một chút Tịch Vĩ hạ tràng... Được rồi, vẫn là ngươi chín ta một đi! Không được nữa... Ta sợ mình tâm ngạnh phát tác, ta chỉ giúp ngươi thủ tiêu tang vật, ngươi chỉ cho ta chỗ tốt phí liền phải, dù sao ta là ngươi thân cha vợ, ta đều là người một nhà...”

“Đừng, đừng...” Rốt cục, Triệu Ngọc nghe rõ Miêu Khôn ý tứ, mau đem Kim Cương nhét vào trong tay hắn, nói nói, “ đi, ta hiểu được, ta hiểu được! Kim Cương... Kim Cương...” Triệu Ngọc lưu luyến không rời mà nhìn xem Kim Cương, rốt cục hạ quyết tâm, “Ta mẹ nó từ bỏ!”

“Oa!” Miêu Khôn đã kinh ngạc lại ngoài ý muốn, “Ngươi như thế thiếu thông minh sao? Tịch Vĩ nói đến có chút khoa trương, nhưng cái này bao đồ vật, chí ít 10 ức nhân dân tệ là không có vấn đề! Ngươi thật không muốn?”

“Không phải nhân dân tệ, mà là người minh tệ a!” Triệu Ngọc lắc đầu thán nói, “ ta hiện tại rốt cuộc minh bạch, Tịch Vĩ tại du thuyền đã nói cái kia lời nói ý gì!

“Trên thế giới này, có thể tiêu hóa được những này Kim Cương người, căn bản liền không có mấy cái!” Triệu Ngọc nghiêm túc nói, “Ta nghĩ tới rất nhiều loại phương pháp, nhưng không có một loại phương pháp có thể làm đến thông!

“Những này Kim Cương, căn bản không phải người bình thường có thể khống chế...” Triệu Ngọc thán nói, “ ta là thám tử, tìm kiếm chân tướng là trách nhiệm của ta, nhưng chân tướng đã đã tìm được, mục đích của ta cũng liền đạt đến!

“Về phần Kim Cương nha...” Triệu Ngọc đem Kim Cương đẩy lên Miêu Khôn phía bên kia, “Vẫn là thôi đi, cái này mẹ nó liền là vô số viên tạc

đạn, ta nhưng chơi không dậy nổi, vẫn là cho ngươi đi!”

“Tiểu tử ngươi cũng thật độc a!” Miêu Khôn nhíu mày, “Để tạc đạn nổ ta thôi?”

“Cha vợ a...” Triệu Ngọc vỗ vỗ Miêu Khôn cánh tay, thấm thía khuyên nói, “ cho nên ta khuyên ngươi, tốt nhất cũng đừng bởi vì thứ này tẩu hỏa nhập ma!

“Ngươi lúc đầu đã như vậy giàu có, không đáng vì thứ này lật thuyền trong mương, chính ngươi đều nói, Tịch Vĩ liền là cái ví dụ tốt nhất, nếu như hắn không phải là bởi vì Kim Cương chấp mê, liền sẽ không mệnh tang Kỳ Tích đảo, cũng sẽ không đem nữ nhi của mình đưa vào ngục giam, ngươi nói đúng không?

“Còn có Grimm, Cốc Triệu Nhất Lang, Cisse bọn người, cũng tất cả đều là bởi vì Kim Cương mà chết a!

“Cho nên, nghe ta, ta vẫn là nghĩ biện pháp, đem nó xử lý một chút a tranh thủ thời gian!”

“Ha... Ha ha... Ha ha ha...” Miêu Khôn nhìn đăm đăm châu mà nhìn xem Triệu Ngọc, cười vang nói, “Tiểu tử ngươi, làm sao luôn có thể để ta nhìn thấy ngươi điểm nhấp nháy đâu!

“Ta thật rất bội phục nhà ta khuê nữ, đến cùng từ chỗ nào tìm được ngươi cái này Cực phẩm?

“Tiểu tử ngươi...” Nói, Miêu Khôn dùng sức đỗi Triệu Ngọc một quyền, vui vô cùng nói, “ ta Miêu Khôn rất ít tán dương người, nhưng vì cái gì... Ngươi mỗi sự kiện, mỗi câu lời nói đều có thể nói ta trong tâm khảm đầu đi?

“Quá tà môn!” Nói, hắn lại đỗi một quyền.

“Ai u...” Triệu Ngọc bị đau địa bưng bít lấy cánh tay, giống nhìn bệnh tâm thần đồng dạng nhìn xem cha vợ.

“Ha ha ha...” Miêu Khôn đem Kim Cương cất kỹ, lúc này mới trịnh trọng kỳ sự nói nói, “ Triệu Ngọc a, Kim Cương đã bày ở chỗ này, ngươi cho rằng, coi như hai ta chịu buông tay, còn có cơ hội không? Một trận gió tanh mưa máu, còn có thể tránh khỏi được?”

“Cái này. . .” Triệu Ngọc nhíu mày, “Ta nghĩ một chút biện pháp chứ sao...”

“Ai! Còn có biện pháp nào có thể nghĩ?” Miêu Khôn thở dài một hơi, từ cặp da bên trong móc ra một điếu xi gà khói, cho mình đốt đuốc lên về sau, rốt cục nói một cách đầy ý vị sâu xa nói, “ Tiểu Triệu tử a, ta tâm tình bây giờ cùng ngươi giống nhau như đúc!

“Ngươi biết không? Ta vẻn vẹn ưa thích hát 《 không thành kế 》, không vì cái gì khác, cũng là bởi vì ta luôn có một loại ảo giác, cho là ta là cái kia Tư Mã Ý, cho dù ta phi thường cố gắng, nhưng chính là làm sao cũng đấu không lại Gia Cát Lượng!”

“Ồ? Ngươi nói đúng lắm... Tịch Vĩ?” Triệu Ngọc hỏi.

“Không! Ta cùng Tịch Vĩ tiếp xúc không nhiều, ta nói chính là —— Grimm!” Miêu Khôn biểu lộ ngưng trọng nói nói, “ ta cùng Grimm tiếp xúc nhiều năm như vậy, mặc kệ làm thứ nào sự tình, hắn luôn luôn có thể nghĩ đến ta đằng trước, luôn luôn có thể cao hơn ta một tầng! Thậm chí liên hạ cờ đều luôn luôn kỳ soa một chiêu mà!

“Ta không phục, cho nên liền chủ động tiếp xúc hắn, hiểu rõ hắn, muốn thắng hắn một lần! Nhưng đáng tiếc là, một lần cũng không có, hắn mãi mãi cũng là tại quay đầu nhìn ta...

“Cho nên... Hắn đi, “ Miêu Khôn biểu lộ ngưng trọng lắc đầu nói nói, “ phá giải Kim Cương câu đố, liền thuận lý thành chương thành ta một cỗ chấp niệm!

“Làm ta nhìn thấy trong tủ bảo hiểm rỗng tuếch thời điểm, ta thật sự là muốn tự tử đều có, thành công gần trong gang tấc, lại bị người khác nhanh chân đến trước, loại kia phiền muộn là không cách nào nói nên lời!

“Nhưng là...” Miêu Khôn phủi phủi ngực quần áo, “Làm ta đi ra ngân hàng, hát lên ta 《 không thành kế 》 về sau, ta chợt cảm thấy bình thường trở lại!

“Ta nghĩ thông suốt, mẹ nó những Kim Cương kia cùng ta có cái nửa xu quan hệ a?” Miêu Khôn đem thuốc xi gà buông xuống, cao giọng nói nói, “ ta mẹ nó đáng vì nó tâm ngạnh sao? Ta được đến như thế nào, không chiếm được thì sao đâu?

“Ta sống rất khá, tại sao muốn vì một cái chấp niệm còn sống? Đơn giản buồn cười! Cho nên...” Hắn gật đầu nói, “Ta mới hát đến như vậy khởi kình, như vậy đầu nhập!

“Thế nhưng là... Tiểu tử ngươi, tiểu tử ngươi...” Miêu Khôn nói nói, bỗng nhiên lời nói phong Nhất chuyển, giữ chặt Triệu Ngọc cánh tay nói nói, “ đem lão tử tiết tấu đánh một cái thương tích đầy mình, thương tích đầy mình a!

“Ta thật sự là bóp chết tâm của ngươi đều có, lần này tốt, hiện tại Kim Cương tại hai nhà chúng ta trong tay, lần này cũng không phải khoai lang bỏng tay đơn giản như vậy, làm không tốt, hai ta không phải để cho người ta cởi da không thể!”

“Cái kia...” Triệu Ngọc giống như đã bị đốt thành tro, tranh thủ thời gian nhỏ giọng hỏi nói, “ vậy ngươi nói làm sao bây giờ?”

“Ừm...” Miêu Khôn khẽ gật đầu ở giữa, trong mắt ngưng tụ ra một cỗ cơ trí ánh sáng, nhẹ nói nói, “ chúng ta Trung Quốc có câu ngạn ngữ, gọi quân tử ái tài, lấy chi có đạo!

“Triệu Ngọc, ta nhìn... Muốn thích đáng địa giải quyết vấn đề này, chỉ có dùng biện pháp của ta!”

“Nha!” Triệu Ngọc gấp vội vàng gật đầu tán thưởng, “Vẫn là cha vợ lợi hại! Như vậy...” Hắn nháy tràn ngập chờ mong mắt to hỏi, “Là biện pháp gì đâu?”

Lúc này, nhưng gặp Miêu Khôn đưa di động móc ra, chỉ nghiêm trang nói bốn chữ, nhất thời để Triệu Ngọc ngã quỵ trên ghế ngồi.

Bốn chữ này là: “Báo - cáo - thượng - cấp!”

Chương 1379: Lựa chọn tốt nhất

Hai ngày sau, Nam Phi Cape Town Green Point Stadium.

Toà này có thể chứa đựng hạ 7 vạn người sân bóng, chính là năm đó Nam Phi World Cup hai trận vòng bán kết tổ chức địa. Mà giờ khắc này, bởi vì buổi sáng không có trận bóng, sân bóng bên trong lộ ra phá lệ yên lặng.

Triệu Ngọc không nghĩ tới, Nam Phi quốc gia ngành tình báo, vậy mà lại thiết ở chỗ này, thực sự có chút ra ngoài ý định.

“Miêu Khôn tiên sinh, Triệu Ngọc tiên sinh...” Lúc này, một vị thân mặc tây phục, dáng người thon thả hắc tiểu thư, dùng lưu loát Hán ngữ đối với hai người nói nói, “ bởi vì là bí mật thụ huấn, cho nên chúng ta nghi thức tương đối đơn giản, mà lại không có an bài thu hình lại cùng chụp ảnh, mong rằng hai thế năng đủ thông cảm a!”

“Thông cảm, thông cảm, đương nhiên thông cảm, chúng ta cũng không phải minh tinh điện ảnh, ha ha...” Miêu Khôn quen thuộc loại này chuyện trò vui vẻ trường hợp, lúc này thuận thế lấy lòng nói, “ ta trước kia chỉ cho là ngành tình báo cao quản, đều là đại mập mạp! Thật không nghĩ đến, quý quốc bộ trưởng, lại là dạng này một cái thon thả đại mỹ nữ a! Mà lại, của ngài Trung văn, cũng thật sự là không có chọn lấy!”

“Ha ha...” Hắc tiểu thư hai gò má ửng đỏ nói nói, “ Miêu tiên sinh thật sự là quá khen, kỳ thật, ta cùng Trung Quốc thật đúng là rất hữu duyên đâu! Ta trước kia làm qua trú Kinh Châu sứ quán tham tán, lần này liên quan tới chuyện kim cương, thật sự là không cách nào biểu đạt chúng ta

lòng cảm kích a!”

“Chỗ nào, chỗ nào...” Miêu Khôn cười nói, “ chúng ta người Trung Quốc luôn luôn hiệp cốt tâm địa, đã tìm được quý quốc Kim Cương, nên hoàn trả mới đúng...”

Nói, hai người lại vui sướng địa bắt đầu trò chuyện, nhìn thấy Miêu Khôn liên tiếp xông người ta vứt mị nhãn, Triệu Ngọc thực sự nhìn không được, cái này mới tìm cái cớ, đem cha vợ kéo qua một bên.

“Cha vợ a, người ta đều hơn 50 tuổi, ngươi khẩu vị thật sự là càng ngày càng nặng...” Triệu Ngọc đầu tiên là oán trách một câu, sau đó nhỏ giọng hỏi nói, “ ngươi xác định đây là ý của thượng cấp sao?

“Đây cũng quá trương dương a?

“Nam Phi cơ quan tình báo, Anh Quốc cơ quan, còn có chúng ta đại sứ quán toàn đều thông báo, cái này cái gì gọi là bí mật thụ huấn a? Không có nửa ngày, toàn thế giới đều biết đi?”

“Ai!” Miêu Khôn chỉ vào vị kia Hắc tiểu thư nói nói, “ ngươi biết cái gì a! Nhớ kỹ, về sau cùng các quốc gia cao tầng hỗn cái quen mặt rất trọng yếu, không chừng lúc nào sẽ dùng đến đến!

“Về phần ngươi nói Trương Dương mà!” Miêu Khôn tiện tay nắm lên mỗ phục vụ viên trong bàn ăn rượu đỏ, nói nói, “ hiện tại ngoại trừ Trương Dương bên ngoài, chúng ta cái gì đều không cần làm! Trương Dương, liền là ý của thượng cấp!”

“Thế nhưng là, Trương Dương cũng được...” Triệu Ngọc nhíu mày, “Nhưng tại sao phải đem người Anh cũng gọi qua, cái này. . . Đây không phải rõ ràng muốn tìm sự tình sao?”

“Mắc mớ gì đến chúng ta? Mắc mớ gì đến chúng ta đâu?” Miêu Khôn

ngữa cổ đem rượu đỏ xử lý, không để ý chút nào nói nói, “ Triệu Ngọc a, ngươi nhớ kỹ, hai chúng ta hiện tại là đoạt lại Kim Cương anh hùng! Những chuyện khác, không cần hai người quan tâm!”

“Thế nhưng là...” Triệu Ngọc mặc dù khôn khéo, nhưng đối với hỗn loạn lặp đi lặp lại quốc tế quan hệ lại là nhất khiếu bất thông, hắn luôn cảm thấy chuyện kim cương, làm được có chút quá mức cao điệu.

“Ta không phải đã nói với ngươi mà!” Miêu Khôn đem ly rượu không để lên bàn, đem Triệu Ngọc kéo đến một góc, nói nói, “ Grimm lúc trước sở dĩ không có đem Kim Cương trả cho MI6, ngoại trừ đối thể chế bất mãn, cùng chiến hữu bị hại bên ngoài, hắn đã từng tại trong câu chữ hướng ta biểu lộ qua...

“Kim Cương... Căn bản chính là người ta Nam Phi nhân dân! Dù sao cũng là từ người ta một mẫu ba phần đất móc ra, quốc gia khác căn bản không có quyền lợi can thiệp người ta, hiểu không?”

“Cái này ta minh bạch! Ta cũng đồng ý đem Kim Cương trả cho người ta, nhưng là tại sao muốn thông tri người Anh...”

“Đương nhiên muốn thông tri!” Miêu Khôn nói nói, “ Kim Cương là Nam Phi không giả, nhưng công ty thế nhưng là Anh Quốc. Cho nên, chúng ta bây giờ đem Kim Cương giao ra, hai cái người mất đều tại, bọn họ yêu làm sao chia liền làm sao chia, cùng hai ta không có quan hệ, hiểu không?”

“Nha... Ngươi kiểu nói này, ta có vẻ như có một chút một chút minh bạch...” Triệu Ngọc chớp mắt nói nói, “ chúng ta làm cao điệu như vậy, liền là làm cho tất cả mọi người đều biết, Kim Cương đã vật quy nguyên chủ, cùng hai ta không có quan hệ!”

“Dù sao, bản thân cũng cùng chúng ta không có quan hệ gì!” Miêu Khôn nói nói, “ lãnh đạo cấp trên thật sự là khai sáng, ta mênh mông đại quốc,

căn bản không thiếu cái gì Kim Cương!

“Cho nên dứt khoát còn cho bọn họ, lúc này mới lộ ra cho chúng ta càng thêm đại khí! Mà lại, chúng ta đem đồ vật đưa trả lại cho Nam Phi chính phủ, cũng coi như biến tướng được lại Grimm một cái tâm nguyện mà! Ha ha...” Miêu Khôn hăng hái địa nói nói, “ làm người thản đãng đãng, cảm giác này mới thật gọi thoải mái đâu!”

“Thoải mái quy thoải mái...” Triệu Ngọc nhíu mày, “Nhưng ngươi không cảm thấy có chút chua thoải mái sao? Hai nhà chúng ta bạch tại Kỳ Tích đảo liều mạng một lần mạng già, nhưng Kim Cương... Ai...”

“Được rồi, Tiểu Triệu!” Miêu Khôn an ủi nói, “ ngươi khuyên ta thời điểm, mạch suy nghĩ không phải rất rõ ràng được sao? Nếu như hai nhà chúng ta đem Kim Cương nheo lại, cái này nửa đời sau, nhưng liền rốt cuộc đừng nghĩ qua dễ chịu!

“Vật cực tất phản, vậy căn bản không phải tài phú, mà là vướng víu!”

“Ừm... Minh bạch, minh bạch...” Triệu Ngọc ngoài miệng nói minh bạch, nhưng trong mắt rõ ràng có chút không bỏ.

“Ha ha ha...” Lúc này, Miêu Khôn cười, hắn vỗ Triệu Ngọc bả vai, cười xấu xa nói, “ tiểu tử ngươi a, vẫn là không thế nào minh bạch cái gì gọi là quốc tế lễ nghi!

“Ngươi cũng không nghĩ một chút, chúng ta đem lớn như vậy một nhóm Kim Cương còn cho bọn họ, bọn họ không thể nào chỉ đưa cho hai ta một người một trương viết không nhặt của rơi cờ thưởng a?”

“Ừm... Ừm! ?” Triệu Ngọc nghe ra Miêu Khôn trong lời nói có hàm ý, con mắt nhất thời mở thật lớn, “Ngươi ý tứ... Có... Có chỗ tốt?”

“Nói nhảm!” Miêu Khôn cười ha ha, lặng lẽ chỉ một cái vừa rồi vị kia

người da đen nữ quan viên, nhỏ giọng nói nói, “ hiện tại biết ta vì cái gì cho nàng nhìn trộm đi?

“Nàng vừa rồi đã nói cho ta biết, Nam Phi chính phủ vì cảm giác cảm ơn chúng ta, sẽ đưa tặng cho hai ta một người một khối trọng lượng ròng 1.88 carat ngọc xanh, còn có nghĩa hẹp được miễn quyền ngoại giao cùng Cape Town vinh dự thị dân xưng hào!”

“Oa!” Triệu Ngọc kinh ngạc oa một tiếng, hỏi, “Cái này ngọc xanh, đến giá trị bao nhiêu tiền a?”

“Năm trước tại Carlberg đấu giá hội bên trên, đập 18 800 ngàn đô la Hồng Kông!” Miêu Khôn cười nói, “ bất quá, ngươi cũng đừng nghĩ lấy bán! Cùng Miêu Miêu kết hôn thời điểm, không vừa vặn cho ta khuê nữ đeo lên sao?”

“Hừ! Lão quỷ...” Triệu Ngọc nhỏ giọng lầm bầm, “Chờ tại hai viên đều là của ngươi thôi? Ngươi làm sao không đem ngươi viên kia cho ngươi khuê nữ làm đồ cưới đâu?”

“Tới ngươi đi!” Miêu Khôn mắng, “ ta chỉ như vậy một cái khuê nữ, tương lai cái này to như vậy gia sản, không đều là tiểu tử ngươi? Không có việc gì vụng trộm vui đi thôi ngươi! Còn cùng ta so đo cái này mười triệu lượng ngàn vạn Kim Cương, có ý tứ sao?”

“Cái kia... Được miễn quyền ngoại giao là ý gì?” Triệu Ngọc lại hỏi, “Làm sao vẫn là cái nghĩa hẹp?”

“Cái này sao, nói ngươi cũng không hiểu!” Miêu Khôn không kiên nhẫn giải thích nói, “ đại khái, liền là ngươi có cái này quyền được miễn, tại Nam Phi mua đồ không cần giao thuế!

“Còn có, gặp được một chút pháp luật tranh chấp phương diện vấn đề, ngươi cũng ủng có đặc quyền nhất định loại hình!”

“Cái kia... Vinh dự thị dân đâu?” Triệu Ngọc lại hỏi.

“Tiến cảnh điểm không tốn tiền thôi!” Miêu Khôn nhún vai.

“Nha...” Triệu Ngọc gật đầu, “Chờ nhộn nhịp nửa ngày, liền viên này ngọc xanh có chút tác dụng a?”

“Sai!” Ai ngờ, Miêu Khôn phủ định nói, “ những này chỉ là Nam Phi phương diện ban thưởng, Anh Quốc phương diện vì biểu hiện bọn họ đại quốc phong độ, ban thưởng tự nhiên là không thể so sánh Nam Phi bên này kém a!”

“Nha... Có đúng không, có đúng không! ?” Triệu Ngọc giống như đề tuyến như con rối, bỗng dưng lại tinh thần, thúc hỏi nói, “ mau nói cho ta biết, bên này cho ta cái gì?”

“Chảy nước miếng đều chảy ra, nhìn ngươi cái kia không có thấy qua việc đời dáng vẻ!” Miêu Khôn nghiêm túc phê bình Triệu Ngọc dừng lại, rồi mới lên tiếng, “Người Anh tương đối thẳng tiếp, chỉ là một người cho chúng ta một cỗ ONE77 mà thôi!”

“Nha...” Triệu Ngọc làm như có thật gật đầu, lại nghiêm túc hỏi nói, “ cái kia ONE77 là cái quái gì?”

“Ta đi...” Miêu Khôn lắc đầu, “Aston Martin biết không? ONE77 liền là Aston Martin bên trong bản số lượng có hạn đỉnh cấp xe thể thao, xuất xưởng giá tại 40 triệu nhân dân tệ trở lên!”

“Nha...” Nhưng mà, Triệu Ngọc vậy mà lại nháy cái kia manh manh mắt to hỏi một câu, thẳng đem Miêu Khôn chuồn một dải té ngã, “Cái kia... Bọn họ nhưng phải cho hai ta ra phí chuyên chở a...”

Chương 1380: Viễn trình điều khiển?

Trao thưởng nghi thức cử hành đến phi thường thuận lợi, ngoại trừ chủ nhà Nam Phi ngành tình báo bên ngoài, Anh Quốc tổ chức tình báo cùng Trung Quốc sứ quán cùng một chỗ tham gia nên nghi thức.

Triệu Ngọc cùng Miêu Khôn thuận lợi từ hai nước quan lớn trong tay, nhận lấy huân chương cùng các loại ban thưởng.

Nghi thức hoàn tất về sau, hai người còn tham gia vì bọn họ tỉ mỉ chuẩn bị tiệc tối, vượt qua phi thường mỹ diệu một đêm.

Sáng ngày hôm sau, bọn họ ngồi từ Nam Phi công ty hàng không cung cấp chuyên cơ, chở về nước.

Triệu Ngọc lo lắng cũng là dư thừa, chính phủ nước Anh ban thưởng cho bọn họ hai chiếc đỉnh cấp xe thể thao, hộ tống chuyên cơ cùng nhau trở về, không thu bọn họ một phần phí chuyên chở.

“Thế nào? Triệu Ngọc, hiện tại toàn đều hiểu đi?” Trên máy bay, Miêu Khôn đắc chí vừa lòng nói với Triệu Ngọc, “Đây mới là ngươi ta lựa chọn tốt nhất a!

“Hiện tại toàn thế giới đều biết Kim Cương đã vật quy nguyên chủ, cũng liền không ai gặp lại cùng chúng ta, cùng cùng quốc gia của chúng ta không qua được!”

“Ừm!” Triệu Ngọc chăm chú gật đầu, “May mắn hai ta không có bị Kim Cương hôn mê đầu, nếu như hai ta mang theo Kim Cương về nước,

không riêng sẽ cho hai ta gây phiền toái, ngay cả quốc gia của chúng ta đều sẽ bị liên lụy!”

“Cho nên, chỉ có tại trái phải rõ ràng trước mặt, mới muốn có lớn lấy hay bỏ!” Miêu Khôn bắt đầu chứa lão đại rồi, cười nói, “ ha ha ha... Ta lần này mang ngươi đi ra thấy chút việc đời, ngươi còn không phải hảo hảo cảm tạ cảm tạ ta à! Ha ha...”

Đặt ở thường ngày, Triệu Ngọc đã sớm hơn một trăm câu giận bên trên đi!

Nhưng lại tại một sát na kia ở giữa, một cái đột phát sự kiện, lại làm cho Triệu Ngọc ngoan ngoãn ngậm miệng. Bởi vì, hắn phát hiện trong đầu hắn kỳ ngộ hệ thống, rốt cục có phản ứng!

Mở ra xem, nhưng gặp đã tại trong hệ thống ương giới diện bên trên treo gần mười ngày “Càn Khôn” đại quẻ, cuối cùng kết thúc!

Kết thúc...

Cuối cùng kết thúc!

Triệu Ngọc thở phào một hơi dài, tranh thủ thời gian mở ra cẩn thận xem xét.

Nhưng gặp hệ thống biểu hiện, lần này kỳ ngộ, Triệu Ngọc thu được 647% siêu cao độ hoàn thành, hết thảy đạt được mười cái đặc cấp đạo cụ cùng hai kiện Cực phẩm đạo cụ.

Tại đặc cấp đạo cụ bên trong, ngoại trừ vạn năng huyết thanh, trái tim lên đọ sức khí, ẩn hình máy bay không người lái chờ đạo cụ bên ngoài, Triệu Ngọc rốt cục đạt được 3 kiện tha thiết ước mơ ẩn hình phi hành khí!

Hô...

Triệu Ngọc như trút được gánh nặng, cứ việc mười cái đạo cụ không nhiều, nhưng đều là hắn nhất là khan hiếm đặc cấp đạo cụ, tại hàm kim lượng phương diện tới nói, tự nhiên so trước đó ban thưởng phải tốt hơn nhiều!

Nhất là cái kia cực kỳ trọng yếu phi hành khí, nếu như không có phi hành khí, Triệu Ngọc chỉ sợ rất khó tránh thoát Kỳ Tích đảo bên trên máy bay trực thăng.

Đem mười cái đặc cấp đạo cụ cất kỹ, Triệu Ngọc lại mở ra cái kia hai kiện Cực phẩm đạo cụ.

Một món trong đó, chính là khẩn cấp tránh hiểm cầu.

Chính là bởi vì có tránh hiểm cầu, mới khiến cho Triệu Ngọc tại súng máy bắn phá bên trong tránh thoát một kiếp, bằng không, hắn đã sớm mất mạng gặp Diêm Vương đi.

Hiện tại lại lấy được một cái tránh hiểm cầu, tự nhiên là vui vô cùng.

Mới đầu, hắn vốn cho rằng một kiện khác Cực phẩm đạo cụ cũng là tránh hiểm cầu đâu! Nhưng mở ra xem, lại là xuất hiện một cái mới đạo cụ, gọi là —— ẩn hình quần áo vũ trụ!

Ta sát!

Vừa nhìn thấy cái tên này, Triệu Ngọc nhất thời cả kinh thẳng vặn lông mày.

Lại nhìn giới thiệu vắn tắt, quả nhiên cùng hắn nghĩ đồng dạng, nên đạo cụ sử dụng về sau, có thể để cho người sử dụng tại vũ trụ hoặc cùng loại vũ trụ hoàn cảnh bên trong sinh tồn một giờ...

Chậc chậc...

Triệu Ngọc cũng không phải bởi vì đạo cụ ngạc nhiên, mà là vì hệ thống nước tiểu tính ngạc nhiên.

Hệ thống lão đại a, hắn ở trong lòng nói chuyện, ngươi cho ta cái này đạo cụ là có ý gì? Chẳng lẽ lại, đem đến địa cầu đùa nghịch hồ không mở, ngươi còn muốn ta đến trong vũ trụ đi đùa nghịch hồ đùa nghịch hồ sao?

Ngươi được lắm đấy!

Tra xét xong đạo cụ về sau, Triệu Ngọc một lần nữa trở lại chủ giới diện, lúc này mới phát hiện thông qua lần này Càn Khôn đại quẻ, mình vậy mà một hơi thu được hơn 6000 điểm kỳ ngộ điểm tích lũy!

Chẳng những đem mình bởi vì cường hóa đạo cụ tiêu hao những cái kia kiếm trở về, hơn nữa còn để cho mình tổng điểm tích lũy đạt đến 95 32 điểm, mắt thấy liền có thể đạt tới 1000 0 điểm, lại thăng một cấp!

Bởi vậy vừa đến, lòng hiếu kỳ của hắn cũng từ từ bay lên. Thật muốn biết, nếu như kỳ ngộ hệ thống lại thăng một cấp, lại biến thành hình dáng ra sao?

Có thể hay không, tương lai còn có so “Càn Khôn” đại quẻ mạnh hơn quẻ văn xuất hiện?

Cũng hoặc là, hệ thống rốt cục có thể mở ra vô địch dao laser loại hình tiến công hình hoặc sát thương hình đạo cụ?

Đến lúc đó, hừ hừ hừ... Xem ai còn có thể ngăn được ta đặc công Triệu Ngọc!

Ha ha ha ha... Ha ha ha ha...

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc kìm lòng không đặng nở nụ cười.

“Uy! Tiểu tử thúi, có thể hay không đừng như thế cười a!” Miêu Khôn nhìn thấy Triệu Ngọc cười ngây ngô, nhịn không được mắng hắn một câu, “Ngươi vừa phát ra loại này cười xấu xa, ta chỉ lo lắng ngươi không có ý tốt mắt!”

Nói chuyện, hắn mau đem da của mình rương mở ra, đem Nam Phi người đưa cho hắn viên kia ngọc xanh, lại lấy ra nhìn thoáng qua.

“Dừng a!”

Triệu Ngọc lườm cha vợ một chút, không để ý tới hắn, tiếp tục tra nhìn mình hệ thống.

Kết quả, khi hắn lần nữa xem xét Khai quẻ khu vực thời điểm, phát hiện quẻ văn nơi đó lại xuất hiện đông lạnh trạng thái, hệ thống nhắc nhở hắn, Khai quẻ khu cần sau 20 ngày mới có thể khôi phục!

Không thể nào?

Lâu như vậy sao?

Triệu Ngọc ngược lại là trước đó nghĩ tới, Càn Khôn quẻ qua đi, hệ thống khả năng về lâm vào làm lạnh, thật không nghĩ đến vậy mà lại làm lạnh nhiều ngày như vậy!

Bất quá nha...

Triệu Ngọc chăm chú suy nghĩ một chút, kỳ thật dạng này cũng tốt, vừa vặn lợi dụng trong khoảng thời gian này, mình hảo hảo bổ sung bổ sung năng lượng, tăng cường một cái tự thân tố chất.

Thế là, Triệu Ngọc lúc này mới nói với Miêu Khôn: “Cha vợ a, đã chuyện kim cương giải quyết triệt để, cái kia sau này trở về, ngươi tranh thủ thời gian tìm người cho ta đặc huấn đi!”

“Ta dựa vào! Lại náo...” Miêu Khôn đem ngọc xanh cẩn thận từng li từng tí cất kỹ, nghiêm trang nói với Triệu Ngọc, “Vụ án lớn như vậy đều bị ngươi giải quyết, chỉ bằng ngươi khả năng này, còn luyện cái gì sức lực a?

“Sau này trở về, căn bản đều không cần ta đi đánh báo cáo, ngươi liền có thể giỏ xách vào cương vị! Luyện cái gì luyện a...”

“Khó mà làm được!” Triệu Ngọc vội vàng khoát tay, “Ta không phải không phải gò bó theo khuôn phép, ta chỉ là cho rằng, muốn đem để phát huy đến càng tốt hơn , nhất định phải để cho mình nhiều học một chút bản lĩnh mới được!”

“U? Như thế kính nghiệp sao?” Miêu Khôn vui mừng thán nói, “ vậy được rồi, sau này trở về, nghỉ ngơi hai ngày, ta liền phái tốt nhất huấn luyện viên cho ngươi đặc huấn!”

“Tốt! Cái kia...” Triệu Ngọc lại hỏi, “Pháp quốc bức tranh án giết người, ngươi nhìn...”

“Lại tới!” Miêu Khôn con mắt dạo qua một vòng, không có chút nào thương lượng địa nói nói, “ tuyệt đối không được, Kim Cương án vừa mới yên tĩnh, ngươi tạm thời còn không thể nhận nhiệm vụ, nhất là không thể cùng Kỳ Tích đảo bên trên những cái kia thám tử gặp mặt.

“Bọn họ cái gì cũng tốt, liền là hẹp hòi, xem thường nhất so bọn họ mạnh người!

“Nghe ta , chờ chuyện này bị mọi người quên đi, ta sẽ tìm cái cơ hội

thích hợp, lại cùng Juliet nói! Nhưng bây giờ thật là không phải lúc...”

“Vậy được rồi...” Triệu Ngọc bất đắc dĩ lắc đầu, “Kỳ thật, ta chỉ là hy vọng có thể nhanh lên bắt lấy tên biến thái kia hung thủ, đừng lại có người vô tội bị hại mà thôi!”

“Ừm...” Miêu Khôn suy nghĩ một cái, nói, “Cũng đúng, ngoại quốc người bị hại cũng là người a! Nếu không như vậy đi!” Miêu Khôn nghĩ kế nói, “ ta có thể giúp ngươi cùng Juliet liên lạc một cái, để ngươi giúp bọn họ nghiên cứu phân tích tình tiết vụ án, nhưng ngươi tuyệt đối không thể tự mình đi Pháp quốc đặt mình vào nguy hiểm.”

“Tốt, thành giao!” Triệu Ngọc thẳng thắn chút đầu, “Vậy cứ thế quyết định! Kỳ thật, liên quan tới cái kia vụ án, ta đã nghĩ đến một chút mạch suy nghĩ!”

“Ta sát... Ngươi... Ngươi cũng quá kiểu như trâu bò đi?” Miêu Khôn bị lóe lên một cái, cái rương hơi kém rơi mất, “Triệu Ngọc a! Nếu là... Nếu là bức tranh án giết người... Ngươi viễn trình điều khiển, đều có thể phá án lời nói, vậy thế giới này bên trên đại thám tử bên trong, cũng liền không có người nào đi! ?”

Chương 1381: Chân thực hoang ngôn (thượng)

Hôm sau chạng vạng tối, thủ đô Kinh Châu, hình sự sảnh cao ốc ngoài cửa 500 mét nơi xa.

“Uy, mỹ nữ... Mỹ nữ... Xin dừng bước! Uy...” Ven đường bỗng nhiên lái qua một cỗ màu lam Bentley, lái xe là cái du đầu phấn diện soái ca, hắn từ trong cửa sổ xe thò đầu ra, xông ngay tại ven đường hành tẩu một vị khí chất mỹ nữ hô nói, “ mỹ nữ a, đi nơi nào a? Ta có thể mang ngươi một cái... Nhìn... Nhìn xem...”

Hắn chỉ chỉ mình siêu limousine, đắc ý nói: “6 triệu Bentley âu lục, vừa xách! Ta cảm thấy xe này cùng ngươi khí chất thật xứng a! Tới đi, lên xe đi! Ca mang ngươi chơi đùa đi...”

Nhưng gặp ven đường vị này khí chất mỹ nữ, chính là một vị thân cao một mét bảy, giữ lại cây nấm đầu cô gái trẻ tuổi, nàng dáng người hoàn mỹ, tư thế hiên ngang, đi trên đường hổ hổ sinh phong.

Đúng, vị mỹ nữ kia, chính là Miêu Anh! ! !

Miêu Anh lúc đầu mỗi ngày mở ra mình đại chúng huy đằng, nhưng hôm nay đột nhiên tiếp vào Triệu Ngọc điện thoại, đã hẹn tại một nhà hàng gặp mặt.

Bởi vì nhà hàng khoảng cách hình sự sảnh không xa, cho nên mới đi bộ đến đây. Lại không có nghĩ rằng, vừa đi một nửa, vậy mà gặp được tình

cảnh như vậy.

Bởi vì vội vã đi gặp Triệu Ngọc, Miêu Anh mới đầu cũng không để ý tới người này, vẫn phối hợp đi về phía trước đường, chiếc kia giá trị 6 triệu Bentley, nàng ngay cả con mắt đều không có nhìn một chút.

“Uy, không thể nào, mỹ nữ? Không biết hàng sao?” Trong xe soái ca tiếp tục lái xe theo đuôi, vỗ cửa xe nói nói, “ tới đi, ta đêm nay muốn tham gia một cái cấp cao tụ hội, bảo đảm ngươi chơi đến vui vẻ! Tới đi, lên xe a mỹ nữ! Tới đi...”

“Hô...” Vô lương lái xe quấy rối cuối cùng đem Miêu Anh chọc tới, nàng chợt dừng bước, con mắt vẫn nhìn thấy ngay phía trước, nhưng bàn tay phải đã siết thành nắm đấm.

Nàng đang suy nghĩ cái gì, mình một nắm đấm này xuống dưới, 120 cần phải bao lâu mới có thể đến?

Nhưng mà, Khai Bentley gia hỏa nhưng căn bản không biết mình đại nạn sắp tới, chỉ cho là Miêu Anh đang tiến hành tâm lý giãy dụa, thế là quơ lấy trong tay một chồng nhân dân tệ nói ra:

“Tới đi, cùng ca chạy một vòng, số tiền này đều là của ngươi!”

Lúc đầu, Miêu Anh cảm giác mình còn có thể khống chế một chút, nhưng đột nhiên nhìn thấy cái này không biết sống chết gia hỏa vậy mà móc ra một xấp tiền đến vũ nhục mình, Miêu tiểu thư không khỏi nổi giận, rốt cuộc áp chế không nổi cơn giận của mình, mắt nhìn thấy liền muốn động thủ.

Nhưng mà, ngay tại Miêu Anh tức sẽ ra tay trong nháy mắt, nàng đột nhiên nghe được một trận vô cùng oanh minh tiếng môtơ, ô ô ô... Thanh âm kia vang vọng chói tai, từ xa mà đến gần...

Một giây sau, một cỗ siêu cấp chói mắt màu xám bạc xe thể thao, bỗng nhiên đứng tại xe Bentley đằng trước!

Ta cạch!

Xe Bentley lái xe giật nảy mình, tranh thủ thời gian mãnh liệt phanh xe dừng lại.

Ong ong ong...

Xe thể thao cố ý làm oanh chân ga, bài xuất một cỗ đuôi khói, tất cả đều phun tại xe Bentley bên trên.

“Ta sát... Tình huống như thế nào đây là?” Bentley lái xe lấy xuống mình kính râm, đem phía trước chiếc xe Sports kia tỉ mỉ nhìn một lần, mặc dù hắn nhận ra Aston Martin tiêu chí, nhưng chưa từng thấy qua loại này tạo hình.

Lúc này, cửa xe thể thao im ắng mở ra, nhưng gặp người mặc thẳng tây trang Triệu Ngọc từ bên trong cất bước đi ra, trong ngực của hắn, còn ôm một đại nâng hoa hồng!

“Cái này. . .”

Vừa nhìn thấy Triệu Ngọc bá khí ra sân, Miêu Anh không khỏi giật mình tại nơi đó.

“Hoắc ha ha...” Triệu Ngọc cao giọng cười to, hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang địa đi vào Miêu Anh trước mặt, đem hoa tươi dâng lên, nói đạo, “Thân ái, hai ta thật sự là hữu duyên a! Nói xong tiệm cơm tập hợp, vậy mà tại nửa đường liền đụng phải!”

“Triệu Ngọc... Cái này. . .” Miêu Anh kinh nghi bất định tiếp nhận hoa tươi, sau đó chỉ vào xe thể thao của hắn hỏi nói, “ xe này từ đâu tới?”

“Nha...” Triệu Ngọc tranh thủ thời gian đáp, “Aston Martin năm nay mới nhất định chế bản one77, toàn thế giới chỉ có năm chiếc, trên nguyên tắc là còn không có xuất xưởng đâu! Nhưng Anh Quốc nữ vương vì ban thưởng ta trác tuyệt công huân, cho nên sớm xuất xưởng...

“Tới...” Triệu Ngọc đem Miêu Anh kéo đến xe thể thao trước mặt, “Nhìn xem xe này có hợp hay không khẩu vị của ngươi?”

“Cắt...” Lúc này, ra ngoài xấu hổ trạng thái xe Bentley lái xe tức giận trừng Triệu Ngọc một chút, “Còn Anh Quốc nữ vương, còn Aston Martin, thật khoác lác! Xe thể thao lại thế nào lấy, có thể đáng bao nhiêu tiền a?”

“Xe này xuất xưởng giá là 70 triệu nhân dân tệ!” Triệu Ngọc giống như có thể nghe thấy lái xe nói chuyện giống như, tại chỗ đối Miêu Anh cao giọng nói nói, “ tự nhiên hấp khí 7. 3l, v12 động cơ, 3.5 giây bên trong hoàn thành 0-100 cây số gia tốc, cao nhất tốc độ có thể đạt tới 384 kmh...”

“Ta đi...” Xe Bentley lái xe rốt cục mắt choáng váng...

“Nha...” Miêu Anh mặt không thay đổi nhìn Triệu Ngọc một chút, dùng độ cao ánh mắt hoài nghi nhìn xem hắn, “Tiểu tử ngươi... Lại đang đảo cái quỷ gì? Ngươi...”

Miêu Anh có quá nhiều chuyện nghĩ muốn hỏi một chút Triệu Ngọc, nhưng nhìn đến hiện trường có người, đành phải bưng lấy hoa tươi, động tác ưu nhã lên Triệu Ngọc xe thể thao.

“Làm sao...” Triệu Ngọc ngồi vào ghế lái về sau, quay đầu nhìn Khai Bentley một chút, hỏi nói, “ tiểu tử kia không phải là đang quấy rầy ngươi đi?”

“Hô...” Miêu Anh thở ra một hơi, đem quả đấm mình giơ lên, ra hiệu nói, “ ngươi nếu là đến chậm một bước, hắn liền đã đang đánh 120, là ngươi cứu được hắn!”

“Ai...” Triệu Ngọc đưa tay đặt ở trên tay lái, đầu tiên là lắc đầu, sau đó khuyên nhủ nói, “ Miêu Miêu a, không phải ta nói ngươi! Ta đều là hình sự sảnh nhân viên cảnh sát, gió to sóng lớn gì không có trải qua, không thể xúc động như vậy a!

“Chúng ta là người chính trực, không thể cùng loại cặn bã này so đo, ngươi coi như đánh hắn, ngoại trừ gây phiền toái cho mình bên ngoài, căn bản cái gì cũng không cải biến được mà!”

Triệu Ngọc bên này ngay tại khuyên giải, phía sau Bentley lái xe nhưng không kiên nhẫn được nữa, lúc này tít tít tít cuồng ấn còi, ý kia là thúc giục Triệu Ngọc mau đem lái xe đi, cản trở hắn nói!

“Nhìn thấy không?” Miêu Anh một mặt nghe hương hoa, một mặt xông Triệu Ngọc lắc đầu, “Ngươi bạo tính tình đâu, đi nơi nào?”

“Đi đi đi... Câu dẫn ta vô dụng!” Triệu Ngọc mỉm cười phát động ô tô, ổn ổn đương đương lái đi, đồng thời tâm bình khí hòa nói nói, “ ta đã không phải là lúc đầu ta! Không đáng vì loại này lông gà vỏ tỏi việc nhỏ sinh khí...”

“Đích... Tít tít tít...”

Ai ngờ, Triệu Ngọc đã đem lái xe đi, nhưng vị kia Bentley lái xe còn ngại Triệu Ngọc mở chậm, lại còn tại thô bạo bấm còi!

Miêu Anh liền như thế nhìn thấy Triệu Ngọc, ánh mắt rất là nghiền ngẫm.

“Không sao, không quan hệ...” Triệu Ngọc vững vàng lái xe hơi, trong

miệng giống niệm chú đồng dạng, “Ta là người chính trực, không sinh khí, không sinh khí...”

“Mụ mụ tới...” Lái xe hùng hùng hổ hổ la một câu, khi nhìn đến hai chiếc xe lần rốt cục kéo ra một khoảng cách, lúc này mới tăng thêm tốc độ, từ nhân tiện nói bên trên mở ra, muốn từ Triệu Ngọc bên cạnh vượt qua đi qua.

Nhưng mà, ngay tại hắn vừa mới gia tốc thời điểm, Triệu Ngọc lại đột nhiên một tràng ngược lại ngăn, màu bạc trắng Aston Martin nhất thời giống mũi tên, chạy đến thẳng đến Bentley đánh tới!

“A! ?” Bentley lái xe dọa sợ, tranh thủ thời gian dồn sức đánh tay lái tránh né, kết quả ô tô đâm vào dải cây xanh đường trên vai, toàn bộ đầu xe đều vểnh lên!

Mà Triệu Ngọc xe thể thao động tác linh xảo, tại sắp đụng nhau một nháy mắt, Triệu Ngọc đột nhiên ngoặt một cái, xe từ lối đi bộ bên trên vọt tới.

Oanh...

Giá trị 6 triệu Bentley cứ như vậy thình lình lật nghiêng, ngã vào dải cây xanh...

Ô... Ô...

Triệu Ngọc bên này lại gấp nhấn ga, đầu tiên là chuyển xe ra lối đi bộ, sau đó một cái xinh đẹp hất đầu, đem xe đầu phiêu chuyển qua khác một bên.

Ngay sau đó, Triệu Ngọc một huýt sáo, Aston Martin lúc này mới oanh minh xa xa lái đi, chớp mắt liền không thấy bóng dáng...

Chương 1382: Chân thực hoang ngôn (hạ)

Mỗ xa hoa nhà hàng xa hoa nhã gian bên trong, Triệu Ngọc một mặt lôi kéo Miêu Anh bàn tay như ngọc trắng, một mặt nghi ngờ hỏi: “Nhìn ngươi thế nào biểu lộ, giống như một chút cũng không kinh ngạc đâu? Ngươi sẽ không đã sớm biết, ta không tha cho cái kia quấy rối ngươi gia hỏa a?”

“Hừ, ngươi ở trên xe trước đó, hết thảy nhìn tam nhãn dải cây xanh đường vai, khẳng định là tại cân nhắc đường vai độ cao, có thể hay không đem Bentley ngăn lại.

“Sau đó, ngươi lại nhìn qua lối đi bộ độ cao, thì là đang cân nhắc xe thể thao độ cao, cùng quấy nhiễu Bentley về sau đường lui!” Miêu Anh biểu lộ lạnh nhạt nói nói, “ cho nên... Nếu như ngươi nếu là không làm chút gì, ta ngược lại sẽ cảm thấy kinh ngạc a?”

“Lợi hại, lợi hại, không hổ là thần thám Triệu Ngọc nàng dâu! Ai nha... Nhưng ta nhớ đến chết rồi...”

Triệu Ngọc hỏng cười một tiếng, lập tức duỗi ra hai tay, muốn đem mỹ nhân kéo nóng người một chút, nhưng Miêu Anh lại nhẹ nhàng linh hoạt địa tránh thoát, nghiêm trang nói ra:

“Triệu Ngọc, trước nói chính sự! Ngươi tranh thủ thời gian cho ta thành thật khai báo, cha ta mang ngươi ra ngoài, đến tột cùng đi làm cái gì rồi? Hắn đức hạnh ta còn không biết sao? Các ngươi tuyệt đối không thể có

thể chỉ là tham gia một cái bình thường yến hội a?”

“Ừm... Ân... Cái này sao...” Triệu Ngọc nghe xong Miêu Anh nhấc lên cái này mẫn cảm vấn đề, không khỏi vô cùng khó xử.

“Tốt a! Các ngươi quả nhiên hố dới một mạch, rắn chuột một ổ, thế mà ngay cả ta đều giấu diếm, hừ!” Miêu tiểu thư tức giận.

“Cái này sao... Rắn chuột một ổ cái từ này có vẻ như không quá chuẩn xác a?” Triệu Ngọc chăm chú phân tích, “Một cái là cha ngươi, một cái là lão công ngươi, đã chúng ta là một tổ, cái kia đưa ngươi ở chỗ nào đâu?”

“Ngươi nằm mơ đi, “ Miêu Anh tức giận đến đều vui vẻ, “Ta mặc kệ, ngươi hôm nay nếu là không đem nói thực cho ngươi biết ta, vậy cũng đừng nghĩ đứng đấy rời đi!”

“Chậc chậc...”

Triệu Ngọc thật sâu nhíu mày, Miêu Anh không hổ là nữ hán tử, nói chuyện vẫn là như vậy đến bá khí.

Bất quá, Triệu Ngọc đã chủ động hẹn hò Miêu tiểu thư, tự nhiên là đã làm tốt hoàn toàn chuẩn bị.

Hắn biết rõ Miêu Anh bản tính, biết Miêu tiểu thư chấp nhất, cho nên dứt khoát sử xuất mình đòn sát thủ, ra vẻ khó xử nói:

“Ai! Tốt a! Đã dạng này, vậy ta liền cùng ngươi ăn ngay nói thật đi!

“Kỳ thật, ta đã sớm cùng cha vợ nói, mặc dù chúng ta cùng người ta ký hiệp nghị bảo mật, mặc dù chúng ta một khi tiết lộ bí mật có khả năng đầu người khó giữ được, nhưng chúng ta cũng không thể giấu diếm Miêu Miêu ngươi a!

“Ngươi là hai chúng ta người thân nhất, ngươi nếu là muốn biết tình hình thực tế, chúng ta coi như bốc lên nguy hiểm tính mạng cũng phải nói cho ngươi không phải?”

“Ừm... Lời này của ngươi...” Miêu Anh mân mê miệng nhỏ, dụng tâm phẩm vị, “Vị nói sao là lạ?”

“Khục!” Triệu Ngọc giả trang ra một bộ chẳng hề để ý dáng vẻ, “Dứt khoát, ta liền tất cả đều báo cho ngươi đi! Ta và ngươi cha vợ, a không, cha ngươi cùng đi Fiji một cái trên đảo nhỏ tham gia thám tử salon!

“Cái nào nghĩ đến, cái này thám tử salon lại là một trận âm mưu động trời! Có mấy cái bại hoại muốn lợi dụng cái yến hội này, tìm ra 22 năm trước tại Nam Phi mất tích một nhóm Kim Cương!

“Đám kia Kim Cương giá trị liên thành, phú khả địch quốc...” Triệu Ngọc nói đến mặt mày hớn hở, “Rất nhiều cấp Thế Giới các đại lão đều tại nhớ nó, nghĩ hết trăm phương ngàn kế muốn có được Kim Cương...

“Sau đó... Kim Cương manh mối đột nhiên tại trên yến hội xuất hiện, ở trên đảo lập tức lâm vào loạn chiến trạng thái, đại loạn chiến a đây chính là! Tràng diện lão đại rồi, ta đi! Lính đánh thuê tới, pháo hoả tiễn tới, súng máy hạng nặng tới, đột đột đột, rầm rầm rầm, hù chết người!

“A đúng, còn có máy bay trực thăng, vũ trang vẫn là! Sưu... Một viên đạn đạo liền đem tòa thành cho nổ, nhanh tạc bằng đều, ta là may mắn chạy trốn, mà cha ngươi lại bị người xấu bắt đi!

“Sau đó, ta không để ý an nguy của mình, một đường truy kích xuống dưới, đầu tiên là đoạt một chiếc ca nô, lại đoạt một chiếc du thuyền, cùng địch nhân đột đột đột mà bắn súng, đánh cho gọi là một cái náo nhiệt.

“Cuối cùng, nương tựa theo ta siêu nhân ý chí, hơn người can đảm, dũng mãnh đấu chí, rốt cục tại Anh Quốc MI6 trợ giúp dưới, chế phục lưu manh!

“Lại sau đó, dũng mãnh phi thường cái thế lão công ngươi ta, lại xuất kỳ bất ý phá giải Kim Cương mật mã, thành công tìm được đám kia giá trị liên thành Kim Cương!

“Lại lại sau đó, ta và ngươi lão ba có đức độ, không nhặt của rơi, chúng ta liền đem Kim Cương trả lại cho Nam Phi nhân dân cùng chính phủ nước Anh!

“Lại lại lại sau đó, bọn họ vì cảm giác cảm ơn chúng ta, liền đưa tặng cho hai ta hai viên lam Kim Cương, còn có hai chiếc Aston Martin!

“A đúng, chúng ta còn thu được cái gì Nam Phi vinh dự quốc dân cùng quyền được miễn loại hình ban thưởng, nhưng cha ngươi nói không có tác dụng gì, cho nên liền để bọn họ an bài máy bay đưa chúng ta về đến rồi!

“Máy bay là chuyên cơ, ngay cả xe thể thao đều một khối đưa tới, không muốn phí chuyên chở... A a a a...” Triệu Ngọc một trận cười ngây ngô, sau đó mặt mũi tràn đầy chờ mong địa hỏi nói, “ thế nào a, Miêu Miêu, ngươi hiện tại đã biết rõ đi?”

Triệu Ngọc sau khi nói xong, Miêu Anh cả người đều choáng váng, trong phòng không khí thật giống như bị âm 55 độ gió lạnh làm cho đông lại giống như, cóng đến Miêu Anh nửa phút bên trong không có làm ra bất kỳ phản ứng nào...

“Ta biết ta rất xuất sắc, nhưng ta van cầu ngươi, tuyệt đối đừng lại khen ta, ta sẽ kiêu ngạo!” Triệu Ngọc thì tiếp tục lấy cái kia chân thực hoang ngôn, “Đúng rồi, cha ngươi còn nói, ta lần này biểu hiện biết tròn biết méo.

“Nhất là ta một người giải quyết phần tử khủng bố nửa cái quân đoàn, còn đơn thương độc mã đánh xuống một khung máy bay trực thăng vũ trang, cùng lặn xuống nước dũng đấu lưu manh biểu hiện, đều làm lão nhân gia ông ta phi thường hài lòng!

“Cho nên, hắn muốn cho ta gia nhập bọn họ Đặc Công xử, giúp bọn họ đi phá án và bắt giam một chút liên quan đến ích lợi quốc gia quốc tế vụ án, để cho ta trở thành một tên cảnh sát hình sự quốc tế!” Triệu Ngọc ra dáng địa nói nói, “ đương nhiên, hắn sợ ta không thích ứng mới làm việc, cho nên tạm thời sẽ lấy điều tạm thân phận đi qua...”

“Tốt, tốt...” Lúc này, Miêu Anh rốt cục nghe được mánh khóe, lập tức nắm chặt Triệu Ngọc tay, nghiêm túc nói, “Ta hiểu được, ta toàn đều hiểu!

“Ngươi nói bừa loạn tạo, nói như thế một đại thông, kỳ thật, không phải liền là muốn nói cho ta, cha ta muốn đào hình sự sảnh góc tường, đem ngươi đào đi sao? Chậc chậc...” Miêu Anh lắc đầu, “Cần thiết hay không? Ta lại không phản đối ngươi đi Đặc Công xử, ngươi làm gì muốn biên như thế một đống lớn không đáng tin cậy cố sự đi ra đâu? Biên kịch bản sao?”

“Ừm... Cái này...” Triệu Ngọc lau mồ hôi, giả bộ như cái phạm sai lầm hài tử. Vì đền bù sai lầm của mình, hắn đành phải lấy ra viên kia lóe sáng ngọc xanh, bày tại Miêu Anh trước mặt.

“Ta đi!” Miêu tiểu thư là người biết hàng, liếc mắt liền nhìn ra khối bảo thạch này trân quý, lúc này là lại nhíu mày lại nhếch miệng, không chỗ ở ai thán bi phẫn, “Lão ba a! Ngươi thật là đi, ta cùng ngươi muốn chiếc Bentley ngươi cũng không cho, lại cho Triệu Ngọc mua nhiều như vậy đồ tốt!

“Ngươi thật đúng là không tiếc vốn gốc a! Vì kéo Triệu Ngọc nhập bọn,

ngươi mua cho hắn chiếc xe thể thao thì cũng thôi đi, lại muốn mua lam bảo thạch! Thật là!”

“Không phải bảo thạch, là Kim Cương!” Triệu Ngọc làm sáng tỏ.

Nhưng mà, Miêu Anh lại một tay lấy Kim Cương túm lấy, không khách khí chút nào đeo ở trên ngón tay của mình, nói ra: “Dù sao đều là cha ta mua, vậy liền cho ta mang theo!

“Hắc! Đừng nói, còn thật xinh đẹp, càng xem càng ưa thích...” Miêu Anh nhìn kỹ Kim Cương, nhỏ giọng lầm bầm, “Như thế đại nhất khỏa lam bảo thạch, làm sao cũng phải hơn trăm vạn a?”

Kim Cương... Rõ ràng là Kim Cương có được hay không, ngọc xanh a...

Triệu Ngọc chợt cảm thấy một trận tim đập nhanh, nhưng nghĩ lại, được rồi, dù sao Kim Cương làm sao đều là đưa cho Miêu Anh, theo nó đi thôi!

Dù sao, mình lần này đặc sắc chân thực hoang ngôn làm ra hiệu quả liền tốt, chỉ cần Miêu Anh không truy cứu nữa Kỳ Tích đảo sự tình, hắn cùng Miêu Khôn cũng liền có thể an tâm.

“Ừm... Đúng rồi!” Triệu Ngọc lại nghĩ tới cái gì, hướng Miêu Anh hỏi nói, “ Miêu Miêu, ta ra ngoài mấy ngày nay, hình sự sảnh rốt cuộc xảy ra cái gì đại án a? Tranh thủ thời gian nói nghe một chút!”

“Không có!” Miêu Anh vuốt vuốt trong tay Kim Cương, dứt khoát nói nói, “ gần đây không có gì đại án, chỉ là nghĩ để ngươi nhanh lên một chút trở về, lừa ngươi mà thôi!”

“...” Triệu Ngọc im lặng, vài giây sau lại nghĩ tới một việc, liền lập tức móc ra điện thoại di động của mình, nói với Miêu Anh, “Hình sự sảnh không có bản án, nhưng ta chỗ này lại có một kiện quốc tế kỳ án, không

biết ngươi có hứng thú hay không nhìn một chút a?”

“Ồ?” Nghe xong Triệu Ngọc có quốc tế kỳ án, Miêu Anh lập tức đình chỉ trong tay thưởng thức, hỏi nói, “ vụ án gì?”

“A, ta là tại thám tử salon bên trên nghe được!” Nói, Triệu Ngọc đưa di động tư liệu điều ra, đưa tới Miêu Anh trước mặt, sau đó cười thần bí, “Cái này là xuất hiện ở Pháp quốc bức tranh liên hoàn án giết người!

“Thế nào a Miêu tiểu thư?” Triệu Ngọc lộ ra sắc mị mị mỉm cười, “Chúng ta đêm nay... Hảo hảo nghiên cứu một chút a?”

Chương 1383: Cổ quái bản án

Sáng sớm hôm sau, mỗ xa hoa khách sạn xa hoa trong phòng khách tựa như vừa mới đã trải qua một trận ăn cướp.

TV sai lệch, ga giường xé thành mấy phiến, điều khiển từ xa bị giẫm bạo, ghế sô pha ngã lệch, trong phòng một mảnh hỗn độn, khắp nơi đều là tối hôm qua Triệu Ngọc cùng Miêu Anh đại chiến ba trăm hiệp vết tích...

“Triệu Ngọc a, không phải đã nói, muốn nghiên cứu bức tranh án giết người sao?” Mềm mại đại trên giường, cơ ngưng ngọc trượt Miêu Anh, nằm tại Triệu Ngọc cường tráng cánh tay bên trên oán trách nói, “ làm sao ngươi giày vò một đêm, cũng không nói nói tình tiết vụ án sự tình đâu?”

“Ha ha ha...” Triệu Ngọc phát ra một trận cười gian, một tay lấy Miêu tiểu thư ôm vào trong ngực, đắc chí vừa lòng địa nói nói, “ ta vài ngày trước tại cùng phần tử khủng bố liều mạng thời điểm, ngộ ra được rất nhiều chiêu số, cái này bất tài muốn cùng ngươi 'Luận bàn một chút' mà!”

“Ồ? Phần tử khủng bố?” Miêu Anh nheo mắt lại hỏi nói, “ nói như vậy, phần tử khủng bố cũng có nữ nhân đi?”

“Ừm... Cái này sao...” Triệu Ngọc nhưng không mắc mưu, vội vàng nói, “Đương nhiên không có khả năng có! Ngươi đừng nghĩ dơ bẩn, ngươi quên ta là cùng ai đi sao?”

“Hừ!” Miêu tiểu thư lườm Triệu Ngọc một chút, tức giận nói nói, “ liền bởi vì ngươi là đi theo cha ta đi, ta mới càng không yên lòng đâu!”

Ta té!

Triệu Ngọc ở trong lòng rất khinh bỉ một cái cha vợ, tranh thủ thời gian cười rạng rỡ nói: “Hắc hắc... Miêu Miêu a, ngươi yên tâm đi! Về sau ta nhất định giúp ngươi nhìn kỹ cha ngươi, tuyệt đối sẽ không để hắn ở bên ngoài cờ màu Phiêu Phiêu!”

“Hừ! Càng bôi càng hắc, ngươi khẩn trương như vậy mà thay hắn giải thích, ta ngược lại càng không tin được các ngươi!” Miêu Anh bất đắc dĩ thán nói, “ có lẽ, đây chính là làm thám tử bi ai đi!”

“Khục! Cái này là nói như thế nào? Lúc nào đa sầu đa cảm như vậy đây? Tới tới tới...” Nói, Triệu Ngọc lần nữa nắm ở Miêu tiểu thư, hăng hái địa nói nói, “ hôm nay ta không cần đi sớm như vậy, không bằng tái chiến một trăm hiệp đi...”

Kết quả, Triệu Ngọc vừa một lần phát lực, Miêu Anh lại nhẹ nhàng linh hoạt từ hắn dưới nách chui ra...

“Ai!” Miêu tiểu thư u oán thở dài, nói nói, “ làm người thật không thể quá chăm chỉ a!”

Triệu Ngọc nhìn ra Miêu tiểu thư tâm tình không tốt lắm, vội vàng hỏi: “Không thể nào, có phải hay không cũng bởi vì ta đi Đặc Công xử sự tình?”

“Triệu Ngọc, “ Miêu Anh đem Triệu Ngọc bàn tay heo ăn mặn tách ra đến trên gối đầu, nghiêm túc nói nói, “ ta không phải nghĩ quét ngươi hưng, chỉ là ta không muốn lại trải qua ta lại một lần tuổi thơ bóng ma!

“Cha mẹ ta cũng là bởi vì đặc công nhiệm vụ không thể theo giúp ta,

mới khiến cho ta cảm giác cô đơn như vậy. Mà ngươi lại vẫn cứ kế thừa y bát của bọn hắn... Ta về sau, nên làm cái gì bây giờ?”

“Đừng ngốc!” Triệu Ngọc tranh thủ thời gian khuyên nói, “ chúng ta sẽ vĩnh viễn cùng một chỗ!”

“Ta không muốn làm theo đuôi, nhưng ta biết...” Miêu Anh bất đắc dĩ nói nói, “ cha ta không cho ta gia nhập, cũng không phải là bởi vì hắn bao che cho con, mà là năng lực của ta chưa đủ!

“Cho nên, ta nhìn thấy hắn như vậy thưởng thức ngươi, lại mua cho ngươi xe lại mua cho ngươi nhẫn kim cương, ta ghen ghét!”

“Ai u, nghĩ như vậy coi như sai!” Triệu Ngọc cười nói, “ ngươi sao có thể cùng ta so đâu? Mặc dù ta Triệu Ngọc anh hoa nội liễm, danh chấn Càn Khôn, ánh sáng Vũ Trụ, nhưng ta cho tới bây giờ không thể rời bỏ Miêu tiểu thư ngươi ân cần dạy bảo a!

“Ngươi biết, không có ngươi, ta vĩnh viễn không có khả năng giống bây giờ ưu tú như vậy!”

“Ngươi... Ưu tú sao?” Dù là Miêu Anh mày rậm mắt to, giờ phút này cũng đã híp lại thành một đạo khe hở.

“Yên tâm đi!” Triệu Ngọc vỗ ngực bảo đảm Chứng Đạo, “Coi như ta làm cảnh sát hình sự quốc tế đi phá án và bắt giam quốc tế đại án, ta cũng giống vậy sẽ cùng ngươi cùng nhau!

“Cha ngươi nếu là không cho ngươi đi, lão tử liền cho bọn họ bỏ gánh, không làm!” Triệu Ngọc tựa như thề nói nói, “ đừng quên, hai ta thế nhưng là người gặp người sợ thư hùng Song Sát đâu!”

“Phốc phốc...” Miêu tiểu thư rốt cục nhịn cười không được.

Triệu Ngọc vô sỉ, luôn luôn như vậy đến mị lực mười phần.

“Tốt!” Miêu Anh nắm ở Triệu Ngọc cổ, mân mê miệng nhỏ nói nói, “ đây chính là ngươi nói, ngươi nhưng phải nhớ kỹ a!”

“Yên tâm! Ta Triệu Ngọc nói chuyện luôn luôn không tính toán gì hết mà! Ha ha ha...”

“Tốt ngươi cái Triệu Ngọc...”

Miêu Anh mắng to một tiếng, hai người nhất thời lăn tại một chỗ. Tiễn đao cước, khóa cổ công nhiều lần ra, ai cũng nhìn không ra bọn họ là đang liếc mắt đưa tình, vẫn là tại đao thật thương thật, vẫn là nhi đồng không nên...

Mười sau mấy hiệp, Miêu Anh cuối cùng đem Triệu Ngọc xô đẩy qua một bên, sau đó từ trong chăn leo ra, thở hồng hộc nói ra:

“Tốt, tốt... Không đánh, không đánh, phục ngươi, phục ngươi được thôi?” Nói, nàng mở ra Triệu Ngọc điện thoại, lại đem món kia bức tranh án giết người điều đi ra, nói nói, “ tới đi, chúng ta vẫn là nhìn xem vụ án này đi! Hô hô...”

“Nha... Tốt... Tốt...” Triệu Ngọc cũng là thở hồng hộc đem Miêu Anh tất chân từ trên cổ mình lấy xuống, cái này mới thay đổi đầu cùng chân vị trí, cùng Miêu Anh cùng một chỗ xem xét lên tình tiết vụ án tư liệu tới.

“Kỳ thật, người ngoại quốc cuối cùng cùng chúng ta có to lớn văn hóa khác biệt, “ Miêu Anh bình phục một hạ tâm tình, nghiêm túc nói nói, “ nếu như không hiểu rõ nơi đó văn hóa đặc điểm, phá án độ khó có thể nghĩ!

“Mà lại, nơi đó cảnh sát nhiều năm như vậy đều không thể phá án và bắt giam, đủ để chứng minh vụ án này, so chúng ta tưởng tượng được còn

muốn phức tạp!

“Chúng ta thường xuyên giảng 'Sự tình ra có nguyên nhân', nhưng có đôi khi người ngoại quốc làm việc, chưa hẳn áp dụng cái này pháp tắc!” Miêu Anh chỉ vào quỷ dị hiện trường phát hiện án ảnh chụp nói nói, “ tỉ như vụ án này, có lẽ hung thủ giết người lý do, căn bản không phải bởi vì báo thù hoặc tâm lý biến thái loại hình.

“Có lẽ, hung thủ chính là vì hứng thú mà giết người cũng khó nói!” Miêu Anh chăm chú phân tích nói, “ ngươi nhìn, hung thủ mỗi một lần giết người đều chọn một tòa mới thành thị, từ không tái diễn.

“Còn có, người bị hại ở giữa không hề quan hệ, nói rõ hung thủ là tại ngẫu nhiên giết người!

“Lại thêm hẳn động thủ trước đó sẽ làm tốt đầy đủ chuẩn bị, dạng này bản án, đích thật là khó lòng phòng bị, không tốt phá án và bắt giam a...”

“Nhưng ta cảm thấy...” Triệu Ngọc thở vân hô hấp về sau, cũng chỉ vào tư liệu nói nói, “ Pháp quốc cảnh sát phá án mạch suy nghĩ là không có vấn đề.

“Hung thủ có thể đem người chết bố trí thành bức tranh, nhất định phải có nhất định nghệ thuật bản lĩnh mới được, không chỉ là hội họa, còn có trang điểm, bố cảnh loại hình, tất nhiên là cao thủ.

“Hung thủ sở dĩ muốn như vậy giết người, rất rõ ràng tồn tại cho hả giận thành phần!” Triệu Ngọc phân tích nói, “ hắn có lẽ là cái âu sầu thất bại, nhận qua xa lánh chèn ép hoạ sĩ, để chứng minh thực lực của mình, cho nên mới làm ra quỷ dị như vậy án giết người đến!”

“Không...” Miêu Anh ý kiến cùng Triệu Ngọc khác biệt, “Ta không cho là như vậy! Nếu như là thất bại hoạ sĩ, nhất định rất khát vọng được công chúng tán thành, cùng giết người so sánh, tùy tiện tìm vách tường

vẽ xấu, hấp dẫn công chúng ánh mắt, tựa hồ càng là thích hợp...

“Còn có...” Miêu Anh ngẩng đầu lên, tò mò hỏi nói, “ vụ án này dù sao cùng chúng ta người Trung Quốc không quan hệ, coi như hai ta nghĩ ra mạch suy nghĩ, thì phải làm thế nào đây đâu? Chẳng lẽ... Chúng ta có thể đi Pháp quốc phá án sao?”

“Ừm... Cái này sao...” Triệu Ngọc vừa định đem viễn trình điều khiển mạch suy nghĩ nói cho Miêu Anh, nhưng Miêu Anh điện thoại bỗng nhiên vang lên.

“A, hình sự sảnh!” Miêu Anh nhìn thấy dãy số, tranh thủ thời gian nghe.

Ai ngờ, sau khi nhận nghe, Miêu Anh sắc mặt lập tức trở nên ngưng trọng.

“Thế nào?” Nhìn thấy Miêu Anh để điện thoại xuống, Triệu Ngọc vội hỏi, “Có phải hay không bước phát triển mới vụ án?”

“Đúng!” Miêu Anh gật đầu nói, “Quỳnh Châu tỉnh Hải Lan thị ra một kiện cổ quái bản án, cấp trên yêu cầu chúng ta tổ điều tra đặc biệt đi qua nhìn một chút!”

“Ồ? Hải Lan? Đây không phải là du lịch thắng địa sao?” Triệu Ngọc ngoài ý muốn.

“Đi, chúng ta nhanh đi hình sự sảnh đi!” Miêu Anh đứng dậy nói nói, “ nếu như là bình thường bản án, là không sẽ phái đến trên đầu chúng ta!”

Chương 1384: Bạch cốt mê án

“Bắt trộm a...”

Trong đêm khuya, một tiếng kinh hô, từ Quỳnh Châu tỉnh Hải Lan thị mỗ vịnh biển khu biệt thự bên trong truyền đến!

Ngay sau đó, nhưng gặp mấy cái tay cầm đèn chiếu sáng người, nhanh chóng xuyên qua biệt thự trung ương đường đi, hướng phía tây bắc hướng đuổi theo.

Mà tại những người này phía trước, lại có một cái đang nhanh chóng chạy vội bóng người...

Hồng hộc... Hồng hộc...

Người này chạy đến mức dị thường cấp tốc, ánh mắt còn đặc biệt lưu loát, cho dù tại như thế hắc trong bóng tối, hắn y nguyên có thể phân biệt phương hướng, tại khu biệt thự bên trong chạy tới quấn đi, không bao lâu liền đem đằng sau đuổi sát theo bảo an hất ra thật xa.

Người này chính là mọi người trong miệng la lên —— tặc!

Đêm nay, nên kẻ trộm lặn xuống mỗ ngôi biệt thự trung hành trộm, nhưng bởi vì trước đó không có giẫm tốt đi một chút, không cẩn thận đụng chạm cảnh báo, lúc này mới đưa tới đông đảo bảo an truy chắn.

Hồng hộc... Hồng hộc...

Kẻ trộm thở hổn hển, đoạt mệnh phi nước đại, hắn vốn cho rằng đã hất ra bảo an, cũng không liệu chạy trước chạy trước, vậy mà chạy vào một đầu ngõ cụt!

“Đáng chết!”

Hắn thấp mắng nhỏ một tiếng, đành phải lần nữa trở về, cùng đuổi tới các nhân viên an ninh đụng thẳng.

“Ở đây này! Bắt hắn lại, đừng để hắn chạy!” Các nhân viên an ninh lập tức hưng phấn, lập tức hung mãnh đánh tới.

Kẻ trộm cũng là chó cùng rứt giậu, mắt nhìn thấy liền bị bảo an vây quanh, vậy mà phi thân bò lên trên mỗ ngôi biệt thự tường viện, sau đó dọc theo tường viện chạy như bay.

“Đánh! Đánh hắn!”

Các nhân viên an ninh có quơ lấy cục gạch, có dứt khoát đem đèn chiếu sáng ném đi đi lên, nhưng mà cái này kẻ trộm thân thể tương đương linh hoạt, tất cả đều tránh đi.

Ngay sau đó, hắn dọc theo tường viện lẻn đến nên biệt thự tầng hai trên tiểu lâu, sau đó lại dọc theo phía ngoài ban công vây quanh khác một bên.

Biệt thự này vừa vặn vị khắp cả khu biệt thự nhất cạnh ngoài, kẻ trộm vây quanh khác một bên về sau, vừa hay nhìn thấy cả cái biệt thự khu đại tường vây.

“Nhanh, bên trên đi bắt hắn! Đừng để hắn chạy! Nhanh...” Các nhân viên an ninh nhanh chóng chạy đến, lại bắt đầu từ dưới đất nhặt tảng đá.

Kẻ trộm cũng là không thèm đếm xỉa, hắn không chút do dự, trực tiếp

một cái tường viện nhảy vọt, liền do biệt thự nhảy tới bên ngoài tường viện bên trên.

Ai ai ai...

Bởi vì các nhân viên an ninh đã ném đến đây hòn đá, kẻ trộm đúng là một cái không có đứng vững, trực tiếp từ tường viện bên trên ngã xuống, rớt xuống tường viện cạnh ngoài.

Đông...

Kẻ trộm nặng nề mà ném xuống đất, nhưng may mắn là, mặt đất không phải cứng rắn đất, mà là một khối hoang vu vườn rau.

Hô!

Kẻ trộm từ dưới đất bò dậy, đầu tiên là nặng nề mà hít thở một cái, đợi nghe được tường viện khác một bên truyền đến các nhân viên an ninh đánh trống reo hò thanh âm về sau, lúc này mới phủi mông một cái, đi nhanh lên người.

Nhưng mà , chờ hắn xoay người lại về sau, lại chợt phát hiện, trước mắt vậy mà toát ra một tòa ba tầng tiểu dương lâu, hắn lại đến một chỗ khác biệt thự trong sân.

Ai?

Nhưng gặp trước mắt nhà này dương lâu mười phần rách nát, lộ ra nhưng đã không người ở lại, là một chỗ hoang vu nhiều năm cổ trạch. Hắn cẩn thận nhớ lại một cái, không nhớ rõ nơi này có như thế một dãy nhà, lúc này có chút ngoài ý muốn.

Bất quá, truy binh sắp đến, dung không được hắn suy nghĩ nhiều, hắn tranh thủ thời gian tìm tới biệt thự cửa chính, chuẩn bị chạy trốn.

Nhưng mà, hắn vừa mới chạy tới cửa, bên ngoài cửa liền thình lình vang lên tiếng còi cảnh sát...

“Mẹ nó, tới nhanh như vậy a!” Kẻ trộm thầm mắng một tiếng, đã nghe ra, còi cảnh sát vừa vặn từ ngoài cửa vang lên, tuyệt đối không thể mở cửa ra ngoài.

Làm sao bây giờ?

Hắn nhìn chung quanh một chút, phát hiện nên biệt thự tường viện quá cao, căn bản không bò lên nổi. Muốn từ khác một bên đào tẩu, nhất định phải lên lầu mới được.

Nếu như mượn nhà này cổ trạch ban công, có thể dọc theo khác một bên tường viện tiếp tục chạy trốn.

Nghĩ đến chỗ này, kẻ trộm không có chút gì do dự, tranh thủ thời gian đi vào cổ trạch cổng tìm kiếm lối vào, cổ trạch rách rưới đến vô cùng nghiêm trọng, kẻ trộm còn chưa tới cửa chính, liền đã nhìn thấy phía bên phải trên cửa sổ không có pha lê.

Thế là, kẻ trộm tựa như bạch tuộc, lưu loát mà từ nơi đó chui vào biệt thự.

Trong phòng so bên ngoài muốn hắc đến kịch liệt, kẻ trộm đành phải mở ra điện thoại di động của mình chiếu sáng, nhưng gặp trong biệt thự thật sự là loạn có thể, khắp nơi đều là tạp vật, một mảnh hỗn độn.

Đích đích... Đích đích...

Hắn mới vừa vặn xoay người nhập tường, bên ngoài biệt thự liền thình lình vang lên còi cảnh sát, cùng một trận ồn ào tiềng ồn ào.

Hỏng!

Kẻ trộm biết việc này không nên chậm trễ, thật sự nếu không nhanh đào tẩu, chỉ sợ cũng bị người nhà bắt rùa trong hũ.

Thế là, hắn không có có mơ tưởng, trực tiếp tìm được biệt thự bậc thang, xuôi theo bậc thang mà lên, hướng trên lầu chạy tới.

Lúc trước hắn ước lượng qua tầng lầu độ cao, biết lầu hai cùng tường viện song song, cho nên mới đến lầu hai về sau, lúc này tùy tiện tìm một gian phòng ốc, muốn thông qua phòng đi đến ban công.

Có thể khiến hắn ngoài ý muốn chính là, hắn tùy tiện tìm căn phòng này, vậy mà có ổ khóa, mở không ra.

“Đáng chết!”

Kẻ trộm mắng một câu, khi đó, hắn vốn hắn nên đi đến phòng bọn họ khác tử nếm thử. Nhưng dưới tình thế cấp bách, hắn lại ma xui quỷ khiến trên mặt đất đến môt cỗ ngoan kình, vậy mà bả vai một khiêng, đem căn phòng này cửa phòng cho sinh sinh phá tan!

Oanh!

Theo cửa phòng phá tan, kẻ trộm cả người đụng vào phòng, hơi kém quẳng xuống đất.

Ai?

Bỗng nhiên, kẻ trộm chợt phát hiện tình huống không đúng, hắn làm sao cũng không nghĩ ra, trong gian phòng này mặt, vậy mà lóe lên u ám ánh sáng!

Rất nhanh, theo hắn cảm nhận được khác biệt nhiệt độ, lúc này mới vậy

mà phát hiện, trong phòng ánh sáng, lại là từ ngọn nến bắn ra tới.

Không thể nào?

Kẻ trộm lập tức có chút phạm mộng , chờ hắn lại ngẩng đầu lên, thấy rõ ràng mọi thứ trong phòng về sau, lúc này mới bỗng dưng dọa một cái hồn bay lên trời, tê cả da đầu!

A! ! ! ! ! !

Kẻ trộm kinh hãi âm thanh, lập tức vang vọng cả gian cổ trạch, tại cái này đen kịt tịch liêu đêm khuya, càng là nghe được phá lệ thảm liệt khiếp người...

...

Hai ngày sau, Hải Lan thị trong cục cảnh sát.

Triệu Ngọc một mặt thưởng thức cà phê, một mặt xem xét tình tiết vụ án báo cáo.

“Nói như vậy...” Hắn đối vụ án trên chủ quản đội trưởng cảnh sát hình sự hỏi nói, “ cái kia kẻ trộm, cuối cùng vẫn không có đào tẩu đúng không?”

“Ừm! Gia hỏa này cũng đủ suy, “ đội trưởng cảnh sát hình sự là cái làn da đen nam tử trung niên, tên là Lý Nghiễn Hiệp, “Bây giờ còn đang bệnh viện làm chữa bệnh tâm thần đâu, chỉ sợ là thật dọa ra cái nguy hiểm tính mạng đến rồi!”

“Kỳ thật, “ Lý đội trưởng trợ thủ xen vào nói nói, “ không riêng gì tên kia kẻ trộm, liền liên phát hiện hiện trường phát hiện án mấy cái cảnh sát, cũng đều hoặc nhiều hoặc ít thụ một chút ảnh hưởng!”

“Triệu đại thần thám, ngươi nhưng tuyệt đối không nên trách móc a!” Lý Nghiễn Hiệp lườm trợ thủ một chút, tranh thủ thời gian cùng Triệu Ngọc giải thích nói, “ chúng ta Hải Lan nơi này, thật đúng là lần đầu nhìn thấy dọa người như vậy hiện trường phát hiện án đâu!”

“Hừ hừ...” Triệu Ngọc mặt lộ vẻ tự mãn địa nói nói, “ vẫn là khiếm khuyết rèn luyện a! Không phải liền là một bộ bạch cốt mà! Có gì ghê gớm đâu?”

“Ừm... Mấu chốt là...” Lý Nghiễn Hiệp sắc mặt khó chịu nói, “Kia trường cảnh bố trí được quá dọa người! Có thật nhiều mặt quỷ a, quái thú a, Đồ đằng cái gì, quá tà môn!

“Ta có mà nói nha, liền xem như đập phim kinh dị, cũng không gì hơn cái này a?”

“Đúng vậy a...” Trợ thủ lại nhịn không được nói nói, “ bạch cốt không đáng sợ, nhưng bày ở trên tế đài bạch cốt, coi như không ai thấy qua a! Quá kinh khủng!”

“Đây cũng là...” Triệu Ngọc nhìn xem hiện trường phát hiện án ảnh chụp nói nói, “ một loại nào đó tông giáo nghi thức a?

“Hừ hừ, các ngươi nha, vẫn là kiến thức quá ít!” Triệu Ngọc bắt đầu chứa đại cánh tỏi, “Suy nghĩ thật kỹ đi, đây chẳng qua là một bộ bạch cốt mà thôi, cũng không phải tử thi, có cái gì ngạc nhiên?

“Mà lại, nếu là bạch cốt, vậy đã nói rõ người chết đã chết thời gian rất lâu, kết hợp với bạch cốt đặt ở cùng loại tế đàn trên kệ, cái kia rất có thể, là một loại nào đó tế tự nghi thức mà!

“Nói không chừng, cái này thậm chí ngay cả cùng một chỗ án mưu sát cũng không tính đâu!”

“Nha...” Lý đội trưởng cùng trợ thủ của hắn liên tục gật đầu, đối Triệu Ngọc thần thám phân tích mười phần bội phục.

Nhưng mà, bọn họ bội phục vẻn vẹn duy trì năm giây, Triệu Ngọc liền bị vô tình đánh mặt.

Miêu Anh bỗng nhiên cầm một phần báo cáo, vội vàng đi tới nói ra: “Triệu Ngọc, kiểm tra thi thể kết quả đi ra, vậy căn bản không phải một bộ bạch cốt, mà là từ ba người xương cốt —— ghép vào...”

Chương 1385: Quỷ lâu

“Oa! Không phải nói đùa sao? Ta mới nhìn đến...” Hải Lan thị cục cảnh sát, tổ điều tra đặc biệt phòng làm việc tạm thời bên trong, bỗng nhiên truyền đến Thôi Lệ Châu kinh ngạc tiếng kêu.

Nàng một tay nắm lấy Miêu Anh cổ tay, một mặt nhìn đăm đăm châu mà nhìn chằm chằm vào Miêu Anh chiếc nhẫn sợ hãi than nói: “Đây là ngọc xanh a! Miêu tỷ tỷ quá phận, coi như nhà ngươi có tiền, cũng không thể như thế khoe khoang a?”

A?

Miêu Anh buồn bực, những tổ viên khác cũng là mười phần kinh ngạc.

“Ngọc xanh? Không phải lam bảo thạch sao?” Miêu Anh vuốt ve một cái nhẫn kim cương, thì thào thán nói, “ kim cương, có phải hay không hơi đã lớn một ít?”

“Ai u mẹ của ta ơi, “ Thôi Lệ Châu làm ra một bộ ước ao ghen tị biểu lộ, chỉ vào chiếc nhẫn nói nói, “ ngươi ngay cả bảo thạch cùng Kim Cương đều không phân biệt được sao?

“Ngươi ra đường cũng phải cẩn thận một chút, viên này ngọc xanh, nói ít cũng phải hơn ngàn vạn đâu! So... So ta nhà kia còn đắt hơn đâu!”

“Không thể nào?” Miêu Anh kinh dị quét mắt một vòng, lại không nhìn thấy Triệu Ngọc thân ảnh, lúc này nhỏ giọng thầm thì, “Đã vậy còn quá đáng tiền, lão ba... Triệu Ngọc... Các ngươi chờ đó cho ta...”

“Khục khục...” Ai ngờ, Miêu Anh vừa lẩm bẩm một câu, Triệu Ngọc vậy mà thình lình từ phía sau nàng toát ra, còn dùng sức ho khan mấy lần, đem Miêu tiểu thư giật nảy mình.

“Ta nói mấy người các ngươi, bản án! Bản án!” Triệu Ngọc xuất ra hắn tổ trưởng giá đỡ, làm bộ nói nói, “ lúc này đàm nhẫn gì? Một ngàn vạn rất đáng gờm sao? Cùng ta Aston Martin so ra, còn kém rất nhiều đi! Ha ha ha...”

“...”

Chúng người không lời, tất cả đều bị Triệu Ngọc kiểu tóc khiến cho có chút choáng.

“Tốt, “ Triệu Ngọc một giây khôi phục nghiêm túc, một mặt tránh thoát Miêu Anh chất vấn ánh mắt, một mặt nói với mọi người nói, “ đầu tiên nói cho mọi người một tin tức tốt, đi qua Cao Phát Tài lão gia hỏa kia đề cử, còn có bản nhân xin, từ hôm nay trở đi, Trương Bồi Bồi pháp y chính thức gia nhập chúng ta tổ điều tra đặc biệt, trở thành chúng ta tiểu tổ một viên, mọi người hoan nghênh!”

Triệu Ngọc dẫn đầu mà vỗ tay, nhưng hắn rất nhanh phát hiện một cái lúng túng sự thật —— Trương Bồi Bồi căn bản không có ở hiện trường.

Ba ba ba...

Tổ viên bên trong, duy có Tằng Khả ba ba vỗ tay, không thể nghi ngờ để Triệu Ngọc càng thêm xấu hổ.

“Nha... Nha...” Tằng Khả lúc này mới phát hiện bầu không khí không đúng, tranh thủ thời gian cho Triệu Ngọc tìm lối thoát, “Tổ trưởng, Bồi Bồi còn tại nghiệm thi phòng đâu!”

“Ừm, khục khục...” Triệu Ngọc chỉ có thể dùng ho khan không ngừng đến làm dịu bối rối của mình, đãi hắn đem nghiệm thi báo cáo lật xem vài trang về sau, lúc này mới nhíu mày, xông Miêu Anh hỏi nói, “ Miêu tổ trưởng, nói như vậy... Bộ bạch cốt kia là phân thuộc tại ba người rồi?”

“Nói chính xác, là không ít hơn ba người!” Vừa nhắc tới tình tiết vụ án, Miêu Anh lập tức nghiêm mặt nói nói, “ căn cứ sơ bộ kiểm nghiệm, pháp y chứng thực bộ bạch cốt kia chi trên, chi dưới còn có thân thể, phân thuộc tại ba cái người khác nhau!

“Trong đó, thân thể bộ phận thông qua nhìn ra liền có thể xác định, người chết chính là một tên chưa từng có sinh dục nữ nhân trẻ tuổi, tuổi tác lớn ước tại 23-26 tuổi ở giữa!”

“Ồ?” Triệu Ngọc vội hỏi, “Cái kia tứ chi đâu?”

“Tứ chi còn không cách nào phân biệt nam nữ, nhưng Trương pháp y từ xương cốt bên trên thu hoạch đến hoàn chỉnh DNA, “ Miêu Anh trả lời, “Trước mắt ngay tại rút ra bên trong, đoán chừng chẳng mấy chốc sẽ có kết quả!”

“Ai?” Triệu Ngọc bỗng nhiên nhớ tới cái gì, lại hỏi, “Không đúng? Chi trên, chi dưới còn có thân thể, như vậy... Có phải hay không thiếu đi chút gì?”

“Đúng!” Miêu Anh gật đầu, chỉ vào Triệu Ngọc kiểm tra thi thể báo cáo nói nói, “ không có phát hiện xương đầu!”

“Hắc? Cái này có ý tứ...” Triệu Ngọc rất là kinh ngạc, “Thân thể đều đầy đủ, lại hết lần này đến lần khác không có đầu? Tình huống như thế nào đây là?”

“Tổ trưởng...” Nhiễm Đào cau mày, tò mò nói nói, “ ngươi nói, có thể hay không, là có người đang lợi dụng xương người đầu tại cử hành cái gì

phong kiến mê tín nghi thức? Bởi vì thiếu khuyết xương đầu, cho nên nghi thức chưa thành công?”

“Mặc kệ cái gì nghi thức, “ Ngô Tú Mẫn vỗ tay nói nói, “ nếu như những này xương cốt đều là có người từ trong mộ móc ra, cái kia vụ án này, liền không nên phái chúng ta tổ điều tra đặc biệt đến!

“Lãnh đạo cấp trên, có phải hay không xem chúng ta quá nhàn nhã?”

“Đúng vậy a, cái này khiến ta nhớ tới huyền quan án...” Thôi Lệ Châu nói nói, “ chúng ta lúc trước chỉ cho là có người mưu sát 7 cái nữ hài tử! Nhưng kết quả là, đại bộ phận đều là từ hỏa táng tràng trộm được thi thể!”

“Chờ thêm chút nữa, “ Triệu Ngọc bỗng nhiên ngừng hai vị nữ sĩ nghị luận, lần nữa hướng Miêu Anh hỏi nói, “ đã DNA số liệu còn không có phân tích ra được, cái kia pháp y dựa vào cái gì nói, cái này thi cốt là từ không chỉ ba người hài cốt ghép vào đâu?”

“Là bằng kinh nghiệm đoán được!” Miêu Anh mở ra kiểm tra thi thể báo cáo, chỉ vào trong đó một đầu nói nói, “ từ trong mật thất phát hiện cỗ kia nhân thể xương cốt, tại xương cốt chỗ nối tiếp bị người dùng keo cường lực nước dính liền, có chút lớn khớp nối còn sử dụng viện y học chuyên dụng cái kẹp, thủ pháp phi thường chuyên nghiệp!

“Nhưng là, pháp y thông qua chỗ khớp nối so với, lại vẫn là có thể rõ ràng nhìn ra, chi trên xương, chi dưới xương cùng thân thể xương chỗ giáp nhau, là không xứng đôi!

“Cho nên, bọn họ mới đánh giá ra, nên xương cốt ít nhất là từ ba người hoặc ba người trở lên xương cốt tạo thành! Bởi vì thân thể xương xương cốt đông đảo, mà lại có rất nhiều thể tích nhỏ bé xương cốt, trước mắt còn không cách nào triệt để phân biệt đi ra.”

“Cái kia... Trên dưới chi lại không có điểm kết nối, “ Triệu Ngọc truy vấn ngọn nguồn, “Sao có thể phân rõ ràng, trên dưới chi cũng là không thuộc về cùng một người chứ?”

“Phát hiện xương cốt tồn tại không xứng đôi tình huống về sau, pháp y chuyên môn đem trên dưới chi làm so với!” Miêu Anh nói nói, “ mỗi người xương cốt đều có không giống nhau đặc thù, bao quát nhan sắc, mật độ còn có sinh trưởng kết cấu, hoa văn các loại, cho nên bọn họ đã có thể xác định, nên thi hài trên dưới chi cũng không phải là thuộc về cùng là một người!”

“Nha...” Triệu Ngọc chăm chú suy tư, “Chắp vá lên một bộ bạch cốt, không có xương đầu, còn đem xương cốt đều dính! Đây là muốn làm cái gì? Hoàn hồn đại pháp sao?”

“Trương Bồi Bồi nói, “ Miêu Anh lại nói, “ dính liền xương cốt người phi thường chuyên nghiệp, chí ít người này, với thân thể người xương cốt hiểu rõ vô cùng!”

“Ừm... Ta cảm thấy... Vụ án này còn có một cái khác trọng điểm!” Triệu Ngọc đem kiểm tra thi thể báo cáo buông xuống, trịnh trọng kỳ sự nói nói, “ căn cứ người chứng kiến khẩu cung, hiện trường bị bố trí thành một bộ quỷ dị tế hiến hình thái, hơn nữa còn điểm ngọn nến!

“Nếu là châm nến... Vậy đã nói rõ...” Triệu Ngọc suy nghĩ nói nói, “ để đặt bạch cốt người, rất có thể ngay tại hiện trường phát hiện án phụ cận a!”

“Ai u, thật đúng là...” Lý Nghiễn Hiệp đội trưởng vội vàng nói, “Vậy dạng này, ta cái này đi đem đêm đó cảnh sát nhân dân thu hình lại lấy ra, nhìn xem trong màn ảnh có hay không ghi chép đến nhân vật khả nghi?”

“Chậm, trước đừng có gấp...” Triệu Ngọc gọi lại Lý đội trưởng, lại hỏi, “Ta tại trong tư liệu, làm sao không thấy được cái kia tòa nhà nhà chủ

phòng đâu?”

“Nha... Chủ phòng là cái Hoa Kiều, đã mất tích rất nhiều năm!” Lý đội trưởng vội vàng trả lời, “Tên của hắn gọi... Ân... Ân... Không có ý tứ, ta không nhớ nổi, chờ một lúc liền đem tài liệu cặn kẽ lấy cho ngài tới.”

“Cái gì? Mất tích?” Triệu Ngọc nhíu mày, “Ngươi trước tiên đem đại khái tình huống nói cho ta một chút!”

“A, cái chỗ kia gọi thiên phủ gia viên, là chúng ta Hải Lan thị sớm nhất một nhóm Tân Hải biệt thự!” Lý đội trưởng giới thiệu nói, “ lúc ấy ở người ở bên trong, đều là có tiền ông trùm, tỉ như xí nghiệp đại lão bản, về Quốc Hoa kiều loại hình...

“Nhưng là tiệc vui chóng tàn, về sau bởi vì ô nhiễm môi trường, cùng một chút công trình biến chất các loại vấn đề, cái kia phiến tòa nhà dần dần xuống dốc, bên trong lần lượt xuất hiện thật nhiều không người ở lại hoang trạch!

“Hoang trạch mà! Mọi người luôn yêu thích nghe nhầm đồn bậy, biên soạn một chút không tốt thuyết pháp, tỉ như nháo quỷ loại hình, khiến cho ngay cả nhà đầu tư cũng không dám động, liền như thế hoang phế đến nay...

“Còn có a...” Lý đội trưởng thần thần bí bí nói nói, “ xảy ra chuyện nhà kia tòa nhà trùng hợp liền là Thiên phủ gia viên bên trong nổi danh nhất —— quỷ lâu! ! !”

Chương 1386: Mất tích xương đầu

“Ta sát, không thể nào?” Nhiễm Đào cái thứ nhất phát biểu ý kiến nói, “ huyền quan án thời điểm, liền đã đủ tà môn, bây giờ lại lại toát ra cái quỷ lâu bạch cốt án đến!”

“Được rồi, ngươi cũng đừng làm loạn thêm!” Thôi Lệ Châu phân biệt rõ lấy tư vị nói nói, “ trên thế giới nơi đó có cái quỷ gì? Quỷ tất cả đều giấu ở trong lòng người đâu!

“Kỳ thật nhân tài là đáng sợ nhất, cũng không phải là quỷ!

“Nhìn xem...” Nàng chỉ vào bạch cốt ảnh chụp nói nói, “ đây bất quá là một đống người chết bạch cốt mà thôi, có cái gì tốt sợ hãi?

“Không phải ta khoác lác...” Thôi Lệ Châu lời thề son sắt địa nói nói, “ nếu như đổi thành ta là cái kia kẻ trộm, hừ hừ... Ta tuyệt đối còn không bằng hắn đi? Cái này mẹ nó thật đúng là thật hù dọa người, không có trực tiếp hù chết liền là tốt!”

“Cắt...”

Hiện trường lập tức hư thanh một mảnh. Triệu Ngọc trán tất cả đều là hắc tuyến, trong lòng nói chuyện, cái này Thôi Lệ Châu nói chuyện, làm sao càng lúc càng giống mình rồi? Đây là muốn xuất sư tiết tấu sao?

“Tìm được! Tìm được!” Lúc này, vị kia Lý Nghiễn Hiệp đội trưởng nhìn điện thoại di động tư liệu, hưng phấn mà nói nói, “ chủ phòng tên là Ngu Chính Nhiên, là một tên Đông Nam Á về Quốc Hoa kiều.

“Ghi chép bên trên biểu hiện, Ngu Chính Nhiên một nhà năm miệng ăn, tại mười ba năm trước đây tết nguyên đán tả hữu mất tích. Mất tích lúc, Ngu Chính Nhiên 63 tuổi, cùng hắn cùng nhau còn có người yêu của hắn, nhi tử, con dâu cùng tôn nữ...

“Bất quá, liên quan tới hắn mất tích ghi chép tư liệu thiếu thốn, chỉ là có không thật tin tức công bố, bọn hắn một nhà nhưng có thể chết vào Ấn Độ Dương trận kia đại hải khiếu(sóng thần???)! Nhưng là mất tích ghi chép bên trên, nhưng lại chưa biểu hiện bọn họ lúc đương thời xuất cảnh ghi chép!”

“Ông trời của ta, đại hải khiếu a!” Nhiễm Đào hồi ức nói, “ một năm kia ta còn đi học đâu!”

“Mấu chốt là, một nhà năm miệng ăn người, một cái đều không có còn sống trở về sao?” Ngô Tú Mẫn lắc đầu không hiểu, “Mặc kệ là tao ngộ hải khiếu, vẫn là tại trong nước mất tích, như thế đại một sự kiện, làm sao lại không có kỹ càng ghi chép đâu?”

“Cái này thật đúng là không có cách nào!” Lý đội trưởng giải thích nói, “ chúng ta Hải Lan thị là Hoa Kiều chi hương, năm đó quản lý lại không quá nghiêm ngặt, có rất nhiều về Quốc Hoa kiều đều không có đổi lại quốc tịch hoặc là bên trên hộ khẩu loại hình, lại thêm cái này Ngu Chính Nhiên không có cái gì thân thích, kiểm chứng lên xác thực phi thường khó khăn!

“Nói thật, về Quốc Hoa kiều mất tích, kỳ thật tại chúng ta nơi này là một cái phổ biến hiện tượng, bọn họ dù sao tại hải ngoại có gia có nghiệp, nói không chừng lúc nào tâm huyết dâng trào, an vị dưới thuyền Nam Dương, ngay cả cái bắt chuyện đều không đánh đâu!

“Kỳ thật, từng ấy năm tới nay như vậy, chính phủ từng nhiều lần quy hoạch qua Thiên phủ gia viên mảnh đất kia, nhưng đều bởi vì rất nhiều

chủ phòng tin tức không cách nào xác minh cùng liên hệ, cuối cùng vẫn mắc cạn!

“Chúng ta cũng chỉ có thể chờ đến niên hạn đến, mới có thể hợp pháp phá dỡ nơi đó.”

“Oa! Lần này thế nhưng là phiền toái...” Thôi Lệ Châu suy nghĩ nói, “ tại sao ta cảm giác, trong phòng bạch cốt, cùng vị này lão Hoa kiều một nhà năm miệng ăn mất tích có quan hệ đâu? Cái kia bạch cốt... Không phải là...”

Thôi Lệ Châu kiểu nói này, không khí hiện trường lập tức trở nên ngột ngạt.

“Chuyện này, thật phi thường khó giải quyết!” Lý đội trưởng nói như vậy, “Lãnh đạo chúng ta lo lắng, này lại là một cọc đặc biệt lớn án mưu sát, cùng ảnh hưởng đến nước ta quốc tế danh dự, cho nên mới hướng thượng cấp xin báo cáo.

“Không nghĩ tới, lại đem đại danh đỉnh đỉnh Triệu thần thám mời tới, đây thật là phúc khí của chúng ta a!”

“Phúc khí là nhất định!” Triệu Ngọc không tâm tư nghe vuốt mông ngựa, lúc này hỏi nói, “ vẫn là trước tiên nói một chút quỷ khí sự tình đi!”

“Nha... Nha...” Lý đội trưởng tranh thủ thời gian tiếp tục nói, “ từ khi Ngu Chính Nhiên một nhà mất tích về sau, nhà hắn tòa nhà tự nhiên là thành hoang trạch, lại cũng không có người ở lại.

“Nghe nói, trước kia thường xuyên có người từ nhà hắn trong nhà nghe được một ít thanh âm, hoặc là nhìn thấy Quỷ Ảnh loại hình, truyền đến mức dị thường tà dị, rất nhanh liền trở thành cái kia một dãy tên quỷ trạch.

“Ta nghe nói, trước kia cũng có một chút người dạn dĩ đi vào qua, sau đó liền đều trúng tà, hạ tràng rất thảm loại hình.

“Đương nhiên, những cái kia đều là truyền thuyết, không thể nào khảo chứng.” Lý đội trưởng bất đắc dĩ nói nói, “ nếu không phải cái kia trộm đồ kẻ trộm đánh bậy đánh bạ đi vào, chỉ sợ thật đúng là rất khó phát hiện...

“Ta sống hơn nửa đời người, thật đúng là lần đầu trông thấy loại này hiện trường phát hiện án! Ta thật rất tốt kỳ, ai sẽ tại trong quỷ trạch, làm loại này hoạt động đâu? Lá gan của người này, đến lớn bao nhiêu a?”

“Như vậy...” Triệu Ngọc chỉ vào hiện trường phát hiện án hình ảnh hỏi nói, “ liên quan tới hiện trường những bố trí kia, còn có những cái kia mặt quỷ loại hình đồ vật, ngươi gặp qua không có? Đây có phải hay không là Quỳnh Châu nơi đó một loại nào đó mai táng tập tục?”

“Không, tuyệt đối không thể có thể!” Lý Nghiễn Hiệp phi thường khẳng định địa nói nói, “ những vật này tuyệt đối không phải chúng ta Quỳnh Châu, đừng nhìn ta không phải sinh trưởng ở địa phương Quỳnh Châu người, nhưng mấy chục năm xuống tới, ta nhưng chưa từng thấy có cái nào thôn cái nào hương, có loại vật này!”

“Tổ trưởng, ta tra xét một cái...” Tằng Khả nói nói, “ hiện trường phát hiện án một cái mặt quỷ, cùng Đông Nam Á Bà Đà giáo có chút tương tự.”

“Bà Đà giáo? Cái quỷ gì?” Triệu Ngọc nghi hoặc.

“Bà Đà giáo là Ấn Độ giáo một cái chi nhánh, tại thế kỷ 20 sơ, lưu đi ở Đông Nam Á một vùng, nhưng Đệ nhị thế chiến bộc phát về sau, liền chưa có người tín ngưỡng!

“Bất quá... Mặc dù tương tự, nhưng bởi vì tư liệu không nhiều, “ Tằng Khả lắc đầu nói nói, “ chúng ta không thể xác định, bạch cốt án hiện trường phát hiện án nhất định cùng Bà Đà giáo có quan hệ!”

“Vậy thì tốt, “ Triệu Ngọc tại chỗ phân phó nói, “ vậy ngươi liền hảo hảo nghiên cứu một chút cái này Bà Bà giáo đi! Mặc dù chúng ta trước mắt không thể xác định, bạch cốt án phải chăng vì án mưu sát, nhưng chúng ta nhất định phải lấy án mưu sát mà đối đãi!”

“Được rồi, không có vấn đề!” Tằng Khả sảng khoái đáp ứng.

Kể từ cùng Trương Bồi Bồi xác lập quan hệ yêu đương về sau, Tằng Khả nhiệt tình càng đầy.

“Tiếp xuống... Quy củ cũ!” Triệu Ngọc nói nói, “ Ngô tỷ đi thăm viếng người chứng kiến, thuận tiện cho cái kia kẻ trộm làm tâm lý ước định!

“Tiểu Thôi đi hiện trường phát hiện án phụ cận đi một vòng, thu thập một cái liên quan tới toà kia quỷ trạch tin tức, “ Triệu Ngọc nói với Thôi Lệ Châu, “Mặc kệ là tiểu đạo vẫn là tin đồn, tất cả đều sưu tập tới!”

“OK!” Thôi Lệ Châu dứt khoát khoa tay một thủ thế.

“Nhiễm Đào cùng Thôi Lệ Châu cùng đi, “ Triệu Ngọc lại hướng Nhiễm Đào phân phó, “Nhưng ngươi nhiệm vụ chủ yếu, là sưu tập hiện trường phát hiện án khu vực video theo dõi!

“Nhớ kỹ, mặc kệ là nhà nước vẫn là tư nhân , bất kỳ cái gì video đều không cần buông tha! Người hiềm nghi, rất có thể ngay tại những cái kia trong theo dõi...”

“Không có vấn đề!” Nhiễm Đào hưng phấn mà xoa xoa bàn tay, kích động.

“Miêu tổ trưởng, ngươi đi theo ta!” Triệu Ngọc xông Miêu Anh khoát tay, “Chúng ta đi trước nghiệm thi phòng nhìn xem bộ bạch cốt kia, sau đó lại đi hiện trường xem một chút đi!”

“Ừm!” Miêu Anh hài lòng gật gật đầu, Triệu Ngọc an bài chính hợp tâm ý của nàng.

Nhưng mà, ngay tại mọi người chuẩn bị kỹ càng bắt đầu hành động thời điểm, Lý Nghiễn Hiệp đội trưởng chợt nhận được một chiếc điện thoại.

“A? Cái gì?” Lý đội trưởng nhíu lông mày, xông trong điện thoại hỏi nói, “ có phải là hắn hay không đầu óc dọa mắc lỗi rồi? Đây cũng không phải là trò đùa, hắn thật nói như vậy sao? Ta đi...”

Cúp điện thoại, Lý đội trưởng lập tức hướng Triệu Ngọc báo cáo: “Triệu thần thám a, ra quái sự, vừa rồi cái kia kẻ trộm tỉnh táo lại, đem hắn đêm đó kinh lịch lại thuật lại một lần.

“Thế nhưng là, tên kia vậy mà một mực chắc chắn, nói lúc ấy bộ bạch cốt kia... Là có đầu lâu!”

Chương 1387: Không tầm thường thi cốt

“Uy! Ta không có hoa mắt a?” Triệu Ngọc cùng Miêu Anh mới vừa tiến vào Hải Lan cục cảnh sát nghiệm thi phòng, liền thình lình thấy được một người quen cũ, Triệu Ngọc bận bịu mở to hai mắt hỏi nói, “ lão Cao, sao ngươi lại tới đây?”

“Nha...” Nhưng gặp chính ở trung ương đình thi trên đài kiểm tra thực hư bạch cốt Cao Phát Tài, một mặt lạnh nhạt nói nói, “ Bồi Bồi chính thức điều đến các ngươi tổ điều tra đặc biệt, ta cái này làm sư phụ, làm sao cũng phải cho đồ đệ chút rèn luyện thực tế a!”

“Thôi đi, thật sự là lão nhân lão, lễ thật nhiều!” Triệu Ngọc cười lắc đầu, “Trương pháp y cũng không phải ngoại nhân, chẳng lẽ ngươi còn sợ chúng ta khi dễ nàng sao?”

“Đúng vậy a, Cao pháp y, ngài yên tâm đi!” Miêu Anh cười nói, “ Bồi Bồi là Tằng Khả bạn gái, coi như không có chúng ta, Tằng Khả cũng sẽ chiếu cố tốt nàng!”

“Triệu tổ trưởng, Miêu tổ trưởng, “ lúc này, bên cạnh Trương Bồi Bồi rốt cục nói chuyện, “Ngài đừng nghe sư phụ ta nói bậy, ta chỉ là gặp một chút kỹ thuật nan đề, sợ tự mình xử lý không tốt, cho nên mới đem sư phụ kêu đến chỉ đạo!”

“Ồ? Không thể nào?” Triệu Ngọc nghe ra cái gì, vội hỏi, “Một bộ xương còn có chú ý nhiều như vậy? Không phải liền là từ ba người xương chắp vá sao? Còn có cái gì kỹ thuật nan đề?”

“Chẳng những có nan đề, cái này nan đề còn không tốt lắm giải quyết đâu!” Cứ việc Cao pháp y mang theo khẩu trang, nhưng vẫn là có thể nhìn ra, nét mặt của hắn mười phần ngưng trọng, hiển nhiên đối trước mắt cái này bộ bạch cốt cực kỳ trọng thị.

“Các ngươi biết không?” Cao pháp y chỉ vào thi thể nói nói, “ từ ta trước mắt kiểm nghiệm đến xem, cái này ba bộ hài cốt hoạt tính thành phần cũng rất cao! Cùng chúng ta trước kia thường xuyên tiếp xúc đến thi cốt, rất không giống!”

“Cái gì? Hoạt tính thành phần cao, hoạt tính?” Triệu Ngọc hơi chút suy nghĩ, mắt lộ kinh ngạc, “Chẳng lẽ... Ngươi nói là, bọn họ đều đã chết không bao lâu?”

“Đúng!” Cao pháp y gật đầu nói, “Triệu thần thám, chúc mừng ngươi, lại gặp một kiện nghi nan tạp án! Chúng ta có câu ngôn ngữ trong nghề, vừa có hai không, bình thường người trưởng thành xương cốt đều là từ một phần chất hữu cơ cùng hai điểm vô cơ vật cấu thành, hai kết hợp hoàn mỹ, làm xương cốt của chúng ta, đã có độ cứng lại có độ mềm và dai.

“Nhưng là, “ Cao Phát Tài ngẩng đầu lên, nghiêm túc nói nói, “ chúng ta tại hình sự trinh sát án bên trong gặp phải bạch cốt, phần lớn là hư thối thật lâu thi cốt, chất hữu cơ đại lượng hao tổn, cơ hồ chỉ còn lại có vô cơ vật, cũng chính là cứng rắn xương cốt!

“Nhưng trước mắt cái này bạch cốt vừa vặn tương phản, xương cốt bên trong hoạt tính phần tử hàm lượng phi thường cao, cao đến giống như, người chết mới vừa vặn chết đi đồng dạng!”

Ta cái nãi nãi gấu!

Nghe thấy lời ấy, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh không khỏi kinh ngạc, kìm lòng không đặng liếc nhau một cái.

“Tại sao có thể như vậy?” Miêu Anh kinh nghi địa hỏi nói, “ một nhân tài vừa mới chết đi, làm sao có thể chỉ còn lại có một đống xương đầu, chẳng lẽ... Chẳng lẽ...”

Miêu Anh lời nói không có tiếp tục nữa, bởi vì nàng trong đầu tưởng tượng sự tình, quá mức tàn khốc, đã không cách nào miêu tả.

Cùng lúc đó, Triệu Ngọc cũng tại trong đầu nhanh chóng loại bỏ lấy, làm sao có thể để thi thể nhanh chóng biến thành bạch cốt phương pháp...

“Ta tại thi cốt mặt ngoài, kiểm trắc đến Axit Sorbic cùng Trolamine các thành phần, những này thành phần cho thấy, người bị tình nghi đã từng sử dụng qua chứa chống phân huỷ hiệu quả thuốc tẩy rửa, thanh tẩy qua thi cốt! Mà lại thanh tẩy... Phi thường sạch sẽ...”

“Ta cạch!” Triệu Ngọc không khỏi run rẩy một chút, cảm giác nghiệm thi phòng nhiệt độ bỗng nhiên thấp xuống mười mấy độ.

“Các ngươi cũng không cần nghĩ quá mức!” Cao Phát Tài nhìn ra Triệu Ngọc cùng Miêu Anh tâm tư, lúc này nói nói, “ trên đám xương trắng chỉ là phát hiện một chút rất nhỏ xoát ngấn, cũng không nhìn thấy lợi khí róc thịt cọ hoặc cắt chém vết tích, điều này nói rõ xương cốt, tuyệt đối không phải loại bỏ ra tới!”

“Ta đi...” Triệu Ngọc hoàn toàn chính xác từng có như thế suy đoán, lúc này thoáng buông lỏng một hơi, tràn đầy kinh dị hỏi nói, “ nói cách khác, hắn cũng không phải bị thực nhân ngư ăn hết đúng không?”

“...” Toàn bộ nghiệm thi phòng người trong nháy mắt im lặng.

“Không kém bao nhiêu đâu...” Cao pháp y dùng ánh mắt phức tạp nhìn xem Triệu Ngọc nói nói, “ nếu có động vật gặm nuốt, vết tích cũng là tương đương rõ ràng!”

“Cái này có ý tứ, “ Triệu Ngọc càng phát ra cảm giác vụ án này không đơn giản, “Hung thủ... Ân... Người hiềm nghi đến cùng là làm sao làm được?”

“Nếu như vậy nhìn tới...” Miêu Anh cũng là tràn đầy đồng cảm, vội nói, “Hung sát án khả năng phi thường lớn a! Cao pháp y, DNA kiểm trắc bên kia làm được thế nào?”

“Lúc này, hẳn là không sai biệt lắm!” Trương Bồi Bồi vội vàng trả lời, “Chỉ cần kết quả vừa ra tới, ta liền lập tức an bài nhân thủ tiến hành so với!”

“Đúng rồi, “ Cao pháp y lại đối Triệu, mầm hai người nói nói, “ ta mới vừa rồi cùng Bồi Bồi cho thi cốt làm thành phần kiểm trắc, cũng không có phát hiện thổ nhưỡng bên trong thường gặp khoáng vật nguyên tố, nói rõ thi thể cũng không có tại thổ nhưỡng bên trong vùi lấp qua!

“Còn có, canxi ion hàm lượng bình thường, từ xương cốt cứng mềm độ cùng độ ẩm đến xem, cũng không có tại nước hoặc cái khác trong chất lỏng ngâm qua!

“Điều này nói rõ...”

“Nói rõ người hiềm nghi không phải trộm được hoặc nhặt được thi thể, án mưu sát khả năng... Thật phi thường lớn a!” Triệu Ngọc nói như thế, trong lòng ẩn ẩn dâng lên một loại dự cảm xấu.

“Ừm...” Cao pháp y gật đầu đồng ý, tiếp tục nói, “Tiếp đó, ta sẽ đối với xương cốt làm càng thêm kỹ càng kiểm trắc, hy vọng có thể tìm ra thi thể nhanh chóng biến thành thi cốt nguyên nhân!

“Còn có... Các ngươi nhìn nơi này...” Cao pháp y chỉ vào thi cốt mỗ chỗ khớp nối nói nói, “ loại này cố định khớp nối dùng cái kẹp, đều là đặc

chế, bình thường bên ngoài căn bản mua không được!

“Bình thường đều là viện y học tự chủ chế tạo, cho nên không có đặc biệt loại hình. Ta đã lấy xuống một cái...” Nói, Cao pháp y đem một cái vật chứng túi giao cho Triệu Ngọc, “Các ngươi có thể căn cứ cái này cái kẹp vào tay tra tìm một cái.”

“Người hiềm nghi sử dụng cái kẹp cùng nhựa cao su thủ pháp phi thường chuyên nghiệp, “ Trương Bồi Bồi bổ sung nói, “ nghề nghiệp của hắn, rất có thể là viện y học lão sư, khoa chỉnh hình bác sĩ có lẽ có tương quan kinh nghiệm chức nghiệp loại hình...”

“Minh bạch!” Triệu Ngọc gật đầu, “Ta sẽ phái người bắt đầu điều tra!”

“Ừm...” Lúc này, Cao Phát Tài lấy xuống miệng của mình che đậy, lại chỉ vào thi cốt nói nói, “ còn có một chút, là ta cùng Bồi Bồi vừa phát hiện, còn không có ghi vào báo cáo!”

“Ồ? Còn có cái gì?” Triệu Ngọc vội hỏi.

“Không biết đối phá án có hay không trợ giúp...” Trương Bồi Bồi thay thế Cao Phát Tài giới thiệu nói, “ ta cùng sư phụ dựa theo ba bộ hài cốt xương cốt kết cấu phân tích một chút, kết quả phát hiện một cái điểm giống nhau!

“Ba người thân cao đều rất cao, chí ít tại 1m75 đến 1m85 ở giữa!”

“Cái này. . .” Triệu Ngọc cùng Miêu Anh liếc nhau, không biết phát hiện này, đối phá án có hay không trợ giúp?

“Nhất là cái kia chi dưới xương chủ nhân...” Cao Phát Tài giới thiệu nói, “ đầu này xương đùi chiều dài, chính là một cái phi thường lý tưởng chiều dài, tại xương cốt học bên trong, xưng là tỉ lệ vàng!

“Mặc dù giám định kết quả chưa hề đi ra, nhưng là từ xương đùi hoa văn đến xem, là nữ tính khả năng phi thường lớn! Làm mặc kệ là nam hay là nữ...” Cao pháp y nói nói, “ người chết khi còn sống khẳng định là một người nhóm thường nói —— đôi chân dài!”

“Đúng vậy, “ Trương Bồi Bồi tranh thủ thời gian bổ sung, “Thông qua chất hữu cơ tỉ lệ phán đoán, ba tên người chết đều là người trẻ tuổi, chiều cao của bọn họ lại làm cho người hâm mộ, cho nên... Ngài cũng có thể từ gần nhất người mất tích bên trong tìm tìm một cái phụ họa điều kiện!”

“Ừm...” Triệu Ngọc gật đầu, “Ta nhớ được, Hải Lan thị thường xuyên tổ chức cái gì người mẫu giải thi đấu, thời trang tẩu tú loại hình. Người chết, đừng có lại là những người mẫu kia a?”

“Đúng rồi, ta còn có chuyện muốn hỏi một chút, “ lúc này, Cao pháp y lại xách xảy ra vấn đề, “Cảnh sát lục soát hiện trường hay chưa? Vì cái gì không có tìm được thi cốt xương đầu đâu?”

“Ừm... Cái này sao...” Vừa nhắc tới xương đầu, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh sắc mặt lại thay đổi. Miêu Anh suất trả lời trước nói, “ cái kia phát hiện trước nhất bạch cốt kẻ trộm công bố, hắn lần đầu tiên nhìn thấy hiện trường phát hiện án thời điểm, xác định khung xương trắng bên trên là có một cái đầu lâu!

“Nhưng về sau cảnh sát đuổi tới hiện trường về sau, xương đầu nhưng không thấy!”

“A?” Trương Bồi Bồi giật nảy cả mình, “Còn có loại chuyện này? Đầu... Xương đầu... Không thấy?”

“Kẻ trộm nói, “ Miêu Anh giải thích nói, “ hắn nhìn thấy hiện trường phát hiện án về sau, dọa đến xuất hiện ngắn ngủi hôn mê, hắn không nhớ rõ, mình là thế nào đi ra gian phòng, cũng không nhớ ra được là thế nào

bị cảnh sát bắt lấy!”

“Cho nên chúng ta suy đoán, “ Triệu Ngọc phụ họa nói, “ hung thủ lúc ấy hắn là ngay tại hiện trường, hắn thừa dịp kẻ trộm hôn mê, hoặc thần chí không rõ thời điểm, đem đầu xương cầm đi!”

“A? Thế mà dạng này?” Cao kinh nghiệm pháp y như vậy phong phú, nhưng vẫn là bị cái này ly kỳ bạch cốt án gây kinh hãi, lúc này kinh ngạc nói nói, “ người hiềm nghi sự việc đã bại lộ, cái gì khác đều không cầm, lại vẫn cứ cầm đi xương đầu!

“Nói như vậy... Cái xương đầu kia... Hắn là đối với hắn rất trọng yếu rồi?”

Chương 1388: Ngu gia lão trạch

Hải Lan thị, một xe cảnh sát ngay tại ven biển cây số phía trên chạy lấy.

Giờ phút này, Miêu Anh ngay tại tra xét liên quan bạch cốt án tin tức mới nhất, Triệu Ngọc thì tựa ở trên cửa sổ xe, con mắt mặc dù nhìn ngoài cửa sổ dừa gió biển tình, nhưng trong đầu lại tại nghiêm túc suy tư tình tiết vụ án.

Trước đó, hắn đã sử dụng ẩn hình trình duyệt, thẩm tra qua cái kia Bà Đà giáo tin tức.

Cùng Tăng Khả tra được đồng dạng, trình duyệt bên trên chỉ biểu hiện nên dạy chính là Ấn Độ giáo một cái chi nhánh, cùng đơn giản một chút tình hình chung, cũng không có cái gì kỹ càng nội dung.

Theo như cái này thì, tín ngưỡng loại này tông giáo người, đã gần như tuyệt tích.

Tại Triệu Ngọc tra được trong tư liệu, Bà Đà giáo cái nào đó Đồ đằng, hoàn toàn chính xác cùng hiện trường phát hiện án đạo cụ có chút tương tự, nhưng muốn xác nhận không sai, lại còn cần cẩn thận so với.

Bởi vậy, Triệu Ngọc dự định tự mình đến hiện trường phát hiện án kiểm tra thực hư một cái.

Chậc chậc...

Đang đánh mở đường cỗ đồng thời, hắn không không tiếc nuối nhìn

thoáng qua bị làm lạnh Khai quẻ giới diện.

Bạch cốt án xuất hiện, nhưng kỳ ngộ của hắn hệ thống vẫn còn chỗ đang làm lạnh kỳ, xem ra lần này phá án, hắn chỉ có thể theo dựa vào thực lực của mình.

Bất quá, chính là bởi vì không cách nào Khai quẻ, Triệu Ngọc ngược lại so thường ngày càng thêm hưng phấn. Hắn cũng muốn chứng minh một cái, không có hệ thống trợ giúp, hắn đồng dạng có thể phá án!

“Triệu thần thám a...” Lúc này, ngồi ở vị trí kế bên tài xế Lý Nghiễn Hiệp đội trưởng nói chuyện, “Chúng ta thị trưởng bên kia vừa mới phát tới tin tức, hắn còn tại tỉnh lị họp, tạm thời còn không thể chạy tới cùng ngài gặp mặt, hi vọng ngài tha lỗi nhiều hơn a!”

“Không có việc gì, không có việc gì...”

Triệu Ngọc xưa nay không ưa thích những này quan trường hoạt động, cho nên tại trước khi tới, đã sớm cùng Quỳnh Châu tỉnh thính bắt chuyện qua, không cho bất luận một vị nào lãnh đạo cùng đi, chỉ làm cho nơi đó đội trưởng cảnh sát hình sự phối hợp phá án là đủ.

Xem ra, Hải Lan thị trưởng đã nhận được thông tri, cho nên mới lấy cớ họp, không dám lộ diện.

“Bất quá... Chúng ta thị trưởng xin nhờ ngài...” Lý đội trưởng khó xử nói nói, “ chúng ta Hải Lan thị dù sao cũng là thành phố du lịch, cho nên... Mong rằng Triệu thần thám ngài nhiều hơn đảm đương, tận lực đừng đem tin tức đem ra công khai a!

“Ngài cũng biết, truyền thông lực lượng chúng ta không thể trêu vào, nếu như đột nhiên toát ra một cái 'Hải Lan thị kinh hiện quỷ trạch bạch cốt án' tiêu đề đến, cái kia khủng hoảng chẳng mấy chốc sẽ tại toàn thành phố, thậm chí toàn tỉnh lan tràn!

“Chúng ta nơi này chỉ vào du lịch còn sống, loại kia hậu quả, ta nhưng thực sự đảm đương không nổi a!”

“Hừ!” Triệu Ngọc lại không để ý chút nào nói nói, “ trong mắt ta chỉ có bản án, ta chỉ có thể bảo chứng ta sẽ tận lực chú ý phương thức phương pháp, nhưng trừ cái đó ra, ta không thể trước bất kỳ ai cam đoan bất cứ chuyện gì!”

“Đúng đúng đúng...” Lý đội trưởng tranh thủ thời gian trượt cần nói, “ kỳ thật chúng ta cũng không có gì đáng lo lắng, đã ngài Triệu đại thần thám đều tự thân xuất mã, chúng ta sợ hãi không phá được án sao?”

“Ừm...” Triệu Ngọc giơ lên lông mày, cảm giác Lý Nghiễn Hiệp lấy lòng bên trong còn có uy hiếp thành phần.

“Đúng rồi, liên quan tới xương đầu sự tình, ta đã hỏi đương sự cảnh sát nhân dân!” Lý Nghiễn Hiệp nào dám chọc tới Triệu Ngọc, vội vàng đổi giọng tiến vào chính đề, nghiêm túc địa nói nói, “ căn cứ khẩu cung của bọn họ, từ bọn họ nghe được kẻ trộm kêu thảm, mãi cho đến bọn họ bắt lấy kẻ trộm ở giữa, cũng liền nhiều lắm là có một phút đồng hồ dáng vẻ!

“Ngu gia lão trạch đại môn phi thường cũ nát, nghe tới kêu thảm về sau, cảnh sát nhân dân trực tiếp phá cửa mà vào.

“Sau đó, bọn họ lần theo thanh âm đi đến lầu hai, mới vừa lên một nửa, liền đối diện thấy được bị dọa đến kinh hoảng chạy trốn kẻ trộm.

“Mấy vị cảnh sát nhân dân cùng nhau tiến lên, lúc ấy liền đem kẻ trộm chế phục!

“Thế nhưng là, kẻ trộm mặc dù bị chế phục, nhưng tinh thần rõ ràng hiện ra rối loạn, la to, quỷ khóc sói gào, tay còn chỉ hướng trên lầu.

“Lại sau đó, trên lầu sáng ngời đưa tới dân cảnh môn chú ý, mấy vị cảnh sát nhân dân đi lên xem xét, lúc này mới phát hiện cái kia kinh khủng hiện trường phát hiện án!

“Có thể nghĩ, nhìn thấy cảnh tượng như vậy, bọn hắn cũng đều bị dọa cho phát sợ...”

“Như vậy..” Miêu Anh phỏng đoán nói, “ hung thủ lúc ấy khẳng định ngay tại hiện trường, hắn có đầy đủ thời gian cầm xương đầu chạy trốn!”

“Ta trước đó đi qua hiện trường...” Lý đội trưởng nói nói, “ nếu như lúc ấy thật có hung thủ, hắn hơn phân nửa là thông qua ban công đào tẩu.

“Ban công kết nối lấy lão trạch tường viện, lúc ấy tường viện khác một bên không có người, muốn từ nơi đó đào tẩu phi thường dễ dàng.”

“Xương đầu, xương đầu!” Triệu Ngọc thì thào nói một câu, “Tại sao phải đem đầu xương lấy đi?”

“A, đúng rồi!” Lý đội trưởng chợt nhớ tới một sự kiện, vội vàng nói, “Chúng ta từ Lê Hương huyện tìm được mấy cái Ngu Chính Nhiên đồng tông thân thích, mặc dù quan hệ hơi xa một chút, nhưng huyết thống vẫn là rất gần, DNA danh sách bên trên hắn là có thể đủ phản ứng đi ra!

“Ta đã người liên hệ đi tìm bọn họ, chỉ cần rút ra đến bọn họ DNA, liền có thể nghiệm chứng bạch cốt có phải hay không Ngu Chính Nhiên một nhà!”

“Ừm...” Mặc dù Triệu Ngọc gật đầu, nhưng trong lòng cảm giác, khả năng này cũng không lớn. Bởi vì Cao pháp y nói qua, thi cốt hoạt tính thành phần rất cao, hơn nữa còn đều là người trẻ tuổi.

“Cái kia... Ngu Chính Nhiên thê tử đâu?” Miêu Anh hỏi nói, “ nhà mẹ đẻ cũng không người sao?”

“Ngu Chính Nhiên thái thái là Ấn Ni người a?” Lý Nghiễn Hiệp nói nói, “ nha... Cũng có thể là là Philippines người, dù sao là người ngoại quốc, tạm thời còn không cách nào xác minh.

“Năm đó chỉ có Ngu Chính Nhiên mình làm quốc tịch cùng hộ khẩu, người nhà của hắn một mực không có dời trở về, chúng ta chỉ tra được một hàng đơn vị tại Malaysia Kuala Lumpur địa chỉ, cái này nếu là xác minh, phải cần một chút thời gian!”

“Hô...” Triệu Ngọc nặng nề mà thở ra một hơi, phá án liền sợ gặp được loại tình huống này. Nếu như ngay cả người chết là ai cũng không biết, còn nói thế nào phá án?

“Còn có...” Lý đội trưởng lại nói, “ Ấn Độ Dương hải khiếu một năm kia, quốc tế Hồng Thập Tự hiệp hội thành lập một cái người gặp nạn DNA kho số liệu, nếu như chúng ta có thể được đến Ngu Chính Nhiên thân thích DNA, cũng có thể đi trong kho so với một cái!

“Nhìn nhìn bọn họ là có hay không chết bởi đại hải khiếu!”

“Ừm...” Triệu Ngọc lần nữa gật đầu, nhưng vẫn là cảm giác Ngu Chính Nhiên một nhà tất cả đều chết bởi hải khiếu thuyết pháp, cũng không thế nào đáng tin cậy, dù sao bọn họ ngay cả cái xuất cảnh ghi chép đều không có lưu lại, rất có thể cũng không phải là ở nước ngoài mất tích.

“Tốt, nhanh đến...”

Lúc này, theo tốc độ xe giảm bớt, xe cảnh sát đã lái vào một đầu mọc đầy cỏ dại đường nhỏ, đây cũng là năm đó Thiên phủ gia viên.

Bởi vì niên hạn quá lâu, cư xá đã không thấy cửa chính, bên trong bốn phương thông suốt, từ bất luận cái gì một đầu đường nhỏ đều có thể tùy tiện ra vào, về phần giám sát loại hình, càng là lời nói vô căn cứ.

Nhưng gặp hai bên đường đứng sừng sững lấy rất nhiều ngày càng sâu lâu năm lão trạch, những này lão trạch phần lớn đều là nhà nhỏ ba tầng, cơ bản không có người nào ở lại, lộ ra đến mức dị thường rách nát.

Ngu gia lão trạch, ở vào mảnh này hoang trạch khu vực chỗ sâu nhất, lân cận cao cao tường viện bên ngoài một cái khác cấp cao biệt thự cư xá.

Theo Lý Nghiễn Hiệp nói, bên ngoài cái kia cấp cao biệt thự cư xá lúc đầu vị trí cực giai, kiến thiết đến cũng rất tốt, nhưng chính là bởi vì liên tiếp thường có nháo quỷ nghe đồn Thiên phủ gia viên, dẫn đến bất động sản trường kỳ bán không được.

Cuối cùng, nhà đầu tư nhóm vì bảo trụ vốn gốc, đành phải cùng nơi đó cơ quan du lịch hợp tác, đem những cái kia biệt thự giao cho cơ quan du lịch quản lý, tiếp đãi đến đây Hải Lan du lịch du khách.

Các du khách không biết nháo quỷ sự tình, mà lại ở không mấy ngày liền rời đi, đương nhiên sẽ không kiêng kị quá nhiều.

“Ầy, chính là chỗ này!” Xe ngừng tốt về sau, Lý đội trưởng chỉ vào bên tay phải một chỗ lão trạch nói nói, “ nơi này chính là ngu gia lão trạch!

“Xảy ra chuyện cùng ngày, chúng ta kỹ thuật đội đã làm qua lấy chứng.” Lý đội trưởng cùng Triệu Ngọc hai người sau khi xuống xe, tiếp tục giới thiệu nói, “ bọn họ tại hiện trường phát hiện một chút dấu chân, nhưng không có tìm được vân tay!”

“Triệu tổ trưởng...” Sau khi xuống xe, Miêu Anh lập tức hướng Triệu Ngọc bổ sung nói, “ Trương Bồi Bồi cũng mang nàng người làm qua lấy chứng, bọn họ tìm được một chút khả nghi da mảnh tổ chức, còn có lông tóc, trước mắt ngay tại xét nghiệm bên trong...”

“Ừm...” Triệu Ngọc nhìn một chút kiểu dáng Châu Âu phong cách ba

tầng tiểu dương lâu, mặc dù lâu năm ngày càng sâu, không người quản lý, nhưng lờ mờ có thể thấy được lúc trước xa hoa khí phái.

Chỉ bất quá, hắn nhìn xem trên ban công bò đầy âm u thực vật, cùng trên vách tường lưu lại màu đen vết rạn trạng nước đọng, luôn có loại không nói ra được kiềm chế...

Chương 1389: Dấu giày cùng vân tay

“Gâu gâu gâu...”

Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa định vào cửa, đối diện lại đột nhiên toát ra một đầu đại lang cẩu đến, đem Triệu Ngọc giật nảy mình.

May mắn đầu này đại cẩu có nhân viên cảnh sát nắm, nhân viên cảnh sát kéo một phát dây thừng, nhất thời đem đại cẩu kéo qua một bên, tránh đi đám người.

“Uy uy uy, nhìn một chút mà không được sao?” Lý Nghiễn Hiệp không cao hứng, “Đừng có lại để nó cắn người!”

Dắt chó nhân viên cảnh sát không nói gì, chỉ là xông Lý đội trưởng đánh một cái xin lỗi thủ thế, sau đó tranh thủ thời gian nắm chó đi ra.

“Không có việc gì, không có việc gì...” Lý đội trưởng vội vàng hướng Triệu Ngọc hai người giải thích, “Đây là đội cảnh sát hình sự cảnh khuyển, chuyên môn phái tới điều tra Ngu gia lão trạch.”

“Đừng nói...” Triệu Ngọc nói với Miêu Anh, “Ngươi nhìn con chó này, dáng dấp cùng ông trùm rất giống đâu! Cái đầu cùng bộ dáng đều không khác mấy, sớm biết, còn không bằng nuôi lớn hừ đi ra cùng ta linh lợi đâu!”

“Thôi đi, người ta đây là chính quy cảnh khuyển!” Miêu Anh lắc đầu nói nói, “ ông trùm bây giờ bị mẹ ngươi cho ăn đều chống đỡ đi lên, lại không huấn luyện, liền phải phế đi!”

“Cũng thế...” Triệu Ngọc nghĩ từ bản thân ông trùm, trong lòng không khỏi một trận cảm thán. Từ xưa tới nay, mình một mực tại bận bịu, hoàn toàn không để ý đến cẩu cẩu ông trùm.

Cứ việc ông trùm là cái “Văn sử” chuyên gia, nhưng dù sao lấy trước giúp mình phá qua không ít bản án. Cứ như vậy tại gia tộc mai một xuống dưới, thật có chút không ổn.

Thế là, Triệu Ngọc yên lặng quyết định , chờ lần này bản án kết thúc, hắn liền về Tần Sơn, tìm phương pháp đem ông trùm đưa đến cảnh khuyển đội, để nó cũng đề cao đề cao tố chất, làm tốt cảnh đội hiệu lực!

“Ừm... Ông trùm là ai? Cũng là của ngài cảnh khuyển sao?” Lý đội trưởng nghe được Triệu Ngọc nói chuyện, lúc này tò mò hỏi một câu.

Nhưng mà, Triệu Ngọc cũng không trả lời ý tứ, sớm đã trực tiếp đi vào Ngu gia lão trạch viện tử.

Lúc này, trong viện tình huống cũng cùng Triệu Ngọc tưởng tượng được khác biệt, nhưng gặp có một đội nhân viên cảnh sát chính ở trong viện đào xới cái gì, đã trong sân đào ra ba bốn hố to...

“Nha...” Lý đội trưởng tranh thủ thời gian giới thiệu, “Đây là đang ngài trước khi đến, chúng ta đội cảnh sát hình sự làm quyết định, nhìn xem trong viện có hay không chôn lấy thứ gì...”

Ân...

Triệu Ngọc khẽ gật đầu, trong lòng lại khó tránh khỏi có chút không vui.

Bởi vì, hắn còn không có xem xét trong viện tình huống, mặt đất cũng đã bị đào mở, dạng này rất có thể khiến cho hắn bỏ lỡ một ít manh mối.

Thế nhưng là, nơi đó đội cảnh sát hình sự cách làm cũng không có vấn đề. Dù sao tổ điều tra đặc biệt tiếp vào thông tri, đã là vụ án phát sinh một ngày về sau sự tình.

Trước đó, bản án từ nơi đó đội cảnh sát hình sự phụ trách, cho nên đào móc mặt đất hoàn toàn phù hợp chương trình. Huống hồ, đang đào ra trước đó, kỹ thuật đội đã làm qua điều tra lấy chứng, hẳn là sẽ không lọt mất cái gì.

“Chỉ tiếc...” Lý Nghiễn Hiệp đội trưởng nhìn thấy Triệu Ngọc nhìn qua viện tử ngây người, lúc này bất đắc dĩ nói nói, “ cho tới bây giờ, cái gì đều không có móc ra! Xem ra, người hiềm nghi cũng không có đem thi thể chôn ở chỗ này.”

“Ừm...” Triệu Ngọc đem viện tử quét mắt một vòng, hướng Lý đội trưởng hỏi nói, “ trong phòng, tìm tới có người ở lại vết tích không có?”

Theo Triệu Ngọc tra hỏi, ba người đã chuyển hướng toà kia âm trầm cổ xưa nhà nhỏ ba tầng.

“Không có, không có!” Lý đội trưởng trả lời, “Chúng ta tìm khắp cả tất cả phòng, còn có tầng hầm, hầm, tất cả đều là hoang phế lấy, không có phát hiện bất luận cái gì có người ở lại vết tích!”

“Nha...” Triệu Ngọc suy nghĩ nói nói, “ nói cách khác, bố trí bạch cốt người hiềm nghi, căn bản không ở chỗ này, chỉ là ở chỗ này tìm gian phòng ốc mà thôi...”

“Muốn ở... Cũng chỉ có thể cùng bạch cốt ở tại cùng một gian phòng a? Bất quá...” Lý đội trưởng biểu lộ phức tạp nói nói, “ ngài nhìn qua hiện trường liền biết, gian phòng kia bên trong, ngoại trừ để đặt bạch cốt cái bàn bên ngoài, cũng không có giường.

“Nếu muốn ở, chỉ sợ cũng chỉ có thể nằm ra đất nghỉ ngơi!”

Nói xong, Lý Nghiễn Hiệp lại bị mình dọa đến rùng mình một cái, cùng bạch cốt đi ngủ, làm sao nghe cũng có thể làm cho người rùng mình.

Đang khi nói chuyện, ba người đã tiến nhập cổ trạch lầu một đại sảnh, bởi vì cổng cùng cửa sổ hiện đầy thực vật, khiến cho bên trong đại sảnh tia sáng phi thường u ám.

Trong đại sảnh, có mấy tên kỹ thuật đội nhân viên còn đang cẩn thận mà tìm kiếm cái gì, nhìn thấy Triệu Ngọc ba người đến, lập tức có người cho bọn họ đưa qua giày bộ cùng thủ sáo.

Thay xong về sau, Triệu Ngọc không có làm nhiều quan sát, liền đi theo Lý đội trưởng, trực tiếp xuôi theo thang lầu đi lên lầu hai.

Ở giữa, Lý đội trưởng lại kết hợp thực địa, đem đêm đó tình huống cùng bọn họ thuật lại một lần.

Không bao lâu, Triệu Ngọc rốt cục gặp được gian kia kinh khủng gian phòng, nên gian phòng chính đối lầu hai đầu bậc thang, khó trách đêm đó kẻ trộm đi lên về sau, trực tiếp lựa chọn gian phòng này.

Cửa phòng vẫn như cũ duy trì bị kẻ trộm phá tan dáng vẻ.

Mặc dù trong lòng có chút hàn ý, nhưng làm kiến thức rộng rãi đại thám tử Triệu Ngọc tới nói, đương nhiên sẽ không có chỗ e ngại, lúc này cất bước đi vào.

Bất quá, có lẽ là tâm lý tác dụng quấy phá, Triệu Ngọc mới vừa vào đi, liền bản năng cảm giác được trên gương mặt có một tia âm phong đảo qua, trên lưng lông tơ, không khỏi tất cả đều dựng lên.

Trong phòng hết thảy có ba mặt cửa sổ, nhưng trên cửa sổ tất cả đều đinh lấy tấm ván gỗ, kín không kẽ hở, khiến cho trong phòng hắc ám âm

trầm, thấy không rõ lắm.

“Ta tới...” Lúc này, Lý đội trưởng vòng qua trong phòng tế đàn, đi vào gian phòng chỗ sâu, đưa tay mở ra một cánh cửa nhỏ.

Theo ánh nắng bắn vào, trong phòng lúc này mới trở lên rõ ràng.

Ờ...

Đợi nhìn thấy trong phòng bài trí về sau, cho dù Triệu Ngọc đã có chuẩn bị tâm lý, nhưng vẫn là thật sâu lấy làm kinh hãi, cảm giác toàn thân nổi da gà lên.

Đây là một gian diện tích không lớn hình chữ nhật gian phòng, gian phòng chính giữa trưng bày một cái làm bằng gỗ cái bàn, vật kia tựa như vách quan tài, cũng giống như tế đàn.

Trên tế đài phủ lên một trương dày mà to lớn vải plastic, căn cứ hiện trường hình ảnh, đống kia bạch cốt chính đặt ở cái này đống vải plastic bên trên.

Lại nhìn tế đàn bên cạnh, hoặc là chất đống lấy dọa người mặt quỷ, mặt nạ, hoặc là dán tạp nhạp vẽ bùa, bị bố trí được tựa như mỗ nguyên thủy bộ lạc tế tự nơi chốn.

Trên mặt đất tán lạc tàn hương hoá vàng mã, cùng một chút thượng vàng hạ cám đồ vật.

Phòng phía trên buông thõng rất nhiều dây thừng, có trên sợi dây buộc lấy móc, có buộc lấy sừng trâu, Dương Giác, cùng một ít hư hư thực thực động vật lông tóc...

Mặt khác, tại phòng trên vách tường, đinh lấy rất nhiều nến đèn đỡ, phía trên toàn đều có vừa to vừa dài màu đỏ ngọn nến...

“Kỹ thuật đội đã lấy được một bộ phận hàng mẫu làm xét nghiệm...” Lý đội trưởng giới thiệu nói, “ đây đều là còn lại, ầy...” Hắn một trong ngón tay tế đàn, “Bộ bạch cốt kia, liền là để ở chỗ này!

“Nếu như không phải nghiệm thi quan nói chuyện, chúng ta căn bản nhìn không ra, cái kia thế mà không là một người khung xương!”

“Lý đội trưởng, “ Triệu Ngọc nhíu mày hỏi một câu, “Kỹ thuật đội bên kia, thật không có từ nơi này tìm tới vân tay sao?”

“Đúng!” Lý Nghiễn Hiệp trả lời khẳng định nói, “ chỉ là tìm được dấu chân, nhưng vân tay một cái cũng không tìm được. Tổ điều tra đặc biệt giám chứng các chuyên gia cũng tìm kiếm qua , đồng dạng không có phát hiện.”

“Cái kia liền nói một chút dấu chân đi!” Mặc dù Triệu Ngọc trước đó đã nhìn qua liên quan tới dấu chân tư liệu, nhưng hắn hiện tại còn muốn nghe xem Lý đội trưởng báo cáo.

“Cái kia là giày thể thao dấu giày, hai cái chân tất cả đều có...” Lý đội trưởng hồi ức nói, “ căn cứ dấu giày suy đoán, người hiềm nghi thân cao tại 1m65 đến 1m70 ở giữa. Nhìn kiểu dáng, nam tính khả năng rất lớn, nhưng cũng không thể loại trừ nữ tính khả năng.”

“Có dấu giày, không có vân tay...” Miêu Anh nao nao, thì thào nói nói, “ cái này liền có chút kỳ quái...”

“Hô...”

Triệu Ngọc nặng nề mà thở ra một hơi, sau đó bắt đầu dùng cái mũi nhận thật cẩn thận địa ngửi ngửi trong phòng hương vị. Trong phòng ngoại trừ có chút mốc meo ẩm ướt hương vị bên ngoài, rõ ràng nhất liền là ngọn nến thiêu đốt qua đi một loại đặc thù hương vị.

Triệu Ngọc nghiêm túc hít hà, sau đó kéo ra cái kia cánh cửa nhỏ, đi hướng ngoài phòng.

Bên ngoài nhà là một đầu thật dài ban công, toàn bộ quán xuyên tiểu dương lâu lầu hai.

Triệu Ngọc đi đến ban công, đem bốn tình huống chung quanh quan sát một lần về sau, đột nhiên làm ra một cái ngoài dự liệu cử động, hắn vậy mà đi vào ban công cuối cùng, xoay người vượt qua lan can, sau đó bò lên trên Ngu gia lão trạch —— tường viện! !

Chương 1390: Biết bay người hiềm nghi?

“Triệu thần thám, ngươi đây là... Cẩn thận, cẩn thận nha...” Lý đội trưởng thình lình nhìn thấy Triệu Ngọc vượt lên phía tây tường viện, lập tức giật nảy mình.

“Triệu Ngọc... Lại làm cái gì?”

Miêu Anh tranh thủ thời gian chạy lên ban công, lại phát hiện Triệu Ngọc đã dọc theo cao cao tường viện, bày ra một loại xiếc đi dây tư thế, hướng ra phía ngoài bên cạnh đi đến.

Triệu Ngọc đột nhiên cử động , đồng dạng đưa tới cái khác nhân viên cảnh sát chú ý, toàn đều đem ánh mắt chuyển dời đến trên người hắn.

Nhưng mà, Triệu Ngọc căn bản không quản người khác ánh mắt, hắn dọc theo tường viện đi vài bước, lập tức lấy điện thoại cầm tay ra, đem kỹ thuật đội tại hiện trường phát hiện án tìm tới dấu giày điều lấy ra ngoài.

Sau đó, hắn lại vụng trộm mở ra một cái tên là dấu chân biện thức khí đạo cụ tới. Cái này đạo cụ, chính là Triệu Ngọc rất sớm trước kia mở ra, trước mắt đã tích lũy 15 cái nhiều.

Tên như ý nghĩa, nên đạo cụ công năng, liền là dùng đến nhận ra so với dấu chân, đối Triệu Ngọc phá án làm việc tới nói, phi thường sát đề.

Thế nhưng là, bởi vì vụ án khác biệt, Triệu Ngọc trước kia chưa hề sử dụng qua, cái này còn là lần đầu tiên.

Triệu Ngọc cho rằng, hiện ở loại tình huống này, chính dễ dàng thử một chút.

Ngu gia lão trạch không có cái khác cửa ra vào, đêm đó, cái kia cầm đi xương đầu người bị tình nghi, tất nhiên là thông qua mặt này tường viện trốn rời hiện trường.

Cho nên, chỉ cần mình có thể tìm tới xứng đôi dấu giày, chí ít có thể xác định người bị tình nghi chạy trốn phương hướng.

Thế là, hắn mở ra trên điện thoại di động dấu giày, đem dấu giày quét hình đến hệ thống đạo cụ. Ngay sau đó, dấu chân biện thức khí lập tức hiện ra nhiều loại số liệu cùng công năng.

Trong đó, biện thức khí cho ra số liệu, cùng cảnh sát căn cứ dấu giày phán đoán cơ bản giống nhau, người bị tình nghi hắn là cả người cao không tới một mét bảy nam tử.

Sau đó, Triệu Ngọc mở ra biện thức khí quét hình công năng, bắt đầu quét hình hắn trải qua địa phương. Một khi biện thức khí phát hiện có xứng đôi dấu giày xuất hiện, liền lập tức sẽ phát ra cảnh báo.

Bất quá, bởi vì cách vụ án phát sinh đã qua hai ngày, Triệu Ngọc lo lắng, biện thức khí có hay không còn có thể đưa đến tác dụng?

Tường viện đều là xi măng, Hải Lan nơi đó khí hậu ướt át, rất ít tro bụi, cho nên biện thức khí cũng không từ viện trên tường rút ra đến hữu hiệu dấu chân.

Triệu Ngọc đành phải đem hi vọng phóng tới viện bên ngoài tường. Thế là, hắn cẩn thận địa cúi người, bắt đầu dùng dấu chân biện thức khí quét

hình viện bên ngoài tường mặt đất.

Viện bên ngoài tường đúng lúc là một mảnh đất trống, đất trống nguyên bản từ tấm gạch lát thành, nhưng bởi vì lâu năm thiếu tu sửa, rất nhiều nơi đều lộ ra ẩm ướt mềm bùn đất.

Nếu có người từ phía trên đi qua, tất nhiên sẽ lưu lại dấu chân.

Triệu Ngọc thấy thế đại hỉ, dứt khoát cả người nằm ngang ghé vào tường viện bên trên, đem đầu hướng ngoài tường, chăm chú quét nhìn người hiềm nghi có khả năng lưu lại dấu chân địa phương.

Nhìn thấy Triệu Ngọc kỳ hoa biểu hiện, chúng nhân viên cảnh sát từng cái cứng họng, tất cả đều mắt choáng váng, ai cũng không hiểu, đại thám tử đây là đang làm gì?

Nhưng mà, Triệu Ngọc lúc đầu lòng tin có đủ. Bởi vì viện bên ngoài tường đất trống bốn phương thông suốt, nếu như hắn là tên kia người hiềm nghi, đêm đó tất nhiên sẽ lựa chọn nơi này chạy trốn.

Chỉ cần nhảy xuống cao ba mét tường viện, sau đó tùy tiện tìm một con đường, liền có thể bỏ trốn mất dạng.

Thế nhưng là, làm Triệu Ngọc đem phía tây tường viện từ đầu leo đến đuôi về sau, mặc dù dấu chân biện thức khí ở bên ngoài trên mặt đất bắt được một chút dấu chân, nhưng đi qua phân biệt so với, lại tất cả đều loại bỏ, người hiềm nghi dấu chân căn bản không ở tại bên trong!

Không thể nào?

Triệu Ngọc không khỏi nhíu chặt nó lông mày, trong lòng suy nghĩ: Chẳng lẽ... Người hiềm nghi đổi giày hay sao?

“Ừm... Triệu thần thám a!” Lý Nghiễn Hiệp đội trưởng đào lấy ban công

xông Triệu Ngọc hô nói, “ bên ngoài chúng ta đã lục soát qua, không có phát hiện khả nghi manh mối a!”

A?

Chậc chậc...

Triệu Ngọc chậm rãi quay đầu trở lại đến, lại đem toàn bộ Ngu gia lão trạch nhìn một lần.

Toàn bộ Ngu gia lão trạch chia làm viện tử cùng dương lâu hai bộ phận. Trong đó, đại viện cửa chính ở vào tường viện phía đông, nơi đó cũng là đêm đó cảnh sát đuổi tới vị trí, cho nên người hiềm nghi không có khả năng từ phía đông chạy trốn.

Tòa nhà mặt phía bắc là dương lâu vị trí, dương lâu không có cửa sau, lại là biệt thự, không có cùng những kiến trúc khác vật tương liên, cho nên người bị tình nghi nghĩ muốn chạy trốn, tất nhiên sẽ đạp vào phía tây tường viện.

Thế nhưng là...

Phía tây viện bên ngoài tường, vì cái gì không có để lại người hiềm nghi dấu giày đâu?

Chẳng lẽ...

Một giây sau, Triệu Ngọc cuối cùng đem ánh mắt, chuyển hướng lão trạch —— mặt phía nam!

Lão trạch mặt phía nam tường viện cùng một cái khác biệt thự cư xá tiếp giáp, hai cái cư xá tường viện ở giữa, có một đầu không đến hai mét khe nước.

Vụ án phát sinh đêm đó, tên kia phát hiện bạch cốt kẻ trộm, chính là bởi vì từ căn biệt thự kia cư xá đi trộm chưa thoả mãn, vì tránh né bảo an đuổi theo, mới chó cùng rứt giậu, nhảy vào Ngu gia lão trạch.

Như vậy...

Triệu Ngọc cố gắng suy tư, trong lòng suy nghĩ, chẳng lẽ người bị tình nghi... Là từ mặt phía nam đào tẩu?

Thế nhưng là...

Hắn lại nhìn một chút tường viện chiều dài, cảm giác không đúng lắm! Nếu như người hiềm nghi từ mặt phía nam đào tẩu, chẳng phải là bỏ gần tìm xa rồi?

Mà lại...

Hắn một mặt suy nghĩ, một mặt dọc theo phía tây tường viện hướng nam, đi tới mặt phía nam tường viện bên trên.

Đứng ở chỗ này ra bên ngoài xem xét, trước mắt quả nhiên xuất hiện một đầu khe nước, trong khe nước cỏ dại rậm rạp, còn tản ra ứ mục nát mùi thối.

Cái này sao...

Triệu Ngọc trong đầu rất tránh mau qua một người nhảy vào rãnh nước bẩn ống kính, trong tay của người kia còn ôm một cái hãi bạch hãi bạch đầu lâu...

Mặc dù khả năng này rất nhỏ, nhưng Triệu Ngọc vẫn là ghé vào mặt phía nam tường viện bên trên, lại dùng dấu chân biện thức khí đem khe nước phụ cận dò xét một lần.

Thế nhưng là, đến một lần phía dưới cỏ dại rậm rạp, thứ hai khe nước hai bên sườn dốc phi thường chật hẹp, căn bản đứng không vững người. Dò xét về sau, vẫn không có xứng đôi dấu giày xuất hiện.

Chậc chậc...

Triệu Ngọc đang nằm sấp ở trên tường chậc lưỡi, một cỗ ruồi muỗi bỗng nhiên oanh minh mà qua, còn có mấy cái đâm vào trên bờ môi của hắn, hơi kém không ăn được miệng bên trong.

Thóa thóa thóa...

Hắn buồn bực thóa mấy ngụm, tranh thủ thời gian xoay người, ngồi ở trên đầu tường.

Ai...

Lần này nhưng có ý tứ, ngay cả cái dấu giày cũng không tìm tới, chẳng lẽ người hiềm nghi là bay đi sao?

Vẫn là...

Hắn quay đầu nhìn thoáng qua rãnh nước bẩn, trong lòng nhắc tới, ngươi nha từ rãnh nước bẩn lặn đi ra?

“A... Anh hùng... Mời ngươi bồi ta truy mộng đẹp...”

Ai ngờ, ngay tại cái này trong lúc mấu chốt, Triệu Ngọc điện thoại bỗng nhiên vang lên, lại là Trương Bồi Bồi đánh tới.

“Uy?” Nhưng mà, sau khi nhận nghe, trong điện thoại không ngờ truyền đến Tăng Khả thanh âm, “Tổ trưởng, ngươi lại nói đúng! Bạch cốt thân thể bộ phận đã so sánh tìm đi ra, tìm tới người chết thân phận!”

“A? Ta nói đúng?” Triệu Ngọc buồn bực, “Ta nói đúng cái gì rồi?”

“Người chết liền là một người mẫu a!” Tằng Khả hưng phấn mà nói nói, “ tên của nàng gọi Lôi Tô Na, ba tháng trước đi theo nàng người mẫu công ty tham gia Hải Lan thị một cái tuyển tú hoạt động.

“Hoạt động sau khi kết thúc, nàng không có theo công ty trở về, mà là nói muốn tại Hải Lan nghỉ phép mấy ngày, nhưng từ đó về sau liền không có tin tức!

“So với trước đó, người nhà của nàng mới vừa vặn đem DNA trên số liệu truyền đến người mất tích kho số liệu đâu!”

“Nha! Quả là thế!” Triệu Ngọc chợt cảm thấy một trận tiếc hận, xem ra, hắn chuyện lo lắng nhất vẫn là phát sinh, bạch cốt án có chín mươi chín phần trăm khả năng, là án mưu sát!

“Tằng Khả...” Triệu Ngọc tranh thủ thời gian phân phó nói, “ ngươi mau đem người chết tài liệu cặn kẽ phát cho ta! Còn có... Còn có cảnh sát mất tích điều tra ghi chép, tất cả đều cho ta! !”

“Rõ!” Tằng Khả tranh thủ thời gian đáp ứng.

“A, đúng rồi!” Triệu Ngọc kích động bổ sung nói, “ đem cái kia người mẫu công ty cũng tốt tốt điều tra thêm, nếu như bên trong một cái là người mẫu, như vậy mặt khác hai cái nói không chừng... Ân...”

Ai ngờ, bởi vì Triệu Ngọc quá quá khích động, thân thể nghiêng một cái, hơi kém từ tường viện bên trên cắm xuống đi!

Mất đi cân bằng phía dưới, hắn tranh thủ thời gian dùng tay chèo chống.

Kết quả, bởi vì lực lượng quá mạnh, hắn vậy mà một chưởng đập vụn trên đầu tường xi măng, có một khối nhỏ xi măng lập tức tiến vào viện

tử.

“Ta đi...” Triệu Ngọc giữ vững thân thể về sau, cơ hồ là vô ý thức cúi đầu hướng phía dưới nhìn thoáng qua.

Cái nào nghĩ đến, cái này xem xét phía dưới, hắn lại chợt phát hiện một vật.

Ai?

Đó là cái gì! ?

“Tổ trưởng, tổ trưởng, ngươi không sao chứ? Ngươi thế nào?”

Trong điện thoại, Tằng Khả còn tại quan tâm truy vấn, nhưng Triệu Ngọc con mắt, lại đã hoàn toàn bị trong viện vật kia hấp dẫn...

Nhưng gặp tại khoảng cách tường viện rất gần trên mặt đất, lại có hai cái không thế nào để người chú ý —— hố nhỏ! !

Chương 1391: Mấu chốt chứng cứ

“Triệu Ngọc... Ân... Triệu tổ trưởng...” Nhìn thấy Triệu Ngọc kỳ hoa hành vi, Miêu Anh thực sự nhịn không được chạy tới, xông hắn hỏi nói, “ ngươi đến cùng đang làm gì?”

“Đừng nhúc nhích...” Triệu Ngọc lại một lần nữa ghé vào cao ba mét trên tường, chỉ vào trên mặt đất hai cái hố nhỏ nói nói, “ ngươi nhìn... Cái kia là cái thứ gì?”

“Cái gì?”

Miêu Anh cẩn thận từng li từng tí đi vào góc tường, bởi vì nơi này vị trí vắng vẻ, phụ trách điều tra chúng nhân viên cảnh sát chưa tìm thấy được nơi này.

“Đây là...” Miêu Anh ngồi xổm người xuống, nhìn kỹ một chút Triệu Ngọc chỉ địa phương, nơi đó thật có hai cái không đáng chú ý nhỏ hầm động, hầm động là cái bất quy tắc hình chữ nhật.

“Ngươi...” Miêu Anh đầu tiên là nhìn một chút hầm động, lại ngẩng đầu nhìn Triệu Ngọc, hỏi nói, “ đây là cái gì?”

Ai ngờ, Triệu Ngọc chẳng những không có trả lời Miêu Anh vấn đề, ngược lại là đem thân thể ngang qua đến, cơ hồ đem mặt dán tại đầu tường, bắt đầu nghiêm túc tìm kiếm lấy cái gì...

Nãi nãi của ta cái gấu...

Làm Triệu Ngọc rất nhanh từ trên đầu tường tìm được rất nhiều vết trầy về sau, tim của hắn đập bỗng nhiên gia tốc, giống như có lẽ đã lĩnh ngộ được cái gì.

Nhưng gặp những cái kia vết trầy cũ mới không đồng nhất, cũng đều là từ kim loại vật thể róc thịt cọ lưu lại.

“Ta hiểu được, minh bạch!” Triệu Ngọc bỗng dưng ngóc đầu lên, đem ánh mắt nhìn hướng về phía khe nước đối diện cái kia cấp cao cư xá, đồng thời gắt gao chăm chú vào cùng Ngu gia lão trạch tương đối ngôi biệt thự kia lên!

Vụ án phát sinh lúc, kẻ trộm chính là từ ngôi biệt thự kia trên đầu tường nhảy qua tới, chẳng lẽ lại... Vấn đề nằm ở chỗ nơi này! ?

“Uy, ngươi minh bạch cái gì rồi?” Miêu Anh hết sức hiếu kỳ, nhưng vừa hỏi một câu, điện thoại liền vang lên.

Điện thoại tự nhiên là Tằng Khả đánh tới, Tằng Khả hồi lâu không thấy Triệu Ngọc đáp lời, lo lắng Triệu Ngọc gặp nguy hiểm, lúc này mới gọi cho Miêu Anh hỏi thăm tình huống, đồng thời thuận tiện đem so với đến người chết tin tức báo cho nàng.

“Được rồi, yên tâm, tổ trưởng không có việc gì!” Miêu Anh cúp điện thoại, lần nữa hướng Triệu Ngọc hỏi nói, “ Triệu Ngọc, ngươi mau nói, đến cùng chuyện gì xảy ra?”

“Cái thang! !” Triệu Ngọc con mắt gắt gao nhìn chằm chằm đối diện biệt thự, trong lòng thình lình dâng lên một cỗ trước nay chưa có khẩn trương, hắn cũng không quay đầu lại nói nói, “ người bị tình nghi... Rất có thể là thông qua cái thang đào tẩu!”

“A! ?” Miêu Anh kinh ngạc, “Làm sao... Ngươi thấy bên ngoài có cái thang rồi? Tại sao là cái thang?”

“Không! Không thấy được...” Triệu Ngọc tự lẩm bẩm, biểu lộ ngưng trọng dị thường, “Nhưng chính là bởi vì không thấy được, mới càng đáng sợ a! Cái này bên ngoài là đầu khe nước, căn bản không bỏ xuống được cái thang, nếu quả thật có cái thang, như vậy...”

“Ồ? Cái kia...” Miêu Anh mặc dù còn chưa hoàn toàn minh bạch, dĩ nhiên đã cảm thấy Triệu Ngọc phát hiện vấn đề hẳn là phi thường trọng yếu.

“Miêu... Miêu tổ trưởng...” Triệu Ngọc cuối cùng đem cánh tay nâng lên, một chỉ đối diện biệt thự, mọi loại ngưng trọng nói nói, “ tranh thủ thời gian phái người tra một chút, cái kia tòa nhà phòng ở là tình huống như thế nào!”

“A?” Bởi vì tường viện quá cao, Miêu Anh chỉ có thể lui ra phía sau mấy bước, mới có thể nhìn thấy ngôi biệt thự kia. Nàng kinh dị hỏi nói, “ ngươi nói là... Cái kia tòa nhà phòng ở có vấn đề sao? Uy... Triệu Ngọc... Ngươi đứng lại đó cho ta, uy...”

Không nghĩ tới, Miêu Anh lời còn chưa dứt, liền thình lình nhìn thấy Triệu Ngọc tại tường viện bên trên đứng người lên, đồng thời làm một cái kích động động tác.

Rất rõ ràng, hắn là muốn từ trên đầu tường nhảy qua đi!

“Đừng! Đừng nhảy!” Miêu Anh mắt thấy không ổn, gấp đến độ kêu to, “Chờ chúng ta một cái, uy...”

Nhưng mà, Miêu tiểu thư vẫn là chậm nửa nhịp, nhưng gặp Triệu Ngọc lăng không nhảy lên, liền từ trên cao nhảy hướng về phía đối diện biệt thự tường viện...

“Đáng chết!” Miêu Anh tức giận mắng một câu, tranh thủ thời gian đưa

tay chào hỏi xa xa Lý Nghiễn Hiệp đội trưởng, sau đó nhanh chóng chạy ra đại môn lái xe đi.

Kỳ thật, hai mặt tường viện ở giữa khoảng cách không đủ hai mét, nếu như từ không trung nhảy vọt đi qua, cũng không phải là một việc khó.

Nhưng khó liền khó tại, bởi vì vị trí địa lý khác biệt, cái kia tòa nhà cấp cao cư xá tường viện cao hơn một chút, cơ hồ so Ngu gia lão trạch cao hơn nửa mét.

Cho nên, từ trên hướng xuống nhảy dễ dàng, nhưng muốn phản lấy nhảy trở về, nhưng là khác rồi.

Bất quá, Triệu Ngọc là trượt phòng nạy ra khóa người trong nghề, này một ít vấn đề còn khó không được hắn. Hắn nhảy đi qua sau, hai tay dùng sức đào tại mái hiên bên trên, sau đó dụng lực một trèo, liền thoải mái mà lật đến đối diện viện trên tường.

Biệt thự này chỉ có hai tầng, mặc dù nền tảng cao, nhưng chỉnh thể muốn so Ngu gia lão trạch dương lâu thấp hơn không ít.

Thế nhưng là, biệt thự này trang trí xa hoa, trong viện thậm chí còn có một cái nhỏ bể bơi. Chỉ bất quá, trong hồ bơi không có nước, đều là khô cạn.

Triệu Ngọc hướng trong biệt thự nhìn thoáng qua, nhưng gặp cửa sổ đóng chặt, pha lê phản quang, thấy không rõ tình huống bên trong. Từ cảm giác đi lên giảng, trong biệt thự cũng không giống có người dáng vẻ.

Hắn lại hướng trong viện trương nhìn một cái, nhưng gặp trong viện cũng sạch sẽ lạ thường, ngoại trừ có chút bị gió thổi tiến đến lá rụng, cơ hồ nhìn không đến bất luận cái gì tạp vật.

Mặc dù trong biệt thự tĩnh mịch im ắng, nhưng Triệu Ngọc vẫn là bản năng ngửi được một số không giống bình thường hương vị.

Hắn không có vội vã xoay người hạ tường, mà là ngồi tại đầu tường, mở ra mình ẩn hình tham trắc khí. Thông qua tham trắc khí quét hình, hắn rất nhanh phát hiện, mặt này tường viện thuộc về giám sát điểm mù, không có bất kỳ cái gì nghe lén thiết bị bao trùm nơi đây.

Cho nên, nếu như người hiềm nghi thật sự là từ nơi này rời đi, tự nhiên không cần lo lắng bị giám sát đập tới.

Mà lại, nếu như hắn thật sử dụng cái thang, như vậy tất nhiên sẽ tiến vào trước mắt viện tử.

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Ngọc lúc này mới nhẹ nhàng linh hoạt địa xoay người nhảy xuống tường viện, tiến vào trong sân của biệt thự. Cùng lúc đó, hắn cũng rút ra súng lục của mình!

Để bảo đảm vạn vô nhất thất, Triệu Ngọc còn không tiếc mở ra một cái máy dò sự sống, nếu có người tiếp cận, hắn sẽ lập tức biết được.

Biệt thự viện tử không lớn, tại viện tử một góc có một cái nhà để xe.

Trong ga-ra không có xe, nhưng Triệu Ngọc vì nghiệm chứng cái gì, vẫn là dẫn đầu đi vào nhà để xe. Nhà để xe cuối cùng có cái thịnh phóng công cụ linh kiện nhỏ phòng chứa, phòng chứa cửa nhỏ bên trên còn bị khóa.

Triệu Ngọc đào lấy cửa nhỏ pha lê đi đến nhìn mấy lần, kết quả liếc mắt liền thấy được hắn đang tìm kiếm đồ vật.

Nhưng gặp phòng tạp hóa bên trong, thình lình đặt vào một bộ cái thang!

Không sai, Triệu Ngọc chỉ nhìn thoáng qua, liền cơ hồ có thể từ trong

lòng nắp hòm kết luận. Bởi vì bộ này cái thang không phải thang xếp, nó chiều dài tại ba mét khoảng chừng, vừa vặn cùng Ngu gia lão trạch tường viện độ cao tương đương!

Răng rắc, Triệu Ngọc mãnh lực đẩy, liền bằng man lực mở ra phòng chứa cửa nhỏ.

Tiến vào phòng chứa về sau, hắn vội vã không nhịn nổi địa ngồi xổm người xuống, xem xét cái kia bộ cái thang hai đầu.

Kết quả, lại một cái phát hiện, càng thêm ấn chứng suy đoán của hắn. Nhưng gặp bộ này kim loại cái thang hai đầu, đều có rõ ràng ma sát vết trầy.

Loại này vết tích, rất rõ ràng là đem cái thang gánh tại hai mặt tường viện bên trên, sau đó có người từ phía trên bò qua đi tạo thành...

Không sai, không sai!

Triệu Ngọc cảm giác hô hấp càng phát ra gấp rút, đã cái thang bị khóa ở nên biệt thự phòng chứa, vậy thì càng thêm nói rõ, biệt thự này người sử dụng, rất có thể liền là chế tạo bạch cốt án người hiềm nghi!

Đây là ý gì đâu?

Hiềm nghi người vì sao phải ở tại Ngu gia lão trạch đối diện, tại sao muốn tại Ngu gia lão trong nhà chắp vá bạch cốt, người này... Đến cùng là ai?

Hả?

Ngay tại Triệu Ngọc ngưng thần suy tư ở giữa, hắn chợt thấy cái thang bên cạnh đặt vào một cái túi, túi bên trong còn lộ ra một chút lông vũ trạng đồ vật.

Đây là...

Triệu Ngọc đưa tay mở ra túi, nhưng gặp cái kia lông vũ trạng đồ vật, lại là một cái trên mặt nạ vật phẩm trang sức! Chờ hắn lại nhìn cái mặt nạ kia lúc, không khỏi hít một hơi lãnh khí.

Nhưng gặp cái mặt nạ này, cùng bạch cốt hiện trường mỗ cái mặt quỷ Đồ đằng giống nhau như đúc! ! !

Bành...

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc kinh ngạc thời điểm, bên ngoài ầm ầm truyền đến một tiếng vang thật lớn, nhưng gặp một xe cảnh sát đem biệt thự đại môn phá tan, lại nhìn cái kia người lái xe, chính là Miêu Anh!

Chương 1392: Vì cái gì bắt ta?

Đích đích...

Một xe cảnh sát vang lên hai tiếng còi cảnh sát, từ cửa biệt thự chuyển xe đi ra, đem Miêu Anh vừa rồi điều khiển cái kia một cỗ, từ trong viện kéo đi ra.

“Báo cáo trưởng quan, lục soát hoàn tất, trong biệt thự không ai...” Một tên nơi đó nhân viên cảnh sát hướng Triệu Ngọc cùng Miêu Anh báo cáo.

“Lập tức thông tri kỹ thuật đội tới, đem biệt thự tìm tòi tỉ mỉ một lần!” Miêu Anh mệnh lệnh hoàn tất, lại hướng những người khác hỏi nói, “ ta muốn tư liệu đâu? Còn không có tra được sao?”

“Tra được, tra được!” Lý Nghiễn Hiệp đội trưởng vội vàng chạy tới nói nói, “ biệt thự bị nhà đầu tư nhận thầu cho Dụ Hoa cơ quan du lịch, cơ quan du lịch dùng nơi này tiếp đãi du khách, hiện tại chính cùng bọn họ liên lạc đâu!”

“Cơ quan du lịch sao?” Miêu Anh hơi cảm giác ngoài ý muốn, “Nếu như là du khách, hắn là vào ở thời gian không dài a? Giám sát điều hay chưa?”

“Ngay tại điều lấy, ta người đã đến cư xá phòng quan sát!”

Cho tới bây giờ, Lý Nghiễn Hiệp vẫn là không có từ trong lúc khiếp sợ tỉnh táo lại. Hắn chẳng thể nghĩ tới, Triệu Ngọc bất quá là tới thăm dò

một cái hiện trường, vậy mà có thể một mực tìm tới nơi này?

Rất rõ ràng, cái thang cùng mặt nạ quỷ xuất hiện, nói rõ xương án người hiềm nghi liền trốn ở biệt thự này bên trong, nếu như có thể bắt được người này, vụ án cũng liền có thể chân tướng rõ ràng!

“Không phải du khách!” Lúc này, Triệu Ngọc từ biệt thự cửa chính đi tới, đối Miêu Anh cùng Lý đội trưởng nói nói, “ từ trong nhà đồ dùng hàng ngày đến xem, nơi này hẳn là có người trường kỳ ở lại, tuyệt đối không phải du khách.”

“Nha... Nha...” Lý đội trưởng vội vàng xông thủ hạ thúc giục một tiếng, “Nhanh, đi xác định một cái!”

“Rõ!” Dưới tay hắn lập tức đến một bên gọi điện thoại đi.

“Trong phòng quá sạch sẽ, không nhuốm bụi trần a!” Triệu Ngọc nhìn xem Miêu Anh, mặt lộ vẻ thần sắc lo lắng địa nói nói, “ cảm giác là lạ, làm sao để cho ta nhớ tới chặt tay án Lý Đan đến đâu?

“Người hiềm nghi hoặc là có bệnh thích sạch sẽ, hoặc là liền là giống Lý Đan như thế, có cái gì không thể cho ai biết bí mật a?”

“Cái kia... Chúng ta bây giờ có phải hay không hẳn là lập tức lục soát một cái?” Miêu Anh nghĩ kế nói, “ khối xương sọ kia...”

“Không!” Triệu Ngọc lắc đầu, “Ta luôn cảm giác, vụ án này không có đơn giản như vậy, vẫn là để Trương Bồi Bồi phái người đến đây đi, tận lực không muốn lọt mất bất luận cái gì manh mối!”

“Ừm, ta đã thông tri!” Miêu Anh gật đầu về sau, nghi ngờ hỏi, “Tổ trưởng, ngươi là thế nào đánh giá ra, người hiềm nghi cùng nhà này phòng ở có quan hệ? Chỉ bằng cái kia cái thang dấu vết lưu lại sao? Ngươi sao có thể biết, người hiềm nghi không phải từ phía tây chạy

thoát đây này?”

Triệu Ngọc tự nhiên không thể nói dấu chân biện thức khí sự tình, đành phải đem thoại đề kéo xa, ra vẻ trang bức bộ dáng địa từ từ nhắm hai mắt nói ra: “Trong phòng không có ảnh chụp, không có có thể cho thấy thân phận vật phẩm tư nhân, nói rõ người bị tình nghi thân phận có thể là không thể lộ ra ngoài ánh sáng!

“Cho nên, chúng ta được làm tốt đánh trường kỳ chiến chuẩn bị, “ Triệu Ngọc mở mắt ra hỏi nói, “ cư xá giám sát điều lấy sao?”

“Ngay tại, ngay tại...” Lý Nghiễn Hiệp trả lời nói, “ Triệu thần thám, ta vừa hỏi một cái đêm đó bảo an, hắn nói vào lúc ban đêm, phát hiện kia bạch cốt kẻ trộm, liền là dọc theo biệt thự này tường ngoài, nhảy đến ngu gia lão trạch bên trong đi!

“Bảo an nhớ kỹ phi thường rõ ràng, biệt thự này bên trong lúc ấy đen đèn, là không có người!” Lý Nghiễn Hiệp gấp rút nói nói, “ bọn họ truy tặc đuổi đến náo nhiệt như vậy, nếu như trong biệt thự lúc đương thời người, khẳng định sẽ ra ngoài xem xét!”

“Ừm...” Triệu Ngọc gật đầu, “Sở dĩ không có người, là bởi vì người tại ngu gia lão trạch bên trong...”

“Báo cáo!” Lúc này, một vị cảnh sát hình sự chạy tới báo cáo nói, “ chúng ta đã thông qua cơ quan du lịch chứng thực, nên biệt thự bị bọn họ cho thuê một cái tên là Lương Nghị Lực nha khoa bác sĩ!

“Ngài nhìn...” Hắn đưa tay đưa qua một tờ giấy, “Đây là cơ quan du lịch cung cấp địa chỉ, người này Khai chính là phòng khám bệnh tư nhân!”

“Lương Nghị Lực?” Triệu Ngọc cùng Miêu Anh liếc nhau, cảm giác danh tự phi thường lạ lẫm.

“Đi thôi!” Triệu Ngọc tiếp nhận tờ giấy, cùng Miêu Anh đi ra ngoài cửa.

“Ai u, cái này không thể được...” Lý Nghiễn Hiệp cảm giác can hệ trọng đại, lo lắng Triệu Ngọc cùng Miêu Anh gặp được nguy hiểm, tranh thủ thời gian xông thủ hạ ngoắc ra hiệu, để các cảnh sát phân ra một đội người đến, cùng hắn cùng một chỗ hộ tống Triệu Ngọc hai người cùng nhau đi tới.

Chi chi...

Lần này, Triệu Ngọc tự mình mở ra xe cảnh sát, hướng chỗ mục tiêu lái đi.

Căn cứ địa đồ biểu hiện, Lương Nghị Lực nha khoa phòng khám bệnh, khoảng cách nên cư xá có 10 cây số, hắn là rất nhanh liền có thể đuổi tới.

Bất quá, Triệu Ngọc trong lòng cũng rất không coi trọng, cảm giác chuyến này có thể bắt lấy người bị tình nghi khả năng cũng không lớn.

“Quả nhiên không có...” Trên xe, Miêu Anh nhìn điện thoại di động hướng Triệu Ngọc báo cáo nói, “ Lương Nghị Lực là tên giả, căn bản không có người này!

“Bất quá, hắn nha khoa phòng khám bệnh hoàn toàn chính xác tồn tại, có chính quy thủ tục...”

“Hai vị trưởng quan, giám sát bên trên tìm tới nghi phạm hình tượng!” Chỗ ngồi phía sau Lý Nghiễn Hiệp đem điện thoại di động của hắn đưa qua nói nói, “ đây là khoảng cách ngôi biệt thự kia gần nhất một cái giám sát thăm dò đập tới, các ngươi nhìn...”

Miêu Anh tiếp quá điện thoại di động, cho Triệu Ngọc nhìn thoáng qua.

Nhưng gặp sáng sớm mười phần, từ ngôi biệt thự kia bên trong mở ra một cỗ màu trắng nhã các, bởi vì tia sáng vấn đề, trong video thấy không rõ người này tướng mạo, chỉ có thể nhìn ra cái kia là một người mang kính mắt, thân mặc tây phục nam tử.

“Người này, sẽ là lai lịch gì? Nhìn xem không giống người ngoại quốc a?” Lý Nghiễn Hiệp nhíu mày nói nói, “ những cái kia làm thần giở trò đồ vật, thấy thế nào cũng không giống trong nước a!

“Có thể hay không... Còn có đồng mưu?”

“Lý đội trưởng...” Triệu Ngọc không có trả lời vấn đề của hắn, mà là vừa lái xe, một bên phân phó nói, “ để nhân mã của ngươi bên trên tìm một trương người bị tình nghi rõ ràng ảnh chụp đến, dùng tốc độ nhanh nhất chuẩn bị kỹ càng lệnh truy nã đi!”

“A, tốt, tốt!” Lý đội trưởng đáp ứng về sau, khẩn trương hỏi nói, “ làm sao, ngài lo lắng... Người này đã chạy đường sao?”

“Ta nhìn thấy người hiềm nghi trên giường, có cho quần áo đóng gói vết tích, “ Triệu Ngọc có chút ít lo âu nói, “Ta lo lắng, chúng ta đã chậm!”

“Nha... Minh bạch!” Lý đội trưởng vội vàng quơ lấy điện thoại, “Ta cái này phải...”

“Miêu tổ trưởng, “ Triệu Ngọc lại hướng Miêu Anh hỏi nói, “ Trương pháp y bên kia chỉ xác nhận thân thể bộ vị người chết sao? Tứ chi đâu?”

“Không có...” Miêu Anh đáp nói, “ Tăng Khả hỏi thăm qua nhà kia người mẫu công ty, chỉ có Lôi Tô Na một người mất tích tin tức!”

“Kỳ quái, mặt khác hai cái sẽ là ai?” Triệu Ngọc một mặt suy tư, một mặt tăng thêm tốc độ, hướng mục đích lái đi.

Triệu Ngọc kỹ thuật lái xe cao minh, chỉ dùng mười phút đồng hồ, liền lái đến mục đích.

Nha khoa phòng khám bệnh ở vào hải lan thị khu công nghệ cao một gian cửa nhỏ trong thành phố, chu vi tương đối khoáng đạt, cũng không phải là phồn hoa khu vực.

Triệu Ngọc hận không thể trực tiếp đem chiếc xe Khai vào phòng, một mực thọt tới cổng, lúc này mới két một tiếng dừng xe tử, sau đó lập tức móc súng lục ra, cùng Miêu Anh vọt vào...

“Thật nhanh, thật nhanh...” Lý Nghiễn Hiệp hoàn toàn theo không kịp hai người này tiết tấu, đã chậm mấy giây, lúc này mới suất lĩnh thủ hạ cùng một chỗ vọt vào nha khoa phòng khám bệnh.

Kết quả , chờ bọn họ xông sau khi đi vào, nhưng gặp Triệu Ngọc cùng Miêu Anh, sớm đã dùng súng ngắn khống chế được một người mặc áo khoác trắng, mang theo kính mắt nam tử.

“Nói!” Miêu Anh lớn tiếng quát hỏi nói, “ tên gọi là gì?”

Khiến người bất ngờ chính là, xuyên áo khoác trắng nam tử tựa hồ không chút kinh hoảng, hắn một mặt đem hai tay thả ở sau gáy bên trên, một mặt bình tĩnh hồi đáp: “Lương Nghị Lực! Các ngươi là ai?”

“Cảnh sát!” Triệu Ngọc rống nói, “ ngươi đã bị bắt! Biết vì cái gì bắt ngươi sao?”

“Nha... Dạng này a...” Nam tử kia không nhanh không chậm ồ một tiếng, sau đó chỉ vào trên bàn trà một cái ba lô nói nói, “ biết, biết! Hắn là... Là vì cái này a?”

Hả?

Lý Nghiễn Hiệp khoảng cách ba lô rất gần, lúc này cũng không nghĩ nhiều, đưa tay liền mở ra ba lô miệng túi.

Kết quả, bên trong thình lình hiện ra một viên sáng choang —— đầu lâu! ! !

Chương 1393: Là lạ ở chỗ nào đây?

“A!” Lý đội trưởng bị hung hăng giật nảy mình, hơi kém không có đem có giấu đầu lâu ba lô ném đi.

“Không được nhúc nhích!” Nhìn thấy như thế làm cho người kinh ngạc kinh khủng tình cảnh, cái khác nhân viên cảnh sát cũng tất cả đều móc ra thương, khẩn trương nhắm ngay cái kia tên là Lương Nghị Lực nha khoa bác sĩ.

Nhưng mà, Lương Nghị Lực lại từ đầu tới cuối duy trì lấy một loại khó mà miêu tả bình tĩnh trạng thái, hắn bình tĩnh cùng trong phòng khám không khí khẩn trương không hợp nhau, giống như trước mắt những chuyện này, đều không có quan hệ gì với hắn giống như.

“Lương Nghị Lực!” Triệu Ngọc quát lớn, “Nói, cái này đều là chuyện gì xảy ra? Cái này cái đầu người xương là của ai? Có phải hay không là ngươi giết? Nói!”

“...” Nhưng mà, Lương Nghị Lực cũng không trả lời vấn đề, hắn chỉ là mặt không thay đổi đem hai tay đặt ở đầu về sau, vậy mà tựa như tại tham thiền ngồi xuống.

“Ngươi...” Triệu Ngọc trâu trừng mắt, nếu là thả trước kia, hắn buổi sáng đi một cước đem gia hỏa này đạp lăn, nhưng hắn hiện tại thân là công vụ nhân viên, chỉ có thể theo nếp làm việc, liền dùng nháy mắt ra hiệu cho Lý Nghiễn Hiệp bọn người.

“Đi, cho hắn còng lại!” Lý đội trưởng lĩnh ngộ Triệu Ngọc ý tứ, vội

vàng mệnh lệnh chúng nhân viên cảnh sát tiến lên, đem Lương Nghị Lực hai tay hai tay bắt chéo sau lưng, sau đó mang lên trên còng tay.

Sau đó, lại có người tiến lên cho hắn lục soát thân.

Lương Nghị Lực không có làm bất luận cái gì phản kháng, hắn bình tĩnh nhìn xem Triệu Ngọc chờ một đám nhân viên cảnh sát, giống như sớm đã làm xong chuẩn bị tâm lý.

“Ừm...” Ngay tại Lương Nghị Lực bị đeo lên còng tay về sau, Triệu Ngọc xông một tên phụ trách soát người nhân viên cảnh sát nói nói, “ ngươi đem giày của hắn cởi ra cho ta xem một chút!”

“A?” Nhân viên cảnh sát hơi sững sờ, nhưng vẫn là dựa theo Triệu Ngọc phân phó làm. Thế nhưng là, hắn mới vừa vặn cúi người, Triệu Ngọc lại lại để cho dừng lại tay.

“Được rồi, không cần!” Triệu Ngọc nhìn xem Lương Nghị Lực giày nói nói, “ đây là một đôi giày da!”

Nói xong, Triệu Ngọc đem phòng khám bệnh quan sát kỹ một cái, cũng không nhìn thấy cái khác giày.

Nguyên lai, mặc dù người hiềm nghi đã cơ bản xác định, nhưng Triệu Ngọc vì lấy phòng ngừa vạn nhất, vẫn là muốn tìm đến Lương Nghị Lực giày, dùng mình dấu chân biện thức khí so với một cái, nhìn xem phải chăng cùng bạch cốt án hiện trường phát hiện dấu chân nhất trí?

Trước đó, Triệu Ngọc cố ý tại Lương Nghị Lực ở lại trong biệt thự tìm kiếm qua, nhưng không có tìm được, chỉ cho là hắn hắn là xuyên tại trên chân.

Thật không nghĩ đến, Lương Nghị Lực hiện tại mặc, lại là một đôi giày da, cũng không phải là giày du lịch.

Không biết tại sao, Triệu Ngọc luôn cảm thấy lần này, thắng lợi tựa hồ tới quá nhanh một chút, hắn lo lắng cho mình đã bỏ sót cái gì, hoặc là bắt lộn người...

Thế là, Triệu Ngọc lại đem cái này tên là Lương Nghị Lực người, từ đầu đến chân cẩn thận đánh giá một phen.

Nhưng thấy người này thân cao không đến một thước sáu mươi lăm, chừng bốn mươi tuổi dáng vẻ. Thân thể của hắn thon gầy, giữ lại đầu húi cua, mặc dù mang theo kính mắt, lại ngăn không được cái kia vừa thô lại đen lông mày, lộ ra sát khí rất nặng.

Triệu Ngọc cũng coi như gặp qua không ít tội phạm, nhưng duy chỉ có chưa từng gặp qua Lương Nghị Lực dạng này. Này người thật giống như một cái không có nhịp tim cương thi đồng dạng, mặt đối mặt đứng vững, lại hoàn toàn cảm giác không thấy hắn bất kỳ gợn sóng tâm tình gì.

“Lương Nghị Lực, ngươi bởi vì tội mưu sát tên bị bắt!” Miêu Anh trịnh trọng đối người này nói, “Nếu như ngươi bây giờ chịu giao phó ngươi tội ác, đối tương lai ngươi thẩm phán sẽ có trợ giúp!

“Hiện tại, lập tức nói cho chúng ta biết...” Miêu Anh một chỉ xa xa ba lô, “Người kia là ai? Ngươi tại sao muốn giết người?”

“...” Lương Nghị Lực ngẩng đầu nhìn một chút Miêu Anh, con mắt bỗng nhiên sáng lên, quỷ dị um tùm địa nói nói, “ cảnh sát bên trong... Cũng có tốt như vậy dáng người nữ nhân sao? Sớm biết... Ha ha...”

Lương Nghị Lực lời vừa ra khỏi miệng, mọi người nhất thời cảm giác lông tơ dựng đứng, đặc biệt khó chịu.

“Ồ?” Triệu Ngọc chợt ngửi được mùi vị gì, vội vàng dụ hoặc mà hỏi, “ nói như vậy, ngươi giết những người mẫu kia, là bởi vì các nàng vóc

người đẹp rồi?”

Triệu Ngọc kiểu nói này, chúng nhân viên cảnh sát càng là toàn thân chấn động, sau sống lưng ứa ra hơi lạnh.

“Hừ hừ...” Lương Nghị Lực giơ lên khóe miệng, lộ ra một loại làm người ta trong lòng run rẩy nụ cười quỷ quyệt, từ tốn nói, “Đừng uổng phí sức lực, cảnh sát!

“Ta chỉ là đánh giá thấp các ngươi mà thôi, không nghĩ tới các ngươi lại nhanh như vậy tìm tới ta...” Lương Nghị Lực tà khí bức người địa nói nói, “ ngươi muốn giày, tại trong xe của ta đâu!”

Nói xong, hắn dùng cằm điểm một cái cái bàn, nhưng gặp trên mặt bàn vừa vặn đặt vào một thanh Phong Điền tiêu chí hơi chìa khóa xe.

A?

Đối phương hành vi, để Triệu Ngọc rất là ngoài ý muốn.

“Tốt!” Triệu Ngọc một tay nắm lên chìa khoá, đối Lý Nghiễn Hiệp bọn người gật đầu nói, “Trước tiên đem hắn mang về cục cảnh sát lại nói! Đến lúc đó, chúng ta dùng chứng theo nói chuyện, nhìn ngươi còn mạnh miệng không mạnh miệng?”

“Mấy người các ngươi... Đem người bị tình nghi mang lên xe!” Lý Nghiễn Hiệp lập tức hướng thủ hạ ra lệnh, “Mấy người các ngươi, đem phòng bệnh hoàn toàn điều tra một lần, sau đó ở chỗ này trông coi, mặc kệ ai tiến đến, hết thảy cẩn thận đề ra nghi vấn, xác minh thân phận!”

“Rõ!”

Các cảnh sát lĩnh mệnh về sau, lập tức bắt đầu hành động. Bởi vì nhân viên tất cả đều phân phối ra ngoài, Lý Nghiễn Hiệp đành phải tự mình

đem cái kia có giấu xương đầu ba lô cầm lên, hướng trên xe cảnh sát đưa đi...

Lúc này, Triệu Ngọc sớm đã cầm chìa khóa xe đi tới cửa bãi đỗ xe, bởi vì trước đó từ giám sát bên trong thấy qua, cho nên hắn rất mau tìm đến chiếc kia màu trắng Phong Điền nhã các.

Triệu Ngọc thô bên trong có tinh tế, hắn sở dĩ tự mình xem xét, liền là lo lắng trong xe còn có chuyện ẩn ở bên trong.

Bởi vậy, tại chưa tới gần ô tô thời điểm, hắn dẫn đầu dùng mình ẩn hình tham trắc khí đem ô tô quét nhìn một lần, đợi xác nhận không có gặp nguy hiểm về sau, lúc này mới dùng chìa khoá mở ra ô tô rương phía sau.

Nhìn thấy Triệu Ngọc tiến lên xem xét, Miêu Anh cũng bước nhanh theo sau.

Nhưng gặp trong cóp sau đặt vào một cái màu đen rương hành lý, rương hành lý bên cạnh, thì dùng túi nhựa bao vây lấy một đôi màu trắng giày thể thao.

Triệu Ngọc mở ra túi nhựa lấy ra giày, dùng dấu chân biện thức khí hơi chút so với, biện thức khí liền lập tức sáng lên đại biểu cho so với thành công đèn đỏ!

Dấu chân ăn khớp, nói cách khác, hiện trường phát hiện án dấu chân, chính là từ đôi giày này tử lưu lại.

“Cái này. . . Dấu giày rất tương tự a...” Nhưng mà, Miêu Anh không có đạo cụ, chỉ có thể bằng vào mắt thường phán đoán nói, “ người bị tình nghi thân cao cũng cùng chúng ta nắm giữ tư liệu ăn khớp, Triệu Ngọc, chúng ta hắn không có bắt lầm người a?

“Nhưng vì cái gì, ta vẫn là cảm giác chỗ nào không đúng lắm đâu?”

“Ta cũng vậy!” Triệu Ngọc một mặt thừa nhận, một mặt ý đồ mở ra cái kia rương hành lý, “Người kia lúc nói chuyện rất tận lực đọc âm tự, hắn là tiếng phổ thông nói đến cũng không lưu loát...”

“Đúng!” Miêu Anh gật đầu, “Ta cũng hoài nghi... Hắn khả năng là con lai hoặc là Hoa Kiều loại hình...”

“Ừm... Chậc chậc...” Ai ngờ, Triệu Ngọc chợt phát hiện, rương hành lý lại còn bên trên lấy mật mã khóa. Vì mau chóng tra ra tình huống, hắn không tiếc từ trong đầu ấn mở đạo cụ cột, sử dụng một cái vạn có thể mở khóa khí đi ra.

Đồng thời, hắn nói với Miêu Anh: “Ta nhìn người này có chút bất thường, ta hoài nghi... Hắn hắn là còn có đồng bọn, hoặc là cùng cái gì tà giáo tổ chức có quan hệ!”

“Đúng!” Miêu Anh đồng ý, vội vàng nói, “Cho nên, chúng ta cần phải nhanh một chút thẩm tra thông tin tư liệu của hắn, nhìn xem cái này Lương Nghị Lực đều tiếp xúc người nào đi!”

Miêu Anh nói xong, Triệu Ngọc cũng đã đem rương hành lý mở ra, nhưng gặp trong rương hành lý, đều là đã ủi tốt quần áo, quần áo xếp được cực kỳ chỉnh tề.

Đương nhiên, Triệu Ngọc cũng không phải thưởng thức quần áo, lúc này không khách khí chút nào đem quần áo kéo qua một bên, muốn nhìn một chút phía dưới còn có cái gì?

Ai ngờ, làm quần áo giật ra về sau, Triệu Ngọc cùng Miêu Anh toàn đều không tự chủ được sửng sốt một chút.

Nhưng gặp tại rương hành lý tầng dưới bên trong, vậy mà xuất hiện rất

nhiều giống như đã từng quen biết, nhưng lại làm cho người ngạc nhiên đồ vật.

Đầu tiên, nơi đó dùng da gân buộc mấy quyển tiền, bên trong có nhân dân tệ, cũng có Mĩ kim, Euro loại hình...

Tiếp theo, tiền bên cạnh, thình lình đặt vào một xấp giấy chứng nhận, vậy mà đều là hộ chiếu! Mở ra xem, hộ chiếu bên trên ảnh chụp, lại còn đều là cùng một người, đều là Lương Nghị Lực...

Triệu Ngọc cùng Miêu Anh liếc mắt nhìn nhau, lập tức cảm thấy không ổn, Triệu Ngọc vội vàng lại đi xuống lật một chút, kết quả, phía dưới thình lình lộ ra một cái túi công cụ!

Nhưng gặp túi công cụ bên trong có sắc bén chủy thủ, cái giũa, cùng một chút dụng cụ ly kỳ cổ quái, những công cụ đó từng cái vô cùng sắc bén, hàn mang tất hiện, cho người ta một loại âm trầm hàn ý...

Ta cạch!

Triệu Ngọc kinh hãi, tức giận la một câu: “Cái này tôn tử... Đến cùng là làm cái gì! ?”

Phanh...

Phanh...

Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa dứt lời, từ cửa phòng khám bệnh nơi đó, liền thình lình vang lên —— tiếng súng! ! !

Chương 1394: Phách lối vong mệnh đồ

Cái gì! ?

Tiếng súng đột khởi, tại cái này u tĩnh hoàn cảnh bên trong, lộ ra phá lệ đột ngột.

Triệu Ngọc cùng Miêu Anh kinh hãi, vội vàng hướng tiếng súng truyền đến chỗ nhìn lại, nhưng gặp cửa phòng khám bệnh hai chiếc xe cảnh sát nơi đó, sớm đã loạn thành một đoàn, có người lớn tiếng la lên, có người thì dựa cửa xe, hướng nơi xa nổ súng!

Phanh...

Phanh...

Ta cạch!

Triệu Ngọc không kịp nghĩ nhiều, lập tức buông xuống cái kia màu trắng rương hành lý, nhanh chóng hướng xảy ra chuyện địa điểm chạy tới.

Tại chạy đồng thời, hắn rốt cục thấy rõ, đám cảnh sát đang theo cái gì bắn?

Nhưng gặp cái kia thân xuyên áo khoác trắng người bị tình nghi Lương Nghị Lực, vậy mà cầm không biết lúc nào tránh thoát cảnh sát tạm giam, đã chạy hướng về phía xa xa giao lộ!

“A... Nha... A...”

Cùng lúc đó, Triệu Ngọc nghe được một vị nào đó nhân viên cảnh sát kêu thảm, cúi đầu nhìn lại, nhưng gặp trước đó phụ trách áp giải người bị tình nghi cái kia chiếc trong xe cảnh sát, có một tên máu me khắp người nhân viên cảnh sát, từ bên trong bò lên đi ra.

“Tiểu Trương...”

Đang theo nghi phạm xạ kích Lý Nghiễn Hiệp đội trưởng nhìn thấy về sau, lập tức kinh hô một tiếng, vội vàng tiến lên xem xét, nhưng gặp Tiểu Trương đã bởi vì mất máu quá nhiều mà hôn mê đi...

“Ta tới, ta tới...” Triệu Ngọc lập tức vọt tới trước mặt, giây mở một cái ẩn hình thuốc cầm máu cho nên nhân viên cảnh sát sử dụng.

Nhưng mà, một cái tiếc nuối hệ thống cảnh cáo âm thanh thình lình truyền đến, hệ thống nhắc nhở Triệu Ngọc, mục tiêu đã tử vong, nên đạo cụ vô hiệu.

“Tiểu Trương... Tiểu Trương...” Lý Nghiễn Hiệp ôm chặt tên này nhân viên cảnh sát lớn tiếng la lên, nhưng vị này tên là Tiểu Trương đồng chí đã nhắm mắt lại...

Đáng chết!

Triệu Ngọc cái này mới nhìn đến, Tiểu Trương cái cổ bị người dùng lợi khí đâm ra mấy cái huyết động, bởi vì ghim trúng động mạch, máu chảy như suối.

“A...” Lý Nghiễn Hiệp ngẩng đầu hướng trong xe xem xét, lần nữa dọa đến giật cả mình, nhưng gặp trong xe hai gã khác nhân viên cảnh sát, cũng cùng Tiểu Trương đồng dạng, bị người đâm đến máu me khắp người, không nhúc nhích...

“Cái này. . . Cái này cái này cái này. . .” Làm hình cảnh nhiều năm như vậy, Lý Nghiễn Hiệp vẫn là lần đầu tao ngộ nghiêm trọng như vậy đả kích, nhất thời toàn thân run rẩy, không biết làm sao.

Triệu Ngọc đồng dạng không nghĩ tới sự tình sẽ chuyển tiếp đột ngột, mau đem ẩn hình thuốc cầm máu sử xuất, hướng hai tên nhân viên cảnh sát trên thân mãnh liệt điểm một trận.

Kết quả, phía trước lái xe trên chỗ ngồi nhân viên cảnh sát thương thế nhẹ hơn, thuốc cầm máu lập tức phát huy tác dụng.

Nhưng chỗ ngồi phía sau một tên khác nhân viên cảnh sát liền không có may mắn như vậy, hắn cùng Tiểu Trương đồng dạng, đã không có sinh mạng thể chinh...

“Đáng chết! Đáng chết! ! !” Triệu Ngọc hung hăng đập một thanh cửa xe, nộ khí tự nhiên sinh ra. Hắn ngẩng đầu nhìn nơi xa, nhưng gặp cái kia Lương Nghị Lực đang chạy đến đầu phố về sau, vậy mà phi thân nhảy lên, liền nhẹ nhàng linh hoạt địa chui lên một cỗ toa xe hàng.

Hắn tựa như sẽ khinh công, một tay giữ chặt toa xe hàng phần đuôi hàng rương, mũi chân đặt lên thanh bảo hiểm bên trên, động tác vậy mà còn có một chút phiêu dật hương vị...

Bà mẹ ngươi chứ gấu à...

Triệu Ngọc nắm chặt nắm đấm, lập tức chạy đến khác một xe cảnh sát nơi đó kéo xe môn, nghĩ phải lái xe đuổi theo.

Nhưng mà, có nhân viên cảnh sát mau tới trước nhắc nhở: “Trưởng quan, không được a, săm lốp bị người kia đâm phát nổ!”

“A?”

Triệu Ngọc khẩn trương, lúc này móc súng lục ra, như điên hướng trước chạy tới.

Ai ngờ, hắn vừa chạy mấy bước, một cỗ màu trắng xe con bỗng nhiên ngừng ở trước mắt, giương mắt xem xét, chính là Lương Nghị Lực chiếc kia Phong Điền nhã các, mà lái xe chính là Miêu Anh!

Bởi vì Miêu Anh cầm hơi chìa khóa xe, cho nên nàng dứt khoát đem Lương Nghị Lực ô tô lái tới, xông Triệu Ngọc khoát tay hô:

“Triệu Ngọc, lên xe! !”

“Nha!”

Triệu Ngọc đại hỉ, lập tức lẻn đến trước mặt, cơ hồ là đầu to phía trước địa vọt vào xe. Sau khi lên xe, Miêu Anh lập tức đạp mạnh cần ga, hướng Lương Nghị Lực ngồi toa xe hàng đuổi theo...

“Tại sao có thể như vậy! ?” Miêu Anh một mặt lái xe, một mặt bất khả tư nghị kêu to nói, “ hắn rốt cuộc là ai? Hắn làm sao tránh thoát còng tay? Làm sao phát khởi công kích? Chúng ta đã cho hắn tìm tới thân a!”

“Đặc công!” Triệu Ngọc gấp rút trả lời, “Nhiều như vậy hộ chiếu, nhiều tiền như vậy, nhiều như vậy công cụ sát nhân, tuyệt đối là cái đặc công! Bà mẹ ngươi chứ gấu à, sát hại hai tên đồng sự, nhất định không thể để cho hắn chạy!”

“A?” Miêu Anh kinh hãi, lập tức đem chiếc xe lái đến tốc độ nhanh nhất.

Thời gian này, Triệu Ngọc thậm chí đem mình phi hành khí cùng áo tàng hình cũng đều từ đạo cụ cột chuẩn bị đi ra, một khi ô tô đuổi không kịp nghi phạm, hắn liền phải áp dụng thủ đoạn cực đoan.

Vô luận như thế nào, cũng không thể để cái này tên gia hoả nguy hiểm

chạy mất!

Nhưng mà, làm Miêu Anh lái xe chạy qua giao lộ, lại đuổi bắt chiếc kia toa xe hàng thời điểm, hai người lại đột nhiên phát hiện, toa xe hàng bên trên đã không có bất luận bóng người nào!

Đáng chết!

Miêu Anh mắng to một tiếng, lập tức tăng tốc chân ga đuổi tới, kết quả đến trước mặt xem xét, toa xe hàng bên trên quả nhiên không người.

“Dừng xe! Dừng xe!” Miêu Anh lái xe vượt qua toa xe hàng, sau đó đột nhiên hất lên đầu xe, dữ dội địa bức ngừng toa xe hàng.

“Uy, các ngươi làm gì? Không muốn sống nữa? Hơi kém đụng vào a!” Toa xe hàng lái xe dọa một thân mồ hôi lạnh, không khỏi lớn càu nhàu, nhưng khi hắn nhìn thấy Miêu Anh cùng Triệu Ngọc cái kia sáng loáng súng ngắn về sau, nhất thời dọa đến câm như hến, lại cũng không dám nói tiếp nữa.

Triệu Ngọc nhanh chóng chạy xuống xe, đem toa xe hàng cửa xe mở ra, nhưng gặp hàng trong rương đều là đồ uống, cơ hồ liếc qua thấy ngay, căn bản không có khả năng giấu người.

Sau đó, hắn lại đem trần xe, gầm xe còn có khoang điều khiển tất cả đều kiểm tra một lần, vẫn không thấy nghi phạm bóng dáng.

“Hô... Hô...”

Triệu Ngọc thở hổn hển, hắn làm sao cũng không nghĩ ra, vẻn vẹn thời gian một cái nháy mắt, cái kia Lương Nghị Lực vậy mà không thấy? Hắn cố gắng nhớ lại tình huống vừa rồi, muốn tìm được nghi phạm có khả năng chạy trốn phương hướng.

“Hắn là...” Miêu Anh cũng là nhanh chóng suy tư nói nói, “ là vừa mới đi qua cong tới nơi đó a?

“Từ nơi đó nhảy xe sao?

“Thế nhưng là, đường cái hai bên không có dải cây xanh, tầm mắt khoáng đạt, một hai giây, chúng ta không có khả năng nhìn không thấy a?”

“Vừa rồi đối diện không có xe ngựa chạy qua, hắn không có khả năng nhanh như vậy đổi đón xe chiếc... Cái này tôn tử...” Bỗng dưng, Triệu Ngọc rốt cục nhớ tới cái gì, buồn nản vỗ đùi, nói với Miêu Anh, “Ai nha, chúng ta quên! Rẽ ngoặt địa phương có cái vòm cầu a!”

“Vòm cầu?” Miêu Anh lập tức lĩnh ngộ Triệu Ngọc ý tứ, nói nói, “ vòm cầu phía trên là cầu vượt, ngươi nói là... Hắn leo đi lên rồi? Từ một cỗ cao tốc chạy trên xe, bò lên trên cầu vượt, điều này có thể sao?”

“Mặc kệ có thể hay không có thể...” Triệu Ngọc tiếc nuối lắc đầu nói nói, “ chúng ta cũng không có cách nào đuổi kịp hắn! Đi thôi...” Triệu Ngọc khoát tay, “Cầu vượt nơi đó có cái camera, nhìn xem liền biết!”

Nghe được Triệu Ngọc, Miêu Anh đành phải một lần nữa trở lại nhã các xe con, đem chiếc xe trở về lái đi.

Lúc này, Lý đội trưởng cũng thừa ngồi taxi chạy tới, xem xét Triệu Ngọc hai người cũng không bắt lấy tội phạm, hắn lập tức hướng thượng cấp xin, bắt đầu toàn thành truy nã.

“Cùng... Các đồng nghiệp nói, “ tại trở về nha khoa phòng khám bệnh trên đường, Lý Nghiễn Hiệp kích động đối Triệu Ngọc hai người nói nói, “ bọn họ cũng không biết nghi phạm như thế nào mở ra còng tay? Chỉ là có người trông thấy, trong tay hắn có một cái màu đen sắc nhọn đồ vật, đó phải là hắn hung khí!”

“Khả năng... Là một loại nào đó cương châm a?” Miêu Anh nghi ngờ nói, “Có khả năng giấu ở dây lưng quần bên trong, hoặc là... Hoặc là... Ai...”

Vừa nhìn thấy ba tên ngã trong vũng máu đồng sự, Miêu Anh rốt cuộc nói không ra lời.

Xe cứu thương tới rất nhanh, làm Triệu Ngọc ba người trở lại phòng khám bệnh thời điểm, xe cứu thương đã tại cứu chữa tên kia duy nhất may mắn còn sống sót nhân viên cảnh sát.

Triệu Ngọc đem cầu vượt sự tình cùng Lý đội trưởng kể một chút, để hắn đi điều lấy video, xem xét nghi phạm chạy trốn lộ tuyến.

Nhưng mà, đúng lúc này, một tên cảnh sát hình sự chợt mang theo một cái vật chứng túi, gấp rút chạy tới.

“Đội trưởng, lãnh đạo...” Hắn đem vật chứng túi giơ lên trước mắt mọi người nói nói, “ điện thoại vang lên! Vang lên! Đây là ngại... Người bị tình nghi!”

“Nha...” Triệu Ngọc lập tức đem vật chứng túi mở ra, lấy ra bên trong điện thoại, cái điện thoại di động này, chính là nghi phạm Lương Nghị Lực.

Lúc này, Triệu Ngọc nhìn Miêu Anh một chút, đợi hai người dùng ánh mắt trao đổi ý kiến về sau, Triệu Ngọc lúc này mới ấn rảnh tay khóa, nghe điện thoại.

“Uy!” Kết quả, trong điện thoại thình lình vang lên thanh âm, lập tức để lòng của mọi người dây cung lại một lần nữa kéo căng. Bởi vì gọi điện thoại không là người khác, chính là cái kia Lương Nghị Lực bản nhân! ! !

Chương 1395: Đào phạm yêu cầu

Triệu Ngọc phá án vô số, lại từ trước tới nay chưa từng gặp qua như thế tùy tiện tội phạm, người hiềm nghi Lương Nghị Lực mới vừa vặn đào thoát, vậy mà dám can đảm đem điện thoại đánh tới, thật sự là trái với lẽ thường, không hợp ăn khớp.

Triệu Ngọc thậm chí cho là mình nghe lầm, trong điện thoại âm thanh nam nhân, bất quá là cùng Lương Nghị Lực gần thôi?

Nhưng mà, làm đối phương mở miệng nói ra nội dung cụ thể về sau, lại dung không được Triệu Ngọc bọn người lại làm hoài nghi.

“Cảnh sát, các ngươi nghe kỹ cho ta...” Trong điện thoại, Lương Nghị Lực đem đọc nhấn rõ từng chữ giọng nhấn mạnh, “Đem đầu xương... Trả lại cho ta! Nếu không... Các ngươi sẽ hối hận!”

“Ta XXX ngươi...”

Triệu Ngọc vốn định mắng mấy trăm chữ thô tục đi ra, nhưng thời khắc mấu chốt, lý trí còn là đã chiếm thượng phong. Hắn ẩn ẩn cảm giác, Lương Nghị Lực nhanh như vậy gọi qua điện thoại, gấp gáp như vậy yêu cầu xương đầu, tất nhiên có nguyên nhân gì.

Thế là, hắn kiềm nén lửa giận, giả vờ ngây ngốc nói: “Cái nào xương đầu? Ai a?”

Triệu Ngọc nói chuyện thời điểm, Lý Nghiễn Hiệp đội trưởng đã gấp đến độ không được, bởi vì không mang lấy truy tung thiết bị, hắn hiện

tại còn không cách nào truy tung điện thoại tín hiệu nơi phát ra.

Bất quá, Triệu Ngọc trong lòng có căn, tại hắn đạo cụ bên trong, có chuyên nghiệp tín hiệu thiết bị truy tìm, hắn sớm đã sử dụng một cái, ngay tại cho đối phương định vị.

“Ngươi không cần nghĩ minh bạch giả hồ đồ, “ Lương Nghị Lực hung hăng nói nói, “ cái nào xương đầu, ngươi không phải không biết!”

“Tốt a, ta biết, “ thiết bị truy tìm cần thời gian định vị, Triệu Ngọc bắt đầu kéo dài thời gian, “Xương đầu tại ta chỗ này, ngươi qua đây cầm đi!”

“Hừ, “ Lương Nghị Lực lạnh hừ một tiếng, âm trầm địa nói nói, “ bớt nói nhiều lời, chúng ta đánh cược như thế nào? Nhớ một cái địa chỉ, Đường Ngư thôn số 267...”

“Cái gì? Cái gì chim thôn? Nhiều ít hào?” Triệu Ngọc giả vờ ngây ngốc.

“Nghe không rõ là ngươi sự tình, “ Lương Nghị Lực không khách khí chút nào tiếp tục nói, “Ta hiện tại muốn đi nơi nào giết một người, nếu như các ngươi có bản lĩnh đuổi tại ta trước đó cứu được hắn, ta liền đầu án tự thú!

“Nhưng nếu như các ngươi không cứu được hắn, vậy sẽ phải đem đầu xương —— trả lại cho ta! ! !”

A?

Nghe được Lương Nghị Lực, chúng nhân viên cảnh sát không khỏi lớn cau mày, ai cũng chưa từng gặp qua như thế chuyện kỳ quái, đào phạm lại có lá gan cùng cảnh sát đánh cược, hơn nữa còn là như thế kỳ hoa đổ ước?

“Cái gì? Cái quái gì?” Vì kéo dài thời gian, Triệu Ngọc giả vờ ngây ngốc, “Ngươi lặp lại lần nữa được không? Tín hiệu không ra thế nào nhỏ a?”

Cạch!

Nhưng mà, đối phương lại dứt khoát lưu loát cúp xong điện thoại. Bởi vì thời gian quá ngắn, cho dù ngay cả Triệu Ngọc tín hiệu thiết bị truy tìm đều không có định vị đi ra.

“Hắn bà mẹ ngươi chứ gấu à!”

Triệu Ngọc tranh thủ thời gian quơ lấy điện thoại nhìn thoáng qua, nhưng gặp trò chuyện trong ghi chép lại còn có điện báo biểu hiện, biểu hiện ra một cái bình thường số điện thoại.

Hắn lập tức gọi lại, nhưng điện thoại đã là một mảnh âm thanh bận.

“Tại sao có thể như vậy?” Lý Nghiễn Hiệp đội trưởng nhíu mày nói nói, “ Đường Ngư thôn tại Dương Hải huyện đâu! Chí ít bốn mười cây số... Có ý tứ gì? Làm gì đến Đường Ngư thôn giết người? Giết ai?”

Vừa rồi, Miêu Anh lo lắng điện thoại không có trò chuyện ghi âm, sớm đã dùng điện thoại di động của mình làm ghi âm. Giờ phút này, nàng lại đem Lương Nghị Lực lời nói một lần nữa phát hình một lần.

“Đường Ngư thôn số 267... Ta muốn tới đó giết một người...”

“Các ngươi nghe...” Miêu Anh nói nói, “ Lương Nghị Lực lúc nói chuyện, bên cạnh giống như có gõ chuông thanh âm!”

“Gõ chuông? Oa...” Lý đội trưởng kinh ngạc chỉ vào mặt phía bắc nói nói, “ giáo đường! Nơi đó có cái Thiên Chúa giáo đại giáo đường, tiếng chuông hắn là từ nơi đó phát ra tới! Nhiều lắm là ba bốn trăm mét dáng

vẻ, quá... Quá gần!”

Nói xong, Lý đội trưởng tranh thủ thời gian triệu tập nhân thủ, muốn để cho thủ hạ đi giáo đường nơi đó xem xét.

Nhưng mà, Triệu Ngọc lại đưa tay ngăn lại hắn:

“Vô dụng, hắn không có khả năng ở lại nơi đó!”

“Cũng thế...” Lý đội trưởng sứt đầu mẻ trán địa nói nói, “ hắn cùng chúng ta đánh cược, muốn đi giết người, khẳng định đã xuất phát! Bốn mươi cây số khoảng cách cũng không gần, chúng ta nhất định có thể đoạt tại trước mặt hắn đuổi tới!

“Mà lại, chúng ta còn có thể sử dụng giao thông quản chế, thiết lập trạm điều tra... Ta cũng không tin hắn có thể bay qua!”

“Chậm!” Triệu Ngọc tay giơ lên nói nói, “ trước đừng có gấp, để cho ta nghĩ một hồi, cũng không thể... Hắn nói hắn muốn đi nơi nào giết người, chúng ta liền nhất định phải tin a?”

“Ừm...” Một câu điểm tỉnh người trong mộng, đám người tất cả đều cấm âm thanh.

“Cái này. . . Cái này. . .” Triệu Ngọc thì nhanh chóng chuyển động đầu óc, dùng ngón tay điểm không khí nói nói, “ cái này không chừng là cái kế điệu hổ ly sơn! Tội phạm giảo hoạt như thế, có lẽ hắn trọng điểm... Chỉ là cái xương đầu kia! Xương đầu...” Hắn vội vàng hỏi, “Xương đầu đâu?”

“Chỗ này đâu!” Lý đội trưởng quay đầu trở lại, từ một tên khác nhân viên cảnh sát trong tay tiếp nhận ba lô, đưa cho Triệu Ngọc, đồng thời nói nói, “ may mắn, xảy ra chuyện thời điểm, ta một mực cầm nó đâu!”

Triệu Ngọc không yên lòng, lúc này đem ba lô mở ra, thẳng đến nhìn thấy xương đầu bình yên vô sự, lúc này mới thoáng nhẹ nhàng thở ra.

“Không sai, ta cũng có loại cảm giác này, “ Miêu Anh nói nói, “ tội phạm vừa nhắc tới xương đầu, ngữ khí thoáng có chỗ khác biệt, hắn là cực kỳ để ý! Cho nên, mục tiêu của hắn, liền là xương đầu!”

Ong ong ong...

Miêu Anh vừa dứt lời, nhưng gặp số chiếc xe cảnh sát gấp rút chạy tới hiện trường, những này tất cả đều là cục cảnh sát phái tới tăng viện.

Hơn mười tên nhân viên cảnh sát sau khi xuống xe, lập tức đuổi tới Triệu Ngọc trước mặt đưa tin, Lý Nghiễn Hiệp đương nhiên nhận biết, lúc này nhanh chóng cho Triệu Ngọc làm dẫn kiến.

“Như vậy đi!” Triệu Ngọc ra lệnh, “Nếu thật là kế điệu hổ ly sơn, như vậy hắn hoặc là trở về đoạt thức ăn trước miệng cọp, hoặc là sẽ nghĩ biện pháp tại chúng ta tiến về Đường Ngư thôn trên đường động thủ!

“Cho nên, chúng ta phương pháp trái ngược! Lý đội trưởng, “ Triệu Ngọc nói nói, “ ngươi phái một tổ người cho ta là được, chúng ta đi Đường Ngư thôn xem xét tình huống.

“Miêu tổ trưởng, “ hắn nói với Miêu Anh, “Xương đầu giao cho ngươi đảm bảo, đừng vội đưa về cục cảnh sát, các ngươi tại phòng khám bệnh nơi này thiết cái mai phục, để phòng tên kia giết cái hồi mã thương!”

“Ừm...” Miêu Anh mặc dù nghĩ muốn đi theo Triệu Ngọc cùng đi, nhưng vừa nghĩ tới tình tiết vụ án khẩn cấp, vẫn là biết đại cục mà gật đầu đáp ứng.

“Lý đội trưởng, “ Triệu Ngọc lại đối Lý Nghiễn Hiệp nói nói, “ chúng ta là quan, hắn là phỉ, chúng ta không cần đến cùng hắn thi chạy! Ngươi

lập tức tìm một cái cự ly này cái thôn gần nhất cảnh lực, để bọn họ chạy tới liền tốt!

“Còn có, tra một chút đào phạm cho địa chỉ, nhìn xem là ai ở lại? Có bắt buộc, có thể sớm liên lạc một chút, lấy phòng ngừa vạn nhất!”

“Vâng! Ta lập tức sẽ làm!” Lý đội trưởng lĩnh mệnh mà đi.

Triệu Ngọc thì đem ba lô hợp tốt, đem đưa cho Miêu Anh, đồng thời dặn dò: “Xem thời cơ làm việc, cẩn thận mới là tốt!”

“Ừm, yên tâm đi!” Miêu Anh đáp ứng một tiếng , đồng dạng đối Triệu Ngọc căn dặn, “Ngươi cũng cẩn thận một chút, cái này tội phạm không phải so với thường nhân, nếu như chính diện tao ngộ, tuyệt đối không nên dùng sức mạnh!”

“Minh bạch!” Triệu Ngọc đáp ứng về sau, Lý đội trưởng phái qua người tới cùng xe cũng đã vào vị trí của mình. Triệu Ngọc làm cái yên tâm thủ thế, lúc này mới lên xe rời đi phòng khám bệnh.

“Trưởng quan, “ sau khi lên xe, chúng nhân viên cảnh sát từng cái như lâm đại địch, tài xế lái xe hướng Triệu Ngọc khẩn trương giới thiệu nói, “ chúng ta khoảng cách Đường Ngư thôn 3 7.5 cây số, nếu như đi vượt thành cao tốc, cam đoan có thể tại trong vòng nửa canh giờ đến! Chúng ta cũng đã cùng cao tốc chào hỏi...”

“Rẽ phải!” Ai ngờ, Triệu Ngọc không để ý đến lái xe báo cáo, ngược lại để hắn ngoặt hướng về phía phương hướng ngược nhau.

“Trưởng quan... Cái này. . . Rẽ phải không đúng!” Lái xe mồ hôi lạnh đều xuất hiện.

“Ta nói 'Rẽ phải' !” Triệu Ngọc tức giận nhấn mạnh, “Có thể nghe hiểu sao?”

Lái xe không dám cãi lệnh, lúc này đem chiếc xe ngoặt hướng về phía mặt phải , chờ một mực lái đến cầu vượt thời điểm, Triệu Ngọc lúc này mới nâng tay lên cánh tay nói ra: “Được rồi, dừng xe đi!”

A?

Trên xe chúng nhân viên cảnh sát tất cả đều trợn tròn mắt, hoàn toàn không biết Triệu Ngọc có ý tứ gì?

Kẽo kẹt...

Lái xe đành phải ngừng xe, Triệu Ngọc thì mở cửa xe, trực tiếp đi lên —— cầu vượt!

Chương 1396: Giết người tốc độ

Phòng khám bệnh ở vào Hải Lan thị khu công nghệ cao, nơi này cũng không phải là phồn hoa khu vực, làm Triệu Ngọc đi đến cầu vượt thời điểm, trên cầu vượt thậm chí không có một cái nào người đi đường.

Cầu bên dưới xe lưu cũng không giống tưởng tượng được như thế dày đặc, xe cộ qua lại chạy, phảng phất đem cả tòa thành thị tiết tấu đều giảm chậm lại.

Đi theo Triệu Ngọc lên cầu về sau, chúng nhân viên cảnh sát tự nhiên lòng nóng như lửa đốt, không biết làm sao. Bọn họ làm sao cũng không hiểu, Triệu Ngọc vì sao muốn đến nơi đây?

Ngay sau đó, để bọn họ càng thêm xốc xếch chuyện phát sinh, Triệu Ngọc tại trên cầu vượt tra xét cái gì, lại bỗng nhiên ngồi xổm người xuống, giống chó săn như thế tại trên lan can nghe.

Cái này. . .

Chúng nhân viên cảnh sát mắt lớn trừng mắt nhỏ, hữu tâm hỏi thăm, nhưng lại sợ chọc giận vị này thần thám.

Đương nhiên, chúng nhân viên cảnh sát không có khả năng biết, kỳ thật Triệu Ngọc sớm tại phòng khám bệnh thời điểm, liền đã lặng lẽ sử dụng một cái ẩn hình thiết bị truy tìm đến, đem người bị tình nghi Lương Nghị Lực mùi cho khóa chặt.

Ẩn hình thiết bị truy tìm tác dụng cùng loại với mũi chó, có thể thông

qua khí vị tới truy tung nghi phạm.

Trước kia, Triệu Ngọc tại Tần Sơn phá án và bắt giam Trần gia tỷ muội té lầu án thời điểm, đã từng sử dụng qua cái này đạo cụ, đồng thời làm ra tác dụng cực kỳ trọng yếu.

Hiện tại, Triệu Ngọc cho rằng có thể lợi dụng cái này đạo cụ thử một chút, nhìn xem có thể hay không có cái gì phát hiện mới?

Về phần Đường Ngư thôn giết người đổ ước, hắn phản mà không có cỡ nào để ý. Bởi vì hắn cho rằng, coi như hung thủ thật muốn giết người, cũng không có khả năng trắng trợn đến loại tình trạng này, dám cùng cảnh sát khiêu chiến đánh cược sao?

Cho nên, Triệu Ngọc kết luận, cái này giết người đổ ước chỉ là một cái nguỵ trang, Lương Nghị Lực hắn là còn có cái gì chuyện ẩn ở bên trong.

Huống hồ, nơi đó cảnh sát khoảng cách rất gần, tất nhiên có thể sớm đuổi tới hiện trường, căn bản không cần mình liều mạng chạy tới.

Nước quá trong ắt không có cá, người quá mau thì vô trí.

Đây là Triệu Ngọc đi qua thám tử lịch luyện về sau tổng kết ra đạo lý, cho nên, hắn mới quyết định phương pháp trái ngược, nhìn xem cái này Lương Nghị Lực, đến cùng có âm mưu quỷ kế gì?

Kết quả, làm Triệu Ngọc đi vào cầu vượt vùng đất trung ương, tới gần lan can một trận mãnh liệt ngửi về sau, thiết bị truy tìm đèn chỉ thị vậy mà thật phát sáng lên!

Ta cạch!

Triệu Ngọc không khỏi một trận kinh hỉ, theo như cái này thì, Lương Nghị Lực thật đúng là thông qua cầu vượt chạy trốn.

Nha...

Hắn nhớ lại một cái chiếc kia toa xe hàng độ cao, chính dễ dàng để một người từ hàng rương bên trên leo đến trên cầu vượt tới.

Mà lại, lúc ấy toa xe hàng tốc độ cũng không phải là rất nhanh, nếu như là chính hắn làm động tác, hắn là đồng dạng có thể thành công.

Bất quá, nghi phạm mùi mặc dù tìm được, nhưng thiết bị truy tìm nhắc nhở Triệu Ngọc, người bị tình nghi mùi phi thường yếu ớt, qua không được bao lâu liền sẽ triệt để tiêu tán.

Xem ra, Lương Nghị Lực tại trên cầu vượt lưu lại thời gian rất ngắn...

Triệu Ngọc ngẩng đầu nhìn bốn phía, nhưng mỗi ngày cầu một bên kết nối lấy công viên, khác một bên thì thông hướng công trình kiến trúc tương đối dày đặc địa phương.

Giờ phút này, Triệu Ngọc không cần thiết bị truy tìm nhắc nhở, cũng có thể đoán được Lương Nghị Lực tất nhiên là lựa chọn công trình kiến trúc tương đối dày đặc cái hướng kia, bởi vì nhiều người địa phương mới tốt dễ dàng cho chạy trốn.

Thế là, Triệu Ngọc lại không nghĩ ngợi thêm, lập tức tăng tốc bước chân, hướng phía nghi phạm mùi truy tung đi qua.

Ai ai ai?

Chúng nhân viên cảnh sát hoàn toàn theo không kịp tiết tấu, bị Triệu Ngọc vung ra thật xa về sau, lúc này mới tranh thủ thời gian chạy nhanh đi theo...

“Tít tít tít...”

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc mới vừa đi xuống cầu vượt, đi vào đối diện lối đi bộ thời điểm, điện thoại di động của hắn bỗng nhiên vang lên.

Điện thoại là Miêu Anh đánh tới: “Triệu tổ trưởng, ta đã đem nghi phạm số điện thoại di động cùng ngươi cùng hưởng, nếu như hắn lại đánh tới điện thoại, ngươi dùng điện thoại di động của ngươi nghe là được, ta sẽ cho ngươi nhắc nhở.

“Còn có, chúng ta đã tra được Đường Ngư thôn tin tức, nơi đó sách thiên(kiểu như khu đất quy hoạch ở VN mình), đã không có người ở!”

“Cái gì?” Cứ việc Triệu Ngọc đã có chuẩn bị tâm lý, nhưng vẫn là cảm giác có chút ngoài ý muốn, vội hỏi, “Cái kia... Cái kia 2 cái gì số 7 đâu? Tình huống như thế nào?”

“Số 267, điều tra!” Miêu Anh nói nói, “ là một hộ họ Trương gia đình, ngư dân, chúng ta đã định vị chủ hộ điện thoại, người tại Dương Hải huyện sách thiên an trí phòng (khu tái định cư ở VN) đâu!”

“Nha... Cái kia...”

“Lý đội trưởng đã thông tri nơi đó cảnh sát nhân dân!” Miêu Anh minh bạch Triệu Ngọc ý tứ, lúc này nói nói, “ an trí phòng nơi đó liền có phái xuất sở, hai phút đồng hồ bên trong liền có thể đến hiện trường!”

“Tốt!” Triệu Ngọc nói nói, “ vậy liền phái người điều tra thêm cái này một nhà lai lịch đi!”

Mặc dù Triệu Ngọc ngoài miệng nói, vừa ý nghĩ cũng không ở trong điện thoại, hắn y nguyên cảm thấy, giết người đổ ước, bất quá là Lương Nghị Lực tại liên lụy cảnh sát kinh lịch mà thôi, chân chính trọng yếu, vẫn là trước mắt truy tung!

“Tốt, “ Miêu Anh dặn dò nói, “ các ngươi cũng đừng quá gấp, nơi đó cảnh sát đã xuất phát!”

“Ừm, yên tâm, yên tâm... Không vội...” Triệu Ngọc quay đầu nhìn thoáng qua cùng đi nhân viên cảnh sát, nhưng gặp bọn họ từng cái biểu lộ khó xử...

Cúp điện thoại về sau, Triệu Ngọc tiếp tục hướng phía trước truy tung, bởi vì mùi tín hiệu một mực không quá ổn định, Triệu Ngọc không thể không hướng cảnh khuyển như thế giảm xuống tự thân độ cao, mới có thể nghe được rõ ràng.

Triệu Ngọc bên cạnh ngửi vừa đi, phía sau mấy cái nhân viên cảnh sát vò đầu bứt tai, tràng diện rất là xấu hổ...

“Thật tà môn...” Làm Triệu Ngọc đi vào một đầu thương nghiệp đường phố về sau, chợt nghe mỗ cửa hàng bên trong truyền đến một cái nam nhân ủ rũ thanh âm, “Điện thoại di động ta rõ ràng để ở chỗ này, làm sao còn có thể không có đây?”

“Ngươi tìm tiếp đi!” Trong tiệm phụ nữ khuyên nói, “ liền ngươi điện thoại di động bể kia, ngay cả cái Wechat đều chứa không lên, ném trên đường cũng chưa chắc có người nhặt đâu!”

“Ta tìm a, làm sao lại không có đây?” Nam nhân kia chạy đến cửa tiệm, bắt đầu tìm kiếm phía ngoài quầy hàng.

“Lão bản, “ Triệu Ngọc lập tức đi lên trước hỏi nói, “ số di động của ngươi, có phải hay không 136 mở đầu? Số đuôi là cái... Ân... Là cái 6?”

“Đúng... Đúng a! Ngươi làm sao...” Lão bản ngẩng đầu thình lình nhìn thấy nhiều như vậy cảnh sát, nhất thời dọa một cái giật mình, mọi loại kinh dị nói nói, “ cảnh sát đồng chí... Các ngươi tới thật nhanh a! Ta vừa mới biết điện thoại di động ta mất đi, các ngươi thế mà so ta biết đến còn

nhanh hơn...”

“Trưởng... Trưởng quan...” Nhìn thấy tình cảnh này, rốt cục có vị nhân viên cảnh sát nhịn không được, hướng Triệu Ngọc hỏi nói, “ ý của ngài, là cái kia người bị tình nghi tới qua nơi này sao?”

“Cái kia...” Một cái khác chủ động mời anh nói, “ ta đi điều giám sát a?”

Kết quả, Triệu Ngọc chỉ là khe khẽ lắc đầu, sau đó lại tiếp tục lần theo mùi mà đi.

“Cái kia... Điện thoại di động của ta đâu?” Đầu phố rất nhanh chỉ còn lại có vị lão bản kia bóng lưng...

Sau đó, Triệu Ngọc mang theo một đám nhân viên cảnh sát, từ khu buôn bán bên trong mặc đi, đi một chút lúc, trước mắt bỗng nhiên khoáng đạt, đúng là đi vào một chỗ có suối phun giả sơn trên quảng trường nhỏ.

Đám người ngẩng đầu nhìn lên, nhưng gặp một tòa to lớn Thiên Chúa giáo đường thình lình hiển hiện trước mắt, giáo đường chỗ cao còn có xây một ngụm chuông lớn!

Hô...

Triệu Ngọc nặng nề mà thở ra một hơi, sau đó ngừng thở, tìm tòi tỉ mỉ người bị tình nghi mùi.

Kết quả , khiến cho Triệu Ngọc thất vọng sự tình phát sinh, khi hắn đuổi tới trạm xe buýt bài thời điểm, mùi bỗng nhiên biến mất không thấy!

Đáng chết!

Triệu Ngọc rất là phiền muộn, đạo cụ trong sách hướng dẫn biểu hiện đến rõ ràng, làm mục tiêu cưỡi phương tiện giao thông rời xa về sau, ẩn

hình thiết bị truy tìm liền không có tác dụng.

Nhưng mà, hỏng bét sự tình không chỉ một kiện, hắn vừa suy nghĩ nên như thế nào điều lấy giám sát, truy tung nghi phạm chạy trốn quỹ tích. Nhưng Miêu Anh điện thoại lại vang lên:

“Triệu tổ trưởng, ân...” Miêu Anh thanh âm trầm thấp, để Triệu Ngọc bản năng cảm giác được một tia không ổn.”Dương Hải huyện cục cảnh sát sau khi tiếp nhận mệnh lệnh, ngay đầu tiên thông tri phụ cận tuần cảnh.

“Hiện tại, tuần cảnh nhóm đã đã tìm được Đường Ngư thôn số 267, nơi đó... Ân...” Miêu Anh khó khăn nói nói, “ nơi đó thật phát hiện một bộ —— thi thể! ! !”

Chương 1397: Người chết thân phận

Hải Lan thị Dương Hải huyện Đường Ngư thôn.

12h10 phút, liệt nhật treo cao, đã hủy đi hơn phân nửa làng chài bên trong, tản ra nồng đậm mùi cá tanh.

Nếu như Khai quẻ... Chí ít hắn là có cái "Khôn" quẻ a?

Làm Triệu Ngọc tại làng chài trung hành thời điểm ra đi, trong đầu lơ đãng lóe lên ý nghĩ này. Từ buổi sáng hôm nay đến Ngu gia lão trạch thăm dò hiện trường bắt đầu, một mực tựa như đèn kéo quân giống như đã trải qua nhiều như vậy kinh biến!

Bạch cốt án đã càng diễn càng liệt, hoàn toàn vượt ra khỏi dự đoán của hắn.

Mặc dù trong lòng không phục, nhưng Triệu Ngọc vẫn là bởi vì không chiếm được quẻ văn chỉ thị, mà cảm giác có một chút điểm khác xoay. Hắn thậm chí cho rằng, nếu như mình có thể Khai quẻ, có lẽ liền có thể sớm dự phòng Lương Nghị Lực giết người lẩn trốn, cứu vãn cái kia hai tên vô tội cảnh sát hình sự tính mệnh...

Nhưng là... Việc đã đến nước này, bây giờ nói gì cũng đã chậm.

"Trưởng quan, ngài đã tới..." Nhìn thấy Triệu Ngọc một nhóm đến, nơi đó cục cảnh sát người phụ trách lập tức tiến lên giới thiệu tình huống, "Số 267 là một tòa tảng đá phòng ở, trước kia hủy đi qua một lần, không tốt hủy đi, cho nên tạm thời gác lại, dự định quay đầu dùng máy móc

hủy đi...

“Phá dỡ làm người nói, hiện tại chính là bắt cá kỳ, mọi người đều ra biển bắt cá đi, tìm không thấy thích hợp công nhân khởi công, cho nên Đường Ngư thôn đã có hơn một tháng thời gian không hề động qua, ở vào không người trông coi trạng thái...”

Triệu Ngọc một mặt nghe giới thiệu, một mặt đi theo người phụ trách đi vào trong. Hắn rất mau nhìn đến tại trong một vùng phế tích, đứng sừng sững lấy một tòa lẻ loi trơ trọi tảng đá phòng ở, phòng ở bốn phía, đã kéo cảnh giới tuyến.

“Người chết là một tên nam tính!” Người phụ trách tiếp tục giới thiệu nói, “ căn cứ phân phó của ngài, chúng ta chỉ là phong tỏa hiện trường, cũng không để cho pháp y tham gia...”

“Ừm... Rất tốt!” Triệu Ngọc hướng sau lưng Trương Bồi Bồi bọn người khoát tay ra hiệu, “Ta pháp y đoàn đội đã đến, đi, vẫn là xem trước một chút hiện trường đi!”

“Ừm...” Người phụ trách vội vàng cầm qua một cái y dùng miệng che đậy đưa cho Triệu Ngọc, “Lãnh đạo, người đã chết rất lâu, ngài vẫn là đeo lên một chút đi!

“Ai! Thúi như vậy mùi...” Hắn một chỉ chung quanh, “Nếu không phải trong thôn đều là cá ướp muối mùi vị, chỉ sợ thi thể sớm nên bị người phát hiện!”

“Cái gì! ?” Triệu Ngọc tiếp nhận khẩu trang, cảm thấy kinh ngạc, “Người đã chết rất lâu? Không là vừa vặn bị giết sao?”

“Tuyệt đối không phải...” Người phụ trách khẳng định nói nói, “ vừa mới chết người, không có khả năng hư thối đến nghiêm trọng như vậy!”

Chậc chậc...

Triệu Ngọc cau mày, như có điều suy nghĩ. Nếu như người đã chết thật lâu, như vậy chờ tại bọn họ lại một lần nữa lên Lương Nghị Lực cái bẫy, cái này căn bản không phải cái gì giết người đổ ước, mà là hắn cho cảnh sát chỉ dẫn một cái hung án hiện trường mà thôi.

Chuyện gì xảy ra?

Chết tại thạch người trong phòng là ai?

Là Lương Nghị Lực giết hắn, vẫn là Lương Nghị Lực có ám chỉ gì khác?

Mang theo thật sâu nghi vấn, Triệu Ngọc đi theo người phụ trách đi vào thạch ốc.

Thi thể ở vào thạch ốc ở giữa nhất bên cạnh một gian trong phòng, bởi vì cửa sổ bị người vì địa dùng tấm ván gỗ phong kín, cho nên trong phòng nhỏ lộ ra ẩm ướt âm u, âm trầm đáng sợ.

Tiến vào hiện trường phát hiện án về sau, Triệu Ngọc rất nhanh liền hiểu người phụ trách lời nói không ngoa, nhưng gặp cỗ kia bị trói trên ghế thi thể, hoàn toàn chính xác đã độ cao hư thối, hiện trường một mảnh thảm mắt.

Ngoại trừ thi thể, trong phòng không có bao nhiêu tạp vật, trên mặt đất còn tán lạc rất nhiều đá vụn gạch ngói vụn.

Trong phòng thối đến rối tinh rối mù, cơ hồ làm cho người ngạt thở, dù cho là kiến thức rộng rãi Triệu Ngọc, cũng bị hiện trường khiến cho trong dạ dày bốc lên, cực kỳ khó chịu.

“Tổ trưởng, ta tới đi!”

Đợi Triệu Ngọc đơn giản xem hết hiện trường về sau, pháp y Trương Bồi Bồi mang theo trợ thủ của nàng ra sân. Đối với dạng này thi thể, bọn họ ngược lại là nhìn đã quen, so Triệu Ngọc thấy còn nhiều.

“Người chết vì nam tính...” Trương Bồi Bồi đầu tiên là từ ngoại bộ kiểm tra triệu chứng bệnh tật bắt đầu kiểm tra , vừa kiểm tra một bên nhượng trợ thủ ghi chép, “Ước chừng 35 đến 45 tuổi ở giữa...

“Trên người người chết có bao nhiêu chỗ rõ ràng cắt tổn thương, chỗ đùi còn bị cắt ra một cái Thập tự...

“Người chết xương gò má sụp đổ, xương sườn chí ít có bốn cái đứt gãy, tay trái xương ngón tay vỡ vụn, có thể là bị giáng đòn nặng nề bố trí...”

“Nha...” Nghe được Trương Bồi Bồi báo cáo, vị kia người phụ trách bên ngoài phòng nhỏ giọng nhắc đi nhắc lại nói, “ người này... Là bị người ngược đãi chí tử a!”

“Không!” Ai ngờ, Triệu Ngọc lại trả lời khẳng định nói, “ hắn hắn là tao ngộ tư hình, tư hình bức cung! Nếu thật là ngược đãi chí tử, muốn so cái này thảm được nhiều, tỉ như chặt tay, chặt chân, hoặc là cắt cái mũi, tuốt đầu lưỡi, khoét con mắt... Đó mới gọi ngược đãi đâu!”

“Nha... Cái này. . .” Người phụ trách dọa đến hãi hùng khiếp vía, “Có khác nhau?”

“Đương nhiên là có khác biệt!” Triệu Ngọc chỉ một cái ánh mắt của mình, “Người đều có kiện toàn ý thức, nếu như tư hình bức cung, gây nên người tàn tật liền không thích hợp!

“Cầm con mắt của ta làm thí dụ, nếu như có người muốn ta nói ra cái gì mà lột hết ra con mắt của ta, ta rất có thể bởi vì kiện toàn ý thức mà sinh ra lòng muốn chết, cho nên liền càng không khả năng trung thực cung khai!

“Ta sẽ nghĩ, dù sao con mắt cũng bị mất, chết đi coi như xong!

“Cho nên, phàm là tư hình bức cung, đều không lấy gây nên người tàn tật làm mục đích, chỉ là để thụ hình người nếm chút khổ sở mà thôi! Ngươi nhìn...” Triệu Ngọc chỉ trong ngón tay thi thể, “Tại trên đùi vẽ cái Huyết thập tự, nhìn qua dọa người, nhưng trên thực tế cũng không nguy hiểm đến tính mạng!”

“Nha... Nói cách khác...” Người phụ trách suy nghĩ nói, “ hung thủ muốn từ người chết trong miệng biết tin tức gì rồi? Thật là kỳ quái!”

“Còn có kỳ quái hơn đây này! Triệu tổ trưởng, “ lúc này, Trương Bồi Bồi từ trong nhà nói nói, “ ngươi nhìn một chút, người chết ngón tay không có vân tay!”

“Ồ?”

Triệu Ngọc ngoài ý muốn, lập tức đi tới gần quan sát, nhưng gặp người chết nơi tay điện chiếu xuống trên ngón tay, hoàn toàn chính xác không có vân tay, đều là bình.

“Đây đều là rất sớm trước kia bỏ đi, cũng không phải là hung thủ gây nên...” Trương Bồi Bồi nói nói, “ ta từ giám chứng thực ghi chép bên trong thấy qua loại tình huống này, vân tay hắn là dùng một loại nào đó tính ăn mòn dịch axit rửa đi, đây là một loại nguyên thủy, đơn sơ, thô bạo biện pháp!

“Về sau làm DNA kỹ thuật phổ cập về sau, những người này chẳng khác nào bạch bạch chịu khổ! Chúng ta chỉ cần một sợi tóc, dù cho một chút da mảnh, đều có thể đem thân phận của bọn hắn xác nhận!”

“Nói như vậy...” Triệu Ngọc hỏi nói, “ người này hắn là một cái đào phạm rồi? Bởi vì ở cục cảnh sát lưu qua án cũ, cho nên đem mình vân

tay xóa đi?”

“Cái này nhưng không nhất định, chỉ có thể nói chiếm rất lớn khả năng!” Trương Bồi Bồi nói nói, “ có lẽ, xóa đi vân tay, chỉ là vì làm một chút chuyện phạm pháp, mà không muốn lưu lại chứng cứ đâu?”

“Không thể nào...” Nghe đến lời này, Triệu Ngọc trong đầu không khỏi lại toát ra hai chữ kia đến —— “Đặc công” ?

Chẳng lẽ... Nơi đây lại là một tên đặc công sao?

Lương Nghị Lực là đặc công, người chết cũng là đặc công?

Hắn đến cùng muốn làm gì?

Đã trong nhà đá thật xuất hiện người chết, đã nói lên Lương Nghị Lực cũng không phải là nói chuyện giật gân, cũng thuần túy vì quấy nhiễu cảnh sát ánh mắt.

Người chết... Có phải hay không đại biểu cho cái gì? Chẳng lẽ... Là đại biểu cho bạch cốt án manh mối?

“Triệu tổ trưởng, “ Trương Bồi Bồi tiếp tục kiểm tra thi thể, lại đối Triệu Ngọc giới thiệu nói, “ trên người của người này, có đại lượng hình xăm...

“Ngoại trừ hình xăm còn có vết sẹo... Những này vết sẹo...” Nàng cẩn thận kiểm tra nói nói, “ có vết đao, bị phỏng, còn có... Tựa như là đạn lưu lại vết sẹo a?”

Chương 1398: Tà ác thoát xương

Hải Lan thị cục cảnh sát, tổ điều tra đặc biệt phòng làm việc tạm thời.

Đêm đã khuya, mặt trăng hết sức sáng, xuyên thấu qua văn phòng cửa sổ sát đất, có thể nhìn thấy tuyệt hảo nguyệt cảnh.

“Đúng, các ngươi có thể hiểu như vậy...” Cao Phát Tài pháp y ngồi tại máy tính trên ghế, nghiêm túc địa nói nói, “ đây là ta căn cứ bạch cốt hiện trạng, làm ra duy nhất giải thích hợp lý!

“Kỳ thật, liên quan tới loại này thoát xương phương pháp, cũng không phải là tội phạm bản gốc...” Cao Phát Tài mệt mỏi bóp một cái huyệt Thái Dương, “Chúng ta pháp y học viện đạo sư cũng từng sử dụng qua loại phương pháp này, nó mục đích, chính là vì có thể làm cho các học sinh càng thêm nhận biết rõ ràng xương cốt bất đồng giai đoạn biến hóa, nhất là nhân thể vừa mới tử vong Sơ kỳ...”

“Oa... Đủ biến thái!” Nhiễm Đào sắc mặt khó chịu nói nói, “ may mắn không phải là bữa tối thời gian, thật sự là buồn nôn đến quá sức!”

“Nói như vậy...” Miêu Anh hỏi nói, “ Cao pháp y có ý tứ là, hung thủ đem người giết chết về sau, cố ý cung cấp một cái nhiệt độ, độ ẩm thích nghi nhất giòi bọ sinh sôi hoàn cảnh, sau đó lợi dụng giòi bọ đến thực hiện nhanh chóng thoát xương?”

“Đúng, giòi bọ Hậu kỳ sinh sôi cùng cấp tách ra, nếu như hoàn cảnh thích hợp, “ Cao pháp y bình thản nói nói, “ chỉ cần chừng một tháng, liền có thể thu được một bộ hoàn chỉnh bạch cốt!”

“Ta két... Cái này. . .”

Hiện trường hoàn toàn tĩnh mịch, không người phát ra tiếng.

“Mà ta cẩn thận kiểm tra một chút người hiềm nghi đã từng ở lại biệt thự, “ Cao pháp y lại nói, “ liền là tại Ngu gia lão trạch đối diện ngôi biệt thự kia!

“Trong đó, lầu hai phòng vệ sinh có cái bồn tắm lớn, ta từ trong bồn tắm kiểm trắc đến thi dầu thành phần, cho nên ta hoài nghi...” Cao pháp y quét mắt đám người một chút, bình tĩnh nói nói, “ nơi đó liền là nghi phạm dùng để thoát xương địa phương!

“Chỉ bất quá, tội phạm có thể khiến dùng vải plastic loại hình vật phẩm làm nền, cho nên hiện trường lưu lại thi dầu cũng không nhiều, đồng thời không cách nào dùng cho thông thường kiểm nghiệm!”

“Ông trời ơi..! Cái này cũng quá kinh khủng đi!” Một bên Thôi Lệ Châu nói nói, “ vậy còn chờ gì? Mau đem biệt thự kia đào ba thước đất a, nói không chừng người chết còn lại xương cốt, liền chôn ở nơi đó đâu!”

“Chúng ta đã làm như vậy, Lệ Châu!” Miêu Anh bất đắc dĩ nói nói, “ nhưng là hung thủ cẩn thận như vậy, chưa chắc sẽ đem còn thừa hài cốt lưu tại biệt thự.”

“Vì cái gì?” Nhiễm Đào đại diêu kỳ đầu, “Giết chết một cái người vô tội, thu hoạch xương cốt của nàng, sau đó lại cùng người khác tổ hợp lại với nhau, đây rốt cuộc... Là vì cái gì?”

“Lão Cao...” Triệu Ngọc hướng Cao pháp y hỏi nói, “ xương đầu đâu? Kiểm nghiệm hay chưa? Tình huống như thế nào?”

“Đúng!” Miêu Anh nói nói, “ Lương Nghị Lực phi thường để ý cái

xương đầu kia, xương đầu chủ nhân khẳng định cùng hắn quan hệ không ít!”

“DNA rút ra đến, đã cầm lấy đi so sánh rồi!” Cao pháp y trả lời nói, “ nhưng là, từ đầu xương cứng lại trình độ đến xem, muốn so cái khác bạch cốt thời gian lâu hơn một chút.

“Còn có...” Hắn vững vàng nói nói, “ xương đầu cũng là một nữ nhân! Chúng ta dùng xương đầu DNA cùng mặt khác ba cỗ hài cốt làm so với, danh sách hoàn toàn khác biệt, khác biệt rất lớn a!”

“Chậc chậc...” Triệu Ngọc chậc lưỡi, “Nói cách khác, bạch cốt án bên trong, chí ít có bốn tên người chết?”

“Lại tính cả từ làng chài phát hiện cỗ kia, nhưng chính là năm tên người chết!” Thôi Lệ Châu nói nói, “ chúng ta một chút nhưng chân chính, vừa đến đã đuổi kịp một cọc đại án!”

“Đã xương đầu càng xa xưa một chút, mà lại đối nghi phạm phi thường trọng yếu, hơn nữa còn là một nữ nhân...” Miêu Anh bỗng nhiên suy nghĩ nói nói, “ vậy liệu rằng, Lương Nghị Lực là đang lợi dụng người khác hài cốt, cho xương đầu chủ nhân siêu độ vong linh đâu?”

“Có đạo lý, như thế tận lực xử lý bạch cốt, hiện trường còn có nhiều như vậy Đồ đằng vẽ bùa, khẳng định cùng phong kiến mê tín có quan hệ!” Thôi Lệ Châu suy đoán nói, “ ta cảm thấy, xương đầu hắn là hung thủ người yêu, hung thủ tìm không thấy người yêu thân thể, cho nên liền giết chết những nữ nhân khác, dùng các nàng bạch cốt, đến cho mình người yêu tế hiến!

“Không phải nói, có một bộ là người mẫu sao?”

“Ngươi nói cũng quá tà dị đi?” Nhiễm Đào phản bác, “Nếu là cho người yêu tìm thân thể, cái kia giết một cái không được sao? Tại sao muốn giết

ba cái đâu?”

“Cái kia...” Thôi Lệ Châu kiên trì ý kiến của mình, “Có thể là hung thủ thờ phụng tông giáo có yêu cầu đâu? Tỉ như nhất định phải kiếm đủ ba cái mới có thể thăng thiên loại hình? Đúng, cái kia là... Cái gì giáo?”

Thôi Lệ Châu kiểu nói này, đám người toàn đều không tự chủ được đem ánh mắt nhìn hướng về phía Tằng Khả, bởi vì liên quan tới Bà Đà giáo sự tình, một mực từ Tằng Khả phụ trách.

“Không được a...” Tằng Khả cầm lấy hắn laptop, bất đắc dĩ nói nói, “ có thể tra được tư liệu thực sự quá ít, này tông giáo cơ hồ trên địa cầu tuyệt tích, ta chỉ tra được, tại Ấn Ni một ít trên đảo nhỏ còn có thờ phụng.

“Tổ trưởng, ngươi cho rằng... Chúng ta có cần phải, phái người đến Ấn Ni đi một chuyến sao?”

“Nhìn nhìn lại đi... Nếu như tình tiết vụ án không có tiến triển, vậy thì nhất định phải đến phái người! Đúng, “ Triệu Ngọc hướng Tằng Khả hỏi nói, “ liên quan tới mặt khác hai bộ bạch cốt thân phận đâu? Còn không được đến xác nhận sao?”

“Đúng vậy, “ Tằng Khả lắc đầu trả lời, “Người mất tích kho số liệu bên trong, cũng không có tìm được bất luận cái gì xứng đôi!”

“Cái kia...” Triệu Ngọc ngược lại hỏi hướng Miêu Anh, “Trong nhà đá người chết đâu? Đồng dạng không có xác nhận sao?”

Nhìn thấy Miêu Anh gật đầu, Triệu Ngọc chợt cảm thấy một trận thất vọng, từ khi hắn làm thám tử về sau, có rất ít như hôm nay dạng này cảm giác không chỗ phát lực.

Tội phạm không nhưng thấy đến, mà lại đều đã đều bắt được, lại vẫn cứ lại để cho hắn chạy mất...

Trước đó, Triệu Ngọc đã sai người đem toà kia giáo đường phụ cận tất cả giám sát tra xét một mấy lần, mặc dù bắt được không ít Lương Nghị Lực ống kính, nhưng cuối cùng vẫn là lặng yên không một tiếng động biến mất.

Bởi vậy có thể thấy được, Lương Nghị Lực đối cái kia một vùng giám sát công trình hiểu rõ vô cùng.

“Đừng có gấp, “ Miêu Anh nhìn ra Triệu Ngọc có chút vội vàng xao động, gấp bận bịu khuyên nói, “ Quỳnh Châu dù sao cũng là cái hải đảo, nếu như tìm không thấy DNA xứng đôi, vậy chúng ta liền đi cùng toàn tỉnh video so với, nhất định có thể đem thạch ốc thi thể thân phận tra ra!”

“Đúng vậy a!” Lý nghiễn hiệp đội trưởng nói nói, “ chúng ta bây giờ dù sao có người hiềm nghi hình ảnh, toàn tỉnh truy nã phía dưới, hắn không tránh được thời gian quá dài!”

Kỳ thật, Triệu Ngọc sở dĩ vội vàng xao động, cũng không phải là thật vì bản án sốt ruột, mà là bởi vì vào hôm nay phát sinh nhân viên cảnh sát thương vong.

Mặc dù Lương Nghị Lực chạy trốn giết người chuyện đột nhiên xảy ra, không có dấu hiệu nào, nhưng Triệu Ngọc vẫn có chút tự trách, cho rằng nếu như mình lại cẩn thận một chút, có lẽ nhưng để tránh cho hai tên nhân viên cảnh sát bất hạnh.

Ong ong ong...

Ai ngờ, nhưng vào lúc này, Triệu Ngọc điện thoại bỗng nhiên truyền đến chấn động.

Mở ra xem, nhưng gặp trên màn hình thế mà không có biểu hiện điện

báo dãy số, chính là một cái không biết điện báo.

Ta két...

Xem xét là cái không biết điện báo, Triệu Ngọc lập tức khẩn trương lên, bởi vì Triệu Ngọc điện thoại đã cùng Lương Nghị Lực dãy số treo ở cùng nhau, cái này rất có thể là Lương Nghị Lực đánh tới.

Những người khác nhìn thấy về sau , đồng dạng như lâm đại địch, trong nháy mắt im lặng.

Miêu Anh thì nhanh chóng cùng Triệu Ngọc khoa tay một cái nghe thủ thế, ý kia là, nàng sớm liền chuẩn bị xong định vị trang bị, chỉ cần Lương Nghị Lực điện báo, bọn họ liền có thể nhanh chóng nhất địa định vị vị trí của đối phương.

Thế là, Triệu Ngọc đưa di động để lên bàn, cẩn thận nhấn xuống nút trả lời, đồng thời mở ra miễn đề công năng.

“Uy, Tiểu Triệu tử a, cái này là nói như thế nào?” Ai ngờ, trong điện thoại thình lình truyền đến cha vợ Miêu Khôn thanh âm, “Ta đã đem tốt nhất huấn luyện viên cho ngươi tìm xong, ngươi tại sao lại chạy đến Quỳnh Châu đi?

“Vì cái gì không nói cho ta một tiếng đâu?” Miêu Khôn tựa như bắn liên thanh giống như nói nói, “ ngươi nói, một cái vụ án nhỏ thôi, ngươi đi làm sao? Ngươi thế nhưng là đại thám tử a!

“Nhanh, mau trở lại đi, bản án cái gì, giao cho ta khuê nữ đi làm liền tốt...”

Ta cạch!

Triệu Ngọc kinh hãi, vội vàng đem điện thoại quơ lấy, quan bế miễn đề,

la lớn: “Lão đại, a không, lão ba, nha... Cha vợ a, đừng làm rộn!

“Ta chỗ này cũng không phải cái gì vụ án nhỏ, ta chuyện này muộn mấy ngày không quan hệ, nhưng ta vụ án này cũng không thể đợi a, ngươi nghe ta nói...”

Ục ục...

Ục ục...

Ai ngờ, ngay tại Triệu Ngọc giả bộ ngớ ngẩn thời điểm, điện thoại di động của hắn vậy mà lại ục ục mà vang lên, mà lần này, trên điện thoại di động rõ ràng biểu hiện ra một cái điện báo dãy số, chỉ là dãy số có chút lạ lẫm.

“Cha vợ a, ta tối nay mà cùng ngươi liên hệ, hiện tại đến làm chính sự, treo a!” Triệu Ngọc không đợi Miêu Khôn phản ứng, lập tức cúp cha vợ điện thoại, sau đó nhấn xuống nút trả lời.

“Nha... Thật có ý tứ...” Nghe về sau, trong điện thoại di động thình lình vang lên một cái băng lãnh thanh âm trầm thấp, “Ta rõ ràng cho ta tự đánh mình điện thoại, làm sao sẽ còn đường dây bận đâu?”

A! ?

Triệu Ngọc bỗng dưng nghe ra, cái này thanh âm trầm thấp, chính là hung phạm —— Lương Nghị Lực! ! !

Chương 1399: Mục tiêu chân chính

“Thế nào a cảnh sát, “ Lương Nghị Lực ở trong điện thoại lạnh Băng Băng địa nói nói, “ các ngươi thua! Đem đầu xương trả lại cho ta!”

“Ngươi mẹ nó còn có mặt mũi nói, “ Triệu Ngọc nhất thời giận không chỗ phát tiết, “Ngươi tại hơn một tháng trước đó liền đã đem người giết chết, còn muốn cùng chúng ta đánh cược, chúng ta làm sao có thể nhanh hơn ngươi đây?”

Nói xong, Triệu Ngọc cố ý dừng lại một chút, muốn nhìn một chút phản ứng của đối phương. Nếu như đối phương phản bác, có lẽ hung thủ một người khác hoàn toàn; nhưng nếu như đối phương không có phản bác, cái kia liền đủ để chứng minh, người liền là Lương Nghị Lực giết.

Kết quả, Triệu Ngọc dừng lại về sau, đối phương cũng không lên tiếng, không có phản bác, cũng không thừa nhận.

“Hừ, ngươi rõ ràng chơi xấu, không tuân thủ quy tắc, nên bị loại!” Triệu Ngọc tiếp tục uống nói, “ cho nên, ngươi bây giờ liền đến cục cảnh sát tự thú đi!”

Triệu Ngọc nói chuyện thời điểm, Miêu Anh đã cầm điện thoại di động của nàng khoa tay một cái OK thủ thế, ý kia là, nàng đã định vị đến vị trí của đối phương.

Ngay sau đó, nàng lập tức chào hỏi Lý Nghiễn Hiệp đội trưởng đi ra văn phòng, bắt đầu điều phối cảnh lực, toàn lực xuất kích đi.

“Hừ...” Lương Nghị Lực lạnh hừ một tiếng, tiếp tục dùng loại kia âm lãnh khiếp người ngữ khí nói nói, “ đừng có gấp a cảnh sát, trò chơi của chúng ta vừa mới bắt đầu đâu!

“Đã chúng ta ván đầu tiên không có phân ra thắng bại, vậy liền lại đến một ván tốt!”

“Ừm? Ngươi...” Triệu Ngọc bỗng cảm giác ngoài ý muốn, hỏi nói, “ ngươi có ý tứ gì? Lại đến một ván?”

“Ta ý tứ rất đơn giản, “ Lương Nghị Lực nói nói, “ các ngươi cố gắng kiểm tra một chút phát hiện thi thể phòng đi!

“Ta biết cảnh sát các ngươi bên trong có cái người vô cùng thông minh, bằng không, các ngươi sẽ không kịp tại ta áp dụng kế hoạch trước đó, tìm tới ta phòng khám bệnh!

“Cho nên, ta rất tình nguyện cùng các ngươi chơi trận này trò chơi! Nhìn xem đến cuối cùng, các ngươi đến cùng có chịu hay không đem đầu xương trả lại cho ta! Hừ hừ hừ...”

“Hoắc ha ha...” Ai ngờ, không đợi Lương Nghị Lực cười lạnh, Triệu Ngọc lại dẫn đầu đùa nghịch lên hắn cuồng tiếu, “Lương Nghị Lực a, ngươi nghĩ gì thế?

“Ngươi là đang uy hiếp chúng ta sao?

“Ngươi cho là mình là cái gì mao đản? Ta cho ngươi biết, ngày mai trước hừng đông sáng, ngươi nếu là không đến cục cảnh sát tự thú, ngươi cái kia tiểu tâm can xương đầu, nói không chừng lại bởi vì lấy mẫu sai lầm, bị mũi khoan đánh thành tro cốt đâu!”

“Ngươi dám! ! !” Nghe được Triệu Ngọc uy hiếp, Lương Nghị Lực quả nhiên gấp, hắn thay đổi trước đó âm lãnh bình tĩnh, bắt đầu vội vàng xao

động mà rống lên nói, “ ta cảnh cáo ngươi, ngươi nếu là dám động xương đầu, ta liền mỗi giờ giết một người! Mỗi giờ! ! Ta nói được thì làm được, ta... Ân... Ân...”

Đột nhiên, Lương Nghị Lực giống như là lĩnh ngộ được cái gì, lập tức đình chỉ sự thất thố của mình, dùng bội phục ngữ khí nói ra: “Nha... Ta hiểu được, cảnh sát bên trong người thông minh kia, liền là ngươi a! Ngươi đang thử thăm dò ta!”

“Ngươi khẩn trương như vậy cái xương đầu kia, “ Triệu Ngọc trầm giọng nói nói, “ nói rõ xương đầu là một cái đối ngươi vô cùng trọng yếu người! Ngươi mới vừa nói, chúng ta tại ngươi áp dụng kế hoạch trước đó tìm được ngươi phòng khám bệnh, làm rối loạn kế hoạch của ngươi!

“Cái này đã nói lên, xương đầu bị chúng ta đạt được, là một cái ngoài ý muốn. Lúc ấy xương đầu đã cất vào của ngươi balo, ngươi có lẽ là muốn mang theo xương đầu rời đi!

“Thế nào, nếu như ngươi nghĩ muốn lấy lại xương đầu, vậy ít nhất muốn biểu hiện một cái thành ý của ngươi a?”

“Ồ?” Lương Nghị Lực hơi cảm giác ngoài ý muốn, tò mò hỏi, “Cái gì thành ý?”

“Ừm...” Triệu Ngọc không chút nghĩ ngợi nói, “Ngươi không phải là muốn cùng chúng ta chơi giải mã có chút sao? Tốt, lão tử phụng bồi.

“Thế nhưng là, ngươi chí ít trước cùng ta đem bạch cốt sự tình thông báo một chút đi!”

“...” Đối phương không nói gì, tựa hồ chính đang cực lực suy tư Triệu Ngọc ý tứ.

“Ngươi giết ba cái vô tội người mẫu, cùng ngươi âu yếm xương đầu

ghép lại với nhau!” Triệu Ngọc tiếp tục nói, “Chẳng lẽ... Đây cũng là ngươi giải mã trò chơi sao?

“Ngươi có phải hay không cho rằng, chắp vá bạch cốt, liền có thể làm người ngươi yêu phục sinh sao? Nói cho ta biết!” Triệu Ngọc bỗng nhiên hét to, “Ngươi đối ngươi Bà Đà giáo thật sâu như vậy tin không nghi ngờ sao? Ngươi là đại trưởng lão, vẫn là Đại Tế Ti a?”

Triệu Ngọc nói xong, đối phương lần nữa yên lặng mấy giây, lúc này mới truyền đến Lương Nghị Lực băng lãnh thanh âm:

“Hừ... Các ngươi... Thật là có một bộ...” Lương Nghị Lực nói chuyện âm trầm, tựa như phát ra từ mộ huyệt, “Ta đoán, ngươi tuyệt đối không phải một cái bình thường cảnh sát a?

“Ta càng ngày càng chờ mong, chúng ta tiếp xuống giao phong!”

“Ta cũng rất mong đợi, nhưng là... Uy... Uy uy...” Triệu Ngọc vừa cố làm ra vẻ địa nói một câu, lại không nghĩ rằng đối phương lại đột nhiên cúp điện thoại.

“Bà mẹ ngươi chứ gấu à!”

Triệu Ngọc tức giận mắng một câu, hắn vừa rồi sở dĩ nói nhiều lời như vậy, đơn giản liền là muốn kéo dài một cái trò chuyện thời gian, để cho Miêu Anh bọn họ có thể mau chóng đuổi tới hiện trường vây bắt Lương Nghị Lực.

Thật không nghĩ đến, Lương Nghị Lực vẫn là sớm mà cúp xong điện thoại.

“Giải mã trò chơi...” Thôi Lệ Châu đầy mặt kinh dị suy tư nói, “ hắn để chúng ta hảo hảo điều tra thêm phát hiện thi thể phòng, cái kia gian nhà đá sao? Hắn có phải hay không, ở trong đó lưu lại đầu mối gì?”

“Đúng vậy a...” Tằng Khả vội vàng thao tác máy tính, đem thạch ốc hiện trường hình ảnh điều vào tay trên màn hình lớn.

“Thạch ốc thi thể...” Triệu Ngọc quơ lấy dầu bút, tại vốn là tràn ngập trên tư liệu quẹt cho một phát lằn ngang, đem Lương Nghị Lực cùng thi thể liền cùng một chỗ, “Nhất định là Lương Nghị Lực giết chết!

“Bạch cốt án cũng nhất định cùng cái kia Bà Đà giáo có quan hệ!” Triệu Ngọc khẳng định nói nói, “ cho nên, chúng ta nhất định phải phái người đến Ấn Ni đi một chuyến, hiểu rõ cái này thần bí tông giáo giáo nghĩa, có lẽ đối phá án và bắt giam bạch cốt án sẽ có trợ giúp rất lớn!

“Mà lại...” Triệu Ngọc lại dùng bút nặng nề mà điểm bạch bản bên trên một cái tên, cơ hồ gằn từng chữ nói nói, “ ta ẩn ẩn cảm thấy, cả vụ án khởi nguyên, liền đến tại —— người này! ! !”

“Nha... Ngu Chính Nhiên sao?” Thôi Lệ Châu nói nói, “ ngươi ý tứ, là cả vụ án, tất cả đều cùng 13 năm trước Ngu Chính Nhiên một nhà mất tích có quan hệ? Cái này có thể là một trận —— báo thù! ?”

“Đã dạng này...” Ngô Tú Mẫn nói nói, “ chúng ta có thể từ Ngu Chính Nhiên tới tay, nhìn xem trong nhà đá cỗ thi thể kia, có thể hay không cùng bọn hắn một nhà có quan hệ...”

“Cũng có lẽ...” Đột nhiên, Triệu Ngọc tựa hồ lại nghĩ tới điều gì suy nghĩ, thế nhưng là hắn còn chưa kịp nói ra, điện thoại liền đột nhiên vang lên.

Lần này, điện thoại là Miêu Anh đánh tới.

“Triệu Ngọc... Có chút là lạ!” Miêu Anh ở trong điện thoại gấp rút nói nói, “ chúng ta tìm được tín hiệu nguyên vị trí, là một bộ phổ thông điện thoại, tại một cây số bên ngoài một trận bóng rổ bồn hoa bên trong phát

hiện.”

“Một cây số... Gần như vậy sao! ?” Triệu Ngọc cũng là rất là ngoài ý muốn.

“Điện thoại khóa bình phong, nhưng ta vừa rồi cầm lên thời điểm, giống như trò chuyện mới vừa vặn kết thúc giống như, nhưng sân bóng rổ là khóa lại, chung quanh không có người, ta luôn cảm thấy...”

“Hỏng bét! ! !” Bỗng nhiên, Triệu Ngọc bỗng nhiên đất bằng nhảy lên, móc ra súng lục của mình xông Nhiễm Đào la lớn, “Nhiễm Đào! Nhanh... Nhanh nhanh nhanh... Nghiệm thi phòng... Xương đầu! Mục tiêu của hắn là xương đầu, xương đầu a! ! !”

Nói xong, không đợi Nhiễm Đào có phản ứng, Triệu Ngọc liền như bay địa xông ra văn phòng, thẳng đến nghiệm thi phòng mà đi...

Chương 1400: Câu đố?

“Hô hô...” Miêu Anh cũng chạy như bay về Hải Lan cục cảnh sát nghiệm thi cửa phòng, thở hổn hển nói với Triệu Ngọc, “Điện thoại mật mã đã giải khai, bên trong lắp đặt một cái cùng loại vô tuyến máy truyền tin phần mềm, nghi phạm có thể thông qua một bộ khác điện thoại điều khiển nên điện thoại.

“Cho nên, Lương Nghị Lực cùng ngươi trò chuyện thời điểm, người có thể không tại cái kia sân bóng rổ!”

“Thì ra là thế... Quả nhiên là đặc công thủ đoạn!” Triệu Ngọc hỏi nói, “ như vậy... Nhân viên kỹ thuật có thể định vị một bộ khác điện thoại di động vị trí sao?”

“Định vị qua, không thành công!” Miêu Anh nói nói, “ một bộ khác điện thoại, rất có thể đã bị Lương Nghị Lực tiêu huỷ đi!”

“Ai u, làm ta sợ muốn chết, làm ta sợ muốn chết!” Lúc này, Tằng Khả từ nghiệm thi cửa phòng đi tới, lôi kéo Trương Bồi Bồi tay sợ nói nói, “ ta còn tưởng rằng cái kia tội phạm giết người sẽ chạy đến nghiệm thi phòng đến đoạt xương đầu đâu! Tên kia giết người không chớp mắt, nếu là thật tiến đến, ngươi coi như nguy hiểm!”

“Đúng vậy a...” Cao Phát Tài bưng bít lấy trái tim của mình nói nói, “ cũng thật sự là làm ta giật cả mình, Bồi Bồi không có việc gì liền tốt, không có việc gì liền tốt!”

“Nói cái gì đó các ngươi?” Trương Bồi Bồi lại như không có việc gì nói

nói, “ nơi này chính là cục cảnh sát a!”

“Chính là bởi vì là cục cảnh sát, chúng ta mới có thể trúng kế của hắn!” Triệu Ngọc khẳng định nói nói, “ trách không được Lương Nghị Lực cùng ta thông lâu như vậy điện thoại đâu!

“Nguyên lai, hắn là chờ lấy chúng ta định vị điện thoại di động của hắn, tốt đến cái dẫn xà xuất động đâu!” Triệu Ngọc nói nói, “ trước tê liệt thần kinh của chúng ta, sau đó tới cái đột nhiên tập kích! Ai có thể nghĩ tới, hắn cũng dám giết tới cục cảnh sát đến đoạt xương đầu?”

“Nha... Ta hiểu được, “ Tằng Khả nói nói, “ hắn ở trong điện thoại nói cái gì, tại thạch ốc hiện trường lưu lại manh mối, nhưng thật ra là nghĩ đem lực chú ý của chúng ta từ nghiệm thi phòng dẫn ra, để chúng ta đi nghiên cứu hiện trường ảnh chụp! Tốt âm độc a...”

“Nhưng là...” Thôi Lệ Châu buồn bực nói nói, “ lão đại, các ngươi có phải hay không có chút thảo mộc giai binh rồi? Hắn đây không phải không tới sao?

“Xương đầu vẫn còn, Trương pháp y cũng không có sự tình, nói rõ tiểu tử kia căn bản không có tiến đến mà!”

“Nói nhảm!” Triệu Ngọc nói nói, “ ta Triệu thần thám cũng không phải bạch làm, chẳng lẽ ta không biết xương đầu trọng yếu bực nào sao? Các ngươi nhìn xem...” Triệu Ngọc một chỉ hai bên san sát hơn mười tên cầm thương thủ vệ, “Ta trước kia đem đặc công bộ đội điều chỉnh lại, xương đầu đến đâu, bọn họ liền sẽ đến đâu mà!”

“Nha...” Nhìn thấy Triệu Ngọc đã sớm chuẩn bị, đám người lúc này mới yên lòng lại.

“Triệu cảnh sát, Triệu cảnh sát...” Ai ngờ, Triệu Ngọc vừa dứt lời, Lý Nghiễn Hiệp đội trưởng lại cực nhanh chạy tới báo cáo nói, “ bảo vệ

khoa mới vừa từ video theo dõi bên trong bắt được một cái khả nghi ống kính.

“Mười phút đồng hồ trước đó, có cái thân mặc đồng phục cảnh sát xuất hiện ở nhỏ bãi đỗ xe ngoài cửa, nhưng rất nhanh biến mất! Ngươi nhìn...” Hắn đem một trương từ trong video lấy ra hình ảnh đưa cho Triệu Ngọc nhìn, “Người này... Rất giống người bị tình nghi Lương Nghị Lực a!”

“Ông trời ơi..! Thật đến rồi!” Một câu, lập tức đem đám người trấn trụ.

Tăng Khả không khỏi đem Trương Bồi Bồi tay nắm càng chặt hơn, mà Trương Bồi Bồi cũng thay đổi trước đó điềm nhiên như không có việc gì, trở nên co quắp khẩn trương...

“Hắn mang theo tai nghe!” Triệu Ngọc chỉ vào ảnh chụp nói nói, “ mười phút đồng hồ trước đó, hắn còn tại cùng ta trò chuyện đâu! Hắn là hắn, hắn dùng tai nghe điều khiển điện thoại cùng ta trò chuyện...”

“Cái kia... Vậy hắn vì cái gì không có tiến đến đâu? Vẫn là...” Miêu Anh không tự chủ được cầm chuôi thương, khẩn trương nhìn về phía bốn phía, “Hắn đã tiến đến rồi?”

“Ta... Ta cái này toàn cục giới nghiêm, nghiêm tra mỗi người!” Lý đội trưởng vội vàng quơ lấy điện thoại, làm bộ muốn đánh.

“Chờ một chút, “ Triệu Ngọc lại một thanh ngăn lại hắn, uống nói, “ đừng hoảng hốt, cho ta ổn định! Ta hỏi ngươi, nhỏ bãi đỗ xe ngoài cửa là thế nào cái ý tứ?”

“Nhỏ bãi đỗ xe là bót cảnh sát chúng ta xe cảnh sát chuyên dụng môn, đi xe không đi người, “ Lý đội trưởng giới thiệu nói, “ các công nhân viên đều đi cửa chính!”

“Nha...” Triệu Ngọc chăm chú suy nghĩ một cái, “Nhìn tới... Lương Nghị Lực hắn là hướng từ nơi nào trà trộn vào cục cảnh sát, sau đó đi đoạt xương đầu!

“Bất quá... Hắn có thể là từ trong điện thoại nghe ra cái gì, cuối cùng vẫn từ bỏ!

“Bằng không, sớm tại Miêu Anh bọn họ rời đi cục cảnh sát thời điểm, hắn liền đã chui vào động thủ, sẽ không lại nói với ta nhiều lời như vậy!”

“Cái kia...” Nhiễm Đào không hiểu, “Hắn nghe ra cái gì tới?”

“Đây còn phải nói?” Thôi Lệ Châu vỗ Triệu Ngọc bả vai, “Khẳng định là hắn từ chuyện bên trong nghe ra lão đại là cái nhân vật lợi hại, đoán đến lão đại khả năng đã có đề phòng, cho nên liền biết khó mà lui!”

“Hoàn toàn chính xác!” Triệu Ngọc hơi có vẻ tiếc nuối nói nói, “ sớm biết, ta còn không bằng đừng nói nhiều như vậy đâu! Trực tiếp dẫn hắn vào cuộc, nói không chừng hiện tại đã đem hắn bắt được!”

“Bất kể như thế nào...” Miêu Anh nói nói, “ chúng ta không thể để cho Lương Nghị Lực như cái âm hồn đồng dạng uy hiếp chúng ta, Lý đội trưởng, việc này không thể coi thường, chúng ta nhất định phải toàn thành giới nghiêm, kéo lưới điều tra, không thể bỏ qua bất kỳ chỗ nào!”

“Cái này. . . Ta đã đuổi theo cấp xin qua...” Lý đội trưởng khó xử địa nói nói, “ ta nhìn... Vẫn là ngài cùng lãnh đạo chúng ta liên lạc một chút đi!”

“Thế nào, vẫn là bởi vì thành phố du lịch sự tình sao? Không thể nào, nhân viên cảnh sát đều bị giết, đây chính là một cái cùng hung cực ác lưu manh a!” Miêu Anh không thể lý giải địa lắc đầu trách cứ nói, “ hắn sẽ tùy thời lại giết người!

“Không nghe hắn ở trong điện thoại làm sao cùng Triệu tổ trưởng nói sao? Nếu như không cho hắn xương đầu, hắn sẽ mỗi giờ giết một người! Hậu quả này là các ngươi thị cấp đơn vị, cấp tỉnh đơn vị gánh xứng đáng sao?”

“Cái này. . . Ta...” Lý Nghiễn Hiệp á khẩu không trả lời được.

“Miêu tổ trưởng!” Triệu Ngọc vội vàng nói, “Ngươi đừng làm khó Lý đội trưởng, quyền quyết định lại không ở trong tay của hắn! Nghe ta, ngươi bây giờ vẫn là tranh thủ thời gian cùng hình sự sảnh xin một cái, đi khẩn cấp dự án đi, trước sau cũng chậm trễ không được bao dài thời gian!”

“Đúng đúng đúng...” Lý Nghiễn Hiệp như trút được gánh nặng gật đầu.

“Lý đội trưởng!” Triệu Ngọc lại nói, “ chuyện phía trên, chúng ta sẽ phụ trách cân đối. Nhưng là, toàn thành giới nghiêm vẫn là vô cùng có cần phải, căn cứ ta trước mắt phân tích, cái này Lương Nghị Lực không gặp được xương đầu, là sẽ không dễ dàng rời đi Hải Lan.

“Cho nên, chúng ta phi thường có cần phải hạn chế một cái tự do của hắn, không thể lại như hôm nay dạng này, thậm chí đều uy hiếp đến bót cảnh sát chúng ta! Cái này muốn thật là làm cho hắn đạt được, chúng ta coi như tất cả đều biến thành chê cười!”

“Đúng vậy, ta minh bạch, phi thường minh bạch!” Lý đội trưởng gật đầu nói, “Ta hiện tại trước tiên đem cục cảnh sát nội bộ thanh tra một lần, trước xác thực bảo đảm an toàn của chúng ta lại nói!”

Nói xong, Lý đội trưởng lập tức mang theo hắn người đi xuống lầu.

Sau đó, Triệu Ngọc lại cùng đặc công đội người phụ trách bàn bạc một cái, để bọn họ cũng xác nhận một chút mỗi cái đặc công đội viên thân phận, sau đó tiếp tục thủ vệ tốt nghiệm thi phòng.

Chờ tất cả đều an bài thỏa đáng về sau, chúng tổ điều tra đặc biệt tổ viên nhóm, lúc này mới trở lại văn phòng, tiếp tục điều tra án. Vì lấy phòng ngừa vạn nhất, Triệu Ngọc còn để Nhiễm Đào lưu tại Cao pháp y cùng Trương Bồi Bồi bên người.

“Thật không thể tin được, một mình hắn, liền đem chúng ta quấy một cái long trời lở đất!” Thôi Lệ Châu không phục nói, “Ta thật nghĩ hiện tại đem hắn bắt được, sau đó xem thật kỹ một chút, hắn đến tột cùng là thần thánh phương nào? A không, là yêu nghiệt phương nào?”

“Nói như vậy...” Tằng Khả chỉ vào màn hình lớn nói nói, “ thạch ốc lưu lại manh mối, cũng chỉ là một cái nguỵ trang rồi? Hắn chỉ là vì dẫn ra chúng ta sao?”

“Cái này nhưng không nhất định a...” Triệu Ngọc chân mày nhíu chặt phân tích nói, “ Lương Nghị Lực biết rõ, chúng ta không có khả năng đem đầu xương cho hắn, nhưng hắn còn muốn chỉ dẫn chúng ta tìm tới thạch ốc thi thể, trong này... Chỉ sợ không có đơn giản như vậy a!”

“Không sai, “ Miêu Anh nói nói, “ trong điện thoại, Lương Nghị Lực không phải đã nói với ngươi, trò chơi vừa mới bắt đầu sao?”

“Vậy thì tới đi, người thân!” Triệu Ngọc chỉ vào hiện trường phát hiện án hình ảnh nói nói, “ phát huy các ngươi thông minh tài trí, nhìn xem cái này Lương Nghị Lực, đến cùng cho chúng ta lưu lại cái gì —— câu đố! ?”

Chương 1401: Cầu sắt

Vài giờ về sau, thời gian đã đi tới đêm khuya, Hải Lan cục cảnh sát tổ điều tra đặc biệt trong văn phòng, các nhân viên còn đang cố gắng nghiêm túc làm việc.

“Ta không rõ...” Thôi Lệ Châu dùng ngón tay chống đỡ mình mắt to, nhìn xem trên màn hình lớn thạch ốc hiện trường phát hiện án ảnh chụp nói nói, “ trên tường cũng không có vẽ xấu, trên mặt đất đều là rối bời hòn đá, cái này có thể có cái gì câu đố?”

“Đúng nha...” Tằng Khả nói nói, “ không có rõ ràng đặc thù, dạng này cũng không tốt đoán! Ta nhìn, vẫn là đến lại đến hiện trường nhìn một chút mới tốt!”

“Ta đã để Đường Ngư thôn bên kia người phụ trách lần nữa tiến vào hiện trường, cho chúng ta quay chụp rõ ràng video đến đây!” Miêu Anh nói nói, “ bất quá, đến lại nhiều chờ một chút thời gian.

“Miêu tỷ, ta cảm thấy quay chụp video không bằng tự mình đến hiện trường, “ Tằng Khả nói nói, “ muốn vạn nhất, Lương Nghị Lực lưu lại manh mối, là vi mô cái chủng loại kia, đập video cũng không dùng được a!”

“Ai!” Thôi Lệ Châu thả tay xuống chỉ, chán nản nói nói, “ ta nhìn, chúng ta vẫn là đừng đem tinh lực tất cả đều lãng phí ở nơi này tốt a? Có hay không như thế bí mật đề, còn chưa nhất định đâu! Nếu là Lương Nghị Lực cố ý cùng tổ trưởng nói mò nhạt, vậy chúng ta coi như bạch lãng phí không tinh lực!”

“Không!” Triệu Ngọc khẳng định nói nói, “ manh mối nhất định là có! Còn nhớ rõ Lương Nghị Lực đã nói với ta cái gì sao? Hắn nói trò chơi chơi đến cuối cùng, hắn muốn nhìn một chút chúng ta có chịu hay không đem đầu xương còn cho hắn?”

“Nha...” Thôi Lệ Châu có chút hiểu được, “Nói cách khác, ngươi lo lắng...”

“Đúng! Ta lo lắng...” Triệu Ngọc biểu lộ ngưng trọng nói nói, “ đây là một cái đã sớm bày ra tốt âm mưu, mà lại âm mưu kết quả vô cùng nghiêm trọng, đủ để có thể áp chế đến chúng ta, hắn mới có thể nói ra nói như vậy!”

Triệu Ngọc vừa nói như vậy, tổ viên nhóm không khỏi lộ ra lo lắng thần sắc.

“Sẽ có cái gì hậu quả nghiêm trọng đâu?” Thôi Lệ Châu nhíu mày, “Tập kích khủng bố? Vẫn là... Vẫn là giống Lương Nghị Lực nói đến như thế, hắn sẽ giết rất nhiều người? Dùng giết người đến uy hiếp chúng ta?”

“Dùng giết người đến uy hiếp?” Tằng Khả thè lưỡi, “Cái này khiến ta nhớ tới Tấn Bình cấp tốc án giết người a!”

“Cho nên...” Triệu Ngọc chỉ một cái trên màn hình lớn ảnh chụp, “Giải khai bí ẩn này đề cực kỳ trọng yếu, chỉ có dạng này, chúng ta mới có thể đoán được Lương Nghị Lực bước kế tiếp kế hoạch!”

“Thế nhưng là... Câu đố đang ở đâu?” Thôi Lệ Châu trừng to mắt hỏi nói, “ lão đại, ngươi có phải hay không đã nghĩ đến cái gì?”

“Không có, “ Triệu Ngọc thành thật trả lời, “Ta chỉ là đang suy nghĩ, thi thể trên đùi cái kia bị cắt ra Thập tự! Không biết, Lương Nghị Lực lưu lại manh mối, có thể hay không cùng cái này Thập tự có quan hệ!”

“Thập tự, Huyết thập tự...” Thôi Lệ Châu lắc đầu, “Không được a, manh mối quá ít!”

“Cái kia...” Miêu Anh đem thi thể ảnh chụp điều ra tới nói nói, “ nhìn qua thi thể cái khác vết đao vị trí không có? Có thể hay không... Hung thủ manh mối, là dùng đao tại trên thi thể lưu lại? Chúng ta có phải hay không để pháp y lại nhìn kỹ một cái?”

“Không cần!” Triệu Ngọc lắc đầu nói nói, “ ta đã nghiên cứu qua, mấy chỗ vết thương dài ngắn không đồng nhất, vị trí cũng không giống nhau, không có rõ ràng chỉ thị tính, phi thường tùy ý, hẳn là cùng manh mối không quan hệ...

“Hô...” Triệu Ngọc trùng điệp thở ra một hơi, nói nói, “ ta luôn cảm thấy, nếu như Lương Nghị Lực thật lưu lại đầu mối gì, chắc chắn sẽ không quá phức tạp, hẳn là hết sức rõ ràng mới đúng...

“Có phải hay không... Chúng ta không để ý đến cái gì đâu?”

“Ta thật rất nghĩ biết nói, “ Thôi Lệ Châu quyệt miệng nói, “ cái này Lương Nghị Lực, đến cùng nghĩ cùng chúng ta chơi trò chơi gì? Hiện tại đã toàn thành giới nghiêm, kéo lưới lùng bắt, hắn chỉ có một người, còn có thể làm ra cái gì đại sự kinh thiên động địa sao?”

“Không!” Miêu Anh trịnh trọng nói, “Lương Nghị Lực dám ra tay giết cảnh sát, tất nhiên ngờ tới chúng ta sẽ toàn thành truy nã, nhưng hắn y nguyên không có sợ hãi, cái này nhưng không thể loại trừ hắn nhất định không có đồng bọn!”

“Ừm...” Triệu Ngọc gật đầu, đồng ý Miêu Anh phán đoán.

“Cũng đừng! Một người liền đủ khó đối phó, nếu là lại có đồng bọn... Chậc chậc...” Thôi Lệ Châu chậc chậc lưỡi, nói với Triệu Ngọc, “Lão

đại... Nếu không như vậy đi... Ta đi Hải Lan từng cái bang hội hỏi thăm một chút, nhìn xem có thể hay không bộ đến tin tức gì?”

“Không được!” Triệu Ngọc quả quyết địa bác bỏ nói, “ mục tiêu là một nhân vật nguy hiểm, ta cũng không hy vọng lại phát sinh Khương Khoa vượt ngục chuyện như vậy!

“Các ngươi đều nghe kỹ cho ta, từ giờ trở đi , bất kỳ người nào không được tự tiện hành động, tất cả công việc bên ngoài nhiệm vụ nghe ta thống nhất chỉ huy, ta nhất định phải bảo đảm mỗi người an toàn!”

“Rõ!” Đám người hưởng ứng.

“Đúng rồi, Tiểu Thôi...” Miêu Anh chợt nhớ tới cái gì, gấp hướng Thôi Lệ Châu hỏi nói, “ ban ngày, ngươi không phải đi qua thiên phủ gia viên tìm hiểu tin tức ngầm? Thế nào, có thu hoạch sao?”

“Đừng nói nữa...” Thôi Lệ Châu lắc đầu nói nói, “ ta nghe được, tất cả đều là nháo quỷ truyền thuyết, nói Ngu gia lão trạch cỡ nào tà môn, cỡ nào hung loại hình, truyền đi rất tà dị.

“Thế nhưng là, nói chuyện đến Ngu Chính Nhiên một nhà, liền hỏi không đến cái gì, “ Thôi Lệ Châu nháy mắt to báo cáo nói, “ đại thể tình huống là, Ngu Chính Nhiên một nhà bán hạ cái kia tòa nhà dương lâu về sau, căn bản không có ở bao lâu liền mất tích, quê nhà ở giữa cơ hồ không có cái gì giao lưu, cho nên có thể có được tin tức vô cùng ít ỏi!

“A, đúng rồi! Ta duy nhất dò thăm tin tức hữu dụng, là một cái thiên phủ gia viên môn Vệ lão đầu nói cho ta biết!

“Hắn nói, Ngu Chính Nhiên một nhà ngoại trừ nam chủ nhân bên ngoài, những người khác dáng dấp đều không giống người Trung Quốc, xem xét liền là con lai! Nhất là...” Nàng nhớ lại nói nói, “ nhất là Ngu Chính Nhiên tôn nữ, nói hắn tôn nữ dáng dấp đẹp đặc biệt! Đẹp như tiên nữ

đồng dạng...

“Sau đó... Liền không có khác!” Thôi Lệ Châu lắc đầu, “Đại hải khiếu sự tình, cũng không ai đề cập tới!”

“Cái kia... Ngu Chính Nhiên thân thích nơi đó thế nào?” Triệu Ngọc lại hỏi.

“Đã rút ra đến DNA, “ Tằng Khả đáp nói, “ nhưng là số liệu còn chưa có đi ra, tạm thời còn không thể so với... Ân...”

Ai ngờ, Tằng Khả nói còn chưa dứt lời, lại chợt thấy pháp y Trương Bồi Bồi, tại Nhiễm Đào hộ tống dưới, tiến nhập văn phòng.

“Triệu tổ trưởng, “ Trương Bồi Bồi bưng một cái đĩa, hưng phấn khẩn trương nói với Triệu Ngọc, “Chúng ta từ người chết yết hầu bên trong phát hiện vật này, ngài mau nhìn xem đi!”

A! ?

Nghe thấy lời ấy, đám người rất cảm thấy kinh ngạc, tất cả đều xúm lại.

Nhưng gặp trong mâm đặt vào một trương tràn đầy nếp uốn giấy dầu, giấy dầu đã bị triển khai, phía trên xuất hiện một bộ dùng bút bi phác hoạ ra tới giản bút họa!

“Đây là cái gì? Cầu sao?” Thôi Lệ Châu dẫn đầu nhả rãnh, “Họa đến thật là ẩu tả a!”

“Đúng, liền là một cây cầu!” Tằng Khả nói nói, “ nhìn cái này cấu tạo, hẳn là cầu treo loại hình...”

“Ta hiểu được...” Triệu Ngọc bỗng nhiên đốn ngộ, “Lương Nghị Lực nói hoang, hắn manh mối rõ ràng lưu tại trong thi thể, nhưng hắn vì lừa gạt

chúng ta, cho nên mới để chúng ta xem xét hiện trường!

“Cái này... Mới thật sự là —— manh mối! !”

“Triệu tổ trưởng, lãnh đạo...” Đột nhiên, cửa phòng làm việc lại mở, Lý Nghiễn Hiệp đội trưởng từ bên ngoài hùng hùng hổ hổ địa tiến đến đưa tin nói, “ chúng ta đã triệt để đã kiểm tra bót cảnh sát, tuyệt đối không có vấn đề! Ân... Đây là...”

Khi hắn nhìn thấy giấy dầu bên trên giản bút họa về sau, không khỏi ngơ ngác một chút, tò mò hỏi: “Thứ này... Từ đâu tới? Đây không phải lão sơn cầu sắt sao?”

“Cái gì?” Triệu Ngọc vội hỏi, “Cái gì cầu sắt?”

“Lão sơn cầu sắt, “ Lý đội trưởng không rõ ràng cho lắm hồi đáp, “Vừa ra Hải Lan thị liền có thể nhìn thấy, tại Lão sơn huyện cảnh nội. Cầu kia rỉ sét đến kịch liệt, đều nhanh sập, đã cơ bản bỏ phế...”

Chương 1402: Chuyên gia giải thích khó hiểu

Trời sáng mười phần, Lão sơn huyện cục cảnh sát rốt cục truyền đến tin tức.

Nơi đó cảnh sát nhân dân căn cứ tổ điều tra đặc biệt chỉ thị, từ Lão sơn cầu sắt trong vòm cầu, vừa tìm được một cỗ thi thể!

Theo tin tức xưng, Lão sơn cầu sắt chính là là lên núi khu vực cần phải đi qua, nhưng về sau bởi vì đường cái thay đổi tuyến đường các nguyên nhân dần dần hoang phế xuống dốc, cầu sắt cũng đã rỉ sét ăn mòn, đứng trước sụp đổ.

Cầu sắt phụ cận thiếu có dấu vết người, thi thể lại che dấu tại trong vòm cầu, khiến thi thể đã hư thối nhiều ngày, lại không người phát hiện.

Căn cứ dân cảnh môn sơ bộ báo cáo, nên thi thể cùng thạch ốc thi thể độ cao tương tự, người chết cũng là một tên 40 tuổi khoảng chừng nam tính, trên thân cũng là có rất nhiều cắt tổn thương cùng đâm bị thương, mà lại người chết trên ngón tay đồng dạng không có vân tay...

Khiến người bất ngờ chính là, tại tiếp vào nên tin tức về sau, Triệu Ngọc lại làm ra một cái khác thường quyết định.

Theo lý thuyết, có vừa có hai liền có ba, nếu như Lương Nghị Lực thật là tại cùng bọn họ chơi trò chơi giết người, như vậy tất nhiên sẽ tại cầu sắt thi thể chỗ, lưu lại một đầu mối khác.

Cho nên, làm tổ điều tra đặc biệt dài Triệu Ngọc, làm sao cũng hắn là tự mình tiến về hiện trường điều tra mới đúng.

Nhưng mà, Triệu Ngọc cũng không có làm như vậy, hắn đem hiện trường điều tra nhiệm vụ tất cả đều giao cho Miêu Anh xử lý. Để Miêu Anh mang theo Trương Bồi Bồi pháp y tiểu tổ, cùng Nhiễm Đào bọn người tiến về hiện trường thu thập chứng cứ, mà chính hắn, lại lưu tại Hải Lan cục cảnh sát trấn thủ.

Mà khi Miêu Anh bọn người sau khi xuất phát, cái thứ hai khác thường sự tình lại phát sinh.

Lưu thủ ở cục cảnh sát Tằng Khả cùng Thôi Lệ Châu chợt phát hiện, Triệu Ngọc cũng không có giống thường ngày như thế, một hơi viết cái mấy bạch bản phân tích án tình đi ra, cũng không có đối mặt với bạch bản chân mày nhíu chặt, minh tư khổ tưởng, mà là... Mà là... Đột nhiên không thấy!

Mới đầu, hai người còn tưởng rằng Triệu Ngọc đi nhà xí đi, nhưng một mực chờ hơn 20 phút, lại vẫn không thấy Triệu Ngọc trở về.

“Hắn...” Thôi Lệ Châu thực sự chịu không được, liền hướng Tằng Khả hỏi nói, “ hắn đi nơi nào đến cùng? Có phải hay không đi nghiệm thi phòng đi? Làm sao là lạ có chút...”

“Không biết a!” Tằng Khả lắc đầu, “Tổ trưởng luôn luôn bất an lẽ thường ra bài! Chẳng lẽ lại... Hắn đã nghĩ đến cái gì phá án biện pháp a?

“Bất quá...” Tằng Khả nhìn nhìn mình máy tính, nói nói, “ ta còn có một đống lớn sự tình muốn làm đâu! Vẫn là trước làm tốt chính mình thuộc bổn phận sự tình lại nói, tuyệt đối đừng để tổ trưởng đại nhân đối ta bão nổi a!”

“Tằng Khả...” Thôi Lệ Châu nhảy đến Tằng Khả máy tính trước mặt, hỏi nói, “ ngươi có phải hay không phụ trách tìm ra thạch ốc thi thể thân phận a? Hiện tại lại thêm một cái cầu sắt, nhưng đủ ngươi bận rộn!”

“Đâu chỉ đâu!” Tằng Khả lắc đầu, “Tra tìm bạch cốt thân phận, cũng là chuyện của ta! Thật nghĩ không thông, đã thân thể bộ phận đã đã tìm được chủ nhân, vì cái gì trên dưới chi hết lần này tới lần khác tìm không thấy đâu?”

“Thân thể bộ phận chủ nhân, là cái người mẫu đúng không?” Thôi Lệ Châu hỏi nói, “ cái kia trên dưới chi cũng hẳn là rồi?”

“Chí ít...” Tằng Khả nói nói, “ Bồi Bồi nói, trên dưới chi chiều dài tỉ lệ đều tiếp cận hoàn mỹ, chắc hẳn người chết cũng đều là loại kia dáng người người tốt vô cùng a?”

“Bồi Bồi, Bồi Bồi... Nói đến thật buồn nôn...” Thôi Lệ Châu trừng mắt mắt to Bát Quái nói, “ thế nào a tiểu Tằng ca ca, hai người các ngươi đã có sự thật a? Trương pháp y dáng người cũng thật không tệ a?”

“Nói cái gì đó ngươi! Không có chuyện làm a?” Tằng Khả đỏ mặt trách cứ nói, “ nói người chết đâu, ngươi xách Bồi Bồi... Ân... Xách Trương pháp y làm gì?”

“Ta chỉ là hiếu kỳ...” Thôi Lệ Châu le lưỡi, “Bị pháp y tay vuốt ve, là cảm giác gì đâu?”

“Uy, Tiểu Thôi, ngươi có phải hay không thiếu mắng a ngươi?” Người thành thật Tằng Khả gấp, “Ngươi nói như vậy có ý tứ gì, nếu không ta hiện tại đem ngươi trói kỹ, để pháp y nhóm hảo hảo sờ sờ ngươi?”

“Ha ha ha...” Thôi Lệ Châu cười xấu xa, “Đùa giỡn với ngươi đâu! Chỉ là thử một chút kịch truyền hình bên trong lão ngạnh, nhìn xem ngươi có phản ứng gì mà thôi!

“Gấp còn...” Thôi Lệ Châu vỗ Tằng Khả bả vai, “Được rồi, ta việc toàn đều làm xong, cho ngươi trợ thủ đi! Nói cho ta biết, hiện tại chúng ta trước làm cái gì?”

“Hừ! Cái này còn tạm được...” Tằng Khả lúc này mới thu hồi vẻ giận dữ, bắt đầu cho Thôi Lệ Châu phân phối nhiệm vụ, hai người lập tức lại bận rộn...

Cùng lúc đó, Triệu Ngọc cũng không đi xa, thật sự là hắn muốn đi phòng rửa tay. Chỉ bất quá, hắn đi toilet mục đích không phải đi đi vệ sinh, mà là đi gọi điện thoại.

Vì không để người khác quấy rầy mình trò chuyện, hắn còn đem toilet từ bên trong khóa trái.

“Uy, cha vợ a, ha ha ha, là ta...” Triệu Ngọc hạ giọng, thần thần bí bí hỏi nói, “Hay được là ai hay không?”

“Nói nhảm!” Trong điện thoại di động lập tức vang lên một cái lôi điện lớn thanh âm, “Ta chỉ có một đứa con gái, còn có con quỷ nào quản ta gọi cha vợ!”

“Hắc hắc hắc...” Triệu Ngọc mặt mũi tràn đầy cười làm lành mà nói, “ không có ý tứ a, muộn như vậy mới điện thoại lại ngươi!”

“Nói nhảm, “ Miêu Khôn mắng, “ là muộn như vậy, vẫn là sớm như vậy a? Hiện tại là buổi sáng năm giờ rưỡi, dọa ta một hồi ngươi biết không?”

“Không có ý tứ, không có ý tứ...” Triệu Ngọc nói nói, “ ta sớm như vậy gọi cho ngươi, là có ít chuyện muốn theo ngươi thỉnh giáo một chút a!”

“Ta đi, Thái Dương từ phía tây thăng lên sao?” Miêu Khôn ngoài ý muốn, “Ngươi Triệu thần thám lúc nào trở nên khiêm nhường như vậy,

trên thế giới này, còn có ngươi không biết sự tình?”

“Đừng nói như vậy, ta là không ngại học hỏi kẻ dưới! Không không không...” Triệu Ngọc quen thuộc mà khoan khoái ra một câu đến, vội vàng uốn nắn nói, “ ta nói ta luôn luôn khiêm tốn cẩn thận! Cha vợ a, đừng kéo vô dụng, ta hiện tại gặp được một kiện khó giải quyết bản án, nhu cầu cấp bách trợ giúp của ngươi!

“Mà lại, đang tra án quá trình bên trong, ta phát hiện rất nhiều không nơi tầm thường, muốn mời ngài vị này chuyên gia cho giải thích giải thích a...”

Nói, Triệu Ngọc lúc này đem bạch cốt án đại thể đi qua, giảng cho Miêu Khôn nghe.

Mặc dù, Triệu Ngọc đem tình tiết vụ án nói cho Miêu Khôn, tại chương trình bên trên có chỗ không ổn. Nhưng là, đến một lần Miêu Khôn là có thể tin cậy người trong nhà;

Thứ hai, Triệu Ngọc cho rằng bạch cốt án bên trong, có rất nhiều nơi đã vượt ra khỏi bình thường vụ án phạm trù, vì tốt hơn phá án, hắn phi thường có cần phải hướng Miêu Khôn vị này Đặc Công xử chuyên gia thỉnh giáo một chút.

Bởi vậy, Triệu Ngọc chẳng những cho Miêu Khôn giảng tình tiết vụ án, hơn nữa còn đem người hiềm nghi cùng người bị hại ảnh chụp phát cho Miêu Khôn.

“Nha...” Miêu Khôn xem hết tư liệu về sau, đầu tiên là lâm vào một trận suy nghĩ, trọn vẹn hơn hai mươi giây về sau, mới trịnh trọng kỳ sự nói với Triệu Ngọc, “Nghe ngươi nói tình huống, ngươi gặp gỡ đám người kia, rất giống 'Liêu Thất' a! ?”

“What?” Triệu Ngọc sững sờ, vội hỏi, “Liêu Thất là cái gì đồ chơi? Trò

chơi phần mềm vẫn là đánh bài poker?”

“Liêu Thất là dịch âm, chỉ là chúng ta thích gọi cái tên này mà thôi, “ Miêu Khôn giải thích nói, “ bản ý của nó, đến từ một loại lấy liêu bên trong tiếng địa phương làm cơ sở ngựa đến ngữ, ý là răng độc, hoặc rắn răng!”

“Răng độc? Rắn răng?” Triệu Ngọc có chút hồ đồ.

“Còn nghe không rõ sao?” Miêu Khôn trung khí mười phần địa nói nói, “ ngươi gặp phải đám người này, mặc kệ là tên sát thủ kia, vẫn là hai bộ thi thể, bọn họ cũng không phải là cái gì đặc công, mà là —— sát thủ! !”

“A? Sát thủ?” Triệu Ngọc ngoài ý muốn, “Sát thủ chuyên nghiệp sao?”

“Không kém bao nhiêu đâu!” Miêu Khôn nói nói, “ ngoại trừ giết người, bọn họ còn làm một chút bắt cóc tống tiền hoạt động, năm đó thế nhưng là có đủ càn rỡ!”

“Nha...” Triệu Ngọc gật đầu, “Nguyên lai đều là sát thủ!”

“Thế nhưng là...” Miêu Khôn lời nói phong Nhất chuyển, không xác định địa nói nói, “ có một vấn đề chính là...'Liêu Thất' là một cái rất cổ lão tổ chức, ước chừng tại 10 năm trước kia, đã bị đặc công bộ làm a!

“Làm sao có thể... Đột nhiên lại xuất hiện đâu?”

Chương 1403: Vua sát thủ

“Tình huống cụ thể, ta biết không nhiều, đến tra một chút tư liệu!” Miêu Khôn trịnh trọng kỳ sự nói nói, “ ta chỉ nhớ rõ, cái này 'Liêu Thất' tổ chức cùng một loại cổ lão thần bí tông giáo có quan hệ, giả thần giả quỷ, trên người xăm lấy dọa người hình xăm, ra tay cũng đặc biệt hung ác!”

“Nha... Bà Đà giáo, là Bà Đà giáo sao?” Triệu Ngọc nhãn tình sáng lên, vội hỏi, “ Cổ Ấn Độ giáo một cái chi nhánh? Tại Ấn Ni một vùng?”

“Hình như là vậy...” Miêu Khôn không xác định địa nói, “Ấn Ni chính thức ngôn ngữ, liền là lấy Liêu Nội tiếng địa phương làm cơ sở Mã Lai ngữ, chậc chậc... Cái này nhưng có ý tứ!

“Cảnh nội ngoại cảnh chúng ta đều có giám sát, cái tổ chức này đã mai danh ẩn tích rất nhiều năm, cũng đã tuyệt tích, nếu như lộ diện, khẳng định sẽ có tình báo biểu hiện!” Miêu Khôn nói nói, “ như vậy đi, ta chờ một lúc đi hỏi một chút người biết chuyện, ta chỉ là nghe nói, năm đó Liêu Thất bị toàn ổ bưng, bọn họ tổng bộ... Là tại Sri Lanka vẫn là chỗ nào tới?”

“Cái kia...” Triệu Ngọc lại hỏi, “Ngu Chính Nhiên đâu? Ta hoài nghi Ngu Chính Nhiên một nhà mất tích, cũng cùng cái tổ chức này có quan hệ, ngươi có thể giúp ta tra được tin tức của hắn sao?”

“Ta chỉ có thể thử một chút, “ Miêu Khôn lại nói, “ nếu là hơn mười năm trước, Ngu Chính Nhiên lại là có tiền về Quốc Hoa kiều, rất có thể cùng Liêu Thất dính líu quan hệ, ngươi cái này trong vụ án, rõ ràng mang theo báo thù khuynh hướng!”

“Tốt, vậy ta chờ ngươi tin tức...” Nói, Triệu Ngọc liền phải cúp điện thoại.

“Đợi lát nữa!” Miêu Khôn vội vàng gọi lại Triệu Ngọc, nói nói, “ liên quan tới cái kia ngươi nói thần bí hung thủ, ta mặc dù cũng chưa từng thấy tận mắt, nhưng là nghe nói qua!

“Hắn sử dụng vũ khí, rất có thể là một loại có thể co duỗi tua, tua đỉnh có móc câu, một khi đâm trúng mục tiêu rút ra, móc câu sẽ hình thành lấy máu rãnh, nhanh chóng đưa người vào chỗ chết.

“Mặt khác, tua có thể dùng đến mở ra còng tay... Vật kia còn có thể biến sắc, nếu như biến thành màu đen, thậm chí có thể giấu ở trong đầu tóc!”

“Nha...” Bỗng nhiên, Triệu Ngọc nhớ lại lúc ấy bắt Lương Nghị Lực tình hình, khi nhìn đến cảnh sát về sau, Lương Nghị Lực đích thật là đem hai tay đặt ở trên gáy của hắn!

Theo như cái này thì, hắn lúc ấy cũng không phải là cố ý đầu hàng, mà là đem cái này thần bí vũ khí giấu ở tóc của hắn bên trong, soát người nhân viên cảnh sát nơi nào sẽ lục soát trong đầu tóc đi đâu?

“Cho dù như thế, nhưng lợi dụng như thế mảnh tua giết người, nhất định phải đi qua chuyên nghiệp huấn luyện mới được, cũng không phải dễ luyện như vậy thành!” Miêu Khôn trịnh trọng nói nói, “ các ngươi tao ngộ người này, rất có thể không phải bình thường sát thủ a!”

“Nha...” Triệu Ngọc giơ lên lông mày, không tự chủ được nói ra một cái danh từ, “Vua sát thủ! ?”

“Hừ, phim đã thấy nhiều a ngươi!” Miêu Khôn nói nói, “ bất quá... Thật đúng là rất hình tượng! Chỉ bất quá, giống loại cấp bậc này sát thủ , bình thường đều rất điệu thấp, không sẽ vô cớ giết người, để người chú ý!

“Cho nên, các ngươi nhất thiết phải cẩn thận, đã hắn dám như thế cao điệu làm việc, rất có thể có âm mưu gì! Như vậy đi...” Miêu Khôn không yên tâm nói nói, “ ngươi tranh thủ thời gian đánh cái báo cáo nhanh cho các ngươi hình sự sảnh, để Đặc Công xử tham gia điều tra!

“Vụ án này, đã vượt qua bình thường hình sự vụ án phạm vi!”

“...” Triệu Ngọc không nói gì, rõ ràng có chút lo lắng.

“Tiểu Triệu, mạng người quan trọng, tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, vạn nhất đối phương không phải đơn thương độc mã, hậu quả đến cỡ nào nghiêm trọng, thế nhưng là ngươi ta không cách nào tưởng tượng!” Miêu Khôn biết Triệu Ngọc đang suy nghĩ gì, lúc này khuyên nói, “ trong lòng ngươi hẳn là phi thường rõ ràng, đây không phải lòng tự trọng cùng mặt mũi sự tình.

“Bằng không, hôm nay ngươi cũng sẽ không cho ta gọi cú điện thoại này, đúng không?”

Miêu Khôn lời nói hoàn toàn chính xác nói đến Triệu Ngọc trong lòng, vốn là hình sự sảnh bản án, bỗng nhiên từ Đặc Công xử tham gia, khó tránh khỏi trên mặt không ánh sáng.

Nhưng là, Miêu Khôn nói không sai, chuyện quá khẩn cấp, còn vụ án hoàn toàn chính xác đã vượt ra khỏi phổ thông hình sự án phạm trù, Triệu Ngọc không thể lại cố kỵ mặt mũi gì.

“Ta minh bạch...” Triệu Ngọc gật đầu nói, “Tốt a, ta cái này đi đánh báo cáo!”

“Tốt!” Miêu Khôn thỏa mãn nói nói, “ ta cũng lập tức bắt đầu an bài, trước tiên đem tài liệu cặn kẽ phát cho ngươi, sau đó phái người tới giúp ngươi!”

“Ai? Trước tiên nói rõ, “ Triệu Ngọc nói ra điều kiện, “Còn nhớ rõ Phụng Bình sự tình a? Ngươi tốt nhất phái cái hiểu quy củ người tới, cũng đừng cùng lần trước đồng dạng, bằng không, ta cái này bạo tính tình ngươi cũng không phải không biết...”

“Được rồi, yên tâm đi! Ta tâm lý nắm chắc, ngươi chờ tin tức đi!” Miêu Khôn nói xong, lại không quên dặn dò nói, “ ta đáp ứng ngươi, ngươi cũng phải đáp ứng ta, cái này tội phạm không thể coi thường, ngươi nhưng tuyệt đối đừng để cho ta khuê nữ xuất ngoại làm việc a!”

“Biết, biết!” Triệu Ngọc lập tức trán đổ mồ hôi, bởi vì Miêu Anh đã tại xuất ngoại làm việc bên trong...

...

Sau nửa giờ, Triệu Ngọc về tới văn phòng.

Mặc dù Miêu Anh tại xuất ngoại làm việc, nhưng dù sao cũng là cùng đại bộ đội cùng đi ra, phương diện an toàn tự nhiên có bảo hộ.

“Lão đại, ngươi không sao chứ?” Thôi Lệ Châu đang cùng Tằng Khả vội vàng thi thể so với sự tình, nhìn thấy Triệu Ngọc trở về, quan tâm hỏi một câu, “Có phải hay không tiêu chảy rồi?”

“Không có việc gì, “ Triệu Ngọc khoát tay hỏi nói, “ thế nào, Miêu tổ trưởng bọn họ gửi thư hay chưa?”

“Tới, tới...” Thôi Lệ Châu cất bước đi vào Triệu Ngọc trước mặt báo cáo nói, “ ta vừa cùng Miêu tỷ tỷ thông quá điện thoại, bọn họ đã gặp được cỗ thi thể kia.

“Căn cứ Trương pháp y sơ bộ phán đoán, người chết đã tử vong chừng mười ngày, cùng thạch ốc thi thể đồng dạng, toàn thân bị nhiều chỗ cắt

tổn thương đâm tổn thương, hoài nghi nguyên nhân cái chết là bởi vì mất máu quá nhiều mà chết...”

“Ta hỏi không phải cái này, là đạt được manh mối hay chưa?” Triệu Ngọc nhíu mày, “Tra xét thi thể cổ họng hay chưa?”

“Nha... Cái này không có...” Thôi Lệ Châu lắc đầu, “Miêu tỷ không nói a!”

“Được rồi, vẫn là chính ta hỏi đi!” Triệu Ngọc cầm lên điện thoại.

“Tổ trưởng, “ Tằng Khả cầm mình máy tính nói nói, “ ta vừa mới tiếp vào một đầu thông tri, Hải Lan cảnh sát tìm được một cái khả nghi người mất tích, ngài nhìn một chút!”

Nói, Tằng Khả đem trên máy vi tính ảnh chụp truyền bá bỏ vào trên màn hình lớn, giới thiệu nói: “Mông Khang Phỉ cũng là một tên người mẫu, ở trong nước còn có chút danh tiếng.

“Người nhà của hắn báo án nói, Mông Khang Phỉ tại ba tháng trước mất tích, căn cứ vé máy bay tin tức biểu hiện, nàng sau cùng một trạm liền là Hải Lan!”

“Nha...” Triệu Ngọc nhìn về phía màn hình lớn, nhưng gặp Mông Khang Phỉ là một cái mỹ nữ vô cùng xinh đẹp.

“Mông Khang Phỉ thân cao một mét tám “ Tằng Khả giới thiệu nói, “ cùng chúng ta muốn tìm mục tiêu rất giống, cảnh sát đã yêu cầu người nhà của hắn làm DNA kiểm trắc, số liệu hắn là rất nhanh liền có thể truyền tới!”

“Ai!” Thôi Lệ Châu lắc đầu thở dài, “Lại là một tên người mẫu, ngươi nói người mẫu tìm ai gây người nào đây là?”

Ong ong ong...

Thôi Lệ Châu vừa dứt lời, Triệu Ngọc điện thoại liền phát sinh chấn động, có người cho hắn điện thoại tới.

Triệu Ngọc điện thoại một vang, Thôi Lệ Châu cùng Tằng Khả lập tức dị thường khẩn trương, bởi vì cái này điện thoại, rất có thể, lại là tội phạm giết người Lương Nghị Lực đánh tới.

Nhưng mà, Triệu Ngọc sau khi nhận nghe, hai người lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, nguyên lai lần này, là Miêu Anh đánh tới.

“Triệu Ngọc, “ Miêu Anh hơi có vẻ kích động nói nói, “ người chết trong cổ họng không có có cái gì, nhưng chúng ta tại thi thể dưới thân thể, phát hiện một hanfg dùng đao khắc số lượng!

“Ta cảm thấy, đây cũng là hung thủ cho chúng ta lưu lại đầu mối mới...”